BIBLIOTECA NAZ.
Vittorio Emanuele III
XXXVIII
H
48
NAPOLI

XXXVIII
H
48

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE GRÆCO-LATINUM,

E T

LATINO-GRÆCUM,

Utrumque hac ultima Editione multo auctius, & locupletius.

VIDE EPISTOLAM AD LECTOREM.

Ex Libris Bibliothecæ Ludovici

PATAVII, Typis Seminarii, MDCCLII.

Apud Joannem Manfrè.

SUPERIORUM PERMISSU, ET PRIVILEGIO.

AD LECTOREM.

Oviſſima hac noſtra editione Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale multo auctius, & locupletius, quam antea, tibi exhibemus, eoque conſilio diligentem operam in eo amplificando adhibuimus, ut conatus tuos in Lingua Græca addiſcenda juvaremus, parvoque hoc volumine non ſolum majore vocum ſupellectile, ſed rerum etiam Græcarum eruditione te ditaremus. Habebas quidem in aliis noſtris editionibus a nobis pariter locupletatis multa, quæ in prima Schrevelii editione deerant; habebas quinque priores alphabeti litteras ita compoſitas, ut omnes pœne Græcas voces ſibi ſubjectas, & ab aliis quibuslibet ampliſſimis Lexicis editas complecterentur; nunc præterea habes recens adjecta litteræ ζ omnia vocabula ad eam ſpectantia, in quatuor tantummodo paginas de induſtria breviter coacta; habebas nonnulla ex Demoſthene, ex Thucydide, ex Iſocrate, ex Æſchine, ex Pindaro deprompta; at pœne nihil hauſtum ex Xenophonte, ex Platone, ex Ariſtotele, ex Plutarcho, ex Polybio, ex Sophocle, ex Lycophrone, ex Heſiodo, ex Heſychio, ex Orpheo, aliiſque auctoribus Græcis celeberrimis; nunc tibi non ſolum multæ voces, ſed multæ etiam phraſes, multi dicendi modi ex iſtis auctoribus ſumpti cum magna tua voluptate, & utilitate in Latinam linguam converſi Lexicon verſanti occurrent. Porro in hoc Lexico Jonicum, & Doricum Æmilii Porti Lexicon, Pindaricum, & Lyricum tibi ſuppetit; voces omnes Græcæ tum in Veteri, tum in Novo Teſtamento uſurpatæ præſto ſunt; quidquid in Homero cum ejus clavi, & Batrachomyomachia, in Muſæo, Theognide, Pythagora, Fabellis Æſopicis, Manuali Paſoris, Cadmo Græco-Phœnice, & Martinio continetur, additis vocibus anomalis fere omnibus, & thematibus inveſtigatu difficilioribus, eſt in promptu. Non inficior, Lexica alia extare & majora, & ampliora, ea exemplorum copia, ea vocum ſimplicium,

derivatarum, compoſitarum, decompoſitarum abundantia reſerta, ut nihil amplius deſiderari poſſe videatur; tanta tamen copia, & abundantia tyrones, ac præcipue pueros ad clepſydram plerumque ſtudiis operam dantes magnam temporis jacturam facere cogit, antequam voluntati ſuæ in inveſtigandis, quæ cupiunt, plane ſatisfaciant. Itaque nos commodo tuo, & uſui quotidiano inſervire volentes opus præbemus mole quidem exiguum, ſed uſu magnum; quod ſi diligenter evolveris, ex eo utilitatem magnam a te facile perceptum iri pro certo habemus. Nam præter multa, quæ ad illud auctius, & locupletius reddendum addidimus, copioſiſſimum etiam Indicem Latinarum vocum ejuſdem fini ſubtexuimus, cujus auxilio in Græcam linguam transferre poſſis quidquid volueris; & ut ſine incommodo ſtatim agnoſcas, cujus generis, ac declinationis quilibet nomina ſint, articulos ipſos, & patrios caſus adjecimus, quod a nullo Lexicographo adhuc factum ſcimus. Habe itaque a nobis quemdam quaſi linguæ Græcæ apparatum, & labores noſtros æqui, bonique faciens ea aſſiduitate in eo verſando, memoriæque mandando utere, ut nos quidem curarum noſtrarum in te adjuvando fructum aliquem a te perceptum gaudeamus; cæteri vero plane intelligant, te nihil in eo tibi defuiſſe, in quo uberrime adjutum voluimus. Vale.

NOI RIFORMATORI
Dello Studio di Padova.

AVendo veduto per la Fede di Reviſione e Approbazione del P. Fra *Franceſco Antonio Mantova* Inquiſitor General del Santo Officio di Padova nel Libro intitolato *Cornelii Schrevelii Lexicon Manuale Græco-Latinum, & Latino-Græcum, & utrumque hac ultima editione multo auctius*; non v' eſſer cos' alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Atteſtato del Segretario Noſtro niente contro Principi, e buoni coſtumi, concediamo Licenza a *Giovanni Manfrè* Stampator *di Venezia*, che poſſi eſſere ſtampato, oſſervando gl' ordini in materia di Stampe, e preſentando le ſolite Copie alle Pubbliche Librarie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 14. Maggio 1752.

(Barbon Moroſini Proc. Rif.
(Alviſe Mocenigo 4. Cav.r Rif.

Regiſtrato in Libro a Carte 25. al Num. 263.

Gio: Girolamo Zuccato Segretario.

Adi 19. Maggio 1752.

Reg. al Mag. Ecc. degl' Eſecut. contro la Beſtemia.

Alviſe Legrenzi Segretario.

CORNELII SCHREVELII

LEXICON MANUALE Græco-Latinum.

A B A B A B

Α Prima eſt apud Græcos litera, quam vocant ἄλφα, a prima Hebræorum א Aleph. Interdum eſt nota numeralis, ſignificans primum; ſicut β ſecundum; γ tertium &c. In compoſitione vero multiplicem habet uſum: aliquando enim eſt τερητικὸν, & vim privandi obtinet: ut βέβαιος ſtabilis; ἀβέβαιος inſtabilis, &c. Aliquando eſt ἐπιτατικὸν, quaſi dicas, intenſivum, hoc eſt, vim addit ſignificationi: ut in ἀχανὴς, ἄβατος. Interdum idem valet, ac δὶς, ut ἄβατος, pro δίβατος. Porro in quibuſdam dictionibus α modo repetitur, modo non, ac propterea otioſum dici poteſt, ut ἀβλαχὴς, βλαχὴς, ἀσκαχὼς, σκάχω· ἀναχέτης, ναχέτης· σφάβελος, σπάβελος.

A pro ς Dorice, ut ἄτης, pro ἄτις, ſive, utrum.

A' pro ἡ, Dor. articulus, φ', quæ, Dor. pro, ᾶ, adverb. quo, qua, qua parte.

A pro ω, Dor. in gen. plur. ſimpl. ων, ſine accentu, & ῶν, cum circumflexu. Sic α pro ω, in nom. quint. declinat. ſimpl. ων Ποσειδᾶν, ᾶνος, ὁ, pro Ποσειδῶν, ῶνος. Sic χρυσᾶσιν, pro χρυσῶσιν a χρυσόω· βοᾶσι. pro βοῶσι.

A', quæ, articulus poſtpoſ. o. g. pl. num. ab ἡ, quod.

A', vox quiritantia, admirantis, optantis: ut & ᾶ, ᾶ, ah, ah, lamentantis, ab ἀ.

Ἀ, ᾶ, ha, ha, he, ridentis, ut apud Latinos.

Ἄ'ατος, per duplicem privationem, vel per pleonaſmum Ϝ α, valde noxius, & innoxius: ab α, & ἄω, vel ἄτη, βλάπτω. Th. ἀτάω, ἄατος, idem.

Ἀ'αγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, tractu difficilis, ab α, & ἄγω, frango.

Ἀ'αδὲς, moleſtus fuit, aor. a. pro ἄδε, ſolutione ε in αα, verbi ἀάδω. Sic Ἀ'α δᾶσι, turbare, afficere contumelia; item egere, aoxium eſſe; ἀχλῶσι, &c. Heſych. Thema idem.

Ἀ'αδὴς, Dor. pro ἀηδὴς, ὁ, injucundus.

Ἀ'άζω, exhalo, f. σω. p. χχ.

Ἀ'άθην, deceptus ſui, pro ἠάθην. s. 2. paſſ. verbi ἀάομαι, quod ab ἄω, ſeu ἄημι, ſpiro.

Ἀ'άθητος, ὁ, τὸ, corrumpi contumax, non obnoxium damno; vide ἄθητος, intactus, eum quo idem eſt, pleonaſmo alterius α.

Ἀ'άμας, ᾶντος, ὁ, aucupii inſtrumentum, ames.

Ἀ'ατὴς, ὁ, ἡ, ἐς ἡ, qui perfici nequit; Heſych. & ἀάτης, τὸ, nondum abſolutum, imperfectum, vel, non abſolvendum, &c. ex α priv. & ἀτάω, perficio.

Ἄ'απτος, ὁ, ἡ, intactus: ex α & ἅπτομαι, tango.

Ἀ'αρὼν, ὁ, numen viri Hebr. ἄλητον. q. d. montanus.

Ἀ'ασάμην, ω, ατο, offendi; pro ἀσάμην, a. 2. med. verbi ἄτω, vel ἄω, noceo. a. 2. ἄσα, Dor. pro ἦτα, & ſolutione Ϝ a in duplex breve, ἄαται, & in med. ἀασάμην. Alii malunt ab ἀάτην, noceo, ab α, & ἄτω, ex ἄω. Sic a. 2. paſſ. ἀάσθην, ης, η, pro ἠάσθην. Th. ἀτάω, noceo.

Ἀ'ᾶσι, flant, 3. plur. ab ἄημι· ut ἵστημι, ἱᾶσι, Th. ᾶω, ſpiro.

Ἀ'ασίφρων, ονος, ὁ, exp. βλαβὴν φέρων, i. e. nocumentum ferens; ab ἀάτη, ſ. σω, & φρὴν, ἡ, a Th. φέρω, fero, &c. Sic & ἀκαίφρων, ονος, ὁ, demens, inſanus; (idem ac βλαψίφρων, ſeu φρενοβλαβὴς) ab ἀάτης, ludare, quod ab ἀάτη, & φλὴ, cujus compoſita pleraque deſinunt in φρων.

Ἀ'άτην, noceo, corrumpo; βλάπτω, σθήω, idem ac Poet. ἀάτω; unde a. 1. ἄασα, med. ἀασάμην. paſſ. ἀάσθην; Jonice & Poetico more ſine augmento; ſæpe apud Homerum.

Ἀ'αυτὴς, ᾶ, ὁ, exhalatio, halitus, calidi ctiſtio; ab ἀάζω, exhalo.

Ἀ'άχετον, τὸ, intolerabile; ex α, & ἔχω, teneo; cujus 3. perſon. perf. paſſ. ἔσχηται, unde σχετὸς, & ἄσχετος, &, pleonaſmo Ϝ α, ἀάσχετος.

Ἀ'άτων, ſaturator, 3. ſing. ab ἀάομαι: Th. ἄημι. Sed ἀάτων, 3. ſing. ab ἀάομαι.

Ἄ'βατος, ὁ, ἡ ᾱ, ἡ, innocuus, innoxius, noxæ, ſeu damni expers; ab α privat. & βάτη, noxa, calamitas, vel contra, valde noxius, damnoſus; ab α epiſtetico, ſeu intenſivo.

Ἀ'βάτω, per pleonaſmum Ϝ ω, dicitur Poet. pro βάτω, idem ac Thema ἀπάω, lædo, offendo.

A B.

Ἀ'βαλβὶς, ἡ, numen Antichriſti; Veſtatio.

Ἄ'βαξος, ὁ, ἡ, taxitanus, mutus, ex α, priv. & βάζω, loquor.

Ἀ'βεβρὸς, ος, ὁ, ἐ ἡ, profunditeſte earens, ἄκρα βεβρὸς, ſine profunditate.

Ἄ'βεα, οἱ, teneræ, Dor. pro ἤβαι, ab ἤβη, pubes.

Ἄ'βειον, τὸ, paululum, parvum; a βαιὸς, ᾶ, ὁ, parvus, ſive βαιὸν, parvum, & pleonaſmo litteræ α.

Ἀ'βεκὴν, ονος, ὁ, ἡ ἐ ἡ, mutus; item ſtultus. Heſych. Suid. Th. idem.

Ἀ'βεκὴς, ὁος, ὁ, ἡ, mutus; ab α, & βάζω, loquor: hinc ἀβεκέως, quiete.

Ἀ'βέκητον, naſcierunt, aor. 2. ind. act. Jon. ab ἀβεκέω, taceo. Th. βάζω, loquor.

Ἀ'βεκίζω, quietus ſum, taceo: idem ac ἀβεκῶ, taceo; α eſt privativum; & Thema eſt βάζω, loquor, dico; inde ἀβεκιζόμενος, ὁ, quietus, non tumultuoſus.

Ἄ'βακον, ε, τὸ, eſt idem eum ἄβαξ, κος, ὁ, baenlos, tabula, ſive menſa, eus vaſa quælibet imponebantur: item tabula calculatoria, & tabula Mathematica, in qua lineæ, & figuræ deſcribi ſolent.

Ἀ'βακίσκος, ᾶ, ὁ, teſſella pavimenti; apud Athen. l. 5. eſt quaſi dimoot. a Th. ἄβαξ, ακος, ὁ, abacus.

Ἀ'βάκχιος, ος, ὁ ἐ ἡ, alienus a Bacchu, vel Baccbici numinis expers; aut mala baccbans: Eurip. in Oreſte. Item valde bacchans; Noun. autem, ἀβάκχιον τράπεζαν, appellat vinu carentem; ex α priv. & βακχάω, ſ. άσω, debacchari, furioſum eſſe: unde βακχάτης, & βακχάτικὸς, Bacchativus, vel Bacchicus.

Ἀ'βάλαι, ῶτινα, heu: forſan ab Hebraico אבל abal, lugere.

Ἀ'βάλη, inutilem, langoidum Lacones vocant, ἀργῶν, πωθῶν. unde ἄβαλις, oliva mala; μοχθηρὰ ἄκαλα, Heſych.

Ἄ'βαντα, acc. ſing. ab Ἄ'βας, αντος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀ'βάσσασις, εως, ἡ, aſcenſus, ἀνάβασις, per metathefin literarum, & epeotheſin Ϝ τ.

Ἄ'βαξ, κος, ὁ, abacus: item tabula, ſeu menſa.

Ἀ'βάπτιστος, ος, ὁ ἐ ἡ, immerſabilis: ab α, & βαπτίζω, mergo.

Ἀ'βαπτος, ος, ὁ ἐ ἡ, intinctus; ab α, & βάπτω, tingo.

Ἄ'βαρα, ρος, τὸ, placentæ genus.

Ἀ'βαρὴς, ὁος, ὁ ἐ ἡ, non oneroſus: ex α, & βάρος, Th. βαρὺς, ὁ, gravis.

Ἀ'βαρὴς, ες, ὁ ἐ ἡ, continentis habitatui, cui non eſt βάρος, navis, vel navigium.

Ἀ'βαρὺς, ὁος, ὁ ἐ ἡ, non gravis; item metaph. non moleſtus; minime gravans: ex α priv. & βαρὺς, ὁος, ὁ, ἡ, gravis.

Ἄ'βας, Dor. pro ἄβης, gen. ſing. ab ἤβη.

Ἀ'βάσαι, aor. 2. inf. act. verbi ἀβάζω, præclare ago, extollo; ex α, pro ἀγάω, nimis, & βάζω, loquor.

Ἀ'βασανίστος, ὁ ἐ ἡ, inexploratus: ab α, & βασανίζω, torqueo, exploro. Unde

Ἀβασάνιστος, adv. re non examinata.
Ἀβασίλευτος, ὁ, ἡ, unde ἀβασιλεύτως, sine rege; ab α, & βασιλεύω, regno.
Ἀβάσκαντος, ος, ὁ, ἡ, invidia vacuus, varus, ψεβδὴς. Suid. ea α priv. & βασκαίνω, fascino; item invideo.
Ἀβάσκαντον, τὸ, fascini amuletum; i. a. maleficia & fascinationes avertens: ab α priv. & βασκαίνω, fascino.
Ἀβάστακτον, τὸ, onus; φορτίον. ab α epitatico, & βαστάζω, porto.
Ἀβάστακτος, ος, ὁ ἡ, importabilis; portatu impossibilis: ut ἀβάστακτον φορτίον, onus vix portandum; unde adv. ἀβαστάκτως, ita ut portari non possit; Hesych. aa α priv. & βαστάζω, porto, f. Dorice βασδάζω.
Ἄβατος, ος, ὁ, invius: hinc ἀβάτη, Dor. pro ἀβάτη, ης, ἡ. ex α & βατὸς, pervius, quod a βαίνω, ascendo.
Ἄβαφος, ος, ὁ ἡ, non tinctus; ab α priv. & βάπτω, tingo.
Ἀββᾶ, ὁ, nomen Syriacum ἄκλιτον, Pater.
Ἀββαλὼ, pro ἀπέβαλε, vel ἀπέβαλον, rejecit, a. 2. ab ἀναβάλλω, rejicio.
Ἀβδελυκτὸς, ὁ, apud Æschyl. opponitur (sc. cum α priv.) simplici βδελυκτὸς, execrabilis.
Ἀβέβαιος, ος, ον, infirmus: ea α, & βέβαιος, ὁ, firmos.
Ἄβεβλος, ος, τὸ, mundum, sacrum, non profanum, quod nequa contrectare, neque adire fas erat: ex α priv. & βέβηλον, τὸ, profanum.
Ἄβελ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Vanitas.
Ἀβέλλω, vel ἀβόλλω, circumdo, corono; τέφρᾳ, redimio.
Ἀβέλτερος, ὁ, stolidus, ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων· hinc ἀβελτερία, ἡ, stultitia.
Ἀβελτίων, dicitur pro ἀβέλτερος, insanus. Eust. ex Herodiano.
Ἀβελτερία, vel potius ἀβελτηρία, ἡ, stoliditas, stultitia, amentia, vesania. Plut. & pro ignorantia, quæ prudentiæ opponitur, sæpe occurrit apud Demosth. Item ἀβελτέρως, adv. stulide, stulte; Plut. Omnia ab ἀβέλτερος, α, ὁ, stultus; vecors. Simplicius in Epictetum ait, ἀβέλτερος appellari quempiam, ὅτε δὲ ἔχοι τὸν συγκεκρουμένον βελτίων φαίνεται, i. e. quum non habet cui collatus melior videri possit; & apud Athen. ἀβέλτερος, & ὄμφαξ apposuntur; ea α priv. & βέλτερος, præstantior.
Ἀβελτεροκέφαλος, γος, ὁ, ἡ, stolidus. ex ἀβέλτερος, & κέφαλὴ, ὁ, cucullus avis.
Ἄβελ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater mene est Dominus.
Ἀβεσσαλὼμ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον. Pater axcellens.
Ἀβίαστος, ος, ὁ ἡ, non coactus, sine violentia; unde τὸ ἀβίαστον, libertas: ex βιάζω, cogo, cum α priv.
Ἀβιλωνὶ, ῆς, ὁ, nomen regionis.
Ἄβιος, ος, ὁ, ἡ, cui non suppetunt ad victum necessaria; ab α priv. & βίος, victus: item dioes, longævus; ab α epitatico, & βίος, vita. Est & ἄβιος, valda robustus: item non violentus: α βία, ἡ, vis, robur.
Ἀβιὰ, nomen viri Hebr. ἄκλιτον, Pater decoris, vel Decus patris.
Ἄβιστος, ος, ὁ, ἡ, sine vita, non vitalis: a βιόω, vivo. Th. βίος, ὁ, vita.
Ἀβλαβίως, ioooaic, ab ἀβλαβὴς, ἴος, ὁ, ἡ, innoxius: ea α, & βλάπτω, noceo.
Ἄβλαπτος, ὁ ἡ, noxæ expers, vel innocuus; ab α & βλάπτω, noceo.
Ἄβλαστος, ος, ὁ, ἡ, sine germine, non succrescens. Th. βλαστάνω, germino.
Ἀβλαστὸς, ός, ὁ ἡ, non germinans, sine germine; non pullulans, infœcundus; item ἄβλαστος, & ἀβλάστητος, germinare non valens; Theophr. ex α priv. & βλαστὸς, ὁ, seu βλαστὸς, ὁ, a βλαστάνω, germino; item nascor, originem duco; item produco.
Ἀβλαυτος, ὁ, eacalceatus, discalceatus, qui nudis pedibus incedit; Hesych. ex α priv. & βλαῦτα, αἱ, exlcei, crepidæ.
Ἀβλαυὴς, ὁ, inanduz, ignavus, injucundus, dissolutus; Hesych. ea α priv. & βλαύειν; quod leonum dicitur esse proprium, & significare, terrere vel solo aspectu; aut huc & illuc versis oculis circumspicere.
Ἀβλαυὸς, ὁ, muco carens; sed apud Athen. l. 7. est piscis nomen; ex α priv. & βλαῦος, ὁ, frigidus humidusque succus, quem ὀλόγυμν vocant; vel potius crassior pituita, qualis e cerebro per palatum & nares descendit.
Ἄβλαυτος, ος, ὁ ἡ, despectus, vilis, nibili, quasi indignus qui videator: ex α priv. & βλέπω, video.
Ἀβλεπτόν, οῦ, ſ. ὄνου; non videns, non intuens, oculos averta; apud Suid. Item cæcutio: pecco, delinquo: atque inde verbale
Ἀβλέπτημα, τὸ, peccatum, delictum; ab ἀβλεπτὸς, ὁς, ὁ, ἡ, peccator.
Ἀβλεψία, ας, ἡ, cæcitas, inconsiderantia. Th. idem.
Ἄβλης, ῆτος, ὁ, ἡ, nondum jactus, novus. Sed ἄβλητος, nondum ictus. Utrumque ab α, & βάλλω, jacio.
Ἀβληχὴς, ὁς, ὁ ἡ, balatus capers: in Epigr. aa α priv. & βληχάομαι, ſ. κέκραμαι, quibus & caprarum vox propria; sed Aristophanes in Vespis ad puerulorum vagitum etiam transtulit.
Ἀβληχὴς, ὁς, ὁ ἡ, imbecillus, invalidus, infirmus; idem ac ἀβλαχὴς; unde ἀβληχὲς νόσος, morbus non vehemens, seu lentus, aut ramissus, & quasi languidus morbus; apud Plut. in Pericle. Sed ἄβληχρος, robustus, validus; Etym. In hac signif. α est privativum; in illa autem supervacaneum.
Ἀβληχρὸς, ὰ, ὸν, debilis, le ab α debilito, & βληχρὸς, debilis. Apud Pindarum accipitur pro forti.
Ἀβλὴν, sacrificia, præs. imp. act. verb. ἀβλάω, sacrificio.
Ἀβοᾶ, Poet. & Dor. adv. pro comm. ἀβοητὶ, τατέστι ἄνευ βοῆς, ἀνεὶ πολέμου.
Ἀβοήτος, ὁ ἡ ὁ, destitutus ope, vel remedio: ab α, & βοηθέω, opitulor.
Ἄβοητος, ος, ὁ ἡ, tacitus, silens, motus; q. d. clamore carens; unde adv. ἀβοητὶ, tacita, sine clamore; ea α priv. & βοάω, f. ήσω, unde βοὴ, ἡ, clamor, & βόης, ὁ, clamosus.
Ἀβόλητον, occurreruot, Jon. pro ἠβόλησαν, 3. plur. aor. 1. ἀβολέω, sacrificio.
Ἀβολίταρ, ὁ, & ἄβολις, idem ac ἄβολος, juvenis, ob id, quod dentes nondum amisit; Bud. & Aristot. Suidas autem ait, ita etiam dici pullum, qui nondum habeat dentem γνήσιον; ex α priv. & βόλος, ὁ, seu βολὴ, ἡ, unde βολίω, ὦ, percutio.
Ἄβολος, ος, ὁ, qui nondum amisit dentes ætatis indices, i. a. γνήσιους. Th. βάλλω, jacio.
Ἄβορτος, ος, ὁ, ἡ, non pastus, jejunus; ex α priv. & βόσκω, pasco.
Ἄβοτος, ὁ, pascuis carens; vel etiam qui depastus non est; Hesych. ex α priv. & βοτὸς, ὁ, alimentum.
Ἀβουλία, ας, ἡ, f. ήτου; nulo; Plat. de rep. 4. & Dem. Epist. 3. Unde
Ἄβουλος, ος, ὁ ἡ, qui noo vult: item ἀβούλητος, quod nolumus, seu quod præter voluntatem accidit; involuntarium; cui opponitur βούλητος; apud Plat. de Leg. 5. unde ἀβούλητα πράγματα dicuntur adversæ res; & ἀβούλητος βίος, vita non placens, nec optabilis; atqoe inde adv.
Ἀβούλητος, involuntaric; non ex animo; præter voluntatem; cui opponitur ἑκούσιος, apud Dem. omnia a Th. βούλομαι, ſ. λήσομαι, unde βουλητὸς, ὁ, sub voluntatem cadens.
Ἀβουλία, ας, ἡ, inopia consilii; ax α, & βουλὴ, ἡ, consilium.
Ἄβουλος, ος, ὁ ἡ, consilii carens, consilii capers, inconsultus, inconsideratus; imprudens, non circumspectus; sed significat & κακόβουλον, i. e. consilii malo intentem, vel præditum; atque iode adv.
Ἀβουλὸς, idem ac ἀβούλος, imprudentar, stulta, imperite; sine consilio: unde comparat. ἀβουλέστερος, inconsultius; imprudentius; & superlat. ἀβουλέστατα, inconsultissime; ut & ἀβουλία, ἡ, incogitantia; imprudentia, temeritas; amentia, stultitia: item pro δυσβουλία, seu κακοβουλία, malum consilium apud Soph.
Ἀβουλότατα, adv. inconsultissime.
Ἄβρατον, gen. Jon. pro ἄβρατος, ab ἄβρατος, ὁ, bobus carens: ex α, & βᾶς, bos.
Ἄβρατος, ος, ὁ, agnus: non habens unde pascatur; vel non habens pecora; ut ἄβρατος ἀνὴρ; apud Hesiod. ex α priv. & βοτὸς, ὁ, alimentum.
Ἄβρα, ας, ἡ, vel ἄβρη, ancilla: ab ΣΡΚ viror.
Ἄβραμ, nomen viri ἄκλιτον, Pater excelsus, vel multitudinis.
Ἀβραδέλφη, ης, ἡ, pellex, seu concubina; ex ἄβρα, ἡ, & δέλφη, ἡ, a Th. δελφὸς, ὁ, sarvus.
Ἀβρόκτησαν, sonuerunt, 3. plur. aor. 2. Jon. verbi ἀβρύκω, sono.
Ἄβροχε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ἀβρύχω, sono. Poet. pro βρύχω, resono.
Ἄβροχος, ὁ ἡ ὁ, idem ac ἄβροχος, siccus.
Ἄβρομος, ὁ ἡ ὁ, fremitus, seu strepitus nullos edens; ex α priv. & Th. βρόμος, fremo.
Ἀβρύζομαι, idem ac ἀβρυαίνομαι, ornor, nitesco: cultum mihi comparo: item insolesco, magnifice me intero.
Ἀβρυθὴς, ὁς, ὁ ἡ, sine pondere: ab α, & βρίθω, onero.
Ἄβρυκτος, ὁ, vigil, insomnis: item fardasser, ex α priv. & βρύζω, quiesco, f. ήσω, vel ξω.
Ἀβρύξω, a. 1. inf. act. ab ἀβρύζω, α cibo sumpto dormio.
Ἀβρυβάται, οἱ, molli incessu utentes; epith. Persarum; ex ἁβρὸς, mollis, & βαίνω, ascendo, f. βήσομαι, a βάω, unde βατὴρ, ῆρος, ὁ, limen, & βατέω, vado.
Ἁβρόβιος, ὁ, mollem & delicatam vitam agens; molliter & delicata vivens.
Ἀβρογόος, ὁ, molleoi edens gemitus.
Ἁβροδύης, ὁ, molles gemitus, & mollia lamenta edens: ab ἁβρὸς, mollis, & γόος, luctus; a γοάω, gemo.
Ἀβροδαὶς, ὁ, mollibus dapibus instructus; ex ἁβρὸς, mollis, & δαὶς, & δαῖτος, ἡ, dapes.
Ἁβροδίαιτος, ὁ, vita delicata, vita mollis; vitæ mollities, seu lautitia; dalicata, seu lauta victus ratio; Suid. Unda
Ἁβροδιαιτόομαι, ῶμαι, vitam mollem & delicatam agn; delicata victus rationa utor.
Ἁβροδιαίτος, ὁ ἡ, molliter vivens: ab ἁβρὸς, mollis, & δίαιτα, vivendi ratio.
Ἁβροδίαιτος, ος, ὁ ἡ, qui delicatis, mollibus, ac splendidis induitur vestibus: Etym. ex ἁβρὸς, mollis, & ὤμος, ος, τὸ, vestis.
Ἁβρόκομος, ος, ὁ ἡ, molles & delicatos ferens fructus; ex ἁβρὸς, mollis, & κομὸς, ὁ, fructus.
Ἁβροκομῶ, ῶ, capillos orno; deliciosus sum; inde ἁβροκόμης, molliter comatus, Bacchi epitheton: ab ἁβρὸς, mollis, & κόμη, coma.
Ἀβρομία, ας, ἡ, tenebræ; ab α priv. & βρόμος, strepitus: quod tenebræ strepitu carent.
Ἄβρομος, ὁ, absiemius; ἄοσμος; ab α priv. & βρόμος, ideſt Bacchus, a βρόμιος, strepo.
Ἁβρομίτρης, ου, ὁ, molli tedimitus mitra; ea ἁβρὸς, mollis, & μίτρα, ἡ, mitra.
Ἄβρομος, ος, ὁ, ἡ, strepitum magnum edens: q. ἄμφ βρόμος. Th. βρόμιος, strepo.
Ἁβροπώλιος πόλις, diait Lycophron mollis & subtilissimis stamina contextos peplos; ex ἁβρὸς, mollis, & πλύω, ἡ, seu πλόος, ὁ, textura.
Ἁβρόπλουτος χαίτη, dicitur coma molli & opulentn ornata decursta; apud

Eu-

Digitized by Google

ta; apod Eurip. in Iphvg. Taur. ex ἀβρὸς & πλοῦτος, ε, ὁ, divitiæ.

Ἁβρὸς, ὰ, ὸν, mollis, delicatus: hinc ἁβρότης, ητος, ἡ, mollities. Dor. ἁβρότας, ἁβρότατος, ὁ, delicia: ab ΣΡΒ virens, vel ΣΡΒ fortis.

Ἁβροσαγὴς, ὁ, ἡ, ἐς, mollitie diffluens; ex ἁβρὸς, & σαίζω, ſtillo.

Ἁβροσύνη, ης, ἡ, mollities, delicia, luxus. Th. ἁβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβρότη, ης, ἡ, ονος: ab α, & βροτὸς, ὡς ἡ βροτὸς ὁ πρόσω. noonooquem νὺξ additur. Hinc ἀβροτίζω, in nocte vagor: & ἀβροτίνη, nocku occurro. ἀβροτῆσαι, a. s. inf. act.

Ἀβροτήμων, ονος, ὁ, ἡ, peccator, peccatum: item ἀβροτίνη, ης, peccatrix; utramque ab ἀβροτέω, ῶ, f. ήσω; quod exponitur atiam pecco; ſic &

Ἀβρότηξις, εως, ἡ, aberratio, deflexio de via; Euſt. eſt verbale ab

Ἀβροτίζω, f. ξω, quod exp. aberro in via; & omnia ab ἀβρότη, ἡ, quod Suidas deducit ἀπὸ τοῦ ὑπερῆσθαι βροτοῦ, i. e. quod nox privata ſit mortalibus.

Ἀβρότης, ητος, ἡ, mollities, delicia, luxus; a Th. ἁβρὸς, ὁ, mollis.

Ἀβροτόνος, & ἀβροτόνητος, ε, ὁ, confectus ex abrotono; or ἀβροτόνου ἔλαιον, ſive μύρον, & ἀβροτονίτης οἶνος; Dioſc. ab ἀβρότονον, τὸ, herbo, ſeu planta perpetuo viteos: & ſic nominatu, διὰ τὸ πρὸς ὄψιν φαίνεσθαι ἁβρὸν ὑπ' ὠχαλοῦ, quod aſpectu ſit mollis & tenera.

Ἀβρότονον, ε, τὸ, abrotonum, genus herbæ.

Ἄβροτος, ὁ & ἡ, immortalis: ab α, & βροτὸς, ὸς, ὁ, homo mortalis.

Ἀβροχαίτης, ου, ὁ, Dor. & Æol. pro comm. ἁβροχάϊτης, ὁ ἁβρὸς τὴν χαίτην ὤν, vel ὁ ἁβρὰν τὴν χαίτην ἔχων, qui eſt delicata teneraque coma. Aaacreon.

Ἁβροχαίτης, ου, ὁ, idem ac ἁβροχαίτας, mollem habens jobem, ſeu cæſarism. Epith. Apollinis in Epigr.

Ἁβροχίτων, ὁ ἡ ὁ, molli iodutus tonica, & in malam partem, molliter veſtitus; ex ἁβρὸς & χιτὼν, ὁ, tuoica.

Ἀβροχία, ὰ, ſiccitas humoris, aut imbrium penuria; ab ἄβροχος, oon madefactus, ſiccus; & interdum ſignificat etiam ἀνομβρον; imbre, ſeu pluvia carentem.

Ἄβρωμα, τὸ, Heſycbio ſunt συκάμινα, μύρα, mora.

Ἄβροχος, immadidus: ex α, & βρέχω.

Ἄβρωμα, vel ἄβρωμα, τὸ, mora; φησὶ τὰ ἁβρότητα. Heſychio ſunt συκάμινα, μύρα.

Ἀβώμαι, f. ὦμαι, deliclor, glorior.

Ἀβώμαι, f. ὦ, orno. Th. ἁβρὸς, mollis.

Ἄβωμος, ὁ, graviter olens, fœtidus; nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, arroque id genus aliis aoimaotibus graviter oleotibus dicitur; & α hic auget. Item non viroſus, nec tetri odorie; atque ſic α privat. Etymol. ſic exp. ὦ βρωμοι οἱ ἄγαν βρωμῶντες, ὃ ἔστι ἐχθόντες, φησὶ τὸ βοίμος, quod πο ὀχοι ſignificat; uode ἄβρωμοι ἰχθύες dicontur apud Athen. i. e. ἄχθοντοι, ἄπιστοι; atque his opponontur βωμώδεις, q. d. ſalſuginem marioam redolentes: ſicot & ipſum mare, apud Dioſc. dicitur ἄβρωμον γίνεσθαι; i. e. viroe deponere, & ſalſuginem, ut interpr. Bud.

Ἀβῶς, molliter, delicate, feſtive, magnifice, apud Eurip. eſt adv. Th. ἁβρὸς. Sed ἁβρὸς, ὥτος, ὁ, ἡ, oon exeſus, non adeſus; io Epigr.

Ἀβρωσία, ὰ, cibi penuria; Poll. ex α priv. & βρώσιμα, f. ὄσιμα, unde βρῶσις, εως, ἡ, eibus, eſca.

Ἄβρωτος, ε, ὁ, ἡ, non voratus: ex α, & βρώσιμα. Item eſui ineptus.

Ἄβυδος, ε, nomen urbis. Ἀβυδόθι, Abydo oriundus, ibidem habitaoe.

Ἄβυθος, ε, ὁ ἡ, profundiſſimus; proprie fundo carena; ſicot & ἄβυσσος idem ſignificat: ut λίμνη ἄβυσσος, lacue, ſeu palus fundo carens; apud Ariſtoph. io Rao. & ἄβυσσος βαθος, immenſa profunditas; ſic & ἄβυσσος χάσμασα apud Eurip. & ἄβυσσος πέλαγος, apud Æſchyl. Quidam tamen non a βυσσὸς deducunt; ſed a βύω, tego: operio, & ω iotendendi vim habente, ut ſit locus, qui a multitudioe aquarum operitur: item ſubſtaotive poſitum abyſſus; vorago aquarum immenſæ altitudinis. Vide Thema βυθός, ὦ, ὁ, profunditas.

Ἀβύρτακος δερὰ dicitur non concinoata pellis; ex α priv. & βυρσεύω, f. σω, corium paro.

Ἀβυρτάκη, ης, ἡ, barbaricum quoddam edulium ex porrie, cardamo, giaois mali punici, & ejuſmodi aliis, quibus ineſt τὸ δεμνὸ, apud Atbeo. l. 3. & Plut. Symp. 4. ἀβυρτάκιον hanc κορυνάκης aonumeiat.

Ἀβυρτακοπώλης, ὁ, qui edulia ubyrtacas conficit; Athen. l. 9. ex præced. ἀβυρτάκη, & πωλέω.

Ἄβυσσος, ε, ὰ, ἡ, iofinita profunditatis vorago, gehenoa: ex α, & βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, foodum. Vide ſupra ἄβυθος, ε, ὁ, & ἡ, profundiſſimue.

Ἀβῶς, qui oullam vocem edit; Heſych. comp. ex α priv. & βῶσαι, Jon. pro βοῆσαι, a Them. βοάω, clamo.

Α Γ.

Ἀγάασθαι, obſtopeſcere: ab ἄγαμαι, per pleooaſm. Poet. Inde etiam

Ἀγάασθε, iovidetie.

Ἄγαβος, ε, ὁ, nomen viri.

Ἀγάγας, ὁ, qui duxit, Jon. pro ἀγαγὼν, part. a. a. verbi ἄγω, duco.

Ἀγαγε, ducito, & ἄγαγον, pro ἄγαγε, idem, impet. Attic. verbi ἄγω, duco.

Ἀγαγὲν, Dor. pro ἀγαγὼν, a. a. inf. act. Att. ἀγαγέσθαι, a. a. inf. m. verbi ἄγω.

Ἀγάγοι, docat, a. 2. opt. act. Att. ἄγαγοι, ες, ε, a. 2. ind. Att. & Jon. ἀγαγὼν, part. a. 2. Att. pro ἀγὼν. ſub. ἀγάγω, ab ἄγω, duco.

Ἀγάγωδ', pro ἀγάγητε, part. aot. 2. ab ἄγαγον, pro ἄγω, aor. 2. verbi ἄγω.

Ἀγαζηλος, ὁ, iovidus; μεγαλόζηλος, φθονερός; Etym. ea ἄγαν, & ζῆλος.

Ἀγάζεμαι, ſ. σομαι, ſuccenſeo, invideo, admiroi. Th. ἄγαμαι, vel ἀγάομαι, ſtupeo.

Ἀγαθαρχία, ἡ, boni principium: ex ἀγαθὸς, & ἀρχὴ, ἡ, principium.

Ἀγάθεος, Dor. pro ἀγάθους.

Ἀγαθεωρῶ, admirabuode intueri, ut ad rem raro viſam: ex ἄγαν, & θεωρῶ.

Ἀγαθίζομαι, booa dico: ut δὴ τὰς ἐπαίρας κατηθίζομένας λυθῶν, apud Ariſtoph. a Th. ἀγαθὸς, ὁ, bonus.

Ἀγαθικὸς, ἔ, ὁ, probue; unde io neut. plur. ἀγαθικὰ dicuotur proba; i. e. recte & eum virtute facta, vel dicta; itidem ab eod. Th. ἀγαθὸς, ὁ, booe.

Ἀγαθὶς, ἡ, faſciculus fili, ſeu ſtamiois colligati; uode ἀγαθῖν ἀγαθίδες, i. e. booorum glomi; apud Poll. proverbium de opibus exſtructis & affatim comulatis; ſumpta metaph. a glomere textorio, quod ex plurimis filorum convolutorom gyris conſtat; & apud Suid. legitur etiam ἀντ' ἀγαθῖν ἀγαθίδες; quod proverbium eſſe dicit, ὅτι ἐπὶ τῶν πανχίστων καὶ ἀμελέτητων, πρέπειν; ac ſi ἀγαθίδες eſſent acervi, ſeu cumuli bonorum,

Ἀγαθοδαιμονεῖ, οἱ, parcebibentes. i. e. ὀλιγοπότοντος, qui parce bibuot, a poculo, quod appellabatur ἀγαθὸ δαίμονος; de quo vide Suid. Heſych. & Chiliad. Eraſmi; ex ἀγαθὸς & δαίμων, ονος. onde δαιμονίζομαι.

Ἀγαθοδότης, ε, ὁ, booi, vel bonorum dator; & in fœm. ἀγαθοδότις, bonorum datrix; ex ἀγαθὸς & δότης, ὁ.

Ἀγαθοεργίς, & contracte ἀγαθουργὸς, ὸς, ἁ, beneficus. ex ἀγαθὸς, & ἔργον. hinc Ἀγαθοεργία, ὰ, benefacio, f. ήσω. p. ἠγαθοέργηκα.

Ἀγαθοθέλεια, ὰ, bonorum voluntas; affectus eligeodi bona; Suid. ex ἀγαθὸς, & θέλω, f. ήσω.

Ἀγαθοπρεπὴς, ὁ, ἡ, & ἀγαθοπρεπὸς, ὸς, ὁ, beneficue, benignus, qoalem eſſe decet inter viros bonos; onde adv. ἀγαθοπρεπῶς, benigne; ut bonum decet; ex ἀγαθὸς, & Th. πρέπω, deceo, coogruo.

Ἀγαθοποιέω, ῶ, beneficio afficio, recte ago. f. ήσω. a. t. inf. ἀγαθοποιῆσαι. hinc ἀγαθοποιία, ας, ἡ, beoefactum. ἀγαθοποιὸς, ὁ, beoeficue: ex ἀγαθὸς, & ποιέω, facio.

Ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, bonus, prudens, fortis, dives, excellens, utilis; ab ἄγω, vel ab α inteoſivo, & γηθέω. vel ab ἄγαμαι, abjecto α & τ mutata in θ· vel φησὶ τὸ ἄγαν θέον διὰς ἐπ' αὐτῶ.

Ἀγαθοτελὴς, ὁ, booi efficiens; perfecte bonus. uode ἀγαθοτέλεια, boni efficientia, perfectio boni; Diom Areop. ex ἀγαθὸς & τέλος, εος, τὸ, finis, ſummum.

Ἀγαθουργὸς, ὁ, benignus; contracte pro ἀγαθοεργὸς. ſic ἀγαθουργία, contracte pro ἀγαθοεργία, beneficium.

Ἀγαθουργῶ, ῶ, bene operor; idem ac ἀγαθοεργῶ, booum, ſiva booa facio: item beoificus fum, beneficeoria proſequor; ſic etiam ἀγαθουργὸς pro ἀγαθοεργὸς; & ἀγαθουργικὸς, idem ac ἀγαθοεργὸς, ſeu ἀγαθοεργὸς, beneficus.

Ἀγαθοῦχοι, & ἀγαθοῦργοι dicebeotur, qui an equiribus exibant quinque quotannis; ut Herodot. oarrat, & Suidas ait eſſe, qui ex Ephoris deligebaotur ſtreouitatie ergo; vide Herodot. l. 5, ab eod. ἀγαθοεργὸς, ὁ, beneficue.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas; bonum; Rom. 15. (huic opponitur πονηρία) item pro felicitate & rebus fecundis ſæpe ponitur a Th. ἀγαθὸς, ὴ, unde etiam ἀγαθῶς exponitur utiliter.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas; idem ac θειότης. Nazianz. de Deo.

Ἀγαθυγία, Jon. per craſin; pro ἀγαθοεργία, ὰ, beneficentiu.

Ἀγαθυσύνη, ὁ, oatura, ſiva indola boous: & ἀγαθυσύνα, bonitas u naturu proveoiens.

Ἀγαθώθεὶς, ὁ, gaviſus, a. 1. part. paſſ. ab ἀγαθώσω, beneficio afficio.

Ἀγαθώσω, fut. ωσῶ, bonum efficio, beneficio afficio; ἀγαθώσομαι, bene affectus ſum: Neh. 2. 2. Dan. 6.

Ἀγαθῶς, valide.

Ἀγαθωτάτη, dat. ſing. ſuperlat. regularis, quaſi ab ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, optimo, præſtantiſſimo.

Ἄγαι, αἱ, Irrora; vulnera: æmulationes. Eſchyl. ab ἄγω, fraogo.

Ἀγάϊεται, 3. perſoo. iod. ἀγαίεται, iraſcor, invideo. Th. ἀγάω, demiror.

Ἀγαῖος, ε, ὁ, elegaos, iovidioſus.

Ἀγάϊος, ut & ἀγάϊσμαι, pro θαυμάζω, admiror: item pro σκληρύνω, obſtupefacio, vel perterrefacio: item pro μάσσομαι, ſucceoſeo, indignor. Sic etiam ἀγαῖος, admirabilis; a Tb. ἀγάω, admiror, ſtupeo.

Ἀγαλεὺς, ῆος, ὁ, Sol. ἅλιος.

Ἀγαλιστὴς, ὁ, valda celebris. Il. β. ab ἄγαν, & κλιστὸς, a Tb. κλάω, σομαι, unde κλέος, τὸ, gloria.

Ἀγακλὴς, ῆος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀγακλέης, valde gloriooſus, idem ac ἀγακλυτὸς.

Ἀγακλυτὸς, ὁ, ὁ, ioclytos: ex ἄγαν, & κλυτὸς, celebrie, quod a κλάω, audio.

Ἀγακλυτὸῖσιν, dat. pl. Jon. præclaris. Heſiod.

Ἀγακτερόφιν, ſplendide ædificatam, ἄγαν & λαμπρῶς κεκτημένην. Æol. neglecto augmento, & σ merri cauſa ſublato, κτημένον, pro κεκτημένον.

Ἀγακτήμενος, ὁ, valde habitatoe, apud Pind. ex ἄγαν & κτημένος, pro κεκτημένος, part. præt. paſſ. verbi κτίζω, f. ίσω, quod interdum ponitur pro οἰκίζω, domum ædifico.

Ἀγάλακτος, ων, οι, ex α, ſumpto pro-

ἀθρόως, confertim, vel pro ὁμοῦ, simul) fratres; quasi sint collectanei: aut qui idem lac fuxerint. Item consanguinei, æquales, utrinque parentes.

Ἀγαλαξία, ἡ, lactis penuria, aut etiam lactis abundantia. Sumpto sibi α privativo, vel intensivo.

Ἀγάλακτος, ὁ, ἡ, ἐ, (ex α priv. & γάλα, ακτος, τό, lac) carens lacte.

Ἀγαλακτοσύνη, ης, ἡ, cognatio, quasi collactantio, συγγένεια, ἡ, consanguinitas.

Ἀγαλόν, n, ὁ, pro quo dicitur etiam ἀγαλδόν, mutilus, ruptus, fractus, cavus, qui facile frangi potest; a Th. ἄγω, frango.

Ἀγαλλίαμα, τος, τό, exultatio.

Ἀγαλλιάω, ῶ, exulto: f. άσω. p. ἠγαλλίακα. a. 1. m. ἠγαλλιασάμην, ω, aor. pass. ἠγαλλιάσθην. hinc ἀγαλλίασις, εως, ἡ, exultatio. Th. ἀγάλλω, orno, illustro.

Ἀγαλλίτης, ου, ὁ, quo quis mirifice delectatur; vel propter quod aliquis in admirantione inhæret. Hesych. ab ἀγάλλω, vel ἀγάλλομαι, exulto.

Ἀγάλλομαι, gestio, exulto: ab ἄγω, & ἅλλομαι, salio.

Ἀγάλλοχον, lignum Indicum oduratum.

Ἀγάλω, f. λῶ. p. ωκα. orno, facio delectabile.

Ἄγαλμα, ατος, τό, ornamentum, oblectamentum, simulacrum: item imago picta. hinc ἀγαλματοποιός, οῦ, ὁ, statuarius, a ποιέω, & τὸ ἄγαλμα. Omnia ab ἀγάω, stupeo.

Ἀγαλμάτιον, ου, τό, statua parva, imagunecula; apud Luc. est diminutivum ab ἄγαλμα, τος, ornamentum: simulacrum.

Ἀγαλματοπλαστία, ἡ, & ἀγαλματοποιική, scil. τέχνη, ars conficiendi statuas; & ἀγαλματοποιία, statuas conficio; omnia ab ἀγαλματοποιός, statuarius, seu simulacrorum fabricator; Poll. l. 7. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἀγαλματοφορέω, ῶ, orno, illustro; Suid. ex Philone.

Ἀγαλματοφορούμενος, ὁ, qui in seipso fert rerum imagines, quæ animu percipiuntur; Suid. ex Philone, est part. præs. pass. verbi ἀγαλματοφορέω, ῶ, quod ex ἄγαλμα, ατος, & φορέω, idem ac Them. φόρω, fero.

Ἀγαλματόω, in statuam verto.

Ἀγαλόπρεπῶς, ὁ, splendide, vel magnifice honorantus; Hesych. est per metathesin literarum, pro ἀγλαοπρεπῶς.

Ἄγαμαι, ndmiror. f. ἀγάσομαι. a 1. m. ἠγασάμην. pass. ἠγάσθην. Th. ἀγάω.

Ἀγαμβῶς, mirabiliter, mirifice, cum admiratione; ut ἀγαμβῶς λέγω; cui oppon. παπαῖ λέγω; Atistot. Rhet. 3. Item libenter; est adv. ab ἀγάμβος, part. præs. ab ἄγαμαι, quod idem est in prosa, quod in carmine ἀγάσμαι, vel ἀγάσσαμαι: & exp. etiam laudo, probo; a Them. ἀγάω.

Ἀγαμέμνων, valde consultus; Apollinis epith. ex ἄγαν & μέμων, quod a μέδομαι, f. μέσομαι.

Ἄγαμος, ὁ, ἡ, cœlebs; nuptiarum expers, Poll.

Ἀγαμία, ας, ἡ, & Ἀγάμιον, n, τό, cœlibatus. Poll.

Ἄγαμος, n, ὁ, ἡ, cœlebs: ex α, & γάμος, ὁ, nuptiæ.

Ἀγαμός γάμος, innuptæ nuptiæ.

Ἄγαν, adv. nimis, valde.

Ἀγανακτέω, ῶ, f. ήσω. p. κηκα. doleo, indignor, ægre fero. a. 2. ἠγανάκτησα. part. ἀγανακτήσας. gen. part. præs. ἀγανακτεῶντος. Hinc ἀγανάκτησις, indignatio. ἀγανακτικός, ἡ, ὁ, querulus. Forsan ab ἄγαν, & ἄχθομαι, ægre fero.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ, dolor; seu doloris sensus: item ἀγανακτητός, unde ἀγανακτητέον, indigne ferendum: querendum; Plat. & ἀγανακτικός, qui facile queritur, & ægre fert entus incommodos Plat. omnia a Th. ἀγανακτέω, doleo.

Ἀγανός, ή, όν, dulcis, comis, mitis; ex α epintheo, & γάνυμαι, gnudeo, lætor. Th. γαάω, υ, lætitia.

Ἀγανῶν, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀγανός, ἀγανεῖσι, m. g. ab ἀγανός mitis, plucidos, fuperl. ἀγανώτατος. Th. γάω.

Ἀγάνιφος, ὁ, nivosus: ab ἄγαν, & νίφω.

Ἀγανοβλέφαρος, n, ὁ ἡ, ἐ, blanda supercilia, & blandos oculos habens; Athen. l. 13. Sed ἀγανοβλέφαρον, τό, a Cælio l. 7. c. 7. dicitur, quum inter se palpebræ conleseunt, nperirique non potest oculus; seu quum palpebræ eum albo oculi cohærescunt; ex ἀγανός, ὁ, blandus; & βλέφαρον, τό.

Ἀγανόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ὁν, qui leni est animo: nb ἀγανός, & φρήν. hinc ἀγανοφροσύνη, ης, ἡ, comitas, mansuetudo.

Ἀγανῶπις, ιδος, & Ἀγανώπης, n, ὁ, qui blandis est oculis; placido aspectu intuens; ex ἀγανός, pulcher, & ὤψ, ὠπός, ὁ, oculus.

Ἀγάνω, Dor. pro ἀγάομαι.

Ἀγάομαι, vide ἀγάω.

Ἀγαπάζω, nma, præs. impernt. ah ἀγαπάω, Poet. pro ἀγαπάω, diligo.

Ἀγαπάζοντι, Dor. pro ἀγαπῶσι, dili gunt.

Ἀγαπατοί, Dor. pro ἀγαπητοί, plur. n. g. ab ἀγαπητός, ὁ, dilectus.

Ἀγαπάω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. diligo, amo, osculor, ἀγάπα, præs. imper. ἀγαπᾶν, inf. ἀγαπήσας, αντος, n. r. part. ἠγαπημένος, dilectus, perf. part. pass. Hinc ἀγάπη, ης, ἡ, amor, dilectio. ἀγάπημα, charitas, dilectio. ἀγαπητός, ἡ, ὁ, dilectus. ἀγάπαι, convivia Christinnorum.

Ἀγάπη, ἡ, ωπός τὸ ἄγαν τὸ πᾶν ἄγουσι ὡς ὁμόπλουν· vel nb ἄγαν, & πάσθαι, nequiescere in re amata, vel ab ἄγω α mnte.

Ἀγαπήνωρ, fortitudinis, vel virorum amnnus: nb ἀγαπάω, & ἀνήρ, ὁ, vir.

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio. Plutarch.

Ἀγαπητός, ἡ, ὁ, idem. Suid.

Ἀγαπητόν, fub. ἐστί. Bud. nequiescendum est; contentum esse oportet.

Ἀγαπητός, ὁ, amnndus. Plato.

Ἀγαστός, ὁ, ἡ, dilectus, charus; vel amabilis, gratus, jucundus; item uniens; ut παῖς ἀγαστός, παῖδες ἀγαστοί. & apud Hom. ἀγαστὸς υἱός. anm filius, qui unicus est, magis dilgitur; atque inde ὠγαστότερος, vim diligendi habens; utrumque a Th. ἀγαπάω, diligo.

Ἀγαστῶς, grate, nmahiliter; Plato. interdum cupide & libenter. Dem. item fntis sufficienter.

Ἀγαστρόμος, q. d. valde velociter, celerrime, permissime: item prompte, libenter; ex ἄγαν & πτερόμος; a Th. πτερόν, τό, penna.

Ἀγαπῶμι, diligerem, Att. pro ἀγαπῶμι, præt. opt. nb ἀγαπάω, diligo.

Ἀγασθύλος, & Ἀγασθυλής, ut ὑπνώσος, & ὑμωλής, nmafius, & nmafin: vel amicus, amica. Lucian.

Ἄγαρ, ὁ, nomen servæ ἄλλοτε, peregrina.

Ἀγαρικόν, οῦ, τό, ngaricum. Vide Plin. lib. 25. c. 9. item

Ἀγαρικόν, τό, est rndicis, seu potius fungi nrboris nomen, npud Medicos: item est & ἀγαρικὸν τὸ λεῖον, lethalem vim habens; vide Dioic. l. 3. & 6.

Ἀγαρίη, ἡ, servitus, serviendi necessitas.

Ἀγαρίζω, suffero, sustineo.

Ἀγάρρυτος, ὁ, ἡ, ingrntus.

Ἀγαστός, ὁ, æstuosus: nb ἄγαν, & ῥέω.

Ἀγάστων, admirabantur, 3. pl. a. 1. m. pro ἠγάσαντο, Jon. ἀγασάμην, opt. ἀγασαίμην, inf. ab. ἄγαμαι, vel potius nb ἀγάζομαι, ndmiror.

Ἀγασθαι, præs. inf. nb ἄγαμαι, ndmiror.

Ἀγασθείς, έος, ὁ, ἐ, ἑν, viribus supra modum pollens, præpotens; in Epigr. ex ἄγαν & σθένος, εος, τό, potentia.

Ἀγασθείς, ὁ, ndmirntus, a. 1. part. pass. ἀγασθέω, opt. nb ἄγαμαι, ndmiror.

Ἀγάστος, n, ὁ, inclitus, celebris.

Ἄγασμα, ατος, τό, res veneratione digna. Soph.

Ἀγασσάμενος, ὁ, lætntus, admiratus, a. 1. m. part. gemiost. or, Poet. ab ἀγάζομαι, f. άσομαι, admiror.

Ἀγάσσακος, υος, ὁ, ἡ, prægrandes habens spicas; vel abundnas spicis; ex ἄγαν & σάκος, υος, ὁ.

Ἀγάστονος, n, ὁ, ἡ, ἐ, valde suspirans; luctuosus. Hom. Item ἀγάστονος, multis mixtus gemitibus: item multum resonnus; Od. μ. ex ἄγαν & στόνος, ὁ, a στένω, gemo, suspiro.

Ἀγαστός, ὴ, όν, admirandus. Th. ἀγάω.

Ἀγάστωμα, ορος, ὁ, uterinus finter, quasi ὁμογάστωρ. Th. γαστήρ, τος, venter.

Ἀγαυοκίς, ίδος, ἡ, frutex; unde Ammoniacum elicitur.

Ἀγαύρωμα, lædor; Poeticum.

Ἀγαυή, & Dor. ά, ἡ, nomen fœminæ splendidæ.

Ἀγαύρωμαι, ndmiror. Op.

Ἀγαυός, ὁ, nobilis, ndmirnbilis: nb ἀγάω.

Ἀγαυρόω, ῶ, valde insolesco; valde me effero: unde ἀγαυρίαμα, τό, insolentia, elntio animi, Hesych.

Ἀγαυρίαμα, τος, genus luctæ esse tradit Eust. nb ἀγαυρός, ὁ, superbus.

Ἀγαυός, ὁ, valde superbus, ferox. Th. γαῦρος. α non est privativum, sed intensivum. Eustb. deducit ab ἀγαυός, interjecto ρ.

Ἀγαυόστομος, ος, ὁ, ἡ, ὁν, valde vocalis; ex ἄγαν & στόμα.

Ἀγαυόφθογγος, ος, ὁ, valde sonans. Poet. ab ἄγαν, & φθόγγομαι, loquor, sono.

Ἀγάω, ήσω, p. ηκα. vel ἀγάσσαμαι, demiror, stupeo. Hinc ἄγαν, ἀγαῖος, ut ἀγασσός, ἀγάσσαμαι, ἀγάσσομαι, ἄγασμα, ατος, τό, veneratio, ἀγασσός, ὁ, admirandus.

Ἄγγαροι, ων, οἱ, regum nuncii, seu tabellarii. Hinc ἀγγαρεία, adigo ad currendum, vel ferendum aliquid. Ἄγγαρος, ὁ, bajulus. Vide in ἀγγαροφορία.

Ἄγγαρος, ου, τό, stationes, in quas nngari peracto diei penso diverterbant. Hinc ἀγγαρεῖον, & Jun. ἀγγάριον. Vcenbulum Persicum.

Ἀγγαρία, ἡ, dicitur officii illius præstntio; h. e. quum quis nd currendum, vel bajulandum aliquid adigitur; & constat ac invita servitus, & servitium, quod nliquis vi adactus obit; & ἀγγαρεύω, ῶ, σω, dicitur ipse cursus angarorum; pro quo Jon. dicitur ἀγγαρεύειν, Herodor. l. 8.

Ἀγγαρεύτης, ου, ὁ, qui aliquem nngariat, & cogit nd cursum, aut aliquod aliud servitium obeundum. verbale ab ἀγγαρεύω: quod exp. cogere ad currendum, seu ferendum aliquid, qnnniam curlotribus illis Persarum, quos ἀγγάρους vocabant, fas erat cujulvis equos, vel noves, nut ipsos etiam homines tapere ad cursum, ut hodie npud Turcas; item ἀγγαρεύω dicitur idem eum ἀγγαρεύω, long. pluralis ἄγγαρος.

Ἀγγαρεύω, μ. εύσω, angario, ndigo, compello. Vide in ἀγγαρεύτης.

Ἀγγαροφορία, ῶ, bajulo veluti ἄγγαρος; Suid. Eust. ex Th. ἄγγαρος, & φορέω. Ἄγγαροι autem Persico vocabulo dicebantur οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματοφόροι, tabellarii, qui ea successione literas perferebant, Persica consuetudine. Solebant enim reges Persarum certis stationibus dispositos habere tabellarios, & numerus, quorum alter alteri traderet mandata, ut ita celerius perferentur; Hesychylus etiam ἄγγαρον πῶρ, adjective dixit, pro ignibus, seu facibus nuntiis; hoc est, pro ignibus, quibus aliquid nuntiatur: atque inde ponitur etiam ἀγγαρεῖον latius pro quovis, qui aliquid bajulat; & exp. ἀγγαροφορῶ, ἀγγάτης, ὑπηρέτης, Atque inde

Ἀγγε-

Ἄγγε', pro ἄγγεα, πέ. vasc. nom. pl. ab ἄγγος. ἄγγεσι, dat. pl.

Ἀγγεῖδιον, ι, τό, idem quod ἀγγεῖον, τό, vasculum, conceptaculum, i. e. τὸ μικρὸν ἄγγος; Suid. Sed ἀγγεῖον exp. & vena, quæ est receptaculum sanguinis; apud Gal. Unde & ἀγγειώδης, ους, ὁ ἡ, vasis formam, vel capacitatem habens; & substantive, τὸ ἀγγειῶδες, exp. capacitas tanquem vasis; omnia a Them. ἄγγος, ους, τό.

Ἀγγειολογία, ᾱ, vcoas lego: unde ἀγγειολογίᾳ, ipse actus legendi venas; Gal. ex ἀγγεῖον, τό, & Them. λέγω.

Ἀγγειόσπερμος, vel ἀγγειοσπέρμητος, ὁ ἡ, vasculo, sive vasculis semen inclusum babens; Theophr. ex eod. ἀγγεῖον, & σπέρμα, τό.

Ἄγγελε, ε, τό, vae.

Ἀγγελέουσι, pro ἀγγελοῦσι, nuntiabont, f. s. ind. diffolut. diphthongi: ab ἀγγέλλω.

Ἀγγελίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀγγελία, præcipua potestas renuntiandi oraculi, quod quis audivit. Th. ἀγγέλλω.

Ἀγγελίων, nuntiaturus, fœm. ἀγγελίουσα, nuntiatura; Jonice, pro ἀγγελοῦν, & ἀγγελοῦσα. est autem ἀγγελῶν, part. a fut. indic. ἀγγελῶ; id vero ex præsenti ἀγγέλλω. Itidem solent in aliis Jonice ω resolvere in έω, & ῶ in έω.

Ἀγγελιηφόρος, ε, ὁ, ἡ, nuntius, intermuntius.

Ἀγγελιόωντων, vide ἀγγέλλω.

Ἀγγέλλω, auntio, fut. λῶ a. κα, a. e. ἤγγειλα. a. 2. part. pass. ἀγγελθείς, εισα. p. m. ἤγγελκα. ἀγγελιόωντων, Att. pro ἀγγελιόουσιν, nuntient. pert. pro imperat. unde ἄγγελος, ε, ὁ, nuntiue, angelue. ἀγγελία, ας, ἡ, nuntium. ἀγγελιώτης, ε, ὁ, nuntiue. ἀγγελικὸς, Angelicus.

Ἄγγελμα, τό, nuntiatio, auntius.

Ἀγγενὴς, ὲς, ὁ ἡ, ἐ τό, ές, ignobilis; nulla generis nobilitate clarus. 2. Cor. 12. 23. vide ἀγενὴς.

Ἀγγεσάκαμος, uva; σκορδά.

Ἀγγέσιος, nuntius; idem quod ἄγγελος.

Ἀγγεῦον, ε, τό, Jon. pro ἀγγεῖον.

Ἀγγεῦθήκη, capsa, vasorum apotheca; Athen. l. 3. ex ἄγγος, & θήκη, ἡ.

Ἀγγεωλίαι, αἱ, & ἀγγεωλιαὶ, vel ἀγκωλιαὶ, τά, spum favi, seu cellæ; quia in modum telæ structæ sunt, ex ἀγγω, & κλίνη, ἡ.

Ἀγγορὰξ, uva; σκορδά. Hesych. intellige de uva, quæ vase aliquo conditur.

Ἄγγος, εος, τό, vas quodlibet: hinc ἀγγεῖον. ἀγγειώδης, ους, ὁ, ἡ, vasis formam habens. ἀγγεῖδιον, ε, τό, vasculum.

Ἀγγουρον, vel ἄγγουρος, cucumis.

Ἀγγουρὸς, placentæ genus. Hesych.

Ἀγγοχέω, irrito, dolore afficio.

Ἄγγος, ε, dolor; ὀδύνη.

Ἀγγύλη, ης, ἡ, lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγύναι, tela magnitudine mediæ. Suid & Etym.

Ἄγδις, Cretice, idem quod ἄγγος.

Ἄγδις, Cybele, Deorum mater.

Ἄγε, age, & ἄγεθ' pro ἄγετε, egite, adv. hortantis, ab a. 2. imp. verbi ἄγω.

Ἄγε, Dor. pro ἦγε, duxit. a. 2.

Ἄγεα, τά, delubra, & loca religiosa: vide ἄγος.

Ἀγέας, claudue, mutilue; χωλός.

Ἀγέιρεσθον, fit a γείρας, ὁ ἀπὸ πάσης, ἐ πολύπους. Herodian.

Ἀγείρω, congrego, colligo, f. ερῶ, p. ἤγερκα, Att. ἀγήγερμαι. ἀγήγερα, a. 2. inf. ἀγεῖραι, part. ἄγερας, 3. plur. a. 2. act. Jon. pro ἤγειραν. m. e. pass. ἠγέρθην, f. s. ἀγερθήσομαι. ab ΥΙΚ agar, ejusdem significationis.

Ἀγήνωρ, suggrunda non instructus, vel nullis rectus lorica. Etym. ex α priv. & γῆρος, vel γῆρυς, suggrunda, &c. vide.

Ἀγήτης, ε, ὁ, iajurius. Etym.

Ἄγητο, Dor. pro ἤγητο, 3. sing. imperf. verbi ἄγομαι.

Ἀγήτωρ, qui vicinum non habet; inaccessus: ex α priv. & γείτων, vicinus.

Ἄγηστον, durum, non rigatum; in Epigram. pro ἄτεγκτον.

Ἀγηλαδὸν, gregarim; adverb. pro ἀγελη δὸν. Th. ἀγέλη.

Ἀγηλάζω, congrego; ἀγηλάζομαι, congregor; gregarim vivo, gregarim volo: Sic Gaza vertit. Th. ἀγέλη.

Ἀγηλαίη, ἡ, libertas: Ἀγηλαίη, Pallas.

Ἀγηλαιοκομικὸς, ad armentorum curationem pertinens; ut ἀγηλαιοκομικὴ τέχνη, Plat. in Polit. ex ἀγελαῖος, α Th. ἀγέλη, & κομίζω, α Them. κομέω, &c.

Ἀγηλαῖος, ε, ἡ, armentalie, qui ex grege; ut βὸς ἀγηλαίης; Od. λ. & ἀγελαίης ζώης, quæ Cic. congregata & congregabilia vocat, quidam gregalia, alii socialia; quibus opponuntur σποραδικά, apud Aristot. Pol. 2. Item trivialie, vilis: ut ἀγηλαῖος ἰχθὺς, λίθος, & ἄρτος; sed dicitur & de hominibus; ut Lat. gregarius; ἀγηλαῖοι στρατιῶται; apud Isocr. de Panath.

Ἀγηλαῖος, ου, ὁ, locus armenti, i. e. in quo pascitur, seu stabulatur armentum; a Th. ἀγέλη, ἡ.

Ἀγηλαιστροφία, q. d. gregaria nutritio, actio notriendi gregem, vel greges; un de ἀγηλαιστροφικὴ, scil. ἐπιστήμη, scientia nutricodi greges; Plat. in Pol. a Th. ἀγέλη, ἡ, unde ἀγηλαῖος, & τροφὴ, ἡ, &c.

Ἀγηλάχης, ου, ὁ, qui gregi, aut armento præest: pecoris magister, armentarius. Plutarch.

Ἀγηλαρχοῦσα, quæ gregi præest, præs. part. act. f. g. verbi ἀγηλαρχέω· quod ab ἀγέλη, grex, & ἀρχή.

Ἀγηλαρχέω, præsum armento, vel gregi. Metaphorice apud Plut. in Galb. ἀγηλαρχοῦσα τῆς πολιτείας, dicitur ea, quæ præest pellicum gregi.

Ἀγηλάχης, armenti præfectue; ut πολίτου ἀγηλάχης; tanrue armenti dux; qui & admissarius; Luc.

Ἀγηλάτου, inhonoratus. ἄτιμος.

Ἀγηλαστὴς, anguilla, ἔγχελυς.

Ἀγηλαστὶ, adv. citra risum; severe.

Ἀγηλασία, ᾱ, a risu abstinen. Herael.

Ἀγήλαστος, ε, ὁ, ἐ ἡ, tetricus, severus, non ridens. Ἀγηλασία, ας, ἡ, gestus tetricus: ab α, & γελάω.

Ἀγηλασῆ, adsert Hesychius pro ἀγηασίας.

Ἀγηλατέω, ᾱ, expello, scelus expio. α nomine ἄγος. Vide ἀγηλατέω.

Ἀγηλαὶη, Joo. pro ἀγελαίη, ας, ἡ, prædatrix: ab ἄγω, & λεία.

Ἀγήλη, ης, ἡ, armentum, grex. ἀγήληθεν, ex armento. ἀγηληδὸν, adv. gregatim. ἀγήληφι, in grege: nam φι & φιν est syllaba, quam Poetæ interdum addunt dativis casibus. ἀγηλίτης, ε, ὁ, & ἀγηλαῖος, ε, ὁ, armentalis, qui est ex grege. ἀγηλαιὸν, ῶ, ὁ, locus armenti: ab ΥΙΚ vitulus, vel ab ἄγω.

Ἀγήμω, præs. inf. pro ἄγειν. Jon. ab ἄγω.

Ἀγημοσύνη, Dor. pro ἡγεμονίη, τοτέρα ἡγεμόνα ἄνια.

Ἀγημὼν, όν, ὁ, Dor. pro ἡγεμών.

Ἄγην, ducebat, imperf. Jon. & præs. inf. Dor. ab ἄγω, duco: vel Bœot. pro ἄγνυσι, fracti sunt, a. 2. pass. ab ἄγνυμι. id autem ab ἄγνυμι, seu ἄγω, frango.

Ἀγηνεκλήγητος, ε, ὁ, ἡ, sine genere: ex α, & γηγενεκλήγητος, verbi γηγενολογέω, α γηγενολόγος, genealogiæ scriptor.

Ἀγήνιος, ος, ὁ, vilitas, ignobilitas; iogenerosus animus: Lucian.

Ἀγήνορ, ε, ὁ, imberbis. Th. γήνιος.

Ἀγήνορος, ε, ὁ, ἐ ἡ, cui γηνεθλη, ἡ, i. e. genue, orrue, seu origo non est; ex α priv. & γηνεθλη, ἡ.

Ἀγήνια, exp. διανήνια. Suid. i. e. ignavia; ex α priv. & γήνος, εος, τό.

Ἀγηνὶς, sine prole, ἄτεκνος; cui γηνὶ, i. e. liberi non sunt. Suid. ex Iseo.

Ἀγηνὶς, ίος, ὁ, ἡ, cujus genue est obscurum, ignobilis: ex α, & γηνὶς.

Ἀγηνωσία, ας, ἡ, sterilitas. Naz.

Ἀγηστὴς, ε, infectus: a γίνομαι.

Ἀγηνία, ας, ἡ, timiditas, imbecillitas, ἀσθένεια.

Ἀγηνιστὴς, ε, ingenitus: α γηνιάομαι.

Ἀγηνῶς, adverb. imbecilliter, ignaviter, parum viriliter, ἀνάνδρως.

Ἄγεο, & ἦγε, pro ἦγε, duc, præs. imp. ab ἡγέομαι. Ἄγεο pro ἄγε, præs. imp. verbi ἄγομαι, ducor.

Ἀγέομαι, Dor. pro ἡγέομαι.

Ἀγεόμενος, Poet. pro ἡγούμενος, qui ducitur. præs. part. pass. ab ἄγω, duco.

Ἀγέρεσθαι, Poet. pro ἀγείρεσθαι, congrego. Ἀγέρεσθαι, Att. pro ἀγείρεσθαι, præs. inf. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγέρθη, congregatue est, & in pl. ἄγερθεν, pro ἠγέρθη, & ἠγέρθησαν, a. 2. ind. pass. Jon. ab ἀγείρω.

Ἀγερμὸς, ὁ, congregatio. Etym. Th. ἀγείρω, congrego.

Ἀγέροντο, congregabantur, c. 2. m. ab ἀγείρω· alii volunt esse imperf. pro ἠγείροντο· oam & Poetæ dicnot ἀγέρω pro ἀγείρω.

Ἀγέρρω, Æol. pro ἀγείρω.

Ἀγερσις, collectio: ab ἀγείρω. ἀγερμὸς, ὁ, idem.

Ἀγερώκετο, neglexit, 3. sing. a. 2. med. Jon. verbi ἀγερώομαι.

Ἀγερώσιον, vigilare.

Ἀγέροχος, ε, ὁ, ἡ, superbus, fernx: hinc ἀγεροχίως, superbe. ἀγεροχία, ας, ἡ, superbia: ab ἄγω γέρας ἔχω, q. ἀγεραχος.

Ἄγες pro ἄγε, ege, præs. vel a. 2. imp. Poet. ab ἄγω. ἄγεσκεν, Jon. pro ἦγε, ducebat, imperf. & ἄγες, Dor. pro ἦγες, ducebas.

Ἀγεύθω, præs. inf. pass. ἀγεύθω, ducat, præs. imp. ab ἄγω.

Ἀγεσίλαος, ε, ὁ, cognomen Plutonis; παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαοὺς, quoniem mortalee universos ad se ducit. Est & nomen propr. viri.

Ἀγεσίλας, vocatur Orcus; idem quod ἀγεσίλαος, & ex iisd. pro eod. dicitur etiam ἀγησίλαος, itidem ex iisd.

Ἀγεσίφρων, ονος, ὁ, supercilia erigens.

Ἄγεσκεν, ducebam: pro ἦγον. Vide ἄγες.

Ἄγεσις, ι, machine bellica, nempe n Latino Aggesta.

Ἀγέσκητον, redimicolum; capitis ornamentum, caliendrum, apud Horat.

Ἀγέσκητος, ε, ὁ, ἡ, dux exercitue: ab ἄγω, & σκητὸς.

Ἄγετ' & ἄγετε, agite, adv. hortantis: ab ἄγω. vel præs. imperativi.

Ἀγέτης, ε, ὁ, ductor, ab ἄγω.

Ἀγετοί, ἐ ἀγετοί, οἱ, admirabiles; θαυμαστοὶ, ab ἄγαμαι.

Ἀγετρίς, obstetrix; Tarentinis: μαῖα.

Ἀγέλασία, jejunium, ioedia.

Ἄγευστος, ε, ὁ, ἡ, qui gustari non potuit, vel gustatue non fuit 1 ex α, & γεύω. Sæpius autem accipitur active, pro jejuno, qui non gustavit.

Ἀγεωμέτρητος, ε, ὁ, Geometriæ ignarue.

Ἀγεωργησία, squalor, agriculturæ contemptue. Theoph.

Ἀγεώργητος, ε, ὁ ἐ ἡ, incultus, desertus.

Ἄγη, ης, ἡ, stupor, admiratio: ab ἄγαμαι. Vel ἄγη pro ἀάγη, Jon. fractua est. a. 2. pass. ἤγλυ, Att. ἄγλυ, & Jon. ἄγλυ, ης, a, ab ἄγω, frango.

Ἀγή, ῆς, ἡ, cum accentu in ultima: fractura, contusio: item litue; ab ἄγω, pro ἄγνυμι, rumpo.

Ἀγηγέρται, Att. & Jon. pro ἠγηγέρται εἰσὶ, 3. pl. pers. pass. ab ἀγείρω.

Ἀγήγερμαι, congregevi, pert. Att. pro ἠγερκα· sic ἀγήγερμαι, pert. Att. pro ἤγερμαι, ab ἀγείρω.

Ἀγηκαΐζω, servo; σωζω. Etym.

Ἀγήλαι, sacrasse, ornasse: ab ἀγάλλω. a. 2. ἤγηλα. part. ἀγήλας.

Ἀγηκατέω, cum tenui, fugo: eum uspero, expello scelus.

A'γλαπτίζω, perſequor, fugo, abigo, &c. pro ἀγλαντέ, Etym.

A'γλαυτί, νί, fulmina; κεραυνοί.

A'γλαύτος μύξ, a Lycophr. fulmen dicitur, quod flagitinſos iciat; vel quia impetuoſnm. ab ἄγω & ὀλαύνω.

A'γλέτ⊙ρ, ε, ὁ, prædator.

A'γλιόμενοι, gandentes, lætantes: χαίρουσαι, ἀγαλλόμενοι. Etym.

A'γλυμμ, τος, τὸ, agmen, ab ἄγω.

A'γλώφρα, acc. ſing. ab ἀγλώφρ, ων, ὁ, ſtrenuus: ex ἄγω, & ἀνὴρ· hinc ἀγλωφρία, ſuperbia, ἀγλωφρίστ, dat. pl. Inn. Eſt & A'γλώφρ, nomen propr.

A'γλωφρίω, ῶ, ſuperbio, inſoleſco: ὑπερηφανῶ.

A'γνωφρῆος, ε, ὁ, compoſitum a nomine ἀνὴρ vir, & ἄγω, valde, ſeu nimia; ſignificat modo ſuperbum, ὑπερήφανον, ſuperbe coutumacem; ot apod Heſiodnm; modo fortem, inclytum, ſtrenuum: in Hom.

A'γήοχα, duxit, perf. pro ἦχα, Att. ἤγαγε, & pleonaſmo literæ ι, ἀγήοχε, verbi ἄγω.

A'γήρ⊙, ε, ὁ, ἡ, ſenii expers, pro ἀγήρατ⊙, Poet. ex α, & γῆρας.

A'γήρατον, α, τὸ, herbæ nomen, quæ diutiſſime durat.

A'γήρως, ω, ὁ, ἡ, idem quod ἀγήρατος. in acc. ἀγήρω ſine ν repetitnr.

A'γής, ἐ⊙, ὁ & ἡ, ſceleſtus, idem ſcilicet, quod ἀναγής.

A'γήσιλ⊙, Pluto: εἴδης, ſic dicitur, ut ab Æſchylo ἀγησίλα⊙.

A'γήσθαι, Dor. pro ἡγήσθαι; hocque pro διηγήσθαι, narrare, recenſere.

A'γηστ, 3. ſing. ind. ab ἄγημι, inuſitat. pro ἄγαμαι, admiror. Th. ἀγάω.

A'γησίλα⊙, ε, ὁ, Primceps Lacedæmonius: ex ἄγω & λαός.

A'γησίχω⊙, ε, ὁ, Poet. & Dor. pro ἡγησίχορ⊙, ε, ὁ, qui chotis præeſt: ex ἡγέομαι, & χορός.

A'γητήρ, ῆρ⊙, ῆ, Dor. pro ἡγητήρ, comm. ἡγεμών, ὀν⊙, ὁ, dux, princeps.

A'γητός, ή, ὁ, admirabilis, in pl. ἀγητοί. Th. ἀγάω.

A'γιάζω, ſanctifico, f. σω. p. κε. a. 1. paſſ. ἡγιάσθην, f. 1. ἁγιασθήσομαι. Vide ἅγ⊙.

A'γίασμ, ατ⊙, τὸ, purificatio, καθαρότης, Suid. pro ναός, i. e. templum accipit, in hoc loco, Pſalm. David. ἁγιάσθη ὁ ἁγιασμός μ⊙υ. Ἁγιασμὸς ὑμῶν, c. 1. Theſſ. δ. ἁγιασμὸς, ὁ, ſanctificatio: verbale, ab ἁγιάζω, ſ. σω. Item ἁγιστία, ſanctitas, ſanctimonia; itidem ab eod. ἁγιάζω, pro quo dicitur & ἁγίζω, f. ίσω, &c.

A'γιαστήριον, ε, τὸ, ſanctoarium.

A'γίγαρτ⊙, ὁ, ἡ, uva acinia earens, ἡ ἄκρα γιγάρτου.

A'γίζω, f. 1. σω, purifico: pro ἁγιάζω.

A'γιάω, ῶ, Poet. & Jon. idem quod ἄγω, agn, dnco. Legitur & ἀγίνω.

A'γίγραφα, τά, ſancta ſcripta; pars ſanctorum librorum: Damaſcenus.

A'γιόγραφ⊙, α, ὁ & ἡ, q. d. ſanctoſcriptus; ut ἁγιόγραφοι πτύχες, apud Dioa. Areop. ſacræ ſcripturæ libri; ex ἅγιος, ά, & γράφω, ή, &c.

A'γ⊙, ια, ὁ, ſanctus: ab ἅζ⊙· hinc ἁγιότης, ητ⊙, ἡ, ſanctitas, ἁγιάω, & ἁγιάζω, ſanctifico. ἁγιασμός, ὁ, & ἁγίασμ, ατος, τὸ, ſanctificatio. ἁγιστία, ας, ἡ, ſanctimonia.

A'γιον, τὸ, ſanctuarium. ἅγια, ων, τὰ, tabernaculum primum, cœlum ſecundum & tertium.

A'γιόω, & ἁγιόω, veneratioui habeo: ab ἅγ⊙.

A'γισις, rixatot, contumelioſus; ὑβριστής.

A'γισία, ſen ἁγισεία, ας, ἡ, ſactum, ceremonia: ab ἅγ⊙.

A'γιστοσύνη, ης, ἡ, ſanctimonia.

A'γκαί, ulnæ, nom. pl. ab ἀγκή. hinc ἀγκάλη, ἀγκαλίς, ἡ, ulna; & ἀγκάζομαι, ſeu ἀγκαλίζομαι, olnis complector, & foveo.

A'γκαλέω, eſt Poetice, pro ἀνακαλῶ, accire, & accerſere.

A'γκάλις, etiam vocant Græci anchoras, quas & ἀγκύρας.

A'γκαλιδαγωγός, ὕ, ὁ, i. e. qui manipulos, ſeu faſciculos, (propric φρυγάνων;) vehit navigio, ent ſupec jumento; Poll. Unde

A'γκαλιδαγωγῶ, manipulos, ſeu faſciculos vebere; ex ἀγκαλίς, ἰδ⊙, & ἀγωγή, ἡ, ſeu ἀγωγός, ὁ, &c.

A'γκαλιδαφόρ⊙, ſeu ἀγκαλιδηφόρ⊙, qui manipulos, ſeu faſciculos portat; & general. bajulus; Poll. Unde

A'γκαλιδαφορῶ, manipulos, ſeu faſciculos portare; bajulum eſſe; itidem ab eod. ἀγκαλίς, ἰδ⊙, ἡ, & φορός, ὁ, &c.

A'γκαλικῶς, q. d. ulnatim; vel uloari quadam complexatione; amplexabunde; eſt adv. ab ἀγκάλη, ἡ, unde &

A'γκαλίς, idem quod ἀγκάλη, ulna; item faſciculus, quem ὁ ἀγκάλας geſtare poſſis; Plut. in Rom. &c.

A'γκαλίσας, αὶ, pro ἀγκάλας, Argivi dicuot.

A'γκαλίς, ἰδ⊙, ἡ, faſciculus, ſarcina. hinc ἀγκαλιδαγωγός, ὕ, ὁ, bajulus: & ἀγκαλιδαφόρ⊙, ὁ τὰς ἀγκαλίδας ἄγων, ἢ φέρων.

A'γκαλον, Varinus Lexicogr. affert, pro ἄσκεπον, aperi: forſan ſcribendum, ἄγκαλον, ab ἀγκάλη, Poetice itidem uſurpato, pro εὐκαμπές, relaxo, & aperio.

A'γκαλον, revoca, a. 2. imper. pro ἀνάκαλει, ab ἀγκαλέω, Poet. pro ἀνακαλέω. ἀγκάλεσα, 3. pers. ind. Poet. pro ἀνεκάλεσα. Th. καλέω.

A'γκαλ⊙ν, ex Homeri hymno in Apollinem adſertur pro faſciculo; ut idem ſit, quod ἀγκαλίς.

A'γκαλπίς, ίδος, ἡ, præcipitium, fovea.

A'γκάς, adv. [illegible]: ab ἀγκή.

A'γκαν, pl. valles, ab ἄγκος.

A'γκασαι, pro ἀνάκασαι, Poet. Syncop. Et ſic in reliquis.

A'γκιστρίς, ίδ, piſcatio, quæ fit hamo, hamatilis piſcatus: item ἀγκιστρίδες, hamiota; & ἀγκιστρευτική, ſub. τέχνη, ars piſcandi, ars hamatilis; Poll. Omnia ab ἀγκιστρεύω; quod vide in Th. ἄγκιστρον.

A'γκιστροπώλης, ε, ὁ, hamorum venditor; ab ἄγκιστρον, τὸ, & πώλης, ὁ, &c.

A'γκιστρότευκτ, pro ἀπὸ κιστρότευκτ, ſupra coroua, Poet.

A'γκὶ, ῆς, ἡ, ulca: vide ἀγκαί.

A'γκιν, pro ἀγγεῖα, legitur, 13. Evang. Matth. vaſa. Vide ἀγγεῖον.

A'γκιβλής, ἀβλαβής, incnoxius.

A'γκιός, teſonans; κίτταγος.

A'γκίον, diminut. ab ἄγκος; vide.

A'γκιστρον, ου, τὸ, hamus: hinc ἀγκιστρίς, ας, ὁ, piſcatura: & ἀγκιστρεύω, hamis venor: & ἀγκιστρόω, hamis capio.

A'γκιστροειδής, ἐος, ὁ & ἡ, hamatus, aduncus, in hami modum.

A'γκιστροφάγος, ε, ὁ & ἡ, piſcis, ſcil. hamivorus, ut filurus, apud Ariſtot. hamiſraga redditur a Gaza. Item, avarus, φιλάργυρος. Etymol.

A'γκιστρώδης, ὕ, ὁ, hamatus, hamis coſſertus.

A'γκλαστος, jactabundus, pro ἀνάκλαστος.

A'γκλάδις, ſervus, σώζω.

A'γκλίνας, pro ἀνακλίνας, a. 1. patt. ab ἀνακλίνω, reclino.

A'γκλόν, ὕ, τὸ, obliquum, tortuoſum; σκολιόν.

A'γκοίνα, Poet. ulna: ex ἀγκών, quaſi ἀγκώνη· hinc ἀγκοινίζω; ulnis amplector.

A'γκοινίζω, pro ἀνακοινίζω, reportare: hinc ἀγκοινίσω per Enallagen, pro ἀνακοινίσω, præſens pro fut. ἀγκοινίσασθ', 3. ſing. a. 1. opt. med.

A'γκονέω, ſtudinſe in apere verſor; ab ἀνά, & κονέω, feſtino.

A'γκονος, διάκονος, δοῦλος, miniſter, ſervus; &

A'γκονίδες, αἱ, miniſtræ; ab ἀγκονῶ, quod diligentem eſſe in actionibus ſignificat. Etym.

A'γκορες, τὸ, inſatiabile, ἀκόρεστον, forſan picon. Ϝ γ, pro ἀκορές.

A'γκος, ους, τὸ, vallis: hinc ἀγκίον, ε, τὸ, vallie parva.

A'γκόχατ, Macedonice pro ἐδιώχατ, 3. pl. perf. med. verbi φέρω.

A'γκρεμίσας, pro ἀνακρεμάσας, ſuſpendens, part. aor. 1. ab ἀνακρέμαμαι, ſuſpendn; Antipater Epigram.

A'γκρίνω, pro ἀνακρίνω.

A'γκρόμαι, pro ἀνακρέμαμαι.

A'γκυλαλίζω, ſuffoco, aago ἄγχω, Verin.

A'γκυλή, ῆρος, ὁ, vincolum, fibula: ab ἄγχω.

A'γκυλησίζω, ſ. σω, anctere conſtringo; conſtringo fibula, qnæ ancter dicitur, ab ἀγκυλή, ῆρος, id quo conſtringimus aliquid, &c.

A'γκυλόομαι, ώμαι, f. ώσομαι, præt. ωμαι, unde ὄρος κερατὸν ἀγκυλωμένος, apud Athen. ubi ἀγκυλωμένος a Bud. exp. manu tencns, quaſi jam vibraturus, ut διηγκυλημένος, a Them. ἀγκάλη, ἡ.

A'γκύλη, ης, ἡ, amentum, jaculi genus; geous poculi; vitium linguæ: bioc ἀγκυλίζομαι, jaculor· ἀγκυλισταί, jaculatores, ἀγκυλόγλωσσος, ε, τὸ, linguæ præpedimentum. ἀγκυλοτόμος, ε, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo ſiſtud linguæ vitium tollitur.

A'γκύλια, τὰ, ancilia, peltæ: Plutarch.

A'γκυλιδιστὸν, pro ἀγκύλιλον ἔχον; apud Hippocr. i. e. anſulatum, ſive aeſulam, vel annulum habens; a Th. ἀγκύλη, ἡ, quod inter alia anſam, ſeu anſulam etiam ſignificat.

A'γκύλιον, ε, τὸ, hamus catenæ; & in neut. plur. ἀγκύλια, τὰ, dicuntur ancilia, peltæ; geous quoddam ſcutorum, ſeu peltarum; Plut. in Numa. Item ἀγκύλιον dicitur vitium quoddam in lingua, quod & ipſum Thema ἀγκύλη ſignif. &c.

A'γκυλοβλέφαρον, τὸ, ex ἀγκύλη, ἡ, & βλέφαρον, τὸ, apud Celſ. idem eſt quod ἀγκυβλέφαρον, τὸ. id vide ſupra.

A'γκυλόγλωσσον, ε, τὸ, eſt vitium linguæ, quod infantibus adnaſcitur, filum vulgaritet nncupatur: unde in plur. maſc. ἀγκυλόγλωσσοι dicuntur ii, qui hoc vitio laborant; quaſi ἀγκύλον, ſive ἀγκύλιον ἐν γλώσσῃ ἔχοντες; vide Æginn. & Ætium ex ἀγκύλη, & γλῶσσα, ἡ, &c.

A'γκυλόδειρος, collum habens incurvum, & repandum; ex ἀγκύλος, ὁ, ἡ, & δειρή, idem quod Th. &c. δέιρη, ἡ, &c.

A'γκυλόκυφος, ος, ὁ, vel ἡ, idem quod ἀγκυλόμυτος, α, ὁ, qui obliqna agitar conſilia, ideoque vafer, verſutus; ut πρωμηθὴς ἀγκυλόμητος, apud Heſiod. in Erg. & ἀγκυλόμητις λύκος, & γυνή, apud Non. &c.

A'γκυλόπους, οδος, ὁ & ἡ, ſcem. ους, nent. ους, Poet. pro ἀγκύλος, η, ον.

A'γκύλομαι, flector, κάμπτομαι.

A'γκυλομήτης, gen. Jon. ab ἀγκυλομήτης, α, ὁ, verſipellis, verſutus: ex ἀγκύλος, & μῆτις.

A'γκυλόομαι, ώμαι, unde ἠγκυλωμένος, qui morbo laborat ἀγκύλη, & ἀγκύλωσις dicto; a Them. ἀγκύλη, ἡ.

A'γκύλοπις ὄψις, apud Plut. in Mario, dicitur ſcilla eurulis, ab nperis & figuræ expreſſione; ex ἀγκύλη, ἡ, vel potius ἀγκύλος, ὁ, & ὤψ, ὁ, &c.

A'γκύλος, ε, ὁ, uncus, curvus: hinc ἀγκυλόω, incurvo; ἀγκύλωσις, incurvatio, ἀγκύλως, tortuoſe: hinc forſan Lat. angulus.

A'γκυλοστόμα, α, τὸ, inſtrumentum chirurgicum, quo τὸ ἀγκύλον, vel ἡ ἀγκύλη τῆ γλώσσης, vinculum nervoſum, quod filum vulgo vocant, in pueris in-

beſitantibus eximitur, ex ἀγκύλη, ἡ, & τομός, ὁ, &c.

Ἀγκυλόστροφ-ος, ον, ὁ, curvum aream habens: ab ἀγκύλ-ος, & στέφω.

Ἀγκυλοχεῖλαι, repandi roſtri, pl. ab ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ. ex ἀγκύλ-ος, & χεῖλ-ος. Dicimus & ἀγκυλοχειλ-ος, α, ὁ.

Ἀγκυλόχειλ-ος, ὁ, ἡ, idem quod ἀγκυλοχείλης, ου, ὁ, & exp. curva habens labia, ſeu qui eſt labiis inflexis; Il. π. & Od. π. &c.

Ἀγκυλοχεῖναι, chelis, ſeu ungulie curvis, nom. pl. a χηλή.

Ἀγκυλόω, ῶ, curvo, incurvo, tortuoſum reddo: nuda in paſſ. ἀγκυλόομαι, recurvor, iocurvor; atque inde in part. præt. paſſ. apud Ariſtoph. ἠγκυλωμένοι πύγαι, curvatoe, ſeu curvos hebens ungues.

Ἀγκύλος, aduncе, tortuoſe, adv. &

Ἀγκύλωσις, incurvatio, recurvatio: item peculiariter morbus quidam in artieulis; apud Ægin. verbale ab ἀγκυλόω; & omniu a Th. ἀγκύλ-ος, aduncus, incurvus; & σκολιός, i. e. tortuoſus; ut exp. Heſych. & Meraph. atiam interdum uſurpatur, ut Lat. tortuoſus; ut ἀγκύλα ἐρατίνησιν ἤβη σαρκοῦται; apud Luc. &c.

Ἄγκυρα, ας, ἡ, anehore, præſidium: hinc ἀγκυρόω, anehora firmo. πηγκυρίζω, ſupplanto.

Ἀγκυρίζω, f. ίσω, ſupplauto; verbum eſt palæſtricum; unde verbale ἀγκύρισμα, τό, ſupplantatio: Suid. utrumque a Th. ἄγκυρα, ἡ.

Ἀγκύρων, ωνος, τό, patva anchora; item urbie Italiæ nomen: Stephenue.

Ἀγκυροβόλιον, τό, anchora; Bud. ſed Suid. ait eſſe ferrum navigii: & funt qui ſeribant eſſe inſtrumentum ad jaciendam, ſeu tenendam anehoram; ex ἄγκυρα, & βολή, &c.

Ἀγκυρομάλη, ἡ, Gal. & Erotian. exp. ὄγκωσις; apud Hippocr. ea ἄγκυρα, & μάλη, ἡ, vide.

Ἀγκυροχία, ἡ, aneboræ retentio; i. e. qua anchora retiuat navem; apud Æ ehyl. ex ἄγκυρα, ἡ, & ἔχω, enjus comp. veria deſiuuut in ἔχ-ος, vel ωχία, &c.

Ἀγκυρωτός, anehorie firmatus, fundatus. Er per Metaph. ἀγκυρωτὸς λόγ-ος dicta fuit Oratio Epiphanii, quæ anehoræ vieem præbet, ad fidem Chriſtiauam adverſus ejus hoſtes firmandam, & talcicudam. eſt u Them. ἄγκυρα, ἡ.

Ἀγκυρόω, ῶ, f. ώσω, anchore, ſeu anchoris firmo, aut fundo.

Ἀγκωλαζω, altero pedaſalio; dieitur et iam ἀσκωλίζω, & ἀσκωλιάζω.

Ἄγκων, ῶνος, ὁ, cubitus. hinc ἀγκωνίσκ-ος, parvus cubitus.

Ἀγκωτίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſiuus quoſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum ab Euſt. in Dionyſ. da ſitu orbis; eſt u Th. ἀγκών, ῶν-ος, ὁ.

Ἀγκωτήριον, iuſtrumentu tortoria, & earnificinæ.

Ἀγλαΐθω-ος, α, ὁ, ἡ ᾶ, ſplendidam comam babens. eſt ex ἀγλαός, ὁ, ſplendidus, & ὄθωρα, ἡ, coma.

Ἀγλαΐαι, αἱ, voluptates, nom. pl. ἀγλαΐαιαι, gen. pl. Æol. ab ἀγλαΐα, ας, ἡ, præclarum facinus, lætitia. ἀγλαΐᾳ, dat. Joo. ἀγλαΐσιν, dat. pl. Jon. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαϊσθῆναι, f. s. med. Att. pro ἀγλαΐσασθαι, ab ἀγλαΐζω, orno, illuſtrem tacio. Nam Attici in bujuſmodi varbis tollunt σ futuri primi, & ultimam circumflectunt; ut pro ίσω dieunt ῶ. Th. ἀγλαός.

Ἀγλαΐζομαι, Poet. pro λαμπρύνομαι, ſplendeo.

Ἀγλαΐτμ-ος, τ-ου, τό, nitor, ſplendor, ornamentum, honor.

Ἀγλαϊσμός, ὁ, ornatus, ſplendor.

Ἀγλαιτός, exoptabilis, pretioſus; Heſych. ab ἀγλαΐζομαι.

Ἀγλαόγυιος, ου, ὁ. Poet. ὁ ἀγλαὰ & καλὰ γυῖα ἔχων, ἢ τινῶν, qui pulcbra membra habet, vel facit.

Ἀγλαόδενδρος, α, ὁ, ἡ, Poet. qui pulchras fert arbores.

Ἀγλαόδωρ-ος, ſplendidum munue donens, ſplendide munificus; ex ἀγλαός, & δῶρον, τό, &c.

Ἀγλαόθηλές, τό, Hſychio eſt teuerum; comp. ea ἀγλαός, & τέθηλα, præt. med. verbi θάλλω, f. θαλῶ, &c.

Ἀγλαόθρον-ος, α, ὁ, ἡ, ſplendidas ſedee habens, Muſarum epitherum.

Ἀγλαόθωκ-ος, α, ὁ, ἡ, Poet. idem ec ἀγλαόθρον-ος, ὁ ἀγλαὸν θῶκον ἔχων, qui pulchram habet ſedem, vel ſolium.

Ἀγλαόκαρπ-ος, α, ὁ, ἡ, quæ pulchrum habet earpum: per Syuecd. pro formoſa. Homerue paſſim, Θεὸς ἀγχιρόκαρπος, quam Pindarue voeat ἀγχιρόκαρπον. Item pulchrum fructum habens.

Ἀγλαόκουρ-ος, ſplendidum lectum babeos.

Ἀγλαόκωμ-ος, α, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἀγλαὸς κῶμον ἔχων, qui illuſtres pueros habet.

Ἀγλαόκωμ-ος, α, ὁ, Poet. ὁ ἀγλαὸς περὶ τὸν κῶμον, qui deeorat & ornat comitatum aliquem.

Ἀγλαομήτης, præclarum & illuſtre conſilium; Heſych. ab ἀγλαομήτης, quod ex ἀγλαός, ὁ, & μῆτις, ἡ, &c.

Ἀγλαομήτης, α, ὁ, conſilio clarue; unde Ἀγλαόμητις, ἡ, conſilio clara.

Ἀγλαόμορφ-ος, ſplendidam formam habens.

Ἀγλαόπαις, δ-ος, qui ſplendidoe hebet filios; claios habens liberoe. Nonu.

Ἀγλαόπις-ος, præclare fidelie; Heſyeb. ex ἀγλαός, & πιστός, ὁ, &c.

Ἀγλαός, ᾶ, ὁ, ſplendidus: q. d. magna admiratione dignue, ἅτε τὸ ἄγαν λάϊον, ὅτο βλέπειν, i. vehementer iutoeri; quod fit, quum ree aliquas videmus admiratione & ſpectatu dignas: hinc ἀγλαά, ſplendida: ſume ἀγλαΐα, ſplendor. ἀγλαΐζω, illuſtio. ἀγλάϊσμ-ος, τό, ornamentum.

Ἀγλαόστομ-ος, ὁ ἡ ό, ſplendide, vel magnifice honoratue, Oiph. ex ἀγλαός, ὁ, & στόμ, ὁ, &c.

Ἀγλαοτρίαινος, τό, Epitbet. Neptuni: ab ἀγλαοτρίαινα, pro comm. ἀγλαοτρίαινος, α, ὁ, ἡ λαὸς τρίαινον, inelytue tridente.

Ἀγλαόφων-ος, ὁ ἡ ό, ſpleudidam vocem & elaram mittens.

Ἀγλαχρός, ᾶ, ὁ, ſtultus; μωρός: Heſych.

Ἀγλαωπός, ὁ, pulcher.

Ἀγλαωπόν, ſalſum, ἀλαωπόν.

Ἀγλαωπ-ος, aff. pro pulchras aurae habens; i. e. ἀγλαὰς αὔρας ἔχων; pro quo, facta metatheſi literarum, dici ἀγραυλ-ος, tradit Sebol. Nic. ex ἀγλαός, ὁ, & αὔρα, ἡ, &c.

Ἀγλαόφρων, inelegane, iuvenuſtue; unde adv. ἀγλαοφρόνως, inveuuſte; Athen. l. 10. ex α priv. & γλαφυρός, ὁ.

Ἀγλαώτης, ὁ, idem quod ἀγλαώψ.

Ἀγλαώτις, ἡ, pulehre oculata; pulehroi oculos habens; Plut. ex ἀγλαός, & ὤψ, ὠπός, &c.

Ἀγλάϐ-ος, idem quod ἀγλαδνός, minime dulcis; proprie, muſteam duleediuem non habeue; & Meteph. pro injucundo, &c.

Ἀγλαΐα, ας, ἡ, robur comparatum ex bons eibatione.

Ἀγλαώψ, ωπ-ος, ὁ, aſpectu ſplendidue.

Ἀγλάτης, α, ὁ, famulus, οἰκέτης, ſervue.

Ἀγλαδής, ές, ὁ ἡ ές, iuſuavis, inſipidus: ab α, & γλυκύς, vel γλυκύς.

Ἄγλαυκος, exeus, expers oculi; ex α priv. & γλαυκή, pupilla oculi, vel oculue.

Ἀγλίδια, τά, ſpicarum diviſiones iu allio.

Ἄγλιδον, τό, Dorice, allium.

Ἀγλίν, apud Hippocr. cap. ἢ ὅτ' ὀφθαλμοὶς ὑπόλδικος ἀλᾷ, i. e. ſubelba cicatrix in oculis; Gal.

Ἀγλιθος, αἱ, alliorum capita.

Ἀγλιτχρος, ου, ὁ ἡ ό, nou lentus, non viſcoſue; ex u priv. & γλίσχρος, ὁ.

Ἀγλώσσας, lædos, atque offendor; βλάπτομαι: Heſych.

Ἀγλυκής, ές, amarus, expers dulcedinie: Theoph.

Ἀγλωσσῶ, maledicere; trăducere aliquem lingua, atque infamare; ὑπερμέμφομαι.

Ἄγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, qui nullam babet linguam: Metonym. pro nou fecundo.

Ἄγλωττος, ου, ὁ ἡ ό, idem, inſane, & elinguie: Ariſtoph. Vid. ἀγλωττία.

Ἀγλωττία, ἡ, q. d. elinguitas, obmutéſecus taciturnitas; eſt ab ἄγλωττος, idem eum ἄγλωσσος, elinguis: Item qui loqui nou poteſt, qui obmutuit: item dicendi imperitus: item barbarue; ut apud Soph. in Traeh. ξὺ' Ἕλλης, ἥτ' ἄγλωσσος, nec Græca, nec barbara. dicitur eriam ἄγλωσσος αὐλός, i. e. tibia linguam nou habeue: ex n priv. & γλῶσσα, & Attice, γλῶττα, ἡ, &c.

Ἄγμα, τος, τό, fregmentum: ab ἄγνυμι.

Ἀγμίνης, pani, bubonee, tumores in inguinibue. βουβῶνες.

Ἀγμή, ῆς, ἡ, ſocue; ἑστία.

Ἀγμός, ῆ, ὁ, quietus; ἡσυχός.

Ἀγμίζω, μ. ίσω; concutio, frango.

Ἀγμός, ὁ, ὁ, locue præruptue, litus: ab ἄγνυμι.

Ἀγνάδης, ὁ, purue, caſtue; καθαρός.

Ἀγναπτοπόλεμος, vel potius ἀγναμπτοπόλεμος, dicuntur in bello nec minis, nec vulneribus flexibilee; Heſycb. ex ἄγναπτος, inflexibilis; qui flecti nequit, rigidus; & πόλεμος, ὁ, &c.

Ἀγναπτοπόλεμος, ὁ, homo invicti roboris, bello infuperabilie, ἀδάμαντος.

Ἄγναπτος, uon flexilis: ab α, & γνάμπτω.

Ἄγναπτος, idem quod ἄκναπτος. id vide.

Ἄγναρος, ου, ὁ, ἡ, impexus: ex α, & γνάφω.

Ἁγνεία, ας, ἡ, caſtitas. Th. ἁγνός.

Ἁγνεῖμμ, τό, idem quod ἁγνία, ἡ, apud Eurip. puritas, caſtimonia; & in activa ſignif. expiatio, luſtratio; item

Ἁγνεῖτικός, ᾶ, ὁ, caſtitatis aliquid habens; caſtitatem aliquatenue ſervane; unde in neut. plur. ἁγνεῖτικὰ ζῶα, Ariſtot. opponit τοῖς ἀφροδισιαστικοῖς; i. e. caſta libidinoſie: item ἁγνεῖτήριον, ου, τό, locue religioſue, in quo animi a contagionibus vitæ civilis purgantur. Greg. omnia ab ἁγνεύω, caſtitatem, ſive caſtimoniam colo, ut faciunt ſacerdotes. Heſychius ait ſignifieare, purue ſum a tebus venereis, & a mortun; & cum genit. purus ſum & impollutue, ſeu abſtineo hae, vel illa re; Plut. & in activa etiam ſignif. pro ἁγνίζω, puium reddo, expio, luſtro; ut, ἁγνεύω τινὰ πόλιν; apod Autiph. a Th. ἁγνός, ὁ.

Ἁγνεῖτήριον, ου, τό, fauctuarium, ſacratium, pro monaſterio, apud Gregor. quod ibi mens expiari debet, ac a contagione vitæ civilis expurgari. Bud. Comment.

Ἁγνεῖτικά, quæ minue Venere valeut; ſic Gaza apud Ariſtot. i. e. minus in Veuerem proclivia animalia.

Ἁγνεύω, vide in ἁγνευτικός.

Ἁγνέω, accipio, apud Cretenſes: λαμβάνω· item, ἄγω, boc eſt, duco. Heſych.

Ἁγνήκαμεν, pro ἠγνοήκαμεν, Æol. ignoravimus, perf. act. ab ἀγνοέω.

Ἁγνής, ές, ὁ ἡ ό, caſtus.

Ἁγνίζω, f. ίσω, p. κα, purifico, expio. ἁγνισμός, ᾶ, ὁ, purificatio. Th. ἁγνός.

Ἁγνιστικός, ῆ, ὁ, luſtrandi, expiandique vim habeus.

Ἁγνιστήριον, ου, τό, locus, ubi fit expiatio; vel id, quo fit expiatio: item ἁγνίστης, ου, ὁ, expiatue a ſeelere; aut qui expiavit aliquem; Heſyeb. ut ἁγνίστης

της ἄλης, divinam sal. apud Lycophr. verbala ab ἀγνίζω, f. ίσω, &c.

Ἀγνόημ-ων, ὁ ἐ ἡ, justum ignorans.

Ἀγνοέω, ῶ, ignoro. imperf. ἠγνόουν, ω. f. ήσω. p. ηκα. a. s. part. ἀγνοήτας. hinc ἀγνόητ-ος, ατ-ον, τό, artatum: ex α, & νόω.

Ἀγνοέομαι, οῦμαι, ignoror; est pass. ab act. ἀγνοέω, q. d. non intelligo, non cognosco; unde verbale ἀγνόημ- significat. peccatum per ignorantiam, aut imprudentiam commissum, &c.

Ἀγνοητέον, ignorandum est, nesciendum; verbale gerundivum, ab eod.

Ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia: ab ἀγνοέω.

Ἀγνοιάω, metri causa, pro ἀγνοέω.

Ἀγνοίσω, Jon. & Poet. pro ἀγνοῶ, ignoret, 3. sing. præs. sub. act.

Ἀγνοίωλος, Istene, occultus; ab ἀγνοέομαι.

Ἀγνοτόλος, dicitur, pro simplici ἀγνός, sed exp. propric, qui caste & pure versatur; ex ἀγνός, ὁ, & πολέω, cujus comp. varia definunt in πόλος, &c.

Ἁγνός, ή, ὁ, castus, purus; ab ἄγος: hinc ἁγνῶς, caste. ἁγνίζω, castus fum. ἁγνεία, &c.

Ἄγνος, ε, ἡ, vitex, agnus castus. Vide ἁγνῶδης.

Ἀγνοῦν, præs. part. neut. gen. verbi ἀγνοέω.

Ἁγνότης, ητος, ἡ, castitas, sanctitas.

Ἀγνοθεῖς, lapides, quos flamini inter texendum appeadunt textores.

Ἄγνυμι, & ἀγνύω, frango; μ. ἔξω, ἀπὸ τ ἄγω (τὸ κλᾶ· ex quo ἀγνῶ, ἀγνύω, & ἄγνυμι) π. ἦχα, ἐ μέσος, ἦγα; unde, ἔαγα, Attice, Aor. 2. ἔαξα, ἔᾳ ἔαξα· Unde κατέαξε. Herodot. Hesiod. &c.

Ἄγνυτ', pro ἄγνυτο, 3. sing. impers. pass. ab ἄγνυμι, vel ἀγνύω.

Ἀγνῶ, & ἀγνῶ, Poet. pro ἄγω, duco.

Ἀγνώδης, q. d. viticeus, est a Th. ἄγνος, ἡ, frutex quidam in arborem assurgens, qui Lat. vitex; ita dictus ab ἁγνός, quoniam matronæ in Thesmophoriis Athenienfium castitatem custodientes his foliis cubilia sibi sternebant; Dioscor. lib. 3. c. 136. & ex eo Plin.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, μ. ήσω: ignoranter, & imperite ago: Poll. Item inique & improbe ago: inquit Bud.

Ἀγνωμόσυνα, iniqua patior; interp. Bud. apud Plut. in Ant. significare dicit & ἀχθεσθαι.

Ἀγνωμόνως, stulte, temere, improbe, sine ratione, iagrate.

Ἀγνωμος, ε, ὁ ἐ ἡ, stultus, imperitus, malignus, ingratus: τὸ ἄγνωμον, res ingrata, & iniqua.

Ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, inhumanitas, imperitia: ab

Ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, mens & judicio carens: ea α & γνώσκω.

Ἀγνωρίζω, ignoro.

Ἀγνώστος, ε, ὁ ἐ ἡ, incertus, ineognitus; aut qui agnosci non possit.

Ἀγνῶς, caste, adv. ab ἁγνός. Sed ἀγνῶς: cum tenui, inscienter, adv. ex α, & γνώσκω. Ἀγνὶς, autem ῶτος, ὁ, ignarus, ignotus.

Ἀγνώτατος, Jon. pro ἀγνώστε.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. Th. γνώσις.

Ἀγνώσω, ως, ω, ignoro, præs. ind. hinc ἄγνωστος, ε, ὁ, ἡ, ignotus: hoc ἄγνωστόκοσμον, idem, ex α, & γνώστος.

Ἄγνωτος, ἄγνωτος, incognitus. Aristoph.

Ἀγόγγυστος, qui est citra murmurationem & odium: ex α, & γογγύζω. Cyrill.

Ἀγοήτ-ατος, qui fascinari non potest: hinc ἀγοητ-ία, citra præstigium & fucum. Th. γόης.

Ἀγοίατο, ducerentur, 3. pl. opt. pass. præs. Jon. pro ἄγοιντο.

Ἀγοτάω, turbo, perturbo; ἐχλάω, sive ἐχλῶ.

Ἀγοίτης, injurius; ὑβριστής.

Ἄγομαι, (passivum ab ἄγω) ducor; capitur & active pro duco, affero.

Ἀγόμφιστος, ε, ὁ, ἡ, incompactus. Th. γόμφος.

Ἄγον, imperf. Jon. vel Dor. pro ἦγον, duxi: at ἄγον, a. a. ab ἄγω, duco.

Ἀγόνατος, ε, ὁ ἐ ἡ, genu carens, cui non est genu; non geniculatus; ex α priv. & γόνυ, γόνατος, τό.

Ἀγονέω, fuas sterilis, sterileseo.

Ἀγονία, ας, ἡ, liberorum, & generandi expers facultas; sterilitas, orbitas, &c.

Ἀγονομέχθης, mulus; ἡμίονος; forsan a sterilitate sic appellatus. huic enim hoc animal obnoxium est. Hesych.

Ἄγονος, ε, ὁ ἐ ἡ, exp. non natus, aut γονὴ, vel γόνος non est: infœcundus, sterilis; cui oppon. γόνιμος. Uade etiam ἀγονία, & ἀγονία, ἡ, omnia ex α priv. & γόνος, ὁ, seu γονὴ, ἡ, &c.

Ἀγονομέχθης, mulus, sive mula; est comp. ex ἄγον-ος, & μέχθ-ος, ὁ, &c.

Ἀγόνατ-ος, ε, ὁ, genu carens; non geniculatus; ex α, & γόνυ, genu.

Ἄγοντ, Dor. pro ἄγων, ducunt, 3. pl. ind. præs. ab ἄγω.

Ἄγν-ος, luctus expers, qui non lugetur; ex α priv. & γόν-ος, ὁ, luctus; a Th. γοάω, &c.

Ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum; item concio, oratio, annona, emptio, &c. quasi ab ἀγείρω, in p. med. ἤγορα· hinc ἀγοράζω: ἀγοράζω, delibero, ἀγορητής, ἀγορεύω.

Ἀγορᾶσθαι, Poet. pro ἀγορεύεσθαι, seu ἀγορᾶσθαι, concionari: ab ἀγορέομαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, emo, f. σω. p. κα. p. pass. ἠγόρασμαι. a. s. ἠγορᾶσθαι. Th. ἀγορά.

Ἀγοράζω, exp. in foro versor: atque inde mercor; & sic est ab ἀγορά, forum rerum venalium; sed ἀγοράζω, exp. & consulto, delibero; & sic est ab ἀγορά, forum judiciale. nam proprie dicitur de deliberationibus, quæ fiunt ἐν τῇ ἀγορᾷ, i. e. in foro judicii, &c.

Ἀγοραῖ-ος, α, ὁ, circumforaneus, vilis: item forensi. Sed ἀγόραι-ος, dies fastus. Th. ἀγορά. Vide ἀγοραίως.

Ἀγοραίως, q. d. circumforanee, atqua inde scurriliter, non gravitor; Plut. Est adv. ab ἀγοραῖ-ος, in foro versans, ad forum rerum venalium pertinens; ut ἀγοραῖος ὄχλος, exp. turba in foro versans, seu circumforanea; unde Atistot. Polit. 4. tertium urbis partem vocat ἀγοραῖον, quippe quæ in vendendo, & emendo occupata est; sed exp. & forensis, i. e. ad forum judiciarium pertinens; ut ἓν τῶν ἀγορᾶς διαφορᾶς, apud Herodian. l. 7. & apud Plut. in Fab. ἀγοραῖος χάρις, exp. forensis gratia: item exp. etiam forensium rerum peritus; sive forensibus rebus aptus: ut ἀγοραῖος δὲ ἐ πολιτικὸς, apud Plut. in Pericle, &c.

Ἀγορανόμος, ε, ὁ, præfectus annonæ: unde ἀγορανομέω, & ἀγορανομία· παρὰ τὸ ὁτ τῇ ἀγορᾷ νέμω τὸ οἰκεῖον.

Ἀγορᾶσθαι, Dor. pro ἀγοράζω, emere.

Ἀγορασία, emptutio, emere cupio: Bud.

Ἀγόρασις, εως, ἡ, & ἀγορασία, ας, ἡ, emptio. ἀγόρασμ-α, τος, τό, res venalis. ἀγοραστής, ὰ, ὁ, obsonator: ab ἀγοράζω.

Ἀγορασμός, ῦ, ὁ, emptio; verbale ab ἀγοράζω, quod vide.

Ἀγορασικός, κή, κόν, ad emptionem pertinens; quod ab ἀγόρασις, emptor: verbale itidem ab eod.

Ἀγορεύομαι, οῦμαι, idem quod ἀγοράω; verba facio pro concioae; oc proprie, in consessu hominum concionor; unde ἠγορόωντο, primo versu Il. 8. videtur esse pro consultabant, aut consultabant simul & concionabantur. vide Eust.

Ἀγορέω, f. ήσω, ejusdem cum ἀγοράω est significationie; sed in compositione duntaxat usitatum; nisi quie composita, quæ hujne verbi terminationem habent, malit ex ἀγοράω deducere, cum Eust. qui παρηγορῶν ex ἀγοράω format; a Th. ἀγορά, ὁ.

Ἀγόρευτος, ε, ὁν, & in pl. ἀγορεύετα, e mita. a. s. imperat. act. ἀγορεύσωμεν, a. s. sub. ab ἀγορέζω.

Ἀγορεύω, referre, narrare, præs. inf. Jon. pro ἀγορέειν. & ἀγόρα pro ἀγόρας, imperf. Jon. vel præs. imperat. ut & ἀγόρευε, pro ἀγόρευον, imperf. ab ἀγοράω, concionor. ἀγόρευσε, nuntiavit, a. s. Jon. pro ἠγόρευσε. Th. ἀγορά.

Ἀγορέων, gen. pl. Jon. ab ἀγορά.

Ἀγορή, Jon. pro ἀγορά. ἀγορήσδε, ad forum, adv. ἀγορᾶ, in foro. ἀγορητής, ᾶ, ὁ, orator, ut & ἀγόρητος.

Ἀγορηθείς, έντος, ὁ, a. s. part. pass. ab ἀγορέω, dico. Vel Poet. pro ῥηθείς, dictus, vel ab ἀγορέω, pro ἀγοράω.

Ἀγορῆθεν, ex foro, ane e conciona. Iliad. β.

Ἀγορήσατο, concionatus est, a. 1. m. Jon. pro ἠγορήσατο, ab ἀγορέω. Th. ἀγορά.

Ἀγορητύς, ύος, ἡ, eloquentia.

Ἀγορός, congregatio, exercitus; val etiam concionator.

Ἄγος, εος, τό, tes digna veneratione, piaculum: item scelus: inde ἁγίζω, ἀγισθῆναι, ἁγισμὸς, &c. a 30 dies festus, vel ab ἅζω.

Ἁγός, ῆ, ὁ ἡ, dux. ἀγησγός. ab ἄγω.

Ἀγοσέω, exp. immundus sum, & sordibus inquinatus; unde τινὰς ἵππος ἀγοσέοντας ὑπὸ φάτνῃ: in Il. ζ. est a Th. ἄγος, εος, τό, tes veneratione digna: item puritas, vel purificatio; & per ant-phrasin scelus, piaculare crimen, &c.

Ἀγοστός, ῦ, ὁ, manne pare interior, vel vola; alias cubitus: q. ab ἄγω.

Ἄγρα, ας, ἡ, captura, præda, venatio: inde ἀγράω, venor, ἄγρευμ-α, præda venatu quæsita, ἠγρέτης, ᾶ, ὁ, venator &c.

Ἀγρᾶσθαι, commiscere; κυκᾶσθαι.

Ἀγρᾶτος, ε, ὁ, prætor præfectus.

Ἀγράμματ-ος, α, illiteratus: ab α, & γράμμα. Vide ἄγραμμος.

Ἀγραμματία, literarum imperitia.

Ἄγραμμος, α, ὁ ἐ ἡ, lineis carens; ex α priv. & γραμμὴ, ἡ. Item ἀγράμματα ζῶα, dicuntur animalia, quorum vox nullis expriml literis valet; inquit Cæl. Rhod. est neut. plur. ab ἀγράμματος, literarum rudis, qui ea ipsa quidem literarum elementa novit: item literis carens: literis non constans; ut ἀγράμματος φύσις; apud Athen. l. 10. &c.

Ἄγραπτος, non scriptus.

Ἀγραυλέω, ῶ, rure, seu in agro pernocto. f. ήσω, p. ηγραύληκα. Hinc ἀγραυλος, in agro stabulans: ab ἀγρὸς, & αὐλή.

Ἀγραυλος, pernoctans in agro. dicitur etiam pro ἀγλαὸς, splendidus, pulcher: apud Nic. in Ther. ubi tamen quidam legunt ἄγλαος; a Th. ἀγλαὸς, ὁ.

Ἀγραυλὸς, ός, ὁ ἐ ἡ, idem quod ἄγραυλος; ut ἀγραυλοῖ κριτὴ, apud Nic. quæ sit in agro: atque inde ἀγραυλία, ας, ἡ, stabulatio, seu pernoctatio in agro, &c.

Ἄγραφ-α, τὰ, Judæi vocabant quædam, quæ citra librorum monumenta per manus tradabant viva voce; inquit Eusm. ex Chrysost. Item ἄγραφα κλήματα, dicebantur crimina, de quibus lex non est scripta; Hesych. neut. plur. a sing. ἄγραφος.

Ἄγραφος, ε, ὁ ἐ ἡ, non scriptus. Th. γράφω.

Ἄγρει, pro ἄγε· & ἄγρει μοι, pro ἄγε δή, adverb. adhortandi: ab ἀγρέω, venor: hinc ἀγρεῖθ', pro ἄγετε.

Ἀγρεύς, ὰ, ὁ, qui ex venatione, & capturs est; in Epigr. Item ἄγρευσε, ab

Hichy-

Æschylo dicitur ridica, vel lampas, aut hasta; λέγει δ' ἀγρέαν ὁ λακωνίκὸν, vel ab ἀγρέω; & omnia a Them. ἄγρα, ἡ, præda.

Ἀγρέας, Hesych. ἀθροίζει, i. a. circumis.

Ἀγρῖος, α, ὁ, rustikus; ἀμαθὴς, indoctus.

Ἀγριαίνω, sum violentus; alias ἀγριαίνω, congrego; συναθροίζω, congrego.

Ἀγρίδιον, & Ἀγρίδιον, τὸ, turcilla: instrumentum rusticum, quo fœnum corradirur, rastellum. Alcimus, Suidas.

Ἀγρεμών, ὀνος, ὁ, venator: Hesych.

Ἀγρευτὴς, ὁ, captura; ἄγρα, venatio: in Epigram.

Ἀγρεύω, accumulat; συναθροίζω, congregat.

Ἀγρέω, venarn capior; Isidor. in Epigram. ἀγρέθεὶς δ' ἀγρέτα, i. e. captus cepit; ast pass. ab act. ἀγρέω, f. ήσω, præt. ἤγρα, venor: sive feras, sive aves, sive pisces venatu capio. Item capto per metaph. ut apud Lat. venor & aucupor; sic dicitur ἀγρέω λόξιν, & ἀγρέω ὕπνον; in Epigram. At que inde

Ἀγρευτικὸς, ἀὴ, κὸν, veoandi peritus, ut Ἄρτεμις ἀγρευτικὴ τῆς Θηρὸς, Eust.

Ἀγρέως, έως, ὁ, qui est super venationem; i. e. venationi præfectus; Neptuni epith. apud Luc. omnia a Th. ἄγρα, ἡ, præda, venatio.

Ἀγρέωμα, τὸ, τὸ, præda; δόλωμα, spolium; Euripid. in Andromacha.

Ἀγρέως, έω, ὁ, Poet. venator: Th. ἄγρα, ἡ, præda, venatio.

Ἀγρέωσις, ἡ, inventio, prædatio; ἕλεγχος.

Ἀγρεύω, ἄω, f. ήσω, idem ac ἀγρέω, venor, venatu capio; in imperat. ἀγρεῦ, hortandi vim habet, idemque valet apud Poetas, ac age, agedum, agesis; est qua translatum a celeritate, quæ adhibetur in venatione; Il. ι. 8, Od. ε. & sic atiam in plur. ἀγρεύτε; Od. υ. Atque inda eriam ἀγρευτὴ, ἡ, venatio; itidem ab eod. Th. ἄγρα, ἡ, vanatio.

Ἀγρεῦσε, ex venationa, Apoll. a.

Ἀγρευτὴς, ῆ⊙ν, ὁ, ut & ἀγρευτὴς, ἡ, ὁ, venator: quod ab ἀγρέω. Vide ἄγρα.

Ἀγρεῦω, Jon. pro ἄγρα, acc. singular. ἄγρα, ἡ, venatio.

Ἀγρεύων, α, τὸ, rete, & vestis lanea, reti similis; peculiaris tragœdiæ qua utebantur Bacchantes.

Ἀγρεύω, amaresco; πικραίνομαι.

Ἀγρεύω, obsequi, assentiri, πείθεσθαι, συνέπεσθαι.

Ἀγρεύω, feros sum; vel potius ferus fio, ab ἄγρε⊙ν, ὁ, agrestis.

Ἀγρεύω, exaspero, irrito: ab ἄγρε⊙ν.

Ἀγρεύπνελ⊙ν, q. d. ἀγρὸν ὕπνελ⊙ν; labruica.

Ἀγρελαία, subst. itidem pro oliva agresti, seu oleastro dicitur; Dioic. 1. 139.

Ἀγρελαῖ⊙ν, agrestie olivs; sed ponitur aliam adjectiva oliva agresti con factus; q. d. oleastrinus; ut σκυτάλιον ἀγρελαῖον, scutucam ex oleastro confectam, in Epigr.

Ἀγρεῖς, εἴ⊙ν, ἡ, agrestia: ab ἄγρὸς, ὁ, rus.

Ἀγρεῖος, α, τὸ, agellus.

Ἀγρελαῖ⊙ν, ὁ, ἡ, olaaster: ex ἄγρε⊙ν, & ἐλαία, ἡ, oliva.

Ἀγρέζομαι, irritor; factum est ἀπὸ τῆς ἀγρελαίνων ζώων, inquit Erotian. quæ ἀγρεύ⊙ντα: apud Hippoct. sap. ἄγρας γράψαντα, a Them. ἄγρα, ἡ, unde ἀγρεύω, & ἀγρέω, venor.

Ἀγρεῖ⊙ν, α, ὁ, feros, ferinus; opponuntur enim ἀγρεῖα τοῖς πρόνοιοις; ut ostendit Eust. ab ἀγρεύζω. Item ἀγρεῖος, ντ⊙ν, pro ἄγρε⊙ν, agrestis: item pro ἀγρεντικὸς, i. e. ferum, seu feros reddens; ferirarum ioduceos; apud Nic.

Ἀγρεῖθυμ⊙ν, α, ὁ & ἡ, agresti & fero animo præditus; Hesych. ab ἄγρε⊙ν, & θυμὸς, ὁ, animus.

Ἀγρεκάλαμος, & λεπίδιον, dicitur a quibusdam ἡ ἰβηρὶς βοτάνη, herba iberis; apud Ægioetam quæ nasturtium agreste; Ætio ἀρβαμὶν dicitur; ex ἄγρε⊙ν, & κάρδαμον, τὸ. Sic etiam

Ἀγρεκήπιον, α, τὸ, hortulus incultus; Strabo lib. 10. ex ἄγρε⊙ν, & κῆπ⊙ν, hortus.

Ἀγρεκοκκύμηλα, pruna agrestia; ex ἄγρε⊙ν, & κοκκύμηλον, τὸ. Et

Ἀγρεμέλισσα, ἡ, apis agrestis, seu sylvestris; ex ἄγρε⊙ν, & μέλισσα, ὁ, apis.

Ἀγρέμηλα, τὸ, sylvestria mala; τὰ ἄγρια μῆλα. Dioscorid. lib. 1. Theocrit. vocat ὀρεσκιλίδας, montaoa mala.

Ἀγρέμορ⊙ν, α, ὁ & ἡ, qui agresti aspectu est, ferinam faciem habens; ex ἄγρε⊙ν, & μορφὴ, ἡ, forma, facies.

Ἀγρεμυρίκη, ἡ, agrestis myrica, Jerem. 17. ex ἄγρε⊙ν, & μυρίκη, ἡ, myrica.

Ἀγρεπήγανον, τὸ, ruta agrestis, seu sylvestris; ex ἄγρε⊙ν, & πήγανον, τὸ.

Ἀγρεπηγοὶ, οἱ, carpentarii; fabri plaustrorum artifices, & ea omnibus agrestibus lignis opera conficientes; ex ἄγρε⊙ν, & πήγνυμι, f. ξω, præt. med. verbi πέπηγα.

Ἀγρεποιὸς, ὁ, ferum reddens, seu efferatum; feritatem inducens: unde apud Aristophanem in Raois Æschylus dicitur ἀγρεποιὸς, quod heroas induceret feros & immanes; ex ἄγρε⊙ν, & ποιέω, facio.

Ἀγρεριγανο⊙ν, ὁ, origanum sylvestre; herbæ nomen, quæ alias panace Heracleum; alias cunila nominatur; Dioic. 3. 34. ex ἄγρε⊙ν, & ὀρίγανον, τὸ.

Ἀγρεπόδες, ὁ, feræ gallinæ; ex ἄγρε⊙ν, & ὄρνις, ὔθ⊙ν, ὁ, Theophylactus in 2. Institutionum.

Ἀγρεπόσδον, α, τὸ, saliunca herba, de qua Plin. l. 21. c. 7. ex ἄγρε⊙ν, & πόδον, τὸ.

Ἀγρεπαθὲς, flagitiosus, immania.

Ἄγρε⊙ν, α, ὁ, noman viri.

Ἄγρε⊙ν, ία, ιον, agrestis, ferus. Sic ἄγρια, rustice, neut. pl. pro adverb. Th. ἀγρέως. ἀγρεωτέρω, dat. sing. superlat.

Ἀγρεσέλινον, τὸ, apium sylvastre; Dioic. 3. 78. ex ἄγρε⊙ν, & σέλινον, τὸ. Item ἀγρεσταφυλὶς, & ἀγρεσταφὶς, uvæ sylvestres, seu agrestes; ex ἄγρε⊙ν, & σταφὶς, ῖδ⊙ν, ἡ; unde σαφλὶς, ἡ, & σαφλὶς, ῖδος, ἡ.

Ἀγρεστάτης, ἡ, idem ac ἀγρεότης, ητος, feritas, immanitas, cui oppon. πρᾳότης. apud Plat. in Symp. utrumque ab ἄγριος, ὁ, ἡ, agrestis.

Ἀγρεότης, τος, ἡ, rusticitas. Ἀγρεύω, fæ vite facio. Th. ἄγριος, ὁ, ἡ, agrestis.

Ἀγρεότης, α, ὁ, agricola.

Ἀγρεόφυτον, τὸ, a quibusdam dicitur pecudanum herba: ut est apud Dioic. ex ἄγριος, & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀγρέφωνος, ὁ & ἡ, agrestem, seu ferocem vocem habens: Od. δ. ex ἄγριος, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀγρέφωνος, ὁ, barbarus. Pindarus.

Ἀγρεχμεύομαι, τὸ, anterculi fari; ex ἄγριος, & χέω, χυῶς; unde χύσις, τὸ, anterculus.

Ἀγρεψώρα, ἡ, scabies fera: ex ἄγριος, & ψώρα, ἡ, scabies.

Ἀγρέω, ῶ, μ. ὦσω; exaspern, irrito, sævire facio. Theoph. Xenoph. Item effero, idest efferatum reddo: sed in passive voca, & significe frequentius usurpatur ἀγρέομαι. est ab ἄγριος, seu Th. ἀγρὸς, ὁ, rus, ager.

Ἀγρέππας, α, ὁ, Agrippa, viri nomen.

Ἀγρεπος, seu ἄγριπος, oliva sylvestris, oleaster; Suid. ab ἄγριος, agrestis.

Ἀγρέρα, ἡ, ligo; σκάφη δικέλλα. Etym.

Ἀγρέδος, ος, ὁ ἡ, ferus; ab ἄγριος.

Ἀγρέως, aspere, dure, seu duriter.

Ἀγρωπὸς, ὰ, ὸν, impudens; homo agresti ferocia, vel agresti aspectu, Gellius, ἀγριόβλεμος, ast ex ἄγριος, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ.

Ἀγρωστὸς, ὰ, ὸν, efferatus; est verbale ab ἀγρέω, agreste reddo.

Ἀγρωβάτης, ὁ, qui in agris pascit: Soph.

Ἀγρώβοντος, ὁ, agros habens pascuis accommodos, ast, ut & ἀγροβότης, compositum ex ἄγρὸς, ὁ, & βοτὸς, ὁ.

Ἀγρωβίωτος, i. e. ὁ ὁ ἀγρῷ διατρίβων, in agro vitam agens, aut agrestem, seu rusticam vivendi ratinnem sectans: sed ponitur etiam pro rusticus, i. e. insciius, illepidus, quod rusticum vitæ genus tale sit: ex ἄγρὸς, & βίωτος, ὁ, vitæ genus.

Ἀγρωδότης, α, ὁ, largitor venationis: Epigram. exponitur atiam agrorum dator, ex ἄγρὸς, ὁ, agar, & δότης, ὁ, dator, a δίδωμι.

Ἀγρωίτης, ου, ὁ, vicinus, finitimus; proprie vicinum agrum habens, seu fundum, aut vicinam villam; Plut. ex ἄγρὸς, ὁ, & γείτων, ονος; vicinus.

Ἀγρόθεν, rure, ea agro; Odyss. ι.

Ἀγρόθι, in agro: ruri: Varinius.

Ἀγρωκία, ας, ἡ, villa domus in agro: ab ἄγρὸς. ἀγρωκίτατος, superlat. ab ἄγροικος, rusticus.

Ἀγρωκίζομαι, f. ίσομαι, acrius irritor; moroiis sum. Item rustice ago, vel loquor, ineptio.

Ἀγρωκίζομαι, sum ἄγροικος, i. e. sum rusticis, & agrestibus moribus; utrumque ab ἄγροικος, qui in agro vivit; uoda

Ἀγροικία, ἡ, exponitur ἡ τῶν ἀγροίκων οἴκησις, rusticorum habitatio, seu locus, ubi rustici habitant.

Ἀγροικὸς, ὁ, rusticanus.

Ἀγροίκως, imperita, rustica: ἀμαθῶς.

Ἀγρωκίτας, acc. pl. ab. ἀγρωκίτης, α, ὁ, agrestis, pro ἀγρότης. Th. ἀγρὸς, ὁ, ager.

Ἀγρωκοδόμος, α, ὁ, qui in agris tumulatur: ab ἀγρὸς, & κοδόμος, ὁ, tumulus.

Ἀγρομαι, pro ἀγρέομαι; unde ἀγρώμενος, i. e. ἀθροιζόμενος, συναγόμενος, συμελθών, congregatus; Musæus.

Ἀγρωμάζω, componitor ex ἀγρὸς, ὁ, & μάω, maneo.

Ἀγρωμάσσι, dat. pl. Jon. pro ἀγρωμεῦσι, per Sync. sic ἀγρωμῆσι, gen. Jon. ἀγρωμέων, congregatorum, pro ἀγρομένων, ab ἀγρέω, congrego.

Ἀγρωμένης, ὰ, ὸν, in agro se continens, nec urbem adiens.

Ἀγρωνδε, in agrum.

Ἀγρωνόμος, ὁ ὁ ἀγρῷ διατρίβων, ὁ ὁ ἀγρῷ, in agro degens. Hesych. Item ἀγρωνόμος μῆτις dicitur, quæ in agro pascitur: in Epigram. at πλάκες ἀγρωνόμοι dicuntur plaoicias, vel æquora campi, aut pratorum, ubi agrestes, agrestiave pascuntur: apud Soph. Item ἀγρωνόμος in agro pascens, aut agrestis pascens; ut ἀγρωνόμοι νομάδες; apud Hom. Od. ζ. Sed etiam in agro versans, seu commorans; ex ἄγρὸς, & νέμω, pasco. Item colo, habito; unde νομὸς, ὁ, pascuum.

Ἀγρωνομία, ἡ, agri soburbani cultura.

Ἀγρώνομοι, agrorum definitores. Ab ἀγρὸς, & νέμω, distribno.

Ἀγρὸς, ὦ, ὁ, rus, ager: ab ἄρω, aro: hinc ἀγρόθι, ἀγρόθεν, ἀγρόνδε, adverb. in agro, ea agro, in agrum. Hinc ἀγρότης, ἄγριος, &c.

Ἀγρότειρα, ας, ἡ, Poet. pro ἀγρότις, venatrix.

Ἀγρότερας, feræ, gen. sing. f. g. ab ἀγρότερος. Th. ἄγριος, ὁ, ager.

Ἀγρότερος, α, ὁ, agrestis, rusticus: ut ἀγρότερον ἔλαίαν, in Epigram. ἄγριος, agrestis oleæ. Item ferus, unde Homerus & ἄγριας, capras, & ἡμιόνους, mulas, ἀγροτέρας vocat, ad differentiam cicurum: at ἐλάφους, cervas, idem Hom. dicit ἀγροτέρας, quod natura agros, & sylvas colant; sic Diana cognominatur ἀγροτέρα, Il. φ. q. d. sylvicultrix. Item ἀγροτέρης, feræ, gen. singularis.

Ἀγρότης, α, ὁ, rusticus: ab ἀγρὸς, agar.

Ἀγρότης, ητος, ἡ, pro ἀγρότις, rusticitas.

Ἀγρότις, ἡ, rustica mulier; ruri educata; unde & in Epigram. ἀγρότις κόρη, pro Diana: item ve-

matrix; ut ejus masc. ἀγρότης, vir rusticus: venator ab Hesychio exponitur.

Ἀγροφυλαξ, ακος, ὁ, saltuarius; custos agri, seu feltus.

Ἀγρόω, μ. ώσω. venor; venatu capio.

Ἀγρυπία, ας, ἡ, silentium, taciturnitas; ex α priv. & γρῦζω, grummio; & per metaphoram submissito. ἀγρυπίᾳ δέδεται, vincti sunt taciturnitate, ut ne γρῦζω murire quidem audeant. Dicitur de erubescentia confusis.

Ἀγρυπόεντα, vigilentem, ecc. sing. part. præs. ab ἀγρυπτέω, vigilo.

Ἀγρυπτία, ης, ἡ, Jon. vide in ἄγρυπνος.

Ἄγρυπνος, ὁ, pro ὕπνος, insomnis. ἀγρύπνιον, vigilibus, dat. pl. Jon. hinc ἀγρυπνίη, ας, ἡ, vigilia. ἀγρυπνίῃ, ῆ, vigilo. p. ἠγρύπνηκα. ex α, & ὕπνος, ὁ, somnus.

Ἀγρωδὸς, ὁῦ, ὁ, rusticus; ἀγροῖκος. Pollux.

Ἀγρώστου, Θηρίων. hinc nomen Poet. ἀγρωστώ, ῶς, ἡ, venatrix. ἀγρώστης, ε, ὁ, & ἀγρώστωρ, ορος, ὁ, venator.

Ἀγρωστῆρ, ῆρος, ὁ, venator. Item rusticus; idem ac ἀγρώστης, & ἀγρώστωρ, quod expon. & operarius; & omnia ab eod. verbo ἀγρώσσω, idem ac ἀγρέω, & ἀγρεύω, & de omni genere venationis dicitur; ut de piscium venatione; Od. ε. ἰχθῦς ἀγρώσσων, & omnia ab eod. Them. ἄγρα, ας, ἡ, præda.

Ἄγρωσις, ἡ, gramen, quis in ἀγρῷ nascitur.

Ἀγρώτης, ε, ὁ, Poet. ectasi pro ἀγρότης, unde & alterum Poeticum ἀγροιώτης, agricola. Th. ἀγρός, ὁ, ager.

Ἀγυιὰ, ας, ἡ, vicus, vicinia: ab ἄγα, & γύα.

Ἀγυιὴ, ας, ἡ, imbecillitas; ἀσθένεια, Galen. in Gloss. unde ἀγυιῶν, imbecillus, infirmus, ibidem.

Ἀγυιᾶτις, ίδος, ἡ, Poet. ἡδὸ τῇ αὐτῇ ἀγυιᾷ οἰκοῦσα, quæ in eodem vico habitat.

Ἀγυιάτης, ὁ, Apollo dictus, eadem significat. que ἀγυιάς.

Ἀγυιάτης, ιδῶν, ἡ; ut ἀγυιάτιδες Θεράπναι, aræ pro foribus in gratiam Agyrei Apollinis erectæ, qui ante portas colebatur, ut ἀλεξίκακος, malorum depulsor, inquit Eust. utrumque ab

Ἀγυιὰς, ίδος, ὁ, ara stans pro foribus, formam columnæ habens; vel, ut alii, columna, in summa parte acuta, & Apollini sacra; unde Apollo etiam ipse sic nominatur, quasi viis præpositus urbanis; vel quia in viis colitur, q. d. viarebus; in accus. pl. facit ἀγυιάς, & ἀγυιᾶς per synæresin, vel per synalœphen; ut apud Aristoph. & Dem. κατὰς ἀγυιᾶς. omnia, ut & ἀγυιὰ, a Them. ἀγυιά, unde in pl. fœm. ἀγυιαὶ, vici, & viæ, ea signif. quæ dicuntur viæ urbis pro vicis; α Suida autem exponitur αἱ ἐπιπλοκαὶ ὁδοὶ, i. e. longæ viæ: quod non habeant γυῖα, i. e. membra, nec κάμψεις, flexus, aut anfractus. at ἄγυιον, membris truncus & mutilus, manibus præcipue, & pedibus, & sic est ab α priv. & γυῖον, τὸ, membrum.

Ἀγυῖος, ὁ, inarticulatus, carens membris; ἄπειρος.

Ἀγυρμὸς, ὁ, ὁ, congregatio, collectio; verbale ab ἀγυρίζω, idem ac ἀγυρμὸς, in unum cogo & colligo. Th. ἄγυρις, εως, ἡ, congregatio.

Ἀγυρτικὸς, idem ac ἀγυρτικὸς, pertinens ad ἀγύρτης, vel quelle est ἀγύρτης; ut ἀγυρτικὸς πλῆθος, turba & multitudo τῶν ἀγυρτῶν; Plut. & ἀγυρτικὰ λογισμὸς, quales sunt circulatorum; utrumque ab ἀγύρτης, is, qui congregat, & cogit in unum, ἢ ἀγύρων, & peculiariter, qui populum congregat: Hesych. & Suid. Unde

Ἀγύρται, οἱ, nominantur etiam circulatores, & præstigiatores circumforenei, qui, congregata multitudine, pharmaca aliqua ostentant, easque prædicantes divendunt, misere simplici populo imponentes, Eust. Sic etiam nominentur ii, qui oppida circumeunt, & divinandi peritiam jactant; Suid. Sed adjective quoque exponitur pro συρφετώδης, confusaneus. Item φλυαρώδης: item ἰδιώτης; Hesych. & Suid. Item πρωτάτης, ὀπαίτης, πτωχός, mendicus, qui circumit, & stipem petit; apud eold. & in Epigram.

Ἀγυρτὴς, ᾶ, ὁ, congregatus, collectus; omnia a Th. ἄγυρις, multitudo collecta; ἀγυρτὸ τὸ ἀγύρειον, unde ἀγυρτὴ, & ἀγορὴς, atque inde Æolice mutato ο in υ, ἄγυρος; ut tradunt Grammatici.

Ἀγυῖὰ, εο. Hoc verbum, & similia in ιῶ finientia, præter præsens & imperfectum, non declinantur, sic ὀπυίω, ineo.

Ἀγυμναστὴν, ας, ἡ; contrarium γυμναστὴν.

Ἀγύμναστος, ὁ, ἡ, ὁ ἐ ἡ, inexercitatus; a γυμνάζω, exerceo.

Ἀγυμνάστως, adv. inexercitate, imperite; Xenophon.

Ἀγυναικὸς, & ἀγυνὸς, ὁ, ἡ, cœlebs: ab α, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Ἄγυρις, εως, ἡ, γυιος. cœtus, congregatio: q. ab ἀγορὰ, Æol. muteto α in υ· hinc ἀγυρὰ, & ἀγυρίζω, congrego.

Ἀγυρμὸς, ῦ, ὁ, turba, strepitus; aliquando pro mendicitate; est etiam omnis collectio, vel congregatio.

Ἀγύρτης, ε, ὁ, agyrta; ab ἀγείρω, vel ἄγυρις· hinc ἀγυρτίζω, colligo.

Ἀγυρτία, ας, ἡ, sive ἀγυρτεία; circulatio, præstigium; impostura; mendicitas: & cœtus, congregatio: ὁμιλία.

Ἀγυρτίζω, congrego: item præstigias exerceo.

Ἀγυρτικὸς, ῦ, ὁ, idem ac ἀγύρτης; χαλεπὸς, futilis; mendax; vanus; præstigiator: Plutarch.

Ἄγχαζε, Poet. pro ἀνέχαζε, & ἄγχασε, pro ἀνέχασε, a Th. ἄγχαζω, pro ἀνεχάζω, quod est ἀναχωρέω, recedo.

Ἄγχ', pro ἄγχι, prope, adv.

Ἀγχελάω, Poet. pro ἀπεχελάω, relaxo.

Ἄγχεσθε, Dor. pro ἄγχαζε.

Ἀγχιαῖον, τὸ, crepusculum, dilucidum, παρὰ τὸ ἀγχοῦ ἔχειν τὴν ἡμέραν.

Ἀγχιαῖος, ὁ, ἡ, idem ac ἄγχιαρος.

Ἀγχιᾶς, ᾶ, ὁ, propinquus; ab ἄγχι, prope.

Ἀγχόμαχος, ὁ, idem ac ἀγχίμαχος, quod exponitur etiam pugna stetaria præstans: Il. β. Sic ἀγχόμαχα ἄπλα, dicuntur arma, quibus cominus pugnetur: ex ἄγχι, & μάχη, ἡ, pugna.

Ἀγχὶ, adv. prope, cum genitivo.

Ἀγχίαλος, ε, ὁ ἐ ἡ, mari vicinus: ab ἄγχι, & ἅλς· Item nomen proprium viri, & urbis.

Ἀγχίβαθος, ίου, ὁ ἐ ἡ, profundus: ab ἄγχι, & βάθος, τὸ, profunditas.

Ἀγχιβέβαασε, Dor. pro ἀγχιβέβηκε, prope accessit, p. act. ab ἀγχιβαίνω, f. βήσω. unde ἀγχιβάτης, & ἀγχιβατέω. quod ex ἄγχι, & βαίνω, ascendo.

Ἀγχίγυος, ὁ ἐ ἡ, conterminus; apud Dionys. de situ orbis: proprie exponitur terræ nostræ vicinus. ex ἄγχι, & γαῖα, Poet. γαία, cujus varia comp. desinunt in αος, &c. Sic Ἀγχίγυος, ου, ὁ, ἐ ἡ, & propric expon. urvis nostris vicinus; ex ἄγχι, & γύα, ἡ, terra.

Ἀγχίγυως, εῖ, πλησίχωρος, γείτονες; vicini, propinqui: Apoll. Rho.

Ἀγχιθάλασσος, seu ἀγχιθάλαττος, ὁ, ἡ, mari vicinus, maritimus; Poll. ex ἄγχι, & θάλασσα, ἡ, mare.

Ἀγχίθρονος, ε, ὁ ἡ ἐ, sedem propinquam, aut solium propinquum habens; Non. ex ἄγχι, & θρόνος, ὁ, solium.

Ἀγχίθυτος, ὁῦ, ὁ ἐ ἡ, prope mortuus. Th. θνήσκω, morior.

Ἀγχιθύρος, ε, ὁ ἐ ἡ, propinquus Deo.

Ἀγχίθυρος, propinquis, dat. pl. ab ἀγχίθυρος, vicinus; ab ἄγχι, & θύρα.

Ἀγχιπλάγιος, ε, ὁῦ ἡ; qui prope viam est; Nonn. ea ἄγχι, & κελάγιος, i.

Ἀγχιμαχητὴς, ῆ, ὁ, & ἀγχίμαχος, & ἀγχόμαχος, euphoniæ gratia, cominus pugnans. Th. μάχομαι.

Ἀγχίμολον, adv. ex ἀγχίμολος, ε, ὁ, ἡ, a propinquo veniens: ex ἄγχι, & μολὼν, seu μόλα, venio.

Ἀγχιπελὴς, ὁῦ, ὁ ἡ ἡ, nubibus propinquus; altus; in Epigram.

Ἀγχίνοια, ας, ἡ, solertia; ἀγχίνους, εος, ου ἐ ἡ, solers, ingeniosus: ab ἄγχι, & νόος, mens.

Ἀγχίνους, contracte, pro ἀγχίνοος; quod proprie exponitur, qui in propinquo mentem habet, perspicax; ut & ἀγχίνοια ἡ, iugenii acumen, sive acrimonia, qua cujusque rei causse non longo tempore considerata reddi potest; Aristot. Post. An. l. 2. c. 20. Unde & ἀγχινόως, adv. solerter, sagaciter, ingeniose; apud eundem.

Ἀγχίνως, acute, subtiliter. Bud.

Ἀγχίπλους πόρος, navigatio, qua propinqua tantum loca permeantur, i. e. brevis, & non longinqua; Eurip. in Iphig. Taur. ex ἄγχι, & πλέος, contracta πλοῦς, navigatio.

Ἀγχίπορος, ε, ὁ ἐ ἡ; cujus meatus, sive viæ, prope sunt, vel in propinquo; ut ἀγχίπορος γλῶσσα, apud Non. unde in Epigram. ἀγχίπορα κόλακες, adulatores semper comitantes eos, quibus adulantur; ex ἄγχι, & πόρος, ὁ, via, meatus.

Ἀγχίπους, ὁ, proprie prope nos pedem hebens, adstans; i. e. ὁ παρεστὼς, ὃς σύνεγγυς; Hesych. ex Eurip. in Iphig. Taur. (ubi temen a quibusdam legitur ἀγχίπλους,) ex ἄγχι, & πούς, ὁ, pes.

Ἀγχίπτολις, urbi propinquus; Nonn. ex ἄγχι, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs.

Ἀγχίπορος, ὁ, propinquus: Nonn.

Ἀγχίπους, ὁ, lætus facilis; adstans; propinquus: Sophocl.

Ἀγχίῤῥοος, ου, ὁ ἡ ἡ, cujus fluenta prope sunt. Th. ῥέω.

Ἀγχίσαο, gen. Æol. ab Ἀγχίσης, ε, ὁ.

Ἀγχίσης, nomen proprium viri.

Ἀγχιστεύω, contendere, pugnare, διαφέρεσθαι: sed ἀγχιστεύω, ambigo, dubito, apud Jones.

Ἀγχίστροφος, ὁ ἐ ἡ, propinquus, affinis genere; ὁ ἀγχὺς γόνος; genitivo jungitur. Proprie exponitur e propinquis, seu propinquo sanguine satus, consanguineus; ex ἄγχι, & στροφὴ, ἡ; seu στόρος, ὁ, semen.

Ἀγχιστ' pro ἄγχιστα, proxime, maxime. superlat. cum genit. & dat. Pro ἄγχιστα, etiam ἀγχιμόλιστα dicimus. Hinc ἀγχιστῆνα, sum propinquus; ἀγχιστὴς, ὁ, cognatus; ἄγχιστος, η, ὁ, proximus: ab ἄγχι, vel ἀγχοῦ, prope.

Ἀγχιστία, ἡ, affinitas, propinquitas; jus propinquitatis; συγγένεια, gentilitas; jus proximæ, ac legitimæ successionis.

Ἀγχιστῖον, τὸ, idem ac ἀγχιστία, ἡ, propinquitas generis, cognatio; sed exponitur etiam jus succedendi ab intestato.

Ἀγχιστικὸς, ῆ, ὁ, adject. ad ἀγχιστία, seu cognationem pertinens; omnia ab ἀγχιστῆνα, vel ab ἄγχιστα, proxime.

Ἀγχιστίνος, ὁ, ὁ, vel ἀγχιστίωνος, q. d. prope stans: Il. ε. Eust. admonet vocis hujus antepenultimam per η scribi, ut ab ἄγχι, & ὀστέον factam, mutando ε, in η; quam cætera derivata ab ἄγχι servent ejus ι: vel est itidem ab eod. ἄγχιστα, proxime, maxime.

Ἀγχιστῖνα, μ. ἄστ. π. ἄνω, sum propinquus; jure propinquitatis hæreditatem cerno, aut peto. Ruth. c. 3.

Ἀγχιστίνας, vel ἀγχιστίνους, nom. pl. f. g. coæervatæ: ab ἄγχι, & ἵστημι, sto.

Ἀγχιστίνιον, κατὰ ἀγχιστίαν, Etym. i. e. juxta propinquitatem; ut a nomine ἄφθιτος fit ἀφθιτίνιον, & πλοῦτος, πλουτίνιον, juxta divitias, &c.

Ἀγχι-

Α'γχίστροφα, adv. celeriter; ἀγχίστροφα βουλεύεσθαι, sententiam motare: ex ἄγχι, prope, & στρέφω, varto.

Α'γχίστροφος, ὁ ἡ ἡ, versatilie, volubilis, mutnbilis: Herodot. ut ἀγχίστροφος μεταβολή, i. e. veloa & prompta mutatio.

Α'γχιτέλευτος χρόνος, Nonn. dicitur tempus propinquum, & quod prope completur.

Α'γχιτέρμων, ονος, ὁ, contermiuus; qui est metæ propinquus. Vocat Pollux σωμάτων, ἐ πρασίων.

Α'γχίτροχος, α, ὁ, in propinquo natus.

Α'γχίφατις, propinquus, ptope apparens; Nnon.

Α'γχοβόλως, cunctanter; ἀμβολίδως, Hesych.

Α'γχόμολος, ὁ, qui suffocatur, πνιγόμενος; Hippocrnt. Potios pet κ.

Α'γχονάω, ῶ, strangulo; πνίγω, mottem lequeo conscisco.

Α'γχονιαῖος, α, ὁν, ad laqueum pertinens; ut ἀγχονιαῖος θάνατος, mors laqueo illata, nb ἀγχόνη, ἡ, lnqueus.

Α'γχόθεν, ex propiore loco, prope.

Α'γχόθι, idem ac ἄγχι, vel ἀγχύ, prope.

Α'γχόνη, ἡ, laqoeus, quo nliquid ἀγχετται.

Α'γχονος, & Jnn. ἄγχονος, ὁ, conterminus, vicinus: Suid. ex ἀ, γχι, & ὁρος, terminus.

Α'γχοτάτω, proxime, adv. Jon. pro ἐγγυτάτω. Sic ἀγχότερος, Jon. pro ἐγγύτερος. Th. ἄγχι, prope.

Α'γχος, tecens, πρόσφατος, ἐγγύς, prope: item suffocatio, πνίγμα, telum, ὅπλον, ἐ πλησίον.

Α'γχῦ, Poet. idem ac ἄγχι, prope.

Α'γχύλος, ὁ, vicious; ἄγχος τὸ ἄγχι τῆς ὄψεως ὄντος; item diloculum, aurora: sic dicitor Cyptiis ὄρθρος, ἐ φωτόρος. Α'γχύλης vero idem ac πένης, pauper & inops.

Α'γχουσα, ἡ, anchusa herba; de qua Dioic. l. 3. 23. quidam ἀγχῦσα vocant, ad differeotiam participii ἀγχοῦσα. dicta viderur ἄγχειν τὸ ἄγχειν; quod habeat vim suffocatoriam & strangulatoriam; unde ἀγχυσίζω, aocbusa ioficio, anchusa fuco & coloro.

Α'γχραύεσθαι, inungi, vel elui; ἀφεψεῖσθαι, ὃ λέγεσθαι, pro ἀναχρίεσθαι, ab ἀναχρίω; boc autem ab ἀναχρίω, perungo, oblino.

Α'γχω, strangulo, f. ξω. p. ξω. nh Hebt. חנק strangulara: hinc ἀγχστὴρ, ancter, id, quo aliquid constriogitur.

Α'γχίμολος, πέρα aquo, ancipiti Marta: æquo vi, æqualiter; ἴσως Thucyd.

Α'γχίμολος, α, ὁν ἡ, ferme æqualis: ex ἄγχι, prope, & ὁμόλος, par.

Α'γχομόλως, i. e. ἐξ ἴσου, æquo Marte; æqualiter, pnriter; ὁμοβόλως. Bud.

Α'γω, duco, æstimo, instituo: item proficiscor, f. s. ἄξω. pstt. ἄξων, adducturo. pimt. ἦχα, Attic. ἄγηχα, & per epenthesim τὸ ε, ἀγήνεχα, a. x. ἦγον. Att. ἤγαγον. imper. ἄγαγε, ἄτω. pl. ἀγάγετε. fub. ἀγάγω, ῃς, ῃ. 3. pl. ἀγάγωσιν. inf. ἀγαγεῖν. p. pass. ἦγμαι. a. 1. pass. ἤχθην. f. s. ἀχθήσομαι. ab Hebr. נהג naag, ducere. Hinc

Α'γω, sed æstatius ἄγνυμι, frango, f. ἄξω, p. ἦχα, a. 1. ἦξα, n. 2. ἔαγα, p. m. ἔαγμαι. Attice, ἐάξω, ἔαχα, ἐάχθην, ἔαγην.

Α'γω, veneror. uode ἀγάσματα, tas veneratione digoæ. etiam invideo; ὀκνηλότατοι, Iliad. 3.

Α'γωγή, ῆς, ἡ, vitæ ratio, educatio; ἀγωγεύς, έως, ὁ, ductor; ἀγώγιμος, ος, ὁν, ἡ, doci, aut vebi facilis: ἀγωγός, ὁ, ἡ, ὁν, dun vix: ἀγώγιον, α, τὸ, onus, quod curru vehitur: ἄγωμα, τος, τὸ, agmen elephaotorum.

Α'γωγεύς, έως, ὁ, qui litem inteodit: ὁ ἀναγων τὴν δίκην, ὁ δικάσων. Item lorum, quo ducitur equus: item dux.

Α'γώγιμος, ὁ, ductor, dux viæ; ὁδηγός; πρόπομπος.

Α'γωγόν, τὸ, lenocinium, advocementum, illecebra.

Α'γωγός, ὁ, ἡ, subst. equæ ductus; ut ἀγωγὸς δημόσιος, agoæ ductue publicue: ab ἀγωγός, ὁ, ὁ ἡ; idem ac ὁδηγός. Item edocendi, elicieodi, aut ciendi, vel adducendi, attrnhendi, aut illiciendi vim habens, utrumque ab ἀγωγή, ἡ, ductus, adductio. Item portatio, seu importatio, vectio, vsctura, advectio. Omnia sb ἄγω, duco.

Α'γών, ῶνος, ὁ, certamen, cœtus: ab ἄγω. Item circue, locus certaminis: ab α, & γωνία, ἡ, aogulus.

Α'γών πωλέχνη, Esa. 2. 7. pro molestiam exhibere. Grammatici hanc vocem deductam potnat ea γωνία, aogulus & α priv. ut sit, ὁ γωνίας ἐν ὄχλῳ τόπος, & proinde κυλισταρὶς; vsl a vetbo ἄγω, i. e. fero, quod afferat molestiam.

Α'γωνάρχης, α, ὁ, qui ludie & certaminibus præerat; ἀγωνοθέτης, ἄρχων ἐ ἀγῶνος; dux, vel nuctor certaminis, & princeps: Sophocl.

Α'γώνια, τὰ, quæ ad ludos & certamina spectant: Cæl.

Α'γωνία, ας, ἡ, angor, anxietas, certameo: ab ἀγών. hinc ἀγωνία, certo: ἀγωνίζω, idem. ἀγωνιστὴς, ᾶ, ὁ, certator: ἀγωνιστικὸς, cupidus certandi: ἀγώνισμα, certamen: ἀγώνιος, α, ὁν, qui ad certamen spectat.

Α'γωνίζω, idem ac ἀγωνιάω, & ἀγωνίζομαι, io certamen venio. Item certo judicio; ut qui causam otat apod judices; caosnm dico, periclitor judicio: Them. ἀγών, ῶνος, certamen.

Α'γωνιστὴς, ᾶ, ὁ, qui certat gymnica certamina, athleta, pugil: ut apud Plut. ἵπποι ἀγωνισταί, equi certatores; i. e. ad certamina exercitati; & cum geait. apud eund. Plut. ἀγωνιστὰς ἀληθείας, expon. propugnatot veritatis. Item sctor sceoicus, ludio, histrio; atque inde ἀγωνιστικὸς, ᾶ, ὁ, certatorios, ad ἀγωνιστὰς pertiaens: ut ἀγωνιστικὴ διάπυρος, apta corporis constitutio ad obeunda gymoica certamios. Sic etiam dicitur ts, qui aptus est ad certamioa; ab ἀγωνίζομαι, certo.

Α'γωνίζω, Isocrates usurpavit pro ἀγωνίζεσθαι, decertnre: alioquin est καθυβρίζεσθαι, & σοβεῖσθαι. Polyb.

Α'γωνίσατας, Jon. pro ἠγωνισμένοι ἦσι, 3. pl. perf. pass. ab ἀγωνίζω, ea 3. sing. ἠγώνισται, abjecto augmsoto, & correpta penoltima, eocmpto sc. σ & ejus loco inserta syllaba ἀα, ut παρεσκάσατας pro παρεσκευάσθαι ἦσι.

Α'γωνοῦμαι, pugnabo, Dor. pro ἀγωνιοῦμαι. hac sutem fut. 1. med. est Attic. pro ἀγωνίσομαι, ab ἀγωνίζομαι, certo.

Α'γωνίζομαι, certo, enitor, imperf. ἠγωνιζόμην, ᾱ, ετο, p. pass. ἠγώνισμαι.

Α'γώνιος, ὁ ἐ ἡ, molestiam adferens, solicitus, anxius. Item ὁ ὁν ἀγῶνι, i. e. qui est in certamioe. Interdum etiam pro non aogulato, & sine angulo; apud Theophrastum; ab α, & γωνία, augulus.

Α'γωνίσμα, α. 1. iaf. & ἀγώνισαι, certato, a. 1. imperat. med. ab ἀγωνίζω, certo.

Α'γώνισις, εως, ἡ, concertatio. Thucyd.

Α'γώνισμα, ατος, τὸ, certameo. Omnis ab ἀγών, ὁ, certamen.

Α'γωνομία, ᾶς, ὁ, conteotio, contestatio; ἀντιλογία, Etym.

Α'γωνοφύλαξ, ακος, ὁ, locus certaminis: Aristid.

Α'γωνοφόρια, τὰ, athletarum præmia: Etym.

Α'γωνοφόρος, certatim; ἀγωνιστικὸς ἔχων, teneot conteodendi, seu certandi cupiditate: Bud.

Α'γωνοθέτης, ὁ, βραβευτὴς, ὁ, Hesych. Designatores autem suot, inqoit Ulpiaous, ii, quos Græci βραβευτὰς appellant. Proprie judex certamioum: ex ἀγών, ῶνος, & θέτης, ὁ, judicium, causa.

Α'γωνοθεσία, ας, ἡ, constitutio certaminis; munos ipsum, quod edunt agonotheræ.

Α'γωνοθετέω, ῶ, f. ήσω, certamioibus præsum, certamina, vel ludos instituo, edo, constituo.

Α'γωνοθέτης, ου, ὁ, agonotheta; muneratius, designator & instructor certaminis; agonum præsco & jodex: ab ἀγών, certamen, & τίθημι, pono, id est, ὁ τὸς ἀγῶνας εὖ διατιθέμενος, inquit Eustathius.

Α'γωνοθέτης, pro ἀγωνοθεσία; apud Sophocl.

Α'γωνῶ, ῶ, ὁ, certameo, Æolice pro ἀγωνῶ. Hesychius.

Α'γωρᾶν, congregare; συναθροίζειν; unde ἀγορεῖοι, ἀθροιστικοί.

Α Δ.

Α'δά, voluptas; ἡδονή, πηγή, fons.

Α'δᾶς, Dor. pro ᾅδης, dativ. sing. ab ᾅδης. ου, ὁ, Orcus, mors.

Α'δαγμός, ὁ, pruritus, prurigo; κνησμός. Etym.

Α'δάϊς, ίδος, ὁ, oullam ingerens tædam; Gaza apud Theophrastum: ex α priv. & δαίω, uro, unde δαΐς, δαΐδος, tæda, fax.

Α'δάμαστος γάμος, nuptiæ, quibus fax noo est prælata; vel, sine tædis celebratæ; al λαθραῖαι μίξεις.

Α'δαδούχητος, ὁ, cui fax prælata non est; cui face nemo præluxit; ex α priv. & δαδοῦχος, facem, seu tædam tenens, unde δαδουχία, facem præfero:

Α'δαήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: hinc ἀδαημοσύνη, ης, ἡ, imperitia, Jon. ἀδαημονίη, ης. ex α & δαήω, disco.

Α'δαής, ήος, ὁ, ἡ, indoctus. Th. δαής, disco.

Α'δάητος, ὁ, incognitus: Hesiod. ut & ἄδηλος, ignarus, imperitus: ex α priv. & δαήω, disco.

Α'δαίδαλτος, α, ὁ ἡ, non variius, non variegatus; artificio careos: ex α priv. & δαιδάλλω, artificiose facio. Th. Δαίδαλος, Dædalus, i. e. artificiosus.

Α'δαίστος, ὁ, non divisus; ex α priv. & δαίω, divido.

Α'δάζω, exclamo, jogemo: ἀναβοῶ, ἀναστένω.

Α'δάκτος, puros, καθαρός; Hesychius: alioqui significat noo dilacetatum; ex α priv. & δάκω, dilaceto.

Α'δαής, ὁ, largus; non divisus, ex α priv. & δαίω, divido.

Α'δάσιον, quod fatiat; τὸ ἐς κόρον ἄγον; ab ἄδω, fatio, expleo.

Α'δήμων, ὁ, ioexpugnetus; ἀνάλωτος. ex α priv. & δαίς, pugna: q. d. pugnæ, seu bello ineptum, Hrlych. qui ooo potest lædi τῇ δαΐ. Etiam inexcudum, ignavum exponit.

Α'δήνη, imperite; ἀπείρως: ex α priv. & δήω, peritus: Th. δαίω, disco.

Α'διαίτος, non divisus: Apoll. 3. Arg. ex α priv. & δαίω, divido.

Α'διαίρετος, indivisus: Nonn. ex α priv. & διαιρέω, divido; Th. δαίω, divido.

Α'διαιρον, τὸ, non distributum, non divisum: Hesych. ex eodem Th.

Α'δάκρυς, υος, ὁ ἐ ἡ, oon lachrymans; illncbrymnbilis; uode ἄδακρυς νίκη, incruenta victoria: ex hac dictione fit alacris, ut scribit Doostus: sic ἄδακρυς πόλεμος, bellum sioe pugna, & ob id ooo flebile.

Α'δάκρυτι, sine lachrymis; siecie oculis: ἀκλαυσί; inde

Α'δάκρυτος, ὁ, ἡ, τὸ, sine lacbrymis; ex α, & δάκρυ, lachryma.

Α'δακτᾶ, prurio; κνήθομαι.

Α'δηλον, τὸ, non obscura & incognita; ἀδηλα.

Α'δάμ, Ἄδαμος, Adam oomen primi patreotis.

Α'δαμάντινος, α, ὁν, adamentinus; firmus, coostans, solidus, durus: Æschines.

Α'δαμαντόεσσος, ὁ ἐ ἡ, tenax, adamantinus: Æschyl. espoc. adamanta ligu-

ligatus, seu vinctus; q. d. compactus clavis adamantinis; ab ἀδάμας-τος, ὁ, vel ab ἀδάμας, αντος, ὁ, & δέσμα, unde δεσὸς, ὁ, vinctus, disjectus.

Ἀδαμαντοπέδιλος, ὁ, adamantina habens calceamenta; Plut. ex ἀδάμας, αντος, adamas, & πέδιλον, τό, calceus, soccus.

Ἀδάμαντος, acc. sing. ab ἀδάμας-τος, ὁ, ὁ; idem ac ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, q. ἀδάμαστος, indomitus, ob duritiem: ax α pro δὺς, & δαμάω, domo.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas: ita dictus lapis a duritie quasi indomita.

Ἀδάμας, ὁ, indomitus, qui domari nequit, & interdum qui domitus non est; unde metaph. ἀδάμαστος, quæ nondum nupsit; quasi, quæ nondum subacta sit ad ferendum mariti jugum: ut ἀδάμαστος θεὰ, apud Soph. i. e. Minerva; potest etiam exponi non compressa, sicut & ἄδμης, sic & ἄπειρα ἀδμήτες ἔτι τῇ ἄβατοι, Luc. ex ω priv. & δαμάζω, ζομαι, idem ac Tbem. δαμάω. Sic & ἄδαμις, validus, durus.

Ἄδαμις, fortis, robustus; durus: Hesych. ἰσχυρὸς, σκληρός.

Ἀδάξω, pruriginem moveo, seu pruritum excito; idem ac ὀδάξω, corrodo.

Ἀδάω, prurio, appeto, cupio; & io pass. ἀδάομαι, mordeor, more eorum, qui pruriunt.

Ἀδάομαι, idem itidem ac ὀδάξομαι, corrodor.

Ἀδαῦσαι, prorire. a. s. inf. act. verbi ἀδάξω, pruriginem moveo.

Ἀδαπάνητος, ο, ὁ, inexhaustus, inconsumptus.

Ἀδάπανος, ε, ὁ, & ἀδαπάνως, adv. sine sumptu. Th. δαπανάω, consumo.

Ἄδαστος, ὁ, qui dilaniatos non est, vel dilaniari nequit; Hesychius exponit γυμνὸς, ἄδαμος, nudum, excoriatum, apellam: est comp. ex α priv. & δαστὸς, vorax, a Them. δάπτω, voro. fut. ψω.

Ἀδάρ, lingua Syriaca dicitur mensis duodecimus, lib. 2. Machabæorum.

Ἀδάρκης, α, ὁ, adarces, salsugo quædam gelata, seu concreta.

Ἀδάρτος, ὁ, Hesych. flagris non examinatus; ἀμαστίγωτος. alioqui signif. non excoriatus: ex α priv. & δάρω, excorio.

Ἄδασεν, valde læserant, pro ἔτυπ, a. 2. ind. act. Jon. ab ἄδω, satio, lædo. Lacones enim utuntur in suis compositis particula ἄδα, ab ἄδην, satis, abunde; quæ auget.

Ἄδασμος, ὁ, non solvens tributum; Hesych. ex Æschylo; ex α priv. & δασμὸς, tributum: Th. δατέομαι, divido, partior.

Ἄδατος, ε, ὁ, non divisus. Th. δατὸς, divido.

Ἀδαχίσω, κνίσω, pruriginem excito, scabo.

Ἀδαχῶν, proriginem excitare, titillare, vel scabere, scalpere; idem ac ὀδαξάω, ῶ, corrodo.

Ἄδαφος, ὁ, siccus, ξηρὸς, Lacooice, inde

Ἄδαωτον, τὸ, atridissimum, pro αὖον Lacooice.

Ἀδδὲς, Poet. pro ἀδὴς, audax. Vide ἀδὴς, intrepidus.

Ἀδδὴς, Poet. est pro ἀδὴς, ὁ, ἡ, ὁ τῇ ἡ, metu carens, metus expers; liber omni metu, qui non timet; ut πόδες ἀδδεῖς, metu vacui: ex α priv. & δέος, εος, τὸ, timor.

Ἀδδήστες, pro ἀνδήστες, Poet. quod vide, ut & ἀδδήστος.

Ἄδελος, sinus, κόλπος, ὁ, sious.

Ἄδδιν, pro ἄδλιν, multum, adverb.

Ἀδδηφαγῶν, sive ἀδηφάγος, ο, ὁ, vorax, heluo; ab ἄδδιν, & φάγομαι, voro. hinc ἀδδηφαγία, ας, ἡ, voracitas.

Ἀδδὶ, nom. viri ἄκλητος, viator, qui transit.

Ἀδδὶξ, mensura quatuor chœnicas capiens.

Ἄδδιον, ad saturitatem usque comedunt; beluantur: ὡς κόρει ἐσθίουσι.

Ἄδε τῇ αὐτὴ, Dor. pro ἰδὺ δὲ τῇ αὐτὴ, eamsam ipsam. Est & ἄδε pro ἴδε, imperf. ab εἶδω, placeo.

Ἄδε, Dor. adv. pro ἧδε, hue, illuc, hoc in loco.

Ἀδεάζω, suspiro, suscisamo; ἀναβοῶ, ἀναστένω, ingemisco.

Ἀδέεστον, securius, tutius, minore metu, Thucyd. ex ω priv. & δέος-, εος, τὸ, timor. Th. δείδω, timeo.

Ἀδεέστερος, ὁ, metu liberior, securior, minus periculosus; est comparat. ab ἀδεὴς.

Ἄδεσπος, ὁ, nullius indigens.

Ἀδεὴς, ες, ὁ τῇ ἡ, intrepidus, audax, turus, securus, ἄφοβος, inde τὸ ἀδεὲς, fiducia; unde dicunt, ἀδεὲς δέος-δέοτμαι; non timenda timesi ex α priv. & δέος-, timor.

Ἄδεητος, ε, ὁ, non indigus; cui omnia suppetunt, quibus opus est: Antipbon apud Suidam; μηδενὸς δεόμενος, ἀνενδεὴς. ex α priv. & δεῖν, & δέομαι; egeo.

Ἄδω, cantat, 3. præs. sing. ab ἄζω, canto. 2. pl. ἄδετε. part. f. g. ἄδουσα.

Ἀδεῖ, Dor. pro ἡδεῖ, dativ. singul. ab ἡδὺς, ὁ, τῇ ἡ, suavis.

Ἄδεα, Dorieum pro ἥδεα, i. e. jucunda, suavis: Theocrit.

Ἄδεια, vida in ἀδεὴς.

Ἀδεὴς, ὁ, intrepidus, Poet. pro ἀ-δεὴς, & ἀδδὴς, ex ω, & δέος-, quod a δείδω. Est etiam ἄδεὴς, impudens, quasi, ἄδεστος, qui coercori nequit, a δέω, ligo.

Ἀδεὴς, gen. sing. Joo. ab ἄδεια, ἡ, immunitas a metu, securitas: a δέος, timor.

Ἀδείμαντος, ο, ὁ, impavidus: quod ex ω, & δείμα-, τὸ, pavor, timor.

Ἄδεμος, ο, ὁ τῇ ἡ, impavidus, intrepidus; idem oe ἀδεὴς. & Cyprius, impurus: Hesych. & Suid.

Ἄδην, placere, præs. inf. ab ἄδω, placeo.

Ἄδειπνος, ε, ὁ τῇ ἡ, incœnatus. Th. δεῖπνον, τὸ, cœna.

Ἀδέκαστος, ο, ὁ μὴ δεχόμενος πρόσωπον, ἢ δῶρα, non corruptus muneribus: ἀ-δωροδόκητος, ut κριτὴς ἀδέκαστος, i. e. judex æquus: ex ω priv. & δεκάζεσθαι, quod vide in δεκάζω: hinc ἀδεκάστως, adv. juste.

Ἀδεκάτιστος, ε, ὁ τῇ ἡ, non decimatus: Aristoph. ἀδεκάτιστος ἰσία, non decimata facultates; ἀτελώνητος.

Ἄδεκτος, ο, ὁ, non admissus, non acceptus, aut receptus; & activa sign. qui non accipit: ἄδεκτος κρατῆ, expers mali: item ἄδεκτον, incredibile, ἄπιστον.

Ἀδελφὰ, τὰ, sororia, similia, communia, ὅμοια, πρόσφατα, ἁρμόζοντα.

Ἀδελφεὸς, & ἀδελφὸς, ε, ὁ, pro ἀδελφὸς, frater, Poet. & Jon.

Ἀδελφὴ, ἡ, soror, germana: ut ὁμομητρὶα ἀδελφὴ, soror ex eadem matre; Aristoph. in Nub. Item similis, congrua: Plat. est fœmin. a Them. masc. ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀδελφίδιον, τὸ, fraterculus, diminot. ab ἀδελφὸς, frater. Item ἀδελφικῶς, fraterne: adv. ab ἀδελφικὸς, ὁ, fraternus.

Ἀδελφίζω, fratrem meum appello, fratris appellatione voco, fratrem esse dicen; apud Isocr. sed ἀδελφίζεσθαι, expoo. etiam εἰκάζεσθαι, familiariter uti, apud Hippocr. uode

Ἀδελφείης, ἡ, fraterna communio, & societas, qualis est fratrum; seu fraternitas, germanitas; apud Hippocr. a Th. ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀδελφιδὴ, ἡ, neptis ex sorore, vel ex fratre: Xenoph.

Ἀδελφιδέος, & ἀδελφιδοῦς, οῦ, ὁ, filius fratris, vel sororis, ἀνεψιὸς, i. e. nepos ex fratre, vel sorore; patruelis, vertitur ab Erasmo, apud Lucianum.

Ἀδελφίζω, ἡ, germanitas, fraternitas, vel fraternitatis affectus; communitas, consociatio. apud Hippocratem vero affinitas, communicatio, consensusque partium inter se, κοινωνία, ἡ, societas, consortium.

Ἀδελφικὸς, ὸν, ὁ, germanus, affinis, fraternus.

Ἀδελφιδεὸς, ὁ, frater Dei, seu Jesu Christi: ita dictus Divus Jacobus.

Ἀδελφιδοῦς, ὁ, patruus: πατρὸς ἀδελφὸς, patris frater. Pallux.

Ἀδελφοκτονεῖν, fratricidium committere.

Ἀδελφοκτονία, ἡ, cades fratris; Gregor. Nazianzenus.

Ἀδελφοκτόνος, ὁ, fratricida: ex ἀδελφὸς, frater, & κτείνω, occido.

Ἀδελφόπαις, ὁ, nepos, vel neptis ex fratre, vel sorore. Eust.

Ἀδελφὸς, Æol. pro ἀδελφὸς, frater.

Ἀδελφὸς, ἡ, ὁ, frater. Item cognatur, & consanguineus. ἀδελφὴ, ἧς, ἡ, soror: ἀδελφότης, ητος, ἡ, fraternitas: ἀδελφικῶς, fraterne: ἀδελφίδιον, ο, τὸ, fraterculus: ἀδελφιδέος, οῦ, ὁ, fratris, vel sororis filius: ἀδελφίζω, fratris nomine compello: ab α, id est, ἅμα, simul, & δελφὺς, uterus, q. ὁμοδέλφος, frater.

Ἄδεμνος, ν, ὁ, ἡ, enrpore exurus, mmruus: ex α, & δέμνος, τὸ, forma, figura.

Ἄδεμνος, ὁ, expers cubilis; qui cubile non habet: Oppian. lib. 3. de venat. ex ω priv. & δέμνιον, ε, τὸ, lectus.

Ἀδεύω, canere, Jon. pro ἄδω, ab ἄζω.

Ἀδενδρος, ο, ὁ ☾ ἡ, purus ab arboribus. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Ἀδενόεις, εσσα, ὁ ☾ ὁ, glandulosus: at ἀδενώδης σάρξ, apud Gal. a Them. ἀδὴν, ἀδος: pro eod. dicitur etiam

Ἀδενώδης, ὁ, ex ἀδὴν, ἀδος, struma, & εἶδος, εος, τὸ, species.

Ἄδεσμα, idem ac ἄδην, cum tenui.

Ἀδεξὸς, ὸν, ὁ τῇ ἡ, minime, seu parum dexter; incivilis: ex α priv. & δεξιὰ, dextra.

Ἀδεξίωτος, sine dextrarum apprehensione; i. e. sine blanda nulla salutatione: Bodæns.

Ἀδερκὴς, ὲς, ὁ ☾ ἐ, non videns; & invisibilis: Hesych. obscurus, qui videri nequit; ἀφανὴς, ὁ ☾ ἡ, latens.

Ἀδέρκτης, α, ὁ ☾ ἡ, non videns; aut non visus; inde ἀδέρκτως, adverb. apud Sophocl. limis oculis & connivcotibus: ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδές, Dor. pro ἐκατὸν ἀδές, τὸ, copiosum.

Ἀδέσποτος, ὁ, ὁ, sine domino, sine certo auctore: hinc ἀδεσπότως, adv. ab α, & δεσπότης, dominus.

Ἀδετος, ὁ ☾ ἡ, qui extra vincula est, sine vinculis; ἄδετος φυλακὴ, libera custodia; ex α, priv. & δετὸς, vinculum. Th. δέω, ligo.

Ἄδετος, ε, ὁ, non ligatus, solutus; ἄδετος. ex α priv. & δέω, ligo.

Ἀδηδὼς, ὁ ☾ ἡ, amarus, injucundus, acerbus; ut ἀδηδὼς ἁλυκότης, i. e. amara & salsa; sic ἀδηδὼς γλαῦκος, amarum exitium; ex α priv. & Themδέδυκος, εος, τὸ, dulcedo. Item nulla re indigens; & sic est ex α priv. & δήομαι, indigeo.

Ἀδήμεθα, Hesychius affert pro ἀνδιζόμεθα, quod Dorieum est, pro ἀδήμεθα. ex Themate ἄδημαι, idem oe ἄδην, t. e. ἀνδὼς ἔχω, molestia & tædio affectus sum.

Ἀδήν, τὸ, idem Hesych. offert pro χαλεπὸν, sive ὃ χὴ πάντ᾽ ἀπηλεγέων, difficile, & grave, qun aliquis non indigeat, ex α priv. & δέω, vel δέομαι, egeo.

Ἀδήκτος, ν, ὁ, sicut ἀδέηκτος, qui muneribus non corrumpitur, ab α pr. & δήκομαι, eccipio. Cæl.

Ἀδήπτης, ε, ὁ ☾ ἡ, crudus, ἀνεπέψαστος: a ἀδήπω, coquo, mollio.

Ἄδην, placeo, f. ήσω. p. ηκα. Hinc ἀδὲς, ες, ὁ, lætitia.

Ἄδην, tædio afficior præ defatigatione, ab ἄδω, satio. f. ήσω, p. ηκα. a. 1. Æol. ἄδησα, &, geminato ε, ἀδέδηκα.

Ἀδηὼς, intrepide, secure, audaciter, tuto, impune, licenter, impudenter: Aristot. a. Oecon. ἀδηὼς ἔχω, impune fer-

Commercial Copyright

ferre; ex α priv. & ἄλσος, εος, τὸ, merus: Th. ἄσθω.

Ἀλη, placuerit, a. 2. ſub. ab ἄδω.

Ἀδμίων, Poet. eſt pro ἄδμων, quod ab Heſych. expon. quod devaſtatum, & bello infeſtatum non eſt, vel quod devaſtari, & bello infeſtari nequit, nec βλάπτεσθαι τῇ δικῇ λυγρῇ. ab eodem expon. etiam injucundum, ignavum; ex α priv. & ἅδις, idem quod ἀδής, ὁ, hoſtilis; a Them. ἄδω, uro, &c.

Ἀδμήτες, & metri gratia ἀδμήτας, perf. part. Jon. pro ἀδμήτες, ab ἄδω, alii ab ἀμάω, laboribus defeſſus ſum. Th. ἄδω, fatio.

Ἀδηπτώτε, ſuperlat. ab ἄδηκτος, ος, ὁ, ἡ, morſui non obnoxius, vel carie non ſentiens: α δάκνω.

Ἄδηκτος, ος, ὁ & ἡ, non morſus, omni morſu carens; incorruptus: item active, minime mordax, vel cui nulla ineſt mordacitas: ab α priv. & δάκνω mordeo. Ἄδηκτα, medicamenta mordacitatis expertia, atque acrimoniæ. inde adv. ἀδήκτως, ſine morſu, &c.

Ἄδηλος, ος, ὁ & ἡ, integer, incolumis: a ἕλω.

Ἄδηλία, incertitudo, anxietas, dubitatio; ἀπορία, ἀπιστία.

Ἀδηλόφλεβος, habens venas obſcuras: ex ἄδηλος, & φλέψ, βός.

Ἄδηλος, ος, ὁ & ἡ, non apparens, incertus, obſcurus: ex α, & δῆλος: hinc ἀδήλως, adverb. obſcure, incertum.

Ἀδηλότης, ητος, ἡ, incertitudo.

Ἀδημῶν, admirati, dubitare, idem quod ἀδημονέω.

Ἀδημονία, ας, graviſſime angor, f. πόν. p. πκφ. a. 1. ἠδημόνησα: ab ἄδω, vel ab α, & δῆμος, q.d. carta populi conſortium dego.

Ἀδημοσύνη, ης, ἡ, anxietas animi, triſtitia, moleſtia.

Ἀδημοσύνη, idem quod Them. ἀδημονία, præ dolore, & mœrore deficio; quod Euſt. deducit a nomine ἄδος, i. e. ſatietas: ut ſit quaſi oimia dolorum ſatietate fatiſco. Item terreor, terrefio, paveſco, &c.

Ἀδημονέστερος, cupon. pugnacior, contentioſior, apod Suid. eſt compar. ab eod. Tb.

Ἄδημος, ος, ὁ & ἡ, abſens a populo, ſpatria ſua, & peregrinante; ex α priv. & δῆμος, ὁ.

Ἀδῆν, & ἀδῆν, affatim, adv.

Ἀδήν, ένος, ὁ, glandula, tonſillæ.

Ἀδηφάγος, ος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ ἀπὸ δηϊόων & βιᾶν ὢν, ὁ κρείσσονος, qui eſt ſine conſiliis & curis. Hinc adv. ἀδηφάγως. Ex α, & δῆϊον, pro βιαλίσασθαι, φησὶ τὸ δῆϊ ὁ νῦν λεγόμενον, ὅτι πρὸ τοῦ πράξαι δεῖ πολλὰ χρόνον βιαλίσασθαι.

Ἀδήωνος, ſimpliciter, citra dolum, ἁπλῶς, ἀδόλως. Etym. ἀμφοτέρως, negligenter, incurioſe.

Ἄδηρις, non contentioſus, expers litis, 10 lib. Epigram. Hinc

Ἀδηρίτως, ſine controverſia, ſine dubio, ἀδιλοπόνως, ἀμάχως.

Ἀδήριτος, ος, ὁ, contentionis expers. Tb. ἄδηρις.

Ἄδης, υ, Poet. pro ἄιδης, Orcus, mors: in acc. ᾅδην.

Ἀδής, ός, ὁ & ἡ, & ὁ, injucundus, inſuavis, ἀηδής. Heſych. dictum pro ἀηδής; ex α priv. & ἡδύς, ſuavis; vel potius ἥδος, εος, τὸ, ſuavitas, &c.

Ἀδήσας, gratificabetis, a. ſing. fut. s. verbi ἀδήσω.

Ἀδηφαγία, μ. ἀσω; ad ſatietatem uſque vefcor: Iſocrates. inde ἀδηφαγία, ας, ἡ, edacitas, inſatiabilitas; ἀπληστία, πολυφαγία, nimirum edendi uſus, nimia ſatietas; & ἀδηφάγος, α, ὁ, vorax, edax, inſatiabilis; πολὺ φάγος, heluo: idem quod ἀδηφάγος.

Ἀδήωτος, ος, ὁ & ἡ, non vaſtatus: ut apud Xen. σώτιλα τοῖς χώραν ἀδήωτον διαφυλάττουσι, ab ἄδηλος, Poet. pro ἄδηλος, unde ἀδήλως pro ἀδήτως, &c.

Ἀδία, ἡ dolor, λύπη, ἀδημονία; & tunc eſſet ab ἀδέω, ſeu pro ἀηδία; eſt & Heſych. focus, ara, βωμός.

Ἀδιάβατος, ος, ὁ & ἡ, inacceſſoe; qui tranſiri & trajici nequit: ex α privat. & διαβατός, a διαβαίνω, tranſeo, trajicio: Th. βαίνω, gradior.

Ἀδιάβλητος, & ἀδιαβόλητος, ος, ὁ & ἡ, irreprehenſibilis, omnis calumniæ expers; ex α priv. & διαβάλλω, tranſigo: item calumnior.

Ἀδιάγλυφος, non ſculptue; ex α priv. & διαγλύφω, undique ſculpo, vel q. d. perſculpo: ex διά, & γλύφω.

Ἀδιάδοχος, ος, ὁ & ἡ, jugis, perpetuus; proprie, carens ſucceſſoribus: ex α priv. & διάδοχος, ος, ὁ, ſucceſſor; a διαδέχομαι, excipio, ſuccedo: Th. δέχομαι, capio, &c.

Ἀδιάδρατος, ος, ὁ & ἡ, inevitabilis; idem quod ἀπαρέδρατος, i. e. qui, vel quæ effugi non poteſt; ἄφυκτος: unde τὸ ἀδιάδρατον, ipſa inevitabilitas, apud Suid. ex α priv. & διαδράσκω, effugio: Th. δράω, fugio.

Ἀδιάθετος, ος, ὁ, qui diſpoſitus non eſt, indiſpoſitus, inordinatus; item, inteſtatus: apud Plut. in Catone; ex α priv. & διατίθημι, diſpono, compono, &c.

Ἀδιάκριτος, indiſcretum: ex α & διακρίνω.

Ἀδιάκριτος, individuus, inſeparabilis; & interdum, non diviſus: ex α priv. & διακρετὸς, ὁ.

Ἀδιάκτος, ος, ὁ & ἡ, alienus, importunus, infuetus, ἀλλότριος, ος, ὁ & ἡ. ἀδίης, exponitur a Suida; ex α priv. & διαίτα, vivendi mos.

Ἀδιάκλειστος, ος, ὁ & ἡ, non intercluſus: ex α priv. & διακλείω, diſcludo, &c. Th. κλείω, claudo.

Ἀδιάκοτος, indiſcretus, individuus, non interciſus, aut diremptus; Heſych. ab α priv. & διακόπτω, diſcindo: Tb. κόπτω, ſcindo.

Ἀδιακόπως, more eorum, quæ interrupta, aut diremptа non ſunt; eſt adv. ab ἀδιάκοτος.

Ἀδιακόσμητος, ος, ὁ & ἡ, inornatus, inexornatus, qui compoſite diſtinctus, & diſtributus non eſt, ex α priv. & διακοσμέω, ῶ, ordino, diſtribuo: Them. κόσμος, ordo.

Ἀδιάκριτος, ος, ὁ, ἡ, non dubitans, non dijudicans, ex α, & διακρίνομαι.

Ἀδιακρίτως, non diſtincte, promiſcue, indifferenter, indiſcriminatim; ex eod. Th.

Ἀδιάλειπτος, ος, ὁ, ἡ, non intermiſſus, indefinens: ἀδιαλείπτως, indefinenter, adv. a λείπω.

Ἀδιάλλακτος, ος, ὁ & ἡ, irreconciliabilis: a διαλλάττω. Vid. in ſeq.

Ἀδιαλλάκτως, q. d. irreconciliabiliter, capitali odio; eſt adv. ab ἀδιάλλακτος, implacabilis; cum quo rediri in gratiam non poteſt: ut ἀδιάλλακτος ἔχθρὸς, & ἔχθρα ἀδιάλλακτος, capitalis hoſtis, & capitalis inimicitia, ſeu capitale odium, &c.

Ἀδιάλυτος, ος, ὁ & ἡ, indiſſolubilis: a διαλύω.

Ἀδιάλωβητος, qui non eſt mutilatus, vel contumelia affectus non eſt: Heſych. ἀβλαβὴς, illæſus: ex α & διαλωβάω, mutilo, &c. Th. λώβη, ης, ἡ, injuria, &c.

Ἀδιανόητος, cogitatione non comprehenſibilis: unde τὰ ἀδιανόητα dicuntur myſtica, quæ verbis apertis occultos habeant ſenſus; ex α priv. & διανόημα, vide.

Ἄδιαστος, ος, ὁ, non aſperſus. Ἄδιαστον, ου, τὸ, herbæ genus: ex α & διαστὸς, ὁ.

Ἀδιάπλαστος, ος, ὁ & ἡ, informis, rudis, nondum formatus: ex α priv. & διαπλάσσω.

Ἀδιαπνοία, ας, ἡ, expon. impedita excrementorum per cutem tranſpiratio, ob denſitatem τῆς πόρου, i. e. ſpiramentorum: Gal. ex α priv. & διαπνέω, quod ex διά, & πνέω, f. πνεύσω, &c.

Ἀδιάπτωτος, ος, ὁ & ἡ, ſtabilis, firmus, qui non dilabitur: item, in quo error non admittitur: Polyb. Inde adverb.

Ἀδιαπτώτως, ſine lapſu, & errore: ex α priv. & διαπίπτω, intercido, elabor, &c.

Ἀδιάρθρος, ος, ὁ & ἡ, inarticulatus; articulis & nodis non diſtinctus, ut pedes elephantorum, & ἀδιάρθρωτος, idem. Luc. ex α priv. & διαρθρόω, ῶ, articulis diſtinguo; Thema ἄρθρον, ου, τὸ, articulus.

Ἀδιαῤῥεῖν, quum nihil perfluit; Erot. apud Hippocr. ἀ τῶν διαῤῥεόντων πάντελῶς ἐπιοχή, quorum prorſus retinentur, quæ perfluere & excerni ſolebant: ex α pr. & διαῤῥέω, ῶ, a διαῤῥέω, &c.

Ἀδιάσκευος, incompoſitus, inornatus; qui exornatus & politus non eſt: Suid. ἀδιάκοσμος; ut ἵππος ἀδιάσκευος, equus, qui ſuis σκεύεσι, & apparato inſtructus non eſt: ex α priv. & διασκευάζομαι, inſtruor, adornor, &c.

Ἀδιάστακτος, indiſtractue, non diviſus: ex α priv. & διαστάσμαι, diſtrahor: Th. ἵστημι, traho: inde ἀδιαστάκτως, indiſtracte, ſine diſtractione, aut diviſione: Heſych.

Ἀδιάστατος, dimenſione carens: ex α priv. & διαστατὸς, diſtans, a διίστημι, ſeorſum ſto, ſeparo. Th. ἵστημι, ſto: unde adv. ἀδιαστάτως, ſine intervallo, & diſtantia: item ſine controverſia: ἀπαμφιλόγως, συνεχῶς, continenter, ſine ullo ſpatio, &c.

Ἀδιάστροφος, ος, ὁ, ἡ, & ὁ, nihil habens obliqui, minime perverſus: Plut. ἀδιάστροφος ἦθος, inconcuſſa benevolentia: Machab. 3. ex α & διάστροφος, diſtortus, perverſus. Th. στρέφω, verto.

Ἀδιάσχιστος, ος, ὁ & ἡ, indiviſus, qui diſſiſſus non eſt, ex α priv. & διασχίζομαι, diffindor. Th. σχίζω.

Ἀδιάτακτος, ος, ὁ, inordinatus: ex α & διάτακτος. Th. τάσσω.

Ἀδιάτιμητος, inæſtimabile, ex α & διατιμάω, æſtimo. Th. τίω, honoro.

Ἀδιάτρητος, inſecabilis, ex α priv. & διατέμνω, diſſeco. ἀδιάτμητος etiam dicitur, idem.

Ἀδιάτρεπτος, immotus, qui non poteſt διατρέπεσθαι, Eccleſ. c. 2. ἀδιατρέπτως, immutabiliter, &c. ex α & διατρέπομαι.

Ἀδιατύπωτος, ος, ὁ & ἡ, non ſignatus, informis: ex α & διατυπόω, infor mo, &c.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, & ἀδιαφθορεία, incorruptibilitas, ex α priv. & διαφθείρω corrompo.

Ἀδιάφθορος, ος, ὁ & ἡ, incorruptus: Plato: & ἀδιαφθόρως, idem, ſincerus, corruptioni non obnoxius, ut ἀδιάφθορος ψυχή, anima ſincera, Dem. ex α priv. & διαφθείρω, corrumpo.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas: ἀδιάφθορος, ος, ὁ, ἡ, incorruptus. Th. φθείρω, p. med. ἔφθορα.

Ἀδιαφορέω, indifferene ſum in aliqua re, ſuſque deque fero, vel habeo: item, negligo, contemno, negligtim traomitto: Chryſoſtom. ex α & διαφορέω, idem quod διαφέρω, differo.

Ἀδιαφορία, ας, ἡ, ἀμέλεια, q. d. indifferentia, i. e. qualitas rerum, per quam indifferenter habentur: item negligtus, contemptus. oritur Cic. ad Attic. l. 2.

Ἀδιάφορος, ος, ὁ & ἡ, indifferens: α διαφορὰ.

Ἀδιάφραστος, ὁ & ἡ, inſeptue, non ſeptue, non interſeptus, Theophr. ex α priv. & διαφράσσω, interſepio. Them. φράσσω, ſepio, munio: inde etiam ἀδιαφράκτως, ſine ſepimento.

Ἀδιάχυτος, ὁ & ἡ, qui non diſſolvitur, aut diffunditur, ex α priv. & διαχέω, diffundo. Th. χέω, fundo.

Ἀδιαχώριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inſeparabilis: ex α, & διαχωρίζω, ſepato, diſiungo, Th. χωρὶς, ſeorſum, ſeparatim, &c.

Ἀδιάψευστος, qui falli, aut decipi nequit; vel qui non fallit, aut decipit: Athen. lib. 8. ex α priv. & διαψεύδομαι, idem quod ψεύδομαι, fallor, decipior.

Ἀδίδακτος, ος, ὁ, ἡ, indoctus: ex α, & διδάσκω.

Ἀδιεξίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indefenſus, ex α priv. & διεξικέω, ῶ, tueor, defendo, ab ἐξέκω, ῶ, ulciſcor. Th. δίκη, κε, ἡ, jos, fas, &c.

Ἀδιεξίτητος, qui perqairi neqait, innarrabilis, Eccleſ. 11. ex α priv. & διεξέρχομαι, perquiro, idem quod ἐξιχνιάζω, & Thema ipſum ἐξετάζω, examino, inquiro.

Ἀδιεξίτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, qai percurſus non eſt, ſed qui percurri nequit oratione, & cogitatione, cui opponitur διεξητὸς, Philopon. & Themiſt. idem ſit quod ἄπειρος, ex α priv. & διέξειμι, idem quod εἶμι, tranſeo: quod vide.

Ἀδιέξοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, per quem tranſiri nequit: vel unde exire non licet: Epigram. impervius, detentus, & ἀδιεξεύρετος, idem, viam noo inveniens, inextricabilis, ex α priv. & διέξοδος, ὁ, via, qua tranſitur aliquo, unde διεξοδεύω, saeo per, permeo, &c. ὁδὸς, ἡ, ὁ, via.

Ἀδιέργαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, inelaboratus, incultus, ex α priv. & διεργάζομαι, elaboro, excolo.

Ἀδιερεύνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, inexploratus, inſcrutabilis, & ἀδιερέυνητος, idem, non diſquiſitus, &c. ex α priv. & διερεύνάω, perveſtigo. Th. ἐρεύνάω, ῶ, veſtigo.

Ἀδιεκρίνητος, ος, ὁ ἡ ὁ, indiviſibilis, indiſtinctus, Hermogenes: ex α priv. & διακρίνω, ῶ, idem quod διακρίνω, bene ſcceron, & ſcligo. Th. κρίνω.

Ἀδιήγητος, ος, ὁ, ἡ, insnarrabilis, osrrando inexplicabilis: Xen. pad. 8. ex α priv. & διηγέομαι, narro. Th. ἡγέομαι, ἔμαι, doco, &c.

Ἀδικαίαρχος, iojuſtas magiſtratus: Cic. ad Attic. ex α priv. & δικαιαρχία, juſtum, vel juſtorum imperium, &c.

Ἀδικαιοπραγῶν, inique, vel injuſte ago. Plut. inde ἀδικαιοπραγία, injuſta actio, ex α priv. & δικαιοπραγῶν, ῶ, juſte ago. Th. πράσσω, facio, ago.

Ἀδίκαστος, ος, ὁ ἡ ὁ, non judicatus, indemnatus. Nono. ex α priv. & δικάζομαι, in jus voco, &c.

Ἀδικάσσαι, Jon. & Æol. pro ἀδικῆσαι, a. 1. inſ. act. verbi.

Ἀδικέω, injuria afficio, lædo, f. ήσω. p. ἠδίκηκα. ἀδικήκατε, 2. 1. impeiat. act. ἀδικασάτω, aec. ſing. part. præſ. ἀδικέόμενος, ώμαι, injuriam patior. p. paſſ. ἠδίκημαι, a. 1. ἠδικήθην: ex α & δίκη.

Ἀδικίαις, αιτ, τὸ, iojutia: ἀδικίασιν, dat. pl. ἀδικία, ας, ἡ, injuſtitia: ἄδικος, ος, ὁ, iojuſtus: ἀδικώτερος, comp. ἀδίκως, iojuſte, adv. a δίκη.

Ἀδικτικός, ὴ, ὁ, injurius, injatioſus, qui afficit injuria, aut proclivis eſt ad injuriam infercodam: Plut. ex ἀδικέω, injuſte ago.

Ἀδικοδέξια, eapon. ϕιλάργυρος λαιδορία, apud Suid. ex ἄδικος, & δέχομαι.

Ἀδικοπραγέω, ῶ, injuriam facio; idem quod ἀδικαιοπραγέω.

Ἄδικος, ἡ, ὸν, conteitus: ab ἄδικος.

Ἀδικῶς, confertim, onde comparativum, ἀδικώτερον. Od. π. Euſtath. Vult ſignificare etiam ſeoſim, ſpulatim. ἀφαιρ. Il. τ. ἀδικῶς ἀπώλοντο, ubi tamen quidam exponant, confertim & miſerabiliter.

Ἀδίοδος, ος, ὁ ἡ ὁ, invius, vel impervius, ex α priv. & διόδος, pervius, &c.

Ἀδιοίκητος, ος, ὁ ἡ ὁ, non adminiſtratus, diſpenſatus, vel diſtributus, ex a priv. & διοικέομαι, adminiſtro.

Ἄδιον, ſuavius, Dor. pro ἥδιον, compar. ab ἡδὺς.

Ἀδίοπος, ὁ ἡ ὁ, incaſtoditos, adminiſtrators & rectore carens: Heſych. ex Æſchyl. Phrygiibus, ex α priv. & διοπεύω, ω, ὁ, rector, διώπω, adminiſtro, rego. Th. ὄπω, operor, &c.

Ἀδιόρθωτος, ὁ ἡ ὁ, inemendabilis, qui corrigi & emendari oequit, ex α priv. & διορθόω, emendo.

Ἀδιόριστος, ος, ὁ ἡ ὁ, indeterminatus, ex α priv. & διορίζομαι.

Ἀδίστακτος, indubitatus, certus. Ptol. ex α priv. & διστάζω, dubito.

Ἀδίψος, ος, nna ſitiens, vel ſitim aatiogueos. Th. δίψα.

Ἀδμάλινα, valera, lanam eſſe, ὑγιάσαι, ξῦσι, Heſych. Suidas, & Etymol. ἀδμήλινα, pro ἀδμάσαι.

Ἄδμητος, ος, ὁ, Dor. pro Ἄδμητος, no men viri.

Ἀδμὴς, idem quod ἄδμητος, indomitos. ex α, & δαμάω.

Ἀδμήτη, nomen malieris, q. d. indomita.

Ἀδμήτης, ος, ὁ, idem quod ἄδμητος, indomitus, ἀδάμαστος, Snid.

Ἀδμωλεῖ, non fraudulenter, aut ſervilitor, χωρὶς δόλε, ἢ δολείαις· Snid.

Ἀδμωλῶν, ignorare, ἀγνοεῖν. alii ſcribunt ἀδμολῶν, inde

Ἀδμωλία, ἡ, ignorantia, ab α, & ἴδμων, per Sync. & ω in λ verſo.

Ἄδοιμι, a. 2. opt. verbi ἄδω, placeo.

Ἀδοκίητος, inopioato, ex α & δοκέω, videor· ἀδόκιητος, ignobilis.

Ἄδοκίμος, inſperatus & inopinatus rerum eveotus, ἀπροσδοκία· ex α priv. & δοκέω.

Ἀδοκίμως, a, ὁ, obſcorus, ignobilis, noo probatus: ex α priv. & δοκιμάζω.

Ἀδοκιμάστως, abs ia, temere, ſine examine, inexploratio: ex eodem Th.

Ἀδόκιμος, ος, ὁ, ἡ, judicii expers, reprobus, rejectansus: ex α, & δοκιμος. Th. δοκέω.

Ἀδολεσχήσαι, a. 1. inſ. act.

Ἀδολεσχής, ὁ, nogator, garrulus, ſophiſta: Ariſtoph. dicitur etiam Ἀδολεσχος, ος, ὁ, idem, verboſus.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, loquacitas, loqoela; ougatorius ſermo. Item, in ſacris literis dicitur, ἡ ευωχὴς μελέτη, aſſidua meditatio: ex eodem Th. ſcil. ea ἀδολεσχος, ος, τὸ, ſatietas, & λέσχη, ſermocinatio.

Ἀδολεσχῶ, ος, ὁ ἡ ὁ, expon. q. d. qui ad ſatietatem uſque ſermocinatur; i. e. loquax, garrulus, qui oblectatur in garrulitate; anda

Ἀδολεσχέω, loquax ſum, nugor, garrio: compoſ. ex ἄδολος, & λέσχη, ſive ab ἄδω λέσχης, ſatietas conlabulationis: ſed ἀδολεσχέω, expon. & contemplor, vel oro, & Deum laudo. Item aſſidue meditor: at Plal. 118. ἐν τοῖς ἐντολαῖς σε ἀδολεσχήσω, &c.

Ἄδολος, ος, ὁ, ἡ, ſincerus. Thom. δόλος.

Ἀδόλως, nullo dolo, ſedulo, accurate, candide; ἁπλῶς. ex eod. Th.

Ἄδον, eanebam, imperf. Dor. pro ἦδον, poteſt etiam ſſio part. neut. g. a maſc. ἄδων, ab ἄδω. At ἄδον eſt a. a. act. ab ἀείδω, vel ἀδέω· & ἄδοι, opt.

Ἀδονὶ, ὡς, ἡ, Dor. pro ἀοιδὴ, voluptas.

Ἀδόνητος, ος, ὁ, ἡ, inconcuſſos, immobilis: ex α priv. & δονέω, idem quod Th. δονέω, agito.

Ἀδονὶς, ίδος, ἡ, q. ἀηδονὶς. Vide ἀηδών.

Ἄδονος, ος, ὁ, ἡ, immobilis. Th. δονέω.

Ἀδόντ τὸν, alaeti aoimo ab ἄδω, placeo. a. 2. ἄγω.

Ἄδοξα, τὰ, dixit Sophocles, τὰ ϕιλάδοξα, inaudita, incogoita, & incogitata, quæ præter hominom opinionem ſaiſiunt, & Ariſtot. ἀδόξητα vocat τὰ ἀδύνατα, impoſſibilia: ex α priv. & δόξα.

Ἄδοξος, ος, ὁ, inſperatus; ἀνέλπιστος, Sophocles. Item nihil opinans; Alex. io Top. ab α priv. & δοξάζω, opinor, ſentio; quod a δόξα, ſententia, opinio; item, expectatio, & glioria, &c. Th. δοκῶ, ῶ, videor, ſenrio, &c.

Ἀδοξος, ος, ὁ ἡ ὁ, inglorious. Hinc ἀδοξία, ας, ἡ, ignominia; & ἀδοξέω, gloria caren, &c. a δόξα.

Ἄδοξος, ignomioiose, ioglorie, &c.

Ἀδορατία, belli vacatio, & armorum ceſſatio, at ſit in pace ſequeſtra: proprie, quum ann geſtantur haſtæ; ex α priv. & δόρυ, haſta; ſumitur etiam pro ignavia, ſocordia: ἀσφαλία, ἀργία.

Ἀδρὶς, ſine excoriatione: ex α priv. & δέρω, ὁ, τὸ, idem quod Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellis, anrium; anda δορὶς, ἡ, excoriatio; & δόρυ, aacorio, pellem detraho.

Ἄδορος, ος, ὁ ἡ ὁ, non excoriatus; vel pelle minime carens; ἀ δοκιμάζω, ex eod. Th. eſt etiam Heſychius uter, ſaeeus, pera.

Ἀδορύκτητος, ος, ὁ ἡ ὁ, invictus, inexpugnabilis; proprie, qui haſta e api nequit; vel haſta non captus; ex α priv. δόρυ, haſta, & Ανατός, vel Ληατός, ὴ, ὁ, captus, vel qui capit: Th. λαμβάνω, capio.

Ἀδορυφόρητος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſatelliribus, propris, haſtis non ſtipatus: Ariſtot. ex α priv. & δορυφορέω, ſtipo, ſum fatellen, proprie haſtatus; ex δόρυ, haſta, & φέρω, fero.

Ἄδος, ος, ὁ, gaudiom, ab ἄδω, placeo.

Ἄδος, εος, τὸ, ſatietas: ab ἄδω, ſatio.

Ἀδοσίαις, (ſed aſpirandum potius) idem quod ὀδοσί, voluptas.

Ἄδοτος, muneribus non corruptos: Heſych. ex α priv. & δότης, ης, ὁ, donatio, largitio: Th. δίδωμι, dono.

Ἄδοτος, qui indoistus eſt; cui nil datum eſt; Hom. in hymno ad Merc. ex α priv. & δίδωμι, dn, dono.

Ἄδου, inferni, gen. ſing. ab ᾅδης.

Ἀδουλεύτος, ος, ὁ, qui ſervire nequit. Item qui uni domino ſervivit, non iterum venditus alii; Heſych. ex α priv. & δουλεύω, ſervio.

Ἄδουλος, ος, ὁ ἡ ὁ, ſervis carsos: Plat. ex α, & δοῦλος, ſervus.

Ἀδούλωτος, ος, ὁ, invictus, ſervitutis impatiens; non redactus in ſervitutem: ex α & δουλόω, ῶ, in ſeivitutem redigo. Th. δοῦλος, ſervus.

Ἀδούπητος, ος, ὁ ἡ ὁ, expers ſtrepitus, Nonn. ex α priv. & δούπος, ſonitus.

Ἄδρανες, inefficax: Heſych. ἄτονον, infectum; non factum; vel etiam, quod nihil efficit: ex α priv. & δράω, ῶ, facio, ago.

Ἀδρανὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, qui viſus beneficio deſtituitur; cæcutiens, parum videns: Heſych. ex α priv. & δέρκω, video.

Ἀδραμυττηνὸς, ὴ, όν, Adramyttenus, ος, ον; ab urbe Adremytto.

Ἀδρανὴς, ίος, ὁ ἡ ὁ, imbecillis. Hinc ἀδρανία, infirmitas ſum, & ἀδρανέω, vel ἀδρανίω, ας, ὰ, imbecillitas: ab α, & δρανὴς.

Ἄδρηστος, idem quod ἄδρηκτος.

Ἀδράστεια, Jon. Ἀδράστεια, Nemeſis.

Ἄδραστος, ος, ὁ, Adraſtus, rex Argivorum. hinc ὁ ἀδραστείου εἶμι.

Ἀδράχνη, ἡ, adiachne, arbor quædam, de qua Plin. l. 13. cap. 22. & Theophr. Hiſt. Pl. lib. 1. cap. 7. & alibi.

Ἀδρέπανος, ος, ὁ ἡ ὁ, falce carens; ut, ἀδρέπανοι δρυοὶ, haſtas expers falcis, Heſiod. interpr. ἄδρεπτος, Θεὸς ἀναπάυσει, ex α priv. & δρέπανον, ου, τὸ, falx. Th. δρέπω, decerpo, carpo, colligo: ande etiam

Ἄδρεπτος, non caiptus, vel quem decerpere non licet, Heſ. ex Sophocl.

Ἀδρὰ,

Α᾽ΔΡΑ, ᾶς, ἡ, idem quod ἀδρότης, ἀδρία, ἀδρίς, ἀδρίτης, ἀδρίτις, ἀδρίτιος, ἀδρίτιος, ἀδρίτιος

Α'ειφυτος, ὁ, ἡ, ὁ & ἡ, semper fructificans. ex ἀεί, semper, & φυτος, ὁ, ἡ, fructus.

Α'ειφύη, ἕως, ἡ, acc. sing. ab ἀειφυής, ἐος, indecens. ἀειφύη, n. g. ex α, & ἴφυη.

Α'ειφύης, Jon. pro ἀείφυια, indignitas, contumelia.

Α'ειφύλος, ignavus, contemptus: fere idem quod ἀειφυής, non consentaneus.

Α'ειφυής, ἐος, ὁ & ἡ, non consentaneus, indecens, indecorus. Item fœdus; ut Il. β. ἀειφύεσι πληγῇσι, fœdis verberibus: sic ἀειφυὲς ἔργον, appellatur adulterium; sed expon. & indignus: & sic est ab α priv. & ἴφυη, similis fum. Item ἀειφυής, expon. etiam σκληρός, id est durus, & asper, ὁ μὴ ἴφυη, non cedens: & sic est ab α priv. & ἴφυω, cedo. Unde adverb.

Α'ειφύως, indecenter, turpiter, fœde, indigne: pro quo legitur & ἀΐφυως, cum simplici ι, propter versum: Il. χ. nt & ἀΐτιλα, dicitur pro ἀειφύη, seu ἀειφύη, quod proprie expon. indecentia: sed accipitur pro turpi, & contumelioſn facto in aliquem; ideo expon. iodignum facinus: Il. ω. & Od. υ. Itidem ab ἀειφυής.

Α'ειφύλιος, indececoter, indigne: Od. Σ. adv. ab ἀειφύλιος.

Α'ειφυρός, ή, ὁ, expon. idem quod ἀειφύη, seu ἀειφύη, & est verbale ab ἀειφύζω, &c.

Α'ειφύζω, Att. ἀειφίζω, f. ξω. indecenter aliquem tracto, fœdo: ab ἀειφυής.

Α'ειφύητος, α, ὁ & ἡ, semper motus, qui semper & assidue movetur: Plato. inde adv. ἀειφυήτως, cum perpetuo motu: Philo de mundo: item, ἀειφυήτία, sempiternus motus: Dinn. Areop. ex ἀεί, semper, & φυητός, ή, ὁ, qui movetur, mobilis. Thema est φύω, ῶ, ῦσω, moveo.

Α'ειφυτόνασθαι, q. d. semper tondere; item, ἀειφυτόνασεν, ab Hesychio exponitur, tondere caput: inde ἀειφύτονται, semper tonſi, seu qui semper, aut erebro tonderi solent: item, ἀειφύτονος, ab Hesychio expers, infructuoſus; ἄκαρπος· ex ἀεί semper, & κείρω, ῶ, idem quod Thema κάρω, tondeo: unde κάρη, erinis.

Α'ειφύως, adv. indecenter: ab ἀειφυής.

Α'ελλας, semper loquax: ab ἀεί, semper, & λαλέω.

Α'ελαμπής, ἐος, ὁ & ἡ, semper lucens, & splendens, ut ἀελαμπὲς ὄσσε, apud Naz. ex ἀεί semper, & λάμπω, luceo.

Α'ελβὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, semper distillans, & defluens, ὁ ἀεὶ λειβόμενος· ex ἀεί, & λείβω, idem quod λείβω, libo. Apud Nonn. ἀελβὲς ὕδωρ, vox perennis: metaphorice.

Α'ελεγῆς, εἰ, Hesych. ἀεὶ λαλοῦντες, semper loquentes, inde ἀελεγία, ἡ, q.d. semperloquium, loquacitas, multiloquium, πολυλογία, ἢ ταυτολογία, verboſitas: Suid. & Hesych. & ἀελεγεῖν, ῶ, semper loquor: ex ἀεί, & λέγος. Tb. λέγω.

Α'ελος, α, ὁ & ἡ, sole carens, opacus, absque solis splendore & calore: item, ἄελα, τά, loca umbroſa, &c. ex α priv. & ἕλη, idem quod ἕλη, ἢ ἥλιος αὐγή, splendor, seu calor solis: unde ἄελος, idem quod ἀσύλιος, sine sole, &c.

Α'ελπαγος, semper infans, & qui perpetuo infanit: ex ἀεί, & μάγος, ὁ.

Α'ελπαμων, q. d. semper memor, qui nunquam obliviſcitur: ex ἀεί, & μνήμων.

Α'ελπηνος, expon. cujus perpetuo durat memoria, sempiternus, semper memorabilis & celebrandus: apud Isocr. & Soph. ex ἀεί, & μνήσις.

Α'ελμνια, Poet. pro Dor. ἀέλμνια, quod pro ἄεθλον, ab ἄω.

Α'ελμνηστος, ὁ & ἡ, semper memorandus: a μιμνήσκω.

Α'ελπος, pro quo Poet. dicitur etiam ἀέλπτος, ε, ὁ, semper & perpetuo fluens.

Α'ελπτος, more eorum, quæ perpetuis aquis fluunt; ideſt, jugiter, adv. ab ἀέλπτος, ex ἀεί, & ἔλπω.

Α'ελπτος, ετος, ὁ, idem quod ἀέλπτος, id est, ἀεὶ ῥέων; perpetuo fluens, &c.

Α'ελπτος, vide ἀέλπτος.

Α'ελπτος, cæcitas, τύφλωσις, legitur & ἀελπτία, ίδος, ἡ, idem, cum alicui oculi nubecula aliqua sunt obducti: Etym. ex ἀεί, & ἔλπος, ους, τό, nubes. . . .

Α'ελπτων, gen. pl. ab ἀέλπτος, ετος, perpetuo fluens, ἀέλπτος. alii legunt ἀέλπτος, ex ἀεί, & ἔλπω.

Α'ελπος, α, ὁ & ἡ, idem quod ἀέλπτος, perpetuo fluens, qui perpetuo ſnit: ex ἀεὶ semper & ῥέω, quod interdum ponitur pro ῥέω, fluo.

Α'ελπαθὴς, ους, ὁ & ἡ, semper pariens: ex ἀεὶ semper, & πάθος, ους, τό, passio: Tb. πάσχω, parior: iode etiam ἀελπάθεια, passio perpetua, seu nnoquam deficiens affectio. Ocell. de universo.

Α'ελπαλὴς, ἐος, ὁ & ἡ, qui semper vibratur, qui perpetuo motu sgitatur: cordis epithetum, quod semper vibretur: ex ἀεί, semper, & πάλος, ε, ὁ, vibratio: Tb. πάλλω, vibro.

Α'ελπάθενος, q. d. semper virgo: apud Soph. in Ajace, enm primis vero divæ matris Mariæ meritiſſimum attributum ex ἀεί, & παρθένος.

Α'ελπλακὴς, ἐος, ὁ ἡ, ἡ, errabundus: item, ἀελπλακὲς, ὁ ἡ, ἡ, idem, q. d. semper vagus, perpetuis erroribus jactatus: ex ἀεί, semper, & πλάνος, ητος, ὁ, ετro, vagus: Th. πλάνη, error.

Α'ελπε, a. 9. act. Jon. pro ἤειρε· ἀειρόμενος, ſuscipiens, a. s. part. m. ab ἀείρω. ἀειρόμην, præf. part. paſſ. ἄειρον, a. s. imperar. act.

Α'ειρω, vel ἀείρω, exponitur ἀπαιρῶ, imperitus, pro eodem affertur & ἀπειρῶ, Hesych. Videtur eomponi ex α priv. & ἴρω, seu ἴρομαι, ſignificante interrogo: interrogando enim doctiores fimus: rurſum oxytonos ἀείρω, exponitur δυσχερὴς, difficili uteus fortuna, infelix: Suid. Hes. Etym.

Α'ειρόω, ὦ, ἀείρω, item ἀειρύτω, ſemper, vel jugiter fluens: Suid. Soph. ex ἀεί, & ῥέω, fluo.

Α'ΕΙΡΩ, tollo, f. ρῶ. a. s. ἦρα. p. ἦρκα. m. a. ἦρον. q. ἐς ἄορα ἄειρα.

Α'είς, flans, præſ. part. ab ἄημι.

Α'είσατ', pro ἀείσατο, a. s. m. ἀείσατε, a. s. imperat. act. ἄεισα, ας, ε, ind. Jon. ἀείσομαι, f. s. m. ἀείσης, 2. ſing. a. s. ſub. act. ab ἀείδω.

Α'ειθαὴς, όος, ὁ & ἡ, semper viribus potens: ex ἀεὶ semper, & σθένος, εος, τό, vis, robur. Thema σθένω, vsleo, possum, &c.

Α'εικω, Æol. pro ἄεισω, spirant, 3. pl. verbi ἄημι.

Α'είστος, ὁ & ἡ, qui quotidie victum e publico, seu cibum Athenis in Pritanen perpetuum capiebat. Hesych. ex ἀεί, semper, & εἶτος, α, ὁ, cibus.

Α'ειτικῆτες, sempasiones, aves; apud Aristot. Hist. An. 9. 28. ex ἀεί, & ἐκάω, ἐκῶ, ὁ, avis nomen, ex genere noctuarum, &c.

Α'ειτμὸς, ατος, τό, Poet. pro ἴτμος, cantus. Th. ἀείδω.

Α'ειτὸς, ὁ & ἡ, semper ſervans, Nonn. ex ἀεί, semper, & σάω, ſervo, ſalvum præſto.

Α'ίσσορες, imperiti: Hesych. ex α priv. & ἴδω, ſcio.

Α'ισφορὸς, ος, ὁ & ἡ, semper volubilis: ex ἀεί, semper, & στρέφω, verto.

Α'ίτυφος, semper trahens, vel qui ſe semper trahit, ſcil. in inceſſu: Æſych. ex ἀεί, & σύρω, traho.

Α'ίυπνος, ὁ & ἡ, semper dormiens: ex ἀεί, & ὕπνος, ſomnus.

Α'ιφρικὴς, semper ſublimis, semper apparens: ut ἀφρικὴς ἀστὴρ, ſtella, quæ nunquam occidunt, ut ursa: Basil. ex ἀεί, & φαίνω, appareo.

Α'ιφλεγὴς, ος, ὁ & ἡ, semper ardens: ex ἀεί, & φλέγω, uro, incendo, &c.

Α'ιφόρος, α, ὁ & ἡ, semper vernans, ἀειθαλὴς, proprie semper ferens: & peculiariter, ſemper ferens fructus. Hesych. Soph. ex ἀεί, & φόρος, fero.

Α'ίφρουρος, & ἀειφρούρητος, semper cuſtoditus, seu præſidiis & cuſtodiis semper inſtructus: Soph. Nonn. ex ἀεί, & φρουρέω, ῶ, cuſtodio, a φρουρὸς, ὁ, cuſtodia: vel φρουρὸς, cuſtos, &c.

Α'ιφυγία, ας, ἡ, perpetuum exilium: Plaro: ex ἀεί, & φεύγω, fugio.

Α'ίφυλλος, ὁ & ἡ, semper frondens, perpetuo virena; unde ἀείφυλλα φυτὰ, plantæ, quæ perpetuo virent, vel folia semper retinent: Plin. & ἀειφυλλία, ας, ἡ, froudium perpetuitas, & omnia ex ἀεὶ semper, & φύλλον, α, τό, folium.

Α'ίχλωρος, semper virens, vel etiam perpetuo pallore florens, ex ἀεί, & χλωρὸς, herbidus, virens. Th. χλόη, ας, ἡ, berbs virens.

Α'ίχρηστος, semper utilis, perpetuo bonus; Hesychio est vinum: (ſubint. οἶνος) ex ἀεί, & χρηστὸς, utile. Th. χράομαι, utor.

Α'ικαζόμενος, invitus, præſ. part. paſſ. ab ἀεικάζω, eogo: ex α, & ἑκών.

Α'ικάλια, τά, turbuleata, irrequieta, ἀεικέα, κακὰ, ὁ ὐκ ἐν τῇ ἑκὼν πάθοι, juſta & involuntaria, gravia, & difficilia, quæ quis non niſi invitus patiatur: Helych. & Etym. innuentes derivatum esſe ab ἑκών; vel ſaltem ejuſdem esſe eum eo originis: vide ἕκηλος. Aliis est ὐκ ἑκαὶ, ἐκ ἤκω, ἐκ ἀμαθίας, a privatione quietie & pacis; usm ἥκηλος, est quietus.

Α'ικής, ητος, ὁ, coactio, ἀβιαλία, ἀκουσότης, unde ſequens ἀείκητι.

Α'είκητι, invito, adv. ἀείκοντος, inviti. ἀείκοντα, dual. num. ab ἀείκων, οντος, in f. g. ἀείκητι, pro ἀείκοντα. Th. ἑκών.

Α'ικήτος, & ἀείκητος, α, ὁ & ἡ, invitus, non voluntarius cui opponitur ἑκήτος, Herod. Isoc. Lue. ex α priv. & ἑκήτος, voluntarius, ſpontaneus, &c. Th. ἑκών, idem.

Α'ίκων, οντος, ὁ, ἄκων, idem, invitus, imprudens, μὴ θέλων, μὴ βουλόμενος, coactus, &c. ex α priv. & ἑκών, ὄντος ſpontaneus, licet accentus muterur: ut judicat Urbanus Grammaticus.

Α'ίλιος, Poet. pro ἥλιος, Sol.

Α'ΕΛΛΑ, ης, ἡ, turbo, procella, ἀελλὴς, έος, ὁ, ἡ, turbidus, procelloſus: ἀελλαῖος, ος, ὁ, ἡ, idem, quaſi ab ἄω, ἄημι.

Α'είλω, ῶ, fut. ήσω, convolvo, vario: Hesych. Th. præcedens ἄελλα.

Α'ελλὴς, idem quod ἀελλὴς, turbinis in morem convolutus; unde in fœm. ἀελλήσσα, procelloſa: ut apud Nonn. ἀελλήσσα πορὶη, cita via & velox; ab eodem Them. ἄελλω, ἡ, dicta, λὸ τοῦ ἄημι, i. e. ſpirare, & ἑλίσσω, convolvere, seu intorquere: ſecundum quam etymologiam ἄελλα est quaſi turbo, ctiſpans mare, &c.

Α'έλλομαι, flo, ſpiro; ab eodem Themate.

Α'ελλοπόρος, pugnans cum procellis; in Epigram. ex ἄελλα, procella, & μάχη, pugna: Th. μάχομαι, pugno.

Α'ελλοθρὶξ, qui denſo est, aut vario capillo, ſeu pilo, i. e. πυκνόθριξ, vel qui est erispato & introrto capillo; συκκεχυμένας ἔχων τὰς τρίχας· ex ἄελλα, turbo, & θρὶξ, τριχὸς, pilus, capillus.

Α'ελπόδες, nom. pl. ab ἀελπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, vel ἀέλπτος, ὁ, ἡ, veloc tanquam procella: ab ἄελλα, & πὸς.

Α'ελλὼ, nomen mulieris: q. d. procelloſa.

Α'ελὼ, nomen erat uni ex Harpyis inditum: quod perniciate ſua æquet ἀέλλας, & ventos rapidiſſimos, &c.

Α'ελπὴς, inſperatus: ab ἐλπὶς.

Α'ἐλπτοντες, deſperantes, ὐκ ἐλπίζοντες.

Α'ελπὸς, ος, ὁ, idem quod ἀέλπτος, ὁ, ἡ,

ἐ, ἡ, præter ſpem: unde ἀέλπω, deſpero, non ſpero: pro quo etiam dicitur ἀέλπτέω, idem, &c.

Ἀέλπτ', pro ἄέλπτε, non ſperanda, nom. pl. Hinc ἀελπτίᾳ, ας, ἡ, Poet. pro ἀελπτίᾳ, deſperatio: ea α, & ἐλπίς.

Ἀελπτέω, diffidendum. aa ἀέλπτέω, deſpero, non ſpero; ἀν ἐλπίζω· ex α priv. & ἐλπίς, ίδ-ω, ἡ, ſpes, &c.

Ἀελπτίη, Poet. pro ἀελπτίᾳ, deſpern.

Ἄελπτος, ὁ & ἡ, inſperatus; præter ſpem objectus, ἀέλπτ-ω, inſperandus; unde ἐξ ἀέλπτου, ea inſperato: Herod. ἐκ ἕτερ ἀέλπτου ἔβη; nihil eſt inſperabile; i. e. de quo ſpes non ſit habenda. Inde ἀέλπτως, ex inſperato, præter ſpem & expectationem: compoſitio eſt eadem cum præcedente.

Ἀέλφεος, & exempto ε, & μ ejus loco inſerto, ἀμφλφεος, Dor. & Jon. pro ἄαν, præſ. inſ. ex ἄω, pro ἄδω, ſatio.

Ἄεμμα, τὸ, nervus areus; chorda qua inteditur arcus: item, areus, item, veſtimentum, Callim. dicitur autem quaſi ἄαμμα, τὸ, nexus, vinculum, nodus, &c. Th. ἄπτω, necto.

Ἀέμβολον, expon. admodum ſtabile, admodum firmum: Heſych. ea α ἀπεπτα-κῶ, & ἄπτεδ-ω, ὁ, &c.

Ἄεν, Poet. dicitur etiam pro ἀεὶν, idem cum ἀεὶ, Poet. pro Them. ἀέ, ſemper, &c.

Ἀεν-ω, a, Pnet. pro ἀένα-ω, perpetuo fluens: ut & ἀενάω pro ἀενάω.

Ἀενάεθαι, Poet. pro ἀενδεθαι, perfundi, præſ. inſ. paſſ. ab ἀενάουσα.

Ἀένα-ω, ὁ & ἡ, ſemper fluens, perennibus undis fluens; & ἀενάω; ſeu ἀενδω, perpetuo fluens; i. e. ἀεὶ ῥέων, Herod. ἀενάοντα, ὄντα, i. e. aquæ perennes, Hom. Odyſſ. unde ἀενάων, jugitet, in perpetuum; mare eorum quæ perennibus aquis fluunt; eſt ex ἀεί, ſemper; & νάω, pro ῥέω, fluo.

Ἀέντες, flantes, plur. ἄεντας, gen. ab ἄεις, ἀντ-ω, ab ἄημι.

Ἄεξε, augebat, Jon. pro ἄεξε, 3. ſing. impetf. act. verbi ἀέξω.

Ἀεξίγον-ω, a, qui membra auget. Epith. certaminum, quæ homines propter exercitium robuſtiores reddunt: ex ἀέξω, & γόνος.

Ἀεξιτόκ-ω, fœtum augens: ſic apud Nonn. pater dicitur; i. e. prolificus, fœtificus; ex ἀέξω, augeo, & τόκος, præt. med. verb. τίκτω, gigno, &c.

Ἀεξίφυτ-ω, ὁ & ἡ, plantas augens; plantis dans incrementum, dicitur ſic, ἠὼς, aurora; in Antb. Epigram. ex ἀέξω, & φυτὸν, planta.

Ἀ Ε Ξ Ω, & αὔξω, augeo, ſ. ἀέξάνω, Poet. pro αὐξάνω. ἄεξεν, imperf. paſſ. Jon. ἀεξωθέντα, gen. Jon. part. paſſ. Reliqua tempora vide in αὐξάνω. Quidam derivant ab ἔχω. Inde ἀΰξητος, ἀξήτητος, & ἀναξήτ-ω, qui augeri non poteſt.

Ἄεπτος, ineffabilis, fortis: ab α, & ἔπω.

Ἀεργέω, ῶ. f. ήσω, ceſſo ab omni opera, otior, otioſus ſum, quieſco: item, ignavus, deſes, piger ſum: ab ἀεργὸς, otioſus, &c. ex α priv. & ἔργον, opus, &c.

Ἀεργολός, ὕ, ὁ, idem quod ἀργὸς, & ex eadem origine.

Ἀεργὸς, ὁ-ν, ἡ ὴ, qui ab opera ceſſat; & idem quod ſequens ἀεργὴς.

Ἀεργὸς, & in proſa ἀργὸς, ὕ, ὁ, inus. ἀεργῦ, dat. Hinc ἀεργίη, Jon. pro ἀεργία, ας, ἡ, pigritia: ex α, & ἔργον.

Ἀέλλαι, adverb. cum portatione, portando, tollando, ſc. more bajulorum, βαστακτικῶς, ab ἀείρω, tollo. Euſtath. Odyſſ. 3.

Ἀείρθω, attollo; idem quod ἀείρω, & ab eo formatum, (ut ἀερθῶ, ab ἀγείρω) a futuro ſeil. iſtius verbi, ἀείρω, inſarendo ε, & θ.

Ἀείρθωμαι, attollo, pendeo, Poet. dicitur & ἀείδομαι, præſ. ex imperf. ab ἀείρω.

Ἀ'ἔρες, in plur. num. pro cœlo, ſeu aere, apud Plutarch.

Ἀερῦθ-ω, ε, ὁ & ἡ, idem quod ἀέρθ-ω. item, multus, immenſus: Heſych. Th. ἀήρ, aer: hinc in neutro, ἀερῦθεν, aerium: item, ἀμέτρητον, &c.

Ἀ'ερῦθεν, Bpot. pro ἠέρθησαν, 3. pl. a. s. paſſ. ab ἀείρθω, Jon. pro ἠέρθω. hinc ἀερθὲς, elatus, avectus, part. Th. ἀείρω.

Ἀέρκε, ας, ἡ, caligo, (apud Ætolos, ut inquit Heſychius) aer tenebioſus: Th. ἀήρ, aer.

Ἀερκέω, f. ήσω, aetius ſum; aeria natura, vel aeris colore ſum prædirus. Dioſcor. ἀερκέων ὀπὸς, i. e. aerius vapor. ab ἀέρθ-ω.

Ἀέρκ-ω, s, ὁ, ἡ, ἦ, aerius. Th. ἀήρ.

Ἀερκὴς, & ἀερκὸς, Dioſc. idem quod ἀέρθ-ω. aerius, &c. item obſcurus, caliginoſus: Heſych.

Ἄερκτ-ω, non ſeptus, ἄρκτ-ω, Lyſ. nullo ſepto cinctus: ea α priv. & ἔρκ-ω, ὁ-ν, τὸ, ſeptum. Th. εἴργω, includo, arceo, &c.

Ἀερβατέω, incedo per aerem: ab ἀήρ, & βαίνω.

Ἀερβλέμεν, per aerem curro, Luc. ex ἀήρ, aer, & antiquo verbo, ἐρέμω, curro.

Ἀερένες, ενα, εν, caliginoſus, profundus. Th. ἀήρ.

Ἀερολέσχης, ε-ν, ὁ & ἡ, ſublimis in dicendo; ſublimiloquus, elato ſermone ureus: Heſych. item, qui de rebus inanibus, & in imaginatione tantum poſitis verba facit, ὑψηλὸς ἐν τῷ λέγειν· ex ἀήρ, aer; & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinario.

Ἀερομαχέω, aeriam quandam pugnam pugno; vel in aere pugnare; quaſi σκιαμαχέω, unde ἀερομαχία, aeria, i. e. imaginaria quædam & inanis pugna: Lucian. vel pugna in aere: ea ἀήρ, aer, & μάχη, pugna, vel μάχομαι, pugno, &c.

Ἀερόμελι, τ-ν, τὸ, aerium mel, aethereum ac cœleſte. ſacræ literæ Manna vocant. Athen. lib. 11. ex ἀήρ, & μέλι, τ-ν, ος, mel.

Ἀερομετρέω, ῶ, f. ήσω, aerem metior: & generaliter, res nimis ſublimes, & humanum captum excedentes inaniter conſector: Socr. apud Zen. ex ἀήρ, aer, & μετρέω, metior: Them. μέτρον, menſura.

Ἀερομυχία, ᾶ, ἡ, (permixtus aeri.) vel ἐ-ν, ὁ & ἡ, Cleomedes, lib. 2. ea ἀήρ, aer, & μίγνυμι, miſceo.

Ἄερρε, ſuſtuli, eatuli, a. 2. act. ab ἀείρω, ſub. αἴρεις.

Ἀερονχὴς, ε-ν, ὁ & ἡ, per aerem natans; eſt epitheton nubium, apud Ariſtoph. ex ἀήρ, aer, & νήχομαι, vel νήχω, idem quod thema νέω, nato.

Ἀερόπτης, ᾶ, ὁ, vel, ου, ὁ & ἡ, ea aere delapſus; (ut ἀμπετὴς, ex cœlo delapſus;) ex ἀήρ, & πέτω, antiquo verbo, pro πίπτω, cado, &c.

Ἀερόπτης, in aere volans: aa ἀήρ, aer, & πέτομαι, vel πετάομαι, volo.

Ἀερορρόφ-ω, ο, ὁ, aerigradus, item, aerivagus: Plato. Unde ἀερορροφέω, in aere gradior; prout apud Baſil. ἀερορροῶ, de avibus dicitur: ea ἀήρ, aer: & τορ-ῶ, ω, ὁ, tranſitus, via: Th. πόρω, tranſeo.

Ἀερορροφία, ᾶ, ἐν ᾧ μαντικῆς, divinatio, ſc. ex inſpectione aeris, ſeu aeriæ conſtitutionis: ex ἀήρ, aer; & σκοπὸς, ᾶ, ὁ & ἡ, ſpeculator, inſpector. Th. σκέπτομαι, ſpeculor, &c.

Ἀερότομ-ω, aerem ſecans & findens; inde in neut. plur. ἀερότομα, τὰ, volatilia & volucria, quia pennis aera ſecant: epitheton avium: ex ἀήρ, & τομὸς, ᾶ, ὁ, ſcindens, a præt. med. verbi τέμνω, ſeco.

Ἀερουσίνης, α, ὁ, aerem frequentans, in aere verſans, proprie ad aerem ventitans: ea ἀήρ, aer, & φοιτάω, ῶ, ventito ad aliquem, &c.

Ἀερόχρως, ω-ν, ὁ & ἡ, colorem aeris habens: ex ἀήρ, aer, & χρῶς, ως, ἡ, color.

Ἄερρα, & ἀέρσα-ω, ὁ, ros, Dor. pro ἄέρση.

Ἀερσίλοφ-ω, ε, ὁ, attollens conum, epith. galeæ: quaſi quæ in altum tollat conum, i. a. conum habeat ſublimem & alte ſublatum: Apol. Argon. lib. 2. λόφ-ω, ᾶ, ὁ, in jumentis eſt cervix, in galea eſt criſta, ſeu conus, ſeu apex galeæ aſſurgens in altum, &c. vide alteram partem compoſitionis in ſeq. dictione.

Ἀερσίπορ-ω, ᾶ, ὁ, attollens mentem, i. e. ſuperbus: ab ἀείρω & πόρ-ω, epitheton caeodæmonis apud Nonnium: componitur aa Æolico futuro ἀέρσω, verbi ἀείρω, & πόρ-ω.

Ἀερσιπόδες, celeres, pl. ab ἀερσίπους· ex ἀήρ, vel ἀείρω, & πῦς.

Ἀερσιπέται, arta volantes, pl. ab ἀερσιπότης, ᾶ, & ἀερσιπέτηθ-ω, ὁ, in aere ſuſpenſus: ab ἀείρω, & πέτομαι.

Ἀερσίπους, expon. pedes inter currendum agiliter tollens, agilis, celer: Il. γ. ἀερσιπόδες, &c.

Ἄερσω, f. s. Æol. ab ἀείρω, pro ἀέρθω.

Ἀερτίζω, tollo. Th. ἀείρω.

Ἀερτάω, idem quod ἀερτίζω, attollo, porto; & utrumque ab ἀείρω.

Ἄερτα, a. 1. inſ. ab inuſit. ἀέω, ſpiro, dormio. Heſychio ἄερται, κεκμηκότα.

Ἀερτέμων Σκλαυος, expon. mare ventis, ſeu ventorum flatibus furens: ab ἀείρω, ſive ab ἀήρ, ἀντ-ω, & μαίνομαι, &c.

Ἀερτίφρων, ον-ω, ὁ ἡ, ſtultus, inconſtans. ἀερτίφρονα, acc. ſing. ex ἀήρ, & φρήν, ἀερτιφρόνιστον, dat. pl. Jon. ab ἀερτιφροσύνη, ſtultitia.

Ἄερτα, τὰ, quæ eodem anno proveniunt, ſeu horna: ex α ſignificante ἑνὶ, ſimul, & ἔτ-ω, ος-ω, τὸ, annus.

Ἀέτ-ω, aquilinus: Suid. Th. ἀετὸς, aquila.

Ἀέτιος λίθ-ω, Aetites lapis. Dioſc. lib. 5.

Ἀετόδες, ίδ-ω, ες, pullus aquilæ: pl. ἀετίδες· ab ἀετὸς.

Ἀ'ΕΤΟΣ, ῦ, ὁ, aquila, dat. ἀετῷ. gen. pl. ἀετῶν, dat. ἀετοῖς. Poet. αἰετὸς. Forſan ab ὑπ' hait, avis, proprie rapax: vel ab α & ἔτ-ω, quia vivax eſt aquila. in ædificiis vocatur τὸ κρανὶ τοῦ ὄρους. Heſychio eſt etiam uniuſcujuſque radiis in tota ferramentum: ut Pnll. quoque lib. 1. tradit; atque inda ἀέτωμα, τὸ, idem quod ἀετὸς, in ædificiis, & peculiariter dictum de faſtigio ædificiorum aquilæ volantis ſpeciem repræſentante: Euſt. Galenn eſt illud quod triangulari forma ſupra tectum elevatum aſt, in Lex. Hippocr. &c.

Ἀετοφόρ-ω, aquiliſer, apud Plutarch. Bud. ex ἀετὸς, aquila, & φόρ-ω, ὁ ferens. Th. φέρω, fero.

Ἀετώδης, ὁ & ἡ, aquilinus: item, τὸ ἀετῶδες, aquilarum genus, & interdum, mos aquilinus Th. ἀετὸς.

Ἀεχλύης, (Poetice, pro ἀχλύης,) pauperes, πένητες, φῶτα τὰ μὴ χαίνοντα, quod ſemper hiante, ore appetant opes. Heſych. (vel φῶτα τὰ μὴδὲ ἔχοντα, quod nihil habeant:) ex ἀεὶ, ſemper, & χαίνω, ichio, appeto.

Ἀεχμὴς, ſplendidus, clarus, λαμπρὸς. vel eſt idem quod ἀεχμὴς, vel α, eſt epitaticum, ſeu intenſivum.

A Z.

Ἄ'ΖΑ, vel ἄζη, ης, ἡ, ariditas, ſitus, ſqualor. propr. expon. fuligo, ſordes ex ignis flammis adhærentes camino, aut vaſi, & etiam nigror ex putredina ortus, apud Nicand. in Ther. α Them. ἄζω, cum tenui.

Ἀζάω, ſicco, exſicco, ξηράω, idem quod Th. Ἄζω· Etym. & Euſt. derivant ex α priv. & ζῶ, quoniam τὸ ξηρὸν ἀναίσθητον ἔχ ζῆν.

Ἀζαλέος, gen. Jon. ab ἀζαλέ-ος, ᾱ, ὁ, aridus, torridus. Th. ἄζα.

Ἀζαλέ-ος, ε, ὁ ἢ ἡ, aridus, ξηρὸς, idem quod ἀζαλέ-ος.

Ἀζάλη, tranquillitas, malacia temporis, γαλήνη, ex α priv. & ζάλη, πς, ἡ, turbo, procella: fluctuatio, & agitatio maris: hinc

Ἄζαλ-ος, ᾱ, ὁ, si α sit privativum, qui parvi usus est, i. s. tranquillus: si vero α intensive sumatur, sit, in tempestatibus versatus, multo vento agitatus.

Ἀζάω, exarefco; idem quod ἀζαίνω.

Ἀζαχής, & ἀζαχές, Hesych. idem quod ἀζηχής.

Ἄζε, 3. præs. ind. ab ἄζα, ficco. Hinc ἄζεται, præs. sub. pass. tristetur. Ab ἄζομαι, ῃ, εται, propria exarsco; per metaph. cura & mœrore conficior.

Ἄζεο, cols, Jon. pro ἄζε, præs. imperat. ab ἄζομαι· ἀζεσθ-ών, venerans, part. ἄζετο, venerabatur, imperf. Jon.

Ἀζέσθαι, ferveo, idem quod ζέω. α est intensivum.

Ἀζηέω, Hesychio, idem sit quod ἀζαίνω, ficco.

Ἄζηλος, non variegatum, aut distinctum coloribus, ἄχρωστος, nam ζῆλος, vel ζηλὸς, idem quod ποικίλος. ἄζηλ-ος vero a ζηλὸς, sit discinctus: si α sit privativum, ἄζωσ-ος: vel contrarium, si α sit intensivum, πολύζωσ-ος, i. s. multum cinctos, &c.

Ἀζήλωτ-ος, ο, ὁ, injugatus, non conjunctus: idem quod ἄζυξ, & ἄζυγ-ος, vel ἀζυγὴς, ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἀζηχὴς, Hesychio testis, est σκληρὸς, aridus; vel χαλεπὸς, difficilis, gravis. idem ἀζαχὲς affert pro ἀδιάλειπτον, non intermissum: vids ἀζηχής.

Ἄζηχ, situs, squalor. est Jonics, pro ἄζα.

ΑΖΗΛΙΣ, dicitur lignum quoddam in curru: τὸ ξύλον τὸ ἀναπλήρωμα κατὰ τὴν τῶν ἁρμάτων κατασκευήν, ut tradit Poll. lib. 1. pro quo apud Hesych. est ἄζηχες.

Ἄζηλ-ος, ε, ὁ, ἡ, quem nullus æmulatur, vilis: ex α, & ζῆλ-ος.

Ἀζηλότυπ-ος, ο, ὁ ἢ ἡ, a suspicione alienus, vacuus zelotypiæ, invidiæ, & zelotypiæ earum: Cic. ad Attic. inde ἀζηλοτυπέ-ομαι, ο, ὁ, ἢ ἡ, quem æmulari, aut cui invidere nemo solet: Plut. ex α priv. & ζηλότυπ-ος, invidia perculsus, ὁ ζῆλος τυπείς.

Ἀζήμι-ος, ε, ὁ, ἡ, nulla multa notatus, ex α & ζημία.

Ἀζῆνι, ᾶνος, barba, ab ἄζα.

Ἄζυξ, idem quod ἄζυγ-ος.

Ἀζήτητ-ος, indiscussus, Æschines adversus Ctesiph. ex α priv. & Th. ζητέω, inquiro, &c.

Ἄζητ-ος, venerandus, σεβασὸς· Th. est ἄζα, cum spiritu alpero, vsustor, colo, σέβομαι.

Ἀζηχὴς, ἐσ-ος, ὁ, ἡ, magnum sonum edens; ex α, & ἠχέ-ω· hinc ἀζηχέως, adv. Sumitur & pro duro & arido, ab ἄζη, ariditas. Et pro indefinenter, quasi ἄδηκτος, & ἄδιον ἔχων, non disjunctus, & semper habens.

Ἄζοι, οἱ ἐ αἱ, servi, famuli, vel servæ, famulæ, apud Athen. lib. 2. & apud Eust. Th. ἄζα.

Ἀζόμενος, squalor, atiditas, ξηρασία, ab ἄζη. Eust. Iliad. ζ.

Ἄζομαι, idem cum ἄζω, veneror: hinc ἄζεσθ', pro ἄζεται, præs. ind.

Ἀζόμενος, (cum spiritu leni) idem cum ἄζα, siccesco, arelco, tristor: Hesiod. in Theogn.

Ἀζυγία, ας, & ἀζυγίη, cœlibatus, &, ut ita dicam, injugatio, τὸ ἄζευκτον, Archil. ex α priv. & ζυγὸς, jugum.

Ἄζυγ-ος, ο, ὁ ἐ ἡ, cœlebs, injugatus. Ἄζυγὸς, ὁ-ος, idem, & Ἄζυξ, γ-ος, ὁ ἐ ἡ. Th. ζεύγνυμι.

Ἄζυμος, ου, τὸ, azyma. Th. ζύμη, fermentum. Inde ἄζυμ-ος, infermentatus.

Ἀζυμίτης ἄρτ-ος, intermentatus panis; Levit. cap. 7. ex α priv., & ζυμίτης, fermentatus. Th. ζύμη, ης, ἡ, fermentum.

Ἄζυμίτης, α, ὁ, infermentatus.

Ἀ̓ΖΩ, ficco, arefacio. Ἄζα, & ἄζομαι, veneror. ἀζητὸς, venerandus.

Ἀζωλέα, μ. ου. irascor, ἀγανακτῶ.

Ἄζων-ος, α, ὁ ἢ ἡ, qui sine zona est, discinctus: ex α priv. & ζώνη, zona, cingulum. Th. ζωννύω, vsl ζώνυμι, f. ζώσω, cingo.

Ἄζω-ος, ε, ὁ ἐ ἡ, animal seu animans non procreans: unde ἄζωα ἀνάρσενα, i.e. femina quæ nulla creant animalia: Theophr. lib. 4. de causis plant. & lib. 14. c. 16. ἐ γὰρ ταῦτα ἄζωα, i. a. ὁ ζῶντα, animalia quæ non generantur ex aliis: ex α priv. & ζάω, animal. Th. ζάω, ᾱ, vivo.

Ἄζωρ, nomen propr. viri.

Ἄζωρ-ος, Hesychio, (sub. οἶν-ος) est ὁ ἄκρατ-ος οἶν-ος, (seu potius ὕδατ-ος) Vinum bene temperatum: ex α intensiv. & ζωρὸς, ᾱ, ὁ, merus, meracus; ut ζωρὸς οἶν-ος, ζωρὸν μέθυ, vinum meracum seu merum; apud Apoll. & ζωρὸν πῶμα, in Epigr. potus meracus: vide ζωρός.

Ἄζωσ-ος, ε, ὁ ἐ ἡ, & ἄζωτ-ος, discinctus, qui cinctus non est: Hesiod. Plut. &c. ex α priv. & ζωσὸς, ᾱ, ὁ, cinctus. Th. ζωννύω. fut. ζώσω, cingo, &c.

Ἄζωσσι, discincti, pl. ex α, & ζωσὸς.

Ἄζωτ-ος, ε, ἡ, nomen urbis.

A H.

Ἀ̓Η. spirabat, 3. imperf. act. ab ἄημι.

Ἀ̓ημέσ-ομαι, iogratior. comp. ab ἀήσις.

Ἀ̓ημάτης, perf. part. Poet. pro ἀήσασης, ab ἀάω, tædio afficior: ab ἄω, vel ἄημι, vel ἄω.

Ἀ̓ηδὴς, ἐσ-ος, ὁ ἐ ἡ, & τὸ ἀηδὲς, injucundus, a, um. ἀηδὴς. adv. molelle, ἀηδία, molestia: ab α, & ἥδω.

Ἀ̓ήζω, pro ἤσζον, imperf. act. ab ἀηδίζω· hinc ἀηδιζόμην, infestabar, imperf. pass. Th. ἥδω.

Ἀ̓ηδὼν, acc. sing. ab ἀηδών.

Ἀ̓ηδὼς, ὼνος, idem quod & a Thsm. ἀηδὼν, ὀν-ος. item ἀηδίνη-ος, η, ὁ ἐ ἡ, ad luscinian pertinens: ut ἀηδίνη-ος ᾠδὴ, luscinize cantio, & ἀηδόνειος μέλ-ος, pro eod. Item ἀηδὼ, ὀν-ος, & ὼς, per contractionem, idem quod, ut & omnia, a Them. ἀηδὼν, ὀν-ος, quod quidam ab ἀάω, & ἄδω, derivari velint; quod luscinia semper cantet, ubi semel incœperit, &c.

Ἀ̓ηδόνιδες, ων, οἱ, luscinianum pulli: ἀηδονὶς, ὶδ-ος, ἡ, luscinicla.

Ἀ̓ΗΔΩ'Ν, ὀν-ος, ἡ, luscinia, q. ab ἀηδὼν, quia canora.

Ἀ̓ηδῶς, insuaviter, injucunde: ut ἀνηδῶς ἀηδὼς, apud Xen. Pæd. s. non suaviter edere, id est, nulla cum delectatione: Item gravata, illibenter: est adverb. ab ἀηδὴς, insuavis, odiosus: unde etiam ἀηδία, insuavitas, injucunditas: Item tædium, & pro cibi fastidio, quod ἀηδηφία proprie vocatur: atque inde

Ἀ̓ηδίζομαι, tædio afficior, fastidio: sed expon. & abhorreo: ut apud Aph. ἀηδίζομαι τῷ ξύλῳ, i. e. α rei novitate abhorreo.

Ἀ̓ηδὼν, idem, &c.

Ἀ̓ηθ', pro ἄητο, spirabat, ob seq. aspirat. imperf. ab ἄημι. Th. ἄνεμος.

Ἀ̓ηθίῃ, dat. sing. Jon. ab ἀηθία, insolentia: ex α, & ἦθ-ος.

Ἀ̓ήθουσεν, pro ἠθέσθησεν, euphoniæ gratia, imperf. act. ab ἀηθίζω, pro ἀνήθισε, insuetus fum, ab α, & ἦθ-ος.

Ἀ̓ήθης, ἐσ-ος, ὁ ἐ ἡ, insolitus.

Ἀ̓ήθως, inexperte, præter morem Thuc. est adver. ab ἀήθης, insuetus, &c.

Ἀ̓ηκὴς, ἐσ-ος, ὁ ἐ ἡ, aciem non habens, non acutus, cui cota non est facta acies, obtulus, hebes: unde in neut. πλῆκες ξίφος, apud Suid. gladius non acutus, ex α priv. & ἀκὴ, ἧς, ἡ, mucro; cuspis, acies farri &c.

Ἄ̓ημα, ατος, τὸ, spiritus, flatus, spiraculum: Soph. est verbala ab ἄημι, idem quod Th. ἄω, fut. ἀσω, spiro, flo.

Ἀ̓ημαι, pro ἄημαι, idem quod Th. ἄω, spiro.

Ἀ̓ήμεναι, flare. præf. inf. Dor., vel Jon. pro ἄεμεναι, ab ἄημι.

Ἀ̓ημεγέ-ος, idem quod ἀνημερέ-ος, immitis, & immansuta animi affectio: Sophocl. in Ajace: ex α priv. & ἥμερος, α, ὁ ἐ ἡ, mansuetus, mitis.

Ἄ̓ημι. v. Ἄω.

Ἀ̓Η'Ρ, ἠέρος, ὁ, aer. In f. g. significat caliginem, q. ab ἄω.

Ἄ̓ησι, 3. sing. ab ἄημι, flo. 3. pl. ἄασι.

Ἄ̓ησις, εως, ἡ, ventus, flatus, spiritus: Eurip. Th. ἄω, spiro.

Ἀ̓ΗΣΥΛΟΣ, ο, ὁ, molestus, iniquus, dicto Poetica: idem quod ἀνήκεστος, πρόβλημος, molestus, iniquus: vel pro ἄτυπος, ab ἄτας· vel ab α, & ἠδὺς. v. ἀήτυλ-ος.

Ἀ̓ήτυπος, α, ὁ, levis, tenuis, sublimis: πρὸς τὸ ἄκρον σύριγγος.

Ἄ̓ητος, acc. pl. ἄητλα, sing. ab ἄητος, α, ὁ, flatus. nom. pl. ἄητοι, flamina. Dicitur & ἄητη, ης, idem ab ἄημι.

Ἀ̓ήτ-ος, ε, ὁ, & ἄητος, ο, ὁ, ventus; Od. ι. interdum autem dicitur ἀνέμου ἄητος, ut Iliad. ο.

Ἀ̓ητ-ὸς, flatibus & ventis expositus: ab ἄω, f. ἄσω, flo, spiro, vel ab ἄημι, idem &c.

Ἀ̓ητο, imperf. 3. sing. ἄητο, dual. spirant. ab ἄημι. ἄητας, volitant.

Ἀ̓ητ-ὸς, expon. ventis fluens, seu ex quo fluente venti excitantur: vox ficta, apud Plat. in Cratylo, differentem de etymo nominis ἀὴρ, ex præced. ἄη-τη, & ῥέω, ὁ, seu ῥέ-ος, ὁ, a Them. ῥέω, &c.

Ἀ̓ΗΤΟΣ, vel ἄητ-ος, ventis expositus: sb ἄω, flo. Vel est, instabilis: ex α, & ἄω. Sic ἀνήτης, Poet. pro ἀνὴρ.

Ἀ̓ήττητ-ος, ὁ ἐ ἡ, invictus. Th. ἡττάομαι.

Ἀ̓ητ-ὸς, ε, ὁ ἢ ἡ, invictus: ut Philo de mundo, ἀνίκητ-ος, inexpugnabilis natura: item inflaturabilis, inexplebilis, ἄπλητ-ος. Th. idem.

A Θ.

Ἀ̓Θ', pro ἅτε, quippe, tanquam,

Ἀ̓θαμὶς, contumax, fulpicioſus, enricus: Etym.

Ἀ̓θάλασσ-ος, seu ἀθάλαττ-ος, ο, ὁ ἢ ἡ, maris expers: ut οἶν-ος ἀθάλασσ-ος, vinum non dilutum aqua marina, seu cui aqua marina non admixta est, seu insula. Galen. ex α & θάλασσα.

Ἀ̓θαλάττευτ-ος, seu ἀθαλάττητ-ος, ὁ, maris inexpertus, rei nauticæ rudis: ὁ ἀθαλάττευτος, insolens navigandi: Atiſtoph. Th. idem.

Ἀ̓θαλὴς, atidus, non virens: Plut. ex α priv. & θάλλω, f. θαλῶ, vireo.

Ἀ̓θαλπὴς, Jonice pro ἀθαλπὼς, sine calore, seu æstu: Hippocr. ex α priv. & θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio.

Ἀ̓θαλπὼς, qui est sine calore, seu æstu: ex α priv. & θάλπ-ος, ε-ος, τὸ, calor, fervor, æstus, &c.

Ἀ̓θαμβὴς, ἐσ-ος, ὁ ἐ ἡ, intrepidus: ab α, & θαμβέ-ω. Ἀ̓θαμβῶς, adverb. impavide.

Ἀ̓θαμβ-ὸς, ᾱ, ὁ ἐ ἡ, idem, audax, &c. Th. idem.

Ἀ̓θαμβὶη, ſtupor: Democr. Th. idem.

Ἀ̓θάνη, Dor. pro Ἀθήνη, ης, ἡ, Minerva: item Ἀ̓θανία, ας, ἡ, & Ἀ̓θανὶς.

Ἀ̓θανασία, ας, ἡ, immortalitas.

Ἀ̓θάνατοι, immortales, pl. f. g. ἀθάνατες, pro ἀθάνατοι, Jon. dat. pl. ſic & ἀ̓θανάτεσσι, pro ἀθανάτοις, gen. ſing. ἀθανάτοιο, pro ἀθανάτου, ab ἀθάνατ-ος, ο, ὁ, ἡ, ὁ. Ἀ̓θανάτων, Dor. pro ἀθα-

ἀθανάτως. Ea α, & θάπτω.

Α᾽θανάτως, immortalitate dono.

Α᾽θαπτος, ὁ, ἡ ἄ, inſepultus. Th. θάπτω.

Α᾽ΘΑΡΑ, ας, ἡ, pultis genus: quaſi ab ἄθη, ariſta, pultis materia.

Α᾽θεζω, f. ίσω, vel ἀθεύζω, vilipendo, parvipendo, vitupero, violo, proprie contemno tanquam ἄθηρας, ariſtas, viles ſc. quas agricola metere dedignatur: Euſtathius. Th. ἄθη, ariſta.

Α᾽θεμις, ίος, ὁ, ἡ ἄ, fiduciæ expers, qui ſibi timet, trepidus: Euſt. ex α priv. & θέμις, ος, τὸ, fiducia.

Α᾽θεμιστί, adverb. citra admirationem: ex α priv. & Th. θαυμάζω, miror.

Α᾽θι pro ἄδε, utinam: Suid. forte ſcrib. αἴθε.

Α᾽θεώμενος, ον, ὁ, ἡ ἄ, qui non ſpectat. Syneſ. de inſomn. ea α priv. & θεάομαι, ſpecto.

Α᾽θεατος, ος, ὁ, ἡ ἄ, inviſibilis, qui non ſpectatur, ἀόρατος, inviſus, i. e. non viſus, qui videri ſpectarive nequit: Luc. & Plut. item, non viſendus, non inſpectandus: Plut. in Numa. Item active, qui non vidit, ſeu ſpectavit: Luc. Xen. ex α privat. & θεάομαι, ſpecto.

Α᾽θελξις, pro attractione poni videtur, apud Hippoc. de artic. verbale a Them. ἀθέλγω, fugo, fuctu, vel mulctu detraho, &c.

Α᾽θεὶ, adverb. ſine Deo; idem quod ἀ-θέως.

Α᾽θεὶ, adverb. ſine numine Divum, ἀ-θεῶν θεῶ.

Α᾽θέατα, Poet. pro ἀθέατα, non aſpectanda: ex α, & θεάομαι.

Α᾽θέως, ας, ὁ, impietas in Deum, providentiæ divinæ abnegatio: Dan. cap. 10. Naz.

Α᾽θεος, ος, α, ον divinus; Numine divino non afflatus: uttumque ex α pr. & θεὸς, ὁ, Deus.

Α᾽ΘΕΙΡΗΣ, vel Α᾽θερὴς, vel Α᾽θηρὴς, ὁς, ὁ, ἡ ἐς, accuratus, contemptus.

Α᾽θελγᾶν, ἀμέλγειν, i. mulgere.

Α᾽ΘΕΛΓΩ, f. ξω. p. χα, mulgeo: q. a θηλὴ, papilla: α vel otioſum, vel contreq.

Α᾽θέλω, nolo: ex α priv. & θέλω, pro ἐθέλω, volo.

Α᾽θεμβῶ, eſt laſeivire.

Α᾽θεμέλιος, & Α᾽θεμελίωτος, α, ὁ, ἡ ἄ, fundamento carens, ſine fundamento: Heſych. ex α priv. & θεμέλιον, α, τὸ, fundamentum.

Α᾽θέμιτος, & ἀθεμίστιος, ος, ὁ, ἡ ἄ, injuſtus. Dicitur & ἄθεμις. Ex α, & θεμιστός.

Α᾽θεμιτουργία, ἡ, facinus nefarium, ſcelus, ἀθέμιτος ὄργανον.

Α᾽θεμιτος, α, ὁ, ἡ ἄ, nefarius: τὸ ἀθέμιτον, nefas. ex α, & θεμιστός.

Α᾽θεμιτογαμία, illicitæ nuptiæ, ſeu illegitimæ: unde ἀθεμιτογαμίαν, illicitas contraho nuptias: ex ἀθέμιτος, & γαμέω, unde γάμος, ὁ.

Α᾽θεος, ὁ, eapon. Dei expers: ex α pr. & θεὸς, ὁ. proprie ſignif. qui ſina Deo eſt, impius: qui vel Deum eſſe non credit, vel eredens non colit: apud Soph. Ariſtoph. Luc. Plat. &c. ſeu res etiam dicitur eſſe ἄθεος, id eſt, ſine Deo, vel impia: ut γῆ ἄθεος, apud Plut. ubi nulli ſunt dii, & ἀθεότης, ἀθεότητα, apod Greg.

Α᾽θεος, ου, ὁ, Dei expers: ex α, & θεὸς.

Α᾽θεότης, ητος, ἡ, impietas; Dei exorentia, &c. Plato. Th. idem.

Α᾽θεραπευσία, ὁ, qu. d. cultus carentia: dicitur anim de re quæ inculta manet, neglectus, incultus, ſubſtantive: Plato: ex α priv. & θεραπεύω, famulor, ſervio. Th. θεράπων, miniſter, famulus.

Α᾽θεράπευτος, ος, ὁ, incurabilis, non ſerviens: ex α & θεραπεύω.

Α᾽θερισμὸς, ſeu ἀθερισμὸς, ὁ, ἡ ἄ ſpicas, ſeu ariſtas habens, vel generans: Nicand. ex ἄθη, ἀος, ὁ, ſpica, ariſta, & γείνομαι, gigno, genero, &c.

Α᾽θερὴς, inſpicatus, exacuminatus, acutus, rigidus: item, contemptus, &c. Viz. ut ἄθη ariſta, pars ſpicæ acuta, &c. Occurrit etiam ἀθερὴς, accuratus, exquiſitus. unde ἀθερίζω, accurate, exquiſita, ad unguem: Etymol.

Α᾽θερίζω, f. ίσω, ſperno, contemno, reprobo, ἀτιμάζω, καταφρονέω, parvipendo, ἐκπτύω, ἀποπτύω: Hom. Iliad. α. & lib. 7. Epigr. fit ab ἀθέρες, οἱ, ariſtæ, ſpicæ degeneres, quæ rejiciuntur, plur. maſc. Vide ſing. ἄθη, ἄος, ὁ, ariſta. unde in pl. ἀθέρες, in vetuſto dictionario ſunt ſpicæ ex area abjectæ. vide etiam ſupra ἀθερίζω, quod idem ſignificat.

Α᾽θέριζον, parvi pendcrunt, imperfect. Jon. ab ἀθερίζω, f. ισω. p. ηθέρικα. Th. ἄθη.

Α᾽θερίνη, ἡ, atherina, piſcis: Ariſta, Gazæ, apud Ariſtot. Hiſt. An. 6. 17. Euſtath. deducit ab ἀθερίζω.

Α᾽θέριξ, & per pleonaſmum literæ ν, ἀνθέριξ, ικος, ὁ, idem quod ἄθη, ariſta, vel cuſpis ariſtarum, acus, eris. Vide ἀνθέριξ. Th. eſt ἄθη. Vide.

Α᾽θέρικα, fut. ίξω, pract. χα, idem quod ἀθερίζω, quod vide: i. e. contemno. rejicio: Apol. 2. Argon.

Α᾽θερισος, ος, ὁ, ἡ ἄ, non demeſſus, qui eſt adhuc in ſpica, & neglectus, ἀμήτητος, ut Heſych. exponit. Vide ſupra ἀθερίζω, vel eſt ea α priv. & θερισός, ος, ὁ, meſſis: Th. θέρος, ους, τὸ, æſtas; item, meſſis: unde θερίζω, æſtivo, item meto, &c.

Α᾽θέρμαντος, ος, ὁ, ἡ ἄ, non calefactus, vel qui non calcfit: ex α priv. & θερμαντός, ὸς, ὁ, calefactus, a θέρμω, vel θερμαίνω, f. ανῶ, calefacio. Th. θέρω, f. θεσῶ, idem. unde θερμός, ὸ, ὁ, vel ἡ, calidus, vel calida, &c.

Α᾽θερολέγων, ſpicileges, qui ſpicas, ſeu ariſtas colligit: ex ἄθη, ſpica, & λέγω, lego, ideſt, colligo.

Α᾽θερὸς, ὁς, ὁ, ἡ ἄ, ariſtatus: ut ἀθηρὸς ſαχὸς, ariſtata ſpica: Gaza.

Α᾽θέρωμα, ατος, τὸ, tubereulum in capite naſci ſolitum, teſte Celſo, cui ſc. ſubeſt aliquid pulticulæ ſimile, unde legendum potius ἀθήρωμα, ἀπὸ τῆς ἄθηρος, pultis genere. Vide Th. ἄθηρ.

Α᾽θεσία, ας, ἡ, inconſtantia in pactis: vide ἄθεσμος.

Α᾽θεσμία, ας, ἡ, tranſgreſſio legis, παρανομία, iniquitas, ſcelus. & ἄθεσμος, idem quod ἄθεμιτος, Nonn. lege carens, exlex, de quo lex poſita non eſt: item illicitus, iniquus, &c. Unde adv. ἀθέσμως, eontra leges, inique, nefarie, illicita, &c. ἀθέσμιος, &c. εία, ex α priv. & Th. θεσμὸς, ὁ, lex, idem quod νόμος.

Α᾽θεσμόβιος, qui exlegem & injuſtam vitem degit, injuſtus, tacinotoſus: Non. ex ἄθεσμος, & βίος.

Α᾽θεσμος, ος, ὁ, ἡ ἄ, nefarius. Th. θεσμὸς.

Α᾽θέσφατος, α, ὁ, ineffabilis: ex α, & θέσφατος, q. θεόφατος, a Deo pronuntiarus. Sumitur etiam pro nefando. Sed ſæpius in bonam partem accipitur, & tum α non eſt privativum, ſed intenſivum.

Α᾽θετέω, ῶ, abrogo, aboleo, ſperno, f. ήσω. p. ἀθέτηκα. a nomine ἄθετος, ος, ὁ, irritus: ἀθετία, actio, qua aliquid irritum redditur. Ex α, & θετὸς. Hinc ἀθέτησις, ἡ, abolitio.

Α᾽θέτημα, ατος, τὸ, idem quod ἀθέτησις, impiobatio, abrogatio: legitur 3. Reg. 8. & Hierem. 22.

Α᾽θετὸς, adv. ſcelerate, impie, ἀθέμιτος; Æſchylus in Prometheo: ab ἄθετος, ὁ, ἡ ἄ, ineptus, vitandus, abdicandus, inutilis, &c. Vide ἀθετέω, ῶ.

Α᾽θεωρητὶ, adv. ſine contemplatione. & ἀθεώρητος, ὁ, ἡ ἄ, non ſpectabilis, ſub aſpectum non cadens: Ariſtot. de mundo: item improviſus, a contemplatione alienus, &c. Plutar. in Numa: unde ἀθεωρήτως, adv. q. d. non ſpectabiliter, aut inviſibiliter: apud Greg. item imperite, &c. ex α priv. & θεωρητὸς, ſpectabilis. Th. θεωρὸς, ὰ, ὁ, ſpectator, unde θεωρέω, ῶ, ſpecto, &c.

Α᾽θέως, impie, ſine Deo, adverbium a nomine ἄθεος, Dei expers.

Α᾽θηατος, non perſpicuus, non viſus; non ſpectatus, latens, occultus: ex α priv. & θατὸς, ſpectabilis: vide.

Α᾽θηλος, ος, ὁ, ἡ ἄ, uberibus inſuetus, ablactatus: qui lac non ſuxit, vel qui ubera non ſuxit amplius: ex α priv. & θηλὴ, ῆς, ἡ, papilla: Mammæ ſeu uberis apex, &c.

Α᾽θηλυς, non fœmineus, minime effœminatus, virilis: item, ἀθήλυντος, idem: ex α priv. & θῆλυς, εος, ὁ, vel ἡ, fœmineus, &c. vide.

Α᾽θλιη, q. ἀθλὴ, ea α, & θλέω. Dicitur & Α᾽θλιὰ, gen. Α᾽θλιᾶς, q. ab Α᾽θλιάς. Sic & Α᾽θληνη, ης, ἡ, ut & Α᾽θληὶς, Minerva. Forſan a תאנה teena, olea, vel a ינה tana, docens, vocali α præpoſita. Minerva ſcilicet fuit oleæ inventrix, & Dea doctrinæ. Hinc Α᾽θῆναι, ῶν, αἱ, Athenæ. Α᾽θηνᾶθεν, adv. Athenis. Α᾽θηναῖζω, Athenis. Α᾽θηναῖος, Athenienſis.

Α᾽θηνογέρων, οντος, ὁ, q. d. ſenex ſcholaſticus, qui in ſanctuta literis navare operam incipit: item, ἀθηνοθήκης. compoſita dictio, ex Α᾽θήνη, Minerva, quæ ſtudiis præeſſe dicabatur, & γέρων, ſenex.

Α᾽ΘΗΡ, ἐρος, ὁ, ariſta: hinc ἀθερίζω.

Α᾽θὴς, ῆος, ὁ, acutus.

Α᾽θήρ, ἡ, Æolice, & Attice, ἀθὴρ, idem quod ἄθηρα, ας, ἡ, pultis, ſeu polentæ quoddam genus: Dioſcor. l. 2. Athera eſt ſorbitio, ſeu medicamentum ea Zea minutiſſime molita confectum, ſeu puls triticea, aut ex alia fruge. Plinius hanc vocem Ægyptiam eſſe tradit: alii tameo ab ἄθη ariſta detivant.

Α᾽θήατος, ος, ὁ ἡ ἄ, invenatus, ſine feris, ἄθηρος, Xenoph. a venatoribna non indagatus, vel a venatore non captus: ea α priv. & θηατὸς, venabilis; a θήρα, ἡ, venatio: unde θηάω, feras venot.

Α᾽θηρος, expers venationis, Syneſ. epiſt. 105. Item, carens feris, & noaiis belluis: ut ἄθηρος χώρα, regio expers ferarum: Plutarch. ea α priv. & θὴρ, ῆρος, ὁ, fera.

Α᾽θηρία, ας, ἡ, penuria ferarum, idem Th. & comp.

Α᾽θηρολογεῖς, ὰ, ſive ἀθερολέγος, ος, τὸ πτίον τῆς ἄθηρας ἐκκλέγων & ἀνεχωνεύων, ventilabrum; quod ita dicitur; quod ſit ariſtarum pernicies, & exitium: & eſt pro ἀθηρολογίς, μετ᾽ ὀνειδ. Odyſſ. λ. ex ἄθὴρ, ἠρος, & λογεῖς, ὁ.

Α᾽θηρόβοτος ὄργανον, Sophocles vocavit; quod Hnm. ἀθηρολογεῖν, ut inquit Euſtat. at Heſyeh. dicit eſſe cochleat, quo agitatur in olla pula quædam ἄθηρ, ſive ἄθὴρ dicta: comp. eum βοτὸς, ὸ, ſeu βρωτὸς, τὸ, a Th. βράσω, f. ύσω.

Α᾽θήρωμα, idem quod ἀθέρωμα, ſcil. pultatio; ſeu nervoſa tunica, in qua pulticeus humor continetur. Vide ſupra ἀθέρωμα.

Α᾽θεσαυρίστος, ος, ὁ, ἡ ἄ, prodigus; qui nihil recondit in eraſtinum, vel qui recondi, ſeu reſervari nequit: non repoſitus in theſauro: ex α, & θεσαυρὸς.

Α᾽θλάτος, nemini mercenarius, qui nulli ſervit ob mercedem: ea α priv. & θλάω, mercede ſervio: Th. θές, τός, ὁ, mercenarius ſervus.

Α᾽θίγγω, ος, ὁ, vel ἀθίγγανος, Etymol. abhorrens a tangendo, ea α priv. & θίγγω, idem quod Th. θίγω, tan-

tango) item, nihil volens accipere, epitheton sectæ cujusdam accipere recusantis.

Ἀθικτος, ε, val ἀθιγής, ἰος, ὁ ἢ ἡ, intactus. Th. θίγω.

Ἀθίκτως, ορ, ὁ ἢ ἡ, idem, intactus: item, integer, illibatus. Th. idem.

Ἆθλ' pro ἆθλαν, pl. ab ἆθλος, ε, τό, præmium certaminis. Sed ἆθλ, ου, ὁ, est ipsum certamen. Th. ἆθλος.

Ἀθλάω, pugno, laboro.

Ἀθλέω, ῶ, certo, f. ήσω. p. ᾔθληκα: hinc ἆθλησις, εως, ἡ, certamen.

Ἀθλήματα, certamina, pl. ab ἆθλημα, ατος, τό.

Ἀθλητής, gen. pl. ab ᾔθλητής, ῆ, ὁ, luctator, Th. ἆθλος.

Ἀθλητικός, ή, όν, Athleticus, ad athletas, seu certatores, vel luctatores pertinens: unde ἀθλητικαὶ ἀγῶνες, certamina athletarum, ἀθλητικὸν σῶμα, corpus robustum & exercitatum, ἀθλητικὴ ἕξις, enrpus habitudine athletica, i. e. firma, Aristot. Inde etiam ἀθλητικῶς, adverb. athletica, xthletarum more. Plxut. pugilica & athletica vxleo, pro optime & hemissime. Th. idem.

Ἄθλιος, ε, ὁ, miser: ἄθλιαι, f. g. pl. ἀθλιώτατος, acc. pl. fupetl. Th. ἆθλος.

Ἀθλιότης, ητος, ἡ, miseria, ærumnx, & ἄθλιος, misera, & infeliciter, ærumnose, ut ἀθλίως διάγειν, Demosth. misera me habeo, i. e. δυστυχῶ, ab ἆθλος, miser, παλαίστης.

Ἀθλοθέτης, α, ὁ, munerarius certaminis præses: ab ἆθλος, vel ἄθλον, & τίθημι. Hinc ἀθλοθετέω, ludos præbeo, & ἀθλοθεσία, certaminis cura.

Ἄθλον, ε, τό, idem quod ἆθλον, e, τό, certaminis præmium, quod victori datur, vel da quo teportata est victoria. Th. ἀθλος, ου, ὁ, certamen, & ejus præmium.

Ἀθλος, ε, ὁ, idem quod ἆθλος.

Ἀθλοφόρος, ε, ὁ, victor; ex ἄθλον, & φέρω.

Ἄθολος, ου, ὁ ἡ ἡ, non turbidus, purus, limpidus: ex α priv. & θολός, ὁ, fordes.

Ἀθόλωτος, α, ὁ, ἡ, limpidus, illimis: ex α & θολόω.

Ἀθόρυβος, ε, imperturbatus: ab α, & θόρυβος.

Ἀθορύβητος, α, ὁ, impertnrbatus, tranquillus, & ἀθορύβως, adv. fine tumultu, tranquille. Th. idem.

Ἀθρᾶγενή, nomen arboris, ex qua optima igniaria fiunt: vide Theoph. Hist. Pl. l. 5. c. ult.

Ἄθρηκτος, pro ἀπόηκτος, vel ἀπόρηκτος, fi ex α priv. & θρήσσω compositum essct, fignificaret non punctus, non actus stimulis; nam Galen. xpud Hippocr. expon. θρήσσω, νύσσεται, κεντᾶται.

Ἄθρυπτος, α, ὁ ἢ ἡ, infractus, i. e. qui fractus non ast, val frangi nequit: integer, invulneratus, &c. ex n priv. & θρυπτός, fragilis: Th. θρύπτω, frango.

Ἀθρῶ, videre cupio: Snid. x Them. ἀθρῶ, intueor: Item difpicio, circumfpicio, confidero, perpendo: dednctum esse putatur x verbo θεάομαι, per fyncopen, præfixo α ἐπιτατικὸ, vel a ἀῶ, cerno, præfixo itidem n apitatico, & ὁ verso in θ. Etymol. & Eust.

Ἀθρέω, f. ήσω. p. ηκα. video, cerno, μετ' ἐπιτάσεως θεωρῶ.

Ἀθρίματα, τά, munera a cognatis missa novis nuptis, (apud Lesbios: Hesych.) sponsæ scil. præcipue, cum dempto velo, se primum retegebat sponso conspiciendam, ὅθεν τὸ ἀθρεῖν, ab intuendo. vocabantur etiam θεώματα, eandem ob rem.

Ἀθρόως, adverb. absque luctu, vel lachrymis, q. d. illugubriter, Suid. ex α priv. & θρῆνος, luctus.

Ἄθριξ, carens capillis, glaber, lævis, pilorum expers, ἄτριχος, item, ἄκουρος, incomatus: Martial. ex a priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Ἀθρίπηστος, & ἀθριπήστητος, a vermiculis non arrosus, vel exesus, nullo modo sentiens putredinem, ὁ ἡ θριπήδοτος· ex α priv. & θρίψ, πός, ὁ, vermis, (a τρίβω, tato) & ἐδεστός, edulis, esculentus: Th. ἔδω, edo, & ἔδωμαι, comedor.

Ἀθρόησαν, a. 1. part. f. g. ab ἀθροίζω, congrego, f. σω. ἀθρόησαι, pul. ἄθροισας, p. act. Th. ἄθροος.

Ἀθρόισμος, ὁ ἢ ἡ, frequens, celebris, confertus, & ἄθροισμα, ατος, τό, collatio, acervus, &c. & ἀθροιστικός, ή, όν, congregativus, collectivus, vim habens aggregandi, &c. ἕξις, ab eadem Themate: sicut etiam ἀθροιστής, οῦ, ὁ, congregator, collector, & ἀθροίσιμον, ε, τό, congregationis locus &c.

Ἀθρόον, idem quod ἄθροος, confertim, universe, summatim: item, confestim, repente, &c. Th. idem.

Ἄθροος, ε, ὁ, nullam edens vocem, nec ullum strepitum emittens, ἀθόρυβος, vel ἀπὸ θρόου, apud Suidam, sine strepitu, vel clamore: ex α priv. & θρόος, α, ὁ, clamor, proprie cum tumultuum strepitu, a θρέω, vel θρόομαι, tumultuando clamo, &c.

Ἀθρόος, ε, ὁ, confertus, repentinus: hinc ἀθρόως, confertim: ἀθρότης, ητος, ἡ, univerfitas: ἀθροίζω, congrego: ἀθροισμὸς, οῦ, ὁ, congregatio.

Ἄθρος, idem quod ἄθροος, confertus, coacervatus: item repentinus. Eust. Etym. factum est ex ἀθρόος, per Synæresin.

Ἀθρόως, adv. i. e. ὁμοῦ, πρωΐως, vide ἄθροος.

Ἄθρυπτος, ε, non fractus luxn: ex α, & θρύπτω.

Ἀθρύπτως, severe, & dure, seu austere. Th. idem.

Ἀθυμέω, ῶ, animum despondeo, f. ήσω. p. ᾐθύμηκα. hinc ἄθυμος, non animosus: ἀθυμία, ἀθυμίη, Jon. animi dejectio: ab α, & θυμός.

Ἄθυμος, q. d. absque animo, i. e. animo dejecto, anxia, Xen. Unde ἀθυμεῖν δικαίαν, deipondere animum, Isocrat. Th. idem.

Ἀθυρόμαι, ludo, lusito: idem quod sequens ἀθύρω, exponitur & σκώπτω, i. e. saltito, nempe ludendo, eaultim ludo, proprie da pueris qui foris discurrunt: ab α priv. & θύρα, janua.

Ἄθυρμα, ατος, τό, lusus puerilis, ludibrium: ab ἀθύρω.

Ἀθυράκιον, α, τό, diminutivum ab ἄθυρμα, Lucian. in Dialog. ferebat in ulnis suis ursi eatulum, ἀθυράκιον, oblectamentum suum, vel delicias suas, &c.

Ἀθυρόγλωσσος, vel ἀθυρόγλωττος, loquax, garrulus; qui est lingua effræni, blasphemus, cujus lingua nullis quasi foribus cohibetur, & ἀθυρογλωττία, garrulitas, linguæ licentia, & incontinentia, ἀχαλίνωτος γλῶσσα, linguæ effrænis indulgentia, effrænata lingux, a Suidx ponitur: ex α priv. θύρα, janua, & γλῶσσα, lingua.

Ἀθυρόμοις, α, ὁ ἢ ἡ, temere & sine delectu utens legibus, qui legibus pro sua libidine abutitur: Hesych. propria, qui leges ludos facit: ex ἀθύρω, ludo, & νόμος, lex.

Ἄθυρος, & ἀθύρτος, ε, ὁ ἢ ἡ, patens sine janua. Th. θύρα.

Ἀθυρόστομος, ε, ὁ ἢ ἡ, qui linguæ temperare non potest, proprie, cujus os nullis foribus cohibetur, aut cohiberi potest: Soph. echo sic nominatur: inde ἀθυροστομία, ἡ, oris incontinentia, loquaciras, garrulitas, &c. in Epigr. ex α, θύρα, & στόμα.

Ἀθύτω, ludo, cano, lusito: hinc ἀθύτω, 3. sing. imperf. pro ἤθυτο. forlan ab ἄθυρα, & θύω, vel a θύρα, quia foris ludi solet.

Ἄθυρτος, idem quod ἄθυρος, janua carens, nullo ostio obstructus: ut ἀθύρτου τοίχου, Plut. os affrane, quasi janitoris agens: ἀπόλυτος.

Ἄθυτος, α, ὁ ἢ ἡ, non sacrificatus, nec immolatus: Atheu. Suid. Phil. ex α pr. & tartia perf. præt. verbi θύσαι, sacrificor: hinc dicitur ἄθυτος ἀπῆλθε, i. a. abiit te divina non peracta.

Ἄθῳος, α, ὁ, ἡ, impunis, mulctam nullam passus, innocens: ex α, & θωή.

Ἀθῳόω, f. ώσω. p. ωκα. absolvo; mulcta sive pœna libero; non mulcto, innoxium facio, &c. Inde in pass. ἀθῳοῦμαι, justificor, impune fero: nnda ἀθῳούμενος, justificatus, impune ferens, in Salom. Proverb. idem. Th. inde etiam ἀθῴωτος, α, ὁ, (idem quod ἄθῳος) vel ἡ, impunis, impunitus, illæsus, &c. ἀζημίωτος. Et ἀθῴως, citra damnum, & mulctam, adv. item innocenter: Hesych.

Ἀθῳώτως, α, ὁ ἢ ἡ, imnitis; proprie, inadulabilis, qui blanditiis & affentationibus emolliri non potest: Suid. ex Epigram. scribitur & ἀθῴλοτος, ut ἀκολάκευτος, & ἀκολάκευστος, apud Hesych. ex α priv. & θωπεύω, adulor, Thama est θώπτω, idem, assentor, &c.

Ἀθώρακτος, ὁ ἢ ἡ, qui thoracatus, aut loricatus non est: item inermis. Xen. ex α priv. & θωρακίζομαι, loricor, thorace munior. Thema est θώραξ, ακος, ὁ, thorax, pectus: item pectoris vestimentum, aut armatura, lorica, &c.

Ἀθώπτως, non temulentus, non ebrius: Hipp. ὁ μὴ μεθύων, ὅθεν τὸ μὴ θωρήσσεσθαι· ex α priv. & θωρήσσομαι, loricor, armor; (Th. θώραξ,) item poto, &c.

Ἀθώως, ους, ἡ, absolutio, qua quis innocens pronunciatur: ab ἄθῳος.

A I.

Αἰ, art. præpos. ab ἡ, hæc. οἱ, art. postp. ab ὅς, quæ. αἱ, vel αἲ, heu, hei· αἰ, pro εἰ, Dor. fi. & Jon. pro ὡς, utinam.

Αἰ, vel Αἲ, hei, heu, eheu. Αἴ, ἰδquit Eust. est δυσφορικὸν, ideft, quo utimur nos aliquid acerbe significantes: Item μιμητικὸν, ideft, quo utimur alieui succensentes: ut αἲ παῖδες, hei miser. raro autem solum positum, frequenter autam geminatum reperitur, & intardum terque quaterque reperitur: ut αἲ αἲ αἲ αἲ γῆν κακὸν ἀλπίδων, apud Luc. in dial. philop.

Αἶα, pro γαῖα, ἡ, terra: in prosa, γῆ· in acc. αἶαν.

Αἰάγμα, ατος, τό, luctus, gemitus, θρῆνος. Thema est seqoens αἰάζω, vide.

Αἰ'Α'ΖΩ, lugen, lamentor, f. ξω, val σω· ab αἰ, heu.

Αἰακίδαι, gen. Jon. ab Αἰακίδης, ου, ὁ, Æacides, nom. propr. acc. pl. Αἰακίδας.

Αἰακίζω, verbero; pro quo supra, αἰκίζω, & infra αἰκίζω.

Αἰακὸς, ὁ, Æacus: ab Αἴξ, ακος.

Αἰακτὸς, ὁ, defiendus, gemitu dignus, lamentabilis, luctuosus, ex Aristoph. est verbale ab αἰάζω, f. σω, lugeo, lamentor.

Αἴας, voc. ab Αἶας, αντος, ὁ, Ajax: potest etiam esse acc. sing. ab αἶα.

Αἰ'ΑΝΟΣ, ὴ, όν, vel αἰανὴς, ἐες, ὁ, ἡ, gnavis, perpetuus: q. ab αἰάζω, vel ab αἰὼς, per Syncop.

Αἶαντ, nom. duxl. ab Αἶας.

Αἴας, αντος, ὁ, Ajax.

Αἰ'ΒΟΙ, heu, hei, dolentis, adverb. ab Heb. אבוי aboi.

Αἶγα, acc. ab αἴξ, αἶγὸς, ὁ, ἡ, capet, & capra: αἰγῶν, Dor. pro αἰγὸς, gen.

Αἰγαγρος, seu αἰγάγρος ε, ὁ, vel ἡ, caprea, capra, vel caper sylvestris: Plinio rupicapra; dicitur pro αἴξ ἄγριος.

Αἰγάθεν, adv. Dor. pro Αἰγόθεν, ex ἡ Αἰγὸς, ex τῆς Αἰγοῦς, ab Ægis.

Αἰγαίαν, pro Αἰγαίωνα, acc. sing. Ægæonem, nom. propr.

Αἰ'ΓΑ-

ΑἴΓΑΝΕΑ, ας, ἡ, vel αἰγάνεον, ε, τὸ, jaculum, tragula: ab ἄγω, & ἴαθθω: vel ἀθὸ τῆ κατὰ αἰγὸς ἴεσθαι.

Αἴγδην, adv. ſubito, impetuoſe: ab ἄϊσσω.

Αἰγέη, ης, ἡ, Jon. caprioa pellis. Th. αἴξ.

Αἰγείδης, acc. ab Αἰγείδης, ου, ὁ, Ægides. patronym. ab Αἰγεύς, έος, ὁ nom. propr.

Αἴγειος, α, ὁ, ἡ, caprinus: dicitur quoque αἴγειος. Th. αἴξ, Sed Αἴγιος, Ægæus, nom. propr.

Αἰγείπυρος, vel αἰγίπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomen, de qua Theophr. Hiſt. Pl. l. 2. c. 9. Sic dicti putant, quod capræ ejus eſu gaudeant, ſed esp. & rufus, apud Schol. Ariſtoph. quoniam ægipyrus herba florem habet rubeum, teſte Demetrio: ex αἴξ, αἰγὸς, & πυρὸς, ὁ, &c.

Αἰγείρω, τὸ, unguentum populeum, quod ex uva, quæ fructus ejus eſt, conficitur: Thema eſt ſequens αἴγειρος.

Αἰγειρίτης, ſpecies fungorum, qui in populi nigræ trunco oaſcuntur, a Th. αἴγειρος, ὁ.

ΑΙΓΕΙΡΟΣ, ε, ἡ, populus nigra: λεγὸ ἡ ἐλάτινος. procera enim arbor eſt.

Αἰγειροφόρος, ὁ & ἡ, q. d. populifer, qui, vel quæ populis abundat, ex αἴγειρος, ε, ἡ & φορὸς, ὁ, &c.

Αἰγειρών, ῶνος, locus populis conſitus arboribus, a Them. αἴγειρος, populus proprie nigra. nam alba λεύκη dicitur, &c.

Αἰγελάτης, α, ὁ, caprarius, in Anth. Epigr. q. d. capratum agitator, qui caprarum agit greſum: ex αἴξ, capra, & tertia præt. paſſ. verbi ἐλαύνω, ſ. ἐλάω. p. ηκα. ab ἐλάω, agito.

Αἴγειος, caprinus, hircinus, unde fœm. αἰγεη, quod abſolute nonnnnquam ponitur pro pelle caprina, ſubaudito ſcil. nomine δορὰ, & dicitur etiam αἰγῆ, per contractionem, (ut λεοντῆ, ελαφῆ, pro λεοντέη, ελαφέη, &c.) a Th. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγιάλεια, ἡ, Ægialea, nom. prop.

Αἰγιαλεύς, piſcator, litoreus, quaſi in litore degens: ſic &

Αἰγιαλίτης, idem, litoreus, ut αἰγιαλίτης ἄνεμος, & exp. etiam, in litore habitans, unde fœm. αἰγιαλῖτις, ιδος, litorea, ut αἰγιαλίτιδα χηλὴν, Arcitas ap. Anth. Epigr. a Th. αἰγιαλὸς, ora maritima, &c.

ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ὁ, ἡ, litus: hinc αἰγιαλίτης, ε, ὁ, litoreus: αἰγιαλεὺς, έος, ὁ, piſcator: q. ab ἄγω, frango, & ἅλς, ἁλὸς, mare.

Αἰγιαλώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, idem quod αἰγιαλίτης, & Th. idem: litoreus, vel litoralis, in litore habitans.

Αἰγίβοτος, ε, ὁ & ἡ, capris paſcendis aptus, ut Od. ν. αἰγίβοτος δ' ἀγαθὴ & βίβοτος: item αἰγιβότης, capras paſcens, vel caprarum paſtor, in Epigr. Utrumque ex αἴξ, αἰγὸς, & βοτὴ, ὁ, &c.

Αἰγίδ', acc. pro αἰγίδα, ab αἰγὶς, pellis caprina, munimentum pectoris.

Αἰγίθιον, ου, τὸ, hœdus; 1. Reg. c. 10. diminutivum ab αἴξ.

ΑΙΓΙΖΩ, & ΑΙΓΙΘΟΣ, pronuntur inter themata.

Αἰγίζω, ſ. ίσω, dilacero, dilanio, flo vehementius, & interdum διαπτῶ, divello, & tempeſtate affligo, apud Æſchyl. aliquando etiam capras paſco.

ΑΙΓΙΘΑΛΟΣ, ὁ, ἡ, parus, avis quædam, quæ apibus nocet: Ariſtot. hiſt. anim. eſt etiam herba & ſalta. ionis genus.

Αἴγιθος, α, ὁ, avis quædam, quam Gaza vertit ſalus. Ariſt. hiſt. l. 9. c. 1.

Αἰγίκτυπος, ου, ὁ & ἡ, q. d. caprierus: Epitheton Priapi, in Anth. Epigr. ex αἴξ capra: & κτύπη, ης, ἡ, crus, lora, tibia.

Αἰγικορεῖς, caprarii, qui capras ſatiant, & paſcunt; & general. aliorum pecorum paſtores; Plut. in Sol. ex αἴξ, αἰγὸς, & κορέω, ſatio, &c.

Αἰγίλιπος, excelſi, ab αἰγίλιψ, capitis inviuo, altus: ab αἴξ, & λείπω. Eſt & Αἰγίλιψ, urbs Epiri, excelſo loco ſita.

Αἴγιλος, herba quædam capris grata, Theocr. Idyll. 5. a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγίλω, Dor. pro Αἰγίλα. Eſt autem Αἴγιλος, inſula in mari Ligoſtico, Latine Capraria.

Αἰγίλωψ, & αἰγίλος, abſceſſus inter nates & oculi majorem angulum: ab αἴξ, & ὤψ, q. d. caprinus oculus; vitium oculi, quod capris fere proprium, & perpetuum eſt, Celſo teſte.

Αἰγινᾶται, ὧν, Æginenſes.

Αἰγινήϊος, ον, ὁ, (adjectivum Poet.) capris abundans: ut αἰγινήεντα ὄρεα, apud Hom. Thema eſt Αἴξ, capra.

Αἰγίνθος, idem quod αἰγίθος, ægithus avis, quæ a Gaza vocatur ſalus, &c.

Αἰγινόχω, gen. Jon. ab αἰγινόχος, ægidem tenens: ex αἰγὶς, & ἔχω.

Αἰγίπαν, ανος, ὁ, q. d. capripan; ſemicaper Pao ſic dictus, quod caprino fuerit corpore: fingitur enim fuiſſe ſemicaper, & hirci modo libidinoſus, iracundus etiam, ut teſtatur Theocr. Idyll. 5. Plutarchus ait, eum Latine dictum Sylvanum, &c. nom. compoſitum ex αἴξ, capra, & πὰν, Pan.

Αἰγιπόδης, ὰ, capripes; idem quod ſequens

Αἰγίπους, οδος, ὁ, ἡ, pedibus caprinis præditus: ab αἴξ, & πὰς.

Αἰγίπυρος, ægipytus: genus plantæ: vide αἰγίπυρος.

Αἰγὶς, ίδος, ἡ, pellis capræ. Th. αἴξ. exp. etiam procella, atque ſic eſt a Th. αἴσσω, ſ. ξω.

Αἰγίσταρ, ος, ὁ, caper juvenis; qui Latine dicitur hircus; & a Græcis etiam ἔριφος, & forma diminoutiva: ab αἴξ, αἰγὸς, ὁ, capra: & interdum ὁ αἴξ, caper.

Αἴγλα, ſeu αἴγλα μυσίλη, idem quod μυσίλη, i. e. cavata panis oſſa, in jus, aut pulmentum demerſa: ut interpretatur Pollux.

Αἰγλάντα, ſplendentem, Dor. pro αἰγλάεντα, acc. ſing. Sic αἰγλᾶεν pro αἰγλήεν. Th. αἴγλη.

ΑΙΓΛΗ, ης, ἡ, ſulgor. hinc αἰγλήεις, εσσα, ὁ, ſulgens, ſplendidus: in acc. αἰγλήεντα, pro αἰγλήεντα.

Αἰγοβάτης, α, ὁ, Dor. pro αἰγοβότης, ε, ὁ, qui capras paſcit: ab αἴξ, & βόσκω. Αἰγοβότης, idem.

Αἰγοδίφης, capti ſequus; capras perſequens: ὁ τὰς αἴγας διώκων· ex αἴξ, & διώκω.

Αἰγοθήλης, α, ὁ, caprimulgus; avis quædam a capræ uberibus ſic dicta, ex αἴξ, & θηλὴ, ἡ, mamma.

Αἰγόκερως, ωτος, ὁ, capricornus. Plut. & apud Arct. legitur gen. αἰγοκεροῦς, tanquam a nom. αἰγοκερὸς, quidam etiam ſœnogræcum, ſeu ſœnum græcum ita diei putant: ex αἴξ, & κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Αἰγοκέφαλος, α, ὁ, capriceps; i. e. caprinum caput habens; eſt & nomen avis, apud Ariſtot. de animal. ex αἴξ, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput; ſeu κέφαλος, Cephalus, piſcis e margilum genere, &c.

Αἰγόκλησις, herba capris noxia & exitiola: ex αἴξ capra; & κλῆσις, ε, ὁ, petitio: Th. κλῆσις, perdo, &c. videatur.

Αἰγονόμος, & αἰγονομὸς, caprarum ductor, ſeu paſtor; qui capras paſcit: Epig. item locus capris paſcendis accommodatus; inde etiam αἰγονόμιον, τὸ, grex caprarum, &c. omnia ex αἴξ, capra, & νέμος, ε, ὁ, paſcuum: Th. νέμω, tribuo, item paſco: inde νομὸς, paſtor.

Αἰγόπους, υχος, ὁ ἡ ἡ, ungulas habens caprinas: Epigr. ex αἴξ, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, &c.

Αἰγοπόδης, & αἰγιπόδης, item αἰγίπους, capripes, caprinos pedens habens; epithetum Panis, Faunorum, & Satyrorum, &c. ex αἴξ, & πὰς, ποδὸς, ὁ, pes.

Αἰγοπρόσωπος, caprinam habens faciem: ex αἴξ, & πρόσωπον, facies, &c.

Αἰγὸς, gen. ſing. αἰγὸς, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγοφάγος, caprivorus: caprum, ſeu caprос vorans ac edens: ſic Juno appellatur, quod capræ ipſi immolarentur: ex αἴξ, & φάγω, edo.

Αἰγόφθαλμος, ε, ὁ & ἡ, oculos habens caprinos, ex αἴξ, & ὀφθαλμὸς, oculus.

ΑΙΓΥΠΙΟΣ, ὁ, ἡ, vultur: a γὺψ.

Αἰγύπτιος, α, ὁ, Ægyptiacus. gen. pl. αἰγυπτίων. Αἰγύπτιαι, Ægyptiæ, ab Αἴγυπτος, ε, ἡ, Ægyptus.

Αἰγύπυρος, q. d. capræ triticum, herbæ nomeo, ita dictum, quod capræ ejus eſu gandeant: exponitur etiam, rufnes; ob florem iſtius herbæ rubrum, ex αἴξ, & πυρὸς, ὁ, triticum.

Αἰγυπτίζω, μ. ίσω; Egyptios imitor; item, vafre me gero, a moribus Ægyptiorum, vaframentis inlamatorum: Æſcb. item, adurere; ab Αἴγυπτος, Ægyptus.

ΑΙΓΩΛΙΟΣ, ᾶ, ὁ, ulula.

Αἰγών, ῶνος, ὁ, caprile. Αἴγων, ωνες, ὁ, oom. propr. paſtorio, apud Theocr. utrumque a Them. αἴξ, αἰγὸς.

Αἰγῶν, gen. pl. ab αἴξ.

Αἰγωνυχία, τὸ, Ægonychon, genus herbæ, ſic dictæ, quod ungulas caprinas duritia referat ejus ſemen; teſte Dioſc. l. 3. c. 058. (dicitur & ob id ſemen λιθοσπερμον,) eſt ab αἰγόνυξ, υχος.

Αἰγωπὸς, ᾶ, ὁ, habens oculos caprinos, Ariſtot. ex αἴξ, & ὤψ, oculus.

Αἴδαο, gen. Æol. ab ἄϊδης, ου, ὁ, Orcus: q. ex α, & ἰδεῖν, non video.

Αἶδε, quæ. a. nom. ὃς. maſc. ὅδε.

Αἰδέσθαι, revereri, præſ. inf. αἰδέομαι, præſ. imperat. paſſ. ab αἰδέσμαι. ſ. m. ἀσόμην. p. paſſ. ἧσται. Th. αἰδὼς. hinc αἰδέσιμος, venerabilis.

Αἴδεῖς, obſcenum, n. g. ab ἄϊδης, ους· ex α, & ἰδεῖν.

Αἰδεσταὶ, veriti ſunt, pro ἠδέσθησαν, ab ἠδέσθην, a. s. paſſ. ab αἰδέομαι· hinc αἰδέσθητι, reverere, a. s. imperat. αἰδέσθω, a. s. imperat. m. Poet. Th. αἰδὼς.

Αἰδέσιμος, α, ὁ & ἡ, in oratione ſoluta, dicitur pro Poetico αἰδοῖος, venerabilis; reverentia dignus, apud Greg. eſt dignus, qui exoret; item inviolatus, intactus; ab αἰδέομαι, ſ. έσομαι.

Αἰδεσιμότης, ητος, ἡ, verecundia, veneratio; ab αἰδέσιμος. vide.

Αἴδεσις, εως, ἡ, veneratio, reverentia; item, ut inquit Bud. venia, & miſericordia, &c. Verbale ab αἰδέομαι, venetor.

Αἰδεσὸς, ἥ, ὁ, reverentia dignus, idem quod αἰδέσιμος, ſed minus uſitatum. ab αἰδέομαι.

Αἴδηλα, gen. Jon. ab ἄϊδηλος, acc. ἄϊδηλα.

Ἄϊδηλος, arcana, acc. pl. ab ἄϊδηλος, tenebricoſne, inexpectatus; ab ἄϊδης. vel ab α, & δῆλος.

Ἀΐδηλος, obſcure; ἀφανῶς, item, ἀλεθείως. Il. φ. evanide, fluxim, latentet. Th idem, ex u priv. & δῆλος.

Αἰδήμων, ονος, ὁ & ἡ, verecundus.

Αἰδημόνως, verecunde, reverenter; idem quod αἰδέσιμος, & ab eodem Th. αἰδέομαι: unde etiam αἰδημοσύνη, μ. ύνω, veteenndiam ſervo.

Ἀΐδης, & in proſa ᾅδης, ου, ὁ, Orcus, inferi; mors; ab α, & ἰδεῖν.

Ἀΐδὴς, ους, ὁ & ἡ, & τὸ ἀϊδὲς, idem quod ἀΐδηλος, obſcurus, inſpectabilis; ἀφανὴς, ex α pr. & ἰδεῖν, video.

Ἄϊδι, dat. ſing. ab ἄϊς, ἄϊδος, pro ἀϊδῆς.

Αἰδήμων, idem quod αἰδέσιμος, verecundus, &c. & idem Th. Αἰδώμαι, ſcil. ab αἰδὼς, pudor, &c.

Ἄϊδιος, α, ὁ, perpetuus; ab ἀεὶ, ſemper.

Ἀϊδιότης, ητος, ἡ, &c. æternitas, perpetuitas; ut apud Ariſt. 2. de mundo, ἀϊδιότης τῆς ψυχῆς, æternitas animæ.

Ἀϊδίως, adv. ſempiteroe, in perpetuum; utrum-

utrumque nb αἴδιος, sempiternus, æternus; ut αἰδὶς πόνος; Hesiod. & αἴδιος δόξα, immortalis gloria, Plut. in Pet. Unde πρ.

Αἴδιον, substantive ponitur pro æternitas: hinc ἐξ αἰδίου, ab æterno, nb æνο: & ἐς αἰδίον, in æternum, in æνum: ab ἀεί derivasi solet, sicut a semper fit sempiternus.

Αἴδιος, dat. pl. Jon. f. g. ab αἰδὴς, ὑ, ὸς, tenebricosus: ex α, & ἰδῶ.

Αἴδοι, reverentiæ, dat. sing. ab αἰδώς.

Αἰδοιάρχης, ὁ, Poet. pro αἰδοιάρχος, ab αἰδοῖος, ὁτερος, pro σεβασὸς, maxime venerandus.

Αἰδοικὸς, ὴ, ὸν, ad inguen pertinens; or αἰδοικὰ φερμακα, apud Aeginet. ab αἰδοῖον, τὸ.

Αἰδοῖος, Poet. pro αἰδοῖος, venseratione dignus, revereodus, & in activa etiam signif. verecundus, &c. Item αἰδοιώδης, ες, ὁ ἡ ὸ, formam inguinis babens, inguinis speciem referens; Athen. l. 7.

Αἰδοίως, eum reverentia, & observantia; Od. τ. adv. ab αἰδοῖος, quod ab αἰδὼς, ους, τὸ, idem quod, & n Tbem. αἰδὼς, ὁῦς, verecundia, tam in bonam, quam in malam partem; item reverentia, veneratio, observantia, per quam ætate, sapientia, honore, aut aliqna dignitate antecedentes reveremur & colimus; nt apud Plut. in Solone, αἰδὼ μὴν ἄχο ἢ παλὺ φοβὲ πᾶσι, i. e. reverebantur & hnnorabant eum omnes. Item αἰδὼς, eop. & membrum genitale, inguen, pudenda; ll. β. Etymol. & Eust. τὸ αἰδὲ, dictam volum æ non videndo, ex α priv. & verbo ἰδέω, quod pudor cogat oculos avertere; unde proverb. αἰδὼς ὀφθαλμοὺς, de quo vid. Ernsm. io Chil.

Αἰδοιόπαλος, morbus pudendorum; ut sneyrinsis & priapismus, ex αἰδοῖον, τὸ, & πάλλω, ὁ, a Them. πάλος.

Αἰδοῖον, τὸ, inguen. pl. αἰδοῖα, pudenda.

Αἰδοῖος, venerandus, αἰδοίοισι, dat. pl. Jon.

Αἰδοίη, veoerauda. Th. αἰδὼς.

Αἰδομαι, idem quod αἰδέομαι, veneror, &c. pro qno ponitur; Od. S. & Plut.

Αἰδομάομαι, reveriti, dual. part. præs. ab αἰδέομαι, pro αἰδέσαμαι.

Αἰθρίη, & Ion. αἰθρὶη. vids in αἴθρη.

Αἰδὼς, ὁῦς, τὸ, reverentia, pudor; idem quod Th. αἰδὼς, pudor, &c.

Αἰδὼς, gen. sing. ab αἴδης, ὁ, Orcus.

Αἰδόσδε, ad inferos; adverbium. Th. αἴδης, Orcus.

Αἰδῶ, reverere; Imperat. ab αἰδέομαι.

Αἰδῶς, reverentiæ, gen. sing. ab αἰδὼς.

Αἴδω, gen. ab αἴδης.

Αἰδωρεῖτης, ου, ὁ, qui ad ioferos ventitat. Athen. 22. ex αἴδης, ου, ὁ, Orcus; & ῥεῖτὸς, ὼ, ito, ventito.

Αἰδώρητον, verecundam mentem habens; verecundus, Eur. in Alc. ex αἰδὼς, ἡ pudor, & ὀλὼ, mens.

Αἰδώσμαι, pudeho; idem quod αἰδέομαι.

Αἰδρείη, dat. pl. Jon. pro ἀιδρείαις, ab ἀίδρεὶη, ἡ, inscitia. Ab

Αἴδρεις, ὁ, ἡ, ν, imperitus. αἰδρείη, imperitia. dat. αἰδρείῃ, Jon. ex α, & ἰδρὼς.

Αἰδρὼς, ωτος, ὁ, inscius, imprudens, Nic. in Alex. (idem quod ἄϊδρις) inde αἰδρόωτι, inscienter, per ignorantiam; item αἰδρήτως, idem; i. e. ἀπείρως, pro quo dicitur etiam ἀϊδρὼς, ἄδεμ; ex α priv. & ἴδρις, ιος, ὁ ἡ ὸ, sciens, peritos; seo ἴδρις, ἡ scientia, peritia. Th. ἴστημι, scio.

Αἰδρόλικτος, ε, ὁ, Poet. ὁ ἡ δίκης ἄϊδρις & ἀπείρων, jutis ne justitiæ nesciun, injustus, pernicioſus.

Αἰδρυτὸν, pro ἀιδρυτὸν, instabilis, ex α priv. & ἱδρυτὸς, ὴ, ὸν, fundatus, stabilitus, Th. ἱδρύω, collocо, &c.

Αἰδὼ, pro αἰδὼ, verecundor. Th. αἰδὼς, pudor; item, αἴδω, idem quod Th. ἀείδω, canto, cano, &c.

Αἰδὼ, acc. sing. ab αἰδὼς. dnal. αἰδὼ κρύψαι, pudorem tegere.

Αἰδωνῆι, dat. sing. ab αἰδωνὴς, ἰῶ, ὁ, idem quod αἴδης, Ploto, Oreus.

Αἰδώνιος, α, ὁ ἡ ὸ, letbalis. Hesych. unde αἰδώνια, lethalia, pestifera; Suidas. Th. αἴδης, ου, ὁ, Orcus.

Αἰδὼς, invisibiliter; item ἀκαταλήπτως, imcomprehensibili modo, ab ἀίδης, idem quod ἀιδὴς, invisibilis, ex α priv. & ἰδῶ, video.

Αἰ'ΔΩ'Σ, ὁῦ, ὸς, ἡ, pudor: nb n & ἀ ἰδῶ. Pudibundus enim intueri non audet. Vid. in αἰδοῖος.

Αἰεὶ, & αἰὲν, Poet. pro ἀεὶ, semper, adv. Cret. αἰὲς.

Αἰεκυκλήτων, gen. Æol. pro αἰκυκλητῶν. αἰκυκλητῆσι, dat. Jon. pro αἰκυκλήτοις, ab αἰκυκλήτης, ου, ὁ, sempiternus: ex ἀεὶ & κυκλόω.

Αἰεναῶται, idem quod ἀεναῶται, q. d. semper nautæ: magistratus quidam apud Milesios, teste Hesychio, qui, conscensis navibus, consilia de maximis rebus agitabat procul a terra; deinde, quum tatam habebat aliquam sententiam, revertebatur, ex ἀεὶ, vel αἰὲι, semper, & ναύτης, ε, ὁ, nautn. Th. ναῦς, νεὸς, navis.

Αἰὲν, poetice, pro ἀεὶ, semper, Iliad. α. Θεοὶ αἰὲν ἐόντες. i. e. ἀεὶ ὄντες.

Αἰένναον, ὁ ἡ ὸ, æterno perfusus somno; item, æternos afferens somnos; Soph. in Oed. idem quod ἀένναος, ex ἀεὶ, & ὕπνος, somnus.

Αἰετὸς, Attice vel Jonice, aquila dicitur pro ἀετὸς; item aqnila, piscis nomen, e genere cartilagineo; apud Arist. Hist. an. l. 5. c. 5. Atque inde

Αἰετώδης, ους, ὁ, qui ex aquilarum est genere; seu aquilis similis; a Th. ἀετὸς, ὁ.

Αἰζηὸν, juvenilis: ab αἰζηὸς.

Αἰ'ΖΗΟΣ, ὴ, ὸν, pro quo & αἰζηὸς, juvenis. gen. pl. αἰζήων, q. d. ἀεὶ ζέων, qui juvenili robore viget, φῶς τὸ ἀγερὲ ἢ ἀεὶ αἰωρῶ ζέων, facta compositione ex α essitat. & verbo ζέω, quod juvenes ferveant, & ealidiores sint, atque animosiores; interdum ponitur pro ὠκὺ, seu ἀκμάζων, adjective; ut Il. π ἀείρε ἀταλὸν, αἰζηὸν τα κρατερὸν τε, juveni, & robusto; seu florenti annis, & valenti viribus.

Αἶης, gen. sing. αἴη. dat. Jon. ab αἶα.

Αἰλαιὸς, τὸ, dirum, lamentabile; grave valde, & molestum. Etym. ab αἴ, αἴ, hei, heu. item est αἰλινὸν, quia mos praodii sempiterni vice ponitur, apud eundem Etym.

Αἰλινεὺς, gen. Æol. pro Αἰλίτης, ab Αἰλίτης, nomen viri.

Αἴλινὸν, ου, ὁ, ventis expositus, flabilis: ab ἄω.

Αἶλ', quæ, pro αἶτε, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Αἰθαλίτης, ου, ὁ, suliginosus, fumosus; κονιώδης. Etym. n sequente

Αἰθάλη, ης, ἡ, suligo, savilla: est & αἰθαλὼ, q. nb αἴθω· est enim ab ustione.

Αἰθαλόεν, ου, ὁ, ardens; epith. eieadæ. ab αἴθω.

Αἰθαλόεις, ωτος, ὁ, ardens: aec. sing. αἰθαλόεντα. ab αἴθω.

Αἰθαλογαστὴρ, ὁ, fumi instar vana jactantia; Suid. inde plur. αἰθαλογαστέρια, αἱ, fumi imposturæ, ψιθυλογίαι. Etym. nb αἰθάλη, suligo, & γαστὴρ, ἔρος, ὁ, jactator, n κόμπος, ου, ὁ, ereptus, &c.

Αἰθαλόω, μ. όσω, p. ωκα, uro, comburo; Eurip. item, nigrefacio; proprie, suliginosum reddo, &c. ab αἰθάλη.

Αἰθαλώδης, suliginosus, fumens, obscurus, Aristot. in savillas convertus.

Αἰθαλωτὸς, ὁ, ὸν, ustus, combustus, Lycoph. utrumque ab αἰθάλη.

Αἰθὰν, Dor. pro αἰθὼν, gen. ab αἰθὼς.

Αἴθε, pro ἄθε, Dor. utinam.

Αἰθέοψ, οπος, ὁ, oreus, nrdens ex αἴθω, & ὄψις, ιος, ἡ, visus, &c.

Αἰθέρι, poetice, interdum pro ἐν αἰθέρα, Hom. Il. σ.

Αἰθερεμβατέω, in Epigr. per ætherem incedo, idem quod αἰθεροβατέω, ex αἰθὴρ, & βατέω (inusitato verbo, nisi in compositione) vado. Them. βαίνω, gradior.

Αἰθέρι, in æthere; adverb. ab αἰθὴρ.

Αἰθερώδης, idem quod αἰθέριος, æthereus; dicitur etiam αἰθερώδης, ὁ ἡ ὸ, τὸ, ες, idem.

Αἰθεροβατέω, idem quod αἰθερεμβατέω.

Αἰθέριος, pure & mande instar τῆς αἰθερίου, quæ terreais sunt puriora; est adv. ab αἰθέριος, ad ætherem pertinens; ab αἰθὴρ, ἔρος.

Αἰθερόδρομος, ου, ὁ, ἡ ὸ, per æthorem currens, in Epigr. ex αἰθὴρ, & δρόμος, ου, ὁ, cursus. Th. inusitatum δρέμω, idem quod τρέχω, curro.

Αἰθέτης, ητος, ὁ, ax ustione niger, vel etiam ruber; Nicand. Th. αἴθω, uro, &c.

Αἰ'ΘΗ'Ρ, έρος, έρι, ὁ, æther; ab αἴθω· hinc αἰθέριος, ætherens: αἰθεροβατέω, per ætherem vagor: αἰθερώδης, ους, ὁ ἡ ὸ, ætheris speeiem referens. v. ἰσπὶς.

Αἰθὴς, ου, ὁ ἡ ὸ, aptus combuti; vel, quod facile comburitur; Etym. item, niger.

Αἰθίοπα, ne. sing. ab Αἰθίοψ, οπος, ὁ, Αἰθιοπὶς, nce. pl. ab Αἰθιοπὰς, Æthiops: ab αἴθω, & ὤψ.

Αἰθόμενος, vel Αἰθάλεσσι, pustulæ in summa cute, ex igne, vel aliunde; ab αἴθω, uro.

Αἰθόμαι, nideo, accendor; passivum nb αἴθω, uro.

Αἰθομένοιο, gen. Jon. αἰθομένῳσι, dat. pl. præs. part. pass. ab αἴθω, nideo.

Αἰθοπα, acc. sing. ab αἰθοψ, οπος, ὁ, ἡ, ὸ, ealidus, niger: q. αἴθων τὸν ὄψιν.

Αἰθὸς, ὴ, ὸν, niger, Poet. pro μέλας.

Αἰθὼ, ὼ, τὸ, æstus, ambustum, ardor. Hesych. item πῦρ, ὁ φλὸξ, ignis & flamma, ab αἴθω, uro.

Αἰθὼς, ὼ, ὸς, exp. ardens, flagrans; idem ambustus; ab Eust. esp. ἀπὸ τῆς καπνιᾶς, i. e. in earbones reclactus; atque inde niger, unde Callim. σπαδίλιν αἰθὼ vocat einerem nigrum, n Th. αἴθω.

Αἰθὼν, dat. sing. ab αἰθωτὰ, ὰ, portiens; ab αἴθω.

Αἰ'ΘΡΑ, ας, ἡ, aeris serenitas: q. ab αἰθὴρ, aer. αἰθρος, ου, ὁ, pruina: αἰθρὸς, ὸ, ὁ, matutinus; αἴθρης, ου, ὁ, serenus. αἰθρὶη, ας, ὁ, serenus aer.

Αἰθρὶη, ὼ, eonturbo ismpestate, seu procella, Hesych. & Snid. tempestatem fero; sub dio versor, χειμάζω. Th. αἴθρα, vel αἰθρὴ, serenitas, &c.

Αἰθριηχὴς, idem est quod αἰθριηχὴτης, frigus & pruinam, vel serenitatem inducens.

Αἰθριηχὸς, ὸος, ὁ, ἡ, frigus, vel serenitatem inducens: ab αἰθρὶη, & ἠχέομαι.

Αἰθριηχὴτης, α, ὁ, idem.

Αἰθρὶης, serenus, sudus. Oppian. idem quod αἰθρὴς, Th. αἰθρὴ, vel αἰθὴρ.

Αἰθρὶη, ὁ, aer sudus & serenus, serenitas, sudum; (huic opponitur ἐμίχλη) esp. & nocturnum serenum; apud Herodot. in Euterpe, item ἐν αἰθρὶῃ exp. sub dio; apud eund. a Th. αἴθρα, ὴ.

Αἰθριάζω, ſ. άσω, sereno, sereaum redo, illustro. Aristoph. item in cœlo sereno versor; Greg.

Αἰθριάω, nocturno sereno expono; sub dio per noctem expono. Hippocr. utrumque ab αἰθρὶη, idem quod αἰθρὴ, serenitas.

Αἰθριαστέον, sub dio dormin: quod ab αἰθρὶη, & αἰτέω.

Αἰθρὶος, α, ὁ, serenus, sudus; item subdialis, qui est sub dio, seu sub aare, vel sub Jove frigido; ut apud Luc. τὸ αἰθρὶον τῆς αὐλῆς, esp. subdialis, pars

atril, item αἰθρῶδ- ἰχώ, apud Nonn. periphraſtice ponitur pro tonitru; itidem a Th. αἰθρη, ἡ. Sed. αἰθρῶδ-, exp. & frigidus; & ſic ſit ab αἰθρῶδ-, ὁ.

Αἰθρῶδ-, ε, ὁ, pruina; frigus matutinum; Od. ξ. a Suida exp. τὸ κατῶρες, atque inde αἰθρηρὸς, ᾶ, ὁ, matutinus, Heſych. Sed αἰθρὸς, ὸ, ὁ, exp. ſtans a ſerena cœli parte ventus; apud eund. omnia a Th. αἰθρη, ἡ, Jon. αἰθρη, aer ſerenus & ſudus, cui opponitur. ἀήρ; ut Il. p. ἀλλὰ σὺ ἔνθεν ὑπ' αἰθρῶδ- ὦκες ἀχαιῶν, Πειρῶν δ' αἰθρίω.

Αἰθρηγμα, iacitamentum, iocitabulum Gellio; vel ſuſcitabulum Varroni, ſomnes, & inceptivum; αἰθρησμὸς, Etym. Suidas ait de igne dici; eopoeitor αἰτησις, ὁρμησις.

Αἰθρηγὸς, violentus, impetoſus Oppian. ab αἰθρόω, ſplendeo; item ſuſcito, excitando, jacio, concutio.

Αἰθρίκης, idem quod αἰθρίκης, quod eide cum αἰθρικης.

Αἰθρικώδης, qui refert formam puſtularum, quæ αἰθρίκης (videatur) dicuntur.

Αἴθυια, ας, ὁ, mergus.

Αἰθίζω, caletacio, moveo: ex αἴθω.

Αἴθω, f. σω, p. κα, uro, accendo, fulgeo &c. hinc αἰθῶδ-, σῶδ-, τὸ, ardor. αἴθων, σῶν, ardeos, flagrans: αἰθάλη, ſaligo. αἰθαλόω, comburo.

Αἴθω, vel αἴθω, expiro, ἐκπνέω. fit ab αἴθα, αἴθη, αἴθω, αἴθω, Hom.

Αἴκ', pro αἴκα, eel αἴκε, Dor. pro ἐμοὶ, ſiquidem: & Æol. ἄκα.

Αἰκάζω, μ. άσω, coco, πολῶ.

Αἰκάλη, ης, ἡ, blanditia; Th. ſequens.

Αἰκάλλω, f. αλῶ, blandior, a καλῶ, eel a καίνω· aſſentatori enim omnia belle: hinc αἰκαλῶδ-, ν, ὁ, adulator.

Αἶκισις, (quaſi a ſing. αἶξ) esp. idem quod αἶξ, i. e. ὁρμὴ) a ſing. αἰκὴ, ἡ, motus alicujus, qui irruit, violentus impetus; Il. o.

Αἰκὴ, ῆς, ἡ, violentus motus: ab αἴκω.

Αἰκία, ας, ἡ, plaga, ecthera, injuria, quæ ſit cædendo; αἴκιον, ο, τὸ, idem q. ab ἀκὴ. Hinc αἰκίζομαι, pollor: αἰκιζόμενῶ, præſ. part. αἰκιζόμενος, ε, ὁ, pulſatio: αἰκισμὸς, τὸ, plaga.

Αἰκίζω, μ. ίσω, cædo, contumelia afficio; crucio, murilo, verberibus fœdo, &c. ab αἰκία.

Αἰκιστὸς, contumelioſus; ὑβριστὴς. Th. αἰκία.

Αἶκιον, ν, τὸ, laſio, damnum; item αἰκισμὸς & αἰκισμὸς, flagellatio, &c. Th. αἰκία, ἡ.

Αἰκιστὴς, ῆ, ὁ, ad poſſandom proclivis, contumelioſus, ſceleratus, ab αἰκίζω.

Αἰκίσσομαι, ῦ, quæ pulſat, &c. Suid. ῦ αἰκίζουσα.

Αἰλᾶ-, ν, ὁ, ceſpertinos: αἴλινα, cœna, Heſych. αἴλινον· quod ab υ, & ἰνίσμαι, quoniam ad cœnam libenter ceunitur.

Αἴκτ-, ε, ὁ, exponitur ἀπρόσιτ-, inacceſſus; ad quem perveoiri nequit; item, ingens, inacceſſibilis; na a priv. & ἰκνέομαι, venio, &c.

Αἰλάζ, turpiter, pro ἀκαίρως.

Αἴλινα, adv. Poet. pro αἰλίνως, lugubriter.

Αἰλινὸς, ῆ, ὁ, miſer, lamentabilis; θρηνητικὸς.

Αἰλουρ-, radix quædam, ita vocata, quod cari, ſeo felis ea utantur; Heſych. ab αἴλυρ-, ὁ, catus.

Αἰλουρίμορφ-, aluti (cati, ſeu felis) formam habens; ex αἴλυρ-, felis, & μορφὴ, forma.

Αἴλυρ-, ν, ὁ, felis, παρὰ τὸ αἰόλλω τὴν οὐρὰν.

Αἷμα, & αἱμὰ, ατ-, τὸ, ſanguis, cædes, conſanguinitas: ab αἴθω, per tranſlationem ſpiritus: hinc αἱματικὸς, ὴ, ὁ, ſanguineus: αἱματῶδης, idem, αἱματη, ἡ, caſis: αἱματίζω, ſanguinem elicio: αἱματία, cruento.

Αἱμαγορία, ας, ἡ, parcotatio: & αἱμαγορέω, ioſerim: ex αἷμα, & ἀγορὰ, ſatio, quaſi mortui ſatureatur ſanguine eorum, quæ illis immolantur.

Αἱματὸς, ὴ, ὁ, ſanguinoleotus, cruentatus; Eurip. cruentus; ſic, αἱματηρὸς, αἱματ-, ν, ὁ ἡ, αἱματώδης, στ-, ὁ, αἱματῶλ- & αἱματηρὸς, idem, vel ſanguineus, i. e. conſtans ſanguine, &c. omnia ab αἱμάσσω, cruento, eel Them. αἷμα.

Αἱματόλ-, cruentus; ab αἷμα, τὸ.

Αἱματώδης, color ſanguinem præ ſe ferens, concremeatum ſanguinis; Dioſc. &

Αἱματώλ-, cruenta ſuffuſio, præſertim in oculis; unde αἱματῶντες dicuntur, quibus oculi cruentati; Gal. ab αἱματόω, & ὤψ: Αἱματωπὸς, idem.

Αἱματίξασα, a. s. patt. act. f. g. ab αἱματίσσω.

Αἱματιὰ, ᾶ, ſepes, propric, inquit Suid. quæ ſpinas habet; ſic dicta, quia αἱματίσσουσι earum ſpinis, qui eas ingrediuntur; item exp. maceria, ſeu ſeptum murale: apud Herodot. l. 2. Unde

Αἱματιὰς, ᾶδ-, ὁ ἡ, ſepis, eel macerie formam habens; aut ex eadem materia factus, qua αἱματιαὶ, ſed exp. & macerioſus; apud Plat. de Leg. a The. αἷμα, τὸ, unde αἱματόω, idem quod αἱματύω, ſed ioterdum αἱματόω ſignif. cellicaado ſanguinem elicio; vellico, ita ot ſangoinem eliciam.

Αἱματόω, cruento, f. ώσω. p. ωκα. ab eodem Them. Vide io αἱματώδης.

Αἱματοεχυσία, ας, ἡ, ſanguinis effuſio: ex αἷμα, & ἐκχυσις.

Αἱμάτυ, enſis, gladios; item αἱματὶς, ἰδ, jus nigrum, quod unſatiſſimum Lacedæmoniorum erat edulium; ot ait Poll. Unde αἱματοῦς χοιρὸς, apud Athen. in teſtioum dicebatur fertum ſanguinae.

Αἱματηρὸς, ſanguinolentus, cruentus: & αἱματίζω, ſanguinem elicio; ut & αἱματικὸς, ὴ, ὁ, & αἱματώδ-, ν, ὁ ἡ, ſaogoineus, conſtans ſaoguine; ut & αἱματώδης, στ-, ὁ, idem quod αἱματηρὸς, & omoia a Them. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱμάτιον, ν, τὸ, dimioutivom, ſanguis exiguus; ſanguiculus. Th. idem.

Αἱματίτης, ε, ὁ, Hæmatites, lapidis nomen, qui ita dicitur a ſaoguineo colore; eel ab effectu, & eirtute, quod ſanguioem reprimat, Plin. Dioſc. &c. Th. αἷμα.

Αἱματοβό-, & αἱμοβό-, ut interdum αἱματοβόρ-, ſanguivorus; ex αἷμα, & βορὸς, ὁ.

Αἱματόεσσαι, cruenta, pl. onm. f. g. ab αἱματόεις, ὁσσα, ὁν· ab αἷμα.

Αἱματοποιητικὸς, ſanguificandi vim habens, & ἡ αἱματοποιητικὴ δύναμις, dicitur ipſa facultas ſanguifica; ex αἷμα, & ποιέω.

Αἱματοπότης, & αἱματοπότ-, ν, ὁ, ſanguinipota; unde αἱματοποτέω, ῶ, ſanguinem poto: ex αἷμα, στ-, & πότης, ὁ.

Αἱματόρρυτ-, ὁ ἡ ἑ, ſanguine fluens: Eurip. ex αἷμα, τὸ, & ῥυτὸς, fluidus, fluens; ab inuſit. ῥύω, idem quod ῥέω, fluo.

Αἱματοσταλὴς, ὲσ-, ὁ ἡ ἑ, ſanguinem diſtillans; Eurip. ex αἷμα, τὸ, & σταζω, fut. ξω, ſtillo.

Αἱματοσφαγὴς, ὲσ-, ὁ ἡ ἑ, ſanguinolente jugulatus; ſanguinolentam cædem habens: Æſchyl. ex αἷμα, & σφαγὴ, ῆς, ὁ, jogulatio; a σφάζω, ſeu σφάττω, f. ξω, jugulo.

Αἱματοφυρτ-, ὁ ἡ ἑ, ſaoguioe permixtus, ſanguinolentus; pro quo dicitor & αἱμόφυρτ-, idem, ex αἷμα, & φύρω, f. ύσω, pr. υρμαι, miſceo, commiſceo.

Αἱματοχαρὴς, & αἱμοχαρὴς, ὲος, ὁ ἡ ἑ, ſanguine gaudens, ſanguinarius; Suid. ex αἷμα, & χαίρω, f. χαρῶ, gaudeo.

Αἱματύω, ᾶ, for. ύσω, ſanguinolentum reddo, item, ioterficio; Hefyrh. & Etym. vide in Them. αἷμα, ubi etiam αἱματίζω.

Αἱμάττω, μ. ξω, p. χα, lanio, cruento, ſaoguine perfundo; cædo. Lucian. Th. αἷμα.

Αἱματωσις, quaſi ſaoguificatio; ſanguinis generatodi munus. Gal. verbale ex αἱματῶ.

Αἱμαφλεβοπλήσεις, al, exp. a Gal. & Dioſc. ſuppreſſiooes ſupertumeſcentis ſanguinis; alii autem eo nomine intelliguat plenas ſaoguinae, & tumeſcentes venas; ex αἷμα, ατος, τὸ, φλὸψ, φλεβὸς, ὁ, & πλῆσις, σεως, ἡ.

Αἱματώδης, ες, ὁ ἡ ἑ, ſanguinolentus, ſangoim permixtus; apud Gal. ſaguineus, ſeu ſaguine præditus; ab αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱματωπὸς, & αἱματῶδ-, & in fœm. αἱματῶπις, ſanguinem intuens; ſaoguineum, & cruentum quendam aſpectum habens, Heſych. ex αἷμα, ατος, τὸ, & ὤψ, ὠπὸς.

Αἱμάτος, ε, ὁ, exp. ſalgamarius; apud Dioſc.

Αἱμηρὸς, idem qood αἱματηρὸς, ſanguinolentus; a Th. αἷμα, ατος, τὸ.

Αἱμὶ, nisi; pro εἰμὶ. Theoct. Idyll. 5.

Αἱμοπότης, ν, ὁ, pro αἱματότης, i. e. ſanguinis potor, ſeu ſaguipotor, ex αἷμα, & πότης, ν, ὁ, potor, potatut. dicitur etiam αἱματοπότης, idem.

Αἷμνον, ου, quo excipitur ſanguis; αἱμοδόχον ἄγγος.

Αἱμοβαρὴς, ὁ & ἡ, cruentus, ſanguine tinctus; Sophocl. ex αἷμα, & βάφω, tinctura. Th. βάπτω, tingo.

Αἱμοβόρος, vide ſupra cum αἱματοβόρος.

Αἱμοδόχον ἄγγος, eas ſanguinem recipiens; ſanguinis receptaculum, Suidas ex αἷμα, ſanguis; & δέχομαι, capio, accipio, recipio, &c. ἄγγος, ους, τὸ, vas.

Αἱμοδρὸψ, ſanguinem ſitiens; vel appetens; Luc. ex αἷμα, & δίψος, ους, τὸ, idem qood thema δίψω, ας, ἡ, ſitis.

Αἱμόδωρον, τὸ, hemodorum; genus herbæ, quæ cumino, & fœnogræco ioua ſcitur; Theoph. Hiſt. Pl. l. 8. c. 8. Ubi numerator iatet morbos peſtelque aliarom herbarum, quæ ipſas ſuo complexu accaat; ut aparine, cuminum, &c. Ex αἷμα, & δῶρον, τὸ.

Αἱμόεσσχυσι, ν, τὸ, apud Hippocr. eſt quicquid in ſanguinis profluvio inducit eam toſſiendi cupiditatem, quam medici κάρχαρα appellant; & Erotianus ait αἱμόεσσχυσι eſſe Hippocrati, quæ ſimul ſaguinolenta ſunt & ſicca: componitos ex αἷμα, & κάρχαρα, ων, ὁ, aſperitas quædam gutturis, quæ inſtar granorom milii ſentitur. Gal. nam ſigo. etiam milium.

Αἱμομίατης, ου, ὁ, qui ſua ſanguine miſcetur; inceſtos, inceſtuoſus, ex αἷμα, & μιαίνω, miſtus, a μίγνυμι, miſceor.

Αἷμος, pro δαίμων, q. δαήμων, gnarus, acc. ſing. a δαίω, diſco.

Αἱμονίη, ης, ἡ, Hæmonia, Græciæ regio.

Αἱμοπτυϊκὸς, ῆ, ὁ, qui ſanguinem expuit; latius patet, quam ὁ αἷμα ἀπάγων, i. e. ſaguinem excreans & rejiciens; Plin. Morbus ipſe dicitur αἷματος πτύσις, ἡ ἀναγωγὴ, ἡ ἀναφορὰ; ideſt, ſanguinis expuitio, Plin. vel ejectio, excreatio, &c. ex αἷμα, & πτύω, ſpuo.

Αἱμορῥαγέω, f. ήσω, ſanguinem fundo: ab αἷμα, & ῥήγνυμι· hioc αἱμορῥαγία, ας, ἡ, ſanguinis eruptio.

Αἱμορῥαγικὸς, ſangoinis eruptionem patieos, Hippocr. in aphor. compoſitio eadem.

Αἱμορῥαντὸς, ſanguinae conſperſus, ſeu aſperſus, Eurip. ex αἷμα, & ῥαντὸς, ᾶ, ὁ, aſperſus; perſuſus; a ῥαίνω, f. ῥανῶ, aſpergo.

Αἱμορῥοΐα, ᾶ, ſanguinis profluvio laboro, f. ήσω. p. ῆμορῥόηκα· ab αἱμόῤῥοος, ος, ὁ, mulier, quæ menſtrus patitor: ex αἷμα, & ῥόος· hinc αἱμορῥοῦσα, præſ. part. f. g.

Αἱμορ-

Αἱμορῤῥοΐς, ίδος, ἡ, fluxus sanguinis, seu profluvium; sanguinis eruptio; Greg. ex αἷμα, & ῥοή, ἡ, vel ῥέω, ῶ, ὁ, idem quod ῥοῦς, οῦ, τό, fluxus, fluxio. a Th. ῥέω, fluo.

Αἱμορῤῥοΐς, ίδος, ἡ, Hæmorrhois dictus, quasi sanguinis fluxus, seu affluvium; scil. per venas ani; quem morbum marisca, vel marisca etiam appellant. Est & Hæmorrhois serpentis genus, ea eo dictum, quod morsu sanguinem eliciat; & dissolutis venarum commerciis, quicquid animæ est, evocet per cruorem; teste Solino: compositio eadem cum præcedente.

Αἱμορῤῥοῦς, & contracte αἱμόῤῥους, dicitur mulier, quæ menstrua patitur: sed est & idem serpens cum hæmorrhoide, &c. Vide composit. in αἱμορῤῥοΐς.

Αἱμορῤῥυγχία, vel αἱμορυγχία, rostri cruentatio; Hesych. ex αἷμα, & ῥύγχος, εος, τό, rostrum.

Αἱμός, ά, ὁ, locus urbanis densus, dumus: ab αἷμα.

Αἱμοῤῥοῦς, ὁ & ἡ, sanguinem manuens: item, manuens sanguinis missionem; Gal. ex αἷμα, & φέῤῥομαι, fugio. Item manuo, &c.

Αἱμοφόρητος, α, ὁ & ἡ, sanguine inquinatus: ab αἷμα, & φορέω.

Αἱμόφορτος, vide cum αἱματόφορτος.

Αἱμόχροος, όχρως, sanguineo colore infectus; ex αἷμα, & χρόα, ας, ἡ, color.

Αἱμύω, ῶ, idem quod αἱματόω, ῶ.

Αἱμύλος, adverb. blande: Hesiod. ab αἱμύλος, blandus.

Αἱμυλία, ἡ, & αἱμύλιον, vide in Them. αἱμύλος, pro quo etiam dicitur αἱμύλιος, lepidus, affabilis, ot αἱμύλιον λόγων, Hom. & Hesiod. Sed Them. αἱμύλος sumitur etiam in malam partem pro illecebroso, deceptor, blanditia decipiens.

Αἱμυλομήτης, ου, ὁ, blandiloquus: ab αἱμύλος, & μῆτις.

Αἱμύλος, α, ὁ, ἡ, blandus, festivus, αἱμυλίοισι, dat. pl. Jon. Hinc αἱμυλία, ας, ἡ, festivitas: αἱμύλιον, decipio: quod quidam ab αἷμον deductum volunt.

Αἱμύλος, α, ὁ & ἡ, idem quod Thema αἱμύλος, blandus, facetus, &c.

Αἱμυλομήτης, exp. etiam consultus, vafri consilii, Hom. Hymn. in Merc.

Αἱμῶ, τῆς ὀδόντος ἄλγε, dentibus duleo.

Αἱμώδεω, seu αἱμώδεσκω, obstupesco, propria de dentium stupore: q. ex αἷμα, & ὠδής.

Αἱμώδης, ους, ὁ & ἡ, idem quod αἱματώδης, sanguinolentus, sanguinis permixtus; Gal. item, sanguineus, sanguine præditus: Arist. Th. αἷμα, τος, τό, sanguis.

Αἱμωδία, ας, ἡ, dentium (proprie sanguinantium) dolor; stupor; Arist. ea αἷμα, & ὀδούς, όντος, ὁ, dans: dicitur etiam αἱμωδιασμὸς ὀδόντων talis obstupefactio dentium ob acerbitatem, velut ex immaturo pomo.

Αἵμων, pro δαίμων, ονος, ὁ, paritus: sed αἷμον, cruentus, ab αἷμα.

Αἱμώνη σῦκα, ficuum genus in Puro insula, ita dictum ob tuborem, inquit Athen. ab αἷμων, ονος, ὁ, cruentus.

Αἱματός, ά, ὁ, & fœmin. αἱματοῦσα, pro quo dicitur & αἱματώδης, sanguinarius, cruentus: proprie, sanguineum intuens: i. e. sanguineum & cruentum quendam aspectum habens; Hesych. ex αἷμα, sanguis, & ὤψ, ὠτός, ὁ, oculus. vide αἱματωπός.

Αἰτᾶ, infelicitet, pro αἰτῶς, Post.

Αἰτᾶι, pl. f. g. ab αἰτός.

Αἱτημότης, proprie cap. cujus gravis est virtus, pernicios, qui virtute abutitur eamque habet ad malos usus, Il. π. ub αἰτός, & ἀμαυρός.

Αἰνέας, & Αἰνείας, α, ὁ, Æneas, nom. prop. viri, laudabilis, gen. Æol. Αἰνείας, Jon. Αἰνέαο.

Αἰνέω, Poetice; pro αἰνῶ, laudo, approbo, &c. jota interjecto.

Αἴνεσις, εως, ἡ, laudatio, vel assensio, pro qua etiam dicitur αἰνετία, idem: atque inde αἰνέσιμος, α, ὁ & ἡ, laudabilis, laude dignus: verbalia ab αἰνέομαι, οῦμαι, pass. vel medio, ac idem act. αἰνῶ.

Αἰνετός, ὴ, ὁ, laudabilis, laude dignus, Hesych. & αἰνότος, α, ὁ, laudator, deprædicator; verbalia a sequente αἰνῶ, laudo, &c.

Αἰνέω, ῶ, laudo, approbo, assentior, f. έσω, & ήσω. p. ᾔνεκα, p. pass. ᾔνεμαι, a. s. imperat. act. αἴνεσον. αἰνέσατε, inf. αἰνέσας, part. Th. αἶνος· hinc αἰνεσις, εως, ἡ, laus.

Αἶνη, ἡ, laua, est idem ac Th. αἶνος, ὁ.

Αἰνή, ῆς, ἡ, gravis: f. g. ab αἰνός. Sed αἶνη, ης, ἡ, laus, honor.

Αἰνημὶ, pro αἴνεμαι, & hoc pro αἰνῶ.

Αἴνητα, ας, ὰ, a. s. Jon. & Poet. pro ᾔνησα, vel ᾔνεσα, verbi αἰνέω.

Αἴνητον, Jon. pro αἰνετός, ab αἰνέω.

Αἰνίοιτεν, Æol. pro αἰνέσαιμι, a. t. opt. act. verbi αἰνέω.

Αἴνιγμα, ατος, τό, ænigma, obscurus sermo: ab αἰνίσσομαι, Att. αἰνίττομαι, f. αἰνίξομαι, p. ἤνιγμαι. Th. αἶνος.

Αἰνιγματιστής, ὰ, ὁ, qui per ænigmata loquitur: ænigmatico sermone uti solitus, & gaudens; est verbale ab αἰνιγματίζομαι, ænigmatice loquor, sermone obscuro utor; ab αἴνιγμα.

Αἰνιγματώδης, ους, ὁ & ἡ, ænigmaticus, ænigmatice, i. e. obscure dictus, vel scriptus; Aristot. obscuras, ἀτρεῖς, tectus; inde etiam αἰνιγματωδῶς, adv. ænigmatica, per ænigmata; obscure, &c. ab eodem Themate.

Αἰνιγμός, ὁ, ὁ, ænigma; Athen. l. eo sæpe dicitur δι' αἰνιγμῶν, per ænigmata; obscure, apud Plat. Plut. Aristoph. &c. Th. αἰνίττομαι, obscure loquor.

Αἰνίζομαι, f. ίσσομαι, idem quod αἰνῶ, ῶ, laudo: exponitur & admiror ab Hesych. Il. ν. & ϑ. Item pro αἰνίσσομαι, pro quo & αἰνίζω, obscura significo; Eust. & Suid.

Αἰνικτός, ὴ, ὁ, & αἰνικτήριος; idem quod αἰνιγματώδης, obscurus, &c. Unde αἰνικτηρίως, obscura, ænigmatice. Suid. Soph. Æschil. &c. Th. idem.

Αἰνίσσομαι, & (Attice) αἰνίττομαι, obscure loquor, innuo, insinuo; occulte significo; ænigmare ostendo, & quasi involucro quodam verborum mentem expono; item, alludo ad aliquid; Plat. Plut. &c. Usurpatur & in passiva signif. apud Aristoph. ut χρησμὸς ἠγνώσης, oraculum obscure editum, & τὰ δ' ἠγνῶσθαι, quæ aptis ænigmatis significata sunt. Themn est αἶνος, α, ὁ, apologus, oratio obscura & figurata, (quæ & gryphus, & ænigma dicitur) præsertim quæ a brutis animantibus, aut plantis ad hominum admonitionem adducitur; testa Eustathio.

Αἰνοβακχάζομαι, graviter bacchans; horribili furore percitus; Lycoph. in Alex. ex αἰνός, ὴ, ὁ, gravis, horreadus; & βακχάω, bacchor, furora rapior.

Αἰνοβίας, α, ὁ, immani robore, & vi præditus, strenuus; Epigr. ex αἰνός, gravis, horribilis, &c. & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Αἰνόγαμος, α, ὁ & ἡ, junctus, vel juncta infelici matrimonio; ex αἰνός, gravis, difficilis, infelix, & γάμος, α, ὁ, nuptiæ.

Αἰνογένειος, terribiles malas habens; terribilis, sævus, Callim. ex αἰνός, terribilis, & γένειον, α, τό, idem quod Th. γένυς, υος, ἡ, mentum.

Αἰνόδοτειρα, dirorum malorum datrix, Orph. in Argon. ex αἰνός, horribilis, & δότειρα, datrix, fœm. a δοτὴρ, dator. Th. δίδωμι.

Αἰνόθεν, adv. a ra gravi. Th. αἰνός.

Αἰνόθυμος, ὁ & ἡ, quem male decent

Αἰνόλεκτρος, α, ὁ & ἡ, torum genialem, seu jugalem infelicem habens, idem quod αἰνόγαμος, Lycoph. Alex. ex αἰνός, gravis, infelix, & λέκτρον, α, τό, lectus. Th. λέγω, cubare facio, unde λέγομαι, cubo, isceo.

Αἰνόλυτος, ὰ, ὁ, horrendum in modum perditus, vel grave exitium inferens. Orph. Argon. aa αἰνός, horrendus, & ὄλυμι, fut. ὀλέσω, perdo; unde ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ, perditor.

Αἰνόλυκος, ὰ, ὁ, sævus, ac formidabilis leo: ex αἰνός, & λύκος.

Αἰνόλυκος, gravis, malus, seu horrendus lupus. Epigr. alt pro αἰνὸς λύκος.

Αἰνομανὴς, gravi furore percitus, ea αἰνός, gravis, & μανία, ἡ, furor. Them. μανίωμαι, insanio.

Αἰνόμορος, ο, ὁ & ἡ, infortunatus: ab αἰνός, & μόρος.

Αἰνοπαθὴς, vac. sing. ab αἰνοπαθὲς, ὲος, gravia patiens, mala perfessus, malis affectus. ab αἰνός, & πάσχω.

Αἰνοπέλωρος, valda monstrosus, immanis. Oppian. ex αἰνός, gravis, horrendus, & πέλωρος, idem quod Th. πέλωρ, ωρος, τό, monstrum.

Αἰνοπλὴξ, ῆγος, ὁ & ἡ, graviter percutiens, ab αἰνός, & πλήττω.

Αἶνος, α, ὁ, apologus, oretio proverbialis. Item laus, ab ἴαίνω. hinc αἰνίσσομαι, obscure significo: αἰνιγμός, ὰ, ὁ, & αἴνιγμα, ænigma: αἰνέω, laudo.

Αἰνός, ὴ, gravis, horribilis: a ἀνύω, abjecto ἀ, & a in ν verso. comp. αἰνότερος, superl. αἰνότατος. dat. αἰνοτάτῳ. αἰνότατα, voc. sing.

Αἰνότης, ητος, ἡ, gravitas, δεινότης. ub αἰνός, gravis.

Αἰνοτόκεια, ας, Poet. pro αἰνοτόκος, α, ὁ, quæ duritar peperit: ex αἰνός, & τίκτω.

Αἰνότοκος, α, ὁ, infeliciter natus, seu genitus, male, seu graviter editus in lucem. Hesyrh. compositio eadem.

Αἰνοτύραννος, gravis tyrannus, ex αἰνός, & τύραννος.

Αἶνυμαι, capio: αἴνυτο, Jon. pro ἤνυτο, 3. sing. imperf.

Αἰνυματὶ, injurate, citra jusjurandum; est adv. cum ι inserto, ab ἀνώμοτος, injuratus, ex ν priv. & ὄμνυμι, seu ὄμνυσι, fut. ὀμόσω, juro.

Αἰνὼν, ὼ, nomen urbis, ἄπλετον.

Αἶξ, graviter, adv. vide in αἰνός.

Αἶξ, αἰγός, ἡ, cum gravi, est capra, (sed αἴξ, Dorice cum penacuto, est procella, unde ἄελλαι,) & interdum dicitur ὁ αἶξ, caper: & αἶξ ἄγριος, apud Aristot. caper sylvestris: & αἶξ ἀγρία, Lat. capreu. Eust. volt Attico more in masc. gen. usurpari. fieri aiunt a verbo ἄλλομαι, ut sit primum ἄλξ, deinde per Synæresin αἶξ, vel ab Hebr. עז hez. Hinc αἰγώνυξ, πύξ, αἰγοβάτης, caprarius. αἰγόκερως, ωτος, ὁ, caprimanus.

Αἶξ, capra, signum cœleste: vide Proclum.

Αἴξας, irruens, a. 1. part. act. ab ἄλλομαι.

Αἰξὶς, dat. pl. ab αἶξ.

Αἰξονόμος, ους, ὁ, caprarum emptor, ὁ τῆς αἰγὸς ἀνήμενος, authore Suid. ea αἶξ, capra, & ὠνέομαι, ὦμαι, fut. ὠνήσομαι, emo, mercor.

Αἴοιον, Dor. pro αἴστα, audiena: ab ἄϝω, audio.

Αἰολάω, seu αἰολάσσω, vagor, erro, ut exp. Gal. apud Hippocr. Item αἰολέω, ῶ, idem quod αἰόλλω, variego: item verto, volvo: & exp. etiam πλανῶ, & in pass. αἰόλλομαι, varior, variegor: varius fio: ab αἰολάω autem αἰόλασσε, apud Apollon. metaph. cap. curia agitatus arar, & turbatus: item αἰολίας, ὰ, piscis est nomen, apud Athen. l. s. & omnia a Th. αἰόλος, varirgatus: & interdum varius, metaph. i. e. multiplex, implicitus, ambagiosus, Eust.

in Od. κ. alt Æolum virum fuiſſa prudentem: a quo proverbialiter dicatur etiam Αἰόλος, qui verſutus ſit.

Αἰολαῖς, ἴδος, ἡ. Poet. pro Αἰολὶς. Αἰολαΐδα, acc. ſing. ab Αἰολαΐς, ΐδος, ἡ, Æolia, nomen reginæ: Αἰολίδης, ου, ὁ, nom. viri, ab αἰόλος.

Αἰολίζω, expon. ποικίλλω, variis, variegem: item, verſute ago; item ſermone Æolico utor. Th. idem.

Αἰολόμορφος, varias gerens formas, ex αἰόλος, ἡ, & μορφή, ἡ.

Αἰόλλονται, 3. pl. præſ. paſſ. ab αἰόλλω, vario, f. λῶ. p. ωμαι. Th. αἰόλος: hinc & αἰολόω, Poet. pro αἰόλλω.

Αἰολοβαλής, varius & verſatus in conſiliis ſuis: ex αἰόλος, α, ὁ, varius, & βαλή, conſilium.

Αἰολοβρόντης, ου, ὁ, Dor. pro αἰολοβρόντος, α, qui velocia tonitrua excitat, Jovis epith. ab αἰόλος, & βροντή.

Αἰολόδειρος, α, ὁ, ἡ, verſicolorem cervicem habens; ex αἰόλος, varius, & δειρή, ἆς, ἡ, cervix.

Αἰολόερμος, α, ὁ & ἡ, variam habens entem, i. e. variegatam, ex αἰόλος, varius; & δέρμα, idem quod δέρας, ατος, τό, pellis, cutis, corium.

Αἰολόδωρος, varia donans, unde αἰολόδωρα, ποικίλα δῶρα, donum varium, conſtans ex multis rebus; ex αἰόλος, varius, & δῶρον, donum.

Αἰολοθώρηξ, ηκος, ὁ, & ἡ, vario thorace indutus: a θώραξ.

Αἰολόμιτος, varius ſoalibus: & αἰολομίτης, ου, ὁ, & Dor. αἰολομίτας, α, ὁ, ſapiens, prudens: ab αἰόλος, & μῆτις.

Αἰολομίτρης, α, ὁ, acc. αἰολομίτρην, qui mitram variè ornatam habet: a μίτρα.

Αἰολόπους, ου, ὁ & ἡ, variegatum tergum habens; Optian. ex αἰόλος, varius. & πούς, ὁ, dorſum.

Αἰολόπωλος, α, ὁ, ἡ, varius, ſeu veloces equos habens: ab αἰόλος, & πῶλος.

Αἰόλος, ου, ὁ varius, velox, ab ἄημι. inde αἰόλος.

Αἴολος, α, ὁ, nom. prop. Regis vsutorum.

Αἰολοστόμος, α, ὁ, habena os vsrium; ambiguus, & obſcurus; perplexa loquens & intricata; ſic ab Æſebylo oracula vocantur, quippe quæ varia ſenſu exponi poſſunt, & ambigue dicta eruirnent: ex αἰόλος, varius, & στόμα, ατος, τό, os.

Αἰολότροπος, ὁ & ἡ, vatiis præditus moribus: mores ſubinde mutans: ex αἰόλος, & τρόπος, ὁ, &c. Item αἰολοτρόπολος, qui eſt vatii generis: ex αἰόλος, ὁ, & φωλή, ἡ, &c.

Αἰολόφωνος, varis ſonaas; variam vocem, ſeu cantum habens; philomelæ epitheton. Oppian. ex αἰόλος, & φωνή.

Αἰολοχαίτης, α, ὁ, ποικίλας ἔχων τρίχας: a χαίτη.

Αἴων, Jon. pro ἤιων, imperf. ab ἄημι.

Αἰονάω, ſ. ήσω, aſpergo, perfundo: inde αἴονησις, perfuſio.

Αἰορνάτης, vocabulum Scythicum. Græce ſonat, ἀνδρωπίνου, virieida.

Αἰπεῖα, acc. ſing. f. g. ab αἰπύς.

Αἰπειή, ῆς, alta; etiam ab αἰπύς.

Αἰπεινός, ὁ, excelſus, in editu loco poſitos; idem quod αἰπύς, a quo venit; unde etiam αἰπήεις, εντος, ὁ, idem, altus.

Αἴπερ, Dor. pro ἥπερ, ubi.

Αἰπόλιον, α, τό, grex caprarum: ab αἰπόλος, α, ὁ, caprarius, ἀφὶ τὰς αἶγας πολεῖ· hinc αἰπολεῖν, capras paſcere: αἰπολικός, caprario dignum. Th. πολέω, & ἄξ.

Αἶπος, εος, τό, exp. altitudo, celſitas: idem quod ὕψος, apud Eurip. πρὸς αἶπος ἄρχεται, exp. in arduum tendit. nam αἶπος exp. & cacumen montis: item κάμματος, labor. Heſych. a Th. αἰπύς, excelſus.

Αἰπός, ἡ, όν, idem quod αἰπύς.

Αἰπόομαι, alte exſtructus; ab αἰπύς, altus, & δομέω, idem quod Them. δέμω, extruo, ædifico.

Αἰπύνωτος, ου, ὁ & ἡ, coraua alta gerens; Etym. ex αἰπύς, altus, & νῶτος, cornu.

Αἰπυμήτης, cujus conſilia ſunt alta & ſublimia: item, grandiloquus, apud Æſchyl. ex αἰπύς, altus, & μῆτις, εως, ἡ, conſilium.

Αἰπυόεντος, ὁ & ἡ, idem quod αἶπος, altus, excelſus; item, excelſum tergum habens; ex αἰπύς, & ὄντος, α, ὁ, dorſum.

Αἰπύς, εῖα, f. αἰπεῖα, n. αἰπύ, altus, a, um; acc. αἰπεῖαν. αἶπος, εος, τό altitudo, locus excelſus, mons.

Αἰπύτος, idem cum αἰπύς. vel poſſeſſivum ab Αἴπυτος, nom. propr.

Αἶρα, ας, ἡ, malleus, ſecuris, ab αἴρω, vel a ῥαίω, per metath. unde & ῥαιστὴρ figuiſ. & ſemen frumentaceum, ex frumenti corruptione provenians; quod Latini vocant lolium: dsnominatum etiam a ῥαίω, i. e. φθείρω, ut tradit Etym. Suidæ eſt frumenti corruptio, Heſych. vero αἶρα exp. ἀγρίας βοτάνας, herbas agreſtes, ſeu ſylveſtres. Iade αἰραιός, & αἴρινος, ε, ὁ, luliaceus.

Αἶρας, tollens, pro αἴρων, per Syncop. a. 2. part. ab αἴρω.

Αἶρε, Jon. pro αἶρε, & hoc pro ἧρε, capiebat, 3. ſing. imperf. verbi αἴρω.

Αἰρεθέντα, a. 1. ſub. paſſ. Jon. pro αἱρεθῆναι, ab αἱρέομαι. ind. ῥεθέω.

Αἱρέθη, captus eſt. a. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἡρέθη, f. r. αἱρεθήσομαι, αἱρεθείς, a. 2. part. αἱρῶ, præſ. ind. act. αἱρᾶσθαι, præſ. inf. paſſ. ab αἱρέω.

Αἱρέο, tolle, præſ. imperat. Jon. pro αἶρε, ab αἴρω.

Αἵρεσις, εως, ἡ, electio, ſecta: inde αἱρετικός, ἡ, ὁ, hæreticus, q. ab αἱρέω.

Αἱρεσιταχέω, ῶ, μ. ήσω, ſectæ ſum auctor, & αἱρεσιτάχης, vel αἱρεσίταχος, hæreſis, ſeu ſectæ auctor, a quo ſcil. iſta quæpiam, vel hæreſis initium capit; ab αἵρεσις, & ἀρχή.

Αἱρεσιώτης, hæreſis, i. e. ſectæ propugnator; qui pro ſecta, vel hæreſi pugnat; Philo de vita Moſ. lib. 1. ex αἵρεσις, & μάχη, pugna.

Αἱρέσιμος, ſapi aptus; verbale ab αἱρέω, capio.

Αἱρεσιώτης, & fœm. αἱρεσιῶτις, idem quod αἱρετικός, hæreticus. Paud.

Αἱρέτης, α, ὁ, electot, unde αἱρέτις, ἴδος, ἡ, electtix; Sapient. 8. Item, αἱρετός, ἡ, ὁ, eligendus præ aliis; q. d. eligibilis, optabilis. Ariſtot. Item, electus, delectus, ſrentus, ut αἱρετοὶ δικασταί. Verbale ab αἱρέω, eligo.

Αἱρετέος, eligendus, verbalis ab αἱρετός, qui ſapit. quod ab αἱρέω.

Αἱρετίζω, deligo, optabile judico, complector: exp. & ſectæ hæreticorum adhæreo, Suid. ut & αἱρετίζομαι, eligo, potius duco, malo: unda αἱρετιστής, ἡ, ὁ, exp. qui ſectam aliquam ſuſcepit: item ſectator, qui partes alicujus ſequitur, Polyb. Item αἱρετικός, ἡ, ὁ, qui eligit, aut qui aprus eſt ad eligendum, & paſſivs etiam, qui deligitur, ut αἱρετικὸν συμβόλαιον, ſub conditionaa factum. apud Eccleſ. Scripsores ſic dicitur, qui a recepta ſaaa doctrioa aberrat, ut contemptu Dei, & Eccleſiæ ipſius judicio, ia ſsatentia permanſat, & Eccleſiæ soaeordiam vinlst: ab αἵρεσις, quod exp. expugoatio, ut αἵρεσις πόλεως, apud Thue. Item electio, optio, ut αἵρεσιν δώσω, optionem dare: & dicitur etiam αἵρεσις στρατηγῶ, electio, vel electio Imperatoris. Item snaditio, ut κατὰ αἵρεσιν, bonis conditionaibus, in Paud. Item idem eſt etiam quod γνώμη, aaimus, hoc eſt voluntas, & propoſitum, apud Polyb. ſed exp. & ſecta, dogma: noanulli, quum de Philoſophia dicitur, exp. opinio ds aliquo dogmate firmata, hæreſis, ut apud Gal. μεθοδικὴ αἵρεσις, & ἰατρικὴ αἵρεσις· item apud Eccleſ. Scriptores αἵρεσις, hæreſis, uſt dopma Orthodoxæ fidei aon conſonum, &c. Omoia a Them. αἴρω, ἄομαι.

Αἱρεσιώτης, ου, ὁ, princeps ſectæ, ſeu auctor; vel partium fautor, &c. Verbale ab αἱρεσιάζω.

Αἱρετεῖ, habitabit, Gen. 30. 20.

Αἱρετίζω, aligo, f. ίσω. p. ικα. ab αἱρέω.

Αἱρετώτερον, optabilius, compar. ab αἱρετός. Th. αἱρέω.

Αἱρέω, caplo, eligo. f. ήσω. p. ῆρκα. f. 2. ἑλῶ. paſſ. præſ. αἱρέομαι, p. paſſ. ῆρημαι, σαι, ται, a. 2. m. εἱλόμην, ſubaudiaai. inf. ἑλέσθαι. αἱρῇ, ceperit, 3. præſ. ſub. αἱρέω, ceperat, pro ἥρκει, Jon. αἱρέεσκε, 3. pl. perf. act. αἱρήκεμεν, f. e. act. ἕλω, a. a. αἱρέσθε. pl. s. αἱρέσθαι, 3. pl. præſ. paſſ. αἱρέωνται, ο, præſ. part.

Αἱρεπτείχης, vel αἱρεστείχης, εος, ὁ, murorum captor; ex αἱρέομαι, & τεῖχος, εος, τό, murus.

Αἱρεσιός, ὁ, ὁ, & αἴρεος, α, ὁ, e loho confectus, &c. Vide in Them. αἶρα.

Αἱρόπνον, τό, cribrum rarum, ſeu incerniculum; ſic dictum διὰ τὸ αἴρειν τὸν πίνον, inquit Ety. ab auferendo ſordes; ex αἴρω, tollo; & πίνος, α, ὁ, ſordes.

Αἴρος, α, ὁ, exp. cui perperam, vel inauſpicato nomen Iri indirum eſt, ut Od. σ. Ἶρος ἄιρος, ex α priv. & Ἶρος, ὁ.

Αἴρω, tollo, in dubio relinquo, porto, bajulo, f. ἀρῶ, p. ἦρκα. a. 1. ἦρα, 2. pl. ἦραμεν. ἄρω, a. 1. imperat. act. ἆρον, ρε, ρω, a. 1. ſub. ἄρωμι, ωσιν, part. ἆρμαι, p. paſſ. ἤρθην, a. 1. ἄρθητι, ήτω. imperat. αἴρεσθαι, f. s.

Αἰσάδης, εος, ὁ & ἡ, lulio plenus, ſeu permixtus lolio, loliaceus. Theoph. ab αἶρα, lolium.

Αἴδης, ου, ὁ, Oreus, Pluto, Αἴδης; item imbecillis, nam ἴς virtutem ſignificat, & αἴς, ὁ μὴ βλεπόμενος. Suid.

Αἷς, quibus, dat. pl. ab ἥ, quæ.

Αἷς, & αἵσι, Æol. terminationes a. 2. part. act. ut pro τύψας, τύψασι, dicunt τύψαις, τύψαισιν, & ſic in aliis.

Αἶσα, ης, ἡ, fatum, ſors, Parca: (inde αἴσιος, & αἰσιμος,) q. κατὰ ἶσα, vel διὰ ἶσα. vel a δαίω, divido. Item officium.

Αἴσιμος, ramus lauri, vel myrti. Heſych. & Etym. uſt & avis cujuſdam nomea.

Αἰσάλων, ὁ, accipitris ſpecies.

Αἰσάομαι, Dor. pro ἄσομαι, & hoc pro ἄσημαι, f. m. verbi ἄδω, eano.

Αἴσηπος, nomen fluvii.

Αἰσθάνομαι, ſtatio, f. αἰσθήσομαι. p. ῆσθημαι. a. 2. m. ἐσθόμην. ſub. αἴσθωμαι. 3. pl. αἰσθῶνται. αἰσθοντο, opt. part. αἰσθόμενος. Hinc αἰσθητός, αἰσθητὸς, ſenſibilis: forſan ab αἰσθέω.

Αἰσθέσθαι, a. a. inf. m. ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθημα, ατος, τό, ſenſus, ipſe ſentiendi actus. Ariſtot. Item, αἰσθητικός, ἡ, ὁ, ſentiendi vim habens, ſenſu præditus, ſenſibilis, &c. & αἰσθητὸς, q. d. ſenſibiliter, ita ut ſenſu pereipiatur. Plut. omaia ab αἰσθάνομαι.

Αἴσθησις, εως, ἡ, ſenſus: αἰσθητήριον, ου, τό, ſentiendi inſtrumentum: metaph. facultas intelligendi: ab αἰσθάνομαι.

Αἰσθητὸς, ὴ, ὸν, ſenſui, ut αἰσθητὸς ἀκοὴ, & αἰσθητὸς ἀκοὴς, ſonus audiendi, exp. & ſenſio, ſeu ipſa actio, vel paſſio ſentiendi, ut αἰσθητὸν λαμβάνω, exp. ſenſu affici alicujus rei, vel rem aliquam ſentire, & dicitur διαφέρειν τῶν αἰσθητῶν τινος, qui non ſentit hoc, vel illud: item αἰσθητὸν reddidcrunt etiam quidam cognitionem, notitiam, intelligeatiam, judicium.

Αἰσθητὴς, ἡς, ὁ, exp. ſenſilis, ſenſibilis, ſub ſenſum cadens, qui ſenſu percipi poteſt: ut αἰσθητὴς ἀκοὴ, ceteos ſub ſenſum aurium: unde usur. plur. αἰσθητὰ,

Cicero interp. ſenſus moventia ; αἰσθητὰ & νοητὰ opponi ſolent : atque inde adv.

Αἰσθητῶς, vide in αἴσθημα.

Αἴσθω, pro αἴω, audio : item pro ἀσθμαίνω, exſpiro.

Αἰσιᾶν, Dor. gen. pl. ab αἶσα.

Αἰσυμία, ας, ἡ, diviuatio, vaticinium, μαντεία : item, ἀρχεῖον, officium, quod decet, Suid. nb αἶσα, Etym.

Αἴσιμος, α, ὁ fatalis : ab αἶσα.

Αἰσιμόω, f. ώσω. p. ωμαι, infumo, impendo.

Αἴσιος, α, ὁ, ἡ, fauſtus : nb αἶσα.

Αἰσιόω, ῶ, fut. ώσω, & αἰσιώσομαι, ῶμαι, auſpicatum, ſive fauſtum reddo, auſpicium accipio, boni omiuis gratia aliquid ago, &c. inde atiam αἰσίως, fauſte, auſpicare : item decentet, πρεπῶς, δεξιῶς. Euripid. utrumque ab αἶσα.

Αἰσιπίδης, ου, ὁ, filius Aeſonis.

Αἴσονται, canent, f. 1. m. ab ἀείδω, pro ἀείσω.

Αἴσσω, idem quod ἄσσω, inæqualis, impar, &c. ex α privativn & ἴσος, æqualis.

Αἴσσοντο, 3. pl. imperf. paſſ. ab αἴσσω.

Αἴσσω, f. ξω. p. χα, ruo, proſilio, cum impetu feror : hinc αἰγδὸν, adv. impetuoſe. αἴξασα, a. 1. part. f. g. πίκ. θω, a. 2. ind. paſſ.

Ἄϊσσω, dicitur etiam pro αἴσσω, irruo : unde ἄϊξω, irruam, & ἤϊξα, irrui, & μετὰ ἤϊξα, exp. fruſtra labotavi, apud Eurip.

Αἰσυμνᾶ, ᾶτος, ὁ, torrie, tirio ; vel incenſor, qui incendit. Oppian. ab αἴθω, uro, incendo, unde paſſ. αἴθομαι, uror, ardeo.

Αἴσ⊙-, α, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt, obſcurus, incertus : ex α, & ἴσημι. hinc αἰσώθητον, n. 2. ind. peſſ. avanuerunt.

Αἴσω, ῶ, f. ώσω, exp. memoriam alicujus aboleo, facio, ut de aliquo nec ſciti quippiam, nec cognoſci queat : deleo, extinguo, i. e. ἀφανίζω, ab αἴσ⊙-, ὁ.

Αἴσων, ονος, imperitus, inſcius ; ἄπειρος, ἀνεπιστήμων, ea α ptiv. & ἴσων, ονος, ὁ, ἡ, ſcens, peritus.

Αἰσυμνᾶτ-ης, ου, ὁ, adoleſcene, valda robuſtue : ex α epitat. & σύω, tuo. Alii pro decene, moderetue, ab αἶσα, officium ; alii ab αἴσσω derivari malunt.

Αἰσυήτης, idem quod αἰσυμνήτης.

Αἰσυλοεργ⊙-, qui neſaria & flagitioſa perpetrat opera ; ex ἔργον, opus, & ſeq.

Αἴσυλος, α, ὁ, iniquus, neſarius : ab αἶσα, unde & αἰσυλ⊙- hoc per epenthelin Φ υ, illud Φ ι.

Αἰσυμνάω, ῶ, regno, impero, Eurip. Inde αἰσυμνητῶν, ας, ἡ, Regia poteſtas ; & αἰσυμνήτης, ⊙ου, ὁ, Regina ; a ſequente

Αἰσυμνήτης, α, ὁ, vel αἰσυμνητ-ὴς, ῆ, ⊙-, certaminie præſes & curator : ⇒ὸ τὰ αἴσιμα νέμειν, vel αἴσιον ὑμεῖν. A שמנים magnates quidam αἰσυμνήτας dictos volunt.

Αἴσχεσσι, dat. pl. ab αἰσχ⊙-.

Αἰσχέω, ῶ, fut. ήσω, dedecoro, infamo : unde αἴσχεσις, dedecoratio, dedecue ; &c. utrumque ab αἰσχ⊙-, εος, τὸ, probrum.

Αἰσχημοσυνὴ, idem ac Th. αἰσχος, ους, τὸ, infamia, ignominia, Ezech. 16.

Αἰσχίνης, ου, ὁ, Æſchines, oratot Græcue.

Αἴσχιστος, turpiſſimus, &c. vide αἰσχρός, turpis, a quo derivatur. ponitur etiam adverbialiter, αἴσχιστα, turpiſſime, fœdiſſime, &c.

Αἰσχίων, ονος, ὁ & ἡ, tutpior, &c. Vide αἰσχρός.

Αἴσχος, ους, τὸ, turpitudo, probrum : nb α, & ἴσχω : nemo enim αἴσχος habere velit. Hinc αἰνυχρός, αἰσχρότης, αἰσχύνη, αἰσχύνω, αἰσχυντος.

Αἰνχρύνω, υνος, ὁ, & ἡ, turpie. Epigt. ab αἰσχρός.

Αἰσχροεπὴς, ῆ, turpia loquor ; ex αἰσχρὸς, & ἔπος, verbum.

Αἰσχροεπὴς, ους, ὁ & ἡ, turpin loquene.

Αἰσχροκερδία, turpie lucri comperatio ; dicitur & αἰσχροκερδεία, ſordidi quæſtus aviditas ; unde αἰσχροκερδέω, turpiter lucram facio, &c. a ſequente

Αἰσχροκερδὴς, ους, ὁ, ἡ, deditus turpi lucro. αἰσχροκερδῶς, adv. ex αἰσχρὸς, & κέρδος.

Αἰσχρολογέω, turpiter loquor ; a ſequente

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, turpiloquium ; ab αἰσχρολόγος, ου, ὁ, turpiloquue : ex αἰσχρὸς, & λόγος.

Αἰσχροπρεπὴς, turpia perpetrane, fœdue ; unde αἰσχροπρεπῶς, ἡ, turpe & flagitioſum facinus ; & αἰσχροπρεπέω, ago, vel facio turpia, &c. Omnia ex αἰσχρὸς, & πρέπω.

Αἰσχρορήμων, turpiloquus, obſcœna loquens. Poll. Unde

Αἰσχρορήμοσυνη, turpiloquentia : ex αἰσχρὸς, & ῥῆμα, τὸ.

Αἰσχρὸς, ὸν, ὸν, turpie, e : dat. pl. Jon. αἰσχροῖσι. compar. αἰσχρότερος, vel αἴσχιος. ſuperl. αἰσχρότατος, vel αἴσχιστος. Hinc αἰσχρότης, ητος, ἡ, obſcœnitae : αἰσχρορήμοσυνη, ης, verborum obſcœnitas : ab αἰσχος.

Αἰσχρουργέω, ως, ἡ, fœdum faciuus.

Αἰσχρουργὸς, turpiter agene.

Αἰσχρυργέω, fœde, vel turpiter ago ; omnia ex αἰσχρὸς, & ἔργον.

Αἰσχρῶς, fœde, turpiter ; adverbium, ab αἰσχρὸς, turpie.

Αἰσχύνω, præſ. imperat. paſſ. Jon. ab αἰσχύνομαι, me pudet. Th. αἶσχος.

Αἰσχύνη, ης, ἡ, pudor. Th. αἶσχος.

Αἰσχυνθείην, a. e. opt. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυνθήμεν, Jon. & Dor. αἰσχυνθέμεν, pro αἰσχυνθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι.

Αἰσχυντέον, verecundandum eſt. αἰσχυντηλὸν, τὸ, quæ parant verecundiam.

Αἰσχυντηλία, ας, ἡ, & αἰσχυντία, ἡ, verecundia, pudor. omnia ab αἰσχύνω, pudefacio.

Αἰσχυντηλὸς, verecundue : ab αἶσχος.

Αἰσχυντὸς, verecundus, pudendus ; unde compar. αἰσχυντότερος, verecundior. Plat. ab αἰσχυντὸς, vel αἰσχύνω.

Αἰσχυντὸς, ὴ, ὸν, pudendue. ab αἶσχος.

Αἰσχύνω, pudefacio, contemno, f. ὔνῶ. p. ἤσχυγκα & p. paſſ. ἤσχυμμαι. a. 1. ἠσχυνθὸν, f. e. αἰσχυνθήσομαι. ab αἶσχος.

Αἴσωπος, ου, ὁ, Æſopus fabulator : hinc

Αἰσώπιος, Æſopicue.

Αἴτας, ου, ὁ, Dor. pro αἴτης.

Αἴτε, Dor. pro ἤτε, vel ∈, ſive, vel.

Αἴτει, præſ. imperat. 2. ſing. ab αἰτέω, αἰτεῖν τινα, rogare aliquem.

Αἰτὲ, Dor. & Æol. pro αἰτεῖ· hoc vero Att. pro αἴτει, peta. Hinc αἰτέμμενος, pro αἰτούμενος. Th. αἰτέω.

Αἰτέω, ῶ, peto, poſtulo, f. ήσω. p. ἤτηκα, a. 2. ἤτησα, imperf. paſſ. ἠτεόμην, ἠτέμην, ἐῦ, ῦ, ἐῦτο, ῆτο. p. paſſ. ἤτημαι. hinc αἴτημα, & αἴτησις, εως, ἡ, petitio : f. 2. paſſ. αἰτηθήσομαι. Ab α epitatico, & τέω, quæro.

Αἴτημα, ατ⊙-, τὸ, & αἴτησις, εως, ἡ, poſtulatio, poſtulatum.

Αἴτης, ου, ὁ, mendicus, i. e. ἐπαίτης. omnia n Th. αἰτέω, ῶ, f. ήσω.

Αἴτης, ου, ὁ, ponitur inter Themata.

Αἴτημι, pro αἰτέω, apud Euſt. ea Pind.

Αἰτῆς, 2. ſing. ſub. act. αἰτήσατε, n. e. ſub. a. pl. ab αἰτέω.

Αἴτης, ου, qui amatur libidinoſe ; ab ἄω, ὁ ἐπιτέλων τὸν ἔρωτα τῷ ἐρωτᾷ.

Αἰτῆσαι, a. 1. inf. αἰτήσατε, part. f. g. ab αἰτέω.

Αἰτητὴς, ῆ, ὁ, petitor, poſtulatur. Suid.

Αἰτητὸς, ὴ, ὸν, petendus, qui peti debet, vel poteſt ; & αἰτητικὸς, ὴ, ὸν, petax, i. e. propenſue ad petendum ; flagitator, & procax, apud Ariſtot. omnia ab αἰτέω, peto.

Αἰτία, ας, Jon. αἰτίη, ἡ, cauſa, ratio, culpa, criman. Hinc αἰτι⊙-, qui eſt in cauſa : ἀναίτι⊙-, cnuſam non habens : quidam ab ἄτη ducunt.

Αἴτιαμα, ατ⊙-, τὸ, culpa, crimen, Luc. c. 23. Act. Apoſt. & quod αἰτία, & ἔγκλημα, criminatio, accuſatio ; n ſequenta

Αἰτιάομαι, ῶμαι, cauſam attribuo, accepeum fero, fut. ιάσομαι, præſ. inf. αἰτιᾶσθαι. p. ήτιαμαι. Exp. & accuſo, culpo, criminor : ab αἴτι⊙-, ὁ. Item αἰτιατ⊙-, vide in αἰτιάζω. Exp. & culpæ affinie, culpandus, accuſendue, qui culpari debet ob rem aliquem, utpote ejue autot. Il. γ. ab Euſt. exp. ſone, vel pene, & ſupplicio dignus : & ſic eſt n Th. αἰτία, ᾶ, culpa, cauſa.

Αἰτιάτης, ου, ὁ, accuſatio, querela contta aliquem, litis principium ; ab αἰτιάομαι.

Αἰτιάζω, μ. ιάσω, peto ; αἰτιάζομαι, expoſtulo. Xenoph. Αἰτιατέον, accuſandum eſt, cauſa dicenda eſt. Theophr.

Αἰτιατὸν, cauſatum ; a cauſa, vel nb authore orrum ; Th. αἰτία, quod etiam in maſc. uſurpatur ; αἰτιατὸς, cauſatus ; ex alio tenquam a cauſa procedene.

Αἰτιατικὸς, ὴ, ὸν, criminatorue.

Αἰτίζω, μ. ίσω, idem quod αἰτέω, peto, mendico. Hom. Od. ρ. & τ. & ponitur pro αἰτέω.

Αἰτιολογία, ας, ἡ, cauſæ redditio. Th. λέγω.

Αἰτιολογέω, & αἰτιολογέομαι, cauſor, cauſificor, cauſas ago ; cauſam reddo.

Αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν & ἡ, rationalis.

Αἰτιολόγ⊙-, qui ſequitur rationem, & utitur probationibus ; vel qui rationem reddit ; ex αἰτία, & λόγ⊙-, ratio.

Αἴτιον, ν, τὸ, ſubſtant. cauſa, ratio ; item, culpe, accuſatio ; idem quod Th. αἰτία.

Αἴτι⊙-, α, ὁ, fœm. αἰτία, neut. αἴτιον, qui, vel quæ, vel quod in cauſa eſt ; cnuſa rei alicujne ; auctor. Ariſtoph. in Plut. unde compar. αἰτιώτερ⊙-, qui magis eſt cauſa, vel in cauſa, & ſuperl. αἰτιώτατ⊙-, qui meaime eſt in cauſa, præcipuus auctor.

Αἰτιῶνται, pro αἰτιῶνται, culparrur, præſ. opt. paſſ. 3. pl. vel Jon. pro ἠτιῶντο, imperf. paſſ. ab αἰτιάομαι.

Αἰτιώνς, ⊙ου, ὁ, ἡ, cauſalis : αἰτιῶσες, n. pl.

Αἶτις, ας, ἡ, Dor. pro Αἴτνη. ὄρ⊙- Σικελικὸν πυρφόρον· ⇒ὸ τὸ αἴθω.

Αἰτ⊙-, Dor. pro τίλλ⊙-, manſio.

Αἰτωλὸς, ὴ, ὸν, Ætolue : Αἰτωλοὶ, nom. pl. Αἰτωλοῖσιν, dat. pl. hioc Αἰτωλ⊙-, ου, ὁ, Ætolus, patronym.

Αἰτωλὶς, ῖδ, ὁ, tecto ſcommate, ponitur pro αἴτης, i. a. ἐπαίτης, n Th. αἰτέω, ut Euſt. annotat. Od. ξ. alioqui nomen eſt proprium.

Αἰτώμεθ, ſ. pl. præſ. ſub. act. αἰτώμεθα, ſ. pl. præſ. ſub. paſſ. ab αἰτέω.

Αἴφνης, ab adv. ſubito, repente. ex ἄφνω. per Syncop. pro ἀφανῶς, per Apocopru Φ ς. ab ἄφανὸς.

Αἰφνίδιον, adverb. ſubito ; pro αἰφνιδίως, nominaliter tamen etiam uſurpatur ; τὸ αἰφνίδιον, quod repentinum eſt. Thuc. Plut. in Numa.

Αἰφνίδι⊙-, ν, ὁ, repentinus : hinc αἰφνιδίως, adv. repente : ab αἴφνης.

Αἰχθῆναι, adigi, a. 1. inf. paſſ. ab ἄγω.

Αἰχθῆτω, a. 1. paſſ. indic. a verbo ἀίσσομαι, ax quo infin. ἀϊχθῆναι, pro ὁρμηθῆναι, & ἀϊχθῆτω, pro ὁρμάσθω, ἐνιπᾶς.

Αἰχμάζω, pugno, vibro : nb αἰχμή.

Αἰχμάσσω, idem.

Αἰχμαλωσία, ας, ἡ, vide in αἰχμάλωτ⊙-.

Αἰχμαλωτικὸς, manciparius, ſervitie : ab cod. αἰχμάλωτ⊙-.

Αἰχμάλωτ⊙-, ου, ὁ, captivue : & αἰχμαλωτὸς, ἤ⊙-, ἡ, captiva ; q. d. τῷ αἰχμῇ ἁλωτὸς, quod ab ὑλίσκω. Hinc αἰχμαλωσία, ἡ, captivitne : αἰχμαλωτάζω, captivum duco, f. άσω. p. ἠχμαλω-

τάκα-

Digitized by Google

τδκα. Αἰχμαλωτίζω, captivum abduco, f. ίσω. p. ικα. p. paſſ. ἠχμαλώτισμαι. f. l. αἰχμαλωτισθήσομαι.

Αἰχμητής, οῦ, Dor. pro αἰχμητής. & αἰχμήτης, geu. Dor. Bœo. & Æol. pro αἰχμητ.

Αἰχμή, ῆς, ἡ, cuſpis: αἰχμῆς, dut. pl. Jon. pro αἰχμαῖς. ub εἶσαν, vel ϖῆχι τὸ αἷμα χέων.

Αἰχμητά, voc. ſing. αἰχμητάων, gen. pl. Æol. ab αἰχμητής, οῦ, ὁ, bellator. acc. αἰχμητάω. Th. αἰχμή.

Αἰχμητής, bellatrix, baſtæ perita. Th. idem.

Αἰχμίον, haſtile, telum, haſta; τὸ δόρυ. Heſych. Tb. idem.

Αἰχμολέτης, pro αἰχμάλωτος, Methodius: legitur & Αἰχμεδέτης apud Heſych. & dedueuot ax αἰχμή, & δέω, quia captivi vinciri ſoleut.

Αἰχμοφόρος, ὁ, idem ac δορυφόρος, miles haſtatus; ex αἰχμή, & φέρω.

Αἶψα, & αἶψ', adv. ſtatim, celeriter.

Αἰψηροκέλαθος, ου, ὁ, ἡ, celeriter viam conficiens, epithaton Borem: ex αἰψηρός, pro λαιψηρός, velox, quod ub αἶψα & κέλαθος.

Αἰψηρός, pro quo etiam dicitur λαιψηρός, ᾶ, ὁ, celar, citus, velox, a Th. αἶψα, cito, continuo.

Αἴω, Poeticum eſt, & ponitur iuter Themata, audio: quaſi ab ἄω, ſono. uade αὔω, part. præſ. ſed exp. & ἀύτμενος, exſpiro, in qua ſiguif. derivatur ab ἄω.

Αἰών, ῶνος, ὁ, ævum, muudus, ſæculum: q. ἀεὶ ὤν. Item iu ſ. g. ἡ αἰών, vita. Hioc αἰώνιος, ε, ὁ, ἡ, æternus: αἰωνίζω, æternum reddo: δυσαίων, ονος, ὁ, ἡ, cui æruumoſa eſt vita: ἄλαιων, qui beatam vitam degit.

Αἴων, ονος, ἡ, Dor. pro ἠών, litus: q. a. p. m. ἤω, verbi ἤμι, eo.

Αἰωρέω, fut. ήσω. p. ηκα. ſurſum tollo.

Αἴωσις, εως, ὁ, exultatio, oſcillum: a αἴωμι, per pleouaſmum ϝ α.

Αἰώρα, exp. ἡ κρεμᾶσθαι, h. e. vas penſile, apud Plat. in Phædone: item geſtatio, vel penſilis exercitamauri genus, ut ſuut lecti penſiles, quibus ægroti utuntur, Plut. oſcillum: itsm ἀγχόνη, i. e. ſuſpendium, vel ipſe funis, quo quis ad ſuſpendium utitur: item exp. ὕψωσις, ἔπαρσις, i. e. elatio, exaltatio, Suid. & Euſt. aſt u Tb. αἰωρέω, ῶ, in ſublima attollo, elevo, evaho, effero, ſubveho: item ſuſpendeo. Grammatici autem tradunt, αἰωρῶ fieri ab ἄωρ, interjecto ε.

Αἰώρημα, ατος, τὸ, elatio, elevatio; item ſuſpenſio, in Auth. Epigramm. item, editum & excelſum opus; Autipater in Epigr. & Dion. &c. Sic etiam αἰώρησις, εως, ἡ, idem, vectio: ſuſpenſio, exaltatio, geſtatio: utrumque ab αἰωρέω, in paſſ. αἰωρέομαι, ούμαι, ſurſum, vel in ſublima attollor, evehor; ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus novis immineo, Plut. iude etiam ἄωρος, ε, ὁ, ſublimis.

A K.

Ἀκά, adv. Poet. & Dor. pro ἀκῇ, vel ἀκέως, tacite, quieta.

Ἀκάδημος, voc. ab Ἀκάδημος, ε, ὁ, Academus, nom. propr. Hiue Ἀκάδημον, ſeu Ἀκαδήμεια, ας, ἡ, Academia, Athenis dictus fuit locus quidam publicus.

Ἀκαδημικός, Academicus; dicitur etiam Ἀκαδημαϊκός. unde φιλόσοφοι Ἀκαδημαϊκοί, Academici Philoſophi oomiuabantur, qui ſaſe exercebaut in Academia, l. s. in loco illo publico Athenis ab Academo quodam conſecrato; qui locus conſitus erat arbotibus multis palchartimis, & monumeutis fortium virorum ornatus; ibidemque erat gymnaſium, in quo ſeſe Philoſophi imprimis exeresbaat, ut & in Lyceo) docendo ſcil. & diſputando. Atban. l. xr. & Luc. in pileatore. Quidam deducuat nomen Ἀκαδημία ab ἄκος, remedium, & δῆμος, populus, quod infelitiæ ſuæ remedium populus inde petat.

Ἀκάζω, ucuo, f. σω. p. paſſ. ἤκασμαι. ab ἀκή.

Ἀκαής, ές, ὁ & ἡ, noa uſtus, uſtioem non expertus; ex α priv. & καίω, f. καύσω, uro, iacendo.

Ἀκαθαίρετος, iaexpugnabilis, qui everti non poteſt, ἀκαταβλητος, Suid. ex α priv. & καθαιρέω, ῶ, everto, diruo. Th. αἴρω, eapio: item averto.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immundities, impuritas: ἀκάθαρτος, ου, ὁ, ἡ, impurus: ἀκαθάρτης, per Syac. pro ἀκαθαρότης, ητος, impuritas; ex α, & καθαίρω.

Ἀκαθεκτος, ου, ὁ, ἡ, qui nou poteſt contineri: ex α, & κατέχω.

Ἀκαθέκτως διαθέσθαι, inofficioſum teſtamearum; in Paud. Eſt decompoſitum a καθίκω. vide.

Ἀκαθίζω, turbor, coaſondor, ſtare aequeo. eſt decompoſitum a καθίζω, vel καθίκω, coaſtituo.

Ἀκαθόσιος, profanam, injuſtum; ἄνομον: ex α priv. & καθοσιόω, ſanctum reddo; quod vide.

Ἀκαικί, ἡ, ſtimulus: ab ἀκή.

Ἀκαίνη, Jonice dicitur pro ἄκαιρα, ἡ, idem ac ἀκαιθα, teſte Heſychio, & ejuſdem origiais: oimirum ϖῆχι τὴν ἀκαλή. Item virga paſtoralis aculeo præfixa ſic dicitur.

Ἀκαίρα, intempeſtive, adv. ab ἄκαιρος, α, quod ex α, & καιρός.

Ἀκαιρέομαι, opportunitate temporis deſtituor. imperf. ἠκαιρεόμην, οὐμην, ῆ, έστο, ῆτο, ὔμεθα, p. paſſ. ἠκαίρημαι· ab ἄκαιρος.

Ἀκαιρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, nou opportunum tampus. Demoſt. Ol. s. Ἀκαιρία, & καιρὸς opponuntur; item immodeitas in ſermoae. Iſocr. ab ἄκαιρος, α, ὁ & ἡ, intempeſtivus, oon opportunus; item immodicus; uade etiam ἀκαίρως, iutempeſtive, immodice, ex α priv. & καιρός.

Ἀκαιροβόας, α, ὁ, loquax, blatero; ἀκαιρολόγος, pruprie intempeſtiva elamaes; ex ἄκαιρος, & βόης, ὁ, clamoſus; a βοάω boo, elamo; inde βοή, ἡ, elamor.

Ἀκαιρολογία, intempeſtiva farmocinatio; ex ἄκαιρος, iutempeſtivus, & λογία, vel λόγος, ſermo.

Ἀκακαλίς, ίδος, ἡ, ſemeu fruticis, ex Ægypto.

Ἀκακέμφατος, mala fama liberatus, qui male audire deſiait. Heſyeb. eſt decomp. ex α priv. & κακέμφατος, (in decomp. μ inferitur ob auphoniam) inglorius, ignobilis; idem ac κακόφημος, quod vide.

Ἀκάκητα, voc. pro ἀκάκητος, α, ὁ, nihil mali faciens, vel nullo malo dignus; ab α, & κακός.

Ἀκακία, ἡ, inaocsutia, ſimplicitas, ἀγυθυμία, meus abhorreas a malitia, Dem. & Plut. Unde ἀκάκως, pure, ſimpliciter, aperte, ſine fraude; & ἀκάκητος, α, ὁ & ἡ, noa affectus malo, ſeu malis; non vexatus: item ἀκάκης, idem ac ἀκακίτης, aon nocens, nullo malo diguus. omaia ex α priv. & κακός, malus, vel κακία, malitiu.

Ἄκακος, ε, ὁ, ἡ, iunocsua. Tb. κακός.

Ἀκακόργητος, a malo iutactus, eſt decomp. ex α priv. & κακοεργέτης, quod vida.

Ἀκαλανθίς, ίδος, ἡ, dicitur carduslis avis: quæ & ἀκανθυλίς vocatur, Heſych. & Suid. Item exp. & esler canis apud eoſdem ϖῆχι τὸ αἰκάλλειν, quod cauda blaudiatur uoris.

Ἀκαλαίφετος, geu. Æol. ab ἀκαλλαίτης, ου, ὁ, quiete fluens; ab ἀκαλής, & ῥέω.

Ἀκαλήφη, ης, ἡ, urtica; ϖῆχι τὸ μὴ ἔχειν καλὴν ὀφρύν. Chald. חרל.

Ἀκαλλής, ους, ὁ & ἡ, iuveauſtus. Th. καλός.

Ἀκαλλίπρατος, α, ὁ & ἡ, esecrabilis, non litatus. Eſchyl. eſt decomp. ex α priv. & καλλιπρατός, ὁ, proſpera, ſeu ſecundu ſacra facio, quod vide.

Ἀκαλλώπιστος, ὁ & ἡ, non comptus, nec oraatus; euram pulchritudinis negligeas: eſt decomp. ex α priv. & καλλωπιστής, culturæ & ornatus uimium ſtudioſus: a καλλωπίζω, pulcher.

Ἀκαλός, ὴ, όν, quietos: ab ἤκω, quieta.

Ἀκάλυπτος, α, ὁ & ἡ, retectus, apertus, non tectus; Luc. ἀκάλυπτος κεφαλή, apertum eaput; ex α priv. & καλύπτω, tectus. vide.

Ἀκαλῶς, quiete, leuiter, ſine ſtrepitu, adverb. ab ἀκαλές, quietus.

Ἀκάμαντ, dat. ſing. ab ἀκάμας, αντος, ὁ, iadefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμπτολογχῶν, gen. Dor. pro ἀκαμπτολόγχου, ab ἀκαμπτολόγχης, ου, ὁ, infatigabilis haſta: quod ab ἄκαμπτος, & λόγχη.

Ἀκαμπτομάχης, ου, ὁ, iofatigabilis pugaator: ab ἄκαμπτος, & μάχομαι.

Ἀκαμπτόπους, ποδος, ὁ, ἡ, qui pedes habet iadefeſſos: ex πῦς, & ἄκαμπτος.

Ἄκαμπτος, πτου, ὁ, & ἄκαμπος, ου, ὁ, idem ac ἀκάμπτης, ου, ὁ & ἡ, labore careus, i. e. laborem uon featieus, iafatigabilis, indefeſſus: item ἀκάμπτης, qui noa laboravit, apud Nono. Unde atiam adv. ἀκαμπτίτως, infatigabilitar, iadefeſſe, Suid. Sed dicitur

Ἀκάματα, adverbialiter, a Sophocle, ex α priv. & κάμπτω, ὁ, a Th. κάμνω, f. καμῶ.

Ἀκάμας, αντος, ὁ, noman viri.

Ἀκαμπτάγχη, dat. pl. Jon. ſ. g. ἀκαμπτόπους, geu. ſing. Jon. ab ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, indefeſſus: ex α, & κάμνω.

Ἀκαμπτολόγχης, a Pindaro dicitur potius, quam ἀκαμπτολόγχου: ſic & ἀκαμπτομάχης, Pind. pugaa indefeſſus, potius quam ἀκαμπτομάχου, utrumqua ax ἀκάμπτος, ſive ex α priv. & κάμπτω, comp. cum λόγχη, ὁ, & μάχη, ἡ.

Ἀκαμπτομάχημος, ου, ὁ, indefatigabilis bello, epitheton Ajacis, apud Piud. ax ἀκάμπτος, iudefatigabilis, & χάρμη, lætitia, (a χαίρω, lætor) item animua ad pogoam promptus; & ipſa pugoa, apud Hom. Il. ο & ρ.

Ἀκάμπυος, aon coauiveas; aſt decomp. ex α priv. & καμπύω, per Syncopen, pro καταμύω, idem ac Th. μύω, coniveo.

Ἄκαμπτος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀκαμπτής, ές, ὁ, ἡ, iaflexibilis, infrangibilis: ex α, & κάμπτω.

Ἀκαμψία, ας, ἡ, rigiditas. Thema idem.

Ἀκανθα, ης, ἡ, ſpina: forſan ub ἀκή, & αἴθω. Hinc ἀκάνθινος, η, ον, ſpineus, a, um. ἀκανθίς, ίδος, ἡ, carduelis: ἀκανθώδης, ὁ, ἡ, ſpinoſus: ἀκανθών, ſpinoſum reddo.

Ἀκανθεών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſeuticetum, Euſt.

Ἀκανθίας, ου, ὁ, ſpinoſus, ſpinis abundans: item ἀκανθίας, ου, ὁ, dicitur eicadæ ſpecies: cujus Epith. Suid. ait eſſe ex eo, quod iutar ſpinas canat: atqua ſic dicitur etiam ſpinax piſcis, apud Ariſtot.

Ἀκανθίς, appellatur & lucryma helxines herbæ.

Ἀκάνθινος, ἡ, ὸν, idem ac ἀκάνθεος, α, ὁ & ἡ, ſpineus: ex ſpinis factus, ſeu contextus: ut ἀκάνθινος στέφανος, apud Evang. & ἀκάνθινα ξύλα, apud Dioſc.

Ἀκανθίον, ſeu ἀκανθίδιον, dimiu. q. d. ſpinula; ſed eſt & herba ſimilis albæ ſpinæ, apud Dioſc. omnia a Th. ἄκανθα, ἡ, ſpina, vepris, ſentis, aculaus; & metaph. dicitur & de aculeis quorundam animalium: ut hyſtricis, echini,

piſciom, &c. Apud Athen. & Plut. & aſt atiam ipſa ſpina dorſi; denique in plur. ἄκανθαι, dictæ ſunt per methaph. ut Lat. ſpinæ, difficoltates, moleſtiæ, ſive ſalebræ, ſcrupuli: apud Athao Dictu uutem eſt ἄκανθα, παρὰ τὴν ἀκλιὴ, quia ſpinæ ſuut acutæ, ſeu acuminatæ.

A'κανθίζω, ſpinoſum reddo; exponitue & ſpinoſus ſum, ſpinis horreo, ub ἄκανθα, ἡ, ſpina.

A'κανθίς, frutiax eſt, qui, ut ait Dioſc. ſpinæ albæ ſimilis eſſe creditur: & diaitur & Arabica ſpina, ſen Ægyptia: & eſt etiam avis nomen, apud Ariſtot. quam alii luſciuiam eſſe volunt: alii, carduelem: dicta u ſpiois, quibus paſcitur; aadem dicitur & ἀκανθυλλίς, teſte Schol. Theocr. a Tb. ἄκανθα, ἡ.

A'κανθοβάτης, ε, ὁ, per ſpinas, ſan ſentes gradians, q. d. ſpinigradus: io ſæm. ἀκανθοβάτις, idam; ax ἄκανθα, ſpina, & βατέω, vado. Th. βαίνω, gradior.

A'κανθοβόλος, jaciens, val amittaos ſpinas; Nicaod. ex ἄκανθα, & βολέω, jacio, vel βολή, jactus. Tb. βάλλω, jaaio.

A'κανθολόγος, ſpinas colligeus, vel ſpinarum collector; ea ἄκανθα, & λέγω, colligo.

A'κανθώδης, Heſychio echinus eſt; dorſum enim ejus ſpinis horret; ὠπὸς dorſum aſt. Sic ax ἄκανθα, ſpina, hæc variu ſequentiu componuntur; ἀκανθολής, ῆγος, ὁ, ἡ, a ſpina vel ſtimulo ictus; πλῆξ, eſt (quaſi percuſſor) ſtimolus boves pungens, a Themate πλήσσω, val πλήττω, f. ξω, percutio. ἀκανθοστεφής, ἐος, ὁ, ἡ, ſpinis coronatus, vel cinctus; Ariſtot. στέφος, ους, τὸ, aſt aorona, u Th. στέφω, corono. ἀκανθοφαγέω, ſpinas comedens, ſpinis victitans, unda ἀκανθοφαγία, ſpinis veſcor. Th. φαγω, edo. ἀκανθοφόρος, ſpinas gero; unda ἀκανθοφορέω, ſpiniger, ſpinas gerens, ſau ferans. Th. φέρω, fero. ἀκανθοφυέω, ſpinas produco. Tb. φύω, gigno, produco. ἀκανθόφυλλος, ſpinoſa ſoliu habens. Th. φύλλον, a, τὸ, ſolium. Deniqua ἀκανθοχοιρος, q. d. porcus ſpinis borrens, echians terreſtris, Suid. Th. χοῖρος, ε, ὁ, porcus, ſus.

A'κανθος, ε, ἡ, acanthus arbor, de qna Theocr. l. 3. Hiſt. Pl. e. 4. ſic dicta eſt, quia ſpinis eſt planu. ſunt, qui ſrutiçem, alii, ſpioolam eſſe berbam traduot: item echinus, ſen arinaceus, vel, ut alii, crinaeci genus; habet anim arinaceus aculeatum totum ſare corpus; idem dicitur & ἀκανθίων, ωνος, ὁ, Gal. Itidem u Them. ἄκανθα, ἡ.

A'κανθόω, ῶ, f. ώσω, ſpinoſum, ſeu aculeatum reddo; & in paſſ. ἀκανθόομαι, ſpinoſus, ſeu aculeatos ſum, val ſio: ſpiuis, ſau aculais horreo, Theophr. a Them. ἄκανθα, ἡ.

A'κανθώδης, ες, ὁ, ἡ, ſpinoſus, ſpinis abundans, vel ſpioas habens: item dumoſus, ſanticoſus; ut apud Herodot. l. 1. ὡς γὰρ τὸ χῶρος ἦν Περσικὸς, ἀκανθώδης. Item aculeatus, ucnleis borrens; item mataph. difficultatibus & moleſtiis plenos; ut βίος ἀκανθώδης, a The. ἄκανθα, ἡ. Unde

A'κανθωδία, ίδος, ἡ, ſpinus uvis: vide in ἀκανθίς.

A'κανθών, ῶνος, ὁ, ſpinetum, ſeuticetum: item ἀκανθὼν, aſinus, apud Joſephum; quo authore, Appion Grammaticus aalumniabatur Judæos, dicebatque eos colere ἡ ἀκανθῶνος κεφαλὴ, uſini caput; hiuc ſumpto argumento, utqua ex tam inſigni mendacio & calumoia, Chriſtum Salvatorem noſtrum hoſtes religionis noſtræ deteſtando titulo ὀνοκοίτην cogoominatuot; itidem ab eod. Them. ἄκανθα.

A'κανίζω, acanum imitor; acani ſeu acanthæ (i. e. ſpioæ) ſpeciem gero. Theophr. Hiſt. Plant. ἀκανίζει, acani ſpeciem gerit; ub ἄκανθος, ε, ὁ, ἡ, idem uc ἄκαινα, & ἄκανθα, ſpiua.

A'κανικός, acuuicus, qui ncani aſt, vel qualis eſt ucani. Unde ἀκανικαὶ ἄκανθαι, dicuutur ſpioæ ncaoicæ, Theophr. Hiſt. Pl. 4. 7. i. a. quæ acanum ferunt; ut Sonchus: nb ἄκανθος, ὁ, berba quædam, ſau frutex ſpinoſus, & nculeatus. Item ἀκανίον, ſpinula, Heſych. diminut. ab aod.

A'κανόνιστος, ε, ὁ, ἡ, non canonicus: ut ἀκανόνιστα βιβλία, libri non canoniai; ut e coutra, κανονικὰ βιβλία, ſunt canonici libri, h. e. ſncri, noui & nntiqui Taſtamenti, comp. ex α priv. & κανὼν, ονος, unde κανονίζομαι.

A'κανος, acanus; vide tn ἀκανίζω, ſpioa genus eſt.

A'κανώδης, q. d. acanaceus; ſpeciem acani gerens; ſeu qui ex acani genere eſt, ut quum dicitur plaoin aliqua eſſe ἀκανώδης, aſt ab ἄκανθος, ὁ, idem ae ἄκανον, & ἄκανθα, ajuſdemque origiois. Heſych. Euripidem ita nominare ait ſpinas, quibus dorſum piſcis horret; addit tameo, eſſe etiam κανθώδη ὄζον. ſed ſic dicitur atiam illud, quod veluti malum extuberat in carduorum genere, Tbeoph. Hiſt. Pl. 6. 4.

A'κάπελος, ε, ὁ, ἡ, caupon: ſeu cauponibus carens: item ſimplex, uon aſtutus; vel cauponum ſrnudibus carens; Strab. Item, eodem ſeuſu, dicitur ἀκαπήλατος, ε, ὁ, ἡ, qui non cauponatur; ut ἀκαπήλατος γνώμη, ioroger atque ſincerus aoimus. Cyrill. ἄδολος, καθαρὸς: ex α priv. & κάπηλος, ε, ὁ, iuſtiror: item caupo. Vide.

A'καπος, ε, ὁ, ἡ, ſine ſumo. Th. καπὸς.

A'κάρδιος, ε, ὁ, ἡ, vecors, excors, carens corde; ex α priv. & καρδία, cor.

A'καρές, ἀκαροῦς, ὁ, ἀκαρῆς; puncto temporis; mnmaoto; ὁ ἀκαρὲς, quaſi in inſecabili ioſtanti; ab ἄκαρος, q. d. inſeeabilis; qoi ſeindi non poteſt; ut ἐν ἀκαρεῖ χρόνῳ, momento temporis; npud Ariſtoph. (ea α priv. & κείρω, ſ. κεῖω, rondeo; item ſcindo) dicitur et tam ἀκαρῆ, adverbialitar; momeoto, ſtatim.

A'καρής, ὁ, ὁ, ἡ, ὁς, τὸ, exiguus, a, uum. Tb. κέω. ἀκαρισμὸς, ε, idem.

A'καρι, dicitur animalaulum omnium miautiſſimum, ſolens innaſci ceræ, & cnſeo iovetaratis, & cuti huminæ, maximos et iogeocraas pruritus. Ariſtot. Hiſt. an. l. 5. c. 32. ex α priv. & κείρω, ſive nb ἀκαρής.

A'καριαῖος, & ἀκαιος, quaſi ita exiguus, ut caput, & priocipium reperiri non poſſit; mioimus, pauxillus; vel pauxillulus: item brevis, momentaneus. unde τὸ ἀκαριαῖος, teſte Poll. dicitur exiguum, quod ob exiguitatem non poſſumus κείρειν, metaph. lumpta a crinibus ita exiguis, & quaſi curtis, ut tonderi nequennt. Comp. ex α priv. & κείρω, ſeu κάρη, τὸ. Vida atiam ἀκυρεῖ.

A'καρπίζω, minutus, brevis vehementer; idem ac ἀκαριαῖος, & ἀκαρισμὸς, idemque Thema.

A'καρπος, ὁ, genus plantæ.

A'καρφὶ, oomen piſcis apud Athen. lib. 7.

A'κάρος, cerabrum, vel cnpur: Etym. aſt cum α præpoſitivo u κάρη, τὸ, iodeclinabile, idam uc κάρηνα, ε, τὸ, caput.

A'καρπέω, fot. ήσω, ſum ſterilis, ſterileſco.

A'καρπία, ſterilitas, frugum privatio.

A'καρπος, ε, ὁ, ἡ, ſterilis: ax α, & καρπὸς.

A'κάρπωτος, ex qun fructus perceptus non eſt.

A'καρτέρητος, ὁ, ἡ, iotolerabilis; ooi tolerari, & ſuſtinari nequit. Heſych. ex α priv. & καρτερέω, toleto, patior, patiantar ſeio.

A'κασις, ε, ὁ, ἡ, inronſus: ex α priv. & κείρω, tonſus: a Th. κέω, tondeo.

A'κάτιος, qui arefnctus non aſt, nec ſicco plane priventes. Athen. ax Nicand. ex α priv. & κάτος, fut. ψω, ſicco, areſacio.

A'κατρὲς, puncto temporis. vide ſupru ἀκαρὲς.

A'κάτως, vel ἀκατεῖ, quiete, & plncide, mollitar, lente: apud Euſt. ab ἀκλιὴ, tncite.

A'κάτη, ης, nnm. molieris: ab ἀκατίζω.

A'κατος, Acaſtus, proprium viti.

A'κατάσχετος, ὁ, ἡ, ὁν, qui dejici non poteſt: ex α priv. & καταβάλλω, dejicio.

A'κατάγγελτος, noo indictus, ſeo pateſactus per cuntiam. Vide κατάγγελτος; indictus.

A'κατάγνωστος, ε, ὁ, ἡ, qoi damoari nequit: ex α, & καταγινώσκω.

A'κατηγόρητος, inexpugnabilis. vide κατηγορίζομαι, certamine vinco.

A'κατηθιάω, ῶ, ά, qui non eſt κατὰ ψυχὴν, ὁ θυμὸν, animo ingratus. Vide κατηθέω.

A'κατήκοος, ε, ὁ, ἡ, non uecnſabilis, inculpatus. Vide κατακούω, criminor, neculo.

A'κατακάλυπτος, ε, ὁ, ἡ, non velatus ax u, κατὰ, & καλύπτω.

A'κατακόσμητος, inexornatus, indiſpoſitus. vide κατακοσμέω, compono.

A'κατάκριτος, ε, ὁ, ἡ, cui indicta cauſa pœna ioſligitur. Th. κρίνω.

A'κατακρίτως, adv. ſioa judicio.

A'κατάλυκτος, ε, ὁ, ἡ, cui is fine nihil deeſt. Th. λύω.

A'κατάλυτος, aſſidua, indefinenter: adv. ab ἀκατάλυκτος.

A'κατάληπτος, ε, ὁ, ἡ, qui enmprehendi, ſeu percipi non poteſt, iucompteheosibilis.

A'κατάληπτω, non comprahendo.

A'κατάληψία, ας, ἡ, incomprehenſibilitas. Vida κατάληπτος, & κατάλαμβάνω.

A'κατάλλακτος, ε, ὁ, ἡ, qui reconciliari non potaſt, implacabilis.

A'κατάλλακτος, implacabiliter. Vide κατάλλαξις, reconcilior.

A'κατάλληλος, iocongruus, diſſentaneus, ioconcinnos.

A'κατάλληλως, incongruenter, inconcinoe. Vida κατάλληλος, congruus.

A'κατάλυτος, ε, ὁ, ἡ, oon abſcondi-tus, detectus.

A'κατάλυτος, ε, ὁ, ἡ, indiſſolubilis, indiſſolutus: ax α & κατάλυω.

A'κατανίκητος, ε, ὁ, ἡ, inexpugnabilis. a κατανικάω, expugno.

A'κατανόητος, immeoſurubilis. Vide κατανοητὸς, dimerinr.

A'κατανόητος, ε, ὁ, ἡ, ὁν, non loielligibilis. Vide κατανοέω, intelligo.

A'κατατάλευτος, ineluctabilis, inſoperabilis, luctu non luperandus. Th. πάλη, ης, ἡ, luctn.

A'κατάπαυστος, ε, ὁ, ἡ, ceſſare neſcins; qui nequit cohiberi; ex α, & καταπαύω.

A'κατατρίπτως, aſſidue, indefinenter.

A'κατάτλητος, ὁ, non attouirus, imperturbarus. Vida κατατλήτημαι, percellor, obſtupefio.

A'κατάτοκος, non porabilis; qui ubſorberi, nec devorari nequit. Job 20. a κατατίνω, abſorbeo. Th. πίνω, bibo, poto.

A'κατατρεπτος, ε, ὁ, ἡ, qui ſedari, & delinti nequit, inplacabilis, nb α, & κατατρέπω, idem ac πραΰνω, demulceo. Th. πρᾶος, mitis, lenis.

A'κατάτρωτος, ε, ὁ, ἡ, inconcuſſus, firmus: u κατατρώω, decutio.

A'κατατρώτος, ε, ὁ, ἡ, nou obſtgnatos: a κατατρώω, obſervo, obſigoo.

A'κα-

Ἀκατασκεύαστος, inconditus, infabricatus: item inelaboratus.

Ἀκατασκεύως, adv. imparate, inconditè, infabricata: ab ἀκατάσκευος.

Ἀκατάσκοπος, ε, ὁ, solutus, incompositus: unde dicitur ἀκατάσκοπος λόγος, oratio elocutionis ornatu carens, & artificio: dictio figuris carens, & distinctiona troporum. Item ἀκατάσκοπος, non confirmatus, argumentis non probatus. Hermog. ea κ, & κατασκάζω.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, propriè tumoltuatio, agitatio, si qua res in quieta aliqua consistere non potest, sedirio.

Ἀκατάστατος, ε, ὁ, certo in loco, seu statu non collocatus; non sedatus, sed tumultuosus. Plut. ab α, & καθίστημι.

Ἀκατασκεύτως, incomposite, confuse; quum res certo loco constituta, aut sedata non sit.

Ἀκατέχητος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui coerceri nequit: ut ἀκατέχητος κακόν. Jac. c. 3. ex κ, & κατέχω.

Ἀκατεχύτως, moris eorum, quæ coarctari, & cohiberi nequeunt.

Ἀκατάφρακτος, qui non est καταφράκτος, armis munitus. Th. φράσσω, sive φράττω, sepio, munio.

Ἀκαταφρόνητος, non contemptibilis, vel non contemnendus. Plut. ex α priv. & καταφρονέω, f. ῶ.

Ἀκατάψευστος, ε, ὁ ἡ ἡ, non mentitus: ex κ, κατὰ, & ψεύδω.

Ἀκατέργαστος, ε, ὁ, ἡ, inclaboratus, impolitus, rudis: aa α priv. & κατεργάζομαι.

Ἀκατάδικος, qui sopitus non est, aut sopiri nequit, irrequietus, insomnis. Hesych. ex κ priv. & κατάδικος.

Ἀκατηγόρητος, nulli obnoxius accusationi, irreprehensibilis: ea α priv. & κατηγορέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκατήχητος dicitur, qui prima religionis Christianæ rudimenta non percepit, qui nondum κατήχησιν: ex α priv. & κατηχέω, ῶ, f. ήσω.

Ἀκάτιον, α, τὸ, parvus acatus, unde apud Theophr. ἀκάτιον ἐμπορικὸν, Schol. annotat esse navigiolum, quod utrinque remis agatur, in quo naufqui remigum binos remos ducat. est diminut. a Them. ἄκατος, ὁ.

Ἀκατονόμαστος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui nominari non potest, seu denominari; cui nomen imponi non potest: ex α priv. & κατονομάζω.

Ἄκατος, ε, ὁ, ἡ, genus navigii actuarii: ab ἄγω, quia agitur remis. Bayfius de re navali dicit, genus esse navigii, quod velis potius, quam remis, agebatur: ex Thuc. & Luc. Item genus poculi, metaphorice sic dicti a magnitudine, vel concavitate. Eust. scribit essa φιάλην πλατεῖαν: & tradit Ætym. dici quasi ἀστός, (ab ἄγω) picoosmo F κ, ut & Lat. actuaria navis, quæ facile huc illuc agi, & duci potest: vel a nomine ἀκτὴ, utpote quæ ἀπ' ἀκτῆς ὡς ἀκτίδι πέμπεται.

Ἄκαυλος, ε, ὁ ἡ ἡ, sine caule; caulis expers. Athen. & Aristot. ea α priv. & καυλὸς, caulis.

Ἄκαυς, ος, ὁ ἡ ἡ, non ostus, inustus, qui aduri nequit. Plut. ex α priv. & καυσὸς, ustus. Th. καίω, uro.

Ἀκαυχήτος, qui cantare inustus non est; qui stigmate notatus non est: ea α priv. & καυτηριάζω.

Ἀκαχίσατο, & Poet. ἀκαχίσατο, Jon. pro ἀκαχίσατο, tristati erant: plusq. p. verbi ἀκαχέω, per redupl. pro ἄχεω· vel imperf. verbi ἀκάχημαι. Th. ἄχος.

Ἀκαχὲς, Ἀκάχημαι, & Ἀκαχίζω, tristitia afficio: ab ἄχος.

Ἀκαχμένως, ex animo dolens, præf. part. ab ἀκάχημαι.

Ἀκάχμαι, idem ac ἀκαχέω, quod ab ἀκάχω: & Them. ἄχος.

Ἀκαχίζω, f. ίσω, ango, tristitia afficio: idem ac ἀκαχέω: & Th. idem.

Ἀκαχμένος, acutus, part. pass. pro ἠκασμένος, ab ἀκαζομαι, f. ἀκάσομαι, & ex dialecto ἀκάζομαι. perf. ἤκασμαι, unde ἀκαχμένος. Alii ἀκαχμένος, pro ἠκαχμένος, abjecto augmento, & syncope facta, perf. part. esse volunt Jon. ab ἀκαχέω. Th. ἀκὴ, vel ἄχος.

Ἀκαχμένως, ῶ, f. ήσω, acuo: idem ac ἀκονάω.

Ἀκάχοντο, 3. præf. opt. ab ἀκάχω, dolore afficio. part. ἀκάχων. Th. ἄχος.

Ἀκάχων, tristans.

Ἀκέαινε, pisces apud Ampraciotas. Hesych.

Ἀκείον, leguminis genus rotundum, & durum, frangique, vel dissolvi difficile. Hesych. Suid.

Ἀκέαστος, qui frangi, vel dissolvi nequit, inseparabilis. ex α priv. & κεάζομαι, findor. Th. κέω, findo.

Ἀκείομαι, Jonica epenthesi F i dicitur pro ἀκέομαι. Il. π. unde metaph. Od. ξ νῆας ἀκειόμενος, resarcientem naves.

Ἀκείμβροτος, Jon. & Poet. pro ἀκεσίμβροτος, præf. part. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσιμβρότης, α, ὁ, Dor. pro ἀκεσιπόλος, ε, ὁ, idem ac χειροκεσίμης.

Ἀκελάδιος, ager sanguinis.

Ἀκέλαδος, ε, ὁ, ἡ, iovius: unde ἀκελάδεια, sub. σήματα, signa, quæ locis parum pervius præfiguntur. Hesych. ex α priv. & κελάδος, ε, ὁ, ἡ, via.

Ἀκέλαδος, ε, ὁ ἡ ἡ, injussus. Soph. & Epigr. ex κ priv. & κελάδεις, jussus, a κελάδω, jubeo.

Ἀκέλαδος, ε, ὁ ἡ ἁ, nullo putamine, seu cortice tectus: ea κ priv. & κέλυφος, εος, τὸ, cortex. Th. καλύπτω, tego.

Ἀκέλυφος, ε, ὁ ἡ ἡ, nullo cortice tectus.

Ἀκενόδοξος, carens ostentatione, & vana gloriatione: ea α priv. & κενόδοξος.

Ἀκενόσπουδος, qui rebus inanibus non studet, nec vanæ gloriæ. Suid. ex α priv. & κενόσπουδος.

Ἀκένωτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non evacuatus, ex α priv. & κενόω, evacuo.

Ἀκέντητος, indomitus. Th. κεντέω.

Ἀκέντρος, ε, ὁ ἡ ὁ, stimulo, seu aculeo, vel calcaribus carens. Plut. & Athen. ex α priv. & κέντρον.

Ἀκέομαι, medeor. ἀκέσσατο, 3. pl. imperf. Jon. f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἀκέοντες, adv. iacite, pro ἀκέων: apud Hesych. est idem ac ἀκλιδὶ, quod ea α priv. & χάσκω, hisco; os in verba resolvo; aspirata in tenuem vertis.

Ἀκέρδιος, α, ὁ, ἡ, innocens, sincerus, purus, non adulteratus: ex α, & κερδαίνω. Οἶνος ἀκέρδιος, vinum purum, Dioscor. l. 5. ἀκέρδιος θάλασσα, squamaris sincera: ex κερδὼ, & α priv. Item integer, intactus, incolumis, illæsus. Plut. in Alcib. Item metaph. simplex, ut Math. το. ἀκέρδιοι, ὡς αἱ πρόσεσαι. In hac autem significatione notatio non erit iocongroa, scil. ea α pr. & κέρας, τὸ, q. d. quæ cornibus, cornibus non feriens, placidus. sic enim ἀκέρσιος est epith. animalium, quæ natura nullis armavit cornibus ad depellendam injuriam, aut, si armata sint, non iisdem iis utuntur ad invadendos homines. Etym.

Ἀκεραιότης, ητος, ἡ, simplicitas, integritas: ab ἀκέραιος.

Ἀκεραίως, sincere, pure: item integre, incolumiter. est adv. ab ἀκέραιος.

Ἀκέρατος, α, ὁ, cornibus vacans: ab α priv. & κέρας.

Ἀκεραύνωτος, non tactus, seu ictus fulmine: ea α priv. & κεραυνόω, fulmine percutio. Th. κεραυνὸς, ὁ, fulmen.

Ἀκέρδεια, ἡ, proprie illuerositas, detrimentum: ab ἀκερδὴς.

Ἀκερδὴς, ἐος, ὁ ἡ ἡ, non lucrosus; gratuitus. Item damnosus: item luerum non accipiens: ἀκερδὴς χάρις, apud Soph. cujus nullum est lucrum.

Ἀκερδία, ας, ἡ, βλάβη, damnum. Th. κέρδος.

Ἀκερδῶς, gratis, sine lucro.

Ἄκερκος, ε, ὁ ἡ ἡ, cauda carens: ex α priv. & κέρκος, α, ἡ, cauda.

Ἀκερμία, ας, ἡ, rei pecuniariæ inopia: quam τὸ κέρμα μὴ ἔχειν ἀκριβῶς vocavit Plato; ne teruntium quidem (seu minutissimam monetam) habere. Vide κέρμα.

Ἄκεσος, α, coronum expers: Sync. pro ἀκέσιστος.

Ἀκερτόμης, α, ὁ, dicitur, qui coram non totondit. Epith. Apollinis, & Bacchi.

Ἀκερτόμιος, intonsus.

Ἀκαρτόμης, α, intonsus: ex α, κείρω, & τέμνω.

Ἀκεχὲς, indefletum, sine luctu.

Ἄκεχμος, & io neut. ἄκεχμον: monoptoton esse docet Snid. declinatur autem ἄκεχμος, ε, ὁ ἡ ἡ, cornua non habens. ex α priv. & κέρας, τὸ.

Ἀκέχασθαι, mederi; a. 1. inf. med. ab ἀκέομαι.

Ἀκεσιμβρότης, mortales sanans: ex ἄκεσις, & βροτὸς, ὁ, ἡ.

Ἀκέσιμος, ἀκέσσιος, & ἀκέσιμος, medicabilis, sanabilis.

Ἀκεσίνους, proprie sanans laborem: pro quo, mette gratia, dicitur ἀκεσίπονος, medicinalis, mitigatorius, laborem leniens: ab ἄκεσις, ἡ, & πόνος, α, ὁ, labor.

Ἄκεσις, εως, ἡ, idem ac ἄκεσμα, τὸ, & ἀκεσμὸς, ὁ, medicatio, medela: verbalia ab ἀκέομαι, ῶμαι, f. έσομαι, & ήσομαι.

Ἄκεστρον, ατος, τὸ, Poet. pro ἄκεσμα, remedium. Th. ἀκέομαι.

Ἀκεσμὸς, & ἀκέσις, εως, ἡ, curatio, sanatio, valetudinis recuperatio, medicatio. Th. ἀκέομαι, euro, sano.

Ἀκέσσεται, medicabitur, f. s. Poet. pro ἀκέσεται, ab ἀκέσσομαι.

Ἀκεστὴρ, idem ac ἀκεσὼς, medicus; & metaph. sartor.

Ἀκεσὼς, οῦς, ὁ, medicus.

Ἀκεστικὴ, sc. τέχνη, ars medicandi; vel ars faciendi. Plut.

Ἀκεστικὸς, ad medicinam pertinens; vel medicandi peritus: item sartorius, vel ad sarciendum apius, aut sarciendi peritus.

Ἀκεστὶς, ίδος, ἡ, sotuacis ferreæ genus, in qua κεραυλάται ὁ χαλκὸς, ut habet Dioic. l. 5. c. 84.

Ἀκεστρὶς, ας, & ἀκεστρὶς, ἡ, medicina.

Ἀκεσφορικὸς, ab ἀκέσφορος, ος, ὁ, medicinalis; ad medicum, vel medicinam pertinens.

Ἀκεσφορικῶς, adv. medicinaliter.

Ἀκέσφορος, ὁ, ἡ, sanabilis.

Ἀκεσφόρων, prudens, σωφρονῶν. Hesych. confertur, mentem sanabilem habens. Th. φρὴν, φρὸς, ἡ, mens.

Ἄκεστρα, ας, ἡ, acus: a verbo ἀκεύω, i. e. συρράπτειν τὰ διερρωγότα τῆς σάρκος.

Ἀκεστρὶς, ας, ἡ, medicatrix.

Ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ, obstetrix.

Ἀκεστρὸν, medicamentum.

Ἀκέστωρ, medicus.

Ἀκεσφόρος, & per Sync. ἀκεσφὸς, medicatrix: ab ἀκέομαι.

Ἀκεσφόρος, remedium afferens, salutaris. Th. φέρω, fero.

Ἀκεσίλυπος, ε, ὁ ἡ ἡ, doloribus medens, dolores mitigans. Th. λύπη, ἡ, dolor, & ἀκέσομαι, medeor.

Ἄκεσυρ, ατος, τὸ, medela, ἴαμα.

Ἀκέσσιος, Æol. & Dor. pro ἀκέσιμος, sudiens, præf. part. m. verbi ἀκέω.

Ἀκέσσω, medeor: unde ἐξακέσσιος, medicans.

Ἀκέφαλος, ε, ἡ ἡ, capite carens, mutilus. Metaph. qui principio caret: qui sine auctore certa est, & originis: ut ἀκέφαλος ἀρχὴ, de cujus ca-

auctore non constat. Th. ἀκρολή.
A'κεφάλως, sine capite, sine exordio: apud Hermog. est adv. ab ἀκέφαλος.
A'κέω, f. ι. ἀκέσω, medeor, eum, sarcio. vide ἀκέομαι.
A'κήν, tacite; ne hiscendo quidem: adv. ab ἀκλυί. Iliad. δ'. Item, ut adjectivum participiale, taceus: unde fœm. ἀκέσσα, tacens.
A'κή, ῆς, ἡ, acies, cuspis. hinc ἀκαζω.
A'κηδία, ας, ἡ, incuria, contemptus, neglectus. Apollon. subst. ab ἀκηδὴς.
A'κήδευτος, ος, ὁ, ἡ, inhumatus, insepultus: ab α, & κήδος, exequiæ. Est etiam indefletus, a κῆδος, mœror: & etiam incuratus, e κήδος, cura. Potest etiam esse superl. ἀ ἀκηδής.
A'κηδέως, sine cura, negligenter, temere.
A'κηδία, ἀκηδίαν, & ἀκηδιάζω, non curo, negligo, negligens sum, pigriesco, tædio, vel mœrora afficior.
A'κηδὴς, ἐος, ὁ ἑ, negligens: ace. ἀκηδέα· ab α, & κῆδος.
A'κηδία, ας, ἡ, tædium, pigritia, tristitia.
A'κηδίαν, & ἀκηδιάζω. vide ἀκηδία.
A'κηδὲς, & ἀκηδέσσι, adv. idem ac ἀκηδέως.
A'κήκοα, p. m. Att. pro ἤκουα. fic ἀκηκόεσαν, pluſq. p. pro ἠκούσαμεν, ſeu ἀκηκοάσαμεν, audiverant: ἀκηκόατα, præt. inf. m. ἀκηκοότες, p. part. m. plur. num. ab ἀκούω.
A'κήλητος, α, implecabilis: ex α, & κηλέω.
A'κηλίδωτος, α, ὁ ᾗ ὄν, immaculatus, ſine macula, ἄσπιλος, ἀμόλυντος. Th. κηλὶς, ἴδος, ἡ, macula. unde κηλιδόω, maculo, & κηλιδωτὸς, maculatus: α eſt privativum.
A'κημα, τος, τὸ, idem ac ἄκος.
A'κλαὶ, q. d. ἀχωτὶ, tacite: ab α, & χάσκω.
A'κλαυσία, α, ὁ, tecitue, ἄκλαυστος: ab ἀκλαὶ.
A'κηράτος, α, ὁ ἑ ἡ, idem ac
A'κήρατος, α, ὁ, purus, incorruptus: ex α, & κηρὸς: vel ab α, κῆρ, eor, & ἄτη: vel a κῆρ, fatum.
A'κηρασία, corruptionis expers natura, ἀφθαρσία: idem Th. & compoſitio eadem.
A'κηρὸς, α, ὁ, ἡ, mortuus; proprie exanimis. Item timidus, ignavus, ἄψυχος, ut & Lat. ſocors, qui eſt ſine corde. Il. λ. ſed ἀκήρεα δέσθαι, Il. ν. metus, qui reddit hominem exanimem: ab α, & κῆρ, cor. A'κηρὸς item ſine ſorte: ex α priv. & κὴρ, ρὸς, fors, fatum. Item immortalis, ſeto lethifero non obnoxius.
A'κηρυκτὶ, adv. citra caduceatorem.
A'κήρυκτος, α, ὁ ἑ ἡ, per caduceatorem non denunciatus; a κηρύσσω.
A'κηρύκτως, abſque caduceo. Thuc. l. 1. Eſt adv. ab ἀκήρυκτος: ex α priv. & κηρύσσω, vel ττω, f. ξω.
A'κηχέατο, pl. perf. paſſ. Jon. pro ἀκήχιντο, Attica reduplicatione ab ἀχέομαι, triſtitia afficior: vel, ut elii volunt, eſt imperf. Jon. verbi ἀκάχημαι.
A'κηχέδαται, ſeu ἀκηχάται, pro ἀκήχιται, dolore affecti ſunt. 3. pl. perf. ab ἀκαχέω, vel ἀκάχημαι, triſtitia afficio. Th. ἄχος.
A'κήχεμαι, vel ἀκήχημαι, triſtor. præſ. ind. hinc ἀκηχεμένη, dolens. Th. ἄχος.
A'κίβδηλος, α, ὁ, ἡ, incorruptus, ſincerus: ex α, & κίβδηλος.
A'κιβδήλως, pure, ſincere. Th. idem.
A'κίδνος, ὴ, ὸν, infirmus, qui ſe vix movere poteſt: comp. ἀκιδνότερος: ab α, & κίνω.
A'κιδὸν, mucronatim; in modum cuſpidis: apud Theophraſt. l. 3. hiſt. plant. ubi tamen legitur ὀξιδὸν: eſt ab ἀκὶς, cuſpis.
A'κιδωτὸς, ός, ὁ ἑ ἡ, cuſpidatus, terminatus ab ἀκιδόω, acuminatus in formam cuſpidis ſagittæ: ab ἀκὶς, ἴδος, ἡ, cuſpis. Th. ἀκὶς, mucro.
A'κιδωτὸς, ὴ, ὸν, idem ac ἀκιδωτὸς.
A'κίζομαι, acuor: apud Heſych. ab ἀκὶς, cuſpis.
A'κικυς, ὑ, impotens, imbecillis, cui nulla eſt κίκυς; infirmus: ex α priv. & κίκυς, υος, ἡ, vis, vires, robur.
A'κίκυμμα, τὸ, idem ac τίκτυμμα, (conculſio, complosio) a quo hr per pleonaſmum Ϝ α, & mutationem τ in κ. Th. τικτάω, f. ξω, quatio.
A'κίνδυτος, α, ὁ, pudicus; exponitur ὁ μὴ κινῶν τὰ αἰδοῖα, ὁ σώφρων, qui κίνδυνος, cinædus non eſt: ex α priv. κινέω, & αἰδὼς, οῦς, pudor: item membrum virile.
A'κίνακης, ecinsces Bud. acinacis E taſm. Etymologo eſt jaculi Perſici genus; Heſychio, & Suidæ haſta, enſis, ſeu haſta Perſica; Scythis quoque peculiaris fuit hic ἀκινάκης, atque adeo pro Deo eum habuerunt, & per eum juraruut. Luc. in Scytha, πρὸς ἀκινάκην, ἐ Ζαμόλξιδα, τὴν πατρίην αὐτῶν Θεὸν. apud Herodot. per α ſcribi ἀκινάκης, annotat Etym. quaſi ἀκόνακις, i. e. ὀξὺν ἔχων τὸν κόλπον. Th. ἀκὴ.
A'κίνδυνί, citra periculum.
A'κίνδυνος, ε, ὁ, liber, extra periculum: ex α, & κίνδυνος.
A'κινδύνως, ſine diſcrimine, cut periculo. Plut. eſt adv. ab ἀκίνδυνος.
A'κίνητος, idem ac ἀκίνητος.
A'κινησία, ἡ, immobilitas, quies.
A'κινητὶ, immobiliter.
A'κινητίω, immotus ſto; caveo, ne moveat.
A'κινήτοισι, dat. pl. Jon.
A'κίνητος, ος, ὁ, ἡ, eſt, qui non movetur, immobilis: unde ἀκίνητα mereph. dicuntur, quæ ſuo loco & ſtatu non moventur, ſeu moveri nequeunt, aut non mutentur: apud Thuc. & Plat. ut & ἀκίνητοι dicuntur etiam, qui immoti in ſententie, & propoſito ſuo perſtant, nec inde dimoveri queunt; pertinaces, ſeu obſtinati. Item ἀκίνητος non movendus; ut ἀκίνητος κτῆσις in Proverb. apud Plat. de leg. l. 8.
A'κινήτως, immobiliter.
A'κινος, α, ὁ, acinus, herbæ genus.
A'κοπίδα ἄμιλλα, ludus, quo inter ſe certabant τῇ ἀκωκῇ, ſeu τῷ ἀκωτὶ, mino, Pol.
A'κμὴς, incorruptus; proprie, vermibus non obnoxius, nec ab ilia corroſus: ex α, & κμὴς, τὸς, ὁ, cia, vermis.
A'κμὴς, ἧ, idem ac ἰσχνὸς, ὴ, ὸ, debilis: ex α intenſ. & κμὴς, & ἰσχὺς: quæ enim a vermibus corroſa, inbrma ſunt: vel ab ἄκμος, quod entiquatum, ac infirmum.
A'κὶς, ἴδος, ἡ, acies: ut ἀκή.
A'κίχητα, adv. pro ἀκιχήτως incomprenſibiliter: ab α, & κιχάνω.
A'κίχητος, α, ὁ, quem non poſſumus aſſequi.
A'κίων, nullis fulcris columnis: Heſych. ex α priv. & κίων, ονος, ὁ ἑ ἡ, columna.
A'κμήτατοι, firmiſſimi, pl. ſuperl. ab ἄκμος, incorruptus: ex α, & κμὴς.
A'κνίζομαι, ſimulatione uror. vide in Th. ἀκνὰ, quæ ſtulta mulier ſolite fuit ad ſpeculum cum imagine ſua, perinde atque eum alia mulicre, confabulari, & recuſare ea, quæ cupiebat: unde quæ inepte, aut ſimulate aliquid agerent, ἀκνίζειν dicebantur, & ἀκνᾶς nemine vulgo compellabantur.
A'κνιστὸς, ὴ, ὸ, ficta recuſatio.
A'κνιστρίζω, perdere cimices, in Epigram.
A'κνὼ, οῦς, ἡ, Acco: mulier quædam notæ ſtultitiæ. hinc ἀκνίζομαι, ſimulate recuſo: ἀκνιστὸς, ὴ, ὸ, ficta recuſatio.
A'κλαὴς, ἐος, ὁ ἑ ἡ, illacrymabilis: ex α, & κλαίω.
A'κλαύτως, pro ἀκλαύστως, exors: ex α, & κλαύω.
A'κλὰς, peculiariter ſignificat, cui ſarmenta detracte non ſunt; ut ἀκλάδες ἄμπελοι, vitea non putatæ. Heſych. Item general. idem ἄκλαστος, α, ὁ ᾗ ὄν, non fractus, vel infractus: in Epigr. ex α priv. & κλάω, f. σω. unde κλάστης, ὁ.
A'κλαυτος, ὁ ᾗ ὄν, infractus, ideſt, non fractus.
A'κλαυστος, vel A'κλαυστος, α, ὁ, indeploratus: ab α, & κλαίω.
A'κλεὴς, ἐος, ὁ ἑ ὄν, & A'κλειὴς, inglorius.
A'κλειος, non clauſus. Thuc. l. 2. ex α priv. & κλεὶς, ἰ. σω: unde κλειστὸς, ὁ.
A'κλειστος, non furans: ſed exp. etiam qui non aliud in corde occultum habet, aliud in lingua promptum. Heſych. ex Soph. ex α priv. & κλειστὸς, ὁ.
A'κλεὴς, Jon. & Poet. pro ἄδοξος, inglorie: ex α, & κλέος.
A'κλείστος, non clauſus: ex α priv. & κλείστος, pro κλωστὸς, a κλείζω, pro κλάω.
A'κλημέω, ῶ, exors ſum; non fortitus ſum; nihil mihi ſorte obtigit. Polyb.
A'κλήμων, & ἀκλήμασ, ονος, τὸ, infortunium, calamitas. Suid. Item, hæreditatis privatio, & promiſſionum divinarum; apud Oecumen. Act. Ap. 38.
A'κληρία, ας, ἡ, inopia, egeſtas: item infelicitas.
A'κληρος, α, ὁ ἑ ἡ, exors; item psuper, inops, egenus, tenuis, cui nullæ facultates ſorte obtigerunt. Od. λ.
A'κληρωμὸς, idem ac ἀκλήρημα, calamitas.
A'κληρωτὶ, adv. citra ſortem: ex α priv. & κλῆρος, ὁ.
A'κλήρωτος, qui ſorte non lectus eſt, infortitus.
A'κλητὶ, ultro, invocato: ut, ἀκλητὶ καμὼν ἐς φίλας φίλει, ideſt, ſine vocatione, aut invitatione: ex α priv. & κλητὸς, ὁ.
A'κλητος, α, ὁ ᾗ ὄν, invocetus, non vocatus.
A'κλήτως, idem ec ἀκλητὶ, adv.
A'κλινὲς, τὸ, ſubſt. firmitas, & ſtabilitae, qua res alique inclinari nequit: eſt neut. ab ἀκλινὴς.
A'κλινὴς, ἐος, ὁ, ἡ, noo vacillans; qui aon inclinatur, nequa huc, neque illue vergit: & meraph. rigidus, & qui flecti nequit: ex α, & κλίνω.
A'κλινὸς, α, ὁ ἑ ἡ, indeclinabilis: inflexibilis.
A'κλόητος, α, imperturbatus, inconcuſſus: ex α priv. & κλόεις, ὁ. unde κλονέω, f. ήσω.
A'κλυὲς, ὑς, ὁ ἑ ἡ, agitationis, & concuſſionis expers.
A'κλοπὸς, α, ὁ ᾗ ὄν, furum injuriæ non expoſitus: item non deceptus: item aon furtivus. ex α priv. & κλοπὸς, ὁ.
A'κλυδώνιτος, fluctibus non agitatus; vel non fluctuans; imperturbatus, tranquillus. Heſych. ex α priv. & κλύδων, ωνος, ὁ: unde κλυδωνίζομαι.
A'κλυτος, α, ὁ ἑ ἡ, non ablutus, non elutus; item undis non agiterus. Plut. ex α priv. & κλύζω, f. σω.
A'κλυτὸς, qui non auditur. Plut. ex α priv. & κλύω. unde κλυτὸς, ὁ,
A'κλωτὸς, α, ὁ ἑ ὁ, ramulis eerens. Theopbr. ex α priv. & κλών, ῶνος. Item
A'κλωστος, α, ὁ ἑ ὁ, qui nendo ductus, tortus, ſeu coonexus non eſt: ut, ἄκλωστοι γόμφοι, Poll. ex α priv. & κλώθω, f. σω: unde κλωστὸς, ὁ.
A'κμάζω, floreo, matureſco, vigeo, f. άσω. p. ἤκμακα. Th. ἀκμὴ.
A'κμαῖος, florens ætate.
A'κμὰν, Dor. pro ἀκμὴν. Vide ἀκμὴ.
A'κμηνὸς, ὴ, ὸ, ſteauus, velidus, robuſtus: ut ἐκμηνὸν γλωσσὸν τε καὶ ἀκμηνὰ πνεῦσαι: Herodian. l. 1. eſt verbale ab ἀκμηνάζω, f. σω.
A'κμὶν, voco.

AK-

Α᾽κμὴ, ῆς, ἡ, cuſpis, vigor ætatis, punctum occaſionis: ab ἀκή.

Α᾽κμὴν, adverbialiter, adhuc, etiam num.

Α᾽κμηνὸς, ὁ, ἡ, ὸ, adultus; item, fameliecus: ab ἀκμὴ.

Α᾽κμὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, ooo fatigatus, integer: ab ἀ & κάμνω.

Α᾽κμητὶ, vel ἀκμητῇ, adv. citra fatigationem, aut laborem: item, facile. Suid. & Heſych. ἀκοπιάστως.

Α᾽κμήτης, ου, ὁ, infatigatus, indomitus: idem quod ἀκμὴς, & Th. idem.

Α᾽κμητος, ὁ, ἡ, ὸ, idem quod ἀκμήτης.

Α᾽κμόθετον, ου, τὸ, lignum, cui incus imponitur, per Syncop. pro ἀκμονόθετον ab ἄκμων.

Α᾽κμονα, acc. pl. ab ἄκμων.

Α᾽κμονίδαι, ῶν, ὁ, Dor. pro Α᾽κμονίδης, ου, ὁ, Acmonis filius.

Α᾽κμων, ονος, ὁ, incus: ex ἀ, & κάμνω, quod oullie ictibus fatigetur; q. ἀκάμων.

Α᾽κναμπτος, ὁ, ἡ, ὸ, inflexibilis; Poet. pro ἄγνωμπτος: ex ἀ, & κάμπτω.

Α᾽κνηστος, ſeu ἄγνηστος, & ἄγναφος, ὁ, ἡ, ὸ, fullonem non expertus, a fullone non purgatus; Poll. Heſych. Plut. item in Marc. ss. & Mat. 9. ex ἀ priv. & κνάπτω, vel γνάπτω, ſeu γνάφω, carmioo, carpo; vellicando expolio; fullonum proprium: unde κναφεὺς, ſeu γναφεὺς, fullo.

Α᾽κναφος, idem quod ἄκνηστος.

Α᾽κνημος, ὁ, ἡ, ὸ, tibiis, ſeu cruribus carens; vel, qui non habet ſuras: ex ἀ priv. & κνήμη, tibia, crus, ſura.

Α᾽κνησις, ἡ, ſpioa dorſi, ita dicta traditur, quod bruta eam κνῆσαι, i. e. ſcabere, ſeu ſcalpere non poſſunt, ſed o pue fit, ut ab alio fricetur, ſeo diſtringatur: proprie in ſolis quadrupedibus, Od. ν. ſed eſt & herbæ nomen, apud Nicand. in Ther.

Α᾽κνιστος, ὁ, ἡ, ὸ, & ἀκνίστωτος, inſulſus, inſipidus; proptie, oidorie, ſeu pinguedinis expers: Plut. Symp. 3. ex ἀ priv. & κνίσση, ης, ἡ, oidor, pinguedinie incenſæ fumue.

Α᾽κνις, a quibuſdam nominatur ἡ χαμαιλαία. Dioſc. ex ἀ priv. & κνέω: unde κνίσω, f. σω.

Α᾽κοάζω, audio, pro ἀκροάζω, Poeticum.

Α᾽κοὲ, ῆς, ἡ, & Dor. ἀκοὰ, ᾶς, ἡ, auditue, fama, ſermo.

Α᾽κοὰω, a. a. paſſ. Jon. verbi ἀκούω.

Α᾽κοίτομαι, audiat, f. a. paſſ. verbi ἀκούω.

Α᾽κοιλος, ὁ, ἡ, ὸ, qui cavue oon eſt, in quo nihil cavum eſt, cavitatis oepere: ex ἀ & κοῖλος.

Α᾽κοίμητος, ὁ, ἡ, ὸ, inſomnis; ex ἀ, & κοιμάω.

Α᾽κοίτη, uloa, ἀγκάλη: potius ſcribitur ἀγκοίνη.

Α᾽κοινος, ooo communis, non pollotus, non maculatus.

Α᾽κοινωνησία, ας, ἡ, proprietas, communio, & participatio nulla. Ariſt.

Α᾽κοινώνητον, ὁ, τὸ, incommunicabila: ab ἀ, & κοινωνέω.

Α᾽κοινώνητος, ὁ, ἡ, ὸ, qui com altero non communicatur, cujue alter particeps noo ſit, inſociabilis.

Α᾽κοινωνίτως, idem quod ἀδιαιτήτως, rigide, ſevere, auſtere: ex ἀ, & κοινὸς, vel κοινέω, & κοινόω.

Α᾽κοινωνία, diſſociatio, diſſidium, disjunctio.

Α᾽κοιτις, ὁ, ἡ, dicitur pro ἀκοιτὶς, ideſt, unum & idem cubile habene. Dor. ἀκοίτας, ὁ: in ace. ἀκοίτιν, maritum.

Α᾽κοιτις, ιδος, ἡ, marita: ex ἀ pro ἅμα, & κοίτη.

Α᾽κοιτον, dicitur mel Plinio l. ss. c. 53. quod non habet retrimentum, ſeu ſedimentum; quod etiam hodie ruſtici vocaot lectum, ſtratum, ſeu cubile io vino: ex ἀ priv. & κοίτη, ſeu κοῖτος, cubile, lectus.

Α᾽κοντος, ὁ, ἡ, ὸ, ſine cubili, cubili carens.

Α᾽κολακτος, qui adulationibus capi nequit: inadulabilis. Plut. io Coriol.

Α᾽κολακος, ὁ, ἡ, ὸ, alienus ab adulatione, & oſtentatione. Diog. Laett. ex ἀ pr. & κόλαξ, ακος, ὁ, adulator. uode κολακεύω, adulor.

Α᾽κολασία, incontinentia: Th. κολάζω.

Α᾽κολαστεω, iotemperaoter, & proterve me gero, libidinoſe vivo.

Α᾽κολαστέω, idem quod ἀκολαστεύομαι.

Α᾽κολαστημα, ατος, τὸ, factum petulans, ſcelus, ſcortatio.

Α᾽κόλαστος, ὁ, ἡ, ὸ, qui non punitur: ex ἀ, & κολάζω.

Α᾽κολαστος, intemperanter, petulantet: ex ἀ priv. & κολάζω, punio: item, coercreo, moderor, fræno.

Α᾽κόλητος, glutinis expers: & metaph. qui coire nequit, incorbilis.

Α᾽κολλᾶ, ᾶ, ὁ, ἡ, glutinie expers, item, qui conglutinati nequit. Theophr. ex ἀ priv. & κόλλα, ας, ἡ, gluten, ſive glutinum.

Α᾽κολλὸν, ου, ἡ, fruſtum panis, vel fruſtulum minutiſſimum: ex ἀ priv. & κολλάω, amputo; quod ob exiguitatem frangi nequit: vel exſtruitur etiam τροφὴ, idem quod primitivum κόλλη, ης, τὸ, cibus.

Α᾽κολουθέω, ῶ, ſequor. imperf. ἠκολούθουν, ων, f. ήσω. p. ἐκολούθηκα. ἠκολούθησα, præſ. part. pl. num. ſ. g.

Α᾽κολούθημα, ατος, τὸ, idem quod ἀκολουθία.

Α᾽κολούθησις, εως, ἡ, idem quod ἀκολουθία.

Α᾽κολουθητέον, ſequendum eſt.

Α᾽κολουθητικὸς, ὁ, ſequax.

Α᾽κολουθία, ας, ἡ, ſequutio, conſequentia, conſequutio; item, confectatin; & convenientia: ab ἀκόλουθος, comes; item, congruens, conveniens.

Α᾽κόλουθος, ὁ, ἡ, ὸ, pediſſequus, comes: ab ἀ pro ὁμὸς, & κέλευθος.

Α᾽κολούθως, conſequenter. Dioſc. ἀκολούθως τούτοις, conſequenter his, poſthæc; item convenienter, conſentanee. Plut.

Α᾽κολυμβος, ὁ, ἡ, ὸ, natandi inſcius: ex ἀ, & κολυμβάω.

Α᾽κομία, ἡ, comæ, ſeu cæſariei defectus, calvitium. Nazianz.

Α᾽κομιστία, ας, ἡ, incuria: ab ἀ, & κομίζω.

Α᾽κόμητος, ὁ, ἡ, ὸ, neglectus, ſqualidus, ſine cura in neceſſariie. Nonn. Th. idem.

Α᾽κομος, ὁ, ἡ, ὸ, qui comatus non eſt, cui cæſaries nulla eſt, Poll. ex ἀ priv. & κόμη, coma, cæſaries.

Α᾽κόμπαστος, vide ἄκομπος.

Α᾽κομπος, & ἀκόμπαστος, alienus a jactantia, oſtentatione, & ambitione. Æſchyl. ex ἀ priv. & κομπὸς, ὁ, jactator. Th. κόμπος, ου, ὁ, crepitus.

Α᾽κομψος, ὁ, ἡ, ὸ, inelegans, vilis, ſimplex, non aſtutue: ex ἀ priv. & κομψὸς, ὁ, ἡ, ὸ, ſcitus, elegans, bellus.

Α᾽κομψως, inelegantet. Plut.

Α᾽κονᾶν, præſ. inf. ab ἀκονάω, exacuo. Th. ἀκὴ.

Α᾽κονάω, & ἀκονέω, acuo.

Α᾽κονδος, ingratus.

Α᾽κόνδυλος, non habens nodos digitorum; item impunis; ſine colaphis, & pugnis: ex ἀ priv. & κόνδυλος, digiti junctura, ſeu articulus.

Α᾽κονέω, idem quod ἀκονάω.

Α᾽κόνη, ης, ἡ, cos: quaſi ab ἀκὴ, quia ad acuendam adhibetur.

Α᾽κόνημα, ατος, τὸ, incitamentum.

Α᾽κονίστος, vide ἀκόνητος.

Α᾽κόνιτον, ου, τὸ, cos, ſeu coticula.

Α᾽κονιτὶ, adv. χωρὶς κόνεως, ἢ ἀ. ἀγῶνος, i. facile, ſine labore.

Α᾽κονιτικὸς, ex aconito confectus, aliquid aconiti admiſtum habens.

Α᾽κόνιτον, ου, τὸ, aconitum: ſic dictum volunt, quoniam io cautibue, ſeu ἐν τοῖς ἀκόνοις provenit: quod etymoo ſequutus Ovid. Metam. l. 7. cecinit;

Quæ quia naſcuntur dure vivacia cute,
Agreſtes aconita vocant.

Et Plin. l. 27. c. 3. naſcitur, inquit, in rudis cautibue, quas *aconas* nominant, (& ideo aconitum aliqui dixere) nullo juota ne pulvere quidem nutriente: alii, quoniam vie ejus eadem in morte eſſet, quæ coribus ad ferri aciem detereodam. Them. ἀκόνη, & ἀκόνημα.

Α᾽κόνητος, ὁ, ἡ, ὸ, & ἀκονίστος, pulveria expers, qui ſine pulvere ſit; item, non illitus calce; opere tectorio non obductus; non picatus: ex ἀ priv. & κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis, &c.

Α᾽κοντὶ, idem quod ἀκοντὶ, ſine pulvere: & metaph. ſine difficultate.

Α᾽κοπος, ὁ, ἡ, ὸ, impercuſſue.

Α᾽κοντες, inviti, dual. ἄκοντες, pl. ab ἄκων, q. per etaſin ab ἀέκων.

Α᾽κοντὶ, invito: ex ἀ priv. & ἑκοντὶ, ſponte. Th. ἑκὼν, ὄντος, ὁ, ſpontaneus.

Α᾽κοντίας, ὁ, ἡ, jaculue; ſerpentis genue: ἀκοντιὰς vero herba eſt, quæ medetur canibus morſis a ſerpentibus. Heſych.

Α᾽κοντίζω, jaculor. fut. ίσω, p. ικα. a. ε. ἐκόντισα, Jon. ἀκόντησα, ας, ε. Th. ἄκων, οντος, jaculum.

Α᾽κοντιὸν, medicamentum quoddam, a ſanandis ἀκόντιοις vulneribus ita dictum.

Α᾽κοντίλη, jaculus: ſerpentis genus.

Α᾽κόντιον, ου, τὸ, idem quod primitivum ἄκων, οντος, ὁ, jaculum, telum.

Α᾽κόντιος, ου, ὁ, Acontius, propr. nom.

Α᾽κόντισμα, ατος, τὸ, jaculatio, vulnus, ictus, jaculum, telum.

Α᾽κόντισις, jaculatio; jaculi, ſeu teli jactus.

Α᾽κοντισμὸς, ῦ, ὁ, jactatio haſtæ.

Α᾽κοντιστὴς, ῆ, ὁ, jaculator, Dor. ἀκοντιστὰς.

Α᾽κοντιστικὸς, jaculandi peritue: ab ἄκων, οντος, jaculum.

Α᾽κοντισὶς, ὶος, ἡ, jaculatio, jaculandi arc: ab ἀκόντιον.

Α᾽κοντοβόλος, jacoli vibrator, jaculator. Th. βάλλω, jacio: unde βολὴ, & βόλος, jactue.

Α᾽κοντοδίκος, qui jacula obſervat, i. e. eorum ictus, ut eoe vitet. Etym. Th. eſt δέχομαι, recipio: vel potius δοκέω, obſervo.

Α᾽κοντοφόρος, qui jaculum geſtat. Dion. Th. eſt φέρω, fero; quod in compoſitione mutat ο in ο.

Α᾽κοπίαστος, ὁ, ἡ, ὸ, indefeſſus.

Α᾽κοπίατος, idem.

Α᾽κοπιάτως, ſine labore: ab ἄκοπος.

Α᾽κοπος, ὁ, ἡ, ὸ, indefeſſue: ab ἀ, & κόπος.

Α᾽κόπρατος, ὁ, ἡ, ὸ, vide ἄκοπρος.

Α᾽κοπρος, & ἀκόπρατος, ὁ, ἡ, ὸ, qui ſtercoratus non eſt; cui ſimus non eſt ingeſtus. Theoph. de cauſie plant. ex ἀ priv. & κόπρος, ſimus.

Α᾽κόπως, & ἀκοπιάστως, adv. ſine labore, & laſſitudine.

Α᾽κόρεσος, infatiabilis.

Α᾽κορέσως, adv. infatiabiliter.

Α᾽κόρητος, Poet. idem quod ἀκόρεσος, infatiabilis: ex ἀ priv. & κορέω, ῶ, ſeu κόρος, ὁ. Exp. etiam qui ſcopie mondatus non eſt. Item, incultus, minime ornatue. Dicitur & ἀκόρητος, pro eod.

Α᾽κορία, infatiabilitas: ex ἀ priv. & κορέω, purgo; item, ſatio.

Α᾽κορίτης οἶνος, apud Dioſc. l. 5. dicitur vinum ex acoro confectum, ſeu acoro conditum: a Them. ἄκορον, τὸ.

Α᾽κορον, ὁ, nomen plantæ, quæ reponitur inter φυλλάνθη a Theoph. Hiſtor. plant. l. s. s6. aliis dicitur & ἄκορος.

Α᾽κορὸς, bruchi, locuſtæ.

Α᾽κορον, ου, τὸ, acorum, herba quædam.

Α᾽κορος, ὁ, ἡ, ὸ, idem quod ἀκόρητος.

Α᾽κόρυμος, verticem, ſeu faſtigium non habeos: apud Heſych. ceponitur, inoumerue, multua: ex ἀ priv. & κορυφὴ, ῆς, vertex.

Α᾽κος,

Ἀ'κεδ-, εο-, τό, medela: ab ἀκέομαι.
Ἀ'κέστωτος, ε, τό, inornatum: ex α, & κοσμέω.
Ἀ'κεστία, ας, ἡ, immundities, ſtatuarerum perturbatus.
Ἄ'κεστο-, ος, ὁ, ἡ, inordioatus, vel inornatus.
Ἀ'κέστως, turpiter; adv. ea a, & κόσμο-.
Ἀ'κεχέη, abundo eſu hordei.
Ἀ'κεχή, ῆς, ἡ, hordeum, cibus quilibet. Sic dicitur κριθή, quia ἄκο- ποιῆ τοῖς ποτοῖς πικρίδη, vel πικρὰ τὰ ἄκο- ἐμποιῆ τοῖς ὀδοῦσι.
Ἀ'κεχο-, α, ὁ, ἡ, qui veteres iras non alit. Heſych. ea α priv. & κέτο-, a, ὁ, ita vetus.
Ἀ'κηΐζω, idem quod ἀκέω.
Ἀ'κηΐλη, præſ. inſ. Jon.
Ἀ'κηΐ, ῆς, ἡ, idem quod ἀκωή.
Ἀ'κηΐσσιν, dat. pl. part. Jon. & Poet.
Ἀ'κίοντ, Dor. pro ἀκέουσι, 3. pl. præſ. ind. ab ἀκέω.
Ἀ'κρο-, intonſus. Th. κείρω.
Ἄ'κυς, vide ἄκων.
Ἄ'κυτε, pro ἤκουτε, a. 1. Jon. ind. ut in perf. ἄκυκα, pro ἤκουκα. ab ἀκούω, audio.
Ἀ'κών, ῶσα, ὦν, invita, coacta: cujus maſculinum eſt ἄκων.
Ἀ'κόντων, 3. pl. a. 1. opt. Æol. pro ἀκούσειαν.
Ἀ'κόντας, Æol. pro ἀκούσας, a. 1. part. a verbo ἀκούω, audio.
Ἀ'κόντητε, acc. ſing. m. g. aor. 1. part. act. ejuſdem verbi.
Ἀ'κόντητες, nom. pl. m. g. ejuſd. temp.
Ἀ'κόντητε, nom. ſing. fœm. ejuſd. temp.
Ἀ'κόντως, Jon. pro ἀκούσῃ, 2. ſing. f. m. ab ἀκούω.
Ἀ'κόντο-, α, ὁ, ἡ, non voluntarius: ex α, & ἀκούω.
Ἀ'κοντίζω, eogo & adigo aliquem ad faciendum aliquid ἀχ ἑκόντα. Num. 25. ab ἀκόντιο-.
Ἀ'κοντιθεύ-, unde ἀκοντίθευτον, in Epig. expoſuit, a Deo eaauditum: ex ἀκούω, & θεός.
Ἀ'κοντίως, invite, gravate: adv. ab ἀκόντο-.
Ἀ'κουμα, ατο-, τό, res, quæ auditur, auditio.
Ἀ'κουμάτιον, auditiuncula, narratiuncula, ſermunculus, cantiuncula. Luc. diminutivum ab ἄκουσμα.
Ἀ'κουέον, audiendum eſt: verbale ab ἀκούω.
Ἀ'κουός, ῆ, ὁ, auditor. Iſocr. Item diſcipulus. verbale ab ἀκούω, ομαι.
Ἀ'κουτικός, ὴ, ὁ, ad auditum, ſive ſenſum audiendi pertinens. Plut. item auditu valens; aeri auditu præditus.
Ἀ'κουτός, ῆ, ὁ, audibilis.
Ἀ'κουτός, audira faeies: ſ. s. Att. pro ἀκουτίστης, ab ἀκουτίζω. Th. ἀκούω.
Ἀ'κουτίζω, f. ίσω, apud LXX. Interp. audire facio. Pſ. 50. & Cant. 2. Item obtempero, apud Ariſt.
Ἀ'κουτιστικός, ὴ, ὁ, obtemperans, obediens. Bud. ex Ariſt.
Ἀ'κούω, audio, obedio. imperf. ἤκουον, ες, ε, ſ. 2. m. ἀκούσομαι, ῃ, σται. p. act. ἤκουκα. paſſ. ἤκουσμαι. a. 2. ἠκούσθην. ſ. 2. ἀκουσθήσομαι. p. m. ἤκουσ, Att. ἀκήκοα. Hinc Gall. Accouſter, i. auſcultare.
Ἀ'κοῦ, ſ. a. unde & a. a. ἤκουσ.
Ἄ'κρα, ας, ἡ, ſummitas, extremitas, litus; & pro præmio: ab ἄκο-.
Ἀ'κράαντο-, α, ὁ, ἡ, imperfectus, irritus: ex α, & κραίνω.
Ἀ'κραγγής, ές-, ὁ, ἡ, ῆς τὸ ές, imbecillis, difficilis, durus. Heſych. & Etym. κάθυπνος, σκληρός. ſed Etymolog. addit, ἀκραγγές etiam dici τὸ παῖ κλαίον παιδίον, ſemper vagientem infantem; ut ſit ex α epitatico, & κράζω, clamo.
Ἀ'κράδαντο-, inconcuſſus, immotus. Philo. ex α ptiv. & κραδαίνομαι, metu concutior.
Ἀ'κρᾶς, ᾶ-, ὁ ῆ ἡ, ſtans in ſuperficie: ab ἄκρο-, & ἄημι.
Ἀ'κρεῖο-, α, ὁ, ſummus, idem quod ἄκρο-; item, qui eſt in arce, vel qui præeſt arci.
Ἀ'κρέπαλο-, α, ὁ & ἡ, non ſentiens crapulam, alienus a crapula; item, arcens crapulam: ex α ptiv. & κραιπάλη, crapula.
Ἀ'κραιρὸς, ſincerus, purus: dictum eſt pro ἀκρατοφορὸς, per Syne. teſte Etym. ea ἀκρατο-, & φαίνω. ſic dicitur ἀκραιρὴς αἶμα, apud Eurip. in Hec. & in ſuperl. ἀκραιρέστατα φῶς, apud Greg. Item, luteger, intactus, illæſus. Tbuc. l. a. Item, alacer.
Ἄ'κρατο-, idem quod ἀκρήατο-.
Ἀ'κρεξίαι, α, τό, i. e. τὸ ἄκρον Ϝ ἄξειο-, ſumma para aaie: apud interpr. Apollonii: ex ἄκρα, ἡ, ſeu ἄκρον, τό, & ἄξων, ονο-, ὁ.
Ἀ'κρεσία, ας, ἡ, intemperies, intemperantia.
Ἀ'κρεσί-, α, ὁ & ἡ, intemperans: ab ἀκρεσία, incontinentia: & utrunque ex α priv. & κρέω, per Syne. pro κερέω, ſeu κερένυμι.
Ἀ'κρέτεια, ας, ἡ, intemperantia, incontinentia: idem quod ἀκρεσία.
Ἀ'κρατέστερο-, metaeior, compar. ab ἄκρατο-, meraeus.
Ἀ'κράτιμος, ατο-, τό, incontinentia, intemperantia.
Ἀ'κρατίομαι, incontinenter vivo, ſeu intemperans ſum.
Ἀ'κρατὸς, ὁ-, ὁ & ἡ, intemperans, impotens; quaſi κράτο- ἂν ἔχω: ut ἀκρατὴς θυμῷ, impotens iræ. Item, incontinens, qui contineri, ſeu retineri non poteſt: licet etiam uſurpetur in alia ſignificatione pro petulans, &c. ea α ptiv. & κερένυμι.
Ἀ'κρατο-, α, ὁ & ἡ, qui contineti, & cohiberi non poteſt.
Ἀ'κρατίζομαι, jento, proprie offulas meraco imbutas aſſumo. Athen. l. s. & eum caſu ſignif. in jentaculum ſumo.
Ἀ'κρατίζω, merum bibo; meraciori bauſtu præcordia proluo; jentaculum ſumo ea panis fruſtis mero rigatis.
Ἀ'κράτισμα, ατο-, τό, jentaculum, ſeu jentacali ſumptio.
Ἀ'κρατισμός, ῦ, ὁ, idem.
Ἀ'κρατο-, α, ὁ & ἡ, qui ſumpſit jentaculum. Item, qui jentare ſolet, & offulas meraco imbutas aſſumere; jentaculo non facile carens: ut exp. apud Theocr. Idyl. 2. ab ἄκρατο-.
Ἀ'κρατοπόθης, qui mero ſe ingurgitat; qui largius merum potat. Athen. Thema (præter ἄκρατο-, vel ἄκρατον, merum) eſt κόθος, ου-, ὁ, cnthou, genus poculi Laconici; item, comportario ipſa, in tali poculo maxime tunc uſitato. Athen. & Plut.
Ἀ'κρατον, α, τό, merum non dilutum: ex α, & κερένυμι.
Ἀ'κρατοποσία, meraeior potus; meraeioris vini poratio. Athen. Plut.
Ἀ'κρατοπότης, merum bibo; meraeius poto. Athen. Thema (cum ἄκρατον) eſt πίνω, bibo: unde πότο-, ω, ὁ, potatio.
Ἀ'κρατοπότης, qui merum pniat.
Ἄ'κρατο-, & Jonice ἄκρητο-, ος, ὁ & ἡ, merus, meracus, purus, ſimplea, impermiſtus. Item, validus, ſumpta meſaph. a vino, quod non dilutum aqua integras ſuas reriner vires.
Ἀ'κρατοφόρεον, α, τό, urceus, ſeu urceolus; quaſi, merum ferens. Th. φέρω, fern, quod in compoſitione mutat a in o.
Ἀ'κρατοφόρο-, qui meracum fert; vel ad meracum fereudum aptus. Poll.
Ἀ'κρατος, ος-, ὁ ῆ ἡ, impotens: ut vel incontinens: ut ἀκράτως θυμῷ, vel ὀργῇ. Phil. & Soph. ex α priv. & κρατο-, εο-, τό, robur.
Ἀ'κρατως, mere, pure, ſine admiſtione: eſt adverb. ab ἄκρατο-, impermiſtus.
Ἀ'κρατῶς, expon. impoteutar, impotenti animo. Item, incontinenter, intemperanter. Item eum ſumma conteotione, concitate, apud Suid.
Ἀ'κρατωσύνη, laſcivia, intemperantia.
Ἀ'κρεχολίη, ἡ; προχωρ- ὀργή, ira repentina, & levi de cauſa: eſt a ſequente
Ἀ'κρέχολο-, α, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀκρόχολο-, ad iram valde proclivis: ab ἄκρο-, & χολή.
Ἀ'κμαιτικός, ὴ, ὁ, adject. ut ἀκμαιτικὰ ἀποφύσις, apud Theophr. l. 4. expon. tamorum grandium proventus. a Them. ἀκμάω.
Ἀ'κμέων, ονο-, ὁ, ramus major, vel prægrandis, virgultum: ὁ ἐπ' ἄκρῳ Ϝ δένδρου ὤν. Etym. dedueit ab ἄκρο-, i. e. ſummus; quidam vero dictum volunt, quaſi ὁ ἐπ' ἄκρῳ μένων.
Ἀ'κμέσπερα, Poet. adv. extremo veſpere: ab ἄκρο-, & ἕσπερο-.
Ἀ'κμεο-, excarnis, carnis, ſeu caroeæ ſubſtantiæ expers: apud Hippocr. & Gal. ea a ptiv. & κμάς, ατο-, τό, caro.
Ἄ'κμη, ης, ἡ, Jon. pro ἄκρη, ſumma. Item neut. pl. ab ἄκμων. ſuperl. ἀκρότατος.
Ἀ'κμήν, ε, ὁ, idem quod ἄκμηο-, qui eſt in ſummo puberiatis: qui eſt in prima pubertate; vel qui primam habet pubem: ea ἀκμή-, ὁ, & ἥβη, ἡ.
Ἀ'κμηο-, α, ὁ, ἡ, valde juvenis: ὁ ἐν ἀκμῇ ἥβης ὤν, qui eſt in ſumma pubertate.
Ἀ'κμητέστερο-, & ἀκμητότατο- apud Hipp. Jon. pro ἀκμαιότερο-, & ἀκμαιότατο-, meracior, & meraciſſimus: compar. & ſuperl. ab ἄκματο-.
Ἀ'κμητοσία, ας, ἡ, Jon. pro ἀκρατοσία, meri potatio.
Ἀ'κμητοπότης, α, ὁ, meri potator. ab ἄκμητος, & πότος.
Ἄ'κμητος, α, ὁ, ἡ, non miatus: ab α, & κεράννυμι.
Ἀ'κμητόχολος, ὁ ἡ ἡ, ὁ ἄκμητον ἀεὶ χέζων χόλον, qui meram congerit bilem. Hippocr. ea ἄκμητος, & χόλος.
Ἀ'κριβάζω, probo, diligenter indago. Eccleſiaſtic. 46.
Ἀ'κριβασμός, ὁ, accuratio, exquiſita examinatio. Prov. 8. & Jud. 5.
Ἀ'κριβαστής, diligens explorator, inquiſitor. Bud. ab ἀκριβής, diligens.
Ἀ'κρίβεια, ας, ἡ, accurata diligentia: ab ἀκριβής.
Ἀ'κριβές, ἐος, τό, n. gen. ab ἀκριβής.
Ἀ'κριβέστερος, compar. nom. ἀκριβής. ἀκριβέστατος autem eſt ſuperl. παρὰ τὸ ὡς τὸ ἄκρον βῆναι.
Ἀ'κριβής, ἐος, ὁ, ἡ, exquiſitus, accuratus.
Ἀ'κριβοδίκαιον, τό, ſummum jus: ab ἀκριβής, & δίκη.
Ἀ'κριβολογέομαι, accurate recenſeo; præſ. int. ἀκριβολογεῖσθαι: ab ἀκριβής, & λόγω.
Ἀ'κριβολογία, accurata diſcuſſio, vel examinatio, aut tractatio. Ariſtot.
Ἀ'κριβολόγος, accurato ſermone & exquiſito utens.
Ἀ'κριβόω, dicitur res aliqua accurate fieri, ſumma cura, & diligentia elaborari. Item pro penitus cognoſci, pernoſci. Hinc part. præt. ἠκριβωμένος, accurate elaboratus, exquiſitus: eſt paſſ. ab act. ἀκριβόω.
Ἀ'κριβῶ, accurata perquiro, diligenter exploro. Item, ſumma & exquiſita diligentia aliquid facio. f. ώσω, præter. κα.
Ἀ'κριβῶς, adv. exquiſite: ab ἀκριβής.
Ἀ'κρίδιον, α, τό, parvula locuſta, q. d. locuſtula: eſt diminut. ab ἀκρίς, ίδος, ἡ.
Ἀ'κριδοθήρα, ας, ἡ, decipula ad locuſtas capiendas. Dicta παρὰ τὸ ἀκρίδας θηρᾶν, locuſtas venari.
Ἀ'κριδοφάγος, qui locuſtas comedit; vel locuſtis victitat. ex ἀκρίς, & φάγω.
Ἀ'κρίζω, f. σω, cacumina, ſeu ſumma loca perambulo, Euſt. item neutraliter, ſummis pedibus ambulo. Heſych. ab ἄκρις, ιος, ἡ, ſummitas.

Ἀ'κρις,

Ἀκρίς, ίδ-, ἡ, loeuſte, παρὰ τὸ ἄκρα τῆς φυτῆς νέμεσθαι. Sed ἄκρος, ον, ἡ, ſummitee mnotis: ab ἄκρ-.

Ἀκρισία, ἡ, indiſcretio; non adhibitum judicium, Luc. Item res controverſa & non judicata, Polyb. Itidem judicii inopia, & temeritee: melum judicium. Item confuſio, & turbulentus rerum ſtatus. Xen. ex α priv. & κρίσις.

Ἀκριτί, adv. idem ac ἀκρίτως, injudicate, val injudicato; indicta cauſa. Item nullo cum judicio, ſine delectu. Item indiſcrete, confuſe, nullo diſcrimine. aſt adv. ab ἄκριτ-, ὁ.

Ἀκριτόμυθ-, ος, ὁ, ἡ, qui loquitur inconſideretie: ab ἄκριτ-, & μῦθ-.

Ἄκριτος, ος, τὸ, naut. eb ἄκριτ-, quod in aontioverſiam non cadit. Iſocr. Item, quod componi, vel diſcerni non poteſt. Il. 3. Item ſine judicio, & ratione factum.

Ἀκρίτ-, ος, ὁ, ἡ, indiſcretus, confuſus, anceps, indiſtinctus: ut ἀκρίτως μῦθοι, Il. β. Item injudiectus, indemnatus, qui cauſam non dicit: ea ω, & κρίνω.

Ἀκριτοφυλλ-, ος, ἡ, frondes bebens indiſcretas, frondoſus: ab. ἄκριτ-, & φύλλον.

Ἀκριτόφυρτ-, confuſus, miſcelleeeue. Æſchyl. ex ἄκριτ-, & φύρω, ſ. υρῶ, miſceo.

Ἀκριτόφων-, indiſtinctam & confuſam vocem habene. Heſych. ex ἄκριτ-, & φωνή.

Ἀκρίτως, edv. idem ec ἀκριτί.

Ἀκρόαμα, ατ-, τὸ, idem ac ἄκουσμα, id quod auditur, & in bonam, & in malam partem. ſic Xen. dicit, laudem eſſa ἀκρόαμα ἥδιστον, et convicium χαλεπώτατον ἀκρόαμα. Item ipſa perſona, quæ auditur, apud Arbec. & Plut. Sic & acróama a Cic. uſurpetur pro Seetio, & Verr. 6.

Ἀκροαματικός, auſcultetotiue, ad auditionem pertinens; vel in euditiona conſiſtens: ut ἀκροάματα καὶ διδασκαλίαι, Plut. quæ Guerino dieuntur diſciplina ſpeenlativa. Atque inde ἀκροαματικοί, acroamatica vocantur Ariſtotelis commentatinnes, quibus Philoſophia remotior, ſubtilioique agitebatur, quæque ad naturæ contemplationes, diſceptationeſva dialecticas pertinebant. Gellius l. 20. e. 4. Unde αὐτοπρόσωπα ἀκροαματικά etiam diecbantur, authore Beſſarione, quæ inter homines ejuſdem ſectæ, aut hæreſeos ercane habebantur, nec ſoras ferebantur.

Ἀκροάομαι, idem ac ἀκούω, audio, pareo. ſ. ἀσομαι. p. paſſ. ἠκρόαμαι. part. ἀκροώμενος, ώμενον-. Item audio, & auſculto diſcendi cauſa. Etym. dicit, ex ἀκούω, ſ. a. verbi ἀκάω, fieri ἀκροῶ, pleonaſmo litteræ ρ.

Ἀκροάσει, dat. ſing. eb ἀκρόασις, audiruc.

Ἀκρόασις, εως, ἡ, anditio, ipſe eudiendi actio. Item recitatio: ut ἀκρόασιν ποιεῖσθαι, eudire, vel recitare. Sumitur etiam interdum pro ipſo loco, ubi fit ἀκρόασις.

Ἀκροατήριον, τὸ, euditorium, locus, in quo audiuntur recitationes; aut in quo auditur præceptor. Plut. de aud.

Ἀκροατής, ὁ, ἡ, euditor.

Ἀκροατικός, ad eudiendum pertinene: ut ἀκροατικὸς μισθός, epud Luc. dicitur merces, quæ pro euditione datur.

Ἀκροβατέω, idem ac ἀκροβατίω.

Ἀκροβάτης, ου-, ὁ, ἡ, ſummis pedum digitis ingrediene, erectus; proprie, in ſummos pedum digitos incedens.

Ἀκροβατίω, ῶ, ut ἀκροβατέω, ſummis pedum digitis gradior, in digitos erigor. Luc. Item ſuperbe incedo, epud Suid.

Ἀκροβατικός, ſcanſorius: ex Vitruvio: ex ἄκρ-, & βαίνω, ſ. βάσομαι, a βάω. unde varie ejus compoſite deſinunt in βάσων, βάτ-, & βατέω.

Ἀκροβαφής, ſummæ parte tinctus. in Epigram. ex ἄκρ-, & βαφή, ἡ.

Ἀκροβελίτ, ίδ-, jaculi genus: ex ἄκρος, ὁ, & βέλ-, ιτ-, τὸ.

Ἀκροβυσσιζόμαι, ſto in ſummo ſuggeſtu, vel tribunali, ex ἄκρ-, & βυσσιζω.

Ἀκρόβλαστ-, germen in cacumine habens: ex ἄκρ-, & βλάστη, ἡ, ſau βλαστός, ὁ.

Ἀκροβολάς, idem ac ἀκροβόλ-.

Ἀκροβολίζομαι ἔπειτα, jon. veliteri verbie: ab ἄκρ-, & βάλλω.

Ἀκροβολίζω, & frequentius ίζομαι, jeculor, propria ex edito quopiam loco jacula emitto: queſi ἐξ ἄκρου βάλλω: ad ſummitatem, vel cacumen eliquod verſus jaculor, & inenlationem dirigo, quaſi, εἰς τὸ ἄκρον βάλλω. Item miſſilibue pugno, velitor, veliteem pegnem ineo; certaminie prælndia faain.

Ἀκροβολισμός, idem ec ἀκροβολισμός.

Ἀκροβολισμός, ῶ, ὁ, jaculatio, præludium pugnæ. Item valitatio, velitarie pugna: & metaph. pro velitatione, quæ fit verbis.

Ἀκροβολιστής, ῶ, ὁ, jaculetor, velee, ferentarius.

Ἀκροβολιστικὸς, velitum tela, ex ἄκρ-, & βόλ-, ὁ, ſeu βολή, ἡ.

Ἀκροβόλ-, ος, ὁ ἡ ἡ, jaculator, propria qui ec ſummitate, val verſus ſummitatem loci alicujus jeeuletur.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium: ex ἄκρος, & βύω, tego, quod extremem pudendi partem tegat: cui opponitur περιτομή.

Ἀκρόβυστ-, ος, ὁ, in extremitate tectus; i. a. extremum colie partem tectam babens, præputietus, præputium habens.

Ἀκροβώμ-, cui longum eſt barbitium: ex ἄκρ-, & γόμφος, τὸ, barba.

Ἀκρογωνιαῖ-, αῖα, αῖον, engularis, imus: ex ἄκρ-, & γωνία.

Ἀκρογωνιαῖ- λίθ-, in extremo engulo poſitus lapis; ſummus, vel imus engularis lapie. ad Epb. c. e. & in 1. Pet. e. 1. ſignificat potius imum engularem, quam ſummum. Pro eod. dicitur &

Ἀκρόγων- λίθ-, i. e. ſummangulue lapie, vel imue anguleris lapis; nam ὦρος extremum utrumque ſignificat.

Ἀκροδακτύλιον, ſummum digiti: ex ἄκρ-, & δάκτυλ-.

Ἀκρόδετ-, in ſummo ligetus, ſeu nexus: in Epigram. ex ἄκρ-, & δέω, δέσομαι: unde δετός, ὁ.

Ἀκροδίκαιον, expon. τὸ ἄκρον τοῦ δίκαι: Heſych. ſummum jus: ex ἄκρ-, & δίκη, ἡ: unde δίκαι-.

Ἀκροδρυς, quæ in ambitu lignoſum putamen habent. Interdum de omni fructu dicitur; & de erboribus etiam. Theoph. & Xen. ex Plut. autem in Alex. pro oſtreis, vel teſtaeeis ſumitur, ex ἄκρος, & δρυς, δος.

Ἀκροζεσ-, laviter ferveſactue, & queſi in ſuperficie duntexet. Item leviter aoctus, apud Dinſe. ex ἄκρ-, & ζέσ-, e Them. ζέω. f. έσω.

Ἀκροζύγια, dicuntur τὰ βοικὰ τὰ μέσα, ἤγουν ζάλγλα: Heſych. vel ἀκροζυγία, dicitur pers jugi media, ſcil. ζάλγλα. ex ἄκρ-, & ζυγός, ὁ.

Ἀκροθαλπτος, ſumme calefactus & toſtue: ex ἄκρ-, & θάλπω. ſ. ψω.

Ἀκροθιγγάνω, leviter attingo.

Ἀκροθιγής, leviter, ſtrictim, ſummam partem attingendo, & queſi ſuperficiem: ut ἅπτεσθαι ἀκροθιγῶς, leviter ettingere, deguſtare. he ἀκροθιγῶς διεξήχεσθαι, ſtrictim; ſive curſim eommemorare. & ἀκροθιγῶς σκοπῶ, ſummam rei aognoſcere: ex ἄκρ-, vel ἄκρος, & θίγω: unde θιγγάνω.

Ἀκροθίνιον, a, τὸ, & frequentius in pl. ἀκροθίνια, τὰ, primitiæ: quaſi τὰ ἄκρα θινός, ſummitates ecervi quod primitiæ ex ſummo ecervo, ſive e ſummitate acervi excerpi ſoleant, propria autem primitiæ frugum ſeuecdum quoſdam. Item pro primitiis manubiarum, quæ dits offeruntur: Thuc. In epiſt. vero ed Hebr. cap. 7. pro ipſis manubiis ponitur: primitiæ, ſpoliorum decimæ; ex ἄκρος, & θίς, vel θίνω.

Ἀκροθώρηξ, ακ-, ὁ ἡ ἡ, leviter ebrius: eb ἄκρ-, & θωρήσσω, inebrio.

Ἀκροθώρηξ, idem ac ἀκροθώρηξ, quod exponitur leviter potus; quaſi pectore tenue vino imbutus; vel cui pectus inaeleſcit potu meracione: ex ἄκρ-, & θώραξ, ὁ.

Ἀκροκάρπ-, in ſummitate fructum hebens, in ſumme ſui parte, ſeu cacumine fructum edens: ex ἄκρ-, ſeu ἄκρον, & καρπός, ὁ.

Ἀκροκελαινία, in ſummo, vel ſuperficie nigrico: ab ἄκρ-, & κελαινία, nigrico; quod a κελαινός.

Ἀκροκόμια, τὰ, dieuntur extremitetes, ſeu, ut Virgil. vocat, cornue antennarum: Poll. lib. a. ex ἄκρ-, & κεραία, ἡ.

Ἀκροκιόνιον, ου, τὸ, ſumma, ſeu extrema columnæ pars, ſeſtigium columnæ: ex ἄκρ-, vel ἄκρον, & κίων, ονος.

Ἀκροκόρωνος, ος, ὁ ἡ ἡ, veſpertinus: ex ἄκρ-, & κόρος.

Ἀκροκορώνη, ὁν-, ὁ ἡ ἡ, idem eum ἀκροκόρων-.

Ἀκροκώμης, idem aa ἀκροκώμ-, qui copioſiora eſt capillo: Iliad. δ.

Ἀκρόκομος, ος, ὁ, aomatus in vertice: ab ἄκρος, & κόμη.

Ἀκροκορώδη, ſeu potius ἀκροκορδών, όνος, ἡ, verruce.

Ἀκροκόρινθος, erx Corinthi.

Ἀκροκύμβαξ, τὸ, idem ac ἀκροκάμβαξ. Sic dieuntur cavium roſtra; i. a. τὰ ἄκρα τῆς ναυός: ex ἄκρος, & κύμβος, ὁ, ſeu κύρμβος, τὸ.

Ἀκροκυμάτιον, ῶ, ſummie inseto fluctibus: Luc. ex ἄκρος, & κῦμα, ατος, τὸ: unde κυμάτιον.

Ἀκρολάκις, τὸ, truneuli, hoe eſt, extrema membrotum, ſeu edulia ex truneulie extremorum membrorum parata.

Ἀκρωμία, ἡ, extremitas membrorum, hoa eſt, brachiorum, ubi nimirum hamerie inſeruntur: ex ἄκρος, & ὦμος, τὸ.

Ἀκρόνιον, ου, τὸ, primitiæ manubiarum, vel prædæ: quaſi τὰ ἄκρα τῆς λείας: apod Snid. ſed expun. & ſimpliciter primitiæ, apud eundem.

Ἀκρόλιθος, in ſummitate, ſeu extremitete lepidis poſitus; vel ſubſtantive, ſummus lapie, ſummitas lepidie. utitur Vitruv. lib. 2. cap. 8. ex ἄκρος, & λίθος, ὁ.

Ἀκρόλινος, qui eſt in ſummo retie, qui perrinet ed retis extremitatem, Oppian. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & λίνον, τὸ.

Ἀκρολίπαρος, pet ſumme pinguis; in ſumma parte, ſau ſuperficie pinguis; Athen. l. 9. ex ἄκρος, & λίπαρος.

Ἀκρολογέω, in ſummitete eergo, ſeu lego, vel ſummitatem, aut ſumme lego: in Epigram. ex ἄκρος, & λέγω, lego, ideſt, colligo.

Ἀκρολόγος, qui ſumma tantum colligit, & manu carpit; Athen. l. 10.

Ἀκρολογία, ἡ, idem ac ἀκρόλογος.

Ἀκρόλοφος, ε, ὁ, ſummitae collis, cacumen tumuli, ſeu monticuli: Plut. in Publ. ex ἄκρος, & λόφος, ὁ.

Ἀκρομάλος, α, ὁ ἡ ἡ, ſumma villoſus: ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & μαλός, ὁ.

Ἀκρομανής, ός, έ ἐ ἡ, ſummo furore corraptus, extrema inſanie laboranst apud Herod. ex ἄκρος, & μανόομαι.

Ἀκρομολίβδου λίθου, rete habene in extreme, ſeu ima ſui parte plumbum, in Epigram. ex ἄκρος, & μόλιβδος, ὁ.

Ἀκρομύλη Heſychio eſt ἡ γαῖς μύλε, vel ipſe μύλος: ex ἄκρος, τὸ, & μύλη, ὁ, mola.

Ἀκρόμυλον, ſeu ἀκρομύλιον, τὸ, dici-

tut media umbilici pere & extrema ; umbilici meditullium: Poll. l. 2. ex ἄκρος, τό , & ὀμφαλός, ὁ ; unda ὁμφάλιον, τό .

Ἄκρον, ου, τό, extremum, extremitas: vel extrema pare aujusliber rei . aft neutrum ſubſtantive poſitum : ab ἄκρος, extremus.

Ἀκρόπνοα, dicitur ſumma , ſeu extrema pars navis: ex ἄκρον, τό , & πνέω, πνόος.

Ἀκρόνυξ, prima noctis tempus: Suid.

Ἀκρονυχία, ἡ, prima nox; tempus, quod inter veſperam, & mediam intercedit noctem : ex ἄκρος , & νύξ : unde νύχθ.

Ἀκρόπυγον, τό, idem ac ἀκροτυχία.

Ἀχρόπυγος, ου, ὁ, ἡ, veſpertinas ; qui aſt, aut ſit ἄκρας τυχὸς, primæ noctis tempore.

Ἀκροπάγης, ου, ὁ, ἡ, in ſumma fixus: Nonn. ex ἄκρον , τό , & ἐπάγη, aorift. 2. a Them. πηγνύω, ſeu πάσσω, ſ. πω, figo.

Ἀκροπαθής, in ſumma parte affectus: Hippocrates ; ex ἄκρον , & πάθος, τό.

Ἀκρόπαχυς, ἡ, ὁ, per ſumma cunſperſus: ex ἄκρον , & πάχος, ὁ: a Them. πάσσω, ſeu πάττω.

Ἀκροπενθὴς, ſumma lugens: ex ἄκρον , & πένθος, ους, τό.

Ἀκρόπολις πόλεως , locus in ſummo luroſus, intus durus : ex ἄκρον , & πόλις, ὁ.

Ἀκρόπους, vocatur ab Hippocr. Epid. l. 7. lingua , ὁ ἄκρος ἀκοντὸς καὶ ἀνατυπώσας, τῷ ἄσω ἢ ἀδιάθετος ὑπὸ ἀσκαπότητος ; i. a. qua ſui impos aſt, & præ difficultate movendi balbuticns, & inarticulata: ἀκρατὴς γλώσσα: Variaas : in Gloſſ. ἀκροπὶς ſcribitur: a Them. ἄκρος, ſeu ἄκρον, τό.

Ἀκρόπολος, ὁ, ἡ, in ſuperficie natus; in ſumma parte innatas : Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, τό, & πόλος, ὁ.

Ἀκροποδητὶ, adv. ſummis pedum digitis. Th. πῆς.

Ἀκροποδιστὶ , ſummis pedibus inſiſtendu, aut leviter inſiſtendu pedibus: idam ac ἀκροποδητὶ, & ex iiſdem ἄκρος, & πούς, ποδός .

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, ſumma urbs ; l. a. ſummitas arbis, ſumma pars urbis, & altiſſima ; & peculiariter , ac quaſi κατ' ἐξοχὴν, ſic dicebatur arx Athenarum, in qua & aratium erat : Thuc. ax ἄκρος, & πόλις.

Ἀκρόπολος, ου, ὁ, excelſus. dat. pl. ἀκροπόλοισι, Jon. ab ἄκρος, & πόλος.

Ἀκροπόλος, ὁ, ἡ, altiſſimum habens varticem ; cujus ſummitas ipſum polum attingit; excelſus , præaltus : at ἀκροπόλα ὄρη, Il. 2.

Ἀκρόπορος, ου, ὁ, ἡ, πρὸ τὸ ἄκρον πάρον, extrama parte aautus ; in extrema parte tranſigens. Od. γ. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & πάρος, ὁ.

Ἀκροπόρφυρος, in extremitate , vel ſummitate purpuram habens: ex ἄκρον, & πορφύρα, ἡ.

Ἀκροποσθία, ας, ἡ, præpurium ; item glans ipſa: ab ἄκρος, & πόσθη.

Ἀκροποσθίον, τό , idem ac ἀκροποσθία, ἡ, ſumma ſcil. ſeu præeminentior præputii pars, i. e. τὸ πόσθης πρόχειρον, inquit Poll. l. 2.

Ἀκρόῤῥιζος, α, ὁ, ἡ, in ſummitate, vel in ſuperficie radicem babens ; ſeu longas habens radices. unda τὰ ἀκρόῤῥιζα, quæ non agunt radices in præfundam. & Theoph. ἀκρόῤῥιζα δένδρα vocat arbores , quibus redices ſunt per ſumma ceſpitum ; ut loquitur Plin. l. 16. c. 32. ajuſmodi ulaa, malus, cypreſſus, quibus opponuntur βαθύῤῥιζα , ut robora, quæ ſuas radices in præfundum agunt : ut ibid. Idem Plut. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥίζα, ἡ.

Ἀκρόῤῥινον , τό , dicitur tota naſi ſummitas , ſeu totus naſi ambitus: Poll. l. 2. ex ἄκρον, τό, & ῥὶς, ῥινός: unde ῥῖνον, τό.

Ἀκροῤῥώμων, τό, ſummus temo; extrema temonis pars : Poll. ex ἄκρος, ſeu ἄκρον, & ῥυμὸς, ὁ: a Them. ῥύω.

Ἄκρος, α, ον, ſummus: extremus.

Ἀκροσαπὴς , quod in ſuperficie tantum, & ſumma parte putrediuem contraxit , quod leviter putreſcare, & mutari cœpit: ex ἄκρον, τό, & σαπὴς.

Ἀκρόσοφος, ου, ὁ, ſumma ſapiens : ex ἄκρος, & σοφός.

Ἀκροσπάθια , τά , dicuntur ὑποχόνδρια , quod cuſtis ſubjiciantur, & velut in earum extremitate poſita ſint . σπλῆνα autem coſtarum oſſa dicuntat , teſte Poll. vel ipſa cuſtæ: ex ἄκρος , ſeu ἄκρον, & σπλὴν, ἡ.

Ἀκροστέθιον , τό , ſumma pectoris pars ; ex ἄκρον, & στῆθος, ους, τό.

Ἀκροστιχὶς, ἡ, & ἀκρόστιχος, τό , initium verſus: Schul. Thuc. ex ἄκρον , & στίχος, ὁ.

Ἀκροστόλιον, τό, ſummitas, ſeu ura navis : Athen. l. 5. ex ἄκρον, & στόλος, ὁ.

Ἀκροστώμια, τά , ſunt , quibus, laquit Euſtat. φυσῶσι οἱ ἡχλεῖς , pars quædam ſolliem : ex ἄκρον , & στόμα, τό.

Ἀκροσφαλὴς , ους, ὁ, ἡ, proclivis ad lapſum : at ἵχνος ἀκροσφαλὲς , apud Nic. & metaph. lubricus, periculoſus. ſic atiam diaitur homn , qui ſtatim in hanc , vel in illam pertem labitur, cui imminat periculum a re aliqaa: Plut. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν, ad iram proclivis, iracundus. Item qui citu labitat, & peccat ; ut & qui aito periclitatui morbo: apad eaad. Plut. ex ἄκρος, & σφάλλω, ſ. σφηλῶ.

Ἀκρόσφυρον, τό , extrema mallauli pars, ſed aſt & ganus calceamenturum muliabrium: Heſych. ex ἄκρον, & σφῦρα, ſ. σφαλῶ.

Ἀκροσχιδὲς , ους, ὁ, ἡ, ſumma, vel extrema ſui parte ſciſſus, aut ſiſſus, vel in cacumine diviſus: ex ἄκρον, τό , & σχίζω, ſ: a Them. σχίζω, ſ. ἴσω.

Ἀκροτελεύτιον, τό, finis , ſeu extramitas carminis: Thuc. l. a. ex ἄκρον, & τελευτὴ, ἡ.

Ἀκροτομίζειν, extremitates truncare.

Ἀκροτόμιον, pro ἀκροτήριον, auditoriam.

Ἀκρότης, ητος, ἡ, ſummitas, extremitas. Item mataph. faſtigium, apex; a Th. ἄκρος, ὁ.

Ἀκρότυπος , non pulſatas , apud Athen. non applauſus ; ſan , nallum marens applauſum : at ἀκρότυπα κύμβαλα , non congruentia ad numeros, val applauſu digna: ex α priv. & κρότος, ου, ὁ, pul ſus, ut æris, remurum, &c. Item plauſus mauuum .

Ἀκρότυπος, ου, ὁ, leviter coctas , ſubcinudus .

Ἀκροτυπὰς, extremas , ſeu ſummas partas amputu, trunco : ex ἄκρον, τό, & τόμος, ὁ, ſau τομὴ, ἡ.

Ἀκρότομος, ὁ, ἡ, cujus ſumma pertes ſactæ ſant; ut πέτρα ἀκρότομος , rupes adeo præraupta latara habens, ut ſerru reſecta aſſa videatur. ſic ἀκρότομοι λίθοι, lapides extremis partibus reſectis complanati, & politi.

Ἀκρότονος, α, ὁ, ἡ, in ſummo tentus. Item qui extremas partes , i. e. manus , & brachia ſummis viribus intendit. Athen. l. 12. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & τόνος, ὁ.

Ἄκρους, α, ὁ, plauſu carens , cui non applauditur.

Ἄκρυλος, in ſummu ariſpus: ex ἄκρον, τό, & ὕλος, ὁ, ariſpus.

Ἀκρωνία, ſummiras cœli , vertex cœli : ex ἄκρον, τό, & ὀρανὸς, ὁ.

Ἀκρωνικὸς, in ſummo apparens: ut apud Nonn. ἀκρωνεῖς ὕδες , aarora ſummu diluculo apparens ; vel quæ ſuperficiariam tantum , & non planam lucem habet; vel apparere , & exoiiri incipiens: ab ἄκρον, τό, & φαίνω, ſ. κνῶ.

Ἀκρωνὺς , in cacumina proveniens , in ſummitata naſcens. Item ſumma indole præditus: Syneſ. Ep:ſt. 4. ex ἄκρος, vel ἄκρον , & ὠνὴ , ἡ : a Them. ῥύω, gigno.

Ἀκρωλάξ, arcis præfectus; ex ἄκρον, τό, & φυλαξ, ὁ.

Ἀκρώλιθος, in ſummitate, ſan cacumine folia habens: a Them. φύλλον, τό.

Ἀκρωμίον, ου, τό, ſullium pare ſumma, ſeu astrema , quæ fornacis ori immittitur: Thuc. lib. 4. a Them. φυτεύω.

Ἀκρόχαλις , ſupra modum laxatas , ſeu ſolutus : Dionyſ. da ſitu orb. ſed Euſtat. expon. etiam , ὁ ἀκράτῳ χαλασθεὶς ἢ ὀρθῶς, inuucns, per Syne. videri dici pro ἀκρατόχαλις . Heſychio autem eſt dimidia tantum parte obrius . ſed fortaſſe rectius idem erit ann ἀκροθήξ, i. e. ἄκρος μοθῶν : a Them. χαλὸς, ὁος, ὁ, matam.

Ἀκραχανὴς, ους, ὁ € ἡ, immanis, vaſtus; in extremitatibus, ac ſammitata hians : in Epigram. a Them. χαίνω, ſ. νῶ.

Ἀκρόχειρ, ab Hippocr. dictum ſuit tutum id, quod a cubito ad extiamam uſqua digitorum aciem aſt: in qua ſignificatione dicitar

Ἀκρόχειρ, & ἀκρόχειρον (ἀκρόχειρος vero Heſych. eſt ἀνθρωποκτόνος , homicida)

Ἀκροχειρίζουαι, ſumma manu aapto: propria dicitar da Pancratiaſtis , quorum alter alterum manibus capiat, ante ipſam συμπλοκὴν: ut Atben. l. 4. πρὸς ἀλλήλους ἀκροχειρίζονται .

Ἀκροχειρισμὸς , exercitatio Pancratiaſtarum , quum alter alterum manu captat : Luc. (pro eodem dicitur etiam ἀκροχείρεξις).

Ἀκροχειρισὴς , qui ſe axercet ἀκροχειρισμῷ.

Ἀκροχειρίτης, dictus ſuit Pancratiaſta quidam Sicyonius : quod ἄκρας χεῖρας adverſarii aomprehandere ſolaret , nec prius dimittere, quam illum viribus deficcie ſentiret : Paaſan. Eliac. l. 2. a Themat. χείρ, χειὸς.

Ἀκροχιλίαρχος, dicuntur extremitatas ejus partis jugi, quæ dicitur ζεύγλη: Pull. l. 2. a Tbam. χιλὴ, χιλιὸς.

Ἀκροχλίαρος, ſumma parte tepidus : Dioſc. l. 2. a Them. χλιαίνω, ſ. νῶ.

Ἀκροχολὰω , ſubitu iraſcor ; repeata ad iram anacitor.

Ἀκροχολία , proclivitas ad iram.

Ἀκρόχολος, extreme bilinſus, cui ſubito bilis accenditur, qui repente iraſcitur : a Tbemst. χολὴ, ἡ, cumponitar ut reliqua præcedentia, cum Them. ἄκρος, ὁ, vel neut. ἄκρον, τό.

Ἀκροχορδὼν, ονος, ἡ, dicitar verruca, quæ ſub cute coit, durtur, & paulo aſperior, culluſa, & plarumque taraa, ajuſdem culuris, infra tanuis, ad cutam latiur , pueros maxime infeſtans . ira aurem dicitur, quod ſimilis ſit vertica ſuu reſectæ chordæ ſecundum extremitatem, ut ſcribit Aat. vel quod in imo adeo anguſta ſit, ut pendere vidaatur : at vult Celſ.

Ἀκρόχωλος, ὁ € ἡ, aliquantum claudus : Suid. ex ἄκρος, & χωλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, ὁ, ἡ, in ſummu nudua : Gal. apud Hippocr. ex ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἀκρόψιλος, qai in ſumma tantum parte recutitus eſt. Schul. Ariſtoph. ex ἄκρος, vel ἄκρον, & ψιλὸς, ὁ.

Ἄκρυ, vere, ἀληθῶς.

Ἀκρύσταλλος, ου, ὁ € ἡ, glacie carens : nun glaciatus : nihil cryſtallinum habens : ex α priv. & κρύσταλλος , ου, ὁ, glacies, galu ; item cryſtallus lapis .

Ἄκρυ, Dor. pro ἄκρα ; gan. ſing.

Ἀκρύτα, Heſycbio ſunt viſcera , τὰ σπλάγχνα, ἔντερα.

Ἀκρωβελία, ἡ, extremitas panis , qui ὀβελίας dicitur. Euſt. comp. ex ἄκρος, & ὀβελὸς, ὁ, ὁ.

Ἀκρώλενον, α, τό, ſummitas , vel extremitas cubiti: Poll. Item metaph. montis cacumen : ex ἄκρα, ας, ἡ, ſummitas, & ὠλένη, cubitus, brachium , ulna ; idem ac πῆχυς.

Ἀκρω-

Digitized by Google

Ἀκρωμία, ἡ, vel ἀκρώμιον, τὸ, amiocotia, vel ſummitas humeri; & metaph. montis vertex: ex ἄκρος, extremus, ſummus; & ὦμος, ὁ, humerus.

Ἄκρον, ωτος, extremitas membri: ab ἄκρος, ος, ὁ, ſummus.

Ἀκρωτήρια, ἡ, partium extremarum amputatio. Æſeb. in Eumen. ab ἄκρον, ωτος, ὁ, extremitas membri; idem ac ἄκρα, τὸ, extremum, extremitas.

Ἀκρώνυξ, υχος, ſummum unguis.

Ἀκροονυχία, ἡ, unguium extremitas: & metaph. jugum, vel vertex montis: ab ἄκρον, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, unguia.

Ἀκρόνυχος, ὁ, ſummum unguis; ut ἀκρόνυχα ποσὶν ἴχνια, veſtigia, quæ aliquia impreſſit terræ, ſummis veſtigiis incedens.

Ἄκρωσις, ἡ, idem ac ἀκρότης, qua ſui impos eſt.

Ἀκρώρεια, ας, ἡ, ſummitas montis. Philo de vita Moſis, ex ἄκρος, & ὄρος, ους, τὸ, mons.

Ἄκρως, adv. ſumme, perfecte: ab ἄκρος.

Ἀκρωτήριον, ου, τὸ, ſummitas, cacumen, vertex: ἀκρωτήριον πόδος, navis fragmentum, ab ἄκρος, ſummus.

Ἀκρωτηριάζω, f. άσω, extremitates corporis amputo; corpus mutilo: metaphorice, imminuere. Chryſoſtomo proprie eſt mutilo aures, i. e. τὰ ἄκρα τῆς ὠτὸς διατέμνω: unde per ω ſcribendum, licet Thema ſit ἄκρος, vel ἄκρον. Derivatur ab ἀκρωτήριον, τὸ, ſummitas, cacumen.

Ἀκτίζω, vel ἀκτιδίζω, alacri ſum animo; gliſco; elevo me. Th. ἀκτὴ, littus. nam Plut. Symp. 4. inquit, ἀκτιζειν eſſe in littore indulgere genio.

Ἀκτιακὸς, ὰ, ὸν, littoralis, maritimus. Heſych.

Ἀκτιάω, laſcivire: ferocira: item ruere in Venerem more equorum; Heſych.

Ἀκταία, ας, ἡ, Actæa, Nympha.

Ἀκταῖς, dat. pl. ab ἀκτὰς, ἡ, littus.

Ἀκτάων, ονος, & ωνος, ὁ, Actæon.

Ἀκτεώς, ῶ, ὁ, littorum cuſtos: ſed ſcribatur etiam ἀκτωρίς, apud Heſych.

Ἀκτωρία, vel ἀκτωρίη, littora cuſtodio. Heſ. ex ἀκτὴ, littus: & ὄρος, ου, ὁ, cuſtos; mutando ου in ω.

Ἀκτέων, ονος, ὁ, pauper, inops, nulla habens κτέανα, Heſych. ex α priv. & κτέανον, idem ac κτῆμα, poſſeſſio: a Th. κτάομαι, poſſideo.

Ἀκτήνων, ονος, ὁ, impexus: Poll. ex α priv. & κτὰς, ὸς, ὁ, pecten.

Ἀκτηνίδιος, & ἀκτήνιος, ſonetatus, cui non parentatum eſt, nec juſta ſunt facta, nec lare ſunt inferia: item ſepultus; κτεν: in Epigramm. & Heſych. ea α priv. & κτέρεα, τὰ, exequiæ, inferia, juſta.

Ἀκτὴ, ῆς, ἡ, littus: fruges: quaſi ab ἄγνυμι, frango.

Ἀκτῖνα, ινος, ὁ, ἡ, ſcops. Th. κτείνω, poſſideo.

Ἀκτημοσύνη, ης, ἡ, paupertas, poſſeſſionum penuria, inopia.

Ἀκτητία, ἡ, paupertas, egeſtas.

Ἄκτητος, ὁ, non poſſeſſus; vel qui acquirit non poteſt; ex α priv. & κτῆμαι, poſſideo, acquiro.

Ἀκτὶς, τῖνος, ἡ, radius Solis.

Ἀκτίεσσιν, dat. pl. Joo. & Poet. pro ἀκτῖσι. quaſi ab ἄγνυμι, frango.

Ἀκτινοειδὴς, in formam radii, vel radiorum: apud Luciaoum.

Ἀκτινοβόλος, ὁ, ἡ, ὸν, in ſpeciem radiorum formatus, radiatus. εἶδος, ους, τὸ, eſt ſpecies, forma, facies. ab ἀκτὶς, radius Solis.

Ἀκτινοβολία, ἡ, radiorum ejaculatio; apud Plot.

Ἀκτινοβολέω, radios jacio, vel ejaculor; radio: ro paſſ. ἀκτινοβολέομαι, apud Athan. irradior: compoſitue cum ἀκτὶς, & βάλλω, jacio.

Ἀκτινοτὸς, ὴ, ὸν, radiatos, coruſcaos: tanquam a verbo ἀκτινόω.

Ἀκτιον, ου, ὁ, littoraliar ab ἀκτὰ, ἡ, littos.

Ἀκτὶς, ῖνος, ἡ, radius, coruſcatio; pro ἀκτὶν. Epigr.

Ἀκτίτης, ου, ὁ, littoralis, commorans in littore: Epigr. eſt ab ἀκτὰ, ἡ, littus.

Ἄκτιτος, ὁ ἡ ἡ, noo creatus, non conditus.

Ἄκτιτος, ὁ ἡ ἡ, inedificatus: apud Hom. ex α priv. & κτιτὸς, ὴ, ὸν, conditus. Th. κτίζω, eoodo.

Ἀκτορέω, idem eum ἀκταιωρέω, littora cuſtodio.

Ἀκτωρ, ορος, ὁ, ductor. Heſyehio eſt lotum, vel ſuois, quo docimus aliquid: eſt verbale ab ἄγομαι, f. ἄξομαι, ducor.

Ἀκυβέρνητος, non gubernatus: ex α priv. & κυβερνάω, guberno.

Ἀκυητήριον, τὸ, medicina impediens contrarium.

Ἄκυθος, ὁ, ſterilis. κύθος enim eſt ſemen.

Ἀκύκλιος, ὁ, indoctus, ſeu qui orbem diſciplinarum non confecit. Heſych. ἀπαίδευτος. ex α priv. & κύκλος, circulatis. Them. κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.

Ἀκύλας, ὁ, Aquila, nomen viri.

Ἀκύλος, ου, ὁ, ὲ ἡ, qui noo volvitur, immotus, rigidus. Athen. ex α priv. & κύλος, volutatus. Th. κυλίω, volvo, voluto.

Ἀκυλος, ου, ὁ, ἡ, glans ilicis.

Ἀκύμων, ονος, ὁ ὲ ἡ, & ἀκύμος, ου, ὁ ὲ ἡ, fluctibus non agitatus; tranquillus: ex α priv. & κῦμα, ατος τὸ, fluctus.

Ἄκυμος, ὁ, ὲ ἡ, fœtu carens: ut κύμος πηδὸς, fœtu carens uterus, & ſterilis. Eurip. ea α priv. & κῦμα, τὸ, fœtus, germen, apud Eurip. a Th. κύω, uterum fero, ſum gravida.

Ἄκυπρος, ὁ, Veneria capers, ἀμυγὴς, πικροθάλασσος: ex α priv. & Κύπρις, Venus, ab inſula Cypro, quæ κύπρος dicitur, in qua nata eſt, ſic vocata.

Ἀκυρὸς, ὁν, ὁ ὲ ἡ, qui in oibil incidit; i. e. qui nihil acquirit; ideoque infortunatus. Heſych. & Etymol.

Ἀκύρωμα, & ἀκυρωμὸς, τὸ, infortuoium illud, quo nihil acquiritur: ex α priv. & κυρόω, idem ac Th. κύρω, incido.

Ἀκυρία, ἡ, improprietas. Hermog. ex α priv. & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas plena, & propria.

Ἀκυρολογέω. f. ήσω. p. κεκυρολόγηκα. impropria loquor: ab ἄκυρος, & λέγω, loquor.

Ἀκυρολογία, ας, ἡ, ſermoois improprietas, & abſurditas; ſermo improprius. Th. idem.

Ἄκυρος, α, ὁ ἡ ἡ, auctoritate privatus: ex α, & κῦρος, εος, τὸ, auctoritas.

Ἀκυρόω, antiquo, auctotitate ſpolio. f. ώσω, p. ἠκύρωκα.

Ἀκύρωσις, εως, ἡ, abrogatio.

Ἀκυτήριον, & ἀκυντήριον, τὸ, medicamentum impedieos contrarium: (cui contrarium κυτήριον) Hippoer. Thema eſt κύω, f. εω, uterum fero; prægnans ſum; cum α priv.

Ἄκυτος, α, ὰ, & ἄκυθος, ὁ, qua oon eoncipit, ſterilis. Heſych.

Ἀκωδώνιος, α, ὁ ὲ ἡ, qui exploratus non eſt; ſumpta metaph. ab equis, qui κωδώνια, i. e. tintionabulorum ſonitu ſolebant explorari, an bellicos ſtrepitus generoſe ferre poſſent: vel a vaſis, aut nummis, quorum integritas tinnitu probatur: ex α priv. & Th. κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, nola. unde κωδωνίζω, tinnio, vel tuba ſono exploro.

Ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, acies: idem ac ἀκμὴ.

Ἀκωλος, ος, ὁ ὲ ἡ, membris troneus; & ſpecialiter, pedibus carens: ex α priv. & κῶλον, ου, τὸ, membrum, pes.

Ἀκώλυτος, η, ὸν ὲ ἡ, qui impeditus, & prohibitus oon eſt.

Ἀκώλυτος, ſine impedimento: Luciam. Plat. ex α priv. & κωλυτὸς, ὴ, ὸν, impeditus. Th. κωλύω, impedio, prohibeo.

Ἄκων, & ἄκουσα, ωντος, ὁ, ἡ, jaculum: ab ἀκὴ. Inde ἀκόντιον, idem. ἀκοντίας, ου, ὁ, jaculus, ſerpentia genus. ἀκοντίζω, ἀκοντιστὴς, ἀκοντιστικὸς, ῆ, ὸν, jaculandi peritus.

Ἄκων, & ἄκουσα, ωσα, ον, invitus: ab α, & ἑκὼν, ὁ voluntarius.

Ἄκωνος, ὁ, cono, & faſtigio carens: ex α priv. & κῶνος, ου, ὁ, conus, figura ex lato in acutum definens. Ariſtot.

Ἀκώπητος, η, ὸν ὲ ἡ, imparatus; ὅτι οὐκ ἔχουσι κώπας, inquit Heſych. a navigiis non habeotibus remos: vel a κώπη, i. e. λαβὴ τοῦ ψίφους manubrium, vel capulos gladii; utrumque enim (remum ſcil. & capulum) κώπη ſign. & α priv. eſt.

Ἄκωπος, ου, ὁ, ἡ, remo carens.

A A.

Ἄλα, acc. ſing. ab ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ſal.

Ἀλαβὴρ, atramentum.

Ἀλαβάρχης, ου, ὁ, magiſter ſcripturæ: ab ἄλαβρ, atramentum, & ἄρχω, incipio.

Ἀλαβήκης, piſcis; ut qui manibus comprehendi nequeat.

Ἀλάβαξος, ὁ, abſque ρ invenitur apud Heſych. & Menandrum, pro ἀλάβαστος. Item

Ἀλαβάστριον, ου, τὸ, diminut. parvus alabaſter: Poll.

Ἀλαβαστρίτης, ὁ, ſub. λίθος, alabaſtrites lapis; marmoris genus ita dicti, quod ex eo alabaſtra conficerentur: Dioſc. l. 5. In fœm. ἀλαβαστρῖτις, ſiva ἀλαβαστῖτις: ut ἀλαβαστῖτις πέτρα, eadem, quæ ἀλαβαστρίτης λίθος. Athen. l. 5.

Ἀλαβαστροθήκη, ἡ, ſeu ἀλαβαστοθήκη, vas, in quo alabaſtra reponuntur: ex ἀλάβαστρον, τὸ, & θήκη, ἡ, thcm.

Ἀλάβαστρος, τὸ, alabaſter, vaſis unguentarii genus, longitudine faſtigiata, in pleniorem orbem deſineos; vel forma turbinata ſine anſulis: ſic appellatur, vel quaſi ὁ λαβίσθαι, prehendere, propter lævorem ſit ἀλάβαστον: vel διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod anſas oon habeat; Plut. in Alex. & Matth. cap. 26. apud Herodian. l. 3. ἀλάβαστρον accipitur pro lapide alabaſtrite.

Ἀλάβαστρος, ου, ὁ, alabaſtrum. ab α & λαβεῖν, vel λαβὴ, quod hujuſmodi vaſa prehendere ſit difficile.

Ἀλαβὴ, ἡ, fuligo; carbo; cinis miſtus carbooibus: Heſych.

Ἀλαβὴς, ὲς, ὁ ὲ ἡ, in quo nihil eſt, quod prehendi queat, anſa, ſeu manubrio carens; vel qui prehendi nequit: ex α priv. & λαβὴ, ἡ, prehenſio; ſen id, quo quidpiam apprehendimus. Th. λαμβάνω.

Ἀλαβώδης, ας, ὁ, ὲ ἡ, fuliginoſus, fumoſus.

Ἀλαδ', pro ἅλαδε, ad mare. Th. ἅλς, ὁ, ſal.

Ἀλαζονεία, ας, ἡ, jactantia.

Ἀλαζονεύομαι, ſut. εύσομαι, vendito, ſeu oſtento me, falſa de me prædico; me jacto; glorior.

Ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸν, oſtentatorius, jactatorius; ad oſtentationem pertinens. Item oſtentationi deditus. Item idem ac ἀλαζών.

Ἀλαζονοχωνευτόλοιπος, qui ſimul eſt oſtentator, & animo remiſſo, & nugaci; apud Athen. lib. 6. eſt compoſitum ex ἀλαζών, jactator; χωνὸς, lzaua, fungoſus; & ὀλυπὸς, idem ac ὀλὸς, nugæ, inepiia. Th. ὀλὸς, & ὀλυπόω, nugor.

Ἀλαζὼν, όνος, jactator, oſtentator, ὁ ὸν ἅλα ζῶν. Ab Euſtath. expon. ὁ διὰ τὰς ἅλας ζῶν, i. e. vagus, erro, planus, circulator. Errooes anim meadaciis inſtructiſſimi eſſe ſolent, & ſeſe ubique jactando, falſa plurima veria intermiſcent: unde fit, ut qoi majora de ſa fuiſque prædicent, quam veritas patia-

tur, ἀλαζόνες dicantur. Suidæ dicitur ἀλαζὼν, quasi ὁ ἄλη ζῶν, i. a. vane, & inaniter vivens. quidam autem malunt deducere ebo spitatico, & λαζομαι, sumo, ut sic dicatur, qui sibi multum assumit, tribuitque.

A'λη̃θια, Dor. pro ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas.

A'λη̃θής, ητος, ὁ, part. qui erravit: ab ἀλάθω, n. 1. ind. pass. ab ἄλημι, vel ἀλάω, p. pass. ἅλημαι.

A'λη̃θὴς, Dor. pro ἀληθὴς, ὁ, verus.

A'λήθημι, a, τὸ, quod non latet. ex α, & λανθάνω, lateo.

A'λήθητος, ος, ὁ ἢ ἡ, qui latere non potest; vel qui oblivioni mandari non potest: ex α priv. & Them. λήθω. unde λανθάνω, f. λήσω, ut α λήθω.

A'λήνω, idem ac Th. ἀλάομαι, ῶμαι, vagor, erro.

A'λη̃ός, idem ac ἄλεος, cæcus.

A'λησὶς, antiquus, pro πλησὶς. Æschyl.

A'λησμὼ, ους, ἡ, Dor. pro ἀλησμόνη.

A'λήστης, ὁ, strepitum non edens. Hsych. ex α priv. & λαχέω, κῶ, sono, strepitum ciso. unde λάσ⊙, sonus, strepitus.

A'λιαγμὸ, ῦ, ὁ, lætus clamor: apud Sopb. autem in Trach. ἀλιαγμὸς Schol. exponit τὰς ἀπὸ τῆς θυσίας ἀ. χάς.

A'λάλαγμα, τὸ, & ἀλαλαγμὸς, ὁ, dicitur clamor lætus militum. quidam recentiores barritum vocant, alii jubilationem, Cæsar ululatum. Item victoria lia bymnus, Suid. & Hsych.

A'λαλαγμὸς, ὁ, idem ac ἀλαλαγμα.

A'λαλάζω, clamo alala; i. a. fremitum edo inter pugnandum; clamorem lætum tollo in committendo prælio, cum animi scil. alacritate, & exultabunde in signum victoriæ. Interdum autem ejulo, ululo: ut Marci c. 5. & Jerem. c. 4. Item tinnio, 1. Cor. cap. 13. κύμβαλον ἀλαλάζον. quam significationem ex Græcis Grammaticis propriam affa putaverunt. Est autem a Them. ἀλαλὴ, alala. Exponitur etiam tumultua cum inarticulata voces; ab ἅλα, accusativo omissa ἅλς, ἁλὸς, i. e. mare, quod perpetuo strepitum edit; inde facisudo ἅλα; deinde per reduplicationem ἀλαλά.

A'λαλὰ, ῆς, ἡ, vox inarticolata, quæ a militibus ante pugnam edi solebat. Dor. ἀλαλά.

A'λάλημαι, σαι, ται, strayi, vagatus sum, p. pass. ab ἀλάομαι, per reduplicationem literarum initialium. Quidam dicunt esse præsens ab ἄλημαι, reduplicatis itidem initialibus. Inde inf. ἀλάλῆσθαι, & part. ἀλαλημένος.

A'λάλημαι, est per reduplicationem ab ἄλημι; unde pass. ἀλάλημαι.

A'λάλητος, ὁ, ἡ, ἀ, ἡ, incarrabilis: ex α, & λαλητὸς, ὁ, loquendi facultatem habens.

A'λαλητὸς, ἡ, ὗ, ὁ, Dor. ἀλαλατὸς, clamor militum dicentium ἀλαλά, Gall. alarms. Th. ἀλαλή.

A'λαλὸς, ὁ, infantia, b. e. quum quis motus est, & fari nequit. Exponitur etiam πτοητὸς, ἀπαρὴς, apud Soph. ab ἄλαλος, qui fari, seu loqui non potest, infans, mutus. Plut.

A'λαλυκομενὶς, ἴδος, ἡ, pro ἀλαλκομενὶς, potens auxiliari: apitheton Minervæ: a ⊙ & ἀλάλκω, juvo.

A'λάλκον, ες, ε, profligabam, ercebam, imperf. Jon. ab ἀλάλκω, per reduplicationem pro ἔλαλκον. vel est a. 2. ind. pro ἤλαλκον, quod pro ἤλαλκε, ab ἀλάλκω, vel ab ἀλαλκάω, arceo.

A'λαλκάτηρον, α, τὸ, idem ac ἀλαστήριον, remedium, auxilium, q. d. propulsatorium, seu depultorium: ab ἀλάλκω, depello, propulso, arceo.

A'λάλκω, expello, juvo, fero auxilium, removendo auxilior.

A'λαλ⊙, ος, ὁ, ἡ, mutus: ex α & λαλος, ὁ, loquax.

A'λαλύσταμαι, erro, molesta faro, metuo, p. pass. Atticam isduplicationem habens, ab ἀλυστάομαι, vel ab ἀλύσκω, anxius sum, indignor: quod ab ἀλύω. Quidam varo & præsentis esse temporis volunt (ut ἀλάλημαι, & ἀκάχημαι) sb ἀλύστημαι, & per reduplicationem ἀλαλύστημαι.

A'λάμπετος, ὁ, obscurus: ab α priv. & λάμπω, fut. ψω, lucco, splendeo: unde λαμπὰς, ἀδ⊙, ἡ, lampas.

A'λαμπὴς, ἐ⊙, ὁ Ε ἡ, splendoris expers; non splendens, obscurus; ὁ μὴ λάμπων. Aristot.

A'λαξόνες, ων, αἱ, gens Scythiæ proxima.

A'λάομαι, f. ἀσομαι, vagor, incertus sum. atro. Inde ἄλητος, ατ⊙, τὸ, vagatio, erratio. ἀλήμων, ον⊙, ὁ: & ἀλάστης, ου, ὁ, erro, vagus.

A'λαὸς, ὸν, ὁ, cæcus; luscus; q. ex α, & λάω, video. hinc ἀλαόω, f. ώσω, excæco. ἀλαωτὸς, ὑ⊙, ἡ, cæcitas.

A'λαοσκοπιὰ, ᾶς, ἡ, cæca speculatio: acc. Jon. ἀλαοσκοπιὴν, ex ἀλαὸς, & σκοπὸς, ὁ, custos.

A'λαοτόκ⊙, cæcum parieus: ex ἀλαὸς, cæcus, & τίκτω, patio; unde τόκ⊙, ὁ, partus.

A'λαόω, ῶ, cæcom reddo. Vida in Them. ἀλαὸς, ὁ, ἡ, cæcus.

A'λαπαδὴς, ὲς, ὁ, vastatu facilis, imbecillis: ab ἀλαπάζω, diripio.

A'λαπάζοντα, dissipantem, acc. sing. part. præs. ab

A'λαπάζω, f. ξω, diripio, exinanio. a. 1 ἠλάπαξα, Jon. ἀλάπαξα, ἀλαπάξαι, inf Th. λαπάζω, per pleonasm. ∓ α.

A'λάπαξ, pro ἀλάπαξα, vel ε.

A'λας, ατ⊙, τὸ, sal. Th. ἅλς, ἁλὸς. ὁ.

A'λασόνα, idem ac ἀλασία, ῶ, crucior.

A'λασέω, ῶ, mœrore afficior: ab ἄλας⊙, α, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀλη⊙, gravis, noo oblivisendus: ex α, & λήθω idem, ac λανθάνω, lateo.

A'λάσιμα, acc. sing. ab A'λάσιμ, Alastor, oom. proprium.

A'λασιμὶς, ἡ, ultrix conscientia, diræ. Josepb. de antiqu. ab ἀλάσιμ, idem: item pessimus Dæmoo, malus genius, & infestus.

A'λασ⊙, α, ὁ, Ε ἁ, Dorice dicitur pro ἀλη⊙, cujus oblivisci non possumus.

A'λάσιμ, ορ⊙, ὁ, qui perperravit ἀλασία, i. non oblivisenda; cæcrandus; pl. ἀλάσιμες: ex α, & λήθω, lateo.

A'λάστας, α, ὁ. Dor. pro A'λάστης, ου, ὁ, viri prop. nomen.

A'λαστὶα, Dorice pro ἀλαστία, ας, ἡ, erratio.

A'λᾶτο. vagabatur, 3. sing. imperf. Jon. pro ἠλᾶτο, ab ἀλάομαι, vagor.

A'λατο, Dor. pro ἤλατο, salit, 3. sing. a. 1. m. verbi ἅλλομαι, salio.

A'λατικλὶς, ἡ, salis venditio, jus, & potestas salis vendendi. Aristot. ex ἅλας, ατ⊙, τὸ, sal, & πωλέω, ῶ: unde πωλὴ, ἡ, venditio.

A'λαωπὶς, ἡ, obscura, cæca.

A'λαωπὸς, ὁ, atro, proprie, qui est ἀλαὸς τὰς ὄψεις, capius oculis, cæcus: ex ἀλαὸς, ὸν, ὁ, cæcus; & ὤψ, ὠπὸς, oculus.

A'λαωτὺς, υ⊙, ἡ, cæcitas, oculi, seu oculorum privatio, seu orbatio: ab ἀλαόω, quod a Them. ἀλαὸς, ὁ, cæcus.

A'λγὲ, pro ἄλγεα, oom. pl. ab ἄλγ⊙, dat. ἄλγεσι.

A'λγινὸς, adv. molesta, cum dolore. ab ἄλγ⊙, tristitia, molestia: unde ἀλγύω, doleo.

A'λγύω, ῶ, fut. ὑσω dolso: tam ad animum retartur, quam ad corpus: cum dativ. ut ἀλγῶ τῆς κεφαλῆς τῇ φίλῃ: & cum accus. ut ἀλγῶ τὴν κεφαλὴν, dolat mihi caput: & ἀλγῶ τὸν δάκτυλον, dolet mihi digitus: Theocr. sed dicitur & ἀλγῶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς: apud Demosth. a Th. ἄλγ⊙, ἐ⊙, τὸ, dolor.

A'γλεῶν, ῶν⊙, ὁ, dolor, ab ἄλγ⊙.

A'λγημα, τὸ, dolor, ægritudo.

A'λγηνὸς, ὴ, ὸν, molestus; dolorem affe rens; Hsych. ab ἀλγέω.

A'λγήσας, ἀλγήσασα, a. 1. part. ab ἀλγέω, f. ήσω. p. ἤληκα, doleo. Tb ἄλγ⊙, τὸ, dolor.

A'λγηρὸς, ὴ, dolor. ægritudo. Snid.

A'λγηνὸς, ος⊙, & in fœm. ἀλγηνόεσσα, ης; ὁ, molestus, ta.

A'λγηνόντα, acc. nb ἀλγηνὸς, ος⊙, ὁ, molestus: nb ἄλγ⊙, τὸ, dolor.

A'λγὶς, ὶδ, ἡ, & ἀλεγεὶς, ῆ, ὁ, anxius, tristis, doloris plenus.

A'λγίων, ἄλγι⊙, molestior, molestissimus, comp. & superlat. ab ἄλγ⊙.

A'λγ⊙, ε⊙, τὸ, dolor, mœror: ab ἀλέγω, curo, alicujus rationem habeo.

A'λγεσα, dolens, part. f. g. nb ἀλγέω.

A'λγινὴ, f. ιώσ, dolore, vel mœrora afficio, & in pass. ἀλγιόωμαι, mœrora afficinr: (cui oppon. ἀ⊙χαίνομαι) a Th. ἄλγ⊙, ε⊙, τὸ, dolor.

A'λδάνω, idem ac ἀλδέω, augeo.

A'λδὴν, vel ἄλδα, l. ήσω, p. κα, augeo.

A'λδήσκω, angeor, f. ήσω.

A'λδὶς, ας, ἡ, Jon. ἀλέη, ης, ἡ, calor, seu tepor, qui est ex Sola.

A'λεαζω, & ἀλεαίνω, sepeo, caleo, calora fruor. Aristot. Item active, calefacio. Hesych. ab ἀλέη, calor.

A'λεαίνω, idem ac ἀλεαζω, caleo.

A'λέασθαι, fugio, vito, cviro: Hesiod. Hom.

A'λέασθαι, vitare, a. 1. inf. m. pro ἀλέσασθαι, pro quo ἀλέασθαι, & ἀλέασθαι; per geminam Syncop. ab ἀλέω, molo; item vito, caveo: pro quo & ἀλέομαι. Sunt qui velint dici in præs. inf. ab ἀλέομαι, fugio, vito.

A'λεγεὶς, ῆ, ὁ, cæte plenus, molestus, quod ab ἀλέγω. Alii pro ἀλγεὶς, gravis, molestus: ab ἄλγ⊙, dolor.

A'λεγίζω, ις, ι, curo, f. ίσω. p. ικα.

A'λεγύνω, accuro, paro, apparo. Od. v. ab ἀλέγω, curo.

A'λέγω, 1. ξω, curo, rationem habeo alicujus.

A'λεινὸς, calidus, tepidus. expon. & vitandus, affugiendus, fugiendus; & ex consequenti, malus, perniciosus.

A'λείνω, cviro, effugio: ἀλείνω, εις, ε, imperf. Jon. Th. ἀλέω, vito.

A'λέη, dicitur Jon. pro ἀλὶς, propria calnt, seu tepor, qui est ex Sola in locis apricis: sed transfertur & ad quemliber calorem.

A'λεὶ, ῆς, ἡ, fuga, ab ἀλέω, vito.

A'λείων, acc. Jon. ab ἀλὶς, ἡ, calor, tapor.

A'λεινὸς, idem ac ἀλεωὶς, ὁ, calidus.

A'λείς, idem ac ἀλεὶς, ἡ, piscatio.

A'λείστ⊙, ι, ὁ Ε ἡ, qui lævigatus, aut complanatus non est; seu qui lævigari, aut complanari nequit. sed expos. & non intelligibilis. est ex α priv. & λειόω, lævigo: a Th. λᾶ⊙, ὁ, planus, lævis.

A'λευρο, τὸ, farina.

A'λέψω, unxi, præt. Att. pro ἤλειφα, ab ἀλείφω, ungo, f ψω.

A'λεψμὸ, τ⊙, τὸ, idem ac ἀλειψὶς.

A'λειμμάτιον, diminut. unguentum.

A'λειμματοφόρος, unguenti formam habens.

A'λῆ⊙, ε, ὁ, Dor. pro H'λε⊙, Elaus.

A'λῆ⊙, ὸς ἀλεῖ⊙, congregatus, & collectus in unum, contertus: ab ἀλέω, congrego.

A'λειπτὴριον, α, τὸ, pars quædam balnei: inquit Poll. ab ἀλείφω, f. ψω, ungo.

A'λείπτης, α, ὁ, unctor.

A'λειπτὸν, ὸ, τὸ, vasis unguentarii genus.

A'λὶς, patt. præt. ab ἅλλομαι, contorqueo me, & conglobo: ἀλὶς vero volunt esse a. 2. part. pass. ab ἀλίσκω, capio.

A'λεσον, α, τὸ, poculum cælatum, q. ὁ λεῖος, non læva, sed cælaturis nitperum.

A'λέτης, α, ὁ, peccator, scelestatus, idem ac ἁλιτὴς. ab ἁλιτέω, vel ἁλίσκω, pecco.

A'λετικὴ, ἡ, immunitas ab obeundis muneribus publicis.

A'λετάρχης, ὁ, immunis a munaribus publi-

blicis: quasi ab ἀλειτουγέω: ex α priv. & λειτουργέω, ministro.

Ἀλείτω, idem ac Th. ἁλιτέω, ῶ, pecco.

Ἄλειφα, ατος, τό, idem ac ἄλειμμα.

Ἄλειφαρ, ατος, τό, unguentum: pro pice fumitur. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλειφατίτης, ου, ὁ, ut ἀλειφατίτης ἄρτος, panis cum adipe commixtus.

Ἀλείφω, ungo, f. ψω. p. ἤλειφα. Deducunr ab ἀλέω, calcfacio. a. s. part. act. ἀλείψας, ασα, αν, a. 2. ind. ἤλιφον, p. m. ἤλειφα, Att. ἀλήλιφα.

Ἄλειψις, εως, ἡ, & ἄλειμμα, τό, unctio, ipfa ungendi actio. Plut. Item id, quo ungimur. Athen. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀλεκτὴρ, ῆρος, ὁ, Poet. per Syncop. pro ἀλεξητὴρ, ὁ, propulfator. Th. ἀλέξω.

Ἀλεκτόμαι, & ἀλεκτέομαι, τό, quod eſt galli, ſeu gallinæ: ut ἀλεκτόμαλα ὠά. Syneſ.

Ἀλεκτόμοι, & ἀλεκτρυόμοι, ου, ὁ ἢ ἡ, ad gallum pertinens; ſeu, qui eſt galli.

Ἀλεκτορὶς, ίδος, ἡ, ut & ἀλέκτωρ, dicitur gemma quædam, quæ in ventriculo caſtrati galli quarto anno, a quo eunuchum deſcivit, reperitur. Vide Plin. 37. c. 10.

Ἀλεκτορίς, ίδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτοροκόμος, ὁ, gallinacei criſtam habens. Plin. ea ἀλέκτωρ, & λόφος, criſta.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium: ab ἀλέκτωρ, & φωνέω, voa.

Ἄλεκτος, ὁ, qui dici non poteſt, ineffabilis: ex α priv. & λεκτός, a Th. λέγω.

Ἄλεκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, lecto carens; & ex conſequenti, ſomni expers, inſomnis. Item tori, ſeu lecti genialis expers: ex α priv. & λέκτρον, τό, lectus.

Ἀλεκτρίαινα, gallina: ab ἀλεκτρυών, gallus.

Ἀλεκτρυών, όνος, ὁ, ἡ, gallus, vel gallina.

Ἀλεκτρυοπώλης, ſeu ἀλεκτρυεπώλης, ὁ, gallinarum venditor.

Ἀλεκτρυοπωλητήριον, ſeu ἀλεκτρυεπωλητήριον, τό, locus, ubi gallinæ venduntur. Th. πωλέω, vendo.

Ἀλεκτρυοφωνία, ὁ, dicitur tempus, quo gallus gallinaceus canere incipit: Marci c. 13. ab ἀλεκτρυών, όνος, quod ab ἡ λέκτω, & φωνή, ἡ, vox.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, qui eanto homines excitat, ut lectum relinquant: ex α, & λέκτρον lectus.

Ἀλέκτωρ, ορος, ἡ, conjux: (litera α ſignificante ἁμά) ſed de puella dictum ſignificat, innupta: (α privandi vim habente) ἡ μὲ πεφεθῆναι λέκτρα. unde ἀλέκτωρ dicitur Minerva apud Athen.

Ἀλέκτωρες, Dorice dicitur pro ἀλέκτορες.

Ἀλεκτὶ, fruſtra, adv.

Ἄλεο, pro ἄλεσαι, Bœot. eoneluſi ſunt. vide in ἅλλη, ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλεξάνδρεον, affertui ex Soph. pro θερμὸν σκέπτρον, tectum calidum, uempe ad arcendum frigus nocturnum; ab ἀλέξω, & αἴθρα, ἡ, aeris ſerenitas.

Ἀλεξάνδρεια, ας, ἡ, Alexandria, urbs.

Ἀλεξανδρίς, ίδος, ἡ, civis Alexandriæ.

Ἀλεξανδρόπολις, ηος, εως. Alexandrina, æ, um.

Ἀλέξανδρος, ε, ὁ, Alexander, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis anailiator.

Ἀλεξήνεμος, ε, ὁ ἢ ὁ, ventos arcens: ab ἀλεξέω, & ἄνεμος ὁ, ventus.

Ἀλεξητήριος, α, ον, defenſorius: in Epigram. α Them. ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξιθέμις, ασα, ὁ, Alexandria, urbs.

Ἀλεξικάκος, ὁ, ἡ, civis Alexandriæ.

Ἀλεξίκακος, η, ον. Alexandrina, æ, um.

Ἀλέξανδρος, ε, ὁ, Alexander, qui & rex Macedoniæ fuit: ab ἀλέξω, & ἀνὴρ, q. fortis anailiator.

Ἀλεξίνεφος, ε, ὁ ἢ ὁ, ventos arcens: ab ἀλεξέω, & ἄνεμος ὁ, ventus.

Ἀλεξητήριος, α, ον, defenſorius: in Epigram. α Them. ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξιθέμις, auailiari, per Syncop. pro ἀλεξίτευθις, a. s. m. ab ἀλεξέω. vel α barytono Attico regularis aoriſtus ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξίθυμος, auxiliari, Dor. & Jon. pro ἀλέξιος, ſeu ἀλεξητὴρ, ab ἀλέξω, vel ἀλεξέω.

Ἀλεξίκακος, ſ. ον, arceo, propulſo, opitulor.

Ἀλέξημα, τό, id, quod arcet: q. d. propulſamen, aut propugnaculum: ut τῆς θερμῆς ἄρκιον ἀλέξημα, æſtatis ardorem arcens. verbale ab ἀλεξέω, arceo.

Ἀλεξίωπος, Æſculapii epith. apud Ariſtoph. q. d. adjuvans vitros; ab ἀλέξω, & ὤψ, vir.

Ἀλέξητος, avertiſſet, 3. ſing. n. a. opt. act. Æol. ab ἀλέξω, arceo.

Ἀλέξησις, εως, ἡ, propulſatio, defenſio, opitulatio: Heſych. verbale ab ἀλεξέω. fut. ήσω. Idem cum ἀλέξω, arceo.

Ἀλεξητειρα, ἡ, propulſatrix, auxiliatrix: ut ἀλεξήτειρα δὶ τέχνη: in Epigram. ab ἀλέξω· f. ήσω, arcen.

Ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, qui arcet, propulſator, depulſor. Item defenſor, auxiliator: ut Il. υ. ἀλεξητὴρ μάχης. & Apoll. Arg. 2. λαοὶ ἀλεξητῆρι, pellis depulſori.

Ἀλεξητήριον, α, τό, ſubſtant. dicitur munimen: quidam exponunt amuletum, remedium: Xenophon antias equinas ἀλεξητήρια ὑπὲρ τῆς ὁμοίας vocat; & auras ſimi ἀλεξητήρια τῆς ὀφθαλμῶν vocat: & apud Nic. ἀλεξητήρια νόσων, remedia morborum.

Ἀλεξητήριος, α, ὁ & ἡ, defenſorius, propulſatorius, depulſorius, remedium præſtans; ut ἀλεξητήριος πυρετοῖο. Athen. l. 25. Unde in plur. ἀλεξητήρια ῥίζαι, dicuntur radices remedia afferentes.

Ἀλεξητὴς, ὁ, depellendi, arcendique vim habens: ab ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, propulſator.

Ἀλεξίπτη, ης, ἡ, imprecatiouum expultria, ab ἀλέξω, & πτὴ. in bonam, & in malam partem accipitur.

Ἀλεξίπτης, ε, ὁ, & fœmin. ἀλεξίπτη, ἡ. exponitur, quod dicitur depellens imprecationes, & diras: & apud Heſiod. νοῦς ἀλεξίπτη, depellens noxas, vel damna: ab ἀλέξω, & πτὴ, ἡ.

Ἀλεξιβέλεμνος, ε, ὁ & ἡ, arcens, ſeu depellens ſagittas: ea ἀλέξω, & βέλεμνα, τό. idem ac Th. βέλος, εος, τό, telum.

Ἀλεξιβίοιος, ὁ, ἡ Ἀλεξιβία τοῦ Καλλάτου.

Ἀλεξιμαλία, ὁ, malorum amolitio, ſeu depulſio.

Ἀλεξίμακος, ὁ, depulſor mali, ſeu malorum, qui diras arcet, ſeu amolitur. & dicitur etiam de rebus, ut ἀλεξίμακος ὕδατα, apud Nonn. ſalutares aquæ: ab ἀλέξω, & μακός, malus.

Ἀλεξίμβροτος, ε, ὁ, ὁ, propulſans ab hominibus mala, ὁ ἀλέξων ἀπὸ τῆδε βροτῆδε τὰ μακά.

Ἀλεξίμορος, ὁ, depulſor mortis, auxiliator adverſus mortem: Soph. ex ἀλέξω, & μόρος, ὁ, interitus.

Ἀλέξιος, ὁ, idem ac ἀλεξητήριος.

Ἀλέξιον, ε, τό, idem ac ἀλεξητήριον, τό.

Ἀλεξιφάρμακος, τό, remedium adverſus pharmacum, ſeu venenum, amuletum: metaph. præſidium. Exponunt etiam ſimpliciter remedium: ut λαοὶ ἀλεξιφάρμακον. Sua autem natura eſt adject. ἀλεξιφάρμακος, ὁ & ἡ. unde ἀλεξιφαρμάκως ἔχειν, apud Plut. Sym. 4. & ἀλεξιφάρμακος λόγος, dicitur liber tradens amoliendorum venenorum rationem: apud Dinſc. ab ἀλέξω, & φάρμακον, τό, venenum, remedium.

Ἀλέξω, vel ἀλεξέω, f. ήσω. p. κα. arceo, propulſo, opitulor.

Ἀλεός, ὁ, calidus, tepidus: Heſych. a Them. ἀλέη, ἡ. Sed interdum dicitur ἀλεὸς Dorice pro ἠλεὸς, ſtultus, μάταιος, ὁ, vanus.

Ἀλεσμὸς, ὁ, collectio, congeries: ab ἀλέω, congiego.

Ἀλεσίφρων, ονος, ὁ, demens, mente captus: eſt comp. ex ἀλεὸς, Dor. pro ἠλεὸς, & φρὴν, φρὸς, ἡ, mens.

Ἀλέτακτος, ὁ, non habens lota lata, quæ λέτακτα dicuntur: Heſych. ex α priv. & λέτακτα, τά, a Th. λέτω.

Ἀλεπίδωτος, ε, ὁ ἢ ὁ, non ſquamatus, ſquamis carens: ex α priv. & λεπίδωτὸς, ὁ, ſquamatus.

Ἀλέπιτος, ε, ὁ & ἡ, non deſquamatus: ea α priv. & λεπίζω, ſeu λεπὶς, ίδος, ſquama. Them. λέπω, decortico.

Ἀλεσέον, molendum eſt, & ἀλεσίες, σέω, τέον, molendus, da, dum: Dinſc. verbale gerundivum ab ἀλέω, f. ήσω, molo.

Ἀλεσὶη, ἡ, acus, gluma. ab eod. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλέτης, ε, ὁ, molitor, molitoriae; ut ὄνος ἀλέτης, molas aſinarias.

Ἄλετος, ε, ὁ, molitio, molitura; ipſa molendi actio. Plut.

Ἀλετρεύω, idem ac ἀλέω, molo.

Ἀλετρίβανος, ὁ, piſtillus, quo ſal teritur; ἀπὸ τῆς ἅλας τρίβειν. Scribitur & ὁ cum ſpiritu tenui ἁλετρίβανος, ἀπὸ τοῦ τρίβω. onde τρίβανον, τό, piſtillum.

Ἀλετρὶς, ίδος, ἡ, molitrix, molitoris uxor. Od. υ. a Th. ἀλέω, f. ήσω, molo.

Ἄλετὸν, ῶνος, ὁ, piſtrinum; apud Athen. a Th. ἀλέω, molo.

Ἀλλάδιοι, οἱ, οἱ Ϝ Ἀλλὶς πεῖδες.

Ἀλλαδιώμενος, ὁ, devitans, a. s. m. part. per Syncop. pro ἀλλαδιούμενος, Sic ἀλλάσθαι, inf. ἀλλάεσθαι, vitavit, Joo. pro ἀλλάτατο, ab ἀλλάω, pro ἀλέω, vito. Vide ἀλέασθαι.

Ἀλλάμενος, Dor. pro ἀλλόμενος, ab ἀλέω, molo.

Ἀλλόμαι, in voce media, idem ac act. ἀλλάω, quod eſt per Epenthefim τὸ υ, idem ac Th. ἀλέω; & in media voce ἀλέομαι, vito, caveo.

Ἀλλάσιμος, ἀλλαμένη, part. ab ἀλλόμαι, vide ἀλλάεσθαι.

Ἀλφίτινος, η, ον, farinaceus; ex farina conſtans: ut ἀλφίτινα ἄρτος, apud Athen.

Ἀλφιτόμαντις, ὁ, dictus fuit Apollo, quod a farina etiam vaticinia darer. Heſych. ex ἄλφιτον, τό, & μάντις, ὁ, ὁ, vates.

Ἄλφιτον, ε, τό, farina. Th. ἀλέω, molo.

Ἀλφιτοποιέω, farinam facio, molo, pinſo: ex ἄλφιτον, τό, & ποιέω, ῶ, facio.

Ἀλφίτωτις, εως, ἡ, cribrum, quo farina cribratur. Joann. Grammar. annotat, Atticis eſſe τηλίον, i. e. cribri circumfereotiam. Item farina tenuiſſimum, πτισάνη Suidæ Dicitur autem pro ἀλφιτόπωλις: ex ἄλφιτον, τό, & πέλω, f. σω. unde πῶλις, ἡ, ancilla.

Ἀλφίω, deſtituo.

Ἀλφήεσσα, ὁ, lumine caſſus; orbatus oculis: ex Soph.

Ἄλφηλος, ὁ, inviſibilis, ſeo inviſus. Heſych. ex α priv. & λφάσκω, video.

Ἀλφὼν, unde ἀλφεῖσθαι, in med. pro vitare, envere. Il. π. & Od. ξ. Vide ἀλέομαι.

Ἀλέω, molo, f. ήσω, & ἥσω. p. κα. Item vito, caveo: congrego: pro quo potius ἀλέομαι, vito.

Ἀλεώμεθα, vitemus, præſ. ſub. ab ἀλέομαι. act. ἀλέω, vito.

Ἀλεωρὴ, ἡ, tutamen, munimentum: ſæpe idem cum ἀλκὴ, evitatio: ab ἀλέω, vito.

Ἀλέως, apud Hippocr. αἴθριος, confertim: ab ἀλὴς, ὁος, quod a Them. ἅλις, ſatis.

Ἄλη, ἡ, erratio, vagatio; item metaph. pro anaietate animi, quæ eſt velati ejus vagatio: a Th. ἀλάομαι, ῶμαι, erro.

Ἀληθέα, acc. ab ἀληθὴς, verus.

Ἀλήθεια, ας, ἡ, veritas: ἀληθείαν, acc. Jon. Th. ἀληθὴς. dicta autem traditur ἀλήθεια ex α priv. & λήθη, oblivio; ut ſit q. d. carentia oblivionis. nam oblivio eſt mendacii comes; unde mendacem oportet eſſe memorem: vel quaſi ἀλαθείη, quod ſemel erata minime laterc poſſit; aut contra, quod veritata oibil ſit occultius: ut hic α ſit epitaticum, illic vero privativum.

Ἀληθὴς, έστος, ὁ, errans; eſt part. a. e. ab ἀλάομαι, erro.

Ἀληθὴς, τὸ, eum aceeeto in ultima exp. τὸ πρόγμ. τὸ μετέχον τῆ ἀληθείας, verum: ut τὸγε ἀληθὲς. Plato de Leg. id quod eſt; certe, revera: pro quo etiam τἀληθὲς. Item ἀληθὲς, proparoxyt. eum accentu in antepenultima, eſt adv. revera, vere, profecto, Ariſtoph. Nonnunquam adverbium admirantis: ot apud eund. in Plut. ἀληθὲς, ὦ δικάστα πάν-

πάντων δαιμόνων. utrumque ab ἀληθής, ὁ, ἡ, verus, vera.

Ἀληθέστατα, adv. fuperl. veriſſime.

Ἀληθεστάτας, dat. pl. fuperl. ab ἀληθής, ἀληθέστερος, πληθέσσης, veriſſimus.

Ἀληθέστατος, ὁ, veriſſimus, fuperl. ab ἀληθής, ἐος, verus.

Ἀληθέστερος, ὁ, verior, compar. ab ἀληθής, verus.

Ἀληθέστερος, verius, adv. comparativum.

Ἀληθέτης, ὁ, verax; qui varum diait.

Ἀληθέτικός, ἡ, ὁ, varax; ad varira tam dicendam proclivis. Ariſtot. verba. ab ἀληθέομαι, pro ἀληθεύω, verum dico; verus ſum: cui opponitur ψεύδομαι, mautior.

Ἀληθεύω, vera loquor, f. εύσω. p. ἠληθεύκα. a. 1. impetaf. ἠληθεύσθην.

Ἀληθέως, diaitur Jon. pro ἀληθῶς, vere.

Ἀληθής, έος, ὁ, ἡ, & τὸ ἀληθές, varus, a, om; ab α, & λήθω, oblivio.

Ἀληθίζομαι, Jon. pro ἀληθεύω, vera loqui.

Ἀληθίζω, & ἀληθίζομαι, verax ſum, vara diao: ab ἀληθής, έος verna.

Ἀληθινός, ἡ, όν, varus: ab ἀληθής.

Ἀληθινῶς, vara, veraciter: Iſocr. ab ἀληθινός, ὁ, quod ab ἀληθεύω, vara loquor.

Ἀληθογνωσία, ἡ, veri cogaitio. Dionyſ. Areop. Ortbodoxam religionem ita vocavit, quam & ἀληθότητα diait: ex ἀληθής, & γνῶσις, εως, ἡ, cognitio.

Ἀληθοεπὴς, ὁ, variloquus. Heſych. ex ἀληθής, & ἔπος, εος, τὸ, dictio, loqnela.

Ἀληθόμαντις, ὁ & ἡ, verua vates; qui vaia vaticinator: ab ἀληθής, & μάντις, ὁ vates.

Ἀληθοσυνη, ης, ἡ, veritas: ab aodam Th.

Ἀληθότης, ητος, ἡ, veritas, idem, ac ἡ ἀλήθεια.

Ἀλήθω, molo, f. ἀλήσω, p. ἄληκα. Th. ἄλέω, molo.

Ἀληθῶς, vere, adv. ab ἀληθής, verus.

Ἀλῆιον πεδίον, apud Hom. campus carena pecoribus: ex η priv. & λεία, præda: Item grex pecudum: val carans fegetibus: aa α priv. & λεῖος; c, τό, ſeges.

Ἀλήιος, ε, ὁ, pauper fiaa præda: ex α, & λεία, vel λεῖη, vel quaſi ἐκ ἔχων τὰ λήια, ſegetibus caiens: a λεῖον, ſeges.

Ἀλήιτος, ὁ, tutos a prædooum, & furum injuria. Heſych. ex a priv. & λητεύς, ῆ, ὁ, prædando capius, ſeu aapi prædando facilia. Th. λεία, præda.

Ἀλήκτως, adverbial. ſignificat indefinantar, jugiter, Il. β.

Ἀλήκτος, ος, ὁ ἡ ἡ, ui & ἄληκτος, luceſſabilis, indefinens. Item qui nondum ſorte obtigit; ſeu ὁ μήπω εἰς λόχος ἀληθείς, ut Euſt. expoait, & ſic aſt ea α priv. & λαγχάνω, in a. a. ἔλαχον, λάγω, ſ. ξω, quieſco.

Ἀληλεσμένος σῖτος, molitum ſiumentum: apud Herodot. & Thuc. eſt part. pret. paſſ. ab ἀλέω, f. έσω: in paſſ. ἀλέομαι, ῶμαι, molor: unde ἀλεσθείς, molitus. & ἀλέσιμος λίθος, lapis, qui molitor, ſeo mola fraugitur, part. præſ. & a. 6. paſſ.

Ἀλήλεκα, molui, p. Att. pro ἤληκα, ab ἀλέω· unde p. paſſ. ἀλήλεσμαι, molitus ſum. part. ἀληλεσμένος.

Ἀλήλημαι, pro ἄλωμαι, ſod. præſ. Æol. ab ἄλημι, diaitur in perf. pro ἧλημαι, Attice, ab ἀλάω, etto.

Ἀλήλημμαι, p. paſſ. Att. pro ἄλημμαι, facta reduplicatione, & corrapta peoultima: uode part. ἀληλιμμένος, pro ἀλημμένος, uaſtus. & ἀλήλεσται, pro ἤληται. A'λίλιφα, unai, pro ἤλιφα, Att. ab ἀλείφω, ungo.

Ἄλημα, ατος, τὸ, vagatio, erratio: (idem ac πλάνημα, ut ait Euſt.) eſt verbala ab ἐλαύνομαι, ῦμαι. erro, vagor.

Ἀλήμβροτα, congregati, præſ. inf. Dor. pro ἀλῆναι, ab ἄλημι, & hoc ab ἀλάομαι.

Ἀλήμων, idem ac ἀλάομαι, quod metaph. ſumitur apud Sopb. pro πλανῶμαι τῷ νῷ, incertus ſum, quid agam, animi pendeo.

Ἀλήμονες, οἱ, cirones, vagabundi: axp. & πτωχοί, l. 1. Epigr. & apud Noa. translata ſignificat peccatorea. usm qui peccant, erraut, & a recta via deflectuot. eſt plur. a ſiag. ἀλήμων, ονος, vagus.

Ἀλημοσύνη, ης, ἡ, idem ac ἄλημα, erratio: apud Apollonium autem Schol. ait ſignificare petitam locorum.

Ἀλήναι, vida ἀλάομαι, vagor.

Ἀλῆναι, a. 2. int. poſſ. ab ἁλίσκω, capio.

Ἀλητος, ος, ὁ & ἡ, qoi capi nou poteſt, aut captus non eſt.

Ἀλήτως, adv. moie coium, qni aapi, & comprebeodi nou poſſunt; ex α priv. & λητός, ὸς, ὁ, capius. Th. λαμβάνω.

Ἀλής, ές, ὁ, ἡ, congregatus, aouſertus. Th. ἅλις. Sed A'λης, ητος, fluvii nomen.

Ἄλης, ſaribitua etiam ἀλής, ους, ὁ, ἡ, condenſus, coacervatus, frequeus: ut Il. ψ. ἁλὶ ὄβρι, aqua collecta, & coaervota. & in plur. ἀλέες, in uoum congragari; apud Herodot. Item confarti, frequeotes, denſi. a Them. ἅλις, coafertim, coaeervatim; & ſine genit. pro affatim, magna copia.

Ἀλήσιον, τὸ, qnlaquid molli poteſt. Heſych. ab ἀλέω, molo.

Ἀλησος, ου, ὁ, ἡ, Dor. ἄλασος, anjus erit mamoria perpetua: ea η, & λωθάνω, lateo.

Ἀλήτευε, ſaliat, 3. perſ. a. a. ſub. m. ab ἀλᾶσθαι, ſalio.

Ἀλητεία, ἡ, & Jon. ἀλητίη, atratio, vagatio: verbale ab ἀλητεύω, vagor, erro.

Ἀλητεύω, f. εύσω, vagor.

Ἀλήτης, ου, ὁ, vagus, erro: item mendicus: ab ἀλάομαι, vagor.

Ἀλητοβόρος, ὁ, meodicivorus: ab ἀλήτης, meodicus, & βόρος, ὁ, vorax.

Ἀλῆτις, ιδος, ἡ, vaga, errabunde. Suid. eſt fœm. a maſa. ἀλήτης, vague.

Ἄλητον, ου, τὸ, pro ἄλφιτον, τὸ, & ab eod. Th. ἀλέω, f. έσω, molo.

Ἀλθαία, ἡ, dicitur malva ſylveſtris genus; ſia dicta ob eam, que poller, medandi vim. ſunt qui & ἀμπελόθαία dictam tradant. vide Diole. & Theoph. Eſt a Poll. Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθαίνω, & ἀλθέω, medeor, ab ἄλθω.

Ἄλθεξις, ἡ, ſanatio, apud Hippocr.

Ἀλθέομαι, ῶμαι, idem ac ἀλθαίνω, ſonor: ut Il. s. ἄλθετο χεὶρ. Eſt paſſ. ab ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἀλθέσκω, idem ac ἀλθέω, ſive ἄλθω, medeor.

Ἄλθετο, ſanata eſt, impeiſ. Jon. pro ἤλθετο, ab ἄλθομαι, ſanor. Th. ἄλθω, ſano.

Ἀλθήεις, ſanitati aoaieens; ſaluber, i. e. θεραπευτικός. Nicand.

Ἀλθηείνομαι, idem ac ἄλθεις, ſanatio.

Ἄλθος, εος, τὸ, ſanatio, medela, mediaamentum, remedium. a Th. ἄλθω, ſeu ἀλθέω, ſano.

Ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, f. ήσω, ſano, augeo. Deducunt ab ἄλκω, τὸ γὰρ ὑγιὲς αὔξει.

Ἀλίη, ας, ἡ cœtus: ab ἅλις, ſatia.

Ἀλίη, ἡ, vas, in quo ſal terebatur, aut reponebaiut.

Ἀλιάδαι, οἱ, propria piſcatorum filii: ſed ſumitur & pro ipſis piſcatoribus, apud Soph. ab ἁλιάς, ὁ, piſcator.

Ἀλιάδες, αἱ, vaſa buxiaa ad terendum ſal. Poll. Them. ἅλις, ἁλός, ſal.

Ἀλιαής, έος, ὁ & ἡ, per mota flans: ab ἅλς, & ἄημι, ſpiro.

Ἀλιαι θοαί, dicuntur matiaæ deæ. Il. σ. & υ, eſt plur. fœm. ſing. ἅλιος, marinus.

Ἀλιάετος, vel ἁλιάετος; ὁ, ὁ, aquila marina: ab ἅλς, & αἰετός, ὁ, aquila.

Ἀλιπίκωτα, ſec. ab Ἀλιπίκωτα, ας, ὁ, nom. fluvii: ex ἅλς, & ἀκμή, incremeutum.

Ἀλίηρος, ὁ, ſale conditus. Euſt. ab ἅλς, ſal.

Ἀλιάς, άδος, ἡ, naviaula, cymba: quidam cap. piſcatoriam naviaulem; quaſi ab ἁλιάς darivatum ſit. apud Ariſtot. l. 4. anim. c. 37. ἁλιὰς βάτραχος, rana piſcatrix: a Th. ἅλς, ἁλός, ſal.

Ἀλίασος, ος, ὁ, ἡ, inevitabilis, aab α, & λιάζω, jacto, devito, ſeparo me; quod dicitur per metathef. verbi ἁλίζω, congrego: quod ab ἅλις, fatis.

Ἀλίβατος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀλίβατος, altus.

Ἀλίβατος, ος, ὁ & ἡ, aut thure accenſo bonus non eſt habitus: ex α priv. & λιβανωτός, ὁ, ſeu λιβανωτὸς, τὸ, thus.

Ἀλίβατος, ὁ, mari immerſus, ſeu ſubmerſus. Nia. in Alexiph. aa ἅλς, ἁλός, & βατὸς, ὁ, tinctus.

Ἀλίβας, αντος, ὁ, dicitur ὁ νεκρὸς, mortuus, defunctus, utpote ζωτικῆς λιβάδος ἄμοιρος, capers vitalis humoris. Item ἁλίβας οἶνος, apud Callim. eſt ὄξος, acetum, διὰ τὸ μὴ λείβεσθαι, ὅτι πικρόμοιρος εἶναι ἔοικε, taquit Suid. ut & Euſtathio quoque φησὶ τὸ μὴ λειβόμενον οἰκοποιεῖσθαι, quod libari non ſoleret: ex α priv. & Them. λείβω: unde λίβας, ᾶδος, τὸ, & λιβάς, άδος, ἡ, ſous.

Ἀλίβατος, ὁ, marigradus, apud Atbeo. ea ἅλς, ἁλός, & βαίνω, f. βήσομαι, a βάω, unde varia aomp. in βάτος deſioant.

Ἀλιβδύω, diaitur per Æoliaum litaræ β pleonaſmum, pro ἁλδύω, ſubmergo.

Ἀλίβεκτος, mari immerſus, vel aſperſus, aut modefactus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & βρέχω, ξω, rigo.

Ἀλίβρεμος, q. d. matiſiamus: mariuum quendam fremitum edens: ea ἅλς, ὁλός, & βρέμος, ὁ. a Th. βρέμω, fremo.

Ἀλίβρεχος, ὁ, mari irriguus, qui a mari abluitur. ax ἅλς, ἁλός, & βρέχω, ὑ: a Th. βρέχω, rigo.

Ἀλίβροτος, ὁ, ſal aomedens: i. a. ὁ ἅλας ἐσθίων: item a mari exetus: pro quo dicitur & ἁλίβρωτος. ea ἅλς, ἁλός, ὁ, ſal; vel ἅλς, ἁλός, ἡ, mare: & βροτὸς, ὁ, a Th. βρώσκω, f. ώσω, comedo.

Ἀλίβρυτος, ὁ, undiſonus; in mari ſtrepens: Oppian. 5. Hal. ea ἅλς, ἁλός, & ῥύτος, ὁ, ſonitus. Interpoaitur autem γ metri cauſa.

Ἀλιγένης, ὁ, mari vialnus; ax ἅλς, ἁλός, & γένος, viaſnus.

Ἀλιγενής, ὁ, e mari ortus, mari genitus: ſic dicitur Venus ἀναδυομένη, quia eſt orta mari, ut cenunt Poetæ: ex ἅλς, ἁλός, & γίνομαι: unde γένος, τὸ, ganus.

Ἀλίγκιος, ος, ὁ, ſimilis. hinc ὀνλίγκιος, ὁ, idem.

Ἀλίδης, άδος, ὁ & ἡ, qui in mari verſatur, ſeu qui per maia circumagitur: ex ἅλς, ἁλός, & εἶδος, ὁ, aeris turbo, & vertigo.

Ἀλίδρομος, per maie curiana, marivagus: uavis epith. apud Poet. ax ἅλς, ἁλός, & δρόμος, ὁ, curſus.

Ἀλιδύω, ſubmergo io mari, pro ἁλδύω: ea ἅλς, ἁλός, & δύω, idam cum Them. δαύω, occido, ſubeo.

Ἀλιεία, ἡ, piſcatio, piſcatus: eſt verbala ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἀλιεργός, ὁ & ἡ, in mari opeiana: ex ἅλς, ἁλός, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἀλιερκής, ὁ, ὁ, ὁ, ἡ, qui mati tanquam ſepto quodam coercetur; ab ἅλς, & ἕρκος, τὸ, ſeptum, clauſtrum.

Ἀλίευμα, τὸ, piſcatio.

Ἀλιεύς, ῆος, ὁ, piſcator.

Ἀλιευτική, ῆς, ἡ, ars piſcandi.

Ἀλιευτικόν, τὸ, & in plur. ἁλιευτικά, τά, pro tractatu, ſive tractatibus de arte piſcatoria. Athen. 7. ab ἁλιεύω, piſcor.

Ἀλιευτικός, ἡ, ὁ, piſcatorius; ad piſcationem, aut ad piſcatorem pertinens.

Ἀλιεύω, piſcor, f. εύσω, p. ἠλίευκα, ab ἅλς, mare.

Ἀλίζω, ſalio, ſale aoadio, ſala conſper-

go.

go. f. ἑσω, p. ἧλκα, pass. ἥλισμαι. a. 2. ἐάλην, f. 2. ἁλωθήσομαι. est ab ἅλς, ἁλός, ὁ, sal. Sed ἁλίζω, congrego, coacervo, est ab ἅλις adv. coacervatim. In hac tamen signif. usurpatur potius compositum συναλίζω.

Ἁλίζωνες, οἱ, dicuntur Paphlagones, seu Bithyaii, quoniam mari ciinguntur.

Ἁλίζωνος, meri cinctus; Isthmus: ut ἁλίζωνος πόρωθος, in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & ζώνη, ἡ.

Ἁλζώνων, gen. pl. Halyzonum, num. propr.

Ἁλιηρὸς, ὁς, ὁ & ἡ, ut apud Eurip. ἁλιηρὸς αὐτὴ, qua remigant in mari: ex ἅλς, ἁλός, & ἐρέσσω, unde ἐρετὴς, & varia comp. in ηος desinentia.

Ἁλιτεύω, ορς, piscatur: & in plur. ἁλιτῆρες, idem ac ἁλιῆς, piscatores: in Epigr. ab ἑλίδης, ους, ὁ.

Ἁλιηχὲς, marisonum, acc. ab ἁλιηχὴς, ἐος, ὁ, ἡ. Th. ἅλς, & ἠχος.

Ἁλιηχὴς, ὑος, ὁ, ἡ, marisonus.

Ἁλίθιος, ο, ὁ, Dor. pro ἠλίθιος, stultus, inanis.

Ἀλιθὴς, fruſtra.

Ἄλιθος, ο, ὁ & ἡ, lapidum expers; minime lapidosus: ex α priv. & λίθος, ὁ.

Ἁλικάκαβον, dicitur solani quoddam genus. Dioſc. ex ἅλς, ἁλός, & κακάβη, ἡ, pro κηκακάβη, ἡ.

Ἁλικὶς, ίδος, ἡ, falsilagu: ab ἅλκω, ις, τὸ, idem ac ἅλς, ἁλός, ὁ, sal.

Ἁλίκλυστος, qui mari alluitur. Sopb. Item, qui circumluitur, vel ubruitur mari: ex ἅλς, ἁλός, & κλύζω, f. σω.

Ἁλικὸς, ᾶ, ὁ, maritimus: ex ἅλς, ἁλός, ἡ.

Ἁλίκος, Dor. pro ἠλίκος, quantus.

Ἁλικότης, idem ac ἁλυκότης.

Ἁλίκρας, mari, i. e. marinæ falsugini commiſtus: ex ἅλς, ἁλός, & κρᾶσις, f. κράσω, per Sync. pro κερῶ, idem cum κεράννυμι.

Ἁλικράων, maris regnum ubtinens; ὁ τῆς ἁλὸς κράων, regnans in mari: ex ἅλς, ἁλός, & κράων, ονος, ὁ.

Ἁλικρηπὶς γαῖα, apud Nunn. maritima ora, q. d. babens fundamentum ad mare: ex ἅλς, ἁλός, & κρηπὶς, ἴδος, baſis, fundamentum.

Ἁλίκτυπος, mari, seu undis marinis resonans, marisonus. in Epigr. apud Eurip. autem in Or. ἁλίκτυπα in plur. dicuntur piscatores; quod mare remis pulsantes strepitum excitent: ex ἅλς, ἁλός, & κτυπέω, ῶ.

Ἁλικυδὴς, idem ac ἁλικυδὼς.

Ἁλιμέδων, οντος, ὁ, mari imperans; matis imperatur: epitb. Neptuni: ex ἅλς, ἁλός, & μέδω.

Ἁλίμονα, importunitas; i. e. carentia portus.

Ἁλίμονος, ο, ὁ & ἡ, μὴ ἔχων λιμένα, importunosus.

Ἁλιμενόπορος πόντος, portum non babens. Suid.

Ἁλιμήνιος, idem. Hesych. ab ἁλίμενος, portu carens; ex α priv. & λιμὴν, ένος, ὁ.

Ἁλιμήνη, ης, nomen mulieris; q. d. qua curat mare; ex ἅλς, & μήδος.

Ἁλιμηδὴς, ἐος, ὁ & ἡ, in mari agitans consilia, in mari solicitus: ut ἁλιμηδὲς ἄμπωμα, apud Dionys. de situ orb. ex ἅλς, ἁλός, & μῆδος, τὸ.

Ἁλιμος, famem pellens, seu arcens, & probibens. unde ἅλιμος σκέλεσσιν, apud Procl. & ἅλιμος λιμοῖσιν, apud Plut. ex α priv. & λιμὸς, ὁ.

Ἅλιμος, ε, marinus, salsus. Est & frutex quidam sic dictus, quod in maritimis nascitur: ab ἅλς. Scribitur & ἅλιμος, quia admorsu eo fames interdiu non sentiatur: ab α, & λιμὸς.

Ἁλιμυρὴς, ντος, ὁ, ἡ, in mare cum sonitu fluens: ab ἅλς, & μύρω.

Ἁλιμυρὴς, ὁος, ὁ, ἡ, idem ac ἁλιμυρὴς, in mare cum fremitu fluens.

Ἁλινδέω, idem ac ἁλίω, volvo, voluto.

Ἁλινδῆχ, ος, ἡ, idem ac ἁλίσμα, locus, ubi se voluntant animalia, volutabrum.

Ἁλίνδησις, εως, ἡ, volutatio: est verbale ab ἁλινδέομαι, ῶμαι, volvor, volutor. Plut. a Them. ἁλίω, volvo, voluto.

Ἁλινδώμαι, versor, pro κυλινδοῦμαι.

Ἁλινήτειρα, est fœm. a masc. ἁλινήχης, in mari natans: Epigr. ex ἅλς, ἁλός, & νήχω, ομαι.

Ἁλίνητρον, vulgo sal-petræ, & barbare salpetram, & salpetrum vocant: ex ἅλς, ἁλὸς, & νίτρον, τὸ.

Ἁλιπ-ὸς, ὁ, ἐ, ex sale confectus. Th. ἅλς.

Ἁλιπ-ὴς, in Epigr. venatio reti non capta; q. d. venatio, quæ retibus caruit; ex α priv. & λίνον, τὸ.

Ἁλὶς, ιδ-ος, ὁ, alica Latinis, Græcis χόνδρος dicitur.

Ἁλὶς, ιδ-ος, ὁ, Dor. pro ἁλὶς, cœtus. Th. ἠλιάω.

Ἁλίου, gen. Jun. ab ἅλιος, ου, marinus. Est & nom. prop. ab ἅλς, mare.

Ἁλιόπαις, Dor. pro ἠλιόπαις, ος, ὁ, ἡ, sule tustus, ex ἅλιος, & παῖς.

Ἅλιος, pro ἧλιος, Dor.

Ἅλιος, adverbialiter ponitur pro fruſtra, incassum. Il. υ.

Ἅλ-ὸς, ο, ὁ, Dor. pro ἧλ-ὸς, sol.

Ἅλ-ὸς, marinus: item irritus, inanis; ducta signif. a mari, quod res quædam vana, & inutilis esse videretur ante inventas naves; vel quod ad potum inutilis sit aqua marina: ut οὐκ ἅλιον βέλ-ος: & οὐκ ἅλιον ὄπ-ος, apud Hom. Il. υ, a Th. ἅλς, ἁλός, ὁ.

Ἁλιστρεφὴς, ὀφ-ος, ὁ τῷ ὁ, qui in mari alitur. Th. τρέφω.

Ἁλιόω, vanum, & irritum reddo; & effectum habere non sino: ut Il. π. τὸ ἁλίωσι βέλ-ος, non irritum emisit telum. f. ώσω. p. ἁλίωκα: Ab ἅλ-ὸς, ὁ, ἡ. Ἁλιόω, affertur etiam ex Symmachu pro in salis modum contero: ab ἅλς, ἁλός, sal.

Ἁλίπεπα, τὰ, quæ constant ex medica mentis non pinguibus. Cels. l. 3. c. 19.

Ἁλιπαρὴς, non pinguis, non nitidus; ab ἀλιπὴς,

Ἁλίπασ-ὸς, sale consperſus: ut ἁλίπασσον κρέας, apud Eust. Item mari, seu aqua marina aspersus: in Epigr. ex ἅλς, & πασσω, ὁ: a Th. πάσσω, seu πάσ-τω.

Ἁλίπεδος, marisulum; i. e. sulum, quod aliquando mari coopertum fuit, rursum autem campus esse cœpit, & aratum fuit. per Catachresin autem sic dicitur quilibet campus: appellatur autem, quasi ἁλὸς πέδον, ex ἅλς, & πέδον, τὸ.

Ἁλιπὴς, ὁφ-ος, ὁ, ἡ, pinguedine carens; minime pinguis, macilentus: item aridus.

Ἁλίπεπα δένδρα, dicuntur arbores, quæ carent succu, & unguine, apud Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 5. Ea α priv. & λίπ-ος, ους, τὸ. unde λιπαίνω, λιπαρὸς.

Ἁλίπλαγκτος, ε, ὁ, ἡ, marivagus: ὁ ὃς τῇ ἁλὶ πλαζόμεν-ος, a Th. πλαζω, f. πλάγξω.

Ἁλίπλαστὶς, marivagus, pontivagus.

Ἁλίπλαστὶς, ἡ, erratio, seu vagatio in mari: ex ἅλς, ἁλός, & πλάσις, ἡ, unde πλάσις, ιος, & πλάσις, ε, ἡ.

Ἁλίπλους, ε, ὁ, ἡ, mari natans: ab ἅλς, & πλέω.

Ἁλίπνους, ε, ὁ, ἡ, mare olens: ex ἅλς, & πνέω.

Ἁλιπόρφυρος, ε, ὁ & ἡ, marinus purpura colurem babens: ab ἅλς, & πορφύρα.

Ἁλίῤῥοθος, ὁ τῷ ἡ, marisluus: ut πόντος ἁλίῤῥοθος, fluvii in mare fluentes, seu eum sonitu: & ἁλίῤῥοθος ἀκτὴ, littus, quod fluctibus marinis agitatur. Item legitur & fœm. ἁλίῤῥοθία κόπις, in Epigr. & ἁλίῤῥοθος substantive etiam exp. ἁλὸς ῥοῦθος, i. e. fluctus maris. Hesych.

Ἁλίῤῥοθιον, quasi ἁλὸς ῥόθιον. Suid. ex ἅλς, ἁλός, & ῥόθιον, unde ῥόθιον, τὸ.

Ἅλις, adv. satis, abunde: fieri dicitur ex τῆς ἁλὸς, utpote ὃ ἡ ἁθρόον ὕδ-ωρ πῖ ὕδωρ, inquit Etym. & exp. etiam confertim, cuacervatim: & interdum dicitur ὀχ ἅλις, subintellecto ἐσί, non sat est; quod exp. atiam; Parum hoc tibi videtur, nisi etiam &c. Il. ρ.

Ἅλις, ιος, Dor. pro Ἥλις, Elis, urbs Peluponnesi.

Ἁλίς, ίδος, maria, salsugo; idem ἁλμυρὶς, & ab eod. Th. ἅλς, ἁλός, ὁ.

Ἁλίσγω, f. ήσω, p. ικα, polluo, contamino. Daniel. c. 2. ἁλισγηθῇ, polluatur, contaminetur. Malach. 2. ἠλίσγησα, contaminavi. Et ἠλισγημένος, pollutus.

Ἁλίσγημα, ατος, τὸ, proprie contaminatio, seu contagio ex cibo vetito; ut quum aliquis se idolobytorum esu polluit. Act. c. 25. verbale ab ἁλισγέω, quod eodem sensu est usitatum Græcis Bibliorum interpretibus.

Ἁλίσκομαι, capior, convincor: ut ἁλίσκεσθαι ψεύδομαρτυρίων, convinci falsi testimonii. Aristot. in Rhet. sic ἁλίσκομαι ψεύδόμενος, convincor mendacii. Xen. est pass. ab act. ἁλίσκω, capio, f. ἁλώσω, tanquam ab ἁλόω: sed ejus pret. ἑάλωκα, & a. 2. ἑάλων, (unde part. ἁλούς, tanquam ab ἅλομαι,) habent signif. pass. ut cum dat. ἁλὺς ἔρωτι, captus amore: apud Luc. & cum genit. ut ἁλῶναι τῆς κόμης, puellæ amore captum fuisse; quasi sub. dat. ἔρωτι. sed interdum ἁλῶναι esp. corripi: ut apud Gal. ἁλῶναι τριταίοις, eurripi tertianis febribus: sic ἁλὸς μανίᾳ, correptum insania, apud Soph. Item signif. deprehendo, reum perago. unde ἑάλωκώς, sive ἁλὸς, deprehensus, convictus, damnatus: ut apud Dem. ἀσεβῶν ἑάλωκε, convictus est, tenetur, seu damnatus est impietatis. sic apud eund. μὴ ἁλῶναι ψεύδει, unica damnari sententia. Interdum autem huic verbo jungitur præp. ἐπὶ cum dat. ut ἁλόντα ἐπὶ φόνῳ, apud Herodian. damnatum seditionum, vel ob seditiones: sic ἐπὶ κακοῖς ὀργαῖς ἁλὰς, apud Plut. in Pericle.

Ἁλίσκω, vel Ἅλωμι, capio, convinco, damno, f. ἁλώσω, p. ἑάλωκα, Att. ἥλωκα. a. 2. ἑάλων, Att. ἐάλων. præs. inf. pass. ἁλίσκεσθαι, part. ἁλισκόμενος, η, ον, p. pass. ἑάλωμαι, σαι, ται. unde ἁλωτὸς, captus: ut & ἅλωτος, ἁλίσιμος, αἰχμάλωτος.

Ἅλισμα, ατος, τὸ, plantæ numen.

Ἁλισμὸς, ὁ, ὁ, saltura; ipse actus saliendi, seu sale condiendi: item maris jactatio. Bud. ex Dioſc. est verbale ab ἁλίζω, ομαι, sale condio.

Ἁλίσπαρτον, in quo sal seminatum est, & sparsum. Hesych. ex ἅλς, ἁλός, ὁ, & σπαρτὸς, ὁ.

Ἁλιστέφανος, ὁ & ἐ, mari, tanquam corona, cinctus; mari circumdatus: ut ἁλιστέφανον πτολίεθρον, Hom. hymn. 2. in Appoll. ex ἅλς, ἁλὸς, ἡ, & στέφανος, ὁ.

Ἁλιτὸς, ὸν, ὁ, salitus: in Epigr. verbale ab ἁλίζω, sale condio.

Ἁλίτρα, ἡ, volutabrum, i.e. locus, ubi se volutant animalia. Poll. est a Th. ἁλίω, voluro, idem ac ἁλόω, & ſursau ex eo factum.

Ἁλίτροπος, idem ac ἁλιτρεφὴς, marivagus.

Ἁλιτρεφὼν, gen. pl. ab

Ἁλιτρεφὴς, ὁος, ὁ, ἡ, qui in mari versatur: ab ἅλς, & τρέφω.

Ἁλτυόμαι, idem ac ἁλιτάω, pecco, erro.

Ἁλιτάω, & ἁλιτέω, idem ac ἁλιτέω, ῶ, vel ἁλιτῶ, delinquo.

Ἁλιτήκτης, ε, ὁ & ἡ, cui supplicari non potest; vel qui supplicando exorari non potest; inexorabilis. Epith. Orci, in Epigr. ex α priv. & λιτεύω.

Ἁλιτὴς, ὁς, ὁ, & ἡ, ut ἁλιτὴς πόντος, meritimus, vel mari adjacens locus; q. d. ad

Digitized by Google

d. ad mara extenſue. ſed τὸ ἁλιτενὲς demiſſum & humile: Haſych. & Etym. & apud Appian. ἁλιτενὴς θάλασσα mare vadoſum; ex ἅλς, ἁλός, ἡ, & τείνω, ſ. τανύω: unda compoſita varia daſinunt in τενὴς.

Ἁλιτέρμων, mari finitimus, ſeu aontermiuus: in Epigr. ex ἅλς, ἁλός, ἡ & τέρμων, ὁ, idam ac Them. τερμήν, τό.

Ἁλιτεύω, vida ἁλιτεύω.

Ἁλιτέω, ῶ, f. ήσω, pecco, delinquo, ſcelue admitto; proprie admitto quipiam in Deum; item violo, offeudo. Etym. dicit a λιτὴ fiari ἁλιτῶ; & eſſe λιτὴς ἐκ ἱκεσίας τεύξασα, i. e. precatione, & ſupplicatione privor; ἢ λιτὴ τῆς ἅλης, i. a. τῆς πλάνης. Bud. putat exponi etiam poſſe, decipere, ſeu fallere. Il. ι. aſt etiam ἁλιτῶν, abertara, vageri.

Ἁλίτη, deliquerit. a. 2. ſub. ab ἁλιτέω, vel ἁλίτω.

Ἁλίτημα, τό, peccatum, ſcelus, flagitium, ἁμάρτημα. eſt verbala ab ἁλιτέομαι, οῦμαι.

Ἁλιτημένος, ν, p. patt. paſſ. Jon. ab ἁλιτέω.

Ἁλιτήμων, dicitur pro ἁλιτάμενος, per Meteplaſmum; peccans, peccator; val necene.

Ἁλιτήμων, ab Euſt. qui ſpunta ab offaiu aberrat. Bud. autem vertit, qui ſciens, prudanſque peccat.

Ἁλιτήμων, ν, ὁ & ἡ, mente captus, ſtultue; παράφρων. Euſt. & Suid. ex ἁλιτέω, & μανός, ὁ.

Ἁλιτὴς, & ἁλιτήτης, ν, ὁ, peccator, ſcelcratus, flagitioſus: ab ἁλιτέω, έομαι. Plur. autem vult eſſe dictum, ὃν ἁλάλκεσθαι διὰ μοχθηρίαν κελεύει ἔχειν, i. e. quem vitare ob improbitatem bonum & utile erat. & ſic quidam derivant ab ἁλίσκω, ίσομαι, vitu, caveo. ab aliis exponi proprie dicitur, ὁ ἀπεπνῶν ἀπὸ τοῦ λιμοῦ τὸν ἄλευτον, ἐκ ἀναπίζων, qui tempore famis aum, qui multi, obſervat, & farinam diripit: & ſic aſſet eb ἅλις, molo, & τρίβω, obſarvo, captu.

Ἁλιτήριος, α, ὁ, a Bud. exp. peroicies, intarnacio, peſtis; da humine dictum: ut Æſchinas de Demoſtbene, ὁ τῶν ἁλιτηρίων ἁλιτήριος: ſic etiam Demuſtbenes vocaverat Æſchinem. ſic dicitur atiam, qui piaculum admiſit in Deum: ut ἁλιτήριος ϑεῶν, apud Thuc. Item errv: Heſych.

Ἁλιτηριώδης, ες, ὁ, ἡ, execrabilis, piacularis, ut οἶκος ἁλιτηριώδης, apud Plat. de Leg. Item exitialis, peſtifer, cum dat. apud aund. ab ἁλιτήριος, ὁ: a Th. ἁλιτέω, έομαι.

Ἁλίτης, peccatur, ſcelaratue, ſed eap. etiam ξένος peregrinus ab Haſych. ab α, & λιτή.

Ἁλιτήσιτος, vanam, ſeu inanem habens prulem. nam ἁλιτήσιτον Etym. & Haſych. exp. ματαιότεκνον, qui abertavit a ſpe, quam de prola concepetat: ea ἁλιτεῖν, ſeu ἁλίτομαι, aberro, & ἁμαρτεῖν, ὁ.

Ἁλιτιμάων, vide ἁλιτιμάων.

Ἁλίτοντο, Jon. pro ἁλίτοντο, offenderunt, 3. pl. imperf. paſſ. verbi ἁλιτέω.

Ἁλιτόξενος, ν, ὁ, ἡ, qui in hoſpites peccat: ab ἁλιτέω, & ξένος.

Ἁλιτραίνεται, mala agit, 3. prnſ. paſſ. ab ἁλιτραίνω, pecco. Th. ἁλιτέω.

Ἁλιτραίνω, ομαι, pecco, ſcelerate ago: ab ἁλιτρός, ὁ.

Ἁλιτρεύς, έως, ὁ & ἡ, qui ex mari alitur; i. e. vel aſu piſcium marinurum, vel aorum piſcatu. Nonn. ex ἅλς, ἁλός, & τρίβω.

Ἁλιτρόν, ὁ, peccatum: pru quo dicitur & ἁλιτροσύνη, Heſych. flagitium.

Ἁλιτρός, ν, ὁ, peccator, Heſych. ab ἁλιτρός, ſcelerctos.

Ἁλιτρόβιος, ſcelaratam vitam agens: ex ἁλιτρός, ſceleratus, & βίος, ὁ.

Ἁλιτρόνους, efficacitar peccans; animus, vel homu ſob poteſtate peccati: ea ἁλιτρὸς, & νόος, ὁ.

Ἁλίτροπος, ν, ὁ, mari jactatus: ab ἅλς, & τρέπω.

Ἁλιτρός, ῶ, ὁ, ſcelcratus. Heſych. ex ἁλιτήριος per Synarefin eſſe deductum putar, ſicut Etymol. per Syncopen.

Ἁλιτροσύνη, idem ac ἁλιτρία.

Ἁλίτροφος, idem ac ἁλιτροφὸς.

Ἁλίτρυτος, ν, ὁ, ἡ, qui in mari eſt attritue, vel abſumptus: ab ἅλς, & τρύω.

Ἁλίτυπος, a mari percuſſus, ex ἅλς, ἁλός, ἡ, & τυπὴ, ἡ. unde τυπόω.

Ἁλίτυρος, ecſene ſale aſperſue: in Epig. ex ἅλς, ἁλός, ὁ, & τυρός, ὁ.

Ἁλιφθόρος, α, ὁ, prædo merinue: in Epigr. Unda ἁλιφθορίη ναυτῶν, perditio nautarum in mari. ibid. ex ἅλς, ἁλός, & φθορὰ, ἡ, ſeu φθόρος, ὁ.

Ἁλίφλοιος, ν, ὁ, q. d. maricortex, aut ſelicortex; ſpecies roboris, ſcu querene; apud Theophr. Hiſt. Pl. 3. 9. ex ἅλς, ἁλός, & φλοιός, ὁ.

Ἁλίχλαινος, ax mari lanem habene, purpuretus: ex ἅλς, ἁλός, & χλαῖνα, ἡ.

Ἁλίω, vulvo, ſ. ίσω. p. ἅλικα. Ἁλιξέω, idem.

Ἁλίως, adv. fruſtra, ab ἅλιος.

Ἁλκά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἀλκή, robur.

Ἁλκάεις, εντος, & contracte ἁλκὼς, Dor. pro ἀλκήεις, ſtrenuus.

Ἁλκάζω, furriter agere, pugnara: apud Etym. ab ἁλκή, ῆς, ἡ, robur, vires.

Ἁλκάθοος, ν, ὁ, noman viri.

Ἁλκαία, ας, ἡ, dicitur cauda leonie, ἀπὸ τῆ ἐν αὐτῆς εἰς ἁλκὴν τρίπεσθαι; quoniam eam quatiendu ſibi animos, & robur excitet, ut Homarus quoque docat: ab ἁλκάζω, quod a Them. ἁλκὴ, ἡ.

Ἁλκείδης, ν, ὁ, ἡ Ἁλκείδ πατὴς.

Ἁλκεικός, ὸ, ὁ, Alaaicus, nomen viri.

Ἁλκείνοιο, gen. Jon. pro Ἁλκείδος: ab Ἁλκείος, nomen viri: ab ἁλκὴ.

Ἁλκηνδίος, ν, ὁ, Alcandar: nomen proprium.

Ἄλκηρ, ηρος, τὸ, auxilium, remadium; munimantum, præſidium, tutamen: a Them. ἁλκὴ, ἡ.

Ἀλκέη, ἡ, Alcea; ſic dicitur harba ex ſylveſtrium malvarum genera; apud Diuſc. 3. 164. & Plin. 27. c. 4.

Ἁλκιδέω, gen. Æol. ab

Ἁλκιδὴς, ο, ὁ, noman viri: ab ἁλκή.

Ἁλκὴ, ῆς, ἡ, robur, vires, anailium. aap. etiam fortitudu, ſtrenuitas, animi præſtantia; item remedium.

Ἁλκήεις, εντος, ὁ, robuſtus, ſtrenuus; præditus rubore corpotis, vel animi: a Th. ἁλκὴ, ἡ.

Ἁλκήεις, idem ac ἁλκείς.

Ἁλκὶ, dat. ſing. ab ἅλξ, ἁλκὶς.

Ἁλκιβιάδιος, ſive ἁλκιβίειος, anchuſæ ſpecies, herba, βοτάνη, dici traditur ab Alcibio, ſiva Alcibiade quodam; qui cum a ſerpente ictus eſſet, en aommandacato, & plaga impoſitu, ſanatus eſt, Schol. Nic. meminit & Diuſc. l. 4. c. 24. & Plin. l. 26. c. 5. Dicitur autem hæc barba aliu numioe τὸ ἔχιον.

Ἁλκιμάχος, ſtrenuue io pugna, val ſtrenue pugnans: quaſi ἁλκὴ μαχόμενος. Anthol. Epigr. ex ἁλκὴ robur, & μάχομαι, pugno, vel μάχη, pugna.

Ἁλκιμος, ν, ὁ, ἡ, robuſtus: eb ἁλκή.

Ἁλκίφρων, ſurtis, & prudens: Euſt. ea ἁλκὴ, robur, & φρὴν, ενός, ἡ, mens.

Ἁλκμαιονίδαι, ῶν, οἱ, ab

Ἁλκμαίων, ωνος, ὁ Ἀμφιτρύωνος υἱός.

Ἁλκμήνη, Alcmena, nomen fmeminæ; q. d. robur Lunæ.

Ἁλκτὴρ, ῆρος, ὁ, defenſor, propugnator: acc. ἁλκτῆρα: ab ἁλκή.

Ἁλκτήριον, ν, τὸ, remedium, q. d. propulſatorium, ſeu depulſurium: Non. ut ἁλκτήριον εἶναι, tamedia morborum. Th. idem.

Ἁλκυόνιον, ſive ἁλκυονίδιον ὠάριον, dicuntur quatuordecim diee brumalt tempore ſereni, cum maris attam tranquillitate, quibus nidificat, & fortificat hæc avis. unde halcyones dicuntur dies apud Ariſtot. Hiſt. anim. l. 5. c. 8.

Ἁλκυονὶς, idem ac ἁλκυών, ut tradit Etym. ex ἅλς, ἁλός, & Them. ἀὼς: unde κυέω, ῶ.

Ἁλκυὼν, ſive ἁλκυονὶς, ίδος, ἡ, dicitur halcyone, ſeu halcedo, avis, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν dicta, quod in mari pariat; ut vult Etymologus, & Plut. teſtatur. vida & Plin. l. 10. a. 32. & Ariſtut. Hiſt. anim. l. 9. c. 14.

Ἁλκυόνιον, ſive ἁλκυόνιον, τὸ, dicitur ſpuma maris aoncreta, admiſtis ſurdibus tenuiſſimie, quod ex ea meri ianatante nidos fingunt, & conſtruunt balcedones. vide Diuſc. l. 4. c. 236. & Plin. 32. c. 8. Ubi dicitur ἁλκυόνιον eſſe ſpume concreſcane in mari, qua faciei nitor commendetur; & ex hac nidum congerere dicuntur halcyones.

Ἁλκυόνη, ης, ἡ, Alcyone, num. propr. mulieris.

Ἄλκω, & ἀλέξω, arceo. f. ἄλξω, vel ἀλκήσω, & ἀλκήσω. a. a. ἤλκεσα, Th. ἀλκέω.

Ἀλλά, ſed. ἀλλ' pru ἀλλά, & pru ἄλλο. ἀλλᾶς, at eerta, ſed tamen.

Ἀλλαγή, ῆς, ἡ, mutatiu, permutatio.

Ἀλλαγμα, ατος, τὸ, & ἀλλαξις, εως, ἡ, cummutatiu. Th. ἀλλάσσω.

Ἀλλακτὰς, ὁ, ὁ, cummercialis, ax contractibus manens.

Ἀλλακτὸν, ὁ, τὸ, lignum, quu geſtebantur unere: ita dictum a permutatiua geſtationis ex unu bumero in alterum: Cæl. Rhod.

Ἀλλάλοισιν, Dor. pro ἀλλήλοισιν, dat. pl. a gen. ἀλλήλων.

Ἀλλαλοφονία, ας, ἡ, Dor. pro ἀλληλοφονία, ἡ, mutua cædee: ab ἀλλήλων, & φόνος.

Ἄλλαν, gan. Dor. pro ἄλλων, ab ἄλλος.

Ἀλλαντοπώλεια, farcimina, vel luanaicas ſeciu.

Ἀλλαντοπώλις, qui facit lucanicae, tucearius, ſattor: aa ἀλλὰς, ὄπτος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπωλεῖον, farcimina, val lucanicae vandu; lucanicarum ſum venditor.

Ἀλλαντοπώλης, lucanicarum venditor, vel fareiminum. ſed ſumitur & pro vili, abjectaque furtis homine: aa ἀλλὰς, ὄπτος, & πωλέω.

Ἀλλαντοπώλις, ίδος, ἡ, farciminum venditrix.

Ἀλλὰς, adv. permutatim, viciſſim, mutatis vicibue.

Ἀλλάξαιτο, permutaret, a. τ. upt. m. ἀλλάξασθαι: inf. ἀλλάξω, a. s. iuf. act. ab ἀλλάσσω.

Ἄλλαξις, idem ac ἄλλαγμα.

Ἀλλᾶς, ὄντος, ὁ, ponitur inter Themete: & exp. farciminie genus; quibuſdam botellus, tucetum alii vertunt; Budæus autem ἀλλᾶντας vult eſſe exta, & inteſtina bubule, & vervecina. ſiebet autem ἀλλᾶς, ut in Schul. Græcis legitur, ex carnibus & farina ſubacta, quæ in φούσκαν, i. a. inteſtinum ereſtum conjiciebantur. ſed videtur & pro ὄντως generaliter accipi; ex Suid.

Ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, Att. mutu: ab ἄλλος. f. ξω. p. ἤλλαχα. a. 2. ἤλλαγον. p. paſſ. ἤλλαγμαι. c. τ. ἠλλάχθαι. a. a. ἠλλάγην. f. τ. ἀλλαχθήσομαι, f. 2. ἀλλαγήσομαι.

Ἄλλατα, reliqua, pru ἄλλα ἅττα.

Ἀλλάττομαι, f. ξομαι, τ. Cur. c. 19. Reg. 4. c. 15. mutor, immutur: item, ut act. ἀλλάσσω, vel ττω, muta, immuto: item cummuto, permuto: item vendo: & inrerdum exp. redimo: ut apud Lucdicit tyrannicida, ἀλλάξασθαι τὴν ἀλλοθρίαν τῆς σφετέρας τῆς ἑαυτῶν, redemturus libertatem mea cade i. e. cæde a me perpetrata. Item pru inſtauro: aitetur ex 3. Reg. a. 21.

Ἀλλαχόθεν, aliunde: ab ἄλλος.

Ἀλλαχῆ, & ἀλλαχῇ, alibi.

Ἀλλῶν, aliarum, gen. Æol. pro ἄλλων, ab ἄλλ⊙, alius.

Ἀλλεγον, pro ἀνέλεγον, & hoc Joo. pro ἀνέλεγον, imperf. ab ἀναλέγω, colligo.

Ἀλλέες, congregati, Poet. pro ἀολλέες, nom. pl. nb ἀολλὸς, ἐος, ὁ, ἡ, conferrus.

Ἀλλοθνὶς, ὁ⊙, ὁ ⊙ ἡ, alienigena, peregrinus: ex ἄλλ⊙, & ὄθν⊙, τὸ, gens.

Ἀλλῆξαι, Poet. & metri causa pro ἀναλέξαι, n. inf. act. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀλτεκαλλία, ἡ, alternitas: item continuitas, Bud. ex ἄλλ⊙, ὅτι, & ἀλλήλων, invicem.

Ἀλτεκαλλ⊙, ἅ, creber, alternus, pro ἀναλλήλ⊙, alternus.

Ἄλλη, adv. aliter. ἄλλη, ης, alia: ἄλλαις, dat. pl. ἄλλας, acc. f. g.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, q. ἄλλο ἀγορεύω, vel ἀγορεύω, aliud coucionor, vel dicn, aliis verbis allegorice aliquid aliud significo.

Ἀλληγόρημ⊙, τὸ, interpretatio allegorica: Bud.

Ἀλληγορικὸς, ἡ, ὁ, interpres allegoriæ.

Ἀλληγορία, ας, ἡ, mutatio, vel figurs, qua aliud dicitur, aliud significatur.

Ἀλληγορικὸς, ἁ, allegoricus; per allegoriam dictus.

Ἀλληγορέμεν⊙, ω, τὸ, per quæ aliud præfigurstur, præf. part. paff. sb ἀλληγορέω: quod ex ἄλλ⊙, alius & ἀγορεύω, vel potius ἀγορεύω, loquor.

Ἄλλκατ⊙, ι, ὁ, Æol. pro ἄλκατ⊙.

Ἀλλήγγυοι, οἱ, suot duo rei promittendi, Bud.

Ἀλλήγγυος, ⊙, τὸ, mutua fidejussio.

Ἀλλεγγύης, cum mutua fidejussione, invicem fidejubendo: ex ἀλλήλων, mutuo, & ἐγγύη, ἡ, promissum.

Ἀλλήλοιν, inter se, dat. pl. Jon. pro ἀλλήλοις, ab ἀλλήλων. ἀλλήλοῖν, dat. dual. Poet. pro ἀλλήλων.

Ἀλλιάζω, aliud atque aliod dicere; aliter ntque alitet loqui: inquit Hesych. nb ἄλλιλλ⊙, λος.

Ἀλλογραφία, ἡ, mutua scriptio: ex ἀλλήλων, & γραφὴ, ἡ, scriptura.

Ἀλληλοκτονῶ, mutuo se interficere, mutuis perire vulneribus: ab ἀλλήλων, mutuo, & κτείνω, f. κτενῶ, & in præt. med. ἔκτονα.

Ἀλληλομαχῶ, inter se pugnare.

Ἀλληλομαχία, mutus pugna: ex ἀλλήλων, mutno, & μάχομαι, pugno.

Ἀλληλοτομὴ, mutuo se secare: ut ἀλληλοτομέμβροι· ἀβίκτως πρὸς ὀρθὰς γωνίδας, i. e. deambulationes in crucis modum ad rectos angulos secantes. Bud. in Epist. priorib. ex ἀλλήλων, & τέμνω, f. τεμῶ, præt. med. τέτμημαι.

Ἀλληλοτυπῶ, sese invicem ferire.

Ἀλληλοτυπὴ, ἡ, mutus conflictio: ex ἀλλήλων, & τυπὴ, ἡ, perenssio.

Ἀλληλεῖα, Allelu-jab, h. e. laudste Dominum. Vox Hebraica.

Ἀλληλοχέω, ῶ, connecto, coaduno: ex ἀλλήλων, invicem, & ἔχω, hsbeo.

Ἀλληλοχία, ἡ, cohærentia mutua, series rerum inter se conneasrum: item nompages.

Ἀλληλοχ⊙, ὁ ⊙ ἡ, mutuam connexionem habens, sive cohærentiam.

Ἀλληλοφαγῶ, mutuo se devorare: ut plurimum de piscibns dicitur; ut apud Aristot. Hist. anim. l. 8. ex ἀλλήλων, mutuo, & φάγω, comedo.

Ἀλληλοφαγία, ἡ, mutua devoratio. Herod.

Ἀλληλοφαγίν, ος, ἡ, Jon. pro γίν, mutua depastio: n φάγομαι, depasci.

Ἀλληλοφάγοι, αἱ, sese iuvicem devorantes.

Ἀλληλοφθορῶν, sese invicem corrumpere & perdere.

Ἀλληλοφθορία, ἡ, mutua perditio, mutua consumptio. Plat. ex ἀλλήλων, & φθορὰ.

Ἀλληλοφονίη, ἡ, mutna cædes: ex ἀλλήλων, mntuo, & φόν⊙, ὁ, cædes.

Ἀλληλοφόνοι, ων, αἱ, mntuo se interficientes, mutua cæde pereuntes.

Ἀλληλοφυὴς, ὁ, ex se invicem coalescentes; mutuum ortum hsbentes: ex ἀλλήλων, mutuo, & φύω, plsnro.

Ἀλλήλων, gen. pl. caret nomioativo, estque triptoroo. dst. ἀλλήλοις, ους, ους, acc. ἀλλήλους, ας, ε, invicem, motuo, slius alium. Th. ἄλλ⊙, ὁ, alius.

Ἄλλιν, neculstivus fœm. ab ἄλλ⊙, ἄλλη, ὥλλ adverbialiter positus reperitur: ut apud Plut. in Euthid. ἄλλιν τὲ ἄλλιν ἐπιβλέποντες εἰς ἡμᾶς, hinc atque illinc in nos respicientes.

Ἀλλιγένλλως, utcunque. a Suid. exp. ὡς ἔτυχεν: ex ἄλλιν, & ἄλλως.

Ἀλλογενὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, alienigena, ὁξ ἄλλης γένους, ex alia geate.

Ἀλλόγλωσ⊙, ⊙, ἡ ⊙ ἡ, qui est diversæ linguæ: ab ἄλλ⊙, & γλῶσσα, lingua.

Ἀλογεῖον, seu ἀλογεῶν, ὁ, desipiens, delirans; ὁ ⊙ἰμφρονῶν, εἶτε ἄλλα γινώσκων ⊙ἶδε τὰ ὄντα. Gal. in Lex. Hippocr.

Ἀλόγυστ⊙, ὁ, aliis notus, & ex consequenti nobis ignotus: unde ponitur pro extraneo, sive peregrino: ut ἀλογούτερ ὁπὶ δεῖν: Od. β. ab ἄλλ⊙, & γινώσκω, cognosco.

Ἀλοδαπὸς, ὁ, ὁ, extraoeus, alieniguna: ab ἄλλ⊙, & ἐπιπεδὸν, vel ἄλη, Dor. pro γῆ, vel γῆ, & πέδον, terra.

Ἀλοδοξέω, ῶ, aliud opinor, quam sit re vera.

Ἀλοδοξία, ἡ, opioatio falsa de re aliqua: ex ἄλλ⊙, ὁ, & δόξα, ἡ, opinio.

Ἀλοεθνὴς, ὁ, idem ac ἀλλοθνὴς, alienigena.

Ἀλοειδὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, formam mutaram hsbens: ab ἄλλ⊙, & εἶδ⊙, forma.

Ἀλοθεν, aliunde, adv. ἀλλοθεν ἄλλ⊙, aliunde slius.

Ἀλοθι, alibi, & ἄλλοθι.

Ἀλόθρ⊙, ⊙, ἡ ⊙ ἡ, alia lingua utens: nb ἄλλ⊙, & θρὸς, vox.

Ἀλοῖς, ες, ἡ, f. g. ab ἀλλοῖος, ν, ὁ, diversus; ab ἄλλ⊙, alius.

Ἀλοῖνα, ἡ, varietss, & mutatio vini. Plut. Symp. 4. Probl. s. ex ἄλλ⊙, & οἶνος, ὁ, vinum.

Ἀλοίθετα, τὰ, dicootur varie posita: ab ἀλλοῖος, & θετὸς, ὁ. a Th. τίθημι, pono, f. θήσω.

Ἀλοῖος, α, ὁ, alius atque alius; diversus, varius. Odyss. π.

Ἀλοισχήμων, ον⊙ς, ὁ, ἡ, diversam formam, seu figuram hsbens: ab ἀλλοῖος, ὁ, & σχῆμα, τὸ, figura, habitus.

Ἀλοιότερος, ὁ, dicitur pro ἀλλοῖος, quasi in compar. apud Thuc. l. 4.

Ἀλοιότης, ητ⊙ς, ἡ, diversitas: item varistio: ab ἄλλ⊙, ὁ, alios.

Ἀλοιοτροπὲω, varis muto; apud Hippocr. Ex ἀλλοῖος, varius, & τροπὴ, ἡ, seu τρόπος, ὁ, modos, ratin.

Ἀλοίτροπος, ὁ, idem ac ἀλλότροπος.

Ἀλοιόω, f. ώσω, præt. ωκα, diversum reddo, immoto, varto. unde in paff. ἀλλοίωμαι, immutor; alius atque alios fio: ut apud Thoc. l. 2. ἀλλοιοῦσθαι πὰς γνώμας, motari animo; non esse eodem animo, quo anten.

Ἀλλοίωσις, σως, ἡ, mutatio, immutatio. Polyb.

Ἀλλοιωτὰὸς, ἅ, ὁ, immutstorius, immutativus; ad immutandum aptus; ut ἀλλοιωτικὴ δύναμις. ab ἀλλοῖος, ὁ, diversus.

Ἀλλοιωτὸς, ὴ, ὁ, mutsbilis, mutationis capax, seu mutsri aptus.

Ἄλοκε, Dor. pro ἄλλοτε, alibi.

Ἀλόκοτος, ὁ, cujus psrtes alienos, & longe diversus est a cæterorum noimalium psrtibus: prodigiosus; & generaliter sbsurdus, inusitatus; rationi non consentaneus: item peregrinis moribus præditus: item eaternus, extraneus, exterus. Est autem per Hyperthesin dictum pro ἀλλόπους, quod ex ἄλλος, alius, & πὰς, ὁ, partus, fœtus.

Ἀλλομαι, salio: ab Hebr. חלל chalal: imperf. ἠλλάμην, ο, ετο, f. m. ἀλοῦμαι. a. 1. ἠλάμην, ω, ετο.

Ἀλλοπρόσλλος, ⊙, ὁ, mutsbilis, nunc hic, nunc illic adhærens; epitheton Martis. voc. ἀλλοπρόσαλλε. Ex ἄλλος πὰς, & ἄλλος, alius.

Ἄλλος, ἄλλη, ἄλλ⊙, alius, a, ud.

Ἄλλοσε, alio, adverbium.

Ἄλλοτε, alias, interdum, adverbium.

Ἀλλότριος, ἁ, Æol. pro ἀλλότριος, non proprius.

Ἄλλοτ, otrum, nouquid: ut apud Plat. in Critone, ἄλλοτ ἢ ἐνώλεγεσθε; nunquid fateri necasse est? vel quid aliud quam fateamur? est adv. ab ἄλλος, ὁ.

Ἀλλοτριοπίκοπος, ⊙, ὁ, curiosus boipes alienæ domus; alieoatnm rerum inspector: ex ἀλλότριος, & ἐπισκέπτομαι, viste.

Ἀλλοτριομοιὰω, ῶ, alieno more vivo, seu alienas leges imitor: ex ἀλλότριος, alienus, & νόμος, ὁ, lex.

Ἀλλοτριοπραγέω, ῶ, f. ήσω, alienas res ago, aliena negotia nuro; alterius ago negotiom: item res ænvas moljor. Polyb. l. 5. ἐχθρὸς βαλέσθαι, inimicum capio coosilium: ex ἀλλότριος, alieous, & πράγος, ους, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγία, ἡ, aliotum negotiorum gestio.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνη, ῆ, sum ἀλλοτριοπράγμων: ex ἀλλότριος, & πράγμα, τὸ, res.

Ἀλλοτριοπραγμοσύνιον, ἡ, ardelionis vitium, quo rebus alienis, quam sms, magis est intentus. Plat. de Rep. l. 4.

Ἀλλοτριοπράγμων, ὁ, ardelionis instar, alienis rebus magis, quam suis, intentus.

Ἀλλότριος, ὁ, qui est alterius: non proprius; item apud Hom. ἀλλότριος ὁμὴς, externus vir; nonnullis hostis. Odyss. π. & σ.

Ἀλλοτρίτης, ητος, ἡ, diversitres. sumitur fera pro alienstione animi: apud Plat. Dem. Plut.

Ἀλλοτριοφαγία, aliena comedo. Enst. ex ἀλλότριος, & φάγος, ὁ, heluo.

Ἀλλοτριοφάγος, ὁ, aliena comedens. Athen. l. 4.

Ἀλλοτριοφθονέω, alienis invideo; ab ἀλλότριος, & φθόνος, ὁ, invidia.

Ἀλλοτριόω, ῶ, alieno, abalieno, alieoum reddo: & in paff. ἀλλοτριόομαι, alienor, abalienor. Dem. & Thuc.

Ἀλλοτρίως, aliene, alieno animo: ut apud Isocr. ἀλλοτρίως διακεῖσθαι, vel ἀλλοτρίως ἔχειν πρός τινα, alieoo animo esse, vel alienum animum hsbere nb aliquo. est adv. ab ἀλλότριος, ὁ, alieous.

Ἀλλοτρίωσις, ἡ, alienatio, sbalienstio. Thuc.

Ἀλλοτρωπατος, ὁ, superl. qui remotissimo est necessitudinis gradu.

Ἀλλοτρόπὰ, muto, immuto; alio verto. Hesych. ex ἄλλος, & τροπὴ, ἡ, mutatio. a Th. τρέπω, verto.

Ἀλλοφανὴς, ὴ, qui alius, & diversus apparet; apud Nonn. ex ἄλλος, & φαίνω, appareo. f. φανῶ.

Ἀλλοφάσσω, Eust. dicit significare ἄλλα φάσκειν, seu φρένθαι, i.e. aliud loqui. Erotian. apud Hippocr. esp. διαπέφθαι, & θορυβῶσθαι, animo turbato, & anaio esse, in anaie rate animi constitutum esse; παρὰ τὸ ἀλλαχοῦ τὴν φρένα φέρεσθαι. Est etiam desipere. Gal. ex ἄλλος, vel ἄλλα, & φάσκω, inusit. a Them. φάω, dico, linceo.

Ἀλλόφατος, ὁ, ab alio interfectus. Hesych. & sic est ab ἄλλος, & φάω, occido: unde φατὸς, ὁ, occisus:

Ἀλλοφρονέω, aliud in animo habeo; mentem non attendo ad id, quod ceroo. Odyss. κ. Item mente sum alienata, insanio. Il. ψ.

Ἀλλόφρων, ⊙, ὁ, mente alienatus, insanus: ab ἄλλος, & φρὴν, sapio.

Ἀλλοφυλὰω, ritibus extraneis, seu exoticis addictum esse; to alienos mores degenerare.

Ἀλλοφυλισμὸς, ὁ, dicitur esse ritus exotious, seu ritus alienigenarum. Macbab. l. 2. c. 4. Item in alienos mores degeneratio. Ibid. c. 6.

Ἀλλόφυλος, ὁ ⊙ ἡ, qoi est ex alia tribu. Poll. Item, qui diversæ est gentis, seu nationis; externus, peregrious. Item metaph. qui diversi est generis, seu diversæ osturæ; apud Plut. Symp. l. 4. Ex ἄλλος, ὁ, & φυλὴ, ἡ, tribus.

Ἀλλόφωνος, ὁ, alia, vel peregrina voce utens: ex ἄλλος, alius, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀλλοχρόω, alium, atque alium colorem induo; colorem muto: ex ἄλλο-, & χρόα, ἡ, color.

Ἀλλόχρωμα, ἡ, mutatio coloris.

Ἀλλόχροος, ὁ, qui est alio colore, vel in quo color subinde mutatur.

Ἀλλόχρως, ὁ, aliam corporis speciem gerens: apud Eurip. in Androm. ex ἄλλο-, & χρώς, ab eod. Them. χρόα, ἡ, cutis, color.

Ἄλλωθι, aliorsum, Poet. pro ἀλλοσε, adv. ab ἄλλο-, alius.

Ἀλλώνατο, Poet. & Jon. pro ἠλλᾶτο, resolvebat, imperf. act. ab ἀλλάω, Poet. pro ἀναλύω, resolvo.

Ἄλλυτος, η, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄλυτος.

Ἀλλύω, Poeticum est, pro ἀναλύω, dissolvo, retexo. Odyss. β.

Ἀλλῶθεν, per ectasin pro ἀλλοθεν, aliunde.

Ἄλλως, adv. aliter, temere, inconsulto: ab ἄλλο-, alius.

Ἀλλωσὶ ἢ, aliter atque.

Ἀλλώτα, alieui alii; i. e. ἄλλῳ τινί. ab ἄλλος, aliter.

Ἅλμη, ης-, ης, saltus, ab ἅλλομαι, salto.

Ἁλμῆλαι ἐλαῖαι, in muria conditæ oleæ: quidam capeunt conditaneæ.

Ἁλμαία, ἡ, idem ac ἅλμη, muria: apud Dioscor.

Ἁλμεύ-, ὁ, per Sync. pro ἁλιεύς-, & Æol. tenuis pro aspirato: ἅλλομαι, salto.

Ἁλμάδιος, ους, ὁ, muria: proprie, ipsa actio servandi in muria.

Ἁλμάτης, ου, ὁ, qui condituras facit in muria; vel qui in muria servat quæpiam; salgamarius; qui sal, aut salsamenta vendit: Dioscor.

Ἁλμάζω, muria condio, in muria servo; & in pass. ἁλμάζομαι, in muria servor. unde part. a. s. ἁλμαζθείς, in muria servatos.

Ἅλμη, ης, ἡ, salsilago, vel aqua salsa: item muria, apud Dioscor. & Athen. Item metaph. pro lepore, venustate, & urbanitate.

Ἁλμήεις, ἁλμήεσσα, & ἁλμυρόεις, ὁ, idem ac ἁλμυρός, ὁ, salsus.

Ἁλμυρίς, ίδ-, ἡ, salsilago, vel aqua salsa: item muria.

Ἁλμυρός, ὁ, ὁ, salsus. Th. ἅλς, sal. Hinc videatur fluxisse voces illæ in modernis linguis, quibus Σαλαντίκχ- iadigitatur. *Almirante, Ammiraglio*. Hinc etiam forte Gall. Saulmure.

Ἁλμυρότης, ητ-, ἡ, idem ac ἁλμυρίς, ἡ, aqua salsa: muria.

Ἁλμυρώδης, ὁ & ἡ, saltus.

Ἅλξ, ὁ, inusitatus est nominativus, cujus dat. ἅλι, frequens: ut Il. ν. apet; & Odyss. ζ. leo dicitur ἅλκι πεπυθώς: quidam tamen, ἅλκι, pro ἅλκῃ, ab ἅλκη, robur, per metaplasmum derivant.

Ἅλξις, εως, ἡ, defensio: apud Polyb. l. 3. inquit Bud. est verbale ab ἄλκω, arceo. f. ξω.

Ἁλοᾶθις, ἁ, tritos, a. t. part. p. ab ἁλοάω.

Ἁλοάω, tritura, comminuo, f. ήσω, & ήσω, p. ηκα. ἁλοάουσ-, ῶσ-, gen. sing. part. præs. act. Dicitur & ἁλοιάω: ab ἅλως. in area enim fit trituratio.

Ἀλοβός, ὁ, non habens λοβόν, imam auris partem. vide λοβός. α est priv.

Ἀλογάω, ῶ, aspernor, contemno, f. ήσω, p. ηκα: ea α, & λόγ-, ratio.

Ἀλογάομαι, a ratione aberro; non sum compos rationis.

Ἀλογίζω, & ἀλογίζομαι, bruterum animantium sensu prædiros sum. Hesych. Eustat. eadem compositio eum præcedenti.

Ἀλογία, ης, ἡ, coëmptio: ab ἀλογέω.

Ἀλόγιστ-, υ, ὁ, rationis expers.

Ἀλογίστως, inconsiderate: ex α, & λόγος.

Ἀλογ-, ε, ὁ, idem ac ἀλόγιστ-.

Ἀλόη, ης, ἡ, aloe, herba.

Ἀλοιδόκομον, τό, medicina ad ventrem solvendum, aloem habens: ab ἀλόη, aloe.

Ἀλοητής, ῆ, ὁ, tritora: item trituranti rempus: Xen. & Suid.

Ἀλόθεν, adv. ex mari: ab ἅλς.

Ἀλοΐα, pulsabat, 3. sing. imperf. Jon pro ἠλοία. ab ἀλοάω pro ἀλοάω, tundo.

Ἀλοιάω, ῶ, dicitur pro ἀλοάω, per pleonasmum literæ ι, percutio, tundo: Il.

Ἀλοιδόρητος, ε, ὁ & ἡ, non obnoxius: ex α priv. & λοιδορέω, convicior, iocrepo

Ἀλοίη, captus sim, a. 2. opt. act. pro quo dicitur ἁλῶμι. Th. ἅλωμι, capio.

Ἀλοητήρ, ῆρ-, ὁ, contusor, percussor, pulsator. Nonn. & Epigr. ab ἀλοάω trituro: item pereatio, tundo.

Ἀλόημαι, Dor. pro ἁλοίμην, αο, εσθαι, a. a. opt. m. verbi ἅλομαι, salio.

Ἀλοίμματα, ungueota: Sophocl. pro ἀλείμματα: ab ἀλείφω, ungo: unde ἄ λοιμμα, τό, unguentum.

Ἀλοιπός, ὁ, ὁ, tectorium parietum: Eustath.

Ἄλοιτις, ἡ, a quibusdam dicitur ἀλόη Γαλλική. a Th. ἀλόη, aloe. Sic etiam dicitur ejus succus.

Ἀλοιτός, ὁ, peccator: item puer meritorius: apud Lycoph. est ab ἀλοίτης, vel ab ἀλιτέω, idem ac Th. ἀλιτέω, pecco, deliquo.

Ἀλοιφή, ῆς, ἡ, pinguedo: quod ab ἀλείφω.

Ἀλοκίζω, idem ac αὐλακίζω, fut. ίσω. sulco. Aristoph. Th. αὖλαξ, & Dor. ἄλοξ, οκ-, ὁ, sulcus.

Ἀλόπτης, capri, a. a. part. act. dual. ab ἀλέω.

Ἄλοξ, οκ-, ὁ, idem cum Αὖλαξ.

Ἀλοπήγια, τά, saliunca, loca, in quibus sal concrescit. Plut. ea ἅλς, ἁλός, sal, & præt. med. πέπηγα, verbi πήγνυμι, & πάγω, f. ξω. compingo, coagelo.

Ἀλοπηγός, ῆ, ὁ, qui in salinis salem facit concrescere, & cogit in glebam; salarius, Nic.

Ἅλοπ-, ος, ὁ & ἡ, cortice carens; squamarum expers; Hesych. ex α priv. & λεπίς, ίδ, ὁ, idem ac λέπ-, ος-, τό, cortex. Th. λέπω, decortico.

Ἅλ-, Dor. pro ἅλ-, ός, clavus.

Ἁλοπόχιμ-, ος, ab Arist. & aliis composita voce dicitur, quam Hom. ἁλὸς ἀχεῖν vocat: sed aridam maris spumam interliguat: ex ἅλς, ἁλός, ὁ, & ἄχνη, sive ἄχνη, ἡ, spuma maris.

Ἀλοσύδνη, ης, ἡ, Epithet. Thetidis. Item salum, mare. Item sic dicitur una Nereidum apud Hom. ἀπὸ ἕο ἁλὶ σώσθαι. Apud eundem dicitur etiam de mari, seu aqua mariua, quasi ἁλὸς ὕδωρ. Vide Eust. ex ἅλς, ἁλός, & σώμαι inusit. pro σάομαι. a Th. σάω, quatio.

Ἀλοσυιή, ης, ἡ, sterilitas, demeotia, ἀφορωσύνη, ut eap. Nicand. sed Hesychio ἀλοσυιὴν dicitor voluptas, ἡδονή.

Ἀλότριψ, τριβ-, ὁ, idem ac ἀλοτρίβιος-, piscillus, quo sal teritur; ἀπὸ τοῦ τὰς ἅλας τρίβειν.

Ἀλουργής, ές-, ὁ & ἡ, & ἀλουργός, ὁ, purpureus. quasi ἁλὸς ἔργον, maris opus, quod ea marina concha fiat Etym. espositur etiam violaceus; & est color ruber cum albo nigroque permixtos: Aristot. Plato.

Ἀλουργίς, ίδ-, ἡ, vestis purporea; item purpura; quæ dicitur etiam

Ἀλουργίς, ῖδ, τό, purpureus colot.

Ἀλουργοπάλης, venditor purpuræ. Th. πωλέω, veodo.

Ἀλουργοπαλική, scil. τέχνη, purpuræ venditoria ars; (qua & πορφυροπωλική, Suid. ea Ispo) ea ἀλουργὸς, ὁ, sive ἀλουργόν, τό, & πωλέω, veodo.

Ἀλουργοπάλιον, τό, locus ubi purpura venditur; purpuraria officina.

Ἀλουργός, ὁ, idem ac ἀλουργής, purpureus.

Ἀλουργοφόρος, exp. πορφυροῦς: ab ἀλουργίς, ίδ-, ἡ, vestis genus, coloris purpurei, seu violacei. Item ponitur & pro phaleris purpureis, & pro stragulo purpureo: apud Luc. ab ἀλουργὸς, seu ἀλουργός, porpureus.

Ἁλός, ότ-, ὁτ, captus, a. a. part. act. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλοσύη, ἡ, illuvies, sesbrities, a non lavando: Athen. quem quis non lavatut.

Ἀλοτέω, ῶ, illotus sum, vel maneo: Hesych. ex α priv. & λούω, f. σω, lavo.

Ἄλοτ-, ος, ὁ & ἡ, illotus. Plut.

Ἀλοφός, ὁ, ὁ, fine crista. Th. λόφος, ὁ, crista.

Ἀλοχάδ-, ὁ, partu non editus: ova conceptus, aut genitus: ex α priv. & λοχός, ὁ, ἡ, gravida, unde λοχάω, parturio.

Ἀλοχ-, ε, ὁ, Platoni ἡ γεώλοφος, sterilis; vel virgo, quæ nondum peperit; quasi ὁ τὸν λόχον ἄπτων-.

Ἀλοχ-, ος, ὁ, ἡ, uxor, dat. ἀλόχῳ: ea α pro ἅμα, & λέχ-, ος-, τό, lectus.

Ἀλόωντο, Poet. pro ἀλῶντο, ab ἀλάομαι.

Ἁλόω, capio, insitatum Th. pro ἅλλομαι. sed ἁλῶ, πλησθῶ, erio. Varin.

Ἀλόω, erra, a. sing. imp. ab ἀλάομαι, ἀλάω, ἀλᾶς, Poet. ἀλάα.

Ἅλπεις, αἱ, Alpes, montes, dat. pl. Ἅλπεσσι.

Ἅλπισ-, vel, ut alii legunt ἅλπισος, ὁ, quod a Σάλπω, foveo. hinc Σαλπίς, ίδ, ὁ, & Σαλπισ-, ύσ-, ύσ-, & Σαλπίων, Σάλπισ-, &, sublato Σ, ἅλπισ-, quod idem valet ac ἡδύσ-, jucundissimus. vel a Σάλπ-, ός-, comp. Σαλπίων, Σάλπισ-, & sublato Σ, ἅλπισ-, suavissimus.

Ἅλς, ἁλός, ὁ, mare: ab ἅλλ-, sal, vel ab ἁλίζω, vel ab ἅλλομαι, salio.

Ἅλς, ἁλός, ὁ, sal: inde ἁλὸς ἄνθος, dicitur flos salis, apud Dioc. sed sæpius usurpatur pluraliter: ut Odyss. λ. & ψ. ἅ δὲ τ' ἅλεσσι μαρμαίρει πέδον ἔνδον. Item ἅλες dicuntur sales; i. e. sermonis lepos, & urbanitas. Plut. in Symp. 5. Item ἅλες, coavictus & communio, seu sodalitatis necessitudo: apud Æsch. Unde ἁλῶν κατοικίδιος, dicuntur sodales, convictores.

Ἁλσεῖαι νύμφαι, dicuntur nymphæ aemorum, seu sylvestres. Apoll. Rhod. Varino autem dicuntur ἁλσήεσσαι, a sing. ἁλσήεις, idem ac ἁλσώνις, nemorum nympha: Cam. super Soph. Trac.

Ἁλσηκαστής, ὁ, qui pertinet ad saltuarios.

Ἁλσίη, ἡ, dicitur alsine; herba ita vocata, quod in locis nascatur. Dioscor. l. 4. Quibuldam est auricula muris. Vide Theophr. Hist. Pl. l. 9. c. 31. a Th. ἅλσος, εος, τό, locus omnis consitus arboribus.

Ἅλσις, ἡ, saltus, seu saltatio. exp. & αὔξησις: a Th. ἅλλομαι, salio.

Ἅλσις, vel ἅλσις, εως, ἡ, saltratio, palpitario. Arist. ab ἅλλομαι, l. ἅλσω, salio.

Ἁλσοκόμ-, ος, ὁ, ἡ, qui luci curam gerit, & custos est; saltuarius. Poll. ab ἅλσ-, oemus, & κομέω, oode κομίζω, curam gero.

Ἅλσ-, ος-, τό, locus omnis arboribus consitus, alicui Deo consecratus: ut Odyss. ζ. ἀγλαὸν, ἅλσ- Ἀθήνης: & apud Plut. in Numa, ἐν ἅλσει Θεῶν, & λειμῶνι ἱερῷ. Sunt etiam, qui ἅλσ- expouaut saltus, vel nemorum saltus. Eust. deducit ab ἅλλομαι, quod sirpes, & arbores ibi sposte saliant, i. e. erescant: ita saltus Latioia.

Ἁλτάδια, τά, dicuntur ia lucia assurgere solita; seu qua per lucos melius provoeiunt, & quasi lucis accommodata.

Ἁλτάδιος, ος-, ὁ & ἡ, saltuosus, nemorosus, frondosus: item lucum desiderans, seu qui oemoribos gaudet. unde ἁλτάδιος τύπος, apud Athen. dicuntur loca lucorum anœnitatem imitantia.

Ἁλτῆρες, οἱ, halteres, sunt pilæ, sive malleoli plumbei, quibus utraque manu se librabaot, qui certabant halmate, i. e. saltu, ut certus assilirent; inquit Bud. in Pand. Etymologus ἁλτῆρας fuisse dicit κατασκευὴν τι, quo utebantur οἱ σωματοῦντες ἐν τοῖς γυμνασίοις, denominatum ἀπὸ τοῦ ἅλλεσθαι, quoniam βαστάζοντες αὐτὰς, & ἁλλόμενοι ἄλλοτε ἐν τῷ γυμνασίῳ. Vide Gal. & Paul. Ægin.

Ἁλτάς, ὁ, homo ad saltationem habilis; saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens; agilis.

Ἅλτο, sallit, pro ἅλλετο, ab ἅλλομαι, a. t. m.

m. ἀλείμην, ἦλτο, ἄλμενος, per Sync. ἄλτο, & Jon. ἄλντο. Alii omnes esse plusquam perf. ab ἤλμην, ἦλτο, ἦλντο. Æolice tenuis pro adspirato.

Ἀλαγῶ-, ὁ, ἡ, ἐ, ep. ἄλαλ. μάστιγες: a ἀλύσσω, significante μάστιξ, flagellum. Hesych. u est priv.

Ἀλαλαίνω, & ἀλάζω, idem cum ἀλύω, & ἀλύσσω, aaxius sum, & animo perpleuo, dubioque.

Ἀλάν, ῆος, ἡ, lignum, cui insigitur stiva: q. ab υ, & λύω, solvo.

Ἀλανίς, ίδος, ἡ, idem ac ἀλυσάτης, ητος, ἡ, salsugo, salsedo. Theoph.

Ἀλανίδες tamen apud Strabonem, sibi videri appellatas salinas, scribit Bud.

Ἀλανός, ἡ, όν, salsus: unde ἀλανὸν ὕδωρ salsa aqua dicitur apud Arist. & ἀλανὸς τῇ γεύσει, salsus gustu apud Dioic. Th. ἅλς, sal.

Ἀλαπάς, ὁ, homo ad saltationem habilis, saltationi, seu saltui aptus, exercitatus ad saltus; saltator; saltatorius; ad saltum pertinens, agilis.

Ἀλανάτης, πῶ-, ἡ, salsedo.

Ἀλανιάζω, metuo, aaxius sum. Bud. exponit animo concido, consternatus sum. Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλαντέω, idem ac ἀλανταίνω, inquietus sum.

Ἀλαντοτόζυγοι, dat. pl. Jon. ab

Ἀλαντοτόξη, ης, ἡ, q. d. ἄλαντος πέξη, ind. flotubilis pedica: ἄλαντος, metri causa, pro ἄλυτος, ὁ, ἐ ἡ, insolubilis.

Ἄλαυθ-, ω, ὁ ᾧ ἡ, lupis careus. Hesych. ex ω prio. & λύκ-, ὁ, lupus.

Ἀλαυταίνω, & ἀλαυτέω, Etotianus apud Hippocr. exp. οὐ ἡμαῶ, i. e. non sum quietus.

Ἀλαυτος, ὁ ᾧ ἡ, inevitabilis, & consequentur insolubilis. male tamen Suidas pleonasmo ᾧ υ, pro ἄλυτος dictum ait, quandoquidem ἀπολόγως factum sit ex ἀλύσσω, evito; quod ad Th. ἀλέα, vito, pertinet.

Ἀλαυτοσιτία, ἡ, Hesych. exp. ἀκαταστασία, i. a. incompositus statue, tumultuatio; ab ἀλάζω, quod a Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλανώδης, ώδ-, ὁ ἐ ἡ, apud Theophr. exp. salsus: scribitur & per λ: item plenus humore ἀλυκῷ, apud Hippocr. nam est ab ἀλυκός, ὁ, salsus, amarus.

Ἀλάωτος, α, ὁ ἐ ἡ, aui detrimentum, & noxa illata non est, aut inferri nequit; aui noceri non potest: ut apud Plut. de educat. liber. (de eruditione loquendo) νέον δ' ἐδιδάθησος, γήρᾳ δ' ἀλάωτος: ex α priv. & λωβάω, ομαι, noceo.

Ἀλᾶξις, ὁ, a. 1. part. act. ἀλάξεται, f. 1. m. ab ἀλύσσω, aito. f. ξω. Th. ἀλέω, vito.

Ἀλυξις, εως, ἡ, evitatio, effugium; fuga mali, anxietas: est verbalis ab ἀλύσσω, vito, fugio.

Ἀλάομαι, part. ἀλώμενος, part. ab ἀλύω, tristor.

Ἀλύπητος, ὁ, ἡ ἐ ἡ, qui tristitia affectue non est, seu non efficitur: item qui animi aegritudine, & molestia affici non potest.

Ἀλυπήτως, ita ut non contristeris, seu dolore afficiaris.

Ἀλυπία, ἡ, indolentia; vacuitas doloris; animus omni molestia, & aegritudine liber, pro quo dicitur etiam

Ἀλυπον, τό, quod est & herba nomen, quae & ἀλυπίς, apud Dioic. l. 4. c. 180.

Ἄλυπος, ὁ, molestiarum expers, nulla animum molestia & aegritudinis afficiens: compar. ἀλυπότερος: ex α priv. & λύπη, dolor, tristitia.

Ἀλύπως, adv. sine dolore, sine animi aegritudine & molestia: unde & superl. ἀλυπότατα, absque ulla animi molestia.

Ἀλυρῶ-, α, ὁ ᾧ ἡ, qui sine lyra est; qui lyram comitem non habet. Plut. de Orac. Pyth. ex α priv. & λύρα, ἡ, lyra.

Ἄλυς, υος, ἡ, anxietas mentis, exspatiatio: eb ἀλύω, tristor.

Ἀλυσθαίνω, vel ἀλυσθάω, viribus destituor, e dolore afficior. ἀλύω σθένος.

Ἀλυσθαίνω, doleo, vel anhelo: ex ἀλύω, & ἀσθμαίνω, anhelo.

Ἀλυσίδητος, ὁ, catena ligatus: Hesych. ex ἅλυσις, catena, & δητός, ligatus: Th. δέω, ligo.

Ἀλυσίδιον, ι, τό, diminut. catenula.

Ἀλυσιδωτός, ὁ, catenatus, seu hamatus: ut ἀλυσιδωτὸς θώραξ, thorax hamatus, seu consertus hamis; 1. Reg. 17. & apud Athen.

Ἀλύσιον, ι, τό, catenula, seu catella; & propriis ea, quae est ex auro, & collo circumdatur. itidem diminutiv. ab ἅλυσις, catena: ex υ prio. & λύω, quod ἄλυτος fit, ut tradit Etym.

Ἄλυσις, ι, idem ac ἅλυς, ὁ, vel ἡ, obaeratio, & exspatiatio, quae tamen fit, ut abiis, qui non habent, quod agant. Plut. Item mentis moeror. utrumque a Th. ἀλύω, f. ύσω, exspatior.

Ἄλυσις, εως, ἡ, catena: q. ἄλυτος, insolubilis.

Ἀλυσιτελής, ἐος, ὁ, ἡ, inutilis: q. d. ὃ μὲ λύω τὶ τέλει, qui non soleit vectigalia.

Ἀλυσκάζουσι, fugienti, dat. part. ab ἀλυσκάζω, evito. Th. ὑλέω, vito.

Ἀλυσκάζω, licet plerumque sit idem ac ἀλύσκω, ut Od. ε. ὄφρα ὑλυσκάζω. interdum tamen absolute ponitur pro φεύγω, fugere: item aep. & πλανῶμαι ab Hesych. a Th. ἀλύω, vito, caveo.

Ἀλύσκω, dedoctum quidam tradiderunt ab ἀλύω. sed id neget Etymologus: nam ἀλύσκω, f. ξω, (tanquam ab ἀλύζω) eepon. evito, effugio, declino; ut Od. χ. ὑλύσκων ἀῖχμὰ μέλαιναν; & cum genit. ἀν' ὑλύσετε μοῖρα κακίης, apud Soph. alicubi tamen non significat ullam fugam, ut annotat Eust. sed simpliciter declinare, & esse extra conspectum alicujus propter loci intercalium: ut ἀλλ', ἔτι δὴ δηὖ νῶϊν ἔων ἅλιξ ἑταῖρος, apud Hom. Odyss. μ.

Ἀλυσμός, ὁ, anxietas animi, moerus; idem ac ἄλυς, & ab eod. Th. ἀλύω, tristor.

Ἀλυσμώδης, ὁ, dicitur ia, qui est in ἀλυσμῷ, i. e. ὁ ἀλύων. Hippocr. tristis.

Ἄλυσσον, α, τό, alysson, herba, sic dicta, quod λύσσαν, i. e. rabiem arceat. nam a cane commorsos rabiem sentire non patitur, ut testantur Dioic. & Plin. Item Plut. Symp. l. 3. ajue meminit. ex α prio. & λύσσα, ἡ, rabies, furor.

Ἀλύσσω, anxius sum, vel anxio sum animo, indignor, aut rabie percitus sum, insanio: item tremo. est ab ἅλυς, sive υ Them. ἀλύω, tristor.

Ἀλυσσάω, idem ac Th. ἀλύω, unde & ἀλύσσω, anxius sum.

Ἀλυσαίνω, pro quo dicitur & ἀλυσθαίνω, imbecillus, seu viribus cassus sum.

Ἀλύτης, ου, ὁ, lictor: ab ἅλυσις, εως, ἡ, catena.

Ἄλυτος, υ, ὁ ἐ ἡ, insolutus, insolubilis: ex υ & λύω, solvo.

Ἀλυχή, ῆς, ἡ, fastidium animi cum crebra ostitatione: q. ab ἀλύω, tristor.

Ἀλύω, f. σω, animo sum inquieto: ab υ, & λύω, q. ὑλύω fit λύτο τῇ κακῶ ὀχ ἑλέσθαι, vel ab ἀλῶ. Hinc Lat. ballucinor.

Ἀλύω, arrabunda mente afficior, & incerta, impotentique consilio, ut moeroie confectus, & ob id inquietus oberro: sic Bud. interpretatur. Item oberro, & temere exspatior: sic apud Plut. ubi de Antonio loquens, qui in Lybiam ausugerat, ait, λιπαλαίνων ἐρημίας αἰθέσιν, τοῖ δυσὶ φίλοις, ἀλύων & πλανώμενος. Etym. deducit ab ἀλῶ, vagor; quod qui aaxii sunt, vagari soleant: & sic significat animo concido, & laugueo prae consilii inopia, & moerore. Item interdum gaudeo, exulto, superbio: ut Od. σ, Η' ἀλύεις ὅτι ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀέθλιον; an superbis, quod Irum mendicum superaveris? vel, an te gaudio effers? sic & Soph. ἐᾶτε μ' ὦ ὑλῶν, permittite me hinc laetari. Item significat insanio secundum veteres, ait Eust. Item μηδὲν πράττω, nihil ago, otiosue sum, vivo in otio: apud Plut. in Rom. Ἀλύω quidam, Eustathio testa, aspirandum contenderunt, quum significet ἐκπίπτεσθαι, i. e. efferri; tenuandum autem pro λυπῶσθαι, moerore affici. Suidas quoque tradit pro γεγηθέναι aspirari; sed ἡ ἀλύης, pro aegre ferre, e tenuari; alibi scribi solitum cum υ, ἀλύω, testatur idem Eust.

Ἄλφ, primae literae nomen.

Ἀλφάνω, vel ἀλφάω, invenio, f. ήσω, & ήσω, a. a. ἄλφον, opt. ἀλφοίμι.

Ἀλφάζω, excogito: Varinus.

Ἀλφαίνω, ἀλφαίω, ὑλφαίνω, idem ac ἀλφάνω, & ὑλφαίω, invenio.

Ἀλφαῖος, α, ὁ, nomen viri proprium ab Hebraico אלף dux; Alphaeus.

Ἀλφειῶ-, α, ὁ, , nomen fluvii: alii scribunt, Ἀλφεός, ῦ, ὁ.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, virgines sic dicuntur, quae propter formam sponsos inveniunt, a quibus munera accipiunt, boves potissimum.

Ἀλφεσίβοιαι, αἱ, bovee iavenientes, seu quae bovee (praecipuas scil. antiquorum opes) inveniunt: ex ἀλφάω, & βοῦς, οός.

Ἀλφάω, inveuio, do, inquiro.

Ἀλφή, ῆς, ἡ, inveatio; item honor, Ἔφεσος, σιος. vide interpr. Hom. Iliad. σ. ab ἀλφάω, invenio.

Ἀλφησής, ὁ, eecogitator. uade geaeralē Epitheto hominea ἀλφησταὶ dicuntur, quod artes, & scientiae invenerint. sic etiam dicuntur honorati viri, ut scribunt Etym. & Hesych.

Ἀλφησίων, Jon. pro ἀλφησής. ἀλφησίης, ᾶ ε ἐ, inveator, ab ἀλφάω, invenio. Th. ἄλφα.

Ἄλφι, indeclinabile; per apocopen, pro ἄλφιτον, apud Poetas: vida Hesych. & Suid. farina, hordeacea proprie.

Ἄλφιτα, τά, plur. victue, & ad victum necessaria: ut τὰ ἄλφιτα σκεπορίζειν, victum suppeditare. Item taperitur apud Aristoph. ἄλφιτα, pro σῖτα, in loco quodam, ubi dicit, ἃ π ἀνθρ ἧβῃ κατρώων ὑλφίτων.

Ἀλφιτοπωλίβις, ὁ, ἡ, permotator farinae; frumentarius; pistor. ab ὑμέλβω, permuto.

Ἀλφιτόπη, α, τό, pistrinum. Bud. ex Poll. locus, in quo cruciabantur mancipia.

Ἀλφιτοτάς, άδος, ὁ, farinam faciens. Suid.

Ἀλφιτομάντις, qui e farinis vaticinatur. (μάντις, εως, ὁ, vates.)

Ἄλφιτον, α, τό, farina, proprie dicitur hordeacea, ut ἄλευρον, triticea, Bud. etiam annotat ex Etym. & Dioic. ἄλφιτον esse pultem, vel farinam hordeaceam, priue tosto hordeo, ut ὑμέλαιτον ex crudo.

Ἀλφιτοποιΐα, ἡ, farinae confectio Xen. molitura Plinio. Item ars, seu artificium conficiendi pultem.

Ἀλφιτοπώλης, ου-, ὁ, & ὑλφιτοπῶλις, ιδ-, ἡ, farinam, seu farinatum vendiror, seu venditrix. a πωλέω, vendo.

Ἀλφιτοσιτία, pulte pro pane vescor.

Ἀλφιτοσκόπ-, ὁ, farinae inspector, & ex inspectione farinae vaticinane.

Ἀλφιτόχρως, ὁ, farinae colorem habens.

Ἀλφός, ἡ, όν, albus, a, um.

Ἀλφός, ὁ, species vitiligiais albae.

Ἄλφω, idem ac ἀλφάνω: ab ἄλφα.

Ἁλῶ, a. a. sub. ab ὑλέσω, capio.

Ἅλως, Dor. & ὑλών, ῶς, ἡ, area; locus vitibue, & arboribue consitus; arbustum; campus frumentarius; segetes, ἅλωσιν, gen. pl. Æol. ἁλώων, acc. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλωΐς, ίδ-, ἡ, arealis. Th. ἅλως, ἡ, area.

Ἀλώβητ-, ὁ, illaesus; nulla injuria affectus: ex α priv. & λωβάω, injuria afficio: Th. λώβη, injuria.

Ἁλωνιές, ῆ, ὁ, arealis, cujus usus est ad areas. Epigr.

Ἁλωάδης, ους, ὁ, qui in area frumentum terit; item vinitor, agricola. Nonn. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλών, Dor. vel Att. pro ἁλοίη, captus sit, caperetur, a. 2. opt. ab ὑλίσκω, capio.

Αλωῖ⊙, Aloci: gen. ab Αλωΐς, ΐδ⊙, Att. ῆ⊙, nomen proprium.

Ἅλωθι, capere, seu capiaris. a. 2. imperat. ab ἅλωμι, capio, prehendo.

Αλώ⊙, ὁ, idem ac ἁλωνιστής, arealis.

Ἅλωκα, captus sum, p. act. Jon. pro ἥλωκα, Att. ἑάλωκα, ab ἁλίσκω, capio.

Ἅλῶμαι, idem cum ἁλάομαι, vagor, erro.

Ἅλωμι. vide Ἁλίσκω, capio.

Ἅλων, ω⊙, ἡ, area, in qua trituratur frumentum. Th. ἅλως, ω, ἡ, area.

Ἁλῶναι, a. 2. inf. ab ἁλίσκω, capio.

Ἁλώητος, ᾱ, ὁ ᾗ ὁ, sale emptus; mancipium; quoniam Thraces olim mancipia sale emebant. Suid. (unde Eust. exponit ἄτι⊙, i. e. vilis emptus) ex ἅλς, ἁλός, ὁ, sal; & ἁλάομαι, ἅλημαι, errno. unde ἀώητος, ᾱ, ὁ, emptus.

Ἁλωΐη, ἡ, idem ac ἅλων, area: Athen. Eaponitur & tanquam fœm. ab ἁλώ⊙, quæ areæ est, vel ea area.

Ἁλωΐζω, in area versor, sive commorot. Th. ἅλως, & ἅλων, area.

Ἁλωπεκᾶς, ὁ, dicitur vafer, versipellis; idem ac ἁλωπεκώδης, ὁ, ἡ ᾱ, vulpinus.

Ἁλωπεκάω, idem ac ἁλωπεκίζω, decipio, dolis utor.

Ἁλωπεκῆ, ἡ, dicitur per contract. pro ἁλωπεκέη, vulpina pellis; & metaph. a stutia, seu fraudulentie artibus: apud Plut. a Tham. ἁλώπηξ, ακ⊙, ἡ, vulpes.

Ἁλωπεκίη, ας, ἡ, defluvium capillorum.

Ἁλωπεκίας, ᾱ, ὁ, idem ac ἁλωπεκώδης, vulpinue.

Ἁλωπεκίδιον, τὸ, idem ac ἁλωπεκίη, defluvium pilorum; item vulpia latibulum, seu cavernula. Hesych. & Etym. ex ἁλώπηξ, vulpes.

Ἁλωπεκίζω, πεκίζω, frauduleatet ago.

Ἁλωπέκιον, ο, τὸ, vulpecula.

Ἁλωπηκίς, ίδ⊙, ἡ, catulus vulpie. Item canis e vulpe, & cane progenitus, qui & κυναλώπηξ, teste Xen. Item sic dicitur virus genus, quæ unde noman acceperit, indicat Plinius a Them. ἁλώπηξ, ακ⊙, ὁ, vulpes.

Ἁλωπέκη⊙, ε, ἡ, vulpina cauda: genus herbæ.

Ἁλωπεκώδης, ὁ ᾗ ἡ, & ἁλωπεκίας, ᾱ, ὁ, vulpinue, vulpinaris: item vulpem imitane; fraudulentue, mora vulpis, dolie, & impostoris utene.

Ἁλώπηξ, ακ⊙, ἡ, vulpes: ab ἁλῶ, & ὤψ, a fallendis oculis: vel ab ἁλᾶ, & πεῖσμα. ἢ ὁτι τῷ πλάγι πείζεται.

Ἁλωπός, ὁ, ὁ, fraudulentue, astutus.

Ἁλωπόχρως, ὁ, vulpicolor; vulpis colorem habens. Suid. & Eust.

Ἁλωῖται, αἱ, custodes fallinarum, vel arearum. ex ἅλς, ἁλός, ἡ, sal, val ἅλως, ω, ᾱ, area: & ὠ⊙, ο, ὁ, custos.

Ἅλως, ω, ἡ, arca, in qua teritur, seu trituratur frumentum: ab ἅλις, seu ἁλίζω, ⊙ῦ τὰ τῆ ἁγωγὰ συνάγοντα. Item circulus & corona fyderum. Sic etiam circulus apparens circa Solem, & Lunam, secundum Hesych Solis, aut Lunæ circumferentia. Item clypei circumlerentia, orbis, apud Æschylum. Item circulus in oculis inter σφαῖρα, & ἴριδα. Vide Jul. Poll.

Ἁλώσιμο⊙, ὁ, ἡ, qui capi, vel expugnati potest.

Ἅλωτος, ους, ἡ, captura. Th. ἅλίσκω, capio.

Ἁλωτεμβίης, expugnandæ. f. 1. part. m. f. ᾱ.

Ἁλωτός, ὸ, ὁ, idem ac ἁλώσιμο⊙, expugnabilis, comprehensibilis.

Ἁλώστο⊙, ὁ ᾗ ἡ, indefinene, jugie, assidua, non intermittens. ax ω priv. & λωάω, relpito, interquiesco.

Ἁλῶ, prn ἁλῶ. ab ἁλίσκω, capio.

A M.

Ἄμ, ex ἀμφὶ, circa.

Ἀμ, adverb. una, com; a ay him, cum. ἀμῦ, Dor. pro ἀμφ. fed ἀμῦ, Dor. pro αὖ, simul.

Ἀμάδρυάδες, αἱ, (quæ & ὀρεάδες) Nymphæ dictæ, quod cum quercubus nasci & eum iisdem interire credereatur. Plut. in Exat. ex ἅμα, simul, & ὗς, υός, ἡ, quercus.

Ἀμάζονες, ονων, αἱ, Amazonee: ax α, & μαζός, ὁ, mamma.

Ἀμαθέω, indoctus sum: ab α, & μανθάνω, disco.

Ἀμαθέστα⊙, α, ὁ, superlat. ab ἀμαθής, ἀ⊙, ὁ, ἡ, indoctus: ea α, & μανθάνω, disco.

Ἀμαθέως, adv. indocte.

Ἀμαθῆ, acc. sing. ab ἀμαθής, indoctus.

Ἀμαθής, ἐ⊙, ὁ ᾗ ἡ, indoctus, qui non didicit literas, literarum rudis: proprie qui non didicit, imperitus, rerum ignarus, seu nullam hsbens rerum experientiam, & simpliciter expers: item rusticus, ignarus, nescius, rudis: ut ἀμαθὴς Ἑλλησιῶν γραμμάτων, Græcarum literarum rudis. Item pro ἀλογραμμάτος, indoctus, etiam accipi testatur Eust.

Ἀμαθία, & ἀμαθίη, ἡ, inscitia, ignorantia: rerum imperitia: item ruditas, rusticitas, ex α priv. & μανθάνω, disco.

Ἀμαθύντες χύγχυ, αἱ, dicuntur concha gaudentes arena lirraria, apud Athen. l. 3. ab ἄμαθος, pro ψάμαθο⊙, arena.

Ἀμαθώς, ωτος, ὁ, arenolus, Jon. ἀμαθὼς, pro ψαμαθώδης: ab ἄμαθος, pro ψάμαθο⊙. Th. ψάμμο⊙, ἡ, atena.

Ἄμαθο⊙, ο, ἡ, arena.

Ἀμαθόω, ως, ω, in pulverem redigo, præs. ind. ab ἄμαθος, ἡ, arena.

Ἀμαθώδης, ὁ, pro ψαμαθώδης, idem ac ἀμαθώδης, ὁ, arenosus.

Ἀμαθῶς, inscite, imperita, indocte, vel mora hominis imperiti, seu indocti. Thuc. l. 1. ast adv. ab ἀμαθὴς, indocta.

Ἀμαίμα⊙, α, ὁ ᾗ ὁ, obstetricis manus non expertus. Nunn.

Ἀμαιμάκητος, ὁ, indomitus, ἀμαιμακήτου, pro a. g. Jon. Ea α intensivo, & μαιμάω, val ab α priv. & μάχομαι, cum reduplicatione: ut sit inexpugnabilis. Item immensus: ea μέ⊙, εος, τὸ, Dor. μῆ⊙, longitudo.

Ἀμαιτος, ὁ ᾗ ἡ, qui, vel quæ obstetrice caret. Oppian. ex α priv. & μαῖα, ας, ἡ, obstetrix. unde μαῖα, obstetrix sum.

Ἀμάκητος, ὁ, ἡ, dicitur, qui, vel quæ obstetrice caret.

Ἀμάλακτος, & ἀμαλθακτος, ὁ, qoi molliri nequit, durus, rigidus: ex α priv. & μαλάσσω, pro quo dicitur etiam μαλθάσσω, seu μαλάττω, fut. ξω, mollio. unde μαλακτός, ᾱ, ὁ, qui mulliri potest.

Ἀμαλάττω, vel ἀμαλθάττω, perdo, enrumpo, destruo. ab ἀμαλός, ὸ, ὁ, mollis, tener, debilis.

Ἀμαλδύνω, corrumpo, consumo, ot molle. ab ἀμαλός: aliquando demnlior, q. ἀμαλθύνω; ab ἁμαλός, ἁ, planus, lævis.

Ἀμάλθακτος, ὁ, vide ἀμάλακτος, durus.

Ἀμάλθεια, ας, ἡ, Capra cœlestis, quæ Jovem lactasse fertur: fortsan ab ἀμαλθὴς, dito, nutrin, multiplico.

Ἀμαλθεῖον, τὸ, vide in ἀμαλθύνω.

Ἀμαλθύνω, ditare, propagara, aut nutrire in modum τῶ ἀμαλθείας κέρατος. Hesych. & Etym. nam ἀμαλθείας, lan capræ istius cœlestis, a qua lactatum fuisse perhibent Poetæ Jovam, cornu omnium rerum copia abundasse fereur. unde a Cicerona ἀμαλθεία, & ἀμαλθεῖον dicitur Bibliotheca omnis generis libri referta, Epist. 73. l. 1. ad Att.

Ἄμαλλα, ης, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλεύω, in manipulos colligo. ⊙ῦτ τὰ ἀμάλλα, vel ⊙ῦτό τὸ ἅμα ἀναλίζεσθαι χειρὶ τὰς σίκυας.

Ἀμάλλιον, ν, τὸ, funis ad ligandas amallae. Eust. a Them. ἄμαλλο, ἡ, manipulus.

Ἀμαλλοδετής, ῆος, & ἀμαλλοδέτης, ω, ὁ, manipulorum ligator; ab ἄμαλλα, manipulus, & δέω, ligo.

Ἁμαλός, ὸ, ὁ, mollis, tener; pro ἀπαλός, π, mutato in α, Æol.

Ἀμαλόω, ῶ, aboleo.

Ἀμαλός, mollitar, ab ἁμαλός, mollis.

Ἀμαμαλίς, ίδος, vel ίος, ὁ, dicitur genus quoddam pyri, mespili, aut ficus: aa eo, quod cum malo finraar. Eust. ex Paul. & Hippoc. ex ἅμα simul, & μῆλον, τὸ, pomum.

Ἀμάμυξ, υκος, ἡ, ura quoddam genus.

Ἀμᾶν, metere, præs. inf. verbi ἀμάω, meto.

Ἀμάνδυλον, τὸ, ab ἀμανδύνω, ex quo primum fit ἀμάνδαλον, evanidum abolitum; deinde per transpositionem literarum, ἀμάνδολον, quo utitur Alcæus.

Ἀμανδολόω, ῶ, aboleo, lædo, Hesych.

Ἀμανίτης, ου, ὁ, fungus, vel fungi species.

Ἀμάντατος, ὁ, ἡ ᾱ, non vaticinans: item de qun nemn vatieinatus est, aut vatieinatur: aa α priv. & μαντάτος, ὁ.

Ἅμαξα, ης, ἡ, currus; quia ἅμα ἄξει, cum axe rota, circa quem hæc agitur. vel dicitur ὅτι ἅμα ἄξει, quia in eo plures simul vehi possint. Item septentriones, a figura plaustri.

Ἀμαξεία, ἡ, idem ac Th. ἅμαξα, factum κατὰ παραγωγὴν. Eust.

Ἀμαξεύριον, τὸ, diminutiva voca à ἅμαξα dicitur, teste Hesych.

Ἀμαξία, ἡ, dicitur ὁ τῇ ἁμαξῇ φόρτος, onus, quod vehitur curru; farcina, quæ vehitur plaustro: Suid.

Ἀμαξεύω, plaustrum duco, aurigor, plaustris transeo. Plut. & in pass. ἀμαξεύμαι, plaustro vehor: a Them. ἅμαξα, ἡ, plaustrum.

Ἀμαξήλατος, ος, ὁ ᾗ ἡ, vehicularis, seu plaustraria via, subintell. ὁδός. ax ἅμαξα, & ἐλαύνω, f. άσω, pract. ηκ, ab ἐλάω, agito.

Ἀμαξήσιδες, vide ἀμαξόκυδες.

Ἀμαξήσιος, ας, ὁ, ᾗ ἡ, plaustrarius, plaustralis. ut ἀμαξήσιος τρίβος, apud Eurip. via plaustraria: a Them. ἅμαξα, ἡ.

Ἀμαξίη, vel potius ἀμαξιή, ἡ, via, qua plaustrum agitur.

Ἀμαξικός, ή, ὸν, plaustralis, plaustrum implens: ut ἀμαξικαὶ, λίθοι, Xen.

Ἀμαξιλᾶς, ους, ὁ, aurigator, auriga. Hesych.

Ἀμαξιλός, ᾱ, ὁ, plaustralie, ad plaustrum pertinens. Item plaustrarius, sive carpentatius.

Ἀμάξιον, α, τὸ, plaustellum.

Ἀμαξίς, ίδος, ἡ, plaustellum.

Ἀμαξίτης, ου, ὁ, plaustrarius, curulis: ut ἀμαξίτης φόρτος: in Epigr.

Ἀμαξιτὸς, ὸ, ὁ, ᾱ, via vehiculatia, seu plaustraria, per quam agitur, vel agi poreit currus: & apud Herodot. sparii quantum opue est ad agendum currua. unde & sic appellata fuit via publica, Il. χ. a Th. ἅμαξα, ἡ. quod reperitur etiam eum tenui, ἀμαξα, ᾱ, currna.

Ἀμαξόβιος, seva ἀμαξοβίτης, ὁ, in plaustro vivens: aa ἅμαξα, ᾱ, & βίος, ὁ vita.

Ἀμαξοκυλισταὶ, αἱ, q. d. currus devolutores. sic quidam Meparis appellati sunt: ut colligitur ex historia, quam Plut. in fine κεφ. Ἑλλ. refert. ea ἅμαξα, ἡ, & κυλίω, verto, devolvo.

Ἀμαξοπηγέω, plaustra fabricor: ax ἅμαξα, ἡ, & πήγνυμι, pract. med. verbi παγῶ, f. ξω. figo.

Ἀμαξοπηγός, ὁ, curruum fabricator, plaostrorum compactor.

Ἀμαξόπους, οῦ, ὁ, plaustripedes. Vitruv. lib. 10. Sic vocari ait arbusculas, in quibue verfaotut rntarum axes, concluso laminie ferreis: Ex ἅμαξα, ᾱ, currus, & πούς, pes.

Ἀμαξοτροχία, ᾱ, currieuli orbita: ex ἅμαξα, ᾱ, & τροχός, ὁ, rota.

Ἀμαξουργὸς, ὁ, plaustri labricarur.

Ἀμαξουργία, ᾱ, plaustri fabricatio. ex ἅμαξα, ἡ, & ἔργον, τὸ, opus.

Ἀμάομαι, ἀμάσω, metor: frequentiue vero pro ἀμάω, & interdum absolute. item metaph. fructum, & utilitatem de-

decerpo: ut Plut. ἡ ἐκείνης τῆσι ἡλιθίοις ἁμαρτεῖν, fructum libertatis decerpimus, fruimur libertate. Est pass. a Th. 10 aft. ἀμάω, meto.

Ἄμαρ, ατος, τὸ, Dor. ἦμαρ, diea.

Ἄμαρις, ιος, & Jon. ἰμάρη, ἡ, fulcus io prato, vel horto, per quem aqua ducitur, irrigandæ terræ gratia. Item meatus, & fossa: item meatus subterraneus, eloaca. In plor. ἀμάρια dicuntur per metaphoram cavitates illæ, & meatus in auricula. per eas enim, veloti per canales, & tubuloa, deferuntur fordes, & retrimenta capitis. Ab ἄμαρ, & ἄρω, vel ab ἄμαι, & αἴρω. ligone enim fiunt fulci. vel a מער fovea.

Ἀμαρακῖν-ος, ου, ὁ, amaracinus; ex amaraco confectus, aut amaraco conditus: ut ἀμαρακῖνον ἔλαιον, flos amaracinus, seu amaraci, Dioſc. & ἀμαρακίνου αὐτοῦ, apud Arbeo. l. 5. ἀμαρακίνου ἐλαίου, Dioſc. c. 19.

Ἀμαρακώδ-ης, ους, ὁ, amaraco ſimilis. Nicaod. in Ther.

Ἀμάρακον, ου, τὸ, idem ac ἀμάρακος, amaracum.

Ἀμάρακ-ος, ου, ὁ, amaracus: herbæ ſpecies.

Ἀμαράντ-ος, ου, ὁ, ἡ, non marceſcens: a μαραίνω, marceſco, tabeſco.

Ἀμάρανθ-ος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἀμάργαρ-ος, ου, ὁ & ἡ, margaritis carens: ex α priv. & μάργαρος, τὸ, unio.

Ἀμαρεύς, lequi, more nimirum aquæ, quæ per aquarium ſulcum & ἐχετηγὸς, irrigatorie ductum ſequitur.

Ἀμάδαμα, τὸ, aquæ, aut ſordes, quæ per aquarum ſulcum deſluunt: item eloaca. Heſych.

Ἀμαρεύω, permeo more aquarum, quæ per aquarios ſulcos derivantur, & deducuntur.

Ἀμαρίς, ἡ, & ἀμαρίδ, ἡ, idem ac Th. ἀμάρα, ſulcus.

Ἀμαυρὸν ὕδωρ, dicitur aqua, quæ per ἀμαρὸν ducitur; aqua per aquæ ductus influens; cujuſmodi ſulci aquarii a nonnullis vocantur colliquiæ, inciliæ, & ineiles, ſeu inlices, & inlicia; quoniam per eos aqua illicitur. Theoph. Hiſt. Plant. l. 8.

Ἀμαρτάνω, peceo, f. ἁμαρτήσω, p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον: a. 1. part. ἁμαρτήσας, αντ-ος, ὁ, dat. pl. ἁμαρτήσασι. a. ex α, & ἀείρω, aſſequor, attingo ſcopum. ἄμαρτον, aor. a. Jon. ἁμαρτῆ, ſub. ἁμαρτὼν, part. Vie doctus derivatum putat a חטא matà, rebellare.

Ἀμαυτάω, aberro, t. e. non attingo ſcopum, aut metam. Item dicitur etiam ἁμαρτάνω & ὄζω, aberrare via. & ἥκιστα πάντες ἀνοικὶ, aberraviſſe ab omni æquitate. Od. λ. ἁμαρτάνω μῦθον, errare in verbis, vel circa verba. Item exp. λειτουργῶν, fruſtrari, ut ἁμαρτὼν ἐλπίδ-ος, qui fruſtratus eſt ſua ſpe. Item erro, fallor, hallucinor, erratum committo. & apud Plut. abſolute ponitur; ut Lyſimachi Apophth. ἐκ δεῖ ἐν πολέμῳ δὶς ἁμαρτεῖν, in bello non licet bis errare. atque inde ſignificat etiam peccatum admitto, delinquo; ut ἁμαρτὲν εἰς τὰς γονεῖς, peccare in parentes. & apud Thuc. ἁμαρτάνω πολλὰ εἰς ὑμᾶς, multa in nos peccar.

Ἀμαρτὰς, ἀδ-ος, ἡ, apud Jones idem dicitur ac ἁμαρτὴς, ſive ἁμάρτημα: ut ἀμαρτάδα ἀζήμιον, apud Dioovſ. Hal. a Them. præced. ἁμαρτάνω, peccn.

Ἀμαρτῆ, ſimul: ut ὁμαρτῆ. adv.

Ἀμαρτηδὸν, a. 2. part. paſſ. n. g. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμάρτημα, ατ-ος, τὸ, erratum, peccatum, lapſus. Ariſtot. Rhet. 2. ait, ἁμαρτήματα eſſe, quæ non commiruntur improbitate, & quæ non ſunt φαῦλα. vide eundem, & Eth. a. Sic quod noa, inquit Eraſmus, errorem vocamus, Græci vocant ἁμάρτημα, quod fere per imprudentiam committimus: nec ſumper apud Latinos error, ut nec apud Græcos ἁμάρτημα, eſt in vitioſi verbale ab ἁμαρτάνω, ſ. ἁμαρτέω, erro.

Ἁμαρτηρὸς, ᾶ, ὁ, ſtronsue; Bud. & ἁμαρτητικὸς, ᾶ, ὁ, offenſator, qui ſæpe offendit in re aliqua; errare ſolitus in re quapiam; Ariſtot. Eth. a.

Ἁμαρτὴρ, a. 1. ſub. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἁμαρτὴς, ας, ἡ, peccatum; item victima pro peccato; ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαρτιφρ-ων, ονος, ὁ & ἡ, cujus mens eſt prava: ex ἁμαρτάνω, & φρὴν, mens.

Ἁμαυτίνος, ὁ, dicitur contracte pro ἁμαρτάδ-ος, i. e. ὁ κατὰ τὴν ἁμαρτὰδ, errans, peccans: propris, cujus mens errat, & fallitur.

Ἁμαρτοπὴς, ὁ & ἡ, qui dicendo peccat, aut decipit: ab ἁμαρτάνω, & ἔπω, dico.

Ἁμαρτύρ-ομαι, idem ac ἁμαρτύρ-ω, ὁ, (& Th. idem) non teſtificatus; carens teſtibus.

Ἀμάρτυρ-ος, ου, ὁ, ἡ, teſtimonii expers: ex α, & μάρτυρ, teſtis.

Ἁμαρτωλὸς, ὁ, ὁ, ἡ, peccator, & peccatrie: ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀμαυγὴ, ῆς, ἡ, & ἀμάυγμα, τος, τὸ, micans ſulgor. Ab

Ἀμαύω, ſplendeo, ſulgeo, ſ. ξω. p. χα. ἀμάυσα, imperf. Jon. q. ex u in tenſiva & ωαίω, luceo.

Ἀμάω, ᾶδ-ος, ἡ, oavia: apud Etym. ex Æſchylo.

Ἀμὲς, Dor. pro ἡμᾶς, nos.

Ἀμέτε, Dor. pro ἁμᾶτε, ὁ, a. 1. part. aſt. ab ἀμάω, meto, a. 1. ἤμητα.

Ἀμᾶσθαι, metere, præſ. inf. m. ab ἀμάω.

Ἀμάστ-ος, ου, ὁ & ἡ, non manſus, ſeu non manducatus. Item idem ac ἄμαστ-ος, qui nihil commanducavit, comeſtit, ſeu guſtavit. ee u priv. & μασάομαι, ſeu μαστάομαι, maudo, manduco, comedo: vel ea μάσσω, pinſo.

Ἀμάστητ-ος, ὁ, idem ac ἀμάστητος, non manſus.

Ἀμαστὴς, ητ-ος, ὁ, nnn ſtag. Hatus, ſtegria non ſeaminatus: ex α priv. & μάστις, ſtagrum.

Ἄμαστ-ος, ὁ, qui nihil commanducavit, comeſtit, ſeu guſtavit.

Ἀμαυκλὶς, ίδ, mala, ſeu pyra, quæ cum ſuis ſimul florent, & proveniunt: ex Ἄμυκλαι, ſimul, & συκῆ, ficus.

Ἀμάυκον μῆλον, malum non cum ſuis florens. Euſt. ex Paul.

Ἀμαυροχίτ-ων, ſimul eurro: ab ἅμα, vel ἀρμὸς, & τρέχω, curro.

Ἀμαυροχίτ-ης, ας, ὁ, q. ἁμαυροχίτων, Poet. rotarum conentſus.

Ἀμάτωρ, ρ-ος, ὁ ἡ, qui matre caret: ex α, & μήτηρ, mater.

Ἀμαυρέβιος, ὁ, languide vivens: in Epigr.

Ἀμαυρόχρωτ-ος, ὁ, nigrum habens fructum; ex ἀμαυρὸς, niger, comp. cum βίος, & κρὶς, ὁ, fructus.

Ἀμαυρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, obſcurus: q. ab u, & ωαίω. comp. ἀμαυρότερ-ος, ρα, Jon. ἀμαυρότερη. Hinc forſan Maurus.

Ἀμαυρότης, ητος, ἡ, obſcuritas.

Ἀμαυρόω, obſcuro, obtuſeo.

Ἀμαυρωθῆν, increcat, a. 1. opt. paſſ. ab ἀμαυρόω, nbtuſeo. Th. ἀμαυρὸς, obſcurus.

Ἀμαυρὸς, obſcurs.

Ἀμαύρωσις, ἡ, obſcuratio.

Ἀμαυρωτικὸς, ὁ, ὁ, obſcurandi vim habens, ſeu nbſcurare, ab ἀμαυρὸς, obſcurus, & ἀμαυρόω, obſcuro.

Ἀμαχανία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμηχανία.

Ἀμάχη-ος, pro ἀμήχαν-ος, ὁ, impotsus.

Ἀμαχὶ, &

Ἀμάχητι, adv. ſins prælio.

Ἀμάχ-ος, ου, ὁ, ἡ, alienus a pugna, vel ineepugnabilis, impoſſibilie: ſuperl. ἀμαχώτατ-ος. Ex u, & μάχομαι, pugno.

Ἀμάχως, adv. ſine prælio.

Ἀμάψητ-ος, ὁ, idem ac ἀμάστητος, non manſus.

Ἀμάω, ῶ, meto, ſ. ήσω, p. ἤμηκα. ſorſan ab ἅμα, quoniam multa ſimul colliguntur. Hinc quidam derivant Gall. Amaſſer. Apud Ariſtoph. in Eqoit. ἀλλ' ἔστιν ἁμὲ θεὸς, alienam meteus meſſem. Item colligo, accumulo, item abſcindo, demeto.

Ἀμβαία, pro ἀναβαίνω.

Ἀμβαίνω, Poet. pro ἀναβαίνω.

Ἀμβάλλ, Dor. & Æol. pro ἀμβαλὲ, a. 2. imperat. m. verbi ὑμβάλλω, pro ὑναβάλλω, protrsho.

Ἀμβάλλομαι, Poet. pro ἀναβάλλομαι, differo, procraſtino. 2. pl. ἀμβαλλόμεθα.

Ἀμβάλλω, pro ὑναβάλλω, protraho.

Ἄμβατα, Poet. & Dor. pro ἄβατα; per ſyncopeo pro ὑπόβατα, & hinc pro ἀναβάτα, 3. ſing. a. 2. ind. aft. verbi ἀναβαίνω, aſcendsre ſacio, impono in. Thema βάω, quod ſæpe apud Poetas tranſitive ſumitur pro ἀναβιβάζω, impono.

Ἀμβάτ-ης, aſcendes. f. 1. m. Poet. & Dor. pro ἀναβάτης, ab ἀναβαίνω, aſcendo.

Ἄμβατος, pro ἀνάβασις, ἡ, aſcenſio.

Ἀμβάτ-ης, pro ἀναβάτης, ὁ, aſcenſor.

Ἀμβατὴς, ὁ, pro ἀναβατὴς, Poet. ab ἀναβαίνω, aſcendo.

Ἄμβη, ης, ἡ, ſupercilium petræ; crepido: q. ab ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω. Forſan ab אבן eben, lapis.

Ἀμβιξ, ικος, ὁ, ſilla, ealix.

Ἀμβλακὴς, ῆ, ὲ, idem ac

Ἀμβλαδὴς, ὁ, obtuſus.

Ἀμβλάλλω, pro ἀναβλάλλω, adv. alts.

Ἀμβλύνω, abortiri facio.

Ἀμβλὺν, hebeto, abortivum pario.

Ἀμβλυγώνι-ος, ὁ, obtuſum angulum habens: ex ἀμβλὺς, obtuſus, & γωνία, ας, ἡ, anguius.

Ἀμβλυωπικὸς, ὴ, ὸ, habetatious, heberandi vim habens.

Ἀμβλύνω, hebeto, obtuſum reddo. item tardo, impetum frango, & retundo: in paſſ. ἀμβλύνομαι, obtundor, hebetor; a Th. ἀμβλὺς, hebes, obtuſus.

Ἀμβλὺς, εῖ-ος, ὁ, obtuſus, hebes.

Ἀμβλύτατα, adv. obtuſiſſime.

Ἀμβλύτ-ης, ητ-ος, ἡ, obtuſitas, hebetudo.

Ἀμβλὺν, idem ac ἀμβλύνω, hebeto.

Ἀμβλυνωμὸς, ᾶ, ὁ, hebetudo viſus.

Ἀμβλυοπέω, ῶ, cæcutio; ſum obtuſis, & hebetibus oculis: ex ἀμβλὺς, obtuſus, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀμβλυωπὴς, ὁ, ὲ ἡ. obtuſam habeos aciem oculorum, & bebetem: & interdum actives, obtuſam reddens aciem oculorum.

Ἀμβλυωπία, ἡ, viſus obtuſus; hebs oculinrum acies.

Ἀμβλυωπὸς, ὲ, idem ac ἀμβλυωπὴς.

Ἀμβλυώττω, idem ac ἀμβλυωπέω, hebetem habeo aciem oculorum, cæcutio, caligo. Th. ἀμβλὺς, obtuſus.

Ἀμβλωθῆ, abortiatur; 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ἀμβλίσκω, abortivum pario.

Ἀμβλωθρίδιον, ου, τὸ, idsm ac ἄμβλωμα, τὸ, fœtus abortivus: item medicamentum, quod abortum promcat vel ad partum abigendum, vel elidendum.

Ἄμβλωμα, τὸ, obtuſio, hebetatio: item abortio, partus abortivus.

Ἀμβλωπὶς, ὲ, idem ac ἀμβλυωπὴς.

Ἀμβλωπὶς, ὁ, idem ac ἀμβλυωπὴς.

Ἄμβλωσις, εως, ἡ, idem ac ἄμβλωμα.

Ἀμβλώσκω, idem ac ἀμβλίσκω, & ἀμβλὺν, hebeto.

Ἀμβλώσκω, (factum ex ἀμβλωθῆτω, u ſyncopato) cæcutio; item abortior, abortivum pario: idem ac ἀμβλύω, vel ἀμβλὺν, hebeto.

Ἀμβλωτικὰ, τὰ, medicamenta, quæ abortum efficiunt, φθόρια.

Ἀμβλὺν, pro ἀναβλὺν, exelsmn.

Ἀμβολάδην, Dor. pro ἀμβολαδὸν, cunctaoter.

Ἀμβολαδὸν, pro ἀναβολαδὸν, quod exp. διὰ τροιμίε, Il. χ. Item procraſtinando; cunctantse, & ſegniter. ab ἀναβάλλω, remoroe.

Ἀμβολὰς, ἀδ-ος, ἡ, terra egeſta, vel aggeſta, ab ἀναβάλλω, protrabo.

Ἀμβολὴ, ῆς, ἡ, præludium: Poet. Sync. pro ἀναβολὴ, ἡ, mora.

Ἀμβολία, ἡ, vel ἀμβολίη, idem ac ἀμβολὴ, ἡ, pro ἀναβολὴ, cunctatin, & mora, dilatio: item pro terræ egeſtione.

Ἀμ-

Ἀμβολιαγγὸς, ὁ, ἡ, dilator operum: ab ἀναβάλλομαι, differo, & ἔργον, opus.

Ἀμβροσία, ἡ, eibus deorum, ut nectar, potus: ut ἄνωθεν τῶν ἀμβροσίων. quidam existimarunt fuisse etiam aliquid liquidum, & de potu dici, ut vicissim νέκταρ de cibo alicubi dictum inveniatur; & pro quodam suaveolente oleo, seu unguento accipi ab Hom. quidam putarunt. vide Eust. Item flos quidam. unde ἀμβρόσιος, floridus. vide Eust. Est etiam nomen melegmatis contra febres efficacis; de quo apud Psalum l. 7. c. 18. & antidoti nomen, apud Cels. l. 5. c. 23. Item potionis cujusdam species; de qua vide Gel.

Ἀμβροσίη, Dor. pro ἀμβροσίη, gen. pl. Ex α & βροτὸς, ὁ, homo, mortalis.

Ἀμβροσίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμβροσία, cibus Deorum.

Ἀμβροσιόδμος, ὁ, embrosiæ odorem habens: Arbcn. ee ἀμβροσία, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὄζω, oleo.

Ἀμβροσίος, α, ὁ, immmortslis. Itrm divinus: sumitur & pro dulcis, aut pleeidus: ut ἀμβρόσιος ὕπνος, dulcie somnus: Il. α. & ἀμβροσίῳ νύκτι, placidum noctem: Il. β. sic & ἀμβροσίη, ἡ, immortalis, divina, apud Hom.

Ἀμβροσιώδης, ὁ, ambrosiam tedolens, fnaviſſimus.

Ἀμβρότεα, vel ἀμβρότα, aberro, peeco. unde ἀμβροτῶν exponitur ἁμαρτῶν, peccare: item κρύπτειν, apud Hesych. est cum μ iaserto, sb ἀβρότη, ης, ἡ, nox: unde ἀβροτία, ἄ, noctu occurro: item peeco.

Ἄμβροτος, ε, ὁ, inserta liters μ euphoniæ gratia pro ἄβροτος, immorralis, qusiis est deorum immortalium; vel diit immortalibus dignus, ineorruptus, divinus: item pro fine mortali; nullum mortalem, i. e. nullum hominem habens: ut ἄβροτος ἀρωγὴ, apud Æschyl. Item ἄβροτον exp. a Suida, ἄψυχον, ἀναίσθητον, inenimetum, sensu non præditum. & eap. etism ἀπάνθρωπον, inhumanum.

Ἀμβωμοῖσι, pro ἀπὸ βωμοῖς, ad altaria, vel super: a βωμὸς, ὁ, altare.

Ἄμβων, ονος, ὁ, umbo, quidquid in pleno eminet, ae protuberat, rotundam habens figuram: ab ἀμβαίνω, ascendo.

Ἄμβων, ονος, ὁ, idem ac ἄμβη, crepido. Hesych. testatur, Æschylum ἄμβωνας vocasse acclivitstes, & sastigia montium. sed dicuntur ἄμβωνες etiam τὰ χείλη τῆς λοπάδος, inquit Ælius Dion. Φησὶ τὸ ἀναβάσεις εἶναι, quasi ἀνάβωνες, inquit Etym. Pro pulpito affertur etism ex Conelin Laodiceno.

Ἀμβώσας, Jon. pro ἀναβοήσας, edito clamore. Th. βοάω, clamo.

Ἀμέ, Dor. pro ἐμέ, acc. sing. ab ἐγώ.

Ἀμείνων, ονος, ὁ, ἡ, immensus: ab α, quæ eadem sc. τιμὴ, & μέγας. Aliquando invidia carens: & sic ab α, & μεγάλη.

Ἀμεγέθης, εος, ὁ & ἡ, magnitudine carens: non magnus; ut quod corporatum non sit: item pusillus: ex α pr. & μέγεθος, ους, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, gen. μεγάλου, &c. magnus.

Ἀμέθεκτος, ὁ, qui non participatur; cujus quis partieeps non est: ex α priv. & μέθεξις, qui participatur. Plut.

Ἀμεθοδία, ἡ, via, & compendio carens; ex α priv. & μεθοδος, ἡ, vis, methodus, retio docendi, & discendi, ea ματα, cum, & ὁδὸς, ἡ, ἡ, via.

Ἀμέθυσος, sive ἀμέθυστος, α, ὁ & ἡ, non ebrius; item ebrietarem arcens: ut apud Dioic. l. 1. c. 177. de amygdalis: ὅτι δὲ μὴ ἀμέθυσα, προλαμβάνουσα, ὅσον ὁ τὴν ζ: i. e. ebrietatem prohibent, si quinque, ant septem præsumantur. sic ἀμέθυσα φάρμακα, & ἀμέθυσοι πόσεις, quæ inebriari aon sinunt.

Ἀμεθυσίζω, refero colore, aut alia similitudine amethystum. utitur Plin. l. 27. c. 7. ex α priv. & μέθυ, τὸ, vinum. unde μεθύσκω, μεθύω, & μεθύσκω.

Ἀμέθυστος, ὁ, amethystus, gemmæ nomen, sic dicta treditur, quod ebrietati resistat. ex α & μεθύω, inebrio. vide Plin. l. 37. c. 9. & l. 14. c. 2.

Ἀμείβετον, Dor. pro ἠμείβετο, & tunc τὸ α longum, alias Jon. est breve; 3. sing. imperf. m. verbi ἀμείβω, alterno.

Ἀμείβω, f. ψω, commuto, permuto, alterno, vices reddo, succedo, præterco, p. ἤμειφα, a. 1. inf. act. ἀμείψαι, p. pass. ἤμειμμαι. f. 1. ἀμειχθήσομαι, p. m. ἠμείβα.

Ἀμειδὴς, ὁ, &

Ἀμείδων, ονος, ὁ & ἡ, tristis, tetricus: ab α, & μειδάω, subrideo.

Ἀμείλικτος, ὁ, ἡ, asper, durus: ex α, & μειλίσσω, demulceo.

Ἀμείλιχος, ὁ, ἡ, implecabilis, idem ac ἀμείλικτος: ex α, & μειλίχιος, mitis.

Ἀμείνων, ονος, melior, acc. sing. m. & ι & in neut. pl. ἀμείνονα, ἀμείνοα, ἀμείνω. gen. pl. ἀμεινόων. comp. ab ἀγαθὸς, bonus.

Ἀμείρω, privo aliquem portione: ex α, & μείρω, divido.

Ἀμείρθην, Dor. pro ἠμείφθην, a. 1. ind. pass. ἀμείφτηται, tranfiverit. f. ο. m. verbi ἀμείβομαι. f. ψομαι. Th. ἀμείβω, alterno.

Ἄμειψις, εως, ἡ, permutatio, compensatio verbale ab ἀμείβω, alterno.

Ἀμείωτος, ὁ & ἡ, non imminutus, idcoque integer, qui minori fieri nequit: ex α priv. & μείω, ονος, ὁ, ἡ, minor. unde μειωτὸς, minor tectus.

Ἀμέλγες, Dor. pro ἀμέλγεις, mulges, 2. sing. præs. ind. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀμέλγω, f. ξω. p. ἤμελχα, mulgeo, fustus immatnros carpo.

Ἀμέλει, ae cura, ne sis sollicitus. imperat. verbi ἀμελέω. binc transit in sdv. & signiscat certe, nimirum, utique: ex α, & μέλει, curæ est.

Ἀμέλεις, ες, ἡ, negligentia, incuria, neglectus. dicitur & ἀμελεῖς ἔχειν τι, aliquid non curare: apud Eurip.

Ἀμελεῖ, vel ἀμελητὶ, indiligenter, negligentet, incuriose, contemptim.

Ἀμελῆται, impersonaliter dicitur pro cura nulla fuit: ab ἀμελέομαι, negligor, neglectui habeor, pass. ab act. ἀμελέω, curæ non hebeo, contemno: ab ἀμελὴς.

Ἀμελέτης, ὁ, cujus cura non est, qui negligitur. Vel qui curandus non est, qui negligendus est: ex α priv. & μελετάω, curo.

Ἀμελετησία, ας, ἡ, ignavia, negligentie, incogitantia. Item inexercitatio, vel exercitationis esrentie.

Ἀμελέτητος, α, ὁ, securus, otiosus, immeditatus. Item inexercitatus. Item imperitus, indoctus.

Ἀμελετήτως, ineacrcitate, ebsqua exercitatione.

Ἀμελέω, ῶ, negligo. f. ήσω. p. ἠμέλημαι. a. 1. ἠμέλησα. ἀμελῶσω, 3. pl. sub. ἀμελοῦσι, gen. sing. part. præf. ἀμελημένου, Jon. pro ἠμεληκότος, perf. pass. verbi ἀμελέω.

Ἀμελὴς, ὁ, ἡ, ὲ, ὰ, qui curam aon gerit, negligentia uicns circa qnidpiam. unde neutrum τὸ ἀμελές, passive de re dicitur, & eap. quod negligitur, seu quod curæ non est: ex α priv. & μέλω, curæ est.

Ἀμελησία, ας, ἡ, securitas.

Ἀμελητέον, negligendum sit.

Ἀμελητέος, α, ον, negligendus: ab ἀμελέω, ex α, & μέλω, imperf. curæ est: vel μελετάω, curam gero.

Ἀμελητὶ, idem ac ἀμελῶς, nrgligenter.

Ἀμελία, ας, ἡ, discrepantia; idem ac ἀμέλεια.

Ἀμελλητὶ, incnactanter, sine more, sut procrastinatione, ex α priv. & μέλλω, futurus sum: unde μέλλομαι, differor, tarde procedo.

Ἀμέλητος, α, ὁ & ἡ, non futurus, non differendus; qui non differtur, seu procrastinatur; cunctetinne careas, seu procrastinatinae.

Ἀμέλξες, mulseriv, a. sing. a. 1. sub. act. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ἄμελξις, ἡ, mulsio: Job 20. est verbale eb ἀμέλγω, f. ξω.

Ἀμελῶς, segniter; non adhibite cura, & studio. unde dicimus ἀμελῶς ἔχειν τινὸς, ἀμελῶς ἔχειν πρός τινα, vel πρὸς τι, negleetui habere aliquem, vel aliquid. est adv. eb ἀμελὴς, negligens.

Ἀμεμφήσω, partem habeo cum alio, participeps sum.

Ἄμεμπτος, α, ὁ, ἡ, inculpatus.

Ἀμέμπτως, inculpate, adv. Ex α priv. & μέμφομαι, conqueror.

Ἀμεμφὴς, ὁ & ἡ, idem ac ἄμεμπτος, de quo conqueri non potest, irreprehensus: item active, noo querulus.

Ἀμεμφία, ἡ, nulla querela, nulls culpa, aut reprehensio, probri, & sceleris immunitas, factum, quod reprehensions vacat.

Ἀμήν, Dor. pro Ἀμήνης, α, ὁ, nomen fluvii.

Ἀμηχανίη, ἡ, ὲ, debilis, qui cito deficit: ab α, & μῆνα, vel μήχος.

Ἀμηχανίη, debilitio.

Ἀμηχὴς, ὁ, ἡ, imbecillis, evanidus, idem ac ἀμενηνὸς, qui cito deficit.

Ἀμητὴ, impatienter, χωρὶς ὑπομένων. ex α priv. & μήω, permaneo: constanter maneo.

Ἀμῆρα, Dor. pro ἡμέρα, ἁ, dies.

Ἀμίγεσι, in diebus, interdiu. Poet. & Dor. pro ἡμέραις.

Ἀμιγδαῖς, ὁ, τὸ, nox Intempesta. vidn ἀμεσβὲς, media nox.

Ἀμίγνω, premo, exfugo; proprie, ex oleis amurcam exprimo.

Ἀμίδω, privo, excæco; item obscuro, obtuado. imperf. Jon. ἄμιδε, pro ἤμιδε. Ex α, & μίδω, video. ἀμιδής, α. 1. pass. snb.

Ἀμιδρὸς, ὁ, ὁ & ἡ, individuus: a μίδω.

Ἀμιζῶν, aliquem portione sua privo.

Ἀμεμνωίη, fecurus sum; animo sum libero.

Ἀμεμνωίη, ἡ, fecuritas.

Ἀμέμνων, ονος, ὁ, ἡ, fecurus: ex α, & μέμνωμαι, ῶ, solicitudo.

Ἀμερίμνως, fine curis, fecure.

Ἀμερὴς, ὁ, ἡ, ὲ, idem ne ἄμοιρος, (q. d. parte, seu partibus carens: qui in partes dividi, seu secari non potest) & Th. idem; ex α seil. priv. & μέρος, divisibilis, a μείρω, divido. unde μερίζω, idem.

Ἀμεμφὶ, adverb. citra eursum, & solicitudinem: ex α priv. & μέμφρα, ἡ, cura; a μεμφάω, curo.

Ἄμερσον, pro ἄμερον, ὁ, mitis, mansuetus. Dor.

Ἀμέρσαι, pro ἀμερίσαι, a. 1. inf. act. ab ἀμερίζω, aliquem portione sua privo. Th. μείρω. Aut ἀμείρσαι, Æol. pro ἀμεῖραι, ut κέρσαι pro κεῖραι. Aut regulariter sb ἀμείρω, privo.

Ἀμέρσας, 2. sing. a. 1. snb. ab ἀμείρω.

Ἀμέρτωσον, ὁ, qui nuptus privat. Nomina ἀμείρω, privo, q. aon impertior; (quod ex α priv. & μείρω, pertior) & γάμος, ου, ὁ, vel γάμος, εἰ, nuptiæ. Th. γαμέω, ῶ, uxorem duco.

Ἀμέσσων, ὁ, mnate privans.

Ἀμεσίχορος, ὁ, idem r ex ἀμείρω, vnl potius ex ἀμείδω, idem ac simplex Them. μείδω, privo; & χορὸς, ὁ, idem ac χοῦς, οὐός, ἡ, mens.

Ἀμεσσόμενος, Æol. pro ἀμειρόμενος, a. r. part. m. ἀμεσσέω, manfuetus. Th. ἄμερον, mansuetus.

Ἄμες, Dor. pro ἡμεῖς, nos.

Ἄμεσσον, ου, ὁ & ἡ, medio carens.

Ἀμέσως, adv. sine medio, immediatn: ex α priv. & μέσος, η, ον, medius, a, um.

Ἀμεταβασία ζήτησις, apud Gramm. dicuntur verba tatraasitiva: ex α priv. & μεταβαίνω: unde μεταβατικὸς, transitivus.

Ἀμεταβασία, ἡ, immutabilitas.

Ἀμετάβλητος, ὁ, idem ac

Ἀμεταβόλος, ὁ, immutabilis, sem per idem: ex α priv. & μεταβάλλω, ειμαι: unde μεταβλητὸς, & μεταβολὸς, ὁ nemo tiaror.

Ἀμεταγνωστος, ὁ, non pœnitendus, pœniten-

tentiæ non obnoxiue: ex n priv. & μεταγινώσκω: unde μετάγνωσις, mutatio sententiæ.

Ἀμεταδότως, ὁ, qui nihil impertitur, immunificus, avaroe.

Ἀμεταδότως, nemini quicquam impertiendo: ex α priv. & μεταδίδωμι: unde μεταδοτικός, ὁ, contagiosus.

Ἀμετάθετος, ὁ, ἡ, τό, immutabilitas. Ex n, μετά, & τίθημι, pono.

Ἀμεταθετός, ὁ, ἡ, ὁν, immutabilie.

Ἀμεταικίνητος, ὁ, ἡ, ὁν, immotoe: ex n, μετά, & κινέω, moveo.

Ἀμεταπειστως, immutabiliter: ut ἀμεταπείστως ἔχειν, apud Aristot. & Isoer. est adv. ab ἀμεταπειστος, qui transmuveri non potest, immutabilis: ex α priv. & μεταπειστός, ὁ, mutabilie.

Ἀμετάκλητος, ὁ, qui non frangitur; qui frangi non potest; cunstans: ex α priv. cum prap. μετά, & Th. κλάω, f. σω: unde πλῆσις, ὁ, vinitor.

Ἀμετάκλητος, ὁ, irravocabilie, qui revocari neqnit. Suid. ex α priv. & μετακαλέω: unde μετάκλησις, ἡ, vocatio.

Ἀμετάλλακτος, ὁ, qui exponi non potest: ex n priv. & μεταλλάττω, ὁ, cummunicabilis.

Ἀμεταμέλητος, ος, ὁ, ἡ, cujus nus non pœnitet: a μεταμέλομαι, pœnitentia ducor.

Ἀμετανόητος, ος, ὁ, ἡ, respicere nescieus: n μετανοέω, pœnitere.

Ἀμετάπειστος, ὁ, qui de sententia traduci nequit. unde apud Aristot. ἀνάγκη, exp. inexorabilis, & indeprecabilie, & in neut. τὸ ἀμετάπειστον, nulla persuasione flexibilie: item substantiva, quod nulla persuasione a semel concepta sententia dimoveri potest.

Ἀμεταπίστως, ita ut a sententia non dimovearie, Plut. ex n prio. & μεταπιστός, ὁ, qui potest a sententia dimoveri.

Ἀμεταπίτλαστος, ὁ, non transformarus; seu qui transfigurari neqnit: ex n priv. & μεταπλάσσω, seu πίτνημι, πλημι, transmuto. unda μεταπλασμός, ὁ, metaplasmue.

Ἀμεταποίητος, ὁ, immutabilie: ex n priv. & μεταποιέω, ὁμαι, ῶμαι, commuto.

Ἀμετάπτωτος, ὁ, ἡ, ὁν, qui recidere nequit, immutabilie, constaoe, certue: ex n prio. cum prap. μετά, & Th. πτάω, f. σω, impingo, arro.

Ἀμεταπτωτος, ὁ, qui transfire in aliam speciem, & degenerare non potest; immutabilie. Plut. Symp. 4. ex α prio. & μεταπίπτω: unde μεταπτωσις, & μεταπτωτικός, ex μετά, & inusit. πτωω, pro Th. πίπτω, cadu.

Ἀμεταπτως, ὁ, immutabilis, constans; qui de statu in statum traduci non potest. Plat. Pul. 2. ex α prio. & μεταβάλλομαι: unde μετάπτωσις, & μεταπτικός, translatitiue.

Ἀμεταστρεπτί, sine conversione; ita ut non respicias convarsue. Plat. de Leg. l. 10. & Luc. ἀμεταστρόφως, conversionie, & murationis expers, immutabilis: ex α privat. & μεταστρέφω: unde μεταστροφή, ἡ, conversio.

Ἀμετάστροτος, ὁ, qui mutari non potest, immutabilie, immotus. Plut.

Ἀμετάτροπος, ὁ, qui verti, mutarique nequit: ex α priv. & μετατρέπω, ομαι: unde μετάτροπος, ὁ, mutabilie, versatilis.

Ἀμετεχείρητος, ὁ, ἡ, ὁν, intractabilie. Item incomprehensibilis. Hesych. ex α priv. & μετεχειρίζω, ομαι, tracto.

Ἀμετέρα, Dor. pru ἡμετέρα, nustra.

Ἀμέτοχος, ὁ, non particeps, exters. Thoc. l. 5. ex α priv. & μέτοχος, ὁ, particepe.

Ἀμετρήτα, ας, ἁ, Dor. pro ἀμετρία, ης, ἡ, vel ἀμέτρητος, ος, ὁ, ἡ, immensa: ex α, & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἀμέτρητος, ὁ, idem ac ἄμετρος, q. d. immensuratus. Odyss. ψ. & τ.

Ἀμετρί, adv. idem ac ἀμέτρως, sine mensura.

Ἀμετρία, ἡ, excessue mensuræ, immoditas, excessue. Loc. Item intemperiee, apud Plat.

Ἄμετρος, ος, ὁ ἡ ὁν, mensura carens; certam non babens mensuram: item immoderatus, immodicus, immensus, & neut. τὸ ἄμετρον, pro μετρία, excessus, immodicitas, apud Luc. ἡμετρόστιχος, qui plures habet syllabas, quam par sit. Plut.

Ἀμέτρως, sine mensura, supra modum, immoderate. unde comparat. ἀμετρότερον, vehementioe, immoderatius. & in superl. ἀμετρότατα, vehementissime, plus quam par sit. ex α priv. & μέτρον, τό.

Ἀμετροβαθής, ὁ, immensa profunditate præditue: ex ἄμετρος, & βαθύς, εῖα, ὁ, τό, profunditas.

Ἀμετροεπής, ὁ, ἡ, sine modo loquaa t ab ω, μέτρον, mensura, & ἔπω, dicu.

Ἀμετρόκοτος, ὁ, supra modum improbus: ex ἄμετρος, & κότος, ὁ, malus.

Ἄμετρον, ε, τὸ, immensum: ex α & μέτρον, τὸ, mensura.

Ἀμέτρωπος, ὁ, respondene verbie, seu sermonibus; mutuos sermones reddene, mutuo compellane: ex ἀμείβω, f. σω, & ὄπος, τὸ, dictin, sermo.

Ἀμήστης, ος, ὁ & ἡ, pertransibilie, pervius: ab ἀμάω, vado, muto.

Ἀμήστορος, ος, ὁ, ἡ, gressue alternane: ex ἀμάω, muto, & πόρος, ὁ, via, transitus.

Ἀμάω, vado, tranieu, muto, vinco, p. ab ημω ῶν, simul eo.

Ἄμη, ης, ἡ, falx: ab ἀμάω. Item ligo.

Ἀμῆ, ἄμαι, & ἀμᾶς, sive quod ἀμάω, πάω, ἔπη, & ἠμητός, sive ὑμητός, quodam mudu, quoquu modo.

Ἀμηγόθεν, quemcunque in locum; ubique; ubivie.

Ἀμηγέπη, ubique, ubivie: ab ἀμά, & πέης, ὁ, unue, aliquis.

Ἀμήν, vere. ἀμήν, ἀμήν, veriesime. Hebr. אמן veritas.

Ἀμήνιτος, ος, ὁ ἡ ὁν, nulla ira percitue; non iratus; ira vacuus. Plut.

Ἀμήνιτως, ado. sine ira; animu placidu: ex α, & μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Ἀμηχανόω, ω, ὁ & ὁ, colo noo deductus. & meraph. inhuitue, seu imperfectus. ex α priv. & μηχάω, revolvo, glomero.

Ἄμης, ης, & ητος, ὁ, placentæ genoe laetem.

Ἀμητε, f. τ. ind. ab ἀμάω, meto.

Ἀμητήρ, ῆρος, ὁ, messor. Il. n. & in fœm. ἀμήτειρα, ας, mulier, quæ matit.

Ἀμητήριον, τὸ, instrumentum, quo ad messem utimur.

Ἀμητίτης, ος, ὁ, parvus ἄμης, placenta. est anim diminutivum ab ἄμης, plecenta.

Ἄμητος, ὁ, messis, i. e. messia tempue, ωρος ἀμᾶτε, tempue reconditionis frugum.

Ἀμητός, ῆ, ὁ, messie, i. a. ea, quæ metuantur, vel collectio frugum: item ipsa matendi actio. n Tbem. ἠμάω, f. ἠσω, mato.

Ἀμήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui caret matre: ex α, & μήτηρ, ἡ, mater.

Ἀμηχεί, pro ἀμήχανα, acc. pl. n. g. ab ἀμήχανος, minime caotus.

Ἀμηχανίη, inopia consilii laboro.

Ἀμηχανίη, ης, ἡ, Ion. pro ἀμηχανία, difficultas: ex n, & μηχανή, machina.

Ἀμηχανοποιέομαι, male fabricur machinao: ex n priv. μηχανή, machina, artificium, & ποιέω, facio.

Ἀμήχανος, ος, ον, minime caotus, perpleaus.

Ἀμία, ας, ἡ, piscie numen: φᾶσὶ τὸ ὄνομα ἔσσθαι τοῖς πλέουσι: vel ὅτι ἀ κατὰ μίαν ὁρμοῦσιν, ἀλλ' ἠγελαδόν.

Ἀμίαντος, ος, ὁ, impollutue: ex n, & μιαίνω, ὁ, polluras.

Ἀμιγής, ὁ, ὁ & ἡ, ὁν, & ἄμικτος, & ἀμιγτός, ὁ ἡ ὁν, purue, sincerus, nun mixtus.

Ἀμιδέος, Dor. pru ἀμιδρός, ος, ὁ, semideue.

Ἀμιδρόν, pro ἀμιδρῶς, per Metathesim.

Ἄμικτος, ὁ, idem ac ἀμιγής, purus.

Ἀμίστως, adv. absque mistura: ex n priv. & μιγνύω, vel μίγνυμι, miscen.

Ἀμίλλα, ης, ἡ, contentio: item studium contendens ad aliquid: ut ἀμίλλα ἀρετῆς, studium virtutis. & apud Demosth. ἀμίλλα ποιεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἔθνῶν τὸ δίκαιον. Bud. reddit, certatim contendere.

Ἀμιλλάομαι, ώμαι, f. ήσομαι, certo, contendo: item pro æmulari, i. e. invidere, interdum ponitur: & ἀμιλλᾶσθαι πρός τινα, enitor ad hoc; certatim contendo ad hoc. Isoe. in Areop.

Ἀμίλλημα, τος, τὸ, certario, contentio.

Ἀμιλλητήρ, ῆρος, ὁ, certatut.

Ἀμιλλητήριον, ε, τὸ, lucus, in quo certatur.

Ἀμιλλητήριος, ος, ὁ, ἡ, ον, certatorius, certator: ut ἀμιλλητήριοι ἵπποι, apod Arist. certatores equi.

Ἀμιλλητικός, ὁ, certativue, certatorius.

Ἀμιλλητικώτερος, ὁ, contantiosior. Hesych. ab ἀμίλλα, ης, ἡ, contentio.

Ἀμιλλητός, ος, ὁ, ἡ, ὁν, certatorius, certator: ut ἀμιλλητοὶ ἵπποι, apod Arist. certatores equi.

Ἀμιμητικός, ὁ, certativue, certatorius.

Ἀμιμητικώτερος, ὁ, contantiosior. Hesych. ab ἀμίλλα, ης, ἡ, contentio.

Ἀμιμητός, ος, ὁ, ἡ, ὁν, inimitabilis. ex n priv. μιμητός (a μιμέομαι) & βίος.

Ἀμίμητος, ος, ὁ ἡ ὁν, inimitabilis. Plut.

Ἀμίν, Dor. pro ἡμῖν, nobis.

Ἀμιναδάβ, nomen viri ἄλλου, Aminadab. Pupuli princepe. Ea Hebraica radice.

Ἀμίξιν, ας, ὁ, impermiscentin; misturæ defectue; commerciurum penuria; quum res misturam non admittunt: ex α priv. & μίξις, εως, ἡ, mistio, permistio, a μίγνυμι, f. ξω, miscen.

Ἀμίξια χρημάτων, illis rerum statue, quo nulla sunt inter aliquos libera commercia; q. d. rerum immixtio.

Ἄμιον, τὸ, scyphne argenteus. Etym. Diminutivum est ab ὄμη, falx: item scypbue, instrumentum hausturium. Plut.

Ἄμιππος, ος, ὁ & ὁ, qui simul cum equis est, equis adjunctue: ex ἅμα, simul, & ἵππος, ὁ, equus.

Ἀμίς, ίδος, ἡ, matula, matella, vas urinarium. Eust. ab antiquis Atticis alpiratum fuisse ait.

Ἀμίτακτος, ὁ, difficilie, & murosue; utpote qui ἄνευ ἀ μίσγεται. unde ἀμίτακτοι γέροντες, apud Etym. qui air dictam esse hanc vocem κατ' ἐναντίωσιν τοῦ γ, pro ἀμίσγακτος: ex ἀμίσγω, & πλῆς, alius.

Ἀμίσγω, ὁ, non miatue.

Ἀμισής, έος, ὁ & ἡ, charue, sine odio, non odiosue: ex α priv. & μῖσος, εος, τὸ, odium.

Ἀμισθί, sine merceda, adv. ab ἄμισθος.

Ἀμισθέω, ω, ὁ ἡ ὁν, stipendio careue; mercedie expere; sine mercede; gratuitus; non mercenariue: ex n priv. & μισθός, ὁ, merces.

Ἀμίσθωτος, ὁ, qui nondum fectus ast in frusta: ex α priv. & μισθόω, in parva frusta seco.

Ἄμισχος, ος, ὁ & ὁ, carens pediculo: ex n priv. & μίσχος, ὁ, pediculoe.

Ἄμιτρος, ος, ὁ & ἡ, mitram, seu cingulum non habene: ex α priv. & μίτρη, ας, ἡ, cingulum, balteue; item fascia, qua capnt obligatur.

Ἀμιτροχίτων, ὁ, spoliatue mitra, ac tunica: ex α, μίτρα, ac χιτών, ῶνος, ὁ, tunica.

Ἀμιχθαλόεις, ὁ, inaccessus, i. e. ἀπροσόμιλος ἐν θαλάσσῃ: ab ἅλς, mare, alii redduur, ἀπρόιτητος, ὁ ἐφάπτω ὁ μίγνυται, quin imperuosue est: alii ἀμιχλαίη, uebulosum.

Ἀμιχθαλόεσσα, ἡ, dicitur Lemnoe insula, quoniam est ἄπαστος, & ἀναπόφευκτος τοῖς πλέουσι ἄλλα περᾶσι: seu quia οἱ πλέοντες ἀλλαχόσε ei nequeunt μιγνύωσι. est fœm. a masc. ἀμιχθαλόεις, inaccessue.

Ἄμμαν, πος, τὸ, nexue, vinculum, nodus: item illaqueamentum. & ἄμμα σοφίας, vinculum virginitatis, in Anth. Epigr. Est verbale ab ἅπτω, nectu.

Ἀμμήθω, Poet. pro ἀνιμήθη, pœniteam.

Ἄμμες, Æol. pru ἡμᾶς, nos.

Ἄμματα, τὰ, neaue, pl. ab ἄμμα, ατος, τὸ, ab ἅπτω, nectu.

Ἀμματίζω, nexibue, & vinculie involvo. Hesych. ab ἄμμα, τὸ, nexue, vinculum, nodue. Th. idem.

Ἄμμε, nos, ecc. pl. Poet. dicitur & in dual.

dual. Dor. & Æol. pro ὑμεῖς, νῶ.

Ἀμάγω, Poet. pro ἀπὸ μάγω, permagnum.

Ἀμαίμων, Poet. pro ἀναμείνας, a. e. part. act. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἀμαίμων, satiatum esse, tol. ex ἄω, ἄσω, πάσμαι, Dor. seu Jon. & exempto σ, injuſquo loco inſerto μ, ἄμαμαι.

Ἀμαίμωμεν, expectamus, Sync. pro ἀνεμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω, expecto.

Ἀμαίμων, ονος, ὁ, Dor. pro ἡμέων, ſedans. Sed fortaſſe ἄμεσον ſcribendum. Nam τὸ ω ex η Dorice mutatum eſt longum; nec geminato μμ videtur opus eſſe τῇ μάτρᾳ.

Ἀμαίμων, Poetice, pro ἀναμένω, expecto.

Ἀμαίων, Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & eom. ἡμεῖς.

Ἀμαιτον, Poet. pro κατὰ μέσον, in medio.

Ἀμμι, σας, τὸ, herba, ſeu nomen ſeminis cujuſdam caminn minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol. nobis.

Ἀμμιγα, ſimul: q. ὁπάμιγα, Poet.

Ἀμμιγδάω, pro ἀναμιγδάω, permixtim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι, miſcen.

Ἄμμιν, ſeu ὔμμιν, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.

Ἀμμίξας, ὁ, Poet. pro ἀναμίξας, a. x. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, immiſceo.

Ἄμμον, α, τὸ, minium. Dioſc. lib. 5. c. xro. ubi tamen quidam ἀμμίον legunt.

Ἀμμοβάτης, ὁ, per arenam incedens, diplas, leipenris genus: ex ἄμμο-, α, ὁ, idem ac ψάμμο-, α, ὁ, arena, & βατέω, vado. Th. βαίνω, aſcendo.

Ἀμμοδύτης, & ἀμμολούτης, ὁ, q. d. arenam ſubiens; ſerpens quidam. Epigr. ex ἄμμο-, & δύω, δύνω, vel δῦναι, ſubeo, ingredior.

Ἀμμοιρία, ἡ, infortunium, calamitas. ex α priv. & μοῖρα, ας, ὁ, idem ac μόρ-, ος, τὸ, pars, portio: item fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.

Ἄμμορ-, ὁ, expers: non partieeps; item immortalis, lethali fato non obnoxius. Heſych.

Ἀμμόντρον, τὸ, arena nitro immiſta. Plin. ex ἄμμο-, α, ἡ, arena, & οἶτρον, α, τὸ, nitrum, ſuccus concretuſali finitimus.

Ἄμμος-, α, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμορ-: ex ω, & μῖρ-, α, ὁ, labor.

Ἄμμο-, α, ἡ, per aphæreſim literæ ↓ idem eſt, ac ψάμμο-, α, ἡ, fabulum, arena.

Ἀμμόχρυσ-, ὁ, gemma, in qua aurum areaie videtur miſtum eſſe. Plin. ex ἄμμο-, & χρυσός, ὁ, aurum.

Ἀμμώδης, idem ac ψαμμώδης, ες-, ὁ, ἡ, arenoſus, fabuloſus: ab ἄμμο-, idem ac ψάμμο-, arena, fabulum.

Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμων, Æol. pro ἡμῶν, noſtrum.

Ἀμνεῖο-, α, ὁ, nepos: ab ἀμνός. proprie enim de ovibus dicitur.

Ἀμνίων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνίων.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, idem ac ἀμνή, agna.

Ἀμνῖτο, Dor. per ſyncop. pro ἀνεμνήσατο, 3 ſing. l. r. v. ἀνεμνήσκω, recordari facio.

Ἄμνος-, Dor. pro ἄμνος-, ν, ὁ, ἡ, ignotus, obſcurus; ex α, & μνόομαι.

Ἀμνῶ-, οῦν, ῶσα, ῶον, agnious, a, um. Th. ἀμνός, ὁ, agnus.

Ἀμνῶ, οῦς, ὁ, agna: ab ἀμνός, ἁ, agnus.

Ἀμνῶσαι, α, τὸ, obliviſum.

Ἀμνώσια, immemorem, acc. ab ἀμνώων. ex α, & μνόομαι, recordor.

Ἀμνωσιάδητο-, α, & ἄμνησ-, ὁ, ἡ, immemorabilis, ſilentio præteritus, immemoratus.

Ἀμνωσιάω, & ἀμνησιῶ: item ἀμνησίω, obliviſcor, ſilentio prætereo, immemor ſum.

Ἀμνωσίης, ες-, ὁ, ἡ, immemor.

Ἀμνωσίων, ſine recordatione.

Ἀμνωσσίη, ης, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνόομαι, memor ſum.

Ἀμνωσσίκακος, ες, ὁ, oblivio malorum, ſeu injuriarum, ἀμνησία. ex α, μνήσομαι, & κακός, malum.

Ἀμνὶς Δὶς, non initia ſponſalibus, adv. ex α, & μνόομαι, ambio.

Ἀμνοέω, ῶ, memoria non teneo: obliviori dedi.

Ἀμνοσύη, ης, ἡ, præteritorum oblivio. Item oblivio injuriarum, idem ac ἀμνησικακία. Item impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆσις, ιος, ἡ, memoria.

Ἄμνος-, ὁ, & Dorice ἄμνας-, cujus memoria non ſupereſt; obliviona delerus; item ignotus, obſcurus.

Ἄμνιον, α, τὸ, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum ſanguinem, q. ab ἀμνός, νος, τὸ, ſanguis.

Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός, agnus.

Ἀμνοκόν-, α, ὁ ἡ ἁ, paſtor, tunſor ovium. Heſych. ex ἀμνός, agnus, & κο πέω, ὁ, ſectio. Th. κόπτω, ſeco.

Ἀμνοκῶν, ὁ, agni mentem habens; ſimplex, & fatuus. Ariſtoph. ex ἀμνός, agnus, & νοῦς, οῦ, Jonice pro νόος, intelligo. Th. νόο-, νόος, mens.

Ἀμνός, ἡ, ἁ, agnus; q. ab α, & μόος, τὸ, vie, quia imbecillus.

Ἀμνοῦ-, α, ὁ, ovis fœtum in utero terens, ex ἀμνός, & θέω, fero.

Ἀμογητί, ſine labore, adv. ab α, & μόγο-, ος, ὁ, labor, afflictio.

Ἀμόγητο-, ὁ, indefeſſus.

Ἀμόθεν, alieunde, Od. r. ab ἀμός, ὁ, d gnus.

Ἀμοί, in aliquem locum. vide ἀλλ.

Ἀμοιβαῖος-. Vide ἀμοιβαῖος, ὁ, mutnus.

Ἀμοιβαδίς, alternatim, adverb. ab ἀμοιβω, commuto.

Ἀμοιβαλίς. Vide ἀμοιβαίος, viciſſim.

Ἀμοιβαῖο-, α, ὁ, & ἀμοιβαδο-, mutuus, alternus.

Ἀμοιβαῖος, & ἀμοιβαλὸς, idem ac ἀμοιβαδὶς, viciſſim. Th. idem.

Ἀμοιβάς, άδο-, ὁ, mutatoria, permutatoria.

Ἀμοιβή, ὄος, ἡ, retributio: ab ἀμείβω.

Ἀμοιβήδην, viciſſim, alternis vicibus.

Ἀμοιβοί, οἱ, auxiliarii.

Ἀμοιβὶς, ἄ, ὁ ἡ ἁ, ut ἀμοιβὶς χάρις, gratia mutna: ab ἀμείβω, commuto.

Ἀμοιρέω, expers ſum, careo, portio mihi nulla tribuitur, deſtituor.

Ἀμοίρη, τὸ, nulla ſora, vel infortunium: ab ἄμοιρο-, & Th. idrm.

Ἄμοιρο-, α, ὁ ἡ ἁ, parta carens: ab α, & μοῖρα, fatum, ſors.

Ἀμολγάζω, ab Heſych. exp. μεσημβρίζω, idem ac μεσημβριάζω, meridior.

Ἀμολγαίη, lacten, ab ἀμόλγη, emulgeo.

Ἀμολγάς, άδο-, ὁ, mulctra, mulctrale.

Ἀμόλγιον, τὸ, idem. Th. ἀμέλγω, elicio.

Ἀμολγὸς, ὁ, tempus mulgendi pecora: quia autem mulgentur veſperi, & extremo nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω, emulgeo.

Ἀμόλυντο-, α, ὁ ἡ ἁ, inpollutus, incontaminatus: ex ω priv. & μολύνω, polluo, contamino.

Ἀμὸς, Dor. pro ἡμέτερος, noſtrum.

Ἀμόρα, ας, ἡ, ſimilago eum melle cocta. opus piſtorium ex melle. Athen. lib. 14.

Ἀμορβαῖο-, & ἀμόρβιο-, ὁ, tenebroſus.

Ἀμορβὰς, άδος, ἡ, pediſſequa, ſectatrix, comes.

Ἀμορβὸς, ὁ, paſtor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. Poteſt tamen etiam exponi, ſequaces.

Ἀμορβέω, ſequor.

Ἀμορβὴς, & ἀμορβὸς, media nox, quaſi ἀμορσὸς, & ἀμερσὸς. Etymol. Φθίτιδι ἐγκλίνει, rejecto ε, & mutato ρ in β, ſed ſignificat etiam comitem, i. e. τὸν ἅμα τοῖ ἑπόμενον. Methodius.

Ἀμορβὸς, ὁ, obſcurus, q. ἄδηλος. item comes, aſſecla: Φθῖ τὸ ἅμα πορεύεσθαι.

Ἀμόργης, ὁ, qui exugit oleas; qui amurcam, i. e. olivæ expreſſæ recrementum exprimit.

Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργὴ, herba quædam purpurei floris, qua tingunt; olivæ expreſſæ recrementum, apud Dioſc. & alios. Item coloris genus eſſe ſcribit Methodius. Eſt & Inſula. Ἀμόργη, ης, ἡ, amurca: Galenus. Ab ἀμέργω, tero, proprie de olea intelligatur.

Ἀμοργίδιον, τὸ, veſtimentum ex amorgide, apud Ariſtoph. in Lyſiſtr.

Ἀμόργινο-, α, ὁ ἡ, colorem habens ἀμόργης, purpureus, ruber: ut ἀμόργινος χιτωνίσκος, purpurea tunicula.

Ἀμοργὶς, ίδος, ἡ, aſt κιθάνη quædam, ex qua fit ὀθόνιον, ἡ ὑφασμὸς, ὃ χιτὼν, Heſycbio teſte.

Ἀμοργοί, οἱ, ut inquit Euſt. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοὶ dicebantur.

Ἀμοργὸς, ὁ, qui exugit: item frondator, ligator. Th. eſt ἀμέργω, exugo: proprie exugo oleas.

Ἀμορία, ας, ἡ, ατermiaatio, confinium: ex ἄμορ, ſimul, & ὅρος, α, ὁ, terminus.

Ἀμορὸν, ὁ, infortunium, ſotum calamitoium. Odyſſ. ω. ex α priv. & μόρος, ὁ.

Ἀμορὸς ἄρτος, panis ex ſimilagine cocta com melle: panis mellitus, dulcitius. Paralip. l. 2. c. 24. a Th. ἀμόρα, ἡ.

Ἀμορύγτης, α, ὁ, plaeentæ genus, apud Helychium, & Athen. a Them. ἀμόργη, exugo oleae. item Euſt. eop. ὑγροτελεγῶν, i. e. fructum deceipere. Pra eodem dicitur etiom μόργω, ut tradit Euſt. & ſunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμόργω diei vellut: & ſunt qui contra: nec, utrum ab altero factum ſit, facta conſtat.

Ἀμορμάω, idem ac ἀμορβάω, ſequor, aſſector. Item ἀμορμάομαι, ſequor, comitor, una proficiſcor. unde in Epigr. ἀμορμάσασα, pro συνοδοιπόρησε: a Th. ἄμορβος, ὁ, comes, aſſecla.

Ἄμορος, ὁ, nna partieeps: item infortunatus, calamitoſue, expers, infelix. Heſyeh.

Ἀμορφία, ἡ, informitas, forma nulla: item deformitas, forma indecora, Plut. in Conſol. ad uxor.

Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditna, informis, deformis. Item ſqualidus, inenltus. unda compsrotivum & ſuperlativum irie ɔulare ἀμορφότερος, & ἀμορφότατος, deformior, deturmiſſimus. Euſtarb. ex Herodoto.

Ἀμόρφωτος, ὁ, non formatus: ab ἄμορφος, ex ω & μορφὴ, forma.

Ἀμός, ᾱ, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ὁ μέτερος, vel pro ὅμος. Inde μηδαμός, ᾱ, ὁ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. ὁδαμός, ᾱ, ὁ, nullus: ut & ὁδαμᾶς, adv. nullatenus, nequaquam.

Ἄμος, pro ἅμος, quando.

Ἄμοστον, inſoriabiliter, adv.

Ἄμοτος, α, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μοτός, ᾱ, ὁ, turunda.

Ἀμοσία, ἡ, imperitia: item inelegantia.

Ἀμοσλογία, ας, ἡ, inerudita, & intempeſtiva oratio: ex ἄμοσος, & λόγος, oratio, ſermo.

Ἄμοσος, ὁ, Muſis non initiatus, imperitus.

Ἀμόσως, imperite, inlcite, illepide.

Ἀμοχθί, & ἀμοχθὶ, adv. extra laborem: ab ἄμοχθος, labore carena.

Ἄμοχθος, α, ὁ ἡ ἁ, labore carene: a μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio.

Ἀμπαικίσαι, Poet. pro ἀπαιτήσαι, a. r. inf. act. verbi ἀμπαικίζω, Præna recanto: quod ax ἀνὰ, & Παικὸς.

Ἀμπαιδες, ὁ, Laeonibus ſant puerorum euratores, quia ſeil. ἀνὰ παῖδες πολεῦται, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ ἐπὶ παίδων ἐπιμελόμενοι. Heſyeh.

Ἀμπαλίμπορος, & ἀμπαλίμπορος, ὁ, iter repetens: ex ἀμ pro ἀνὰ, & πάλιμπορος, ſeu πάλιμπορος, ὁ, redux.

Ἄμπαλος, ὁ, Poet. pro ἀνάπαλος, reſortitio: πάλος enim & πάλλομαι ſignificat. Th. πάλλω, moveo, verto.

Ἀμ-

Ἀμπελὼν, cum quaſſaſſet, Poet. pro ἀνεπελὼν, a. 2. part. ab ἀνεπέλω.
Ἀμωύσται, Dor. pro ἀνεπαύσαται.
Ἄμπαυμα, ſolarium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab
Ἀμπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quieſco.
Ἀμπαύεσθε, requieſcite, 2 pl. a. e. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύεσθε.
Ἄμπαυσις, pro ἀνάπαυσις.
Ἀμπαυστήριον, pro ἀναπαυστήριον, Jon. ad quieſcandum factus: ab ἀναπαύω.
Ἀμπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.
Ἄμπειρα, idem quod ἀνάπειρα, experimentum.
Ἀμπείρω, Poet. pro ἀναπείρω, a. e. part. ex ἀναπείρω, tranſeo, tranſfodio. Th. πείρω, idem.
Ἄμπελος, ὁ, ἡ, eapon. idem quod ἄμπυος, peritus, expertus. Heſych.
Ἀμπέρω, pro ἀναπείρω, idem cum Them. πείρω: ut apud Ariſtoph. ἢν ἀνεπέρω τὰς αἴχλας, ut tranſfigam turdos.
Ἀμπέλαγος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγος.
Ἀμπελεὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν.
Ἀμπέλεος, ὁ, ἡ, & ἀμπέλινος, expon. vireus, vitigineus, vinealis.
Ἀμπέλιον, ου, τὸ, vitiſculs, diminut.
Ἀμπελὶς, ίδος, ἡ, avis quædam, quæ dicitur & ἀμπελὶς ὀρνίς, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδες exponunt συκαλίδας, i. a. ficedulas.
Ἀμπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαμμῖτις, ut ciratur ea Dioſc. l. 5. cap. 173. ſic dicta, quod adverſus innaſcantes viribus vermes illini ſoleat. a Them. ἄμπελος, ου, ἡ.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, Poet. pro ἀμπελεὼν, ὁ.
Ἀμπελὼς, ώσσα, ὼν, vitibus conſitus.
Ἀμπελόκαρπος, herbæ nomen, quæ & ἀκαρπὸν: apud Dioſc. l. 3. c. 183. aa ἄμπελος, & καρπός.
Ἀμπελόπρασον, ου, τὸ, porrum in vinea naſcens, agreſte porrum, quod in vinetis naſcitur. Dioſc. l. 2. ex ἄμπελος, & πράσον, τὸ.
Ἄμπελος, ου, ἡ, vitis, vinea: q. ab ἄμυς, & πηλὸς, Jon. pro εἰνος. Ἀμπέλος, Dor. pro ἄμπελος, acc. pl.
Ἀμπελουργῶ, vites putare, vel colere; farmenta expurgare, quæ vitem onerant.
Ἀμπελούργημα, τὸ, vitium cultura: ab ἀμπελουργὸς.
Ἀμπελουργία, ας, ἡ, putatio vitium, oſſiainm vites amputandi.
Ἀμπελουργικὴ, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.
Ἀμπελουργὸς, ὁ, ἡ, vinitor: ex ἄμπελος, & ἔργον.
Ἀμπελουργοῦντες, οἱ, vinitores.
Ἀμπελόφυτος, ὁ, ἡ, vitibus conſitus: ex ἄμπελος, & Them. φύω, f. συ: unde φυτὸς, τό.
Ἀμπελόφυτος γῆ, vitibus conſitus ager, vinea.
Ἀμπελουργὸς, ὁ, vitium ſator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελος, & φυτὸς, ὁ, ſator, genitor; a φύω, naſcor.
Ἀμπελὼν, ῶνος, ὁ, vinea. Th. ἄμπελος.
Ἀμπεπαλὼν, ſurſum vibrans, a. 2. part. Poet. pro ἀναπαλὼν, & inſerto augmanto prætaritr, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Ἄμπεψας, remiſiſti, Poet. pro ἀνέπεμψας, 2. ſing. n. s. verbi ἀναπέμπω.
Ἀμπερὲς, eapon. ab Heſych. ἀναπερές, i. e. utrinque, per medium, ſcil. ab ἀμπείρω, pro ἀναπείρω, quaſi dicas, perforando.
Ἀμπέσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφέσαι, ex ἀμφιέννυμι.
Ἀμπέτασον, Poet. pro ἀνέπτασον, a. s. imperat. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, & πετάω, ἄζω, & πετάννυμι.
Ἀμπετὼν, ſeu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀνεπετάζω.
Ἀμπέχομαι, induor, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
Ἀμπεχόνη, ἡ, cultus corporis, veſtitus, vellimentum.
Ἀμπεχόνιον, ου, τὸ, palliolum, tegula: dimin. ab ἀμπέχονα, & Th. idem.
Ἀμπέχονον, ου, τὸ, veſtitus: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφὶ, & ἔχω.
Ἀμπέχω, induo, amplector.
Ἀμπήκης, ſubtilis, ſurſum ſalio, pro ἀνηκὴς. Th. πηδάω.
Ἀμπηνὼν, murilue, mutilarue, pro ἀνάπηνὼν, ὁ, ἡ, idem quod Th. πηδὸς, ὁ, mutilue.
Ἀμπίπλημι, repleo. Plur. pro ἀναπίμπλημι: aa ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, implen.
Ἀμπισχῶν, induere, præſ. inf. verbi ἀμπισχέω: vel a. 2. inf. ab ἀμπέχω.
Ἀμπίσχομαι, pro quo eriam dicitur ἀμπισχέομαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor: ab ἀμπέχω, indun: pro quo atiam legitur ἀμπίσχω, idem.
Ἀμπλακέω, pecco, erro.
Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, peccatum.
Ἀμπλακητὴς, peccato earens.
Ἀμπλακία, ας, ἡ, erratum.
Ἀμπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακία, ας, ἡ, arratum. Th. πλάζω.
Ἀμπλάκιον, & ἀμπλάκημα, idem quod ἀμπλακία, peccatum.
Ἀμπλακὴς, & ἀμπλάκητος, peccato carens, juſtus; ſeu qui non abhorret, & fruſtatur. Sopbocl. ex α priv. aum μ inſerto, & πλακία, error. Th. idem.
Ἀμπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, peccio; quod peccatum homines miſere involvat; ὥσθ' ἃ ἀναπλάκεσθαι ἐμοῦς.
Ἀμπλακὼν, qui erravit, a. 2. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, ſ. ἥκω. Th. πλάζω.
Ἀμπλέκω, idem quod, & poſitum poetice pro ἀναπλέκω, implico; item, amicio. Th. πλέκω, necto.
Ἀμπλίας, a, nomen viri, Lat. Amplus.
Ἄμπνευμα, ατος, τὸ, reſpiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.
Ἀμπνοὴ, ἧς, ἡ, reſpiratio, ἀναψυχὴ, Poetiae pro ἀναπνοὴ.
Ἀμπνέω, & ἄμπνω, reſpiro, pro ἀναπνέω.
Ἄμπνοὴ, reſpiratio, Poet. pro ἀναπνοὴ. ea ἀνὰ, & πνέω, flo, ſpiro.
Ἄμπνυμαι, reſpiro.
Ἀμπνύθη, 3. ſing. a. 1. ind. Jon. pro ἀνεπνύθη, reſpiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀναπνέω, Poet. ex ἀνὰ, & πνέω.
Ἀμπνύω, idem quod ἀναπνέω, reſpiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. Γ. ψ. & ω, ſed expon. & recipio, ad ſanam mentem redeo. Heſyeh.
Ἀμπολᾶν, animo volutare, Poet. Sync. pro ἀναπολᾶν. Th. πολέω.
Ἀμπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.
Ἀμπόνει, pro ἀνὰ πόνει, a πόνος.
Ἀμποτίζω, reſorbeo, ingurgito: ut πέλαγος ἀμποτίζει, apud Phil. mara refluens. idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.
Ἀμπρῶν, ὁ, τὸ, funis, quo boves trahuntur.
Ἀμπτύμνα, revolantia, pro ἀναπτύμνα, n. 2. part. m. ab ἀνίπτυμαι, Th. ἵπτυμαι.
Ἀμπυκίζω, religara; item, frænara, & coronare. Euſt.
Ἀμπυκίδιον, acc. ab
Ἀμπυκίδης, ου, ὁ, Ampyci filius.
Ἀμπυκίζω, Euſt. notat dici, τὸ ἀμπέχειν τὰς τείχας, vel τὰς ἐμπροσθίας τείχας ἀνεῖναι; h. e. antias, & capronas, (ita anim dicuntur anteriores crines, qui in faeiem deſinunt) religare, & adſtrictos tenere.
Ἀμπυκίτεις, pro ἀναζήγματα.
Ἀμπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a ſing. ἄμπυξ, υκος.
Ἀμπυκτήρια φάλαρα, apud Soph. in Oedipo. Coloneo vocantur phalerae, vel ipſi ἄμπυκες, ſeu ἀμπυκτῆρες.
Ἄμπυξ, ſuniaulus aurarus, quo eomæ in equorum frontibus ſparſæ aolligantur. & tribuitur eriam mulieribus, pro vitta, qua fluxi arines conſtringuntur; vel quæ comie jam aolligatis ſuperindacebatur: ab ἀμπέχω, aircumdo.
Ἄμπωτις, ſeu ἄμπωτις, per ſyncop. pro ἀνάπωτις, reciprocatio æſtus: quod ab ἀναπίνω, reſorbeo. Th. πίνω.
Ἀμυγδαλέα, ας, ἡ, amygdalne: παρὰ τὸ ἐν τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχειν πλῆξις.
Ἀμυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλὶς, ίδος, ἡ, & ἀμύγδαλον, ου, τὸ, amygdalum, fructus amygdalinæ arborie.
Ἀμυγδάλινος, ου, ὁ, amygdalinus, i. e. confectne ex amygdalis.
Ἀμυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam ſimilitudinem habens eum amygdala. Plin.
Ἀμυγδαλωδὴς, ὁδος, ὁ, ἡ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδος, ους, τὸ, ſpecies: a Th. ἴδω, video.
Ἀμυγδαλοκατάκτης, ου, ὁ, amygdalarum, ſeu amygdalorum fractor; homo ſcil. vel inſtrumentum, qun annfringuntur amygdalæ. Th. ἄγω, frango. unde κατάγω, aonfringo.
Ἀμυγδαλώδης, ους, ὁ, ἡ, ἀμυγδαλοειδὴς, ες, ὁ, ἡ, amygdalæ ſpeciem gerens. Nicander. Ab ἀμυγδαλέα, Jonica, ἀμυγδαλιὴ, & contracte, ἀμυγδαλὴ, amygdala arbor, quæ & nux Græca dicitur.
Ἄμυγμα, vellicatio, lanistio, ſcarificatio.
Ἀμυγμὸς, ῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τὸ, lacerario, laniatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.
Ἀμυδὶς, Poet. ſeu Æol. pro ἅμα.
Ἀμυδρὸς, ᾶ, ὁν, idem quod Them. ἀμυδρὸς, obſcurus, vix apparens. Item, exilis, tenuis: idem quod ἀμαυρὸς.
Ἀμυδρὸν, & ἀμυδρῶς, obſcure, exiliter: ut quum ἀμυδρὸν, ſeu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμαυρὸν, ſeu ἀμαυρῶς ὁρᾶν.
Ἀμυδρὸς, ὁ, ὁ, ſubobſcurus. Ἀμυδρὸς, humidus. An ab ἅμα, & ὕδωρ?
Ἀμυδρότης, ητος, ἡ, expon. languidum, ac invalidum eſſe.
Ἀμυδρόω, ῶ, obſcuro, hebeto. unde ἀμυδρώμενος, hebeſcene, deficiens.
Ἀμύδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obſcuratio, hebetatio.
Ἀμύελος, α, ὁ, ἡ, aarens medulla: ex α priv. & μυελὸς, οῦ, ὁ, medulla.
Ἀμύζω, fut. ύξω, fugo, laa premo, ſicco: idem quod Th. μύζω.
Ἀμύητος, ου, ὁ, ἡ, non initiatue: ab α, & μυέω.
Ἀμυθὲς, ῆος, ὁ, Poet. pro Ἀμυθέως, ῶνος, nomen viri.
Ἀμύθητος, dictu perdifficilis, ineffabilie, ineapliaabilis; qui dicendo exprimi oon poteſt. Demoſth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dictiro. Th. μῦθος, ου, ὁ, verbum, ſarmo, oratio, λόγος: item, fabula.
Ἀμύθων, fabulstum eapers: in quo nullæ fabuloſæ narrationes. Plut.
Ἀμυκαλὶς, ίδος, ἡ, jaculorum ſpicula, & aulpides; ὥσθ' τὸ ἀμύσσειν, inquit Heſych.
Ἀμύκαντος, α, ὁ, ἡ, capers mugitus, ſeu mugituum. Epigr. ex α, & μυκάω, mugio.
Ἀμύκλαθεν, adv. ἐκ τῶν Ἀμυκλῶν.
Ἀμύκλαι, ῶν, αἱ, Laconici ealecamenti genus.
Ἀμυκλαΐζειν, Dor. pro Ἀμυκλίζειν, Laconice loqui.
Ἀμύκτης, natibus carens; ſtrabo: ex α, priv. & μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naris, naſus,

Ἀμυκτικός, ή, ὁ, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτικῶς, idem quod ἀμύξ, adv. q. d. vellicatim, discerptim. Nicand.

Ἄμυλον, τό, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Aristot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ᾱ, τό, subst. (sub. ἄλφιτον) dicitur amylum, farina triticea, aut alia, quæ sine mola facta est. Dioscor. lib. 2. c. 123. est neut. a masc. ἄμυλος, molam non expertas, sed expos. etiam confectiue ex amylo, paratus ex farina, quæ sine mola confecta est, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. sic ἄμυλοι μαζίαι, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ; quæ & simpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλον, τό, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ, comp. cum α priv.

Ἄμυλος, α, ὁ & ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον supra.

Ἀμύμονα, acc. sing. ab ἀμύμων.

Ἀμύμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων, vel ἄμυμος, qui nihil commisit ἐ μυγμός, hoc est derisione dignum: a μύζω, derideo: per Syncop. ῥ γ, pro ὑμύγμων.

Ἄμυνε, ις, ἡ, propulsatio injuriæ. & ἀμυνή, ης, ἡ, auxilium: ab ἀμύνω.

Ἄμυνα, α. 1. inf. act. ἀμυνθήναι, f. κ. pass. ἀμυνεθῆναι, a. 1. iaf. m. ἄμυνον, aotist. 1. imperat. act. ἀμυνέμεν, inf. Ion. pro ἀμύνω, ut ἀμυνέμμεναι, Dor. ἀμυνῆν, Ion. pro ἀμυνᾶσι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυντῆρες, ος, ὁ, pro ἀμυντικός, ᾱ, όν, idem quod ἀμυντήριος, α, ὁ & ἡ; q. d. auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius, ad injuriam propulsandam aptus, instructus ad defensionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνῶ, (ut δικάσθω, pro δικάω,) auxilior: ut Aristoph. in Nabulis, ἀμυνεῖτέ μοι τυττομβύῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμυντᾶς, α, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, & ἀμυντωρ, ορος, ὁ & ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulsator, expulsor.

Ἀμυντήριος, ος, ὁ, pro ἀμυντικός, ᾱ, όν, ἡ; q. d. auxiliatorius, propulsatorius, expulsorius, ad injuriam propulsandam aptus, instructus ad defensionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνῶ, (ut δικάσθω, pro δικάω,) auxilior: ut Aristoph. in Nabulis, ἀμυνεῖτέ μοι τυττομβύῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμυντίων, ονος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, f. νῶ, auxilior. p. ἠμυνχα. a. κ. ἤμυνα. a. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. 1. m. ἀμυνοῦμαι. ἀμυνῶ, μς, μ, a. 1. sub. act.

Ἀμύξ, adv. vallicatim, discerptim.

Ἀμύσσω, ττω, ττ, idem quod

Ἀμύττω, ους, ὁ, ὤμυγμα, & ἀμυγμός, ῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vallico, discerpo.

Ἀμυῶ, muſculis carens; vel in quo muſculi prorſus non appareat; Gal. apud Hippocr. ex ω priv. & μῦς, υός, ὁ, mue; item muſculus.

Ἀμύχρωτος, enguentis carens. Plut. ex α priv. & μύρον, ου, τό, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμύσσω, vel ἀμύττω, rado unguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. 1. inf. m. ἀμυξάσθαι. ab ἀμυχή, q. ἀμύσσω.

Ἀμυχί, adv. raptim, & ſine reſpiratione: ab α, & μύω.

Ἀμυχίζω, idem quod ἀμυχὶ πίνω, hiante ore bibo, & largo hauſtu. Plut. nam ἄμυσις, εως, vel ἀμύσσω, ἡ, eſt largus hauſtus: ab ἀμυχί, abſque labiorum compreſſu, hoc eſt, patente ore.

Ἄμυσις, εως, ἡ, potandi genus, cum poculum largius ἀμυχὶ exſiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, α, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, ſacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, ου, ὁ, myſta; qui initiatur ſactis, ſive ſacra diſcens: a μυέω, initior ſacrie. Th. μυέω, doceo, ſau inſtruo, vel initio in ſacrie.

Ἀμυχρός, ᾶ, ὁ, nullo contaminatus ſcelere, & piaculo; ὁ ἀ μυσαρός; inde enim factum volunt: ex ω priv. & μῦσος, εος, τό, ſcelus: unde μυσὸς, ᾶ, ὁ & μυσαρός, deteſtandus.

Ἀμυχή, ῆς, ἡ, laceratio, vulnus.

Ἀμυχί, & ἀμυχλόν, adv. vellicatorie, vallicatim; cum vallicatione, ſeu per vellicationem; diſcerptim.

Ἀμυχμός, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχαῖος, ος, ὁ & ἡ, ſimilis ταῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti carpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippocr.

Ἀμύω, inclino, cado, πρωτεύω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ᾽, pro ἀμφί.

Ἀμφαγκαλίζω, & ἀμφαγκαλίζομαι, voce media, idem quod ἀμφαγκάζω, deamo, cariſſimum habeo: Poeticum eſt: ex ἀμφί, & ἀγκάω.

Ἀμφαγκάσσατε, præſ. part. pl. ab ἀμφαγκάω, valde diligo.

Ἀμφαγνύω, contracte, pro ἀμφαγνόω, ῶ, ax parta ignoro, in quibuldam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνόω.

Ἀμφαδά, ἀμφαδίως, & ἀμφαδόν, palam, adv. pro ἀναφανδόν, & ἀναφανδά.

Ἀμφαδίως, manifeſte, advarb. a φαίνω.

Ἀμφάδιος, manifeſtus.

Ἄμφαδος, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἄμφαεν, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀμφάνις, Dor. pro ἀμφάνης.

Ἀμφαμώτας, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera ruri utebantur, indigenæ quidem, ſed bello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφηνε, 3. ſing. a. 1. vel a. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανόω, idem quod ἀναφαίνω, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφαξόνιος, exorbito, cum ἄξων currus in utrumque latus vergit, & noa recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαρίζω, circumſtrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumſtrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφί, & ἀραβέω. Suat qui leg. ἀμφαβάζουν.

Ἀμφαρισταῖος, ος, ὁ, lævus utraque manu; qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ariſtoph. exponitur ariam ſiniſter, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφασία, ας, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. matri gratia, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intercipitur: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare abictie, accreſcens ad ajus truncum. ἀμφιφὺς etiam dicitur; quia circumnaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαύω, circum ſono: ex ἀμφί, & αὐω, clamo.

Ἀμφαφᾶσθαι, circumtractari, pro ἀμφαπᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἁφάω.

Ἀμφέαστο, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito, ἄμφεπτ, 3. imperf. Jon. ab ἀμφέπω, perſequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυψε, a. 1. ab ἀμφικαλύπτω, circumtego. Th. καλύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικείρομαι. Them. κείρω.

Ἀμφελίττω, f. ξω, circumplico: apud Eurip. idem quod ἀμφιελίττω.

Ἀμφέλκω, idem quod ἀμφιέλκω, circumquque traho; q. d. circumtraho: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφεπόθη, coaſumpſit, 3. ſing. aor. 1. iad. paſſ. ab ἀμφιπέπομαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφιέπω.

Ἀμφέρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀναφέρεσθαι, recipere: ab ἀμφέρω.

Ἀμφέσιλα, a. 2. ind. ab ἀμφίστημι, circumſto. Th. ἵστημι.

Ἀμφεύγω, Poetica pro ἀποφεύγω, effugio, evado.

Ἀμφεφύγοντ, utrinque in fugam conjecti ſunt, a. 1. Bœot. pro ἀμφὶ ἐφοβήθησαν, a φοβέομαι.

Ἀμφεφυγως, avaſiti, 2. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἀμφεύγω. Th. φεύγω.

Ἀμφέχυτο, pro ἀμφικέχυτο, circumfuſus erat, pluſq. p. paſſ. Jon. ab ἀμφιχέω. a. 1. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ους, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut aaceps: ab ἀκή, mucro; q. ἀμφὶ ἀκμὴν ἔχων.

Ἀμφήλιξ, ικος, ὁ & ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens: ex ἀμφί, & ἥλικία, ætas.

Ἀμφημερινός, ὁ, ἡ, &

Ἀμφήμερος, ος, ὁ & ἡ, quotidianus: ex ἀμφί, & ἡμερινός, ᾶ, ὁ, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφέα, acc. ſing. ab

Ἀμφηρεφής, ἐος, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφί, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque inſtructus remis; a cujus utraque parte remigari poteſt: ut ἀμφήρης ἵππος: & metaph. ἀμφήρης γάστρα, utrinque comedens; vel utrinqua inſtructum dentibus.

Ἀμφηρικὸν ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unuſquiſque remex remis binis remigat: ex ἀμφί, & ἐρέσσω, vel ττω, remigo: unde ἔρετης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήρικος, α, ὁ & ἡ, aaceps, controverſus; in contentione poſitus; de quo diſceptatur, & eſt controverſia: proprie de quo utrinque eſt contentio: ex ἀμφί, & ἐρίζω, ομαι: unde ἐριστός, ὁ. Th. ἔρις.

Ἀμφί, præpoſitio, circa: cum genitivo quoque, de, propter, pet: cum accuſ. circa, & circitar: cum dat. circum, citca, da, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιέζω, indun. f. άσω. p. paſs. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τό, indumentum, veſtie: ab ἀμφιάζομαι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus. circumquaque habens mare. Epithetum inſulæ: ex ἀμφὶ, circa, circum; & ἅλς, ἁλός, mare.

Ἀμφιάνακτες, dicti dithyrambici Poetæ; quod ſubinde his verbis uterentur: Ἀμφὶ μοι αὖτε Φοῖβος, ἄνακτ᾽ Διόνυσ᾽ Suid. ex ἀμφὶ, & ἄνακτ, κτος, ὁ.

Ἀμφιάραος, α, ὁ, peritiſſimus vates, Oiclei filius: unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, & ἀμφίασμα, τό, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. circumdo clamoribus: ex ἀμφὶ, & ἰάχω.

Ἀμφιαχήσω, acc. part. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, circumtoao.

Ἀμφιβαίνω, circumeo, luſtro. f. βήσομαι. ex ἀμφὶ, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβεβάα.

Ἀμφιβάλε, a. 2. ſub. ἀμφιβαλὲ, a. 2. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, circumdo: ex ἀμφὶ, & βάλλω.

Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβασις, & ἀμφιβασις, expon. circumventio. Il. 1. Item, protectio, defenſio. Euſtath. Sed expos. atiam, diſceptatio, contentio, altercatio, apud Herodut. verbalia ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβάσιος, ος, ὁ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, diſſenſio, diſceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. acc. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβάτου, μ. ους. p. aor. dubito. ἀμφιβατῶ, ἀμφισβητῶ. Heſych. ex ἀμφὶ, & βατέω.

Ἀμφιβεβάα, Poeticum eſt. Thema ex præt. ἀμφιβέβηκα, idem quod ἀμφιβαίνω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, ſumpta metaph. inquit Euſtath. a brutie animan-

mentibus, qua ſuos catulos circumire ſolent, pro iis propugnantie.

Ἀμφιβίβασις, p. ea ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, ε, ὁ, ἡ, in utroque elemento vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Ex ἀμφί, & βίος, vita.

Ἀμφίβλημα, indumentum, tegumentum: ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρευτική, ἡ, dicitur ars piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ.

Ἀμφίβληστρον, τό, quod expon. omne inſtrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel reris genus quoddam. quidem autem expon. verriculum, alii fundam. Mattb. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utramque ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item complector, induo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφίβληστρος, ε, τό, rete piſcetorium, reticulum: ex ἀμφί, & βάλλω. Vide ἀμφιβληστρευτική.

Ἀμφίβιστος, ε, ὁ, ἡ, circumſonus: ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, piſcetor. Iſa. cap. 19.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas in ſermone. Item incertitudo conſilii de re quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, qui undique feritur: ut apud Thuc. l. 4. ἐπεὶ τε ἀμφίβολοι ἦσαν ἔτη ἀπ' ἀλλήλων. l. e. hi, quum undique ferirentur, non jam hoſti reſiſtere poterant. Item metoph. onceps, dubius; ut λόγῳ ἀμφίβολοι. Iſocr. & ἀμφίβολος φύσει, Plut.

Ἀμφίβολος, ambigne.

Ἀμφιβρόγχια, τά, dicuntur loce circum tonſillas. Gel. in Lex. Hipp. ex ἀμφί, & βρόγχος, unde βραγχία, τά.

Ἀμφίβραχυς, utrinque brevis; utraque ex paris brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & ultimam habet brevem, longam autem mediam: cui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφί, & βραχύς, ύ.

Ἀμφίβροτος, ο, circa hominem tegene undique. in meſc. via occurit: ſed inde ſœm. ἀμφιβρότη, epud Hom. ut ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circumdaus, ſeu circumtegens hominem, vel undiquetegens: ex ἀμφί, & βροτός.

Ἀμφίβρυχος, ε, ὁ & ἡ, undequaque madidus, temulentus: in Epigr. madefactus: ex ἀμφί, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem ac ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: ἀμφιβόητος. ie Epigr. ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιγεγήθει, circum oblectatus eſt, 3. ſing. p. m. eb ἀμφιγήθω. Them. γη 8ίω.

Ἀμφίγυος, vicinus, finitimus; circumterranens. apud Dionyſ. de ſitu orbis. ex ἀμφί, & γαῖα, terra.

Ἀμφίγυρις, Heſych. ἀξίνη, ſecuris, anceps nimirum, & bipennis. Metaph. eaim in hoc compoſ. γύρις ſignif. τὴν πλευράν, aciem; proprie autem genum.

Ἀμφιγυήεις, unde ἀμφιγύηνι, valde gavifus ſum; q. d. circumquaqua gaviſus ſum. Vide ἀμφιγύηθι.

Ἀμφιγυοῦν, eliqne ex parte cognoſco, dubito, ſ. ῶσω, p. κα. Ea ἀμφί, & γιγνώσκω.

Ἀμφίγυος, ὑος, privignus; qui ea priora eſt uxori. Heſych. Etym. ea ἀμφί, & γυνή, ſeu γόος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyſſ. ω, dicuntur utrinque acutæ haſtæ. Vide ἀμφίγυος.

Ἀμφίγυιος, ος, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφί, & γυῖα.

Ἀμφιγυόω, ῶ; unde ἀμφιγώσαι, quod exp. ἀκροτηρίσαι, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terræ infigere; utrinque depengere. ex ἀμφί, & γυόω.

Ἀμφίγυος, ος, ὁ & ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφί, & γυῖς, vel γυῖον, ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt utrinque lædere γυῖα, vel utrinque γυῖα, claudos reddere.

Ἀμφιδαής, utrinque feceas: ut ἀμφιδαὴς μάχαιρα, apud Suid. ex ἀμφί, & δαίω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. Il. ζ. Th. δαίω, uro.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidemes, nomen proprium. a δαμάω.

Ἀμφιδάσιος, acc. f. g. ſb ἀμφιδάσιον, utrinque hirſutus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδρυ. p. m. ἀμφιδεδρύφι, 3. ſing. pl. p. m. Jon. ex ἀμφί, & δαίω, divido, convivor, ſcin, comburo.

Ἀμφιδέαι, dicuntur armilla, h. e. orbiculi, quibus vel manus, vel pedes, brachia, aut tibiæ circumligantur, & circumdantur: idque vel ornatus cauſa, vel captivi alicujus retinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in neut. gen. ἀμφιδέα. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumædifico: ex ἀμφί, & δέμω.

Ἀμφιδεξίως, admodum dextere, & apte. Arbeu. l. 13. eſt adverb. ab ἀμφιδέξιος, quod exponitur, qui ſiniſtro perinde utitur ac dextra; cui ſiniſtra non minus agilis eſt, quam dextra: idem cum ἀμφιδέξιος. Item, qui eſt fauſti auſpicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος ἐγίνετο. Item ἀμφιδέξιος πάντως, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔτος, epud Luc. anceps verbum, ea ἀμφί, & δεξιά, ἡ.

Ἀμφιδέχθης, 2. ſing. a. s. ind. paſſ. Jon. verbi ἀμφιδέχομαι, circumſpicio, ſ. ξομαι. Th. δέκομαι.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus; verbale ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδήριτος, ο, ὁ, poſtremus, minutiſſimus, eb ἀμφί, & δάλλω.

Ἀμφιδέω, circumligo: ea ἀμφί, & δέω, ligo.

Ἀμφιδιαγωνίσομαι, ῶμαι, de re eliqua contendo, decerto.

Ἀμφιδίασος, victoris, epud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinqus contentioſis: ea ἀμφί, & διαχάω, ομαι.

Ἀμφιδινάω, circumirrigo, & perfundo: in Epigr. ea ἀμφί, & δινάω.

Ἀμφιδινέω, circumvolvo: ἀμφιδεδίνημαι, p. paſſ. a δινέω.

Ἀμφιδονδίω, obſervare capiendi cenſe. Vide δονδίω.

Ἀμφιδονέω, ῶ, utrinque commoveo, ſeu agito. in Epigr. ex ἀμφί, & δονέω.

Ἀμφιδοξίομαι, ῶμαι, in controverſiam venio. Suid. eſt paſſ. ab eſt. ἀμφιδοξέω, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδοξῶ περὶ τῆς Ἑλένης, apud Plut. utramque ab

Ἀμφίδοξος, de quo duplex eſt ſententia, ſive opinio; de quo in utramque partem diſceptatur, dubius, anceps: ut ἀμφίδοξος ἀγών, apud Suid. & ἀμφίδοξον πίνλον, Plut. in Feb. vocavit victoriam, de qua ambigitur inter partes. unde τὸ ἀμφίδοξον ſubſt. exponitur in controverſie poſitum. Item, quod eſt inter ἔνδοξον, & ἄδοξον: ea ἀμφί, & δόξα, ἡ.

Ἀμφιδρος, utrinque excoriatus; ſeu cui circumquaque detracta pellis eſt. ex ἀμφί, & δέρας, ατος, τό, pellis, corium: unde δορά, ἡ, excoriatio.

Ἀμφιδρόμος, autus utroque patente ſervo, & ipſe ſervus: ex ἀμφί, & δρόμος.

Ἀμφιδρομία, ἡ, dicebetur quintus a partu infantis dies, quo mulieres, quæ in partu adfuiſſent, & obſtetricaado juviſſent, manue ebluere ſolebant, ac infantem geſtantes, focum circumcurſare. Dicitur & in plur. ἀμφιδρομίαι, τά. Athen. l. 9. ea ἀμφί, & δρόμος, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἡ, circumcurrens, vel circumcurſatus, ſeu undique incurſans: ut κύων ἀμφίδρομος, epud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον frequentius paſſivus dicitur, quod circumcurſori poteſt, ſeu quod curſu poteſt circuiri. Item ἀμφιδρομος exponitur etiam, qui habet ancipitem curſum, ut cancer à Strab. l. 10.

Ἀμφιδρυτος, ε, ὁ, ἡ, undique lacerstus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφής, & ἀμφίδρυφος, a δρύπτω, lacero.

Ἀμφίδυμος, ε, ὁ, & ἡ, quod utrinque poteſt δύεσθαι, i. e. ſubiri: dicitur quaſi ἀμφίδυσος, & eapon. geminos aditus & ingreſſus habens: ut ἀμφίδυμος λιμήν portus duobus oſtiis patens navibus, ipſiſque ſidam præbens ſtetionem: ex ἀμφί, & δύω, ſeu δύω, vel δῦμι.

Ἀμφιδύς, indutus, a. a. part. act. eb ἀμφιδύω. Th. δύω.

Ἀμφιδύω, eopan. induo. unde patt. ἀμφιδύς, qui induit: ex ἀμφί, & δύω, ſeu δύω, induo.

Ἀμφιεσμένος, iadutus, p. part. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελικτός, circumvolubilis, vel circumqueque volubilis: ut ἀμφιέλικτος τροχός.

Ἀμφιέλισσαι, utrinque egitatas, acc. pl. f. g. ab ἀμφιέλισσος, ε, ὁ, ἡ: ab ἀλίσσω, volvo. Th. ἑλίσσω.

Ἀμφιέλισσος, expontur, qui utrinque volvitur, ſeu egitatur, & pellitur: ut & apud Hom. noves ἀμφιέλισσαι dicuntur, quæ remis utrinque aguntur, ſive pelluntur. ex ἀμφί, & ἑλίσσω, ſeu ἐλάω.

Ἀμφιελίσσω, ſeu ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumqueque volvo, aut utrinque volvo, circumplico.

Ἀμφιέννυμι, idem ac ἀμφιάννυμι, induor: ſb activo ἀμφιεννύω, induo: circumduo.

Ἀμφιέσμη, veſtio, ſ. ίσω. p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεσμαι. ex ἀμφί, & ἵημι.

Ἀμφιέντες, gubernantes, præſ. pert. ex ἀμφί, & ἵημι, tracto, ago.

Ἀμφιέπω, & ἀμφίπω, circumtracto; circa quidpiam verſor, & occupatus ſum: item perſequor, &c. ex ἀμφί, & ἵπω, cum ſpiritu aſpero, operor; ago, tracto: item ſequor. at ἕπω cum tenui dico.

Ἀμφιέργω γῆ, dicitur ſolum, quod dimidia ex parte irrigetur aquis cœleſtibus, & dimidia ea parte Solaribus incalefcit radiis velut utrumque neturæ opus capertum. Theophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφί, & ἔργον, τό.

Ἀμφιεσσάμενος, a. s. m. part. eb ἀμφιέννυμι. ἀμφιέσῃ, 3. ſing. 2. s. ſub. ἀμφιέσεσαι, Jon. pro ἠμφίεσαι, p. ind. paſſ. eb ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεσμα, ατος, τό, veſtimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφιεσσίς, ίδος, ἡ, pennla; amiculum dormitorium, vel ſtragulum eſt: ut & ἀμφίεσμα, indumentum: verbale eb ἀμφίεννυμι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετίζεσθαι, & ἀμφιετιζέσθαι, quotannis recurrere, & quaſi in orbem redire: ex ἀμφί, & ἔτος, ους, τό, annus.

Ἀμφιετὲς, vel ἀμφιετὸ, adverb. quotannis.

Ἀμφιετεῖον, quotannie ſacrifico.

Ἀμφιετηρὶς, ίδος, ἡ, feſtum anniverſarium.

Ἀμφιετὴς, ές, ὁ ἡ ἐν, annnus, anniverſarius: ex ἀμφί, & ἔτος, ους, τό, annus.

Ἀμφιζάω, eb ἵζάνω, edhæreo, circumſedeo, ſ. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφίζαλκτος, utrinque junctus: ex ἀμφί, & ζαλκτός, ὁ, ἡ: a Th. ζάλγυμι, ſ. ζάλξω, tanquam e ζάλγυ, jungo.

Ἀμφιήκης, aceps, utrinque acutum; idem, & ejuſd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθέλεμος, emphithelemus: inter partes ædificii Græci numerantur e Vitruv. l. 6. c. 10. ea ἀμφί, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθέλεστος, ο, ὁ, ἡ, qui utriaque mari cingitur: ex ἀμφί, & θάλασσα.

Ἀμφιθάλαττος πόλις, urbe, quæ mari circumluitur, mari circumflue; ut Corinthus. Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

Ἀμφιθαλὴς, ές, ὁ, ἡ, circumfloridus; item patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Ἀμφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Ἀμφίθεατρον, locus ex omni parte ſpectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Ἀμφίθετος, ε, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Ἀμφιθέω, circumcurro: a θέω.

Ἀμφίθρομος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρομον αἷμα: ex ἀμφὶ, & τρέφω, i. e. πήγνυμι, concreſcere facio.

Ἀμφίθυρος, ε, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & poſticas fores habet. Th. θύρα.

Ἀμφικαλύψῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. ἀμφικαλύψει, 3. ſing. f. 1. opt. ah

Ἀμφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Ἀμφικέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, & per Sync. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps: geminum caput habens: ex ἀμφὶ, & κέφαλον, τό.

Ἀμφικηρὴς, ές, ὁ & ἡ, utrinque euſatus, biceps. Th. κέφαλον, vel κάρα.

Ἀμφίκηρτος, utrinque, ſeu ab utraque parte fructum hebens: ex ἀμφὶ, & κηρτὸς, ὁ.

Ἀμφίκηυτος, hordeum montenum: quidam exponunt prima tritici germina. ſic dicitur forſino, quod emhuntante Sole exoriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, ſ. καίνω: unde καῖτος, ὁ; & καῦτος, ἡ.

Ἀμφικίδνας, circumſindens, dividens, a. s. pert. act. Poet. pro κεάσας, verbi

Ἀμφικεάζω, circumſcindo, divido.

Ἀμφικείρω, circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Ἀμφικελεύθης, utrinque viam habens: e κέλευθος, ε, ὁ, via.

Ἀμφικελεύθω, circumquaque occulo, circumtego. Heſych. ex ἀμφὶ, & κέλυθω.

Ἀμφικέφαλος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ut ἀμφικέφαλα ὑποτιθέναι, apud Euſtath. item genus lecti ſic dictum, quod utrinque hebeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ἡ.

Ἀμφικεφαλίσμαι, circumlamentor, vel paſſim queror: ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ.

Ἀμφικίονες, circumcirca columnis ſuffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Ἀμφίκλαστος, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλάω, vel κλάω, frango.

Ἀμφίκλαυστος, qui circumeiren defletur. Th. κλαίω.

Ἀμφίκλυστος, ε, ὁ, ἡ, circumfluus: ἀμφιτέρωθεν κλυστὸς, & κλυζόμενος.

Ἀμφικνεφὴς, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus; circumquaque nebulis ſeptus: ex ἀμφὶ, & κνέφος, τό.

Ἀμφίκοιλος, utrinque cavos. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Ἀμφίκοπτος, lectum amhiens: a κοπτέω.

Ἀμφίκολλος, utrinque glutinetus, ſeu undique coagmentatus glatine. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Ἀμφίκομος, ε, ὁ, ἡ, lets eumans, undique frondoſus: ex ἀμφὶ, & κόμη.

Ἀμφίκοτον, utrinque ſcindens. Th. κόπτω, ſcindo, oode κοπὴ, ſectio.

Ἀμφίκορος, madius inret tres fratres. Heſych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρος, ſeu κοῦρος, puer. Th. κορύω, purgo.

Ἀμφίκουρος, circumquaque reſus. Them. κείρω, unde κορὰ, tonſura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Ἀμφικρεῦσθαι, & ἀμφικρεύσθαι, circumeirea, & undequeque vihro, ſeu quatio, undique quaſſo: ex ἀμφὶ, & κραδαίνω, ſeu κραδάω, e Them. κράδη, ἡ.

Ἀμφίκρανος, a, ὁ & ἡ, utrinque habens caput; vel circumcirca capitatus; per Sync. pro ἀμφικέφαλος: a Th. κέφαλον, ceput: unde κράνον, τό, idem.

Ἀμφικρέμαμαι, circumpendeo. Th. κρεμάω.

Ἀμφικρεμὴς, ἐς, ὁ & ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens. in Epigrammat. ex ἀμφὶ & κρεμάω.

Ἀμφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνός.

Ἀμφικτίονες, iidem, qui Homero ἀμφικτίονες, i. e. οἱ ἀμφικτίοντες, qui circumeire habitant: ex ἀμφὶ, & κτίζω, habito.

Ἀμφικυλίουσας, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Ἀμφικυλίω, circumvolvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Ἀμφικύπελλον, ε, τὸ, poculum rotundum, & utrinque anſatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cynthus. Nota, ὑπνος ſemper eum ἀμφικύπελλον adjungi.

Ἀμφίκυρτος, utrinque declivis, ſeu gibboſus; ut Luna apparet nondum ſemiplene.

Ἀμφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιὸς.

Ἀμφίλαλος, circumquaque loquna; paſſim loquex. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Ἀμφιλαφία, æs, ἡ, amplitudo, copioſitas, exubersutia: exponitur etiam auxilium, quod fertur ex utraque parte.

Ἀμφιλαφὴς, ἐς, ὁ ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς, ὃ ἐξ ἑκατέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀμφιλαφίς, anecpe anſa; eh ἀμφιλαφοῦς.

Ἀμφιλαχαίνω, circumcirca fodio; a λαχαίνω.

Ἀμφιλέγω, dubito, dubie dico, & obliquc.

Ἀμφίλεκτος, amhiguus, auceps. Them. λέγω.

Ἀμφιλογέω, idem ac ἀμφιλέγω, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀμφιλογία, ας, ἡ, diſcepretio, ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λόγος.

Ἀμφίλογος, duhius, controverſus.

Ἀμφιλοξὸς, utrinque obliquus: npud Lucian. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Ἀμφίλοχος, a, ὁ, Amphilochus. nomen proprium.

Ἀμφίλυκος, ε, ὁ, ἡ, ſubluſtris: a λύκη, lua prima: vel a λύκος, quod ſit ſimilis λυκείᾳ, lupinæ pelli, quæ eſt cinerei coloris: vel a λύγη, tenebræ.

Ἀμφίμακρος, ε, ὁ ἢ ἡ, utrinque longus. nomen eſt pedis metrici, ſyllabem longam eh utraque parte habentis: ut ἡγεμών. ea ἀμφὶ, & μακρός.

Ἀμφίμαλλος, utrinque villoſus, & hirſutus, ut ἑτερόμαλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλλὸς, vellus, lane promiſſa.

Ἀμφιμήτωρ, Heſych. eſt infelici fata mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel emiſit. Idem ἀμφιμήτωρα dici ſcribit farinas melle imhutes.

Ἀμφιμήχανθαι, λύτρωζετο, ebſtergite, a. s. m. impet. a μήζω. f. ξω, & ευ, purgo.

Ἀμφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ah utraque axilln dependentibus. veſtis fuit ingenuorum. Ariſtoph. in Equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Ἀμφιμήτωρ, ω, ὁ, ἡ. Dor. pro ἀμφιμήτορος, qui eſt in matrice, ſeu utero. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμάχητος, ε, ὁ ἢ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; excellens: ut ἀμφιμάχητον ἆθλα νίκησας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μαχέομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Ἀμφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Ἀμφιμέλαινα, utrinque nigræ. Sic dicuntur φάσσαι, quod ire tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Ἀμφιμύκαται, circum mugiit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Ἀμφιμύστεμον, dicitur fundus navis, carina. Pull. l. 1. ex ἀμφὶ, & μύστρα, ἡ.

Ἀμφιμύστεμος, ε, ὁ & ἡ, qui circum matricem eſt: apud Hippocr.

Ἀμφιμύστης, apud Æſchyl. ὁ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ἀμφίγυιος, frater ex patre eodem, ella vero matre. Th. μήτηρ.

Ἀμφιμυγὴς, ές, ὁ & ἡ, undiqua mietus. Th. μίγνυμι, miſceo.

Ἀμφιμυκὴς, ές, ὁ ἢ ἡ, idem ac ἀμφίνικος, ε, ὁ, de quo utrinque eſt contentio.

Ἀμφίνικτος, de quo contenditur: h. e. tam excellens, ut de eo contentiones inſtituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & νῖκος, ους, τὸ, unde νικάω, ῶ.

Ἀμφίνικος, de quo contrariis ſermonibus pugnatur, a Th. νῖκος, ους, τὸ, jurgium, contratio.

Ἀμφινίομαι: circumpaſcor, incolo: a νέμω.

Ἀμφινοέω: amhigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Ἀμφιξέω, circumrado, ſ. ξέσω. a. s. ἀμφέξεσα, a ξύω.

Ἀμφίξυος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Ἄμφιος, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Ἀμφίον, a, τὸ, indumentum, amictus: ab ἀμφίεμαι.

Ἀμφιορκία, ας, ἡ, jusjurandem ah utroque iuratorum præſtitum: a Th. ὅρκος, jusjurendum.

Ἄμφιος, a, ὁ, Amphius, nom. propr.

Ἀμφιστηγὴς, ές, ὁ & ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, cumpingo.

Ἀμφίστικτος, ε, ὁ, ἡ, peltis denſus: a στίκτη.

Ἀμφιστὼς, ὼος, ὁ & ἡ, qui, vel quæ ex alio patre eſt, ſed eadem metre: ex ἀμφὶ, & πατὴρ, pater.

Ἀμφίσκιος, a, ὁ, ἡ, eamplis undique cinctus: ex ἀμφὶ, & σκία.

Ἀμφισκέλης, ες, ἡ, ſecuris anceps, bipennis.

Ἀμφισκέλλος, cepulus ſecuris, hipenuis, manuhrium: ex ἀμφὶ, & σκέλλω, ω, ἡ, ſecuris, hipenuis.

Ἀμφισκέλλομαι, adſum, advenio. Heſych. ex ἀμφὶ, & σκέλλομαι.

Ἀμφισκέμμων, ſatago circa aliquid: a σκέμμα.

Ἀμφισκιάζω, circumvihro: ex ἀμφὶ, & σκιάζω.

Ἀμφισκεπτίοιν, vicinis, dat. pl. ab ἀμφισκεπτίονες. Th. σκέπτω.

Ἀμφισκεπάζω, circum ſalio: ex ἀμφὶ, & σκεπάζω, ſelio circum.

Ἀμφισκιόω, circum circa gemo: ex ἀμφὶ, & σκιόω.

Ἀμφισκοπέω, utrinque corona cingo, circumcirce redimio: ex ἀμφὶ, & περιέχω.

Ἀμφισκοπέω, eſt etiam idem, ac ἀμφιστρέφω.

Ἀμφισκοπέω, imperf. Jon. eh

Ἀμφισκορπίζω, circumſerto: ex ἀμφὶ, σὺν, & σπείρω.

Ἀμφισκορτέζω, vel τρίζω, circumſtrideo: ex ἀμφὶ, σὺν, & τρέζω, vel τρίζω, ſtrideo.

Ἀμφισκορθύθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymo. in Ven. ex ἀμφὶ, σὺν, & φθίνω, neut. corrumpor, contumor, pereo, unde φθίθω.

Ἀμφισπάσθαι, amplexa, a. a. part. f. g. ah ἀμφιπίτνω.

Ἀμφίσπορος, idem ac Th. πηρὸς, mancus, murus, cæcus.

Ἀμφισπάζω, circumcirca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & σπάζω, idem ac Th. σπάζω, premo.

Ἀμφισπάσθαι τινὰ, aliquem amplecti. Th. πίπτω.

Ἀμφιστέπτω, circum cedo, circum procumbo. Odyſſ. 9. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Ἀμφιστιτύω, idem ac ἀμφιπίτνω, circum cado. ex ἀμφὶ, & πιτύω, ſeu πίπτω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμ-

Ἀμφιπλεκτ⊙ς, implexus, vel utrinque plexus. Hesych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφὶ, & πλέκω.

Ἀμφιπλόω, circumvecto: in Epigr. Th. πλόος.

Ἀμφιπλωτ⊙ς. Vide sequens ἀμφιπλῆξ.

Ἀμφιπλῆξ, & ἀμφίπλωτ⊙ς, utrinque percutiens, vel ictus; aut utrinque percussus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Isthmus; q. d. qui utrinque percutitur a moribus. Pollux. a Th. πλάσσω, vel ἴκτω, percutio: unde πλωτός, percussus.

Ἀμφιπλίξ, pedibus alternatim motis.

Ἀμφιπλόσιον, cep. ἀμφιβάλω: & ἀμφιπλίσκεσθαι, seu ἵστημι, abilio; saltu me principio, seu autero: a Th. πλόσιον.

Ἀμφίπλοος, vestis villosus: ut ἀμφίπλοοι πάπητες, tapetes utrinque villosi, i. e. ἀμφίμαλλοι: a Th. πόκ⊙ς, vellus.

Ἀμφιπολέω, f. ήσω, obambulo, comitor: a πολέω, versor, Poet. πολάω.

Ἀμφιπολέω, versor circum, obeo, lustro. Item ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολος, ceponitur civitas aquis cincta; nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφὶ, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολ⊙ς, ὁ, ἡ, minister, vel ministra: qui, vel quæ circa dominum, dominemve versatur. Il. ω. Odyss. ω. & Athen. l. 6. ἀμφίπολ⊙ς τάφ⊙ς, sepulchrum, quod circumquaque obitur, Eustath. ex ἀμφὶ, & πολέω, versor.

Ἀμφιποτᾶ, seu ἀμφιποτᾶσαι, satago circa; occupor circa: item absumo. Plut. a ποτάω, laboro.

Ἀμφιποτάομαι, circumvolito: a ποτάομαι.

Ἀμφιποτοι, οἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis sine ephippiis vehuntur; quique ex uno in alium transiliunt, si usus requiraet ee ἀμφὶ, & ἵππ⊙ς.

Ἀμφιπτερύγεται, equites, seu equestres sagittarii: ex ἀμφὶ, ἵππ⊙ς, & πτέρον.

Ἀμφιπρομάω, undique prominen, seu propendeo; ex ἀμφὶ, & προμάω, promineo, propendeo; ex πρὸ, & μάω, innuo: item vergo, inclinan, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλ⊙ς, omnia habet, quæ prostylos; præterea habet in postico ad eundem modum columnas, & fastigium. Vitruv. l. 3. c. 2. ex ἀμφὶ, & πρόστυλ⊙ς, ὁ, quod ex πρὸ, & στύλ⊙ς, ὁ, columna.

Ἀμφιπρόσωπ⊙ς, bifrons. Janue sic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφὶ, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνον πλοῖον, navigium utrinque puppim habens. Th. πρυμνός.

Ἀμφιπτυμαι, circumvolito: ex ἀμφὶ, & ἵπτυμαι. volo, volito.

Ἀμφίπυλος, vestibulum, locus habens duas portas: ex ἀμφὶ, & πύλη.

Ἀμφίπυρ⊙ς, a, ὁ & ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρίστης, ἀ⊙ς, ὁ & ἡ, utramque in partem incliuans, seu vergens: interdum etiam ambiguus, anceps: ex ἀμφὶ, & ῥίπτω, vergo, propendeo.

Ἀμφιῤῥάδης, circumquaque aspersus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφὶ, & ῥαίνω, ἐδεμ ac Th. ῥαῖνω, perfundo, aspergo.

Ἀμφιῤῥύτ⊙ς, ε, ὁ & ἡ; circumfluus: ex ἀμφὶ, & ῥέω.

Ἀμφιρύσης, ου⊙ς, ὁ & ἡ, undequeque ruptus, Epigr. ex ἀμφὶ, & ῥήσσω, fissura.

Ἀμφιρώ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφίς, utrinque, in medio, adv. Est & præpolit. cum gen. sine, seorsum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, est serpens quædam dicta quasi utrinquegrada, quæ videtur duo habere capita, quia ἐπιτάσσ⊙υσα βαίνει. dicitur enim antrorsum, & retrorsum incedere.

Ἀμφίσβαι⊙ς, controversus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem litur. apud Hesych. & Suid. ab ἀμφιβαίνω: ex ἀμφὶ, & βαίνω.

Ἀμφισβατέω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβητήσας, a. e. opt. Æol. q. ea ἀμφὶς, & βαίω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατ⊙ς, τὸ, controversia, lis; h. e. res, de qua disceptatur judicio; quæstio, dubitatio.

Ἀμφισβητήσι⊙ς, ο, ὁ & ἡ, dubius, contentiosus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, & ἀμφισβητία, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentiosus, rixosus, acer, & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσγονοι, Hesych. ἑτερόγονοι, diversofemine geniti: ex ἀμφὶ, & γόν⊙ς.

Ἀμφιθαλαμία, idem apud Etym. quod ἀμφίβασις.

Ἀμφίσκιον, utrinque umbram habens: ex ἀμφὶ, & σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκω, induo, induor: idem ac ἀμφιέννυμι, & μαι, quæ vide.

Ἀμφίσκιοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφίσκομαι, idem ac ἀμφίεσμαι.

Ἀμφίσσομαι, undique circumsto: ex ἀμφὶ, & ἵσταμαι.

Ἀμφιστελλόμεν⊙ς, colligatue, a. s. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno. Item circumcirca adstringo, vel cohibeo: ex ἀμφὶ, & στέλλω, orno. Item contraho.

Ἀμφίστημι, Hesych. exponit δείλη: ex ἀμφὶ, & στάσις, τὸ.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: item undique plenus: ex ἀμφὶ, & στέφω.

Ἀμφίστομ⊙ς, a, ὁ & ἡ, versipellis, utrinque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστρατόομαι, obsideo: ab ἀμφὶ, & στρατός.

Ἀμφιστρόγγυλ⊙ς, undique rotundus, & contractus: a στρόγγυλ⊙ς, rotundus.

Ἀμφιστυκὸς, undique conspicuus, & patens, ex ἀμφὶ, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus. Th. ὄπωπα.

Ἀμφισυθὴς, circum extensus, a. e. part. pass. ab ἀμφιτείνω. Th. τάω.

Ἀμφιτελλατ⊙ς, e, ὁ & ἡ, utrinque libratus: ex ἀμφὶ, & τάλαντον, libra.

Ἀμφιτέπης, ατ⊙ς, ὁ, ἀμφίπαπις, ιδος, ἡ; & ἀμφίπαπος, ε, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. πάπης.

Ἀμφιτείνω, circumextendo; ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; a Th. τέμνω, secn.

Ἀμφιτίθω, circumpono, præs. imperat. act. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτινάσσω, utrinque quatio: a Th. τινάσσω.

Ἀμφίτομος, circumcisus, undequaque amputatus: item utrinque scindens, anceps: ab ἀμφιτέμνω, undequaqua puto, vel amputo.

Ἀμφίτορνος, utrinque tornatus: item utrinque tornando excavatus: ex ἀμφὶ, & τόρνος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ & ἡ, & ἀμφίτρητος, ὁ & ἡ, utrinque perforatus; utraque parte persusus. Nonn. ex ἀμφὶ, & πτρὸω, vel πίτρημι, (fut. τρήσω, ut a νρέω) perforo.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuni; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: c τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτριχὴς, ὁος, ἡ & ἡ, attritus undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem ac Them. τρύω, tero, attero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρωτηδὸν, e, ὁ, per epenth. pro

Ἀμφιτρωτοειδὸς, filine Amphitryonie.

Ἀμφιφαάω, circumlucen, splendore cingor: ut ἄγλη δῖον ἀμφιφαάσσα. Hom. Hymn. in Apoll. ex ἀμφὶ, & φαάω.

Ἀμφιφαὴς, ὁος, ὁ & ἡ, circumquaque, vel utrinque lucem habens, lucens, vel apparens: ab ἀμφιφάω, circumcirca luceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ε, ὁ, ἡ, clavis undique distinctus: ex ἀμφὶ, & φαλὸς. Item splendidus.

Ἀμφιφανὴς, ὁος, ὁ & ἡ, idem; undique apparens, & conspicuus: item, qui ambiguoin utramque partem editus est: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo; igne scil. cui facibus accensis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφιφλεξ, dubiæ, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὲξ, γός, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορεὺς, ῆως, Jon. ῆ⊙ς, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gestari potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορίτης, scil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Æginetas circa Asopidem fontem, quo hydriis ex fonte repletis, humeroque impositis contendebant a quia cursu alterum vincerat, heroes ea in re imitantes: inquit Etymol. ab ἀμφιφορεὺς, ῆος.

Ἀμφιφὼς, ὁ, dicitur idem, quod ἄμφωσις, ut tradit Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φὼς, ὁ; a Them. φάω.

Ἀμφιφῶς, qui dubia luce collustratur. Athen. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφιχάνω, absorbeo: propric circumhio: a χάνω.

Ἀμφιχάνω, e. s. inf. ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circumfundo, fundo, & spargo circum: ex ἀμφὶ, & χύω, inusit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολόομαι, irascor circum, vel propter. Vide χολόομαι.

Ἀμφιχορεύω, circum tripudio. Vide χορεύω.

Ἀμφίχρω⊙ς, utrinque coloratus. Them. χρὼς, ὁ, color.

Ἀμφιχωθὴς, circumfusa, a. e. part. pass. f. g. ab ἀμφιχόω.

Ἀμφίχυτ⊙ς, ο, ὁ, ἡ, terra aggesta utrinque munitus, circumfusus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφίχωλ⊙ς, a, ὁ & ἡ, utroque pede clauduet a χωλὸς.

Ἀμφίων, τὸ, parvus vicus, platea parve. Luc.

Ἀμφοδον, ο, τὸ, bivium: q. d. ἄμφω ὁδὸ, ambæ vim. Item vic urbis, vicus, platea.

Ἀμφοδ⊙ς, ὁ, hicium, circuitue. Xen.

Ἀμφόδους, seu ἀμφώδους, οντος, ὁ ἡ ἡ, utrinque dentatus. Aristot. Item ἀμφώδων, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὀδὼς, ὀντ⊙ς, ὁ, dens.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφοτὲρωθεν, Poet. pro ἀμφὶ φόνον, per eudem.

Ἀμφοτέρους, acc. plur. ab ἀμφοτερὸς per Sync. pro ἀμφοτερούς.

Ἀμφοτεροφορέω, amphoram bajulo, seu porto: & metaph. bajulo, veluti amphoram. Atisoph. in Heroih. ab ἀμφοτερο-φορὸς.

Ἀμφοτεροφόρ⊙ς, amphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφοτέρων, τὸ, unde ἀμφοτερίων. Hesych. est, φορεῖον, pheretro, seu lectica, ab ἀμφοτερὸς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφοφορὸς, eaque propter etiam certæ mensuræ nomen est, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Dioic. l. 3. c. 72.

Ἀμφορεῖον, emphorule: dimin. ab ἀμφορὸς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τὸ φέρω, quod sit vas gestatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτερόθεν, utroque modo.

Ἀμφοτερόζω, in utramque partem vergo: item utrinque cingo, vel attingo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσ⊙ς, utramque linguam habens; in utramque partem disputans.

fin

sic vocatur Zeno apud Plut. ex ἀμφότερ⊙-, & γλῶττα.

Ἀμφοτεροδέξι⊙-, ambidexter. Etym. ex ἀμφότερ⊙-, & δεξιά, ἡ: unde δεξιός, ὁ.

Ἀμφοτερόπλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, terra, ad quam ab utraque parte navigari potest. Item ἀμφοτερόπλους δίκτυον, vel ἀρχύριον, quod ultro citroque est trajectitium. ex ἀμφότερ⊙-, & πλέ⊙-, contracte πλοῦς, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφότερ⊙-, α, ον, uterque, ambo. ἀμφοτέρῳς, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέροις: ut & ἀμφοτέρῃσιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroquamodo. Plut. Aristot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερον, adverbialiter: ut Iliad. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωσε, utroque, in utramque partem.

Ἀμφοῖς, vel ἀμφοῖσι, adv. idem ac ἀμφοῖσιν, in terram, humi. Hesych. ἀμφοῖσι βίπτων, apud Hesiod. expon. ambabus manibus in terram deficiens. componitur nimirum ex ἀμφί, & χθών, nom. & acc. τό; sed obliq. mutat ab inusitato χθό⊙-, nempe χθο⊙-, & χθῶ, solum, pavimentum, humus.

Ἀμφράσσατο, animadverteret, a. e. opt. Poet. ab φρά, & φράζομαι.

Ἀμφυλάω, circumlatro, circumalletro, oblatro undique: ex ἀμφί, & ὑλάω, latro.

Ἀμφυτά, pro κατὰ φυτά, per plantas.

Ἀμφύω, per syncopen dicitur pro ἀναφύω, renasci facio; rursum prodneo.

Ἄμφω, ambo, vel ambæ: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφίβολα, τά, vatlciala ex inspectione viscerum, Eustbat. ex Soph. sive divinationes ex extis, forsan quam verubus suffixa torrentur: ex ἀμφί, & ὀβελός, ὁ.

Ἀμφώων, ωντ⊙-, vel οντος, bidens. Fest.

Ἀμφῶες, duae ansae habens, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτὶς πινά.

Ἀμφώς, ῶ⊙-, ὁ & ἡ, idem ac ἄμφωτ⊙-.

Ἀμωμοσία, ἡ, juramenti utrinque praestatio; h. e. quum utraque litigantium pars jurat. Hesych. ex ἀμφί, & ὄμνυμι, fut. ὀμόσω.

Ἀμῶντες, proprie expon. qui circum ungues est, unguis ambione. sed Hesych. chio est γναφεῖς γν⊙-, ἀκματής: ex ἀμφί, & ἐντός, ἅ.

Ἄμφως, vel ἄμφωτος, aut ἀμφωτὶς, ἰδ⊙-, vel ἰδ⊙-, ἡ, dicitur pocali genus, habentis binas ansas: & expon. etiam auris, seu ansa vasis. unde proverb. μίσχος τῷ ἀμφωτίδι, apud Suid. Item inauris, aurium ornamentum, vel munimentum: ab ἀμφί, & ὠς, τό.

Ἄμφωτος, ε, τό, duas ansas habens.

Ἀμφωτ⊙-, ε, ὁ, expon. utrinque auritus, binas aures habens. Item Metaph. utrinque ansatus, seu duas ansas habens: ut κυκλίδιον ἀμφῶες, apud Theocr. Idyl. 5. & ἕλκεσι ἄμφωτον, Odyss. χ.

Ἀμωγ⊙-, Ἀμώγη, ἡ, Sacorum rex.

Ἀμώμητ⊙-, ε, ὁ, inculpatus: ἀμωμήτοιο, gen. Jon.

Ἀμωμήτως, adv. Ex α, & μωμητός, vituperabilis, quod a μωμέομαι. Th. μῶμ⊙-.

Ἄμωμις, ἰδ⊙-, ἡ, herba quaedam, ex eo dicta, quod amomo similie sit. Dioscor. l. 1. c. 14. a Them. ἄμωμον, τό.

Ἀμωμίτης, ε, ὁ, expon. amomum similitudine aliqua refetens. Dioscor.

Ἄμωμον, ε, τό, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμ⊙-, ε, ὁ, ἡ, macula expers: ex α, & μῶμ⊙-.

Ἀμών, ὁ, nomen viri ἀλλοτ., Fidelis.

Ἀμῶν, Dor. pro ἀμῶν.

Ἀμῶντται, 3. pl. ind. pass. ab ἀμάω.

Ἀμώντεσσι, pro ἀμῶσι, dat. pl. partt. Poet.

Ἀμώς, ὁ, nomen viri ἀλλοτ., Robustus.

Ἀμῶς, metas, 2. sing. praes. opt. ἀμῷμι, ῷμι, ᾷς, ᾷσι, ᾷς, ᾷσι, ῷ, ab ἀμάω.

Ἀμῶς, vide ἀμῶν, a Th. ἀμός.

Ἀμωσγέπως, quoquo modo: ab ἀμῶς. Th. ἀμός, unus.

Ἄμωτα, τά, castanea.

A N.

Ἄν, ᾶ, conjunctio potentialis, vel expletiva. Poetae pro ea ponunt κε, κεν. Ab ἤν ejusdem significationis. Est etiam ἄν, pro ἀνά, Poetis: & ἀν' pro ἄνα.

Ἀνά, per, praepos. regene acc. & eum ablet. in compositione valet retro, re, sursum: ἀνὰ pro ἀνω, Dor. Interdum est distributionis nota.

Ἄνα, sarrexit, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνέστη, Jon. & η mutato in α, a. a. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἄνα, surge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι. a. 2. imperat. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex; vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀνάβηθι, vel ἀνάβηθι, ascende: a. 2. imperat. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάδην, pedibus in altum exporrectis, sive extensis. Aristoph.

Ἀναβαδόν, scansim. Aristot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμικὸς, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ἰδ⊙-, ἡ, gradus scalae: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, ῦ, ὁ, ascensus, Suid. Item gradus scalae, pro ἀναβαθμίς. Euphoniae gratia inseritur. Interdum sedilia vocantur ἀναβαθμοί. Poll. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala navis, apud Lucien.

Ἀναβάθρον, ε, τό, scala: exponitur etiam pulpitum. Item subsellium. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, ascendo, conscendo: ἀναβαίνειν ἄρμῳ, Odyss. α. & Xen. Paed. 6. sicut & dicitur ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸν ἵππον, pro conscendere equum, apud eund. Paed. 7. Item dicitur absolute pro conscendere navem. Il. α Item ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες τὰς θηλείας ἵππους, admissarii equi. Item pervedo, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Metth. c. 23. ἀνέβησαν ἄνωθεν, emerserunt supra, vel succreverunt: ex ἀνά, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω. debaechor, Bacchicis furoribus exagitor: ex ἀνά, & βακχεύω.

Ἀναβάδην, inf. pass. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάλλω, procrastino, differo. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀναβαλλόμην, ου, ετο. p. m. ἀναβέβλημαι. Dicitur quasi ἄνω βάλλω, sursum rollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλω τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem est apud Xenoph quod ἀναβιβάζω, tullere in equum. & apud Arist. 10 Probl. ἀναβάλλω τὰ ὄμματα, & κατεβάλλω τὰ ὄμματα opponuntur, pro attollere oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Paed. 8. ἀναβάλλω γῆν, egerere terram fodiendo. & apud eundem dicitur a Callimecho sone aquam ἀναβάλλειν, ejicere aquam quasi subsilientem. Item sterno, & excutio, ut equae fessorem, inquit Bud. apud Xenoph. Denique remoror, protrebo: ut τὰς λόγους, εἰς ἀναβάλλεσθαι ὑμᾶς, apud Demosth. Ex ἀνά, & βάλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβάς, ascendens, a. 2. pert. act. ἀναβῆναι, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ἡ, rebaptizator: ex ἀνά, & βαπτιστὴς.

Ἀνάβασις, ἡ, ascensus, ascensio. Xen. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὸς, idem ac ἀναβαθμὸς, ascensus.

Ἀναβάσσομαι, conscendam, f. c. Dor. pro ἀναβήσομαι. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβαστάζω, idem ac simplex Them. βαστάζω, vel potius potro sublatum in altum; seu tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς ὕψ⊙- ἀναβαστάσαι τὸν κριτήλιον. ex ἀνά, & βαστάζω.

Ἀναβάτης, ε, ὁ, ascensor, conscensor; & peculiariter, qui conscendit equum. Xen. & ἀναβάτης expon. etiam equus admissarius.

Ἀναβατικὸς, ἡ, aptus ad conscendendum equum; peritus conscendendorum equorum. Xen.

Ἀναβατὸς, qui conscendi potest; scansilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, p. part. act. ab ἀναβαύω. Th. βύ⊙-.

Ἀναβέβρυχεν, p. act. quod a βρύω, scateo, scatnrio. Alii legunt ἀναβέβρυχεν, resonuit: quod a βρύχω, frendo, strideo; quod dicitur de mari.

Ἀνάβηθι, a. 2. imp. verbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήνια, vel ἀναβήττω, extrusio; trasfiendo expuo, seu excreo; vel simpliciter excreo. unde in pass. ἀναβήττομαι, extrudor, expuor, tejicior. Gal. ex ἀνά, & βήττα, tussio; a Th. βὴξ, κὸς, ἡ, tussis. Dioscor.

Ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. e. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβρώσκω, pro ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. ex ἀνά, & βιβρώσκω, idem ac Th. βιβρώσκω, comedo.

Ἀναβιώσιμι, reviviscem, Att. pro ἀναβιῶ, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνά, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, revivisco. unde ἀναβεβιωκὼς, part. pract. qui revixit, redivivus.

Ἀναβιώσεις, reviviscentia, reditus ad vitam, resurrectio a morte.

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. Plat. in Phaed. & interdum signif. revivisere facio, vitae restituo, exsuscito, apud eundem. Vide ἀναβιῶσιμι.

Ἀναβλαστάνω, & άω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλάστημα, τό, quod renascitur. Poll. verbale ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renascor.

Ἀναβλαστ⊙-, ut ἀναβλαστὸν ἀρίστου, germen emittit. Theophrast. ex ἀνά, & βλαστὸς, ὁ, seu βλάστη, ἡ.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, visum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, visus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλύζω, idem ac ἀμβλύζω, & ἀναβλαστάνω, alte.

Ἀναβλαδὸν, adverb. amictim: ut ἀναβλαδὸν ἀνδύεσθαι, indueta modum amicti; emictum circumjacere.

Ἀνάβλησις, procrastinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύειν dicuntur fontes. Hesych. ab ἀναβλύζω, vel ύω, sursum erumpo scaturiendo; scetario sursum: proprie dicitur de fonte. Athen. Aristoteles tamen de mundo dixit, φλόγες ὑπ' γῆς ἀναβλύσασαι, flammae, quae terra eruperant: ex ἀνά, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, scaturio: a βλύζω. Vide ἀναβλύειν.

Ἀναβλυσις, scaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Aristot. de mundo. verbale ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόημα, pro ἀναβόημα, idem ac ἀναβόησις, ὁ.

Ἀναβοκᾶ, magna voce clamo: vel elata vocc declemo: est enim ἀνά epitaticum. Item clamando voco, inclamo, apud Aristoph. Th. βοάω.

Ἀναβόησις, ἡ, exclamatio, vociferatio, vel inclamatio.

Ἀναβοθράω, effodio; effodiendo egero. ex ἀνά, & inusit. βοθράω, fodio, a Them.

Them. βόθρ⊙, c, ὁ, ſcrobe, fovea.

Ἀναβολάδιον, idem quod ἀμβολάδιον. V.

Ἀναβολάδιον, ε, τὸ, diminut. amictorium, quo ſcil. humeri operiuntur; inda dictum, quod ab inferioribus partibus ad ſuperiores elavetur.

Ἀναβολάς, expon. id, in quod impoſito pede conſcandimus equum, ſtapes. Item, homo, cujus miniſterio utimur ad hoc ipſum. Plut.

Ἀναβολή, capocitur egeſtio: & capitur etiam pro terra egeſta. in proſa frequentiſſime idem ſignif. quod ἀναβλησις in carmine. unde ἀναβολὴ ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Euſteth. Item, amictum. Syneſ. Item, prooemium carmioie, ſive initium. Ariſtoph. in Pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.

Ἀναβόλαιον, a, τὸ, amictus, pallium.

Ἀναβορβορίζω, caclamo. Ariſtoph. ex ἀνά, & βορβορίζω.

Ἀναβ⊙, ας, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄναβ⊙, c, ὁ, ἡ, impubes: ea α, & ῆβη.

Ἀναβρίζω, & ομαι, ſarvefacio. Th. βρύζω.

Ἀναβρασις, ἡ, æſtuatio, ſeu ebullitio; aquæ æſtuantie, ſeu ferventis ſubſultatio; h. e. quam aqua ſervene ebullit, & ſubſultat.

Ἀναβραστ⊙, α, ὁ & ἡ, ferveſactus: ut ἀναβράσαν ὕδωρ, apud Dioſc. & apud Ariſtoph. io Ran. ἀναβρασται κρέα, carnes aliæ. ab ἀναβράζω, bullire, ſeu ſervere facio: ea ἀνά, & βράζω.

Ἀναβράχω, madefacio: ex ἀνά, & βράχω.

Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνά, & βροντάω.

Ἀναβρόχω, reſorbeo. a. a. Æol. opt. ἀναβρόξαι. a. 1. paſſ. part. ἀναβροχθείς. ἀναβράχω, ut & ναταβράχω, ſunt comp. verba vix uſitata: unde tamen ἀναβρόξας, & ναταβρόξας apud Hom. a Th. itidem inuſit. βρόχω, ſorbeo, deglutio, voro.

Ἀναβρυχάομαι, infremo; fremitus, ſeu rugitus edo. Item, cum fremitu, & rugitu defleo: ex ἀνά, & βρυχάομαι, a Them. βρύχω.

Ἀναβρύχω, expon. idam, quod ἀναβλύω; vel potius idem, quod ἀναβρύω, ſcaturio, ſubſilio: ut ὃ δ' ἅλις ἀναβρύχοι ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνά, & βρύχω, in ſignif. Them. βρύω.

Ἀναβρωσις, corroſio, vel æſtio.

Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, corrodo, exedo. & in paſſiv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, exedor, corrodor.

Ἀναβρωστικὸς, corroſivus, æſivus: corrodendi, ſeu exedendi vim habens: ex ἀνά, & βρώσκω, ſeu βιβρώσκω.

Ἀναβυλακίζω γῆ, terra, quæ, dum aratro proſciditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλ⊙.

Ἀ'ΝΑΓΑΛΛΙΣ, ἰδ⊙, ὁ, morſus gallinæ, herbæ nomen.

Ἀναγαργαρίζω, expon. gargarizo, fauces colluo, ut ἀναγαργαρίζειν τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua, & ἀναγαργαρίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. ſed dicitur etiam ἀναγαργαρίζεσθαι id, quo fauces colluuntur. Dioſcor. l. a. cap. 67. ex ἀνά, & γαργαρίζω: a Th. γαργαρεών, ῶ.

Ἀναγγεῖλαι, a. 2. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.

Ἀνάγγειλον, a. 1. imperat. ab ἀναγγέλλω.

Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuotius de me affertur, Plut. in Per. eſt paſſiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.

Ἀναγγέλλω, renuntio, f. λῶ, ῇς, ῷ, p. ελκα. a. 2. ειλα. 2. a. ἀνήγγελον. p. paſſ. ἀνήγγελμαι, a. 2. paſſ. ἀνηγγέλην, ης, η. Ex ἀνά, & ἀγγέλλω.

Ἀνάγγελον, expon. advarbialiter, ſine nuntio: ex α priv. & ἄγγελ⊙, ὁ. inſeritur autem ν ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.

Ἀνάγγελ⊙, expon. nuntio carcos: ut ἀνάγγελ⊙ μάχη, dicitur pugna nuntio carens; id eſt, ea qua ne unus quidem evaſit, ountiue cladie futurus.

Ἀναγιάζω, Dor. pro ἀναγιάζομαι, narrare.

Ἀναγγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod ſimplex γελάω.

Ἀναγένεια, ῆ, tegeneto, f. ήσω, p. κκα. p. paſſ. ἀναγεγένημαι, Th. γίνομαι, ſeu γένεσμαι.

Ἀναγέννησις, expon. teganeratio, id eſt, baptiſmus. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. 1. Pet. 1. ea ἀνά, & γεννάω.

Ἀναγεύω, idem quod ſimplex γεύω, guſtum præbeo. apud Ariſtoph. in Nub. metephonice dicitur ἀναγεύειν ὑμᾶς, expon. ſpeciem vobis præbere.

Ἀναγὴς, ὁ⊙, ὁ & ἡ ἐ, impurus, ſceleſtus, immundus. Suid. Item, purus, mundus. Heſych. ex α vel epitat. vel priv. & ἀγὴς, ὁ⊙, ὁ, ἡ.

Ἀναγιγνώσκομαι, egnoſcor, dignoſcor. Item, perſuedeor. Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀναγνῶναι τὰ γράμματα, literæ ſuerunt lectæ. paſſ. ab ἀναγιγνώσκω, agnoſco. Item pro διαγινώσκω, dignoſco, interno ſco. & interdum pro ſimpl. γινώσκω: ut Il. ν. μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνάγνω, pro ἔγνω, inquit Euſt. Item, ſuadeo, & perſuadeo, ſæpe apud Herodot. ut ἀναγνώσαντες βασιλέα ἐρτάλεσθαι, i. a. ſuadee. idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίῃ λέγειν, i. e. perſuaſit. Hæc autem ſignificatio apud Jones maaime aſt uſitata. Item expon. lego, ea ſignif. qua dicitur, lago librum. ea ἀνά, & γινώσκω.

Ἀναγινώσκω, lego. f. 1. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. a. ἀνέγνων. p. paſſ. ἀνέγνωσμαι, σται, γται. inde ἀναγνώσης, ες, ὁ, lector. a. 1. paſſ. ἀνεγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγιγνώσκομαι.

Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. λελήγκακα. p. paſſ. λελήγκασμαι, a. 1. ἐλήγκασθην. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαίη, ης, ἡ, neceſſitas. Item, neceſſitudo, affinitas, propinquitas.

Ἀναγκαίη, adv. neceſſario. Ab

Ἀναγκαῖ⊙, αία, αῖον, neceſſario eveniene, coactue. Τὸ ἀναγκαῖον, expon quod ea neceſſitata ſit, & vitari nequit. Et dicitur etiam ἀναγκαῖόν ἐστι, neceſſe eſt. Item ἀναγκαῖ⊙, neceſſarine, ideſt, cujue uſus aſt neceſſarius. Et interdum axp. utilis, fructuoſue, Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipua ad tem faciunt, & in aliquo nagotio ſuot præcipua, maaimeque conduount. Item ἀναγκαῖ⊙ neceſſarius, i. e. neceſſitudine conjunctne, amicue. comp. ἀναγκαιότερ⊙, ſuperl. ἀναγκαιότατ⊙. Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαιότης, ητ⊙, ἡ, expon. neceſſitudo, id eſt, propinquitas generie.

Ἀναγκαίως, adv. neceſſerio.

Ἀναγκαστικὸς, ἡ, ὁ, & ἀναγκαστήρι⊙, α, ὁ, qui cogit, qui neceſſitatem. imponit.

Ἀναγκαστὸς, ἡ, ὁν, coactue, non voluntariue: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vaao: quod a Th. ἀνάγκη.

Ἀναγκαστῶς, adv. coacte. ab eod. Th.

Ἀνάγκη, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, neceſſitas: ⊃ Τὸ ἀνάγκαιον. πάντων γὰρ ἐπικρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω. duci enim, & impelli nequit.

Ἀναγκοτροφέω, ῶ, neceſſitate coactus me bene nutrio, & alo: neceſſario corpus bene coro. Item, neceſſariis veſcor. Epictet. ex ἀνάγκη, & τροφὴ, ἡ: unde τροφεῖον.

Ἀναγκοφαγέω, coactue comedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Ariſtot. Polit. 2. c. 3. & Heſych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγ⊙, ὁ.

Ἀναγκοφαγία, comedendi neceſſitas, victus athlericue.

Ἀναγκοφάγ⊙, qui neceſſitate coactus comedit, ut athlatæ.

Ἀναγλυκαίνω, expon. itarum dulce reddo: ex ἀνά, & γλυκαίνω.

Ἀναγλυκτίζω, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. 1. ſub. paſs. ab ἀναγλυκάνομαι Th. γλυκύς.

Ἀναγλυπτ⊙, ῆ, ὁ, ἡ, ſculptus, cælatus, ſeu ſculpturis, cælaturiſque eſperta: ea ἀνά, & γλύφω: a Them. γλάφω. fut. ψω.

Ἀναγλυφὴ, ῆς, ſculptura.

Ἀνάγλυφον ποτήριον, ſculptum poculum, ſeu aſperum ſculptura.

Ἀναγλύφω, ſculpo.

Ἀναγνάμπτω, idem quod γνάμπτω, f. ψω, p. φα. a. c. ψα, a. 1. paſſ. φθην.

Ἀναγνάτης, α 2. part. act. pl. ἀναγνάται, ιοſ. ab ἀναγνώσκω.

Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. ικα, recognoſco: a γνωρίζω.

Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.

Ἀναγνώρισμα, τὸ, idem: ſed interdum eſt potius ſpecimen, & documentum, taſte Bud.

Ἀναγνωρισμὸς, idem quod ἀναγνώρισις: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoſcor, paſ. ab ἀναγνωρίζω, agnoſco: ex ἀνά, & γνωρίζω.

Ἀναγνώσιμ⊙, expoo. qui legi poteſt, vel qui legi debet; qui aptue, & commodue aſt ad legendum; legendue.

Ἀνάγνωσις, expon. agnitio. Item, lectio, i. a. ipſa legendi actio. Plut. de præc. ſau. Item, perſuaſio. Suid. ea Herodoto.

Ἀναγνώσμα, τὸ, aguitio. Item, lectio, i. a. quod legitur. Item recitatio.

Ἀναγνωσῶν, q. d. lactorium, i. e. locus, in quo legi ſolat.

Ἀναγνώστης, cujus munue eſt legere alicui ſcriptum quodlibet. Plur. in Alex.

Ἀναγνωστικὸς, ad legeodum aptue.

Ἄναγον, 3. pl. imperf. pro ἀνῆγον. Sic ἄναγεν, reducti ſunt, imperf. paſſ. vel a. a. m. pro ἀνήγαγον: ab ἀνάγω.

Ἀναγορὰ, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.

Ἀναγόρευσις, expon. proclamatio, prædicatio. Item, renuntiatio, declaretio: ea ἀνά, & ἀγορεύω.

Ἀναγορεύω, expon. publice pronuntio, proclamo, per præconem declaro: aut denuntio, vel ſignifico, prædico: & pro, appello, palam appello, ſeu voco, apud Plut. Item, ſaluto, eo ſenſu, quo dicitur ſalutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut declarara conſulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεύεται, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. σεβεσθε τὸν ἀναγορεύσαντα, καὶ πατέρα καλεῖ: i. a. Auguſtum illum declatat. χρηστοῖς ἀναγορεύειν, ſuffragia reountiare, Æſch. init. or. κατὰ Κτησιφῶν⊙.

Ἀναγραμματίζω, tranſpoſitis literie ex una voce aliam effieere; tranſpoſitis literie efferre, aut dicere. node ipſa vox dicitur ἀναγραμματίζεσθαι, quæ trajectie literie affertur.

Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum trajectio, & tranſpoſitio: figura apud Grammeticos, qua, vocabuli alicujus litaris trajectis, & tranſpoſitis, ſit alia vox, & diverſam ſignificans: ut χάλ⊙, ὁ χάλ⊙: ἀρτὶ, ἀρτὶ: φλύω⊙, φλυῶ⊙: λιμὸς, ἰλιμὸς: λάχ⊙, ἔχαλ⊙: ἀλίγος, λαγὸς: ἴλιδ⊙, λοῖδ⊙: χλόη, χολὴ: ſic ἅλας, πάλας. Item πέλας, λάπας: μῦδ⊙, δυμὸς: ἄμυστις, ἰάμυστις: ὄμα, ἀφ'. ex ἀνά, & γράμμα, ατ⊙, τὸ: node γραμματίζω. Th. γράφω.

Ἀναγραπτ⊙, ὸς, ὁ & ἡ, perſcriptus, litetis proditus, memoriæ mandatus; ut ἀναγραπτοι λόγοι. Item perſcriptus, i. e. in acta relatue.

Ἀναγραφὲς, ὁ⊙, ὁ, perſcriptor, ſcriba: ut ἀναγραφὲς τῆς πόλεως, apud Lyſ. dicitur magiſtratus ad leges Solonis exſcribendas, & in volomae unum redigendas creatue, ut tradit Bud. ex ἀνά, & γράφω.

Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, ſcriptio, vel perſcriptio, Plut. Item, commentarius, breviarium, deſcriptio, enumeratio: & ſæpe pro commemoratione terum, & hiſtorica traditione. Item, perſcriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Ariſtot. ut ἀνα-

ἀναγραφαὶ δημόσιαι, acta publica.

Ἀναγράφω, expon. conscribo, perscribo, literis mando, sive prodo. Item, proscribo, vulgn edo, ut in programmata inquit Bud. Item, perscribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inscribo: ut apud Thuc. ἀναγράφειν τὴς τὸν τρίποδα τῷ θεῷ, i. e. in tripoda urbem tolerabere. sic ἀναγράφειν εἰς κρατῆλαγον, apud Isocr. at ἀναγράφειν κλεψύδρας, apud Plut. in Pericle exp. educere agri sortitiones. Item, adscribo: ut ἀναγράφειν τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formis, vel imaginibus delineatis; ut Bod. expon. Ex Aristot. Eth. 1. & το pass. ἀναγράφεται, perscribor: passive ut in act.

Ἀναγρία, ἡ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ἡ.

Ἀναγρίζω, expon. hiscera, mutire, loqui submisse, respondendo mutira: apud Aristoph. & Xen. ex ἀνὰ, & γρίζω.

Ἀναγυμνόω, ῶ, denuda; ea ἀνὰ, & γυμνόω.

Ἀναγυρὶς, ἴος, ἡ; & ἀνάγυρος, ου, ὁ, ἡ, anagyris, sive anagyrus: nomen dicitur frutieis βαιόφυτα, apud Dioscor. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

Ἀναγχιπποῦν, oecassitate equitare, i. e. necessario; necessitatem equitandi habere; μετ' ἀναγκης ἱππάζειν, apud Suid. ex ἀνάγκη, necessitas, & ἱππάζω, aquito. a Th. ἵππος, equus.

Ἀνάγω, augeo. f. ἀνάξω, p. ἦξα, a. 2. ἤγαγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἦγμαι. a. 1. ἀνήχθην. part. ἀνεχθεὶς, ἐντος, ὁ, provectus. Exponitur quasi ἀνὰ ἄγω, sustollo, subvecho, erigo, sursum veho. & ἀνάγω τινὰ οἴκαδε, exp. navem subduco, vel subveho, pro e portu solvo, & in altum educo. Item exp. redoco, refero. Et dicitur etiam ἀνάγειν τὰς ἄρχοντας ἀνάγω, eo sensu, quo dicitur referra ad senatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ οἴκον, referre pedem, apud Xenoph. Item pro πρασίγω, nfficro. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal. & Dioscor. Item, educo, extraho, ejicio. Denique exp. instituo, informo, doceo. Xeooph. & Plut. ex ἀνὰ, & ἄγω.

Ἀναγωγὰς, ἄδος, ἡ, expon. quod alligatur alicui rei quasi ad eam sustollendam. Eust.

Ἀναγωγὴ, ἡ, subductio, subvectio, elatio, & peculiariter sic appellatur a Theologis intellectus nostri veluti subvectio ad investigandum reconditiorem alicujus loci sensum. Item sic dicitur ἔκπλους, exitus, vel q. d. solutio e portu; quia tum naves in altum e portu subvehuntor: dicitur & ἀναγωγὴ πρὸς οἶκον a Dem. Item reductio, relatio. Item, rejectio, emissio: ut ἀναγωγὴ αἵματος. Gal. & Dioscor. Item, institutio, educatio, disciplina: ut ἡ πρὸς παῖδα ἀναγωγὴ; Plut. ut & ἀναγωγὴ πρὸς φυτὰ, apud Theophr.

Ἀναγωγὶη, ἡ, defectus disciplinæ. expon. & dissoluta vita, & animus juvenis indomitus. Plut.

Ἀναγωγικὸς, ὴ, ὸν, q. d. subvectivus, subvectitius. atq; inde ἀναγωγικὰ, inquit Bud. dicuntur mystica, & quæ a sensibus nos ἀναγειν, i. e. subvehunt, vel subducunt ad intellectualia. unde τὰς ἀναγωγικὰς apud Theologos dicitur, quum sensus literalia, ut vocant, in spiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ sensus remotissimos, atque abstractissimos exquirit. unde advarb.

Ἀναγωγικῶς, mystice; apud Greg. Naz.

Ἀναγωγὸς ζωὴ, dicta est a Dionysio Theologo. vita quasi sublimpera, inquit Bud. Item δύναμις ἀναγωγὸς, expon. subductrix facultas, siva potentia: ut apud Athen. l. 1. ἐν πτισάνῃ δεῖ ἀναγωγὸς, id est, vim habet extraheoda, seu eliciendæ salivæ.

Ἀναγωγὸν, (cum accentu in antepenult.) ου, ὁ ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui institutus non fuit, qui caruit institutione. est enim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. val etiam, cui non contigit institui, ut decebat; ἃ μὴ ἐν ἀγαθοῖσιν ἀγωγῆς τετυχηκώς, male institutus; ut ἀνάγωγος παῖδες, & ἀνάγωγοι κύνες, apud Xen. Item, intractabilis, quasi qui duci nequeat: ut ἀνάγωγον ἵππον, equus indomitus, apud auud. atque inde, dissolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτον, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde axpoo. & ineptus. unde adverb.

Ἀναγώγως, contumaciter, petulanter, injuriosa, & contumelioše. Athen. lib. 13. item expon. citra inductionem, & cartam quandam cohærentiam, quæ species argumentationis dicitur ab Aristot. quum scil. quia per plura singularia progrediana universale aliquod probat: id quod Platoni frequentissimum est.

Ἀναγώνιστον, ὁ ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, inert: ot ἀναγωνιστὶς ἀθλητὴς apud Xenoph. ex α. priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγὼν, certamen.

Ἀναδίζομαι, exponitur iterum divido, rursus partior: item pro διΐζομαι, partior, divido, distribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδίασθαι χώραν, & τὴν γῆν, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

Ἀναδαίω, dividere. Th. δαίω.

Ἀναδασμίζω, iterum sortior: ax δὶς τὴν κλῆρωσιν, apud Hesych.

Ἀναδασμὸς, ut ἀναδασμὸν γῆ, expon. ager, qui dividitur: ex ἀνὰ, & δάσμα, idem quod Them. δαίω, divido.

Ἀναδάκνω, expon. remordeo, seu mordeo, unde verbale ἀνάδηξις, remorsus, remorsio: ex ἀνὰ, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inusit. δάνω. unde δῆξις, ἡ.

Ἀναδάσασθαι, dividere, a. 1. Inf. m.

Ἀναδασμὸς, ὦ, ὁ, divino: ex ἀνὰ, & δίζομαι, divido. Th. δαίω.

Ἀνάδατος, divisus, distributus: item, viritim, vel æqua portione divisus, apud Aristot. & Plat. & interdum, rescissus. ex ἀναδίζομαι.

Ἀναδέρκομαι, ας, a, percorri, p. m. verbi ἀνατρέχω. Ἀναδέδρομμαι, sursum cocurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδράμηκαμεν.

Ἀναδίγματα, Hesych. sunt figilla, seu imagunculæ, quæ in tragicis scenis ostenduntur: item lora, seu habenæ circa equorum colla. a seq.

Ἀναδείκνυμι, demonstro; item, ennfecro, institno. f. ξω. p. χα. a. 1. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀναδέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ωτο. Th. δείκνυμι.

Ἀνάδεσις, εως, ἡ, ostensio: ab ἀναδείκνυμι.

Ἀναδεῖπνα, τὰ, postcœnia; seu mensa secunda, & veluti iterata cœna; quum scil. sublatis carnibus, aut piscibus, apponuntur mensæ sacoodæ, seu bellaria: ex ἀνὰ, & δεῖπνον, cœna.

Ἀναδέχεσθαι, Jon. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, pollicert. Th. δέχομαι.

Ἀναδελφὸς, ὁ, ἡ, ὸν, fratre carens, opponitur συναδέλφῳ. ex α ptiv. (quod ante α assumit ν in compositione) & ἀδελφὸς.

Ἀνάδεμα, & in med. ἀναδέσμιον, medium Instauro: ex ἀνὰ, & δέω.

Ἀναδενδράς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνὰ, pro ἄνω, & δένδρον.

Ἀναδενδρομαλάχη, herba dicitur sic, eadem quæ & ἐνδρομαλάχη, q. d. arborescens malva, seo arborea malva; quæ aliam appellatur ἀλθαία, malvæ agrestis species, althæa: ex ἀνὰ, δένδρον, arbor, & μαλαχη, malache, malva.

Ἀναδέξαι, Joo. pro ἀναδῦναι, ostendisse, a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδείξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

Ἀνάδεσμον, sursum aspicio: ex ἀνὰ, & δέρκω.

Ἀναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνὰ, & δέρω.

Ἀνάδετος, religatus; ἀνάδετος ἡ κόμη. Luc.

Ἀναδεύδω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ἀναδέτιον, ου, τὸ, ornamentum capitis: ab ἀναδέω, redimio.

Ἀνάδετος, religatus, revinctus: ab ἀναδέω, vincio, religo.

Ἀναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνὰ, & δεύω, rigo.

Ἀναδέχομαι, excipio. f. δέξομαι. p. pass. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

Ἀναδέω, ῶ, religo, vincin. Item, redimio, corono. Thuc. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ex ἀνὰ, & δέω, ligo.

Ἀνάθεμα, τὸ, & Æolica Sync. Ἄναμα, anadema; id, quo caput redimitur; corona. Eur. verbale a 1. pers. præt. pass. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

Ἀναθεῖς, vide in ἀνάθημα.

Ἀναθεῖται, genus referre, a. 1. inf. act. ex ἀνὰ, & θέω, ligo.

Ἀναθηθὶς, remorsus, a. 1. part. pass. ab ἀναθάπτω, f. θήξομαι, a. 2. ἔθηκον.

Ἀναθιδάσκω, valde docen, vel edoceo, & dedocco. exp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: ex ἀνὰ, & διδάσκω.

Ἀναθίδωμι, f. ἀναδώσω. a. a. part. ἀναδὸς, όντος. Expon. proprie, quasi ἄνω δίδωμι, sursum do, emitto, reddo, i. e. restituo. Et ἀναδίδοται ψῆφον, inquit Bud. figuif. permittere, ut sententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum mistus, pro, convivis apponere. Bud. ex Athen.

Ἀνάδομαι, per Syne. ponitur pro ἀναδίδομαι, apud Pind. ex ἀνὰ, & δίδομαι.

Ἀναδικάζω, iterum judico, da iis nimirum, quæ anta judicata fuerunt, sed irrita, & nulla facta sunt: ex ἀνὰ, & δικάζω.

Ἀνάδικος, ὁ, ἡ, lis, seu judicium de re, quæ judicata quidem sit, sed irrita facta est: ex ἀνὰ, & δίκη, jus, justitia.

Ἀνάδικος, qui judicatus quidem est, sed, judicio irrito facto, iterum judicandus.

Ἀναδίνω, ῶ, idem quod δινέω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Th. δῖνος, vortex.

Ἀναδιπλασιάζω, reduplico. unde verbale

Ἀναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνὰ, & διπλασιάζω.

Ἀναδιπλόω, ῶ, reduplico, unde etiam verbale

Ἀναδίπλωσις, congeminatio. Sed est & figura apud Gramm. ejusdem scil. verbi continuati repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἀναπάλψις, i. e. in accessione febrili horroris per longiora intervalla ingeminatio. Gal. ab ἀνὰ, & διπλόω.

Ἀναδοθὶς, a. 1. part. pass. ἀναδοθῆναι, inf. ἀναδὸς Att. ἀνάδοσο, redde, a. a. imp. m. ἀναδόσθαι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδωμι.

Ἀναδιδυμάζω, commisceo, confundo; proprie, pistillo in morrario commisceo. Hesych. ex ἀνὰ, & δείδυξ, υκὸς, ὁ, pistillum, seu radius mortarii.

Ἀναδιδυμίζω, idam quod ἀναδιδυμάζω, & ex iisd. id vide.

Ἀνάδοσις, productio; item, aruptio, quæ sursum varsus fit; item, scaturigo, pullulatio; & interdum, distributio.

Ἀναδοτικὸς, distributus: ab ἀναδίδωμι.

Ἀνάδοτος, ου, ὁ ἡ, redditus.

Ἀναδούλωσις, revocatio in servitutem: ex ἀνὰ, & δουλόω.

Ἀνα-

Ἀνδοχέω, ῶ, ὁ, idem ac ἀνδοχεύω.
Ἀνδοχή, ἡ, receptio. Item ſponſio, expromiſſio. apud Polyb.
Ἀνδοχεύς, έως, ὁ ☪ ἡ, ſuſceptor, receptor, receptum dans alicui. Item repromiſſor, ſponſor. Ab ἀνδέχομαι, excipio.
Ἀνδρομέω, redira, creſcere, a. s. inf. ἀνδραμεῖν, part. f. g. ἀνδραμών, m. g. ab ἀνατρέχω, recurro.
Ἀνδρόμη, ἡ, recurſus. Item ſublatio in altum; de re, quæ aſſurgit, & in altum erigitur; aſcenſio. Item germinatio. eſt ab ἀνατρέχω, vel ex ἀνά, & δρόμος, ὁ, curſus.
Ἀνδύω, amergo; & Ἀνδύομαι, reſpuo, recuſo, fugio; ab ἀνδύω, exiſto, amergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.
Ἀνδυσις, ἡ, emerſio. Item retracteſſio, fuga. Item perfugium. Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum eſt. verbale ab
Ἀνδύω, ἀνδύομαι, retrocedo, recedo: fugio, detrecto. Item retracto. Item exiſto, emergo.
Ἀνείδεος, ος, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α & εἶδος, ſeu ἴδος, τό, dona ſponſalia.
Ἀνειρω, tollo in altum: ab ἄειρω, erigo.
Ἀνέλπιστος, τό, pl. inſperata: ab ἔλπομαι, inſperatus: ex α & ἐλπίς, ſpes.
Ἀνέλπιστος, ὁ, idem ac ἄελπτος inſperatus: ot ἀνέλπιστοι παθόντες.
Ἀνερυγγω, idem ac ἀνείρω.
Ἀνέω, ῶ, raeiviſco ſ. ἴσω, p. ἀνέζυγμαι. a. 1. ἀνέζυσα: ex ἀνά, & ζάω, vivo.
Ἀνεζεύγνυμι, vel ἀνεζεύγνυμαι, reverto. Item interdum reduco proprie ſignificare putatur; equos iterum jungo carrui ad reditum, peritiuet ad bellum; & dicitur ἀνεζεύγνυμι, qui redit cum exercitu: apud Xen. Pæd. 8. Item moveo, vel caſtra moveo.
Ἀνεζεῦξαι, movera, diſcedere, a. r. inf. act.
Ἀνεζευξις, ἡ, caſtrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνά, & ζεύγνυμι, jungo.
Ἀνέω, & Poet. ἀνεζέω, referveo, vel effervao, efferveſco, abullio. Item activa, ferveſacio. Et in paſſ. ἀνεζέομαι, ferveſio. unde ἀνεζεσθείς, apud Diodc. ſervafactus. Sed eap. ariam ſcaturio, & affundor in Epigr. ex ἀνά, & ζέω, ferveo.
Ἀνεζητέω, ῶ, requiro. ſ. ήσω. p. ἀνεζήτημαι. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω, quæro.
Ἀνεζυγέ, ὁ, idem ac ἀνεζευξις, eſt, inquit Bud. quum caſtre moventur, & vaſa colligantur; cui opponitur κατασκευὴ, ſtructura. Plut.
Ἀνεζυγόω, ῶ, jugo exolvo: cui oppoaitur ἀνεζυγόω. Item ἀνεζυγῶ, aperire portam. Item aream, vel ciſtam reſerare, & pandere, ſumpta metaph. a portis, quarum ubex, & peſſulus ζύγωθρον nominatur; ἀνεζυγώθησαν ipſæ dicuntur, quum remoto illo vecta panduntur. ab ἀνεζεύγνυμι; vel ex ἀνά, & ζυγός, ὁ: unde ζυγόω, ῶ, jugo ſubmitto.
Ἀνεζυμόω, ῶ, fermenta: ex ἀνά, & ζυμόω, fermanteſco.
Ἀνεζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ex ἀνά, & ζωγραφέω, deſcribo.
Ἀνεζωγρέω, in vitam revoco, exſuſcito, inſtauro: ex ἀνά, & ζωγρέω, vegero.
Ἀνεζώνυμι, ſuccingo. ſ. ζώσω. p. ἀνεζωσμαι. a. 1. ἀνεζωσα. a. 1. m. ἀνεζωσάμην, ω, ατο. Th. ζώννυμι, armis induor.
Ἀνεζωπυρέω, ῶ, exſuſcito. ſ. ήσω. p. ἀνεζωπύρημαι: ex ἀνά, & ζωπυρέω, ignem excito.
Ἀνεζωσμένος, ὁ, a. r. m. part. ab ἀνεζώννυμι, præcingo.
Ἀνεζωπυκός, ὁ, q. d. reſocillatteos.
Ἀνεζωπύρει, reſocillare, recreare: ex ἀνά, & ζάω, vivo: item ζωπύρει, vivificare. Th. ζάω, vivo.
Ἀνεθλέω, ſ. ήσω: item ἀνεθλέω, apud Poetas. dicuntur pro ἀνεθλίβω, repulſolo, regermino; & metaph. vegeror, vigeſco, vires reparo. ſed apud Ezech. c. 17. ἀνεθλέψε ξύλον ξηρὸν, exp. germinare, vel regerminare facio lignom aridum, ex ἀνά, & θλέβω, vireo.
Ἀνεθλίβω, revireſco. ſ. ψω, p. ἀνατέθλιμμαι. a. s. act. ἀνέθλιψα. Th. θλίβω.
Ἀνεθάλπω, reſoveo, refocillo; val ſimpl. foveo: ex ἀνά, & θάλπω, foveo.
Ἀνεθαρρέω, & ἀνεθαρσέω, in ſpem bonam rurſus arigor. Thuc.
Ἀνεθαῤῥέω, & ἀνεθαρσύνω, fiduciam alicui reddo; in ſpem repono. ax ἀνά, & θάρσος, audacia: unde θαρσέω, & θαρσύνω, hortor.
Ἀνεθείμην, ης, ετο, retulerim, a. 2. opt. act. a. s. ind. ἀνεθέμην, inf. ἀνεθέσθαι. part. ἀνεθείς. Th. τίθημι, pono.
Ἀνέθεμα, ατος, τό, anathema, exitio æterno deſtinatus: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀνατεθεμένος.
Ἀνεθεματίζω, exſecror, diris devoveo, anathema eſſe declaro. ſ. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμα, anathema.
Ἀνεθεματισμός, ὁ, execratio elicujus, cum pronunciando eſſa anathema. eſt varbale ab ἀνεθεματίζω, execrando extremis execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμα, τό, facer homo; cujus caput exitio extremo dicatum eſt, & dacotum, execrabilis; communione cum aliis homiuibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνάθεμα, τό, anatbema.
Ἀνεθεματῶ, ſ. Att. pro ἀνεθεματίσω: ab ἀνεθεματίζω, exſecrot.
Ἀνεθέμην, & ἀνεθέμαν, Dor. Æol. & Jon. pro ἀνεθέμεν. a. 2. inſ. act. verbi ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθερμαίνω, recalefacio. unde ſo paſſiva voce ἀνεθερμαίνομαι, recaleſio, tepeſco. ex ἀνά, & θερμαίνω, calefacio.
Ἀνέθεσις, ἡ, dedicatio, conſecratio. Athen. l. 13. item dilatio, cunctatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθεύω, recurro, curſito: ex ἀνά, & θέω, corro.
Ἀνεθεωρέω, ῶ, contemplor. ſ. ήσω. p. ἀνατεθεώρημαι, Th. θεωρός, ſpectator.
Ἀνεθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, conſideratio.
Ἀνεθεωρισμός, ὁ, recognitio. a præcedente ἀνεθεωρέω, recognoſco.
Ἀνεθήκη, ἡ, idem ac ἀνάθεσις, conſecratio. Heſych.
Ἀνεθηλέω, Poet. pro ἀνεθάλλω, Vide Th. θάλλω, vireo.
Ἀνεθηλήνω, repullulabit, ſ. r. ab ἀνεθάλλω, reflorcſco.
Ἀνέθημα, ατος, τό, donatium, ſeu donum, quod Deo conſecratur: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀνατίθημι.
Ἀνεθήκατος, ὁ, ad dicandum, ſeu conſecrandum comparatus, & aptus; votivus. Item ad ornamantum pertinens: ut ἀνεθήκατα σκεύη, in Anth. Epigram. ab ἀνάθημα, anathema.
Ἀνεθήκατο, 3. pl. ſ. ι. ind. ἀνεθήκατο, inſ. ab ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθλίβω, exprimo; item elido. in Epigr. ex ἀνά, & θλίβω, premo: item elido.
Ἀνέθλος, ος, ὁ ☪ ἡ, imbellis, certaminibus inhebilis: ex α priv. & ἆθλος, ου, ὁ, certamen.
Ἀνεθολόω, intartorbo.
Ἀνεθόλωσις, ἡ, perturbatio, conſuſio, permixtio: ex ἀνά, & θολόω, turbo.
Ἀνεθρέω, teſtifico, proſilio: ax ἀνά, & θρέω, ſeu θρόω, ſalio, curro.
Ἀνεθρυβέω, valda tumultuor: a θρυβέω, tumultuor.
Ἀνεθρεμμα, ατος, τό, idem ac θρέμμα. item alumnus.
Ἀνέθρεπτος, ου, ὁ ἡ ἑ, alumnus. Appian.
Ἀνεθρέφω, ψω, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀνατρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω, nutrio.
Ἀνεθρέω, ῶ, perſpicio, attanta conſidero. Thuc. ex α, vel ἀνά, epitatico, & θρέω, video.
Ἀνεθύσσω, infilio, ſaltu conſcendo: a θύσσω, ſalio.
Ἀνεθύω, rurſum ſubeo: apud Ariſt. Hiſt. An. l. 6. c. 18. ex ἀνά, & θύω, ſuffio.
Ἀνεθυμίασις, εως, ἡ, vapor.
Ἀνεθυμιάω, exhalo. Th. θυμιάω, ſuffio.
Ἀνέθυμος, ον, idem ac ἄθυμος, luſus.
Ἀνεθύω, ad opus intermiſſum irerum quaſi impetu faror. reſumo rem quampiam aliquo poſt tempora. ſed ab Heſych. exponitor & exultim ludo, laſcivio; ex ἀνά, & θύω, ſacrifico.
Ἀνεθύσσω, exclamo, vociferor. Haſych. ex ἀνά, & θυάσσω, latro, vociferor.
Ἀνείδεια, ας, Jon. ἀνειδείη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & εἶδος, ἀνείδεος, dat. ſing. Jon. ος per Paregogen additur: ab ἀνείδεια, impudentia.
Ἀνειδέομαι, impudentia utor, impudenter me gero: ab ἀνειδὴς, impudens.
Ἀνειδέως, abſque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudenter: ex α, ſeu ἀνά priv. & εἰδέναι, verecunde, pudenter: ab εἰδέναι, quod vide.
Ἀνείδην, & ἀνειδεῖ, impudenter, adv. ab ἀνειδὴς, impudens.
Ἀνειδὴς, έος, ὁ, ἡ, impudens.
Ἀνείδοτος, ὁ ☪ ἡ, accipitur pro ἀνειδὴς.
Ἀνειδόω, ſplendeo; item calefacio, & incando: ex ἀνά, & αἰθόω, calefacio.
Ἀνειθω, uro, incendo: ex ἀνά, & Th. αἴθω, fulgeo.
Ἀνείκλια, τά, incœnia, ſeu incœnata, apud Heſych. ſcribitur ἀνοίκλια, ex α priv. & οἶκος, ὁ: unde οἰκλεῖν, τό, cœna veſpertina.
Ἀνειμωκτί, non cruenta, ſine ſanguine. Heſ. ex ἀνά, & αἱμάσσω, cruento.
Ἀνείμακτος, ος, non cruentus, non cruentatus, non ſanguinolentus.
Ἀνείμακτος, ος, ὁ ☪ ἡ, idem ac ἄνιμος, & ἄναιμος, ſanguine carens, exanguis, ex α priv. (inſerto ν ante vocalem euphoniæ argo) & αἷμα, τό: unde αἱμάω, & αἵμων, ονος, cruentus.
Ἀνειμεί, ſine ſanguine, adv.
Ἀνειμία, ἡ, ſanguinis privatio, q. d. carentia ſanguinis.
Ἀνείμονες, οἱ, exſangues, pl. ab ἀνείμων, ονος.
Ἀνειμος, ος, ὁ, ſanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα, ſanguis.
Ἀνειμόσαρκος, ὁ, cujus caro ſanguinis eſt expers: vel potius ſine caine, & ſine ſanguine. Eſt anim epithetom cicadæ apud Anacreontem. ex ἀνειμος, exanguis, & σάρξ, σαρκὸς, ἡ, caro.
Ἀνειμόχρως, ὁ, qui eſt exangui colore: ex ἀνά, ſeu α priv. & αἱμόχροος, ὁ, χρὼς, ſanguineo colore infectus: ax αἷμα, ατος, τό, ſanguis, & χρόα, color.
Ἀνείμων, ονος, ὁ, exanguis.
Ἀνειμωτί, & ἀνειμονί, adv. ſine cruore: ab α, & αἷμα, ſanguis.
Ἀνείνεται, recuſat, præſ. ind. ἀνείνεαι, Jon. pro ἀνεῖσθε, 2. ſing. ἀνείνετο, recuſabat, imperf. Jon. pro ἀνεῖτο. Ab
Ἀνείνημι, reuno, recuſo. ἀνώνυμον, præſ. part. ſ. g. Ab α, & ὀνόω, aſſenſio.
Ἀνείρας, ὁ, ſurgens, a. r. part. ab ἀνείρω.
Ἀνειρεθίσμαι, 2. 1. inſ. paſſ. ἀνειρέθην, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀνειρέτω, part. f. g. pl. ab ἀνειρέω, oecido.
Ἀνείρω, ſuſcipere, ſequi. Th. αἴρω, tollo.
Ἀνείρυσις, ἡ, ablatio, ſublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio, ab ἀνειρύω, anſero, tollo.
Ἀνειρυτὴς, ὁ, ablator, ſublator, everſor, interfector.
Ἀνειρυτὸς, ὴ, ὁ, exitioſus.
Ἀνειρύω, tollo, aboleo. ſ. ύσω. p. ἀνείρυκα, a. a. act. ἀνεῖλον. ſub. ἀνέλαι, ῥς

ῳ 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνεῖλεῖν, a. 2. m. ἀνειλόμην, ο, στο. a. 1. pass. ἀνῃρέθην. f. ν. ἀναρθήσομαι. Th. αἴρω, capio.

A'ναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollo. Eurip. ee ἀνά, & ἄρω, tollo.

A'ναισθάνομαι, ſentio. ſ. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀν ὁ, & αἰσθάνομαι, Potius, non ſentio. Ab ν & αἰσθάνομαι, ſentio.

A'ναισθησία, ας, ἡ, carentia ſenſuum, ſeu eorum ſtupor: item ſtupiditas.

A'ναισθητάνομαι, non ſentio.

A'ναισθητέω, ῶ, ſum ſine ſenſu.

A'ναίσθητο-, ος, ὁ & ἡ, careus ſenſu, non ſentiens.

A'ναισθήτως, ſine ſenſu, ſtupide, ſtolide.

A'ναπτομαι, præſ. inf. impendere, inſumere. Th. αἴπτω, inſumo.

A'ναπτύσσω, ξτ-, τὸ, ſumptue, impenſe.

A'ναρτᾶν, ſurſum ruo, ſurgo. f. ξω. Ex ἀνά, & ἄρτω, irruo.

A'ναισχυντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur eum præp. πρός, & πρὸς: ut ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, impudenter reſiſto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχυντῶ πρὸς τάτε, hujus rei me non pudet.

A'ναισχυντηλία, ἡ, idem ec

A'ναισχυντία, ἡ, impudentia, inverecundia.

A'ναίσχυντο-, ὁ, impudene, inverecundus: dicitur tam de perſona, quam de re. ex ν, & αἰσχύνω, dehoneſto.

A'ναισχύντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

A'ναιτιολόγητο-, ὁ, cujus rerio reddi non poteſt: ex ν priv. & αἰτιολογία, rationem reddo: eb αἰτιολόγος, ὁ, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία, ἡ, ratia cauſæ.

A'ναίτι-, ος, ὁ & ἡ, cauſem non hebens, cujus nulla eſt cauſa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc ſenſu dicitur etiam θεὸς ἀναίτιο-, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item qui in cauſa non eſt, cur ali quid fiat; qui non eſt autor, nec cauſa: ut ἀναίτιος τῇ ψυχῇ, apud Plut. Item a quo culpa rei elicujus abeſt; inſons; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιος ἀφροσύνης, apud Xenoph. dementiæ non accuſandus: & ſic eſt ex ν priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

A'ναιτίως, ſine cauſa; nulle præcedente cauſa; ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναιτίως ſolue dicitur eſſe Deus: etque ſic eſt ex ν priv. & αἰτία, ἡ: unde αἴτιον, τὸ, cauſe. Item ἀναιτίως, inculpate.

A'ναικαχίζω, idem ac Th. κεγχίζω, niſi quod præp. ἀνὰ auget ſignificationem.

A'ναικαθαίρω, & ομαι, perpurgo, expurgo; vel ſimpliciter purgo. Theologicum eſt verbum, inquit Bud. pro allegoriis anagogices ed liquidum uſque ſenſum patefecere, & explanare. unde general. exp. plene, & plana explicare. atque inde

A'ναικάθαρσις, ὁ, expurgatio: item explicatio plena, & plena.

A'ναικαθαρτικός, ὁ, purgativus; expurgandi, ſeu perpurgandi vim habens: ex ἀνὰ, & καθαίρω, ομαι, purgo.

A'ναικάθημαι, ſedeo erecta, recumbo, reſideo: ex ἀνὰ, & κάθημαι, ſedeo.

A'ναικαθίζω, reſideo. f. ίσω. p. ἀνεκάθικα. a. 1. ἀνεκάθισα. Ex ἀνὰ, & καθίζω, ſedeo.

A'ναικαινίζω, renovo. f. ίσω: p. ἀνακεκαίνικα. Th. καινός, novus.

A'ναικαίνισις, ἡ, renovatio, inſtauratio. verbale ab ἀνακαινίζω; ex ἀνὰ, & καινίζω, innovo.

A'ναικαινιστὴς, ὁ, renovator, inſtaurator. itidem verbale ab ἀνακαινίζω, renovo.

A'ναικαινόω, renovo. ſ. ώσω. p. ἀνακεκαίνωκα, e καινὸς, novus.

A'ναικαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. verbale ab ἀνακαινόω: quod ex ἀνὰ, & καινόω.

A'ναικαίω, & αομαι, accendo, incendo: ex ἀνὰ, & καίω, αομαι, uro.

A'ναικαλέω, & λέομαι, inclamo, revoco; ν καλέω, voco.

A'ναικαλύπτομαι, idem ac ἀνακαλύπτομαι. unde ἀνακαλύπτεσθαι βυθίᾳ σχολῇ, verſari in alto otio, ſeu alto otio frui.

A'ναικαλυπτηρία, & per Sync. ἀνακάλυπτρα, τὰ, dicuntur dona, quæ dantur ſponſæ a marito, & a propinquis, atque amicis, quum primum retecta ia virorum conſpectum prodit. Suid. eſt plur. a ſing. ἀνακαλυπτήριον, τὸ.

A'ναικαλυπτήριος, ε, τὸ, dies quo ſponſa facie retecta prodit. ex ἀνὰ, & καλύπτω, tego.

A'ναικάλυπτο-, ὁ, retectus: e ſeq. ἀνακαλύπτω, ῶ.

A'ναικαλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. καλυμμαι. Th. καλύπτω, tego.

A'ναικάλυψις, εως, ἡ, revelatæ, & retectæ rei cujuſvis actio, quaſique revelatio. e præced. ἀνακαλύπτω, detego.

A'ναικάμπτω, proprie reflecto, revertor. f. ψω. p. ακα. a. 2. inf. ἀνακάμψαι: ex ἀνὰ, & κάμπτω, flecto.

A'ναικαμψίπνοο-, ὁ, qui reflexie liaeie flat: ut ἀνακαμψίπνοοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus hebeat; ut is, qui κακίας dicitur. alii entem ſuat ἀξιόπιστοι, qui rectis ſpirant liaeie, ut docet Ariſtot. lib. de mundo. ab ἀνακάμπτω, reflecto, & πνέο-, ſeu πνεῖ, flatue, ſpiritue: a Th. πνέω, flo, ſpiro.

A'ναικαμψις, ἡ, reflexio, recipiocetio, reverſio, reditus. verbale ab ἀνακάμπτω.

A'ναικανθο-, ος, ὁ, ἡ, ſpinis careas: ex ν, & ἄκανθα, ης, ἡ, ſpina.

A'ναικάπτω, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

A'ναικάπτω, devoro.

A'ναικάρ, ſurſum verſus, in acclive. quidem exponunt, in ſuperiorem partem: (cui opponitur ἀνίκαρ) apud Hippocr. ὡς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνὰ, & κάρ, pro κάρη, vel κάρα, τὸ, indeclinabile, & Joaicum, per apocopea, idem ec Th. κάρηνον, ceput.

A'ναικαυσις, ἡ, accenſio, incenſio. verbale eb ἀνακαίω, accendo.

A'ναικεχαλίζω, ſtrepitum edo: ex ἀνὰ, & κεχαλίζω, idem.

A'ναίκυψις, ἡ, devoratio: ex ἀνὰ & κύπτω.

A'ναικεάζω, pro ſimpl. κεάζω, findo, unde ἀνακεάσαι, pro ſimplic. κεάσαι, fiadere: a Them. κάω, ſcindo.

A'ναικεῖνται, Joa. pro ἀνάκεινται, dicati ſunt, 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι, jaceo.

A'ναικεν, τὸ, pontur inter Themata, & exp. feſtum Dioſcurorum, qui dicuntur ἄνακες. Euſt. ex Peuſ. ut & templum Dioſcurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Heſyeh. Vide ἄνακες.

A'ναίκιμαι, diſcumbo. Th. κεῖμαι, jaceo.

A'ναικείρω, tondeo: item abſciado: item diſſeco, laceto: ex ἀνὰ, & κείρω, tondeo.

A'ναικεκαλυμμένως, ὁ, part. præt. paſſ. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, patefio: paſſ. eſt ech. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

A'ναικεκαλυμμένως, revelate, eperte. Heſyeh.

A'ναικέλλομαι, invoco. Hom. hymn. in Pane. ex ἀνὰ, & κέλλομαι, hortor.

A'ναικεκραγὼς, ὁ, exclamens, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

A'ναικεκρικώς, ὁ, exclamens, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

A'ναικεκρικώς, ὁ, exclamens, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

A'ναικερνάω, ſive -νημι, commiſceo, permiſceo: item commiſceo temperando, attempero.

A'ναικεράω, idem: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, -ημι, ſive κεράω, miſceo.

A'ναικες, & A'ναικοι, οἱ, Ceſtor, & Pollux. A'ναικειον, eorum templum. A'ναικειον, τὸ, eorum feſtum. Ab ἄνακες, quoniam feſulo conſulebant quieri Athenienſium: vel ab ἀνάσσω, impero.

A'ναίκητος, ὁ, immedicabilis, inſanebilis: ex ν priv. & ἀκητὸς, medicabilis.

A'ναικεφαλαίωσις, ὁ, capita, ſeu ſummee repetio; ſummatim repeto. ſ. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. med. ἀνακεφαλαίομαι, ῶμαι, ſub unum caput reduco, recolligo. a. 2. m. ἀνεκεφαλαιωτάμην. Th. κεφαλὴ, caput. Hinc

A'ναικεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio. redectio in ſummem.

A'ναικεφάλιος, ſubfilio, ſurſum feror: ex ἀνὰ, & κεφάλη, ſalio.

A'ναικήρυκτος, ὁ, voce præconie renuntiatus, deſignatue.

A'ναικήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præſertim quæ fit voce præconis: promulgatio, quæ per præconem fit.

A'ναικήρυττω, voce præconie reauntio, promulgo, & proclemo; vel generaliter reauntio, denuatio: item prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνὰ, & κηρύσσω, vel κηρύττω, prædico.

A'ναικινδυνίζω, iteium periclitari. Them. κίνδυνος, periculum.

A'ναικινέω, ῶ, commoveo, impello: item ſuſcito, excito: item excito, i. e. enaſci facio. unde verbele

A'ναικίνησις, ἡ, commotio: item ſuſcitatio: ex ἀνὰ, & κινέω, moveo.

A'ναικήρυκμαι, idem ac ἀνακηρύσσομαι, permiſceo: ex ἀνὰ, & κηρύω, idem ac κεράννυμι, diluo.

A'ναικλάζω, elengo, clemo: ex ἀνὰ, & κλάζω, frengo: refono.

A'ναικλαίω, defleo, vel fleo, vehemeater fleo.

A'νάκλασις, εως, ἡ, ἀνάκλασμα, reflexio, repercuſſio. Eſt & nomea figuræ, quæ & ἀντανάκλασις, dicitur.

A'ναικλασις, ὁ, fractio, reflexio.

A'νάκλασις, reflexus. Th. ἀνακλάω, reflecto.

A'ναικλαυθμὸς, ὁ, ὁ, fletue: ex ἀνὰ, & κλαίω, ſ. κλαυθμὸς, fleo.

A'ναικλάω, ceſtringo, reflecto: a Th. κλάω, frango.

A'ναικλάττω, furor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλίπτομαι, retrocedo, me foror. Heſyeh. ex ἀνὰ, & κλάττω, furor.

A'ναίκλαυς, τὸ, &

A'νάκλασις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item revocatio; & revocetio ab exilio: item implorerio, & invocatio in auxilium, apud Thuc. i. γ. ut & evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, aped Plut. de Arione. ν Suide exp. compellatio, & elloquutio.

A'ναικλαυτὸν, τὸ, ſubſt. ſignum, quod datur receptui; claſſicum receptus. eſt neut. a. maſc. ἀνακλαυτὸς.

A'ναικλαυτὸς, ὁ, exeitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

A'ναικλάω, ὁ, revocatue: ab ἀνακαλέω.

A'ναικλαυθῶμεν, e. 1. f. paſſ. ab ἀνακλάω. ἀνακλαυθέντες, 3 p. ſ. v. ἀνακλάσαι, reducere, a. 1. fut. act. ab ἀνακλάω.

A'ναικλιτήριον, τὸ, accubitum, lectulue, ſuper quo quieſcimus interdiu: ν ſeq.

A'ναικλίνω, repono, facio diſcumbere; & pro aperio. ſ. νῶ. p. κέκλικα. a. 1. ἀνέκλινα, a. 2. paſſ. ἀνεκλίθην. f. 1. ἀνακλιθήσομαι. T. κλίνω, inclino.

A'νάκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio.

A'ναικλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, ὁ, diſcubitorius, reclinetoriue; ut diſcubitoria lectus apud Pha. & recliaatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

A'ναικλόω, commoveo, cnnturbo, turbo: ex ἀνὰ, & κλονέω, agito.

A'ναικλύζω, abluo: ex ἀνὰ, & κλύζω, eluo.

A'ναικλώθω, filum retorqueo; involutos ſuſue revolvo, etque explico: item de Parca dictum retrxcto mutando factum: ex ἀνὰ, & κλώθω, neo.

A'ναικογχυλίζω, ſive ἀνακογχυλίζω, idem ec ἀνεγαργαρίζω, or apud Plat. in Symp. ὅταν ἀνακογχυλίσητε, aque feuces eollue, gergeriza.

A'ναικογχυλισμὸς, ὁ, gaigarizetio; oaia collutio. Athen. 5.

A'να-

Ἀνεγγυλωτὸς, ὼ, ὁ, quo fauces colluuntur; qui gargarizari ſolet, vel pot eſt : ex ἀνὰ, & ἀγγύλιον, τὸ, vel ἀγγύλη, ἡ, u Them ἀγγὺς, ὑ, concha.

Ἀνεγὼ. vide Ἀνεκὼ.

Ἀνέδηλος, ε, ὁ ἢ ἡ, cavus; idem ac Th. κοῖλος, ὁ, concavus.

Ἀνεδυσάμην, ὦμαι, aap. dormio, cubo: ex ἀνὰ, & κοιμίσμαι, ὦμαι, u Th. κοιμίζω, ὦ, dormio.

Ἀνεκοινεσ, aommunica, præſ. imp. paſſ. Jon. pro ἀνακοίνει. ub

Ἀνεκοινόω, commuoico. ſ. ἀνῶ, p. ωσα. a. 1. inſ. m. ἀνεκοινούμην. Th. κοινός.

Ἀνεκοινόπους, ὁ, commuoiautin: tanquam verbale ab ἀνεκοινόω: ex ἀνὰ, & κοινόω, communico.

Ἀνεκοίνοσις, ἡ, communicatio. ſed eſt & nomen enjuſdam ſchematis alocutionis Rhetoricæ. verbale ub ἀνεκοινόω: au ἀνὰ, & κοινόω, communem reddo.

Ἀνεκονόμει, adminiſtro, obeo: a κοίρανος, ὁ, dominus.

Ἀνεκολάω, ὦ, glutino aliquid fluens leutura quopium; ſau glutine reſtringo, & ſontineo: ut ἀνεκολᾶ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνεκόλημα, τὸ, glutiuamentum, quo aliqua diffluens compeſcitur, & conſtringitur.

Ἀνεκόλησις, εως, ἡ, reſtrictio, qua fit glutina: ex ἀνὰ, & κολάω, ὦ, uoglutino.

Ἀνεκολούθια, ας, ἡ, q. d. incunſequentia: ut ἀνεκολούθια orurionis, quum eu, quę dicuntur, non reſpondeut iis, quæ jam dicta ſont.

Ἀνεκόλουθον, τὸ, inquit Eraſm. eſt vitium orutionis, quando non redditur, quod ſuperioribus reſpondeat: at ſi in oratione ponatur μὲν, & non ſequatur δὲ. ub ἀνεκόλουθον, incouſequens.

Ἀνεκόλουθος, ν, ὁ, ἡ, inconſequeus, non conſentaoeus, ineptus: ex ω, & ἀκόλουθος, ὁ, comes.

Ἀνεκολυμβάω, emergo, val ſupernato: item tranſitive, emergens affero. Theophr. Hiſt. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνὰ, & κολυμβάω, nato.

Ἀνεκομέω, iterum, ſeu denuo cumuruſum, ſeu capillos amitto: ex ἀνὰ, & κομέω, comam nutrio.

Ἀνεκομιδὴ, ἧς, ἡ, receptio: u κομίζω.

Ἀνεκομίζομαι, recopero, redeo.

Ἀνεκοντίζω, ejaculor, ſurſum abullio, ſubſilio: ab ἀνακοντίζω. ſ. ίσω, p. ισα.

Ἀνέκοος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, ſine auditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex ω, & ἀκούω, audio.

Ἀνεκοτὴ, ἧς, ἡ, impedimentum, reperoſſio, rciprocatio. Ariſtot. de mundo. a ſeq.

Ἀνεκόπτω, inhibeo, interpello. ſ. ψω. p. κόκοφα, a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνεκὸς, ὁ, ἡ, non indigens medelu: ex α priv. & ἄκος, εος, τὸ, medelu.

Ἀνεκστὶς, & ἀνέκστος; vida ἀνεκστὶς.

Ἀνεκρίζω, ſublevo, ullevo, in ſublima tollo, extollo, ulavo. Unde

Ἀνεκρίσις, εως, ἡ, allavatio: ex ἀνὰ, & κρίζω, levo, erigo.

Ἀνεκὼ, idem ac ἀνακὼ, inuudin, vel auſeulto: ex ἀνὰ, & ἀκούω, uudio.

Ἀνεκραγγάσω, idem uc ἀνακράζω, ſeu κράζω, indequs derivutum. Heſiod.

Ἀνεκραδάω, & ἀνεκραδέω, oibro, concuſſio, quaſſo: ex ἀνὰ, & κραδάω, ſeu κραδέω, vibro.

Ἀνεκράζω, exclumo: a κράζω, clamo.

Ἀνεκρασθὲς, ὁ, permiutus, pro ἀνακεκρασθὲς, u. a. purt. paſſ. a κεράννυμι, miſceo.

Ἀνέκρασις, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio: ab ἀνεκράσθην, immiſceo, commiſceo: ex ἀνὰ, & κεράννυμι, miſceo.

Ἀνεκρέκομαι, ſono, loquor: in Epigr. ex ἀνὰ, & κρέκω, reſono.

Ἀνεκρεμάννω, ſive ἀνακρεμάννυμι, & ἀνακρέμαμαι, in altum ſuſpendo: & merephorice, ſpe pendo, ſeu ſuſpendo; idem ac ἀνακρεμάω, ſuſpendo.

Ἀνεκρήσαντο, ſuſpenderunt, 3. pl. a. 1. iud. act. Jon. u κρεμάω. ἀνακρεμασθὲς, a. 2. part. paſſ.

Ἀνακρεμάω, ſuſpendo, ſuo in altum ſuſpendo: idem ac ἀνακρεμάννυμι: eu ἀνὰ, & κρεμάω, κρεμάσομαι, ſuſpendo.

Ἀνακρίνω, queſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακρίνομαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκριμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquiſitio, interrogatio.

Ἀνακριτικὸς, ὴ, ὁ, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, ομαι, ſcrutor.

Ἀνακρότω, upplaudo, ado plauſus: ex ἀνὰ, & κροτέω, plaudo.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πολὺ, pedetentim recedere. Th. κρούω, pulſo.

Ἀνάκρουσις, ὁ, retroactio, inhibitio, qua fit retrorſum; & pecaliariter, remorum, vel navis inhibitio, ſiva retrocelſio, qua fit navem inhibendo: item pulſatio, videlicet orgoni cujuſpiam: item præludium cautus; ſermouis exordium. ſed iuvenitur etiam pro correctione, & caſtigutione, upud Plut. Eſt verbaluub ἀνακρούω, ομαι, inhibeo.

Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, iubibeo, refilio, turqueo, reouco: u ἀνακρούω ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulſo, impello, ratraho. ex ἀνὰ, & κρούω, pulſo.

Ἀνακτα, regem, acc. ub ἄναξ, reu.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiſcor: ex ἀνὰ, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀνακτέον, deducendom eſt, referendum eſt: ub ἀνάγω.

Ἀνάκτορ, dat. Poet. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτίσασθαι, revocari, a. 1. inf. m. ἀνακτίσασθαι, præſ. inf. Ex ἀνακτίσομαι, recupero.

Ἀνάκτισις, ἡ, reconciliutio, reſtuatio.

Ἀνακτητικὸς, ὴ, exaitunt, reuocana, reſtituruus: ab ἀνακτάω, recupero.

Ἀνακτίζω, renovo, readifico, rurſum creo, reformo: ex ἀνὰ, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτόριος, ν, ὁ, ἡ, hurilia: ab ἄναξ, reu.

Ἀνάκτορα, ε, τὸ, regia, palatium.

Ἀνακτορ, ορος, ὁ, Rsu: ab ἄναξ, rau.

Ἀνακυίσκω, ubortum infero. Ariſtot. hiſt. an. l. 6. c. 29. de ovibus. Si u coitu imber ucceſſerit, ἀνακυίσκει, abortum infert. uu ἀνὰ, & κύω, uterom iſro, prægauns ſum. unde κυίσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permiſceo, commiſceo: ex ἀνὰ, & κυκάω, miſcao.

Ἀνακυλίω, eſt mente revolvere, iturure, repetere, revolvere, rotare.

Ἀνακύκλησις, ἡ, circuitus.

Ἀνακυκλόω, propria, circumcingo; val ſimpliciter, cingo, repeto, inculco.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circuluris circumductio, circulatio, eireinatio. ex ἀνὰ, & κύκλος, circulur.

Ἀνακυλίω, ſaplico, revolvo, ſurſum volvo: au ἀνὰ, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu evertor, vel ruo: u κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. Th. κύμβος, ὁ, fundus ollæ fictilis.

Ἀνακυπτὸν, ὦ, ſubeurto; in durſum reclino, & raſupino. In hac ſignif. upud Nicand. in Ther. ſinu τ legitur ἀνακυπτὸν: ex ἀνὰ, & κύπτω. unde κεκυφὼς, exiſto, emergo: item oriur, evaſcor: item ſurſum uſpicio, ſuſpicio; coelum uſpicio: ut Luc. 21. Item ſpe erigor, animoqus recreor: ut ὥτω δὴ κύκυφα ἑκάστας, Xsu. in Oecon.

Ἀνακύπτω, atigo, ſurrigo: oculos, & caput attollo, ut uees, cum bibuut; ex ἀνὰ pro ἄνω, & κύπτω. Vida attam in ἀνακυπτὸν, ſubſilio.

Ἀνακυρίσσω, ſ, gruvitea, & authoritas: apud Hippocr. ex ἀνὰ, & κῦρος, εθ, τὸ, uurboritas. unde κυρόω, ὦ, authoritatem do.

Ἀνακυκάω, deploro, defleo: ex ἀνὰ, & κυκάω, ploro.

Ἀνάκυλθ χιτωνίσκος, bruviſſima tunica: ex ἀνὰ, & Them. κύλος, τὸ, mambrum.

Ἀνακυλίω, arceo: ex ἀνὰ, & κωλύω.

Ἀνακωμῴδέω, ὦ, comice decanto, eel diao: item taxo: ex ἀνὰ, & κωμῳδέω, mordacibus dictis incetſo, & taxo: quod a κωμῳδὸς, comoedus.

Ἀνακῶς, advarb. ſedulo, regiu. Th. ἄναξ, rex.

Ἀνακωρία, & — φέω, ῶ, exurdo, i. e. ſurdum reddo; idam ac κωφόω, & κωφόω, obſurdeſcere facio: u Th. κωφὸς, ſordus.

Ἀνακωχίζω, navem in anchoris ſtare facio, ſubductis velis.

Ἀνακωχὴ, pro ἀνοχὴ, ἡ, intermiſſio: quod ub ἀνέχω, ratineo. Th. ἴσχω, habeo.

Ἀναλαβὼν, a. 2. iof. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλαζόμαι, rurſum capio. Theocrit. Idyll. 19. ex ἀνὰ, & λαζόμαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item reſumo, rurſum capio. Item raſumo, i. e. repeto, itero, revoco. ſed aup. utiam, ruprehendo, ſeu reprendo, retinen. Item emendo, ſercio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβὼν. a. 1. paſſ. ἀνειλήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, reſplendeo, reluceo, illuſtro. Th. λάμπω, coruſco.

Ἀναλγὴς, ἐσ, ὁ, ἡ, ſine dolore. Ἀναλγητὸς, ν, ὁ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolantia. Ab ω, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, α, ὁ, idem ac ἀναλγὴς.

Ἀναλγήτως, inhumanitar, id eſt, ἀσυμπαθῶς, adverb. ub ἀνάλγητος, ſine dolore.

Ἀναλδαίνω, idem ue ἀλδαίνω, augeo, do uugmentum, ſeu incrementum.

Ἀναλδὴς, ἐσ, ὁ, ἡ, non creſcens, incrementum non capiens. apud Hippocr. au u priv. & ἀλδέω, augeo.

Ἀναλδίσκω, idem ac ἀλδήσκω, ſuccreſco, uugeor. Th. ἀλδέω, uugeo.

Ἀναλέαινε, coutsro: ex ἀνὰ, & λεαίνω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, colligo.

Ἀναλέγω, ομαι, congrego; item colligo ſparſu, & effuſu: item lego, recito; from ratiocinor, rutiocinando colligu; item animo verſo rem præturitam, & reminiſcor: ax ἀνὰ, & λέγω, dica.

Ἀναλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immitis: ax α priv. & ἐλεήμων, ὁ, ἡ, miſericors; ab ἐλεέω, miſereor; u Th. ἔλεος, ὁ, ἡ, vel εος, τὸ, miſericordiu.

Ἀναλείφειν, nou ungi; τὸ ἀναλείφεσθαι. Hippocr. de diaeta: ex ἀνὰ, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνὰ, & λείχω, lambo.

Ἀναλείψανα, τὰ, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub meoſu.

Ἀναλεκτὴς, ν, ὁ, collactor.

Ἀναλεκτίδες, αι, αἱ, quibus, inquit Cal. Rhod. ex xylino lino, vel quavis materiu, tanquam pulvillis, conſtipant ſcapulus promiaentes puellæ, ut videri habitiores poſſint.

Ἀνάλεκτος, ὁ, ἡ, collectitius, collectus, collectanaus; quo vocabulo Senecu uſus pro libro collectuneorum. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀνάλεμμα, τὸ, a Suid. & Heſych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. edita ſtructura, altitudo. itam Suid. & σύμγυγα, i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccleſ. 30. & in Purel. &c.

Ἀναληπτὴς, ὴ, ὁ, recuperatorius; item reſocillatorius, recreatorius. unde ἀναληπτικὰ ῥήματα dicantur, quæ recreandis defectis ſompoſita ſunt. & ἀναληπτικὴ ἀναληπτικὴ, apud Gal. exp. ducatio, & nutritio virium refocillatrix.

Ἀναληπτικὸς, refocillutorie, upta ad refoaillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, ἡ, recuperatio, reſumptio: item receptio, ſchemu ſcil. orationis Rhatoricum: item virium refactio, rastatio, convaleſcentia: item ἀνάληψις τῆς μαθήσεως dicitur, quum quis aggreditur, ſau capeſſit diſciplinas; eal

Ἀνταριθμέω, & ἀνταριθμέζομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco; praeterita reputo. Lucian. ex ἀνά, & ταριθμέω, per digitos numero; item simpliciter numero.

Ἀνταρμῶ, remitto. f. ψω. p. φα. a. 2. ἀνέταρμον. Th. πάρω, mitto.

Ἀνταπεπλήρωται, completi sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἀνταπληρόω, compensio.

Ἀνταπτιμβό-ος, ἡ, ον, apertus, p. part. a πέπτυμαι, pro πεπέτασμαι, per Sync. a πετάζω, paodo. alii a πτύω, volo, as.

Ἀνταίττω, seu ἀνταέττω, iterum coquo, recoquo: ea ἀνά, & πέττω, coquo.

Ἀνταπτυκτής, ὁ, qui diseuboit, p. part. act. ἀνταπτυμβόω, ᾳς, ὤ, p. part. pass. f. g. ἀνάπτυσα, 2. sing. a. 2. m. imp. accumbe. ἀνταπτῶ, a. 2. inf. act. ab ἀνταίττω, decido.

Ἀνταραύ, & per Syncopen, ἀνταρῶ, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνά, & ταρύω, traoseo.

Ἀνταπτάσσω, f. άσω, aperio, a. 1. inf. ἀνταπτάσσαι. Th. πετάω, eatendo.

Ἀνταπτύω, seu ἀνταπτύζω, & ἀνταπτυσσύω, seo υμι, expando, explico: item aperio: ut apud Luc. ἀνταπτύσσω πὰς θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ δ' ἴστία λᾶιπὰ πετάσσαν, pro ἀνετάσσαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Est interdum etiam laxo. ex ἀνά, & πετάω, πετάζω, vel πετασσύω, πετάσσω, extendo, elevo, aperio.

Ἀνταπτάω, ᾳς, ὤ, relaxatio: ab ἀνταπτάω, idem ac ἀνταπτάσσω, operio.

Ἀνταπτόμαι, sobvolo, volo: ex ἀνά, & πέτομαι, volo, as.

Ἀνταίττω, & ἀνταπτόω, idem ac ἀνταπτύω, recoquo.

Ἀνταπόφημι, visa som, p. m. ab ἀναφαίνω, demoostro.

Ἀνταπηχέω, emitto io modum fontis, & featurigiois. Hesych. ea ἀνά, & πηγάζω: a Th. πηγή, ἡ, fons.

Ἀνταπήγνυμι, suffigo, suspendo. Plot. ex ἀνά, & πήγνυμι, figo.

Ἀνταπλάω, ῶ, subsilio, sorsum salio. ut apud Xen. Hellen. 4. ἀνταπλάντας ἀπὸ ἵππων, i. e. quum subsiluissent in equum. Item profilio, exilio. Interdum resilio, i. e. retrorsum salio, ex ἀνά, & πηδάω, salto.

Ἀνταπλώζω, suso circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνά, & πλωίζω, stamina e colo deduco, & devolvo suti circumactu: a Th. πλώ-ος, texturo.

Ἀνταπλία, ἡ, membri eojusvis mutilati vitium, sive viriatio, partis vitiositas: item animi aliqua laesio.

Ἀνάπηρ-ος, ε, ὁ, ἡ, mutilus, oblusos. Th. πηρός, mutilatus.

Ἀνταπόω, mutilo, oblaedo.

Ἀνταπόω, erumpo a scaturigine, featurio. Plut. ex ἀνά, & πηδάω, idem cum πηδάω, featurio.

Ἀνταπιμπλάω, praes. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀνταπίμπλημι, repleo, impleo: & in pass. ἀνταπίμπλαμαι, impleor, replaor. Suid. ex ἀνά, & πίμπλημι, impleo.

Ἀνταπίνα, rebibo, resorbeo. Th. πίνω, bibo.

Ἀνταπιπράσκω, venditum mihi vicissim vendo: ex ἀνά, & πιπράσκω, vendo.

Ἀνταπίπτω, discumbo, recumbo, a. 1. m. ἀνεταπεσάμην, u, στο, imp. ἀνάπεσσο, a. 2. med. ἀνεπεσάμην. Th. πίπτω, cado.

Ἀνταπιστεύω, confido, spero: ex ἀνά, & πιστεύω, credo.

Ἀνταπίτταμαι, idem ac ἀνταπετάννυμαι, expando, explicor: ab ἀνταπετάω, expando, explico, Th. πετάω, extendo.

Ἀνταπετάμην, Jon. & Dor. pro ἀνταπτύμαι, praes. inf. ab ἀνταπίτταμαι. Th. πίπτω, cado.

Ἀνταπτομβάω, ᾳς, ὤ, Dor. pro ἀνταπτομβῶ, supioa.

Ἀνταπλάζω, sursum, & deorsum errare facio; aberrare facio: ex ἀνά, & πλάζω, errare facio.

Ἀνταλαπάζομαι, ῶμαι, vagabundos obeo, oberro: ex ἀνά, & πλανάζομαι, ῶμαι, idem.

Ἀνταπλάσσω, εἰ, a. 1. part. act. pl. ἀνταπλάσσω, fingo, facio. Th. πλάσσω, formo.

Ἀνάπλασις, εως, ἡ, & ἀνταπλασμός, ὁ, refictio, vel reformatio: item fictio, formatio.

Ἀνάπλασμ-ος, τὸ, figmentum; id, quod fictum, seu formatum est.

Ἀνταπλασμός, ὁ, idem ac ἀνάπλασις, fictio.

Ἀνταπλάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀνταπλέκουσι, Dor. pro ἀνταπλέκουσι, implicant, 3. pl. praes. Th. πλέκω, plico.

Ἀνταπλέκω, & ομαι, implico, innecto; item redimio; casariem colligo reticulo. unde ἀνταπλέκεσται, ciocinnis collectos crines habent: ex ἀνά, & πλέκω, ομαι, plico.

Ἀνταπλεύσθαι, f. r. inf. m. ab ἀνταπλέω, solvo e porto. Th. πλέω, navigo.

Ἀνταπλέω, navigando ascendo; provehor in altum; e portu solvo. Item fluito. ex ἀνά, & πλέω, navigo.

Ἀνάπλεως, ὁ, ἡ, Jon. & Att. pro ἀνάπλεω-ος, plenus. Th. πλέ-ος, plenus.

Ἀνταπλήω, impleo, capleo: in pass. ἀνταπλήομαι, impleor: ex ἀνά, & πλήω, ομαι, impleo.

Ἀνταπλομυρέω, redondo, exundo: ex ἀνά, & πλημμυρέω, fise πλημμύω, e flu inundo, restagno: a πλημμύρα, seu πλημμυρίς, aestus maris.

Ἀνταπλώω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ω μαι. a. 1. ἀνεπλήρωσα. ex ἀνά, & πληρόω, impleo.

Ἀνταπλήρωμ-ος, ατ-ος, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀνταπληρωματικός, replens. ab ἀνεπλήρωσα, compleo.

Ἀνταπλήρωσις, ἡ, idem ac ἀνταπλήρωμα.

Ἀνταπλῶσαι, a. 1. inf. act. ab ἀνταπλόω, impleo. Th. πλόω, impleo, plenus sum.

Ἀνταπλωτικός, ὁ, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀνταπλύνω, referio, pereotio: ex ἀνά, & πλύνω, eado.

Ἀνάπλο-ος, ὁ, Jon. pro πλῶς, oavigatio.

Ἀνταπλόω, idem ac ἀνάπλεω, evpando, explico.

Ἀνταπλύω, eluo, vel iterom lavo.

Ἀνάπλυσις, εως, ἡ, ablutio, elotio: ex ἀνά, & πλύω, lavo.

Ἀνταπλόω, Jon. idem ac ἀνταπλῶ, solvere e portu: quod a πλόω, seu πλόος, Poet. pro πλέω, oavigo.

Ἀνταπνέω, respirare, recieari. Th. πνέω.

Ἀνάπνευσις, εως, ἡ, respiratio, relaxatio.

Ἀνάπνευσ-ος, ε, ὁ, ἡ, non respirans, ex α, & πνέω, spico.

Ἀνάπνοή, ῆς, ἡ, respiratio: ab ἀνάπνεω.

Ἀνταπόβλητ-ος, ὁ, non rejiciendos; qui amitti, vel rejici non potest, vel debet: ex α priv. & ἀποβλητ-ος, ὁ, vilis.

Ἀνταπόγραφ-ος, ὁ, ἡ, a publicano non census, nec scriptos; incensos, vel inscriptos: ex α priv. & ἀπόγραφ-ος, ὁ, ad exemplar effictus.

Ἀνταπόδειατ-ος, ὁ, ἡ, improbabilis; quasi indemonstrabilis. unde

Ἀνταποδείκτως, adverb. sine probatione, absque demonstratione: ex α priv. & ἀποδείκτ-ος.

Ἀνταπόδεκτ-ος, non recipiendus: ex α priv. & ἀποδέκτ-ος, gratus.

Ἀνταποδίζω, pedem referre; diligenter e aamioare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀνταποδισμός, ὁ, diligens inquisitio, regressus, retrogradus motos, resolusio. a ποδίζω, gradior.

Ἀνταπόδοτ-ος, ε, ὁ, ἡ, aoo redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀνταπόδρατ-ος, ὁ, inevitabilis: ex α priv. & ἀποδιδράσκω, effugio.

Ἀνάπτυσ-ος, ὁ, fioe pretio: ex α, & ἄπτω, pretium redemptioois.

Ἀνταπόκριτ-ος, ὁ, eoi noo respondetur, vel responsom non est; ex α priv. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀνάπλεως-ος, ὁ, ἀγάλ-ος, jejunos, vacans voluptate: item passive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω, fruor.

Ἀνάπολησις, εως, ἡ, commemoratio, repetitio, animadversio.

Ἀνάπολητικός, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀναπολέω, verso in animo.

Ἀναπολίζω, Poet. idem ac ἀναπολέω, versari in aoimo. Th. πολέω.

Ἀναπολόγητ-ος, ε, ὁ, ἡ, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι, defendo.

Ἀνάπολτ-ος, ὁ, non absolotus, indissolutus, vel indissolubilis, ex α priv. & ἀπολύω, vioculis solvo.

Ἀναπομπή, ἡ, proprie sursum missio: ut ἀναπομπὴ θησαυῶν, effossionem thesaurorum vertit Budaeus: oam qui effodiunt, sorsum mittunt terram. ab ἀναπέμπω, remitto, emitto.

Ἀνάπομπ-ος, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀναπομπός, ὁ, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad superos: ab eodem etiam Themate.

Ἀνάπτιστ-ος, illotus, qui se non abluit: ex υ priv. & ἀπίπτω, ablun; ex ἀπό, & πίπτω, lavo.

Ἀναπόστατ-ος, ὁ, qui defsiscere aequit: ex ω priv. & ἀφίστημι, defseio. unde ἀποστάτης, apostata.

Ἀναποστηναὶ, ῦ, ὁ, sospirium eom imploratione divini auxilii, vel simpliciter, divini numinis imploratio. Graec. ex ἀνά. & ποτνάω, seu ποτνάζω, supplioiter oro; a πότνι-ος, veoerandus.

Ἀνάπτεφτ-ος, ὁ, indelebilis: ex α priv. & ἀποτρίβω, absterso.

Ἀνάπρασις, εως, ἡ, quasi revenditio, vel bale ab ἀναπιπράσκω, revendo: ex ἀνά, & πιπράσκω, vendo.

Ἀνάπρατ-ος, α, ὁ, qui sibi vendita revendit: ab eod. Themate.

Ἀναπράττω, & ἀναπρόσσομαι, exigo, reposco. ex ἀνά, & πράττω, facio.

Ἀναπτάω, per Syac. pro ἀναπετάω, penetro, perterebro. Th. πτάω, penetro.

Ἀναπτύσσω. f. σω, a. 1. part. ἀναπτύσσας, eum pemito effondens. Th. πτύω, insto.

Ἀναπτύσσω, vide ἀναπτύσσω.

Ἀναπτερόω, animum addere, in spem erigere: ex ἀνά, & πτερόν, penna, ala.

Ἀναπτίλλω, a. 2. inf. ab ἀναπτόμαι, revolo, subsolo: quod ab ἵπτομαι, volo, as. a. 2. act. ἔπτλην, int. πτίλλω, part. πτάς, a. a. m. ἀναπτάλλω, inf. πτάλθαι, part. πταμέν-ος.

Ἀναπτόω, idem ac simplex πτόω, consterno, perterreo.

Ἀναπτυμβόω, accenso, gen. sing. Jon. praes. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἄναπτ-ος, α, ὁ & ἡ, non tangendus: ut ἄναπτον χῶρος, apud Hom. & Hesiod. quas oemo possit attingere, a. 2. inaccessas. Exp. etiam quas nemo possit iodere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἀάπτω, maledico, convitior.

Ἀναπτύξις, ὁ, a. v. patt. ab ἀναπτύσσω, aperio, explico.

Ἀνάπτυξις, ὁ, expositio, explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω, explico, expando; item aperio; item detego: item explano. & in pass. ἀναπτύσσομαι, expandor, ex ἀνά, & πτύσσω. f. ξω. p. χα.

Ἀναπτυχή, ῆς, ἡ, idem ac ἀνάπτυξις, pro quo etiam pet Sync. dicitur ἀμπτυχή, apud Eorip.

Ἀνάπτυχ-ος, ὁ & ἡ, apertilis, seu adapertilis: item apertus, sive explicatus.

Ἀναπτύω, capuo, ejicio. Th. πτύω, spuo.

Ἀνάπτω, f. ψω. p. ἅφα. aor. a. ἀνῆψα. aor. 1. pass. ἀνάφθην, alligo, religo, appendo, suspendo ad: item eleoampono; appooo alicoi quasi ei alligaos; ot in Epigr. l. v. μέμψιν ἀνάπτω τινί. item attribuo, tribuo; aeceptum fero. uode apud Alex. de faco: ἀνάπτω ὡς ἑαυτὸ αἰτίαν τῇ ἡμερμένῃ, i. e. sibi caosam vindicare. unde ἀνάπτω τινί, referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem sanquam ejus autorem. Est ab α priv. & ἅπτω, necto. Item ἀνάπτω, incendo: & metaph. suscito, exsuscito:

to: & fic eſt ex α priv. & ἅπτω, accendo.

Ἀνάπτωσις, ἡ, proprie decubitio, accubitio, recubitio: item reſupinatio: item ὄκνησις, animus jacens, & remiſſus: ab ἀνάπτεσθαι, Bud. com. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀνακινθάνομαι, interrogo: ex ἀνά, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπρήθω, accendo, inflammo: ex ἀνά, & πρήθω, accendo.

Ἀνάπυος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod nobis innotuit. Th. πυνθάνομαι, intellign.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπτω, gea. ab Ἄναπος, ὁ, Siculi fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, ruſſus vendo, revendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνά, & πωλέω, vendo.

Ἀνάπωτος, ου, ἡ, alii legunt ἀνάπωτις, & per Syncop. ἄμπωτις, maris, & aquatum receſſus: cui contrarium πλήμμυρις, ἰδος, ἡ, maris acceſſus, & æſtus: Pro eodem dicitur & ἀνάπωσις, ἡ, τὸ ἀναπίνω. Th. πίνω, bibo.

Ἀναῤῥαίω, coocaleſco: ex ἀνά, & ῥαίζω, idem.

Ἀναπρηνής, ἁ, qui ſuſtulit, Att. pro ἀναπηνής, p. part. verbi ἀναπήρω. Th. ἀείρω.

Ἀνάραιμαι, imprecationem revoco, & abſolvo: ex ἀνά, & ἀράομαι, precor.

Ἀνάργυρος, ὁ, qui pecunia caret, etiamſi aliis facultatibus abundat: ex α priv. & ἄργυρος, argentum.

Ἀνάρθρος, ου, ὁ & ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον, τὸ, ſuticulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμήσασθαι, pro eodem ee Dem. atque inde verbale

Ἀναρίθμητος, ὁ, innumerabilis; item immenſus: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ου, ὁ ἡ, & Poet. ἀνάριθμος, innumerus, non numerabilis. ſed accipitur etiam pro homine, qui in nullo eſt numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναρκάω, ῶ, non praudeo: unde part. prat. ἀναρκηκώς, qui pranſus non eſt. & verbale

Ἀνάρκητος, ὁ, impranſus. Ariſtoph.

Ἀνάρκτος, ὁ, non praaſus, prandio careus: ex α, & ἄρκτος, τὸ, prandium.

Ἀναρκτος, ου, ὁ, piſcis de genere conchatum: a quibuſdam dicit exiſtimatur κοχλὶ σάρκα, quaſi ἀ πρήκτης, quoniam ſcopulis tantum adhæreſcat, nec, ut neritæ, inuatet. unde dicitur & ἀπρήκτης: & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Ἀναρπατῆρας νίκας, dixit Æſchilus in Perſis, teſte Athen. hoc eſt altrices, ſeu nutrices anaritarum cochlearum inſulas: ex ἀναρκτος, & τροφὸς, ὁ, vel τροφή, ἡ. unde τροφεῖα, idem cum Th. τιθήνη, nutrix.

Ἀνάρχητος, ου, ὁ & ἡ, oullius imperio ſubjectos: ex α priv. & ἀρχή, principatus.

Ἀναρμόστος, ου, ὁ & ἡ, non idoneus, inconveniens, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόστος, ὁ, congruus.

Ἀναρμόζω, ſeu ἀναρμόττω, adapto, enpulo, congruo: ut apud Hallearn. l. 4. πατρωνύμῳ τῷ πρεσβυτέρου ἀναρμόσας, i. e. ſenioni ſeniorem locaus. ex ἀνά, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, congruo.

Ἀναρμοσία, ἡ, eep. ſum ἀνάρμοστος, ὁ, i. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοσία, ἡ, incongruentia, inconvenientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro inepria, Budæo teſte.

Ἀνάρμοστος, ὁ, inconveniens, inconcinnus, non quadrans, nec habilis. oade apud Xen. ſenium inhabile vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Scu exp. & intompoſitus, ineptus, apud Ariſtuph. in Nub. Atque inde adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte, ex α priv. & ἁρμόστος, ὁ, conveniens.

Ἀναρροβδέω, reſorbeo, aut abſorbeo. Od. μ. Unde verbale

Ἀναρρόβδησις, ἡ, abſorptio aquarum, vel ejaculatio, ex ἀνά, & ῥοιβδέω: unde δοίβδησις, ἡ, ſtridor.

Ἀναρυγδόν, adv. reptim, tranſverſim rapiendo. Eurip.

Ἀναρυγδάζω, abripio, ſurſum rapio. Il. υ. & intsidum ſubito e medio tollo: item ad pœnam rapio; ſedibus evello.

Ἀναρύκτας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναρυκάζω, ſurſum rapio.

Ἀνάρπαξ, ακος, ὁ ☞ ἡ, abreptus, ſurſum raptus: item repenta raptus; apud Luc. ex ἀνά, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀναῤῥήγνυσθαι, erumpturum eſſe, f. 2. infin. paſſ. ab ἀναῤῥήγνυμι, crompo.

Ἀναῤῥιπτοδόκος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀναρριπτικός, qui aſportaett aliquid. Th. ἀείρω, tollo, nuſaro.

Ἀναῤῥίπτω, confuo, conſercino: item reſarcta, ex ἀνά, & ῥίπτω, ſuo.

Ἀναῤῥέω, refluo, vel ſurſum fluo: item ſcateo, ſcaturio, quaſi ſurſum fluendo: ex ἀνά, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥήγνυμι, vel ῡμι, ſeu ἀναῤῥάσσω, diſtringo, diſrumpo, diſſeco, diffindo; item erumpere facio; emitto cum eruptione: ex ἀνά, & ῥήγνυμι, tumpo.

Ἀνάῤῥησις, ου, ἡ, edictum vocis præconie enunciatum. Suid. ex ἀνά, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥήσσω, f. ξω. inf. ἀναῤῥῆξαι, a. 1. inf. ab ἀναῤῥήσσω, vel ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀναῤῥάξις, εως, ἡ, diſruptio, diſciſſio: ab eod. Th.

Ἀνάῤῥησις, εως, ἡ, præconium proprie in athletico certamine: ejuſd. Th. & comp. eum ἀναῤῥῆγμα, τὸ, eruptio.

Ἀνάῤῥινον, τὸ, per nares rediens. Gal. apud Hippoct. ſic etiam dicitur ea herba, quæ aliis ἀνάῤῥινον, ex eo nomen ſortita, quod ſemine ſit vitoli narium ſimilis. ex ἀνά, & ῥὶς, ῥινὸς, nares.

Ἀναῤῥιπίζω, proprie ignem prope extinctum flatu exſuſcito, & reacceado: & general. ac metaph. accendo, excito, reſocillo, inflammo, ſublevo, ſuſcito, teſoveo, augeo. ex ἀνά, & ῥιπίζω, ſuffio.

Ἀναῤῥιπισμός, ὁ, ſuſcitatio, exſuſcitatio. cui verbale ab ἀναῤῥιπίζω, excito.

Ἀναῤῥίπτον, ſive ἀναῤῥίπτημα, ſurſum jacio. f. ψω. a. 2. ἀναῤῥῖψα. Th. ῥίπτω, projicio.

Ἀνάῤῥιψις, ἡ, ipſa actio jaciendi ſurſum.

Ἀναῤῥιχάομαι, & ἀναῤῥίχουαι, ſcendo, repo.

Ἀναῤῥόη, ἡ, refluxus undarum: ex ἀνά, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ήσω, reſorbeo cum ſonitu. Th. ῥοιζέω, ὁ, vel ἡ, Jon. ſtridor.

Ἀναῤῥοπία, ἡ, acclivitas. ab ἀναῤῥοπέω, ſurſum vergeas.

Ἀναῤῥοπέω, & ἀναῤῥοπόω, ὁ, ſurſum vergens, ὁ ἀνω ῥέπων. ex ἀνά, vel ἄνω, & ῥέπω, repo.

Ἀναῤῥοφέω, vel ἀναῤῥοφάω, reſorbeo, abſorbeo, ex ἀνά, & ῥοφέω, cel -άω.

Ἀνάῤῥυσις, ἡ, redemptio: item ſacrificium: ex ἀνά, & ῥύω. unde ῥύσις, ἡ, fluor.

Ἀναῤῥύω, vel ῡμι, redimo, libero captivum. unde ἀναῤῥύσθαι, redemptus eſt. Item reparo, ſarcio. Item jugulo, macto, ſacrifico.

Ἀναῤῥωγώς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνεῳγώς, ὁ, hians.

Ἀναῤῥώνυμι, & ἀναῤῥώννυμι, robur priſtinum reddo. Suid. ἃ δὲς ἀνέῤῥωσεν αὐτὸν, i. e. Deus ipſi priſtinas vires reddidit, ſeu convaleſcere fecit. Et in paſſ. ἀναῤῥώνυμαι, reſocillor, vel convaluſco. onde ἀναῤῥωθεὶς, apud Synef. Epiſt. 67. ubi convaluerit. ex ἀνά, & ῥωννύω, vel ῥώνυμι, confirmo, roboro.

Ἀναῤῥωσθέντος, ὁ, recaleſceatee, u. a. part. paſſ. a ἀνώνυμι, roboro.

Ἀνάρσιος, ου, ὁ, ἡ, impiacsbilis; cui cum aliuto non convenit: ex α, & ἄρω, apto.

Ἀναρτάω, ſuſpendo: idem ac ἀείρω.

Ἀνάρτησις, εως, ἡ, ſuſpenſio: item metaph. obſtinatio, devinctio, quæ fit bene merendo de aliquo. eſt verbale ab ἀναρτάομαι, ῶμαι, ſuſpendo, paſſ. ab ἀνάρτημι: ex ἀνά, & ἀείρω, ſuſpendo.

Ἀνάρτιος, ου, ὁ, impar. ex α priv. & ἄρτιος, par.

Ἀναρτύω, adorno, ſtruo, molior: ex ἀνά, & ἀρτύω, inſtruo, npparo.

Ἀναρυτὴς, ῆ, ὁ, vas, in quod cinum hauritur. Helych. ex ἀνά, & ἀρύω, ſeu ὑρύτω. f. ύσω, haurio.

Ἀναρύτω, haurio, exhaurio.

Ἀναρχία, ἡ, ſtatus eorum, qoi principe, ſeu dominatore carent: item contumacia adverſus eos, qui uobis præeſſe debeat; detrectatio imperii: item ſolnta licentia, qua unuſquiſque pro libidine omnia agit. Bud. ex Ariſtot. ex α, & ἀρχὴ, imperium.

Ἄναρχος, ὁ, principio carens. de Deo ſolo dicitur. undeexp etiam æterons. Greg. Item ἄναρχος exp. etiam, principe, ſeu duce, vel dominatore careas; qui nulline dominatoi ſubeſt. Il. β.

Ἀναρωλέω, concntio, quaſſo, exagito: ex ἀνά, & σαλέω, agito.

Ἀνασαίρω, retraho, revoco: proprie retrano catena: ex ἀνά, & σαίρω, catena.

Ἀνασαιφάομαι, ῶμαι, obſcœno ſpitheto ſic appellantur meretricee, tanquam quatientes τὸ σαῖφα. Suid. ex ἀνασείω, & σαῖφα.

Ἀνασεισμὸς, ὁ, conquaſſetio: ab ἀνασείω, quatio.

Ἀνασεία, quatio, concntio. Heſiod. in Aſp. Αἰγὶδ' ἀνασείασα. Sed exp. & perſuadeo, concito. Unde npud Luc. & Marc. ἀνασείει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad ſeditionem incitat. Et apud Demoſth. ἀνασείας, exp. minatus, ex ἀνά, & σείω, f. σω. p. ικ.

Ἀνασκαγιάομαι, petulanti injuria afficior; petulanter & laſcive in me agitur: idem ac ἀσκαλάω, laſcivus ſum.

Ἀνασκεθάζω, habere coronam crinibus impoſitam: ex ἀνά, & σίκυος, οἱ, ſales, dicacitates.

Ἀνασκευμόδων, ωνος, ὁ, obſcœnus: p. part. paſſ. ab ἀνασκευάω. vide ἀνασκάω.

Ἀνασκεύω, ῶ, addo, quod deeſt: item ad æquabilitatem libro: ex ἀνά, & σκεύω, libro.

Ἀνάσκιον, ου, ὁ, coronn, ſertum.

Ἀνάσκυτος, ὁ ☞ ἡ, reſimus, repandus: item inſormis, deſormis.

Ἀνασμάω, reſimo, reſimum facio. ſed exp. & animantia ad coitum ruentiu olfacio, arque odoror, ut Catullitionis tempore canes ſuas fœminas oltactaor. Helyeh. Item impendo, inſumo, apud eund. ex ἀνά, & σμάω, ὁ, unde σμάω, ῶ, reprehendo.

Ἀνασκαλεύω, ſarculo laxo; inſtrumento, quo ignis, & prunæ ſodicantur, exſuſcito. ſed cep. & ſcrutor, indago, more eorum, qui inveſtigantes aliquid effodiuot, & eruunt. ex ἀνά, & σκαλεύω, ſarrio, ſodio.

Ἀνασκάπτω, reſodio, refodiendo eruo, & egeio, effodio; ex ἀνά, & σκάπτω, fodio.

Ἀνασκέπτομαι, conſidero diligenter; nccurrere perpendo; ſurſum deorſumque rem animo voluto: ex ἀνά, & σκέπτομαι, conſidero.

Ἀνασκευάζω, f. άσω, p. ακα, rurſus ſtruo, reſtauro, reædifico: item diruo, demolior, aboleo; toilo: item labefacto dicta alicujus, reſello, refuto. Et in paſſ. ἀνασκευάζομαι, abſoluts poſitum exp. collectie vaſis migro, patria facelſo. & exercitus dicitur utiam ἀνασκευάζεσθαι, qui collectis vaſis caſtra movet.

Ἀνασκευαστὴς, ὁ, ad inſtaurandum aptus; inſtauraadi vim habens: item deſtruendi facultate præditus.

Ἀνασκευαστικῶς, reſtaurantium more.

Ἀνασκευὴ, ἡ, reædificatio, inſtauratio: item evarſio, refutatio: item ſic dicitur, quum caſtra moveantur, & caſa colliguntur ab exercitu. & ſic κατασκευὴ ei oppoo. ex ἀνά, & σκεύω, Th. σκεῦος, τὸ, eas.

Ἀνα-

dual. Dor. & Æol. pro νῶι, νῶϊ.
Ἀμάγε, Poet. pro ἀνὰ μάγε, permagnum.
Ἀμείνας, Poet. pro ἀναμείνας, a. s. part. act. verbi ἀναμένω, expecto.
Ἀμένας, satiatum esse, inf. ex ἄω, ἄσω, ἀάμενος, Dor. seu Jon. & exempto ν, ejusque loco inserto μ, ἄμεναι.
Ἀμένομεν, expectamus, Sync. pro ἀναμένομεν, 1. pl. verbi ἀναμένω, expecto.
Ἀμένων, ονος, ὁ, Dor. pro ἡσυχος, sedens. Sed fortasse ἄμενος scribendum. Nam τὸ α ex η Dorice mutatum est longum; nec geminato μμ videtur opus esse τῷ μάτηρ.
Ἀμέναι, Poetice, pro ἀναμένω, expecto.
Ἀμμέων, Æol. pro ἡμέων, nostrum.
Ἄμμες, Æol. pro Dor. ἄμμες, & com. ἡμμες.
Ἀμμεσσι, Poet. pro ἀνὰ μέσσοι, in medio.
Ἄμμι, σος, τὸ, herba, seu nomen seminis cujusdam eminoris minoris. & ἄμμι, pro ἡμῖν, Æol. nobis.
Ἀμμιγα, simul: q. ἀνάμιγα, Poet.
Ἀμμίγδιν, pro ἀναμίγδιν, permixtim: adv. ab ἀνὰ, & μίγνυμι, misceo.
Ἄμμιν, seo ἄμμι, nobis, dat. pl. Æol. & Dor. pro ἡμῖν.
Ἀμμίξας, ὁ, Poet. pro ἀναμίξας, a. s. part. act. verbi ἀναμίγνυμι, immisceo.
Ἄμμον, ε, τὸ, minium. Dioscor. lib. 5. c. 110. ubi tamen quidam ἀμμίον legunt.
Ἀμοβάτης, ὁ, per arenam incedens, dipsas, serpentis genus: ex ἄμμος, ο, η, idem ac ψάμμος, ου, ἡ, arena, & βατέω, vadn. Th. βαίνω, ascendo.
Ἀμοιδύτης, & ἀμοιδυτής, ὁ, q. d. arenam subeios; serpens quidam. Epigr. ex ἄμμος, & δύω, δύσω, vel δῦμι, subeo, ingredior.
Ἀμμορία, ἡ, infortunium, calamitas. ex α priv. & μοῖρα, ας, ἡ, idem ac μοῖρος, ου, τὸ, pars, portio: item fatum, exitium, mors. Th. μείρω, divido, partior.
Ἄμμορος, ὁ, expers: non partieps; item immortalis, letbali fato non obnoxius. Hesych.
Ἀμμόντρον, τὸ, arena nitro immista. Plin. ex ἄμμος, ου, ἡ, arena, & νίτρον, ε, τὸ, nitrum, fuceus concretus sali finitimus.
Ἄμμορος, ος, ὁ, ἡ, expers, infelix, pro ἄμοιρος: ex α, & μοῖρος, ου, ὁ, labor.
Ἄμυ, υ, ὁ, ἡ, per aphæresin literæ ↓ idem est, ac ψάμυ, υ, ὁ, fabulum, arena.
Ἀμμοχρυσος, ὁ, gemma, in qua aurum arenis videtur mistum esse. Plin. ex ἄμμος, & χρυσός, ὁ, aurum.
Ἀμμώδης, idem ac ψαμμώδης, ους, ὁ ἡ, arenosus, fabulosus: ab ἄμμος, idem ac ψάμμος, arena, fabulum.
Ἄμμων, ωνος, ὁ, Hammon. Ἄμμον, Æol. pro ἡμῶν, nostrum.
Ἀμνειος, ε, ὁ, nepos: ab ἀμνός. proprie enim de ovibus dicitur.
Ἀμνίων, ονος, ὁ, Dor. pro ἀμνίον.
Ἀμνός, ᾶδος, ἡ, idem ac ἀμνή, agna.
Ἀμνάσω, Dor. per syncop. pro ἀναμνήσω, 3. sing. f. 1. v. ἀνεμνησάμην, recordari facio.
Ἄμνος, Dor. pro ἄμνος, ου, ὁ, ἡ, ignotus, obscurus; ex α, & μνόομαι.
Ἀμνός, ἄα, ἄον, agoinus, a, um. Th. ἀμνός, ὁ, agnus.
Ἀμνῶν, ῶν, ὁ, agna: ab ἀμνός, ὁ, agnus.
Ἀμνημον, ε, τὸ, obliviosum.
Ἀμνήμονα, immemorem, acc. ab ἀμνήμων. ex α, & μνάομαι, recordor.
Ἀμνημόνευτος, ε, & ἄμνηστος, ὁ ἡ ὁ, immemorabilis, silentio præteritus, immemoratus.
Ἀμνησιπλάω, & ἀμνησιπλῶ: item ἀμνησίω, obliviscor, silentio prætereo, immemor sum.
Ἀμνήστης, ου, ὁ ἡ ὁ, immemor.
Ἀμνησίτως, sine recordatione.
Ἀμνηστία, ας, ἡ, oblivio: ex α priv. & μνάομαι, memor sum.
Ἀμνησικακία, ας, ἡ, oblivio malorum, seu injuriarum, ἀμνησίκακος. ex α, μνάομαι, & κακία, malum.
Ἀμνίδεται, non initia sponsalibus, adv. ex α, & μνάομαι, ambio.
Ἀμνοῦν, ῶ, memoria non teneo: oblivioni dedi.
Ἀμνησία, ας, ἡ, præteritorum oblivio. Item oblivio injuriarum, idem ac ἀμνησικακία. Item impunitas, apud Herodian. ex α priv. & μνῆσις, ις, ἡ, memoria.
Ἄμνηστος, ὁ, & Dorica ἄμνηστος, cujus memoria non superest; oblivione delectus; item ignotus, obscurus.
Ἄμνιον, ε, τὸ, membrana fœtum involvens; & vas ad excipiendum sanguinem, q. ab ἀίμνη, της, ἡ, sanguis.
Ἀμνίς, ίδος, ἡ, agnicula: ab ἀμνός, agnus.
Ἀμνοκόπος, ου, ὁ ἡ ἡ, pastor, tonsor ovium. Hesych. ex ἀμνός, agnus, & κόπτω, ῥ, sectio. Th. κόπτω, seco.
Ἀμνοῦδι, ὁ, agni mentem habens; simplex, & fatuus. Aristoph. ex ἀμνός, agnus, & νοῦς, οῦ, Jonice pro νοῦς, intelligo. Th. νοῦς, νῶς, mens.
Ἀμνός, οῦ, ὁ, agnus; q. ab α, & μένος, τὸ, vis, quia imbecillus.
Ἀμνοτόκος, ου, ἡ, ovis fœtum in utero tereno. ex ἀμνός, & τέκω, ττο.
Ἀμογητί, sine labore, adv. ab α, & μόγος, ε, ὁ, labor, afflictio.
Ἀμόγητος, ὁ, indefessus.
Ἀμόθεν, alicunde, Od. 1. ab ἀμός, ὁ, dignus.
Ἀμοῖ, in aliquem locum. vide ἀμή.
Ἀμοιβαδίς. Vide ἀμοιβαῖος, ὁ, mutuus.
Ἀμοιβαδίς, alternatim, adverb. ab ἀμείβω, commuto.
Ἀμοιβαδόν. Vide ἀμοιβαῖος, vicissim.
Ἀμοιβαῖος, ου, ὁ, & ἀμοιβαδός, mutuus, alterous.
Ἀμοιβαῖος, & ἀμοιβαδός, idem ac ἀμοιβαδίς, vicissim. Th. idem.
Ἀμοιβεῖος, ᾶδος, ἡ, mutatoria, permutatoria.
Ἀμοιβή, ῆς, ἡ, tettributio: ab ἀμείβω.
Ἀμοιβήδιν, vicissim, alternis vicibus.
Ἀμοιβοί, οἱ, auxiliarii.
Ἀμοιβός, ὁ, ἡ ὁ, ut ἀμοιβὸς χάρις, gratia mutua: ab ἀμείβω, commuto.
Ἀμοιρέω, experts sum, careo, portio mihi nulla tribuitur, destituor.
Ἀμείρημα, τὸ, nulla sors, vel infortunium: ab ἄμοιρος, & Th. idrm.
Ἀμοιρος, ε, ὁ ἡ ὁ, parte carens: ab α, & μοῖρα, fatum, sors.
Ἀμολγάζω, ab Hesych. exp. μεταβρέχω, idem ac μεταβρέχω, meridior.
Ἀμολγαία, lactea, ab ἀμέλγω, emulgeo.
Ἀμολγάς, άδος, ὁ, mulctra, mulctriale.
Ἀμέλγιον, τὸ, idem. Th. ἀμέλγω, elicio.
Ἀμολγός, ὁ, tempus mulgendi pecora: quia aotem mulgentur vesperi, & extrema nocte, ideo pro utroque tempore ponitur: a Th. ἀμέλγω, emulgeo.
Ἀμόλυντος, ε, ὁ ἡ ὁ, impollutus, incontaminatus: ex α priv. & μολύνω, polluo, contamino.
Ἀμὸν, Dor. pro ἡμέτερον, nostrum.
Ἀμόρα, ας, ἡ, similago cum melle cocta. opus pistorium ex melle. Athen. lib. 14.
Ἀμορβεύω, & ἀμοιβάω, ὁ, tcoebrosus.
Ἀμορβάς, άδος, ἡ, pedissequa, sectatrix, comes.
Ἀμορβεύς, ὁ, pastor, apud Oppian. l. 3. de venat. φῶτες ἀμορβῆες. Potest tamen etiam exponi, sequaces.
Ἀμορβεύω, sequor.
Ἀμορβής, & ἀμοιβής, media nox, quasi ἀμεσορινός, & ἀμεσονός. Etymol. ἀφ' ὃ τοῦ ἔρχω, rejecto ρ, & mutato ρ in β, srd significat etiam enmitem, i. e. τὸν ἄμα τοῖ ἐμοῦντα. Methodius.
Ἀμορβός, οῦ, ὁ, obscuros, q. ἀμεσορος. item comes, assecla: ἀφ' ὃ τοῦ ἅμα πορεύεσθαι.
Ἀμόργης, ὁ, qui exugit olcas; qui amurcam, i. e. olivæ expressæ recrementum exprimit.
Ἀμόργη, ης, ἡ, vel potius ἀμοργή, herba quædam purpurei floris, qua tingeat; olivæ expressæ recrementum, apud Dioscor. & alios. Item coloris genus esse scribit Methodius. Est & Insula. Ἀμόργη, ης, ἡ, amurca: Galenus. Ab ἀμέργω, tero, proprie de olea usurpatur.
Ἀμοργίδιον, τὸ, vestimentum ex amorgide, apud Aristoph. in Lysistr.
Ἀμόργινος, η, ὁ & ἡ, colorem habens ἀμόργης, purpureus, ruber: ut ἀμόργινος χιτωνίσκος, purpurea tunicula.
Ἀμοργίς, ίδος, ἡ, est κηλάμη quædam, ex qua fit ἔνδυμα, ἡ ὁρκτμη, ὁ χιτών, Hesychio teste.
Ἀμοργοί, οἱ, ut inquit Eust. dicebantur oratores, qui ad rem publicam pertinentia veluti exugebant: qui iidem & μοργοί dicebantur.
Ἀμοργός, οῦ, ὁ, qui exugit: item frondator, lignator. Th. est ἀμέργω, exugo: proprie exugo oleas.
Ἀμορία, ας, ἡ, exterminatio, confinium: ex ἄμος, simul, & ὅρος, ου, ὁ, terminus.
Ἀμορίη, ης, infortunium, fatum calamitosum. Odyss. υ. ex α priv. & μόρος, ὁ.
Ἀμορίτης ἄρτος, panis ex similagine cocta cum melle: panis mellitus, dulciarius. Paralip. l. o. c. 14. a Th. ἀμόρα, ἡ.
Ἀμορύγτης, ου, ὁ, piscentæ genus, apud Hesychium, & Athen. a Them. ἀμόργω, exugo olcas. item Eust. exp. καρπολογῶν, i. e. fructum decerpere. Pro eodem dicitur etiam μέργω, ut tradit Eust. & sunt etiam qui ἀμέλγω pro ἀμόργω dici vellor: & sunt qui contra: nec, utrum ab altero factum fit, satis constat.
Ἀμορσύω, idem ac ἀμορβεύω, sequor, assector. Item ἀμορμάομαι, sequor, comitor, una proficiscor. unde in Epigr. ἀμορσύσσατε, pro συνοδοιπόροι: a Th. ἀμορβὸς, ου, ὁ, comes, assecla.
Ἄμορος, ὁ, non partieps: item infortunatus, calamitosus, expers, infelix. Hesych.
Ἀμορφία, ας, ἡ, informitas, forma oulla: item deformitas, forma indecora, Plut. in Consol. ad oxor.
Ἄμορφος, ὁ, nulla forma præditus, informis, deformis. Item squalidus, incultus. unde comparativum & superlativum irregulare ἀμορφότερος, & ἀμορφότατος, deformior, deformissimus. Eustath. ex Herodoto.
Ἀμόρφωτος, ὁ, non formatus: ab ἄμορφος, ex α & μορφή, forma.
Ἀμός, ὸν, ὁ, unus, aliquis, Dor. pro ὁ μέτερος, vel pro ἐμός. Inde μηδαμός, ὸν, ὁ, nullus. μηδαμῶς, nullo modo. οὐδαμός, ὸν, ὁ, nullus: ut & οὐδαμῶς, ade. nullatenus, nequaquam.
Ἄμος, pro ἅμος, quando.
Ἄμοστον, iosatiabiliter, adv.
Ἄμοτος, ος, ὁ, ἡ, inexplebilis: ex α, & μοτός, ὸν, ὁ, turunda.
Ἀμουσία, ας, ἡ, imperitia: item inelegantia.
Ἀμουσολογία, ας, ἡ, ioerudita, & intempestiva oratio: ex ἄμουσος, & λόγος, oratio, sermo.
Ἄμυστος, ὁ, Musis non initiatus, imperitus.
Ἀμύσιος, imperite, ioselte, illepide.
Ἀμυσία, ἡ, imperitia: item inelegantia.
Ἀμυσολογία, ας, ἡ, & ἀμυσολογί, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος, labore carens.
Ἀμοχθί, ἀμοχθεῖ, adv. citra laborem: ab ἄμοχθος, labore carens.
Ἄμοχθος, ος, ὁ ἡ ὁ, labore carens: a μόχθος, ου, ὁ, labor, fatigatio.
Ἀμπαιπαίτω, Poet. pro ἀναπαιωνίσω, a. 1. inf. act. verbi ἀναπαιωνίζω, Pæana recanto: quod ex ἀνά, & Παιάν.
Ἀμπαιδες, ὁ, Laconibus sunt puerorum eoratores, quia scil. ἀνὰ παῖδας πολίτων, Pædagogi, nutritii, i. e. οἱ τῶν παίδων ἐπιμελούμενοι. Hesych.
Ἀμπελίπορος, & ἀμπαλίπορος, ὁ, iter repetens: ex ἀμ pro ἀνά, & πάλιπορος, seu πάλιπορτος, ὁ, redux.
Ἄμπαλος, ὁ, Poet. pro ἀνάπαλος, restitutio: πάλος enim & πλάμα significat. Th. πάλλω, moveo, verto.

Α'μπελὼν, cum quaſſaſſet, Poet. pro ἀμπελὼν, a. 2. part. ab ἀναπάλλω.
Α'μμάστια, Dor. pro ἀναπάστια.
Α'μπαυμα, ſolatium, pro ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, ab
Α'μπαύομαι, pro ἀναπαύομαι, quieſco.
Α'μπαύσασθε, requieſcite, a pl. a. 1. imperat. m. Poet. pro ἀναπαύσασθε.
Α'μπαυσις, pro ἀνάπαυσις.
Α'μπαυσίρροθ-ον, pro ἀναπαυσίροθ-ον, Jon. ad quieſcendum factus: ab ἀναπαύω.
Α'μπεδίον, per campum, adv. Poet. pro ἀνὰ πεδίον.
Α'μπειρα, idem quod ἀνάπειρα, experimentum.
Α'μπείρας, Poet. pro ἀναπείρας, a. 1. part. ex ἀναπείρω, tranſeo, tranſlodio. Th. πείρω, idem.
Α'μπειρ-ων, ονος, ὁ & ἡ, expoo. idem quod ἔμπειρ-ος, peritus, expertus. Heſych.
Α'μπέρω, pro ἀνάπειρα, idem cum Them. πείρω: ut apud Ariſtoph. Τὸ ἀναπείρω τὰς λίχλας, ut traosfigam tordos.
Α'μπέλαγ-ος, per pelagum, pro ἀνὰ πέλαγ-ος.
Α'μπελεὼν, ῶν-ος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν.
Α'μπέλιν-ος, ου, ὁ & ἡ, & ἀμπέλε-ος, expoo. vireus, vitigineus, vinealis.
Α'μπέλιον, ου, τὸ, vitꝛcula, diminut.
Α'μπελὶς, ίδ-ος, ἡ, avie quædam, quæ dicitor & ἀμπελὶς ὀρ-ος, ὁ. Poll. l. 6. c. 9. quidam ἀμπελίδες expooooi συκαλίδας, i. e. ficedulas.
Α'μπελῖτις γῆ, vinealis terra, quæ & φαρμακῖτις, ut citatur ea Dioſc. l. 5. cap. 173. ſic dicta, quod adverſus inaſceores vitibus vermes illioi ſoleat. a Them. ἄμπελ-ος, ου, ἡ.
Α'μπελὼν, ῶν-ος, ὁ, Poet. pro ἀμπελὼν, ὁ.
Α'μπελώνες, ὧνται, ἀν, vitibue conſitua.
Α'μπελόκαρπον, herba nomea, quæ & ἀνπερὸν: apud Dioſc. l. 3. c. 183. ex ἄμπελ-ος, & καρπός.
Α'μπελόπρασον, ου, τὸ, porrum io vinea naſceoe, agreſte porrum, quod in vinetis oaſcitur. Dioſc. l. 2. ca ἄμπελ-ος, & πράσον, τὸ.
Α'μπελ-ος, ου, ὁ, vitie, vinea: q. ab ἄμυδ, & πηλὸς, Jon. pro γῆ-ν. Α'μπέλ-ων, Dor. pro ἀμπελὼν, acc. pl.
Α'μπελωγῶ, vitee putare, vel colere; ſarmenta expurgare, quæ vitem onerant.
Α'μπελώγημα, τὸ, vitium caltura: ab ἀμπελωγός.
Α'μπελωγία, ας, ἡ, putatio vitium, officium vites ampotandi.
Α'μπελωγικὴ, ῆς, ἡ, ars vitium colendarum.
Α'μπελωγὸς, ὁ, ἀ, vinitor: ex ἄμπελ-ος, & ἔργον.
Α'μπελουργόντες, οἱ, vinitores.
Α'μπελόεσσ-ος, ὁ ἢ ἡ, vitibus conſitua: ex ἄμπελ-ος, & Them. φύω, ſ. συ: uade φυτὸν, τὸ.
Α'μπελόφυτ-ον γῆ, vitibus conſitue ager, vinea.
Α'μπελοφύτωρ, ορ-ος, vitium ſator. Epith. Bacchi, comp. ab ἄμπελ-ος, & φυτωρ, ορ-ος, ὁ, ſator, genitor; a φύω, naſcor.
Α'μπελὼν, ῶν-ος, ὁ, ainea. Th. ἄμπελ-ος.
Α'μπετηλὼν, farſam vibraos, a. 2. patt. Poet. pro ἀναπηλὼν, & inſerto augmento preteriti, ab ἀναπάλλω. Th. πάλλω.
Α'μπτυψας, remiſiſti, Poet. pro ἀνέπτυψας, 2. ſiag. a. 1. verbi ἀναπτύπτω.
Α'μπφίας, expon. ab Heſych. ἀπαπάς, i. e. utrinque, per medium, ſcil. ab ἀμπάω, pro ἀναπάω, quaſi dicas, perforando.
Α'μπόσαι, Lacon. vel Æol. pro ἀμφέσαι, ex ἀμφίστημι.
Α'μπέτασα, Poet. pro ἀνεπέτασα, a. 1. emperat. ab ἀναπετάζω, expando, explico, aperio: ab ἀνὰ, & πετάω, ἄζω, & πετάννυμι.
Α'μπετάω, ſeu ἀμπετάννυμι, per Sync. dicitur pro ἀναπετάννυμι, idem quod ἀνατετάζω.
Α'μπέχομαι, iaduor, Æolic. pro ἀμφὶ ἔχομαι.
Α'μπεχόνη, ἡ, cultus corporis, veſtitus, veſtimentum.
Α'μπεχόνιον, ου, τὸ, palliolum, tegula: dimin. ab ἀμπέχονον, & Th. idem.
Α'μπέχονον, ου, τὸ, veſtitus: ab ἀμπέχω, circumdo: ex ἀμφὶ, & ἔχω.
Α'μπέχω, ioduo, complector.
Α'μπήδων, ſubſilio, ſurſum ſalio, pro ἐκπηδάω. Th. πηδάω.
Α'μπηκ-ων, mutilus, mutilarue, pro ἀνάπηκ-ων, ὁ & ἡ, idem quod Th. πηρὸς, ὁ, ἡ, mutilus.
Α'μπίπλημι, repleo. Plut. pro ἀναπίμπλημι: ex ἀνὰ, & πίμπλημι, idem quod Th. πλήθω, impleo.
Α'μπισχῆι, ioduere, præſ. iaſ. verbi ἀμπισχέω: vel a. 2. inſ. ab ἀμπίσχω.
Α'μπίσχομαι, pro quo etiam dicitur ἀμπισχέομαι, idem quod ἀμπέχομαι, induor: ab ἀμπέχω, induo: pro quo etiam legitur ἀμπίσχω, idem.
Α'μπλακεῖν, pecco, erro.
Α'μπλάκημ-α, ατ-ος, τὸ, peccatum.
Α'μπλάκητ-ος, peccato careos.
Α'μπλακί-α, ας, ἡ, erratum.
Α'μπλακίης, gen. Jon. ab ἀμπλακί-α, ας, ἡ, erratum. Th. πλήσω.
Α'μπλάκιον, & ἀμπλάκημ-α, idem quod ἀμπλακί-α, peccatum.
Α'μπλάκ-ων, & ἀμπλάκητ-ος, peccato carens, juſtus; ſeu qui ooo abhorret, & fruſtatur. Sophocl. ex α priv. com μ ioſerto, & πλακί-α, error. Th. idem.
Α'μπλακίσκω, idem quod ἀμπλακέω, pecco; quod peccatum homines miſere iooivat; ὥσ-ὰ τὸ ἀναπλάκισθαι ἡμᾶς.
Α'μπλακὼν, qui erravit, a. a. part. act. ab ἀμπλακέω, pecco, delinquo, f. ἀκω. Th. πλήσω.
Α'μπλέκω, idem quod, & poſitum poetice pro ἀναπλέκω, implico; item, amicio. Th. πλέκω, aecto.
Α'μπλίαξ, ακ, nomeo viti, Lat. Amplus.
Α'μπνευμα, ατ-ος, τὸ, reſpiratio, Poet. pro ἀνάπνευμα.
Α'μπνοὶς, ους, ὁ, reſpiratio, ἀνάψυξις, Poetice pro ἀνάπνοις.
Α'μπνέω, & ἀμπνίω, reſpiro, pro ἀναπνέω.
Α'μπνοὴ, reſpiratio, Poet. pro ἀναπνοὴ: ex ἀνὰ, & πνέω, flo, ſpiro.
Α'μπνυμαι, reſpiro.
Α'μπνυθη, 3. ſing. a. 1. ind. Jon. pro ἤμπνυθη, reſpiravit: ab ἄμπνυμαι, pro ἀνέπνυμαι, Poet. ex ἀνὰ, & πνέω.
Α'μπνύω, idem quod ἀναπνέω, reſpiro. Il. χ. Item ἄμπνυμαι, idem. I'. ψ. & ω, ſed expon. & recipio, ad ſanam mentem redeo. Heſycb.
Α'μπολᾶν, aoimo volutare, Poet. Syac. pro ἀναπολᾶν. Tb. πολέω.
Α'μπόλιν, per urbem, Poet. pro ἀνὰ πόλιν.
Α'μπόσις, pro ἀνὰ πόσις, a πίν-ω.
Α'μποτίζω, reſorbeo, ingurgito: ut πέλαγ-ος ἀμποτίζω, apud Phil. mare refluens. Idem quod ἀναπίνω, q. d. rebibo.
Α'μπρᾶμ, traho more boum, ſeu jumentorum; item bajulo: ab ἄμπρις, ſunis per juga tentus.
Α'μπρις, ὁ, τὸ, ſunis, quo boves trahuntur.
Α'μπτάμενος, revolantia, pro ἀναπτάμενος, a. 1. part. m. ab ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι.
Α'μπυκάζω, religare; item, ſtmaara, & corooare. Euſt.
Α'μπυκίδων, acc. ab
Α'μπυκίδες, ας, ὁ, Ampyci ſiline.
Α'μπυκίζει, Euſt. notat dici, τὸ ἀμπέχειν πὰς τρίχας, vel πὰς ἀμπυξίας τρίχας ἀπλῶς; h. e. antias, & capronas, (ita eaim dicuatur aoteriores crines, qui in faciem deſluunt) religare, & adſtrictos tenere.
Α'μπυκίτεα, pro διαδήματα.
Α'μπυκτῆρες, idem quod ἄμπυκες, pl. a ſing. ἄμπυξ, υκ-ος.
Α'μπυκτήρια φάλαρα, apad Soph. in Oedipo. Coloneo vocantur phaleræ, vel ipſi ἄμπυκες, ſeu ἀμπυκτῆρες.
Α'μπυξ, funiculus auratus, quo coma in equorom frontibus ſparſa colligaotor. & tribuitur etiam mulieribus, pro vitta, qua fluai crioes conſtringuntur; vel quæ comia jam colligatis ſuperinducebatur: ab ἀμπέχω, circumdo.
Α'μπωσις, ſeu ἄμπωσις, per ſyacop. pro ἀνάπωσις, reciprocatio æſtue: quod ab ἀποπίνω, relorbeo. Th. πίνω.
Α'μυγδαλέα, ας, ὁ, amygdalne: περὶ τὸ ὦ τῷ μετὰ τὸ χλωρὸν ὥσπερ ἀμυχὰς ἔχει πολλάς.
Α'μυγδάλη, ἡ, ἀμυγδαλὶς, ίδ-ος, ἡ, & ἀμύγδαλος, ου, τὸ, amygdalum, fructna amygdalinæ arboris.
Α'μυγδαλῖν-ος, ου, ὁ, amygdalinue, i. e. confectos ex amygdalis.
Α'μυγδαλίτης, ου, ὁ, amygdalites, aliquam ſimilitudinem habens cum amygdala. Plin.
Α'μυγδαλοειδὴς, έσ-ος, ὁ & ἡ, idem quod ἀμυγδαλώδης: ab εἶδ-ος, ους, τὸ, ſpecies: a Th. ὦδα, video.
Α'μυγδαλογλυπτικτης, ου, ὁ, amygdalarum, ſeu amygdalorum tractor; homo ſcil. vel inſtrumentum, quo coofringuatur amygdalæ. Th. γλύφω, frango. oode γλυπτήν, confringo.
Α'μυγδαλοῦς, ούσ-ος, ὁ ἢ ἡ, ἀμυγδαλώδης, ητ-ος, ὁ, amygdalæ ſpeciem gereos. Nicander. Ab ἀμυγδαλέα, Jonice, ἀμυγδαλία, & contracte, ἀμυγδαλῆ, amygdala arbor, quæ & nua Græca dicitur.
Α'μυγμὸς, vellicatio, laniatio, ſcarificatio.
Α'μυγωὸς, οῦ, ὁ, idem quod ἄμυγμα, τὸ, laceratio, laoiatio. Item pro vulnere ponitur, apud Theocr. ab ἀμύσσω.
Α'μυδις, Poet. ſeu Æol. pro ἄμυδ.
Α'μυδρὸς, στ-ος, ὁ, idem quod Them. ἀμυδρὸς, obſcurus, vix apparens. Item, exilis, tenuie: idem quod ἀμυνρὸς.
Α'μυδρὸν, & ἀμυδρῶς, obſcore, exiliter: ot quum ἀμυδρὸν, ſeu ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, quod & ἀμυρὸν, ſeu ἀμυρῶς ὁρᾶν.
Α'μυδρὸς, ὁ, ἁ, ſobobſcoious. Α'μυδρ-ὸς, humidus. Aa ab ἄμυδ, & ὕδωρ?
Α'μυδρότης, ητ-ος, ἡ, expoo. languidum, ac iavalidum eſſe.
Α'μυδρόω, ῶ, obſcuro, hebeto. onde ἀμυδρώθη-ν, hebeſceae, deficiens.
Α'μυδρωσις, εως, ἡ, expon. ἀμαύρωσις, obſcuratio, hebetatio.
Α'μυελ-ὸν, ὁ ἢ ἡ, carene medulla: ex α ptia. & μυελὸς, ὁ, ἡ, medulla.
Α'μύζω, fur. ύξω, fugo, lac premo, ficco: idem quod Th. μύζω.
Α'μύητ-ος, ὁ, ὁ ἢ ἁ, non iaitiatue: ab α, & μύω.
Α'μυθάων, ῶν-ος, ὁ, Poet. pro Α'μυθάων, ων-ος, nomen viri.
Α'μύθητ-ος, dictu perdifficilis, ineffabilis, inexplicabilis; qui dicendo exprimi oon poteſt. Demoſth. ex α priv. & μυθέομαι, dico, dicito. Th. μῦθ-ος, ὁ, ὁ, verbum, ſermo, oratio, λόγ-ος: item, fabula.
Α'μυθ-ὸν, fabularum eapere: ia quo nullæ fabuloſæ narrationes. Plut.
Α'μυκλαί, αἱ, jaculorum ſpicula, & cuſpidee; ὥσ-ὰ τὰ ἀμύκλαι, inquit Heſych.
Α'μύκητ-ος, ὁ ἢ ἡ, expers mogitus, ſeu mugituum. Epigr. ex α, & μυκάω, mugio.
Α'μύκλαθ-ον, ada. ἐκ τῆς Ἀμυκλῶν.
Α'μύκλαι, ῶν, αἱ, Lacoaici calceamenti geous.
Α'μυκλαΐσδω, Dor. pro Α'μυκλαΐζω, Laconice loqui.
Α'μύκτες, natibue carens; ſtrabo: ex α, priv. & μυκτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, naris, naſus.

Ἀμυκτικός, ή, ὁ, vim habens dilacerandi, & dilaniandi.

Ἀμυκτίς, idem quod ἀμυξ, adv. q. d. vellicatim, diſcerptim. Nicand.

Ἄμυλον, τό, expon. amylium; & pro placenta accipi putatur, apud Ariſtot. in Probl. a Th. μύλη, ἡ.

Ἄμυλον, ου, τό, ſubſt. (ſub. ἄλευρον) dicitur amylum, farina triticea, aut alia, quæ ſine mola facta eſt. Dioſc. lib. 2. c. 123. eſt neut. a maſc. ἄμυλος, molam non aperiens, ſed expon. etiam confectus ex amylo, paratus ex farina, quæ ſine mola confecta eſt, ut ἄμυλος ἄρτος, apud Ægin. ſic ἄμυλοι μαζῶν, & ἄμυλοι πλακοῦντες, mazæ, & placentæ; quæ & ſimpl. ἄμυλοι interdum dicuntur. Item ἄμυλος, τό, expon. rigidum, infractum: a Them. μύλη, ἡ: unde μύλος, ὁ, comp. eum α priv.

Ἄμυλος, α, ὁ & ἡ, non molitus: a μύλη. vide ἄμυλον ſuprc.

Ἀμύμονα, acc. ſing. ab ἀμύμων.

Ἄμυμων, ονος, ὁ, ἡ, inculpatus: q. d. ἀμώμων, vel ἄμωμος, qui nihil commiſit ἐκ μωμῆς, hoc eſt deriſione dignum: a μίζω, derideo: per Syncop. ἔκ γ, pro ἀμώγμων.

Ἄμυνα, ης, ἡ, propulſatio injuriæ. & ἀμυνία, ης, ἡ, anxilium: ab ἀμύνω.

Ἀμυνέω, α. s. inf. eſt. ἀμυνθήσομαι, f. x. paſs. ἀμυνεθέω, a. s. inf. m. ἀμύνασθαι, aoriſt. s. imperat. act. ἀμυνάτω, inf. Jon. pro ἀμύνω, ut ἀμυνέμεναι, Dor. ἀμυνέσθαι, Jon. pro ἀμύνασθαι, 3. pl. fut. ab ἀμύνω.

Ἀμυνίας, α, ὁ, pro ἀμυντικός, ὴ, ὁ, idem quod ἀμυντήριος, α, ὁ & ἡ; q. d. auxiliatorius, propulſatorius, expulſoriuc, ad injuriam propulſandam aptus, inſtructus ad defenſionem. Th. ἀμύνω, pro quo Attice dicitur ἀμυνῶ, (ut δικεῖσθω, pro δίκασθω,) auxilior: ut Ariſtoph. in Nebulis, ἀμυνεῖτέ μοι τυπτομένῳ, opem ferte mihi vapulanti.

Ἀμύντας, α, ὁ, Amyntas, pater Philippi regis Maced.

Ἀμυντήρ, ῆρος, ὁ, & ἀμυντωρ, ορος, ὁ & ἡ, auxiliator, vel ultor, vel propulſator, expulſor.

Ἀμυντήριος, ultror, præſens auxilium afferens: ut ἀμυντήρια ὅπλα, arma, quibus vis repellitur. ἀμυντῆρες ὀδόντες, exp. dentes execti, ſerrative; qui ſic dicuntur, quaſi ad vim propulſandam apti. Th. ἀμύνω.

Ἀμύντωρ, ορος, ὁ, nom. propr. viri.

Ἀμύνω, f. ὔνῶ, auxilior. p. ἠμυγκα. a. s. ἤμυνα. a. m. ἠμυνάμην, ω, ατο. f. s. m. ἀμυνέμαι. ἀμύνω, γς, γ, a. s. ſub. act.

Ἀμυξ, adv. vellicatim, diſcerptim.

Ἀμυξις, ιος, ἡ, ἄμυγμα, & ἀμυγμός, οῦ, ὁ, vellicatio, laniatio, laceratio. Th. ἀμύσσω, vellico, diſcerpo.

Ἄμυος, muſculis carens; vel in quo muſculi prorſus non apparent; Gal. apud Hippocr. ex α priv. & μῦς, υός, ὁ, mus; item muſculus.

Ἀμύρινος, unguentis carens. Plut. ex a priv. & μύρον, α, τό, unguentum. unde μυρίζω, unguentis imbuo, inungo.

Ἀμύσσω, vel ἀμύττω, rado naguibus, lacero, f. ξω. p. ἤμυχα. a. s. inf. m. ἀμύξασθαι. ab ἄμυξ, q. ἀμύσσω.

Ἀμυστί, adv. raptim, & ſine reſpiretione: ab α, & μύω.

Ἀμυστίζω, idem quod ἀμυστί τινι, hiante ore bibo, & largo hauſtu. Plut. nam ἄμυστις, ιδος, vel ιδος, ἡ, eſt largus hauſtus: ab ἀμυστί, abſque labiorum compreſſu, hoc eſt, patente ore.

Ἄμυστις, ιδος, ἡ, potandi genus, eum poculum largius ἀμυστί exſiccatur: item, poculi genus: a μύω.

Ἄμυστος, υ, ὁ ἡ ἡ, idem quod ἀμύητος, profanus, ſacrorum imperitus: ex α priv. & μύστης, α, ὁ, myſta; qui initietur ſaeris, ſive ſaeta diſcens: a μυέω μαι, initior ſacris. Th. μύω, doceo, ſeu inſtruo, vel initio in ſacris.

Ἀμυχρός, ᾶ, ὁ, nullo contaminatus ſceleric, & piaculo; ὁ ἀ μυχρός; inde enim factum volunt: ex α priv. & μῶς, οῦ, τό, ſcelus: unde μυσὸς, ὁ, ἡ & μυσαρός, deteſtandus.

Ἀμυχή, ῆς, ἡ, lacaratio, vulnus.

Ἀμυχί, & ἀμυχιδόν, adv. vellicatorie, vellicatim; cum vellicatione, ſeu per vellicationem; diſcerptim.

Ἀμυχμός, idem quod ἀμυχή.

Ἀμυχώδης, ες, ὁ & ἡ, ſimilis τοῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti earpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippoc.

Ἀμύω, inclino, cado, πρηνὴς πίπτω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφ', pro ἀμφί.

Ἀμφαγγαπάζω, & ἀμφαγγαπάζομαι, voce media, idem quod ἀμφαγγάπτω, deamo, cariſſimam habeo: Poeticum eſt. ex ἀμφί, & ἀγγαπάω.

Ἀμφαγγαπῶντες, præſ. part. pl. ab ἀμφαγγαπάω, valde diligo.

Ἀμφαγνοῦ, contracta, pro ἀμφαγνόω, ῶ, ex parte ignoro, in quibuſdam ambigo: ex ἀμφί, & ἀγνοέω.

Ἀμφαδά, ἀμφαδίως, & ἀμφαδόν, palam, adv. pro ἀκριβῶς, & ἀμφανδά.

Ἀμφαδίως, manifeſte, adverb. a φαίνω.

Ἀμφαδος, manifeſtus.

Ἄμφαδος, apertus, idem quod ἀμφάδιος.

Ἀμφαίνε, Poet. pro ἀνέφαινε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀμφάνας, Dor. pro ἀμφῶν.

Ἀμφανίται, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera turi utebantur, indigenæ quidem, ſed bello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἄμφανε, Poet. pro ἀνέφηνε, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφανὲς, idem quod ἀμφαὲς, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφεξοῦς, exorbito, cum ὄξυν euttui in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφαραβέω, idem cum ἀμφαρίζω, eircumſtrepo.

Ἀμφαράβιζον, circumſtrepebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφαραβίζω, ex ἀμφί, & ὑραβος. Sunt qui leg. ἀμφραβίζον.

Ἀμφασιρός, ᾶ, ὁ, lævus utraque manu; qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ariſtoph. exponitur etiam ſiniſter, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφασία, ης, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. metri graria, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intereipitur: ex α, & φημί.

Ἄμφαυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare albetis, accreſcens ad ejus truncum. ἀμφαύξει etiam dicitur; quia eiteumnaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφαύω, eircum ſono: ex ἀμφί, & αὔω, clamo.

Ἀμφαφᾶσθαι, eircumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἁφάω.

Ἀμφέπετον, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito, ἄμφεπε, 3. impeif. Jon. ab ἀμφέπω, perſequor. Th. ἕπω.

Ἀμφεκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυφε, 3. s. ab ἀμφικαλύπτω, eircumtego. Th. κρύπτω.

Ἀμφεκάρη, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικάρνομαι. Them. κάρη.

Ἀμφελίττω, f. ξω, eircumplico: epud Eurip. idem quod ἀμφελίττω.

Ἀμφέλκω, idem quod ἀμφέλκω, circumquaque traho; q. d. eireumtrabo: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφεπιόθη, conſumpſit, 3. ſing. aor. s. ind. paſſ. ab ἀμφεπιέσμαι.

Ἀμφέπω, idem quod ἀμφίπτω.

Ἀμφέρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀμφέρασθαι, recipere: ab ἀμφέρω.

Ἀμφέστιος, ον, ὁ, ἡ, multo contaminatus ſcelere, & piaculo; ὁ ἀ μυσαρός; inde enim factum volunt: ex α priv. & μῶς, οῦ, τό, ſcelus: unde μυσὸς, ὁ, ἡ & μυσαρός, deteſtandus.

Ἀμφέστιος, ον, ὁ, ἡ, ſimilis τοῖς ἀμυχαῖς, in quo cutis veluti earpta, ac vellicata unguibus videtur. Hippoc.

Ἀμφέω, inclino, cado, πρηνὴς πίπτω. Apollon. feſtino, propero, apud Atticos, inquit Suidas.

Ἀμφέω, pro ἀμφί.

Ἀμφεωνέω, & ἀμφεωνέομαι, voce media, idem quod ἀμφεωνέω, deamo, cariſſimam habeo: Poeticum eſt. ex ἀμφί, & ὑεωνέω.

Ἀμφεωνῶντες, præſ. part. pl. ab ἀμφεωνέω, valde diligo.

Ἀμφεωνῶ, contracta, pro ἀμφεωνέω, ῶ, ex parte ignoro, in quibuſdam ambigo: ex ἀμφί, & ὑεωνέω.

Ἀμφηδά, ἀμφηδίως, & ἀμφηδόν, palam, adv. pro ἀκριβῶς, & ἀμφανδά.

Ἀμφηδίως, manifeſte, adverb. a φαίνω.

Ἀμφηδος, manifeſtus.

Ἄμφηδος, apertus, idem quod ἀμφήδιος.

Ἀμφήνε, Poet. pro ἀνέφηνε, 3. ſing. imperf. verbi ἀναφαίνω, oſtendo.

Ἀμφήρης, Dor. pro ἀμφῶν.

Ἀμφηρίτεται, apud Cretenſes vocabantur ſervi, quorum opera turi utebantur, indigenæ quidem, ſed bello capti. Athen. l. 6. & Euſt.

Ἄμφηνε, Poet. pro ἀνέφηνε, 3. ſing. a. 1. vel 2. act. verbi ἀναφαίνω.

Ἀμφηνὲς, idem quod ἀμφαὲς, manifeſto, oſtendo.

Ἀμφηξοῦς, exorbito, cum ὄξυν euttui in utrumque latus vergit, & non recte hæret.

Ἀμφηραβέω, idem cum ἀμφηρίζω, eitcumſtrepo.

Ἀμφηράβιζον, eircumſtrapebant, imperf. Jon. ab

Ἀμφηραβίζω, ex ἀμφί, & ὑραβος. Sunt qui leg. ἀμφραβίζον.

Ἀμφησερός, ᾶ, ὁ, lævus utraque manu; qui dextra ut ſiniſtra utitur; q. d. ambiſiniſter; ὁ ἀμφοτέρωθεν ἀριστερός. Ariſtoph. exponitur etiam ſiniſter, & infelix: ex ἀμφί, & ἀριστερός.

Ἀμφησία, ης, ἡ, obmutescentia, Jon. & Poet. metri graria, pro ἀφασία, ας, ἡ, loqui non poſſe, ſtupor, quo vox intereipitur: ex α, & φημί.

Ἄμφηυξις, εως, ἡ, dicitur quiddam peculiare albetis, accreſcens ad ejus truncum. ἀμφηύξει etiam dicitur; quia eiteumnaſcitur, ut loquitur Plin. ex ἀμφί, & αὔξω: unde αὔξη, ἡ.

Ἀμφηύω, eircum ſono: ex ἀμφί, & αὔω, clamo.

Ἀμφηφάσθαι, eircumtractari, pro ἀμφαφᾶσθαι: ab ἀμφί, & ἁφάω.

Ἀμφήπετον, imperf. m. ab ἀμφέπομαι, foveo, agito, ἄμφεπε, 3. impeif. Jon. ab ἀμφέπω, perſequor. Th. ἕπω.

Ἀμφηκάλυπτον, imperf. cooperiebant. ἀμφεκάλυφε, 3. s. ab ἀμφικαλύπτω, eircumtego. Th. κρύπτω.

Ἀμφηκάρη, circumtruncatus eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. ab ἀμφικάρνομαι. Them. κάρη.

Ἀμφηλίττω, f. ξω, eircumplico: epud Eurip. idem quod ἀμφελίττω.

Ἀμφήλκω, idem quod ἀμφέλκω, circumquaque traho; q. d. eireumtrabo: ex ἀμφί, & ἕλκω.

Ἀμφηπιόθη, conſumpſit, 3. ſing. aor. s. ind. paſſ. ab ἀμφεπιέσμαι.

Ἀμφήπω, idem quod ἀμφίπτω.

Ἀμφήρεσθαι, Poet. Syncop. pro ἀμφέρασθαι, recipere: ab ἀμφέρω.

Ἀμφήστιος, ον, ὁ, ἡ, multo contaminatus ſcelere, & piaculo; ὁ ἀ μυσαρός; inde enim factum volunt: ex α priv. & μῶς, οῦ, τό, ſcelus: unde μυσὸς, ὁ, ἡ & μυσαρός, deteſtandus.

Ἀμφήχυτο, pro ἀμφικέχυτο, eircumfuſus erat, pluſq. p. paſſ. Jon. ab ἀμφιχέω. a. s. ἀμφεχύθην. Th. χέω.

Ἀμφήκης, εος, ὁ, ἡ, utrinque acutus, aut anceps: ab ἀκή, mucro; q. ἀμφὶ ὀκμὴ ἔχων.

Ἀμφηλίξ, ικος, ὁ & ἡ, adoleſcens ad juſtam ætatem accedens: ex ἀμφί, & ἡλικία, ætas.

Ἀμφημερινός, ᾶ, ὁ, &

Ἀμφήμερος, α, ὁ & ἡ, quotidienus: ex ἀμφί, & ἡμέρα, ᾶ, ὁ, diurnus. Th. ἡμέρα, dies.

Ἀμφηρεφὲς, acc. ſing. ab

Ἀμφηρεφὴς, ὲς, ὁ, ἡ, undique tectus: ex ἀμφί, & ἐρέφω.

Ἀμφήρης, utrinque inſtructus remis; a cujus utraque parte remigari poteſt: ut ἀμφήρεις ἵπποι: & metaph. ἀμφήρεις τόκοι, utrinque comedens; vel utrinque inſtructum dentibus.

Ἀμφηρεφὲς ἀκάτιον, ambireme acatium; in quo unuſquiſque remex remis binis remigat: ex ἀμφί, & ἐρέσσω, vel ττω, remigo: unde ἐρέτης, ου, ὁ, remex.

Ἀμφήρικος, ον, ὁ & ἡ, anceps, controverſus; in contentione poſitus; de quo diſceptatur, & eſt controverſia: proprie de quo utrinque eſt contenrio; ex ἀμφί, & ἔριζω, ομαι: unde ἐρικός, ὁ. Th. ἔρις.

Ἀμφί, præpoſitio, circa: eum genitivo quoque, de, propter, per: eum accuſ. circa, & eirciter: cum dat. eircum, circa, de, propter, contra.

Ἀμφιάζομαι, & Ἀμφιάζω, induo. f. άσω. p. paſs. ἠμφίασμαι. Hinc ἀμφίασμα, ατος, τό, indumentum, veſtis: ab ἀμφιάσμαι.

Ἀμφίαλος, mari cinctus, circumquaque habens mare. Epithetum inſulæ: ex ἀμφί, circa, circum; & ἅλς, ἁλός, mare.

Ἀμφιάμβικες, dicti dithyrambici Poetæ; quod ſubinde his verbis urerentur: Ἀ ἀμφὶ μοι ὦτε Φοῖβε, ἄκρε Δήλιε· Suid. ex ἀμφί, & ἄκρος, ακτος, ὁ.

Ἀμφιάμβος, α, ὁ, pertiſſimus vates, Oïelei filius: unde & Οἰκλείδης vocatur a Pindaro.

Ἀμφίασις, εως, ἡ, & ἀμφίασμα, τό, indumentum: verbalia ab ἀμφιάζω, ομαι.

Ἀμφιαχέω, & ἀμφιάχω, expon. eireumdo clamoribus: ex ἀμφί, & ἰάχω.

Ἀμφιαχήσω, ace. paeit. p. m. f. g. ab ἀμφιάχω, ſeu ἀμφιαχέω, eircumſono.

Ἀμφιβαίνω, eircumeo, luſtro. f. βήσομαι. ex ἀμφί, & βαίνω. p. βέβηκα. V. ἀμφιβεβάς.

Ἀμφιβάλε, a. 2. ſub. ἀμφιβαλέ, a. x. imperat. m. ex

Ἀμφιβάλλω, eireumjicio, circumdo: ex ἀμφί, & βάλλω.

Ἀμφιβάς, a. 2. part. act. ab ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβασία, & ἀμφίβασις, expon. circumventio. Il. 5. Item, protectio, defenſio. Euſtatb. Sed expon. etiam, diſceptatio, contentio, altercatio, apud Herodot. verbalia ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβασίη, ης, ἡ, Jon. pro ἀμφισβήτησις, diſſenſio, diſceptatio.

Ἀμφίβασις, εως, ἡ, circuitio. aec. ἀμφίβασιν: ex ἀμφιβαίνω.

Ἀμφιβάτεω, μ. ήσω. p. ηκα. dubito. ἀμφιβατῶ, ἀμφισβητῶ. Heſych. ex ἀμφί, & βατέω.

Ἀμφιβεβάω, Poeticum eſt. Thema ex præt. ἀμφιβέβαα, idem quod ἀμφιβαίνω, circum incedo. Item metaph. protego, tueor, defendo, ſumpta metaph. inquit Euſtath. a brutis animan.

mantibus, quæ ſuos catulos circumire ſolant, pro iis propugnantia.

Ἀμφιβήκειας, p. ax ἀμφιβαίνω.

Ἀμφίβιος, α, ὁ, ἡ, in utroque elemento vitam habens. pl. n. g. ἀμφίβια. Es ἀμφί, & βίος, vita.

Ἀμφίβλωψ, indumentum, tegumentum: ax ἀμφιβάλλω.

Ἀμφιβληστρόπαι, αἱ, dicitur arc piſcatorum, qui utuntur ἀμφιβλήστρῳ.

Ἀμφίβληστρον, τό, quod axpon. omne inſtrumentum ad circumdandum: peculiariter autem rete, vel reris genus quoddam. quidam autem expon. varriculum, alii ſundam. Matth. 4. Item metaph. tunica: apud Soph. in Trach. utrumqua ab ἀμφιβάλλω, circumpono. Item complactor, induo. Item dubito, ambigo.

Ἀμφιβλήστρου, α, τό, rete piſcatorium, reticulum: ex ἀμφί, & βάλλω. Vide ἠμφιβληστράπαι.

Ἀμφίβοιτος, α, ἡ, ἡ, circumſonos: ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, piſcator. Iſa. cap. 19.

Ἀμφιβολία, ἡ, ambiguitas in ſermona. Item incertitudo conſilii da ra quapiam. ab ἀμφιβάλλω.

Ἀμφίβολος, qui undique ſcritur: ut apud Thuc. l. 4. ὅτου τὰ ἀμφίβολα ἦν ἐπὶ πλεῖον: i. e. hi, quum undique fatirentur, eon jam hoſti reſiſtere potentaot. Item mataph. ancaps, dubius; ut λόγοι ἀμφίβολοι. Iſocr. & ἀμφίβολος φάσις, Plut.

Ἀμφίβολως, ambigue.

Ἀμφιβρώχιον, τό, dicuntor loca circum tonſilias. Gal. in Lex. Hipp. ex ἀμφί, & βρόγχος, unda βρογχίον, τό.

Ἀμφίβραχυς, utrinqua brevis; utraque nx paria brevis. pes eſt in carmine, ſic dictus, quod primam, & nltimam habet bravam, longam antem mediam: cui opponitur ἀμφίμακρος. ex ἀμφί, & βραχύς, ὁ.

Ἀμφίβροτος, ι, circa hominem tegens uo dique. in mnſc. vix occurit: ſed inde ſcem. ἀμφιβρότη, apod Hom. nr ἀσπὶς ἀμφιβρότη, clypeus circumdans, ſeu circumtegens hominem, val undique tegans: ex ἀμφί, & βροτός.

Ἀμφίβρυχος, α, ὁ & ἡ, undequaque madidus, temulentos: in Epigr. madefactus: ex ἀμφί, & βρέχω.

Ἀμφίβωτος, idem ac ἀμφιβόητος, circumquaque celebratus: ἀμφιβόητος. in Epigr. ex ἀμφί, & βοάω.

Ἀμφιγάγυδα, circum obleſtatus eſt, 3. ſing. p. m. ub ἀμφιγύθω. Them. γη 9άω.

Ἀμφίγυος, vicinus, finitimus; circumterrineus. apud Dionyſ. de ſitu orbis. ex ἀμφί, & γαῖα, terra.

Ἀμφίδυμος, Heſych. ἀξίνη, ſecuris, anceps nimirum, & bipennis. Mataph. enim in hoc compoſ. χθὼν ſignif. τὴν πᾶσαν, aciem; proprie antem ganam.

Ἀμφιγυήσα, unde ἀμφιγύησα, valde gaviſus ſum; q. d. circumquaque gaviſus ſum. Vida ἀμφιγάγυδα.

Ἀμφιγνοέω, aliqua ex parte cognoſco, dubito, ſ. ήσω, p. ηκα. Ex ἀμφί, & νόος.

Ἀμφίγυος, υἱός, privignus; qui ex priotu alt uxore. Heſych. Etym. ex ἀμφί, & γυνή, ſeu γύος.

Ἀμφίγυα ἔγχεα, Odyſſ. α, dicuntur utrinque acota haſta. Vida ἀμφίγυος.

Ἀμφιγυίης, ου, ὁ, utroque pede claudus. Vulcani epith. ex ἀμφί, & γυιόω.

Ἀμφίγυια, ῶν; unda ἀμφιγυῶσαι, quod exp. ἀκρωτηριάσαι, i. e. extremas partes amputare: item utrinque terra infigere; utrinque depangere. ex ἀμφί, & γυιόω.

Ἀμφίγυος, α, ὁ & ἡ, utrinque acutus: ab ἀμφί, & γυιός, vel γυῖον, ut ἀμφίγυον ἔγχος, quod poteſt otrinqua lædere γυῖα, val utrinqua γυῖα, claudos reddere.

Ἀμφιδάς, utrioque ſecans: ut ἀμφιδὰς ὑσμίνας, apud Suid. ex ἀμφί, & δάω, divido.

Ἀμφιδαίω, circumaccendo. 3l. ζ. Th. δαίω, urn.

Ἀμφιδάμας, αντος, ὁ, Amphidamas, nomeo proprium. a δαμάζω.

Ἀμφιδάσιον, acc. f. g. ab ἀμφιδάσιος, utrinque hirſurus. Th. δασύς.

Ἀμφιδέδρα. p. m. ἀμφιδεδρώς, 3. ſing. pl. p. m. jon. ax ἀμφί, & δαίς, divido, convivor, ſcio, comburo.

Ἀμφιδέας, dicuntur armillæ, h. e. orbiculi, quibus val manus, vel pedes, brachia, aut tibia circumligantur, & circumdantur: idqua val ornatus cauſa, val captivi alicujus tatinendi gratia. dicuntur & ἀμφιδέαι, & in naut. gan. ἀμφιδέαι. ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδέμω, circumadifico: ax ἀμφί, & δέμω.

Ἀμφιδέξιος, admodum dexterè, & apta. Athen. l. 13. eſt advarb. ab ἀμφιδέξιος, quod axponitur, qui ſiniſtra perinde utitur ac dextra; cui ſiniſtra non minus agilis eſt, quam dextra: idem cum ἀμφιδρόμῳ. Item, qui eſt ſauſti auſpicii: ut apud Hippocr. Aphor. 7. γυνὴ ἀμφιδέξιος ἐ γίνεται. Item ἀμφιδέξιος σίδηρος, apud Eurip. ferrum dicitur anceps. & ἀμφιδέξιον ἔτος, apud Luc. nneeps vatbum, ax ἀμφί, & δεξιά, ἡ.

Ἀμφιδέχθης, 2. ſing. n. 2. ind. paſſ. Jon. varbi ἀμφιδέρκομαι, circumſpicio, ſ. ξομαι. Th. δέρκω.

Ἀμφίδετος, utrinque ligatus, circumligatus; varbala ab ἀμφιδέω.

Ἀμφιδήτατος, α, ὁ, poſtremus, mioutiſſimus, ab ἀμφί, & δᾶττον.

Ἀμφιδέω, circumligo: ax ἀμφί, & δέω, ligo.

Ἀμφιδρομέομαι, οῦμαι, de re aliqua contendo, decerto.

Ἀμφίδρομος, victoria, apud Thuc. dicitur anceps victoria, q. d. utrinqua contentioſa: ex ἀμφί, & δρομάς, ἁμαι.

Ἀμφιδρύπτω, circumirrigo, & parfundo: in Epigr. ax ἀμφί, & δρύπτω.

Ἀμφιδύνω, circumvolvo: ἀμφιδεδῦσθαι, p. paſſ. a δύνω.

Ἀμφιδυάλλω, obſarvare capiendi cauſa. Vida δυάλλω.

Ἀμφιδύομαι, ῶμαι, utrinqua commoveo, ſeu agito. in Epigr. ax ἀμφί, & δύομαι.

Ἀμφιδυξόμαι, ῶμαι, in controverſiam vanio. Suid. eſt paſſ. ab act. ἀμφιδυξία, ῶ, dubito, ambigo: ut ἀμφιδυξῶ περὶ τῆς ἐλευθερίας, apud Plut. utrumqua ab

Ἀμφίδυξος, de qoo duplex eſt ſententia, ſiva opinio; de quo in utramque partem diſceptatur, dubios, anceps: ut ἠμφιδύξω ἀγών, apud Suid. & ἀμφίδυξον νίκην, Plut. in Fab. vocavit victoriam, de qua embigitur tutat partes. unda τὸ ἀμφίδυξον ſohſt. axpooitur, in controverſia poſitum. ἰtam, quod eſt inter εὔδυξος, & ἄδυξος: ex ἀμφί, & δύξη, ἡ.

Ἀμφίδυος, utrinque excoriatus; ſeu cui circumquaque detracta pellis eſt, ex ἀμφί, & δέρας, ατος, τό, pellis, corium: unda δορά, ἁ, excoriatio.

Ἀμφιδούλος, natus utroque paranta ſervo, & ipſa ſervus: ex ἀμφί, & δοῦλος.

Ἀμφιδρασίη, ἡ, dicebatur quintus a partu infaotia dies, quo mulieres, qua in partu adfuiſſent, & obſtatricando juviſſant, manus ablueta ſolabant, ac teſtantem geſtantes, ſocum circumcurſara. Dicitur & in plur. ἀμφιδρόμια, τά. Athan. l. 9. ax ἀμφί, & δρέπω, ὁ.

Ἀμφίδρομος, ὁ, ἁ, circumcurrens, vel circumcurſens, ſeu undique incurſans: ut κύων ἀμφίδρομος, apud Soph. in Ajace. Sed τὸ ἀμφίδρομον frequentius paſſive dicitur, quod circumcurſari poteſt, ſau quod curſu poteſt circuiri. Item ἀμφιδρομέω exponitur etiam, qui hebet anaipitem curſum, ut cancer: Strab. l. 10.

Ἀμφιδρυτός, α, ὁ, ἡ, undique laceratus. Pro eodem dicitur ἀμφιδρυφής, & ἀμφιδρυόω, a δρύπτω, lncero.

Ἀμφίδυμος, ι, ὁ, ἡ & ὁ, quod utrinque potaſt δύεσθαι, i. e. ſubiti: dicitur quaſi ἀμφίδυσος, & axpon. gaminos aditus & ingreſſus habens: ut ἀμφίδυμος λιμήν portus duobus oſtiis parens unvihus, ipſiſqoa fidam prubeus ſtationem: ex ἀμφί, & δύω, ſeu δύω, val δῦναι.

Ἀμφιδύς, indutus, a. 2. part. act. nb ἀμφιδύομαι. Th. δῦναι.

Ἀμφιδύω, axpon. induo. unda part. ἀμφιδύς, qui induit: ex ἀμφί, & δύω, ſeu δύω, induo.

Ἀμφιεσμένος, indutus, p. part. paſſ. ub ἀμφιέννυμι.

Ἀμφιελικτός, circumvolubilis, vel circumquaque volubilis: ut ἀμφιελικτοτρόχεα.

Ἀμφιελίσσομαι, utrinqua agitatar, acc. pl. f. g. ab ἀμφιελισσόμενος, η, ὁ, ἡ: ab ἀλίσσω, volvo. Th. ἑλίσσω.

Ἀμφιελίσσομαι, exponitur, qui utrinque volvitur, ſeu agitatur, & pellitur: ut & apud Hom. naves ἀμφιελίσσεσθαι dicuntur, qua remis utrinque aguntur, ſiva pelluntur. ex ἀμφί, & ἑλίσσω, ſeu ἑλίσσομαι.

Ἀμφιελίσσω, ſau ἀμφιελίττω, circumvolvo, vel circumquaqua volvo, aut otrinque volao, circumplico.

Ἀμφιέσασθαι, idem ac ἀμφιέννυμαι, induor: ab activo ἀμφιέσαι, induo: circuminduo.

Ἀμφιέσμη, vaſtio, ſ. ίσω, p. paſſ. ἠμφίεσμαι, & ἠμφίεσμαι. ex ἀμφί, & ἵστημι.

Ἀμφιέστορες, gubernantes, pruſ. part. ex ἀμφί, & ἵστημι, tracto, ago.

Ἀμφιέστω, & ἀμφίστω, circumtracto; aircu quidpiam varſor, & occupatus ſum: item perſequor, &c. ex ἀμφί, & ἵστω, cum ſpiritu aſpero, operor; ago, tracto: item ſequor. at ἵστω eum teoui dico.

Ἀμφίεργος γῆ, dicitor ſolum, quod dimidia ax parta irrigatur aquis cœleſtibus, & dimidia ex parte Solaribus incalaſcit radiis valut utrumque nnturæ opus expertum. Thaophr. l. 3. c. 28. ex ἀμφί, & ἔργον, τό.

Ἀμφιεσσάμενος, α. 2. m. part. ab ἀμφιέννυμι. ἀμφιέσω, 3. ſing. a. 1. ſub. ἀμφίεσμαι, Jon. pro ἠμφίεσμαι, p. ind. paſſ. ab ἀμφιέννυμι.

Ἀμφίεστρα, ατος, τό, veſtimentum, indumentum: ab eod. Th.

Ἀμφεσσίς, ίδος, ἡ, pennla; amieolum dormitorium, vel ſtragulum aſt: ut & ἀμφίεστρα, indumentum: varhale ab ἀμφιέννυμι, pro ἀμφιέννυμαι.

Ἀμφιετίζεσθαι, & ἀμφιετίζεσθαι, quotannis recurrare, & quaſi in orbem redire: ex ἀμφί, & ἔτος, εος, τό, annus.

Ἀμφιετές, val ἀμφιετεῖ, adverb. quotannis.

Ἀμφιετεύω, quotannis facrifico.

Ἀμφιετηρίς, ίδος, ἡ, faſtum anniverſarium.

Ἀμφιετής, ές, ἁ ῆς ἡ, annuus, anniverſarius: ex ἀμφί, & ἔτος, εος, τό, annus.

Ἀμφιζάω, ab ἵζάνω, adhureo, circumſedeo, ſ. ήσω. Th. ἵζω.

Ἀμφιζάκυτος, utrinqua junctus: ax ἀμφί, & ζάκυτος, ἁ, ὁ: a Th. ζάγνυμι, ſ. ζάξω, tanquam n ζάγω, jungo.

Ἀμφικνίς, anceps, utrinque acutum; idem, & ſjuſd. Th. & comp. cum ἀμφήκης.

Ἀμφιθάλαμος, nmphithalamus: inter partes ædificii Graci numeretur a Vitruv. l. 6. c. 10. ex ἀμφί, & θάλαμος, ὁ.

Ἀμφιθάλασσος, α, ὁ, ἡ, qui utrinqua mari ciogitur: ex ἀμφί, & θάλασσα.

Ἀμφιθαλάττη πόλις, urbs, quæ mari circumluitur, mari circumflus; ut Cotiuthus. Th. θάλασσα, vel θάλαττα.

Α'μφιθαλὴς, ές, ὁ, ἡ, circumfloridus; item patrimus, & matrimus. Them. θάλλω.

Α'μφιθάλλω, undique vireo & floreo. Th. θάλλω.

Α'μφιθέατρον, locus ex omni parte ſpectabilis; amphitheatrum: ex ἀμφὶ, & θέατρον.

Α'μφίθυτος, ε, ὁ, ἡ, qui utrinque poni poteſt: ab ἀμφὶ, & τίθημι.

Α'μφιθύω, circumeurro: a θύω.

Α'μφίθρυπτος, circum concretus, & coagulatus: ut ἀμφίθρυπτον αἷμα: ex ἀμφὶ, & τρύω, i. e. πήγνυμι, concreſcere facio.

Α'μφίθυρος, α, ὁ, ἡ, domus, quæ anticas, & poſticas fores habet. Th. θύρα.

Α'μφικαλύψῃ, 3. ſing. a. e. ſub. ἀμφικαλύψοι, 3. ſing. f. e. opt. ab

Α'μφικαλύπτω, circumtego. Them. καλύπτω.

Α'μφικάρηνος, α, ὁ ἡ ἡ, & per Syne. ἀμφίκρανος, utrinque caput habens, vel biceps; geminum caput habens: ex ἀμφὶ, & κάρηνον, τό.

Α'μφικάρης, ος, ὁ & ἡ, utrinque auſatus, biceps. Th. κάρηνον, vel κάρη.

Α'μφίκαρπος, utrinque, ſeu ab utraque parte fructum habens: ea ἀμφὶ, & καρπὸς, ὁ.

Α'μφίκαυσις, burdeum montanum: quidam exponunt prima tritici germina. ſic ducitur forſen, quod amburente Sole exuriatur: ex ἀμφὶ, & καίω, f. καύσω: unde καῦσις, ἡ; καυστὸς, ἡ; & καῦσις, ἡ.

Α'μφικεάσας, circumſcindens, dividens, a. e. part. act. Poet. pro κεάσας, varbi

Α'μφικεάζω, circumſcindo, dividu.

Α'μφικείρω, circumtondeo: in Epigram. ex ἀμφὶ, & Them. κείρω.

Α'μφικέλευθος, utrinque viam habens: a κέλευθος, ι, ἡ, via.

Α'μφικέλλω, circumquaque occulo, circumtego. Heſych. ex ἀμφὶ, & κέλλω.

Α'μφικέφαλος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrinque caput habens; vel biceps; ot ἀμφικέφαλα ὑποτίθεται, apud Euſtath. item genus lecti ſic dictum, quod utrinque habeat pulvinar. Etym. ex ἀμφὶ, & κεφαλὴ, ἡ.

Α'μφικήδομαι, circumlamentor, vel paſſim queror: ex ἀμφὶ, & κήδομαι.

Α'μφικίονες, circumeirca columnæ ſuffulti: ex ἀμφὶ, & κίων, ονος, ὁ, columna.

Α'μφικλάσσας, ex omni parte fractus: ex ἀμφὶ, & κλάω, vel κλάν, frango.

Α'μφικλαυστος, qui circumeirca defletur. Th. κλαίω.

Α'μφίκλυστος, ν, ὁ, ε & ἡ, circumfluus: ἀμφιτέρωθεν κλυτὸς, & κλυζόμενος.

Α'μφικνεφὴς, undique caliginoſus, ſeu tenebroſus; circumquaque nebulis ſeptus: ex ἀμφὶ, & κνέφας, τό.

Α'μφίκοιλος, utrinque cavus. Suid. ex ἀμφὶ, & κοῖλος, ὁ.

Α'μφίκοιτος, lectum ambiens: a κοιτὴ.

Α'μφίκολλος, utrinque glutinatus, ſeu undique coagmentatus glutino. Poll. lib. 10. cap. 7. ex ἀμφὶ, & κόλλα, ἡ.

Α'μφίκομος, ε, ὁ, ἡ, late comans, undique frondoſus: ea ἀμφὶ, & κόμη.

Α'μφίκοπτον, utrinque ſcindens. Th. κόπτω, ſcindo, unde κοπὴ, ſectio.

Α'μφίκορος, medius inter tres fratres. Heſych. Suid. ex ἀμφὶ, & κόρος, ſeu κοῦρος, puer. Th. κορέω, purgo.

Α'μφίκυρτος, circumquaque raſus. Them. κείρω, unde κερὶ, tunſura, & ἀμφικείρω, circumtondeo.

Α'μφικραδάω, & ἀμφικραδάω, circumcirca, & undequaque vibro, ſeu quatio, undique quaſſo: ex ἀμφὶ, & κραδάω, ſeu κραδάω, a Them. κράδη, ὁ.

Α'μφίκρανος, ν, ὁ & ἡ, utrinqua habens caput; vel circumcirca capitatus; per Syne. pro ἀμφικέφαλος: a Th. κάρηνον, caput: unde ἐγκέφαλος, τό, idem.

Α'μφικρέμαμαι, circumpendeo. Th. κρέμαμαι.

Α'μφικρημὶς, ἔος, ὁ & ἡ, circumpendens, vel utrinque pendens. in Epigrammat. ex ἀμφὶ & κρημὸς.

Α'μφίκρημνος, utrinque præcipitium habens; circumpræceps: a Th. κρημνὸς.

Α'μφικτίονες, iidem, qui Homero ἀμφικτιόνες, i. e. οἱ ἀμφικτίονες, qui circumcirca habitant: ea ἀμφὶ, & κτίζω, i. e. οἰκίζω, habito.

Α'μφικυλίστας, Æol. & Poet. pro ἀμφικυλίσας, a. 1. part. Th. κυλίω.

Α'μφικυλίω, circumvulvo. Pind. ex ἀμφὶ, & κυλίω.

Α'μφικύπελλον, ε, τὸ, poculum rotundum, & utrinque aufatum: ex ἀμφὶ, & κύπελλον, cyathus. Nuta, δέπας ſemper eum ἀμφικύπελλον adjungi.

Α'μφίκυρτος, utrinque declivis, ſeu gibboſus; ut Luna apparet nondum ſemiplena.

Α'μφίλαιος, utraque manu lævus: a Th. λαιὸς.

Α'μφίλαλος, circumquaque loquax; paſſim loquax. a Th. λαλέω, loquor: unde λάλος, qui loquitur.

Α'μφιλάφεια, ας, ἡ, amplitudo, copioſitas, exuberantia: exponitur etiam auxilium, quod ferrur ex utraque parte.

Α'μφιλαφὴς, ἔος, ὁ ἡ, ingens, magnus; q. ἀμφιλαβὴς ἐξῆς τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinqua capi debeat.

Α'μφιλαφὶς, auceps auſa; ab ἀμφιλαφὴς.

Α'μφιλαχαίνω, circumeirca fodio; a λαχαίνω.

Α'μφιλέγω, dubito, dubia dico, & obliqua.

Α'μφίλεπτος, ambiguus, anceps. Them. λέγω.

Α'μφιλογέω, idem ac ἀμφιλέγω, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Α'μφιλογία, ας, ἡ, diſceptatio, ubi ex utraque parte contenditur: ex ἀμφὶ, & λόγω.

Α'μφίλογος, dubius, controverſus.

Α'μφιλοξος, utrinque ubique: apud Lucian. ex ἀμφὶ, & λοξὸς, ὁ.

Α'μφίλοχος, ε, ὁ, Amphilochus, nomen proprium.

Α'μφίλυκος, α, ὁ, ἡ, ſublaſtris: a λύκος, lua prima: vel a λύκος, quod ſit ſimilis lucinis, lupinæ pelli, quæ eſt cinerei colorie: vel a λύγη, tenebræ.

Α'μφίμακρος, ε, ὁ ἡ ἡ, utrinque longus. nomen eſt pedis metrici, ſyllabam longam ab utraque parte habentis: ut πέρεμνά. ex ἀμφὶ, & μακρὸς.

Α'μφίμαλλος, utrinque villoſus, & hirſutus, ut ἀτριμάλλος, qui tantum una parte villos habet: a Th. μαλὸς, vellus, lana promiſſa.

Αμφιμίτρη, Heſych. eſt infelici fato mortuus. Item, qui utrumque parentem habet, vel amiſit. Idem ἀμφιμίτραι dici ſcribit fariaas melle imbutas.

Α'μφιμόρξωθαι, λύτιμόζεται, abſtergite, a. 2. m. imper. a μόρξω. f. ξω, & σω, purgo.

Α'μφιμάσχαλος χιτὼν, tunica utrinque manuleata, manicis nimirum ab utraque axilla dependentibus. veſtis fuit ingenuorum. Ariſtoph. in Equit. ex ἀμφὶ, & μασχάλη, ἡ.

Α'μφιμήτορες, ων, οἱ, ἡ. Dor. pro ἀμφιμήτριος, qui eſt in matrice, ſeu utero. Th. μήτρα.

Α'μφιμάχητος, ε, ὁ ἡ ἡ, de quo pugnatur, ſeu pugnandum eſt; eacellens: ut ἀμφιμάχητον ἔγχος ῥύμφας, apud Soph. in Trach. ex ἀμφὶ, & μαχέομαι: unde μαχητὸς, ὁ.

Α'μφιμάχομαι, circumpugno. Th. μάχομαι.

Α'μφιμέλαινα, utrinque nigræ. Sic dicuntur φρῆνες, quod ira tanquam fumo quodam denigrentur. Th. μέλας.

Α'μφιμύκαται, circum mugiit, p. m. ab ἀμφιμυκάω.

Α'μφιπέτεον, dicitur fundus nevis, extrinſecus. Poll. l. 1. ex ἀμφὶ, & πάτρα, ἡ.

Α'μφιπάτωρ, ε, ὁ & ἡ, qui circum matricem eſt: apud Hippocr.

Α'μφιπάτωρ, apud Æſchyl. ἀτιμόπατωρ, ἀμφίγυιος, frater ex patre eodem, alia vero matre. Th. πάτηρ.

Α'μφιπαγὴς, ἔος, ὁ & ἡ, undique mietus. Th. μίγνυμι, miſceo.

Α'μφιπαὴς, ἔος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀμφίπυκος, ε, ὁ, de quo utrinque eſt contentio.

Α'μφιπένεται, de quo euntenditur: h. e. tam eacellene, ut de eo contentiones inſtituantur. apud Soph. in Trachin. ex ἀμφὶ, & πόνος, ους, τό, unde πονέω, ῶ.

Α'μφίπικος, de quo contrariis ſermonibus pugnatur, a Th. πόνος, ους, τό, jurgium, contentio.

Α'μφιπόμαι; circumpaſcor, incolo: a πέμω.

Α'μφιπολῶ: ambigo, idem ac ἀμφιγνοέω.

Α'μφιξέω, circumradu, f. ξέσω. a. 1. ἀμφέξεσα, a ξέω.

Α'μφίξεος, utraque parte radens: ab eodem Them.

Α'μφιον, indumentum, amictus, pallium: ab ἀμφιέννυμι, induo.

Α'μφιον, α, τὸ, indumentum, amictus: ab ἀμφίεμαι.

Α'μφιορκία, ας, ἡ, jusjurandum ab utroque litigatorum præſtitum: a Th. ὅρκος, jusjurandum.

Α'μφιος, ε, ὁ, Amphius, nom. propr.

Α'μφιπαγὴς, ἔος, ὁ & ἡ, circumquaque firmus, vel firmiter hærens. Nonn. a Th. πήγνυμι, compingo.

Α'μφίπαλτος, α, ὁ, ἡ, peltis deaſus: a πάλτη.

Α'μφιπάτιος, ος, ὁ & ἡ, qui, vel quæ ex alio patre eſt, ſed eadem matre: ex ἀμφὶ, & πατὴρ, pater.

Α'μφίπεδος, ε, ὁ, ἡ, campis undique cinctus: ea ἀμφὶ, & πέδον.

Α'μφιπέλεκυς, υς, ἡ, ſecuris anceps, bipennis.

Α'μφιπέλεκος, capulus ſecuris, bipennis, membrium: ex ἀμφὶ, & πέλεκυς, εως, ὁ, ſecuris, bipennis.

Α'μφιπέλομαι, adſum, advenio. Haſych. ex ἀμφὶ, & πέλομαι.

Α'μφιπέτομαι, fatagu circa aliquid: a πέτομαι.

Α'μφιπεφυλάω, circumvibro: ex ἀμφὶ, & πεφυλάω.

Α'μφιπεφνίων, vicinie, dat. pl. ab ἀμφιπεφνίωσες. Th. πέφνω.

Α'μφιπεφνίω, circum ſalio: ex ἀμφὶ, & πεφνίω, ſalio circum.

Α'μφιπεφυσίω, circum circa gemo: ex ἀμφὶ, & πεφυσίω.

Α'μφιπεφύσσω, utrinque corona cingo, circumcirca redimio: ex ἀμφὶ, & πεφύσσω.

Α'μφιπεφύσσω, eſt etiam idem, ac πεφύσσω.

Α'μφιπεφύσσω, imperf. Jon. ab

Α'μφιπεφύσσω, circumverto: ex ἀμφὶ, πρὸς, & τρέπω.

Α'μφιπεφυτρίζω, vel τρίζω, circumſtrideo: ex ἀμφὶ, πρὸς, & τρίζω, vel τρύζω, ſtrideo.

Α'μφιπεφύσθω, circumquaque corrumpor, & pereo. Hom. Hymn. in Ven. ea ἀμφὶ, πρὸς, & φθίνω, neut. corrumpor, conſumor, pereo. unde φθίνω.

Α'μφιπεφύσθω, amplexa, a. 2. part. f. g. ab ἀμφιπέπτω.

Α'μφίπηρος, idem ac Th. πηρὸς, mancus, mutus, exeus.

Α'μφιπεφύζω, circumcirca premo, vel conſtringo: ex ἀμφὶ, & πεφύζω, idem ac Th. πεφύζω, premo.

Α'μφιπέπτω πνὶ, aliquem amplecti. Th. πέπτω.

Α'μφιπέπτω, circum cado, circum procumbo. Odyſſ. 9. ex ἀμφὶ, & πίπτω.

Α'μφιπεπτόω, idem ac ἀμφιπέπτω, circum cado. ea ἀμφὶ, & πεπτόω, ſeu πίπτω: idem ac Them. πίπτω.

Ἀμφίπλεκτος, implexus, vel utrinque plexus. Hesych. ab ἀμφιπλέκω, ex ἀμφί, & πλέκω.

Ἀμφιπλέκω, circumnecto: in Epigr. Th. πλέκω.

Ἀμφίπληκτος. Vide sequeos ἀμφιπλήξ.

Ἀμφιπλήξ, & ἀμφίπληκτος, utrinque percutiens, vel feriens; aut utrinque percussus: ut ἀμφιπλὴξ γῆ, Isthmus; q. d. qui utrinque percutitur e maribus. Pollux. a Th. πλήσσω, vel ῥίπτω, percutio: onde πληκτὸς, percussus.

Ἀμφιπλὴξ, pedibus alternatim motis.

Ἀμφιπολέω, exp. περιβαίνω: & ἀμφιπολίσκομαι, seu ἵστημι, obsilio; saltu me proripio, seu aufero: a Th. πολέω.

Ἀμφίπολος, utrinque villosus: ot ἀμφίπολοι τάπητες, tapetes utrinque villosi, i. e. ἀμφίμαλλοι: e Th. πέλω, vellus.

Ἀμφιπολεύω, f. εύσω, obambulo, comitor: a πολέω, versor, Poet. πολεύω.

Ἀμφιπολέω, versor circum, obeo, lustro. Item ministro, famulor, curo.

Ἀμφίπολις, capooitur civitas aquie cinctæ; nomen urbis Thraciæ: ex ἀμφί, & πόλις, ἡ.

Ἀμφίπολος, ὁ, ἡ, ὁ, minister, vel ministra: qui, vel quæ circa dominum, domumeve versatur. Il. ω. Odyss. ω. & Athen. l. 6. ἀμφίπολος τάφος, sepulchrum, quod circumquaque obitur, Eustath. ex ἀμφί, & πολέω, versor.

Ἀμφιπονέω, seu ἀμφιπονέομαι, satago circa; occupor circa: item obsumo. Plut. e πονέω, laboro.

Ἀμφιπονέομαι, circumvolito t e ποτέομαι.

Ἀμφιπτοι, αἱ, dicuntur in veteri acie militari, qui duobus equis una ligatis sine ephippiis vehuntur; quique ex alio in alium transiliunt, si opus requirat: ex ἀμφί, & ἵππος.

Ἀμφιπτόμενοι, equites, seu equestres sagittarii: ex ἀμφί, ἵππος, & πέτομαι.

Ἀμφιπρομόω, undique promineo, seu propendeo; ex ἀμφί, & προμόω, promineo, propendeo; ex πρό, & νέω, innuo: item verga, inclino, propendeo.

Ἀμφιπρόστυλος, omnis habet, quæ prostylos; præterea eos habet in postico ad eundem modum columnas, & fastigium. Vitruv. l. 3. c. 2. ex ἀμφί, & πρόστυλος, ὁ, quod ex πρό, & στύλος, ὁ, columna.

Ἀμφιπρόσωπος, bifrons. Jeous sic dicitur apud Plut. in Numa: ex ἀμφί, & πρόσωπον, facies.

Ἀμφίπρυμνος πλοῖον, navigium utrinque poppim habens. Th. πρυμνός.

Ἀμφιπτάμαι, circumvolito: ex ἀμφί, & ἵπταμαι. volo, volito.

Ἀμφίπυλος, vestibulum, locus habens duas portas: ex ἀμφί, & πύλη.

Ἀμφίπυρος, ος, ὁ ἑ ἡ, utrinque ardens. Th. πῦρ.

Ἀμφιρέτης, δος, ὁ ἑ ἡ, utramque in partem inclinans, seu vergens: interdum etiam ambigens, anceps: ex ἀμφί, & ῥέπω, vergo, propendeo.

Ἀμφιῤῥαντὶς, circumquaque aspersus; circumcirca irrigatus: ex ἀμφί, & ῥαίνω, perluodo, aspergo.

Ἀμφιῤῥύτος, ος, ὁ ἑ ἡ; circumfluus: ex ἀμφί, & ῥέω.

Ἀμφιῤῥώξ, ῶγος, ὁ ἑ ἡ, undequeque ruptus, Epigr. ex ἀμφί, & ῥώξ, fissura.

Ἀμφώ, 4. contract. nomen mul. ex eodem them.

Ἀμφὶς, utrinque, in medio, adv. Est & præpositi. cum gen. sine, seorsum, extra.

Ἀμφίσβαινα, ἡ, est serpens quædam dicta quasi utrinquegrada, quæ viderur duo habere capita, quia ἑκατέρωθεν βαίνει. dicitur enim eotrorsum, & retrorsum incedere.

Ἀμφίσβητος, ος, ὁ ἑ ἡ, controversus, ambiguus: q. d. in quo in utramque partem itur. apud Hesych. & Suid. ab ἀμφισβαίνω: ex ἀμφί, & βαίνω.

Ἀμφισβητέω, ambigo, dubito, controversor. ἀμφισβήτησας, a. 2. opt. Æol. q. ex ἀμφὶς, & βάω, eo.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, controversia, lis; h. e. res, de qua disceptatur judicio; quæstio, dubitatio.

Ἀμφισβητήμων, ων, ὁ ἑ ἡ, dubius, contentiosus, ambiguus.

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφισβητία, ἡ, disceptatio, contentio, dubitatio.

Ἀμφισβητικὸς, contentiosus, litigiosus, acer, & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσγομαι, Hesych. ἀναίσγομαι, diverso famios gaoiti: ex ἀμφί, & γάομαι.

Ἀμφίσθμαινε, idem apud Etym. quod ἀμφίβαινε.

Ἀμφίσκιος, utrinque umbrem habens: ex ἀμφί, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἀμφίσκιος, ioduo, iuduor: idem ac ἀμφιδύοις, & μία, quæ vide.

Ἀμφίσκιοι, qui circumjacentes pagos inhabitant: ex ἀμφὶ, vel ἀμφὶς, & σκία, ας, ἡ, pagus, vicus.

Ἀμφισκίοις, idem ac ἀμφίβιοις.

Ἀμφίσκομαι, undique circumsto: ex ἀμφί, & ἵσταμαι.

Ἀμφισταλάμβανος, colligatus, a. s. part. m. ab ἀμφιστέλλομαι. Th. στέλλω, orno.

Ἀμφιστέλλω, circumcirca amicio, vel orno. Item circomcirca adstringo, vel cohibeo: ex ἀμφί, & στέλλω, orno. Item coottrabo.

Ἀμφίστομος, Hesych. exponit διπλοῦς: ex ἀμφί, & στόμα, τὸ.

Ἀμφιστεφὴς, ὁ, ἡ, utrinque coronatus: irem undique placos: ex ἀμφί, & στέφω.

Ἀμφίστομος, ος, ὁ ἑ ἡ, vertipellis, utrioque acutus. Th. στόμα.

Ἀμφιστεφανόομαι, obsideo: ab ἀμφὶ, & στέφος.

Ἀμφιστρόγγυλος, undique rotoudus, & contractus: a στρόγγυλος, rotundus.

Ἀμφισκοπὸς, undique conspicuus, & patens, ex ἀμφὶ, & ὄψ, ὠπός, ὁ, oculos, vultus. Th. ἄπτομαι.

Ἀμφιτμηθὶς, circom exrensus, a. e. part. pass. ab ἀμφιτέμνω. Th. τέμνω.

Ἀμφιτμηλατος, ος, ὁ ἑ ἡ, utrioque libratus: ex ἀμφὶ, & τμηλατὸς, libre.

Ἀμφιτρὴς, ητος, ὁ, ἡ, ἀμφίτριτος, ος, ὁ, ἡ; & ἀμφίτριτος, ος, ὁ, tapes utrinque villosus. Th. τρίχες.

Ἀμφιτείνω, circumextendo; ex ἀμφὶ, & τείνω.

Ἀμφιτέμνω, circumcido; e Th. τέμνω, seco.

Ἀμφιτθέω, circompone, prus. imperet. act. ex ἀμφιτιθέω. Th. τίθημι.

Ἀμφιτίθεμαι, utrinque quetio: a Th. τίθεμαι.

Ἀμφίτμητος, circumcisus, undequaque amputatus: item utrinque sciodeos, ancepe: ab ἀμφιτέμνω, undequaque puto, vel amputo.

Ἀμφίτορος, utrinque tornetue: item utrioque torundo excavatus: ex ἀμφί, & τόρος, tornus.

Ἀμφιτρὴς, ῆτος, ὁ ἑ ἡ, & ἀμφίτριτος, ὁ ἑ ἡ, utrinque perforetus; utraque parte persusue. Nonn. ex ἀμφί, & πιτρέω, vel πίτρημι, (fut. τρήσω, ut a τρέω) persoro.

Ἀμφιτρίτη, uxor Neptuui; mare: ex ἀμφὶ, & τρίζω, strido.

Ἀμφιτρομέω, tremo ab omni parte: a τρομέω.

Ἀμφιτρυγὴς, vel ἀμφιτριχὴς, ὁς, ὁ ἑ ἡ, attritue undequaque: ex ἀμφὶ, & τρύχω, idem ac Them. τρύω, tero, et tero.

Ἀμφιτρύων, nomen viri, Amphitryon: ex ἀμφὶ, & τρύω.

Ἀμφιτρυωνιάδης, ου, ὁ, per epenth. pro Ἀμφιτρυωνίδης, filios Amphitryonie.

Ἀμφιτυπόω, circumlueco, splendore circogor: ut ὕαλα δόμοι ἀμφιτυπούσι. Hom. Hyma. in Apoll. ex ἀμφὶ, & τυπόω.

Ἀμφιφαὴς, ὁς, ὁ ἑ ἡ, circumquaque, vel utrioque lucem habens, lucens, vel apparens: eb ἀμφιφαίνω, circumcirca loceo. Th. φάω, luceo.

Ἀμφίφαλος, ος, ὁ, ἡ, clavis undique distincte: ex ἀμφὶ, & φαλὸς. Item splendidus.

Ἀμφιφανὴς, ὁς, ὁ ἑ ἡ, idem; undique apparens, & conspicuus: item, qui ambiguo tu utramque partem editus est: ex ἀμφὶ, & φανὸς, ὁ, lucidus. Them. φαίνω.

Ἀμφιφάω, circumcirca luceo, colluceo; ignis scil. aut facibus accensis: ex ἀμφὶ, & φάω.

Ἀμφίφαλος, duhius, & ancipitis flammæ. Eurip. Th. φλὲξ, γὸς, ἡ, flamma.

Ἀμφιφορὰς, ἄδος, Jon. ἠος, ὁ, amphora, vas utrinque auriculas habens, quibus gesteri potest: ab ἀμφὶ, & φέρω.

Ἀμφιφορεύς, scil. ἀγὼν, dicebatur certamen apud Æginetas circa Asopidem fontem, quo hydriis ex fonte replutis, humeroque impositis contendebant, quis cursu alterum vinceret, heroes ea in re imitantes: inquit Etymol. ab ἀμφιφορὰς, ἄδος.

Ἀμφιφὼς, ὁ, dicitur idem, quod ἄμφωξις, ut tradit Theoph. Hist. Pl. l. 3. c. 8. ex ἀμφὶ, & φὼς, ἡ; e Them. φάω.

Ἀμφιφῶς, qui dubia luce colluatratur. Atheo. ex ἀμφὶ, & φῶς, lux.

Ἀμφιχαίνω, ebsorbeo: proprie circumhio: e χαίνω.

Ἀμφιχάνω, a. 2. inf. ex ἀμφὶ, & χάω.

Ἀμφιχέω, & ἀμφιχύω, circumfundo, fundo, & spargo circum t ex ἀμφὶ, & χύω, inusit. pro Them. χέω: unde χυτὸς, ὁ.

Ἀμφιχολόομαι, irascor circum, vel propter. Vide χολόομαι.

Ἀμφιχορδάω, circum tripudio. Vide χορδάω.

Ἀμφίχους, utrinque coloretue. Them. χρὼς, ὠτὸς, color.

Ἀμφιχυθὲν, circumfuse, a. e. part. pass. f. g. ab ἀμφιχέω.

Ἀμφίχυτος, ου, ὁ, ἡ, terre aggeste utrinque monitus, circumfusus: ex ἀμφὶ, & χέω.

Ἀμφίχωλος, ου, ὁ ἑ ἡ, utroque pede claudus: a χωλὸς.

Ἀμφόδιον, τὸ, parvus vicus, pletea parva. Luc.

Ἀμφοδὸν, ου, τὸ, biviom: q. d. ἄμφω ὁδὸν, ambas vias. Item via urbis, vicus, platea.

Ἀμφοδὸς, ὁ, biviom, circoitue. Xen.

Ἀμφόδυς, seu ἀμφοῖδυς, υος, ὁ ἡ ὑ, utrinque deotatoe. Aristot. Item ἀμφοῖδυς, idem: ex ἀμφὶ, vel ἄμφω, & ὁδὸς, ὁτὸς, ὁ, deue.

Ἀμφοῖν, gen. & dat. dual. ab ἄμφω.

Ἀμφοῖν, Poet. pro διὰ φοῖνα, per eandem.

Ἀμφοίσας, acc. plur. ab ἀμφορὰς per Sync. pro ἀμφορεῖς.

Ἀμφοραφορεῖον, amphoram bajolo, seu porto: & metaph. bajulo, velutt amphoram. Aristoph. in Heroib. ab ἀμφορεὺς.

Ἀμφορεφορεύς, emphoræ gerulus; qui amphoras bajulat, mercede conductus. Menand.

Ἀμφορεῦν, τὸ, unde ἀμφορεύω. Hesych. est φορεῖον, pheratro, seu lectica, ab ἀμφορεὺς, quod per Sync. dicitur pro ἀμφορφορεὺς, eaque propter etiam certa mensura nomen est, quæ alias κεράμιον, amphora dicitur apud Diosc. l. 5. c. 72.

Ἀμφορεύσιον, amphorula t dimin. eh ἀμφορεὺς, ὁ, amphora, ab ἀμφὶ, circum, & φορέω τὸ φέρω, quod sit vas gestatorium, portatuque facile huc, & illuc.

Ἀμφοτεράκις, utroque modo.

Ἀμφοτεραζω, in utramque partem vergo: item utrinque cingo, vel attiogo; Strab. lib. 6.

Ἀμφοτερόγλωσσος, utramque linguam habens; in utramque partem disputens.

sia vocatur Zeno apod Plut. ex ἀμφότερ⊙ν, & γλῶσσα.

Ἀμφοτερο-δέξι⊙ν, ambidexter. Eustb. ex ἀμφότερ⊙ν, & δεξιά, ἡ: unde δεξιός, ὁ.

Ἀμφοτερό-πλους, ut γῆ ἀμφοτερόπλους, terra, ad quam ab utraque parte navigari potest. Item ἀμφοτερόπλων δίκτυον, vel ἀγγεῖον, quod nitro citroque ast trajectitium. ex ἀμφότερ⊙ν, & πλέ⊙ν, contracte πλεῖς, a Them. πλέω, navigo.

Ἀμφότερ⊙ν, α, ον, utarque, ambo. ἀμφοτέρης, dat. pl. Jon. f. g. pro ἀμφοτέραις: et & ἀμφοτέρησιν, m. g.

Ἀμφοτέρωθεν, utrinque, adv. ἀμφοτέρως, Dor. pro ἀμφοτέρως. Th. ἄμφω.

Ἀμφοτέρωθι, utrobique.

Ἀμφοτέρως, utroque modo. Plat. Aristot. pro quo interdum ponitur ἀμφότερος, adverbialiter: ut Ilied. δ. & ν.

Ἀμφοτέρωτα, utroque, in utramque partem.

Ἀμφοῦδις, vel ἀμφοῦδις, adv. idem ac ἀμφοῦδιν, in terram, humi. Hesych. ἀμφοῦδις ῥίπτων, apud Hesiod. expon. ambabus manibus in terram dejiciens. componitur nimirum ex ἀμφί, & οὖδας, nom. & acc. τό; sed obliq. mutoat ab inusitato οὖδ⊙ν, oampe οὖδ⊙ς, & οὖδι, solum, pavimentum, humus.

Ἀμφοῦτατον, unimedverterar, a. 2. opt. Poet. ub ἀνά, & ὁράω.

Ἀμφυλάω, circumlatro, circumelletro, oblatro undique: ex ἀμφί, & ὑλάω, latro.

Ἀμφυτά, pro ἀνὰ φυτά, per plentas.

Ἀμφύω, per syncopen dicitur pro ἀναφύω, renasci facio; rursum produco.

Ἄμφω, ambo, val ambae: ἀμφοῖν, gen. & dat.

Ἀμφίβολα, τά, vaticinia ex inspectione visaerum, Eustbat. ex Soph. sive divinationes ex extis, forsan quum veruhus suffixa torrentur: ax ἀμφί, & ὀβελός, ὁ.

Ἀμφίβολον, ⊙ν, val ⊙τος, bidens. Fest.

Ἀμφίβρις, duas ansas habeos, τὸ ἀμφοτέρωθεν ἔχον ὠτὶν ποτί.

Ἀμφίγυς, εῖ⊙ν, ὁ & ἡ, idem ac ἄμφοτ⊙ν.

Ἀμφιμασία, ἡ, juramenti utrinque praestatio; h.a. quum utreque litigantium pars jurat. Hesych. ax ἀμφί, & ὄμνυμι, Ion. ἄμοσα.

Ἀμφινξ, propria expon. qui circum ungues est; nongues ambiens. sed Hesychio est γναμψιγ⊙ν, καμπτὸς: ex ἀμφί, & ὄνυξ, ὁ.

Ἄμφις, vel ἀμφῶς, aut ἀμφωτὶς, ὁ. ἰδ⊙ν, vel ἰδ⊙ς, ὁ, dicitur poculi genus, hebeatis binas coslas: & expon. etiam auris, seu ansa vasis. unde proverb. μέχρι τῆς ἀμφιδίου, apud Suid. Item inauris, auriam ornementum, val munimantum: ab ἀμφί, & ἵς, ὁ, τός.

Ἄμφιτον, ε, τό, duas ansas habens.

Ἄμφιτ⊙ν, ε, ὁ, expon. utriuqua auritus, binas aures habens. Item Metaph. utrinqu ansatus, seu dosa anses hebens: ut κισσύβιον ἄμφιτον, apud Theocr. Idyl. 1. & ἄλαστον ἄμφιτον, Odyss. χ.

Ἄμυγ⊙ν, Ἀμύγη, ἡ, Saaorom rau.

Ἀμύμων⊙ν, ονος, ὁ, inaulpatus: ἀμυμόνησιν, gen. Jon.

Ἀμυμόνως, adv. Ex a, & μυμνὸς, vituperabilis, quod a μωμέομαι. Th. μῶμ⊙ν.

Ἀμυμίς, ἰδ⊙ν, ἡ, hurba quaedam, ex ao dicta, quod amomo similis sit. Dioso. l. 1. a. 24. a Them. ἄμωμον, τό.

Ἀμωμίτης, ου, ὁ, expon. amomum similitudine aliqua referens. Diosa.

Ἄμωμον, ου, τό, amomum, frutex, & aroma.

Ἄμωμ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, maculs expers: ax α, & μῶμ⊙ν.

Ἀμώς, ῦ, nomen viri ἄλαστον, Fidelis.

Ἀμῶς, Dor. pro ἀμῶν.

Ἄμωτον, 3. pl. iod. paff. ab ἀμάω.

Ἀμώτονται, pro ἀμῶνται, det. pl. part. Poet.

Ἀμὼς, ὁ, noman viri ἄλαστον, Robustus.

Ἀμῶς, mutas, a. fing. praf. opt. ἀμόσιμι, ῖμι, ῖας, ῖμι, ῖοι, ῖμεν, uh ἀμόω.

Ἀμῶς, vide ἀμῶν, a Th. ἀμός.

Ἀμωγήτως, quoquo modo, quovis modo: ab ἄμως. Th. ἀμός, unus.

Ἄμωτα, τά, ceslanae.

A N.

Ἄν, ἥ, conjunctio potentialis, vel supletiva. Poetae pro ea ponuat κε, κεν. Ab ea ejusdem signisicationis. Est etiam ἄν, pro ἀνά, Poetis: & ἄν' pro ἄνα.

Ἀνά, per, praposit. regens aca. & eum ablat. in compositionae valet retro, ta, sursum: ἀνὰ pro ἀνώ, Dor. Interdum ast distributionis nota.

Ἄνα, surrexit, per Apoc. pro ἀνέστη, quod pro ἀνέστα, Jon. & η mutato in α, e. 2. ind. 3. sing. ab ἀνίστημι. Est & ἄνα, surge, pro ἀνάστα, & ἀνάστηθι. a. 2. imperet. act. Est & ἄνα, vocat. sing. ab ἄναξ, rex; vel per apoc. pro ἄνασσα, regina.

Ἀνάβα, pro ἀνάβαθι, vel ἀνάβηθι, ascende: a. 2. imperet. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθόλιοι, pedibus in altum exporrectis, sive extensis. Aristoph.

Ἀναβαθὸν, scansum. Aristot. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαθμηδὸς, gradualis, gradatim factus.

Ἀναβαθμὶς, ἰδ⊙ς, ἡ, gradus scalae: Exod. 20.

Ἀναβαθμὸς, ῦ, ὁ, ascensus, Suid. Item gradus scalae, pro ἀναβαθμίς. Ob euphoniae gratia inseritur. Interdum sedilia vocantur ἀναβαθμοὶ. Pull. Ab ἀναβαίνω.

Ἀναβάθρα, ας, ἡ, scala navis, apad Lucian.

Ἀναβάθρα, ας, τό, saala: expouitur ecram pulpitum. Item subsellium. ub ἀναβαίνω.

Ἀναβαίνω, ascendo, conscendo: ἀναβαίνω ἔρυς, Odyss. ε. & Xan. Paed. 6. sicut & dicitur ἀναβαίνω ἐπὶ τὸ ἵππον, pro ascendere equum, apud annd. Paed. 7. Item dicitur absolute pro ascendere navem. Il. α Item ineo. unde οἱ ἀναβαίνοντες πὰς θηλείας ἵππους, admissarii equi. Item pervadu, perambulo, incedo per. Od. 3. & apud Matth. c. 13. ἀνέβησαν ἄκανθαι, emarsesunt spinae, val suecreverant: ex ἀνά, & βαίνω. f. βήσομαι. p. βέβηκα.

Ἀναβακχεύω, f. εύσω. debacchor, Bacchais furoribus exagitor: ax ἀνά, & βακχεύω.

Ἀναβαπτίσθαι, inf. paff. ab ἀναβάπτω.

Ἀναβαρύνω, procrastino, differo. t. βαλῶ. p. βεβλαπα. a. 2. ἀνέβαλον. m. ἀνεβαλόμην, ε, ατο. p. m. ἀναβέβλημαι. Dicitur quasi ἄνω βάλλω, sursum tollo, attollo, erigo. unde ἀναβάλλω τινὰ ἐπὶ τὸν ἵππον, idem est apud Xenoph quod ἀναβιβάζω, tollare in equum. & apud Arist. in Probl. ἀναβάλλω τὰ βλέφαρα, & κατεβάλλω τὰ βλέφαρα opponuntur, pro attollare oculos, & demittere oculos. Item apud Xenoph. Paed. 8. ἀναβάλλω γῆν, egerere terram fodiando. & apud eundem dicitur a Callimecho Ions aquam ἀναβάλλειν, ejicere uquam quasi subfluentem. Item sterau, & excutio, ut equus sessorem, inquit Bud. epud Xenoph. Denique temoror, protrabo: ut τὰς λόγους, εἰς ἀναβαλλόμενος ἡμᾶς. apud Demoith. Ex ἀνά, & βαλλω.

Ἀναβάντες, nom. pl. ab ἀναβὰς, ascendens, a. 2. part. act. ἀναβάντες, inf. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβαπτιστὴς, ἡ, rabaptisator: ex ἀνὰ, & βαπτιστὴς.

Ἀνάβασις, ἡ, ascensus, ascasso. Xan. ab ἀναβαίνω.

Ἀναβασμὸς, idem ac ἀναβαθμὸς, ascensus.

Ἀναβάσιμα, coosaaodam, f. 1. Dor. pro ἀναβάσιμα. Th. ἀναβαίνω.

Ἀναβασιάζω, idem uc simplex Tbam. βασιάζω, vel potius porto sublatum in altum; seu tollo in altum ad portandum. Luc. in Anach. ἐς ὕψ⊙ν ἀναβασιάσαι τὸν ἀπόπλουν. ex ἀνὰ, & βασιάζω.

Ἀναβάτης, ου, ὁ, ascaosor, consaensor; & peculiariter, qui aonscendit equam. Xen. & ἀναβάτης expon. atiam equus edmissarius.

Ἀναβατικὸς, ὁ, aptus ad conscendandam equum; peritos aonsaeadendorum equorum. Xan.

Ἀναβατὸς, qui conscandi potest; scansilis: ab ἀναβαίνω.

Ἀναβατικὸς, p. part. act. ub ἀναβαίνω. Th. βι⊙ν.

Ἀναβέβρυχον, p. act. quod a βρύω, scateo, scaturio. Alii legnat ἀναβέβρυχε, tesonuit: quod a βρύχω, fremdo, stridoo; quod dicitur de mari.

Ἀναβέβρυχε, a. 2. imp. varbi ἀναβαίνω.

Ἀναβήσσω, vel ἀναβήττω, extassio; tussiendu espuo, seu excreu; vel simpliciter exereo. unde in paff. ἀναβήσσομαι, extussior, expuor, rejicior. Gal. ax ἀνὰ, & βήσσω, tussio; a Th. βὴς, ὁς, ἡ, tussis. Diosc.

Ἀναβιβάζω, ascendere facio, impono, subduco. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἀνεβίβασα. Th. βαίνω.

Ἀναβιβάσκω, pro ἀναβιβάσκομαι, corrodo, exedo. ex ἀνὰ, & βιβρώσκω, idem ac Th. βιβρώσκω, comedo.

Ἀναβιόω, reviviscem, Att. pro ἀναβιῶ, a. 2. opt. act. ab ἀναβιόω, quod ex ἀνὰ, & βιόω, vivo.

Ἀναβιόω, ῶ, revivisco. oode ἀναβιωτικὸς, part. pract. qui rasisit; redivivus.

Ἀναβίωσις, reviviscantia, reditus ad vitam, resurrectio ab morte.

Ἀναβιώσκομαι, revivisco. Plat. in Phaed. & intardum signif. revivisoere facio, vitae restituo, exsuscito, upod auudam. Vida ἀναβιῶναι.

Ἀναβλαστάνω, & σάω, f. ήσω, p. ηκα, repullulo. Simplex βλαστάνω.

Ἀναβλάστημα, τό, quod renascitur. Poll. varbala ab ἀναβλαστάνω, repullulo, regermino, renascor.

Ἀναβλαστ⊙ν, ut ἀνάβλαστος κέρατα, germen emittit. Theophrast. ex ἀνὰ, & βλαστὸς, ὁ, seu βλαστέω, ὁ.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, visum recipio. f. ψω. p. φα. a. 1. ψα.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, vitus recuperatio. Th. βλέπω.

Ἀναβλήδην, idem ac ἀμβλῶδην, & ἀναβλαδὸν, alte.

Ἀναβλὸν, adverb. amictim: ut ἀναβλὸν ἱέναι, induere in modum amicili; amictum circumjacara.

Ἀναβλὼς, procrastinatio, dilatio, Il. β. ab ἀναβάλλω.

Ἀναβλύζει dicuntur fontes. Hasych. ub ἀναβλύζω, vel ύω, sursum erumpo scaturiendo; scatoriu sursum: propriu dicitur de fonta. Athen. Aristoteles tamas de mundo dixit, φλόγας ἐκ γῆς ἀναβλύσασθαι, flammae, quae terra uruperant: ex ἀνὰ, & βλύζω.

Ἀναβλύζω, scaturio: a βλύζω. Vidu ἀναβλύσις.

Ἀναβλυσὶς, scaturigo: ut πηγῶν ἀναβλύσεις, apud Aristot. de mundo. varbala ab ἀναβλύζω.

Ἀναβόημα, pro ἀναβόησις, idem ac ἀναβόησις, ἡ.

Ἀναβοᾶν, magna voce alamo: val ulata voce declemo: est enim ἀνὰ apitraticum. Item clamando voco, inalamo, apud Aristoph. Th. βοάω.

Ἀναβόησις, ἡ, axclamatio, vocisurutio, vel inclamatio.

Ἀναβοθύλλω, effodio; effodiendo ugero. ex ἀνὰ, & mutt. βοθύλλω, fodio, a Them.

Them. βόθρος, ε, ὁ, scrobs, fovea.
Ἀναβολάδιον, idem quod ἀμβολάδιον. V.
Ἀναβολάριον, ι, τὸ, diminut. amictorium, quo scil. humeri operiuntur; inde dictum, quod ab inferioribus partibus ad superiores elevetur.
Ἀναβολάς, expon. id, in quod impositopede conseendimus equum, stapes. Item, homo, cujus ministerio utimur ad hoc ipsum. Plut.
Ἀναβολή, expnitur egestio: & capitur etiam pro terra egesta. in prosa frequentissime idem signif. quod ἀνάβασις in carmine. unde ἀναβολὴν ποιεῖσθαι, expon. differre. Unde expon. etiam cunctatio, dilatio, ab Eustath. Item, amictum. Synes. Item, proœmium carminis, sive initium. Aristoph. in Pace: a p. m. verbi ἀναβάλλω.
Ἀναβόλιον, ι, τό, amictus, pallium,
Ἀναβορβορίζω, exelamo. Aristoph. ex ἀνά & βορβορίζω.
Ἄναβος, ος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἄμβων, ωνος, ὁ, ἡ, impubes: ex ω, & ἥβη.
Ἀναβράζω, & ασω, fervefacio. Th. βράζω.
Ἀνάβρασις, ἡ, æstuatio, seu ebullitio; aquæ æstuantie, seu ferventis subsultatio; b. e. quum aqua fervens ebullit, & subsultat.
Ἀνάβρασος, ος, ὁ & ἡ, fervefactus: ut ἀνάβρασον ὕδωρ, apud Dioscor. & apud Aristoph. in Ran. ἀνάβρασα κρέα, carnes elixæ. ab ἀναβράζω, bullire, seu fervere facio: ex ἀνά, & βράζω.
Ἀναβράχω, madefacio: ex ἀνά, & βράχω.
Ἀναβροντάω, tono, intono: ex ἀνά, & βροντάω.
Ἀναβρόχω, resorbeo. a. s. Æol. opt. ἀναβρόξαιμι. n. s. pass. part. ἀναβροχθείς. ἀναβρόχω, ut & κατεβρόχω, sunt comp. verba vix usitata: unde tamen ἀναβρόξις, & κατεβρόξις apud Hom. n Th. itidem inusit. βρόχω, sorbeo, deglutio, voro.
Ἀναβρυχάομαι, insremo; fremitus, seu rugitue edo. Item, eum fremitu, & rugitu desteo: ex ἀνά, & βρυχάομαι, a Them. βρύχω.
Ἀναβρύχω, expon. idem, quod ἀναβλύω, vel potius idem, quod ἀναβρύω, scaturio, subsilin: ut ὃ δ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ, apud Hom. Il. ρ. ex ἀνά, & βρύχω, in signif. Them. βρύω.
Ἀναβρωσις, eorrosio, vel exesio.
Ἀναβρώσκω, pro quo & ἀναβιβρώσκω, eorrodo, exedo. & in pathv. ἀναβρώσκομαι, vel ἀναβιβρώσκομαι, aedor, eorrodor.
Ἀναβρωτικὸς, corrosivus, exesivus: eorrodandi, seu exedendi vim babens: ex ἀνά, & βρώσκω, seu βιβρώσκω.
Ἀναβωλεύς, γῦ, terra, quæ, dum arateo prnscinditur, glebas in altum mittit. Th. βῶλος.
Α'ΝΑΓΑΛΛΙΣ, ίδος, ἡ, motsus gallinu, herbæ nomen.
Ἀναγαργαρίζω, eepon. gargarizo, fauces colluo, ut ἀναγαργαρίζω τὸ στόμα ὕδατι, colluere os aqua, & ἀναγαργαρίζω ὕδωρ ἐν τῷ στόματι, aquam in ore gargarizare. sed dicitur etiam ἀναγαργαρίζεσθαι τὸ, quo fauces colluuntur. Diolcor. l. a. περ. ὀφ. ax ἀνά, & γαργαρίζω: a Th. γαργαλέων, ὁ.
Ἀναγγέλλω, a. e. inf. act. verbi ἀναγγέλλω.
Ἀνάγγελλον, a. s. imperat. nb ἀναγγέλλω.
Ἀναγγέλλομαι, nuntior, nuntiue de me affertur, Plut. in Per. est passiv. ab activ. ἀναγγέλλω, annuntio, expono, refero.
Ἀναγγέλλω, renuntio, s. λῶ, ῇς, ῷ, p. ελκα. a. s. ελκα. a. e. ἀνήγγελκον. p. pass. ἀνήγγελμαι, a. 2. pass. ἀνηγγέλην, ῇς, ν. Ee ἀνά, & ἀγγέλλω.
Ἀνάγγελτον, expon. adverbialiter, sine nuntio: ex α priv. & ἄγγελος, ὁ. inseritur autem ν ante vocalem aliam, euphoniæ gratia.
Ἀνάγγελος, expon. nuntio eateme: ut ἀνάγγελος μάχη, dicitur pugna nuntio carene; id est, ex qua ne unue quidem evasit, nuntiue cladis futurus.
Ἀναγγῶσαι, Dor. pro ἀναγνῶσαι, narrare.
Ἀναγγελάω, ῶ, expon. rideo; idem quod simplex γελάω.
Ἀναγεννάω, ῶ, regenero, f. ήσω, p. ηκα. p. pass. ἀναγεγέννημαι, Th. γίνομαι, seu γείνομαι.
Ἀναγέννησις, expon. regeneratio, id est, baptismue. Greg. verbale ab ἀναγεννάω, regigno. s. Pet. a. ex ἀνά, & γεννάω.
Ἀναγεύω, idem quod simplex γεύω, gustum præbeo. apud Aristoph. in Nub. metaphnrice dicitur ἀναγεύσω ὑμᾶς, expon. speciem vobis præbera.
Ἀνάγης, ές, ὁ & ἡ, impurus, sceleslus, immundus. Suid. Item, purus, mundue. Hesych. ex α vel apirat. vel priv. & ἁγής, ές, ὁ, ἡ.
Ἀναγιγνώσκομαι, agnoseor, dignoscor. Item, persuadeor. Item, legor: ut apud Plut. in Public. ἀναγνόντι τὰ γράμματα, literæ fuerunt lectæ. pass. ab ἀναγινώσκω, agnosco. Item pro ἀναγιγνώσκω, dignoscn, internosco. & interdum pro simpl. γινώσκω: ut Il. ν. μήλοισι δὲ σ' αὐτὸς ἀνάγνω, pro ἄγνω, inquit Eust. Item, suadeo, & persuadeo, sæpe apud Herodot. ut ἀναγνόντες βασιλέα στρατεύσασθαι, i. s. suadee, idem etiam dicit, ἀνέγνωσε Πυθίῃ λέγειν, i. e. persuasit. Hue nutem significatio apud Jones maxime est usitata. Item expon. lego, ea signif. qua dicitur, lego librum. ex ἀνά, & γινώσκω.
Ἀναγινώσκω, lego. f. s. m. ἀναγνώσομαι. p. act. ἀνέγνωκα. a. n. ἀνέγνων. p. pass. ἀνέγνωσμαι, σται, σται. inde ἀναγνώσις, εως, ὁ, lector. a. e. pass. ἀναγνώσθην. Th. γινώσκω. Vide in ἀναγιγνώσκομαι.
Ἀναγκάζω, cogo, imperf. ἠνάγκαζον, f. άσω, p. ἠνάγκακα. p. pass. ἠνάγκασμαι. a. s. ἠναγκάσθην. Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαῖη, ης, ἡ, necessitas. Item, necessitudo, affinitae, propinquitas.
Ἀναγκαῖη, adv. necessario. Ab
Ἀναγκαῖος, αία, αῖον, necessario eveniens, coactus. Τὰ ἀναγκαῖα, expon quod ex necessitate fit, & vitari nequit. Et dicitur etiam ἀναγκαῖόν ἐστι, necesse est. Item ἀναγκαῖος, necessarine, ideest, cujus usue est necessariue. Et interdum exp. utilie, fructuosue, Τὰ ἀναγκαῖα dicuntur, quæ præcipue ad rem faciunt, & in aliquo negotio sunt præcipua, maximeque eondueunt. Item ἀναγκαῖος necessariue, i. e. necessitudine conjunctne, amieus. comp. ἀναγκαιότερος, superl. ἀναγκαιότατος, Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαιότης, ητος, ἡ, expon. necessitudo, id est, propinquitae generis.
Ἀναγκαίως, ndv. necessario.
Ἀναγκαστὴς, ῆ, ὁ, & ἀναγκαστήρ, ῆρος, ὁ, qui cogit, qui necessitatem. imponit.
Ἀναγκαστὸς, ή, όν, coactus, non voluntariue: ab ἀναγκάζω, compello, adigo, urgeo, vexo: quod a Th. ἀνάγκη.
Ἀναγκαστῶς, adv. coactε. ab eod. Th.
Ἀνάγκη, ης, ἡ, & Dor. ἀνάγκα, necessitas: φησὶ τὸ κράτος. πάντων γὰρ ἐστι κρατεῖ. vel ab α priv. & ἄγω. duci enim, & impelli nequit.
Ἀναγκοτροφέω, ῶ, necessitate coactus me bene nutrio, & alo: necessario eorpus bena euro. Item, necessariie veseor. Epictet. ea ἀνάγκη, & τροφὴ, ἡ: unde τροφέω.
Ἀναγκοφαγέω, coactue eomedo, liberaliori victu uti cogor, ut athletæ. Aristot. Polit. a. e. 3. & Hesych. ex ἀνάγκη, ἡ, & φάγω, ὁ.
Ἀναγκοφαγία, eomedendi necessitas, victue athlerieue.
Ἀναγκοφάγος, qui necessitate coactus eomedit, ut athletæ.
Ἀναγλυκαίνω, expon. iterum dulce reddo: ex ἀνά, & γλυκαίνω.
Ἀναγλυκιζάω, dulcedinem ceperint, 3. pl. a. e. sub. pass. ab ἀναγλυκαίνομαι Th. γλυκύς.
Ἀνάγλυπτος, ος, ὁ, & ἡ, sculptus, cælatus, seu sculpturie, cælaturisqua aspet: ex ἀνά, & γλύφω: a Them. γλάφω. fut. ψω.
Ἀνάγλυφή, ἡ, sculptura.
Ἀνάγλυφον ποτήριον, sculptum poculum, seu asperum sculpturis.
Ἀναγλύφω, sculpo.
Ἀναγνάπτω, idem quod γναμπτω, f. ψω, p. φα. a. e. ψα, a. s. pass. φθῆν.
Ἀναγνόντες, a a. part. act. pl. ἀναγνῶναι, inf. ab ἀναγινώσκω.
Ἀναγνωρίζω, f. σω, p. κφ, recognosco: a γνωρίζω.
Ἀναγνώρισις, εως, ἡ, agnitio.
Ἀναγνώσιμος, τὸ, idem: sed interdum est portue specimen, & documentum, teste Bud.
Ἀναγνωστικὸς, idem quod ἀναγνώσιμος: ab ἀναγνωρίζομαι, agnoscor, pas. ab ἀναγνωρίζω, ngnosco: ex ἀνά, & γνωρίζω.
Ἀναγνώστης, expon. qui legi potest, vel qui legi debet; qui aptus, & commodus est ad legendum; legendus.
Ἀνάγνωσις, expon. agnitio. Item, lectio, i. e. ipsa legendi actio. Plut. de præc. san. Item, persuasio. Suid. ea Herodoto.
Ἀνάγνωσμα, τὸ, agnitio. Item, lectio, i. e. quod legitur. Item recitatio.
Ἀναγνωσώριον, q.d. lectorium, i. e. locus, in quo legi solet.
Ἀναγνώστης, cujus munue est legere alieui scriptum quodlibet. Plut. in Alex.
Ἀναγνωστικὸς, ad legendum nptue.
Ἀνάγνω, 3. pl. imperf. pro ἀνήγνυν. Sic ἀνάγνυτο, teducti sunt, imperf. pass. vel a. 2. m. pro ἀνήγνυτο: nb ἀνάγω.
Ἀναγορὰν, Dor. pro ἀνὰ τὴν ἀγορὰν.
Ἀναγόρευσις, expon. proclamatin, prædicatio. Item, renuntiatio, declatatio: ex ἀνά, & ἀγορεύω.
Ἀναγορεύω, expon. publica pronuntio, proclamo, per præconem declaro: aut denuntio, vel signifieo, prædieo: & pro, appello, palam appello, seu voco, apud Plut. Item, saluto, eo sensu, quo dicitur salutare Imperatorem: & pro declaro, vel renuntio: ut declarare consulem, vel renuntiare: ut αὐτοκράτορα Γάλβαν ἀναγορεύεται, apud Plut. in Galba, & apud Herodian. σεβασὸν τὸ ἀναγορεύει, ᾧ πατέρα ηγεῖτο: i. a. Augustum illum declarat. χειροτονίας ἀναγορεύω, suffragia renuntiare, Æsch. init. or. κατὰ Κτησιφῶντος.
Ἀναγραμματίζω, transpositis literis ex una voce aliam effieere; transpositis literis efferre, aut dieere. nnde ipsa vox dicitur ἀναγραμματίζεσθαι, quæ trajectis literis efferrur.
Ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ, literarum trajectio, & transpositio: figura apud Grammarieos, qua, vocabuli alicujue literis trajectis, & transpositis, fit alia vox, & diversnm signifieans: ut χόλος, ὄχλος: ἐρετὴ, ἐρέτης: φλύαρος, φλαῦρος: λιμὸς, ἰλμὸς: λόχος, ὄχλος: ὀλίγος, λοιγὸς: ἅλις, λάϊς: χλόη, χολὴ: sic ὦλαξ, πῶλαξ: Item πέλας, λάπας: μῦθος, θυμὸς: αἶμα, ἰάμενος: ὄμε, αἴφ. ex ἀνά, & γράμμα, στος, τὸ: unde γραμματίζω. Th. γράφω.
Ἀναγράπτος, α, ὁ & ἡ, perscriptus, literis proditus, memoriæ mandatue; ut ἀναγράπτου λόγου. Item perscriptus, i. e. in acta relatue.
Ἀναγραφὰς, ὁος, ὁ, perscriptor, scriba: ut ἀναγραφὰς τῆς πόλεως, apud Lys. dicitue magistratus ad legee Solonis exscribendas, & in volumen unum sedigendas creatne, ut tradit Bud. ex ἀνά, & γράφω.
Ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ, scriptio, vel perscriptio, Plut. Item, commentarine, breviarium, descriptio, enumeratio: & sæpe pro commemoratione rerum, & historiea traditione. Item, perscriptio, i. e. acta, inquit Bud. ex Aristot. ut

ἀναγραφαὶ δημοσίαι, acta publica.

A'ναγράφω, eepon. conscribo, perscribo, literis mando, sive prodo. Item, proscribo, vulgo edo, ut in programmate inquit Bud. Item, perscribo, i. e. in acta refero, ut docet Bud. Item, inscribo: ut apud Thuc. ἀναγράψαι ἐς τὸν τρίποδα τὴν πόλιν, i. e. in tripode urbem inscribere. sic ἀναγράψαι ἐς κατάλογον, apud Isocr. at ἀναγράφειν κληρώσεις, apud Plut. in Pericle exp. educere agri sortitiones. Item, adscribo: ut ἀναγράψαι τινὰ ἐν τοῖς φίλοις. Item pingere, & colores addere formiæ, vel imaginibus delineatis; ut Bud. eapon. Ex Aristot. Eth. 1. & io pass. ἀναγράφομαι, perscribor: passive ut in act.

A'ναγρίς, ίδ, expon. tempus non venandi apud Xen. ex α priv. & ἄγρα, ας.

A'ναγρύζω, expon. hiscere, mutire, loqui imbecille, respondendo mutire: apud Aristoph. & Xen. ee ἀνά, & γρύζω.

A'ναγυιόω, ῶ, denudo; ex ἀνά, & γυιόω.

A'ναγυρις, εως, ἡ; & ἀνάγυρος, ε, ὁ, ἡ, anagyrie, sive anagyrus: nomen dicitur fruticis βαιώτικι, apud Dioic. l. 3. c. 117. & Plin. l. 27. c. 4.

A'ναγχαστῶ, necessitare equitare, i. e. necessario; necessitatem equitandi habere; παρ' ἀνάγκης ἱππάζω, apud Suid. ex ἀνάγκη, necessitas, & ἱππάζω, equito. a Th. ἵππος, equus.

A'νάγω, augeo. f. ἀνάξω, p. ἀνῆχα, a. 2. ἀνήγαγον, Att. ἀνήγαγον. p. pass. ἀνήγμαι. a. 2. ἀνήχθην. part. ἀνηχθεὶς, ἀντος, ὁ, provectue. Eeponitur quasi ἀνὰ ἄγω, sustollo, subveho, erigo, sursum veho. & ἀνάγω τὴν ναῦν, eep. navem subduco, vel subveho, pro e portu solvo, & in altum edoco. Item exp. reduco, refero. Et dicitur etiam ἐς τὰς ἀρχαίας ἀνάγειν, eo sensu, quo dicitur referre ad seoatum. Sic & ἀνάγειν ἐπὶ πόδα, referre pedem, apud Xenoph. Item pro τροπάγω, affero. Act. 7. Et pro ἀπάγω, apud Xenoph. Item, rejicio, emitto: ut ἀνάγειν αἷμα. Gal. & Dioic. Item, educo, extraho, ejicio. Denique eep. instituo, informo, doceo. Xenoph. & Plut. ex ἀνά, & ἄγω.

A'ναγωγάς, άδος, ἡ, expon. quod alligetur alicui ceti quasi ad eam sustollendam. Eust.

A'ναγωγή, ἡ, subductio, subvectio, elatio, & peculiariter sic appellatur a Theologis intellectue nostri velnti subvectio ad investigandum reconditiorem alicujoe loci sensum. Item sic dicitur ἁπλῶς, exitue, vel q. d. solutio e portu; quia tum naves io altum e portu subvehuntur: dicitur & ἀναγωγὴ τῆς νεὼς a Dem. Item reductio, relatio. Item, ejectio, emissio: ut ἀναγωγὴ αἵματος. Gal. & Dioic. Item, institutio, educatio, disciplina: ut ἡ τῆς παίδων ἀναγωγή; Plut. ut & ἀναγωγὴ τῆς φυτῶν, apud Theophr.

A'ναγωγία, ἡ, defectue disciplinæ. eepon. & dissoluta vita, & aoimue juvenie indomitus. Plut.

A'ναγωγικὸς, ἡ, ὁ, q. d. subvectivus, subvectitius. atq; inde ἀναγωγικὰ, inquit Bud. dicuntur mystica, & quæ a sensibus nos ἀνάγουσι, i. e. subvebuot, vel subducunt ad intellectuella. unde τὸ ἀναγωγικὸς apud Theologoe dicitur, quum sensus literalie, ut vocant, in spiritualem vertitur. & ἀναγωγικὴ interpretatio, quæ sensus remotissimoe, atque abstractissimoe exquirit. unde adverb.

A'ναγωγικῶς, mystice; apud Greg. Naz.

A'ναγωγὸς ζωὴ, dicta est a Dionyeio Theologo. vita quasi sublimpeta, inquit Bud. Item ἀνώτερος ἀναγωγὸς, eepon. subductrix facultas, sive potentia: ut apud Athea. l. 2. ἐν πτυέλοις ἐστὶν ἀναγωγὸς, id est, vim habet extrahendæ, seu eliciendæ salivæ.

A'νάγωγος, (cum acctotu io aotepenult.) ος, ὁ & ἡ, expon. q. d. ineducatus, qui institutus non fuit, qui caruit institutione. ast anim comp. ex α priv. & ἀγωγὴ, ἡ. vel etiam, cui non contigit institui, ut decebat; ὁ μὴ ἐν ἀγωγῇ τετυχηκὼς, male institutus; ut ἀνάγωγοι παῖδες, & ἀνάγωγοι κῶλες, apud Xen. Item, intractabilis, quasi qui doci nequeat: ot ἀνάγωγος ἵππος, equus indomitus, apud annd. atque inde, dissolutus, intemperans, petulans. Plut. Item pro ἀπαίδευτος, indoctus, imperitus, apud Athen. atque inde aepon. & ineptus. unde adverb.

A'ναγώγως, contumaciter, petolanter, injuriosa, & contumeliose. Athen. lib. 13. Item eepon. citra inductionem, & certam quandam cohærentiam, quæ speciee argumentationis dicitur ab Aristot. quum scil. quia per plura singularia progrediens universale aliquod probat: id quod Platoni frequentissimum est.

A'ναγώνιστος, ὁ & ἡ, qui non certat, qui certamen non experitur, inerr: ut ἀναγώνιστὶς ἐλθοῦσ apud Xenoph. ex α priv. & ἀγωνιστὴς, certator: a Th. ἀγών, certamen.

A'ναδίζομαι, exponitor iterum divido, rursus partior: item pro διζόομαι, partior, divido, distribuo, apud Plut. & Luc. ἀναδίασθαι χώραν, & τὴν γῆν, agrum, & terram dividere: ubi tamen Bud. expon. viritim dividere.

A'ναδιδάω, dividere. Th. διδάω.

A'ναδιαπαίζω, iterum sortior: ex διὰ πάντων κλήρωσιν, apud Hesych.

A'ναδιαίρω, ut ἀναδιαιρεῖν γῆν, expon. agee, qoi dividitur: ee ἀνά, & διαίρω, idem quod Them. διδάω, divido.

A'ναδάκνω, eapon. remordeo, seu mordeo, unde verbale ἀνάδηξις, remorsus, remorsio: ex ἀνά, & δάκνω, f. δήξω, vel δήξομαι; ab inusit. δήκω. unde δῆξις, ἡ.

A'ναδάσασθαι, dividere, a. 1. inf. m.

A'ναδασμὸς, ὁ, divisio: ex ἀνά, & δάζομαι, divido. Th. διδάω.

A'ναδασ-, divisus, distributus: item, viritim, vel æqua portione divisus, apud Aristot. & Plut. & interdum, rescissus. ee ἀναδάζομαι.

A'ναδέδρομε, ας, e, percurri, p. m. verbi ἀνατρέχω. A'ναδέδραμον, sursum cucurrimus, 1. pl. p. m. per Sync. pro ἀναδεδράμηκμεν.

A'ναδείγματα, Hesych. sunt figilla, seu imagunculæ, quæ in tragicie scenis ostenduntur: item lora, seu habena circa equorum colla. a seq.

A'ναδείκνυμι, demoostro; item, confecro, instituo. f. ξω. p. χα. a. e. ἀνέδειξα. inf. ἀναδεῖξαι. p. pass. ἀνέδειγμαι. a. 1. ἀνεδείχθην. a. 1. m. ἀνεδειξάμην, ω, ατο. Th. δείκνυμι.

A'ναδεξὶς, εως, ἡ, osteosio: ab ἀναδείκνυμι.

A'ναδόπνα, τὰ, posteœnia; seu meosa secunda, & veluti iterata cœna; quum scil. sublatis caroibus, aut piscibus, apponantur mensæ secundæ, seu bellaria: ee ἀνά, & ἔδπνον, cœna.

A'ναδέχεσθαι, Jon. pro ἀναδέχεσθαι, recipere, pollicori. Th. δέχομαι.

A'ναδελφόω, ῶ, ἡ & ὁ, fraire carens. opponitur συναδελφῶ. ex α priv. (quod ante α assumit ν in compositioo) & ἀδελφὸς.

A'ναδέω, & io med. ἀναδέομαι, ædificium instauro: ee ἀνά, & δέω.

A'ναδενδάς, άδος, ἡ, vitis arbustiva, vel sursum scandens in arborem: ab ἀνά, pro ἄνω, & δένδρον.

A'ναδενδρομαλάχη, berba dicitur sic, eadem quæ δενδρομαλάχη, q. d. arborescene malva, sen arborea malva; qua etiam appellatur ἀλθαία, malva agrestis species, althæa: ex ἀνά, δένδρον, arbor, & μαλάχη, malache, malva.

A'ναδέξαι, Jon. pro ἀναδέξαι, ostcodisse, a. 1. inf. act. sic ἀναδέξασθαι, pro ἀναδέξασθαι, a. 1. inf. m. verbi ἀναδείκνυμι.

A'ναδέρκω, sursum aspicio: ex ἀνά, & δέρκω.

A'ναδέρω, idem quod δέρω, excorio: item metaph. nudo, revelo, aperte dico. Luc. ex ἀνά, & δέρω.

A'ναδεσις, religatio; ἀνάδεσις ἡ κόμης. Luc.

A'ναδευτιάω, religo, idem quod ἀναδέω.

Ανάδευτος, ος, ον, otoamentum capitie: ab ἀναδέω, redimio.

A'ναδεδεκὼς, religatus, revinctos: ab ἀναδέω, vincio, religo.

A'ναδεύω, irrigo, imbuo: ex ἀνά, & δεύω, rigo.

A'ναδέχομαι, excipio. f. δέξομαι. p. pass. ἀναδέδεγμαι, a δέχομαι.

A'ναδέω, ῶ, religo, vincio. Item, redimio, corooo. Thue. l. 4. Item, regem facio, vel imperatorem, apud Greg. ee ἀνά, & δέω, ligo.

A'ναδημα, τὸ, & Æolica Syac. A'ναθεμα, anadema; id, quo eeput redimitur; corona. Eur. verbale a 1. pers. prat. pass. verbi ἀναδέω, religo, vincio.

A'ναδηξις, vide in ἀναδάκνω.

A'ναδῆσαι, genus referre, a. e. inf. act. ex ἀνά, & δέω, ligo.

A'ναδιδαχθὶς, remorsos, a. 1. part. pass. ab ἀναδάκνω, f. δήξομαι, a. 2. ἔδακον.

A'ναδιδάσκω, valde doceo, vel edoceo, & dedoceo. esp. etiam, iterum doceo; aut perdoceo: ee ἀνά, & διδάσκω.

A'ναδίδομαι, f. ἀναδώσω. a. a. part. ἀναδοὺς, όντος. Eapon. proprie, quasi ἄνω δίδωμι, sursum do, emitto, reddo, i. e. restituo. Et ἀναδίδοσθαι ψῆφον, inquit Bud. signif. permittere, ut sententiam dicant. Sed pertinet etiam ad ferculorum mistue, pro, coovivis apponere. Bud. ex Athen.

A'ναδίδυμαι, per Sync. ponitur pro ἀναδίδομαι, apud Pind. ee ἀνά, & δίδυμι.

A'ναδικάζω, iterum judico, de iis nimirum, quæ ante judicata fuerunt, sed irrita, & nulla facta sunt: ex ἀνά, & δικάζω.

A'ναδικία, ἡ, lie, seu judicium de re, quæ judicata quidem sit, sed irrita facta est: ee ἀνά, & δίκη, jue, justitia.

A'ναδικος, qui judicatus quidem est, sed, judicio irrito facto, iterum judicandus.

A'ναδίνω, ῶ, idem quod δίνω, in vorticem, seu gyrum revolvo. Th. δῖνος, vortex.

A'ναδιπλασιάζω, reduplico, unde verbale

A'ναδιπλασιασμὸς, reduplicatio: ex ἀνά, & διπλασιάζω.

A'ναδιπλόω, ῶ, reduplico, unde etiam verbale

A'ναδίπλωσις, conpeminatio. Sed est & figura apud Gramm. ejusdem scil. verbi continuari repetitio, replicatio; quæ figura geminatio verborum dicitur a Cicer. 3. de Orat. Item ἀναδίπλωσις dicitur ἐπικλῆψις, i. e. in accessione febrili horiotie per longiora intervalla ingeminatio. Gal. ab ἀνά, & διπλόω.

A'ναδοθὶς, a. e. part. pass. ἀναδοθῆναι, int. ἀναδῶ. Att. ἀναδοθεὶς, cedde, a. 2. imp. m. ἀνάδοσαι, a. 2. inf. act. ab ἀναδίδομαι.

A'ναδουλίζω, commisceo, confundo; proprie, pistillo in mortario commisceo. Hesych. ex ἀνά, & δουλίς, ίδος, ὁ, pistillum, seo radius mortarii.

A'ναδουλίζω, idem quod ἀναδουλόω, & ex iisd. id vide.

A'νάδοσις, productio; item, eiuptio, quæ sursum versue fit; item, scaturigo, pullulatio; & interdum, distributio.

A'ναδοτὸς, distributus: ab ἀναδίδωμι.

A'ναδοτὸς, ὁ, ὁ & ἡ, redditus.

A'ναδούλωσις, revocatio io servitutem: ee ἀνά, & δουλόω.

A'να-

Ἀνδεχθές, ους, ὁ, idem ac ἀνδοχεύς.
Ἀνδοχή, ῆ, receptio. Item ſponſio, expromiſſio. apud Polyb.
Ἀνδοχος, ου, ὁ & ἡ, ſuſceptor, receptor, receptum dans alicui. Item repromiſſor, ſponſor. Ab ἀνδέχεσθαι, excipio.
Ἀνεδρομέω, redire, creſcere, a. a. inf. ἀνεδραμεῖν, pare. f. g. ἀνεδραμοῦμαι, m. g. ab ἀναδρέχω, recurro.
Ἀνεδρομή, ἡ, recoctus. Item ſublatio in altom; de re, quæ aſſurgit, & in alcum attigitur; aſcenſio. Item germinatio. eſt ab ἀναδρέχω, vel ex ἀνά, & δρόμος, ὁ, curſus.
Ἀνεδύομαι, emergo; & Ἀνεδύομαι, reſpoo, recenſo, fugio; ab ἀνεδύω, exiſto, amergo, recedo. Th. δύω, vel δῦμι, ingredior. a. 2. ἔδυν.
Ἀνεδυσις, ἡ, emerſio. Item retrocceſſio, fuga. Item perfugium. Item retractatio, & mutatio ejus, quod pactum eſt. verbale ab
Ἀνεδύω, ἀνεδύομαι, retrocedo, recedo: fogio, detrecto. Item retracto. Item exiſto, emergo.
Ἀνεδυς, ος, ὁ, ἡ, dote carens, indotata: ex α & ἔδνα, ſeu ἕδνον, τό, dona ſponſalia.
Ἀνεῖμι, tollo in altum: ab ἄειρω, erigo.
Ἀνέλπτος, τό, pl. inſperata: ab ἔλπτος, inſperatus: ex α & ἐλπίς, ſpes.
Ἀνέλπτος, ὁ, idem ac ἄελπτος inſperatos: ot ἀνέλπτοι πεδόντες.
Ἀνεμπτάζω, idem ac ἀνανέω.
Ἀνεζάω, ῶ, revivifco f. ήσω, p. ἀνεζηκα. a. 1. ἀνέζησα: ex ἀνά, & ζάω, vivo.
Ἀνεζεύγνυμι, vel ἀνεζεύγνυμι, reverto. Item interdum reduco proprie ſignificare putatur, equos iterum jungo carrui ad ſeditum, pertinet ad bellum; & dicitur ἀνεζεύγνυμι, qui redit cum exercitu: apud Xen. Ped. 8. Item moveo, vel caſtra moveo.
Ἀνεζόξευ, movere, diſcedere, a. 1. inf. act.
Ἀνεζόξις, ἡ, ceſtrorum motio, reditio domum cum exercitu: ex ἀνά, & ζεύγνυμι, jungo.
Ἀνεζέω, & Poet. ἀνεζέω, referveo, vel efferveo, efferveſco, ebullio. Item activè, fervefacio. Et in paſſ. ἀνεζέομαι, ferveho. unde ἀνεζεόμενος, apud Dioſc. fervefactus. Sed exp. etiam ſcatutio, & effundo: in Epigr. ex ἀνά, & ζέω, ferveo.
Ἀνεζητέω, ῶ, requiro. f. ήσω. p. ἀνεζήτηκα. a. 1. ἀνεζήτησα. a ζητέω, quæro.
Ἀνεζυγή, ἡ, idem ac ἀνεζόξις, eſt, inquit Bud. quum caſtra moventur, & vaſa colliguntor; cui oppoaitor κατασκαδή, ſtructura. Plut.
Ἀνεζυγόω, ῶ, jugo exolvo: cui opponitur ἀνεζυγόω. Item ἀνεζυγῶ, aperire portam. Item arcam, vel ciſtam reſerare, & pendere, ſumpta metaph. a portis, quarum ubex, & peſſulus ζυγοδέσμη nominatur; ἀνεζυγοῦσθαι ipſæ dicontur, quum remotio illo vecte pandantur. ab ἀνεζόξευγνυμι; vel ex ἀνά, & ζυγός, ὁ: unde ζυγόω, ῶ, jugo ſubmitto.
Ἀνεζυμόω, ῶ, fermento: ex ἀνά, & ζυμόω, fermenteſco.
Ἀνεζωγραφέω, ῶ, delineo, depingo: ea ἀνά, & ζωγραφέω, deſcribo.
Ἀνεζωγρέω, in vitam revoco, exſuſcito, inſtauro: ex ἀνά, & ζωγρέω, vegeto.
Ἀνεζώνυμι, ſnecingo. f. ζώσω. p. ἀνεζωκα. a. 1. ἀνέζωσα. a. s. m. ἀνεζωσάμην, ω, απο. Th. ζώνυμι, armis induor.
Ἀνεζωπυρέω, ῶ, exſuſcito. f. ήσω. p. ἀνεζωπύρηκα: ex ἀνά, & ζωπυρέω, ignem excito.
Ἀνεζωσμένος, ὁ, a. s. m. part. ab ἀνεζώνυμι, præcingo.
Ἀνεζωτικός, ὁ, q. d. refocillativus.
Ἀνεζωόω, refocillare, recreare: ex ἀνά, & ζάω, vivo: item ζωόω, vivificare. Th. ζάω, vivo.
Ἀνεθλέω, f. ήσω: item ἀνεθλεύω, apud Poetas. dicuntur pro ἀνεθλάω, repullulo, regermino; & metaph. vegetor, vigeſco, vires reparo. ſed apud Ezech. c. 17. ἀνεθλάω ξύλα ξηρά, exp. germinare, vel regerminare facio lignum aridum. ex ἀνά, & θλάω, vireo.
Ἀνεθλάω, revireſco. f. λῶ, p. ἀνατέθληκα. a. a. act. ἀνεθλάσα. Th. θλάω.
Ἀνεθλέω, reſoveo, reſocillo; val ſimpl. foveo: ex ἀνά, & θάλπω, foveo.
Ἀνεθαρρέω, & ἀνεθαρσέω, in ſpem bonam rurſus erigor. Thuc.
Ἀνεθαίρω, & ἀνεθαρσέω, fidociam alicui reddo; in ſpem repono. ex ἀνά, & θάρσος, τό, audacia: unde θαρσύω, & θαρσαλέω, hortor.
Ἀνεθέμην, ς, ἡ, retulerim, a. a. opt. act. a. a. ind. ἀνεθέμ, inf. ἀνεθεῖναι. part. ἀνεθείς. Th. τίθημι, pono.
Ἀνεθεμμ, ατος, τό, anathema, exitio æterno deſtinatue: ab ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀνεθεματισμός.
Ἀνεθεματίζω, exſecror, dirie devoveo, anathema eſſe declaro. f. ίσω. p. ἀνατεθεμάτικα. a. 1. ἀνεθεμάτισα. p. paſſ. ἀνατεθεμάτισμαι. ab ἀνάθεμμ, anatheme.
Ἀνεθεματισμός, ὁ, ἡ, execratio alicujus, cum pronunciendo eſſe anatbema. eſt verbale ab ἀνεθεματίζω, execrando extremie execrationibus devoveo. Reg. l. 4. c. 19. ab ἀνάθεμμ, τό, ſacer homo; cujus caput exitio extremo dicatum eſt, & devotum, execrebile; commuoione cum aliis hominibus non dignus. ad Galat. c. 1. Item interdum idem ac ἀνάθεμμ, τό, anatbema.
Ἀνεθεματῶ, f. Att. pro ἀνεθεματίσω: eb ἀνεθεματίζω, exſecror.
Ἀνεθέμην, & ἀνεθέμαν, Dor. Æol. & Jon. pro ἀνεθέσαν. a. a. ioſ. act. verbi ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθερμάνω, recalefacio. unde in paſſiva voce ἀνεθερμάνομαι, recalefio, tepeſco. ex ἀνά, & θερμαίνω, calefacio.
Ἀνέθεσις, ἡ, dedicatio, conſecratio. Athen. l. 15. item dilatio, conclatio, apud Suid. ab ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθέω, tecurro, curſito: ex ἀνά, & θέω, corro.
Ἀνεθεωρέω, ῶ, coatemplor. f. ήσω. p. ἀνατεθεώρηκα. Th. θεωρός, ſpectator.
Ἀνεθεώρησις, εως, ἡ, contemplatio, conſideratio.
Ἀνεθεωρητικός, ὁ, recognitio. a præcedente ἀνεθεωρέω, recognoſco.
Ἀνεθήκη, ἡ, idem ac ἀνάθεσις, conſecratio. Heſych.
Ἀνεθηλέω, Poet. pro ἀνεθάλω. Vide Th. θάλλω, vireo.
Ἀνεθηλήσω, repullolebit, f. ς. ab ἀνεθάλω, reflorefco.
Ἀνέθημμ, ατος, τό, donarium, ſen donum, quod Deo conſeciatur: eb ἀνατίθημι, ſepono. Vide in ἀνεθέμην.
Ἀνεθήματα, τά, dienntur dona dicata, ſeu conſecrata, & perietibos, ſeu columnis templi appenſa: ut ἀνεθέμην τοῖς θεοῖς ἀνατίθεσθαι, apud Plat. Polit. 2. Item ſic etiam dicuntur ornamenta urbis; ut ſunt templa, baſilicæ, porticue. Strab. l. 5. Item quælibet alia ornamenta: ut ἀνεθέμην δωτὸς, ornamenta conivivii. Od. α eſt pl. a ſing. ἀνεθέμμ, τό, anathema.
Ἀνεθηματικός, ὁ, ad dicandum, ſeu conſecrandum comparatus, & aptus; votivus. Item ad ornamentum pertinens: ut ἀνεθηματικὸ σκάφη, in Anth. Epigram. ab ἀνάθεμμ, anathema.
Ἀνεθήνατ, 3. pl. ſ. ς. ind. ἀνεθήνω, inf. ab ἀνατίθημι, ſepono.
Ἀνεθλίβω, exprimo; item elido. in Epigr. ex ἀνά, & θλίβω, premo: item elido.
Ἀνέθλ, ου, ὁ & ἡ, imbellis, certaminibus inhabilis: ex α priv. & ἆθλ, ος, ὁ, certemeo.
Ἀνεθολόω, interturbo.
Ἀνεθόλωσις, ἡ, perturbatio, confuſio, permiatio: ex ἀνά, & θολόω, turbo.
Ἀνεθυόω, ſeſilio, proſilio: ex ἀνά, & θύω, ſeo θορέω, ſalio, curro.
Ἀνεθορυβέω, valde tumultuns: a θορυβέω, tumultuor.
Ἀνέθρεμμα, ατος, τό, idem ac θρέμμα. item alumous.
Ἀνεθρεπτός, ὁ, ἡ, ἡ, alumnus. Appian.
Ἀνεθρέψις, εως, ἡ, renutritio, refectio: ab ἀνατρέφω, alo, nutrio, educo. Th. τρέφω, nutrio.
Ἀνεθρέω, ῶ, perſpicio, attente conſidero. Tbuc. ex α, vel ἀνά, epitratico, & ἀθρέω, video.
Ἀνεθρώσκω, infilio, ſaltu conſcendo: a θρώσκω, ſalio.
Ἀνεθύω, rurſum ſubeo: apud Arift. Hiſt. An. l. 6. c. 18. ex ἀνά, & θύω, ſuffio.
Ἀνεθυμίασις, εως, ἡ, vapor.
Ἀνεθυμιάω, cahelo. Tb. θυμιάω, ſuffio.
Ἀνεθύμιμμ, τό, idem ac ἔθυμμ, luſus.
Ἀνεθύω, ad opus intermiſſum iterum quaſi impetu feror. reſumo rem quampiam aliquo poſt tempore. ſed ab Heſych. exponitur & exultim ludo, laſcivio; ex ἀνά, & θύω, ſacrifico.
Ἀνειδάκτω, exclamo, vociferor. Heſych. ex ἀνά, & ἰδάκτω, latro, vociferor.
Ἀνείδεια, ας, Jon. ἀνειδήη, ης, ἡ, impudentia, importunitas: ex α & εἶδος. ἀνειδείοιν, dat. ſing. Jon. οι per Paregogen additur: ab ἀνείδεια, impudentia.
Ἀνειδέομαι, impodentia otor, impudentes me geio: ab ἀνειδής, impudens.
Ἀνειδήμόνως, abſque ulla reverentia; q. d. irreverenter, impudentes: ex α, ſan ἀνά priv. & εἰδήμων, verecunde, pudeoter: ab εἰδήμων, quod vide.
Ἀνείδην, & ἀνειδέως, impudenter, adv. ab ἀνειδής, impudens.
Ἀνειδής, ές, ὁ, impudens.
Ἀνείδοτος, ὁ & ἡ, accipitur pro ἀνειδής.
Ἀνειδόω, ῶ, ſplendeo; item calefacio, & incendo: ex ἀνά, & εἰδόω, calefacio, calefio.
Ἀνείδω, ατος, incendo: ea ἀνά, & Th. εἴδω, fulgeo.
Ἀνείλιτα, τά, incœnia, ſeu incœnata, apod Heſych. ſcribitur ἀνείλητα, ex α priv. & εἰλέω, ὁ: unde εἰλεον, τό, cœna veſpertina.
Ἀνεμαιακτί, non cruente, ſine ſanguine. Heſ. ex ἀνά, & αἱμάσσω, cruento.
Ἀνεμάκτος, ὁ, non cruentus, non cruentatus, non ſanguinolentus.
Ἀνεμακτος, ὁ, ἡ & ἡ, idem ac ἀνείμων, & ἀνεμος, ὁ, ἡ, ſanguine carens, exanguie, ex α priv. (inſerto ν ante vocalem euphoniæ ergo) & αἷμα, τό: unde αἱμος, & αἷμων, ονος, cruentus.
Ἀνεμεί, ſine ſanguine, adv.
Ἀνεμία, ἡ, ſanguinie privatio, q. d. carentia ſenguinis.
Ἀνείμονες, οἱ, exſangues, pl. ab ἀνείμων, ονος.
Ἀνεμος, ὁ, ἡ, ſanguine carens, exanguis: quod ab α, & αἷμα, ſangois.
Ἀνεμόσαρκος, ὁ, cojos caro ſenguinis eſt expers: vel potius ſine catoe, & ſioa ſangnine. Eſt eaim epithetum eicadæ apud Anacreoutem. ex ἀνεμος, exanguis, & σάρξ, σαρκός, ἡ, caro.
Ἀνεμοχρος, ὁ, qui eſt exangui colore: ex ἀνά, ſeu α priv. & αἱμόχροος, χρόα, ſangnineo colore infectus: ea αἷμα, τος, τό, ſanguie, & χρόα, color.
Ἀνείμων, ονος, ὁ, exanguie.
Ἀνεμωτί, & ἀνεμωτί, adv. ſine cruore: ab α, & αἷμα, ſanguis.
Ἀνένεται, recuſat, præſ. ind. ἀνένημαι, Jon. pro ἀνέομαι, 2. ſing. ἀνένεσο, recuſabat, impert. Jon. pro ἀνέμην. Ab
Ἀνένημαι, renuo, recuſo. ἀνανεύμην, præſ. patt. ſ. g. Ab α, & νέω, aſſenſio.
Ἀνέξας, ὁ, ſurgens, a. 1. part. ab ἀνέξομαι.
Ἀνεξαθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀνεξάρτω, 3. ſing. præſ. imp. act. ἀνεξάσας, part. ſ. g. pl. ab ἀνεξάω, occido.
Ἀνέξαιρε, ſuſcipere, ſequi. Th. αἴρω, tollo.
Ἀνέξαιρεσις, ἡ, ablatio, ſublatio, abrogatio, abolitio: item interfectio, ab ἀνεξαιρέω, aufero, tollo.
Ἀνεξαιρετής, ὁ, ἡ, ablator, ſublator, everſor, interfector.
Ἀνεξαιρετικός, ὁ, ἡ, exitioſus.
Ἀνεξαιρέω, tollo, aboleo. ſ. ήσω. p. ἀνεξαίρηκα, a. 1. act. ἀνεξάλα. ſub. ἀνάλω, ῶ,

ψ 3. pl. ἀνέλωσι. a. 2. inf. ἀνεῖλεῖν. u. a. m. ἀνειλόμην, 2, ετο. u. 1. paſſ. ἀνῃρέθην. f. 1. ἀναρθήσομαι. Th. αἱρέω, capio.

A'ναίρω, ſuſtollo, ſurſum tollu. Eurip. ex ἀνά, & αἴρω, tollo.

A'ναισθάνομαι, ſentio. f. m. ἀναισθήσομαι. ab ἀνά, & αἰσθάνομαι, Poriua, non ſautio. Ab α & αἰσθάνομαι, ſenrio.

A'ναισθησία, ας, ἡ, carenria ſenſuum, ſeu eorum ſtupor: item ſtupiditas.

A'ναισθητέομαι, non ſeutio.

A'ναισθητία, ᾶ, ſum ſine ſeuſu.

A'ναίσθητο-, ος, ὁ & ἡ, carens ſenſu, non ſentiens.

A'ναισθήτως, ſine ſeuſu, ſtupida, ſtolide.

A'ναισιμόω, præſ. iuſ. Impendere, inſumere. Th. αἴσιμον, Inſumo.

A'ναισίμωμ, ατο-, τό, ſuoptus, impenſa.

A'ναίσυρα, ſurſum tuo, ſurgo. f. ξα. Ex ἀνά, & αἴσσω, irruo.

A'ναισχαντέω, ῶ, impudenter ago, aut me gero; impudentia utor. jungitur cum præp. πρός, & κατά: ut ἀναισχαντῶ πρὸς τίνα ἐλέγχων, impudenter refuto veritati. & apud Iſocr. ἀναισχαντῶ κατὰ τούτου, hujus rei me non pudet.

A'ναισχαντία, ας, ἡ, idem ac

A'ναισχαντία, ᾶς, ἡ, impudentia, invereundia.

A'ναίσχαντο-, ὁ, impudens, invereundus: dicitur tam de perſona, quam de re. ex α, & αἰσχύνω, dehoneſto.

A'ναισχάντως, impudenter, inverecunde. Plut. adv.

A'ναιτιολόγητο-, ὁ, cujus ratio reddi non poteſt: ex α priv. & αἰτιολογέω, rationem reddo: ab αἰτιολόγος, ὁ, qui rationem reddit. unde αἰτιολογία, ἡ, ratio cauſæ.

A'ναίτιο-, ος, ὁ & ἡ, cauſam non habens, cujus nulla aſt cauſa, ut ἀναίτιος κίνησις. hoc ſenſu dicitur etiam θεὸς ἀναίτιο-, apud Damaſc. & Greg. Naz. Item qui in cauſa non eſt, eur ali quid fiat; qui non aſt autor, nec cauſa: ut ἀναίτιο- τῆς ἡσυχίας, apud Plut. Item a quo culpa rei alienjus abeſt; inſona; culpa vacans; non accuſandus: ut ἀναίτιο- ἀφροσύνης, apud Xenoph. demantim non accuſandus: & ſic eſt ex α priv. & αἰτία, ἡ, culpa, crimen.

A'ναιτίως, ſine cauſa; nulla præcedente cauſa; ut μηδὲν ἀναιτίως γίνεται, apud Alex. Aphr. ſic a Theologis ἀναιτίως ſolus dicitur eſſe Deus: atque ſic aſt ex α priv. & αἰτία, ἡ: unde αἴτιον, τό, cauſa. Item ἀναιτίως, inculpare.

A'ναιωμοχαίζω, idem ac Th. ἀναγκάζω, niſi quod præp. ἀνά auget ſignificationem.

A'ναιωθαίρω, & ομαι, perpurgo, expurgo; vel ſimplicieter purgo. Theologicum aſt verbum, inquit Bud. pro allegorias anagogicas ad liquidum uſque ſenſum patefacara, & explanare. unde general. exp. plene, & plane explicare. atque inde

A'ναιωθαρσις, ἡ, expurgatio: item explicatio plena, & plana.

A'ναιωθαρτικὸς, ὁ, purgativus; expurgandi, ſeu perpurgandi vim habens: ex ἀνά, & ααθαίρω, ομαι, purgo.

A'ναιθήμαι, ledeo erectus, recumbo, reſideo: ex ἀνά, & κάθημαι, ſedeo.

A'ναιθάζω, reſideo. f. ίσω. p. ἀναιθάθηκα. a. 1. ἀνεθάθησα. Ea ἀνά, & καθίζω, ſedeo.

A'ναιναίζω, renovo. f. ίσω: p. ἀναιναίνικα. Th. καινός, novus.

A'ναίνωσις, ἡ, renocatio, inſtauratio. verbale ab ἀναναίζω; ex ἀνά, & καινίζω, innovo.

A'ναιναιστὴς, ὁ, renovator, inſtaurator. itidem verbale ab ἀναναίζω, renovo.

A'ναιναόω, renovo. f. ώσω. p. ἀναιναίνωκα, a καινός, novna.

A'ναιναρσις, εως, ἡ, renocatio. verbale ab ἀναναίω: quod ex ἀνά, & καίω.

A'ναικάω, & αομαι, accendo, incendo: ex ἀνά, & καίω, ομαι, uro.

A'ναικλάω, & λάομαι, inclamo, revoco: a καλέω, voco.

A'ναικλίνομαι, idem ac κλινίδιομαι. unde ἀναικλινόμενος βαθέῃ σχολῇ, verſari in alto otio, ſeu ulto otio frui.

A'ναικλυντηρὶς, & per Sync. ἀναικλυντρὶς, τό, dicantur dona, quæ dantur ſponſa a marito, & u propinquis, atque amicis, quum primum retecta in virorum conſpectum prodit. Suid. eſt plur. a ſing. ἀναικλυντήριον, τό.

A'ναικλυντήριον, ε, τό, dies quo ſponſa facie retecta prodit. ex ἀνά, & κλύπτω, tego.

A'ναικλυντο-, ὁ, retectus: a ſeq. ἀνακλύπτω, ὁ.

A'ναικλύπτω, detego. f. ψω. p. ἀνακεκάλυφα. p. paſſ. κεκάλυμμαι. Th. καλύπτω, tego.

A'ναικλυψις, εως, ἡ, revelatæ, & retectæ rei cujuſvis actio, quaſique revelatio. a præced. ἀνακλύπτω, detego.

A'ναικύπτω, proptie reflecto, revertor. f. ψω. p. ea. a. a. inf. ἀνακύψαι: ex ἀνά, & κύπτω, flecto.

A'ναικυψίπνοο-, ὁ, qui reflexis lineis flat: ut ἀνακυψίπνοοι ἄνεμοι, venti, qui reflexos, & refractos flatus habent; ut is, qui καικίας dicitur. alii antem ſunt ἀβλίπνοοι, qui rectis ſpirant lineis, ut docet Ariſtot. lib. de mundo. ab ἀνακύπτω, reflecto, & πνέο-, ſeu πνεῖ, flatus, ſpiritus: a Th. πνέω, flo, ſpiro.

A'ναικυψις, ἡ, reflexio, reciprocatio, reverſio, reditus. verbale ab ἀνακύπτω.

A'ναικώθο-, ος, ὁ, ἡ, ſpinis carens: ex α, & ἀκωθώ, ους, ἡ, ſpina.

A'ναικύπτω, deglutire. Th. κάπτω, flecto.

A'ναικώπτω, devoro.

A'ναίκωρ, ſurſum verſus, in acclive. quidem exponunt, in ſuperiorem partem: (cui opponitur ἀνίκωρο) apud Hippocr. ἰὸς τὸ ἄνω μέρος, &c. ex ἀνά, & κάρ, pro κάρη, vel κάρη, τό, indeclinabile, & Jonicum, per apocopen, idem ac Th. κάρηνον, caput.

A'ναικωσις, ἡ, accenſio, incenſio. verbale ab ἀνακαίω, accendo.

A'ναικραλίζω, ſtrepitum edo: ex ἀνά, & κραλίζω, idem.

A'ναίκρισις, ἡ, decoratio: ex ἀνά & κόσμος.

A'ναικτίζω, pro ſimpl. κτίζω, findo, unde ἀνακτίσσω, pro ſimplic. κτίσσω, findere: u Them. κτίν, ſcindo.

A'ναικύπτω, Jon. pro ἀνάκειμαι, dicati ſunt, 3. pl. præſ. Th. κεῖμαι, jaceo.

A'ναίκωμα, τό, ponitur inter Thematu, & exp. feſtum Dioſcurorum, qui dicuntur ἄνακες. Buſt. ex Paul. ut & templum Dioſcurorum dicitur ἀνάκειον, vel ἀνάκιον. Helych. Vide ἄνακες.

A'ναίκωμαι, diſcumbo. Th. κεῖμαι, jaceo.

A'ναικείρω, tondeo: item abſcindo: item diſſeco, lacero: ex ἀνά, & κείρω, rondeo.

A'ναικαλυμμόρνος, ὁ, part. præt. paſſ. verbi ἀνακαλύπτομαι, revelor, detegor, pateſio: paſſ. ab act. ἀνακαλύπτω, revelo, retego, patefacio.

A'ναικεκαλυμμόρνος, revelate, aperte. Heſych.

A'ναικαλέομαι, invoco. Hom. hymp. in Pana. ex ἀνά, & κάλλομαι, horior.

A'ναικεκραγὼς, ὁ, exclamens, p. part. m. verbi ἀνακράζω, Th. κράζω, clamo.

A'ναικερνάω, ſive -νημι, commiſceo, permiſceo: item commiſceo temperando, attempero.

A'ναικεράω, idem: ex ἀνά, & κερνάω, -νημι, ſive κεράω, miſceo.

A'ναικες, & A'ναικοι, οἱ, Caſtor, & Pollux. A'ναικειον, eorum templum. A'ναικια, τά, eorum feſtum. Ab ἄνακτες, quoniam ſedulo conſulebant quieti Athenienſium: vel ab ἀνάγω, impero.

A'ναίκητος, ὁ, immedicabilis, inſanabilis: ex α priv. & ἄκητος, medicabilis.

A'ναικεφαλαιόω, ῶ, capita, ſen ſummas repeto; ſummatim repero. f. ώσω. p. ἀνακεκεφαλαίωκα. præſ. med. ἀνακεφαλαιόομαι, ώμαι, ſub unum caput reduco, racolligo. a. 1. m. ἀνεκεφαλαιωσάμην. Th. κεφαλή, caput. Hinc

A'ναικεφαλαίωσις, εως, ἡ, recapitulatio. redactio in ſummam.

A'ναικικύω, ſubſilio, ſurſum feror: ex ἀνά, & κικύω, ſallo.

A'ναικήρυκτος, ὁ, voce præconia renuntiatus, deſignatus.

A'ναικήρυξις, εως, ἡ, renuntiatio, præſertim quæ fit voce præconis: promulgatio, quæ per præconem fit.

A'ναικηρύττω, voce præconis renuntio, promulgo, & proclamo; vel generaliter renuntio, denuntio: item prædico, laudum præconium tribuo: ex ἀνά, & κηρύττω, vel κήρυξ, prædico.

A'ναικινδυνεύω, iterum periclitari. Them. κίνδυνος, periculum.

A'ναικινέω, ῶ, commoveo, impello: item ſuſcito, excito: item excito, i. e. enaſci facio. unde verbale

A'ναικίνησις, ἡ, commotio: item ſuſcitatio: ex ἀνά, & κινέω, moveo.

A'ναικιρνάομαι, idem ac ἀνακιρνάνομαι, permiſceo: ex ἀνά, & κεράω, idem ac κεράννυμι, diluo.

A'ναικλάζω, elango, clamo: ex ἀνά, & κλάζω, frengo: reſono.

A'ναικλαίω, detleo, val fleo, vehementer fleo.

A'ναίκλασις, εως, ἡ, ἀνάκλασις, reflexio, repercuſſio. Eſt & nomen figuræ, quæ & ἀντανάκλασις, dicitur.

A'ναικλασις, ὁ, flexio, reflexio.

A'ναίκλασος, reflexus. Th. ἀνακλάω, reflecto.

A'ναικλαυθμὸς, ὁ, ἡ, fletus: ex ἀνά, & κλαίω, i. κλαύσω, fleo.

A'ναικλάω, ratiugo, reflecto: a Th. κλάω, frango.

A'ναικλέπτω, furor. Hom. hymn. in Mer. & ἀνακλέπτομαι, retrocedo, me furor. Heſych. ex ἀνά, & κλέπτω, furor.

A'ναίκλαγξ, τό, &

A'ναίκλαγξις, εως, ἡ, inclamatio, appellatio, quæ fit alta voce: item revocatio; & revocatio ab exilio: item implorario, & invocatio in auxilium, apud Thuc. l. 7. ut & evocatio, & invocatio, quæ cantu fit, apud Plat. de Arione. a Suida exp. compellario, & alloquutio.

A'ναικλητὸς, τό, ſubſt. ſignum, quod datur receptui; claſſicum receptus. eſt neut. a. maſc. ἀνακλητός.

A'ναικλητὸς, ὁ, ἡ, excitans, evocans, revocandi vim habens. Plut. ab ἀνακαλέω, revoco.

A'ναίκλιτος, ὁ, revocatus: ab ἀνακαλέω.

A'ναικλιθῆναι, u. a. inf. paſſ. ab ἀνακλίνω. ἀνακλιθήσεσθαι, 3 p. f. 1. ἀνακλίσομαι, reducere, a. 2. inf. act. ab ἀνακλίνω.

A'ναικλιτήριον, τό, accubitum, lectulus, ſuper quo quieſcimus interdiu: a ſeq.

A'ναικλίνω, repono, facio diſcumbere; & pin aperio. ἡ νῦ. p. κέκλικα. a. 2. ἀνέκλιν, a. 1. paſſ. ἀνακλίθην. f. 2. ἀνακλιθήσομαι. T. κλίνω, inclino.

A'ναίκλισις, εως, ἡ, diſcubitus, accubatio.

A'ναικλιτικὸς, & ἀνάκλιτος, ὁ, diſcuhitorius, reclinatorius; ut diſcubitorius lectus apud Plin. & reclinatorius thronus apud Plut. ab ἀνακλίνω, reclino.

A'ναικλονέω, commoveo, enuturbo, turbo: ex ἀνά, & κλονέω, agito.

A'ναικλύζω, abluo: ex ἀνά, & κλύζω, eluo.

A'ναικλώθω, filum retorqueo; involutos fuſos revolvo, atque explico: item de Parca dictum retracto mutando factum: ex ἀνά, & κλώθω, neo.

A'ναικογχυλίζω, ſive ἀνακογγυλίζω, idem ac ἀνακαγγαρίζω, ut apud Plat. in Symp. ὥσπερ ἀνακογχυλίσαι, aqua fauces colline, gargariza.

A'ναικογχυλισμὸς, ὁ, gargarizatio; oris collutio. Athen. 5.

A'να-

Ἀνακογχυλιστὸς, ἡ, ὁ, quo fauces colluuntur; qui gargarizari ſolet, vel potest: ex ἀνά, & ἀγγχύλιον, τὸ, vel ἀγγχύλη, ἡ, a Them κόγχη, ἡ, concha.

Ἀνακοι. vide Ἀνακος.

Ἀνακολοῦ, ᾶ, ᾶ, ἡ, cevus; idem ac Th. κοίλοψ, ὁ, concavae.

Ἀνακοιμάομαι, ῶμαι, exp. dormio, cubo: ex ἀνά, & κοιμάομαι, ῶμαι, a Th. κοιμάω, ῶ, dormio.

Ἀνακοινόω, communica, præſ. imp. paſſ. Jon. pro ἀνακοίνω. ab

Ἀνακοινῶ, communico. f. ώσω, p. ωκα. a. 1. inf. m. ἀνακοινῶσθαι. Th. κοινός.

Ἀνακοίνωσις, ἡ, communicatio: tanquam verbale ab ἀνακοινῶ: ex ἀνά, & κοινόω, communem reddo.

Ἀνακονόω, adminiſtro, obeo: a κονέω, ὁ, dominus.

Ἀνακολλάω, ῶ, glutino aliquid fluens lentore qnopiam; ſeu glutine reſtringo, & contineo: ut ἀνακολλᾷ τρίχας, capillos fluentes cohibet, & glutinat. unde verbale

Ἀνακόλλημα, τὸ, glationamentum, quo aliquid diffluens compeſcitur, & conſtringitur.

Ἀνακόλλησις, εως, ἡ, reſtrictio, qua fit glutine: ex ἀνά, & κόλλα, ῶ, augurtioo.

Ἀνακολουθία, ας, ἡ, q. d. iaconſequantia: ut ἀνακολουθία oratioois, quum ea, quę dicuntur, non reſpondent iis, quæ jam dicta ſunt.

Ἀνακόλουθον, τὸ, inquit Eraſm. eſt vitium orationis, quando non redditur, quod ſuperioribus reſpondeat: ut ſi in oratione ponatur ἐμοί, & non ſequatur δέ. ab ἀνακόλουθος, inconſequeus.

Ἀνακολουθος, ε, ὁ, ἡ, inconſequens, non conſentaneus, ineptas: ex α, & ἀκόλουθος, ὁ, comes.

Ἀνακολυμβάω, emergo, vel ſupernato: item tranſitive, emergens affero. Theophr. Hiſt. Pl. l. 4. c. 7. ex ἀνά, & κολυμβάω, nato.

Ἀνακομάω, iterum, ſeu denuo comatuſum, ſeu capillos emitto: ex ἀνά, & κομάω, comam nutrio.

Ἀνακομιδή, ῆς, ἡ, receptio: a κομίζω.

Ἀνακομίζομαι, recupero, redeo.

Ἀνακοντίζω, ejacnlor, ſurſum ebullio, ſubſilio: ab ἀνακοντίζω. f. ίσω. p. κα.

Ἀνάκοος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήκοος, ſine nuditu, imperitus, cujus nomen ignotum: ex α, & ἀκούω, audio.

Ἀνακοπή, ῆς, ἡ, impedimentum, repercuſſio, reciprocatio. Ariſtot. de mando. a ſeq.

Ἀνακόπτω, inhibeo, interpello. f. ψω. p. κέκοφα. a. 1. ἀνέκοψα. Th. κόπτω.

Ἀνακοῦ, ἡ, ὁ, non indigens medela: ex α priv. & ἀκέομαι, ους, τὸ, madela.

Ἀνακουσίου, & ἀνάκουσος; vide ἀκουσίου.

Ἀνακραίζω, ſublevo, allevo, in ſublime tollo, extollo, elevo. Unde

Ἀνακράτης, ας, ὁ, allevatio: ex ἀνά, & κραίζω, levo, erigo.

Ἀνακραύω, idem ac ἀνακράω, inaudio, vel auſculto: ex ἀνά, & ἀκούω, audio.

Ἀνακραγγάνω, idem ac ἀνακράζω, ſeu κράζω, indeque derivatum. Heſiod.

Ἀνακραδάνω, & ἀνακραδάω, vibio, concutio, quaſſo: ex ἀνά, & κραδάνω, ſeu κραδάω, vibro.

Ἀνακράζω, exclamo: a κράζω, clamo.

Ἀνακρᾶσις, ἡ, permiarus, pro ἀνάκρασθαι, a. 1. part. paſſ. a κεράννυμι, miſceo.

Ἀνάκρασις, ἡ, permiſtio, commiſtio, temperatio: ab ἀνακεράννυμι, immiſceo, commiſceo: ex ἀνά, & κεράννυμι, miſceo.

Ἀνακρέμαμαι, ſono, loquor: in Epigr. ex ἀνά, & κρέμω, reſono.

Ἀνακρεμάννυμι, ſive ἀνακρεμάνυμι, & ἀνακρέμαμαι, in altum ſuſpendo: & metaphorice, ſpe pendo, ſeo ſuſpendo; idem ac ἀνακρεμάω, ſuſpendo.

Ἀνακρέμασαν, ſuſpenderunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. a κρεμάω, ἀνακρεμάσθαι, a. 1. part. paſſ.

Ἀνακρεμάω, ſuſpendo, ſeu in altum ſuſpendo: idem ac ἀνακρεμάννυμι: ex ἀνά, & κρεμάω, κρεμάμαι, ſuſpendo.

Ἀνακρένω, quæſtionem habeo, ſcrutor, dijudico. f. νῶ. p. ἀνακέκρικα. a. 1. ἀνέκρινα. præſ. paſſ. ἀνακέκριμαι, dijudicor, inquiro, interrogo. p. ἀνακέκρεμαι. a. 1. ἀνεκρίθην. Th. κρίνω, judico.

Ἀνάκρισις, εως, ἡ, inquiſitio, interrogatio.

Ἀνακριτικὸς, ἡ, ὁ, interrogatorius, interrogativus: ab ἀνακρίνω, ομαι, ſcrutor, ἀνακροτέω, applando, edo plauſue: ex ἀνά, & κροτέω, plaudo.

Ἀνακρούεσθαι ἐπὶ πρύμνην, pedetentim recedere. Th. κρούω, pulſo.

Ἀνάκρουσις, ἡ, retinaculio, inhibitio, qua fit retrorſum; & peculiariter, remorum, vel navis inhibitio, ſive retrocelſio, quæ fit navem inhibeado: item pulſatio, videlicet organi cujuſpiam: item præludium cantos; ſermonis exordium. ſed invenitur etiam pro correctione, & caſtigatione, apud Plut. Eſt verbale ab ἀνακρούω, ουσα, inhibeo.

Ἀνακρούω, & ἀνακρούομαι, inhibeo, reſilio, torqueo, revoco: ut ἀνακρούω ἵππον, retinere equum: retorqueo, pulſo, impello, retrabo. ex ἀνά, & κρούω, pulſo.

Ἄνακτα, regem, aec. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτάομαι, recupero, redipiſcor: ex ἀνά, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀνακτέον, deducendum eſt, referendum eſt: eb ἀνάγω.

Ἄνακτον, dat. Poet. ab ἄναξ, rex.

Ἀνακτήσεσθαι, revocati, a. 2. inf. m. ἀνακτᾶσθαι, præſ. inf. Ex ἀνακτάομαι, recapeto.

Ἀνάκτησις, ἡ, reconciliatio, recreatio.

Ἀνακτητικὸς, ὁ, excitane, revocane, reſtiturus: ab ἀνακτάω, recupero.

Ἀνακτίζω, renovo, rendifico, rurſum creo, relormo: aa ἀνά, & κτίζω, creo.

Ἀνακτορία, ας, ἡ, imperium.

Ἀνακτορικὸς, ἁ, ὁ, ἡ, herilie: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάκτορον, ου, τὸ, regia, palatium.

Ἀνάκτωρ, ορος, ὁ, Rex: ab ἄναξ, rex.

Ἀνακυίσκω, abortum infero. Ariſtot. hiſt. an. l. 6. c. 19. de ovibus. Si a coitu imber acceſſerit, ἀνακυίσκει, abortum inferit. ex ἀνά, & κύω, nterum fero, prægnans ſum. unde κυίσκω, idem.

Ἀνακυκάω, permiſceo, commiſceo: ea ἀνά, & κυκάω, miſceo.

Ἀνακυκλέω, eſt mente revolvere, iterate, repetere, revolvere, rotare.

Ἀνακύκλησις, ἡ, circuitae.

Ἀνακυκλέω, proprie, circumcingo; vel ſimpliciter, cingo, repeto, inculco.

Ἀνακύκλωσις, ἡ, per circuitum regreſſio, circularis circumductio, circulatio, circuitio. ea ἀνά, & κύκλος, circulus.

Ἀνακυλίω, replico, revolvo, ſurſum volvo: ex ἀνά, & κυλίω, volvo.

Ἀνακυμβαλίζω, cum ſonitu avertor, vel ruo: a κυμβαλίζω, cymbalum pulſo. Th. κύμβος, ὁ, ſundue ollæ fictilis.

Ἀνακυπτέω, ῶ, ſubverto; in dorſum teclino, & reſupino. In hac ſignif. apud Nicand. in Thet. ſine τ legitur ἀνακυέω: ea ἀνά, & κύπτω. unde ἀνακύπτω, exiſto, emergo: item ortior, enaſcor: item ſurſum aſpicio, ſuſpicio; cœlum aſpicio: ut Luc. as. Item ſpe erigor, animoque recreor: ut ὅτου δὲ ἀνέκυψα ἐλπίδος, Xen. in Oecon.

Ἀνακύπτω, erigo, ſurrigo: oculos, & caput attollo, ut aves, cum bibunt; ex ἀνά pro ἄνω, & κύπτω. Vide etiam in ἀναφυσσάω, ſubſilio.

Ἀνακυρέω, ῶ, gravires, & authoritas: apud Hippocr. ex ἀνά, & κῦρος, ὁ, τὸ, authoritae. unde κυρόω, ῶ, authoritatem do.

Ἀνακωκύω, deploro, defleo: ea ἀνά, & κωκύω, ploro.

Ἀνακωλὸ χιτωνίσκις, braviſſima tunica: ex ἀνά, & Them. κῶλον, τὸ, membrum.

Ἀνακωλύω, arceo: ex ἀνά, & κωλύω.

Ἀνακωμῴδέω, ῶ, comice decanto, vel dico: item rexo: ea ἀνά, & κωμῳδέω, mordacibus dictis inceſſo, & taxo: quod a κωμῳδὸς, comoedue.

Ἀνακώς, adverb. ſedulo, regie. Th. ἄναξ, rex.

Ἀνακωφάω, & — ῶμαι, ῶ, exurdo, i. e. ſurdum reddo; idem aa κωφόω, & κωφόω, obſurdeſcere facio: a Th. κωφός, ſurdus.

Ἀνακωχίζω, navem in anchoris ſtare facio, ſubduſtie velis.

Ἀνακωχή, pro ἀνοχή, ἡ, intermiſſio: quod ab ἀνέχω, retineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀναλαβὼν, a. 2. inf. act. ab ἀναλαμβάνω.

Ἀναλαζόμαι, rurſum capio. Theocrit. Idyll. 29. ex ἀνά, & λαζόμαι, capio.

Ἀναλαμβάνω, recipio. Item reſumo, rurſum capio. Item raſumo, i. e. repeto, itero, revoco. ſed exp. atiam, reprehendo, ſeu reprendo, retineo. Item emendo, ſarcio. f. λήψομαι, p. ἀνείληφα. a. 2. ἀνέλαβον, part. ἀναλαβών. a. 1. paſſ. ἀνειλήφθην. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀναλάμπω, reſplendeo, reluceo, illuſtro. Th. λάμπω, coruſco.

Ἀναλγὴς, ἐος, ἡ, ἐϊ, ἑϊ, ἦ, ἦϊ, ſine dolore. A-ναλγητος, ου, ὁ, ἡ, idem.

Ἀναλγησία, ας, ἡ, indolentia. Ab α, & ἄλγος.

Ἀνάλγητος, ου, ὁ, ἡ, idem ac ἀναλγὴς.

Ἀναλγήτως, inhumaniter, id eſt, ἀνυπερθέτως, adverb. ab ἀνάλγητος, ſine dolore.

Ἀναλδαίνω, idem ac ἀλδαίνω, augeo, do augmentum, ſeu incrementum.

Ἀναλδὴς, ἐος, ἡ, ἑϊ, ἦ, non creſcens, incrementum non capiens. apud Hippocr. ex α priv. & ἀλδαίνω, augeo.

Ἀναλδύνω, idem ac ἀλδύσκω, ſuecreſco, augeor. Th. ἀλδέω, augeo.

Ἀναλείβω, contero: ea ἀνά, & λείβω.

Ἀναλεγομένων, gen. pl. part. præſ. paſſ. ab ἀναλέγω, colligo. Th. λέγω, colligo.

Ἀναλέγω, αμαι, congrego; item colligo ſparta, & effuſa: item lego, recito; item ratiocinor, ratiocinando colligo; item animo verſo rem præteritam, & reminiſcor: ex ἀνά, & λέγω, dico.

Ἀνάλειμμα, ατος, ὁ, ἑ, ἦ, immitie: ex α priv. & ἀλείφω, ὁ, ἡ, miſereors; ab ἀλεεῖν, miſereor; a Th. ἄλεος, ους, εος, ὁ, ἡ, vel εϊ, τὸ, miſericordia.

Ἀναλειρία, non ungi; τὸ ἐκ ἀναλείφεσθαι. Hippocr. de diæta: ex ἀνά, & ἀλείφω, ungo.

Ἀναλείχω, lambo, delingo: ex ἀνά, & λείχω, lambo.

Ἀναλειπτὰ, τά, reliquiæ ciborum, quæ ſunt ſub menſa.

Ἀναλέκτης, ου, ὁ, collector.

Ἀναλεκτίδες, ων, αἱ, quibus, inquit Cæl. Rhod. ex aylino lino, vel quavis materia, tanquam pulvillis, conſtipant ſcapalas prominentes puellæ, ut videri habitiores poſſint.

Ἀναλεκτὸς, ὴ, ὲ, collectitius, collectus, collectaneus; quo vocabulo Seneca uſus pro libro collectaneorum. ab ἀναλέγω, congrego.

Ἀναλημμα, τὸ, a Suid. & Heſych. exp. ὕψωμα, quod quidam interp. editn ſtructura, altitudo. item Suid. & στήριγμα, i. e. firmamentum, vel munimen. legitur Eccleſ. 30. & in Paral. &c.

Ἀναληπτὰς, ᾶ, ὰ, recuperatorius; item reſocillatorius, recreatoriue. unde ἀναληπτικὰ φάρμακα dicuntur, quæ recreandis defectis compoſita ſunt. & ἀγωγὴ ἀναληπτικὴ, apud Gal. cap. Φ ducetio, & nottitiq vitiam refocillatrix.

Ἀναληπτικὸς, reſocillatorie, apte ad reſocillandum corpus morbo confectum.

Ἀνάληψις, ὁ, recuperatio, reſumptio: item receptio, ſchema ſcil. orationie Rhetoricum: item virium refectio, recreatio, convaleſcentia: item ἀνάληψις τῆς μαθήσεως dicitur, quum quis aggreditur, ſeu capeſſit diſciplinas; vel

ad eas revertitur intermissas. Item apud Luc. c. 9. ἀνάληψις τ Χριτ dicebatur de tempore, quo Christus sursum recipiendus erat. verbale ab ἀναλαμβάνω, recipio.

Ἀνάλθής, ὁ, infanabilis, incurabilis. unde ἀναλθής, ῆς ἀναλθοσύνη, quod sanitatem, & incrementum non suscipit. Plin. ex α pr. & ἄλθω, vel ἀλθάνω, sano.

Ἀνάλίγκιος, dissimilis. Hesych. Unde ἀναλίγκιον, pro ἀνόμοιον, dissimile: ex α priv. & ἀλίγκιος, similis.

Ἀνάλιος, pro ἀνήλιος, Solis expers: ex α priv. & ἅλιος, Sol.

Ἀνάλτος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνήλτος, discalceatus: ex α, & ἅλυξ, calceus.

Ἀναλίσκομαι, ας, ά, Dor. pro ἀναλίσκομαι, ῃ, ᾶ, præs. part. f. g. verbi

Ἀνάλίσκω, consumo, destruo. f. ἀνέλω. p. ἀνάλωκα. a. 2. ἀνέλαβον. Th. ἀλίσκω, capio.

Ἀνάλκεια, & ἀνάλκία, ας, ἡ, ignavia, timiditas: ab ἄναλκις, infirmitas.

Ἀνάλκιδες, acc. pl. ab

Ἄνάλκις, ιδος, ὁ, ἡ, impotens, infirmus: ab α, & ἀλκή, subsidium.

Ἀνάλλαγμα, permutatio. 2. Reg. ult. ex ἀνά, & ἄλλαγμα, τος, τό, idem, a Th. ἀλλάσσω, vel ἀλλάττω, permuto.

Ἀναλλάξας, pro ἀναλέξας, Poet. a. 1. part. act. ab ἀναλλίγω, relego, colligo.

Ἀναλληγόρητος, ὁ, qui citra allegoriam exponitur. Eust. ex α priv. & ἀλληγορία.

Ἀναλλοίωτος, ε, ὁ, immutabilis; qui segre mutatur; ὁ κἀὶ αὖτὸς ὤν, καὶ δεχόμενος ἀλλοίωσιν. Athenagoras in Apologia, τὸ δὲ Θεῖον, ὃ ἀΐδιόν τε, ὃ ἀναλλοίωτον. Ex α priv. & ἀλλοίωσις, mutabilis; ab ἀλλοιόω, diversum reddo, immuto; ab ἄλλος, diversus.

Ἀναλλομαι, desilio. onde ἀναλλόμενος ἐφ' ἵππου. ex ἀνά, & ἅλλομαι, salio.

Ἄναλμος, ος, ὁ, ἡ, insulsus. item, ἄναλμον, τό, quæ non fuerunt in salsugine immersa; q. d. salsuginis experia. ab

Ἅλμη, ης, ἡ, in sing. non salsus; idem ac ἄναλος, insulsus.

Ἀνάλμυρος, insalsus: ex α priv. & ἁλμυρός, salsus, salitus: marinus.

Ἀναλογίως, adverb. secundum proportionem: ab ἀναλογία, proportio.

Ἀναλογία, sum similis; quadio; proportione convenio.

Ἀναλογιτέον, reperendum est.

Ἀναλογιτικός, ἡ, ὁ, proportionabilis: ut ἄρος ἀναλογιτικός, definitio, quæ secundum proportionem existit. & ἀναλογιτικοί Philosophi quidam appellabantur. Laert. l. 8. Verbale ab ἀναλογίω, sum similis.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, similis ratio: ex ἀνά, & λόγος, ratio.

Ἀναλογίζομαι, ratiocinor, reputo, æstimo. f. ἰσόω. ex ἀνά, & λόγος, ratio.

Ἀνάλογικός, ὁ, irrationum, pro rata parte, comparatione constitutus. Lucian.

Ἀναλογισμός, ὁ, ratiocinatio, subductio. Thuc. 8 præced.

Ἀνάλογος, ὁ, ad proportionem similis, proportioni respondens: item respondens ex æquo; æque pollens: item consentaneus, & congruus. unde ἀνάλογον esse alicui dicitur res aliqua, quæ ad alium proportione quadam, & natura constituta, & comparata est. interdum etiam adverbialiter ponitur, & significat, proportione: item instar, & similitudine rationis.

Ἀναλόγως, proportionaliter, adv. ab ἀνάλογος, consentaneus.

Ἄναλος, ε, ὁ, ἡ, insulsus: ex α, & ἅλς, sal.

Ἄναλτος, ε, ὁ ἡ ἡ, non augescens: ab α, & ἄλλω. Item inexplebilis, μὐδέποτε ἅλις ἔχων.

Ἀναλύω, præs. inf. Jon. pro ἀναλύειν, resolvere. Th. λύω, solvo.

Ἀναλύζω, (pro quo etiam legitur, geminato λ, ἀναλλύζω) ingemisco, singultio: ex ἀνά, & λύζω, idem.

Ἀνάλυσις, εως, ἡ, resolutio: item remigratio.

Ἀναλυτήρ, ῆρος, ὁ, liberator. Æsch.

Ἀναλυτικός, ὁ, resolutorius: a seq.

Ἀναλύω, resolvo: item revertor. f. ευ. p. κ. a. 2. ἀνέλυσα. Th. λύω, solvo.

Ἀνάλφαβητος, ε, ὁ, qui nec ἄλφα, nec βῆτα, i. e. elementa noverit; penitus illiteratus. Athen. lib. 4. qui nec elementarius fuit. Senec. ex α priv. & ἄλφα, βῆτα, &c.

Ἀνάλωμα, p. act. pro ἀνάλωσις, Jon. sic & ἀνάλωτα, a. 1. ind. Jon. ἀνάλωτον. Jon. pro ἀνάλωτα: ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωμα, τό, impensa: ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωσα, a. 1. tot. act. ἀνάλωκα, ας, κ, a. 1. Jon. ἀνήλωσις, ίντος, ὁ, a. 2. part. pass. ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀνάλωσις, εως, ἡ, impensa, consumptio: ab ἀναλίσκω, consumo.

Ἀναλωτής, ὁ, consumendus.

Ἀναλωτικός, ὁ, consumens, sumptuarius, impendiosus.

Ἀνάλωτός, ὴ, ὁ, consumptor, absumptor, seu impensor: apud Plat.

Ἄνάλωτος, ε, ὁ, invictus; qui capi nequit; inexpugnabilis: ab ἁλίσκω.

Ἀναμαθεῖν, denuo discere. Hesych. aor. 2. ἀνέμαθον. Thema usitatum ἀνμαθάνω, denuo disco.

Ἀναμαίμαι, impetu furibundo feror per. a μαίομαι, cupio, desidero.

Ἀναμαλάττω, remollio; de integro mollio, aut fabrico. & in pass. ἀναμαλάττομαι, remolleico. Suid. ex ἀνά, & μαλάττω, seu -σσω, mollio.

Ἀναμανθάνω, denuo disco, de iategro disco: ex ἀνά, & μανθάνω, disco.

Ἀναμεμφής, ὲς, ὁ, ἡ, qui nullis plausibus permeari potest: ex α, & ἐμπίπτω, eurrus.

Ἀναμεμφία, splendorem evibro; reluceo: ex ἀνά, & μεμφία, rutilo.

Ἀναμήτης, ου, ὁ, ἡ, peccati expers, innocens: ex η, & ἁμαρτάνω, pecco.

Ἀναμητησία, ἡ, inaocentia.

Ἀναμήτητος, ὁ, qui nna peccavit.

Ἀναμητήτως, sine peccato; ita ut non pecces, vel peccare oeqneas: recte, & juste.

Ἀναμιμνήσκομαι, Dor. pro ἀνανμνήσκομαι, & ἀναμορύσσομαι, romnoo, remando: & traoslate pro confideratius aliquamente verso. Artiloph. ex ἀνά, & μορύσσομαι, & μορύσσομαι, maedo, is.

Ἀναμόσσω, vel ττω, eluo. Th. μόσσω.

Ἀναμυγδάλη, idem ac ἀνυζητῆ, requiro. vide simplex μυγδάλη, requiro.

Ἀναμυγχαλικής, ὁ, sub. κόσμος, mundus, & ornamenta axillaria. Poll. l. 5. c. 26. ex ἀνά, & μυγχαλικής, ὁ, lorum.

Ἀνάμυκτος, ὁ, fluentis carens. Plor. ex ἀνά, & μύω, fluo.

Ἀναμύττω, idem ac ἀναμύσσω, & simplex μύσσω, pinso, subigo farinam.

Ἀναμύχεσθαι, pugnam instaurare. Th. μάχη, pugna.

Ἀνάμβατος, ὁ, q. d. inscansilis: ut ἀνάμβατος ἵππος, pro ἵππος μὴ ἐμβατός, equus sessoris expers: seu qui scandendi non potest. ex η priv. & ἐμβατός, per Syoc. pro ἀναβατός, qui conscendi potest, scansilis: ab ἀναβαίνω, pro ἀναβαίνω, ascendo, conscendo; ex ἀνά, & βαίνω, eo.

Ἀναμολγεύς, α, ὁ, non emulctos; vel qui nequit mulgeri: ex α priv. & ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀναμολπεῖν, decanto, hymnum exoidiot: ex ἀνά, & μέλπω, canto.

Ἀναμυγμῶς, mistim, promiscoe, Hesych. xii adv. a part. præt. pass. verbi ἀναμίγνύω, -υμι, permisceo.

Ἀναμεμίγμεθα, Jon. pro ἀναμεμιγμένοι ἐσμέν, permixti sont, 3. pl. pert. pass. ex ἀνά, & μίγνυμι, misceo.

Ἀναμιμνήσκω, in animum revoco: unde aor. πρῶτος, ἀναμνησθῆναι, in animum revocabam: & part. ἀναμνησθείς, recordatus, memoria repetens, mentionem faciens. ex ἀνά, & μνήσκω, recordor.

Ἀναμένω, expecto, f. μενῶ, p. νηκ. a. 2. ἀνέμεινα. a. 2. lub. ἀνεμένην. ἀναμείνας, part. Th. μένω, maneo.

Ἀναμοιβαῖος, vicissim, ex μοῖρα: ex ἀνά, & μοῖρα, pars.

Ἀνάμεσος, α, ὁ, ἡ, qui est medius in aliquo loco. Th. μέσος, medius.

Ἀνάπλεος, ος, ὁ ἡ ὁ, plenus: a πλεός.

Ἀναπλήσω, ῶ, repleo: ab ἀνάπλεος, relertus; idem ac simplex Th. πλήθω: unde πλήσω, impleo.

Ἀναμετρέω, ῶ, & ἀνέομαι, οῦμαι, denuo metior, iterum metior, remetior: item metiori, demetior: ut ἀναμετρῆται τὸ χωρίον, apud Artiloph. locum metizbatur. Item remetiri locum aliquem, i. e. denuo itar per locum aliquem facio. Sed ἀνεμετρήμην etiam iterum commemoro, iterum narro. & apud Eurip. ἀναμετρεῖσθαι δάκρυ esp. etiam admetiri lacrymas, i. e. impertiri. ex ἀνά, & μετρέω, metior.

Ἀνεμετός, ὲος, ὁ ἡ, immensus; idem ac ἀμέτρητος, & ejusd. compositionis.

Ἀναμετρήσασθαι λόγον, insidias disponere, & q. locum metiri. Th. μετρέω, metior.

Ἀναμετρησις, εως, ἡ, dementio, mensuta. verbale ab ἀναμετρέω, dimetiri, remetiri.

Ἀναμηκάομαι, idem ac μηκάομαι, remando.

Ἀνάμηλος, idem ac μηλάω, rumino.

Ἀναμηρύσαι, fila delapsa, seu fluentia, fuso circumacto, recolligo: ex ἀνά, & μηρύω, filum deduco.

Ἀναμηχανήσαι, ησω, contra machinor, recommincor. Plut. vel rursus molior: ex ἀνά, & μηχανάω, molior.

Ἀναμίγδην, permiste, promiscue.

Ἀνάμιλλος, ὁ, non contentiosus, nec litigiosus: ex η privat. & ἅμιλλα, certamen.

Ἀναμιμνήσκω, in mentem revoco. f. ἀναμνήσω. p. ἀνάμνησκα. p. pass. ἀνάμνημαι. a. 1. ἀνεμνήσθην. ex ἀνά, & μιμνήσκω, recordor.

Ἀναμίμνω, idem ac ἀναμένω, expecto.

Ἀναμινυρίζω, cantillo, parva fell. seu querula voce. Athen. l. 4. vide μινυρίζω, cantillo.

Ἀναμίξ, promiscue: adv. ex ἀναμίγνυμι, misceo.

Ἀνάμιξις, ἡ, communis conversatio: commistio, permistio: a præced.

Ἀναμίσγεται, commiscetur, 3. ind. pass. ex ἀνά, & μίσγομαι, misceor.

Ἀναμίσγω, permisceo. Th. μίσγω, misceo.

Ἀναμισθάρνεω, idem ac ἀμισθάρνεω, mercedem capio; una voce pro μισθὸν ἀναφέρω, mercedem capera: ex μισθός, & ἀναίρεω, sulcipio.

Ἀνάμμα, τος, τό, quod accensum est, ignitum; id ipsum, quod ἄπτεται, accensum est; fax ardens, seu accensa. Suid. verbale ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀνάμμητος, ὁ, enedis; vinculo, seu nodo carens: ex α priv. & ἅπτω, ψω, τω, nodus, oexus.

Ἀναμόδιος, Jon. pro ἀνημόδιος, ὁ, vestitus: ex ἀμπέχομαι, circumjicio, induo: ex ἀνά, & ἅπτω, necto.

Ἀναμιμνήσκομαι, Iru potius ἀναμιμνήσκομαι, reminiscor, recordor.

Ἀναμνάω, seu potius ἀναμιμνήσκω, reminiscor facio, seu recordari: in memoriam revoco: ex ἀνά, & μνάω, ημαι, seu μιμνήσκω, μιμνήσκομαι, commemoro.

Ἀναμνάσθαι, Jon. pro ἀναμνήσκεσθαι, commemorare.

Ἀναμνᾶσθαι, a. pl. a. 2. sub. pass. ἀνεμνήσθης, part. ab ἀναμιμνήσκω, recordor.

Ἀνάμνησις, εως, ἡ, recordatio: ab eodem Them.

Ἀναμνηστικός, ὴ, ὁ, facile reminiscens; memoria excellens; memor: ab eod. Th.

Ἀναμονή, ῆς, ἡ, remanfio, sustentatio, & toleratio: Cicer. patientia: (μακροθυμία) ab ἀναμένω, pia tiolor.

Ἀναμύγνυμι, vel -μαι; & ἀναμιμύγνυμι,

μι, vel ..μαι, imprimo, inuro; quaſi tangendo, premendoque imbuo. Th. μάττω, vel ἀναττω, exprimo.

Ἀ'ναμορμύρω, cum murmure bullio: a μορμύρω, murmuro.

Ἀ'ναμοχλέω, vectibus ſubmoveo, vel emoveo; vectibus amolior: ut ἀναμοχλεῖν πύλας, vectibus ſubjectis amoliri, & perfringere fores: apud Euripax ἀνά, & μοχλός: a μοχλός, idem ac ἀχλάς. a Them. ὀχλέω.

Ἀ'ναπτήχυος, α, ὁ Ε ἡ, non habens ἀμπαχύνω; non togatus, ſed lænatus: ex α priv. & ἀμπαχύνω, idem ac ἀμπάχυος, polla muliebris.

Ἀ'ναπλάκητος, vel ἀναπλάκτητος, ε, ὁ Ε ἡ, non errans; idem ac ἀναπλάκτος, peccare nescius: ex α priv. & πλακεῖν, error.

Ἀ'ναπτύξ, non habens ἄμπυκα: ex α priv. & ἄμπυξ, υκος, ὁ, vel ἡ, cetera nuda, vel funiculus quilibet auratus, vel vitta aurata, qua crines, ſeu crines equorum, vel mulierum colligantur.

Ἀ'ναυχάζομαι, irrideo: item idem ac αὐχάζω, ſuſpiro. Th. μάζω, fugo.

Ἀ'ναύω, aperio oculos: cui oppositus ἐμαύω. unde ἀναύειν Heſych. ἀνεῳγέναι. ex ἀνά, & μύω, conniveo, oculos claudo.

Ἀ'ναφάνης, ὁ, certus, indubitatus: ex α priv. & ἀμφάνησις, ὁ, dubius.

Ἀ'ναφίβολος, α, ὁ, ἡ, minime dubius, indubitabilis: ex α priv. & ἀμφίβολος.

Ἀ'ναφιδέξιος, ὁ, minime dubius: ex α priv. & ἀμφιδέξιος, qui arrolibet referri poſſit.

Ἀ'ναφιδήεις, proeul dubio, indubie, omnium conſenſu: adverb. a præced

Ἀ'ναφιλήκητος, diſceptationem nullam habens. minime dubius. unde

Ἀ'ναφιλήκτως, ſine controverſia: ex α priv. & ἀμφίλεκτος, utrinque diſceptabilis, in controverſia poſitus: ab ἀμφιλέγω, ab utraque parte dico, ſeu in utramque partem; vel dubitans dico: ex ἀμφί, & λέγω, dico.

Ἀ'ναφιλογος, α, ὁ Ε ἡ, indubius: ab α, & ἀμφιλογος, dubius.

Ἀ'ναφιλόγως, idem ac ἀναφιλήκτως, & ejuſdem comp. cum præced.

Ἀ'ναφισβάττητος, α, ὁ, ambiguus.

Ἀ'ναφισβήτητος, ambigue: adverb. ab ἀμφισβητέω, dubito.

Ἀ'ναφύγκητος, ὁ, voluntarius, minime coactus: ex α priv. & ἀνάγκητος, coactus.

Ἀ'ναφυΐη, ας, ἡ, ignavia: ex α, & ἀνδρεία, fortitudo.

Ἀ'ναφύομαι, ῦμαι, ignavum reddi; eviriari; virilitatem deponere.

Ἀ'ναφυής, α, ὲς ῆς ἡ, parum virilis, minime fortis, infrennus, ignavus, imbellis, invalidus; item effœminatus: unde neut. τὸ ἀνάφυες, ſubſtantive, ignavia. Thuc. l. 3. Item ἀνάφυής dicitur, qui eſt eviratus: & ἀνάφυες γυνή, ianupta mulier; viro, i. e. marito carens mulier: cui oppon. ὕπανδρος: ex α priv. & ἀνήρ, ἀνδρός, vir.

Ἀ'νάφυος, non viriliter, ignave. Iſocr.

Ἀ'νάφυτος, ὁ, vito viduata, marito orbata.

Ἀ'ναφύτω, renovo, muto me in aliam formam. ex ἀνά, & πάφω, juvenesco.

Ἀ'ναφύω, recenſeo. Item ἀναγράφω. Suid. ex Ep gr. Item diſtribuo. Th. τάμω, diſtribuo.

Ἀ'ναφύω, renovo, ſ. ἀνέω. p. ἀνέφυκα. Th. νέος, novus, juvenis.

Ἀ'νάφυτος, ε, ὁ Ε ἡ, remiſſionis expers: qui non remittitur. Porphyr. ex α priv. & ἄφετος, ε, ὁ, ἡ, laxus, remiſſus, ſolutus: ab ἀφίημι, remitto.

Ἀ'ναφύσμα, τό, repulſus, remotus; recuſatio motu facta.

Ἀ'ναφύσσω, α. 1. inf. act. ab ἀναφύσσω, renno. ſ. σω. p. κα. Th. ῥάω.

Ἀ'ναφύσσος, ἡ, repulſa: ſed exp. etiam ἀναπαυσις, ἀναβίωσις, reſurrectio, Heſych.

Ἀ'νανεύω, nutu ſignifico non eſſe faciendum aliquid; nutu veto. Odyſ. φ. Item nutu oſtendo me recuſare, ſeu denegare. Il. π. Et apud Nonn. ἀνένευον ἀνάλκη, nihil ſe habere nutu oſtenderunt. Sed exp. & ſurſum reflecto capur, vel oculos; reſupino me.

Ἀ'νανέωσις, ἡ, renovatio: item inſtauratio. Athen. eſt verbale ab ἀνανεόω, ſeu ἀνανεῶ, reſtauro. & ἀνανέωσιν τῇ μνήμῃ, in memoriam revoco: apud Luc.

Ἀ'ναπαΐλλωμαι, & ---πάϊσμαι, ἄσμαι, repuctaſco: ex ἀνά, & παῖς, ſatans.

Ἀ'ναπείθω, mentis ſanitatem recipio. f. ἀνθω. p. πέπεικα. a. s. ἀνέπεισα. Th. πείθω, ſobrius ſum.

Ἀ'ναπέχομαι, emergo, enato. Th. πέχω.

Ἀ'ναπήδω, ῶ, reflorefco: ex ἀνά, & ἀπήδων, floreo: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀ'ναπής, ὲς, ὁ ἡ ἡ, flore carens; expers florum; florum inſœcundus: ex α priv. & ἄνθος, εος, τό, flos.

Ἀ'ναπίας, α, ὁ, nomen viri, Hebr. Dominus commiſeratus fuit.

Ἀ'ναπλέος, ſeu ἀπλόος, ε, ὁ Ε ἡ, non haſtens ἄπλου, mercede careos. Item innocuus, tunoxius; ex conſequenti ſeil. nam innocuum triſtitiam non adfert. Item exp. ſuperbus ab Heſiod. (ſed tunc ab λώπη, habena, potius deducitur.)

Ἀ'ναπλής, adv. ſine dolore, & molestia, indolenter: ex α priv. & ἄπλη, mœrot, triſtitia.

Ἀ'ναπλή, ἡ, diſtributio, iterata recenſio. verbale ab ἀναπλέω, recenſeo.

Ἀ'ναπλέω, in mortem recido, remorbeſco: ex ἀνά, & πλέω, ægroto.

Ἀ'ναπτα, τά, acclivia, Poet. pro ἀνάπτα. ex ἀνάπτης, ος, ὁ Ε ἡ, & τὸ ἄναπτες, ex ἀνά, & ἅπτω, obviam ao.

Ἀ'ναπτοπόλεμος, α, ὁ Ε ἡ, inexpugnabilis; cui nullus eſt æmulus certaminis: ex α priv. & ἀναπτόπολεμος, æmulus.

Ἀ'ναπτυκτέον, ubi aliqua orationis pars non redditur; figura Atticis familiaris: ex α priv. & ἀναπτυκτέον, retribuo.

Ἀ'ναπτος, ος, ὁ ἡ ἡ, Ε τὸ ἄναπτες, aceltivis, arduus, ſurſum tendens: ut ἀνάπτης ὁδός, apud Plat. a. de Rep. vide Ἄναπτα, τά.

Ἀ'ναπτύλλεσθαι, contra quem non auſi quiſquam oculos attollere; ex α priv & ἀναπτύλλεσθαι, contra aſpicio: ex ἀνά, & βλέπω, video.

Ἀ'ναπτύλλυστος, ὁ, cui contradici non poteſt: ut ἀναπτύλλυστος ἀπόδειξις, demonſtratio, quæ reſelli nequeat; demonſtratio neceſſaria. ex α priv. & ἀντιλέγω.

Ἀ'ναντιλόγητος, ſine contradictione.

Ἀ'ναντίῤῥητος, ε, ὁ, ἡ, cui contradici nequit: ex α, & ἀντίῤῥητος, cui contradicitur: ſed ἀντίῤῥητος non eſt in uſu. Hinc

Ἀ'ναντιῤῥήτως, adv. ſine contradictione: ex ἀντί, & ῥέω, dico.

Ἀ'ναντιφώνητος, cui nihil reſpondetur; ſeu, cui contradici non queat: ex α priv. ἀντί, & φωνέω, voco.

Ἀ'νάντυτα, Dor. pro ἀνάντητα, irrito conatu. adv. ex α, & ἄντομαι, vel ἀνάω, expedio.

Ἄναξ, ακτος, ὁ. Rex. Quidam dictum volunt, q. ὁ ἀνω πάσῃ ἔχων, vel ἄνω ἵστων, vel φῶς τὸ ἄπασι, ὁ ὑπὲρ ὑπερμελής.

Ἀ'ναξα, a. s. Jon. pro ἤναξε, ἀνάσσω, f. r. inf. ἀνάξειν, a. s. m. inf. ἀνάσσω.

Ἀ'ναξάω, rurſum carmino; vel iterum diſcerpo: ex ἀνά, & ξαίνω, pecto.

Ἀ'ναξηράω, reſicco, iterum ſicco; vel idem ac ξηράω. Dioſc. Atque inde verbale

Ἀ'ναξήρασις, ἡ, reſiccatio: ex ἀνά, & ξηράω, ſicco.

Ἀ'ναξίδημος, Ceres, ἡ ἀνάγουσα τὸ ὕδωρ ἐκ γῆς, quæ munera ex terra ſubmittit.

Ἀ'ναξιοπαθέω, ῶ, indigna patior: ab ἀναξιοπαθής, & πάσχω, patior.

Ἀ'ναξιοπαθής, ος, ὁ, ἡ, indignus: ex α, & ἀξιοπαθής, dignus.

Ἀ'ναξιφόρμιγγες ὕμνοι, hymni regnantes in cithara: ab ἄναξ, & φόρμιγξ, cithara.

Ἀ'ναξιφόρμιγξ, ὁ Ε ἡ, dominans citharæ, poteſtatem habens in citharam. Vide Ἀναξιφόρμιγγες:

Ἀ'ναξίως, adv. indigne.

Ἀ'ναξυρίς, ίδος, ἡ, ſubligaculum, braca. ἀναξυρίδες, tibialia. Ex ἀνά, & ξύω, traho.

Ἀ'ναξύω, abrado; ex ἀνά, & ξύω, rado.

Ἀ'νάξω, pro ἀνάγω, erigo, ſuſtollo; ſub, vel ſurſum veho; q. ἄνω ἄγω. Unde Ceres dicitur ἀναξίδημος, quæ munera ex terra ſubvehit: ex ἀνά, & ἄξω, pro ἄγω, formatum e futuro, ut οἴσω, pro φέρω, fero.

Ἀ'νοίγοντο, aperiebant, imperſ. pro ἀνέῳγον, vel ἤνοιγον, Jon. & Poet. ab ἀνοίγω, aperio.

Ἀ'ναπαίζω, illudo, cum dat. f. ξω. p. κα. a. 1. ξα. Th. παίζω, ludo, jocor.

Ἀ'ναπαιστοφόρος, ὁ, pes carminis, alio nomine ἀντιδάκτυλος, dictus ſic λόγῳ ἢ ἀναπαίσῃ τῷ δακτύλῳ. Conſtat enim prima, & ſecunda brevi, ac tertia longa; quum dactylus primam longam habeat, & ſequentes duas correptas. Ἀ'ναπαιστοι etiam dicuntur verſus anapæſto pede conſtantes. ab

Ἀ'ναπαίω, repercutio, reſerio: ex ἀνά, & παίω, percutio, ferio.

Ἀ'ναπαλαίω, luctam redintegro: ex ἀνά, & παλαίω, luctor.

Ἀ'ναπάλαντος, indelebile: ex α priv. & ἀναπάφω, deungo, deleo: ex λύτω, & ἀλείφω, ungo.

Ἀ'ναπάλη, ἡ, genus ſaltationis, apud Athen. l. 14. ex ἀνά, & πάλη, ὁ, pollen.

Ἀ'ναπάλιν, e contrario. Th. πάλιν, iterum.

Ἀ'ναπαλλοιμέω, recurro; idem ac ἀναπαλλοιμάω, remeo.

Ἀ'ναπάλω, vibro. a. 1. patt. ἀνεπάλην, a. 2. pari. ἀναπεπαλών, Jon & per Sync. pro ἀναπαλών. Th. πάλλω, vibro, moveo.

Ἀ'ναπάλσις, σεως, ἡ, vibratio, quaſſatio. Ariſtot. de mundo.

Ἀ'ναπαρίζω, mutare ſententiam, pactum irritum facere; quam Parthorum, qui bello ab Athenienſibus oppreſſi, civitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent, ſed iidem præſue mutaverunt ſententiam, nacti aliunde auxilia. ex ἀνά, & παρίζω, e, ὁ. qui ex Pario inſula eſt.

Ἀ'νάπας, αντος, ὁ, idem ac ſimplex Th. πᾶς, παντὸς, ὁ, univerſus, omnis.

Ἀ'ναπάσσω χάριν τινί, aſpergere gratiam alicui, pro laudes alicujus carminibus celebrare. Th. πάσσω, ſpargo.

Ἀ'ναπατάω, repulſo, iterum pulſo. Heſych. a Themate πατάω, percutio.

Ἀ'ναπατέω, ſurſum verſus gradior. Budæus interpretatur, adverſo flumine progredi. ex ἀνά, & πατέω, calco.

Ἀ'ναπαύλα, ης, ἡ, ceſſatio: ab ἀναπαύω.

Ἀ'ναπαυτος, ους, ὁ, requies; ab ἀναπαύω.

Ἀ'ναπάω, reficio, refocillo. f. σω. p. κα. p. paſſ. ἀναπέπαμαι, a. s. m. ἀνεπασάμην. Th. πάω, ceſſo.

Ἀ'ναπείθω, perſuadeo. f. σω. p. κα. Th. πείθω, ſuadeo.

Ἀ'ναπεύω, iterum eſutio; iterum ſamem ſentio. Athen. ex ἀνά, & πεύω, eſurio.

Ἀ'νάπειρα, ας, ἡ, experimentum, exercitatio, communis uſue: ut ἀνάπειραν λαμβάνειν, capere experimentum, vel facare. Plur. Item ſimpliciter pro πεῖρα, conatus, incæptum. inde

Ἀ'ναπειράω, & ἀναπειράομαι, iterum experior, iterum tento; & ſimpliciter idem ac πειράω, conor, oitor.

Ἀ'ναπέμπω, idem ac ſimplex πέμπω, tranſeo.

Ἀ'ναπείρω, τό, funis, quo aliquid religatur; & præſertim oaves in littore: qui & πάρμα (proprie fiducia aggrediendi aliquid) appellatur. Poll.

Ἀ'ναπειστέος, ὁ Ε ἡ, perſuaſorius, aptus ad perſuadendum. Ariſtoph. in Nub.

Ἀ'ναπειστος, ὁ, qui in aliam opinionem impellitur; item pelam factus; manifeſtatus. ex ἀνά, & Th. πείθω, ſuadeo.

Ἀ'να-

Ἀνταριθμέω, & ἀνταριθμέομαι, iterum numero, calculum repeto. quidam etiam exp. in memoriam revoco: praeterita reputo. Lucian. ex ἀνά, & ταριθμέω, per digitos numero; item simpliciter numero.

Ἀνταράσσω, remitto. f. ξω. p. χα. a. s. ἀντάραξα. Th. τάρασσω, mitto.

Ἀνταναπληρωται, compleri sunt, 3. pl. perf. pass. verbi ἀνταναπληρόω, compenso.

Ἀνταναπτυκτ⊙-, ή, όν, apertus, p. part. a πτύσσω, pando. alii a πτύω, volo, as.

Ἀνταναττω, seu ἀνταντω, iterum coquo, recoquo: ex ἀνά, & πέττω, coquo.

Ἀνταναστομὸς, ὁ, qui discubuit, p. part. act. ἀνταναστομῶν, ης, ή, p. part. pass. f. g. ἀνάκεισαι, 2. sing. a. 2. m. imp. accumbe. ἀνταναῦω, a. 2. inf. act. ab ἀνταναίπτω, deicido.

Ἀνταναρῶ, & per Syncopen, ἀνταρῶ, penetro, perforo, perterebro. Hippocr. ex ἀνά, & ταρῶ, trajicio.

Ἀνταναπίνομαι, f. ἀνω, apetio, a. e. inf. ἀνταναπίασαι. Th. ταπίω, extendo.

Ἀνταναπτω, seu ἀνταπτίζω, & ἀνταπτυσσω, seo ψω, expando, explico: item aperio: ut apud Luc. ἀνταπτύσσω πὰς Θύρας, aperire fores. Il. α. ἀνὰ δ' ἴσταλλαν πανίσσαν, pro ἀνταπέτασαν; i. e. vela explicarunt, vel extenderunt. Est interdum etiam laxo. ex ἀνὰ, & πτῶ, πτίζω, vel πτυσσω, πτύσσομαι, extendo, elevo, aperio.

Ἀνταναπτυσις, ως, ή, relaxatio: ab ἀνταναπτω, idem ac ἀνταναπτύσσω, aperio.

Ἀνταναπτομαι, subvolo, volo: ex ἀνά, & πέτομαι, volo, as.

Ἀνταναττω, & ἀνταπτόω, idem ac ἀνταναττω, recoquo.

Ἀνταναφαω, visus sum, p. m. ab ἀναφαίνω, demonstro.

Ἀνταναπηγάζω, emitto in modum fontis, & featuriginis. Hesych. ex ἀνά, & πηγάζω: a Th. πηγή, ή, fons.

Ἀνταναπήγνυμι, suffigo, suspendo. Plut. ex ἀνά, & πήγνυμι, figo.

Ἀνταναπάλλω, ῶ, subsilio, sursum salio. ut apud Xen. Hellen. 4. ἀνταναπήδησε ἀπὸ τοῦ ἵππου, i. e. quum subsiluisset in equum. Item profilio, exilio. Interdum resilio, i. e. retrorsum saltu. ex ἀνά, & πηδάω, salto.

Ἀνταναπλώζω, fuso circumacto recolligo, vel attraho, ex ἀνά, & πλωίζω, staminа e colo deduco, & devolvo fusi more mactu: a Th. πλώ⊙-, textura.

Ἀνταναρή, ή, membri cujusvis mutilati vitium, sive vitiatio, partis vitiositas: item animi aliqua laesio.

Ἀνταναρ⊙-, α, ὁ, ή, mutilus, oblusus. Th. ταρός, mutilatus.

Ἀνταναρόω, mutilo, oblado.

Ἀνταναδάω, erumpo a featurigine, featurio. Plut. ex ἀνά, & ταδάω, idem cum πηδάω, scaturio.

Ἀνταναπλάσαι, praes. infin. a πίμπλημι, impleo.

Ἀνταναπλημι, repleo, impleo: & in pass. ἀνταπίμπλαμαι, impleor, repleor. Suid. ex ἀνά, & πίμπλημι, impleo.

Ἀνταπίνω, rebibo, teforbeo. Th. πίνω, bibo.

Ἀνταναπράσκω, venditum mihi vicissim vendo: ex ἀνά, & πιπράσκω, vendo.

Ἀνταναπτω, discumbo, recumbo, a. 2. m. ἀνταναπέμην, ω, ητο, imp. ἀνάπεσο, a. 2. med. ἀνταναπέσθαι. Th. πίπτω, cado.

Ἀνταναπίθω, confido, spero: ex ἀνά, & πιθάω, credo.

Ἀνταναπίτυμαι, idem ac ἀνταναπύομαι, expandor, explicor: ab ἀνταναπτω, expando, explico. Th. ταπίω, extendo.

Ἀνταναπτάμην, Jon. & Dor. pro ἀνταπτόμην, praes. inf. ab ἀνταπίτυμαι. Th. πίπτω, cado.

Ἀνταναπταμαι, ης, αι, Dor. pro ἀνταπτη, supina.

Ἀνταναπλάζω, sursum, & deorsum errare facio; aberrare facio: ex ἀνά, & πλάζω, errare facio.

Ἀνταναπλαγγος, ου, ὁ, ή, vagabundus obeo, oberro: ex ἀνά, & πλαγγος, ου, idem.

Ἀνταναπάσσοντες, οἱ, a. s. part. act. pl. ἀνταναπάσσω, fingo, facio. Th. πάσσω, formo.

Ἀνταναπασις, εως, ή, & ἀνταναπασμὸς, ὁ, refictio, vel reformatio: item fictio, formatio.

Ἀνταναπασμα, τὸ, figmentum; id, quod fictum, seu formatum est.

Ἀνταναπασμὸς, ὁ, idem ac ἀνταπασις, fictio.

Ἀνταναπάσσω, vel ττω, fingo, facio.

Ἀνταναπάσσονται, Dor. pro ἀνταπάσσονται, implicant, 3. pl. praes. Th. πάσσω, plico.

Ἀνταναπάσσω, & αμαι, implico, innecto; item redimio; casariem colligo reticulo. unde ἀνταναπάσσονται, cincinnis collectos crines habent: ex ἀνά, & πάσσω, αμαι, plico.

Ἀνταναπλέω, f. s. Inf. m. ab ἀνταπλέω, solvo e porto. Th. πλέω, navigo.

Ἀνταναπλέω, navigando escendo; provehor io altum; e porta solvo. Item fluito. ex ἀνά, & πλέω, navigo.

Ἀνταπλεως, ὁ, ή, Jon. & Att. pro ἀνάπλεω⊙-, plenus. Th. πλέω⊙-, plenus.

Ἀνταναπλόω, impleo, expleo: in pass. ἀνταναπλόομαι, impleor: ex ἀνά, & πλόω, αμαι, implco.

Ἀνταναπλημμυρέω, redundo, exundo: ex ἀνά, & πλημμυρέω, sive πλημμύω, πλημμύρω, aestu inundo, restagno: a πλημμύρα, seu πλημμυρὶς, aestus maris.

Ἀνταναπλόω, ῶ, compleo. f. ώσω. p. ω κα. a. s. ἀνταπλώκατα. ex ἀνά, & πληρόω, implco.

Ἀνταναπλωμα, ατ⊙-, τὸ, supplementum, expletio.

Ἀνταναπλωματικὸς, replens. ab ἀνταναπλόω, compleo.

Ἀνταναπλωσις, ή, idem ac ἀνταναπλήρωμα.

Ἀνταναπλωται, 3. s. inf. act. ab ἀνταναπλόω, impleo. Th. πλόω, impleo, plenus sum.

Ἀνταναπτικὸς, ὁ, expletivus, impletivus: ab eod. Th.

Ἀνταναπτω, teferio, percutio: ex ἀνά, & πλήττω, vel πλάσσω, cudo.

Ἀνταναπλ⊙-, ὁ, Jon. pro πλοῦς, navigatio.

Ἀνταναπλω, idem ac ἀνταπλω, expando, explico.

Ἀνταναπλύω, aluo, vel iterum lavo.

Ἀνταναπλυσις, εως, ή, ablutio, eluvio: ex ἀνά, & πλυνω, lavo.

Ἀνταναπλω, Jon. idem ac ἀνταπλῶ, solvere e portu: quod a πλόω, seu πλῶμι, Poet. pro πλέω, navigo.

Ἀνταναπνεω, respirare, recreari. Th. πνέω.

Ἀνταναπνοὴ, ης, ή, respiratio, relaxatio.

Ἀνταναπν⊙-, α, ὁ, ή, non respirans, ex α, & πνέω, spiro.

Ἀνταναπνοὴ, ῆς, ή, respiratio: ab ἀνταναπνέω.

Ἀνταναπόβλητ⊙-, ὁ, non rejiciendus; qui amitti, vel rejici non potest, vel debet: ex α priv. & ἀποβλητ⊙-, ὁ, vilis.

Ἀνταναπόγραφ⊙-, α, ὁ & ὁ, a publicano non census, nec scripius; incensus, vel inscriptus: ex α priv. & ἀπόγραφ⊙-, ὁ, ad exemplar effictus.

Ἀνταναπόδεικτ⊙-, α, ὁ & ἡ, improbabilis; quasi indemonstrabilis. unde

Ἀνταναποδείκτως, adverb. sine probatione, absque demonstratione: ex α priv. & ἀποδεικτ⊙-.

Ἀνταναπόδεκτ⊙-, non recipiendus: ex α priv. & ἀποδεκτ⊙-, gratus.

Ἀνταναποδίζω, pedem referre; diligenter examinare: quod a ποδίζω, gradior.

Ἀνταναποδισμὸς, ὁ, diligens inquisitio, regressus, retrogradus motus, resolutio. a ποδίζω, gradior.

Ἀνταναπότ⊙-, ὁ, ὁ, ή, non redditus: ex α priv. & ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀνταναπόφευκτ⊙-, ὁ, inevitabilis: ex α priv. & ἀποφεύγω, effugio.

Ἀνταναπρ⊙-, ὁ, sine pretio: ex α, & ὠνὴ, pretium redemptionis.

Ἀνταναποκρ⊙-, ὁ, cui non respondetur, vel responsum non est; ex α priv. & ἀποκρίνομαι, respondeo.

Ἀνταναπλ⊙-, ὁ, ἡ, ὁν, jejunus, vacans voluptate: item passive, quo frui non licet: ex α priv. & ἀπολαύω, fruor.

Ἀνταναπλησις, εως, ή, commemoratio, repetitio, animadversio.

Ἀνταναπτικὸς, ὁ, revolvendi facultatem habens, ab ἀνταναπλόω, verso in animo.

Ἀνταναπλίζω, Poet. idem ac ἀνταπολῶ, versari in animo. Th. πολέω.

Ἀνταναπλέγητ⊙-, ὁ, ὁ, ή, inexcusabilis: ex α, & ἀπολογέομαι, defendo.

Ἀνταναπλυτ⊙-, ὁ, non absolutus, indissolutus, vel indissolubilis, ex α priv. & ἀπολύω, vinculis solvo.

Ἀνταναπτή, ή, proprie sursum missio: ut ἀνταπτὴ ὀστῶν, affossionem thesaurorum verrit Budaeus: nam qui effodiunt, sursum mittunt terram. ab ἀνταπίημι, remitto, emitto.

Ἀνταναπτ⊙-, qui remittitur: ab eod. Them.

Ἀνταναπτὴς, ὁ, ὁ πέμπων ἄνω, qui mittit ad superos: ab eodem etiam Themate.

Ἀνταναπτ⊙-, illotus, qui se non abluit: ex α priv. & ἀπόνιπτω, abluo; ex ἀπὸ, & νίπτω, lavo.

Ἀνταναπεσγτ⊙-, ὁ, qui desciscere nequit: ex α priv. & ἀφίστημι, defacio. unde ἀποστάτης, apostata.

Ἀνταναποπνοὴ, ῆς, ὁ, suspirium cum imploratione divini auxilii, vel simpliciter, divini numinis imploratio. Graece ἀνὰ, & ποπνὸς, seu ποπνάζω, suppliciter oro; a πόπνη⊙-, veneranda.

Ἀνταναπόστεγνητ⊙-, ὁ, indelebilis: ex α priv. & ἀποστέγω, abstergo.

Ἀνταναπρασις, εως, ή, quasi revenditio. verbale ab ἀνταναπιπράσκω, revendo: ex ἀνὰ, & πιπράσκω, vendo.

Ἀνταναπράτης, α, ὁ, qui sibi vendita revendit: ab eod. Themate.

Ἀνταναπράττω, & ἀνταναπράσσομαι, exigo, reposco. ex ἀνὰ, & πράττω, facio.

Ἀνταναρὼ, per Syne. pro ἀνταναρῶ, penetro, perterebro. Th. ταρῶ, penetro.

Ἀνταναρῦσ. f. σω, a. 2. part. ἀνταναρύσας, cum gemitu effundens. Th. ῥύω, influo.

Ἀνταναπτόμαι, vide ἀνταπτίομαι.

Ἀνταναπτῶ, animum addere, in spem erigere: ex ἀνὰ, & πτερὸν, penna, ala.

Ἀνταναπτίομαι, a. 2. inf. ab ἀνίπταμαι, revolo, subvolo: quod ab ἵπταμαι, volo, as. a. 2. act. ἔπτάμην, inf. πτάμεναι, part. πτὰς, a. a. m. ἀνταπτάμην, inf. πτάσθαι, part. πτάμεν⊙-.

Ἀνταναπτύω, idem ac simplex πτύω, consterno, perterreo.

Ἀνταναπτύσσω, accenso, gen. sing. Jon. praes. part. pass. ab ἀνάπτω, incendo.

Ἀνταπτ⊙-, α, ὁ & ἡ, non tangendus: ut ἄπτου χύτρης, apud Hom. & Hesiod. quas nemo possit attingere, i. e. inaccessas. Exp. etiam quas nemo possit ludere. ex α priv. & ἅπτομαι, tango; vel ab ἀάπτω, maledico, convitior.

Ἀνταναπτὴς, ὁ, a. s. part. ab ἀνταναπτόω, aperio, explico.

Ἀνταναπτὴς, ή, expositio, explicatio, declaratio.

Ἀνταναπτόω, explico, expendo; item aperio; item detego: item explano. & in pass. ἀνταναπτύσσομαι, expandor. ex ἀνὰ, & πτύσσω. f. ξω. p. χα.

Ἀνταναπτυχὴ, ῆς, ή, idem ac ἀνταναπτὴς, pro quo etiam per Sync. dicitur ἀνταπτυχὴ, apud Eurip.

Ἀνταναπτυχ⊙-, ὁ & ἡ, apertilis, seu adaperiilis: item apertus, sive explicatus.

Ἀνταναπύω, expuo, ejicio. Th. πτύω, spuo.

Ἀνταναπτω, f. ψω. p. ἀνῆφα. aor. a. ἀνῆψα. aor. 2. pass. ἀνάφθην, alligo, religo, appendo, suspendo ad: item electrumpono; appono alieni quasi ei alligans; ut in Epigr. l. 2. μέμψιν ἀνάπτειν τινί. item attribuo, tribuo; accipere fero. unde apud Alex. de foco: ἀνάπτειν ἐς ἑαυτὸν αἰτίαν τῆς ἁμαρτίας, i. e. sibi causam vindicare. unde ἀνάπτειν τινί, referre ad aliquem, i. e. referre rem quampiam ad aliquem tanquam ejus autorem. Est ὁ α priv. & ἅπτω, necto. Item ἀνάπτω, incendo: & metaph. fuscito, exfuscito:

to: & ſic eſt ax α priv. & ἅπτω, accendo.

Ἀνάπτωσις, ἡ, proprie decubitio, accubitio, recubitio: item ſupinatio: item ἄνωσις, animus jacens, & ſemiſſus: ab ἀνάπτω. Bud. eom. abjectio, & debilitatio animi.

Ἀνακαθέσθαι, interrogo: ex ἀνά, & πυνθάνομαι, idem.

Ἀναπτύσσω, accendo, inflammo: ex ἀνά, & πτύσσω, accendo.

Ἀνάπυστος, ὁ, ἡ, pervulgatus: quod notu inauntuit. Th. πυνθάνομαι, intelligo.

Ἀνάπω, Dor. pro Ἀνάπτω, gen. ab Ἀνάπτος, ε, ὁ, Sieuli fluvii nomen.

Ἀναπωλέω, ruſſus vendo, ravendo. Poll. l. 7. c. 2. ex ἀνά, & πωλέω, vendo.

Ἀνάπτους, ους, ἡ, alii legunt ἀνάπτυς, & per Syncop. ἄμαπυς, maris, & aquatum receſſus: cui contrarium πλήμυρις, ἴδος, ἡ, maris acceſſus, & æſtus: Pro eodem dicitur & ἀνάπτοις, ποδὸς τὸ ἀνάπτυον. Th. πίνω, bibo.

Ἀναπύω, coovaleſco: ex ἀνά, & πύω, idem.

Ἀναπυρηκὼς, ὁ, qui ſuſtulit, Att. pro ἀνηρηκὼς, p. part. verbi ἀναιρέω. Th. αἴρω.

Ἀναπώμενος, imprecationem revoco, & abſolvo: ex ἀνά, & ἀράομαι, precor.

Ἀνάπυρος, ὁ, cui pecunia caret, etiamſi aliis facultatibus abundat: ex u priv. & πῦρος, argentum.

Ἀνάρθρος, ε, ἀ ὁ ἡ, minus compactus: ab ἄρθρον, τὸ, articulus.

Ἀναριθμέω, ῶ, enumero, dinumero: ἀναριθμέομαι, pro eodem ax Dem. atque inde verbale

Ἀναριθμητος, ὁ, ἡ, innumerabilis: item imminens: ut ἀναρίθμητος χρόνος, apud Soph. in Ajace.

Ἀνάριθμος, ε, ἀ ὁ ἡ, & Poet. ἀνήριθμος, innumerus, non numerabilis. ſed aceipitur etiam pro homine, qui in nullo eſt numero, nec pretio, i. e. pro vili: ut apud Soph. in Ajace.

Ἀναρμόζω, ῶ, non praedeo: unda part. prat. ἀναρμόσας, qui pranſus non eſt. & verbale.

Ἀνάριστος, ὁ, impranſue. Ariſtoph.

Ἀνάριστος, ὁ, non pranſus, prandio eareus: ex u, & ἄριστον, τὸ, prandium.

Ἀναρίτης, ὁ, ἡ, piſcis de genere conchatom: a quibuſdam dici exiſtimatur κατὰ σύμπτωσιν, quaſi ἀ πορίτης, quuntanſcopalis tantum adhaereteat, nec, ut neritæ, innatet. unda dicitur & ἀναρίτης: & ab Etym. a Νηρεὺς derivatur.

Ἀναρτητῆρες νῆες, dixit Æſchylus in Perſis, taſte Athen. hoc eſt altrices, ſeu nutrices anaritarum cochlearum inſulas: ex ἀναρίτης, & τηρέω, ὁ, vel τροφή, ἡ. unde τηρέω, idem eum Th. τρέφω, nutrio.

Ἀναρχος, α, ὁ ἡ ἡ, nullius imperio ſubjectus: ex α prie. & ἀρχή, principatus.

Ἀναρμόδιος, α, ὁ ἡ ἡ, non idoneus, inconvenieus, & incongruus: ex α priv. & ἁρμόδιος, ὁ, congruus.

Ἀναρμόζω, ſeu ἀναρμόττω, adapto, copulo, congruo: ut apud Hanearn. l. 4. πρεσβυτέρῳ τῷ πρεσβυτέρου ἀναρμόσας, i. e. ſenioti ſeniorem locans. ex ἀνά, & ἁρμόζω, vel ἁρμόττω, congruo.

Ἀναρμοσία, ἡ, exp. ſum ἀναρμος, ὁ, ἡ, i. non congruo, non convenio, nec quadro. Plato de Leg. 4.

Ἀναρμοσία, ἡ, incongruentia, inconveoientia: apud Plat. & Plut. & apud Luc. ponitur pro ioaptia, Budæo teſte.

Ἀνάρμος, ὁ, ἡ, inconvenions, ioconcinnus, non quadrans, nec habilis. unde apud Xen. lcutum inhabila vocatur ἀνάρμοστον, ut ait Bud. Scil exp. & incompoſitus, ineptus, apud Ariſtoph. in Nub. Atque inda adv.

Ἀναρμόστως, incongrue, inconcinne, inepte. ex α priv. & ἁρμοστός, ὁ, conveniens.

Ἀναρβόω, reſorbeo, aut abſorbeo. Od. μ. Unde verbale

Ἀναρρόφησις, ἡ, abſorptio aquarum, vel ejaculatio. ex ἀνά, & ῥοφέω: unde ῥόφδησις, ἡ, ſtridor.

Ἀναρπάγδην, adv. raptim, tranſvetſim rapiendu. Eurip.

Ἀναρπάζω, abripio, ſurſum rapio, Il. c. & intardum ſubito a medio tollo: item ad poenam rapio; ſedibus evello.

Ἀναρπάσας, ὁ, a. 1. part. ab ἀναρπάζω, ſurſum rapio.

Ἀνάρπαστος, α, ὁ ἡ ἡ, abreptus, ſurſum raptus: item repente raptus; apud Luc. ex ἀνά, & ἁρπάζω, rapio.

Ἀναρρήγνυσθαι, arupturum eſſe, f. 2. infin. paſſ. ab ἀναῤῥήγνυμι, erumpo.

Ἀναρπαμικός, ὀν, ὁ, Jon. pro ἁρπακός, qui aſportavit aliquid. Th. αἴρω, tollo, aufero.

Ἀναρράπτω, conſuo, conſarcino: item reſarcin, ex ἀνά, & ῥάπτω, ſuo.

Ἀναρρέω, reſluo, val ſurſum fluo: item ſcaten, ſcaturio, quaſi ſurſum fluendo: ex ἀνά, & ῥέω. fluo.

Ἀναρρήγνυμι, val νυμι, ſeu ἀναῤῥάσσω, diſtringo, diſrumpo, diſſeco, diffindo; item erumpere facio; emitio cum eruptione: ex ἀνά, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνάρρησις, τὸ, edictum voce præconis enunciatum. Suid. ex ἀνά, & ῥέω, dico.

Ἀναῤῥήξω, f. 2. inf. ἀναῤῥήξαι, a. 2. inf. ab ἀναῤῥήγνυμι, vel ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀναῤῥηξις, εως, ἡ, diliuptio, diſciſſio: ab eod. Th.

Ἀναῤῥοιζος, εως, ἡ, præconium proprie in ablatico certamine: ajuſd. Th. & comp. eum ἀναῤῥωγμα, τὸ, eruptio.

Ἀναῤῥόμβω, τὸ, per narca redicus. Gal. apud Hippocr. ſic aliam dicitur ea herba, quæ aliaa ἀντίῤῥινον, ex eo nomen ſortita, quod ſemine ſit vituli narium ſimilis. ex ἀνά, & ῥίς, vel ῥῖν, ὁς, κατὰ.

Ἀναῤῥιπίζω, propria ignem prope extinctum flatu exſuſcito, & reaccendo: & general. ac metaph. accendo, excito, refocillo, inflammo, ſublevo, ſuſcito, reſoveo, augeo. ex ἀνά, & ῥιπίζω, ſuffio.

Ἀναῤῥιπισμός, ὁ, ſuſcitatio, axſuſcitatio. eſt verbale ab ἀναῤῥιπίζω, excito.

Ἀναῤῥίπτω, ſive ἀναῤῥίπτω, ſurſum jacio. f. ψω. a. s. ἀνέῤῥιψα. Th. ῥίπτω, projecio.

Ἀνάῤῥιψις, ἡ, ipſa actio jaciendi ſurſum.

Ἀναῤῥιχάομαι, & ἀναῤῥίχομαι, ſcando, percrepo.

Ἀνάῤῥοια, ας, ἡ, reſluxus undatum: ex ἀνά, & ῥέω, fluo.

Ἀναῤῥοιβδέω, f. ήσω, taſorbeo eum ſunitu. Th. ῥοιζέω, ὁ, vel ώ, Jon. ſtridor.

Ἀναῤῥοπία, ἡ, acclivitas, ab ἀναῤῥοπέω, ſurſum vergens.

Ἀναῤῥοπέω, & ἀναῤῥοπόω, ὁ, ſurſum verſana, ὁ ὦσι ῥέπων. ex ἀνά, val ὦτω, & ῥέπω, repo.

Ἀναῤῥόφημα, vel ἀναῤῥόφησις, reſorben, ab ſorbeo, ex ἀνά, & ῥοφέω, val -ώω.

Ἀνάῤῥυσις, ἡ, redemptio: item ſacrificium: ex ἀνά, & ῥύω. unde ῥύσις, ἡ, ſuor.

Ἀναῤῥύω, vel ὦμαι, redimo, libero captivum. unde ἀναῤῥύσασθαι, redemptue eſt. Item reparo, ſarcio. Item jugulo, macto, ſacrifico.

Ἀναῤῥωγώς, ὁ, apertus, hians, p. part. m. pro ἀνεῳγώς, ὁ, hians.

Ἀναῤῥωννύω, & ἀναῤῥώνυμι, robur priſtinum reddo. Suid. ἀ θεὸς ἀνέῤῥωσεν αὐτόν, i. e. Deus ipſi priſtinae vires reddidit, ſeu convaleſcere fecit. Et in paſſ. ἀναῤῥώννυμαι, reſucillor, vel convaleſco. unda ἀναῤῥωσθείς, apud Synel. Epiſt. 67. ubi convaluerit. ex ἀνά, & ῥώννυμι, vel ῥώνυμι, confirmo, roboro.

Ἀναῤῥωσθέντες, ἡ, revalaſcentee, u. a. part. paſſ. a ἀνέῤῥωσαν, roboro.

Ἀνάσαντος, α, ὁ, implacabilis; cui eum altero non convenit: ex α, & ἄσω, apto.

Ἀνασπάω, ſuſpendo: idem ac ἀνάπτω.

Ἀνασπασις, εως, ἡ, ſuſpenſio: item metaph. obtrectatio, detractio, quæ fit bene merendo de aliquo. eſt verbale ab ἀνασπάομαι, ῶμαι, ſuſpendo, paſſ. ab ἀνασπάω: ex ἀνά, & ἀείρω, ſuſpendo.

Ἀνάστατος, α, ὁ, impar. ax α priv. & ἵστημι, par.

Ἀναστόω, adorno, ſtruo, molior: ex ἀνά, & ἀστόω, inſtruo, apparo.

Ἀναστυής, ῆς, ὁ, vas, in quod vinum hauritur. Heſych. ex ἀνά, & ἀράω, ſeu ἀρύτω. ſ. ὑσω, haurio.

Ἀναστύτω, haurio, exhaurio.

Ἀνασχίω, ὁ, ſtatue eorum, qui principe, ſeu domicutore carent: item contumacia advarſus eos, qui nobis præeſſe debent; detrectatio imperii: item ſoluta licentia, qua unuſquiſque pro libidine omnia agit. Bud. ex Ariſtot. ex u, & ἀρχή, imperium.

Ἀνασχος, ὁ, principio carens. da Deo ſolo dicitur. unde exp atiam æternus. Greg. Item ἀνάρχος exp. etiam, principe, ſeu duce, vel dominature carens; qui nullius dominatui ſubeſt. Il. β.

Ἀνατακάω, concutio, quaſſo, exagito: ex ἀνά, & σκάω, agito.

Ἀνατανύζω, retrabo, revoco: proprie, retraho catcua: ex ἀνά, & τανύω, catana.

Ἀνατασιρώσω, ῶ, obſcœno epitheto ſic appellantur metatrices, ranquam quaticntes τὸ φωλεόν. Suid. ex ἀνατίω, & φωλεός.

Ἀνατασμός, ὁ, ἡ, conquaſſatio: ab ἀνατάω, quatio.

Ἀνατάω, quatio, concutio. Heſiod. in Aſp. Αἰγιὸ ἀνατάσσων. Sed exp. & perſuadeo, cuncito. Unde apud Luc. & Marc. ἀνατάει τὸν λαὸν, exp. concitat populum, i. e. ad ſeditionem incitat. Et apud Demoſth. ἀνατάσας, exp. minatus, ex ἀνά, & τάω, ſ. τω. p. τα.

Ἀνατελλάπαμαι, petulanti injuria afficior; petulanter & laſcive in me agitur: idem ac ἀνατελγίω, laſcivus ſum.

Ἀνατεστεφάνωται, habere coronam crieibus impoſitam: ex ἀνά, & στέφανος, ὁ, ſales, dicacitates.

Ἀνατετυμμένος, η, ον, obſcœnus: p. part. paſſ. ab ἀνατύπτομαι. vide ἀνατύπτω.

Ἀνατιθέω, ῶ, addo, quod deeſt: item ad æquabilitatem libro: ex ἀνά, & τιθέω, libro.

Ἀνάτιλμα, ατος, ὁ, coroua, ſertum.

Ἀνάτιτος, ὁ ἡ ἡ, reſimus, repandus: item informis, deformis.

Ἀνατιτύω, reſimo, raſimum facio. ſed exp. & animaurta ad coitum ruentia oltaeio, atque odoror, ut Catullitionis tempore canes ſuas fœminas oltactant. Heſych. Irem impendo, inſumo, apud aund. ex ἀνά, & τιτύς, ὁ, unde τιτύω, ῶ, reprehendo.

Ἀνατιτυλλίς, ſarculo laxo; inſtrumento, quo ignis, & prunæ ſodicantur, exſuſcito. ſed exp. & ſcrutor, indago, more eorum, qui inveſtigantes aliquid effodiunt, & eruunt. ex ἀνά, & τιτυλλίς, ſarrio, fodio.

Ἀνατίττω, reſodio, refodiendo eruo, & egero, effodio; ex ἀνά, & σκάπτω, fodio.

Ἀνατκάπτομαι, conſidero diligenter; accurrare perpendo; ſurſum deorſumque rem animo voluto: ex ἀνά, & σκάπτομαι, conſidero.

Ἀνατκάζω, f. άσω, p. κακα, rurſus ſtruo, reſtauro, reædifico: item dirvo, demolior, aboleo; tollo: item labefacto dicta alicujus, reſello, refuto. Et io paſſ. ἀνατκάζομαι, abſolute poſitum exp. collectis vaſis migro, patria facceſſo. & exercitus dicitor atiam ἀνατκάζεσθαι, qui collectis vaſis caſtra movet.

Ἀνατκαστικός, ὁ, ad inſtaurandum aptus; inſtaurandi vim habens: item deſtruendi lacoltate præditus.

Ἀνατκαστικῶς, reſtaurantium more.

Ἀνατκάτη, ἡ, reædificatio, inſtauratio: item everſio, refutatio: item ſic dicitur, quum caſtra moventur, & vaſa colliguntur ab exercito, & ſic ἀνατκάτη ei oppon. ex ἀνά, & σκάζω. Th. σκάφος, τὸ, vas.

Ἀνα-

Ἀνασκάπτω, delabor, itruo. Th. σκάπτω, innitor, hæreo.

Ἀνασκαφία, ἡ, inertia, imperitia, ἀγυμναστία.

Ἀνάσκαφ⊙ος, ος, ὁ & ἡ, inexercitatus, inexercitus.

Ἀνασκήτος, fine exercitio. ex α priv. & ἀσκέω, exerceo.

Ἀνασκίδνημι, ſurſum, deorſumque diſſipor; huc illue diſpergor. ea ἀνά, & σκίδνημι, idem ac σκεδάννυμι, diſſipor, diſpergor: paſſ. a σκεδάννυμι, idem ac Th. σκεδάω, ſeu σκεδάζω, diſpergo.

Ἀνασκολοπίζεσθαι, idem ac ἀνασκολοπίσαι, ſuſpendere.

Ἀνασκορδίζω, exilio, exultim ludo, laſcivio exiliendo: item profilio, vel reſilio. Heſych. ex ἀνά, & σκορδίζω, ſalio.

Ἀνασκολοπίζω, palo affixum tollo. Th. σκόλοψ, οπ⊙ος, ὁ, præacutus palus.

Ἀνασκολύπτω, nudo. Heſych. proprie, glandium pudendi denudo, retracta pelle. ex ἀνά, & σκολύπτω, evello.

Ἀνασκοπέω, accurate perpendo, meditor, conſidero, reſpicio: idem ac ἀνασκέπτομαι. ea ἀνά, & σκοπέω, conſidero.

Ἀνασπάω, eacutio, expello, proprie, ſurſum rejiciendo, ſeu retrorſum: item conturbo, perturbo aliquem. unde verbale

Ἀνάσπασις, ἡ, excuſſio, ejectio ſurſum, aut retrorſum: item conturbatio: ex ἀνά, & σπάω, expello.

Ἀνασπαράσσω, lacerando evello, & revello: ex ἀνά, & σπαράσσω, dilanio.

Ἀνάσπαστ⊙ος, ὁ, ἡ, qui extrahitur. Th. σπάω, attrabo.

Ἀνασπάω, ſurſum retrabo. ſ. ἄσω p. ἀνέσπακα. a. s. paſſ. ἀνεσπάσθην.

Ἀνασπείρω, hinc ἀνασπορέω, idem ac ἀνασπείρω, iterum ſemino.

Ἄνασσα, ης, ἡ, regina: ab ἄναξ, rex.

Ἀνάσσατε, Dor. pro ἀνάσσετε, invicti. Th. ἄνω, minor.

Ἀνάσσω, præſ. ind. ab ἀνάσσω, impero.

Ἀνασσόμενος, quatiens, a. s. part. l. g. Poet. ab ἀνασσέω, quatio. Th. σείω, quatio.

Ἄνασσε, præſ. imp. ἄνασσον, Jon. & Poet. pro ἄνασσον, imperf. ab ἀνάσσω, ης, η.

Ἀνασσέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἀνάσσειν.

Ἀνάσσυντ⊙ος, Erot. apud Hippocr. cap. ἀνάμυντ⊙ος. ex ἀνά, & σύω, σύομαι, inuſit. pro σέω, vellomai, fugo, pello.

Ἀνάσσω, μ. ἀνάξω, π. ἄνηξα, impero, βασιλεύω. gen. aut dativo jungitur. ab ἄναξ, ὁ, rex.

Ἀνάσσω, ſorge: vide ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταδόν, ſtando deſuper. adv. ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀνασταλμέν⊙ος, ὁ, Jon. pro ἀνεσταλμέν⊙ος, ſublatus. p. part. paſſ. ab ἀνασταλάω, Th. στέλλω, mitto.

Ἀνασταπείς, ὁ, reprimendi, & cohibendi vim habens. verbale ab ἀνασταλάω, ασω, reprimo.

Ἀνασταλζω, (ſi codices menda carent) apud Anacreontem, pro ἀνασπαλίζω.

Ἀνάστας, αντ⊙ος, ὁ, ſ. g. ἀνασταίη, exſurgens, a. 2. part. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ἀναστασιαστ⊙ός, ὰ, ὸν & ἡ, reſurrectivus, reſurrectorius, pertinens ad reſurrectionem: ot ἀναστασιασταὶ μυστήριον. Syneſ. & ἀναστασιαστ⊙ὴ ἡμέρα, dicitur diss reſorrectionis, apud Naz.

Ἀνάστασις, ἡ, ſurrectio, proprie a ſedili, vel a cubili, ſive a ſomno. Soph. in Philoct. Unde in N. Teſt. frequenter ponitur pro reſurrectione a morte in vitam; ut Matth. c. 22. & Joan. c. 11. & dicitur etiam ἀνάστασις νεκρῶν, Act. cap. 23. & 24. & alibi. & pro reſurrectione a lapſu, Luc. c. 2. Item everſio, e ſedibus expulſio, vel evocatio. Dem. Olynth. 2. Item erectio, exſtructio: ut ἀνάστασις τῆ ἀνάλ⊙ος, apud Phalar. ſic dicitur ἀνάστασις ταχεῖα. ex ἀνά, & στάσις, ἡ, ſeditio.

Ἀναστάτης, τ⊙ος, ὁ, everſor, vaſtator, populator.

Ἀναστατήρια Θύσια, ſacrificia, quæ ſiebant ad reſurgendum a morte.

Ἀναστατήρ⊙ος, ος, ὁ & ἡ, reſurrectorius.

Ἀναστατικὰ ὄργια, ſacra, quæ fiunt in reſurrectionis memorism.

Ἀναστατικός, ὴ, ὸν, exſuſcitativus.

Ἀναστατικῶς, inſolenter, ſeditioſe.

Ἀνάστατ⊙ος, ὁ, everſus, vel vaſtatus, ex ſuis ſedibus expulſus.

Ἀναστατόω, ῶ, ſtatum ſubverto, ad ſeditionem concito. ſ. ώσω. p. ἀνεστάτωκα. a. 1. ἀνεστάτωσα. Ab ἀνίστημι, erigo.

Ἀναστατώδης, ὴ, everſio: item conturbatio. verbale ab ἀναστατόω, labefacto.

Ἀναστανρόω, &

Ἀναστανρίω, ῶ, de novo crucifigo. ſ. ώσω. p. ωκα. Th. σταυρός, ὁ, crux.

Ἀναστεγάζω, ſurſum evergo, ſeu exilio, in modum ſpicarum: ex ἀνά, & στάχυς, υος, ὁ, ſpica.

Ἀνάστε, per Syncopen ex ἀνάστατε factum aiunt, a. pl. a. 2. imp. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ἀναστεγάω, idem ac στεγόω, & Th. στέγω, tego, operio: item adſtringo.

Ἀναστέλλεται, contrahens, a. s. part. fœm. gen. ab ἀναστέλλω, inhibeo: ea ἀνά, & στέλλω, mitto.

Ἀναστενάζω, alte ingemiſco. ſ. άξω. p. κα. a. s. άξα. Ea ἀνά, pro ἄνω, & στενάζω, ingemiſco.

Ἀναστεναχίζω, vehementer ſuſpiro, vel ingemiſco: a στεναχίζω, idem ac στένω, gemo.

Ἀναστενάχω, graviter ſuſpiro: a στενάχω, Poet. pro στενάζω, ingemiſco.

Ἀναστένω, iogemo, ingemiſco: ex ἀνά, & στένω, gemo.

Ἀνάστερ⊙ος, pro ἄναστρ⊙ος, ὁ, obſcurus: ex α priv. & ἄστρον, τὸ, aſtrum, ſydus. a Th. ἀστήρ, ἔρ⊙ος, ὁ, ſtella.

Ἀναστέφω, redimio. Ex ἀνά, & στέφω, corono.

Ἀναστῆ, a. 2. ſub. ab ἀνιστῶ. ἀναστῶ, Jon. pro ἀναστῶ, a. 2. ind. ab ἀνίστημι, exſurgo. ſ. ἀναστήσω, ης, η.

Ἀναστηλόω, erigo, ſeu ſtatuo ſuper cippum. Plut. ex ἀνά, & στηλόω, erigo.

Ἀνάστημα, ατ⊙ος, τὸ, erectio, aſſurrectio, vel potius id, quod aſſurgit, & in altum tendit; ut ἀνάστημα γῆς, terræ eminentia, idem ac στίζω, pungo. locus editus. Item ſtatura, proceritas. Theoph. & Suid. Item ſubilantia.

Ἀναστῆναι, a. a. inf. act. ἀναστήσαι, a. 1. part. fœm. gen. ἀναστήσασα, dimoveret, opt. Æol. ἀνάστατε, a. pl. a. 2. imp. act. ἀναστάτω, 3. ſing. a. 1. imp. ab ἀνίστημι, exſurgo.

Ἀναστίζω, rurſum compungo notis: & interdum idem ac στίζω, pungo.

Ἀναστοιχειόομαι, μ. ώσομαι, reſolvor in elementa.

Ἀναστοιχειόω, informo, quaſi ab elementis incipiendo. Suid. Item in elementa reſolvo.

Ἀναστοιχείωσις, εως, ἡ, ἀναπλάσις, reformatio; informatio, qua fit quaſi ab elementis ineipiendo: corporum reſolutio in principia, & elementa, ἀνάλυσις. Ex ἀνά, & στοιχεῖον, elementum.

Ἀναστόμωσις, ἡ, laxatio, relaxatio: item arctatio, compreſſio in fauces: item vis, qua palatum exacuit, irritatio palati, de eibis dictum.

Ἀνάστομ⊙ος, ὁ, apertus, laxus, dehiſcens.

Ἀναστομόω, facio os laxius, & apertius; laxo, relaxo, aperio. Item arcto, angusto, in fauces compimo. Item exacuo.

Ἀναστομωτήρ⊙ος, & ἀναστομωτικός, ὁ, aperiendi vim habens, & oris patefaciendi: item exacuendi palati vi pollens. ea ἀνά, & στομόω, roboro.

Ἀναστοναχίζω, idem as ἀναστεναχίζω. Es ἀνά, & στοναχίζω, ſuſpiro, gemo.

Ἀναστράγαλ⊙ος, ος, ὁ ἡ, talo, ſeu talis careus: ex α priv. & ἀστράγαλ⊙ος, talus, i. e. oſſiculum prope quadratum, intra infirmos tibiæ, & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit.

Ἀναστρατοπεδάω, exſtra moveo; revertor cum exercitu: item contineo me in exſtris: ex ἀνά, & στρατοπεδάω, caſtra metor.

Ἀναστρέφω, revertor, ſubverto, convertor. ſ. ψω. p. φα. a. 1. ψα. a. s. ἀνέστροφα. p. paſſ. ἀνέστραμμαι. a. 2. paſſ. ἀνεστράφην. p.m. ἀναστρέφομαι. Item inverto; inverſo, ſeu præpoſtero ordine colloco. Item in contrariam partem verto: ut ὁ θεὸς πάντ' ἀνατρέπει πάλιν, omnia vice verſa diſponit. Item converto retrorſum: reverti cogo. Item retro vertor, redeo. Item terga verto. Interdum in hoſtem inſequentem convertor: ut εἰ μὲν ἔφευγον, εἰ δὲ ἀνέστρεψαν, apud Xenoph.

Ἀνάστρ⊙ος, ος, ὁ & ἡ, aſtris carens, obſcurus: ot ἀνάστρ⊙οι σοφίαν, apud Damaſc. non ſtellarus. Vide ἀνάστερ⊙ος, obſcurus.

Ἀναστροφή, ἡ, inverſio; præpoſtera rerum, ſeu verborum collocatio: figura Gramm. & Poet. quum verbum, quod præcedere deberet, ſequitur: ut λέων ὡς, pro ὡς λέων: ſic ὄρνιθες ὡς, pro ὡς ὄρνιθες: & ὦ ἄνερ πάλ' ἀμύνετε, apud Hom. pro ἀμύνετε ὦ ἄνερ. Sic apud Terent. in Andria: I præ, ſequar, pro præi. Item converſio retrorſum, ſeu in contrarium partem reciprocatio: reverſio, reditus. Item converſatio, aut commoratio apud aliquos. s. Pet. c. 2. eſt verbale ab ἀναστρέφω, revertor.

Ἀναστρέφω, convertere, præſ. inf. act. pro imp. ab

Ἀναστρωμάω, a στρωμάω, verſo, Poet. στρώω. Th. στρόω, verto.

Ἀναστύω, triſtor. Heſych. Suid. ex ἀνά, & στύω, aſtringo.

Ἀναστύνταξις, ἡ, recenſio, ceoſus recognitio, cenſus iterum habitus. verbale ab ἀναστυντάσσω, a συστάσσω, conſcribo.

Ἀναστυντάσσω, recognoico cenſus; iterum conſtituo cenſus: ex ἀνά, & συντάσσω, conſcribo.

Ἀναστύω, veſtes ſurſum tollere, ac pudenda revelare. Th. στύω, traho.

Ἀνασυρμα, τὸ, quod ἡ ἀνασεισμολύη τῷ ἀνασύρεσθαι ſibi acquiſivit. hinc λαβεῖν ἀνασύρματα Bubulus Comicus per jocum ſic vocavit, i. e. ſartienm conceptum, ut ſcribit Poll. eſt verbale ab

Ἀνασύρομαι, ſurſum retrahor, paſſ. ab ἀνασύρω: ex ἀνά, & σύρω: unde σύραξ, τὸ, genus veſtis Tragicorum.

Ἀνασφαλίζω, reſilio, recalcitro, exilio: ex ἀνά, & σφαλίζω, mole habeo.

Ἀνασφάλλω, reluigo ex lapſu, vel morbo. ſ. αλῶ. a. s. ἀνέσφηλα. Th. σφάλλω, proſterno.

Ἀνασφραγίζω, reſigno, ſignum tollo. Vide σφραγίζω, ſigno.

Ἀνασχίζω, repellere. vide Σχαθάλλω.

Ἀνασχέθω, Poet. pro ἀνέχω, erigo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνάσχεο, ſuffer, imper. Jon. pro ἀνάσχε, verbi ἀνασχέω, vel ἀνέχω · ἀνασχῶ, a. 2. part. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνάσχεσις, εως, ἡ, toleratio, ſeu tolerantia. Plut. exp. & emerſio, exortus, ortus: ut ἀνάσχεσις ἡλίε, ortus Solis. Ab ἀνασχέω, fero.

Ἀνασχετικός, ὴ, ὸν, tolerabilis, ferendus. Plut.

Ἀνάσχετ⊙ος, ος, ὁ, tolerabilis. unde τὸ μηκὲτι εἶναι ἀνάσχετον ἐποίησε, indigoum ducebant, Herodot. ἐς ἀνάσχετον ποιήσασθαι, intolerandum ratus.

Ἀνασχέω, f. ἀνέω, tollo, ſero, tolero; idem ac ἀνέχω, tolero.

Ἀνασχίζω, divido, findo. Th. σχίζω, findo.

Ἀνασχινδυλεύομαι, in palum, ſeu in crucem tolli. Plut. de Rep. l. 7. ex ἀνά, & σχινδυλεύομαι, inuſit. a Th. σχίζω, ομαι, findo.

Ἀνασχοίμην, a. a. opt. m. ἀνασχέσθαι, part. ἀνασχών, part. a. a. ab ἀνέχω, tolero. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνασῴζω, reſtituo priſtinæ incolumitati; facio

facio, ut quis ſalvus evadat: ut ἀναστόζει σώσει. Item ſarcio, recupero. In paſſ. ἀναστόζομαι, farvor, incolumitati reſtituor; ut ἀναστοζθεὶς ὑὸς τῆδὶ πατρὸς, apud Diod. Sieulum ex ἀνὰ, & σῴζω, ſarvo.

A'ναστοζθαι, recuperare, a. 2. inſ. m. quod ſ σῴζω, ſervo.

A'ναστροφία, ἡ, reſipiſcentia: ex ἀνὰ, & στροφὴ, ſana ſum mente.

A'ναταράττω, conturbo, perturbo, commiſceo: item commoveo, agito: ex ἀνὰ, & ταράττω, vel στω, turbo.

A'νάτασις, εως, ὁ, extenſio in altum, erectio, porrectio. Item comminatio, peculiariter quæ fit eom acerbitate animi, & audacia: Plut. & Polyb. Eſt verbala ab ἀνατείνω, ομαι, attollo.

A'ναπάτομαι, compono. f. ἀξομαι. p. γμαι. a. e. m. ἀνεταξάμην. ex τάσσω, ordino.

A'ναπείρω, ſeu ἀναπείρω, & ἀναπείραμαι, f. ἄρω, ἄρομαι, inſtruo, præparo: item compono, & literis mando. Lucæ 9. apud Plut. da ſolart. anim. (da elephante) ἄῤῥα τοιοῦς αὐτὸς ἀφ' ἑαυτῆς πρὸς τὰὐ σελιδίων, ἀναπεπτάμβους τὰ μνήματα, ᾗ μελετᾷ, vifue eſt recolera ſecam, & velut in ordinem digerere aa, quæ edoctae erat. Ex ἀνὰ, & πείρω, vel πάττω, ομαι, ordino.

A'ναπετὸς, ὰ, ὁ, catenſue, aptus ad extendendum. unde

A'ναπετῶς, imperioſa, minaciter. ab ἀ πετείνω, extendo. Item ἀναπέλῶν, minari.

A'ναπὶ, vel ἀναπὶ, impuna, ſine damno: ex ἀ priv. & ἄπη, damnum: ab ἀνάω, læda.

A'ναπτείνω, proprie ſarſum extendo; ſarſom extendene arigo, attollo, tollo: ut apud Ariſtot. de mundo. πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναπτείνουσι τὰς χεῖρας εἰς τὸν ὑπερκόσμιον, ἀχρὶς ποιήσωσι, manus in cœlum tollimus. Et apud Xen. τὰς δεξιὰς ἀναπτείνοντες, dextras porrigentes; quod erat amicitiæ ſignum. Ex ἀνὰ, & πτείνω, extendo.

A'ναπυχίζω, remdifico muros; communio, inſtauro mœnia. ex ἀνὰ, & πυχίζω, muro cingo.

A'ναπυχισμὸς, ὰ, ὁ, inſtauratio, & refectio murorum. verbala ab ἀναπυχίζω.

A'ναπυλεῖ, germinabit; 3. ſing. f. ab

A'ναπύλλω, facio oriri: exorior. f. πυλῶ, a. 1. ἀνέπυλα. ſub. ἀναπυλῶ, ᾷς, ᾷ. p. m. ἀναπέπυλα. p. act. ἀναπεπυλάχθω, ας, α.

A'ναπτίσσω, diſſeco, incido, a partibus ſcil. inferioribus ad ſuperiores progrediendo: ut πᾶς ἀνὰ μέσον ἀνάπτισσε τὸν ἄνθρωπον, apud Athen. l. ex. ex ἀνὰ, & πτίσσω, ſeco.

A'ναπτισμένος, η, ον, diſſectus, reſectus, part. prat. paſſ. ab ἀναπτίσσομαι.

A'ναπτίσσω σώματα ἰδιωτῶν, remollaſcere eorpora voluptatibus. a πτίσσω, mollio.

A'ναπὶ, vida ἀναπὶ.

A'ναπᾶθεν, transferont, 3. pl. iad. praſ. pro πᾶθῶσι. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

A'ναπᾶθεμαι, repono, expono. ἀναπᾶθεται, 3. pl. iod. paſſ. ἀνεθήμην, σο, το, a. 2. m. ἀναθέτο, praſ. imp. act. ab ἀναπᾶθημι, impono.

A'ναπᾶθημι, ſarſam pooo: in altum pono, ſuſtollo: item impono alicui quidpiam portandum: & metaph. impooo, i. e. injnogo: item attribuo, acceptum fero, adſcribo; impato: & interdum, tribuo, i. a. faveo, pmpanſus ſum: item ſuſpendo, vel ſuſpenſum dico: & ſimpliciter dico, confecro: item transfero, traduco: & interdum differo, prorogo, eum genit. Soph. in Ajace. Ex ἀνὰ, & πᾶθημι, pono.

A'ναπημῶ, pretium augere: a πημὴ.

A'ναπηγμὸς, ὁ, concoſſio, emotio a loco ſuo in alium, tranſmutatio, tranſitus. verbala ab

A'ναπηδάω, concutio, vel vehementer quatio. ex ἀνὰ, & πηδάω, quatio.

A'ναπηδάω, idem ac ἀναπάω, vel cum ſimplici Th. πάω, tendo, extendo, protendo.

A'ναπτρὰω, ſeu ἀναπτρύω, idem ac Th. τιτρὰω, perforo, tarebro.

A'ναπτὰς, άσα, άν, a. 2. pert. act. ab ἀνάπτημι, perfero. ἀναπτὰσας ſ a. 2. part. Th. πτάω, ſuffero.

A'ναπτλαμὸς, τὸ, toleranria, perpeſſio. verbale ab ἀναπτλάω, ſeu

A'ναπτλημι, tolero, patior, ſuſtineo. Th. πτλάω, ſeu πτλῶ, ſuſtineo.

A'ναπτομᾶὸς, ὁ, ſectiona apertus, a. 2. part. paſſ. ab ἀναπτέμνομαι. Th. τέμνω, ſeco.

A'ναυχία, ἡ, moda in hoc, modo la illud navia latue jactor, ut ſit in tempeſtate. Poll. l. 1. ἀναυχῶ varo Attica non dicitur; ſed ἀναυχῶ. a Th. πὺχ⊙-, α, ὁ, paries.

A'ναυχίζω, uſuram renovo. unde

A'ναυχισμὸς, ὁ, uſuræ renovatio anniverſaria: ex ἀνὰ, & τοκίζω, ſœneror, fœnori do: a τόκ⊙-, fœnue, uſura.

A'ναυλὴ, ῆς, ἡ, oriana: a p. m. ἀναστέλλω verbi ἀναστέλλω, orior.

A'ναυλικὸς, ὰ, ὁ, Eous, Orientalie. oada ὁ ἀναυλικὸς ὀρχῶν, a præced. ἀναυλὴ, oriene.

A'ναυλμάω, audeo. Eurip. ex ἀνὰ & ταλμάω, idem.

A'ναυσία, ας, ἡ, diſſectio, præcipoa eorporis humani. Unde

A'ναυσιακοὶ, οἱ, proſectores. Th. τέμνω, ſeco.

A'ναυσιμὸς, ὁ, ad Anaromen pertinens; & ἀναυσιμὴ, ſcil. τέχνη, dicitur ars anatomica; are membra iacidendi. Item ἀναυσιμὸς, qui Anetomen factitat; vel diſſectionie eorporum peritus: apud Gal. ab ἀναυσία, ἡ, anatoma diſſectio.

A'ναύτ⊙-, ὁ, ſurſum tendens. ab ἀναύτω, ſurſum extando.

A'ναυτος, ὁ, ἀβλαβὴς, illæſoe, inaocuus, incolumis, idem ac ἄατ⊙-, & Th. idem.

A'ναυτροπὸς, ὁ, ſubvarſuriae, evertendi vim habens: ab ἀναυτρέπω, ομαι, ſubverto.

A'ναύτρωτ⊙-, ὁ, ἡ, ὁ, proſtratus; immutabilis.

A'ναυτρέπω, ſubverto, everto, proſterno, ſupplanto. δόλῳ ἀναυτρέπω, Iter interrumpo. ἀναυτρέπομαι, proſternor. ἀναυτρέπεσθαι dicitar mare, eum id, quod in imo eſt, ſurſum ferrur. Th. τρέπω, verto.

A'ναυτρέφω, nutrio, alo. f. ἀναθρέψω. a. 2. ἀνέθρεφα. a. 2. ἀνάτροφον. p. τέτροφα. p. paſſ. ἀναυτέθραμμαι, educatus ſui. a. 2. paſſ. ἀναυτράφην. a. 2. m. ἀνεθρεψάμην, ω, ους. Th. τρέφω, p. m. τέτροφα.

A'ναυτρέχω, arigor in altum, ereſco, recurro. f. δρέξα. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. ρτ. δεδρομὼς. Tb. τρέχω, carro.

A'ναυτρος, ὁ, perforatio, perfoſſio: ab ἀναυτρύω, terebro, perfodio.

A'ναυτρὸς, ὰ, ὁ ἡ, perforatus, pertuſus.

A'ναυτρύω, detero, attero, teftico, confrico, miſceo, infrico.

A'ναυτρυτ⊙-, ὁ, datritus, attritue: ut ἀναυτρυτα ἱμάτια, detritæ veſtes.

A'ναυτρυφὴς, εως, ἡ, frictio. τρυφὴ de omni friotioois genere dicitur.

A'ναυτροπὸς, ὁύς, ὁ, ſubverſor, everſor: ab ἀναυτροπὴ, ἡ, ſubverſio.

A'ναυτροπὴ, ῆς, ἡ, everſio, deſtructio, muratio, conarſio, ſubverſio: ab ἀναυτρέπω.

A'ναυτροφὲς, ὁ, nutritor, educator: ab ἀναυτροφὴ, ἡ, educetio.

A'ναυτροφὴ, ῆς, ἡ, educetio: ab ἀναυτρέφω.

A'ναυτροχάω, recurro. vida τροχάω.

A'ναυπλάττα, repeto, revolvo animo: refrico, verſo, teglomero. vida πυλάττω.

A'ναυτυπόω, & ἀναυτυπόομαι, reformo, iterum formo, & metaph. informo aliquid in animo, imagiaor. Unde

A'ναυτύπωσις, ἡ, forma iterom expreſſa, reformatio: Item formatio; & imagioatio. ex ἀνὰ, & τύπος, figuro.

A'ναυτυβάζω, contarbo, perturbo: ex ἀνὰ, & τυβάζω, lutum ſabigo.

A'ναύγαστ⊙-, ὁ, obſcurus, ater, aoo ſplendens: ex ἀ priv. & αὐγὴ, lux, ſplendor.

A'ναυδὴς, ές⊙-, ὁ ἑ ἡ, & ἀναυδήστ⊙-, ὁ ἡ ἡ, matus, nou vocalis; item ineffabilis, aut aou fandas. ejuſd. Them. & compoſitionis eum ſequenta)

A'ναυδ⊙-, ὰ, ὁ, ἡ, mutus, idem ac ἄφων⊙-. Ex ἀ, & αὐδὴ, ἡ, vox, oratio.

A'ναυλα, ſine tibiis; adverbium ab ἄναυλ⊙-, ὁ, ſine tibiis.

A'ναυλὸς, ſine aulo: ex ἀ priv. & αὐλὸς, τὸ, aulum, merces pro navigatione.

A'ναυλ⊙-, ὰ, ὁ ἑ ἡ, ſine tibiis, imperitus ludandi tibiis; ex ἀ priv. & αὐλὸς, tibia.

A'ναυμάχιον, τὸ, deſertio pugnæ navalis; quam quis ad oavale prælium non veoerat, ot debebat. Poll. ex ἀ priv. & ναυμάχιον, τὸ, pœna navalem pugnam deſerentis.

A'ναῦξας, ὁ, Dor. pro ἀναῦσας, a. 1. part. Th. αὔω.

A'ναυξὴς, ές⊙-, ὁ ἡ ἡ, & ἀναυξητ⊙-, ὰ, ὁ, ἑ ἡ, ineremeato earent.

A'ναυξησις, ἡ, eum qnid alimentom, & augmentom aou capit. ex ἀ priv. & αὐξάνω, f. αὐξήσω, ereſco.

A'ναυξω, increſco, multum augeo: ex ἀνὰ, val ω inteofivo, & αὔξω, eraſca.

A'ναυ⊙-, ὰ, ὁ, ἡ, vocis expers: ab ἀ, & αὔω, clamo, reboo.

A'ναυρ⊙-, ὁ, oomen viri, Sine aura. Th. αὔρα. Item torrens; & tum eſt ex ω ε & ῥάω, fluo.

A'ναῦσαν, Dor. pro ἀνῦσαν, acclamarunt ε 3. pl. a. 1. ind. verbi ἀναύω, accendo.

A'ναυσία, ας, ἡ, nauſea nulla. Suid. ex ἀ priv. & ναυσιῶ idem ac ναυτιῶ, ἁ ε nealea, proprie qaa oaviganres in mari corripiuntur. a Th. ναῦς, navis.

A'ναυτα, τὰ, nautie eurentia, vel navibus impervia: apud Heſych. ex ἀ priv. & ναυτὸς, ὰ, ὁ, nata. ab eod. Th.

A'ναυτάω, acclamo, alloquor.

A'ναυχένω, τ⊙-, ὁ ἑ ἡ, cervice careus, ſine collo: ex a priv. & αὐχένω, ὁτ⊙- ε ἡ, cervix.

A'ναύω, accendo: ex ἀνὰ, & αὔω, fœco. Item ἀναῦσαι, exclamo; auda ἀναύσαν, apud Theocr.

A'ναφαίνω, oſtendo. præſ. imp. ἀναφαινοῦ ε σαῦ. p. πέφαγκα. praſ. paſſ. ἀναφαίνομαι, ῃ, σται, p. ἀναπέφασμαι. a. 2. ἀνεφάνην, apparui. Th. φαίνω, appareo.

A'ναφαίρετος, τὸ, quod auferri non poteſt: ab ἀναφαίρετ⊙-, aafarendus: ex ἀνὰ, & αἱρέω, capio.

A'ναφαίρετ⊙-, ὰ, ὁ ἑ ἡ, qai, vel quæ auferri non poteſt: ot ἀναφαίρετον κτῆμα, virtus. ex ἀ priv. & ἀφαίρετ⊙-.

A'ναφαλαντίας, ε, ὁ, idem ac ἀναφάλαντος ε ὁ, ealvus.

A'ναφαλαντίασις, εως, ὁ, calvitium in ſuperciliis, ſive ſuperciliorum lævitas, quæ ſalitium vocatur: calvitium autem in ſapite vocatur φαλακρότης.

A'ναφάλαντ⊙-, ὰ, proprie cui a fronte, ε vel ſuperciliis pili deciderunt: ealvus ε recalvus. Lev. 23.

A'ναφαλάντωμα, ατ⊙-, τὸ, ſuperciliorum undita, vel glabritas.

A'ναφανδὰ, idem ac ἀναφανδὸν, manifeſto, ε propalam. Od. γ. & λ. Item Plut. & Luc. adv. ab ἀναφαίνω, oſtendo.

A'ναφανδὸν, Jon. pro φανερῶς, palam: ab ἀναφαίνω, demooſtro.

A'ναφανέντος, οῦ, a. 2. part. paſſ. ab ἀναφαίνω, oſtendo.

A'ναφαντάζω, apparere facio, & phantaſiam affieio; idem ac φαντάζω.

A'ναφέρω, offero, ſabduco. f. ἀνοίσω. a. 1. ἀνήνεγκα, part. ἀνενέγκας, a. 2. ἀνήνεγκον, inf. ἀνενεγεῖν. Th. φέρω, fero.

A'ναφεύγω, refugio, confugio. Th. φεύγω, fugio.

A'ναφὴς, ές⊙-, ὁ ἑ ἡ, intactilis, ex ἀ priv. & ἁφὴ, ἡ, tactus.

A'ναφθέγγομαι, exclamo, reſpondeo. Th. φθέγγομαι, loquor.

A'ναφθείρομαι, iterum corrumpor, ſeu intereo: ex ἀνὰ, & φθείρω, corrumpo.

A'ναφθὶς, ὁ, a. 2. part. paſſ. ab ἀνάπτω, incendo.

A'ναφλυσμὸς, ὗ, ὁ, maſturbatio, vel maſſupratio. Said. ea ἀνὰ, & φλύω, frango,

Α'ναμάω, ῶ, obſcœnam ſignificationem habet, de maſturbante dictum. Luc. idem ac ἀναλῶ τὴν ψωλὴν, μηλάσσω, χειροτεμῶ, τύπτω, maſtuprare.

Α'ναμεγμένος, &

Α'ναμεμιγμένος, ἡ, ὸν, ex quo puſula non erumpunt, nec erumpunt; idem ac ἀφλυκταίνητος; ex α priv. & φλύκταινα, puſtula ex fervore.

Α'ναμύλος, idem ac ἀναφλίζω, ferveo.

Α'ναμορβίζω, repurgo. a φορβίζω, vaticino.

Α'ναμορτέω, redeo, rurſum eo, repeto. a φορτέω, eo.

Α'ναμορὰ, ᾶς, ἡ, relatio: ab ἀναφέρω, offero.

Α'ναμορέω, egero, comporto: ex ἀνὰ, & φορέω, geſto.

Α'ναμορμὸς, ὁ, relativos: ab ἀναφορὰ, relatio.

Α'ναμορτίζω, onus in humeros tollo. a φορτίζω, oneto.

Α'ναμορύσσω, ſubigo in modum fariæ: item commiſceo. a φορύσσω, pinſo.

Α'ναμοχλόω, apetio, & explico, quod ſepto clauſum erat. Heſych. a Them. φράσσω, condenſo.

Α'ναμορέω, horreo; vel horreo pilis. e φορέω, horreo.

Α'ναμορύτης, ἡ, retum venerearum nulla cupido; item invenuſtas, inelegantie.

Α'ναμορύτος, ὁ, ἡ, ἁ, non veocrene; a venere elienus: item iuvenuſtus. ex α priv. & ἀφροδίτη, Venus.

Α'ναμορύω, reſipiſco: ex ἀνὰ, & φρονέω.

Α'ναμορτίζω, eliquid animo ſæpe volvere. a φροντίζω, euro.

Α'ναμος, ὁ, ſpuma eepers; non ſpumeus, ſeu ſpumoſus: ex α priv. & ἀφρὸς, ſpuma.

Α'ναμύκης, ἁ, effugium. Plato. ab ἀναφεύγω.

Α'ναμύομαι, renaſcor: e φύω, giguo.

Α'ναμυρέω, commiſceo, permiſceo, confundo; item inquioo, ſordo; idem ac ἀναμύρω: ex ἀνὰ, & φυρέω: e Th. φύρω, miſceo.

Α'ναμύρω, idem ac φύρω, miſceo.

Α'ναμυσάω, efflo, rurſum flo.

Α'ναμύσσομαι, ομ-, τὸ, evaporetio.

Α'ναμύσσος, ὁ, ſpiraculum terræ, ex quo iguie, vel ventus erumpit. Ariſtot.

Α'ναμυσάω, efflo. Th. φυσάω, flo, ſoffio.

Α'ναμυσάω, enhelo: ex ἀνὰ, & φυσάω, idem.

Α'ναμυσόωντες, οἱ, præſ. part. Poet. pro ἀναμυσῶντες· eb ἀναμυσάω, efflo.

Α'ναμύω, renaſci facio, rurſum produco, gigno. Th. φύω, gigno.

Α'ναμυώ, ῶ, exclamo, f. ὐσω. p. ἀνωμυωμαι. a. 2. ἀνωμυσα. Th. φυνὶ, vox.

Α'ναχάζομαι, retrocedo, præſ. Ind.

Α'ναχαίνω, idem eum Th. χαίνω, dehiſco: ſed exponitur etiam oſcitor.

Α'ναχαιτίζω, ferocio; (neutraliter ſic equo dicitur mordente frænum, ſeque johis arectis efferente) contumaciter efferor; in licentiam erumpo; & active, inbibeo, contra retrahens; retrorſos inhibeo; retro ago; reprimo. a Th. χαίτη, jaba, proprie equi.

Α'ναχαλίζω, vel ἀναχαλάω, remitto, relexo: vel idem ac Th. χαλάω a lexa.

Α'ναχαλασμὸς, ὁ, relaxatio.

Α'ναχαλαστικὸς, ὁ, tclacativos, relaxandi vim habens.

Α'ναχαράσσω, denno ſculpo, eurſus incido. Plat. ex ἀνὰ, & χαράσσω, ſculpo.

Α'ναχέσκω, idem eum ἀναχάνω, & ab eodem Th.

Α'ναχέσκεσθαι, α. s. inf. m. Poet. pro ἀναχάζεσθαι: ab ἀναχάζω, recrdo. Th. χάζω, devito.

Α'ναχήλόομαι, idem eum χαλιόομαι.

Α'ναχέω, refundo, infunda, conturbo, moveo. Th. χέω, fundo.

Α'ναχλιόω. hio. 2. Machab. 6. pro ἀναχανόω, ex ἀνὰ, & χανόω, idem ac Th. χαίνω, inhio.

Α'ναχθ', pro ἄναχτα, regem, acc. ſing. ſequente aſpiratione, ab ἄναξ, rex.

Α'ναχίτης, gemma, eadem cum adamante; quaſi triſtitiam auferens, & dolorem. Plio. ex α priv. & ἄχθ-, σθ-, τὸ, dolor.

Α'ναχλαίνω, indoo, veſtio, e Th. χλαῖνα, læna.

Α'ναχλαίνω, idem ac χλαίνω, tepefacio, calefacio.

Α'ναχναίνεσθαι, lanugine obſitum eſſe, vel primam lanuginem emittere: ex ἀνὰ, & χνόθ-, ὁ, lanugo, raſio: item pubes. a Th. κναίω, carpo, vellico.

Α'ναχοὴ, ἡ, refuſio: item meatur: ab ἀναχέω, fundo.

Α'ναχοάδιον, tripodio, effilio in morem perſultoris: ex ἀνὰ, & χορεύω, choreas doco.

Α'ναχόω, aggero, e terra eggeſta extruo: ut apud Demoſth. τὴν ὀδὸν ἀνακεχωκότες, aggeribus lapidum, & ruderum via obſtructa. & ἀνακεχωμωθ-, obrutus, apud Synef. ex ἀνὰ, & χόω: unde χωνόω, & χώνευμα, aggero.

Α'ναχρίμπτω, vel potius ἀναχρίμπτομαι, excreo, ſcreatu egero.

Α'ναχρεμψις, ἡ, excreatio, eot cum ſcreatu egeſtio; item extuſſitio. Gol. ex ἀνὰ, & χρέμπτομαι: unde χρέψις, ἡ, ſcreatus.

Α'ναχωστμὸς, ἡ, trupus, ſen figure, quaſi temporis retractatio: ex ἀνὰ, & χρονίζω, omus: unde χρωστμὸς, ὁ, mora.

Α'ναχωννύω, vel ἀναχώννυμι, ongo, activ. colnro, inficio, & denigro. unde

Α'ναχώνις, ἡ, infectio, inunctio, tinctora. vide χώννυμι, aggero.

Α'ναχωθὶς, ὁ, redundana. a. r. part. paſſ. verbi ἀναχέω, Th. χέω, fuudo.

Α'ναχώστ-, ὁ, non paleatus; ut ἀναχώστ-πηλὸς, lurum aceribue, ſen paleie non ſubactom; ſive lutum non aceratom; ſeu paleatum: ex α priv. & ἀχυρόω, paleas admiſceo: e Th. ἄχυρον, τὸ, palea.

Α'ναχύσις, ως, ἡ, refuſio, profuſio. unde ἀναχύσεις dicnotur marie æſtuaria navigabilia. Straboni ἀναχύσεις eſt etiam confuſio. Item animi viriumque exſolotio, mollities. ab ἀναχύω, pro ἀναχέω: ex ἀνὰ, & χέω: unde χύω, l. χύτω, fundo.

Α'ναχύω, refundo; idem ac ἀναχέω: utrumque ex ἀνὰ, & χέω, vel χύω, fundo.

Α'ναχωνεύω, & ἀναχώνομαι, idem ac ἀναχόω, eggero, e terra aggeſta extruo. vide χωνόω, aggero.

Α'ναχωρέω, ῶ, recedo, ſecedo. f. ήσω. p. κηκ. a. e. ἀνακεχώρηκα.

Α'ναχώρημα, τὸ, idem ac ἀναχώρησις, ἡ, ſeceſſus, receſſue, receprua, refugium. Item reverſio, abitio.

Α'ναχώρησις, ἡ, reditue. Th. χωρέω, procedo.

Α'ναχωρίτης, ου, ὁ, anacborita; qui in ſolitudinem, aut alio quopiam ſecedit: quos eremitar vocamue.

Α'ναχωρίζω, facio reverti, aut ſecedere; in locum reduco, ſum terræ reſtituo: τὸ ἀναχωρίσαι ποιῶ, recedere facio. ex ἀνὰ, & χωρίζω, ſeparo: vel e χῶρ-, locus, ſedes.

Α'ναψάω, idem ac Th. ψάω, tergo, vel tergendo demulceo: item detergendo colligo, & recipio, frico.

Α'ναψάω, affigas, e. r. ſub. ab ἀνάπτω. f. ψω. a. r. ἀνῆψα, part. ἀνάψας, ασ-. ex ἅπτω, accendo: oecio.

Α'ναψηρίζω, a ſuffragio revoco, abrogo, togo iverom ſententiam. unde

Α'ναψήφισις, ἡ, revocatio a ſuffragio: ex ἀνὰ, & ψηφίζω, compurn.

Α'ναψύχω, idem ac ἀναψύω, tergo. ex ἀνὰ, & ψύχω, demulcen.

Α'ναψις, ως, ἡ, reaccenſio, excitatio ignis extincti: ab ἀνάπτω, incendo.

Α'ναψυκτικὴ δύναμις, vie refrigerantis.

Α'ναψύκω, a. r. inf. ab ἀνεψύχω, refrigero.

Α'ναψυξις, ως, ἡ, &

Α'ναψυχὴ, ἡ, refrigeratio, recrestin.

Α'ναψύχω, refrigero, recreo. f. ξω. p. ἀνέψυχα, a. 1. ἀνέψυξα. Ex ἀνὰ, & ψύχω, refrigero.

Α'γγοῖν, Dor. ſyncop. pro ἀναγοῖν, g. fiag. a. 2. opt. Th. γινώσκω, cognoſco.

Α'δάω, imp. ἄδασον, f. ἀδήσω: q. ab ἄδω. p. m. ἄδα, Att. ἄδηκα. Exp. placeo. Annorat Euſt. fieri ab ἄδω, eodem modo, quo λαθάνω ex λάθω, & μαθάνω ex μάθω. Alibi ramen annotar, ex Heraclidir Gremmatiei ſententia, eſſe ab ἅδω, ut λαμβάνω a λάβω.

Α'δάδεσθαι, Poet. pro ἀναδεῖσθαι, coronari. Th. δέω, ligo. ſic ἀδαπάδημ-, a. s. part. m. pro ἀναδαπάδημ-.

Α'δαμα, τὸ vitta. Poer. pro ἀνάδημα. Th. δέω, ligo.

Α'δαρα, ἁ, τὸ, ſummitas, cacumen, aget fluvii. ἄδαρ τὸ ἄκρον ὕδατος.

Α'δαπαδήμ-, ὁ, vide in ἀναδέω.

Α'δάστης, ὁ, laquei genus, Poet. pro ἀναδέστης: q. eb ἀνὰ, & δέω, jacio.

Α'δάτα, Æolice ſyncope, pro ἀναδέτα, ſurſum jacin. Heſiod. Ejuidem Them. & compoſitionis.

Α'διχα, pro ἀνάδιχα, diviſim: adv. e δίχα, dupliciter.

Α'δοχάδην, pro ἀναδοχάδην, per ſucceſſionem, alternis mutatis vicibus. Heſiod. ab ἀναδέχομαι, ſuſcipio, recipio: unde ἀναδοχὰ, receptio.

Α'δὸ', pro ἄδωρ, ace. ſing. ὕδωρ, dual. ἄδορε, & ἄδωροιν. dat. pl ur. Poet. & Jon. ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Α'δραγαθέω, virum me præbeo, q. ἀνδρεῖος ἄγαθὸς εἶναι.

Α'δραγαθημα, ατ-, τὸ, viri le facious.

Α'δραγαθητὴς, ᾶ, ὁ, qui facinora edit viro forti digna; fortiter ſe gerens.

Α'δραγαθία, ας, ἡ, ſtrenuitra.

Α'δραγαθίζομαι, idem ac ἀνδραγαθέω, fortem virum me præſto. ejuſdem Th. & compoſitionie.

Α'δράγρια, τὰ, ſpolia homioi detracta: ab ἀνὴρ, & ἄγρα, ἡ, præda.

Α'δραγχ-, ὁ, exp. ὁ τὰς ἀνδρας ἄγχων, virorum ſtrangulator, carnifex, torior; ut & ἀνδραγχ-, idem, ut vult Euſt. ex ἀνὴρ, ἀνδρὸς, & ἄγχ-, a Th. ἄγχω, ſtranguln.

Α'δρόγαλο-, ὁ, lævir, mariti fretet: ex ἀνὴρ, & γάλακτος, ὁ, frater.

Α'δρηδὸν, adv. Poet. pro κατ' ἄνδρα viiirim: ab ἀνὴρ, ὁ, vir.

Α'δρὸς, idem, & ejuſdem Them. eom præced.

Α'δραπόδισεν, per metaplaſm. pro ἀνδραπόδισε.

Α'δραποδιώτας, f. m. Jon. pro ἀνδραποδίστας, Attice pro ἀνδραποδίσοντας, mancipabontur, ſen in ſervitorem rapienrur: ab ἀνδραποδίζω, mancipo.

Α'δραποδίζω, ισω, mancipo: mencipium eſſe facio; vel in captivitatem abduco: & geueroliter vim alicui infero. Heſych. Et dicitur etiam de orbibus, quas ſubigimus, & in ſervitutem noſtrum redigimus. Item ἀνδραποδίζομαι paſſive in ſervitutem redigor, in captiviratem abducor: ut ἀνδραποδισμῷ πόλις, apud Demoſth.

Α'δραποδιον, τὸ, mencipiolum. Arhæ. diminut. ab ἀνδράποδον: ex ἀνὴρ, & πούς, ὁ, pes.

Α'δραποδισμὸς, ὁ, mancipatio, in ſervitutem redactio, ſive hominie, ſive urbium; item plagium, plagiarium cri-

crimen, Plat. de Leg. l. 9.

Ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ, plagiarius; item, mancipator, qui alium in servitutem redigit: Xen. & specialiter, qui liberum hominem in servitutem redigit; qui furatur hominem e libero suo statu, vel ex hert dominio. Eust.

Ἀνδραποδοκάπηλος, q. d. caupo mancipiorum, mango, venalitius, seu venalitiarius: (plagiarius, qui liberum hominem pro servo vendit; vel servum alienum tanquam suum) ex ἀνδράποδον, mancipium, & κάπηλος, institor, venditor, caupo.

Ἀνδράποδον, τὸ, q. d. hominis pes, mancipium; sunt enim mancipia, quasi pedes dominorum suorum, & eos pro capitibus agnoscunt, teste Eust. in Il. 2. Item general. sic dicitur homo in bello captus, & servituti mancipatus, sive servus sit natura, sive liber, & ingenuus. apud Xen. Hel. 5.

Ἀνδραποδώδης, ους, ὁ & ἡ, mancipialis, ad mancipium pertinens; item, mancipio conjiciens, servilis; item, minime ingenuus, servili ingenio præditus. unde

Ἀνδραποδώδια, ἡ, q. d. mancipialitas, servilitas, contraria ingenuitati. Aristot. Polit. 7.

Ἀνδραποδωδῶς, mancipiorum more, servili ter, illiberaliter. Plat. in Symp. ab ἀνδραποδώδης, τὸ, quod ex ἀνήρ, ἀνδρός, & πᾶς, ποδός.

Ἀνδρεῖον, idem quod ἀνδρίον, ε, τὸ, homuncio, homunculus, homulus. dimin. ab ἀνήρ.

Ἀνδρεχθής, ους, ὁ ᾗ ἡ, viro ponderosus: ab ἀνήρ, & ἄχθος.

Ἀνδρέχθος, ου, ὁ & ἡ, exp. gravis portantibus, i. e. δυσβάστακτος ἄχθος ποιῶν, vel ἡ δυσβάστακτος ἄλφι βαρύνει διὰ μέγεθος.

Ἀνδρεχλή, ἡ, dicitur scabellum mulierbie, foramen habens, & subjectos carbones: (ἄνθρακος etiam, seu ἄνθρακος dictum Eust. & Suid.) est euphoniæ gratia, quasi pro ἀνθρέχλη, a Them. ἄνθραξ, ακος, ὁ.

Ἀνδρεχλής, dicitur herba quædam, quod sit χιτῶνι similis, quasi ἀνδρόχιτος, facta Syncope, & tenui in aspiratam mutata; quasi ab ἀνήρ, ἀνδρός, & ἕλκος, ους.

Ἀνδρεχλη, ης, ἡ, portulaca.

Ἀνδρέας, ε, ὁ, Andreas, nomen viri. Gr. h. e. Animosa.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, fortitudo: ab ἀνήρ. Τὸ ἀνδρεῖα, absolute, exp. virilia.

Ἀνδρείκελον, subst. simulacrum, statua. Epigr. Item coloris genus: quidam exp. purissimum. Xen. ex ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & ἔικελος, ε, ὁ, similis; ab ἔοικα, fut. ξω, similia sum.

Ἀνδρίκελος, viro similis.

Ἀνδρικός, ἡ, & ἀνδρεῖος, ὁ, virilis, ad virum pertinens: item, strenuus, virum se præbens. Interdum dicitur & ἀνδρικὸς ποὸς π. Comp. ἀνδρικώτερος. Superl. ἀνδρικώτατος, η, ον. ab ἀνήρ.

Ἀνδροκτήτης, ου, ὁ, viricida, epithetum Martis: ab ἀνήρ, & κτάω.

Ἀνδρών, ῶνος, conclave, domicilium, porticus, locus in domo, ubi viri degunt.

Ἀνδρώνως, vitiliter & magno animo.

Ἀνδρομάχη, ἡ, virorum amatrix. Poll. ex Aristoph. ex ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & ὁ ρωτὴς, ου, ὁ, amator: unde ἐρώτρια, amatrix. Th. ἐράω, fut. ἀσω, amo.

Ἀνδρόδμητος, Dor. pro ἀνδρώδμητος, vir factus, præf. part. pass. ab ἀνδρόομαι, Th. ἀνήρ.

Ἀνδρωθείσαι, Jon. pro ἀνδρωθῶσι, 3. p. a. 1. sub. pass. verbi ἀνδρόομαι, vir fio.

Ἀνδρών, & ἀνδρὼν, ῶνος, ὁ, & ἀνδρωνῖτις, ιδος, ἡ, idem quod supra ἀνδρεὼν, domus seil. pars, in quam vir seorsum a mulieribus se recipiuot. Th. idem.

Ἀνδρῶσι, Jon. pro ἀνδρᾶσι.

Ἀνδρῶτις, pro ἀνδρεῖος, quod vide.

Ἀνδρωλατέω, ῶ, exp. q. d. virum, seu viros expello, in exilium pello, seu mitto: Plat. Pol. 8. ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & ἐλάω, f. ἀσω, idem quod, & Poet. pro Th. ἐλαύνω.

Ἀνδρεία, ἡ, idem quod ἀνδρεία, q. d. virilitas, i. e. strenuitas, animi robur, & præstantia; item virilitas, i. e. virilis ætas.

Ἀνδρεῖα, vel ἀνδρῆα, τὰ, dicta apud Cretenses fuere συσσίτια, seu convivia quædam publica, ad quæ soli viri conveniebant. Aristot. Polit. l. 2. c. 8. ab ἀνδρεῖος, ὁ.

Ἀνδριάντα, acc. sing. ab ἀνδριὰς, άντος, ὁ, statua: ab ἀνήρ.

Ἀνδριαντίσκος, ε, ὁ, parva statua, parvum simulachrum: diminut. ab ἀνδριάς.

Ἀνδριαντοπλάστης, ε, ὁ, exp. statuarum fictor. unde

Ἀνδριαντοπλαστικὴ, seil. τέχνη, exp. ars fingendi statuas: ex ἀνδριὰς, άντος, & πλάσσω, ὁ.

Ἀνδριαντοποιέω, ῶ, statuas facio. unde

Ἀνδριαντοποιητικὴ, seil. τέχνη, ars statuaria. item

Ἀνδριαντοποιία, statuarum confectio; actio ipsa faciendi statuas. sed exp. & ars ipsa statuas faciendi.

Ἀνδριαντοποιὸς, statuarius, statuarum artifex. Athen. l. 11. ab ἀνδριὰς, & ποιέω.

Ἀνδριὰς, άντος, ὁ, ultima producta, statua, maxime viri, simulachrum: ab ἀνήρ, ἀνδρὸς, vir.

Ἀνδρίζομαι, exp. virilem ætatem ingredior; ad firmam, & robustam ætatem pervenio. Bud. ex Poll. exp. vir fio: item, ad fortitudinem me comparo; viriliter & fortiter ago, seu me gero. Est, inquit Bud. ἀνδρίζομαι, ago more viri, ut ἀνθρωπίζομαι, ago more hominis, vel more humano. Item dicuntur mulieres ἀνδρίζόμεναι, naturam mulierem fortibus suis superantes factis, quales a Latinia appellantur viragines. ab ἀνήρ.

Ἀνδρικὸς, ad virum, seu viros pertinens. tradit autem Eust. quamvis ἀνδρεῖος, & ἀνδρικὸς, idem valeant, diei tamen ἀνδρικὴ γυνὴ, non ἀνδρεία γυνὴ: item ἀνδρικὸς πόνος, exp. labor virilis, i. e. virum furtem decens, seu virum dignus, apud Luc. & general. ἀνδρικὸν dicitur, quicquid est viro forti dignum.

Ἀνδρικῶς, viriliter, strenue, fortiter; item interdum valide, robuste; & aliquando vehementer.

Ἀνδρίον, ε, τὸ, homuncio: ab ἀνήρ.

Ἀνδρίτης, ου, ὁ, homuncio: diminut. ab ἀνήρ, ἀνδρὸς.

Ἀνδρισὶ, virorum more. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρίφιλος, viri amans, viri amicus: ex ἀνήρ, & φίλος amicus.

Ἀνδροβάστης, ου, ὁ, homicida; ἄλφι φονεύων, Hom. Il. β. xide ἀνδροφόντης.

Ἀνδροβασμὸς, σεως ὁδὸς, angusta vis. Hesych. proprie, qui uni tantum viro sufficit: dicitur enim quasi ἀνδρὸς βασμός.

Ἀνδροβόρος, qui viros vorat, telisque suis interficit. Est comp. ex ἀνήρ, & βόρος, ὁ, a Th. βορά.

Ἀνδροβόλος, virili, & generoso consilio utens: ex ἀνήρ, & βολή.

Ἀνδροβρώς, ῶτος, ὁ, idem. Ex ἀνήρ, & βρώσκω, f. βρώσω.

Ἀνδρογήρα, per viros senectus generis: ex ἀνήρ, & γῆρας.

Ἀνδρογόνος, ὁ, vitipara, quæ parit masculum: ab ἀνήρ, & γείνομαι.

Ἀνδρογυμὶς, ε, ἡ, idem quod ἀνδρόγυνος, expon. q. d. marifœmina; vir pariter, & fœmina; utrumque habens sexum; vel utriusque naturæ. Plat. in Symp.

Ἀνδρόγυνοι vocantur etiam illi, quibus excisa sunt vitilia.

Ἀνδρόγυνος, ab Hesych. exp. debilis, & imbecillis; invalidus: item, effœminatus; muliebri, & molli animo præditus; semivir. Suid. Et in Parab. Salom. capitur pro focorde, & parum strenuo, ut scribit Bud. ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & γυνὴ, ἡ.

Ἀνδροδάμαντες, ι, ἡ, viros perimens. Schol. Aristoph. nisi potius sit, in qua viri perimuntur; ex ἀνήρ, & δαΐζω.

Ἀνδροδάμεια, matriti domitricem, acc. sing. ab ἀνδροδάμεια, ας, ἡ, Dor. pro ἀνδροδάμεια. Ex ἀνήρ, & δαμάω.

Ἀνδροδάμας, α, ὁ, qui viros domat.

Ἀνδροδάμας, ε, ὁ, vocatur gemma quædam, sic dicta, quod impetus hominum domet. Plin. Vide ἀνδροδάμας.

Ἀνδροδόκη, ἡ, Hesychio est ἡ ὕπανδρος γυνὴ, subjecta viro mulier.

Ἀνδροδόμος, exp. q. d. ἀνδρὸς δόμος, triclinium. Hesych. & Suid.

Ἀνδροθεὰ Ἀθήνη, fortissima Minerva.

Ἀνδρόθεν, ex viro. in Epigr. ab ἀνήρ.

Ἀνδροκασὶς, exp. a viro interfectus; & apud Eurip. ἀνδροκασίαι ἀγῶνες, sunt certamina, in quibus viri laborant. Est idem cum ἀνδρόκαστος.

Ἀνδρόκαστος, ε, ὁ, ἡ, ab homine laboratus: ab ἀνήρ, & κάμνω, p. κέκμηκα.

Ἀνδροκίβαλος, ε, ὁ, exp. nequam, improbus, veterator. Suid. & Hesych. ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & κίβαλος, ὁ.

Ἀνδροκτασία, ας, ἡ, cædes virorum, ἀνδροκτασίη, dat. sing. ἀνδροκτασίῃσι, gen. pl. Æol. ab ἀνήρ, & κτείνω.

Ἀνδροκτόνιν, ῖν, humicidium: ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & ἔκτονα, præt. med. verbi κτείνω, κτεῖνω: ut & ἀνδροκτασία, est ex 2. perf. pass. ejusdem Th. κτείνω, præt. ἔκτακται.

Ἀνδροκτόνος, homicida. Plut.

Ἀνδρολέτειρα, exp. virorum perditrix. Æschines. ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & ὄλλυμι, f. ὀλέσω, ab inusit. ὀλέω: unde ὀλετὴρ, ὁ, & ὀλέτειρα, ἡ.

Ἀνδρολήιη, ἡ, exp. virilem habens animi elationem, i. e. ἀνδρὸς ἔχουσα λῆμα. Hesych.

Ἀνδρολιξία, &

Ἀνδρολέθριον, corporum pigneratio, quæ dabatur contra eos, apud quos homicidium perpetratum fuerat: ex ἀνήρ, & λαμβάνω, capio: unde λῆψις, acceptio.

Ἀνδρολογέω, ῶ, & ἀνδρολογίζω, milites conquiro; delectum habeo; viritim lego, vel deligo.

Ἀνδρολογία, virorum delectio: ex ἀνήρ, & λέγω, lego, deligo.

Ἀνδρομανεῖς, appellant Poetæ mulieres Soartanas: Plur. in Numa: quod viros furere faciant. ex ἀνήρ, & μανία, furor.

Ἀνδρομανὴς, ές, ὁ & ἡ, insanieus ob viros; viros insane amans, vel apperens: de muliere dicitur; ut contra vir dicitur γυναικομανής.

Ἀνδρομανία, ἡ, exp. virorum insanus amor, qualis est impudicarum mulierum.

Ἀνδρομάχος, exp. cum viris, vel cum viro decertans: in Epigr. ex ἀνήρ, ἀνδρὸς, & μάχη, ἡ.

Ἀνδρόμειος, ου, ὁ, virilis, humanus, idem quod ἀνδρώπινος. Th. ἀνήρ.

Ἀνδρομήκης, εος, ὁ & ἡ, ad staturam, & altitudinem viri assurgens: ex ἀνήρ, & μῆκος.

Ἀνδρόπικος, ε, ὁ, nomen viri. Gr. Victor.

Ἀνδρόομαι, ῶμαι, exp. virile robur, vel ætatem virilem assumo; ad virilem ætatem pervenio; vir fio, togam virilem sumo: est pass. ab ἀνδρόω.

Ἀνδρόπαις, puer virilitatem præ se ferens, vel qui jam ad virilem ætatem tendit: ex ἀνήρ, & παῖς.

Ἀνδρομλήθεια, hominum multitudo, seu conventus: ex ἀνήρ, & πλῆθος.

A'νδροπρεπής, viro convenieas, virum decens: ex ἀνήρ, ἀνδρός, & Th. πρέπω.

A'νδρόπρωρον, dicitur pro ἀνδροπρόσωπον, hominis facies. Soph. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & πρώρα, ἡ, vel πρόσωπον, τό: pro quo per meteph. πρῶρα interdum sumitur.

A'νδρός, gen. ſing. ab ἀνήρ, vir.

A'νδροσθής, & ἀνδροσθῶν, eep. virilia grandiora habens, membroſue; item, mutonatus: (inhoneſte) Suid. & Heſych. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & σάθη, ἡ.

A'νδρόσταμος, ος, τό; vel

A'νδρόσταμος, ος, ὁ, dicitur ruta ſylveſtris; & ſic dicta eſt, quod ejus flores, ſi digitis terantur, ſeaguineo fuco madent. Dioſc. ex ἀνήρ, ἀνδρός, & αἷμα, τό.

A'νδρόσπις, exp. hominibus noeiue: ex ἀνήρ, ἀνδρός, & Th. σίνω: unde σῖνος, τό, & σίνης, ους, ὁ, ἡ.

A'νδροσφιγξ, γγος, ὁ, ſtetua, quæ viri, & ſphingis figuram habet.

A'νδρότης, ητος, ἡ, virilitas, fortitudo, ἀνδρεία.

A'νδροῦσθαι, virum fieri. ἀνδρωθῆναι, a. 1. inf. verbi ἀνδρόω. Th. ἀνήρ.

A'νδροφαγέω, ῶ, humana carne veſcor: ee ἀνήρ, & φαγεῖν.

A'νδροφάγος, exp. hominivorus, ſeu hominorus; humeua carne veſcens.

A'νδροφθόρος, homiaes corrumpens, & occidens; ee ἀνήρ, & φθείρω.

A'νδρόφιλος, viri amicus. V. φίλος.

A'νδροφονία, ἡ, homicidium.

A'νδροφονίη, fum homicide; & interdum ſimpliciter, occido.

A'νδροφόνου, gen. ſon. ab ἀνδροφόνος, α, ὁ, homicida: ab ἀνήρ, & φένω.

A'νδροφόνος, ὁ, homeida. Il. ω. Item ſpecialiter, viros interficiens: ut ἀνδροφόνοι l'λιάδες, apud Eurip. in Hec. a φόνος, ὁ.

A'νδρόφωνος, vitilem vocem hebeoc: a φωνή.

A'νδρόω, ῶ, exp. virilem reddo, virile robur miniſtro: eb ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ.

A'νδρώδες, τό, pro ἀνδρεία, ἡ, virilitas, virile robur.

A'νδρώδη, virilem, eee. ſing. ab ἀνδρώδης, ες, ες, ὁ, ἡ, ab ἀνήρ.

A'νδώδης, εος, ὁ & ἡ, virilis: virum decenc; viro forti dignus; ſau forti aoimo præditne; magaenimus.

A'νδωδῶς, viriliter, forriter, ot virum fortem decet. ab ἀνήρ, ἀνδρός.

A'νδωθείς, ὁ, vir factus, a. 1. paſſ. pert. ab ἀνδρόομαι· A'νδρώσασθαι, a. c. inf. m. Th. ἀνήρ.

A'νδωθῶσα, ἡ, dieitur, quæ cum viro conſuevit; cui vir virginitetem eripuit. eſt f. e maſc. ἀνδρωθείς.

A'νδρών, ῶνος, ὁ, locos, ubi viri verſentur; virorum diverſorium. a Th. ἀνήρ.

A'νδρωνίτης, ίδος, ἡ, idem quod, ἀνδρών, ῶνος, domus pare, in quam viri ſeorſum e mulieribus ſe recipiunt.

A'νδώνις, virilie, ἀνδῶνος: ab ἀνήρ.

A'νδώτατα, pro ἀναδύτατα.

A'νδώσασα, pro ἀναδύσασα, emergo, eeiſto.

A'νδωκε, Dor. & Poet. pro ἀνέδυνε, porresit, 3. ſing. a. 1. eſt. Th. δύνω.

A'νεβάλλοντο, 3. ſing. imperf. ἀνεβάλλοντο, 3. pl. eb ἀναβάλλομαι.

A'νέβη, eonſcendit, a. a. act. ab ἀναβαίνω. 3. pl. ἀνέβησαν.

A'νεβοσβόρξεν, aselamaruot, 3. pl. a. 1. e βοσβορίζω.

A'νέβραχε, inſonoit, a. 2. verbi ἀναβράχω.

A'νέβοσαν, Jon. pro ἀνέβησαν, 3. ſing. a. 1. verbi ἀναβαίνω, clamo.

A'νεγγυάω, ῶ, exp. fidejubeo: ee ἀνά, & ἐγγυάω.

A'νέγγυος, ὁ & ἡ, illegitimus: illocabilis, indoteta, ἄτιμος, incertus; quaſi ſine ſponſione, perfidus: ex a priv. & ἐγγύη, ſponſio, fidejuſſio.

A'νεγείρω, expergefacio, excito: pro ἐγείρω. ſed eep. & attollo, erigo; atque inde

A'νέγερσις, expergefecio, exeitatio. Plut.

A'νέγερτος, inexpergiſcibilie, inexperrectus, ea ἀνά, & ἐγείρω.

A'νεγκλητος, η, ὁ, ἡ, qui in jus voceri oequit, inculpatus: es α, & ἔγκλητος, accuſetus; ab ἐγκαλέω.

A'νεγκλήτως, irreprehenſa, ineulpate: adv. eb ἀνέγκλητος.

A'νέγκυος, quæ uterum non fert; quæ non eſt grevida: ex α privat. & ἔγκυος.

A'νεγκωτίκως, α, ὁ, ἡ, Illeudetus; nullis laude affectus: ex a privet. & ἐγκωμιάζω.

A'νεγνώπτοντο, flectebaatur, imperf. paſſ. a γνώπτω, pro κάμπτω. a. e. paſſ. ἀνεγνώφθων.

A'νεγνωσθη, egnitus eſt, a. e. paſſ. ab ἀναγνωρίζω, f. ίσω, quod a γνωρίζω.

A'νέγνωται, p. paſſ. ἀνεγνῶσθαι, a r. ἀνέγνωτο, a. pl. e. 2. act. verbi ἀνεγινώσκω.

A'νέγρετο, conciteta eſt, imperf. paſſ. ab

A'νέγρομαι, pro ἀνεγείρομαι. Sie ἀνέγρομος, pro ἀναγειρόμενος. Th. ἐγείρω.

A'νεγχώρητος, quod fieri noa contiagit; impoſſibile: ea α priv. & ἐγχωρέω.

A'νεδίορτος, η, ὁ & ἡ, qui pavitus oon eſt; qui ſolo æquatus, aut alliſus oor eſt; ee α priv. & ἐδαρίζω, pavio, ſole æquo.

A'νεδέγμεθα, pluſq. p. paſſ. e. pl. ab ἀνεδέχομαι, pro ἀνεδεδέγμεθα, per ſyncop.

A'νέδεξε, e. 1. eb ἀνεδέκετο.

A'νεδέξατο, ſuſcepit. a. 1. m. ab ἀνεδέχομαι· ea ἀνά, & δέχομαι.

A'νέδην, licenter, impune: adv. q. ab ἀνίημι, laxo, remitto.

A'νέδοκαν, ſuſpeci, a. e. eb ἀνά, & δέχομαι.

A'νεδόμαν, ες, ε, a. 2. eb ἀναπρίχω.

A'νεδύ, prodit, imperf. vel a. 2. eb ἀναδύω. Th. δύω.

A'νέδυμι, imperf. ab ἀναδύω, egrediot: ea ἀνά, & δύω.

A'νεδύσατο, amerſit, a. e. m. ab ἀναδύω.

A'νέδωκεν, reddidit. 3. ſing. a. e. ab ἀναδίδωμι.

A'νεέργω, cohibeo. Th. ἄργω.

A'νεζέδεξε, diſceſſit, a. e. eſt. ab ἀναζέδγνυμι. Th. ζέδγνυμι, vel ζεύγνυμι.

A'νέζω, ſublatum ſedere fecio: ſublatum colloco, & pono. Il. ν. aa ἀνά, & ἕζω, ſedere fecio, ſeu colloco, pono.

A'νεζωπύρησε, revivit, 3. ſing. a. e. verbi ἀναζωπυρέω, quod a ζωπυρέω. Vide ζώπυρος.

A'νέηκεν, pro ἄνηκεν, impulit, a. 1. Att. ab ἀνίημι.

A'νεθάλετο, e. pl. e. e. act. ἀνεθάλεν· ab ἀναθάλλω, revireſco.

A'νεθείς, ἡ, remiſſus, a. e. pett. paſſ. eb ἀνίημι.

A'νεθέλοντες, ν, ὁ, ἡ, iovolunterius: ex α, & ἐθέλω.

A'νέθηκε, ας, ε, a. 1. ab ἀνατίθημι, expono, impono. Th. τίθημι.

A'νέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνίημι. Item a 2. ab ἀνατίθημι.

A'νεθηκάμην, ω, ατο, auttivé, a. e. m. eb ἀνατίθημι. Th. τίθημι.

A'νείδεος, ε, ὁ & ἡ, forma carens, informis, ut ἀνείδεος ὕλη, primum ſubjectum. Philopon. ea ν priv. (inſerto ε poſt ν euphoniæ gretia) & εἶδος, ους, τό, forme, facies, ſpecies; a Th. εἶδω, video.

A'νειδωλοποιέω, ῶ, idem quod εἰδωλοποιέω, ῶ, imagioem, vel ſimulachrum fingo, ſeu repræſento: ee ἀνά, εἴδωλον, & ποιέω.

A'νεικαιότης, (eſt enm α priv. aate) cui eontrarium eſt εὐκαιότης, ητος, ἡ, idem quod ἀκαιρότης, ος, ἡ, temeritas, futilites, venitas: ab ἀκαίρος, temererius. Th. ἀκή, temere.

A'νείκητος, ε, ὁ & ἡ, iocomparabilie; nulli eſſimilandus; qui nulle imagine adumbrari poteſt; item, quem nulla conjectura eſſequi poſſie. Suid. ex α priv. & εἰκάζω, eſſimilo, comparo. Th. ἔοικα, ſimilia fum: unde εἰκώς, ότος, ὁ, ſimilis.

A'νειλεθίην, vel ἀνειλυθίην, Luciæ labores nondum experta; quæ nondum peperit: apud Eurip. ex α priv. (cum ν inſerto ente vocelam, ut ſoler, euphoniæ gratie) & Εἰλείθυια, Lucina, dea, quæ parturientibue opitulatur; & pro ipſo pestu ante ponitur.

A'νείλεε, ῶ, avolvo, i. e. involotum explico; vel pro Th. εἰλέω, volvo, voluto. Inde etiem verbale

A'νείλημα, τό evolutio; vel involutio, & involucrum. unde ἀνειλήματα dicantur σῶρα, i. e. tormina, ab Hippocrate.

A'νείλητται, contrectum eſt, p. paſſ. 3. ſing. ἀνειλῆσθαι, ὁ, p. part. act. eb ἀναλαμβάνω, contraho.

A'νείλισσε, revolvo; item ἀνείλιττε, idem quod ἀνείλεε. ex ἀνά, & εἰλίσσω.

A'νείλλε, idem cum ἀνείλεε: ex ἀνά, & εἴλλε, idem quod Th. εἰλέω.

A'νεῖλον, ες, ε, ſuſtuli, interemi, a. 2. eſt. ἀνειλόμην, a. 2. m. ab ἀναιρέω.

A'νειμένη, p. part. paſſ. f. g. eb ἀνίημι.

A'νειμένως, remiſſe, ſolute, licenter, negligenter: edverb.

A'νειμένος, η, ὁ, (particip. eb ἀνίημι) remiſſus, ſoiotus, liber, curis ſolutus: item, diſſolutus, diffuſus, tam in bonem, quam in malam partem ſumpto vocebulo.

A'νειν, tedeo. Th. ἄνω, eo.

A'νείνατο, ὁ ἐν ἕχω ἑαυτῷ, non veſtitus, vel miele veſtitus.

A'νειν, Jon. pro εἰλεῖν, conficere, ſuire.

A'νεῖσαι, remiſiſſe, vel omiſiſſe, infin. eb a. 2. ind. act. εἶλον. inde part. εἵσις, fem. εἷσα. a. 2 infin. m. εἶσθαι. Sed ἀνεῖσθαι, emergo, eſt p. inf. paſſ. eb ἀείρω.

A'νειπεῖν, edicere, proclemare, publice pronunciare: item, referre, renunciare, aſt infin. eb ἀνέπτω, ea alto, vel publice dici, publicavi, reſponci. ex ἀνά, & ἔπτω, dixi, aor. e. ind. verbi ἔφημι, dico.

A'νείργω, erceo, propello, repello, iohibeo. Idem quod ἀνείργνυ· ee ἀνά, & εἴργω, cohibeo.

A'νείρει, Jon. pro πλείων, oeclere. Th. ἄρα.

A'νειρξις, iahibitio. Plut. de Soct.

A'νείρυσαν, 3. pl. e. e. act. ſubduxerent. Th. ἕλκω.

A'νείρω, Jonice, & Poetica epenthesi ρ, dicitur pro ἀείρω, interrogo; vel potius ἀείρομαι frequentius ponitur pro ἀείρομαι, in paſſiv. iaterrogo, rogo. ex ἀνά, & ἔρω, dico.

A'νειρωτάω, epud Poetas, & Jonas. Item

A'νειρωτέω, apud Suid. idem quod Th. ἀνειρωτάω, ῶ, interrogo, percontor.

A'νεῖσαν, 3. plur. eor. 1. ἀνεῖσκω, eb ἄνημι, afeendo, tedeo: ee ἀνά, & ἵημι, eo.

A'νεῖσθαι, remiſſum eſſe, præt. perfect. infin. paſſiv. ab ind. ἀνεῖμαι. vide ἀνίημι.

A'νείσεος, inecceſſus; ad quem non petet ingreſſus. Plut. ex α priv. & εἴσοδος.

A'νεισπόρως, ν, ὁ & ἡ, immonis; qui tributum non ſolvit: ee α priv. & εἰσφορά.

A'νείχε, 3. ſingulor. imperf. eſt. ἀνεχόμην, paſſ. ab ἀνέχω, ſuſtineo: ab ἀνά, & ἔχω.

A'νεῖω, Poet. pro ἀνέω, vel ἀνάω, Jon. vel Attice pro ἀνά, a. 2. ſub. act. eb ἀείρω.

A'νεκάθεν, adverb. ab origine, deſuper. Theme ἀνώ.

A'νεκάς, Poet. interdum idem quod ἄνωθεν, ἀφανῶς, ſuperne, eminus. Th. ἀνώ, procul.

A'νέκβατος, ex quo non eſt agreſſus; in-

Google

invius: ex α priv. & βαίνω, exeo.
Ἀνεμβίαστος, qui vi compelli nequit; inviolabilis. Plut. onde
Ἀνεμβιάστως, inviolabiliter: ex α priv. & βιάζω vi exturbo; ex ἐκ, & βιάζω.
Ἀνεπήλυτος, qui noa peregrinatus; peregrinetionibus careas: ut ἀνεπήλυτος ἡμέρα, dies, qua peregrinari fas non est, ex α priv. & ἐπέρχομαι.
Ἀνεπίῤῥητος, a, ὁ, ἡ, inenerrabilis: ab α, ἐκ, & ἀπηγέομαι.
Ἀνεπιῤῥήτως, inenarrabiliter: adv. ab ἀνεπιῤῥήτος.
Ἀνεπόδιστος, a, ὁ ἢ ἡ, inultus; ex α priv. & ἐκδικέω.
Ἀνέπτυστος, noa editus, non vulgatus: ut liber ἀνέπτυστος; ἀνέπτυστος θυγάτηρ, Dem. filia nondum slocata, sed indotata, & inopta: ex α priv. & ἐκπτύσσω.
Ἀνεῤῥωμος, excursum, & effugium non habeas: Epigr. impervius: ex α priv. & ἐκῤῥωμος, excursio: item, pervius. eb ἐκτρέχω.
Ἀνεπθήμερτος, qui calefieri non potest: calotis expers: ex α priv. & ἐκθερμαίνω, excalefactio, quod ex ἐκ, & θερμαίνω.
Ἀνεπίθυτος αἰτία, inexpiebilis sceleus: ab α priv. & ἐκθύομαι, placo, expio.
Ἀνέπλησεν, vocem in altum sustuleruat, 3. pl. a. 2. ab ἀνακλάζω. Th. κλάζω.
Ἀνεπλήτος, α, ὁ, ἡ, ineffabilis; ex α ἐκ, & λαλέω.
Ἀνέπλητος, α, ὁ, ἡ, non cessans, perpetuus: ab α, ἐκ, & λάω.
Ἀνεπλήτως, indefieiens, indefinitus: ex α priv. & ἐκλείπω.
Ἀνεπλόγιστος, a quo rationes aoa petuntur; cujus rationes subduci non possunt: ex α priv. & ἐκλογίζομαι.
Ἀνεπόμενος, 3. sing. a. 1. iod. ab ἀνεπομαίζω, adtero. f. ἴσω. Th. πομέω.
Ἀνεπόην, percussus est, 3. sing. a. a. pass ab ἀνακόπτομαι. Th. κόπτω.
Ἀνεπτύκτω, τί, Hesych. sunt manifesta, exaudita: item, ineffabilia, infanda ex α priv. & ἐκπτύω, exeuditus.
Ἀνεπτίπτλαμαι, rapleo: ex ἀνά, & ἐκπίπτλαμαι, eepleo; quod ex ἐκ, & πίμπλαμαι.
Ἀνεπτόπλητος, impetterritus, impavidus: ex α priv. & ἐκπλήττω. unde adv.
Ἀνεπτόπλατος, intrepide, secure, coastaater.
Ἀνέπτπλυτος, indelsbilis, oon elutus: ex α priv. & ἐκπλύνω.
Ἀνεπτπίστος, qui noa potest educi, extrahi, aut expelli: ut ὕδωρ ἀνεπτπίστον, apud Hippocr. in Aphor. ex α priv. & ἐκπίπτω.
Ἀνεπυὸς, ός, ὁ ἢ ἡ, insuppurabilis; qui ad suppurationem perduci non potest: ex α ptiv. & ἐκπυέω, idem quod ἐκπυέω, suppuro; ad suppurationem perduco; quod ex ἐκ, & πυέω, idem; α πύω.
Ἀνέρεγεν, es, s, a. 2. ind. act. verbi ἀνακρίζω. Th. κρίζω, clamo.
Ἄνεκτος, α, ὁ, ἡ, tolerabilis: ab ἀνέχω: hinc ἀνεκτότερος, tolerabilius, comp.
Ἀνεκτῶς, adv. tolerabiliter.
Ἀνεκφύκτος, quem nemo effugere potest; item, cui non licet effugere: ex α priv. & ἐκφεύγω.
Ἀνεκφοίτητος, non prodiens: ex α priv. & ἐκφοιτάω, exeo, prodeo; quod ex ἐκ, & φοιτάω.
Ἀνέκφορος, quam effarie noa licet, i. e. nvulgare. Eust. ex α priv. & ἐκφορέω.
Ἀνέφραστος, ος, ὁ ἢ ἡ, ineffebilis: ea α priv. & ἐκφράζω.
Ἀνεχείητος, ineffabilis, non expressus: ex α priv. & ἐκφαίνω.
Ἀνέλαιος, fine oleo: ex α priv. & ἔλαιον, α, τό, oleum.
Ἀνέλεγκτος, certior, quam qoi redargui possit, confellus, manifestus: Plat. invictus, inexpugaebilis; item, non enovictus, irrefutatus: ex α priv. & ἐλέγχω.
Ἀνέλεγκτος, fine repreheasione, fine argumento, & probetione.
Ἀνελεημόνως, crudeliter, immisericorditer.
Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immisericors: ex α & ἐλεήμων.
Ἀνελὲς, a. a. inf. ἀνέλω 2. sing. sub. ἀνελοῦ part. ἀνελόμενος a. a. inf. m. ab ἀναιρέω, tollo.
Ἀνελευθερίη, ας, ἡ, illiberalitas, illiberelis morositas.
Ἀνελεύθερος, idem; avaritia, sordida parsimonia. a sequente ἀνελεύθερος.
Ἀνελεύθερος, a, ὁ, illiberalis: ex α & ἐλεύθερος.
Ἀνελίηθεν, vide ἀναλαμβάνω.
Ἀνελινύω, tempus tsio; otior: fere idem cum simplici Th. ἐλινύω, quiesco, otior.
Ἀνέλιξις, εως, ἡ, involotio, volutatio; item, explicatio.
Ἀνέλιττε, apud Schol. Theocr. expon. ὁ μὴ ἐλίσσων τὸν τόπον, non torquens, trahens, seu volvens pedem, i. e. non incedens: ex α priv. ἐλίσσω, & τόπος.
Ἀνελίσσω, vel ἀνέλιττω, volvo, evolvo, revolvo, voluro, versio, aperio, explico: ex ἀνά, & ἑλίσσω.
Ἀνελκύω, attollo, sursum treho, terraho, subduco: ex ἀνά, & ἑλκύω.
Ἀνέλκω, imperf. ἀνέλκον, sursum traho: eb ἕλκω.
Ἀνέλκωτος, α, ὁ, non ulceratus; qui ulcus non sensit: ex α priv. & ἕλκόω, ulcero, exulcero: unde ἕλκωτος, q vide.
Ἀνελλὶς, helleniſmum non recipiens; alienus e Graeca consuetudine: ut ἀνελλὶς σιώπησις, de barbara, & incongrusata coastructioos: ex α priv. & ἑλληνίζω, quod vide.
Ἀνελπὴς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, cui nihil detrahi potest; cui ail deest, noa deficiens: ex α priv. & ἐλπὶς, quod vide.
Ἀνέλπαις, ὁ, claudus, χωλός. Hesych. ὁ τοῖς ποσὶ μὴ ἀλλόμενος, qui pedibus non saltat: ex α priv. ἅλλομαι, & πούς.
Ἀνέλσατο, ace. part. a. 2. act. ab ἀναίρω, eufero.
Ἀνέλσατο, sumpsarunt, a. 2. m. Jon. pro ἀνέλοντο, ab ἀναιρέω.
Ἀνελπίζω, despero.
Ἀνελπίσας, desperes, a. a. sub. ab ἀνελπίζω. f. ίσω. p. ικα. Th. ἐλπὶς.
Ἀνελπισία, ας, ἡ, desperatio.
Ἀνέλπιστος, ὁ, desperatus: ab ἀνελπίζω.
Ἀνέλυτρος, ὁ ἢ ἡ, detectus, non involutus: ex α priv. & ἕλυτρον.
Ἀνελὼν, όντος, ὁ, a. 2. pari. ἀνέλαιτο, 3. pl. a. 2. sub. ab ἀναιρέω.
Ἀνεμβατος, inaccessus, avios: &c. ex α priv. & ἐμβαίνω. vide.
Ἀνέμενος, e. s. ind. act. ἀνεμέωτε, 2. pl. verbi ἀνεμάω.
Ἀνεμέστητος, carens iovidia; noo invisus.
Ἀνεμεστώτως, citra invidiam: ex α priv. & νεμεσητός.
Ἀνεμέω, ῶ, revomo: ab ἐμέω.
Ἀνέμητος, indivisus, iadividuus, non distributus, ἀμέριστος; ex α priv. & νέμω.
Ἀνεμιαῖος, & ἀνέμιος, α, ὁ ἢ ἡ, vento planus, venus, evacuus, subventaneus: ut ἀνεμιαῖον κύημα, expon. foetus essaidus; item metaphorice ἀνεμιαῖος ἄνθρωπος, homo levis, inconstans. Item ἀνεμίδιον, diminut. q. d. ventulus. Plat. omnia ab ἄνεμος.
Ἀνεμίζω, ventis agito. f. ίσω. p. ἠνέμικα. part. prael. pass. ἀνεμιζόμενος, ventis agitatus. Th. ἄνεμος.
Ἀνέμιμνε, expectabat, imperf. ab ἀνεμίμνω, Pnet. pro μένω.
Ἀνεμνήθη, recordatus est, 3. sing. a. s. ind. pass. verbi μιμνήσκω.
Ἀνεμοδρομος, cursor, qui a veotis impellitur; vel cursor, qui cum ventis currit: ex ἄνεμος, & δρέμω.
Ἀνεμόεις, εσσα, εν, veotosus: ἀνεμόεν ἱστίον, ventosum velum.
Ἀνεμοεῖται, dicebantur quidam apud Corinthum incantemeatis quibusdam ventorum tempestates sedantes, taste Eust. q. venti sopitores: ex ἄνεμος, ventus, & κοῖτος, ου, ὁ, idem quod Th. κοῖτη, ης, ἡ, cubile, lectus; item dormitio, somnus.
Ἄνεμος, ου, ὁ, ventus, gen. ἀνέμοιο, Jon. dat. pl. ἀνέμοισι, q. ab ἄημι.
Ἀνεμοστεγὴς, ὁ, ἡ, a vento tegens: a στέγω, & ἄνεμος.
Ἀνεμοστερεγὴς, α, ὁ, vento perstrepens: eb ἄνεμος, & στρεγὴς.
Ἀνεμοτρεφὴς, & ἀνεμοτρεφὴς, ές, ὁ, ἡ, e vento nutritus, & auctus, seu corroboratus: ab ἄνεμος, & τρέφω.
Ἀνεμότροπος, ος, ὁ, ἡ, qui a vento versatur. Th. τρέπω.
Ἀνεμοφθορία, exp. corruptio, quae fit a vento. Suid. ex ἀνεμόφθορος, a vento disperditus, seu a vento periens. Oseae 8.
Ἀνεμόφθορος, α, ὁ, ἡ, arefactos: ex ἄνεμος, & φθείρω.
Ἀνεμοφόρητος, a ventis disjectus; a ventis in diversas partes letus: ex ἄνεμος, & φορέω.
Ἀνεμόω, ventilo.
Ἀνεμπλήκτως, idem quod ἀνεκπλήκτως, audacter, imperterrite, intrepide; ex α priv. & ἐμπλήκτος.
Ἄνεμπλος νηῦς, navis non navigans, i. e. stans, seu quiescens. Non. ex α priv. & ἐμπλέω.
Ἀνεμποδίστος, non impeditus, liber: ex α priv. & ἐμποδίζω. unde adv.
Ἀνεμποδίστως, nullo negotio; sine impedimento: libere; absque offendiculo.
Ἀνέμπτωτος, qui incidere noo potest. Lexr. in Zen. item, irreprehensus, inculpatus: ex α priv. & ἐμπίπτω, insido, illebor: unde ἄμπτωσις, ipsa actio incidendi, casus, lapsus.
Ἀνέμφαντος, non demonstratus: ex α priv. & ἐμφαίνω.
Ἀνέμφασις, ὁ ἢ ἡ, carsas efficacia: sine emphasi, seu significatione expressa; loculentam speciem non prabens. unde adv.
Ἀνεμφάτως, sine efficacia, vel non expresse.
Ἀνεμώδης, εως, ὁ, ἡ, veatosos.
Ἀνεμώκης, εος, ὁ ἢ ἡ, venti celeritatem hebens: ex ἄνεμος, & ὠκύς.
Ἀνεμώλια, nomen herbae apud Theophr. Hist. Pl. l. 7. c. 12. quae sedem esse creditur eum τῇ ἀνεμώνῃ, papavere.
Ἀνεμώλιος, ὁ, ἡ, ventosus, vanus, inanis. exp. etiam q. d. qui vento rapitur, & ite peaditur. Il. ρ. Od. ϐ. & λ. & sic componi potest ex ἄνεμος, ὁ, & inusit. ὀλέω, f. ὀλέσω. pro Th. ὄλνμι. Etymologus temsn compositum esse negat, quo sensu ad ἄνεμος, voce derivata, pertinebit. Hinc ἀνεμώλιον βέζειν.
Ἀνεμώνη, ης, ἡ, papaveris genus: ab ἄνεμος, quod spiraote vento aperiatur.
Ἀνεμῶτις, foit cognomiaata Minerva in qoodam Peloponnesi loco, quod ibi ventum sedaret peroiciosum. a Th. ἄνεμος, ὁ.
Ἀνένδεις, ίδος, ὁ ἢ ἡ, non indigus: ab α, & ἐνδέω.
Ἀνενδεικτος, qui fine ostentatione est, non ostentator: ex α priv. & ἐνδείκνυμι. Unde ἐνδειξις.
Ἀνένδεκτον, α, τό, quod fieri nequit: ab α, & ἐνδέχεται, fieri potest.
Ἀνένδεκτος, exp. qoi non ἐνδέχεται, i. e. non contingens, seu accidens, vel nunquam contingens, seu accidens, ideoque ἀδύνατος, & ἀνεγχείρητος. Hesych. ἀνένδεκτον exp. ἀνεῤῥήδητον.
Ἀνένδοις, citra iodigentiam: ab ἀνένδοις.
Ἀνενδοίαστος, α, ὁ ἢ ἡ, indubitatus, & indubitabilis. unde
Ἀνενδοιάστως, dubio procul, fine dubio, indubitaotet: ex α priv. & ἐνδοιάζω.

Ἀνέν-

A'νίεσθαι, non remissus, nec languidus, vel in quo non est remissio, nec langnor; item, rigidus, non exorabilis. ex α priv. & ἐνίεμαι. unde erism

A'νιόητος, non remisse, non languide, nec pertinactorie, bona fide.

A'νοίγνυμι, a. e. inf. ἀνοίγνυκα, part. ἀνεωγώς, a. a. inf. ἀνεογκέναι, part. ab ἀνεκφέρω, sebduco.

A'νοιγνυτο, emisit, 3. pers. sing. a. e. m. Jon. & Poet. pro ἀνέωγνυτο. Hinc ἀνοιγνύμενος, part. ἀνοίγνυκας, a. e. part. act. ab ἀνοφέρω, fustollo, emitto.

A'νοιρχής, effetu carens, iners.

A'νοίσσητος, idem: ex α priv. & ἐνείσσω.

A'νόβλεσεν, respiravit, a. e. ex ἀνοβλέω, quod a νέω.

A'νοιμωχία, ἡ, erumpene, Att. part. f. g. verbi ἀνοφέρω. Gen. 40. 10.

A'νοιβοδαίμων, non afflatus divino numine; non fanaticus; non vesanus: ut ἀνοιβοδαίμων ἔρως, non insanus amor; qui fanaticos non facit, Plut. in Amatorii. ex α priv. & ὠιβοδαίζω.

A'νοιπόητος, indoctus, inexercitatus, inexpertus: item passive, inexcogitatus, imperceptus: ex α priv. & ὀιπόω.

A'νοιχλήτος, non perturbatus, placatus, quietus: ab ὀιχλέω.

A'νόητος, remittentes, nom. pl. a. a. part. ἀνίημι, ὄντος: ab ἀνίημι.

A'νόπλαντος, e, ὁ & ἡ, non affabilis; hominum congressus refugiens; insociabilis: ex α priv. & ὀντυγχάνω.

A'νξήλευτος, exp. indelebilis: ex α pr. & ἐξαλείφω, quod interdum idem signif. eum Th. ἀλείφω, ungo.

A'νξηπάτητος, aep. qui falli non potest, seu decipi; & ex Aristot. Pol. 8. pro eo, qui non decipitur r ax α priv. & ἐξαπατάω, f. ήσω.

A'νξήλεγκτος, qui refutari, & coargui non potest: ex α priv. & ἐξελέγχω.

A'νξιρέπτος, e, ὁ, ἡ, imperseturabilis: ex α & ἐξοιρέπω.

A'νξίστορος, inquisitum, indicta causa: ex α, & ἐξιστορίζω.

A'νξέτασος, non examinatus; non exploratus; diligenti examine non cognitus, seu perquisitus: ut ἀνεξέτασος βίος, vita, in quam non inquiritur. Unde adv.

A'νεξετάστως, sine examine, inexplorato, sine delectu, vel discrimine.

A'νεξεύρετος, qui invenire nequit, non inventus, incompertus, incomprehensibilis: ex α priv. & ἐξεύρίσκω.

A'νεξήγητος, non expositus, non enarratus, aut explicatus: ex α priv. & ἐξηγέομαι.

A'νεξία, tolerantia. Verbale ab ἀνέχω.

A'νεξικακία, clementia, patientia, malorum tolerantia.

A'νεξίκακος, e, ὁ, ἡ, tolerans malorum: ab ἀνέχομαι, & κακόν.

A'νεξικακέω, patientiam accommodo in tolerandis malis.

A'νεξικάκως φέρω, æquo animo ferre.

A'νεξίκμαστος, ὁ, ἡ & ἡ, proprie, qui exsiccari non potest; vel qui exsiccatus non est; item, non exsuccus, seu succosus: ex α priv. & ἰκμάζω, humecto, humefacio: α Th. ἰκμάς, ἄδος, ἡ, humor, vapor.

A'νεξίλαστος, implacabilis; qui placari nequit: ex α priv. & ἐξιλάσκομαι.

A'νεξίτηλος, exitum non habens, impervius. Hesych. ex α priv. & ἐξίτηλος, egrediens; ab ἔξειμι, vel ἐξίημι.

A'νεξιχνίαστος, e, ὁ, ἡ, impervestigabilis: ex α, & ἐξιχνιάζω, investigo. f. άσω. p. ακα. Th. ἴχνος.

A'νεξόδος, ν, ὁ, ἡ, qui nullum habet exitum: ab α, & ἔξοδος.

A'νεξοτος, quem efferre non licet; non vulgandus. Eust. ex α priv. & ἐξοτέον, fut. ἐξοίσω.

A'νεξόμαι, tolerabo, f. 1. m. ab ἀνέχω.

A'νέοντα, Jon. pro ἀνέωντα, 3. pl. præs. ab ἀνίημι, laxo.

A'νέργαστος, inculta, iacelebrie, non feriatue, non bilariter tranfactus: ex α priv. & ἐργάζομαι.

A'νερος, & ἄνηρος, Artiee, mutus, taeitus, vocis expers; item, impne animi; ἄφωνος, & τὸν νοῦν ὀπτηλυμένος, apud Hippoct. Est ejusd. Th. & comp. eum ἄνους.

A'νεσσία, vel ἀνησσία, Hesych. est stupor, quo aliquis stat ἄνους, & velut attonitus: ex ἄνους, & ἵεσμαι.

A'νεσσάγελτος, non vocatus, vel invocatus, ἄκλητος, non denuntiatus, non indictus. Polyb. ex α priv. & ἐσαγγέλλω.

A'νεσθήτος, qui non sentitur; ἃ δὲ ἔστιν αἰσθητὰ, insensibilis: ex α priv. & ἐσθάνομαι, quod vide.

A'νεσθησία, ita ut non sentiator: est adv. ab ἀνεσθήτος.

A'νεσθίτος, e, ὁ & ἡ, non auditus; vel qui audiri nequit. Athen. l. 9. non denuntiatus; non indictus. Exc. & ἄγνωστος ab Eust. ex α priv. & ἐσθίτος, ie, de quo auditum est; qui innotuit. verbale ab ἔσθιλα, idem quod Th. ἄϊω, audio, inaudio: item, intelligo, sentio.

A'νεσχύντως, e, ὁ, ἡ, inverecundus, impudens: ex α & ἐσχύνομαι.

A'νεσχυντία, inverecunde, impudenter: adv. ab ἀνεσχύντως.

A'νετάλακτος, non alternans; seriem continuam habens, Aristot. de animal. l. 2. de deotibus loquens ζῶα ἀνετάλακτα vocat, quibus fuot dentes continui; ut est bos, equus.

A'νετάλμενος, Poet. pro ἀνεσκιρτώμενος, ab ἀνεσκίρτημαι, resilio: ex ἀνὰ, ἐκ, & ἅλλομαι.

A'νέτηλε, resiliit, erectus est: ab ἀνὰ pro ἄνω, sursum, ἐκ, & ἅλτο.

A'νεπανόρθωτος, e, ον, non emendabile, ex α, & ἐπανορθόω: hoc ab ἀνορθόω, rursus erigo, corrigo.

A'νεπανόρθωτος, exp. qui emendari, & corrigi nequit: ut Philo de mundo, ἀνεπανόρθωτα ἔργα Θεῦ, exp. perfecta, & consummata Dei. vide sing. neatr. ἀνεπανόρθωτον.

A'νέπαφος, intactus, liber; quem attingeria nequeae; idem quod ἀνέφατος: item, sincerus, purue: ut ἀνέπαφος ὑπεθήκη, intactum pignus, & nemini oppignoratum. ex α priv. & ἐπαφάω.

A'νεπαφρόδιτος, qui sine Venere, & gratia est, invenustus, illepidus: ex α priv. & ἐπαφρόδιτος, seu ἀπαφρόδιτος, venustus; ex ἐπὶ, & ἀφρόδιτη, Venus.

A'νεπηχθής, ἐος, ὁ & ἡ, odio, & invidia carens, non molestus, quietus: ex α priv. & ἐπηχθής.

A'νεπηχθῶς, non molestè, non gravate: ut ἀνεπηχθῶς φέρω, non gravate fero. Thuc. Item, non invidiose, apud Hermog. est adv. ab ἀνεπηχθής.

A'νέπεισα, persuasi, a. e. ab ἀνεπείθω.

A'νέπεμψε, remisi, a. 1. ab ἀνεπέμπω.

A'νέπεσα, ας, ε, discubui, a. e. ἀνέπεσον, ες, ε, a. 2. ab ἀνεπίπτω.

A'νεπήδησε, saltavit, 3. sing. a. 1. ab ἀνεπηδάω, f. ήσω. Th. πηδάω, salto.

A'νεπηρέαστος, e, ὁ ἡ ἡ, inoffensus, injuriæ immunis: ex α priv. & ἐπηρεάζω.

A'νεπής, nihil dicens, mutue, taciturnus: ex α priv. & ἔπος.

A'νεπίβατος, inaccessus, impervius: ex α priv. & ἐπίβατος.

A'νεπιβούλευτος, cui insidiari nemo potest, insidiæ non obnoxiæ; ab insidiatus. Unde τὸ ἀνεπιβούλευτον, insidiarum securitas, tranquillitas: ex α priv. & ἐπιβούλευτος.

A'νεπίβουλος, e, ὁ & ἡ, titulo carens. Th. γράφω.

A'νεπίδεης, non indigens: miaime, vel nulla re indigens: ex α pr. & ἐπιδέομαι.

A'νεπίδεικτος, qui est sine ostentatione, non ostrattor, ex α priv. & ἐπιδείκνυμι.

A'νεπίδεκτος, non capax; non admittens; qui recipere non potest: item, impossibilis. ex α priv. & ἐπιδέχομαι.

A'νεπίδετος, e, ὁ & ἡ, non obligatus: ex α priv. & ἐπίδετος, obligatus; ab ἐπιδέω, obligo; quod ex ἐπὶ, & δέω, ligo.

A'νεπίδηκτος, minime mordens; qui sine erosione: ex α priv. ἐπὶ, & δάκνω, f. δήξω, mordeo.

A'νεπίδικος, purus, & controversia vacuue; de quo nulla est controversia: ut κλῆρος ἀνεπίδικος. ex α priv. & ἐπίδικος.

A'νεπιδόκητος, non expectatus, qui non expectatue venit: ex α priv. ἐπὶ, & δοκέω, expecto.

A'νεπίδοτος, α, ὁ, ἡ, nihil proficiens; qui proficere nequit: ex α priv. & ἐπιδίδωμι.

A'νεπιεικὴς, ἐος, ὁ & ἡ, durus, immitis, iniquus, sævus. unde

A'νεπιείκεια, ας, ἡ, durities, immaaitas, iniquitas.

A'νεπιεικῶς, inique. ἀνεπιεικέστερον, iniquius, inhumanine. ex α priv. & ἐπιεικὴς.

A'νεπίκλητος, citra reprehensionem, irreprehense; ex α priv. & ἐπίκλητος.

A'νεπικούρητος, auxilio destitutus; cui opem nemo tulit: ex α priv. & ἐπικουρέω.

A'νεπίκριτος, de quo statui; aut decerni non potest: ex α priv. & ἐπικρίνω. item, imbecillus; qui nec sensibili, nec intelligibili judicio utitur.

A'νεπίλητος, α, ὁ, ἡ, qui reprehendi non potest, reprehensioni non obnoxius, inculpatus: ἀνεπίλητος τὸν βίον: & ἀνεπίλητος τοῖς τρόποις. ex α, & ἐπιλήπτω, reprehensus. Th. λαμβάνω.

A'νεπιλήπτως, irreprehense, inculpate, ita ut quis non mereatur reprehensionem.

A'νεπίλης, e, ὁ & ἡ, inoblitus; sine oblivione; non abscondens: ex α priv. & ἐπιλήθομαι.

A'νεπιλογίστως, inconsiderate: ex α priv. & ἐπιλογίζομαι, computo; item, perpendo, consido; quod ex ἐπὶ, & λογίζομαι.

A'νεπιμέλητος, incuriosus, qui nullam curam habet: ex α priv. & ἐπιμέλομαι.

A'νεπίμικτος, sep. commercia cum cæteris non exercens: & ἀνεπίμικτος πόλεμος dicitur bellum, cujus tempore nulla ultro citroque commercia exercentur. & ἀνεπίμικτος συναρμία, exp. fordes nullas mietas habens: atque inde adv.

A'νεπιμίκτως, non admittendo permistionem: ex α priv. & ἐπιμίγνυμι.

A'νεπίμονος, α, ὁ & ἡ, non permanens, non durabilis. Plut. de Educ. ex α pr. & ἐπιμένω.

A'νεπιόητος, inconsideratus, improvisus, incogitabilis. ex α priv. & ἐπιόω, unde ἀνεπιόητον, quod mente concipi non potest, quod comminisci non possumus.

A'νεπίξηλος, ον, ὁ, ἡ, impolitus, imperfectus: ab ἐπιξέω, in superficie rado. Th. ξέω.

A'νεπίπλαστος, e, ὁ & ἡ, nulla simulatione fucatus; non fictus, non fucatus: ex α priv. & ἐπιπλάσσω, vel ττω, illino, inspergo; quod ex ἐπὶ, & πλάσσω.

A'νεπίπλεκτος, qui aliis non permiscetur: ex α priv. & ἐπιπλέκω.

A'νεπιπλήκτος, inculpatus, irreprehensus.

A'νεπιπλήκτως, adv. irreprehense, inculpate.

A'νεπιπληξία, reprehensionis carentia: ex α priv.

α priv. & ἐπιπλήσσω, vel ἔπτω, objurgo, increpo, caſtigo verbis, quod ex ἐπί, & πλήσσω, percutio.

Ἀνεπίβρωτος, ε, ὁ, ἡ, nondum confectus, vel libatus: eſt ἀνεβρίζω, ſacrificeo. Tb. βρίζω, ſacrificeo.

Ἀνεπίδοξος, ὁ, non notabilis, nullo notabilis indicio, inobſervabilis: item inglorius, & obſcurus, ex α priv. & ἐπιδοκάω, indico.

Ἀνεπίσκεπτος, ὁ, inconſideretus, inexplicatus. unde adv.

Ἀνεπισκόπτως, inexplorate, inconſiderate: ex α priv. & ἐπισκόπτομαι, conſidero.

Ἀνεπισκύτος, ὁ, qui talis eſt, ut inſtaurari non poſſit, irreparabilis: ex α priv. & ἐπισκυζάω, inſtauro.

Ἀνεπισπάμδτος, ὁ, immunis ab hoſpitiis præbendis exercitui in tranſitu, vel principis commeatui; qui copiarii, & parochi fungi munere non obſtringitur: ex α priv. & ἐπισπαδάω, diverſor.

Ἀνεπιστασία, ἡ, inconſiderantia, incogitantia: ex α priv. & ἐπίσταμαι, mentem adhibeo ad aliquid.

Ἀνεπιστάτητος, ὁ, incuſtoditus, inobſervatus, qui fine curatore eſt: ex α prio. & ἐπιστατέω, præſum.

Ἀνεπίστημος, ὁ, incognitus, inobſervabilis; proprie, cui animum non advertimus; qui nulla animadverſione conſideratur.

Ἀνεπιστημοσύνη, ης, ἡ, ignorantia, imperitia, ineſcientia: (cui opponitur ἐπιστήμη) u ſequente

Ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, imperitus: eb ἐπίσταμαι, ſcieos.

Ἀνεπιστρεπτί, ſine reditu.

Ἀνεπίστροπος, ὁ μὲ ἐπιστρέφω, Heſych. qui non mutatur, qui non convertitur. ex α prio. & ἐπιστρέφω, converto.

Ἀνεπιτρόπος, ὁ, ſcevus, non curans, inexorabilis, qui mutari neſcit.

Ἀνεπιτροπος, ὁ, incuriolus.

Ἀνεπίσχετος, ὁ, qui inhibitus, aut repreſſus non eſt; qui inhiberi, ſeu reprimi non poteſt: ut ἀνεπίσχετος ὁρμή, effrenatus impetus. ex α priv. & ἐπίσχω, idem ac ἐπίσχω, contineo, cohibeo, reprimo.

Ἀνεπίτακτος, ὁ, injuſſu aliquid agens; item ineſtus, ſortis, ex α priv. & ἐπιτάσσω, jubeo.

Ἀνεπίτατος, ὁ, expers intenſionis, qui intendi non poteſt. ex α priv. & ἐπιτείνω, vehementius intendo.

Ἀνεπιτεχνίτως, inartificialiter, non conſulto, ex induſtria, citra artem. ex α prio. & ἐπιτέχνης, arte factus, artificialis; ab ἐπιτεχνάομαι, inſuper machinor, & molior. oel ſimpliciter; machinor, molior.

Ἀνεπιτήδειος, ε, ὁ & ἡ, non idoneus, incommodus: ot ἀνεπιτήδειοι βρώτες. item diſſentaneus, apud Plut. Item ἐχθρός, inimicus.

Ἀνεπιτηδιότης, ητος, ἡ, inhabilitas: Syneſ. Ep. 14a.

Ἀνεπιτήδιος, non apte: adv. Vide ſequens ἀνεπιτήδειος.

Ἀνεπιτήδιος, Jon. pro ἀνεπιτήδειος, ὰ, ineptus: ab α & ἐπιτήδειος, idoneus.

Ἀνεπιτήδυτος, i. c. ἀμελέτητος, non excuratus: ut ἀνεπιτήδυτος βάϊτος, incompoſitus ineeſſus, vel inartificialis: ex α prio. & ἐπιτηδεύω, do operam.

Ἀνεπιτήδυτος, ſine affectatione, non accurate: adv. ab ἀνεπιτήδυτος, non accuratus.

Ἀνεπίτιμητος, ὁ, irreprehenſus, non increpandus: ex α priv. & ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἀνεπίτροπος, ὁ, tutoribus carens: ex α pr. & ἐπιτρέπω, permitto, cura trado.

Ἀνεπίφατος, ε, ὁ & ἡ, non apparens. Quinct. l. 4. c. 2. oratio remiſſa, ac ſine oſtentatione, modeſta, ſine ullo timore, ἀνεφοδάντος, ἀμοχλος. Heſych. ex α priv. & ἐπιφαίνω, oſtendo.

Ἀνεπιφάτως, ex inſperato, inopinanter, ſeu inopinato, repente, ſecreto: u præced. ἀνεπίφατος, diſſimulatus.

Ἀνεπίφθονος, ὁ, minime inviioſus, eb invidia alienus: ut ἀνεπίφθονος ἐπαινία, Plut. in Cic. Item non reprehenſus, reprehenſioni non obnoxius. unde adv.

Ἀνεπιφθόνως, non invidioſe. Item inculpate, citra reprehenſionem. Thuc. ex α priv. & ἐπίφθονος, ὁ, obnoxius invidiæ.

Ἀνεπίφραστος, ὁ, qui excogitari non poteſt; quem comminiſci non licet: ex α prio. & ἐπιφράζω, ομαι, iotelligo.

Ἀνεπίφραστος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀπροσδόκητος, improviſus: ex ἐπιφράζομαι, intelligo.

Ἀνεπιχάλαω, nihil cedeodo. Heſych. ex α prio. & χαλάω, cedo, do locum, recedo, retrocedo.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, qui talis eſt, ut invadi non poſſit.

Ἀνεπιχείρητος, ὁ, inſuperabilis, inacceſſus, quem conatu nullo aſſequaris: ex α pr. & ἐπιχειρέω, conor, aggrediot.

Ἀνεπόπτατος, ὁ, qui non inſpexit. ita dicebatur is, cui jus non erat ſpectare τὰ μυσηρὰ arcana, nimirum Cereris ſacra. Hyperid. Suid. ex α priv. & ἐποπτεύω, inſpicio, ſpecto.

Ἀνεπόψιος, ὁ, qui non oidet, vel non videtur, ineiſus, ἀφανίστος: ex α priv. & ἐπόψιος, aſpectabilis.

Ἀνεπτάμην, ſurſum volavi, Dor. pro ἀνεπτάμαν, a. 2. m. oerbi ἀνίπταμαι, Th. ἵπταμαι, volo, as.

Ἀνεπτοήθη, ſtupefcebat, 3. ſing. pluſq. p. paſſ. eb ἀνεπτοήσμαι, ἐπτόημαι, p. ἐπτοημαι. Ex ἀνά, & πτοέω, ῶ, terrefacio.

Ἀνέρ', pro ἀνήρ, acc. ſing. ἄνερες, nom. pl. ab ἀνὴρ, vir.

Ἀνέρατος, ε, ὁ, ἡ, inamebilis, & ab amore alienus, ineiſus: ab α & ἐράω.

Ἀνέργαστος, ε, ὁ & ἡ, inelaboratus, incultus, rudis: item qui factus, ſeu fabrefactus non ſuit: ex α priv. & ἐργάζομαι, operor.

Ἀνερεθίζω, & ἀνερεθίζομαι, inſtigo, irrito: ex ἀνά, & ἐρεθίζω, lacefſo.

Ἀνέρικτος, ſive ἀνέρυκτος, dicitur ὁ μὴ ἐρικτός, ſive ἠκρωμμένος, qui fractus non eſt, mola nimirum, aut piſtillo: item non cribratus; oel, qui cribrari nequit. ex α priv. & ἐρικτός.

Ἀνερίπτω, & ἀνερίπτομαι, vel ἀνεριπτόμαι, rapio, corripio: item paſſive corripior, rapior, ex ἀνά, & ἐρίπτω, eodo; proprie, raptim, ſive affatim edo, ut bruta animantia: ὁκὸ τ' ὄρεα, a terre, in quam inclinata edunt; queſi ὄρεα ἀνέρτων.

Ἀνερπαμένη, abripiens, a. 1. f. part. ab ἀνερπάσμαι. Th. ἑρπάω, coerto.

Ἀνερύγω, (cum ἀνά præfixo) idem ac ſimplex thema ἐρύγω, eructo, emitto.

Ἀνερεύνατος, & ἀνερεύνη, idem ac ſimplex ἐρεύνη, inveſtigo, inoenio: & ἀνερέγομαι: Apollon. a. ἀνερύγονται ὑφ' ἁλμυρὰ νῶτα, influit in mare, i. c. κατ' ἁλὸς ἔρχεται.

Ἀνερέω, idem ac ἀνέρομαι, interrogo, rogo: item idem ac ἀνακαλέω, proclamo, prædico: ex ἀνά, & ἠέρω, dico, interrogo.

Ἀνερράντος, ε, ὁ, ἡ, μηλικὸς, ἄγονος, i. e. ineaprificatus; proprie de ficu, cui non ſunt adbibiti ἐρινοί, h. e. caprifici fructus, ut ad maturitatem perocniat. unde ἀνερίνητα σῦκα, ficus non caprificatæ. Proverbio dici ſolet in inutiles, & a quibus nihil frugis expectandum ſit. ex α priv. & ἐρινὸς, ſeu ἐρινὸς, caprificus erbor, ſeu fructus, ficus ſylveſtris.

Ἀνέρυτος, vel ἀνέρυκτος, ὁ, de quo non contenditur; ex α priv. & ἐρίζω.

Ἀνερυσήτος, ε, ὁ & ἡ, noo ſaburratus, ſaburre, ſeu ſulcro non ſtabilitus; & merapb. apud Plut. de homine animi fluctibus agitato; minime confirmatus. ex α priv. & ἐρυσήτω, idem ac ἐρείδω, ſulcio, ſtabilio.

Ἀνερυσίδυτος, ὁ, ineffabilis, inexplicabilis; ex α priv. & ἐρμηνεύω, interpretor.

Ἀνέρομαι, vide ſupra in ἀνείρω, interrogo.

Ἀνερπύζω, ſubrepo. Item

Ἀνέρπω, ſurſum ſerpo, ſeu repo. ex ἀνά, & ἑρπύζω, α Th. ἕρπω, repto.

Ἀνερρήγνυμι, ος, ν, crupi, a. 2. ind. paſſ. oerbi ἀνερρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνερρίμμενος, ε, ὁ, confutus, p. part. paſſ. ab ἀνερρίπτομαι. Th. ῥίπτω, ſuo.

Ἀνερρίθη ὕπατος, renuntiatus ſum conſul. Plut. & inde ἀνερρίθης, renuntiatus. ut ἀνερρίθης στέφανος, proclamata corona, apud Demoſt. eſt aor. c. paſſ. & ejus part. ex ἀνά, & ῥίπτω, quod vide cum ῥίπτω.

Ἀνέρρωγε, reſciſſum eſt, p. m. ab ἀνερρήγνυμι. Vide ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀνερύω, idem ac ἀνέλκω, ſortem traho: item retraho, quaſi retro traho; ebſtraho: ex ἀνά, & ἑρύω, traho.

Ἀνέρχομαι, ſobeo: tedeo. f. ἀνελήλουθα. a. a. ἀνῆλθον. Th. ἔρχομαι, veuio.

Ἀνερωτάω, & ἀνερωτίζω, interrogo; ſæpe rogo: ex ἀνά, & ἐρωτάω, interrogo.

Ἄνες, remitte, omitte, imp. ab ἀνίημι.

Ἀνέσαιμι, redusero, perſuaſero, ab ἀνέζω, a. s. opt. Th. ἵζω, vel ἕω, pono, colloco.

Ἄνεστε, 3. pl. eb ἀνίημι.

Ἀνεσθίω, exedo, crodo: ex ἀνά, & ἐσθίω, edo.

Ἄνεσις, εως, ἡ, relaxatio: eb ἀνίημι, remitto.

Ἀνέσπερος, ὁ, veſpere careus: ut ἀνέσπερος ἠμέρα, Naz. ex α priv. & ἕσπερος, veſper.

Ἀνέσχυτο, exſiliebat, pluſq. p. paſſ. verbi ἀνασκύω. Vide ἔσκυμαι, mooeor.

Ἀνέσω, Æol. Syncop. pro ἀνέσσω, 3. pl. a. a. ind. ἀνέσσα, Dor. pro ἀνέση, 3. ſing. ab ἀνίσσω, ſurgo.

Ἀνεσώθη, Jon. pro ἀνεσώθησαν, reſurrexerunt, 3. pl. p. verbi ἀνίστημι. Sic ἀνεστάς, Jon. pro ἀναστὰς, part.

Ἀνέσχον, ſurrexi. a. 2. ab ἀνίστημι, ſurgo.

Ἀνέσσος, ε, ὁ, domo carens; quaſi ἄνεσσα μὴ ἔχων, qui incertia ſedibus vagetur: ex α & ἕδος, ἡ, focus.

Ἀνεταμιείη, ἡ, perturbata, apud Hippocr. Dicitur autem de urinis.

Ἀνεταμίης, peroerſe, præpoſtere. ab ἀνατέρω, conoerto.

Ἀνέτεχτο, ſuſtulit, 3. ſing. a. 2. m. ἀνατέχνομαι, ς, ab ἀνέχω, tolero.

Ἀνετάζω, inquiro, quæſtioni ſubjicio. f. ἀνέτασω, p. ἀνέτακα. Ex ἀνά, & ἑτάζω, ſcrutor.

Ἀνέταιρος, ε, ὁ, qui nullos habet amicos; proprie, carens ſodalibus, Plut. ex α priv. & ἑτάιρος, ſocius, ſodalis.

Ἀνέτειλα, producebat, a. s. ab ἀνατέλλω.

Ἀνετέος, ὁ, remittendus, laxandus.

Ἀνετεροίωτος, ε, ὁ & ἡ, qui alteretos non eſt, vel alterari nequit; in aliam, atque aliam conoerſionis ſpeciem non notabilis. Ariſtot. de mundo. ex α priv. & ἑτεροίω, altero, immuto.

Ἀνετέθη, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνατίθημι, impono.

Ἀνετικὸς, ὴ, ὸ, vim habens remittendi, reſolvens: item remiſſionem indicans. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνέτιμος, ὴ, imparatus: ex α priv. & ἕτοιμος, ὸς, ὁ & ἡ, paratus.

Ἄνετος, ε, ὁ & ἡ, laxus: item patens, omnibus apertus; expertus: item remiſſus, diſſolutus, licentius habitus, ſolutus omoi imperio: item Deo cuipiem dicatus. Unde

Ἀνέτως, ſolute, laxe, remiſſe, licentet. ab ἀνίημι, remitto.

Ἄνευ, abſque, ſine: adv. regit genit. ἄνευθεν procul. ἄνευθεν ἐμεῖο, ſine me.

Ἀνευάζω, idem ac ſimplex εὐάζω, even clamo, eoo, i. e. ovo; oel generalius, oeando eciebro. Nonn. ab Εὐάν, idem cum Εὐοῖ, evoe.

Ἀνεύθετος, ὁ, ἡ, ὸν, non appoſitus: ex α priv. & εὔθετος, ὁ, ἡ, aptus.

Ἀνεύκλωτα, incomplanata, nom. pl. ab ἀνεύκλωτος, ὁ, ἡ, ὸν, crimine carene.

Ἀνευκλωσία, ας, ἡ, immunitas e reddenda ratione.

Ἀνεύκλωτος, ε, ὁ & ἡ, crimine carens,

fine

fine pœna, non obnoxius, noxa ſolutus, ſeu qui in judicium vocari nequit.

A'νδράπασι, adv. de illic dicitur, qui nullis rationibus reddendis ſunt obnoxii, ut ſunt tyranni. Th. ἄνδρ, -ΟΝ, ὁ, rectus.

A'νδρατός, ή, non optabilis; non optandus: item non optatus, in Epigr. ex α priv. & ἀνατός, ὁ, optabilis.

A'νδρεῖος, -ΟΝ, ὁ Ϲ ἡ, incautus, irreligioſus, impius: ex α priv. & ἀνδρεῖος.

A'νδρέω, a. 2. inf. ab ἀνδρέσκω, invenio. Th. ἀνδρίσκω, invenio.

A'νδρεσις, ή, invcntio, adinventio: ex ἀνά, & ἄνδρεσις: onde ἄνδρεσις, ή, inventio.

A'νδρετ-ΟΝ, ε, ὁ, non inventus, incompertus, irrepertus.

A'νδρησις, εως, ή, inventum: ab ἀνδρέσκω, invenio.

A'νδρέσκω, ſ. ἀνδρήσω, p. ἀνδρηκα, a. 2. ἀνεῦρον, ες, ε, repetio, invenio, comperio, apud Plat. Thuc. Exp. etiam comminiſcor, excogito, adinvenio: apud Athen. l. 1.

A'νδρασμός, & ἀνδρυσμός, ὁ, dilatatio, laxatio: ab ἀνδράω, idem ac ἀνδρύω.

A'νδρ-ΟΝ, ε, ὁ Ϲ ἑ, enervis, non nervoſus, debilic. Ariſtot. ex α pr. & νεῦρον, τό, nervus.

A'νδρύω, celebro, fauſtis ominibus proſequens: item lamenta edo, ſeu clamorem cum ejulatu. Plet. in Phæd. & Soph. in Trachin. ex ἀνά, & ἄρνυμι.

A'νδρυσμός, ὁ, expers lætitiæ, & oblectationis: ex α priv. & ἄρνυμι, lætor.

A'νδυάω, cum plauſtu, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & ἄρνυ-ΟΝ, concinnus.

A'νδ'χεσθαι, deprecari ea, quæ ante ſumus precati, Plato. πελιτεύω ὁ τῇ ἀρχῇ, Plato. ex ἀνά, & ἄρχομαι, precor.

A'νεφάνην: imperf. paſſ. ἀνέφαμαι, apparco. Th. φάνω, appareo.

A'νεφάνη, 3. ſing. a. 1. m. ἀνέφανε, a. 1. act.

A'νέφαπτ-ΟΝ, ὁ, intactus; idem cum ἀνέπαφ-ΟΝ, ὁ, intactus.

A'νέφελ-ΟΝ, ὁ, non nubilus, innubic, ſerenus: ut ἀνέφελ-ΟΝ ἀήρ, apud Ariſtot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀνήφελ-ΟΝ, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ, nubes.

A'νέφικτος, ὁ, ad quem pertingere, aut pervenire non poſſumus; i. e. vitibus noſtris major: ex α priv. & ἐφικτός, ὁ.

A'νεφώνητ-ΟΝ, 3. ſing. aor. 1. act. ab ἀνεφωνέω, ῶ, exclamo. ſ. ἤσω. p. ἀνεφωνήκα. Th. φωνή, ἡ, vox.

A'νεχάζετο, recedebat, imperf. paſſ. ex ἀνεχάζω, cedo.

A'νεχέγγυ-ΟΝ, ὁ, incredibilic, ἄπιϛ-ΟΝ: ex α priv. & ἐγγύη-ΟΝ, ὁ, fide dignus.

A'νεχθέντ-ΟΝ, attracti, a. 2. part. paſſ. ab ἀνέχθω, quod ab ἀνά, & ἔχω. Alii pro ἐσπαχθέντ-ΟΝ, ab ἀναφέρω, rafero.

A'νεχοίκην, Dor. pro ἀνεχοίμαν, ſuſtinerem. A'νέχατ', pro ἀνέχεται, ferret, præſ. opt. ab

A'νέχομαι, tolero. imperf. ἀνειχόμαν, & ἀνειχόμην, ε, ετο, ſ. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἀνεσχόμην, α, ατο, toleravi. Th. ἔχω, habeo.

A'νέχω, ſuſtollo, rollo, ſurſum attollo, arigo in altum: ut Il. ν. χῶρας ἀνέσχον, manoc ſuſtulerunt. Interdum pro in pretio habeo, honoro: ut Od. τ. ἀδίκους ἀνέχοντα, pro τιμῶντα. Item retineo, jahibeo, ut ἔπεχε: ut ἀνέχε τὰς ἡνίας, Plut. Item nentralitet, ceſſo, deſino. Item promineo, emineo, exiſtio; attollor, exſto, i. e. extra appareo; apud Plat. & aliquando pro erumpo ſeu otior. unde dicitur & Sol ἀνέχει, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχουσαι ἄκραι, promontoria excelſa, ex ἀνά, & ἔχω, habeo.

A'νέχων, ὁ, ſuſtinens, præſ. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.

A'νεχώρησα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀναχωρέω, revertor, me recipio.

A'νέψαντ-ΟΝ, a, ὁ Ϲ ἡ, incoctilic præ durities.

A'νέψητ-ΟΝ, ὁ, non coctus, non elixatus: ex α priv. & ἕψω, elixo, coquo.

A'νεψιά, ᾶς, ἡ, conſobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἀψίς, colloquium, ut inter familiares.

A'νεψιαδή, ἡ, filia conſobrini.

A'νεψιαδῆς, & ἀνεψιαδίς, ὁ, filius ex conſobrino, patruelic, vel amitini filius.

A'νεψιός, ᾶ, ὁ, fratris, aut ſororis filius, conſobrinus, patruelis.

A'νεψιότης, ητ-ΟΝ, ἡ, cognatio patruelium, & conſobrinotum. Plato in legibus.

A'νεψυχθεῖσι, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀνεψύχω, retrigero. ſ. ξω. Th. ψύχω, frigefacio.

A'νεω, muti, nom. pl. ab ἄνεως, ω, ὁ, tacitus.

A'νεω, adv. pro mute, vel tacite; itidem ab ἄνεως, ω, ὁ, tacitus.

A'νέω, ſignif. idem ac ἀνέω, pront exp. ſubigo bordea madefaciens aqua.

A'νέωγα, p. m. Att. ab ἀνοίγω, aperio.

A'νεωγμέν-ΟΝ, ὁ, apertus, p. part. paſſ.

A'νέωνται, dimiſſi ſunt, pro ἀνεῖνται, p. paſſ. ab ἀνέωμι. Alii tamen volunt eſſe a. 2. ſubj. m. pro ἀνέωνται, ut ἀφέωνται pro ἀφῶνται.

A'νέῳξα, ας, ε, aperui, a. 1. ab ἀνοίγω.

A'νεως, ω, ὁ, filens, mutus, 4. ſimpl. q. eb α, & αὔω, clamo.

A'νέωχα, p. Att. ἀνεῴχθην, & in 3. pl. ἀνεῴχθησαν, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνοίγω, aperio.

A'ν, ης, ἡ, perfectio, abſolutio, factum: (idem quod ἄνσις) eſt ab ἄνω, idem ac & Poetice pro ἀνάω, perficio.

A'ῳ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀείρω.

A'ωβῆσ, præſ. inf. ab

A'ωβέω, ῶ, repubeſco, f. ήσω. Th. ᾄβη.

A'ωβητήκ-ΟΝ, ὁ, repubeſcens, revigeſcens. ab eod. Th.

A'ωβ-ΟΝ, ὁ Ϲ ἡ, impubes, qui nondum debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.

A'ωγαγον, ες, ε, a. 2. Att. pro ἄγαγον, ſubduxi, vel ſubduxerunt: ab ἀνάγω.

A'ωγγυλαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἀναγγύλλω. ἀναγγύλλω, ες, η, a. a. paſſ.

A'ωγήσασθαι, ἀντὶ τ ἀναγήσασθαι, narrare. Th. ἡγέομαι, ὁ, præeo, duco.

A'ωγημόβλητ-ΟΝ, ὁ, dux, & rectore carens: ex α priv. & ἡγεμονόβλητ-ΟΝ, dux ſum.

A'ωγμετ-ΟΝ ὕπν-ΟΝ ὀλίζων, ſomnue exirii, i. e. mors ipſa, apud Nonn. ex ω priv. & ἄγχεμαι, ſurgo.

A'ωδυν-ΟΝ, ὁ, illætabilic, gravis & molcſtne: ex α priv. & ᾠδυνή, ἡ, voluptas.

A'ωδυνοτ-ΟΝ, ε, ὁ Ϲ ἡ, inluevis, inſuſ: ex α priv. & ᾠδύω, oblecto.

A'ωδυς-ΟΝ, ὁ, non conditus, nulla luavitate jucundus. Idem ac ἀνώδυνοτ-ΟΝ, ὁ Ϲ ἡ, inſuavic.

A'ωδῶς, moleſte: adv. ab α & ᾠδύς, dulcis.

A'ωεσαν, redierant, Att. pro ᾔεσαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab εἶμι, tedeo.

A'ῳη, pro ἄφη, dimiſſiet, a. a. ſub. ἀείρω. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἄωσι, Att. ἄφη.

A'ωθιν-ΟΝ, ε, ὁ Ϲ ἡ, aaethiauc, ex anetho confectus, ſeu conſtans: ut ἀνήθινος κέφαλ-ΟΝ, apud Theocr. & ἀνήθινος μύρον, apud Dioſc. l. 1. c. 62. Item ἀνήθιν-ΟΝ οἶν-ΟΝ: ex ejuſdem l. 5. c. 67. a Th. ἄνηθον, τό, anethum.

A'νηθον, ε, τό, aaethum, herba: ϕῶς τὸ ἄνω ϑέν, quod cito creſcat.

A'νηθοτρόπ-ΟΝ, ὁ, non moratus, citraque decorum; bonis non inſtructus moribus: ex α priv. & ἠθοτρόπον, mores formo.

A'νήϊξα, a. 1. ab ἀναΐσσω, profilio, exſurgo cum impetu. Th. ἄϊσσω, irruo.

A'νῆϊον, ſurſum, vel rurſum ibam: ab ἀνά, & ἤϊον.

A'νῆκα, remiſit, 3. ſing. a. 1. ab ἀνίημι, remitto. ἀνηκάμην, a. 1. m.

A'νήκεσ-ΟΝ, ε, ὁ, ἡ, inſausbilic. Hinc

A'νηκέστως, adv. Ex α, & ἀκέστός, quod ab ἀκέσμαι, curo, medeor.

A'νηκέστ-ΟΝ, ὁ, qui non exauditur; qui contemnitur.

A'νηκίη, ἡ, imperitia, ſurditas, & contumacia.

A'νηκίστιζε, refiliit, imperf. act. ab ἀνακοντίζω, ſ. ίσω. Th. ἄκων, jaculum.

A'νήκοο-ΟΝ, ὁ, qui non audit, ignarus, ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή, ἡ, auditio.

A'νηκουέω, ῶ, ſ. ήσω, proprie quidem eſt non audio; ſed capitur pro non auſculto, non obtempero, non ſum dicto obediens. pro quo Poetæ dicunt etiam ἀνηκούω, ῶ, Th. ἀκούω, audio.

A'νηκουίη, ἡ, contumacia, q. d. pervicacia, coatemptus, ſeu dedignatio autem præbendi.

A'νήκουσ-ΟΝ, ὁ, non exaudibilia, qui audiri non poteſt. unde ἀνήκουστον, τό, proprie non auſcultandum: ſed idem fere eſt, quod ἀτέλεστον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστ-ΟΝ πάθη, pro inobedientia.

A'νῆκω, convenio. ſ. ξω. p. ῆκα. part. præſ. ἀνήκων, ουσα, ον, aſcendens, perveniens, elatus. Ex ἀνά, & ἥκω, venio.

A'νηλάκητ-ΟΝ, α, ὁ, delituta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ηλακάτη, ὁ, colue.

A'νήλατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι, ſalio.

A'νήλατ-ΟΝ, ὁ, indomitus, inobſequens, contumax, -ΟΝδὲ τὸ ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἔλασις, ἔλασμα, ἔλασα, ἐλάσσω, ἐλατός, ἐλατ-ΟΝ, detractione Ϝ σ: Etym. ut ἀνήλατ-ΟΝ ἄκμων, incus indomita, Job. cap. 41.

A'νηλεγέω, contemno: ex n priv. & ἀλέγω, curo.

A'νηλεγές, contemptim.

A'νηλεής, ὁ, immiſericors, crudelis. eſt pro πληεής, præfixo α pleonaſtico.

A'νήλητον, τό, indelebile, & pro eodem dicitur ἐπανάλητον, apud Euſt. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπανάλειφα, ex ἐπί, ἀνά, & ἀλείφω, ungo.

A'νηλιψία, ας, ἡ, ſqualor, qui contrahitur propter diutius omiſſa balnea, & unguenta. Eſt ab ἀνήλιψ-ΟΝ, ὁ Ϲ ἡ, inunctus.

A'νηλίτως, immiſericorditer, crudeliter.

A'νηλητέω, i. e. ἀφροντιστ-ΟΝ, ὁ, non curans, neglectus.

A'νηλητ-ΟΝ, ὁ, non commiſerandus, miſericordia indignus. Æſchin.

A'νῆλθεν, rediit, e. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

A'νηλιάζω, inſolo, Snli expono; ex ἀνά, & ἡλιάζομαι, ad Solem expendere.

A'νήλιο-ΟΝ, ε, ὁ Ϲ ἡ, opacus, ſine Sole: ex α priv. & ἥλιο-ΟΝ, Sol.

A'νήλιτ-ΟΝ, α, ὁ, excalceatus, non calceatus, ſine calceis, ἀνυπόδητ-ΟΝ: ἠλίψαμαι ὑπόδυμα, -ΟΝδὲ τὸ ὑπόδημα τὸ ποδὸς. Ex α priv. & ἥλιψ, calceus.

A'νηλιφής, ὁ-ΟΝ, ὁ Ϲ ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω, ungo.

A'νήλυσις, εως, ἡ, aſcenſus, ἄνοδ-ΟΝ: ab ἀνέρχομαι, redeo.

A'νηλύσιος, ος, η, abſumptus ſum, a. c. paſſ.

A'νήλωνα, p. act. ἀνήλωκα, inſumpſi, a. 1. ab ἀναλίσκω, inſumo, expendo.

A'νημελητ-ΟΝ, α, ὁ, quæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

A'νῆμεν, pro ἀνίημεν, dimiſimus, 1. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνέημεν, 1. pl. a. 1. ejuſdem verbi. At ἀνῆμεν eſt imperf. ab ἄνειμι ſignificante ἀνέρχομαι, redeo.

A'νήμερ-ΟΝ, ε, ὁ, ἡ, immitis: ex α & ἥμερος, manſuetus.

A'νημιβολιαῖον, τό, ſemiobolare, valens pretium ſemioboli, τὸ ἡμιβόλιον ἄξιον, eſt ex ἀνά, & ἡμιβόλιον, ſemibolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὄβολ-ΟΝ, obolus.

A'νημιβόλιον, α, τό, ſemibolus.

A'νήμυκτ-ΟΝ, ὁ, qui naguibus carptus, fiſſuſque non eſt: ἢ ἐκ νυγμῶν-ΟΝ: ex α priv. & νύσσω, lanio, vellico, ſcarifico.

A'νῆν, 2. a. act. ab ἀνίημι, relaxo.

A'νήνεϑαι, a. 1. inf. m. recuſaſſe, ab ἀνήνασθαι: ex ἀνέομαι, p. ἀνήμαι, σαι, ται.

A'νηνίσγω, & Jon. ἀνήνιμι, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. paſſ. ἀνηνείχθην.

A'νηνυμβ-ΟΝ, ὁ, ab ἀνωφέλεια; ut ἀνηνυγμβ-ΟΝ

μῦρον κνησις, subvolane fumus.

A'λώμεχθεντες, relari fueruot, 3. pl. a. 1. pass. ab ἀναφέρω, refero.

A'λωμανία, ἡ, veotorum vaeuitas; tranquillitae. Atiſtot. a ſequeote

A'λώμενος, ε, ὁ & ἡ, fine veotis, tranquillus: ut ἀλώμενον γαλήνη, in Epigr. ex α priv. & ἄωτον, veotus.

A'λώσθε, ας, ε, floroi, p. m. ab ἀνθέω, floreo. f. ήσω. p. λέλῶσηκα. p. m. λώτω, & per Epenth. ϝ ο, & Att. reduplicationem ἀλώλῶθα. Th. ἄνθος, τό, flos.

A'μήτευε, repudiavit, p. paſſ. ab ἀποπέμπω, vel 3. ſing. a. 1. m. ſub. ab ἀποπέμπω, reouo.

A'μίαντος, ὁ, ἡ, idem ac ἀκήρατος, ἡ, innocuos.

A'μίασμα, acc. ab ἀμίασμ, ος, ὁ, ineſe: ex α, & ἀνήρ, ὁ, vir.

A'μίαντος, vel ἀμίαντος, ε, ὁ ϰ ἡ, qui perfici nequit. Th. ἀνύω, perficio.

A'μίαρ, ὁ, idem ac ἄνανδρος, qui non praeſtat ſe virum, minime fortis. ab ἄνανδρος, ignavus.

A'νήπτετο, dicatus eſt, p. paſſ. ab ἀνάπτομαι. Th. ἅπτω, accendo.

A'νήπτος, ὁ, idem ac ἀνάπτος, pervulgatus: ab ἀναπτύθομαι. Item τὰ ἀνήπτα, Heſych. ſunt ioeffabilia, inaudita, ἀνήκεστα, inauſcultabilia.

A'νηπύω, ſono, clamo: apud Moſc. Idyll. a. ex ἀνά, & ἠπύω; idem ac Th. ἀπύω, ſono.

A'νήρ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἄνα pro ἄνω, ſono.

A'νηρέθη, interemptus eſt, a. 1. iad. paſſ. ab ἀναιρέω, occido, ioterimo.

A'νήρωτος, ὁ, noo fractus: idem cum ἀνάρρηκτος, non fractue.

A'νηρύψατο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀναρύπτομαι, rapio, eorripio, pleonaſm. ϝ ε, pro ἀνερύπτω. Ab ἐρύπτω, edo.

A'νηφορὶς, ὁ, altus, vel alte tectus; ſed proprie eſt tecto carena: ex ἀνά, vel α priv. & ἐράω, rago.

A'νηωκὼς, ότος, ὁ, qui ſuſtulit, Att. ἀνωχωκὼς, Jon. ἀνῳχωκὼς, part. praet. act. verbi ἀνωχέω, occido, interimo.

A'νήρ, ὁ, virilis. Etym. & Suid. dicunt ἀνὴρ esſe ἀνάδρος, ἡ χρῆσις, ἢ παρὰ θεῶν; derivantes ab ἄνω, i. e. πράττω ſed potius eſt ab ἀνήρ, ὁ, vir.

A'νηριθμήσαμεν, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, eoumero, f. ήσω. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

A'νήριθμος, ο, ὁ & ἡ, idem cum ἀναρίθμητος, iooomeous, ἄπειρος. Item abiectus, vilis, qui in nullo habetur numero: ex α priv. & ἀριθμὸς, ὁ, numeros.

A'νήρητος, ὁ, non divitus io miouta, idem cum ἀνάρρηκτος, oon fractus.

A'νηρίτος, ὁ, idem cum ἀνάριτος, incaprificatus.

A'νήριτος, ὁ, idem cum ἄνηρος, ſine liie. ea α priv. & ἔριζω, litigo, cerro.

A'νηρὸς, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνιαρὸς, idem cum ἀνιαρὸς, triſtis, moeſtus, moleſtue: ab ἄνια, moeror.

A'νήρυτος, ο, ὁ & ἡ, inaratue. Th. ἀρόω, aro,

A'νήρυτε, rapuit. a. 1. ab ἀναρπάζω. Th. ἁρπάζω, rapio.

A'νηρώτευε, Jon. & Dor. pro ἀνηρώτων, 3. pl. imperf. verbi ἀνηρωτέω, Joo. & Dor. pro ἀνειρωτάω, interrogo.

A'νησίδεος, vel ἀνησίδεος, ὁ, terrae epitheton: quaſi muneta clargieus: ἀνὸς enim, & δόσις, munus eſt; & componitur cum ἀείρω, ſut. ἀνέω, dimitto, relioquo.

A'νήστος, & ἀνήστις, ὁ, & Doriee ἀνάστος, idem ac ἄνηστις, invitae, infuperabilia, non victus: ex α priv. & νάσσομαι, vel ἅττων, vincor, ſuperor, inferior evado, ab ἧσσων, vel ἅττων, minor, inferior.

A'νησις, ὁ, idem ac νῆις, jejunus, per pleonaſmum ϝ ν. Athen. ea Cratino. Sed caponitur etiam, qui jejunoe non eſt; ue ſit ν privane.

A'νίεν, ας, ε, ἦ, ſ. ε. ab ἀνίημι, dimitto, relinquo: ἀνίεν, inf.

A'νίηθεν, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, accendo.

A'νηχέω, reſono: ex ἀνά, & ἠχέω, ſono.

A'νήχθεν, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, ſubdueo.

A'νία, Att. pro ἀνίη, Poet. pro ἀνία, Joo. pro ἀνῶ, a. a. ſub. ab ἀνίημι, relexo.

A'νθαμίδωμαι, ῶμαι, ſufficio io locum alicujus: item anrefero, aorepono: praeligo. ea ἀντί, pro, vel pro, & ἀμφὶ μαι, ab ἀμφὶ, capio, eligo,

A'νθαμίων, ονος, ὁ, amulus, qui alieoi io certamine, ſeu cooteotiooe eſt adverſarius, ἀντιγωνιστὴς: ex ἀντὶ, cootra, & ἄμαμαι, ἡ, eontentio.

A'νθάπτωμαι, fut. ψομαι, contra manos injicio; e contrario attingo: viciſſim aliquid aggredior: item praeſto, efficio, eapeſſo. Interdum increpo, repreheodo. ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tango.

A'νθεα, floreo, nom. pl. ab ἄνθος, floe.

A'νθᾶ, florat, 3. ſing. praeſ. ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω, p. λέλῶκα. Ab ἄνθος, flos.

A'νθαια, ας, ἡ, nomea proprium loci.

A'νθάλωτο, io alteriue locum delegerunt, 2. pl. a. a. m. ab ἀνθαμίσμαι: quod ab ἀντὶ, pro, & ἀμφὶ, oligo. a. 2. ἅλον.

A'νθανὸς, ᾶ, ὁ, floridue, pro ἀνθινὸς.

A'νθάρσιον, ea contrario ſiogulr: ex ἀντὶ, & θάρσος, ououſquiſque, quilibet.

A'νθαπτέον, ioharendum, amplectendum, vel adhaerendum eſt, coofequendum eſt, veodicandum eſt, vel reſiſtendum: a Verbo ἀντέχομαι, reſiſto.

A'νθελιγμὸς, ὁ, pro quo Jonice eſt ἀντελιγμὸς, voluratio, ſeu eoovolurio contraria: contraria vortex: ex ἀντὶ, & ἑλίσσω, implico, volvo, agglomero.

A'νθέλιξ, ἡ, pars auris, de qoa ita Pollex l. 2. ὁ δὲ πᾶν ἠβαιὸν ἢ ὑπὸ τῦ πτερύγιος, ἕλιξ, ὃ τὸ ἀνθελικὸς ὠνῆ, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, five ἕλιξ fit extrema auricule ora, & ἀνθέλιξ appellerur oppoſita illi pars, io eajus medio eavitas eſt, quam κόγχλω appellant. ex ἀντὶ, coootra, & ἕλιξ, five ἕλιξ, auris ambitus, & circuitus.

A'νθελκύσης, ut ἀνθελκύσῃς ἔχω πρὸς, adverſari, vel reſiſtere alia, quaſi in eontrariam partem erehendo. Bud. ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

A'νθέλκω, eootra traho; in diverſum traho; ad me viciſſim trebo. Dicontur etiam ἀνθέλκω, inquit Bud. qui certatim in diverſum trahunt: manum diſtioeo, apud Plut. Item diſtinere, ſeu remorari; & neutraliter reſiſte re, queſi contra trabendo. Et ſic io peſſ. ἀνθέλκομαι, cootra trahor; io diverſum trahor; item diſtioeor, revocor.

A'νθεμα, τὸ, idem ac ἀνάθεμα, pro ἀνάθημα, execratio, quae vide. Item ſaltario quaedam idiotarum erat; & Mazae etiam ſpeciee. Heſyeh.

A'νθεμόεν, ὁ, Poet. pro ἀνθέμινθος, a. 2. part. m. Ex ἀνά, & πῆμα, pono.

A'νθεμον, ε, τὸ, oigella: a flosis decore.

A'νθεμὶς, ίδος, ἡ, argemona, hodie chamomila. Vide Dioſc. l. 3. c. 154. ab ἄνθος, floe.

A'νθεμὶς, εος, ους, floridus: ab ἄνθεμον, herba, de qua Theopb. lib. 7. cap. 13.

A'νθεμον, α, τὸ, flos: ab ἀνθέω, floreo.

A'νθεμοπρήστος, ὁ, a flore flueos: ut ἀνθεμόρρυτος γαῖος, liquor a flore fluens, pro melle. Eurip. ex ἄνθεμον, & ῥυτὸς, fluidoe, fluens; a ῥέω, traho.

A'νθεμος, ε, ὁ, pro ἀνθεμὶς, Poet. floridus.

A'νθεμουργὸς, ὁ, apie, quae ex floribus opus ſuum, i. e. mel conficit: ea ἄνθεμον, & ἔργον, opus.

A'νθεμὼδης, ες, ὁ ϰ ἡ, floridoe, florene; idem ac ἀνθεμὶς; & ab eodem Th.

A'νθέξις, εως, ἡ, retentio, complexus mutuus. verbale ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, adhaereo, amplector.

A'νθέξομαι, ῃ, ἕξεται, f. 1. m. ἀνθέξομαι, a. 2. m. ſub. ab ἀντέχομαι, adhaereo.

A'νθερὼν, ῶνος, ὁ, mentum. Dicitur ἀπὸ ϝ ἀνθῶ, quod io mento barba efloreſcat: onde & genae ἀνθῶσαι παρειαὶ dicuntur, & ἀνθῶδες, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερὼν, pro orc, ſed κρατυχρηστῶς, ubi dicit, ἐπίπαν δὲ ἀνθερὼν ἀνθρώπου. Ab ἄνθος, flos.

A'νθέρεον, ε, ὁ, albucum, caulis aſphodeli. ab ἄνθος, flos.

A'νθέρικον, genit. ου ἀνθερίκου, ὁ, per plenaſm. τὸ ε, pro ἀνθερίξ, idem ac ἀνθήρ, ariſta.

A'νθερικώδης, ες, ὁ & ἡ, aotherici formam referne: ab ἀνθέρικον, aſphodeli fructus, vel ceolis.

A'νθεσαν, Poet. pro ἀνθέσαντο, depoſuerunt, 3. pl. a. 1. m. ab ἀνατίθημι, narro.

A'νθεσιν, dat. pl. ab ἄνθος, flos.

A'νθέσιμος, p. act. ab ἀνθίσκω, reſiſto.

A'νθεσίμος, τὸ, Floralia: ſic univerſum voeabantor feſta Bacchi. Heſych. τὰ ἐπὶ τοῖς, Bacchaoalia.

A'νθεστήριον, τὸ, ſecuodum pleroſque menſis ceſebatur ſuiſſe Aprilis; ſic dictue ἀπὸ τῦ ἀνθῶν, quod tuoc terra magna ex perte floreat, vel floscre incipiat; & quod ἀνθεστήρια ioeo octavo mente celebrabantur. Gaza tamen hune octavum meoiem Novembrem eſſe ceofuit.

A'νθεστηριών, ὁ, octavus erat anni menſis, Dioovſio dicatos, ab ἄνθος, τό, flos.

A'νθεστιᾶν, viciſſim, & mutuo accipere convivio lapius. Plut. ex ἀντὶ, & ἑστιάω, epulor, conviviom agito.

A'νθεστρίχια, τὰ, feſta Proſerpinae; q. d. floriferta; quod eam Pluto legendie floribus occupatem rapuerit: ex ἄνθος, flos, & θρίξ, tero.

A'νθετο, ſuperpoſuit, pro ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνατίθημι, ſο, το. Ex ἀνατίθημι, impono.

A'νθέτεως, Dor. pro ἀνθέσεως, acc. ſing. f. p. praeſ. part. verbi ἀνθέω, floreo.

A'νθέτω, 3. pl. Dor. pro ἀνθεῖν, & hoc pro ἀνθεῖσι: ab ἀνθέω, floreo, f. ήσω. Th. ἄνθος, flos.

A'νθέω, ῶ, floreo, ſpleodeſco, niteo: item inelaresco, celebror; & illuſtrie, ſeu in preeio, & hoore ſum: item eum dat. ſcateo, exubero. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

A'νθη, ης, ἡ, flos.

A'νθη, ης, ἡ, nomeo urbia. quidam ſcribont A'ντη.

A'νθηνὸν, οῦ, ὁ, apia: ὀσμὴ τὸ τῦ ἀνθηνῦ ἔδωρ.

A'νθηλα, ης, ἡ, paniculae: ſic dixerunt in frugibue aliquor, ut in penico, & milio, & in plaotie quibuſdam, ſanoſum florem, qualis io ſumma arsodine per aurumnum floret. idem & πάππος dicitur. ἀνθήλια κριθῆς, Dioſc. l. 1. c. 114. paniculae hoe, vel lanugo vertitur. Unde

A'νθήλιον, ε, τὸ, floſculus: a Th. ἄνθος, flos.

A'νθήλιος, ὁ & ἡ, Soli oppoſitoe, orienti Soli obverſue. Unde dicitur ἀνθήλιος γαλήνη. Item ἀνθήλιοι dicontur gemini Soles. Bod. & Suid. & nebulae eriam, quae Solem obſcurant, ἀνθήλια vocantur. ea ἀντὶ, contra, & ἥλιος, Sol.

A'νθημα, ατος, τὸ, vel ἄνθημις, εως, ἡ, florum productio, quaſi efflorefcentia: ipſa florendi actio. At ἀνθήματα potius uſurpator plut. num. pro ἐξανθήμασι, exanchemata, poſtulae, vitiligo.

A'νθήμων, ὁ, floridos.

A'νθηπλοκράνθεια, floride ſcribi: ex ἀνθηρὸς, floridus, & γραφὴ, a γράφω, ſcriptura.

A'νθηρὸς, ὁ, florulentus, floridue. Sed dicuntor ἀνθηρὰ non ſolum herbae, & ſtipites, ſed aliae etiam res metaphorice, ot colores. Item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quiequid amoenum eſt, & jucundum aſpectu. Unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν nooounquam copulantur. Interdum etiam quod eſt jucundum noribus. Unde ἀνθηρότερον, ϰ χαριέστερον λέγωσιν, apud Iſocr. & Plat. hominem quoque ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθηρῷ, dat. ſing. ab ἀνθηρός, ᾱ, ὁ, floridus. Th. ἄνθ-, flos.

Ἀνθηρός, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνθηρῶς λέγω, apud Iſocr.

Ἀνθησις, σεως, ἡ, florum amiſſio, & editio: a Th. ἄνθ-, flos.

Ἀνθιστάμαι, ώμαι, viciſſim vincor, ſeu ſuccumbo: ex ἀντὶ, & ἵσταμαι, vincor.

Ἀνθητικὸς, ή, όν, ad florendum aptus, florendi vim habens; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθ-, flos, & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρ-, flotiger, in Epigr. ea ἄνθ-, flos, & φέρω, fero.

Ἀνθίας, ου, ὁ, vocatur piſcis quidam, a floriditate dictus. Ariſtot. l. 6. anim. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθίημι, ῶ, viciſſim cunſcere: ex ἀντὶ, & ἵημι, ab ἰητὸς, facer, disjunx.

Ἀνθίζω, facio florere; floridum reddo; floribus conſpergo; varietate diſtinguo: multiplici meretrix, & venuſtate exornato: ut in Iſocr. ἀνθίσαι βελτίω τὴν λόγον, concionitetem, & oratiuni addere volentes. a Th. ἄνθ-, flos.

Ἀνθινὸς, vel Ἀνθινὸς, ὴ, όν, floridus; ab ἄνθ-, flos.

Ἀνθιππάζομαι, equitans occurro; contra aliquem equo iovebor. nde

Ἀνθιππασία, ἡ, decurſio equeſtris: a Suida exponitur equeſtre certamen.

Ἀνθιππεύω, idem ac ἀνθιππάζομαι. nam ἀνθιππεύω ἀλλήλοις dicuntur a Xen. duo equites iotet ſe contendentes. ex ἀντὶ, & ἱππεύω, equito.

Ἀνθιστάμην, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνθίστατο, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀνθίστημι, reſiſto. ſ. ἀντιστάτο: p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστην. a. 2. ἀντέστάμην. imperf. paſſ. ἀνθιστάμην, ατο, ατο, eum dat. Ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἀνθίστημι, contra ſtatuo, oppono, ex adverſo pono, adverſarium ſtatuo: ex ἀντὶ, & ἵστημι, ſto. Sic & in paſſ. ἀνθίσταμαι, reſiſto, repugno, obſiſto, reluctor, reſtitor, adverſor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνθιστάντ- αὐτῷ τ πραγματ-, quum ei res non ſuccederet.

Ἀνθοβάφ-, ὁ, tinctor: ex ἄνθ-, flos, & βάπτω, immergo: item tingo.

Ἀνθοβολέω, flores jacio, ſpargo flores, active: item fragro, redoleo.

Ἀνθοβόλ-, ὁ, flores jactens, vel amittens: item fragrans, florulantus: ex ἄνθ-, flos, & βολέω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβόσκω, flores alens: ex ἄνθ-, & βόσκω, idem ac Th. βόω, paſco.

Ἀνθόδμον ἔχω, habens florem odoratum: ex ἄνθ-, flos, & ὄζω, odorem reddo.

Ἀνθοδίν-, ε, ὁ, ἡ, eaniſtrum: ἀνθ τὸ ἄνθη δέχεσθαι.

Ἀνθοκέφαλ-, ὁ, caput floridum, ſeu floribus redimitum caput habens: ex ἄνθ-, flos, & κέφαλον, caput, vertex.

Ἀνθοκερκ- πίνη, textum floridum; chordula filo floridulo coetexta; limbus textilis; texta tænie; faſciola; vitta: ex ἄνθ-, flos, & κρόκη, trama.

Ἀνθολκὴ, ῆς, ἡ, tractio, libramentum, hæſitantia.

Ἀνθολκον, io contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, retrabo, contra traho, impedio; ex ἀντὶ, & ἕλκω, traho.

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθ-, flos, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera meſſis. Lucian.

Ἀνθολόγ-, ᾱ, ὁ ἡ, ἐ, florilegus.

Ἀνθολογούμενα, flores decerpo, ſeu colligo. unde ἀνθολογόμεν-, flores colligeos, floribus vivens.

Ἀνθολόγ-ν, ὁ, florilegium; liber collectaneorum apud Suid. Aotbologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομιλέω, viciſſim converſor: ex ἀντὶ, & ὁμιλέω, verſor.

Ἀνθομολογέω, vel ὁμέω, ῶσω, conſtituo, paciſcor, conventum, & pactum ineo: & interdum pro rem expouere: item viciſſim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντὶ, & ὁμολογέω, confiteor.

Ἀνθομολόγησις, ἡ, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in ſacris ſcriptis confeſſio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ex ἀντὶ, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνθοποιὸς, floriferus, flores procreans: ex ἄνθ-, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, flores vendo: ex ἄνθ-, & πωλέω, vendo.

Ἀνθορε, exſilit, Poet. pro ἀνέθορε, 3. ſing. a. 2. ab ἀνεθορόν. Th. θορέω, ſalio.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio, contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμὸς, ὁ, definitio definitioni oppoſita: ex ἄνθ-, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορμέω, ῶ, ſto contra in ſtatione: proprie dicitur de navibus in ſtationa ad reſiſtendum hoſtibus, & ioeuodum prælium paratis. ex ἀντὶ, & ὁρμέω, ſto in ſtatione. Th. ὅρμ-, portus, navium ſtatio.

Ἄνθ-, ἔθ-, τὸ, flos: ἀνθὸς τὸ ἄνω θεῖν ὁ τὰ αὐξάνεσθαι.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίας οἶνος, vinum habens florum odorem; odoriferum vinum. ſic ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθ-, & ὄζω, oleo: unde ὀσμὴ, odor.

Ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poet. floriditas. Citatur ex Anthol. Epigr. oro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθ-, flos.

Ἀνθ' ὅτε, quare: interrogativum, & ſine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero: item flores comporto, ſeu conveho. ab ἄνθ-, ἐφ-, τὸ, flos, & φορέω, fero, fertilis, unde φορία, produco.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθοφόρεια, τὰ, idem ac ἀνθοφόρεια, τὰ, feſta Proſerpinæ.

Ἀνθοφόρ-, ὁ, idem ac ἀνθηφόρ-, florigerus: ut & ἀνθοφόρ- dicitur pro eodem.

Ἀνθοφυὴς, ές-, ὁ ἡ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθοφυὴς πάτμος, ala floruleota: ex ἄνθ-, flos, & φύω, produco.

Ἀνθρακᾶς, ᾶ, ὁ, carbonarius; ſic dictus eadem forme, qua κεραμᾶς dicitur pro laterario.

Ἀνθρακεύω, carbones conficio: item tiliones lacio.

Ἀνθρακιὰ, ᾶ, carbonum, ſeu prunerum ſtrues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακικὸς, ή, όν, ater ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, ὁ, idem ac ἀνθρακεύω. Et ἀνθρακίζομαι, carbonis, ſeu carbunculi ſpeciem præ ſe ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ε, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo. Interdum gemma. Item parvus caminus. Item μικρὸν τερπέδιον, ut & χυτροπόδιον, Heſych.

Ἀνθρακῶδ-, ὁ, ᾶ, ὁ ἐ, niger ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδ-, ἡ, pruna, ignis ex congeſtis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam piſces minutulos ſuper carbonibus aſſari ſolitos.

Ἀνθρακιὰς, Poeticum, ut ἀνθρακιὰς πυρὸς, apud Nonn. ignis ex aarbonibus factus. Th. ἄνθραξ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακοπώλης, ὁ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, & πωλ-, carbo, & πώλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, i. ὦσω, in carbones redigo, ſeu converto, torreo, aſſo. & in paſſ. ἀνθρακόομαι, in carbones redigi.

Ἀνθρακώδης, ες-, ὁ ἐ ἐ, carbonem referens; carbonis mora ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωμα, ὁ, carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακ-, ὁ, carbo.

Ἀνθρᾶξ, ακ-, ὁ, carbo, in quo ἀνθρᾶκ, i. a. florat ignis. carbunculus, gemma: & ulcus quoddam, ſive exulcera tio, ſimilis iis, quæ noſta ſoot. & Suidæ ἀνθρᾶξ dicitur etiam piſcis quidem, qui ſuper carbones aſſatur.

Ἀνθρᾶξ, ακος, ὁ, carbo: acc. ἀνθρᾶκα.

Ἀνθρήν, ῆς, ἡ, crabro, veſpa: q. ab ἀνθρώπων, quia audacter profilit in animantes.

Ἀνθρήνιον, ε, τὸ, favus apum, aut arabronum: a præcedenti.

Ἀνθρήνιος, florea. Etym. ἀνθρὴ τὸ ἀνθηρόν: a Th. ἄνθ-, flos.

Ἀνθρωπ', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπ-, homo.

Ἀνθρωπαρέσκεια, ᾱ, ſtudium placendi hominibus: a ſequente

Ἀνθρωπάρεσκ-, ος, ὁ, ἐ, qui anram popularem captat, homim placens. Th. ἀρέσκω, placeo.

Ἀνθρωπάριον, ὁ, homulus, homunculus: dimin. ab ἀνθρωπ-, homo.

Ἀνθρωπὰς, ης, ἡ, humana pellis. Herodot. Poll.

Ἀνθρώπειος, & Jon. ἀνθρωπήϊ-, ε, ὁ, & ἀνθρώπιος, ᾱ, ον, humanus.

Ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνως, humano more; humanitus; apte ad hominum conditionem: humano voce.

Ἀνθρωπίσσομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem ſpectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθείς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπότης, ὁ, humanitas.

Ἀνθρωποφυὲς ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo ſimiam appellat. ab ἀνθρωπ-, homo.

Ἀνθρώπιον, πὸ, & ἀνθρωπίσκ-, ὁ, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπιστὴς, ὁ, humanitas; i. e. humani, & compoſiti mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορέω, homines voro: ex ἀνθρωπ-, homo, & βορέω, edax, vel βόω-, idem; a Th. βορὰ, pabolum, aibus.

Ἀνθρωποβόρ-, ὁ, hominivorus, homines vorans.

Ἀνθρωπόγλωττ-, ε, ὁ ἐ, humana lingua loquens: pſittaci epithet. ab ἄνθρωπ-, homo, & γλῶττα, lingua.

Ἀνθρωπογονία, ᾱ, homioum generatio: γονὴ, vel γόν-, fœtus, parrus.

Ἀνθρωπόγραφ-, ὁ, qui homines pingit, hominum pictor. γραφὴ, ſcriptura.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, deus ex homina factos. Suidas ſentit, ἀνθρωποδαίμονας fuiſſe dæmones, qui humano induti corpore, atque ſic & dæmones, & homines exiſtentes rorum orbem concuſſerint. comp. a δαίμων, Dæmon.

Ἀνθρωποδόντ-, ὁ, ab homine morſus. Dioſc. l. 1. c. 334. δάκνω, mordeo.

Ἀνθρωποειδὴς, ές-, ὁ, ἡ, humana ſpecie præditus: ab ἄνθ-, ſpecies, & ἀνθρωπ-, homo.

Ἀνθρωπόθυμ-, ὁ, ἐ, hominum animum, vel iram habens; homini in animo, vel in ira, & furore ſimilis. Θυμὸς, animus, mens.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: ex ἀνθρωπ-, homo, & θύω, ſacrifico.

Ἀνθρωποθύτ-, hominem immolo, vel ſacrifico: eiuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἀνθρωπ-, homo, & κτείνω, occido.

Ἀνθρωποκτόν-, ὁ, homicide. Eurip.

Ἀνθρωποκτόν-, ος, ὁ, homicida, hominem permictens. ἔλεθ-, ſtrages, cædes.

Ἀνθρωπολόγ-, ὁ, qui de hominibus loquitur. a λόγ-, lemo, & ἄνθρωπ-, homo.

Ἀνθρωπόμορφ-, ε, ὁ, ſpeciem humanam referens: de fœmina: Herod. Sic etiam dicta eſt mandragora.

Ἀνθρωποσυρφὴς, homiem formo, a μορφὴ, forma.

Ἀνθρωποτροφικὸς, ὁ, qui ad homines paſcendos pertinet. ut ἀνθρωποτροφικὸς ἐπιστήμη. Plat. in Polit. Th. τρέφω, paſco: unde τροφὴ, & τροφὸς, paſcuum.

Ἀνθρωποτρόπως, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ex ἄνθρωπ-, & πάσχω-, paſſio.

Ἀνθρωποτρόπ-, ὁ, humanus affectus; affe-

ctionibus humanæ naturæ ſæ accommodato conditio.

Ἀνθρωποπαθής, ὁ, humanis paſſionibus, ſive affectionibus obnoxius; item humano affectu præditus; ſeu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποπαθῶς, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιΐα, ἡ, ſtatuarum humana ſpecie fictio, ſeu formatio. Componitur a ποιέω, facio, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποποιός, ὁ, hominum fabricator, ſeu factor humanarum formarum; ſtatuarius.

Ἀνθρωπουργός, ὁ, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποφυής, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, homo, & φύω, convenio.

Ἄνθρωπος, ε, ὁ, ἡ, homo. ſed ἀνθρώπους Dor. pro ἀνθρώπους: ΦΗΣὶ τὸ ἀναθρὸν ἀντὶ τοῦ: vel ΦΗΣὶ τὸ ἄνω ἀθρῶν, vel ἀναθρέοντα.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura: a præced. ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπογενής, ὁ, ἡ, ejus hominum, vel humanæ carnis: a ſequenti

Ἀνθρωποφάγος, ε, ὁ, ἡ, humana carne veſcens: ex ἄνθρωπος, & φάγω, comedo.

Ἀνθρωπόφυτος, ος, ὁ, ἡ, homini naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρωπώδης, ὁ, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum: ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώπων, Doer. pro ἀνθρώπους (quod vide) 10 Epigram.

Ἀνθυβρίζω, vicissim contumelia perſequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, contumelia afficio.

Ἀνθύλλιον, ου, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλὶς, ίδος, ἡ, anthyllis, ſeu anthyllion, herba, quam laſſulam vocat Ruellius. Dioſc. atque ex eo Plin. dicunt, unam ejus ſpeciem leuti eſſe ſimillimam, & dictam propria anthyllion, alteram vero ejus ſpeciem eſſe anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Et hanc volunt eſſe, ex qua conficitur ſal alkaly. Eſt autem a Th. ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Ἀνθυπάγω, recrimino, reſpondeo. Apoll. Grammat. ἀνθυπάγω ἐς δίκην, a diverſo in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω, ſubduco.

Ἀνθυπαλλαγή, ῆς, ἡ, mutua commutatio: ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγή, hypallage.

Ἀνθυπάρχω, ax diverſo aaiſto. ex ἀντὶ, & ὑπάρχω, axiſto, ſum.

Ἀνθυπατεία, ἡ, proconſulatus.

Ἀνθυπατεύω, proconſul ſum. f. εύσω. p. ἀνθυπατεύκα.

Ἀνθυπατικός, ὴ, ὸν, proconſularis. ab ἀνθύπατος, proconſul.

Ἀνθύπατος, ὁ, ἡ, proconſul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος, conſul.

Ἀνθυπείκω, cedo, viciſſim do locum. uuda

Ἀνθύπειξις, ἡ, ipſa ✠ ἀνθυπείκω actio, qua alicui viciſſim cedimus. Item ſubmiſſio, obſequium: item modeſtia. ex ἀντὶ, & ὑπεῖκω, cedo.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obſecutus eſt operam viciſſim navo; repeudo obſequium. Ariſtot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνθυποβάλλω, ſuggero contra, objicio loqueori: ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, ſubdo.

Ἀνθυποκατίστημι, in locum alicujus ſubſtituo; loco alicujus abrogo. unda ἀνθυποκατάστασις, apud Plut. in locum demoſtui, vel abeuntis magiſtratu ſuffectus. ex ἀντὶ, & ὑποκατίστημι, ſubſtituo, ſufficio; quod ex ὑπὸ, & κατίστημι, conſtituo.

Ἀνθυποκάμνω, contra fimulo: ex ἀντὶ, & ὑποκάμνω, falſo accuſo.

Ἀνθυπομνύμαι, litem, aut creationem differre, præſtito juramento. Heſych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando, vel excuſans ma cum jurejurando dilationem peto. ax ὑπὸ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνθυποπτεύω, viciſſim ſuſpicor, ſeu ſuſpectum habeo. & ἀνθυπεπτεύθαμαι, viciſſim de me ſuſpicio eſt. Thucyd. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, ſuſpicor.

Ἀνθυποστρέφω, denuo revertor: iterum redeo. In Novell. Conſtit. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, converto.

Ἀνθυποτίνω, penſara beneficinm; remunerare.

Ἀνθυπούργησις, ἡ, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργέω, ſubſervio.

Ἀνθυποφέρω, per ſarmonis acceptionam objicio, refero, replico: ut ἀνθυποφέρουσιν αὐτῷ, objicimue ipſis.

Ἀνθυποφορά, ᾶς, ἡ, exceptio: opponitur objectioni. Subjectio, figura, ſeu ſchema Rhet. ex ἀντὶ, & ὑποφέρω, ſuſtineo: item objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditos, receſſus, regreſſus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, ſpoliatio, ſubductio, quum quid viciſſim ſubducitur, & auferrur. Eſt etiam aſſumptio, quæ opponitur προλήψει. Nazianz. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, ſuſtripio, ſuffuror.

Ἀνθώδης, ες, ὁ ✠ ἡ, flore plenus; florulentus: ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθωραΐζομαι, viciſſim decorem oſtento; æmula pulchritudine certo. Nazianz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὡραΐζομαι, excolo, ſeu exorno me; vel exornor, ab activ. ὡραΐζω, idem ac ὡραίω, decoro, venuſto; a Th. ὥρα, venuſtas, ſpecies.

Ἀνΐ' ὧν, quapropter: ex ἀντὶ, & ὅς.

Ἀνία, ας, ἡ, triſtitia, mœror: ab α priv. & ἴα, θεραπεία vel ab α, & ἵημι, vel potius ab Heb. אניה anijah, mœſtitia.

Ἀνιαρός, ᾶ, ὁ, triſtis, comp. ἀνιαρότερος, ſuperl. ἀνιαρότατος, & ἀνιηρός, pro ἀνιαρός. Ab ἀνία, triſtitia.

Ἀνιηρός, moleſte, oceibe, cum mœrore, miſera: ut ἀνιηρῶς ζῆν, miſere vivere: a præcedenta ἀνιηρός, triſtis.

Ἄνιμι, ſurſum jaciunt, Att. pro ἀνίημι, 3. pl. ab ἀνίημι remitto. Sed ἀνίασι, aſcendunt, Jon. pro ἄνεισι, 3. pl. præſ. ab ἄνειμι, aſcendo, ſedeo.

Ἄνιατος, α, ὁ ✠ ἡ, inſanabilis, immedicabilis.

Ἀνίατρευτος, ν, ὁ ✠ ἡ, non curatus, nou ſanatus: item inſanabilis: ex α priv. & ἰατρεύω, ομαι, medeor, curo.

Ἀνιατρολέκητος, ὁ, ignarus eorum, quæ de medicina differuntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογέω, de medicina diſſero: ex ἰατρός, medicus, & λόγος, ſermo, verbum.

Ἀνίατος, adv. inſanabiliter. Ab α, & ἰάομαι, ſano, curo.

Ἀνιαχέω, idem ac ἀνάχω, exclamo, clamorem tollo.

Ἀνίαχος, ὁ, ſtreperus: ab α intenſ. & ἰαχέω, clamo: vel pro ἀνάχυσις, clamoſus.

Ἀνάχω, fut. ξω, pr. χα, reſono, clamo, reclamo, reſpondeo: ea ἀνά, vel α intenſivo, & ἰάχω, reſono.

Ἀνιάω, ῶ, triſtitiam affero: item lædo, & dolorem infero corpori, apud Galen. ut ait Bud. & in paſſ. ἀνιάομαι, ῶμαι, mœrore afficior, contriſtor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἀνία, ἡ, quod Etym. deducit eb ἴημι, ſano: unda fit ἴα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἀνία, triſtitia.

Ἀνιγρός, ᾶ, ὁ, moleſtus, contriſtans, malus, per ſyncopen, & pleonaſmum ✠ γ, pro ἀνιαρός, triſtis.

Ἀνίδιος, ν, nihil habens ſuum, Baſil. de vita ſolitaria: ex α priv. & ἴδιος, proprius.

Ἀνιδρεί, pro ἀνιδρωτί: ſed dicitur etiam ἀνιδρεί, citra ſudorem, & laborem. ex α priv. & ἵδρις, ſudo, laboro.

Ἀνιδρόω, reſudo, denuo ſudorem emitto: ex ἀνά, & ἱδρόω, ſudo.

Ἀνίδρυτος, ὁ, non fixus, inſtabilis, ſine fundamento: ea α priv. & ἱδρύω, ſedere facio.

Ἀνιδρωτί, adv. ſine ſudore, vel labore: ab α & ἵδρις, ῶτος, ὁ, ſudor.

Ἄνιε, ſolvebat, remittebat: ab ἀνά, & ἵημι.

Ἄνιεν, ης, η, præſ. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίης, imperf. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνίης, ητος, ὁ, & in f. g. ἀνίεως, præſ. part. ἀνίεις, præſ. inſ. Hinc ἀνίεω, Jon. pro ἀνίημι, laxare. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto.

Ἀνίημι, permittor, laxor, diſſolvor: ab activ. ἀνίημι, relaxo.

Ἀνίερος, α, ὁ ✠ ἡ, cui ſacra nou fiunt, ſeu cui non ſacrificatur. Suid.

Ἀνίερος, ε, ὁ ✠ ἡ, profanus, pollutus, qui ſacer non eſt; item, qui ſacrorum partieeps non eſt. Suid. ex u priv. & ἱερός, ὁ, ſacer.

Ἀνιερόω, ῶ, ſacrum facio, voveo, conſecio, dedico, ut ſacrum repono: unde in paſſ. ἀνιέρωται, dicatus eſt, ſacratus eſt.

Ἀνίερωσις, ἡ, conſecratio, dedicatio: ut ἀνιέρωσις ✠ ἱερῶν, dedicatio templi. ex ἀνά, & ἱερόω, ῶ, & in paſſ. ἱερόομαι, ῶμαι: u Th. ἱερός, ὁ, ſacer.

Ἄνιεσκε, Poet. pro ἄνιε, 3. imperf. ἄνιεν, ες, η, Poet. ἀνίεσκον, ος, ε. Ab ἀνίημι, ſemitio.

Ἀνιεῦνται, Dor. & Jon. pro ἀνιῶνται, 3. pl. verbi ἀνιάομαι, quod ab ἀνιάω, pro ἀνίημι, remitto.

Ἀνίζω, unde decomp. ὑφανίζω, ſubfido: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. cum Them. ἵζω, reſideo.

Ἀνιηθείς, α. 1. part. paſſ. ab ἀνιάω, lædo.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. εἶκα. a. 2. εἶλα. ſub. ἀνά, deſeram. part. præſ. ἀνίεις, ἀνίεν. n. 2. part. ἀνείς ἀνέν. præſ. part. paſſ. ἀνίεμαι. a. 2. ἀνείμην, ντο, ντο, laxatus fui. Th. ἵημι, mitto.

Ἀνίκα, acc. Joo. ab ἀνία, mœtor.

Ἀνικρά, moleſta. pl. n. g. ab ἀνικρός.

Ἀνικρότατον, τὸ, difficillimum, ſuperl. Jon. ab ἀνικρός, pro ἀνιαρός, triſtis.

Ἀνίκητα, f. 1. m. a. ſing. pro ἀνίκην. ἀνίκητε, a. 1. opt. Æol. ἀνίκην, moleſtet, a. 2. ſub. act. ab ἀνία, lædo.

Ἀνίκητ, temittti, 3. ſing. ab ἀνίκητα, remitto.

Ἀνίκκα. Dor. pro ἡνίκα, quando.

Ἀνίκητος, Dor. pro ἀνίκητος, invictus.

Ἀνικτάτος, α, ὁ ✠ ἡ, non ſupplex; ſed propitie, cui ſupplicatum non eſt, vel cui ſupplicari non poteſt: ex α priv. & ἱκετεύω, ſupplico.

Ἀνίκητος, ε, ὁ, ἡ, iuvictus: ex α, & νικάω, vinco.

Ἀνικμάζω, humecto; item exſicco: ex α priv. vel intenſ. & ἰκμάζω, humecto.

Ἀνικμός, ὁ, ἡ, ſiccus, humore carens, aridus: ex α priv. & ἰκμάς, humor.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immiſericors: ex α, & ἵλεως, placidus. Att. ἵλαος.

Ἀνίλλομαι, dedignor, deſpicio: ex ἀνά, & ἴλλω. vide in Th. ἴλλω, oculus.

Ἀνίλλυγγι, τὸ, nſpectus, (tanquam ab ἀνίλλω, inuſit.) ἀνιλλάγγι, ut Poll. cap. intuitus ſcil. ajus, qui oculos cœlum verſus attollit, ab aod. Th.

Ἀνίλυγος, ὁ, loro non cæſue: Nonnus: ex α priv. & ἰλύσσω, loro, ſeu flegris exdo.

Ἀνιμάω, ῶ, loreo ſuue ſurſum traho, extraho, haurio: item elavo, aveho, erigo, ſuſtollo. inde

Ἀνίμησις, ἡ, extractio, quæ fit ſune, loro, aut hauſtro; extractio iu altum: ex α, & ἰμάω, hanrio, ſuue attraho.

Ἄνιν, a, τὸ, Dor. pro ἰνίον, vel ἰνίν, habenæ.

Ἀνίπτος, otientem, a. 2. part. m. g. ab ἀνίπτω: quod ex ἀνὰ, & ἵπτω, ſeu ἄνω, eo. ἀνίπτει, redeuntem, part. f. g.

Ἀνίπτερος, ν, ὁ ✠ ἡ, impubes: ex α priv. & ἵπτερος, lanugo, prima barba.

Ἀνίσχος, Dor. pro ἰνίοχος, auriga.

Ἄνιππος, ν, ὁ, ἡ, nui eſt ſine equis: ex α, & ἵππος, equus.

Ἀνίπταμαι, & ἀνίπτωμαι, ſurſum volo: ex ἀνὰ, & ἵπταμαι, volo, volas.

Ἀνίπτασιν, dat. pl. Jon. ab ἀνίπτος, illotus.

Ἀνιπτόπεδες, οι, illotos pedes habentes.

Ἀνιπτόπους, ποδος, ὁ ✠ ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, lavo, & πούς, pes.

Ἄνιπτος, ε, ὁ, ἡ, illotus: ex u, & νίπτω.

Ἄνις, pro ἄνιδ, finis, abſque.
Ἀνισάζω, compenſo, & moderor, adæquo: ex ἀνά, & ἰσάζω, adæquo.
Ἀνισαρίθμός, ὁ, inæqualis, qui non aſt par numero. Xan. ex α priv. & ἰσαρίθμός, ὁ, par numero.
Ἄνιτος οἶνος, vinum ex aniſo factum: a ſequenta ἄνισον, τό, aniſum.
Ἄνισοι, ὑ, τό, aniſum. An quod ſtatus ἀνίεσθαι, i. laxat? An quin habet folia ἄνισα, inæqualia?
Ἄνισος, ος, ὁ & ἡ, inæqualis, iniquus, diverſus, impar: ſuperior. τὸ ἄνισον, ioæquala; impar portio: ab α priv. & ἴσος, æqualis.
Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, diſſimilitudo.
Ἀνίσωμος, ὁ, inæqualia dignitatis: ex α priv. & ἰσόσημος, æqualis, par dignitata.
Ἀνισορρόπις, ὁ, naturæ diſſimilis: ex α priv. & ἰσορροπὶς, æqualia, ſau paris naturæ: ex ἴσος, & ῥοπὴ, indoles.
Ἀνιστάω, idem ac ἀνιστάζω, compeſco, moderor.
Ἀνιστάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. ἀνίστημι, præſ. inſ. ἀνίεσθαι, 3. ſing. imperf. ab
Ἀνίστημι, ſ. ἀνιστήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάνεσθι. ſub. ἀνάστω. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστὰς, ᾶσα, ὰν. f. 1. m. ἀναστήσομαι. ſurgere facio, arigo, excito pecentem: item excito, i. e. raviviſcera facio, excito mortuum: ut Od. α. ἄλκιμον ἀνεγείρας. Item erigo, extruo; ut ἀνάστατα πόλιν, & τείχεα, apud Herodot. & apud Nonn. ἀνασπᾶσι βασιλῆας, pro πείσεσι, i. a. efficara, ſeu excitoie regem, ſcu evahare ad regiæ dignitatis faſtigium. Item moveo: ut ἀνίστασι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere caſtra. Item migrare cogo, ſediboa pellu, vel excio, ſubmoveo. Item avarto, ſubvertu: ot apud Plut. πόλιν ἐκ βάθρων ἀνιστάς, quum urbes funditua nvertiſſet. Sta in paſſ. ἀνίσταμαι, exurgo, ſurgo. ἀνασταὶς ἐκ νόσου, reſurgere a morbo; i. e. convalaſcera. Item avartor: ut ἀνασπᾶν πόλις, evarſa civitas; & ἀνάστατος πόλις, civitas averſa aſt. Ex ἀνά, & ἵστημι, ſto.
Ἀνίστε, pro ἀνίστατο, ſurga, Att. imp. præſ. paſſ. ab ἀνίστημαι. Th. ἵστημι, ſto.
Ἀνιστόρεω, ῶ, intarrogo, ſciſcitor: item commentor. Eurip. ax ἀνά, & ἱστορέω, idem; memoriæ trado; quæro: itam cognoſco. in Th. ἵστωρ, ſaiens, teſtis.
Ἀνιστορία, ἡ, hiſtoriarum ignoratio.
Ἀνιστορητὸς, ὁ, ἡ, qui hiſtorias non novit: item paſſ. cujus nulla in hiſtoria mentio fit, nec mamoria.
Ἀνιστορητὸς ἔχω, neſcire hiſtorias. Plut. ex α priv. & ἱστορία, hiſtoria, commentatio.
Ἀνίσχαδον, τὸ, quod non peperit, nec fugi potaſt; ax υ priv. & σχαδάνω, quod aſt θηλάσκω, lactare. aſt igitur ἀ epentheticum, pro ἄσχαδον. a Tham. σχαδὼν, animal pennis, & pedibus carens.
Ἀνίσχω, ὁ, alunum tumora vaaans. Ariſtot. de part. l. 4. ex υ priv. & ἰσχίς, lumbus.
Ἀνίσχωμα, eſt paſſ. pro ἀνέχωμαι. ut Il. υ. ἀνὰ δ' ἴσχεο: ubi tamen quidam exp. te cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνίσχω, ſuſtollo, arigo. Item amitto, ſubmitto, produco. Nam quod terra producit, id velut in alium arigit. Item emargo, exiſto. ex ἀνά, & ἴσχω, pro Th. ἔχω, habeo.
Ἀνίσχυοι, οἱ, infirmi. cap. 4x. Iſaiæ.
Ἀνίσχυρος, ὁ, minima robuſtos, invalidus; h. a. μὴ ἰσχύων. ex α pr. & ἰσχὺς, unda ἰσχυρὸς, fortis, robuſtus. Reperitur etiam
Ἄνισχυς, idem & ajuſd. Th. & compoſit.
Ἀνίσχω, attollo, orior, pari. ἀνίσχων, οντος, ὁ. præſ. imp. paſſ. ἀνίσχο, Jon. ἀνίσχεο, re contina. ab ἴσχω pro ἔχω. Vida etiam ἀνέχομαι.
Ἀνισῶς, inæqoaliter: ab ἄνισος, inæqualis.
Ἀνίσωσις, adæquatio, exæquatio: ab ἀνισόω, compenſo, modaror.
Ἀνιχθὺς, ὁ, qui aſt ſine piſcibus, qui aaret piſcibus. ex α priv. & ἰχθὺς, piſcis.
Ἀνιχνευτὴς, οῦ, ὁ, perveſtigator, indaga tor, perſarntator. ab ἀνιχνεύω, inveſtigo.
Ἀνιχνεύω, diligenter inveſtigo, indagn, perſequor. unde ἀνιχνεύεσθαι dixitur terra, aum α veſtigantibus venatoribus quæritur, i. e. veſtigiis ſuis indagatur. Item meraph. perſcrutor, ex α priv. & ἰχνεύω, ἰχνεύσω, indago, ſector.
Ἀνιχνίστος, ὁ, idam aa ἀνεξιχνίστος, qui invaſtigari nequit, impervaſtigabilis: ex α priv. & inuſit. ἰχνίζω, idem cum ἰχνεύω, & Th. idem.
Ἄνιος, ος, ὁ ἡ, ὁ, moleſtos, iojucundus: ab ἄνια, ἡ, triſtitia, mœrnr.
Ἀνιάω, mœremus, 3. pl. ind. paſſ. ab ἀνιάω. præſ. opt. paſſ. ἀνιώμην, ἀνιῶ, ἀνιῷ, ἀνιῶτο, ἀνιῷτο. Th. ἄνια, mœror.
Ἀνῆα, gen. pl. ab ἀνία, triſtitia. ἀνιὼ, ὄντος, ὁ, a. x. part. ab ἄνειμι, redeo.
Ἀνήετο. Vide ἀνιάω.
Ἀνήεντος, α, ὁ & ἡ, rubiginem non ſeo tiens, arugioem, aut ferruginem non contrahens: ex α priv. & ἰός, ὁ, rubigo.
Ἄννα, ἡ, Anna, nom. mulieris. Hebr. Gratioſa.
Ἄννας, α, ὁ, noman viri. Hebr. Gratioſus.
Ἄννω, Poet. pro ἀνίω. Nam ἄνω dicimus, & ἀνέω. Hinc mertt aauſa pro ἄνω, ἀνέω, aperio, perficio.
Ἀνόημα, pro ἀνοίημα, exotior. Od. κ'.
Ἀνόηρος, ὁ, Poet. pro ἀνήρεφος, ſine nubibus: ab α, & νεφέλη, ἡ, nubes.
Ἄνοιστον, idem ac ἄνιστον, τὸ, aniſum.
Ἀνοίγνυμι, ſublata voce lamantor; in aemiſco: ex ἀνά, & ὀΐζεμαι, lamentor.
Ἄνοζος, ὁ, anodis, ſine oodis, ex υ priv. & ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.
Ἀνοήμων, ονος, ὁ ἡ, non animpos mentis: ſtultus: ab υ & νοήμων, ὁ, intalligans.
Ἀνοησία, ἡ, iopiantia: ab ἄνους, ὁ, amens.
Ἀνοητάω, & ἀνοητίζω, deſipio; inſipient ſum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.
Ἀνόητος, α, ὁ, ἡ, demens. hioc adv.
Ἀνοήτως, imprudenter: ex α & νοέω, rogito.
Ἀνόθευτος, ὁ, germanus, non fictus, legitimus, ooo ſpurius: ex υ priv. & νοθεύω, adultero, corrumpo.
Ἀνοῖαι, γνοίαι, vare, ooa ſuoate, lagi time.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνους, ος, ὁ, ἡ, amans: ex α & νόος, mens.
Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, apertio, reſeratio. ab ἀνέῳγμαι, 1. ſing. perf. paſſ. verb
Ἀνοίγω, ἀνοιγήσω, & ἀνοίξω, aperio. part. præſ. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίξω. p. ἀνέῳγα, Att. pro ἀνέῳκα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἠνοίξα. inſ. ἀνοῖξαι. p. paſſ. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνεῴχθην. & ἀνοιχθῆναι, 3. pl. ἀνεῴχθησαν. f. 1. paſſ. ἀνοιγήσομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνοιγὼς, ότος, ὁ, apertus. Them. ἐ. γα, aperio.
Ἀνοίδαινω, & ἀνοιδέω, tumeſacio, turgeo, axacerbor. unde
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Ariſtot. de mundo. ex ἀνά, & οἰδέω, tomco.
Ἄνοια, gen. Jon. ab ἄνοιη, ἡ, amentia.
Ἀνοίκεσον, ὁ, inconveniens: ut ἀνοίκεσον ἰδεῖ, noo arat operæ pretium; arat aliaoum. Item non propinquua, alienus. Unda
Ἀνοικειότης, ὁ, nulla familiaritas; ſeu mores a familiaritate alieni: ex α priv. & οἰκεῖος, ὁ, ἡ, domeſticus, familiaris.
Ἀνοικὶ, Etym. exponit, τὸν φῶλὸ τὸ ἐ κεῖς ὑμῶν, non verſimile, & aon ſentaneum: ex α priv. & οἶκος, aſſimilor. Diaitur ἀνοίκειος etiam hoc ſignificatu.
Ἀνοίκητος, ὁ, ὁ, inhabitabilis.
Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, inſtauro, reædifico: item migrare, habitationem transferre. Unde
Ἀνοικισμὸς, ὁ, inſtaoratio: ab ἄνοικος, extorris.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, reſtauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνά, οἶκος, domus, & δόμος, ædificio.
Ἀνοικονόμητος, α, ὁ & ἡ, prodigus, male diſpoſitus. In neutro gen. eſt ſtrium orationis apud Quintil. l. 8. quod mala diſpoſitum eſt, ἀνοικονόμητον; quod mala figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod male collocatum, ἀτακτόφρον, ex υ priv. & οἰκονόμος, diſpenſator rei familiaris.
Ἄνοικος, ος, ὁ, extorris: ex α & οἶκος, domus.
Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, apertus, ab ἀνέῳκτος, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι.
Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν & ἡ, immitericors.
Ἀνοικτὸς, ὴ, ὸν, non miſeraodus.
Ἀνοικτὸς, immiſarierndiater, ſine miſeratione: ex α priv. & οἰκτὸς, miſerandus.
Ἀνοιμώζω, f. ώξω, ingemiſco, ſleo, edo gemitum. Unde
Ἀνοιμωκτὶ, vel ἀνοιμωκτὶ, ſine ſletu: ex ἀνὰ, vel α priv. & οἰμώζω, plora.
Ἀνοίξω, a. 1. inſ. ἀνοῖξαι, ατος, ὁ, part. ἄνοιξον, imp. ἀνοιχθῆναι, 3 pl. a. 1. ſub. paſſ. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἄνοιος, ους, ὁ, apertio, reſeratin: item oſtium: ab ἀνέῳξα, x. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνοίγνυμι.
Ἀνοιπτὶς, ἡ, revellio.
Ἀνοιστέον, ſefarendum eſt.
Ἀνοιστὸς, relatum, aonduaans: ab ἀνοίσομαι.
Ἀνοιστρέω, inaito, ſtimulo: ex ἀνὰ, & οἶστρος, infanio, concitor.
Ἀνοίσω, referam, f. 1. act. ab ἀνοίσω, raſero.
Ἄνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. paſſ. ab ἄνειμι. Poet. perficior.
Ἀνολβία, ἡ, miſeria, infelicitas, vel inopia. apud Heſiod. in Erg. ex α priv. & ὄλβος, opes. unde ὀλβιοδώτης, ὁ, felix.
Ἀνολβία, dat. Jon. ab ἀνολβίη, miſeria.
Ἀνόλβιος, idem oc ἄνολβος, miſer.
Ἄνολβος, ος, ὁ ἡ, & ἀνόλβιος, pxuper, infelix, miſer. Heſych. Item ſtultus, demens, apud Soph. in Ajace.
Ἀνολβόω, ὁ, infelicino, comp. ab ἄνολβος, infelta. Th. ὄλβος, beatitudo, opes.
Ἀνόλεθρος, & ἀνόλεθρος, ος, ὁ ἡ, ab exitio, & damno inimunis: ab α & ὄλεθρος, ὁ, ſtrages, cædes, jactura.
Ἀνολκὴ, ἡ, tractio, quæ fit ſurſum verſus. Thuc. Unda
Ἀνόλκιον, τὸ, id, qun aliquid ſurſum trahitur: ex ἀνόλκω, ſurſum traho: ex ἀνὰ, & ἕλκω, traho.
Ἀνολολύζω, cum clamore plnro, ejulo, exclamo: ex ἀνὰ, & ὀλολύζω, clamito.
Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνὰ, & ὀλοφύρομαι, lugeo, dafleo.
Ἄνομαι, Poet. pro ἀνίομαι, perficior.
Ἀνομβρέω, ῶ, more imbris effundo, pluo, pluendo emitto tanquam pluviam: ut Eccleſiaſt. c. 16. ἀνόμβρησεν πλοῦτος ἀκρίβειας.
Ἀνομβρος, ὁ, pluvioſus: ex ἀνὰ, & ὄμβρος, ὁ, pluvia, imber.
Ἀνομβρία, ας, ἡ, pluvia, ſeu aquarum penuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.
Ἀνόμβρος, ος, ὁ, ἡ, imbribus careos: ex α, & ὄμβρος, imber.
Ἀνομία, ιο qua ago: legem tranſgredior. dicitur & ἀνομίζω. unda
Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas; aptiſd. Th. & aomp. cum laq.
Ἀνομία, ας, ἡ, diſcrepantia a lage, iniquitas: ex α & νόμος, lax.
Ἀνομολογητὸς, ὁ, inſociabilis: ex α priv. & ὁμολόγω, concerſor.
Ἄνομος, ὁ, illegitimos. Plato. ab ἄνομος, ὁ, iniquus, ſcelaratus.
Ἀνομχλὸς, ὁ, innubilus, innubis, nabule vacuus: οἱ ἀνομχλοὶ ἀὴρ, aer nebulæ axpers, i. a. ſaranus. ax α priv. & ὀμιχλὴ, ἡ, nebula.

Ἀνόμ-

Ἀ'νόμματος, ὁ, oculorum expers. Nonnus. est α priv. & ὄμμα, τος, τὸ, oculus.

Ἀ'νομοειδὴς, & ἀνομοιοειδὴς, ἐος, ὁ ἐ ἡ, diversæ speciei: specie dissimilis. ex α priv. & ὁμοειδὴς, vel ὁμοιοειδὴς, ejusdem speciei, seu generis; ex ὁμὸς, similis, & εἶδος, τὸ, species.

Ἀ'νομοθέτητος, ὁ ἡ ὁ, lege male ordinatus; nullis legibus constitutus. Plato. ex α priv. & νομοθετέω, sancio, ordino.

Ἀ'νομοιομερὴ, τὰ, partes dissimilares, seu partes sibi dissimiles, & dissimili structæ compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερὴς, qui constat partibus inter se similibus: ex ὅμοιος, similis, & μέρος, τὸ, pars.

Ἀνομοιομερὴς, ὁ, partibus dissimilibus constans.

Ἀ'νόμοιος, ος, ὁ, dissimilis: ex α & ὅμοιος, similis.

Ἀνομοιόστροφα συστήματα, vel ὄντα, dicuntur, quæ dissimiles strophas habent. (hæc in ἀντιστρόφοις dividuntur, & ὁλοειδέσιν, de quibus vide Scholiast. Aristoph.) Ex ἀνόμοιος, dissimilis, & στροφὴ, ἡ, versio, flexus.

Ἀνομοιότης, ητος, ἡ, dissimilitudo, diversitas.

Ἀ'νομοιόω, dissimilem facio. ἀνομοιόω-ῶ-, ὁ, dissimilis factus. Plato in Timæo.

Ἀνομοίως, inæqualiter, non perinde, non ex æquo: ex ν priv. & ὁμοίως, dissimilis.

Ἀ'νομοιωσις, ἡ, idem ac ἀνομοιότης, diversitas.

Ἀ'νομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, assentior, concedo, coaptituo, i. c. quippiam ut confessum inter differentes pono. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω, fateor.

Ἀνομολογία, ἡ, inæqualitas, dissidentia; item assensio.

Ἀ'νομόλογος, ὁ, dissentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος, consentiens, consentaneus.

Ἀ'νομος, ος, ὁ, iniquus, scelcratus. hinc

Ἀ'νόμως, adv. sine lege: a νόμος, distribuo.

Ἀ'νονητος, ὁ, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὄνησις, juvo.

Ἄνος, ὄνος, ὁ ἐ ἡ, amens: ab α, & νόος, mens.

Ἀ'νόπαια, seu ἀνοπαία, Ænopea, avis species. ab ω, & ὄπτομαι, video, ni potius ab Hebr. פנה anspha.

Ἀ'νόπαι, ἀς πάτταλοι, retro, retrorsum. Hesych. ex ἀνά, & ὀπίσω, retro.

Ἄνοπλος, sive ἀόπλος, ος, ὁ ἐ ἡ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex ω priv. & ὅπλον, τὸ, arma.

Ἄνοπτος, ὁ, non visibilis: ex α priv. & ὀπτὸς, ὁ, a Them. ὄπτομαι, video.

Ἀ'νοργάζω, commovere, exilire, ἀνοργάω, ἀνοργᾶσθαι; & puaros inter manus jactare, atque agitare: ex ἀνά, & ὀργάζω, mollio: lascivio: impeta feror.

Ἀνόργανος, ος, ὁ ἐ ἡ, instrumentorum expers. Plut. ex ω priv. & ὄργανον, τὸ, organum, instrumentum.

Ἀ'νοργία, ἡ, idem ac ἀμυησία (nam ὄργια sunt μυστηρία) sacris, seu Orgiis non initiatum esse. unde

Ἀ'νοργίαστος, ὁ, non initiatus, πρὸ μυστηρίων ἄπρος, qui ad Orgia non admittitur: ex α priv. & ὄργια, Orgia; Bacchi sacra.

Ἀ'νορία, ας, ὡ, Dor. pro Jon. ἀνδρία, ης, ὁ, fortitudo, strenuitas: quod ab ἀνὴρ, vir.

Ἀ'νορεκτέω, fastidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι, concupisco.

Ἀ'νόρεκτος, ὁ, cibum fastidiens, cujus stomachus omnia respuit. Plut.

Ἀ'νορεξία, ας, ἡ, morbus, quum omnia respuit stomachus: cibi fastidium.

Ἀ'νόρθιος, ὁ, virilis: ab ἀνορία, strenuitas.

Ἀ'νορθίζω, voce sublata, & intenta profero: apud Æschin. ex ἀνά, & ὀρθίζω, erigo.

Ἀ'νορθόω, ῶ, surrigo, rursus erigo. f. ώσω. p. ἀνώρθωκα. aor. r. ἀνώρθωσα. imp. ἀνόρθωσον, ατω. a. r. pass. ἀνωρθώθην. Ex ἀνά pro ἄνω, & ὀρθόω, erigo.

Ἀ'νορμάω, animo incitor; commoveor; magno impetu feror ad aliquid. Hesych. ex ἀνά, & ὁρμάω, irruo.

Ἄνορμος, ος, ὁ ἐ ἡ, stationem navium non habens: stationi navium incommodus: ex α priv. & ὅρμος, portus.

Ἀ'νόρνυμι, excitor ex ἀνά, & ὄρνυμι, incito.

Ἀ'νόρνυτε, surrexi, a. r. Jon. verbi

Ἀ'νορούω, f. ύσω. p. ἀνώρυχα. quod ab ὀρύω, impetum facio, ruo.

Ἀ'νορτύγιος, ὁ ἐ ἡ, cui cauda deest, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀνορτύγιος πτῆσις, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in insectis. Aristot. 4. anim. ex α priv. & ὀρτυγίων, τὸ, ultima pars spinæ, in quam vertebræ desinunt.

Ἀ'νορυλίζω, incipio in ultum ferri; idem ac ὀρυλίζω.

Ἀ'νορύξας, ασσα, ὁ, a. r. part. ἀνορύξω, fodiens, a. t. sub. ab ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀ'νορύσσω, sive ἀνορύττω, effodio: ex ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀ'νορχάομαι, in altum salto, exulto; vel simpliciter salto: ex ἀνά, & ὀρχέομαι, salto.

Ἀ'νόρω, eseito. unde ἀνῶρτο, excitatus erat, seu exsurrexit: apud Poll. ex ἀνά, & ὄρω, cieo, moveo.

Ἄνοσος, & ἀνόσητος, ὁ, salubris, non ægrotus. vide ἄνοσος, immunis a morbis.

Ἀ'νόσιος, ος, ὁ, ἡ, non sanctus: impius. Item coram quo non fiebant τὰ ὅσια. In neut. τὸ ἀνόσιον, piaculum, nefas. compar. ἀνοσιώτερος, superl. ἀνοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος, sanctus.

Ἀ'νοσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Ilocr.

Ἀνοσιουργέω, impie ago.

Ἀ'νοσιουργία, impietas, opus impium: ex ἀνόσιος, impius, & ἔργον, opus.

Ἀ'νοσιουργὸς, ὁ, impius, uetandus, impurus.

Ἀ'νοσίως, impie, scelcrate, nefarie.

Ἄνοσμος, ος, ὁ ἐ ἡ, sine odore; inodorus: ex α priv. & ὀσμὴ, ἡ, odor.

Ἄνοσος, ος, ὁ ἐ ἡ, immunis a morbis: ab α & νόσος, ἡ, morbus, ægrotatio.

Ἀ'νόστεος, ὁ ἡ ὁ, inossis, hoc osse: ex ω, & ὀστέον, τὸ, os, ossis.

Ἀ'νόστητος, idem ac ἀνόστιμος, ὁ, reditu carens.

Ἀ'νόστιμος, ος, ὁ ἡ ὁ, ἡ νόστιμος, non rediturus.

Ἄνοστος, ος, ὁ ἐ ἡ, reditus expers: ab α, & νόστος, ος, ὁ, reditus, via.

Ἀ'νόψιος, ὁ, siccus, non humidus: ex α priv. & νηΐζω, madefacio, humecto.

Ἀ'νόητος, ος, ὁ, ἡ, qui est sine auribus: Poet. ὁ ἀνὰ ὦστος. Th. ὦς, τος, τὸ auris.

Ἀ'νοτότητος, ος, ὁ, ἡ, repudians admonitionem: ex ω, & νοτέω, admoneo.

Ἄνους, ὁ, amens: ex α, & νόος, νοῦς, mens.

Ἀ'νόπιος, ὁ, esrens substantia: ex ω priv. & ὄπις, ἡ, substantia.

Ἄνουτος, pro ἄνοτος, immunis a morbis.

Ἀ'νούτητος, ος, ὁ ἐ ἡ, non vulneratus.

Ἀ'νουτητὶ, adv. sine vulnere. Th. ἀνὰ, comminor vulnero.

Ἀ'νοχέτος, ὁ, expers coitus; qui non coit: ex ω priv. & ὀχέω, coeo, ineo.

Ἀ'νοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.

Ἀ'νοχλίζω, vecte submoveo, vel elevo: ex ἀνά, & ὀχλίζω, idem ac Th. ὀχλέω, moveo: item vecte impello.

Ἀ'νοχλησία, ἡ, vacuitas a turbis, & molestiis: ex α priv. & ὄχλος, ὁ, turba, unde ὀχλέω, & ὄχλησις, strepitus.

Ἀ'νοχλος, ὁ, turba, seu hominum multitudine carens. Item inoffensus, nulla molestia affectus.

Ἀ'νοχμάζω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνά, & ὀχμάζω, portu.

Ἀ'νοψία, cæcutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι; unde ὄψις, ἡ, visus.

Ἀ'νοψία, ἡ, obsonii penuria: ab

Ἀ'νοψος, ος, ὁ ἐ ἡ, obsonio carens, elixus, insipidus: ex α priv. & ὄψον, obsonium.

Ἄντα, siquidem, si. ἄντα μὰ, nisi, alioquin.

Ἄντα, & Ἄντασθι, Dor. pro ἀνάστηθι, surge, a. a. imp. ἀνάστα, qui surrexit, Poet. pro ἀνέστη, part. ab ἀνίστημι, a. 2. ind. ἀνέστημεν, Att. & Dor. pro ἀνεστήκαμεν, a. 2. inf. act. & ἀνεστάσθαι, pro ἀνεστῆναι, f. r. inf. m. ἄνστασο, a. 2. imp. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀ'νστῆτον, surrexerunt, pro ἀνεστήτην, aor. a. ind. dual. ab ἀνίστημι, erigo, excito.

Ἀ'νστρέφεται, pervertit, pro ἀναστρέφεται, præs. ind. a στρέφω, verto.

Ἀ'νστρέφω, pro ἀναστρέφω, revertor, subverto.

Ἀ'νσχεδάω, inf. ab

Ἀ'νσχεδάω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.

Ἄνσχεο, tolera, Poet. pro ἀνασχές, Jun. pro ἀνάσχεσο. 2. imp. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀ'νσχετὸς, Poet. pro ἀνασχετὸς, tolerabilis.

Ἀ'νσχήσεσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. r. inf. m. ab ἀνά, & σχέω, vel ἴσχω, habeo.

Ἄνσχετο, toleraret, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. sing. ἀνασχόμην. a. 2. m. ab ἀνέχω, tolero.

Ἀ'ντ', pro ἀντὶ, e regione.

Ἄντα, coram, e regione. bine ἀντία, obviam venio: q. ab ἀντὶ, contra.

Ἀ'νταγορίζω, vicissim emo, permuto: ex ἀντὶ, & ἀγορίζω, vendo, emo, mercor.

Ἀ'νταγορέω, adversarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντὶ, & ἀγορεύω, loquor, concionor.

Ἀ'νταγωνίζομαι, decerto, repugno. f. ἰσομαι. p. ἀνταγώνισμαι. a. r. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντὶ, & ἀγωνίζομαι, certo. Hinc

Ἀ'νταγωνιστὴς, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀνταγωνιστὰς.

Ἀ'νταγώνιστος, ος, ὁ, æmulus, certator.

Ἀ'νταδελφὸς, qui est loco fratris: ex ἀντὶ, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.

Ἀ'νταδικέω, injuriam illatam ulciscor; seu vicissim injuria afficio: ex ἀντὶ, & ἀδικέω, noceo, injuria afficio.

Ἀ'νταδω, occino, Liv. occano, Tacit. cantu provoco: ex ἀντὶ, & ᾄδω, cano.

Ἀ'νταίρω, Jon. pro ἀντάειρω, adversus aliquem quid tollere, se ei opponere: ex ἀντὶ, & αἴρω, tollo.

Ἀ'νταῖος, αιος, ὁ, Dor. pro ἀντῖος, contrarius, inimicus: ab ἄντιον, contra.

Ἀ'νταῖος, ὁ, adversus. Item adversarius, hostis: ut ἀνταῖαι πλαγαὶ, apud Eurip. & ἀνταῖα δαίμων, apud Apoll. Rhod. ab ἄντιον, pro ἀντὶ, contra.

Ἀ'νταίρω. Vide ἀντάειρω.

Ἀ'νταιτέω, contra peto, vicissim peto, repoſco. Plut. ex ἀντὶ, & αἰτέω, peto.

Ἀ'νταιος, ου, ὁ, Jon. κήτος φάλαινα, balænæ genus.

Ἀ'ντακολουθέω, ῶ, vicissim sequor: ex ἀντὶ, & ἀκολουθέω, sequor.

Ἀ'νταικούω, vicissim audio, ex ἀντὶ, & ἀκούω, audio.

Ἀ'νταλαλάζω, reclamo; vicissim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντὶ, & ἀλαλάζω, ejulo.

Ἀ'νταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permutatio, commutatio. Item conventio.

Ἀ'νταλλάγμα, τὸ, commutatio, permutatio, compensatio, & id, quod pro alio datur in permutationem: & exponitur etiam id, quo dato aliquid redimitur. Matth. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione sumitur: ut Νῦν οὖν καιρὸν ἔχομεν ἀντάλλαγμα. Ecclesiast. cap. 44.

Ἀ'νταλλαγματικὸς, ὁ, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀνταλλαγματικὰ verba sunt ὠνέομαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujusmodi.

Ἀ'νταλλάγος, ος, ὁ ἡ ὁ, pro alio permutatus.

Ἀ'νταλλάσσω, -ομαι, sed sæpius in usu est ἀντιμείβω, -ομαι, immuto, commuto. & ἀνταλλάσσεσθαι sumitur etiam pro compensare, sicut & ἀντιμεταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντὶ, & ἀλλάσσω, seu -ττω, -ομαι, commercia exerceo, muto.

Ἀ'νταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. sing. imp. ab ἀμείβομαι, rependo.

Ἀ'νταμείβομαι, gratiam rependo, compenso. unde

Ἀ'νταμοιβὴ, ἡ, compensatio.

Ἀ'ν-

Ἀντιμισθί, ἡ, compensatio.
Ἀντιμισθός, ὁ, remuneratorius. ex ἀντί, & ἀμείβομαι. unde ἀμοιβή, ἀμοιβί, & ἀμοιβός.
Ἀντιμύομαι, viciſſim auxilior; obſiſto rurſum; ma ulciſcor: ex ἀντί, & ἀμύνω, ulciſcor.
Ἀντιμῳδία, de duobus dicitur, cum obviam ſibi euntes oberrant: ex ἀντί, & ἄμοιδος, τό, via urbis; vel ἀμοιδός, ἡ, bivium, circuitus.
Ἀντῆρ τι ὑπό τινος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντῆρ τινος, Jon. pro obtiocre aliquid: ab ἀντάω, occurro.
Ἀντιναγινώσκω, viciſſim lego. unde
Ἀντιναγνώστης, ὁ, qui viciſſim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντί, & ἀναγινώσκω, recognoſco, lego.
Ἀντινάγω, ex adverſo produco; obviam prodco, vel educo: ex ἀντί, & ἀνάγω, reduco.
Ἀντιναιρέομαι, unde ἀντιναίρεσθαι, viciſſim ſumere, ſeu accipere: ex ἀντί, & ἀναιρέομαι, ſurripio.
Ἀντινεύω, contra attollo, ſuſtollo, erigo: item contra deſtruo. ex ἀντί, & ἀνεύω, tollo, ſoſtollo.
Ἀντινεύεσθαι, reflecti, reſtingi, tepercuti. unde
Ἀντινευστής, οῦ, ὁ, repulſus, repereuſſio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulſim, & datatim tejicitur. Item figura, quæ eſt ejuſdem verbi contraria ſignificatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.
Ἀντινευστικός, ὁ, reciprocus.
Ἀντινευστικῶς, reſtringo, reflecto; repereutio: ab ἀντί, & ἀνευστικός, idem: ab ἀνά, & κλάω, frango.
Ἀντινευστός, ἡ, repercuſſio, reciprocatio.
Ἀντινευστός, repercutio: ex ἀντί, & ἀνευστός, areco, impertio, retundo.
Ἀντινεφέω, viciſſim expecto: ex ἀντί, & ἀνεμένω, præſtolor, operior.
Ἀντινεφλέω, ῶ, viciſſim expleo. ſ. ἀντιν. p. ἀντινεπλήρωκα. ab ἀντί, ἀνά, & πλήρης, implco.
Ἀντινεύειν, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντανίστημι. ab ἀντί, ἀνά, & ἵστημι, ſto.
Ἀντινοέω, viciſſim refero: ex ἀντί, & ἀνοέω, refero.
Ἀντινόος, ὁ, in alios viri locum ſubſtitutus, ſuccedaneus: ex ἀντί, & ἀνήρ, vir.
Ἀντινύω, ex adverſo inſurgo, ſeu contra ſurgo: ex ἀντί, & ἄνυμι, redeo: item ſurſum eo, aſcendo.
Ἀντινύεσθαι, contra inſurgo; adverſus quempiam inſurgo, reſiſto, repugno, reluctor: ex ἀντί, & ἀνύεσθαι, paſſ. ab ἀνίημι, excito, erigo.
Ἀντινύτης, τῆ, æqualitas, parilis quantitas, parilitas. In bello dicitur, cum par numerus militum in cæſorum locum ſuccentoriatur, & ſufficitur. ex ἀντί, & ἀνύτω, æquo, adæquo.
Ἀντινῶιοι, οἱ, Dor. pro Ἀντίνοος. ab Ἀντίνοος, Aotenor.
Ἀντιξ, viciſſim, alternis, ἐκ μέρους. ab ἀντί.
Ἀντίξηλος, ος, ὁ, exiſtimatinne par, æqualis pretii: ab ἀντί, contra, æque; & ἄξιος, digous.
Ἀντιξύω τὰ ὄπισθεν, paria rependo. Thucyd. a præced. ἀντιξ, viciſſim, invicem.
Ἀντιπαιτέω, viciſſim repoſco, ſeu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἀπαιτέω, repoſco.
Ἀντιπαμείβομαι, viciſſim reſpondeo: ex ἀντί, & ἀπαμείβομαι, idem.
Ἀντιπαυγάζω, idem ac ἀπαυγάζω, contra fulguro.
Ἀντιπεδείκνυμι, viciſſim demonſtro; contra demonſtro: ex ἀντί, & ἀπεδείκνυμι, demonſtro.
Ἀντιπεδίδωμι, retribno, viciſſim reddo, contra reddo: ut ἀντιπεδίδουσι ἡχῶν, ſonum acceptum reddere viciſſim. f. ἀντιπεδώσω. p. ἀντιπεδώκηκα. a. 2. ἀντιπεδόθην, inf. ἀντιπαδοῦναι, a. 1. paſſ. ἀντιπεδόθην. Ex ἀντί, ἀπό, & δίδωμι, do.
Ἀντιπεδοθήσομαι, f. 1. paſſ. ab ἀντιπεδίδωμι, retribuo.
Ἀντιπέδωσις, ατος, τό, retriburio.
Ἀντιπέδοσις, ὁ, idem ac ἀντιπέδωσις, retributio. Luc. c. 14. & ad Col. 3.
Ἀντιπεδοτικός, retributivus: verbale ab ἀντιπεδίδωμι, retribuo.
Ἀντιπεδοῦναι. Vide ἀντιπεδίδωμι.
Ἀντιπελάομαι τῆς πάσης, viciſſim me accingo ad ſuſcipiendos labores: vel viciſſim labores ſuſcipio: ex ἀντί, & πελάομαι, exuo.
Ἀντιπεκρίνομαι, ex adverſo reſpondeo. a. 1. paſſ. ἀντιπεκρίθην. inf. ἀντιπεκρίθηναι. f. 1. ἀντιπεκριθήσομαι. Ex ἀντί, ἀπό, & κρίνω, judico.
Ἀντιπέκρισις, ἡ, reſpoſio mutua: a præcedent themate.
Ἀντιπεκτείνω, viciſſim occido, contra interficio: ex ἀντί, & ἀπεκτείνω, occido.
Ἀντιπελαμβάνω, viciſſim accipio: ut ἀντιπελαμβάνειν χέρα, viciſſim accipere benchcium: ex ἀντί, & ἀπολαμβάνω.
Ἀντιπέλλομαι, peo alin pereo. Eurip. in tertio pro: ex ἀντί, & ἀπέλλομαι, pereo.
Ἀντιπεμπάω, viciſſim dimitto, ſeo amando: ex ἀντί, & ἀπεμπάω, ablego.
Ἀντιπερέλω, crepitum ventria emittentr oppedo. Artiloph. περ. βλέμμα ἀντιπερέλοιο πρὸς τὸν βρυτιάς, tonitribus nppedare volo. ex ἀντί, & ἀπερέλω, idem ac πέρδω, crepitus ventris emitro.
Ἀντιπερνάω, viciſſim emittu, remitto: ex ἀντί, & ἀπερνάω, amando.
Ἀντιπεσμορή, ἡ, mutua averſatin; motua inflexio: ex ἀντί, & ἀπεσμορή, averſio.
Ἀντιπεπτύω, retribuo, rependo: to Epigr. ex ἀντί, & ἀπεπτύω, punio.
Ἀντιπεφάνω, viciſſim, vel contra oſtendo. Thuc. ex ἀντί, & ἀπεφάνω, nego.
Ἀντιπεχή, ἡ, chirographus, ſen ſcriptum, quo debitor fatetur debitom creditori, aut quo quis ſa obligat: ex ἀντί, & ἀποχή, diſtantia: item ſcriptum, quo creditor debitorem liberat.
Ἀντιπέσθαι, Jon. pro ἀνθίστασθαι, capeſſere.
Ἀντιπέθω, viciſſim repello, vel retrudo, repello.
Ἀντιπίθησις, & ἀντίπεισις, ἡ, repuiſio, renixus, reluſio: ex ἀντί, & ἀπωθέω; quod ex ἀπό, & ὠθέω, pello, impello.
Ἀντιπέχω, ſufficiunt mihi vires ad reſiſtendum; par ſum ad reſiſtendum: item ſimpliciter reſiſto; vel ad ultimum uſque obſiſto, & non cedo. ex ἀντί, & ἀρκέω, ſufficio, par ſum.
Ἀντιπικός, ἡ, ὁ, ut πόλος ἀντιπικός, polus auſtralis antarcticus, urſæ obverſus, oppoſitus arctico, ſeu ſeptentrionali: ex ἀντί, & ἀρκτικός, ὁ, ſeptentrionalis.
Ἀντίπικος, ἡ, inſurrectio. ab ἀντιπίκω, ἀντιπίκομαι, contra attollo. Item reluctor, renitor.
Ἀντίπικος, ου, ὁ, Heſych. tyrannus, rebellis, qui inſurgit contra regem.
Ἀντιπλέκομαι, reſaluto, contra complector, viciſſim amplector. Plut. unde
Ἀντιπλεκτί, εἰ, quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati: ex ἀντί, & ἀσπάζομαι, ſaluto: oſculor, amplector.
Ἀντιπρήστω, & ἀντιπρηστήρω, contra fulguro; fulguro adverſus fulgurantem: ex ἀντί, & πρήστω, fulguro, vel ἀντιπρήστω, (cum ἀπό præfixo) corruſco, vel circumquaque folguro: item fulgorem ejaculor.
Ἀντιπύη, ης, ἡ, ſplendor, fulgoris repulſus; luminis repercuſſio; ſimulachrum reflexum, ſeu repereuſſum; eliſus, & emiſſus lucis radius.
Ἀντιπύω, reniteo.
Ἀντιπυής, ῆος, ὁ & ἡ, coruſcus, refulgens, ex ἀντί, & πύη, ſpleodot.
Ἀντιφάω, reſpondeo, obloqnor. ex ἀντί, & φάω, loquor.
Ἀντιφέρω, f. ἐνέγκω, a. 1. ἀντήνεγκα, viciſſim vociferor, vel ſtrepitum edo: ab ἀντί, & φέρω, clamo.
Ἀντιφορέω, viciſſim refero: ex ἀντί, & φορέω, aufero.
Ἀντιφορέω, viciſſim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντί, & φορέω, dimitto.
Ἀντιχάτης, ου, ὁ, dicitur lapis, ſeu gemma achates, quem oritur, myrrham redolens; vel eſt ſuccinum, vel luccini ſpecies bitumioſa: ex ἀντί, & ἀχάτης, ὁ, achates, gemmæ nomen.
Ἀντυκέ, ἡ, ſ. ικω, p. ἤντυκα, occurro, obvius fio. Item conſequor, nanciſcor: Odyſſ. ρ. ab ἄντα, vel ἀντί, contra.
Ἀντιβάλλω, ας, ε, nactus, vel aſſequtus ſum, aor. 1. act. ob ἀντιβολέω, ῶ, quæro: aggrediot; occurro.
Ἀντεγκαλέω, ῶ, viciſſim criminor, recrimino, recriminando objicio; cum dat. perl. Item accuſo culpam alicujus. ex ἀντί, & ἐγκαλέω, acculo.
Ἀντέγκλημα, ατος, τό, recriminatio.
Ἀντεγκληματικός, ἡ, ὁν, recriminatorius. Ab ἀντί, ὦν, & κλάω, voco.
Ἄντλας, Poet. pro ἀντλᾶς, oriri feciſti, a. 1. verbi ἀντέλλω, exorior.
Ἀντόω, extende, Dor. pro ἀντάω, aor. 1. imperat. verbi ἀντάω. ἀντόω, pro ἀντῶμι, infin. Poet. Th. τόω, tendo,
Ἀντόω, pro ἀντάω, Dorice.
—ἀντος, terminatio Patronymicorum a nominibus propria in ας, ut Δειάντης, a Δείας.
Ἀντοῦμαι, contradicere: item loqui viciſſim: aor. a. infin. act. ab ἀντέκω, a. 2. ἀντεῖπον, a. 2. ἀντῆκα. Ex ἀντί, & ἔκω, dico.
Ἀντόεσθαι, viciſſim interrogara. Th. ῶμι, dico.
Ἀντοκάγω, viciſſim introduco, ex adverſo introduco, ex ἀντί, & ἀπάγω, introduco: ſoſtituo. unde ἀντωγωγή, ἡ, introductio: rudimentum.
Ἀντωγωγή, introductio, quæ fit viciſſim, vel in alterius locum: ſed eſt & figura quædam apud Aq. Rom.
Ἀντωρχέομαι, viciſſim ingredior, in prioris locum ſubeo, ſuccedo: ex ἀντί, & ἀπέρχομαι, ingredior.
Ἀντωρέμω νόμον, legi latæ legem contrariam ferre; legem lege abrogare. nam ἀντωρέμω τὸν νόμον, eſt legem ferre, & rogare: ex ἀντί, τός, & φόρω, fero.
Ἀντωρέω, contra infero; ſeu in locum alius infero: οἱ ἀντωρέοντο τῇ θελήσει τὴ θέλησιν, voluntati voluntatem oppooere: Naz. ex ἀντί, & ὠρέω, confero.
Ἀντωρυμάτης, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντωρύσσω, quod ab ἀντί, ὀρ, & τρέχω, curro.
Ἀντωσκάπτω, viciſſim exſcindo: ex ἀντί, & σκάπτω, excido, penitus extirpo.
Ἀντόλλομαι, ex adverſo ionuit, imperf. ab ἀντάλλω, ex ἀντί, & ἅλλομαι, inclino.
Ἀντωπλέω, fut. ἀπω, claſſe exeo, obviam navigantibus obnato: ex ἀντί, & πλέω, enavigo.
Ἀντόπασις, ὁ, contentio, enllatio, comparatio: ex ἀντί, & τείνω, extendo.
Ἀντωτόω, conteodo, contero, compato.
Ἀντωτύθημι, contra expono, val viciſſim expono: ex ἀντί, & τίθημι, expono.
Ἀντωτύω, idem ac ἀντωτύω, viciſſim luo.
Ἀντότισις, εως, ἡ, repenſio, mulcta. Th. τίω, puoio.
Ἀντωτύω, viciſſim luo, rependo.
Ἀντωτρόω, viciſſim enutrio, & aduco: ex ἀντί, & τρόω, enutrio.
Ἀντωφόρω, viciſſim effero, ſen exportoo: ex ἀντί, & φόρω, educo, effero.
Ἀντελέγω, 3. ſing. imp. ab ἀντιλέγω, contradico.
Ἀντολογία, ὁ, converſio, & replicatio contraria: Jonice eſt pro ἀντιλογία: ex ἀντί, & ὀλίσω, verto, circumago.
Ἀντόρθωσε, Dor. & per Sync. pro ἀνατέλλασε, exoriens, præt. part. a τέλλω, orior.
Ἀντόρθωσι, pro ἀνατέλλει, oriuntur, 3. pl. præl. act.

Ἀ-

Ἀντελπίζω, novam spem concipio; contra spero: ex ἀντί, & ἐλπίζω, spero.

Ἀντεμβάλλω, vicissim injicio, vel in locum alterius injicio, seu repono, rependo, refundo, vicissim repono. Item contra irruo, contra facio impetum.

Ἀντεμβιβάζω, substituo, addo supplementum; vicissim impono: ex ἀντί, & ἐμβιβάζω, induco, ingredi facio.

Ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Item incursus, seu incursio, quæ fit vicissim: impetus, qui fit ex adverso. Item in pl. ἀντεμβολαὶ dicuntur summæ cardinis partes, quæ in eavum ioduntur; vel ea partes ossium, quæ in vertebras prominent: inquit Bud. ex ἀντί, & ἐμβάλλω, immitto, unde ἐμβολή, ἡ, incursio, impetus.

Ἀντεμπίμπλημι, vicissim repleo: ex ἀντί, & ἐμπίμπλημι, impleo.

Ἀντεμπλέκω, mutuo implico, seo amplector.

Ἀντεμπλήσω, vicissim implere, a s. inf. ab ἀντί, & ἐμπλήθω, impleo.

Ἀντεμπλοκή, ἡ, mutous amplexus, ex ἀντί, & ἐμπλοκή, implico. node ἐμπλοκή, ἡ, nodus, implicatio.

Ἀντεπαγωγή, ῆς, ἡ, compensatio, & mutua accolatio, quom ἀντεπαγωγὴ fit, eu-thore Suide, ἔγκλησις, expostulatio. ex ἀντί, & ἀνάγω, accerso, defero.

Ἀντεπαίτησις, ἡ, figuræ ast nomen, quom negatioo-s oppositione, atque per contrarium dicimus, quod valut per affirmationem dictom volumus intelligi: ex ἀντί, & ἐπαίτησις, repugnantia: ab ἀντεπαίομαι, resilo.

Ἀντενδείκνυμι, contre indico, contreriam indicatioem habeo: apud Medicos.

Ἀντένδειξις, ἡ, obnunriatio, rei appetetæ discussio; consilii capti, & egiteti dereemptio: ut eomitia olim dirimshantur obnuotiatione auguram, & auspicia occentu foricem. Bud. comm. ex ἀντί, & ἐνδείκνυμαι, defero, postulo in judicio.

Ἀντενδύομαι, vicissim induor, seu ioduome: ex ἀντί, & ἐνδύομαι, induor.

Ἀντένεδοι, αἱ, mutuæ insidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis insidiatur, vicissim insidiamur: ex ἀντί, & ἔνεδρα, insidiæ.

Ἀντενεργέω, resisto; ot ἀντενεργῶν θυμὸν ἐπιπνεύσας, venenis rabiftere, seu advertari. ex ἀντί, & ἐνεργέω, ago, opsror.

Ἀντεξάγω, vicissim educo, e snotrario educo, subior. milites; ut ἀντεξῆγον τὰς Ῥωμαίας οἱ ὑπατοι; apud Plut. in Publ. ex ἀντί, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεξαιτέω, ῶ, contra, seo vicissim ex posco: ex ἀντί, & ἐξαιτέω, depoico aliquem ad pœnam.

Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντί, & ἐξελαύνω, ebigo.

Ἀντεξετάζω, contra, vel ex adverso examino: vicissim examino. Item contero, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντί, & ἐξετάζω, scrutio, examino.

Ἀντεξέτασις, ἡ, &

Ἀντεξετασμὸς, ὁ, collatio, comparetio. varbalia ab ἀντεξετάζομαι, pass. ab act. ἀντεξετάζω vicissim exsmino.

Ἀντεξετασιαστὴς, οῦ, ὁ, contra-quæsitor.

Ἀντεξίσταμαι, contra insurgo: idem sc κατεξίσταμαι, ex ἀντί, & ἐξίσταμαι, decedo.

Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. onde verbale

Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus orierum in primo congressu: apud Plut. Item contrarius, seu adverserius incursus, ut sese invadentium eavium. Thuc. ex ἀντί, & ἐξορμάω, irruo, iavedo. unde ἐξόρμησις, ἡ, impetus.

Ἀντεπαινέω, vicissim laudo. Xen. ex ἀντί, & ἐπαινέω, ῶ, laudo.

Ἀντεπαίρω, vicissim, seu a contrario reduco, & revsho: ex ἀντί, & ἐπαείρω, reduco.

Ἀντεπαμύνω, vicissim, vel contra immitto: ex ἀντί, & ἐπαμύνω, immitto.

Ἀντέπειμι, invedeoti hostiliter occurro: ex ἀντί, & ἔπειμι, ingredior.

Ἀντεπαναγω, vicissim, seu contrario introduco: ex ἀντί, & ἐπαναγω, superiaduco.

Ἀντεπείσοδος, ὁ, aditus alterous. Plut. de plecitis. ex ἀντί, ἐπί, & εἴσοδος, ingressus.

Ἀντεπεξάγω, ex adverso progrsdior. Thuc. l. 8. ex ἀντί, ἐπί, & ἐξάγω, educo.

Ἀντεπέρχομαι, idem: ex ἀντί, & ἐπέρχομαι, irruo, irrumpo.

Ἀντεπεξελαύνω, ex adverso progredior: eontra equito: ex ἀντί, & ἐπεξελαύνω, progredior, seu provehor aquo: ex ἐπί, & ἐξελαύνω, ebigo, expello.

Ἀντεπεξοχέομαι, obviam prodeo: ex ἀντί, & ἐπεξέρχομαι, irruo.

Ἀντεπεξῆειν, Att. pro ἀντεπεξέρχεσθαι, in occurtum ieraor, 3. pl. pluiq. perf. m. ab ἀντεπέρχομαι, quod ab ἀντί, ἐπί, ἐξ, & εἶμι, eo.

Ἀντεπηχέω, ῶ, obstrepo, obtorbo: ex ἀντί, & ἐπηχέω, obstrepo.

Ἀντεπιβάλλω, edversor, contra afcendo: ex ἀντί, & ἐπιβάλλω, invado.

Ἀντεπιβουλεύω, insidiantibus & diverso in fidior; contra insidias tendo: ex ἀντί, & ἐπιβουλεύω, cogito, molior.

Ἀντεπιγράφω, vicissim, seu loco alterius inscribo: ea ἀντί, & ἐπιγράφω, inscribo.

Ἀντεπιδείκνυμι, val-μαι, vicissim ostando, vsl ostento: ex ἀντί, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι, ostendo, ostento.

Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τότε, hee io re sum tibi compeitor. Unde

Ἀντεπιθυμητὴς, ὁ, æmulos, rivalis: ex ἀντί, & ἐπιθυμέω, concupisco.

Ἀντεπικουρέω, vicissim, vel contra auxilior: ex ἀντί, & ἐπικουρέω, auxilior.

Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra aitens retineo: ex ἀντί, & ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.

Ἀντεπιμελέομαι, vicissim curam gero: ex ἀντί, & ἐπιμελέομαι, curo.

Ἀντεπιμέλω, contra cunctor in aliqoe re, seu vicissim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἐπιμέλω, cunctor: ex ἐπί, & μέλω, debeo, futurus sum.

Ἀντεπιμετρέω, eadem mensura retriboo, remetior: ex ἀντί, & ἐπιμετρέω, addo.

Ἀντεπινέω, ῶ, vicissim, seu contra alium excogito, & comminiscor: ex ἀντί, & ἐπινέω, animadverto.

Ἀντεπιπλέω, contra tendo, ohnato: ex ἀντί, ἐπί, & πλέω, navigo.

Ἀντεπίρρημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars ἡ φοβερὰ βάτεως, trenfitus, quæ respondet τῷ ἐπιῤῥήματι. Poll. l. 4 c. 16. & Etym. ex ἀντί, & ἐπίῤῥημα, comœdiæ pars, in qua chorus ad spectatores respiciens utilia quædam suader. aut improbos reprehendit, ec onter. Aristoph. Comment. in Neb. ec Ran.

Ἀντεπιστέλλω, per epistolam respondeo, rescribo: ex ἀντί, & ἐπιστέλλω, scribo.

Ἀντεπιστρέφω, vicissim, vel contra converto. unde

Ἀντεπιστροφή, ἡ, mutua, vel contraria conversio: ex ἀντί, & ἐπιστρέφω, flecto.

Ἀντεπιτάττω, contra injungo, seu immono; vicissim impero: ex ἀντί, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.

Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντί, & ἐπιτείνω, vehementius intendo

Ἀντεπισχίζω, vicissim muuticoem exeita adversum eum, qui munimento obstructo ms infestat: ex ἀντί, & ἐπισχίζω, muro cingo, murum eddo.

Ἀντεπιτίθημι, vicissim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντί, & ἐπιτίθημι, impono.

Ἀντεπιχωρέω, contra, vel vicissim occurro, initio, aggredior, vel invado: ex ἀντί, & ἐπιχωρέω, conor.

Ἀντεπιχωρησις, εως, ἡ, ex adverso aggressio: ex ἀντί, & ἐπιχωρέω, aggredior.

Ἀντέρασε, contra spirabat, 3. sing. imp. ind. act. verbi ἀντεράω: ex ἀντί, & πνέω, flo, spiro.

Ἀντερείζω, vel ἀντερειδίζομαι, compenso, retribuo. ἀντερειδήσ Θ-, repensus, reletus: ab ἐρείδω, præmium accipio.

Ἀντερεσσὴς, ᾶ, ὁ, rivalis: ab

Ἀντερέω, ῶ, redemo, sum rivalis. part. præs. pass. ἀντερώμ Θ-. Ab ἀντί, & ἐράω, emo.

Ἀντεργολαβέω, ῶ, eum alio contendens ἐργολαβέω; æmulus alicui sum in operis faciandi redemptura: apud Athen. l. 14. ex ἀντί, & ἐργολαβέω, operam meam loco.

Ἀντερείδω, renitor, iomitor, inhæreo, resisto, arceo.

Ἀντερῶ, præs. inf. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντί, & ἐρέω, interrogo.

Ἀντερέτησις, Æol. pro ἀντερέτασις, a. 1. part. m. g. vsibi ἀντερώμ, vicissim sitmo. Th. ἐρέθω, firmo.

Ἀντέρεσις, εως, ἡ, &

Ἀντέρετμος, τὸ, remixos, luctamen: aa ἀντί, & ἐρέθω, firmo.

Ἀντερέτης, ὁ, qui juxta alium remipsum sedat, & remiget, contendeoue remigando: ex ἀντί, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Ἀντερῶ, aliquaodo fut. est Jonicam habens resolutioaem vocalis eireum flexæ, pro ἀντερῶ, vicissim dicem, contradicem, respondeboeontradicens: aliquando præsens, sed iosuitertius; ex quo præt. perf. ἀντείρηκα, contradixi.

Ἀντερύκω, contra conteodo: ex ἀντί, & ἐρύκω, idem ac ἐρύω, a Th. ἔρυσε, ἐρύθ-, lis, contentio.

Ἀντερύω, eoateodo com aliquo; eerto eum aliqoo per æmularionem: ex ἀντί, & ἐρύω, eontendo.

Ἀντερύω, ἐρύθ-, ὁ, obluctatio: ex ἀντί, & ἔρυω, ā, lis, contentio.

Ἀντέρυσσαι, & ἀντερύσσαι, vicissim iotarrogo.

Ἀντερύσσασθαι, repeodt. a. s. iaf. m. ex ἀντί, & ἐρύω, libero, traho.

Ἀντερύω, vicissim redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντί, & ἐρύω, libero.

Ἀντερύω Θ-, ῶ, ες, qui redsmatur, part. præt. pass. ab ἀντερύω, sum rivalis.

Ἀντέρως, ὁ, Cupido Cupidini contrarius; da quo Cic. Item dsus ultor eorum, qui amantes spernunt: ex Paofania: ex ἀντί, & ἔρως, amor, cupido.

Ἀντερωτάω, ῶ, vicissim interrogo, vicissim percootor, unde verbale

Ἀντερώτησις, ἡ, interrogatio, quæ fit vicissim; mutoa interrogatio: ex ἀντί, & ἐρώτησις, interrogo. unda ἐρώτησις, ἡ, iorerrogario.

Ἀντεύχομαι, supplicare, obviam ire: præs. inf. ab ἀντεύομαι, occorro.

Ἀντέχομαι, & io 3. pl. ἀντέονται, a. 2. ind. ab ἀνθέχομαι, resisto.

Ἀντεχαμαὶ Θ-, ᾶ, ον, in contrarium versus, part. præt. pass. verbi ἀντεχέομαι, iovorto.

Ἀντεχαμαὶς, adv. vice versa.

Ἀντέχτατος, Poet. pro ἀνατέτακται, circumiectus est, 3. sing. præt. pass. ἀντέτακται, 3. sing. imp. vel c. s. ab ἀντείνω, contra intendo. Th. τάω, extendo.

Ἀντετάτῳ, similis eras, 2. pers. pluiq. p. pass. ex ἀντί, aque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, sum.

Ἀντετόρησε, ας, transfai, a. s. ind. ab ἀντί, & τορέω, peaetro, trajicio.

Ἀντεῦθ, ejusdem aooi: Lacon. pro τᾶ αὐτᾶ ἴσης.

Ἀντευεργετέω, ῶ, beneficiom reddo, seu compenso, vicissim beoefacio.

Ἀντευεργετικὸς, ὁ, ad beneficium: reddendum pronus: qui vicissim promptus est ad benefaciendum: ex ἀντί, & εὐεργετέω, bene facio, seu εὐεργετικὸς, ὁ, bensficus.

Ἀντεύζωνος Θ- ζώνη, zona temperatæ opposita: apud Laert. Ab ἀντί, & εὔζωνος, ὁ, bene constitutus. Th. ἀνύσσω, misceo, rempero.

Ἀντεύνοέω, vicissim benevolus sum: ex ἀντί, & εὐνοέω, benevolus sum.

Ἀντεύπαθέω, vicissim beneficium accipio: ex ἀντί, & εὐπάθω, beneficio afficior.

Ἀντεύποια, vicissim benaficeutie utor, benefeium rependo: ex ἀντί, & εὐποιέω, beneficium confero.

Ἀντεύρεστος, vicissim delector.

Ἀντεύφραινος, τὸ, mutua dslectatio: ex ἀντί, & εὐφραίνω, delecto, lætifico.

Ἀντέ-

Ἀντιφέρετε, ferebantur, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντί, & φέρω, fero.

Ἀντιφιλέω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Plut. ex ἀντί, & ἑφίλεω: vel ex ἀντί, ἐπί, & ἑστάω, ῶ, convivio excipio.

Ἀντιφίλησα, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamavit. 3. ſing. a. e. a φιλέω, amo.

Ἀντιφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium pararas: ex ἀντί, & ὁρμέω, manen in portu.

Ἀντίχομαι, adhæreo, ſublevo, cum gen. imp. ἀντιχέσθω. f. ἀνθέξομαι, ρ, σται. Ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέχρησα, ſuffecit, a. 1. ind. varbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, tatineo. Item ſuſtineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχων τῷ πόνῳ, ſuſtinere laborem, vel tolerare, aut ſufferre. Item reſiſto: & aliquando ἐκ ἀντέχω, cedo, ſuccumbo: ut ἐκ ἀντέχων τοῖς ἀνθρώποις, apud Suid. Item poſſum, cum infin. Item duto, i. e. ἀνέχω, apud Dem. ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, in occurſum ao.

Ἀντήλιο, ſuppliciter, adv. ab ἀντηλία, occurro.

Ἀντήλιος, ὁ, Jonice pro ἀνθήλιος, Soli obverſus.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντημείβετο, reſpondit, 3. ſing. imp. ab ἀντί, & ἀμείβομαι, reſpondeo.

Ἀντίον, adv. coram, ex adverſo.

Ἀντίοχος, ὁ ἡ ἡ, qui viciſſim remigat; qui juxta alium remigem ſeder, & remigat, contendens remigando: & ſic eſt ex ἀντί, & ἐρέσσω, remiga, cujus comp. varia deſinunt in ήσω. Item metaph. quidquid viciſſim datur. Item ἀντίρρυς πλαγή, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adverſus eum: & ſic eſt ab ἀντί, & ἐρείδω, ſnt. εἴσω, &c. Sic & in plur. ἀντίρρυες πλαγαί, apud Saph. in Electra, ſunt qui dicitas putent a remigibus æquali connixu navam impellentibus.

Ἀντίρρυον, ὁ, dicitur ſtamen, & tegula, quæ a tergo oſtii poſita ipſum apertum tenixu ſuo repellit, & claudit: ab ἀντερείδω, ex adverſo fulcio. Item obturator.

Ἀντρεῖς, ἰδος, ἡ, ſtructura lapidea, utrinque additora ædificia fulciens; lignum, vel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντρεῖδες, dicuntur tales ſtructuræ lapidæ, ædificiis altioribus appoſitæ, ut fulcimenta.

Ἀντρέψατε, ας, ε, ſcrtavi, a. 1. ind. act. ab ἀντρεφίζω. Th. ὄφρ, ἰδος, ἡ, lis.

Ἄντρης, ὁ, occurſus: & in pl. ἄντρες, dicuntur ſupplicationes, ſeu ſupplicas preces. verbale ab ἀντάω, ſuo ἄντημι, in occurſum eo.

Ἀντρίζω, contra ſono, vel ex adverſo ſono, vel taſano, & ſunt etiam loci quidam ἀντιχόντες, reſonantes. Vitruv. ex ἀντί, & ἠχέω, ſono.

Ἀντρίχοος, gen. præſ. part. f. g. ab ἀντηχέω, raſono: ex ἀντί, & ἠχο, ſonus.

Ἀντί, pro, contra. in compoſ. ſæpe comparationem ſignificat. Hinc ἀντίος, α, ὁ, adverſus: ἄντιον, adverb. ex adverſo: ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro: ἄντεμαι, idem: ἄντης, εως, ἡ, occurſus: ἀνταῖος, ὁ, adverſus, adverſarius, hoſtis: ἀνταίως, contrarie: ἀνταποιέω, ἐῶσω, adverſor, repugno: ἀνταντάω, obviam venio: ἀνάντης, εως, ἡ, occurſus.

Ἀντίκα, idem ac ἀντίον, adv. ex adverſo, contra. Th. ἀντί, pro, contra.

Ἀντάγχη, ἡ, præfocatio obluctans, & obſiſtens: ſic appellantur inveterati faucium tumores, qui diſcuti non poſſunt: ex Ulp. ex ἀντί, & ἄγχω, ſuffocatio, a Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Ἀντάζω, idem ac ἀντάω, obviam prodeo: ut ἀντάζει οἱ πάλαιος, in pelagus obviam contendit. Item ἀντάζω, oro, ſupplico: apud Eurip. in Alceſt.

Ἀντάξει, Dor. pro ἀντήσει, 3. ſing. f. a. ab ἀντάω, occurro.

Ἀντάω, ῶ, ὁ, aaia, ſeu polue, qui noſtro oppoſitus eſt, qui ἀντιχθονία quoque dicitur. Budæus ora auſtralis nobis ignota. ax ἀντί, & ἄξων, ἁ, aeis.

Ἀντάων, ᾶ, virago, vitis æquiparanda: ab ἀντί, & ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ.

Ἀντάωνα, αἱ, Amazonum apitherum, quod viris aut patres eſſent, aut æquiparandæ, aut adverſarias, eorumque conſuetudinem abnuerent: Latini viragines dicunt, a ſing. ἀντάων, vitago.

Ἀντάωμαι, præſ. ind. interſum, occurro. vide in ἀντάω, occurro.

Ἄντας, ἀδος, ἡ, & in pl. ἄντάδες, tonſillæ, ut Celſus vocat, quæ & παρὰ οὖτα dicuntur: eſſe tamen partem corporis proprie, & non morbum, aſſerit Ruffus. deducitur ab ἄντίος, ὁ, obvius.

Ἀντάσας, ντος, ὁ, aor. 1. part. ἀντάσας, Æol. ἀντάσσας, occurſutum, f. a. inf. act. ab ἀντάω, ῶ, occurro.

Ἀντασκόν, Dor. & Æol. pro ἀντάσκων, ex adverſo reſpondent: ex ἀντί, & ἴσκω, teſſono.

Ἀντάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. ήσω. p. ἠάντηκα. Ab ἀντί, contra.

Ἀντβάζω, in contrariam partem gradiendo, adverſanter. Plut. Eſt adverb. ab ἀντιβάλλω, contra tendo.

Ἀντβάλλω, contra eo; in contrariam partem gradior; contra tendo. Item renitor, reſtragor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβάλλειν, i. e. obſtare, vel male cedere, teſte Bud. Ab ἀντί, & βάλλω, eo.

Ἀντβλεφῶ, ὁ, Heſychio eſt ἠλιακὴς, galla; quoniam eam fert ἡ ἀρὼς ἀντί βλεφάρου, i. e. ineo glandia. vide Plin. l. 16. c. 6. & 7. ex ἀντί, & βλέφω, ἡ, glans.

Ἀντβόλα, f. ολῶ, p. ἀντβέβληκα, contra jacio; ex adverſo jacio, unum pro alio jacio. ut ἀντβάλλειν λόγους πρὸς ἀλλήλους, Luc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντί, & βάλλω, jacio.

Ἀντβαλλάς, άος, ὁ, primex, qui regis locum obtinet: ex ἀντί, & βασιλάς, ree.

Ἀντίβασις, ἡ, contra itio, vel ex adverſo itio: unda atiam occurſus eap. & capitur etiam pro refrapatione.

Ἀντβάτης, ὁ, capitur pro repagulo janua, quod valuti renititur, & obſiſtit. unda

Ἀντβατικός, ὁ, obvius: ab ἀντβάω, contra tendo.

Ἀντβεβόλαμεν, p. ab ἀντβολέω, occurro.

Ἀντβίνα, repugnare, a. 2. inf. act. ab ἀντβαίνω, contra tendo.

Ἀντβίη, ἀντβίην, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito: item ex adverſo, a regione, coram, in conſpectu.

Ἀντβιάζομαι, reluctor vim adhibene, vi obſiſto: ab ἀντβίη, adverſum.

Ἀντίβιος, ὁ, contrarius, adverſarius, quaſi ἀνατίον βίᾳ ἔχων, vel ὁ ἀνατιμιβίῳ τῇ βίᾳ, i. e. ἀνατίμως, ut vult Etym. Sic dicitur ἀντίβιος ἄνευ μάχαιρα. Il. α & β.

Ἀντβλάπτω, viciſſim lædo, ſeu noceo, latus lædo: ex ἀντί, & βλάπτω, noceo.

Ἀντβλέπω, obtueor, contra aſpicio, ea adverſa intueor; quidam exponunt adverſis oculis intuent: ut ἀντβλέπειν τῷ φωτί, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντβλέψις, ἡ, obtutus: ex ἀντί, & βλέπω, video.

Ἀντβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, viciſſim clamo. Item reclamo. ex ἀντί, & βοάω, clamo.

Ἀντβοηδέω, viciſſim auxilium fero: ut ἀντβοηδήσατ ὃ' αὖτις ἑταῖρος, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντί, & βοηδέω, auxiliot.

Ἀντίβοιον, Soph. i. a. ἑσίβειον, vel ἀντί βοείς γραπτὰ ζεύγνυμι, bovis pretium æquans: ex ἀντί, & βοῦς, βοός, bos.

Ἀντβολέω, ῶ, occurro: item nancifcor, cum gen. f. ήσω. p. ἀντβεβλήκα. infin. act. præſ. ἀντβολῆν. a. 2. ἀντβολέσαι. Item ſupplico, oro, obſecro; παρὰ τὸ ἀντῶν πόδων βάλλεσθαι τὰς ἱκετεύοντας, i. e. βίπτεσθαι, inquit Euſt.

Ἀντβολή, ἡ, occurſus, conflictus, collatio, comparatio: ut ἀντβολὴ λόγων: extatur etiam pro ἀντιβολή, ex Plat. ex ἀντί, & βολή, jactus; a præt. med. βέβολα, verbi βάλλω, jacio.

Ἀντβολήτις, εος, ἡ, & ἀντβολία, ἡ, ſupplicatio, adhortatio, deprecatio: ab ἀντβολέω, quod etiam ſignificat ſupplicata, orare, obſecrare.

Ἀντβροντάω, contra, vel viciſſim tono, retono: ex ἀντί, & βροντάω, tono. Lucian.

Ἀντηγορέω, reclamo: in Epigr. ab ἀντί, & γορέω, vociferor.

Ἀντηγενίδης, a divarſa progenie recenſeo; in repereoda progenie occupor: ex ἀντί, & γενεαλογέω, genus recenſeo.

Ἀντηγενίδης, α, ὁ, Antigenides, nomen proprium.

Ἀντηγραστρεῖον, ῶ, viciſſim in ſenecſtuta alo: ab ἀντί, & γηροτρεῖον, quod a γῆρας, ſenectus, & τρέφω, nutrio

Ἀντηγνώμων, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντεγνωμόνω, ῶ, contra ſentio, diſſentio, reſtragor: ab ἀντί, & γνώμων, cognitor. Th. γνῶσις, cognitio.

Ἀντίγραμμα, τὸ, contrarium ſcriptum, contrafcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφεύς, ὁ, dicebatur obſervator exactorum, i. e. eorum, qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad remp. ublicam pertinentem, qui a Græcis ἀντελόκται, vulgo teeceptores, vel collectores appellantur; vel receptores partieulares. & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφῆς vocantur; & ἀντίγραφοι dicebantur eorum ſcripta, quaſi contrafcripta. Ex ἀντί, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγραφή, ἡ, ipſe actus reſcribendi, reſcriptio; reſponſum, quod datur per ſcriptum: Athen. 14. Item reſcriptio, id eſt, quaſi contrafcriptio, refutatio ſcripti: ſic enim Plut in Cæſ. appellat Anticatonem Cæſaris. & ἀντιγραφαί in pl. appellari ſolitæ ſunt lites omnes, propter oppoſitiones earum, quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, τὸ, τό, exemplar, reſcriptum, exemplum.

Ἀντιγράφων, ὁ ἡ ἡ, o contrarin ſcriptus; tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus: ab ἀντιγράφω, reſcribo. ex ἀντί, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad aum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim mordeo, remordeo: ex ἀντί, & δάκνω, mordeo.

Ἀντίδειξις, ἡ, contraria demonſtratio, adverſa ratio: ax ἀντί, & δείξις, εως, ἡ, demonſtratio. a Them. δείκνυμι, f. δείξω, demonſtro.

Ἀντιδειπνῶ, ῶ, ὁ, alterius loco in cœna ſuffectus: ab ἀντί, & δεῖπνον, cœna.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim amice exeiplo; viciſſim dexiras portigo: ex α priv. & δεξιόομαι, comiter excipere.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio: ex ἀντί, & δέχομαι, excipio.

Ἀντιδημηγορέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio: ex ἀντί, & ἐκκλησιάζω, ſum popularis.

Ἀντιδιαβαίνω, contra, vel adverſus aliquem trajicio: ex ἀντί, & διαβαίνω, tranſeo.

Ἀντιδιαιρέομαι, ῶμαι, diſtingun.

Ἀντιδιαίρεσις, ἡ, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρῶ, ex oppoſito divido; in diviſione oppono: ex ἀντί, & διαιρέω, divido.

Ἀντιδιάκτορος, viciſſim ſervieos: ex ἀντί, & διάκτορος, ὁ, miniſter.

Ἀντιδιαμείβω, contra permuto, muto in contrarium modum: & in paſſ. ἀντιδιαμείβεσθαι, quidam exponunt variare, in neutra ſignificatione. ex ἀντί, & διαμείβω, —ομαι.

Ἀντιδιαπλέκω, contra involvo, replico, oppo-

oppono, reclamo, obtexo, & commiſceor, quod reſpondeam: ex ἀντί, διά, & πλέκω, plico, texo, concinno.

Ἀντιδιαστέλλω, contra diſtinguo. unde

Ἀντιδιαστολή, diſcrimen, differentia, diſtinctio: ex ἀντί, & διαστέλλω, diſtinguo.

Ἀντιδιαστρώννυμι, contra ſterno, ſen diſcerno: ex ἀντί, & διαστρώννυμι, colluo.

Ἀντιδιατιθέμενος, ε, ὁ, contrario animo affectus, præſ. part. paſſ. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀντιδιατίθημι, oppono: 2. Tim. c. 2. ex ἀντί, & διατίθημι, afficio.

Ἀντιδίδοται, 3. ſing. ind. paſſ. præſ. ab

Ἀντιδίδωμι, do vicißim, reſpondo.

Ἀντιδικέομαι, contra judicio contendo: ex ἀντί, & δικάζω, μαι, diſcepto.

Ἀντιδικῶ, ad cauſam occurro; judicio me ſiſto; liti me offero; ago adverſarium.

Ἀντιδικία, ἡ, defenſio: ab ἀντίδικος, adverſarius.

Ἀντίδικος, ε, ὁ, adverſarios: ex ἀντί, & δίκη, cauſa, quæ agitur apud judicem.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντί, & δογματίζω, decerno.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra cenſeo, contrariam ſententiam habeo; ex ἀντί, & δοκέω, exiſtimo.

Ἀντίδοξος, ὁ, qui eſt contrariæ ſectæ, vel opinionis. Item ἀντιδόξῳ σοι, reſiſtens tuæ voluntati. ex ἀντί, & δόξα, opinio.

Ἀντίδορον, ε, τὸ, eſt cutis, quæ ſubjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipſa. Suid. in Epigr. ex ἀντί, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτον, τὸ, idem ac ἀντίδοτος, ὁ, remedium; compoſitio ex variis medicinis, quæ datur contra venena; q. d. contra datum: ex ἀντί, & δίδωμι, do.

Ἀντίδοτος, ε, ὁ ἡ, vicißim, vel contra datus. Item antidotum, vel remedium adverſus malas corporis datum. Th. δίδωμι, do.

Ἀντίδουπος, ὁ, ex adverſo ſonans: ex ἀντί, & δοῦπος, ὁ, ſonitus, fragor.

Ἀντίδουλος, ὁ. qui loco ſervi eſt. Plut. ex ἀντί, & δοῦλος, ſervus.

Ἀντιδράω, viciſſim facio, rependo. Plat. ex ἀντί, & δράω, facio.

Ἀντιδωρεά, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compenſatio: ex ἀντί, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντίζωσται, Jon. pro ἀνθίζωσται, caſtra caſtris oppoſita habere. Th. ζώω. Eſt & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθος, flos.

Ἀντίζηλος, ὁ, æmulus, xelotypus. ex ἀντί, & ζῆλος, ὁ, invidia.

Ἀντίζυγος, ὁ, oppoſitus, adverſus; proprie ex adverſo reſpondens: ex ἀντί, & ζυγός, ὁ, jugum.

Ἀντίη, Jon. pro ἀντίον, contra. ex ἀντίος, contrarius, obvius.

Ἀντίθαμαι, Poet. pro ἀντιτίθεμαι, impono.

Ἀντίθεος, α, ὁ ἡ, ſemideus, eximius, æquiperandus Deo, angoſtus, divinus, ἴσόθεος: ut ἀντίθεος Σαρπηδών, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθεος ἄναξ, Od. ξ, divinis præditus virtutibus. Item contrarius Deo, adverſarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντί, & θεός, Deus.

Ἀντιθεραπεύω, viciſſim colo, & obſervo; mutua obſervantia colo. ex ἀντί, & θεραπεύω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντί, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντίθηνον, ὁ, herba, quæ & ξυθήριον. vide Dioſc. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppoſitio, contrapoſitio, antithefis: & in pl. αἱ ἀντιθέσεις, dicuntur oppoſitiones, & objectiones adverſariorum contra diſputationem. & dicitur etiam ἀντίθεσις, uſus antithetorum, vel oratio conſtans antithetis; ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθετικός, ὁ, habens ἀντιθέτους, ut ſunt ἀντιθετικαί, ſtatus aſſumptivi. Hermog.

Ἀντίθετος, τὸ, contra poſitum, Quintil. vel, ut quidam vocant, eootentio. Figura eſt, qua ſingula ſingulis opponuntur; vel bina binis; vel ſententiæ ſententiis; dupliciterque fit. Nam vel dictiones inter ſe, vel affirmatio, & negatio opponuntur.

Ἀντίθετος, ε, ὁ ἡ, oppoſitus, contra poſitus: ab ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti oratione habenda ἀντιθέτου. ab ἀντίθετος, oppoſitus.

Ἀντιθεωρέω, ῶ, ον, qui contra aliquem eſt curſurus, ſ. 2. part. m. a θέω, curro.

Ἀντιθέω, contra currentem curro, occurro: ex ἀντί, & θέω, curro.

Ἀντίθημα, pro ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, viciſſim premo, vel contra premo: ex ἀντί, & θλίβω, curro.

Ἀντιθρονος, ὁ, ex oppoſito ſedens; ἀντιθρονίαν, & θρόνον, throuus.

Ἀντίθρους, ὁ ἡ, viciſſim, vel contra ſonans: ab ἀντί, & θρέω, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύτης, α, ὁ ἡ, vicem jannæ præſtans: ut ἀντιθύτης λίθος, apud Nonn. eſt ab ἀντιθύω, januæ obverſus.

Ἀντίθυρος, α, ὁ ἡ, jannæ oppoſitus: ex ἀντί, & θύρα, ἡ, porta.

Ἀντιθωρίζομαι, ex adverſo ſedeo, ſeu conſideo; oppoſitus alicui ſedeo. Item ex adverſo caſtra habeo; e regione adverſarii caſtra metor, vel metata caſtra habeo. Item ex adverſo aciem inſtruo: apud Thuc. ea ἀντί, & καθίζομαι, ſedeo.

Ἀντικαθεύδω, viciſſim dormio, vel redormio: in Epigr. ex ἀντί, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικάθημαι, idem ac ἀντικαθίζομαι, in conſpectu hoſtium caſtra metor. Dicitur etiam ἀντικαθῆσθαι τειχέσιν. & apud Herodot. ſcribitur ἀντικατῆσθαι, pro ἀντικαθῆσθαι, Jonice. ex ἀντί, & κάθημαι, ſedeo.

Ἀντικαθίζω, ex adverſo ſedere facio, & colloco; vel ex adverſo ſedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod apud Herodot. etiam expon. ſtatuor ad obſiſtendum: ex ἀντί, & καθίζω, ſedeo.

Ἀντικαθίστημι, contra ſtatuo, adverſus aliquem ſteruo, ſeu conſtituo, oppono. Item reſiſto. Item ſubſtituo; quaſi ſtatuo præ alio, ſufficio in locum alterius. Plur. ex ἀντί, & καθίστημι, conſtituo.

Ἀντικαινόν, τὸ, novo ſimile, par novo; Heſych. i. e. ἰσόμοιρον: ex ἀντί, & καινός, novus, recens.

Ἀντικαλῶ, ῶ, viciſſim voco; ſeu invito: ex ἀντί, & καλέω, voco.

Ἀντικαρά, in animantibus pars ea ſic dicitur; quæ ad ὠλένας, medici vocant clavicolas, pertinet, ſive locus, qui poſt clavicolam eſt. Heſych. ex ἀντί, & κάρα, ſive κάρη, ἡ, caput.

Ἀντικάρδιον, ὁ, cavum illud, quod ſub pectore eſt, carneum molleque ad os ventris, quod dicitur etiam σφυρά: ex ἀντί, & καρδία.

Ἀντικαταλλαγή, ἡ, commutatio. Item commercium, emptio, mercatio. eſt verbale ab

Ἀντικαταλλάττομαι, commuto, permuto; & interdum paſſive commutor. Item rependor, compenſor. ex ἀντί, & καταλλάττομαι, muto.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντί, κατά, & σχέσις. Th. ἔχω, haben.

Ἀντικατατείνω, contra contendo; ex adverſo compare: ex ἀντί, & κατατείνω, inteodo.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contraria accuſatio: ex ἀντί, & κατηγορία, accuſo.

Ἀντικατηγορῶ, provocatus accuſo. Item ἀντικατηγορεῖσθαι, vicißim prædicari; ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικάτθεσθαι, Jon. pro ἀντικάθεσθαι, e regione alicujus ſedere: ex ἀντί, & κάθημαι. Th. ἧμαι, ſedeo.

Ἀντικατίζεσθαι, Jon. pro ἀντικαθίζεσθαι, caſtra caſtris oppoſita habere.

Ἀντικατίζομαι, Jon. pro ἧμαι, & hoc pro ἧσται, præſ. part. m. a καθίζω, ſedeo.

Ἀντίκειμαι, oppunor. ſ. ἀντίκεσται. præſ. part. ἀντικείμενος, α, ὁ, adverſarius. Ex ἀντί, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ἀντικείμενος, ὁ, part. ab ἀντίκειμαι, oppoſitus ſum; ex adverſo ſitus, ſeu poſitus ſum; ut apud Herodian. l. 4. τῷ ἀντικειμένῳ ἤπειρον Εὐρώπῃ, Europæ oppoſitam continentem.

Ἀντικειμένως, more eorum, quæ oppoſita ſunt; ex oppoſito. unde ἀντικειμένως ἔχειν dicuntur res aliquæ opponi ſibi, & adverſari.

Ἀντικέλευθος, ὁ ἡ, obvius, adverſus; Nonn. ex ἀντί, & κέλευθος, via.

Ἀντικελεύω, contra, vel contraria; vel viciſſim jubeo: ex ἀντί, & κελεύω, jubeo.

Ἀντικέλευ, ῶ, contre, ex adverſo, vel contra aliquem moveo.

Ἀντικίνησις, ἡ, motus contrarios, reſiſtentia; ex ἀντί, & κινέω: unde κίνησις, ἡ, motus.

Ἀντικομέω, ῶ, viciſſim commodo: ab ἀντί, & κομέω, commodo, do utendum. hinc ἀντίκομος, ος, ἡ, mutuus uſus.

Ἀντικλάζω, reboo; boatum, ſeo clangorem viciſſim edo; ſeu contra edo: ex ἀντί, & κλάζω, frango, fiacto.

Ἀντικλεῖδες, αἱ, idem ac διακλεῖδες, pro διακλεῖδες, a ſing. διακλείς, ίδος, ἡ, valva biforis. ex ἀντί, & κλείω, unde κλείς, δός, ἡ, clavis.

Ἀντίκλησις, τὸ, revocatio. verbale a verbo ἀντικαλέω, viciſſim voco, invoco: ex ἀντί, & καλέω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio, ſeu ex adverſo annuo. ex ἀντί, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικνήμιον, ε, τὸ, pars ſuræ oppoſita; cruris univerſi pars anterior; cui opponitur γαστροκνημία: quidam tamen contra accipiunt. Poll. l. 2. ex ἀντί, & κνημή, tibia.

Ἀντικολάζω, viciſſim puoio; vel contra ſupplicio afficio: ut ſi loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ex ἀντί, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, viciſſim adulor; aſſentando par pari refero. Plut. in Aleib. ex ἀντί, & κολακεύω, aſſentior, adulor.

Ἀντικομίζομαι, viciſſim reporto, viciſſim recipio: ex ἀντί, & κομίζω, ομαι, porto.

Ἀντικομπάζω, contra jactabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντί, & κομπάζω, magnifice jacto, glorior.

Ἀντικόντιος, ὁ, repulſus, & reuixus, qui fit conto; h. e. couto inuiti, & fulcire gradum, quum ſcil. uliqois loco cruris conto corpus fulcit: ex ἀντί, & κοντός, ὁ, contus, remus.

Ἀντικοπή, ἡ, repulſus, ipſe repelleudi actus; item conflictatio, colliſio.

Ἀντικόπτω, retundo, reſcrio, repercutio; item propoſito: ex ἀντί, & κόπτω, pulſo.

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ad præliom me comparo: ex Athen. ex ἀντί, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικυκάω, eiciſſim, ſeu contra orno: ex ἀντί, & κυκάω, oruo.

Ἀντικρίνομαι, reſpondeo, Job. 33. unde verbale

Ἀντίκρισις, εως, ἡ, reſponſio: ex ἀντί, & κρίνομαι, vocor ad judicium.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, receſſus, & repulſus; contrarius impetus.

Ἀντικρούω, retundo, repello; item incurro, offendo: ex ἀντί, & κρούω, pulſo.

Ἀντικρύ, ἀντικρύς, e regione, contra, cum gen. adv. Th. ἀντί, contra.

Ἀντικτάομαι, emo pecunia; vel alterius rei commutatione comparo; ex ἀντί, & κτάομαι, poſſideo.

Ἀντικτερίζω, ſ. σω, p. aa, contra, vel viciſſim funero: ex ἀντί, & κτερίζω, juſta facio, pareoto. Th. κτέρεα, τὰ, monumenta.

Αντίκτυπος, ὁ, obstrepens, contra sonans, ex ἀντὶ, & κτύπος, sonitus, fragor.

Ἀντιμυκάομαι, undabundus jactor contra aliquid: ex ἀντὶ, & κυκάω, fluctuo.

Ἀντιμυρία, ἡ, potestas opposita, apud Suid. ex ἀντὶ, & αὐθέντης, τὸ, auctoritas.

Ἀντικύρειος, ε, τὸ, helleborus, sic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντίπους, ποδος, ὁ, consequutus, vel nactus sum, pro ἀντιλαβόντας, a. 2. part. act. verbi κιχάω, adipiscor.

Ἀντικύω, incido in aliquem, nanciscor, offendo: ex ἀντὶ, & κύω, nancisco.

Ἀντίκυων, ὁ, vulpes, ἀλώπηξ: ex ἀντὶ, & κύων, κυνός, ὁ, canis.

Ἀντλαβίς, ίδος, ἡ, dicitur scuti fibula, vel uncus fibulam scuti excipiens. Hesych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀντλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehensio. metaph. expon. & ansa reprehensionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντλαβαὶ dicuntur sententiæ quadam brevee, utpote singulæ singulis hemistichiis comprehensæ, apud Tragicos, Hesych.

Ἀντλάβοις, vicissim accipias, 2. pers. s. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, apprehendo.

Ἀντλαγχάνω, resortior, vel vicissim sortior: ut ἀντλαγχάνω δίκαιον, apud Dem. contra Mid. resortiti judicium; h. e. ab arbitris ad judices provocatione facta, causam denuo disceptare. ex ἀντὶ, & λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντλάζομαι, & ἀντλίζομαι, pro ἀντλαμβάνομαι, apprehendo, vel capesso, suscipio: ex ἀντὶ, & λάζομαι, capio.

Ἀντλαντίζω, recalcitro, calcitrantem vicissim calcibus peto: ex ἀντὶ, & λακτίζω, calcitro, jacto calcem.

Ἀντλαμβάνω, vicissim accipio. ἀντλαμβάνομαι, suscipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. s. λάβομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, a, ετο. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἀντλάμπω, a contrario splendeo, seu fulgeo; splendorem, seo fulgorem reflecto.

Ἀντλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ex ἀντὶ, & λάμπω, f. ψω; unde λάμψις, ἡ, splendor.

Ἀντλαγόμαι, ῶμαι, controversia, da quibus inter partes non convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογημένοις. Demosth.

Ἀντλέγω, coontradico. f. ξω. p. χω. imperf. ἀντέλεγον, p. m. ἀντελέγμην, cum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντλεκτός, ὁ, in coontradictione positus, controversos, dubius.

Ἀντλεξις, ἡ, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντλέκις, ἡ, apud Athenienses veluti καλοδείου quædam erat; de qua vide Bud. ex aothoribus de ea differentem. ex ἀντὶ, & λέκος, ἡ, fors, bæredtas: a Them. λαγχάνω, sortior, adipiscor.

Ἀντλητέος, suscipiendum, adject. verbale ab ἀντλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντλητικός, ὁ, ad percipiendum aptos; comprehensibilis.

Ἀντλήτωρ, ορος, ὁ, defensor, adjutor. & propugnator. ab ἀντλαμβάνω, vicissim accipio.

Ἀντλησις, εως, ἡ, opitulatio, subsidium: a. 2. sing. pract. pass. verbi ἀντλαμβάνομαι.

Ἀντλίβιος, ὁ, qui ast ex adverso Libani mootie, vel oppositus monti Libano; mone est excelsus ad septentrionem Judææ, ex adverso Libani. ex ἀντὶ, & λίβανος, ὁ, mons Judææ; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀντλιτενδω, vicissim supplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανδω, supplico.

Ἀντλοβίς, ἡ, & ἀντλόβιον, pars antis contraposita lobo; ut προλόβιοι, lobi pare eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβὸς, ὁ, omnis lolliculus, in quo continetur semen. Item infima pare, vel suprema antis.

Ἀντλογία, ας, ἡ, contradictio, in jore disceptatio, & caulæ dictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀντλογίζομαι, vicissim, vel rutsne cogito; ex adverso reputo: ex ἀντὶ, & λογίζομαι, cogito.

Ἀντλογικὴ, ἡ, ita vocata est a Platone in Sophista ars conteotinsa, & concertatoria Sophistarum, quæ & ἐριστικὴ, & περὶ λόγους ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀντλογικός, ὁ, contradictorius; refurandi peritus. Aristoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς dicitur; ut ἀντιλέγω est argute differo.

Ἀντλογῶν, ὁ ὢ ὄν, qui, vel quæ contradicit.

Ἀντλοιδορέω, ῶ, convitium regero. imp. ἀντελοιδόρουν, ων. f. ήσω. p. ἀντηλοιδόρηκα. Th. Λοιδορέω, convitior, incieno.

Ἀντλοχος, ε, ὁ, Antilochos, nom. pr.

Ἀντλυπέω, ῶ, vicissim lædo: ex ἀντὶ, & λύπη, dolor, molestie.

Ἀντλύπησις, εως, ἡ, molestia vicissim exhibita.

Ἀντίλυρος, ὁ, lyræ respondens; lyræ consonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀντλυτρον, ε, τὸ, redemptionis pretium. Th. λύω, solvo.

Ἀντλυτρόω, vicissim redimere oportet; perlolvendo scil. ἀντλύτρων, i. e. pretium, quo redimuntur captivi ab hostibus; aut quum caput, seu vita redimitur vita; ex ἀντὶ, & λύω, solvo.

Ἀντλυτρόω, redimo vicissim.

Ἀντμανθάνω, contra, contrarie, vel vicissim disco: ex ἀντὶ, & μανθάνω, disco.

Ἀντμαρτύρομαι, & ἀντμαρτύρομαι, reclamo, contrarium testor; palam attestor: ex ἀντὶ, & μαρτύρομαι, vel μαρτύρομαι, testor.

Ἀντμαχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnans, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχεσθαι, pugno.

Ἀντμάχησις, εως, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adversus aliquem.

Ἀντμάχομαι, pugno adversus aliquem. Item rapugno, adversor: ex ἀντὶ, & μάχομαι, f. μαχοῦμαι, a μαχέομαι, pugno.

Ἀντμεθέλκω, in contrariam partem trabo; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retrahn; in trorsum traho; trahendo traduco: ex μετὰ, & ἕλκω, traho.

Ἀντμεθίστημι, in contrariam partem transfero; vel vicissim loco moveo: & Ἀντμεθίσταμαι, in locum discedentis subeo.

Ἀντμειρακιεύομαι, adversus aliquem adolescentie more, aut juveniliter me gero; vel vicissim juveniliter ago: ex ἀντὶ, & μειρακιεύομαι, vel μειρακιεύομαι, adolescentis more ago; a Th. μείρᾳξ, ακος, ὁ, vel ἡ, adolescens, puer, vel puella.

Ἀντμελίζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος, εος, τὸ, cantus, certmeo, cantilena.

Ἀντμένω, contre cunctor; vel vicissim cunctor: ex ἀντὶ, & μένω, cunctor.

Ἀντμοιμάομαι, vicissim queror, & expostulo: ex ἀντὶ, & μοιμάομαι, conqueror.

Ἀντμόνω, contra perduro; permeneo resistendo: ex ἀντὶ, & μόνω, maneo.

Ἀντμόριον, partie uotus pro alia positio, scribitur & ἀντιμοιρία; & est aomeo etiam figuræ apud Gremmeticos, quum pare orationis une pro alia ponitur: ut πίσυρες εὐ εἶδος, pro ἴδιωμα. ee ἀντὶ, & ἡμίσυ, εος, τὸ, pars.

Ἀντμεσουρανέω, in oppositi cœli umbilico sum. Plut. ex ἀντὶ, & μεσουρανέω, sum in medio cœlo.

Ἀντμετάβασις, ἡ, obluctatio in transitu: Plut. ex ἀντὶ, & μετάβασις, loci mutatio.

Ἀντμεταβολὴ, ἡ, ex adverso mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολὴ, mutatio.

Ἀντμεταλαμβάνω, contra, aut vicissim participo, aut coontra accipio. atque inde verbale

Ἀντμετάληψις, ἡ, commutatio, quom vices redduntur: ex ἀντὶ, & μεταλαμβάνω, suscipio. unde μετάληψις, sumptio.

Ἀντμεταμφιέννυσθαι, contra, seu loco alterius induo; apod Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μεταμφιέζομαι, idem ac μεταμφιέννυμι; ex μετὰ, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἵω, seu ἵημι, induo.

Ἀντμεταπέμπω, refluo: ex ἀντὶ, & μεταπέμπω, meo.

Ἀντμετάστασις, ἡ, in contrariam partem translatio, seu transmutatio: ex ἀντὶ, & μετίστημι, transmuto, loco moveo.

Ἀντμετέρχομαι, contra ambio magistretum: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, aggredior.

Ἀντμετέρχομαι, vicissim, seu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, consequi studeo.

Ἀντμετρέω, ῶ, vicissim metior, rependn. f. ήσω. p. ἀντεμέτρησα. a. 2. ἀντεμέτρην. f. 2. pass. ἀντμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον, τὸ, mensura, dimensio.

Ἀντμέτωπος, ὁ, oppositam frontem habens. Xen. Item suarum naviom frontes aliis oppositas habens: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ, frons, lrondis.

Ἀντμιμέομαι, vicissim irascor ob illatam injuriam. Suid. Ex ἀντὶ, & μιμέομαι, irascor.

Ἀντμηχανάομαι, mechinas machinis opono, aut fraudes fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, metior, struo.

Ἀντίμιμος, ὁ, qui aliquem imitator per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ, mimus, imitator.

Ἀντμισθία, ας, ἡ, compensatio, remunerutio: ex ἀντὶ, & μισθὸς, merces, stipendium.

Ἀντμισθωτὴς, οῦ, ὁ, qui est vice mercenarii; qui pro alio mercede est conductus, Hesych. ab ἀντμισθία, ἡ, merces meritis respondens.

Ἀντμολέω, obvio, vel contra aliquem eo; ex ἀντὶ, & μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀντμολπος, ὁ, apud Schol. Eurip. est ἀντῳδὸς τῷ μολπῷ; i. e. diverh cantus, seu contrarius io cantus ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ, cantus, hymous.

Ἀντμορος, ὁ, contrarium, seu adversum formam reddeo. Luc. ex ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ, forma, species.

Ἀντμυκτηρίζω, vicissim subsanoo, seu irrideo; vicissim naso suspendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, naso suspendo, irrideo.

Ἀντναυπηγέομαι, contra, seu vicissim naves febricari. Item contra machinari in ovium fabricatione, & coostructiona Thuc. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, navem fehtico.

Ἀντνέκομαι, osto contra, seu adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νέκω, νήκομαι, nato.

Ἀντνικάω, vicissim vinco; ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, supero.

Ἀντνομία, ἡ, legum inter se repugnantia; legum contrarietas; seu leges contrariæ, Hermog. node

Ἀντνομικὸς, ὁ, pertinens ad ἀντινομίαν, seu ἀντινομίαν habeos: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. φ. ex ἀντὶ, & νόμος, ὁ, lex. unde νομικὸς, ὁ, legis peritus.

Ἀντνομοθετέω, lepem fero adversum. Plut. ex ἀντὶ, & νομοθετέω, sancio, lege eeveo.

Ἀντνουθετέω, vicissim edmoneo: ex ἀντὶ & νουθετέω, admoneo, institun.

Ἀντνωτος, ὁ, oppositum tergum habens: ex ἀντὶ, & νῶτον, ὁ, humerue, armue.

Ἀντξάω, repugnare, Poet. pro ἀντιωθεῖσθαι.

Ἀντξεος, ὁ ἡ ὄν, & ἀντιξος, ita politus, or alteri commissus ai ex opposito respondeat. Item nppositue, adversus, coontrarius. Aristot. Eth. 8. atque inde ἀντιξέω, contrarium esse, oppositum esse: ex ἀντὶ, & Them. ξέω, polio, rado, dolo, scolpo, cojue comp. varia definunt in ξεος.

Ἀντξύω, vicissim scalpo, seu distringo; mutuum scabo: ut ὥς τις τὸ ξύσσω ἀντξύῃ. Suid. ex Soph. ex ἀντὶ, & ξύω, ab eod. Them. ξύω, polio, scalpo.

Ἀντὶος, ex adverlo, e regione: sed caprur & pro enntra, adversus: adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον significet etiam lignum teres, quo circumacto textores licium intendunt, ut Poll. docet: & sic pro liciatorio legitur lib. 2. Reg. c. 22. & Paral. 1. c. 16.

Ἀντίος, α, ὁ, adversus; ex adverso stans; e regione, vel ex adverlu positue; qui est in coospectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντιοτάω, idem ac ἀντιστάω, ῶ, obsi-

obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor. Item factioſus ſum: ex Herodot. ab ἀντίστημι, paſſ. ab ἀνθίστημι, contra ſtatuo.

Ἀντιθέω, adverſari. inf. verbi ἀντόομαι, ſto contra, teodo adverſus.

Ἀντίκρυς, ὁ, contraria ſentieos: Heſych. ex ἀντί-Θ, & ὁμιλ, mens, cujus comp. plur. in ομυ deſinunt.

Ἀντιόχεια, ας, ἡ, Aotiochia, nomen urbis.

Ἀντιοχεύς, έως, ὁ, Aotiocheoſis.

Ἀντίον, ὦ, idem ac κατέναντι, -ιαυτι, ſtn contra; tendo adverſus: ot apud Herodot. ἀντίαυτι τὸν βάθμον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrariur.

Ἀντίονν, & in ſ. g. ἀντίουσι, occoirens. Poet. pro ἀντίοῦν, & ἀντίουσι, præſ. part. act. contr. ab ἀντιόω, occurro. Th. ἀντί, contra.

Ἀντίοντο, pro ἀντίαυτο, & ἀντίουν, pro ἀντίουν, præſ. npt. paſſ. ab ἀντιόομαι, occurro. Th. ἀντί, contra.

Ἀντιπαγής, ές, e contrario compactus, vel ex adverſo fixus. unde in oeut. ἀντιπαγίς, cootrarie cooſtitutum: ex ἀντί, & πάγνυμι, ſ. ξυ; uode παγές, pioguis, bene compactus.

Ἀντιπάθεια, ἡ, oaturalis rerum differentia; repugnantia, & diſcordia; ut iooter aquam, & ignem: talis temperatura antiparhia dicitur; cui nppooitur συμπάθεια, quæ mutuam quandam terum inter ſe cognationem ſignificat.

Ἀντιπάθέω, contrario modo afficiot; in diverſum tendo; diſſideo, obſiſto.

Ἀντιπαθής, ἐ-, ὲ ές, contraria paſſus, reſiſtene; diverſæ affectionis: ee ἀντί, & πάθ-Θ, paſſio, affectue.

Ἀντιπαιδία, ἡ, pubertas.

Ἀντιπαίζω, nbludo; ludo cootra ludentem; vel viciſſim jocor: ex ἀντί, & παίζω, ludo.

Ἀντίπαις, ἰδ-, ὁ, puer jam adultus; puer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus puerilem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντί, & παῖς, δός, ὁ, puer.

Ἀντιπαισία, ας, ἡ, ætas ejus, qui pubertati eſt proximus: item puberras.

Ἀντιπαίω, contra peteotio; viciſſim percutio; repercutio: ex ἀντί, & παίω, cædo.

Ἀντιπαλαιστὴς, ὁ, qui contra luctatur, adverſarios.

Ἀντιπαλαίω, reluctor, obluctor, reſiſto: ab ἀντίπαλος ὁ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀντιπάλλω. & ἀντιπάλλομαι, reſilio, reſulto: ex ἀντί, & πάλλω, vibro, moveo.

Ἀντίπαλ-Θ-, ος, ὁ, adverſarius in lucta, æmulus: ex ἀντί, & πάλη, lucta.

Ἀντίπαλος, i. e. ἰσοπάλος, æquis viribus in lucta; & generaliter, æquis viribus, æquo Marte. Thucyd. a præced. ἀντιπάλ-Θ-, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαραβάλλω, expon. confero inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαραβάλλομαι, comparor, cooferor. ex ἀντί, & παραβάλλω, -ομαι, aſſimilo, confero, compero.

Ἀντιπαραβολῶ, conferemus, ſ. plur. ſ. a. act. ab ἀντιπαραβάλλω; quod ex ἀντί, παρά, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαραβολὴ, ῆς, ἡ, comparatio, collatio.

Ἀντιπαραγγέλλω, in paodectis Græcia, mulier prægnane poſt divortium παραγγέλλω τῷ ἀνδρὶ dicitur, cum marito denunciat ſeſe prægoantem eſſe ex eo; & maritue ἀντιπαραγγέλλει, cum agooſcere oon vult, ſed oegat ex ſe prægnantem eſſa, quod eſt quaſi obountiare. Sed ſign. etiam, competitorem eſſe alicui magiſtratnm petenti.

Ἀντιπαραγγελία, ἡ, eſt ipſe actus τῦ ἀντιπαραγγέλλω, ſive de marito dicatur, ſive de competitore; contraria petitio magiſtratus: ex ἀντί, & παραγγέλλω, admoneo.

Ἀντιπαραγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαραγραφὴ, ἡ, formula, qua quis occurrit et, qui exceptiona utitur, replicario vulgo dicitur. Bud. ea ἀντί, & παραγράφω, præſcribo: exciplo: ex παρά, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαράγω, retribuo, reſiſto. ἀντιπαρῆγε κατὰ τὰ πάντα τόπον, ἡ ἂν ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cap. 22. libri Machabæorum. ἀντιπαράγω, eſt hoſtium exercitum captare, cum exercitu adequitando, & circumeundo; cnpiis hoſtium ſuas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui e ſuperiori loco Annibali ſemper immioebat, ſimul cum eo caſtra metans & movens, exercitum ejus pabulatione prohibendo, & occaſiones quaſcunque eum infeſtandi captando: ex ἀντί, & παράγω, traoſeo, prætereo.

Ἀντιπαραγωγὴ, ἡ, copiarum fuſtum copiis hoſtium oppoſitio; apud Polyb. Ab ἀντιπαράγω, quod expon. hoſtium exercitum captane, cum exercitu ipſe adequito; apud eond Polyb. ex ἀντί, & παράγω, prætereo.

Ἀντιπαραδίδωμι, viciſſim trado, ſeo reddo: ex ἀντί, & παραδίδωμι, trado.

Ἀντιπαράθεσις, ἡ, oppoſitio, ſeu collatio: ea ἀντί, & παράθημι, cootendo comparo.

Ἀντιπαραθεωρέω, duae tes ſpecto, componendi & confereodi inter ſe gretia; ex ἀντί, παρά, & θεωρέω, cootemplor.

Ἀντιπαρακαλέω, depreoor, in diverſum hortor; contra exhortor, diſſuedeo: ex ἀντί, & παρακαλέω, hortor, conſnlor.

Ἀντιπαρακελεύομαι, a contrario jubeo. Vide παρακελεύομαι.

Ἀντιπαραλυπέω, invicem angu; viciſſim molellia afficio: ex ἀντί, παρά, & λυπέω, moleſtia afficio, triſtitiam affero.

Ἀντιπαραπλέω, e regione navigo; obnavigo. Vide παραπλέω, prætervavigo.

Ἀντιπαρασκευάζομαι, do operam, ut par ſim.

Ἀντιπαρασκευὴ, ῆς, ἡ, ἀνθόπλισις, oppoſita inſtructio, apparatus: ee ἀντί, & παρασκεύζω, præparo, diſpono.

Ἀντιπαρίστημι, ἡ, apud Rhetoriem præceptores ſimilis eſt ἐξετάσει, & quaſi ἔνστασις ſecundaria; obſiſtentia vertitur a Trapezuntio; depulſio verti poteſt. unde

Ἀντιπαρίστασθαι κεφάλαιον, quum quid negatur, nno ſimpliciter, ſed addita circumſtantia. ex ἀντί, & παρίστημι, adſum.

Ἀντιπαρισωτικὸν, cootra caſtra pooox ἀντί, παρά, & ἱστωκὸν, caſtrametor.

Ἀντιπαρέχω, terribuere, a. a. tot. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντιπαρῆκτις, εως, ἡ, acies contra inſtructa: ab

Ἀντιπαρατίττω, contra colloco io acie; aciem contra inſtruo: ab ἀντί, παρά, & τάττω, ordino, inſtruo.

Ἀντιπαρόμοιωσις, ἐ, idem ac ἀντιπαρίσωσις, idque idem ac ἀντίθεσις, cootentio, comparatio, collatio. ab

Ἀντιπαρόω, ſive ἀντιπαρατίνω, contando; i. e. compono, compato: prætendo: ex ἀντί, & παρετόω, pro παρατόω, porrigo, extendo, produco.

Ἀντιπαρατίθημι, contra pono, oppono, confero. vide παρατίθημι, comparo.

Ἀντιπαρέχωρεῖ, dicuotur, quæ ſibi invicem cedont. vide παρέχωρεῖν, ſecedo.

Ἀντιπαρόκωσις, εως, ἡ, contentio, collatio.

Ἀντιπαρεξάγω, idem ac παρεξάγω, ſ. ἄξω, p. χα, contra duco exercitom in hoſtes; infeſto exercitu eo in hoſtes; ex ἀντί, παρά, & ἐξάγω, educo.

Ἀντιπαρέξειμι, hoſtium exereitum captans cum exercitu adequito. Plot. Item ἀντιπαρεξέναι, invicem decedere via, apud Plut. ἀντιπαρεξιόντες, εἶ, advetſantes. & ἀντιπαρεξιὼν, ὀντ-Θ-, ὁ, perſequeoe, ſeſe ſubinde opponene, a latere egreſſus. ex ἀντί, & παρέξειμι, prætereo, percurro.

Ἀντιπαρεξεπίζω, contra diſquito, & perſetutor; oppono; viciſſim compero, vel ex adverſo comparo: ex ἀντί, & παρεξεπίζω, comparo; ex παρά, & ἐξεπίζω, excutio, exploro, perpeodo.

Ἀντιπαρέρχομαι, ex advarſo prætereo. f. ἀντιπαρελεύσομαι. a. 2. act. ἀντιπαρῆλθον. Ee ἀντί, & ἔρχομαι, vanio.

Ἀντιπαρέχω, refero, retribuo. Vide παρέχω, præbeo, conſtituo.

Ἀντιπαρηγορέω, conſolor; allocutionibna contrariis obſto ad conſolandum. Vide παρηγορέω, conſolor, mitigo, lenio.

Ἀντιπαρέρχω, contrario gradu incedo; contra venio; me contra tofero. Vide παρέρχω, pertranſeo, prætereo.

Ἀντιπαρρησιάζομαι, viciſſim admoneo: & libertatem libertati oppono. Vide παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vice omnium.

Ἀντιπάσχω, contra patior; talionem accipio; viciſſim, vel mutuo afficior. Vide πάσχω, patior.

Ἀντιπατάγέω, ῶ, contra, vel viciſſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo: ex ἀντί, & πατάγέω, ſtrepo, fragorem edo, a πάτ-Θ-, ὁ, crepitus, fragor tooittui.

Ἀντιπατέω, viciſſim, vel contra calco, ſeu conculco. Vide πατέω, calco, peſſumdo.

Ἀντιπατρὶς, ίδ-Θ-, ἡ, nomeo urbis, ab Antipatro ſic dictæ.

Ἀντίπατρ-Θ-, ε, ὁ, qui patri adverſatur: ex ἀντί, & πατὴρ, ὁ, pater.

Ἀντιπείθω, contra perſuadeo, contrarium ſuadeo.

Ἀντιπειστὴς, ὁ, vim habens perſuadeodi contrarium, ex ἀντί, & πείθω; unde πειστὲς, qui facile perſoadet: obediens.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura eſt prometeotibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; a ciconiæ natura ſumptum, quæ πέλαργ-Θ- Græce dicitor, quæque euodem oidum reperit, & genitricie ſeoectam educat. Eraſm. in Chiliad.

Ἀντιπελαργησις, vel γασις, idem ac ἀντιπελαργία, ἡ, beneficii relatio. Vide in Th. πέλαργ-Θ-, ὁ, ciconia.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπειν τοὺς φωτὰς ἔχει. ex ἀντί, & πέμπω, mitto.

Ἀντιπεπαθέτως, oppoſite, ἀντιπεπαθῶς: ex ἀντί, & πεπαθῶς.

Ἀντιπεπαθὼς, talio, lex talioois, de qua Ariſtot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέρα-Θ-, ὁ, ex adverſo ſitus. Ἀντιπέρασμα, τό, loca ex adverſo ſita.

Ἀντιπέρα, adv. e regione, cum gen. ex ἀντί, & πέρα, trans, ultra.

Ἀντιπέρας, idem ac ἀντιπέρα, pro quo Joniee dicitur ἀντιπέρην, ex adverſo.

Ἀντιπερατόω, ex ulteriori parte; ee ppoſita regiona: ex ἀντί, & περάω, ultra.

Ἀντιπερέρχομαι, eſt io diverſum circumagere. Synefius. Ἀλλ' ἀνδρικῶ- ἀντιπερήγαγε, τῇ πρὸς τοὺς καιροὺς συμφορᾷς τὸν νοῦν ἔχων ἀναίκτε, cogitationem meam in diverſum circumegit, & me mihi reddidit. ex ἀντί, & περιέχω, circumago, circumduco.

Ἀντιπεριέχω, comprimo, coarcto. Item ἀντιπεριέχομαι, comprimor, cohibeor, coerceor undique: reſiſto contrario modo: item circumobſiſto. Unde etiam ἀντιπερίσχεσις, cnhibitio, & compreſſio undique circomfuſa. Ariſt. Theophr. ex ἀντί, & περίεχω, circumſiſto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, viciſſim amplesor: ex ἀντί, & περιλαμβάνω, circumplector.

Ἀντιπερινέω, contra circumoavigo: ex ἀντί, & περιπλέω, circumnavigo.

Ἀντιπεροκαλέω, terrebo, revoco. vocabulum eſt caſtrenſe, apud Polyb. ut ὡς ἂν ὑμβολόντες εἰς τὴν τῦ Βοίου χώραν ἀντιπεροκαλῶσι τὸς ἐξελαυθότας; i. e. ut progreſſos retraherent. Sed dicitur etiam ἀντιπεροκαλῶ τὸς λόγος, quod expon. ſua verba terractare.

Ἀντιπερίσκεμμα, τό, dicitur ſtratagema, quum hoſtes alibi diſtioeotur, vel domum revocantur ad tuendam patriam. ex ἀντί, & περισκοπέω, flectn, contrabo.

Ἀντιπερίσκεσις, ἡ, in humaoo corpore dicitur, quum a loco ſuperiore ſpiritus infra cocicetor, & vice verſa; idque fit

A'ντιτύπως, repercutiendo, cum repercuſſione, & renixu: item dure, aſpere.

A'ντιτύχοις, conſequaris, a. a. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντί, & τυγχάνω, aſſequor, nanciſcor.

A'ντιφάρμακον, n, teſiſtens venenie; antidotum, ſeu remedium, quod venenis reſiſtit. Th. φάρμακον, τό, remedium.

A'ντίφασις, ἡ, contradictio.

A'ντιφατικὸς, ὁ, contradictorius: ot ἀντιφατικὸς λόγος, apud Ariſtotelem.

A'ντιφέρεζαι, obvinm ſe offerre, contendere, præſ. ioſ. act. Ex ἀντί, & φέρω, fero.

A'ντιφερέξαι, obviam ſe obtuliſſe, aontendiſſe, Poet. & Dor. pro ἀντιφέρεται, a. a. inf. act. ab ἀντιφερέζω.

A'ντίφορα, τὰ, dicuntur eſſe, quæ viciſſim a marito ſponſæ dantur loco dotis: ex ἀντί, & φορά, ἡ, dos.

A'ντιφόρμαι, reſiſto, obviam ma fero, repugno. præſ. inſ. ἀντιφόρμαθαι. Them. φέρω, fero.

A'ντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιφορμὴ Heſych. exponit ἀντιδόσιμον. Ex ἀντί, & φέρω, fero.

A'ντίφημι, contradico, refragor, nego: ex ἀντί, & φημί, pro Them. φάω, dico.

A'ντιφθέγγομαι, reſpondeo, contra loquor: ex ἀντί, & φθέγγομαι, loquor, ſonn.

A'ντίφθογγος, ὁ, ἡ, reſonabilie: ex ἀντί, & φθόγγος, ὁ, ſonitus, vox.

A'ντιφιλῶ, redamo, mutuo diligo. Unde

A'ντιφίλησις, εως, ἡ, mutua dilectio, amor reciprocus: ex ἀντί, & φιλέω, amo.

A'ντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ax ἀντί, & φιλοδοξία, ᾶ, gloriæ ſum cupidus: item gloriæ ſervio: a φιλόδοξος, ὁ, gloriæ cupidus, ambitioſus.

A'ντιφιλονικέω, ῶ, ex adverſo contendere, pertinaciter, & contentioſa repugnare: ex ἀντί, & φιλονικέω, contendo, obnitor.

A'ντίφιλος, ὁ, ἡ, Antiphilus, nom. pr.

A'ντιφιλόσοφος, ὁ, Philoſophis, ſeu Philoſophiæ contrarius. unde

A'ντιφιλοσοφία, ſtudium Philoſophiæ contrarium; a Budæo ſic dicta eſt aulica converſatio, quæ ex diometto oppoſita aſt, & contraria Philoſophiæ; in Epiſt. Poſt. ax ἀντί, & φιλόσοφος, Philoſophus, ſapientiæ ſtudioſus.

A'ντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, ſeu contendo. Plut. in Pericl. Item ex adverſo largior; ſeu munificentia cum aliquo certo: ex ἀντί, & φιλοτιμέομαι, annitor, obnixe contendo.

A'ντιφιλοφρονέομαι, viciſſim amantet complector. Plut. ex ἀντί, & φιλοφρονέομαι, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humanus.

A'ντιφλέγω, contra illuſtro. Pind. ex ἀντί, & φλέγω, comburo, accendo, inflammo.

A'ντίφονος, ὁ, patiens cædem pro illata cæde; cædem compenſans: ut ἀντιφόνους ὀΐκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admiſſa. ax ἀντί, & φόνος, cædes, occiſio.

A'ντιφορτίζομαι, viciſſim onue aſporto, mercium ſcil. i. a. ex pretio rerum venditarum alias merces emo, & mecum in patriam reporto. Demoſth. ex ἀντί, & φορτίζω, onero.

A'ντίφραγμα, τὸ, obſtaculum, obſtructio.

A'ντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.

A'ντίφραξις, ἡ, obſtructio, quæ fit contra; oppoſitio alicujus, quod obſtruat: item interpoſitio: ut ἔκλειψις τῆς σελήνης dicitur fieri διὰ ἀντίφραξιν ὑπὸ γῆς: Ariſtot. Poſt. Anal. l. 2. c. 7. ex ἀντί, & φράσσω, ſtipo, condenſo.

A'ντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio, contraria locutio: & ſic eſt figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime ſit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

A'ντιφράσσω, vel -άττω, contra obſtruo; item opponor, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ σελήνη διὰ τὸ ἀντιφράττειν τὴν γῆν αὐτῇ.

A'ντίφρουρος, ὁ, qui eſt loco cuſtodia; vel. contrariam cuſtodiam habene, aut æquolam: ex ἀντί, & φρουρός, ὁ, cuſtos.

A'ντιφυλάσσω, ſeu -άττω, viciſſim cuſtodio, ſeu obſervo. & in paſſ. -άσσομαι, viciſſim caveo: ut ἡμεῖς ὑμῖν τοῦτο ἀντιφυλασσόμεθα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντί, & φυλάσσω, άττω, ομαι, cuſtodio.

A'ντιφυτεύω, viciſſim gigno, f. εύσω. p. ax. ax ἀντί, & φυτεύω. Th. φύω, plastro.

A'ντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

A'ντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua velati aontrariue ſonus editur: item expromiſſio, apud Juſtin.

A'ντιφωνία, ἡ, cujus oppoſitum eſt συμφωνία.

A'ντίφωνος, ὁ, contra ſonans, reſpondens, contrariæ vocis, ἀναντιφώνους, diſſonus, reclamans, contrarius. Plut. Ariſtot. obſonus.

A'ντιφωτιστικὸς, ὸ, ὁ, oppoſitus ſplendor, vel oppoſitum lumen: ex ἀντί, & φωτισμός, ὁ, ſplendor, fulgoris illuſtratio.

A'ντιχαλεπαίνω, obiavio, contra ſevio: viaiſſim ſuccenſeo. Th. χαλεπαίνω, indignor.

A'ντιχαρίζομαι, gratiam reponn, beneficium rependo; mutuam gratiom refero. Th. χάρις, τος, ἡ, gratia.

A'ντίχαρις, ιτος, ἡ, benefici remuneratio.

A'ντιχαυμάομαι, viciſſim oſcito. Ariſtot. Pnhl. ἀντιχασμῶνται χασμωμένοις, oſcitantibus oſcitando reſpondent. Them. χασμάομαι, cunctari.

A'ντίχειρ, ειρος, ὁ ἡ, pollex; ſic dictus, quod ſolue tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teſte Gal. ſeu quod quaſi manus altera ſit; quippe quo dempto, manca futura ſit manus, & mancus ejus uſus: vel denique, quod digitis oppoſitus ſit. & ex adverſo ſitus. Th. χείρ, ρός, ἡ, manue.

A'ντιχειροτονία, ſuffragia ferendo contraria ſcisco, ſeu decerno, refragor. Thuc. l. 2. unde

A'ντιχειροτονία, refragatio, ſuffragatio contrario. Th. χειροτονέω, ſuffragiis creo.

A'ντίχθων, opposita pedibus noſtris terra, Antipodum terra oppoſita nobis: ex ἀντί, & χθών, όος, ἡ, terra, ſolum.

A'ντίχορδος, ὁ ἡ, contrariar chordas habens; vel contrarium ſonum chordis emirtens, ſed exponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, conſonus. Heſych. a Th. χορδή, ἡ, chorda, fidze.

A'ντιχορήγος, ὁ, antichoragus, æmulue alterius choragi, qui ὡς τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorego ſplendore, & magnificentia choragi. Item qui contra ſuppeditat. Unde

A'ντιχορηγέω, ῶ, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγέω, ſuggero expenſas.

A'ντιχορία, ἡ, quod alternie in choro recinitur. ſic vero tradit Juliue Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc ἀντιχορία dicitur, & utraque pars ἀντίχορον, quæ vero acinunt reſponſantes, ἀντιχορίται. a Th. χορός, ὁ, tripudium, ſaltatio.

A'ντιχρῆσαι, ſufficere, præſ. inſ. ex ἀντί, & χράω, accommodo, aommodo, do utendum.

A'ντίχρησις, εως, ἡ, mutuue uſue: ut cum ai, a quo res aliqua utenda accipitur, alii viciſſim uteoda datur: ex ἀντί, & χράω, mutuo.

A'ντίχριστος, ὁ, ἡ, Antichriſtue, Chriſti adverſarius.

A'ντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporia pro tempore poſitio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ax ἀντί, & χρόνος, ὁ, tempus.

A'ντιψάλλω, plaudo viciſſim, ἀναπαίω, viciſſim pſallo, alteri in pſallendo reſpondeo. Unde

A'ντίψαλμος, ὁ, ἡ, cantilenu, quæ viciſſim canitur; carmen ex adverſo reſpondens, vel reciprocum. Ariſtoph. Eurip. Th. ψάλλω, canto, citharam pulſo.

A'ντιψηφίζομαι, contra decerno; contra ſtatuo, ſeu ſciſco. Th. ψηφίζω, computo.

A'ντίψυχος, ος, ὁ ἡ, vicem animæ præſtans, devotus; (ut illi Soldurii apud Cæſarem, & Athen.) qui pro altaro ſe devovet, & mori cupit; ot Decii apud Romanoe. Talem etiam ſe præſtitit Chriſtus communis ſalutis author, qui animam pro nobis devovit, atque axpoſuit. Unde in neut. geu. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chryſoſt. in Epiſt. ad Coloſſ. Ex ἀντί, & ψυχή, ἡ, anima.

A'ντιψύχω, contra, vel viciſſim reſtigeto. Th. ψύχω, reſrigero.

A'ντιωθοῦμαι, a. s. inf. paſſ. verbi ἀντίειμαι, contrarius ſum, prælio occurro.

A'ντλάω, per Sync. dicitur pro ἀντλέω, perfero, perpetior: ex ἀντέ, & τλάω, per Sync. pro τυλάω, ſuffero.

A'ντλέω, ſ. ήσω, exhaurio; idem aa ſequens ἀντλάω, ſentinam exhaurio; aquam hauſtam importo, infundo. Jo. Euang. c. 2. Metaph. exhaurire laborem. Inda examinare, quod vulgo exanclara dicitur, ſed perperam. Th. ἄντλος, ὁ, ἡ, ſentina.

A'ντλάω, ῶ, haurio, præſ. inſ. ἀντλᾶν, f. ήσω, p. ἠάντληκα, a. s. ἠάντλησα. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

A'ντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, ſentina.

A'ντλημα, ατος, τὸ, hauſtrum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

A'ντλῆσαι, hauſiſſe, a. s. inf. & ἀντλήσειν, ἀτα, haurito, n. s. imp. verbi ἀντλέω, haurio.

A'ντλητὴν, ὁ, &

A'ντλητήριον, τὸ, hauſtrum.

A'ντλητὴς, ᾶ, ὁ, hauſtor.

A'ντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. miniſterium & pœnæ exhaniendæ ſentinæ: ut ὡς ἀντλίαι πραπλώσασθαι, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ὁ, ἡ, ſentina.

A'ντλιαστὴρ, ὁ, idem ac ἀντλίον.

A'ντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua ſentinæ exhauritur: ab ἀντλέω, ῶ, haurio.

A'ντλος, ου, ὁ, ſentina.

A'ντοικος, ὁ, ἡ, ex adverſo habitans; ex ἀντί, & οἶκος, ὁ, domus.

A'ντοικτίρω, idem ac ἀντοικτίζω, viciſſim miſeror, ſeu commiſeror: ex ἀντί, & οἰκτείρω, miſereor, lugeo.

A'ντοικτίζω, μ. ίσω, Attic. & diverſa, vel viciſſim miſereor: ex ἀντί, & οἰκτίζω, miſereor.

A'ντοικτίσαθαι, Heſych. exponit ἀντιδύσασθαι, reddemus, tanquam ab ἀντίσω, inuſit. præſ. eſt ἀντοφέρω, refero, reddo.

A'ντολὲ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

A'ντολὸς, ὁ, orientolis. unde ἀντολία, interdum ſubſtantive uſurpetur pro ἀνατολὴ, ortus, oricns, in Epigr. l. 5.

A'ντομαι, occurro, obvius fio: item ſupplico. Inde ἄντης, ας, ὁ, ſupplicatin. ἀντίως, ſuppliciter. Item ἄντομαι eſt poſſ. & magis in uſu, quam act. ἄντω.

A'ντόμνυμι, ſeu ἀντομνύω, enntra, vel viciſſim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque ſign. juramantum calumniæ viciſſim præſtore: ex ἀντί, & ὄμνυμι, juro.

A'ντομόω, μ. όσω, idam, contra juro: item adjuro viciſſim, adhortor, ἀντεγκαλῶ.

A'ντομοσία, ἡ, dicitur eſſe juejurandum da calumnia a parte rei, vel accuſati. Plato in apolog. (at a parte actoris ὄμοσις) ax ἀντί, & ὄμνυμι, juro.

A'ντονομάζω, commuto nomen, trnoſnomino: item contra alium nomino, i. e. ex adverſo. Unde

A'ντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominie alind ponitur, ſiva epitheton, ſive patronymicum: ut ἀντιθεὸς, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντί, & ὀνομάζω, nomino.

A'ντοπόω, vel -όττω, contra ſodio: e diverſo, vel contrarin ſodio; hoſtium cuniculos tranſverſis cuniculis axcipio: ex ἀντί, & ὀρύσσω, ſodin.

A'ντορχέομαι, ησμαι, viciſſim, vel coatra ſolio. part. præſ. ἀντορχούμενος. Ab ἀντί, & ὀρχέομαι, ſalto, tripudio.

A'ντοφείλω, viciſſim debeo; debitor ſum ali-

alicui ob acceptum aliquod beneficium unde part. præſ. ἀντοφείλων, i. e. Ἀντάρχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ex ἀντί, & ὀφείλω, debeo.

Ἀντοφθάλμιος, ῶ, eum dat. obuitor, obluctor. ſ. πτω. p. ἀντοφθάλμηκα. Ex ἀντί, & ὀφθαλμός, oculus. Vide ſeq. ἀντοφθαλμῶ.

Ἀντοφθαλμῶ, ῶ, adverſis oculis intuens, obtuens, oppoſitus oculis. io Epigr. Unda præcedens ἀντοφθαλμία, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντοφθαλμεῖν τῷ πνεύματι, obloctari ventis: Act. cap. 27.

Ἀντροχή, ἡ, mutua retentio, συναλλαγή, cohærentia, comptehenſio: verbale ab κατέχω, retineo: ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντροχύω, e contrario muuio: ea ἀντί, & ἐχυρόω, munio, in tuto collocn.

Ἀντρώδης, cavernoſus, & fœm. ἀντρώδις, Th. ἄντρον, τό, antrum, cuniculi.

Ἀντρώδις, ώδος, ἡ, quæ libenter io antris verſatur. Suid. a Them. ἄντρον, τό, antrum, unde &

Ἀντρίτης, ὁ, idem ac ἀντρώδης, & ἀντρώδης, caverooſus.

Ἄντροθε, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τό, antrum. in dat. ἄντρῳ· σπήλαιῳ τῷ κάτω τετραμμένῳ, ἤγουν τετρυπημένῳ, quia ſurſum perforatur.

Ἀντρονίς, ίδος, ἡ, qui in antris naſcitor, degit, adhærefcit. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & φύω, planto, produco.

Ἄντρυ, gen. Dor. pro Ἄντρα.

Ἀντρώδης, ώδ· ὁ & ἡ, antris plenus, cavernoſus.

Ἀντυγές, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ, ambitus.

Ἀντυγωτός, ἡ, ὁ, expou. colligatus in modum τῆς ἀντύγος.

Ἄντυξ, υγ·, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: io dat. pl. ἄντυξι· περὶ τὸν κύκλον τετάνθαι, quia ſurſum extenditur. Interdum prn toto ponitur curro, & in circumferentiæ ſigniſ. ad varia transfertur. Dicitur enim ἄντυξ πλατεῖα·, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγι κύκλου, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotunditate femorum. Sic & ἁμαξῆ ἄντυξ, ſicut & ἁμαξῆ ἄξων, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Non. quaſi gyrum temporis, ſeu circulum.

Ἀντυπο·, ά, ὁ, ejuſdem figuræ, ſimilis, contrarius. eſt per Syncopen, pro ἀντιτυπο·, ictum repellens.

Ἀντυπουργῶ, Jon. pro ἀνθυπουργῶν, vicifſim inſervire: ex ἀντί, & ὑπουργός, artifex, miniſter.

Ἄντω, idem ac ἀντάω, occurro, obvius fio: item ſupplico. ſed magis in uſu eſt ἀντομαι; quod vide. Th. eſt ἀντί, contra

Ἀντφδή, ἡ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondeos.

Ἀντῳδός, ὁ, qui cantu mutuo reſponder: qui occinit. Suid. ex Epigramm. ab ἀντῳδῶ, occino: ſive ex ἀντί, & ᾠδή, ἡ, cantus.

Ἀντωθῶ, ῶ, repello, teniror, obnitor. ἀντωθῆσθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἀντωθητός, ἐ, ὁ, repulſio, renixus. Ab ἀντί, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum utriuſqon partis: eſt verbale ab ἀντωμόω, vel ab ἀντόμνυμι, contra juro, adhorror.

Ἀντωνέομαι, vicifſim, vel contra emo: in auctione mercor, liceor; emo loco alterius. ea ἀντί, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, figora, qua loco proprii omnis ponitur alind: vide ἀντωνυμία, ἡ, pronominatio.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, prooomen; pars orationis, quæ pro nomine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικός, ὁ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντί, & ὄνομα, nomeu.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, cuntra intueor: ex ἀντί, & ὤψ, oculus.

Ἀντώπιος, ὁ, obtuens adverſus.

Ἀντωπίη, adv. eorsm, e regione, ex adverſo.

Ἀντωπός, adverſis oculis intuens. Non. caponitur etiam λαμπρός. Heſych.

Ἄντωσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſio, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, vicifſim adjuvare, referre gratiam, beneficium rependere. Xenoph. ὠφελῶν ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem affereotem commodum vicifſim capere, ἀντωφελεῖν, ex ἀντί, & ὠφελέω, juvo, profum.

Ἀνυβριστ·, ά, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἀνά, & ὕβρις, ἡ, contumelia.

Ἀνυγραίνω, idem ac ὑγραίνω, humecto, madefacio.

Ἀνυδρόομαι, ex foote haurio, exhaurio, ex ἀνά, & ὑδρέω, aquor.

Ἀνύδρωτ·, ὁ, non rigatus: contrarium eſt ὑδραυλικός·, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas. ab ἄνυδρ·, aridus.

Ἄνυδρ·, ά, ὁ, ἡ, aridus, squa carens: ex ἀ, & ὕδωρ, aqua, v inlero euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυλ·, ὁ & ἡ, carens lylva; non ſylvoſus, ſeu oomoroſus: & ἀνύλιος, idem, careus arboribus. Item expers materiæ, incorporeus: ea ἀ priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνυμέν·, ά, όν, i. e. ἄγαμ·, carens honoribus nuptialibus, ἀπὸ τοῦ ἔχειν ὑμέναιον, hymenæi expers, juſtus hymenæos non paſſa. ex ἀ priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυον, perficiebamus, Dor. Syne. pro ἠνύομεν, 3. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυσα, idem ac ἄνυε, perficio.

Ἀνυσιδ·, celebro, laodo, decanto; idem ac ὑμνέω, dico hymnos, decanto.

Ἀνύμφ·, ὁ, cœlebs, innuba, innupta.

Ἀνυφ·, ά, ὁ, i. e. ἄγαμ·, ἀπὸ τοῦ ἔχειν γαμίαν, expers connubii, qui ſponſam non habet: item ἀ ὑμφ·, illocabilis, quæ nuptum dari nequit. Exponitur & κακόνυμφ·, infelix nupta, infauſta ſponſa. unde ἀνύμφ· γάμ·, ſcelerata nuptiæ, & contra fas contractæ. Ea ἀ priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἄνυσε, ἡ, quæ perficit, præſ. part. f. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυπαίτιος, ὁ & ἡ, iofans, innocens: ex ἀ priv. & ὑπαίτιος, reus, conſcius.

Ἀνυπαντῶ, occurro; idem ac ὑπαντῶ, obviam procedo.

Ἀνύπαρκτος, ὁ, non exiſtens, io rerum natura eſſe non poteos, nec in earum numero. unde τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro internecione, & interitu.

Ἀνυπαξία, ας, ἡ, interitos, eſſentiæ privatio. ex ἀ priv. & ὑπάρχω, ſum.

Ἀνύπαρκτος, ὁ, immitis, noo cedaos: ea ἀ priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ & ἡ, idem ac ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβάλλω, inſuperabilis, ineluctabilis, eximius. uode adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magnopere, vehementiſſime, ſummopere: ex ἀ priv. & ὑπερβάλλω, excello, ſupero.

Ἀνυπερήφανος, ὁ, minime ſuperbus: ex ἀ priv. & ὑπερήφανος, ſuperbus, elatus.

Ἀνυπερθέτως, ὁ, qui differri, & procraſtinari nequit: item citus, ſubitus, certus. unde adv.

Ἀνυπερθέτως, ſine mora, abſque dilatione, & euuctatione. ex ἀ priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & in paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

Ἀνυπεύθυν·, ά, ὁ & ἡ, innoxius, noo mulctandus, inſulparus, reddandis rationibus oon obnoxius: ea ἀ priv. & ὑπεύθυνος, ſubditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπεύθυνος, ita ut cauſæ dicendæ ob noxius oon ſis. Item enm libertate, qualis eſt eorum, qui legibus ſoloti ſuot. Eſt advsrb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxius.

Ἀνυπήκοος, ὁ, non obtemperans: ut ἀνυπήκοος ῥήμασι λόγου, ono obſequosos ratiooi: ex ἀ priv. & ὑπήκοος, obedisns.

Ἀνύπηλος, imberbis, ἀγένειος: ex ἀ pr. & ὑπήλη, ἡ, barba, pili circa labia.

Ἀνυπηρέτητος, ἡ, miniſtris carens; ex ἀ pr. & ὑπηρετέομαι, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνυπόδητος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδυτος, diſcalceatus, ſine calceis: ab ἀ, & ὑποδέω. Th. δέω, ligo.

Ἀνυπόδητοι, ſic appellati ſunt Philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδητέω, ſum ſine calceis; ſins calceis iogredior. ἀνυποδητέω, idem.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab ἀ, & ὑποδέω, induo calceos, val caligas.

Ἀνυπόδυτος, ὁ, qui juri obnoxius non eſt, ſeu qui juri non congruit: ex ἀ priv. & ὑπόδυτος, ὁ, reus, obnoxius.

Ἀνυπόστατος, ὁ & ἡ, non ſuggeſtos, non ſuppoſititius, & ſubditicius, ἀπὸ ὑποτάσσω, ſive ſuppoſitione: ut apud Plat. io 6. de Repub. τόπος ἢ κατὰ ἀνυπόστατος; h. e. ἡ ἀρχὴς ἀνυπόστατα. i.e. quæ ſioe ſuppoſitionibus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νοῦς illarum non indiget, ut ad apprehenſionem ἢ ὄντος ἢ κατὰ. ex ἀ priv. & ὑποτίθημι, ſuppono.

Ἀνυπόστολος, ὁ, & ἡ, intolerabilis, non tereodus: ab ἀ, ὑπό, & στόλος, ſagitta, jaculum, ab στέλλω, prn φέρω, fero.

Ἀνυπόστατος, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνυπόστατος, qui ſufferri nequit: ex ἀ priv. & ὑπόστατος, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόκριτος, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, non fucatus: ex ἀ, & ὑποκρίνομαι, ſimulo, fingo, mentior.

Ἀνυποστατικός, ἡ, non ſuſtioeodus, intolerabilis: ex ἀ priv. & ὑποστάζω, ſuſtineo.

Ἀνυποπτεύτος, ὁ & ἡ, non ſuſpectus, improvitus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. Et active, non ſuſpicans. Polyb. lib. 4. ἢ μέλλοντος ἀνυποπτεύτου, non ſuſpicautibus, quod eo venturum erat. Unde adv.

Ἀνυποπτεύτως, unn ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & inſperato, ita ut non ſuſpicetis, vel ſuſpectus habearis: ex ἀ priv. & ὑποπτεύω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ἀνύποπτος, ὁ, & ἀνυπόπτευτος, ος, ὁ & ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacans.

Ἀνυποπτέως, adv. citra ſuſpicionem. Ex ἀνύ, ὑπό, & ὄπτομαι, video: appareo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, qoi non potsit ſubſiſtere, ſubſiſtentiam non habens, μὴ ἔχων ὑπαρξιν, ὅπερ ὄντως, ut ſomnium, & id genus. ἀνύπαρκτος, ἢ ἀνύπαρκτος; cui opponitur ἀνυπόστατος. Item intolerabilis, cujus impetus ſuſtineri nequit; cui reſiſti non poteſt. Polyb. ex ἀ priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυποστόλως, ἀ, ὁ, iotertitus, imperterritus. Item non prævaricans: qui in dicendo oihil timet, aut vetetur; qui libere loquitor. Ex ἀ priv. & ὑποστέλλω, cohibeo, ſubtraho, ſubduco.

Ἀνυποστόλως, adv. ſine prævaricatioos, nihil ramittaodo. Th. idem.

Ἀνυπόστατος, ἀ, ὁ, ἡ, refractarius: ex ἀ, & ὑπόστατος.

Ἀνυποτίμητος, ὁ, non cenſus, non æſtimatus; & peculiariter, cui lis æſtimata non eſt. unde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impone: ea ἀ priv. & ὑποτιμάω, irrogo pœnam, coodemno.

Ἀνύποτλος, ὁ, non ſimulstus, ſincerus. Proprie eſt is, ſub cujus cicatrice nullum vitium latet. Ea ἀ priv. & ὑποτλός, latens, occultus.

Ἀνύτας, qui pedibus celeriter confecit iter: ἀπὸ τοῦ ποσὶν ἀνύειν. Heſych.

Ἀνυτάμην, Dor. pro ἠνυσάμην, confeci, acquiſivi, a. s. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἀνύτας, ὁ, qui perfecit, a. s. part. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυτήριος, ος, ὁ & ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſos: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύτικος, ος, ὁ & ἡ, expeditus, efficax ad tranſigendum, utilis. onde

Ἀνυ-

sine pœna, non obnoxius, noxa solutus, seu qui in judicium vocari neqnit.

Ἀνάδην, adv. de illis dicitur, qui nullis rationibus reddendis sunt obnoxii, ut sunt tyranni. Th. Ἀνής, άδ-, ὁ, rectus.

Ἀνάρατ-ος, ὁ, non optabilis; non optandus: item non optans, in Epigr. ex α priv. & ἀράομαι, ὁ, optabilis.

Ἀνάλκιδ-ος, ὁν-, ὁ & ἡ, incautus, irreligiosus, impius: ex α priv. & ἀλκή.

Ἀνάρω, a. a. inf. ab ἀνάρομαι, invenin. Th. ἀείρω, invenio.

Ἀνάρσις, ἡ, inventio, adinventio: ex ἀνά, & ἀείρω: nnde ἄρσις, ἡ, inventio.

Ἀνάρτ-ος, ὁ, non invcutus, incompertus, irrepertus.

Ἀνάρσις, εως, ἡ, invcntum: ab ἀναείρω, invenin.

Ἀναείρω, f. ἀνάρσω, p. ἀνάρκα, a. 2. ἀνάρον, ες, ε, reperio, invenin, comperio, apud Plat. Thuc. Eap. etiam comminiscor, excogito, adinvenin: apud Athen. l. 1.

Ἀναρυσμός, & ἀναρυσμός, ὁ, dilatatio, laxatio: ab ἀναρύω, idem ac ἀρύω.

Ἀνάρ-ος, ου, ὁ & ἡ, cnervis, nnn nervosus, debilis. Aristnt. ex α pr. & νεῦρον, τό, nervus.

Ἀναφαίω, celebro, fsustis nominibus prosequens: item lamenta edo, seu clamorem cum cjulatu. Plut. in Phed. & Soph. in Trachin. ex ἀνά, & ἀράομαι.

Ἀναφάσσ-ος, ὁ, expers lætitiæ, & nblectationis: ex α priv. & ἀράομαι, lætnr.

Ἀναφαίω, cnm plasctn, & gemitu exclamo. Soph. ex α priv. & ἀράομαι, concinnus.

Ἀναχεσθαι, deprecari ea, quæ ante fumus precati, Plato. πελιτεῖσθαι δὲ τῇ ἀρᾷ, Plato. ex ἀνά, & ἀράομαι, precor.

Ἀναφάνετο: impetf. pafl. ἀνάφαμαι, aft. ab ἀναφαίνω, appareo. Th. φαίνω, appareo.

Ἀναφάπτ, 3. fing. a. c. m. ἀνάφαμαι, a. 2. aft.

Ἀνάφατ-ος, ὁ, intactus; idem cum ἀνάπαφ-ος, ὁ, intsctus.

Ἀνάφελ-ος, ὁ, non nubilus, innabis, serenus: ut ἀνάφελ-ος ἀήρ, apud Aristot. de mundo. Pro eodem dicitur & Poet. ἀνήφελ-ος, metri gratia: ex α priv. & νεφέλη, ἡ, nubes.

Ἀνάφικτος, ὁ, ed quem pertingere, aut pervenire nnn possumus; i. e. viribus nostris major: ex α priv. & ἐφικτός, ὁ.

Ἀναφύομαι, 3. fing. aor. 1. aft. ab ἀναφύω, ὦ, exclamo. f. ήσω. p. ἀνεπεφύηκα. Th. φωνή, ἡ, vox.

Ἀνεχάζετο, recedebat, imperf. pafl. ex ἀνεχάζω, cedo.

Ἀνεχίγγυ-ος, ὁ, incredibilis, ἄπιστ-ος: ex α priv. & ἐγγύη-ος, ὁ, fide dignus.

Ἀνεχθάτ-ος, attracti, a. s. part. pafl. ab ἀνέχθω, quod ab ἀνά, & ἔχω. Alii prn ἀνεσχεθότ-ος, ab ἀναφέρω, tetens.

Ἀνεχαίμαν, Dor. pro ἀνεχείμην, fustinerem. Ἀνέχατ', pro ἀνέχεται, ferret, præs. opt. ab

Ἀνέχομαι, tolero. imperf. ἀνεχόμην, & ἠνεχόμην, ες, ετο, f. ἀνέξομαι. a. 2. m. ἠνεγκάμην, c, ετο, tnleravi. Th. ἔχω, habeo.

Ἀνέχω, fustolln, tollo, furfum attollo; arigo in altum: nt Il. ν. χῶρος ἀνέσχε, manus fustulerunt. Interdnm pro in pretio habeo, honoro: nt Od. τ. ἀλλοίας ἀνέχοντες, prn τιμῶντες. Item retineo, inhibeo, ut ἐπέσχε: ut ἔπεσχε τοὺς ἄνω-θεν πόδας. Plut. Item neutraliter, cessn, desino. Item promineo, emineo, existo; attollnr, cxito, i. a. extra appareo; apud Plut. & aliquando prn erumpo seu orinr. nnde dicitur & Sol ἀνέχει, apud Xen. & apud Thuc. l. 7. ἀνέχοντα ἄκρας, promontoria excelsa, ex ἀνά, & ἔχω, habeo.

Ἀνέχων, ὁ, fustinens, præs. part. ab ἀνέχω, tolero, extollo.

Ἀνεχώρησα, ας, ε, a. s. aft. ab ἀναχωρέω, revertor, me recipio.

Ἀνήφατ-ος, ὁ, ἡ & ὁ, incoctilis præ durities.

Ἀνήφατ-ος, ὁ, non coctus, non clixatus: ex α priv. & ἥφω, clixo, coquo.

Ἀνηψιά, ᾶς, ἡ, consobrina: q. ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἀψίς, colloquium, ut inter familiares.

Ἀνηψιαδή, ἡ, filia ennfabrini.

Ἀνηψιάδης, & ἀνηψιαδής, ὁ, filius ex consobrino, patroelis, vel amitini filius.

Ἀνηψιός, ᾶ, ὁ, fratris, ant snroris filius, consobrinus, patruelis.

Ἀνηψιότης, ητ-ος, ἡ, cognstin patruelium, & consobrinorum. Plato in legibus.

Ἀνήψυχθον, pro ἀνεψύχθησαν, 3. pl. a. 1. pafl. ab ἀνάψυξα, refrigero. f. ξω. Th. ψύχω, frigefacin.

Ἄνευ, muti, nom. pl. ab ἄνευς, ω, ὁ, tacitus.

Ἄνευ, adv. pro mute, vel tacite; itidem ab ἄνευς, ε, ὁ, tacitus.

Ἀνέω, signif. idem ac ἀνίω, pront exp. fubigo hordea madefacicns aqna.

Ἀνέγγυα, p. m. Att. ab ἀνείγω, aperin.

Ἀνεγμέν-ος, ὁ, apertus, p. part. pafl.

Ἀνέωντας, dimifli fnnt, pro ἀνῶντας, p. pafl. ab ἀνίημι. Alii tamen volunt esse a. 2. fubj. m. pro ἀνῶντας, nt ἀφέωντας pro ἀφῶντας.

Ἀνέῳξε, ας, s, aperni, a. s. ab ἀνείγω.

Ἄνευς, ω, ὁ, filens, mutus, q. simpl. q. ab α, & αὔω, clamn.

Ἀνέῳχα, p. Att. ἀνεῴγθαι, & in 3. pl. ἀνεῴχθασι, a. 1. ind. pafl. ab ἀνείγω, aperin.

Ἄνη, ης, ἡ, perfectio, absolutio, factum: (idem quod ἄνυσις) est ab ἄνω, idem ac & Poetice prn ἀνύω, perficio.

Ἀνῆ, 3. fing. a. 2. fub. act. verbi ἀνίημι.

Ἀνήβαι, præf. inf. ab

Ἀνηβάω, ῶ, repubesco, s. ήσω. Th. ἥβη.

Ἀνηβητήρ-ος, ὁ, repubescens, tevigescens. ab eod. Th.

Ἄνηβ-ος, ὁ & ἡ, impnbes, qui nondnm debitam attigit ætatem: ex α priv. & ἥβη, pubes.

Ἀνήγαγον, ες, ε, a. s. Att. prn ἀνήγαγον, subduxi, vel subduxerunt: ab ἀναγω.

Ἀνηγγύλαν, 3. pl. a. 1. aft. ab ἀνεγγύλαω. ἀνεγγελάω, ης, η, a. 2. pafl.

Ἀνηγόασθαι, ώτ' ἀνηγόᾱσθαι, narrare. Th. ἀγόομαι, ὁ, præco, duco.

Ἀνηγεμόν-ος, ὁ, dnce, & rectnre carens: ex α priv. & ἡγεμονεύω, dux fum.

Ἀνήγερτ-ος ὕπν-ος ὀλίζων, somnus exitii, i. e. mors ipsa, apud Nonn. ex α priv. & ἔγερμαι, surgo.

Ἀνήδεσ-ος, ὁ, illaetabilis, gravis & molestns: ex α priv. & ἥδομαι, ὁ, volupss.

Ἀνήδυντ-ος, ὁ, ὴ, ὸ, insuavis, insulsus: ex α priv. & ἡδύνω, oblecto.

Ἀνήδυς-ος, ὁ, non conditus, nnlla suavitate jucundus. Idem ac ἀνήδυντ-ος, ὁ & ἡ, insuavis.

Ἀνήδυς, moleste: adv. ab α & ἥδυς, dulcis.

Ἀνήεσαν, redierant, Att. pro ἀνήισαν, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἄνειμι, redeo.

Ἀνῆη, pro ἀνῆ, dimiſſet, a. 2. fub. ἀνίημι. Forte etiam in pl. perf. m. pro ἀνεῖεν, Att. ἀνεῖσαν.

Ἀνήθιν-ος, ὁ, ὴ & ὸ, anethinus, ex anetho confectus, seu conditus: ut ἀνήθινος σάρκιν-ος, apud Theocr. & ἀνήθινον μύρον, apud Dinsc. l. c. c. 62. Item ἀνήθιν-ος οἶν-ος ex ejusdem l. 3. c. 67. a Th. ἄνηθον, τό, anethum.

Ἄνηθον, ὁ, ἄνηθον, τό, anethum, herba: ἄνηθος τό ἄνω Σώς, quod citn crescat.

Ἀνηθοπάτ-ος, ὁ, non moratus, citraque decorum; bonis non instructus moribus: ex α priv. & ἠθοπαίω, mores formo.

Ἀνήϊξε, a. 2. ab ἀναΐσσω, profilio, exsurgo cum impetu. Th. ἄϊσσω, irruo.

Ἀνῆϊσε, fursum, vel rutsum ibam: ab ἄνειμι, & ἴημι.

Ἀνῆκα, remisit, 3. fing. a. 1. ab ἀνίημι, remitto. ἀνικάμην, a. 1. m.

Ἄνηκ-ος, ὁ, ὴ, ὸν, insanabilis. Hinc

Ἀνηκέσιος, adv. Ex α, & ἀνάσσω, quod ab ἀκέομαι, cnro, medeor.

Ἀνηκέστ-ος, ὁ, qui nnn exanditur; qui contemnitur.

Ἀνηκία, ἡ, imperitia, furditas, & contumacia.

Ἀνηκίστιζε, refiliit, imperf. act. ab ἀνασκιρτίζω, f. ίσω. Th. ἄνω, jaculum.

Ἀνήκο-ος, ὁ, qui non audit, ignarus, ex α priv. & ἀκούω, vel ἀκοή, ἡ, auditio.

Ἀνήκουσα, ῶ, f. ήσω, proprie quidem est non audin; sed capitur pro non auscultato, non obtempero, non sum dictn obediens. pro quo Poetæ dicnnt etiam πειθέω, ῶ, Th. ἀκούω, audio.

Ἀνηκουσία, ἡ, contumacia, q. d. pervicacia, contemptus, seu dedignatio animi præbendi.

Ἀνήκουσ-ος, ὁ, non exaudibilis, qui audiri non potest. nnde ἀνήκουστος, τό, proprie non auscultandum: sed idem fere est, quod ἀτέλεστον, non perficiendum, non concedendum. citatur & ex Epigr. ἀνήκουστα πάθη, pro inobedientia.

Ἀνήκω, convenin. f. ήξω. p. ἧκα. part. præs. ἀνήκων, ουσα, ον, ascendens, perveniens, clarus. Ea ἀνά, & ἥκω, venio.

Ἀνηλάκητ-ος, ὁ, ἡ, desintta colo, vel etiam colum non tractans; ex α priv. & ἠλακάτη, ὁ, colus.

Ἀνήλατο, 3. fing. a. 1. m. verbi ἀνάλλομαι. Th. ἄλλομαι, salio.

Ἀνήλητ-ος, ὁ, indomitus, innbsequens, contumax, ἀπὸ τοῦ ἐλάω, τό ἐλαύνω, ἐλάσω, ἐλήλακα, ἐλήλαμαι, ἠλάσθην, ἐλατός, ἡ ἀνήλατ-ος, detrsctione τ ν: Etym. ut ἀνήλατ-ος ἄκμων, incus indomita, Jnb. cap. 41.

Ἀνήλεγκα, contemno: ex α priv. & ἐλέγχω, curo.

Ἀνηλεγέως, contemptim.

Ἀνηλείς, ὁ, immisericors, crudelis. est pro ἀνελείς, præfixo α pleonastico.

Ἀνήλιπτον, τό, indelebile, & pro eodem dicitur ἀνεπάλιπτον, apud Eust. ex α priv. & ἀλείφω, vel ἐπαλείφω, ex ἀπό, ἀνά, & ἀλείφω, ungn.

Ἀνηλιφία, ας, ἡ, squalor, qui contrahitur propter diutius omissa balnea, & unguenta. Est ab ἀνάλιφος, ὁ & ἡ, nnctus.

Ἀνηλίτης, immisericorditer, crudeliter.

Ἀνηλιτής, i. c. ἀφρόντ-ος, ὁ, non curans, neglectus.

Ἀνήλιτ-ος, ὁ, non commiserandus, misericordia indignus. Æschin.

Ἀνήλθον, rediit, a. 2. ind. ab ἀνέρχομαι. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀνηλίζω, insnlo, Soli exponn; ex ἀνά, & ἥλιος, ad Solem expandere.

Ἀνήλιο-ος, ος, ὁ & ἡ, opacus, sine Solc: ex α priv. & ἥλιος, Sol.

Ἀνήλιτ-ος, ος, ὁ, excalceatus, non calceatus, sine calceis, ἀνυπόδητ-ος: ἠλιψὲς ὑπόδημα, ἀπὸ τοῦ ἐλίσσω τὸν πόδα. Ea α priv. & ἥλιψ, calceus.

Ἀνήλιφ-ος, ὁν-, ὁ & ἡ, non unctus, non illitus: ex α priv. & ἀλείφω, nngo.

Ἀνήλυσις, εως, ἡ, ascensus, ἀνέρχ-ος: ab ἀνέρχομαι, redeo.

Ἀνήλυθον, ης, ε, absumptus sum, a. c. pafl.

Ἀνήλωσ-ε, p. aft. ἀνήλωται, insumpsi, a. 1. ab ἀναλίσκω, insumo, expendo.

Ἀνήμελκτ-ος, ος, ὁ, qnæ non mulgetur. Th. ἀμέλγω, mulgeo.

Ἀνῆμι, pro ἀνίημι, dimisimus, s. pl. a. 2. verbi ἀνίημι. Alii per Syncop. dici volunt pro ἀνείμεν, 3. pl. a. s. ejusdem verbi. At ἀνίημι est imperf. ab ἄνειμι significante ἀπέρχομαι, redeo.

Ἀνήμερ-ος, ὁ, ἡ, immitis: ex α & ἥμερος, manfuetus.

Ἀνημισβόλιον, τό, fcminobolare, valens pretium femioboli, τό ἡμιοβόλιν ἄξιον, est ex ἀνά, & ἡμιβόλιον, fcmiobolus; quod ex ἥμισυς, dimidius, & ὀβολ-ος, obolns.

Ἀνημισβόλιον, ε, τό, femiobolus.

Ἀνήμυκτ-ος, ὁ, qni nnguibus carptns, fissnsque non est: ὁ ἀπ' ἀνωγμῶν-ος: ea α priv. & ἀμύσσω, lanio, cellico, scarifico.

Ἀνῆν, a. 2. aft. ab ἀνίημι, relsan.

Ἀνήνασθαι, a. 1. inf. m. recnsasse, ab ἀνηνάομαι: ea ἀνάομαι, p. ἀνήμαι, ασαι, ασθαι.

Ἀνήνεγκε, & Jon. ἀνήνεικε, a. 1. ab ἀναφέρω, offero. a. 1. pafl. ἀνηνέχθην.

Ἀνηνεμιγμέν-ος, ὁ, ab ἀναφέρεμαι; ut ἀνανεγμέν-ος

ὑφὸς πρτὸς, ſubvolans fumma.
A'νωΐχθητω, relati fueruot, 3. pl. a. 1. paſſ. ab ἀνοχέρω, referu.
A'νωμαΐα, ἡ, vautorum vacuitas; tranquillitas. Ariſtnt. a ſequcota
A'νώνυ©-ος, ος, ὁ & ἡ, ſine ventis, tranquillus: ut ἀνώνυ© γαλήνη, iu Epigr. ex α priv. & ἄνεμ©-, vautus.
A'νώω, ώσω, ε, florui, p. m. ab ἀνθέω, floreo, ſ. ήσω. p. ἐώθηκα. p. m. ἐώθω, & per Epenth. ῥ ε, & Att. reduplicationem ἀνώνθα. Th. ἄνθ©-, τὸ, flos.
A'ῤῥητος, repudiavit, p. paſſ. ab ἀποπέμπω, vel 3. ſing. a. 2. m. ſub. ab ὑπέρνομαι, tenuo.
A'νώμ©-, ου, ὁ, idem ac ἀνοσί©-, ὁ, innocuus.
A'νώπερα, acc. ab ἀνώπερος, ος©-, ὁ, iuats: ex α, & ὀπὴρ, ὁ, vir.
A'νώπτ©-, vel ἀνώπτ©-ος, α, ὁ & ἡ, qui perſici nequit. Th. ἀνώω, perficio.
A'νώπτερ, ὁ, idem ac ἄνανδρ©-, qui non praeſtat ſa virum, mimma fortis. ab ἀνανδρ©-, ignavos.
A'ῤῥαπται, dicatus eſt, p. paſſ. ab ἀράπτομαι. Th. ἄπτω, accendo.
A'ῤῥατ©-, ὁ, idem ac ἀράτ©-, pervulgatus: ab ἀναπωθέομαι. Item τὰ ἀῤῥητα, Heſych. ſunt ioeffabilia, inaudita, ἀνήκουστα, inauſcultabilia.
A'ῤῥυω, ſono, clamn: apud Moſc. Idyll. a. ea ἀνά, & ῥύω; idem ac Th. ἀράω, ſono.
A'ῤῥ, ὁ, vir, ἀνδρὸς, ἀνδρὶ, ἄνδρα, ὦ ἄνερ. pl. ἄνδρες, ἀνδρῶν, ἀνδράσι, ἄνδρας. Ab ἀνω pro ἀείρω, ſono.
A'ῤῥήθη, interemptus eſt, a. 1. ind. paſſ. ab ἀναιρέω, occido, iotarimo.
A'ῤῥηκτ©-, ὁ, non fractus; idem eum ἀνερήκτ©-, uon fractus.
A'ῤῥιψαντο, 3. pl. a. 1. m. ab ἀναρπάζω, rapio, corripio, plcooaſm. ῥ ι, pro ἀνερίπτω. Ab ῥίπτω, edo.
A'ῤῥιχος, ὁ, altus, vel alte tectus; ſed proprie aſt tecto carens: ex ἀνά, vel α priv. & ῥέφω, regn.
A'ῤῥηκώς, ότ©-, ὁ, qui ſuſtulit, Att. ἀναμαρτὼς, Jon. ἀπαῤῥαγκώς, part. praet. act. verbi ἀναίρω, occido, iuterimo.
A'ῤῥὴς, ὁ, virilis. Etym. & Suid. dicunt εἶναι ἐπὸ τὸ ἀνὴρ, ἀ χρῆσε, ἢ παρὸ τὸ ἀνὴρ; derivantes ab ἀνὴρ, i. e. πράττω ſed potius eſt ab ἀνὴρ, ὁ, vir.
A'ῤῥηθμήσω, a. 1. m. ab ἀναριθμέω, enumero, ſ. ήσω. Th. ἀῤῥιθμὸς, ὁ, numerus.
A'ῤῥιθμ©-, ος, ὁ & ἡ, idem enm ἀνάριθμ©-, innumerus, ἀμετρ©-. Item abiectus, vilis, qui in nullo habetur nnmero: ax α priv. & ἀῤῥιθμὸς, ὁ, numarus.
A'ῤῥηκτ©-, ὁ, non divilus in mionta, idem eum ἀνῤῥηκτ©-, onn fractus.
A'ῤῥησ©-, ὁ, idem eum ἀναῤῥησ©-, iocaprificatus.
A'νῤῥητ©-, ὁ, idem eum ἀνόητ©-, ſine lita. ex α priv. & ῥέζω, litigo, certo.
A'ῤῥὼς, ὁ, per Syncopen dicitur pro ἀνοὼς, idem cum ἀνωμὸς, triſtis, moeſtus, moleſtus: ab ἄνια, moeror.
A'νήρατος, ος, ὁ & ἡ, inaratus. Th. ἀρόω, aro.
A'ῤῥπαται, rapuit, a. 1. ab ἀνῤῥπάζω. Th. ἁρπάζω, rapio.
A'ῤῥυτέλω, Joo. & Dor. pro ἀνερύκω, 3. pl. imperf. vurbi ἀνερύκω, Jon. & Dor. pro ἀνερύκω, interrogn.
A'ῤῥσιδ©-, val ἀνσίδ©-ος, ὁ, tetrae epitheton: quaſi munara alargians: ἀνὸς enim, & ἄδω, mnnus eſt; & componitur cum ἀείρω, fut. ἀνάσω, dimitto, relinqno.
A'νῤῥητ©-, & ἀνῤῥητ©-, ὁ, & Dorice ἀνῤῥητ©-, idem ac ἀῤῥητ©-, invictus, inſuperabilis, non victus: ex α priv. & ἡττάομαι, vel ἥττομαι, viucor, ſuperor, iuferior avado, ab ἧσσων, vel ἥττων, minor, ioferior.
A'ῤῥησ, ὁ, idem ac νῆσις, jejunus, per pleonaſmum ῥ α. Atben. aa Cratino. Sed expouitur etiam, qui jejuus uon eſt; ut ſit α privans.
A'ῤῥω, ως, ω, f. r. ab ἀείρω, dimitto, relinquo: ἀνῆκα, inf.
A'νῤῥώθω, a. 1. paſſ. ab ἀνάπτω, accendo.

A'νηχέω, reſnoo: ex ἀνά, & ἠχέω, ſnno.
A'νήχθω, a. 1. paſſ. ab ἀνάγω, ſubduco.
A'νήω, Att. pro ἀνέω, Poet. pro ἀνέω, Jon. pro ἀνῶ, a. 2. ſub. ab ἀείρω, relaxo.
A'νθαιρέομαι, ἥσομαι, ſuffacio in locom alicujus: item antefero, antepono: praeligo. ex ἀντὶ, prae, vel pro, & αἱρέομαι, ab αἴρω, capio, aligo.
A'νθάμιν©-, ος, ὁ, nmulus, qoi alicui in certamine, ſeu contentiona eſt adverſarius, ἀνταγωνιστὴς: ex ἀντὶ, coutra, & ἁμιλλάομαι, ἡ, contentio.
A'νθάπτομαι, fut. ψομαι, contra manua injicin; a cootrario attiogo: viciſſim aliquid aggredior: item praeſto, efficio, capaſſo. Interdum iucrepo, reprehendo. ex ἀντὶ, & ἅπτομαι, tangn.
A'νθεα, flores, unm. pl. ab ἄνθ©-, fins.
A'νθᾶ, florat, 3. ſing. praſ. ab ἀνθέω, floreo, ſ. ήσω, p. ἐώθηκα. Ab ἄνθ©-, flos.
A'νθεα, ας, ἡ, nomeo proprium loci.
A'νθέλετο, iu alterius locum delegerunt, p. pl. a. 2. m. ab ἀνθαιρέομαι: quod ab ἀντὶ, pro, & αἱρέω, aligo. a. 2. ἑλόμ.
A'νθεμὸς, ὰ, ὁ, flnridus, pro ἀνθηρὸς.
A'νθέκαστα, ex contrario ſinguli: ex ἀντὶ, & ἕκαστ©-, unuſquiſque, quilibet.
A'νθεκτέον, tabarendum, amplectendum, vel adhaerendum eſt, eonſequendum eſt, vendicandum eſt, vel reſiſtendum: a Verbo ἀντέχομαι, reſiſto.
A'νθελιγμὸς, ὁ, pro quo Jonice eſt ἀντέλιγμὸς, volutatio, ſeu coovolutio contraria: enntrarius vortex: ea ἀντὶ, & ἑλίσσω, implico, volvo, agglomero.
A'νθέλιξ, ικος, ἡ, pars auris, da qua ira Pnllux l. a. ἐδὲ πᾶτα ῥᾳδιωγωγὴ ῥ ἀπὸς, ὑπὸ τὸ πτερύγιον, ἕλιξ, & τὸ ἀνθεκτὸς ὠτὸς, ἀνθέλιξ; ita ut ἕλιξ, five ἕλιξ ſit extrama auricula ora, & ἀνθέλιξ appellerur oppoſita illi pars, iu cujus medio cavitas aſt, quam αὐγχίμν appellaot. ex ἀντὶ, contra, & ἕλιξ, ſiva ἕλιξ, auris ambitus, & citeuitus.
A'νθελκύσας, ut ἀνθελκύσας ἔχων πρὸ, advarſari, vel reſiſtera aliis, quaſi in contrariam partem trahendo. Bud. ex ἀντὶ, & ἕλκω, trabo.
A'νθέλκω, eontra traho; iu diverſum trabo; ad ma vicilſim trabo. Dieuntur etiam ἀνθέλκειν, inquit Bud. qui certatim in diverſum trahuut: mauam diſtineo, apud Plut. Item diſtiuere, ſau remurari; & uauttaliter reſiſtera, quaſi contra trahendo. Et ſic in paſſ. ἀνθέλκομαι, cootra trabor; in divarſum trabor; item diſtiueor, revocor.
A'νθεμα, τὸ, idem ac ἀνάθεμα, pro ἀνάθημα, execratio, qoe vide. Item ſaltario quodam idiotarum erat; & Maza etiam ſpecies. Heſych.
A'νθεμβόλ©-, ὁ, Poet. prn ἀνεθέμβόλ©-, a. a. parr. m. Ex ἀνά, & πέθομαι, ponn.
A'νθέμιον, ου, τὸ, nigella: a floris decore.
A'νθεμὶς, ίδ©-, ἡ, argemona, bodie chamomilla. Vida Dioſc. l. 3. c. 154. ab ἄνθ©-, flos.
A'νθεμὸεις, εσσα, εν, floridus: ab ἄνθεμον, herba, de qua Theopb. lib. 7. cap. 13.
A'νθεμον, ου, τὸ, flor: ab ἀνθέω, floreo.
A'νθεμοβάπτ©-, ὁ, a flore fluens: ut ἀνθεμόῤῥυτον γάν©-, liquor a flore fluens, pro melle. Eutip. ax ἄνθεμον, & ῥυτὸς, fluidus, flueos; a ῥέω, trabo.
A'νθεμ©-, α, ὁ. pro ἀνθεμὸεις, Poet. floridus.
A'νθεμουργὸς, ὁ, apis, qui ex floribus opus fuum, i. a. mel conficit: ex ἄνθεμον, & ἔργον, opus.
A'νθεμὸεις, εσσ©-, ὁ & ἡ, ν, floridus, florens; idem ac ἀνθεμὶς; & ab eodem Th.
A'νθεξις, εως, ἡ, retentio, complexus morous. verbala ab ἀντέχομαι, fut. ἀνθέξομαι, adhaereo, amplector.
A'νθέξομαι, ῃ, ἕξεται, f. r. m. ἀνθέξομαι, a. 2. m. ſub. ab ἀντέχομαι, adhaereo.
A'νθερὼν, ῶν©-, ὁ, mantum. Dicitur ἀπὸ ῥ ἀνθῶν, quod in mento barba aſ-

floreſcat: unde & geoe ἀνθέτια πτερὰ dicnntur, & ἀνθῶδες, apud Nonn. Ponitur etiam ἀνθερὼν, pro ore, ſed κατὰ χρηστικὸς, ubi dicit, ἀνάπλεως ἀνθερῶνος ἀνθερῶνα. Ab ἄνθος, flos.
A'νθέρεκα©-, ος, ὁ, albuenm, esulis aſphodeli. ab ἄνθ©-, flos.
A'νθέρικ©-, genit. ab ἀνθέρις, ὁ, per pleonaſm. τὸ ι, pro ἀνθέρις, idem ac ἀνθὴ, ariſta.
A'νθερικὸς, ὁ©-, ὁ & ἡ, antherici formam referens: ab ἀνθέρικ©-, aſphodali fructus, val eaulis.
A'νθεσαν, Poet. pro ἀνέθεσαν, depoſuerunt, 3. pl. a. a. ab ἀνατίθημι, oarro.
A'νθεσι, dat. pl. ab ἄνθ©-, flos.
A'νθέσιμος, p. act. ab ἀνθίσημι, reſiſto.
A'νθεσήρια, τὰ, Floralia: ſic univerſim vocabantur feſta Bacchi. Heſych. τὰ ἀνθέσια, Bacchanalia.
A'νθεστήριον, τὸ, ſecundum pleroſque menſis eenſebatur fuiſſe Aprilis; ſic dictus ἀπὸ τῶ ἀνθῶν, quod tunc terra magna ex parta floreat, vel florere incipiat; & quod ἀνθεστήρια in eo octavo mente celebrabantur. Gaza tamen hunc octavum menſem eſſe cenſuit.
A'νθεστηριὼν, ὼν©-, ὁ, octavus erat aoni menſis, Dioovſio dicatus. ab ἄνθ©-, τὸ, flos.
A'νθετέον, viciſſim, & mutuo accipere convivia ſupius. Plut. ex ἀντὶ, & δεῖπνον, epulor, convivinm agito.
A'νθεστρέμα, τὸ, feſta Proſerpinae; q. d. floriferta; quod aam Plutn legendia floribus oceupatam rapuerit: ea ἄνθος, flos, & φέρω, fero.
A'νθετο, ſuperpoſuit, prn ἀνέθετο, a. 2. m. ἀνατίθημι, εσ, το. Ex ἀνατίθημι, impono.
A'νθέτων, Dor. pro ἀνθέτων, acc. ſing. f. p. praſ. part. verbi ἀνθέω, floreo.
A'νθέτω, 3. pl. Dor. pro ἀνθείτω, & hoc pro ἀνθείτωσαν: ab ἀνθέω, flnrao, ſ. ήσω. Th. ἄνθ©-, flos.
A'νθέω, ῶ, floreo, ſplendeſco, niteo: item inclaraſco, celebror; & illuſtrta, ſeo io pretio, & honora ſum: item cum dat. ſcateo, aaubero. a Th. ἄνθ©-, ε©-, τὸ, flos.
A'νθη, ης, ἡ, flos.
A'νθη, ης, ἡ, nomeo urbis. quidam ſcribunt Α'ντη.
A'νθηδὼν, όν©-, ὁ, apis: ἄνθος τὸ τὰ ἄνθη ἔδων.
A'νθηλὴ, ῆς, ἡ, paoieola: ſic dixeruot in frugibus aliquot, ut in panico, & milio, & in plantis quibuſdam, lanoſum florem, qualis io ſumma aruodine per aurumnum ſtnret. idem & πάππ©- dicitnr. ἀνθηλὴ ψηλάφων, Dioſc. l. 1. c. 114. paniculn flos, vel lanugo vettitur. Unda
A'νθήλιος, α, τὸ, floſculus: a Th. ἄνθ©-, flos.
A'νθηλι©-, ὁ & ἡ, Soli oppoſitus, orienti Soli obverſus. Unda dicitur ἀνθήλι© σελήνη. Item ἀνθήλιοι dicuntur genini Soles. Bud. & Suid. & nebulae eriam, quae Solem obſcurant, ἀνθήλια vocantur. ax ἀντὶ, contra, & ἥλι©-, Snl.
A'νθημα, ατ©-, τὸ, val ἄνθωμι, ους, ὁ, flnrum produetio, quaſi efflorieſcentia: ipſa flnrendi actio. At ἀνθήματα potius uſurpatur plur. uom. pro ἐξανθήμασι, exanthemata, puſtulae, vitiligo.
A'νθήμων, ὁ, floridus.
A'νθηραγραφικὸς, floride ſcribi: ex ἀνθηρὸς, floridus, & γραφικὸς, a γραφὴ, ſcriptura.
A'νθηρὸς, ὁ, florulautus, floridus. Sed dicuntur ἀνθηρὰ non ſolum herbae, & ſtipitas, ſed aliae etiam res metaphorice, ut coloras. Item ἀνθηρὸν dicitur etiam, quicquid amoenum eſt, & jucundum aſpectu. Unde ἀνθηρὸν, & τερπνὸν nonounquam copulantur. Interdum etiam quod eſt jucuodum auribus. Unde ἀνθηρότερον, ε χαριέστερον λέγοντας, apud Iſocr. & Plut. hominem quoqua ἀνθηρὸν dixit. a Th. ἄνθ©-, ε©-, τὸ, flos.

Ἀνθηρῶς, dat. fing. ab ἀνθηρός, ᾶ, ὁ, floridus. Tb. ἄνθος, flos.

Ἀνθηρῶς, floride: item amœne, jucunde: ut ἀνθηρῶς λέγειν, apud Isocr.

Ἄνθησις, εως, ἡ, florum amissio, & editio: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθιστάμενος, ὑμένη, vicissim vincor, seu succumbo: ex ἀντί, & ἵστημι, vincor.

Ἀνθητικός, ἦ, ὁ, ad florendum aptus, floreudi vim habeos; & floribus etiam fœcundus. a Th. ἄνθος, flos, & ἀνθέω, floreo.

Ἀνθηφόρος, floriger. in Epigr. ea ἄνθος, flos, & φέρω, fero.

Ἀνθίας, ου, ὁ, vocator piscis quidam, a floriditate dictus. Aristot. l. 6. anim. c. 17. Vide Athenæum.

Ἀνθίζομαι, οῦμαι, vicissim consecro: ex ἀντί, & ἱερόω, ab ἱερός, sacer, divinus.

Ἀνθίζω, facio florare; floridum reddo; floribus conspergo; varietate distinguo; multiplici materia, & venustate exorno: ut in Isocr. ἀνθίσαι βελτίοσιν τὴν λέξιν, concionitatem, & oitorem orationi addere soleotes. a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθινός, sel Ἀνθινὸς, ᾶ, ὁ, floridus; ab ἄνθος, flos.

Ἀνθιππάζομαι, equitana occurro; contra aliquem equo incebor. onde

Ἀνθιππασία, ἡ, decursio equestrie: a Suida eapositor equestria certamen.

Ἀνθιππάω, idem ac ἀνθιππάζομαι. nam ἀνθιππάσω ἀλλήλοις dicuntur a Xen. duo equites inter la contendentes. aa ἀντί, & ἱππάω, equito.

Ἀνθίστημι, ὁ, præs. part. paff. ἀνθίστατο, 3. fing. imperf. paff. ab ἀνθίστημι, resisto. f. ἀντιστήσω: p. ἀνθέστηκα. a. 1. ἀντέστην. a. a. ἀντέστὰν. imperf. paff. ἀνθιστάμην, ασο, ατο, cum dat. Ea ἀντί, & ἵστημι, sto.

Ἀνθίστημι, contra statuo, oppono, ax adverso pono, adversarium statuo: ax ἀντί, & ἵστημι, sto. Sic & in paff. ἀνθίστασθαι, resisto, repugno, obsisto, reluctor, reoitor, adversor: ut apud Thuc. l. 5. ἀνθίστατο αὐτῷ τὸ πραγματον, quum ai tes non succederet.

Ἀνθιστήρ, ὁ, tinctor: ex ἄνθος, flos, & βάπτω, immergo: item tinguo.

Ἀνθιστάω, flores jacio, spargo flores, active: item fragro, redoleo.

Ἀνθιστέω, ὁ, flores jacieus, vel emitteus: item fragrans, florulentus: ex ἄνθος, floe, & βάλλω, idem ac Th. βάλλω, jacio.

Ἀνθοβόσκων, flores alens: aa ἄνθος, & βόσκω, idem ac Th. βόω, paico.

Ἀνθοδμὸς ὄχνη, habens florem odoratum: aa ἄνθος, flos, & ὄζω, odorem reddo.

Ἀνθοδόκος, ᾶ, ὁ, canistrum: φησὶ τὸ ἀνθηδόκον λέγεσθαι.

Ἀνθοκέφαλος, ὁ, caput floridum, seu floribus redimitum caput habene: ex ἄνθος, flos, & κεφάλαιον, caput, vertex.

Ἀνθοπέπλου πλοκή, textum floridum; chordula filo floridulo contexta; limbus textilis; texta tæuia; fasciola; virta: aa ἄνθος, flos, & πλοκή, trama.

Ἀνθολκή, ῆς, ἡ, tetractio, libramentum, bæstantia.

Ἀνθολκος, iu contrarium vergens. ab ἀνθέλκω, tetraho, contra traho, impedio; ex ἀντί, & ἕλκω, traho.

Ἀνθολογέω, ῶ, flores lego: ex ἄνθος, flos, & λέγω, colligo.

Ἀνθολογία, ας, ἡ, florigera messis. Lucian.

Ἀνθολόγος, ᾶ, ὁ ἢ ἡ, florilegoe.

Ἀνθολόγημα, flores decerpo, seu colligo. unde ἀνθολογήμενος, flores colligeoe, floribus vivens.

Ἀνθολόγιον, ὁ, florilegium; liber collataneorum apud Suid. Antbologicon libri apud Plin. l. 21. c. 3.

Ἀνθομολέω, vicissim cooversor: ex ἀντί, & ὁμιλέω, versor.

Ἀνθομολογέω, vel ἔομαι, οῦμαι, constituo, paciscor, conveniom, & pactum iueo: & interdum pro tem expoocre: item vicissim gratias ago, vel confiteor. Ab ἀντί, & ὁμολογέω, confiteor.

Ἀνθομολόγησις, ἡ, pro quo dicitur ἀνθομολογία, in sacris scriptis confessio.

Ἀνθοπλίζω, contra armo: ea ἀντί, & ὁπλίζω, armo, paro.

Ἀνθορικός, florificus, flores procreans: ea ἄνθος, & ποιέω, facio.

Ἀνθοπωλέω, floree vendo: ea ἄνθος, & πωλέω, veodo.

Ἄνθορε, cafilit, Poet. pro ἀνθῆρε, 3. fing. a. 2. ab ἀνθέρεμαι. Th. θορέω, falio.

Ἀνθορίζω, contrariam definitionem facio; contrario modo definio. unde

Ἀνθορισμός, ὁ, definitio definitioni opposita: ex ἄνθος, & ὁρίζω, definio.

Ἀνθορμέω, ῶ, sto contra io statione: proprie dicitur de navibus in statione ad resistendum hostibus, & ineundum prælium paratis. ex ἀντί, & ὁρμέω, sto in statione. Th. ὁρμος, portus, navium statio.

Ἄνθος, εος, τὸ, floe: φησὶ τὸ κοινὸν ἐπὶ τῶν ἀμπέλων.

Ἀνθοσμίας, ου, ὁ, ut ἀνθοσμίαν οἶνον, vinum habeoe florum odorem; odoriferum oinum. sic ἀνθοσμίαι λειμῶνες, prata floribus variis fragrantia. ex ἄνθος, & ὄζω, oleo: unde ὀσμή, odor.

Ἀνθοσμία, ας, ἡ, Post. fimiditas. Citatur ex Aathol. Epigr. oro herbis luxuriantibus: a Th. ἄνθος, flos.

Ἀνθ' ὅτου, quare: interrogativum, & fine interrogatione.

Ἀνθοφορέω, flores fero, vel gero: item flores comporto, seo conveho. ab ἄνθος, εος, τὸ, flos, & φορέω, fero, fertilis, unde φορία, produco.

Ἀνθοφόρια, & ἀνθοφορίον, τὰ, idem ac ἀνθοπάλια, τὰ, festa Proserpinæ.

Ἀνθοφόρος, ὁ, idem ac ἀνθηφόρος, floriferus: ut & ἀνθοφόρος dicitur pro eodem.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ὁ ἢ ἡ, florulentus, producens flores: in Epigramm. ἀνθρακὶ στάμνῳ, ala floruleota: ea ἄνθος, flos, & φύω, produco.

Ἀνθρακίς, ίδος, ὁ, carbonarios; sic dictus eadem forma, qua κεραμὶς dicitur pro laterario.

Ἀνθρακίω, carbones cooficio: item titiones facio.

Ἀνθρακίς, ἡ, carbonum, seu prunarum strues. Item carbonaria fornax.

Ἀνθρακίας, ου, ὁ, ater ut carbonarius; titionarii faciem habens.

Ἀνθρακίζω, ὁ, idem ac ἀνθρακόω. Et ἀνθρακίζων, carbonis, seo carbunculi speciem præ se ferens, aut colorem habens.

Ἀνθράκιον, ου, τὸ, diminut. carbunculus, parvus carbo. Interdum gemma. Item parvus camious. Item μικρὸν τερπίδιον, ot & χυτροπόδιον, Hesych.

Ἀνθρακόω, ῶ, ὁ ἢ ἡ, niget ut carbo, colorem carbonis habens.

Ἀνθρακὶς, ίδος, ἡ, pruna, igniaax congestis carbonibus. Item Suidas ait, ἀνθρακίδας dici etiam pisces minutuloe super carbonibes assari solitos.

Ἀνθρακὼν, Poeticum, ut ἀνθρακὼν πυρὸς, apud Nonn. ignis ex carbooibus factus. Th. ἄνθραξ, ὁ, carbo.

Ἀνθρακοπώλης, ου, ὁ, qui carbones vendit, carbonarius. Poll. l. 7. ex ἄνθραξ, & πωλέω, carbo, & πωλης, ὁ, venditor.

Ἀνθρακόω, ῶ, f. ώσω, in carbones redigo, seo conoerto, torreo, affo. & in paff. ἀνθρακόομαι, io carbones redigi.

Ἀνθρακωτὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, carbonem referens; carboois more ardens, vel rutilans.

Ἀνθράκωμα, ατος, ἡ, carbunculus, apud Gal. a Th. ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo.

Ἄνθραξ, ακος, ὁ, carbo, in quo ἀνθῶ, i. e. floret ignis. carbunculus, gemma: & olcus quoddam, sive exulceratio, similis iis, quæ osta fuot. & Suidæ ἄνθραξ dicitur etiam piscis quidam, qui super carbones assatur.

Ἄνθραξις, εως, ἡ, carbo: acc. ἄνθρακα.

Ἀνθρήν, ῆνος, ἡ, crabro, vespa: q. ab ἀνθέρικος, quia audacter prosilit in animantes.

Ἀνθρήνιος, α, ον, saeus apum, aut crabronum: a præcedenti.

Ἀνθρίσκος, flores. Etym. φησὶ τὸ ἀνθρώσκειν: a Th. ἄνθος, flos.

Ἄνθρο', pro ἄνθρωπε, voc. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπάρεσκος, ἡ, studium placendi hominibus: a seqoenta

Ἀνθρωπάρεσκος, ου, ὁ, ἡ, qui auram popularem captat, homioi placens. Th. ἄρεσκος, placeo.

Ἀνθρωπάριον, ου, homulus, homunculus: dimin. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπεία, ης, ἡ, humana pellie. Herodot. Poll.

Ἀνθρώπειος, & Jon. ἀνθρωπήϊος, α, ον, & ἀνθρώπινος, η, ον, humanus.

Ἀνθρωπίνως, ἀνθρωπικῶς, & ἀνθρωπίνος, humano more; humanitus; apte ad hominum conditionem: humana voca.

Ἀνθρωπίσκομαι, & ἀνθρωπίζω, quæ ad hominem spectant, ago; hominum more ago; humanum me præbeo. Unde ἀνθρωπισθείς, homo factus. Naz.

Ἀνθρωπία, ἡ, humanitas.

Ἀνθρωπιστὶ ζῶον, animal, quod ad humanum maxime accedit ingenium; ut Strabo simiam appellat. ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώπιον, τὸ, & ἀνθρωπίσκος, ὁ, homuncio, homunculus.

Ἀνθρωπότης, ὁ, humanitas; i. a. humani, & compositi mores, non efferi.

Ἀνθρωποβορία, homines voro: ex ἄνθρωπος, homo, & βόσκω, edax, ed. βόσκος, idem; a Th. βορὰ, pabulum, cibus.

Ἀνθρωποβόρος, ὁ, hominivorus, hominea vorans.

Ἀνθρωπόλαλος, ον, ὁ ἢ ἡ, humana lingua loquens: plerraci epithet. ub ἄνθρωπος, homo, & λαλέω, lingua.

Ἀνθρωπογονία, ὁ, hominum generatio: γονὴ, sel γόνος, fœrus, parrus.

Ἀνθρωπογράφος, ὁ, qui homines pingit, homioum pictor. γραφὴ, scriptura.

Ἀνθρωποδαίμων, ονος, ὁ, deus ex homine factus. Suidae feribit, ἀνθρωποδαίμονας fuisse dæmones, qui humano iduti corpore, atque sic & dæmones, & homines caelestes rerum orbem coneuffertor. comp. a δαίμων, Dæmon.

Ἀνθρωποθνητὸς, ὁ, ab homine mortus. Dioic. l. 1. c. 134. θνήσκω, morideo.

Ἀνθρωποειδὴς, ές, ὁ, ἡ, humana specie præditus: ab εἶδος, species, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποθυμὸς, ὁ, hominum animum, vel iram habene; homini in animo, vel in ira, & furore simili. θυμὸς, animus, mens.

Ἀνθρωποθυσία, ας, ἡ, hominum immolatio: aa ἄνθρωπος, homo, & θύω, sacrifico.

Ἀνθρωποθύτης, hominem immolo, vel sacrifico: emisd. Th. & compositionis.

Ἀνθρωποκτονέω, hominem, vel homines interficio: ex ἄνθρωπος, homo, & κτείνω, occido.

Ἀνθρωποκτόνος, ὁ, homicida. Eurip.

Ἀνθρωπολαγὸς, ὁ, ου, ὁ, homicida, homicsi pernicioslis. ἐλαύνω, stroges, cædes.

Ἀνθρωπολόγος, ὁ, qui de hominibus loquitur. a λόγος, sermo, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπόμορφος, α, ον, speciem humanam referens: de fœmina: Herod. Sic etiam dicta est mandragora.

Ἀνθρωποσμία, hominem sormo, a μυσὶ, forma.

Ἀνθρωποσμικὸς, ὁ, qui ad homines pascendos pertinet. ut ἀνθρωποσμικὸς ἰατρικὸν. Plat. in Polit. Th. ὄσμη, pasco: unde ὀσμὴ, & ὀσμὲς, pabulum.

Ἀνθρωποπαθῶς, humanum quippiam patior; humano more afficior, ago, loquor. ea ἄνθρωπος, & πάσχω, passio.

Ἀνθρωποπαθὴς, ἡ, humanus affectus; affectio

ditionibus humanæ naturæ se accommodans conditio.

Ἀνθρωποειδής, ὁ, humanis passionibus, seu affectionibus obnoxius; item humano affectu prædirus; seu humano affectu agens, loquens.

Ἀνθρωποκτόνος, humano affectu, & more.

Ἀνθρωποποιΐα, ἡ, statuarum humana specie fictio, seu formatio. Componitur a ποιέω, facio, & ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωποποιός, ὁ, hominum fabricator, seu factor humanarum formarum; statuarius.

Ἀνθρωποπρεπής, ὁ, homini conveniens, hominem decens.

Ἀνθρωποφυής, humanæ naturæ convenienter: ex ἄνθρωπος, homo, & φύω, convenio.

Ἄνθρωπος, ὁ, ἡ, homo. sed ἀνθρώπου Dor. pro ἀνθρώπης· ὥσπερ τὸ ἀνωθοῦν ἄπτωτον· vel ὥσπερ τὸ ἀνω ἀνθρῶν, vel ἀνω ῥόντων.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, humanitas, humana natura: a præced. ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρωπογενής, ὁ, ἡ, esus hominum, vel humanæ carnis: a sequente

Ἀνθρωποφάγος, ὁ, ἡ, humana carne vescens: ex ἄνθρωπος, & φάγω, comedo.

Ἀνθρωποφυής, ὁος, ὁ, ἡ, homitoia naturam habens. Th. φύω, planto, gigno.

Ἀνθρωπώδης, ὁ, humanus. unde τὸ ἀνθρωπῶδες, humanum: ab ἄνθρωπος, homo.

Ἀνθρώπων, poet. pro ἀνθρώπου (quod vide) in Epigram.

Ἀνθυβρίζω, vicissim contumelia persequor. Plut. ex ἀντὶ, & ὑβρίζω, contumelia afficio.

Ἀνθύλλιον, ὁ, τὸ, Plinio dicitur ἀνθυλλίς, ίδος, ἡ, anthyllis, seu anthyllion, herba, quam fallulam vocat Ruellius. Dioie. atque ex eo Plin. dicunt, unam ajus speciem lenti esse similliman, & dictam propria anthyllion, alteram vero ejus speciem esse anthyllida, flore purpureo, odore gravi. Er hanc volunt esse, ex qua conficitur sal alkaly. Est autem a Th. ἄνθος, ους, τὸ, flos.

Ἀνθυπάγω, rec tamen or, respondeo. Apoll. Grammat. ἀνθυπάγω ἐς ὀκλον, e diverso in judicium voco. ex ἀντὶ, & ὑπάγω, subduco.

Ἀνθυπαλλαγή, ῆς, ἡ, mutua commutatio: ex ἀντὶ, & ὑπαλλαγὴ, hypallage.

Ἀνθυπάρχω, ex diverso existo. ax ἀντὶ, & ὑπάρχω, existo, sum.

Ἀνθυπατεία, ἡ, proconsulatus.

Ἀνθυπατεύω, procoosul sum. f. ἄσω. p. ἀνθυπάτευκα.

Ἀνθυπατικός, ὁ, ὁ, proconsularia. ah ἀνθύπατος, proconsul.

Ἀνθύπατος, ὁ, ὁ, proconsul: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὕπατος, consul.

Ἀνθύπειξις, cedo, vicissim do locum. uode

Ἀνθύπειξις, ἡ, ipsa ✝ ἀνθυπείκω actio, qua alicui vicissim cedimus. Item submissio, obsequium: item modestia. ex ἀντὶ, & ὑπείκω, cedo.

Ἀνθυπηρετέω, ei, qui mihi obsecutus est, operam vicissim navo; rependo obsequium. Aristot. ex ἀντὶ, & ὑπηρετέω, ministro.

Ἀνθυποβάλλω, suggero contra, objicio loquenti: ex ἀντὶ, & ὑποβάλλω, subdo.

Ἀνθυποδύομαι, io locum alicujus substituo; loco alicujus abrogo. unde ἀνθυποδυτικός, npud Plut. in locum demortui, vel abeuntis magistratu substitos. ex ἀντὶ, & ὑποδύομαι, substituo, sufficio; quod ex ὑπὸ, & δύω, constituo.

Ἀνθυποκρίνομαι, contra simulo: ax ἀντὶ, & ὑποκρίνομαι, falso accuso.

Ἀνθυπόμνυμαι, litem, aut creationem differre, præstito juramento. Hesych. ex ἀντὶ, & ὑπόμνυμι, vel ὑπόμνυμαι, prorogo rem jurejurando, vel excusans me eum jurejurando dilarionem poto. ex ὑπὸ, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνθυποπτεύω, vicissim suspicor, seu suspectum habeo. & ἀνθυποπτεύομαι, vicissim de me suspicio est. Thucyd. l. 1. ex ἀντὶ, & ὑποπτεύω, suspicor.

Ἀνθυποστρέφομαι, denuo reverror: iterum redeo. In Novell. Constit. ex ἀντὶ, & ὑποστρέφω, eooverio.

Ἀνθυπουργέω, pensare beneficium; remunerara.

Ἀνθυπούργημα, ἡ, mutuum officium: ex ἀντὶ, pro, vice, & ὑπουργία, subservio.

Ἀνθυποφορά, per sermonis excepcionem objicio, refero, replieo: ut ἀνθυποφέρουσι αὐτῆς, objicimus ipsis.

Ἀνθυποφορεύς, ἄως, ὁ, ἡ, exceptio: opponitur objectioni. Subjectio, figura, seu schema Rhat. ax ἀντὶ, & ὑποφορὰ, suslineo: item objicio.

Ἀνθυποχώρησις, εως, ἡ, reditus, recessus, regressus: ex ἀντὶ, & ὑποχωρέω, cedo.

Ἀνθυφαίρεσις, εως, ἡ, spoliatio, subductio, quum quid vicissim subducitur, & auferitur. Est etiam assumptio, quæ opponitur προλήψει. Naziaax. ex ἀντὶ, & ὑφαιρέω, furripio, suffuror.

Ἀνθώδης, ες, ὁ, ἡ, flora pleous; florulentus: ab ἄνθος, τὸ, flos.

Ἀνθωπίζομαι, vicissim decorem ostento; æmula pulchritudina certo. Nazianz. ex ἀντὶ, pro, vice, & ὠπίζομαι, axeolo, seu axoroo ma; vel axornor, ab activ. ὠπίζω, idem ac ὠραίω, decoro, venustoi a Th. ὥρα, venustas, species.

Ἀνθ' ὧν, qnapropter: ex ἀντὶ, & ὅ.

Ἄνια, ας, ἡ, trillitia, mœror: ab α priv. & ἴα, Σηκκλία vel ab α, & ἴημι, vel potius ab Heb. אניה anijah, mœstitia.

Ἀνιαρός, ὁ, ὁ, tristis, comp. ἀνιαρότερος, superl. ἀνιαρότατος, & ἀνιαρέστερος pro ἀνιαρώτερος. Ab ἄνια, tristitia.

Ἀνιαρῶς, molcste, aeerbe, eum mœrore, misere: ut ἀνιαρῶς ζῆν, mitera vivere: a præcedente ἀνιαρός, tristis.

Ἀνῖαν, sursum jaciunt, Att. pro ἀνῆσαν, 3. pl. ab ἀνίημι remitto. Sed ἀνίαν, a ascendunt, Jon. pro ἄνειν, 3. pl. præl. ab ὄνημι, ascendo, redeo.

Ἀνίατος, ὁ, ὁ ἡ, infanabilis, immedicabilis.

Ἀνήκεστος, ὁ, ὁ ἡ, non euratus, non sanatus: item infanabilis: ex α priv. & ἰήσομαι, medeor, curo.

Ἀνιατρολόγητος, ὁ, ignarua eorum, quæ de medicina disseruntur; rationis medicinæ imperitus. ex α priv. & ἰατρολογία, de medicina disero: ax ἰατρὸς, medicus, & λόγος, sermo, verbum.

Ἀνήκεστος, adv. insanabiliter. Ah α, & ἰάομαι, sano, curo.

Ἀνηχέω, idem ac ἀνήχω, aaelamo, clamorem tollo.

Ἀνήχος, ὁ, streperua: ab α intens. & ἠχέω, clamo: vel pro αὐτηχος, clamosus.

Ἀνήω, fut. ἥσω, pr. χω, resono, clamo, reclamo, respondeo: ex ἀνὰ, vel α intensiva, & ἠχέω, resooo.

Ἀνιάω, ῶ, trillitiam affero: item lædo, & dolorem infero corpori, apud Galen. ut ait Bud. & io pass. ἀνιάομαι, οῦμαι, mœrora afficior, contrillor, doleo. pro quo dicitur & ἀνιάζω, ομαι, a Th. ἄνια, ἡ, quod Etym. deducit ab ἴα, sano: unde fit ἴα, & præfixo α priv. interjectoque ν, ἄνιαν, trisitia.

Ἀνιγρός, ὁ, ὁ, molestus, contristans, malus, per syncopen, & pleonasmum ✝ γ, pro ἀνηρός, tristis.

Ἀνίδιος, ν, nihil habens suum. Basil. de vita lolitaria: ex α priv. & ἴδιος, proprius.

Ἀνίδρει, pro ἀνίδρωτι: sed dicitur atiam ἀνίδρει, eirra sudorem, & labarem. ax α priv. & ἵδρις, sudo, laboro.

Ἀνιδρόω, resudo, denuo sudorem emitto: ex ἀνὰ, & ἱδρόω, sudo.

Ἀνίδρυτος, ὁ, non fixus, instabilis, sine fundamento: ex α priv. & ἱδρύω, sedere facio.

Ἀνιέναι, adv. sine sudore, val labore: ab α & ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, sudor.

Ἀνίει, solvebat, remittebat: ab ἀνίημι, & ἴημι.

Ἀνιείω, ης, ῃ, præs. opt. ab ἀνίημι, incito.

Ἀνίεν, imperf. ab ἀνίημι, relaxo.

Ἀνιέις, έντος, ὁ, & in f. g. ἀνιεῖσα, præs. part. ἀνίημι, præs. inf. Hine ἀνίεν, Jon. pro ἀνίεσαν, laxata. Ab ἀνίημι, relaxo, remitto,

Ἀνίεμαι, permittor, laxor, dissolvor: ab activ. ἀνίημι, relaxo.

Ἀνίερος, ὁ ἡ, cui sacra non fiunt, seu cui non sacrificatur. Suid.

Ἀνίερος, ὁ, ὁ ἡ, profanus, pollutus, qui sacer non est; item, qui sacrorum particeps non est. Suid. ex α priv. & ἱερὸς, ὁ, sacer.

Ἀνιερόω, ῶ, sacrum facio, voveo, consecro, dedico, ut sacrum repono: unde in pass. ἀνιέρωται, dicatus est, sacratus est.

Ἀνίερωσις, ἡ, consecratio, dedicatio: ut ἀνίερωσις ✝ ἱερὰ, dedicatio templi. ex ἀνὰ, & ἱερόω, ῶ, & in pass. ἱερίσμαι, οῦμαι: a Th. ἱερὸς, ὁ, sacer.

Ἀνίεσκε, Poet. pro ἀνίη, 3. imperf. ἀνίεσκον, ες, ε, Poet. ἀνίεσκος, ας, ε. Ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνιεῦντο, Dor. & Jon. pro ἀνιοῦντο, 3. pl. verbi ἀνίομαι, quod ab ἀνίημι, pro ἀνίημι, remitto.

Ἀνίζω, unde decomp. ὑφανίζω, subfodo: ex ἀνὰ, vel ex ὑπὸ, & ἀνὰ, comp. eum Them. ἴζω, resideo.

Ἀνιηθείς, a. 2. pass. part. pass. ab ἀνίη, lædo.

Ἀνίημι, relaxo, remitto, dimitto. f. ἀνήσω. p. εἶκα. n. 2. ἀνέων. sub. ἀνὰ, deferam. part. præs. ἀνείς, ἀντος, a. 2. parr. ἀνὲς ἀντος. præs. part. pass. ἀνίεμαι. n. 1. ἀνεῖμαι, ας, ε, laxatus sui. Th. ἴημι, mitto.

Ἀνίλεω, acc. Jon. ah ἀνίη, mœror.

Ἀνιμάχ, molesta. pl. n. g. ah ἀνιηρός.

Ἀνιηρότατος, τὸ, difficillimum, superl. Jon. ab ἀνιηρὸς, pro ἀνιαρὸς, tristis.

Ἀνίησα, f. 1. m. 2. sing. pro ἀνίαν. ἀνίασα, a. 2. opt. Æol. ἀνίαιν, molestet, a. 1. sub. act. ah ἀνιάω, lædo.

Ἀνίησι, remittit, 3. sing. ab ἀνίημι, remitto.

Ἀνίκα. Dor. pro ὅτε, quando.

Ἀνίκητος, Dor. pro ἀνίκατος, invictus.

Ἀνικέτητος, ὁ, ὁ ἡ, non supplex; sed proprie, cui supplicatum non est, vel cui supplicari non potest: ex α priv. & ἱκετεύω, supplico.

Ἀνίκητος, ὁ, ὁ, ἡ, invictus: ex α, & νικάω, vinco.

Ἀνικμάζω, humecto; item exsicco: ex α priv. vel intens. & ἰκμάζω, humecto.

Ἀνικμος, ὁ, ὁ, siccus, humore carens, aridus: ex α priv. & ἰκμὰς, humor.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ἡ, immitericors: ex α, & ἵλεως, placidus. Att. ἵλεος.

Ἀνίμωμαι, dedignor, despicio: ex ἀνὰ, & ἴμω. vida in Th. ἴμω, oculus.

Ἀνίμωγμα, τὸ, aspectus, (tanquam ab ἀνίμωσω, inusit.) ἀνάβλεμμα, ut Poll. exp. intuitus scil. ejus, qui oculos cœlum versus attollit, ab nod. Th.

Ἀνίνυμι, ὁ, loro noo cæsus: Nonnus: ex α priv. & ἰνύω, loro, seu flagris cædo.

Ἀνίσσω, ῶ, loreo func sursum traho, extraho, haurio: item alevo, evcho, arigo, sustollo. inde

Ἀνίσημος, ἡ, extractio, quæ fit funa, loso, aut hausiro; extractio in altum: ex α, & ἰσάω, haurio, sunc attraho.

Ἀνίσι, ο, τὶ, Dor. pro ἰσῶσι, vel ἰσῶσα, habenæ.

Ἀνίστα, orientem, a. 2. part. m. g. ab ἀνίστημι: quod ex ἀνὰ, & ἵστημι, seu ἄνω, eo. ἀνίστου, redeuntem, part. f. g.

Ἀνίτιλος, ὁ, ὁ ἡ, impubes: ex α priv. & ἰτυλος, lanugo, prima barba.

Ἀνίχ, Dor. pro ἡνίοχος, auriga.

Ἄνιχος, ὁ, ὁ, ἡ, oui est sine equis: ex α, & ἵππος, equus.

Ἀνίπταμαι, & ἀνίπτημαι, sursum volo: ax ἀνὰ, & ἵπτημαι, volo, volas.

Ἀνίπτοιο, dat. pl. Jon. ah ἀνιπτος, illotus.

Ἀνιπτόποδες, οι, illotos pedes habentes.

Ἄνιπτος, ος, ὁ ἡ, illotus pedes, qui propter puritatem non eget lotione: ex α priv. νίπτω, lavo, & πούς, pes.

Ἄνιπτος, ον, ὁ, ἡ, illorus: ex α, & νίπτω.

Ἄν, pro ἀνά, sine, absque.
Ἀνανάζω, compenso, & moderor, adæquo: ex ἀνά, & ἰσάζω, adæquo.
Ἀνανάμετος, ὁ, inæqualis, qui non ast par numero. Xen. ex α priv. & ἰσαρίθμος, ὁ, par numero.
Ἀνάιτης οἶνος, vinum ex aniso factum: a sequente ἄνισον, τό, anisum.
Ἄνισον, n, τό, anisum. Ab quod flatus ἀνίσσω, i. laxat? An quia habet folia ἄνισα, inæqualia?
Ἄνισος, ος, ὁ & ἡ, inæqualis, iniquus, diversus, impar: superior. τὸ ἄνισον, inæquale; impar portio: ex α priv. & ἴσος, æqualis.
Ἀνισότης, ητος, ἡ, inæqualitas, dissimilitudo.
Ἀνίσωμος, ὁ, inæqualis dignitatis: ex α priv. & ἰσόνομος, æqualis, par dignitate.
Ἀνισοφυής, ὁ, naturæ dissimilis: ex α priv. & ἰσοφυής, æqualis, seu paris naturæ: ex ἴσος, & φυή, lodolaa.
Ἀνιόω, idem ac ἀνιάζω, compesco, moderor.
Ἀνιππάμενος, ὁ, præs. part. pass. ἀνιππάω, præs. inf. ἀνίπη, 3. sing. imperf. ab
Ἀνίστημι, f. ἀνασήσω. p. ἀνέστηκα. a. 1. ἀνέστησα. a. 2. ἀνέστην, imp. ἀνάστα, & ἀνάστηθι. sub. ἀναστῶ. inf. ἀναστῆναι. part. ἀναστάς, ᾶσα, ὰς. f. a. m. ἀνεστάμενος. surgere facio, arigo, excito jacentem: itam excito, i. a. ravivisceere facio, ex cito mortuum: ut Od. α. ἄλλον ἀνιστάς. Item erigo, extruo; ut ἀνιστάναι πόλιν, & κώμας, apud Herodot. & apud Nonn. ἀνιστάναι βασιλῆα, pro παίσσαι, i. a. efficere, seu excitare regem, seu evchere ad regiæ dignitatis fastigium. Item moveo: ut ἀνιστάναι τὸ στρατόπεδον, Thuc. movere castra. Item migrare cogo, sedibus pello, vel excio, submoveo. Item everto, subverto: ut apud Plut. πόλις ὑπ' ἀνέμων ἀνισταται, quum orbes fundibus averrisset. Sic in pass. ἀνίστασθαι, exurgo, surgo. ἀνίστασθαι ἀπὸ νόσου, resurgere a morbo; i. e. convalescere. Item everior: ut ἀνισταμένη πόλις, aversa civitas; & ἀνίστη πόλις, civitas eversa est. Ex ἀνά, & ἵστημι, sto.
Ἀνίσω, pro ἀνίσσω, surge, Att. imp. præs. pass. ab ἀνίστημι. Th. ἵστημι, sto.
Ἀνιστορία, ᾶς, interrogo, scitor, scitor: item commentor. Eurip. ex ἀνά, & ἱστορία, idem; memoriæ trado; quæro: item cognosco. a Th. ἵστωρ, sciens, testis.
Ἀνιστορία, ἡ, historiarum ignoratio.
Ἀνιστόρητος, ὁ, qui historias non novit: item pass. cujus nulla in historia mentio fit, nec memoria.
Ἀνιστορήτως ἔχω, nescire historias. Plut. ex α priv. & ἱστορία, historia, commentatio.
Ἀνίσχαδον, τό, quod oan peperit, nec fugi potest; ex α priv. & σχαδόσαι, quod ast θηλάσαι, lactare. est igitur i. e. penthetteum, pro ἀσχάδον. a Them. σχάδων, animal pennis, & pedibus carens.
Ἀνίσχιος, ὁ, alumum tumore vacuna. Aristot. da part. l. 4. ex α priv. & ἰσχίς, lumbus.
Ἀνίστορμαι, ast pass. pro ἀνίσχομαι. ut Il. υ. ἀνὰ δ' ἴσχεο: ubi tamen quidam exp. ta cohibe: ab act. ἀνίσχω, pro ἀνίσχω, sustollo, arigo. Item amitto, submitto, produco. Nam quod terra prodoeit, id valut in altum arigit. Item emergo, axisto. ex ἀνά, & ἴσχω, pro Th. ἔχω, habeo.
Ἀνίσχυες, αἱ, infirmi. cap. 42. Isaiæ.
Ἀνίσχυρος, ὁ, minime robustus, invalidus; h. e. μὴ ἰσχύων. ex α pr. & ἰσχύς, unde ἰσχυρός, fortis, robustus. Reperitur etiam
Ἄνισχυς, idem & ejusd. Th. & composit.
Ἀνίσχω, attollo, orior, part. ἀνίσχων, οντος, ὁ. præs. imp. pass. ἀνίσχεο, Jon. ἀνίστεο, te contine. ab ἴσχω pro ἔχω. Vide etiam ἀνίσχομαι.
Ἄνιτος, inæqualiter: ab ἄνισος, inæqualis.
Ἀνίτωσις, adæquario, exæquatio: ab ἀνιτόω, compenso, moderor.
Ἀνιχθύς, ὁ, qui est sine piscibus, qui caret piscibus. ax α priv. & ἰχθύς, piscia.
Ἀνιχνεύτης, ὁ, ὁ, pervestigator, indagator, perscrutator. ab ἀνιχνεύω, invastigo.
Ἀνιχνεύω, diligenter investigo, indago, persequor. unde ἀνιχνεύεσθαι dicitur fera, cum a vestigantibus venatoribus quæritur, i. e. vestigia suis indagatur. Item metaph. perscrotor, ex α priv. & ἰχνεύω, ἰχνεύσω, indago, sector.
Ἀνιχνεύων, ὁ, idem ac ἀνεξιχνεύων, qui investigari oequit, imperviestigabilis: ex α priv. & insist. ἰχνεύω, idam aum ἰχνεύω, & Th. idem.
Ἀνιώδης, ους, ὁ ἡ, mulatlua, injocundus: ab ἀνία, ἡ, trisitia, mœror.
Ἀνίωμαι, mœramus, 1. pl. ind. pass. ab ἀνιάω. præs. opt. pass. ἀνιαίμην, ἀνίαο, ᾶο, ἀνιατο, ᾶτο. Th. ἀνία, mœtor.
Ἀνίων, gen. pl. ab ἀνία, trisitia. ἀνίη, ᾶς, ὁ, a. 2. part. ab ἄνειμι, redeo.
Ἀνίωχος. Vide ἀνήνοχος.
Ἀνιώτος, ος, ὁ & ἡ, tubiginem non scotiaus, æruginam, aut farrugineni non contrahens: ex α priv. & ἰόω, ὁ, rubigo.
Ἄννα, ἡ, Anna, oom. mulieris. Hebr. Gratiosa.
Ἄννας, α, ὁ, nomen viri. Habr. Gratiosus.
Ἄννη, Poet. pro ἄνιον. Nam ἄνη dicimus, & ἄνιον. Hina matri causa pro ἄνη, ἄνιον, tacio, perficio.
Ἀνήομαι, pro ἀνιάομαι, exorior. Od. κ'.
Ἀνήρολος, ὁ, Poet. pro ἀνήροτος, sine nubibus: ab α, & ἠρόλη, ἡ, nubes.
Ἄννησον, idem ac ἄνησον, τό, anisum.
Ἀνήρεμνον, pro ἀνέρεμνον, inaretacio, arsicco: ax ἀνά, & ἐρεμνόω, sicco.
Ἀνήσιλα, ας, ὁ, locus invius: ab ἀνήσιλος ascensus.
Ἀνήσυρος, ὁ, odore carens, inodorus: ex α priv. & ὀσμή, ἡ, odor.
Ἀνήσω, ους, ὁ, ἡ, via sursum ferens. Item adject. ὁ & ἡ, invius. Ex α & ἔσος, via.
Ἀνήσσων, ονος, ὁ, edentulus, cui dentes sunt rari, aut nulli. dicunt ariam ἀνήσσονος. ax α priv. & ἴσσω, ὁ, dens.
Ἀνηύρεμαι, sublata voce lamantor; in gemiscu: ex ἀνά, & ὄβρεμαι, lamentor.
Ἀνήχω, ὁ, enodia, sion nodis, ex α priv. & ἦχος, ὁ, nodus in arburibus.
Ἀνήωμι, ονος, ὁ ἡ ἡ, non compos mantis: stultus: ab α & νόημι, ὁ, intelligena.
Ἀνοησία, ἡ, insipientia: ab ἄνοος, amens.
Ἀνοητάω, & ἀνοητέω, desipio; insipiens sum; imprudenter, & temere ago, vel aggredior.
Ἀνόητος, ος, ὁ, ἡ, demena. hinc adv.
Ἀνόητως, imprudanter: ex α & νοέω, cogito.
Ἀνόθατος, ὁ, germanus, non fictus, legirimus, non spurius: ex α priv. & νοθεία, adulteio, corrumpo.
Ἀνόθως, γνησίως, vere, non fucate, legitima.
Ἄνοια, ας, ἡ, amentia: ab ἄνους, ος, ὁ, ἡ, amens: ex α & νόος, mens.
Ἀνοίγμα, ατος, τό, apertio, aseratin: ab ἀνοίγομαι, 1. sing. perf. pass. verb
Ἀνοίγω, ἀνοίγω, & ἀνοίγνυμι, aperio. part. præs. ἀνοίγων, ουσα, ον. f. ἀνοίγω. p. ἀνέῳγα, Att. pro ἀνέῳχα. a. 1. ἀνέῳξα, & ἠνοίξα. inf. ἀνοῖξαι. p. pass. ἀνέῳγμαι, & ἠνέῳγμαι. a. 1. ἠνοίχθην. & ἀνοιχθῆναι, 3. pl. ἀνοίχθησαν. f. 2 pass. ἀνεῳγησομαι. p. m. ἀνέῳγα. part. ἀνοιγός, ὁτος, ὁ, apertus. Them. οἴγω, aperio.
Ἀνοιδαίνω, ἀνοιδέσκω, & ἀνοιδέω, tumesacio, turgeo, axacarbor. unde
Ἀνοίδησις, εως, ἡ, tumor. Aristot. de mundo. ex ἀνά, & οἰδάω, tumeo.
Ἀνοία, gen. Joo. ab ἄνοια, ἡ, amentia.
Ἀνοίκειος, ὁ, inconvenions: ut ἀνοίκειον ἦν, non erat operæ pietium; arat alienum. Item non propinquus, alienus. Unde
Ἀνοικειότης, ὁ, nulla familiaritas; seu mores a familiaritate alieni: ax α priv. & οἰκεῖος, ος, ὁ, domesticus, familiaris.
Ἀνοικῆ, Etym. exponit, τὸν ὄρθρον τὸ ἀπὸ ὀψέως, non verisimile, & contra fontaneum: ex α priv. & οἶκος, affimilor. Dicitur ἀνοίκειος etiam hua significatu.
Ἀνοίκητος, ὁ, ὁ, inhabitabilis.
Ἀνοικίζω, & ἀνοικίζομαι, instauro, reædifico: item migrare, habitationem transferre. Unde
Ἀνοικισμός, ὁ, instantatio: ab ἄνοικος, extorris.
Ἀνοικοδομέω, ῶ, restauro: f. ήσω. p. ἀνῳκοδόμηκα. Ex ἀνά, οἶκος, domus, & δόμος, ædifico.
Ἀνοικονόμητος, ος, ὁ & ἡ, prodigus, mala dispositus. In oeutro gen. est sitium oratiouia apud Quintil. l. 8. quod mala dispositum est, ἀνοικονόμητον; quod male figuratum, ἀσχημάτιστον; & quod mala collocatum, ἀτακτότερον. ex α priv. & οἰκονόμος, dispensator rei familiaris.
Ἄνοικος, ος, ὁ, extorris: ex α & οἶκος, domus.
Ἀνοικτός, ὴ, ὸν, apertus, ab ἀνοίγνυμι, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
Ἀνοικτός, ος, ὁ & ἡ, immisericors.
Ἄνοικτος, ὁ, non miserandus.
Ἀνοίκτως, immisericorditer, sine miseratione: ex α priv. & οἰκτός, miserandus.
Ἀνοιμώζω, f. ώξω, ingemisco, fleo, ado gemitum. Unde
Ἀνοιμωκτί, vel ἀνοιμωκτεί, sina flatu: ax ἀνά, vel α priv. & οἰμώζω, plora.
Ἀνοίξας, a. 1. inf. ἀνοίξας, αντος, ὁ, part. ἄνοιξα, imp. ἀνοίχθω, 3 pl. a. 1. sub. pass. ab ἀνοίγω, aperio.
Ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio, reseratin: item ostium: ab ἀνοίγω, 2. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγομαι.
Ἄνοιπος, ἡ, revectio.
Ἀνοιστέον, referendum est.
Ἀνοιστός, relarum, conducena: ab ἀνάγω μαι.
Ἀνοιστρέω, incito, stimulo: ax ἀνά, & οἶστρος, infanio, cunctior.
Ἀνοίτω, rasaram, f. 1. act. ab ἀνοίγω, rasaro.
Ἄνοιτο, 3. sing. præs. opt. pass. ab ἄνυμαι, Poet. perficior.
Ἀνολβίη, ἡ, miseria, infelicitas, vel inpia. apud Hesiod. in Erg. ex α priv. & ὄλβος, opes. unde ἄλβιος, ὁ, felix.
Ἀνόλβια, dat. Jon. ab ἀνολβίη, miseria.
Ἀνόλβιος, idem ac ἄολβος, miter.
Ἄνολβος, ος, ὁ & ἡ, & ἀνόλβιος, pauper, infelix, miser. Hesych. Item stultus, demens, apud Soph. in Ajace.
Ἀνολβότερος, ὁ, infelicior, comp. ab ἄνολβος, infelix. Th. ὄλβος, beatitudo, opes.
Ἀνόλεθρος, & ἀνόλεθρος, ος, ὁ & ἡ, ab exitio, & damno immunis: ab α & ὄλεθρος, ὁ, strages, awdes, jactura.
Ἀνολκή, ἡ, tractio, quæ fit sursum versos. Thuc. Unde
Ἄνολκον, τό, id, quo aliquid sursum trahitur: ex ἀνόλκω, sursum traho: ex ἀνά, & ὁλκός, traho.
Ἀνολολύζω, cum clamota plaro, ejulo, exclamo: ex ἀνά, & ὁλολύζω, clamito.
Ἀνολοφύρομαι, vehementer deploro: ex ἀνά, & ὀλοφύρομαι, lugen, defleo.
Ἄνομαι, Poet. pro ἄνυμαι, perficior.
Ἀνομβέω, ῶ, more imbris effundo, plun, pluendo emitto tanquam pluviam: ut Ecclesiast. c. 16. ἀνόμβρησε πικρίαν ἐπ' ἀνθρώπους.
Ἀνομβρίης, ου, ὁ, pluviosus: ex ἀνά, & ὄμβρος, ὁ, pluvia, imber.
Ἀνόμβρια, ας, ἡ, pluviæ, seu aquarum jenuria: ex α priv. & ὄμβρος, imber.
Ἄνομβρος, ος, ὁ, ἡ, imbribus carens: ex α, & ὄμβρος, imber.
Ἀνομέω, inique agu: legem transgredior. dicitur & ἀνομίζω. unda
Ἀνόμημα, ατος, τό, flagitium, iniquitas; ejusd. Th. & comp. aum leq.
Ἀνομία, ας, ἡ, discrepantia a lage, iniquitas: ax α & νόμος, lax.
Ἀνομίλητος, ὁ, inofociabilis: ex α priv. & ὁμιλέω, conversor.
Ἄνομος, ος, ὁ, illegitimus. Plato. ab ἄνομος, ὁ, iniquus, feelaratus.
Ἀνομφαλος, ὁ, innubilus, innubia, nebula vacuua: ut ἀνομφαλος ἀὴρ, aer nebulæ expers, i. e. serenus. ex α priv. & ὀμφαλή, ἡ, nebula.

Ἀνόμ-

A'όμματος, ὁ, oculorum expers. Nonnus. eſt α priv. & ὄμμα, τος, τὸ, oculus.
A'ομοιοειδὴς, & ἀνομοιοειδὴς, ους, ὁ ἡ ἁ, diverſæ ſpecici: ſpecie diſſimilis. ex α priv. & ὁμοιοειδὴς, vel ἑμοιοειδὴς, ejuſdem ſpeciei, ſeu generis; ea ὁμὸς, ſimilis, & εἶδος, τὸ, ſpecies.
A'νομοθέτητος, ὁ ἡ ἁ, lege male ordinatus; nullis legibus conſtitutus. Plato. ea α priv. & νομοθετέω, ſancio, ordino.
A'ομοιομερῆ, τὰ, partes diſſimilares, ſeu paries ſibi diſſimiles, & diſſimili ſtruc compactæ. ex α priv. & ὁμοιομερὴς, qui conſtat partibus inter ſe ſimilibus: ex ὅμοιος, ſimilis, & μέρος, τὸ, pars.
A'ομοιομερὴς, ὁ, partibus diſſimilibus conſtans.
A'όμοιος, α, ὁ, diſſimilis: ex α & ὅμοιος, ſimilis.
A'ομοιόστροφα συντάττω, vel ἔπη, dicuntur, quæ diſſimiles ſtrophas habent. (hæc in ἑτερόστροφα dividuntur, & ἀλλοιόστροφα, de quibus vide Scholiaſt. Ariſtoph.) Ex ἀνόμοιος, diſſimilis, & στροφὴ, ἡ, verſio, flexus.
A'ομοιότης, ητος, ἡ, diſſimilitudo, diverſitas.
A'ομοιόω, diſſimilem facio. ἀνομοιώθω, ἡ, diſſimilis factus. Plato in Timæo.
A'νομοίως, inæqualiter, ſuo perinde α, non ex æquo: ex α priv. & ὁμοίως, diſſimiliter.
A'νομοιότης, ἡ, idem ac ἀνομοιότης, diverſitas.
A'νομολογέω, & ἀνομολογέομαι, fateor, aſſentior, concedo, conſtituo, i. e. qaipiam ut confeſſum inter differentes ponno. Plat. ex α priv. & ὁμολογέω, fateor.
A'νομολογία, ἡ, inæqualitas, diffidentia; item aſſenſio.
A'νομόλογος, ὁ, diſſentaneus: ex α priv. & ὁμόλογος, conſentiens, conſentaneus.
A'νομος, α, ὁ, iniquus, ſceleratus. hinc
A'νόμως, adv. ſine lege: a νόμος, diſtribuo.
A'νόητος, ὁ, inutilis, futilis, injucundus: ex α priv. & ὄνημι, juvo.
A'νοος, ἄνους, ὁ & ἡ, amens: ab α, & νόος, mens.
A'ὀάκαστα, ſeu ἀοκάστα, Æſopea, avis ſpecies. ab α, & ὄπτομαι, vidao, oi potius ab Hebr. פּוֹאָה anapha.
A'ὀάπτω, ὡς πάπτω, retro, retroſum. Heſych. ex ἀπό, & ὀπίσω, retro.
A'ὅπλος, ſive ἄοπλος, ὁ & ἡ, inermis, armis nullis indutus. Herodot. ex α priv. & ὅπλον, τὸ, arma.
A'οπτος, ὁ, non viſibilis: ex α priv. & ὀπτός, ὁ, a Them. ὄπτομαι, video.
A'ορχίζω, commovere, exilire, ἀναπηδᾶν, ἀναθρώσκειν; & pueros inter manus jactare, atque agitare: ax ἀνά, & ὀργάζω, mollio: laſcivio: impeta feror.
A'όργανος, ὁ, ἡ & τὸ, inſtrumentorum expers. Plut. ex α priv. & ὄργανον, τὸ, organum, inſtrumentum.
A'ορτία, ἡ, idem ac ἀλωσὶς (unm ὄργια ſunt μυστηρία) ſacra, ſeu Orgiis non initiatum eſſe. unde
A'ορτίητος, ὁ, non initiatus, τῶν μυστηρίων ἄπρατος, qui ad Orgia non admittitur: ex α priv. & ὄργια, Orgia; Bacchi ſacra.
A'ορτὴ, ἁς, ἡ, Dor. pro Jon. ἀλετὴ, ἧς, ἡ, ſortitudo, ſtrenuitas: quod ab ἀείρω, vit.
A'ορτέω, faſtidio cibos. ex α priv. & ὀρέγομαι, concupiſco.
A'όρεκτος, ὁ, cibum faſtidiens, cujus ſtomachus omnia reſpuit. Plut.
A'ορεξία, ας, ἡ, morbus, quum omnia reſpuit ſtomachus; cibi faſtidium.
A'όρμος, ὁ, virilis: ab ἀείρω, ſtrenuitas.
A'ορθύζω, voce ſublata, & intenta profero: apud Æſchin. ex ἀνά, & ὀρθύζω, erigo.
A'ορθόω, ῶ, ſurrigo, rurſus erigo. ſ. ἀόρω. p. ἀόρθωκα. aor. 1. ἀόρθωσα. imp. ἀόρθωσον, ὅτα. a. s. paſſ. ἀορθώθην. Ex ἀνά pro ἄνω, & ὀρθόω, erigo.
A'ορμάω, animo incitor; commoveor; magno impetu feror ad aliquid. Heſych. ex ἀνά, & ὁρμάω, irruo.
A'ορνυμι, ὁ, ἡ & ὁ, ſtationem oavium non habens: ſtationi navium incommodus: ea α priv. & ὅρμος, portus.
A'όρνυμι, excito: ea ἀνά, & ὄρνυμι, incito.
A'όρσαι, ſurrexi, a. 1. Jon. verbi
A'ορτέω, ſ. ἄσω. p. ἀώρτηκα. quod ab ἀείρω, impetum facio, ruo.
A'ορτοπύγιος, ὁ & ἡ, cui cauda deeſt, qui inter volandum non regitur cauda: ut ἀορτοπύγιος πτῆνος, volatus nullo caudæ gubernaculo rectus; ut in inſectis. Ariſtot. 4. anim. ex α priv. & ὀρτοπύγιον, τὸ, ultima pars ſpinæ, in quam vertebræ deſinunt.
A'ορτυκαλίζω, incipio in altum ferri; idem ac ὀρτυκλίζω.
A'ορύξας, αντος, ὁ, a. 1. part. ἀορύξης, retodias, a. 1. ſub. ab ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.
A'ορύσσω, ſiva ἀορύττω, effodio: ex ἀνά, & ὀρύσσω, fodio.
A'ορχέομαι, in altum ſalto, exulto; vel ſimpliciter ſalto: ax ἀνά, & ὀρχέομαι, ſalto.
A'ορέω, eacito. unde ἀόρτο, eacitatus eſt, ſeu eaſurreait: apud Poll. ea ἀνά, & ὄρω, elevo, moveo.
A'όρτος, & ἀόρτητος, ὁ, ſalubris, non ægrotus. vide ἄνοσος, immunis a morbis.
A'όσιος, α, ὁ, ἡ, non ſanctus: impius Item coram quo non ſiebant τὰ ὅσια. In oeut. τὸ ἀόσιον, piaculum, nefas. compar. ἀοσιώτερος, ſuperl. ἀοσιώτατος. Ex α, & ὅσιος, ſanctus.
A'οσιότης, ητος, ἡ, dicitur impietas: apud Iſocr.
A'οσιουργέω, impie ago.
A'οσιουργία, impietas, opus impium: ex ἀόσιος, impius, & ἔργον, opus.
A'οσιουργὸς, ὁ, impius, nefandus, impurus.
A'οσμος, impie, ſcelerate, nefarie.
A'οσμος, α, ὁ & ἡ, ſine odore; inodorus: ex α priv. & ὀσμὴ, ἡ, odor.
A'όσσος, α, ὁ & ἡ, immunis a morbis: ab α & νόσος, ἡ, morbus, ægrotatio.
A'όστεος, ὁ ἡ ὁ, inoſſis, ſine oſſe: ex α, & ὀστέον, τὸ, os, oſſis.
A'όστητος, idem ac ἀόσμος, ὁ, reditu careas.
A'όστιμος, ὁ, ἡ ἡ, ὁ νόστιμος, non rediturus.
A'ότος, α, ὁ & ἡ, reditus aapers: ab α, & νόστος, ὁ, reditus, via.
A'ότος, ὁ, ſiccus, non humidus: ex α priv. & νοτίζω, madefacio, humecto.
A'ότος, α, ὁ, ἡ, qui eſt ſine auribus: Poet. ὁ ἀὼν ἄωτος. Th. ἀὼς, τος, τὸ auris.
A'ουθέτητος, ὁ, ἡ, ἡ, repudians admoonitionem: ex α, & νουθετέω, admoneo.
A'ουτος, ὁ, amens: ex α, & νόος, νοῦς, mens.
A'οσπες, ὁ, esreos ſubſtantia: ex α priv. & ὀσπὴ, ἡ, ſubſtantia.
A'ουσος, pro ἄνοσος, immunis a morbis.
A'ούτητος, α, ὁ & ἡ, non vulneratus.
A'ούτητι, adv. ſine vulnere. Th. ἀούω, eominus vulnero.
A'ούχένιος, ὁ, expers coitus; qui non eoit: ex α priv. & ὀχέω, coeo, ineo.
A'ουχία, ας, ἡ, tolerantia: ab ἀνέχομαι, tolero.
A'ουχλίζω, vecte ſubmoveo, vel elevo: ex ἀνά, & ὀχλίζω, idem ac Th. ὀχλάω, moveo: item vecte impello.
A'ουχλησία, ἡ, vacuitas a turbis, & moleſtiis: ea α priv. & ὄχλος, ὁ, turba, unda ὀχλέω, & ὄχλησις, ſtrepitus.
A'ουχλος, ὁ, turba, ſeu hominum multitudine carens. Item inoffenſus, nulla moleſtia affectas.
A'ουχμάζω, in altum tollo. in Epigr. ex ἀνά, & ὀχμάζω, porto.
A'ουψία, cæcutire, μὴ βλέπειν: ex α priv. & ὄπτομαι; unde ἔψις, ἡ, viſus.
A'ουψία, ἡ, obſcuni penuria: ab
A'ουψος, ε, ὁ & ἡ, obſcurio carens, elixus, inſipidus: ex α priv. & ἕψω, obſcurium.
A'παρ, ſiquidem, ſi. ἀπαρ ἄλλο μὴ, niſi, aliquin.
A'πα, & A'πατι, Dor. pro ἀνάστηθι, ſurge, a. 2. imp. ἀνάς, qui ſurrexit, Poet. pro ἀναστὰς, part. ab ἀνίστημι, a. a. ind. ἀνέστημεν, Att. & Dor. pro ἀνεστήκαμεν, a. 2. inf. act. ſic ἀνεστάθαι, pro ἀνεστάναι, f. e. inf. m. ἄνασσον, a. s. imp. ab ἀνίστημι, erigo, excito.
A'πατίθω, ſurrexerunt, pro ἀνεστάθω, aor. 2. ind. dual. ab ἀνίστημι, erigo, excito.
A'πατρέφεται, percurrit, pro ἀναστρέφεται, præſ. ind. a στρέφω, verto.
A'πατρέφω, pro ἀναστρέφω, revertor, ſubvarto.
A'πεχθάω, inf. ab
A'πεχθόω, Poet. pro ἀνέχω, emergo.
A'πεχεο, tolera, Poet. pro ἀνασχές, Jon. pro ἀνάσχεο, a. s. imp. m. ab ἀνέχω, tolero.
A'πεχετὸς, Poet. pro ἀνασχετὸς, tolerabilis.
A'πεχέσθαι, toleraturus, pro ἀνασχήσεσθαι, f. 1. inf. m. ab ἀνά, & σχέω, vel ἔχω, habeo.
A'πεχοιτο, tolararet, pro ἀνάσχοιτο, a. 2. opt. m. 3. ſing. ἀνεσχόμην. a. a. m. ab ἀνέχω, tolero.
A'πτ', pro ἀντί, a regione.
A'πτα, coram, a regiona. hinc ἀντία, obviam venio: q. ab ἀντί, contra.
A'πταγοράζω, vicifſim emo, permuto: ex ἀντί, & ἀγοράζω, veado, emo, mercor.
A'πταγορεύω, adverſarium me gero; liti me offero; obloquor: ex ἀντί, & ἀγορεύω, loquor, concionor.
A'πταγωνίζομαι, decerto, repugno. ſ. ἰσόμαι. p. ἀντηγώνισμαι. a. r. m. ἀντηγωνισάμην. Ex ἀντί, & ἀγωνίζομαι, certo. Hinc
A'πταγωνιςὴς, οῦ, ὁ, qui cum aliquo certat: acc. pl. ἀντηγωνιςὰς.
A'πταγώνιος, α, ὁ, æmulus, certator.
A'πτάδελφος, qui aſt loco fratris: ex ἀντί, & ἀδελφὸς, ὁ, frater.
A'πτάδικέω, injurism illatam ulciſcor; ſeu viciſſim injuria afficio: ea ἀντί, & ἀδικέω, noceo, injuria afficio.
A'πτάδω, occino, Liv. occano, Taeit. cantu provoco: ex ἀντί, & ᾄδω, cano.
A'πταείρω, Jon. pro ἀνταίρω, adverſus aliquem quid tollere, ſe ei opponere: ex ἀντί, & αἴρω, tollo.
A'πτάεις, εντος, ὁ, Dor. pro ἀντίος, contrarios, inimicus: ab ἄντλω, contra.
A'πτάζος, ὁ, adverſus. Item adverſarius, hoſtis: ut ἀντᾶν πλαγὰ, apud Eurip. & ἀντᾶν δαίμων, apud Apoll. Rhod. ab ἄντλω, pro ἀντί, contra.
A'πταίρω. Vide ἀντείρω.
A'πταίτω, contra pero, viciſſim peto, repoſco. Plut. ex ἀντί, & αἰτέω, peto.
A'πταλλαγμοί, Jon. ἀντὶ χθονὸς, balneæ genus.
A'πταπολουθέω, ῶ, viciſſim ſequor: ex ἀντί, & ἀκολουθέω, ſequor.
A'πτακούω, viciſſim audio, ex ἀντί, & ἀκούω, audio.
A'πτακαλέω, reclamo; viciſſim, vel contra clamorem attollo: ex ἀντί, & ἀλαλάζω, ajulo.
A'πταλλαγὴ, ῆς, ἡ, permotatio, commutatio. Item convantio.
A'πταλλαγμα, τὸ, commutatio, permotatio, compenſatio, & id, quod pro alio datur io permutationam: & apponitur etiam id, quo dato aliquid redimitur. Matth. cap. 16. & Marc. c. 8. τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Item pro reconciliatione ſumitur: ut Νῦν ὁ καιρὸς ἐργῶν ἐγθρῶν ἀντάλλαγμα. Eccleſiaſt. cap. 44.
A'πταλλαγματικὸς, ὁ, permutatorius, vel permutativus, ad permutationem pertinens: ut apud Gazam ἀντάλλαγματικὰ verba ſunt ὠνέομαι, πωλῶ, ἀλλάττω, & alia hujuſmodi.
A'πταλλαγὸς, ὁ, ἡ ὁ, pro alio permutatus.
A'πταλλάσσω, -αξω, ſed ſæpius in uſu eſt ἀντιμεταλλάττω, -αξω, immuto, commuto. & ἀντιμεταλλάσσεσθαι ſumitur etiam pro compenſare, ſicut & ἀντιμεταλλάσσεσθαι, inquit Budæus. ex ἀντί, & ἀμείβω, ſeu -ττω, -αξω, commercia exarceo, muto.
A'πταμείβετο, Dor. pro ἀντημείβετο, 3. ſing. imp. ab ἀμείβομαι, rependo.
A'πταμείβομαι, gratiam rependo, compenſo. unde
A'πταμοιβὴ, ἡ, compenſatio.

A'ν-

Ἀντιμισθή, ἡ, compensatio.

Ἀντιμισθίος, ὁ, remuneratorius. ex ἀντὶ, & ἀμείβομαι. unde ἄμοιψις, ἀμοιβὴ, & ἀμοιβός.

Ἀντιμυλόομαι, vicissim auxilior; obsisto rursum; ma ulciscor: ax ἀντὶ, & ἀμύνω, ulciscor.

Ἀντιμφοδέω, de duobus dicitur, cum obviam sibi euntes oberrant: ex ἀντὶ, & ἀμφοδον, τὸ, via urbis; val ἀμφοδ-ος, ὁ, bivium, circuitus.

Ἀντὶν π ὑπό τιν-ος, aliquid ab aliquo pati: & ἀντὶν τιν-ος, Jon. pro obtinere aliquid: ab ἀντάω, occurro.

Ἀντιναγνώσκω, vicissim lego. unde

Ἀντιναγνώστης, ὁ, qui vicissim legit: exp. & qui relegit, recognitor. ex ἀντὶ, & ἀναγνώσκω, recognosco, lego.

Ἀντινάγω, ex adverso produco; obviam prodeo, vel educo: ex ἀντὶ, & ἀνάγω, reduco.

Ἀντιναίρομαι, unde ἀντιναρῶσθαι, vicissim sumere, seu accipere: ex ἀντὶ, & ἀναίρομαι, surripio.

Ἀντινάω, contra attollo, sustollo, erigo: item contra destruo. ex ἀντὶ, & νάω, tollo, sustollo.

Ἀντινακλᾶσθαι, reflecti, refringi, repercuti. unde

Ἀντινάκλασις, εως, ἡ, repulsus, reprensio, motio reciproca, & refracta, ut in ludo pilæ, quæ expulsim, & dstatim rejicitur. Item figura, quæ est ajusdem verbi contraria significatio, apud Quintil. l. 9. c. 3.

Ἀντινακλαστικ-ός, ὁ, reciprocus.

Ἀντινεκλάω, refringo, reflecto; reperentio: ab ἀντὶ, & ἀνακλάω, idem: ab ἀνὰ, & κλάω, frango.

Ἀντινεκτικὸ, ἡ, repercussio, reciprocatio.

Ἀντινεκόντω, reperentio: ex ἀντὶ, & ἀνακόντω, arceo, impertio, retundo.

Ἀντινεμῶν, vicissim expecto: ax ἀντὶ, & ἀναμένω, præstolor, operior.

Ἀντινεπλέω, ῶ, vicissim expleo. f. ἀντίω. p. ἀντινεπλήκω. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & πλήω, impleo.

Ἀντινεύω, contra excitare, a. 1. inf. ab ἀντινεῦσαι. ab ἀντὶ, ἀνὰ, & νεῦω, sto.

Ἀντινεφέρω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & ἀναφέρω, refero.

Ἀντινήρ-ος, in alius viri locum substitutus, succedaneus: ax ἀντὶ, & ἀνὴρ, vir.

Ἀντίνομαι, ex adverso insurgo, seu contra surgo: ax ἀντὶ, & ἄνομαι, redeo: item rursum eo, nitendo.

Ἀντινύσσομαι, contra insurgo; adversus quempiam insurgo, resisto, repugno, reluctor: ex ἀντὶ, & ἀνίσσομαι, pass. ab ἀνίστημι, excito, erigo.

Ἀντινύσσω, τὸ, æqualitas, parilis quantitas, paritas. In bello dicitur, cum par numerus militum in cæsorum locum succenturiatur, & sufficitur. ex ἀντὶ, & ἀνισόω, æquo, adæquo.

Ἀντινοήσω, ῶν, αἱ, Dor. pro Ἀντηνορίδαι, ab Ἀντήνωρ, Antenor.

Ἀντὸ, vicissim, alternis, ἐν μέρι. ab ἀντὶ.

Ἀντὸ-ος, ὁ, existimatione par, æqualis pretii: ab ἀντὶ, contra, æque; & ἄξ-ος, dignus.

Ἀντοάζω τὶ ὅμοιόν, paria rependo. Thucyd. a præced. ἀντὸ, vicissim, iovicem.

Ἀντοιτέω, vicissim reposco, seu exigo. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἀποιτέω, reposco.

Ἀντοιτιβόομαι, vicissim respondeo: ex ἀντὶ, & ἀποιβόομαι, idem.

Ἀντοπαυγάστω, idem ac ἀναυγάστω, contra fulguro.

Ἀντοπαδείκνυμι, vicissim demonstro; contra demonstro; ex ἀντὶ, & ἀποδείκνυμι, demonstro.

Ἀντοπαδίδωμι, ratribuo, vicissim reddo, contra reddo: ut ἀντοπαδιδόναι ἠχῶν, sonum acceptum reddere vicissim. f. ἀντοπαδώσω. p. ἀντοπαδέδωκα. a. 2. ἀντοπαδῶν, inf. ἀντοπαδοῦναι, a. 1. pass. ἀντοπαδόθην. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & δίδωμι, do.

Ἀντοπαδοθήσομαι, ῆ, σαι, f. 1. pass. ab ἀντοπαδίδωμι, retribuo.

Ἀντοπάδοτος, ὁ, τὸ, retributio.

Ἀντοπάδοσις, ἡ, idem ac ἀντοπαδοτὸς, retributio. Luc. c. 14. & ad Col. 3.

Ἀντοπαδοτικ-ός, retributivus: verbala ab ἀντοπαδίδωμι, retribuo.

Ἀντοπαδόσω. Vida ἀντοπαδίδωμι.

Ἀντοπαδώσιμος τῆς πόσις, vicillim ma aeingo ad fuscipiendos labores; vel vicissim lobores fuscipio: ex ἀντὶ, & ἀποδώσομαι, exoo.

Ἀντοπακρίνομαι, ex adverso respondeo. a. 1. pass. ἀντοπακρίθην, inf. ἀντοπακρίθηναι. f. 2. ἀντοπακριθήσομαι. Ex ἀντὶ, ἀπὸ, & κρίνω, judico.

Ἀντοπάκρισις, ἡ, responsio mutua: a præcedent themate.

Ἀντοπατάω, vicissim occido, contra interficio: ex ἀντὶ, & ἀποκτάω, occido.

Ἀντοπελαμβάνω, vicissim accipio: ut ἀντοπολαμβάνω χάριν, vicissim accipere beneficium: ex ἀντὶ, & ἀπολαμβάνω.

Ἀντοπόλλυμαι, pro alio pereo. Eurip. in tertio pro: ex ἀντὶ, & ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀντοπεπέμπω, vicissim dimitto, seu amondo: ex ἀντὶ, & ἀποπέμπω, ablego.

Ἀντοπερέδω, crepitum ventris emittenti oppedn. Artiloph. περ. βάλλομαι ἀντοπερέδοι πρὸς τὰς βροντὰς, tonitribus oppedere volo. ex ἀντὶ, & ἀποπέρδω, idem ac πέρδω, crepitus ventris emitto.

Ἀντοπρέπω, vicissim emitto, remitto: ex ἀντὶ, & ἀποστέλλω, amando.

Ἀντοπροπὴ, ἡ, mutua aversatio; mutua inflexio: ex ἀντὶ, & ἀποστροπὴ, aversio.

Ἀντοπτίω, retribuo, rependn: in Epigr. ex ἀντὶ, & ἀποτίω, punio.

Ἀντοπυρόω, vicissim, vel contra ostendo. Thuc. ex ἀντὶ, & ἀποφαίνω, nego.

Ἀντοπχὴ, ἡ, chirographus, seu scriptum, quo debitor fotetur debitum creditori, aut quo quis sa obligat; ex ἀντὶ, & ἀποχὴ, distantia: item scriptum, quo creditor debitorem liberat.

Ἀντόπτεσθαι, Jon. pro ἀπόπτεσθαι, capessera.

Ἀντοπῶθέω, vicissim repello, vel retrudo, repello.

Ἀντοπώθησις, & ἀντοπώσις, ἡ, repulsio, renixus, relisio: ex ἀντὶ, & ἀποπώθέω; quod ax ἀπὸ, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντοπώω, sufficiunt mihi vires ad resistendum; par sum ad resistendum: item simpliciter resisto; vel ad ultimum usque obsisto, & non cedo. ax ἀντὶ, & ἀρκέω, sufficio, par sum.

Ἀντορκτικὸς, ὁ, ὁ, ut τελ-ος ἀντορκτικὸς, polus australis antarcticus, ursæ obversus, oppositus arctico, seu septentrionali: ex ἀντὶ, & ἀρκτικὸς, ὁ, septentrionalis.

Ἀντορσις, ἡ, insurrectio. ab ἀντορῶμαι, ἀντορόομαι, contra attollo. Item reluctor, renitor.

Ἀντόρτης, ου, ὁ, Hesych. tyrannus, rebellis, qui insurgit contra regem.

Ἀντοσπαζομαι, resalutn, contra complector, vicissim amplector. Plut. unde

Ἀντόσπασοι, οἱ, quibus succeffor mirritur, exaurborati: ex ἀντὶ, & ἀσπάζομαι, saluto: oseulor, amplector.

Ἀντοστράπτω, & ἀντοπεστράπτω, enntra fulguro; fulguro adversus fulguranticm: ex ἀντὶ, & ἀστράπτω, fulguro, vel ἀντοστράπτω, (cum ἀπὸ præfixo) emitsco, vel circumquaque fulguto: item fulgorem ejeculor.

Ἀντοσυγὴ, ας, ἡ, splendor, fulgoris repulsus; luminis repercuffio; fimulachrum reflexum, seu rrpercuffum; elisus, & emissus lucis radius.

Ἀντουγάω, reniteo.

Ἀντουγὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, ἐς, coruscus, refulgens, ex ἀντὶ, & αὐγὴ, splendor.

Ἀντυδάω, respondeo, nbloquor. ex ἀντὶ, & ὐδάω, loquor.

Ἀντύω, f. ύσω, a. 1. ἀντῦσα, vicissim vociferor, vel strepitum edo: ab ἀντὶ, & ὐω, clamo.

Ἀντφαρῶω, vicissim refero: ex ἀντὶ, & φαρῶω, aufero.

Ἀντφείμι, vicissim dimitto, aut emitto. Eurip. ex ἀντὶ, & φείμι, dimitto.

Ἀντχάτης, α, ὁ, dicitur lapis, seu gemma achates, quum nritur, myrrham redolens; vel est succinum, vel lucciai species bituminosa: ex ἀντὶ, & χάτης, ὁ, achates, gemmæ nomen.

Ἀντάω, ῶ, f. ήσω, p. ἄντηκα, occurso, obvius fio. Item consequor, nanciscor: Odyss. ρ. ab ἄντα, val ἀντὶ, contra.

Ἀντβάλετο, ας, ο, nactus, vel assequutus sum, aor. 1. act. ab ἀντβολέω, ῶ, quæro: aggredior; occurro.

Ἀντεγκλέω, ῶ, vicissim criminor, recriminor, racriminando objicio; cum dat. perf. Item accuso culpam alicujus. ex ἀντὶ, & ἐγκαλέω, accuso.

Ἀντέγκλημα, ατ-ος, τὸ, recriminatio.

Ἀντεγκληματικὸς, ἡ, όν, recriminatorius. Ab ἀντὶ, ἐν, & κληδὼ, voco.

Ἄντλας, Poet. pro ἀέντλας, oriri fecisti, a. 1. verbi ἀντλέω, exorior.

Ἀντνεω, extendo, Dor. pro ἀντάνω, aor. 1. imperat. verbi ἀντάνω. ἀντάνω, pro ἀντάσω, infin. Poet. Th. τω, tendo.

Ἀντόω, pro ἀντάω, Dorice.

—ἀντὶ-ος, terminatio Patronymicorum a nominibus propriis in ας, ut Δαιδάντ-ος, a Δαίας.

Ἀντυπῶν, contradicera: Item loqui vicissim: aor. 2. infin. act. ab ἀντέπω, a. x. ἀντέπτω, a. 2. ἀντύπτω. Ex ἀντὶ, & ἔπω, dico.

Ἀντυπέσθαι, vicissim interrogare. Th. ἔπω, dico.

Ἀντυσάγω, vicissim introduco, ex adverso introduco, ex ἀντὶ, & εἰσάγω, introduco: instituo. unde ἀντεισαγή, ἡ, introductio: rudimentum.

Ἀντεισαγωγή, introductio, quæ fit vicissim, vel in alterius locum: sed est & figura quædam apud Aq. Rom.

Ἀντεισέρχομαι, vicissim ingredior, in prioris locum subeo, succedo: ex ἀντὶ, & εἰσέρχομαι, ingredior.

Ἀντεισφέρω νόμον, legi latæ legem contrariam ferre; legem lege abrogare. nam ἀντεισφέρω τὸν νόμον, est legem ferre, & rogare: ex ἀντὶ, εἰς, & φέρω, fero.

Ἀντεισφέρω, contra infero; seu in locum alius infero: ut ἀντεισφέρω τῷ βελόμενον τὸ βέλτιον, volunroti voluntatem opponere: Naz. ex ἀντὶ, & εἰσφέρω, confero.

Ἀντεκβαίνοντες, contra occurrentes, nom. pl. a. 2. part. act. ab ἀντεκβαίνω, quod ab ἀντὶ, ἐκ, & βαίνω, curro.

Ἀντεκκόπτω, vicissim exscindo: ex ἀντὶ, & ἐκκόπτω, excido, penitus extirpo.

Ἀντέκλινεν, ex adverso innuit, imperf. ab ἀντέκλινω, ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino.

Ἀντεκπλέω, fut. έσω, classe exeo, obviam navigantibus obnoro: ex ἀντὶ, & ἐκπλέω, enavigo.

Ἀντέκτασις, ὁ, contentio, collatio, comparatio: ex ἀντὶ, & ἔκτασις, extendo.

Ἀντεκτείνω, contendo, conicro, compato.

Ἀντεκτίθημι, contra expono, vel vicissim expono: ex ἀντὶ, & ἐκτίθημι, expono.

Ἀντεκτίνω, idem ac ἀντεκτίω, vicissim luo.

Ἀντέκτισις, εως, ἡ, repensio, mulcta. Th. τίω, punio.

Ἀντεκτίω, vicissim luo, rependo.

Ἀντεκτόκω, vicissim enurtio, & educo: ex ἀντὶ, & ἐκτόκω, enurtio.

Ἀντεκφέρω, vicissim effero, seu exporto: ex ἀντὶ, & ἐκφέρω, educo, effero.

Ἀντέλεθρ, 3. fing. imp. ab ἀντελέγω, contradico.

Ἀντέλεγμ-ος, ὁ, conversio, & replicatio contrarta: Jonice est pro ἀντέλεγμ-ος: ex ἀντὶ, & ἐλίσσω, verto, circumago.

Ἀντέλλοισα, Dor. & per Sync. pro ἀντιτέλλουσα, exoriens, præs. part. a τέλλω, orior.

Ἀντέλλουσι, pro ἀντιτέλλουσι, otiuntur, 3. pl. præs. act.

Ἀντ-

Ἀντελπίζω, novam ſpem concipio; contra ſpero: ex ἀντὶ, & ἐλπίζω, ſpero.
Ἀντεμβάλλω, viciſſim injicio, vel in locum alterius injicio, ſeo repono, rependo, refundo, viciſſim repono. Item contra irruo, cootra facio impetum.
Ἀντεμβιβάζω, ſubſtituo, addo ſupplementum; viciſſim impono: ex ἀντὶ, & ἐμβιβάζω, ioduco, iogredi facio.
Ἀντεμβολή, ῆς, ἡ, injectio unius in locum alterius. Item incurſus, ſeu incurſio, quæ fit viciſſim: impetus, qui fit ex adverſo. Item in pl. ἀντεμβολαὶ dicuotur ſummæ cardinis partes, quæ in cavum induntur; vel ex partes oſſium, quæ in vertebras prominent: inquie Bud. ex ἀντὶ, & ἐμβάλλω, immitto, unde ἐμβολὴ, ἡ, incurſio, impetus.
Ἀντεμπίμπλημι, viciſſim repleo: ex ἀντὶ, & ἐμπίμπλημι, implco.
Ἀντεμπλέκω, mutun implico, ſeu amplector.
Ἀντεμπλήτω, viciſſim implere, a s. inf. ab ἀντὶ, & ἐμπλήθω, impleo.
Ἀντεμπλοκή, ἡ, mutuus ampleeuc, ex ἀντὶ, & ἐμπλέκω, implico. uode ἐμπλοκὴ, ἡ, nodus, implicatio.
Ἀντεναγωγή, ῆς, ἡ, compenſatio, & mutua acculatio, quom ἀναγωγὴ ſit, authore Suida, ὄγκλησις, expoſtulatio. ex ἀντὶ, & ἀνάγω, accuſo, defero.
Ἀντενστασις, ἡ, figuræ eſt nomen, quum negatioo's oppoſitione, atque per contrarium dicimus, quod velut per affirmationem dictom volumus intelligi: ee ἀντὶ, & ἐνστασις, repugnantia: ab ἀνθίστημι, reſilio.
Ἀντενδείκνυμαι, contra indico, contrariam iodicationem babeo: apud Medicos.
Ἀντένδειξις, ἡ, obnuntiatio, rei apparatæ diſcuſſio; conſilii capti, & agitati diremptio: ur comitia olim dirimebanteor obnuotiatiooc augurum, & auſpicia occentu ſoricnm. Bud. comm. ex ἀντὶ, & ἐνδείκνυμαι, defero, poſtulo in jodicio.
Ἀντενδύομαι, viciſſim induor, ſeu indno me: ex ἀντὶ, & ἐνδύομαι, induor.
Ἀντένεδρα, αἱ, mutuæ inſidiæ, quibus nimirum ei, qui nobis inſidiatur, viciſſim inſidiamur: ex ἀντὶ, & ἔνεδρα, inſidiæ.
Ἀντεξάγω, reſiſto; or ὑπεναντίως ἔχειν τισὶ μάχης, venenis reſiſtere, ſeu advertari. ex ἀντὶ, & ἐξάγω, ago, operor.
Ἀντεξάγω, viciſſim educo, e contrario educn, ſubint. milites: ut ἀντεξάγειν τὰς Ῥωμαίας ἐπ' ὀπισθεν; apud Plut. in Publ. ex ἀντὶ, & ἐξάγω, educo.
Ἀντεξαιτέω, ῶ, cnntra, ſen viciſſim expoſco: ex ἀντὶ, & ἐξαιτέω, depoſco ali quem ad pœnam.
Ἀντεξελαύνω, invado, repello: ex ἀντὶ, & ἐξελαύνω, abigo.
Ἀντεξετάζω, contra, vel ex adverſo examino: viciſſim examino. Item contro, vel comparo aliquem, vel aliquid cum aliquo. ex ἀντὶ, & ἐξετάζω, examino, examino.
Ἀντεξέτασις, ἡ, &
Ἀντεξετασμὸς, ὁ, collatio, comparatio. verbalia ab ἀντεξετάζω, paſſ. ab act. ἀντεξετάζω. viciſſim ceamino.
Ἀντεξετασιαστὴς, οῦ, ὁ, contra-quæſitor.
Ἀντεξίσταμαι, contra inſurgo: idem ac κατεξίσταμαι, ex ἀντὶ, & ἐξίσταμαι, decedo.
Ἀντεξορμάω, contra irruo, & impetum facio. unde verbale
Ἀντεξόρμησις, εως, ἡ, impetus acierum in primo congreſſu: apud Plut. Item contrarius, ſeu adverſarius incurſus, ut ſeſe invadentium oavium. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐξορμάω, irruo, invado. uode ἐξόρμησις, ἡ, impetus.
Ἀντεπαινέω, viciſſim lauda. Xen. ee ἀντὶ, & ἐπαινέω, ῶ, laudo.
Ἀντεπανάγω, viciſſim, ſeu e contrario reduco, & revebo: ex ἀντὶ, & ἐπανάγω, reduco.
Ἀντεπαφίημι, viciſſim, vel contra immitto: ex ἀντὶ, & ἐπαφίημι, immitro.
Ἀντέρπω, iovadcoti hoſtiliter occurro: ex ἀντὶ, & ἔρπω, ingredior.
Ἀντεσαγάγω, viciſſim, ſeu e contrario introduco: ex ἀντὶ, & ἐπαγάγω, ſuperinduco.
Ἀντεσοδος, ὁ, aditus alternus. Plut. de placitis. ex ἀντὶ, ἐπὶ, & ὁδὸς, ingreſſur.
Ἀντεπεξάγω, ex adverſo progredior. Thuc. l. 8. ee ἀντὶ, ἐπὶ, & ἐξάγω, educo.
Ἀντεπέξειμι, idem: ex ἀντὶ, & ἐπέξειμι, irruo, irrompo.
Ἀντεπεξελαύνω, ex adverſo progredior: contra equito: ex ἀντὶ, & ἐπεξελαύνω, progredior, ſeu provehor equo: ex ἐπὶ, & ἐξελαύνω, abigo, expello.
Ἀντεπεξόχομαι, obviam prodeo: ex ἀντὶ, & ἐπεξέρχομαι, irruo.
Ἀντεπεξῶσιν, Art. pro ἀντεπεξέρχωσιν, in occurſum ierant, 3. pl. pluſq. perf. m. ab ἀντεπέξειμι, quod ab ἀντὶ, ἐπὶ, ἐξ, & εἶμι, eo.
Ἀντεπηχέω, ῶ, obſtrepo, obturbo: ex ἀντὶ, & ἐπηχέω, obſtrepo.
Ἀντεπιβαίνω, adverſor, contra aſcendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβαίνω, invado.
Ἀντεπιβουλεύω, inſidiantibus e diverſo inſidior; contra inſidias tendo: ex ἀντὶ, & ἐπιβουλεύω, cogito, molior.
Ἀντεπιγράφω, viciſſim, ſeu loco alterius inſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιγράφω, inſcribo.
Ἀντεπιδείκνυμι, vel -μαι, viciſſim oſtendo, vel oſtenio: ex ἀντὶ, & ἐπιδείκνυμι, vel -μαι, oſtendo, otlento.
Ἀντεπιθυμῶ, contra cupio: ut ἀντεπιθυμῶ σοι τάτε, hac in re ſnm tibi com peritor. Uode
Ἀντεπιθυμητὴς, ὁ, æmulus, rivalic: ex ἀντὶ, & ἐπιθυμέω, concupilco.
Ἀντεπικουρέω, viciſſim, vel cootra auxiliot: ee ἀντὶ, & ἐπικουρέω, auxilior.
Ἀντεπιλαμβάνομαι, contra nitens retineo: ee ἀντὶ, & ἐπιλαμβάνομαι, apprehendo.
Ἀντεπιμελέομαι, viciſſim curam gero: ex ἀντὶ, & ἐπιμελέομαι, curo.
Ἀντεπιμέλω, contra cuoctor in aliqna re, ſeo viciſſim cunctor. Thuc. l. 3. ex ἀντὶ, & ἐπιμέλω, cunctor: ex ἐπὶ, & μέλω, debeo, futurus ſum.
Ἀντεπιμετρέω, eadem menſura retribuo, remetior: ex ἀντὶ, & ἐπιμετρέω, addo.
Ἀντεπινοέω, ῶ, viciſſim, ſeu contra alium excogito, & comminiſcor: ee ἀντὶ, & ἐπινοέω, animadverto.
Ἀντεπιπλέω, contra tendo, obnato: ex ἀντὶ, ἐπὶ, & πλέω, navigo.
Ἀντεπίρρημα, in comicis fabulis dicitur ultima pars ἡ Φηβάσσης, tranſitus. quæ reſpondet τῷ ἐπιρρήματι. Poll. l. 4 c. 16. & Etym. ex ἀντὶ, & ἐπίρρημα, comediæ pars, in qua chorus ad ſpectatores reſpiciens utilia quædam ſuader. aut improbos reprehendit, ac notat. Ariſtoph. Commeot. io Neb. ac Ran.
Ἀντεπιστέλλω, per epiſtnlam reſpondeo, reſcribo: ex ἀντὶ, & ἐπιστέλλω, ſcribo.
Ἀντεπιστρέφω, viciſſim, vel contra converto. unde
Ἀντεπιστροφὴ, ἡ, motua, vel contraria converſio: ex ἀντὶ, & ἐπιστρέφω, flecto.
Ἀντεπιτάττω, contra injungo, ſeu impono; viciſſim impero: ex ἀντὶ, & ἐπιτάττω, jubeo, impero.
Ἀντεπιτείνω, in contrarium tendo. Plut. ex ἀντὶ, & ἐπιτείνω, vehementius intendo
Ἀντεπιτειχίζω, viciſſim munitionem excito adverſum eum, qui munimento obſtructo me inſeſtat: ex ἀντὶ, & ἐπιτειχίζω, muro cingo, murum addo.
Ἀντεπιτίθημι, viciſſim, vel contra impono. Thuc. ex ἀντὶ, & ἐπιτίθημι, impono.
Ἀντεπιχωρέω, contra, vel viciſſim occurro, iotto, aggiedior, vel invado: ee ἀντὶ, & ἐπιχωρέω, conor.
Ἀντεπιχώρησις, εως, ἡ, ex adverſo aggreſſio; ex ἀντὶ, & ἐπιχωρέω, aggredior.
Ἀντέρπω, contra ſpirabat, 3. ſing. imp. ind. act. verbi ὑπαντέω: ex ἀντὶ, & πνέω, flo, ſpiro.
Ἀντερωτίζω, vel ἀντερωτίζομαι, compenſo, retribuo. ἀντερωτίζόμην ὁ, repentus, relatus: ab ἐρωτίζω, præmium accipio.
Ἀντερωτὴς, ῆ, ἡ, rivalis: ab
Ἀντέρω, ῶ, redamo, ſum rivalis. part. præſ. paſſ. ἀντερώμενος. Ab ἀντὶ, & ἐράω, amo.
Ἀντεριγελαβέω, ῶ, cum alio contendens ἐριγελαβέω; æmuluc alicui ſum in operic feciandi redemptura: apud Athen. l. 24. ex ἀντὶ, & ἐριγελαβέω, operam meam loco.
Ἀντερύω, renitor, inoitor, inhæreo, reſiſto, arceo.
Ἀντερῶ, præſ. inſ. ab ἀντερέω, contradico: ex ἀντὶ, & ἐρέω, interrogo.
Ἀντερώτας, Æol. pro ἀντερώτης, a. s. part. m. g. verbi ἀντερώτω, viciſſim firmo. Th. ἐρώω, firmo.
Ἀντέρωτος, ους, ὁ, &
Ἀντέρωτος, τὸ, renixus, luctamen: ex ἀντὶ, & ἐρώω, firmo.
Ἀντερετῶ, cum alio remigare.
Ἀντερέτης, ὁ, qui juxta alium remigem ſedet, & remigar, contendens remigando: ex ἀντὶ, & ἐρέτης, ὁ, remex.
Ἀντερῶ, aliquando fut. eſt Jooicam habens reſolurionem vocalis circumflexæ, pro ἀντερέω, viciſſim dicam, contradicam, reſpondebo contradicens: aliquando præſens, ſed inuſitatius; ex quo pret. perf. ἀντείρηκα, contradixi.
Ἀντερυθαίνω, contra cootendo: ex ἀντὶ, & ἐρυθαίνω, idem ac ἐρίζω, a Th. ἔρις, ἰδος, lis, contentio.
Ἀντερίζω, contendo cum aliquo; certo cum aliquo per æmulationem: ex ἀντὶ, & ἐρίζω, cootendo.
Ἀντέρομαι, ἐσῶ, ἡ, obluctatio: ex ἀντὶ, & ἔρις, ἰδος, lis, contentio.
Ἀντέρομαι, & ἀντερωτάω, viciſſim interrogo.
Ἀντερύκακέω, rependi. a. s. iof. m. ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero, traho.
Ἀντερύω, viciſſim redimo, pro aliquo redimo: ex ἀντὶ, & ἐρύω, libero.
Ἀντερώμενος, η, ον, qui redamatur, part. præſ. paſſ. ab ἀντεράω, ſum rival.s.
Ἀντέρως, ὁ, Cupido Cupidini contrarius; de quo Cic. Item deos ultor eorum, qoi amantes ſpernunt: ex Pauſania: ee ἀντὶ, & ἔρως, amor, cupido.
Ἀντερωτάω, ῶ, viciſſim ioterrogo, viciſſim percontor. unde verbale
Ἀντερώτησις, ἡ, interrogatio, quæ fit viciſſim; mutua interrogatio: ex ἀντὶ, & ἐρώτησις, interrogo. unde ἐρώτησις, ἡ, v ioterrogatio.
Ἀντεύθαι, ſupplicare, obviam ire: præſ. inſ. ab ἀντεύομαι, occnrro.
Ἀντέσχον, & io 3. pl. ἀντέσχησαν, a. 2. ind. ab ἀνθίστημι, reſiſto.
Ἀντεστραμμένως, ὁ, ως, in contrarium verſus, part. præt. paſſ. verbi ἀντιστρέφομαι, inverto.
Ἀντεστραμμένως, adv. vice verſa.
Ἀντέτακται, Poet. pro ἀντέτακται, circumiectus eſt, 3. ſing. præt. paſſ. ἀντέτακται, 3. ſing. imp. vel a. 1. ab ἀντείνω, contra intendo. Th. τάω, exteodo.
Ἀντετάνυσε, ſimilis eras, 2. perf. pluſq. p. paſſ. ex ἀντὶ, æque, & τέτυγμαι, p. a τεύχω, ſum.
Ἀντετύκτο, ας, transſai, a. 2. ind. ab ἀντὶ, & τυπέω, penetro, trajicio.
Ἀντοτὲς, ejnidem anoi: Lacon. pro τὲ αὐτὲ ἔτος.
Ἀντεὐεργετέω, ῶ, beneficium reddo, ſeu compenſo, viciſſim benefacio.
Ἀντευεργετικὸς, ἡ, ad beneficium reddendum promptus: qui viciſſim promptus eſt ad benefaciendum: ex ἀντὶ, & εὐεργετέω, bene facio, ſeu εὐεργετικὸς, ὁ, beneficus.
Ἀντεύκρατος ζώνη, zona temperatæ oppoſita: apud Laert. Ab ἀντὶ, & εὔκρατος, ὁ, bene conſtitutus. Th. κεράννυμι, miſceo, tempero.
Ἀντεύνοέω, viciſſim benevoluc ſom: ex ἀντὶ, & εὐνοέω, benevolus ſum.
Ἀντεύποιέω, viciſſim beneficium accipio: ee ἀντὶ, & εὐποιέω, beneficio afficior.
Ἀντευποιία, viciſſim beneficentia ator, beneficium rependo: ex ἀντὶ, & εὐποιέω, beneficium confero.
Ἀντεφαίνομαι, viciſſim delector.
Ἀντέφασμα, τὸ, mutua delectatio: ex ἀντὶ, & ἐφάσμα, delecto, lætifico.

Ἀντε-

Ἀντερέρετο, ferebantur, 3. pl. imp. paſſ. ex ἀντί, & φέρω, fero.

Ἀντεστιάω, ῶ, viciſſim convivio accipio. Plut. ex ἀντί, & ἑστιάω, ῶ, convivio excipio.

Ἀντεφίλησε, Dor. pro ἀντεφίλησε, redamevit. 3. ſing. a. 1. a φιλέω, amo.

Ἀντεφορμέω, ῶ, naves in ſtatione habeo ad prælium paratas : ex ἀντί, & ἐφορμέω, maneo in portu.

Ἀντέχομαι, adhæreo, ſublevo, cum gen. imp. ἀντειχόμην. f. ἀντέξομαι, ῃ, εται. Ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέχρησε. ſuffecit, a. 1. ind. verbi ἀντιχράω. Th. χράω, do mutuo.

Ἀντέχω, retineo. Item ſuſtineo, cum dat. ut Xen. ἀντέχειν τῷ πόνῳ, ſuſtinere laborem, vel tolerare, cui ſufferre. Item reſiſto : & aliquando ἐκ ἀντέχω, cedo, ſuccumbo : ut ἐκ ἀντέχων νῦν ἐπιθυμίαις, apud Suid. Item poſſum, cum infin. Item daro, i. e. ἀποδίδωμι, apud Dem. ex ἀντί, & ἔχω, habeo.

Ἀντέω, Jon. pro ἀντάω, io occurſum eo.

Ἀντήλλω, ſuppliciter, adv. cb ἀντομαι, occurro.

Ἀντήλιος, ου, ὁ, Jonice pro αὐτήλιος, Soli obverſus.

Ἀντημείβετο, Dor. ἀντημοίβετο, reſpondit, 3. ſing. iotp. ab ἀντί, & ἀμείβομαι, reſpondeo.

Ἄντιλα, adv. coram, ex edverſo.

Ἀντίλοχος, ου, ὁ, Aotcanr, nom. propr. viri. Hinc Ἀντιλοχίδης, Antenoridæ.

Ἀντήρης, ὁ ἡ ἤ, qui viciſſim remigat ; qui juxta alium remigem ſedet, & remigat, contendens remigando : & ſic eſt ex ἀντί, & ἐρέσσω, remigo, cujus comp. varia definuntur ἐρῆς. Item metaph. quidquid viciſſim datur. Item ἀντήρης πληγή, dicitur plaga, quæ alicui infligitur firmata manu adverſus cum : & ſic eſt ab ἀντί, & ἐρείδω, fur. εἶσα, &c. Sic & in plur. ἀντήρεις πληγαί, apud Soph. in Electra, ſunt qui dictas putent a remigibus æquali connixu navem impellentibus.

Ἀντήρυσ, ὑδος, ὁ, dicitur ſtamen, & regula, quæ a tergo oſtii poſita ipſum apertum renixu ſuo repellit, & claudit : ab ἀντερύω, ex adverſo fulcio. Item obnitor.

Ἀντηρίς, ίδος, ἡ, ſtructura ſapidea, utrinque editiora ædificia fulciens ; ſigaum, vel pila ſtructuram inclinatam fulciens, tibicen. in pl. ἀντηρίδες, dicuntur tales ſtructuræ lapideæ, ædificiis altioribus appoſitæ, ut fulcimenta.

Ἀντήρτμα, ατος, τὸ, certavi, a. 1. ind. act. ab ἀντερίζω. Th. ἔρις, ίδος, ἡ, lis.

Ἀντησις, ὁ, occurſus : & in pl. ἀντήσεις, dicuntur ſupplicationes, ſeu ſuppliccs preces. verbale cb ἀντάω, ſeu ἀντιάω, in occurſum eo.

Ἀντηχέω, contra ſono, vel ex adverſo ſono, vel reſono, & ſunt xtiem loci quidam ἀντηχοῦντες, reſonentes. Vitruv. ex ἀντί, & ἠχέω, ſnno.

Ἀντηχήεις, gen. præſ. pctt. ſ. g. ab ἀντηχέω, reſonn : ex ἀντί, & ἠχῶ, ſonus.

Ἀντί, pro, contra. in compoſ. ſæpe comparationem ſignificat. Hinc ἀντίος, α, ὁ, adverſus : ἀντίον, edverb. ex adverſo : ἀντιάω, vel ἀντιάζω, occurro : ἄντημα, idem : ἄντησις, εως, ἡ, occurſus : ἀνταῖος, ὁ, adverſus, adverſarius, hoſtis : ἀνταῖος, cootiatie : ἀνταίομαι, ῶμαι, adverſor, repugno : ἀνταῖος, obviam veoio : ἀνάντης, εος, ὁ, occurſus.

Ἀντία, idem cc ἀντίον, adv. ex adverſo, contra. Th. ἀντί, pro, contra.

Ἀντάγχα, ἡ, præfocatio obluctans, & obſtilens : ſic appellantur ιαveterati faucium tumores, qui diſcuti non poſſunt : ex Ulp. ex ἀντί, & ἄγχω, ſuffocatio ; a Th. ἄγχω, ſtrangulo.

Ἀντιάζω, idem ac ἀντιάω, obviam prodeo : ut ἀντιάζω τῆς πλαγῷ, in pelagus obviam contendit. Item ἀντιάζω, oro, ſupplico : apud Eurip. in Alceſt.

Ἀντιάξω, Dor. pro ἀντίσω, 3. ſing. f. a. ab ἀντάω, occurro.

Ἀντίαξων, ονος, ὁ, axis, ſen polus, qui noſtro oppoſitus eſt, qui ἀντιμεσηνὸς quoque dicitur, Budæo nra auſtralis nobis ignota. ex ἀντί, & ἄξων, ὁ, axis.

Ἀντίανειρα, ἡ, virago, viris æquipcranda : ab ἀντί, & ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ.

Ἀντίανειρα, ᾶς, Amazonum epithetum, quod viris cut pares eſſeat, aut æquiparandæ, aut adverſarix, eorumque conſuetudinem abnuerent : Lctioi viragines dicitur, a ſing. ἀντίανειρα, virago.

Ἀντίασται, præſ. ind. ioterfum, occurro. vide in ἀντιάω, occurro.

Ἀντιάς, άδος, ἡ, & in pl. ἀντιάδες, tres filiæ, ut Celſus vocat, quæ & κηρίδες ἕτεραι dicuntur : eſſe tamen partem corporis proprie, & noo morbum, aſſerit Ruffus. deducitur ab ἀντίος, ὁ, obvius.

Ἀντάτας, ατος, ὁ, cor. a. part. ἀντάσας, Æol. ἀντάτευς, occurſutum, f. a. inf. act. cb ἀντάω, ῶ, occnarn.

Ἀντάχθη, Dor. & Æol. pro ἀντάχθην, ex adverſo reſpondent : ex ἀντί, & ἴκ χω, reſnno.

Ἀντάω, ῶ, occurro, obviam venio. f. άσω. p. ἠντάκωμαι. Ab ἀντί, contra.

Ἀντβάλλω, in contrariam partem gradiendo, adverſanter. Plut. Eſt adverb. cb ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντιβαίνω, contra eo ; in contrcriam partem gradior ; contra tendo. Item renitor, refragor, reſiſto, adverſor. Item dicitur etiam res aliqua nobis ἀντιβαίνειν, i. e. obſtare, vel male cedere, teſte Bud. Ab ἀντί, & βαίνω, eo.

Ἀντιβάλανος, ὁ, Heſychio eſt ἀνακίς, galla ; quoniam eam fert ἀβρὸς ἀντὶ βαλάνου, i. e. loco glandis. vide Plin. l. 16. c. 6. & g. ex ἀντί, & βάλανος, ἡ, glans.

Ἀντιβάλλω, f. αλῶ, p. ἀντιβέβληκα, contra jacio ; ex adverſo jacio, unum pro alio jecio. ut ἀντιβαλεῖν λόγους πρὸς ἄλλους, Luc. conferre ſermones inter ſe. Ab ἀντί, & βάλλω, jacio.

Ἀντιβασιλεύς, έως, ὁ, procex, qui regis locum obtinet : ex ἀντί, & βασιλεύς, ῆος.

Ἀντίβαχις, ἡ, contrc itio, vel ex adverſo itio : unde criam occurſus exp. & capitur criam pro refragatione.

Ἀντιβάτης, ὁ, capitur pro repagulo januæ, quod veluti renititur, & obſiſtit, unde

Ἀντιβατικός, ὁ, obvius : ab ἀντιβάλλω, contra tendo.

Ἀντιβεβλήκει, p. ab ἀντιβάλλω, occurro.

Ἀντιβῆναι, repugnare, a. a. inf. act. ab ἀντιβαίνω, contra tendo.

Ἀντίβιος, ἀντίβιον, & ἀντίβιον, contra, obviam, e contrario, ex oppoſito : item ex adverſo, e regione, coram, in conſpectu.

Ἀντιβιάζομαι, reluctor vim adhibens, vi obſiſto : ab ἀντιβίη, adverſum.

Ἀντίβιος, α, ὁ, contrarius, adverſarius, quaſi ἀνατίθεται βίᾳ ἴσχυι, vel ὁ ἀνατιθέμενος τῇ βίᾳ, i. e. ἀντιπάλως, ut vult Erym. Sic dicitur ἀντίβιος ὅπερ μάχεσθαι. Il. x & β.

Ἀντιβλάπτω, viciſſim lædo, ſeu nocco, lætus lædo : ex ἀντί, & βλάπτω, nocco.

Ἀντιβλέπω, obtuent, contra aſpicio, ex adverſo intueor ; quidam exponunt adverſis oculis intueor : ut ἀντιβλέπειν τῷ φωτί, contra lumen aſpicere, apud Luc. unde

Ἀντιβλώψ, ῶπος, ὁ, obtutus : ex ἀντί, & βλέπω, video.

Ἀντιβοάω, ῶ, contra clamorem edo, clamando reſpondeo, viciſſim clamo. Item reclamo. ex ἀντί, & βοάω, clamo.

Ἀντιβοηθέω, viciſſim auxilium fero : ut ἀντεβοήθησε δ' αὐτοῖς θεός, apud Xen. Hel. 7. ex ἀντί, & βοηθέω, auxilior.

Ἀντιβοιστ, Soph. i. e. ἐσέβοισε, vel ἀντὶ βοὸς ὑπεζεύχθη, bovis pretium æquocs : ex ἀντί, & βοῦς, βοός, bos.

Ἀντιβολέω, ῶ, occuero : item nenciſcor, cum gen. ſ. ήσω. p. ἀντιβέβληκα. infin. act. præſ. ἀντιβολῆν. a. 2. ἀντιβολῆσα. Item ſupplico, oro, obſecro ; πρὸς τὸ ἀντίον πεσὼν βιάζεσθαι νιν ἱκετεύοντας, i. e. βιάσασθαι, inquit Euſt.

Ἀντιβολή, ἡ, occurſus, cnnflictus, collatio, comparatio : ut ἀντιβολὴ λόγων : citstur criam pro ἀντιπροβολή, ex Plat. ex ἀντί, & βολή, jcctus ; a præt. med. βέβολκα, verbi βάλλω, jecio.

Ἀντιβολητός, ὁ, ἡ, ὁν, ἀντιβολίη, ἡ, ſupplicatio, adhortctio, deprecatio : ab ἀντιβολέω, quod criam ſignificat ſupplicare, orare, obſecrarc.

Ἀντιβοᾶν, contra, vel viciſſim tono, retono : ex ἀντί, & βοάω, tono. Lucian.

Ἀντιγαμεῖν, reclamn : 10 Epigr. ab ἀντί, & γαμέω, vociferor.

Ἀντιγενεαλογέω, e diverſo progeniem recenſeo ; in repetenda progenie occupor : ex ἀντί, & γενεαλογέω, genus recenſeo.

Ἀντιγενίδης, ου, ὁ, Antigenides, nomen proprium.

Ἀντιγηροτρόφιον, ου, viciſſim in ſenectute alo : ab ἀντί, & γηροτρόφιον, quod a γῆρας, ſenectus, & τρέφω, nutrio

Ἀντιγνώμων, ονος, qui contrariæ eſt ſententiæ, ſeu opinionis.

Ἀντιγνωσία, ας, enntec ſentin, diſſentio, refragor : ab ἀντί, & γνώμη, cognitot. Th. γνώσκω, cognnlen.

Ἀντίγραφον, τὸ, contrarium ſcriptum, contraſcriptum, contraria ſcriptio.

Ἀντιγραφεύς, έως, ὁ, dicebatur obſervator coactorum, i. e. eorum, qui pecuniam cogunt ad principem, aut ad rempublicam pertinentem, qui a Græcis ἀντιδίκτοις, vulgo receptores, vel collectores appellantur ; vel receptores particulares, & horum obſervatores, qui a Græcis ἀντιγραφεῖς vocentur ; & ἀντίγραφα dicebantur eorum ſcripta, quaſi contraſcripta. Ex ἀντί, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγραφή, ἡ, ipſe actus reſcribendi, reſcriptin ; reſponſum, quod datur per ſcriptum : Athen. 14. Item reſcriptio, id eſt, quaſi contraſcriptio, refutatio ſcripti : ſic enim Plut in Cæſ. appellat Antiectonem Cæſaris. & ἀντιγραφαί in pl. appellari ſolitæ ſunt lites omnes, propter oppoſitiones eorum, quæ objiciebantur.

Ἀντίγραφον, ου, τὸ, exemplet, reſcriptum, exemplum.

Ἀντιγράφω, ὁ ἡ ἤ, contrario ſcripcus ; tranſcriptus, deſcriptus, ex exemplari ſcriptus : ab ἀντιγράφω, reſcribo. ex ἀντί, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιγράφω, viciſſim ſcribo ad eum, qui ad me ſcripſit, ſcripto reſpondeo.

Ἀντιδάκνω, viciſſim morden, remordeo : ex ἀντί, & δάκνω, mordeo.

Ἀντίδειξις, ἡ, contraria demonſtrctio, adverſa ratio : ex ἀντί, & δείξις, εως, ἡ, demonſtratio. a Them. δείκνυμι, f. δείξω, demonſtro.

Ἀντιδεκτέος, α, ὁ, alterius loco in cena ſuffectus : ab ἀντί, & δέκτης, cœnc.

Ἀντιδέξιομαι, viciſſim amice exciplo ; viciſſim dextras porrigo : ex ν priv. & δεξιόομαι, comiter excipere.

Ἀντιδέχομαι, viciſſim accipio : ex ἀντί, & δέχομαι, excipio.

Ἀντιδημαγωγέω, ῶ, viciſſim mihi populum concilio : ex ἀντί, & δημαγωγέω, ſum popularis.

Ἀντιδιαβαίνω, contrc, vel adverſus aliquem trajicio : ex ἀντί, & διαβαίνω, tranſeo.

Ἀντιδιαστέλλω, ειλω, diſtinguo.

Ἀντιδιαίρεσις, ἡ, adverſa diviſio.

Ἀντιδιαιρέω, ex nppoſito divido ; in diviſionc opponn : ex ἀντί, & διαιρέω, divido.

Ἀντιδιάκονος, viciſſim ſervicns : ex ἀντί, & διάκονος, ὁ, miniſter.

Ἀντιδιαλλάττω, contra permuto, muto in contrarium modum : & in paſſ. ἀντιδιαλλάττεσθαι, quidam exponunt veriate, io acutra ſignificatione. ex ἀντί, & διαλλάττω, -ειμαι.

Ἀντιδιαπαλαίω, contrc inrolvo, replico, oppo-

oppono, reclamo, obtexo, & commiscor, quod respondeam: ex ἀντὶ, διὰ, & πλέκω, plico, texo, concinno.

Ἀντιδιστέλλω, contra distinguo. unde

Ἀντιδιαφορά, differimen, differentia, distinctio: ex ἀντὶ, & διαφέρω, distinguo.

Ἀντιδιατίθημι, contra statuo, seu discerno: ex ἀντὶ, & διατίθημι, colluo.

Ἀντιδιατίθεμαι, ε, ὑ, contrario animo affectus, pras. part. pass. ab ἀντιδιατίθημι. Th. τίθημι, pono.

Ἀντιδιατίθημι, oppono: c. Tim. c. e. ex ἀντὶ, & διατίθημι, efficio.

Ἀντιδίδωμι, 3. sing. ind. pass. pras. ab

Ἀντιδίδομαι, do vicissim, rependo.

Ἀντικρίζομαι, contra judicio contendo: ex ἀντὶ, & κρίζω, μαι, discepto.

Ἀντικαίω, ed causam occurro; judicio me sisto; liti me offero; ago adversarium.

Ἀντικαίη, ἡ, defensio: ab ἀντίκαι⊙, advatsarius.

Ἀντίκαι⊙, ε, ὁ, adversarius: ex ἀντὶ, & κίω, causa, quæ agitur apud judicem.

Ἀντιδογματίζω, contraria dogmata introduco, vel tueor: ex ἀντὶ, & δογματίζω, decerno.

Ἀντιδοκέω, ῶ, contra censeo, contrariam sententiam bebeo; ex ἀντὶ, & δοκέω, existimo.

Ἀντίδοξ⊙, ὁ, qui ast contrariæ sectæ, vel opinionis. Item ἀντιδοξῶ σε, resistentia tua voluntati. ex ἀντὶ, & δόξα, opinio.

Ἀντίδορα, ας, τὸ, est auricula, quæ subjicitur, & opponitur tergori, & pelli; vel pellis ipsa. Suid. in Epigr. ex ἀντὶ, & δέρας, τὸ, pellis.

Ἀντίδοσις, εως, ἡ, retributio, remuneratio. Capitur & in bonam, & in malam partem.

Ἀντίδοτον, τὸ, idem ac ἀντίδοτ⊙, ὁ, remedium; compositio ex variis medicinis, quæ datur contra venene; q. d. contra datum: ex ἀντὶ, & δίδωμι, do.

Ἀντίδοτ⊙, ε, ὁ & ἡ, vicissim, vel contra dator. Item antidotum, val remedium adversus mala corporis datum. Th. δίδωμι, do.

Ἀντίδρομ⊙, ὁ, ex adverso sonans: ex ἀντὶ, & δρέμ⊙, ὁ, sonitus, fragor.

Ἀντίδουλ⊙, ὁ, qui loco servi est. Plut. ex ἀντὶ, & δοῦλ⊙, servus.

Ἀντιδράω, vicissim facio, rependo. Plut. ex ἀντὶ, & δράω, facio.

Ἀντιδωρεά, ᾶς, ἡ, & ἀντίδωρον, τὸ, remuneratio, compensatio: ex ἀντὶ, & δῶρον, munus; unde δωρέομαι, dono.

Ἀντίζωθαι, Jon. pro ἀνθίζωθαι, castra castris opposita habere. Th. ἵζω. Est & ἀνθίζω, floridum reddo. Th. ἄνθ⊙, flos.

Ἀντίζηλ⊙, ὁ, amulus, zelotypus. ex ἀντὶ, & ζῆλ⊙, ὁ, invidia.

Ἀντίζυγ⊙, ὁ, oppositus, adversus; proprie ex adverso respondens: ex ἀντὶ, & ζυγός, ὁ, jugum.

Ἀντία, Jon. pro ἀντίον, contra. ex ἀντί⊙, contrarius, obvius.

Ἀντίθημαι, Poet. pro ἀνατίθημαι, impono.

Ἀντίθε⊙, ε, ὁ & ἡ, famidaus, eximius, æquiparandus Deo, augustus, divinus, ἶσ⊙ θε⊙: ut ἀντίθε⊙ Σαρπηδών, apud Hom. Iliad. ζ. & ἀντίθε⊙ ἄναξ, Od. ξ, divinis prædirus virtutibus. Item contrarius Deo, adversarius Deo: ut ἀντίθεοι μνηστῆρες, apud Hom. unde in neut. ἀντίθεον δόγμα, opinio Deo contraria. Ex ἀντὶ, & θεός, Deus.

Ἀντιθεραπεύω, vicissim colo, & observo; mutuo observantia colo. ex ἀντὶ, & θεραπεύω, famulor.

Ἀντιθερμαίνω, contra calefacio: ex ἀντὶ, & θερμαίνω, calefacio.

Ἀντίθεσις, ὁ, herba, qua & ξυθεῖον. vide Dioscor. 4. 228.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio, contrapositio, entithesis: & in pl. αἱ ἀντίθεσεις, dicuntur oppositiones, & objectiones adversariorum contra disputeotium. & dicitur etiam ἀντίθεσις, usue entitbetorum, vel oretio constane entithetis; eb ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθεσπέσ⊙, ὁ, hebene ἀντιθέσιος, ut φωνὴ ἀντιθεσπεσία, fletus assumptivi. Hermog.

Ἀντίθετον, τὸ, contra positum, Quintil. vel, ut quidem vocant, contentio. Figura est, qua singula singulis opponuntur; vel bine binis; vel sententiæ sententiis; duplicitarque fit. Nam vel dictiones inter se, vel effirmeto, & negetio opponuntur.

Ἀντίθετ⊙, ε, ὁ ἡ ὑ, oppositus, contra positus: eb ἀντιτίθημι, repono.

Ἀντιθέτως, adverb. ut ἀντιθέτως λέγειν, uti orationebabenta ἀντίθετα. ab ἀντίθετ⊙, oppositus.

Ἀντιθλάσσω, ττ, ττω, qui contra aliquem est cursutus, f. τ. part. m. a θέω, curro.

Ἀντίθια, contra currentem curro, occurro: ex ἀντὶ, & θέω, curro.

Ἀντίθημι, pro ἀνατίθημι, repono.

Ἀντιθλίβω, vicissim premo, vel contra premo: ex ἀντὶ, & θλίβω, curto.

Ἀντίθρον⊙, ὁ, ex oppolito sedens; ἀντιθρονίζω⊙, ὁ ἀντικαθίζω: ax ἀντὶ, & θρόν⊙, thronus.

Ἀντίθρ⊙, ὁ & ἡ, vicissim, vel contra sonens: eb ἀντὶ, & θρέ⊙, rumor tumultuarius.

Ἀντιθύρα⊙, ας, ὁ & ἡ, vicem jenuæ præstene: ut ἀντιθύρα⊙ λίθ⊙, epud Nonu. est eb ἀντίθυρ⊙, januæ obversus.

Ἀντίθυρ⊙, ε, ὁ ἡ ὑ, jenua oppositus: ex ἀντὶ, & θύρα, ἡ, porta.

Ἀντικαθέζομαι, ex adverso sedeo, seu confideo; oppositue alicui sedeo. Item ex edverso cestra habeo; e regione edverserit cestra metur, vel merata castre bebeo. Item ex adverso eciem instituo: anud Thuc. ex ἀντὶ, & καθέζομαι, sedeo.

Ἀντικαθεύδω, vicissim dormio, val redormio: ita Epigr. ex ἀντὶ, & καθεύδω, dormio.

Ἀντικάθημαι, idam ac ἀντικαθίζομαι, in conspectu hostium castra metor. Dicitur ariam ἀντικαθήμενος στρατόπεδον. & apud Herodot. scribitur ἀντικατήμενος, pro ἀντικάθημενος, Jonice. ex ἀντὶ, & κάθημαι, sedeo.

Ἀντικαθίζω, ex edverso sedere facio, & colloco; vel ex adverso sedeo: pro quo dicitur & ἀντικαθίζομαι, quod epud Herodot. etiam expon. statuor ad obsistendum: ex ἀντὶ, & καθίζω, sedeo.

Ἀντικαθίστημι, cootra statuo, edversue eliquem statuo, seu conslituo, opponо. Item resisto. Item subsiituo; quasi stetuo præ alio, sufficio in locum alterius. Plut. ex ἀντὶ, & καθίστημι, conslituo.

Ἀντίκαιρον, τὸ, novo simile, per novo; Hesych. i. e. ἰσόκαιρον: ex ἀντὶ, & καιρὸς, novus, recene.

Ἀντικαλέω, ῶ, vicissim voco; seu invito: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικαρὰ, in animantibus pars aa sic dicitur; qua ed κληῖδας, medici vocant clavicules, pertinet, siva locus, qui post cleviculam est. Hesych. ex ἀντὶ, & κάρη, siva κάρα, ἡ, ceput.

Ἀντικάρδιον, ὁ, cevum illud, quod sub pectore ast, earnem molleque ad os ventris, quod dicitur atiem σπλὴν: ex ἀντὶ, & καρδία.

Ἀντικατάλλαξις, ἡ, commutetio. Item commercium, emptio, marcario. est verbala eb

Ἀντικαταλλάττομαι, commuto, parmuto; & interdum passiva commutor. Item rependor, compensor. ex ἀντὶ, & καταλλάττομαι, muto.

Ἀντικατάσχεσις, εως, ἡ, retentio: ab ἀντὶ, κατὰ, & σχέσις. Th. ἔσχα, habeo.

Ἀντικατατείνω, contre contendo; ex edverso compeio: ex ἀντὶ, & κατατείνω, inteudo.

Ἀντικατηγορία, mutua, vel contreria accusatio: ex ἀντὶ, & κατηγορέω, eccuso.

Ἀντικατηγορῶ, provocetus eccuso. Item ἀντικατηγορέομαι, vicissim prædicri; ut proprium, & differentia; reciprocari.

Ἀντικάτω⊙αι, Jon. pro ἀντικαθέζομαι, e regione elicujus sedere: ex ἀντὶ, & καθέζομαι. Th. ἧμαι, sedeo.

Ἀντικατίζω⊙αι, Jon. pro ἀντικαθίζω⊙αι, castra castris oppolite hebere.

Ἀντικάτ⊙μαι, Jon. pro ἀντικάθ⊙μαι, & hoc pro ἧμαι⊙, pras. perr. m. e καθίζω, sedeo.

Ἀντίκειμαι, opponor. f. ἀντίκατακειμαι. pras. part. ἀντικείμεν⊙, η, ὁ, edversarius. Ex ἀντὶ, & κεῖμαι, jeceo, cubo.

Ἀντικείμεν⊙, ὁ, part. ab ἀντίκειμαι, oppositue sum; ex adverso situe, seu positue sum; ut apud Herodian. l. 4. τῶν ἀντικειμένων ἤπειρον Εὐρώπην, Europæ oppositam continentem.

Ἀντικειμένως, more corum, quæ oppositæ suat; ex opposito. unde ἀντικειμένως ἔχω dicantur res eliquæ opponi sibi, & edversari.

Ἀντικέλευθ⊙, ὁ ἡ ὑ, obvius, adversus; Nono. ex ἀντὶ, & κέλευθ⊙, vie.

Ἀντικελεύω, contre, vel contraria, vel vicissim jubeo: ex ἀντὶ, & κελεύω, jubeo.

Ἀντικέρα, ᾶ, aontra, ex adverso, val contra eliquem moveo.

Ἀντικίνησις, ὁ, motus contrarius, resistentia; ex ἀντὶ, & κίνησις. unde κίνησις, ὁ, motus.

Ἀντικοινέω, ῶ, vicissim commodo: eb ἀντὶ, & κοινόω, commodo, do utendum. bine ἀντίκοινος, ους, ὁ, mutuue usue.

Ἀντικλάζω, reboo; boetum, seu clengorem vicissim ado; seu contra edo: ex ἀντὶ, & κλάζω, freogo, flecto.

Ἀντικλεῖδες, αἱ, idem ac ἀνακλεῖδες, e fing. ἀνακλὶς, ἰδ⊙, ἡ, valve biforis. ex ἀντὶ, & κλεὶς, unde κλεὶς, δὸς, ἡ, clevis.

Ἀντίκλησις, τὸ, revocetio. varbala a verbo ἀντικαλέω, vicissim voco, invoco: ex ἀντὶ, & καλέω, voco.

Ἀντικλίνω, contra declino, & dejicio, Item ex adverso ennuo. ex ἀντὶ, & κλίνω, inclino, demitto.

Ἀντικνήμιον, ε, τὸ, pars tura oppolite; cruris universi pare enterior; cui oppoitur γαστροκνημία: quidam temen contre eccipiunt. Poll. l. 2. ex ἀντὶ, & κνημὴ, tibie.

Ἀντικολάζω, vicissim punio; val contra supplicio afficio: ut si loco præmii, quod promeruit, aliquis puniatur. ax ἀντὶ, & κολάζω, punio.

Ἀντικολακεύω, vicissim adulor; assentando per pari retero. Plut. io Alcib. ex ἀντὶ, & κολακεύω, assentior, adulor.

Ἀντικομίζομαι, vicissim reporto, vicissim recipio: ex ἀντὶ, & κομίζω, ομαι, porto.

Ἀντικομπάζω, contre jectabunde me effero. Plut. in Ant. ex ἀντὶ, & κομπάζω, megnifice jacto, glorior.

Ἀντικόντιος, ὁ, repulsus, & reuixue, qui sit conto; h. e. conto inuiti, & suleire gredum, quum scil. eliquis loco cruris conto corpoe suleit: ex ἀντὶ, & κοντὸς, ὁ, contue, remus.

Ἀντικοπή, ἡ, repulsue, ipsa repellandi actue; item conflictetio, collisio.

Ἀντικόπτω, retundo, referio, reperentio; item propulso: ex ἀντὶ, & κόπτω, pulso.

Ἀντικορύσσομαι, oppugno; ed pralium me comparo: ex Atben. ax ἀντὶ, & κορύσσομαι, armo, turbo, concito.

Ἀντικοσμέω, vicissim, seu contra orno: ex ἀντὶ, & κοσμέω, orno.

Ἀντικρίνομαι, respondeo. Job. 32. unde verbala

Ἀντίκρισις, ἡ, responsio: ex ἀντὶ, & κρίνομαι, vocor ed judicium.

Ἀντίκρουσις, εως, ἡ, recessus, & repulsus; contrarius impetue.

Ἀντικρύω, retundo, repello; item incurro, offeodo: ex ἀντὶ, & κρύω, pello.

Ἀντικρὺ, ἀντικρὺς, e regione, coetre, cum gen. edv. Th. ἀντὶ, contre.

Ἀντικτάομαι, emo pecunie; vel alteriue tei commutatione comparo; ex ἀντὶ, & κτάομαι, possideo.

Ἀντικτερίζω, f. σω, p. κα, contre, vel vicissim suneto: ex ἀντὶ, & κτερίζω, justa fecio, pareoto. Th. κτέρεα, τὰ, monumente.

Ἀντίτυπος, ὁ, abſtrepens, contra ſonans, ex ἀντὶ, & τύπος, ſonitus, fragor.

Ἀντιφυσάομαι, undabundue jactor contra aliquid: ex ἀντὶ, & φυσάω, flactuo.

Ἀντιφυΐα, ἡ, poteſtas oppoſita, apud Suid. ex ἀντὶ, & φῦμι, ποιῶ, auctoritas.

Ἀντιφύρμιος, α, τὸ, bellaborus, ſic dictus ab urbe Anticyra.

Ἀντυχήσας, αντος, ὁ, conſequutus, vel nactus ſum, pro ἀντιτυχήσας, a. 1. part. act. verbi κυρέω, adipiſcor.

Ἀνυκάω, incido in aliquem, nanciſcor, offendo: ex ἀντὶ, & κάω, nauciſcor.

Ἀνύσιον, ὁ, vulpes, ἀλώπηξ: ex ἀντὶ, & κύων, κυνός, ὁ, canis.

Ἀνυλαβίς, ίδος, ἡ, dicitur ſcuti fibula, vel uncus fibulam ſcuti excipiens. Heſych. ab ἀντιλαμβάνω.

Ἀνυλαβὴ, ῆς, ἡ, apprehenſio. metaph. expon. & anſa reprehenſionis; apud Plat. in Phædone. Item ἀντιλαβαὶ dicuntur ſententiæ quædam brevee, utpore ſingulæ ſingulis hemiſtichiis comprehenſæ, apud Tragicos, Heſyeh.

Ἀνυλάβεσθαι, vicilſim accipias, 2. perſ. a. 2. opt. act. ab ἀντιλαμβάνω, appreheodo.

Ἀνυλαγχάνω, reſortior, vel viciſſim ſortior: ut ἀντιλαγχάνειν δίκην, apud Dem. contra Mid. reſortiri judicium; h. e. ab arbitrio ad judices provocatione facta, canſam deouo diſceptare. ex ἀντὶ, & λαγχάνω, fortior, adipiſcor.

Ἀνυλαζόμαι, & ἀντιλάζομαι, pro ἀντιλαμβάνομαι, apprehendo, vel eapeſſo, ſuſcipio: ax ἀντὶ, & λάζομαι, capio.

Ἀνυλακτίζω, recalcitro, calcitrantem viciſſim calcibus peto: ex ἀντὶ, & λακτίζω, calcitro, jacto calces.

Ἀνυλαμβάνω, viciſſim accipio. ἀντιλαμβάνομαι, ſuſcipio, libero, juvo, cum gen. opitulor. ſ. λήψομαι. a. 2. m. ἀντελαβόμην, ου, επο. Ab ἀντὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἀνυλάμπω, e contario ſplendeo, ſen fulgeo; ſplendorem, ſan fulgorem reflecto.

Ἀνυλαμψις, ἡ, luminis reciprocatio. Plut. ax ἀντὶ, & λάμπω, ſ. ψω; unda λάμψις, ἡ, ſplendor.

Ἀνυλανόμην, ου, conrrovertſa, da quibus inter partes oon convenit: opponuntur τοῖς ὁμολογουμένοις. Demoſth.

Ἀνυλέγω, contradico. f. ξω. p. κα. impef. ἀντέλεγον, p. m. ἀντελεγμαι, eum dat. Ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀνύλεκτος, ὁ, in contradictione poſitus, controverſue, dubiue.

Ἀνύλεξις, ἡ, contradictio: ex ἀντὶ, & λέγω, dico.

Ἀνυλεξίς, ἡ, apud Athenienſee veluti παλαιόν quædam erat; de qua vide Bud. ex anthoribos de ea differentem. ex ἀντὶ, & λέξις, ἡ, ſors, bareditas: a Tbam. λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀνυλητέον, ſuſcipiendum, adject. verbale ab ἀντιλαμβάνω, viciſſim accipio.

Ἀνυλητικός, ἡ, ad percipieodum aptns; comprehenſibilia.

Ἀνυλήτωρ, ορος, ὁ, deſenſor, adjutor. & propugnator. ab ἀντιλαμβάνω, vieiſſim accipio.

Ἀνυλῆψις, εως, ἡ, opitulatio, ſubſidium: a. 2. ſing. prat. paſſ. verbi ἀντιλαμβάνομαι.

Ἀνυλίβανος, ὁ, qui eſt ex adverſo Libani mootie, vel oppoſitue monti Libano; mons eſt exceſſus ad ſeptentrionem Judæa, ex adverſo Libani. ex ἀντὶ, & λίβανος, ἡ, mone Judæa; a λίβανος, ὁ, thus.

Ἀνυλιτανεύω, viciſſim ſupplico. Plut. ex ἀντὶ, & λιτανεύω, ſupplico.

Ἀνυλοβίς, ἡ, & ἀντιλόβιον, pars auris contrapoſita lobo; ut προλόβιον, lobi pars eminentior. Pollux l. 2. ex ἀντὶ, & λοβὸς, ὁ, omnie follicolus, in quo continetur ſemen. Item infima pars, vel ſuprema auria.

Ἀνυλογία, ας, ἡ, coottradictio, in jure diſceptatio, & canſa dictio: ex ἀντὶ, & λόγος, dico.

Ἀνυλογίζομαι, viciſſim, vel rurſus cogito; ex adverſo reputo: ax ἀντὶ, & λογίζομαι, cogito.

Ἀνυλογική, ἡ, ita vocata eſt a Platooe in Sophiſta ars contentioſa, & concertatoria Sophiſtarum, qua & ἐριστικὴ, & περὶ λόγως ἀγωνιστικὴ, dicitur.

Ἀνυλογικός, ὁ, contradictorius; reſutaodi peritus. Ariſtoph. argutus; qui & ἀντιλογητικὸς dicitur; ut ἀντιλέγω eſt argute diſſero.

Ἀνυλογος, ὁ ἡ ὁ, qui, vel quæ cootradicit.

Ἀνυλοιδορία, ας, convitium tegero. imp. ἀντελοιδόμην, ση. f. ήσω. p. ἀντιλελοίδορημαι. Tb. λοιδορέω, convitior, inciepo.

Ἀνύλοχος, ου, ὁ, Antilochus, nom. pr.

Ἀνυλυπέω, ῶ, viciſſim lædo: ex ἀντὶ, & λύπη, dolor, moleſtia.

Ἀνυλύπησις, εως, ἡ, moleſtia viciſſim exhibita.

Ἀνύλυρος, ὁ, ἡ, lyræ reſpondens; lyræ eonſonans: ut αὐλὸς ἀντίλυρος, Soph. ex ἀντὶ, & λύρα, lyra.

Ἀνυλύτρον, ου, τὸ, rademptionis pretium. Tb. λύω, ſolvo.

Ἀνυλυτρωτέον, viciſſim redimere opertet; perſolvendo ſeil. ἀντίλυτρα, i. e. pretium, quo redimuntur eaptivi ab boſtibus; aut quum eaput, ſeu vita redimitur vita; ex ἀντὶ, & λύω, ſolvo.

Ἀνυλυτρόω, redimo viciſſim.

Ἀνυμανθάνω, contra, contraria, vel viciſſim diſco: ex ἀντὶ, & μανθάνω, diſco.

Ἀνυμαρτύρομαι, & ἀντιμαρτύρομαι, raelamo, contrarium teſtor; palam atteſtor: ex ἀντὶ, & μαρτύρομαι, vel μαρτύρομαι, teſtor.

Ἀνυμάχητὴς, οῦ, ὁ, oppugnano, vel qui pugnat contra aliquem: ex ἀντὶ, & μάχομαι, pugno.

Ἀνυμαχητὸς, ους, ἡ, repugnatio, vel depugnatio adverſus aliqoem.

Ἀνυμάχομαι, pugno adverſus aliquem. Item repugno, adverſor: ax ἀντὶ, & μάχομαι, ſ. μαχήσομαι, a μαχέομαι, pugno.

Ἀνυμεθέλκω, in contrariam partam trabo; ex ἀντὶ, & μεθέλκω, retraho; ie trorſum traho; trahendo traduco: es μετὰ, & ἕλκω, trabo.

Ἀνυμετίθημι, in contrariam partem transfaro; vel viciſſim loco moveo: & Ἀντιμετάθεσις, in locum diſcedentis ſubeo.

Ἀνυμηκιάδομαι, adverſus aliquem adoleſcentis more, aot joveniliter me gero; vel viciſſim juvaniliter ago: ax ἀντὶ, & μηκιάδομαι, vel μηκιάσομαι, adoleſcentis more ago; a Tb. μήκης, κος, ὁ, vel ἡ, adoleſcens, puer, val puella.

Ἀνυμολύζω, contra modulor: ab ἀντὶ, & μέλος, εος, τὸ, cantus, carmen, cantilena.

Ἀνυμύθω, contra cunctor; vel viciſſim cunctor: ex ἀντὶ, & μύθω, cunctor.

Ἀνυμύομαι, viciſſim queror, & expoſtulo: ex ἀντὶ, & μύομαι, conqueror.

Ἀνυμῦκα, cootra perdurio; permaneo reſiſtendo: ex ἀντὶ, & μῦκα, maneo.

Ἀνυμέρα, partis unius pro alia poſitio. ſcribitur & ἀντιμερίς; & eſt nomen etiam figuræ apud Grammaticos, quum pars orationis una pro alia ponitur: ut τοῦτο οὐ οὗτος, pro οὗτος. ex ἀντὶ, & μέρος, εος, τὸ, pars.

Ἀνυμεσαμφάλιος, in oppoſiti cœli umbilico ſom. Plut. ex ἀντὶ, & μεσαμφάλιος, ſum in medio cœlo.

Ἀνυμετάθεσις, ἡ, obluctatio in tranſitu: Plut. ex ἀντὶ, & μετάθεσις, loci mutatio.

Ἀνυμεταβολὴ, ἡ, ex adverſo mutatio: ex ἀντὶ, & μεταβολὴ, mutatio.

Ἀνυμεταλαμβάνω, contra, aut viciſſim particeps fio, aut contra accipio. atque inde verbale

Ἀνυμετάληψις, ἡ, commutatio, quum vices redduntur: aa ἀντὶ, & μεταλαμβάνω, ſuſcipio. anda μετάληψις, ſumptio.

Ἀνυμεταμφιέννυσθαι, contra, ſeu loco alteriue induo; apud Athen. l. 8. ex ἀντὶ, & μεταμφιέζομαι, idam ae μεταμφιέννυμι; ex μετὰ, & ἀμφιέννυμι; quod ex ἀμφὶ, & ἕω, ſeu ἕννυμι, induo.

Ἀνυμεταῤῥέω, reſluo: ex ἀντὶ, & μεταῤῥέω, meo.

Ἀνυμετάθεσις, ἡ, in cootratiam partem translatio, ſeu tranſmuratio: ex ἀντὶ, & μετάθημι, ttanſmuto, loco moveo.

Ἀνυμετέρχομαι, contra ambio magiſtratum: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, aggrediot.

Ἀνυμεταέρχομαι, viciſſim, ſeu contra ambio: ex ἀντὶ, & μετέρχομαι, conſequi ſtudeo.

Ἀνυμετρέω, ῶ, viciſſim metior, rependo. ſ. ήσω. p. ἀντιμεμέτρηκα. a. 1. ἀντεμέτρησα. f. 1. paſſ. ἀντιμετρηθήσομαι. Ex ἀντὶ, & μέτρον, τὸ, menſura, dimenſio.

Ἀνυμέτωπος, ὁ, oppoſitam frontem habena. Xen. Item ſuarum navium frontes aliis oppoſitas habeos: apud eund. Hell. 4. ex ἀντὶ, & μέτωπον, τὸ, frons, frondis.

Ἀνυμηνίω, viciſſim iraſcor ob illatam injuriam. Suid. Es ἀντὶ, & μῆνις, iraſcor.

Ἀνυμηχανάομαι, machinas machioio oppooo, aut fraudeo fraudibus: ex ἀντὶ, & μηχανάομαι, matior, ſtruo.

Ἀνυμιμος, ὁ, qui aliquem imitatur per æmulationem: ex ἀντὶ, & μῖμος, ὁ, mimus, imitator.

Ἀνυμισθία, ας, ἡ, compenſatio, remuneratio: ex ἀντὶ, & μισθὸς, marces, ſtipendium.

Ἀνυμισθωτὴς, οῦ, qui eſt vice mercenarii; qui pro alio mercede eſt conductus, Haſych. ab ἀντιμισθία, ἡ, mercee meritis reſpondens.

Ἀνυμολέω, obvio, vel contra aliquem eo; ex ἀντὶ, & μολέω, eo, veoio, redeo.

Ἀνυμολπος, ὁ, apud Schol. Eurip. eſt ἀντῳδὸς γγος, & ὁμοιπολος τῇ μολπῇ; i. e. diverſi cantus, ſeu contrarius in cantu ex ἀντὶ, & μολπὴ, ἡ, cantue, hymnus.

Ἀνυμῳδος, ὁ, contrariam, ſeu adverſam formam reddeae. Luc. ea ἀντὶ, & μορφὴ, ἡ, forma, ſpecies.

Ἀνυμυκτηρίζω, viciſſim ſubſanno, ſeu irrideo; viciſſim naſo ſuſpendo: ex ἀντὶ, & μυκτηρίζω, naſo ſuſpendo, irrideo.

Ἀνυναυπηγέομαι, contra, ſeu viciſſim aaves fabricari. Item contra machinari in navium fabricatione, & conſtructione Thac. l. 7. ex ἀντὶ, & ναυπηγέω, navem fabrico.

Ἀνυνάομαι, nato contra, ſeu adverſum. Plut. ex ἀντὶ, & νάω, νήομαι, nato.

Ἀνυνικάω, viciſſim vinco; ex ἀντὶ, & νικάω, vinco, ſupero.

Ἀνυνομία, ἡ, legum inter ſe repugnantia; legum contrarietas; ſeu leges contrariæ, Hermog. nnde

Ἀνυνομικὸς, ὁ, pertioens ad ἀντινομίαν, ſeu ἀντινομίαν habens: ut ἀντινομικὸν ζήτημα, apud Plut. Symp. φ. ax ἀντὶ, & νόμος, ὁ, lex. unde νομικὸς, ὁ, legis peritus.

Ἀνυνοθετέω, lepem fero adverſum. Plut. ax ἀντὶ, & νομοθετέω, ſancio, lege eaveo.

Ἀνυνουθετέω, viciſſim admoneo: ea ἀντὶ & νουθετέω, admooeo, inſtituo.

Ἀνυξ, υχος, ὁ, oppoſitum tergum habeos: ax ἀντὶ, & νῶτος, ὁ, humetus, armus.

Ἀνυξόω, repugnara, Poet. pro ἀντιπαθεῖν.

Ἀνύξοος, ὁ ἡ ὁ, & ἀνύξους, ita politne, ut alteri commiſſus ei ex oppoſito reſpondeat. Item oppoſitue, adverſue, aontrarius. Ariſtot. Etb. 8. atque inde ἀνύξοω, contrarium eſſe, oppoſituoi eſſe: ex ἀντὶ, & Them. ξύω, polio, rsdo, dolo, ſculpo, cujus comp. varia defiount io ξέω.

Ἀνυξύω, viciſſim ſcalpo, ſen diſtriogo; mutuum ſcabo: ut ὦ τις τὸν ξύοντα ἀνυξύω. Suid. ea Soph. ax ἀντὶ, & ξύω, ab eod. Them. ξύω, polio, ſcalpo.

Ἀνύσιος, ex adverſo, a regiona: ſed eapitur & pro contra, adverſus: adv. ab ἀντίος. Sed ἀντίον ſignificat etiam lignum teres, quo circumacto textores liciom intendunt, ut Poll. docet: & ſic pro licistorio legitur lib. a. Reg. c. et. & Paral. 5. c. 11.

Ἀντὸς, ὁ, adverſus; ex adverſo ſtans; e regione, vel ex adverſo poſitus; qui eſt in coolpectu. Item obvius. Ab ἀντὶ, contra.

Ἀντοκτέω, idem ac ἀντικτείνω, ῶ, obſi-

Digitized by Google

obſiſto, reſiſto, reluctor, obluctor. Item factioſus ſum: ex Herodot. ab ἀνθίστημι, paſſ. ab ἀνθίστημι, contra ſtatuo.

Ἀντιάδαι, adverſari. inf. verbi ἀντιόμαι, ſto contra, tendo adverſus.

Ἀντίαρχος, ὁ, contrariis ſentiens: Hſych. ex ἀντί-, & ἀρχώ, mens, cujus comp. plur. in ῳν deſinunt.

Ἀντίοχεια, ας, ἡ, Antiochie, nomen urbis.

Ἀντιοχεύς, έως, ὁ, Antiochenſis.

Ἀντίος, α, ον, idem ec ἀντίοημα, -ῆμαι, ſto contra; tendo adverſus: ut apud Herodot. ἀντίαμαι τὸν βάρβαρον, tendo adverſus barbarum. ab ἀντίος, contrarius.

Ἀντίον, & in ſ. g. ἀντίοωσα, occurrens, Poet. pro ἀντῶν, & ἀντάσα, præſ. part. act. contr. ab ἀντάω, occurro. Th. ἀντί, contra.

Ἀντόφην, pro ἀντάσαμι, & ἀντέων, pro ἀντάοιμι, præſ. opt. peſſ. eb ἀντάομαι, occurro. Th. ἀντί, contre.

Ἀντυγές, ἑ, a contrario compactus, vel ex adverſo fixus. unde in nsut. ἀντυγές, cootraris conſtitutum: sx ἀντί, & πήγνυμι, f. ξω; unde πυγές, pinguis, bens compactus.

Ἀντιθεσις, ἡ, naturalis rerum differentia; repugnantia, & diſcordia; ut inter aquam, & ignem: telis temperatura antipathia dicitur; cui opponitur συμπάθεια, qua mutuem quandam retum inter ſe cognatioonem ſignificat.

Ἀντιθέω, contrario modo afficior; io diverſum tendo; diſſideo, obſiſto.

Ἀντιθής, ῆος-, ὁ ἑ ἡ, contraria paſſus, reſiſtens; diverſæ affectionis: es ἀντί, & πάθος, peſſio, effectus.

Ἀντιηβάω, ἡ, pubertas.

Ἀντιηβάω, obludo; ludo contra ludentem: vel vicilſim jocor: ex ἀντί, & παίζω, ludo.

Ἀντίηκος, ὁ-, ὁ, puer jam adultus; poer, qui pubertati eſt proximus. Plut. Item egreſſus pueriliem ætatem, puber, pubes, adoleſcens, ephebus. ex ἀντί, & ἥκω, δέω, ἑ, puer.

Ἀντιηκία, ας, ἡ, ætas ajus, qui pubertati eſt proximus: item pubertas.

Ἀντιπαίω, cootrs percutio; vicilſim percutio; repercutio: ex ἀντί, & παίω, cædo.

Ἀντιπαλαιστής, ὁ, qui contra luctatur, adverſarius.

Ἀντιπαλαίω, rslnctor, obluctor, reſiſto: ab ἀντίπαλος ὁ, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπάλλω, revibro, remitto, & regero; πάλιν ἀντιπέμπω. & ἀντιπάλλομαι, reſilio, rsſulto: ex ἀντί, & πάλλω, vibro, admoveo.

Ἀντίπαλος, α, ὁ, adverſarius in lucta, æmulus: sx ἀντί, & πάλη, lucta.

Ἀντιπάλως, i. e. ἰσοπάλως, æquis viribus in lucta; & gsueralitar, æquis viribus, æquo Merte. Thucyd. e præced. ἀντίπαλος, adverſarius in lucta, æmulus.

Ἀντιπαβάλλω, expon. conſero inter ſe: & in paſſ. ἀντιπαβάλλομαι, comparor, conſeror. ex ἀντί, & παβάλλω, -ομαι, aſſimilo, coofero, comparo.

Ἀντιπαβαλῶ, conferemus, x. plut. f. a. act. ab ἀντιπαβάλλω; quod ex ἀντί, παβή, & βάλλω, jacio.

Ἀντιπαβολή, ῆς, ἡ, comparetio, collatio.

Ἀντιπαγγέλλω, in pandsktis Græcis, muliar prægnans poſt divortium παγγέλλω τῷ ἀνδρί dicitur, cum merito denunciet ſaſe prægnantem eſſe ex eo; & maritus ἀντιπαγγέλλω, cum agnoſcere oon vult, ſed asgat ex ſs prægnaotem eſſs, quod eſt quaſi obountiare. Sed figu. etiam, competitorem eſſe alicui megiſtratum petenti.

Ἀντιπαγγελῶ, ἡ, eſt ipſe actus τᾶ ἀντιπαγγέλλω, ſive de merito dicetur, ſive de competitors; contreria petitio magiſtratus: ex ἀντί, & παγγέλλω, admooco.

Ἀντιπαγράφομαι, exceptione utenti occurro.

Ἀντιπαγραφή, ἡ, formule, que quis occurrit ei, qui exceptione utitur, repliicatio vulgo dicitur. Bud. ex ἀντί, & παγράφω, præſcribo, excipio: ex παγή, & γράφω, ſcribo.

Ἀντιπαδίδωμι, rstribuo, rsſiſto. ἀντιπαδίδω αὐτῷ εἰς πάντα τόπον, ἐ ὡς ἐπορεύετο, ibat in omnem locum, quocunque ille tendebat: cep. sa. libri Machabæorum. ἀντιπάγω, eſt hoſtium exercitum captare, cum exsrcitu adsqurtando, & circumsundo; copiis hoſtium ſuas copias opponere; ut Fabius ille cunctator, qui s ſuperiori loco Annibali ſemper imminebat, ſimul cum so caſtra metans & movens, exsrcitum sjus pabulatione prohibsndo, & occaſroos quaſcunque eum infeſtandi captaodo: sx ἀντί, & πάγω, tranſeo, præterso.

Ἀντιπαγωγή, ἡ, copiarum ſuarum copiis hoſtium oppoſitio; apud Polyb. Ab ἀντιπάγω, quod expon. hoſtium exercitum captans, cum exsrcitu ipſs adequito; apud eund Polyb. sx ἀντί, & παγή, prætereo.

Ἀντιπαδίδωμι, vicilſim trado, ſen reddo: ex ἀντί, & παδίδωμι, tradn.

Ἀντιπάθεσις, ἡ, oppoſitio, ſsu collatio: ex ἀντί, & πατίθημι, contendo comparo.

Ἀντιπαθεωρέω, dnas rss ſpecto, componendi & conſrendi intsr ſs gratia; ex ἀντί, παθή, & θεωρέω, contemplor.

Ἀντιπαμυθέομαι, deprecor, in diverſum hortor; contre exhortor, diſſuadeo: ex ἀντί, & παμυθέομαι, hortor, conſolor.

Ἀντιπαμυθέομαι, e contrerio jubeo. Vide παμυθέομαι.

Ἀντιπαλαντία, iovicem ango; vicilſim molsſtia afficio: ex ἀντί, παθή, & λυπέω, moleſtia afficio, triſtitiam affero.

Ἀντιπαπλέω, e regions oavigo; obnavigo. Vide παπλέω, præternevigo.

Ἀντιπαπορκίζομαι, do operem, ut parſim.

Ἀντιπαπρόθεσις, ἡ, πρόθεσις, oppoſita triſtructio, apparatus: ex ἀντί, & παπρόκειμαι, præparo, diſpono.

Ἀντιπάρχοντες, ὁ, apud Rhetoricæ præceptores ſimilis eſt ἔνστασις, & quaſi ἔνστασις ſecundaria; obſiſtestia vertitur a Trapezuntio; depulſio verti poteſt. unde

Ἀντιπαρασκευὴ κεφαλαίων, quum quid nsgatur, non ſimpliciter, ſed addita circumſtantia. ex ἀντί, & παρίσημι, adſum.

Ἀντιπαρασκευάζω, contra caſtra pono: ex ἀντί, παθή, & παρασκεύω, ceſtrametor.

Ἀντιπαρέχω, rettribuers, a. a. inſ. act. ab ἀντιπαρέχω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀντιπάταξις, εως, ἡ, acies contre inſtructa: ab

Ἀντιπατάττω, contre colloco in acie; acrem contra inſtruo: ab ἀντί, παθή, & τάττω, ordino, inſtruo.

Ἀντιπάτασις, ἡ, idem ac ἀντιπαίκτασις, idqus idem ec ἀντίκτασις, contentio, compatetio, collatio. ab

Ἀντιπατάω, ſive ἀντιπαεκτάω, contsndo; i. a. compouo, comparo: pætendo: sx ἀντί, & πατητόω, vel πατατόω, porrigo, extsndo, produco.

Ἀντιπατέω, contre pono, oppouo, conſsro. vide παθατίθημι, comparo.

Ἀντιπάχωρῶ, dicuntur, quæ ſibi invicem cedunt. vids παχωρέω, ſscedo.

Ἀντιπαίκτασις, εως, ἡ, contentio, collatio.

Ἀντιπαίξάγη, idem ac περιεξάγω, f. ξω, p. χα, contra doco exercitum iu hoſtes; inſello axercitu eo in hoſtss; ex ἀντί, παθή, & ἐξάγω, edneo.

Ἀντιπαίξειμι, boſtium exercitum captans cum exercitu adequito. Plut. Itsm ἀντιπαριξέναι, inviesm dscedare via, apud Plut. ἀντιπαριξέντες, οἱ, adverſantes. & ἀντιπαριξιών, ὁντ-, ὁ, perſequens, ſeſs ſubinde oppouſos, n latsre egreſſus. ex ἀντί, & περιέξειμι, prætereo, percurso.

Ἀντιπαριξετάζω, cootra diſquiro, & perſcrutor; oppono; vicilſim comparo; vel ex adverſo compato: ex ἀντί, & παριξετάζω, comparo; ex παθή, & ἐξετάζω, excntio, exploro, perpeodo.

Ἀντιπαρίχομαι, ex advsrſo prætereo. f. πάντα παρελεύσομαι. a. a. act. ἀντιπαρῆλθον. Ex ἀντί, & ἔρχομαι, vsnio.

Ἀντιπαρέχω, relaro, rstribuo. Vide παρέχω, præbeo, conſtituo.

Ἀντιπαραμυθέομαι, conſolor; ellocutionibus contrartis obſto ad conſolandum. Vide παραμυθέομαι, conſolor, mitigo, lenio.

Ἀντιπαρέρχομαι, contrario gradu incedo; contra venio; me contre tnſero. Vide παρέρχομαι, pertranſeo, præterso.

Ἀντιπαρορθίζομαι, vicilſim admoneo: & libertatem libertati oppono. Vide παρορθίζομαι, eudacter, ingenue, & plane dico.

Ἀντίπας, α, ὁ, nomen viri, Gr. q. d. Vrce omnium.

Ἀντιπάσχω, contre patior; telionem accipio; vicilſim, vel mutuo afficior. Vids πάσχω, patior.

Ἀντιπατάγέω, ῶ, contra, vel vicilſim ſtrepo, ſeu fragorem edo, obſtrepo: ex ἀντί, & πατάγέω, ſtrepo, fragorem sdo, e πάτος-, ὁ, crepitus, fragor tonitrui.

Ἀντιπατέω, vicilſim, vel contra calco, ſsu conculco. Vrda πατέω, calco, peſſumdo.

Ἀντιπατρίς, ίδ-, ἡ, nomen urbis, ab Antipatro ſic dictæ.

Ἀντίπατρος, ου, ὁ, ἑ, qui petri adverſatur: ex ἀντί, & πατήρ, ὁ, pater.

Ἀντιπείθω, contra perſuadeo, contrerium ſuadeo.

Ἀντιπειστικός, ἡ, vim habeos perſuadsndi contrarium, ex ἀντί, & πείθω; unde πειστικός, qui facils perſuadet: obediens.

Ἀντιπελαργέω, proverbiali figura eſt promerentibus gratiam in tempore referre, vicem rependere; e sicoim oetra ſumptum, quæ πελαργός Græce dicitur, quæque eundem uidum repetit, & genitricis ſenſstam educet. Eraſm. in Chiliad.

Ἀντιπελάργησις, vel γωσις, idem ac ἀντιπελαργία, ἡ, beneficii rslario. Vide in Th. πελαργός-, ὁ, ciconia.

Ἀντιπέμπω, remitto. Plut. ut ἀντιπέμπειν τοὺς φυγάδας ἴχοι. sx ἀντί, & πέμπω, mitto.

Ἀντιπερισθάτως, oppoſite, ἀντιπεθῶς: ex ἀντί, & περισθός.

Ἀντιπερισθές, talio, lsx talionis, ds qoa Arilot. Ethic. l. 5.

Ἀντιπέρασ-, ὁ, ex adverſo ſitus. Ἀντιπέρασμα, τό, locs ex advsrſo ſita.

Ἀντιπέρας, adv. e regione, com gen. ex ἀντί, & πέρας, trans, ultra.

Ἀντιπέρην, idsm ac ἀντιπέρας, pro quo Jonics dicitur ἀντιπέρην, ex advsrſo.

Ἀντιπερθέν, ex ulterriori parts; ex oppoſita regione: ex ἀντί, & περθέω, ultra.

Ἀντιπερίάγω, eſt in diverſum circumagere. Syneſius. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦτο ἀντιπεριήγαγε, τὴν πρὸς ταῖς κοιτῶσι συμφορὰς τὸν νοῦν ἔχειν ἐπείγοντα, cogitationem meam in diverſum circumegit, & ea mihi reddidit. ex ἀντί, & περιάγω, circumago, circumduco.

Ἀντιπερίσφιγμαι, comprimo, coarcto. Item ἀντιπερίσφιγμα, comprimor, cohibeor, coerceor undique: rsſiſtu contrario modo: item circumobſiſto. Unde etiem ἀντιπερίσφιγξις, cohibitio, & compreſſio undique circumſuſa. Ariſt. Thsophr. ex ἀντί, & περίσφιγμα, circumſiſto.

Ἀντιπεριλαμβάνω, vicilſim amplexor: ex ἀντί, & περιλαμβάνω, circumplsctor.

Ἀντιπερίπλέω, sontra circumnavigo: ex ἀντί, & περιπλέω, circumnavigo.

Ἀντιπεριστάω, tettaho, revoco. vocabulum eſt caſtrenſe, apud Polyb. ut ὡς τὰ ἐμβαλόντος εἰς τὴν γῆν Βωίων χώραν ἀντιπεριστῶσι τὰς ἐξελαυνούσας; i. e. ut progreſſos retraberent. Sed dicitur etiam ἀντιπεριστᾶν τὰς λόγως, quod expon. ſua verba retractare.

Ἀντιπερίστασμα, τό, dicitur ſtratagsme, quum hoſtes alibi diſtinentur, vel domum revocaotur ad tusndam patriam. ex ἀντί, & περίστασις, ſiſtio, contrabo.

Ἀντιπερίστασις, ἡ, in humano corpors dicitur, quum e locs ſuperiore ſpiritus infre cocrestur, & vice verſa; idqus fit

per conſenſum, & cognationem partium, i. e. per συμπάθειαν: ut apud Theophr. διὰ τὴν ἀντιπερίστασιν συγκαυλιόμενα ὑπὸ τῆ θερμῆ, calore ſaſſervefit; qui fugatue injuria frigoris ſe ad ima recepit. oam antiperiſtaſie proprie verbum aſt τὴν φυσιολόγων, pro illa coarctatione, & cohibitione, quæ præſertim fit a frigore, tum etiam a aalora. Ariſtot. in 2. Meteor. Dicitur & ἀντιτρέφειν, apud Plut.

A'ντιστρεφής, e contrario circumverto, vel circumagendo verto in contrariam partem. nnde

A'ντιστροφή, circumactio e aontrario, vel in contrariam partem; circumactio reliſa facta: ea ἀντὶ, & στρέφω, obtorqueo.

A'ντισχεμῶ, aontra aliquem ciraiuta redeo: val hoſtiliter moveo: ex ἀντὶ, & σχεμῶ, tandem cedo. Item circuitu radao: ex περὶ, & χωρέω, capio.

A'ντιψύχω, viciſſim perfrigero, ſeu refrigero. Plut. ex ἀντὶ, & περιψύχω, perfrigero, refrigero: ex περὶ, & ψύχω, frigefacio.

A'ντιθλίβω, comprimo, coarcto, cohibeo iotro, obnitens ſcil. & repellens. nnda varbala

A'ντιθλιπτός, ή, ejuſmodi obniaus, & compreſſio. apud Plnt. in quæſt. Plat. ex ἀντὶ, & θλιμμὸς, obtrudo, injuria afficio.

A'ντιπαρέρχομαι, contra, vel loco alterius occidi, præt. inſ. paſſ. ab ἀντὶ, & πάρειμι, perf. verbi inuſit. ἔρχομαι.

A'ντιπαλῶ, viciſſim & ipſe ſalio: aa ἀντὶ, & πάλλω, ſalio, laſcivio.

A'ντικὴ, ἡγῦ, ἡ, atce lignee, ξύλῳ τὸ ἀντὶ, & τὸ κάπτω, cogo, & κιβωτὸς, arca. Heſych. & ἀντίκυρα, vocevit Euripidee τὴν αἰσίαν, ἣν ἀγγεῖα.

A'ντικόπτω, viciſſim mutilo, viciſſim obtundo partem aliquam corporis: ex ἀντὶ, & κόπτω, mutilo, detrunco.

A'ντιπιέζω, viciſſim premo; prementem viciſſim premo: ea ἀντὶ, & πιέζω, premo.

A'ντιπίμπρημι, viciſſim incendo, vel uro: ex ἀντὶ, & πίμπρημι, uro, comboro.

A'ντίπλους, ὁ, i. e. ἰσόπλους, ſimiliter factue; ſaua ſimili mareria fictue: vel ad exemplar alteriue fictue. Soph. ea ἀντὶ, & πλοῦς, ὁ, fictue, fictitius.

A'ντιπλάζω, ὁ, qui eſt contra latue; qui ex advarſo eſt latara. Strabo. ex ἀντὶ, & πλάξ, κός, ἡ, latue, coſta.

A'ντιπλέω, contra navigo; navi occatto: ex ἀντὶ, & πλέω, navigo.

A'ντιπλήθω, ὦ, a aontrario repleo; viciſſim repleo; vires eahauſtas repleo. Item ſuppleo, quod deeſt. ea ἀντὶ, & πλήθω, impleo.

A'ντιπίπτω, coatta irruo: item occurro, ſcil. objectioni adverſarii. Irem occupo, occupetiona utor. Item obſiſto, adverſor, renitor. unde τὰ ἀντιπίπτοντα πράγματα, adverſæ res, quaſi contra cadentee. Greg. in Jul. Exponitur atiam intercedo, apud Plut. ex ἀντὶ, & πίπτω, cado.

A'ντίπλοια, ας, ἡ, oavigatio, quæ fit averſo utrinque remorum actu, & impulſu: & metaph. pro æquabilitate, aot parilitate ſumitur. aa ἀντὶ, & πλέω, navigo.

A'ντιπλήττω, repercatio, reſerio: ex ἀντὶ, & πλήττω, percutio, cædo.

A'ντίπνοος, & ἀντίπνους, ὁ, ſpirane adverſus, reflans. unde

A'ντιπνοία, ἡ, flatus adverſus, ventus contrariua.

A'ντιπνέω, Poet. & Jonice ἀντιπνείω, contrarium flatum emitto; contra ſpiro: ut ἀντιπνέων ἀέμοιστ, apud Phocy. & metaph. reflo; i. e. adverſus ſum. ex ἀντὶ, & πνέω, ſpiro.

A'ντιποθέω, viciſſim deſidero: ea ἀντὶ, & ποθέω, deſidero.

A'ντιποιέω, ῶ, e contrario facio; viciſſim facio; per pari reddo. Item beneficium rependo. In paſſ. ἀντιποιοῦμαι, οῦμαι, vendico, attribuo mihi: item affecto; occupare contendo; aſſequi conor. Item capeſſo. Ex ἀντὶ, & ποιέω, οῦμαι, facio.

A'ντίποινος, ὁ, ἡ, pœna pto delicto, ἐνδείκτης: ex ἀντὶ, & ποινὴ, pœna.

A'ντιποιούμενος, ου, ὁ, contra faciens, præſ. part. paſſ. ab ἀντιποιέω, contra facio. Them. ποιέω, facio.

A'ντιπολεμῶ, belligero adverſus; bello laceſſitus viciſſim bello ioſeſto. Thuc. l. 2. ab ἀντιπόλεμος, bellum contra aliquem gerene.

A'ντιπολέμιος, & ἀντιπόλεμος, ὁ, hoſtis, in bello edverſarius. Th. πόλεμος, bellum.

A'ντιπολιορκέω, ῶ, viciſſim obſideo; obſeſſorem obſidiona cingo, premoque; obſideo aum, a quo obſidebar antea: ea ἀντὶ, & πολιορκέω, obſideo, oppugoo.

A'ντιπολιτεύομαι, adverſor alicui in adminiſtraoda republica. Item contrariam ſactionem ſequor in republica. Item contrerio modo rempublicam, ſeu civiratem admioſtro. Et ſimpliciter reclamn, reſtagor, intercedo.

A'ντιπολιτικὸς, ή, cootrarie ſactio in reipublicæ adminiſtratiooe. Plut. in Cæſ. ex ἀντὶ, & πολιτεύω, ευμαι, remp. adminiſtro.

A'ντιπορεύομαι, contra eo; vedo io aontrariam partem. Item metaph. reſiſto, refragor. Ea ἀντὶ, & πορεύομαι, eo. Unde & ἀντίπορος, ὁ ἡ ὁ, contra gradiene, in contrariam partem tendene.

A'ντιπροθέω, viciſſim vaſtu: ut στενὰ γεφύρια, ἀντιπροθέοντα δόμοις, apud Eurip. in Troade. Ea ἀντὶ, & προθέω, vallo, populor.

A'ντίπορθμος, ου, ὁ & ἡ, a regione oppoſitus interjecto freto; ex ulteriore freti parte oppoſitue: ea ἀντὶ, & πορθμὸς, ὁ, fretum.

A'ντίπορος, ου, ὁ, oppoſitue, e regione poſitus. ἀντιπόρου, gen. Jon. ab ἀντιπόρειος, p. m. verbi ἀντιπορέομαι. Vide ἀντιπορεύομαι, contra eo.

A'ντίπους, ὁδος, ὁ, adverſa veſtigia figene: nom. pl. ἀντίποδες, Antipodes: ab ἀντὶ, & πὸς, ὁδὸς, ὁ, pes.

A'ντίπραξις, ἡ, refregatio, reſiſtentia, obſiſtentia.

A'ντιπράσσω, vel ττω, ττομαι, contra fecio, ſeu contraria: in contrarium leboro, & contendo; repugno, & reoitor.

A'ντιπρεσβεύομαι, e contrario legatoe mitto. Vide πρεσβεύομαι, mitto legatoe.

A'ντιπρόσωπος, Jon. pro ἀντιπρόσωπος, advarſari. Th. πρόσωπον, facio.

A'ντιπροβάλλομαι, cnntre propono, & nomino deſigoandum.

A'ντιπρόβολή, ἡ, comparatio in nominando, quæ & ἀντιβολὴ dicitur: ex ἀντὶ, & προβάλλω, --βάλλομαι, profero, promo.

A'ντιπρόειμι, ex adverſo prodeo, ſeu progredior: aa ἀντὶ, & πρόειμι, procedo.

A'ντιπροίεσαν, obviem prodierant, Att. pro ἤεσαν, 3. plur. pl. perſ. m. ab ἀντιπρόειμι. Th. ἴημι, ſeu ἔω, eo.

A'ντίπρωρα, τὰ, quæ vili pretio venduntur. Item ſimilia. Vide πρῶρα, gratie, gratuito.

A'ντιπροΐσχω, Hafych. ἀντιδῶναι, viciſſim dare, retribuere, remunerare: ex ἀντὶ, & προΐσχω, idem ac προίχω, ante teneo.

A'ντιπροκαλέομαι, οῦμαι, viciſſim provoco. Item optione provoco; viciſſim conditionem fero, vel offaro; viciſſim conditionem ſtipulor.

A'ντιπρόκλησις, ἡ, mutua provocatio; ſtipulatio viciſſim facta conditionem ferenti. ex ἀντὶ, & προκαλέομαι, provoco. unde πρόκλησις, ἡ, provocatio, i. e. appelletio.

A'ντιπροπίνω, viciſſim propino; & ἀντιπροπίνομαι, viciſſim mihi propinatur. Vide προπίνω, poculo invito.

A'ντιπροσαγορεύω, reſalnto: ea ἀντὶ, & προσαγορεύω, alloquor, appello, compello.

A'ντιπροσαμάομαι, ῶμαι, e contrario aggero: ea ἀντὶ, & προσαμάομαι, inſuper aggero, vel accumulo: ex πρὸς, & ἀμάω, meto: item accumulo.

A'ντιπροσκυνῶ, viciſſim adoro. Vide προσκυνέω, ῶ, veneror.

A'ντιπρόσωπος, ὁ, oppoſitam faciem habens, ſeu obverſam. unde in plut. ἀντιπρόσωπα, εἰ, aontrariia frontibus femat aſpicientes; qui adverſa ſunt facie. Vide πρόσωπον, facies, vultue.

A'ντιπρόθεσις, εως, ἡ, oppoſita propoſitio. ab ἀντιπροτίθημι, viciſſim, ſeu ex altera parte protendo: item contra propono. Vide προτίθημι, protendo, porrigo.

A'ντιπυρῶ, ῶ, ὁ, ἡ, qui piorum habet io aliquem converſam: ex ἀντὶ, & πρύμνα, ας, ἡ, prora, frons navie.

A'ντίπτωμα, τὸ, ruina.

A'ντίπτωσις, εως, ἡ, figura eſt, quum aaſun pro aaſu ponitur: ab ἀντιπίπτω, reſiſto.

A'ντιπυγὸς, ὁ, averſae clunee habens: ut ἀντίπυγοι ἀχλύες, averſus coit. & ἀντίπυγοι συμπλέκονται, averſis clunibue copulantur: ex ἀντὶ, & πυγὴ, ἡ, netee.

A'ντίπυλος, α, ὁ & ἡ, oppoſitam januam habens: ex ἀντὶ, & πύλη, ἡ, janua.

A'ντιπύργος, ὁ, i.e. ἰσόπυργος, par ſublimitas, & æquale altitudo. Heſych. (ex ἀντὶ, & πύργος) proprie, qui turri opponi, & comparari poteſt altitudine: ut ἀντιπύργου πύργε.

A'ντιρρέπω, in contrariam partem vergo. unde ἀντιρρόπου, in contrarium, ſeu in contrariam partem vergens. ſed ſæpius idem ac ἰσορρόπου, æquipollene; æquale poodue, ſeu momentum habens.

A'ντίρρησις, εως, ἡ, contradictio. Item refutatio. ab ἀντιρρέω, contradico, quod ex ἀντὶ, & ῥέω, dico.

A'ντιρρητεύω, contra alium rhetoricor, & declemo: aontra verbigero.

A'ντιρρητὸς λόγος, dicitur oratio, qua objectionibus reſpoodetur, oratio refutatoria. & in plut. neur. τὰ ἀντιρρητικὰ, libri Joſephi contra Appionem ſic dicti.

A'ντίρροπον, per nares rediens.

A'ντίρροπος, α, ὁ ἡ ὁ, proprie da rebua dicitur, quæ in trutina penduntur, ſau pendi poſſunt; metaphorica autem de aliis: ut ἀντίρροπος συμμαχία, apud Dem. & τὸ ἀντίρροπον, exponitur æquilibrium, ſeu æquilibritas. Vida in ἀντιρρέπω, in contrariam partam vergo.

A'ντιρρόπως, æquipollentes: ea ἀντὶ, & ῥέπω, vergo, propendeo.

A'ντισῶ, contra æquo; oppono adæquendo: aa ἀντὶ, & ἰσῶ, adæquo.

A'ντισταλάομαι, gravitati gravitatem oppono, liberaque cootumacia reſpondeo; vel gravitatem præ ſe ferenti pari gravitata accurro, ad frangendum ejus animos, & ſpiritus; viciſſim glorior, & majactito. Ariſtot. in Polit. ex ἀντὶ, & σταλάομαι, ad gravitatem me compono.

A'ντισταθμῶ, quaſi ed æquilibtium rependo: ex æquo retribuo. Bud. comm. λιθ τὰ ἴτα fit ἰτῶ, ἰτάω, ἰτασῶ, & mutatione longæ vocalis in longam ἰτασῶ, i. e. ἀντιζυγίζω, val ſecundum alios, ἴσῳ τὸ σταθμῷ, & βαθμῷ, & ἰσχύω.

A'ντιστάθμιος, ου, ἡ, compenſatio. Th. σταθμὸς, ῦ, ὁ, poodus: ceula, ſtabulum.

A'ντιστομῶ, aontra ſignifico; ſignificationem do in contrarium. Item prodigium amitto; contrarium, & adverſum futuri præſagium edo. Pauſ. in Pboc. ex ἀντὶ, & στομόω, ſignifico.

A'ντισθένης, ους, ὁ, Antiſthenes, oom. pr.

A'ντισκόροδον, α, τὸ, allium prægrande, quod & allium vulpicum appellatur. Th. σκόροδον, α, τὸ, allium, cæpe.

A'ντισκώπτω, viciſſim dicteriis mordacibue iaceſſo: ex ἀντὶ, & σκώπτω, cavillor, irrideo.

A'ντισοφίζομαι, ſophiſmatie certo contra; ſophiſmeris contra Sophiſtam, & argutarorem ago.

A'ντισοφιστὴς, ὁ, qui ſophiſmatie certat contra. Item qui ingeniſis commentis utitur ad aliquid everſendum; qui ſapienter oppugnat. ex ἀντὶ, & σοφίζομαι, arte utor. unde σοφιστὴς, ὁ, captionum exeitex.

A'ντισῶ, æquo, comparo; item permuto: ex ἀντὶ, & ἰσῶ, æquo.

A'ντισπάω, in contreriam partem ttaho, ſau vello; in diverſum abſtraho, vel aver-

averto: & metaph. contrarios ſum, repugno, refragor.

Α'ντίπαις, ᾶδος, ὁ, ἡ, &

Α'ντίπαστος, τό, tractio in contrariam partem; abſtractio in diverſum. Item idem ac ἀντισφάκτωμα, τό, ſtratagema, quo diſtinentur hoſtium copiæ.

Α'ντίπαυος, ὁ, ἡ, ον, in contrarium abſtractus. Item contra nitens. Eſt & pedis nomen apud Gramm quatuor conſtans ſyllabis, prima ſcil. & ultima brevi, ſecunda & tertia longis. onde ἀντιπαυσικὸς μέτρον, conſtans ex pedibus antiſpaſtis. ab ἀντίπαυσις, quod ex ἀντί, & παύω, traho, ſtringo.

Α'ντιπαύω, contra contendo; contrarium efficere nitor; repugno, obſiſto. Th. σπεύδω, feſtino, propero

Α'ντίπιτνος, ὁ, cineris, ſeu ſpodii vicem præſtans, qui eſt pro cinerula, quæ ſpodium dicitur: antiſpodon vocant cinerem ſici arboris, vel caprifici; quia ſic vice ſpodii uſurpatur. Unde ἀντίπιτνα, τά, quæ ſpodii vicem præſtant. Th. σποδὲς, εἰνις.

Ἀντιπυθμίζω, & ἀντιπυθμῶ, rependo, vel pars pondera retribuo. Item in æquilibrio pono; vel a contrario pondero.

Α'ντιπυθμὴς, ἔος, ὁ, ἡ, æquale pondus habens; æqualis ponderis: & metaphorice, æquipollens, æquivalens, æqualis, ſeu paris momenti: ax ἀντί, & πυθμὴς, ſtatera.

Α'ντιπὰς, ἀπος, ὁ, ex adverſo ſtans, a. a. part. act. ab ἀνθίστημι, oppono. Them. ἵστημι, ſto.

Α'ντιπαφίζω, contrariam factionem movao, vel ſequor; contrariam partem ſequor in ſeditione: diverſas partes ſequor.

Α'ντιπαφὴς, ἔς, ὁ, qui ſequitur contrarium partem in ſeditione, ſeu factione; idem ac ἀντιπαφίτης: ex ἀντί, & πάφις, εως, ἡ, ſtatio, item factio: unde πραπίζω, factionibus contendo; vel ſeditione diſſideo.

Α'ντιπαφίτης, ε, ὁ, adverſæ factionis homo.

Α'ντίπνοια, ας, ἡ, reſiſtentia, reluctatio, repugnantia, oppoſitio.

Α'ντιπὸν, ὁ, adverſus.

Α'ντιπατέον, reſiſtendum eſt.

Α'ντιπατικὸς, ὁ, reluctativus; reſiſtendi vim habens; repugnans, ab ἀνθίστημι, oppono.

Α'ντιπνέω, ῶ, obſiſto, reſiſto, reluctor obluctor: item obſiſto, i. e. partes facio, ſeu cogo; factioſus ſum. ab ἀνθίστημι, paſſ. ab ἀνθίστημι, oppono, quod ex ἀντί, & ἵστημι, ſto.

Α'ντίπνους, ὁ, reluctator.

Α'ντίπορον, ὁ, ſpina dorſi, quæ pectori opponitur. vide Pollucem lib. 2. κάπ. ex ἀντί, & στέρνον, τό, pectus.

Α'ντιπρόω, contra ſulcio, protego quaſi ſulciendo. Pſal. 37.

Α'ντιπρῳγμα, τό, fulcimentum, ſeu firmamentum adverſus quippiam: ſed expon. & protectio. Pſal. 17. ex ἀντί, & πρῳζω, firmo, fulcio. unde πρῳγμα, τό, fulcimantum.

Α'ντίσυχος, ὁ, ἡ, ον, e regione oppoſitos: item æqualis.

Α'ντισυχία, ας, ἡ, duarum rerum ioterſa oppoſita collocatio.

Α'ντισυχῶ, ῶ, oppoſitus ſum e regione.

Α'ντισοίχως, oppoſita ſerie: ab ἀντί, & σοῖχος. Th. σοίχω, accedo, adventa.

Α'ντίσοπος, α, ὁ ἡ ἡ, adverſam frontem habeos: ex ἀντί, & ὤψ, τό, os, oris.

Α'ντισπαδέομαι, rapugno. ſ. ἀγομαι. p. paſſ. ἀντισπάδμαι. Th. σπαστὸς, ὁ, vel ἡ, exercitus.

Α'ντισπεύδω, -σομαι, expeditionem ſuſcipio adverſus aliquem; bellum infero alicui: adverſor: ex ἀντί, & σπεύδω, -σομαι, milito.

Α'ντισπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, qui eſt loco imperatoris; vicem gerens imperatoris; proprætor; legatus prætoris, ſeu conſulis. Item hoſtium imperator. Thuc. & Plut.

Α'ντισπατηγία, ας, ἡ, vicem, ſeu loeum imperatoris obtineo. Item ſum hoſtium imperator. ex ἀντί, & σπατηγὸς, ὁ, dux exercitus. unde σπατηγέω, ῶ, ducem rei bellicæ ago.

Α'ντισπαπεδάω, ſeu -ομαι, ax adverſo caſtra metor, ſeu habeo: ex ἀντί, & σπαπεδάω, caſtra metor.

Α'ντισπέφω, f. ψω, pr. m. ἀντέσπορα, inverto, obverto, retorqneo, reciprocor. unde

Α'ντισποφὴ, ἡ, viciſſitudo, converſio, revocatio, revaſio. Item figora contraria epanaphoræ. Nam per antiſtrophen in membris orationis eadem dictio in fine repetitur; per epanaphoram vero in principia.

Α'ντίσποφος, ὁ ἡ ἡ, oppoſitos, e regione ſitus, obverſus, contrarius: item ex adverſo reſpondena, i. e. æquipollens. Unde adv.

Α'ντισπόφως, e converſo, vica verſa, reciproce: ex ἀντί, & σπέφω, verto.

Α'ντισύγγραφος, ὁ, per mutuam ſtipulationem, ſeu cautionem factus, vel celebratus: ex ἀντί, & συγγφάφω, conſcribo.

Α'ντισυλλογίζομαι, contrario ſyllogiſmo refuro; ſyllogiſmum ſyllogiſmo oppono; aliud oppono. Unda

Α'ντισυλλογίσμιος, ὁ, conſutatus: ex ἀντί, & συλλογίζομαι, computo, ratiocinor.

Α'ντισυμφωνέω, viciſſim conſentio: ex ἀντί, & συμφωνέω, conſpiro, conſentio.

Α'ντίσχω, idem ac ἀντέχω. ἀντίσχεσθε, opponite, a. a. m. imp. verbi ἀντίσχω, oppono.

Α'ντισχυρίζω, e contrario firmo, ſen munio, aut corroboro, obfirmo: & in paſſ. ἀντισχυρίζομαι, a contrario firmor. Item obnitor. Item e contrario affirmo, ſen aſſevero; vel contra contendo: apud Thuc. l. 3. ex ἀντί, & ἰσχυρίζω, -σομαι, roboro, affirmo, confirmo.

Α'ντίσχω, obnitor viribus, ſeu contranitor, reluctor, reſiſto, quaſi vitea viribus opponendo: ex ἀντί, & ἴσχω, valeo, poſſum.

Α'ντίσχω, -σομαι, teneo ante, oppono. Od χ. eſt pro ἀντέχω, ſeu ex ἀντί, & ἴσχω, habeo, pro Them. ἔχω, habeo.

Α'ντιτάζω, vicium ſervo: item inſtauro. ex ἀντί, & τάζω, ſervo.

Α'ντίταγμα, ατος, τό, acies inſtructa contra hoſtem.

Α'ντιτακτικὸς, ἡ, ὁ, vim repugnandi habens; qui aciem contra hoſtem ordinat.

Α'ντιτάλαντεύω, rependo: æquali pondere tribuu; ex ἀντί, & τάλαντον, τό, libra. unde τάλαντεύω, libro, pondero, appendo.

Α'ντιτάλαντος, ὁ, qui paris eſt ponderis, æquilibrium faciens; & metaph. qui paris eſt momenti, aut ponderis. Item æqualis.

Α'ντίταξις, εως, ἡ, aciei inſtructio contra hoſtem: item repugnantia.

Α'ντιτασσόμενος, coorta turbo: ex ἀντί, & ταράττω, turbo.

Α'ντίτασις, ἡ, reluctatio, reſiſtentia.

Α'ντιτάσσομαι, ῃ, ττομαι, ordini me oppono, obedire recuſo, reſiſto. f. ξομαι. p. ἀντιτέταγμαι. Ex ἀντί, & τάττω, ordino.

Α'ντιτάω, in contrariam partem tendo, ſeu traho; interdum viciſſim tendo, obtendo, oppono. Item neutr. renitor, repugno, refragor, non aſſentior: ut apud Eurip. in Herc. fur. τὸ δ' ἀκαιρεῖν τρόπου ἓς ἀντιτείνει σοφοῖς ἡ ἄμαθ βροτῶν, i. e. qui reniitur moribus neceſſario ſurpandis. & ἀντιτείνω τοῖς θεοῖς. Item exp. etiam, oppoſitus ſum, apud Plut. in Themiſt. ex ἀντί, & τείνω, tendo.

Α'ντιτειχίζω, contra mœnibus munio: munitionem oppono. unda

Α'ντιτείχισμα, τό, munitio alteri oppoſita: Athen. l. 13. ex ἀντί, & τειχίζω, muro munio. unde τείχισμα, τό, murorum extructio.

Α'ντιτέμνω, auxiliot: dato pharmaco opem fero; Eurip. ex ἀντί, & τέμνω, ſcindo.

Α'ντιτέρπω, viciſſim delectationem affero: Plot. de fort. Alex. ex ἀντί, & τέρπω, delecto.

Α'ντιτεχνάομαι, invicem excogito; e contrario machinor. Unde

Α'ντιτέχνησις, ἡ, contraria artis advocatio; artis æmulatio. Thucyd.

Α'ντίτεχνος, ὁ, ἡ, ejuſdem artis profeſſor, vel æmulus; qui certat de arte lucum aliquo. ex ἀντί, & τέχνη, ars.

Α'ντιτίθημαι, contra, ſeu ex adverſo pono; oppono. Item confero, comparo. Item idem ac ἀντιθέτως λέγω, per antitheta loquor, & ſimpl. pono, or Levit. 14. ἀντιθέτους λίθους ἀντὶ τῶν λίθων, lapides ponent loco lapidum. ex ἀντί, & τίθημι, pono.

Α'ντιτιμάω, -άσομαι. viciſſim honoro. Item contra æſtimo. unde verbalia

Α'ντίτιμημα, τό, & ἀντίτιμησις, ἡ, æſtimatio litis, quam reus actoris æſtimationi opponit; mulcta, quam reus ſibi actorem ſtatuit. ax ἀντί, & τιμάω, -ήσω; onde τίμημα, pretium, & τίμησις, litis, vel ſupplicii æſtimatio.

Α'ντίτιτθος, ὁ ἡ ἡ, quem aliquis ἀντιτίθεται: & ἀντίτιτθα, τά, dicuntur, quæ aliquia loco mulctæ perſolvit: Heſych.

Α'ντιτιτύσκω, viciſſim punio; pœnas repoſco: ex ἀντί, & τιτύσκω, punio.

Α'ντίτισις, ἡ, mutua pœnæ luitio.

Α'ντίτιτθος, ὁ, viciſſim punitus; viciſſim pœnam paſſus.

Α'ντιτίω, viciſſim luo; viciſſim pendo. ex ἀντί, & τίω, ſolvo, ulciſcor.

Α'ντιτλὰς, per epentheſim ſyllabæ pro ἀντλὰς, ὁ, ortus, oriens.

Α'ντιτλάω, contra audeo; adverſor alicui ſumpta audacia, audaciter obſiſto. Thuc. l. 7. ex ἀντί, & τλάω, audeo.

Α'ντίτμησις φάρμακον eſt remedium, quod ſecatur, & paratur adverſus morbi dolores, & vim. Ex ἀντί, & τέτμημα, p. m. verbi τέμνω, ſeco, ſcindo.

Α'ντίτονος, ὁ, repercutiens, retundens, ex adverſo extentus: in Epigr. ſic dicitur arcus, qui in utramqua partem flectitur. verbale ab ἀντιτείνω, oppono.

Α'ντιτορέω, idem ac τορέω, perfodio, perforo; i. e. τῷ τορεύσι ξύλα τορεῦν.

Α'ντιτος, pro ἀντίτιτθος, ὁ, per Syne. viciſſim punitus: ex ἀντί, & τίω, ulciſcor.

Α'ντίτρης, ητος, ὁ, ἡ, pars oppoſita τῷ τρήτῳ in aure: nam τρήτος inter alia ſignificationes dicitor ea pars, quæ ſub extremitate temporum in cavitate auris ſuperaſcendit, ſeu aſſurgit in interiorem nervum. Poll. lib. 2.

Α'ντιτρέφω, viciſſim alo; alimenta reddo: ex ἀντί, & τρέφω, nutrio.

Α'ντιτρέχω, curro contra, ſeu in contrariam partem: ex ἀντί, & τρέχω, curro.

Α'ντιτυγχάνω, viciſſim adipiſcor, aſſequor, conſequor, vel nanciſcor: ut τοῖσιν ἀντιτύχοιμι θεῶν πάρα, talia viciſſim conſequar a diis. ex ἀντί, & τυγχάνω, ſum compos, aſſequor, obtineo.

Α'ντιτυπέω, ſimi ἀντίτυπος, repercutio, relido, reniter, reſiſto, refragor.

Α'ντιτυπία, ἡ, renixus τὸ ἀντίτυπον, durities, aſperitas: item diſſidentia, & contrarietas.

Α'ντίτυπος, ος, τό, typus alii typo reſpondeos: ex ἀντί, & τύπος, typus, forma, ſpecies. Th. τύπτω, verbero, percutio.

Α'ντίτυπος, ε, & ἀντίτυπὴς, ἐς, ὁ ἡ ἡ, ictum repellens, repercutiens; vel qui pedum ictibus non cedit, nec rumpitur; durus, aſper: item metaph. de homine ἀντίτυπος dicitur, qui monentia verba non admittit, ſed inſtar duræ incudis repercutit, renitens, refractarius: & interdum contrarius, repugnans. Interdum etiam ἀντίτυπος dicitur reſpondens ex adverſo, compar, ſimilis, ejuſdem formæ: item ſubſtantive, & idem eſt, ac ἀντίτυπον, typus, figura, exemplum, ſive exemplar, ἀντίγραφον.

Α'ντιτύπτω, revertbero; viciſſim varbero; repercutio.

Ἀντιτύπως, reperentiendo, cum repercuſſione, & renixu: item dure, aſpere.

Ἀντιτύχοις, conſequaris, a. 2. opt. act. ab ἀντιτυγχάνω, quod ex ἀντί, & τυγχάνω, aſſequor, nancifcor.

Ἀντίφαρμακον, ου, teſiſtens veneaie; antidotum, ſeu remedium, quod venenis reſiſtit. Th. φάρμακον, τό, remedium.

Ἀντίφασις, ἡ, contradictio.

Ἀντιφατικὸς, ὁ, contradictorius: ut ἀντιφατικὸς λόγος, apud Ariſtotelem.

Ἀντιφέρω, obvium ſe offerre, contendere, præſ. ioſ. act. Ea ἀντί, & φέρω, fero.

Ἀντιφέρομαι, obviam ſe obruliſſe, contendiſſe, Poet. & Dor. pro ἀντιφέρεται, a. 2. inſ. act. ab ἀντιφέρω.

Ἀντίφορον, τὸ, dicuntar eſſe, quæ viciſſim a marito ſponſæ dantur loco dotis: ex ἀντί, & φορὰ, ἡ, dos.

Ἀντιφέρομαι, teſiſto, obviam me fero, repugno. præſ. inſ. ἀντιφέρεσθαι. Them. φέρω, fero.

Ἀντιφέρω, refero, vel reddo. unde ἀντιφέρουμαι Heſych. exponit ἀντιδίδωμι. Ex ἀντί, & φέρω, feio.

Ἀντίφημι, contradico, refragor, nego: ea ἀντί, & φημί, pro Them. φάω, dico.

Ἀντιφθέγγομαι, reſpondeo, contra loquor: ex ἀντί, & φθέγγομαι, loquor, ſonn.

Ἀντιφθογγος, ου, ὁ, reſonabilis: ex ἀντί, & φθόγγος, ὁ, ſonitus, vox.

Ἀντιφιλέω, tedamo, mutuo diligo. Unde

Ἀντιφίλησις, εως, ἡ, mutus dilectio, amor reciprocus: ex ἀντί, & φιλέω, amo.

Ἀντιφιλοδοξέω, ῶ, gloriæ cupiditate certo cum aliquo. Polyb. in primo. ex ἀντί, & φιλοδοξία, ας, gloriæ ſum cupidus: item gloriæ ſervio: a φιλόδοξος, ὁ, gloriæ cupidus, ambitioſus.

Ἀντιφιλονικέω, ῶ, ex adverſo contendere, pertinaciter, & contentioſe repugnare: ea ἀντί, & φιλονικέω, contendo, obnitor.

Ἀντίφιλος, ου, ὁ, Antiphilus, nom. pr.

Ἀντιφιλόσοφος, ὁ, Philoſophis, ſea Philoſophiæ contrarius. nude

Ἀντιφιλοσοφία, ſtudium Philoſophiæ contrarium; a Budæo ſic dicta eſt aulica converſatio, quæ ex diametro oppoſita eſt, & contraria Philoſophiæ; in Epiſt. Poſt. ex ἀντί, & φιλόσοφος, Philotophas, ſapientiæ ſtudioſus.

Ἀντιφιλοτιμέομαι, invicem certo, ſeu contendo. Plut. io Periel. Item ex adverſo largior; ſeu munificentia cam aliquo certo: ex ἀντί, & φιλοτιμέομαι, annitor, obniae contendo.

Ἀντιφιλοφρονέομαι, viciſſim amanter complector. Plut. ex ἀντί, & φιλοφρονέομαι, amanter complector: a φιλόφρων, affabilis, humaoue.

Ἀντιφλέγω, contra illuſtro. Pind. ex ἀντί, & φλέγω, comburo, accendo, inflamma.

Ἀντίφονος, ὁ, patiens cædem pro illata cæde; cædem compenſans: ot ἀντίφονος δίκας, dicit Sophocles, i. e. pœnas pro cæde admiſſa, ea ἀντί, & φόνος, cædes, occiſio.

Ἀντιφορτίζομαι, viciſſim onus aſporto, mercium ſcil. i. e. ex pretio rerum vendiiarum aliae merces emo, & mecum in patriam reporto. Demoſth. ex ἀντί, & φορτίζω, onero.

Ἀντιφράγμα, τὸ, obſtaculum, obſtructio.

Ἀντιφράζω, per contrarium loquor; contraria appellatione nomino.

Ἀντιφραξις, ἡ, obſtructio, qua fit contra; oppoſitio alicujus, quod obſtruat: item interpoſitio: ut ἐκλείψις τῆς σελήνης dicitur fieri διὰ ἀντιφραξιν ὑπὸ γῆς: Ariſtot. Poſt. Anal. l. 1. c. 7. ex ἀντί, & φράσσω, ſtipo, condenſo.

Ἀντίφρασις, εως, ἡ, oppoſitio, objectio, contraria locutio: & ſic eſt figura Gramm. ut qua bellum dicitur, quod minime ſit bellum. Th. φράζω, dico, loquor.

Ἀντιφράσσω, vel -ττω, contra obſtruo; item opponor, apud Alexand. Aphr. ἐκλείπει ἡ σελήνη ὑπὸ τῆ ἀντιφράττει τῷ γῷ ὑπ' αὐτῆ.

Ἀντίφρουρος, ὁ, qui eſt loco cuſtodis; vel contrariam cuſtodiam habens, aut æqualem: ex ἀντί, & φρουρὸς, ὁ, caſtos.

Ἀντιφυλάσσω, ſeu -ττω, viciſſim cuſtodio ſeu obſervo. & in paſſ. -άσσομαι, viciſſim caveo: ut ἵνα μὴ ὑμῖν ταῦτα ἀντιφυλαττόμενα: Xen. Anab. l. 2. ex ἀντί, & φυλάσσω, ττω, σσω, cuſtodio.

Ἀντιφυτεύω, viciſſim gigno, i. e. ſero. p. ευκα. ex ἀντί, & φυτεύω. Th. φύω, planto.

Ἀντιφωνέω, contradico, contra clamo, proclamo, reclamo. Unde

Ἀντιφώνησις, εως, ἡ, contradictio, qua velluti contrarius ſonus editur: item expromiſſio, apud Juſtin.

Ἀντιφωνία, ἡ, cujus oppoſitum eſt συμφωνία.

Ἀντίφωνος, ὁ, contra ſonans, reſpondens, contrariæ vocis, ἀναντίφωνος, diſſonus, reclamans, contrarius. Plut. Ariſtot. obſonus.

Ἀντιφωτισμὸς, ὁ, oppoſitus ſplendor, vel oppoſitum lumen: ea ἀντί, & φωτισμὸς, ὁ, ſplendor, fulgoris illuſtratio.

Ἀντιχλευάζω, oblævio, contra ſevio: viciſſim ſucceſco. Th. χλευάζω, indignor.

Ἀντιχαρίζομαι, gratiam repono, beneficium rependo; mutuam gratiam refero. Th. χάρις, τος, ἡ, gratia.

Ἀντίχαρις, ιτος, ὁ, ἡ, beneficii remunerario.

Ἀντιχαυμάομαι, viciſſim oſcito. Ariſtot. Probl. ἀντιχασκάζοντα χασκασμῷοις, oſcitantibus oſcitando reſpondent. Them. χασμάομαι, cunctari.

Ἀντίχειρ, ιρος, ὁ ἢ ἡ, pollea; ſic dictus, quod ſolne tantum valeat, quantum reliqui quatuor digiti, teſte Gal. ſeu quod quaſi manus altera ſit; quippe quo dempto, manca futura ſit manus, & mancus ejus uſus: vel denique, quod digitis oppoſitus ſit, & ex adverſo ſitus. Th. χείρ, ρός, ἡ, manus.

Ἀντιχειροτονία, ſuffragia ferendo contraria ſcilco, ſeu decerno, refragor. Thur. l. 2. aade

Ἀντιχειροτονία, refragatio, ſuffragario contraria. Th. χειροτονέω, ſuffragus creo.

Ἀντίχθων, oppoſita pedibus noſtris terra, Antipodum terra oppoſita nobis: ea ἀντί, & χθὼν, ὀνός, ἡ, terra, ſolum.

Ἀντιχορδὸς, ὁ ἢ ἡ, coartariae chordas habens; vel contrarium ſonum chordis emittens, ſed eaponitur & ἰσόχορδος, & σύγχορδος, conſonus. Heſych a Th. χορδὴ, ἡ, chorda, fides.

Ἀντίχορος, ὁ, antichoragus, æmulae alterius choragi, qui ἐν τῇ χορηγίᾳ certat cum alio chorago ſplendore, & magnificentia choragi. Item qui contra ſuppeditat. Unde

Ἀντιχορηγία, ας, ſum antichoragus, in choragio certo. Th. χορηγία, ſuggero expenſae.

Ἀντιχορία, ἡ, quod alternis in choro tecinitur. ſic vero tradit Julius Poll. l. 4. quum chorus dividitur in partes duas, hoc διχορία dicitur, & utraque pars ἀμοιβαῖα, quæ vero accinunt reſpondentes, ἀντιχορία. a Th. χορὸς, ὁ, tripudium, ſaltario.

Ἀντιχρῆν, ſufficere. præſ. inſ. ex ἀντί, & χράω, accommodo, enimmodo, do uteodum.

Ἀντίχρησις, εως, ἡ, mutuus uſus: ut cum ei, a quo res aliqua utenda accipitur, alia viciſſim utenda datur: ex ἀντί, & χράω, mutuo.

Ἀντίχριστος, ου, ὁ, Antichriſtus, Chriſti adverſarius.

Ἀντιχρονισμὸς, ὁ, & ἀντιχρόνισμα, τὸ, temporis pro tempore poſitio, apud Gramm. ut Schol. Eurip. ex ἀντί, & χρόνος, ὁ, tempus.

Ἀντιψάλλω, plaudo viciſſim, ἀκμῇσιο, viciſſim pſallo, alteri in pſallendo reſpondeo. Unde

Ἀντίψαλμος, ὁ, cantilena, quæ viciſſim canitur; carmen ex adverſo reſpondens, vel reciprocum. Ariſtoph. Eurip. Th. ψάλλω, canto, citharam pulſo.

Ἀντιψηφίζομαι, contra decerno; contra ſtatuo, ſeu ſciſco. Th. ψηφίζω, computo.

Ἀντίψυχος, ου, ὁ ἢ ἡ, vicem animæ præſtane, devotus; (at illi Soldarii apud Cæſarem, & Athen.) qui pro altero ſe devovet, & mori cupit; at Decii apud Romanos. Talem etiam ſe præſtitit Chriſtus communis ſalutis author, qui animam pro nobis devovit, atque expoſuit. Unde ia neut. gen. τὸ ἀντίψυχον, quod pro anima datur. Chryſoſt. in Epiſt. ad Coloſſ. Ex ἀντί, & ψυχὴ, ἡ, anima.

Ἀντίψυχα, contra, vel viciſſim refrigero. Th. ψύχω, refrigero.

Ἀντιῳδῶμαι, a. 1. inf. paſſ. verbi ἀντίειμαι, contrariue ſum, præſio occurro.

Ἀντλάω, per Sync. dicitur pro ἀντλάω, perfero, perpetior: ex ἀντί, & τλάω, per Syoc. pro τλάω, ſuffero.

Ἄντλαω, ſ. ἄντλω, cahaurio; idem ac ſequens ἀντλέω, ſentinam exhaurio; aquam hauſtam importo, infundo. Jo. Euang. c. 2. Metaph. exhaurite labotem. Inde exantlare, quod vulgo exanclare dicitur, ſed perperam. Th. ἀντλέω, ῶ, ὁ, ſeatina.

Ἀντλέω, ῶ, haurio, præſ. iaſ. ἀντλῶ, ſ. ἄντλω, p. ἠντλησα, a. s. ἠάντλησα. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἄντλη, ης, ἡ, Poet. pro ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἀντλητὸς, τὸν, haufirum, vas ad hauriendum. Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἀντλῆσαι, haufiſſe, a. s. ioſ. & ἄντλησον, σάτω, haurito, a. 1. imp. verbi ἀντλέω, haurio.

Ἀντλητὴρ, ὁ, &

Ἀντλητήριον, τὸ, haufirum.

Ἀντλητὴς, ἄ, ὁ, hauſtor.

Ἀντλία, ας, ἡ, a Bud. expon. mioiſterium & pœna exhauriendæ ſeotiose: ut ὡς ἀντλίαν κατακενοῦσθαι, apud Artemid. a Th. ἄντλος, ὁ, ſentina.

Ἀντλιαντλητὴρ, ὁ, idem ac ἀντλίον.

Ἀντλίον, ου, τὸ, vas, quo aqua ſentinæ exhauritur: ab ἀντλία, ας, hautio.

Ἄντλος, ου, ὁ, ſentina.

Ἀντοικος, ὁ, ex adverſo habitans: ex ἀντί, & οἶκος, ὁ, domus

Ἀντοικτίζω, idem ac ἀντοικτίζω, viciſſim miſeror, ſeu commiſeror: ex ἀντί, & οἰκτίζω, miſereor, lugeo.

Ἀντοικτίζω, μι. ῶ, Attic. a diverſo, vel viciſſim miſereor: ea ἀντί, & οἰκτίζω, miſereor.

Ἀντοίσω, Heſych. exponit ἀντιδώσω, reddemus, tanquam ab ἀντείω, iouſit. præſ. eſt ἀντιφέρω, feteto, teddo.

Ἀντολὴ, ῆς, ἡ, Poet. pro ἀνατολὴ, ortus.

Ἀντόλιος, ὁ, orientalis. unde ἀντολίη, interdum ſubſtantive uſurpatur pro ἀνατολὴ, ortus, oriens, in Epigr. l. 5.

Ἀντομαι, occurro, obvius fio: item ſupplico. Inde ἄντησις, εως, ἡ, ſupplicatio. ἀντίοις, ſuppliciter. Item ἄντομαι eſt paſſ. & magis in uſu, quam act. ἄντω.

Ἀντόμνυμι, ſen ἀντομνύω, contra, vel viciſſim juro. & ἀντόμνυμαι, idem: utrumque ſign. juramentum calumniæ viciſſim præſtare: ex ἀντί, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντομόω, ω. ὦσω, idem, contra juro: item adjuro viciſſim, adhortor; ἀντομοσία, ἡ, dicitur eſſe jusjurandum de calumnia a parte rei, vel accuſati. Plato in ſpolng. (at a parte actoria ἀναμοσία) ex ἀντί, & ὄμνυμι, juro.

Ἀντονομάζω, commuto nomen, transnomino: item coatra aliam nomino, i. e. ex adverſo. Unde

Ἀντονομασία, ας, ἡ, pronominatio, figura, qua loco proprii nominis aliud ponitur, ſive epitheton, ſive patronymicum: ut ἀντίδωρος, pro Polyphemo; & Πηλείδης, pro Achille. ex ἀντί, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀντοπάω, vel -ὔττω, contra fodio: e diverſo, vel contrario fodio: hoſtium cuniculos tranſverſis cuniculis excipio: ex ἀντί, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀντοχέομαι, ήσομαι, viciſſim, vel contra ſalto. part. præſ. ἀντοχούμενος. Ab ἀντί, & ἀχέομαι, ſalto, tripudio.

Ἀντοφείλω, viciſſim debeo; debitor ſum ali-

alicui ob acceptum aliquod beneficium; unde part. præſ. ἀντωφελῶν, i. e. ἀντέχων, cui benefit, qui beneficium accepit, qui gratiam debet. Ea ὠφέλω, & ὀφείλω, debeo.

Ἀντωφελέω, ῶ, cum dat. obnitor, obluctor. f. ήσω. p. ἀντωφέλημαι. Ex ἀντί, & ὀφελέω, oculus. Vide ſeq. ἀντόφελμος.

Ἀντόφελμος, ὁ, adverſis oculis intuens, intuens, oppoſitus oculis. in Epigr. Unde præcedens ἀντωφελέω, intuentem obtueor: & metaph. obnitor, reluctor: Polyb. ut navis dicitur ἀντωφελεῖν τῷ ἀνέμῳ, oblucari vento: Act. cap. 27.

Ἀντοχή, ἡ, mutua retentio, συμπλοκή, cohærentia, comprehenſio: verbale ab ἀντέχω, retineo: ea ἀντί, & ἔχω, haben.

Ἀντοχυρόω, e contrario munio: ex ἀντί, & ἐχυρόω, munio, in tuto collocо.

Ἀντρεῶδες, cavernoſus, & fœm. ἀντρώδης, Th. ἄντρον, τό, antrum, cuniculi.

Ἀντρίς, ίδος, ἡ, quæ libenter in antris vaſatur. Suid. a Them. ἄντρον, τό, eo trum, noda &

Ἀντρίτης, ὁ, idem ac πάντριβος, & πάντρωδης, cavernoſos.

Ἄντροθι, ex antro, Poet. adv. ab

Ἄντρον, ου, τό, antrum. in dat. ἄντρῳ ἐνὶ δίῳ τετράφθαι, ἤγουν τετρυπᾶσθαι, quia ſorſum perforatur.

Ἀντρονόμος, ὁ, qui in antris naſcitur, degit, adhuc naſcit. Oppian. ex ἄντρον, antrum, & νέμω, planto, produco.

Ἄντρος, gen. Dor. pro Ἄντρου.

Ἀντρώδης, ους, ὁ, ἡ, antris plenus, cavernoſus.

Ἄντυγες, αἱ, habenæ, nom. pl. ab ἄντυξ, ambitus.

Ἀντυγωτός, ή, ὁ, expon. colligatus in rotundi ἀπὸ ἄντυγος.

Ἄντυξ, υγος, ἡ, ambitus, & circumferentia curſus: in dat. pl. ἄντυξι: ἀπὸ τοῦ ἄνω τετύφθαι, quia ſurſum exteoditur. Interdum pro toto ponitur curru, & in circumferentiæ ſignif. ad veria transferrur. Dicitur enim ἄντυξ ἀσπίδος, orbis clypei. Il. ζ. Et ἄντυγι μηρῶν, in Epigr. occurrit pro circumferentia, vel rotonditate femorum. Sic & κοιλὴ ἄντυξ, ſicut & κοιλὴ ἀψὶς, axis cœli. Item temporis ἄντυγα dixit Non. quaſi gyrum temporis, ſan circulum.

Ἀντυτός, c, ὁ, ejuſdem ſignæ, ſimilis, contrarius. aſt per Syncopen, pro ἀντιτυτός, ictum repellens.

Ἀντυπηρέτης, Jon. pro ἀνθυπηρέτης, viciſſim inſervira: ex ἀντί, & ὑπηρέτης, et tifex, miniſter.

Ἄντω, idem ac ἀντάω, occurro, obviusfio: item ſupplico. ſed magis in uſu aſt ἄντομαι; quod vide. Th. eſt ἀντί, contra

Ἀντῳδή, ἡ, cantus, quo alteri occinitur; cantus alteri reſpondens.

Ἀντῳδός, ὁ, qui contra mutuo reſpondet: qui occinit. Suid. ex Epigram. ab ἀντῳδή, occino: ſive ex ἀντί, & ᾠδή, ἡ, cantus.

Ἀντωθέω, ῶ, repello, reniti, obnitor. ἀντωθῶθαι, præſ. inf. paſſ. Inde ἀντωσις, εως, ἡ, repulſio, renixos. Ab ἀντί, & ὠθέω, pello, impello.

Ἀντωμοσία, ἡ, jusjurandum utriuſque partis, eſt verbale ab ἀντωμόω, vel ab ἀντομαι, contra juro, adhortor.

Ἀντωνέομαι, viciſſim, vel contra emo: in auctione mercor, liceor; emo loco alterius. ex ἀντί, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, figura, qua loco proprii nominis ponitur aliud: vide ἀντονομασία, ἡ, pronominatio.

Ἀντωνυμία, ας, ἡ, pronomen; pars orationis, quæ pro omnine ponitur. Unde

Ἀντωνυμικός, ἡ, ad pronomen pertinens, pronominalis: ex ἀντί, & ὄνομα, nomen.

Ἀντωπέω, ῶ, obtueor, contra intueor: ex ἀντί, & ὤψ, oculus.

Ἀντωπός, ὁ, obtuens adverſus.

Ἀντωπόν, adv. cotam, e regione, ex adverſo.

Ἀντωπός, adverſis oculis intuens. Non. exponitur etiam λαμπρός. Heſych.

Ἄντωσις, εως, ἡ, ἀντωτησις, occurſus. Plin. a verbo ἄντω, obvio. Sed ἄντωσις, repulſio, vide ſupra in ἀντωθέω, repello.

Ἀντωφελέω, viciſſim adjovare, referre gratiam, beneficium rependere. Xenoph. ὠφελῶντα ἀντωφελεῖσθαι, utilitatem afferentem commodum viciſſim capera, πάντα ἀντεργετεῖν, ea ἀντί, & ὠφελέω, juvn, profum.

Ἀνυβρικός, ἀ, ὁ, ἡ, contumeliæ expers: ex ἄν, & ὕβρις, ἡ, contomelia.

Ἀνυγρία, idem ac ὑγρασία, humecto, madefacio.

Ἀνυδρεύομαι, ea fonte haurio, exhaurio, ex ἀν, & ὕδρεύω, aquor.

Ἀνύδρευτος, ὁ, non rigatos: contrarium eſt ὑδρεύσιμος, irriguus.

Ἀνυδρία, ας, ἡ, aquæ inopia, & penuria, ariditas, eb ἄνυδρος, aridus.

Ἄνυδρος, ᾰ, ος, ὁ, ἡ, aridus, aqua carens: ex ἀ, & ὕδωρ, aqua, e inſerto euphoniæ gratia.

Ἄνυε, perficiebat, 3. ſing. imp. Dor. vel Jon. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυλος, ὁ, ἡ, carens ſylva; non ſylvoſus, ſeu nemoroſus: & ἀνύλιος, idem, carens arboribus. Item aspers materiæ, iocorporea: ea ἀ priv. & ὕλη, materies, ſylva.

Ἀνυμέναιος, ᾰ, ος, i. e. ἄγαμος, carens honoribus ouptialibus, ἃ μὴ ἔχεται ἄνδρα, hymeoni expers, juſtus hymenæos non paſſa. ex ἀ priv. & ὑμέναιος, hymenæus.

Ἄνυμεν, perficiebamus, Dor. Syoc. pro ἠνύομεν, 1. plur. imperf. act. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυσε, idem ac ἤνυσε, perficit.

Ἀνυσίδα, celebro, laudo, decanto; idem ac ὑμνέω, dico hymnos, decanto.

Ἀνύσιμος, ὁ, ἡ, cœlebs, innuba, innupta.

Ἄνυστος, ᾰ, ος, ὁ, ἡ, i. a. ἄγαμος, ἃ μὴ ἔχων γαμικὴν, expers connubii, qui ſponſam non habet: item ἡ ἄνυστος, illocabilis, quæ nupturi dari neqoit. Exponitur & κρεμνώδης, infelix nupta, infouſta ſponſa. unde ἄνυστος γάμος, ſceleratæ ouptiæ, & contra eos coottatæ. Ea ἀ priv. & νύμφη, ſponſa.

Ἀνύσω, ἡ, quæ perficit, præſ. pert. f. g. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυσώνυμος, ὁ ἡ ἡ, inſona, innocens: ex ἀ priv. & ὑσώνυμος, reus, cnuſcios.

Ἀνυπαντία, occurro; idem ac ὑπαντάω, obviam procedo.

Ἀνύπαρκτος, ὁ, non exiſtens, in rerum natura eſſe non potens, nec in earum numero. unda τὸ ἀνύπαρκτον, apud Philonem pro interneciona, & interitu.

Ἀνυπαξία, ας, ἡ, intaritus, eſſentiæ privatio. ex ἀ priv. & ὑπάρχω, ſum.

Ἀνύπαστος, ὁ, immitis, non cedena: ex ἀ priv. & ὑπείκω, obedio, cedo.

Ἀνυπέρβλητος, ὁ ἡ ἡ, idem ac ἀνυπέρβατος, ab ὑπερβαίνω, inſuperabilis, incredibilis. eximius. uode adverb.

Ἀνυπερβλήτως, magoopera, vehementiſſime, ſommopera: ex ἀ priv. & ὑπερβάλλω, excello, ſupero.

Ἀνυπερήφανος, ὁ, minime ſuperbus: ex ἀ priv. & ὑπερήφανος, ſuperbus, eletus.

Ἀνυπέρθετος, ὁ, qui differri, & procraſtinari nequit: item citus, ſubitus, certus. unde adv.

Ἀνυπερθέτως, ſioc mora, abſqoa dilatiooe, & cunctatione. ex ἀ priv. & ὑπερτίθημι, ſuperimpono, & io paſſ. ὑπερτίθεμαι, differo, procraſtino.

Ἀνυπεύθυνος, c, ὁ, ἡ ἡ, innoxius, non multandus, inculpetus, reddendis rationibus non obnoxius: ex ἀ priv. & ὑπεύθυνος, ſubditus, obnoxius, reus.

Ἀνυπεύθυνος, ita ut ceoſæ dicendæ obnoxiua non ſis. Item cum libertate, qualis eſt eorum, qoi legibus ſoluti ſuot. Eſt adverb. ab ἀνυπεύθυνος, innoxiua.

Ἀνυπήκοος, ὁ, non obtempetaos: ut ἀνυπήκοος ᾖ λόγῳ, non obſequens rationi: ex ἀ priv. & ὑπήκοος, obediens.

Ἀνύπανος, imberbia, ἀγένειος: ex ἀ pr. & ὑπήν, ἡ, barba, pili circa labia.

Ἀνυπηρέτητος, ἡ, miniſtris carena; ex ἀ pr. & ὑπηρετέω, mihi miniſtratur. vide activ. ὑπηρετέω, miniſtro.

Ἀνυπόδητος, ᾰ, ὁ, ἡ, Dor. pro ἀνυπόδητος, diſcalceatus, ſine calceis: eb ἀ, & ὑποδέω, Th. δέω, ligo.

Ἀνυπόδητοι, οἱ, ſic appellati ſuot Philoſophi apud Ariſtoph. quaſi nudipedes.

Ἀνυποδητέω, ſum ſine calceis; ſine calceis ingredior. ἀνυποδητέω, idem.

Ἀνυποδησία, ας, ἡ, pedum nuditas. ab ἀ, & ὑποδέω, induo calceos, vai caligas.

Ἀνυπόδικος, ὁ, qui juri obnoxiua non eſt, ſeu qui juri noo coogruit: ex ἀ priv. & ὑπόδικος, ὁ, reus, obnoxina.

Ἀνυπόθετος, c, ὁ ἡ ἡ, non ſuggeſtus, non ſuppoſititius, & ſubditicius, ἀνὰ ὑπόθεσιν, ſine ſuppoſitione: ot apud Plot. in 6. de Repub. τόπος ἐν νοητῷ ἀνυπόθετος; h. e. ἡ ἀρχὴς ἀνυπόθετος. i. e. quæ ſioc ſuppoſitioobus ab intellectu apprehenditur: ὁ γὰρ νοῦς illarum non indiget, ut ad apprehenſionem ἔστος τῆς νοητῆς. ex ἀ priv. & ὑποτίθημι, ſupponо.

Ἀνύποικος, c, ὁ, ἡ ἡ, intolerabilis, non ferendus: ab ἀ, ὑπό, & οἶκος, ſagitta, jeculum, ab οἴω, pro σφίω, ſcio.

Ἀνυπόκλητος, ita ut ſufferri, & tolerari non poſſit, intolerabiliter. Poll. Eſt adv. ab ἀνυπόκλητος, qui ſufferri nequit: ex ἀ priv. & ὑποκλητός, ὁ, tolerabilis.

Ἀνυπόκοπτος, ᾰ, ὁ, ἡ, minime ſimulatus, noo fucatus: ex ἀ, & ὑποκόπτομαι, ſimulo, fingo, mcotior.

Ἀνυποκόπτος, ἁ, non ſuſtinendus, intolerabilis: ex ἀ priv. & ὑποκόπτω, ſuſtineo.

Ἀνυπόπτερος, ᾰ, ὁ ἡ, non ſuſpectus, improvilus, quem ſuſpectum non habuiſſemus. Polyb. Et active, non ſuſpicaos. Polyb. lib. 4. ἀνυπόπτερος ἀπατεῶνας, non ſuſpicantibus, quod ea venturum erat. Unde adv.

Ἀνυποπτέρως, oon ſuſpicioſe, vel ſuſpecte, inopinato, & ioſperato, ita ut oon ſoſpiceris, vel ſuſpectus habearis: ex ἀ priv. & ὑποπτεύω, ſuſpicor, ſuſpectum habeo.

Ἀνύποπτος, ὁ, & ἀνυποπτόπτος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, non ſuſpectus, ſuſpicione vacona.

Ἀνυποπτως, adv. citra ſoſpicionem. Ex ἀνὰ, ὑπὸ, & ὄπτομαι, video: appareo.

Ἀνυπόστατος, ὁ, qoi non poteſt ſubſiſtera, ſubſiſtentiam non habeos, μὴ ἔχων ὑπαρξιν, ἤτοι οὐσίαν, ut ſomnium, & id geous, ἀφώτιστος, ἢ πνεύματος; cui opponitur ἐνυπόστατος. Item intolarabilis, cujus impetos ſuſtineri nequit; coi reſiſti non poteſt. Polyb. ex ἀ priv. & ὑπόστασις, ſubſtantia.

Ἀνυποτόλμητος, ᾰ, ὁ, iotatritos, imperterritus. Item oon prævericans: qui in dicendo oihil timet, aut veretur; qui libere loquitur. Ex ἀ priv. & ὑποτόλμω, cohibeo, ſubtrabo, ſubduco.

Ἀνυποτόλμως, adv. ſine prævaricatione, nihil remittendo. Th. idem.

Ἀνυπόκριτος, ᾰ, ὁ, ἡ, refractarius: ex ἀ, & ὑπόκριτος.

Ἀνυποτίμητος, ὁ, non cenſus, non æſtimatus; & peculiariter, cui lis æſtimata nnn eſt. onde adv.

Ἀνυποτιμήτως, impone: ex ἀ priv. & ὑποτιμάω, irrogo pœnam, condemno.

Ἀνύπουλος, ὁ, non ſimulotus, ſincarus. Propite eſt is, ſub cujus cicatrice aollum vitium latet. Ex ἀ priv. & ὕπουλος, larcoa, occultus.

Ἀνύπους, qui pedibos eeleriter confecit itar: ἀπὸ τοῦ ποσὶ ὠκύς. Heſych.

Ἀνυπώκαν, Dor. pro ἐνυπάκουσα, cunſaci, acquieivi, a. s. m. verbi ἀνύω, perficio.

Ἄνυσας, ἁ, qni perfecit, a. s. part. ab ἀνύω, perficio.

Ἀνυσίεργος, ᾰ, ὁ, ἡ, operis conficiendi ſtudioſus, laborioſus: ab ἀνύω, perficio, & ἔργον, opus.

Ἀνύσιμος, ᾰ, ὁ ἡ ἡ, expeditus, efficax ad tranſigendum, utilis. unde

Ἀνυ-

Ἀνυσίμως, adv. efficienter, absolute, perfecte, ἐνεργῶς, πρακτικῶς, τελείως: ab ἀνύσιμος. Th. ἀνύω, perficio.

Ἄνυσις, εως, ἡ, effectio, perfectio: item profectus, commodum. ab ἀνύω, perficio.

Ἄνυσσε, αττ⊙, ὁ, pro ἄνυτε, Poet.

Ἄνυτός, ὴ, ὸν ⊂ ή, quod effici potest; item promptam, facile. ἐξ ἀνυτοῦ ἐστι, quoad fieri potest, pro viribus.

Ἀνυτικός, ὴ, ὸν, ἡ, vel ἀνυτικός, efficax. ab ἀνύομαι, perficior.

Ἄνυτο, perficiebatur, Dor. pro ἤνυτο, imp. verbi ἄνυμι, vel est 3. pluſq. perf. paſſ. ἀνύω, perficio.

Ἄνυτο, per vaiieum τ, Attice, & ἀνύτω, vel ἀνύσω, pro Th. ἀνύω, perficio, expedio.

Ἀνυφαμ⊙ γὴ, non arenoſa terra; vel ager minime arenoſus: ex α priv. & ὑφαμ⊙, idem ac ὑποψαμ⊙, arenoſus, ſubtus arenam habens: ex ὑπό, & ψαμ⊙ς vel, detracta litera ψ, ἄμμ⊙, ὁ, ἡ, arena.

Ἀνυψόω, ſ. ώσω, erigo, ſublevo, extollo, exalto: ex ἀνά, & ὑψόω. erigo.

Ἀνύω, perficio, profum, impleo, conſumo, impetro, feſtino. f. σω, p. ἤνυκα.

Ἄνω, Præticum eſt, pro ἀνύω, perficio.

Ἄνω, ſurſum, adv. ὁ ἄνω, ſc. ὦν, ſupernus: ἡ ἄνω, ſc. ὁδὸς, quæ ſurſum ſuot. comparat. ἀνώτερον, ſuperius, altius.

Ἀνῶ, deferam, a. 2. ſub. act. ab ἀνάω, remitto. a. 2. ἀνῶ.

Ἄνωγα, præt. m. Jon. pro λέλυγα, juſſi: ab ἀνώγω, & ἀνωγέω, jubeo, mando.

Ἄνωγε, imp. vel a. 2. Jon. pro λέκτε, ἀνώγω, a. a. ſub. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγεον, ε, τὸ, cœnaculum, & Att. ἀνώγαιον, ω, τὸ, exp. ὑπερῷον, Marc. 14. Luc. 22. Dictum ſic voluat, tanquam partem domus non infimam, ſed ſupra ſolum eminentem, quod veteres in ſuperiori ædium parte cibum ſumerent. quidam vero, quod ſubductio ſit a ſolo: ab ἀνώγεως. Scribitur & ἀνώγαιον, q. d. ἄνω ἐ γῆς: ſupra terram.

Ἀνωγέω, pro Th. ἀνώγω, ſuadeo.

Ἀνώγεως, ω, ὁ ⊂ ή, qui ſupra terram eſt, ὁ ἄνω ἐ γῆς: ex ἄνω ſupra, & γῆ terra.

Ἀνωγή, ῆς, ἡ, & ἄνωξις, εως, ἡ, joſſum, adhortatio: eſt verbale a Them. ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγθι, & per Syne. ἄνοχθι, jube, præſ. imp. ab

Ἀνώγνυμι, idem ac ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγνυω, ξω, ωται, apertus ſum, perf. paſſ. verbi ἀνώγνυμι, part. ἀνωγμένος, η, ον. Inde ἀνωγμα, ατ⊙, τὸ, apertio, reſeratio: ἄνωξις, εως, ἡ, idem. Item oſtium: ἀνωκτὸς, ὴ, ὸν, apertus, apertilis. Th. οἴγω, aperio.

Ἀνώγων, jubebam, pro λύεγον, imp. Jon. ab ἀνώγω, ſeu ἀνώγω, jubeo.

Ἀνώγω, jubeo, hortor, ſ. ξω, p. λέλυχα, a. 1. ἤνωξα.

Ἀνώδυνα, adv. proprie ſine dolore; & quidem peculiariter in parto.

Ἀνωδυνία, ἡ, indolentia: ut ἀνωδυνίαν ποιῶ, finit dolorem, Dioſc. i. c. levamentum doloris affert.

Ἀνώδυν⊙, ὴ, quæ partus dolores non ſentit; vel quæ ſine dolore parit: ex α, & ὠδὶν, ῖν⊙, ἡ, dolor partus.

Ἀνῳδοὶ, οἱ, non oſcines aves. Ariſtot. Hiſt. An. l. 1. ſed legitur & τὰ ἀνῳδικά, pro eod. ex α priv. & ᾠδὴ, ἡ, ſeu ᾠδὸς, ὁ, cantos, cantilena.

Ἀνωδυσία, ας, ἡ, Poet. pro quo & ἀνωδυνία, indoleatia, doloris vacuitas.

Ἀνώδυν⊙, ω, ὁ, ἡ, dolorem nullum ſentiens. & ἀνώδυνον φάρμακον, quod dolorem ſedat.

Ἀνωδύνως, adv. ſine dolore. Th. ὀδύνη, dolor.

Ἄνωθεν, ſuperne, deſuper.

Ἄνωθέω, ῶ, propulſo, repello, ſurſum impello. f. ήσω, & ώσω. a. 1. inf. act. ἀνώσαι, med. ἀνώσασθαι, part. ἀνασάμεν⊙. Inde

Ἀνωθισμὸς, ὁ, impulſio ſurſum verſos, vel repulſio. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνώϊστ⊙, ω, ὁ, ἡ, inopinatos, improviſus. hinc.

Ἀνώϊστι, inopinato. Ea ι, & ἴστω, puto.

Ἀνωϊχθίω, reſoluta diphthongo, pro ἀνηχθίω.

Ἀνωτερικ⊙, ſuperne, vel in alio habitans: ex ἄνω, & οἰκίζομαι. vide act. οἰκίζω, habito.

Ἀνώτατα, aperius eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἀνώγνυμι, verbi ἀνώγω, aperio.

Ἀνωλεθρ⊙, ω, ὁ, ἡ, interitui non obnoxius: ex α, & ὄλεθρ⊙, ſtrages, elades.

Ἀνώμαλον, τὸ, iomquale. Hine

Ἀνωμαλία ας, ἡ, inæqualitas. Ex α, & ὁμαλὸς, planus, lævis, æquilis.

Ἀνώμαλ⊙, ω, & ἀνωμαλὴς, ⊙, ὁ ⊂ ή, inæqualis, diſpar, irregularis, varius, alper, non planus.

Ἀνωμαλότης, ητ⊙, ὁ, & ἀνωμαλωτὴς, ους, ἡ, inæqualitas, aſperitas.

Ἄνωμ⊙, ὁ, humero carena. ex α priv. & ὦμ⊙, humerus.

Ἀνωμοτί, ſine jurejurando: adv. ex α, & ὄμνυμι, juro.

Ἀνώμοτ⊙, ω, ὁ ⊂ ή, injuratus; non addictus juramento; citra injurandum; ut ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτ⊙, jaravi lingua, mentem lajuratam gero, Eurip. ejuſdem Th. & compoſit.

Ἄνων, οντος, ὁ, expediens, præſ. part. ab ἄνω, pro ἀνύω, perficio.

Ἀνωνόμαστος, ω, ὁ ⊂ ή, non nominatus, nomen non habens: ex α pr. & ὀνομαστὸς, ὁ, clarus, nominatus, illuſtris.

Ἀνώνυμος, ὁ, quaſi inaominabilis, oſſandus; vel qui ſine nomine.

Ἀνωνυμὶ, & ἀνωνύμως, abſque nomioe. item ignobiliter, abſque celebriare. adv. ab ἀνώνυμος, ὁ, ſine nomine, obſcurus.

Ἀνωνυμὶ, ſine nomine; adv.

Ἀνώνυμος, ω, ὁ ⊂ ή, sapers nominis; ſine nomine: non nominatus; iocelebris: ex α priv. comp. eum ὄνομα, nomeo, & ὀνομάζω, nomino.

Ἀνωξις, ὴ, conſultatio. Vide in ἀνώγω, juſſum.

Ἀνώπιον, ω, τὸ, locus editior, & a conſpectu ſemotus; τὰ ἄνω λπὸ τῶν ὤπων: ex α priv. & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus.

Ἀνωρθώθην, ης, ω, a. 1. ind. paſſ. ab ἀνορθόω, corrigo, inſtauro.

Ἀνώρια, ας, & Jon. ω, ης, ἡ, intempeſtivitas: ex α & ὥρα, hora.

Ἄνωρος, ω, ὁ ⊂ ή, intempeſtivus. Item immaturus, præcox: ajaſdem Them. & compoſitionis.

Ἀνωρύθια, ας, ἡ, unda, quæ ad ſummam marginem navis tollitur. Poll. l. 2. ea ἄνω, & ῥόθος, undarum ſtrepitus.

Ἀνώρυστος, ὁ ⊂ ή, & ἀνώρυτος, ſurſum vergens, reſupious; ὁ ἄνω μέτωπ: ut ἀνωρύστῳ σχήματι, figura reſupina, in ſublime erectæ. ex ἄνω, & ῥύστω, declino. aode ῥυστὴ, inclinatio.

Ἀνωτάω, magno eum ululatu exclamo; item graviter ejulo, ae lomentor: ex ἀνά, vel ἄνω, & ὠτάω, vel ὠτόομαι, latro.

Ἀνωτάμενος, ὁ, a. 1. pert. m. verbi ἀνωθέω. Th. ὠθέω, pello, trudo.

Ἀνώτερα, repulſiſſe, Jon. pro ἀνώτατα, vel ἀνωτέω, & ἀνωτέομαι. a. 1. inf. activ. verbi ἀνωτέω. Vel ἀνώτατα, repulſiſſe, eſt a. 1. inf. ab ἀνωθέω, repello.

Ἀνώτατα, repulſum fuiſſe, a. o. ioſ. m. verbi ἀνωθέω, repello.

Ἀνωτάτω, in ſupremo loco, & ὁ ἀνωτάτω, ſummus. eſt ſuperlativus gradus ab

Ἀνώτερος, ὁ, in comparativo, ſuperior. Th. ἄνω, ſupra.

Ἀνωτερικὸς, ὴ, ὸν, ſuperior. Ex ἄνω eſt ἀνώτερος. hinc ἀνωτερικός.

Ἀνωφελία, ἡ, contrarium τ ὠφελείας. Laert.

Ἀνωφελὲς, ὁος, ὁ, ἡ, inutile: ex α, & ὄφελος, τὸ, utilitas, emolumentum.

Ἀνωφελὴς, ὁ, ooa adjutus, nullo commodo affectus: ex α priv. & ὠφελέω, ſ. ήσω, unde ὠφελία, ἡ, utilitas.

Ἀνωφελῶς, inutiliter, nullo commodo: eſt adv. ab ἀνωφελὴς, inutilis; quod item ex α priv. & ὠφελία, ſum utilis.

Ἀνωφέρια, ἡ, aſcenſos, acclivitas.

Ἀνωφερὴς, ἐ⊙, ὁ ⊂ ή, ad ſuperna tendens, ſublimis, ſurſum ferens: ex ἄνω, & φέρω, fero.

Ἀνώφερτος, ὁ, ad ſuperna tendens, ut ἀνώφερτ⊙ θερμότης, calor, qui ſponte ſua in ſublime tolliiur. ex ἄνω, & φερτὸς, vado, frequento.

Ἀνώφερ⊙, ὁ, idem ac ἀνωφερὴς, ſublimis.

Ἀνῴχα, aperui, 1. ſing. perf. ind. act. verbi ἀνοίγω, aperio.

Ἀνῳχθέω, ῶ, a, apertus ſui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀνοίγομαι, aperior.

Ἀνῳχθι, pro ἄνωγε, aperi, præſ. vel a. 2. imp. act. vel ἄνοχθι, jube, eſt imperativus conciſus pro ἀνώγθι, ab ἀνώγω.

Ἀνώχθω, pro ἀνωγέτω, jubeat, ut etiam ἄνοχθι, pro ἄνωγε, per Metaplaſm. ab ἀνώγω, jubeo.

Ἀνωχωὼ, Heſych. τὸ κελευστὸν, ſive παρακελευστὸν, bortatorium, ſeu adhortatoriom, ab ἀνώγω, hortor.

Ἀνώχυρ⊙, ὁ, indefenſus, non munitus: ex α priv. & ὀχυρὸς, tutus, munitus.

A Ξ.

Ἄξαμαι, ασαι, αι, fregerim, & in 3. pl. ἄξωσι, a. 1. opt. act. ab ἄγνυμι, frango, leo ἄγω, ſ. ἄξω, a. 1. ἦξα.

Ἄξας, duceas, a. 1. part. ab ἄγω, duco. fut. ἄξω.

Ἄξε, vel eſt præſ. imp. ſutori formam habeno, ab ἄξω, quod Poetæ formant a ſ. 1. verbi ἄγω, doco: vel dictum eſt pro ἄξου in a. 1. ut viciſſim in a. 2. reperitur λάβε pro λαβέ.

Ἄξεια, ας, ε, & io 3. pl. ἄξειαν, a. o.

Ἄξεν⊙, ὁ, iohoſpitalis; idem ac ἄξενος, ſine hoſpite.

opt. Æol. ab ἄγνυμι, ſeu ἄγω, frango.

Ἀξενοδόκ⊙, ὁ, aon ductue eb hoſpite, vel non ſuſceptus: ex α priv. & ξενοδοκέω, hoſpites duco.

Ἀξενία, ὁ, iahoſpitalitas: itidem ab ἄξεν⊙.

Ἄξεν⊙, ω, ὁ, Poet. ἄξειν⊙, ſine hoſpite: ex α, & ξένος, hoſpes.

Ἄξεσ⊙, ω, ὁ ⊂ ή, tadeudo non politus; ab α & ξυσὸς, politus. Th. ξέω, polio, Ἄξία, ας, & Jon. η, ης, ἡ, dignitas, meritum: ab ἄξι⊙, dignus.

Ἀξιάγασ⊙, ω, ὁ ⊂ ή, admiratioae dignus, admirabilio: ab ἄξι⊙, dignus, & ἄγασαι, gratus, admirabilis.

Ἀξιάκουσ⊙, ω, ὁ ⊂ ή, audiru dignus; item memorabilis: ab ἄξι⊙, & ἀκούω.

Ἀξιακρίατ⊙, η, ὁ, ⊂ ή, idem.. Th. κρούομαι, audio.

Ἀξιαπάγητ⊙, ὁ, Jon. pro ἀξιαρίγητ⊙, ὁ ⊂ ή, memorabilis: ſuperlat. ἀξιαπαγητότατ⊙, & ἀξιαπαγητοτατ⊙, memoratu digniſſimus. Ab ἄξι⊙, & ἀρὴ, ης, oarratio. Th. ἀγέομαι, præeo, duco.

Ἀξιαπαινέτ⊙, ὁ, vel ἀξιαπαίνετ⊙, ὁ, laude dignus, loudabilis, prædicandus, commendabilis: ea ἄξι⊙, & ἐπαινος, laus.

Ἀξιαπιθάμητ⊙, ὁ, dignus, qui expetatur: ea ἄξι⊙, & ἐπιθυμητὸς, cupitas.

Ἀξιάρεσ⊙, ὁ, amari dignus: ex ἄξι⊙, dignus, & ἀρεσὸς, ὁ, amabilis, blandus. Sic dicitur τίνα ἀξιάρεσα, apud Xen.

Ἀξιάμα, dignum esſino, Dor. pro ἄξιμα, præſ. ind. ab ἄξιος, dignum ceuſeo.

Ἀξιάμιον, & ἀξιάδιον, ν, τὸ, parva dolabra, dolabella, aſciola: diminut. ab ἀξίνη, aſeia, ſecuris.

Ἀξίνη, ες, ἡ, aſcia, dolabra.

Ἀξινομάντεια, vel ἀξινομαντία, ὴ, divinatio per ſecures. Plin. l. 36. c. 29. ex ἀξίνη, ſecuris, & μαντεία, ὁ, diviaatio.

Ἀξιόβιοτος, ω, τὸ, digaum vita: ex ἄξι⊙, digaus, & βιοτὸς, ὁ, vitalis.

Ἀξιόζηλ⊙, ὁ, & ἀξιοζήλωτ⊙, ὁ, digaus, quem æmulemur, digaus æmulatione, optabilis, æmulandus. unde

Ἀξιόζηλος, adv. laudabiliter: ea ἄξι⊙, digaus, & ζῆλ⊙, æmulatio.

Ἀξιοθαύμαστος, ὁ, admiratione dignus: ex ἄξιος, dignus, & θαυμαστός, ὁ, admirabilis.
Ἀξιοθέατος, Jon. pro ἀξιοθέατος, ὁ, ſpectatu dignus: ab ἄξιος, dignus, & θεάομαι, ſpecto.
Ἀξιόθρηνος, ος, ὁ & ἡ, luctu, ſeu lamentatione dignus, ſive dignus, qui lugeatur. Eurip. ex ἄξιος, diguus, & θρῆνος, ὁ, luctus.
Ἀξιονόητος, ὁ, dignus, quicum communicemus; ex ἄξιος, dignus, & κοινόω, ῶ, ſ. ύσω, communico, ſum particeps.
Ἀξιόκτητος, ὁ, dignus, qui quaratur, & poſſideatur: digno, vel juſto pretio quæſitus, vel quærendus. unde neut. ἀξιόκτητον, diguum, quod quæratur, & poſſideatur. ex ἄξιος, diguus, & κτάομαι, poſſideo.
Ἀξιόλυτος, ὁ, dictu dignus, laudabilis.
Ἀξιόλογος, ὁ, mentione dignus, memorabilis, laudabilis.
Ἀξιολόγως, egregie, præſtanter, ita ut mentione ſit diguum; ex ἄξιος, diguus, & λόγος, ὁ, ſermo.
Ἀξιομακάριστος, ὁ, dignus, quem beatum omnes prædicent, Xen. in Apol. Socr.
Ἀξιομνήμων, ονος, ὁ, auctoritate præditus, auguſtus.
Ἀξιόμαχος, ος, ὁ, ἡ, qui alicui reſiſtere poteſt pugnando: ab ἄξιος, dignus, & μάχομαι, pugno, reſiſto.
Ἀξιομίσητος, ὁ, odio diguus: ex ἄξιος, diguus, & μισητός, ὁ, odio diguus.
Ἀξιομνημόνευτος, ὁ, diguus commemoratione, memorabilis. Xen. Hell. 4. ex ἄξιος, dignus, & μνημονεύω, memini.
Ἀξιονίκης, ες, ὁ, ἡ, victoria dignus: ab ἄξιος, dignus, & νίκη, ἡ, victorie.
Ἀξιόομαι, dignus habeor: paſſ. ob act. ἀξιόω, dignum ceuſeo.
Ἀξιοπιστος, ος, ὁ & ἡ, dignus luctu: ex ἄξιος, dignus, & πένθος, τό, luctus.
Ἀξιοπιστία, ας, ἡ, veriſimilitudo, euthoritas fide digna, πίστις, fidei ſufficientia, ſeu fides idunea. Item adv. fideliter, ita ut fide ſit dignum.
Ἀξιόπιστος, ος, ὁ ἡ, fide dignus, dignus, cui credatur, gravis, veriſimilis, certus, bond impar fidei. Exponitur etiam ἱκανός, & ἀρκῶν, idoneus, ſufficiens. Ex ἄξιος, dignus, & πιστός, ὁ, fidelis.
Ἀξιοπίστως, adv. fideliter, cum fide ſufficiente. unde in Pandect. ἀξιοπίστως ἐκφαλίζεσθαι, expon. idoneis ſponſoribus cavere. ab ἀξιόπιστος, ὁ, & ὁ, fide dignus.
Ἀξιόποινος, ος, ὁ, qui meritas pœnas accipit.
Ἀξιοπρέπεια, ἡ, diguitas.
Ἀξιοπρεπής, ὁ, dignus decore, laude dignus. Tb. πρέπω, congruo, convenio.
Ἀξιόρατος, ὁ, ἡ, viſu, vel videri dignus: ex ἄξιος, dignus, & ὁράω, ῶ, video.
Ἀξιος, ος, ὁ, dignus: cum gen. Hinc ἀνάξιος, ος, ὁ, ἡ, indignus. ἀνάξιος, ος, ὁ, ἡ, æqualis pretii.
Ἀξιοσκεπτος, ὁ, dignus conſideratione, ſeu animadverſione; conſiderandus. Th. σκέπτομαι, ſpeculor, meditor.
Ἀξιοσπούδαστος, ὁ, dignus ſtudiis; diguus, quem ſtudioſe ſectemur: ex ἄξιος, dignus, & σπουδάζω, ſtudio do operam, ſerio ago.
Ἀξιοστράτηγος, ὁ, imperio dignus, diguus, qui imperet: ex ἄξιος, dignus, & στρατηγός, ὁ, dux exercitus.
Ἀξιοτέκμαρτος, ὁ, probatus ſufficientibus argumentis: a τεκμαίρω, conjicio.
Ἀξιότης, ητος, ἡ, diguitas, diguatio: ab ἄξιος, ὁ, dignus.
Ἀξιότιμος, ὁ, bonore dignus, pretioſus: τιμή, ἡ, bonor.
Ἀξιοτίμητος, ὁ, dignus, qui emetur: ex ἄξιος, dignus, & φιλητός, ὁ, amabilis, amore dignus.
Ἀξιόχρεως, Jon. & Att. qui eſt ſolvendo, ac proinde fide diguus: ab ἄξιος, dignus, & χρέος, τό χρέω, ὁ, debitum.
Ἀξιόομαι, ώμαι, dignus ceuſeor. 3. plur. præſ. imp. ἀξιούσθωσαν. p. ἠξίωμαι, a. 1. ἠξιώθην. f. 1. ἀξιωθήσομαι. Tb. ἄξιος, ὁ, dignus.
Ἀξιόω, ῶ, imp. ἄξιοον, ων, f. ώσω, p. ἠξίωκα, a. 1. ἠξίωσα, a. 1. ſub. ἀξιόσω, ῳς, ῳ, a. 1. inf. ἀξιῶσαι: dignor, cum gen. æquum cenſeo; diguum eſſe cenſeo; & ſæpius cum inf. pro æquum eſſe cenſeo. Item operæ pretium eſſe exiſtimo: peto, poſtulo: exiſtimo, puto: ut & pro δοξάζω, ἡγοῦμαι, & quaſi axioma conſtituo, apud Ariſtot.
Ἀξίωμα, ατος, τό, diguitas, auctoritas: item enuntierio.
Ἀξιωματικός, ὁ, hebens authoritatem. Item plenus majeſtatis; dignatione, & majeſtate' venerendus: dignitate oris præditus. cujus usutrum τὸ ἀξιωματικόν, ſubſtantive ponitur pro amplitudine, & diguitate. & in pl. maſc. ἀξιωματικοί dicuntur, qui in diguitatibus ſunt conſtituti. Bud. ex Pand.
Ἀξιωματικῶς, cum authoritate, cum dignitate. Item apud Dialecticos ἀξιωματικῶς τι λέγειν, aliquid ut axioma ponere.
Ἄξιος, merito: prout diguum eſt; ut decet: ab ἄξιος, ὁ, diguus.
Ἀξιώτατε, ατε, ε, dignotus fuerim, a. s. opt. Æol. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo.
Ἀξιωτις, εως, ἡ, auctoritas, diguitas, amplitudo. Eſt verbale ad ἀξιόω, dignor.
Ἀξόανον, ὁ, ſculptili ſimulechro carens: ex α priv. & ξόανον, τό, politum, ſculptum, ſculpitile: a Th. ξέω, polio.
Ἄξομαι, abducam, f. 1. verbi ἄγω, duco.
Ἄξον, a. 1. imp. act. duc, ſel frange: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, f. ἄξω, duco; frengo.
Ἄξονα, acc. ſing. ἄξων, det. ab ἄξων, ὁ, exis.
Ἀξονικός, ὁ, ἡ, ὁ, ad axim pertinens. ut ἀξονικὸς δεσμός, vinculis axis elligatis. in Epigr. ab ἄξων, ὁ, asis rotæ.
Ἀξοῦς, ὁ, idem ac ἀξεστός, qui redendo ſcalpendoque pulitus non eſt: in Epigr. ex α priv. & ξέω, polio, cujus comp. varia defunut in ξέω.
Ἀξυγκρότητος, ὁ, idem ac ἀσυγκρότητος, qui conflatus, ſeu coactus non eſt, ſeu qui conflari & cogi non poteſt: ex α priv. & συγκροτέω, committo, comporto.
Ἀξυλία, ἡ, lignorum inopia.
Ἄξυλος, & ἀξύλιστος, ὁ, idem ac ἄξυλος, unde, vel ex quo nemo ligna petiit; ejuſd. Tb. & compoſ. cum ſeq.
Ἀξυλος, ος, ὁ, ἡ, ligno carens, vel plenus ligno: ab α vel priv. vel epitat. & ξύλον, τό, liguum.
Ἀξύμμετρον, pro ἀσύμμετρον, immenſum, immodicum: ex α priv. & σύμμετρος, moderatus.
Ἀξύμφορος, pro ἀσύμφορος, ὁ, incommodus: ex α priv. & σύμφορος, conveniens, deceus.
Ἀξυνέτος, pro ἀσύνετος, ος, ὁ, ἡ, intelligentia carens, ſtultus, inſipiens: ex α priv. & συνετός, ὁ, intelligens.
Ἀξυνήκτος, pro ἀσυνήκτος, ος, ὁ, incordinatus: ex α priv. & συνήκω, vel ἄγω, colloco, compono.
Ἄξυρον, ſen ξυρόν, ὁ, retuſus, bebes: ex α priv. & ξυρός, novacula.
Ἄξω, pro ἄγω, duco, formatum a futuro; ut εἶπω, pro φημί, fero.
Ἄξω, Dor. ἀξῶ, f. 1. act. ducam, vel frangam: ab ἄγω, vel ἄγνυμι, duco.
Ἄξων, ονος, ὁ, axis, aſſer: q. ab ἄγω, quia circe axem rota agitur. Item ſpondylorum ſecundus; qui eſt immobilis. Poll. Et apud Athenienſes ἄξονες erant tebulæ, in quibus leges Solonis eraut inciſæ, Bud. in comm. Item trames, & orbita. Dicitur autem ab ἄξω, a. s. inf. verbi ἄγω, duco.

A O.

—ao, Æol. & Bœur. in gen. ſing. 1. decl ſimpl. pro ου: ut Αἰνέα, pro Αἰνείου. Eſt & Jon. & Poet. pro α in 2. perſ. ſing. a. 1. med. ut pro ἐτύψω, ἐτύψαο.
Ἀοδμος, ὁ, ὁ & ἡ, odore carens, inodorus; idem ac ἄοσμος: ex α priv. & ὀδμή, odor.
Ἀοζοι, & ἀοζέω. Vide cum ἄοξοι, & ἀοξέω.
Ἀοζος, idem ac ἄοιζος, qui tamen non eſt, in nullos diſperſus ramos, vel enodis, non nodoſus. Item ramoſus, πολύζοος, ex α priv. vel intenſ. & ὄζος, ὁ, ὁ, nodus in arboribus.
Ἀοιδῶν, Dor. pro ἀοιδῶν, gen. pl. ab ἀοιδός, vel ἀοιδή.
Ἀοιδή, ῆς, & Dor. ἀοιδά, ᾶς, ἡ, contus. dat. pl. Jon. ἀοιδῇσι, pro ἀοιδαῖς. A pint. m. ἀοιδὸς verbi ἀείδω, cauto.
Ἀοιδάω, ῶ, cano, cauto; idem ac Th. ἀείδω, cantu.
Ἀοίδιμος, ος, ὁ, ἡ, celebris, decantatus.
Ἀοιδοθέτης, Poeta, qui componit centiſsus: ex ἀοιδή, cantus, & θετός, adoptatus.
Ἀοιδοπόλος, ὁ, Poeta, qui verſatur circa carmina: ex ἀοιδή, cantue, & πολέω, verſor.
Ἀοιδός, ὁ, cantor, Poeta. Th. ἀείδω cauro.
Ἀοιδωλή, ἡ, cautio, cantilena; idem ac ἀοιδή.
Ἀοιδωτάτη, ης, ἡ, canendi peritiſſima, cantu fueviſſima, ſuperl. ab ἀοιδός, cautor.
Ἀοίκητος, ος, ὁ, ἡ, inhabitatus.
Ἄοικος, ος, ὁ, ἡ, domo carsus. Ea α, & οἶκος, ὁ, domus.
Ἄοιλος, ὁ, invius, vague: ex α priv. & οἶμη, ης, ἡ, cautilena.
Ἄοινος, ὁ, vino sereus, abſtemius: ex α priv. & οἶνος, ὁ, vinum.
Ἄοκνος, ος, ὁ, ἡ, impiget: item intrepidus: ex α, & ὄκνος, ignevia, ſegnities.
Ἀοκνότατα, impigeritime.
Ἀόκνως, impigre: adv. ab ἄοκνος, impiger.
Ἀολλέες, ῆς, οἱ, αἱ, conferti, num. pl. ab ἀολλής, ὁ & ὁ, conſertus, congregatus. ecc. pl. ἀολλέας, ῆς. det. ἀολλέσσι.
Ἀολλίδιον, conſertim, ſimul: adv. Poet. ab
Ἀολλής, ἐσσ, ὁ, ἡ, confertue, congregatus.
Ἀολλίζω, & ἀολλέω, congrego.
—ἀοντι, ὦντι, terminetio Dor. 3. perſ. plur. præſ. ind. 2. contract. pro ἀουσι, vel ὦσι, ut βοάωντι, pro βοάωσι, βοῶσι.
Ἀοξέω, pro ἀοζέω, miniſtro. Heſych. & Suid.
Ἀοξοι pro ἄοζοι, a Suida exponitur πολίζοι, ramoſi, nodoſi: item qui nulla ligna comburunt, i. e. coqui, μάγειροι, vel ſervi, ſemuli, ὑπηρέται, & θεράποντες. Item aſſecle, & aſſectatores, ἀκόλουθοι. a Tb. ὄζος, ὁ, nodus in arboribus.
Ἄοπλος, ὁ, idem ac ἄνοπλος, inermis.
Ἄοπος, ὁ, & ἡ, mutus: & eb Heſych. exponitur ſtiam ἄφωνος, inviſibilis; ab ὄπτομαι. ex α priv. & ὄψ, ὀπός, ἡ, vox: item oculus, ſed tunc eſt maſc. gen.
Ἄοπτος, ος, ὁ & ἡ, idem ac ἄοπτος, non viſibilis: ex α priv. & ὄπτομαι, video.
Ἄορ, & ἄωρ, ρος, τό, enſis: q. ab ἀείρω, quia ſuſpenditur. Item ἄορες Heſych. dicuntur γλυπίδες. Item tripodes quidam, Od. ρ, ſc. ὄχοντες ὧτα, ἐξ ὧν ἀείρεσθαι δύνανται. Etym.
Ἀορασία, ας, ἡ, cæcitas. Ex α & ὁράω, video.
Ἄοπτος, ος, ὁ, ἡ, inviſibilis.
Ἀοράτως, inviſibiliter, adv.
Ἀοργησία, ας, ἡ, q. d. inirafcentia, lenitas.
Ἄοργητος, & ἄοργος, ὁ & ὁ, qui non irafcitur, aut irafci ſnlet. Unde in neut. gen. τὸ ἄοργητον, idem ac ἀοργησία.
Ἀοργήτως, ſine ira, leuiter: ex α priv. & ὀργή, ῆς, ἡ, ira.
Ἀορίζαινω, bæſito: ab α, & ὁρίζω.
Ἀορίζομαι, ώμαι, indefinitus ſum.
Ἀορίστως, ας, ἡ, infinitas.
Ἀοριστος, ος, ὁ & ὁ, indefinitus.
Ἀόριστος, ος, ὁ & ὁ, indefinitus, indeterminatus.
Ἀορίστως, indefinite, indeterminate.
Ἄορνις, ος, ὁ, ἡ, avibus carens. Item nomen fluvii, Avernus. Th. ὄρνις, ιθος, ἡ, ovis, eles.
Ἀορτή, ῆς, ἡ, dicitur arteria omnium maxima, quæ ex ſiniſtro cordie ventri-

culo exoritur, & ſpiritum vitalem in totum animantis corpus defert, nativumque calorem per diaſtolen & ſyſtolen temperat. Sic appellata fuit, quod ἀορτὴ ſignificet ἀγγεῖον, i. e. vas: eſt enim ſanguinis conceptaculum, ut ſcribit Ariſtot. Item ἀορταὶ ſunt etiam veſtium conditoria, & arenæ. i. e. χηλοί, κιβωτοί, κίστια, Poll.

Α'ορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, quo enſis, clypeus, aut pera appenditur. dat. pl. ἀορτῆρσιν, Poet. qu. ab ἀείρω erigo, vxl quaſi ἄορτος τις ὢν; ab ἄωρ, enſis, & τηρέω, ſervo, aſſervo.

Α'ορτηθείς, ὁ, in Epigr. appenſue loro, affixus, pendens: a Th. ἀορτήρ, lorum.

Α'ορτος, ſublatus xrat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἄειρμαι, pro ἤωρμαι, perf. paſſ. verbi ἀείρω, erigo. Quidam tamen ex ἄορτος factum volunt, ω in ο converſo, & inſerto υ pluſq. perf. paſſ. ἄρτω, ἄωρτο.

Α'ορτος appellatur ab Hippocrate pars pulmonis attrinque ſuſpenſa, & ſeparata; quam & ἀορτὴν dictam fuiſſe diſcimus ex Dioſc. ab eod. Th.

Α'οσμ⊙-, ος, ὁ ᾧ ἡ, odoris omnis expers: idem ac ἄνοσμ⊙-, nihil olens, Inodorus; vel odore gravi, & fœtidus. nam ἄοσμος opponitur τῷ δύσοσμ-.

Α'οσμία, ας, ἡ, (pro quo interdum reperitur ſubſtantivx ἄοσμ⊙-, ος, ὁ,) odoris carentia, odor nullus, vel malus odor, fœtor: ex α priv. & ὀσμὴ, odor.

Α'οσσέω, ῶ, auxilior, opem fero, adjuvo. Hinx

Α'οσσητὴρ, ῆρος, ὁ, adjutor, ἀπὸ ὄσσης βοηθῶν. qui non vocatne alteri opitulatur. Ab ὄσσα, ης, ἡ, fama, vnx.

Α'στ⊙-, ος, ὁ, ἡ, illæſus: ex α, & ὀστέον, eomicus vulnero.

Α'οχλησία, ας, ἡ, vacuitas a turbie.

Α'όχλητ⊙-, ος, ὁ ᾧ ἡ, qui molxſtia vacat. Ab α, & ὄχλ⊙-, ὁ, turba.

Α'οψ, ατ⊙-, ὁ ᾧ ἡ, viſue capere, excus: ab α, & ὄπτομαι, video.

Α'π', pro ἀπό, ab.

Α'παγγέλλω, renuntiaſſe, a. r. inf. act. ἀπαγγεῖλαι, ἄτω, renuntiato, & in a pl. ἀπαγγείλατε, renuntiatx, imp. ἀπαγγείλας, αντ⊙-, ὁ, renuntiane, part. ab ἀπαγγέλλω, renuntio.

Α'παγγελία, ας, ἡ, nartatio r ab ἀπαγγέλλω, refero.

Α'παγγέλλω, refero, f. ἀπαγγελῶ. p. ἀπήγγελκα. a. 1. ἀπήγγειλα. a. 2. inf. ἀπαγγεῖλαι. præſ. part. act. ἀπαγγέλλων, οντος, ὁ, paſ. ἀπαγγελλόμενος. Eap. idem ac ἀπαγγέλλω. Item renuntio, ut legati faciunt α legatione redeuntes. Plut. Et pro denuntio: ut ἀπαγγέλλω τοι ἀγῶνα, denuntio tibi litem. Item pronuntio, xnuntio, i. e. cœptum mentis eloqnor. Item memoriter recito. Bud. ex Syneſ. Ex λάπ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Α'παγγελτέον, pro-vel renuntiandum eſt.

Α'παγγελτὴρ, ῆρος, ὁ, index, renuntius.

Α'παγγελτικὸς, τε-vel enuntiativus. nde in neut. gen. τὸ ἀπαγγελτικὸν, xnuntiatio.

Α'παγε, apage, apagefis, aufxr, abſit, ne fecerie: adverbium xſt reprobantis, & abominantis: a vxrbo ἄπαγω, ut ἄπαγ' ὡς μακρὰν, proverbium apud Ariſtoph. i. e. ὡς ὀλεθρον, nam mortui μιαιφόνοι dicnntur κατὰ δόξαν, ne verba innominata ſint.

Α'παγείρω, exeito: ex ἀπὸ, & ἀγείρω, cogo.

Α'παγὴς, ὁ, ἡ, impenetrabilis: ex ἀπὸ pro α priv. & ἄγω: vel ut alii volunt, ex α intenſivo, & πάγος, a. a. verbi πήγνυμι, figo, denſo, coagulo.

Α'παγινέω, Jon. pro ἀπάγω, auferre, abducere. Th. ἄγω, duco.

Α'παγκυλίζομαι, cubitus intendo. Heſ. ex ἀπὸ, & ἀγκωνίζομαι, ſinuo me, vel ſinuor; per ſinus quaſdam quaſi flexus me verto; de fluvio dictum: ab ἄγκων, cubitus.

Α'παγλαΐζω: deturbo, dehoneſto; ex ἀπὸ, & ἀγλαΐζω, illuſtro; a Th. ἀγλαὸς, ſplendidus.

Α'παγξαμένη, ης, ἡ, me ſtrangularem, a. 1. opt. m. verbi ἀπάγχω, ſuffoco.

Α'παγουλέω, τῶ, abductam, acc. ſing. præſ. part. paſſ. f. g. ab ἀπάγω, abduco.

Α'παγόρευμα, τὸ, apud Plutarch. opponitur τῷ προσαγορεύματι, veritum & interdictum magiſtratus, edictum prohibitorium.

Α'παγόρευσις, ἡ, prohibitio.

Α'παγορευτικὸς, prohibitorius: a verbo ἀπαγορεύω, prohibeo, vito.

Α'παγορεύω, ουτ⊙-, ὁ, prohibene, præſ. part. ab

Α'παγορεύω, prohibeo, interdico, recuſo, nego. Item animum deſpondeo. D. Baſil. in fragm. ex λάπ, & ἀγορεύω, loquor.

Α'παγράω, ſpolio, unde ἀπαγρᾴδης, Heſych. exponit ἀφαιμαδής: ex λάπ, & ἀγράω, venor, capto.

Α'παγρεύω, ῶ, agreſte reddo, effero, exaſpero: ex λάπ, & ἀγρεύς, ὁ, agxr.

Α'παγρίωσις, ως, ἡ, efferatio, exaſperatio; ipſa actio, qua aliquid ſylveſtreſcit; mutatio in ſylvxſtrem naturam. Ex λάπ, & ἀγριόω, exaſpero.

Α'παγροικίζομαι, ad mores ruſticos redigor. eſt paſſ. ab ἀπαγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Α'παγροικίζω, ad mores ruſticos redigo.

Α'παγρ⊙-, ὁ, infelix venator, ἀτυχὴς περὶ τὰς ἄγρας, infelix circa venationes: ex λάπ, & ἄγρα, caprura, venatio.

Α'παγχόνιος, idem ac ἀπαγχονίζω, & ἀπάγχω, ſuffoco, ſtrangulo.

Α'παγχονίζω, idem ac ἀπάγχω, ſuffoco.

Α'πάγχω, ſtrangulo, ſuffoco, f. ἀπάγξω, p. ἀπῆγχα. præſ. paſſ. ἀπάγχομαι, ſtrangulor, f. 1. m. ἀπαγξάμενος, a. 1. ἀπηγξάμην, ω, ατο. Ex λάπ, & ἄγχω, ango.

Α'πάγω, abdueo, f. ἄξω, p. ἀπῆχα, a. 2. ἀπήγαγον, Att. ἀπήνεγκα, imp. ἀπάγαγε, part. ἀπαγαγὼν, οντ⊙-, ὁ, perf. paſſ. ἀπῆγμαι, ξαι, ται, a. 1. ἀπήχθην, inf. ἀπαχθῆναι. Th. ἄγω, duco.

Α'παγωγὴ, ἡ, abductio; & peculiariter abductio, ſeu conjectio in carcerem, apud Polyb. & Eſaiam, cap. 4. Item reductio, & tributi penſio. Item ἀπαγωγὴ, vocatur xtiam ſyllogiſmus apud Ariſtotelem, in quo de minorie exrtitudine propoſitionis dubitatur, quæ tamen æque, aut magis credibilis eſt ipſa concluſione. 1. Anal. lib. 2. c. 28. Itxmque dicitur ὁδὸς ἀδύνατος ἀπαγωγὴ, reductio ad impoſſibile; quam Chryſoſtom. 2. ad Cor. 13. ὁδὸς ἀπόπτου ἀπαγωγὴ vocat.

Α'παγωγὸς, ὁ, ἡ ᾧ ἡ, abductor, expulſor, xapellendi vim habens: cui opponitur ἀπαγωγὸς: a verbo ἀπάγω, abdueo.

Α'παδὸν, Jon. & Poet. diſpicerat ex α, & ἄδω, ſxa ἀείδω, placeo.

Α'πάδη, ⊙-, ἡ, cogitatio. in acc. pl. ἀπάδηας, & per crafin ἀπάδης. Dicta qu. ἄπειδης, ab λάπ, pro ἀπωθεῖσ, & πόρρω θεῖν ἰδών, quod mens, & cogitatio res eminus, & antx quam acciderint, videat, & prævideat.

Α'πάδω, in cantu diſcrepo, diſſono, ſum abſonuet & Meraph. diſcrepo, diſſentio: ex λάπ, & ᾄδω, canto.

Α'παιρόμην⊙-, ο, ὁ, diſcedene, præſ. part. ex λάπ, & ἄειρω, erigo, attollo.

Α'παθανατίζω, reddo immortalem: item macto: ex λάπ, & ἀθανατίζω, idem.

Α'πάθεια, ας, ἡ, immobilitas, cirea paſſiones æquanimitas; affectuum vacuitas, indolentia, ſtupor.

Α'παθὴς, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, impatiene; qni non eſt paſſus: ex α, & πάσχω, a. 2. verbi πάσχω, patior. Vide etiam in ἀπαθὴς.

Α'παθητ⊙-, ὁ ᾧ ἡ, q. d. impatibilis, patiendi neceſſitati minime obnoxius.

Α'παθὴς, quietx, æquanimiter, ſedato animo: ab ἀπαθὴς, non obnoxius affectionibus animi; earens primis motibus: rigidus, illæſus.

Α'παί, præpoſ. Poet. pro ἀπό.

Α'παιδαγώγητ⊙-, ὁ, qui regi nequit, indocilis, infractabilis: ex α priv. & παιδαγωγὸς, ſequor pueros: modxror, rego.

Α'παιδαγώτια, ας, ἡ, ineſcitia, imperitia; ex α, & παιδαγὸς. Th. παῖς, δός, ὁ, puer.

Α'παίδατ⊙-, ος, ὁ, ἡ, ineruditus, illiteratus. Ex α, & παιδεία. Th. παῖς, puer.

Α'παιδάτως, inxrudite, indocte, imperitx. xſt adv. ab ἀπαίδατ⊙-; quod ab ἀπαιδατέω, ῶ, quæ inxſt ei, qui non xſt doctus, ſeu eruditus.

Α'παιδία, ας, ἡ, orbitas liberorum: eb ἄπαις, ὁ, liberis carxna.

Α'παιδευτὸς, ὁ, pudenda mutilo; præputium ſeco, circumcido. Poll. lib. 2. ex λάπ, & αἰδοῖον, inguen: in plur. αἰδοῖα, pudenda.

Α'παιδοτριβήσ⊙-, ω, ὁ ᾧ ἡ, ſub magiſtro non exercitatus: item inexercitatus: ab λάπ, παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Α'παιθαλὴς, txrrefactio: ex λάπ, & αἰθαλόω, comburo. Th. αἴθω, fulgeo, ardeo.

Α'παίθριος, ſub dio ago, ſereno, ſxrenum reddo: ex λάπ, & αἴθρι⊙-, ſerenus. Th. αἴθρα, a quo etiam αἰθριάζω, illuſtro, ſerecum reddo.

Α'παίνυμαι, auſxro: ἀφαίρημαι: ex λάπ, & αἴνυμαι, capio.

Α'παιρεῖθαι, privaret, Jon. pro ἀφαιρεῖσθαι, a. 2. ſub paſſ. ab ἀφαιρέομαι, privor.

Α'παιρεῖθαι, Jon. pro ἀφαιρεῖσθαι, privari, ſpoliari: ex λάπ, & αἱρέω, capio.

Α'παιρεμφῆσι, οἱ, fraudati, Jon. redupl. atque Att. pro ἀφαιρημένοις, p. part. paſſ. ab ἀφαιρέω, fraudo, aufero.

Α'παίρομαι, auferor. ut ὅπως ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῆς ὁ νυμφίος: apud Evangeliſtas. eſt paſſ. ab ἀπαίρω, quod expon. proficiſcor navi, ſolvo; & aliquando ſimpl. abeo, proficiſcor. Item intxrdum ἀπαίρω τὴν νῆα dicitur, ut Lat. ſolvo navem. Item aufero, detrabo.

Α'παίρω, tollo, diſeedo: f. ἀρῶ. p. ἀπῆρκα. a. 1. ἄπηρα, imp. ἄπηρον, ατω, inf. ἀπῆραι. p. paſſ. ἀπῆρμαι, a. 2. ἀπήρθην, ſub. ἀπαρθῶ, ῇς, ῇ. Ex λάπ, & αἴρω, tollo. Vide etiam in ἀπαίνυμαι.

Α'παις, ὁ, liberis carens: ex α, & παῖς, puer.

Α'παισίων⊙-, ο, ὁ ᾧ ἡ, intanitus, inauſpicatus, mali augurii: ab λάπ, & αἴσ⊙-, ὁ, ἡ, auſpicatus, lætus.

Α'παίτω, f. ξω, profito, eum imperu abeo. a. x. part. ἀπαίξας. Th. αἴρω, irruo.

Α'παιτῶ, repetii, 3. ſing. præſ. ind. ἀπαίτει, repetito, a. ſing. imp. act. præſ. ἀπαιτησάτω, 3. pl. a. 1. ſub. ab

Α'παιτέω, ῶ, repeto: ab λάπ, & αἰτέω, peto.

Α'παιτητὴς, ὁ, repeto.

Α'παίτησις, ους, ἡ, exactio, repetitio.

Α'παιτητέον, repetxndum, xſflagitandum.

Α'παιτητικὸς, ὁ, repetens, & agens repetitorem. a verbo ἀπαιτέω, repero.

Α'παιφάω, & ἀπαιρέομαι, ἆσαι, immineo, impendeo, attollo; dependeo: ex τὸ ἄειρω, per pleonaſmum τὸ ω; vel ex λάπ, & αἰφάω, attollo, effero.

Α'παιώνιος, ὁ, ſuſpenſio, qua aliquid ſuſpenditur, & dependere finitur. verbalx ab ἀπαιωρέω, ἤσω, in ſublimi protendor, vel pendeo; ſuſpenſua ſum.

Α'πακοντίζω, jaculor; idem ac ἀκοντίζω, jaculor.

Α'πακριβῶ, elaboro; diligenter aliquid facio; ſtudioſe xaquiro: item xxaste reſpondeo, i. e. ſtatutis horis evenio: ex λάπ, & ἀκριβῶ, accurate ago, vel ſcrutor.

Α'πακτέον, retrahendum xſt, vel abducendum.

Α'πακτ⊙-, ablatus: ab ἀπάγω, aufero.

Α'παλὰ, τὰ, mollia, h. e. juvenilia. ἀπαλὰς, τὰς, teneras, acc. pl. f. g. ao ἀπαλὸς, ὴ, ὸν, txner, a, um.

Α'πάλαιστ⊙-, ος, ὁ, ἡ, qui luctа eſt invictus, inſuperabilis, Poet. pro ἀπαλαιστ⊙-. Th. παλαιστὴ, ἡ, menſura.

Α'πάλαιστ⊙-, ο, ὁ ᾧ ἡ, palæſtræ imperitus: ab α, & παλαίστρα. Th. πάλη, luctа.

Α'παλαλήσω, arcxre, repellxre, Dor. pro ἀπαλαλήσω, præſ. inf. ἀπαλαλῆσαι, arcere, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi

Α'παλάλω, arceo, rxpello. Th. ἀλαλὴ, ſubſidium.

Α'πάλαμ⊙-, pro ἀπάλαμν⊙-, ος, ὁ, ὁ, conſilii inopa, induſtria carens, difficilis. Ex α, & παλάμη, palma manus.

Α'πά-

Ἀ'πηλεμ©- βίης, xita miſerrima, cui nulla πηλεμίη, i. e. artem, ſeu auxilium reperire poteſt, ut eam liberet. Sic ἀ'πηλεμον ἠχέι, malum, unde quis eluctari nequit. Th. πηλάω, ῶ, ate.

Ἀ'πηλέομαι, οῦμαι, deerro, vagor: ab ἀ'πό, & ἀλάομαι, erro.

Ἀ'πηγίω, ῶ, dedoleo, occaleſco. fut. ήσω. p. ἀ'πήληγκα. Ex ἀ'πό, & ἀλγέω, doleo.

Ἀ'πήμηψον, dele, a. s. Imperat. act. ab

Ἀ'πημήνω, f. ψω, p. φα, deungo: item deleo. Th. ἀλείφω, ungo.

Ἀ'πηλεῖν, ῶ, idem ac ἀ'πηλέξω, -ημαι, propulſo, depello.

Ἀ'πηλεξίμορον, a τό, immedicabile, a quo malum depelli nequit: ab λύω, ἀλέξω, meſco, & μόρος, malus.

Ἀ'πηλέξω, propulſo, repello: item auxilior. ἀ'πηλέξημαι, idem: ea λύω, & ἀλέξω, arceo.

Ἀ'πηλάομαι, devito, evito, effugio: ex λύω, & ἀλάω, vito.

Ἀ'πηλέω, negligo, per ſyncopeo, pro ἀ'πημελέω, oegligo, ex ἀ'πί, & μέλει, cura eſt.

Ἀ'πηλοθάω, f. σω, p. κα, vera prædico: ab ἀ'πό, & ἀληθάω, verum dico. Them. ἀληθής, xetus.

Ἀ'πηλημμένος, η, ον, obliteratos, partic. præt. paſſ. nb ἀ'πηλάφημαι, obliteror.

Ἀ'πηλήτης, vagabitor, f. s. m. ex ἀ'πό, & ἄλημι, vel ἀλάομαι, erro, vagor.

Ἀ'πηλθέομαι, οῦμαι, curo. vide in ἄλθω, ἀλθέω, & ἀλθαίνω, medeor.

Ἀ'πηλίας, α, ὁ, hœdue tenellus, ſeu delicatus. Th. ἀ'πηλός, tener, delicatus.

Ἀ'πήλιον θῦμα, Heſych. ἀπηλιώτου, porcellus, porcos delicatus, teneræ hœdus ætatis, & mollis. Ea enim eſt victima tenerrima, & delicatiſſima: ab eodem Themate ἀ'πηλός, tener, delicatus.

Ἀ'πημαγέ, ῆς, ἡ, diſceſſus, migratio: ut ἀ'πημαγὴ ποιεῖσθαι, migrare, ſolum vertere: & ἡ βίε ἀ'πημαγή, diſceſſus e vita; quod & τὸ ζῆν ἀ'πημαγὴ dicitur in Plat. Item libertatio, exitus, apud Iſocr. xerbale ab ἀ'πημάομαι, demigro, diſcedo.

Ἀ'πημαγῶσαι, libertatem conſequi: ab ἀ'πημάττομαι, dimitto.

Ἀ'πημακτικός, ή, ὁ, liberandi vim habens, ſalutaris, abſolutorius.

Ἀ'πημακτικῶς, liberatorie, abſolutorie. eſt adv. ab ἀ'πημακτικός, abſolutorius.

Ἀ'πημάξ, xieiſſim.

Ἀ'πημάξω, liberari copio: ab ἀ'πημάττω, f. άξω, libero, dimitto.

Ἀ'πημαξέω, liberare cupio; volo diſcedere; defungi cupio; ἀ'πημαξέω, adjuxando removeo: ab ἀ'πημάττω, libero. ex ἀ'πό, & ἠμάομαι, muto.

Ἀ'πήμ©-, ε, ὁ & ἡ, alius poſt alium. Ariſtot. de Anim. l. 9. ex ἀ'πό, & ἄλλ©-, alius.

Ἀ'πημοτρέω, ῶ, abalieno. ἀ'πημοτρῶ, 3. ſing. præſ. opt. fut. ήσω. p. ἀ'πημοτρήκα. p. paſſ. ἀ'πημοτρέομαι, part. ἀ'πημοτρεμμέν©-, abalienatus. Ex ἀ'πό, & ἀλλοτρέω, alieno. Th. ἄλλ©-, alius.

Ἀ'πηλοτάω, ῶ, contero, confringo: item idem ac ſimplex Th. ἀλοάω, ῶ, percutio. Item ἀ'πηλοάω, idem: ex ἀ'πό, & ἀλοάω; pro quo interdum etiam eſt ἀ'πηλόω, per pleonaſmum literæ η, rundo, percutio.

Ἀ'πηλοφή, ῆς, ἡ, litura: ab ἀ'πηλοίφω, obliteto.

Ἀ'πηλοίο, τό, teneri, mollis, gen. Jon. pro ἀ'πηλέ. ab ἀ'πηλός, tener, delicatus.

Ἀ'πηλός, ή, όν, tener. mollis, delicatus: qu. ἀ'φηλός, ab ἀ'φή, q. d. tactui cedens.

Ἀ'πηλόσαρκ©-, ος, ὁ & ἡ, carne mollis: ex ἀ'πηλός, teoer, & σάρξ, κός, ἡ, caro.

Ἀ'πηλότης, τητ©-, ἡ, tenexitudo, mollities.

Ἀ'πηλοτροφὸς, έ©-, ὁ, ἡ, delicate nutrita, faginatus. Th. τρέφω, outrio.

Ἀ'πηλόχρ©-, gen. ἀ'πηλόχρως, ω©-, ὁ, ἡ, qui tenellum, ſeu molle corpus habet. Ex ἀ'πηλός, tener, & χρώς, corpus, cutis. Them. χρόα, ή, color.

Ἀ'πηλόχρως, ωτ©-, ὁ & ἡ, idem ac ἀ'πηλόχροος, qui teneri, ſeu delicata eſt cute.

Ἀ'πηλόψυχ©-, ὁ, qui eſt animo molli, effœmioatus, puſillaoimia: ex ἀ'πηλός, η, ὁ, teuer, & ψυχή, ἡ, anima.

Ἀ'πηλόω, tenerum reddo, mollio, emollio: item delicate attingo. f. ώσω. Th. ἀ'πηλός, tener, delicatus.

Ἀ'πηλῶς, molliter. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἀ'πημαλδύω, idem ac ἀ'μβλύττω, perdo, corrumpo, proptis, veluti tenerum quiddam, & molle: item deleo, obliterο: item demolior, exerto, ſolo æquo. ex ἀ'πό, & ἀμαλδύνω, demolior, idem ac ἀ'μβλύττω. a Th. ἀ'πηλός, mollis.

Ἀ'πημόω, ῶ, vel potius ἀ'πημόομαι, οῦμαι, meto: ex ἀ'πό, & ἄμάω, meto.

Ἀ'πημβλύνω, idem ac ἀ'μβλύττω, hebeto, obtuudo. Th. ἀ'μβλύς, ύ©-, ὁ, obtusus.

Ἀ'πημβλόω, obtundo, hebeto. Item abortior, abortivum facio. ex ἀ'πό, & ἀμβλόω, abortum facio.

Ἀ'πημβρότω, aberro, deerro; ex ἀ'πό, & ἀμβρότω, aberro: quod eſt, aſſumpto μ, pro ἀβροτέω, ῶ, nocto occurto; a Th. ἄβροτος, nox.

Ἀ'πημείβετο, reſpondebat, 3. imp. ἀ'πημειβόμην©-, præſ. part. ab

Ἀ'πημείβομαι, reſpondeo: ex ἀ'πό, & ἀμείβω, rependo, reſpondeo.

Ἀ'πημίω, ſeparo; partem, ſeu portionem ſuam alieui aufero, privo; idem ac ἀμείρω: ἀφ' ὧ τὸ μέρος, τὸ μερίζω Sed exp. & contraria ſignif. impertio fic in paſſ. -ομαι, privor: item privo: item impertior: Ex ἀ'πό, & μείρω, vel ἀμείρω, priuo aliquem portione.

Ἀ'πημελέω, negligo. unde ἀ'πημελημέν©-, pro derelicto habitus; pro neglecto relictua: ex ἀ'πό, & ἀμελέω, negligo.

Ἀ'πημέργω, decerpo: ex ἀ'πό, & ἀμέργω, exſogo.

Ἀ'πημείρω, privo: ex ἀ'πό, & ἀμείρω, priuo portione aliquem.

Ἀ'πημμέν©-, ὁ, pendens, ſuſpenſus, Jon. pro ἀφημμέν©-, ſublata aſpiratione, & augmento: ab ἀφάπτομαι. Them. ἅπτω, tango, apprehendo.

Ἀ'πημόω, propello, areco: f. ώσω. Ex ἀ'πό, & ἀμύνω, ſuccurro, opem fero.

Ἀ'πημφιάζω, ἀ'πημφιάσμαι, & ἀ'πημφίεμαι, idem ac ἀφαμπίω, xeſtimenta detrahu, exuo, nudo, ſpolio: ex ἀ'πό, & ἀμφιάζω, xel ἀμφίεσμαι, induo.

Ἀ'παν, τὸ, omne, n. g. adject. ἅπας, ab ἅμα, ſimul, & πᾶς, omoie.

Ἀ'πημβαίνω, idem ac ἀ'πημβαίνω, aſcendo, tupit venio.

Ἀ'πημέλιπεν, reſpuit, 3. ſing. præſ. ind. ex

Ἀ'πημείπομαι, ſenuo, reſpoo, recuſo, repcio, cum acc. Ab ἀ'πό, & ἀνείπομαι, tenuo.

Ἀ'πημεκχύμμαι, impudenter attento.

Ἀ'πημεκχυτέω, ῶ, impudenter me geto; impudentix utor: ex ἀ'πό, & ἀνεκχυτέω, ſum impudena.

Ἀ'πημελίσω, abſumo, detero, exogo: ex ἀ'πό, & ἀνελίσσω, expendo.

Ἀ'πημέπτω, ſcipuit, Poet. & Dor. pro ἀ'πημίπτω, 3. ſing. a. s. m. ab ἀ'πημίπτομαι, renuo, reſpuo.

Ἀ'πημίσως, ή, migratio, tranſmigratio, ἀ'πημία, μετοίκησις: verbale ab ἀ'πημάσσομαι, diſcedo, commigro.

Ἀ'πημόρω, virilitatem, ſeu viriles annos aſſumo: ex ἀ'πό, & ἀνδρόω, virilem reddo; virile robur miniſtro.

Ἀ'πημόθεν, ſeorſum: adv. ab ἄλλοθι, Th. ἄλλ, ſine.

Ἀ'πημπνέω, recuſare, a. s. inſ. m. & a. s. ind. m. ἀ'πημπνήλαν, recuſavi, renui. Ab ἀ'πημπνέομαι, renuo, reſpno.

Ἀ'πημόω, μ. ώσω, π. ωκα, defloreo, emarceſco, flore exuor.

Ἀ'πημόωσις, εως, ἡ, defloreſcendi actio, q. defloratio; florum marcor, & fluxue.

Ἀ'πημόζω, decerpo, defloio.

Ἀ'πημόσμος, ος, ὁ, linea exilis, & viſum fugiens, a pictoribus ita dicitur, Galeno teſte, ut lineamenta illa Apellis, & Protogen. apud Plin. l. 35. ex ἀ'πό, & ἀνθάω, floreo, vel ἀ'νθίζω, facio florere, tingo.

Ἀ'πημόρκίζω, carbones accendo, torreo, aſſo: vel τὰς ὀπώρας, i. e. piſcis grauis comedo; quod nimirum illud piſcium genus aſſum comeditur.

Ἀ'πημόρκισις, έ©-, ἡ, eſt piſcis, cui conveuit aſſatio: item placentæ, ſeu lagani genus; ἀφ' ὧ τὰ ἀ'πό ὀρκάνου γίνεσθαι.

Ἀ'πημόρκισμα, τὸ, eſt ta genere quidvis toſtum in prunis.

Ἀ'πημόρκόω, ῶ, in carbonce verto, ſeo tedigo, exoro: a Th. ἄνθραξ, carbo; unde ἀνθρακίς, ίδ©-, ἡ, ptuna, ignis ex carbontbus.

Ἀ'πάνθρωπ©-, ὁ, inhumanus, hominum expers, vacuus hominibus.

Ἀ'πανθρωπία, ας, ἡ, inhumanitas.

Ἀ'πανθρώπως, inhumaoter: ex ἀ'πό, & ἄνθρωπ©-, homo.

Ἀ'πανικμένης, ἡ, diſcedentia, gen. ſing. part. præſ. f. g. ab ἀ'πανίσταμαι, exurgo, quod ex ἀ'πό, & ἀνά, & ἵστημι, ſto.

Ἀ'πανίσω, & ἀ'πανίστημι, exeito alieunde, vel exurgere facio. Item erigo aliquam. Expooitur etiam ſubmoveo, ſedibus pello. Et apud Herodot. io Thalia, ἀ'πανίσασα τὴν γυναῖκα, abducete exeitum. Et in paſſ. ἀ'πανίσταμαι, ſurgo ex aliquo loco, exurgo: ut ἐ κλίνης ἀ'πανισταμένης, de lecto ſurgentes. Item ſedibus pellor, emigro, commigro. Sed ex Reg. l. s. e. 4. ἀ'πανίσταν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, expon. caligaverant oculi ejus. Ex ἀ'πό, & ἵστημι, -ομαι, exeito, erigo.

Ἀ'πανα, τὸν, omnem, acc. ſing. ab ἅπας, gen. ἅπαν©-, quod ex ἅμα, ſimul, & πᾶς, omnis.

Ἀ'πανταν, occurrere, præſ. inf. & ἀ'πανταντας, τάς, occurrentes, accuſ. pl. part. præſ. ab ἀ'πανταω, occurro.

Ἀ'πανταχῆ, & ἀ'πανταχόθι, ubique, paſſim.

Ἀ'πανταχόθεν, & ἀ'πανταχόσε, undique, undequaque, quaquaverſum: ab ἅπας, omnis.

Ἀ'πανταω, ῶ, occurro; ab ἀ'πό, & ἀντάω, in occurſum eo. Th. ἀντί, contra, advertus.

Ἀ'πανταίνω, produco, emitto; idem ac ἀντέλλω, (eum ἀ'πό præfixo) pro ἀνατέλλω, oriri lxcio.

Ἀ'πανταχ©-, ubique: adv. Th. πᾶς, omnis.

Ἀ'πάντημα, ατος, τὸ, idem ac ἀ'πάντησις, occurſus, caſus, eventus.

Ἀ'πάντησις, εως, ἡ, occurſus: ab ἀ'πανταω, occurro.

Ἀ'πανταστέον, occurrendum eſt: ab ἀ'πανταω, occurro.

Ἀ'πάντης, ex adverſo; idem ac ἀ'πάντιον, e tegione: ex ἀ'πό, & ἀντί, contra.

Ἀ'πανταζω, unde ἐ©ανταπάζω, concurro: ex ἀ'πό, xel ex συν, ἀ'πό, & ἀντζω, inuſit. pro ἀντάω, vel ἀνταω, occurro.

Ἀ'πανταπόδ, contra, e tegiooe; idem ac ἀντικρύ, contra.

Ἀ'πάντιος, Jon. e regione. Th. ἀντί, contra.

Ἀ'πανταλέω, exhaurio. unde

Ἀ'πάνταλσις, εως, ἡ, exhauſtio, evacuatio. ex ἀ'πό, & ἀνταλέω, haurio.

Ἀ'πάντημαι, reſiſto: ab ἀ'πανταω, occurro.

Ἀ'παξ, adv. ſemel.

Ἀ'παξάπας, αντ©-, ὁ, univerſus, cunctus, omnis ſemel: ea ἅπαξ, ſemel, & ἅπας, omnis.

Ἀ'παξαπλῶς, uoiverſaliter: ex ἅπαξ, ſemel, & ἁπλῶς, ſimpliciter. Th. ἁπλόος, ſimplex.

Ἀ'πάξια, ας, ἡ, indignitas.

Ἀ'πάξ©-, ος, ὁ, præter moreo; & ſubinde pro ἀξι©-, dignus.

A'πᾰΐδω, dedignor, indignum reputo, despicio, turpe duco.
A'πᾰΐδωσις, ἡ, dedignatio, contemptio, despicientia: ab ἀπᾰΐδω, indignus.
A'πάϊδωρ, ορος, ὁ, ἡ, Poet. pro ἄπαις, remotus: quasi ab ἄϊρω, p. m. ὄρω, &, neglecto augmento, ἄρω.
A'βλάβητος, ος, ὁ, ἡ, non transitorius, perpetuus: ex α, & βλάβη, praeteco, transgredior.
A'βλάβλητος, ὁ, nullam sobolem proferens; non renascens; a radice non germinans: ex α priv. & βλαβλαίνω, circumpullulo, & renascor, vel, ut alii, adunta emitto. unde βλάβλητ, ἡ, ramolna: nepos: vel adnotius romulus, qui justo germini ndnascitur: ex βλά, & βλαστάω, germino.
A'βλήτης, ὁ, incomparabilis, dissimilia, insociabilia: ex α priv. & βλήβω, assimilo, comparo. unda βλήτος, & βλήτικός, adjectitius, comparabilis.
A'γγελτος, injussa; ἀνελλάτως. Polyb. ex α priv. & γγέλλω, admoneo.
A'δεκτος, ὁ, non receptus; qoi accipi nequit; aliquando non recipians: ex α priv. & δέχομαι, suscipio, recipio.
A'ρας, sustulisse, discessisse, a. s. inf. act. verbi ἀναίρω, discedo, proficiscor.
A'ρπαγμένος, ὁ, spoliatus, privatus, Jon. redupl. pro ἀρπαμένος, perf. part. pass. verbi
A'πωρέομαι, ῶμαι, pro ἀπορέομαι, auferor, vel auferor.
A'ραίτητος, ὁ, inexcusabilis, implacabilis, indeprecabilis, inemolabilis, severus, qoi nec precibus, nec pratio flecti potest: ex α priv. & παιτέομαι, deprecor. unde πραίτησις, deprecatio.
A'δηλυτος, ὁ, non obtectus, non occultatus, manifestus: ne α priv. & δηλόω, velo obtectus.
A'δηλώλυτος, apertat ndv. ab α, πρό, & κρλύπτω, absconde.
A'βλήτος, ὁ, inconsolabilis, non vocatus se offerens, spontaneus, voluntarius: ae α priv. & βλητός, invoco.
A'λλάκτως, ὁ, immutabilis, non differens, per omnia similis, ut ἡ ἀλλακτος ἰδέα, similitudo inconmutabilis, Christus dicitur apud Greg. Ee α priv. & λλάττω, alterno, vario.
A'λλήλως, absque ulla differentia, similiter, per omnia. est adv. ab ἀλλήλων, immutabilis.
A'λλαξία, ἡ, immutabilitas, constantia.
A'λόγιστος, η, ον, infallibilis, qoi decipi nequit. Item active, non decipiens, non conficiens ad decipiendum. Ex α, & λλαγίζομαι, illudo.
A'λλογίστως, ita ut non decipiatis, vel decipi possis, est adv. ab ἀλόγιστος, infallibilis.
A'μαυθήτου, τό, dicitur id, in quo figura illa, quae μαυθία dicitur, non adbibetur. Haec autem figura orationis est, mollinne, quod asperius dictum est, Hermog. nam μαυθία exp. atium demulcentia.
A'μαυθήτος, ὁ, solatium non admitteus.
A'μαυθήτως, ita ut flecti verbis nequeat. Item insolubiliter.
A'μάυθος, & ἀμαυθήτος, ὁ, qui verbis flecti, vel persuaderi nequit, ferox. Nam & de brutis dicitur. Item insolabilis. ee α priv. & μαυθάομαι, consolor, consilium do.
A'πεδής, ὁ, non praepeditus; liber ab impedimentis; non impedientus, & implicntus: ex α priv. & πεδίζω, idem ac ἀμπεδίζω, pedes implico; impedimento, & obstaculo sum: ee πούς, & πεδίζω, ligo pedes, metior pedibus.
A'πελάτης, ὁ, ἡ, verus, germanus, non adulteratus: ee α priv. & πατάω, adultaro, falso atfimulo.
A'πελάτως, non adulterate, germane, genuine; adv. ab ἀπελάτητος, verus.
A'πείρων, ονος, ὁ, tollens, a. s. part. act. ab ἀναίρω, tollo, aufcio.
A'πελλάτος, inconcussus, immotus, firmus: ex α priv. & σπελλάω, concutio, ex σπείρ, & σελλάω, quatio, agito.
A'σημαντος, ὁ, non designatus, non illustratus.
A'σπαστος, ὁ, non insigoitus, non adnotatus.
A'σήμαντος, ὁ, nulla insigni notus, & conspicuus: ex α priv. & σημαντός, insignis.
A'σκευάστος, ος, ὁ, ἡ, imparatus: ex α, & σ. perf. sing. plur. ind. pass. verbi σκευάζομαι, apparo. Th. σκεῦος, ου, τό, vas.
A'σκήτος, ὁ, idem ac ἀσκεύαστος, imparatus.
A'σκεύτος, immediate, sine praemeditatione. Th. σκεῦος, ου, τό, vas.
A'σκίστως, absclndo, amputo; item depello, daturbo: ex ἀπό, & σκίστω, ferro seco.
A'σπάστητος, ὁ, non observatus, vel qui observari nequit.
A'σπάστητος, ita ut observari nequeat: ns α priv. & σπάστης, ſ. ητου, observo.
A'σπαλτος, ὁ, birsutus, non comptus capillis, non vulsus: ex α priv. & πασπάλλω, avello, vello.
A'πάρατος, ὁ, execrabilis, aecerandus; vel deprecandus. Plut. ex ἀπό, & ἀράομαι, precor. Item imprecor, maledico.
A'σπάστητος, ὁ, indeclinatus, vel indeclinabilis, non declinans, nec obliqun faciens: ex α priv. & σπαστέπτω, averto.
A'σπαστράπτος, rectn, nullo diverticulo.
A'σφαλάστως, incaute: ans α, & σφαλάστω, observo. Th. φύλασσω, custodio.
A'σχύτος, ὁ, effusiona cnrens. οἶνος ἀσχύτος, peculinritar dicitur oinum, cui aqua marina non est affusa, snu admixta, quod etiam dicitur ἀθάλασσος οἶνος, ut ejus contrarium αἰθάλασσος, vioum saltom, ut Celsus voent. ex α priv. & σχύω, idem ac σχέω, effundo: ex σχύ, & χύω, idem ne Th. χύω, fundo.
A'σχύνατος, ος, ὁ, pertinax, nulli cedens: ex α priv. & σχύνω, do locum.
A'σχύρτος, ος, ὁ, pertinax, nihil cedens.
A'ταγία, ας, ἡ, apargia, herbae nomen inter ἀπαγώγια numeratur, apud Theopb. plant. l. 7. c. 9.
A'ταγμα, ατος, τό, primitiae: ab ἀπό, & ἀπαρχή, initintio, primitiae, tributum.
A'ταργύρίζω, ατε muto, vendo.
A'ταργυρισμός, ὁ, aestimatio sei in pecunia aumeratn.
A'ταργύριο, ᾶ, in argentum verto; h. e. argento muto. ex ἀπό, & ἄργυρος, argentum.
A'ταραπτώς, ος, ὁ, ἡ, minime implicitus; non impedita; qui impediri non potest. ae α peiv. & σπαρτίζω, impedio, intercedo.
A'παράρατος, ὁ, minime declinativus; cui nulla sobest declaratio; indefinitos: ut ἀπαίωματος ὄγκλημα, apud Grammaticos modus infinitivus; quasi, οὐδὲν παραμένοντα καθ' ἑαυτόν, nihil per se declinans.
A'παραφάτως, absque declaratione, indefinite, per modum infinitivum. ee α priv. & παραφαίνω, praetera, vel simul ostendo: ex σπᾶ, & ἀμφίον, potentacio.
A'παράκλητος, ὁ, minime perturbatus: ex α, & παρακλέω, obturbo, interpello.
A'παίσιμος, non placeo, improbor. in pass. ἀπαίσιόομαι, agre, vel implacide leto. Item improbo, eum dat. & placeo, demereor, cum nec. Iliad. τ. ex οὐ πᾶ priv. & πάσιμα, -σιμα, placeo. unde ἄπασις, ὁ, placens, gratos.
A'πάρος, ος, ὁ, ἡ, ingratus, injucundos, talis, ut placere non possit.
A'παρηγόρητος, ὁ, qui consolationem flecti non potest: ex α priv. & παρηγορητός, consolabilis.
A'παρηγόρητος, inconsolabiliter.
A'παρύω, fut. ξω, juvo, auxiliando propulso; ex ἀπό, & ὀρύω, adjuvo.
A'παρθένος, ὁ, non davirgioata, pura & intacta. Item non decana virginam, a virgine alienus, non decorus virgini.
A'παρθενία, non congruo virginibus: ex α priv. & παρθενία, virginitatem servo. Item virginem custodio.
A'πάρθενος, ος, ὁ, ἡ, qui, quave non est virgo; nn α, & παρθένος, ὁ, virgo.
A'πᾶμαι, ᾶσαι, ᾶται, ablatus fuero, n. s. fub. pass. ab ἀναίρω, aufero.
A'πᾰριθμέω, ῶ, pernumero, percenseo; numero, enumero, recenseo.
A'πᾰριθμήσας, αντος, ὁ, qui recensuit, vel numeravit, a. a. part. nct. ab ἀπαριθμέω. Th. ἀριθμός, οῦ, ὁ, numerus.
A'πᾰρίθμησις, ἡ, numeratio, enumeratio, recensio. ae ἀπό, & ἀριθμέω, numero.
A'παρίν, ινος, ὁ, herbae quaedam, Inppa.
A'παρτίνος, seu ἀπαρίνος, ος, ὁ, vestus septentrinnalis. Th. ἄρκτος, ου, ὁ, ursus, ursa, septentrio.
A'παρκέω, ῶ, sufficio. ἀπαρκῆ, sufficit. ἀπαρκὴς, contentus, congruens. Ex ἀπό, & ἀρκέω, sufficio, par sum.
A'παρνέομαι, οῦμαι, abnego, t. ησομαι, ἐπ. p. ἀπᾶρνημαι, ſ. ν. pass. ἀπαρνῆσαμαι. a. s. m. ἀπαρνησάμην. a. n. imp. ἀπάρνησαι, ήσθω. inf. ἀπαρνήσασθαι. Ex ἀπό, & ἀρνέομαι, nego, recuso.
A'πᾰρος, ος, ὁ, ἡ, qui pernegat: ab ἀπαρνέομαι, abnego.
A'πάρομαι, auferor, ἀφαιρέομαι: ex ἀπό, & ἄρομαι, suscipio, assequor, recipio.
A'πᾶρσα, ατε, tulliro, discedito, n. s. imp. nct. ab ἀναίρω, aufero.
A'πασίμαντος, ὁ, qui nulla re incitatur, immorus, languidus, stupidus: ex α priv. & πασμαίνω, incito; ex σπᾶ, & ὀμύνω, erumpo, impetum facio, irruo.
A'πασίόπους, dejcio, deturbo, ſ. ξω. En ἀπό, & ὀρύσσω, ferro seco, abscindo.
A'πασίόνιον, idem ac ἀσίόνιον, masculum teddo. unde ἀπαρσιόνιος, est masculescere. Plin. ex ἀπό, & ὀρσίόνιον, masculum reddo; quod ab ἄρσην, ενος, ὁ, & ἡ, masculus, mas.
A'πασίπαιος, ος, ὁ ἡ ἡ, qui libere inqui non audet; sed in quo libere dici non licet: ex α priv. & παρρησιάζομαι, audacter, ingenue, & plane dico.
A'πασίπαιος, ὁ, sine libertate loquendi, sine libera oratione. est adv. ab ἀπαρρησίας, qui libera loqui non audet.
A'πασις, εως, ἡ, profectio, abitio, discessus: ab ἀπό, & εἶμι, tollo.
A'πασις, ᾶς, ἡ, ιος, sulpendo, dirimo, quasi seorsum sospendo. En ἀπό, & ἀράω, pendo, alligo.
A'πασις, Jon. pro ἀπαράω, suspendo, dirimo. unde ἀπάρτησις, εως, ἡ, appendie.
A'πάρτησις, εως, ἡ, appendie. verbale ab ἀπαρτάω, pro ἀπάρτημι, ſ. ήσω, suspendo, dirimo.
A'πάρτι, adv. ab hoc tempore; ex ἀπό, & ἄρτι, nuper, novissime. Alii legendum censent ἄπαρτι, plane, omnino: nb ἄρτιος, perfectus.
A'πάρτια, ας, ἡ, supellex, qna se instrument ad ἀπαίροντες, proficiscentes: farcina. Item profectio. Th. ἄϊρω, tollo.
A'παρτίζω, perfectum & absolutum reddo: aequiparo, adaequo, ἀρτίως, t. ησω ἀπαρτίσας συμπληθῶ. ee ἀπό, & ἀρτίζω, perficio, compono.
A'παρτίσιμος, nbsolute, & perfecte.
A'παρτιστής, ὁ, paratus itineri. ὁ πρὸς ἄπαρτιν ἢ ἀποδημίαν ἕτοιμος: ab ἀπάρτια, farcina.
A'παρτολογία, ας, ἡ, integra summa, rotunda ratio: ab ἀπό, ἄρτιος, perfectus, & λέγω, dico.
A'πάρτου ὑπαγόρευσις, Plut. auctionem bonorum sncere, acclamationi, supellectilem proferibere: nb ἀπάρτια, supellex, farcina.
A'πάρτισις, ὁ, perfectio, consummatio. in Nov. Conſt. I. Imp. ab ἀπαρτίζω, perficio.
A'παρτισμός, ὁ, perfectio, absolutio: ab ἀπήρτισμαι, ν. pers. sing. prat. pass. ind. verbi ἀπαρτίζομαι. Th. ἄρτιος, perfectus.
A'παρτιστής, ὁ, absolutorius, nd perfectionem & absolutionem rei alicujus aonducens: ab ἀπαρτίζομαι, perficior, nbtoiver.
A'πασπαμβώς, & ἀπασπίως, eeponisur ἀφ-

Digitized by Google

κριβῶς, accurare, perfecte, q.d. expletum; idem ac ἀπαρτί, postbac, consastim, assatim, & ἀπαρτιζόντως, absolute, perfecte.

Ἀπαύρω, idem ann ἀπαυρίω, exhaurio.

Ἀπαύρω, exhaurire: ab λύτ, & ἀύω, haurio.

Ἀπαύρτω, μ. ῦξω; detrabo: ab λύτ, & ἀύρω, uro.

Ἀπαχαιόω, ῶ, antiquum reddo, obsoleseere facio: & in passiu. ἀπαχαιόομαι, antiquor, obsolesco: ut ἀπαχαιωθῆναι ρηλίαι, Ε λαξις, vetus, antiquata, vel obsolera amicitia, vel dictio. ex λύτ, & ἀχαιός, vetus, prisens.

Ἀπαχαΐζω, antiquum reddo, antiquo nomine appello: item antiquitatis formam tribuo: ex λύτ, & ἀχαΐζω, antiquitatem imitor.

Ἀπάχνω, Poet. pro ἄχνω, imperare.

Ἀπάρχεσθαι, primitias offerre: ab ἀπαρχή, ῆς, ἡ, frequentius in pl. ἀπαρχαί, αἱ, primitiæ: q. d. ἀπ' ἀρχῆς, scil. γλυκάτων ἐ γῆς, de principio frugum.

Ἀπάρχομαι, ατΘ-, τό, idem ac ἀπαρχή, primitiæ.

Ἀπαρχῆς, statim, ab initio.

Ἀπάρχομαι, primitias solvo, & decerpo, aum gen. Item libamenta facio. Th. ἀρχή, primipium.

ἈπαρχΘ-, & ἀπάρχω, ὁ, idem ac ἀρχός, dux. ἀπάρχω τροπάμτων, praefectus militum.

Ἀπάρχω, idem ac ἄρχω, impero.

Ἀπαρωγός, ὁ, opitulator: ab ἀπαρήγω, auxiliando propulso: ex λύτ, & ἀρήγω, auxilior.

Ἅπας, ἅπασα, ἅπαν, omnis. gen. ἅπαντος, ἁπάσης. Ex α pro ἅμα, simul, & πᾶς, omnis.

Ἀπασβολόομαι, suliginem exeurio. Dioscor. ex λύτ, & ἀσβολόω, suligina inficio, polluo.

Ἅπαντος, omnium, gen. pl. Jon. pro ἁπάντων, ab ἅπας, omnis.

Ἀπασπερχίζω, dasilio, desulto; item interdum sumitur pro exilire gaudio, risuque emori. ex λύτ, & σπερχίζω, saltu.

Ἀπασπαίρω, idem ac ἀπαίρω, tremo, palpito. Th. σπαίρω, palpito, vibro, tremo.

Ἀπασῖ, jejuna.

Ἀπασία, ἡ, jejunium: ab ἄπασΘ-, jejunus.

ἌπασΘ-, α, ὁ Ε ἡ, qui non gustavit, jejunus: ex α & πάω, vescor.

Ἀπασράπτουσα, ἡ, emittens fulgur, praes. part. f. g. ex λύτ, & ἀσράπτω, fulgaro.

Ἀπασράπτω, fulgaro, antrisco, vel circumquaque fulgoro: neutrum; sed interdum activum sit, sicut λυπλάμπω, fulgorem ejaculor.

Ἀπασχολία, negotium faceslena avoco; occupans & impedieus abstraho; a studio deduco. ex λύτ, & ἀσχολία, exerceo.

Ἀπασχολία, occupatio, abstractio, qua scil. quis ab aliqua re avocatur. ab ἀπασχολέω, a studio deduco.

Ἀπάτα, Dor. pro ἀπάτη, ἡ, fraus.

Ἀπατᾶ, decipit, 3. sing. ind. praes. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπατηγί, sine strepitu, sine crepitu, qui πάτΘ- dicitur: ex α priv. & πατάγος, strepo: a πάτΘ-, crepities, fragor instrui.

Ἀπατάω, ῶ, decipio, fallo, f. ήσω, p. ἠπάτηκα, a. 1. ἠπάτησα, & Jon. ἀπάτησα, ας, ε, praes. inf. act. ἀπατᾶν, a. 1. ind. pass. ἠπατήθην, partc. ἀπατηθείς, ῆσα, ἐν. quasi λύτ ἐ πότε ἀπάτω, a vio abduco.

Ἀπατελές, ῆς, ὁ, ἡ, fallax: ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτηρα, seorsim: advarb. ab ἄτερΘε, absque, seu ἄτερ, sine, seorsum.

Ἀπατεών, ῶνΘ-, ὁ, deceptor, ψεύσΘ- impostor: ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτη, ης, ἡ, Dor. ἀπάτα, fraus: ab ἀπατάω, fallo, decipio.

Ἀπατηθῆναι, decipi, a. 1. inf. pass. ab ἀπατάω, circumvenio, decipio.

Ἀπατηλός, ὁ, fallax, deceptorius, fraudulentus, dolosus. Th. ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτημα, ατΘ-, τό, fraus, captio.

Ἀπατίων, ῶνΘ-, ὁ, virtus, seu hominem seducens. Nona. ex ἀπατάω, fallo, & ἀνήρ, vir.

Ἀπάτιον, fallet, 3. perf. s. 1. iud. ἀπάτησα, sefellit, a. 1. Jon. pro ἐπάτησε, ab ἀπατάω, fallo.

Ἀπάτιος, ὁ, deceptio, fallacia, idem ac ἀπάτημα, impostura. Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατιπάς, ᾶ, ὁ, fraudulentus, aaptiosus. Th. ἀπατάω, fallo.

ἈπάτητΘ-, ὁ, incalcatus; i. e. non conculcatus; q. d. inealcabilis; qui calcari non potest: ex α priv. & πατέω, calco.

Ἀπατήρων, ὁ, idem ac ἀλιτήριος, dolosa cogitans, fraudulentus: ex ἀπατάω, fallo, & ὀρίω, ὁράω, mens, ἡ, mens.

Ἀπατμίζω, evaporo; exhalo, emitto vaporem: ex λύτ, & ἀτμίζω, vaporo, exhalo.

Ἀπατήρια, τά, fallaciarum solennitas, iaquit Rud. Vide Sund. & Schol. Aristoph. a Th. ἀπατάω, fallo.

Ἀπατῶντες, οἱ, fallentes, praes. part. act. plur. ab ἀπατάω, decipio.

Ἀπάτωρ, ορΘ-, ὁ, ἀ, sine patre: ex α, & πατήρ, pater.

Ἀπαυγίζω, lucem edo; splendorem relido, ut corpus splendidum: ab ἀπαυγής, splendor, lucis effulgentia; eo λύτ, & αὐγή, splendor, lux. unde αὐγίζω, illustro.

Ἀπαύγασμα, ατΘ-, τό, effulgentia, splendor: a 1. perf. pert. pass. verbi ἀπαυγίζω, lucem edo. Th. αὐγή, ῆς, ἡ, radius, splendor.

Ἀπαυγασμός, ὁ, Plut. idem ac ἀπαύγασμα, splendor.

ἈπαυγΘ-, ς, ὁ Ε ἡ, fulgidus, lucidus: ab ἀπαυγίζω, lucem edo.

Ἀπαυγή, ῆς, ἡ, splendor, luuis affulgentia: ab ἀπαυγίζω, lucem edo.

Ἀπαυδῶν, renunciata. ἀπαυδήσαντες, οἱ, aor. 1. part. pl. num. ab ἀπαυδάω, ῶ, renuncio.

Ἀπαυδάω, ῶ, renuncio: item vero, interdico, prohibeo, f. ήσω. Ab λύτ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox, oratio.

Ἀπαυθαδίζομαι, idem ac αὐθαδίζομαι, arrogantar me gero, & superbe; pertinaci contumacia utor, ut qui supplicare judicibus non potest. αὐθαδίζομαι, idem: ab αὐθάδης, ἐ Ε ἡ, sibi placens.

Ἀπαυθαδιῶσαι, assarem esse, Att. pro ἀπαυθαδίσαι, f. 1. inf. m. ab ἀπαυθαδίζομαι, audeo.

Ἀπαυθημερίζω, idem ac αὐθημερίζω, eodem ipso die redeo: ac λύτ, & αὐθήμερΘ-, per unum diem durans.

Ἀπαύλια, τά, dies, quo sponsus apud socerum seorsum a sponsa pernoctat, item dona, quæ sponsæ dantur; testa Pollace; sed Acron dicit fuisse diem, quo nupta ad parentes redira solebat.

Ἀπαυλίζομαι, seorsim stabulor, seu pernocto.

Ἀπαυλισμὸς χλωρίς, apud Poll. exp. luna, quam sponsa mittit ad sponsum ao die, qui ἀπαύλια dicitur ab ἀπαυλίζομαι, seorsim pernocto. a Th. αὐλή, stabulum. unde αὐλίζομαι, diversor, stabulor.

Ἀπαυλιστῆρ-ες, ὁ, ἡ, seorsim stabulans, seu pernoctans. Ab λύτ, & αὐλή, stabulum.

Ἀπαυρέω, ῶ, eripio, aufero. imperf. ἀπαύρων, ἀπαύρουν. quidam ab αὖρα deducunt, ut sonet ἀπέπνεον ἀφαιρούμενοι: alii ab αὖρω. Hinc ἀπαύρω, Jon. pro ἀπαύρω: eo λύτ, & αὖρα, ἡ, ventus levior.

ἈπαυσΘ-, ς, ὁ Ε ἡ, indefinens, non assens, irrequietus; item sine cura carens, perpetuus: ἄπαυσΘ- δίψα, sitis, quæ sedari non potest.

Ἀπαύστως, & ἀπαυστί, indefinenter, incessanter, irrequiete: adv. ab ἀπαυστός, cessare, seu desistere facio; item compesco. praes. pass. ἀπαυσόομαι, cesso, desisto, finem facio. Ab λύτ, & παύω, sedo, cessare facio.

Ἀπαυτομαιτίζω, sponte submiuistro: Philo. eo λύτ, & αὐτόματΘ-, spontaneus.

Ἀπαυτομολέω, ῶ, transfugio, sum pertuga: ab λύτ, & αὐτόμολΘ-, ὁ, transfuga. Them. μολέω, eo, venio, redeo.

Ἀπαυτόφιν, per se, sponte sua; idem ac ἀπ' αὐτό, ex se. Homer.

Ἀπαυχενίζω, idem ac αὐχενίζω, carvicam incido, vel frango. unde ἀπαυχενίσαι ταῦρον, quidam expon. frenare taurum; item pro contumaciter reluctari. Th. αὐχήν, ῆνΘ-, ὁ, cervix.

Ἀπαφρίζω, despuma. Th. ἀφρός, ὁ, spuma, saliva.

Ἀπάφω, & ἀπαφῶ, & ἀπαφήσω, fallo, decipio, Poet. idem ac ἀπατάω, circumvenio. Voc Æolica, dicta παρὰ τὸ ἀφῆς ἀπαπάφω. ἐξαπαφῶ, idem.

Ἀπαχθείς, ἐ, abactus, a. 1. part. pass. ab ἀπάγομαι, abducor ex λύτ, & ἄγω, duco.

Ἀπαχθής, ἄΘ-, ἁΕ ές, graaie, molestus.

Ἀπαχθίζω, gravo. Th. ἄχθΘ-, οΘ-, τό, farcina, pondus.

Ἀπάψας, ὁ, Jon. pro ἁψάμενος, qui nexuit: a 1. part. Th. ἅπτω, necto.

Ἀπέβα, Dor. pro ἀπέβη, discessit, 3. sing. a. 2. act. ab ἀποβαίνω, discedo. Th. βαίνω, ao, vado.

Ἀπέβλην, ες, ε, abjeci, a. e. act. ab ἀποβάλλω, abjicio. Th. βάλλω, jacio.

Ἀπέβλω, ς, ν, discessi, a. 2. ind. ἀπεβήμεν, ω, σαν, idem, 3. 1. m. ab ἀποβαίνω, desceudo, cado. Th. βαίνω, eo, vado.

Ἀπεγλαπώθην, ως, ν, ablatitius sum, aor. 1. ind. pass. verbi ἀπεγλαπόω, ablatus. quod eo λύτ, & γελακτίζω, sum lacteus. Them. γάλα, ακτος, τό, lac.

ἈπέγγονΘ-, ο, ὁ, prosepos: ab λύτ, & ἔγγονΘ-, nepos, oriundus. Th. γίνομαι, nascor.

Ἀπεγγυαλίζω, idem ac ἐγγυαλίζω, insero.

Ἀπεγκρίς, idem ac λοιπρίς, excutio. ex λύτ, & ἐγκρίς, pultando iatrorsum adigo, infigo: eo ἐν, & κρίς, pulso.

Ἀπεγλυκάθη, dulcis evasit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἀπεγλυκαίνομαι, dulcis avado. Th. γλυκύς, dulcis.

Ἀπεγνώσθην, ως, ν, rejectus sum, a. 1. pass. ἀπεγνωκώς, υῖα, ός, rejectus, perf. part. act. ab ἀπογιγνώσκω, pernego, improbo. Them. γινώσκω, cognosco.

Ἀπεγνωκότως, desperata, per desperationem: ut ἀπεγνωκότως ἔχω, spem omnem abjicere.

Ἀπεδαιός, ᾶ, ὁ, ἡ, claudus, sensibus captus, infirmus: ab α, & πεδαιός, per terram serpens, quod a πέδον, τό, solum.

Ἀπεδάσσατο, divisit, Jon. & Poet. pro ἀπέδασσε, 3. sing. a. 1. m. verbi λοπεδάζομαι, impertior, divido. Th. δάω, divido.

Ἀπεδείξα, ας, ε, exposui, designavi, a. 1. ind. act. ab ἀποδείκνυμι, expono. a. o. pass. ἀπεδείχθην. Th. δείκνυμι, ostendo.

Ἀπεδεξοπόμην, ας, ο, capat amputassem, a. 1. ind. act. ab λοπέ, & δεξιτερόω, obtrunco caput. Eo δέρα, seu δειρή, collum, cervix, & τάμνω, p. m. τέτμημι, seco.

Ἀπεδέξατο, per apocopen pro ἀπεδέξατο, recepit, 3. sing. a. 1. m. ab ἀποδέχομαι, accipio. Th. δέχομαι, capio. Et ἀπεδέξατο, demonstravit, Jon. pro ἀπεδείξατο, demonstravit, Jon. pro ἀπεδείξατο, ostendo.

Ἀπεδήμησα, ας, ε, peregre profectus sum, a. 1. act. ab λοπεδημέω, peregrinor. ex λύτ, & δῆμΘ-, populus.

Ἀπέδιδε, a. sing. imperf. pass. ab λοπεδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Ἀπεδίδον, pro ἀπεδίδοσαν, 3. plur. imp. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.

Ἀπεδίζω, aquo, exaquo, complano, ἐξισαλίζω: ab ἄπεδος, α, ὁ, ἡ, planus.

Ἀπέδιλος, α, ὁ Ε ἡ, calceis carens.

Ἀπεδίλωτος, ο, ἁΕ ὁ, excalceatus. Ab υ, & πέδιλον, τό, calceus.

Ἀπεδοκίμασα, ας, ο, reprobavi, aor. 1. act. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo. f. ήσω, perf. pass. ἀπεδεδοκίμασμαι. Ex ἀπό, & δοκέω, videor, existimo, puto.

Ἀπεδόμην, σο, νο, vendidi, sursum dedit, a. 2. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Ἄπεδον, υ, τό, Jon. & Poet. pro πέδιον, planities, campus.

Ἀπέδοντο, vendiderunt, 3. pl. a. 2. m. ab ἀποδίδωμι, vendo.

Ἀπέδοσθε, 2. pl. a. 2. m. a Them. eodem.

Ἄπεδος, α, ὁΕ ὁ, planus: ut ἄπεδος χώρη, plana regio. Th. πέδον, τό, solum.

Ἀπέδρα, per apocopen pro ἀπέδρασκε, ας, ε,

ας, ἁ, aufugi, a. 1. Att. ab ἀποδιδράσκω, aufugio. unde 2. pl. ἀπέδρασμεν, & ἀπέδρων, aufugerunt. Alii ἔδρων, ſeu ἄδρων a. δρῶν, fugio, ducunt.

A'πεδυσάμην, ω, ατο, exui; a. 1. m. ab ἀποδύομαι, ατυο. ex ἀπό, & δύω, ingredior.

A'πεδω, abedo. a. r. paſſ. ὑπηδέσθην, ης, η. Ab ἀπό, & ἔδω, edo.

A'πέδωκ', per apocopen pro ἀπέδωκα, teſtimit, aor. 1. act. ex ἀπό, & δίδωμι, do.

A'πείπον, ες, ε, negabam, imperf. eol. a. 2. Att. per prothefin Poet. ab ἀπό, & ἔπω, dico.

A'πεζωσμένος, η, ον, exauctoratus, perfect. paſſ. ab ἀποζώννυμι, diſcingo. Them. ζώννυμι, cingo.

A'πέλλω, Poet. pro ἀπίλλω, abeiat, imperf. ab ἄπειμι, abeo; quod ex ἀπό, & εἶμι, ſum.

A'πέθανον, ες, ε, mortuus eſt, a. 2. act. ab ἀποθνήσκω, morior; quod ex ἀπό, & θνήσκω, morior.

A'πεθέμην, σο, στο, depoſui, diſtuli, a. 2. ind. m. ὑπεθέμεθα, ω, ατο, aor. 2. ind. m. verbi ἀποτίθημι, depono. Them. τίθημι, pono.

A'πεθρώσκ, ες, ε, deflorui, a. 1. ind. act. verbi ἀποθρώσκω, deflorefco. Th. θρώω, florco.

A'πεθύζω, defuefacio: ab ἀπό, & ἐθύζω, aſſuefacio. Th. ἐθ⊙-, εθ⊙-, τό, mos, conſuetudo.

A'πει, pro ἀπόθι, abi, imper. verbi ἄπειμι, abeo: ex ἀπό, & εἶμι, en.

A'πεί, abes, a. perſ. præſ. ind. verbi ἄπειμι, abſum: ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

A'πείδω, video, ſ. ἀπόψομαι, a. 2. ἀπεῖδον, ες, ε, a. κ. ſub. ἀπίδω, ῃς, ῃ. Ex ἀπό, & εἶδω, video.

A'πείθεια, ας, ἡ, contumacia, inobedientia; ab ἀπειθής, contumax. Th. πείθω, perſuadeo.

A'πειθέω, ῶ, non pareo, incredulus ſum. ſ. ήσω. p. ἀπειθήκα, a. 1. ἀπείθησα. a. ἀπείθεον. Ex α, & πείθω, ſuadeo.

A'πείθω, ης, η, Jon. pro ἀπείθω, dimiſſus ſum, a. 2. ind. paſſ. verbi ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mitto.

A'πειθής, ές, ὁ & ἡ, contumax, inobediens: item incredulus: ex α, & πείθω, ſuadeo, oratione flecto.

A'πείθια, ας, ἡ, idem eum ἀπείθεια, perſuaſioni obedientiæque contraria contumacia, diffidentia, incredulitas. Paul. ad Coloſſ. 3. υἱοὶ ἀπειθίας, filii intractabiles. ab ἀπειθής, contumax.

A'πεικάζω, aſſimilo: item compero, ſ. άσω.

A'πεικασία, ας, ἡ, aſſimilata, & expreſſa figura.

A'πείκασμα, ατος, τό, ſimulacrum, imago. Ex ἀπό, & εἰκάζω, aſſimilo. Th. εἴκω, aſſimilo.

A'πεικονίζω, ad imaginem, ſeu exemplar fingo.

A'πεικόνισμα, ατος, τό, adumbratio, imago, effigies.

A'πείκως, idem ac ἀπεοίκως, abſurde.

A'πεικότως, idem ac ἀπεικότως, ab re, præter fidem, immerito.

A'πειλή, ῆς, minas, acc. pl. ab ἀπειλή, ἡ, minæ.

A'πειλήσας, ἁ, minans, Poet. pro ἀπειλήσασα, præſ. part. ſ. g.

A'πειλής, minaris, a. perſ. præſ. ind. ab ἀπειλέω, Poet. pro

A'πειλέω, ῶ, Æol. ἀπείλημι, minitor. Item gloriot. imperf. ἠπείλεον, ων. ſ. ήσω. p. ἀπείληκα. a. 1. ἠπείλησα. a. 1. m. ἠπειλησάμην, ω, ατο. aor. 1. m. ſub. ἀπειλήσομαι, ῃ, ηται. Vel ab ἀπό, & εἰλέω, quia minæ a deliquendo acerbiores. Vel ⊙ἐὸ τῶ ἀπεθὲν ὠναι ἄλλος, quia minitati a miſericordia procul ſint.

A'πειλή, ῆς, ἡ, minæ: ab ἀπειλέω, minor.

A'πείλημαι, ῃ, ηται, a. 1. m. ſub. verbi ἀπειλέω, minitor.

A'πειλήτωρ, ορος, ὁ, minans, eel minabunde: ut ἀπειλήτωρ ῥοιή, eox minax. Nonn. ab ἀπειλέω, minitor.

A'πειλίσσω, per Sync. Jon. pro ἀπειλετίσω, dual. a. 1. act. ab ἀπειλέω, minor.

A'πειλητής, ῆρος, ὁ, minax, jactator; cujus f. ἀπειλήτωρ, minatrix.

A'πειλητήριος λόγος, minacia verba. Th. ἀπειλέω, minitor.

A'πειλητικός, ἡ, minax: ut ἀπειλητικὰ γράμματα, apud Plat. de legib. minaces leges, eel plenæ minarum. ἀπειλητικὸν π, & χαλεπὸς ὑποβλέπειν, Luc. minaciter frementi, & irato ſimilis apparet. ab eod. Themate.

A'πέλαβε, ες, ε, recepi, in 3. perf. plur. ἀπελήλαμεν, præt. act. cujus part. ἀπελαβὼς, ὦσα, ὸς, Att. pro ἀπειλήφα, & ἀπειληφὼς, ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

A'πεμι, abſum. imperf. ἀπέων, aberam. f. ἀπέσσομαι. præſ. int. ἀπέαμαι. part. ἀπέων, ὄντυ, ὀν, abſens. Ex ἀπό, & εἰμί, ſum.

A'πεμι, vel ἀπέημι, abeo. ſ. ἀπέσσομαι. a. 2. ἄπεσα. a. 1. act. ἄπεσα, & Att. ἀπέστα. ſic ἀπέσασι, abierunt, 3. pl. a. 1. act. vel pluſq. perf. med. Ex ἀπό, & εἶμι, vel ἵημι, eo.

A'πεπαμένω, ῶ, ατο, abdicaei, a. 2. m. & in 1. plur. ἀπεπασάμεθα.

A'πέπασα, abdicaeiſſe, a. 1. inf. act.

A'πέπατε, interdixit, 3. ſing. a. 2. vel 2. act. ἀπέπασα, interdicere, recuſare, præſ. int. act. ab ἀπέπαμαι, prohibeo.

A'πέπτω, interdico, recuſo, veto: item retracto, denego. Poet. pro ἀπόπτω: quod ex ἀπό, & ἔπω, dico.

A'πειρέσιος, infinite: ade. ab ἄπειρος, infinitus. Th. πείρας, ατος, τό, finis, terminus.

A'πείρετ⊙-, ος, ὁ, ἡ, infinitus, Poet. pro ἄπειρ⊙-, quod α πειρέω pro πειράω, termino. Th. πείρας, τ⊙-, τό, finis.

A'πείρε⊙-, ος, ὁ, ἡ, intentatus, qui tentari nequit: ex α, & πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, expericntia.

A'πείρατ⊙-, ος, ὁ, ἡ, inexpertus, Poet. pro ἄπειρ⊙-. Ab eodem Themate.

A'πειρατὶ, infinitis modis: eſt adv. idem ac ἀπείρως, ab ἄπειρ⊙-, infinitus, quod ex α priv. & πεῖρας, ατ⊙-, finis. Vel ab ἀπό, & πεῖρα, experientia.

A'πείργω, idem fere ac εἴργω, arcere.

A'πείργων, ὁ, arcens, prohibens, part. præſ. ab

A'πείργω, arceo, inhibeo, prohibeo. f. ξω. a. 1. ind. act. ἀπεῖρξα. p. χυ. Ab ἀπό, & εἴργω, in carcerem conjicio, coerceo.

A'πειρέσι⊙-, α, ὰ, ἡ, ingens, infinitus: ex α, & πεῖρας, pro πείρας, finis.

A'πειρεσίως, ώτα, ὡς, felſus, parr. ab ἀπείρων, præt. ind. act. verbi ἀπειρέω; ab ἀπό, & ἐρέω; quod ab ἔρω, necto, dico.

A'πείρετ⊙-, ος, ὁ, ἡ, inexpertus: ex α, & πεῖρα, experientia.

A'πειρία, ας, ἡ, imperitia: abeodem Th.

A'πειρίθ⊙-, ὁ, interminatus.

A'πείρετ⊙-, ος, ὁ, ἡ, infinitus: ex α, & πείρας, finis.

A'πειρόγαμ⊙-, ος, ὰ & ἡ, nuptiarum expers, cœlebs: ab ἄπειρ⊙-, imperitus, & γάμ⊙-, nuptiæ. Th. γαμέω, uxorem duco.

A'πείρξε, ας, ε, excluſi, prohibui. in 3. pl. ἀπέρξαν, a. 1. ind. act. ab ἀπείργω, arceo, cohibeo.

A'πειρέσιμος, qui lacrymari non didicit; qui fletum & lacrymas non eſt expertus: ex ἄπειρ⊙-, imperitus, & δάκρυ, lacryma.

A'πειροθάλασσ⊙-, & ἀπειροθάλαττος, ος, ὁ & ἡ, maris, ſeu navigandi inexpertus. ab ἄπειρος, imperitus, & θάλασσα, mare.

A'πείρονας, ος, ἡ ὰ ἡ, melorum inexpertus: item minime melus, ſimplex. inde

A'πειρονέκτης, ου, ὁ, Dor. pro ἀπειρονέκτης, ου, ὁ, ἄπειρος τ πλέχειν, imperitus

A Π A Π A Π

prælii. Ab α, πεῖρα, experientia, & μάχη, pugna.

A'πείρονα, acc. ſing. ab ἄπειρος, ονος, ὁ, ἡ, infinitus. Th. πείρας, τος, τό, finis.

A'πειρονίκης, ὁ, vincendi imperitus; vel qui victoriam nondum expertus eſt: ex ἄπειρος, imperitus, & νίκη, ἡ, victoria.

A'πειροπόθης, ὁ, pertinebationibus, ſeu affectionibus vehementer obnoxius.

A'πειροπάθεια, ας, ἡ, affectuum immoderatio; ἢ πειρόθεια ἁμαρτία, quæ ſemper vitioſa eſt. ex ἄπειρος, immenſus, & πάθος, εος, τό, paſſio, affectus.

A'πειροπλάσιος, α, ὁ, & ἡ, multiplex: ab ἄπειρος, infinitus.

A'πειρόπλους, ὁ, qui navigationem non eſt expertus: ex ἄπειρος, inexpertus, & πλέω, navigo.

A'πειροπόλεμος, ὁ, belli imperitus, eel expers. Unde adv. ἀπειροπολέμως, ſine belli experientia: ex ἄπειρος, imperitus, & πόλεμος, bellum.

A'πειρος, α, ὁ, imperitus. ab α, & πεῖρα, experientia. Et ἄπειρος, α, ὁ, Dor. pro ἤπειρος, terra continens. Item ἄπειρος, α, ὁ ἡ ὁ, interminatus, infinitus, immenſus: ab α, & πείρας, τος, τό, finis.

A'πειροσύνη, ης, ἡ, inexperientia: ab ἄπειρος, imperitus. Th. πεῖρα, ἡ, experientia.

A'πειρωδίν, ῖνος, ἡ, ἡ, partus dolores non experitus: ab ἄπειρος, imperitus, & ὠδίν, dolor.

A'πείρων, ονος, ὁ & ἡ, infinitus, interminatus. A'πείρων γαῖα, Homero, & Heſiodo eſt terre rotunda. Th. πέρας, τος, finis.

A'πείρων, inexpertus, imperitus.

A'πέσα, ας, ε, abii, Att. ἀπέστα, a. 1. ind. act. ab ἄπειμι, ablum.

A'πεσπαγγελία, ἡ, unde ἀπεσπαγγελίας εἵνεκα ἀπίλλω, læſæ majeſtatis crimen deprecans, ſeu læſæ majeſtatis criminis reus. cietur ex Plut. in morol. ex ἀπό, & ἐσπαγγελία, crimen læſæ majeſtatis.

A'πεσος, ος, ὁ & ἡ, nulle perſuaſione flexibilis, contumax. inde ἄπεσσα, ης, τό, pertinacia, contumacie. Ab α, & 3. perſ. ſing. præt. paſſ. ecrbi πείθω, ſuadeo.

A'πεσσε, idem ac ἀπεθέω, ῶ, incredulus ſum.

A'πέσσει, ες, ε, abſtinebam, imp. act. ἀπεσσείλαι, ας, στο, imp. paſſ. ab ἀπέσσω, abſtineo.

A'πεσσκλε, nominabat, 3. ſing. imp. ab ἀποκλέω, nomino. ex ἀπό, & κλέω, voco.

A'πεσκαλύφ, ας, ε, retexi, revelavi, a. 1. act. ab ἀποκαλύπτω, teeclo.

A'πέσκγονος, ὁ, abnepos: ab ἀπό, & ἔκγονος, ὁ, ἡ, filius, ſoboles. Th. γένομαι, neſcor.

A'πεσκέχεμαι, exſpectn. f. ἀπεδέξομαι. perf. paſſ. ἀπεσκέδεγμαι. a. 1. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. Ex ἀπό, ἐκ, & δέχομαι, capio, ſuſcipio.

A'πεσκοχή, ἡ, expectatio.

A'πεσκόσσομαι, exoo, ſ. ἀποκλίσομαι, a. 2. m. ἀπεδεύσομαι, cujus part. ἀπεσκυμένος, η, ὸν, exutus.

A'πέσκυσις, εως, ἡ, exutio, ipſe exuendi actus. Ab ἀπό, ἐκ, & δύω, induo.

A'πεσκύσσεται, η, ετο, deſciſcbat, & in 3. pl. ἀπεσκύσσετο, imp. paſſ. ab ἀποσκύω, deſico. Th. σκύω, fleo.

A'πεσκλεθέω, obliviſcor. a. 2. m. ἀπεξελαθόμην, & Poet. per reduplicetionem Jon. ἀπεσκελαθόμην. Ab ἀπό, ἐκ, & λαθέω, leteo. Th. λήθω, lateo.

A'πεσκλασε, ας, ε, fregi, a. 1. ind. act. ab ἀποκλάω, effringo. quod ab ἀπό, & κλάω, frango.

A'πεσκλέγομαι, in electione reprobo, non eligo: ab ἀπό, ἐκ, & λέγομαι, legor.

A'πέσκλεισε, ας, ε, occluſi, & in 3. plur. ἀπέσκλεισαν, a. 1. ind. act. verbi ἀποκλείω, occludo.

A'πεσκλεθέομαι, ῶ, στα, oblitus ſum, Poet. per reduplicationem Joo. pro ἀπεξελαθέομαι, a. 2. m. verbi ἀπεσκλαθέω, obliviſcor. Th. λήθω, lateo.

A'πεσκλε, idem ac ἐκλύω, cluo, abluo; eel etiam eluendo abſtergo: ex ἀπό, ἐκ, & λύω, laeo.

A'πεσκλύω, idem ac ἐκλύω, reſolvo: de-

debilito; exſolvo, diſſolvo, libero: ex λύτ, ϲιϰ, & λύω, ſolvo.
Α πϊϰυψα, ας, ε, amputavi, a. 1. ind. act. verbi ἀπομάττω, amputo, abrumpo.
Α πϊϰυρσάμην, ω, ατο, reſpondi, a. 1. m ab ἀντιϰρίνομαι, reſpondeo. Th. ϰρίνω, judico.
Α πϊϰυψάμην, ω, ατο, occultavi, a. 1. m. ἀπέϰρυψα, ας, ε, a. 1. act. ab ἀποϰρύπτω, occulto. Th. ϰρύπτω, abſcondo.
Α πϊϰτιϰα, ας, ε, occidi, a. 1. iod. act.
Α πέϰτονα, ας, ε, occidi, a. 1. ind. act.
Α πέϰτηϰα, ας, ε, p. m. ab ἀπϰτείνω, occido. Th. ϰτείνω, occido.
Α πϊϰτείνομαι, idem ac ἀπτείνομαι, extendor, diffundor, prolator: ex ἀπό, & ἐϰτείνω, produco, extendo.
Α πϊϰτος, ς, ὁ ἡ ἐ, impexus.
Α πέϰτηϰος, ε, ὁ ἡ ἐ, impexus. Ab ἀπό, & πέϰω, pecto.
Α πελίζω, concionor: Laconicum eſt pro ἐϰϰλησιάζω, apud Plutarch. duplici λ ſcriptum eſt in Lycurgo ſic, ἀπελλίζω.
Α πελμπτόμην, ς, ετο, reſpicebar, imperf. paſſ. ἀπέλαμψα, ας, ς, reſpiciendi, amicui, a. 1. act. verbi ἀπολάμπω. Th. λάμπω, ſpicndeo.
Α πελατία, ας, ἡ, abactio: ab ἀπελαύνω, expello, abigo.
Α πέλαϱ⊙, & ἄπλαϱ⊙, ς, ὁ ἡ ἐ, inacceſſus; cui propinquare tutum non eſt: ab α, & πέλας, prope.
Α πελάτης, ὁ, abigeus. Vet. Gloſſæ, ab ἀπελαύνω, expello, abigo.
Α πελάω, abigo, expello, arceo, f. ἀπελάσω, a. 1. ἀπέλασα. p. ἀπέλαϰα. Es ἀπό, & ἐλαύνω, impello, ago.
Α πέλαυϲα, & Jon. ἀπέλαυϲα, ας, ε, fructum cepi, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor, fructum capio. Th. λάω, volo, vis: video.
Α πελαχρίμπτω, ſublevo, f. ψω. Ab ἀπό, & ἐλαφρύνω, allevo. Th. ἐλαφϱ⊙ϛ, cervus, cerva.
Α πέλαϕε, Poet. pro ἀπελαύνω, arceo.
Α πέλεγμα, ατος, τὸ, & ἀπέλεγξις, εως, ἡ, refutatio, confutatio.
Α πέλεγμός, ῦ, ὁ, refutatio, redargutio, probrum: ab ἀπέλεγμαι, 2. perf. ſing. præt. paſſ. iod. verbi
Α πελέγχω, redarguo, f. γξω, a. 1. ἀπέλεγξα, præt. act. ἀπέλεγχα, præt. paſſ. ἀπέλεγμαι, a. 2. paſſ. ἀπελέγχθην, a. 1. m. ἀπελεγξάμην, Ex ἀπό, & ἐλέγχω, arguo, corripio.
Α πέλεθ⊙ϛ, ε, ὁ, ἡ, immenſus: ex ω, & πέλεθρον, ſeu πλέθρον, τὸ, jugerum.
Α πελιβεθ', per Apocopen pro ἀπελίβετο, diſtillabat, 3. ſing. imperf. m. ab ἀπολείβομαι. Th. λείβω, ſtillo, rigo.
Α πελέϲϲτ⊙ϛ, ε, ὁ ἡ ἐ, non dadolatus, vel ſecuri complanatus: ab ω, & πέλεκυς, υος, ὁ, ſecuris, bipennis.
Α πελεύθαι, abſtuliſſe, Jon. pro ἀφελέϲθαι, a. 2. inf. m. ab ἀφελαύνω, α, ετο, a. 2. m. ab ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, tollo.
Α πελεύθ', per Apocopen pro ἀπελεύθερος, libertus, liberrate donatus: ex ἀπό, & ἐλεύθερ⊙ϛ, liber.
Α πελεύθερία, ας, ἡ, manumiſſio, aſſertio in libertatem.
Α πελεύθερικός, ἡ, ὁ ἐ ἡ, libertinus.
Α πελεύθερόω⊙ϛ, ὁ, manumitteas.
Α πελευθερόω, libero, manumitto. unde
Α πελεύθέρωϲις, εως, ἡ, manumiſſio, vindicta: ab ἀπελεύθερ⊙ϛ, libertus.
Α πελεύϲομαι, ση, ϲται, recedam, & in 3. plur. ἀπελεύϲονται, f. 1 ab ἀπέρχομαι, abeo, recedo. Th. ἔρχομαι, venio.
Α πέλιπεν, ceſſavit, 3. ſing. imp. ſect. ab λείπω, deſino: quod ex ἀπό, & λήγω, quieſco.
Α πελίπετο, ας, ε, abeg. Att. pro ἀπέλειπ⊙, perf. ind. act. ἀπολέλοιπα, abactus fuerat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀπελαύνω, arceo. Th. ἐλαύνω, impello, ago.
Α πελθέ, recedito, abito. a. s. imperat. act. ἀπελθεῖν, abiiſſe, receſſiſſe, a. 2. inf. ἀπελθὼν, ὄντα, ὸν, qui receſſit, a. 2. part. ab ἀπέρχομαι: quod ex ἀπό, & ἔρχομαι, venio.
Α πέλιπον, ες, ε, reliqui, a. 2. ind. act. ab λείπω, relinquo. Th. λείπω, linquo.
Α πελοί, οἱ, laos, conciones. q. ab ἀπέλω, Æol. pro ἀπωλέω, arceo. Hinc forſan Latino-barbarum Cspella pro ędes.
Α πελλάζω, Laconibus ἐϰϰλησιάζω, concinnari. Plut. in Lycurgo. Unde
Α πέλλαϲις, οἱ, qui ſacrorum participes ſunt. Heſych. Th. ἀπέλλαι, ſacraria, cœtus.
Α πέλλης, ου, ὁ, Apelles, nomen viri. Latinis Apella.
Α πέλλουϱοι, Jon. pro ἀφελέϲθαι, οἱ, cum eripuiſſent, nom. plur. a. 2. part. m. verbi ἀφαιρέω. Th. αἱρέω, tollo.
Α πελ⊙ϛ, ε, ὁ, ulcus, vulnus. Dicitur vel ⊙ϖὸ τὸ μὴ προσπελάζειν τῷ σάρϰι, quia caro non ſibimet appropinquat: vel ἀπὸ τ ἀφελεύϑω⊙, φ Jon. verſo in π, quia eſſcinditur aliquid, & aoſertur.
Α πελπίζω, f. ίσω, p. ἀπέλπιϰα, aor. 2. ἀπέλπιϲα, a. 1. part. ἀπελπίϲας, ωσα, ὁ, deſpero, cum geo. or ἀπελπίζω τ τυγχάνω τῆς ἐλπιδος: Et enim acc. ut ἀπελπίζω τὸν ποτόντα, omaem de gyro ſpem abjicere. Et ταῦτα ἀπελπίζω, de his deſperare. Interdum in deſperationem adduco. Item ſpero ex aliquo, vel ſpero alicunde: ut Luc. 6. ⊙ δοκίζετε, ἐξὸ ἀπελπίζοντες, i. e. nihil inde ſperantes. Es ἀπό, & ἐλπίζω. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.
Α πελπιϲμός, ῦ, ὁ, deſperatio: verbale ab ἀπελπίζω, deſpero.
Α πελύθην, ης, η, abſolutus fui, a. 1. paſſ. ab λύτελέομαι: es ἀπό, & λύω, ſolvo.
Α πελυμαινόμην, ς, ετο, purgarus ſum, imp. paſſ. ab λύτελυμαίνομαι, purgor. Es ἀπό, & λύμη, ooxa; vel potius λῦμα, τὸ, ſordes.
Α πέλυϲα, ας, ε, dimiſi, a. 1. act. ab ἀπολύω: quod as ἀπό, & λύω, ſolvo.
Α πελωβήϑην, ης, η, contumeliam ſccepi, aor. 1. ind. paſſ. ab λύτελωβέομαι, contumelia afficior. Th. λώβη, ἡ, contumelia.
Α πέμοσα, ας, ε, evomi, a. 1. act. Poet. pro ἤμεσα, ab ἀπεμέω, evomo, quoi es ἀπό, & ἐμέω, vomo.
Α πεμέω, fut. έσω, revomo, evomo, vomitu rejicio: ex ἀπό, & ἐμέω, vomo.
Α πεμνημόνευ, ω, ατο, recordatus ſum, a. 1. m. cujus 3. plur. ἀπεμνήσαντο, & inf. ἀπεμνησάϑαι. Ab ἀπομνήσκομαι, recordor. quod ex ἀπό, & μιμνήσκομαι, vel μνάομαι, recordor.
Α πεμόργνυ, ις, υ, abſtergebam, imperf. act.
Α πεμόργνυμι, ω, ατο, abſterſi, a. 1. m. & in 3. plur. ἀπεμόρξαντο, ab ἀπομόργνυμι, exprimo, informo. Th. ἐμόργνυμι, abſtergo.
Α πεμπολέω, vendo, divendo, commuto: idem ac ὠπεμπολέω, veodo.
Α πέμπολος, venditur, venom datur, 3. ſing. præt. paſſ. ἀπεμπολήϑην, a. 1. inf. paſſ. ἀπεμπολήσας, ὁ, a. 1. part. act. verbi
Α πεμπολέω, ῶ, vendo. quod ex ἀπό, & ἐμπολέω. Scribitur & ἀμπολέω, ab ὠ, & πωλέω, vendo.
Α πεμπολή, ῆς, ἡ, mercatus, veoditio.
Α πεμπόλητος, ος, ὁ, idem.
Α πεμπολητής, ὁ, ὁ, vsoditor: ab ἀπεμπολέω, vendo.
Α πεμοθόμην, ς, ετο, diſſuaſi, imperf. paſſ. ab ἀπομυθέω, deoego. Th. μῦθ⊙, fabula, verbum.
Α πεμοέω, non convenio, diſſimilis ſum.
Α πεμοφις, εως, ἡ, declaratio, expoſitio. Ab ἀπό, & ἐμφαίνω, pareſcio, eommonſtro.
Α πεμοῆς, ές⊙, ὁ ἡ ἐ, diſſimilis, abſimilis: ab ἀπό, & ὁμοιὸς, ſimilis. Them. φέρω, fero.
Α πέναντι, & ἀπεναντίον, coram, e regione, cum gen. Item contra: ex ἀπό, & ἐναντι, coram, quod ex ὸν, & ἀντί, contra.
Α πενέγκαϑαι, abſtuliſſe, a. 1. inf. m.
Α πενεγκὼν, ὄϖα, ὸν, qui abſtulit, a. 2. part. πένω, ſtruo, ſtruxi, ſtructum, ſtruitum, ſtruere, ſtruens, ſtruentis, ſtruendus, ſtruendi, ſtruendo, ſtruendum, ſtruendo, ſtruendo, ſtruendo

loquendi faciens, verbosus. Inde
A'περιστολογία, ας, ἡ, varbosa oratio, loquacitas: ab ἀπέρατος, & λόγος, verbum. Th. λόγω, dico.
A'πέρατος, α, ὁ, ἡ, infinitus. Inde
A'περάτως, adv. Ex α, & περατός, quod a περάω, termino. Th. πέρας, τὸ, terminus.
A'πέρατος, vel ἀπέρητος, α, ὁ ἢ ἡ, infinitus, non habens exitum. & ἀπερίτητος, pro eodem. Item ἀπέρατος, qui transiri nequit, impervius. priori sensu est ab ἄπειρος, infinitus: posteriore vero est ex α priv. & περάω, transeo.
A'περγάζομαι, ῃ, ασαι, efficio, operor, f. άσομαι. p. ἀπείργασμαι. inf. ἀπεργάζεσθαι. Ex ἀπὸ, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, τὸ, opus.
A'περγασία, ας, ἡ, peractio: ut μάθα ἀπεργασίας, fabulæ peractio, absolutio.
A'περγαστέον, τὸ, peragendum est.
A'περγαστέος, α, ον, peragendus.
A'περγαστικός, ἡ, ὸν, efficiens: ab ἀπεργάζομαι, efficio, operor.
A'περγάθω, & ἀπεργάθω, idem ac ἀπείργω, seu ἀπέργω, excludo.
A'πέργω, Jon. pro ἀπείργω, disjungere, tadere, concludere: ex ἀπὸ, & ἔργω, coerceo, custodiæ trado.
A'περγμαι, præclusus sum, perf. pass. hinc
A'περγνύω, υ, σω, præclusi, Jon. pro ἀπειργμένον: ab
A'πέργω, abarcen, axcludo, præcludo, prohibeo, pro ἀπείργω: quod ex ἀπὸ, & ἔργω, coerceo.
A'περείδω, & ἀπερείδομαι, firmiter figo. ἀπερείδοντο, incumbebant, 3. plur. imperf. pass. ἀπερείσθαι, effundere, projicere, a. s. int. med. Ex ἀπὸ, & ἐρείδω, firmo, figo, admoveo.
A'περείσιος, ους, ὁ, ἡ, innixus, actio innitendi: a a. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπερείδω, innitor, incumbo.
A'περείσι, pro ἀπερείσια, ἡ, & per Metathesin ἀπρείσια, infinita: ex α, & πέρας, finis.
A'περεύγω, & ἀπερεύγομαι, idem ac ἀπορεύγω, eructo, proprie sursum eructo: metaph. de fluviis, pro emitto, quasi eructando. ex ἀπὸ, & ἐρεύγω, eructo.
A'περέω, ῶ, in fut. a. act. ἀπερῶ, & præt. act. ἀπέρηκα, & pass. ἀπείρημαι, (quæ sunt tempora præcipue usitata) denuntio, indico; item veto: ut τὰ ἀπειρημένα, prohibita. ex ἀπὸ, & ἔρω, dico.
A'περηνέω, ῶ, desolo; idem ac ἐρηνέω, delero, desolo.
A'περιτόω, reprimo, cohibeo: ex ἀπὸ, & ἐρητύω, sedo, derineo, reprimo.
A'περίβλεπτος, ὁ, non circumspectus: passive, cujus non facilis circumspectus. & ἀπερίβλεπτος, incogitatum, insperatum. ex α, & περίβλεπτος, conspicuus.
A'περίβλητος λόγος, i. e. ὁ κατηχὴς, narratio, cui περιβολαὶ non sunt adhibitæ, (vide περίβλητος) i. e. nuda, & pura, nec circumvestita. ex α priv. & περιβάλλω, ambitu cingo, circumdo.
A'περίγραπτος, ἡ, non circumscriptus; incomprehensibilis: ex α priv. & περιγράφω, circumscribo; ex περὶ, & γράφω, scribo.
A'περίεργος, ὁ, non exquisitus; non supervacaneus; minime curiosus: ex α priv. & περίεργος, ὁ, curiosus, laboriosus.
A'περιέργητος, ὁ, inenarrabilia, inexplicabilis, non circumscriptus; ex α priv. & περιεργάομαι, circumduco.
A'περιεσκεπτος, ὁ, non circum mundatus, nec circumquaque expurgatus: ex α priv. & περισκάπτω, lustro, purgo.
A'περιέτυπτος, ὁ, non circumsonus, vel obstreperus: ex α priv. & περιτυπτικὸς, circumsono, circumstrepo; ex περὶ, & τυπτία, (factum ex τυπτάω, idem ac τύπτω) pulsu sonum cieo, qualis est tympani; strepo, resono. a Th. τύπτω, cædo, percutio.
A'περιλήθητος, ὁ, insans, fandi nescius; vel quem non facile verbis compescas; qui blaterandi finem non facit, garrulus: ut ἄνθρωπος ἀπεριλάλητος, i. e. ἀκατάσχετος λαλιὰ. ex α priv. & περιλαλέω, garritu circumstrepo: ex περὶ, & λαλέω, loquor.
A'περίλητος, α, ὰ & ἡ, amplissimus; nullo tempore, vel loco circumscriptus, nec comprehensus: ut ἀπερίλητος πρεσβεία, libera legatio: nullo tempore, nec loco circumscripta, nec rationibus reddendis obnoxia. ex α priv. & περιλαμπτός, ὰ, comprehensibilis.
A'περιμάχητος, ὁ, expers belli, vel pugnæ, non expertus pugna, vel contentione: ex α priv. & περιμάχητος, de quo aliqui inter se pugnant, vel certant; qui magna contentione expetitur. ex περὶ, & μάχομαι, pugno.
A'περιμερίμνητος, ὁ, qui nullas animo curas verlat; inconsideratus.
A'περιμερίμνος, ὁ, qui nullas animo curas verlat, inconsideratus.
A'περιμερίμνως, adv. inconsiderate, temere, insciter: ex α priv. & περιμέριμνος, diligens, scitus, cum cura rem agens: ex περὶ, & μέριμνα, ἡ, cura.
A'περιμέτρητος, ὰ, qui mente & cogitatione comprehendi nequit, passive. Item active: ut ἀπερίμετρος ψυχὴ τοῦ Θεοῦ mens, quæ Deum cogitatione complexa non est. ex α priv. & περιμετρέω, mente complector & concipio; ex περὶ, & μέτρον, cogito, considero.
A'περίοπτος, ὁ, qui circumspectus non est, incogitans; negligens; ut ἀπερίοπτος πάντων, omnia curare omittens. ax α priv. & περιόπτομαι, circumspicio.
A'περίορισος, ὁ, non circumscriptus, nec definitus, non circumfinitus: ex α priv. & περιορίζω.
A'περίπτωτος, ὁ, qui talis est, ut non incidat; cui periculum non est, ne incidat; ex α priv. & περίπτωτα, termino.
A'περισαλπιγκτος, ὁ, qui tubarum clangore non circumsonatur, seu non circumsonat: & generaliter, quem nihil circumsonat: ex α priv. & περισαλπίζομαι, tubæ sonitu excitor; vel tubam sonantem audio: ex περὶ, & σαλπίγγα, vel σαλπίζω, buccina cano.
A'περίσκεπτος, ὁ, non circumspectus, inconsideratus. unde
A'περισκέπτως, inconsiderate, imprudenter: ex α priv. & περισκέπτομαι, circumspicio. unde περίσκεπτος, qui circumcirca oculis lustrari potest.
A'περισπάστως, absque ulla distractione. adv. ab
A'περίσπαστος, α, ὁ, ἡ, inconcussus, non distractus: ex α & περισπαστός, quod a 3. pers. sing. præt. pass. ind. verbi περισπάω. Th. σπάω, traho, distendo.
A'περισσία, ας, ἡ, natura superfluitatis remuneris, & a retrimentis, seu recrementis pura & sincera: ex α priv. & περισσία, ἡ, superfluitas.
A'περισσήκωτος, ὁ & ἡ, impar ætate; qui non excedit alium tempore; qui tempore, seu annis impar non est: ex α priv. περισσὸς, superfluus, & χρόνος, tempus.
A'περίσσιος, ος, ὁ, ἡ, quem nihil circumstat: ex α, περὶ, circum, & ἵστημι, sto.
A'περίστροπος, ὁ, qui non circumvertitur; vel qui circumagi nequit: ex α priv. & περιστρέφω, obtorqueo.
A'περίτμητος, α, ὁ, ἡ, incircumcisus: ex α, & περιτέμνω. Th. τέμνω, seco.
A'περίτρεπτος, ὁ, non volubilis & versatilis; circumversari ineptus: ex α priv. & περιτρέπω, circumago.
A'περίτρεπτος, ὁ, idem; vel non revertens, non redux. Item prætractis & obstinatis moribus; vel incurinsus. ejusd. comp. & Themistii.
A'περίττος, α, ὁ & ἡ, supervacaneum sibi habens; item luxu carens: ex α, & περισσὸς, superfluus. Th. περὶ, circa.
A'περίττωτος, α, ὰ & ἡ, excrementis carens. Th. idem.
A'περιτρὴς, ους, ὁ & ἡ, non orbiculatus: ex α, περὶ, & τρώω, tero.
A'πέρκας, αντος, ὁ, qui confecit, a. s. part. act. ab ἀπορρίζω. Th. ῥίζω, facio.
A'περ'ς, abi in malam rem, imperat. verbi ἀπείρω, Æol. pro ἀπέρω. Ex ἀπὸ, & ἔρω pro ἔρω, dico.
A'περ'ωγὼς, ότος, ὁ, abruptus, perf. part. m. ab ἀπορρήγνυμι. Th. ῥήγνυμι, rumpo.
A'περυθρίαν, non erubesco; pudorem depono; impudenter ago: ex ἀπὸ, & ἐρυθρὸς, ἁ, rubicundus, ruber.
A'πέρων, arca, præs. imperat. ἀπερωκάμενος, η, ον, prohibens, præs. part. pass. ab
A'περώκω, arceo, repello, propulso, ambigo, f. ξω. p. χα. Ex ἀπὸ, & ἔρκω, detineo, arceo.
A'περυθρόβω, ῶ, rubiginem ingenero; vel rubiginem consumo; rubiginem procreo, vel sentio: ex ἀπὸ, & ἐρυθρόω, rubigini obnoxius sum, vel rubigine laboro: ab ἐρυθρὸς, rubigo.
A'περύω, abstraho, detraho: ex ἀπὸ, & ἐρύω, traho.
A'πέρχομαι, abeo, exeo, f. ἀπελεύσομαι, a. 2. ἀπῆλθον, ες, ε, a. 2. sub. ἀπέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἀπελθεῖν, a. 2. part. ἀπελθὼν, ὄντος, ὄντι, cujus nom. pl. f. ἀπελθοῦσαι. p. m. ἀπελήλυθα. Ex ἀπὸ, & ἔρχομαι, venio.
A'περῶ. Vide in ἀπερέω, indico.
A'περωκὸς, ὰ, qui imperum alicujus impedit: ab ἀπερωκέω. Th. ἐρωέω, fluo, moveor.
A'περωέω, discedor Iliad. 9. ex ἀπὸ, & ἐρωέω, fluo.
A'πες, Jon. pro ἄφες, dimitte, a. 2. imperat. ab a. 2. ἧκα, verbi ἵημι: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.
A'πέσαντος, τὸ, gen. sing. ab ἀνὴρ, ανδρὸς, ὰ, nomen viri: q. d. qui non cecidit.
A'πέσαξα, ας, α, onus, vel clitellas deposui, a. s. ind. act. Th. σάττω, onero.
A'πέσβης, exstincta es, Dor. pro ἀνέσβης, a. sing. a. 2. ἀπέσβετε, ες, ε, exstinxi, a. s. ind. act.
A'πεσβηκὼς, ότος, ὁ, perf. part. ex ἀποβαίνω, & ἀποσβεννύω, extinguo; item aboleo, perdo, f. ἀποσβέσω. p. ἀπέσβηκα. a. s. ἀπέσβην, qui. ab ἀποσβῆναι, extinguo.
A'πεσθίω, peredo, exedo, absumo, devoro: ex ἀπὸ, & ἐσθίω, comedo.
A'πεσκίμφθαι, perf. inf. pass. ab ἀποσκίπτομαι, quod a σκίπτω, incumbo. Th. σκίπτω, fulmino, irruo.
A'πεσκολωμμένος, η, ον, excoriatus, perf. part. pass. ab ἀποσκολύπτομαι. Th. σκολύπτω, lacero, lancino.
A'πέσσαι, abero, f. s. verbi ἄπειμι: ex ἀπὸ, & εἰμὶ, sum.
A'πέσπασα, ας, ε, abstraxi, a. 2. ind. act. ab ἀποσπάω. Th. σπάω, traho.
A'πέσσυθεν, 3. plur. a. 2. pass. Æol. vel Bœot. pro ἀποσεύθησαν, proruperunt; ut ἔτυθεν, pro ἐτύθησαν. Æol. ex ἀπὸ, & σεύω, vel σεύω, fugo, pello. f. σεύσω, a. s. ἔσσυα, p. ης.
A'πέσυτο, excussus, vel repulsus erat, 3. sing. pluiq. perf. pass. pro ἀπεσείστο, a σείω, pello. imperf. pass. σείομαι, Poet. ἴσσομαι: item ἔσσυμαι.
A'πεσχέλλω, ες, ν, missus sum, 3. sing. a 2. pass. ἀπεσκέλθω, ῃς, ῃ, idem, a. 2. pass. ἀπέσκελμαι, ας, ε, misi, perf. act. ἀπέσκελα, ας, ε, a. s. act. ἀπέσκελμαι, perf. pass. ἀπέσκελαι, ας, ε, a. a. act. ἀπέσκελα, ας, ε, perf. med. ab ἀποσκέλλω. Th. σκέλλω, mitto.
A'πέσσασαι, absucrunt, Jon. pro ἀπέσσασθαι, 3. plur. a. a. ind. act. Vide ἀνέσσω.
A'πέσκελα, ας, α, misi, a. s. act. ἀπεσκέλατο, mittite, a. pl. a. s. imperat. act. ab ἀποσκέλλω. Th. σκέλλω, mitto.
A'πεσπερίας, ας, ὰ, privavi, a. s. ind. act. ab ἀπεσπερία, privo. Th. σπέρα, orbo.
A'πέ-λιν, & in 3. pl. ἀπέσκασαν, a. 2. ind. act. ἀπέσκον, ας, ε, abfui, a. s. ind. act. ab ἀπόσκω, depello. Th. ἴσκω, sto.
A'πέσχεν, ες, α, abii removi, a. 2. ind. act.

Digitized by Google

act. ab ἀπεσχέω, abeo, discedo. Th. σχέω, lacedo, accedo, advento.

Ἀπέσολα, ας, ἡ, missi, præt. med. verbi ἀποστέλλω, ablego, mitto. Th. στέλλω, mitto.

Ἀπεστραμμένος, η, ον, aversus, perf. part. pass. ab ἀποστρέφω, averto.

Ἀπέστραφον, ες, ε, averti, a. 2. act. ἀποστρέφω, ης, ῆ, aversus fum, a. a. ind. pass. ἀποστρέψω, ας, ε, averti, aor. 1. ind. act. ab ἀποστρέφω, averto. Th. στρέφω, verto.

Ἀπεχὴ, οῦ, ῆς, ἡ, abstentia: ab ἀφίεμι, discedo, deficio.

Ἀπέχει, abfit, impetat. ab ἄπειμι, abfum. Th. εἰμὶ, fum.

Ἀπεχρεάλλω, ας, η, aberravi, a. e. ind. pass. ab ἀποστρέλλω. Th. στρέλλω, erro.

Ἀπεχαίνομαι, ῦμαι, unde ἀποτεχρῶδαι, de ulceribus dicitur, quibus cruftæ detrahuntur: ex ἀπὸ, & ἰσχαρόω, ῶ, cruftas obduco. unde ἰσχαρώδης ἕλκος, Dioſc. l. 4. ulcera, quæ vulnus contraxeruot: ab ἰσχάρα, ἡ, ignis, focus.

Ἀπέχρηκε, ας, ε, abfuit, præt. ind. act. ἀπέχρεω, ες, ε, abſtinui, a. 2. iod. act. ἀποστρέλλω, a. 2. m. verbi ἀπέχω, abſum.

Ἀπέτμηλος, ὁ, fine ſalis: in Epigr. Unde ἀποτμηλότερα, minus frondoſa: ibidem. 5 α priv. & πέτμηλον, τὸ, folium.

Ἀπέτμημεν, ες, ε, præcidi, a. 2. ind. act. ab ἀποτέμνω, abſcindo.

Ἀπετέθην, ης, η, depoſitus eſt, a. 1. paſſ. verbi ἀποτίθημι, amoveo, dimitto. Th. τίθημι, pono.

Ἀπετίνυον, pœnas luebant, 3. plur. imperf. act. verbi ἀποτίνω, rependo, remunero. Them. τίω, puoio.

Ἀπέτρωγον, ες, ε, devoravi, a. 2. ind. act. ab ἀποτρώγω, devoro. Th. τρώγω, comedo.

Ἀπετρωκτῶντο, non audebant, averſi fuerunt in fugam, 3. plur. imperf. paſſ. ab ἀποτρωκτέω, averto: quod ab ἀπὸ, & τέτρωτα, p. m. verbi τρέπω, verro.

Ἀπέθανεπτζω, honeſta morte perfungor. ſic cap. 6. l. 5. Machab. ex ἀπὸ, εὖ, bene, & θάνατος, ὁ, mors.

Ἀπέθη, ἐσ, & ἀπέθ, ὁ ἢ ἡ, fama inauditus: item impetitus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Ἀπεθύνω, adæquo, rego, diſpono, dirigo, do judicium cum pœna: ex ἀπὸ, & εὐθύνω, dirigo.

Ἀπεθυπαίνω ἔντερον, inteſtionm rectum, per quod flatus alvi extenditur ſæpe, cum uriaam reddimus, inquit Alex. Aphrod. l. 1. problem. a præced. ἀπεθύνω, υνῶ, adæquo.

Ἄπεθνος, ος, ὁ ἡ, tædis inutilis, ex quo tædæ fieri nequeunt. Ita vocat Theophraſt. arbores, quæ reſinam non exudant. ex a priv. & πεύκη, ἡ, picea arbor.

Ἀπεθυτὸς, ὁ, idem ac ἄπεθνος, abominandus.

Ἀπεθυτὸς, & ἀπεθυτὸς, ὁ, abominandus, exſecrandus: item virandus, averſandus: & in neutro ἀπεθυτὸν, id, quod deprecantur. Unde ἀπεθυτὸς, abominande. & ἀπεθυτοῦμαι hymni, quibus aliquid deprecamur. Omnia ab ἀπεύχομαι, deprecor, precor, ſeu opto non evenire: item abominor, exſecror. ex ἀπὸ, & εὔχομαι, precor.

Ἀπεθύζω, ſopio; idem ac εὐθύζω, cum ἀπὸ præfixo.

Ἄπεθυς, ὁ, inauditus: idem ac ἀπεθὴς, vel ἄπεθνος.

Ἀπεθύχομαι, abſtineo.

Ἀπεθυπίζω, vilem reddo: ex ἀπὸ, & εὐτελὴς, ὁ, vilis pretio, contemptus.

Ἀπέφευγον, ες, ε, effugiebam, imperf. act. ab ἀποφεύγω, evado, effugio.

Ἀπέφηνα, ας, ε, oſtendi, a. 1. act. ἀποφαίνω, ῶ, ανῶ, a. 1. m. idem: ab ἀποφαίνομαι, quod ex ἀπὸ, & φαίνω, appareo.

Ἀπεφθαρμένος, η, ον, corruptus, perf. part. paſſ. ab ἀποφθείρομαι, corrumpor. Th. φθείρω, corrumpo.

Ἀπεφθεγξάμην, ῶ, ανῶ, loquutus ſum, a. 1. m. ab ἀποφθέγγομαι, loquor. Tb. φθέγγομαι, loquor.

Ἀπέφθιτο, interierat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποφθίνω, intereo, pereo. Th. φθίνω, prævenio, ſeu φθίω, conſumo.

Ἄπεφθος, ος, ὁ, ἡ, incoctus: ex α, & ἑφθὸς, coctus. Th. ἕψω, eliao, coquo.

Ἀπέφυγον, ες, ε, aufugi, a. 2. act. ab ἀποφεύγω, aufugio. Th. φεύγω, fugio.

Ἀπέχει, ſufficit, impetſonal. ab ἀπέχω, refero, abſumo.

Ἀπέχεσθαι, p. inf. ab ἀπέχω, refero, abſumo.

Ἀπεχθαίνω, odio proſequor. f. ανῶ. a. 1. ἀπεχθήσω, ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἐχθος, τὸ, odium, inimiſitiæ.

Ἀπεχθάνομαι, invifus ſom, præſ. ind. f. ἀπεχθήσομαι. ἀπεχθάνη, a. ſing. præſ. imp. paſſ. ἀπεχθήσθω, a. a. m. Th. ἔχθος, τὸ, odium, inimicitiæ.

Ἀπεχθαίρω, invifum eſſe, & Jon. ἀπεχθέω, Att. & Dor. pro ἀπέχθω, præſ. inf. verbi ἀπέχθω, vel ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπέχθεια, ας, ἡ, iaimicitiæ, odium, ſimultas: ab ἀπεχθὴς, ὁ, invifus.

Ἀπέχθημαι, odio ſis, præſ. ſub. Jon. pro ἀπέχθη, ab ἀπέχθομαι, fivs ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθὴς, έος, ὁ, ἡ, invifus: ex ἀπὸ, & ἔχθος, τὸ, odiom, inimicitiæ.

Ἀπεχθόμαν, invifus ero, fut. 1. m. ἀπεχθήσομαι, a. 2. ind. Jon. ἀπέχθω, 3. ſing. a. s. m. opt. ab ἀπεχθάνομαι, in odium venio, diſpliceo.

Ἀπεχθημὸς, ὴ, ὁ, qui in hominum odia ſolet incurrere.

Ἀπέχθομαι, idem ac ἀπεχθάνομαι, offendor, ſum hoſtis, inimicor, triſtor in odium & offenſionem lacutro. ab ἀπεχθὴς, invifus.

Ἀπεχθῶς, & ἀπεχθωδῶς, inimice, hoſtiliter. ab ἀπεχθὴς, invifus.

Ἀπιχθῶς, abſtinenter: adv. ab ἀπέχω, abſumo.

Ἀπεχθῶς, ioviſe, odioſe, ut ἀπεχθῶς ἔχω, vel διακείμαι πρός τινα, expon. qui odit, perofus, exofus. nam eſt adv. ab ἀπεχθὴς, odioſus.

Ἀπεχρέτο, impetſonaliter poſitum pro Ἀπέχρη, ſatis erat, imperf. impetſonal. verbi ἀπέχρη, ſufficit: ex ἀπὸ, & χρὴ, oportet, convenit, decet, par eſt.

Ἀπεχυρόω, & ἀποχυρόω, ῶ, munio: ex ἀπὸ, & ἰχυρὸς, munito, firmo. Th. ἰχυρὸς, ὁ; loco firmus, munitus, tutus.

Ἀπέχω, ως, ω, refero, abſumo. f. ἀφέξω. p. ἀπέσχηκα. a. 2. ἀπέσχον, cum acc. Et in pats. ἀπέχομαι, abſtineo, cum gen. imperf. ἀπεσχόμην. a. 2. m. ἀπεσχόμην. a. 2. inf. m. ἀποσχέσθαι. Item averto, Odyſſ. 5, vel, ut alii, terraho, ſeu abſtrabo. Et apud Plut. de def. Oracc. εἰδὼ ἀπέχω, nihil prohibet, quin. Item abſum, Xen. & diſto, i. e. diſto, Herodiao. Item recipio, reporto. Plut. ab ἴσχω, habeo.

Ἀπεψία, ας, ἡ, indigeſtio: ab α, & πέψις, coctio, quod a 2. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πέσσω, coquo.

Ἀπέψυχεν, abſtergebant, imperf. m. ab ἀποψύχω, ſtigeo, es ἀπὸ, & ψίχω, ſrigefacio.

Ἀπέψω, reperitur pro magis uſitato ἀφέψω, decoquo, recoquo.

Ἀπὴν, Poet. pto ἀπὼν, ὁ, abſene, præſ. part. ἄπειμι, ης, ῆ, aberam, imperf. ind. ἀπῆ, abſit, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἄπειμι, abſum: quod ex ἀπὸ, & εἰμὶ, ſum.

Ἀπήβανος, ὁ, pubertarem egreſſus, ex ἀπὸ, & ἥβη, adultus.

Ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, a. 2. Att. pro ἀπήγαγον, ab ἀπάγω, abduco.

Ἀπήγγελα, ας, ε, renuntiavi, a. 1. ind. act. ἀπαγγέλλω, ως, η, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπαγγέλλω, renuntio. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἀπήγημαι, narro, pro ἀφήγημαι.

Ἀπήγημα, ατος, τὸ, Jon. pro ἀφήγημα, τὸ, narratio.

Ἀπηγήσασθαι, Jon. pro ἀφηγήσασθαι, narrare.

Ἀπήγησις, ἡ, memoria: item narratio.

Ἀπηγξάμην, ω, ανῶ, ſtrangulavi, a. 1. m. eb ἀπάγχω, f. γξω, ſtrangulo.

Ἀπῆγον, Att. ἀπήγαγον, ες, ε, abduxi, duxi, a. a. ind. act. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπηγορέω, & media voce ἀπηγορέομαι, accuſationi reſpondeo; ἀπολογέομαι.

Ἀπηγόρημα, τὸ, reſponſio ad accuſationem, oarratio, relatio, (ἀπήγημα, idem) defenſio, ἀπολογία, ex ἀπὸ, & ἀγορεύομαι, idem ac ἀγορεύω, concionor.

Ἀπηγορία, ἡ, & ἀπηγόρημα, τὸ, negatio, refutatio, accuſationis defenſio.

Ἀπῆγμαι, ξαι, ατται, abductus ſum, præt. iad. paſſ. verbi ἀπάγω, abduco.

Ἀπῆγξα, ας, ε, ſtrangulavi, ſuffocavi, præt. ind. act. ab ἀπάγχω, ſtrangulo.

Ἀπήδαλος, ὁ, unde ἀπήδαλον πλοῖον, gubernaculo carens aavis: ex α priv. & πηδὸν, ὁ, gubernaculum: remoe. unde πηδάλιον, clavus uavis.

Ἀπηδέω, ης, ῆ, abeſus ſum, a. 2. ind. paſſ. ab ἀπείδω, abedo. Th. εἶδω, edo.

Ἀπῆκα, κας, κε, pluſq. perſ. med. & in 3. plur. ἀπήκατο, & Art. ἀπέκατο; ab ἄπειμι, abeo; ex ἀπὸ, & εἶμι, eo.

Ἀπήκτε, ας, ε, abii, Att. pro ἀπῆλθε, e. 1. ind. act. verbi ἄπειμι, abeo.

Ἀπηθέω, escolo, percolo, per colum trajicio, deliquo. Unde

Ἀπήθημα, τὸ, cremor percolatus; ex ἀπὸ, & ἠθέω, colo.

Ἀπῆκα, a. 1. Jon. pro ἀφῆκα, dimiſit: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀπήκοος, ος, ὁ ἡ, inobediens; idem etiam ac ἀνήκοος, qui non audit: imperitus. ab α, & ἀκοὴ, quod a p. m. verbi ἀκούω, audio.

Ἀπηκριβωμένως, η, ως, ad amuſſim, vel ad anguem factus, part. præt. paſſ. Unde adv.

Ἀπηκριβωμένως, abſolute, ad amuſſim. ab ἀπηκριβώμαι, ῶμαι. Th. ἀκριβὴς, exquiſitus.

Ἀπηκτος, ος, ὁ & ἡ, iacompactus: item non concretus: ex α, & πηκτὸς, fixus, infixus; quod a 3. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πήγνυμι, ſeu πήγνυω, figo. At πηκτὸς, ὴ, ὁ, Suidn eſt προβεβηκὼς, proficiſcens.

Ἀπήλαιστος, ὁ, inſoperabilis. ex a priv. & πάλαιστρα, palæſtra, lacta.

Ἀπήλασε, ας, ε, abegit, perſ. act. ἀπήλασα, ως, η, idem, a. 1. act. ab ἀπελαύνω. Th. ἐλαύνω, ago, impello.

Ἀπήλαυον, ες, ε, & ἀπήλαυσα, fructum capiebam, imperf. Sic ἀπήλαυσα, & ἀπήλαυσα, a. 1. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπήλγησε, ας, ε, dedolui: item animum deſpondi, perf. ind. act. verbi ἀπαλγέω, ῶ. Tb. ἄλγος, τὸ, dolor.

Ἀπηλγηκὼς, ὁ, qui dedoluit, ſive perdoluit; quique eo duritiæ pervenit, ut ad omnem doloris ſenſum obſurduerit. eſt autem particip. perf. ἀπὸ τοῦ ἀπαλγῶ, quod dicitur quem quis vacat dolors & ſenſu fuimali. Eraim. in Epiſt. ad Epheſ. cap. 3.

Ἀπηλεγέα, non curo, contemno: a ſequente ἀπηλεγὴς, ὁ, ἡ, ſævus.

Ἀπηλεγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſævus, quaſi nullius curam gereas. Hinc adverb.

Ἀπηλεγέως, ſæve, iatrepide. Ab ἀπὸ, & ἀλέγω, curo; quia nihil curat, modo iræ ſuæ pareat.

Ἀπήλεγξα, ας, ε, redargui, a. 1. ind. act. ἀπηλεγξάμην, ω, ανῶ, idem, a. 1. ind. m. verbi ἀπαλέγχω, redarguo.

Ἀπηλέγχει, minatur. Gen. 27. 42. credo legend. ἀπειλᾶται, verbi ἀπειλέω, ῶ, minor.

Ἀπηλέγχθην, ης, η, redargutus ſum, a. 1. iad. paſſ. verbi ἀπαλέγχω, increpo.

Ἀπῆλθε, ες, ε, abii, a. 2. ind. act. ab ἀπέρχομαι, aben. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἀπηλιάτης, ὁ, alienus a judicris, & litibus, ſeu cauſis judiciariis, quæ in Heliæa (foro ſcil. Athenienſi ſubtolano) agitabantur: alienus a foro: ex ἀπὸ, & ἠλιαία, ἡ, magiſtratus, & forum Atheaais, cujus judices ἡλιασταὶ, quia ſub dio apricantes ledebant, Ariſt. 5. Politicorum.

Ἀπηλιάω, ῶ, facio fatuum; ad fatuitatem redigo. Unde ἀπηλιωμένος, οὖ, meate capti: Marcel. vertit, vitio concreſcentium io vefica calculoram ſobo-

rantes. Dioſc. l. 5. c. 27. ex λύτ, & ἅλθω, fluitum reddo.

Ἀπηλιώτης, ου, ὁ, ventus Subſolanus: ab λύτ, & ἥλιος, ὁ, Sol.

Ἀπηλλάγμην, ης, η, liberatus ſum, a. 2. paſſ. ind. ἀπήλλαγμαι, ξαι, κται, dimiſſus ſum, perf. ind. paſſ. ἀπέλλαξα, ας, α, dimiſi, liberavi, a. 1. ind. act. & ἀπήλλαχα, ας, ε, perf. ind. act. ἀπηλλάχθαι, dimiſſum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi ἀπαλλάττω, dimitto. Th. ἀλλάττω, muto.

Ἀπηλλοτρίωκα, ας, ε, abalienavi, perf. ind. act. ἀπηλλοτρίωμαι, σαι, ται, ebalienatus ſum, perf. ind. paſſ. cujus part. ἀπηλλοτριωμένος, η, ον, a verbo ἀπαλλοτριόω, ῶ, alieno. Th. ἀλλότριος, elins.

Ἀπηλοίησα, ας, ε, contrivi, a. 1. act. ab ἀπαλοίω, contuodo, confringo. ab ἀπό, & ἀλοάω, pro ἀλοάω, verbero, flagris cædo. Th. ἄλως, ω, ἡ, area, in qua triturantur frumeotum.

Ἀπήλπικα, ας, ε, inde ſperavi: item deſperavi: prær. ind. act. ἀπήλπισα, ας, ε, idem, a. 1. ind. act. cujus perf. ἀπήλπισας, ατος, ὁ, qui deſperavit: a verbo ἀπελπίζω, deſpero. Th. ἐλπίς, ίδος, ſpes.

Ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τος, τὸ, clades, jactura, calamites, noxa.

Ἀπήμβροτον, abeiravi, Poet. pro ἀπήμαρτον, a. 2. verbi ἁμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, peceo.

Ἀπημελημένος, η, ον, neglectus, peiſ. part. paſſ. Unda adv.

Ἀπημελημόνως, neglectim. Ab ἀπημελέομαι, οῦμαι: ex ἀπό, & ἐμελέω, nagligo. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἀπήμων, ονος, per Syne. pro ἀπήμεμος, 2. plur. pluſq. perf. m. ab ἄπημι, abſum. Th. ἦμι, eo.

Ἀπήμων, τὸν, ecc. ſing. ab ἀπήμων, ονος, ὁ, ἡ, innocuus, illæſus. Th. πῆμα, elades.

Ἀπημοσύνη, ης, ἡ, ineolumitas: ab ἀπήμων: quod a πῆμα, τὸ, aledes, jactore.

Ἀπήμυνεν, adjuvit, imperf. vel a. 3. ab ἀπαμύνω. Th. ἀμύνω, ſuecurro.

Ἀπήνη, ου, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, τὸ, elades, jactura, noxa

τηρ⊙, f. g. ἀπιστήρ. Ex α, & πίσις, fides, quod a 2. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi πείθω, ſuaden, nratione flecto.

Ἄ'πιστος, ὁ, perfidia.

Ἄ'πίστως, fraudulenter, perfida, incredibiliter, infideliter; ab ἄπιστ⊙, infidelis.

Ἄ'πισχναίνω, emacio; & in paſſ. ἀπισχναίνομαι, extenuor, reddnr tenuis: ex ἀπό, & ἰσχνός, macer; unda ἰσχναίνω, macilantum reddn.

Ἄ'πισχυρίζομαι, obnitor; ad fortitudinem ma compoun; omni npe reſiſtn, vel aonatu afficio: itam acriter denego, abnun, pernego: ex ἀπό, & ἰσχυρός, forris. unda ἰσχυρίζομαι, nitnr, perſiln.

Ἄ'πίσχω, idem ac ἀπέχω, abſtinen.

Ἄ'πίσως, ἡ, adæquandi actin; ab ἀπίσω, adæqun.

Ἄ'πίτης, ὁ, ut ἀκίτης οἰν⊙, vinum ex pyris factum. Dioſc. l. 5. c. 32. ab ἄπ⊙, Innginquus.

Ἀ'πίττωτ⊙, ὁ, non picatus: ut ἀπίττωτα ἀγγεῖα apud Strab. Idem ac ἀπίστωτ⊙, nnn picatus.

Ἄπιχθυς, ὁ, qui nnn veſcitur piſcibus, ex ἀπό, & ἰχθύς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἄ'πιών, ὀντ⊙, ὁ, abiens, prodiens, particip. præſ. ab ἄπειμι, prn ἄπίω, abeo.

Ἄ'πίων, ον⊙, ὁ ἡ ὦ, non pinguis: ex α priv. & πίων, ον⊙, ὁ ἐ ἡ, pingnis.

Ἀ'πλανέω, ῶ, ἐ, ἡ, ſtabilitas; non errare, nec vagari: ab ἄπλανὴς, nnn vagabundus.

Ἀ'πλανὴς, ἐσ⊙, ὁ ἐ ἡ, non erraticus, vel vagabundus: ab α, & πλάνη, ἡ, errnr.

Ἀ'πλησ⊙, ὁ, prn ἀπλακ⊙, cui appropinquare tntum non eſt: ex α, & πελας, adv. prope. Alii vertunt infirmis, inefligiatus, ſimplax; ex α, & πλησός, ὰ, fictus, a 3. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi πλάσσω, val ἅττω, fingn.

Ἀ'πλάστως, ſimplicitar, non ficte, nnn diſſimulantar: ab ἄπλαστ⊙, infirmis.

Ἀ'πλατὴς, ἐσ⊙, ἐ ἐ ἡ, latitudine carens: ex υ, & πλατὺς, ὁ, latus.

Ἀ'πλαστ⊙, ὁ, Dor. pro ἄπλαστος, & hinc pro ἄπλητ⊙, magnitudine immenſus, inacceſſus, per Sync. ᾰ σ, a πλάθω, impleo. Th. πλάθ⊙, ὁ, plenus. Quidam ἄπλαστ⊙ idem eſſe dicunt cum ἄπλησ⊙, e πελάζω, accedn, pertingn, admoveo.

Ἀ'πλάτωμι, credo legendum ἀπλάτωμι, 3. ſing. impnrf. vel a. s. verbi πλατύω, dilato, Geneſ. 26. 22.

Ἀ'πλεονεκτικὸς, ὁ, inaxplebilis. Mere. Triſm. ex υ priv. & πλεονεκτέω, plus poſſiden.

Ἀ'πλητ⊙, Pnet. prn Ἀ'πλατ⊙, α, ὁ ἐ ἡ, (Dor. ἄπλατ⊙) prn ἄπλησ⊙, non impleti potens, infinitus, grandis, immenſus, arduus. ab α priv. & πλήθω, quod a πλέ⊙. Item ἄπλατ⊙ prn ἄπλατ⊙, quod ab ἀπέλαω⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, inacceſſus, cui appropinquate tutum non eſt: ab α, & πελάω⊙; quod a 3. ſing præt. ind. paſſ. verbi πελάζω accuin. Th. πέλας, prope.

Ἄ'πλάτ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, cui latus non dilatum eſt: ab α, & πλατάω, ἡ, latus.

Ἀ'πλαγὶς, ἰδ⊙, ἡ, veſtis ſimplex apud Sophoclem, quæ Homero eſt ἀπλαὶς: ab ἄπλὴ (pro ἄπλόη) enim fit ἄπλαὶς, & Epentheſi ϝ γ, ἀπλαγὶς. Hinc

Ἀ'πλάγ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, ſimplex, innocens, innocuus. Th. ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἄ'πλαθὴς, ἐσ⊙, ὁ, non planus, ſtrignſus: ex α priv. & πλάθω, plenus ſum.

Ἀ'πλάμων, ὁ, inexplebilis; idem ac ἄπλη⊙; & uiuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀ'πλὴξ, κτ⊙, ὁ ἐ ἡ, nnn percuſſue.

Ἀ'πληκτ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, idem: ex α priv. & πλήττω, val πλήσσω, aædn, percutio.

Ἀ'πλήστ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, inexplerus, non ampletns: ex α, & πλήθω, ῶ, impleo. Th. πλέ⊙, ὁ, plenus.

Ἀ'πλησίδωμος, ſum ſatisfabilis; ſum avidus: ab ἄπλησ⊙, inſatiabilis.

Ἀ'πλησία, ας, ἡ, inexplebilitas, inſatiabilitas, immanſtras.

Ἀ'πλητ⊙, α, ὁ, ἐ ἡ, inexplebilis, inſatiabilis, immenſus. Inde adv.

Ἀ'πλήτως, inexplebiliter, inſatiabiliter, immenſe. Ex α, & 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi πίμπλημι, plenus ſum. Th. πλέος, έ, plenus.

Ἀ'πλητ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, inacceſſus, immenſus.

Ἀ'πλητ⊙, pro ἄπλησ⊙, ὁ, qui nno impleti poteſt.

Ἀ'πλόη, ης, ἡ, ſimplicitas, candor; ab ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἀ'πλοθρὶξ, ιχ⊙, ὁ ἐ ἡ, qui promiſſum, vel porrectum habet capillum: item, qui raro eſt capillitio: ab ἁπλόος, ſimplex, & θρὶξ, τριχός, ἡ, capillos, villas.

Ἄ'πλοια, ας, ἡ, tempus navigationi inopportunum.

Ἀ'πλοΐζομαι, ſimplicem & candidum me exhiben, ſimplicitate utor. Xen. ab ἁπλοῦς, ῆ⊙, vel a Th. ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἀ'πλοϊκὸς, ὴ, ὁ, ſimplex, non verſutus, inaffectatus, cui opponitur πανοῦργος. unde adv.

Ἀ'πλοϊκῶς, ſimpliciter, citra dnlum: ab ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἄ'πλοι⊙, ὁ, qui non poteſt navigare: ab ἄπλό⊙; qund ex α priv. & πλό⊙, & contracte πλῶς, ὁ, navigatio, curſus. a Them. πλέω, navign.

Ἀ'πλοῖς, ῆ⊙, ἡ, veſtis ſimplex: in acc. pl. ἀπλοῖδας, cui opponitur ἀπλοῖς. In Homero jungitur ſubſtantivn χλαῖνα tanquam adject. Th. ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἀ'πλοκ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, non plicatus; ab α, & πέπλεκ⊙. præt. m. verbi πλέκω, plico.

Ἀ'πλοκύων, ὁ, cognoman Antiſthenis apud Laertium, qu. Cynicus ſimplici veſte utens: ab ἁπλό⊙, ſimplex, & κύων, κυνός, ὁ ἐ ἡ, eanis.

Ἀ'πλόος, ὸς, ὁ, ἁπλόη, ἡ, ἡ, ἁπλόον, ὸν, τὸ, ſimplex. compar. ἁπλόεσ⊙, ſuperl. ἁπλέστ⊙. Derivatur ab a uniratem ſignificante, & πέλω, ſum, tanquam ἄπελ⊙, quia unicum eſt, quod ſimplex aſt. Vel ab α priv. & πολὺς, multus, quia quod ſimplex aſt, non eſt e multis. Eſt &

Ἄ'πλο⊙, ἄπλως, ὁ ἐ ἡ, navigatione carens, impar navigstioni, innavigabilis: ab α, & πλέ⊙, navigatio. Th. πλέω, navigo.

Ἀ'πλότης, ητ⊙, ἡ, ſimplicitas, candor: ab ἁπλό⊙ ſimplex.

Ἀ'πλοτριχες, οἱ, qui capillo ſimplici ſunt, porrecto, & promiſſo; a nnminstivo ſing. ἁπλόθρὶξ, τριχ⊙, ὁ, ἐ ἡ.

Ἄ'πλουτ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, divitiis carens: ab υ, & πλοῦτ⊙, divitiæ.

Ἀ'πλόω, ῶ, expando, explico, extendn. f. σω, p. ωκ. imperf. ind. ἄπλοον, ἄπλουν. a. 1. inf. ἁπλῶσαι. Ἀ'πλόομαι, ῶμαι, expandor. pr. ἁπλωσμαι, cujus part. ἁπλωσμένο⊙, η, ον, expanlus, ſimplex. Th. ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἀ'πλυσία, ας, ἡ, immundities, illnrio: in plur. ἀπλυσίαι, αἱ, ſpongiæ, quæ clui oequenat.

Ἄ'πλυτ⊙, α, ὁ ἐ ἡ, illotus, propria de veſtimentn. Ex α, & πλύνω, lavo.

Ἀ'πλῶς, ſimpliciter, benigne: adv. ab ἁπλό⊙, ſimplex.

Ἄ'πλωτ⊙, υ, ὁ ἐ ἡ, innavigabilie. Th. πλέω, navign.

Ἄ'πνοὶς, ἰδ⊙, ἡ, valda ſpirans: ab α epitat. & πνέω, flo. vel nnn ſpirans, flatu deſtitntns; ab α priv. & Th. eidem.

Ἀ'πνιδμητ⊙, α, ὁ ἐ ἡ, a vantn non perflatus.

Ἄ'πνιστος, υ, ὁ ἐ ἡ, qui reſpirsra non poteſt, fina anhelitn, eaanimis. Inde

Ἀ'πνιστὶ, adv. ſine reſpiratione, ſine interpellatione, cnnſertim.

Ἀ'πνοιὰ, ας, ἡ, ſpiritus repreſſin.

Ἀ'πνοϊστίζω, ſpiritum reprimn, & continan. ex υ priv. & præt. ind. paſſ. verbi πνέω, flo, ſpirn.

Ἀ'πνοϊστὶ, ab nmni flatu penitus ſilens. Theophr. l. 2. hiſtor. ab ἀπνοϊστὸς, ὁ, deſtitutus facultate reſpirandi.

Ἄ'πνοος, ἄπνους, ὁ ἐ ἡ, in acc. ſing. ἄπνοον, ἄπνουν, flatu, ſeu reſpiratione carens, flatum non emittens, mnctuus, exanimis. Inde

Ἀ'πνοὶα, ας, ἡ, carentis flatus: item ſedata tempeſtas, tranquillitas a ventis. Ab υ priv. & πνοὴ, ſpiritus. Th. πνέω, ſpirn.

Ἀ'πὸ, præpoſitio: regit gen. a, ab, poſt, ante, præ, propter, per: item ex, de, abſque. Inde Lat. ab. Eſt autem ab Hebr. ⊃ϗ ab, id eſt auctor, vel principium cujuſvis rei.

Ἄ'πο, adv. longe, procul. Et Ἄ'πο pro ἄπεστι, abeſt, ab ἄπειμι. Th. ἰὼ, ſum. Et Ἄ'πο pro ἄπιθι, abi, apage: ab ἄπειμι, abeo. Th. ἰὼ, eo.

Ἀ'πὸ αὐτοῦ, ab illo tempore.

Ἀ'ποαίνυμαι, σαι, ται, idam ac ἀποαίρεμαι, auſern, detraho, adimn. imperf. ind. ἀποαινύμην, Jnn. pro ἀπαινύμην, σο, το, auferebam: ab ἀπὸ, & αἴνυμαι, aufern, capio.

Ἀ'ποαιρεῖσθαι, aoferri, præſ. inf. paſſ. pro ἀφαιρεῖσθαι, Poet. & Jon. ab ἀπὸ, & αἱρέω, capin.

Ἀ'ποαίρω, ablatus eſto, Jnn. pro ἀφαιροῦ, præſ. imperat. paſſ. ab eod. Th. vel

Ἀ'ποαίρω, auferas, Jnn. pro ἀποαίρῃς, quod prn ἀφαιροῦ, præſ. imperat. verbi ἀφαιρέω, ῶ, auferа.

Ἀ'ποαιρέομαι, ῶμαι, Jnn. & Poet. in Homern, & Herndoto pro ἀφαιρέομαι, ὦμαι, auferо, vel auferrn.

Ἀ'ποβαδίζω, abeo, diſcedn: ab ἀπὸ, & βαδίζω, en. Th. βαίνω, vado, aſcendn.

Ἀ'ποβαθμὶς, ας, ἡ, ſcala, qua navi deſcenditur: ab ἀποβαίνω, deſcendn.

Ἀ'ποβαίνω, deſcendn, cedo. ſ. ἀποβήσομαι. p. ἀποβέβηκ⊙. part. ἀποβεβηκὼς, ῶσ, ὸς. a. 2. ἀπέβην, ης, η, & in 3. plur. ἀπέβησαν. a. a. ſub. ἀπόβω, ᾳς, ᾳ, inf. ἀποβῆναι, part. ἀποβὰς, ἀντος, ὁ. Ab πάτη, & βαίνω, vadn.

Ἀ'ποβάλητε, abjeceritis, a. plur. a. a. ſab. act. ἀποβαλὼν, οντος, ὁ, qui abjecit, a. a. part. act. ab

Ἀ'ποβάλλω, abjicio, amitto. f. ἀποβαλῶ. p. ἀποβέβληκ⊙. a. 2. ἀπέβαλον, ες, ε. a. 2. ſub. ἀποβάλω. præt. paſſ. ἀποβέβλημαι. a. s. paſſ. ind. ἀπεβλήθην, ης, η, cujus part. ἀποβληθὶς, ῆσα, ὲν. p. m. ἀποβέβλημ⊙. hinc Ἀ'ποβολὴ, ῆς, ἡ, jactura. Th. βάλλω, jacin.

Ἀ'ποβάπτω, intingn, immergo leniter; ab ἀπὸ, & βάπτω, tingo.

Ἀ'ποβὰς, ἀντος, ὁ, qui deſcendit, vel ceſſit: nnm. plur. ἀποβάντες, deſcendentes, agreſſi: a. a. psrt. act. verbi ἀποβαίνω, deſcendn, cedn.

Ἀ'ποβάσις, εως, ἡ, deſcenſus: item eventus: exitus: ab ἀποβαίνω, deſcendn.

Ἀ'ποβάτης, α, ὁ, certaminis equeſtris ganus, qn. deſcenſnr, dictum: qui enim certabat, dicebstur ἀποβῆναι. Inde Ἀ'ποβαπτοὶ τροχοὶ dicebaotur. Ab ἀποβαίνω, deſcendo.

Ἀ'ποβυτίμιος Ζεὺς, cngnamentum Jovie; quaſi deſcanlar Jupiter dictus: a præced. ἀποβύτης, ὁ, deſcenſnr.

Ἀ'ποβύτης, α, ὁ, deſcendi, ceſſi. præt. ind. act. cujus part. ἀποβεβακὼς, ῦῖα, ὸς, firmatus, conſtans: a verbo ἀποβαίνω, deſcendo.

Ἀ'ποβλὰς, ᾶδ⊙, ὁ, qui abjecit: in gen. pl. ἀποβλαδῶν: part. præt. act. ab ἀποβλάω, abjicin.

Ἀ'ποβλῆσαι, deſcendere, a. a. inf. ἀποβήσομαι, ῃ, εται, deſcendam, f. 1. m. verbi ἀποβαίνω, deſcendn.

Ἀ'ποβλὼν, & -πτω, extoſſio: tuſſiendo ejicio: ab ἀπὸ, & βλώσκω, ſeu βάπτω, tuſſin. Th. βλὴξ, βλωκὸς, ὁ, ἐ ἡ, tuſſis.

Ἀ'ποβιάζομαι, vim affero, vi cogo: item anitor, ut mulier in partu; & paſſ. vi eogor: ax ἀπὸ, & βιάζομαι, vim infern. Th. βία, ἡ, vis.

Ἀ'ποβιβάζω, & Ἀ'ποβιβάζομαι, juben, vel facin aliquem deſcendere: item trajicin. præſ. iat. act. ἀποβιβάζω, paſſ. ἀποβιβάζομαι, a. s. m. ἀποβιβασάμην, ω, ασο. Ex ἀπὸ, & βιβάζω, eo. Th. βαίνω, vado.

Ἀ'ποβίου, ῶ, de vita decedo, mnrinr, a. 2. ind. ἀπεβίων, ως, ω. præſ. inf. ἀποβιῶναι. Ex ἀπὸ, & βίου, ῶ, vivo. Th. βίος, vita.

Ἀ'ποβίωσις, εως, ἡ, obitne, ioteritus, mora: ex ἀπὸ, & βίωσις, ipſa viveudi actio. Inde

Α'ποβιώσιμο⊙ν, adject. ut ἀποβιώσιμον διάταξις, testamentum. Th. βίο⊙ν, vita.
Α'ποβλάπτω, ludo, obludo. Α'ποβλάπτομαι, ludor, privor, jacturam facio. Ex ἀπό, & βλάπτω, noceo.
Α'ποβλαστάνω, germino, egermino: ex ἀπό, & βλαστάνω, germino.
Α'ποβλάστημα, στο⊙, τό, germen: item proles.
Α'ποβλαστητικός, ἡ, όν, germinarius. A prær. ind. pass. verbi ἀποβλαστάνω, germino.
Α'ποβλαφθείς, εῖσα, έν, privatus. a. s. part. pass. verbi βλάπτω, noceo.
Α'πόβλεμμα, τό, aspectus, βλέμμα, vel oculorum contorsio; ut quom quis non irretorto oculo aliquid spectat, ut dixit Horatius, sed detorquet oculorum aciem; quod indignationis, invidentiæ & despicientiæ signum est.
Α'ποβλεπτ⊙ν, ὁ, i. e. ὀπτὸ⊙ν, videndus, venerandus, θαυμαστός, spectabilis, a sequente
Α'ποβλέπω, intueor, respicio, oculos converto ad. f. ψω. p. ἀποβέβλεφα. a. s. imperat. ἀπόβλεψον, άτω, & ἀπόβλεψατε. 2. pl. a. s. sub. ἀποβλέψωσι; a. s. m. ἀποβλεψάμην, ε, σπο.
Α'ποβλητός, ὸν, ὴ, abjectus, a. s. part. pass. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Α'πόβλημα, στο⊙, τό, ejectamentum, quod abjicitur, seu rejicitur: a s. sing. prær. ind. pass. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Α'πόβλητ', per Syncop. pro ἀπόβλητα, τά, abjicienda, rejicienda, respuenda. nom. neut. plur. ab
Α'πόβλητ⊙ν, ε, ὁ, abjectus, abjiciendus, rejiciendus, respuendos. ἀπόβλητον, ου, τό, abjectum, abjiciendum, rejiciendum, respuendum. Inde
Α'ποβλητικός, ὁ ἡ ὁ, qui abjecit, vel amisit; vel abjiciendo, vel amittendo est. Ex ἀπό, & 3. sing. prær. ind. pass. verbi βάλλω, jacio.
Α'ποβλίττω, exprimendo aufero, ut e favis mel: ex ἀπό, & βλίττω, mel exprimo.
Α'ποβλύζω, featorio, emitto aquas; item evomo. præs. part. ἀποβλύζων. Ex ἀπό, & βλύζω, scaturio, abundo.
Α'ποβλώσκω, discedo: ex ἀπό, & βλώσκω, vado, serpo.
Α'ποβολή, ῆς, ἡ, abjectio, amissio, jactura: ab ἀποβάλλω, p. m. verbi ἀποβάλλω, abjicio.
Α'ποβολάς, ὁ, abjector, rejector: ut ἀποβολὰς ἔπλων, apud Plat.
Α'ποβολητό⊙ν, ὸν, ὁ ἡ ὁ, pro ἀποβολάς, ὁ, rejector.
Α'ποβόσκομαι, depasco: ex ἀπό, & βόσκω pasco. Th. βόσκω, pasco.
Α'ποβουκολέω, ῶ, a grege abduco, a grege aberrare facio: item ex alieno grege abduco, in errorem duco, decipio. f. σω. p. κα. a. s. ἀποβουκόλησα, ας, σ. A'ποβουκολήσαμι, ῆσαι, abducor a grege, a grege aberro: a cujus t. sing. prær. ind. fit
Α'ποβουκόλησις, στο⊙, τό, e grege alieno abductio; deceptio.
Α'ποβουκολίζω, idem ac ἀποβουκολέω, ex ἀπό, βοῦς, οός, ὁ, ἡ, bos, vacca, & κόλος, cibos.
Α'ποβράζω, & Α'ποβρύττω, & Α'ποβράττω, fervendo, seu æstuando exspuo, sive eructo: item exustum, defervesco. A'ποβράζομαι, per æstum exspuor, aut ejicior; a cujus s. sing. prær. ind. fit
Α'πόβρασμα, στο⊙, τό, spuma: item furfur tritici. Ex ἀπό, & βράζω, ferveo.
Α'ποβρέχω, perfundo, madefacio, intingo. fut. ξω. A'ποβρέχομαι, perfundor, madefio; a cujus s. sing. prær. ind. fit
Α'πόβρεγμα, στο⊙, τό, dilutum: item aqua, qua quid perfusum, vel prolutum est. Ex ἀπό, & βρέχω, rigo.
Α'ποβρίζω, erapolam edormio, dormio. f. ίσω, & ίξω. a. s. ἀπόβριξα, ας, σ, cujus part. ἀποβρίξας, στ⊙ς, σ, io nom. pl. ἀποβρίξαντες. Ex ἀπό, & βρίζω, dormito.
Α'ποβρίθω, act. degravo, vel neut. præ pondere devergo: ex ἀπό, & βρίθω, onero.
Α'ποβροχή, ῆς, ἡ, perfusio, madefactio: ab ἀποβρέχω, perfundo, madefacio.
Α'ποβροχθίζω, forbeo, glutino, voro: ex ἀπό, & βροχθίζω, voro. Th. βρόγχ⊙ν, guttur.
Α'ποβρόχιζα, illaqueo, laqueis implico: ex ἀπό, & βρόχ⊙ς, laqueus, sessio.
Α'ποβρύχω, demordeo. ex ἀπό, & βρύχω, fremo, stridco.
Α'ποβρωθείς, εῖσα, έν, exesus. a. s. pass. part. ab
Α'ποβρώσκω, comedendo confomo. f. σω, p. βέβρωκα. prær. pass. βέβρωμαι. a. s. ind. pass. ἀποβρώθη, ης, η. Ex ἀπό, & βρώσκω, comedo.
Α'ποβύω, obturo, obstruo. f. σω. Ex ἀπό, & βύω, obturo, occulto.
Α'ποβύσια ἱερά, dicuntur sacra, quæ non in altari peraguntur, sed in pavimento, vel solo: a seq. ἀπόβυσ⊙ν, profanus.
Α'πόβυσ⊙ν, ος, ὁ ἡ ὁ, profanus, ab aris alienus: ex ἀπό, & βυσός, ara.
Α'πόγαι⊙ν, ε, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus; ut & ἀπόγε⊙ν: ab eodem Th.
Α'πογαίω, ῶ, in terram verto. f. ώσω. Ex ἀπό, & γαῖα, ἡ, terra.
Α'πογαλακτίζω, ablacto, a lacte depello.
Α'πογαλακτίζομαι, ablactor, a lacte depellor: a cujus prær. ind. pass. fit
Α'πογαλακτισμός, ὁ, ὁ, ablactatio. Ex ἀπό, & γαλακτίζω. Th. γάλα, τ⊙ς, τό, lac.
Α'πογάλη, ας, ἡ, ventus, qui e terra exortus in mare fertur; cui contrarius est, qui dicitur τροπαία.
Α'πόγειος, τά, retinacula navium, funes, quibus navis alligator in littore: unde ἀπόγειος λύειν, oram solvere.
Α'πόγειον, ου, τό, vox Mathematica, qua denotatur summa Planetæ altitudo: opponitur τὸ ἐπίγειον.
Α'πόγε⊙ν, ος, ὁ ἡ ὁ, a terra remotus, ut & ἀπόγαι⊙ν, ex ἀπό, & γαῖα, terra.
Α'πογεμών, fundamenta destruo: (ἀποθεμελιῶ) a præced. ἀπόγε⊙ν.
Α'πογεμοσύν, ῦ, imbricio, imbricatim (vel fugruodiorum modo) facio, vel tego. Ex ἀπό, & γεμόω, ῶ. Th. γόμφος, fogrgrandium.
Α'πογέμω, depleo, demo ei, quod plenum est.
Α'πογεμίζω, idem ac γεμίζω, impleo. Ex ἀπό, & γέμω, plenus sum.
Α'πογενέω, ῶ, genero, produco: ex ἀπό, & γενέω, ῶ, gigno. Th. γίνομαι, nascor.
Α'πογεύομαι, degusto: ex ἀπό, & γεύομαι, gusto, experior.
Α'πογεφυρόω, ῶ, ponte jungo, pontem impono, ex ἀπό, & γεφυρόω, ῶ. Th. γέφυρα, ας, ἡ, pons.
Α'πογηράσκω, στ⊙ς, ὁ, confenescens, in acc. pl. ἀπογηράσκοντας, præs. part. ab
Α'πογηράω, confenesco. f. ἀπογηράσω. p. ἀπογεγήρακα. a. s. ind. ἀπεγήρασα. a. s. sub. ἀπογηράσω, ης, η, Ab ἀπό, & γηράσκω, feoisco. Th. γῆρας, αος, τό, senectus.
Α'πογίγνομαι, & Α'πογίνομαι, ab sum, decedo; item morior. f. ἀποτεγήσομαι. p. ἀπογεγένημαι, a. s. pass. ἀπεγενήθην, ης, η. a. 2. m. ἀπεγενόμην. a. 2. part. ἀπογενόμ⊙ν, ὸν, ὸς, mortuus. Ex ἀπό, & γίνομαι, fum.
Α'πογνόω, rejicio, non agnosco, abnuo, improbo; item absolvo, renuntio, despero. f. ἀπογνώσομαι. p. ἀπέγνωκα. plusq. perf. ἀπογνώκειν. a. a. ἀπέγνων, ως, ω, qu. a γνόω, ῶ, & in 3. pl. ἀπέγνωσαν. a. 2. imperat. ἀπόγνωθι. a. a. sub. ἀπογνῶ, ῇς, ῷ. a. s. inf. ἀπογνῶναι. a. a. part. ἀπογνούς, οῦσα, όν. perf. pass. ἀπέγνωσμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἀπεγνώσθην, ης, η. f. 1. pass. ἀποτεγνωσθήσομαι. prær. part. act. ἀπογνωκώς, ῶσα, ός, qui rejecit. prær. pass. part. ἀπογνωσμέν⊙ν, η, ον, rejectus. ea ἀπό, & γινώσκω, cognosco.
Α'πογλαυκόω, ῶ, cæsium reddo.
Α'πογλαύκωμα, στ⊙ς, τό, & Α'πογλαύκωσις, εως, ἡ, glaucoma, glaucedo: a prær. ind. pass. Th. γλαυκός, ὁ, cæsius.
Α'πογλεττοί, οἱ, qui cæsibus sunt clunibus, depyges. Th. γλουτός, ὁ, clunis, nates.
Α'πογλυκαίνω, dulce reddo, edulco: ex ἀπό, & γλυκαίνω. Th. γλυκύς, ὁ, dulcis.
Α'πόγνωσις, εως, ἡ, desperatio: a prær. m. verbi ἀπογινώσκω, non agnosco, abnuo.
Α'πογνώς, ὁ, desperatus; reprobatus calculo; liberatus in judicio: ab eod. Th.
Α'πογνῶ, ῷς, ῷ, rejecerim, a. 2. sub. act.
Α'πογνώς, ῶσα, ὸν, qui rejecit, a. 2. part. act. ab ἀπογινώσκω rejicio, quasi ab ἀπογνόω, ῶ, vel ἀπόγνυμι.
Α'πογομφω⊙ν, ντο⊙ς, ὁ & ἡ, qui dentes natatis indices amisit, ὁ μὴ ἔχων ὀδόντας ἢ γομφίους. a. s. sing. prær. pass. verbi ἀπογομφόω, rejicio.
Α'πόγονος, ος, ὁ, desperatio.
Α'πογονός, ὁ, ἡ, desperator.
Α'πόγονος, Dor. pro ης, ους, ἡ, posteritas. Α'πόγονα, τά, fœcunda, orta, oriunda, nom. pl. ab
Α'πόγο⊙ν, ε, ὁ & ἡ, ortus, orinndus; & subst. nepos, posterus. Ex ἀπό, & γόνος, prær. m. verbi γίνομαι, nascor.
Α'πογονή, ῆς, ἡ, propago: ab eod. Th.
Α'πογραΐζω, senectutem aufero, juvenilem reddo. Th. γραῖα, ας, ἡ, anus, vetula.
Α'πογραφή, ῆς, ἡ, descriptio, conscriptio, recensio, enumeratio.
Α'πόγραφ⊙ν, ε, ὁ & ἡ, ab exemplari, vel ad exemplar effictus.
Α'πόγραφον, ε, τό, exemplum libri, vel tabulæ, descriptum, exscriptum, descriptio, imago. ex ἀπογράφω, describo.
Α'πογράφω, io tabulas refero, deferibo. imperf. ἀπέγραφον. f. ψω. p. ἀπογέγραφα. a. 1. ἀπέγραψα. a. s. sub ἀπογράψω, ῇς, ῇ.
Α'πογράφομαι, deferibor: item nomen profiteor. perf. p. ἀπογέγραμμαι, conscriptus fui. a. s. ἀπογράφθην, ης, η. a. r. m. ἀπογραψάμην, ω, ατο, a. 2. inf. m. ἀπογράψασθαι.
Α'πογυιόω, ῶ, enervo, membra debilito, dearruo, delumbo. f. ώσω, p. ἀπογεγύωκα. a. s. sub. ἀπογυιώσω, ῇς, ῇ. Ex ἀπό, & γυῖον, ῦ frango membra, Th. γῦον, τό, membrum.
Α'πογυμνίζομαι, exereeor, me exerceo: ab ἀπό, & γυμνίζομαι. Them. γυμνής, ὁ, nudus.
Α'πογυμνόω, ῶ, nudo, denudo. f. σω. a. r. part. pass. ἀπογυμνωθείς, ῶσα, ὸν, denudatus. Ab ἀπό, & γυμνόω, ῶ, denudo. Th. γυμνής, ὁ, nudus.
Α'πογύμνωσις, εως, ἡ, denudatio: a s. sing. prær. pass. verbi ἀπογυμνόω, ῶ, denudo.
Α'πογυναίκωσις, εως, ἡ, effœminatio. Th. γυνή, ἡ, mulier, fœmina.
Α'πογωνίσμαι, γώσομαι, In angulum me colligo. inf. præs. ἀπογωνιοῦσθαι. ex ἀπό, & γωνίσμαι, ώσομαι. Th. γωνία, ἡ, angulus.
Α'πόδα, πό, pedibus carentem: acc. sing. ab ἄπους. Th. πούς, pes. Est & ἄπουν, nom. neut. plur.
Α'ποδάζομαι, divido, distribuo, partior, impertio. f. τ. δάσομαι, & Poet. δάσσομαι. f. r. inf. ἀποδάσασθαι, & ἀποδάσσασθαι, distributurum esse. Th. δαίω, divido.
Α'ποδαιμονίζω, ab Hesych. furo, infanio: ex ἀπό, & δαίμων, unde δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor.
Α'ποδαίω, comburo: ex ἀπό, & δαίω, uro.
Α'ποδάκνω, demordeo, præmordeo; ex ἀπό, & δάκνω, mordeo.
Α'ποδάκρυον, idem ac δάκρυον, lacryma, ab
Α'ποδακρύω, lacrymis prodo, illacrymo. f. ύσω. p. κα. a. s. ἀποδάκρυσα, ας, σ. Hinc
Α'ποδακρυτικά, τά, medicamenta lacrymas movenlia. Ex ἀπό, & δακρύω, lacrymor. Th. δάκρυ, τό, lacryma.
Α'ποδαμᾶν, Dor. pro ἀποδημῆν, peregre proficisci.
Α'πόδαμ⊙ν, ὁ, Dor. pro ἀπόδημ⊙ν, peregre ageos.
Α'ποδαρθών, idem ac ἐκδαρθών: vide ἀποδαρθάνω, dormisse.
Α'ποδάσιμο⊙ν, ος, ὁ & ἡ, qui tributum pendit; & tributum, cujus sit divisio: item,

Digitized by Google

item, quod pro perte, seu portione, alteri edit.

Α'πεδασμός, ῦ, ὁ, divisio, partitio, pars, portio. a. e. fing. præt. iud. verbi ἀπεδάζομαι, impertior, divido.

Α'πεδάσατο θαι, & ἀπεδάσασθαι, distributurum esse, Poet. pro ἀπεδάσασθαι, vel ασθαι, f. r. & a. inf. verbi ἀπεδάζομαι, divido.

Α'πεδαυλίζω, tirione dedolo, vel contundo: item contundo: ex ἀπὸ, & δαυλός, Æol. pro δηλός, ὁ, titio. Th. δαλὸς, ατο.

Α'πεδαυλίζω ξύλῳ, Eurip. dixit profuse tundo, vel contundo; i. e. percutio.

Α'πεδέγμαι, exceptus sum, perf. pass. ab ἀπεδέχομαι. Th. δέχομαι, excipio.

Α'πεδείγμαι, demonstratus, approbatus sum, perf. pass. & part. ἀπεδειγμένος, η, ον, demonstratus, approbatus: ab δείκνυμι, ascendo.

Α'πεδειλιακώτως, timide, meticulose, eorum more, qui eo videriunt animo: adv. ab

Α'πεδειλιακὼς, ῦια, ὸς, timidus, part. pract. act. verbi δειλιάω, ῶ. Th. δειλὸς, ὁ, miser, timidus, ignavus.

Α'πεδείξατο, æstimarat, censetur, 3. sing. præt. ind. verbi δείκνυμι, excipio.

Α'πεδεδοκιμασμένοι, οἱ, rejecti; e Senatu, vel ordine moti; præteriti, & δοκιμάζειν dicantur; ut præteriti Senatores a censoribus, quorum meminit Festus. ab ἀποδοκιμάζω, reprobo.

Α'πεδίδοσαν, redditus sum, præt. pass. & ἀπεδίδουν, reddidi; præt. act. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Α'πεδίδρασκ, ας, ε, aufugi, & in 3. plur. ἀπεδίδρασκον, pro tet. ind. act. verbi ἀποδιδράσκω, aufugio. Them. δράω, facio.

Α'πεδὸς, ὁ, ὸν, ὸς, ὁ & ἡ, inferior, vacuus, cui aliquid deest: ex ἀπὸ, & ἐδὸς, absum. Th. ἔδω, egeo.

Α'πεδῶ, deest, deficit, abest; imperf. ab eodem Th.

Α'πεδώθητε, ἵστω, & Α'πεδωθήτωσαν, ἱστάσθω, deterreo. imperf. ἀπεδωθούμην, ν, ετο. Ab δέος, & δωθήτω, terreo. Th. δέδια, timeo.

Α'πεδείκνυμι, ostendo, osteuto, demonstro, probo. præs. part. act. ἀπεδεικτὸς, ὔσα, ὸν, pro se ferens. præs. inf. ἀπεδείκνυσθαι. a. s. act. ἀπέδειξα, ας, ε. a. 1. inf. act. ἀποδεῖξαι, Jou. ἀπεδέξαι. perf ind. pass. ἀπεδέδειγμαι, eajos part. ἀποδεδειγμένος, η, ον, approbatus. Th. δείκνυμι, vel δικάνω, ostendo.

Α'πεδεικτικὸς, ὴ, ὸν, ὸ, demonstrativus.

Α'πεδεικτικῶς, demonstrative.

Α'πεδεικτὸς, ὸν, ὸς, ὴ, damonstrabilis, probabilis, a 3. fing. præt. ind. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'πεδειλίζω, idem ac sequens

Α'πεδειλιάω, ῶ, præ timore refugio, reformido. f. ήσω. p. ἀπεδειλίακα, cujus part. ἀπεδειλιακὼς, υῖα, ὸς. unde adv. Α'πεδειλιακότως, timide. & a. a. fing. præt. ind. pass.

Α'πεδειλίας, ας, ὴ, ignavia. Ex δειλὸς, & δειλάω, ῶ. Th. δειλὸς, timidus, ignavus.

Α'πεδῆξαι, a. 1. inf. act. ἀπεδήξην, f. 1 inf. act. ab eodem Th.

Α'πεδῆν (i. e. ἀπελείπεσθαι) deficere, deficinqui, inferiorem esse: ab ἀπεδὴς, deficit.

Α'πέδειξις, εως, ἡ, Jou. δείξις, demonstratio, declaratin, probatio: item specimen: a. a. fing. præt. iud. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'πεδειπνίω, ῶ, coenam finio. Athea. l 14. ab δειπνέω, qui coenas finiit.

Α'πεδειπνῶ, ᾶς, ὰ & ἡ, qui coenam finit; qui coenatus est; qu. ὁ ὢν ἀπὸ τοῦ δείπνου; vel iocoenatus. ex ἀπὸ pro α priv. & δεῖπνον, τὸ, coena.

Α'πεδείρω, Jou. pro ἀποδέρω, excoriare, inf. præt. verbi ἀποδέρω, excorio.

Α'πεδεκατεύω, ῶ, obtruncо, cervicem abscindo, decollo; item abscindu a cervice. f. ήσω. p. ηκ. a. 1. ἀπεδεκάτευσα, ας, ε. f. s. iuf. ἀπεδεκατεύκειον. ab ἀπὸ, δεκὰ, Jou. pro δέκα, & τέτμω, pract. m. verbi τέμνω, seco.

Α'πεδεξάθης, ἤσω, ὁι, demonstratus, approbatus, a. s. part. pass. ἀπεδεχθήσεσθαι, f. r. inf. pass. verbi ἀποδείκνυμι, ostendo.

Α'πεδεκατεύω, ῶ, decimo, decimas aceipio; item decimas do. f. εύσω, perf. ἀπεδεδεκάτευκα. Ex ἀπὸ, & δεκατεύω, ῶ. Th. δέκα, ducem.

Α'πεδεκάτωσις, εως, ἡ, decimatio, decimarum exactio; a. 2. fing. præt. ind. pass. verbi ἀπεδεκατεύω, decimo.

Α'πεδέκτης, ᾳ, ὁ, vel ἀπεδεκτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, receptor. in nom. pl. ἀπεδέκται, & ἀπεδεκτῆρες, οἱ, coactores tributorum & vectigalium.

Α'πεδεκτὸς, ὸν, ὸς, dignus, qui admittatur & recipiatur, acceptus, aeceptabilis, gratus, probatus. a 3. fing. præt. iod. pass. verbi ἀποδέχομαι, excipio.

Α'πεδενδρώσαμεν, ώμην, arboresco. inf. præf. ἀπεδενδρᾶσθαι. a. s. iod. ἀπεδενδρώθην, ης, η, cujus part. ἀπεδενδρωθὲς, ῶσα, ὸν. Ab ἀπὸ, & δενδρόομαι, ῶμαι. Th. δένδρον, τὸ, arbor.

Α'πεδέξαι, Jou. pro ἀπέδειξαι, edere, demonstrare, a. 1. iod. act. verbi ἀποδείκνυμι. Sic ἀπεδεξάμην⊙, pro ἀπεδειξάμην⊙, a. s. part. m. & sic in aliis.

Α'πέδειξις, εως, ἡ, Jon. pro ἀπόδειξις, demonstratio.

Α'πεδέομαι, οῦμαι, religor, illigor, præligor, pass. verbi ἀπεδέω, Th. δέω, ligo.

Α'πεδέσε βραχύ, paalo minus: ut in Aristot. de mundo, ἡ οἰκουμένη πλάτος μὲν ἐστι βραχὺ λοιπὸν τετρακισχιλίων σταδίων, orbis terrarum latitudo paulo minus quadragiata millia stadiorum patet, ab ἀπεδὴς, deest, deficit. Vide ἀπεδέω, teligo, illigo.

Α'πέδημα, ατ⊙, τὸ, eatis, seu pellis detracta, spoliom.

Α'πεδημάτιω, ῶ, idem ac ἀπεδέρω, excorio.

Α'πεδέρω, Jun. δείρω, excorio. est comp ex ἀπὸ, & δέρω, excorio. a Th. δέρας, ατ⊙, τὸ, pellis ovina, corium.

Α'πέδεσις, εως, ἡ, religatio, a 2. fing. præt. ind. pass. verbi ἀπεδέω, religo. Th. δέω, ligo.

Α'πεδεσμὸς, ὁ, ὁ, fasciculus, linteum: item talcia circa caput mulierum, vel earum mammas contiuens.

Α'πεδεσμέω, Α'πεδεσμάω, ῶ, & Α'πεδεσμέω, colligo, religo. Ex ἀπὸ, & δεσμὸς, vinculum, quod a s. fing. præt. ind. pass. verbi δέω, ligo.

Α'πεδεχθὶς, ῶσα, ὸν, exceptus, a. s. part. pass. ab

Α'πεδέχομαι, excipio, recipio, admitto: item probo. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι. a. s. ind. pass. ἀπεδεχθὴν, ης, ὴ & 10 3. plur. ἀπεδέχθησαν, a. 2. m. ἀπεδεξάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἀπεδέξασθαι. Ex ἀπὸ, & δέχομαι, suscipio, capio.

Α'πεδεχόμην⊙, ν, ο, acceptus, præf. part. ἀπεδέχο, accipe, præf. imperat. pass. ab eodem Th.

Α'πεδέω, ῶ, religo, illigo, præligo. in pass. ἀπεδέομαι, ῶμαι. Ab ἀπὸ, & δέω, ligo. Et ἀποδέω, ῶ, absum, inferior sum. Unde ἀπεδὴς, abest, deest, deficit. Et ἀπεδὴς, ἐσ⊙, ἐς, ὁ & ἡ, inferior, cui deest, vacuus. ex ἀπὸ, & δέω, egeo.

Α'πεδήκνω, f. ξω, admordeo. inusitatum est Thema, ex quo ἀπεδήκω, præmorden, sua mutuatur tempora.

Α'πεδηλόω, -ῶ, manifestum reddo, declaro: ab ἀπὸ, & δηλόω, ῶ, manifesto. Th. δῆλ⊙, ὁ, manifestus.

Α'πεδημέω, ῶ, absum domo, seu patria, peregrinor, peregre proficiscor. f. ήσω. p. ἀπεδεδήμηκα, ας, ε. a. 1. part. act. ἀπεδημήσας, ας, ε. a 1. part. act. ἀπεδημήσας, αιτ⊙, ὁ. Ex ἀπὸ, & δῆμ⊙, ὁ, populus.

Α'πεδημία, ας, peregrinantis absentia, peregrinatio.

Α'πεδημητὴς, ᾶ, ὁ, peregrinator.

Α'πεδημητὸς, ᾶ, ὁ & ἡ, peregrinari solitus.

Α'πέδημ⊙, ν, ὁ ἡ ἡ, peregre agens, absens a domo, vel patria. ex ἀπὸ, & δῆμ⊙, ὁ, populus, plebs, vulgus.

Α'πεδημῶν, οντ⊙, ὰς, abiens: ab ἀπεδημέω, peregrinor.

Α'πεδὴς, ας, ὴ, pedum carentia: ab ἄνας: Th. πὸς, ὁδὸς, ὴ, pes.

Α'πεδιαστέω, ῶ, absolvere. a. s. ἀπεδιάστησα, ας, ε. Ex ἀπὸ, & διαστέω, ῶ, vivo, victus ratione ator. Th. διαστὸς, arbitrium.

Α'πεδιδάσκω, dispesco, arceo, ioterfepio, divido: ex ἀπὸ, & δίδω, mitto.

Α'πεδιατρίβω, immorator, tempus consumo: ex ἀπὸ, διὰ, & τρίβω, tero.

Α'πεδίδαξαν, dedoceo: ex ἀπὸ, & διδάσκω, doceo.

Α'πεδιδόων, ῶ, reddere, præf. inf. pro ἀποδιδόναι, ab ἀπεδίδωμι, reddo.

Α'πεδίδομαι, reddor, retribuor, referor: pass. verbi ἀποδίδωμι, reddo.

Α'πεδιδρασκίνδα, nomen lusus puerilis, ab aufugiendo ei impositum. In eo enim lusa puerorum oaus, elausis oculis, conaivet, dum cæteri abfiftuat & subterfugiunt. Poll. lib. 9. ab ἀπεδιδράσκω, aafugio. ex ἀπὸ, & διδράσκω, fugio.

Α'πεδιδράσκω, aufugio. vide in ἀπέδρα. Th. διδράσκω, fugio.

Α'πεδίδωμι, reddo, retribno, perfolvo, do: item interpretor. præf. imperat. ἀπεδίδοῦ, ίτω. præf. infin. ἀπεδιδόμεναι. præf. part. ἀπεδιδὸς, οῦσα, ὸν. f. ἀπεδώσω, ας, ε. p. ἀπεδέδωκα, ας, ε. a. s. ἀπέδωκα, ας, ε. a. 2. ἀπέδων, ως, ω. a. 2. imperat. ἀπόδ⊙, ἀποδότω, solve, a. pl. ἀπέδοτε. præf. opt. ἀπεδιδοῖμι, ης, η. a. 2. opt. ἀποδοίμι, ης, η, (Att. ἀποδοίην) & in pl. per Syac. ἀποδοῖμεν, οῖτε, εἶεν. præf. sub. ἀπεδιδῶ, ῷς, ῷ. a. a. sab. ἀπῶ, ῷς, ῷ, præf. iaf. ἀπεδιδοῦναι, & ἀποδοῦναι, ὸν. a. a. inf. ἀπόδωναι, & Att. Dor. & Æol. ἀπεδόμεναι, præf. part. ἀπεδιδὶς, ῦσα, ὸν. aor. a. part. ἀποδοὺς, ὦσα, ὸν. præf. paffiv. Α'πεδίδομαι, reddor, retribuor. imperf. ἀπεδιδόμην, ου, ετο. perf. pass. ἀπεδέδομαι, pluſqa. perf. ἀπεδεδόμην. a. s. ἀπεδόθην. f. r. ἀποδοθήσομαι. panlo post fut. ἀπεδεδόσομαι. præf. imperat. ἀπεδίδοσο, ἐσθω. præf. opt. ἀπεδιδοίμην, οῖο, οῖτο, præf. sub. ἀπεδιδῶμαι, ῷ, ῶται. perf. sub. ἀπεδεδόμαι, ῷ, ῶται. præf. inf. ἀπεδίδοσθαι, a. s. inf. ἀποδόθῆναι. præf. part. ἀπεδιδόμεν⊙, η, ον. a. 2. m. ἀπεδόμην, ετο, ετο, vendidi. a. a. imperat. m. ἀπέδοτο, σθω, a. 2. opt. m. ἀπεδοίμην, οῖο, οῖτο. a. 2. sub. m. δοῦμαι, ῷ, ῶται. a. 2. inf. m. δόσθαι, a. 2. part. m. δόμεν⊙, η, ον. Th. δόμαι, do.

Α'πεδίεμαι, separor: idem signifieat, ac χωρίζομαι, & est pass. ab act. sequente

Α'πεδίημι, & Α'πεδίω, dirimo, distinguo; item iotervallo sejungor: ex ἀπὸ, διὰ, & ἵημι, sto.

Α'πεδικάζω, absulvo: oppon. καταδικάζω. Ab ἀπὸ, & δικάζω, discepto. Th. δίκη, judicium.

Α'πεδικάω -ῶ, causam meam defendo: ex ἀπὸ, & δίκη, causa.

Α'πεδικέω, ῶ, devólvo: ex ἀπὸ, & δικέω, ῶ. Th. δίκη, ἡ, vortex.

Α'πεδίωκα, idem ac Α'πεδίω, expello.

Α'πεδιοκωπέω, -ῶ, & Α'πεδιοκωπέομαι, -οῦμαι, ablego, procul amando, depello, expio. præf. inf. ἀπεδιοκωπεῖσθαι, h. e. ἀποπέμπεσθαι διὰ τῆ ἀποτροπαίᾳ Διός. Ex ἀπὸ, & διοκωπέω, ῶ, quod a Διὸς, & κωπὴ, a κόπτω, mitto.

Α'πεδιοκωπία, ἡ, piaculare factificium a præced.

Α'πεδιορίζω, segrego suis limitibus, finitum separo. f. ίσω. p. ἀπεδιόρικα. Ex ἀπὸ, διὰ, & ὁρίζω, termino. Th. ὅρ⊙, terminus.

Α'πεδίσκιον, discum dejicio, in disci mo-

Digitized by Google

morem dejicio: ex λύω, & ὀπισθ-, discus.
A'πολιθόγγου, ᾶ, in diphthongum conflo. inde
A'πολιθόγγωσις, εως, ἡ, in diphthongum conflatio: ex ἀπό, & διφθογγ-, diphthongus, duarum vocum sonus. Th. φθόγγομαι, loquor, sono.
A'πολίω, expello: a δίω, pro διώκω, persequor.
A'πολιώκω, alicunde expello. inde
A'πολιωκτέος, ου, ὁ, expulso: ab ἀπό, & διώκω, persequor.
A'ποδεδόσθαι, ης, ῃ, a. s. opt. pass. ἀποδοτέος, a. s. pass. inf. ἀποδοτέος ἦναι, f. s int. pass. verbi λυτέος, reddo.
A'ποδεικνῦ, displicere. A'ποδεικτὸν res Herodoto dicitur, quæ censetur non faciendæ. Th. δοκέω, existimo.
A'ποδοκιμάζω, vel A'ποδοκιμῶ, ῶ, improbo, non approbo, reprobo, rejicio. f. ἀπω. perf. λελοδοκίμακα. aor. r. ἀπεδοκίμασα. A'ποδοκιμάζομαι, improbor, rejicior. perf. pass. λελοδοκίμασμαι. a. s. pass. ἀποδοκιμασθῆναι. a. s. inf. pass. λελοδοκιμάσθαι. A a. sing. præt. ind. fit
A'ποδοκιμασία, ας, ἡ, improbatio, rejectio.
A'ποδόκιμ-ος, ου, ὁ & ἡ, minime probus, non probandus, adulterinus. ex ἀπό, & δόκιμ-ος. Th. δοκέω, existimo.
A'ποδοκιμοσμήσει, οἱ, erant in exercitu quasi rejectanei. Xenoph. l. 6. Paræm.
A'ποδοκιμασί-ος, ὁ, reprobandus. eb λελοδοκιμάζω, reprobo, rejicio.
A'ποδόμεναι, reddere, a. a. inf. Æol. pro λελόδναι. λελόμεν-ος, η, ον, aor. 2. part. m. λελόμαι, a. 2. inf. ἀπόδ-ος, ἀποδότω, in plur. ἀπόδοτε, a. 2. imperat. act. ἀποδόσθαι, a. 2. inf. m. verbi ἀποδίδωμι, reddo.
A'ποδόντιος, ου, ὁ, fordiom circa dentes purgatio: ex ἀπό, & ὀδὼς, dens.
A'πόδ-ος, ἀποδότω, reddito, a. 2. imperat. & in plur. ἀπόδοτε· ab ἀποδίδωμι, reddo.
A'ποδ-ος, ου, ὁ, Jon. pro ἄρδ-ος, abitus, discessus, digressus, reditus. Th. ὁδὸς, via.
A'ποδ-ος, ὁ, pedibus carentis, gen. sing. ab ἄπους. Th. πὼς, ποδὸς, ὁ, pes.
A'ποδοσιμ-ος, α, ὁ & ἡ, qui reddi, aut restitui debet: ab ἀποδίδωμι, reddo.
A'πόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. a a. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδίδωμι. Th. δίδωμι, do.
A'ποδοτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, redditor.
A'ποδοτικὸς, ἡ, όν, retributorius.
A'ποδολλ-ος, ου, ὁ & ἡ, ex servo genitus: ex ἀπό, & δοῦλ-ος, servus.
A'ποδοῦναι, reddidisse, e. 2. inf. act. ab ἀποδίδωμι, reddo.
A'ποδοχεῖον, ου, τὸ, receptaculum, receptorium.
A'ποδοχὴ, ῆς, ἡ, receptio, admissio, approbatio, commendetio: ab ἀποδέχομαι, recipio.
A'ποδοχμόω, ῶ, obliquo, ineurvo. a. r. part. act. ἀποδοχμώσας, ὁ, inflectens, incurvans. a. r. inf. ἀποδοχμώσαι, inflexisse, ineurvesse. ex ἀπό, & δοχμὸς, ἡ, flexus. Th. δέχομ-ος, η, ον, obliquus.
A'πόδραγμα, ατ-ος, τὸ, quod manu elicunde carpitur: a 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσκω, vel ττω, decerpo.
A'ποδραθεῖν, per Metaplasmum pro ἀποδαρθεῖν, dormisse, a. 2. inf. verbi ἀποδαρθάνω, dormio.
A'πόδρα, aufuge, a. 2. imperat. act.
A'ποδραίην, ης, η, aufugerim, a. 2. opt.
A'πόδρας, ᾶσα, ᾶν, qui, vel quæ aufugit, part. a. 2. act. vel pert. a. s. ab ἀπέδρα per Sync. pro ἀπέδρακα, ab ἀποδράσκω, aufugio.
A'ποδράσεω, ας, ε, aufugerim. a. 1. opt. Æol. ab ἀποδράσκω, aufugio.
A'πόδρασις, εως, ἡ, fuga, vitatio, desertio: a 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδράσκω, aufugio.
A'πόδρασις στρατείας, desertio aciei, detrectatio militiæ.
A'ποδρέπτω, vel ττω, & ἀποδροσσομαι, vel -σσομαι, decerpo: ab ἀπό, & δρέπτω, vel ττω, prehendo, pugnis urgeo.
A'ποδρέω, ῶ, fugio, effugio, aufugio. f. ἀποδράσω. p. ἀποδέδρακα. a. 1. ἀπέδρασα, & per Sync. ἀπέδρᾱ, unde part. ἀποδρᾶς, ᾶσα, ᾶν, qu. ab ἀποδράω. a. 1. opt. Æol. ἀποδράσαιμι, ας, ε. a. 2. ind. ἀπέδρᾱν, & opt. ἀποδρᾶίην. aor. a. imperat. ἀπόδρᾱθι. 2. e. inf. ἀποδρᾶναι. Ab ἀπό, & δράω, facio, perpetro.
A'πόδρεπε, decerpe, præs. imperet. act. ab ἀποδρέπτω, decerpo. f. ψω. p. ευ. præs. pass. ἀποδρέπεσθαι. Ex ἀπό, & δρέπτω, decerpo, colligo, vindemio.
A'πόδρεψις, εως, ἡ, decerptio, collectio fructuum: a a. pers. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδρέπτω, decerpo.
A'ποδρήναι, Jon. pro ἀποδρᾶναι, aufugisse, a. 2. inf. verbi ἀποδράω, aufugio.
A'πόδρησις, ἡ, Jon. pro ἀπόδρασις, εως, ἡ, fuga.
A'πόδρομ-ος, ου, ὁ & ἡ, qui recurrit cursu revertens; item cursu inferior: e præt. m. verbi ἀποτρέχω, recurro.
A'πό ἀρυός, ἡ ἀπὸ πέτρης, adagium erat in ignobiles, & genere obscuros, quos terra oeros vocat Cicero. Antiqui in sylvis degebant gleude vescentes, sæpeque intentes in speluncis, & sub quercubus exponentes. Hom. Odyss. τ
A'πολύσσω, dilacero, dilanio, discerpo, exanrio. præs. inf. act. ἀπολύσσειν. ex ἀπό, & ῥύσσω, lacero unguibus.
A'πορρόω, idem ac ἀπορρύσσω. præs. inf. act. ἀπορρόειν. præs. opt. ἀπορρόοιμι, ας, ε. a. r. sub. ἀπορρύω, in 3. plur. ἀπορρόωσι. a. s. iod. pass. ἀπορρόῃ, ῃς, ῃ. Th. idem.
A'ποσῦ, contract. pro ἀποσύω, fugio.
A'ποσῴζω, præs. opr. Att. pro ἀποσώσω, aufugerem: ab eod. Th.
A'πόσβομαι, f. ὀσομαι, exuo: ut ἀποδύεσθαι τὸ γῆρας, exuere senectutem: item excutio; ut latine dicimus exuere pudorem, obsequium: item suscipio, & aggrediar, iosistuoque agere. Aristoph. etiam passive dixit in Plut. ἀπόβυσσομαι ἡμέρᾳ, exuor interdiu. ab actio. ἀποδύω, exuo.
A'πόδυρμαι, lamentor, graviter conqueror: ex ἀπό, & ὀδύρομαι, logeo, lamentor
A'ποδὺς, ῦσα, ὺν, exutus, part. præs. ἀποδῦσαι, exuere, spoliare, a. 1. act. inf. ἀποδυτάμεν-ος, η, ον, resolvens, a. s. part. m. ab ἀποδύω, exuo.
A'πόδυσις, εως, ἡ, ipse actio exuendi vestimentorum depositio: a 1. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδύω, exuo.
A'ποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero, impetienter agitor: item renitor, resisto: ex ἀπό, δύς, & πέτω. Them. πέτω, cedo.
A'ποδυσπέτησις, εως, ἡ, stomachatio in rebus adversis, impatientia: a. 2. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποδυσπετέω, ῶ, stomachor, ægre fero.
A'ποδυτήριον, ου, τὸ, locus, ubi vestimenta exuuntur: ab ἀποδύομαι, exuor.
A'ποδύω, vel A'πόδυμι, exuo. f. ἀποδύσω. p. υκ. præs. pass. A'ποδύομαι. plur. perf. ἀποδεδύκαμεν, & in 3. plur. ἀποδεδύκασι. Ex ἀπό, & δύω, induo.
A'ποδῶ, ῷς, ῷ, reddidero, ego. a. subj. act. & ἀποδώσω, ως, ω, reddam, retribuam, in 1. plur. ἀποδώσομεν, fut. 1. ind. &
A'ποδῶσω, ῳς, ῳ, reddidero, retribuero, a. e. opt. Att. verbi ἀποδίδωμι, reddo.
A'πόδων, ποδὸς, pedibue carentium, gen. plur. ab ἄπους. Th. πὼς, ποδὸς, dens.
A'πόεμαι, dicitur Poetice pro ἄπειμι, ab sum.
A'ποέπτ', pro ἀπέπτατο, a. 2. imperat. act.
A'ποεπτᾶν, refugere, a. 2. inf. act. fic ἀποέπτων, Poet. a. 2. ind. pro ἀπέπτου. ἀποέπτη, a. 2. sub. act. ab ἀπό, & ἕπω, dico.
A'ποέπυμαι, exuo, spolio: ex ἀπό, & ἕννυμι, loduo.
A'ποεργάθω, separo, prohibeo, coerceo: apud Poetas est pro seq. ἀπείργω, & ἀπέργω, arceo, dirimo.
A'ποέργε, Poet. pro ἀπέργου, ab ἀπείργω, arceo, dirimo. Th. ἔργω, coerceo.
A'πόεσσα, abreptum, aut deglutitum perdo: ex ἀπό, & ὄλλυμι, pereo.
A'πόεσσα, ας, ἡ, corrupit. a. s. Æol. sine augmento, ab ἀπολέω. Th. ὄλλυμι, pereo. f. s. Æol. ὄλεσω. Hinc ἀποέσσω, pro ἀπόεσσα, f. 1. Æol.
A'ποζάω, ῶ, vitam quoquomodo ago, & per inopiam traduco & prorogo; parce ac tenuiter vivo: ut in Hom. ἵνα ἀποζῶν, quentum victui suppeteret r (dicitur & hoc ἀποζῆν, apud Platonem) & in Lucian., ἀποζῶντες ὀκ ἐμισθαρίας, mercede viventes. ea ἀπό, & ζάω, vivo.
A'ποζεμα, τὸ, decoctom: ut apud Dioscoridem ἀπόζεμα ὑδρωπικὸν, origani decoctum; or gani cocti, seu leivefacti succus, vel jus. ab ἀποζέω, fervefacio. Th. ζέω, ferveo.
A'ποζέννυμι, idem ac ἀποζέω, fervefacio.
A'ποζέσσαι, ferveho: unde ἀποζεσθὲς, fervefactus. est pass. ab act. ἀποζέω, fervefacio: ex ἀπό, & ζέω, ferveo.
A'ποζεύγνυμι, f. ξω, ῆς ἀποζέυγνῦ, disjungo, sejungo, divido: ex ἀπό, & ζεύγνυμι, jungo.
A'πόζω, redoleo: ex ἀπό, & ὄζω, oleo.
A'ποζωγρήσω, effingo, depingo: ex ἀπό, & ζωγρήσω, ad vivum exprimo, referibo.
A'ποζώσαμαι, recinctum, exermatum, exeuthoratum esse, aor. s. iosin. pass. eb
A'ποζωννύω, vel ἀποζώσσω, discingo, zona privo: ex ἀπό, & ζωννύω, cingo.
A'ποθαλέω, defloreleo. l. v. ind. act. ἀποθαλῶ. aor. s. ind. ἀπέθαλα, ας, ε. præt. ind. act. ἀπεθάλκα. p. pass. ἀπεθάλημαι. Ex ἀπό, & θάλλω, floreo.
A'ποθανὸν, a. 2. inf. ἀποθάνω, ῃς, ῃ, a. s. sub. act. ἀποθανέοντ-ος, & in f. g. ἀποθανέοντος, gen. sing. a. r. part. act. ab ἀποθνήσκω, morior.
A'ποθανέσσα, Jon. pro ἀποθανῆ, vel Att. ἀποθανοῦ, a. sing. f. s. m. verbi ἀποθνήσκω, morior.
A'ποθανέοντ-ος, Dor. pro ἀποθανόντος, mortua, a. a. part. act. f. g. vide ἀποθανὸν.
A'ποθαῤῥέω & A'ποθαῤῥάω, confido, magnopere fido: ex ἀπό, & θαῤῥέω, audeo.
A'ποθαυμάζω, demiror, luspicio. Herodot. ἀποθαυμάζω τὰ λεγόμενα, ad verbe stupeño. ex ἀπό, & θαυμάζω, miror.
A'ποθεάομαι, despicio: ex ἀπό, & θεάομαι, video.
A'ποθεάζω, numina divino affior: Philo. ex ἀπό, & θεάζω, divinum quendam instinctum immitto: e θεὸ-ς, divinus.
A'ποθεμελιόω, fundamenta destruo: ex ἀπό, & θεμελιόω, jacio fundamentum, stabilio.
A'ποθέμεν-ος, η, ον, depositus, a. 2. part. m. ἀποθέσθαι, deponere, rejicere, a. 2. inf. m. ab ἀποτίθημι. ea ἀπό, & τίθημι, pono.
A'ποθεν, longe, seorsum, eminus, extra, procul. Unde ἀ ἄποθεν, remotus: adv. ab ἄπω, longe, procul.
A'πόθε-ος, ὁ, qui sine Deo est, impius, ἀθε-ος, ἀπὸ θεῶ. Sophocl. in Tbyeste. ex λύω, & θεὸς, Deus.
A'ποθεόω, ῶ, ex homine Deum facio; io Deos, seu Divos refero; homini divinos honores tribuo. Plut. & ἀποθεόομαι, inter Deos referri. ἀποθέωσις, ἡ, inter Deos relatio; divinorum honorum attributio; consecratio, ex λύω, & θεὸς, Deum facio: a θεὸς, Deus.
A'ποθεραπεία, ἡ, cultus, venaratio; item cura post remedia vehementiora; vel coratio post excitationem adhibita.
A'ποθεραπεύω, curo, sano, colo: ex ἀπό, & θεραπεύω, delinio: servio, colo.
A'ποθερίζω, spices decutio, demeto: ex ἀπό, & θερίζω, messem facio, meto.
A'πόθεσις, εως, ἡ, depositio, a. a. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀποτίθημι. Th. τίθημι, pono.
A'ποθεσπίζω, vaticinor: ex ἀπό, & θεσπίζω, divino, vaticinor.

A'πο-

Ἀπόθετος, ε, ὁ, ἡ ἡ, abjectus, neglectus, cujus desiderio non tenemur; ex ἀ & ποθετὸς, quod a ποθέω, ῶ, desidero. Th. πόθος, ὁ, desiderium.

Ἀποθέται, οἱ, vel αἱ, in Laconico agro prope Taygetum montem, qui Spartam tam terræ motu oppressit, erat locus quidam præruptus & profundus, in quo exponebant partas informes & degenerares. Plut. in Lyc.

Ἀποθεμένος, ὁ, deponendi vim habens, deponens: ut λόγοι ἀποθετικὰ ὀνόματα, apud Grammaticos deponentia verba. & ἀ ποθετικὸν ἐπίῤῥημα, advetbium deponendi, id est, concedendi: quum concediur, & quasi deponitur id, quod ait obstat: ut ἄν, Gaza l. 4. ab ἀποτίθημι, amoveo, dimitto.

Ἀποθετός, ε, ὁ & ἡ, idem ac ἀπόθετος, repositirius; qui reponi & raeondi solet in apotheeis: at κυρίως ἀποθετὸν: Poll. l. 1. Item repostus, reconditus; Plut.

Ἀποθεύδω, ῶ, ου, cursu discessurus, f. 1. part. m. ex

Ἀποθέω, curro, f. θεύσομαι: ex ἀπὸ, & θέω, curro.

Ἀποθεωρέω, loage prospecto; speculor; exploro; diligenter animadverto: ex ἀπὸ, & θεωρέω, contemplor, animadverto.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, conseeretio, relatio inter Deos. eh ἀποθεόω, inter Deos refero.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum. nomin. pl. ἀποθῆκαι, αἱ: ab ἀποτίθημι, depono in a. r. act. ἀπέθηκα, deposui; quod in horreo deponantur fruges.

Ἀποθηλασμός, ὁ, ὁ, exactio, seu suctus, ex ἀπὸ, & θηλασμός, ὁ, ὁ, lactatin, vel lactis haustus; a θηλάζω, lacto, ubera fugo.

Ἀποθηλύνω, f. υνῶ, effeminso, emollin: ex ἀπὸ, & θηλύνω, effemino. a Th. θῆλυς, υος, ἡ, femina.

Ἀποθησαυρίζω, ῶ, effero; efferatum reddo. Item ad feritatem, seu erodelitatem ineito. ex ἀπὸ, & θησαυρὸς, in feriaam neturam verto: a θηρίον, τὸ, fere, bestia.

Ἀποθηριότης, ἡ, afferatio, feritas: verbale ab ἀποθηριόω, effero.

Ἀποθησαυρίζω, recondo, congero pro thesaoro. f. ίσω. p. ἀποτεθησαύρικα. A θησαυρίζω, condo thesaurum; quod a θησαυρὸς, thesaurus.

Ἀποθήσομαι, seponam, f. s. m. ex ἀποτίθημι, sepono.

Ἀποθητός, ὁ, ἡ, aoa concipitus; ὁ μὴ ποθέλων, & μὴ βουλόμενος: ex a priv. & ποθέω, concupisco.

Ἀποθιθάω, ῶ, cumulo; seu aggere obstruo; exaggaro; ex ἀπὸ, & θὶς, aut θὶς, θός, acervus, cumulus, agger. Uode θιθάω, eggere obstrui.

Ἀποθλαστός, ὁ, ἡ, fractio, defractio, fractura: ax ἀπὸ, & θλάω, frango, collido.

Ἀποθλίβω, opprimo, exprimo: item elido: & interdum significat affligo vehementer. f. ψω. p. ἀποτέθλιφα. Ex ἀπὸ, & θλίβω, stringo, comprimo, frango.

Ἀποθλιμμός, ὁ, succus expressus.

Ἀποθλιψις, ἡ, elisio, expressio. Item afflictio, calamitas. ab ἀποθλίβω, exprimo.

Ἀποθνήσει, 3. sing. opt. praes. ἀποθνήσκω, τὸν, acc. sing. part. praes. ab

Ἀποθνήσκω, mnrior. f. 2. m. ἀποθανοῦμαι. p. τέθνηκα. a. 2. ἀπέθανον. a. a. sub. θανάτω, ῳ, g. e. 2. iof. θανοῦμαι. a. 2. part. θανὼν, οῦσα, ὸν. Th. θνήσκω, mnrior.

Ἀποθρῴσκω, desilire. Th. θρῴσκω, salio, insilio.

Ἀποθύονται, 3. plor. praes. ind. ab ἀποθύομαι, pooor.

Ἀποθυμαίνομαι, aodax fio: ex ἀπὸ, & θυμαίνομαι, audeo, ferocio.

Ἀπόθρυμμα, τος, τὸ, fiacture, perfractio. Item fiatura, & comminotio, apud Aristot. ex ἀπὸ, & θρύπτω, fut. ψω, frango, collido, frio.

Ἀποθρύπτω, confringo, effringo, perfringo, disrumpo.

Ἀποθρώσκω, ῶ, vehemeater lugeo, seu lamantor: ex ἀπὸ, & θρώσκω, lamentor.

Ἀποθρύπτω, idem ac θρύπτω, folia fici erboris colligo: quod a θρίον, τὸ, foliam fici.

Ἀποθρίζω, pro ἀποθερίζω, demeto.

Ἀπόθριξ, ὁ, impubes, ἄτριχος; vel depilis, carens pilis; ἄθριξ. Unde ἀποτρίχιος, ου, οἱ, impuberes. ex ἀπὸ priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, cepillus.

Ἀπόθρονος, ὁ, a throno veniens: ut ἀπόθρονον ἔχθος apud Naetaaz. a sedibus gloria emanaas. ex ἀπὸ, & θρόνος, ὁ, thronus.

Ἀποθρόττω, fraago deliciis, & lues: ex ἀπὸ, & θρόττω, comminuo, mollio.

Ἀποθρώσκουσιν, dasiliaat, 3. plar. praes. sub. ab

Ἀποθρώσκω, desilio, resilio, exsilio: ex ἀπὸ, & θρώσκω, salia, curro, cado.

Ἀποθυμία, ᾶς, idem ac ἀθυμία, exanimor, discrucior.

Ἀποθυμίασις, ἡ, evaporatio, exhalatio: ex ἀπὸ, & θυμιάω, vapora.

Ἀποθυμιάω, ῶ, evaporo, exhalo, vel odorem cieo.

Ἀποθύμιος, ος, ὁ & ἡ, ingratas animo, invisus; ab ἀπὸ, & θυμὸς, ὸ, ὁ, meae: quasi diversur a mente.

Ἀποθυνίζω, expugno, repudio, decipio: ex ἀπὸ, & θυνίζω, pugno stimolo; seil. ut piscator thnnnm tridente; a θυνὸς, rhynnus, oomen piseis prægrandis.

Ἀποθύρω, ῶ, excludo, foras ejicio. Hesych. ex ἀπὸ, & θύρα, foribus munio.

Ἀποθυσίνιον, τὸ, dicebatur genus quoddam poculi, sic dictum, vel quod aliquem usum haberet ἐν ταῖς θυσίαις, sacrificiis, vel a nomine θύσινον, ὁ, vel θύσινον, τὸ, fimbria, nodea.

Ἀποθύω, polluceo, in sacrificia absumo. Item dico, conseero: ex ἀνὸ, & θύω, sacrificeo.

Ἀποίητος, ὁ, sine arte factus: ex a priv. & ποιέω, facio.

Ἐποικέω, ῶ, aliunde habitatum venio; migro in coloniam. f. ήσω.

Ἀποικία, ας, ἡ, colonia.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco. pass. ἀποικίζομαι, in coloniam deducor. præt. pass. πεποίκισμαι, a cujus 1. pers. sing. fit πεποικισμός, ῦ, ὁ, coloniæ deductio. part. præt. pass. ἀπῳκισμένος, η, ον, in colooiam deductus. e. r. ind. pass. ἀπῳκίσθην, ης, η, cujus part. ἀποικισθείς, ῆσα, ὲν. ab ἀπὸ, & οἶκος, domus.

Ἀποικος, ος, ὁ, ἡ, ἀποικος, ὁ, colonus, in coloniam eliquam missus: ex ἀπὸ, & οἶκος, domos. Hinc ἀποίκιον, colonos aliquo mittere, a. r. inf. verbi ἀποικίζω, in coloniem deduco.

Ἀποικοδομέω, devasto, demolior, diruo: ex ἀπὸ, & οἰκοδομέω, ædifico, extruo.

Ἀποικονομέω, res domesticas dispenso, administro: ex ἀπὸ, & οἰκονομέω, curam habeo rei domesticæ.

Ἀποικονόμησις, ἡ, dispensario. ἀποικονομία, idem; sed interdum τῆς οἰκονομίας opponitur.

Ἀποικτίζω, sive -οιμαι, misereor, & deflco, sive defleo miserabiliter. Item conqueror. ex ἀπὸ, & οἰκτίζω, -οιμαι, miseraor.

Ἀποιμώζω, ejulo, lameator. Item deflco, deploro. ex ἀπὸ, & οἰμώζω, ploro.

Ἀποινᾶν, redimere, praes. inf. ab ἀποινάω, ῶ. Th. ἄποινα, τὰ, pretium redemptionis.

Ἀποίνασθαι, præmium pro re aliqoa reportara & assequi: apud Eurip. sed expon. etiem, pecuniam exigere pro re quadam, pecuniem colligere, i. a. χρημάτιζεσθαι; quo sensu dicitur etiam ἀποίνεσθαι, quasi ab act. ἀποινέω, ian fir. pro ἀποινάω, redimo.

Ἀποινάω, pœnæ debitæ eximo, redimo; pecuniam exigo, apud Demost. ἄποινα, τὰ, pœnæ; apud Plat. de leg. sic autem erit quasi ab ἀποινὶ: unde σφαγῆς ἄποινα, i. e. ποινὰὶ ἀντὶ σφαγῆς. Item veteres quoque pecuniam sic vocabant, cujus usus est & in compositione rerum, quemadmodum pœoa in compensatione delicti: vel ἄποινα, quasi ἄφοινα, muaere, quæ dantur ὑπαγορεύειν, causa oeois.

Ἄποινον, τὸ, pretiom, aut munus, quod loco pœnæ debitæ offertur, ne fit ferenda; seu quo pœna debita luitur, aut pensatur. Iliad. ω. Item pretium liberationis. Iliad. α, & ω. atque sic erit ab α priv. & ποινὴ, ἡ, pœna.

Ἀποῖος, α, ὁ, sine qualitate, qualitetis expers: ex α priv. & ποῖος, quie, qualis.

Ἀποίσετον, f. τ. dual. auferent, ab ἀποίσω, aufero. f. ἀποίσεω. a. s. ἀπήνεγκα. Th. φέρω, fero.

Ἀποίσω, Dor. pro ἀποίσω, auferam, f. 1. verbi ἀποφέρω, aufero. Th. φέρω, fero.

Ἀποίχομαι, abeo, abfito, decedo; & in Epigr. l. 1. ἀποιχόμενος βίοτου, exp. qui excessit a vita. Item absam, peregre scil. profectus: aut simpliciter ebsum. sed part. ἀποιχόμενος, absens, Odyss. α, ξ, & φ. exponitur etiam desuoctus, mortuus: Plut. in Anton. ex ἀπὸ, & οἴχομαι, abeo, discedo.

Ἀποιχώμενος, η, ον, præs. part. Ex ἀπὸ, & οἴχομαι, ebeo.

Ἀποκαθαίρω, expurgo, repurgo, abstergo. Item lustro, expio.

Ἀποκάθαρμα, τὸ, expurgamentum, repurgamentum, purgamentum, excrementum. Item pieculum, piamentum.

Ἀποκάθαρσις, ἡ, expurgatio, repurgetio, purgatio. Item expiatio, lustratio.

Ἀποκαθαρτικὸς, ὁ, expurgatorius, vel expurgativus, expurgandi vim habens, seu ad expurgandum aptne. Item expiativus. eh ἀποκαθαίρομαι, expurgor. Item lustro. ex ἀπὸ, & καθαίρω, -ομαι, purgo.

Ἀποκαθεύδω, seorsim dormio; secubo; ἀποκοιτῶ. item obdormio. ex ἀπὸ, & καθεύδω, dormio.

Ἀποκαθέλκω, refigo. unde

Ἀποκαθήλωσις, εως, ἡ, quefi refixio: ex ἀπὸ, & καθήλωσις, configo clavis.

Ἀποκαθέομαι, defes sum; defideo; sum languidus. Uade

Ἀποκαθημένη, ης, ἡ, mulier menstrueta; ἀπομόῤῥους, Levit. c. 15, & Esech. e. ex, ex ἀπὸ, & καθέομαι, sedeo.

Ἀποκαθίζω, sedem repeto, sedeo seorsum: ex ἀπὸ, & καθίζω, sedeo.

Ἀποκαθιστᾶ, restituit, 3. sing. ind. act. eh ἀποκαθιστάω, ῶ, restitua.

Ἀποκαθίστημι, & ἀποκαθιστάω, ῶ, & ἀποκαθιστάνω, restituo. f. ἀποκαταστήσω. perf. ἀποκατέστηκα. a. 2. ἀποκατέστην. a. 1. pass. ἀποκατεστάθην, restitutus fui. a. 2. sub. ἀποκατασταθῶ, restituar. Ex ἀπὸ, & καθίστημι, quod ex κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκαθίστων, 2. vel 3. pl. imperf. act. ex ἀπὸ, κατὰ, & ἵστημι, sto.

Ἀποκαίνυμαι, vinco: ex ἀπὸ, & καίνυμαι, idem; a Th. καίνω, occido.

Ἀποκαίριος, intempestivus; item ἄκαιρος, ehfordus: in Epigr. ex ἀπὸ, & καιρὸς, occasio, temporie opportunitas.

Ἀποκαίω, & ἀποκάω, aduro, exuro: ex ἀπὸ, & καίω, uro.

Ἀποκακέω, ῶ, pro melo deficio; succumbo malo, seu malis: vincor malo, ut Hierem. c. 15. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχή μου, defecit anima mea. Item generaliter succumbo.

Ἀποκακίζομαι, malas fio, degenero: unde ἀποκάκισεν, Hesych. expon. factus est amarus. ex ἀπὸ, & Them. κακὸς, ὁ, malus. node ἀκακίζω, male accipio, ubjurgo.

Ἀποκαλέω, ῶ, voca, eppella, nomino. Item revoco: etiam interdico, veto. ex ἀπὸ, & καλέω, voco.

Ἀποκαλύπτω, detego, revelo. f. ψω. p. ἀποκεκάλυφα. a. r. ἀπεκαλύφθην. a. 1. inf. ἀποκαλυφθῆναι. perf. pass. ἀποκεκάλυμμαι. a. 1. pass. ἀπεκαλύφθην. a. 1. sub. ἀποκαλυφθῶ, revelatus fuero. a. 1. inf. pass. ἀποκαλυφθῆναι. f. s. pass. ἀποκαλυφθήσομαι. Ex ἀπὸ, & καλύπτω, tego, abicondo.

Ἀποκάλυψις, εως, ἡ, teveletio, patefactio: a 2. pers. sing. præt. pass. ind. verbi ἀποκαλύπτω, detego, revelo.

Ἀπο-

Α'πεκάμνω, defatigor. Item deficio, debilitor, fatisco. ex ἀπό, & κάμνω, laboro, deficio.

Α'πεκάμπτω, deflecto. Item deflecto me a recto cursu.

Α'πέκαμψις, ἡ, deflexus: substantiv. ex ἀπό, & κάμπτω, flecto, deflecto.

Α'πεκαπνίζω, fumigo, suffumigo, suffio.

Α'πεκαπνισμός, ὁ, apud medicos dicitur, quum rei suffitæ nidor per infundibulum imbibitur; vel per arundinem fumus hanstus & devoratus excipitur. ex ἀπό, & καπνίζω, fumo, ficio, suffio. a Th. καπνός, ὁ, fumus, vapor, nidor.

Α'πεκάπνωσε, idem ac ἀπέκαπτον, efflo, exspiro. unde Iliad. χ. ἀπό δὲ ψυχὴν ἄπνωσε, i. e. efflavit animam.

Α'πεκάπτω, efflo, exspiro: ab ἀπό, & κάπτω, flo; quod a κάπτω, flo, spiro.

Α'πεκαραδοκέω, ῶ, exspecto solicite, scil. cum anxietate animi, & magna solicitudine. ex ἀπό, & καραδοκέω, expecto.

Α'πεκαραδοκία, ας, ἡ, attenta exspectatio. Ex ἀπό, κάρα, & δοκέω, quod non est usitatum, nisi in compositis.

Α'πέκαρμα, τό, quod tondendo resecatur.

Α'πεκαρπόω, ῶ, fructum edo, seu emitto. Item genero, pullulo. ex ἀπό, & καρπόω.

Α'πόκαρσις, ἡ, tonsura: ab ἀπεκείρω, detondeo.

Α'πεκαρτερέω, ῶ, inediam perperior, ut ea vitam finiam; inedia mortem mihi consciscо. Item non sustineo; animo deficio, impar sum dolori.

Α'πεκαρτέρησις, ἡ, mortis oppetitio per inediam. Item tolerantia dolore victa, abruptio patientiæ præ dolore: ex ἀπό, & καρτερέω, tolero, patienter sustineo.

Α'πεκαρπολογέω, ῶ, paleas, seu festucas alicunde lego: ex ἀπό, & καρπολογέω, ῶ, paleas, seu festucas lego; ex καρπός, palea, & λέγω, colligo.

Α'πεκαταβαίνω, descendo, ex ἀπό, & καταβαίνω, idem.

Α'πεκατακλίττω, reconcilio, f. ξω. perf. ἀπεκατέκλαχα. a. 1. ἀπεκατάκλαξα. Ex ἀπό, & κατακλίττω, conciliо, reconcilio.

Α'πεκατάστασις, εως, ἡ, restitutio: ab ἀποκαθίστημι, restituo.

Α'πεκατέκυρτα, Jon. pro ἀπεκάθηται, residens: quod ex κάθημαι, sedeo. Th. ἧμαι, sedeo.

Α'πεκατεστάθην, ης, η, restitutus fui, a. 1. ind. pass. ab ἀποκαθίστημι, restituo.

Α'πεκατατίθημι, depono, repono: ex ἀπό, & κατατίθημι, pono, depono, amoveo.

Α'πέκαυλ⊙ν, ὁ, caula recisо non regerminans. unde

Α'πέκαυλα, τά, quæ caule recisо non regerminant.

Α'πεκαυλέω, dreauleſco, i. e. caulem amitto, seu deperdo.

Α'πεκαύλησις, ἡ, caulis amissio & abjectio, extirpatio. Usurpatur de caule. Item decurtatio.

Α'πέκαυλος, ἡ, idem.

Α'πεκαυλίζω, decurio, decurto; proprie revello, seu excindo una cum ipso caule. ex ἀπό, & καυλός, ὁ, caulis.

Α'πέκαυσις, ἡ, adustio, deustio, exustio: ex ἀπό, & καίω, f. καύσω, unde καῦ, uro, & καῦσις, ἡ, ustio.

Α'πέκειμαι, σαι, ται, seponor, reponor. ὑπόκειται, statutum est. præs. part. ἀποκείμενος, η, ον, sepositus, a, um. f. ἀποκείσομαι. imperf. ἀπεκείμην, σο, το. præs. inf. ἀπόκεῖσθαι. Ex ἀπό, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Α'πεκείρω, detondeo, incido. Item deceutio, spolio. f. ἀπεκερῶ, & Æol. ἀπεκέρσω. a. 1. ἀπέκειρα, & ἀπέκερσα, ας, a. Ab ἀπό, & κείρω, tondeo.

Α'πεκκαλυμμένως, aperte, palam, Isocr. est adv. ab ἀπεκκάλυπτω, detego, revelo.

Α'πεκκαλέατο, Jon. pro ἀπεκέκλιντο, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi ἀπεκλίνω, excludo.

Α'πεκκλησμέν⊙ν, η, ον, inclusus, part. pert. ab ἀπεκλείω. Th. κλείω, claudo.

Α'πεκκεκρυμμέν⊙ν, η, ον, occultatus, perf. part. pass. Hinc

Α'πεκκεκρυμμένως, adv. ab ἀπεκρύπτω, occulto. Theoc. κρύπτω, abscondo.

Α'πεκλάω, deflecto, & declino a via, quæ ad portum tendit; declino a recta via. ex ἀπό, & κλάω, appello in portum, venio in terram; vel ἐκλάω, appello ad littus.

Α'πέκεν⊙ν, & ἀπεκενόω, vacuus, & evacuo. Idem ac κενός, vacuus, & κενόω, evacuo.

Α'πεκεντέω, transfigo, transfodio: ex ἀπό, & κεντέω, stimulo, pungo.

Α'πεκερδαίνω, & ἀπεκερδέω, ῶ, lucror ex aliqua re: & interdum idem ac κερδαίνω, & κερδέω, lucror.

Α'πεκερματίζω, facultates dissipo; in æris minutulos numos redigo; idem ac κερματίζω, in minutos numulos commuto; & generaliter imminuta scindo, seu commuto. a κέρμα, τος, τό, monera. Unde κερμάτιον, τό, numulus minutus.

Α'πεκέρσω, Æol. pro ἀπεκερῶ, detondebo, f. 1. verbi ἀπεκείρω. Th. κείρω, tondeo.

Α'πεκεφαλίζω, amputo caput, decollo. f. ίσω. perf. ἀπεκεκεφάλικα. a. 1. ἀπεκεφάλισα. Ea ἀπό, & κεφαλή, caput.

Α'πεκεφαλισμός, τό, capitis amputatio; item sordes, quibus caput repurgatum fuit. Poll.

Α'πεκεφαλισμός, ὁ, capitis amputatio. Plut.

Α'πεκεφαλιστής, ὁ, capitis truncator, decapitator. ab ἀπεκεφαλίζω, capite privo.

Α'πεκηδέω, negligo, solicitus non sum, ἀκηδέω, ἀφροντίζω: ex ἀπό priv. & κῆδ⊙ν, σ⊙ν, cura, labor, molestia, dolor. Unde significat etiam lugeo.

Α'πεκήρυκ⊙ν, ὁ, abdicatus; qui propter delicta domo paterna ejectus fuit; & apud Synes. ἀπεκηρύκτους τῆς ἐκκλησίας διέχεσθαι, exp. excommunicatos ab Ecclesia. ab ἀπεκηρύττομαι, in auctione vendor, abdicor: item per præconem interdicitur mihi. ex ἀπό, & κηρύττω, vel κηρύτω, ομαι, per præconem jubeo.

Α'πεκήρυξις, ἡ, venditio per præconem, proscriptio, venditio in auctione; item abdicatio; & a Synesio usurpatur pro excommunicatione. Item interdictum, prohibitio.

Α'πεκηρύσσω, vel ἀπεκηρύττω, per præconem vendo, proscribo, auctiona, & in auctione vendo. Item abdico; ejicio, expello proprie tanquam a domo paterna, finibus expello; item per præconem interdico.

Α'πεκιδώσω, cidari denudo: ex ἀπό, & κίδαρις, ἡ, cidaris, iosigne capitis regium apud Persas.

Α'πεκίδνημι, idem ac ἀποσκίδνημι, dissipo, dispergo.

Α'πεκικλήσκω, idem ac ἀπεκαλέω, avoco.

Α'πεκινδυνεύω, periculum facio, periclitor. Item periculo succedo. & in pass. ἀπεκινδυνεύομαι, in diserimen venio, ex ἀπό, & κινδυνεύω, ομαι, periclitor.

Α'πεκινέω, ῶ, amoveo, removeo: ex ἀπό, & κινέω, ῶ, moveo.

Α'πέκοιτ⊙ν, ο, ὁ, recessus, discessus, fuga: ab eodem Themate.

Α'πεκοιτοῦσθαι, seu ἀπεκιττοῦσθαι, in hederam vertі, seu abire; in hederam degenerare, seu fieri hederam; & q. d. hederaſcere. ex ἀπό, & κισσός, ὁ, hedera.

Α'πεκολάζω, elango, elangorem edo; interdum est eano veluti cum elangore quodam. in Epigr. ex ἀπό, & κλάζω, clango.

Α'πεκλαίω, ις, ι, lugeo, f. ἀπεκλαύσω. Ea ἀπό, & κλαίω, lugeo.

Α'πεκλάξας, Dor. pro ἀπεκλάσας. vide ἀπέκλαξον.

Α'πέκλαξον, excluda, Dor. pro ἀπόκλεισον, a. 1. imperat. a κλείω, claudo. f. κλείσω, & Dor. κλάξω, vetsio in κ. hinc a. 1. ἔκλαξα. a. 1. imperat. κλάξον.

Α'πέκλαρ⊙ν, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ἀπέκληρ⊙ν, exsors. Ea ἀπό, & κλῆρ⊙ν, ὁ, sors, conditio, hæreditas.

Α'πέκλασμα, τό, abroptio, Galen. & Theocr. ex ἀπό, & κλάω, frango. unde κλάσμα, τό, fragmentum.

Α'πέκλασις, ἡ, detrigo.

Α'πέκλεισις, ἡ, exclusio, intercluſio.

Α'πόκλεισμα, τό, dicitur locus, quo aliquid includitur; aut res, qua quid includitur. Ponitur etiam pro carcere. Hesych.

Α'πόκλειστ⊙ν, ὁ, incluſus: ab ἀποκλείω, includo.

Α'πεκλείω, excludo, iotercludo, arceo, prohibeo; item includo; & simpl. interdum claudo. f. ἀποκλείσω. p. ἀπεκέκλεικα. a. 1. ἀπέκλεισα. a. 1. sub. ἀπεκλάσθην, ης, η. Ea ἀπό, & κλείω, claudo.

Α'πεκλέπτω, furor, furripio, f. s. ψω. Ex ἀπό, & κλέπτω, furor.

Α'πεκλήζω, & ἀπεκλήϊζω, Jon. & Poet. pro ἀπεκλείω, occludo.

Α'πέκλησ⊙ν, sine sorte, exhæres. vide in ἀπόκλησ⊙ν, exsors.

Α'πεκληρόω, allego; ex sorte facio; sorte distribuo; exhæredo; ad sortes rem traduco. a quo

Α'πεκλήρωσις, ἡ, attributio munerum figillatim unicuique facta; viceſque fungendi officii attributæ. ἀποκληρώσεις etiam dicuntur fatales hominum sortes apud Genethliologos.

Α'πόκλητ⊙ν, ὁ, vocatus, vel evocatus. Polyb. verbale ab ἀποκαλέω, evoco.

Α'πέκλιμα, ατ⊙ν, τό, acclivitas: a. s. perf. sing. præt. pass. verbi ἀπεκλίνω, inclino.

Α'πεκλιθείς, είσα, έν, reclinatus, a. s. part. pass. Poet. pro ἀπεκλιθείς, verbi ἀπεκλίνω, teclino. Th. κλίνω, inclino, demitto.

Α'πεκλίνω, inclino, vergo, f. νῶ. Ex ἀπό, & κλίνω, inclino, demitto.

Α'πέκλισις, εως, ἡ, inclinatio, a a. perf. sing. præt. pass. verbi ἀπεκλίνω, inclino.

Α'πεκλύζω, eluo, abluo, item abstergo: ex ἀπό, & κλύζω, abluo, eluo.

Α'πεκνίσμαι, tædio afficior, affligor, obtundor, pass. ab ἀπεκνίω, scalpo, abrado.

Α'πέκνισις, ἡ, molestatio, vexatio: verbala ab

Α'πεκνίω, tædio afficio, & molestia; male habeo, affligo, vexo. Item obtundo, enecо, loquacitate scil. Item exhaurio. Denique abrado, erado. Sed id potius figo. ἀπεκνάω: ex ἀπό, & κνάω, scalpo, scabo.

Α'πεκνώ, ῶ, scalpo, abrado, erado: ex ἀπό, & κνώ, scalpo, scabo.

Α'πεκνώω, torpeo, pigreſco; subterfugio; reformido; me piget; rejicio. Unde

Α'πέκνωσις, εως, ἡ, detrectatio alicujus laboris, aut officii ex pigritia, aut metu.

Α'πεκνωτικός, ὁ, fugiens laboris, piger, ignavus: ex ἀπό, & κνώω, sum taidus.

Α'πεκοίζω, vellico, amputo, evello.

Α'πέκοπις, εως, ὁ, amputatio, contortio: ut ἀπεκόπησε τὸν αὐχένα, Theophr. contortiones foliorum vitis: ex ἀπό, & κοπίζω, mordeo.

Α'πόκομμα, ατ⊙ν, τό, fructum rei alicujus proprie unguc abscissum, seu abruptum.

Α'πεκοιμάομαι, seorsum dormio, secubo: seorsum cubo: ex ἀπό, & κοιμάω, ομαι, dormio.

Α'πεκογχύζω, vel ἀπεκογχύλιζω, (quod & ἀπεκογχυλίω dicitur) concha, aut testa excipio; aut in ipsam diffundo, ac repono: ex ἀπό, & κόγχη, concha, ostreum.

Α'πεκοιτέω, soris cubo; secubo; pernocto.

Α'πέκοιτ⊙ν, ὁ, seorsum cubans; adulter: ex ἀπό, & κοίτη, cubile, lectus.

Α'πεκολάπτω, tundeado ausero, vel pertundo; insculpo: ex ἀπό, & κολάπτω, tundo, scalpo.

Α'πεκολούω, detrunco, mutilo, imminuo, intringo: ex ἀπό, & κολούω, turbo, arceo.

Α'πεκολπόω, idem ac κολπίζω, in sinus contrabo, sinuo. a Th. κόλπ⊙ν, sinus.

Α'πεκολυμβάω, elabor natando; natando aufugio: ex ἀπό, & κολυμβάω, nato.

Α'πεκομόω, ῶ, comis nudo, tondeo: ex ἀπό, & κομόω, comam nutrio.

Α'πεκομιδή, ἡ, asportatio, deportatio; item reditus: ex ἀπό, & κομίζω, ομαι, gesto.

Α'πεκομίζω, asporto, detero, porro: item deporto. sicut dicitur deportare captivos, aut exercitum. in pass. ἀπεκομίζομαι, asportor, depottor: item refertor, vel me refero, recipio me.

Α'πέκομμα, ατ⊙ν, τό, frustum, fragmentum: a s. perf. sing. præt. ind. pass. verbi ἀπεκόπτω, abscindo.

Α'πεκομπάζω, insolentius me effero, vel me

Digitized by Google

me facto. in Epigr. ex λύπη, & κομπάζω, magnifice facto, gloriot.

Ἀποκοίτης, ᾱ, abſciſſæ, gen. ſing. ſ. g. a. 2. part. paſſ. ab λοκοπάπτω, abſciado.

Ἀποκοπή, ῆς, ἡ, abſciſſio.

Ἀποκοπίδιος, a. a. inſ. paſſ. ab

Ἀποκόπτω, abſcindo. ſ. ψω. p. λοκόπκοφα. a. 2. ἀπέκοψα. a. a. paſſ. ἀποκόπην. a. a. inf. paſſ. κοπῆναι. part. a. 2. paſſ. κοπείς, ῶσα, ἐν. Th. κόπτω, ſciodo.

Ἀποκορεύω, detondeo t ea ἀπό, & κορέω, tondeo; a κόρη, ἡ, crinis, quia κείρεται, tondetur.

Ἀποκορυφόω, pauca aliquid expedire, præſ. inſ. a κορυφόω, ῶ, impleo. Th. κορυφή, ἡ, vertex, ſumma pars capitis.

Ἀποκορυφόω, in verticem conformo; apud Polyb. & apud Herodot. ἀποκορύφουσι πόδα, quidam exp. (amictiam regiam) verbis extollebat, vel glorioſe reſpondebat; alii, ſummatim hæc reſpondit. ex ἀπό, & κορυφόω erigo, attollo.

Ἀποκοτ-ω, ά & ῶ, vellere carens: ab α, & πόκος, pecto: tondeo.

Ἀποκοσμέω, ῶ, auſero, amoveo, recondo, quæ ordine collocata erant. Odyſſ. e. Item ornatum adimo, ornatu privo.

Ἀποκοσμ-ος, ὁ & ἡ, qui procul a mundo degit; qui in ſeceſſu & monaſterio vivit: ex ἀπό, & κόσμ-ος, mundus; unde κοσμέω, orno, & κόσμ-ος, mondities, ornatus.

Ἀποκοττωβίζω, quod u potu in poculo vini relictum eſt, effundere, ut ſonitum edat: in κότταβος, arcam phialam effundo, ita ut ſonitum reddat.

Ἀποκοττωβισμός, dicitur certamen illud, ſeu luſus potorum, quo poſtquam biberunt, reliquum ſic e poculo ejiciunt, ut reſonet. Cicero Tuſcul. i. ex Xenoph. ἐπίλυκον. li. a. ex ἀπό, & κοττωβίζω. cottabo Indo, vel certo; item pro vomere, evomere: a κόττωβ-ος, area phials.

Ἀποκρίζω, levo, ſublevo, exonero: ex ἀπό, & κρίζω, levo, levem facio, erigo.

Ἀποκόπτω, abſciſſurum eſſe, ſ. ε. inf. act. ab ἀποκόπτω, abſcindo.

Ἀποκραδίζω, e ramo ficulneo, qui κράδη dicitur, aufero: ſeu tamum ficulneum amputo: ex ἀπό, & Th. κράδε, ἐ, ſuteulus ficulneus.

Ἀποκραιπαλίζομαι, & ἀποκραιπαλάω, erepulam edormio, ſeu exbalo; vel expergiſcor e erapula.

Ἀποκραιπαλισμός, ῶ, ὁ, crepulæ exhalatio, reditio ad ſobrietatem, exhalato veterno & erapula. ea ἀπό, & κραιπάλη, erapula, unde κραιπαλάω, ῶ, crapulam ſentio; dolore capitis laboro ex nimio potu: item deſipio, ſeu deliro per crepulam; vino dementor.

Ἀποκραίζω, Poetice caput amputo: ex ἀπό, & κράνον, cranium.

Ἀποκρατέω, cohibeo, compeſco; item retineo: ex ἀπό, & κρατέω, teneo.

Ἀποκρεμάω, ſuſpendo ex: ut ἀποκρεμάσας τὸ ὦτος, cum ſuſpendiſſet ex aure. in paſſ. ἀποκρεμάομαι, pro quo & ἀποκρέμαμαι, ſuſpendor, dependeo: ex ἀπό, & κρεμάω, ſuſpendo.

Ἀπόκρεως, carnisprivium vocant; i. a tempus, quod carnibus abſtinetur; ex ἀπό, & κρέας, τό, caro.

Ἀπόκριμν-ος, α, ὁ, ἡ, præruptus. Th. κρημνός, ὁ, præcipitium.

Ἀποκριδόν, ſeleCtim, ſeparatim, ſeorſum: eſt adv. ab ἀποκρίνω, ſecerno, ſeparo.

Ἀποκρίθω, a. 1. inf. paſſ. vide ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Ἀποκρίνω, ſecerno, excerno; idem ac ἀποκρίνω ſeparo.

Ἀπόκριμα, ατ-ος, τό, reſponſum, decretum: a 1. perſ. ſing. præt. paſſ. iad. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκρίνομαι, a. 1. inf. m. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω judico.

Ἀποκρυθήτε, ſemoti, dual. num. a. 1. part. paſſ. Poet. ab ἀποκρύπτομαι, reſpondeo.

Ἀποκρίπτομαι, reſpondeo. ſ. 1. paſſ. ἀποκρίθομαι. perf. paſſ. ἀποκέκριμαι. a. 2. paſſ. ἀπεκρίθην, reſpondi. a. 1. imperat. paſſ. ἀποκρίθητι, ἄτω, & in 2. plur. ἀποκρίθητε, reſpondete. a. 2. part. paſſ. ἀποκριθείς, ῶσα, ὄν. a. 2. m. ἀποκρυψάμην, ω, ατο, reſpondi. Th. κρύπτω, judico.

Ἀποκρίνω, lecerno, excerno, ſeparo. Item deligo, eligo, ſeligo. Item rejicio, improbo, reprobo, abjudico. Cui opponitur ἐγκρίνω, admitto: ea ἀπό, & κρίνω, judico.

Ἀπόκριμις, εως, ἡ, reſponſio. ἀπόκριμιν διδόναι, reſpoſum dare. In nom. pl.

Ἀποκρίπτος, οἱ, a. a. perſ. ſing. præt. paſſ ind. verbi ἀποκρίνομαι, reſpondeo. Th. κρίνω, judico.

Ἀποκριτικός, ή, όν, judicialis: ab eodem Th.

Ἀπόκριτ-ος, ὁ, ſelectus; ἄκριτ-ος, ſic dicuntur, quæ Deo dicata ſunt, ut eximia, & ἐξαίρετα. ab ἀποκρίνω, ſeparo.

Ἀποκροτέω, crepito, plaudito; ut ἀποκροτεῖν τοῖς δακτύλοις, apud Strabonem.

Ἀποκρότημα, τ-ος, τό, digitorum concrepatio, ſeu crepitus; δακτύλων ἀποκρότημα, quod dicitur de re nihili, atque ſperneuda. ex ἀπό, & κροτέω, plaudo.

Ἀπόκρουτ-ος, α, ὁ & ἡ, durus, aſper, rigidus; τραχύς, σκληρός: ea ἀπό, & κρότ-ος, applauſus.

Ἀποκρουίζω, inſtar ſalientis aquæ proſilio. Plut. Symp. 7. quæſt. 1. ea ἀπό, & κρουίζω, in ſalientis modum effluo: a Th. ἀρυός, ſeatebra, & ſeatutigo fontium, & fluviorum.

Ἀπόκρουσις, ή, repulſio, depulſio, propulſatio. & ἀπόκρουσις τῆς σελήνης dicitur, quum Luna decreſcit, ſeo ſeneſcit: apud Alex. Aphrod. Probl. l. 2.

Ἀποκρυστικός, ή, όν, vim habens repellendi, depellendi, vel propulſandi. Galen. Dioſcor. ex ἀπό, & κρύω, pulſo: unde κρῦσις, ἐ, pulſatio. κρυστικός, ὁ, vim pulſandi obtinens.

Ἀπόκρυπτ-ος, α, ὁ & ἡ, qui repellitur, ſeu rejicitur.

Ἀποκρύω, vel ομι, repello, depello, propulſo, reprimo: item eacutio, ut equus, ſeſſorem; item reſello. in paſſ. ομαι, repellor, excutior; ut ἀποκρυφθείς τῆς ἵππου, urbe depulſus. Et ἀποκρύεσθαι τὰ ἵππια, Xen. in Hipparch. Item relidor, repercutior. Greg.

Ἀποκρύπτομαι, vel ἀποκρύπτομαι, Jon. pro ἀπόκρυπτα, 3. ſing. imperf. act. ab

Ἀποκρύπτω, abſcondo, ſ. ψω. p. ἀποκέκρυφα. a. 2. ἀπέκρυφον. perf. paſſ. ἀποκέκρυμμαι, ψαι, πται. Th. κρύπτω, abſcondo.

Ἀποκρυφή, ῆς, ἡ, latebra.

Ἀπόκρυφ-ος, α, ὁ, ἡ, abſconditus.

Ἀπόκρυψις, εως, ἡ, abſconſio, occultatio: a a. perſ. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποκρύπτω, abſcondo.

Ἀποκτίομαι, poſſeſſionem amitto rei alienæ; alieno, a dominio meo amitto, emancipo: ex ἀπό, & κτίομαι, poſſideo.

Ἀποκτείδω, interficere, a. 1. inſ. Jon. ut & ἀποκτείψαι, a. 1. inſ. Dor. pro ἀποκτεῖναι. ἀποκτειθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ἀποκτειθῆ, a. 2. ſub. ἀποκτάναι, a. c. inſ. ἀποκτείνας, ασα, αν, a. c. part. act. verbi ἀποκτείνω, interficio.

Ἀποκτείνω, occido, uboleo. ſ. ἀποκτενῶ. perf. ἀπόκτακα. a. 1. act. ἀπέκτεινα. a. t. ſub. ἀποκτάναι, ς, η. a. 1. inſ. ἀποκτῆναι. part. a. 1. ἀποκτείνας, ασα, αν, a. 2. ἀπέκτανον. præt. m. ἀπόκτονε. perf. paſſ. ἀπόκτακμαι, & ἀπέκτασμαι, ται, νται, tanquam a perf. act. ἀπόκτωγκα. a. 1. paſſ ἀπεκτάθην, occiſus ſui. a. 1. inf. ἀποκτανθῆναι. Th. κτείνω, occido.

Ἀποκτοῦτε, 2. plur. ἀποκτοῦς, 2. ſing. ſ. 1. ut ἀποκτοῦσι, 3. plur. ejuſdem temp. ab ἀποκτείνω, occido.

Ἀποκτόνω, ἀποκτόνω, & ἀποκτονέω, interficio, occido, idem ac ἀποκτείνω, occeido.

Ἀποκτυπέω, idem ac κτυπέω, ſonum edo, vel cieo; pulſu ſonitum eacito.

Ἀποκτυπόω, occidere, necem inſerre, præſ. inſ. act. ἀποκτυπώτα, occidentem, ecc. ſing. præſ. part. ex ἀπό, & κτίνυμι, interficio. Th. κτείνω, occido.

Ἀποκυέω, ῶ, gigno. ſ. ήσω. p. ἀποκυκόφα. a. 2. ἀπεκύησα, progenui. Ea ἀπό, & κυέω, ῶ, ſum gravida; quod idem eum κύω, prægnans ſum; in utero geſto: item oſculor.

Ἀποκύημα, ατος, ἡ, puerperium, conceptus, conceptio. Verbale a præced. ἀποκυέω, gigno, pro quo dicitur etiam ἀποκυίσκω, idem. Item pario; q. d. defœto; i. e. fœtum depono.

Ἀποκυλίζω, & ἀποκυλινδέω, devolvo, ſeu volvendo amoveo; volvendo amolior: idem ac ſequens ἀποκυλίω, ex ἀπό, & κυλίζω, κυλίνδω, vel κυλινδέω, idem ac Th. αὐλίω, volvo, voluto.

Ἀποκυλίω, devolvo, amoveo. f. ίσω. p. ἀποκεκύλικα. a. 1. ἀπεκύλισα. perf. paſſ. ἀποκεκύλισμαι. Th. κυλίω, volvo.

Ἀποκυμαίζω, undis agito. Plut. ex ἀπό, & κυμαίζω, fluctibus jactor.

Ἀπόκυων, α, τό, dicitur fruter quidam, qui canes, & omnes quadrupedes occare traditur in cibo datus. Plin. l. 24. c. 10. Dioſc. 4. 81. ea ἀπό, & κύων-ος, ὁ, canis.

Ἀποκωτίζω, fugitivum eſſe a domino. exp. ἀπεκωτίσθη, item ἀποφεύγω, & ἀποσκυτῶ. Heſych. ea ἀπό, & κωτίζω, inuſit. a κώτις, ἄ, dominus.

Ἀποκωτόω, abrogo; autoritate privo; irritum facio: ea ἀπό, & κωτόω, ῶ, autoritatem do.

Ἀπολαλία, idem ac κωλύω, impedio.

Ἀπολαμπρόω, mutum reddo; item exſurdo; ex ἀπό, & λαμπρόω, ſurdum reddo; ſurdeſco.

Ἀπόλαχε, χάνω, idem fere ac λαγχάνω, ſortior.

Ἀπολαχίω, idem ac ἀπολαχίω, quod idem ſignif. cum ἀποκορτέω, etepo, erepito, erepitum do.

Ἀπολάκκισμ-ος, τό, crepitus; item μάστιγος, ictus flagelli, colaphus: ex ἀπό, & λακτίω, clamo, increpo.

Ἀπολακτίζω, ſ. ίσω, p. ικα, calce ferio; recalcitro, reſilio, repello, calce repello: item deſpicor, ſperno, tanquam eslee repellens. ex ἀπό, & λακτίζω, jacto calces.

Ἀπολακτισμός, ἡ, calcitretio. Plut. eſt verbale ab ἀπολακτίζω, calce ferio.

Ἀπολαλέω, garrio, effutio; item reſpondeo, ſermone recuſo: ex ἀπό, & λαλέω, loquor.

Ἀπολαμβάνω, recipio. ſ. ἀπολήψομαι. a. a. ἀπέλαβον. a. 2. ſub. ἀπολάβω, ῃς, p. perf. ἀπείληφα. & Att. ἀπέλαχα, cujus part. ἀπολαχών, ὼσα, ὼς, & Att. ἀπολαχώς. a. 2. m. ἀπελαβόμην, a, ετο, abduxi. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπολάμπω, emico, affulgeo, reſplendeo; item ajaculor, emitto. f. ψω, p. ωκα. a. 1. ἀπέλαμψα. ab ἀπό, & λάμπω, ſplendeo.

Ἀπολαμπρύνω, idem ac λαμπρύνω, clarum reddo. Th. λάμπω, luceo.

Ἀπολαμπόμενοι, οἱ, interelufi, a. 1. part. paſſ. Dor. vel Jon pro ἀπολαμθέντες. Nam in ſuruo non dicunt cum aliis λέψω, ſed λάμψω, tanquam a λάπω. Itidem ἀπολελαμμένοι dicunt, pro ἀπολελαμμένοι, ſeu ἀπολαμπόμενοι, perf. part. paſſ. Ambo apud Herodotum frequenti io uſu.

Ἀπολάπτω, lambendo abſorbeo. Th. λάπτω, lambo, eanis in morem poto.

Ἀπόλαυστρ-ον, τό, obiectameatum.

Ἀπόλαυσ-ις, εως, ἡ, fruitio.

Ἀπολαυστός, & ἀπολαυτικός, ή, ὁ & ἡ, in voluptate vivens. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολαύω, fruor, cum gen. præt. ἀπολέλαυκα. ἀπόλαυα, præſ. imperat. ἀπόλαυσον, 2. plur. a. 1. ſub. ex ἀπό, & λαύω, pro λάω, video; item fruor.

Ἀπολαθέτε, οἱ, Dor. pro ἀπολαβόντες, nom. plur. a. a. part. paſſ. ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολαχών, a. a. inſ. act. ab ἀπολαγχάνω. Th. λαγχάνω, ſortior, adipiſcor.

Ἀπολαχύδιος, in λαχνώδης ablumo. Heſych.

sych. enim ὀπολελιχθέτω affert, pro οὐ λειχέτω ὀπόλυτος.

Ἀπολαύω, lapido, λιθολοέω, in lapidem verto, seu commuto: ex λίθος, & λάω, λάω-, ὁ, lapis.

Ἀπολαύω, μ. αὐ, lævigo, complano: item contero, comminuo: ex λείος, & λαύω, deleo, detergo, tero.

Ἀπολείγω, deligo, seligo: item decerpo. f. ξω. p. λέλεχα. a. 1. ἔλεξα. ex λείος, & λέγω, colligo. Est & ἀπολέγω, interdico, veto: ex λείος, & λέγω, dico.

Ἀπολῆ, Attr. pro λείολῆ, peribis, f. a. m. λείολοῦμαι, ῇ, ῆται. Ab λείόλυμι, quod ab λείος, & ὄλυμι, pereo. f. ὀλέσω.

Ἀπολείβω, & ἀπολίβομαι, distillo, fundo: ex λείος, & λείβω, libo, stillo, rigo.

Ἀπολείπω, εις, ει, derelinquo, reliquo. præf. imperat. λείλοιπε, præf. inf. ἀπολείπειν. f. ψω. p. ἀπολέλοιφα. a. 2. ἀπέλιπον. 2. a. part. act. ἀπολιπών, ὀντ-, ὁ, præf. pass. ἀπολείπομαι, ῃ, εται, reliquus fum. præt. pass. ἀπολέλειμμαι. præt. m. ἀπολέλοιπα, cujus part. ἀπολελοιπώς, υῖα, ός. Ex λείος, & λείπω, linquo.

Ἀπολής, perdes, f. 2. act. ἀπολέσω, f. 2. inf. m. ἀπολέσθε, o. plur. f. o. m. ut & ἀπολέτε, 3. fing. ejufdem temp. ἀπολέσθαι. Ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολειτουργέω, ῶ, fubminiſtro. Laert. ex λείος, & λειτουργέω, publicum munus obeo.

Ἀπολείχω, lingo, lambeudo aufaro. imperf. ἀπέλειχον, ες, α. f. 1. ἀπολείξω. perf. ἀπολέλειχα, a. 2. ἀπέλειξα. Th. λείχω, lambo.

Ἀπόλειψις, εως, ἡ, relictio, derelictio: a 2. perf. fing. præt. ind. paſſ. verbi ἀπολείπω, derelinquo.

Ἀπόλειψις † Σελήνης, defectus Lunæ.

Ἀπόλεκτο-, ε, ὁ, ἡ, electus, enimius: ab ἀπολέγω, deligo, ſeligo.

Ἀπολελαμφώς, Dor. pro ἀπολελαμφώς, ῶ, οι, perf. part. paſſ. vide in ἀπολαμφθέντες, iutercluſi.

Ἀπολέλαυκα, ας, ε, perf. act. ab ἀπολαύω, fruor.

Ἀπολελοιπότες, οἱ, nom. plor. perf. part. m. ab ἀπολείπω, reliquno.

Ἀπολελυμένως, libere, abſolute: adv. a 1. perf. præt. paſſ. verbi ἀπολύω, abſolvo.

Ἀπολέμητο-, ε, ὁ, bello non vexatus.

Ἀπολέμους, non pugnaciter, & inſtanter: ex α priv. & πόλεμο-, ὁ, bellum.

Ἀπόλεμο-, ὁ, imbellis; expers belli: item idem ac ἀπολέμητο-, non laceſſitus bello.

Ἀπόλεμο-, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro ὑφιεμενικός, ἡ, όν, pacificos.

Ἀπολεσσύμενο-, Jon. pro ἀπολλύμενο-, ὁ, periturus, f. 2. m. verbi λείόλυμι, pereo. Sic ἀπολέσσητες, pro ἀπολέσητες, perdituri, f. act. part.

Ἀπολεπίζω, idem ac ἀπολέπω, decortico.

Ἀπολεπτύνω, in mucronem colligo; extenuo: ex λείος, & λεπτύνω, attenuo, comminuo.

Ἀπολέπω, & ἀπολέπομαι, decortico: ex λείος, & λέπω, decortico, deglabro.

Ἀπολέσαι, a. 1. inf. act. ἀπολέσω, 3. fing. f. 2. ἀπολέσῃ, 2. fing. a. 1. ſub. act. ab λείόλυμι, pereo.

Ἀπολέσθαι, perire, a. 2. inf. m. ἀπόλοντο, interfecerunt, 3. plur. a. 1. act. Jon. & Poet. pro ἀπώλεσαν, ab λείόλυμι, pereo.

Ἀπολέσσαι, Poet. dicitur pro λείόλυμι, pereo.

Ἀπολετήρ, ὁ, perditor. Ex λείος, & ὀλετήρ, occiſor, perditor. a Th. ὄλυμι, pereo. f. ὀλέσω, ab inuſit. ὄλεω, perdo, amitto, deleo.

Ἀπολευκαίνω, dealbo, candefacio.

Ἀπόλεω, μ. έσω, τ. ἀπώλεσα, & Attice ἀπολώλεκα: vel λείόλεω, ἀπόλω, ἀπώλω, & Attice λείόλωλα, ſignificat τὸ ἀπολλύω, eueco, perdo. Item pereo: ut ἀπολέσθαι ἀάσιτον, peream peſſime; genus eſt joriejurandi apud Ariſtoph. ex λείος, & ὄλεω, inuſit. pro quo ὄλυμι, pereo.

Ἀπολήγω, 3. fing. præſ. opt. ab Ἀπολήγω, deſino, f. ξω. Th. λήγω, ceſſare facio.

Ἀπολῃζεσθαι, per latrocinium eripere: quod a λῃζομαι, fortior. Th. λῃϊς, ιος, ἡ, præda.

Ἀπολῆσαι, ῶ, crepo.

Ἀπολιθοβλίζω, detraho λιθοβλον, carmiuis genus trochaicum occinendo. unde λιθοβλον ἀπόλεσε, apud Schol. Ariſtoph. λιθοβλον autem diminut. a λίθοβο-, dicitur etiam metrum τροχαϊκὸν ἑξαμετρον, quod & Euripideum appellarunt, ut Schol. Ariſtoph. annotat. ex λείος, & λιθοβλίζω, pigmentis oratoris exorno.

Ἀπόλιμψις, Jon. pro λείόλιψις, ἡ, retentio.

Ἀπολιχμάω, lingo lugor; deliro.

Ἀπόλικτας, 3. fing. a. 2. ſub. m. λείόλυμαι, ε, σται, ab λείόλυμι, pereo.

Ἀπολιχθείς, ῆσα, ὀν, a. 1. part. paſſ. ἀπολείβομαι, f. o. m. ab ἀπολαμβάνω, recipio. Th. λαμβάνω, capio.

Ἀπόλλαξις, ἡ, retentio, receptio. Verbale ab ἀπολαμβάνω, recipio.

Ἀπολλιβάζω, celeriter recedo. Them. λείβω, libo, ſtillo, rigo.

Ἀπολιθόω, ῶ, in lapidem vetro; lapidefcere facio. ἀπολιθόομαι, ῶμαι, in lapidis modum rigeo; ſeu induror ut lapis.

Ἀπολίθωσις, ἡ, in lapidem mutatio: ex λείος, & λιθόω, lapidem facio. Them. λίθο-, ὁ, ἡ, lapis, petra.

Ἀπολιμπάνω, idem ac ἀπολείπω, derelinquo. paſſ. ἀπολιμπάνομαι. Th. λείπω relinquo.

Ἀπολινέω, idem ac λινέω, ligo, vincio.

Ἀπολίνωσις, ἡ, idem ac λίνωσις, ligatio: a Th. λίνος, linum, lineum filum.

Ἄπολις, ιος, ὁ, ἡ, exrorris, patria pulſus. Th. πόλις, civitas, urbs.

Ἀπολισθαίνω, delabor: ex λείος, & ὀλισθαίνω, cado. Th. ὄλισθος, ε, ὁ, lubricitas, caſus lubricus.

Ἀπολισθέω, ῶ, idem ac ἀπολισθαίνω, delabor, lapſante greſſu, or in loco lubrico, aberro ab eo, quod petebam: ideoque etiam esp. non attingo, vel nos adhæreſco; labor: In Epigr. ἀπολίσθησε πόσιος, lapſum lapſa eſt; ut dicimus, ludo ludum. ex λείος, & ὀλισθέω, idem ac ὀλισθαίνω, labor, prolabor, cado. a Th. ὄλισθο-, lubriciras.

Ἀπολιτραγίζω, celeri gradu a foribus me proripio; celeriter aufugio; ἀποδιδράσκω, me ubripio; item ἀποτρωτῶ. nom λιτραγησμὸς, ſalturiones vocant; quoniam λίτα jusuom ſignif. & ἀγός, celer. Vel φησὶ τὸ λίτα, ἐς τὸ ἀγόν, i. e. πρὸς, pleonaſmo τῷ τ. Etym. (ex λείος, & λιτραγίζω, feſtino) dicitur etiam ἀπολιτραγίζω, eodem ſenſu.

Ἀπολίτ᾽τε-, ε, ὁ, nequequam civilis; non urbanus, ſine politia.

Ἀπολιτικὸς, idem: ex α priv. & πολιτεύω, civiliter negotior.

Ἀπολίτης, pro ἄπολις, apud Theopompum, civitate careus, exrorris.

Ἀπολιχμῶ, ῶ, lambeudo aufern, ſ. ήσω. ab λείος, & λιχμάω, ventilo, cribro, ſeu λιχμῶζω. Th. λείχω, lingo, fello.

Ἀπολλάγω, Poet. pro ἀπολήγω, deſino.

Ἀπολλέω, pro ἀπολλῶ, ab ἀπολλύω, deſino.

Ἀπολλόδωρο-, ε, ὁ, Apollodorus, nomen proprium.

Ἄπολλον, per Apollinem ! juramenti formula.

Ἀπόλλυμι, ſeu ἀπολλύω, aboleo, perdo. præſ. part. ἀπολλύων, οντ-, ὁ, vaſtator. f. 2. ἀπολῶ. f. 2. ἀπολῶ, a. 1. ἀπώλεσα. perf. ἀπόλωλα, & Art. ἀπολώλεκα, & io inſ. ἀπολωλεκέναι. præſ. paſſ. λείόλυμαι, pereo, perdor. f. n. med. ἀπολοῦμαι. a. 2. m. ἀπωλόμην, ε, ου a. 2. ſub. m. λείόλυμαι, ῃ, ντο. a. 2. inf. m. ἀπολέσθαι. aor. 2. part. m. ἀπολόμενο-. præt. m. ἀπόλωλα, Attr. λείόλωλα, & in inſ. ἀπολωλέναι, & pert. ἀπολωλὼς, υῖα, ός. Th. ὄλυμι, pereo.

Ἀπόλλυται, deperit, 3. fing. præſ. paſſ. ab λείόλυμι, pereo.

Ἀπόλλων, οντ-, ὁ, & in acc. Ἀπόλλωνα, Apollo, Jovis & Latonæ filius. Soli eo noratur, cujus calor moderatus fovet corpora terrena, corrumpit nimius: bene igitur ſic dictus ab ἀπολλύω, perdo. Alii ducunt a Syr. ארפא perdirie. Platoni in Crarylo Ἀπόλλων dictus eſt, quia a mulis ἀπολλύει, vel ἀπολλάει, liberat, vel quia ἁπλᾶς, ſimplex in divinando, vel ἀεὶ βάλλων, ſemper tollimans.

Ἀπολλωνία, ας, ἡ, Apollonia, nomen urbis.

Ἀπολλωνιακὸς, ὁν-, ὁ, ἡ, Apollini ſacra.

Ἀπολλώνιο- Ῥόδ-, Apollonius Rhodius.

Ἀπολλοβλήτο-, ε, ὁ, lunaticus, lymphoreus: ab Ἀπόλλων, & βλητὸς, a βάλλω, jacio. quaſi ab Apolline lætus.

Ἀπολλὼς, ῶ, ὁ, nomen viri, in acc. τὸν Ἀπολλὼ, pro τὸν Ἀπολλῶ. Excipitur a regula.

Ἀπολογαρτίζω, idem ac ἀπολογίζομαι, rationes reddo, ſeu refero: item rationem iueo, ſeu computo.

Ἀπολογαρτισμὸς, ὁ, idem ac ἀπολογισμὸς, rationis reddirio, ſeu relatio. ab λείολογο-, ὁ, oertatio fabuloſa, fabula moralis.

Ἀπολογῆται, 3. fing. præſ. paſſ. ἀπολογῆσθαι, præſ. inf. ἀπολογήμενο-, η, ὁ, præſ. part. ab

Ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo ſermone; loquor pro alicujus defenſione. imperf. ἀπελογεόμην, ούμην, εο, ου, οῦντο, ῶντο ſ. ὧσθαι. perf. ἀπολελόγημαι. aor. o. mad. ἀπελογησάμην. a. 1. ſub. m. ἀπολογησώμαι. a. 1. part. m. dat. caſ. ἀπολογησαμένῳ. a. 1. ind. paſſ. ἀπελογήσθην. Ex ἀπό, & λέγω-, farmo, ratio.

Ἀπολογησαμένῳ, dat. ſing. o. m. part. m. ab ἀπολογέομαι, οῦμαι, defendo ſermone.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, excuſatio, refutatio.

Ἀπολογητικὸς, ὁ, apologeticus; liber, quo quis objecta diluit.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defenſio, excuſatio: gen. plur. ἀπολογιῶν. Th. ἀπολογέομαι, οῦμαι, loquor pro alicujus defenſione, defendo ſermone.

Ἀπολογίζομαι, enarro, percenſeo, commemoro. Item refero in rationem; ſupputo; rationem iueo. Item ἀπονομίζομαι, peipurgor.

Ἀπολογισμὸς, ὁ, enumeratio, rationis redditio, ſeu relatio. Item rationes ipſæ, ſeu retionum codex.

Ἀπόλογο-, ε, ὁ, narrario longa, & verboſa, ſeu fabuloſa: item fabula moralis.

Ἀπόλοιτ᾽, pro ἀπόλοιτο, 3. ſing. aor. 2. opt. m. ἀπολόμην, f. 2. m. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Ἀπολολύζω, clamare & vociferatione laritiam pre me fero: apud Æſch. ex ἀπό, & ὀλολύζω, cum clamore ejulo; pludo

Ἀπόλουε, abluo. f. ἀπολούσω, perf. ἀπολέλουκα. a. 2. ἀπέλουσα. u. o. m. ἀπελουσάμην, ablutus ſui. ἀπόλουσαι, abluitor, 2. ſing. a. 1. imperat. m. Th. λούω, lavo.

Ἀπολοφύρομαι, ejulatibus proſequor, deploro. ex ἀπό, & ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo.

Ἀπολοχμάομαι, ῶμαι, frutico, fruticor, fruticeſco, denſis fruticibus ſilveſco. Th. λόχο-, inſidiæ.

Ἀπολυμαίνεσθαι, luſtrari, præſ. inf. ab ἀπολυμαίνομαι, purgor.

Ἀπολυμαίνομαι, purgor. f. 2. m. ἀπολυμήνομαι. Item corrumpo, noceo, damnum infero. Ex ἀπό, & λύμη, ης, ἡ, noxa: val potius a λῦμα, ατος, τὸ, ſordes.

Ἀπολυμαντὴρ, ὁ, corruptor, perniciem afferens: pernicies. Odyſſ. ρ.

Ἀπολύμματα, τὰ, apud Nic. in Ther. exp excrementa, ſordes: ab ἀπολυμαίνομαι, purgor: & ſic eſt ex ἀπό, & λυμαίνω, purgo, a Th. λῦμα, τὸ, ſordes.

Ἀπολῦσαι, a. 1. inf. act. ἀπολύσουσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. ἀπολύσῃς, ῃσι, ῃ, a. 1. part. paſſ. ab ἀπολύω, libero.

Ἀπολύτο-, ὁ, ad abſolutionem conducens, & incitans.

Απόλυσις, εως, ἡ, absolutio, disjunctio, & dissolutio.

Απόλυτος, ὁ, absolutus, liber.

Απολύτως, adv. absoluta.

Απολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio captivi: ab ἀπολυτρόω, quod a λυτρόω, redimo. Th. λύω, solvo.

Απολύω, dimitto, absolvo, libero. imperf. ἀπέλυον, ες, ε. f. ύσω. p. ἀπολέλυκα. a. 1. ἀπέλυσα, ας, ε. m. 2. imperat. ἀπόλυσον. a. 1. sub. ἀπόλυσο, ης, ῃ. a. 1. inf. ἀπολύσαι. m. 1. part. ἀπολύσας, αντος, ὁ. ἀπολύσαντα, ῃ. pl. imperf. pass. digressi sunt. ἀπολέλυμαι, perf. pass. ἀπελύθην, m. 1. pass. & in 3. plur. ἀπελύθησαν. a. 1. sub. ἀπολυθῶ, ῇς, ῇ. & in 2. plur. ἀπολυθῆτε. a. 1. part. pass. ἀπολυθείς, εῖσα, ἐν. Th. λύω, solvo.

Απολυμαίνω, ῶ, & ἀπολυμαίνομαι, ῶμαι, injuria, vel contumelia afficio. Ex ἀπό, & λυμαίνω, ῶ, contumalia afficio. Th. λυμαίνω, contumelia.

Απόλωλα, ας, ε, perii, perf. m. & in 1. pl. ἀπολώλαμεν, perimus. ἀπολωλεκέναι, perdidisse, perf. inf. act. & ἀπολωλέναι, periisse, perf. inf. m. ἀπολωλὼς, quod perierat, perf. part. m. n. g. ab ἀπόλλυμι, pereo.

Απολωπίζω, idem ac λωπίζω, exoo, de nudo. Them. λέπω, decortico.

Απολωπίζω, lepero, detrecho, avello, modo eorum, qui lotum eerpunt, ex ἀπό, & λωπίζω, flores decerpo.

Απολωφῶ, vel φέω, ῶ, fedo, cessare facio: ex ἀπό, & λωφάω, ῶ, cesso, recreor.

Απομυγδαλία, sive λιά, ἡ, buccea, quam manibus in eam abstersis, centibus prunicibant: dicitur & ἀπομυγδαλὶς: ex ἀπό, & μυγδαλιά, ἡ, purgamentum manuum.

Απόμυγμα, τὸ, purgamentum. id, quod ex abstersione colligitur: verbala ab ἀπομύσσω, vel ἀττω, ομαι, abstergo.

Απομυθέω, ἡ, doctrinæ oblivio. Vide verbum ἀπομανθάνω, dedisco.

Απομαίνομαι, furo, insanio; vel furere & insanire desino: ex ἀπό, & μαίνομαι, insanio.

Απομακρόθεν, eminus, a longe: ut ὡς ἀπομακρόθεν, ab initio l. 4. Reg. ex ἀπό, & μακρόθεν, procul.

Απομακρύνω, elongo, seu longum facio. in Nov. Const. ex ἀπό, & μακρύνω, elongo.

Απομάκτης, ου, ὁ, quasi abstersor; ἀπομαξάντες, purgator.

Απομάτρα, ᾶ, vel ἀπάματρον, τὸ, dicitur lignum quoddam, quo premimus, & valut deradimur id, quod mensuram certam, & legitimam excedit; Latine, radius, & hostiorium. Poll. Hesych. Eust. ab ἀπομόσσω, f. ξω, abstergo.

Απομαλακίζομαι, effœminatus sum; ob mollitiem ad rem quampiam parum animatoe sum. Plut. a μαλακίζω, mollio.

Απομαλθακίζομαι, idem ac præcedens verbum ἀπομαλακίζομαι, ob mollitiem parum animor: ex ἀπό, & μαλθακίζω, emollio; quod a μαλθακὸς, mollis, delicatus.

Απομαίνω, ὁ, furore incitata, a. 2. part. pass. f. g. ab ἀπομάομαι, insenio.

Απομαθέω, dedisco. f. ἀπομαθήσομαι. a. 2. ἀπέμαθον. perf. ind. act. ἀπομεμάθηκα. perf. pass. ἀπομεμάθημαι, a cujus 2. perf. ἀπομάθητε, ους, ὁ, eorum, quæ didicimus, oblivio.

Απομαντεύομαι, divino. a μαντεύομαι, vaticinor.

Απομάττω, ὁ, abstersio: ab ἀπομόσσω, ebstergo.

Απομαύω, vida, μαράνω, tabefacio.

Απομαρτυρέω, & ἀπομαρτύρομαι, attestor, testor, testificor: ex ἀπό, & μαρτυρέω, sive μαρτύρομαι, testimonio comprobo.

Απομάσσω, abstergo, f. ἀπομάξω. Ex ἀπό, & μάσσω, pinso.

Απομαστιγόω, flagello, vel vehementer flagello: ex ἀπό, & μαστιγόω, flagello; cædo.

Αποματτύζω, crepitum ventrie emittare: quod a ματτύζω, ineptio: hoc a μάταιος, vanus. Them. μάτην, adv. frustra.

Απομάχεσθαι, repugnare: ex ἀπό, & μάχομαι, pugno.

Απόμαχος, ὁ, pugnæ expers. ὁ ἐκτὸς πολέμου γεγονώς. Sic vocantur ab Ælisno, qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti sunt. ex ἀπό priv. & μάχη, ἡ, pugna.

Απομεθύσκομαι, exinebrior; i. e. ebrius esse desino; abriatata llberor. Etym. ex ἀπό, & μεθύσκω, inebrio.

Απομειλίσσω, & ἀπομειλίσσομαι, demulcen, delinio, placo: ex ἀπό, & μειλίσσω, palpo, demulceo, placo.

Απομείρεται, sortitur, 3. præs. ind. ex ἀπό, & μείρω, seu potius μείρομαι, partior. præt. pass. μέμαρμαι, & Att. μεμαρμαι: præt. m. ὤμορρα, pro ἐμόρρα.

Απομείρομαι, distribuo, præbeo; proprie, partitione demptum alicunde tribuo: ex ἀπό, & μείρω, ρομαι, partior.

Απομείωσις, ἡ, diminutio: in Anth. idem ac μείωσις, ἡ, diminutio, imminutio.

Απομελαίνω, denigro, nigrum reddo: ex ἀπό, & μελαίνω, nigrum reddo. Th. μέλας, αντος, ὁ, atar, niger, pullus.

Απόμελι, est idem ac ὀξύγλυκυ, cremor scil. & decoctum dulcissimorum savorum aceto mixtorum. Galen. Item aqua ea, quæ elorie savit paratur & reponitur; quod & ὑδρόμελι dicitur. Dioic. ex ἀπό, & μέλι, τος, τὸ, mel.

Απομέμαμαι, vide in Απομείρεται, sortitur.

Απομέμαχα, ας, ε, abstersi, præt. ind. act. verbi ἀπομόσσω, abstergo.

Απομένω, remaneo, permaneo; vel simpliciter maneo. ex ἀπό, & μένω, maneo.

Απομέμφομαι, accuso, incuso, succenseo ex ἀπό, & μέμφομαι, conqueror, accuso.

Απομερίζω, dispertio, divido: separo: ex ἀπό, & μερίζω, partior.

Απομεσημερίζω, depositis curis dormio. Aristoph. in Vesp. ἀλλ' ἀποθωῦ ταυτὶ ἀπομεσημερίσας. ex ἀπό, & μεσημερίζω, solicita ago, deliboro, consulo.

Απομετρέω, dimetior, metior: ex ἀπό, & μετρέω, metior.

Απομηκύνω, prolongo, f. ῦνῶ, p. υγκα. Ex ἀπό, & μῆκος, ους, τὸ, longitudo, prolixitas.

Απομήνιτος, ατος, ος, iratus, a. 1. part. act. ab ἀπομήνω, vel ἀττω, in frusta seco, comminuo.

Απομήνω, seu ὑττω, mungo, emungo. Epigr. l. 3. Item metaph. decipio. Poll. & Hesych. in pass. ἀπομύσσομαι, emungor, mungo me.

Απομήνω, claudo, sego: ex ἀπό, & μύω, claudo, occludo.

Απομηρολυγισθῶ, ὁ, bullas non excitans, non erumpens in bullas. Dioic. ex α priv. & πομφολυγόω, vel πομφολυγίω, bullas amitto. πομφολὺξ, υγθῶ, ἡ, aquarum bulla.

Απομήρω, dementare, sive fatuum reddere, μωρόω, fatuitatem inducre, infatuare: ex ἀπό, & μωρὸς, ὁ, fatuus.

Απόμνυμα, ατος, τὸ, abjuratio, inficiatio; ἀπομοσία, inficiatio per jusjurandum.

Απομνυτικὸς, ὴ, ὁ, abjurativus, inficialis; eicet.

Απόμνυθῶ, ὁ, abjuratus, fugiendus ob crudelitatem, Hesych. ab ἀπομνύω, dejero, jurejurando affirmo.

Αποικίω, migro, sedem muto: ex ἀπό, & οἰκίω, habito. quodam etiam tempora insunt ab ἀποικία, commigro, ad habitandum me confero; item migrare facio.

Απόκιμος, seu ἀπόκιμα, fruor: ex ἀπό, & ὄνημι, juvo, utiliratem affero.

Απόκιμοι, potiti sunt, freti sunt; imperf. pass. ab ἀπόκιμαι. utilitatem capio, fruor.

Αποκμάω, & ἀκμάω, ῶ, idem ac κμάω, obtorpefco. & κμόω, torpors affico.

Αποκάμασις, ἡ, & ἀποκάμωσις, obtorpefacio, item obstupefacio.

Αποκαμάσομαι, ὦμαι, obtorpefio: ex ἀπό, & κμάω, seu κόω, ομαι, obtorpefco.

Απόκαμπτος, Poet. gen. ου, pro ἀποκάμψας, ε. 1. sub. ab

Αποκάμω, ῶ, ad habitandum me confero, migrare facio. Th. κάω, fluo, innato.

Αποκέεσθαι, redire, præs. inf. ab ἀποκίομαι. Th. κίω, nato.

Απόκλητος, ὁ, probrosus: qui probris & contumeliis afficitur, aut dignus est.

ex λοιδ, & ὀνείδος, probrosus; ab ὀνείδιζω, convitiando exprobro, increpo.

Α'πονόμιος, ας, ἡ, ast λατ. ἐξ ἀποκλήρωσις, attributio munerum figillatim unicuique facta. Unde io plur. ἀπονόμιοι fuat vicas fungendi officii attributæ; deſcriptæ officiorum miniſteriorumque vices; vocationes vulgo appellant.

Α'πονομητήρ, τῆ, tribuendum.

Α'πονέμω, tribuo. f. ν. ἀπονομῶ. perf. ἀ πονενέμηκα. Th. νέμω, diſtribuo.

Α'πονενοημένως, ὁ, deſperatne, perf. paſſ. verbi ἀπονοέω, prævenio, utilitatem capio. Th. νόος, ὁ, mens.

Α'πονόμαι, abeo, redeo, revertor. Il β. ex ἀπό, & νέομαι, an'.

Α'πονοστάζω, nidifico; item nidificatio nem relinquo. ex ἀπό, & νοσσεύω, nidulor.

Α'πονόσφιος, ν, ἁ, ὁν, Poet. pro ἀπονόσφι ος, α, ὁ, ὴ, minus inhoſpitale. ex α, & πόσις, labor. Th. πένομαι, pauper ſum.

Α'πονδρίω, nervos incido, abſcindo, ſeu ſtango, enervo.

Α'πονδρωσις, ἡ, nervorum abſciſſio, vel inciſio, enervatio: & apud Galen. pro coitione multorum nervorum uſurpatur. Item pro tendone, quo digitus movatur, apud Hippocr. ex λοιδ, & ὀδρίω, nervos adhibeo alicui; i. e. confirmo, roboro: a Th. νεῦρον, τό, nervus.

Α'πονδέω, nbnuo, reſpuo, averſor, quaſi reſpuendo; item nuto, ad ruinam inclino, in Epigr. Item vergo, inclino, declino, deſi &o. ex ἀπό, & νδέω, annuo, inclioor.

Α'πόνημι, fruor, præſ. ind. quod ex ἀπό, & ὄνημι, fruor, utilitatem affero.

Α'πόνηρος, ὁ, non depravatus, minime malus, noxa carens, ἄκακος, purus, ſimplex. ex α priv. & πονηρός, improbus, malus.

Α'πονητί, ſine labore, hinc ſuperl. ἀπονητότατα, facilime: adv. ex α, & πόνος. Th. πένομαι, pauper ſum.

Α'πόνητος, ὁ, illaboratus; vel idem cum ἄπονος, labore carens. ex α priv. & πονέω, f. ἤσω, laboro.

Α'πονίχομαι, nato; item adnato, natando pervenio: ex ἀπό, & νίχω, ν. αμαι, nato. Hafod.

Α'πονία, ἡ, laboria, vel doloris vacuitas, dolorum fuga, inertia: ea α priv. & πόνος, labor.

Α'πονίζω, quod a νίζω, lingua Tarentinorum pro νίπτω, lavo: proprie de manibus.

Α'πονικάω, vinco, ſuperior: ex ἀπό, & νικάω, vinco.

Α'πονικήσαι, a. 1. inf. act. verbi ἀπονικάω, vinco. Th. νίκη, ἡ, victoria.

Α'πόνιμμα, ατος, τό, & ἀπόνιπτρον, ν, τὸ malluvium; i. e. pelvis, in qua manus poſt cœnam ablnebantur. ab ἀπονίπτω, abſtergo, abluo; poſt menſam proprie dicitur.

Α'πονόημα, ατος, mentem & intellectum abjicio. nullam mei rationem habeo, perinde ac ſi mentem amiſerim: item inſolesco; veſana quadam inſolentia efferor.

Α'πόνοια, ας, ἡ, amentia, vecordia, cuciræ mentia: item veſana quædam confidentia; inſolentia, & animi elatio: ex ἀπό, & νοέω, cogito, conſidero.

Α'πονομάζω, denomino, appello. Plur. ex ἀπό, & ὀνομάζω, nomino.

Α'πόνοσις, εως, ἡ, partitio & diſtributio; idem ac ἀπόνεμσις, & ἀπονεμησμός, ab ἀπονέμω, diſtribuo.

Α'πονος, ν, labore carens; minime impeditus; leniv, non dolens, facilis.

Α'πονοσάτας, Dor. pro ἀπονοσήσας, ασσας, ἁ, a. 1. part. act. ἀπονοσέω, f. ν. inf. verbi

Α'πονοσέω, redeo alicunde. Tham. νοσέω, ῶ, redeo, eo.

Α'πόνοσφι, ſeorſim ab: adv.

Α'πονοσφίζω, ſeparo, ſejungo; item privo. ἀπόνοσφισα, σα, ν, ἀ. 1. ind. act. Ab ἀπό, & νόσφι, ſeorſim.

Α'πονυκτερδέω, pernocto foris, abnocto: ex ἀπό, & νυκτερδέω, noctu quid lucio. item pernocto: a νύκτερος, nocturnus Th. νύξ, κτός, ἡ, nox.

Α'πόνυμφος, ſive ἀπόνυμφος, ν, ὁ, qui a nonnullis ſponſalibus, i. e. a ducenda uxore abhorret; vel qui matrimonii commercio non delectatur; μισογαμίας, & φοβούμενος: Poll. lib. 3. ex ἀπό, & νύμφη, ἡ, ſponſa.

Α'πονυχίζω, obdormiſco, dormito; item negligenter aliquid facio: item ſecubo, ſortis cubo: ex ἀπό, & νυχίζω, dormito.

Α'πονυχίζω, rapio unguibus, extorqueo, auferro, item idem ac ὀνυχίζω, ungues præcido.

Α'πονυχισμός, τό, dicuntur unguium reſegmina: varbale ab ἀπονυχίζω: ex ἀπό, & ὀνυχίζω, præcido unguea.

Α'πόνως, ſine labore; idem ac ἀπονητί.

Α'πονωτίζω, idem ac νωτίζω, terga do, ſeu verto; a tergo relinquo; item facio, ut adverſarius tergo vertat, abigo, perſaquor; item tego. Th. νῶτος, ὁ, humerus.

Α'πολάω, exedo flagria, dilanio, diſcerpo: Joſeph. ex ἀπό, & ξάω, cædo, pecto, texo.

Α'πόξενος, ν, ὁ, ἡ, inhoſpitalis, inhoſpitus: ex ἀπό, & ξένος, ὁ, hoſpes.

Α'πόξενδα, peregre abigo, ſeu expello; facio exulem; in exilium ablego. Item alieno, abalieno.

Α'πόξενος, ους, ὁ, peregrinatio: ex ἀπό, & ξενόω, hoſpitio excipio. Th. ξένος, hoſpes.

Α'πόξεσε, abrado, rado; item facile abſcindo, quaſi abradens; item expolio proprie abradendo; & generaliter polio. ſic in paſſ. ἀπόξεσμαι, rador, abrador. Item expoliot per abraſionem: unde meraph. ἀπόξεσμένος ἦθος, mores expoliti, limati, exacti, & in quibus nihil eſt repichenſionis. ex ἀπό, & ξέω, σομαι, polio, rado, ſculpo.

Α'πόξηρος, defiecto, exſiccor; item areſacio: ex ἀπό, & ξηρός, ſiccus; unde ξηραίνω, exſicco.

Α'πόξυ, ὁ, deſiccatus, aridus.

Α'πόξυζω, defino ξυζίω, vel idem ac ξυζίζω, manu in artum ſoblata ſalto, vel manibus protenſis gladii figuram facio: a ξίφος, εος, τό, enſis, gladius.

Α'πόξυλίζω, lignum, ſeu quod eſt lignenum, detrabo; ligno ſpolio: ex ἀπό, & ξύλον, τό, lignum.

Α'πόξυμος, acidum reddo; in acorem corrumpo: apud Galen. Item exacuo; idem ac ὀξύνω, acuo.

Α'πόξυρον, vel ξύω, vel ίω, novacula abrado: & paſſ. ἀποξυρίσμαι, ſive ξύομαι, vel ὄμαι, novacula rador, ad cutem tondeor.

Α'πόξυσις, ὁ, abraſus, ad cutem raſus: & Meraph. apud Lue. ἀπόξυσις πόνων, exp. ſcopuli exeſi: ex ἀπό, & ξυράω, σομαι, rado.

Α'πόξυς, ὁ, acuminatus, mucronatus, in mucronem fatigiatus: ex ἀπό, & ὀξύς acutus.

Α'πόξυσις, ὁ, abradens, a. 1. part. verbi ἀποξύω, abrado.

Α'πόξυσμα, τό, tamentum, id, quod abraſum eſt. Verbale ab ἀποξύω, abrado.

Α'πόξυσον, hebeto, proprie acies auferendo, ne faderé poſſit: ab ἀποξύω, abrado.

Α'πόξυω, abrado, f. ύσω. Th. ξύω, polio, rado.

Α'πόπαγέσμαι, concrefcam, ſ. a. paſſ. ab ἀποπήγνυμι, frigo, cogo, & adſtringo. Th. πήγνυμι, figo, conglutino.

Α'ποπαίζω, ludo, luſito: ex ἀπό, & παίζω, ludo.

Α'ποπαλαιόω, ῶ, antiquo, abrogo: ex ἀπό, & παλαιός, ὁ, antiquus.

Α'ποπάλλω; & ἀποπαλίω, ῶ, evibro, ejaculor: unda ἀποπάλεσμα, evibror.

Α'ποπαλμός, ὁ, evibratio, concuſſio, agitatio

Α'πόπαλσις, ἡ, evibratio, ejaculatio: ex ἀπό, & πάλλω, σομαι, titubo, ſalio, tremo

Α'ποπαπποόμαι, ώσομαι, marceſco lanugine pappo dicta; vel vertor, ſeu abeo in pappos: ab actívo ἀποπαπποῦν, in pappos verto: apud Theophr. ex ἀπό, & πάππος, lanugo, ſeu flos herbarum lanuginoſus: item lanugo barbæ, qua inferiori labro adnaſcitur; ut μύσος, ſeu μύσαξ, ea, quæ ſupertori.

Α'πόπαππος, ν, ὁ, abavus: ex ἀπό, & πάππος, avus.

Α'ποπαρθενίω, ſeu ἀποπαρθένω, devirgino, virginitatem privo; ex ἀπό, & παρθένος, in virginitate dego, vel cuſtodio, i. e. virginitatem manere cogo. Th. παρθένος, ὁ, virgo.

Α'πόπαυος, ὁ, idem ac ἄπαυστος, qui non guſtavit; jejunus: ex ἀπό, vel α priv. & πάω, gullo, velcor.

Α'ποπατέω, ῶ, a via recedo; item vertem exonero, eacn. Tunc enim a via receditur.

Α'ποπάτημα, ατος, τό, excrementum.

Α'πόπατος, ν, ὁ, idem; ut & receſſus ad ventrem levandum petitus. Th. πατέω, ambulo.

Α'ποπαύω, abſtine, præſ. imperat. Jonico ἀποπαῦσο. ἀποπαύσεσθαι, f. ν. inf. m. ab ἀποπαύομαι, ceſſo. Th. παύω, ſedo.

Α'ποπαύω, facio ceſſare, ſeu deſiderari item compeſco, inhibeo. Od. σ. & Il. σ. & ἀποπαύομαι, ceſſo, deſiſto, finem facio. Il. ω. & πι ſed exp. & quieſcn, morior: apud Theocr. Idyl. 5. ex ἀπό, & πάω, σομαι, ſedo. ſedare facio.

Α'πόπειρα, ας, ἡ, experientia. hinc ἀποπειράομαι, experiri. Th. πεῖρα, experientia.

Α'ποπειράω, ῶ, & ἀπόμαι, ῶμαι, ut & ἀποπειράζω, experior; periclitor, periculum facio: omnia ab ἀπόπειρα, vel ex ἀπό, & πειράω, πειράζω, σομαι, experior, conor.

Α'ποπέλεκάω, detondeo. a πέλεκυς, tondeo, pecto.

Α'ποπελεκίζω, ſecuri aufero; item ſecuri dolo, & compiano: ex ἀπό, & πελεκάω, ſecuri cædo.

Α'ποπέμπω, remittere, præſ. inf. ἀποπεμπέμεν, Dor. pro ἀποπέμπειν, remittet, f. ν. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego. Th. πέμπω, mitto.

Α'ποπεμπάς, quintam partem perſolvo, Gen. cap. 47. ex ἀπό, & πεμπτή, (τὸ μέρος) quinta pars; a πέντε, ὁ, quinque.

Α'πόπεμψις, εως, ἡ, dimiſſio: a 2. perf. ſing. præt. ind. paſſ. verbi ἀποπέμπω, rejicio, ablego.

Α'ποπεπόθω, lugeo, elugeo: ex ἀπό, & πενθέω, lugeo.

Α'ποπεπλάδησα, ας, ν, feduxi, præt. ind. act. ἀποπεπλάδηκα, σα, σται, ſeductus ſum; præt. ind. paſſ. verbi ἀποπλανάω, ῶ, ſeduco.

Α'ποπεπλέω, ας, ν, navi diſceſſi, ſolvi, præt. ind. act. verbi ἀποπλέω, renavigo.

Α'ποπεπλύκω, ας, ν, abluo, præt. ind. act. verbi ἀποπλύνω, abluo.

Α'ποπεπύγμαι, ας, ν, ſuffocavi. præt. ind. act. ἀποπέπυγμαι, ξαι, κται, ſuffocatus ſum, præt. ind. paſſ. verbi ἀποπνίγω, ſuffoco, ſtrangulo.

Α'ποπέπτωκα, ας, ν, decidi, præt. ind. act. verbi ἀποπίπτω, decido, delabor.

Α'ποπεράω, ῶ, ed finem perduco, efficio, perago: ex ἀπό, & περάω, termino

Α'ποπερατόω, idem: ex ἀπό, & περατόω, termino, finio.

Α'ποπερόω, trajicio alieunde: ex ἀπό, & περάω, transigo, penetro.

Α'ποπέρδω; pedo: ex ἀπό, & πέρδω, idem.

Α'ποπερτράω, verto, vel circumductum abſtraho: ex ἀπό, & περιτράω flecto, contraho.

Α'ποπέτομαι, avoln, revolo: ex ἀπό, & πέτομαι, volo, volas.

Α'ποπεφαυσκόω, palam, manifeſte: ex ἀπό, & πεφαυσκόω, manifeſto.

Α'ποπήγνυμι, frigore cogo, & adſtringo, concrelcere facio. & in paſſ. ἀποπήγνυμαι, penitus gelu adſtringor, & coeo: Athen. f. a. ex ἀπό, & πήγνυμι, conglutino, coagulo, adſtringo.

Α'ποπήδάω, deſilio, reſilio; item aufugio, refugio; celeriter & cupide abſcedo: ex ἀπό, & πηδάω, ſalto, laſcivio.

Α'ποπιέζω, expello, exprimor ex ἀπό, & πιέζω, premo.

Α'ποπίσυμμα, ατος, τό, quod expreſſum remanet, ut ſunt vinacea, ſuccus expreſſus, vel poſt expreſſionem, ſli gmenta, & μόγματα, recrementa, ſuccedanea.

Α'ποπικλία, vel ἀποπικρία, impleo, ex-

Digitized by Google

expleo; item ſtatio, ſataro: ex ἀπό, & πίμπλημι, impleo.

Ἀ'πομύω, ſordibus emſculo; idem ac πυόω, ſordibus inquino: a πύ⊙ν, ν, ὁ, ſordes, ſqualor.

Ἀ'πονίπτω, ebibo, abſorbeo: ex ἀπό, & νίπτω, bibo.

Ἀ'πονίστω, decido, f. ἀποπτύσω. p. ἀπόπτυκα. a. a. ἀπόπτυσα. Th. πίπτω, cado.

Ἀ'ποπιστόω, idem ac πιστόω, fido, credo.

Ἀ'ποπλανάω, aberrare, vel evagari facio. f. s. ind. γήω. a. t. ind. ἀποπλανήξω. ας, s. p. χα. praſ. paſſ. ἀποπλανάω, ωμαι, aberro, evagor, ſeu vagor. a. s. paſſ. ἀπεπλανήχθην, ης, η. a. r. m. ἀποπλαγξάμην, ω, στο. Ab ἀπό, & πλανάω, errare facio.

Ἀ'ποπλανάω, ῶ, ſeduco. f. ήσω. p. ἀποπεπλάνηκα. praſ. paſſ. ἀποπλανάομαι, aberro. perf. paſſ. ἀποπεπλάνημαι, σαι, ται. a. s. paſſ. ἀπεπλανήθην, erravi. Th. πλάνη, ἡ, error.

Ἀ'ποπλάνησις, εω⊙ν, ἡ, aberratio, error, pravitas.

Ἀ'ποπλανη⊙ς, ὁ, improbus, praſtigiator, γόης: ex ἀπό, & πλάνη, error.

Ἀ'ποπλάσσω, vel ἄττω, effingo, fingo: ex ἀπό, & πλάσσω, fingo.

Ἀ'ποπλάω, temeare, renavigare, praſ. infin. Poet. pro ἀποπλέω, verbi ἀπόπλω. Th. πλέω, navigo.

Ἀ'ποπλέω, navi diſcedo, ſolvo. ſ. ἀποπλεύσω. perf. ἀποπέπλευκα. a. s. ἀπέπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Ἀ'ποπλήθω, ex ἀπό, & πλήθω, idem ac ἀποπίμπλημι, impleo.

Ἀ'ποπληκτικός, ή, ό, ⊂ ὸν, attonitus; ad apoplexiam pertinens: ut ἀποπληκτικὸν πάθος, morbus, quo quis ſit attonitus: item idem ac ἀποπλήκτης, ὁ ⊂ ἡ, qui apoplexia laborat, ſtolidus, ſtupidus, ἀνοή⊙ντ⊙ν, nihil ſentiens, attonitus, inſanus, amens: item admirabilis: & interdum, qui vehementi admiratione eſt veluti percalſus.

Ἀ'ποπλήκτης, ὁ ⊂ ἡ, qui apoplexia laborat.

Ἀ'ποπληκτῶς, inſane, ſtupide, ſtolide.

Ἀ'ποπληξία, ας, ἡ, ſtupor corporis totius, mentiſque languor, apoplexia, ſtupor attonitus, omnium membrorum reſolutio. Definitur autem ſic a Galeno, Ἀποπληξία ἐστὶ κρατικὴ (alibi καθ' ὑποχρὰ) διάνοιας, μετὰ ἀναισθησίας, ⊂ παρέσεως ἢ σύγκ⊙ν. Hieronym. in Chronicis Valentinianum ſubiti ſanguinis eruptione mortuum ſcribit, quæ Græce inquit apoplexis vocatur, &c. Perluaſum autem vulgo eſt, quum quis repentina morte corruit, evenire id gutta ſanguinis in cor delata; quod quidem Capitolinus in hiſtoriis fais jam tam paſſim credi demonſtrat. vide παράλυσις, remiſſio, laxatio, reſolutio.

Ἀ'ποπλήω, ῶ, impleo, compleo: ex ἀπό, & πλήρ⊙ω, ῶ. Th. πλέ⊙ν, plenus.

Ἀ'ποπλήωσις, σως, ἡ, expletio: a. a. perf. ſing. prat. ind. paſſ. verbi ἀποπλήω, ῶ, impleo.

Ἀ'ποπληρωτής, οῦ, ὁ, qui aliquid complevit, executor: ab eodem Themare.

Ἀ'ποπλήσσω, vel -πτω, percutio, vel repercutio, retorqueo. & in paſſ. ἀποπλήσσομαι, vel -πτομαι, percutior, repercutior, retorqueor: item perterreſio, obſtupefio, attonitus reddor. ab ἀπό, & πλήσσω, percutio, illido, cudo.

Ἀ'ποπλήτομαι, ſeu ἵπτομαι, abſilio, ſaltu me propipio, ſeu ſubripio: ex ἀπό, & πλώτω, ομαι, greſſus glomero.

Ἀ'ποπλ⊙ῦ⊙ν, ν, ⊂, Jon. pro ἀπόπλους, diſceſſus, quod ab ἀποπλέω, renavigo.

Ἀ'ποπλουτέω, divitias amitto, divitias abſumo, vel profundo: ex ἀπό, & πλουτέω, dives ſum, dives evado.

Ἀ'πόπλυμα, τό, aqua ſordida, ſu qua quid lavimus: eſt verbale ab ἀποπλύνω, abluo.

Ἀ'ποπλύνω, abluo, f. υνῶ, perf. ἀποπέπλυκα, a. t. ἀπέπλυνα. Th. πλύνω, lavo.

Ἀ'ποπλώω, Jon. pro ἀποπλέω, navi diſcedere, ſolvere, infin. act. verbi ἀποπλόω, renavigo.

Ἀ'ποπνείω, ἡ, efflare, exhalare, exſpirans, pro ἀποπνέουσα, praſ. part. f. g. Poet. ab ἀποπνέω, efflo, exſpiro.

Ἀ'ποπνέω, & Poet. ἀποπνίω, efflo, exhalo, exſpiro. f. t. ind. ἀποπνεύσω. a. s. ἀπέπνευσα. a. t. m. ὑποπνεύσομαι, ῶ, στο. pr. ἀποπέπνευκα, prat. paſſ. ἀπεπνεύσθην, a cujus a. perf. ſing. ind.

Ἀ'πόπνευσις, εως, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio. Ab ἀπό, & πνέω, flo, efflo.

Ἀ'ποπνιγνύω⊙ν, ω, ες, ſuffocaturus, f. a. prtr. paſſ. ab ἀποπνίγω, ſuffoco.

Ἀ'ποπνίγω, ſuffoco. f. ἀποπνίξω. p. ἀποπέπνιχα. a. r. ἀπέπνιξα. a. a. ἀπέπνιγον. perf. paſſ. ἀποπέπνιγμαι. a. a. paſſ. ἀπεπνίγην. f. a. paſſ. ἀποπνιγήσομαι. Th. πνίγω, ſuffoco, eneco, ſtrangulo.

Ἀ'ποπνίξας, αντ⊙ν, ὁ, qui ſuffocavit, a. t. parr. act. ab ἀποπνίγω, ſuffoco.

Ἀ'ποπνοή, ῆς, ἡ, exhalatio, efflatio, exſpiratio; a prat. m. verbi ἀποπνέω, efflo.

Ἀ'πόπνοια, ας, ἡ, flatus: ab ἀποπνέω, efflo, exhalo.

Ἀ'ποποιέομαι, abduco, rejicio, alienum a me facio, improbo, non admitto; item renuntio alicui amicitiam. Plut. in convivio ſept. ſapientum.

Ἀ'ποποίησις, ἡ, abdicatio, rejectio, repudiatio; item figura genus, ſpecies μεταθέσεως. Dicitur enim in activa ἀποποιῶ, ſubmoveo. ex ἀπό, & ποιέω, facio.

Ἀ'ποπεμπτέ⊙ν, i. e. ἀλεξίκακ⊙ν, depulſor malorum, & averſor, defenſorque peſtium, & calamitatum: ut ἀποπομπαῖοι θεοί, qui & ἀλεξίκακοι, & ἀποτρόπαιοι, λύσιοι, φύλιοι, &c. Pollux lib 5. item ἀποπεμπτέ⊙ν τράγ⊙ν, Lev. 16. hircus emiſſarius.

Ἀ'ποπεμπτῶ, depellere.

Ἀ'ποπομπή, ῆς, ἡ, ἀποτροπὴ, depulſio, profligatio quod ab ἀποπέμπω, rejicio.

Ἀ'ποπονέω, finem laborandi facio; laborare deſino: ex ἀπό, & πονέω, laboro.

Ἀ'ποπορδή, ἡ, crepitus ventris: ab ἀποπέρδω, pedo; ex ἀπό, & πέρδω, pedo.

Ἀ'ποπορία, ας, ἡ, abitus, diſceſſus, reditus, reverſio.

Ἀ'ποπορεύομαι, diſcedo, abeo, tranſeo.

Ἀ'ποπροϊτέον, redeundum: ex ἀπό, & προϊτέον, proficiſcenc.

Ἀ'ποπραπίζομαι, vendo. Tob. c. 1. ex ἀπό, & πιπράσκω, ſ. πράσω. unde πραπίς, ὁ, venditor. unde inuſit. πραπίζω.

Ἀ'πόπυστα φυτὰ τῆς γῆς, dicuntur plantæ particulæ ſtirpis ſuffultæ. Theophr. Pl. e. 7. ex ἀπό, & πρέμνον, τ', caudex, truncus arboris.

Ἀ'ποπρεσβεύω, legationem renuntio; legationis abſolutæ publice rationem reddo. Plut. a πρεσβεύω, ago legatum.

Ἀ'ποπρίαμαι, idem cum Th. πρίαμαι, emo.

Ἀ'ποπρίω, ſerra deſeco, ſerra abſcindo, ſeu amputo: ex ἀπό, & πρίω, ſerra.

Ἀ'ποπρὸ, procul: præpoſitioni πρὸ apud Poetas interdum præpoſuit ἀπό (ut etiam ἀπὶ, ἐκ, ἐξ) vel diviſim, vel conjunctim: ut ἀπὸ πρὸ οἴκων, procul ab ædibus: in Hom. ſic ἀπαπρὸ πάτ⊙, Il. π. & πρὸς ἀπαπρὸ μαθόντες, ex nave procul dimittentes: Apollon. 2. Argonaut.

Ἀ'ποπροβαίνω, longe progredior, & abeo. Eurip. ex ἀπό, & προβαίνω.

Ἀ'ποπροβάλλω, projicio, dejicio, abjicio: ex ἀπό, & προβάλλω, procedo, prodeo.

Ἀ'ποπρ⊙έω, ἀποπρ⊙ῶ, & ἀπεπρ⊙ῆσα, adverb. procul. Th. πρό, ante.

Ἀ'ποπροΐημι, emitto. Od. χ. ἰὸν ἀποπροΐεις. ex ἀπό, & πρόημι, præmitto.

Ἀ'ποπρολείπω, relinquo longa: ex ἀπό, & προλείπω, deſero, prodo.

Ἀ'ποπρομπεύω, ſeparo a: ut ſo Eurip. ἀποπρομπεύσας πατρὸς, a matre ſeparans. ex ἀπό, & προμπεύω, idem; quod ex πρό, & πομπεύω, ſeparo, ſejungo.

Ἀ'ποπρομπίζομαι, faciem purgo; ſordes faciei abſtergo: ex ἀπό, & πρόσωπον, facies.

Ἀ'ποπτίμενο⊙ν, ν, ⊂, a. a. part. m. ab ἀφίπτομαι, avolo: quod ex ἀπό, & ἵπτομαι, volo, volas.

Ἀ'ποπτύσσομαι, reſpiciunt ad, 3. pl. praſ. ind. ἀποπτύσσω, quod ab ἀπό, rurſum, & ὀπτύσσω, conſpicio. Th. ὄπτομαι, video.

Ἀ'ποπτερίζω, calce peto; idem ac πτερνίζω a Th. πτέρνα ας, ἡ, calcaneum.

Ἀ'ποπτερύσσομαι, alas pando, & quatio. ex ἀπό, & πτερύσσομαι, alas concutio.

Ἀ'ποπτίλλω, a. a. inſ. nēt. ab ἀπόπτιτο, a. a. ἀποπτάμενος, f. t. m. ab ἀφίπταμαι, avolo.

Ἀ'πόπτης, ου, ὁ, ſpectator; qui ex editiore loco aliquid ſpectat.

Ἀ'ποπτήσσω, ῶ, exterrefacio, vel obſtupefacio. ἀποπτηκτέ⊙ν, apud Polyb. ex ἀπό, & πτήσσω, terreo, terrorem incutio.

Ἀ'πόπτολις, ι⊙ν, ὁ ⊂ ἡ, extorris, exul; ὄμηρ⊙ν, ἄπολις: ex ἀπό, & πόλις, εως, ἡ, civitas.

Ἀ'πόπτυμα, deſpicio, deſpecto, ex altiore loco aſpicio.

Ἀ'πόπτος, ὁ, qui ſpectari ex alto poteſt; vel qui videri alicunde poteſt; vel qui procul, ſeu eminue conſpiciur: aliquando etiam, qui non videtur; & tunc ἀπό eſt priv. Soph. in Ajace. ex ἀπό, & ὄπτομαι, video.

Ἀ'ποπτύουσι, reſpuunt, 3. plur. praſ. ex ἀποπτύω, ſpuo, quod ex ἀπό, & πτύω, excreo.

Ἀ'ποπτυσ⊙ῆ⊙ν, ῆρ⊙ν, ὁ, aſpernator, contemptor.

Ἀ'πόπτυσ⊙ν, ὁ ⊂ ἡ, aſpernandus, averſandus, deteſtandus: ut ὑπόπτυσ⊙ν φάλτ⊙, Eurip. Ab ἀποπτύομαι, exſpuor, ſpuor: ex ἀπό, & πτύω, f. ύσω, excreo.

Ἀ'πόπτυω, ſpuo, exſpuo; item reſpuo, averſor, aſpernor.

Ἀ'πόπτωσις, σεως, ἡ, caſus, lapſus, prolapſio: ex ἀπό, & πτῶσις, caſus.

Ἀ'ποπτώσσω, ως, ω, decidam, f. r. ind. act. verbi ἀπεπίπτω, decido.

Ἀ'ποπυνθάνομαι, interrogo, ſciſcitor ex aliquo: ex ἀπό, & πυνθάνομαι, audio, intelligo, cognoſco.

Ἀ'ποπυρίας, ου, ὁ, qui ſuper carbonibus coquitur: ut ἀποπυρίας αὐτ⊙ν. Arh. lib. 7.

Ἀ'ποπυρίτης, ου, dicuntur pilces quidam, de quibus Athen. l. 8.

Ἀ'ποπυρόω, ῶ, ex igne edo; ſeu edo ex igne captum. Heſych. ex ὑπό, & πῦρ, ός, τό, ignis.

Ἀ'ποπυρόω, igne inſeſto, inflammo. ex ἀπό, & πυρόω, a Them. πῦρ, ρός, τό, ignis.

Ἀ'ποπυσίζω, ſpuenda ejicio, vel eructo; reſpuo; ex ἀπό, & πυσίζω, ſputo irrumo, ſpuo.

Ἀ'πορα, pro ἄπορος, ἀδύνατος, impoſſibile.

Ἀ'πορραϊδωσις, ἡ, raphaoi io podice irruſio; ſeu raphani pec podicem trajectio: pœna erat olim, quæ infligebatur mœchis, quibus podex depilatus trajiciebatur raphano. vide Schol. ſeu interp. Ariſtoph. in Plut. ex ἀπό, & ῥαφανίδ⊙ῶ, raphano in anum immiſſo cruciari: a Th. ῥάφαν⊙ν, ν, orphanus.

Ἀ'ποργίζω, irrito: ab ἀπόργιος, ὁ, iracundus.

Ἀ'πορεγίζομαι, trafcor: ex ἀπό, & ὀργίζω, ira. unde ὀργίζω, ad iram provoco.

Ἀ'πορεγίζω, irrito: ab ἀπόργιος, ὁ, iracundus.

Ἀ'πορέγω, præbeo, ſeu partem alicunde do: extendo, proteodo: ex ἀπό, & ὀρέγω, porrigo, præben.

Ἀ'πορέγχω, deſerto: ex ὑπό, & ῥέγχω, ſterto.

Ἀ'πορέω, 3. ſing. praſ. ab ἀπορέω, dubito, deſtituta ſum. praſ. part. ὑπορῶν, ῶντ⊙ν, ὁ. Th. πείρω, tranſeo.

Ἀ'πορέομαι, dubito, perplexus ſum. f. ήσομαι. p. πέπορημαι: a πόρ⊙ν, meatus, quod a πείρω, tranſeo, penetro.

Ἀ'πόρατ⊙ν, ὁ, invius, inacceſſus, per quem iter haberi nequit: ut ἀπόρατ⊙ν ὁδός. Ex α priv. & πορόομαι, proficiſcor.

Ἀ'πορία, ad anguſtias detruſus inexplicabilee hæſito. Item dubito, æſtuo, neſcio quo me verram: & cum gruit. egen, deſtitutus ſum. Et ἀπορέομαι, idem; neſcio, ambigo. Item egeo, indrgeo. Interdum ἀπορέ⊙μαι in paſſ. ſignificare dicitur id, de quo dubitatur, ſeu quæritur, ſeu quod

in dubio manet. unde τὸ ἀπορούμενον, exp. id, quod controverſum eſt, ſeu de quo quæſtio eſt.

Ἀπόρημα, ατ⊙, τό, quæſtio: dubitatio: res, de qua dubitatur.

Ἀπορημάτιον ἐπίρρημα, dicitur adverbium dubitativum, apud Grammaticos.

Ἀπορητικός, ἡ, ὁ qui dubitare ſolet. dubitator, hæſitator: ut ἀπορητικοὶ φιλόσοφοι, qui de omnibus rebus dubitabant, quales Pyrrhonii, & aliter ἐκ πτωκοὶ fuerat nuncupati: ab ἄπορ⊙, ὁ, ἡ, conſilii inops. unde ἀπορία, ἡ, inopia conſilii.

Ἀπόρθητ⊙, ε, ὁ, ἡ, inexpugnabilis, incolumis; ex α priv. & πέρθω, diripio.

Ἀπορθόω, erigo; item dirigo, directum reddo: ex ἀπό, & ὀρθόω, diripio, attollo.

Ἀπορία, ας, & Jon. ης, ἡ, inopia conſilii; res intricatæ, & perplexæ, ex quibus explicare nos non poſſumus: anxietas, angustia. Item ſchema Rhetoricum, quo ſimulamus nos neſcire quid dicendum nobis, aut quid omittendum ſit: quæſtio, de qua dubitatur: difficultas: periculum. Interdum ἀδυναμία: item inopia, indigentia, paupertas. Thuc. l. 2. Ab ἄπορ⊙, pauper.

Ἀποριθόω, & ἀποριόω, in avem transformo.

Ἀποριθωσις, εως, ἡ, converſio, ſeu transformatio in avem: ex ἀπό, & ὄρνις, ιθ⊙, ὁ, ἡ, avis; unde ὀρνεόω, τό, idem; a quo ὀρνεών, in avem muto.

Ἀπορίπτασαι, αὶ, concitatæ, præſ. part. paſſ. f. g. pl. num. in m. p. ἀποριπτάομαι⊙. Ex ἀπό, & ῥίπτω, ſeu ῥιπτάω, incito, pro ὁρμῶ, concito.

Ἀπόρνυμι, excito, ſeu concito alicunde. unde ἀπόρνυμαι, concitus alicunde ſeor; prodeo cum impetu: ex ἀπό, & ὄρνυμι, incito.

Ἄπορ⊙, α, ὁ ∈ ἡ, invinct item hebes, conſilii inops, pauper. Item maatum non habens, per quem tranſitus oobis non patet. unda ἄπορα πράγματα, res inuſitatæ. Nam res ἄπορ⊙ eſt, ex qua nos explicare non poſſumus. ἄπορ⊙ ζήτησις, quæſtio inſolubilis. ἄπορ⊙ αἰσχύλη, ſummum dedecus. Abſolute τὸ ἄπορον, ſen τὰ ἄπορα dicuntur res dubiæ, aa quibus evadendi rationem non reperimus. Res ἄπορ⊙ etiam dicitur homo, qui in difficultatibus ſummis poſitus eſt: unde ἀπορ⊙ exponitur ariam difficilia. Ea a priv. & πόρ⊙ meatue.

Ἀπόρρηξε, irruit, a. 1. ind. act. ab ἀποῤῥήγνυμι, erumpo.

Ἀπορρήγνυμι, erumpo, eailio. f. ῥήξω, p. ἀπέῤῥηχα. Ea ἀπό, & ῥήγνυμι, excito.

Ἀποῤῥηγέλλω, κω, ν. a. 2. opt. paſſ. verbi ἀποῤῥήγνυμι, dirumpo.

Ἀποῤῥηθιάω, pigreſco, defideo: ex ἀπό, & ῥηθιάω, defidia ma dedo, torpeo.

Ἀποῤῥήνω. ſpargo. Th. ῥαίνω, perfundo.

Ἀποῤῥηξάσω, f. 1. fof. act. ab ἀποῤῥήγνυμι, deſtruo.

Ἀποῤῥήσσω, f. ξω, p. χα. deſtruo; item careo. Th. ῥήσσω, proſligo.

Ἀποῤῥοή, derivatio, pars abſtracta, i. e. ἀπόσπασμα, ἀπότμημα. Heſych.

Ἀπόῤῥοιξις, ἡ, dicebatur modus pila ludendi, quo pila fortiter ad ſolum alliſa ei, qui miſerat, remittebatur, monſtrato prius ſaltu ejus. Saltus enim numerati ſolabant. Poll. l. 9. ab ἀποῤῥήσσω, farcio, reſoo. Herod.

Ἀποῤῥώσσω, fareio, reſuo. hinc a. 1. part. ἀποῤῥώψας. Th. ῥάπτω, ſuo, conſuo.

Ἀποῤῥώσσω, ſen ἀποῤῥάπτω, amputo, avello: ex ἀπό, & ῥώσσω, pulſo, tundo.

Ἀποῤῥωψῳδέω, metro dicn, recito, canto; ex ἀπό, & ῥωψῳδέω, verſus contexo.

Ἀποῤῥέω, f. ῥύσω, deſluo: a ῥέω, fluo.

Ἀποῤῥήγνυμι, f. ξω, p. ηχα, diſrumpo. Th. ῥήγνυμι, frango.

Ἀποῤῥώδω, vetitum, a. 1. part. paſſ. n. g. ex ἀπό, & ῥέω, dico.

Ἀπερῥήθη, veritum eſt, interdictum eſt. unde ἀπερῥήθης, vetitus, & apud Plat. de Leg. 12. ὑπὸ γῆρως παντὸς ἀποῤῥηθῆναι, esp. quaſi a toto genere abdicati. a verbo ἀπορῥέω, deſluo: ex ἀπό, & ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥητ⊙, ατ⊙, τό, interdictum magiſtratus.

Ἀποῤῥήξας, ὁ, & in fœm. g. ἀποῤῥήξασα, abſumpens, a. 1. part. act. ex ἀπό, & ῥήγνυμι, rumpo.

Ἀποῤῥησία, ὁ, idem ac ἀπόῤῥησις, ἡ, interdictio; item renuntiatio. Item detatigatio, & defectio virium, & animi.

Ἀπόῤῥησις, εως, ἡ, defectio; item interdictum magiſtratus, ſicut ἀπόῤῥημα, abdicatio: ex eod. Themate.

Ἀποῤῥήσσω, & ἀποῤῥήγνυμι, abrumpo, frango: ea ἀπό, & ῥήσσω, lanio, ſcindo.

Ἀπόῤῥητα, τά, arcanum, ſecretum.

Ἀπόῤῥητ⊙, ε, ὁ ∈ ἡ, arcanus, ſilentio ſuppreſſus, veritus, interdictus: inenarrabilis, ineffabilis: indignus dictu, ſeu narratu. Ἀπόῤῥητα ποιεῖσθαι, interdicere, ſilentio ſupprimere. a ῥέω, dico.

Ἀπόῤῥητος, ſecreto, clam; item ita ut dici nequeat. Heſych. eſt adv. ab ἀπόῤῥητ⊙, arcanus, ſilentio ſuppreſſus.

Ἀποῤῥιγόω, ῶ, cahorreo, extimeſco. a ῥῖγος, rigeo, algeo, timeo.

Ἀποῤῥιζόω, ῶ, radicitus evello, a ῥίζα, radices figo, ſulcio, firmo.

Ἀπόῤῥιμμα, ſima auſero, limo: ex ἀπό, & ῥῖνη, ſima.

Ἀποῤῥιπίζω, ſtatu diſcutio, abigo, depello. a ῥιπίζω, vantilo, follibus accendo.

Ἀποῤῥίπτω, abiicio. f. ψω. p. ἀπέῤῥιφα. a. 1. ἀπέῤῥιψα. a. 2. ἀπέῤῥιπον. a. 1. part. ἀποῤῥίψας. ex ἀπό, & ῥίπτω, projicio, disjicio, jacto.

Ἀποῤῥίψις, εως, ἡ, projectio.

Ἀποῤῥοή, ῆς, ἡ, profluvium.

Ἀπόῤῥοια, ας, ἡ, & ἀποῤῥύξις, fluxus.

Ἀποῤῥοιβδέω, cum ſonitu, eructo, ſeu emitto: Nonn. ex ἀπό, & ῥοιβδέω, ſtrideo, a ῥοῖβδ⊙, idem ac Th. ῥοῖζ⊙, ſtridor.

Ἀπόῤῥοος, ὁ ∈ ἡ, profluens, manans, emanans. ab ἀποῤῥέω, deſluo.

Ἀποῤῥοφέω, vel ἀποῤῥοφάω, abſorbeo, exhaurio, vel ſorbillo.

Ἀποῤῥύπτω, abluo, ſordibus expoigo. Th. ῥύπτω, detergo, purgn.

Ἀποῤῥύσιον, vel -ύτιον, defodio. Th. ὀρύττω, fodio.

Ἀπόῤῥυτ⊙, α, ὁ, deorſum fluens: ab

Ἀποῤῥύω, deſluo. Th. ῥέω, idem ac ῥύω, fluo.

Ἀποῤῥωγάς, ἀδ⊙, ἡ, abrupta, ſeu devulſa: οἱ πέτρας ἀποῤῥωγάδ⊙, Machab. l. 2. c. 14.

Ἀποῤῥώξ, ῶγ⊙, ὁ, ἡ. Subſtantive rivus: ſtilla, propago, adjective, abruptus, derivatus. ab ἀποῤῥήγνυμι, deſluo. alii ab ἀποῤῥήσσω, erumpo.

Ἀπόῤῥωξ, ωγ⊙, ὁ ∈ ἡ, abruptus, præruptus. Item ſubſtantive fragmentum avulſum, ſeu pars avulſa. Heſych. pars, portio.

Ἀπόῤῥωξ, ab Haſych. exp. ſciſſura, ſeu fiſſura: canalis ſub terra defoſſus ad aquam ducendam. ab ἀπορύσσω, ſeu ἀπορύττω, defodio; ea ἀπό, & ὀρύσσω, fodio.

Ἀποῤῥωτίζω, orphanum reddo. f. ίσω. p. ἀπορῥώτικα. a. 1. ἀπορῥώτισα. præt. paſſ. ἀπορῥώτισμαι. a. 1. paſſ. ἀπορῥωτίσθην. a. 1. part. paſſ. ἀποῤῥωτισθείς. Ex ἀπό, & ὀρφανός, orphanus, pupillus.

Ἀπόρφυρ⊙, ὁ, nulla purpura inſignis: ut ἀπόρφυρος ἱμάτιον, Plaut. toga pura, nulla acceſſione purpuræ. ex α priv. & πορφύρα, ἡ, purpura.

Ἀποῤῥώγμαι, defatto, i. e. imperite ſaltando perdo, quod optabam: ut ἀπερῥώγμει τὸν γάμον, defaltaſti matrimonium; i. e. ſoltando excidiſti a nuptiis. ex ἀπό, & ὀρχέομαι, ſalto.

Ἄπορος, perplexe, ita ut extricare te nequeas: item tenuiret: ſic ἀπόρως ἔχειν, ſeu ὃν ἀπόρῳ γίνεσθαι, val ἔχειν, animo anaio, & perpleao eſſe: Thuc. & Polyb. ἀπόρως κεῖσθαι, inopem eſſe. Eſt adv. ab ἄπορ⊙, pauper.

Ἄπ⊙ος, ε⊙, τό, labor; item altitudo; ab ἀπό, remorionem notante.

Ἀποσαλεύω, idem ac σαλεύω, ſto in ſalo, fluito in ſalo, proneul a portu, jactis anchoria, novem eſſe, ſignificatur hoc verbo, ut Latini dicunt, in ſalo & in anchoria commorari. Hinc me ſtabilio, anchoris innitor. a σαλεύω, quatin, agito, moveo.

Ἀποσαρκόω, in carnem concreſcere facio. unde apud Ariſtot. in Probl. ἀποσαρκωθὲν αἷμα, caro coaleſcit, & & conſpiſſatur. ea ἀπό, & σαρκίον, carne expleo.

Ἀποσείω, f. σω, deoneio. Th. σείω, onero.

Ἀποσημόω, declaro, exprimo: ex ἀπό, & σημόω, ὁ, manifeſtua.

Ἀποσβεννύω, νυμι, f. ύσω, p. εκα, exſtinguo, ceſſare facio.

Ἀποσβύσωσιν, exſtinguant, a. 1. ſub. act. Poet. ab ἀπό, & σβέννυμι, extingua.

Ἀποσεμν⊙ω, & ἀποσεμνόομαι legitur apud Herodot. Sed an non legendum, ἀποσεμν⊙, pro ἀγεσεμν⊙, ſancte & religioſe perficiens? Sic ἀποσέβεσθαι pro ἀσεβεῖσθαι, Jon. quod ab σεβ⊙, ſanctus.

Ἀποσκευάζ⊙, ſpoliatus, a. 1. part. med. ex ἀπό, & σκεύη, quatio, agito.

Ἀποσκίν, excutio, propulſo, rejicio, depello. ejuſd. Th. & compoſitionis.

Ἀπόσκισις, ἡ, excuſſio; item impudica quædam ſaltatio; de qua Poll. l. 4. c. 14.

Ἀποσκοπέω, magnifice celebro; item vendito, oſtento. Th. σκοπέω, honeſto, orno.

Ἀποσκοπευμάτια, tegeſta, pert. part. paſſ. ab ἀποσκοπεύω. Th. στέγη, τό, monumentum.

Ἀποσκώ, ſeu ἀποσκίω, idem ac ἀφεμῶ, amoveo, aa ἀπό, & σκέω, vel inuſit. σῶ, pro Th. σείω, quatio, vibro, agito.

Ἀποσκώλω, cribro, vel cribio excutio: ex ἀπό, & σκῶλον, excutio, cribro.

Ἀποσκώλω, in ſtabulo includo: t incluao tanquam ſtabulo, aut ovili. Th. σκηνόω.

Ἀποσημαίνω, f. ανῶ, indico, ſignifico.

Ἀποσημαίνομαι, nbſigno, deſigno. Th. σῆμα, τό, monumentum.

Ἀποσήπομαι, f. σήψομαι, p. σέσηπα. Et ἀποσήπω, f. σήψω, marceſco, putrefacio. Th. σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀποσμίλη, ſimum, vel panduni reddo; item a loco cavo & pando elevo ſurſum, & meraph. extollo ſurſum, effero; ea ἀπό, & σμίλη, repiehendo; a σμιλός, ſimus, preſſie naribus.

Ἀποσπάω, ῶ, f. άσω, a cibis abſtineo.

Ἄπόσπ⊙, ε, ὁ, jejunus. a Th. σῖτ⊙, ὁ, cibus, panis.

Ἀποσπάσω, ῶ, f. άσω, obticco.

Ἀποσπάσις, ἡ, reticentia. Item figura ptæcifionem denotans. a Th. σπάω, traco.

Ἀποσπάσσω, defodio, ſen defodiendo detraho: ea ἀπό, & σπάσσω, fodio.

Ἀποσπαρίζω, palpitans pedas in averſum jacto; polpitans animam exhalo: Jud. cap. 4. Item deſluo. a σπαρίζω, ſalto, polpito.

Ἀποσπασθίζω, vel ἀποσπασθέω. item ἀποσπασθέκνω, val ψαω, diſſipo, diſpello: ex ἀπό, & σπασθέω, σπασθίζω, val σπασθέσμαι, diſſipo, diſpergo, cooturbo.

Ἀποσπασθέσμαι, f. άσω, p. ασμαι, diſſipo. Th. σπασθέω, σπασθέσμαι, diſpergo.

Ἀποσπασθάσαι, Heſych. exp. παισθαλῶ ἔχειν ἐγχόσασθαι, puerilem, ſan ludicram ſoltationem ſaltare: ea ἀπό, & σκέλ⊙, εθ⊙, τό, crus, femur cum tibia, & pede.

Ἀποσπαῤῥίζω, idem ac ἀποσκάπτω, detego aa ἀπό, & σκαπτίζω, tego, abſcondo.

Ἀποσπασπασμός, ὁ, una ſpecies eſt fracturæ cranii; de qua Galen. ea ἀπό, & σπάσασθαι, τό, aſcia, dolabra. unde σπασπαρίζω, ſcenti percutio.

Ἀποσπόπημαι, ex alto ſpeculor: ex ἀπό, & σκέπτομαι, ſpeculor, meditor.

Ἀποσπόπω, detego: ex ἀπό. & σκέπτω, tego.

Ἀποσκευάζω αι, vaſa auſero, removeo; fat-

Digitized by Google

farcinas colligo, depono: item destruo. ſ. 1. med. ὑπομαι. præt. paſſ. ἀπεστάλμαι. a. 2. m. ὑπεστελάμην. Ex ὑπό, & στελλω, quod a στολος, vas.

Α'ποστελλω, ſ. στελω, p. αχω, repono, reparo: item aufero. ab cod. Them.

Α'ποστολη, ης, ἡ, ſarcina, apparatus, exercitus impedimenta. Th. στολος, vas.

Α'ποστυπτω, idem ac ὑποστυπτω, incumbo, inaitor: ex ὑπό, & στυπτω, idem cum Th. στυπτω, aitor, incumbo. Item cado, ruo.

Α'ποστρωμα, τό, firmamentum, ſeu fundamentum, id quod aliquid inclinatum recumbit.

Α'ποσυλον, ὁ ℰ ἡ, ſemotum ab aliis tentorium, ſeu tabernaculum habens: & generaliter qui procul ab alio habitat: opponitur contubernali, ac ſodali, apud Xenoph. l. 8. ex ἀπό, & σκιάω, tentorium.

Α'ποσκιοια, ſ. ασω, longius habito, val removeo tendo. Th. σκιάω, tabernaculum.

Α'ποσκηπτω, ſ. ψω, p. φα, incumbo, inaitor, incambo in: ea ἀπό, & σκήπτω, aitor. Item decumbo, decido, allidor. Item deſino, tendo: at ὑποσκήπτων ὡς ἐλεθρον, in exitium tenderra, lau deſinere, apud Alciphron. Sed axp. & tranſitive: ut apud Dionyſ. Halic. l. 6. ὑποσκήπτω τιὶ ὀργιλὸι ὡς αἰτίας. exp. item in aurores effundare, & quaſi detutbare. Item arampo, evado. ex ἀπό, & σκήπτω, decido.

Α'ποσκηψις, εως, ἡ, exponitur ſcarificatio: apud Hippocr. de morb. l. 2.

Α'ποσκιάζω, obumbro. ſ. ασω. p. ἀπεσκίασα. p. paſſ. ἀπεσκίασμαι. Th. σκιά, umbra.

Α'ποσκιασμα, ατος, τό, obumbratio.

Α'ποσκιδνημι, ſeu ὑποσκιδνημι, diſſipo. & ra paſſ. ὑποσκιδνημαι, diſſipor, ſeu diſpergor alicunda. Il. ψ. ex ἀπό, & σκιδνημι, idem ac σκιδάνημι, pro Th. σκιδάω, ſeu σκιδάζω, diſpergo, diſſipo.

Α'ποσκιδνῶ, ῶ, in ſcirrhum indaro; & generaliter indaro: item ubdareſco.

Α'ποσκιρρημα, τό, duritias, quæ in σκίρρον, ſcirrhum abiit: ex ἀπό, & σκιλλόω, indaro in ſcirrhum; ſeu tumefactum indaro; a σκίρρος, ſcirrhus, durities, tumor.

Α'ποσκιρτάω, tenilio, ael reſilio coaur: Luc. ex ἀπό, & σκαρτάω, ſalio.

Α'ποσκλάω, exareſco: item morior: unde ὑποσκλάω, apud Heſych. & Suid. exp. ὑποθνήσκω, moriſtar; apud quos tamen ſcribitur ὑποσκλάω.

Α'ποσκλῆμι, exareſco: item amacior, & tabeho, ſea contabeſco; ar apud Alciphron. ὑποσκλάσαι κινδυνῶ λιμῷ, periculom eſt mihi, ne ſoma tabeſiam. hinc particip. ἀποσκλακώς, apud Lac. tabidus, aridus. & apud Chryſoſt. de ſacerdotio, ἀποσκλακώς ψυχὴ τῇ τοῦ φρονήματος αὐχμῷτητι, anima, quæ obduruit, ſeu qua collum obduxit. ex ἀπό, & σκλάω, quod pet Sync. fit ex σκλάω, idem cum Th. σκλήω, attenuo.

Α'ποσκληναι, emori, a. 2. inſ. a σκλάω, a. a. ἔσκλην: alii a σκλῆμι, Th. σκλήω, attenuo, exſiceo.

Α'ποσκληρύω, indureſco: item idem ac σκληρόω, & σκληραίνω, indaro, obduro, u σκληρός, darus, rigidus.

Α'ποσκληρύνω, idem ac ὑποσκληρόω, obdureſco.

Α'ποσκολύπτω, axcorio; præputium detracho; circumcido: (unde ἀποσκολυμβίδων, cui penis circumciſus eſt) item decortico, detrunco, mutilo: ex ὑπό, & σκολύπτω, lacero.

Α'ποσκοπέω, ſ. ήσω. p. αχα, & ὑποσκοπέω, ſcopum intaror. Item idem ac ὑποκατόπτομαι, ex alto ſpeculor.

Α'ποσκοπος, α, ὁ, abſurdus. exp. etiam ἄποθεν σκοπῶν, i. e. eminus intuens. Heſych. Item a ſcopo procul remotus. Et metaph. a propoſito alienus. Ex ἀπό, & σκοπός, ſcopus, propoſitum. quod a σκέπτομαι, conſidero, ſpecular, medicor.

Α'ποσκορακίζω, ſ. ίσω, p. ικα, reſiliquo, increpo, taprobo.

Α'ποσκορακισμος, ὁ, contemptio, increpatio: ax ἀπό, & σκορακίζω, ad corvos abire jubeo; cujus th. κόραξ, corvus.

Α'ποσκορπίζω, diſpergo: ex ἀπό, & σκορπίζω, ſpargo, diſſipo.

Α'ποσκοτίζω, obtenebro, obſcuro: item tenebras ſubmoveo; corpas, quo obumbrabam aliquid, amoveo.

Α'ποσκοτόω, obtenebro: oada ὑποσκοτοῦσθαι, tenebris involai & obrai, apud Polyb. l. 1. ſed axp. etiam adumbro, vel ambitis picturam decoro: unde ἀποσκοτωμένος, in port. præt. a Them. σκότος, εος, τό, umbra; unde σκοτίζω, & σκοτόω, obſcura, caligara ſecio.

Α'ποσκυβαλίζω, idem ac σκυβαλίζω, rejicio, & repudio, tanquam σκύβαλον, ſeu rem contemnendam: vilipendo, aſpernor. Th. σκύβαλον, τό, quiſquiliæ.

Α'ποσκυδαίνω, ſuccenſeo: ex ἀπό, & σκυδαίνω, triſtor, iraſcor.

Α'ποσκυζομαι, ad iram provoco: ex ἀπό, & σκυζομαι, iraſcor.

Α'ποσκυθίζω, Scythico more tondere; i. e. turpi, & contumeliola tonſura alicui illudere, alicui etiam avellere. Said. propiie aſſe dicit cutem capitis usa cum pilis detrahere. ex ἀπό, & σκυθίζω, Scythas imitor: a σκύθης, Scytha.

Α'ποσκυλαω, Poet. idem ac ὑποσκυλάω, deſpolio.

Α'ποσκυλάω, idem ac præcedens ὑποσκυλάω, depræedor, ariprio ſpolioodo. Ex ἀπό, & σκυλάω, idem ac σκυλω, diripio. a Th. σύλη, ἡ, compilatio.

Α'ποσκώμμασμα, τό, dicteria, ſaanæ, id eſt ὑποσκωπτοφόρημα, Heſych. a ſequente

Α'ποσκώπτω, ſ. ψω, dicteria jacio, dicteo. Th. σκώπτω, cavillor, irrideo.

Α'ποσμάω, ῶ, ſ. ήσω, &

Α'ποσμήχω, ſ. ξα, p. ηχα, abſtergo, purgo. Th. σμάω, & σμήχω ἐποσμήσασθαι.

Α'ποσμικρύω, ad parvitatem redigo, vel paucitatem; immiauo: ex ὑπό, & μικρύω, val σμικρύω, pasvam reddo, imminuo. a Tb. μικρός, ael σμικρός, parvus.

Α'ποσμιλεύω, idem ac σμιλεύω, ſcalpello amputo, læa reſeco; ſcalpro repargo; & general. polio, ſea expolio, quaſi ad vivum reſecans ſcalpello.

Α'ποσμίλευμα, τό, ſegmen ſcalpelli, ſea ſcalpro amputatum; id, quod ſcalpello andique raciditur: idem ac σμίλευμα, τό, rameotum, raſura, quiſquiliæ. a Tbam. σμίλη, ſcalpellum, ſcalprum.

Α'ποσμυγείς, ὀντ-, ὁ, qui exarſit, contabeſcena: ab ὑποσμύχω, exuro.

Α'ποσμύχω, exuro. Th. σμύχω, comburo.

Α'ποσοβέω, ſ. ήσω, abigo, repello. Item excurio. Sed exp. & neutraliter abeo citato grada, i. e. ὑποτρέχω. Ex ὑπό, & σοβέω, abigo, axpello.

Α'ποσοβητὶς, ὁ, qui inſolcotet aliquam ſummovet, & repellit: verbala ab ἀποσοβέω, arceo.

Α'ποσ-, ὁ, quantitatis expers: eſt comp. ex α priv. & ποσός, unde τὸ ποσὸν, quantitas.

Α'ποσπάδιον, τό, decerptum, ſubſtantive.

Α'ποσπάδων, οντ-, ὁ, & ὑποσπάς, άδος, aoi teſticuli avulſi ſunt, & exeſti.

Α'ποσπαραττω, avello lacerando: ex ὑπό, & σπαράττω, unguibus lacero.

Α'ποσπαργανόω, ſeu ὑποσπαργανόω, idem ac ἀποσπαίρω, ὑπαιρω, & Th. σπαίρω, pelpiro, vibro, tremo.

Α'ποσπαργανωσις, faſciis, quibus obvolutus eram, exolaor; faſciis ma exolvo: ab act. σπαργανόω, faſciis involvo.

Α'ποσπαργανόω, ῶ, faſciis exolvo; faſcia, qua quis obvolutus erat, exuiao: ex ὑπό, & σπαργανόω, faſciis involvo.

Α'ποσπασμα, ατος, τό, eſt pars rei avulſa, particula avulſa: ab ἀποσπάω, evello.

Α'ποσπασμάτιον, τό, particula avolſa. ἀποσπασμάτια, τά, reliquiæ: ab ἀποσπάω, evello.

Α'ποσπαστος, ὁ, qui avelli, val abſtrahi poteſt: ab ἀποσπάω, evello.

Α'ποσπάω, abſtraho, educo, evello. ſ. ἀσω. p. ἀπέσπακα. a. 2. ἀπέσπασα. a. 2. part. ἀποσπάσας. perf. paſſ. ἀπέσπασμαι. a. 2. paſſ. ἀποσπάσθην. a. 2. part. paſſ. ἀποσπασθείς. Th. σπάω, traho.

Α'ποσπείρω, ſ. ερῶ, p. ωκα. diſſemino. pr. m. ἀποσπείρομαι.

Α'ποσπένδω, libo; libamina, ſeu libamenta perago: ex ἀπό, & σπένδω, libo, ſacrifico.

Α'ποσπερμαίνω, idem ac ἀποσπείρω, & Th. σπείρω, ſ. σπῶ. unde σπέρμα, τό, ſemca.

Α'ποσπερματίζω, ſemen emitto; ſemina genitali pollaor. Ariſtoph. & Ariſtot. de gen. animal. l. 2. ex ἀπό, & σπερματίζω, ſemen efficiu.

Α'ποσπουδάζω, dehortor, diſſuadeo, diſtineo: ax ἀπό, & Th. σπουδάω, feſtino.

Α'ποσπογγίζω, ſpongia abſtergo, ſeu detergo.

Α'ποσπόγγισμα, τό, idem ac ἀπόγγισμα, purgamentum, ſordes ſpongia deterſæ. a Them. ἀπόγγ-, & σπογγία, ſpongia.

Α'ποσποδέω, ὁ, cinarem detergo: item infecto decutio; in cinerem redigo; a medio tollo: ex ἀπό, & σποδέω, aras cinere expurgo: cado.

Α'ποσποδ-, ὁ, alienos, & exceladendus ἀπό τῆς ἀποσποδῶν, qui ad τὰς ἀποσποδὰς, libationes, aua debet admitti. ab ἀποσποδέω, libo.

Α'ποσπορ-, ὁ, ſatus ab aliquo, genus, & origiaem ab aliquo ducens: ex ἀπό, & σπόρ-, ὁ, ſemen.

Α'ποσπουδάζω, deſino ſtudium ponere.

Α'ποσπουδάζων, ὁ, negligens: ax ἀπό, & σπουδή, feſtinatio, quod a σπεύδω, feſtino.

Α'ποσπουδ-, ὁ, excitatas. Noan.

Α'ποστόμωσις, erampo, proſilio, axilio: ex ἀπό, & στόμωσις, inaſit. idem ac ἐξόμνυμι, cieo, concito. Tb. στόω, quatio.

Α'πόσταξ, pro ἀπόσταθι, vel ὑπόστηθι, abſiſte, a. 2. imper. ab a. 2. iad. ἀπέστην; ab ἀφίστημι, abſiſto. Th. ἵστημι, ſto.

Α'πόσταγμα, τό, liquor deſluens, diſtillatio, ſtiria, ſtilla: ab ἀποστάζω, diſtillo.

Α'ποστάδα, & ἀποστάδὸν, eminus: adv. ex ἀπό, & ἵστημι, ſto.

Α'ποστάζουσα, ſtillans, præſ. part. f. g. ab

Α'ποστάζω, ſ. ξω, diſtillo. Th. στάζω, ſtillo.

Α'ποστασθαμίω, depeado, appenſum trado; ſynon ἀποδίδωμι, Euſt. Vide στασθμίω, pondero, examino.

Α'ποστελλίζω, & ἀποστελλόω, idem cum præced. ἀποστάζω, diſtillo, exſtillo; & ab eo formatum, infecto λ.

Α'πόστιξις, ἡ, diſtillatio: varbale itidem ab ἀποστάζω, diſtillo.

Α'ποστις, ατ-, ὁ, fagiens, a. 2. part. act. ab ἀφίστημι, avoco, depello.

Α'ποστασία, ας, ἡ, defectio.

Α'ποστάσιον, ε, τό, repudium, diſceſſio, libellus repodii.

Α'πόστασις, εως, ἡ, abſceſſio, defectio. a 2. perſ. præt. paſſ. varbi ἀφίστημι, abſcedo. Th. ἵστημι, ſto.

Α'ποστατέον, deſiſtendum eſt: ab ἀφίστημι, abſcedo, abjuagor.

Α'ποστατέω, ſ. ήσω, p. ηκα, abſiſto, deficio.

Α'ποστατὴς, ἡ, ὁ, qui deficit; qui ſeceſſionem facit, queſi retractator, ſacieus daſiſtere: & in plur. ἀποστάται, οἱ, retractatores. Plut. in Lycurgo.

Α'ποστάτης, α, ὁ, defector, defertor.

Α'ποστατικὸς, ἡ, ὁ, rebellis, contumax.

Α'ποστατικὸς, deficientium more. ex ἀπό, & ἵστημι, ſto, quod a στάω, inuſitato.

Α'ποστάχυς, vallis, ſea palis lignois in terram depeCis munio, ſea cingo. Thuc. l. 4. item affigo cruci, crucifigo. Vide σταυρόω, crucifigo.

Α'ποστεγάδιον, in avam paſſam converto, ſea muto. Theophr. l. 2. ex ἀπό, & στεγὰς, άδ-, ἡ, ava paſſa.

Α'ποστεγάζω, tectum removeo, detego. fut. άσω. p. ἀπεστέγασα. a. t. ἀπεστέγασα. a στέγη, ἡ, tectum. Th. στέγη, tego, operio.

Α'ποστέγασμα, ατ-, τό, operculum, integumentum: ab cod. Themate.

Α'ποστέγω, intus coerceo, & cohibeo: item arceo, propulſo. Th. στέγω, tego.

Α'ποστεγνόω, idem ac στεγνόω, & Th. στέ-

Digitized by Google

στέγω, tego, operio: item adstringo.
Ἀποσταλκα, μαι, a. t. part. act. f. g. verbi ἀποστέλλω, mitto, ablego.
Ἀποσταλαγγίζω, & ἀποσταλαγγίζω, destringo, abrado; idem ac στλεγγίζω, rado strigili, distringo.
Ἀποστάχω, abeo, revertor: ex ἀπό, & στάχω, accedo, advento.
Ἀποστέλλω, ablego, mitto. f. στλῦ. p. ἀπέσταλκα. a. r. ἀπέστηλα. a. 2. ἀπέστειλον. p. pass. ἀπέσταλμαι. a. 2. pass. ἀπεστάλην. a. a. sub. pass. ἀποστλῶ. a. 2. part. pass. ἀποστλείς. p. med. ἀπέσταλμαι. unde ἀπόστολος. Th. στέλλω, mitto.
Ἀποστενόω, angustum reddo, f. ώσω; a στενόω. Th. στενός, angustus, arctus.
Ἀποστεφανὸν ἄγειν, caotilena, quæ canebatur, quum corona capiti adimeretur. Etym. ab ἀποστέφω, coronam aufero.
Ἀποστέργω, nou amo, odio prosequor: ex ἀπό priv. & στέργω, amo.
Ἀποστερέω, ῶ, damno afficio, privo. f. ήσω. p. ἀποστέρηκα. a. r. ἀπεστέρησα. a. a. sub. ἀποστερόην. perf. pass. ἀποστέρημαι. part. ἀποστερημένος. Th. στερέω, privo.
Ἀποστέρησις, εως, ἡ, ablatio, privatio: a 2. perf. p. pass. verbi ἀποστερέω, privo.
Ἀποστρατὴς, ᾶ, ὁ, fraudator: a 3. perf. perf. ejusdem verbi.
Ἀποστρεπτὸς, ὁ, fraudativus, i. e. fraudandi vim habens, ad fraudandum valens.
Ἀποστρητὴς, ὁ, fraudartix: ut apud Aristoph. in Nub. γυναῖκα ἀποστρητὴν, scilicet eutiam iuficiatoriam, & defraudatricem.
Ἀποστεφανόω, corona privor: ex ἀπό, & στέφω. unda στεφανόω, corono.
Ἀποστεφανόομαι, daponare coronam.
Ἀποστέφω, coronam aufero; corooam depono.
Ἀποπτύζω, expectoro; i. a. aa pectore depromo, aut aloquor, expromo: ex ἀπό, & πτύω, πτύον, τό, pectus.
Ἀπόστημα, τό, abscessus, apostama, i. a. humor in suppurationem conversus, suppuratio, ulcus. Galan. dicit, esse mutationem, seu transitum corporis ex inflammatione ad pus: item spatium, & intervallum, quo absistimus, seu absumus: item locus remotior, ac secretior.
Ἀποστημάτιας, ου, ὁ, qui abscessu laborat, seu apostemata.
Ἀποστηματικὸς, ὁ, saparativus: ut ἀποστηματικὰ ὑπόστασις.
Ἀποστηρίζω, rasisto, seu subsisto.
Ἀπόστημον, τό, parvum apostema, modicus abscessus.
Ἀποστηματίης, ὁ, apostemacia, seu abscessus naturam habeos, ab ἀφίστημι, absistare facio, separo; unde ἀφίστημαι, absisto, abscedo, secedo, deficio, discedo a fide.
Ἀποστόω, a. a. inf. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio. Th. ἵστημι, sto.
Ἀποστηρίζω, confirmo. Th. στηρίζω.
Ἀποστῆναι, abduxisse, a. 2. inf. act. ab ἀφίστημι, abduco.
Ἀποστῆσθαι, r. pl. f. a. med. ejusdem verbi.
Ἀποστὰς, ἀσα, ὰν & ᾶς ἀ, qui abscessit, seu discessit; vel qui non eandem viam calcat: ex ἀπό, & στίβω, idem ac Th. τύβω, tero, calco; unde στιβάω, paragro, pervado tarram calcando.
Ἀποστιλβόω, luceo: ex ἀπό, & στιλβόω, luceo.
Ἀποστίλβω, splendeo. f. ψω, p. ἀπέσταλφα. Th. στίλβω, coruisco.
Ἀπόστιχε, abi, a. 2. imperat. ab ἀποστείχω. quod a στίχω, prodeo, eo.
Ἀποστλεγγίζω, vida supra in ἀποστλεγγίζω, strigili darado.
Ἀποστλεγγίσματα, τά, strigmanta, aa, quæ a strigilibus abraduntur, dum distringuntor corpora.
Ἀποστολεὺς, ἑῶν, ὁ, qui classi præsl.
Ἀποστολὴς, οἱ, rei nauticæ præfecti. Tbam. στέλλω, mitto.
Ἀποστολικὸς, ᾗ, ὸν, Apostolicus. ab
Ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, Apostolatua.
Ἀπόστολος, α, ὁ, Apostolus, legatus: a p. m. verbi ἀποστέλλω, mitto.
Ἀποστολματίων, ὁ, missitius, amissitius: ab ἀποστέλλω, mitto.
Ἀποστόμιον, α, τό, prooavigio, apud Herodot.
Ἀποστομαντίζω, proprie memoriter recito. Item allicio ad loquaadom. fut. ίσω. perf. ἀποστομάντικα. a. 1. ἀπεστομάντευσα. ex ἀπό, & στόμα, τος, τό, oa, oris.
Ἀποστομίζω, idem ac ἀποστομαντίζω. Item idem ac
Ἀποστομόω, os obturo, os occludo; & de ferro dictom, aciem ejos hebeto, & retundo. (contratium ipfius στομόω, quod a Th. στόμα.) Item ore facto aperio.
Ἀποστόμωσις, εως, ἡ, apertio facto ostio, apertura, patefactio.
Ἀπόστοργος, ος, ὁ, inimicus, amoris expers: a pret. m. verbi ἀποστέργω, odio prosaqoor. Th. στέργω, amo.
Ἀποστρακίζομαι, ralagnr; in exilium mittor: est pass. ab act. faq. ἀποστρακίζω, idem ac ὀστρακίζω, testulis (scil. val piscium, val figuliaia) in urnam conjectis damon, relego.
Ἀποστρακίζω, f. ίσω, mitto in exilium: ab ἀπό, & ὄστρακον, tasta: quod in testulis scripta fuarint olim suffragia.
Ἀποστρακόω, ῶ, idem ac ὀστρακόω, in testam, seu testaceam duritiam verto, testacea duritie obduro; induro io testæ modum: ab ὄστρακον, τό, tasta.
Ἀποστρατὰω, val ἀποστρατέομαι, a militis mittor, val dimittor, exauctoror.
Ἀποστράτηγος, ε, ὁ, exauctoratus; imperatoria, vel ducis loco motus; coi imperium est abrogatum: ex ἀπό, & στρατηγὸς, dux exercitus, præfactus bello, imperator.
Ἀποστρατοπεδάω, & -έομαι, idem ac ἀποστρατεύομαι, castra movao; seu castris motia revertor. Maahab. l. a. c. 3. ax ἀπό, & στρατοπεδάω, castramator.
Ἀποστρεβλόω, ῶ, ἡ, a. 2. opt. pass. ἀποστρωθείς, a. a. part. pass. ἀποστραφὲς, averfetis, a. a. sub. pass. ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστρεφόμαι, f. a. ind. pass. ἀποστρέφη, a. 2. imp. pass. verbi ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστρεβλόω, idem ac στρεβλόω, torqnao, distrabo: item distorqneo, perverto, depravo: unde io pass. ἀποστρεβλόεσθαι, torqueri, tormeoro distrahi; item collidi.
Ἀποστρέφω, averto, refero. f. ψω. p. ἀπέστροφα. a. 2. ἀπέστρεψα. aor. 1. imp. ἀπόστρεψον, ἄτω. a. a. ἀπέστραφον. in pass. pres. ἀποστρέφομαι, η, εται, avertor. a. a. pass. ἀπεστρέφην; & in 3. pl. ἀπεστράφησαν. a. 2. sub. pass. ἀποστραφῶ. Th. στρέφω, verto.
Ἀποστρέψας, αντος, ὁ, avertens, aor. a. part. act. ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averfio, relugium: ab ἀποστρέφω, averto.
Ἀπόστροφος, α, ὁ, apostrophus, nota apud Grscos rejectæ vocalis ob sequentem: &
Ἀπόστροφος, ὁ ἡ ἀ, aversus: ab cod. ἀποστρέφω, averto.
Ἀποστυγέω, ῶ, f. ήσω, abhorreo; avarsor: cum accus. ex ἀπό, & στυγέω, odi.
Ἀποστυπτίζω, idem ac στυπτίζω, stipite pello, dapello, aut persaquoa: a Th. στύπη, ἡ, stipes.
Ἀποστυφελίζω, depello, deturbo. Il. σ. Ἕκτορα ἀπεστυφέλιξεν, Hectara deturbarunt. ex ἀπό, & συστελίζω, everto, quatio.
Ἀποστύφω, abstringo: ex ἀπό, & στύφω, adstringo.
Ἀποσυλᾶ, γες, ᾖ, a. a. sub. act. ab ἀφίστημι, discedo, deficio.
Ἀποσυκάζω, idem ac συκάζω, ficus colligo, seu decerpo: item exploro more eorum, qui ficus carpunt; significat iam ficos decerptas comedo. a Th. σῦκα, ης, ἡ, ficos.
Ἀποσυλᾶται, Doc. peo ἀποσυλῆται, prædati, & auferta ab aliquo quid: a. a. inf. verbi συλάω, prædor. Th. σῦλα, ἡ, præda.
Ἀποσυλάω, despolio, dapeador, dapecuior: item spoliando asfaro, seu eripio: ex ἀπό, & συλάω, prædor.
Ἀποσυμβολάω, abundante præpositione, ponitur pro concurro, occurro, συμβάλλω, συναντάω. Hesych.
Ἀποσυμβουλεύω, dehortor, diffuadeo: ex ἀπό, & συμβουλεύω, consilium do, fusdeo.
Ἀποσυρίσσω, disgrego, dispello. 4. Rag. g. ex ἀπό, & συρίσσω, congrego.
Ἀποσυρίσσω, α, ὁ, ἡ, syosgoga motua: ex a priv. & συρίσσω; quod a συρίσσω, congrego. Th. ἄγω, duco.
Ἀποτόμωμα, arumpo, profilio, exilio. Vide supra ἀπόσυτος, excitus, excitatus.
Ἀποσυρίττω, io fistulam convetto. Hippocr. ax ἀπό, & συριγγόω, in fistulam excavo, unde συριγγόομαι, in fistulam excavari: a σύριγξ, γος, ἡ, fistula.
Ἀποσυρίζω, fibilo, cum fibilo amitto, exfibilo. a συρίζω, fistula cano.
Ἀποσυρίττω, idem ac συρίττω, exfibilo; fibilis ajicio. a συρίττω, fibilo, explodo.
Ἀποτάμω, datraho: item retraho; unde varbale
Ἀπότασμα, τό, id, quod detractum, sas abrasum est; fructum alicunde abrasum, seu excussum, vel evulsum. Esponitur atiam locus dasquamatus; val quasi dasquamatio: apud Galan. & Dioscar. ex ἀπό, & σύω, traho.
Ἀποσυσσιτέω, desum sodalitati; abiom a sodalitio, seu convivin, ax ἀπό, & συσσιτέω, uoa cibum capio, conviclor sum. Item contubernalia sum; in contubernio alicojus sum.
Ἀποσύσσιτος, ὁ, sodalis, canviva.
Ἀποτάω, val ἀποτόω, idam ac ἀποτίλλω, erumpo, profilio. Vide ἀπόσυτος, excitatus.
Ἀποσφαγεὺς, έως, ὁ, obtruncatus, a. a. part. pass. ab ἀποσφάζω, jugulo.
Ἀπόσφαγμα, τό, Galen. apud Hippocr. exp. ταυτόνους περιττώμα, feculeatum, quod per colum transmissum est: verbale sb ἀποσφάττω, macto.
Ἀποσφάζω, jugulo. Th. σφάζω.
Ἀποσφαιρόω, ajacolor, & telido pilam; pilam repello, seu refilire facio; item retorqueo & relido in modum pilæ, a σφαῖρα, ludo pila.
Ἀποσφακελίζω, putrefacere. Th. σφακελόω, gangræna.
Ἀποσφαλὴς, ὁ, spe falsus, a. a. part. pass. ab
Ἀποσφάλλω, f. λῶ, p. κα, aberrare facio, subvarto, fedoco. a. a. pass. ἀποσφάλλω. Th. σφάλλω, erro.
Ἀποσφαλάω, idam ac σφαλάω, collabor, concido: a σφάλμα, τό, error.
Ἀποσφὰξ, άγος, ἡ, exponitur excelsum præcipitium; præcipitium in rupibos a se divulsis: ab ἀποσφάζω, val ἀποσφάττω, macto.
Ἀποσφάττω, f. ξω, p. χα, macto: idem ac ἀποσφάζω, jugulo.
Ἀποσφίγγω, stringo, adstringo, comprimo, coarcto; propria, alicunda abstractum stringo: ex ἀπό, & σφίγγω, stringo.
Ἀποσφενδονάω, & ἀποσφενδονέω, funda torqueo; funda rotarum emitto.
Ἀποσφενδονητὸς, ὁ, ἡ, funda emissus: item funda repulsus. Plut.
Ἀποσφενδονίζω, funda ejacolor. Josaph. a σφενδόνη, vel σφενδονίζω, agito fundam.
Ἀποσφήλαι, aberrare facaret, a. a. opt. Æol. verbi ἀποσφάλλω, subverto.
Ἀποσφήλωσις, ἡ, casus, prolapsos, aberratio: verbale ab ἀποσφάλλω, subvarto.
Ἀποσφραγίζω, refigno, figoum tallo; interdum idem ac σφραγίζω, figillo figao, confirmo. unde in pass. apud Eurip. in Oraft. (de Helena) Ἐν οἷ μὲ πάντ' ἀποσφραγίζεται, i. e. omnia mea figais notat: Sahol. ax. σφραγίδας ἐπιθῆτε, ὡς ὁ πάντα πληροφορήσας τὰ ἐμά.
Ἀποσφράγισμα, τό, idam cum σφράγισμα, signaculum, seu sigillum, sea id, quo aliqoid obsignatur. Athen. l. 13. ex ἀπό, & σφραγίζω; unde σφράγισμα, τό, sigillum, signaculom.
Ἀποσφράσσω, idam ac ἀποφράσσω, odo-

Digitized by Google

odoror, olfacio: item paſſive, nectibus admoveor.

Α'ποσχέζω, f. σω, diffiniogo, veoam ſeco: ex ἀπό, & σχίζω, ſcarifico.

Α'ποσχαλίδιον, ῦ, idem ac σχαλίδιον, plagaa, ſeu retie erigo, & funcia fulcio.

Α'ποσχωλίδωμα, τό, idem ac σκαλίδωμα, & Th. σχολὶς, varus, ſcil. paxillus, ſeu funcula, qua attolluntur ſuſtentanturque retia.

Α'ποσχάω, idem ac ἀποσχίζω, ſcarifico.

Α'ποσχεδίζω, ex tempore dico; temere & inconſulte facio. σχεδίζω, ex tempore aliquid facio.

Α'ποσχῶ, abſtinere, a. 2. inf. eſt. & ἀποσχόμαι, a. 2. m. ind. ab ἀπέχω, diſco: attineo. Th. ἔχω, habeo.

Α'πόσχε, abſtine, Jon. pro ἀπόσεχε, a. a. imper. med. ab ἀπέχω, abſtineo.

Α'πέσχεσις, εως, ἡ, abſtinentia, temperantia: eb eod. Themate.

Α'ποσχίτωσαν, arcebunt, 3. pl. f. 1. ind.

Α'ποσχίζω, f. σω, abſciodo, ſeparo. a. 1. ἀπέσχισα, ας, ε.

Α'πόσχισις, ἡ, remus, propago: ab ἀπό, & σχίζω, ſcindo, ſeco.

Α'ποσχοινίζω, ſeparo taoquam ſuoieulo, privo. Th. σκοῖνος, ὁ, juncus, funia e juneo.

Α'ποσχολεῖζω, vacere rei alieui: quod a σχολάζω, otior. Th. σχολὴ, ἡ, otium, vecatio.

Α'ποσχολέομαι, οῦμαι, occupor. ἀποσχολέομαι, occupatue. ex ἀπό, & σχολάω, vaco. Th. σχολὴ, ἡ, otium, vacario.

Α'ποσχόμενος, ὁ, ε. a. a. part. m. ἀπόσχωμαι, a. 2. ſub. m. ἀποσχών, ε. 2. pert. act. ab ἀπέχω, diſto, abſum; averto.

Α'ποσώζω, f. σῶ, p. σωκα. tendem ſervo, ſanitati reſtituo.

Α'ποσώζεσθαι, aufugere: apud Xenoph. &

Α'ποσωθῆναι, eor. 1. inf. paſſ. ab ἀποσώζω, ſervo. Th. σῶς, ὁ, ſalvus, ſenus.

Α'ποσωρεῖσαι, idem dimitat eſſe, ac ἀποτετάχθαι: (at neutrum neutriobi explicetum eſt) ex ἀπό, & σωρεύω, congrego. Ex hac autem compoſitione videtur ἀποσωρεῖσθαι ſignificare, alicunde abſtractum coacervo.

Α'ποτᾶγά, ῆς, & ἀπότᾶξις, εως, ἡ, renuntiatio: opponitur etiam τῇ συντάξει. ab ἀπό, & τάσσω, vel τάττω, ordino.

Α'ποτείλλω, prolixe.

Α'ποτεθηὼς, ὁ, porrectos, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτείνω, extendo. Th. τείνω, tendo.

Α'ποτακείς, ὁ, liquefactus, a. 1. part. paſſ. ab ἀποτήκω, liquefacio. Th. τήκω, mollio.

Α'πέτακτος, ὁ, ἡ, ad certum uſum ſepoſitus. Th. τάσσω, ordino.

Α'ποταμιεύω, recondo. a ταμιεῖον, quæſturam gero. Th. ταμίας, ὁ, quæſtor.

Α'ποτάμνω, idem cum ἀποτέμνω, abſcindo.

Α'πόταξις, ἡ, renuntiatin.

Α'πότασις, εως, ἡ, extenſio. item ſeopua cutburia: ab ἀποτείνω, extendo.

Α'ποτάσσομαι, vel Att. -τάττομαι, proprie dimitto cum mendatia, cum dat. Item maledico: ioterdum collocor. f. a. m. ξομαι. p. paſſ. ἀποτέταγμαι. e. 1. m. ἀποτάξαίμην, vale dixi. a. 1. inf. m. ἀποτάξασθαι. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. τῷ ἀποστασίῳ opponitur ὁ συντασσόμενος.

Α'ποτείτω, f. ἄξω, p. υχυ, tenuntio: item feceinn; attribuo: ab eod. Th.

Α'ποτάτω, longiſſime: adv. ſuperl. τὸ ὦτο, procul, adv. Poet.

Α'ποταυρος, ὁ, ἡ & ἡ, teuro catena; ut ἀποταυρὰς, bos a tauro ſemota, apud Ariſtot.

Α'ποταυρόω, idem ac ταυρόω, ῶ, teurum facio, io tentum mutilo. & ἀποταυρόομαι, ώμαι, taurinaairas concipio; tauri in modum efferor, & exaſperor: ex ἀπό, & ταυρόομαι, ώμαι, teurna fio; taurinam neturam induo; a Tb. ταῦρος, ὁ, teutue.

Α'πόταφος, ὁ, privetus ſepulchro: item ſeorſim ſb aliis ſepultus: ex ἀπό, & τάφος, ſepulcrum, a θάπτω, ſepelio.

Α'ποτειχίδια, circundo foſſa, muto includo, murum duco, circumvallo, munio.

Α'ποτειχίσμός, εως, ἡ, circomvallandi actio, circumvallatio: ex ἀπό, & τειχίζω, fodio, vel foſſam duco; a τεῖχος, ὁ, foſſam, vallum, agger.

Α'ποτεθῆναι, referentur, per ſyncop. pro ἀποτεθήκασι, 3. pl. a. 1. opt. paſſ. e τίθημι, pono.

Α'ποτείνω, f. τενῶ, p. τεικα, extendo.

Α'ποτείνω, ſpectat. & ἀποτέτακται, paſſ. enatendo, invehor. Th. τείνω, tendo.

Α'ποτειχίζω, f. ίσω, p. ἀπετείχικα, a. 1. ἀπετείχισα, vallo: a τειχίζω, muro munio, muro cingo, quod a τεῖχος, εος, τὸ, murua.

Α'ποτείχισις, εως, ἡ, & ἀποτειχισμός, ῦ, ὁ, munitio.

Α'ποτείχισμα, ατος, τό, mutos: eb eod. Them.

Α'ποτεκνωθῶ, orbabor, a. 1. ſub. paſſ. verbi ἀποτεκνόω; quod a τέκνον, τό, filiue. Th. τίκτω, pario: gigno.

Α'ποτελεῖν, ſeu ἀποτελεῖσθαι, idem cum τελεῖσθαι, ſeu τελεῖν, conſecio, ſacro, initio.

Α'ποτέλεσμα, ατος, τό, effectio, effectus; item eventue. nom. pl. ἀποτελέσματα, τά, effectua ſtellarum: imagince ſub certo ſidere factæ ad ejue vim detinendam.

Α'ποτελεσματική, ῆς, ἡ, ſcientia imaginum ſub certo ſidere factarum uſum, & modum conficiendi docene.

Α'ποτελεσματικός, ή, όν, effectivus, effectua præſtans.

Α'ποτελεσμός, ὁ, ἐ, effectio, effectua, a a. perf. ſing. oræt. paſſ. ind. verbi ἀποτελέω, ῶ, efficio. Th. τέλος, finis.

Α'ποτελεστικός, ἔ, ὲ, ἐ ἡ, effectivue, effectua præſtana: a 3. perf. ſing. præt. paſſ. ind. ejuſdem verbi.

Α'ποτελόω, ῶ, fioem facio, defino: e cujus 2. perf. ſing. præt. paſſ. ind. fit

Α'ποτελὸτητος, εως, ἡ, more. Ab λύτ, & τελόω, fioio, perficio. Th. τέλος, τό, finia.

Α'ποτελέω, efficio, perficio, præſto. f. έσω, & έσω. p. ἀποτετέλεκα. præſ. paſſ. ἀποτελέσμαι, ώμαι, perficior: item convaleſco. perf. paſſ. ἀποτετέλεσμαι, cujua part. ἀποτετελεσμένος, η, ον. a. 2. paſſ. ἀποτελέσθην, ης, η, cujua part. ἀποτελεσθείς, εῖσα, έν, conſummatua. Ab λύτ, & τελέω, ῶ. Th. τέλος, finia.

Α'ποτελέω, ῶ, pendo, ſolvo tributi nomine: item perſolvo. Th. τέλος, τό, vectigal.

Α'ποτετελεσμένος, η, ον, perfectus, conſummatus, abſolutus, part. præt. paſſ. verbi ἀποτελέσμαι, ώμαι, abſolvor. Th. τέλος, τό, finis.

Α'ποτέμνω, f. ἀποτεμῶ, abſcindo.

Α'ποτεμών, ὁ, part. ejuſdem futuri. Them. τέμνω, ſeco.

Α'ποτέτεσθαι, enixuram eſſe, f. 1. inf. m. ab ἀποτίκτομαι. Th. τίκτω, pario.

Α'πέταξις, εως, ἡ, partus: ab eod. Th.

Α'ποτερματίζω, determino, definio; item extermino, excludo.

Α'ποτερματισμός, ὁ, definitio, determinatio, deſcriptio.

Α'ποτερματίζω, definio, ſeo finio: ex λύτ, & τερματίζω, termino, finio, a Th. τέρμα, τος, τό, extremum, terminus.

Α'πότερος, ὁ, longinquus: eb ὦτο, procul, adv. Poet.

Α'ποτέρω, longius; adv. sb eodem Tbem.

Α'ποτετμημένος, ὁ, dependens, perf. part. paſſ. ab ἀποτέτμημαι. ἀποτέτμησται, 3. pl. perf. paſſ. Th. τέμνω, tendo.

Α'ποτέτμητο, deirnncatua eret, Poet. pro ἀπετέτμητο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab ἀποτέτμημαι, detruncor. hine a. 1. opt. paſſ. ἀποτμηθείην. Th. τέμνω, ſeco.

Α'πέτλη, pro ἀφ' ἑτῆ, vel λύτ τῆ. Jon. aquo.

Α'πότλημα, ατος, τό, damnum; res, quæ male, & præter enimi ſententiam ſucceſſit: opponitur τῷ ἐπιτεύγματι.

Α'πότλῆς, εως, ἡ, res male geſta, ſiniſter ſucceſſus, item repulſa: a Th. τλάω, paio.

Α'ποτλητικός, qui ſolet ebettare, & fruſtrari. unde ἀποτλητικὸν σύμπτωμα dicitur, quod infelix eſſe, & ſucceſſo carere compettum eſt: cui opponitur ἐπιτλητικὸν, epud Gelen. varbale eb ἀποτυγχάνω, ομαι, fruſtror.

Α'ποτεφρόω, in cinerem tedigo t ex λύτ, & τεφρόω, redigo in einerem.

Α'ποτηγανίζω, appoſita patella (quæ Græcis τήγανον, vel τάγηνον dicitur) obſonium comedo; e ſertagine comedo: ex λύτ, & τηγανίζω, in ſartagina coquo, ſeu torreo: a τήγανον, τό, ſartago, patella.

Α'ποτίκτω, idem ac Tb. τίκτω, linquo: item macero, tabefacio, coofumo.

Α'ποτίλλω, idem ac Th. τίλλω, procul a: ut ἀποτίλλε θεῖε, procul a Deo. in Epigramm.

Α'ποτιλὲ, idem, Od. ι. verſ. 116. ex ἀπό, & τίλλω, procul a.

Α'πότηξις, ἡ, diſtillatio, quæ fit humore liquefacto.

Α'ποτίθημι, depono, expono, differo, confero. f. ἀποθήσω. p. ἀποτέθηκα, Boeot. pro ἀποτέθηκα. a. 1. act. ἀπέθηκα. m. 1. paſſ. ἀπετέθην. a. 1. m. ἀποθηκάμην, ω, ατο. a. a. part. m. ἀποθέμενος, η, ον. a. 2. inf. ἀποθέσθαι. Reliqua tempora vide in Th. τίθημι, pono. Hinc ἀπόθεσις, εως, ἡ, depoſitio: & ἀπόθηκη, ης, ἡ, borreum.

Α'ποτίκτω, partum emitto, gigno, pario. Th. τίκτω, pario, gigno.

Α'ποτίλλω, f. λῶ, evello, depilo.

Α'πότμημα, ατος, τό, laceremeorum, fruſtum. Th. τέμνω, vello.

Α'ποτιμάω, f. ήσω, p. ηκα, æſtimo, mulcto, æſtimatum do. unde in paſſ. ἀποτιμάομαι, æſtimetum accipio. Heſychio autem ἀποτιμᾶσθαι eſt pignori acipere, indicato ſimul pretio, quo pignus ipſum æſtimatur. Ex λύτ, & τιμάω, ώμαι, habeo in pretio. Th. τίω, honoro: punio.

Α'ποτίμημα, ατος, τό, pignue, quod dotis loco detur. Heſych. & Poll. l. 3.

Α'ποτιμησις, ἡ, deſcriptio cenſus.

Α'ποτιμητοί, οἱ, dicuntur ii, qui pignus certo pretio æſtimetum accipiunt. Eſt verbale ab ἀποτιμάω, æſtimatum do.

Α'πότιμος, τό, pierum, pignua.

Α'πότιμος, ὁ, inglorius, honore carens, inhonorua, ſeu inhonoratua; interdum oppigneratua. Α'πότιμα χρήματα dicuntur, quæ aliquie æſtimata accipit, ſeu quæ ſuo æſtimate pretio oppigneiate ei ſont, donec pecunia reſtituatur. Demoſt. Eſt ex λύτ priv. & τιμή, ἡ, pretium.

Α'ποτίναγμα, τό, id, quod decutitur, ſeu excutitur. Symmach. Eta. 1. verbale ab ἀποτινάσσω, excutio, decutio.

Α'ποτινάσσω, excutio. f. ξω. p. ἀπετίναχα. a. 1. ἀπετίναξα. a. 1. imper. ἀποτίναξον, άτω. m. 2. part. ἀποτιναξάμενος, ατο, ὁ. a. 1. inf. med. ἀποτινάξασθαι. Tb. τινάσσω, agito.

Α'ποτιτυθὸς, ὁ, ἡ, ulciſcene, præſ. part. m. ab ἀποτίτυμαι, vel -τίνυμαι, idem ac Thema τίω, punio.

Α'ποτίω, pendo, ſolvo. f. ἀποτίσω. p. ἀποτέτυφα. e. 1. ἀπέτισα. ex λύτ, & τίω, pio τίω, perſolvo.

Α'ποτίωλος, ὁ, inacceſſus; cui appropinquare nemo poteſt: Poeticum eſt, ex λύτ, & πέλλω, ſeu πελάζω, ομαι, f. άσω, accedo, propinquo.

Α'ποτιτυθὸς, ὁ, ἡ, a. a. part. m. ἀποτίσας, a. 1. part. act. ab ἀποτίω, remuocro. Th. τίω, perſolvo.

Α'ποτίτω, luet, f. 1. ind. ἀποτίτυ, luat, 2. perſ. ſing. a. 1. ſub. act. ἀποτίτομεν, ὁ. pl. f. 1. act. ab eod. verbo ἀποτίω, luo, perſolvo. & Th. τίω, punio.

Α'πότιτθος, ὁ, a metria uberibua amotua. Plut. de vite mil. 1. ex λύτ, & τιτθὲς, mamma.

Α'ποτίω, punio: item perſolvo, luo; rependo, ſeu reddo, quod accepi. Il. ω. ex λύτ, & τίω, perſolvo.

Α'ποτμήγω, ſeu ἀποτμήσσω, abſcindo. fut. ξω. a. 1. part. ἀποτμήξας, aor. a. paſſ. ἀποτμήγλην. quod ex λύτ, & τμήσσω, idem cum τμήγω, feco. Th. τέμνω, ſeco.

Α'πότμητα, τό, quod aliunde abscissum est: est verbale, quasi ab ἀποτμήω: ex ἀπό, & τμήω, pro τάμνω, seco.

Α'ποτμὴς, ῆγος, ὁ ἡ ὁ, abscissus, abruptus, ab ἀποτμήγω, abscindo, amputo.

Α'ποτμος, ὁ, miser. unde ἀποτμότατος, infelicissimus. ex α priv. & πότμος, sors, fatum. ἄποτμος πότμος, fors miserrima.

Α'ποτολμῶ, f. ήσω, p. ἀποτετόλμηκα, audacia utor. ἀποτολμᾶσθαι dicitur, quod cum confidentia & audacia suscipitur. unde ἀποτετολμημένον, seu audacter cœptum. est pass. ab ἀποτολμῶ, confidenter, & interdum facinorose audeo, & aggredior. Ex ἀπό, & τολμῶ, audeo. Th. τόλμα, ἡ, audacia, hdacia.

Α'πότολμος, ὁ, ἡ, non audax; & in superl. ἀποτολμότατος, minime audax omnium. Luc. ex ἀπό, & τόλμα, ἡ, audacia.

Α'ποτομὴ, ῆς, ἡ, abscissio.

Α'ποτομία, ας, ἡ, severitas.

Α'πότομος, ε, ὁ, ἡ, abruptus: sic πέτρα ἀπότομος, rupes præcipita: per metaph. severus. hinc

Α'ποτόμως, severe, præcise: a Th. τέμνω, seco, scindo.

Α'ποτοξεύω, arco propulso sagittis emissis; sagitta arceo, seu propello: item sagitta appeto. unde ἀποτοξεύεσθαι, sagittis appeti, seu arceri, & propelli. unde metoph. apud Luc. πάνυ ἀπέχει ἀποτοξεύεται, apte & scite probatum est, & velut sagitta tactum. ex ἀπό, & τοξεύω, jaculor.

Α'ποτορνεύω, detorno: item expolio, elaboro, exorno; item in orbem redigo, rotundum facio: ex ἀπό, & τορεύω, idem ac τορέω, torno circinn.

Α'ποτος, ε, ὁ, ἡ, qui sine poro vivit. ὕδωρ ἄποτον, aqua ad potandum minime bona: ex α priv. & πίνω, bibo. ἄποτος οἶνος, & ἄποτος. Soph.

Α'ποτραγῶν, a. a. inf. act. ab ἀποτράγω, comedo. Th. τράω, comedo.

Α'ποτράγωμα, τό, cibus, reliquiæ: a τράγω, comedo.

Α'ποτραχηλίζω, strangulo, frango collum: ex ἀπό, & τραχηλίζω, cervicem scrio.

Α'ποτραχύνω, idem ac τραχύνω, aspero: item audeo.

Α'ποτρεπτικὸς, ὴ, όν, diffuasorius; a seq.

Α'ποτρέπω, averto, dehortor. f. ψω. p. ἀποτέτροφα. a. τ. ἀπέτρεψα. a. a. ἀπέτραπον. in med. ἀποτρέπομαι, averfor, repudio, cum accus. Th. τρέπω, verto.

Α'ποτρέχω, recurro, fugio. Th. τρέχω, curro.

Α'ποτρίβω, & ἀποτρίζω, tres ictus iosligo, vinco; idem ac τρίβω, supero, vinco. Verbum ab athletis sumptum, apud quos victoria in triplici certamine sita erat. a Th. τρὶς, οἱ, & αἱ, tres.

Α'ποτρίβομαι, f. ψομαι, &

Α'ποτρίβω, f. ίψω, abstergo: a conjug. pass.

Α'πότριμμα, ατος, τό, res, quæ deteretendo decidit, ramentum. Th. τρίβω, tero.

Α'ποτριτόω, ad tertiam partem redigo: ex ἀπό, & τριτόω, tertio facio: item in tres partes divido; a τρίτος, tertius.

Α'πότριχες, ων, οἱ, impuberes, apud Callim. teste Eust. ea ἀπό, priv. & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus, villus.

Α'ποτροπάδδην, præs. inf. Poet. pro ἀποτρέπεσθαι, ab

Α'ποτροπάομαι, averfor, declino: quod a τροπάω, pro τρέπω, verto.

Α'ποτρόπαιος, ὁ, malorum depulsor.

Α'ποτροπὴ, ῆς, ἡ, avocatio, prohibitio, inhibitio, sanctio minax ad avertendum scelerates, & deterrendum. Th. τρόπω, verto.

Α'ποτροπὶς, & Jon. -πίη, ἡ, depulsio, averfio; idem ac ἀποτροπὴ, prohibitio.

Α'ποτροπίζομαι, averfor, abnuinor, peto, ut dii averruncent: item placo, expio.

Α'ποτροπίπτω, τό, sacrificium, quod fit malorum avertendorum gratia, piaculum, piamen, piamentum.

Α'ποτροπιστὴς, ὴ, ὁ, aversatio.

Α'πότροπος, ὁ, ἡ, aversandus, injucundus, & declinatione dignus: quod ab ἀποτρέπομαι. Th. τρέπω, verto.

Α'πότροφος, ε, ὁ, ἡ, qui procul a parentibus nutritus fuit, peregrinus. Th. τρέφω, nutrio.

Α'ποτρύω, f. ύξω, damn: &

Α'ποτρὺω, labefacto. ἀποτρύομαι, lassesco. a Them. τρύω, & inde τρύχω, tero.

Α'ποτρὺω, abrodo, avello, seu abscindo morsu, dentibus eascindo. vide Them. τρύγη, comedo.

Α'πότρωτος, ὁ, abesus, abrosus.

Α'ποτρωτὼν, ῶ, idem ac ἀποτρύνω, evoco.

Α'ποτυγχάνομαι, τὸ, infortunia: a seq.

Α'ποτυγχάνω, aberro, f. τεύξομαι, a. 2. ἀπέτυχον, inde a. 2. part. ἀποτυχὼν. Ex ἀπό, & τυγχάνω, adipiscor; cum genit.

Α'ποτυλόω, manu glandem denudo; præputium reseco: Hesychin exp. ἀπέκοψα τὸ ἀκρόποσθον. ex ἀπό, & τυλὸς, a τύλος, obcalleseo, quod a Them. τύλος, quod interdum signat. τὸ αἰδοῖον, pudendum.

Α'ποτυμπανίζω, fustibus concido: item tympanis, & fidiculis extendo: ex ἀπό, & τυμπανίζω, sympanum fustibus percutio. Apud Aristot. Rhet. l. 2. c. 3. 160. ἀποτυμπανίζεσθαι dicuntur, qui jam extensi sunt & ad supplicium parati.

Α'ποτυπόω, ῶ, & -ώσω, effingo, exprimo: a τύπος, figura. quod a τύπτω, percutio.

Α'ποτύπτεσθαι, verberandi finem facere. Th. τύπτω, verbero.

Α'ποτύπτω, verberare desino: ex ἀπό, & τύπτω, verbero.

Α'ποτύπωμα, ατος, τό, effigies.

Α'ποτυφλόω, ῶ, exacco, seu obcæco: ex ἀπό, & τυφλὸς, excæco.

Α'ποτύχημα, ατος, τό, infortunium.

Α'ποτυχία, ας, ἡ, spei frustratio, repulsa: ab ἀποτυγχάνομαι, frustror. Th. τυγχάνω, assequor, compos fum.

Α'ποτυχίζω, unde ἀποτυχίσαι λίθον, Eustarthio est, a lapide assulas, & cæmenta mallen rothiato decutere, ad eum complanandum. ex ἀπό, & τυχίζω, seu τυκίζω, paro, seu polio τῷ τύχῃ. est enim a τύκος, sive τύχος, ε, ὁ, instrumentum ferreum, quo lapicidæ utuntur in poliendis lapidibus: a Th. τεύχω, fabricor, struo, paro.

Α'ποτυχόντως, i. e. ἀτυχῶς, præter votum.

Α'ποτυχὼν, ὁ, a. 2. part. act. ἀποτυχῶν, 2. inf. act. vide in ἀποτυγχάνω, frustror.

Α'πουλόω, cicatrice obduco; ad cicatricem perduco.

Α'πούλωσις, εως, ἡ, cicatricis obductio; vel cum vulneris cicatrix contrahitur.

Α'πουλωτικὸς, ὴ, όν, qui vis inest cicatricem obducendi.

Α'πουλώσσω, ὁ, cicatrice eductus, sanus: ex ἀπό, & οὐλὴ, ad cicatricem perduco; quod ab οὐλὴ, ἡ, cicatrix, ulcus, vomica.

Α'πουρέω, ῶ, idem ac ἐρυκάω, extremum agminis duco; quod ab οὐρὸς, ὁ, extremi agminis doctor. Item cauda.

Α'πουσάομαι, ὁ, privatos, per Sync. pro ἀποστατίσαιμι, a. 1. part. m. ab ἀποφίζω, Jon. pro ἀποῤῥίζω, exterminio: ab ὄρος, ε, ὁ, terminus, meta.

Α'πούρας, ὁ, auferens, a. s. part. pro ἀπὼν ἐὼν, per Sync. Æol. ab ἀπαρίζω, pro ἀποῤῥίζω, segrego.

Α'πουρὶω, ῶ, urinam reddendo ejicio; in urina dejicio; cum urina excerno: ex ἀπό, & οὐρέω, mingo, urina facio.

Α'πουρος, qui abest a terminis. Soph. ex ἀπό, & ὄρος, ὁ, terminus.

Α'πούρω, deflituor vento secundo, qui ὄρος nominatur.

Α'πους, οδος, ὁ ἡ ὁ, pedibus carens: ex α priv. & πὼς, ὁδὸς, ὁ, pes.

Α'πόχα, abiens, f. g. ab ἀπὼν, præs. part. ἄπωμαι, abeo. ἐ ἀπόχα, terra peregrina.

Α'ποσία, ας, ἡ, abstentia.

Α'ποσάω, partem substantiæ meæ, seu bonorum do: ut pater filiæ, quum ou bir: ex ἀπό, & ὄσσα, substantia.

Α'ποσαίνω, offendo, in limem profero. hinc ἀποσαίεσθαι, præs. int. pass. ἀποσαινόμενος, ε, & in pl. n. g. ἀποσαινόμενων, part. Th. σαίνω, appeto.

Α'ποσαίνω, e. pl. f. 1. ind. ab. ἀποσαίνω, offendo.

Α'πόσασις, εως, ἡ, affeveratio: cui opponitur ἀπόκρισις, ε, ὁ, dubitatio.

Α'ποσαντὴς, ὁ, enuntians: adject. verb. ab ἀποσαίνω, enuntio, offendo.

Α'ποσαντὼς, sententiose.

Α'ποσαντὸν, τὸ, enunciatum.

Α'ποσαντὸς, ὁ, enuntiatus, pronuntiatus: item idem cum ἀποφατικὸς, negativus, negandus: est enim κατ' ἐπίθετον, ἀντὶ τοῦ ἀποφατικὸς: ab ἀπόφημι, renuntiare, declarare; ex ἀπό, & φάω, seu φημὶ, dico.

Α'πόσημος, renuntiate, a. 2. imper. m. ab a. s. m. ἀπόφημι, verbi φημὶ, dico.

Α'πόσασις, εως, ἡ, dictio, sententia, enuntiatio, pronuntiatio. in dat. pl. ἀποσάσεσσι. ab ἀποσαίνω, offendo. Exp. etiam negatio passim apud Aristot. Er sic est ab ἀπόφημι, nego, contradico.

Α'ποσατικὸς, idem ac ἀπόφημι, nego, inficior: ex ἀπό, & φάσκω, dico, profiteor.

Α'ποσκηπάνως, palam, manifesto: ab ἀποσκήπτω, offendo.

Α'ποσκηπτικὸς, ὴ, όν, negativus: ut ἀποφατικὸς λόγος, negativa oratio. ab ἀπόφημι, nego, inficior, ex ἀπό, & φημὶ, dico.

Α'ποσκωλίζω, pro vili habeo, elevo, flocci facio, contemno: ea ἀπό, & σκωλίζω, subsannio.

Α'ποσπάομαι, pascor, seu alor; vel pasco, seu alo me. Th. σπάω, pasco, foveo, do.

Α'ποσπάσασι, reportent, Jon. pro ἀποφέρωσι, 3. plur. præs. opt. m. ab ἀποφέρω, tollo.

Α'ποσπάω, abduco, asporto, tollo. f. ἀποσπάσω. a. τ. ἀπέσπασα. a. 2. ἀπέσπασον. a. 2. pass. ἀπεσπάσθην. aor. 2. inf. pass. ἀποσπασθῆναι, asportari. a. 2. inf. act. ἀποσπάσαι, perferre. Th. σπάω, fero.

Α'ποσπάω, effugio. f. ἀποσπάσομαι. a. s. ἀπέσπασα. a. 2. opt. ἀποσπάσαιμι, ας, αι. part. ἀποσπάς. inf. ἀποσπᾶν. Th. σπάω, fugio.

Α'ποσπάσις, ὁ, effugium, declinatio.

Α'ποσπαστὴς, effugiendi, & vitandi peritus: ab ἀποσπάω, effugio.

Α'ποσπαλαιίζω, proprie ficus immaturas decerpo, seu deligo: item metaph. vim affero: ex ἀπό, & σπαλὴς, νος, ὁ, impostor. Item grossus, seu ficus nondum matura, speciem tamen maturitatis præse ferens: Aristoph. in Pace.

Α'πόσπαν, nepn, contradicn, inficior; cui oppoonitur σύμφημι, concedo: item idem ac ἀποφαίνομαι, profiteor, edico: item censeo, autumo. Ea ἀπό, & σπὰν, seu φάω, dicn.

Α'πόσπασις, ε, ὁ, ἡ, infaustus, innominatus: ab ἀπό, & φημὶ, dico.

Α'ποσπίνω, a. s. inf. act. ab ἀποσπαίνω, alcendo. Th. σπίνω, apparco.

Α'πόσπονος, ὁ, idem ac ἀπόσασις, ἡ, dictio, sententia: ab ἀπόφημι, nego. in comp. ex φάω, dico.

Α'ποσπουδάζομαι, exp. τοῖς μικτοῖς ὡς τὸ ἔξω ἔχειν πρόσθεν, Hesych. naribus sterture, & runcos educere; seu naribus sonitum, seu sonum foris reddere.

Α'πόσπυρμα, τό, pharmacum abortum faciens. Hippocr. verbale ab ἀποσπύω, idem ac σπύω, corrumpo.

Α'ποσπύγγευμαι, eloquor, sententiose dico, f. ηξομαι. a. 2. med. ἀποσπυγξάμην, ξω, κτο. Ex ἀπό, & σπύγγευμαι, loquor.

Α'ποσπυγκτὸς, ὁ, a crimone remotus, & separatus. Eurip. ex ἀπό, & σπύγγομαι, loquor. f. ηξομαι, præt. ἔσπυγμαι: unde σπυγκτὸς, ὁ, vocalis.

Α'πόσπυγμα, ατος, τό, apophthegma, sententia breviter & scite dicta: ab ἀποσπύγγομαι, sententiose dico.

Α'ποσπυγματικὸς, ὁ, peritus apophthegmata loquendi, & ad id prompto ingenio præditus; vel qui apophthegmata loquendis gaudet: ab ἀποσπύγγομαι, apophthegma.

A'πο-

Α'πορθύρω, corrumpo, perdo, & peculiariter corruptum edo fœtum; abortum pario, pro ἀπορθύρω τὸ ἔμβρυον. ex ἀπό, & φθύρω, corrumpo.

Α'πορθύμενος, ὁ, peremptus, præf. part. per Sync. pro ἀπορθυόμενος· ἀπορθύμην, pro ἀπορθυμένος εἶμι, perf. & pluſq. perf. opt. paſſ. ab ἀπορθύω, perdo. Th. φθύω, vel φθύσω, corrumpo.

Α'πορθυνθεν, diſpereunt, 3. pl. ind. ſct. a φθυνθύω. Th. φθύω, corrumpo.

Α'πορθυνθύω, ἀπορθύνω, & ἀπορθύω, perdo, interficio, interimo: item neutral. intereo, pereo. unde ἀπορθύμενος, perditus, interfectus, mortuus. ex ἀπό, & φθυνθύω, φθύνω, ſeu φθύω, a Th. φθύω, corrumpo.

Α'πορθύσω, perdiderit, 3. ſing. a. 2. ect. opt. Æol. pro ἀπορθύσαι; a φθύω, ſeu φθύω, corrumpo.

Α'πορθύσθω, pro ἀπορθύσθω, præſ. imper. ab ἀπορθύομαι, perdor.

Α'πορθορά, ἡ, abortus editi fœtus in utero corrupti: ab ἀπορθύρω, idem ac φθύρω, corrumpo.

Α'πορμεύς, ῶ, ſiſcella capiſtro: ex ἀπό, & φορέω, eamo os obduco.

Α'πορλακεύζω, floccifacio: e φλακεύζω, Att. pro φαυλίζω, ſubſtanuo. Th. φαῦλος, eilis.

Α'πορλακεύξασα, Dor. pro ἀπορλακεύσασα, a. 1. part. ſct. fœm. g. præced. eerbi.

Α'πορλαγμαίνω, ardere, ſeu æſtuare deſino; inflammari tumore, ſeu tumere deſino; tumorem depono.

Α'πορλαγμυτίζω, pituita purgo, pituitam elicio.

Α'πορλαγμυτισμός, ὁ, purgetio, vel repurgatio a pituita; vel id, quod ſcii ad eliciendum pituitam, & ab eo repurgandum. ex ἀπό, & φλαγμαίνω, pituita redundo. quod a φλέγμα, τος, τό, pituita.

Α'πορλαγόω, idem ac φλογόω, inflammo; a φλέξ, γὸς, ἡ, flamma.

Α'πορλαίνω, decortico; idem ac φλοΐω, decortico, a φλοιός, ὁ, cortex.

Α'πορμβάζω, repurgo: ex ἀπό, & φορβάζω, inſanio, divino, vaticinor.

Α'πορρεῖν, abeo, diſcedo: averſor, me ſubtraho; item morior.

Α'πορρίτης, ἡ, diſceſſus, ſeparatio. Them. φορεύω, vado, me confero.

Α'πόρρητος φόνος, injuſta cædes, & non conveniens. Eur. Oreſt. ex ἀπό, & φόνος, occiſio, cædes.

Α'πορρὰ, ᾶς, ἡ, veſtigel, tributum: item reditus, provenrus.

Α'πορρὰ, ᾶς, ἡ, veſtigal, pro ἀπορρά. Th. φέρω, fero.

Α'πόρρος, ὁ, Heſychio, & ἀπόθυπόρρος, ὁ, infirmior, imbecillior, quaſi oneri ferendo non ſufficiens. idem ἀπόρρος ἀνὴρ, diei ſcribit, τὸ μὴ φέρειν πάντα, cum ἀπό pro α ſuperat. item ἀπόρρος, ὁ, non ferendus, averſandus: ab ἀπορρά, ἡ, veſtigal, tributum.

Α'πορρτίζομαι, f. ίσομαι, exonero.

Α'πορρτὸ, Th. φόρτος, onus.

Α'πορρύγνυμι, ſeu ἀπορραγνύω, idem cum ἀπορράττω, obſtruo: abjicio.

Α'πόρρυξις, ὁ, obſtructio, obturatio. Th. idem.

Α'πορρὸς, ὄδος, ἡ, nefandus, inauſpicatus. ἀπορρὰς ἡμέρα, dies neſaſti. Th. ῥηξὲ, dico.

Α'πορρύττω, ſiee -ύσσω, f. ξω, obſtruo, obturo: item abijcio. Th. ῥήττω, ſive ῥύσσω, obſtruo.

Α'πόρρικτος, ὁ, exterritus: ex ἀπό, & φρίσσω, horreo, inhorreſco.

Α'πορυὰς, άδες, ἡ, appendix; ramalus adnaſcens ramis majoribus.

Α'πορυγὲω, a. 1. inf. ſct. ab ἀπορυγὲω, effugio.

Α'πορυγὴ, ῆς, ἡ, effugium: ab eod. them.

Α'πορύλ⊛, ὁ, qui nullam habet tribum, advena: ex ἀπὸ priv. & φυλὴ, tribus.

Α'πορωλίζω, folia, ſeu frondea amputo.

Α'πορύλιος, ὁ, foliorum amputatio, frondatio: ex ἀπὸ, & φύλλον, folium.

Α'πορυτὲω, perflo; flatu dejicio; reſpuo, ut ventus nubes; efflo. a φορτὸω, ſpiro.

Α'πορυσία, ἡ, bulla, eminentia.

Α'πόρυσις, ἡ, pars oſſis exulcerata; pars ab alia enata: ob id proceſſus dicitur. Ab ἀπορύω, adnaſcor.

Α'πορυτεία, ἡ, tranſplantatio: a φυτεύω, planto.

Α'πορυτεύω, ſtolonem avulſum fero, tranſplanto.

Α'πορύω, ebnaſcor: exp. tamen adnaſcor, ſeu agnaſcor: item ſurculum emitto. Th. φύω, planto, produco, gigno.

Α'πορύλιον, ὰ, τὸ, monſtrum abortivum.

Α'πορύλι⊛, ὰ, irritus, vanus, monſtroſus: ab ἀπὸ, & φωλεὸς, ὁ, ſeu φωλεὸ, ἡ, luſtrum, latebra, antrum.

Α'ποχάζω, ομαι, abſcedo, recedo: ex ἀπό, & χάζω, concedo, devito.

Α'ποχαλάω, relaxo, remitto, reſolvo, ſeu laxetum emitto: ex ἀπὸ, & χαλάω, laxo, relaxo, remitto.

Α'ποχαλινόω, frænum exuo: ex ἀπὸ, & χαλινόω, fræno.

Α'ποχαλκεύω, fabrico; item ære munio: ex ἀπὸ, & χαλκεύω, cudo.

Α'ποχαλκίζω, ære ſpolio, & pecunia: ex ἀπὸ, & χαλκὸς, ὁ, æs, ſhenum.

Α'ποχαμαὶ, ῶ, callo, ſeu aggere occludo, vel includo: ut ποταμὸς ἀποχαμαιμβ⊛, apud Plut. ex ἀπὸ, & χαμαὶ, vallo communio; circumvallo. Th. χάξ, ακος, vallum, foſſa, foves.

Α'ποχαράσσω, ſcarifico; derado; item preſſo veſtigio ſiguo, & noto.

Α'ποχάραξις, ejuſmodi veſtigii, & notæ impreſſio: ex ἀπὸ, & χαράσσω, ſeu ττω, f. ξω, feulpo, ſigno, imprimo.

Α'ποχαρίζομαι, elargior: ex ἀπὸ, & χαρίζομαι, gratificor, obſequor.

Α'ποχειμάζω, unde ἀποχειμάζω, hyemo deſiſtit; quum deſierit hyems. Ariſt. ex ἀπὸ, & χειμάζω, hyemo.

Α'ποχειρίζω, manum amputo; manu privo, unde paſſ. apud Suid. ἀποχειρίζεται τὴν δεξιὰν: ex ἀπὸ, & χειρίζω, manu tracto, manibus curationem exequor: apud Hippocr. Item adminiſtro, tracto. Polyb. l. 2. a Th. χὴρ, ὸς, manus.

Α'ποχειρόβ⊛, χειρόκτης, ἐγχειρητὴς, & Α'ποχειροβίωτ⊛, ὁ, ἡ, qui manibus proprie victum ſibi parat: ex ἀπὸ, χὴρ, manus, & βί⊛, ὁ, vita.

Α'ποχειροτονέω, f. ήσω, improbo, rejicio. & Α'ποχειροτονίθομαι, abdicari, exſuthorsii: plebiſcito abſolvi. item

Α'ποχειροτονία, ας, ἡ, rejectio a magiſtratu, abrogatio: ex ἀπὸ, χὴρ, manus, & τείνω, extendo.

Α'ποχετεύω, derivo: ex ἀπὸ, & ὀχετεύω, duco rieos, derivo.

Α'ποχέω, f. έσω, ήσω, & δέσω, p. ἀποκέχυκα, effundo. Th. χέω, fundo.

Α'ποχέομαι, & ἀποχέω, profundo.

Α'ποχὴ, ῆς, ἡ, diſtantia. Th. ἔχω, hebeo.

Α'ποχλωρίας, ου, ὁ, cui color faciei mutatur ex pudore, aut infania, proprie in pallorem. Heſych. ex ἀπὸ, & χλωρὸς, ὁ, viridis.

Α'ποχέω, ἀποχυνόω, ſeu ἀποχύννω, terra aggeſta averto; vel aggere circumvallo: ex ἀπὸ, & χόω, ſeu χυνόω, ομι, aggero.

Α'ποχραίνω, colorem do; eel floribus orno: ex ἀπὸ, & χραίνω, polluo, fordo.

Α'ποχρὴ, Jon. pro ἀπόχρη, ſatis eſſe. ἀποχρὴ μοι, mihi ſufficit: ab ἀπόχρω, oraculo edo.

Α'ποχρᾶσθαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ἀποκέχρημαι, abutor, liberius utor: item utendo conſumo. Th. χράω, oraculo edo.

Α'ποχρὴ, idem ac χρὴ, oraculo edo.

Α'ποχυκάμβ⊛, ὁ, Jon. pro ἀποχώμβος, contentus: ut & ἀποχυκέσθαι, contentum eſſe.

Α'πόχυμμα, τὸ, id, quod ſcreatu ejectum eſt, ſputum.

Α'ποχυματικὸς, ὁ, exſcresabilis: ex ἀπὸ, & χύμα πτυσμα, ſcreo.

Α'ποχύπτομαι, exſcreo, ſcreatu ejicio

Α'πόχυσις, ἡ, exſcreatio.

Α'πόχυτι, ſufficit, impers. ab inuſ. ἀπέχυμι, ης, ησι, & per apocopeu, ἀπόχυ: unde inf. ἀποχυῖν, pro ἀποχυῖναι, ſatis eſſe. f. ἀποχύσω, ſatis erit, part. ἀποχύν, & in ſinm. ἀποχύσα: a χράω, commodo.

Α'πόχρησις, εως, ὁ, propria conſumptio rei per uſum; item uſus: ab ἀποχράομαι, abutor, liberius utor.

Α'ποχρίω, detraho, ſeu derado, quod inunctum fuit; & ſimpliciter derado: apud Dioſc. Th. χρίω, lino, ungo.

Α'ποχρυσόω, inauro; idem ac χρυσόω, inauro.

Α'ποχρώτως, ſufficienter; adv. ab ἀποχρὼν, quod a χράω, commodo.

Α'πόχρωσις, ἡ, idem ac χρῶσις, coloratio, tinctura; quod a χρόα, χρωτὸς, & χρόσσω, coloro.

Α'ποχυθὴς, ὲ, effuſus, a. 1. part. paſſ. eb ἀποχέω, effundo. Th. χέω, fundo.

Α'ποχυλίζω, ſuccum extrabo: ex ἀπὸ, & χυλὸς, ſuccum elicio.

Α'πόχυμα, τὸ, id, quod effuſum eſt alicuode: apud Medicos eſt zopiſſæ genus, quod fit derſa a uuvibus reſina, ena cum cera. Dioſc. l. 1. c. 99. Eſt verbale ab ἀποχύω, profundo.

Α'ποχυόω, idem ac ἀποχύω, munio: ex ἀπὸ, & ὀχυρὸς, locus narura munitus. unde ὀχυρὸω, & ὀχυρὸ, ὀχυρόω.

Α'πόχυσις, ἡ, effuſio; item ſpicæ emiſſio in frumento. Theophr. Pl. l. 8. ex ἀπὸ, & χύω, inuſit. pro Th. χέω, fundo.

Α'πόχυτος, idem ac ἀπόχυτος, profundo.

Α'ποχωλεύω, & ἀποχωλάω, claudum reddo. ex ἀπὸ, & χωλὸς; vel χωλεύω, claudico.

Α'ποχωννύω, & ἀποχώννυμι, terra aggeſta averto.

Α'ποχωρέω, ſecedo, abſcedo, diſcedo. f. ήσω. p. ἀποκεχώρηκα. a. 2. ἀποχώρησα. part. ἀποχωρήσας. Τὰ ἀποχωρήσαντα, excrementa, quæ e corpore ejiciuntur. Ex ἀπὸ, & χωρέω, cedo.

Α'ποχώρημα, τὸ, unde ἀποχωρήματα, retrimenta: ab ἀποχωρέω, ſecedo.

Α'ποχώρησις, εως, ἡ, diſceſſus: a 2. perf. præt. paſſ. verbi ἀποχωρέω, ſecedo.

Α'ποχωρίζω, idem ac χωρίζω, ſeparo, f. ίσω. p. ἀποκεχώρικα. a. 1. paſſ. ἀποχωρίσθην, diſceſſi. a. 2. inf. ἀποχωρῆναι. ex ἀπὸ, & χωρὶς, ſeorſim, ſeparatim.

Α'πόχωσις, ἡ, terra aggeſta ad arcendum flumen intra ripas. Plut. eerbale ab ἀποχόω, terra aggeſta averto.

Α'ποψαλίζω, forfice teſeco, ſeu abſcindo: ex ἀπὸ, & ψαλίζω, forcipibus teſecare.

Α'ποψάω, perſtringendo evello; ducta metaphora a pſaliſtribus. Th. ψάω, pſallo.

Α'ποψάω, f. ήσω, & ἀποψήσομαι, abſtergo. Th. ψάω, tergo, rado.

Α'ποψεύδομαι, mentior, fingo, confingo: ex ἀπὸ, & ψεύδω, ομαι, mentior.

Α'πόψιγμα, τὸ, ramentum, ſtrigmentum, purgamentum.

Α'πόψημα, τὸ, quod abſtergendo, ſeu radendo detractum eſt; tamentum.

Α'πόψησ⊛, ὁ, deterſus, derafus. Unde τὸ ἀπόψησον, ſubſtantiven dicitur hoſtiotum; lignum, quo menſuræ deraduntur. ab ἀποψάω, abſtergo.

Α'ποψηφίζομαι, f. ίσομαι, p. ήσμαι, ſuffragio abſolvo, abrogo. Th. ψῆφος, ἡ, calculus, decretum.

Α'ποψήφισις, ὁ, abſolutio, actio abſolvendi reum. Item e tribu motio, & ejectio; judicium, quo quis peregrinitatis arceſſitus, queſtio tribus ſuæ tebulas obrepſerit, judicum ſententia damnatur. Eſt verbale ob ἀποψηφίζομαι, a ſuffragio abſolvo, abrogo.

Α'ποψήχω, derado, deſtringo, detergo. Dioſc. Th. ψήχω, rado, ſtringo.

Α'ποψιλόω, denudo, deprivo; item depilo, deglabro.

Α'ποψίλωσις, ἡ, denudatio, deglabratio: ex ἀπὸ, & ψιλὸς, nudo, denudo.

Α'ποψις, εως, ἡ, aſpectus. Th. ὄπτομαι, cidro.

Α'ποψοφῶ, ſtrepitum, ſeu magnum ſtrepitum, vel crepitum ventris edo. ex ἀπὸ, & ψοφέω, ῶ, ſtrepo, obſtrepo.

Α'πόψυγμα, τὸ, id, quod excernitur; ſtercus. Heſych.

Α'πόψυξις, ἡ, ventris exoneratio.

A'πψύχομαι, refrigeror, frigefio; item conſumor. Idem etiam ac act. ἀπψύχω, frigefacio. Item teſtinguo. Item exſicco, vel depurgo. Item excerno, vel alvum exonero; ex ἀπὸ, & ψύχω, frigefacio, refrigero.

A'πψύχω, exanimor, exſpiro, animo concido. f. ξω. p. ἀπέψυχα. a. s. ἀπεψυξα. Th. ψύχω, frigefacio, refrigero.

A'πωλέω, ῶ, præputium detraho; glandem nudo; vel apellam, & verpum facio. unde ἀπεψιλωμένος, cui præputium detractum eſt; recutitus. Ariſt. in Plut. ex ἀπὸ, & ψιλὸς, ἡ, ὁ, apella.

A'πώμοσε, abjurabae, imperf. Poet. pro ἀπώμνυε: ab imperf. ἀπώμνυον, verbi ἀπόμνυμι; quod ex ἀπὸ, & ὄμνυμι, juro.

A'πωπαὶ, Suid. ait eſſe συγκατάθεσιν ἀπὸ τῆς ὁράσεως, adverbium ſyncatatheticon, apud Ariſtophanem.

A'πραγμάτευτος, ὁ & ἡ, nollo negotio patatus; improvidus; cui labor impenſue non eſt: ex u priv. & πραγματεύομαι, negotium gero.

A'πραγμοσύνη, ſine negotio. adv.

A'πραγμοσύνη, ης, ἡ, & ἀπραξία, ας, ἡ, otium, tranquillitas, inertia, inauria.

A'πράγμων, ονος, ὁ & ἡ, quietus, otioſus, ſegnis, inera.

A'πραγόπολις, ἡ, urbe negotiis vacua; urbs otii altrix; ex α priv. πράττω, facio, agn, & πόλις, civitas, urbs.

A'πραιτέω, ῶ, otior.

A'πρακτος, ὁ, ἡ, non factus; & activus, nihil agens, inutilis.

A'πράκτως, re inficta. ex u priv. & πράττω, fazio.

A'πραξία, ἡ, ceſſatio a rebus agendis, otium: inertia; & ponitur etiam pro juſtitio, apud Plut. in Sylla. ex α priv. & πρᾶξις, ως, actio.

A'πρασία, ἡ, emptarum pecuria, quam nihil vendere poſſumus.

A'πρατος, ὁ, & ἡ, qui nondum venditoe eſt; vel qui non vanditur; ſiva non vendibilis; qui vendi non dabet; gratuitus. Item ionocens, integer, vel teſtis vel judex, qui conſcientiam addicere pecuniæ non didisit; & in nautro plur. ἄπρατα, non vandita; τὰ μήπω πεπραμένα, Pollux lib. 7. ex α priv. & πρᾶσις, venditio.

A'πρέπεια, ας, ἡ, indecentia, indecorum.

A'πρεπὴς, ὁ, ἡ, & τὸ ἀπρεπὲς, ὁος, ους, indecorus: ex u & πρέπω, vel πρέπω, deceo, congruo.

A'πρεπῶς, indecore: adv.

A'πρηστος, pro ἄπρατος, η, ὁ, iofectus. ἀπρήστοιση, dat. pl. Jon. ex α & πράττω, facio.

A'πριτος, ὁ, non incenſus, aut inflammatus: apud Heſych. ex α priv. & πρίθω, incendo.

A'πρίτου, adv. non redempte, ſine pretio, gratis: vel eſt adject. ass. ſing. ab α, & πρίαμαι, emo.

A'πρὶξ, tenacitor, ut velot ſerra deſecari nequeat: ab α, & πρίω, ſecn.

A'προαιρεσία, ὁ, temeritas, iasonſiderantia.

A'προαίρετος, ὁ, involuntariue.

A'προαιρέτως, noo ſonſulto: adv. ex α, πρὸ, & αἱρετὸς, optabilis, aligendue.

A'προβέλλετος, ο, & ἀπροσβέλλετος, ὁ, temerarine, inconſultus: &

A'προβέλλετως, & ἀπροσβέλλετως, inconſulto, adv.

A'προβολία, ας, ἡ, temeritas. Ex u, πρὸ, & βολὴ, aonſilium.

A'προβότως, ſine deliberatione, ὡλ προθέσεως: ex α priv. & πρόθεσις, præpoſitio.

A'πρόθυμος, ὁ, ὁ, non promptus: Ex α & πρόθυμος, promptue. Th. Θυμὸς, aoimos.

A'προθύμως, invita: adv. ab eadom Th.

A'προϊδὴς, ὁος, ὁ & ἡ, improviſue, inopinus; ex α priv. & προιδοῦ, prævideo.

A'πρῖνες, ι, ὁ, ἡ, dotie capers, indotata: ex α, & προῖξ, dos, quam affert uxor. & per Synereſin πρῖξ.

A'πρῖτος, ὁ, non prodiens.

A'πρόϊτος, non excellenter, non magnos faciendo progreſſus: ex u priv. & πρόειμι, procedo, proficiſcor.

A'προκλήτως, ſine velamento & colore quæſito; prætextu nullo: aperte & palam. ex α priv. & προκαλύπτομαι, prætendo ad me legendum; & metaph. prætendo, obtendo, prætexo: ex πρὸ, & καλύπτω, tego.

A'προμηθία, ας, ἡ, imprudentia.

A'προνόητος, ο, ὁ, ἡ, incoonſultus, temetarina. Et inde

A'προνόητος, inconſulto, improvide: adv. Ex α, πρὸ, & νόος, mena.

A'προπάμβοσος, ὁ, non prædatne; aote non paſtue: ex α priv. & προπαμβόω, pabulor.

A'πρόξενος, ὁ, qui proxeno aret, vel proxeno non utitur; cui non eſt hoſpes, a quo recipiatur; ex α priv. & πρόξενος, ὁ, hoſpes publicus, qui legatos civitatum honoris cauſa foſcipit.

A'πρόπτως, ο, & ἀπρόοπτος, ο, ὁ, improviſue. Et inde

A'προόπτως, & ἀπροοπτέως, de improviſo. Ex α, πρὸ, ὄπτομαι, & ὁράω, video.

A'πρεπον, τὸ, todecene, abſurdum: ab α, & πρέπω, deceo, congruo.

A'προσαύδητος, ὁ, infalotatus; colloqoit expers: ut & παντιλόκυστος ἀπροσαύδητος. commersia habent aitra colloquii uſum. ex α priv. & προσαυδάω, alloqoor, faluto.

A'πρόσβατος, ὁ, inacceſſus: ut apud Los. in Cane. λύπτομαι πέτρᾳ, τὴν ἀπρόσβατα. ex u priv. & προσβαίνω, ὁ, pervive.

A'πρόσβλητος, ὁ, ſtreouue; item ἀπ' ὄχων λόγων μεθεῖναι, Suid. ex α priv. & προσβλητὸς, ὁ, adhæreos, aggiutinans.

A'προσδὴς, ὁ, non inſuper indigus: ex α priv. & προσδέω, ὁ, indigens.

A'πρόδεκτος, ὁ, qui admittendus, ſeu admiſſibilis non eſt: ex α priv. & πρόσδεκτος, acceptue, gratue; a προσδέχομαι, excipio.

A'προσδιόνυσον, τὸ, abſurdum, nihil ad rem faciens. ὁ προσδιόνυσος λόγος, abſurda loqui. Vna manavit ex proverbio, ἦλθε πρὸς Διόνυσον, sum aliquid ad rem propoſitam non quadraret. eſt ex α priv. πρὸς, & Διόνυσος, ὁ, Bacchue.

A'προσδιόρατος, ὁ, dicitur propoſitio illa, in qua prædicati modue, quo ſubjecto competit, non eſt poſitne, ſeu quæ caret additamento limitante prædicatum ſubjecto convenians. ex α priv. & προσδιορίζω, ομαι, amplius diſtinguo.

A'προδόκητος, improviſo, & ἀπροσδόκητος, idem: adv. ab

A'προσδόκητος, α, ὁ, inexpectatus, inopinue: ex u, πρὸς, & δοκέω, obſervo, expecto.

A'προσέλευστος, ὁ, inacceſſne; ad quem veniri nequit. Heſych. & Soid. ex u priv. & προσέρχομαι, accedo. f. προσελεύσομαι; unde προσέλευσις, ἡ, acceſſue.

A'προσεξία, ας, ἡ, negligentia, ſegnities. ex u priv. & προσέχω, adverto. unde πρόσεξις, attentio.

A'προσηγόρητος, ὁ, infalutatus. Cicero ad Atticum da Pompejo fugiente urbem: omnes nos ἀπροσηγορήτους, expertes ſui ſonſilii reliquit.

A'προσηγορία, ἡ, ſilentium, taciturnitae; proprie, in officio ſalutandi oegligendo; q. d. infalutatin.

A'προσήγορος, ὁ, quem nemo appellare aodet, nec ſalotare ob morum ſerveritatem; vel activa, qui non libeoter compellat, ſeu ſalutat. ex α priv. & προσηγορέω, eompello, ſaluto: ex πρὸς, & ἀγορεύω, idem as ἀγορεύω, loquor.

A'προσθετέω, nihil pono, hæreo, dobito, nihil definio: ex u priv. & προσθετέω, inuſit. a πρόσθετος, additus, appoſitue.

A'πρόσιατος, α, ὁ, inacceſſue: ex α, πρὸς, & ἴσκομαι, ſen ἐκάσκομαι, venio.

A'πρόσκοπος, α, ὁ, ὁ, inacceſſus: ex u, & προσκοπὴς, aſcenſu facilis; a πρόσκημι, vado. quod ex πρὸς, & σκέω, eo.

A'προσκεπτος, ὁ, improviſus, incunſideratus.

A'προσκόπτως, inconſiderate: apud Athen. l. 6. aa ex priv. & προσκόπτομαι, aonſidero.

A'πρόσκλητος, dicitur lis, quæ contra cum iotenditur, qui in judiaium vocatus non eſt, aut qui recta vocatus non eſt. ee α priv. & προσκαλέω, ῶ, advoco, rapio in jus. in paſſ. ὁσμαι, ὕσμαι, unda πρόσκλησις, vocatio in judicium.

A'πρόσκοπος, α, ὁ, ὁ, ſine offendiculo, inoffenſus.

A'προσόντως, adv. ax α, & προσωτὴ, offenſio. quod a προσκόπτω, offendo. Th. πόπτω, pereutio.

A'πρόσπτος, & ἀπροσπίκτος, ὁ, intractabilis: qui tangi nequit; vel intactus, Il. τ. ea α priv. & προσπίτνω (pro quo Poetice dicitur προσπιφύσκω) attingo; ee πρὸς, & πίπτω, pinſo.

A'πρόσμαχος, ὁ, adverſue quem pugnare tutum non eſt, inexpugnabilis, invitne in certamine: ex u priv. & προσμάχομαι, depugoo, decerro.

A'προσμίκτος, ὁ, contra quem nulla valent maebina: ex u priv. oc προσμηχανάομαι, masbinas admovso.

A'πρόσμικτος, ὁ, iofociabilis: ex u, πρὸς, & μίγνυμι, mifceo.

A'προσόδευτος, ὁ, qui nullis adiri vils poteſt, inaccelſus; ex α priv. & προσοδεύομαι, percipio.

A'πρόσοιτος, ὁ, intolerandue, non terendue.

A'προσοίσιος, iotolerabilitar, ita ut ſufferri nequeat: ex α priv. & φέρω, offero, profero. f. προσοίσω.

A'προσόρατος, ὁ, ἡ, aſpectu horrendus. Ex u, πρὸς, & ὁράω, video, aſpicio.

A'προσπέλατος, ὁ, inacceſſue, eni appropinquare oemo poteſt: ex α priv. & προσπελάω, fut προσπελάζω, per Sync. προσπλάζω, appropinquo. unde πρόσπλατος, ὁ, facilis, affabilie.

A'προσπέρατα, τὰ, dicuntur, quæ patrifamilias per filium non acquiruntur, ne bona advertitia: in Pand. ex α priv. & προσπερᾶν, f. ἄσω, acquiro.

A'πρόσπταιστος, ὁ, ioofenſus, a lapſu immunis: ex α priv. & προσπταίω, offendo.

A'προσπτωτὶς, ἡ, matbedue certa, & eruue aarens, qua viramne, oa intempeſtiva aſſenſione impingamue, aut peccomes. Loert. in Zen.

A'πρόσπτυστος, ὁ, in quem impetus fieri nequit; quem adoriri turum non eſt. Mach. l. 3. ex α priv. & προσπίπτω, irruo, impingo. quod ex πρὸς, & πίπτω, aadu. io præt. πέπτυκα, ab inuſit. πτύω. f. πτύσω.

A'πρόσρητος, α, ὁ & ἡ, qui, vel quæ non eſt affabilie ulli: apud Poll. l. 3. c. 31. ἀπρόσρητος ἡμέρα eſt, in qua ſalutatio nibue ſuperlodetur. ex α priv. & πρόσρητος, ὁ, ſalutatus.

A'προσώπον, ο, τὸ, dicitur quum quis patronum, & tutorem non habet. dicebatur Athenie de incolis, qui ſibi e civibus nullum adoptarant patronum. unde ἀπροσωπία λίκη, actio io incolos, qui tutorem ſibi non quæſierant. Poll. ex u priv. & προστάτης, ὁ, patrocinium.

A'προστάτευτος, ὁ, cui nemo præeſt; vel qui tutor & patronue non eſt. Heſych. ex α priv. & προστατέω, ſeu προστατεύω, præſum, præſideo.

A'προτίμητος, ὁ, pœnam, ſeu mulctam non habens; in quo pœna adjecta non eſt. ex u priv. & προτιμάω, f. ήσω, molleo.

A'πρόσουλος, ὁ, qui acota ouſpido præſidue non eſt: ex α priv. & πρόσουλος, ὁ, acutus.

A'πρόσορος, ὁ, insommodus, non conveniens: apud Eur. in Iph. Aul. ἄπορ πατρὸς ἀπρόσορος, dicuntur inſulæ, ad quas non ſine periculo nautæ appellere poſſunt: ex u priv. & πρόσορος, ὁ, aptue, accommodue.

A'προστάκτος, ὁ, non aompellatus; qui in colloquium non venit: ex u priv. & προστάσσω, alloquot, appello.

A'προσωπολήπτως, adv. ſine facie, ſeo perſonarum reſpectu: ab u & προσωπολήπτης; quod a πρόσωπον, faciea, (ex πρὸς & ὄπτομαι) & λαμβάνω, capio.

A'πρόσωπος, α, ὁ, qui faciem pulchram non habet; δυσειδὴς, κακόμορφος. Item, qui perſonam, i. a. larvam non habet. ex α priv. & πρόσωπον, faciee.

A'προσώπως, adv. ſine perſona: ab α & πρόσωπον, perſnoa, faciss.

A'προ-

Α'πρσπήμων, α, ὁ, ἡ, intactus, incontaminatus: aa ω & πρσπήσσω, pro πρσμήσσω, tango. Th. μήσσω, pinso.

Α'πρσίστος, ὁ, Poetice pro ἀπρόσοπτος, quem aspicere, & intueri non licet; invisibilis. Hesych. ax α priv. & πρσόπτομαι, aspicio, intueor. Them. ὄπτομαι, video.

Α'πρσόπτος, α, ὁ, praetextu careus, inexcusabilis. Et

Α'πρφασίστος, & ἀπρφάτος, sine praetextu, & excusatione; nullo allato praetextu: sunt adv. ab ἀπροφάσιστος, inexcusabilis. & ἀπρόφατος, ex improviso accidens.

Α'πρόφατος, ὁ, non praedictus, ex improviso accidens. Ab α, πρό, & φάω, dico.

Α'προψλακτος, ὁ, incustoditus, vel nulla cautione praevisus: ex α priv. & προφυλάσσω, vel ἄττω, ομαι, cauta custodio, prospicio.

Α'πταιστα, ἡ, nonlebi, nec impingere: tarditas.

Α'πταιστος, ος, ὁ, ἡ, immunis a lapsu vel peccato; irreprehensibilis: ex α & πταιστός, quod a πταίω, impingo, utto, offendo.

Α'πταίστως, sine offensione, ita ut non impingas. ab ἄπταιστος, ὁ, a peccato immunis.

Α'πτερος, α, ὁ & ἡ, implumis; alas non habens; pennis, seu pinnis destituras.

Α'πτερος μῦθος, verba, quae non avolant, sed audientis infixa sunt animo.

Α'πτέρυτος, & ἀπτέρυγος, α, ὁ & ἡ, idem ac ἄπτερος, deplumis. Omnia ab ω, & πτερόν, penne, ala, pinna.

Α'πτεσθον, in dual. praes. imperat. ab ἄπτομαι, tango.

Α'πτιλος, λου, ὁ, ἡ, inoolucris, implumis: ax α & πτιλόω, quod ab ἵπτομαι, volo, as.

Α'πτικός, ἡ, ὁ, tengendi vim bebens. τὸ ἁπτικόν, tangeudi facultas. ἁπτικαίσθησις, -αίσθησις, tangendi sensus-potentia: ab ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Α'πτιλος, ὁ, & ἡ, implumis, non volucris. Suid. ex α priv. & πτίλον, τὸ, pluma.

Α'πτις, ὁ, qui pinsus & rusus non est, intoperis: indivisus: eo α priv. & πτίσσω, pinsin.

Α'πτιστί, ἀδ, ὁ, ἡ, in dicendo intrepidus: vel ἀπτιστής, mordax in verbis, audax: ab ἅπτομαι, tango, & ἅπτω, νῶ, dictum.

Α'πτιστος, sive ἀπτίστητος, α, ὁ, intrepidus: ab α, & πτέω, terreo.

Α'πτόλεμος, ω, ὁ, ἡ, imbellis: ex ω & πτόλεμος, idem ac πόλεμος, bellum.

Α'πτομαι, ῳμαι, στομαι, tango; item invado, capesso; cum genit. & Poet. dat. aliquando appropinquo, adeo. imperf. ἠπτόμην, ω, στο. f. ἅψομαι. a. ε. m. ἠψάμην, ω, στο. fub. ἅψομαι, ῳμαι, ψασθαι.

Α'πτός, ἡ, ὁν, fubractum cadens; tractebilis. Item combustus: ut ἅπτειν δόξει ὁ ὁλοὸς, accensus α flamma. Plato in Timaeo. ab ἅπτομαι, tango, & ἅπτω, necto.

Α'πτω, necto, accendo, cum accus. f. ἅψω. p. ἧφα. a. ι. ἧψα. part. ἅψας. a. 2. ἧφον. pass. ἅπτομαι. part. ἁπτόμενος, anneus, aptus. praet. pass. ἧμμαι, ψαι. a. 2. ἧφθην.

Α'πτός, ἀτος, ὁ, ἡ, ἡ, lapsus expers, stabilis ex α, & πτῶσις, ὁ, casus. Th. πίπτω, cado.

Α'πτυστος, ὁ, idem: item ὁ ἄπλητος, indeclinabilis: ad verbum sine casu.

Α'πυγος, ὁ, nates non habens, vel perexiles nates habens; ex α priv. & πυγή, ἡ, nates.

Α'πυθμήν, fundo carens: ax α priv. & πυθμήν, ένος, ὁ, fundum, pars ima.

Α'πυκνος, ὁ, qui densus, seu creber non est; ex α priv. & πυκνός, ὁ, creber.

Α'πύλωτος, ὁ, nulla porta clausus, vel munitus; qui munri, vel strui oequit: ex α priv. & πυλόω, ῶ, portis munio, seu claudo. Th. πύλη, ἡ, porta.

Α'πυρδάκτος, ὁ, lundo careus: ex α priv. & πυρδάξ, ακος, ὁ, manubrium, gladii basis.

Α'πυος, ὁ, invulneratus, sine vulnere. ex α priv. & πύον, τὸ, pus.

Α'πυργος, & ἀπύργωτος, ὁ, turres non habens, tarribus non munitus: apud Eutip. & in Odyss. λ. ex α priv. & πύργος, ὁ, turris.

Α'πύρετος, α, ὁ & ἡ, non febricitans; integer; sanus.

Α'πυρεξία, ας, ἡ, spatium, quo paroxysmus ceslat; febris absentia; remissio febris & integritas: a sequentu

Α'πύρετος, α, ὁ, carens febri, non febricitans.

Α'πύρηνος, & ἀπύρηνος, ὁ, unucleatus; carens nucleo; ἀπύρηνος κρκὸς, fructus nullo iotus ligno, seu osse; item spinis carans, de piscibus dictum. ex α priv. & πυρήν, ῆνος, ὁ, olivarum officulum.

Α'πυρμηλε, pro ἀπυρηνμήλη, ἡ, apud Hippocr. exp. specillum, quod nucleum, i. e. acumen non habet; hoc est μηλωτρίς, sive auricularum specillum: ex α priv. & πυρήν, ῆνος, componitur cum μήλη, ἡ; sive ex ἀπύρηνος, ὁ, & μήλη, ἡ, specillum.

Α'πυρος, α, ὁ, ἡ, ignic expers, crudus; item qui igni non admovetur: ex α priv. & πῦρ, πυρός, ὁ, ignis.

Α'πύρωτος, α, ὁ, ὁ, igni nunquam admotus, novus.

Α'πυστος, α, ὁ, fendo inauditus, fama ignotus: ab α, & πυνθάνομαι, audio, intelligo.

Α'πύτης, α, ὁ, a vetere quodam ἀπύειν ὠδὴν, dictus est praeco, utpota cujus proprium sit clamera. vide Eust. Il. ν. Est verbale ab ἀπύω, f. ύσω, clamo.

Α'πύω, fnno, fonitum reddo: item clamofut, ύσω. p. ἄπυκα. ἄπυσμαι, idem, q. ἀπύω, ab ἄπυος, vel ab ἀπή, & ὕω, pluo, madefacio.

Α'πφώ, teste Suida, est fororis, & fratris ὑποκόρισμα, appellatio blandirns.

Α'πωρία, ας, ἡ, nomen Hebr. prstrio.

Α'πώρων, Eust. dicit esse ὑποκόρισμα τοῦ ἀμμίων, ut &

Α'πχάριν, dicit esse ὑποκόρισμα τοῦ ἀμμίων, apud Arben. l. 13.

Α'πφώ, quoque pro patre accipit Hesych. l. 4. Reg. c. a. quod tamen non est Graecum vocebulum, sed retentum ex textu Hebraico, in cujus verfions exp. etiamnum. a Th. ἀπφώ, οῦς, ὁ, pater.

Α'πφώς, vel ἀπφῶς, οῦς, ὁ, a pueris dicitur per ὑποκορισμὸν pater, ἀφ' ἧς τὸ φωνὴν, ut annorat Sebol. Theoph. Idyl. 13. Vide & Eust. Il. ν. Ab λάπτω, emitto furculum, fero.

Α'πύγων, ωνος, ὁ & ἡ, imberbis: ex α priv. & πώγων, ωνος, ὁ, barba.

Α'πυλέω, ῶ, idem ac ἀπείλω, in cantu difcrepo; dissono; sum absonus: ex ἀπό, & ἄδω, idem enm Th. ἀώδω, cano.

Α'πυδὸς, ὴ, ὁ & ἡ, absonus; dissonus; irem abborrens; non placens; qui malum sonum edit.

Α'πυλύετο, 3. sing. imperf. ab

Α'πυλύομαι, lamentor. Th. ὀδύρομαι, lamentor.

Α'πυθεν, adv. Poet. procul, eminus: pro ἄπωθεν; quod ab ἀπό, procul, adv. Poet.

Α'πυθάνομαι, ὄμαι, in media forma, tapello, abjicro, detrudo. ἀπυθώμεθα, pro ἀπυθώμεθα, abjiciamus, 1. pl. praet. ind. a. 1. ind. ἀπυσάμην, ω, στο. Eo ἀπή, & ἀθέω, pello, impello, trudo.

Α'πυθέω, detrudo. f. ἀπύσω. p. ἄπυκα. praet. pass. ἄπυσμαι. Th. ὠθέω, trudo.

Α'πυκισμένος, ε, ον, in coloniam deductus: pert. praet. ab ἀποικίζομαι, in coloniam deducor.

Α'πάλιος, ας, ὁ, exitium: ab ἀπόλλυμι; quod ex ἀπή, & ὄλλυμι, pereo.

Α'πόλλυτος, ὁ, non domitus eruditusque, ut pulli domari, & eruditi solent: ex α priv. & πολλύω, pullos equinos domo, & erudio; a Th. πῶλος, pullus equinus.

Α'πόλεσα, ας, ὁ, perdidi, a. ε. act. ab ἀπόλλυμι, perdo: pereo.

Α'πολόμην, α, στο, perii, a. 2. m. ejusdem verbi.

Α'πολόλην, perieram, pluſq. p. m. Att. ab ἀπόλω, p. m. & Att. ἀπόλωλα. ab eod. Themaia.

Α'πόμοσία, & ἀπόμοσις, εως, ἡ, abjuratio, inficiatio per jusjurandum.

Α'πόμοστικὸς, ὁ, abjuratiue. &

Α'πόμοστος, τὸ, vitandum, lege interdictum, quod quis factum abjuraverit: ab ἀπόμνυμι, vel ἀπόμνύω, abjuro, jurejurando nego: ex ἀπό, & ὄμνυμι, juro.

Α'πόμοτος, ὁ, adjurabilis; item vitandus, fugiendus; sive ejusmodi, ut quis jura jurejurando neget: apud Suid. & Hesych. Est verbale ab ἀπόμνυμι. ex ἀπό, & ὄμνυμι, f. ὀμόσω, juro.

Α'πὸν, ὄσα, ὁν, abfeos, Jon. ἀπέων, praes. part. ab ἄπειμι, absum. Th. εἰμί, sum.

Α'πόρυξ, ὦ, canalis sub terra fossus ad ducendam aquam: item propago in vite, i. e. palmes vitis vetulus, qui in terram defoditur, ultima tantum sui parte exranta, ut nova inde vitis pullulet. Ezech. cap. 17. Ab Hesychio autem exponitur scissura, fissura. ab ἀπορύσσω, seu ἀποῤῥύττω, defodio, ex ἀπό, & ὀρύσσω, fodio.

Α'πορχήσας, saltando amovisti, 2. sing. a. ε. m. Jon. ας, pro α, verbi ἐρχέομαι, salto.

Α'πόρωτος, α, ὁ & ἡ, ut apud Dioic. ἀπόρωτα ὀστέα, ossa, quae non coierunt, & callum obduxeruot; seu ossa, quae non conferbuerunt: ex α priv. & πῶρος, ὁ, calloſa concretio. unde πωρόω, f. ώσω, obduro.

Α'πουσάμην, ω, στο, rapuli, a. 1. m. ab ἀπωθέομαι, repello.

Α'πωσις, εως, ἡ, & ἀπωσμὸς, οῦ, ὁ, repulsio, rejectio: a praet. pass. ἀπώθην, detrudo, repello.

Α'πωσόμεθα, 1. pl. f. r. m. ἀπώσω, α, ον, part. act. ab ἀπωθέω, repello.

Α'πωστικὸς, ἡ, ὁ, vim habens expellandi: &

Α'πωτὸς, ὴ, ὁ, qui propulsari potest, expulsus: a praet. pass. einsdem verbi.

Α'πώτερος, ὁ, remotior: ἀπώτατος, remotissima: ab ἀπό, procul, adv. Poet. sic

Α'πωτέρω, remotius: & ἀπωτάτω, remotissime: ade.

Α'πωρολὶη, idem ac ἀφελὶη, juvo, profum.

Α'πώχομαι, 3. pl. imperf. verbi ἀποίχομαι, abeo. Th. οἴχομαι, abeo, discedo.

A P.

Α'ρ, per matathesin pro ἦ, particula expletivs, certa, utique.

Α'ρ', & ἄρ, ablato α in fine, val principio, Poet. pro ἆρα, utique, igitur.

Α'ρα, utiqua, nempe, igitur. πῶς ἄρα; quisnam? τί ἄρα; quidnam? ἐπεὶ ἄρα, alioquin: ἄρα ἀν, ant ἄραγε, igitur, ergo: saepe etiam redundat. Ponitur inter themata.

Α'ρα (interrogativum) an, utrum? ἆρα γε, & ἆρ ἴν, utrum? ἆρα μὴ, nunquid? ἆρα μὰ τῶτα, baccine?

Α'ρὰ, ᾶς, ἡ, preces; item dirae, noxae: quasi ab ἄρω, vel ἄρα. hinc ἀράομαι, κατάρα, κατάρατος, de quibus in suis locis.

Α'ραβδος, seu ἄῤῥαβδος, ὁ & ἡ, qui est sine virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδος, virga.

Α'ραβιόωντα, Dor. pro ἀραβάσσοντα, concrepantes non sine stridore, praes. part. f. g plur. nom. ab

Α'ραβέω, strepitum, seu fragorem edo. f. ήσω. p. ἤραβηκα. Th. ἄραβος, strepitus.

Α'ρ'ραβα, insonuit, a. ε. Jon. praecedentis verbi ἀραβέω, strepitum edo.

Α'ραβία, ας, ἡ, Arabia, noman regionis, Hebr. eremus. Hinc Α'ράβιος, pro Α'ραβος, & Α'ραβικὸς, Arabicus.

Α'ραβίδες, αἱ ποτὶ κονιορτὸν πτοαὶ, Hesych. i. e. venti pulverem excitantes.

Α'ραβικὸς, ὴ, ὁ, ut ἀραβικὴ πτοὶ, Hesych. axp. τυφωνικὸς, ut sit ventus repentinus, & procellosus: a Th. ἄραβος, ὁ, stridor deorum, strepitus.

Α'ραβίζω, Arabice loqoor. Suid.

Α'ραβος, ε, ὁ, stridor deotium, strepitus, proprie armorum in terram cadentium; qu. ὁ ἀπὸ βοή.

Α'ραγε, nempe, forte.

Α'ραγμὸς, ῦ, ὁ, collisio, pulsatio, strepitus. Th. ἀράσσω, compato, abscrndo.

Α'ρα-

Α'ραβέω, turbo, conturbo, commoveo. Hesych. ab ἄραβος, pulsus cordis.

Α'ραβέω, ῶ, turbo. a Th. ἄραβος, quod videtur ab ἀράσσω derivari, & significare crepitum, seu strepitum eorum, quæ iotet se colliduntur.

Α'ραβος, ο, ὁ, cordis pulsus post vehemens exercitium.

Α'ρας, a. 2. inf. act. ab αἴρω, tollo.

Α'ρασαι, ᾶς, ἡ, venter, & intestina; obi est multa ἀραιότης, raritas. Hinc μεσάραιον, membrana venit, arteriis, oervisque contexta, per cujos vasa alimentum a ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur & μεσεντέριον, & μεσάχολον. Hippocr.

Α'ραιόπορος, ὁ, meatus, seu foramina rara habens, laxus; ex ἀραιὸς, rarus, tenuis, & πόρος, ὁ, meatus.

Α'ραῖος, α, ὁ, diris devotus; item diris devovens. Th. ἀρά, imprecatio, execratio.

Α'ραιός, ᾱ, ὁ, rarus, tenuis, angustus: cui opponitur πυκνὸς, densus, creber.

Α'ραιόσαρκος, ὁ, rarum, seu laxam carnem habens. Aretæus. l. 7. ex ἀραιὸς, rarus, laxus, & σάρξ, κός, ἡ, caro.

Α'ραιόστυλος, ὁ & ἡ, rarus columnas habens. Vitruv. l. 3. c. 2. ex στῦλος, ου, ὁ, columna, & ἀραιὸς, rarus.

Α'ραιοσύγκριτος, ὁ, cui corpus est laxe concretum; & proinde cui libera corporis transpiratio est: sic dictus a corporis raritate, quæ plurimum valet ad transpirationem. ex ἀραιὸς, rarus, & συγκρίνομαι, coagmentor, concresco.

Α'ραιότης, ητος, ἡ, raritas, laxitas spongiosa: a præc. Themate.

Α'ραιόω, ῶ. f. ώσω, rarefactio. unde ἀραίωμα, rarefco.

Α'ραμψύλος, ὁ, Att. & Jon. simul pro ἁρπύλος, sublatus, perf. part. pass. vel pro ἑρπύλος, captus, perf. part. ab αἱρέω, capio.

Α'ραπτο, captus, delectus erat, pro ἥρπτο, ab ἁραμψύλλω, plasq. p. Att. verbi ἁρπάω, cum reduplicatione. Alii ab αἱρέω, capio, malunt derivari.

Α'ραιωμα, τὸ, interstitium, rima, hiatus, raritas.

Α'ραιὸς, rarus, raris intervallis, leviter.

Α'ραίωσις, εως, ἡ, laxatio. Th. ἀραιὸς, rarus.

Α'ραιωτικὸς, ὁ, rarefaciendi vim habens. ab ἀραιὸς, rarus.

Α'ρακα, κος, ἡ, & ἀρακὶς, δος, ἡ, species legaminis pro quo dicitur etiam

Α'ρακος, τὸ, & ἀρακίσκος, ὁ, apud Galen. idem ac ἄρακος, legumen.

Α'ρακος, ου, ὁ, leguminis species.

Α'ραμμα, τὸ, ου, τὸ, atramentum sutorium.

Α'ραμμα, τὸ, linum, cœnum, βόρβορος. Hesych.

Α'ραμενος, qui sustepsit, a. 2. part. m. ab αἴρω, tollo.

Α'ρὴν, ὁ, uomen viri ἄκλητου, Hebr. altus.

Α'ρηξα, a. 1. Jon. pro ἤρξατο & ἄρξεν pro ἦρξεν, 3. sing. ejusd. temp. ab ἀράσσω, ampoto.

Α'ρηξῶ, Dor. pro ἀρήξω, 3. sing. fut. 1. ab ἀράσσω, ampoto.

Α'ρησο, 2. sing. imperf. ab ἄρημαι, amo. imperf. ἠράμην, ἤρατο, & Jon ἤρησο, & Dor. ἄρασο. Alii formari volunt ab a. 2. med. ἠρασάμην, & per Syncop. ἠράμην.

Α'ράομαι, ώμαι, f. άσομαι, precor, votæ facio; item imprecor, maledico. ἀρᾶσθαι ἀράς, imprecari diras. Them. ἀρά, ἡ, imprecatio, diræ.

Α'ρασε, ας, ε, ma accommodaoi, placui, p. m. Sic ἀράσσω, 3. sing. sub. præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρε, & facta reduplicatione ἄρηρε, Poet. ἄραρε. Hinc part. p. m. ἀρηρὼς, ἀραρυῖα, adoptatus, adoptata.

Α'ραχίζω, seu ἀραχίω, (ut est apud Poll. latrare, Attice: ἀπὸ τ φωνὴς, voce, eam proprie dicitur de canibus, quum irritati τὸ ᾶ fonant.

Α'ρἀρισκε, adoptavit, 3. singul. imperf. Jon. verbi ἀραρίσκω, idem ac ἀράρω, apto: quod a præt. m. verbi ἄρω. etde ἄραρε.

Α'ραρίσκω, Jon. pro ἀράρισκω, coovenisi sent, 3. pl. a. 2. opt. m. pet Att. reduplic. verbi ἄρω, apto.

Α'ραρον, per redoplic. pro ἦρον, 2. a. act. fic ἀραρὼν, pro ἀρὼν, a. 2. part. ab ἔρω, apto.

Α'ρασὸς, præt. m. part. vide in ἄραρε.

Α'ρας, a. 2. part. act. ab αἴρω, tollo.

Α'ρασθαι, solvisse, a. 1. inf. m. ab ῥάω, amo, a. 1. m. verbi αἴρω, tollo.

Α'ρασμὸς, ὁ, ὁ, execrandos, detestabilis, κακοποίησις. Suid. est ab ἄραομαι, precor; item imprecor.

Α'ράσσω, seu ἀράττω, f. ξω, a. 1. ἤραξα, & ἤρηξα, amputo, abscindo, proprie ferra; item pulso.

Α'ρᾶται, precatur, 3. sing. præs. verbi ἄραμαι, precor.

Α'ρατροφόν, aratrum fero. Est compositum ex ἄρατρον, τὸ, aratrum, & φορέω, idem ac φέρω, fero.

Α'ρᾶτα, 3. sing. a. 1. imperat. act. ἄρω, ἄτω, & in pl. ἄρατε. Ab αἴρω, tollo.

Α'ραχὸς, ὁ, adject. sine futura; non futilis; ὁ κἀκὶ ῥαφὴς, Joan. cap. 19.

Α'ραχίδνα, ης, ἡ, planta quædam ἀμφίκαρπος, utrinque fructifera: ab ἄρακος, leguminis species. cui similis femine.

Α'ραχνὸς, ὁ, & ἀράχνη, ου, ἡ, ad araneam pertineos, aut ab aranea factus.

Α'ράχνης, ου, ὁ, araneus: & ἀράχνη, ης, ἡ, aranea, & araneæ tela. Dici volunt, aut ἀπὸ τ ἀραιὰ ἔχειν ὄχνα, aut ἀπὸ τ ἀς ἀεὶ ἄνω τὰ ἔχειν.

Α'ραχνώδης, ὁ, araneosus, sive arsneæ formam habens.

Α'ράχνη, ης, ἡ, araneæ tela; item aranea; & vitium olivis, & vitibus peculiare, quod araneum dicitur.

Α'ραχνέω, fut. ήσω, speeicm aranei texeo; aranearum telis plenus sum: & oeut. absol. ἀραχνᾶσθαι, ex aranea vitiari, araneari. Gaza lib. 9. animal.

Α'ραχνώδες, ους, ὁ & ἡ, idem ac ἀράχνιος, araneosus. a Th. ἀράχνη, araneus.

Α'ραχνούργὸς, ὁν, ab aranea textus. Th. ὑργὸς, texo.

Α'ραχνώδης, & ἀραχνοειδὴς, ὁ, araneosus, araneæ specie apparens, seu speciam a ius præbens: ab ἀράχνη, araneus.

Α'ρεψ, βος, ὁ, oomen Scotile, q. d. delerum incoleno.

Α'ρέω, f. έσω, juro; item compono, apto, cangruo. nnde ἄρεσκα, placui, congrui.

Α'ρβυλος, ου, ὁ, scalprum, culter sutorius.

Α'ρβύλη, ης, ἡ, calceus quidam cavus & profundus, idoneus ad lutum calcandum, πηλοπάτης, seu πηλοβάτης, qui per lutum graditor.

Α'ρβυλὶς, ίδος, ἡ, in Epigr. calceamenti genus ad venandum: ab ἀρβύλη, calceus.

Α'ρβυλάστης, ου, ὁ, Persicus; inde dictus, quod fuis ἀρβύλαις, calceis habebat affixas alas. Th. πτερὸν, τὸ, ala.

Α'ργεῖος, α, ὁ, Argæus: ab Α'ργος, ους, τὸ, nomen urbis in Peloponneso.

Α'ργεῖος, f. ώσω, albico, albesco: Eust. ex Enrip. ab ἀργὸς, albus.

Α'ργεννὸς, pro ἀργεννὸς. Ab

Α'ργεννὸς, α, molestus, difficilis; gravis; pro ἀλγεννὸς, asophoniæ gratia, ρ pro λ Attice, ab ἄλγος, dolor; vel quasi ἀργαλέος, ab ὀργὴ, opus.

Α'ργεννὸς, difficultar. Th. idem.

Α'ργέντες ταῦροι, albicantes tauri. Pind. Th. ἀργὸς, albus.

Α'ργὲς, ἄντος, & ἀργῆς, ῆτος, & ἄργας, ferpentis species.

Α'ργη, Argio, dat. sing. ab ἄργος, Argus.

Α'ργᾶαι, pretiosi calceamenti muliebris genus, Hesych. sic dicti, quia Argis confici solebat.

Α'ργᾶν, ος, ἡ, Argiva. Α'ργάων, dat. pl. m. g. Α'ργῶν, gen. pl.

Α'ργὲς, ὁ, albus, λᾶας: ab ἀργὸς, idem.

Α'ργᾶς, ὁ, Argivus. Et

Α'ργειφόντης, ου, ὁ, Argi occisor, Argicida: epitheton Mercurii: ex Α'ργος, & φόντης, pro φονεὺς, occisor. Th. φένω, occido, interficio.

Α'ργεμὼν, ὡνος, ἡ, argemone herba; sic dicta, quod argema, & nubeculas in oculo sanate dicitur. Dioic. 2. 208. & Plin. l. 25. c. 9. ab ἄργεμος, ου, ὁ, albugo.

Α'ργεμος, ου, ὁ, ἄργομον, τὸ, & ἄργεμα, ατος, τὸ, albugo, albor, seu exulceratio alba in oculi nigra parte, & in candida rubescens. Poll. Unde ὑπάργεμος dicitur, qui eo vitio laborat: dicitur etiam de unguibus, & de iride. ab ἀργὸς, ὸν, ὁ, albus.

Α'ργῆεις, seu ἀργωδὴς, ὁ, candidus, albus. Th. ἀργὸς, idem.

Α'ργὸς, ὄντος, ὸν, per μεταβολὴν, ᾱ, ευφωνίας dicitur pro

Α'ργεσὸς, ᾶ, & Æol. ως, ὁ, albus, velox: ab eod. Themate.

Α'ργάζομαι, idem ac ἀργέω, in otio vivo.

Α'ργέω, ῶ, otior. f. ήσω. p. ἤργηκα. s. 2. ἠργηκα. ab ἀργὸς, otiosus.

Α'ργὴς, ἀργέντος, & ἀργῆτος, ὁ, candens, loculentus; idem ac ἀργὸς, ῆτος, ὁ, albus: & Th. idem.

Α'ργίλλου, acc. sing. ab ἄργιλλος.

Α'ργης, α, ὁ, nomen propriom Cyclopis.

Α'ργὴς, ἐος, ὁ & ἡ, ottosus, feriatus. Th. idem.

Α'ργῆς, ῆτος, ὁ, albus. Th ἀργὴς, albus.

Α'ργήεις, ηος, ὁ, albus, splendidus.

Α'ργησσὸς, ᾶ, ὁ, Poet. idem ac ἀργὸς, seu ἀργὸς, otiosus.

Α'ργία, ἡ, otium: item festivitas, qua Deo otiamur: ab ἀργὸς, otiosus.

Α'ργὰς, οἱ σχολαὶ, feriæ: q. ἀεργὰς: ex α, & ἔργον, opus.

Α'ργίας, ὁ, albus.

Α'ργιαφέγγης, ὁ, epitb. Jovis; quod albicante solmine gaudeat: ex ἀργὸς, albus, & σφαιρὸς, sulmen. Hom.

Α'ργίλιψ, idem ac ἀργὸς, candidus. Nicaod.

Α'ργιλος, seu ἄργιλλος, α, ὁ, ἡ, argilla terra alba, & pura: q. ab ἀργὸς, albus.

Α'ργιλλώδης, ὁ & ἡ, argillosus, argillaceus. Th. idem.

Α'ργινὸς, ὀντος, ὁ, albus, splendidus: ab eod. Themate.

Α'ργιόδους, οντος, ὁ, albos dentes habens: ab ἀργὸς, albus, & ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens.

Α'ργιόδων, idem ac ἀργιόδους, ὁ, albos dentes habens. Apoll.

Α'ργιόπους, Macedonibus ὁ ἀετὸς, aquila, testa Hesychio: propria celeripes, ab ἄργος, idem ac ἀργὸς, albus, λᾶας: item ταχὺς, celer, velox, & πὼς, ποδὸς, ὁ, pes.

Α'ργιος, ὁ, albus, celer.

Α'ργίπους, οδος, ὁ, albipes; & celer.

Α'ργιτμὸς, ου, τὸ, vel potius ἄργιστος, ου, τὸ, primitiæ, ficut ἄκεστος, vel ἀκεστήριστος, idem. Th. ἀρχὴ, initium.

Α'ργιφόης, Jon. pro ἠιφόης, ὁ, qui cœpit: perf. part. pass. ab ἄρχομαι, incipio.

Α'ργος, Argivi. Sic Α'ργος pro Σπαρτὰ. Et

Α'ργὸς, pro Σπαρτιάτης.

Α'ργολογῶ, verba supervacunea dicere, vel scribere: &

Α'ργολογία, ας, ἡ, otiosus sermo.

Α'ργοναύτης, ὁ, Argonauta; qui in navi, quæ Α'ργὼ dicitur, Jasonem est comitatus. Th. ναῦς, νὸς, navis.

Α'ργοπους, ὁ, ὁ, inero; seu potius inertiam ingeoerans, & affarens; inertem reddens: ex ἀργὸς, otiosus, & ποιέω, facio.

Α'ργος, ους, ὁ, nomen propr. Argus, ἑκατόφθαλμος, centum oculos habens.

Α'ργος, τὸ, oppidum Thessaliæ, urbs in Peloponneso; item pro tota Peloponneso, & sæpe pro Græcia universa: unde

Α'ργοι, Argivi.

Α'ργὸς, ὸν, ὁ, albus; item otiosus, piger: q. ab ἀεργὸς; ab α, & ἔργον, opus.

Α'ργυαγχία, ας, ἡ, fictitia vox, q. d. argentangina; dici solet, ubi quis muneribus corruptus tacet, & nihil contradicit. Plut. ex ἄργυρος, argentum, & ἀγχόω,

ἄγχω. suffocatio, strangulatio; a Th. ἄγχη, strangulo, suffoco: item coerceo.

Ἀργυραμοιβός, ὁ, argentarius, nummularius, τραπεζίτης, κολλυβιστὴς, trapezita, Plaut. mensarius. Cic.

Ἀργυραμοιβικῶς, more nummularii. adverb. ex ἀργυρ-, argentum, & ἀμείβω, permuto.

Ἀργυράσπις, ιδ-, ὁ ἡ, argenteum clypeum gestans. Athen. Unde ἀργυράσπιδες dicebantur Macedonica quædam legio a clypeis argenteis; ex ἄργυρ-, argentum, & ἀσπὶς, ιδ-, ἡ, clypeus.

Ἀργυρεῖον, ι, τὸ, officina argentaria, Th. ἀργυρ-, ὁ, argentum.

Ἀργυρέος, α, ον, & contract. ἀργυροῦς, ῆ, οῦν, argenteus. ἀργυρέης, dat. pl. Jon. pro ἀργυρέοις. ab ἄργυρ-, ὁ, argentum.

Ἀργυρεύω, argentum effodio, μεταλλεύω. Strabo.

Ἀργυρηλάτης, ὁ, argenti ausor. Hesych. ex ἄργυρ-, & ἐλαύνω, f. άσω, p. ψ: ab ἐλάω, agito; item pulso, ferio.

Ἀργυρίδιον, ο, τὸ, parvum argentum, pecuniola: dim. ab ἀργύριον, τὸ, argentum.

Ἀργυρίζομαι, capturas facio, nundinor, lucror. Bud. ex Demosth.

Ἀργυρίζω, flagito, vel auleto argentum; exponitur & concutio.

Ἀργυρικὸς, ὸ, ὁ, argentaus, pecuniarius.

Ἀργυροθήκη, & ἀργυροθήκιον, ὁ, arcula; argenti & pecuniæ theca. Poll. ex ἄργυρ-, argentum, & θήκη, theca, seu repositorium. Th. τίθημι, pono.

Ἀργυρολόγος, ὁ, argentarius. Regum l. 4. a. 12.

Ἀργύρωσις, ο, τὸ, nummi argentei: Matth. c. 26. Et general. pecunia, ex quocunque fit metallo. ab ἄργυρ-, ὁ, argentum.

Ἀργυρὶς, ῖδ-, ἡ, Poet. & Att. pro ἀργυρᾶ, argentea phiala. Athen.

Ἀργυρομᾶς, ᾶ, ὁ, axestio pecuniæ, capturarum confectario. Bud.

Ἀργυρόπις, qui pecunia abundat, ἀργυρόπις, terra, ax qua foditur argentum: ut ἀργυρόπις ψάμμος, argentea arena. Diolc.

Ἀργυρόβιος, ὁ, nervum arcus habens argenteum: ex ἄργυρ-, argentum, & βιός, ὁ, nervus arcus.

Ἀργυρογνώμων, ὁ, argenti spectator, argeotarius, nummularius; quasi pecuniæ speculator; qui argentum ad Lydium lapidem probat: ex ἀργυρ-, argentum, & γνώμων, ον-, ὁ ἡ, cognitor, explorator. Th. γινώσκω, cognosco.

Ἀργυροδίνης, ὁ, ἡ, argenteus habens vortices: ab ἄργυρ-, argentum, & δίνη, vortex.

Ἀργυροειδὴς, ές-, ὁ ἡ, & ἀργυρώδης, argenteus: ab ἄργυρ-, argentum.

Ἀργυρόηλος, ὁ, ἡ, argenteus habens clavos: ab ἄργυρ-, & ἧλ-, clavus.

Ἀργυροθήκη, ἡ, loculus, in quo servatur pecunia.

Ἀργυροκοπεῖον, τὸ, locus cudendo argento destinatus, signandæ pecuniæ officina. Athen. l. 5.

Ἀργυροκοπέω, argenteos nummos cudo; vel argentum signo.

Ἀργυροκοπικὸς λόγος, dicuntur metaphorice, qui verba, aut orationes cudunt. Poll. ex ἄργυρ-, argentum, & κοπὰ, ἡ, sectio, incisio; a κόπτω, scindo, seco.

Ἀργυροκόπος, ο, ὁ, pro quo dicitur & ἀργυροκοπέω, argentarius, qui argentum, seu argenteos nummos cudit; argenti signator; qui pecuniam signat. Ex ἄργυρ-, argentum, & κόπ-, ὁ, labor.

Ἀργυρολογέω, ῶ, pecunias posco, & exigo; argentum colligo. Thuc. Polyb.

Ἀργυρολόγος, ὁ, ad pecuniam colligendam institutus. a. Mach. 11. ex ἄργυρ-, argentum, & λόγη, lago, colligo.

Ἀργυρολογία, ἡ, argenti, i. e. pecuniæ coactio, & exactio.

Ἀργυρολόγος, ο, ὁ, qui argentum, i. e. pecuniam, colligit, coactor, quæstor, pecuniæ legendæ destinatus.

Ἀργυρομιγὴς, ἐς-, ὁ & ἡ, argento mixtus. Th. μίγνυμι, misceo.

Ἀργυρόμισθος, ὁ, argentarius, trapezita: ἀπὸ τὸ τὰς ἀργυρο μίσθ-.

Ἀργυρόομαι, argentum recipio; argento donor. Pind.

Ἀργυρόπεζος, ος, ὁ, argenteos pedes habens, ideſt argentei coloris, candidos. Iliad. u. ex ἄργυρ-, argentum, & πόζ-, ὁ, Dor. pes, malleolus pedis: vel a πέζα, fimbria.

Ἀργυρόπεζος, ὁ, idem ac ἀργυρόπεζος, Epith. Thetidis, apud Hom. Il. u. & Veneris, apud Pind. quod exp. eriam, argenteas fimbrias habens; i. e. ὃ κάτω μοῦ λαμπρὸν σῶμ' ἀπὸ τῆς ἄκρ τὸ ἴμασις ἔχει, inquit Euit. & sic est ex ἄργυρ-, argentum, & πέζα, ἡ, fimbria.

Ἀργυροτεῦκτον, ο, τὸ, locus, ubi argentum & numismata cuduntur. Th. τεύχω, facio.

Ἀργυρόπους, ῶδ-, ὁ, qui ast argentais pedibus.

Ἀργυροπράκται, οἱ, nummularii, ab exigendis pecuniis ita dicti: in Pand. Græc.

Ἀργυροπρακτικὴ, scil. τέχνη, argentaria: ab ἀργυροπρακτικὸς, ad argentum alaborandum faciens.

Ἀργυροπρακτικὸς, ὸ, ὁ, ad argentum elaborandum faciens. onde ἀργυροπρακτικὸν ἐργαστήριον, argentariæ officinæ, argentaria. Th. πράττω, ago, facio; unde πρακτὴς, ὁ, qui agi potest, sub actionem cadens; & πρακτικὸς, aptus ad agendum, qui agara potest.

Ἀργυρωνέομαι, ῶ, pecunia numarata vendo. Polyb. Th. πωλέω, vendo.

Ἀργυρόρρυτος, ος, ὁ, argentifluus; fluenta habens argentum vehentia: ut ἀργυρορρύτου Ἰλισσοῦ, Eurip. in Here. Fur. ex ἄργυρ-, argentum, & ῥύω, f. ύσω, inusit. pro Th. ῥέω, fluo.

Ἄργυρος, ο, ὁ, argentum: sic dicitur a candore, ab ἀργὸς, albus. hinc ἀργυρόω, argento obduco, pecunia dono: ἄργυρον, τὸ, argentum.

Ἀργυρόσκυτ-, pro ἀργυρόσκυτος, vocat. ab

Ἀργυρόσκυτος, ο, ὁ, argenteo arcu decorus: ab ἄργυρος, & σκῦτος, τὸ, arcus, telum.

Ἀργυροτράπεζα, ἡ, argentaria mensa: in Edict. Justin. item mensa argentea. Th. τράπεζα, mensa.

Ἀργυροῦν, & ἀργυροῦς, contracte ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυροφάλαρος, ὁ, argenteis phaleris ornatus. Athen. Th. φάλος, ὁ, apex, cornas galeæ. unde φάλαρα, τὰ, phaleræ.

Ἀργυροφεγγὴς, ὁ, argento splendens. Nonn. Th. φέγγος, ος, τὸ, splendor.

Ἀργυροχάλινος, ὁ, argenteis exstructus frænis. Th. χαλινὸς, ὁ, ὁ, frænum.

Ἀργυροχόος, ὁ, argenti fusor, faber argentarius. Th. χέω, fundo.

Ἀργυρόω, ῶ, f. ώσω, argento, deargento. Plut.

Ἀργυροῦ, dat. sing. contracte pro ἀργυρόου, ab ἀργύρεος, ὁ, argenteus.

Ἀργυρώδης, ὁ, argentosus. Xen.

Ἀργυρώσατα, ατων, τὰ, vasa argentea: o natus, vel supellex argentea. Th. ἄργυρος, ὁ, argentum.

Ἀργυρωτὴς, ὰ, ὁ, ἡ, argento emptus: ab ἄργυρος, argentum, & ὠνέομαι, emo.

Ἀργύφεος, & ἄργυρος, ο, ὁ, ἡ, alba textura constans; item albus: ex ἀργὸς, albus, & ὑφὸς, textile; quod ab ὑφάω, texo.

Ἄργυφος, ἐος, εῖ, alba textura constans.

Ἀργώ, οῦς, ἡ, Argo, navis Jasonis sic dicta, quod in Argo fabricata: item sydus.

Ἀργῶς, adv. otiose, segnitar; iram teniere, frustra. q. ἀεργῶς, sine opere.

Ἄρδω, ἡ, inquinamentum: quia solet ἄρδεσθαι, tolli. unde ἄρδαλος, immundus.

Ἄρδαλος, ὁ, qui munde non vivit.

Ἀρδάλου, f. ώ-υ, inquino.

Ἀρδάλιον, ι, τὸ, dicitur vas, in quo pe-

audes adaquantur; vel potius carta pars vasis, quod κερχνιον appellabatur, apud Polyb.

Ἄρδεις, ἐ, & ἄρδεσσος, ἡ, irrigatio, vel adaquatio. a Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρδω, Att. & Dor. pro ἄρδω, irrigare: verbi ἄρδω, aquatum duco.

Ἀρδέω, Jon. & Poet. idem aa ἄρδω, irrigo, adaquo, aquatum duco.

Ἀρδμὸς, ὁ, idem ac ἄρδησις, irrigatio.

Ἄρδω, alias, fundirus, planc, omnino. adv. ab αἴρω, tollo.

Ἀρήσκος, ο, ὁ, nomen fluvii.

Ἄρης, ος, ὁ, cuspis teli: q. ab αἴρω, vel ab ἄρω, tollo.

Ἄρησις, ι, ἡ, irrigatio, adaquatio, potus. Th. ἄρδω, aquatum duco.

Ἄρκεντ, Dor. pro ἄρδεται, rigant, 3. pl. seq. Ἄρκω, f. σω, irrigo, potum præbeo. ὑπάρκομαι, irrigor. ὑπάρκιμος, madens.

Ἀρέθουσα, Dor. pro Ἀρέθουσα, ἡ, Arethusa, fons Ithacæ, aut Siciliæ, de quo Ovid. Metam. lib. 5.

Ἀρὰ, ᾶς, ἡ, minæ: ab αἴρω, imprecatio; maledictionis denuntiatio.

Ἀρὰς πάρος, Aræ trajectus. vide Pind. Nemeor. Od. 9. 412.

Ἀρειμάνιος, α, ε ἀρειμανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, bellicosus: ad verbum, Marte furens: ab Ἄρης, Mars, & μαίνομαι, insanio.

Ἀρειμανὴς, ὲ, in Eccl. Hist. exp. Arianus, iosaniens in Arianismo.

Ἀρειμανίτης, ὁ, Arianus.

Ἄρειος, τὸ, malus, præstantius: est neotrum genus ab ὠφέλιμος (pro quo & ἀρείτερος) melior, præstantior; propriu Martia, & armis præstantior; ut ejus superl. ὄφελος, ὁ, optimus; propria, Martis, seu armis præstantissimus: seu maxime bellicosus. Nam them. ast Ἄρης, ος, ὁ, Mars.

Ἀρειπαγίτης, vel Ἀρειοπαγίτης, seu Ἀρεοπαγίτης, ου, ὁ, Areopagita, senator, vel judex Athenienſis, qui de rebus capitalibus judicabat.

Ἀρειοπάγος, ὁ, seu Ἄρειος πάγος, curia Athenienſis sic dicta: ad verbum, Martius collis.

Ἄρειος, & Ἀρήϊος, ὁ, Martius. ab Ἄρης, ος, ὁ, Mars.

Ἀρείτερος, ὁ, melior, compar. pro ἀρείων.

Ἄρκαται, 3. sing. f. a. m. ab ἀρήμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἀρήτολμος, ὁ, a Marte audaciam sumens; i. e. Martius, bellicosus. Epigr. ex Ἄρης, Mars, & τόλμη, ης, ἡ, audacia.

Ἀρήϊκτης, ὁ, Martius, bellicosus, fortis. Ἄρη ἀοικὼς, idem sc ἀρήϊκτης, Marte, seu in prælio peremptus; quasi ἀρηϊφάτος. Ab Ἄρης, Mars, & φάω, occido.

Ἀρκὰ, pro ἀσπὰλη, minor. Etym. ab ἀρκὰ, ἡ, minæ.

Ἄρκων, ὁ, ἡ, & in n. g. ἄρκιον, ονος: præstantior, propriæ armis; melior: irreg. compar. ab ἀγαθὸς, bonus, & Ἄρης, Mars.

Ἄρσις, gen. sing. ab Ἄρης, ος, ὁ, Mars.

Ἀρέσαι, a. s. inf. act. ab ὑρέσκω, placeo.

Ἀρεσαίμην, Dor. pro ἀρεσαίμην, a. 1. opt. m. verbi ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσατο, Jon. pro ἀρέσατο 3. pl. a. 1. m. ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσκα, ας, ἡ, a. r. opt. Æol. ab ἀρέσαι, placeo.

Ἀρέσσω, a. a. inf. m. ab αἴρω, tollo.

Ἀρέσκων, ος, ὁ, placitum. Item facetiæ, lepos in sermone.

Ἀρέσκυμα, τὸ, blanda appellatio, & adulatoria. Plut.

Ἀρεσκεύομαι, f. εύσομαι, comiter appello, vel ago; blandior. Plut. ab ὑρέσκω, placeo.

Ἀρεσκόντως, adv. grata, Eurip. ἀρεσκόντως σοι, ex animi tui sententia.

Ἄρεστος, η, ὁ, blandus: ab ἀρέσκω, placeo.

Ἀρέσκω, placeo, placo. imperf. ἤρεσκον. præt. imperat. ἄρεστε, ὄτω. f. ἀρέσω, p. ἤρεκα. a. 1. ἤρεσα, iufin. ἀρέσαι, partr. ἀρέσας. ἀρέσκομαι in media forma cum dativo, acquiesco. a. r. m.

ἤρε-

ἁρτύω, & Jon. ἀρτύμω, ω, unde præt. inf. pass. ἀρτύσθαι. Hinc ἄρτος, ἀνθρωπάρτου, ἀνταρτύω, ἀλφιτάρτου, ἀλφίτου, ἀναρτύω, da quibus in suis locis.

A'ρτέσαι, f. τ. m. ab ἀρτάω, placeo.

A'ρτεμφίλου, ὁ, placens, a. 1. part. m. Poet. pro ἀρτάμενος, ab ἀρτάω, placeo.

A'ρτεών, ῶνος, ὁ, libum; genus placentæ Diis consecratum, & acceptum. Etym. Eustath.

A'ρτεσμον, ὁ, sacrificium, gratum proprie, & acceptum.

A'ρτεῖον, τὸ, Bud. idem esse ait, ac Latinis decretum, & placitum: ab ἀρτὸς, ὁ, placitus, gratus.

A'ρτὸς, ἡ, ὸν, gratus, a, um. ἀρτεῖόν ἐστιν, æquum est. a 3. pers. ἄρτεται, ab ἀρτάω, placeo. Hinc & ἀρτεῖος, ία, τὸ, placita.

A'ρτεῖως, adverb. grate: ab ἀρτεῖος, ὁ, gratus.

A'ρτ', pro ἄρτεν, ceperat, imperf. Jon. vel, ut alii, a. a. m. pro ἦρτο, verbi αἴρω, tollo.

A'ρτεται, 3. sing. ab ἄρτομαι, aptor. Thema ἄρω, apto.

A'ρτεῶν, Dor. pro ἀρετῶν, gen. pl. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

A'ρέτας, α, ὁ, Aretas, æ, nomen viri.

A'ρετεύω, ῶ, & ἀρετεύομαι, virtutis felicitatem assequor, i. e. quæ virtutem aomitantur; vel, ut alii, feliciter procedere, vel recta succedere. Odyss. Σ'. ἐν ἀρετῇ κακὰ ἔργα, non reddunt beatum mala opera. ab ἀρετὴ, ἡ, virtus.

A'ρετὴ, ῆς, ἡ, virtus: o. ab ἀείρω, placeo, quia per virtutem placemus.

A'ρετίζω, placo: q. ab ἀρέτεω, placeo.

A'ρῆα, Dor. pro A'ρεα, gen. singul. ab A'ρης, εω, ὁ, Mars.

A'ρήια, imprecationum, gen. pl. Jon. pro ἀρέων, ab ἀρά, ὁ, precea, diræ.

A'ρῆι, pro A'ρηι, acc. sing. ab A'ρης, εω, ὁ, Mars.

A'ρμα, auferas, Jon. pro ἄρῃ, 2. sing. a. a. sub. m. ἄρνυμαι, ν, ντται, ab ἄρω, tollo.

A'ρηγόων, præs. ind. Jon. pro ἀρήγων, imperf. Jon ἀρηγέω, pro ἀρήγω: ab ἀρωγὸς, auxiliator.

A'ωγέοντα, Dor. pro ἀρήγοντα, præs. part. f. g. ab ἀρήγω, auxilior.

A'ρηγῖνες, οἱ, auxiliatores, pl. num. ab ἀρήγω, ωνος, ὁ, adjutor, tutor.

A'ρήγω, f. ξω, auxilior, apem fero, propria in bello. nam ab A'ρης, Mars, deducitur.

A'ρήγων, ονος, ὁ & ἡ, defensor, tutor, & tutrix: partic. præc. Th.

A'ρῆϊς, pl. Mavortii. Ab ἄρης, Martius.

A'ρῆϊος, seu ἄρειος, ὁ, Martius. Th. A'ρης.

A'ρηϊθοος, α, bellicosus: ab A'ρης, Mars, & θοὸς, velox. Est & A'ρηΐθοος, nomen proprium.

A'ρηϊκμὼν, ὁ, nec non ἀρήϊκτος, ὁ, τὸ ἄρμα ἀκόντων, in prælio occisus: ab A'ρης, Mars, & κτείνω, occido.

A'ρηϊφίλος, ὁ, Martis charus, aut cui Mars charus, bellator. ab A'ρης, Mars, & φίλος, amicus.

A'ρηρὼς, ὁ, luctus, damnum passus, detentus; ab ἀρήμενα, quod ab ἀρέω, damnum, diræ.

A'ῆλιν, pro A'ρηα, acc. singul. ab A'ρης, εω, ὁ, Mars.

A'ρνὸς, ὁ, ἡ, agnus. gen. ἀρνὸς, & per Syncop. ἀρὸς. q. ab ἄρω, ὁ, ἡ, agnus, agna.

A'ρνὸν, pro ἀρνὸς, acc. Jon. ab ἀρὸς, damnum, diræ.

A'ρξεμ, a. s. inf. ἄρξειν, f. s. inf. verbi ἀρήγω, auxilior.

A'ρξις, ιος, ἡ, auxilium, βοήθημα: ab ἀρήγω, auxilior.

A'ρορα, Attica reduplicatione pro ἦρα, compactus sum, congrui, præt. m. verbi ἀείρω, apto. Vel ab ὄρω, tollo: ubi differimus aaufa: subscribitur.

A'ρόμην, ας, ατο, compegeram, plusq. p. m. ἀραρίσκω, p. m. part. Vide ἄ.ηκα.

A'ρης, εω, vel ας, ανος, ῆος, ῆϊ, ῆα, ῆϊ, ὁ, & vocat. A'ρες, Mars, prælium, vulnus, ferrum, dicitur & A'ρης, ι, Jon. ιο, & proprie est ferrum. Ponitur inter themata. Hinc ἄρεϊ, & ἀρῆϊ, ἄρεος, ἀρέων, de quibus in suis locis.

A'ρης, gen. Jon. ab ἀρὴ, ρὸς, diræ.

A'ρησάμεθα, suppliciemus, pro ἀρησόμεθα, f. s. m. ab ἀρήσασθαι, f. ἀτσομαι: vel ab ἀρέσκω, placeo. f. ἀτω.

A'ρητος, a. s. sub. m. 3. sing. ab ἄρω, tollo.

A'ρήτωρ, ορος, ὁ, &

A'ρητὴρ, ῆρος, ὁ, facerdos: in acc. ἀρητῆρα: ab ἀρὴ, preces.

A'ρητιάδης, ου, ὁ, nomen patronymicum in acc. A'ρητιάδεω.

A'ρητὸς, ἡ, ὸν, Martia, bellicosa: ut ἀρητὸν Μαιναλίτιδα, bellicosam Menalippen: est a Th. ἄρης, εω, ὁ, Mars.

A'ρητὸς, ὁ, functus, peraniciosus: ἀρητὸν τὸν ἀρὸν, idest, βλαβέρον. vel pro ἄλεθρος, inexorrabilis: ab α, & ῥέω, dico.

A'ρηφάτου, ὁ, præf. part. Martem præ se ferens: ex A'ρης, Mars, & φατὸς, apporeo.

A'ρθὶς, ὁ, sublatus, elevatus, evactus: a. r. part. pass. ab αἴρω, tollo. a. s. pass. ἠρθὴν.

A'ρθεν, pro ἤρθησαν, 3. pl. Jon. a. s. pass. ab ἀρθῶ, verbi ἄρω, apto, componn.

A'ρθὼν, ῶσα, ὰν, Jon. pro ἀρθεὶς. hinc ἀρθῶσαι, a. r. inf. pass. ab αἴρω, tollo.

A'ρθητ, a. s. imperat. pass. ἀρθήτω, 3. s. inf. ἀρθῆναι, tolletur, 3. f. r. pass. ab ἄρω, apto, vel αἴρω, tollo.

A'ρθμίω, ῶ, f. ίσω, p. ισα, amo, concordiæ vinculo jungnt.

A'ρθμίη, ης, ἡ, amicitia, concordia.

A'ρθμιος, ος, ὁ, amiens, confœderatus.

A'ρθμὸς, ὁ, ἡ, amicitia, concordia: ab ἄρω, apto, & θυμὸς, animus.

A'ρθρικὸς, ὁ, articularis: idem ac

A'ρθριτικὸς, ἡ, articulari morbo laborans, podagricus, artieularius.

A'ρθρίτις, ιδος, ἡ, morbus artieularis, artieulorum dolor.

A'ρθρον, α, τὸ, artus, articulus: item vox Grammaticorum: q. ab ἄρω, apto.

A'ρθρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, articulo, fingo, formo: ut ἀρθροῦν τὸν φυτὸν, vocem artiaulatam edere.

A'ρθρώδης, ους, ὁ & ἡ, articulosus. unde ἀρθρώδεα, οἱ, articuloli. Plin. Arist. de leonc: & ἔλεα τὰ σῶμα ἀρθρώδεα. a præc. Th. ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

A'ρθρώσατο, 3. singul. a. 1. opt. act. verbi ἀρθρόω, articulo, fingo, formo.

A'ρι, vocula præfixa vocabulis apud Poetas, significationem auget, ut in ἀρίλλο, &c.

A'ρία, ας, ἡ, arbor inter eas, quæ maxima serotino germinatu florent, (Plin. l. 16. c. 25.) apud Theophrastum l. 3. c. 6. hist. plant. hyemis initio fructus profert.

A'ριάδνη, ης, ἡ, Ariadne, Minoia filia.

A'ριγνώεσσα, ὁ, quæ statim gravida est facta. seu ἀριγνώεσσα, fœcunda: ex ἄρι, quod Δωρικῶς est ἀρὶ, (& nihil nisi in compositione significat; sia aurem est particula augens dictiones: ut ἀριπρεπὴς, valda amarus) & νώω, in utero fero.

A'ριγνώτως, manifestis, ab ἀρίγνωτος, manifestus.

A'ρίγνωτος, ος, ὁ, clarissimus, valde notus. ἀρίγνωτος, οἱ, Poet. pro ἀρίγνωτοι, valde noti: ex ἄρι, valde, & γινώσκω, cognosco.

A'ρίγνωτος, ὁ, idem ac ἀρίγνωτος, valde notus.

A'ρίγος, ος, ὁ, a frigore tutus: ex α priv. & ῥίγος, ους, τὸ, frigus.

A'ριδάκρυος, ος, ὁ & ἡ, multum lacrymans; ad lacrymas propensus: ab ἄρι, & δάκρυ, τὸ, lacryma.

A'ριδάκρυτος, ος, ὁ, multum lacrymabilis; item, idem ac ἀριδάκρυος, υος, ὁ, multum lacrymans: a δάκρυ, τὸ, lacryma.

A'ριδείκετ', pro ἀριδείκετε, vocat. ab ἀριδείκετος, ος, præclarus, inclytus: ex ἄρι, & δεικετὸς, pro δεικτὸς, demonstrativus. a δείκνυμι, ostendo.

A'ριδηλος, ος, ὁ, alarus, præclarus: ex ἄρι, & δῆλος, manifestus.

A'ριδήλως, manifesta, adv. φανερῶς: ab ἀριδήλος, alarus.

A'ριζηλος, ος, ὁ & ἡ, multum æmulandus: aa ἄρι, & ζῆλος, æmulatio. Sunt tamen qui malint pro ἀριζήλος accipere, verso ὁ in ζ. Hinc

A'ριζήλως, adv. clare, manifeste, studiose, magna cum æmulatione.

A'ριζήλωτος, ος, ὁ, valde æmulandus.

A'ριήκοος, ὁ, obediens, acute audiens, ἀριήκοος, ἀκτιδὴς, Nonn. valde attens audiens: ex ἄρι, & ἀκοὴ, auditus; vel ex aor. α. ἤκουσ, verbi ἀκούω, audio.

A'ριθμήσιτας, Dor. pro ἀριθμήσατας, 3. pl. præt. pass. & ἀριθμήσιτ, pro ἀριθμήσαι, 3. pl. ind. act. verbi ἀριθμέω, numero.

A'ριθμέω, ῶ, numero. f. ήσω, p. ἠρίθμηκα. a. s. ἠρίθμησα, inf. ἀριθμῆσαι. præt. pass. ἠρίθμημαι, σαι, ται, & in 3. pl. ἀριθμέαται, part. ἠριθμημένος, η, ον, numeratus, a, um. ἀριθμησάμενος, f. s. Th. ἀριθμὸς, ὁ, numerus.

A'ριθμηθήμεναι, Poet. pro ἀριθμηθῆναι, a. s. inf. pass. ab ἀριθμέω, numero.

A'ριθμητὴς, ὁ, adnumerator: ix Anth. Epigr. Th. idem.

A'ριθμητὸν, ὰ, τὸ, quod numeratur, numeratum.

A'ριθμησις, εως, ἡ, numeratio.

A'ριθμητὸς, ὴ, ὸν, ad numeros, seu artem numerandi pertinens.

A'ριθμητικὸς, ὁ, numerandi peritus.

A'ριθμητικὸν, (sub. τέχνη) numerandi ars, Arithmetica.

A'ριθμητὸς, ὸ, numerabilis: a præt. pass. verbi ἀριθμέω, quod ab ἀριθμὸς, numerus.

A'ριθμὸς, ὁ, numerus.

A'ριόωσα, ὁ, mulier, quæ ecto sit gravida, tan prægnans. Hippocr. Exponitur & quæ facile concipit: Hesych. item fœcunda; ὁ παχέως ἐγκύμων γινομένη, Galen. ex ἄρι, & πίμ, ecto impleta, & gravida facta.

A'ριοῦμεν, aptare, quadrara; idem ac ἁρμόζειν. Hesych.

A'ριμαθαίη, ας, ἡ, nomen urbis, Arimathea. Hebr. leo mortuus.

A'ριμασπὸς, ὁ, Arimaspi: homines vocantur Scythice, qui unicum habent oculum.

A'ρμενοισι, dat. pl. Jonic. ab A'ρμενος, nomen loci.

A'ρμὸς, ὸς, ὁ & ἡ, (pro quo etiam dicitur ἄρης) & ἄρμος, xaso, aut naribus carens; q. d. malum habens nasum, non fagax. unde ἄρμος, οἱ, ut ἄρμες ἄνδρες, non fagaces eaaes: (ajus contrarium Ἔρμος, Pol.) idem ac ἄμμι, vel ἄμμις, ιος, ὁ & ἡ: ex α priv. & μὸς, vel μὶς, μὶος, ἡ, nasus.

A'ρμὸς, pro ἁρμὸς, ὸ, ὁ, varena; ab ἄρω, ρος, τὸ, vel: occurrit in Epigr.

A'ρμοβαζάνης, ου, ὁ, unmen amplastri, au Ariobarzana ita dicti.

A'ρμονίη, ἡ, decori, nom. pl. ab ἁρμόνιος, ὁ, & ἡ, decorus.

A'ρμόνιος, ία, ὁ, & ἡ, decorus. Ex ἄρω, valde, & πρέπω, decorus sum.

A'ρμόπεσα, ας, ὁ, caimium decus, decor.

A'ρμοπεσὴς, & ἀρμοπεσὴς, admodum decenter.

A'ρμὸς, vel ἄρμ, ἄρμὶς, vel ἄρμὶν, μος, ὁ & ἡ, naso, vel naribus aatens; non fagax: ab α, & μὶς, vel μὶν, nasus.

A'ρμὸς, ὸδος, ἡ, fabrile instrumentum, scobina.

A'ρμὸς, Hesych. herba, quæ & ἁρμόμαρον.

A'ρμωμος, Doric. pro ἁρμόμενος, η, ὸν, bello clatus. ex ἄρι, valda, & σῆμα, signum.

A'ρμόμαρον, herba pusilla, ejusdem fere generis cum primitivo nomine ἄρον, ου, τὸ, arum, herba ex dracuna uli generibus.

A'ρμοξάμενος, ου, ὁ, qui præstantissimum currum habet: quod ab ἅρμασα, optimus, & ὄχος, currus.

A'ρ-

Ἀριστώδης, ὁ, ὁ, ἡ, valde indignans, vel iracundus, ὁ ἄγαν σκυζόμενος. Etym. σκύζω γὰρ τὸ ὀργίζομαι: ſic Artemidorus.

Ἄριστα, optima, pl. o. g. ab ἄριστος, η, ον, ſuperl. ab ἀγαθός, bonus: comp. ἄμεινον, melior. interdum eſt adv. præſtantiſſima, optima.

Ἀριστάγορας, α, ὁ, Ariſtagoras, nomen viri.

Ἀριστεῖον, ὁ, optime decertaue, præſtantiſſimus io certaminibus. Epigr. de Hercula. ex ἄριστος, optimus, & ἆθλον, ου, ὁ, idem ac ἄθλον, certamen.

Ἀριστεύς, α, ὁ, Ariſtæus, nomen viri.

Ἀριστήιον, τὸ, dicebatur templum quoddam Dianæ ſacrum: ab ἀριστηίχω, optima impero.

Ἀριστηίχω, ήσω, optime impero, ſeu magiſtratum gero: ab ἄριστος, optimus, & ἀρχὴ, principatus.

Ἀριστίαχος, ου, ὁ, Ariſtarchus, nomen viri, Gr. optimus principes.

Ἀριστᾶν, ῶ, prandeo, ſ. ήσω, p. ἠρίστηκα. a. ο. ἠρίστησα, a. ſ. ἠριστήθην, imperat. ἀρίστησον, ήτω. Th. ἄριστον.

Ἀριστία, ας, ἡ, ſtrenuitas. Th. Ἄρης, Mars, ſ. fortitudo, vulnus.

Ἀριστίδης, ου, ὁ, propr. optimus viri.

Ἀριστίον, ου, τὸ, prædium, ſ. ſuperficie forticudinis ergo. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ, ſcil. χεὶρ, ſiniſtra manu.

Ἀριστερὸς, ὰ, ὸν, ſiniſtar, infauſtus: q. ab ἄριστος, optimus, per Euphemiſmum.

Ἀριστερόστης, ου, ὁ, qui a ſiniſtra ſtat. Poll. ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & ἵστημι, ſto; unde εκτὸς, ὸν, ὁ, qui ſtetit, aut ſtat. Sic δεξιόστης, qui ſtat a dextra.

Ἀριστερόχειρ, ρος, ὁ, qui tantum ſiniſtram habet, aut ea ſola utitur; quaſi ſiniſtrarius: ex ἀριστερὰ, ſiniſtra, & χεὶρ, manus.

Ἀριστεύω, excellebat, imp. Jon. (Nam Jones in imper. & a. s. & a. formant 3. perſ. ſingulatem a a. remoto augmento, addita ſyllaba ευ | verbi ἀρίστω, excello. Th. Ἄρης, Mare.

Ἀριστεύετε, Dor. pro ἀριστεύετε, præſ. part. f. g. verbi ἀριστεύω, fortiter me gerui.

Ἀριστεύς, έως, ὁ, princeps, omnium fortiſſimus: ab ἄριστος, optimus. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστεύσατε, ά, antecelleue, a. e. part. act. ſ. g. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀριστεύω, ſ. εύσω, p. ηριστεύκως, excello, fortiſſime me gero. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστικὸς, ὴ, ὸν, ſtrenuus. ab ἀριστεύω, fortiter me gero.

Ἀρίστων, ονος, Jon. fortiſſimi: item optimates, ſeu proceres.

Ἀρίστοισι, dat. pl. Jon. pro ἀρίστοις, ab ἄριστος, ου, principe.

Ἀριστικὸς, ὴ, ὸν, ἕξιν ἄριστα ἀριστᾶν, conſuetudinem habeue convivandi, & prandendi. Etym. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀρίστω, ſ. ίσω, p. ηρίστωκα, prandium præbeo, prandium excipio. Th. ἄριστον, prandium.

Ἀρίστων, ονος, adv. optimos quoſque deligendo. ἀριστίνδην, ὁ ἐν τῇ ἀρίστων ἐκλογῇ, da optimie electue. Heſyeh.

Ἀριστόβουλος, ου, ὁ, nomea viri, Ariſtobulus. Gr. optima conſiliarius.

Ἀριστογείτων, ονος, ὁ, nomen proprium viri.

Ἀριστοδίδακτος χώρα, locus, ubi optimi naſcnotur, ſeu locue, qui optimos generat: ex ἄριστος, optimus, & γένος, genus, gignor, naſcor; unde γόνος, genus; & γένεθλη, ortus, origo.

Ἀριστόγονος, ου, ὁ, ἡ, pareus optimæ prolis: ab ἄριστος, optimue, & γόνος, ſoboles. Th. γίνομαι, naſcor.

Ἀριστόδειπνον, ου, τὸ, praadium cœnæ conjunctum; Iſæus. ex ἄριστον, ου, τὸ, prandium, & δεῖπνον, ου, τὸ, cœna.

Ἀριστόδημος, ου, ὁ, quaſi populi princeps: ex ἄριστος, optimue, & δῆμος, ὁ, populus.

Ἄριστοι, οἱ, optimates, primores Livio; ſummates Plauto; proceres; viri præcipui; præſtantiſſimi: eſt plur. maſc. a ſing. ἄριστος, ὁ, optimus.

Ἀριστοκράτεια, ας, ἡ, ſtatus reip. quæ ab optimatibus gubernatur: cui oppoaitur δημοκράτεια, prineipatue populi, ſtatue popularis.

Ἀριστοκρατέω, ſ. ήσω, optime impero.

Ἀριστοκρατέομαι, ſub optimatum regimiae vivo.

Ἀριστοκράτης, ους, ὁ, Ariſtocrates, nomen proprium.

Ἀριστοκρατία, idam ae ἀριστοκράτια.

Ἀριστοκρατικὸς, ὴ, ὸν, ἄ, ad ariſtocratiam pertinens: item ariſtocratiæ ſtudioſus.

Ἀριστοκρατικῶς, pro ſtatu optimatum. ab ἄριστος, optimus, & κρατέω, impero. quod a κράτος, τὸ, imperium.

Ἀριστολοχία, ας, ἡ, herba quædam; ſic dicta λότι ἐν δοκῶν ἄριστα βοηθεῖν ταῖς λοχίαις, quod exiſtimetur optime puerperia opitulari. Dioſc. Plin. Scribitur & ἀριστολόχεια, apud Nicand. ex ἄριστος, optimus, & λοχὸς, ὁ, ἡ, gravida; a λέγομαι, cubo, ſeu λόχος, ου, τὸ, lectus.

Ἀριστοντις, ὁ ἡ ὸ, optimus, ſeu præſtantiſſimus vates. Soph. ex ἄριστος, optimue, & μάντις, εως, ὁ ἡ, vates.

Ἀριστοποιχθ, ὁ, ὁ, ὁ ἐν τοῖς μάχαις ἄριστος, in prælis præſtantiſſimus.

Ἄριστον, ου, τὸ, prandium. Volnat diei, quaſi ἄόριστον, quod tempuecei non eſſet definitum. Alii ab ἦρ, mane. ἄριστον δηλονότι, merenda.

Ἀριστονομία, ἡ, optimatum regimen, ſeu imperium. Heſyeb. & Suid. ex ἄριστος, optimus, & νομὸς, ὁ, ὁ, præfectura. a Th. νέμω, tego, regno.

Ἀριστόνοος, ου, ὁ, benevolue, optima mea te præditus: ea ἄριστος, optimus, & νόος, meas.

Ἀριστοποιέω, prandium facio, cibum apparo. ὁ ἡ.

Ἀριστοποιοῦμαι, prandeo; & participium paſſ. ἀριστοποιούμενα, ea, quæ parantur in prandium: ex ἄριστον, prandium, & ποιέω, facio.

Ἀριστοπόνος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, optime laborans: ab ἄριστος, optimue, & πόνος, labor. quod a p. m. πέπονα, verbi πόνομαι, laboro.

Ἄριστος, ὁ, optimos. ἄριστοι, οἱ, optimates, primoses, proceres: ſuperl. ab ἀγαθὸς, boous: comp. ἄμεινον, meltor. Th. Ἄρης, Mars.

Ἀριστοσαλπιγκτὴς, ὁ, præſtantiſſimus tubicen. Poll. ex ἄριστος, optimus, & σαλπιγκτὴς, ὁ, ὁ, buccinator: a Th. σάλπιγξ, γγος, ἡ, tuba, buecina.

Ἀριστοτέλης, ους, ους, ὁ, Ariſtoteles, princeps Philoſophorum.

Ἀριστοτέκνης, ου, ὁ, optimus, & præſtantiſſimus artifex: ex ἄριστος, optimus & τέχνη, ars.

Ἀριστοτόκος, ου, ὁ, ἡ, qui optimos parit. ἀριστότοκος, ον, optimo partu editus, præſtantiſſimus. & ἀριστοτόκεια, quæ &c. ab ἄριστος, optimus, & τίκτω, pario.

Ἀριστοφάνεος, gen. Æol. & Dor. pro Ἀριστοφάνους, ab ἀριστοφάνης, Ariſtophaacs.

Ἀριστοφάνης, ὁ, Ariſtophanes, Poeta comicus.

Ἀριστόχειρ, ειρος, ὁ ἡ, manibus ſtrenuus, fortiſſimus. Ab ἄριστος, optimus, & χεὶρ, ὸς, ἡ, manus.

Ἀριστώνυμος dicebantur Athenæ, ut quæ parerent optimos, & præſtantiſſimos: ex ἄριστος, optimus, & ὠδὶν, ῖνος, unde ὠδὶς, ſeu ὠδὶς, ῖνος, dolor parturientis, & ὠδὶν, pasturio.

Ἀριστῶ, prandeue: ab ἀριστάω, praodeo.

Ἀριστῶτις, ὁ, ὁ, tempus prandii, ἀρίστωμα. Heſych.

Ἀριστωλὶς, ὁ, valde lubricus, fallax. ἀριστελὶς, οἱ, dubii. Et

Ἀριστελὶς, οἱ, facile decepti: ab ἄρ, & σφαλὶς, quod a σφάλλω, ſeduco.

Ἀρμαθὲς, ὸος, ὁ ἡ, valde manifeſtus, inſignis.

Ἀρμαθέως, adv. valde manifeſte: ab ἄρμα, valde, & φράζω, prudens. Th. φράζω, dico, otteado.

Ἄρμαρος, cui eſt mala mens; male animatue: ὁ κακῶς φρονῶν. Suid. Heſyeh.

Ἄρμος, ου, ὁ, nomen viri, Arion.

Ἀρκάδιος, ὁ, Arcadia, nomea regionis.

Ἀρκεῖ, ſufficit, impertion. ab ἀρκέω, a. r. ἄρκεκα, Jon. ἀρκέωθαι, contentus eſto, præſ. inf. paſſ. pro imperat.

Ἄρκευθος, τὸ, herba quædam paluſtria. Dioſc. ſcribitur a plerique ἄρκευθος.

Ἄρκιος, ὰ, ὸν, idem ac ἀρκτὸς, nsinus, ut ἐκ λίπος ἄρκιος, ex adipe arſina.

Ἀρκέσιμος, ίμου, ſufficio, par ſum. Thuc. frequentius eſt pro contentus ſum, acquiſco. aam qui contentus eſt aliquibus rebus, & acquieſcit, illis et ſufficiunt. hinc ἀρκεσθὲς τέτες, apud Plut. eſt paſſ. ab ἀρκέω, ſufficio, par ſum.

Ἀρκεύτως, Jon. pro ἀρκούντως, ſufficienter. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκέσω, utrebit, f. 1. verbi ἀρκέω, propulſo.

Ἀρκεσθήσεσθε, 2. plur. f. 2. iad. paſſ. ab ἀρκέομαι, ſufficio, par ſum.

Ἀρκεσίλαος, α, ὁ, Dor. pro Ἀρκεσίλεως, Arceſilaue.

Ἀρκεσίλεως, ου, ὁ, Arceſilaue, nomen proprium.

Ἄρκεσις, εως, ἡ, utilitae, auxilium.

Ἄρκεσμα, τὸ, auailium: ab ἀρκέω, juvo.

Ἀρκετὸς, ὴ, ὸν, ſufficiens. Ex ἄρκεσον, ſufficit, pro ἀρκετὸν ἐστι, quod pro ἀρκεῖ. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκετῶς, ſufficienter.

Ἀρκεύθις, ίδος, ἡ, bacca juniperi, quæ maturitate nigreſcit. Et Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκεύθιδα vocat.

Ἀρκεύθινος, juniperus: ab ἀρκεύθος, juniperua.

Ἀρκεύθος, ου, ἡ, caiperus: φθὰ τὸ τὰν ἀρὰν κεύθειν, ideſt, quod maledictionem arceat. Ejus odorem omnia ſe. reptilia averſantur. Itaque velim ab ἀρκεῖν & θύειν.

Ἀρκέω, ſufficio, arceo, opitulor, propulſo. Item ſaris, vel par ſum, ſatisfacio. ſ. ήσω. p. ἤρκηκα. a. ι. ἤρκεσα, & Jon. ἄρκεσα. præſ. paſſ. ἀρκέομαι. perſ. paſſ. ἤρκεσμαι. m. s. paſſ. ἀρκεσθῆναι. l. r. paſſ. ἀρκεσθήσομαι, cum daeivo.

Ἄρκλος, οἱ, urſorum caruli. Euſt. Th. ἄρκτος, vel ἄρκος, urſus.

Ἄρκιος, ὁ ἡ, ὸν, & ἄρκειος, Poet. pro ἀλκτὴρ, ſufficiens, ſatis dignus, adjuvano, utilis; item propulſatorine, propulſandi aim habeaa. Exp. etiam ſeptentrionalis: ut ἄρκιος τροὶ, Euſt. & ſic eſt pro ἀρκτικὸς; ut ἄρκιος pro ἀρκτῖος, urſinus. a Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκὸς, ὁ, ὁ, idem ac ἄρκτος, ου, τὸ, & ἄρκτος, ἡ, auxilium. Them. idem.

Ἀρκτὸν, adv. idem ac ἀρκτὸς, ſufficienter, ſatis, abunde. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἀρκτῖος, ὰ, ὸν, urſinus.

Ἀρκτέον, ineiptendum: verbale ab ἄρχω, ordior.

Ἀρκτεῖα, in urſæ occiſæ honorem virgines Dianæ conſecro. Suid. Poll. Unde ἀρκτεῖα, illa conſecratio virginum Dianæ.

Ἀρκτὴ, ῆς, ἡ, (ſnb. δορὰ) urſina, ſcil. pellis. Th. ἄρκτος, ὁ, ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτικὸς, ὴ, ὸν, ſeptentrionalis. Them. ἄρκτος, ὁ ἡ, urſus, urſa.

Ἄρκτιον, τὸ, dicitur herba quædam, de qua Dioſc. 4. 106. & Galen. ſimpl. 6. & Plin. 27. 6. Th. ἄρκτος, ὁ ἡ, urſus, urſa.

Ἀρκτιῶδες, ους, ὁ, mus urſinus: ſic dictus, quod incedit bipes, & prioribus pedibus tanquam manibus utitur, quod urſorum proprium. Vox Helleniſtica. Ex ἄρκτος, urſus, & μῦς, mus.

Ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ, ourus, urſa: item ſignum coeleſte.

Ἀρκτοῦρος, ὁ, Arctarus; ſtella poſt ἄρκτον ἐρᾶν, utſi caudam. nam ὁ, ἡ, ὦς, ἡ, cauda.

Ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ, cuſtos urſæ; fydus, quod & Boores; aſtrum arctophylax: ex ἄρκτος, urſus, & φύλαξ, ακος, ὁ, ἡ, cuſtos. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

A'μαξᾶ⊙, ά, ὁ, Arctous, septentrionalis. Herod.

A'μαξοστάσιον, ου, τό, & ἁμαξοστάσιον, τό, rerum statio, seu tectio. Item locus, ubi teoduntur retia, seu in quo stant plagæ.

A'μαξυ, υ⊙, ἡ, rete, raticolem, vitta.

A'μαξόστασις, idem ac ἁμαξοστάσιον, & ὑμαξοστάσιον, retium statio, seu tectio.

A'μαξόστα⊙, ά, ὁ, retium tensivus. & ὑμαξόστια, ων, loca, ubi retia figuntur: item ipsa retic. ab ἅμαξυ, reta, & ἵστημι, sto; unde στάσις, statio; & στὰς, qui stat.

A'μαξυφύλαξ, retia custodio; sto ad retia, & indaginem. Eust. ex ἅμαξυ, reta, & φύλαξ, custos, unde φύλα, & mutato α in υ, φύλυ, custodio.

A'μαξυφύλαξ, ὁ, custos rati, seu retiarius; qui stat ad retia, & indaginem.

A'μαξα, ατο⊙, τό, currus, vehiculum: a pret. pass. ἅμαι, apto, mutato spiritu.

A'μαξαγόδιον, τό, ἄλλως, Hebr. q. d. exercitus maledictus.

A'μαξαλίδι, acc. sing. Jon. ab ἁμαξαλί, cibus.

A'μαξαλί, ᾶς, ἡ, cibus, demensum. Th. ἅμαι, adapto: ⊙ὃ τὸ ὑμάζειν τῷ ἰσχυροτέρῳ τὰ μέλα. Hesych.

A'μαξαλᾶς ὄχ⊙, vehiculum, quod aerecti tui commeatum circumvehebat. nam ὄχ⊙, ά, ὰ, & ος, τό, est currus, vehiculum.

A'μαξάμξυ, ης, ἡ, currus, rheda. Th. ἅμαξα, idem.

A'μαξοστροχία, idem ac ἁμαστροχία, & χίη, ἡ, curriculi orbita; quod est pro ἁμαξιστροχίυ: ex ἅμαξα, τό, currus, & τρέχ⊙, rota. Them. τρέχω, curro.

A'μαξιτ⊙, & ἁμαξητ⊙, ά, ad currum pertinens, curulis: ab eod. Thema.

A'μαξιτεύω, f. εύσω, aurigo, vel aurigor. Eurip. ab ἅμαξα, της, τό, currus.

A'μαξιτηλασία, ας, ἡ, agitatio currus.

A'μαξιτηλάτης, ου, ὁ, Dor. pro

A'μαξιτηλάτης, ου, ὁ, currus agitator. Ea ἅμαξα, currus, & ἐλαύνω, agito.

A'μαξιτηλατύω, curro, seu curribus vehi, seu agitari. ajusdem Them. & compositionis.

A'μαξιτικὴν, & Dor. α, ἡ, victoria curulis: ex ἅμαξα, currus, & νίκη, victoria.

A'μαξίτιον, ου, τό, curriculum. Th. ἅμαξα, currus.

A'μαξῖται, αἱ, bigales, bigarii. Thema idem.

A'μαξιτροχιάω, ας, ἡ, curula certamen. ab ἅμαξα, currus, & δρόμ⊙, cursus: quod a τρέχω, curro.

A'μαξίτης, ατ⊙, ὁ, curulis: ab ἅμαξα, ατ⊙, τό, currus.

A'μαξιτομαχέω, ea curru pugno. Eust. ex ἅμαξα, currus, & μαχέω, pugno.

A'μαξοπηγός, ῦ, ὁ, qui currum fabricatur: ab ἅμαξα, currus, & πήγνυμι, fabricor.

A'μαξοπηγέω, currus fabricor. ejusdem Th. & compositionis.

A'μαξοτοκὸς, ὁ, carpentarius, seu qui currus facit, aut fabricatur.

A'μαξοτοκέω, currus facio, vel fabricor: ex ἅμαξα, currus, & τοκέω, facio.

A'μαξοτροφέω, cutules equos alo, seu nutrio.

A'μαξοτροφία, ἡ, curulium equorum outritio: ex ἅμαξα, currus, & τροφέω, idem ac τρέφω, alo, outrio.

A'μαξοτροχία, ἡ, curriculi orbita.

A'μαξυα, τό, apra, congrua, per syncop. pro ἁράμαξυα, pl. ab

A'ραμξυ⊙, pro ὑράμξυ⊙, ὁ, pruf. part. pass. ab ἅρα, apto. Sic ἑκμ⊙, pro ἑκόμ⊙, ubi est syncope, & spiritus mutatio Æolica.

A'μασος, υ, τό, instrumentum, ut congruum, & necessarium opifici: ab ἅρω, apto.

A'μα, ης, ἡ, Hippocrati dicitur πᾶσα σαρκὸς τρωμάτων, compages, commissura, compago. Galenus exp. futuram in capite: idem ac ἁρμός, & Thema idem.

A'μαλλάτης, & υτης, ὁ, aurige; per quem currus agi potest.

A'μαλλατεύω, aurigor; certo aurigatione in curuli certamine. Et per syncopen pro ἁμαιτλιτεύω.

A'μαῖος, confestim: Hippocr. ⊙ὗ χρῆμα: dictio Dorica.

A'μαγὴ, ῆς, ἡ, idem ac ἁρμὸς, apta junctura, seu commissura, compages, coagmentatio.

A'μαδὲ⊙, ὲ, ὸν, congruus, familiaris. Th. ἅρω, apto. Est & ἁμαδὲ⊙, ά, ὲ, nomen proprium.

A'μαζέοντα, Dor. pro ἁμαζοῦσα, ης, ἡ, conveniens, præs. part. f. g. ab

A'μαζέω, vel ἁματτω, apte connecto: apto, quadro, coevenio, & pro ordior, f. έσω. p. ἤμακα, a. 1. m. ἡμασάμην. ab ἅρω, apto.

A'μαζόντως, congruenter, convenienter: ut ἁμαζοντως ἔχει, convenienter se habet: ab ἁμαζέω, apto, ordior.

A'μαῖ, modo, nuper; adv. sed ἁμαῖ, congrueuter: ab ἁρμὸς, ὁ, compages.

A'μαλογία, ᾶ, congruenter coagmento; apte concinno, & commingo: ut ἁμαλόγητα πάσσει, in Epigr. convenienter composuit sepulchrum. ex ἁρμὸς, compages, & λέγ⊙, fermo.

A'μαιὼ, ης, ἡ, Jon. pro

A'μαιὼ, ας, ἡ, compages; apud Musicos cuncentus: ab eod. Themate.

A'μαιόβιος, geo. Æol. pro ο, ab

A'μαιόβιος, ο, ὁ, nomen proprium viri.

A'μαιωνικὸς, ὸ, ad harmoniam pertinens, harmoniam habens: item muficus. Th. ἅρω, apto, adapto.

A'μὸς, ὸ, ὁ, commissura, articulus, compages: e pret. pass. ἅρω, mutato spiritu.

A'μοσία, ας, ἡ, gubernatio.

A'μοσὸς, ὸ, ὁ ἁρμοσὸς, & ἁμοσίης, moderator, magistratus, gubernator.

A'μοσὸς, ὸ, ὁ, conveniens, congruens: ab ἁμαζω, apto, apte cuonecto.

A'μοσται, adaptatus est, Jon. pro ἤρμοσται, ab ἤρμοσμαι, perf. pass. verbi ἁρμόζω, apto.

A'μόσσιεν, 3. pl. præs. opt. ab

A'μόσσω, idem ac ἁρμόζω, f. όσω. præs. part. ἁρμόσσων, οντ⊙, & in f. g ἁρμόσσουσα.

A'μοσ⊙, υ, ὁ, Arnæus, nomen proprium.

A'ρνὶς, ἰδ⊙, ἡ, pellis agni, pellis ovina: q. ab ἅρν, ἀρνὸς, agnus.

A'ρνας, acc. plur. ἀρνὰς, dat. & ἄρνες, nom. plur. ab ἅρν, ἀρνὸς, agnus.

A'ρνεῖον, ὰ, τό, locus, ubi agninæ carnes venduntur, macellum: ab

A'ρνεὸς, ᾶ, ὁ, agnus adultus. At

A'ρν⊙, ά, agninus. Th. ἅρν, νὸς, ὁ, agnus.

A'ρνεῖσθαι, negare, præs. inf. ab

A'ρνέομαι, recuso, nego, abnego. imperf. ἠρνεόμην, ούμην, negabam. f. ήσομαι. p. ἠρνημαι, σαι, ται. a. 1. m. ἠρνησάμην, ω, ατο, renuit, & in pl. ἠρνησάμεθα, σασθε, αντο. sub. ἀρνήσωμαι, ῃ, ηται. inf. ἀρνήσασθαι. part. ἀρνησάμεν⊙, η, ον.

A'ρνεόθοινς, ὁ, agnis vescens. Epigr. ex ἅρν, ἀρνὸς, agnus, & θοίνη, convivium; unde θοινὰω, epulor.

A'ρδαλτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, urinator: ⊙ὗ τὰς ἄρμας, agoas, qui solent in caput desilire, velut aerem cornibus impetantes: eodem modo urinatores procoo capite se immittunt in aquas.

A'ρδαλτήριον, τὸ, urinarorum exercitia; at ἀρδαλτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, uricator.

A'ρη, ης, ἡ, nomen urbis; item Nymphæ nutricis Neptuni.

A'ρνέομαι, a. r. inf. m. ab ἀρνέομαι, negn

A'ρνησθε⊙, η, ὁ, Deum negans; ὁ τὸν θεὸν ἀρνούμενος, ὁ ἄπιστ⊙, infidelis. Chrysost. ex ἀρνέομαι, nego, & θεὸς, Deus.

A'ρνησις, εως, ἡ, recusatio, negatio.

A'ρνηται, pro ἀρνηνται, 3. sing. præs sub. m. ab ἀρνέομαι, nego.

A'ρνητικὸς, ὴ, negativus: e præt. pass. ἠρνημαι, nego.

A'ρπεδ⊙, ὸν, apud Athec. l. 3. signifera esse videtur.

A'ρνὸς, ά, ὸς, agnes, agnellus: diminut. ab ἅρν, ἀρνὸς, agnus.

A'ρνόγλωσσ⊙, ου, ὁ, plantago; agnina lingua. Dioscor. ex ἅρν, ἀρνὸς, agnus, & γλῶσσα, lingua.

A'ρνορκία, seu ἀρνορκὶη, ά, apud Hesych. jusjurandum, & fœdus conceptum cæsa agno; cujus exemplum apud Hom. Il. 3. & Virgil. Æn. 12. ea ἅρν, ἀρνὸς, agnus, & ὅρκος, ὁ, jusjurandum: unde ὅρκια, τό, fœdus.

A'ρνὸς, agni, geu. sing. ab ἅρ, agnus. Sunt qui legunt ἀρν⊙, υ, ὁ, idem.

A'ρνοφάγ⊙, υ, ὁ, qui agnum devorat, cumedit, & absumit: ex ἅρ, agnus, & φάγω, comedo.

A'ρόγυλλον, τό, agni follum; cytifus; herba, qua agni delectantur: ea ἅρ, agnus, & φύλλον, folium.

A'ρνυμαι, capio, consequor; commeto, comparo. ἀρνυμξύω, nom. dual. ab ἀρύσσω, præl. part.

A'ρυδοὶ, οἱ, dicti sic οἱ ἐυψήφοι, rhapsodi, qui carmina apud antiquos recitabant; utpota quibus agnua proponaretur pretium recitationis varium. Eust. ea ἀρ[illegible] & ἀείδω, cano; unde ἄρδω, [illegible] quo ᾄσμα, τό, canticum [illegible], idem: item ᾠδὸς, ὰ, ὸ, cantor.

A'ρνὸς, gen. pl. ab ἅρ, ἀρνὸς, agnus.

A'ρξάμεν⊙, ὸ, a. 1. part. ἄρξασθαι, c. a. inf. m. ab ἄρχω, incipio.

A'ρξόμαι, Dor. & Æol. pro ἄρξομαι, & Æol. pro ὔρξομαι, f. 1. ab ἄρχομαι, incipio.

A'ρξόμεσθα, ῃ, εται, f. a. m. ab eodem ὔρχομαι, incipio.

A'ρορε, οις, 2. sing. pruf. sub. act. ab ἀρόω, aro.

A'ρσιμος, Dor. pro ὑρσίμυς, susciperem, perferrem, snr. a. opt. m. verbi αἴρω, tollo: a. s. m. ἀρσίμην.

A'ρσίμεθα, retulerimus, e. pl. c. a. opt. m. ejusdem verbi.

A'ρσιο, ἄρσιτο, tuleris, rit: a. & 3. perf. a. a. opt. med. ejusd. verbi.

A'ρσιν, τό, aratio: (ἀρτεμίσιμυ, Hesych.) est verbale ab ἀρόω, ῶ, aro.

A'ρσμα, aptor, adaptor; pass. ab ἅρω, apto.

A'ρσιμαινα, Poet. pro ὑρσίμαινα, quod Dor. pro ἀρόω, arare: præt. inf. ab ἀρόω, aro.

A'ρυ, α, τό, arum, harbæ species. Est &

A'ρυ, a. s. imper. verbi αἴρω, tollo.

A'ρυτε, pro ὔρυτε, Jon. a. 2. ind. m. jusfdam verbi.

A'ρ⊙, utilitas, apud Æschyl. a Th. ὔρω, congruo, apto.

A'ρὸς, ὁ, locus irriguus, pratum: item guttula. Hesych. enim ἀρὸς affert pro τὸ λιβάδιον, quod illas habet.

A'ρόσας, 2. perf. a. 1. sub. act. ἀρόσω, a. 1. ind. ab ἀρόω, aro.

A'ρότευ⊙, ὸ, arabilis; item cultus.

A'ρότης, vel A'ρώτης, & A'ροτῆρτης, ους, ὁ, aratio, agricultura; interdum ager frumentarius: ab ἀρόω, aro.

A'ρότευτο, legitur apud Gregor. pro ἀρῶ, arare: a Th. ὑρόω, ῶ, f. ὥσω, aro.

A'ρότευα, nom. pl. ab ἀρότης, arator.

A'ρότηρ, ῆρ⊙, ὁ, arator. Epitheton bovis, una Poetica; ab ἀρόω, aro.

A'ρότης, ᾶ, ὁ, idem: ab ἀρόω, aro.

A'ρότιπος⊙, ου, ὁ & ἡ, arabilis.

A'ροτίνο⊙, ο, ὁ, ἡ, ad aratiunem pertinens. unde apud Aratum ὡρὴν ἀροτίνο⊙ ὥρη, est ἀροτὸς, arationis tempus, vel seminandi tempestas, i e. fementis: ab ὑρόω, aro.

A'ρότου, genit. Poet. pro ἀρότυ, ab

A'ροτ⊙, ά, ὁ, aratio. Sed ἀροτὸς, ὸν, tempus arandi. Et ἀροτὸς, τὸν, ἀροτὸν, arabilis. Th. ἀρόω, aro.

A'ροτρα, pl. n. g. ab ἄροτρον, aratrum: ab eod. Themate.

A'ροτρε⊙, ου, ὁ, ad cratores pertinens, rusticus, agrestis.

A'ροτρὶς, ίδ⊙, Poet. pro quo & ἀρότης, ου, ὁ,

Digitized by Google

ε, ὁ, & ἀροτὴρ, τῆρ-, ὁ, arator, agricola.
Ἀροτηλάτης, ὁ, arator.
Ἀροτηλάω, & ἀροτεμάω, aro, aratro findo.
Ἀροτηρίασις, ἡ, aratio.
Ἀροτρεμάω, ῶ, & ἀροτριζω, aro. f. άσω. p. ἠροτρίακα.
Ἀροτρίωσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις.
Ἄροτρον, ου, τὸ, aratrum. Th. ἀρόω, aro.
Ἀροτρόπους, οδ-, vomas: ab ἄροτρον, aratrum, & πᾶς, ποδὸς, pes.
Ἄρρᾱ, & ἀρόσσω, præf. lat. pro ἀρόω: ab ἄρω, aro.
Ἄρρα, ας, & Jon. ἀρόη, ἡ, arvum, terra arata, & terra: in nom. pl. ἄρρατα. ab
Ἀρρατῆ-, ὁ, agrestia, arvalis, campestris.
Ἄρρατος, ε, τὸ, agellus: ab ἄρρα, arvum, quod ab ἀρόω, aro.
Ἀρρατόπ-, ὁ, ia arvo laborans; agricola: ex ἄρρα, arvum, terra arabilis, & πόν-, ε, ὁ, labor; uade ποτέω, laboro.
Ἀρόω, ῶ, aro, f. ἀρόσω. a. r. ἤροτα. p ἄροκα. p. pass. ἄρομαι, σαι, ται. unde ast ἄροσις, ἀροτ-, ἀροτὴρ, ἄροτρον, ἄρρα, de quibus supra.
Ἀρόσις, ἡ, idem ac ἀροτρίασις, & ἀροτρίωσις, aratio: ab ἀρόω, aro.
Ἀρπάγη, ης, ἡ, harpago; instrumentum uncos habens, quo ex putais vasa retrabuntur. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάγμᾱ-, ὁ, rapto quæsitus: item abreptus: or ψυχὴ ἁρπαγίμη, Epigr.
Ἁρπάγιον ἀγγεῖον, vas, quod a rapiendo harpagium dicitur.
Ἅρπαγμᾰ, & ἅρπασμᾰ, ατ-, τὸ, præda capta, capina: a præt. pass. verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάζοντα, rapientes, præs. part. neut. num. ab
Ἁρπάζω, rapio. f. σω, & Dor. ἁρπάξω. p. ἥρπακα. p. pass. ἥρπασμαι. a. r. pass. ἡρπάσθην. a. 2. pass. ἡρπάγην. p. m. ἥρπαγα. hinc ἁρπασμᾰ, & ἅρπαγμᾰ, ἁρπαγὴ, ἁρπαξ, ἅρπη, ἁρπάδην, ἁρπαδὸν, de quibus alibi.
Ἁρπακτήρ, τῆρ-, apud Poet. & ἁρπακτὴς, οῦ, ὁ, raptor.
Ἁρπακτικὸς, ἡ, ὁ, rapiendi peritus, rapax.
Ἁρπακτικῶς, adv. rapaciter: item raptim.
Ἁρπακτὸς, ὁ, ἡ, areptus: a præt. pass verbi ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπακτὺς, ὑος, ἡ, raptua, direptio. Th. idem.
Ἁρπάλαγον, τὸ, telum leporarium, aujus meminit Oppianus. ab ἁρπάζω, rapio, unda ἅρπη, ἡ, falx, & λαγωὸς, ὁ, lepus.
Ἁρπαλέ-, ᾶ, ὸν, rapidus, a, um, celer; ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαλέως, & ἁρπαλῶς, idem ac ἁρπακτικῶς, rapaciter: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαλιμ-, Hesych. idem aum ἁρπαλέος, ὁ, defideratus. Item qui rapitur.
Ἁρπαλίζω, accipio, accipio. ἁρπαλίζομαι, & ἁρπαλίττομαι, libens fuscipio; libenter accipio. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπαξ, ᾰγ-, ὁ, rapax, raptor: in pl ἅρπαγες. ab eod. Themata.
Ἁρπάξαις, Æol. pro ἁρπάξας, a. r. part. m. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάξαντα, a. 2. part. f. g. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπάξω, rapiam, Dor. pro ἁρπάξα, f. r. act. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπαξίβιο-, ᾰ, ὁ & ἡ, rapto vivens: apud Athen. ex ἅρπαξ, rapax, & βίο-, ᾰ, ὁ, vita.
Ἅρπας, acc. pl. ab ἅρπη, falx.
Ἁρπάσαις, ἄσασα, a. 1. part. ab ἁρπάζω, rapio.
Ἁρπασμὸς, idem ac ἁρπαγὴ, & ἁρπαγμὸς, raptus, direptio, ipsa rapiendi actio.
Ἁρπαστὸν, ῦ, harpastum; gennapiw graecioris; dictum, quod quisque arripere uitatat. onde Martial. Sive harpasta manu pulverulenta rapis.
Ἁρπαστὸς, ὲ, ὁ, raptitius.
Ἁρπασμὸς, ὁ, rapax. Aristot. Physion.
Ἁρπάω, rapio, furor. Steph. refert ad ἅρπη, ut sit proprie, falce abripere.
Ἁρπεδὸς, ίδ-, solo æqualis: quia ἁρμὸς ἐδὸς, solo annguit.
Ἁρπεδὸν, τὸ, latum, planom: pro livido accepisse videtur Nicander.
Ἁρπεδίζω, solo æquo, complano. Hesych.
Ἁρπεδώδης, ες-, ὁ, idem ac ἁρπεδὴς, humo æqualis, planus; vel ὁ ἄγαν παλιδὸς, valde lividus, & pallidus: ᾧδε τὸ ἄρα ἐ πεδὸν: sia Herodianos, & Didymus, & Etym. Hasych. vero ὁμαλὸς, planus, lævis, æqualis. ἑπόπεδος, planus, æquatus.
Ἁρπεδὼν, ῶς, ὁ, laquens, funis.
Ἁρπεδὼν, ὼν-, ὁ, funiculus: ab ἁρπεδίζω, rapio.
Ἁρπεδωνίζω, prædor, illaqueo. Hasych. ab ἁρπεδὼν, laqueus, funis.
Ἁρπεζε, quasi ἁρπεδζε, ης, ἡ, pes, vel imum montis, tanquam ἅρπεδζε.
Ἁρπεκὸς, ὁ, apud Cretenses dicitur milvus; a raptu.
Ἅρπη, ης, ἡ, falx: item enfis falcatus: & harpa avis: ab ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπις, seu ἁρπὶς, ίδ-, ἡ, crepida, aut calcei genus; dicitur per metathesin pro ἱππὶς; a ῥάπτω, suo, consuo, teste Etym.
Ἅρπῦια, ας, ἡ, Harpya: derivatur a Th. ἁρπάζω, rapio.
Ἅρπυιαι, αἱ, rapaces quædam Deæ, Harpyiæ. gen. pl. ἁρπυιῶν.
Ἅρπυς, ὁ, amor: quia falcatus ad resecanda impedimenta: aut quia animos ἁρπᾷ, rapit.
Ἁρράβδ-, ὁ & ἡ, sau ἁρραβδ-, carens virga, seu baculo: ex α priv. & ῥάβδ-, ος, ὁ, virga, baculus.
Ἁρραδάντα, τὰ, vel τας, non striata: suat inter nstras: q. d. minime virgata; (quibus nppnnuntur ὀκραβάντας, quæ pectinatim divisa interpretatur Gaza apud Aristot.) conchæ dicuntur non pectinatim divisæ, seu non striatæ, aut virgatæ.
Ἀρράβιν, ῶν-, ὁ, arrhabo, pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persolvendæ. Hebræi, a quibus Græci hoc vocabulum sumpserunt, ערבון arrhabon vocant id omne, quo dato confirmatur promissio: ideo quidam exponunt pignus: arrhabo tamen, inquit Hieron. futuræ emptionis quasi quoddam testimonium, & obligamentum datur; pignus vero (hoc est δάνειον) pro mutua pecunia opponitur, ut quum illa reddita fuerit, reddendi debitum pignus a creditoris reddatur. utitur Paulus ad Eph. c. 1. & 2. Cor. c. 5. & 5. Item Plat. in Galba.
Ἀρραβωνίζω, arrhabona confirmo contractum emptionis. Hesych. Th. ἀρραβὼν, ῶν-, ὁ, arrhabo, pignus.
Ἀρρᾱγὴς, ές-, ὁ, ἡ, ὀν, infractus, infragilis, firmus: ab α, & ῥήγνυω, frango.
Ἀρρᾰβδώχητ-, ὁ, non temeratus: ex α priv. & ῥᾰβδωχέω, f. ήσω, ntior.
Ἄρρηπ-, ὁ, non corruptus, incorruptus. sed ponitur & ἄῤῥηπ- pro eodem. ex α priv. & ῥαίω, f. ῥαύσω; unde ῥωπὸς, ὁ, corruptus.
Ἄρρηξεν, Jon. & Post. pro ἔῤῥηξεν, & hinc pro ἔρρηξεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ἀῤῥήγνυμι, amputo.
Ἀῤῥητο-, ος, ὁ, ἡ, insatilis: ex α priv. & φημὶ, futura. Th. ῥάπτω, consuo.
Ἀῤῥήτος, seu ἄῤῥητ-, ὁ, infectus, imperfectus: ut ἔργον ἄῤῥητον, opus imperfectum. Iliad. τ. ex α priv. & ῥέζω, f. ῥέξω, faaio, sacrificeo.
Ἄῤῥητα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. ἄῤῥητ-, & ἀῤῥήτου, gen. sing. & pl. ab ἄῤῥητος, mas, si renuus.
Ἀῤῥητικὸς, vel ἀῤῥητικὸς, ὸν, masculinus: ab ἄῤῥητος, vel ἄῤῥητος, mas.
Ἀῤῥητικῶς, vel ἀῤῥητικῶς, masculino genere, Atheo. Est adv. ab ἀῤῥητικὸς, seu ἀῤῥητικὸς, masculinus.
Ἀῤῥητογενία, ἡ, masculorum generatio, seu procreatio: ab ἀῤῥητογόν-, mares generans.
Ἀῤῥητογόν-, ος, ὁ, ἡ, masculos procreans: ab ἄῤῥητος, mas, & γίνομαι, nascor, gigoor.
Ἀῤῥητόθηλυς, & ἀῤῥητοθήλυς, ὁ, promiscui generis.
Ἀῤῥητοκοίτης, & ἀῤῥητοκοίτης, ὁ, qui cum masculis concumbit, vel masculorum concubitus. s. Cor. c. 6. & in Anth. Epigr. ex ἄῤῥητος, seu ἄῤῥην, ενος, mas, & κεῖτη, ἡ, seu κοῖτ-, ὁ, cubile.
Ἀῤῥητοκυέω, marem in utero gesto: ex ἄῤῥητος, mas, & κυέω, concipio, uterum fero.
Ἀῤῥητόκυτος, siva ἀῤῥητόκυπος, ὁ, cui est filius mas. Nnon. ex ἄῤῥητος, vel ἄῤῥην, ενος, mas, & τοκὸς, puer.
Ἀῤῥητοκύ-, mares pariens.
Ἀῤῥητοκυΐα, virilis seans partum edo: ex ἄῤῥητος, ου-, mas, & τόκ-, ὁ, partus, fœtura.
Ἀῤῥηκέω, ῶ, f. ήσω, masculum reddo. & in pass. ἀῤῥηκέσθαι, masculescere.
Ἀῤῥηκὸς, ός-, ὁ ἡ ὲ, virilis, fortis. unde adv.
Ἀῤῥηκῶς, masculo, fortiter. Th. ἄῤῥην, ενος, mas.
Ἀῤῥηνικὸ, τὸ, & ἀῤῥηνικὶς, ἡ, masculs, seu virilis facies; interdum animus virilis, fortisque, qui sub masculs facie latet. Plat. Plut. de fort. Alea. sed ἀῤῥενὶς, & ἀῤῥενίκιον, Eust. tradit in malam partem usurpari.
Ἀῤῥηνόπωπος, ccp. ἀνδρόγυνος, fœmioæ, quarum facies aliquid viriliratis præ se ferunt. Hesych. ab ἀῤῥηνικὸς, aspectu masculus, virilis.
Ἀῤῥηνωπὸς, & ἀνῤῥηνωπὸς, ὸν, ὁ, aspectu masculus, virilis: ex ἀῤῥὴν, mas, & ὤψ, facies.
Ἀῤῥητὸς, ός-, & ἀῤῥητ-, ὁ, non vergens quoquam, non declinans.
Ἀῤῥιψία, ας, ἡ, sententia nsutram in partem propensius inclinans; ab α & ῥίπτω, vergo.
Ἀῤῥιψίλως, exp. ita ut non collocetur in orationa. Hesych. est adv. ab ἄῤῥητος, non dicendus, nefandus.
Ἀῤῥῶκτων, infractis, dat. pl. Jon. ab
Ἄῤῥωστος, idem ac ἀῤῥῶγης, infractus, ex a priv. & ῥώννυμι, frango.
Ἀῤῥωστοσύνη, taciturnitas, silentium: ex α priv. & ῥῆμα, τὸ, dictum.
Ἀῤῥώστων, ὁ, tacitus.
Ἄῤῥων, vel ἄῤῥην, ενος, ὁ, mas: item adjective, ὁ, ἡ, masculus: metaph. fortis, strenuus; & in neutr. gen. ἄῤῥεν, vel ἄῤῥενον, substantive mas. Th. ἄῤῥω, irrigo.
Ἀῤῥώστ-, ός-, ὁ, ἡ, Poet. ἔγερσ-, δυσχερὴς, molestus, difficilis. Deductum videtur ab ἀῤῥώστου pro λοιδόρου, convitiari, ac γυναικὶ πρὸς τὸν ἄῤῥωστον διαῤῥήσσω, Hesych. adversus maritum contendere.
Ἀῤῥωστικὸς, ἀῤῥηνικὸς, virilis facies.
Ἄῤῥητος, ἡ, silentium: ex a priv. & ῥῆσις, εως, ἡ, dictum.
Ἀῤῥητοτέω, ας, ὲ, nefandum facians, nbscœne perpetrans.
Ἀῤῥητουργὸς, ὸ, ὁ, nefanda perpetrans, obscœnus: ab ἀῤῥητος, nefandus, & ἔργον, facio.
Ἀῤῥήτως, ν, ὁ, ὲ, ineffabilis, obscurus; item nefandus; ex α, & ῥητὸς, dicendus, dictus, a ῥέω, dico.
Ἀῤῥητουργία, ἡ, nefandum facinus: ex ἄῤῥητος, ος, ὁ, nefandus, & ἔργον, τὸ, opus.
Ἀῤῥήτως, adv. arcans: ab eod. Themate.
Ἀῤῥητοφόρ-, secreta & arcana gestare. Etym. & Suid. ex ἄῤῥητος, nefandus, & φορὰς, ὁ, feraa, fertilis; unde φορέω, fero.
Ἀῤῥητοφόρια, quasi ἀῤῥητοφορία, ὁ, gestatio arcanorum: aomea festi apud Athenienses, quod ex arcanis sacris consistabat.
Ἀῤῥητόφορος, qui nefanda, & arcana gestat, quasi ἄῤῥητα φέρων, teste Hesych. & Etym.
Ἀῤῥήχες, exp. sepibus idoneus, (quod difficulter frangatur) Nic. in Ther. ex α priv. & ῥήγνυμι, frango, f. ῥήξω, unde ῥῆχ-, ὁ, sepes, vallum septi.

Ἀ῾ρῑγῶν, ὁ ἡ, non frigens, frigori non obnoxius.

Ἀ῾ρῑγῶ, ῶ, exhorrere nescius; non exhorrescens, impavidus. in Epigr. ex α priv. & ῥῑγῶ, οῦμαι, τό; unde ῥῑγάω, f. ήσω, rigeo, algeo, exhorreo.

Ἀ῾ρῑζός, & ἀῤῥῑζωτός, ή, radice carens, radices nullas agens: ex α ptic. & ῥίζα, ἡ, radix; unde ῥιζόω, radices sign.

Ἄ῾ρρην, vel ἄῤῥης, ενος, ὁ ἡ ἄ. vide supra ἄφρη, ενος, naso, aut naribus carens.

Ἀ῾ρῐχάδαι, manibus, & pedibus sursum rendere.

Ἀ῾ρῑχος, ἄφιχος, vel ἄρτιχος, ὁ, ἡ, cophinus, vas simineum.

Ἀ῾ῤῥοΐη, ἡ, retentio menstruorum; vel retardati, & commorati meatus: apud Hippocr. ex α priv. & ῥοή, ἡ, fluxus.

Ἀ῾ῤῥυθμέω, dissono, discordo. Gal.

Ἀ῾ῤῥυθμία, ἡ, incongruitas, qualie est aorum, quæ numerosa non fuet. Item dissonantia. Gal.

Ἀ῾ῤῥύθμιστος, ὁ, qui non bibit ed rhythmum, seu certam mensuram, sed plenis poculis merum insa ingurgitat: ex α priv. & ῥυθμός, mensura, & πίστης, ὁ, bibax.

Ἀ῾ῤῥύθμος, ὁ, ἐ ἡ, numeris carens; nullam concinnitatem, seu modulationem, qualia numerorum, habens: interdum inconcinnus, incompositus. unde

Ἀ῾ῤῥύθμως, absque numerie; absque concinnitate ea, quam afferunt rhythmi; inconcinne.

Ἀ῾ῤῥύπαστος, ὁ, non sordidatus, non contaminatus.

Ἀ῾ῤῥύπαρος, ὁ, non sordidus: ex α priv. & Th. ῥύπος, ὁ, sordes, strigmenta; unde ῥυπαίνω, fœdo, maculo. & ῥυπαρός, ὁ, sordidus.

Ἀ῾ῤῥώστως, ὁ, qui pignori opponi non potest: ex α priv. & ῥωστάζω, ομαι, f. άσω, espio pignus.

Ἀ῾ῤῥώσσατον, pro ἀναῤῥύσσεται, & hoc per enallagen pro ἀναῤῥύσσεται, haurient. Th. ἀρύω, haurio.

Ἀ῾ῤῥυτίδωτος, qui rugas non habet, ex α priv. & ῥυτίς, ίδος, ruga. unde ῥυτιδόω, f. ώσω, rugo.

Ἀ῾ῤῥωδέω, Jon. pro ὀῤῥωδέω, timeo. Hinc

Ἀ῾ῤῥωδία, ας, ἡ, pro ἐῤῥωδία, ἡ, metus. Th. ἐῤῥός, ά, όν, ferum lactis.

Ἀ῾ῤῥώξ, ῥῶγος, ἡ, infractus.

Ἀ῾ῤῥωστῶ, ὁ, idem ac ἀῤῥητος, stabilis, permanens. ex α priv. & Them. ῥέπω, declino, inclino. f. ψω; unde ῥοπή, ἡ, inclinatio, propensio.

Ἀ῾ῤῥωσέω, f. ήσω. p. ηκα, infirmus sum, adversa valetudine laboro. de κακεξίαις dicitur: neutrum absolut. ab α, & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἀ῾ῤῥώστημα, τό, languor, ægritudo: est νόσημα μετὰ ἀθενείας.

Ἀ῾ῤῥωσία, ας, ἡ, infirmitas, morbus. Ab

Ἀ῾ῤῥωστος, ος, ον, ὁ, ἡ, infirmus, ægrotus: ex α & ῥώννυμι, confirmo, corroboro.

Ἄ῾ρς, ἄρεος, ὁ, ἡ, agnus: dat. pl. ἀμνάσι.

Ἀ῾ρσάμενος, Æol. pro ἁρόμενος, ὁ, a. 2. part. m. ab ἄρω, apto, f. ρῶ, & Æol. ῥσω.

Ἄ῾ρσ, a. 1. imperat. verbi αἴρω, tollo.

Ἄ῾ρσας, αντος, a. 2. part. act. ab ἄρσω, 1. act. ab αἴρω, apto.

Ἄ῾ρσεν, acc. sing. ἄρσενα, masculos, in dual. ab ἄρσην, sel ἄῤῥην, mas.

Ἀ῾ρσενικός, masculinus: ab eod. Themate.

Ἀ῾ρσενικῶς, vel ἀῤῥενικῶς, masculo, vel masculino genere. Athen. ab ἄρσην, mas.

Ἀ῾ρσενόθηλυς, & ἀῤῥενόθηλυς, ὁ, promiscui generis, fœminei nimirum, & masculi: sic vocantur animalia, quæ ipsa se mennt. ex ἄρσην, masculus, & θῆλυς, εος, ὁ, eel ἡ, fœmineus.

Ἀ῾ρσενοκοίτης, ε, ὁ, eiœdus: ex ἄρσην, mas, & κοίτη, enbile.

Ἀ῾ρσενόπαις, ὁ, cui est mas filius. Nonn. ex ἄρσην, mas, & παῖς, puer.

Ἀ῾ρσενόπληθής, ές, virisplenus; apud Æschyl. ex ἄρσην, mas, & πλῆθος, τό, multitodo.

Ἄ῾ρσην, ενος, ὁ, ἡ, & τὸ ἄρσεν, mas, masculus.

Ἄ῾ρσις, εως, ἡ, elevatio: item ablatio: & apud LXXII. onus. Th. αἴρω, tollo.

Ἄ῾ρσιχος, ὁ, loculus, apud Diod. Item cista lignea, & arcula, seu capsula; vel idem ac Th. ἄῤῥιχος, cophinus, vas vimineum.

Ἄ῾ρσω, adapta, a. 1. imperat. a f. Æoli eo verbi ἄρω, apto.

Ἄ῾ρσω, coaptabo, f. 1. Æol. verbi ἄρω, apto. f. ρῶ, & Æol. σω. a. 2. ἦρα, & Æol. ἤρσα.

Ἀ῾ρτάβη, ης, ἡ, artaba, mensura dicebatur Persica, tribus Chœnicibus Atticis capacior, quam Atticus medimnus, teste Herodoto l. 1. Apud Ægyptios autem artabam facere modios viginti, scribit Hieron. in c. 5. Ilaiæ.

Ἀ῾ρτᾰμέω, ῶ, concido in frusta: item trucido; a Th. ἄρταμος, ὁ, lanius, coquus.

Ἄ῾ρταμις, ἰδος, Dor. pro Ἄρτεμις, Diana.

Ἀ῾ρτᾰμος, ὁ, lanius, coquus: ἀπὸ τοῦ εἰς ἄρτια τέμνω.

Ἀ῾ρτάν, ης, ἡ, laqueus: item suspendium: ab ἀρτάω, suspendo, appendo.

Ἀ῾ρταξέρξης, ου, ὁ, nomen proprium Regis Persarum, Artaxerxes. magnus bellator.

Ἀ῾ρτάω, (& ἀρτέω, Jon.) f. ήσω, p. αα, suspendo, appendo: q. ab αἴρω, attollo.

Ἄ῾ρτεμις, ιδος, ὁ, Artemas, nomen proprium viri, Gr. incolumis.

Ἀ῾ρτεμίδα, acc. sing. ab

Ἀ῾ρτεμὶς, ίδος, ὁ, ἡ, integer, incolumis: q. ab ἄρτος, integer: vel pleonalino τὸ ρ, quasi ἀτομὶς, a τέμνω, seco.

Ἀ῾ρτεμία, ἡ, incolumitas, salus, sanitas.

Ἀ῾ρτεμάω, ῶ, incolumis sum; valeo, sum integris viribus. Nonn. ab ἀρτεμὴς, integer.

Ἀ῾ρτεμιδόβλητος, ὁ, (q. d. a Diana, i. e. Luna percussus, idem ac σεληνόβλητος) Lunaticus, Lymphaticus: (sam de mulieribus dicitur σεληνόβλητοι, & ἀρτεμιδόβλητοι, ut λῃστοβλητοι, & ἁλισβλητοι de viris) ea ἄρτεμις, Diana, & βλητὸς, ictus; a βάλλω, quod inter alia significat figo, ferio, faucio.

Ἄ῾ρτεμις, ιδος, & ίδος, ἡ, Diana: acc. ιν, & ίδα; voc. ἄ Ἄρτεμι. q. ab ἀρτεμὴς, perfectus: vel, ut alii volunt, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ τέμνω. nam senationi præesse fingebant: unde venatrix dicitur.

Ἀ῾ρτεμισία, ας, ἡ, artemisia, herba.

Ἀ῾ρτεμίσιον, τὸ, Dianæ festum, templum, aut statua: ab ἄρτεμις, ἡ, Diana.

Ἀ῾ρτέμων, ονος, ὁ, aricma, velum navis majus, antemna. ab ἀρτάω, suspendo.

Ἀ῾ρτέμων, ονος, ὁ, nomen proprium viri, qui ψευδάρτεμος cognominatus est, quod ob multitiem lectica circumferretur.

Ἀ῾ρτέομαι, paro, apparo: quasi ab ἄρω, apto.

Ἀ῾ρτεπίβολος, ὁ, ἡ, unmen muris: ab ἄρτος, panis, & ἐπίβολος, insidiator: ex ἐπί, & βολή, consilium.

Ἀ῾ρτέω, Jon. idem ac ἀρτάω, suspendo.

Ἄ῾ρτημα, ατος, τὸ, suspensum, appensum. ἄρτήματα vocantur omnia, quæ pendent ex aliqua loco: a præt. pass. verbi ἀρτάω, suspendo.

Ἀ῾ρτήρ, ῆρος, ὁ, sonat ad verbum, sublator, quasi ab ἄρω, tollo: sel humerus, quo ooue sublatum fertur. Item genus calceamenti. Sed in Nehemia sumitur pro instrumento πανοπλίας, i. e. bajulatorium. Et ἀρτὴρ, pleonasm. τῆς, fit ἀορτὴρ, ῆρος, ὁ, lorum, seu funis, quo ensis appenditur, seu theca, in qua reconditur, quasi ἄορος τηρῶν: ab ἄορ, ensis, & τηρέω, servo.

Ἀ῾ρτῆρες, οἱ, arteres; massæ lapideæ, vel metallicæ, ansa, vel manubrio additio, quo commode levari possint ab athletis. Artem. lib. 1. (vide ἁλτῆρες.) ab αἴρω, tollo.

Ἀ῾ρτηρία, ας, ἡ, arteria, spiritus receptaculum: παρὰ τὸ ἀέρα τηρεῖν.

Ἀ῾ρτηριακὸς, ὴ, ad arteriam pertinens.

Ἀ῾ρτηριώδης, ους, ὁ, ἡ, arteriosus.

Ἀ῾ρτηριοτομία, ας, ἡ, arteriæ dissectio: a τέμνω, τμῶ, sectio, quasi τόμιον, secu.

Ἄ῾ρτι, modo, nuper, nunc. ἕως ἄρτι hucusque. ἀπ' ἄρτι, vel ἀπάρτι, ex hoc tempora. & ἀπ' ἄρτι, jam nunc. ἄρτι in compositione interdum significat integritatem, seu perfectionem; ex ἄρτος, perfectus: interdum cositatem.

Ἀ῾ρτίαν, adv. pariter, i. e. pari numero.

Ἀ῾ρτιάζω, ludo par impar; interdum præpario.

Ἀ῾ρτιασμός, ὁ, lusus eorum, qui ludunt par impar: ab ἄρτιος, par, æqualis.

Ἀ῾ρτιβλαστής, ὁ, recens germinans. Th. βλαστάνω, germino.

Ἀ῾ρτιβρεχής, ὁ, nuper madefactus, nuper irrigatus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & βρέχω, rigo.

Ἀ῾ρτίγαμος, ος, ὁ, ἡ, qui nuper uxorem duxit: ab ἄρτι, nuper, & γαμέω, nuptias; quod a γαμέω, uxorem duco.

Ἀ῾ρτιγένθλιος, idem ac

Ἀ῾ρτιγένης, Poetic. pro quo

Ἀ῾ρτιγενῶν, ὁ, qui nudiustertius barbam emittere cœpit: & ἀρτιγένων χοιός, in Epigr. exp. lanugo barbæ nuper enatæ. ex ἄρτι, nupet, & γένειον, τό, barba, mentum.

Ἀ῾ρτιγήρυτος, ος, ὁ, ἡ, recens genitus; modo natus: ex ἄρτι, modo, & γήρυτος, genitus; quod a γίνομαι, nascor.

Ἀ῾ρτιγλυφὴς, ὁ ἡ ἡ, recens sculptus: ut ἀρτιγλυφὲς ξόανον, Theocr. in Erg. ex ἄρτι, nuper, & γλύφω, sealpo, polio.

Ἀ῾ρτίγονος, ὁ, modo genitus, seu natus: ex ἄρτι, modo, & γενέ, ἡ, fœtus, semen, seu γονὲς, ὁ, fœcundus.

Ἀ῾ρτιγραφὴς, ὁ, recens scriptus: a γράφω, ῆ, scriptura.

Ἀ῾ρτιδίδακτος, ὁ, qui nuper didicit: nui nuper mente perceptus est. apud Suid. a Them. δαίω, disco.

Ἀ῾ρτιδάκρυς, ὁ, qui recens lacrymavit. Eurip. a Th. δάκρυ, τό, lacryma.

Ἀ῾ρτιδίδακτος, ὁ, non ita pridem doctus, seu edoctus; qui nupar, seu recens didicit: a διδακτὸς, ὁ, doctus, & ἄρτι, ouper, recens.

Ἀ῾ρτίδιον, τὸ, parsus panis: est diminut. a Th. ἄρτος, ὁ, panis.

Ἀ῾ρτιδομέω, ῶ, ῆς ἡ, recens exstructus. Nonn. ex ἄρτι, recens, & δόμος, ὁ, ædificium; unde δομέω, ædifico.

Ἀ῾ρτιδρεπτὸς, ὁ, recentet decerptus: ex ἄρτι, nuper, recens, & δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo.

Ἀ῾ρτίζωοι, οἱ, veridicæ, nom. pl. ab ἀρτίζωος, f. g. pro ἀρτιζωὸς, ὁ, ἡ, ἡ, veridicus, a.

Ἀ῾ρτιεπὴς, ές, ὁ, ἡ, loquex, non muriians verba, verborum concinnator: item veridicus: ab ἄρτος, perfectus, & ἔπω, dico.

Ἀ῾ρτιζυγία, ἡ, nuper facta conjunctio: ex ἄρτι, nupar, & ζυγὶς, ὁ, jugum, conjunctio.

Ἀ῾ρτίζω, compono, perficio: enjus composita sunt unitatima. Ab ἄρτιος, perfectus.

Ἀ῾ρτίζωος, ὁ, qui ast bresis sitæ: ex ἄρτι, modo, & ζωὸς, ὁ, ella; seu ζωὶς, ὁ, vivus.

Ἀ῾ρτιθαλὴς, ὁ, recens florens. Th. θάλλω.

Ἀ῾ρτίθανος, ὁ, modo, seu recens mortuus, Nonn. ex ἄρτι, modo, & θνήσκω, f. θανέομαι, morioc.

Ἀ῾ρτιπετέω, idem ac συμφωνέω, consentio. Hclych. ex ἄρτι, nuper, & πετέω, pulso.

Ἀ῾ρτιλόχευτος, ὁ, recens partu editus, nupet natus: ex ἄρτι, nuper, & λόχος, ὁ, puerpera; unde λοχεύω, ομαι, enitor, pario, fœtifico.

Ἀ῾ρτιμαθὴς, ὁ, qui nuper discere cœpit; seu qui nuper didicit. ut ἀρτιμαθὲς πανοῦν, apud Eurip. in Hecuba. ex ἄρτι, nuper, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, disco.

Ἀ῾ρτιμελὴς, ές, ὁ, ἐ ἡ, qui membrie est integrie, & absolutis; nulla parte mutilus, aut distortus: ex ἄρτος, perfectus, & μέλος, εος, τό, membrum.

Ἀ῾ρτιπερίσσων, ὁ, par-impar: ab ἄρτος, par, & περισσὸς, τό, impar.

Ἄ῾ρτιος, α, ον, ὁ, ἡ, par, integer, perfectus.

Α᾽ρτότης, ἡ, integritas: a Th. ἄρτο-, ἡ, integer.

Α᾽ρτυγὸς, ὁ, recens compactus, & coagmentatus, ut ναῦς ἀρτυγὸς, apud Theocr. Epigr. 3. ex ἄρτι, & τεύχω, compingo. f. τέξω, a. 2. ἔτεκτον: unde multa ejus compositia in τεκτ- deficiunt.

Α᾽ρτίας, ὁ, puer adultus: ab ἄρτο-, perfectus, & παῖς, ὁ, ἡ, puer.

Α᾽ρτίπλουτ-ος, ὁ, qui nuper dives est factus; recens locupletatus: unde apud Eurip. in Supplic. ἀρτίπλουτα κτήματα, bona novis, & subitis sucta divitiis. ex ἄρτι, recens, & πλοῦτο-, ὁ, divitiæ.

Α᾽ρτίπο-, ὁ, ὁ, Poet. pro ἀρτίπους, pedibus integer, & valens: ab ἄρτο-, integer, & πῶς, ποδὸς, ὁ, pues.

Α᾽ρτίσκαπτ-ος, ὁ & ὁ, recens fossus, seu effossus: ouper defossus: in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & σκάπτω, f. ψω, fodio. unda σκαπτὸς, ὁ, fossus.

Α᾽ρτίσκ-ος, ὁ, parvus panis; aliis pastillas. Athen. l. 4. diminut. ab ἄρτο-, ὁ, panis.

Α᾽ρτίστομ-ος, ὁ, cui est τὸ στόμα ἄρτιον, os integrum; qui integra verba, ita ut intelligi possint, pronuntiat; seu qui vatha secundum idioma lingum pronunciat integra, & perfecta. Item undique plenus.

Α᾽ρτιστόμως, integra, & perfecta verba pronuntio: ab ἄρτο-, integer, & στόμα, τος, τὸ, os, oris.

Α᾽ρτιτελὴς, ὁ, recens initiatos. Plut. in Phæd. ex ἄρτι, & τέλος, τὸ, mysteria sacra. a τέλ-ω, ὀ-, τὸ, mystarium.

Α᾽ρτίτοκ-ος, recenti partu aditus. unde metaph. ἀρτίτοκος σελήνη, dicitur nova Luna. Sed ἀρτίτοκ- expouitur, quæ ouper peparit; quæ raceutam edidit partum: ex ἄρτι, nuper, & τόκο-, ὁ, partus, seu τοκὰς, ἡ, puerpera.

Α᾽ρτίτομ-ος, ὁ, nuper cæsus, seo nuper sectua. sed ἀρτιτόμ-ος, nuper secans; qui nuper facuit, seu incidit. ex ἄρτι, nuper, & τόμο-, sectio.

Α᾽ρτίτροπ-ος, ὁ, recentar mutatus: ex ἄρτι, nuper, & τροπὴ, ἡ, seo τρόπο-, ὁ, mutatio.

Α᾽ρτιῶνὶς, ὁ, qui modo vifum recuperavit. Noun. ex ἄρτι, nuper, & ὠνέω, lneeo; cujus composita varia definnat in ὠνὶς.

Α᾽ρτιώνὶς, ὁ, nuper in lucem editus, qui noper apparere incipit. in Epigr. ex ἄρτι, nuper, & φαίνω, apparee, f. φανῶ: unde composita varia in φανὶς.

Α᾽ρτίωτ-ος, a, ὁ & ἡ, recens peremptus: ab ἄρτι, recens, & θνῄσκω, occido.

Α᾽ρτίωρος, ὁ, qui mcata ast integra, minimeque lusa; integre mcotta: ex ἄρτι, & ὠρὰ, mens.

Α᾽ρτιφυὴς, ὁ, recens natus: a Tham. φύω, gigno.

Α᾽ρτίφυτ-ος, ὁ, nuper plantarus, vel natus. ab eod. Them. φύω, planto; unde φυτὸν, τὸ, planta.

Α᾽ρτίφων-ος, ὁ, cui vox est integra, & perfecta; quique verba ἀρτίως, integre, & perfecta pronuntiat: ex ἄρτι, ab ἄρτο-, integer, & φωνὴ, ἡ, vox.

Α᾽ρτίχαρακτ-ος, ὁ & ἡ, recenter scolptus, seu insculptus: ut ἀρτιχάρακτα γράμματα, apud Athen. l. 5. a Th. χαράσσω, feu ττω, f. ξω, iuscolpo.

Α᾽ρτίχειρ, aui manus sunt perfectæ, nec ollo laborant vitio, seu qui oraque manu moqua utitor: a Them. χεὶρ, ὁ, manus.

Α᾽ρτιχόρευτ-ος, ὁ, recens chorcis celebratus, ut ἀρτιχόρευτος ὁρτὴ, Nonn. a χορεύω, ομαι, f. εύσω, saltio, chorsas duco.

Α᾽ρτίχυτ-ος, ὁ & ἡ, nuper, seu modo fusus. a χυτὸς, ὁ, fusus. Comparatur ut reliqua præcadentia, cum Th. ἄρτι, vel ἄρτο-, ὁ, perfectus.

Α᾽ρτίως, adv. nuper, paulo ante. Attici distinguunt ἀρτίως, τὸ Γ ὀλίγου; & ἄρτι, ὅτι Γ πάλαι. Item iatagre, perfecte: item cohærenter, & ante: & sic ast adv. a Th. ἄρτο-, ὁ, ἡ, perfectus.

Α᾽ρτοδάγμα, five ἀρτοδάγμιον, τὸ specimen panis, i. a. specimen frumenti in pane confecto ex so. Poll. ex ἄρτο-, ὁ, panis, & δάγμα, τὸ, specimen.

Α᾽ρτοδίδιον, ὦ, panem dn, i. e. panem aliquibus distribuo: ex ἄρτο-, panis, & δίδω, ὁ, dator.

Α᾽ρτοθήκη, ἡ, locus, in quo panis reponitur, panarium: aa ἄρτο-, panis, & θήκη, ἡ, theca, repositorium.

Α᾽ρτοκοπέω, pistrinum exerceo.

Α᾽ρτοκοπεῖον, τὸ, pistrinum.

Α᾽ρτοκοπικὸς, ὁ, liber apud Athenæum.

Α᾽ρτοκόπ-ος, ὁ, ἡ, pistis, & pistor: ex ἄρτο-, panis, & κόπτω, sciudo.

Α᾽ρτόμαζ-ος, τὸ, panis carni mistus: caro pani incloía; aibus pane, & carne coastans: ex ἄρτο-, ὁ, panis, & μᾶζα, τὸ, caro.

Α᾽ρτολάγανον, paois genus delicatum, apud Athen.

Α᾽ρτολάγυλ-ος πήρα, panem, & lagenam habeas pera: ex ἄρτο-, ὁ, panis, & λάγανον, τὸ, vel λαγύλο-, ὁ, lagena.

Α᾽ρταξέρξης, idem ac Α᾽ρταξέρξης, Artaaerses.

Α᾽ρτοπώλιον, panem conhcio, pistoriam artam exarceo. Item io panam, val panas formo. unda in pass. (de papavere sativo) ἡ τὸ σπέρμα ἀρτοποιεῖται ὡς τιλὶ ὃν ὑγιὲς χρῶσι, apud Dioic. l. 4. c. 75.

Α᾽ρτοποιΐα, ἡ, panificium, pistura. Xen.

Α᾽ρτοποϊκὸς, scil. λόγο-, liber de panificio, apud Athen. sc ἄρτο-, ὁ, panis, & ποιέω, ῶ, facio.

Α᾽ρτοποιὸς, ὁ, panifex, pistor: sed ponitur & adjective: or ἀρτοποιὸς ζύμη, fermentum, ax quo panis exaficitur.

Α᾽ρτοστάσιον, τὸ, officina, vel vas, in quo panas coquuntur. Poll.

Α᾽ρτόττης, ὁ, & ἀρτόττη, ἡ, panes, & placentas coqaens, seu vas, seu homo.

Α᾽ρτοτύπ-ος ἄρτο-, dicitur panis ia artopta coctus. Athen. l. 3. ex ἄρτο-, ὁ, panis, & τύπτω, ῶ, affo, coquo.

Α᾽ρτοπωλεῖν, panes vendara: ax ἄρτο-, ὁ, panis, & πωλέω, ῶ, vendo.

Α᾽ρτοπώλιον, τὸ, dicitur asis pistrinum. Suid.

Α᾽ρτοπώλης, ὁ, qui panem vaodit.

Α᾽ρτοπώλιον, τὸ, locus, in quo vendontur panes.

Α᾽ρτοπωλὶς, ίδο-, ἡ, qua panem vendit.

Α᾽ρτος, ὁ, panis, cibus. derivari dicitur ab αἴρω, significante προσφέρω; quasi ὃ προσφέρομεν ἑαυτῷ τῷ σώματι ἡμῶν προσφερόμενο-, inquit Etym. & aliam addit etiam rationem, vid. διὰ τὸ αἴρειν, & χωρίζειν τὰ δύσιμα. Sed videtur etiam ab ἄρω deduci posse; ut sit ἄρτο-, cibus corpori congruus; sis ut ab eodem ἄρω deducitur ἀρωγὰς, ἡ, cihua.

Α᾽ρτοτρέω, pana vascor; item simplicitar vescor: ex ἄρτο-, panis, & τιτρώσκω, nutrio, pasco.

Α᾽ρτοτροφέω, pana alo. Poll. ex ἄρτο-, panis, & τροφὴ, nutrio.

Α᾽ρτοφάγ-ος, ὁ, ἡ, panivorus: nomen mollo, apud Hom. Ex ἄρτο-, panis, & φάγω, comedo.

Α᾽ρτοφόριον, pana vascor; item simplicitar vescor: ex ἄρτο-, panis, & τιτρώσκω, nutrio, pasco.

Α᾽ρτοφορὸς, ὁ, ἡ, panivorus: nomen mollo, apud Hom. Ex ἄρτο-, panis, & φάγω, comedo.

Α᾽ρτοφόρος

Ἀρχαῖος, antique: edv. ab ἀρχή, initium.
Ἀρχάγγελος, ὁ, idem ac ἀρχαγγέλος, primigenius, primus, primitivus, prior natus, author geoeris, ex quo omnia genita sunt: et ἀρχέγονος ὕλη, primigenia materie. ex ἀρχή, iortium, vel ἀρχαῖος, antiquus, & γένος, semen, partus.
Ἀρχέδημος, ο, ὁ, nomeo propr. viri. Archedemus. Gr. princeps populi.
Ἀρχέλαος, ο, ὁ, qui iusse imperat; ὁ ἄρχων ὡς δῆμῳ.
Ἄρχω, 3. sing. ind. præs. ἄρχω, præs. inf. act. ἄρχεσθαι, præs. int. pass. ἄρχεται, 3. sing. ind. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.
Ἀρχεῖον, ου, τό, domos principis, ent magistratuum curia, ab ἀρχή, principatus. Item archivium, tabularium. Item in castris Prætorium, & principia significat.
Ἀρχαῖος, α, ὁ, idem ac ἀρχαῖος, antiquus.
Ἀρχίκακος, ὁ ἡ ὁ, nutbor, seu origo malorum: ab ἀρχή, initium, & κακός, malus.
Ἀρχέλαος, ο, ὁ, Archelaus, oom. viri, Gr. princeps populi.
Ἀρχέλαος, ε, ὁ ἡ ὁ, populi rector: pro quo dicitur etiam ἀρχέλαε: ex ἀρχή, initium, vel ἄρχος, princeps, ὁ, & λαός, ὁ, populus.
Ἀρχέναυς, ὁ, qui nunc primum navigat: vel qui novi imperat: apud Suid. ex ἀρχή, initium, vel ἄρχος, princeps, & ναῦς, navis; unde ναύαρχος, navalis.
Ἀρχεπόλεμος, ὁ, penes quem administratio rerum, & dispensandarum d'vitiarum potestas est: ex ἀρχός, ὁ, princeps, vel ἀρχή, ἡ, initium, & πόλεμος, ὁ, divitiæ.
Ἀρχέπολις, ιδος, ὁ, ἡ, imperans civitati; ὁ ἄρχων τῆ πόλεως.
Ἄρχεσθαι, pro ἄρχεσθαι, incipe, iof. pro imperet. ab ἄρχομαι, ioeipio.
Ἀρχεσθαι, iofin. sæpe parere, imperium ferre.
Ἀρχεσίμολπος μοῦσα, dicitur Musa, quæ cantui præest, seu quæ cantum ineipit. Athen. l. 4. ex ἄρχω, impero, vel ἀρχή, ἡ, initium, & μολπή, ἡ, cantus, hymnus.
Ἀρχέσπορος, ὁ, vesperæ principium habens: ot ἀρχέσπορος νύξ, apud Homerum: ex ἀρχή, iortium, & ὄσπερος, vesper.
Ἀρχετάω, & ἀρχηγετέω, principatum teoere.
Ἄρχετο, Dor. pro ἤρχετο, 3. sing. imperf. verbi ἄρχομαι, incipio.
Ἀρχέτυπος, ὁ, dicitur exemplar, idea.
Ἀρχέτυπον, τό, forma primigenia; typus iortio factus, & omnium primus.
Ἀρχέτυπος, ο, ὁ, archetypus, in neutro τὸ ἀρχέτυπον, exemplar primigenium: ab ἀρχή, initium, & τύπος, uxemplar, figura.
Ἀρχέτυπα γραφή, legitur apud Philonem de vita Mosis l. 3. Hujus autem vocis proprius usus est in imaginibus; metaphorice io aliis rebus.
Ἄρχθι, Dor. pro ἤρχου, præs. imperat. pass. ab ἄρχομαι, impero. Th. ἄρχω, iortium.
Ἀρχέω, idem ec ἄρχω, impero.
Ἀρχήγορος, ὁ, qui præest choro, chorago, seu qui choros inchoat; in Epigr. ex ἄρχω, ἀρχή, initium, vel ἄρχος, princeps, & χορός, chorus.
Ἀρχή, ῆς, principium, principatus, imperium, extremum. Ab ἀρχή vero est ἀρχικός, ἄρχω, & ἄρχομαι, ἀναρχος, ἄναρχος, ἀπαρχή, ἔπαρχος, ἔπαρχος, & ἐπάρχος, μόναρχος, vel μοναρχής, πολύαρχος, ὀλιγαρχία, πανάρχαιος, χιλιάρχης, &c. de quibus alibi.
Ἀρχηγετέω, idem est ac ἀρχιγετέω, imperetu.
Ἀρχηγέτεω, ῶ, iocipio, auspicor.
Ἀρχηγέτης, & Dor. ἀρχαγέτης, ο, ὁ, dux, præses, princeps.
Ἀρχηγίς, ίδος, ἡ, præses, ductrix, patrone.
Ἀρχηγός, ὁ, ἡ, dux, princeps, author: in vocat. ἀρχηγέ, ex ἀρχή, initium, & ἡγέομαι, duco.
Ἀρχῆθεν, Jon. pro ἐξ ἀρχῆς, ab initio, aoriquitus. Th. ἀρχή, iortium.
Ἀρχῆι, & τῶι ἀρχῆι, adverbialiter, primum, primitus, principio: & inter dum omoioo, ante omnia.
Ἀρχήσαντα, aec. sing. a. s. part. pass. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, impero.
Ἀρχιλῃστής, & ἀρχιλῃστός, princeps latronum. ex ἀρχή, unde ἀρχός, vel ἄρχων, & λῃστής, latro.
Ἀρχίατρος, ε, ὁ, medieorum princeps, vel inter medicos primarius: ab ἀρχός, princeps, & ἰατρός, medicus, quod ab ἰάομαι, sano, medeor.
Ἀρχιβούκολος, ὁ, bubulcorum princeps: ex ἀρχή, ἡ, princeps; vel ἀρχός, ὁ, initium, & βούκολος, ὁ, bubulcus.
Ἀρχιγένθλος, ὁ, princeps seu generis, seu gentis, vel antiquæ originis, seu generationis; prifeus. Nonn. ex ἀρχή, ἡ, initium, & γενέθλη, ἡ, genus, progeaies.
Ἀρχιγραμματεύς, έως, ὁ, scribarum præfectus: ab ἀρχός, princeps, & γραμματεύς, scriba, quod a γράφω, scribo.
Ἀρχίδαμος, ο, ὁ, Archidamus, nomen proprium.
Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, custos, & princeps carceris. Th. φυλάττω, custodio.
Ἀρχιδικαστής, ου, ὁ, judicum præfectus.
Ἀρχίδικος, ὁ, qui præest causis, & judiciis. ex ἀρχός, princeps, & δίκη, judicium, vel δικαστής, judex.
Ἀρχίδιον, τό, parvum imperium; item parvus magistratus, & pedarius: dimin. ab ἀρχή, principatus.
Ἀρχιμεσία, exp. a Suid. ἡμιπλαστία, a πλάσσω, remus, i. e. remigatio. Item principatus inter remiges. ab ἀρχή, principatus, & ἐρεσία, seu ἐρεσία, remigatio; eb ἐρέσσω, remigo.
Ἀρχιερώμενος, & ἀρχιερατεύω, summos sacerdos sum; vel summo sacerdotio fungor.
Ἀρχιεραπικός, ὴ, όν, Pontificius.
Ἀρχιερεύς, έως, & Attice εως, ὁ, Pontifex, summus sacerdos; ἄρχων τῆς ἱερείας, princeps sacerdotum: quod ab ἀρχή, principatus, & ἱερεύς, sacerdos; quod ab ἱερός, sanctus.
Ἀρχιερωσύνη, ἡ, summum sacerdotium, Pootificntus maximus: eb ἀρχιερεύς, ὁ, Pontifex.
Ἀρχιεταίρος, ὁ, fodalium princeps; qui principem inter fodales locum obtinet; ut Chusi dicitur ἀρχιεταῖρος Davidis, a. Reg. c. 16. ex ἀρχός, ὁ, princeps, vel ἀρχή, ἡ, & ἑταῖρος, ὁ, focius.
Ἀρχιθάλαχος, ὁ, eunuchorum præfectus, seu princeps: ex ἀρχή, iortium, & θάλαχος, ὁ, eunuchus.
Ἀρχίζωος, ὁ, vitæ initium præbens; vitæ author: ex ἀρχή, initium, & ζωή, ἡ, vita.
Ἀρχιθέωρος, ὁ, præfectus ludorum, & spectaculorum. præfectus eorum, qui theori dicebantur; hoc est, qui fciscitatum oracula mittebantor. Item præfectus feerorum, apud Demosth. ex ἀρχός, princeps, & θεωρός, spectator: oraculi consultor.
Ἀρχίκλωπος, ὁ, antiquus fur, princeps furum; qui futum tuibæ præeft. Suid. Pro eod. dicitur & ἀρχίκλωψ. ex ἀρχή, initium, & κλοπή, furtum, vel κλώψ, ὁ, fur.
Ἀρχικὸς, ἡ, ὁ, principalis, primerius, nprus ad regendum: nb ἄρχω, impero.
Ἀρχικυβερνήτης, ὁ, qui præeft navi, novis præfectus, nauclorus: ex ἀρχή, initium, & κυβερνήτης, ὁ, gubernator.
Ἀρχίλῃστος, idem ac ἀρχιλῃστής, princeps latronum.
Ἀρχίλοχος, ο, ὁ, Archilochus, Poeta Jnmbici carminis inventor.
Ἀρχιμάγειρος, ο, ὁ, præfectus coquorum: nb ἀρχή, impsrium, & μάγειρος, coquus.
Ἀρχιμανδρίτης, ου, ὁ, qui pluribus Monachis præeft, Abbas: ex ἀρχός, princeps, & μάνδρα, ἡ, cubile, ftabulum.
Ἀρχίμιμος, ο, ὁ, mimorum princeps; item princeps hiftrionum: ex ἀρχή, initium, ὁ, & μῖμος, ὁ, mimus.
Ἀρχιποιχοσύνη, ἡ, dignitas τῶ ἀρχιποιχοῦ, piocetnæ.
Ἀρχιποιχός, ὁ, pinceroa, pocalorum magister. Ex ἄρχω, impeto, οἶνος, vinum, & χέω, fundo.
Ἀρχιπρόεδρος, ὁ, qui priocipem locum inter pocillatores tenet.
Ἀρχιπατρώτης, ὁ, princeps familiarum. Jusue c. au. ex ἀρχός, ὁ, princeps, & πατρώτης, ε, ὁ, conterraneus.
Ἀρχιπειρατὴς, ῶ, ὁ, archipirata, pirataram princeps: ex ἀρχή, impero, & πειρατής, ὁ, pirate.
Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ, pastorum princeps; nb ἀρχή, principatus, & ποιμήν, pastor.
Ἀρχιπόσια, ἡ, principatus bibendi; primus bibendi locus: ex ἀρχή, ἡ, initium, & πόσις, εως, ἡ, potus.
Ἀρχίππος, ο, ὁ, proprium oomen viri, Archippus. Gr. magister equorum. Th. ἵππος, equus.
Ἀρχιρεύς, idem ac ἀρχιερεύς, summus Sacerdos.
Ἀρχισιτοπώλης, ου, ὁ, pistor, pistorum princeps: ex ἄρχω, impsro, σῖτος, frumentum, penis, & πωλέω, fecio.
Ἀρχιστράτηγος, υ, ὁ, imperator exercitus.
Ἀρχιστασιάρχης, ου, ὁ, præfectus, vel rector fynagogæ.
Ἀρχισωματοφύλαξ, ὁ, præcipuus custos corporis. Regum l. s. cap. 28. ex ἀρχή, σῶμα, corpus, & φύλαξ, ακος, ὁ, custos.
Ἀρχιτεκτονικός, ὴ, ad architectos pertinens, peritus architecturæ.
Ἀρχιτεκτονική, sub. τέχνη, architectura.
Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, nrchitectus, fabrorum princeps. Item metaphorice ftructor, machinator: ex ἄρχω, prioceps, & τέκτων, feber; quod a τεύχω, fabricor.
Ἀρχιτελώνης, ν, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τελωνῶν, magister publicanorum.
Ἀρχιτρίκλινος, ο, ὁ, architriclinus, sympofiarcha, qui præeft apparando convivio: nb ἀρχή, principatus, & τρίκλινον, seu τρίκλινος, trielinium, ideft, locus tribus conftratus lectis ad discumbendum; quod ex τρεῖς, tres, & κλίνω, reclino.
Ἀρχιτέκτονικὸς, ὁ, primarius, & princeps inter ὑπουργούς. Plut. in Eumen. ex ἀρχός, princeps, & ὑπουργός, elypeatus fnrelles.
Ἀρχίφυλος, ο, ὁ, præfectus tribus. ἀρχίφυλοι, οἱ, principes tribuum. Th. φυλή, tribus.
Ἀρχίφωτος, ὁ, initium, & autor luminis. Sic dicitur Baptifmos, quoniam poft eum animæ illuminantur. Dionys. Areop ex ἀρχή, ἡ, initiom, & φῶς, φωτός, τό, lux.
Ἄρχιφως, per Syne. pro ἀρχέφωτος, ὁ, fubditus. præf. parr. ab ἄρχομαι, impero. Them. ἀρχή, imperium. Vel pro ἀγημένος, ut fit Jonicum præt. translato accentu.
Ἀρχεγλυπτικὸς, ὁ, magistratus ambiens, quasi ὁ τῆς ἀρχῆς γλύφων: Etym. & Eust. ex ἀρχή, ἡ, initium, & γλύφω, scalpo, f. ψω, unde γλύπτης, ὁ, insculptor.
Ἀρχιλήπτωρ, ὁ, magistratuum fusceptor: ex ἀρχός, princeps, & λαβή, ἡ, captio, prehensio.
Ἀρχιλίτανος, ὁ, magistratom ambiens; i. e. ὁ λιτανεύων τὰς ἀρχάς. Etym. & Eust. & sic est ex ἀρχή, ἡ, & λιτανός, ὁ, ἡ, fupplex: unde λιτανεύω, ῶ, obsecro. Item ὁ ἐπὶ τῶ ἄρχειν λιτανεύομενος, i. e. propter magistratum splendescens: Etym. & Eust. Atque sic est ex ἀρχή, ἡ, initium, & λιτανός, ὁ, splendidus. a Th. λίτος, εος, τό, pinguedo; unde λιτανεύω, εύσω, pinguem reddo.
Ἄρχομαι, initium facio, vel sumo. Item pro ὑπάρχομαι, auspicor. Odyss. ξ. Item fubsum imperio; pareo, obrempero: ut ἄ χεσθαι ὑπὸ τῶν κύων, obtemperolegibus: Plut. in Apoph. & ἄ χομαι πάντα, in his pareo. unde ἀρχόμενος, qui fob imperio alicujus fuot, fubditi; qui & ὑπήκοοι. Xenoph. est pass. eb ἄρχω, impero.
Ἀρχοντικός, ὁ, imperiosus, i. e. ἀρχικὸς: a Th. ἄρχω, impero.
Ἄρχος, ου, ὁ, qui imperium obtinet, dux;

dua: item podex: item inteſtinum rectum, apud Ariſtot. in 4. de gen. animal.

Ἄρχω, incipio, initium facio: item ſum principium, ſeu origo, vel auctor ſum: item priores partes occupo: ut apud Thuc. ἄρχε ὁ μάχης, prior pugnam capeſſo: ſic ἄρχειν πολέμου, apud eundem. Exponitur etiam impero, cum genit. principatum obtineo, dominor, magiſtratum gero. f. ξο. p. ἦρχα. a. s. ἦρξα. a. 1. part. ἄρξας, αντος. præſ. med. ἄρχομαι, incipio, impero. imperf. ἠρχόμην, ν, στο. præſ. parr. ἀρχόμενος. ἀρχόμενδ' pro ἀρχόμενθα, præſ. ſub. med. ſ. 1. m. ἀρξόμαι, ν, στα. a. s. med. ἠρξάμην, ν, ατο. a. 1. med. ſub. ἄρξωμαι, ν, ηται. a. 1. inſ. m. ἄρξασθαι. Th. ἀρχέ, principium, imperium.

Ἀρχώμεσθα, ordiamur, Poet. pro ἀρχώμεθα, præſ. ſub. m. ab ἄρχω, vel ἄρχομαι, incipio, ordior.

Ἄρχων, οντος, ὁ, princeps. ἀρχόμενος, ſubditus. ab ἄρχομαι, impero.

Ἀρχώνης, ου, qui præeſt emptionibus. Etym. Ex ἀρχός, ſeu Th. ἄρχω, impero, & ὠνέομαι, emo, mercor.

Ἄρω, aptu, adapto, cungruo, ſ. ἀρῶ. a. s. ἄρα. & Æol. ἄρρω, & ἤρω. part. ἄρρας, αντος. p. m. ἦρα, & facta reduplicatione, ἄρηρα, & Poet. ἄραρα. Et ἄρω poteſt etiam eſſe a. s. ſub. verbi αἴρω, tollo.

Ἀρωγή, ῆς, ἡ, auxilium, remedium.

Ἀρωγός, ὄς, ὁ, ἡ, auxiliator, vindex, defenſor: ab ἀρήγω, auxilior, verſo η in α.

Ἀρωγοναύτης, α, ἐ, unde ἀρωγοναῦται δαίμονες, Dii nautarum ſautores, ſeu defenſores; Dii faventes, & propitii nautis: Epigr. ex ἀρωγός, auxiliator, & ναύτης, nauta; a Th. ναῦς, navis.

Ἄρωμα, ατος, τό, aroma, odoramentum. ἀρώματα, ων, τά, aromata: ab ἄρα, & ἄζω, oleo.

Ἀρωματικός, ή, odoratus: & ἀρωμα, τώδης, ους, ές, ν, aromata redolens.

Ἀρωματίζω, aromata redoleo; ſum odoratus; odorem ſuavem ſpiro: item active, aromatis, odoribus, ſeu odoramentis imbuo: Dioſc.

Ἀρωματίτης, α, ὁ, aromatites. unde ἀρωματίτης οἶνος, aromatites vinum, i. e. aromatis confectum. Dioſc. Th. ἄρωμα, aroma, odoramentum.

Ἀρωματοπῶλος, ου, ὁ ἡ ἡ, odoriſer, aromatarius, qui aromata fert: ea ἄρωμα, aroma, & πέλω, fero.

Ἄρων, ωνος, ὁ, ἡ, aſpidis arbor.

Ἄρως, ωος, ὁ, Dor. pro ἤρως, ος, heros.

A Σ.

Ἄς, adv. uſquaequo.

Ἄς, acc. pl. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Articulus ſubjunctivus.

Ἀσά, ἡ, nomen viti ἄκλητου. Syt. Medicus.

Ἄσα, Dor. pro ἦσα, & in a. ſing. ἔσας, Dor. pro ἔσης, a. s. act. verbi εἰδέω, eram, & εἶδα, per contractionem ᾔδεα, imperf. & Dor. εἶδον.

Ἄσαι, a. 1. inſ. verbi ἄζω, ſatio, ſ. ἄσω. At ᾖδα, ᾖσα, ι ſubſcripto, cano.

Ἀσαίζω, & ἀσαίνω, idem ac ἀσαίνομαι, (& ex eadem origine derivata, vid. ab ἄσα, ἡ, faſtidium, Heſych.) triſtor; λυπέομαι: ſed proprie ſignificat faſtidio laboro: ab ἄδω, ſatio; unde ἄσα, ης, ἡ, faſtidium, naufea, ſæps ſcil. conſequens ſatietatem.

Ἄσακτος, α, ἐ ἡ ἡ, non conculcatus: ut ἄσακτος γῆ, terra non conculcata, & conſtipata. Xen. ex n priv. & σάττω, onero; item concalco.

Ἀσαλαμίνος, α, ἐ, expers rei nauticæ; imperitus maris, (faſte Salaminii rei nauticæ peritiſſimi) vel a triremi quadam miræ velocitatis apud Athenienſes, quæ Salaminia dicebatur. α ſit privativum.

Ἀσάλευτος, α, ὁ, ἡ, inconcuſſus, immotus: ex n, & σαλεύω, agito. Th. σάλος, ν, ὁ, ſalum.

Ἀσαλής, ές, ὁ ἡ, tranquillus, euta vacuus: σάλος γὰρ ἡ ἐρεσία. Æſchyl.

Ἀσάλλω, ἀφροντίζω, apud Heſychium incurioſum eſſe.

Ἀσαλία, ἡ, ſecuritas, ἀμεριμνία: item inconſiderauria, incogitantia, ἀλογία, Etym.

Ἀσάλπιγκτος, ſeu ἀσάλπιστος, ὁ ἡ ὁ, tuba non proclamatus: ἀσάλπιγκτος ὕμα, μεστομάχιος, Heſych. quod manducatum, & veſperi tuba canere ſolevent: ab α, & σάλπιγξ, tuba.

Ἀσάμενος, α, ἐ, Poet. pro λυπούμενος, doleus, mœſtus: ab ἄδω, ſatio; vel ἄω, lædo.

Ἀσάμινθος, α, ἡ, pelvis, ſolium balneatorum: φησὶ τὸ ἄσαν μινθῶν, a ſordibus minuendis, i. e. eluendis.

Ἀσαῖν, faſtidio afficere, præſ. inſ. ab ἀσαίνω. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσάνδαλος, α, ὁ, ſandaliis carens: ab α, & σανδάλιον, ſandalium.

Ἄσαντος, ὁ, non adblandiens, ἡ σαίνων. Hſych. proprium eſt ſanum, qui blandas aliaqui candas movent. ex n priv. & σαίνω, idem, ac σκίω, quatio, agito: item adulor, blandior; metaphorice a canibus caudæ agitatione adblandientibus.

Ἀσάπωμα, ὦμα, futur. ἀσάμενος, nauſeo, faſtidio, ab ἀσαίζω, faſtidio.

Ἀσαπής, ές, ἀσάπητος, α, ὁ, ἡ, non putrefactus, puttedini non obnoxius: ab n, & σήπω, putrefacio.

Ἀσαρίτης οἶνος, aſarites vinum, i. e. ex aſaro herba confectum, & conditum, Dioſcor. ἀβάπτιστος.

Ἄσαρος, ὁ, ἡ, ſarnis expers: item graſilis, macilentus.

Ἀσαρκία, ας, ἡ, graciliras, macies, carnis privatio: ab α, & σάρξ, κός, caro.

Ἄσαρον, υ, τό, aſarum, nardus ſylveſtris.

Ἄσαρος, ὁ, non ornatus, non verſus. unde ἄσαρος, τό, ſcopis non mundatum; ſeu quod ſcopis mundari nequit. Hſych ex α priv. & σαίρω, ſcopis purgo.

Ἄσας, Jon. pro ἔσας, eecinifti, 2. ſing. a. s. ind. verbi ᾄδω, cano.

Ἀσάφεια, ας, ἡ, obſcuritas.

Ἀσαφής, ές, ὁ, ἡ, ὁ, obſcurus; ea α, & σαφής, manifeſtus.

Ἀσαφῶς, incerta cauſa, ἀδήλως, ἀδ. αἰτίας, non certo, & liquido, obſcure: adv. ab ἀσαφής, obſcurus.

Ἄσβεστος, α, ὁ, ἡ, inextinguibilis, ἀσβέστη, in ſ. gen. pro ἄσβεστος, apud Hom. ea α, & σβεσός, quod a σβέννυμι eſtinguo.

Ἀσβόλη, ης, & ἄσβολος, ε, ἡ, ſulipo, macula, ſavilla; q. ab ἄσης, limus, ſordes, & βάλλω, jacio.

Ἄσβολος, ν, ὁ, nomen proprium auguris.

Ἀσβολόεις, εντος, ὁ, ſuliginoſus: Poet. & Ἀσβολώδης, ες, ὁ, ἡ, idem: apud Oratores.

Ἀσβολόω, ῶ, f. ώσω, & ἀσβολάω, ſuligine inficio, polluo: a Them. ἀσβόλη, ſuligo, macula.

Ἀσβόλιβας, Aſdrubal, dua Carthaginenſis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas: ab ἀσεβής, impius.

Ἀσεβέω, impie ago. ſ. ήσω. p. ἠσέβηκα. aor. 1. inſ. ἀσεβῆσαι: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσεβῆ, impia, nom. pl. neut. gen. ab ἀσεβής, impius.

Ἀσέβημα, ατος, τό, impietas, piaculum.

Ἀσεβής, ές, ὁ, ἡ, & τὸ ἀσεβές, impius, a, um: ex α, & σέβω, colo.

Ἀσέβητος, ἡ, actio impia, & aſtaria: Plut. eſt verbale ab ἀσεβέω, irreligioſus ſum; quod ab ἀσεβής, qui non colit, nec veneratur cœleſte numen; idcoque irreligioſus, & impius.

Ἄσηι, ου, ὁ ἡ ἡ, & ἀσήτατος, babenis carens, abſque habenis; & generaliter non vinctus; Heſych. ſeu non alligatus: ex n priv. & σαίω, catena, habena.

Ἄσητος, ὁ ἡ ἡ, inconcuſſus, non quaſſatus.

Ἀσίαστος, immobiliter: adv. ex n priv. & σιστός, concuſſus; a Them. σίω, quatio.

Ἀσέλγεια, ας, ἡ, laſcivia, obſcœnitas, petulantia.

Ἀσελγέω, ῶ, & ἀσελγαίνω, petulanter ago, laſcivio.

Ἀσελγής, ſeu ἀσελγῶς, petulanter, laſcive, immodice, inſolenter.

Ἀσελγής, ές, ὁ, ἡ, petulans, protervus, laſcivus, impudicus: ex α priv. & Σέλγη, nomen urbis, cujus cives probi erant: Euſtath. vel ex n intenſ. & Σέλγη, quod cives petulantes fuerint: Suidas.

Ἀσελγοκέρως, ατος, ὁ, cornibus laſcivians: ea ἀσελγής, laſcivus, & κέρας, ατος, τό, cornu.

Ἀσελγομανέω, pat laſciviam inſanio: inſana impudicitia teneor, vel prurio: ex ἀσελγής, & μαίνομαι, furo, inſanio, abjecto ι in compoſitione.

Ἀσελγῶς, petulanter, laſcive, immodice.

Ἀσέλμος, α, ὁ, obſcurus: ea n priv. & σελμή, Luna; quaſi ſine Luna.

Ἄσεμνος, ν, ὁ, ἡ, minime venerandus, inhonneſtus, incaſtus, fœdus: ab n, & σεμνός, honeſtus.

Ἄσεπτος, ν, ὁ, ἡ, idem ac ἀσεβής, impius.

Ἀσεσής, ές, ὁ, ἡ, impius. Gen. 18. 25.

Ἄσεσμαι, Dor. pro ᾄσομαι. f. 1. m. ab ᾄδω, cano.

Ἄση, ης, ἡ, faſtidium, nauſea, item moleſtia animi: ab ἄδω, ſatio.

Ἄσῃ, cantabis, a. ſing. f. 1. m. Dor. pro ᾄσομαι, p. Th. ᾄδω, cano.

Ἀσθένεια, moleſtia afficiar, aor. 1. opt. paſſ. ab α. 1. ind. paſſ. ἠσθένεια. Vide ἀσενθής.

Ἀσθενθής, mœſtus fueris, a. 1. ſub. paſſ. ab ἀσάομαι, ᾶμαι, ſ. ἀσθήσομαι, faſtidio laboro. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσίαστος, α, ὁ, ἡ, inſuſtoditus, incertus, non ſignatus, rectore carens: ut ἀσίαστα μῆλα, oves ſarentes ſignum, 1. s. non ſuſtoditæ.

Ἀσημάντος, ὁ, non notatus, aut inſignitus: Philo de vita Moſ. l. 2.

Ἄσημος, α, ὁ, ἡ, cui ſignum, ſeu nota non eſt impreſſa; per conſequens obſcurus, ignobilis: ea α priv. & σῆμα, τος, τό, ſignum.

Ἀσήμων, ὁ, idem ac ἄσημος, non ſignatus: item obſcurus.

Ἀσήμως, obſcure: Hſych. item ignobiliter: Herodian.

Ἄσηπτος, ὁ, incorruptus; idem ac ἀσαπής: ab n, & σήπω, putrefacio, corrumpo.

Ἀσηρός, ά, ὁ, faſtidium affirens, moleſtus.

Ἀσηρός, moleſtus: ab ἄση, faſtidium. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσήτη, 2. perſona a. 1. ſub. med. verbi ἀσάομαι, faſtidio laboro.

Ἀσθής, ένος, cantatus, a. 1. part. paſſ. ex a. 1. ᾖσθην, verbi ᾄδω, cano, cauto.

Ἀσθένεια, ας, ἡ, infirmitas, adverſa valetudo, inopia. ἀσθενέω, ægroto, langueo.

Ἀσθενέστερος, ὁ, imbecillior: compar. ab ἀσθενής, ægrotus, infirmus.

Ἀσθενέω, ῶ, ægroto, langueo, infirmus ſum: item infirmor. imperf. ἠσθένουν, ν. f. ήσω. p. ἠσθένηκα. a. s. ἠσθένησα. præſ. part. ἀσθενέων, ῶν, ἐντος, ægrotus, rudis: & in f. gen. ἀσθενέοντα, ἄντα, ης, infirma. ἀσθενέοντες, αντος, & in f. g. ἀσθενέοντα, a. a. part. act. ex n, & σθένος, robur.

Ἀσθένημα, ατος, τό, imbecillitas, morbus: ea eodem thmatis.

Ἀσθενής, ἐος, ὁ, ἡ, infirmus, impotens, ægrotus, pauper: ex α & σθένος, robur.

Ἀσθενία, pro ἀσθένεια, Jon. infirmitas.

Ἀσθενικός, ή, ὁ, imbecillis, valetudinarius: pau-

pauper: ab α, & σθένω, robur.
Ἀσθενίζω, ἤ, imbecilla radice hærens: ab ἀσθενὴς, infirmus, & ῥίζα, radix.
Ἀσθενόψυχος, ὁ, debilis animo: fortis animus: Josephus. ex ἀσθενὴς, infirmus, & ψυχὴ, anima.
Ἀσθενόω, f. ώσω: infirmum reddo, debilito, ἀσθενῆ ποιῶ. ab ἀσθενὴς, infirmus.
Ἄσθμα, detrimentum passus est, Jon. pro πάθη, a. 1. verbi ἔτω, vel ἄω, lædo: pro quo tamen potius ἄάω dicitur.
Ἄσθμα, ατος, τὸ, anhelatio, spirandi difficultas: ab ἄω, lædo.
Ἀσθμαίνοντα, anhelantem, acc. sing. præs. part. ab ἀσθμαίνω, spiritum ægre traho.
Ἀσθμαίνω, f. ανῶ, p. πεπάσθμηγμαι, anhelo, spiritum difficulter traho. ἀσθμάζω, idem.
Ἀσθμητικὸς, ἡ, ὁ, difficulter spirans. Th. ἀσθμὸς, spirandi difficultas.
Ἄσια, ας, ἡ, Asia, nomen regionis. Gr. limosa.
Ἀσιανὸς, ὁ, ἡ, Asianus.
Ἀσίαρχης, ου, ὁ, Asiæ princeps: quasi ἄρχων τῆς Ἀσίας.
Ἀσιγησία, ἡ, taceodi impotentia.
Ἀσίγητος, ὁ ☾ ἡ, non tacens, aut silens: Nonn. ex α priv. & σιγάω, taceo.
Ἄσιγμος, ου, ὁ ☾ ἡ, carens stridore; item carens litera Sigma: ut ἄσιγμος ᾠδὴ, apud Athen. ex α pr. & σιγμὸς, stridor; a σίζω, sibilo.
Ἀσίδηρος, ὁ ☾ ἡ, qui sine ferro est; ferrum non habens: in Epigr. ea α priv. & σίδηρος, ferrum.
Ἄσιη, ης, ἡ, limosa, Jon. pro ἄσια, ας, ἡ, ab ἄσις, limus.
Ἄσιτος, ου, ὁ, qui non est σιτοῦς, seu ἀδὴς, i.e. delicationis cib. minime appetens: Plut. Item non injucundus. unde τὸ ἀσιτότατον, quam minime noxium. ex α priv. & σιτὸς, ου, ὁ, injucundus, molestus, ἀδὴς.
Ἄσιμον, ου, τὸ, argentum. Hesych. ἄσημον ἄργυρον.
Ἄσιν, ης, ἡ, asine, apud Theoph. l. 2. c. 25. barba est, quæ aliis sese implicat: quidam vocant clematitidem, & convolvulum.
Ἄσιν, ἡ, est etiam nomen proprium urbis Græciæ. Iliad β.
Ἄσινὴς, ἐς, ὁ, ἡ, illæsus, nullo malo affectus, innocuus. Th. σίνω, nocen.
Ἀσινῶς, sine noxa, innocue: ex α priv. cum eodem Themate.
Ἄσιτος, ου, ὁ, limosus, ἰλυώδης, ut Eust. io Il. β. exponit: ab ἄσις, limus, cœnum.
Ἀσίφαλος, ου, ὁ, locustæ genus, pinnis carens, & prælonga habens cruta.
Ἄσις, ιος, ἡ, limus, sordes, cœnum. quasi ab ἄζω, siccо. Ἄσις, cantio: ab ἄσω, cano.
Ἄσιτία, cibum non capio; a cibo abstineo: utor insdia. Galen. ab ἄσιτος, jejunus.
Ἀσιτία, & ἀσιτίη, ας, ἡ, insdia, esuries.
Ἄσιτος, ου, ὁ, ἡ, jejunus, impastus: ex α & σῖτος, cibus.
Ἀσκαλαβώτης, ου, ὁ, stellio, animalculum simile lacertæ: & per aphæresin σκαλαβώτης.
Ἀσκάλαφος, ου, ὁ, avis nomen. Est & nomen proprium viri.
Ἀσκάλλτος, & ἄσκαλτος, ὁ ☾ ἡ, non fossus, aut circumfossus, nec sarritus: Hesych. idem ac ἄσκαλος, & ejusdem compositionis.
Ἄσκαλος, ου, ὁ, ἡ, incultus: ex α, & σκάλλω, fodio.
Ἀσκαλώπας, gallinago, avis gallinæ magnitudine: recte scribitur σκολόπας.
Ἀσκάντης, ου, ὁ, vilis lectus; scamoum; grabatulus: q. ab α priv. & σκάνη, umbraculum, tentorium.
Ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀσκαρδαμυκτὶ, & ἀσκαρδαμύκτως, oculis inconniventibus, fixis, & immotis, ita ut non nicteris. Luc. Xen. ex α priv. & σκαρδαμύσσω, vel σκάπτω, oculis crebrio falicentibus connivco; seu oculos frequenter claudo, & aperio: quod compositum putatur a σκαίρω, salio, & μύω, claudo: item conniveo, nicto.
Ἀσκαρδαμυκτέω, ῶ, non nicto; fixis, & inconnivenribus oculis aspicio.
Ἀσκαρδαμυκτὸς, ου, ὁ, ἡ, inconnivens; non nictans; non claudens oculos; qui fixis est oculis, & non conniventibus. Aristoph.
Ἄσκαρος, ὁ, ὁ ☾ ἡ, ἄσκαρδμος, & ἀσκαρδμὸς, non saliens, non caultans, non palpitans: ex α priv. & σκαρίζω, (pro quo etiam dicitur ἀσκαρίζω, cum α non privante) idem ac Th. σκαίρω, salio, saltito.
Ἀσκαρίδιάης, ὁ, scatens ascaridibus, seu vermibus sic appellatis: ab ἀσκαρὶς.
Ἀσκαρίζω, salio. & ἀσκαρὸς, ὁ, non saliens.
Ἀσκαρὶς, ίδος, ἡ, genus vermis.
Ἀσκαρτοι, οἱ, calceorum, seu sandaliorum genus quoddam, Hesych. aut crepita culi quoddam genus, Poll. unde
Ἀσκαρτόφορος, ὁ, qui gestat ἀσκαρτοὺς, calceos, sed Hesych. exp. φορτηγὸς, bajulum. Thema volunt esse ἀσκὰς, ἄδος, ἡ, uter, tris.
Ἄσκαφος, ὁ ☾ ἡ, qui fossus non est: ex α priv. & σκάπτω, fodio.
Ἀσκεθὴς, ὁος, ὁ, ἡ, illæsus, incolumis. Scribitur & ἀσχεθὴς, & ἀσκηθὴς. ab ἔχεσθαι, quem nemo prohibeat ab agendo. Th. ἀσκέω, exercen.
Ἀσκελέως, adv. dure, assidue, graviter: ab α, & σκέλλω, exsicco.
Ἀσκελὴς, & ἀσκελὴς, adv. sine cruribus, ἀμεταβάτως; item pari membra, ut α ponatur pro ἴσος, æqualitas. ea α priv. & σκέλος, ους, τὸ, crus.
Ἀσκελὴς, ὁος, ὁ ☾ ἡ, qui non obdurnit, nec exaruit: item qui supra modum exarsit. Odyss. α. ejusdem Th. & compositionis.
Ἀσκελὴς, ὁος, ὁ ☾ ἡ, cruribus carens, immobilis. Plato in Timæo.
Ἀσκέπαρνος, ου, ὁ, impolitus; non elaboratus, nec exasciatus; a fecuri intactus; fecuri non politus. Soph. ex α priv. & σκέπαρνον, τὸ, ascia, seu dolabra, qua materies dedolatur.
Ἀσκέπαστος, ἀσκέπαστος, ἄστεπτος, & ἄστεκτος, qui tectus operutique non est, operimento careno: omnia ex α priv. & σκέπω, tego; unde σκεπαστὸς, tectus.
Ἄσκεπτος, ου, ὁ, inconsideratus, non circumspectus.
Ἀσκέπτως, adv. temerarie, inconsulto: ab α, & σκέπτομαι, considero, mediror.
Ἀσκέρα, ας, ἡ, Attici culeamenti genus. Calceamentum traduut fuisse hit futum, utile hiemali tempore.
Ἀσκευὴς, ὁς, ἡ, pro quo & ἄσκελος, qui caret instrumentis, imparatus. Them. σκεῦος, vas.
Ἀσκεψάμητος, ὁς, ὁ ☾ ἡ, sagaci curiosaque perscrutatione non excussus, non perscrutatus: ea α priv. & σκεψάμην, οῦμαι, perscrutor, & eacutin omnia curiose; proprie, vasa custodio. ea σκεῦος, vas, & ὄμος, ου, ὁ, custos; vel eo ὦμα, ατος, τὸ, cura.
Ἀσκέω, exercco, doceo, orno. f. ήσω. p. ἤσκηκα. a. 1. ἤσκησα. part. ἀσκήσας ασπις.
Ἀσκηθὴς, ἐος, ὁ ☾ ἡ, & ἀσκεθὴς, illæsus, Ianus, incolumis, ἀλαβὴς, ὑγιὴς. Hom. ex α priv. & σχέθω, idem ac Th. ἴσχω, habeo, teneo: item impedio, inhibeo, detineo, reprimo.
Ἄσκημα, τὸ, id, in quo nos exercemus. Xen. ab ἀσκέω, exercco.
Ἀσκήνιος, ὁ, tentorio, seu tabernaculo carens: ut ἄσκηνος βίωσις, vita sub dio. Item non fictus. unde
Ἀσκήνιος, non ficte: Synes. Ep. 138. ex α priv. & σκηνὴ, ἡ, tabernaculum; unde etiam & σκήνιος, ους, τὸ, idem.
Ἄσκησις, εως, ἡ, exercitatio, studium, assiduitas.
Ἀσκητὸς, ὁ, exercendus. unde ἀσκητέος, τὸ, exercendum est.
Ἀσκητήριον, ου, τὸ, locus exercitationis, gymnasium.
Ἀσκητὴς, οῦ, ὁ, exercitator.
Ἀσκητικὸς, ὁ, ἡ, ad exercitationem comparatus, exercitationi vacans: & specialiter de exercitatione animi, seu meditatione rerum divinarum: ut ἀσκητικὸς βίος, apud Theod.
Ἀσκητὸς, ὁ, ὁν, exercitatus, a, um, elaboratus, ornatus: ab ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκήτρια, ας, puella, aut quævis mulier, quæ meditationi rerum divinarum sa dicavit, monialis. ab ἀσκητὴς, unde pass. ἀσκήσομαι, exercreor; item doceor, studeo.
Ἀσκὸς, τὸ, utriculus, diminut. ab ἀσκὸς, οῦ, uter, utris.
Ἀσκίδιον, ου, τὸ, utriculus, parvus uter, Plut.
Ἄσκιος, ία, ον, ombrosus, opacus, qui densam habet umbram; ex α intensiva particula, & σκιὰ, umbra. Item umbra carens: ἄσκιος καὶ ἄχρι σκιᾶς. Hesych. ab α priv. & σκιὰ, umbra.
Ἀσκίπων, ὁ, scipinne non nitens; qui sine baculo incedit; & per consequens qui adhuc viridi est senecta: ea α priv. & σκίπων, pro σκήπων, idem ac σκίπων, ωνος, ὁ, & σκήπτρον, τὸ, baculus, fespio, cui innitimur; a Th. σκήπτω, nitor, innitor.
Ἀσκίτης, ὁ, species aquæ increntiæ, cui opponitur τυμπανίτης. nam ἀσκίτης ὕδρωψ, est hydropis species, in quo humoris aquosi copia eum paucissimo spiritu, in membrana abdominis interiore, inter peritonæum & intestina, veluti in utre quodam continetur.
Ἀσκληπιὰς, οῦ, ὁ, Dor. pro ἀσκληπιὸς, ου, ὁ, Æsculapius.
Ἀσκληπιάδης, ου, ὁ, Asclepiades, nomen proprium.
Ἀσκοπήια, ας, ἡ, marsupium. ex ἀσκὸς, quod utrem, & πήρα, quod peram, seu facculum significat; τὸ ἀμφότερον. Suid.
Ἄσκοπος, ου, idem ac ἄσκεπτος, ὁ, inconsideratus. Item scopum, ad quem tendat, non habens, seu ad nullum certum scopum tendens. cujus nulla est effigies.
Ἀσκόπως, inconsiderate, inconsulto, temere: ita ut aberres a scopo: Poll. & sic sit ea α priv. & σκοπὸς, ὁ, scopus.
Ἀσκορδύπτης, ου, ὁ, incoccussus, ἀσκόλοπος: sed proprie exponitur, non movens, seu pandiculans membra. nam σκορδύπτεσθαι, significat pandiculari, & membra extendere; ot qui a somno excitantur. a σκορδύπτω, membra protendo eum ofsitarinne.
Ἀσκὸς, οῦ, ὁ, uter, utris: q. ab α epitatico, & σχύω, contineo.
Ἀσκοφλωρίζω, pro ἀσκῷ φλωρίζω, apud Eust. vel ἀσκοφλωρίζεσθαι exp. ἀδοὶ ἀσκαλίττεσθαι, i. e. ioani metu terrere. Lepe proverbium, utre territas: simile est ἀσκῷ μεμολύττεσθαι. ex ἀσκὸς, uter, & φλωρίζω, contemno.
Ἀσκόω, 1. pl. præs. ind. ab ἀσκέω, exerceo.
Ἀσκοφόρια, ἡ, utres ferens. unde ἀσκοφορῶ, ὁ, utres ferens. unde ἀσκοφορῆσαι, utres ferre: ex ἀσκὸς, uter, & φέρω, fero.
Ἄσκρα, ας, ἡ, quercus sterilis apud Hesych.
Ἄσκρᾳ, dat. sing. Jon. pro Ἄσκρᾳ, nomen proprium pagi.
Ἀσκύλτης, ita ut non vexeris, aut fatigeris; i. e. δέχα τῆ σκύλλεσθαι: ea α priv. & σκύλλω, ομαι; unde σκυλμὸς, ὁ, vexatio.
Ἄσκυρον, ου, τὸ, sive ἀσκυρωδὲς, hyperici genus est, caulinlis majoribus, & magis rubentibus. de quo vide Dioscor. & Plin. Ponitur inter themata.
Ἀσκώλια, τὰ, festum dicebatur Bacchi Athenis: in quo super ἀσκὸς, utres iofiatos, & unctos unico pede saltabant, ut delabeu

labentes risum excitarent. sunt qui derivant ab σκαίος, & ὄμμα: sed refertur simpliciter ad Th. σκαίος, ὁ, utar. utris, urus.

Α'σκαλιζω, foper utrem salire; item saltare unico inuitendu pedi: claudicare.

Α'σκαλισμός, ὁ, saltatio illa τῆς σκαλιζόντων: a præced. σκαλίζω.

Α'σκαμμ, τό, dicitur pellis muuiens temos, qua parte scalmu incumbont: item lorum, quo remus scalmo alligatur: β Th. σκαιός, ὁ, uter, utris.

Α'σμμ, στ⊙-, τό, cautieum, cautilena, carmen. ἀσμ⊙-, cautus.

Α'σμίνω, τό, cantilena: ab ᾄδω, cano.

Α'σμμοτικώτατος, ε, ὁ, cautuum, seu carminum iuflexor; qui variis carminum flexibus, & quasi anfractibus utitur, vel flexuosis carmlnibus: de dithyrambicis dicitor Poetis, apud Ariftuph. in Nub. ex ἄσμμ, στ⊙-, & κάμπτω, f. ψω, unde κμπτής, ὁ, flexilis.

Α'σμμχ, vel ut alii legunt ἀσχία, numen Æthiopicum Græcorum lingua valet, qui u finiftra manu Regi adftaat.

Α'σμμένως, τό, gratius, lubentius: & ἀσμμενέστατ⊙-, lubentiffime: adv. ab ἄσμεν⊙-, ὁ, libens.

Α'σμμένω, ως, ε, a. 1. opt. Æol. ab

Α'σμμίζω, comitet excipiu. f. ἰσω.

Α'σμεν⊙-, ὁ, gaudens, gratus, libens: ub ἥδω, delectu. perf. paff. ἄσμαι. part. ἠσμέν⊙-, & Jon. ἀσμέν⊙-, deinde ἄσμεν⊙-, aſpiratiuue murata, itemque translato accentu Æulice; quod in comparat. habet ἡσμενέστερ⊙-, superl. ἡσμενέσατ⊙-, pro ἡσμενέστερ⊙-, & ἡστ⊙-.

Α'σμένως, adv. libenter, cum gaudio.

Α'σκάς, ὁ, ἡ, idem ac ἄσμμ, στ⊙-, τό, cautieum, cantilena.

Α'σόλοικ⊙-, ὁ, vitio careus, non solœcus, seu non barberus: ut ἀσόλοικ⊙- λόγος, uratio vitio careua: cui opponitur σόλοικ⊙-, cujus plurale σόλοικοι, qui certæ alicui culpæ hærent. Item barbare loquentes, unde σολοικίζω, barbare loquur & vitiose.

Α'σολοίκως, Suid. esp. ἁπλῶς, fimpliciter.

Α'σοφία, ας, ἡ, inſipientia, ſtultitia, imperitia: ex u, & σοφία, ſapientia.

Α'σοφ⊙-, υ, ὁ, ἡ, inſipiens, imperitus: ex u priv. & σοφός, ſapiens.

Α'σόφως, ſtolte, imperite.

Α'σπάζομαι, ſaluto, amplector, oſculor, blaudior, amice & familiariter excipio. imperf. ἠσπαζόμην. f. ἀσομαι. a. 1. m. ἠσπασάμην, α, απ. imperat. ἄσπασαι, ἀσθω. ſub. ἀσπάσομαι, ῃ, ηται, part. ἀσπασάμεν⊙-. prat. paſſ. ἤσπασμαι. Ex α, quod eſt ἄμφ, ſimul, & σπάω, traho.

Α'σπάθητ⊙-, ο, ὁ ἡ ἡ, qui non ἀσπαθήτως: ut ἀσπαθήτως ἐμφυτα, quibus licitum τῇ σπαθῇ inculeſtum non eſt, apud Heſych. & ἀσπαθήτ⊙- χλαῖνα, vocatur pellis, ſeu exuvium. ex u priv. & σπαθάω, f. ἠσω, diſſipo, diſapido. unde σπάθητ⊙-, ὁ, textus.

Α'σπαίρω, & ἀσπαρίζω, f. ἐρῶ, tremo, ſingultio, palpito; Attice pro σπαίρω, proprie de iis, qui morti obluctando animam efflant: a σπάω, traho.

Α'σπαλαθ⊙-, ο, ὁ, frutex multis ſpinis horrens.

Α'σπάλαξ, ακ⊙-, ὁ, talpa, animal oculis careus. hinc ἀσπάλακ⊙- τυφλότερ⊙-, prov. talpa cæcior: q. a σπάω, traho: ὑποσπᾷ γὰρ τὴν γῆν.

Α'σπαλία, ας, ἡ, piſcatio.

Α'σπαλιεύς, έ⊙-, ὁ, piſcator: ab ἄσπαλος, piſcis; quod a σπάω, & ἅλς, mare, vel λίνον, linum, quia ex mari trahitur linu.

Α'σπαλιευτής, οῦ, ὁ, piſcator.

Α'σπαραγίη, ἡ, dicitur aſparagi plantariom. Theophr. Pl. 6. 3.

Α'σπάραγος, ου, ὁ, vel ἀσφάραγος, Att. aſparagus, planta turionibus nobilis. verum Græci omnes ferme teneros cauliculos, quum augeſcunt ad fructus, & ſemluis emiſſionem, σπαραγάγους vocant, ſi qua Galeno fides in lib. 2. de Alimentis. Vide etiam in ἀσπαραγαυία.

Α'σπαραγιαία, ἡ, dicitur ramoſculus, aut frons ex aſparago ſpiuoſu; a Them. ἀσπάραγος, quod ita dicitur, qoia primum in lucem prodit oleris germen, priuſquam in folia explicetur: recentiſſimus eſt turio, qui edendo eſt: ſed eſt & planta quædam, cujus meminit Diuſc. l. 2. c. 153. meminit etiam Theoph. alius aſparagi genus in cenſu τῆς ἀκανθῶν ponit. pl. 2. 16.

Α'σπαρῶ, τρέω.

Α'σπαρτος, ὁ ἡ ἡ, oon fatus. Item qui nun ſeminatur: ut ἄσπαρτος γῆ, Od. 1.

Α'σπάρτος, femeote non facta; eitra ſatiunem: ex α priv. & σπαρτός, ὁ, ὁ, ſeminatus; a Th. σπάω, ſemino.

Α'σπασμαι, ἀσθω, a. 1. imperat. m. ab ἀσπάζομαι, ſaluto.

Α'σπάσθαι, a. 1. inf. m. ἀσπάσθω, a. pl. 2. 1. ſub. m. ab ἀσπάζομαι, ſaluto.

Α'σπάσιος, e, ὁ, amplectendus, acceptus: Puet. inde

Α'σπασίως, adv. lubenter.

Α'σπασμός, τό, dicitur res, quam amplexamur. Plut. verbale ab ἀσπάζομαι, amplector.

Α'σπασμός, ῦ, ὁ, ſalutetiu, amplexatio.

Α'σπαστός, ἡ, όν, idem ac ἀσπάσιος, acceptus.

Α'σπαστός, ὁος, ἡ, ſalutario, amicitia: apud Callimacb. Th. idem,

Α'σπαστῶς, idem ac ἀσπασίως, libenter. a prat. paſſ. præced. ἀσπάζομαι, amplectur.

Α'σπαστος, α, ὁ, nollaa σπαθὰς admitteus, irreconciliabilis: Suid. ex α priv. & σπάω, fut. σπάσω, ut ἀσπάσθω, libo; item pacifcot, fœdus iueo; unde σπονδή, libatio; item fœdus.

Α'σπερμος, ῦ, ὁ, fine femine, & prole: ab υ, & σπέρμα, ſemen. Th. σπείρω, fero.

Α'σπερχές, adv. ſtudioſe, ſedulo, ex u epiturico, & σπείχω, urgeo.

Α'σπετος, ε, ὁ, ἡ, immenſus. ex u, & ἄσπομαι, vel ἔσπω, ſeqoor.

Α'σπιδοπτβλής, ῆτος, ὁ, qui clypeum abjicit, deſertor militiæ. Ariſtoph. ex ἀσπίς, ίδος, ἡ, clypeus, ſcutum, & ἀποβάλλω, abjiciu.

Α'σπιδίς, ὁ, iu clypei modum totundus. Th. ἀσπίς, clypeus.

Α'σπιδοφόρος, & ἀσπιδηφόρος, ε, ὁ, ſeutatus, ſcutigerulus: ex ἀσπίς, clypeus, & φέρω, fero.

Α'σπίδιον, & ἀσπιδίσκιον, ε, τό. Item ἀσπιδίσκος, ὁ, & ἀσπιδίσκη, parvus clypeus, vel umbo; clypeulus. Legitur etiam οἱ ἀσπιδίσκοι, pro brevibus ſeutis, & ſcutulatis ornamentis: omnia diminutiva ab ἀσπίς, clypeus.

Α'σπιδίτας, α, ὁ, Dor. pro ἀσπιδήτης.

Α'σπιδήτης, ε, ὁ, ſcutatus, clypeum gerens, bellatur. Th. ἀσπίς, clypeus.

Α'σπιδόπτωτος, ὁ, ab aſpide ictus: a Them. δάκνω, fut. δήξω, ab inuſitatu δήκω, mordeo; unde δήκτης, ε, ὁ, murdeus.

Α'σπιδόσκυος, ε, ὁ, ἡ, qui ſcutu ſtrepitum edit. Ea ἀσπίς, clypeus, & ἄσσω, ſouitus.

Α'σπιδώδης, idem ac ἀσπιδής, ὁ, ſcuratus, vel in clypei formam factus.

Α'σπιδόν, clypeatim, teſtudine facta; eſt adv. ab ἀσπίς, ίδος, clypeus.

Α'σπιδοστήγιον, τό, locus, obi clypei compinguntur, vel ἀσπιδοπηγεῖον, in quo clypeus defigitur. Poll. & Suid. a Them. πηγνύω, vel πήσσω, fut. ξω, compingu; fabricor compingendu.

Α'σπιδοποιός, ὁ, clypeorum compactor, ſeu fabricatur.

Α'σπιδοποιία, ἡ, clypeorum fabricatio. Th. ποιέω, ῶ, facio, fabrico.

Α'σπιδοποιός, ὁ, clypeorum fabricator.

Α'σπιδότροφος, ὁ, qui veſcitur aſpidibus, ſerpentibus. Gal. Th. τρέφω, nuttrio; unde τροφή, ῆς, ἡ, outritio.

Α'σπιδοφόρος, ὁ, clypeum tenens, clypeatus, ſeutum habens. Th. ἔχω, habeu.

Α'σπιδοφόρως, ως, ὁ ἡ ἡ, qui clypeo ſe alit, & per conſequens qui ex bello vivit, bellicoſus. Eur. Th. φέρω, f. ψω, paſco, nutrio.

Α'σπιδοφόρος, ε, ὁ, ſcutatus. vide ἀσπιδηφόρος, ὁ, ſcutigerulus.

Α'σπίζω, f. ἰσω, p. ικα, defendo; proprie clypeo meipſum protego, & defendu, Th. ἀσπίς, clypeus.

Α'σπιλος, ε, ὁ, ἡ, immaculatue, iutemeratus: ex u, & σπίλος, macula.

Α'σπίλωτος, υ, ὁ, maculæ expers. Th. idem.

Α'σπίς, ίδος, ἡ, clypeus; item aſpis, genus ſerpentis. ἀσπίδι utebantur Lacedæmonii, πέλτῃ Thraces.

Α'σπισίων, bellieoſiurum, gen. pl. Æol. ab ἀσπισής, miles, bellicoſus.

Α'σπιστήρ, ῆρος, ὁ, & ἀσπίστωρ, idem ac ἀσπισής.

Α'σπισής, ῆ, ὁ, clypeatus, miles. Them. ἀσπίς, clypeus.

Α'σπλαγχνος, ο, ὁ, ἡ, nuu habeus cur, timidus, immitis, erudelis, inhumanus: ex u priv. & σπλάγχνον, viſcera.

Α'σπλανος, ο, ὁ, ἡ, lieuis expers.

Α'σπλανος, ο, τό, medicamentum ad curanda lienis vitia: item herba ſic dicta, quod ſplenericis euraadis cunducat. Ab α, & σπλήν, ῆνος, ὁ, ſplen, lieu.

Α'σπονδί, adv. ſine fœdere, aut libatione.

Α'σπονδία, fœdus non ſervo, aut nuu admitto.

Α'σπονδος, ε, ὁ, ἡ, implacabilis, ſufidus, fœdifragus; ex α priv. & σπονδή, libatiu, fœdus; quud a σπένδω, libo, p. m. σπέσπονδα; unde σπονδή, ἡ, libamen.

Α'σπορος, α, ὁ, ἡ, idem ac ἄσπερμος, nun ſarus: item ſemiois expera: ab α, & σπόρος, ſemen, quod a σπάω, ſemino.

Α'σπούδαστος, ε, ὁ, neglectus.

Α'σπουδί, adv. ſine eura, uegligenter; item ſine labore: ex u, & σπουδή, ſtudium, quod a σπεύδω, feſtino.

Α'σπρος, ε, ἡ, cerrus, ſpecies quercus. Theophr.

Α'σσ', & ἄσσα, Attice ἄττα, pro ἅτις, & ἅπτα, quæcunque, quæ: ex ἄ, & τά Megarenſium lingua ſignificante πά. ἄσσα, vel ἄττα ſignificat πά, aliqua, quædam. A'ττα etiam eſt vox, qua juniores compellant ſeues.

Α'σσάριον, ο, τό, aſſarius, quarta pars unciæ: a Latina voce, as, aſſis.

Α'σσατα, pru ἄγχιστα, proxime. Heſyeb.

Α'σσον, adverb. proprie idem ac ἄγχι, cum dat. & genit. in compar. ἄγχίων, & ἔσσω, quod etiam dicitur ἄσσων, & in neut. gen. ἔσσον, & ἄσσον. Hinc ἀσσοτέρω, & ἀσσοτέρω, propius, proxime. ἀσσοτέρω, ω, οἱ, continua ſeria ſequentes.

Α'σσος, ο, ἡ, nomen urbis, Aſſus.

Α'σσυρία, ας, ἡ, Aſſyria, qua & Babylonia, & Chaldæa vocabatur.

Α'σσότερος, propius, Æol. pro ἀσσότερος. Th. ἄσσον, propius.

Α'σσω, pru ἀίσσω, irruo. Eurip.

Α'σταγής, ὁ, ἡ, τό ές, idem ac ἄστακτος, non ſtillatus, vel ſtillatitius; non diſtillans, ſed copioſe fluens. Eurip.

Α'στᾰθής, ὁος, ὁ, ἑ ἡ, inſtabilis; idem ac ἄστατος, luſtabilis.

Α'στάθμητος, ο, ὁ, ἑ ἡ, immuuitatem habens ἀπὸ τῆς ἀστατοθυμίας, Plut. i. e. a neceſſitate huſpitio recipiendi comites principis, aut legati, ſeu a neceſſitate recipiendi hoſpites quoslibet. ex α priv. & στάθμος, ὁ, ſtabulum. unde στάθμιον, ſtativa habeo.

Α'στάθμητος, ε, ὁ ἑ ἡ, inconſideratus, impruvidus, qui res perpendere non didicit, ſed temere agit: Plut. Item inſtabilis, incertus, i. e. ἄστατος: Thuc. l. 4. ex u priv. & στάθμη, ἀομαι, pondero, examino. unde στάθμητός, ad amuſſim exactus.

Α'σηκός, ῦ, ὁ, aſtacus, cancer marinus.

Α'στακτί, adverb. non ſtillatim, effatim, Soph. effuſim.

Α'στάλακτος, ὁ, idem ac ἀσταγής: ex α priv. & σταλακτός, ſtillatitius, liquidus. Th. τάζω, ſtillo.

Α'στᾰλής, ές, ὁ & ἡ, qui inſtructus non eſt veſtimentis, non amictus. Heſych. eſt idem ac ἄστολος: ex α pr. & ἵστημι, exorno, unde στολή, ἡ, ſtole, amictus. & στόλος, ὁ, claſſis.

Α'στατέω, ῶ, ſum. inſtabilis, inconſtantie: ex α priv. & στάσις, ως, ἡ, ſtabilitas.

Α'στατίζομαι, ὁ, ſeditionis cerere, ſeditionibus nullis turbatus. Heſych. populi quoque, ſeu cives urbis elicujus ἀστατίζειν dicuntur, qui nulle diſſident ſeditione, ſeu qui nullas movent ſeditiones: epud Iſocr. in Peneg. ex α priv. & στάσις, εως, ſeditio. unde στατίζω, ſ. ίσω, res novas moliior.

Α'στατέω, ῶ, inſtabilis, & inconſtane ſum, vecillo, titubo.

Α'στατίω, ῶ, incertis ſedibus vegor. ſ. ἡ συ. p. ἠστάτησα, a. o. ἠστάτησα.

Α'στατος, ὁ, inſtabilio: quod ex υ priv. & στατός, qui ſtat. Th. ἵστημι, ſtn.

Α'στάτως, inconſtanter, non firmiter: eſt adv. ab ἄστατος, inſtabilis, unde neut. τὸ ὕστατον, exp. ſubſtantive, inſtabilitas, inconſtantia.

Α'σταφὶς, ίδος, ἡ, uva paſſa, Attice dicitur pro σταφὶς, ut & ἀσταφὶς ἀγρία, dicitur pro σταφὶς ἀγρία.

Α'σταφυλῖνος, ὁ, Attico pleonaſmo dicitur pro σταφυλῖνος, paſtinaca herba.

Α'στάχυς, υος, ὁ, ſpica, ariſta, pro σάχυς, ſpica, additn α, quod e σίχ, nr. dn, hoc e σάχω, en.

Α'σέγαστος, ὁ, non tectus, ſen opertue: ex υ priv. & στεγαστός, ὁ, tectue, opertus.

Α'στεγὴς, ές, ὁ & ἡ, non tectus: expon. ctiam, multis tectis clauſuo, bene contectue: & ſic α eſt epitat. elioquin ἀστεγὴς eſt idem ac ἄστεγος, tecto ædibuſque deſtitutus. Item loquax: Snid. & Proverb. 10. Item intolerebilis: Heſych. & Snid. in qua ſignif. pro ἄσταγος dicitnt & ἄστεγος, apud Dioſc. l. 7. c. 14.

Α'στεγος, υ, ὁ, exul, peregrinus; ad verbum, qui aſt ſine tectn: ax α, & στέγω, tego.

Α'στείζομαι, urbanitete fermonis utnr, facetus ſum: Plut. eſt ab ἀστεῖος.

Α'στειολογέω, ῶ, facatim, urbanitas ſermonie: Luc. ab ἀστεῖος, urbanus, feſtivus, & λόγος, ὁ, ſermo.

Α'στειολογέω, facere loquor, ſeu feſtive; feſtivo ſermone uror.

Α'στειορρημοσύνη, ἡ, urbanitas, feſtivitas, feſtivus ſermn: ab ἀστεῖος, feſtivus, & ῥῆμα, τὸ, verbum.

Α'στεῖος, ᾶα, εον, venuſtus, a, um, urbanus. Item metapb. feſtivus, lepidus, comio. Item elegans, honeſtus. Act. Apoſt. c. 7. eb ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Α'στεότης, ητος, ἡ, & ἀστειοσύνη, ἡ, urbanitas, faſtivitas: utrumque ab ἀστεῖος, urbanus, feſtivus.

Α'στεπτος, ὁ & ἡ, nullie calcatus pedibne: ideoque vel non frequentatus, vel inviue & inacceſſus: ex α priv. & στείβω, -ομαι, calco, tern. fut. ψω. Unde στεπτός, ὁ, petviue.

Α'στειμός, ῦ, ὁ, urbanitas, feſtivitas: aſt verbale ab ἀστείζομαι, urbane agn, jocor.

Α'στίος, edv. urbane, feſtiva. Them. ἄστυ, εος, τὸ, urbs.

Α'στικτος, ὁ, idem ac ἄστεγος, exnl. Heſyeb.

Α'στίκτως, intolerabiliter.

Α'στίνεχος, ſeu ὑσταλίχης, ὁ, caudicem non habens, trunco carens: ex υ priv. & στέλεχος, εος, τὸ, caudex.

Α'στόμβακτος, lamentabiliter: Lycoph. ſtebiliter. eſt adv. eb ἀστόμβακτος: ſed videtur α in edverb. potius eſſe epitaticum, quam privativum.

Α'στόμβακτος, ὁ & ἡ, contumeliie probriſque cerens. Item immotus, firmus, ſtebilie: ut κλέος ἀστόμβακτον, Euſth. ex υ priv. & στομβάζω, convitior.

Α'στομβος, ὁ, ſimne. Item non perturbatne, ſtupore non attonitue, nec metu perculſus.

Α'στομφος, adv. firmitee: ex υ, & στόμβω, eſſidue moveo.

Α'στομφος, ὁος, ὁ, ἡ, pro ἀστόμβος, immorus.

Α'στομφος, idem ee ἀστ[illegible] immote.

Α'στονατί, & ἀστοναχτ[illegible]e gemitu; ita ut non ingemiſcas: ex α priv. & στοναχτός, ὁ, gemebundus.

Α'στόναχτος, ὁ, non gemsbundus; & e ctive, qui non gemit, qui ſine gemitu aliquid agit.

Α'στοργὶ, ὁν, ὁ & ἡ, inamehilie; vel inexotabilis, implecidus: ex α priv. & στέργω, amo, emora profequor.

Α'στρωτος, ὁ, ἡ, ſideteus: Suid.

Α'στεξία, ᾶς, ὁ, ſtellerie; ut ὑστεξίας ὑμνῶδες, evis, de qua Ariſtot. Anim. l. 9. c. 1.

Α'στεροζάω, reperitur pro ηστεροσοζάω, quod eſt uſtatius, in ſtellam vertere: unde ἠστεροσόησα, epud Plut.

Α'στερία, ας, ἡ, nomen mulierie, q. d. Stellare.

Α'στέριον, τὸ, phalangium: epud Nic. in Ther. e Th. ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, ſtella.

Α'στέριος, ὁ, ἡ, ſtellans: ut ἀστέριος λίθος, aſterie gemme; de qua vide Plin. 379.

Α'στερίσκος, ὁ, ἡ, ſtellnla, eſtriſcue. Th. ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, ſtella.

Α'στερίσκος, ὁ, aſteriſcus. Erat nnte (ut refert Euſt.) litera X ſimilis, quatuor punctis diſtincta, ſingulis in ſingulis angulis: ſolebat addi Ioeie inſignibus, quemadmodum contra τὸ ὀβελιαμένον obelue: Sed eſt & herbæ nomen, apud Theophr. 4. 23.

Α'στερόω pro ὑστερέω, acc. ſieg. ab ἀστερόεις, εσσα, εν, ſtellis plenue. Th. ἀστὴρ, ἐρος, ὁ, ſtella.

Α'στεροπὴ, ἧς, ἡ, fulgur, Poetie idem ac ἀστραπὴ ab ἀστράπτω, fulguro.

Α'στεροπητὴς, οῦ, ὁ, fulgurator: ab ἀστεροπή, fulgur.

Α'στεροσκοπέω, ὁ, ſtellarnm contempletor: ax ἀστὴρ, ἐρος, ſtelle, & σκοπὸς, ὁ, ſpeculatnr.

Α'στερόω, idem ee ἀστερίζω, conſtello, ſtellie diſtinguo. Aratus.

Α'στεροειδὴς, ὁ, ſtellatam ſeciem habene, ſtellatus: ex ἀστὴρ, ἐρος, ſtelle, & εἶδος, ους, facies.

Α'στέφανος, & ἀστεφάνωτος, ὁ, coronam noe habens, corona non redimitus: ax α priv. & στέφανος, corona. unde νεφελὼν, fut. ώσω, corono.

Α'στὴ, ῆς, ἡ, civis, & in m. g. ἀστὶς, ῖδος, ἡ, idem: ab ἄστυ, urbs.

Α'σκελος, ὁ & ἡ, ſtelen, ſeu cippum non habens; aut cui cippus non eſt erectus: ex α priv. & σκέλη, ὁ, cippus, columna.

Α'σκὶλ, λῖνος, & ἀσκέλιος, ος, ὁ & ἡ, infortunatus, infelix, ærumnoſus, calamitoſus: Φησὶ τὸ σκάπτω ἄσκω, μᾶλλον ὀρύσσω, ut tradunt Etym. & Suid. derivantes ἄσκελὲς τὸ σκάλλω, cum υ priv. præfixo. Item ἀσκὶλ, & ἄσκιλος, miſer, calamitoſus; qui multum ingemiſcit. Comp. ex υ epitat. & σκίω, gemo. Th. στυξ, ὁ, enguſtus.

Α'στὴρ, ἀστέρος, ὁ, ſtella. bine ἀστερίσκος, ἄστρον, &c.

Α'σφαλὴς, ὁ, ὁ, ἡ, inſtabilis, infirmus: ex α, & σφάλλω, ſtebilio.

Α'σφαστος, ὁ, idem ee ἀσπὶς, urbanus. ut ἀσφαστικὸς παῖδεσσι, ex Sozomenn.

Α'σφὶς, ίδος, ὁ, ἡ, non calcatus, non tritus: ex υ, & σφίβω, celco.

Α'σφὶς, ὁ, ὁ, ἡ, non calcatus.

Α'σπὶς, ῖδος, ὁ, & aliquando ἄσκὶς, urbie incola; & opponitur τῇ ἀγρότιδι. Item urbanus, feſtivus; prudens.

Α'σπετος, ὁ & ἡ, qui punctus non eſt, nullis cbnipunctue notis, nullo ſtigmate ſignatus; ut & ἄσπετον χωρίον dicebatur ager craditoribus non obnoxius; eo quod, qui obnoxii erant, lapidibus, vel columna ſignabantur. Poll. l. 3. ex α priv. & στικτὸς, ὁ, pictus, ſigeatus.

Α'στικῶς, adv. ſapienter, feſtive. Them. ἄστυ, υος, τὸ, urbs.

Α'στίκτος, ὁ, vas rotundum, quod inſula piee, ſulphura, & ſtuppi, injectoque igne, ejaculabatur. Item lapidie genus, ligoique evidi piee ieſeeti. Heſych.

Α'στοῖσιν, civibue, dat. pl. ab ἀστὸς, civis. Th. ἄστυ, υος, τὸ, urbs.

Α'στοιχος, ὁ, in quo verſus, ſeu ordines nulli ſunt: ex α priv. & στοῖχος, verſus.

Α'στολος, ὁ & ἡ, veſtibus carens, vel non ſtolatus. Plut. in Num. ex α priv. & στολὴ, ἡ, emictus, ſen στόλος, ὁ, claſſis.

Α'στομος, ὁ, qui os non habet, ideoque loquendi facultere deſtitutus: ſed expon. & cui parvum os eſt: & ἄστομος ἵππος, dicitur equus durioris oris, qui fræuis cohiberi oequit ob cantumaciom. Item ἄστομον ejbariis tributum ſignificat ori ingratum, & inſuave, ſeu quod ſapore eſt ingrato: Athen. l. 7. unde ἄστομοι dicuntur & populi quidam, qui nia catere finguntur. Plin. l. 7. c. 2.

Α'στόμωτος, ὁ, qui acie non temperatus, aut roboratus eſt; qui non tinctus eſt, aut immerſus, poſtquam caedefactus fuit: ex υ priv. & στόμα, τὸ, acies gladii.

Α'στόξενος, ος, ὁ, ἀστὸς & ξένος, cujus ſcil. majores fuere cives, quum ipſe ſit peregrinus: ex ἀστὸς, oppidanes, & ξένος, ὁ, hoſpes.

Α'στοργος, ος, ὁ, ἡ, naturalis amorle expers; in quo στοργὴ, h. e. naturalis amor plane extinctue eſt. Ex α priv. & στέργω, diligo, p. m. ἔστοργα, unde στοργὴ, ἡς, affectio amntis.

Α'στὸς, ὁ, ὁ, & in ſ. g. ἀστὴ, ἡ; civie, popularis. Th. ἄστυ, υος, τὸ, urbe.

Α'στοχέω, ῶ, a' ſcopo aberro. f. ήσω. p. ἠστόχηκα. cor. 1. ἠστόχησα. Ex α, & στοχάζομαι, collimo, ad ſcopum tendo.

Α'στοχία, nón recta ad ſcopum tendn.

Α'στόχημα, τὸ, erratum, propiie ejue, qui non recte ad ſcopum tendit, ideoqua eum non attingit. aſt verbale ab

Α'στοχίω, ἡ, quum quie non bene collimat, nec conjicit, ſed aberrat a ſcopo. Item opinionis & ſpei fruſtratio.

Α'στοχος, ὁ & ἡ, qui non bene collimat, nec tangere poteſt ſcopum. Item, qui nnn bene conjicit, nec retionem ed veritatem dirigit.

Α'στόχως, more eorum, qui non bene conjiciunt. Polyb.

Α'στρα, τὰ, nom. pl. ab ἄστρον, τὸ, aſtrum.

Α'στραβαλίζω, cortigere, dirigere, complanara, i. e. ἀστραβῆ ποιῶ: Heſ. ab ἀστράβης, ὁ, non detortus.

Α'στράβιον, verbum eſt mulionum proprium, qui jumenta eguet doſſuaria: Poll. a Them. ἀστρᾰβή, ἡ, ſella.

Α'στρᾰβή, ἡ, ſella, ephippium lignaum.

Α'στραβλάστης, ὁ, unde ἀστραβλάστου, i. e. οἱ τὰς ἀστράβας ἐλαύνοντες, agaſones, muliones: Luc. ex ἀστρᾰβή, ἡ, ſella, & ἐλαύνω, ago. fut. ἐλῶ, prat. ἤλακα.

Α'στράβης, ὁ, ἡ, non detortus: ex α, & στρέφομαι, vertot.

Α'στραγαλίζω, taxillis ludo.

Α'στραγάλιον, ου, τὸ, & ἀστραγαλίσκος, ὁ, taxillus, parvus talus: diminut. ab ἀστράγαλος, ὁ, telus, talorum uſus.

Α'στραγαλισμὸς, ἡ, luſus taxillorum.

Α'στραγαλίτης, ου, ὁ, aſtragelo ſimilis, aſtregalum ſimilitudine referens. Unde in fœm. gen. ἀστραγαλῖτις dicitur a quibuſdam ἄρις, quam aliqui ἱππομάραθον eppellant. ex Gel.

Α'στρα-

Α'στραγαλο-, ω, ὁ, vertebræ, ſpondylus. Item talus, i. e. officulum prope quadratum intra infimos tibiæ & ſuræ proceſſus comprehenſum, ut neque videri, neque tangi poſſit. Pro tormenti etiam genere queſtionibus peculiari accipitur, apud Diod. ἀστραγαλοι, ων, οἱ, tali luſorii. ἀστράγαλοι πῶδες, iucidi pedes.

Α'στραγαλωτής, οῦ, ὁ, talos implicitos habens: ut ἱστηγαλωτὰ μάστιξ, flagellum, cui officula ejuſmodi implicita ſuut, ad duriores incutiendas plagas. Plut. ii Th. ἀστράγαλο-, talus.

Α'στραῖο-, ε, ὁ, numen proprium viri.

Α'στραπαῖο-, ὁ, fulgurator: ut ἀστραπαῖος Ζεύς, Plut. in Symp. aquæ fulgurales, i. e. quæ cadunt, quum fulgurat: & ἀστραπαῖο- ἄνεμο-, apud Ariſtot. Meteor. x. ventus, qui fulgura ciat: & ἀστραπαῖος Ζεύς, fulguratot Jupiter. eſt ab ἀστραπή, ἡ, fulgetra, ſeu fulgetrum; & mereph. fulgor, ſplendor: ut ὅπλων ἀστραπή, armorum fulgor.

Α'στραπή, ῆς, ἡ, fulgur. ἀστραφή, ῆς, ἡ, idem.

Α'στραπηφόρος, ὁ, fulgura ferens: ut apud Eurip. in Bacchis, verſ. 3. Semele dicitur λαχοῦσ' ἀστραπηφόρῳ πυρᾷ, i. a. igne fulgureo: ex ἀστραπή, ἡ, fulgur, & φορέω, ὁ, ferax, fertilia.

Α'στράπτω, fulguro. f. ψω. p. ἤστραφα. a. 2. ἤστραπον. p. m. ἤστραμμαι. q. ab ἤστρα ἱέντα, aſtra mitto.

Α'στρατεία, ας, ἡ, vacatio militiæ, militiæ deſertio.

Α'στράτευτος, ε, immunis e militia: eb α, & στρατός, ὁ, ὁ, val ἡ, exercitus.

Α'στρατηγία, ἡ, imperatoriæ artis imperitia, ſeu ducendi exercitum imperitia: ae α priv. & στρατηγός, ducem rei bellicæ ago.

Α'στρατήγητος, ὁ, artis imperatoriæ imperitus, imperitus ducendi aeercitum. Item duce carens.

Α'στρατηγικός, ὁ, ὁ, imperatoriæ artis ignarus, malus imperetor: onde ſuperl. ἀστρατηγικώτατος, imperatoriæ artis imperitiſſimus.

Α'στρεκής, ὁ, qui flecti nequit; & ex conſequeoti durus, immobilis: ex a priv. & στρέφω, verto, flecto, cujus cumpi quandem deſinuut in στρωκής.

Α'στρεπτος, ὁ, ὁ, qui ſe non convertit, immobilis; ooo reſpiciens: ex n, & στρέφω, verto.

Α'στριλής, ἐος, ὁ & ἡ, idem ac στρηνής, acutus, ὀξύς: Heſych. ſed expon. etiam σκληρός, δύσφατος. eſt ax α epitet. potius quam priv. & στρωνὸς, ὁ, ἡ, ecutus.

Α'στρίς, ſive ἄστρις, taxilli, tali. Euſt. Etym. ſcribit ἄστρις ex ἀστράγαλος dictum eſſe, ut λάστρις a λάσταυρος, ſalax.

Α'στρίζω, dicitur pro ἀστραγαλίζω, teeilli ludere.

Α'στρικός, ὁ, ὁ, ſideralis: eb ἀστὴρ, ἔρος, ſtella, uada ἄστρον, τό, aſtrum, ſidus.

Α'στριχος, ὁ, idem ac Them. πτερύγαλος, ὁ, talus, taxillus.

Α'στροβάμων, ὁ, aſtronomus, qui de aſtris loquitur: apud Suid. ex ἄστρον, τό, aſtrum, & βαίνω, vedo. ſut. ξη, pratt. κχω.

Α'στροβλής, & ἀστρόβλητος, ὁ, ſidera canicula percuſſus; proprie dicitur de plantis novellis, quum ſiccete tellure hu murem trehara nequeunt, aut ſidere quocunque modo affiautur; unde hominea areſceute corpore ἀστροβλῆτες, i. e. ſideretl dicuotur, ut Bud. io Pand. docet. ex ἄστρον, τό, ſidus, & βλητὸς, ὁ, ettonitus.

Α'στροβολέομαι, -οῦμαι, ſidere canicula percellor.

Α'στροβολισία, ἡ, idem ac ἀστροβολία, ſideretio.

Α'στροβλητος, ὁ, ſideratus.

Α'στροβολία, ἡ, ſideris perculſio, ſideratio.

Α'στροβολισμὸς, ὁ, ſideris perculſio, ſideratio; morbus arborum affiaterum ſidere, quocunque modo id acciderit. eſt verbale ab ἀστροβολίζω: ab ἄστρον, τό, ſidus, & βολὴ, ἡ, ſeu βόλος, ὁ, jactus. unde βολίτης, ὁ, percutio.

Α'στρογάστωρ, ὁ, ita editue, ut videetur alteris vicinus: ex ἄστρον, τό, aſtrum, & γάστωρ, ὁ, vicinus.

Α'στροθρύλη, ἡ, plores ſtellæ ſimul poſitæ; quidem conſtellationem vocant.

Α'στροθέτημα, τό, idem ac ἄστρον, eſtrum. Didym. in Il. Δ.

Α'στρόθετος, ὁ, ad ſtellarum poſitum pertinens: in Epigr. ex ἄστρον, τό, aſtrum, & θέσις, εως, ἡ, ſitus, vel θετὸς, ὁ, adoptivus.

Α'στροθύτης, ὁ, ὁ, qui aſtrie ſacrificat, eſtrorum cultor: ex ἄστρον, τό, aſtrum, & θύτης, ὁ, ſacardos, ſacrificus.

Α'στρόκυων, canis ſidus, quem Ægyptii ſolechio vocant, ot tradit Cael. Rhod. ex ἄστρον, τό, ſidus, & κύων, κύνος, canis.

Α'στρολογέω, circa aſtrologiem verſor, aſtrologiam tractu, Athen. l. 9. ab ἀστρολόγος, ὁ, Aſtrologus.

Α'στρολογία, ας, ἡ, Aſtrologorum ſcientie, γνωθλακλογία, divinetio ex hominis nativitete.

Α'στρολογικὸς, ὁ, ad Aſtrologiam, ſeu Aſtrologos pertinens.

Α'στρολόγος, ὁ, antiquiotibus idem ac ὁ ἀστρολογικὸς: citerioribus vero, qui effectus ſyderum prædicit; γνωθλακτικὸς. Ab ἄστρον, cujus Th. ἄστη, & λόγος.

Α'στρόμαντις, ὁ & ἡ, qui, vel quæ ex aſtrorum contemplerioce ſutura prædicit; Poll. 7. 30. ex ἄστρον, τό, ſidus, & μάντις, ὁ, ἡ, vates.

Α'στρονόη, ὁ, dicitur ſtella, quæ Ægyptiis iſis, & Sothis dicitur, ut tradit horus Apollo: ex ἄστρον, ſidus, & νόω, claudo.

Α'στρον, ου, τό, aſtrum, ſidus: ſignum ſcil. cmleſte multia ſtellis conſtans: & interdum ſtalla. Th. ἄστηρ, ἔρος, ὁ, ſtella.

Α'στρονομέω, ῶ, eſtronomiam tracto: ab ἀστρονόμος, ὁ, aſtronomus.

Α'στρονομία, ας, ἡ, aſtrorum ſcientia, eſtronomia.

Α'στρονομικὸς, ἡ, ὁ, ad aſtronomiam pertinens. Item idem ac

Α'στρόνομος, ὁ, ὁ, aſtrorum ſciantiæ peritus, aſtronomus: eb ἄστρον, ſidus, quod ab ἀστὴρ, ſtelle, & νόμος, lex, quod e νέμω, diſtribno.

Α'στροπλὴς, circe eſtra, ſeu aſtrorum ſcientiam verſor: eb ἄστρον, ſidus, & πολέω, verſor.

Α'στρόπτοος, ὁ, qui redieulæ ſucco elotus, purgatoſque non eſt: ex a pr. & στρόφιζη, ſtrideo.

Α'στροφαὴς, ὁ, ſtellie reſplendens, aot io modum ſtellatum: ex ἄστρον, ſidus, & φαίνω, luceo.

Α'στροχίτων, ὁ, ſtellie velut tunica indutus, ſtellis amictus: Orph. in Arg. ex ἄστρον, ſidus, & χιτὼν, ὄνος, tunica.

Α'στρυς, ὁ, ſidereus: ut ἀστρὺς σύμπτυ, apud Alex. Aphr. in Probl. ex ἄστρον, τό, ſidus.

Α'στρωσία, ἡ, cubatio ſine ſtragulis, ſine lecto. Plet. de leg. i. 1.

Α'στρωτος, ὁ, qui ſtratus, ſeu ioſtratus non eſt; ſtragula non iutectus: ot ἀστρωτὸν πέδον, Eurip. in Here. ſut. ex n priv. & στρώσις, ἡ, lecti ſtructura, vel στρωτὸς, ὁ, ſtratus.

Α'συ, ος, τό, urbs: q. a σάω. Hinc ἀστικὸς, urbanus, & ἀστικότης, urbanitas

Α'συάνξ, ὁ, nomen proprium filii Hectoris: eb ἄστυ, urbs, & ἄναξ, Rax: quie Hector pater, & prineeps civiteris Troiæ fuit.

Α'συβοώτης, ὁ, ὁ, ὁ ἄστυ βοῶν, in orbe clamans: epitheton prænonie.

Α'συγειτονικὸς, ὁ, &

Α'συγείτων, ονος, ὁ, ὁ, ſubutbanus, urbi vicieus. Item finitimus, proplnquus: eb ἄστυ, urbs, & γείτων, vicinus.

Α'σικὸς, ὁ, ὁ, urbanus: ab ἄστυ, urbs.

Α'συλος, ὁ, columnis careos: ax a priv. & σύλη, ὁ, eolumee.

Α'συμβίης, ὁ, in urbe commurens: ex ἄστυ, urbs, & μένω, maneo.

Α'σωνομία, ἡ, viarum, ædificiorumque curam gerendi muous.

Α'σωνομικὸς, ὁ, ad eſtynomos, ſeu ædiles pertinens, ædilitius. Ariſtot. Politt. 2. ab ἀστυνόμος, urbanus, civilis.

Α'στυνόμος, οῦ, inferiores magiſtratus; curatores ſc. decoria urbium. Ex τό ἄστυ, εος, orbs, & ex verbo νέμομαι, τὸ διώκω, & οἰκέω.

Α'στυνόμος, ὁ, ὁ, urbaeus, civilis: item qui viarum, ædificiorumque curam gerit, & proſpicit, tam in urbe, quam in ſuburbiis.

Α'στυόεις, ὁ, Aſtyoous, nomen proprium.

Α'στυόχος, ε, ὁ & ἡ, urbem tueos, ſen protegens: in Epigr. ex ἄστυ, urbs, & ἔχω, haben, cujus comp. definuot in οχος.

Α'συπολέω, per urbem incedo; Athen. ex ἄστυ, urbs, & πολέω, verto.

Α'συρον, τό, oppidum: Heſych. Scribitue ἄσυλον apud Etym. qoi diminut. eſſe ait ab ἄστυ, urbs, ut apud Callimach. ἀστρὸν ὑπαυβάσεις.

Α'συτος οἶκος, expon. ἄγονος, ἄκαρπος, apud Euſtar. Apud eund. atiam dicitur ἄστυτος θεμέλιος, & ἄστυτος τρίγλη: ita ut ἄστυτος, ε, dicatur qui εἰμὶ nequit; ut ἄστυτος γάμος, epud Euſt. ax α priv. & εἰμὶ, ſut. ὑσω.

Α'συφέλικτος, ὁ, non diſturbatus, inconcuſſus, immotus. Non. & io Epigram. ἀσυφόλικτος ἄγυα χώρα, expon. non diſſectos: ex α priv. & συφελίζω, ſut. ξω, everto, quatio, agito.

Α'σφαλὴς, ἡ, ὲς, minime durus: ex n, & συφελὴς, durus. Th. σύφω, adſtringo.

Α'συφὴς, & ἀσυφὴ, ἡ, adſtrictionie vacuitas, adſtrictionis expertem eſſe: utrumque ex α priv. & σύφω, adſtringo. ſut. ψω; uede σύψις, εως, ἡ, adſtrictio.

Α'συγγνώμη, ὁ, nihil affinitetis habens: & io oeut. ἀσυγγνώμις, alicoum genere. ax α priv. & συγγνώμη, cognetus.

Α'σύγκριτος, ὁ, incomparabilis, diſſimilis; item, qui cuncreſcere, ſeu coaleſcere nequit. Item qui com alio noa bebet commerciom. Eſt etiam proprium nomen viri, Gr. incomparabilis. Th. κρίνω, judico.

Α'συγγνώμων, ὁ, qui nun eſt ad ignoſcendum propenſue; ut etiam qui veniam non dat, immitis, immiſericors.

Α'σύγγνωστος, ὁ, indignus venia, indignus, cui ignoſcetur.

Α'συγχώνευτος, ita ut ignoſci eoo poſſit, aut non debeet: ax α priv. & συγχωνεύω, mitis, miſericore. vel συγχωτὸς, ὁ, dignus venia.

Α'συγχώρητος, ὁ, qui ſimul non exercetur, vel qui non exercetur: ex n priv. & συγχωρητὸς, ὁ, ſocius exercitationum.

Α'συγχωρητοθύμως, citra aſſeutionem: eſt adv. ex α priv. & συγχωρητόθυμος, aſſentior, epprobo, nonuo. unda συγχωρητόθυμος, ἡ, comprobatio, ſuffragium.

Α'σύλλογιστος, ὁ, non concloſue; aut etiam qui concludi nequit; ex α priv. & συλλογίζω, ſut. σω, concludo.

Α'σύμπλυτος, ὁ, qui nendo conrextus non eſt, eut connecti nequit: ex n priv. & συμπλέκω, ſut. σω, ſtamioa necto.

Α'συγκόμιστος, ὁ, qui comportatus, ſeu collectue noo eſt: ex n priv. & συγκόμιστος, ὁ, cumportatus.

Α'σύγκριτος, ὁ, qui commiſceri nequit: ex n priv. & σύγκριτος, ὁ, commixtus.

Α'συγκρίτως, citra concretionem, ſeu more eorum, quæ concreta noe ſunt: eſt edv. ab ἀσύγκριτος; quod ex n priv. & σύγκριτος, ὁ, concretus.

Α'συγκρότητος, idem ac ἀξυγκρότητος, ὁ, non conflatus, non coactus.

Α'σύγχυτος, ὁ & ἡ, non confuſus, non permixtus, diſtinctus.

Α'συγχύτως, citra confuſionem, diſtincte: ex α priv. & σύγχυσις, ὁ, confuſus.

Α'συγχώρητος, ὁ, non concedendne, ſeu permittendus. item venie non digous; cui non eſt ignoſcendum; ut ἀσυγχώρητος βλασφημία οὐ τὸ πνεῦμα. Item active, qui od venism daodem propenſus non eſt, nimium ſeverus, inclemens: ut πρωτόγονος ἀσυγχώρητος, apud Greg.

Α'συγχωρήτως, ite ut venie dari non poſſit, citra ſpem veniæ: ex n priv. & συγχωρέω, ſut. ήσω, condono, ignoſco,

A'συκοφάντης, ὁ, qui sycophantose delatus non est; vel qui sycophantosa & calumniosa deferri nequit: ex α priv. & συκοφαντέω, fut. ήσω, calumnior.

A'συλέως Θεός, Deus asyli: Plut. in Rom. est ab ἄσυλ⊙ν, vel ἄσυλος, asylum.

A'συλήρχης, ὁ, ἡ, inviolabilis, & facei magistratus; ἄσυλ⊙ν ἄρχω, quem spoliare, aut violare nefas est: ex ἄσυλος, Intactus, inviolatus, & ἀρχός, princeps.

A'συλί, adv. tuto.

A'σύλητ⊙ν, ὁ, idem ac ἄσυλος, inspoliatus. Item, qui non nisi per summum scelus violari potest, inviolabilis: ab ἄσυλος, inviolatus, vel ἄσυλία, ἡ, immunitas.

A'συλία, ας, ἡ, sanctitas loci: item jus apud aras olim consequentum, hodie immunitas Ecclesiæ. Th. σύλη, compilatio.

A'σύλλητ⊙ν, ὁ, quæ aonelperc nequit. Item, qui comprahendi non potest.

A'συλλόγιστος, mota τῆ ἀσυλλήπτου, seu eorum, quæ comprehandi non possunt.

A'συλληψία, ἡ, privatio facultatis concipiendi: (da ea, quæ concipere nequit) Diosc. ex α priv. & συλλαμβάνω, concipio, fut. συλλήψομαι; unde σύλληψις, conceptio, & συλληπτικός, qui concipere potest.

A'συλλόγιστ⊙ν, ὁ, non probe colligens, aut collectus; rationis expers; imprudens.

A'συλογίστως, sine ratiociaatione: ab α, & συλλογίζομαι, ratiocinor; quod a σύλ, & λέγω, dico.

A'σύλον, τό, asylum: ab α, & σύλη, spolium, compilatio.

A'συλ⊙ν, ὁ, ἡ, ὁ, & ἀσύλητος, inviolabilis, inspoliatus: ab eod. Thematc.

A'σύμβατ⊙ν, ὁ, qui compositionem non admittit, qui a pacificationa est alienus. Plut. unde τὰ ἀσύμβατα, quæ dissident. Item non conveniens, non congruens, non cohærens.

A'συμβάτης, alieno a compositione animo: Plut. ex α priv. & συμβάσις, consentio: unde σύμβασις, ἡ, concordia, & συμβατικός, ὁ, conveniano ad pacta.

A'σύμβατ⊙ν, ὁ, non conferendus; non comparandus, non æquus, impar: ex α pr. & συμβλητός, ὁ, conferendus.

A'σύμβολ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, immunis, qui nihil symboli affert; qui symbola non aonfert: sic ἀσύμβολοι δεῖπνοι, in quo aonviva symbola non conferunt. unde metaph. pro inerti, & inutili, & qui nihil in medium attulit. Bud. ex Plut. in Cor. Ab α, & σύμβολον, symbolum, tessera, quod a σύ, & βάλλω, jacio.

A'σύμβολος, sine symbolo: ut ἄσύμβολος δεῖπνο: ast adv. ab ἀσύμβολ⊙ν, immunis.

A'σύμβολ⊙ν, ὁ, expers consilii, consultus. Th. βολή, ἡ, consilium.

A'συμμετρία, ας, ἡ, proportionis carentia: apud Mathemat. chorda.

A'σύμμετρ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, incongruus, immoderatus, ab α, σύ & μέτρον, τό, mensura.

A'συμπαγής, ὁ, qui compactus, & coagmantatus non est: ex α priv. & συμπήγνυμι, fut. συμπήξω, compingo.

A'συμπαθής, ὁ, affectu, seu naturæ consensu careas: cui nullus est consensus affectuum cum alio. Item, qui commiserationa alicui mali non tangitur.

A'συμπάθεια, ἡ, affectus carentia, inclementia, nulla commiseratio: ex α priv. & συμπαθής, ὁ, ἡ, qui simul afficitur; unda συμπάθεια, ἡ, rerum consensus.

A'συμπλεκτ⊙ν, ὁ, qui copulatus non est, vel non confertus. Item qui complicari, & connecti nequit. ex α priv. & συμπλέκω, -ομαι, fut. ξω, connecto; unde συμπλεκτικός, ὁ, copulativus.

A'συμπλήρωτος, ὁ, non completus, vel qui compleri non potest: ex α priv. & συμπληρόω, fut. ώσω, compleo; unda συμπληρωτικός, ὁ, qui complat.

A'συμφανής, ὁ, non conspicuus, non perspicuus.

A'συμφανῶς, obscure, ænigmatice, tecte: ex α priv. & συμφανής, ὁ, manifestus.

A'σύμφορ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, incommodes, noxius: ex α, & σύμφορ⊙ν, commodus. Th. φέρω, fero.

A'συμφόρως, inutiliter, damnose: adv. ab ἀσύμφορ⊙ν, incommodus, noxius.

A'σύμφυλος, ὁ, non coalescens: apud Suid. ex α priv. & σύμφυλος, cognatus, ejusdem naturæ.

A'σύμφυλ⊙ν, ὁ, nullam cognationem habens, alienus, abhorrens: non quadrans: Luc. & Plut. ex α priv. & σύμφυλ⊙ν, contribulis.

A'σύμφυτος, non commixtus, non confusus: ex α priv. & σύμφυτ⊙ν, commixtus.

A'συμφωνία, ας, ἡ, discrepantia.

A'σύμφων⊙ν, ος, ὁ, ἡ, absonus, discors: ab α, σύ, & φωνή, vox.

A'συμφώνως, discrepanter, inconeiminter: est adverb. ab ἀσύμφωνος, absonus, discors.

A'συνάγωγος, ὁ, a synagoga alienus, a synagoga exclusos: ex α priv. & συναγωγή, ἡ, synagnga, cœtus, Ecclesia.

A'συναίρετος, absque contractione: est adv. ex α priv. & συναιρέω, -έομαι, contraho, & contrahor. unde ἀσυναίρετος, ὁ, contractio.

A'συνάκτος, ὁ, qui, vel quæ congiegari non potest, insociabilis: ex α pr. & συνάγω, congrego. unde συνακτικός, sociabilis, collectivus.

A'συνάλλακτος, ὁ, cum quo contrahi, vel commercium haberi non potest. Interdum insociabilis. Dicitur etiam cui nihil est commercii cum vita civili, quales decet esse τὸς μοναχὸς, Monachos, ut inquit Bud. ex Basilio. Item implacabilis. ex α priv. & συναλλάττω, ex amuto, fut. ξω. unde συναλλακτικός, ὁ, conciliativus.

A'σύναπτος, ὁ, non conjunctus, non cohærens, insociabilis: ex α priv. & σύναπτος, ὁ, conjungens, & συνακτός, conjunctivus.

A'συναρθρος, inarticulate: est adv. ex α priv. & συναρθρ⊙ν, ὁ, articulatus.

A'συναρτητ⊙ν, ὁ, non conneus, non cohærens, seu qui connecti & cohærescere nequit, non consentaneus, non conveniens, ineptus: ex α priv. & συναρτάω, fut. ήσω, annecto, conjungo.

A'σύνδετος, τό, figura, quæ dissolutio dicitur; cui πολυσύνδετον opponitur: ab α, & συνδέτ⊙ν, alligatus, quod a συνδέω, connecto, ax σύ, & δέω, ligo.

A'σύνδετ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, irreligatus, solutus, dissociatus, conjunctinne carens.

A'σύνδηλ⊙ν, ὁ, non manifestus, nec cognitus: ut ἀσύνδηλοι τόποι, apud Plut. in Lyc. loca incognita: ex α priv. & συνδηλ⊙ν, ὁ, cognitus, manifestus.

A'συνδυάς⊙ν, ος, ὁ ἡ, nulla copula, aut conjunctione quasi anneus; aut qui copulari & conjungi cum allo nequit. ax α priv. & συνδυάζω, copulo. fut. άσω; unde συνδυαστικός, ὁ, conjugalis.

A'συνειδέναι τῆς ἄλλης, aliis inconscius: Plut. in Apoph. ex α priv. & συνείδω, conscius sum. unde συνειδήσεως, ἡ, conscientia.

A'συνεσία, ἡ, & ἀσυνεσίη, ἡ, stultitia.

A'συνετέω, ὦ, decipio. Item non intelligo, non calleo: ab ἀσύνετ⊙ν, ameus.

A'σύνετ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, desipiens, amens: ex α, & συνετός, intelligens, quod a σύνημι, intelligo. Th. ἴστημι, scio.

A'συνηθέμετ⊙ν, ὁ, patrocinio destitutus: Basil. ex α priv. & συνηγορία, fut. ήσω, juvo, patrocinor.

A'συνήθεια, ας, ἡ, insolentia.

A'συνήθης, ες, ὁ, ἡ, insuetus, insolens: ex α, σύ, & ἦθος, mos, consuetudo.

A'συνθεσία, ας, ἡ, violatio fœderis.

A'συνθέτεος, non ita pactis, & inito fœderi. Esdræ 2.

A'συνθέτ⊙ν, ὁ, non compositus, aut concretus, simplex. Item qui fœdera non servat, quæ eum aliis pepigit. Item qui pactus non est; qui fœdus non iniit. Ex α, & συντίθημι, jacisor. Th. τίθημι, pono.

A'συντής, ὁ, qui conspici & cerni non potest: ex α priv. & τυντός, ὁ, visibilis.

A'συνωστίας, ὁ, cum amina versans, aum nemine consuetudinem habens: ex α priv. & συνωστίζω, aoco. fut. ίσω; unde ἀσυνωστησία, libidinosus.

A'συντακτος, ὁ, ἡ, inordinatus: item immunis a muneribus; nulli ordini adscriptus; ex α, σύ, & τάσσω, ordino.

A'συνταξία, ἡ, eidem perturbatio: ex α priv. & σύνταξις, ἡ, ordo, series.

A'συντέλεσ⊙ν, ος, ὁ ἡ, ad finem non perductus.

A'συντελής, ές, ὁ ἡ, imperfectus: ex α, σύ, & τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

A'συντον⊙ν, ὁ, non contentus, lasus, remissus, languidus: ex α priv. & συντόν⊙ν, ὁ, contentus, rigidus.

A'συρός, ὁ, pro sceleratο, aut temerario ponitur: vel pro homine infimæ sortis, & abjecto: apud Polyb. l. 4. (est idem ac βλασφὸς, in malam partem) ex α, & Them. σύρω, traho: evagino.

A'σύρτ⊙ν, ὁ, ἡ, ὁ, qui exibilatus non est, intactus a fibilo. ex α priv. & συρίττω, vel ίττω, fut. ξω, fibilo; unde συρικτής, ὁ, fistulator, Ciceroni, & Gallio.

A'συστάδεσον, τό, non complicatum, ut farcina, inconditum, non digestum; ex α priv. & συστάδζω, -ομαι, colligo in unum fasciculum.

A'συστασία, ἡ, dicitur τὸ ἀσύμφωνον ὕπνου, flare non posse; inconstantia. est ab ἀσύστατ⊙ν, inconstans.

A'σύστατος, ὁ, qui consistere nequit, inconstans. Apud Rhetores ἀσύστατα sunt, quæ non veniunt in disceptationem, vel ubi causa non potest explicari; ut si fur furem furti accuset. Et τὸ ἀσύστατον refertur etiam inter vitia orationis. Ab α, & συνίστημι, consisto. Th. ἵστημι, sto.

A'συσίλητος, citra συσίλω, i. e. aonceptionem: ex α priv. & συσελέω, ὁ, contractio, correptio.

A'σύσσημος, α, ὁ, ἡ, vilis, abjectus: ab ἄττω, nnceo, & φῆλ⊙ν, impostor. Aliis stolidus; & derivari posse credunt α ος εἰς, sapiens, a iu v verso, Æol.

A'συχα, Dor. pro ἥσυχα, adv. pro ἡσύχως, quiete. Th. ἄσυχ⊙ν, quietus.

A'σύχη, Dor. pro ἡσυχία, ας, ἡ, quies.

A'σύχης⊙ν, α, ὁ, Dor. pro ἥσυχ⊙ν; unde ἀσύχ⊙ν, ος, ὁ, quietus.

A'σύχ⊙ν, Dor. pro ἄσυχος, ὁ, quietus.

A'σφάδαστος, ὁ ἡ, aspeis σφαδάζω, qui fit sine contractione, convulsione, & jactatione pedum, σφάδιξις; dicitur de occiso placide morienta. Soph.

A'σφαδεύω, sine palpitatione, ita or non convellaris, oec pedibus terram pulses: ex α priv. & σφαδάζω, pedes jacto, ut in convulsionibus; pedibus terram quatio, seu pulso.

A'σφαλάσος, ὁ ἡ, exponitur ὁ μὴ ἐφαπαλλόμενος, non infestatus σφαλάλῳ, ischiocelo. ex α priv. & σφαλάζω, -ομαι, futur. ἄσω, aeodo carie, atque tabe, contabescere. unde σφαλασμός, ὁ, amissio sensus, & motus.

A'σφαλάξ, ακος, pro ἀσπάλαξ, ὁ, a verso in φ, ὁ, talpa: a σπάω, traho.

A'σφάλεια, ας, ἡ, securitas, firmitas, veritas: ab ἀσφαλὴς, securus, quod ab α, & σφάλλω, fallo, seduco.

A'σφαλείς, n. g. securum. ἀσφαλῆς, οἱ, nom. pl. m. g. securi.

A'σφαλέστατος, ὁ, certissimus, superl. ἀσφαλέστερος, compar. ab ἀσφαλὴς, securus.

A'σφαλέως, Jon. tuto, facile, secure, sine periculo; idem ac eo contractum ἀσφαλῶς, certe, juto.

A'σφαλής, ὁος, ὁ, ἡ, certus; minime lubricus; tutus a lapsu; tam firmus, ut subverti nequeat: ut ἀσφαλὲς ὄζος, pavimentum, sedes firma, apud Plut. in Per. Item & qui tutus est adversus fortunam; cui tutum esse tolet consilium: ut apud eund. ibid. Parietes dicitur ἀσφαλὴς, ἢ ξυμφέρος τῆς πόλιτος, civibus fidi loco præsidii. unde in nostro genera τὸ ἀσφαλὲς, fei unitas. Luc.

A'σφαλίζομαι, idem ac act. ἀσφαλίζω, munio, stabilio. Item affirmo. & passive etiam

atiam munior, tutus reddor; affirmor, confirmor.

Ἀσφαλίζω, munio, ſtabilio. f. ίσω. p. ἠσφάλικα. p. paſſ. ἠσφάλισμαι. a. 1. paſſ. ἠσφαλίσθην. inf. ἠσφαλισθῆναι. a. 1. m. ἠσφαλισάμην, ω, ατο, adſtruxit: & in 3. pl. ἠσφαλίσαντο. a. 1. imperat. m. ἀσφαλίσαι, άσθω, & in pl. ἀσφαλίσασθε, munite.

Ἀσφάλιος, ὁ, & ἀσφαλίων, ὁ, tutelaris; aut ſtabiliter, cognomen Neptuni, apud Plut. quippe qui fundamina terræ incocuſſa cuſtodire dicitur a gentibus, teſte Oppiano.

Ἀσφάλισμα, τό, id, quo aliquem ſecutum reddimus, & certum, pignus. Item tutamen, munimentum, locus, quo munimur.

Ἄσφαλος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. idem ac ἀσφαλής, firmus.

Ἀσφαλτίζω, bitumen redoleo: Dioſcor.

Ἀσφάλτιον, τό, dicitur quoddam τερμύλλιον, ſuu ἐξυτερμύλλιος, quminm ejus folia ubi adoleverunt, ἀσφάλτα ὀσμὴ ἔσι, teſta Dioſcor. l. 3. c. 123.

Ἀσφαλτίπης, ου, ὁ, bitumen fundens.

Ἀσφάλτιτις λίμνη, mare mortuum.

Ἄσφαλτος, ου, ἡ, pinguis, & oleoſus ſuccus, plurima aerea & ignea ſubſtantia temperatus, ideoque flammam promptiſſima concipiens. Vide Dioſc. l. 1. c. 210. & Plin. c. 35. Dicitur etiam interdum ἄσφαλτον in neetro genere.

Ἀσφαλτόω, bitumine illino.

Ἀσφαλτώδης, ὁ, bitumineus fereus.

Ἀσφάλτωσις, εως, ἡ, quaſi bituminatio, πίσσωσις, picatio.

Ἀσφαλῶς, tuto, certe, ex α, & σφάλλω, ſuppono. f. σφαλῶ. p. ἔσφαλκα. p. paſſ. ἔσφαλμαι. hinc σφάλμα, ατος, τό, lapſus, erratum.

Ἀσφάραγος, Poet. valda ſtrepere t ex α intenſ. & σφαραγάω, gutturis ſonum edo, quod a σφάραγος, ſonus, qui gutture emittitur.

Ἀσφάραγος, ε, ὁ, guttur: λὰξ σφαραγῶν, i. e. ἔχων, ſonare, quoniam δι' αὐτῆ ἡ φωνὴ φέρεται. Il. χ. ſed tunc videtur poni pro σφάραγος, gutturit ſonus.

Ἄσφαρος, ὁ, qui labefactari nequit, immobilis: Heſych. eſt ab ἀσφαλὴς, firmus.

Ἄσφαρτος, ὁ, ἡ, vel ἄσφαρκτος, ὁ, ἡ, qui difficulter aſtringitur; non conſtrictus, ſed diſſolutus, divulſuſque. ex α priv. & σφαρτὸς, conſtrictus; a σφίγγω, ſtringo, complector.

Ἀσφόδελος, ex aſphodelo: Luc. var. Hiſt. l. 2. u. Them. ἀσφόδελος, aſphodelus.

Ἀσφοδελὸς, ὁ, ἡ, aſphodelus, plauta ex genere τῆς βολβοδὸν. Dioſc. 2. c. 199

Ἀσφόδελος, eſt adject. q. d. aſphodeloſus; idem ac ἀσφοδελώδης: Didym. in Odyl. A. aſphodelo ſimili, ſeu qui de aſphodeli genere eſt. Eſt item ἀσφόδελος, oxyton. prati epitheron, apud Hom. ut Odyſ. λ, & ω, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα, vid. ubi aſphodeli proveniunt.

Ἀσφράγιστος, ὁ, ἡ, non ſignatus, cui nulla uota impieſſa eſt: item paſtore carens: Erym. & non baptizatus. Nazian. ex α priv. & σφραγίζομαι, figuor; a σφραγὶς, ſignum.

Ἀσφυκτῶ, pulſu deſtitutus ſum; veux mihi conciderunt. Dioſc.

Ἄσφυκτος, ὁ, non pulſans; pulſu omnino deſtitutus, vel exili præditus.

Ἀσφυξία, ἡ, privatio, ſeu delectio pulſus in toto animali; Gal. ex α priv. & σφύξις, idem ac σφυγμὸς, ὁ, pulſus; a Th. σφύζω, ſalio, pulſo.

Ἀσχελάω, Poet. pro ἀσχαλάω, ab ἄσχυλος, idem ac

Ἀσχέλλω, quod & ἀσχελάω, mœreo, doleo, ſuccenleo. ἄσχελλε, præſ. imper. q. ab ἄχος, interjecto σ, ut ἀσχέλλω ſit ἄχος ἄλις ἔχω, affarim doloris habere.

Ἄσχετος, ε, ὁ, ἡ, intoleiabilis, qui cohiberi nequit. dicitur & ἀάσχετος. ex α, & σχέω, ſeu ἴσχω, coerceo.

Ἀσχήμιστος, α, ὁ, ἡ, & ἀσχημάτιστος, figura carens; figuras, ſeu ſchamata non habens; non figuratus, aut male. ejuſdam Them. & compoſitionis cum ſequentibus.

Ἀσχημοσύνη, indecora ago. f. ήσω. p. ἠσχημόνηκα. a. 1. ἠσχημόνησα. a. 2. inf. ἀσχημονῆσαι.

Ἀσχημόνως, adv. indecore.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio, cum turpiſſimis geſtibus.

Ἄσχημων, ονος, ὁ, ἡ, indecorus t ex α, & σχῆμα, habitus. Th. ἴσχω, habeo.

Ἀσχιδὴς, & ἀσχιζὴς, ὁ, non fiſſus, fiſſura carens, indiviſus, vel individuus.

Ἄσχιστος, idem; vel qui ſcindi nequit. Plat. ex α priv. & σχίζω, ſcindo.

Ἀσχίον, tuber terræ a quibuſdam dicitur, ut docet Thaophr. Hiſt. Pl. l. 1. 10.

Ἀσχολέομαι, ῆμαι, occupor, ἀσχολοίμην, 2. pl. præſ. opt. paſſ.

Ἀσχολὰ, ᾶς, ἡ, occupatio: ax α, & σχολὴ, otium.

Ἀσχόλημα, ατος, τό, occupatio; negotium. Th. idem.

Ἄσχολος, ε, ὁ, ἡ, qui non habet otium, occupatus: ex α, & σχολὴ, otium.

Ἀσῶ, conſiſteris, ab ἀσάω, ῶ, præſ. imperat. paſſ. (vel Dor. pro ᾄσω, f. 1. ab ᾄδω, cano) ab ἀσάομαι, ususco. Th. ἄδω, ſatio.

Ἀσώδης, ους, ὁ, ἡ, faſtidio, nauſea laborans; ex iepletione cibum faſtidicns: Gal. ab ἄσα, ης, ἡ, faſtidium; a Th. ἔδω, ſatio, expleo.

Ἀσωμάτως, ſine corporis interventu.

Ἄσωμος, ὁ, ἡ, & ἀσώματος, incorporeus: ex α priv. & σῶμα, τό, corpus.

Ἄσως, ου, ὁ, ἡ, & ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, qui ſervari, ſeu ſoſpitari nequit: ex α priv. & σώζω, ſalvo. Vide etiam in ἄσωτος.

Ἀσωτεῖον, ε, τό, dicitur locus, in quo luxurioſi epulantur, & comeſſantur, aut ſuas libidines exercent, genea, popina: Poll. l. 9. & Athen.

Ἀσωτεύομαι, luxurioſe vivo; omnia per luxum, ſeu in luxum profundo: Athen. l. 8.

Ἀσωτία, ας, ἡ, profuſio, luxus, prodigalitas, luxuria, vita diſſoluta.

Ἀσωτοδιδασκαλεῖον, ὁ, luxurioſorum magiſter: Athen. ex ἄσωτος, luxurioſus, & διδασκαλεῖον, magiſter.

Ἀσωτοποσία, ἡ, luxurioſorum potatio; vel luxuriola potatio: ex ἄσωτος, luxurioſus, & πόσις, εως, ἡ, idem ac πόμα, τό, potio; a πίνω, bibo.

Ἄσωτος, ου, ὁ, ἡ, luxurioſus, perditus. Item, idem ac ἄσως, de cujus ſalute ſpes nulla eſt, profligatus, calamitoſus: item indignus ſaluta: Item, qui per ſe, ſuaque opera perit, apud Ariſt. Eth. 4. c. 1. Item luxurioſus, nequam; luxu, & ganeæ ſtudio perditus, apud eund. ibid. Ex ω, & σῴζω, conſaivn, q. d. non ſervatus. Vide etiam ἄσως.

Ἀσώτως, adv. profuſa, perdite.

Ἀσωτωθὲν, ου, ὁ, ἡ, non caſtigatus, & emeudatus; & active, qui non emeudat, ſeu corrigit. Gregor. ex α priv. & σωφρονίζω, ad ſanam mentem reduco.

A T.

Ἄταισι, dat. pl. Jon. pro ἄτῃς, ab ἄτη, ης, ἡ, damnum: ab ἀτάω, lædo.

Ἀταὼ, ſtupeo, obſtupeſco, cum ſtupore admiror: ut ἀταωῶν κακὸ ἔργον, apud Erymol. Eſt a Them. ἀτάω, lædo, uoceo.

Ἀτακτέω, ῶ, Inordinate magero. f. ήσω. p. ἠτάκτηκα. a. 1. ἠτάκτησα. ἀτακτῶ, præſ. part. act. u. g. ex ω, & τάσσω, ordino.

Ἄτακτος, ου, ὁ, ἡ, inordinatus, confuſione gaudens.

Ἀτάκτως, adv. inordinate, incompoſite.

Ἀτακτοφωνῶ, ſutampeſtive, immodica lacrymot. unde ἀτακτοφωνία, aſſarim lacrymatur. ex α priv. τάσσω, val τάττω, ordino; & ἔχω, lacrymot.

Ἀταλαίπωρος, ου, ὁ, ἡ, moleſtiis tarent: item iuers: ab α, & ταλαίπωρος, q. ταλὰν πῆρον, luctum ferens.

Ἀταλαιπώρως, facile, feliciter, citra laborem: adv. ejuſdem Th. & compoſit.

Ἀταλάντη, ης, ἡ, Atalaura, noman proprium muliaris.

Ἀτάλαντος, α, ὁ, ἡ, par, æqualis: quaſi ἀντιτάλαντος, qui paris eſt ponderis. Th. τάλαντον, ſtatera.

Ἀταλόφρων, ὁ, ἡ, iuſans, puerilia ſapiens, tanellus: ab α, & ταλὸς, patior, & φρὴν, animus; vel potius ub ἀτηλὸς, teuer.

Ἀτάω, ſeu ἀτημάω, creſco, adoleſco, delicate more pueri alor, loſito, exulto. Dicitur & ἀτημάω, alo, uuttio.

Ἀτάμματα, τά, dicuntur pueriles luſus, ſaltus pueriles: Hafych. verbale ab ἀτάλλω, luſito.

Ἀτηλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, juvenilis: q. ab α, & τηλάω, perfero; q. noudom potens ferre multa.

Ἀτηλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, impotens, tenei, ſimplex, ſapiens puerilia; idem cum ἀτηλόφρων, inlous, puerilia ſapiens.

Ἀτηλόψυχος, ου, ὁ, ἡ, pufilli, & anguſti animi; qui eſt animo molli, & teuero; qui nondum reliquit uuces. In Epigr. ex ἀτηλὸς, mollis; & ψυχὴ, anima.

Ἀτηρειδὴς, ὁ, ἡ, qui reconditus uon eſt, aut recouditur, Philo. Item qui nihil recondit, uou provideas res in futurum neceſſarias.

Ἀτηρειδῶς, more eorum, quæ non reconduntur; Plat. de leg. ex α priv. & τηρειδὴς, condn, recondo, iu penuariu cella aſſervo: a Th. τηρέω, Jonica τειμὴς, ες, ὁ, promus, condus; diſpenſator rerum coodeudarum, & promendarum.

Ἀτηρίξ, ικος, ἡ, confuſio: item iucoutinentia, ordinis defectio: ab α, & τάξις, ordo, quod a τάττω, ordino.

Ἀτήομαι, patior damuum: ab ἀτάω, lædo, noceo.

Ἀτηπειώτατος, α, ὁ, ἡ, celſus, miuimo abjectus: ex α priv. & τηπειὸς, ὴ, ὸν, humilis, a; unde τηπειώω, humilem reddo.

Ἀτὴρ, ſed, ut, verum, cæterum, propierea; Poet. pro quo aliquando αὐτὰρ, ἀτὰρ ὸν, quamobrem.

Ἀτηρεπτοποσία, ας, ἡ, actio imperturbata, Hippocr. ex ἀτήρακτος, imperturbatus, & ποιέω, facio.

Ἀτήρακτος, ὁ, quietus, quiafceus, tranquillus, imparturbatus. Plin.

Ἀτηρξία, ας, ἡ, tranquillitas, Imperturbatus ſtatus.

Ἀτήραχος, ου, ὁ, ἡ, ſedatus, ac deſucatus, intrepidos.

Ἀτηράχως, ſine molcſtia, ſine vexatione, abſque pertutbatione; ux α priv. & τηράσσω, fut. ξω, commoveo, pertuibo; unde τηραχὴ, ῆς, ἡ, perturbario, tumultus.

Ἀτήρβαχος, α, vel εο, ὁ, Dor. pro

Ἀτήρβητος, ου, ὁ, ἡ, ſeu ἀτηρβὴς, ὁ, ἡ, iutrepidus, imperterritus: quod ex α, & τηρβέω, timeo. Th. τήρβος, terror.

Ἀτήρβητι, adv. iutrepide: Sopboc. ujuſdem Tb. & compoſitionis.

Ἀτηρίκλιτος, ὁ, uon enuditus, aut macerarus ſale: ex α priv. & τήρικος, ε, ὁ, ſalſamentum; caro ſale condita, & exſiccata; unde τηρικλίω, ſale condio.

Ἀτίμυπτε, τό, iutrepidum: q. ab α, & τηρύσσω, tarreo: val ab ἄτερ, ſine, leorum, & μύω, claudere, occludere.

Ἄτηρος, ου, τό, ſerrum iu modiolo rotæ: ab α priv. & τείρω, tero: τρίβω τὸν ἄξονα, terit autem.

Ἀτηρπὸς, ὁ, & ἀτηρπὸς, ὁ, viu trita.

Ἀτηρτὸς, ὴ, ὸν, noxius, eontumeliofus: pro ἀτρὸς, ὴ, ὸν, per Pleonasm. ſyllabæ τὸ. Th. ἄτη, damnum; quod ab ἀτάω, lædo, uoceo.

Ἀτήχυτος, α, ὁ, ἡ, inſcpultus: ex α,

&

& τύχεα, τὰ, inferiæ, justa.

Ἀ-ταθαλία, ας, ἡ, improbitas, vscordia, petulantia: ἀ-ταθαλίᾳ, dat. sing. Jon. q. ἄτῃ θαλίας, calamitas eoavivii.

Ἀ-ταθάλλω, f. αλῶ, p. κα, & ἀ-ταθαλέω, f. ήσω, inapte ago, protervæ me gero: neut. absf. ab

Ἀ-τάθ-αλος, ος, ὁ, ἡ, pernicioſus, malorum auctor: q. ἄτας θάλλω, a quo quaſi mala germinant.

Ἄ-ταυροι βόες, boves quædam in Epiro a mare intacta, ut incrementum, & amplitudinem corporis ingratem acquirant. unde

Ἀ-ταύρωτος, ος, ὁ & ἡ, expers conjugii, virgo; quaſi tauri expers: ſeu dicitur etiam de puella virilem ταῦρον noudum experta: Ariſtoph. ex α priv. & ταῦρος, ου, ὁ, taurus: item membrum virile.

Ἀ-ταφία, ας, ἡ, ſepulchri carentia, vel jactura. Plut. ejuſdem Th. & comp. eum ſequente.

Ἄ-ταφος, ος, ὁ & ἡ, inſepultus, inhumatus: ex α, & τάφος, ſepulchrum; quod a θάπτω, ſepelio.

Ἀ-τάχ-ως, Dor. pro ἧττον, quam celerrime.

Ἄτε, lædo, noceo. f. ήσω. p. ἄτηκα. hinc ἄτη, ἄτης, de quibus infra.

Ἄτε, utpote, quippe, quia, quaſi: & Dor. pro ὅτε, quum: ſed ἅτε, Dor. pro ἥτε, ubi.

Ἀ-τειρής, ής, ὁ, ἡ, durus, rigidus. Th. τέγγω, irrigo, mollio, macero, humecto.

Ἀ-τείρως, adv. duriter, rigide: Suid. per metaph. ſcil. nam proprie ſignificat ita ut humectari, & aqua molliri nequeat. ex α priv. & τέγγω, f. ξω, rigo, humecto.

Ἀτέω, Jon. pro ἀτάω, ab ἄτη, lædo.

Ἀ-τειρής, ἐσ-ος, ὁ, ἡ, indomitus: ex α, & τείρω, affligo, domo.

Ἀ-τεκμ-ος, ος, ὁ, ἡ, ſine motis: ex α, & τεκ-ος, murus.

Ἀ-τέραμν-ος, ος, ὁ & ἡ, qui ad finem, & exitum perduci nequit: Heſych. & Suid. Item, de quo nulla certa conjectura fieri poteſt: Thucyd. Plut. Item active, incogitatus; nullas conjecturas, aut ſigna ſequens in re aliqua: Ariſtoph. Unde

Ἀ-τέκμαρτ-ος, & ἀ-τεκμήρ-τος, nullam ſequando conjecturam, abſque conjectura: ex α priv. & τέκμαρ, τὸ, finis, exitus rei; item ſignum; unde τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo.

Ἀ-τεκν-ος, ος, ὁ, ἡ, liberis careas, ſive ſterilis, ſive orbus: ex α, & τέκνον, proles. Th. τίκτω, pario.

Ἀ-τεκν-όω, f. ώσω, liberis orbo. ἀπάτω, pario.

Ἀ-τέλεια, ας, & ἀ-τελίη, Jon. imperfectio: item immunitas: ab α, & τέλ-ος, τὸ, finis, vectigal.

Ἀ-τελεύτητος, idem ac ἀτέλεσ-ος, & ejuſdem Th. & comp. imperfectus; vel qui effici nequit: ſed ἀτέλεστος eſt ſtium proſaicus, non initiatus ſacris: ex α priv. & τὰ τέλεα, myſteria, ſacra: Plut. quod eſt neut. plur. a ſing. τέλος, τὸ, finis, extremum, ſummum.

Ἀ-τέλεστα, adv. fruſtra, ſine fine: ab α, & τέλος, τὸ, finis.

Ἀ-τέλεστος, ος, ὁ, ἡ, infectus. Th. τέλος, τὸ, finis.

Ἀ-τελεσφόρητος, ὁ, ad maturitatem non perductus: Dioſcor. ex α priv. & τελεσφορέω, ad finem & maturitatem perduco; ex τέλος, τὸ, finis; & φέρω, fero.

Ἀ-τελεύτητος, ὁ, ἡ, imperfectibilis, interminatus: ex α, & τελευτάω, finio. Th. τέλ-ος, finis.

Ἀ-τελής, ης, ὲ, Jon. pro ἀτέλεια, imperfectio.

Ἀ-τελής, ές-ος, ὁ, ἡ, irritus, inanis, imperfectus. Sic Pindarus ἀτελῆ νόον appellat meotem, quæ nihil eorum perficit, quæ ſibi peragenda propoſuit. ab α, & τέλος, finis. Item a peadsado, vectigali immonis: ab α, & τέλος, vectigal.

Ἀ-τελώνητος, ε, ὁ, ex quo, vel pro qua, aut cujus nomine vectigal non pendatur: ex α priv. & τελωνέω, vectigal exigo; a τελώνης, tributorum, ſeu vectigalium amptor, ſeu redemptor, publicanus; ex τέλος, ους, τὸ, finis; item tributum, vectigal, & ὠνέομαι, emo.

Ἀ-τέμβω, ὲ, querulus, miſer: Etym. a ſequente

Ἀ-τέμβω, f. ψω, p. φα, contriſto, privo: q. ab ἄτη, & ἐμβαίνω, in eladem quaſi incido.

Ἀ-τενής, ὲσ-ος, ὁ, ἡ, fixus, intentus: ex α intenſ. pro αὖω, valde, & τείνω, tendo. Hinc

Ἀ-τενίζω, ocolos jo aliquem defigo. f. ίσω. p. ἀτένικα. a. 1. inf. ἀτενίσαι. patt. ἀτενίσας, ασπε.

Ἀ-τενής, & ἀτενές, intsatis, ſeu attsatis, & defixis oculis: Plut. ejuſdem Th. & comp. eum ἀτενής. unde etiam

Ἀ-τενισμός, ῦ, ὁ, intuitus continuus, & inconnivens, cum defixis oculis aliquid aſpicitur.

Ἄτερ, ἄτερθε, & ἄτερθεν, ſine, eltra, abſque; sum gsait. idem as ἄνευ, χωρίς. hinc ἀ-τέρπ-ω, ſorſum.

Ἀ-τερμών, ὼν, ὁ, iacoctilis sarura, apud Hippocr. de vulneribus capitis.

Ἀ-τέρμων, ος, ὁ, ἡ, datus, incoctilis, inimperabilis: ex α, & τέρμων, coctu facilis. Th. τείρω, tero.

Ἀ-τερμονότης, ητος, ἡ, duritiss: a τέρμων, tero.

Ἀ-τερπέων, Dor. pro ἀτερπής.

Ἀ-τερπ-ής, ές, ὁ & ἡ, natura incoctilis: Gal.

Ἀ-τέρπων, idem as ἀτέρπ-ης; ab α, & τέρπω, idem as τέρπω, & ab eod. Th. qui non aſt τέρπων, i. e. incoctilis: & metaph. dicitur ἀτέρπων ὕπνος apud Plut. Symp. 7. Probl. a. ut & apud Plut. ἀτέρπων φύσει χρώμενοι, diſuntur, qui natura ſunt indomita, qui ingenio ſunt refractario, & quod emolliri nequit: unde quidam exponunt durus, prafractus, indomitus, immitis, intolerabilis.

Ἀ-τερπ-όπτης, ου, ὁ & ἡ, a taedinibus non aroſus; vel taedium injuria non obnoxius: Dioſc. ex α priv. & τερπνόπτ-ω, a terodine infector; quod a τερπνόν, ὄνος, ὁ, teredo; vermis ligna terebrans. a Th. τερέω, ῶ, fut. ήσω, terebro.

Ἀ-τερπ-ῶς, Æol. pro ἀτερθεν, ſine. Them. ἄτερ, ſine, citra, abſque.

Ἀ-τερπ-ώμων, ὁ & ἡ, & ἀτέρμων, intermaatus, infinitus. Item infirmus, inſtabilis, fundamento careas: ex α pr. & τέρμα, ατος, τὸ, terminus, meta, finis: unde τερματίζω, termino, finio.

Ἄτερος, ὁ, alter, Att. pro ὁ ἕτερος, in genit. θατέρου: & ſic porro ἄτερ, pro ἀ ἕτερ-ι.

Ἀ-τερπ-ῶ, acc. ſing. ab

Ἀ-τερπ-ής, ὲσ-ος, ὁ, ἡ, injocundus, ingratus.

Ἀ-τερπία, ὁ, idem eſt ac ἀτερψία, moleſtia.

Ἄ-τερπος, injucundus: ex α, & τέρπω, dalecto.

Ἀ-τερψία, ας, ἡ, & ἀτερψίη, moleſtia: ab eod. Themate.

Ἀ-τέλικτος, ος, ὁ & ἡ, qui conſecutus non eſt. unde

Ἀ-τέλκτέω, non attingo, non aſſequor, aberro; idem as λανθάνω; ex α priv. & τυγχάνω, fut. τεύξομαι, a τέυχω, ſum, contingo: item aſſequor, attingo.

Ἀ-τελχής, ὲσ-ος, ὁ & ἡ, armis carens, inermis: ex α priv. & τεύχεα, εσ-ος, τὸ, vas, inſtrumentum omne.

Ἀ-τεχνής, ὲσ-ος, ὁ, ἡ, qui ſine τέχνη, id eſt fraude, ſine dolo factus, ἀπατηλός. Etymol.

Ἀ-τεχνία, ας, ἡ, imperitia, tuditas, inſcia artis, nullum artificium,

Ἀ-τέχνως, ος, ὁ, ἡ, inartificialis, artificio carens; ob arts non profectus. unde ἄτεχνοι πίστεις, apud Ariſtot. in Rhet. dicuntur argumenta inartificialia, quæ fuat teſtimonia tam divina, tum humana: & interdum exponitur artificio nullo exercitus, rudis. Item carens dolosis artibus.

Ἀ-τέχνως, ſine arte, nullo adhibito artificio, inartificialiter: ab α, & τέχνη, ης, ἡ, ars, fraus.

Ἀ-τέχνως, vere, certe, ſine dolo, plane: item valde, vehementer: ab ἀτεχνής, ſine arte factus.

Ἀτέω, idem ac ἀτάω, lædo, noceo.

Ἄ-τη, ης, ἡ, damnum, peccatum: dat. pl. Jon. ἄτῃσι, pro ἄτης. Th. ἀτάω, lædo.

Ἀ-τηκτος, ὁ, non liquſcens: Ariſtot. in Meteor. ex α priv. & τηκτός, ὁ, liquefactus, liquatus: a Th. τήκω, fut. ξω, liquo, liquefacio.

Ἀ-τμελέω, f. ήσω, p. ηκα, negligo.

Ἀ-τμελέως, ἀτμελῶς, vel ἀτμελέτως, adv. negligenter.

Ἀ-τμέλεια, ſeu ἀτμελία, ας, ἡ, negligentia.

Ἀ-τμελής, non τμελής, negligens: quod ex α, & τμελῶ, euro. Th. μέλω, cura eſt, imperf.

Ἀ-τμέλητος, ος, ὁ, ἡ, neglectus, inornatus.

Ἀ-τος, ος, ὁ, & ἀτώς, ὼς, ὁ, ἡ, noxius, contumelioſus: in ees. pl. f. g. ἀτῶρ, perverſus: ab ἀτάω, lædo.

Ἀτθίς, ίδος, Atthæ, Otythia, nomen proprium.

Ἀ-τίω, contemnit, 3. ſing. ind. praſ. act. ab ἄτη, neglige, contemno: quod ex α, & τίω, honoro: item

Ἀ-τίετος, ὁ & ἡ, qui non ulciſcitur; qui non ſumit pœnas: Æſchia. ex α priv. & τίω, honoro: item pœnio.

Ἀ-τίζω, f. ίσω, p. ικα, vilipendo: ex α priv. & τίω, honoro.

Ἀ-τιθάσ-ευτος, ος, ὁ, ἡ, qui manſuefieri nequit, intractabilis, indomitus: ex α priv. & τιθασεύω, manſuefacio.

Ἀ-τίθασ-ος, ος, ὁ & ἡ, aſpet, intractabilis.

Ἀ-τιμαγέλας, Dor. pro ἀτιμαγύλης, qui ſpernit gregem, & abgregar. hinc

Ἀ-τιμαγελῶν, gregem sontemnere. &

Ἀ-τιμαγελώντες, pro ὄντες, Dor. ab ἀτιμάω ἀγέλαν, contemnens gregem.

Ἀ-τιμάζεσκε, imperf. Jon. & Poet. pro ἀτίμαζε, ab ἀτιμάζω, contumelia afficio.

Ἀ-τιμάζω, contumelia afficio. f. άσω. p. ἠτίμακα. p. paſſ. ἠτίμασμαι. p. 1. paſſ. ἠτιμάσθην. a. s. inf. ἀτιμακθῆναι. idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμόω. sx α, & τίω, honoro.

Ἀ-τιμασία, ἡ, igaominioſa damnatio, dedecus, ignominia.

Ἀ-τιμάσιον, adject. verbala: contemptibile. ab ἀτιμάω, contemno.

Ἀ-τιμαστήρ, ῆρος, ὁ, qui dedecore afficit.

Ἀ-τίμαστος, ος, ὁ, non lectus; sui nullus honor tribuitur. eſt verbalis ab ἀτιμάζω, contumelia affisio.

Ἀ-τιμάω, f. ήσω, p. ηκα, nullam honorem habeo, nullo honore affisio: item aegligo, aſpernor, daſpicio: ot apud Soph. μὴ τοῦ ἀτίμα θεούς. Item vitupero, dehoneſto. Item indignitate, ſeu contumelia, & igaominia afficio; infamia noto. Ab ἄτιμος, inglorius: quod a τίω, honoro.

Ἀ-τίμητος, ος, ὁ, ἡ, immuois, eootemptus: item inaeſtimabilis.

Ἀ-τιμία, ας, ἡ, igaominia, dedecus.

Ἄ-τιμος, ος, ὁ, ἡ, igaominioſus, inhonoratus.

Ἀ-τιμότατος, ὁ, inhonoratiſſimus, ſuperl. ab ἄτιμος, inhonoratus. comp. ἀτιμότερος. ab α, & τίω, honoro.

Ἀ-τιμόω, idem ac ἀτιμάω, & ἀτιμάζω, dedecoro. f. ώσω. p. ἠτίμωκα. perf. paſſ. ἠτίμωμαι. patt. ἀτιμωθείς. ab eod. Themate.

Ἀ-τιμώρητος, ος, ὁ, ἡ, inultus, impunitus,

Ἀ-τι-

Α'τιμώρητος, & Α'τιμωρητί, adv. impune: ab α, & τιμωρέω, quod ob ὠμὸν, animadverto.

Α'τιμος, ignominiose, sine honore: Plat.

Α'τιμωσις, ἡ, ignominiosa damnatio: Demosth. gravioria supplicii instar erat; Bud. Comm.

Α'τιμωτικὸς, ὁ, ignominiosum reddens.

Α'τιμωτικῶς, adv. idem ac ἀτίμως; ignominiose: ab ἄτιμο-, ignominiosus, & ἀτιμάω, dedecorn.

Α'τιν', pro ἄτιμα, nom. pl. ex ὁ, & τὸ, quid.

Α'τίνακτο-, ὁ, inconcussus, immotus, non agitatus: Noon. ex α priv. & σείω, fut. ξω, quatio, concutio.

Α'τις, pro ἄτης, Dor. quæ.

Α'τιτωθῆσαι, Hesych. despicari, & fastidire vitam, ἀτιμάζειν ἑαυτὸν, ὑπερορᾶν: ex ἄτιτα, contemno, & ὠνὴ, vir.

Α'τίτωθ', pro τίτωνθε, imperf. Jon. ab ἀποτίνω, alo.

Α'τιτωθήμεναι, Dor. pro ἀποτίνειν, pro ἀτίνειν, ab

Α'τιτώθω, idem ac ἀτίνω, per epenthesin Τ τι, delicate nutrio, curo; vel eugeo. Th. ἀτιτελὲς, mollis.

Α'ττο-, ος, ὁ, inultus, impunitus: ex α, & τίω, punio.

Α'τλαγχθόνων, gen. pl. ab ἀτλαγενὴς sequente.

Α'τλαγχθὼν, ὄνος, ὁ, ὁ, Atlante genitos. ab Ἄτλας, Atlas, & γίνομαι, procreo, gigno.

Α'τλαντὶς, ίδο-, ἡ, filia Atlantis.

Α'τλας, αντο-, ὁ, Atlas. Item expon. idem ac τόλας (& τολὰς, miser, srumnosus, cui multæ srumnæ sunt tolerandæ) ab eoque factum transpositis literis, ut docet Eust. Alibi tamen scribit, ἄτλας dictum esse, vel ὡς ἀπὸ τοῦ τλὰς ὢν, vel ἀπὸ τοῦ τλητικὸς, quasi πολύτλας. fingitur enim quidam Rex Mauritaniæ, Atlas nomine, cœlum humeris suis sustinuisse, propterea quod firmamenti, siderum, cœli omnem rationem primus deprehendisset. unde Ἄτλαντες dicuntur etiam statuæ Atlantis, seu quæ Atlantis modo cœlum, aut aliud quiddam sustinent, apud architectos: ut Ἄτλαντές τε ἀβρότριχες τλῶ τῶν ὑπὲρ ξύστικες. Item nominatur & ἄτλας extrema colli vertebra, ipsum pondus colli sostinens: Poll. l. 2. Sic qui humeris aliquid bajulat in modum Atlantis cœliferi. Item qui non est audax. ex α priv. Hesych.

Α'τλατο-, α, ὁ, Dor. pro ἄτλαντο-, ὁ, intolerabilis.

Α'τλασία, ἡ, impatientia, intolerantia.

Α'τλασια, nom. pl. n. g. intolerabilia: ἀτλάτῳ, det. sing. ab ἄτλατο-, intolerabilis.

Α'τλατέω, pro quo etiam dicitur ἀτλατέω, μ. ἤτω, tolerare non possom, seu perpeti: item sum intolerabilis: item metuo; animo sum abiecto.

Α'τλατο-, & Dor. ἄτλατο-, ο, ὁ, ἡ, intolerabilis, intolerandus: ab α, & τλαῖος, seu τλᾶν, perfero.

Α'τμήια, ἡ, servitus, administratio.

Α'τμήο-, laboriosus. ab ἄτμῳ-, servus.

Α'τμῳος, ε, ὁ, & ἀτμὼς, ίος, ὁ, samulus, servus: quia ἄτιμος inhonoratus præ domino suo.

Α'τμάω, servio.

Α'τμὸ, οῦ, ἡ, vapor.

Α'τμητος, ε, ὁ Ε ἡ, qui sectus non est; sectionem non passus, nec expertus. ἀμάησος: item non exsectus, seu non castratus. ex α priv. & τμητὸς, sectus; a Th. τάμω, scindo.

Α'τμιδα, ᾶ, idem ac ἀτμίζα.

Α'τμιδόεχος, ὁ, vapores habens. ὁ ἀτμίδα ἔχων. Hesych.

Α'τμίζα, f. ίσω, p. ιχα, vaporo, exhalo. Th. ἄτμὶς, ίδο-, vapor.

Α'τμὶς, ίδος, ἡ, vapor. Th. ἀτμὸς, vapor.

Α'τμισις, εως, ἡ, & ἀτμισμὸς, ὁ, vaporatio: ab ἀτμίζα, exhalo.

Α'τμὶς, ίδος, vapor, & ἄδος, εος, τὸ, species.

Α'τμὸς, ὁ, flatus, vapor, halitus: q. ab ἄω, spiro: hinc ἄτμη, & ἀτμὶς, ἀτμίζα; de quibus supra.

Α'τμώδης, ὁ, plenus vaporis, vaporiferus: ab ἄτμὸς, ὁ, vapor.

Α'τοιχος, ὁ, parietem non habens: Eurip. ex α priv. & τοῖχος, ε, ὁ, murus, paries.

Α'τοκος, ὁ, Ε ἡ, sterilis, aut quæ nondum peperit.

Α'τοκον, τὸ, atrocium: Plin. medicamen omne, quod sterilitatem inducit, & vim concipiendi adimit: ex α priv. & τίκτω, pario; unde τόκος, ε, ὁ, partus.

Α'τολμητος, ε, ὁ, Dor. pro ἀτόλμητος, ος, ὁ, non audendus. Ex α, & τόλμη, της, τὸ, audecia.

Α'τολμος, ος, ὁ Ε ἡ, idem ac ἀπότολμος, insandax, imbellis, formidolosus.

Α'τολμία, ας, ἡ, ignavia, formido.

Α'τομος, ος, ὁ, ἡ, toscectilis, individuus. ἄτομα, minuta corpuscula. ἐν ἀτόμῳ, in momento, illico: ex α, & τέμνω, seco, p. m. τέτομα.

Α'τονία, ᾶς, f. ήσω, p. ηκα, deficio, infirmus sum, & imbecillus: ab α, & τόνος, tonus, quod a τείνω, tendo.

Α'τονίκα, ας, ἡ, defectus, infirmitas: ab eod. them.

Α'τονος, ε, ὁ Ε ἡ, incontentus, inefficax, infirmus. Unde

Α'τόνως, leviter, remisse.

Α'τοξος, ος, ὁ, sine arcu; vel arcu uti non volens: Lucian.

Α'τοξότης, ὁ Ε ἡ, quem sagitta non possis attingere; qui sagitta ictus non est: ex α priv. & τοξότης, sagitta percussus. Th. τόξον, ε, τὸ, arcus; unde τοξάω, ax arcu sagittam emitto, jacio: item sagittis peto, sen impeto.

Α'τόπησον, τὸ, quod conjecture non licet assequi. ἀτόπησον: nam τοπάζω est ἀκίζω, Æsch. conjicere.

Α'τόπητος, ὁ, quem conjectura assequi non licet: Hesych.

Α'τόπημα, τὸ, factum, aut dictum absurdum, & inconveniens. ab ἄτοπος, ὁ, absurdum.

Α'τοπία, ας, ἡ, absurditas, inconvenientia, obscuritas: item insolentia, inusitate novitas.

Α'τοπος, ὁ, proprie locum non habens; nulli loco convenions: atque inde metaph. rationi minime consentaneus. Item inusitatus, novus, insolens. Item inconveniens, importunus, absurdus, improbus. Interdum ineptus, stultus. Ex α, & τόπος, locus.

Α'τόπως, adv. absurde, inconvenienter.

Α'τος, ε, ὁ, insatiabilis, per crasin pro ἄατος. ex α, & ἄδω, satio.

Α'τραγῳδης, ὁ, tragœdiæ non similis, indecens.

Α'τραγῳδητος, ὁ, tragico festo, & ostentatione exsens; qui tragice decantatus, aut exaggeratus non est: Luc. ex α pr. & τραγῳδὸς, qui cantando ea prum meretur: erat enim tragœdiæ præmium ceper, qui τράγος dicitur. usurpatur tam de Poeta, quam duactore tragœdiæ. ex τράγος, & ᾠδὴ, cantilena, canticum; ab ἄδω, cano.

Α'τρακτος, ος, ὁ, ἡ, fusus, coins, sagitte.

Α'τρακτυλὶς, & —λὶς, ίδος, ἡ, spinæ genus: ab ἄτρακτος, fusus, colus.

Α'τρακτοειδὴς, ες, ὁ ἢ ἡ, fuso similis: ex ἄτρακτος, fusus, & εἶδος, species.

Α'τρέκητος, ὁ, qui declaratus non est, nec manifestus, obscurus. Dionys. Areop. Bud. Comm. ex α priv. & τρανὸς, ος, ὸν, perspicuus, manifestus. unde τρανόω, clarum reddo, declaro.

Α'τρεκίζω, eo, vado, viam carpo, seu iter facio; Hesych. e nomine ἀτρακὶς, via.

Α'τρέκελος, ὁ, idem ac δυστρέκελος, morosus; qui difficulter moveri, & flecti potest.

Α'τρεκὸς, ὴ, ὸν, vel ἀτρεκὲς, vie trita, callis, semite. legitur & ἀτρεκτὸς, & ἀτρεκτὸς: ex α epitet. & τρεκὲω, calco.

Α'τρωμήτητος, ὁ, invulneratus; qui vulnus non habet: item invulnerabilis. Lucian. ex α priv. & τρωμητίζω, vulnero.

Α'τρύφακτος, εως, & ἀτραφακτὸς, ὑος, ἡ, atriplex, oleris genus.

Α'τρεΐδαι, ῶν, οἱ, Dor. pro Α'τρεΐδαι, Atridæ.

Α'τρεΐδα, dual. num. ab

Α'τρεΐδης, ου, ὁ, Α'τρέως παῖς, Atrei filius, Atrides, ut Agememnon, & Menelaus. ἀτρεΐδᾳ', dat. pl. Jon.

Α'τρείδων, ωνος, ὁ, i. e. Α'τρεΐδης, Atrides, nomen proprium.

Α'τρεκεια, ας, ἡ, & Α'τρεκείη, Jon. veritas: ab ἀτρεκὴς, ὁ, ἡ, verus.

Α'τρεκέστατα, superl. ab ἀτρεκὲς, vetos.

Α'τρεκὴς, ὲος, ὁ, ἡ, verus, certus: q. ab α, & τρέω, quia verax intrepidus esse potest. Hinc adv.

Α'τρεκῶς, & Jon. ἀτρεκέως, vere.

Α'τρέμα, & Α'τρέμας, adv. quiete, sine aliquo moto: ab ἄτρεμος, intrepidus, quod ab α, & τρέω, tremo: tranquillo, pertundo.

Α'τρεμαῖος, ὁ, placidus, remissus: item quietus. Eurip. Plut.

Α'τρεμίσθαι, præs. inf. pass. ἀτρεμίωσι, 3. pl. sub. aor. ab

Α'τρεμέω, immotus maneo, f. ήσω, p. ἠτρέμηκα.

Α'τρέμητον, τὸ, quod immotum manet. Hesych. ejosdem Th. & comp. eum præsed.

Α'τρεμία, ας, ἡ, eudecie, quies, q. non trepidatio: ex eod. Themete.

Α'τρεμίζω, idem ac ἀτρεμέω, immotus maneo.

Α'τρεπτος, ος, ὁ, ὴ, immotus, immutabilis, rectus.

Α'τρέπτως, adv. immutabiliter, recte. Th. τρέπω.

Α'τρεσος, ε, ὁ Ε ἡ, intrepidos.

Α'τρέσως, intrepide: adv. ex α priv. & τρέω, tremo.

Α'τρὶς, ιος, ὁ, Atreus, propr. nomen.

Α'τρητος, ὁ, non cavus, non pertusus. Aristot. hist. Anim. peculiariter dicitur de eo, cui meatus ani coaluit.

Α'τρήτως, adv. sine foramine, more eorum, qui foramina carent. ex α priv. & τρητὸς, perforatus; a Them. πτρέω, seu τίτρημι, fut. τρήσω, ut a τρύω, perforo, terebro: idem ac τερέω, perterebro. Sed apud Josephum occurrit etiam ἀτρήτως, intrepide; idem ac ἀτρέστως, vel ἀτρέστως: ex α priv. & τρέω, tremo.

Α'τρίαπτος, ὁ, invictus: Æschyl. ex α pr. & τρίπτος, devictus, superabilis; a verbo τρίπτω, f. ψω, vinco, supero.

Α'τριβὴς, ὲος, ὁ, ἡ Ε ἡ, non tritus, integer, invinlatus, non ettritus, inusitatus: item inexercitatus, imperitus: in quo signif. dicitur & ἀτρίβ apud Suid. & ἀτριβέστερος, apud Xen. in Hipparch. Th. τρίβω, tero.

Α'τριβὶ, sine detrimento, sine mora.

Α'τρίβων, ὁ, non palliatus: & metaph. pro simplici, & minime fucato: apud Laert. eh ἀτριβὴς, imperitus.

Α'τρικτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac ἀτριβὴς, imperitus: item qui teri nequit, indomitos: ut ἀτρίκτοισιν ἀκοῦσαι, apud Theocr. exp. spiritu indomitis, & calcatu difficillimis. Item non subactus: ἄτρικτα ἄρνα, apud Arist. Item laboris insuetus, & inexpertus, delicatus: ut χῆρις ἀτρίκτη, Od. φ. Ex α priv. & τρίβω, unde τριβὴ, ἡ, τρίβμα, ὁ, τρίψις, ἡ, &c.

Α'τριχος, ὁ, sine capillis. ἄτριχα, neut. p. ex α, & θρὶξ, τριχὸς, pilus.

Α'τριψία, ας, ἡ, inexperientia, imperitia: ab ἄτριπτος, imperitus.

Α'τρο-

Ἀ᾽τρομέω, non tremo.

Ἀ᾽τρομος, ε, ὁ, intrepidus: ex α, & τρομέω, idem ac τρέμω, ſen τρέω, trepido.

Ἀ᾽τρόμως, intrepide: eſt adverb. ab ἄτρομος, intrepidus.

Ἀ᾽τρωτία, ἡ, male morata natura, improbitas, temeritas: poſſet etiam exponi, verti, fleCtique non poſſe, immutabilitas, rigiditas. pro eo Jonice dicitur ἀτρωτίη. quod expoſ. nox intempeſta, media nox: apud Heſych. Eſt ab ἄτρωτος, ὁ, aſper, durus.

Ἀ᾽τροπος, nomen proprium Parcæ, Atropos; ex α pr. & τρέπω, verto, quod non poſſit verti, & avarti. Somitur & pro duro, aſpero, immutabili.

Ἀ᾽τροφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tabeſco, non nutrior.

Ἀ᾽τροφία, ας, ἡ, alimenti defectus; item tabes, morbus.

Ἀ᾽τροφ-ος, ε, ὁ, ἡ, impaſtus; item non alens: ex α, & τροφὴ, alimonia. Th. τρέφω, nutrio.

Ἀ᾽τροφος, ὁ, Lacooibus dicitur τυρὸς ὁ μὴ πηκτούμενος, caſeus, qui non coegulatur. Heſych. & ſic eſtab α priv. & τρέφω, -ομαι, proet ſignificat πήγνυμι, i. e. coagulo, vel coagulor, concreſco.

Ἀ᾽τρύγητος, ε, ὁ, & Jon. ἀτρυγέτης, ſterilis, infructuoſus: ex α, & τρύγη, triticum.

Ἀ᾽τρυγής, έος, ὁ & ἡ, τὸ ές, qui vindemiari non poteſt, ineptus vindemiæ: Epigr. ex α priv. & τρύγη, triticum: item vindemia.

Ἀ᾽τρυγος, ε, ὁ, ἡ, fæce carene, purus: ex α priv. & τρὺξ, υγὸς, ἡ, vinum recens: item ſen vini.

Ἀ᾽τρύπητος, ε, ὁ, & ἡ, non perforatus, nullis foramioe perviæ, ſolidus: ex α priv. & τρύπα, ας, ἡ, foramen: a τρύω, terebro. Unde τρυπάω, terebro, perforo.

Ἀ᾽τρύτωνες, ὁ, aromoſiæ, πολύτιμος, Heſych. ἀτρύτης (inexhauſtus) labores aſferens: item qui multos ſubit labores, nec ſe frangitur. ex ἄτρυτος, indomitus, & πόνος, ε, ὁ, labor.

Ἄ᾽τρυτος, υ, ὲ, ἡ, indefeſſus, ingens: ex α, & τρύω, tero.

Ἀ᾽τρυτώνη, ης, ἡ, Epith. Minervæ, idem ac ἄτιμος, ἡ ἄτρυτος, iodomita: ab eod. Themate.

Ἀ᾽τρύφερος, ὁ, mioime mollis, non deliceatus.

Ἀ᾽τρύφητος, ὁ, a delicie, ſeu delicata vita alienus, & abhorreas: ex α priv. & τουφὴ, ἡ, deliciæ, mollitiæ; a Th. Θρύπτω, frango, confringo: item frango deliciis, aut luxu. Unde τρυφάω, delicate vivo, & τρυφερὸς, delicatus.

Ἀ᾽τρὺς, ῦτος, ὁ, idem ac ἄτρωτος.

Ἄ᾽τρωτος, ε, ὁ, ἡ, invulneratus, illæſus, inoffenſus, ex α, & πτρώσκω, vulnero.

Ἀ᾽τρώτως, ſine vulnere, vel Invicte: adv. ejuſdem Th. & comp. cum præced.

Ἄττα, ὁ, pater. Eſt vocabolum, quo junioree compellant ſenes.

Ἄττα, Atticum pro ἄστα, ων, τὰ, vel ἄπτα, aliqua, quædam: ex ἄ, & σά, Megarenſium lingua πά. vel eb ἄ, π. Noonulli ἄττα. Er ἄτπά, pro ποτά.

Ἀ᾽ττα-γᾶ, λᾶς, ὁ, & Attice ἀττάγας, ſeu ἀττᾶγᾶς, avie pictu dorſo: exponitur & gallinago, & teſticulæ, & coturoix.

Ἀ᾽ττάκης, υ, ὁ, vel ἀττακὸς, ὲ, ὲ, reptile, quod quatuor ingrediens pedibus ſaltitat.

Ἀ᾽ττάλεια, ας, ἡ, Attalea, nomen urbis, Hebr. tempus Domini.

Ἀ᾽ττάλευα, delicate nutrio. Vide in ἀπάλευ. ab ἀπαλὸς, tenet.

Ἀ᾽ττηλίτης, υ, ὁ, & ἀττηλίτης, ε, τὸ, placenta in ſartagine fricta.

Ἀ᾽ττήλαγες, ων, οἱ, puſtulæ, fragmenta ex pane cocto deciduria.

Ἀ᾽ττηταῖ, atatt interjectio.

Ἀ᾽ττίλαβος, ſive ἀττέλαβος, ε, ὁ, locuſtæ ſpecies, bruchus.

Ἀ᾽ττικίζω, f. ίσω, partes Athenienſium ſequor, Atticorum dicendi genus imitor.

Ἀ᾽ττικισμὸς, ῦ, ὁ, ſermo Atticus, Attica dialectus.

Ἀ᾽ττικὸς, ὴ, Atticus, & in f. g. Ἀ᾽ττικὴ, ῆς, ἡ, Attica, agee Atticoe. Ἀ᾽ττικὴ πίστις, proverb. de fide, qui inviolate fidem ſervant.

Ἀ᾽ττικιγγές, τὸ, ad modum Atticorum factum: Bud. in Epiſt. ex ἀττικὸς, Atticus, & ἴγγω, opus.

Ἀ᾽ττιν, Attice pro ἄστυ, propias; idem ac ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἄττω, profilio: q. ex ἄϊστω, ittruo.

Ἀ᾽τυζηλὸς, ὴ, ὁ, terribilis, terrificus, horribilis, Apollon. Rhod. eſt a ſequente verbo

Ἀ᾽τύζω, terreo, perturbo. fut. ύξω. p. χα. præſ. paſſ. ἀτύζομαι, timeo, eon ſteruor. part. ἀτυζόμενος, ε, ὁ, turbatus, timens.

Ἀ᾽τυκτος, υ, τὸ, infectum: ex α, & τεύχω, fabricor, fio: perf. paſſ. τέτυγμαι, ύχθαι, υτὸς.

Ἀ᾽τύμβευτος, & ἄτυμβος, ὁ, & ἡ, carens tumulo, vel buſto; inſepultus, non humatus: ex α priv. & τύμβος, ε, ὁ, buſtum, ſepulchrum.

Ἀ᾽τυμωνίδης, ε, ὁ, Aromnedes, nomen proprium.

Ἄτυπος, ὁ, node ἄτυπτοι dicantur, qui non ſatis expedite linguæ atuntur; tenquem aerem non recte ſerientes, non ſatis verba exprimentes, conformanteſque. Item, qui decenti, & juſte membrorum forma deſtituti, quaſi monſtroſi ſont; Thetſites deſcribitur Il. β.

Ἀ᾽τύπωτος, ὁ, non formatus, non effictus, ſeu expreſſus, rudis: a τύπος, υ, ὁ, nota pereuntieodo impreſſa: a Th. τύπτω, percutio, pulſo, &c. Item figura, forma: unde τυπόω, informo, & τυπωτὸς, informatus, effictus.

Ἀ᾽τυραύδητος, ὁ, ἡ, liber a tyraonie, ſeu a tyrannico domioatu: Thuc. ex α priv. & τύραυνος, tyrannus: unde τυραυδέω, ſum tyrannus, regno, impero.

Ἀ᾽τύρητος, ὁ & ἡ, qui in caſeum denſatus & conglutioetus non eſt: Dioſc. de mentha, quæ noo ſinit lac coaguleri in caſeom. ex α priv. & τυρὸς, ῦ, ὁ, caſeus; unde τυρόω, coagulo, cogo io caſeum.

Ἄτυρ-ος, ε, ὁ, & ἡ, minime faſtuoſus. Plut.

Ἀ᾽τύφος, ſine faſtu, modeſtus, quaſi ſioe jactaotia: ex α priv. & τύφος, famoe; item jactantia; a Th. τύφω, fut. θύψω, ſumem exeito. Unde etiam ἀτυφία, humilitas, abſque jactantia. Plut.

Ἀ᾽τυχέστερος, ὁ, iofeliciſſimus, ſuperl. io compar. ἀτυχέστερ-ος: ab ἀτυχὴς, infelix.

Ἀ᾽τυχέω, ῶ, ήσω, ῆς: miſer ſum; adverſa fortuna utor; iofortuoatus ſum; io felicitter rem gero: item voti compos ooo fio, fruſtror, oon aſſequor. Ex α priv. & τύχη, ἡ, ſors, fortuna.

Ἀ᾽τύχημα, ατος, τὸ, miſeria, dat. pl. ἀτυχήμασι.

Ἀ᾽τυχὴς, έ-ος, ὁ, ἡ, infelix: item impos voti.

Ἀ᾽τύχησις, ἡ, infortuoium, voti fruſtratio; idem ac ἀτύχημα. verbale ab ἀτυχέω, infelix ſum.

Ἀ᾽τυχία, ας, ἡ, miſeria, infortunium: ab ἀτυχὴς, qood a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum compos, aſſequor.

Ἀ᾽τυχέω, ῆς, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἀτυχέω, miſer ſum.

Ἀ᾽τυχῶς, adverb. iofeliciter, præter votum. Th. idem.

Ἄτω, & per pleonaſmum Ἄτω, ἀάτω, idem ac Th. ἀάω, ludo, noceo.

Αὖ, rurſum, retro, vice verſa. αὖτε, & αὖθις, idem.

Αὖ, apod Cretenſes pro ἀλ᾽ ut αὖκα, pro ἀλκά.

Αὐαίνω, ficco. vide in αὑαίνω.

Αὐαλ-ὸς, ὲ, ὁ, ſiccus; idem ac αὖ-ος. Th. αὖω, ſicco.

Αὐάλωμι, arefactos ſum, Jon. 2. 1. ind. paſſ. αὐαλῶτες, a. 1. part. paſſ. ab αὐαίνω, arefacio. Th. αὖω, ſive αὔω, arefacio.

Αὐαμης, ους, ἡ, ariditas, tabes plantarum. Eſt in ſtirpibus, quod in animalibus γῆρας, effeota ætas.

Αὐαντικὸς, ὁ, unde αὐαντικὴ νόσος, morboe exſiccane corpus, et tabes, & phthiſis. ab αὐαίνω, ſicco. nnde etiam

Αὐασμὸς, ὁ, exſiccatio: item ſiccitas.

Αὐάτη, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἄτη, ης, ἡ, damnum, calamitas.

Αὐγάζομαι, f. άσομαι, p. σμαι, reſpicio, contemplor.

Αὐγάζω, illuſtro, illuceſco. f. άσω. p. αὐγηκα. a. 1. ἠγγασα. præſ. paſſ. αὐγάζομαι, illuſtro. p. paſſ. ἠυγασμαι.

Αὐγαῖς, dat. pl. ab αὐγὴ, ſplendor.

Αὐγάτεον, Dor. pro αὐγάζω, & hoc Jon. pro αὐγάζω, inſpice, præſ. imperat. paſſ. verbi αὐγάζομαι, video. Th. αὐγὴ, ἡ, ſplendor, lux.

Αὐγάτεσσι, reſpicies, Jon. pro αὐγάσῃ, 2. perſ. f. e. m. ab αὐγάζομαι, video.

Αὐγασμὸς, ατος, τὸ, ſplendor. Th. αὐγὴ, idem.

Αὐγασμὸς, ὁ, idem: & ab eod. Th.

Αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor, lux, radius, dilucidum: q. ab αὖω, ſplendeo.

Αὐγήεις, εσσα, & αὐγὴς, itemque αὐγοειδὴς, ὲ & ἡ, τὸ ές, perſpicuus, dilucidus, ſplendidus: ſed αὐγὴς, eſt potius perſpicax, qui valet acie ocolorum, eb eod. Th.

Αὐγῆτ-ος, ὲ, Auguſtus: Lat. augeus. Σεβαστὸς.

Αὐδάζεσθαι, Jon. pro αὐδάσασθαι, a. 1. infin. m. verbi αὐδάω, loquor. Th. αὐδὴ, vox.

Αὐδάομαι, Dor. pro αὐδάσομαι, fut. 1. med. verbi αὐδάομαι, loquor. Sic αὐδάσεαι, εται, Dor. pro αὐδήσῃ, 2. e. part. act. ab αὐδάω, loquor.

Αὐδάω, f. ήσω, p. ηὐδηκα, loquor: item alloquor.

Αὐδὴ, ῆς, ἡ, vox, oratio: q. ab αὔω, clamo.

Αὐδήεις, εσσα, ὲν, loquens, loquax, λάλ-ος: item ὀνομαστὸς, clarus, celebris, gloriosus. ab eod. Themate.

Αὐδήσεαι, pro αὐδήσεται, pro ἠυδήσατο, voeiferabatur, a. 1. Jon. per epenthesin τῆ σεκ. ab αὐδάω, loquor.

Αὐδρία, ὁ, idem ac ἀνυδρία, aquæ inopia, vel penuria. Thuc.

Αὔδρ-ος, ὲ, idem ac ἄνυδρος, ὁ & ἡ, carens aqua, aquarum penuria laborans: ex α priv. & ὕδωρ, τὸ, aqua.

Αὖε, acc. ſing. f. g. ab αὖ-ος, η, ον, ſiccus. Th. αὖω, ſicco.

Αὖθ᾽, pro αὖθι, vel αὖθις, rurſus; & pro ἔπειτα, deinde: ab αὖ, idem. Attice ſcribitur per Θ, Jooice vero per τ.

Αὐθάδεια, & Αὐθαδία, ας, ἡ, arrogantia, morositas, amor ſui, pertinacia.

Αὐθάδης, ες, ὁ, ἡ, q. d. ἑαυτῷ ἀδὴς, ſibi placens, qui ſeipſum admiratur, ſuperbus, contumax: ex αὐτὸς, ipſe, & ἅδω, placeo, τ mutato in Θ, ob ſequentem aſpiratam.

Αὐθαδίζω, contumacem reddo: & αὐθαδιάζομαι, pertinaciter reſisto; ſive αὐτοαδιάζομαι, ὑπερηφανεύομαι. depoo. abſol. pertinaci ſuperbia utor: Plato.

Αὐθάδισμα, ατ-ος, τὸ, procacitas, contumacia, protervia.

Αὐθαδὸς, adverb. contumaciter, pertinaciter: ab αὐθάδης, ὁ, ἡ, ἐς, ἡ, ſibi placens.

Αὐθαδίσμ-ος, ε, ὁ, contumaci ore, & temerario: ex αὐθάδης, contumax, & τόμος, ους, τὸ, os, oris.

Αὐθα-

Αὐθαιμ⊙, & αὐθαίμων, qui aſt ejuſdem ſanguinis, τῆ αὐτῆ αἵματ⊙ ὤν. unde αὐθαιμαι, fratres, Heſych. ex αὐτὸς & αἷμα, τό, ſanguis.

Αὐθαίρε⊙, ο, ὁ, ἡ, volontarius: ex αὐτὸς & αἱρετὸς, eligendus, optabilis, quaſi ab αἱρέομαι, ſeu αἴρω, eligo.

Αὐθαιρέτως, ſomte, ultro.

Αὐθάκη⊙, ὁ, a Bud. eap. ſeverus, natura rigidus, juſtus, exacte rectum verumque perſequens. Ariſtot. Erbic. 4. Plato atiam paſſim, præſertim in lib. de rep. αὐθάκεσ⊙ vocat cujuſque tei notionem, & formam, quam ideam appellant: nam αὐθαίκε⊙, aapon. atiam, pro ſe quiſque. aa αὐτὸς, & ἑαυτ⊙, quilibet.

Αὐθαδάκως, rigide, ſevere. Plot. in Lyſ.

Αὐθεντέω, ῶ, autoritatem uſurpo in ali quam, cum genit. autorem me præbeo: f. ἀπο, p. ἠυθέντηκα.

Αὐθέντης, ο, ὁ, qui ſua manu ſe perimit: q. αὐθάντης, idem ac αὐτοχέι⊙, qui ſua manu cædam infert; autur cædis; & autor quilibet. ex αὐτὸς, ipſa, & ἕντα, τό, arma. Item dominus: ab αὐτὸς, & ἕωθα, q. αὐτὸ ὢς, ἐντ⊙, ſe mirteuria, qui ſeipſum mittit ad negotia, qui libera aſt potaſtata.

Αὐθεντία, ας, ἡ, poteſtas, autburitas: ab αὐθέντης, author, qui eſt proprix poteſtatis.

Αὐθεντικὸς, ἡ, ὁ, authenticus.

Αὐθεντικῶς, cum autboritata: ads.

Αὐθήμερον, adv. eo ipſo die.

Αὐθήμερ⊙, ε, ὁ, ἡ, eodem die factus, qui ali ejuſdem diei. Th. ἡμέρα, dies.

Αὖθι, per Syncop. ab αὐτόθι, illic, iſtic, ibi, hia: item huc. Interdum pro ἔπειτα, deinde.

Αὐθιγενὴς, ὁ, ἡ, indigena, in aliquo loco natus. Th. γίνομαι, naſcor.

Αὐθιγενὴς, ὁ⊙, ὁ ∈ ἡ, indigena, nativus: Ph lo da mundu, αὐθιγενὴς κοσμὸς. Th. μένω, maneo.

Αὐθὶς, Jon. αὖτις, & αὐθι, tum αὖτε, rurſus, pro αὖ.

Αὐθόμαι⊙, α, ὁ ∈ ἡ, conſanguineus, frater: ex αὐτὸς, & αἷμα, ατ⊙, τό, ſanguis.

Αὐθομολογέομαι, ῶμαι, ultro profiteor, mea ſponte ſignifico: ex αὐτὸς, ipſe, & ὁμολογέομαι, conſtator.

Αὐθυπόστατον, τό, per ſaſe ſubſiſtans, αὐθυπόστατ⊙: ex αὐτὸς, ipſa, & ὑπάρχω, ſum, ſubſiſto.

Αὐθυπόστατ⊙, ὁ, node αὐθυπόστατον ῥῆμα, verbum, quod per ſe eſt ſubjunctivt modi.

Αὐθυποστάτως, tanquam αὐθυπόστατον: ex αὐτὸς, ipſa, & ὑποτάσσω, ſubjicio.

Αὐθωρὶ, adv. eadam bora, eodem momento; ex αὐτὸς, ipſe, idem; & ὥρα, bura.

Αὐΐσχ⊙, α, ὁ, ἡ, clamoſus, vel clamans, ut canes latrantes, αὖ, αὖ, & ἰαΐσχω, clamo.

Αὐλαία, ας, ἡ, aulæum, cortina; ab αὐλὴ, ἡ, aula, domus regia.

Αὐλακεργάτης, ὁ, ſulcorum afficiens, qui ſulcos facit, ſeu efficit: ex αὐλαξ, ακ⊙. ὁ, ſulcus, & ἐργάτης, operarius, ab ἔργον, τό, opus.

Αὐλακίζω, ſulco.

Αὐλάν, pro αὐλὴν, Dor. gen. pl. ab αὐλὴ, ribia.

Αὐλαξ, ακ⊙, ὁ, ſulcus, acc. ſing. αὔλακα, pro αὐλακ⊙.

Αὐλάω, ας, ἡ, aulæ jaaua. Them. αὐλὴ, aula.

Αὔλειον, α, τό, & αὐλει⊙, ου, ὁ, veſtibulum, atrium.

Αὐλει⊙, α, ὁ ∈ ἡ, & αὐλει⊙ ϑύρα, janua veſtibularia, & atrialis, ſeu janua veſtibuli, & atrii: ex αὐλείτης, α, ὁ, villicus.

Αὐλέω, tibia cano, f. ήσω. p. ἠύλημκ. Th. αὐλὸς, ὁ, tibia.

Αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, domus regia, locus ſubdialis, atrium, ſtabulum.

Αὐλημα, τό, carmen ad tibiarum ſonum. Poll.

Αὐλησάτην, Dor. pro αὐλήσατον, tibia indent, 3. pl. ſ. varbi αὐλέω, tibia cano.

Αὐλησις, ὁ, ipſa tibiæ inflandæ actio. Ariſtot.

Αὔλησον, aor. r. imperat. act. ab αὐλέω.

Αὐλητὴς, ὁ, ἡ, ὁ, tibicea: nt & αὐλητὴ, ἡρ⊙, ὁ, idam: & in f. gen. αὐλητῆος, ἰδ⊙, & αὐλήτης, ἀδ⊙, ἡ. Th. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, ἡ, tibisrum peritus. Them. αὐλὸς, tibia.

Αὐλητικὸς, more tibicinum.

Αὐλητρὶς, ἡ, theca tibiarum.

Αὐλητρίδιον, τό, q. d. tibicinula.

Αὐλητρὶς νύμφη, dicuntur in Epigram. nymphæ inculæ, ſeu ſubsbirantes: a Th. αὐλὴ, ἡ, unde αὐλὴς, ἰδ⊙, ὁ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλὶδ⊙, gen. ſing. ab αὐλὶς, ἡ, tegiuncula Bœotiæ.

Αὐλίζομαι, diverſor, ſtabulor. imperf. ηὐλιζόμην, α, απ: item pernoctu. f. ίσομαι. p. ἠύλισμαι. a. 1. paſſ. ηὐλίσθην. Th. αὐλὴ, aula, ſtabulum.

Αὐλικὸς, ἡ, ὁ, fiſtularis, tibialis: & in plur. αὐλικοὶ, tibicines, citharœdi. ab αὐλὸς, tibia.

Αὐλικὸς, ἡ, ὁ, aulicus, qui eſt ex alicujus principis aula: nt οἱ περὶ τὸν αὐλικοὶ κόλακες, apud Plur. in Polit. præc. aliquando in malam partam: nt δεῖ γὰρ βαθύτατα τὸ αὐλικὸς κακὸν ϑεᾶσθαι καὶ ϑεραπεύσαι, apud eund. Plut. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Αὐλὸν, acc. ſing. ab αὐλὶς, ἰδ⊙, ἡ, caſtra.

Αὐλὸν, ε, τὸ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλο⊙ ἀετὸς, ὁ, qui ad αὐλὸν ducit animalia, veſper. Th. idam.

Αὐλὶς, ἰδ⊙, ἡ, caſtra, tenturium. Th. αὐλὴ, aula.

Αὐλὶς, ἰδ⊙, ἡ, domicilium, locus, ubi pernoctatur.

Αὐλὶς, ἰδ⊙, ἡ, regiuncula Bœotiæ.

Αὐλίσκοισι, dat. pl. Jon. ab αὐλίσκ⊙.

Αὐλίσκ⊙, α, ὁ, parva tibia.

Αὐλισμὸς, ὁ, pernoctatio: Heſych. verbale ab αὐλίζομαι.

Αὐλοβοτέω, fiſtulas compingo, ſeu ſacio: aa αὐλὸς, tibia, & βότης, α, ὁ, qui aliquid ponit, vel componit. Th. τίθημι, pono.

Αὐλομελῳδία, ἡ, tibiæ modulatio: ex αὐλὸς, & μελῳδία, aantus dulcis, melodia.

Αὐλοποιΐα, & αὐλοποιικὴ, ſc. τέχνη, ars fabricandi tibiaa: Poll. 7. 39. ab αὐλοποιὸς, ὁ, tibicen.

Αὐλοποιὸς, ὁ, ὁ, tibicen, & qui facit tibias; tibiarum artifex; ea αὐλὸς, tibia, & ποιέω, facio.

Αὐλοπρεπὴς, ὁ⊙, ὁ ∈ ἡ, aulæ conveniens: aa αὐλὴ, aula, & πρέπω, convenio.

Αὐλὸς, ὁ, ὁ, tibia, fiſtula: item piſcis, qui unus, ſive dactylus dicitur: q. ab αὔω, vel ἴω, flo. Hinc αὐλέω, tibia cano, αὐλητὴς, ὁ, auleras, tibicen.

Αὔλ⊙, ὁ, i. e. ἀνύμφευτ⊙, ὁ, materiæ aspers; ſive muraria: ab α priv. & ὕλη, ης, ἡ, materia.

Αὐλοτρύπης, ὁ, qui tibias perforat: Poll. ex αὐλὸς, tib a, & τρυπάω, futur. ήσω, perfuro.

Αὐλωδία, ἡ, tibiæ cantus, tibiarum ſonus.

Αὐλωδὸς, tibiſlis: ex αὐλὸς, tibia, & ᾄδω, cantus.

Αὐλωδὸς, ὁ, ἡ, cantor, ſuletes, tibicen.

Αὐλὼν, ῶν⊙, ὁ, vallis, convallis: dicitur a figura τῦ αὐλὸς, tibiæ, arcta ſc. & oblonga.

Αὐλωνίζω, in valle dego.

Αὐλωνίτ⊙, ὁ, parva vallia.

Αὐλωπὸδὴς, ὁ, habens figuram τῦ αὐλῶν⊙. quidam exp. anfractuoſus: Diod Sica αὐλὼν, ῶν⊙, & ἀδ⊙, ὁ⊙, τό, figura.

Αὐλωπὶδι, dat. ſing. ab αὐλῶπις, ιδ⊙, galea.

Αὐλῶπις, ιδ⊙, ἡ, galea.

Αὐλωτὸς, ὁ, fiſtulæ inſtar: aa αὐλὸς, tibia, vel quicquid oblongum eſt, & ὤψ, oculus; quod ab ἔπτομαι, video.

Αὐλωτὴς, ὁ, tibiarus, inſtructus fiſtulis.

Αὐξάνω, augeo, creſco. f. αὐξήσω. p. ἠύξηκα. a. 2. ἠύξησα. perf. paſſ. ἠύξημαι. a. 1. paſſ. ἠυξήθην. a. r. paſſ. ſub αὐξηθῶ, ῆς, ῆ. a. r. mf. paſſ. αὐξηθείην. Th. ἀέξω, augeo.

Αὐξὴ, adjuva, præſ. imperat. act. αὔξει, 3. ſing. præſ. ab αὔξω, augeo. αὔξεται, augetur. 3. ſing. præſ. paſſ. ab αὔξομαι: ab eod. Th.

Αὐξηθεὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. vida in αὐξάνω.

Αὐξῆσαι, a. 1. inf. act. αὐξηθῶ, ῇς, ῇ, aor. 1. ſub. paſſ. αὐξηθέντα, acc. ſing. aor. 1. part. paſſ. ab αὐξάνω. Them. ἀέξω, augeo.

Αὐξητὸς, ους, ὁ, incrementum: in dat. pl. αὐξήτοισι. ab αὐξάνω, augeo. Th. ἀέξω, augeo.

Αὔξηται, crevit, Jon. pro ἠύξητα, 3. ſing. perf. paſſ. ab αὐξάνω, creſco.

Αὐξητικὸς, ἡ, ὁ, ἡ, qui augatur; item augena: ab eod. tham.

Αὔξις, & αὔξη, ὁ, auctus, incrementum, augmentum.

Αὐξω⊙, ὁ, ad auctum & incrementum accommodatus: ab αὐξάνω, augeo.

Αὐξωδῖν⊙, ὁ, creſcens, præſ. part. maſc. ab αὔξω, augeo.

Αὔξω, f. αὐξήσω, p. ἠύξηκα, augeo, amplifico, cumulo: idem ac Them. ἀέξω, augen.

Αὐόν, ης, ἡ, clamor: item ſiccitas: ab αὖω, clamo, vel ſicco.

Αὖ⊙, α, ὁ, aridus: ab αὖω, ſicco.

Αὐότερ⊙, ὁ, ſicciot, comp. ab αὖ⊙, aridus.

Αὐότης, ητ⊙, ἡ, ſiccitas, aridiras: ab αὖος, ſiccus.

Αὐπνία, ἡ, inſomnia, vigiliæ, pervigilatiu: aſt ab ἄυπνος, inſomnis.

Αὔπνος, ὁ, ἡ, inſumnis, ſomnum non capiens, vigil, pervigil: q. ἄνευ ὕπνου. τὸν ἄυπνος, dicitur nox, in qua ſomnus non capitur. Ex ω, & ὕπνος, ſomnus.

Αὖρα, vel αὔρη, ας, ἡ, ventus levior; aura: dat. plur. αὔρηισι. Hinc ἀναυρίζω, erigio, autaro: ἐπαυρέω, ἐπαυρίσκω, ἐπαύρομαι, fruor.

Αὐρίζω, aſt procraſtinare, in craſtinum diem differre: nam algera: Etym.

Αὐρομυρίκη, ἡ, dicitur agreſtis myrica: Jerem. 29. ab αὖα, & αὖρα, & μυρίκη, ἡ.

Αὔριον, cras, craſtino die: adverb. q. ab αὖω, luceo. Eſt lux ſequentis diei.

Αὔσαι, a. 1. inſin. act. verbi αὔω, clamo.

Αὔσας, a. 1. Jon. verbi δάω, pes dialyſin pro αὔω, clamo. Sic ἄυσαν, pro ἦσαν, 3. pl. a. 1.

Αὐσκλὴν, ης, ἡ, ſicca, ſqualida; idem ac αὖη, ης, ἡ. Th. αὖω, ſicco.

Αὐσαλέος, ὁ, ſiccus, aridus, idem ac αὖος, & a Th. αὖω, ſicco, arefacio.

Αὐσηρὸς, ὰ, ὁ, auſterus, ſeverus; in f. g. α, in neut. g. ὸ: ab αὖω, ſicco, nam auſtaru ſolent linguam arefacere, & exſiccare.

Αὐστηρότης, ητος, ἡ, auſteritas: item ſeveritas.

Αὐστηρῶς, auſtere, ſevere: item tenuiter. Plut.

Αὖτ', pro αὖτε, varſua.

Αὖτε, ὰς, ὁ, Dor. pro δῦτε, ὰς, ὁ, pugno. As αὖτε, illa, ipſa, pro ἄυτε.

Αὐτάγγελος, α, ὁ, qui ſibi nuntius: ex αὐτὸς, ipſe, & ἄγγελος, nuntio.

Αὐτάγγελτος, ὁ, nuntius, qui rei interfuit, qui non alio ntitur nuntio. p. juld. Tb. & comp.

Αὐτάγγητος, ὁ, vel αὐτάγγιτος, ὁ, ſui ipſius admirator; ſeipſum ἀγάμβως, ὁ, ideſt, mirans.

Αὐτάγερτος, ὁ, ὁ, ἡ, a ſeipſo collectus, ſumptus, & alectus: αὐτάγερτα, τὰ, ultro oblata: αὐθάγερτος, ſponte collectus. Ea αὐτὸς, & ἀγείρω, congrego.

Αὐτάδελφος, α, ὁ, frater germanus; frater ex utruque parente: ex αὐτὸς, & ἀδελφὸς, fratar.

Αὐτὰς, pl. num. fœm. gen. ab ἕτος, αὐτη, τὸν.

Αὐτασύγητος, ὁ, qui per ſe in altum

fertur: Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὰ, & ἀλαόω, fut. ήσω, attollo, effero, suspendo.

Αὐτὰρ, Dor. pro αὐτὰμ, ipsam.

Αὐτανδρ-ος, ὁ, ut navis capta αὐτανδρ-ος, i. e. cum ipsis hominibus. sic αὐτανδρὶ, & αὐτανδρον, inquit Hesychius, σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι, one cum ipsis viris. sic αὐτανδρες καὶ γυναῖκες, cum virie uxores.

Αὐτασυφὸς, ὁ, pro ἀσυφὸς, Bud. putet poni apud Plet. in Euthyd. ab Eust. dicitur Gleucus αὐτασυφὸς Sarpedoni, quorum Gleucus ex Hippolocho, Sarpedon vero ex Laodemie Hippolochi sorore natus eret. ex αὐτὸς, αὐτὰ, & σύφος, ὁ, filius fratris, vel sororis.

Αὐτὰρ, seu, dein, eurem, cæterum.

Αὐτάρεσ-ος, ὁ, sibi ipsi placeee: Hesych. ex αὐτὸς, αὐτὰ, & ἀρέσκω, fut. έσω, præt. sup. placeo.

Αὐτάρκης, ες-ος, ὁ, ἡ, contentus, sibi sufficiens.

Αὐταρκία, ας, ἡ, sufficientia, suie esse contentum. Polyb.

Αὐταρκὸς, ἕστις. ex αὐτὸς, ipse, & ἀρκέω, sufficio.

Αὐτὰς, Dor. pro αὐτὴς.

Αὐτᾶων, Dor. pro αὐτῶν, gen. pl. ab αὐτὸς, ipse.

Αὖτε, adv. rursus, iterum, putro. Th. αὖ, rursum.

Αὐτέη, ἐος, Jon. pro αὐτὴ, ῆς, ipse: ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτεπήγητ-ος, ὁ, ipse per se operens, seu efficiens: Dionys. Areop.

Αὐτεπηγητικὸν, τὸ, verbum, quod passivam vocem, & activem significet, ut μάχομαι: ex αὐτὸς, τὴ, τὸ, & ἐπαγέω, uperor, fut. ήσω. unde ἐπηγητικὸς, efficex.

Αὐτεξουσ-ος, α, ὁ, ἡ, qui sui juris, vel suæ est potestatis: ex αὐτὸς, & ἐξουσία, potestas, quod sb ἔξεσι, licet.

Αὐτεξουσίως, ὁπτ-ος, ἡ, libere potestas.

Αὐτεπάγγελτ-ος, ὁ, ipse judicans, sponte pollicens, non rugetos: ex αὐτὸς, & ἐπαγγέλω, annuntio. Them. ἀγγέλω, nuntio.

Αὐτεπίβουλ-ος, ὁ, suis ipsius captus insidiis: ex αὐτὸς, & ἐπιβαλὸ, ἡ, insidiæ; vel ἐπίβολ-ος, ὁ, insidiator.

Αὐτεπίσαγτ-ος, ὁ, ὁ, quem quis ipse sibi accersivit, & ertrexit: ut αὐτεπίστευτον κακὸν. ex αὐτὸς, & ἐπίστασις, ἡ, accersitus.

Αὐτεπιτακτ-ος, ὁ, ὁ, qui ipse per se eliquid injungit, qui jure sun imponit, Plet. in Polit.

Αὐτεπιτακτικὸς, unde αὐτεπιτακτικὴ, sc. τέχνη, ers pertinens sd αὐτεπιτάσσειν, seu ers mero imperio rocte eliquid agendi.

Αὐτεπιτακτικῶς, more eorom, qui per se jubendi potestarem hsbent: ex αὐτὸς, & ἐπιτάττω, ομαι, jubeo. fut. ξω, unde ἐπιτακτικὸς, ὁ, impererarius.

Αὐτεπώνυμ-ος, ὁ, cui idem numeo, vel cognomen est impositum; Eurip. ex αὐτὸς, & ἐπώνυμ-ος, ὁ, gentilis, ejusdem oumeis.

Αὐτερέτης, ου, ὁ, miles, qui ipsemet remiget. Thuc. ex αὐτὸς, & ἐρέτης, ὁ, remex.

Αὐτέω, Dor. pro ἠύτεω, resonahent, 3. pl. imperf. act. eb

Αὐτέω, clamo. fut. ήσω. p. ηὔτηκα. ab αὔω, idem.

Αὐτέων, Jon. pro αὐτῶν, in f. g. pl. num. eb αὐτὸς, ipse.

Αὐτὴ, ῆς, ὁ, clamor, vux pugnæ commissæ; & ex consequenti pro pugne. eb αὔω, clamo.

Αὐτὴν, pro αὐτὴ, ipsa: Attic. ab αὐτὸς, ipse.

Αὐτήκο-ος, ὁ, ἡ, qui suis eurihos quid eudivit: seterdum, qui sui est jaria. Ex αὐτὸς, & ἤκω, præt. m. verbi ἀκέω, audio.

Αὐτῆμαρ, eodem die: ab αὐτὸς, & ἦμαρ, τὸ, pro ἡμέρα, dies.

Αὐτῆς, Jon. pro αὐτῆς, dat. pl. f. g. ab αὐτὸς.

Αὐτὶ, pro αὐτόθι, illic.

Αὐτὶκ', & αὐτίχ', pro

Αὐτίκα, ſtetim, ectutom: adv. ab αὐτὸς. ὁ αὐτίκα, præsens, momenteneus, subitus. τὸ αὐτίκα, in præsentia. αὐτίκα νυκτὸς, ſtetim nocte, i. e. quum adoeopereſcoret. ὡς αὐτίκα, quam celertime. αὐτίκα δὴ, & αὐτίκα γέτε, principio, vel jemprimum. αὐτίκα μάλα, & δὴ μάλα, quemprimum, counfeſtim, brevi edmodum, prupediem.

Αὖτις, Dor. pro αὖθις, ado. rursum, post, doioeceps. Th. αὖ, rursus.

Αὐτίτης οἴν-ος, pro αὐτοπίτης, Gel. epud Hippocr. vinum hurnum, seu ejusdem enni: (sed a Poll. exp. ὁ ὀπτιχώρ-ος, vinum verneculum) eb αὐτοστὶς, ίδ-ος, ὁ ἡ ἕν, qui unius & ejusdem est enni; in, vel ex eodem enno. Vide αὐτοτὰ, proprie meeu.

Αὐτμὴ, ῆς, ἡ, helitus, spiritus, vepor: q. sb αὔω, spiro.

Αὐτμὶς, ίδ-ος, ἡ, flatus, spiritus.

Αὐτὸ, τὸ, ipsum, ebsque e Attic. εἰς τὸ αὐτὸ, in neum, in idem, paritet. κατὰ τὸ αὐτὸ, simul. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, in eundem, vel in unum locum. αὐτὸ μόνον, duntaxat. & αὐτὸ τὸ δὲ τοῦτο, id ipsum est, ficque tes hsbet.

Αὐτοάγαθ-ος, ὁ, ipse per se boeus: Greg. Naz. de Deo. ex αὐτὸς, & ἀγαθὸς, bonus.

Αὐτοαλήθεια, ἡ, ipsa veritas: de Deo dicitur apud Plet. in Phædr. & epud Greg. ex αὐτὸς, τὴ, τὸ, & ἀλήθεια, ἡ, veritas.

Αὐτοάνθρωπ-ος, ὁ, humo ipse; per se hominis idea: Aristot. Etb. ν. ex αὐτὸς, & ἄνθρωπ-ος, humo.

Αὐτοβοᾶν, testari de seipso, sua vace seipsum prædicare. Th. βοάω, clemo.

Αὐτοβοεὶ, ipse me mea voce prædico: ipse mei præconom ego; Eresm. in Chil. ex αὐτὸς, & βοάω, clamn.

Αὐτοβοεὶ, adv. ſtetim, ὡς μάλα βοᾶς, q. d. cum ipsn clemore. urbem dicuni capi αὐτοβοεὶ, quæ ſtetim capitur, & quasi primo incursu. Thuc. 3.

Αὐτοβόητ-ος, ὁ, qui ipse sue ooce de se testatur. & αὐτοβόητ-ος ἀκτυλ-ος, epud Nonn. exponitur vocelis.

Αὐτοβορέας, ὁ, ipse Boreas: ex αὐτὸς, & βορέας, ὁ, Borees.

Αὐτοβουλ-ος, ὁ, sue spoete, suo instinctu, ipse nimirum per se eolens, non eb elio scil. ut id vellet, instigatus: ex αὐτὸς, & βουλὴ, ἡ, cneſilium.

Αὐτοῖγα, Dor. pro αὐτοῖγε, ed eunden locum.

Αὐτογέν-ης, & αὐτογεὴς, αὐτογήτης, & αὐτόγον-ος, ὁ, ipse per se genitus, a se ipso ortum hsbeos, ingenitus, i. e. æternus. Th. γένομαι, gignu.

Αὐτογνώμων, ὁ, qui sue est sententiæ; i. e. qui susm duntexet sequitur sententiem. A Bud. exponitur, qui ex sui animi sententia judicat, vel ex sus cunfeientie: ex Aristut. Pulit. e.

Αὐτογνωμοσύνη, ἡ, ex animi mei sentcetie fecta, oel judico; ex αὐτὸς, & γνώμη, sententie.

Αὐτόγνωτ-ος, sive αὐτόγνωστ-ος, ὁ, sponte neus: ot σὲ δ' αὐτόγνωτ-ος ὦλεσ' ἀλγεῖ, ubi exponitur αὐθαίρετ-ος, ἢ ἰδιογνώμων τρόπ-ος, epud Soph. in Antig. ex αὐτὸς, & γνωτὸς, seu γνωὸς, cognitus.

Αὐτογραμμὴ, ἡ, linee methemetice, vel ἁπλῆς γραμμὴ: ex αὐτὸς, αὐτὸ, & γράμμα, τὸ, littere.

Αὐτόγραφον, ου, τὸ, manu propria scriptum. Th. γράφω, scribo.

Αὐτόγυον, ου, τὸ, pers erstri, quod dentale vocstur; lignum scil. cui vomer ineluditur. Ex αὐτὸς, & γύη, seu γύα, ervum.

Αὐτοδὴς, ὁ, qui ex seipso, & sine magistro didicit: & pessive αὐτοδὴ ἀρχόμενα, epud Soph. in Ajece, quorum scientia sine magistro perceptu est. ex αὐτὸς, & δαῶ, disco: unde ἐδά-ης, ὁ, hostis:

Αὐτοδάικτ-ος, ὁ, e seipso interfectus: ex αὐτὸς, & δαΐζω, fut. ξω, divido.

Αὐτοδὲξ, mordicus, ipsis dentibus. Aristuph. est edverb. ex αὐτὸς, & δέξ, mordicus. e Th. δέξ, έντ-ος, ὁ, deos.

Αὐτοδεὴς, ὁ, sumpte natura indigus, qui per se indiget: Merc. Trism. ex αὐτὸς, & δέω, seu δέομαι, egeo.

Αὐτοδέκτ-ος, ὁ, qui vocatus secum ipse affert, quæ cœnet: Hesych. ex αὐτὸς, & δεῖπνον, τὸ, cœna.

Αὐτοδεκαέτ-ης, epud Thuc. expon. ὁλοκλήρων δέκα ἐτῶν, solidis decem annis. ex αὐτὸς, & δεκαέτης, decennis.

Αὐτοδέσποτ-ος, ὁ, per se dominus: ex αὐτὸς, & δεσπότης, dominus.

Αὐτοδέτος, ὁ, sponte vinctus, qui sponte vinciri se permittit: ex αὐτὸς, & δετὸς, ὁ, vinctus, ligetus.

Αὐτοδήλ-ος, ὁ, per se meniscstus: ex αὐτὸς, & δῆλ-ος, moniscstus.

Αὐτοδιακονία, ἡ, sutipsius samulitium. ex αὐτὸς, & διάκον-ος minister; qeod a διὰ, & κονέω, lestino.

Αὐτοδιάκτ-ος, ὁ, qui ipse sibi ministrat, & temuletur: Eust. ex αὐτὸς, & διάκτ-ος, ὁ, minister.

Αὐτοδίδακτ-ος, α, ὁ, ἡ, e seipso doctus, suspte nsture eliquid sciens, qui sue ipsius industria sliquid didicit. Th. διδάσκω, doceo.

Αὐτοδιδάκτως, Bud. expon. neturæ instinctu: edoerb. sb αὐτοδίδακτ-ος, e se ipsu doctus.

Αὐτοδιήγητ-ος, ὁ, eb ipsu, seu per se nerratus; sb ipso euctore commemoratus; nullis eliis interloquentibus: ex αὐτὸς, & διηγέομαι, -ήσομαι, narro, commemoro.

Αὐτοδιηγούμεν-ος, ὁ, ipse ex sus persons narrans, seu commemorans; h. e. αὐτοπροσώπως διηγούμεν-ος, ut in μεταπροσωπείᾳ fit; Diog. Laert. in Tim.

Αὐτοδικεῖν, per se judicare, pro ἑαυτοῦ τὰ δίκαια ἐρέσθαι, Suid. ex αὐτὸς, & δίκη, ἡ, judicium.

Αὐτοδίκ-ος, ὁ, qui seipsu judice nitur; ut populus aliquis, aut civitas, quæ ipsa de controversia alique decernit, nec alius judicin stare cogitur; ut ὁ Δελφὸς αὐτόνομος ὢν, & αὐτόνομος, & αὐτόδικος, &c. Thuc. l. 5.

Αὐτόθεν, τὸ, Hesych. exponit ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ ἐληλυθότα, ex ipsu itinere appulsum; i. e. ſtatim, extemplo: ex αὐτὸς, αὐτὴ, & ὁδὸς, ἡ, via.

Αὐτόθεν-ος, ὁ, nuod simol est eum ipsa pelle. Plut. ex αὐτὸς, αὐτὸ, & δέρας, seu δέρ-ος, τὸ, pellis, exuviæ.

Αὐτόθημαι, per se suopte nature currens; & generaliter quod per se, & sua nature movetur; Gal. epud Hippocr. ex αὐτὸς, & ἔρομ-ος, ὁ, cursus.

Αὐτοδύναμ-ος, ὁ, per se potens, ut Deos; Greg. ex αὐτὸς, & δύναμαι, possum.

Αὐτόεν, ipsum esse, vel per se esse; de Deo dicitur epud Dion. Areop. ex αὐτὸς, & ὤν, ntsn. ab εἰμὶ, sum.

Αὐτόζηλ-ος, ὁ, quisque pro se.

Αὐτόθλιπτ-ος, ος, ὁ ἐν ἡ, qui sponte sue vorticibus eircumsgitur; sue sponte volutetus; qui per se convolvitur, & conglomeratur: Nonn. ex αὐτὸς, & ἑλικτὸς, ὁ, volubilis, se volvens.

Αὐτοεργητικὸς, τὸ, per se efficacia, & vi præditus.

Αὐτοέστης, ὁ, idem ee αὐθέντης, qui sua manu permit, qui sua ipsius manu cædem infert, i. e. interfector, percussor; videlicet ὁ ἐξ αὐτῆ ἐπὶ τὸν ὅσιον ἰὼν μόλ-ος. Item qui ipse sibi manus inlert; i. e. ὁ δι' αὐτὸ ἰὼν τὸ ξίφος, Soph. in Oed. Tyr.

Αὐτοεπεὶ, edv. suis ipsius mnuibus, propria manu, seu ipsi illsrus manibus, ut quum Dion. Coccejus dicit, Α'ναγκαῖον οἱ προάγαγεῖν αὐτοεπεὶ δεπνέσθαι, coegit reum, ut sibi manus inserret. Vide αὐθέντης, ὁ, cædis euctor.

Αὐτοετεὶ, adverb. τῷ αὐτῷ ἔτει, eodem anno.

Αὐτοετὴς, ες-ος, ὁ, ἡ, ut αὐτοετὴς αὐλητὴς, eodem enno merceseit; Theophr. Sic & αὐτοετὴς, eodem eeno; Od. γ Eust. exp. per totum snnum. ex αὐτὸς, & ἔτ-ος, τὸ, ennus.

Αὐτόζως, & αὐτόζως, ὁ, per se vivens.

Αὐτοζωὴ, ἡ, ipsa vita: ite Deus nominetur a Dion. Areop. quoniam ipse per se vivit,

vit, & aliis auctor ast vivendi. ex αὐτός, & ζωή, ἡ, vita.

Αὐτοθάνατος, ὁ, qui ipse sibi mortem infert; Plut. ex αὐτός, & θάνατος, mors.

Αὐτόθι, vel αὐτόθεν, adverb. ex hoc ipso loco, vel tempore; hinc, inde, illico. οἱ αὐτόθι, illic habitantes: q. ὁ ἐξ αὐτοῦ τόπου, ἢ χώρας.

Αὐτοθελής, ὁ, quem ipse quia vult, voluntarius; ot αὐτοθελῶς ἔχειν καὶ ποτ, in Epigr. l. 2. ex αὐτός, & θέλω, eolo.

Αὐτοθέμελος, ὁ, per se habens fundameotum: Nooo. ex αὐτοῦ, & θεμέλιον, τό, fundamentum.

Αὐτόθι, ibi, illic: adv. ab αὐτός, ipse.

Αὐτόθρος μαρτυρία, testimonium, quod quis de se dicit; Nono. ex αὐτός, & θρόος, ὁ, rumor tumultuarius.

Αὐτίτο, geo. Jon. pro αὐτοῦ, ab αὐτός, ipse.

Αὐτοκάβδαλον, farina utcumque subacta; Suid. Item genus dicitur rudis, & parum ceste muficeo. Et metaph. αὐτοκάβδαλος ἀνήρ, seu αὐτοκάβδαλος καὶ ῥόος, dicitur retia tumultuarie, & ex tempore facta; itidemque αὐτοκάβδαλα ποιήματα, Hefych. vide Athen. l. 14.

Αὐτοκάθαρσις, ἡ, ipsamet purgatio; ex αὐτός, & κάθαρσις, ἡ, purgatio.

Αὐτογερμανός, ε, ὁ, freter germanos, ex utroque parente oetus. Et αὐτογερμανή, ης, ἡ, soror germana. Ab αὐτός, κασις, & γνησιος, pro γβησιος, quod a γίνομαι, oeficor.

Αὐτοκατάκριτος, ος, ὁ, ἡ, suopte judicio condemnatus; ex αὐτός, & κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico.

Αὐτοκέλευθος, ὁ, qui per se iter facit: in Epigr. ee αὐτός, & κέλευθος, ἡ, via.

Αὐτοκέλευστος, ε, ὁ, ἡ, injuffus, fua sponte.

Αὐτοκλής, ῆος, ὁ, ἡ, qui sponte fua quid facit: ex αὐτός, & κέλω, seu κέλομαι, jubeo.

Αὐτοκέρας, ὁ, ipse per se mixtus, & temperatus: pro quo dicitur & αὐτόκρας. Th. κεράννυμι, misceo.

Αὐτοκέφαλος, ipsum ceput; Aristot. l. 4. de anim. ex αὐτός, αὐτοῦ, & κεφαλή, ἡ, caput.

Αὐτοκινησία, ἡ, motus ultroneus, motus, quo res ullqua fua sponte & suopte impulsu movetur, aot moveri poteft.

Αὐτοκίνητος, ὁ, fuepte nature mobilis: Plut. ee αὐτός, & κινέω; nude κίνητος, motus, & κινητός, mobilis.

Αὐτόκλαδος, ος, ὁ & ἡ, ipse eum fuis ramis; ut αὐτόκλαδοι, & αὐτόκαρποι εὐπαίγειον. ex αὐτός, & κλάδος, ὁ, ramus.

Αὐτόκλητος, ὁ, a se ipso vocatus, fiva invitatus; qui non ooeatue ad epules veoit, aot alio; Plat. Ep. 7. & Plut. Symp. 7.

Αὐτοκλήτως, fponteaoca eocetione, ultro: ex αὐτός, & κλητός, ὁ, eocatus, celebris.

Αὐτοκομής, ὁ, ἡ, ος fe ipso fabricatus, seu elaboratue; ex αὐτός, & Th. κόμμι, leboro, fut. κομῶ, pmat. κέκομημαι; uode varia comp. το κμός.

Αὐτόκομος, ὁ, ipse per se eomatoe, vel fua fponte comatua: ex αὐτός, & κόμη, ἡ, coma.

Αὐτόκοπος ἐμπορικὴ, Comeis dicte veftio, quam vulgo συρράκα, ronica eraffa. Poll. l. 7. ex αὐτός, & κοπή, ἡ, contufio, tritura.

Αὐτοκράς, αὐτόκρας, & αὐτόκρατος, ὁ, ut & Jon. αὐτοκρής, ὁ, ipfe per fe miftus & temperatua, cui aliunde temperamentom aliquod accerfere opus oon eft; ex αὐτός, & κράσις, ἡ, a Th. κεράννυμι, seu κεράω, f. κεράσω, & εράσω, tanquam per Sync. a κρήω, pro κεράω, misceo.

Αὐτοκρατὴς, ὁ, qui fui joris eft: qui pro fuo arbitrio de re aliqua ftatuit. unde neut. τὸ αὐτοκρατὲς, fubft. libera potestas. ex αὐτός, & κράτος, τὸ, potestas.

Αὐτοκρατορία, ας, ἡ, imperium ejus, qui αὐτοκράτωρ appellatur: ut apud Joseph. de antiq. ὑπὸ Κλαυδίε Καίσαρος αὐτοκρατορίας, sub Claudii Cæsaris imperio. ab αὐτοκράτωρ, Imperetor.

Αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὁ, ex libero arbitrio manans, seu proficifcens: ut αὐτοκρατορικὴ ὁρμὴ, liberi arbitrii impetus. Item Imperialis, Imperatorius, Cæfareus, pertinene ad Imperatorem. i. e. Cæfarem: ut αὐτοκρατορικὴ ἀρχὴ, Imperatoria dignitas; apud Herodian. l. 7.

Αὐτοκρατορικῶς, ut agere aliquid αὐτοκρατορικῶς, pro fuo arbitratu, morc corum, qui fuot αὐτοκράτορες: ado. ab αὐτοκρατορικὸς, ex libero arbitrio manaos.

Αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, idem ae αὐτοκρατὴς, Imperator, qui fui juris eft, legatus.

Αὐτοκράτωρ ἐπὶ τὸν πόλεμον, apud Demoftb. Et αὐτοκράτωρ δύναμις, vel ἀρχὴ, Polyb. merum imperium, pleua & fomma poteftas. Ex αὐτός, & κράτος, imperium obtineo. Th. κράτος, poteftae, imperium.

Αὐτόκτιτος, ὁ, per fe conditus, fue fponte ftructua. Soph. pro eod. dicitur & αὐτόκτιτος, epud Æfchyl. ex αὐτός, & κτίσις, ὁ, creatus, condirus.

Αὐτόκτονος, ὁ, qui fe ipfum interfecit; qui fibi manus intulit: Eurip. ex αὐτός, & κτείνω, f. κτανῶ, pmat. med. ὄκτονα, occido.

Αὐτοκύλιστος, ὁ, per fe volutus, feu fuapte neture volubilis: Nono. ex αὐτός, & κυλιστός, ὁ, verfatos, volutus.

Αὐτοκώμος, ε, ὁ, ἡ, per fe dominus: apud Nezianz. dicitur eſſe uoom ex uominibos Spiritus S. ex αὐτός, & κώμος, dominne.

Αὐτολέκητος, ὁ, qui apud fe loquitor. ex αὐτός, & λεκητὴς, ὁ loquendi facultatem habeue.

Αὐτολεξεί, edo. αὐτῇς λέξεσι, vel κατὰ λέξιν, ad verbum, de verbo ad verbum. ex αὐτός, & λέξις, ἡ, dictio, verbum.

Αὐτολήκυθος, ε, ὁ, qui fponte ad lecythum commeat. De pareſitis dicitur, qui tum præſto funt, qooties audiunt ad lavandae maoue, & ad cœoam vocati convivas; Plot. Item pro mimo, vel parafito feotrili: apud Athen. lib. 14. ex αὐτός, & λήκυθος, ὁ, vee olearium.

Αὐτολέχατος, ὁ, per fe genitus, ex αὐτός, & λοχεύω, ipfemet lyra cano: Luc. ee αὐτός, & λυρίζω, lyra cano.

Αὐτομαθὴς, ές, qui ee fe ipfo didicit; qui nullo præceptore ufue eft.

Αὐτομαθίζω, ἡ, quum quis ex fcipfo didicit. Plut.

Αὐτομαθῶς, difceodo e fe ipfo, fiue præceptore; ex αὐτός, & μανθάνω, f. μαθήσομαι, difco.

Αὐτομαρτυρῶ, de memet ipfo teftor.

Αὐτόμαρτυς, ὁ, qui fibi ipfi reftiſeſt, feo teſtimonium exhibet: Hefych. ex αὐτός, & μαρτυρία, ὁμαι, teſtificor.

Αὐτομάτη, ἡ, fortona temeritas, eveoura fortuitue. Plut.

Αὐτοματίζω, fponte facio.

Αὐτοματισμὸς, ὁ, actio, qua fpoote fit.

Αὐτόματος, η, ον, fpootaneus, ultroneus, ee fcipfo aliquid faeicna, noo alieno impulfu: ut αὐτόματος θάνατος, mors naturalie, qua ſcilicet oulla extrioſecus vr coecita eoeoit. Ioterdum io neutro αὐτόματον dicitur, quod fortuito eveoit. Dicitur & ταυτόματον pro eodem. Hinc αὐτόματα, ſc. ἄρουρα, fponta-oeom arvom, h. e. oger inaretus terebat fruges. Αὐτόματοι, fponte veoientes. Αὐτόματα, qom pet fe moventur, ut borologia. Ex αὐτός, & μάω, deſidero, vel μάτην, facile, quod ipſum e fe temere fine conſilio venit.

Αὐτοματοργοί, οἱ, automatorum, i. e. eorum operum, qom ſe movere videntur, artificeo. ex αὐτόματος, & ὄργον, νὸ, opus.

Αὐτοματῶς, exp. etiam fortuito, temere: pro quo affertur & αὐτομάτως, αὐτοματὶ, & αὐτομάτου.

Αὐτομαχῶ, per ſe pognare, non per alium: ex αὐτός, & μάχομαι, vel μαχέομαι, pugno.

Αὐτομέδων, ὁντος, ὁ, Automedon, nomaeo proprium.

Αὐτομήτωρ, ορος, ἡ, ipſiſſima mater.

Αὐτομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, idem; qui, vel qua mores mattie refert; vel ut alii, ex eadem matre. Ex αὐτός, & μήτηρ, ἡ, matet.

Αὐτομολέω, fut. ήσω, p. αωρ. τηκ οfugio.

Αὐτομολία, ἡ, tranſfugium; defectio, qua quis fnapte ſponte ad alteram partem tranſit: Thuc. l. 7. in oitibus autem αὐτομολίαι dicuntur ſtolones, ſeu ſobolee a trunco pollulentes; ut μολίων, ejuſmodi fruticationem iourilem deputara. ex αὐτός, & μολέω, eado.

Αὐτομολογήματον, vel αὐτομολογίαμον, τὸ, exp. paſſive, confeſſum, & indubitatum: Luc. eſt nent. perr. præſ. paſſ. eb αὐτομολογέομαι, idem ae αὐτομολογέομαι, mee ſponte ſignifico.

Αὐτόμολος, ὁ, ἡ, qui ſua ſpoote it, & a nollo ineitatos: in Epigr. ſed dicitur etiem de milite, qui ſua ſponte ad alteram partem trenſit.

Αὐτομόλως, more tranſfugæ.

Αὐτονία, ας, ἡ, proprium oomeo molierio, filiæ Cedmi; quæ ſcil. ipſa intelligit: a νόος, νὸς, mens.

Αὐτονομίαμα, meo jura vioo. αὐτονομήματος, ὁ, in libertatem aſſerrus.

Αὐτοόμμα, τος, ἡ, nomeo mulieris, Lat. ſui juris.

Αὐτονομία, ἡ, poteſtas vioeodi ſuis legibus, vel luo jure utendi.

Αὐτόνομος, ος, ὁ, qui ſui juris eſt; qui nullius imperio ſubeſt; qui ſuis eivit legibus: ee αὐτός, & νόμος, lex. Th. νέμω, rego. Item αὐτονόμως, qui per ſe paſcitor: ut αὐτονόμως ἀγέλαι θῆρες, in Epig. Et ſic eſt ex αὐτός, & νομή, ἡ, ſeu νομός, ὁ, paſcuum, a Th. νέμω, paſco.

Αὐτονόμως, ſuis eivendo legibus; ſuo utendo jure: adv. ab αὐτονόμος, qui ſui juris eſt.

Αὐτοπαιμφίλουρος, ὁ, ſe ipſum puniens, nomeo fabulæ Menandri, apud Athen. (epud Terentium eſt Ἑαυτοτιμωρούμενος) ex αὐτός, & τιμωρέω, ὁμαι, ῶμαι, puoio, cruc.o.

Αὐτονυχὶ, ſive αὐτονυχί, ee ipſa nocte: ee αὐτός, & νύχος, oox, vel νύξ, ooctu, a Th. νύξ, nox.

Αὐτόξυλος, ὁ, ex ipſo ligno adhuc tudi confectus. Item qui eſt e eeroaeulo ligno, in Epigr. ex αὐτός, & ξύλον, lignum.

Αὐτοοδέτερα, per ſe, ſive abſoluta neutrum; eox Gramm. ex αὐτός, αὐτὲ, & ἑκάτερος, neuter.

Αὐτοπαθὴς, ὁ, ex ſe, vel intrinſecus patiens. Item reciprocus.

Αὐτοπάθεια, ἡ, intrioſeca, vel ionsta paſſio; reciprocatio, qua eadem perſooa agit, & patitor.

Αὐτοπαθῶς, cum paſſioue iotrinſeca, vel patieodo intrinſece. Apud Polyb. uon ſimulate, ingenue. ee αὐτός, & πάθος, ους, τὸ, paſſio.

Αὐτόπαις, ὁ, qui eſt ipſe qoodammodo puer; in quo, ſeu io cujus moribus ipſiſſima pueritie ceroitur: Hefyeb. ex αὐτός, & παῖς, puer.

Αὐτοπάτωρ, ὁ, qoi per ſe eſt patet: ex αὐτός, & πατὴρ, ὁ, pater.

Αὐτοπάτωρ, i. e. ἀφ' ἑαυτῆ τὴν κτῆσιν ἔχων: ex αὐτός, & πᾶσα, τὸ, jactura, clades.

Αὐτόπιστος, ὁ, per ſe fidem faeieos ſine argumentis: αὐτόπιστον, per ſe ertdibile, per ſe notum. Ex αὐτός, & πιστός, fidelis. quod a πείθω, ſuadeo, oratione flecto.

Αὐτοπλεκτος, ὁ, qui ſe ipſum impliear, ſeu irretir: ex αὐτός, & πλεκτός, ὁ, implexus.

Αὐτοπεδίῳ, ὁ, ſuie pedibus iter facere, non equo oehi, aut curru, vel oavi, at αὐτοπεδίοις, τὰ, genus calceamentorum, Poll. 7. c. aa.

Αὐτοποδεὶ, & αὐτόποδι, vel αὐτοποδὶ, adv. ſuis ipſius pedibus; unn utendo equo, aot corru: ab αὐτόπους, ους, ſuie pedibus incedene.

Αὐτοποιὸς, ὁ, ſua ſpoote, & per ſe fectos.

Αὐτοποίητος, ὁ, a ſe ipſo factus: a Them. ποιέω, f. ποιῶ. onde ποιητὸς, ὁ, adoptious, factitius.

Αὐτόπολις, ἡ, civitas, qom ſuis ipſius legibus utitur; uibe, quæ per ſe ſola civitatio nomine cenſetur. Thuc. a Th. πόλις, ἡ, urba, civitas.

Αὐτόποινος, & αὐτοπόινητος, ὁ, pet ſe

elaboratus: a πόν⊙, ὁ, labor. unde πονέω, f. ήσω, laboro.

Αὐτόστομ⊙, ὁ, eodem fato, seu eadem sorte utens; Hom. a Th. πότμ⊙, ὁ sors, fatum, fortuna.

Αὐτόστος, ὁ, qui suis ipsius pedibus iter facit. Item suis pedibus absque duce incedens; Luc. a Th. πούς, ποδός, ὁ, pes.

Αὐτοτρεπία, ἡ, per se & pro suo arbitrio facere: ut apud Diog. Laert. in Stoicis dogmat. ἐλεύθερόν ἐστιν ἕξιν αὐτοτρεπίας, δηλοῖ, γάρ ἐστιν αὐτοπραγίας. a πρᾶγ⊙, ε⊙, τό, res, negotium, actio.

Αὐτοτρεμν⊙, ὁ, per se radicatus, nativus; sua sponte proveniens, metaph. apud Aristoph. in Ran. αὐτοτρέμνους τοὺς λόγους ἐκ ἐμοῦ τούτου; quod Suid. exponit δυσκόλους, περιττούς, ἢ μεγάλους. a Th. τρέμνω, τό, seu τρέμ⊙, ὁ, stipes.

Αὐτοπρεπής, ὁ, seipsum decens; sibi ipsi convenieus. Hom. hymn. in Merc. a Th. πρέπω, congruo, convenio.

Αὐτοπροαίρετ⊙, ὁ, libero arbitrio agens.

Αὐτοπροαιρέτως, suo ipsius arbitratu, sponte: a προαίρετ⊙, ὁ, in arbitrio positus.

Αὐτοπρόσωπ⊙, ὁ, non personatus; persona nam, qualis est, veram gerens; unde αὐτοπρόσωπα scripta dicuntur, in quibus autor ex sua persona docet, nulla extrinsecus assumpta; & αὐτοπρόσωπ⊙ ὑποκριτής, qui sine ficta persona agit. Atheo. l. 20. cui sua ipsius facies affingitur. & αὐτοπροσωπ⊙ facere aliquid ille dicitur, qui sub propria persona agit coram, quod egit.

Αὐτοπροσώπως, sub propria persona, coram: a πρόσωπον, τό, vel πρόσωπ⊙, ὁ, persona, facies.

Αὐτόπτης, ὁ, ἡ, spectator, testis oculatus, qui ipse vidit: ex αὐτός, & ὀπτάνω, video. Th. ὄπτομαι, idem.

Αὐτόπτ⊙, ὁ, qui ipse visus, & deprehensus est: unde aliquis deprehensus ἐπ' αὐτόπτῳ dicitur, quum ipse ab iis, qui deprehenderunt, visus est: ab αὐτόπτης, ὁ, testis oculatus.

Αὐτόπυρ⊙ ἄρτ⊙, & αὐτοπυρίτης, ὁ, ὁ, panis, cui furfur ademptum est; ex αὐτός, & πυρός, ὁ, triticum, frumentum.

Αὐτοπώλης, ὁ, qui ipse per se vendit, i. a. qui non vendit ab alio empta: ex αὐτός, & πώλης, ὁ, venditor.

Αὐτοράμμων, ὁ, quem ipse sibi struit, sive conciliat aliquis. Hesych. ex αὐτός, & ῥάζω, f. ῥάξω, facio, manibus contrecto.

Αὐτόρρυθ⊙, ὁ, ἡ, & ὁ, tectum ex seipso habens; seipsum contegens. ex αὐτός, & ὄρυμι, seu ὄρυττ⊙, tectum, contignatio. a Th. ὄρυσσω, tego, contigno.

Αὐτορίζ⊙, ὁ, qui in se radicem habet; & αὐτόρριζ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, casa terra iosixa radices habens; Eurip. ex αὐτός, & ῥίζα, ὁ, radix.

Αὐτόρρυτ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, sponte fluens. ex αὐτός, & ῥέω, fluo.

Αὐτός, ή, ὁ, ipse, a, um, modo demonstrativum, modo relativum: præpositio articulo, idem, interdum πανλαν. o. ab ὅτ⊙. Hinc αὐτόθι, αὐτίκα, ἑαυτοῦ, ὁμαυτοῦ, σεαυτοῦ: αὐτίκα, statim: φίλαυτ⊙, amans seipsum, amor sui ipsius, & φιλαυτία. Αὐτόσε, illuc, huc. Item eodem; adv. ab αὐτός, ipse.

Αὐτόσιτ⊙, ὁ, qui ipse cibum sibi comparat; qui domi suæ cibum capit, non alienæ. Item, qui cum altero cœnaturus, ipse suas secum affert dapes: ex αὐτός, & σῖτ⊙, ὁ, cibus, panis.

Αὐτοσχέδ⊙, ὁ, rudis, simplex, & inconditus, nullo coactus artificio: Polluci vero l. 10. est αὐτοργός: ex αὐτός, & σκέδη, ἡ, vestis, a Th. σκέδ⊙, τό, vas.

Αὐτόσκευος, ὁ, ὁ & ἡ, ea se excitatura: Nonn. ex αὐτός, & σκεύομαι, inusit. pro σκέω, σκέομαι, a Tb. σκίω, σκίομαι, quatio, vibro, agito.

Αὐτοσκία, ας, ἡ, pugna stataria, statio in proprio loco; ex αὐτός, & σκέδ⊙, stabilis; ab ἵστημι, stn.

Αὐτόστεγ⊙, ὁ, qui ipse sibi tecti loco est; vel tecto natura sua instructus. Item perfectus, absolutus. ex αὐτός, & στέγ⊙, ε⊙, τό, tectum.

Αὐτόστιχ⊙, ὁ, qui solus secum meditatur; Suid. ex αὐτός, & στοῖχ⊙, ὁ, ordo.

Αὐτόσκαφ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, qui ipse sibi navis est, qui sine navi trajicit: ex αὐτός, & σκάλλω, apto.

Αὐτόσυλ⊙, ὁ, per se & suapte natura columnis fultus; Hesych. ex αὐτός, & Th. στύλ⊙, ὁ, columna.

Αὐτοσφαγής, ὁ, ipse a se jugulatus; qui se ipse occidit; ex αὐτός, & σφαγή, ἡ, jugulum.

Αὐτοσχεδές ὑπόδημα, calceamentum extemporali Minerva factum; Poll. ab αὐτοσχεδιάζω. Vide statim infra.

Αὐτοσχεδιάζω, f. άσω, ex tempore facio & tumultuarie; temere, seu inconsulte ago; propere, & quasi illotis manibus quidpiam aggredior; in re præsenti consilium capio. Item confidenti animo quidpiam designo, seu loquor. Item fingo; mea sponte ago, non jussu, aut mandato alterius.

Αὐτοσχεδίασμ⊙, τό, opus ex tempore, & tumultuarie factum.

Αὐτοσχεδιαστής, ὁ, dictio extemporalis.

Αὐτοσχεδιαστής, ὁ, qui extemporalem habet orationem. Item, qui ex tempore, & tumultuarie agit aliquid.

Αὐτοσχεδιαστί, ex tempore, non præmeditate.

Αὐτοσχεδιαστικός, ὁ, ex tempore dictus, seu factus. unde αὐτοσχεδιαστική δύναμις, facultas dicendi ex tempore.

Αὐτοσχεδίως λόγ⊙, ὁ, oratio extemporalis.

Αὐτοσχεδὸν μῖξαι, cominus miscere.

Αὐτοσχέδ⊙, ὁ, ἡ, ex tempore factus, rudis, tumultuarius, inelaboratus, unde αὐτοσχεδία, sc. μάχη, pugna, quæ comious fit, ex propinquo, seu qua, pede cum hoste collato, decernitur. Il. o. Ab αὐτοσχεδόν, cominus, prope.

Αὐτοσχέδιος, ex tempore, tumultuarie: adv. ab αὐτοσχεδί⊙, ex tempore factos.

Αὐτοσχεδόν, seu -δά, vel -δίως, prope, cominus: quod ex αὐτός, & σχεδόν, prope.

Αὐτότατ⊙, ὁ, ipsissimus: ab αὐτός, ipse.

Αὐτοτέλεια, ἡ, perfectio, absolutio. Item integritas.

Αὐτοτελής, ὁ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, perficiens, & perfectus, sufficiens. Eap. etiam, in se finem suum habens: ut αὐτοτελὴς θεωρία, apud Arist. Item per se finem faciens, seu imponens: ut αὐτοτελὴς δίκη, apud Suid. & αὐτοτελῆ εἶπα, apud Gal. Item per se absolutus, & consummatus: ut αὐτοτελὴς πρᾶξις, apud Arist. Item ipse sibi sufficiens, apud Polyb. Et sic est Dei attributum, apud Eurip. Item qui suis sumptibus aliquid facit, vivit, qui suis utitur vectigalibus. Ex αὐτός, & τέλ⊙, finis, effectos, & sumptus, & vectigal.

Αὐτοτέλ⊙, ὁ, per se perfectus; Nonn.

Αὐτοτελῶς, adv. absolute, perfecte; Polyb.

Αὐτότεχν⊙, ὁ, per se peritus; per se tenens artem. ex αὐτός, & τέχνη, ἡ, ars

Αὐτότευκ⊙, ὁ, editus cum ipsi partu, σὺν αὐτῷ τόκῳ: Æsch. ex αὐτός, & τόκος, ὁ, partus, fœtum.

Αὐτοτραγίσκ⊙ πίθηκ⊙, tragica simia, salsa: Demosth. ex αὐτός, & τραγικός, ὁ, tragicus.

Αὐτότυπ⊙, ὁ, ἡ, a seipso impressus. ex αὐτός, & τύπος, figura.

Αὖθ, ibi: per Syncop. pro αὐτόθι.

Αὖθ, αὐτῷ, αὐτοῦ; pro ἑαυτῷ, ἑαυτοῦ, ὁμαυτοῦ.

Αὐτουργέω, f. ήσω, per me facio.

Αὐτούργητος, ὁ, extemporalis, inelaboratus: in Epigr. verbale ab αὐτουργέω, per me facio.

Αὐτουργία, ἡ, operatio ejus, qui per se efficit: ab αὐτουργός.

Αὐτουργός, ὁ, ἡ, ὁ, qui per se operatur, non aliena opera utens, qui manu victum sibi quæritat: item opifex. Ab αὐτός, & ἔργον, opus.

Αὐτόφλοιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, una cum cortice: a. σὺν αὐτῷ τῷ φλοιῷ.

Αὐτοφόνος, αὐτοφονεύτης, & αὐτοφονεύς, ὁ, qui seipsum permit, vel peremit; proprie cædis auctor: Epigr. l. 3. sed αὐτοφονεύς dicitur etiam, qui propria manu alii infert cædem. ex αὐτός, & φόνος, ὁ, cædes.

Αὐτοφορβός, ὁ, ab Hesych. exp. αὐτοφάγος, qui ipse voravit: ex αὐτός, & φορβή, ἡ, esca. a Them. φόρβω, pasco, alo.

Αὐτόφορτος ναῦς, navis cum ipso onera & mercibus: ex αὐτός, & φόρτος, ὁ, onus.

Αὐτόφυτος, ος, ὁ, ὁ, nativus, sua sponte enatus, opere non factus, arte carens; item genuinus, germanus.

Αὐτόφυτος, ος, ὁ, ἡ, idem ac αὐτοφυής: ex αὐτός, & φύω, gigno.

Αὐτοφυής, suapte natura, sponte natura; item native, genuine; adv. ab αὐτοφυής, ὁ, ἡ, arte carens, nativus.

Αὐτόφωνος, ὁ, propria voce usus, unde αὐτόφωνοι χρησμοί, dicebantur oracula, quæ reddebantur non per sacerdotem, sed ab ipso Deo. Th. φωνή, ἡ, vox.

Αὐτοφωρία, & αὐτοφωρεί, idem ac αὐτοφώρῳ: unde αὐτοφωρία, Hesych. exp. ἐν αὐτῷ τῷ φωρᾷ. Vide αὐτόφωρος sequens.

Αὐτόφωρος, ὁ, unde ἐπ' αὐτοφώρῳ aliquis deliqui dicitur, qui in ipso furto deprehenditur, vel in aliquo alio scelere. unde καλεῖν αὐτοφώρους, apud Thuc. Sch. exp ἐπ' αὐτοφώρῳ λαμβάνειν, & consequenter, punitos in ipso facinore deprehensos.

Αὐτοφῶς, ipsa lux: ita dicitur Spiritus S. apud Greg. quoniam vero, & unica lux est, & sine eo nemo φωτίζεται, illuminatur, ex αὐτός, αὐτό, & φῶς, τό, lux.

Αὐτόχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui aliquid sua manu facit: aliquando dicitur pro αὐτόχειρ ἑ φόνου, qui sua manu seu sibi, seu alius eadem interfecit, & immisertr: i. e. αὐτοκτόνος, αὐθέκτης, & αὐθέντης, homicida, interfector.

Αὐτοχειρία, Αὐτοχερία, manu propria: ex αὐτός, & χείρ, ος, ἡ, manus.

Αὐτοχειρία, ἡ, homicidium, quod quis manu propria perpetravit.

Αὐτοχειρίζω, manu propria facio: unde αὐτοχειρίσαντες, apud Polyb. teste Poll. quod tamen improbat. ex αὐτός, & χειρίζω, tracto, aggredior.

Αὐτόχειρος, ὁ, idem ac αὐτόχειρ.

Αὐτόχειρος, ὁ, qui seipsum occidit. Hesych.

Αὐτοχειροτόνητος, ὁ, per se creatus, suo ipsius suffragio electus, qui & ἀχειροτόνητος dicitur, i. e. nullo electus suffragio: ex αὐτός, & χειροτονία, suffragii creo.

Αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, vernaculus: αὐτόχθονες ἄνδρες, indigenæ.

Αὐτόχθονα ἔθνη, gentes indigenæ, quæ in aliqua regione sunt natæ: ex αὐτός, & χθών, ονός, ἡ, terra, solum.

Αὐτοχόλωτος, ὁ, qui sua sponte iram concipit, sibi ipsi iratus: in Epigr. ex αὐτός, & χόλος, unde χολωτός, ὁ, iratus.

Αὐτόχυτος, vel αὐτόχυτος, ut & αὐτοχυδής, ὁ, crassa Minerva fusus, & velut sua sponte: ex αὐτός, & χύσις, seu fusorium. unde χυδάω, conflo.

Αὐτόχρημα, reipsa, revera, plane, omnino: adv. ex αὐτός, & χρῆμα, res, negotium.

Αὐτόχροος, & αὐτόχρως, ὁ, per se coloratus, ascititium colorem non habens: ex αὐτός, & χρόα, ἡ, color.

Αὐτόχυτος, ος, ὁ, sponte fusus: ex αὐτός, & χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, ὁ, veluti sua sponte fusus, ingens; ex αὐτός, & χώνος, fornax fusoria, quod ex χέω, fundo.

Αὐτόχωνος, & αὐτοχώνδυος, ὁ, vide paulo ante cum αὐτόχωνος.

Αὐτοψεί, adv. ipso aspectu.

Αὐτο-

Αὐτοψία, ας, ἡ, proprius aſpectus, oculata fides: ex αὐτὸς, & ὄψις, quod ab ὄπτομαι, video.

Αὐτῷ, dat. ſing. ab αὐτὸς, ipſe, & in dosl. αὐτοῦ, ipſe: ſed αὐτῷ, gen. Dor. pro αὐ Ϝ, vel αὐτόθι, illic.

Αὐτῷ, pro ἑαυτῷ, ſibi ipſi.

Αὔτως, adv. fruſtra; item ſimiliter, pro ὡσαύτως. Th. αὐτὸς, ipſe.

Αὐχέν, Æol. pro αὐχένα, ſequenti.

Αὐχήν, pro αὐχένα, acc. ſing. ab αὐχὴν, cervix.

Αὐχενίζω, cervicem incido, cervicem frango. Eſt etiam, inquit Bud. loro caput equorum complecti, & conſtringere, ad hoc, ut venæ intumeſcant, & ſanguis detrahatur ſcalpro.

Αὐχένιον, τὸ, (neut. ſubſt. ab αὐχένιος) Euſt. eſt πάϑλον, clavus navis.

Αὐχενικὸς, ἡ, ὁ, cervicalis.

Αὐχενικὴν, ἡ, eſt lorum, quo caput equorum complectimur, & conſtringimus. Vide αὐχενίζω, cervicem frango.

Αὐχὴν, glorior. f. ἄσω. p. ᾄυχημαι. q. ab αὐχέω. Eſt enim elata cervice me jacto.

Αὐχὴν, ῆνος, ὁ, quod a Poet. καύχη, ſeu καύχα, ας, ἡ, Dor. jactantia, gloriatio: hoc pro καύχημα, idem. Them. καυχάομαι, glorior.

Αὐχή, ἡ, gloriatio, animi elatio.

Αὐχμὸς, οῦ Θ, ὁ, idem ac αὐχμηρὸς, in Epigr. ſed ex Nonn. aff. pro alacri, & cui cervix eſt erecta. ab αὐχέω, glorior.

Αὔχημα, τὸ, idem. Thuc. lib. 2. ſed accipitur & in bonam partem a Damaſceno.

Αὐχὴν, ἐνος, ὁ, cervix: acc. ſingul. αὐχένα. Exp. etiam anguſtia loci, ut Lat. faoces. Item ſic dicitur pars clavi, & gubernaculi, io quam gubernator incumbit. Pol. l. 9. deducitur autem ab αὐχμὸς, ob ſiccitatem, & duritiem; & dicitur αὐχὴν, quaſi αὐχμὴν: Euſt.

Αὐχμηρὸς, ᾱ, ὁ, q. d. jactabundus, gloriabundus, vel ad jactantiam comparatus.

Αὐχμὸς, & αὐχμέω, areo præ æſtu: item ſqualeo.

Αὐχμώδης, ους Θ, ὁ, ſqualidus: Hom. in hymn.

Αὐχμηρὸς, ᾱ, ὁ, obſcurus, ſqualidus.

Αὐχμὸς, ὁ, ἡ, ſiccitas ex vehementi æſtu, ſqualor; quaſi ab αὖα, ſicco, epentheſi literæ χ. Quidam dedocunt ab αὖζω, ſicco, pleonaſmo Ϝ u, vel ab αὐξὴ, augeo, per antiphraſim. ex ſiccitate enim nihil producitur, nihil augetur.

Αὐχμώδης, ες Θ, ὁ & ἡ, æſtuoſus, aridus præ æſtu: item ſqualidus: a Th. αὐχμὸς, ὁ, ſiccitas.

Αὖω, ſicco; arefacio, accendo: in quo ſignificatione etiam cum ſpiritu aſpero, ἅυω. Item cismo, ſpleodeo, flo. Ab ἄω, ſpiro.

Ἀΰω, per dialyſin, idem ac Αὖω ſicco, arefacio. Il. β.

A Φ.

Ἀφ', pro ἀπὸ, ab.

Ἀφαγνίζω, idem ac ἁγνίζω, purifico, expio, conſecro.

Ἀφαγνισμὸς, οῦ, ὁ, purificatio, expiatio, conſecratio: item ſanctimonia; idem ac ἁγνισμὸς. Th. ἁγνὸς, caſtus, purus.

Ἀφάδια, ἡ, Heſychio authore, eſt ἡ πολεμικὴ παῖς, dicta διὰ τὸ ἀφαδιάσαι, a diſplicendo. Th. ἀδὼν, eel ἀδιάω, placeo.

Ἀφάδιος, & ἀφαδὴς, ῆ, ὁ, inimicus, hoſtis, fogratus, qui non placet: ἄδιον γὰρ τὸ ἡδύσμα.

Ἀφαίμαξις, ἡ, ſanguinis detractio, in Hippiatria: ex λὰπὸ, & αἱμάσσω, cruento, ſangoine inficio. Th. αἷμα, ſanguis.

Ἀφαιμάσσω, ſ. ξω, ſanguinem elicio, ſanguinem detraho: ut ἀφαίμαξιν τὸ ζῶον.

Ἀφαιρεϑὲς, ἀτΘ, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἀφαιρῶ, 3. ſing. ind. paſſ. ἀφαιρεϑήτομαι, f. 1. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαιρεϑέω, idem ac ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφαίρεμα, ατΘ, τὸ, ablatio, ſeparatio, detractio. Exod. 35.

Ἀφαιρεμματικῶς, per detractionem, & ablationem Mathematicam: Ariſtot.

Ἀφαίρεσις, εως, ὁ, exemptia, ablatio.

Ἀφαιρετὸς, ὁ, exemptilis, extricabilis, ſeparabilis, ut cortex arboris.

Ἀφαιρέω, ῶ, aufero, adimo. f. ἥσω. p. ἀφῄρηκα. a. 2. ἀφεῖλον. 2. præſ. paſſ. ἀφαιροῦμαι, οῦμαι, auferor. p. paſſ. ἀφῄρημαι. a. 2. paſſ. ἀφῃρέϑην. f. 1. paſſ. ἀφαιρεϑήτομαι. a. a. m. ἀφειλόμην, ας, ατο. a. 2. ſub. m. ἀφελόμαι, ῃ, ηται, a. 2. inf. m. ἀφελέσϑαι. Ex λὰπὸ, & αἱρέω, capio.

Ἀφαιρεμματικὸς, & ἀφαιρετικὸς, ὁ, ablativus, apud Philoſophos, pro abſtracto, q. d. abſtractorius. vide Bud. comm.

Ἀφαιρεϑῆναι, f. 1. inf. m. ab ἀφαιρέω.

Ἄφαιστος, ου, vel ως, ὁ, Dor. pro Ἥφαιστος, ου, ὁ, Vulcanus, filius Junonis ſolum, Heſiod. vel Joeis, & Junonis. Iliad. α'.

Ἀφάκη, ης, ἡ, ſpecies legumioia. Item oppidom Lybiæ.

Ἀφαλμὸς, deſilio; ex uno loco in alium ſalio: item reſilio. Ariſtoph.

Ἄφαλος, α, ὁ, ἡ, ſine cono, aut criſta: ex α, & φαλὸς, ſplendidus: conus galeæ.

Ἄφαλτος, ἡ, reſultatio: Ariſtot.

Ἄφαλτος, ὁ, reſiliens: Heſych. ex λὰπὸ, & ἅλλομαι, ſalio, ſalto.

Ἀφαμαρτάνω, aberro, privor: ex λὰπὸ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Ἀφάμαρτα, abertavit, a. a. act. Jon. pro ἀφήμαρτα.

Ἀφαμφοτεὸς, έΘ, ὁ & ἡ, errans in verbis, futilis: ex ἀφαμαρτάνω, erro, & ἔπΘ, εΘ, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἀφανδάω, diſpliceo: ex λὰπὸ, & ἀνδάνω, placeo.

Ἀφάνεια, ας, ἡ, obſcuritas, incertitudo.

Ἀφανὴς, ὁ & ἡ, τὸ ἀφανὲς, έΘ, obſcurus, non manifeſtus, occultus.

Ἀφανὶς, ἡ, idem ac ἀφάνεια, obſcuritas.

Ἀφανίζω, ab aſpectu removeo, tollo, aufero, aboleo, obſcuro, depravo, f. ίσω. p. ἠφάνικα. præſ. paſſ. ἀφανίζομαι, evanelco. p. paſſ. ἠφάνισμαι. a. 1. paſſ. ἠφανίσϑην. ἀφανεϑήτομαι, f. 1. 10d. paſſ.

Ἀφάνισις, ἡ, abolitio: ab ἀφανίζω. Th. φαίνω, appareo.

Ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, evaneſcentia, interitus.

Ἀφανιστὸς, ή, ὁ, diſperdendus, tolleo dus α medio.

Ἀφανιστὴς, οῦ, ὁ, deſtructor, depopulator, exterminator.

Ἀφανιστικὸς, ὁ, dclebilis. Varinus abolens, obſcurans: Nazianz. ἀφανιστικὴ δύναμις, exitioſa potentia.

ἈφαντασίαστΘ, ὁ & ἡ, qui phantaſia, & imaginatione cnmprehendi non poteſt. Mere. Triſm.

ἈφαντασίωτΘ, ὁ, qoi viſiones non concipit: ex α priv. & φαντάζομαι, ſeu φαντασιόομαι, imaginor, viſiones concipio. Th. φαίνω, oſtendo.

ἈφάντατΘ, ὁ, viſionibus, & imaginatione carens. Plut.

Ἄφαντος, ὁ, ὁ, ὁ, non conſpicuus, non apparens.

Ἀφάντως, & ἄφαντα, obſcure, clanculum. ἀφανῶς, idem. Ex α priv. & φαίνω, oſtendo.

Ἀφανῶς, ita ut non appareat, occulte, clanculum. eſt adv. ab ἀφανὴς, obſcurus.

Ἀφάπτω, ſuſpendo: unde ἀφαπωλΘ, ſuſpenſus. Item applico, admoveo: ab λὰπὸ, & ἅπτω, necto.

Ἄφαρ, ſtatim, cito, facile: q. ab ἀφὴ, id eſt, ipſo tactu: vel ab α, ſimul, & φαίνω, dico.

Ἀφαρὰ, pro ἄφαρ, Jon.

Ἀφαρὶς, ίνος, ὁ, pinna, ſeu pinnula, quam thynnos fœmina ſub ventre habet: apud Athen. l. 7. ex Ariſtot.

Ἀφαρεὺς, acc. ſing. Jon. ab Ἀφαρὶς, ῆΘ, Jon. ὁ, Apharcus, nomen propr. viri.

Ἀφαρήϊος, Poet. pro Ἀφαρέως, ῶν, οἱ Ϝ Ἀφαρήος παῖδες, filii Apharei.

Ἀφάρη, ης, ἡ, arbor ſemper virens.

ἈφάρμακΘ, ὁ, non venenatus, non infectus.

ἈφάρμακτΘ, ὁ, veneficio non infectus: ex α priv. & φάρμακον, τὸ, medicina; item veneoum.

Ἀφαρμόζω, vel ἀφαρμόττω, non convenio, diſſoous ſum: cui oppooitur ἁρμόζω, Baſil. expooitur & accommodo apud Luc. ex a priv. & ἁρμόζω, quadro, congruo, conveoio; ab ἁρμὸς, apta commiſſura, coagmentatio, compages; a Th. ἅρω, apto, adspto.

ἈφαρπάζωΘ, joſculum ex tempore, vel cito factum: Euſt. ex ἅφαρ, cito, & ζωμὸς, jus eſculentum.

ἌφαρΘ, ὁ & ἡ, & ἀφάρατος, item ἀφάρατος, ſioe veſte. Item ioaratus, incultus; ot ἄφαρος γῆ, apud Snid. ex α priv. & φάρος, εος, τὸ, vel φᾶρος, pallium, exterior veſtis.

Ἀφαρόω, idem ac Th. ἀρόω, aro.

Ἀφαρπάζω, furripio, abripio: ex λὰπὸ, & ἁρπάζω, rapio.

ἈφάρτηΘ, ὁ, celerior; comparat. ab ἄφαρ, cito.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescentia, ſtupor: ex α, & φημὶ, ſeu φάω, dico. Poetæ dicunt ἀφαασία, metri gratia.

Ἀφάσσω, idem ac ἁφάω, palpo, contrecto.

Ἄφατος, ὁ, ineffabilis, non dicendus; item incelebrie.

Ἄφατοι, οἱ, pl. nom. non clarit ex α priv. & φατὸς, dicendus; quod a φημὶ, ſeu φάω, dico.

Ἀφατῶς, affotim, abunde: adv. ab ἄφατΘ, innarrabilis.

Ἀφαυαίνω, arefacio, exſicco; (idem ac ἀφαύω) ex λὰπὸ & αὐαίνω, idem ac Th. αὖω, ſicco.

Ἀφαυρὸς, ᾱ, ὁ, imbecillis, debilis, in comp. ἀφαυρότερΘ: ſuperl. ἀφαυρότατος, imbecillimus q. ex α intenſ. & φαῦΘ, Dor. pro φαῦλΘ, vilis. Alii a πάφος, pſocus, π in φ mutato, quaſi robore parvos.

Ἀφαύω, ſicco, uro, inedia exareſco. Th. αὖω, ſicco.

Ἀφάω, f. ἄσω, palpo, contrecto, tango. ἁφάσσω, Poet. pro ἁφάω, ab ἁφὴ, tactus; quod ab ἅπτομαι, tango.

Ἀφεγγὴς, έΘ, ὁ & ἡ, cæcus, obſcurus, lumine carens: ex α priv. & φέγγΘ, ΘΘ, τὸ, ſplendor, lux, lumen.

Ἀφεδρὼν, ῶνος, ἡ, idem ac ἀφεδρὼΘ, apud Suid.

Ἀφεδρόω, ſellæ inſideo; in ſella ſedeo; Heſych.

Ἀφεδρὼν, ſuffocerie; imprecantis eſt.

ἈφεδρὼΘ, ο, ὁ, menſtrua mulierum purgato: item puerperium, concubitus. Dioſc.

Ἀφεδρὼν, ῶΘ, ὁ, latrina: ex λὰπὸ, & ἕδρα, ſella. Sunt qui per ἀφεδρῶνα intelligont rectum inteſtinum.

Ἀφέϑης, dimiſeritie, Jon. pro ἀφῆς, a. pl. a. 1. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεϑὶς, ὁ, dimiſſus, a. 1. part. paſſ. ἀφείϑην, ης, η, relictus ſum. a. 1. ind. paſſ. ἀφεϑῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ἀφεϑείην, a. 1. inf. paſſ. ἀφεϑῆναι, & in 3. pl. ἀφεϑέντα, f. 1. paſſ. ex ἀφίημι; quod ab λὰπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφειδέως, Jon. pro ἀφειδῶς, ade. unn parce, liberaliter.

Ἀφειδὴς, έΘ, ὁ & ἡ, non parcens, profuſus.

Ἀφειδήσαντα, ſecurum: acc. ſing. a. 1. part. act. ab ἀφειδέω, non parco, ex α priv. & φείδομαι, parco.

Ἀφειδία, ας, ἡ, non parcere, crudelitas, q. imparſimonia, ab ἀφειδὴς, non parcens: ex eod. Th.

Ἀφείϑην, & in 3. pl. ἀφείϑεντο, dimiſſi ſunt,

funt, a 3. ind. paſſ. verbi ἀφίημι. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖλε, abſtulit, 3. ſing. a. 2. act. ἀφαιρέω, 3. ſing. a. 2. m. ab ἀφαιρῶ, aufern. Tb. αἱρέω, capio.

Ἀφῆκαι, dimiſſus ſum, perf. paſſ. ab ἀφίημι. perf. part. ἀφειμέν⊙. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεῖμεν, omiſimus; voloat eſſe a. pl. a. 2. pro ἀφείμεθα, ab ἄφειμι, verbi ἀφίημι: ſed ibi ſcribendum ἀφειμεν. Mallem ergo dici in a. 2. opt. pro ἀφείημεν, ut εἶμεν pro εἴημεν, per Syacop. vel ἀφείμεν, Jon. & Poet. dicitur in a. 2. inf. pro ἀφεῖναι. Ex λέτ, & ἵημι, mitto.

Ἀφεῖναι, dimiſiſſe, a. 2. inf. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφείς, ἐντ⊙, & in f. g. ἀφέντ, derelinquens a. 2. part. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεκτέον, abſtinendum eſt; ab ἀπέχομαι, abſtineo. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφελγαίνω, lædo; ab ἀφελγὴς γῦν.

Ἀφέλεια, ας, ἡ, ſimplicitas: ab ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφελὴς, ε. 2. inf. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελήτας, 3. ſing. f. a. m.

Ἀφελησθαι, a. 2. inf. m. ἀφέλεσθε, auferris, Jon. pro ἀφέλεσθε, 2. pl. a. 2. m. ἀφελόμενος, η, ον, verbi ἀφαιρέω, aufero. Th. αἱρέω, capio.

Ἀφέλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὴς, ἐ, ſimplex, teouis. unde ἀφελὴς διάστημ, ℭ λατὶ, dicitur qua eſt ſimplex, ſeu tenuis, & frugalis, omnique luxu careas. & ἀφελὴς λέξ⊙, apud Rhetorea eſt oratio ſimplex, & fuco csreos. Heſychio eſt illæſus, purus, integet; cui oee fuperfluum quicquam io corpore eſt, nee deeſt. Idem πεῖσμ ἀρτᾶ dici ſcribit πὶ σιλλάνθρ, arboribus conſito, apud Ariſtoph. in Equit.

Ἀφελκόω, ῶ, exulceio, vuloero; idem ac ἑλκόω, exulcero.

Ἀφελκύω, & ἀφέλκω, abſtraho, retraho, avoco, abduco: ex λέτ, & ἑλκύω, idem ac Th. ἕλκω, traho.

Ἀφέλκωσις, ἡ, exuleeratio; idem ac ἕλκωσις. Item exemptio corticis, ſeu libri: Bud. Th. ἕλκ⊙, ε⊙, τὸ, ulcus, vulaus.

Ἀφελκύω, Jon. pro ἀφελκύω, a. a. ind. m. ab ἀφαιρέομαι. Vide ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελότης, ητ⊙, ἡ, ſimplicitas; idem ac ἀφέλεια. Th. ἀφελὴς, ſimplex.

Ἀφέλωμαι, ῃ, ηται, a. 2. ſub. m. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφελὴς, aulerena, a. 2. part. act. ab eodem Themate.

Ἀφελῶς, ſimpliciter, oude: adv. ab ἀφελὴς, ſimplex, tenuis.

Ἄφεμμ, τὸ, ld ipſum, quod dimittritur; ab ἀφίεμαι, dimittor, abſolvor: ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέμεν⊙, ὁ, derelinqoena, dimittenr, a. 2. m. vide ἀφίημι, dimitto. Th. ἵημι, mittn.

Ἄφενος, α, ὁ, vel τὸ, & per Syocop. ἄφε⊙, ε, vel ε⊙, τὸ, divitiæ, opes, reditus, proprie unius anoi: q. ἀφ' ἑνὸς ἔτυ, uno anno collectuoi.

Ἀφέντ, derelinquenti, dat. fingul. 2. 2. part. act. ab ἀφίω, verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφέξω, ας, ε, abſtinebo, f. 1. act. ab ἀπέχω. f. ξω. Th. ἔχω, habeo.

Ἀφερκτ⊙, ὁ, concluſus, incluſus velut carcere: Æſch. ex ἀπὸ, & εἴργνυμι, includor. Th. εἴργω, f. ξω, concludo, carcere includo.

Ἀφερμηνεύω, enarro, explico: ex ἀπὸ, & ἑρμηνεύω, interpretor. Th. ἑρμηνεύς, ε⊙, ὁ, interpres.

Ἀφερπάζω, abeo quaſi reptando.

Ἀφέρπω, fubrepo, ſerpendo abeo: ſerpentis proprium. Tb. ἕρπω, ſerpo.

Ἀφέρπτ⊙, ὁ. Vide in ἄφερτος, non ferendus.

Ἀφέρτερ⊙, ὁ. Vide ibidem.

Ἄφερτ⊙, ὁ, non ferendus, non tolerabilis, vel minime tolerandus. onde

Ἀφέρτερος, ὁ, & ἀφέρτατος, ὁ, comp. & ſuperl. irregulariter ex eo formantur, apud Greg. in Tragoediis. Unde etiam ἀφέρτεροι, iaferiores, & oneri ferendo impares. Heſych. ex α priv. & φερτὸς, tolerabilis. Th. φέρω, fero.

Ἀφερψᾶ, Dor. pro ἀφέρψα, f. a. verbi ἀφέρπω, fubrepo, lerpo, abeo.

Ἄφες, ἔτω, fiae, remitte, & in pl. ἄφετε, a. 2. imperat. act. ab ἀφίημι, fino.

Ἀφέσι⊙ ζάς, Jupiter, qui in Argo colitur; q. d. dimiſſor, ſeu liberator; Etym. ab ἀφίημι, dimittor.

Ἄφεσις, εως, ἡ, remiſſio, dimiſſio: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεσιὸς, ᾶ, ὁ, idem ac ἐσμὸς, comp. cum λὸς, examen; i. e. apum congregatio, ſeu agmen. Th. ἵημι, mitto.

Ἀφεσσὴ, oovo & Poetico more pro ἀφιοιμὶ, a. 2. opt. act. ab ἀφίημι, pro ἀφίημι, diſeedo.

Ἀφεσσεῖον, dimitterem, Poet. pro ἀφιεσεῖν, a. 2. opt. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεσσιν, ceſſant, 3. pl. præſ. pro ἰᾶσιν, ab ἵημι. Nam aliquando per reduplicatur: unde eſt ἴεμαι, & opt. ἑσεῖν. Vel ἀφεσῶσι pro ἀφεσίωσι, 3. pl. perf. act. Tb. ἵημι, flo.

Ἀφέστατο, per Sync. pro ἀφεστήκτο, 2. pl. perf. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφεστίκω, abſillo, abſum: idem ac ἀφίσταμαι: ex ἀπὸ, & ἵστημι, ſto; vel ἀ στίκω, idem.

Ἀφέστι⊙, ὁ, abſena; qui a domo abeſt: extra domum; non domeſticus; ex λὸς, & ἑστία, ας, ἡ, focus, lar; & ioterdum pro tota domo.

Ἀφέτας, ου, αἱ, locus ita dictus, q. d. dimiſſus. Sunr qui τὸ ἀφέτου vertant in altum vela dare. Stephan. Ἀφεταὶ dicit eſſe πέλαγ τ μαγνησίας.

Ἄφετε, dimittte, 2. pl. a. a. imper. verbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέον, dimittendum eſt: ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφετέ⊙, ὁ, omittendus, dimittendus.

Ἀφετὴς, ῆ⊙, ὁ, dimiſſor, qui dimittit.

Ἀφετηρία, ἡ, (ſub. γραμμὴ, aut δρόμ. aut tale aliquid) carceres, unde equi curſu certaturi dimittuotur. Item principum ineundæ viæ, aut profectionis: oel quodlibet principium.

Ἀφετήρι⊙, α, ὁ & ἡ, miſſilis; qui mittere, ſeu dimittera poteſt; miſſorius, ſeu immiſſoriua.

Ἀφετὴς, ᾶ, ὁ, emiſſor: item manumiſſus, e ſervitute dimiſſus, libertus.

Ἀφετικὸς, ὴ, ὸ, emiſſorius.

Ἀφετὸς, oomen luſus, apud Poll. l. 9. dicti (ut & ἀφετὴς) πῶ τὸ ἀφίεσθαι, ut idem dicet.

Ἄφετ⊙, α, ὁ & ἡ, dimiſſus, liber, ab lolutus: item facer: item oppoſitus, & rejectaneus: ab ἀφίημι; quod ex ἀπὸ, & ἵημι, mitto.

Ἀφέκτως, idem ac ἀφύκτως, abſque ullo effugio, & inevitabili lege: ex α priv. & φεύγω, fugio.

Ἀφλύω, accendo, inflammo, Ariſtoph. ex ἀπὸ, & φλύω, uro.

Ἀφόψημ, τὸ, decoctum.

Ἀφεψις, ἡ, decoctio: ex ἀπὸ, & ἕψω, coquo.

Ἀφέψω, vel ἑω, f. ἀφεψήσω, decoquo.

Ἀφέωρ, Attie. pro ἀφέωρ, perf. act. & Ἀφεώντας, 3. pl. perf. paſſ. Attic. pro ἀφέωντας, ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφεώρα, proſpectabat, Att. pro ἀφεῶρα, 3. ſing. imperf. act. ab ἀφοράω. Tbem. ὁράω, video.

Ἀφή, ῆς, ἡ, commiſſura: item tactus, contrectatio, ſenſus, qui manuum miniſterio fit: ut ἁφὴ ὠφέλιμ, tactum fui præbet, tangi poteſt. a prætar. m. ἧμαι, verbi ἅπτομαι, taogo. ſed ſignificat etiam manuum functionem, apud Plat. Eſt etiam ictus, percuſſio. Item ὁρᾶ, inceoſio, acceaſio; at ἀφὴ λύχνου ἐρᾶς, apud Herodot. l. 7. & ſic eſt ab ἅπτω, accendo.

Ἀφηβάω, depubeſco, ex pubertate egredior: unde ἀφηβικὸς, ἀτ⊙, ὁ, vergeos ad ſenectutem. ex ἀπὸ, & ἥβη, ης, ἡ, pobes.

Ἀφηβ⊙, α, ὁ, qui pubertatem exeeſſit.

Ἀφηγέομαι, οῦμαι, f. ἠσομαι, p. ημαι, duco, impero: partic. ἀφηγούμεν⊙, duceos, dux, princeps: item ratio, commemoro. ex ἀπὸ, & ἡγέομαι, præeo.

Ἀφηγηματικὸς, ὴ, ὸ, narrativum.

Ἀφήγημα, ὸ, & ἀφηγητὴς, ὸ, dux viæ.

Ἀφήγησις, εως, ἡ, memoria: idem ac ἀφήγημα, ατ⊙, τὸ, narratio: a præt. paſſ. verbi ἀφηγέομαι, oarro.

Ἀφηδὴς, f. ωσῶ, p. ωγμαι, jucundum reddo. ex ἀπὸ, & ἡδὺς, ſoave reddo. Tb. ἡδὺς, ἡδ⊙, ὁ, ſuavis, jucundus.

Ἀφῆκας, a. 1. ind. act. ἀφῆκα, ῆς, ῆ, a. 2. ind. ἀφῆτε, 2. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀφῆκα, ut ἐξῆκα, pervenio: ex ἀπὸ, & ἵκω, f. ξω, veoio.

Ἀφήλατο, deſiliit, 3. ſing. a. 1. m. ab ἀφάλλομαι. Tb. ἅλλομαι, ſalio.

Ἀφηλικία, ᾶ, adoleſceotia; ætas minor anais vigiotr quioque. ex ἀπὸ, & ἡλικία, ſtatura, ætas, juventus.

Ἀφήλιξ, ικ⊙, ὁ, adoleſcens.

Ἀφημάρτο, ες, ε, abetravi, a. 2. ind. ab ἁφαμαρτάνω. Tb. ἁμαρτάνω, peeco.

Ἀφήμεν⊙, η, ὸ, ſedens procul ab: Heſych. πόῤῥω κ⊙θήμεν⊙, ſedens feotſum ab. ex ἀπὸ, & ἧμαι, ſedeo.

Ἀφημερόω, interdiu abſum; vel diem abſum: Demoſth. ex ἀπὸ, & ἡμερόω, diem tranſigo. Tb. ἡμέρα, dies.

Ἀφημμ⊙, α, ὸ, ſuſpenſus, pendeos: perf. paſſiv. part. ab ἁφάπτω, p. paſſ. ἁφάμμαι, Th. ἅπτω, tango.

Ἄφημο⊙, & ἀφήμων, ὸ, qui fama celebris non eſt; non nomioatus; immemoratus.

Ἀφήμως, adv. taeite, Thoc. ex α priv. & φημὶς, ἰό⊙, ἡ, idem ac fama, rumor; a Th. φάω, dico.

Ἀφιμαντικὸς, ὴ, ὸ, habenarum excuſſio; ferocis hebeoae non admitteos: item contumacia, rebellio,

Ἀφιμάντης, ου, ὸ, habenarum exeuſſor, fernx: ex ἀπὸ, & ἱμὰς, ἀς, ἡ, habena, lorum; unde ἱμάζω, fræno.

Ἀφίμασε, vel ἀφιμάζω, habenas detrecto, vel excutio, vel lrænos reſpuo, vel amordeo.

Ἀφιμείμην, ἀμὴν, ἦν, ἦμεν, ἦτε, ἦντο, auferebam, imperf. ind. m. verbi ἀφαιρέομαι, ἧμαι. Tb. αἱρέω, ῶ, capio.

Ἀφιμῆλο, a. s. ind. paſſ. ab ἀφαιρέω, aufero.

Ἀφίπτο⊙, ὲ, gen. ſing. ab

Ἀφίπτω, qui Apollinis ἀφίπτο⊙ eſt: ut aphetoriæ apes. ex ἀφίημι, Apolliais epithetoo.

Ἀφίπτω, ε⊙, ὁ, emiſſor, jaculator: ſic dicebatur Apollo, ab edendis oraculis, teſte Cœlio Rhod. ab ἀφίημι emitto. Th. ἵημι, oitto.

Ἀφιστορία, ὰ, vaticioatio: Heſyeh.

Ἀφόβαι, ων. αἱ, funt ulcera caliditare quadam prædita, quæ præcipue iofaates vexant in oris ſuperficie; ſed oce upant aliquando & alias partes, veluti teſtes: apud Gal. & Ægin. Hippocratea de fiſtulo etiam pulmonis uſurpavit, l. 2. de morbis: fortaſſe ἀπὸ Τ ἅπτεσθαι, accendi, propter igneam illam caliditatem.

Ἀθαρσία, ας, ἡ, immortalitoo, iocorruptibilitos. ex α negat. & φθάρσις, corruptio. Tb. φθείρω, corrumpo.

Ἀφαρτίζω, incorruptibilem reddo, vel immortalem; ab ἀφθαρτ⊙, incorruptibilis.

Ἄφθαρτ⊙, ε, ὸ, ἡ, incorruptibilis, immortalis: ab α negat. quod ex φθεῖρ, vel ἅπτω, fine, & φθορὰς, eaducus, quod a φθείρω, corrumpo.

Ἀφθάω, ῶ, aphiibus laboto: Hippocr. ab ἄφθαι, ulcera caliditare prædita.

Ἀφθεγκτ⊙, ὸ, non vocalis: ex α priv. & φθεγκτὸς, vocalis; a Th. φθέγγομαι, f. γξομαι, p. ἔφθεγμαι, edo vocem, ſeu ſonom; loquor.

Ἀφθὶς, ὲ, a. 1. part. paſſ. ab ἅπτω, verbi ἅπτομαι, tango. Th. ἅπτω, necto.

Ἄφθη, Dor. vel Jon. neglecto augmento pro ἐφθη, conflagravit, 3. ſingul. a. 2. iod.

ind. paſſ. verbi ἄπτω, accendu.

Ἀ-φθιτομήτης, ὁ, qui conſilium habet incorruptum: ex ſequentia ἄφθιτ-Φ, incorruptus, & μῆτις, ιδ-Φ, ἡ, conſilium.

Ἄ-φθιτ-Φ, ος, ὁ, ἡ, incorruptibilis; idem ac ἄφθαρτ-Φ, Th. φθίω, idem ac φθέω, corrumpo.

Ἀ-φθιτ-Φ, ὁ, (idem ac ἀφθής part. verbi ἀφθάω) aphthis laborans. Th. ἄφθαι, αἱ, ulcera caliditate præditа.

Ἀ-φθόγγοισι, dat. pl. Jon. ab

Ἄ-φθογγ-Φ, ε, ὁ, ἡ, mutus; ex α & φθόγγ-Φ, ſonus. Th. φθόγγομαι, loquor: p.m. ἔφθογγα; unde φθόγγ-Φ.

Ἀ-φθόνητ-Φ, ω, ὁ, Dor. pro ἀφθόνητ-Φ, ὁ, invidiæ non obnoxius.

Ἀ-φθονέστερ-Φ, ο, ὁ, Poet. pro ἀφθονήτερ-Φ, ε, ὁ, invidiæ minus obnoxius.

Ἀ-φθόνητ-Φ, ὁ, invidiæ non obnoxius; qui talis eſt, ut non ei invidcatur. ex α priv. & φθόν-Φ, invidia; unde φθονέω, invideo.

Ἀ-φθονία, ας, ἡ, abundantia: item invidiæ carentia.

Ἄ-φθον-Φ, ος, ὁ, ἡ, invidia carens, copioſus.

Ἀ-φθόνως, adv. ſine invidia: ex α priv. & φθόν-Φ, ὁ, invidia.

Ἀ-φθορία, ὁ, incorrupta conditio: ex α priv. & φθορά, corruptio, a φθίω, vdam ac Th. φθέω, corrumpo.

Ἄ-φθορ-Φ, ὁ ἡ ὁ, incorruptus, vel incorrupta: ut ἄφθορ-Φ αἰὼν, Epigr. l. x.

Ἀ-φθώδης, aphthis laborans. Th. ἄφθαι.

Ἀ-φία, ας, ἡ, genus plantæ.

Ἀ-φῆσι, dimittunt, abſolvont judicio, 3. pl. præſ. pro ἀφίασι, & Jon. ἀφέασι. varbi ἀφίημι, dimitto.

Ἀ-φίγμαι, perf. paſſ. verbi ἀφικέομαι, pervenio.

Ἀ-φιδέω, ῶ, deſudo, exudo, ſudorem emitto. Ariſtot.

Ἀ-φίδρωσις, ἡ, deſudatio, ſudatio. Item ſudoris evocatio; ex λύτ, & ἱδρόω, ſudo, ſudore diffluo: ab ἱδρώς, ὥτ-Φ, ὁ, item ἵδ-Φ, σ-Φ, τ-Φ, ſudor, æſtus.

Ἀ-φίδρυμα, τὸ, ſtatua, ſimulachrum: Plut.

Ἀ-φίδρυσις, ἡ, collocatio, dedicatio: Plut. ex λύτ, & ἵδρύω, vel ἱδρύομαι, ſedere facio, vel jobeo.

Ἀ-φιδρύω, & ἀφιδρυόω, ſtatuo, colloco, firmum ſtare facio.

Ἀ-φιεῖσι, ἄτω, remitte, præſ. imperat. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀ-φίει, dimittabat, 3. præſ. imperf. pro ἀφίε, quaſi ab ἀφίεω, dimitto.

Ἀ-φιείς, ἐντ-Φ, præſ. part. ἀφιέναι, præſ. inf. act. ab ἀφίημι, remitto.

Ἀ-φιέναι, pro ἀφιέτω, infin. pro imperat. 1. Cor. 7. 12. Hellen.

Ἀ-φιερόω, ſacrum, & ſanctum reddo, ſen purifico: Heſych.

Ἀ-φιερῶ, ῶ, conſecro, dedico.

Ἀ-φίερωμα, τὸ, donarium.

Ἀ-φιέρωσις, ἡ, conſecratio, dedicatio: ex ἀ πὸ, & ἱερός, ſanctus, facer; unde ἱερόω, ſacro, dedico.

Ἀ-φίζω, & ἀφιζάνω, e ſede ſurgo, aut deſcendo: ex λύτ, & ἵζω, ſedere facio: item ſedeo.

Ἀ-φίημι, remitto, fino, dimitto, relinquo, permitto, omitto, emitto: ἀφίεται, 2. pl. præſ. imperat. act. ἀφιέναι, præſ. inf. ſ. ἀφίω. a. 1. ἀφῆκα. a. 2. ἀφεῖν, εῖς, εῖ. a. a. imperat. ἄφες, έτω, & ιο a. pl. ἄφετε. a. x. ſub. ἀφὰ, ἧς, ἧ. a. 2. part. ἀφείς, έντ-Φ. præſ. paſſ. ἀφίεμαι, εσαι, εται, relinquor. p. paſſ. ἀφεῖμαι, & in 3. pl. ἀφεῖνται, & Att. ἀφέωνται. a. 1. paſſ. ἀφεθῆν, ῆς, ῆ. f. ε. paſſ. ἀφεθήσομαι. Apud Plut. in l. de garr. ἄκρον οἱ παῖδες τὸ κρύσταλλον ὅτι κρατέχω, ὅτε ἀφῆναι θέλοιτ, pueri glaciem oeque retinere, neque dimittere a manibus voloot. & apud eund. ἀφίημι τινὰ γλωττῶν, dimitto uxorem, 1. a. repudio. Interdum libero, abſulvo: ot ἀφίημί σε Φ χρέος, libero te debito, vel remitto tibi debitum. Et interdum eſt libero debitorem per acceptilationem, acceptum fero. Item emitto, miſſum facio, permitto, fino, tranſmitto. Item manu mitto, projicio, jacio. Ex λύτ, & ἵημι, mitto.

Ἀ-φικάνω, advenio, pervenio: Od. ξ. ex α, & ἱκάνω, idem ac Th. ἵχω, l. ξ, venio.

Ἀ-φίκεσθε, 2. pl. a. x. ind. m. verbi ἀφικνέομαι, advenio, pervenio.

Ἀ-φίκετο, redii, 3. ſing. a. a. m. ἀφικέσθαι, a. a. inf. m. ab ἀφικνέομαι, advenio.

Ἀ-φικέ, Dor. pro ἀφίκε, 2. ſing. aor. 2. ind. m. vel a. a. imperat. m. Æol. & Dor. verbi ἀφικνέομαι, pervenio. Sic ἀφικεῖ, Dor. & Æol. pro ἀφικνῇ, præſ. imperat. paſſ.

Ἀ-φίκεται, advenetie, Jon. Paregoge pro ἀφίκῃ, a. ſing. a. a. ſub. m. ab

Ἀ-φικνέομαι, οῦμαι, pervenio, advenio, aſſequor. Inda gen. pl. præſ. part. ἀφικνεομένων. inf. ἀφικνέεσθαι. ſ. ἀφίξομαι. p. ἀφίγμαι. a. a. m. ἀφικόμην, η, ετο. a. a. ſub. m. ἀφικόμαν, ν, ντο. a. a. inf. ἀφικέσθαι. Th. ἱκνέομαι, venio.

Ἀ-φίκτωρ, ὁ, ſupplex: Euſt. ab ἀφικνέομαι.

Ἀ-φίκνεμαι, ῃ, ηται, a. x. ſub. m. ἀφικόμην-Φ, a. a. part. m. ab ἀφικνέομαι.

Ἀ-φιλάγαθ-Φ, ο, ὁ, ἡ, minime amans bonos: ex α, φιλ-Φ, & ἀγαθός, bonus.

Ἀ-φιλανθρωπία, ἡ, inhumanitas.

Ἀ-φιλάνθρωπ-Φ, ε, ὁ, inhumanus; ἀφιλανθρώπως, inhumaniter. ab α, φιλ-Φ, amicus, & ἄνθρωπ-Φ, homo.

Ἀ-φιλανθρώπως, inhumane, vel inhumaniter.

Ἀ-φιλάργυρ-Φ, ε, ὁ, ἡ, alieoue ab avaritia: ex α, φιλ-Φ, & ἄργυρος, argentum.

Ἀ-φιλέταιρος, ὁ, inimicus; nulla ſodalitii, amicitiæve neceſſitudine junctus: ex α priv. & φιλέταιρος, ὁ, amicorum ſtudioſus.

Ἀ-φίλητ-Φ, ὁ, qui amabilis non eſt: quem amare non poſſumus.

Ἀ-φιλία, ας, ἡ, amicorum defectus, & penuria: item inimicitiæ.

Ἀ-φιλίητ-Φ, ὁ, qui conciliari nequit; cum quo amicitia, & familiaritas iniri non poteſt.

Ἀ-φιλόδοξ-Φ, ὁ, minime gloriæ cupidus, non ambitioſus. ex α priv. & φιλόδοξ-Φ, gloriæ cupidus, ambitioſus.

Ἀ-φιλοικτίμων, ὁ, immiſericore, immitis: Heſych. ex α priv. φιλ-Φ, & οἰκτίμων, miſericors; a Th. οἰκτ-Φ, ε, ὁ, miſericordia. Unde οἰκτίρω, miſereor.

Ἀ-φιλόκαλ-Φ, ὁ, minime ſtudioſus pulchritudinis, ſeu elegantiæ, vel rerum honeſtarum: utitur Plin. ſecundus l. i. Epiſt. 3. ex α priv. & φιλόκαλος, ὁ, elegans.

Ἀ-φιλόλογος, ὁ, alienus a literis, a Philologia, iodoctus: Plut. ex α priv. & φιλολόγος, loquax, eloquentiæ ſtudioſus.

Ἀ-φιλόνικ-Φ, ὁ, a contentioue alienus; vel non pertinax.

Ἀ-φιλονίκως, non contentioſa, ſine nullo contentionis ſtudio: ex α priv. & φιλόνικ-Φ, ὁ, contentioſus, tixoſus.

Ἀ-φιλοπλουτία, ἡ, divitiarum contemptus: Plut. ex α priv. & φιλόπλουτος, avarus.

Ἀ-φιλ-Φ, ο, ὁ, alienus ab amicitia, amicis carens. ab α priv. & φίλος, amicus.

Ἀ-φιλοσόφητος, ὁ, Philoſophiæ, & literarum expers; qui nihil ſtudii in doctrina, & ſapientia collocavit; imperitus; indoctus: ex α priv. & φιλόσοφ-Φ; unde φιλοσοφέω, ſ. ήσω, Philoſophum ago.

Ἀ-φιλόσοφος, ὁ, qui Philoſophus non eſt, a Philoſophia alienus, ſau abhorrens. Athea. l. 13. Sed exponitur etiam non conveniens Philoſuphiæ.

Ἀ-φιλόστοργ-Φ, ὁ, deſtitutus φιλοστοργίας; & generaliter, non amans; ex α priv. & φιλόστοργ-Φ, propenſus ad amorem; ex φιλ-Φ, & στοργή, ῆς, ἡ, amor; a Th. στέργω, amo, diligo.

Ἀ-φιλοτεκνία, ἡ, liberum non amandi vitium. ex α priv. & φιλότεκν-Φ, unde φιλοτεκνία, ἡ, liberorum amor.

Ἀ-φιλοτιμία, ἡ, appetendi honoris vacuitas; animus ab honorum cupiditate alienus: ab ἀφιλότιμ-Φ, ὁ, haud ambitioſus.

Ἀ-φιλότιμ-Φ, ε, ὁ, ἡ, minime ambitioſus, eum meliori, tum deteriori ſenſu: ab α priv. & φιλότιμ-Φ; quod a φίλ-Φ, & τιμὴ; quod a τίω, honoro.

Ἀ-φιλοχρηματία, ὁ, pecuniæ contemptus, pecuniarum nullus amor: ex α priv. & φιλοχρηματία, ὁ, pecuniæ amor.

Ἀ-φιμάσσω, veſte exuo, vaſte exuo; i. e. veſte, ſau veſtimentis ſpoliu: Suid. ex ἀπό, & ἱμάτιον, ο, τὸ, veſtis; unde ἱμάτιζω, veſtio. Th. ἔω, induo.

Ἄ-φιξις, εως, ἡ, diſceſſus, profectio; ab ἀφικνέομαι, pervenio, advenio.

Ἀ-φίξομαι, f. ε. m. varbi ἀφικνέομαι.

Ἀ-φιππάζω, equitatum ago: & in paſſ. ἀφιππάζομαι, equo me protipio, equo aufugio: Plut. ex ἀπό priv. & ἵππος; unde ἱππάω, ἱππάζω, ομαι, equitu.

Ἀ-φιππάω, abequito; equitans recedo, vel fugio, vel ex uno loco in alium me eripio equitando; vel equo me proripio.

Ἀ-φιππία, ὁ, equitandi, vel artis equeſtris imperitia: Xen. in Hipp.

Ἄ-φιππ-Φ, ὁ, equitandi, ſeu artis equeſtris rudis, & imperitus: item equo carens, vel equis: item de loco dictum, noo aptus equis, vel potius equitatui: ut ἄφιππον χωρίον, quod & δύσιππον; Plut. & ἄφιππος χώρα, regio equitatui non apta. & ἄφιππος ἐ τραχὺς ὁδός, apud Plut. in Ant.

Ἀ-φιππο-τόξοται, οἱ, equeſtres ſagittarii; qui ex equo ſagittas emittunt, eſt pl. maſc. a ſing. ἀφιππο-τοξότης; ex ἀπό, & ἱππο-τοξότης, equeſter ſagittarius. Ariſtoph.

Ἀ-φίπτομαι, avolo, f. ἵπτομαι. a. 2. ἀπ-έπτην. a. 2. m. ἀπ-επτάμην, vel ἀμην. a. x. part. m. λπο-πτάμενος. Th. ἵπτημαι, ſeu πτάω, volo, as.

Ἀ-φίσω, & ἀφισάνω, idem ac ἀφίσημι, i. e. amoveo, tollo.

Ἀ-φίσημι, diſcedo, deficio, abduco, deduco: item abeſſe, diſtare: in paſſ. voce, diſjungi, avelli. ſ. λποστήσω. p. ἀφέστακα, a. 2. ἀπέστην. a. x. imperat. ἀπόστηθι, ήτω, & in 2. pl. ἀπόστητε. 2. a. ſub. λποστῆθι, θι, θῆ. a. 2. inf. λποστῆναι, a. x. part. λποστάς, άσα. præſ. m. ἀφίστημαι, ασαι, & in 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. præſ. imperat. ἀφίστασο. ſ. x. m. λποστήσομαι, deficiam. Ex ἀπό, & ἵστημι, ſto.

Ἀ-φίχθαι, deveniſſe, perf. inf. paſſ. a perf. ind. ἀφῖγμαι, ab ἀφικνέομαι, pervenio.

Ἄ-φλαστον, α, τὸ, ſumma pars puppis: ex α, & φλάω-Φαι, ideſt Φλάω-Φαι, quod non facile contundatur.

Ἀ-φλεβος, ὁ, venia aarens, ſeu privatus: ex α priv. & φλέψ, βός, ἡ, vena.

Ἀ-φλέγμαντος, ὁ, ἡ, ἡ, ioflammatione carens; itam inflammationem prohibens.

Ἄ-φλαυτος, ὁ, non uſtus. item non coctus, non toſtus, non ardens, quod comburi neqoit: ex α priv. & φλέγω, f. ξω, unde φλέγμα, τὸ, ardor, inflammatio.

Ἀ-φλεμής, ές, ὁ ἡ ἐ, Euſt. exp. ναθρός, ſegnis, ignavus, quaſi ἀφλεβής τις ὤν. ex α priv. & φλέψ, φλεβός, ἡ. Item ἀφλευής, idem ac ἀβλεμής.

Ἀ-φλεγισία, ας, ἡ, ioflammabilitatis inceptitudo.

Ἀ-φλέγητος, ὁ, ἡ ἐ, non uſtulatus; qui ioflammati neqoit: Ab α, & φλεγητός; quod a 3. perf. ſing. perf. paſſ. ind. verbi φλογίζω. Th. φλέγω, uro.

Ἄ-φλοιος, ὁ, cortice carens, vel privatus: ex α priv. & φλοιός, ὁ, ὁ, cortex; quod deducunt a φλάω, contundo.

Ἀ-φλοισμός, ὁ, ὁ, idem ac ἀφρός, ὁ, ὁ, ſpuma, mutato ρ in λ, & pleonaſmo Φ ι.

Ἀ-φλυκτίδωτος, ὁ, ἡ ἐ ἡ, poſtulas non ſentiens: ex quo poſtulæ non erumpunt: ex α priv. & φλυκταινόομαι, ῶμαι, in poſtulas erumpo. a φλύω, idem ac Th. φλάω, nugor: item ferveo, ebullio. Unde φλυκταίνη, ἡ, poſtula ex aduſtione oria.

Ἀ-φνόομαι, diteſco: pro quo etiam dicitur ἀφνόω, ſeu ἀφνῶ, idem.

Ἀ-φο-

A'φνιὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, dives, Poet. pro ἀφνειὸς. Th. ἄφνο-, divitiæ.
A'φνιῶ. Dor. pro ἀφνῶ, gen. singul. ab ἀφνιὸς, divæ.
A'φνίω, dito, πλουτίζω. ab ἄφνο-, σο-, τὸ, divitiæ.
A'φνο-, σο-, τὸ, idem cum ἄφνο-, & ex eo per Sync. divitiæ, opes.
A'φνω, adv. repenta, per Syncop. F κ, & Apoc. F σ, pro ἀφνιῶς. Ex α, & φαίνω, offando.
A'φόβητο-, ὁ, metu non perculsus; unus metuens: ex α priv. & φοβέομαι, matuo; idem ac Th. φέβομαι, timeo; unde φόβο-, timor.
A'φοβία, ας, ἡ, fecuritas.
A'φοβο-, α, ὁ, ἡ, intrepidus.
A'φοβόπληγχο-, ὁ ἢ ἡ, intrepida habens vifcera, fortis, audax, aordatus: ex ἄφοβο-, intrepidus, & πλεύγχων, vifcus.
A'φόβως, iutrepide, fine metu: ex α, & φόβο-, metus; quod a p. m. πέφοβα, verbi φέβομαι, matuo.
A'φόδλαμα, τὸ, excrementum.
A'φόδλατόμια, τὸ, latrina: προσκοπεῖδλον, alvi proluvium projicio.
A'φοδλέω, excerno, alvum exoneio.
A'φόδλον, α, τὸ, Poet. ἀφόδλιον, idem ac ἄφοδο-, ἡ, difcefſus.
A'φοδο-, α, ἡ, d.fcefſus, digreſſus, reditus; item lattina, ſtercus, excrementum: ab ἀπό, & ὁδὸς, ἡ, via.
A'φοίητο-, ὁ, qui frequentari non poteſt, inaccaſſibilis: ax α priv. & φοιτάω, venio, accedo, ito, ventito.
A'φόμοιο-, ὁ, abſimilis, diſſimilis, ſibi ſimilis.
A'φομοιόω, ῶ, ſimilam reddo, aſſimilo, f. ώσω. p. ἀφωμοίωκα. p. paſſ. ἀφωμοίωμαι, part. ἀφωμοιωθεὶς, aſſimilatus: ab ἄμοιο-, ſimilis. Th. ὁμὸς, ſimilis.
A'φομοίωμα, τὸ, ſimilitudo rei alicujus ficta: item ſimulacrum.
A'φομοίωσις, ἡ, aſſimilatio: ex ἀπὸ, & ὅμοιο-, ſimilis.
A'φοπλίζω, armis ſpolio: item arms exuo: neutr. abſolut. Hinc ἀφοπλίζοντο, exuerunt, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. Ex ἀπὸ, & ὅπλον, arma.
A'φοράω, ῶ, intueor, reſpicio. f. ώσω. p. ἀφώρακα, & Attice ἀφώρᾱκα. Ex ἀπὸ, & ὁράω, video.
A'φόρδιον, τὸ, Nicandro pro ἀφίδιον, p inſerto merri argo, excrementum: ex ἀπὸ, & ὁδὸς, ἡ, via.
A'φόρητο-, α, ὁ, ἡ, intolerabilis, molеſtus: varbale ax α, & φέρω, tolaro.
A'φορήτως, intolerabiliter, graviter, val gravilſime: aſt adv. ab ἀφόρητος, intolerabilis.
A'φορία, ἡ, infœcunditas, ſterilitas, propria frugum; ſterilitas agrorum, quum agri non ſunt frugiferi.
A'φορῶ, 3. ſing. f. ι. Att. ab
A'φορίζω, ſeporo, ſegrego, diſtinguo, deligo, deſigno. imperf. ἀφώριζον. f. ίσω, & Att. ιῶ, ῖς, ῖ. p. ἀφώρικα. a. s. ἀφόρισα. imperat. ἀφόρισον, ίσατω. a. 1. ſub. ἀφορίσω, ῃς, ῃ. part. ἀφορίσας, αντο-. perf. paſſ. ἀφώρισμαι. part. ἀφωρισμένο-, α, ον, ſeparatus. a. s. paſſ. ἀφορίσθην, ῆς, ῆ. a. 2. imperat. ἀφορίσθητι, & ιο s. pl. ἀφορίσθητε. ex ἀπὸ, & ὁρίζω, definio. Th. ὅρο-, terminus.
A'φόρισμα, ατο-, τὸ, ſuis terminis deſcriptum, & ab aliis ſeparatum.
A'φορισμένο-, ὁ, perf. part. paſſ. Jon. ab ἀφορίζω, ſeparo.
A'φορισμὸς, ῦ, ὁ, determinatio, diſtinctio, ſeparatio. ἀφορισμοὶ, breves ſententiæ. a 1. perf. præt. paſſ. verbi ἀφορίζω, deligo.
A'φορμῶ, ῶ, proripio me ex aliquo loco; propripiaas me diſcedo, ſeu proficiſcot cum impetu quodam. A'φορμῶμαι, erumpo, accedo.
A'φορμέω, ῶ, e ſtatione navium diſcedo, ſolvo, enavigo: Polyb. ex ἀπὸ, & ὁρμέω, ῶ, ſtationem habeo: Thuc. item appello: a Th. ὅρμο-, α, ὁ, monile. Item ſtatio navium.
A'φορμὴ, ῆς, ἡ, opponitur τῇ ὁρμῇ, quum da animo dicitur; q. d. reſilientia, avitatio, averſatio alicujus rei: item impetus, & aggreſſio: Plut. Exp. etiam perfugium, ſubſidium, auxilium: item materia, ſeu occaſio, opportunitas. unde λαμβάνω ἀφορμὴν, capere occaſionem: & λαβεῖν ἀφορμὴν, nactum eſſe occaſionem. & apud Dem. accipitur pro pecunia, quæ ad trapezitas deponebatur.
A'φορμηθῆναι, pro ἀφορμηθήσεσθαι, 3. pl. a s. opt. paſſ. ab ἀφορμάω, ea aliquo loco ma proripio: aa ἀπὸ, & ὁρμάω, quod ab ὁρμὴ, impetus.
A'φορμάω, ῶ, deſidero, cupio: Laert. ex ἀπὸ, & ὁρμὴ, ἡ, impetus. unde ὁρμάω, irrumpo.
A'φόρμιγητο-, ὁ, qui caret eithara: Æſchil. ex α priv. & φόρμιγξ, ιγγο-, ὁ, eithara; unde φορμίζω, citharam pulſo.
A'φορολόγητο-, ὁ, ea quo non colligitur, ſeu exigitur tributum: ex α priv. & φορολογῶ, qui tributum colligit, tributorum exactor; unda φορολογέω, tributum colligo; ex φόρο-, α, ὁ, tributum, & λέγω, colligo.
A'φορο-, ὁ, ſterilis, minime farax: ex α priv. & φορὸς, ὁ, farens. Th. φέρω, fero.
A'φόρυτος, ὁ, impollutus, non inquinatus: Epigr. ex α priv. & φορύω, ῶ, vel φορύσσω, pinſo; item miſceo, & fœdo, polluo.
A'φοσίω, f. ώσω. p. ωκα. aripio: item ſacro, devoveo: ab ἀπὸ, & ὅσιο-, ſanctus.
A'φοσίωμα, ατο-, τὸ, piaculum.
A'φοσίωσις, εως, ἡ, eapiatio: a præt. paſſ. verbi ἀφοσιῶ.
A'φ' ἑ τότε, pro ἀπὸ F τότε χρόνε, ab eo tempore.
A'φες, pro ἄφετε, libera, a. 2. imperat. m. ab ἀφίημι, a. 2. m. ab ἀφίνω, libero.
A'φὴ, pro ἀπόκνδι, ἀφίκετο, ἀπολύθη.
A'φίοντα, pro ἀφάντα, acc. ſingul. part. præſ. ab ἀφάω, palpo, contrecto; quod ab ἁφὴ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.
A'φιδέντι, iaſcienti, dat. ſingul. præſ. part. ab
A'φιδέω, ſ. ήσω, p. ηκα, inconſulte ago, vel ſtulta loquor, inſanio; quod ea α, & φρεδέω. Th. φρίζω, loquor.
A'φιδέως, ſtulte, temere, inſcite: adv. a præced. varbo.
A'φιδὴς, έο-, ὁ ἢ ἡ, temerarius, in conſultus. Et inde
A'φιδία, ας, ἡ, & Jon. ἀφρεδίη, imprudentia, inopia conſilii. ἀφιδίῃσι, dat. pl. Jon. pro ἀφιδίαις; a φρίζω, dico.
A'φίδμων, ονο-, ὁ ἢ ἡ, idem ac ἄφρων, inconſultus; & ajuſdem Them. & compoſitionis.
A'φιδόντως, inconſulte, temere.
A'φιζω, deſipio; ax α priv. & φρίζω. unde φρίζεσθαι in paſſ. dico: item conſilium inco.
A'φιόω, f. ώσω, deſipio, amens ſum. præt. part. ἀφιώσας. Ex α, & φρὴν, mens.
A'φικτο-, ὁ ἢ ἡ, non ſeptus, non munitus: ex α priv. & φικτὸς, ſeptus, munitus. Th. φράσσω, vel σ'ττω, ſepio, monio.
A'φκάσω, ὁ, idam ac ἀφράδμων, & ἀφράδὴς, inconſultus.
A'φατο-, ὁ, ἡ, non dictus, vel non dicendus: item improviſus: Jonica & Poet. pro ἀφανὴς, occultus. ὡς τὸ ἀφατότατον, ſubaudi χωρίον, in occultiſſimo loco. ex α, & φράζω, dico. an a φράσσω, ſepio?
A'φατὸς, ὁ-, ἡ, idem ac ἀφραδία, ἡ, imprudentia, inopia conſilii.
A'φάτως, præter ſpem, inconſiderate; ab ἄφρασ-, improviſus.
A'φάω, ſpumo, ſpumeſco; neutrum eſt; & idem ac ἀφρίζω, & ajuſdem Thematis.
A'φρίτωρ, ορο-, ὁ, qui eſt extra tribum: item ſtatu oſor civilis ſocietatis: ex α, & φράτωρ, contribulis; quod a φρατρία, tribus; ἀπὸ F φρίατο-, quod communi puteo uterentur.
A'φρίζω, ſpumo, ſpumam excito. f. ίσω. p. ἄφρικα. Th. ἀφρὸς, ſpuma.
A'φρικὰ, ῆς, ἡ, Aphrica.
A'φρώδης, εσσα, εν, ſpumoſus: ut ἀφρώδης οἶνος, in Epigr.
A'φρόω, idam ac ἀφρίζω, ſpumo, ſpumeſco: & utrumque a Th. ἀφρὸς, ſpuma.
A'φρυσιὰς, ᾶ, ὁ, pro quo dicitur & ἀφλοισμὸς, idem ac Th. ἀφρὸς, ſpuma.
A'φρῶν, idam ac ἀφρὼς: a Th. ἀφρὸς.
A'φρώνιτρα, ατος, τὸ, dicitur ſpuma lactis, ſeu lac ſpumoſum, hoc eſt, tantopere agitatum, ut tutum in ſpumam verſum ſit: Gal & Aat. ex ἀφρὸς, ſpuma, & γάλα, τὸ, lac.
A'φρογένεια, ας, ἡ, &
A'φρογένης, ἡ, ex ſpuma prognata: Veneris epitheton. Ex ἀφρὸς, ſpuma, & γίνομαι, genus, quod a γώνομαι, naſcor.
A'φροδισιάζω, & ομαι, Venerem exerceo; utur rebus Venereis: Xen. & ἀφροδισιάζεσθαι, exp. etiam muliebria pati; apud Athen.
A'φροδισιακὸς λίθος, diaitur aphrodiſiaca gemma: Plin. l. 37.
A'φροδισιὰς, ab Apulejo vocatur acoros, quam ab Italis Venaream appellari tradit.
A'φροδισιασμὸς, ὁ, rerum Veoarearum uſus.
A'φροδισιαστὴς, ὁ, qui Venari operam dat, & indulgat; Vaneri obnoxius; Venereus.
A'φροδισιαστὴς, ἡ, ὁ, ſolax, libidinoſus: Ariſtot. & Athen. & apud Medicos aap. etiam Venerem cieas, libidinem movens.
A'φροδίσιον, α, τὸ, ſtatua, ſeu ſignum Veneris, ut ſcribit Bud. & Veneris ſacrificium: & in plur. τὰ ἀφροδίσια, res Venereæ. Iram feſtum Vanaris, apud Luc. & Athen.
A'φροδίσιος, α, ὁ, ἁ, Venereus.
A'φροδίτη, ἡ, Venus, quia ex ἀφρὸς, i. e. ſpume, dicitur genita: φασὶ τὸ θεῖον τὰ ἀφρὸ. Ariſtot. ita vocaram tradit, quod famiuis natura ſit ἀφρώδης, i. e. ſpumoſa. at Hecuba apud Eurip. etymum datorquano, ἀφροδίτην dici ait, quod ſit ἀφροσύνης θεὰ. Item pro Veneraa libidine, quam & ἀφροδίτας ἔργα vocant Poetæ, interdum ponitur. Sed eap. etiam vanuſtas, lepos, gratia, decor: ut Lat. Venus: ut τοσαύτην ἀφροδίτην ἐπὶ τῇ γλώττῃ ὁ παιδίσκος ἔσχε, apud Luc. in Scytha.
A'φροκόμης, α, ὁ, ἡ, ſpumicoma: ex ἀφρὸς, ſpuma, & κόμη, coma.
A'φολάγος, ὁ, ſpumilagus; in Epigr. ex ἀφρὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.
A'φρονέω, non ſapio, amens ſum. ἀφρονέοντες, acc. plur. part. præſ. ex α, & φρὴν, mens.
A'φρόνιτρον, α, τὸ, aphronitrum, ſpuma nitri; apud Gal. & Aet. ex ἀφρὸς, ſpuma, & νίτρον, τὸ, nitrum.
A'φρονος, amens, demens; idem ac ἄφρων. ex α priv. & φρὴν, mens.
A'φροντίζω, negligu, non curo: ea α priv. & φροντὶς, ἴδος, ἡ, cogitatio, aura.
A'φροντις, ἴδος, lecutna, otioſus, negligens, non anxius.
A'φροντίσια, ᾶ, uegligo.
A'φροντιστία, ας, ἡ, negligentia.
A'φρόντιστος, ος, ὁ, ἡ, auria liber, facurus: ab α, & φροντὶς, ἴδος, ἡ, aura.
A'φροντίστως, negligaotet, incuriose; adv. a præced.
A'φρόνως, infipianter, imprudenter: adv. ab ἄφρων, amens, infipieos.
A'φρὸς, ὁ, ἡ, ſpuma, ſaliva.
A'φροσελήνιος, α, ὁ, ſpuma Lunæ; nomen lapidis, qui & σεληνίτης dicitur: quod noctu, creſcenta Luna, reperiatur plenus, ut tradit Dioſc. l. 5. c. 159. ax ἀφρὸς, ſpuma, & σελήνη, Luna.
A'φρων, dat pl. ab ἄφρων, infipiens. Th. φρὴν, mens.
A'φροστόμεος, τὸ, allii prægrandis genus, ſic d dum,

dictum, quod si trito multa ſpuma increſcat. Item allium Punicum. ex ἀφρός, ſpuma, & σκόροδον, τὸ, allium.

Ἀφροσύνη, ης, ἡ, dementia, imprudentia: ex α & φρήν, φρενός, ἡ, mens.

Ἄφρουρ-ος, & ἄφρουρ-ος, ὁ ἡ, insuſtoditus. ex α priv. & φρουρός, idem ac Th. φύλακ-ος, α, ὁ, cuſtos; unde φρουρέω, cuſtodio.

Ἀφρουρίς, ἡ, ſpumam iunatam habens; ut ἀφρουρὶς πτέρνα, in Epigr. lactucarum folia, quæ videntur habere ſpumam ſibi iunatam. ex ἀφρός, ſpuma, & φυή, ὁ, natura.

Ἀφρύη, ſeu ἀφρίης, val ἀφρίη, apua piſcis, ita dictus, quod e ſpuma naſcatur; Athen. & Plin. a Th. ἀφρός, ſpuma.

Ἀφρώ, dicitur apud Nicaud. per apocopen, pro ἀφροδίτη, Venus.

Ἀφρώδης, ες-ος, ὁ ἡ ἁ, ſpumoſus: a Th. ἀφρός, ὁ, ſpuma.

Ἄφρων, ον-ος, ὁ, ἡ, inſipiens, demens, amens. ex α priv. & φρήν, mens.

Ἀφυβρίζω, deſævio; petulantiam meam compeſco; injuria, vel euntumelia afficera deſino: ex ἀπὸ, & ὑβρίζω, injurius ſum, inſolefco; a Th. ὕβρις, εως, ἡ, iojuria.

Ἀφύη, ης, ἡ, piſcis, qui ex ἀφρῷ, ſpuma naſcitur.

Ἄφυκ-ος, ὁν-ος, ὁ, ἡ, bebes, ineptus, tudis, qui natura mioime babilis eſt, aut aptus, minima natus ad aliquid.

Ἀφῦλα, ας, ἡ, hebes ingenium, inepta natura: ab α, & φυὴ, quod a φύω, gigno.

Ἄφυκ-ος, ὁ, ἡ ὁ, taco carens: Heſych. ex α priv. & φῦκ-ος, εος, τὸ, alga.

Ἄφυκτ-ος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀφλακτ-ος, qui vitari nequit, inevitabilis: ex α, & φεύγω, fugio.

Ἀφύκτως, ſine fuga ſpe.

Ἀφυλακτέω, mihi non caveo; incante magero: item vigilias non d ſpoſu in caſtris: Xen. In paſſ. ἀφυλακτεῖσθαι dicitur, quod ſit incaute: item quod non obſervatur, aut cuſtoditur: ut ἀφυλακτούμενοι λόγοι, apud Luc. & ἀφυλακτούμενος πύρ-ος, apud Polyb. ab ἀφύλακτ-ος, ὁ, ἡ, incautus.

Ἀφύλακτ-ος, α, ὁ, ἡ, non obſervans, iocautus: item non obſervatus, inevſtodituc.

Ἀφυλάκτως, incante, incuſtodite: adv. ab α, & 3. perſ. præt. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ἄττω, cuſtodio.

Ἀφυλαξία, ἡ, incuſtodia; i. e. cuſtodiæ, ſeu excubiarum defectus: Xen. ex α pr. & φυλάσσω, val ττω, f. ξω, cuſtodio.

Ἀφυλίζω, defæco; idem ac ὑλίζω, ſæcibus eſpurgo: ab ὕλις, εως, ἡ, idem ac Them. ὕλη, ης, ἡ, materia, ſeu maſſries: item ſordes, ſæceſque.

Ἀφυλίσιμα, τ-ος, τὸ, ſedimsutum, craſſamentum.

Ἄφυλλ-ος, ὁ, foliis carens.

Ἀφύλλ-ωτ-ος, ſine foliis: ex ω pr. & φύλλον, τὸ, folium.

Ἀφύξημ-ος, ὁ, qui haustitur; idem ac ἀφυγετής, exhauſtus: utrumque ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἀφύξῃ, Dor. pro ἀφύσῃ, hauriam, f. 1. ab ἀφύσσω. Th. ὑφύω, hantio.

Ἀφύσσω, dealbor, ab ἀφύω.

Ἀφυστίζω, expergefacio, a ſomno excito: ajuſdem Th. & compoſit. cum ſequente.

Ἀφυστόω, ſopior, obdormiſco. f. ύσω. p. ἀφύστωκα. a. 1. ἀφύστωσα, neutr. as ἀπό, & ὑπν-ος, ſomnus.

Ἀφυστηρός, ὰ, ὁ, hauſtus, depromptus: ab ἀφύω, haurio.

Ἀφυσμός, ὁ, ingenio habes, aut tardus: Laert. aſt ab ἀφύω, ἡ, natura inhabilis, ſeu inepta ad aliquid.

Ἀφυσμός, ὰ, ὁ, hauſtio, exhauſtio: Suid verbale ab ἀφύσσω, idem ac ἀφύω, haurio.

Ἄφυτ-ος, ſive ὕφυτ-ος, ὁ, ἡ ὁ, sxpers ſtatuum; non inſatus: ex α priv. & φύτω, vel φύσω, ſollis; item ſtatus; a φυτόω, ſuffio, inſo.

Ἀφύτευτος, pro ἀφύτευτος, a. 1. inf. act. ab

Ἀφύτεω, hsurio, hauriando promo. ſ. ξω, & ευ. ſ. 1. inſ. ἀφύτευσα.

Ἀφυτερέω, deſtituor, defraudor.

Ἀφυτρίζω, ſcrius vanio, tardo, morot: ex ἀπὸ, & ὑστερ-ος, ὰ; unde ὑστερέω, & ὑστερίζω, careo.

Ἀφυτ-ῶδ-ες, ἄκτη-ος, aſt vitis ſpecies apud Theuph. C. Pl. l. 3. c. 10. videtur ab Aphyts oppido Thraciæ dici; quemadmodum vitis Pramnia a Pramnia rupe, & proinde a φύω non derivatur. vel poteſt exponi, ut

Ἀφύτ-ευτ-ος, ὰ, non plantatus, ſeu ſatus: item non conſitus: ex υ priv. & φυτὸν, τὸ, planta. unde φυτεύω, f. σω, planto.

Ἀφύω, f. ύσω, haurio, bauriando promo, exhaurio.

Ἀφυώδες, ὰ, unda ἀφυώδες χεῦμα, apua modo albidum, aquam retereus: apud Hipp. eſt ab ἀφύη, ἡ, piſcis genus.

Ἄφυως, natura inhabili: ut apud Plut. in Cam. ἀφυῶς κεκραμένη χώρα, male temperata regio. eſt adv. ab ἀφυής, ές, ὰ, ὲ, ἡ, ineptus.

Ἀφ' ὧ, Dor. pro ἀφ' ὰ, ſubaudi χρόνε, ex quo, ſcil. tempore.

Ἀφ' ὧν ἐδύνατο, pro viribus.

Ἀφ' ὅτε, ſcil. χρόνε, Dor. pro ἀφ' ὁ χρόνε, ex quo.

Ἀφωμοιωμέν-ος, ὰ, aſſimilatus, perf. part. paſſ. ab ἀφομοιόω, ῶ, aſſimilo: ex ἀπὸ, & ὅμοι-ος, cujus rhem. ὁμοῖς, ſimilis.

Ἀφώνη-ος, α, ὰ, ἡ, Poet. pro ἄφων-ος.

Ἄφων-ος, ὰ, privatus faculiate edandi vocem. Nonn. ab ἄφωνος, ὰ, mutus.

Ἀφωνία, ὰ, vocis expertem aſſe, deſtitutum aſſa voce: item obmutaſcere: vel taciturnitas, ſilentium; & interdum infantia.

Ἄφων-ος, α, ὁ, ὰ, mutus, voce carens: item, qui vocem non emittit: unde τὰ ἄφωνα γράμματα, mutæ literæ. ex υ, & φωνὴ, ἡ, vox.

Ἀφώνως, mute, ſine ullo vocis uſu, aut vocem non emittendo: adv.

Ἀφώρατ-ος, ὁ, non deprehenſus, propria in furto: ex α priv. & φωράω, in furto deprehendo; furtum iuvenis; a Them. φώρ, ῥός, ὁ, fur.

Ἀφώρζον, ες, α, imperf. ἀφώριζε, ας, α, ε. 1. ind. act. ab ἀφορίζω, ſeparo: ex ἀπὸ, & ὅρ-ος, α, ὁ, terminus.

Ἀφῶσιν, dimiſerint, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab ἀφίημι, dimitto.

Ἀφώτιστ-ος, ὁ ὲ ὰ, non illuminatus; lucis expers; aut obſcuratus: apitharon Lunæ non lucentis. ex α priv. & φωτίζω, f. ίσω, illumino, illuſtro.

A X.

Ἀχαΐ, ὰ, nomen virt ἄκλητο.

Ἀχαΐα, ας, ἡ, Achaja, nomen regionis Græcæ: Peloponneſus. ab Ἄχ-ος, τὸ, dolor.

Ἀχαΐα, ἡ, eſt Ceteris epith. apud Ariſtoph. in Acbar. ubi vide Ssbol.

Ἀχαΐδα, acc. ſing. ab Ἀχαΐς, ΐδ-ος, ἡ, Achaja.

Ἀχαϊκός, ὴ, ὸν, nomen proprium.

Ἀχαΐς, ΐδ-ος, ἡ, mulier Græca. in pl. ἀχαΐδες, Græculæ, effœminatæ.

Ἀχαϊκός, ὴ, ὸν, Aebaicus, Græcus.

Ἀχαιοί, ὰ, οἱ, cervi, ab Achaiuea urbe. Oppian.

Ἀχαιοί, Achivi, in acc. pl. ἀχαιούς: ab Ἀχαΐα, Græcia.

Ἀχαλ-ός, triſtis, mœrsus; a Th. ἄχ-ος, εος, τὸ, dolor.

Ἀχάλκ-ος, α, ὰ, effræuatus: ex υ, & χαλκός, fræuum.

Ἀχαλκώτ-ος, ὰ, fræno carens. Them. idem.

Ἀχάλκ-ευτ-ος, ὁ, qui non eſt ex ære, aut ferro fabricatus: Plut. ex α priv. & χαλκός, æs; unde χαλκεύω, ex æra fabrico.

Ἀχαλκέω, ſum ſine ære, pecuniis non hebeo.

Ἀχαλκής, & ἄχαλκ-ος, ὁ, ære carsus: item nus habens pecunias; earens æreis nummis.

Ἀχάν, ης, ἡ, genus menſuræ frumentariæ apud Perſas, aurciſta frumentaria, ſorte ab ὑχανὸς, ὁος, ὁ, & ὴ, vaſtus.

Ἀχανής, ές-ος, ὁ, ὴ, vaſtus, immenſus: item, non hians, non hiſcens: item mutus, os non aperiens: & ſic eſt ab ω priv. & χαίνω. Sed sxp. etiam, qui immani hiatu os diducit, i. e. λίαν χάσκων: Athen. l. 7. & generatim immani vaſtus hiatu; ut πέλαγος ἀχανές. Ex α apitatico, & χαίνω, hiſco.

Ἀχανὴς, ὁος, ὁ, eſt diminut. ab ἀχάν, ης, ἡ.

Ἀχάραγτος, ὁ, non impreſſus, non inſculptus; inemigiatus, & informis. Sic ἀχάραγτος πόντος, Polyb. locus ſine munimento, val munitionibus, & vallo. utrumque ex α priv. & χαράσσω, vel χαράττω, fut. ξω, ſculpo: unde χάραξ, ακος, ὁ, fulcus, foſſa.

Ἀχαρὲς, injucundum, n. g. ab

Ἀχαρὴς, ὲος, ὁ ὲ ὴ, injucundus, inſultus, moleſtus: ex α & χάρις, gratia.

Ἀχαρίστου, ῶ, non gratificor; non indulgeo; non obſequor. & in paſſ. ἀχαριστέομαι, ῶμαι, non accipio debitam gratiam. ab ἀχάριστος, & ejuſdem Th. & compoſitionis.

Ἀχαριστία, ας, ἡ, ingratitudo.

Ἄχάριστος, ο, ὁ, ἡ, ingratus: ab α, & 3. perſ. præt. paſſ. verbi χαρίζομαι, quod a χάρις, τος, ἡ, gratia.

Ἀχάριτος, α, ὁ, non gratioſus; inuſficioſus; nihil gratiæ habens; inſuavis; inamœnus, injucundus.

Ἀχαρίτως, ingrata: adv. ab ἀχάριτος.

Ἀχαρίτως, illaside: ab ἄχαρις, inſulſus.

Ἀχάτης, ου, ὁ, Achates, gemma quædam, ab Achate fluvio Siciliæ ſic dicta; quam Plin. l. 37. c. 10. dicit eſſe numeroſam, varietatibus diverſis multitudinibus cognomina ejus: vocatur enim, inquit, φυτεσαχάτης, κερκαχάτης, σαρδαχάτης, αἱμαχάτης, λαμπροχάτης, διπλοχάτης, valut arbuſcula inſignis: item ἀπτυχάτης, quum uritur; περκαλοχάτης, guttis aureis ſapphiri modo diſtincta, qualis copioſiſſima in Creta, ſacra appellata. Eſt etiam Ἀχάτης, Achates, proprium nomen viri Æneæ ſocii.

Ἀχε, prima longa, Dor. pro ἦχε, reſonabat, imperf. act. ab ἄχεω, ω, εις, ει; ab ἠχέω. Th. ἠχος, ſunus. ſed

Ἀχῆ, Dor. pro ἠχῇ, 3. ſing. præſ. ind. act.

Ἀχηλος, ὁ, labiis carens: item, qui ſina ora eſt, ſina margins, & crapidine: ex α priv. & χεῖλος, τὸ, labium.

Ἀχήν, vel Ἀχήνα, woman viri ἄκλητο.

Ἀχήνασος, & ἀχήνατος, ὁ, tranquillus; nullis tempeſtatibus agitatus; ſina tempeſtate: ex α priv. & χῆνος, ατος, τὸ, hyems; unde χηνάζω, hycmem traduco.

Ἀχήνατος, ὁ, carens byeme, carens tempeſtate: ex α priv. & χῆνος, τὸ, hyams, unde χηνάτιος, ὁ, hyemalis.

Ἀχήρ, ὰ, idem ac ἀχηρός, pro quo dicitur etiam ἄχηρος, ὁ, mancus.

Ἀχήρες, ſine manibus, nom. pl. ab

Ἀχηρὶς, ὲος, ὰ, ὴ, manu, ſeu manibus carans; mancus.

Ἀχηροποίητος, α, ὁ, ὴ, non mann, val manibus factus; non humano ſtructus artificio: ex υ, χηρ, & ποιητὸς. Them. ποιέω, facio.

Ἀχηροτονέω, eſt a χηροτονέω, manom attollo ad eligendum aliquem ſuffragio ad munus aliquod obeundum.

Ἀχηροτόνητος, ὁ, qui nullis alactus eſt, nec creatus ſuffragiis: ex ω priv. & χηροτονητὸς, ſuffragiis creatus; quod a χηροτονέω, manum protendo, & attollo; ſpeciatim ad aligendum ſuffragio ad munus aliquod obeundum: ex χείρ, manus, & τείνω, tendo.

Ἄχηρος, idem ac ἄχηρ. Th. χείρ, manus.

Ἀχήτος, ὁ ὲ ὴ, qui ſubigi non poteſt, inſuperabilis: item manu non factus: Pull. ex Sopb. ex ω priv. & χητὸς, qui manuum viribus ſuperari

potest : a χειρὸω, manuum viribus sopero, subigo : a Th. χείρ, manus.

Α᾽χελῶ͞ο, ᾱ, ὁ, Achelous, nomen fluvii.

Α᾽χέοντα, Dor. pro ἀχέοντα. vide ἀχέω.

Α᾽χέω, pro ἀχέοντα, dolans, præs. part. f. g. ab ἀχέω. Th. ἄχ͞ο, τό, dolor.

Α᾽χερ͞ο, ᾱ, ὁ, spina est, quem Etymol. tradit dictam esse pleonasmo τῆ δ, qua si ἄχερος, utpote δυσχερῆ τοῖς χερσὶ λαβέσθαι, quoniam difficulter tangi, & manu tractari potest : quidam dixerunt esse sylvestrem pyrum, quæ & ipsa solet esse spinosa.

Α᾽χερδέσ͞ο, ὁ, spinosos, irotractabilis, σκληρὸς : Etym. a præcedenti ἀχερδ͞ο, quod licat ponatur ioter Themare, videtur tameo compooi ex α priv. & χείρ, χειρὸς, ut sit quasi ἄχερ͞ο, abjecto ρ, & inserto δ.

Α᾽χερδίς, ἰδ͞ο, ἡ, populos alba : q. ab Α᾽χέρων ; quod Hercules ax Aeheronte eam detulerit.

Α᾽χέρων, ὁ, Acheron, fluvius Epiri : item Inferni. & hic est ἄχερ͞ο ῥόο͞ο, doloria fluvius.

Α᾽χέτης, ὁ, Dorice idem ac ἀχέτης, q. d. sooator, sonaos. nade ἀχέτας dicootur etiam cicadæ canoræ : a Th. ἠχ͞ο, ὁ, soous, nade ἠχέω, ῶ, sono.

Α᾽χεῦσι, Æol. & Dor. pro ἠχοῦσι, resonaot, modulantur, 3. pl. præs. ab ἀχέω, Dor. pro ἐχέω, quod ab ἠχ͞ο.

Α᾽χέω, idem ac

Α᾽χέω, f. ήσω, doleo, ægre fero. Th. Α᾽χ͞ο. Eslqua

Α᾽χέω, Dor. pro ἐχέω, resono. Th. ἠχ͞ο, τό, sonus.

Α᾽χέων, præs. part. ab ἀχέω, resooo.

Α᾽χεώ, ὁ, peuper, mendicus : ex α, & ἔχω ; quod nihil habet : vel quod hiscere aon aodeat : ex α, & χάσκω, hisco : vel ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν, & sic ast ab ἠχέω, & Th. ἠχ͞ο, sooue.

Α᾽χεώνη, ας, ἡ, pauperies, paupertas : a præced. ἀχεώ, paoper.

Α᾽χηδής, ἰδ͞ο, ὁ ἡ, dolorificus, molestus : Suid. ab ἄχ͞ο, οδ͞ο, τό, dolor, mœror, tristitia.

Α᾽χης, ὁ, paoper, ponitur pro ἀχεώ.

Α᾽χθηδών, ῶ, ὁ, pondere pressus, laboriosus, molestus, gravie, invisus : ab ἄχθ͞ο, ος, τό, dolor.

Α᾽χθής, ὁ, doctus, a. s. part. pass. ἀχθήσθαι, 2. pl. f. s. pass. ἀχθῆσθα, a. s. iof. ab ἄγω, duco.

Α᾽χθήσαι, ferre molestæ, Att. pro ἀχθέσθαι, 2. fiog. f. r. m. ab ἄχθομαι, ægre fero.

Α᾽χθηδών, ῶν͞ο, ἡ, dolor, tristitia ; item contomelia.

Α᾽χθηρός, τό, mnlestom, grave.

Α᾽χθηρός, ᾱ͞ο, ὁ ἡ ἡ, oaerosus, gravis, molestus : a Th. ἄχθ͞ο, οδ͞ο, τό, dolor.

Α᾽χθήρως, gravate, vel gravatim, graviter, dolenter : ab ἄχθ͞ο, οδ͞ο, τό, dolor.

Α᾽χθομαι, ingemo sub poodere, gravor, ægre fero. f. ήσομαι, & ήσομαι. ἀχθομῶν, præs. part. f. g. Th. ἄχθ͞ο, dolor.

Α᾽χθόμεθα, s. pl. præs. ind. & ἄχθεται, 3. pl. præs. præc. verbi ἄχθομαι, doleo, quod ab

Α᾽χθος, οδ͞ο, τό, poodos, onus, farcioa, dolos gravis.

Α᾽χθοφόρ͞ο, f. ήσω, onera fero, onue sustineo.

Α᾽χθοφόρ͞ο, ν, ὁ, qui farcinae, & onera fert, bajulus, fercinarius : ab ἄχθ͞ο, οδ͞ο, τό, onos, & φέρω, fero.

Α᾽χί, val Α᾽χί, facile : adv.

Α᾽χί, obi, Dor. pro ἡ, vel ὅχι.

Α᾽χιλλῆ, pro Α᾽χιλλέϊ, Poet. ab Α᾽χιλλεύς, έ͞ο, ὁ, Achilles.

Α᾽χιλλεύς, έ͞ο, & ῆος, Att. ῆ͞ο, Jon. ἠ, Achilles. hinc Α᾽χιλλῆ͞ο, Achilleue.

Α᾽χιλ͞ο, ὁ, fine succo, aot outrimento, ἄτροφ͞ο ; proprie, pabulo destitutus. Item e diverso, pabulo ebundaos, πολύχορτ͞ο : est enim a χιλ͞ο, ᾱ, ὁ, pebulom, cum α, existente vel στερητικῷ, seu ptivativo, vel σπιτικῷ, seu intensivo.

Α᾽χίτων, ὁ, tunica carens : ex α priv. & χιτὼν, ῶνος, ὁ, tooica.

Α᾽χλαινος, ὁ, qui est sine lana, vel veste : ὁ καθ. χλαίνης ὤν.

Α᾽χλοος, ὁ ἡ ᾱ, virore destitutus : ex α priv. & χλόος, ὁ, idem ac Th. χλόη, ἡ, gremen, herba virene.

Α᾽χλυώς, ώσσ͞ο, ὁ, caliginosus.

Α᾽χλύς, ύος, ἡ, nebulose quædam obscuritas, Gal. ἀχλύν, nominari dicit aeris perturbatiooem, cujus crassamentum sit medium ioter nubem, & oebulam, nebula sc. spissius, tenuius autem «obe. Item generaliter tenebræ, obscoritas, celigo.

Α᾽χλύω, caligo, offuscor : item active, obtenebro, obfusco caligina nebulosa.

Α᾽χλυώδης, ὁ, idem ac ἀχλυώς, nebulosa obscuritere tectus : a Th. ἀχλύς, ύος, ἡ.

Α᾽χνη, seu ἄχνη, ης, ἡ, gluma, acus : & pro tomo, seu fuligine. Item tenue illud spicæ involucrum, aut tenues paleæ, quæ frumento permiatæ, dum triturotur, ventilando ab eo segregaotur. item ἀλὸς ἄχνη dicirur spuma maris, quæ ei fluctuanti innatat : Il. δ, & alibi ; ficur & tenuissima ramenta, aut ftustula ἄχνης nomine dicontur ; ut κελαινὸς ἄχνη, mioutissimæ particulæ, & veluti flos, aut etiam favilla : Plut. Symp. l. 3. & pro lanugine, in Epigr. l. 7.

Α᾽χνος, seu ἄχνος, ὁ, lanugine careos, impubis, imberbis : Epigr. ex α priv. & χνόη, contracte χνῶς, rabo, abrado : item primi pili, qui in gena erumpeotes radi possunt : a Th. χνόη, carpo, vellico.

Α᾽χνυμαι, dolen, f. s. m. ύσομαι, p. pass. ἤχνυσμαι. Th. ἄχος, τό, dolor.

Α᾽χνυμένως, præs. part. ajusdem ἄχνυμαι, doleo.

Α᾽χνύς, ύος, ἡ, mœror : ab ἄχνυμαι, doleo.

Α᾽χνώδης, ους, ὁ ἡ ᾱ, exp. similis τῇ ἄχνῃ : Hesych. a Th. ἄχνη, seu ἄχνη, gluma.

Α᾽χοῖ, voc. Dor. pro ἠχοῖ, (ut Ἀκτοῖ pro Ἀκτῆ) ab ἠχέω, ους, ῶς, ἡ, Echo. Th. ἦχος, sonus.

Α᾽χολίη, ἡ, bile carens, mens non bilioso : ab ἀχόλος, ὁ, felle carens.

Α᾽χόλος, ν, ὁ, felle carens : item bilem abigens : ab α, & χολὴ, bilis.

Α᾽χορδος, sioe fidibus : ex α priv. & χορδὴ, ῆς, ἡ, iotestinum : item chorde, fides.

Α᾽χόρδωτος, α, ὁ, ἡ, fine choreis : ex α, & χορὸς. Vide etiam in ἄχορος.

Α᾽χορήγητος, ὁ, qui non χορηγεῖται, & suppeditator : cui oon submioistratur, nec suppetit : ut apud Aristot. ἀχορήγητόν τι ὄνειρ ☾ τῶν ἀναγκαίων, esp. rebusque etiam necessariis noo soppedi tari, i. e. carere rebus necessariis, seo iis egera. Ponitur & sine casu, Eubic. lib. s.

Α᾽χορηγία, ἡ, affertur pro ioopia commeatus, ea Polyb. ex α priv. & χορηγός, unde χορηγία, & χορηγέω, ῶ, f. ήσω.

Α᾽χορος, ὁ ☾ ἡ, chororum expere ; qui hoc choreis est, vel fit : Plut. ab hoc nomioe formetor ἀχορέλτας, quod proprie sign. non celebratus choreis : item alienus a chorea ; chorea nuoquam usus : ea α, & χορὸς, chorus, chorea.

Α᾽χόρτασος, ὁ ☾ ἡ, tosatiatus, inexplesius, vel inexplebilis : Hesych. ex α pr. & χορτάζω, gramine palco : item satio, exfaturo : Marci 8. χορτάσαι ἄρτων, paoibus faturati. a Th. χόρτος, ν, ὁ, fœnum : & interdum herba adhuc viteos : item quilibet cibus.

Α᾽χος, εος, τό, dolor, mœror.

Α᾽χράδινον ξύλον, lignum pyrastri, apud Dioso. l. 6. 24. a Th. ἀχράς, άδος, ἡ, pyrus sylvestris.

Α᾽χρειὸς, & ἀχρειὴς, ὁ, incoosumminetus ; idem ac ἄχρηστος, & ajuticem Th. & compositionis.

Α᾽χρηστος, ὁ, ἡ, impolluius, immaculatus, intactus : ex α, & χρηΐνω, colo ro. Th. χράω, idem.

Α᾽χράς, άδος, ἡ, pyrue sylvestris.

Α᾽χρειογέλως, ωτος, ὁ, temere, vel sine causa ridens ; qui ob inutilia, & mieme serio ridet, atque gaudet ; quod vitium stultitiæ esse solet, vel dementiæ : unde accipitur pro inepto, & stulto. Erasm. Chil. ex ἀχρεῖος, inutilis, & γέλως, ωτος, ὁ, risus ; a Thom. γελάω, rideo.

Α᾽χρείως, exp. edoerbieliter pro ἀχρείως, inutiliter : ab ἀχρεῖος, ὁ, ineptus.

Α᾽χρεῖος, εῖα, εῖον, inutilis, ineprue.

Α᾽χρείως, turpiter : ex α & χρεία, ἡ, utilitae.

Α᾽χρειόω, ῶ, iootilem reddo. f. ώσω. p. ἠχρείωκα. præs. pass ἀχρειόωμαι, inutilis fio. p. pass. ἠχρείωμαι. a. s. pass. ἀχρειώθην, & in 3. pl. ἠχρειώθησαν.

Α᾽χρεῖος, legitur pro ἀχρεῖος, quod Poet. est pro ἀχρεῖος, inutilis.

Α᾽χρεῖος, pio ἀχρεῖος, ὁ, Poetice facta dialyli.

Α᾽χρεῖος, ὁ, idem ac ἄχρηος, inutilis.

Α᾽χρηματία, ἡ, pecunia careo, sum inops : ab ἀχρήματος.

Α᾽χρημοσύνη, ἡ, peconiæ peouria, inopia.

Α᾽χρηματίζομαι, emungo pecuniam. Thuc. l. 8. ex α priv. & χρῆμα, ατος, τό, pecunia. unde χρηματίζω, σω, incumbo quæstui.

Α᾽χρήματος, ὁ, ἡ, qoi est fine peeooiis, inops : ex α & χρῆμα, pecunie.

Α᾽χρηματόω, idem ac ἀχρηματία, pecunia careo.

Α᾽χρηματοσύνη, ἡ, idem ac ἀχρηματία, inopia.

Α᾽χρήμων, ονος, ὁ ☾ ἡ, idem ec ἀχρήματος, carens pecunia.

Α᾽χρηΐη, ἡ, idem ac ἀχρειότης, ioutilitas ; ex α priv. & χρῆσις, εως, ἡ, utilitae.

Α᾽χρηΐόω, ἀχρηΐώμαι, iootilis fum, vel inutiletus fum.

Α᾽χρηΐα, ἡ, inutilitas ; item fimpliciter, non oti : Plut. usus, & utilitatis privatio, incommoditas.

Α᾽χρηος, α, ὁ, ἡ, incommodus, inutilis : dat. pl. ἀχρήϊσιν, Jon. ex α, & χρησός, ἡ, όν, otilis, a Th. χράομαι, otor. fignif. etiam inusitatus : item improbus. Sed ἄχρηος exp. etiam, cui oraculum nihil respondit : Athen. & sic est ex α priv. & χράω, oraculo edo : onde χρήστης, ὁ, qui oracula edit, vates.

Α᾽χρήστως, inutiliter : item iousitata : adv. ab ἄχρηστος, inutilis

Α᾽χρι, vel ἄχρις, edv. nsque, donec, com gen. fram intra, quoad. Th. μέχρι, idem.

Α᾽χρισος, & ἄχρισος, ὁ, non unctus ; qui unctus, seu illitus non est : ex α priv. & χρίω : unde χρισός, ὁ, onctus.

Α᾽χροΐω, sum coloris expertr item pallidus sum ; nativum amiti colorem ; ab ἄχροος, ὁ, coloris expers.

Α᾽χροια, ἡ, colotis carentia, nullius color ; item pellidus color, amisso colore geooioo.

Α᾽χρονος, ὁ, expers temporis ; nollo comprehensus tempore ; æternus : Nonn.

Α᾽χρονοτριβής, ὁ, nihil morans, celar ; proprie, in quo tempos tritum non est ; ideoque celeriter, seu subito factus ; aut qui tempus noo terit : Hesych. ex α pr. & χρονοτριβέω, tempus tero : a χρόνος, ν, ὁ, teopus, & τρίβω, tero.

Α᾽χρόνως, sine tempora ; extra omnem temporis meosuram ; ea α prov. & χρόνος, tempus.

Α᾽χροος, & ἄχροος, ὁ, nullo imbutos colore, coloris expers : ut ἄχροον ἐκπίνειν : item, qoi nativum colorem amisit, decolor. ea α priv. & χρόα, ὁ. unde χροιὰ, ὁ.

Α᾽χρυσόπεπλος, ὁ, carens veste aurea ; Plut. ex α priv. & χρυσόπεπλος, aurea veste indutus ; ex χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum, & πέπλος, ου, ὁ, peplom, vestis.

Α᾽χρυσος, ὁ ☾ ἡ, auro carens ; nihil auri habeos : ex α priv. & χρυσὸς, ὁ, ausum.

Α᾽χρωμος, ἀχρωμάτος, & ἄχρως, ὁ, omoia idem ec ἄχροος, nullo imbutus colore ; coloris expers : ex α priv. & χρὼς, ῶτος, ὁ, color, unde χρωτίζω,

ζω, & per eraſin, χριζω, item χρίω, & χριμπτζω, coloro, colora imbuo. Preterea vero ἄχριμπ exponitor etiam impudens, invereundus.

Α᾽χιλ, ὁ ἐ ἡ, axſuccue, vel inſipidus: accipitur etiam pro fatuo. ex α priv. & χυλὸς, ὁ, ὁ, ſuccus, humor ſuccoſus, chylus, &c. proprie ſuſibilie e corpora aliquo; a χύω, fundo.

Α᾽χιμ, ὁ ἡ ἡ, exlucens, furco deſtitutus; item, inſipidus: ex α priv. & χυμὸς, ὁ, ὁ, ſuccus plantarum, aot eorporum humidorum; item, ſapor; a χύω, idem quod Th. χέω, fundo.

Α᾽χιστ, looge, lateque. & in multas partes ſuſus; copioſa fluoe; ex χύω, vel χιστὸς, fundo; unde χυτὸς, ὴ, ὁ, fuſus. α eſt ἐπιτατικὸν, ſeu intenſivum, intendens, ſeu augens ſignificationem.

Α᾽χυρὶς, palearium.

Α᾽χύρ, adj. ut ἄχυρὶς ρλεξ, ſtemma, quo ex palais fit. Plut.

Α᾽χύρον, palearium.

Α᾽χυρὼν, quaſi ἄχυρὶς, palearium.

Α᾽χυρώδ, ας, ὁ, acervus palearum.

Α᾽χυώδης, palete abundens.

Α᾽χυρολόκη, locue, qeo paleæ volitantes coguntur; q. d. palearom receptaculum, palearium. Ex ἄχυρον, palea, & δέχομαι, accipio.

Α᾽χυρον, ε, τὸ, palea, aeue, ſtramentum: ex α & ἀχυὸς, firmum.

Α᾽χυρότευχ, βὸ, ἐ ἡ, paleam terene: in Epigr. ex ἄχυρον, & τρίβω, tero.

Α᾽χυρών, paleis ſterno.

Α᾽χυρώδης, paleoſus.

Α᾽χυρὼν, ὥνὸ, acervoe palearum.

Α᾽χώνης, q. d. paleatio; conſtructio, quæ hr paleis; val paleata conſtructio; Ariſtot. de nido hirundinis. ab ἄχυρον, palea.

Α᾽χώ, ἀχῶς, ἡ, Dor. pro ἠχώ, Echo.

Α᾽χώνευτὸς, non conflatus; qui conflari nequit: ex α priv. & χωνεύω, conflarilie, e fufore fabricetue; α Th. χέω, liquefaciendo diffundo; unde χώνη, fornax fuſoria; & inde χωνεύω, conflo, in fornace conflatoria fabrico.

Α᾽κὼρ, ὥρὸ, ὁ, manene capitie alcoe, ſordes capitis; q. ἀχνὴρ, ab ἄχνη.

Α᾽χώστὸς, ὁ, ἡ ἡ, qui capi noo poteſt, immenſus: ex α priv. & χωστὸς, ὴ, ὁ, qui capi, ſeo percipi, aut intelligi, vel comprehendi non poteſt: ex α priv. & χωέω, accedo, proficiſcor; item, capio, capax ſum.

Α᾽χώρὸ, ὁ ἐ ἡ, inſeparabilis; qui ſecerni non poteſt: ex α priv. & χωρὸς, ὁ.

Α᾽χωρὸ, ὁ ἡ ἡ, q. d. qui ſine loco eſt, aut regione; cui interdictum eſt igni & aqua: axtorris: Heſych. ex α priv. & χώρὸ, α, ὁ, locus.

A Ψ.

Α᾽Ψ, adv. retro, retrorſum, turſue, ſtatim.

Α᾽ψάλακτὸ, qui tactus noo eſt, vel tangi nequit; ſed exp. etiam, immotus, immobilis: ex α priv. & ψαλακτὸς, ὴ.

Α᾽ψαλτὸ, fidiom pulſu carens; ex α pr. & ψαλτὸς, ὁ.

Α᾽ψάμαθὸ, & ἄψαμμὸ, ἐ ἐ ἡ, arenis carene; non fabuloſus; ex α priv. & ψάμαθὸ, ὴ, idem quod, & a Th. ψάμμὸ, ἡ.

Α᾽ψαο, Jon. pro ἄψω, & hoc Dor. pro ἥψω, 2. ſing. a. s. m. ἄψαο, a. ν. opt. m. verbi ἅπτομαι, tango. f. ψομαι. a. s. m. ἀψάμὴν, ω, απο.

Α᾽ψαὸμαι, a. s. iof. m. ejuſd. verbi.

Α᾽ψαυστὸν, non tango.

Α᾽ψαυτὶ, idem quod ἀψαύστως, citra tactum: adv. eb ἄψαυστὸ.

Α᾽ψαυστὸ, ὴ, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. intactus, illibatus. Exp. etiam, non tangendos: & active etiam, qui non tetigit. Ex α & ψαύω, tango. Them. ψάω.

Α᾽ψαύστως, edv. citra tactum.

Α᾽ψεγὴς, ὲὸ, ὁ, ἐ ἡ, vitoperio carens; ex α priv. & ψέγω.

Α᾽ψεκτὸ, ὴ, ὁ, ἡ, irreprehenſue: ex α, & ψέγω, vitupero.

Α᾽ψευδὴς, ἡ, veritas, verecites: ut apud Ariſtoph. de mundo, ἡ ἀψευδὴς ἀψευδὴς, exp. ſtatæ, & noo aberraotes vices, quæ nooquam fallant.

Α᾽ψεύδὴς, non mentior, veræ ſum: eb ἀψευδὴς.

Α᾽ψευδὴς. Jon. pro ἀψευδὴς, vare: ex α, & ψεύδω.

Α᾽ψευδὴς, ὲὸ, ὁ, ἡ, mentiri neſciens, verus; minime falſus, nec fellene, certus: in eco. ἀψευδὴς.

Α᾽ψεύδω, non meotior: ab ἄψευδὸ.

Α᾽ψευδὸ, ὴ, non mentitus, minime fallax, non mendax; item, ooo fictus ad fallandum: item, non falſus, i. e. non violatue, non cotruptus: ex α priv. & ψεύδος, ὲ.

Α᾽ψηκτὸ, ὴ ἐ ἡ, non reſue, aot deterſus; item, durue, non mollitue; a Th. ψήχω.

Α᾽ψηλάφητὸ, intactus: ex α priv. & ψηλαφάω, f. ήσω, onda ψηλαφητὸς, ὁ.

Α᾽ψήφὸ, ὴ, ὁ, qoi non tulit ſententiam, vel ſuffragium.

Α᾽ψηφὸ, ſuffragio carene: ex α priv. & ψῆφος.

Α᾽ψηφοφόρητὸ, exp. qui nondum ſoffragium tulit, ſeu ſententiam: eb ἄψηφὸ, & φορέω, unde φορητὸς, ὁ; ſive ea α priv. & ψηφοφορέω, l. ήσω.

Α᾽ψῖδες, vide in ἄψις, connexio.

Α᾽ψιμαίω, ὦ, & ἀψίχοος, τὸ, exp. faſtidium alle & alia appetaos: ſatietas prioris eum novo eppetitu connexa.

Α᾽ψίχὸ, ὴ, faſtidioſus; qui ἔσχε τὸ ἄψασθαι ſetietetem, ſeu κόρον habet; qui ſimul ac guſtevit, quod appetit, eo faſtidito aliud appetit: ex ἄψις, εως, ἡ, & κόὸ, ὁ, ſatietae.

Α᾽ψικόρὸ, eum faſtidio tali, quod aliud atque aliud eppetit. eb ἀψίκορὸ.

Α᾽ψιλὸ, non nudue, vel glabeſ; Heſ. ex α priv. & ψιλὸς, ὲ,

Α᾽ψιμαχέω, velitor, proludo ad pugnam; item, prælium conſero: ex ἄψις, tactue, & μάχη.

Α᾽ψιμαχία, velitarie pugna, velitatio: item, qualibet tixe.

Α᾽ψίμαχὸ, q. d. pugoem leviter attingeos: item, veles, conſetens cum hoſte.

Α᾽ψιμάχης, pugna veliteri, velitando.

Α᾽ψιμισία, exp. odium, vel ſimultas non diuturna: ex ἄψ, vel ἄψα, & μῖσὸ, ὲὸ, τὸ.

Α᾽ψὶν, acc. ſing. ab ἄψις, εως, ἡ, tactus.

Α᾽ψίνθιον, τὸ, vel ἀψινθὸ, ὁ, harbe ſummæ amaritudinie: unde & βαρυπικρα nomen inveoit. ita dici putatur: quaſi ἀπίθιον; ἃ ἐκ ὧν πὴ πίῃ δὶὰ πικρότητα.

Α᾽ψινθίτης οἶνὸ, exp. vinum abſinthio conditum.

Α᾽ψινθὸ, idem quod ἀψίνθιον.

Α᾽ψις, εως, ἡ, coonexio, tectos; item, contrectatio, & attrectetue, ſub. ab ἅπτω, ομαι, tango, tangor.

Α᾽ψὶς, ῖδὸ, connexio, vinculom: ut ἀψῖδες λίθι, Il. e. Sed exp. etiam, teſtudo, fornix, areus: ut ἄψὶς τροπαιοφόρὸ, arcue triumphalis: Dioo. Item, eurvatora rotæ, Heſiod. Sed dicuntur etiam ἄψῖδες, circuli in ſtellis, teſte Plinio.

Α᾽ψίχολὸ, exp. qui cito irafcitor, ſed facile iram deponit, ex ἄψ, vel ἄψα, & χολὴ, ἡ, ſeu χόλὸ, ὲ.

Α᾽ψορρον, retro, rettarſum, pone, Od. λ. Item rurſus, iterum: Od. ρ, ex ἄψ, & ὄπω, f. ὀπίω; unde comp. quodam in οθὲ, vel οθί᾽ὸ. Vel exp. retrograde; ratro veſtigia referendo, eut retrorſom: & ſic eſt ab ἄψορρὸ, retrograde; tetro veſtigie relereos.

Α᾽ψόρρὸ, & ἄψορρὸ, reciprocue, refluene, retrograda fluoata hebene, ſeu reciproce, refluus: ut ἀψορρόῃ Ὠκεανῖτε, Od. υ. ex ἄψ, tetro, & ῥοὴ, ἡ, ſeu ῥόὸ, ὁ, fluxos; quod a ῥέω, fluo, p. m. ῥῤῥυα. Sed exp. etiam, cujus cita ſunt fluentæ; celeritar fluens; ut dicatur quaſi ἀψορρόὸ. Euſt. & ſic eſt ab ἄψ, vel ἄψα, & ῥοὴ, ἡ.

Α᾽ψορρὸ, exp. retrogradue; retro veſtigia referens; qui eitero greſſu retrocedit; idem cum πολίορρὸ. Il. γ. & ο.

Α᾽ψὸ, ὁθὸ, τὸ, membrum: Od. δ. ἕκα δ᾽ ἀνακλιθῆνα, λῦθε δὲ οἱ ἄψεα πάντα; i. e. ſolota ei ſunt omnie membra dormienti. Vult autem Etymol. ἄψεα proprie eſſe janctoras membrorum; nam eſt a Th. ἅπτω, necto; item, tango.

Α᾽ψοφητὶ, exp. ſine ſtrepitu: ex α priv. & ψόφὸ, ὲ; unde ψοφέω, ſ. ήσω.

Α᾽ψόφητὸ, idem quod ἄψοφὸ: ut apud Soph. in Ajace, ἀψόφητὸ κωκυμάτων, nullom ſtrepitum edens lamentie.

Α᾽ψοφὸ, ὴ, ὁ, ἡ ἐ, ſtrepitum, ſeu erepitum nullum edens; tecitus; ſilens.

Α᾽ψυβωκίαστὸ, exp. puſtulie illis, quæ ψυβακες dicuntur, non inſeſtatue: Dioſc. ex α priv. & ψύβακες.

Α᾽ψυκτὸ, ὁ ἐ ἡ, qui refrigerari nequit; vel qui refrigerationem non ſentit: ex α priv. & ψυκτὸς, ὁ. Them. ψύχω, ſ. ξω.

Α᾽ψυχέω, animæ expers ſum; item, animo linquor, exanimor.

Α᾽ψυχία, ὴ, exp. inanimem eſſa; item, timiditas, ignavia; item, defectio, ſeu deliquium animi. ab ἄψυχὸ.

Α᾽ψυχὸ, ε, ὁ, ἡ, anime carens, inanimatus; item, timidue; ex α & ψυχὴ.

A Ω.

Α᾽Ω, & ἄημι, flo, ſpiro. ſ. ήσω. hinc ἄημα, flatue, ſpiritus: ἄήτης, ventus.

Α᾽ώδης, ὲὸ, ὁ ἡ ἡ, odore carens, inodorue; idem quod ἄοσμὸ, ſive ἄοσμὸ, odoris expers: ex α priv. & ὄζω, ſ. ὀζήσω, præt. ὤζηκα, præt. med. ὤδμαι, oleo, odotem emitto.

Α᾽ῶθεν, Dor. pro ἠῶθεν, mane: adv. Th. ἠὼς, aurore, Dor. ἀώς.

Α᾽ὼν, ὥνὸ, Dor. pro ἠών, quod pro ἠὼς, ὼνὸ, ἡ, litus.

Α᾽ωρέω, exp. non curo, negligo: ex α pr. & ὠρέω, a Th. ὦρα, cura. Val ἀωρέω, exp. etiam, non cuſtodio. vida in ἄωρὸ.

Α᾽ωρί, intempeſtive: ex α & ὥρα.

Α᾽ωρία, ας, ἡ, intempeſtivitas, immaturitas.

Α᾽ωρὸ, ὴ, ὁ, ἐ ἡ, intempeſtivue, indecens.

Α᾽ωρὸ, qui difficulter coſtoditi poteſt: Od. μ. iade ἀκήρ, non eaſtodio, negligo; Heſych. ex α priv. & ὠρὸ, ὁ, cuſtos, mutato α in ω: vel ex α, & ὦρα, ας, ἡ, cura; unde ὠρέω, euro: & ſic ἄωρὸ, figo. curam non gerene, negligene: & ἀωρέω, noo curo, negligo.

Α᾽ωτὸ, cui cutis intempeſtive levie, & glabra ſit: Suid. ex ἄωρὸ, & λὸ.

Α᾽ωρότοκὸ, intempeſtivo, ſeu immaturo partu editus: ex ἄωρὸ, intempeſtivus, & τόκὸ, a partus; a Th. τίκτω, pario.

Α᾽ωτο, pependerat, per Sync. Jon. pro ἀείρετο, pl. perf. verbi ἀείρω, ſortum tollo. Vel dicitur Poet. pro ἦτο, pl. perf. verbi ἧμαι, vel εἶμαι, α pro α, & pleonaſmo τ ω.

Α᾽ώς, ώὸ, ὦς, ἡ, Dor. pro ἠώς, ἡ aurora.

Α᾽ωτέω, idem cum

Α᾽ωτίω, ὦ, llores carpo, ſeo decerpo: Sicut utromque etiam a Themate ἄωτος.

Α᾽ωτὸ, ος, ἡ, ὁ, & ἄωτον, ου, τὸ, flos, præſtantiſſimum in omni re, lena. Eſt &

Α᾽ωτὸ, entibue cerens: ex α, & ὠτὸς, antis.

B.

B Secunda litera, & dicitur Beta. In numeris eſt binarius. Delphi β pro π mutantur, ut βιπὸς pro πιπρός: Macedones β pro φ, ut βερενίκη pro φερενίκη: aliquando otiaſe præponitur, ut βρᾶδυ pro ῥᾶδυ.

BA, vocula eorum, qui ſe mutuo inclamant; ut & vocula riſus; q. v. βαῦ.

Βᾶ, & **βᾶθι**, incede, pro ἔβην, a. 2. imperat. ab ἔβαν, a. 2. verbi βαίνω.

Βαὰλ, ὁ, nomen idoli ἅλατος, dominus: apud Sidonios primitus. Pœni contractius Bal, Chaldæi Bel idem enuntiant.

Βαάρα, radix herbæ enjuſdam mirabilis, dicitur uſſa planta prodigioſa, & pleraque miraculi, qualis fertur ea, quæ herbariis lunaria vocatur; Gallice, eſtoile ou matragon, herba præſtigiatorum, nomen habens loci, in quo naſcitur: apud Joſeph. de Capt. Jud.

Βάβα, vox inarticulata.

Βαβάζω, inarticulatam vocem edo, vagior; a βάζω.

Βαβαῖ, papæ, admirantis: adv. vel παπαῖ.

Βαβάκτης, ὁ, idem quod βάβαξ, loquax; item, nugator, garrulus: Euſt. item, inſanus; Etym. Heſych. Th. βάζω, loquor, dico; unde βαβάζω, nociferor, vagio, loquor inarticulata.

Βαβάλιον, cunabulum.

Βαβαλισταί, cunæ: ita illis enim infantes βαβάζουσι.

Βάβαλον, αὐλεῖον, foramen, porta.

Βάβαξ, ὁ, garrulus, vanus, impudens. Th. βάζω.

Βαβάζω, contente clamare, ut cicadæ cantant: q. a βάζω.

Βάβραξ, **βάβρακος**, ὁ, nomen urbis, Hcht. confuſio.

Βαγόας, ὁ, Perſica lingua, eunuchus: Plut.

Βάγμη, idem quod βάζις, ſermo, oratio; item rumor, fama; item, naticinium. Æſch. Soph.

Βαδδί, lina, veſtus linea ſacerdotales; a בַּדִּים plur. ✡ בַּד linum.

Βάδδω, pedetentim, gradatim, lento gradu; adv. a βαίνω.

Βαδίζω, eo, ſ. ίσω, Att. βαδῶ: p. βεβάδικα. ab eod. Th.

Βαδίξω, Dor. pro βαδίσω, ſ. a βαδίζω.

Βαδίσμαι, Att. pro βαδίσομαι, f. s. m. verbi βαδίζω, a quo

Βάδισις, εως, ἡ, ambulatio, ingreſſio.

Βάδισμα, ατος, τὸ, greſſus, inceſſus.

Βαδισμός, οῦ, ὁ, idem.

Βαδιστέα, Att. pro βαδιστέον, eundum eſt.

Βαδιστής, ἐ, ὁ, curſor.

Βαδιστικός, ἡ, qui ambulare poteſt.

Βάδος, ους, ὁ, iter; a Th. βαίνω.

Βαδῶ, f. άσω, vado, abeo, & pro Th. βαίνω.

Βαΐζω, loquor, f. σω, & ξω, p. βέβαχα. Poet. verb.

Βαθῆα, pro βαθεῖαν, Jon. acc. ſing. a βαθύς, εῖα, ύ.

Βαθῆ, dat. ſing. a βαθύς.

Βαθιᾶς, & Jon. έης, dat. ſing. f. g. a βαθῦς, ας, & Jon. ης.

Βαθυδ, ος, profundus.

Βαθέως, profunde, alte, graviter.

Βαθύ, compar. pro βαθύτερον, profundior.

Βαθύς, ſuperlat. pro βαθύτατος, profundiſſimus, ✡ βαθύς, profundus.

Βαθμηδόν, gradatim, adv.

Βαθμίς, ίδος, ἡ, gradus, baſis.

Βαθμός, οῦ, ὁ, gradus, ordo: a Them. βαίνω.

Βαθος, εος, τὸ, profunditas.

Βαθρον, ου, τὸ, gradus, ſubſellium: a βάθρα, ας.

Βαθρός, ὁ, idem quod βάθρον, τὸ, ſcala; gradus: item, ſedes, ſcamnum; item, fundamentum, baſis, ſolum. Th. idem.

Βαθυγκής, ὁ, ἡ, imus, & depreſſas valles habens; Alpium epith. in Epigr. ex βαθύς, profundus, & ἄγκος, εος, τὸ, vallis.

Βαθυβελος, ος, ὁ, ἡ, prudentiſſimus, profundi conſilii: ex βαθύς, & βέλος.

Βαθύγειος, & **βαθύγαιος**, ὁ, ἡ, cujus ſolum profundum eſt, altus, profundus: ex βαθύς, & γαῖα, ἡ, terra. Item ipſum terræ ſolum, quod a nobis calcatur; ſeu ſuperficies ejus.

Βαθυβλήτης, ου, ὁ, q. d. profundem barbam habens, egregie barbatus: (ἀμφιγυήεις) ex βαθύς, & γένυς, υος, τὸ, i. idem quod Th. γένυς, υος, ὁ, meurum; item, barba.

Βαθυγήρως, ω, ὁ, ἡ, profundam ſenectutem agens, decrepitus, valde ſenex: ex βαθύς, & γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Βαθύγλωσσος, ος, ὁ, ἡ, aloquens: ex βαθύς, & γλῶσσα.

Βαθυγνώμων, qui conſilia ſua alto pectore abſtruſa habet; abſtruſi ingenii, & ſecreti; cordatus, conſultus, taciturnus: ex βαθύς, & γνώμη, ης, ἡ, ſententia. Th. γνώσκω.

Βαθυδίνης, ης, ὁ, vortices profundos habens: ex βαθύς, & δίνη, ἡ, aquarum vortex.

Βαθυδοξος, ος, ὁ, glorioſiſſimus, celeberrimus: q. βαθεῖαν, ἤγουν μεγίστην δόξαν ἔχων.

Βαθυζωνος, ος, ὁ, ἡ, profunde cinctus: ex βαθύς, & ζώνη.

Βαθυκαμπής, longe lateque curvaturam habens: Snid. valde inflexus, aut curvus, ex βαθύς, & καμπή, idem quod κάμψις, inflexio, curvatio, curvatura: Th. κάμπτω, flecto, inflecto, incurvo.

Βαθυκάστης, ου, ὁ, ἡ, piſcoſus, profundus, altus: ut βαθυκάστης πόντος, apud Lucianum dicitur, vel quod in profundis ſuis receſſibus cetos habeat; vel quod habeat cete ingentia. ex βαθύς, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, piſcium maximus.

Βαθυκλής, ὁ, ἡ, opulentus, qui profundas hæreditates habet: ex βαθύς, & κλῆρος.

Βαθυκολπος, ος, ὁ, ἡ, profundum ſinum habens: q. βαθυκοῖλ κόλπον ἔχων.

Βαθυκρημνός, ὁ, ἡ, qui profunda præcipitia habet: ὁ βαθὺς κρημνὸς ἔχων. Th. κρημνός.

Βαθυκρήπις, ίδος, ἡ, profundum fundamentum habens: ex βαθύς, & κρηπίς.

Βαθυκτέαν, profundas poſſidens opes, i. e. magnas, ideoque prædives: in Epigr. ex βαθύς, & κτέανον, ου, τὸ, idem quod κτῆμα, poſſeſſio, opes; a Th. κτάομαι, acquiro, comparo.

Βαθυκύμων, ονος, ὁ, ἡ, habens undas profundas, ex βαθύς, & κῦμα.

Βαθυλήιος, ος, ὁ, ἡ, & **βαθυλείμων**, ονος, ὁ, ἡ, lata paſcua habens: ex βαθύς, & λειμών.

Βαθυλοῖος, ferax, fertilis: q. d. profundas terens ſegetes: ex βαθύς, & λοῖος, ου, τὸ, ſeges, fruges.

Βαθυμήλος, ος, ὁ, qui profundam, denſamque lanam habet; villoſus. Th. μῆλος.

Βαθυμήτης, nom. Æol. pro βαθυμήτης, ου, ὁ, qui profundum habet conſilium, prudentiſſimus, ὁ βαθὺν μῆτιν, τουτέστι βουλὴν, ἔχων.

Βαθυπὶ, profunde.

Βαθύπολος, ος, ὁ, ἡ, ſonea.

Βαθύπους, ους, ὁ, ἡ, exaltatus.

Βαθύνω, excavo, ſ. υνῶ. p. γυα. p. paſſ. βεβάθυσμαι, & Att. βεβάθυσμαι. a Th. βαθύς.

Βαθύξυλος, opacus, arboribuſque profundis, i. e. magnis, & altis frequens. Th. ξύλον, λε, τὸ, lignum.

Βαθυπέδιον, ίε, ον, qui profundum campum, ſeu planitiem habet; ac proinde ferax: ὁ βαθὺ πεδίον ἔχων.

Βαθυπικρος, ος, ὁ, ἡ, qui amaritudinis ſux in ima penetrat; i. e. ſummopere, & profunde amarus. Th. πικρὸς, amarus.

Βαθύπλεκτος, profundi nexus; Oppian.

Βαθυπλόκαμος, comam deaſis cincinnis nexam habens; valde capillatus. Th. πλέκω, plecto, necto, connecto. Unde πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus.

Βαθυπλούτος, ος, ὁ, & **βαθύπλουτος**, prædives, opulentus. Th. πλοῦτος.

Βαθυπόλεμος, ος, ὁ, qui magnum, & grave bellum movet; ὁ βαθὺ πόλεμον ἀγείρων.

Βαθύπατμος, infelix: in Epigr. profundi quaſi fati. Th. πότμος, ſors, fatum.

Βαθυπτώλιμι, profundum fundum habens: Etym. Th. πτύω, putrefacio. Unde πτῶλις, ιος, ὁ, fundum, ima pars.

Βαθύπυκνος κἀμφίκρις, eſt τὴν ἔχων τὴν πυκνὴν in infimis gradibus multam ſcalæ: ex βαθύς, & πυκνὸς, ὁ.

Βαθυῤῥάων, genit. Æol. pro βαθυῤῥάου. a

Βαθυῤῥάτης, ου, profunde fluens: ex βάθος, & ῥέω.

Βαθυῤῥείτης, idem eſt quod βαθυῤῥάτης, profunda habens fluenta.

Βαθυῤῥιζία, ας, ἡ, radicis profunditas.

Βαθυῤῥιζος, ος, alte radicatus: ex βαθὺς, & ῥίζα.

Βαθυῤῥοος, idem quod βαθυῤῥάτης, profunde fluens, & ejuſdem Thematis.

Βαθὺς, εῖα, ύ, profundus, a um: in gen. βαθέος, είας, έος. dat. βαθέϊ, εῖ. in comp. βαθύτερος, βαθύνω, & βάσσων; ſuperl. βαθύτατος, & βάθιστος. Th. βάθος.

Βαθυσκαφὴς, ὁ, ἡ, profunde foſſus: ex βαθὺς, & σκάπτω, fodio; unde σκαφὴ, ῆς, ἡ, foſſio.

Βαθύσκιος, ὁ, ἡ, umbroſus: ex βαθὺς, & σκιὰ.

Βάθυσμα, ατος, τὸ, profunditas, altitudo: a βαθύς.

Βαθύστομος, qui profunde feritur; item, in quo profunde ſatimones fieri poſſunt; ex βαθὺς, & στόμα, ſemino; unde στόμος, ος, ὁ, ſatus, ſatum.

Βαθύστερνος, ος, ὁ, ἡ, profundum habens pectus. ὁ βαθὺς στέρνα, ἀντὶ τοῦ ἔχων.

Βαθυσταγής, fulcimentum profundum habens; profunde defixus: Epigr. Th. σταζω, fut. ξω, figo; unde σταγὴξ, fulcrum.

Βαθύστατος, ὁ, ἡ, alte ſtatus: ex βαθὺς, & ἵστημι.

Βαθύστεγος, ος, ὁ, ἡ, profundos habens juncos; a βαθὺς, & σχεῖν, juncus fluviorum.

Βαθύστης, ητος, ἡ, profunditas. Th. βάθος.

Βαθύτριχος, villoſus; Hom. Th. θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus, capillus.

Βαθύφρων, ονος, ὁ, callidus, profunda mente præditus, βαθὺν φρένα ἔχων.

Βαθύφυλλος, profunda folia habens. Th. φύλλον, τὸ, folium.

Βαθύφωνος, profundam vocem habens, cui vox eſt gravis. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Βαθυχαίτης, ου, ὁ, qui denſam habet ceſariem; ex βαθὺς, & χαίτη.

Βαθύχηλος, ος, ὁ, ἡ, profunda habens labia; ex βαθὺς, & χεῖλος.

Βαθύχρως, qui profundo, vel denſo eſt colore; ex βαθὺς, profundus, & χρὼς, ῶτος, ἡ, color.

Βαΐαν, per contr. pro βάιοντες, inetint, 3. plur. a. 2. opt. act. βάλλω: a βαίνω.

Βαΐνε, imperf. Jon. ibat; a βαίνω.

Βαίνω, eo, incedo. f. βήσομαι. p. βέβηκα, & Jon. βέβηκ. a. 2. ἔβην. a. 2. imperat. βῆθι, pro quo βᾶ, & βάσκε. a. 2. opt. βαῖην. aor. 2. part. βάς. perf. paſſ. βέβαμαι, βέβασμαι, & βέβασμαι. Βαίνειν μεγάλα, dicitur de inceſſu tuſpebo, ut ἐβὰ βαίνων, de inceſſu molli, apud Luc. Sic & ἴσα βαίνων, apud Demoſth. & βαι-

& βάπτω ὁ ῥυθμὸς, apud Plat. & βάπτειν πρὸς ῥυθμόν, apud Plut. Item βάπτω, ſignif. etiam, abeo: & præt. βέβαφε, exp. ſæpe, ſitus & ſisus ſum; fundatus & firmatus ſum: ut βεβαπτίσθαι τὴν οὐσίαν ὑπ' ἀνδρὸς, apud Xen. & βεβαπτίσθαι, pro firmo & conſtanti; ut τὸ βεβαπτίσθαι, pro firmitate, & ſecuritate: ex Plut. Item, βάπτω, & βαπτίσθαι, de animalium coitu dicuntur, pro, inire, & iniri: apud Ariſtot. de anim. l. 5.

Βάπτω, vide in Βάπτις.

Βαπὸς, pauliſper, parum: adv. a

Βαπὸς, ὴ, ὸν, parvus, modicus, unus.

Βαπτοφόρος, ε, ὸν, ſolennitas olivarum.

Βαπὶς, ἡ, ſeu βάπις, ιδος, τὸ, ramus proprie palmæ arboris. Joan. c. 12. & Mach. l. 2. c. 13. ita dicitur, quod non facile revelli poſſit; ἀπὸ τοῦ βάπτειν πίπτεσθαι.

Βάπτη, ſeu βάπτη, ης, ἡ, indumentum ex pellibus conſutis: veſtis pellicea, & paſtoralis: & βάπτη, Dor. pro διφθέρα.

Βαπτοφόρος, ε, ὸν, qui ramum palmæ geſtat; ex βαπὶς, & φορὸς, ὸν.

Βαπὸς, οῦ, ὁ, piſcis quidam gobio ſimilis; quod a βαπὸς: quia parvi preſu: item, menſura apud Alexandrinos. Heſych.

Βάπυρον, ε, τὸ, ſemen raphani, id eſt, braſſicæ.

Βάπυλος, ὴ, ὸν, magnus quidem, ſed ſtultus & mulierioſus: item, ennuchus, ex ſectus, aviratus, ſpado, caſtratus: & ſic Etym. βάπυλος, pleonaſmo τοῦ β, dici tradit pro ἄπυλος. i. q. ἐπ' ἀφροδίσια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχοντα: nam πῶλος, inquit, τὸ αἰδοῖον, virt ſcil. ſic utitur Antiph. apud Athen. l. 4.

Βάπχαρις, vel, Βαπχάρις, εως, ἡ, baccar, herba odorata.

Βαπτηρία, ας, ἡ, baculus, ſcipio.

Βαπτήριον, ε, τὸ, idem.

Βαπτέλαιον, ſive Βαπχέλαιον ἔλαιον, oleum, ſeu unguentum ex baccari: Hippocr. a βάπχαρις.

Βαπτρόχη, τὸ, nisus in baculum; item, baculus ipſe, quo ſulcimus nos. Eurip. a Th. βαπτηρία, idem.

Βαπτρίω, & βαπτρεύω, baculo inniti; ſcipione ſe fulcire.

Βαπτρισμὸς, ὃ, ὁ, genus dicitur eſſe laſcivæ ſaltationis, apud Poll. l. 4. a βαπτρίω. quod a Th. βαπτηρία, baculus.

Βάπτρον, ε, τὸ, baculus, ſcipio, q. a βάπτω.

Βαπχάω, bacchor; ſeu bacchantium more ex hedera coronam geſto.

Βαπχεβάζω, acclamatio, quæ fiebat Dionyſio, ſeu Baccho in ſacrificiis. V. Euſtath.

Βαπχεῖον, ου, τὸ, templum Bacchi.

Βαπχὸς, ὴ, ὸν, pes ea brevi, & duabus longis: ſic dictus, quod hymnis in Bachum ſit frequentiſſimus.

Βαπχεύματα, των, τὰ, baccbanalia.

Βαπχεύομαι, furioſus ſum.

Βαπχικὸς ῥυθμὸς, Bacchicus rhythmus.

Βαπχικὸς, bacchativus, ad bacchationem, ſeu Bacchantes pertinens.

Βαπχίζω, Bacchi, ſeu Dionyſii epithetum, in Epigr.

Βαπχίζω, & Βαπχάω, Orgia celebro, debacchor.

Βάπχη, ης, ἡ, furore percita: q. a βάζω, loquor: quia loquax ebrietas: vel ἀπὸ τοῦ βαπχᾶν, Euſtath.

Βαπχία, ας, ἡ debacchatio, infania.

Βαπχίδες, vel Βάπχαι, αἱ, Bacchi ſacerdotes, quæ furore ab illo immiſſo agitabantur.

Βαπχικὸς, ὴ, ὸν, furore percitus: Bachus.

Βάπχος, ου, Becbulus: dim. a Βάπχος.

Βαλάνη, ἡ, nomen arioli, Heb. vetullas populi.

Βαλὰς, ἁ, nomen regis, ὃν λέγουσι, Habr. cainaniens.

Βαλανίζομαι, ας, & Jon. η, ης, ἡ, clavis: ea ἐβάλανος, peſſulus, & ἅρπαγμα, captura: Vel ἀπὸ τὸ ἁρπάζειν τὴν βάλανον.

Βαλανομάραλος, ὁ & ἡ, epitheton eſſe dicitur ἵππου φαλῆς, apud Cratinum: inde dictarum, quod αἱ ὑμέναιοι ὠιδαὶ, & ἵππου βαλανίων αἱ ὄψεις ſimiles eſſent; vel quod earum ὁμαλὸς ἴδιμα ſimilis eſſet; vel aliis de cauſis, quas recenſet Athen. l. 12. ex βαλανεῖον, τὸ, & ὁμαλὸς, ὁ.

Βαλανεῖον, ε, τὸ, balneum, quod dictum volunt ἀπὸ τοῦ πὶς βαλάνες ὠθεῖν. Suidas enim glandibus veteres veſci ſolitos fuiſſe docet, earumque putamina fuccendiſſe. D. Aug. in lib. Conſeſ. refert, βαλανεῖον appellari, quoniam βάλλει τὰς πύπας, i. e. unaiatates pellit ex animo; vel potius, quod pellat artuum dolores; quod etymon habetur & apud Etymol.

Βαλανεύς, έως, ὁ, balneator; a Th. βαλανεῖον, τὸ.

Βαλανιὰς, ἰάδ-, ὁ, & βαλανιώτης, ε, ὁ, balneator.

Βαλανιάω, proprie aquam in balneo adminiſtro, deinde in genere, ſervio, miniſtro; nam de quovis miniſterio dicitur. Th. βαλανεῖον.

Βαλανικὰ, τὰ, quæ in glandierio genere comprehenduntur. Theoph. biſt. Plant. a Th βάλανος.

Βαλανοφάγος, ε, ὸν, qui glandes edit, & veſcitur; ex βάλανος, glans, & φαγεῖν, comedo.

Βαλανοφόρος, ε, ὸν, ἡ, palmulas ferens, glandifer; ex βάλανος, & φέρω.

Βαλανίζω, glandes excutio. f. ίσω. p. ικα. Th. βάλανος.

Βαλανὶς, ίδ-, ἡ, balneatria.

Βαλάνιον, idem. Th. βαλανεῖον.

Βελάνιος, qui e glande unguentaria fit: ut βαλάνινον ἔλαιον.

Βαλανίτης, balanum, ſeu glandem referens; ut βαλανῖτις λίθος, apud Plin. a βάλανος, ε, ὁ, glans.

Βάλανος, ε, ἡ, glans; proprie quercus fructum eſſe volunt, deinde ad ſimiles aliarum quarundam arborum fructus transferri; ſed eſt etiam glans, i. q. arbor ipſa glandifera; & eſt etiam ut ſquarillum animantium genere, ἀπὸ τοῦ πρὸς ὀρύσσειν βαλάνου, ὁμοίστητος, ut Athen. indicet l. 3. & Ariſtot. l. 4. anim. & eſt præterea medicamentum, quod in glandis formam efficitur, ſedi imponitur ad dejiciandam alvum: item ſic dicitur earremi penis carnoſa ſubſtantia, in glandis ſimilitudinem facta: item obex, & peſſulus, i. e. μοχλὸς, ſed Ariſtoph. & Thuc. Schol. eſſe vult τὸ βακτύλιον ὃς τὸν μοχλὸν σπάζων, ferrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, & reducitur. a βάλλω, immitto.

Βαλανόω, ῶ, obiice, ſeu peſſulo trajectu obſero; Ariſtoph. a Th. βάλανος, glans, obex, peſſulus, ſerrum ſcil. quod init μοχλὸν, & a clave ducitur, ac reducitur; unde clavis dicitur βαλανώτρα, ἡ, ἀπὸ τὸ ἁρπάζειν τὸν, vel τῷ βάλανον.

Βαλανώδης, ε, ὸν, crumenula: dimin. a βαλάντιον.

Βαλάντιον, ſen βαλάντιον, ου, τὸ, crumena, marſupium, facculus: quaſi a βάλλω ὀντός.

Βαλαντοτόμος, crumenas incidens.

Βαλαντοτόμος, ου, ὁ, fur zonarum; item ſaccularius; ex βαλάντιον, & τέμνω, feco.

Βαλανώδης, ώδ-, ὁ & ἡ, glandibus plenus; item, qui glandis eſt figuræ.

Βαλάνιον, ου, τὸ, flos mali ſylveſtris Punici.

Βαλβὶς, ίδ-, ἡ, repagulum, locus, unde ii, qui curſu certant, amittuntur, carceres, initium.

Βάλε, & βάλετ, dimiſit, projecit, Jon. pro ἔβαλε, 3. ſing. a. 2. act. βαλεῖν, a. 2. inf. βαλεῖσθαι, a. 2. inf. m. verbi βάλλω.

Βαλεῖν, Jon. & Poet. pro βαλὼν, a. 2. inf. ab eod. Th.

Βάλετ' pro ἐβάλετο, 3. ſing. a. 2. m. βαλέτην, in dual. Jon. a. 2. act. ejuſd. Th.

Βαλεῦ, Dor. pro βαλὲ, a. 2. imperat. m. a βάλλω, jacio.

Βάλης, 2. ſing. a. 2. ſub. act. βάλητον, 3. ſing. a. 2. ſub. m. ab eod. Th.

Βαλιὸς, ὰ, ὸν, varius, maculoſus: q. φαλιὸς· item, celer; a βάλλω. Eſt & βαλιὸς, celer; orbus oculis.

Βάλλ', & βάλλε, jaciebat, imperf. Jon. pro ἔβαλλε a βάλλω.

Βαλλαχγάδες, exp. qui pyra ſylvatica jactu decarriunt: ſic ſe ſe Argivorum pueri per jocum in quodam feſto vocabant, ut Plut. refert in Hellen. quæſt. ex βάλλω, & ἀγρὸς, ἀδ-, pyrus ſylveſtris, quam quidam pyraſtrum vocent.

Βάλλεται, inducis, pro βάλλῃ, a. ſing. præſ. ſub. paſſ.

Βάλλεο, pro βάλλε, Jon. præſ. imperat. paſſ. ejuſd. Th.

Βαλλέσκετο, Jon. & Poet. pro ἐβάλλετο, & hac pro ἔβαλλε, jaciebat, 3. ſing. impetf. verbi βάλλω, jacio.

Βάλλετο, imperf. paſſ. Jon. pro ἐβάλλετο, βάλλει, præſ. part. n. g. verbi βάλλω.

Βαλλίω, ῶ, inuſit. unde f. βαλλήσω, apud Ariſtoph. idem quod inſertus βάλλω.

Βάλλησω, a. 1. Poet. pro ἐβάλλησα, q. a βαλλίω, pro βάλλω.

Βαλλητὸς, ὸν, ὁ, jactus: ut λιθίνη βαλλητὸς, Athen. l. 9. a βαλλίω.

Βαλλίζω, tripudio: q. a βέω, εο, & ἅλλομαι, ſalio.

Βαλλισμὸς, ὃ, ὁ, tripudium & ſaltatio; eumſmodi olim ῥωμαϊκὸν. Th. βάλλω.

Βάλλω, jacio, jaculor, immitto, attingo, ferio. imperf. ἔβαλλον. f. βαλῶ, & in 3. pl. βεβλῶσι. perf. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον. a. a. imperat. βάλε. a. 2. ſub. βάλω, ῃς, ῃ, præſ. paſſ. βάλλομαι, abjicior. perf. βέβλημαι. pluſq. perf. ἐβεβλήμην, σο, τὸ, a. 2. paſſ. ἐβλήθην. a. 1. imperat βλήθητι, a. 1. inf. paſſ. βληθῆναι. p. m. βέβολα. Hinc βολὴ, βόλος, βολὶς.

Βαλλωτὰ, ᾶς, ἡ, marrubium nigrum.

Βάλοι, 3. ſing. o. a. opt. act. βάλοιν, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi βάλλω.

Βαλοῦσαι, Dor. pro βαλοῦσαι, onm. pl. f. g a. 2. part. act. verbi βάλλω.

Βάλον, pro ἔβαλον, a. 2. ind. verbi βάλλω.

Βαλσαμίλαιον, eſt balſami ſuccus, ſeu liquor, balſamienm oleum Plinio; quod dicitur etiam ὀποβάλσαμον.

Βαλσαμίνη, a quibuſdam dicitur τὸ βάλσαμον. Dioſc.

Βάλσαμον, ε, τὸ, balſamum.

Βαλσαμώδης, appellata eſt ἀγριότης, caſſia quædam; ab odore ſimili balſami odori. Th. βάλσαμον.

Βάλωμαι, a. u. ſub. med. verbi βάλλω.

Βάλωμεν, dejiciamus, 1. pl. a. 2. ſub. act. verbi βάλλω.

Βάλων, a. 2. part. act. a βάλλω.

Βᾶμα, τος, τὸ, Dor. pro βῆμα, greſſus. Th. βαίνω, εο.

Βάμβα, pro βάμμα, Dor. ea βάπτω.

Βαμβάζω, inarticulate loquor, balbutio; item, dentes quatio pra metu: q. a. βᾶ.

Βαμβαλύω, mangonizare cibos.

Βαμβαρίζω, frigore tremo; idem quod βαμβαλίζω.

Βαμβακώδης, ὁδ-, ὁ & ἡ, bombycibus ſimilis: Dioſc. ex βάμβαξ, pro βόμβαξ, & ὠδ-.

Βαμβαλίζω, ſ. ίσω, p. ικα, tremo.

Βᾶμμα, ατος, τὸ, tinctura, acatum, falſamentum: a præt. paſſ. verbi βάπτω.

Βᾶν, pro ἔβαινον, 3. pl. a. 2. ἔβην, verbi βαίνω.

Βαναυσία, ας, ἡ, ars fabrilis, & illiberalis.

Βαναυσικὸς, ὴ, ὸν, mechanicus.

Βάναυσος, ε, ὁ, ἡ, artifex mechanicus & illiberalis, qui quampiam artem mecha-

chanicam tractat, ſive qui manibus ſibi victum quærit: præcipue de iis dicitur, qui igne opus faciunt, quaſi βάυνος; q. ex βαῖνον αἶθε, qui fornacem, ſeu caminum accendit ad conficienda ſua opera. Item ſedentarius artifex, ſeu ſellularius ſic dicitur. Item βάυνος φιλότης, exp. trivialis amicitia. Item pro inepte magnificeo ſumitur βάυνος, apud Ariſtot. Eth. 4. inquit Bud.

Βαυνουργία, opus, quod ad caminum, ſeu fornacem conficitur; opus mechanicum; ſeu opus ejus, qui artem mechanicam profitetur: Poll. ex βάυνος, & ἔργον.

Βαυνουργὸς, qui opus ad caminum, ſeu fornacem confici: item, qui artem exercet ſedentariam, & illiberalem.

Βαυνώτος, ut βαυνώτος τραφέντες, citat Bud. ex Chryſoſt. quod eſſe air quaſi πεπυρωμένος, eraſſe. Eſt adv. a Th. βάυνος.

Βάντες, conſcendentes, p. num. a. 2. part. m. g. βάς' ab aor. 2. ἔβην, verbi βαίνω.

Βαπίζεσθαι. V. in βαπτίζω.

Βαπτίζω, baptizo, mergo, lavo. f. ίσω. p. βεβάπτικα. a. 1. ἐβάπτισα. imperf. paſſ. ἐβαπτιζόμην, ες, ετο. perf. paſſ. βεβάπτισμαι. a. 1. paſſ. ἐβαπτίσθην. fut. 1. paſſ. βαπτισθήσομαι. a. 2. m. ἐβαπτισάμην βᾶν, ατο. a. 2. m. imperat. βάπτισαι βᾶσο. m. ſub. βαπτίσκομαι, lotus fuero. Th. βάπτω, mergo.

Βαπτικὸς, ή, όν, tingendo aptus, tinctilis.

Βάπτισις, εως, ἡ, lavacrum.

Βάπτισμα, ατος, τὸ, baptiſma.

Βαπτιστὴς, οῦ, ὁ, lorio.

Βαπτιστὴς, ὁ, Baptiſta.

Βαπτιστήριον, ὁ, τὸ, lavacrum; a βαπτίζω, quod a βάπτω.

Βαπτὸς, ὴ, όν, tinctus.

Βάπτρα, ας, ἡ, quæ inficit, & tingit.

Βάπτω, tingo, mergo, lavo. f. ψω. p. βέβαφα. a. 2. ἔβαφον. perf. paſſ. βέβαμμαι, ψαι, ται.

Βαραββᾶς, ᾶ, ὁ, nomen latronis, Heb. filius patris: ex רב filius, & אבא pater.

Βαρβαρίζω, pro βαρβαρίω, raucesco, per pleonaſmum ρ. v. βράγχος.

Βαρβαρυγμὸς, pro βαρβαρυγὼν, raucedo, raucitas.

Βάραθρον, ε, τὸ, foſſa profunda, exitium, pernicies. Attice βάραθρος, proprie fuit locus valde profundus Athenis, in quem noxii detrudebantur.

Βαραθρώδης, ὁ ἡ ὁ, voraginoſus: a βάραθρον.

Βαραχίας, α, ὁ, nomen viri, Hebr. benedicens Domino.

Βαρβαρίζω, f. ίσω, p. ικα, barbarorum more vivo, ago, loquor.

Βαρβαρικὸς, ὴ, όν, ὲ, barbaricus.

Βαρβαρικῶς, barbare.

Βαρβαρισμὸς, ὲ, ὁ, barbatiſmus, idioma barbaricum.

Βαρβαρστὶ, more barbarorum: adv.

Βάρβαρος, ε, ὁ, ἡ, barbarus, tudis, non Græcus, extraneus; pronuntiatione vitioſa, & inſuavi utens, literaſque male exprimens, blæſorum, balborumque more. hanc enim primam vocabuli hujus ſignif. fuiſſe Strabo l. 14. ſcribit, per onomaropœiam factum eſſe addens. Unde βάρβαρος dicitur etiam, cujus eſt peregrinum & ignotum idioma, ut 1. Cor. c. 14. v. 11. Sed exp. & agreſtis; qui agreſtibus moribus uſi præditus: item, inhumanus, ferus.

Βαρβαρόομαι, barbare pronuncio, vel loquor: a βάρβαρος, & σύμα, τος, os, oris.

Βαρβαροφωνία, vitium, quo quis barbare verba linguæ alienjus pronuntiat.

Βαρβαρόφωνος, qui barbare effert verba alienæ linguæ.

Βαρβαροφωνέω, barbare loquor; barbato ſermone utor.

Βαρβαρόφωνος, α, ὁ, ἡ, rudis in voce: a βάρβαρος, & φωνὴ, vox.

Βαρβαρόω, ῶ, exp. barbarum reddo, i. e. agreſtem, & ferum, vel ferocem, efferо; efferatum reddo: ſed exp. etiam barbarorum poteſtati ſubjicio, & in paſſ. βαρβαρόομαι, efferor, barbarus fio: Th. βάρβαρος.

Βάρβιλον, τὸ, legitur etiam in neut. pro βάρβιλος, arbor ex oſſe mali Perſici nata: Euſt.

Βάρβιλος, ε, ὁ, nomen arboris.

Βαρβιτίζω, f. ίσω, p. ικα, barbito canere. Them. βάρβιτος.

Βάρβιτος, ε, ὁ, ἡ, vel βάρβιτον, ε, τὸ, barbitus, vel barbitum, inſtrumentum muſicum multarum ebordarum.

Βαρβιτῳδὸς, qui lyra, vel barbito canit: Lucian. ex βάρβιτος, & ᾠδὸς, idem quod ἀοιδὸς, ὰ, ὁ, cantor. Th. ἄειδω, & ᾄδω, per craſin, canto.

Βαρδότερος, tardiſſimus, ſuperl. pro βραδύτερος, vel βραδύτατος: comp. βράσσων, ὁ, ἡ, Pnet. pro βραδίων, & βραδύτερος, a βραδὺς, tardus.

Βαρέα, graviter: adv. vel Jon. pro βαρέως, a βαρὺς.

Βαρέα, ας, ἡ, ſ. g. βαρεᾶι, Dor. pro βαρείᾳ: a βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis. Th. βάρος.

Βαρειόω, gravetur, præſ. imperat. paſſ. a βαρέω.

Βαρέω, gravo, onero. f. ήσω. p. βεβάρηκα. a. 1. ἐβάρησα. p. paſſ. βεβάρημαι. part. βεβαρημένος. a. 1. ind. paſſ. ἐβαρήθην. Th. βάρος.

Βαρέως, adv. graviter, moleſte: ab eod. Them.

Βάρημα, τὸ, gravitas: a βαρέω.

Βαρθολομαῖος, α, ὁ, nomen Apoſtoli, Heb. filius baurientis aquas.

Βαριησοῦς, οῦ, ὁ, nomen viri, Heb. filius Jeſu.

Βάρις, ιδος, ἡ, barinus; piſcis eſt genus, quod [illegible]ovum, nec ſemen genitale, ſeu [illegible]ſticum habet: Ariſtot. Hiſt. anim. l. 4. deducitur a Th. βάρος, εος, τὸ.

Βάρις, ιος, vel ιδος, ἡ, navis, turris, domus turrita, & regia.

Βαρμᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Hebr. filius Jonæ.

Βαρνάβας, α, ὁ, nomen viri, Syr. filius conſolationis.

Βάρος, εος, τὸ, pondus, onus, moleſtia: q. βίᾳ αἴρεται.

Βαρσαβᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Syr. filius quietis.

Βαρτιμαῖος, ε, ὁ, nomen viri, qui filius Timæi.

Βαρυάλγης, & βαρυάλγητος, gravi dolore percitus; qui graviter dolet: item intenſum dicitur βαρυάλγητος, quod gravem dolorem affert: Soph. ex βαρὺς, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Βαρυαχὴς, Dor. pro βαρυαχὼς, graviſonus, gravem ſonum edens: ex βαρὺς, & ἦχος, ſonus.

Βαρυβόας, gravi clamore bonus: Pind. apud Plut. ex βαρὺς, & βοάω, boo, clamo; unde βοᾶς, ὁ, clamoſus.

Βαρύβρομος, ὁ ἡ ὁ, perſtrepens: bortiſonus: ex βαρὺς, & βρόμος, ſtrepitus.

Βαρυβρὺς, idem quod βαρύβρομος, graviſonus, graviſtrepus.

Βαρυγάπης, ες, & Jon. εις, ὁ, per epenthelin ρ γ: metri gratia dicitur pro βαρυόπης, a βάρος, & ὄπης, ſonitus.

Βαρυγλωσσος, malediens: ex βαρὺς, & γλῶσσα, lingua.

Βαρυγήνιος, ε, ὁ, Poet. idem ac βαρύγυιος, α, ὁ, gravis, ſeu infirma genua habens: ex βαρὺς, & γόνυ, genu.

Βαρύγυιος, exp. gravis, ſeu gravatus membris; membra habens gravia; item, membra aggravans: ex βαρὺς, & γῦον, τὸ.

Βαρυδαιμονία, f. ίσω, Ariſtoph. ἄθλιός ὤλω, miſer ſum, & infelix.

Βαρυδαιμονία, gravis fortuna; gravis infortunium: Apud Lyſ. ex βαρὺς, & δαίμων.

Βαρυδαίμων, ονος, ὁ ἡ, infelix, adverſa fortuna laborans, ἀτυχὴς: ut βαρυδαίμων ψυχὴ, in Epigr. infelix anima.

Βαρυδάκρυς, υος, & Βαρυδάκρυος, ε, ὁ, ἡ luctuoſus: ex βαρὺς & δάκρυ, lacryma.

Βαρυδεσμος, exp. gravi vinculo ligatus: Nonn. ex βαρὺς, & δεσμὸς, ὁ.

Βαρύδικος, gravem pœnam ſufferens: ex βαρὺς, & δίκη, ἡ.

Βαρυδοῦπος, gravem ſonitum edens, graviſonus: ex βαρὺς, & δοῦπος.

Βαρυζήλεος, æmulus, invidus: vel invidioſus, infeſtus: ex βαρὺς, & ζῆλος.

Βαρυήκοος, qui gravi eſt auditu; cui bebetes ſunt aures, & βαρυήκοον ὕσται, dicuntur obtundentes auditum, & hebetantes venti.

Βαρυηκὴς, auditus hebetatio; ſeu tarditas, & gravitas auditus: ex βαρὺς, & ἠκὴ, ἡ.

Βαρυηχὴς, vide βαρυαχὴς.

Βαρύθω, gravatur, 3. ſing. præſ. a βαρύω, idem quod βαρύομαι, gravor: a βαρὺς. Th. βάρος.

Βαρυθυμία, f. ίσω, p. ικα, triſcor.

Βαρυθυμικὸς, ὴ, όν, acerbitas animi.

Βαρύθυμος, ε, ὁ ἡ, animo ferox.

Βαρυθύμως, gravato animo: adv. ex βαρὺς, & θυμὸς.

Βαρύθω, dicitur pro βεβαρύμαι, gravor, premor a βαρύω.

Βαρυκάρδιος, cui cor grave eſt; gravatum cor habens; ſtolidus; Heſych. ex βαρὺς, & καρδία, ἡ.

Βαρυκάρηνος, grave, & ponderoſum caput habens: ex βαρὺς, & κεφαλὴ, ἡ.

Βαρύκαπνος, α, ὁ, ἡ, gravem ſtrepitum edens: ex βαρὺς, & κέκαπε, ſonitus.

Βαρυκτυπος, ε, ὁ, graviſtrepus, graviter fremens; ex βαρὺς, & κτυπέω, factum ex τυπέω, reſono. Th. τύπτω.

Βαρύλλιον, τὸ, ponduſculum: eſt diminut. a Th. βάρος, εος, τὸ.

Βαρυλόγος, α, ὁ, qui gravem, ac odioſam orationem habet, maledicus. Ex βαρὺς, & λόγος. Th. λέγω.

Βαρύλυπος, graviter dolens; gravi animi ægritudine, & moleſtia affectus; & de re gravem dolorem efferente. ex βαρὺς, & λύπη, ἡ.

Βαρυμήνιος, α, ὁ, Dor. pro βαρυμήνιος, iracundus: ex βαρὺς, & μῆνις, furor, Th. μαίνομαι, inſanio.

Βαρυμήνιος, cujus gravis eſt ira; ægre placabilis: dicitur a Poetis de Medea. Item ponitur & τὸ βαρύμηνιον, ſubſtantive, pro gravi ira, ſeu acerbo odio, & vix placabili: ex βαρὺς, & μῆνις, ιος, ἡ, ex quibus etiam comp. βαρυμήνιος, & βαρυμήτης, & idem ſignificant.

Βαρυμοχθὴς, cum gravibus dolotibus conjunctus: in Epigr. ex βαρὺς, & μοχθὸς, ὁ.

Βαρυνθῆναι, Boeot. pro ἐβαρυνθῆναι, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi βαρύνω.

Βαρυνόσιος, & βαρυνόστος, gravi morbo implicitus; vel graves morbos incutiens: ex βαρὺς, & νόσος, ἡ.

Βαρύνω, gravo, premo. imperf. βάρυνον, Jon. f. υνῶ, p. βεβάρυγκα. a. 1. paſſ. ἐβαρύνθην. a. 2. ſub. βαρυνθῆ· a βαρὺς, quod a βάρος.

Βαρυοίστος, gravi tergore, ſeu teſta onuſtus; de oſtreo dicitur, apud Empedocl. ex βαρὺς, & ὄιστος, ἡ.

Βαρύοιτος, idem quod βαρύστονος.

Βαρυόπτας, α, ὁ, Dor. pro βαρυόπης, α, graviſonus, gravem vocem habens. Jovis Epith. a βαρὺς, & ὄψ, ὀπὸς, vox.

Βαρυόργυιος, qui gravi exardeſcit ira: ex βαρὺς, & ὀργὴ, ἡ.

Βαρυόσμος, & βαρυόδμος, graviter olens: ex βαρὺς, & ὄζω, unde ὀσμὴ, & ὀδμὴ, ἡ.

Βαρυπαθέω, graviter afflictus ſum: Plut. ex βαρὺς, & πάθος, εος, τὸ.

Βα-

Βαρυπλαγκθ-ος, ὁ, gravia mulieris: Pind. ex βαρὺς, & πλάκα, ἡ, palma manus.

Βαρυπαθής, ὁ, tardus ad parendum, q. d. graxis ad patendum, i. e. qui non facile ad parendum impellitur: item minime agilis; Nonn. ex βαρὺς, tardus, & πάθος, fusdeo.

Βαρυπενθής, ὁ, & βαρύπενθ-ος, ε, ὁ, graxi luctu oppressus, graviter lugens: item gravem luctum, & mœrorem afferens.

Βαρυπενθία, ἡ, gravis luctus: ex βαρὺς, gravis, & πάθ-ος, ε-ος, τὸ, luctus.

Βαρυπήμων, ὁ, graxi detrimento affectus; vel gravia detrimenta afferens: sed exp. & miser: Suid. ex βαρὺς, gravis, & πῆμα, τὸ, clades.

Βαρυπνείοντας, graviter flantes, acc. pl. part. præs. a βαρυπνέω. Ex βαρὺς, quod a βάθος, unus; & πνέω, Poet. pro πνέω, spiro.

Βαρύπνο-ος, ὁ, graviter spiraus: ex βαρὺς, gravis, & πνοὴ, ἡ, flatus.

Βαρύποτμ-ος, ὁ, cujus fors difficilis est; i. e. miles, infelix. unde βαρυποτμότατ-ος, in superl. infelicissimus, infortunatissimus: apud Eurip. in Hippol. & in Phœn. ex βαρὺς, & πότμ-ος, ὁ, fors.

Βαρυπρεπὴς, ὁ, valde decorans; decore insignis: item præclarus; magnificus: item sumptuosus. ex βαρὺς, & πρέπω.

Βαρύπτωτον, τὸ, omne illud, quod in ordinem statariorum plenum, & firmatum & πτωτὸν, cum turba interat, ac molestia: ex βαρὺς, & πτωτὸς, solidus in significatione musica.

Βαρὺς, εῖα, ὺ, gravis, e: in acc. βαρύν. comp. βαρύτερ-ος, superl. βαρύτατ-ος. Th. βάθ-ος, τὸ, pondus.

Βαρυσίδηρ-ος ῥομφαία, gravis ferro ensis: ex βαρὺς, & σίδηρ-ος, ὁ, ferrum.

Βαρυσθεν-ος, ε, ὁ, graviter ponderans; gravis, unde βαρυσθενίζειν, & βαρυσθενίζω, pondus, & gravitatem addere, vel adjicere. Vide σθενὸς, ὁ, statera.

Βαρυστέγω, graviter gemo, Poet. pro στενάζω, f. ξω: a στὲγος, ὁ, anguitus.

Βαρύστομ-ος, ὁ, os habens grave: ex βαρὺς, & στόμα, τὸ, ατ-ος, oris.

Βαρύστον-ος, ε, ὁ ἡ ὁ, graviter suspirans, infelix, infortunatus.

Βαρυσύμφορ-ος, ε, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro δυσμόρος, infelix, qui graves calamitates fert: ex συμφορὰ, calamitas; quod ex σὺν, & φέρω, fero.

Βαρυτραχήλ-ος, ε, ὁ, qui gravem edit strepitum, gravistrepus: ex βαρὺς, & τραχήλος, sonus.

Βαρύτεροι, οἱ, morosiores: comp. a βαρὺς, gravis.

Βαρύτης, ητ-ος, ἡ, gravitas. Th. βάθ-ος.

Βαρυτιμάω, pretium augeo, & gravius reddo; saltro graviori pretio vendo: Suid. a βαρύτιμ-ος, pretiosus.

Βαρύτιμ-ος, ε, ὁ, ἡ, pretiosus, q. gravis pretii, quod olim ex appendebatur: ex βαρὺς, & τιμὴ, pretium; quod a τίω, honoro.

Βαρύτλητ-ος, ὁ, pondus, aut graxe aliquid ferens; laboriosus: ex βαρὺς, & τλάω, f. τλήσω. unde τλητὸς, ὁ, tolerabilis.

Βαρυτονέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, graxi tono profero.

Βαρύτον-ος, ε, ὁ & ἡ, ὁ, gravitonus.

Βαρυτόνως, gravi tono; adv. ex βαρὺς, & τόν-ος, quod a τείνω, tendo.

Βαρυφάμου ὑμνάγιοι, in Epigr. hymnorum sanctarum: (& proinde subitantive, sicut ὕμνιος) ex βαρὺς, & ὕμν-ος, ὁ, hymnus.

Βαρύφθογγ-ος, ε, ὁ, ἡ, qui graxam sonum habet, graxisonus: ex βαρὺς, & φθόγγ-ος, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor.

Βαρύφορτ-ος, ε, ὁ & ἡ, gravis, onustus: ex βαρὺς, & φόρτ-ος, ὁ, onus.

Βαρυφρόνως, graviter mente sam affectus: ex βαρὺς, & φρὴν, mens.

Βαρυφρονῶν, ὁ, status mentis graviter affectæ, & curis ac molestiis velut graxatæ.

Βαρύφρων, ὁ, cui mens est gravis, & curis onusta; qui mente graviter est affectus.

Βαρύφωνος, ὁ, cui vox est graxis.

Βαρυφωνία, ἡ, vncis gravitas: Poll. l. 2. ex βαρὺς, & φωνὴ, ἡ, vox.

Βαρυχὴς, ὁ, gravisonus; idem ac βαρυηχὴς, gravem sonum, vel fouitum edens.

Βαρύψυχος, ὁ, qui graxi, & ignavo animo est: ex βαρὺς, & ψυχὴ, ἡ, animus.

Βασανόδυνος, ὁ, qui graves dolores patitur, vel affert. ex βασὰς, & ὀδὰν, dolor.

Βασανῶ, ῶ, vitio sum gravato: ægre, & difficulter cerno; ex βαρὺς, & ὄψ, ὠπὸς, visus.

Βᾶς, ᾶσσα, ingressus, io nom. pl. βάντες, a. 2. part. act. a βαίνω, eo.

Βᾶσαι, insistentem, aor. 2. part. f. g. in masc. βάς. ab eod. Them.

Βασανίζω, exploro, torqueo, exercio. f. ίσω. p. βεβασάνικα. a. s. ἐβάσανισα. a. r. sub. βασανίσω, ης, η. a. s. inf. βασανίσαι. præt. pass. βεβασάνισμαι. aor. r. pass. ἐβασανίσθην. f. s. pass. βασανισθήσομαι. Th. βάσανος, ὁ, examen.

Βασανιστὴς, ὲ, ὁ, explorator, torror.

Βασανιστὸς, ὴ, ὸν, etueiatus: a præt. pass. βασανίζω, crucio.

Βασανιστήριον, τὸ, loeus, in quo homines torquentur: item eruciandi genus, tormentum, eruciatus.

Βασανίστρια, ας, ἡ, quæ torquet, examinat, vel explorat. a βασανίζω, & u seq. Th.

Βάσανος, ε, ὁ, lapis, quo probatur aurum, lapis Lydius, probatio, inquisitio per tormentum.

Βασάζουσι, Dor. & Æol. pro βάσσονται, f. r. m. verbi βάσσω, eo.

Βασὶ ἴσσαι, Dor. prn βάσσονται, progredientur, 3. pl. f. r. m. a βαίνω, & f. βάσομαι.

Βασίλαια, ας, ἡ, Regina, regis uxor: Od. q.

Βασιλάα, ας, ἡ, regnum.

Βασιλαάω, ῶ, regnum affecta, est ὀρεκτικὸν ῥῆμα, i. e. defiderativum verbum.

Βασιλαῖος, ὁ, Regis filius: Suid.

Βασιλάϊον, τὸ, regulus: Plut.

Βασίλαιος, ε, τὸ, sc. δῶμα, regia: pl. βασίλαια, ων, τὰ, sc. δώματα, regum palatia.

Βασίλαιος, ε, ὁ, ἡ, regalis.

Βασιλάδα, regna, præs. imperat. βασιλάδαμεν, præs. inf. Jon. pro βασιλάειν, a βασιλάω, a seq. Them.

Βασιλάς, άος, άος, Poet. & Jon. ῆος, ὁ, ιεκ: q. βάσις λαῶν, idest, λαὸς, populi.

Βασιλάτερος, ε, ὁ, comp. augustior r & in superl. βασιλάτατος, regno dignissimus: a βασιλὰς, ὁ, rex.

Βασιλάω, regno, impero, sum rex, regnum adipiscor. f. άσω. p. βεβασίλακα: a. r. ἐβασίλασα. a. s. inf. βασιλάσαι. Ab eod. them.

Βασιλὰς, ἡ, regnum, βασιλείη: Soph.

Βασιλᾶϊ, Jon. pro βασιλεῖ; dat. sing. βασιλᾶος, gen. Jon. & Poet. pro έος. a βασιλὰς, ὁ, rex.

Βασιλᾶϊος, ἡ, regnum, regia aula: Herodotus.

Βασιλᾶϊον, τὸ, palatium, regia.

Βασιλαῖος, ε, τὸ, regale, pro βασίλειον, Poetica dialysi.

Βασιλᾶος, ὁ & ἡ, regalis, regius.

Βασιλὰς, ίδος, ἡ, regia: quod a βασιλεὺς, per dialysin Jon. βασιλήϊος.

Βασιλεία, μ. ίσω, π. ικα, regiæ partí faveo; vel Regis more ago, regium speciem præfero: App. in Mithrid. Them.

Βασιλεὰς, ὁ, rex.

Βασιλεία, ἡ, basilica; domus regia; vel ampla, & spatiosa, in qua agebantur causæ, & conciones.

Βασιλεῖος, ὴ, ὸν, regius, a, um: a βασιλεὺς, ὁ, rex.

Βασιλείως, regaliter: unde βασιλειότερον, augustius: & βασιλειότατα, augustissime.

Βασιλείδα, ludi genus est, in quo qui forte rex factus est, facienda imperat: cui vero servum esse obvenit forte, imperata facit. Poll.

Βασιλὶς, ίδος, ἡ, regina.

Βασιλίσκος, ὁ, regulus; item serpens sic dictus. Th. βασιλεὺς, rex.

Βασίλισσα, ης, ἡ, regina.

Βάσιμος, ε, ὁ ἡ, pervius; Gal. παράσιμος, qui accessui expositus est; accessus, passive; qui potest adiri: Nazianz. ejusdem Th. cum βάσις, basis.

Βάσις, εως, ἡ, basis fulcimentum, gressus, plauta pedis, pes, rhythmus: a βαίνω, eo, p. pasi. βέβασμαι, σαι, mutato ν in α breve.

Βάσσ', pro ἴθι, xade, accelera, præs. imperat. a βάσσω, Poet. pro βαίνω. ab inusitato βάσω.

Βασσάω, fascino, invideo, criminor. f. άσω. p. γκα. a. s. ἐβάσκησα, a. a. ἐβάσκασα. q. a φάσκω ἀκὰ, dico horrenda: vel q. φασκάω; i. e. φάσκω κατὰ τῶ, h. e. oculis interficio.

Βασκανιστὴς, ὁ, fascinatorius: Plut.

Βασκανία, ας, ἡ, invidia, fascinatio, calumnia.

Βάσκανος, ε, τὸ, fescinum; odium: Poll.

Βάσκανος, ε, ὁ, ἡ, invidus, malignus, fascinans.

Βασκάνος, invide: a βασκάνω, invideo.

Βασκασμὸς, ἡ, fascinatio, fascinum.

Βάσκω, apud Poet. pro βαίνω, vado.

Βασμὸς, ὁ, ὁ, gradus; Attice pro βαθμὸς, a βαίνω, gradior.

Βάσσονται, prn βάσσονται, gradientur, 3. pl. f. r. Æol. a βασσάομαι, f. r. Æol. vel Dor. xerbi βαίνω, gradior.

Βάσσα, ας, ἡ, Dor. pro βᾶσις, ος, ἡ, concussitas.

Βασσαρὶς, ἡ, ὁ, ἡ, calceamenti genus; item meretrix, & vulpes: in qua signific. dicitur & βάσσαρος, apud Herodot. Etym. & Suid. xid. infra βασσαρικὸς.

Βασσαρικὸς, ὁ, vulpinus: Hesych. a Them. βασσαρὶς, ὶ, vulpes.

Βασσαρικὸς, idem ac βασσικὸς, ὁ, Bacchicus: a Th. βασσαρὶς, seu βασσάρα, pront signif. τῶ βασσικῶ: Eustth. autem dicit, βασσάρας esse Bacchi nutrices; ita nominatas ἀπὸ τῦ βάσσα ἐπ' ἀκρῶ πεπόσθαι, ἀπὸ τῦ κρημνῶδες. Sicut etiam meretrix dicitur βασσάρα, seu ρι, quod xeluti furore quodam in libidinem ruat; ut αἱ βασσαραὶ, quæ βασσάραι dicuntur, Bacchico quodam & lymphato furore perbibentur agitatæ fuisse. Item βασσάρα, pro calceamento, ita dicitur ὡσεὶ τὸ τῇ βάσει ἁρμόζον, ut tradit Etym.

Βασσαρὶς, ἡ, dimiuut. a Th. βασσαρὶς, significat non solum τῶ βασσάρᾳ τῶ βασσικῶ, sed etiam τῶ βασσάρᾳ τῶ κλαυσικῶ; ut Etym. testatur: item pro meretrice, ex Epigr.

Βάσσαρος, ὁ, profundior: irregularis comparativus est a βαθὺς, profundus: unde comp. βαθύτερος, & βαθίων; item βάσσων, profundior.

Βασσαγὴ, ἡ, & βάσσαγος, τὸ, onos: quod scil. portatur: a βασσάζω, porto.

Βασσάζω, porto, bajulo, libro, sustineo. f. σω, & Dor. βασσάξω, p. βεβάσαγα. a. s. ἐβάσαξα. a. r. inf. βασσάσαι. a. 1. part. βασσάσας, ασσα. quasi a βάω, & σάω.

Βάσσαμεν, Dor. pro βάσομεν, 1. pl. præs. sub. βάσω, quod a fut. formatum est. Th. βαίνω, eo.

Βασσιλεύσθαι, turpiter, & effœminate vixere.

Βάσσαλος, ε, ὁ, mulierosus, effœminatus: a Batalo quodam Ephesio tibicine.

Βασσάρα, τὸ, patella, πασσάρα, patina. Delphorum est β pro π.

Βασσάρα, ε, τὸ, apud Sicnlos patella dicitur: & πασσάρα, pro eodem. β etiam pro π.

Βᾶτε, Dor. pro βᾶτε, ite, a. pl. a. 2. imperat. a βᾶθι, quod ab ἴβλω, a. 2. verbi βαίνω, eo.

Βα-

Βατάω, f. ήσω, coeo: de animalium coitu venereo dicitor. unde βατάω maribue; & βατάεσθαι fœminis tribuitur: per Sync. βατῶ, & βατῶσθαι, & βατωμένται, pro βατάωνται, q. a βατέω ioof. Th. βαίνω, eo.

Βατέω, ῶ, f. ήσω, vado: inufitatom eſt, niſi in compoſitione, pro Them. βαίνω. fed eep. atiam calco, pro πατέω, lingua Delphorum. Plut. io Hell.

Βάτιλα, ivarunt, Dor. pro ἐβάτιλα, dual. a. a. ἔβαλα. & βάτησι pro ἔβησαν, iveruot, in pl. a βαίνω, eo.

Βατής, ῆος, ὁ, qui incedit; item metens: & limeo.

Βατιζόν, ή, ὁ, ſcanſorius; a βαίνω, eo.

Βατίς, ος, ὁ, idem ac βάτος, rubus.

Βατράκιον, ου, τό, potuli genus.

Βατραχοσκόποι, οἱ, dicebantur, qui avidius inhiantes τοῖς βατράχοις, eaſia foro piſcerio intentiore oculo perſequuotur, circumquaque reſpectantes. Ariſtoph. A βατής, & σκοπός, ῆ, ὁ, ἡ ή, ſpeculator; explorator; a Th. σκέπτομαι, etreumſpicio.

Βατταρία, ή, Il. β. in Bœotia enllis quidam erat eirca Trojam, dictos ἀπὸ τῆς πόλεως αὐτῶν βάττου, rubetom: a Th. βάτος, ου, ὁ, rubus.

Βάττος, ὁ, adject. robens: i. e. qui eſt e robo.

Βάττος, ου, τό, parvus eadoe; per diminotionem pro βάτος dicitor, epud Ariſtoph.

Βατύς, herba nomen, a robi ſimilitudine aliqua: Plin. Item piſcis quidam, qui & βάτος dicitur, apud Athea.

Βατυδρόπος, ὁ, rubos decerpens: ex βάτος, robos; & δρέπω, ſeu δρέπομαι, decerpo.

Βατώδης, ους, ὁ, ἡ, qui eſt ee tubo, vel rubo aſſimilis. Theocr.

Βάτος, ου, ὁ, ἡ, rubus, ſeotis: q. ἄβατος, ioacceſſus: vel a βάτ, & ὄτω, quod violenter lædet.

Βάτος, ου, ὁ, batus, nomen menſuræ liquidorum, ab Heb. בת. Item piſcis nomen, qui & βατύς dicitur.

Βατός, ή, ὁ, perviue: ut βατὴ γῆ apud Naz. a Th. βαίνω, f. βήσομαι; a βάω.

Βατράχιον, ου, ὁ & ἡ, q. d. ranalis: ut βατράχιον μοῖρα, apud Suid.

Βατραχίζω, in morem raoæ nato. Th. βάτραχος, ου, ὁ, rana.

Βατραχών, ῶνος, τό, teouoculus; genoe herbæ: Dioſc. Item coloris ſpecies erat, quo ante ioventas perſooas faciem uagebant. Ariſtoph.

Βατραχίς, ίδος, ἡ, veſtis ad ranarum colorem accedens: Ariſtoph. Schol.

Βατραχίσκος, ου, ὁ, pars quædem io citbara. Heſych.

Βατραχίτης λίθος, batrachites lapis. Plin.

Βατραχομυομαχία, ας, ἡ, ranarum, & murium pugoa; a βάτραχος, μῦς, & μάχη, quod a μάχομαι, pugno.

Βάτραχος, ου, ὁ, rena, Jon. βάτραχος: q. a βοῶ τραχύς. Eſt & tumor ſub liogua maeime puerns infeſtaoa.

Βατταρίζω, balbutio: item garrio, idem ac βαττολογέω, blatero.

Βαττιμασμός, οῦ, ὁ, titobantia, & hæſitantio; linguæ impedimeorum, & offenſio in loqueodo. uode plur. βαττιμασμοί, οἱ, ougæ.

Βαττιμασκός, ή, ὁ, titubstot, hæſitatot, qoi impedire loquitor; vel etiam ougator, blatero. a βαττιμάζω, balbutio. Th. Βάττος, Battus, Poeta garrulus.

Βαττολογέω, loquae, verboſus ſum, deblatero, ougor. ſ. ήσω. p. βεβαττολόγηκα. a. 1. ἐβαττολόγησα. 2. pl. a. ſub. βαττολογήσατε.

Βαττολογία, ας, ἡ, ioanis eorundem repetitio; eui opp. λακωνισμός. Item titubatio in loquendo: a λόγος, & βάττος.

Βάττος, ου, ὁ, Battus, nomen eujuſdem Cyrenæorum principis, qui balbus fuit; item Poete garrulus, & ioeptus, qui eadem crebriue iterabat.

Βατύλη, ης, ἡ, nana, fœmina puſilla: quis βαιά, parva.

Βάτω, veniat, a. a. imperat. βάθι, βάτω: ab ἔβαν, e. 2. ind. verbi βαίνω, eo.

Βατώδης, ὁ, rubens; qui eſt ex rubo, aut rubo ſimilis.

Βαυβάω, ῶ, dormio; item ſopio.

Βαυβώ, ῦς, fuit dicta nutrie Cereris, qood eam infaotem adhoc ſopicrit.

Βαύζω, f. ξω, p. χα, latro, as: ſictom a canum latratu, βαῦ, βαῦ.

Βαυκαλάω, & Βαυκαλίζω, ſopio esnto. nutrieis modo: Heſych. Suid. a Th. βαυβάω, ſopio.

Βαυκαλίς, ας, ἡ, patara: ex Italieo *bucale*.

Βαυκάλιον, ου, τό, ves anguſti oris: quia βαύζει, eum ei aqua infunditur.

Βαυκαλίς, in Epigr. baucalie, vas ad refrigerandum: a βαυκαλίς, patera.

Βαυκαλόν, ή, idem ac βαυκίς, jucundus.

Βαυκίδες, αἱ, calcesmenti genus Joniei: Poll. l. 7. reducitur ad Th. βαυκός.

Βαυκίζομαι, delicior, laſcivio: Heſyeh. Etym.

Βαυκίσματα, τά, delicim.

Βαυκιστής, ὁ, ſpecies leſcivæ ſaltationis: a Th. βαυκός, jucundus.

Βαυκός, ή, όν, jucundus, delicatus.

Βαύλη, ή, dicitur etiem pro Th. βαῦς, ὁ.

Βαῦλος, ου, ὁ, foroae; caminus; q. ab αὔω, uro.

Βαύσδειν, Dor. pro βαύζειν, latrare. vide βαύζω, latro.

Βαυφός, ὁ, ὁ, tioctor.

Βαφή, ῆς, ἡ, immerſio: item tinctora, color: a βάπτω, tiogo.

Βαφικός, ή, όν, tioctorius. unde βαφική, ſc. τέχνη, tinctoria ars. Th. βάπτω, tiogo.

Βάφις, ιος, ἡ, q. d. tinctio; ipſe tingeodi, aut maigendi actus: Poll. ab aod. Th. βάω, inuſ. uode βῆμι, βαίνω, eo.

B Δ.

Βδάλλω, mulgeo, ſogo. f. λῶ. p. ἔβδελκα.

Βδέλλης, mulctos. Item ſuccus. Th. βδάλλω, mulgeo.

Βδέλλα, ης, ἡ, hirodo, ſanguiſuga.

Βδέλλιον, ου, τό, & βδέλλα, arbor quædaoi Arabica; & lacryma ejus.

Βδελυρός, fœtor eetinctæ lucernæ; erepitus veotris.

Βδέλλω, idem ec βδάλλω, ſogo.

Βδελυγμία, ας, ἡ, & βδελυγμός, οῦ, ὁ, abominatio, res eeecraode; item fœtor: a βδελύσσομαι, eeeerot. Thom. βδέω, pedo.

Βδελυκτός, ή, όν, ebomiosbilis, e.

Βδελυρία, ή, ſumma, & perdita impudeotie; ingeos protervia: Plut. impura vita.

Βδελυρός, ὁ, impurus, ſceleſtus.

Βδελυρῶς, flagitioſe, impure.

Βδελύσσομαι, & βδελύττομαι, ebominor, execror, faſtidio. f. ξομαι. p. ἐβδέλυγμαι. a. s. m. ἐβδελυξάμην, ω, ατο. Th. βδέω, pedo.

Βδελυχμία, ή, execratio, abominatio; item neuſea, & fœtor: a βδέω, pedo.

Βδέω, f. ήσω, & ήσω, pedo; flarum ventris emitto.

Βδόλος, ου, ὁ, flatue ventris; item erepitus; & fœtor extinctæ luceroæ. Them. βδέω, pedo.

Βδύλλω, idem ac Th. βδέω, pedo: item timeo, tremo: apud Ariſt. in Equir.

B E.

Βέβαα, ivi, perf. Jon. pro βέβηκα, detracto κ, & α in κ mutato; & io 3. pl. βεβάασι, pro βεβήκασι, a βαίνω, eo. Alii volueot eſſe perf. med.

Βέβαιος, ου, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmus: q. a βέβαα. comparat. βεβαιότερος, ος, & in ſ. g. βεβαιοτέρα.

Βεβαιότης, ητος, ἡ, ſtabilitas, firmitas.

Βεβαιόω, fidem facio; pro competto habeo; affirmo, confirmo: item ſtabilio. Thucyd.

Βεβαιόω, coofirmo, ſtabilio, eertum reddo. ſ. ώσω. p. βεβεβαίωκα. e. s. ἐβεβαίωσα. præſ. ſot. paſſ. βεβαιώσθαι, ώσθαι: perf. paſſ. βεβεβαίωμαι. a. 1. paſſ. ἐβεβαιώθην. Th. βέβαος, firmus.

Βεβαίως, adv. firme, ture, expiorsto.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, coofirmatio, corrobotatio.

Βεβαιωτής, οῦ, ὁ, coofirmator, ſancitor: Plut.

Βεβαιωτικός, confirmativus: Euſteth. a βεβαιόω, confirmo.

Βέβεμμαι, ivimus, per Sync. pro βεβίωμαι, s. pl. perf. eét. verbi βαίνω, eo. Ar βεβάασι, eſt perſ. iof. Poet. pro βεβήκασι.

Βεβρωκώς, ὁ, Dor. pro βεβρωκώς, perſ. part. aét. e βαίνω, eo.

Βέβηλος, η, ὁ, Dor. pro βέβηλος, profaoa.

Βεβαρημμένος, η, ον, gravatus, a, um, perf. part. paſs. e βαρέω, gravo. Th. βάρος, onue.

Βεβαρηκώς, Jon. pro βεβαρηκώς, exempto κ, perf. part. aét. ab eod. verbo, & them.

Βέβασται, iogreſſi erant, per Sync. pro ἐβεβήκεσαν, & hoc pro ἐβεβήκεισαν, pluſ. p. ond. aét. e βαίνω, eo. perſ. βέβηκε, & Jon. βέβασι.

Βέβαχα, tioei, perf. aét. a βάπτω, intingo.

Βεβαώς, ῶτος, ὁ, ſtans, perf. part. pet erafia pro βεβηκώς, a βαίνω, eo.

Βέβηκα, ivi, perf. aét. βεβήκειν, pl. perf. Jon. pro ἐβεβήκειν, ejuſd. Thematis.

Βέβηλα, ſacra, ad quæ profacis acceſſio erat: (a ſaq. βέβηλος, q. d. eujus limen iogredi cuilibet fas eſt; & ex conſequenti, profaoue) quibus opponuotur ἱερὰ βέλα.

Βέβηλος, η, ὁ, ἡ, profanus. Them. βηλός, limen domus.

Βεβηλόω, profaoo, cootamioo. ſ. ώσω. p. βεβεβήλωκα. aor. s. ἐβεβήλωσα. ab eod. Th.

Βεβήλωσις, ἡ, profanatio: Lev. 21. verbale a. 2. perf. præt. paſs. verbi βεβηλόω.

Βεβίηκα, vim intuli, perf. aét. a βιάω. pert. part. paſs. βεβιασμένος, vi tractus. Th. βία, vis.

Βεβίωμαι, perf. peſs. & io 3. ſing. βεβίωται, vite peracta eſt. βεβιωμένος, vivendo peractos, perf. part. a βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Βέβλαβα, nocui, præt. m. verbi βλάπτω, noceo.

Βεβλάσφημαι, offenſus ſum, perf. paſſ. βεβλασφήμημαι, perf. part: ejuſd. Th.

Βεβλήκαμι, pulluleri, perf. aét. a βλαστάνω, germino.

Βέβλαμμαι, vulneratus ea, Jon. pro βέβλησται, a perf. paſſ. βέβλημαι, verbi βάλλω, jacio.

Βεβλήκατο, Joo. pro βέβληντο, 3. pl. perf. βεβλήκατο, Jon. pro ἐβέβλητο, pluſq. perf. ejuſd. Themaris.

Βέβλημαι, jaculatus ſum, perſ. aét. βεβλήκα. Joo. pro ἐβεβλήκη, pluſq. perf. & Βέβλημαι, σαι, ται, perf. paſſ. uode βεβλημένος, part. βεβλῆσθαι, iof. a βάλλω, jacio.

Βεβλήκατο, Jon. pro βεβλῆντο, 3. pl. perſ. paſſ. a βαίνω, clanio.

Βεβολήατο, 3. pl. perſ. paſſ. Jon. pro βέβληντο.

Βεβολήκατο, ejecti erant, pluſq. perf. pro ἐβεβλήντο, ab ἐβεβλήμην, verbi βάλλομαι; unde βέβλητο, & interjecto α, βεβέβλητο, & Jon. βεβολήατο. Alii a βολέω inuſitato derivere maluot.

Βεβλημένος, ὁ, agitetus, pro βεβλημένος, perſ. part. paſſ. verbi βάλλω, jacio.

Βέβουλα, volui, præt. m. verbi βούλομαι, volo.

Βεβουλάδμαι, deliberevi, perſ. paſſ. βεβουλεύσθαι, perf. inſ. paſſ. varbi βουλάω, conſulto. Them. βουλή, conſilium.

Be-

ΒΕΒΡΑΣ, & βεμβράς, Att. pro μεμβράς, quæ species apuæ, piſcis, in pl. βεβρᾶδες, ων, οἱ.

Βέβεγμαι, irrigatus ſum, perf. paſſ. & part. βεβρεγμένος, madidus: a βρέχω, rigo.

Βεβρόμημαι, ſtrepui, perf. act. a βρέμω, tremo.

Βέβρυκες, pars illa, quæ inter maxillas eſt.

Βέβρυθα, gravis fui, præt. med. verbi βρίθω. perf. part. βεβρυθώς, & in f. g. βεβρυθῶτα.

Βεβρυθώς, gravate: Heſych. adv. a βεβρυθώς, gravatus.

Βεβρωτιδωμένος, obrutus, perf. part. paſſ. a βρίθω, lum gravis.

Βέβρυχα, Att. pro βέβρυχα, perf. ind. act. a βρέχω, irrigo.

Βέβρυχα, fremui, perf. act. verbi βρύχω, ſtrido.

Βεβρώθοις, comederes, 2. ſing. opt. præt. m. a βρῶθω, inuſit. per reduplicat. Att. Alii dicunt eſſe poſitum pro βεβρώκοις.

Βεβρώθω, & βεβρώθω, item βεβρώσκω, idem quod, βρώσκω, comedo, depaſco.

Βεβρωκὼς, comedi, perf. act. βεβρώκω, pluſq. perf. Jon. pro ἐβεβρώκειν, verbi βρώσκω, comedo; fut. βρώσω.

Βεβρώς, per Sync. pro βεβρωκώς, perf. part. ejuſdem tb. Niſi malis eſſe præt. m. ut ſit ea βεβρώς, ſicut ἑστώς, ea ἑστώς.

Βέβυκας, pavi: mutuatitium perf. act. verbi βόσκω, ab inuſit. βόω.

Βεβωσιλόες, Jon. & Dor. pro βεβασιλόες, celebris, clarus, perf. part. paſſ. a βασίω. Alii a βάω, pro βάσκω, paſco, formant; ſed diverſo ſenſu.

Βεβώς, ῶτος, Att. pro βεβηκώς, progreſſus. Unde βεβασιλεύς, & ſublato κ, βεβασιλεύς, contracte βασιλεύς, perf. part. verbi βαίνω, en.

Βέδυ, aqua, Phryxibus.

Βεελζεβούλ, ὁ, pro Βεελζεβούβ, nomen idoli, ἑβραϊκὸν, Hebr. Dominus muſcarum, Metaphorice Satanas tribuitur.

Βέθρον, pet Syncopen dicitur, teſte Etym. pro βέραθρον, τό, & hoc Attice pro βάραθρον, profunditas; barathrum, foſſa profunda.

Βεῖ, iret, Jon. pro βῇ, ſing. a. 2. ſub. a βαίνω.

Βείω, idem quod βοέω, ῶ, inco, coeo: Heſych. βείων, apud Solooem eſſe dicit, τὸ βίᾳ μίγνυσθαι, per vim coire.

Βειστεύω, unde βειστεῦν, affertur pro βειστᾶν, Venerem appetere.

Βείομαι, vivam, pro βιώσομαι, Poet. f. s. m. quaſi a βάω, rejecto σ; vel potius a βιόομαι, f. s. med. vocis; verbi βιόω, vivo.

Βείο, Jonica epentheſi dicitur pro βίο; βίω autem Jonica diæreſi, ſeu dialyſi vocalia circumflexam factum eſt ex βῶ, a βάω, idem ſignificante, quod βαίνω: ut Iliad. ζ. ὀφρ' ἂν βίω, γόνυ πατρὸς ἕλωμαι; i. e. πορεύσωμαι.

Βείω, ivero, Poet. pro βῶ, 2. x. ſub. pro βῶ enim Jooes dicunt βίω, iode: inferto, βίω· ſic βίωμι, pro βῶμι: a βαίνω, eo.

Βέκκος, Phryges paoem vocant hoc & beccum.

Βεκκεσέλινος, α, ὁ, exp. decrepitos ſimul, & delirus; (quales plurimum panem comederunt, meoſeſque viaerunt permultos) Ariſtoph. in Nub. item, antiquus, quaſi aote βέκκος, & σέλινον: compoſitum ex βέκκος, quod Phrygum lingua panem ſignificat; & σέλινον, τό.

ΒΕΚΚΟΣ, ſeo βάκκος, ου, ὁ, panis, Phrygum liogna: item, amens.

Βέλεα, tela, acc. pl. Et

Βελέεσσι, & βέλεσσιν, Jon. & Poet. dat. pl. a βέλος.

Βέλεμνον, α, τό, idem quod βέλος, telum.

Βέλεσος, piſcis quidam; apud Athen. lib. 7.

Βελεμνίτης, ου, ὁ, lapis, qui ſagittæ effigiem repræſentat; ea ampla ſcil. radice in tenuiſſimam aciem. a βέλος, εος, τό, telum, jaculum, ſagitta.

Βέλεσσι, dat. pl. a βέλος.

Βελεσσιχαρὴς, Epitheton Apollinis, in Epigrammatibus. ex præced. βέλεσσι, & χαίρω, gaudeo; unde χαρά, ᾶς, ἡ, gaudium.

Βελιάλ, ὁ, Belial, nomen origioe Hebr. Lat. ſine jugo, vel nequam.

ΒΕΛΛΕΡΑ, ων, τά, mala. Etymol. a βάλλω.

Βελλεροφόντης, Dor. Βελλοροφόντας, ω, ὁ, fuit Glauci regis Ephyræ filius.

Βελόκομον, ου, τό, q. d. telorum remedium: ſic a quibuldam dicitur ἡ δίκταμνος, ut habetur apud Dioſc. ea βέλος, τό, telum; & ἀκέομαι, ἀκέσω, ſano, medicor, medeor; unde ἄκος, εος, τό, medela, remedium.

Βελοθήκη, ης, ἡ, pharetra, theca ſagittarum: a βέλος, & θήκη, tepoſitorium; a Th. τίθημι, pono.

Βελομαντικὴ, genus quoddam vaticinationis; quum ſcil. mittuntur ſagittæ in pharetram, & commiſcentur, inſcriptæ, ſive ſignatæ nominibus ſingulorum, ut videatur cujus ſagitta exeat, & quæ prius civitas debeat oppugnari, inquit Hieron. in Ezechielem. ea βέλος, & μαντικὴ, ῆς, ἡ, vaticinatio; a Th. μάντις, εος, ὁ.

Βελόνη, ης, ἡ, acus: item nomen piſcis.

Βελονίς, ίδος, ἡ, acicula, Tb. βέλος, εος, τό, ſagitta.

Βελονοειδὴς, ἐος, ἁ, ᾶ, ἡ, acus formam habens: a præcedente βελόνη, acus; & εἶδος, εος, τό, ſpecies, forma.

Βελονοποικίλτης, α, ὁ, qui acu veſtes variegat; Phrygio: Heſych. ea βελόνη, aeus, & ποικίλος, varius; unde ποικίλλω, variego; ποικίλημαι, variegor, varie diſtinguor; a quo ποικιλτὴς, ῆ, ὁ, qui verſicoloribus variat veſtes.

Βελονοπώλης, ὁ, qui, & βελονόπωλις, ίδος, ἡ, quæ acus vendit: ea βελόνη, acus; & πωλῆς, ῆ, ὁ, venditor; a πωλέω, vendo.

Βελοποιΐα, telorum fabricatio: Poll. ex βέλος τὸ. telum; & ποιέω. facio.

Βελοποιὸς, telorum fabricator.

ΒΕΛΟΣ, εος, τό, telum, jaculum, ſagitta, ictus: dat. pl. βελέεσσι, Jon. & Poet. q. a βάλλω, jacio.

Βελόσκοπος, locus ad tela conſtitutus, vallum; item, machioa bellica, aries: q. a βολὴν σκέπω.

Βελοσφενδόνη, exp. telum, pbalarica; & apud Plut. in Sylla exp. ſagitta: ex βέλος, τό, & σφενδόνη, ἡ.

Βελοτόκος, a quibuſdam dicitur ἡ δίκταμνος, ſeu pulegium ſylveſtre; apud Dioſc. quod & ſagittarum, & partuum ejiciendorum remedium ſit: ex βέλος, ſagitta; & τόκος, ὁ, partus.

Βελουλκέω, ῶ, tela extraho: Homer. Ægin. ex βέλος, τό, telum; & ἕλκω, trabo; unde ὁλκὴ, & ὁλκὸς, tractio, tractus.

Βελουλκίη, ἡ, teli infixi extractio, cujus tres ſpecies ex Hom. tradit Euſt. Iliad. δ.

Βελουλκὸς, ῆ, ὁ, ad telorum extractionem pertinens.

Βελουλκὸς, ſerramentum chirurgi.

Βελουλκὸς, ῆ, ὁ, tela miſſilia extrahens.

ΒΕΛΤΕΡΟΣ, α, ον, meliot, Poet, pro βελτίων.

Βελτιόνως, melius: adv. a βελτίων.

Βελτιόω, meliorem reddo.

Βελτίω, oom. vel acc. pl. a βελτίων, ων, ω, compar. ab ἀγαθὸς, bonus.

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, compar. ab ἀγαθὸς, bonus: ſuperl. βέλτιστος. unde βέλτιστα, adverbialiter, optime.

Βελτίωσις, εως, ἡ, in meliorem ſtatum reductio, emeodatio, proſectus: Chryſoſt. Suid. Verbale a βελτιόω, melius reddo.

Βεμβεκίζω, in gyrum ago: a βέμβηξ.

Βεμβέω, ῶ, βεμβάω, & βεμβηκάω, idem, quod βεμβικίζω, circumago, volvo, in gyrum circumagito.

Βέμβηξ, & βέμβιξ, ικος, ἡ, dicitur non ſolum de trocho, & turbine, ſeu inſtrumento quod pueri ſe exercentes verbere torquent & rotant; ſed etiam de turbine aereo, & de aquarum vortice: Heſych. Sed eſt & inſectum quoddam volucre; quod & βομβὶς nominatur. unde βεμβίδιον, diminut. apud Nic. in Ther.

Βεμβὶς, vide ſupra βεβρώς.

Βεμβρέω, & βεμβρύω, idem quod βεμβέω, & βεμβάω, circumago: Heſych.

Βέμβυξ, idem quod βέμβηξ, & βέμβιξ.

Βένθια, nom. pl. a

Βένθος, εος, τό, profunditas, fundum: dat. pl. Jon. βένθεσσι. Them. βάθος, idem.

Βενιαμὶν, ἁ nomen viri, ἑβραϊκὸν, Hebr. filius dextræ.

Βέπτιστος, Dor. pro βέλτιστος, optimus: ſuperl. ab ἀγαθὸς.

Βέομαι, & βιόομαι, vivam, gradiar: illud a βίος, vita: hoc a βάω.

ΒΕΡΒΕΡΙ, Indica lingua, concha, quæ uniones continet.

Βέρεθρον, Att. & per Sync. βέθρον, pro βάραθρον, τό, τό, foſſa, profunditas, παρὰ τὸ βαθὺς, profundus.

Βερενίκη, ης, ἡ, nomen mulieris, pro φερενίκη. Gr. affereos victoriam.

Βέρνη, ας, ἡ, Berœa, nomen urbis: q. βαρύπολις, ponderoſa.

Βερναῖος, αία, αῖον, & Βερροιαῖος, Beroenſis.

Βερσίκης, ας, ὁ, Dor. alii legunt Βερενίκης: Βερσίκη autem Macedonice dictum pro φερενίκη, propr. nomen mulieris, q. d. ſerene victoriam.

ΒΕΤΤΙΟΝ, α, τό, betium, herba: aliter dictamnus.

ΒΕΤΤΟΣ, εος, τό, veſtis genus, vatiom, aut purpureum.

B H.

ΒΗ, imitatio vocis ovium.

Βή, ivit, pro ἔβη, Jon. aor. 2. ab ἔρχομαι, ᾗς, iveris, a 2. ſob. a βαίνω, eo.

Βηβώ, ovis: Heſych. βῆκα, capra.

Βῆγμα, τό, id, quod tuſſiendo expuitur: a Th. βήξ, χός, ἡ, tuſſis; unde βήσσω, vel πτω, tuſſio.

Βηζω, eap. φησίν.

Βηθάβαρα, ας, ἡ, nomen loci; Hebr. domus tranſitus.

Βηθσαΐν, ας, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus afflictionis.

Βηθσαϊδὰ, & Βηθσαϊδὰν, ἡ, nomen urbis ἑβραϊκὸν, Hebr. domus piſcationis.

Βηθφαγὴ, ῆς, ἡ, nomen villæ, Hebr. domus ficuum præcocium.

Βῆκες, τά, ita dicta ſunt πτέρυγες, aves, teſte Heſychio, παρὰ τὸ βῆ, βῆ, i. e. ab imitatione vocis earum, tuſſa eodem.

Βῆκα, Heſch. capta: a Tb. βῆ. V. etiam βῆκες.

Βῆλος, ου, ὁ, propr. nomen viri; necnon fluvii.

ΒΗΛΟΣ, ου, ὁ, limen domus: q. a βάω, & λίω, quod per limina ſæpius eatur.

Βῆμα, ατος, τό, greſſus, veſtigium; item,

tem, tribunal, suggestus: a perf. præt. passiv. verbi βαίνω, ascendo.

Βημιζω, f. ίσω, expositur, τὸ τοῖς ποσὶ μετρέω, pedibus metiri: sed Budæo est per passus metiri; ut cum millia passuum Romani distinguebant per octona stadia, ut inquit Polyb. l. 3.

Βημιτης, ᾶ, ὁ, qui per passus metitur: Athen. Item, qui sedet pro tribunali; judex. a βῆμα, gressus, passus; item, tribunal.

Βήμμεναι, Dor. & Poet. pro βῆναι, a. 2. inf. a βαίνω, eo.

Βλῆ, βῆς, βῆ, Poet. sine augmento pro ἔβλω. βλῆναι, a. 2. inf. act. ejusd. Th.

Βῆναξ, Hesychio est μέγα μεγάλη: & βήνακες, sive βήκακες, sunt maxæ factæ e farinis percolatis: Poll. & Athen. Item, gladii, seu recti gladii, Hesychio.

ΒΗΎΡΟΣ, birrus, vestis genus.

Βηρύλλ-ος λίθ-ος, i. e. βήρυλλ-ος, berillus, lapis pretiosus: Ezech. c. 28. dicitur & βηρύλλιος, pro eodem.

ΒΗΡΥΛΛΟΣ, a, ὁ, ἡ, beryllus, gemma.

ΒΗΣΣ, βηχὸς, ἡ, tussis.

Βησάμενο-ς, a. e. part. m. qui ascendit, a βαίνω. a. 2. s. m. ἀναβησάμενος.

Βῆσαν, iverunt, 3. pl. Jon. a. 2. pro ἔβησαν, ab ἔβλω, ejusd. Th.

Βῆσε, impositi, pro ἔβησε, aor. 2. Jon. ab insf. βαίω. Them. βαίνω, ascendere facio.

Βήσεσθαι, f. 2. inf. m. ab eod. Th.

Βήσετο, ascendebat, imperf. Jon. m. pro ἐβήσετο, verbi βήσομαι; quod a f. 2. verbi βαίνω, transformatur in præsens; unde ἐβησέμην, imperf.

Βήσομαι, progrediar, f. 2. m. verbi βαίνω, eo.

Βήσομεν, 1. pl. f. 2. vel per Systolen pro βήσομεν, 2. pl. a. 2. sub. act. a βαίνω, seu βήω. f. βήσω. a. 2. ἔβησα.

Βήσσ-ος, εσ-ος, ους, τὸ, vallis concavitas: Homer.

Βῆσσα, ης, ἡ, saltus, convallis, concavitas, vallis profua, sive aquosa inter montes; Hom.

ΒΗΣΣΑΙ, αἱ, saltus, valles. V. βησσήεις.

Βησσήεις, εντος, ὁ, saltuosus, fissuosus; habens multas semitas: a Th. βήσσαι, quæ dicantur loca in montibus, per quæ gradi possumus; seu losa arboribus, fruticisque enndensa, quæ Latinis dicuntur saltus. Sant etiam, qui exp. convalles, seu valles profuas: Il. γ. & ρ.

Βήσσης, dat. pl. Jon. a βῆσσαι, saltus.

Βήσσα, tussio, q. a. βήσ. V. βηξ.

Βησσωδὴς, ᾶ, ὁ, saltatio enncinno gressu.

Βησσώων, ονθ-ος, ad sonum saltator.

Βησσώοντες, Hesysbio sunt ἐρχησαί, οἱ διὰ ποδῶν ὀρχούμενοι; ita dicti ἀπὸ τῆ ὑμοσπλοίως βαίνειν, quoniam apto & concinno gressu incedentes saltant. Ea βαίνω, & ὑμοσία, ab ὑμιλία.

Βήτλων, iverunt, Poet. & Jon. pro ἔβησαν, dual. a. 2. ἔβλω, a βαίνω, eo.

Βήττω, μ. βήξω, π. ηχα, tussio, neutrum absol.

Βηχικὸς, ὸν, ὁ, tussiens, rassi laborans. Item, ad tussim pertinens, tussicularis: ut βηχικὰ φάρμακα, & βηχικαὶ δυνάμεις, Dioscor.

Βήχιον, ου, τὸ, tussilago, herba ita dicta, & tussicularis, quod tussientibus utilis sit; Hesych. Th. βηξ, χὸς, ἡ, tussis.

B I.

ΒΙ'Α, ας, ἡ, vis, robor, violentia. μετὰ βίας, vi.

Βιάζεο, uige, Jon. pro βιάζε, præs. imperat.

Βιάζε, Dor. pro Βιάζει, a βιάζομαι.

Βιάζομαι, f. σομαι, a. s. ἐβιασάμην: In media forma, idem ac βιάω, & βιάζω· at frequentius apud Oratores, vim affero, cogo; item, nitor; & πατρὸς t passive, opprimor, nitor, cogor.

Βιάζω, vim affero, urgeo, f. σω, p. βεβίακα. Th. βία vis.

Βιαιομάχας, violentus pugnator, strenous bellator; proprie, qui vi ac robore corporis in pugna certat, non dolis.

Βιαιομαχέω, ῶ, vi roboreque corporis pugno, non arte, dolisque: Polyb. ex Βιαιο-, ο, ὁ, & μάχη, pugna, a μάχομαι, pugno.

Βιαιότης, violentia, & injuria. In nov. const. a βίαιο-ς, violentus.

Βίαιο-ς, αία, αιον, & βίαιο-ς, α, ὁ, ἡ, violentus, a, um; item, injurius, & coactus: & βιαιότερο-ς, comparat. ab end. Th.

Βιαίως, adv. & βίᾳ, adverbialiter, violenter, a βίαιο-ς, quod a βία, vis.

Βιάσασα, μ. ἀσομαι, π. ασα, cogo, vinco, vim infero; idem quod βιάζομαι.

Βιαστὴς, ffusiens victus, sufficiens ad vitam; & vitam & victum suppeditans: ex βίο-ς, υ, ὁ, vita, & ὑμέω, sufficio.

Βιάτχο-ς, commeatui præfectus: ex βίο-ς, vita; item, victus; & ἀρχὴ, ῆς, ἡ, principium: unde ἄρχομαι, & ἄρχω, incipio, impero.

Βιᾶσθαι, cogere, vim afferre, præs. inf. a βιάομαι. Th. βία, vis.

Βιάσθω, urgeat, vim inferat, præs. imperat.

Βιαστὴς, ῆ, ὁ, violatio; vis adhibita, seu illata: Dioscor. a βιάζω, vim affero.

Βιαστὴς, ῆ, ὁ, qui vim infert, violator: ejusd. Th.

Βιαστικὸς, ὸν, ὁ, ad vim inferendam aptus, violentus: ut βιαστικὸς νόμο-ς, lex quæ cogit: Plato de legibus. ejusdem itidem Them.

Βιαστὴς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βιαστὴς, ῆ, ὁ, idem, & ab eod. Th.

Βιαστὴς, est idem quod, βιαστὴς.

Βιάω, ῶ, Poetisum, idem ac βιάζω, f. άσω, p. ακα, & ᾶκα, & ηκα, Jon. & Poet. hinc perf. pass. βεβίαμαι, & part. βεβιημένο-ς, coactus.

Βιβάζω, f. σω, p. ακα, venire facio, admitto, ineo. Th. βαίνω, eo. V. βιβαστὴς.

Βιβάς, άντ-ος, gradiens, ascendens, præs. part. a βίβημι, loco βῶμι: vel a. 2. pro βάς, a βαίνω, eo.

Βιβάω, μ. άσω, π. ωκα, vado, transeo, ambulo: neutrum absolutum pro βαίνω, Poetice.

Βίβασις, εως, ἡ, genos erat saltationis apud Lacedæmonios, de qua Poll. lib. 4.

Βιβαστὴς, ῆ, ὁ, admissarius: a βιβάζω, admissario admoveo, admitto animalia ad coitam: Aristot. item, ineo. unde βιβάζομαι, pass. admissario admoveor, ineor.

Βιβάω, & Βίβημι, Poetice pro βαίνω. f. πίσω, in compos. βᾶσω, & άσομαι. a. a. ἐβίβασα, pass. pt. βεβάν, βάσα, βάς, & βεβάς. pr. pass. βιβάζομαι, a. ν. ἐβιβάσθην. f. a. m. βιβάσομαι. a. s. ἐβιβασάμην.

Βιβλαρίδιον, & βιβλίδιον, ο, τὸ, libellus. Th. βίβλο-ς, liber.

Βιβλάριον, ν, τὸ, codicillus; idem quod præced.

Βιβλιακὸς, ὸν, ὁ, librarius: adject. & malæ lectionis vir, tritaque in anthotibus legendis. Th. βίβλο-ς.

Βιβλία, ων, τὰ, Biblia, orum, a βιβλίον.

Βιβλιακὸς, exp. librarius, librorum volutator, in librorum lectione versatus: Plut.

Βίβλιν-ος οἶν-ος, vinum Biblinum: a vite Thraciæ, quæ dicta fuit Βιβλία.

Βιβλιογράφος, ας, ἡ, librorum scriptio.

Βιβλιογράφο-ς, α, ὁ, librarius: a βιβλίον, quod a βίβλο-ς, & γραφὴ, quod a γράφω.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca: ex βιβλίον, & θήκη, quod a τίθημι.

Βιβλιοκάπηλο-ς, idem quod βιβλιοπώλης, venditor librorum, qui libros venales habet: nam κάπηλο-ς, α, ὁ, est institor, venditor, pro πώλη.

Βιβλίον, α, τὸ, liber, sfneda. Th. βίβλο-ς, liber.

Βιβλιοπώλης, ου, ὁ, voc. βιβλιόπωλα, bibliopola. Th. πωλέω, vendo.

Βιβλιοτάφο-ς, α, ὁ, ἡ, qui libros sepelit; i. e. in tenebris tanquam sepultos relinquit, lucem illis invidens. ex βίβλο-ς, & τάφο-ς, ου, ὁ, sepulcbrum, a θάπτω, sepelio.

Βιβλιοφέρο-ς, libellio, ferens librum; item γραμματοφόρο-ς, qui fert literas, tabellarius: ferebatur etiam in Polybio βιβλιοφόρο-ς, a Th. φέρω, fero; unde φόρο-ς, ου, ὁ, qui fert.

Βιβλιοφυλάκιον, bibliotheca: a Th. φυλάκια, custodio; unde φυλακὴ, custodia.

Βιβλίς, ίδ-ος, ἡ, libellus; aut funiculus e papyro plenus: Etym. a βιβλίον, τὸ, unde etiam βιβλιδάριον, parvus liber; a Th. βίβλο-ς.

ΒΙ'ΒΛΟΣ, a, ἡ, liber, ab Etymol. dicitur ἀπὸ τῆς βίας βιβλεσθαι ὑπ' αὐτῆ, Eust. autem ὅτι ἡ βίβλος, ex qua olim fieri solebant libri: nam ex byblo, seu papyro frutieis genere charta fiebat.

Βιβόασκω, idem ac βιβόω.

Βιβώντες, Dor. pro βιοῶντες, viventes, præs. part. plur. num. a βίω, f. ώσω. Th. βίο-ς, α, ὁ, vita.

Βία, Jon. pro Βία, ας, ἡ, vis, fortitudo.

Βιάτατο, cogebat, o. s. m. Jna. pro ἐβιάζετο, a βιάω. Th. βία, vis.

Βίγει, pro βίᾳ, dat. vi, violenter: οι est Paragoge Poetica, & reddit vocem ἔκλιτον, a βία, vis, Jon. pro βίη.

Βιμαχέω, vi, & robore, non arte pugnans: in Epigr. ex βία, ας, ἡ, vis, robur; & μάχομαι, pugno; unde μάχη, pugna.

Βιθυνία, ας, ἡ, nom. provinciæ Asiæ minoris, Gr. q. d. βιθυνία; a βιθύω, fovea, quasi a βιθύω.

ΒΙ'ΚΟΣ, ου, ὁ, arna ansata, arceus. βικίον, urceolus. Est etiam vicia.

Βικρὸς, amarus, pro πικρὸς, Delphica lingua.

ΒΙΝΕΩ, ineo, eoco. f. ήσω. p. βεβίνηκα. q. a. βαίνω. vel a βία.

Βινητιᾶν, ῶ, coire cupio; lihidinor. Lucian. Snet. a præced. βινέω.

Βιοδότης, βιοδότης, & βιοδώτωρ, vitæ dator: Nnn. Plat. en βίο-ς, vita; & δίδωμι, do; unde δοτὴρ, τῆρο-ς, ὁ, dator.

Βιοθρόφο-ς, ὁ & ἡ, & βιοθρόφη, ἡ, victum largiens, altrix, victum suppeditans: terræ epitheton. ex βίο-ς, vita; & θρέφω, α, τὸ, donum.

Βιοθαλμο-ς αἰὼν, dinturnæ vitæ vir: Homer. in Hymn. φ. βιότα ἄλις ζώει: ex βίο-ς, ου, ὁ, vita, vel βίοτο-ς, ο, ὁ, idem; & θάλλω, vireo, virescio, pullulo.

Βιοθρέμμων, ονθ-ος, ὁ, & ἡ, vitam alens & sustentans: Epith. ætheris apud Aristoph. Gaza en Aristot. alibi vertit, pollens ingenio, atque industria in vitæ muneribus. ex βίο-ς, & τρέφω, in fut. θρέψω, alo, nutrio, educo; unde θρέμμα, τὸ, alumnus; omne illud quod nutritur & alitur.

Βιοῖ, vivit, 3. sing. præs. a βιόω. Hinc βιοίμην, opt. a βίο-ς, vita.

Βιομηχανία, industria in vita sustenanda, & victu comparando: Poll.

Βιομήχανο-ς, ὁ, docilis, & ad vitæ munera ingeniosus; qui ad viram sustentandam nihil non machinatur: ex βίος, & μηχανὴ, ῆς ἡ, ars, artificium ad aliquod efficiendum. Unde μηχανάω, machinor, molior, excogito.

Βιοπλανὴς, qui victus quærendi causa huc illuc vagatur, mendicus: apud Nonn. βιοπλανὴς πόδ-ος, exp. mores labrici, & insonstantes. ex βίο-ς, & πλανάω, πτος, ὁ, erro, vagus. Th. πλανὴ, ἡ, error, eratio.

Βιο-

Βιοπορισικός, victum parans, & ſuppeditans; apud Euſeb. ex βίος, & πορίζω, ῶ, ὁ, induſtrius conquiſitor; a verbo πορίζω, paro, ſuppedito.

Βίος, ου, ὁ, vita, victus, facultates: At

Βίς, ῆ, ὁ, arcus, nervus arcus: quia βία, ideſt vi, tenditur

Βιοσώος, ὁ ἡ ὁ, ἡ, vitam ſervans: ut βιοσώος ἡμέρα, ſaluti ſera hora: Nonn. Et Ἰησοῦς βιοσώος, Jeſus vitæ ſervator. ex βίος, & σώζω, ſervo, ſalvo.

Βιοτερής, ἐος, ἡ ὁ ἑ, cui victus, & vitæ neceſſaria non ſuppetunt: Soph. ex βίος, & τέρω, privo, orbo.

Βιοτεία, vitæ inſtitutum: Xen. a βιοτὴ, vel βίοτος, idem quod βίος, vita.

Βιοτεύω, vivo. fut. σω. βιοτεύσω, 2. perf. ſing. a. 1. ſub. act. a βίος, vita.

Βιοτὴ, ῆς, ἡ, vita. Et

Βιότης, τος, ἡ, idem: ab eod. Them.

Βιοτικός, ὁ, ἡ, vitalis; ut βιοτικὸν ὕδωρ, vitalis, & alma aqua: Nonn.

Βιοτικὸς, ῆ, ὁ, idem ac βιωτικὸς.

Βιότιον, victus, geo. Jon. pro βίοτος, a βίοτος.

Βίοτος, ου, ὁ, idem Poetic, ac βίος.

Βιότιον, τὸ, (diminutivum a nomina βίοτος) parvus victus: Ariſtoph. in Plut.

Βιός, qui vixit, a. a. part. ea ὄβιον, at ὄβιος, ex ὄβιον· quod ὄβιον eſt a. 2. a βίημι, inuſit. quod a βιόω, vivo. Th. βίες, vita.

Βιόωσι, Jon. & Poet. pro βιῶσι, præſ. inf. verbi βιόω, vivo. Th. βίος.

Βιοφθόρος, ὁ, ἡ, ὁ, ἑ, vitam corrumpens, vitæ corrupiela: & in voc. βιοφθόρε. Ex βίος, & φθείρω, corrumpo.

Βιόχρηστος, ὁ ἡ ὁ, ἡ, vitæ utilis: ex βίος, & χρηστός, ἡ, όν, utilis: a χράομαι, utor.

Βιόω, vivo. f. ώσω, & ώσομαι. p. βεβίωκα. a. 2. ἐβίων· (a βίημι inuſ.) unde opt. βιώην. iof. βιώναι. part. βιούς, perf. paſſ. βεβίωμαι, a. 1. m. ἐβιωσάμην. Th. βίος, vita.

Βίσων, vel βίσσων, bos quidam ſylveſtris.

Βιτίνη, ης, ἡ, idem quod βίκος, urna.

Βιῶναι, viverem, Doric. pro βιοίην, præſ. opt. a βιόω. Th. βίος, vita.

Βίων, ὁ, Bion, Philoſophus.

Βιῶναι, vixiſſe, a. 2. inf. ab inuſ. βίωμι, quod a βιόω, quod a βίος, vita.

Βιώνης, ὁ, qui victum, ſeu ad victum neceſſaria emit; Suid. ex βίος, & ὠνέομαι, emo.

Βιῶσαι, a 2. iof. act. a βιόω, vivo.

Βιώσιμος, ſpem vitæ habens; vitalis: Plin.

Βιωσίμως, vitaliter: Lucr. ut βιωσίμως ἔχω, ſum vitalie: Nazianz. a βιόω, vivo.

Βίωσις, εως, ἡ, vita acteacta, ipſa vivendi actio.

Βιώσκομαι, vivifco: apud Ariſtot. in Meteorolog.

Βιωτικός, ὁ, ἡ, vitalis: ab eod. Them.

Βιώτω, 3. ſing. a. 2. imperat. a βίωθι, q. a βίωμι. Vide βιόω.

Βιωφελὴς, ὁ ἡ ὁ, ἡ, vitæ utilis, ex βίος, vita, & ὠφελέω, proſum.

B A.

Βλάβω, priſcum, & Poet. verbum pro βλάπτω, nocere. Hinc aor. 2. ἔβλαβον.

Βλαβὴς, ῆ, ὁ, læſus, & in ſ. g. βλαβῆτα, a. 2. part. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαβερός, ά, όν, noxius, & um.

Βλαβερῶς, perperam: adv. a βλάπτω, nocco.

Βλάβη, ης, ἡ, noxa, damnum, detrimentum: a præt. m. βέβλαμμαι, verbi βλάπτω.

Βλαβθῆναι, læſum eſſe, a. 2. inuſit. paſſ. verbi βλάπτω.

Βλαβήσομαι, fut. 2. ind. paſſ. a βλάπτω.

Βλάβος, ὁ, τὸ, idem quod βλάβη.

Βλαβύνω, idem eom Themam βλάπτω, lædo.

Βλαβῶ, f. a. a βλάπτω.

Βλάζω, μ. ψω, π. ρα, noceo; injuriam infero, vel facio.

Βλαδὲς, ῆ, τὸ, immatura: a βλάζω, ſeu βλαστός, germen.

Βλαδεσρὸς, flaccidus, diſſolutus.

Βλαδῶ, adv. tarde, ſegniter.

Βλαῖζω, ſtultus fum; q. βλαξ, inutilis.

Βλαίνω, & βλαυσῶ, reperiuntur pro βλάπτω, βλαυδῶ.

Βλαίτης, in apibus Ariſtoteli ſunt eadem quæ βλαυτὰ, blæſa. Hiſt. an. l. 9. c. 40.

Βλαισοπέδη, idem quod βλαισόπους, qui diſtortus tibiis, & pedibus: eſt a βλαισός.

Βλαισόπους, ὁδ⊙, pedibus mancus, vel oblæſus: ex βλαισὸς, (comp. cum πῆς, ποδὸς, pes) blæſus, varus, trauſverſus: ſic a pleriſque vocatur, cui membra ſoluta ſunt, i. e. σκελιπρὸς· Item, qui literam aliquam exprimere non poteſt; ut Demoſthenes, qui ρ literam eloqui non potuit: ſed refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, &c. ut ſit, qui greſſum habet mancum, vel oblæſum, &c.

Βλαισὸς, ῆ, ὁ, valgus; cui diſtorta ſunt crura; cui genua, ac tibiæ converſæ ſunt; Gal. & Xenoph. Suot etiam equi βλαισοὶ, quod vitium eſt tale, ut interius atterantur pedes, quando gradiuntur, & procurrunt. Auctor Etymologici affert ex quodam, ὁ τὸς πόδας ἐπὶ τὰ ἔξω διεστραμμένος· & addit, qui literam λ ſimilis eſt, & ſubjungit, βλαισὸν dictum eſſe τὸν βεβλαμμένον τὸ ἴσον τῆς πόδος. Dicitur & βλαισὸς, gen. ου, Poet. q. a βλάπτω.

Βλαισότης, ητ⊙, ἡ, diſtortio, natura vergendi, blæſitas.

Βλαισόω, ῶ, diſtorqueo: Ariſtot. Th. βλαισός.

Βλαίσωσις, idem quod βλαισότης.

Βλακεία, inertia, ignavia: a βλακεύω.

Βλακέλμη, τὸ, id, quod per focordiam fit: item contemptus, deſpectus.

Βλακεύω, f. εύσω, p. έβλακα, ſocordiæ me dedo, torpeo: huic opp. σπεύδω.

Βλακία, ας, ἡ, focordia.

Βλακικὸς, ἡ, όν, ignavus: & inde

Βλακικῶς, ignava, tarde: a βλαξ, iners.

Βλακὸς, ή, ὁ, mollie, inutilis, ſtultus, ſtupidus; & nomen piſcis etiam; idem quod Th. βλαξ.

Βλακώδης, ους, ὁ ἡ ἑ, & βλακωδὴς, idem quod βλακικὸς, & βλακικῶς, & omnia ab eodem Th. ſcilicet βλαξ.

Βλάμμα, τ⊙, τὸ, detrimentum, damnum: verbele a perf. e. præt. paſſ. verbi βλάπτω, lædo.

Βλάξ⊙, lippue, cæcutiens: q. βλάκης ἄνθ.

Βλαξ, κὸς, ὁ, piſcis quidam inutilis, ſiluro ſimilie; item ignavus, iners: q. a βλάπω, objici dignus.

Βλαπτικὸς, ἡ, ὁ, noxius, lædens, nocuus. Th. βλάπτω.

Βλάπτε, 3. ſing. præſ. ſub. act. βλάπτετ' pro βλάπτητε, præſ. patt. act. fœmin. geo. a βλάπτω.

Βλάπτω, lædo, nocco: eum acc. f. ψω. p. βέβλαφα. a. 1. ἔβλαψα. a. 2. ἔβλαβον. f. a. βλαβῶ. præt. paſſ. βέβλαμμαι. a. 1. paſſ. ἐβλάφθην, a. a. paſſ. ἐβλάβην. a. 2. part. βλαβὴς, & in ſ. g. βλαβῆτα. a. a. iof. paſſ. βλαβθῆναι. f. 2. paſſ. βλαβήσομαι. præt. m. βέβλαβα.

Βλασίζω, Siculia idem eſt, quod βλαυρίζω; & ab eodem Themata.

Βλαστάνω, germino, frutieor. f. βλαστήσω. p. βεβλάστηκα. a. 2. ἔβλαστον.

Βλαστάω, & βλαστέω, ῶ, μ. ήσω, idem quod βλαστάνω, germino, pullulo, ſuppullulo; item generaliter pro naſcor; originem duco; item produco.

Βλαστὸς, ὁ, τὸ, & βλαστὴ, ἡ, idem quod βλάστημα, germen, propago; id ipſum, quod germinando prodit. Th. βλαστάω, vel βλαστάνω.

Βλάστημα, ατ⊙, τὸ, garmeo: a 1. perf. præt. paſſ. vide βλαστάνω.

Βλάστησις, εως, ἡ, germinatio; item fructuum inchoatio; verbale a a. perf. præt. paſſ verbi βλαστέω, vel βλαστάνω.

Βλαστησάτω, a. e. imperat. act. verbi βλαστάνω.

Βλαστήσω, germinabo, f. 2. verbi βλαστάνω.

Βλαστητὸς, & βλαστικὸς, ἡ, ὁ, germinandi vim habens; vel ad germinandum propenſue. utrumque ab eod. Th. βλαστάνω.

Βλαστοκοπέω, ῶ, germina detraho, frango germina, & corrumpo: Theoph. ex βλαστὸς, ἡ, ὁ, germen; & κοπὴ, ἡ, ſectio; a præt. med. verbi κόπτω, ſcindo.

Βλαστολογέω, ῶ, lego (i. e. colligo) germina; carpendo pampino: Theophr. ex βλαστὸς, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαστολογία, germinum collectio, pampinatio; a legendie pampiois, vel herbis: ex βλαστὸς, germen, & λέγω, lego, i. e. colligo.

Βλαυτ⊙, ὁ, ὁ, nomen viri: ſed βλαυτὸς, ἡ, ὁ, germen. Th. βλαστάνω.

Βλασφημέω, impie loquor, maledictia inceſſo. imperf. ἐβλασφήμουν, μ. f. ήσω. p. ηκα, præſ. paſſ. βλασφημοῦμαι, male audio, tanquam blaſphamus acenſor. perf. paſſ. βεβλασφήμημαι. f. e. βλασφημηθήσομαι.

Βλασφημία, ας, ἡ, blaſphemia, maledicentia.

Βλάσφημ⊙, ὁ, ἡ, ὁ, blaſphemus: maledicus, famam alicujus lædens, & inquinans; qui infamat aliquem, ſparſis de eo falſis rumoribus: ea βλάπτω, & φήμη, ἡ; quaſi ἡ βλάπτων τὴν φήμην.

Βλασφημοσύνη, ἡ, maledicentia, qua probra alicui ingeruntur: a βλάσφημ⊙.

Βλάττιον βυζάντιον, ου, τὸ, os antretius natium purpuræ. Matthiolus dicit eſſe onychem, vel conchulam Iodicam.

Βλαῦτα, ὰ, genne calceamenti.

Βλαύτιον, ου, τὸ, ſolea, ὑπόδημα: Epigr. & Ariſtoph. vel crepidula; ſeu fandaliolum; Athen. a præced. βλαῦτα.

Βλαυτῶ, induere, aut nectere calceos, vel verberare fandalio: Heſych.

Βλαυθεὶς, læſus, a. 1. part. paſſ. βλαφθῆναι, a. 1. infin. paſſ. a βλάπτω, lædo.

Βλαυθιγενία, ἡ, fœtus, ſeu partus læſio: dici fertur, quum apee morbo, ignavia, aut infœcunditate naturali fœtum non peragunt. ex βλάπτω, lædo; (unde βλάψις, læſio) & γένομαι, gignor, naſcor: unde a præt. med. γέγονα, eſt γενὴ, ἡ, genitura, fœtus.

Βλαυψις, εως, ἡ, læſio, ἡ βλαβὴ, noxa, derrimentum, damni illatio. Eſt verbale a Th. βλάπτω, fut. βλάψω.

Βλαυψίφρων, ſtolidus; cui mens læſa: ex βλάψις, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, ſapientia.

Βλαφθῶ, ῶμι, ῆτι, a. 2. opt. m. a βλαφθῆναι, percurio, quod a βλάπω: ut θλαφθῶ, ῶμι, ῆτω, a τιθῶμι.

Βλαὶς, pereuſſus, a. 2. part. verbi βλαῦμι, vel pet Sync. pro βλαθεὶς, a. 1. part. paſſ. a βλάπω, jacio.

Βλεκάμυκ⊙, mucoſus, flaccidus, ignavus, ſtolidus, decepta facilie: Heſych. eſt quaſi βλακάμυκ⊙; ex nomine βλαξ, ſtolidus, hebes; & μύξα, ας, ἡ, mucus, humor ex naribus fluens.

Βλεμμαίνω, trucibus oculis circumſpicio, minor: quod a βλέμμα, aſpectus. Th. βλέπω, quidam exp. ἀπερύθριαμαι ἢ προθυμοῦμαι; a φλέψ, φλεβὸς, deducentes; ut dicatur quaſi φλεβαίνω.

Βλέμμα, ατος, τὸ, aſpectus: a βλέπω, aſpicio.

Βλέννα, ης, ἡ, mucus. V. βλεννώδης.

Βλενός, ὕ, ὁ, iguavus. Et

Βλενύθης, ſeu βλενώδης; ut & βλενός, ſive βλεδός; mucoſus; peculiariter de homine iguavo, & ſtulto, ſau ſegai, & ſaruo, teſte Heſyeb. Scribuntur vel cum duplici, vel cum unico ν. a Th. βλέννα, ἡ, frigidus, humidaſque ſuccus, quem omnes φλέγμα vocant, ut ſcribit Gal.

Βλεπεδαίμων, vulgo exponitur, retortis oculis, horrificoque aſpectu intuens; vel ſttonitus: ea βλέπω, & δαίμων.

Βλέπτασις, idem quod βλέψις, aſpectus. Th. βλέπω.

Βλέπτεται, Dor. pro βλέπεται, aſpiciens, præſ. part. f. g. a βλέπω.

Βλέπτ⊙, ε⊙, τὸ, Atrice, idem quod βλέμμα, aſpectus, obtutus.

Βλέπτω, aſpicio, intueor; item, caveo. f. ψω. p. βέβλεφα. a. s. ἔβλεψα. præt. paſſ. βέβλεμμαι, q. βέβλε ὦπα.

Βλεπός, & βλεπτός, ὴ, ὁ, idem eum βλεμεδός, valgus, varus, incurvus. a pleriſque exponitur, cui membra ſunt reſolute, ⊙βλιπτικός. Item ſic dicitur, cui lingua impedita aſt, τραυλός. Th. βλεπτός.

Βλέπυγες, & βλέπυγες, nugæ, q. a βυλῶν, quia reiectanea.

Βλεφαρίζω, f. ίσω, nicto, cerebro conniveo. Et

Βλεφαρίς, ίδ⊙, ἡ, ſeu βλεφαρίδες, in pl. frequentius, cilia, pili palpebrarum; item, palpebræ.

Βλέφαρο, ε, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos: q. βλέπος φάρ⊙, id eſt, viſus tegmen: vel quia ὁ τῷ βλέπειν ἀρωγεύς.

Βλεψίας, ε, ὁ, piſcis aſt nomen, apud Athen. l. 7. a βλέψις, εως, ἡ.

Βλέψις, εως, ἡ, intuitus; a a. perf. præt. paſſ. verbi βλέπω.

Βλήδην, adverb. q. d. jactim, jaciendo: a Th. βάλλω, jacio.

Βληθείς, ictus, trajectus, a. 2. part. paſſ. βληθῆναι, a. 2. inf. βλήθητι, a. 2. imperat. paſſ. βληθῶ, a. 2. ſub paſſ. a βάλλω, percutio.

Βλῆμα, ατ⊙, τὸ, jactus, ictus, vulnus. Th. βάλλω, jacio.

Βλημάζειν, & βλημάζων, Heſyeh. exp. λίπτειν τὸς μαστὸς, mammas contrectare, & opprimere. ſunt qui annoteat, proprie de avibus dici, quum illas empturi tractamus: Ariſtoph. in avibus. Th. βλίβω, premo, & μαζός, ὦ, ὁ, mamma.

Βλήμβ⊙, ictus, per Syne. pro βεβλημμέν⊙, perf. part. paſſ. a βάλλω. perf. paſſ. βέβλημαι. Alii volunt a βλῆμι formari.

Βλῆδαι, jactum eſſe, abjecto augmento, pro βεβλῆδαι, perf. inf. paſſ. a βάλλω.

Βλητεζίω, ſunt qui accipi putant pro μαντεύω, i. e. jactare, apud Hippocr.

Βλητεσμός, ὦ, ὁ, jactatio, apud eundem. Th. βάλλομαι.

Βλητικὸς, ictibus, ſeu vulneribus patens: a βάλλομαι.

Βλῆτο, Poet. pro ἐβέβλητο, pluſq. p. paſſ. ejuſd. verbi.

Βλητός, ὴ, ὁ, vel βλῆτ⊙; ictus; item attonitus, apoplecticus; Hippocr. & Heſych.

Βλήτροισι, dat. pl. Jon. a

Βλῆτρον, ε, τὸ, clavus ferreus, peſſulus. Th. βάλλω.

Βλησάμαι, ῶμαι, f. ήσομαι, p. ημαι, balo; ovibus, & capris tribuitur. Et Ariſtoph. in Veſpis ad puerulorum vagitum tranſtulit.

Βλησάδαι, Poet. pro βλησῶδαι, balare: a βλησάομαι.

Βλησή, ῆς, ἡ, balatus. Euſt. vult u δὲ derivatum eſſe, includens αι & nomen ᾐχ⊙; ut βλησὴ ſit, ὁ ἀπὸ βᾶ ᾐχ⊙.

Βλησμὸς, ατ⊙, τὸ, idem. Th. βλησάομαι.

Βλησπὸς, balativus, qui balat. nade τὰ βλησπά, animalia, quæ balant, apud Suid.

Βλῆχρον, ε, τὸ, dicitur filia herba: Sch. Theocr. pro quo βλῆτρον habet Nic.

Βλησχὼν, ſeu βλησχίον, leguminis quoddam genus, apud Gal. ex Hippocr. a Th. βλησχὸς, quod quidam deducunt ⊙ἀπὸ τῷ βαβλῶδαι, ut ſit ὁ κατὰβλημῶ⊙, ἐ πεπτικὸς: quidam autem contra βλησχὸν, pro valido, & robuſto acceperunt; tanquam a βίβλησχ; at βλησχὸς ſit ὁ κατὰβλῆκων.

Βλησχὸς, ὰ, debilis, imbecillis; ut & ἀβλησχός. Hinc βλησχῶδης.

Βλησχὼ, & βλήχω, a Theophraſto, & aliis nominatur ἡ γλήχων, dictamnus, ſeu pulegium ſylveſtre: Plin. l. 20. c. 14. Ubi dicit, guſtatum a pecore caſtroſue balatum concitare. Th. βλησχάομαι, ῶμαι.

Βλησχῶδης, ⊙ & ὴ, balativus, aut balatorius; nempe ſimilis ovibus: Suidas.

Βλησμίζων, vide eum βλημάζων.

Βλίμμοσις, cap. ἡ ἧβ πτῆβ, ſeu πτῆῶν ἄλψις: Heſyeh. verbale a βλιμάζω.

Βλὶξ, continenter, aſſidue: adv. q. ſ βολή, ictus.

Βλιτυδὰς, Suidas apud veteres vocari dicit viles mulierculas; ut & βλίτας, ὃ βλίτωνας. Heſyeh. dici ſcribit ſtultos.

Βλιτυσίμμης, vel βλιτόμμης exp. ſtupidus, bardus, ſtolidus, fatuus, apud Ariſtoph in Nub.

Βλίτυ, ε, τὸ, blitum, genus oleris inſipidum, & vila: unde proverbio dicitur, blito deſpectior: apud Suidam ſcribitur βλίτυο. fortaſſe ita dictum, quaſi βλιτὸν, i. e. abjiciendum propter inertiam, inutilitatem, ſeu vilitatem. Feſtus tamen blitum a βλὶξ deducit.

Βλίττω, f. βλίσω, exprimendo auſcro, ut e favis mel: q. a μελίττα, a μέλιττα, apis.

Βλοσυρῶπις, ἰδ⊙, ἡ, habens oculos truces. Et

Βλοσυρωπὸς, ὸ, terribilis aſpectu: ab ὤψ, & βλοσυρὸς, truculentus.

Βλύζω, & βλύω, f. βλύσω, ſcaturio, aſſundo, mano. Sic dictum a murmure aquarum.

Βλυσηρὶς, ίδ⊙, ἡ, exp. q. d. ſcaturitrix: ut in Epigr. βλυσηρὶς χειρὶ, manu ſcaturiente, & fluente. a Th. βλύζω, ſeu βλύω, f. ύσω.

Βλυσρὸς, ὸ, celſus, procerus: a βλύσκω, aſcendo.

Βλωμίδιον, parva buccella, fruſtulum, offella: Euſt. diminutivum a βλωμός.

Βλωμίνοι ἄρτοι, panes dicuntur, qui inciſuras habent, a Romanis dicti quadrati: apud Athen. l. 3. a Th. βλωμὸς, ὁ.

Βλωμὸς, ὸ, ὁ, buccella, fragmentum, panis portio: q. a βλώω.

Βλῶσις, εως, ἡ, advenus: a ſeq.

Βλώσκω, f. ώσω, advenio, aſcendo, creſco.

B O

Βοᾶ, rebost, 2. ſing. præſ. a βοάω.

Βοᾶν, Poet. pro βοᾷ, pleonaſmo litteræ ν, 3. ſing. ind. præſ. a βοάω.

Βοάασκεν, imperf. Poet. act. pro ἐβόων, verbi βοάω, clamo.

Βοάγμα, τὸ, dicuntur ſpolia, quæ ὅτε τὰ βοῦς ἀγράζεται, i. e. ea pugna colliguntur: inquit Etym. atque ſic eſt ex βοή, & ἄγω, ὦ.

Βοάγμιν, ε, τὸ, ſeutum ex boum agreſtium pelle: a βᾶς, & ἀγρὸς, tus, ager. Euſth.

Βοάγρι⊙, ε, Boagrius, Locrenſium a. mnis.

Βοαδρόμ⊙, ὁ, auxiliator, Dorice pro βοηδρόμ⊙, Poet. pro quo frequentius βοηδός, auxiliator, bellator, in prælio velox. Th. βοηδέω.

Βοανεργὲς, Syriac. Gr. υἱοὶ βροντῆς, filii tonitrui. Marc. 3. 17.

Βοάνθεμον, herba nomen aſt idem quod χρυσάνθεμον: ea βᾶς, βοὸς, & ἄνθεμον, τὸ.

Βόαξ, ακ⊙, ὁ, piſcis, qui a Plinio box vocatur: Athen. l. 7. ⊙ἀπὸ τινὸ βοὸς dictum eſſe ſcribit. pro eod. dicitur & βόης, & βᾶξ, per contractionem: a Th. βοὸς.

Βοάριον, ε, τὸ, ad boves pertinet. boarium. Th. βᾶς.

Βοάτου, Dor. pro βοᾷς, 2. ſing. præſ. ind. paſſ. verbi βοάω.

Βοάτας, ατ⊙, Dor. pro βοῶντας, a. 1. part. verbi βοάω.

Βοᾶσι, clamant, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. ind. act. a βοάω.

Βοαύλιον, ε, τὸ, & βόαυλ⊙, boum ſtabulum, bubile, ex βᾶς, & αὐλὴ.

Βοάτης, ſœm. gen. clamatoria, vociferatoria: Æſch. in Perſis. Th. βοάω.

Βοάω, βοῶ, clamo, vociferor, celebro. f. ήσω. impert. ἐβόων, ατ. p. βεβόηκα. a. 2. ἐβόησα. a. 1. imperat. βόησον, ήτω.

Βοᾶς, ᾶς, ἡ, ſub. δορὰ, bubula pellis. Th. βᾶς.

Βοαυκὴς, & βοικὸς, ὴ, ὁ. item βοϊκὸς, e bubula pelle factus; item, bubulus. ſic βοικὸν, τὸ ⊙ βοὸς κρέας, caro bubula: ut ὑικὸν, ſuilla. Bud.

Βόε⊙, α, ὁ, bovinus, bubulus.

Βόε⊙, a βᾶς, bos.

Βόες, pl. a βᾶς.

Βοέας, ὰς, ὁ, lorum a bubulo corio factum; Od. β. Th. βᾶς.

Βοή, ῆς, ἡ, clamor; item, pugna; a βοάω, clamo.

Βοῆ, Dor. pro βοᾷ, 3. ſing. præſ. ſub.

Βοηγενὲς, bove natus: epitheton apum: in Epigramm. βοηγενέσι μελίσσαις, i. e. bova naris: ex βᾶς, & γένομαι.

Βοηδρομ⊙, α, ὁ, auxiliaris: ex βοάω, & δρόμος.

Βοηδρομ⊙, & Doricè βοαδρόμ⊙, q. d. ad clamorem alicujus accurreas, auxiliator, opitulator: Eurip.

Βοηδρομία, auxilior.

Βοήδρομ, ας, ἡ, adjumentum, auxilium: a

Βοηδρόμ, ῦ, auxilior, ſuccurro: q. ὡς τὸν βοὴν δρόμ, ad clamorem accurro, f. ήσω. p. βεβοηδρόμηκα. a. a. ἐβοηδρόμησα. a. 1. imperat. βοήδρομον, άτω. 2. ſing. præſ. imperat. βοηδρόμ, contracte pro βοήδρομε.

Βοήθημα, ατ⊙, τὸ, auxilium, remedium, adminiculum.

Βοηθητικὸς, ὴ, ὁ, vim habens auxiliandi, auxiliator. a Th. βοηθέω.

Βοηθητέον, ſuccurrendum eſt. Demoſth.

Βοηθητικὸς, ὴ, auxiliaris.

Βοηθὸς, ὸ, ὁ, ἡ, & βοηδρόμ⊙, Poet. auxiliator: a βοηδρόμ.

Βοηλασία, ας, ἡ, boum abactio, prædæ: a βᾶς, & ἐλαύνω, abigo.

Βοηλατέω, ſ. ήσω, p. ηκα, boves agito, vel abigo: a

Βοηλάτης, α, ὁ, bubulcus, boum agitator, vel abactor. Et

Βοηλάτις, ίδ⊙, ἡ, boum agitatrix, vel abactrix: a βᾶς, & ἐλαύνω.

Βόημα, & Doricè βόαμα, idem quod βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βοῆν, Dor. pro βοᾶν, præſ. inf. act. a βοάω. & βοῆς, Dor. pro βοᾷς, præſ. ſub. act.

Βοηνόμ⊙, α, ὁ, boum paſtor: ⊙ἀπὸ τῶ βᾶς νέμω, id eſt, boves paſcere.

Βόης, α, ὁ, clamoſus; vociferator: a βοὴ.

Βοητὸς, ὸν⊙, ὁ, ἡ, idem ac βοὴ, clamor. Th. βοάω.

Βοθρίζω, obruo: q. d. ia ſoveam impliciium trabo. Th. βόθρ⊙.

Βόθριον, ε, τὸ, parva ſcrobs: a

Βόθρ⊙, ε, ὁ, fovea, ſcrobs; q. βάθρ⊙, a βάθ⊙.

Bo-

Βοθύνω, idem, sed ἐπιπαίτερον, q. a βωθυνόω, excavo in profundum.

Βοθρώδης, tumor dicitur apud Gal. quum pressue digitu, in modum setobis, fossulam, vestigiumque reliquit cavam, & lacunosum. Th. βόθρος.

Βοῖδιος, ου, ὁ, πρὸς, ἀνθρ. Eustath. ex Menand. Th. βοῦς.

Βοΐδιον, vel βοΐδιος, & per synaresim βοῖον, & βοΐδάριον, τὸ, bucula, buculus: Athen. in Epigramm.

Βοΐλαψ, idem quod βώλαψ, boum fur: Athen. ex βοῦς, & λάπτω, furor.

Βοιαός, ᾶ, ὁ, bubulus. ut βοικός.

Βοιωτίζω, fut. ξω, impero Bœotiis.

Βοιωτία, ας, ἡ, Bœotia.

Βοιωτός, ᾶ, ὁ, Bœotus.

Βολάω, impetuosus, irretitus: a βολή, ἡ: vel βολῶ, ὁ, jactus. Th. βάλλω.

Βολέων, τὸ, gen. pl. a βολή. Th. βάλλω.

Βολβάριον, & βολβίον, α, τὸ, bulbulus, parvus bulbus: a βολβός.

Βολβίνη, ἡ, bolbine; bulbi quædam species. Theophr. & Plin.

Βολβίτις, ἡ, Polypodium genus, quod & βολβοειδὴς, & βολβίνη dicitur.

Βόλβιτον, α, quod & βόλιτον, stercus, simus: a βολή, quia ejicitur.

Βολβιτώδης, ὁ, idem quod βολβιτον, τό.

Βολβοειδὴς, ἐῶν, ὁ & ἡ, bulbosus, bulbum referens: comp. αι ὠτέρ. species, & βολβός.

Βολβός, ὁ, bulbus. exp. ab Eust. ἀγγεῖόν τι κρεμμύου, alii vero exp. ὕδωρ, i. e. tuber terræ. Item, radicem rotundam, & tunicatam, ut lilii, croci, squillæ, arundinum, & similes aliæ βολβοὶ dicuntur. apud Dioſc. vero l. e. c. 124. βολβὸς ἡμέρος Marcellus oculos vocat; quo nomine veterea in radice arundinis dixerunt eam partem, unde soboles quotannis nascitur.

Βολβώδης, ες, ὁ, ἡ, bulbosus.

Βολὰς, ἀδος, ἡ, jacio: a βολὴ, jactus.

Βολεών, ῶνος, ὁ, simum, stercuilicium: Eustathius dicit, Atticum esse.

Βολὴ, ῆς, ἡ, jactus; item, ictus, plaga: gen. pl. Æol. βολέων. a. p. m. βί βολα, verbi βάλλω.

Βολίζω, bolidem demitto. f. ίσω. p. βεβόλικα. a. e. ἐβόλισα. a. r. part. βολίσας, αντος.

Βολὶς, ίδος, ἡ, jeculum, sagitta: item funis alligato plumbo, quo nautæ profundiatem aquarum explorant. Th. βάλλω, jacio.

Βολίτης, α, ὁ, stercorcus: Aristoph. idem quod βόλιτος, seu βόλβιτος.

Βόλιτος, ου, ὁ, seu βόλιτον, τὸ, exp. stercus bubulum, ut Poll. ostendit, vel idem quod βόλιτον, τό.

Βολοκυτταία, exp. sonitus ex jactu tesserarum, dum moventur; sonitus in ludo stritilli: ex βολὴ, ἡ, seu βόλος, ὁ; & κύτος, ὁ; unde κυτταία.

Βόλος, ου, ὁ, jactus, Jon. & Poet. funda, varriaulum. Th. βάλλω, jacio.

Βολοσία, dicebatur Lucina; quoniam partus dolores, qui βολαὶ nominantur, emoliri, & ὠδῖνα arcedebatur, testa Etym.

Βομβεύζειν, irridere, cavillari: Said.

Βομβάω, videtur esse, sonum bombo similem edere: a Th. βόμβος.

Βομβὶς, adverbium aliud a βομβὸν, & jocuse ab Aristoph. fictum, inquit Eust.

Βομβαλοβομβὶς, apud eund. Aristoph. edendu bombum: nam bombo.

Βομβαύλιος, tibicen: qui novit βομβῦν αὐλεῖν. Hesych.

Βομβεῖσι, Dor. pro βομβοῦσι. βομβεῖσα Dor. & Æol. pro βομβοῦσα, sofurrans, præs. part. f. g.

Βομβέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, bombum edo, vel facio, sufurro, tesono: a seq. Them.

Βομβηδὸν, adverb. edendo bombum, cum bumbo, a βόμβος.

Βομβίας, αντος, ὁ, ἡ, & βομβητὴς, bombum edens.

Βόμβησις, bombizetio.

Βόμβος, a, ὁ, bombus, sonus, quem edunt apes, strepitus.

Βομβυκίας πίλημος, exp. bombycia arundo: Theophr. Pl. 4. ca. & Plin. 16. 36.

Βομβύκιον, diminut.

Βόμβυξ, υκος, ὁ, bombyx, vermis ille, qui telas araneorum modo texit, ad vestem luxumque fœminarum, quæ bombycina appellantur: inquit Plin. Them. βόμβος, ὁ.

Βομβύλη, ης, ἡ, genus apis.

Βομβυλιζω, veotrie murmor edo: Aristot.

Βομβύλιος, α, ὁ, idem quod βομβύλη. est & genus poculi, βομβυλιῶ ὁ τῇ πόσει.

Βόνασος, vel βόνασος, ου, ὁ, animal sylvaticum; aliter monops.

Βόνασος, & βόνασσος, scribuntur etiam pro βόνασος. & βόνασσες, animal cornigerum, teste Aristot. Hist. an. l. 2. c. 1. da quo multa etiam l. 9. & ex eo Plin. l. 8. c. 15.

Βοσβοσκὸς, ᾶ, ὁ, bonm pastor, bubulcus: ex βοῦς, & βόσκω.

Βοσγλίωνες, i. e. ἀόρθαλμος, Nonn. ἅτε μὴ βοσγλίωνα τροπώσης, faciei bovis & pupillis oculis præditæ: proprie namque sonat, q. d. bubulas pupillee habene, i. e. pulebrae, bubuli enim oculi pulchri censentur. V. γλαυκὸς.

Βοὸζ, ὁ, nomen viri, ἅλτων, Hebr. in quo robur.

Βοοζύγιον, τὸ, boum jugum.

Βοοθύτης, & βοθύτης, qui bovee mactat: unde βοθυτέω, ῶ, boves macto, & immolo: ex βοῦς, & tertia pers. præt. pass. verbi θύομαι.

Βοοκατοσία, boum cædes, seu mactatio: ex βοῦς, & 2. pers. præt. pass. ἔκτασαι, verbi κτείνω.

Βοοστογία, idem quod βοτοσγία, boum mactatio: a βοστογέω, boves macto: ex βοῦς, & στάζω, vel στάττω.

Βοοτρόφος, vel βοτρόφος qui bovee alit, & pascit, bubulcus: ex βοῦς, & τέτροφα, præt. med. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Βοτὰ, ᾶς, ἡ, pabulum, esca; propria brutorum, q. a βόω, seu βόσκω, alo.

Βοτβορέη, exp. cœnosa, lutosa.

Βοτβοροκοίτης, ου, ὁ, qui cubat in loto: nomen tamen: ex βόρβορος, & κοίτη, cubile.

Βοτβορίζω, cœnum refero: at Dioſc. l. 5. βοτβορίζων ὁ τῇ γλίτῃ, cœnum saporem referens. sed exp. etiam cœno inquino. Th. βόρβορος.

Βοτβορόεσσα, in meretricem jactatum est ab Hipponacte, quasi βοτβορώδη τινὰ ἢ πίλιν ἔχουσα. ex βόρβορος. & Th. ὑπὸ, ἡ.

Βόρβορος, α, ὁ, cœnum, limus, propria ὃν ἡ βορὰς.

Βοτβοτάραξις, εως, apud Aristoph. in Equit. dicitur turbulentus; cœno, & tumultu implens omnia; qui fœdum, & turbulentum civitatis statum reddit: q. βοτβοταράκτης, ex βόρβορος, & ταράσσω.

Βοτβοτόω, amno contamino, in cœnum converto.

Βοτβορυγὴ, ἡ, & βοτβορυγμὸς, ὁ, exp. intestinorum tumultus, & strepitus: vel general. tumultus, strepitus: utramque a βορβορίζω, strepito edo.

Βοτβορίζω, strepo; propria de intestinis crepitantibus: vorbum a sono fictum.

Βοτβορώδης, ες, ὁ & ἡ, cœnosus, cœno plenus, fœculentus, cœnum referens: at πηλὸς βορβορωδέστερος, Plat. a Th. βόρβορος, ὁ.

Βοτβοροειδὴς, qui cœni speciem refert: fœdus, turpis, sœtorem inferens: ex βόρβορος, & εἶδος, oculus.

Βερεκὼ, Borealie.

Βορέα, gen. Æol. pro βορέου, ut & βορέω, gen. Jon. a

Βορέας, & Jon. Βορέης, ου, ὁ, Boreas, Aquilo: q. δοτὸ τοῦ βοᾶν, & βύειν, quod ventue sit sonorus, & violentus, vel a βορὰ, quod edacitatem afferat.

Βορέηθεν, adv. Poet. a Septentrionali plaga.

Βορήιδες ἅλιεαὶ, exp. Aquiloneria littora: ex Dionys. Alex.

Βόρειος, & Βορήιος, Poet. a, Borealis. ὑπερβόρειος, qui ex remotissima regione venit. neut. sing. τὸ βόρειον, substantive, Aquilonaris pars, Septentrio & in plur. τὰ βόρεια, pro eod. Th. βορέας.

Βορειότατος, maxime Septentrionalis: superl. a βόρειος.

Βόρεος, idem quod βορέας.

Βορίαι, acc. Jon. pro βορέαν, a βορὰ, pabulum.

Βόρμαξ, & βόρμηξ, formica, quia diligenter βορὰν ἀγεῖ, id est, cibum quærit: vel a μύρμηξ, & aette μ & β cognata sunt.

Βόρος, vel βορὸς, edax, vorax: Lucian. Unde βορώτατος, edaciſſimus, ex βορὸς pabulum, esca.

Βόρρᾶθεν, ab Aquilone: a βορρᾶς, idem quod βορέας.

Βορρεῖος, Borealis; idem quod βόρειος: pro qua dicitur & βορικὸς.

Βορρᾶς, ᾶ, ὁ, Boreas: sic βορρᾶς, nom. sing. Jon.

Βορρᾶων, apud Xen. exp. βόρειος πνεύσεως ἢ κατάστασις, Borealis constitutio aeris; Boreale flatus; vel potius pro βόρειος πνεύμα, Th. βορέας.

Βόσις, εως, ἡ, pastus, cibus. Th. βόω inusit. pasco.

Βοσκάζω, ω, ὁ, pascue carpens, altilis: apud Nic.

Βοσκὰς, άδος, ἡ, pascens, pastui indulgens; sed est & avis marinæ, seu palustris nomen, similie anati, ut scribit Aristot. Hist. an. l. 8. c. 3. & est etiam picie aridæ species quædam; de qua Dioſc. l. 1. c. 98.

Βοσκὰς, ἡ, pastus, pabulum; epud Athen. l. 13.

Βόσκημα, ατος, τὸ, pecus, animal, quod pascitur; item, pascua: Æsa. 7. a βόσκω. Th. βάω, paseo.

Βοσκηματώδης, ες, ὁ & ἡ, exp. pecuarius: ut βοσκηματώδης ὠδῖνατος, Eust. a βόσκημα.

Βοσκητέος, pascendum, verbale gerundivum. a βόσκω.

Βόσκουσι, Dor. pro βόσκουσι, pascunt, 3. pl. præs. a βόσκω.

Βοσκὸς, ᾶ, ὁ, pastor.

Βόσκω, paseo. f. βοσκήσω. p. βεβόσκηκα. a. r. ἐβόσκησα, a βόω, pasco, inus. exp. etiam alo, se. more pecudum: Od. a.

Βοσὸρ, propr. nom. sparsor, Hebr. qui etiam dicitur Βεώρ, pater Balaami.

Βοσπόριον, α, ὁ, Bosporius: Sophocl. & βόσπορος, ὁ.

Βόσπορος, α, ὁ, Bosporus, vel Bosphorus, q. d. bovie trajectus: mare angustum significat; dicitor enim a bovie transitu, propter freti angustias. Sunt autem duo Bosphori; alter juxta Byzantium, qui Bosphorus Thracius appellatur; alter in introita Mœotidis paludis; de quibus aonsule chorographos. ex βοῦς, & πόρος.

Βοστρυχηδὸν, in sinuinni modum, seu cirri; in formam cincinnorum.

Βοστρυχίζω, in sinuinnos plecto; capillum compono; calamistro; calamistris inuro & Metaph. at Dion. Helic. dicit, Platonem κτενίζειν, & βοστρυχίζειν dialogos suos: item exp. cirros gestare.

Βοστρύχιον, diminut. q. d. cincinnulus.

Βοστρυχίσαι, unde part. præt. βεβοστρυχισμένος, cirratus, cincinnatus.

Βόστρυχος, α, ὁ, & βόστρυξ, χος, ὁ, cincinnus, capillus, sarsaries, (quod uva instar pili cohæreant) capilli certo

mo-

modo plexi. quidam tamen proprie eirrum mulisbrem ita dici putant. Etymol. deducit a βότρυς, ut dicatur quasi βότρυχ⊖ς; quia, inquit, μετὰ σχήματ⊖ βοτρυώδες ὑπήρτηται. Item βότρυχος dicuntur citri, i. e. animalcula peonata, de genere insectorum: ex Atistot. de animal. l. x.

Βοτρυχώδης, ες⊖, ὁ ἢ ἡ, exp. cincinni, ssa airri formam habens: Eurip. Th. βότρυχος.

Βοτά, Vide in βοτὸν.

Βοτάμιον, τὸ, psicus, apud Thuc. ὑπὲρ βοτανίων, pascorum oomina.

Βοτάνη, ης, ἡ, herbs, grsmen: a βοτὸς, esca: quod a βόω, pasco.

Βοτανίζω, herbas carpo, seu vello; quod Columelle dicit sxherbare, & runcare.

Βοτανικὸς, ἡ, ὁ, herbarius.

Βοτάνιον, ου, τὸ, herbula; ab eodem Th.

Βοτανισμὸς, ὁ, runcatio, seu evolsio herbarum inutilium.

Βοτανολογέω, ῶ, herbas carpo, & colligo: ex βοτάνη, & λογέω inusitato pro λέγω, colligo.

Βοτανώδης, herbscens, vel herbosus; i. s. vel ad herbarum genus accedens, vel herbis abundans, herbidus: a βοτάνη. a Th. βόω, ώσω, vel ώτω; unda βοτὸς, ὁ.

Βοτάρες, exp. casx pastorum, gurgustia: Plut.

Βοτὴρ, ῆρ⊖, ὁ, Poet. pastor; a βόω, inus.

Βοτηρικὸς, ἡ, ὁ, pastoralis, e βοτὴρ, ῆρ⊖, unda ssem. βότειρα, ἡ.

Βοτὸν, ὁ, τὸ, pecus, armentum. Them. βόω, paseo.

Βοτὸς, ὁ, ὁ, alimeotum; eb aodem Th.

Βοτρύδιον, ου, τὸ, racamulus.

Βοτρυδὸν, adv. racematim, in modum racemi. Th. βότρυς.

Βοτρυηρὸς, qui e botryfero genere ast: & in neutr. plur. τὰ βοτρυηρὰ, pro ipsis botris.

Βοτρύτης, ου, ὁ, & βοτρύτης, ιδ⊖, ὁ, botryites: & botryitis, ut βοτρύτης λίθ⊖, botryitis gemma.

Βοτρυώδης, ες⊖, ὁ ἢ ἡ, racemos slergiens, dans uva, botrorum largitor; Aristoph. in Pace. ὦ πότνια βοτρυώδους, pacis epithston a tosticis ei impositum, quod ea vigente vinem colantur. ex βότρυς, & ἄδω.

Βοτρυώνις, ἐντ⊖, racemstus, racemosus, racemi in modum collectos & intortus: Athen. l. 10.

Βοτρυώσαι, ῶσαι, racemor. est pass. ab activ. βοτρυόω, racamo; a Th. βότρυς.

Βοτρυώσας, ὁ, ἡ, vitis, quæ botros ut liberos fert: ex βότρυς, & πᾶς.

Βοτρυωτὸς, ἡ⊖, ὁ ἢ ἡ, ab uvis distillseas: ex βότρυς, & τήκω.

Βοτρυοτόρυ⊖, ου, ὁ ἢ ἡ, bottyonum sertis redimitus. Vide τόρυ⊖.

Βοτρυοχαίτης, exp. botros crinibus implicitos habens. Epitheton Bacchi, in Epigr. ex βότρυς, υ⊖, & χαίτη, ἡ.

Βοτρυόω, vide in βοτρυώσαι.

Βότρυς, υ⊖, ὁ, botrus, ovs, racemus: voc. ὦ βότρυ: acc. pl. βότρυας, quod inde ποιτὸ γίν.

Βοτρυώδης, ε⊖, ἐς ὁ ἢ ἡ, recsmetus, racematim cohærens, acinosus: ut βοτρυώδη δένδρα, arbores racamatim fructificantes. Th. βότρυς.

Βοτρυών, ῶν⊖, ὁ, bottryo, sive botrus: e Th. βότρυς, υ⊖.

Βῦ, ast particula eugeudi: a βῦς, idest, bos, qui msgnum animal.

Βῦ, etiam pro βοῦς, Poet.

Βουάγρ, ου⊖, ὁ, pastor, armenti doctor. Item βωβοτὴρ, ῆρος, τὸ, ὑπὸ βοῶν ἀλωσιφόρων ἐ ἴνος, ut tradit Hesych. dicens, Laconica esse hæc duo vocabule. ex βῦς, & ἄγω.

Βύβουλις, ιδ⊖, ἡ, &

Βύβελ⊖, ε, ὁ, bubalus, sylvastris bos: a βῦς, bos.

Βυβάρας, Hesych. cui magna est baris; dicitur etiem de homine magno, & stupido. ex βῦ, & βάρος. Vel potius exp. βαβάρας, qui iastar bovis est gravis, i. e. tardus, & stupidos. Item exp. μεγαλοκαίτης, ⊕ὸ τὸ μεγάλου βάρη, ἐ μέγα βάρος ἔχων: Hesych. & sic est ex βῦ, vel βῦς, & βάρ⊖, ε⊖, τό.

Βυβάσιον, τὸ, exp. locus, ubi boves pascuntur.

Βύβασις, εως, ἡ, exp. votacites: Hesych.

Βυβάτας, ω, ὁ, Dor. pro βαβάτης, ε, ὁ, boum pastor, bubulcus: a βῦς, & βόω inus. paseo.

Βάβοτος, bobus pascendis aptus: Od. ν. ex βῦ, vel βῦς, & βόσις, vel βοτὸς; vertbalia a Th. βόω.

Βιβόωσις, vel βίβρωσις, ἡ, magna fames: a βῦ, particula eugente, & βρῶσις, cibus; quod a βρώσκω, comedo.

Βυβών, ῶνος, ὁ, ioguen. Sic & tumor dicitur circa ioguina.

Βυβωνάω, laboro ex inguias, intumeo: ut Aristoph. in Ran. ὑπὸ τῆς πίσσης γὰρ τὼ ὀσφὺ βυβωνᾷ, i. e. præ laboribus enim renes doleo; hoc est, φλεγμαίνω τὰς βυβῶνας. a βυβών.

Βυβώνιον, ου, τὸ, buboaium: diaitur after Attiaus, quoniam inguinum præsentaneum est remedium; Dioic. l. 4. c. 160. Plin. l. 27. c. 5. a Th. βυβών, ῶνος.

Βυβωνοκήλη, ἡ, exp. inguinis ramex; prolapsus iatestini, vel omenti in iugueu, sic tamso, ut in ipso ingnina confistat, nec descendat is scrotum: Peol. l. 5. c. 53. ex βυβών, ῶνος, & κήλη, ἐ.

Βυγάτης, ου, ὁ, qui valde sa jactet: a γαῦρ, gloriot.

Βυζμὸς, ὁ, bove genitus: epithston apia, quod ex boum ossibus oasssatur; vel eo modo, quo docet Virgil. 4. Georgic. Varro de Rs Rost. l. 2. c. 4. de bobus loquens: deniqae sx hoc putrefacto nasci dulcissimss apes, mollss matres; a quo ess Græci βογόνας appellent, &c. ee βῦς, & γῆ, γίνομαι.

Βύγλωσσος, & βύγλωσσον, lingua bobula, herba. &

Βύγλωσσος, solae piscis: ex βῦς, & γλῶσσα.

Βυδέψιον, α, τὸ, bovianm corium: ex βῦς, & δέφω. f. ψω, excorio, pells audo; unde δεψέω, ῶ, f. ήσω, subigo, & emollio, corisriorum mors.

Βύδρα ἡμέρα, apud Hsiod. in Operibus & Diebus exp. dies, ia quibus boves, & (ex perts totum intelligendo) quævis animsiia sxcorisatur: at βυδρὸν νόμμ, apud Suid. ds iis intelligitur, qus, ut in modum boum excorisntur, digni sunt. a βύδρος.

Βύδρος, ε, ὁ, ἡ, boves excoriens: a βῦς, & δέρω, quod a δέρω. Th. δέρμα, pellis.

Βυδρομῶν, eccelerare, aursu incitato ferri.

Βυδρομὶς, ος, ἡ, cursus citus, seu incitatus, accelerstio: Intsrpr. Demosth. ex βῦ particula intensiva; & δρόμος.

Βύζυγον, & βαζύγιον, ε, τὸ, boum jugum: ax βῦς, & ζυγὸς, ὁ.

Βυθαρὴς, ἐος, ὁ ἢ ἡ, qui a bobus depsscitur, ὑπὸ βοῶν θαρζόμενος πῖος ἐόντ⊖, h. e. βῦς τρέφω; seu a particula βῦ epitstica, πολυρρόος, ἢ πολυθαρὴς, h. a. πολλὰκις θαρζόμενος. Vide θάρος, & θαρζῶ.

Βυθοίνης, ἐso βυθοίνας, ε, ὁ, axp. boum vorstor: Herculis Epith. in Epigr. ex βῦς, & θοίνη, ης, ἐ; onde θοινάω, f. ήσω.

Βυθυσία, ας, ἡ, immolatio boum: ex βῦς, & θύω, macto.

Βυθύσιος, α, ὁ ἢ ἡ, exp. ad boum mactationem pertinsos: ut βυθύσιον ἱόντα, aodem, in qua boves msctati sunt. Vide βυθυσία.

Βυθύτης, α, ὁ, & βυθυτὴς, vida cum βοηθύτης, in βοηβετικὸς.

Βυϊσμὸς, exp. boves sacrifico: ex βῦς, & ἰσμὸς.

Βυκάλος, ut & βῦκος, & βύκος, Dor. a, bubalus; & buholcus, messor: idem quod βύτης, ε, ὁ. Th. βῦς.

Βυκάτια, ὰ, boum præsepia: Hesych. ex βῦς, & κάπη, ἡ, a Them. κάττα. f. ψω.

Βυκάρδιος, ut βυκάρδιος λίθος, bucardia gemma, bubulo cordi similis, ut tradit Plin. ax βῦς, & καρδία, ἡ.

Βυκάστης, α, ὁ, qui boves stimulo impellit: ex βῦς, & κεντέω, f. ήσω.

Βύκεντρον, α, τὸ, stimulus boum: κέντρον, quo aguntur βόες.

Βύκιος, ω, ὁ ἢ ἡ, bubulis præditus coroibus: ot βύκιον ἄγγελμα, apud Herodot. Item sœnum Græcum, quod & βύκιας, & βυκέρους, apud Nic. ex βῦς, & κέρας, ατος, τό.

Βυκέφαλος, equus Alexandri Magni, dictus a tenrioo espita: ex βῦς, & κεφαλὴ.

Βύκλεψ, vide supra ann βοῦκλεψ.

Βυκολέω, ῶ, ήσω; f. boves paico: item generalliter paico, & lacto: item demulceo, deliuio: item decipio. Βυκολέσαι, dat. sing. part. praf. ex βῦς, bos, & κόλος, cibus.

Βυκόλημμ, τὸ, exp. lenimso, lenimentum, solatium: apud Suid.

Βυκόλησις, εως, ἐ, delialtio, deceptio: Plut.

Βυκολητὴς, ῆ, ὁ, deceptor: Hesych. a βυκολέω, f. ήσω.

Βυκόλιν, idem ac βυκόλιον.

Βυκολίζω, item βυκολιάζω, & βυκολιάσδω, Dor. f. άσω, vel άξω, pastoritium carmen ceno.

Βυκολιαστμὸς, ῦ, ὁ, pastoritii carminis modulatio, tibiæ canta, & tripudio.

Βυκολιωτὴς, ῆ, ὁ, pastoritii aarminis modulator: a βῦς, & κόλος, cibus.

Βυκολίζω, idem quod βυκολέω.

Βυκολικὸς, ἡ, ὁ, pastoralis, pastoritiue.

Βυκόλιον, ου, τὸ, armentum boum.

Βυκολὶς, ίδος, ἡ, idem quod βυκολικὸς, adject. sœm. a βυκολικὸς, pstoralis.

Βυκολιτικὸς, ἡ, ὁ, pastoralis cantilena.

Βυκόλος, & Dor. βυκόλος, α, ὁ, bubulcus, armentarius.

Βυκόρίζος, expon. admodum macosus, idsoqus stolidus: Hsiych. ex βῦ apisar. & κόρυζα, ἡ.

Βῦκος, vida supra cum βυκάλος.

Βύκρανον, ου, τὸ, caput bubulom, seu bovinum: a paud Proclum ds sphæra: item galea sacte ex aapita bovis.

Βυκράνιον, τὸ, expon. vitis oigra: apud Dioic. sic atiam appellatur τὸ ἀνηρίθμον, epud Gal. ex βῦ, vel βῦς, & κράνος; unde κρᾶνες, τὸ.

Βυλαῖος Ζεύς, expon. conBiliarius Jupiter, vel conBii præses: Plut. a Th. βυλὴ, ἡ.

Βυλάπαθον, dicitur lepathum egresta, radicis altitudias a sstivo differens: sx βῦ, & λάπαθον, τό.

Βουλαρχέω, ῶ, conBii, vel curiæ sam princeps: Aristot. Pol. 4. ex βυλὴ, & ἄρχω.

Βυληφόρος, ω, ὁ, Dot. pro βουληφόρος. Vide.

Βύλει, vis, Att. pro βύλῃ, 2. perf. sing. a βύλομαι, volo.

Βυλεία, ἡ, expos. functio eorum, quæ ad senatoris moaie pertineut, & quidem quæ fit a sanatore: a Them. βυλὲ, ἡ.

Βύλεο, malis, præf. imperat. Jon. pro βύλα, a βύλομαι, volo.

Βύλετ' pro ἐβύλετο, imperf. ajusd. verbi.

Βυλεύ, Jon. pro βυλεῦ, præf. imper. pass. a βυλεύω, consulto.

Βυλεύσθε, consulas, pro βυλεύῃς, 2. sing. præf. sub. pet Paragogeo ⊕ σθ· a βυλεύω:

Βύλευμμ, ατος, τὸ, consilium. Th. βυλὴ, idem.

Βυλευμάτιον, q. d. consiliolom: ck Saph. & Aristoph. est diminut. a βύλευμμ, ατος, τό.

Βυλεύμενος, Jon. & Poet. pro βουλόμενος, præf. part. a βύλομαι, volo.

Βυλεύσει, 2. s. imperat. m. βυλεύσεσθω, dat.

dat. ſing. c. 1. part. act. verbi βελδύω, conſulto. Th. βελή.

Βελδήσασα, a. 1. part. dual. num. βελδήσᾱ, a. 1. ſub. u βελδύω.

Βέλδησι, c. 2. Jon. ejuſ. th.

Βελδής, ές, ή, conſultatrix.

Βελδητήριον, ι, τό, conſilii locus, curia, ſenarus.

Βελδητής, ῆς, ὁ, conſultor, ſenator: a βελδύω, conſulto. Th. βελή, conſilium.

Βελδητικός, ή, conſultus: item, ſenatorius, ad ſenatum ſeu curiam pertineus.

Βελδητός, ή, in deliberationem cadens: ab eod.

Βελδύω, conſulto. ſ. δίτω. p. βεβέλδυκα. a. 2. ἐβέλδυτα. a. 2. m. ἐβελδυτάμην. Th. βελή.

Βελέων, gen. pl. Poet. pro βελῶν, a βέλος.

ΒΟΤΑΗ', ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio, curia.

Βέλεται, Jon. pro βέλῃ, 2. ſing. præſ. e βέλομαι, volo.

Βελίης, conſultos, qui conſilio pollet: Plur. io Solone.

Βελησθείην, ης, η, a. 1. opt. paſſ. βελησθῆς, ῆτε, volens a. 1. part. paſſ. verbi βέλομαι.

Βέλημα, ατ⊙, τό, voluntas, arbitrium, propoſitum. Th. βέλομαι, volo.

Βελής, ῆτ⊙, ὁ, ſenator: ut ἀνύγκαιος γάρ ἐς βελὴς ἦν, apud Thuc. lib. 3.

Βελῆσι, & βωλῆσι, dat. pl. Jon. pro βελῆς, a βελή, conſilium.

Βέλεσις, εως, ἡ, idem ac βέλημα: & ab eod. th.

Βελητικός, ή, voluntarius.

Βελητός, ή, ſub voluntatem cadens: a βέλομαι, volo.

Βελητόρ⊙, ε, ὁ, ἡ, conſultor, conſiliarius: voc. ὦ βελητόρε: ex βελή, & φέρω.

Βελιμία, βέλιμ⊙, & βελιμίωσις, q. d. bovina fames: i. e. ingens, ſeu vehemens fames.

Βελιμιάω, βελιμιάζω, & βελιμιάττω, ſeme iugenti, & inrolerabili premor, uor enecor. ex βῶς, vel βῦ, epiratico; & λιμός, fames.

Βέλ⊙, adjectiv. quo oritur Æſchyl. in Χοηφ. ὦ δ' ἔλθοι πρᾶξις δῦ π βελητέρα; ubi Scholieſtes expon. βελδητήτερον. Thema βελή, ἡ.

Βέλομ', pro

ΒΟΥ'ΛΟΜΑΙ, volo; item, malo, & cupio. βέλω, & βέλεαι, Poet. vis, pro βέλῃ. præſ. opt. βελοίμην, οιο, οιτο rmperf. ἐβελόμην, & ἠβελόμην, Att. ω, οτο. ſ. βελήσομαι. p. βεβέλημαι, tanq. a βελέομαι. eur. 2. ἐβελήθην, & Att. ἠβελήθην. præt. m. βέβελμ, in compoſ.

ΒΛ⊙, inteſtina, unde farcimina fiunt. Lat. bolus.

Βελυτός, ή, ὁ, tempus quo boves ſolvuntur a jugis. veſpera: e βῶς, & λύω, ſolvo.

Βέμβη⊙, pro quo ſcribitur etiam βέμγ⊙, per τ, expon. ove quædam, a craſſitudine ita vocate; aut ſimpl. uva in mammæ bovis ſimilitudinem: ex βῦ, vel βῶς, & μμαθής, ὁ.

Βεμβίλ⊙, ε, ὁ, ἡ, & βεμελίς, ή, exp. q. d. bubula frauiuo: frauioi quædam ſpecies eſt, a Macedonibus ſic appellata. Theophr. Pl. 3. ſe. & 4. 9. ex βῶς, & Them. μελίς, ή.

Βεμβολγός, eupon. bumulgus, qui vaccas molget: in Epigr. ex βῶς, & ἀμέλγω.

Βέμβικες, οἱ, dicuntur voces quædem mugirum taurorum imitantes: (Unde & illæ pro tauris Deo ſacris hebentur, quæ ed paludes fluviis vicinas audiuntur) Ariſtot. in Probl. Sect. 15. eu βῶς, & μυκάω, ῶ, ſ. ήσω.

Βεμβ⊙, ε, ὁ, hinnulus magnus: ex βε, particulæ augente, & νεβρός, hinnulus. Invenitur & τὸ βέμβρον.

Βεμός, & βέμον, utrumque napi genus eſt: Dioſc. & Athen.

Βεμός γῆ, epud Æſchyl. expon. terra collibus frequens.

Βεμίζω expon. accumolo, aggero: Ruth 2.

Βεμίτης οἶν⊙, vioum ex bunio: Dioſc. 5. 56. a Them. βεμός, ὁ.

Βεμβατέω, ῶ, per colles gradior, ſeu incedo: ex βεμός, ὁ, & βατέω, muſit. pro Them. βάινω.

Βεμάω⊙, expon. boves paſcens, vel bobus paſcendis aptus. ſed βέσμ⊙, expon. a bobus depaſtus: apud Ariſtoph. in Ran. utrumque eu βῶς, & νομός, ὁ, ſeu νομή, ἡ; a Them. νέμω, paſco.

Βεσπατέω, eupon. q. d. colles celeo; i. e. per colles gradior, ſeu iucedo: ex βεμός, ὁ, & Themere πατέω.

ΒΟΥΝΟ'Σ, ῦ, ὁ, collis, tumulus.

Βεσλός, clivoſus: q. a βαίνω, quie ſcanditur.

Βέπας, αδ⊙, puer, vel adoleſcens grandis, vel pinguis. Eu βᾶ particula intenſ. & παῖς, exp. etiam, bovis filius, ſeu bove natus: apum epitheton, quod ex taoriuis oſſibus naſcantur: in Epigr. arque ſic eſt eu βῶς, & παῖς.

Βεπαλίδες, exp. ribiella, forſan luctantibus in uſur Heſych. ex βᾶ, & πάλη, ἡ.

Βέπαλις, expon. multem luctam hebens: io Epigrem.

Βέπαλ⊙, magnus, proprie luctetor; item, aſinus. Βέπαλον, μέγα, ἢ ὄνος, Heſych. or ſit vel ſimpliciter megnum, vel pro μέγας ὄν⊙, ἢ ὄνος, magnos eſinus; & nomen inſuper proprium. Th. πάλη.

Βεπάμων, ον⊙, ὁ ἢ ἡ, expon. boum poſſeſſor, pecoris dives: eu βῶς, & πάομαι, τό, a Them. πάω, πάομαι.

Βέπεινα, ἡ, megoe fames. ex βᾶ, & Th. πείνα, ἐ.

Βεπελάτευ, εἰ, dicuutor hubulci, queſi βεπλάτευε, pleonaſmo literæ π. & ſic eſt ex βῶς, & ἐλάω, ſ. ἐλάτω, ab ἐλάω, unde ἐλατὴς, & ἐλάτης, ὁ. vel hobulci βεπελάται dicuntur φῶλά τε πᾶλας ἅμα βοῶν ἴσαι, Nicand. in Alexiph. & ſic eſt ex βῶς, & πέλας; unde πελάω, ſ. άσω; arque inde πελάτης, ε, ὁ.

Βεπλάτης, qui boves fingit, boum ſtatuarius: in Epigr. ex βῶς, & πλάτης, ὁ.

Βέπλαφον, τό, bupleuron, herba; de qua Nic. in Ther. & Plin. l. ua. c. ua. eu βᾶ, vel βῶς, & πλαφόν, τό.

Βέπλημτρον, τό, idem quod βεπλήξ, boves ferieus, aut pungens: utrumqoe eu βῶς, & πλήσσω, vel πλήττω, ſ. ξω; onde πλήξ, ῆ; & πλῆκτρον, τό.

Βεπλῆξ, ῆγ⊙, ὁ, ſtimulus, quo boves pungunrur, βέκεντρον, q. βῶς πλήκτων. Vel ſcutice, quæ fit ex bubule pelle.

Βεποίλιος, boum paſtor; in Epigr. ex βῶς, & ποιμήν.

Βεπόλ⊙, qui circa boves verſetur: bubulcus: ex βῶς, & πολέω.

Βεπόρε ἔβελοι, magne verua, q. ad boves transfigendos. Eu βῶς, & πείρω, tranſadigo, p. m. πέπορμαι.

Βεπόρ⊙, ad boves transfigendos aptus: ut ἐβελοῖον βεπόρον, apud Eurip. in Cyclope. ex βῶς, & πείρ⊙, ὁ.

Βέπρηστις, εως, ἡ, dicitur animal ex cantharidum genere, ſimillimum ſcarabeo longipedi; ſic dictum, quod in herba u bobus devoratum, eos tecto ſalle ita inflammet, ut rumpat, teſte Nic. in Alexiph. & Plin. l. 30. c. 4. ſed eſt & oleris ſylveſtris ſpecies, de qua Theophraſt. Pl. l. 3. c. 8. & Gel. in Lex. Hippocr. ex βῶς, & πρήθω. ſ. ήσω; unde πρῆσις, ἡ, & πρηστὴρ, ὁ.

Βέπρωρ⊙, qui bovem in prora hebet: ut βέπρωρ⊙ θυσία, ſacrificium conſtens ex epro, ariete, & teuro; in quo tuurus præibar, ut in navi prora: Euſt. ex βῶς, & πρῶρα.

ΒΟΤ'ΡΑΣΣΟΣ, fructus, q. clauditur ſpatha, i. e. folliculo, & involucro palmæ erboris. ponitur inter themata. ὁ πεφυχὼς μῆλ⊙ δ' ὑπ' αὐτῷ κυρτὸς, ἐλάτη καλεῖται, ὑπ' οἴνου δὲ βότρυ⊙, Dioſc. l. 1. c. 155. i. e. contentus in ipſo cortice fructus iridem elate dicitur. ſic upod eond. Dioſc. ibid. φοίνιξ ἐπὶ ἄκρου ἐλάτης ἢ σπαθῆς κρεμάμενος, ὁποκαλύπτεται ἐκ τ κυρτῦ τῆς φοινίκου ἐκμαλεῖ καθ' ἑαυτὸν, Hermolaus vertit: Palma, quam modo elaten, modo ſpathen vocant, iuvolucrum eſt fructus e palme naſcentis eum ſtetu integro: ubi Mereellus outat, elaten eſſe corticoſum palmæ edhuc florentis operimentum, quem palmæ corticem vocet Columellu.

ΒΟΥ'Σ, ός, ὁ & ἡ, bos, vacca. αἱ βόες, veccæ. dat. pl. βυσί, & Jon. βάεσσι. in acc. ſing. βᾶν. ucc. pl. βόας, βᾶς. Hinc, βούβ⊙, βότης, &c.

Βεσαύχιος, expon. qui humeros adducens cervicem contrahit, quelis in judicio ururarum Ariſtoteles inſidioſos eſſe ait: ex βῶς, & αὐχήν.

Βέσπορις, 10 ucc. βέσπορι, Buſiris, rex Argiguotorum.

Βεσσεῖον, ſeu βεσσέσιον, τό, & βόσκος, ὁ, exp. boum ſtabulum, bubile: ex βῶς, & σκίος, ὁ, ſtatio.

Βέσκθμος, ε, τό, dicitur bobile, boum ſtabolum, ubi boves ἴσχονται: Poll. ex βῶς, & σκθμὸς, ὁ, ſtabulum, ſtatio.

Βεσσροφεῖν, expou. vertendo, & flectendo ſe more boum erentium, Heſych. ex βῶς, & σροφὴ, ἡ.

Βεσσροφία, boves macto.

Βεσσροφία, ἡ, boum macactio: in Epigr. pro quo dicitur & βουσροφία. ex βῶς, βοὸς, & σροφὴ, onde σροφία, ἡ.

Βέτας, α, ὁ, Dor. pro

Βότης, & hoc a βότης, pro quo & βοτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, paſtor. Th. βόω, inuſ. paſco.

Βότιμ⊙, bovie pretium æquans. vide τιμή.

Βότυμ⊙, & ον, Butomum; herba, quem βόες τάμνου, boves carpunt.

Βότρυ⊙, ε, ὁ ἢ ἡ, expon. boves peoetrans, & transfigens; ſeu bobus penetrandis, & transfigendis aptus: epud Soid. eu βῶς, & πείρω; onde πορός, ὁ.

Βοτρύφ⊙, & βοστρύφ⊙, ε, ὁ, qui boves alit, & paſcit, bubulcus: ex βῶς, & τροφὴ, ἡ, ſeu τροφός, ὁ.

Βότυκος, bovem cædens, qui boves mactat: Athen. l. 14. ſed eſt etiam ſpecies coimalculi, quod ἐμπὶς dicitur, teſte Heſych. ex βῶς, & τυκέω, ἡ; unde τύκος, ὁ.

Βοτύρεος, ε, ὁ, butyrinus. Th. βότυρον.

Βότυρον, ε, τό, botyrum, lactis ſpuma: Gen. c. 18. ver. 8. ν βῶς, vacca & τυρός, caſeus, quod a bubulo lacte ut plorimum fiet.

Βοφάγος, q. d. qui bovem ona cmoe abſumpſerit, vorau, edeu, comedo: ut ſit ex βᾶ, epitat. vel eu βῶς, & φάγος, ὁ.

Βόφορος, ε, ὁ ἢ ἡ, eupon. a bobus uratos: ex βῶς, & φορέω, quod eu φέρω, & φόρω, aro.

Βοφθαλμον, τό, buphthalmos; herba, quem Dioſc. l. 3. c. 157. & Plin. l. us. c. 8. ſic appellatem ſcribont, quod flores habeat bovini oculi ſpeciem repræſentantes. ex βῶς, & ὀφθαλμὸς, ὁ.

Βοφόνια, boves macto: Il. π.

Βοφόνια, τά, boum mactationes: feſtum apud Athenienſes, de quo Ariſtoph. in Nub. βοφόνος, qui boves cædit, & mactet. unde βοφόνια dicebantur qoidam ſacerdotes boves immolentes. Peuſ. in Attic. ex βῶς, & φόνος, ὁ.

Βοφορβέω, ῶ, boves paſco: ex βῶς, & φορβὴ, ἡ; a Th. φόρβω.

Βοφόρβια, τά, armenta.

Βοφορβὸς, qui boves paſcit, bubulcus.

Βυχαλὸς, eupon. bovis capau: in Epigr. ex βῶς, & χαίνω; onde χανέω, & χανδὸς.

ΒΟ'Ω, ſ. ὁσω, & ὁσω; p. κα, paſco: the-

thema inuſit. pro quo in uſu eſt βόσκω, idem.

Βοῶμι, clamarem, Attice pro βοάσομαι, βοῶμαι.

Βουμάρ⊙, celebratus: a βοάω.

Βοῦσι, clamabant, pro ἐβόων, 3. pl. imperf. act. a βοάω. Βοῦστ⊙, gen. ſing. part. præſ.

Βοώνης, boum emptor. Vi. Them. ὠνέομαι.

Βοώντ⊙, bove emptus. ab eod. Th.

Βοῶντι, Dor. pro βοῶσι, 3. pl. præſ. act. a βοάω.

Βοώπις, ι, ἐ, bovinoe oculoe habens, ad magnitudinem bovinorum propemodum oculorum accedentee.

Βοῶπις, ιδ⊙, ἡ, cui bovini ſunt oculi, magni & venuſti: ex βοῦς, & ὤψ, ὠπός, oculus; quod a p. m. ὄπτω, ab ὄπτομαι. Eſt etiam epirbetum Deatum apud Hom. & in primis Junonis, quam, ſi tamquam aer conſideretur, ſic denominatam ſcribit Euſt. λέγε ἡ βοῦς διὰ τὸ ὑγρὸν ἔχειν. Il. α. & alibi.

Βοώντος, vociferantis, gen. ſing. præſ. part. act. ſ. g. verbi βοάω.

Βουτέω, ſ. ήσω, p. ηκα, aro. præſ. inf. βουτεῖν· ex βοῦς, & ὠθέω, pello.

Βοώτης, ω, ὁ, Bootes. Nomen ſigni cœleſtis, quod Arctophylax dicitur: ex βοῦς, & ὠθέω, trudo. Eſt enim boum agitator: item, bubulcus.

Βοῦψ, dicitur piſcis quidem, ſic dictus, quoniam μικρὸς ὑπάρχων μεγάλας ὤπας ἔχει: Athen. l. 7. ex βοῦς, & ὤψ, ἐ.

B P.

Βραβεία, ας, ἡ, moderatio certaminie, & de eod. dijudicatio.

Βραβεῖον, ε, τὸ, præmium victoriæ: a ſeq. them.

ΒΡΑΒΕΥΣ, έ⊙, ὁ, qui dat præmium certaminis; certaminis moderator & arbitet. a βράβ⊙, virga, quam βραβεῖαι geſtare ſolebant: vel quod virga palmea deũgoabantur victotes.

Βραβευτὴς, ε, ἐ, idem,

Βραβεύω, præmium do certaminis; de victoria decerno: item, impero, moderor. βραβεύετω, 3. ſing. præſ. imper. act. ſ. εύσω. p. βεβράβευκα. a. 1. ἐβράβευσα. Th. βραβεύς.

Βραβῆος, Poetice dicitur pro βραβεῖον, quod expon. etiam, ſceptrum regium.

Βραβὶς, dicitur pro βραβεύς.

ΒΡΑΓΓΑΑ, τὸ, pruna Damaſcena.

Βραγχαλέ⊙, raucus.

Βράγχια, τὰ, branchiæ, quibue piſcee ſpirant, quæ & illis deræ fuot loco pulmonis, ut ſcribit Ariſtot. de reſpir. Item pro faucibus porei, apud eund. ſinquit Bud. qui & βραγχίων πυλίδες⊙ ἑπτεμβόλιον, apud Plut. interpr. inteſtinis pulmonis fiſtulis coarctatie.

Βραγχιάω, ῶ, expon. tauceſco; ut & βραγχιάκ, idem, apud Poll.

ΒΡΑΓΧΟΣ, ε, ἐ, vel ⊙, τὸ, raucedo: a βράγχ⊙, quia gutturi accidit. Item idem quod βρεντὸς, & pro βρεμέ⊙, ⊙, τὸ, a Th. βρεμέω.

Βραγχώδης, rauce: ut φωνὴ βραγχώδης, vox rauca, & aſpera. a βράγχ⊙.

Βρεδέως, tarde; item, ſegniter & cunctanter: βρεδύτερον, tardiue, ſegnius: βρεδύτατα, tardiſſime: adverb. a βρεδύς.

Βρεδὸς, ε, ἐ, Æol. pro βραδὺς, gracilis.

Βρέδιον, tardius, compat. & in ſuperlat. βρέδιστον: a βρεδὺς, tardus.

Βρεδυβάμων, expon. qui tarde iocedit: Ariſtot. ex βρεδὺς, & βαίνω, cujus comp. varia in βάμων, ut a Tbem. βάω.

Βρεδύγλωσσ⊙, cujue lingua tarda eſt, tardiloquus, unde τὸ βρεδύγλωσσον, tarditas loqueodi, linguæ debilitas, ex βρεδὺς, & γλῶσσα.

Βρεδυδρὸς, ⊙, ὁ & ἡ, qui tardo vortice eirenmagitur; tardus ad motum: ex βρεδὺς, & δίνη.

Βρεδυπείθης, tardantibus, dat. pl. præſ. part. ſ. g. a βρεδυπείθω.

Βρεδυπείθω, tardo cunctor. f. πείσω, a. 1. ἐβρεδυπείθησα. Th. βρεδὺς, tardus.

Βρεδυπεπτ⊙, expon. tardos, ſeu feros reddens fructus: ex βρεδὺς, & πέπτω, ἐ.

Βρεδυπλοέω⊙, qui tarda movetur: ex βρεδὺς, & πλοῦς, ἐ.

Βρεδυπνόος⊙, ſeu βρεδυπνοῦς, qui tarda eſt mente, ſeu iogenio.

Βρεδυπνοΐη, ἡ, tarditas mentis, ſeu ingenii: ex βρεδὺς, & πνέ⊙, contracte πνῶ.

Βρεδυπιθὴς, qui tarde, & ægre ſibi perſuaderi ſinit: ex βρεδὺς, & πείθω.

Βρεδυπεπτέω, tarde eoquo; peculiariter cibum in ventriculo. Dioſc. 5. 49. ex βρεδὺς, & πέπτω.

Βρεδυπεψία, tarditas concoctionis; difficilis concoctio. Dioſc. ex βρεδύς, & πέπτω.

Βρεδυπλοέω, ῶ, tarde navigo, ſ. ήσω. p. βεβρεδυπλόηκα· ex βρεδὺς, & πλέ⊙, navigatio: quod a πλέω.

Βρεδυπορέω, lente procedo, tarde progrediot: ex βρεδὺς, & πόρ⊙, ὁ.

Βρεδύπορ⊙, expon. tarde, ſeu lente pertraoſiens. uode βρεδύπορα ἐδέσματα, dicuotur edulia, quæ lente digerantur & diſtribuuntur.

Βρεδύπους, terdipes, tardigradue. Them πούς.

ΒΡΑΔΥΣ, εῖα, ύ, tardus, a, um: in compar. βρεδίων, & βράσσων, vel βρεδύτερ⊙: ſuperl. βρεδύς⊙, vel βρεδύτατ⊙.

Βρεδύσκελ⊙, ος, ἐ, & — λέος, έ⊙, ὁ & ἡ, tardigredus, tarde incedens: ex βρεδὺς, & σκέλ⊙.

Βρεδύτης, ητ⊙, ἡ, tarditas, ſegnities.

Βρεδυτόκ⊙, tarde, ſeu ſern pariens: ex βρεδὺς, & τόκ⊙, ἐ.

ΒΡΑΖΩ, & βράσσω, ſ. σω, ferveo, bullio.

ΒΡΑΘΥ, ſive βράθυς, berba, quæ Latinie dicitur ſabina.

Βράκανον, ου, τὸ, agreſte olus.

Βράκ⊙, ⊙, τὸ, idem ac βράκος, ους, ἡ, velum, ſeu tegmen pudendorum, bracca jam dicta.

Βρασθὲς, ſervefactus, a e. part. paſſ. ab ἐβράσθην, a 1. ind. verbi βράζω, ſerveo.

Βράσμα, ατ⊙, τὸ, & βρασμὸς, ε, ὁ, ebullitio, ſervor. Th. βράζω.

Βρασμώδης, exp. qui ſit cum βράσματι, aut βράσματι ſimilis: ut βρασμώδεις σπασμοὶ, qui & βράσσω, ut βρασμωδὴς γέλως, expon. riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter doleat. utrumque a βράσμα, ατ⊙, τὸ, & omnia a Th. βράζω, ſ. σω.

Βράσσω, idem quod βράζω.

Βράσσων, vide eum Th. βρεδύς.

Βράχε, imperf. vel a. 2. Jon. a βράχω, ſtrepitum edo.

Βράχεα, έων, τὰ, brevia. Vada, quæ propter aquarum brevitatem brevia vocantur.

Βραχέη, Jon. pro βραχεῖα, fœm. gen. a βραχὺς.

Βραχὲς, & in ſ. g. βραχέος, perſuſos, a. 2. part. paſſ. a βρέχομαι, ſeu βρέχω, madefacio. a. 2. paſſ. ἐβράχην. a. 2. inf. βραχῆναι.

Βραχέως, adv. brevitet, paucie.

Βραχίσνιον, & βραχισνεὺς, expon. ornamentum brachii, armilla: a Th. βραχίων.

ΒΡΑΧΙΩΝ, ον⊙, ὁ, bracbium: q. comp. a βραχὺς: quod lacertue brevior ſit ulna.

Βραχίων, etiam brevior: eompar. ut & βραχίσ⊙, breviſſimus, ſuperl. a βραχὺς.

Βραχυβάμων, qui brevibus incedit pedibus, bipes: apud Eurip. ex βραχὺς, & βάμων, terminatio compoſitiva, a βάω, inuſit. pro Th. βαίνω.

Βραχύβ⊙, qui brevis eſt vitæ, cui breve vivendi tempus conceſſum eſt. Ath. l. 7.

Βραχυβιότης, ητ⊙, ἡ, vitæ brevitas: ex βραχὺς, & βίο⊙.

Βραχύβωλ⊙, parvas, ſeu paucae habens glebas: in Epigr. ex βραχὺς, & βῶλ⊙, ὁ.

Βραχυγνώμων, cui brevis, ſeu curta eſt ſententia; cui breve eſt conſilium: ex βραχὺς, & γνώμη, ἡ; ſeu γνώμων, ὁ.

Βραχυδάκτυλ⊙, qui eurtos habet digitos: ex βραχὺς, & δάκτυλ⊙.

Βραχυδρομ⊙, qui breve curriculum facit: ex βραχὺς, & δρόμ⊙, ὁ. unde etiam in ſuperl. βραχυδρομότατος, qui breviſſime eurrit.

Βραχυκαταλήκτω, ῶ, deſino, ſeu termino, ut μέτρου βραχυκαταλήκτου· vel etiam uno pede brevior ſum, quam ἀκατάληκτος: a κατάλήγω.

Βραχυκαταλήκτ⊙, brevior, quam κατάληκτος verſue, unde βραχυκατάληκτα μέτρα dicuotur, quæ in fine velut decurtata ſunt, quæ totum pedem brevinra, quam ἀκατάληκτα, ſeu quando fini pes integer deeſt: nam κατάληκτα ſunt, quibus in fine deeſt ſyllaba; ἀκατάληκτα vero, ſeu ἀκατάληκτικὰ, quibus pes ultimus eſt integer, nec quicquam deeſt ad μέτρον, ſeu menſuram.

Βραχυκοιλέω, eomam brevem geſto; a Th. κοῖλη, ἡ.

Βραχυκωλία, ἡ, membrorum brevitas; κῶλα brevia; a Them. κῶλον, τὸ.

Βραχύκωλ⊙, brevia membra habens, ſeu brevibus conſtans membris. unde apud Ariſtot. Rhet. 3. περίοδοι βραχύκωλοι, periodi, in quibus κῶλα ſuot breviora.

Βραχυλογέω, brevis ſum in dicendu. Plut. a λέγ⊙, ἐ.

Βραχυλογία, brevitae ſermonis, vel oratinnis.

Βραχυλέξ⊙, brevis in ſermooe; qui breviter dicit aliquid, aut loquitur.

Βραχυμερία, ἡ, brevitas partium, tenuitas: a μέρ⊙, εσ⊙, τὸ.

Βραχυμερὴς, q. d. cujus partee ſunt breves, & exiguæ; tenuis.

Βραχυμυγὴς, brevi temporis ſpatio laborane. Them. μύγ⊙, ὁ; unde μογέω, ſ. ήσω.

Βραχυμυθία, ἡ, breviloquentia: a Them. μῦθ⊙, ὁ, comp. eum βραχὺς, εῖα, χύ.

Βραχυπνεὺς, breviandi vim habene; a Them. βραχύς.

Βραχυὸν, breve reddo, eorripio.

Βραχυπτ⊙, brevis tergo; breve dorſum habens: ex βραχὺς, & πτῶ⊙, ἐ.

Βραχυσία, ⊙, pauca, ſeu brevia habens ſomoia: ab ἕπ⊙, ὁ, ſeu ὄπωρα, τὸ.

Βραχυσύλλαβ⊙, quorum penultima brevis eſt.

Βραχυσυλλαβὴς, dicuntur, quæ penultimem habeot brevem: a συλλαβή.

Βραχύτης⊙, breves, ſimolque tardos ducens ſpiritus, a πνεῦ, ἡ.

Βραχύτερ⊙, breves habene meatus: a πόρ⊙, ὁ.

Βραχύτροτοι, οἱ, brevi tractu bibentes, qui iidem βραχύπτεροι dicuntur, vel parum potentes: a πέτης, ὁ.

Βραχυῤῥιζ⊙, breves bebens radiees.

Βραχυῤῥιζία, ἡ, brevitas radicum: a Th. ῥίζα, ἐ, comp. eum βραχύς.

ΒΡΑΧΥΣ, εῖα, χύ, ⊙, brevis. μετὰ βραχύ, paulo poit: ἐπὶ βραχέα, pauels.

Βραχὺς, pront expon. brevis, ci opponitur μακρὸς, longus; ſed expon. etiam, parvus, exiguus. unde ὡς βραχέϊ, expon. brevi tempore, ſobito, repente; ſed ſæpius ſignificat, quod Latini dicunt, paucis. κατὰ βραχύ, expon. ſeoſim, paulatim: & in neut. βραχὺ (ut & βραχύ τι) aliquantum, paulum; & interdum, pauliſper: ut Act. Apoſt. c. 5. Sed expon. & parum: ut βραχὺ φροντίζω, parum curare. Dicitur denique βραχύ, quod eſt parvum, i.e. parvi momenti, ſeu preti: unde βραχέος ἄξι⊙, apud Plat. de leg. pro contemnendo.

Βρα-

Βραχυσθμ⊙-, ε, ὁ, Dor. pro βραχυσθμ⊙-, qui breve ferrum, seu cuspidem habet: ex βραχύς, brevis, & σῖδη⊙-, ὁ, ferrum.

Βραχυσκελ⅓χης, ὁ, qui parvo, seu brevi est caudice: ex βραχύς, brevis, & σκέλ⅓χ⊙-, τό, caudex.

Βραχύστομ⊙-, ὁ, qui brevi est ore, vel parvo orificio: Plut. ex βραχύς, brevis, & στόμ⊙-, τό, os, oris.

Βραχυσύμβολ⊙-, ὁ, qui parvum symbolum ad convivium confert; in Epigr. ex βραχύς, brevis, & σύμβολον, τό, collecta.

Βραχυτελής, brevem finem habens; item compendiarius, brevis: ex βραχύς, brevis, & τελ⊙-, τό, finis.

Βραχύτης, πτ⊙-, ἡ, brevitas: a βραχύς, brevis.

Βραχυτωμέω, ita puto, ut breves remaneant reliquiæ; eurte recido: ex βραχύς, brevis, & τομός, ὁ, acutus.

Βραχύτομ⊙-, ὁ, ita pntatus, ut raliquiæ breves remanserint; eurte recisus.

Βραχυτραχήλ⊙-, ὁ, qui breve habet collum: ex βραχύς, & τράχηλ⊙-, ὁ, collum.

Βραχύυπν⊙-, ὁ, brevi contentus somno, non diu dormiens: Aristot. ex βραχύς, & ὕπν⊙-, ὁ, somnus.

Βραχυφαγγίτης, ὁ, breve, & exiguum præbens lumen: ex βραχύς, & φάγγος, τό, lumen.

Βραχύφυλλ⊙-, ὁ, brevia habens folia: in Epigr. ex βραχύς, & φύλλον, τό, folium.

Βραχυχρόνιος, ὁ, brevi tempore durans: ex βραχύς, brevis, & χρόν⊙-, tempus. unde χρόνιος, ὁ, diuturnus.

Βραχύωτ⊙-, α, ὁ, ἡ, breves habens auriculas: ex βραχύς, & οὖς, ὠτός, auris.

Βρέχω, f. ξω, sono, strepo; proprie de iis, quæ tranguntur.

Βρέγμα, τ⊙-, τό, & Βρεγμός, οῦ, ὁ, sincipor, a βρέχω, madefacio.

Βρέκεκξ, vox ranarum.

Βρεμέσθαι, Poet. idem ac τὸ βρέμειν: a βρέμω, fremo.

Βρέμω, fremo, mormoro. f. μῶ, p. m. βέβρεμχ: inde βρέμ⊙-, fremitus.

Βρένθον, τό, cervus Messapiis.

Βρένθιον, unguentum floridum, dicl μύρον τὸ ἀνθηρώτατον, tradit Eust. a Them. ῥόδον.

Βρήθις, βρήθιδ, ἡ, lactuca.

Βρήθ⊙-, ὁ, ἡ, avis quædam, quam nonnulli ἀσίτους vocant: sunt qui anatem esse putent: item fastus. inde βρηθιόσθιος, arrogantem esse.

Βρηθιόσθαι, arrogantem esse; superbire: ut apud Aristoph. in Nub. ὅτε βρηθιᾷ τ' ἐν ταῖς ὁδοῖς, i. n. fastuose incedis, superbe te infere. Item fremere, indignari, ⊕ϑὲ τὸ μετὰ βαίθ⊙- δόσιν, ὃ δὴ ὄμμα, inquit Ætymol. Reducitur eriam ad Them. βρήθις, ὁ, fastus.

Βρίσκος, τό, caput cervi, Messapiis: a βρίθος, τό, cervus.

Βρέξαι, pluere, aor. s. inf. a βρέξω, f. r. act. a βρέχω, pluo.

Βρέτας, τό, simulachrum, statua, idolum: ⊕ϑὲ τὸ βροτῷ ὅμοιον. Hesych.

Βρετίσσα, adject. fœm. gen. a Them. βρέτας: legitur apud Æschyl. in Suppl. βρετίσσαν πρὸς ἄτας μ' ἀλαὸν ἄγαν, i. e. τὴν βρότειον ἀπειρίαν βλάπτουσαν, inquit Schol. cæterum ibi alii legant βροτίσσας; alii βρότ⊙-, alii βρότ⊙-.

Βρεφοκτονία, ἡ, infanticidium: ex βρέφος, τό, infans, & κτείνω, occido, f. κτανῶ; unde prat. med. ἔκτονα.

Βρέφ⊙-, τ⊙-, τό, infans.

Βρεφοτροφεῖον, ἡ, locus alendis, & educandis infantibus destinatus: ex βρέφος, τό, & τροφή, ἡ, esca. unde τροφεύω, nutrio.

Βρεφύλλιον, τό, infantulus.

Βρέχμη, ατ⊙-, τό, dicitur etiam βρέγμη. Eust. scribit finciput ita dici, quod in infantibus hæc pars sit non solum tenera, sed & valde humida; ut videri quodammodo possit βεβρέχθαι, i. n. madefacta esse.

Βρεχμός, ὁ, sincipat, capat: a βρέχω, rigo.

Βρέχω, madefacio, irrigo, bibo, pluo. f. ξω. p. χα. a. ἁ. ῥῆξαι. a. ἁ. pass. ἐβρέχθην. pratt. m. βέβρεχα. perf. pass. βέβρεγμαι.

Βρέγμη, idem ac βρῦγμη, id, quod tussiendo supairur: a Th. βρύω, inferto ρ; idem ac βρύχω, vel βρύττω, tussio. Th. βρῦχ, χός, ἡ, tussis.

Βρύω, tussiendo exspno: q. a βρύκω, tussio.

Βρῦ, patricula epitatica, figoificans ὄντως, valde.

Βρυάω, 3. sing. ind. a βρύω, robustum reddo.

Βρυάς⊙-, ᾶ, ὁ, Briareus, centimanus: nomen Gigantis. ex βρῦ, particula intens. & Ἀρὴς, Mars: vel a βρεμπὶς, robustus.

Βρυάσσων, acc. sing. a Βρυάσσης, ου, ὁ, Att. pro βρυάς⊙-.

Βρυαρός, ᾶ, ὁ, robostus, validus.

Βρυαρόχειρ, ὁ, fortis, vel robustus manibus: ex βρυαρός, fortis, & χεὶρ, manus.

Βρυάω, ῶ, f. ήσω, robustum reddo; robustas sum; vel potentem reddo; potens sum; exnllo; tumesco.

Βρυζόμαντις, ὁ ἡ ἡ, Hesych. ὀνυπνομάντις, qui, vel quæ ex somniorum interpretatione, aut visione future prædicit; ex βρύζω, dormito, & μάντις, ὁ, vates.

Βρύζω, f. ίσω, & ξω, post sumptum cibum paalulum dormin: q. βεβρύζω.

Βρυάχ⊙-, α, ὁ, vehementer clamans; Martio Epith. ex βρῦ, & ἠχέω, clamo, pro ἠχέω, idem.

Βρυθός, οῦ, τό, & Βρυθοσύνη, ης, ἡ, pondus, gravitas.

Βρυθώδης, ὁ, qui cornibus gravatur; gravia habens, & onerosa cornua: Oppian. Hal. ex βρυθύς, gravis; & κέρας, ατος, τό, cornu.

Βρυθύμων Ἀπόλλων, in Epigram. gravem mentem faciens, & prudentem: ex βρυθύς, gravis, & μῆς, mens.

Βρυθύς, ύος, & ύος, gravis: a βρύθω, sum gravis.

Βρυθυπωπίτης, ὁ, severam quandam gravitatem pre se ferens; severus: sic vocatur Diogenes Synopensis severus Philosophus. ex βρυθύς, gravis, vel βρυθωπή, gravitas, & ὤψ, ὠπός, ὁ, vel ὠπή, ὁ, oculus.

Βρύθω, sum gravis; onustus sum; propendeo; cum impetu inclino. f. ύσω. p. m. βέβρυθα.

Βρυμάζω, leonis voce utor.

Βρυμᾶσθαι, dici etiam refert Eust. pro βρεμίσθαι, a Th. βρεμάομαι, fremo.

Βρεμάω, βρεμαίνω, & βρεμαίομαι, idem Th. βρεμάομαι, excandesco.

Βρόμη, ης, ἡ, robur, potentia: a βρέμω, tumesco, potens sum.

Βρομηδὸν, adv. cum fremitu. apud Nonn.

Βρόμημα, cum fremitu; quod ab Hesych. ex ἐπίπληξις. a βρόμω, fremo.

Βρομάομαι, ᾶμαι, & ἄομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco irai: q. a βρόμω, fremo.

Βρυχάομαι, ώμαι, & ἄομαι, ῶμαι, fremo, frendeo, excandesco irai: q. a βρόμω, fremo.

Βρυχάρμων, ονος, ὁ, ἡ, currum gravans: ex βρύθω, gravo, & ἅρμα, currus.

Βρυκόλ⅓, ῶ⊙-, ὁ, nomen proprium viri.

Βρυκόλπη, acc. sing. a Βρυκόλπης, ίδος, ἡ, nomen mulieris.

Βρύκος, ε, ὁ, echini murini genus.

Βρύγχια, τά, pulmonis concavitates, seu canaliculæ, & fistulæ, vel asperæ arteriæ cartilagines pene circulares in totum pulmonem divisæ: pro quo etiam invenitur βρόγχια.

Βρογχίζω, deglutio, devoro; per guttur dejicio, seu demitto.

Βρογχοκήλη, ἡ, tumor in gutture, seu aspera arteria exoriens; tumor gutturis, seu tumidam guttur: Celsus. ex βρόγχος, guttur, & κήλη, tumor.

Βρόγχος, ὁ, ἡ, gurtar. a βρέχω, forbeo.

Βρογχωτὸν, ῶτος, ὁ, vestimenti apertura, qua collum inferitur: a βρόγχος, gattur.

Βρύδιον, τό, rosa: Æol. pro ῥόδον.

Βρομέω, idem ac βρέμω, fremo.

Βρομιάζομαι, baccbor: ex Epigr.

Βρόμιος, ὁ, Bacchus, Dionysius; vel Bacchus, Dionysacus.

Βρόμος, ε, ὁ, fremitos, fragor; item avena: a βρέμω, fremo. hinc βρομίη φάρυγξ.

Βρυντάω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, tono: a βρυντή, ῆς, ἡ, tanitru.

Βρυντάιος Ζεύς, q. d. tonitrualis Jupiter; tanitruum author.

Βρυντεῖον, τό, tonitrus officios; machina in scena tonitru edens, Th. βρυντή, tonitru.

Βρυντή, ῆς, ἡ, tonitru: q. βρομτή; a βρέμω, fremo.

Βρύντημα, τό, idem ac βρυντή, tonitru.

Βρυντοκέραυνος, ὁ ἡ ἡ, tonans, & fulminans: ot βρυντοκέραυνοι πρόκλαι, Aristoph. q. d. cum tonitru folminantes nubes; epitheton nubium, quod earum concutsu, & collisione edantur fulgura, & tonitrua. ex βρυντή, tonitru, & κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen.

Βρυντία, ἡ, dicitur lapis quidem, a tonitru nomen habens. vide Plin. a Them. βρυντή, tonitru.

Βρυντοποιός, ᾶ, ἡ, tonitrus author: ex βρυντή, tonitru, & ποιέω, facio.

Βροτεῖος, Dor. pro βροτέιος, gen. pl. a βρότος, ὁ, mortalis, humanus.

Βρότειος, & βρότιος, α, ὁ, ἡ, mortalis, humanus: quod a βροτὸς, & ἄνθρωπος, homo.

Βροτόεις, ε, ὁ, Poet. idem ac βροτὸς, mortalis.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro βροτοβάμων.

Βροτοβάμων, ονος, ὁ, calcator hominum: ex βροτὸς, homo, & βαίνω, gressus; quod a βαίνω, eo.

Βροτόγηρυς, ὁ, voce humana loquens: epitheton pittaci in Epigr. ex βροτὸς, humanus; & γῆρυς, υος, ἡ, vox.

Βροτοειδὴς, ὁος, ὁ & ἡ, humanus, homini similis: ex βροτὸς, homo; & εἶδος, ους, τό, species, forma.

Βροτόεις, εσσα, ὁ, ἡ, soniosus, cruore respersus: in acc. βροτόεντα ἑ a βρότος, cruor.

Βροτοῖσι, mortalibus: dat. pl. a βροτὸς, mortalis.

Βροτοκτόνος, homicida. Th. κτείνω, occido.

Βροτολογίη, ῆς, ἡ, homicida: ex βροτὸς, homo, & λοιγὸς, pernicies.

Βροτὸς, ὁ, ἡ, morralis, humo: q. ῥοτὸς, ideft, ὁ ὠ ῥοῖ ὤν, quod nihil sit magis fluxum, quam homo. Vel a μείρω, divido, p. m. μέμαρμαι, sit μορτὸς. ⊕ πρὸ ὑπὸ ϑεσπ ⊕ τροπὴ Ϝ μ εἰς β, βροτὸς, ὁ μεμερισμένην ἔχων τὴν φύσιν: Hioc ἄμβροτος, & ἄβροτος, immortalis.

Βρότος, α, ὁ, (πυρέτιον) sanies, cruor.

Βροτοστυγὴς, ὁος, ὁ & ἡ, hominibus invisus: Æschyl. in Prometh. Th. στυγέω, στύγω, odio perfequor.

Βροτόω, f. ώσω, cruore ioficio, cruento; a βρότος. Item hominem facio. βροτοϑῆναι, mortalem fieri: a βροτὸς, homo.

Βρῦκος, ε, ὁ, species locustarum: q. a βρύκω, mordeo, rodo.

Βρυχή, ῆς, ἡ, pluvia vehemens, nimbus. Th. βρέχω, humecto.

Βρυχθίζω, forbeo, glutio, voro, helluor. Ut inquit Budæus ex Aristot. idem ac βρογχίζω, & Them. idem.

Βρύχθος, ὁ, idem as βρόγχος, gurtar.

Βρυχθώδης, ος, ὁ & ἡ, inaquosus, aridus.

Βρύχιος μόρος, q. d. laqueatic mors: apud Nonn.

Βρυχὶς, χίδος, ἡ, laqueus: a βρόχος, laqueus.

Βρόχος, ε, ὁ, laqueus, restis: q. a βρύγχος, extrito γ: est enim, quo guttur eliditur.

Βρύχω, forbeo, inusit. uoda κατεβρύχη, κατεβρύχω. q. a βρύκω, rigo.

Βρυάζω, floreo, germino; item lætor, exulto: a Th. βρύω, pullulo, germino.

Βρύγδην, quidam exp. cum stridore dentium; alii strictim: in Epigram. Th. βρύχω, strideo.

Βρύγμη, ατος, τό, morsus: a βρύχω, mordeo.

Βρυγμὸς, ὁ, stridor proprie dentium, fremitus; item rugitus: a βρύχω, strideo.

Βρύκαινος, vel βρυκόλακος, ὁ, edax, voracis

Hesych. a Th. βρύω, rodo, mando, voro, deglutio.

Βρύω, f. ξω, p. χα, mordeo, rodo; item deglutio.

Βρύω, potito, seu sorbeo, sorbillo, inebrior: a voce infantili βρυῦ.

Βρυῦ, vox infantium potum petentium, pro πιῦ, bibere.

Βρύων, ωντ-ος, ὁ, & βρυώδης, ες, ὁ ἡ ἡ, muscosus; item mollis, friatilis, fluxus.

Βρύον, ε, τό, muscus, alga. Est & herbæ genus.

Βρυοφόρ-ος, muscifer; i. e. musci fertilis: Theophr. de caus. Plant. ex βρύον, muscus, & φέρω, fero.

Βρυόω, ῶ, musco oppleo. unde βρυωθείς, musco oppletus, vel obsitus: Aristot. de color.

Βρύος, ὁ, scaturitio: apud Eust. a Th. βρύω, scaturio.

Βρύτειον, τό, expos. rsfidoum post calcatarum uvarum pressuram, Latine vinacea, seu vinacei. Vide Athen. l. 2. qui scribit, vocem esse factam ἀφ' ἧς τὸ βότρυας; & reducit ad Th. βότρυς, υος, ὁ, uva, racemus.

Βρυτὴ, Æoles dicunt pro ῥυτὴ, i. e. habena.

Βρύτον, ε, τό, & βρύτ-ος, ε, ὁ, cerevisia; vinum hordaceum; q. a βρύω, frendeo.

Βροτὸς, ὁ, est Thema, & frequentius legitur in pl. masc. βρότοι, sine adjectione, ut Lat. mortales pro hominibus; in sing. vero dicitur sæpius βροτὸς ἀνὴρ. unde βρότ-ος exponitur pulveruleotus sanguis, i. e. pulvere permixtus.

Βρύττω, idem ac βρύω, edo, devoro; item mando.

Βρυχαλ-ος, ὁ, rugisus.

Βρυχάομαι, ῶμαι, apud Nic. Schol. expositur ejulo.

Βρυχάομαι, ῶμαι, rugio; proprie de leonibus.

Βρυχέ, ἡ, βρύχημα, τό, & βρυχηθμὸς, ὁ, rugitus.

Βρυχηδὸν, cum rogitu, vel fremitu. Th. βρύχω, strideo.

Βρύχ-ω, ε, ὁ ἐ ἡ, frendens, fremens. Item submersus, submersorius: q. a βρέχω, madefacio, pluo.

Βρυχμὸς, ὁ, pro βρυγμὸς, morsus, rosio: a βρύω, mordeo, rodo.

Βρύχω, f. ξω, p. χα, frendo, stridco. perf. pass. βέβρυγμαι. inde βρυγμὸς, morsus.

Βρυὸς, ὁ, idem ac βρυόεις, muscosus.

Βρυωνία, ἡ, & βρυωνίς, ἡ, bryonia; i. e. vitis alba: a βρύω, τό, muscus.

Βρωθὶς, ἰτ-ος, rosus, a. 1. part. pass. a βρύκω, comedo, depasco.

Βρῶμα, ατ-ος, τό, esca: a βρύκω, comedo.

Βρωμάομαι, ῶμαι; escam appeto; aut præ fame rudo (de asinis enim proprie dicitur) affertur & pro fœteo; de leonibus scil. & hircis, & similibus male olentibus a βρύκω, comedo, depasco; unde βρῶμα, cibus; vel a βρῶμ-ος, ὁ, graveolentia.

Βρωμαστίζω, cibum do. Greg.

Βρωμαστὸς, ὁ, graveolens.

Βρωμέω, ῶ, fœteo: a βρῶμ-ος, ὁ, fœtor.

Βρῶμη, ἡ, & βρωμὸς, ὁ, cibus, edolium, esca: a βρύκω, comedo.

Βρωμίης, ιστ-ος, ὁ, item βρωμίστωρ, & βρωμιστὴς, ruditor, rudens: a βρωμάομαι, rudo.

Βρώμιος, ὁ, ruditus.

Βρωμιστὴς, ὁ, apud Etym. legitur pro βρωμίστωρ, ruditor.

Βρωμιῶτης, ιδ-ος, ἡ, Baccha, Mænis: a βρώμ-ος, Bacchus.

Βρωμ-ος, ε, ὁ, graveolentia, fœtor.

Βρωμώδης, ες, ὁ, ἡ, fœtidus: q. a βρῶ, grave, & ὀδμὴ, odor.

Βρωτάω, efurio, edere cupio: a βρῶσις, ἡ, cibus.

Βρώτιμος, ε, ὁ, cseolentus.

Βρώτιμον, τό, eduliom: a βρύκω, comedo.

Βρῶσις, ως, & σεως, ἡ, cibus, edulium; & ipsa comedendi actio: item rosio. Th. βρύκω, comedo.

Βρύκω, comedo, depasco. f. βρώσω. p. βέβρωκα. p. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐβρώθην.

Βρωτὴρ, ῆρος, ὁ, comestor, qui comedit.

Βρωτικὸς, ἡ, ὁ, edax, cibi avidus.

Βρωτίνη, ἡ, apud Athen. pro pane fursuraceo: a βούκω, comedo.

Βρωτὸς, ἡ, ὁ, qui comedi potest, esculentus.

Βρωτὺς, ὑος, ἡ, cibus, esca.

B T.

Βύας, α, ὁ, babo, avis nocturna.

Βυβλάριον, τό, diminut. chartula ex papyro: in Epigram.

Βύβλινος, α, ὁ, papyraceus, sed exp. & exonabeus: item scirpeus: ut βύβλινα ὅπλα, apud Herodot. & βύβλινος οἶνος, vinum ex Biblo civitate.

Βυβλίνη, α, τό, papyraceo chsrta, in qua nihil scriptum est, & funiculus eriam nauticus, non tamen ex byblo (i. e. papyro Ægyptiaca) confectos, sed ex herba ei simili.

Βύβλος, ε, ὁ, papyrus Ægyptia: item herba quædam similis papyro: Eust. Suid. Quoniam autem charta ex byblo fieri solebat, ideo βύβλος pro libro accipitur. Scribitur & βίβλος.

Βύζω, confertim impleo: inde βύζιον, densc. Th. βύω, obturo. Est & βύζω, vagio a βῦ, voce infantili: vel ἙΤ βύω, idest, bobulo. Vide etiam in βύσσω.

Βυθίζω, mergo. f. ίσω. p. βεβύθισμαι, σαι, ται. a. 1. ἐβυθίσθην. a βυθὸς, ὁ, fundum.

Βύθιος, ὁ, qui est in profundo; profundus: Loc. & βυθὸν πεπαγέα, in Epigram. quo fit in fluctibus. & τὰ βύθια, aquatilia.

Βυθίοις, sub fluctibus. Th. βυθὸς, ὁ, fundum.

Βυθὸς, ὁ, ἡ, suodom, imus gurges, profundum: q. a βέθος, εος, τό, profunditas.

Βυθοτρεφὴς, ὁ, in profundo nutritus: in lib. Machab. βυθοτρεφὴς κῆτος, exp. in profuodo utero outriens: ex βυθὸς, fondum, & τρέφω, alo, nuttio.

Βυκάνη, ης, ἡ, buccina.

Βυκανίζω, buccino.

Βυκανιστὴς, ὁ, buccinator.

Βυκανιστήριον, τό, buccioa; idem ac Them. βυκάνη.

Βυκανιστὴς, ὁ, apud Polybium, pro βυκανιστὴς, baccinator.

Βύκτης, ὁ, sonans, spirans: venti epithet. a βύζω, confertim impleo.

Βυλὸς, ὁ, confertus: a βύω, obturo.

Βυλόω, ῶ, oppleo, obstruo: Hesych. & βυῶ, dicitur etiam pro Th. βύω, confercio, oppleo.

Βύνη, ης, ἡ, hordeam madefactum, quod coctores cerevisiarii maltam vocant.

Βυντέω, mergo. Hesych. βυντῶν, βυντίζων, Æol. est a βάπτω, ringo.

Βύρσα, ης, ἡ, corium, pellis.

Βυρσαίστης, ὁ, ab Aristoph. dicitur Cleon. ἀπὸ τῆ βύρσης, & ἙΤ ἀρπάζων, teste Hesych. q. d. aquila raptria ἙΤ βύρσης. Per jocum autem βυρσεὺς vocat Athenarum orbem. ex βύρσα, ἡ, corium, & ἀετὸς, ὁ, aquila.

Βυρσεὺς, έος, ὁ, & Att. έως, coriarius.

Βυρσεῦω, corium concinno, seu apparo.

Βύρσινος, η, ον, coriaceus. & apud Aristoph. βυρσίδιον ἄχος, exp. flagellum.

Βυρσὶς, ἴδος, ἡ, diminut. coriom pellis.

Βυρσοδέψης, ου, ὁ, cerdo, coriarius: ex βύρσα, corium & δέφω, excorio.

Βυρσοναγὸς πῶς, dicitur navis corio contecta, q. d. compacta: ex βύρσα, ἡ, corinm, & πήγνυμι, ξω, f. ξω; unde aor. a. ἐπάγλυν, corium.

Βυρσοπώλης, ὁ, coriarius: Poll. ex βύρσα, ἡ, & πωέω, facio.

Βυρσοτύλλης, ὁ, qui coria vendit: ex βύρσα, & πύλλω, ὁ.

Βυρσότονον κύκλωμα, apud Eurip. in Bacch. dicitur tympanum; quoniam rhombus est orbicularis pelle intenta obductus, ex βύρσα, corium, & τόν-ος, ὁ, tentio, intentio.

Βυρσόω, ῶ, corio contego. Th. βύρσα, cotiam.

Βυσσαίχλων, ων-ος, ὁ, qui scapulas sursum adductis cervicem contrahit: quales Aristoteles insidiosos esse ait: ex βύω, obturo, & αἰχλὺς, ύν-ος, ὁ, cervix.

Βύσσ-ος, ὁ, Byssus; mensis quidam apud Delphos; sic dictus, quasi βύσσ-ος, quoniam eo mensa multa βύσσεται, h. e. producuntur, & germinant.

Βύσσωμα, ατ-ος, τό, obturamentum; a 1. pers. præt. pass. verbi βύω, obstruo.

Βύσσιν-ος, ε, ὁ, byssinus, qui ex bysso est: ut βυσσίνη σινδὼν, apud Herodot. & βύσσινον ῥάκ-ος, apud Plut. Metaph. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Them. βύσσιν-ος, ε, ἡ, byssus.

Βυσσοβαφὴς, ὁ, in profundum delabens pro ponderc: Hesych. ex βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & βάπ-ω, ομ-ω, τό, pondus.

Βυσσοδομέω, profonde cogito; machinori: item fundamenta probe jacio. a βυσσὸς, Jon. pro βυθὸς, fundum; & δομέω, pro δομέω, ædifico. Th. δόμος, struo.

Βυσσόθεν, ex imo: adv. a βυσσὸς, fundum.

Βυσσὸς, ῦ, ὁ, fundum, profunditas: Jon. pro βυθὸς. inde ἄβυσσ-ος, abyssus.

Βύσσ-ος, ε, ἡ, byssus; lini pretiosissimi genus. Hinc βύσσιν-ος, byssinus.

Βυσσόφρων, ὁ, in profondo cogitans pectore. vid. Hesych. ex βυσσὸς, fundum, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Βύσσων, & βύζω, est ἙΤ βύω, i. e. bubonis; quem queri, & gemere ferali carmine dicunt Latini Poeta; bubulare. Th. βύας, α, ὁ, bubo.

Βύσσωμα, τό, profunditas: a βυσσὸς, fundum.

Βυστὸς, pro βεβυσμένος, ὁ, oppletus, refertus: ex Aristoph. Th. βύω, vel βύζω, obturo.

Βύτρα, ας, ἡ, idem ac βύσσωμα, obturamentum; & pro genere marsupii, seu peræ; Poll.

Βύω, f. σω, p. βέβυκα, obturo: obstruo; item impleo, rego. βύζω, idem.

B Ω.

Βᾶ, βᾶς, & βάω, βάης, Jon. a. a. sub. a βαίνω, eo.

Βαῖλον, τό, bucula, baculus.

Βαθῶν, per contract. Jon. pro βαθέων.

Βουκολιαστὰς, Dor. pro βουκολιάσας; bucolicum carmen cantabis.

Βουκολιάσδω, Dor. pro βουκολιάζω, pastorsli more cano. βουκολιάσδω, Dor. imperat. pro βουκολιάζω.

Βουκολιασὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro βουκολιασὴς, ὁ, ὁ, bucolici carminis cantor; ex βοῦς, bos, κέλλω, cibus, & ᾄδω, cano.

Βουκολικὸς, Dor. pro βουκολικὸς, ὁ, pastoralis.

Βουκλὸς, Dor. pro βουκόλ-ος, ὁ, bubulcus: a βοῦς, bos, & κέλλω, cibus.

Βῶν-ος, ω, ὁ, Dor. pro βῦκ-ος, ε, ὁ, idem ac βουκόλ-ος, bubulcus, messor. Them. βοῦς, bos.

Βωλὶ, consilium: Dor. pro βουλὴ, ἡ.

Βωλόκωμος, & βωλόκομος, α, τό, item βώλαξ, α, τὸ, gleba, ager.

Βωλαξ, ακος, ὁ, Poet. idem ac βῶλος, ὁ, ager, gleba.

Βωλοῖν, gleba modo: a βῶλος, ὁ, gleba.

Βωλίτης, ὁ, ὁ, boletus, fungi genus. a βῶλος, ὁ, gleba, ager.

Βωλοκοπέω, glebas scindo, vel frango; occo.

Βωλοκοπία, ἡ, glebarum fractio: ex βῶλος, ε, ὁ, gleba, & κοπὲ, fractio. Th. κόπτω, scindo.

Βῶλος, α, ὁ, gleba, ager, massa: item bolus.

Βωλοστροφία, ἡ, glebarum inversio, & repastinario. Th. στρέφω, verto, versor; unde στροφὶς, ἴς, ἡ, vertio, versura.

Be-

Βωλοτόμος, glebas secans: Epigr. Them. τέμνω, scindo; unde τομός, ὴ, ὸν, secans.

Βωλώδης, ες, ὁ, ἡ, glebosus.

Βωμόδρωμον, τό, scurrile factum, aut dictum: scurrilitas. Hesych.

Βώμορος, ους, ὁ ἢ ἡ, idem ac βωμολόχος, sacrilegus: item pro parva ara capitur.

Βωμόστης, ους, ἡ, ara exstructio: Hesych.

Βώμιος, ὁ, altareus. unde βώμιος ὁ ἐπιτυχὼν, ara praefecti.

Βωμίς, ίδος, ἡ, diminut. arula: Herod.

Βωμίσχιον, ἡ, quae ad aras facta peragit; sacerdos, seu sacerdotissa: a βωμός, ara.

Βωμολόχδμον, ατος, τό, scurrile factum, aut dictum; sacrilegium, Atheo. ex βωμός, altata; & λόχος, insidiae.

Βωμολοχία, ας, ἡ, scurrilitas; altera extremitas ἐν ἀτρεκείῃσι: apud Aristot. 2. Ethic.

Βωμολόχος, ω, ὁ, ὁ, scurrilis, scurra, assentator; item sacrilegus.

Βωμολοχεύω, & βωμολοχεύομαι, scurram, vel sacrilegum ago.

Βωμολόχως, scurriliter.

Βωμονίκης, ου, ὁ, qui ad aram contendit: ex βωμός, ara, & νικάω, vinco; a Th. νίκη, ης, τό, victa.

Βωμός, ὁ, ὁ, basis: item ara: q. a βάω, seu βαίνω. Eustath. nam ab Hebr. במה βωμός, ara diis, & deabus; Symmachus, altare Deo vero.

Βῶν, jon. & Dor. pro βοῦν. vel acc. sing. a βοῦς, ὁ, ἡ, Dor. pro βόες, οἱς, bos, & in acc. pl. τὺς βῶς, & in dat. pl. βωσί.

Βωστής, ου, ὁ, idem ac βάτης, ου, ὁ, bubulcus. Th. βοῦς, bos.

Βωῦξ, γός, ἡ, pisces, a clamore dictus, oempe a βοάω, Dor. βωῦξ.

Βῶρος, ου, ὁ, Borus, nom. propr. viri: item urbis Lydiae, quae nunc Sardia.

Βῶς, acc. pl. Dor. vide in Βῶν.

Βῶς, ὁ ἢ ἡ, Dor. pro βοῦς, bos, vacca.

Βώσαι, vocare, Jon. & Dor. pro βοήσαι, a. o. inf. verbi βοάω, voco, clamo.

Βῶσαι, ωσα, & βώσασθαι, ac βώσεσθαι, apud Poetas saepe repetiuntur pro βοήσας, a. 1. part. & βοήσομαι, & βοήσεσθαι, per aontract. a βοάω, clamo.

Βωστρόμος, Dor. & Poet. pro βωστρώμενος, 1. pl. praef. fub. act. a βωστρόω, clamo.

Βωστρόω, Dor. verb. pro βοάω, voco. Hinc βωστρώμενος, Dor. pro βωστρούμενος, 1. pl. a. 1. fub. act.

Βώτας, α, ὲ, Dor. pro βότης, ου, ὁ, pastor.

Βωτιανείρη, populosae, dat. sing. f. g. a

Βωτιάνειρος, ε, ὁ, ἡ, alens viros: a βῶτις, ὶ, & ὁ βότης, pastor (quod a βόω, inus. pasco) & ἀνὴρ, vir.

Βωτῶ, idem ac βοάω, seu βοῶ, clamo; facto scil. βωτῶ, a βώτης, deinde per contractionem βωτῶ. unde ἐπιβωτῶ, apud Herod. inquit Eustathius.

Βώτωρ, ορος, ὁ, idem ac βωτὴρ, pastor: a βόω, inus. pasco.

Γ Α

Γ Α.

Tertia apud Graecos litera tenarium numerum denotans. Interdum pro δ ponitur. Interdum γ otiose vocibus praeponitur, ut γάνος, ὖαρ, ver. γίω, ῖω, viola, &c. Et γ', pro γέ, quidem, certe.

Γά, Dor. pro γέ.

Γαββαθᾶ, ἡ, uomao platea, ἄκλητος. Hebr. pavimentum elatum.

Γαβριὴλ, ὁ, nomen Angeli, ἄκλητος, Gabriel. Hebr. robur Dei.

Γαγάτης, ε, ὁ, Gagates lapis. a γάγης, qui est Suvius Lyciae.

Γαγγαλίζω, titillo: a γάω τὸ γελᾶν, facio ridere. Val a γάνος, εος, τό, laetitia.

Γαγγάμη, ης, ἡ, sagena, rete piscatorium. q. a γῦ, capio.

Γαγγίτης λίθος, seu γαγγίτης, ε, ὁ, gemma quaedam. a Gange fluv.

Γαγγλίον, ε, τό, nervi praeter naturam contortio. Hesych. γαγγάλιον, genus apostematis, revolutio nervorum ex percussione, vel labore proveniens.

Γαγγραίνα, ης, ἡ, gangraena, partis alicujus mortificatio. q. a γράω, vel γραίνω, depascor, quia partes sinceras ovide depascitur, vel a γάνος ἢ γραάνος, gaudio depascendi.

Γάδ, Gad, nomen viri, ἄκλητος. Habr. turma.

Γαδαρεύς, έως, ὁ, Gadarenus.

Γαδαρικὸς, ὴ, ὸν, nomen Gentile. Habr. apto cinctus.

Γαδόμαι, gaudeo.

Γάζα, ης, ἡ, gaza. Perfica vox, opes, divitiae.

Γαζοφυλάκιον, ε, τό, aratium Ecclesiasticum, & pro loco ipsa. ex γάζα, ης, ἡ, & φυλακὴ, ῆς, ἡ, custodia, quod a φυλάσσω, custodio.

Γαθῶν, Dor. pro γαθῶν, praef. inf. a γαθέω, gaudeo. Dor. γαθέω.

Γαθῶσαι, Dor. pro γαθῆσαι, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi γηθέω, gaudeo, laetor.

Γαῖ, pro γαῖα, & Jon. γαίη, ης, ἡ, terra.

Γαῖα, ας, & Poet. γαίη, ης, ἡ, terra, tellus. & per aphaeresin αἶα. in prosa γᾶ. q. a γάω, idem. vel a γάω, nascor. quod a terra omnia nascantur. Platoni q. γενέτειρα, id est, genitrix. Hinc γαῖος, & γάϊος, ε, ὁ, ἡ, terreus, ut & γαιώδης, idem. Γαῖθεν a terra. ἀπόγαιος, ὁ, ἡ, a terra remotus. ἀναύχην, vel ἀναύχαν, ενος, τό, caeneculum. ἐπίγαιος, ε, ὲ, humi repens. ἔγγαιος, ὁ, ἡ, festilis. ἔγγαιος, ε, ὲ, serax.

Γαιήοχε, dat. sing. a γαιήοχος, ε, ὁ, terram cingens, & continens. Dicitur & pro eodem contracte γαιάοχος, & γαιῆχος. ex γαῖα, terra, & ἔχω, contineo. val ὀχέω τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

Γάϊος, ε, ὁ, Gajus, nomen viri.

Γαισὸς, vel γαῖσος, ὰ, ὸν, gaesum, armatorum genus.

Γαίω, glorior, superbio. praef. part. γαίων.

Γάλα, ακτος, τό, lac. tanquam a γελακτ. q. a γελάω, rideo, ut fit quasi γόλα. Lac primum est hominis alimentum, aqua semper arridet. Hinc γαλακτοειδὴς, γαλακτικὸς, & γαλαθώδης, lacteus. γαλαξίας κύκλος, ὁ, lacteus circulus in coelo.

Γαλαθώδης, ὴ, ὸν, hionulus, qui non ablactatur. a γάλα, ακτος, τό, lac.

Γαλακτοπότης, ε, ὁ, qui lac potat. ex γάλα, lac, & πίνω, bibo.

Γαλάϊα, ας, ἡ, Dor. pro γαλήνη, ης, ἡ, serenitas.

Γαλαξαίρα, ης, ἡ, nomen propr. mulieris.

Γαλάτεια, ας, ἡ, nomen mulieris, Galatea.

Γαλάτης, ου, ὁ, nomen gentis, Galata.

Γαλατὶς, ίδος, ἡ, nomen regionis. Gr. lactaea.

Γαλατικὸς, ὴ, ὸν, Galaticus.

Γαλήνη, ης, & in prosa γαλῆ, ἡ, mutela, catus. nam felis est proprie ἀλεκτρυών. q. a γάλα. feles enim lacte delectantur, vel per matatheſin ex γαλέη fit ἀγάλη, quod ad opus ἀφροδίσιον venereum noctu gregatim convaniant. Et γαλῆ diei poſſet, q. γαλερή, laeta, exultans. Hinc γαλεώς, ῶ, ὁ, mustelus, piscis genus. γαλῆς, ῆ, ὁ, mustelus, piscis genus. γαλῆς, ῆος, ὁ, catulus felis. μυογαλῆ, ης, ἡ, mus araneus.

Γαληνὸς, ὴ, ὸν, tranquillus, serenus, hilaris. Th. γαλήνη, ης, ἡ, tranquillitas.

Γαλῆ, ῆς, ἡ, felis, mustela. vide γαλῆς.

Γαλήνη, ης, ἡ, serenitas, tranquillitas maris, malacia, dum aer, aut mare quasi ridet, a γελᾶν, val a γάλα. coelum luce perfusum lacteo, seu candido colore esse videtur. Est & oomen proprium mulieris. Hinc γαληνιῶδης, ε, ὲ, serenus. γαληνὸς, ὴ, ὸν, tranquillus.

Γαληνιῶσαι, aec. sing. part. praef. f. g. a γαληνιάω, tranquillus fum. Th. γαλήνη, tranquillitas maris, sereoitas.

Γαλιλαία, ας, ἡ, nomen regionis, Galilaea. Hebr. limes.

Γάλιον, τό, galium herba. q. a γάλα, quia in contrahendo lacte coaguli vicem implet.

Γαλίψωσις, εως, ἡ, frutax, urticae similia. ortica mortua. q. a γαλέη, ἔψω, figura mustelae.

Γαλλίων, ωνος, ὁ, nomen viri, Gallion.

Γάλλος, ε, ὁ, aviratus, spado. q. ab ἔλλος, quia naturam suam mutavit. Val a Gallo, Phrygiae flumine, ubi initiabantur.

Γάλως, η, vel ως, & γάλεως, ω, ὁ, glos, soror mariti, vel uaor fratris: q. a γάλα, lac; quod sint quasi ὁμογάλακτες, eodem lacte nutriti, quippe quod fimpius conviuentur.

Γᾶμαι, Dor. pro γῆμαι, a. 1. inf. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμαλιὴλ, ὁ, nomen viri ἄκλητος, Gamaliel. Hebr. retributio Dei.

Γαμβρὸς, ὸ, ὁ, gener, socer: item fratur ueoris. in pl. dat. γαμβροῖσιν, Jonic. q. a γαμέω, ut sit quasi γαμικός. Ex γαμῶ orta est hac affiniras.

Γαμήσιοι, matrimonio jungantur, 3. pl. praef. imperat. act. a γαμέω, uxorem duco.

Γᾶμον, Dor. & Jon. pro ἔγημον, 3. sing. a. 2. ind. vide γῆμαι, a γαμέω, uxorem duco.

Γαμέσσεται, gem. ον, pro γαμέσεται, f. 1. med. verbi γαμέω, ueorem duco.

Γαμετὸν, verbale a γαμέω, uxorem duco.

Γαμετὴ, ῆς, ἡ, uaor. at γαμέτης, ου, ὁ, maritus. Th. γαμέω, oxorem duco.

Γαμέω, uxorem duco, nubo. fut. ήσω. praet. γεγάμεκα. aor. 2. ἐγάμην, & per fyncopen & merath. ὄγαμε, aor. 1. paſſ. ἐγαμήθην. q. a γάω. hic finis ejus generare, ut alii fint cultores Dei poſt nos. val q. a γαῖος, & ἄμα, quod coojuncta fit laetitia. Hinc γαμικὸς, ὴ, ὸν, ouptialis, conjugalis. γαμίλιον, ε, τό, munus nuptiale. γαμέτης, ου, ὁ, maritus. γαμετὴ, ῆ, ueor. γαμβὸς, ὲ, ὁ, nuptiae. γαμίζω, nuprui colloco. γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ, October, vel Januarius. ἄγαμος, ε, ὁ, coelebs. κάγαμβὸς, ε, ὲ, ὁ, qui ouper ueorem duxit, vel nova oupta. q. a γάω. nam finis ajus generare.

Γαμήσιος, oupturio. a γαμέω, f. ήσω, uxorem duco.

Γαμίσσω, nuptum do. (γαμίσκομαι, nuptui collocor) idem ae γαμίζω. f. ίσω. p. γεγάμικα. τὸ γαμίζειν est parentum. Sponſus dicitur γαμέτης, Sponſa γαμηθέσσα.

Γάμνο, gen. Jon. pro γάμου, a γάμος, ὁ, nuptiae.

Γαμοῖτο, nubat, praef. opt. paſſ. a γαμέω.

Γαμοκλοπέω, praef. inf. a γαμοκλοπέω, furtivas nuptias quaero: ex γάμος, ὁ, nuptiae, & κλέπτω, furor.

Γαμόκος, ε, ὲ, ὁ, Jonic. pro γαμήκος, agricolo. ex γῆ, terra, & μέρω, divido. praet. mad. ἄμημαι.

Γάμος, ε, & Jon. γάμεος, ὁ, vel οὶ

γάμος, nuptiæ, q. a γάω. Hic flois ejus generare. a γαμέω, uxorem duco.

Γαμοστολέω, ῶ, ἤσω, nuptias ornans. a γάμος, & στέλλω, orno. hinc γαμοστολία, nuptias paro.

Γαμοῦμαι, dat. sing. præs. part. pass. f. g. a γαμέω, nubo, uxorem duco.

Γαμφηλαί, αἱ, malæ, maxillæ. a γαμψός, incurvus, inflexus: pro καμψός, quod a κάμπτω, flecto.

Γαμψός, ή, ὁ, inflexus, aduncus; a κάμπτω, flecto.

Γαμψώνυχες, οἱ, nom. plur. a γαμψώνυξ, cui curvi sunt ungues. q. a γαμψός, idem ac κεκαμψός, incurvus. Th. κάμπτω, flecto, incurvo. & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis.

Γάνος, εος, τὸ, lætitia, voluptas: item splendor. a γάω, lætor. Hinc γανόω, lætitia afficio, splandeo.

Γανυμήδης, εος, ὁ, Gsuymedes; nomen proprium.

Γάρ, enim, nam. conjunctio causalis.

Γαργαίρω, splandere. q. ex μαμαίρω, tum vibrare, palpitare: item multiplicare. inde γάργαρα, multitudo.

Γαργαλίζω, titillo, lætitia afficio. Idem cum γαργαλίζω, titillo. q. γάω γελάω, gigno risum.

Γαργαρεών, ῶνος, ὁ, gurgulio, gattur. a ſouo, q. qui ſit collutiosa. Hinc γαργαρίζω, os aqua colluo, gargarizo.

Γάρος, ου, τὸ, garum, liquamen piſcium ſals conditorum. hinc ὀξύγαρον, ου, τὸ, garum aceto conditum.

Γαρύετον, Dor. pro γαρύεον, & γαρύεσθον, dual. præſ. ind. Dor. pro γαρύετον. Vide γαρύω. hinc γαρύσομαι, Dorice. f. x. celebrabo.

Γαρύω, Dor. pro γαρύω, a γαρύω, pro γαρύω, ſono, loquor.

Γασύομαι, Dor. pro γηθύομαι, conqueror. vide in γηθέω. hinc γαρύσασθε, Dor. pro γηθύσασθε, 3. plur. a. s. opt. med.

Γαστήρ, ῆρος, τρός, ἡ, venter, q. a γάω, capio. Eſt animi in ventre cavitas, & capacitas. poſſit etiam ad γάω referri, quia in eo ſunt μόρια χρηστικὰ. hinc γάστρα, guloſus. γαστρίζω, ventrem impleo.

Γάστρα, & γάστρη, ας, ἡ, fundum vaſis, vel navis. a γαστήρ, ventur.

Γαστρίμαργος, ος, ὁ, guloſus, cibi avidus. ex γαστήρ, ἡ, venter, & μάργος, ου, ὁ, inſanus.

Γαυλός, οῦ, ὁ, mulctra. a γάλα, quod recipit. q. γαλαυλός. Γαύλος, ου, ὁ, navigii genus, ſentina.

Γαυλὸς, Dor. pro γαυλὸς, acc. plur. a γαυλός, ὁ, mulctra.

Γαυριόωντος, Poet. pro γαυριῶντος, nom. plur. part. præſ. act. verbi γαυρόω, ſuperbio. Th. γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus.

Γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus, arrogans, ferox. q. a γάω, ſuperbio. ut ſit q. γαύρος. Hinc γαυρότης, ητος, ἡ, ſuperbia. γαυρόω, & γαυρόομαι, ſuperbio, glorior, me jacto. ὑπερήφανος, ου, ὁ, ſuperbus, inſolens.

Γαυρούμενος, ὁ, altus, ſuperbiens, præſ. part. a γαυρόομαι, ῶμαι. hinc γαυρὴ, aſſeraria, præſ. imperat. paſſ. a γαῦρος, ου, ὁ, ſuperbus.

Γαυτὸν, ου, τὸ, curvum, claudum, tortuoſum. γαυτόω, reddo γαυτὸν, curvum.

Γαῦ, genero, naſcor.

Γ Ε.

Γε, Dor. γα, quidem, certe. Et κε, idem eſſe puto. Aliquando γε eſt ſyllabica adjectio. ſeparatim vix legitur. ἐμεῖθεν γε, utinam ſiem. καίγε, & quidem. ἔτιγε, tamen. καίτοιγε, etſi. μενοῦνγε, imo vero.

Γέα, & contracta γῆ, ἡ, terra. vel γέα, a γάω, quæ gignit φυτὰ: & omnino magna mater eſt naſcentium corporum.

Γεάγχος, ὁ, & γεάγκος, & Jon. γεάγκος, Nſpturn ſpitbatum. Δὲ τῷ γέα, ἥτις γῆν ἔχει: vide in γεάγκος.

Γέγαα, genitus ſum. præt. med. Poet. verbi γάω, pro γίνομαι, naſcor. Alii volunt eſſe perf. act. pro γέγονα. unde γεγαὼς, pro γεγονὼς.

Γεγάασι, & γέγαασι, 3. & 3. plur. perf. med. a γέγαα, quod vide ſupra.

Γεγαθὼς, ότος, ἡ, Dor. pro γεγηθὼς, gaudans: vide γεγηθέω, a γαθέω, gaudeo, lætor.

Γεγάμει, ας, ε, Poet. pro γίνομαι, natus ſum. a γάω, γάτω, ſum.

Γεγάμεν, Poet. pro γεγαέναι, Dor. pro γεγαέναι, inf. præt. med. a γέγαα, a γάω, pro γίνομαι, naſcor.

Γεγαυμβόλος, ὁ, perſ. part. a γαυλόω, f. ώσω. pro γαῦλος, ου, quod a γαῦλος, ου, τὸ, oblectatio.

Γεγαὼς, ῶτος, ὁ, natus. vide in γέγαα.

Γέγαως, α, ὰ, antiquus, q. a γέα, & γάω ſum. Id antiquum vsre, quod prima creatione a terra productum, ut Adam, Ssp. 7. 1.

Γεγθομένος, ὁ, Dor. pro γεχθομένος, genitus. vida γεγθόμενος ſequens.

Γεγθόμενος, ομένη, ομένον, natus ſui, præt. paſſ. γεγθόμενος, perf. inf. verbi γίνομαι, fio, ſum.

Γεγθοιμίλιον, & γεγθοιμίλιος, 1 ſing. & pl. a. 2. opt. mad. Poet. & Jon. pro χθοιμίλιον, & χθοιμίλιος, verbi γίνομαι, ſum.

Γέγηθα, lætatus ſum, perf. act. per Syncop. pro γεγήθηκα. a γηθέω, gaudeo.

Γεγήκως, ſeu γεγήκοτος, ſenui; perf. act. verbi γηκέω, ſeu γηκάσκω, ſenaſco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, ſenectus.

Γεγάκει, natus fuerat, pluſq. perf. med. Jon. pro ἐγεγάκει, 3. ſing. a p. m. γέγονα, & ia 3. plur. γεγάκεσαν. hinc p. m. inf. γεγακέναι, & in part. γεγακὼς, ῶσα, ὸς. vida in γίνομαι, ſum.

Γεγαμαζθὼς, ῶσα, ὸς, perf. part. γεγαμάζθαι, perf. inf. paſſ. γεγαμαζὼς, ότος, p. part. act. a γαμάζω, ſcribo.

Γεγαμναστηρχικὸς, ὴ, ὸν, perf. part. act. a γαμναστηρχέω, gymnaſio præſideo. Eſtus ſum, ab ἄρχω, principatus, & γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii: quod a γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γεγαμναστηρχὼς, ὼ, perf. p. paſſ. a γυμναστηρχέω, exerceo. Th. γυμνὸς, ὴ, ὸν, nudus.

Γέγαον, clare clamo. p. m. verbi γαέω per metathesin pro γέγονα. Hinc γεγαὼν, pro γέγαα, præt. med. in præſens transeunte. vel eſt p. m. a γεγαόμην, vociferor, clamo.

Γεγαόμην, Dor. pro γεγαῶμαι, præſ. inf. & γεγάσθαι, Dor. pro ἐγεγάσθαι, imperf. a γεγαόμην, clamo, quod ex præt. med. γέγαον.

Γεγαστήριον, τὸ, calsbraadum aſt. vide in γεγαστήρ.

Γεγὼς, ῶτος, ὁ, natus, pro γεγαὼς, a γέγαα, quod vide, perf. med. verbi γάω, quod a γίνομαι, ſum.

Γεδεὼν, ὁ, nomen herois, ἄλλως, Gsdeon. Hebr. evulſor.

Γεδσημανὶ, ῆς, ἡ, nomen regionis, Gatſemani. Hebr. vallis pinguedinis.

Γέεννα, ης, ἡ, gehenna, locus ſupplicium æternorum.

Γενάδιος, natus ſum, vel genui. a. s. med. Jon. pro ἐγενάδιος, ου, σσο. a γένομαι, naſcor. γενάμενος, η, ον, a. s. med. part.

Γένεο, pro γένου, Jon. a. s. m. a. ſing. ab ἐγενέσθαι, ου, σσο.

Γένεσθαι, a. a. inf. med. ejuſdem them.

Γένετ', pro γένετο, 3. ſing. a. 2. m. Jon. ab eodem themate.

Γένευθ', pro ἐγένετο, & γενόμεθ', pro ἐγενόμεθα, 3. ſing. & 1. pl. imperf. paſſ. verbi γένομαι. Vel ut alii volunt, γενόμην, Poet. dici pro ἐγενόμην, abjecto augmento, & ι metri cauſa inſerto. Sic γένετο, pro ἐγένετο.

Γένετον, Jon. pro γένη, a. ſing. præſ. verbi γένομαι, naſcor.

Γένομαι, ſeu γίγνομαι, & γίνομαι, naſcor, giguor, fio, ſum. f. s. med. γενήσομαι. præt. paſſ. γεγένημαι. a. s. paſſ. ἐγενέσθην, f. 2. paſſ. γενεθήσομαι. a. 2. m. ἐγενόμην, α, ετο, factus ſum. a. 2. imperat. γένου, έσθω. a. 2. opt. m. γενοίμην, οιο, οιτο. ot μὴ γένοιτο, abſit. a. a. ſub. m. γένομαι, η, ητο, a. 2. inf. m. γενέσθαι. a. 2. part. m. γενόμενος. præt. med. γέγονα. pl. perf. med. ἐγεγόνεσαν, præt. med. inf. γεγονέναι. perf. præt. med. γεγονὼς, ὼς, ὸς. q. a γάω, naſcor. Hinc γένεσις, εως, ἡ, origo, ortus. γενετὴρ, ῆρος, ὁ, genitor. γενὸς, εος, τὸ, genus. γενεὰ, ᾶς, ἡ, progenies. γενεθλη, ης, ἡ, ortus, origo. γενεθλιος, α, ὸν, natalis, natalitius. γενεθλια, ων, τὰ, natalitia. γενεθλιακὸς, ὴ, ὸν, ad natalem diem pertinens. γενναῖος, α, ὸν, ingenuus, generosus. γενναῖα, ίας, ᾳ, genero; a γένομαι. γέννημα, ατος, τὸ, progenies. γονὴ, ῆς, ἡ, fœtus, proles. γόνος, ου, ὁ, generatio. γονὸς, ὴ, ὸν, fœcundus. γόνιμος, α, ὸν, ἡ, genitalis, prolificus, fertilis. γενέτης, ου, ὁ, genitor, pater. γνήσιος, α, ὸν, legitimus. αὐτογενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, qui ex ſeipſo eſt, non ex alio. παλιγγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, renatus, renaſcens. τηλυγέτης, ου, ὁ, natus procul abſente patre. ἀπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, ὸν, fratr. ἀδελφὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν, nobilitas. συγγενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὸν, coguatus, affinis. συγγένεια, ας, ἡ, coguatio, affinitas.

Γέισον, vel γείσσον, ου, τὸ, ſuggrunda, ſeu ſuggrundium, id eſt, pars tecti prominens, quod pluvias a parietibus ἐς γῆν σσω, in terram amovet, & quarit.

Γείτονος, ὸν, τὸ, vel γείτονος, eſt ἀκροκέλις, capitellum.

Γειτόνισα, vicina, præſ. part. f. g. a γειτνάω, vicinus ſum. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γειτονὸν, vicinus ſum. γειτονίσσης, gen. ſing. part. præſ. Th. γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus.

Γείτων, dat. plur. a γείτων, vicinus.

Γείτων, ονος, ὁ, ἡ, vicinus, q. a γάω, quia eiuſdem terræ. Hinc γειτονία, vicinus ſum. γειτονία, ας, ἡ, vicinitas.

Γελάσιος, α, ὸν, advena. opponitur αὐτόχθων, ut advena indigenæ.

Γελᾶ, 3. ſing. præſ. ind. a γελάω, rideo. Eſt & γέλα, ſplendor Solis, q. a γελάω, ſplendeo.

Γελᾶς, Æol. pro γελᾷς, a γελάω, rideo.

Γελᾶν, Dor. pro γελᾶν: præſ. part. γελᾶς, varo, jota ſubſcripto, eſt præſ. inf. verbi γελάω, rideo.

Γελασσὶς, ίδος, ὁ, hilaris, Poet. pro ἱλαὸς, ὸν, ὁ, hilaris.

Γελάσσω, Dor. pro γελάσω, fut. 1. verbi γελάω, rideo.

Γελάσσιτε, Dor. pro γελάσετε, præſ. part. f. g. verbi γελάω, rideo.

Γελάσπιος, α, ὸν, ridiculus. ab eodem themate.

Γελάσσιμεν, rideamus, a. plur. a. s. ſub. act. a γελάω, rideo.

Γελάσσω, rideo. fut. άσω, p. γεγέλακα. a. s. ἐγέλασα. per. paſſ. γεγέλασμαι. a. 1. paſſ. ἐγελάσθην. q. a γέλα, ſplendor Solis, qui homines facit γελᾶν, & ridentia vultus quaſi ſplendet. Hinc γελάσιμος, ος, ὁ, ridiculus, riſu dignus. γελαστὸς, ὴ, ὸν, idem. γελοῖος, α, ὸν, idem. γέλως, ωτος, ὁ, riſus: ἀγέλαστος, α, ὸν, riſo minime dignus, riſus expers. ἀγέλασσι, fine riſu.

Γέλγα, ης, ἡ, omnis generis materia varia coloratæ: color, tinctura.

Γέλγης, ου, & γελγὶς, ίδος, ἡ, albi caput.

Γέλγω, tingo, coloro. a γέλα, ſplendor Solis.

Γελεῦσσε, Dor. pro γελεῦσα, præſ. part. f. g. a γελάω, Jon. pro γελάω, rideo. Nam Dor. & Jon. vsiba in εύω per ίω efferunt.

Γελέω, ſplendeo. a γέλα, & ἴλη, aſt ſplendor.

Γελὴς, rides, Dor. pro γελᾷς, a γελάω, rideo. vox etiam Atticis uſitata.

Γελοῖος, ία, ῖον, riſu digous. a γέλως, rideo.

rideo. f. ήσω. hiac & γελασσα, rideo.
Γελοῖ⊙ν, ά, ridiculus, γελοίδ⊙ν, Poet. hinc γελοιάω, pro γελάω, rideo.
Γελοίοντες, & γελόοντες, Poet. pro γελῶντες, a γελάω, rideo.
Γελῶν, ridens, & in plur. γελῶντας, præſ. part. a γελάω. & in 3. plur. præſ. ind. γελῶσιν, γελῶσι, Dor. pro γελῶσι, ridebunt.
Γέλως, ωτ⊙ς, ὁ, riſus, & γέλις, ιος, unde acc. γέλων, dat. γέλῳ, a γελάω, rideo. vel γέλα, quia eſt ſplendor faciei.
Γεμίζω, impleo. f. ίσω. p. γεγέμικα. a. 1. ἐγέμισα. perf. paſſ. γεγέμισμαι. a. 2. ἐγεμίσθην, Th. γέμω, plenus ſum. p. m. γέγεμα. hinc γέμ⊙ν, ε, ὁ, onus navis.
Γεμίσας, aor. 2. part. γεμίσατε, aor. 1. imperat. 2. plur. a γέμισον, ότα, verbi γεμίζω, impleo. Th. γέμω, plenus ſum.
Γεμοῦσι, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. a γεμίζω, impleo.
Γέμουσι, pleni ſumus, a. pl. ind. præſ. γεμώσιας, dat. plur. part. præſ. f. g. a γέμω, plenus ſum.
Γέμω, plenus ſum, vel onuſtus. præſ. part. γέμων, ουσα, ον, præt. med. γέγεμα. unde γέμ⊙ν, ε, ὁ, onus navis.
Γενεά, ᾶς, & Jon. γενεή, ῆς, ἡ, generatio, ætas. εἰς γενεὰς γενεῶν, in omnes ætates. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενεαλογία, ας, ἡ, genealogia, generis recenſio. γενεαλογῶ, natales progenitoris inveſtigo. f. ήσω. p. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, aanumetor in proſapia aliqua. γενεαλογέομ⊙ν, præſ. part. ex γένο⊙ν, ε⊙ν, τό, genus, quod a γίνομαι, naſcor, & λέγω, dico.
Γενέθλη, ης, ἡ, origo, generatio. hinc γενέθλιος, autor geuſrationis, quod a γενεά, generatio.
Γένι, dat. ſing. a γέν⊙ν, ε⊙ν, τό, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενικᾶν, barbarum eſſe, præſ. inf. a γένικος, barbam geſto.
Γενικάσθων, Dor. pro γενικάζων, pubeſcens idem ac γενικός, barbam geſtans.
Γενικός, barbam geſto. f. ήσω. a. a. perf. act. γεγένικα, ωτ⊙ς, ὁ, a γένις, υ⊙ς, ὁ, mentum.
Γενικῶτας, ᾶ, ὁ, Dor. & Jon. pro γενικώτης, ου, ὁ, progenitor, & hoc pro γενήτης, quod a γέν⊙ν, ε⊙ν, τό, genus. Th. γίνομαι, naſcor.
Γένιον, τό, mentum, barba. in pl. γένια. inde γενειάς, barbatus ſum. Th. γένις, υ⊙ς, ὁ, mentum.
Γένιος, Jon. pro γένις, & hoc pro ἀγένις, ſoliſti a. a. med. ab ἀγενίζω, e, στο. Th. γίνομαι, ſum.
Γενέσθαι, a. a. inf. med. γενέσθε, 2. plur. a. 2. imperat. med. ut γενέσθω, 3. ſing. ejuſdem temporis. ab eodem them.
Γενέτειρα, ας, ἡ, natalitia. a γενέτ⊙ν, ῆς, ὁ, generatio. quod a γίνομαι, naſcor. perf. γεγένημαι, σαι.
Γένεσις, εως, ἡ, generatio, oatjvitas, ab eodem themate.
Γένετ' pro ἐγένετο, a. a. med. Jon. a γίνομαι, naſcor.
Γενετή, ῆς, ἡ, nativitas, ortus. a γίνομαι. perf. γεγένημαι, σαι, ται. unde γενετῆ, ῆ⊙ν, ὁ, genitor, & γενέτωρ ορος, ὁ, genitrix.
Γένετο, fuerit, a. 2. ind. med. pro ἐγένετο. Th. γίνομαι, naſcor.
Γενέτωρ, ωρ⊙ν, ὁ, Jon. & Poet. & γενάτωρ, ᾶ, pareos.
Γένθ', Poet. & Dor. pro ἐγένετο, a. ſing. a. 2. med. verbi γίνομαι, naſcor.
Γέν, 2. ſing. aor. 2. ſub. med. a γίνομαι, naſcor.
Γενήσιος, ίστ⊙ν, a. 1. part. paſſ. ejuſdem verbi.
Γενήσῃσι, ότα, a. 2. paſſ. imperat. ejuſdem themstis.
Γένησθε, a. piur. a. a. ſub. med. ſic γένωνται, 3. ſing. ejuſdem temporis, & verbi.
Γενίσσασθαι, 3, στας, f. a. med. ejuſdem verbi.
Γένετο, pro ἐγένετο, Æolic. a. 2. med. ejuſdem verbi. Vel ex ἐγενήσατο, per ſyncop. & aphæreſin a γενάω, gigno.
Γενάω, gigno, pario. f. ήσω. p. γεγένηκα. a. 1. ἐγένησα, perf. paſſ. γεγένημαι, natus ſum. a. 2. paſſ. ἐγενόθην. Th. γίνομαι, naſcor.
Γέννημ', ατ⊙ν, τό, progenies, fructus, ab eodem them.
Γενύσσα, a. 1. inf. act. verbi γενύω, gigao.
Γενναρέτ, ὁ, nomen regionis ἄλλων, Gennesaret. Hebr. hortus principis.
Γέννησις, εως, ἡ, generatio. a γίνομαι, naſcor.
Γεννητός, ή, όν, natus, a, um.
Γενοίατο, Jon. pro γένοιντο, & γένοτο, 3. plur. & ſing. a. a. opt. med. a γίνομαι, naſcor.
Γενοίμαν, Dor. pro γενοίμην, ſim, eſſem. a. a. opt. med. a γίνομαι, naſcor.
Γενόμεν⊙ν, α, ον, a. a. part. med. γενόμην, pro ἐγενόμην, a. a. med. Jon. a γίνομαι, naſcor.
Γέν⊙ς, ε⊙ς, τό, genus, familia, natio, ſpecies. in dat. plur. γένεσι. a γίνομαι, naſcor.
Γενῶ, έσθω, a. a. imperat. med. a γίνομαι, naſcor.
Γέντα, ων, τά, carnis viſcera, quæ intus ſub pelle animalis, γ otioſo præpoſito, ab ὠτός, intus.
Γεντιανή, ῆς, ἡ, Gentiana, herbæ genus.
Γέντο, Poet. pro ἐγένετο, fuit, ab ἐγενήμην, a. 2. med. verbi γίνομαι, naſcor.
Γένυς, υ⊙ς, ἡ, mentum, maxilla, acies. γένυος, ε, τό, barba, meatum. q. a γέν⊙ν, quod ab ſexus diſcrimine ſit: vel quod in viris maxime ἀγένητα. γίνομαι, a. 2. ſub. med. & in 3. plur. γένοντο, a γίνομαι, naſcor.
Γενύων, dat. pl. Jon. & Poet. a γένυς, ατος, υ⊙ς, ως, τό, manus.
Γεραιά, ᾶς, ἡ, matrona, anus. ἃ γεραιός, ſenex. compar. γεραίτερ⊙ν, ſuperl. γεραίτατ⊙ν. Th. γέρων, οντ⊙ν, ὁ, ſenex.
Γεραιός, ᾶ, ὁ, ſenex. γεραιά, anus. a γέρων, οντ⊙ν, ὁ, ſenex.
Γεράιρε, veneratc, præſ. imperat. act. γεραίρω, Dor. pro γεραίρων, honorare. a γεραίρη, muneror honoris cauſa. Th. γέρας, ατος, τό, manus.
Γεραίτερ⊙ν, ε, ὁ, Poet. ſyncop. pro γεραιότερ⊙ν, compar. a γεραιός, ᾶ, ὁ, ſenex. Th. γέρας, ατ⊙ν, τό, præmium, quod ſenioribus datur ob honorem, qui ſenectuti defertur.
Γέρανο⊙ν, ε, ὁ, grus, avis vigilans. quia γᾶν ἀρόωσι, terram ſcrutatur, ſemina in arvis ſuis lugeos. Vel quia cinerea, & ceoo eſt colora, tanquam ſenex γέρων: aut a γῆ⊙ν, quia vocalis avis κλάζουσα. γεράνου, ε, τό, idem. & pro herba.
Γεράρας, a. 1. inf. act. a γεραίρω, Poet. pro τιμᾶν, honoro. Th. γέρας, ατ⊙ν, τό, munus.
Γέρας, ατ⊙ν, α⊙ν, ως, τό, præmium, munus. propris ſenibus datum, a γέρων, οντ⊙ν, ὁ, ſenex. Hinc γεράσιο⊙ν, α, ὁ, honoratus. γεραίρω, præmio dono.
Γεράων, gen. plur. a γέρας, ατ⊙ν, τό, munus.
Γεργεσῖνις, ε, ὁ, nomen gentile. Hebr. vicinus peregrinationi.
Γέρας, Jon. pro γέρατα, nom. plur. a γέρας, ατ⊙ν, τό, præmium.
Γέργηθες, plebs, ἀνάστατα, apud Mileſios. alii γέργιθες. an a χηρὶ γέθω?
Γέρδ⊙ν, α, ὁ, textor. Suid.
Γερδιό⊙ν, α, ὁ, Heſych. γέρδω, honoratus. Th. γέρας, ατ⊙ν, τό, præmium.
Γέρον, vocat. ſing. γέροντ⊙ν, γέροντα, gen. & acc. ſing. a γέρων, ſenex. hinc γερόντιος, vetulus.
Γερσῆν, ας, ἡ, ſenatus. a γερσό⊙ν, α, ον, ad ſenes pertinens. Th. γέρων, οντ⊙ν, ὁ, ſenex.
Γέρων, dat. plur. a γέρα, οντ⊙ν, ὁ, ſenex.
Γέρρον, ε, τό, ſcutum Perſicum e vimine textum, crates. an a γορῶ, incurvo?
Γερμιό⊙ν, ὁ, parva rana, raunculus.
Γέρων, οντ⊙ν, ὁ, ſenex. vocat. ὦ γέρον, q. γέρο ὦν. quod prono capite terram ſpectet. Vel a γέρας, quia ſenectus honorabilis. Inde γεροντικός, ή, ό, ſenilis.
Γεύμεθα, Jon. & Dor. per aphæreſin pro γεγεύμεθα, guſtavimus, a. plur. perf. paſſ. verbi γεύω, guſtare facio.
Γεύσασθ⊙ν, ὁ, a. 1. part. med. γεύσασθαι, a. 1. inf. med. γεύσωμαι, & in 3. plur. γεύσωνται, a. 1. ſub. med. a γεύω, guſtare facio. a. 1. inf. γεῦσαι.
Γεύω, guſtare facio. f. γεύσω, p. γεγεύκα. præſ. paſſ. γεύομαι, guſto, fut. γεύσομαι, a. 1. med. ἐγευσάμην, a, ατο. a. 1. ioſ. γεύσασθαι. part. γευσάμενος. Hinc γεῦσις, εως, ἡ, guſtus. γευστός, ή, όν, guſtabilis. poſſit eſſe a γέω, terra. Nam ſapor exiſtit ex ſicci terræ percolatione per humidum.
Γέφυρα, ας, ἡ, pons, quia ὡς γέω φέρει, in terram defert. Hinc γεφυρόω ponte jungo.
Γεφυρᾶν, pontem ſtruere, præſ. inf. a γεφυρῶν. vide in γέφυρα. hinc γεφυρίτης, ου, fabricator pontium.
Γεώλοφος, ος, ὁ, tumultus. Ex γῆ, terra, & λόφος, jumenti cervix: item colla in galea, & criſta. λόφοι etiam dicuntur colles, & tumuli; qui & γήλοφοι, & γεώλοφοι.
Γεωμετρία, ας, ἡ, Geomatria. ex γῆ, terra, & μέτρον, ου, τό, menſura.
Γεωπόνης, ε, ὁ, q. d. qui terræ fame laborat, qui parum terræ poſſidet. ex γῆ, terra, & πένις, fames. Th. πένομαι, laboro.
Γεωπονία, ας, ἡ, agricultura. a γῆ, terra, & πόνος, ε, ὁ, labor, quod a πένομαι, laboro. p. m. πέπονα.
Γεώτης, ου, ὁ, agricola, qui in agro colendo pedum opera utitur.
Γεωργέω, terram colo, agriculturam exerceo. fut. ήσω. præt. γεγεώργηκα. ex γῆ, terra, & ἔργαζομαι, operor. quod ex ἔργον, ου, τό, opus. Hinc γεωργία, ας, ἡ, agricultura. γεώργιον, ε, τό, arvum, ager uratus. γεωργός, ή, ό, agricola, vinitor, quia γέα ἐργάζεται, terram colit.
Γεωσχίνω, terram fodere. ex γῆ, terra, & σχίζω, fodio.

Γ Η.

Γῆ, gen. γῆς, ἡ, terra, regio. q. ex γέα, in proſa, pro γαῖα, idem.
Γηγενέων, terrigenum, gea. plur. a γηγενής, ους, ὁ, ἡ, ex γῆ, terra, & γένος, ους, τό, genus. quod a γίνομαι, naſcor.
Γηθέω, gaudeo, lætor. f. ήσω. p. γεγήθηκα. γήθεον, pro ἐγήθεον, imperf. Jon. Hinc γήθος, εος, & ὁ γηθοσύνη, gaudium. q. a γέα, lætor, vel γεθέομαι.
Γήθησαν, lætati ſunt, pro ἐγήθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. γηθήσας, a. 1. part. act. γηθήσαι. aor. 1. opt. Æolic. γήθησαν, a. 1. ind. act. Jon. a γηθέω, gaudeo.
Γηθήσας, a. 1. opt. Æol. vide γηθήσαι.
Γηθοσύνη, ης, ἡ, gaudium. γηθόσυνος, ος, ον, lætus, a, um, a γηθέω, lætor.
Γήθυον, vel γήτυον, ου, τό, genus cæpe. q. e γῆ θύω.
Γήμας, nupſiſſe, a. 1. inf. γήμω, a. 1. part. γῆμα, duxit, Jon. & Poet. ab a. 1. ἔγημα, ας, α, per Syncop. pro ἐγάμησα, ως, ε, verbi γαμέω, tanquam a γάω, uſorem duco.
Γηοχέω, quaſi γῆ ὄχω, terram habens, aut agrum poſſidere. Et de Neptuno dici poteſt, qui terram ambit, & continet, & propterea γαιήοχος, γαιόχος, & paſſim γαιήοχος appellatur.
Γῆρᾳ, dat. ſing. γῆραν, γήραϊ, γήρᾳ: γήρᾳ,

γῆρως, ατ⊙, τό, senectus.
Γηρώς, ῶ, ά, senex, senilis, antiquus. Th. γῆρας, ατ⊙, τό, senectus.
Γηραλέ⊙, ε, ό, Poet. idem ac γηραιός, senex.
Γηράτεσσι, dativ. plur. Poet. vel Jon. pro γήρασι, a. 1. part. act. a γήρας, ατ⊙, ά, senescens, pro γηράσας, a γηράω, senesco. unde s. 2. ἀγήρατα, & per syncopen ἄγηρα. Thema γῆρας, ατ⊙, τό, senectus.
Γῆρας, τό, ατ⊙, αϐ⊙, ως, dat. γήρᾳ, αῖ, φ, senectus, a γέρων. senium senum est. Hinc γηραιός, ᾶ, ό, senex. γηράσκω, & γηράω, άτω, senesco.
Γηρατής, ῆ, a. 1. sub. act. a γηράσκω, senesco. γηράσας, a. 1. inf. act.
Γηράσκω, consenesco. f. άσω. perf. γεγήρακα. a. 1. ἐγήρασα. a. 1. sub. γηράσω, ῃς, ῃ. acc. plur. part. pras. γηράσκοντας. Th. γῆρας, τό, senectus.
Γηροβοσκίη, ας, ἡ, senilis educatio, a γῆρας, τό, senectus, & βόσκω, pasco.
Γηροκομίη, ας, ἡ, nutritio, & cura circa senes. γηροκόμος, gen. Jon. ε γηροκόμ⊙, ου, ὁ, qui curem habet senum. a γῆρας, ατ⊙, τό, senectus, & κομέω, curam gero.
Γηροτρόφιον, f. ίου, in senectute alo. ex γῆρας, & τρέφω, alo. pras. med. τῐτροφα.
Γηρύ', conquaritur, pro γηρύεται, 3 sing. pras. γηρύομαι. Them. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόα, ας, & γηρυόᾱ, ᾶ, Dor. pro γηρυόη, ης, ἡ, vocalis, garrula. quasi γηρύτια. Th. γῆρυς, υος, ἡ, vox.
Γηρυόνας, α, ἡ, Dor. pro Γηρυόνης, α, ὁ, Geryones.
Γηρυονῆς, acc. sing. a Γηρυονεύς, έος, ὁ, nomen viri.
Γῆρυς, υος, ἡ, vox. hinc γηρύω, loquor, sono. q. a γῆρας. Senectutis est garritus, puta Nestoris, Ulyssis, &c.
Γήρως, gen. sing. a γῆρας, ατος, & contracte γήρους, τὸ, senectus.

Γ Ι.

Γίγαντας, nom. plur. γιγάντων, gen. plur. a γίγας, αντος, ὁ, gigas.
Γίγγρον, ε, τό, quod in ocino vinaceo osseum, aut lapidosum est.
Γίγας, αντος, ὁ, gigas, q. a γῆ, & γεύω. q. γίγας. nam gigantes terræ filii dicuntur. Hinc γιγάντιος, & ώϊος, α, ὁ, giganteus. γιγαντιαῖος, gigantum similis sum.
Γιγγίδιον, ι, τό, herbale pastinacæ silvestri similis. Syriæ frequens est.
Γιγγλισμός, ῦ, ὁ, titillatio. q. a γιγγλίζω, quod idem est cum γαργαλίζω, titillo.
Γιγγλισμός, ῦ, ὁ, cardo portæ, qui cum ipsa porta vertitur. Hinc transfertur ad eam compagem figuificandam, qua unum os capite suo in alterius cavitatem conditur.
Γίγγρας, α, ὁ, parvula tibia, ad flebiles sonos. γιγγρᾶνος, gingrio, proprie de anseribus dicitur.
Γίγνομαι, seu γίνομαι, fio, idem cum γένομαι, nascor.
Γίγνο, fias, pras. imperat. pass. a γίγνομαι, fio.
Γιγνόσκων, ως, & γιγνώσκοντα, acc. sing. part. pras. vide in γινώσκω, cognosco. q. a γνόω.
Γίνετ', pro ἐγίνετο, imperf. Jon. γίνεσθαι, pras. inf. a γίνομαι, fio.
Γίνομαι, fio, fum. γίνεσθαι ἐν ἑαυτῷ, ad se reverti. pras. inf. sed in f. med. γένομαι. perf. pass. γεγένημαι. a. 1. pass. ἐγενήθην. a. 2. med. ἐγενόμην, ε, στ. reliqua vide in γένομαι.
Γινόσκω, Dor. pro γινώσκω, pras. inf.
Γινόσκωσι, cognoscunt, Dor. pro γινώσκουσι, 3. plur. pras. a γινόσκω, cognosco.
Γινώσκω, vel γιγνώσκω, cognosco. q. a γνόω. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. plusq. pers. ἐγνώκειν. aor. 2. ἔγνων, ως, ω. 3. plur. ἔγνωσαν. a. 2. imper. γνῶθι. a. 2. sub. γνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. inf. γνῶναι. a. 2. part. γνούς, οῦσα, ὸς. perf. pass. ἔγνωσμαι. a. 1. pass. ἐγνώσθην. f. 2. pass. γνωσθήσομαι. A pert. pass. ἔγνωσμαι, σαι, ται. γνῶσις, εως, ἡ, cognitio. γνωτός, ή, ὸν, qui cognosci potest. γνωτός, ῆ, ὁ, notus. γνώμων, ων, ὁ, sententia. γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, index: item stylus horas indicans. γνωμοσύνη, ῆς, ἡ, peritus. γνωρίζω, cognosco, notum facio. γνώμιμος, ε, ὁ, ἡ, notus. συγγινώσκω, consentio, conscius sum, ignosco. συγγνώμων, ων, ὁ, ἡ, venia. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, stolidus, improbus. ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, æquus, bonus. ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, æquitas, probitas.

Γ Α.

Γάλαγος, εος, τὸ, lac, Poet. a γάλα, ακτος, τό, lac.
Γαλάζω, expando alas, clamo. item pronum expando me. fut. άσω. a. 2. ἐγάλαδον, ες, ε.
Γαλακτοφάγος, ε, ὁ, ἡ, pro γαλακτοφάγις, per syncopen lacte victitans: a γάλα, ακτ⊙, τό, lac, & φάγω, edo.
Γαλάμη, ης, ἡ, gramie. idem ac λάμη, ἐ, lippitudo. γαλαμάω, gramie laboro.
Γαλέης, ἐ⊙, ὁ, pilcis genus. Legitur & γαλεός. nomen ei dedit Glenis, Suvius Cumæ.
Γαλέξ, quo & γαλαξ, herba γαλακτοποιὸν, quæ lac efficit.
Γαληρίς, γαλερίδος, architecti instrumenta, q. γαλαφερίδες, a γάλακτος, cavo.
Γαλήν', & γαλήνας, acc. pl. a γαλαξ, nocture. Th. γαλανός, ᾶ, ὁ, glaucus, cæsius.
Γαλήνη, voc. a γαλήν⊙, η, ὁ, Glaucus. nomen proprium.
Γαλήνη, ης, ἡ, nom. propr. mul. sed γαλανή, ῆς, ἡ, f. g. a γαλανός, glaucus.
Γαλήνιον, Post. pro γαλανιὸν, pras. part. a γαλανιάω, glaucis oculis terribiliter intueor. Th. γαλανός, ὁ, glaucus, cæsius.
Γαληνώνη, ης, ἡ, nom. propr. mulieris.
Γαληνός, ῆ, ὁ, glaucus, cæsius. q. a γαλάω, splendeo. Hinc γαλάωσσα, ατος, τό, glaucedo; oculi vitium. γαλαξ, κός, ἡ, ulula, noctua.
Γαλακτόχρους, ους, ὁ, ἡ, Poet. ὁ γαλακτόχρους ἵππος, qui glaucum colorem habet.
Γαλαυόπις, ὀπ⊙, ὁ, & γαλαυώπης, cæsios habens oculos, in acc. γαλαυῶπιν, & ὀπα. Sic γαλαύωψ, ῶπος, ὁ, qui cæsios oculos habet. hinc γαλαυώπης, ex γαλαξ, noctua. hoc a γαλανός, glaucus, & ὤψ, ὀπός, oculus. Th. ὄπτομαι, video.
Γαλαξ, κός, ἐ, ulule, noctue. Thema γαλανός, ὸς, ὁ, cæsius. vel a γαλάωσσω, video. nocte enim valet visa.
Γαλάωσσω, splendeo, cerno. Non enim videmus, nisi per medium illuminatum scil. τὸ διαφανὲς, transparens, perspicuum.
Γαλάφου, οῦ, & γαλαφρὸς, ὰ, ὸν, elegans. vide in γαλάφω, cavo.
Γαλαφῆτι, & γαλαφῇς, dat. pl. Jon. f. g. a γαλαφρὸς, ὰ, ὸν, concinnus, a, um. Th. γαλάφω, fodio.
Γαλάφω, vel γαλάφου, cavo, fodio, sculpo. f. ψω. p. φα. Hinc γαλάφου, τὸ, antrum, spelunca. γαλαφρὸς, ᾶ, ὸν, cavus, elegans, scitus, a γαλάφω, γαλάπτης, ε, ὁ, sculptor.
Γαλάχω, ατ⊙, ὁ, Dor. pro γαλαχὼν, ὁ, pulegium.
Γαλβάν⊙, αϐ⊙, τό, mustum, succus dulcis. q. a γλυκὺς, dulcis.
Γαλάων, ης, ἡ, lippitudo. idem ac λάμη, ἡ, lippitudo.
Γαλέου, τό, pretiosa, spectaculo digna. a γαλάω, ης, ἡ, pupilla oculi.
Γαλήη, ης, ἡ, ostium commissura, pupilla oculi, oculus, pupa. q. αἰγλήη, ab αἴγλη, splendor, vel per syncopen τυρὰ τὴν γαλλαίαν, quia serenitas mentis in oculis maxime conspicitur. Hinc γαλλαίου, ras ornatæ. alii a γέλα, ut sit quasi γελλαίη.

Γ Ν

Γαλλά⊙, αϐ⊙, τό, stalla, lumen. q. a γελάω, splendor Solis. vel γελλὰν.
Γαλήχων, ωϐ⊙, ὁ, pulegium, herba. quasi βλήχων, quod gustatum ab ovibus, facit illas βλαχᾶσθαι, ideo, balare.
Γάλυ, ως, ἡ, gluten: affina est κόλλα.
Γαλῦ⊙, seu γαλῦϐ⊙, ε, ὁ, genus acetis campestre. q. a γάλα, splendor.
Γαλίσκος, ε, ὁ, ἡ, lentus, viscosus, lubricus, renax. Reperitur etiam γλισχρὸς, unde γλισχρὸς, lente, q. a γάλυ, gluten. Hinc γλισχρώδης, lentus. γλισχρότης, ητος, ἡ, viscositas.
Γλίχομαι, cupio, affecto, appeto. q. a γλυκὺς, dulcis, quia jucunda appetimus. Vel a γλία, & ἴχομαι, habeor, id est, amore tanquam glutine detineor.
Γλοιὸς, ὸν, ὁ, invalidus, sordidus, qui est lubrico ingenio. etiam sordes. a γλία, glutus. Hinc γλοιώδης, stigmentosus, glutinosus.
Γλουτὸς, ῦ, ὁ, nates, clunes. quasi a γλυκὺς, quia sordida pars corporis.
Γλυκερὸν, Jon. gen. a γλυκερὸς, ὰ, ὸν, dulcis. γλυκερᾶ, Dor. pro γλυκερὰ. Th. γλυκὺς, dulcis. in compar. γλυκείων, & γλύσσων, pro γλυκύτερος, dulcior.
Γλυκίων, compar. a γλυκὺς, dulcis, in superl. γλύσσιστος, & γλυκύτατος, dulcissimus.
Γλυκύπικρος, υ, ὁ, ἡ, qui dulcem fructum fert. Vitis epiteth. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, ὰ, ὸν, fructus.
Γλυκύπικρος, ε, τὸ, suavamerum. ex γλυκὺς, dulcis, & πικρὸς, amarus.
Γλυκὺς, εῖα, ὺ, dulcis, e, jucundus, a, um. gen. γλυκέος, fœm. έος. γλυκερὸς, Poetis idem. γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo.
Γλυφάνου, gen. Jon. ε γλύφανος, sculptorium. Th. γλάφω, sculpo.
Γλυφὶς, ίδος, ἡ, crena, fugitræ incisura. a γλύφω, seu γλάφω, sculpo.
Γλῶσσα, & Att. γλῶττα, ης, ἡ, lingua, sermo. Hinc compon. ἀσύγλωττος, ίδος, ὁ, lingula, seu ligula. ἄγλωσσος, α, ὁ, ἡ, disertus. ἀγλωσσία, ας, ἡ, eloquentia. ἄγλωσσος, ε, elinguis. ἀγλωσσία, ας, ἡ, infantia dicendi. κυνόγλωσσον, ε, τό, herbæ species. πολύγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, multarum linguarum peritus.
Γλωσσαλγία, ας, ἡ, linguæ dolor. ex ἄλγος, dolor, & γλῶσσα, lingua.
Γλωσσόκομον, ε, τὸ, theca lingulis tibiarum recudendis idonea: item marsupium. ex γλῶσσα, lingua, & κομέω, servo.
Γλώσσα, Jon. pro γλῶσσα, lingua. γλώσσῃσι, pro γλώσσαις, dativ. plur. Joaic.
Γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, ἡ, cuspis telli, angulus, acies, q. αἱ τῆς ἀκίδων ἐξοχαί.

Γ Ν.

Γναθμός, ῦ, ὁ, idem ac γνάθος, ὁ, maxilla.
Γνάθος, α, ἡ, maxilla, dentes, bucca. q. a γνάπτω, pro γναπτὸν, flecto, quia sæpe flectitur ante loquendum, & edendum. Hinc γναθόω, cædo in maxillas. γνάθων, ωνος, ὁ, parasitus.
Γναμπτοῖσι, dat. plur. Jon. a γναμπτὸς, ὴ, ὸν, incurvus, quod a γνάπτω, inflecto.
Γνάπτω, inflecto, quod e κάμπτω, idem.
Γνάπτω, vel γνάφω, carpendo, vel vellicando polio. unde γναφὶς, fullo. q. e πάπτω, rado.
Γναφὶς, έος, ὁ, fullo. a γνάπτω, vellicando polio.
Γνήσιος, α, ὸν, ἡ, legitime genitus, genuinus. in comp. γνησιώτερος. γνησιος, genuine. Dicitur quasi γονήσιος, vel γενήσιος, a γίγνομαι, nascor.
Γνοῖμι, ης, ε, novero, aor. a. opt. act. a γινώσκω, cognosco. f. γνώσομαι. a. 2. ἔγνων.
Γνὺς, γνῦτος, sciens, a. a. part. a γινώσκω, cognosco.
Γνόφος, ου, ὁ, caligo, tenebræ. q. a νέφος, εος, τό, nubes. Hinc γνοφώδης, caliginosus: γνοφόω, obtenebro.

Γνῶ,

Γνάω, nosco, inusitat. a νέος, mens.
Γνῆ, adv. geno flexo. a γένω, genu.
Γνῶ, Jon. & Poet. pro ἔγνω, cognovit, 3. sing. a. 2. act. ἔγνω, ως, ω. At γνῶ, est 1. sing. a. 2. sub. hinc γνῶθι a. 2. imperat. γνῶναι a. 2. inf. a γνάσκω, cognosco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων.
Γνώμα, ας, ἡ, Dor. pro γνώμη, ἡ, mens. Sed γνῶμα, ατος, τὸ, Jon. & Poetic. notitia, experientia. Thema γνάσκω, cognosco.
Γνώμη, ης, ἡ, sententia. Hinc γνωμικός, ἡ, ὸν, sententiosus. γνωμολογικῶς, sententiose. a γνώμων, nolco.
Γνώσσαι, Dor. & Att. pro γνῶναι, a. 2. inf. act. a γνάσκω, cognosco.
Γνώμων, geo. sing. a γνώμων, ονος, ὁ, ἡ, Gnomon, stylus horas indicans. γνώσκω, cognosco.
Γνῶσα. eide in γνῶ.
Γνωρίζω, notum facio, nosceto. f. ίσω, & Att. γνωριῶ. p. ἐγνώρικα. a. a. ἐγνώρισα. aor. 1. inf. act. γνωρίσαι. a. 1. part. γνωρίσας, αντος. pras. pass. γνωρίζομαι. innotesco. hinc γνωρίζόθω, 3. sing. pras. imperat. innotescat. perf. pass. ἐγνώρισμαι. e. s. pass. ἐγνωρίσθην. 2. r. sub. γνωρισθῶ, ῆς, ῇ. Th. γνάσκω, cognosco. Hinc γνώμων, ονος, ὁ, notus. in compar. γνωμότερος, notior. γνώρισμα, ατος, τὸ, indicium.
Γνωστός, ὸν, cognitus, domesticus, vulgatus, & γνώριμος, τὸ, indiciom.
Γνωρῶ, ῶς, ὦ, fut. 1. Att. eerbi γνωρίζω, notum facio.
Γνώσεται, pro γνώσει, 2. sing. f. 2. med. Jon. a γνώσκω, cognosco.
Γνώση, cognosces, f. 1. m. verbi γνώσκω, f. γνώσομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔγνων.
Γνωσθείς, cognitus, a. 2. part. pass. a γνώσκω, cognosco. a. 1. pass. ἐγνώσθην.
Γνωσιμαχῶν, mutata sententia suarum virium imbecillitatem agnoscere.
Γνῶσις, εως, ἡ, cognitio, a γνώσκω, cognosco.
Γνώσομαι, f. 2. med. a γνώσκω, cognosco.
Γνώστης, ε, ὁ, gnarus. γνωστός, ἡ, ὸν, notus, a, um, ut & γνωτός, ὲ, ὁ, frater. a γνώσκω, cognosco.
Γνῶτε, 2. sing. a. a. imp. a γνῶθι, nosce, verbi γνώσκω, cognosco.
Γνῶσαν, Poet. pro γνῶσι, agnoscant, aor. 2. sub. 3. plur. tanquam a γνῶμι, ejusdem verbi. Vel γνῶσι, Poet. pro γνῶ, a. 2. sub.

Γ Ο.

Γοάουσι, Dor. pro γνώσι, γοῶσι, 3. plur. præs. ind. verbi γοάω, ploro.
Γοάω, f. ήσω, gemo, deploro. Reperitur & γοιάσω, Dor. inf. q. a γόησω, & γοηθῆς, defletus, a. 1. part. pass.
Γόγγρος, ὁ, ὁ, congrus, piscis. q. a γρῦω, per diplasiasmum. est enim vorax piscis. aut quod γογγύλος, quia teres est. Est etiam γόγγρος eminentia quædam rotunda in trunco arboris. Inde γογγρών, tumor in guttare rotundus.
Γογγύζω, murmuro. imperf. ἐγόγγυζον. f. σω. p. γεγόγγυκα. a. 1. ἐγόγγυσα. perf. pass. γεγόγγυσμαι. inde γογγυσμός, ὦ, ὁ, murmuratio. q. a γοάω, gemo.
Γογγύλος, η, ὁ, rotundus. atque inde dicunt γογγύλε, rapum, quod rotundum.
Γογγυστής, ὦ, ὁ, mormur. γογγυσὴς, ῆ, ὁ, murmurator. a γογγύζω, murmuro.
Γόη, ος, pro γοητεία, ας, ἡ, præstigia. Vide γόης, ητος, ὁ, impostor.
Γοήσασα, præf. inf. Dor. ex γοήσω, vel γόησω. Th. γοάω, gemo.
Γόης, ητος, ὁ, incantator, præstigiator, impostor. quasi a γοάω, gemo. hinc γόος: sit enim γοητεία, sive incantatio, cum clamore quodam luctuoso. Hinc γοητεύω, incanto. γοήτευμα, ατος, τὸ, præstigiæ. γοητεία, ας, ἡ, idem.
Γολγοθᾶ, nomen loci ὄπλητος, Golgotha. Syr. locus calvariæ.
Γόμορρα, ας, ἡ, nomen urbis, Gomorrhe. Syr. habitatio.
Γόμος, ου, ὁ, onus navis, merces. a præt. med. γέγομα, verbi γέμω, gemo, plenus sum. γομόω, onero.
Γομφίος, ου, ὁ, dens molaris. q. a κόμβος, dens moleris. hinc γομφιάζω, dentibus stupeo.
Γόμφος, ου, ὁ, cuneus, clavus. dat. plur. Jon. γόμφοισιν. q. a κάμπτω, eerbi κάπτω, feiodo. vel quia est ceu dens γομφίος, molaris. Hinc γομφόω, clavis compingo. γομφίος, ου, ὁ, dens molarie. γόμφωσις, eum oe ossi clavi modo infigitur.
Γονῆς, nom. plur. a γονεύς, έος, ὁ, parens.
Γονέας, έος, ὁ, pareos. gen. plur. γονέων. acc. pl. γονέας. dat. pl. γονεῦσι. a præt. med. γέγονα, eerbi γόνομαι, sum.
Γονή, ῆς, ἡ, genitura, semeo, soboles. Hinc γονὴ Ἡρακλέους, semen Herculeum.
Γονορρύης, ὁ, vel γονόρροος, ὁ, cui γονὴ ῥέει, i. e, genitura fluit.
Γόνος, ου, ὁ, soboles, generatio. a γόομαι, nascor. p. m. γέγονα.
Γόνυ, τὸ, geou. genit. γόνατος, & γόνεος, & γούνος, & γόνατος, dat. plur. γόνασι, γόνασι, & γόνυσι. vulgo referunt ad κονέω, ῶ, laboro, euro, sestino. Hinc γονὴ, adeerb. in genua, πρόχνυ, idem.
Γονυπετέω, ad genua accido. fut. ήσω. p. γεγονυπέτηκα. a. 1. ἐγονυπέτησα. ex γόνυ, genu, & πίπτω, cado.
Γόος, ε, ὁ, luctus. acc. γόον, nom. pl. γόοι. a γοάω, lugeo. f. ήσω.
Γοργὼ κεφαλὴ, Gorgoniom caput, a γοργὸς, nomen animalis noxii in Africa.
Γοργόνες, αἱ, dictæ sunt Phorci filiæ, Medusa, Sthenyo, & Euryale, a γοργὸς, ὸς, ὸν, nomen animalis noxii in Africa.
Γοργὸς, ὴ, ὸν, veloz, vicidus, terribilis. quasi γοάω ἔργω, opere suo glorians. hinc γοργότης, ητος, ὁ, celeritas.
Γοργὼ, gen. sing. a γοργὸς, gen. ὸος, ὼς, ὼ, oomen mulieris. Alias γοργὸς est acc. plur. a γοργὸς, velox.
Γοργύρα, ας, ἡ, canalis subterraneus, per quem aqua effluit. a γῆ, terra, & ὀρύσσω, fodio.
Γόρτυξ, ὁ, coturnia, ὄρτυξ, γ otiosc præposito.
Γῶ, pro γ' ὦ, igitur, certe. ea γὲ, & ὦ, igitur, ergo.
Γουάζομαι, genus amplectena oro, fut. ώσομαι, a. 1. med. ἐγουασάμην. Them. γόυ, genu.
Γούνθ', pro γόνατα, acc. purl. γόνατα, dat. plur. a γόυ, geou. gen. γόνατος, & γούς.
Γουσὶν, dat. plur. Jon. a γοὺς, ῦ, ὁ, fertilis, Jonica epenth. pro γόνος, hoc a γονὴ, ῆς, ἡ, genitora. Th. γόομαι, gignor.
Γουόομαι, ῶμαι, genua amplector, hinc γουάμενος, præf. part. Thema γόυ, genu.
Γυπαιχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ἤενα pinguis. ex γόυ, geno, & παχὺς, έος, ὁ, crassus.
Γοὺς, ῦ, ὁ, solum ferax. vide γουῖον.
Γοῦφ, fertili, dat. sing. a γοὺς, solum ferax. vide in γουῖον.
Γόυσι, pro γόνασι, genuum, gen. plur. a γόυ, τὸ, genu.
Γοῦσα, gemens, præf. part. f. g. a. γοάω, f. ήσω, gemo.

Γ Ρ.

Γράβιον, ου, τὸ, tuda genus, nempe lignum infpicatum pro face. quasi a γράφω, ideft, ξέω, polio, rado, feulpo.
Γρᾶια, ας, ἡ, anus, vetula. a γεραιὸς, per fincop. γραῖος, Dorie. pro γεραὸς, gen. plur. Hinc γραῶν, idem. γρᾶιαι,

& γρᾶιος, α, ὁ, unilis.
Γρᾶδυς, comedo. q. a γράω, idem.
Γράμμα, ατος, τὸ, littera. in pl. γράμματα, scriptu, liber, epistola. Hinc γραμματεῖς, έος, ὁ, scriba. γραμματικὸς, ὴ, ὸν, idem. a γράφω, scribo.
Γράτις, ίδος, ἡ, senecta, exuvium serpeotis. a γεραὸς, ut senecta a sene.
Γραπτέον, scribendum. adject. verbale a γράφω, scribo. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. hinc γραπτὸς, ὴ, ὸν, scriptus.
Γρεῦς, alarum fœtor. vide in γρύτος.
Γρύτος, υ, ὁ, fordes, quæ in oculis lavis colliguntur: alarum fœtor. q. a γεραιὸς, ex vetustate fordes. Dicitur & γρώτος, γρεῦς, & γρῦς.
Γρόμος, ὁ, clamor militum in congressu ac cierum. Puto a γῶνς, vox, clamor.
Γρόνος, ου, ὁ, gramen, q. a γράω, quia pabulum pecorum.
Γρῶς, γρᾶός, ἡ, anus, Jon. γρηῦς, & per dialysin γρῶς. vide in γραῖα, eel. γρᾶος, q. γέραος, a γῶας, senectus. est & γρῶς, fœtor alarum.
Γραφέτω, 3. plur. aor. 2. imperat. pass. γράφηθι, a γράφω, scribo. a. 2. part. γραφείς.
Γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura. γραφαὶ, ῶν, αἱ, divinæ literæ. a γράφω, scribo.
Γράφω, scribo, pingo. fut. ψω. p. γέγραφα. aor. 1. ἔγραψα. perf. pass. γέγραμμαι, ψαι, πται. q. a γλάφω, λ in ρ liquescente. Hinc γράμμα, ατος, τὸ, littera, epistola. γραμματεὺς, έως, ὁ, scriba. γραφὴ, ῆς, ἡ, scriptura. γραφὶς, ίδος, ἡ, stylus. γραμμὴ, ῆς, ἡ, linea. ἄγραφος, ὁ, ἡ, ὸν, non scriptus.
Γράψῃς, imprimas, aor. a. sub. act. a γράφω, scribo. f. ψω.
Γρᾶω, f. σω, comedo. a. e. ἔγρασα.
Γρηΰς, υος, ὁ, ἡ, anilis. a γρῶς, ῶός, ὁ, anus.
Γρηγορέω, vigilo. fut. ήσω. præt. γεγρηγόρηκα. a. 1. ἐγρηγόρησα. Dicitur γρηγορέω, per aphæresin pro ἐγρηγορέω. Derivatur ab ἐγείρω, excito,
Γρηγορὼς, qui vigilaeit; præt. med. part. caeca augmento, ab ἐγρήγορα, eerbi γεγρηγόρθω, vigilo.
Γρηΐδες, ίος, ὁ, piscator.
Γρῆτος, & γρῆτρον, ου, ὁ, rete, nasgma, quo homines quasi irretiri solent. inde γρητεύω, ήσω, ὁ, piscatos. γρητεύω, piscor.
Γραφάσσω, scribo, a γράφω, scribo.
Γρομφὰς, άδος, ἡ, vetula porca. Hesych. Γραμφὰς, αἱ, ζωγράφοι, pictores. a γράφω, piogere.
Γρόσφος, ου, ὁ, pilum, teli genus, aliter ῥόσφος, cuspis ferrea.
Γρῦ, vel γρῦ, quicquid minimum est. Hinc γρῦζω, grunnio: item hisco. γρυμὸς, ὲ, ὁ, grunnitus. γρυλίζω, grunnio. γρῦτα, ης, ἡ, & γρυτάκη, ης, τὸ, feruta, frivola. γρυτοπώλης, ου, ὁ, feiutorum venditor.
Γρυμαία, ας, ἡ, pera quoddam genus, in quam, ut puto, γρῦτα colligitur, tes omnis generis.
Γρὺξ, locus unguie, fordes unguium. Hesych. a γρύω.
Γρῦτα, ης, ἡ, scruta, sticula. a γρύω.
Γρύψ, υπός, ὁ, gryphus, avis aduncо ros tro. hinc γρυπός, ὴ, ὸν, incurvus, inflexus: item, qui naso est adunco, a γυπὸς, curvus.
Γρώτη, ης, ἡ, caverna, saxum exesum. q. a γράω, exedo. Hinc γρῶτες, ων, ὁ, caeue, profundus.

Γ Υ.

Γύα, γύη, Jon. & γύα, ας, ἡ, arvum, jugerum, via, fossa. q. a γόω, terra.
Γυάλια, pocula. Megarensi.
Γυάλου, gen. Jon. γυάλεος, dat. plur. a γύαλον, τὸ, cacitas, vola,

Γύαλον, ου, τὸ, cavitas, vola. q. a γύος, magnus. hinc γυαλὸς, οῦ, ὁ, qui manu comprehendi potest. ἐγγυαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, in manum do.

Γυαμής, ής, ὁ, ἡ, ἐ, qui facit membra apta ad ferendos labores. ὁ ποιῶν τὰ γύα, ὥστε γῦν, ἁρμόττει πρὸς τὸ φέρειν τοὺς πόνους. ex γύον, τὸ, membrum, & ἀρμόω, sufficio.

Γύγης, ου, ὁ, Gyges, Rex Lydiæ. Sed Γύγα, ης, ἡ, nomen mulieris.

Γύης, α, ὁ, dentale, pars aratri. a γύα, seu γόη, ης, ἡ, jugerum. quia ejus usus est in γύᾳ terra aranda.

Γυϊάμπις, ι, ὁ, ἡ, Poetic. & Doric. ὁ τὰ γύῑα δαμάζων, qui membra domat. Epithetum athletæ.

Γυϊσμὸς, ου, ὁ, membre depascens. ex γύῑον, ου, τὸ, membrum, & κορέω, seu κόρνυμι, satio, depascor.

Γύῑον, τὸ, membrum, proprie pes, inde manus, inde reliquum corpus; a γύᾳ, & ἴδεται, quod in via eamus. hinc γυῖόω, membra frango, claudum reddo. γυιὸς, ὸν, ὁ, claudus.

Γυιοπέδη, ης, ἡ, Poet. vinculum, quod membra vincit, atque ligat. πέδη τὰ τοῖς γύῑοις πεδῶσα, ἢ δεσμὸς ὁποῖος. Th. πέδη, ἡ, pedica, & γύῑον, membrum.

Γυοχαλκὸς, ὴ, ὸν, qui membra ærea habet, robustissimus. ex γύῑον, τὸ, membrum, & χαλκὸς, ὸς.

Γυοῦς, ὁ, murilurus, a. s. part. pass. a γυόω, f. ώσω, claudum reddo. Thema γύῑος, ου, τὸ, membrum.

Γυλιὸς, ὸ, ὁ, vasculum militare. a γύαλον, cavitas, quia cavum.

Γυμνάζω, exerceo. f. άσω. p. γεγύμνακα. a. 1. ἐγύμνασα. perf. pass. γεγύμνασμαι. a γυμνὸς, ὸ, ὁ, nudus.

Γυμνασία, ας, ἡ, & γυμνάσιον, ε, τὸ, exercitatio, γύμνασμα, ατος, τὸ, idem. a γυμνὸς, nudus.

Γυμνής, ῆτος, ὁ, veles, itis. Inermes enim illi cum armatis prælium faciebant. a γυμνὸς, inermis.

Γυμνητεύω, ας, ἡ, pusserorum nudorum exercitatio. ex γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus, & παῖς, puer.

Γυμνὸς, ὸν, ὁ, nudus, inermis, qui γύῑα μόνα habet, id est, nihil, quo se obvolvat. & Poet. pro γυμνικὸς, gymnicus. hinc γυμνότης, ητος, ἡ, nuditas. γυμνόω, nudo, spolio. γυμνάζω, exerceo. γύμνασις, ας, ἡ, exercitatio. γυμνάσιον, ου, τὸ, locus exercitii.

Γυμνοῦσθαι, acc. sing. a. 1. part. pass. a γυμνόω, denudo. γυμνῶσαι, a. 1. inf. act. ἐγύμνωθλον, a. 2. pass. Th. γυμνὸς, nudus.

Γυνὰ, Dor. pro γυνὴ, ἡ mulier.

Γυναῖα, vocat. sing. a γυνὴ, ἡ, mulier. in acc. γυναῖκα.

Γυναικάριον, ε, τὸ, muliercula. ejusdem them.

Γυναικείῳ, muliebri, dat. sing. a γυναικεῖος, ος, ὁ, muliebris. hinc γυναικεῖον, ε, τὸ, scil. δῶμα, gynæceum, conclave mulierum.

Γυναικὴν, ης, ἡ, idem ac γυναικεῖον. vide in γυναικείῳ. sic γυναικῷος, Jon. pro γυναικεῖος, mulebris.

Γυναικομανὴς, οῦς, ὁ, ἡ, mulierum amore infanus. γυναικομανὴς, idem. ex γυνὴ, & μανὴναι, insanio.

Γυναικὸς, γυναικὶ, genit. & dat. a γυνὴ, mulier, naor.

Γυναικοφίλας, α, ὁ, Dor. pro γυναικοφίλης, mulierum amator. ex γυνὴ, ἡ, mulier, & φίλος, amicus.

Γυναικωνῖτις, ιδος, ἡ, idem ac γυναικωνῖτις, ῶνος, ὁ, mulierum conclave. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυναῖξὶ, dat. pl. a γυνὴ, ἡ, mulier.

Γυνὴ, mulier, uxor. q. a γονὴ, genitura, & γώσκω, pario. quod ex mulieribus homines nascantur. genit. γυναικὸς, dat. ῑ, acc. γυναῖκα, Dor. γυνᾶ, vocat. ὦ γύναι. dat. plur. γυναιξὶ. Hinc γυναικεῖος, α, ὁ, muliebris. γυναικῶν, τὸ, gynæceum. γυναικοκρατούμενος, α, ὁ, qui sub mulierum est imperio. γυναικοκρατία, ας, ἡ, muliebre imperium. ἀνδρόγυνος, ου, ὁ, vir pariter, & fœmina.

Γυπὸς, ὁ, ῥηχὸς, Hetych. altus.

Γύργυθος, ε, ὁ, canistrum e vimine. a γύρος, rotundus, arcuatus, quia vimina curvantur. γύργυθος est reticulum, quo veteres utebantur in portando pane.

Γύρις, ιος, ἡ, pollen. an quia fit gyro molæ? pollen est farina minutim sparsa.

Γυρὸς, ὸν, ὁ, curvus scrobs. γῦρος autem circulus, vel ambitus. γυρόω, incurvo.

Γύψ, γυπὸς, ὁ, vultur. hinc γύπιος, vulturinus.

Γύψος, ε, ὁ, gypsum. q. a γῆ, & ἕψω, est enim cen cocta terra. hinc γυψόω, gypso illino.

Γ Ω.

Γῶ, coatract. ex γάω, capio, gigno, pario: lator, glorior.

Γὼν, ὁ, nomen gentis, vulgo tectum interpretantur.

Γωγγάμη, idem ac γαγγάμη, ἡ, vas in quo piscatores ostrea congerunt.

Γωλεὰ, τὸ, spelunca, & lustra ferarum. Etiam γωλιὸς, spelunca, latibulum. a γῆ, & κλέω, vito. vel a κοίλη, cavum.

Γῶν, Jon. pro γῆν. sastem, igitur.

Γώνατα, τὸ, genua, Dor. pro γόνατα, pom. vel acc. plur. a γόνυ, genu.

Γωνία, ας, ἡ, angulus, locus abditus. q. a γόνυ, quod naturæ flexum, & quasi angulosum est. hinc γωνιαῖος, α, ον, & γωνιώδης, angularis. ἀμφιγωνιαῖος, α, ον, ἡ, in extremo positus. ἀμβλυγώνιος, obtusum angulum habens. ὀξυγώνιος, & ὀξυγώνιος, ου, ὁ, sexangulus. ὀρθογώνιος, ου, ὁ, rectangulus. τριγώνιος, ε, ὁ, triangulus. τετρά, ατος, ε, ὁ, quadratus.

Γωρεῖν, subsanno. verbum Laconicum. ἀπὸ τοῦ γωρέομαι; γαῦρος, superbus.

Γωρυτὸς, vel χωρυτὸς, οῦ, ὁ, pharetra, a χωρεῖν τὰ βέλη, ideat, τὰ βέλη, quod capiat jacula.

Δ Α.

Δ Est quarta littera, & quaternarium numerum designat. Jon. & Doric. pro σ. sic ὀδμὴ, pro ὀσμὴ, odor. & subinde pro γ, ut δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, γᾶς. Tum etiam pro Θ, & τ.

Δα, particula per se nihil significans; sed quæ in compositione auget, ut διαφανὴς, &c. Sed δᾶ, δᾶς, Dor. pro γᾶ, & hoc pro γᾶ.

Δαβὶδ, nomen regis ἄλλως, David. Hebr. dilectus.

Δαγὺς, ῦδος, ἡ, crystallus, glacies; vel aliquid simile crystallo, albedine, & densitate. Ducam a δαγόω, densus. Est & δαγὺς, densum. hoc forte a δασὺς, ὸς, ὁ, densus, confirus.

Δαΐδ, ακος, ἡ, mensuræ genus. Forte a δαίομαι, divido, ut sit famosæ divisionis mensura.

Δαΐδεω, tædarum, gen. plur. a δαὶς, δᾰδὸς, ea δαὶς, per contractionem, tæda, fax. Th. δαίω, uro.

Δαιὴς, ὁ, doctus. aor. 2. part. pass. a δαίω, disco. a. 2. pass. ἔδαϊν. a. 2. inf. Dor. δαμῆναι, pro δαῖναι.

Δαιὼν, pro δαίω, disco; hinc δαιὼς, in subjunct.

Δαιρὸς, ὰ, ὸν, niger, ra, rum. a δαίω, uro.

Δαίω, f. άσω, Jon. pro μανθάνω, disco. perf. δεδάηκα. Th. δαίω, uro.

Δαΐζομαι, divido. 3. sing. perf. δέδαϊσται. a δαίω, uro, incendo.

Δάϊς, ος, ὁ, & δαὶς, ίδος, ἡ, pugna, fax, lumen. a δαίω, incendo.

Δαμῆναι, didicisse, a. 2. inf. pass. Dor. pro δαῖναι, verbi δαίω, disco, fut. 2. δαμήσομαι, & in 2. perf. δαμῆσαι. Jon. pro δαμῆν. a. 2. pass. ἔδαῖν. p. m. δέδᾰμαι.

Δαῖναι, aor. 2. inf. a δαίω. Vide δαμῆναι.

Δαὴρ, έρος, ὁ, levir, mariti frater. Ducam a δαίω, scio, aosco. Ut a notitia familiari ad fratriam fit dicta.

Δαμὸς, ὰ, ὸν, lucidus, a, dum. a δαίω, uro.

Δαί, pro δὲ, significat discretionem. a δαίω, divido. Δαὶ vero per apocopen pro δαΐς, dat. sing. a δαὶς, δαΐδος, ἡ, fax, pugna ardens. a δαίω, uro.

Δαιδαλέεσσι, gen. Jon. δαιδαλέοισι, dat. plur. a δαίδαλος, α, ὁ, artificiosus. Them. Δαίδαλος, Dædalus.

Δαιδάλλω, & δαιδαλόω, orno, vatio. Vide in δαίδαλος.

Δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus egregium. a δαιδάλλω, orno. Th. δαίδαλος, ingeniosus.

Δαίδαλος, α, ὁ, Dædalus, ingeniosus artifex Cretensis, a δαίω, scio. hinc δαιδάλεος, vel εος, ὁ. Item δαίδαλος, ε, ὁ, artificiosus, varius. δαιδάλλω, ut & δαιδαλόω, orno, vario. δαίδαλμα, ατος, τὸ, opus artificiolum.

Δαιδύσσω, truho, lacero. a δαίω, divido.

Δαΐδων, gen. pl. a δαὶς, ίδος, ἡ, fax. Th. δαίω, uro.

Δαΐζε, & δαΐου, lucebat, Impers. Jon. a δαίω, f. σω. Sic δαΐσσω, imperf. pass. Jon. a δαίομαι, dividor, aor. 2. pass. ἐδάϊν.

Δαΐζω, dividn, Poetis, a δαίω, divido.

Δαίμονες, Dæmones, nom. pl. a δαίμων, ονος, ὁ, Deus.

Δαιμόνι, pro δαιμόνιε, vocat. a δαιμόνιος, α, ὁ, infelix. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίζομαι, a Dæmonio vexor. præs. part. δαιμονιζόμενος, ε, ὁ, Dæmoniacus. perf. pass. δεδαιμόνισμαι. aor. 2. pass. ἐδαιμονίσθην. Th. δαίμων, Dæmon.

Δαιμονίῃ, Jon. pro δαιμονίᾳ, ας, ἡ, divisa. in dat. plur. δαιμονίῃσι, pro δαιμονίαις, Jon. a δαίμων, Dæmon.

Δαιμόνιος, α, ὁ, ἡ, divious. δαιμόνιον, ου, τὸ, Dæmonium. δαίμονες, τὸ, Dii.

Δαιμονιώδης, ους, ὁ, ἡ, Dæmoniacus, a δαιμονίων, sum Dæmoniacus, præs. part. a δαιμονιόω, ab eodem Them.

Δαίμων, ονος, ὁ, ἡ, Deus genius, Dæmon. q. δαήμων, sciens. ex δαίω, scio. Hinc δαιμόνιος, α, ὁ, ἡ, divinus, felix. usurpatur & in malam partem. δαιμόνιον, ου, τὸ, numen, fortuna: item spiritus impurus. δαιμονικὸς, ὴ, ὸν, Dæmoniacus, a Dæmone obsessus: δαιμονία, ας, ἡ, Deorum metus, superstitio: item religio. Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus, dives. Εὐδαιμονία, ας, ἡ, beatitudo. Εὐδαιμονίῳ, beatus sum. κακοδαίμων, ονος, ὁ, malus genius.

Δαίνυ, pro δαίνυθι, per apocopen, præbe convivium, præs. imperat. a δαίνυμι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυθ', & δαίνυτ', pro ἐδαίνυτο, convivati sunt; imperf. Jon. verbi δαίνυμαι. Th. δαίω, epulum præbeo.

Δαίνυθ', pro δαίνυσθαι, epulari, comessari, præs. inf. a δαίνυμαι, σαι, ται, ejusdem them.

Δαῖξαι, aor. 1. inf. a δαΐζω, f. σω, vel ξω, divido, partior. a δαίω, idem.

Δαΐος, α, ὁ, hostis. a δαὶς, pugna. Vel prudens, a δαίω, uro, vel disco.

Δαὶς, δαιτὸς, ἡ, epulum. ut & δαίτη, a δαίω, epulum præbeo. At δαὶς, ίδος,

δ⊙ν, ὁ, fax accaſa : item pugna, a δαίω, uro.

Δαῖτα γάμου, celebrata ouptiala conviuium. quod a δαὶς, δαιτὸς, ἡ, apulum. Th. δαὶς, epulum præbeo.

Δαιτυμών, ὁ, conviua, qui δαῖτα inſtruit.

Δαΐφρων, ονος, ὁ, bellicoſos, prudans. in dat. δαΐφρονι. ex δαΐω, diſco, vel a δαὶς, pugna, & φρὴν, mens.

Δαϊχθείς, ἐντος, ὁ, a. ε. part. paſſ. a δαΐζω, f. ξω, infarficio, ſaocio. Th. δαΐω, diſco, doceor.

Δαίω, f. σω, p. κα. diſco, doceor, ſcio, partior : item ſpulum præbeo, uro, incendo. Hinc δαῆμον, ονος, ὁ, doctus. δαημοσύνη, ης, ἡ, peritia, ſcientia. δαΐος, α, ον, peritus. αδαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ignarus. Δαὴς, δαΐτος, & δαὴς, δαιτὸς, ἡ, epulum. δαίτη, ης, ἡ, idem. δαιτὺς, ὑος, ἡ, idem. δαιτυμὼν, όνος, ὁ, conviva, apulo. δαίομαι, divido, partioc. δαΐζω, idem. δαιτμὸς, ὁ, divifio, partitio. δαὶς, ἡ, fax accenſa, pugna. δᾳὸς, δᾳδὸς, ἡ, teda, fax. δαΐ⊙ν, α, ὁ, boſtilis. δαλὸς, ὁ, ὁ, titio, torris.

Δάκαρ, genus quoddam caſſiæ.

Δάκε, 3. ſing. ſoq. ioo. aor. 2. act. pro ἔδακον, ες, ε, momordi. a δάκνω, mordeo.

Δακέειν, pro δακεῖν, inf. act. ab eodem thamata.

Δακεδαιμό⊙ν, α, ὁ, mordens animom, gravis, moleſtus. Ex δάκνω, murdeo, & θυμὸς, animus.

Δάκνω, mordeo. f. δᾰξομαι. a. a. ἔδακον. a. 1. ἔδηξα. p. δέδηγμαι. perf. paſſ. δέδηγμαι, ξαι, κται. a. 1. paſſ. ἐδήχθην. a. 2. paſſ. ἐδάκην. q. a δάω, mordeo. vel a δε, val δαίω, & κνάω, divido, rado. Hinc δᾶξις, εως, ἡ, morſus. δηξ, κὸς, ὁ, vermis liguum corrodens.

Δακέτ⊙ν, & δακέτης, gan. ſing. maſc. & f. g. aor. 2. part. a δάκνω, mordeo.

Δάκ⊙ν, ον⊙ν, τὸ, morſus. Poet. pro δᾶξις, ἡ. Th. δάκνω, mordeo.

Δάκρυ, υ⊙ν, τὸ, lacryma. in plur. δάκρυ, pro δάκρυα. dat. plur. δάκρυσι. q. a δάκνω, quia ſalſa, & mordax. vel a δε, valde, & κρύ⊙ν, frigus. Eadem ratione & lacryma fit ax λε, & κρυμὸς, frigus. Hinc δακρυόεις, ε⊙ν, ὁ, ἡ, lacrymoſus. δακρύω, lacrymor. δακρυόεις, ἐντ⊙ν, ὁ, laarymoſus. hinc δακρυόεν, adverb. lacrymis affuſis.

Δάκρυμμα, ατ⊙ν, τὸ, lacryma. idem ac δάκρυον, & Th. δάκρυ, υ⊙ν, τὸ, lacryma.

Δακρυόεις, ἐντ⊙ν, ὁ, ἡ, lacrymoſus. in accuſ. δακρυόεντ, pro δακρυόεντα. Th δάκρυ, υ⊙ν, τὸ, lacryma.

Δάκρυον, ε, τὸ, idem ac δάκρυ, lacryma.

Δάκρυσι, dat. plur. a δάκρυ, υ⊙ν, τὸ, lacryma.

Δακρύσας, ὁ, aor. ε. part. act. a δακρύω. f. ύσω, lacrymor. p. δεδάκρυκα. aor. 1. ἐδάκρυσα. ajuſd. Thematis.

Δακρυχέω, ὁ, lacrymas fundens. præſ. part. υ δάκρυ, υ⊙ν, τὸ, lacryma, & χέω, f. χεύσω, fundo.

Δακτυλ⊙ν, ε, ὁ, acoellos, acoulus. a δάκτυλος, α, ὁ, digitus.

Δάκτυλ⊙ν, α, ὁ, digitus, pes matricus, palmæ ſtructus. q. a δάκνω, oſtando. iode δακτυλοδακεῖν, digito mooſtrare. val a δέχομαι, capio. alii a δάκνω, quod excogitantium digiti, & oogues ſæpius rodantur. Hinc δακτύλ⊙ν, ε, ὁ, annulus. ἑξδάκτυλ⊙ν, ε, ὁ, ſoſsos digitos habens.

Δακὼν, ὀντ⊙ν, ὁ, aor. a. partic. a δάκνω, mordeo. fut. δᾰξομαι. aor. a. ἔδακον.

Δᾶλε, Dor. pro Δᾶλα, voc. ſing. a Δᾶλ⊙ν, α, Dalus.

Δαλίετο, Dor. & Jon. pro ἐδαλίετο, ludebat, 3. ſing. impaſſ. mad. verbi δαλέω, ludo. fut. ήσω. ſic δαλήσεται, pro ἐδαλέσατο, a. 1. med.

Δάλι⊙ν ξόα⊙ν, ὁ, Apollo, Poetic. & Doric. pro Δήλι⊙ν, Delius Apollo.

Δαλιμοσύνη, ἡ, comman regionis ἄλλυτο, Habr. pauperis hæreditas.

Δαλματία, ας, ἡ, Dalmatia, nomen regionis.

Δαλὸς, & δαιλὸς, ὰ, ὁ, titio. a δαίω, uro. Eſt & Δᾶλ⊙ν, Dor. pro Δῆλ⊙ν, Dalus.

Δαμᾶ, domat, 3. ſing. ind. a δαμάω, domo.

Δαμάζω, domo. f. σω. p. δεδάμακα. a. ε. ἐδάμασα. a. ε. inf. δαμάσαι. part. paſſ. δεδαμασμένος. præſ. part. δαμαζόμε⊙ν. Th. δαμάω, domo.

Δαμαλί⊙ν, ε, ὁ, Poetic. pro δαμασκὸς, vel δαμάζων, domans, domitor. Ths. δαμάω, domo.

Δαμάλη, Dor. pro δαμάλις, ἡ, juvenca.

Δαμαλὶς, ίδος, ἡ, juvanca. a δαμάω, domo, quod dometur ad laboram.

Δαμαλίζω, domo, Poeric. pro δαμάζω. δαμαλίζεσθαι, juvancæ mors laſcivire.

Δάμαρ, αρτ⊙ν, ἡ, uxor. a δαμάω, domo, quia domatur jugo matrimonii.

Δάμασος, ἰδ⊙ν, ὁ, nomen mulieris. Gr. idam ac δάμαρ, ἡ, uxor.

Δαμάσαι, aor. ε. inf. act. δάμνημι, aor. 2. Jouic. pro ἐδάμασσε. δάμασον, mitiga, aor. a. imperat. a δαμάω, domo.

Δαμάσδαν, Dor. pro δαμάζων, præſ. inf. a δαμάζω, domo.

Δαμασιμβροτ⊙ν, α, ὁ, domitor mortalium. παρὰ τὸ δαμάσαι τοὺς βροτούς.

Δαμασίμων, ον⊙ν, ὁ, qui domat mentam. quod ax δαμάω, domo, & φρὴν, mens.

Δαμαστὸς, ὸν, ὁ, nomen urbis ſic dictæ a Damaſcheck.

Δάμασσε, Jon. & Poet. pro ἐδάμασε, a. ε. act. δαμάσαντο, pro ἐδαμάσαντο, 3. ſing. a. 1. med. varbi δαμάω, domo.

Δαμασώνιον, α, τὸ, herba quædam aliter ἄλισμα. ao a δαμάω, & ὄνιμι, quod utilitatem habeat domitricam, ſcil. veoenorom certorum?

Δαμάτηρ, Dor. pro Δημήτηρ, Ceres.

Δαμάω, domo, ſubigo, affligo, occido. fut. άσω. p. κα. Hinc δαμὼν, & δάμεν. unde a. 2. m. ἐδάμαλλον. perf. act. δεδάμηκα. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται. unda δμητὸς, ὸς, ἡ, domitio. δμητὴρ, ῆρ⊙ν, ὁ, domitor. δμητὸς, ὰ, ὁ, domitus. δμηλὰ, κα, ἡ, val δαμαλὶς, ίδος, ἡ, juvenca. ἀδάμαστος, ον, indomitus. ἀδάμας, αντ⊙ν, ὁ, adamas. ἱππόδαμ⊙ν, ε, ὁ, aquorum domitor.

Δαμάσσῃ, 3. ſing. a. a. opt. paſſ. vide ſo δάμνημι.

Δάμασσι, Poetic. & Boeot. pro ἐδάμασαι, 3. plural. aor. ε. paſſ. a δέμνω, vel δάμνω, pro δαμάω. f. 2. δαμῶ. aor. ε. ἐδάμεν. aor. a. paſſ. ἐδάμλην. a. 2. opt. δαμεῖλην, ης, ε. inf. a. 2. δαμῆναι. part. aor. a. δαμεὶς, ἐντ⊙ν, ὁ. Th. δαμάω, domo.

Δαμάστο, aor. a. part. paſſ. dual. num. δαμάντα, acc. ſing. a δάμνω, val δάμνω, interficio.

Δαμάσσαι, Dor. pro δαμῆναι, a. a. inf. paſſ. vide δάμνω.

Δαμασσάμεν, Doric. pro δαμασσάμενος, præſ. opt. paſſ. a δάμνημι, ης, σι, domo. a δαμάω, domo.

Δάμνημι pro δάμνημι, ης, σι, domo, a δαμάω, pro δαμάω, domo.

Δάμνη, raprimit, 3. ſing. præſ. a δάμνημι, ab eod. themata.

Δαμοίτας, α, ὁ, Doric. pro Δημοίτης a proprium viri nomeo. q. δημότης, popularis.

Δᾶμ⊙ν, ω, ὁ, Dor. pro δῆμ⊙ν, ε, ὁ, populus. hina δαμότης, Dor. pro δημότης, ε, ὁ, popularis, & ita f. g. δαμότης, ἐδ⊙ν, ε, Dor. pro δημότης.

Δαμώτας, α, ὁ, Dor. pro δημότης, ε, ὁ, popularis. Th. δᾶμ⊙ν, ε, ὁ, populus.

Δάνων, ονος, ὁ, Damon.

Δαναΐσασθαι, ε. pl. a. ε. ſob. med. Dor. verbi δαναίομαι, aliquid ad populum effero. Eſt & δαναΐζεσθαι, ἀξαναΐσασθαι.

Δαναΐς παῖς, Danaæ filius.

Δαναὴ, ης, ἡ, lauros Alexandrina. an a δάφνη, laurus? Danae, nomen mulieris.

Δαναΐδης, ὁ, filius Danai. a Δαναὸς, ὁ, Danaus.

Δαναὴν, ης, ἡ, nummos quidam barbariaus, ſanta pars drachmæ.

Δανείζω, mutuom do. f. σω. p. δεδάνεικα. a. ε. ἐδάνεισα. præſ. med. δανείζομαι, mutuum accipio. a. 1. m. ἐδανεισάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. δανείσασθαι, a. 1. parr. med. δανεισάμεν⊙ν. Th. δάνος, εος, τὸ, donum.

Δάνειον, ε, τὸ, fœnus, mutoum. ab eodem themara.

Δανείσασθαι, a. 1. inf. med. δανεισάμενος, a. 1. parr. mad. a δανείζω, mutuum do.

Δανειστὴς, ᾶ, ὁ, creditor, fœnerator. acc. plur. δανειστὰς. a δάνειον, ε, τὸ, fœnus, Th. δάνος, εος, τὸ, donom.

Δανὴλ, ὁ, nomen prophetæ, Daoisl. Habr. judex Dei.

Δάνος, εος, τὸ, dooum, motuom. q. a δάω, pro δίδωμι, do. hinc δάνειον, ε, τὸ, fœnus, mutuum. δανίζω, fœnero, mutuum do.

Δαπὶς, ὶδος, ὁ, aridos. a δαίω, oro; val a δᾶ, diu, quia vetuſta arida.

Δαπανᾶν, præſ. inf. act. a δαπανάω, conſumo.

Δαπανάω, conſumo, impendo, ſomptus facio. fut. ήσω. perf. δεδαπάνηκα. a. ε. ἐδαπάνησα. a. ε. imperat. δαπάνησον, ήσατω, q. a δαπάνη, ης, ἡ, ſumptus. δαπανητὸς, ὰ, ὸν, ἡ, conſumptor.

Δαπανήσαμεν, aor. ε. opt. act. δαπανήσειαν, 3. pl. a. ε. ſub. a δαπανάω, conſumo.

Δάπεδον, ε, τὸ, pavimentum, ſolum. q. a δᾶ, & πέδον, ſolum. Hinc ἐνδάπιος, ὰ, ὸν, peregrinus. παυπεδαπὸς, ὴ, ὸν, omnigenus. παυπεδαπῶς, adv. omoifariam. πεδαπὸς, ὰ, ὸν, cujas.

Δαπτω, voro, dilanio. hinc δεδάπτω per reduplicationem, idem, q. a δαίω, divido, epulor.

Δάρδανος, ε, ὁ, Dardanus. Δαρδανίων, gan. pl. Æol. pro Δαρδανῶν. Δαρδανίδης, gen. Jon. a Δαρδανὸς, ε, ὁ, Dardanides.

Δαρεῖος, ε, ὁ, Darius, Rex Parſarum.

Δάρης, ὁ, Dares, nomen proprium.

Δαρθάνομαι, ῃ, σται, f. a. paſſ. a. plural. δαρθάνεσθε, & in 3. plur. δαρθάνεται, a δέρω, aacorio, varbero. f. ε. δαρῶ. vida δέρω.

Δαρθάνω, dormio. f. a. δαρθῶ. aor. 2. ἔδαρθον. f. δαρθήσομαι. q. a δαρθάω, inuſitat. pro δαρθάω, in pellibus aubo. ὁ δέρμαι μὲ δάω, in pellibus me repono : quod a primævis terræ iocolis antiquitus factum aſt. a δέρμα, ſeu δέρας, pellis.

Δαρθάω, a. a. inf. a δαρθάνω, dormio. f. δαρθήσομαι.

Δαὲς, Dor. pro δηὲς, diu. Them. δᾶ, diu.

Δαρτὸς, & δρατὸς, ὁ, excoriatus. a δέρω, excorio.

Δάσαντο, Jon. pro ἐδάσαντο. 3. pl. aor. 1. med. bina δάσασθαι, aor. ε. inf. a

δέζω, vel δείω, abjecto ι, δίω, divido.

Δείρας, Dor. pro δείρας, ὁ, a. 2. part. act. a δέιρω, ligo.

Δειρίνετο, distribusbat, Poet. & Jon. pro ἐδείρετο, aoristi. 2. m. interpositio ν. Nisi a δειρόω, derivare malis.

Δειρῦς, ος, ἡ, vida io δειρὸς, densus.

Δειρῶται, Dor. pro δείρεται. circumflectont enim Dores futura sua. a δέζω, divido. Th. δείω, partior, divido.

Δείρυλ⊙-, ε, ὁ, daseillus, piscis, qui sœno, & stercore vescitur. q. a δειρὸς, umbrosus, quod umbrosa, & obscura confectetur.

Δείρυλ⊙-, per syncopen pro δειρύσκ⊙-, ὁ, deosam, & spissam umbram faciens: a δειρὸς, deosus, & σκιά, umbra, aut a δω idem ac ζω, in compositione.

Δειρμὸς, ὁ, ἡ, divisin, portio. a δέζομαι, quod a δείω, divido.

Δειρμορ⊙-, ὁ, ἡ, qui tributum pendit. a δειρμὸς, partio, & φέρω, feru.

Δειρπλὴς, ῆτ⊙-, ὁ, magnorum malorum plenos, atrox. q. a δὴ, & πλῆν, impleo, vel πλῆθω. vel a δύς, & πελὼ, quod difficilis accessu, & molestus.

Δειρπλὴς, ἡ, δειρπορπέλας⊙-, accessu difficilis. vel ἡ ἄγαν πλήττουσα. Th. δειρπλὴς, ῆτ⊙-, atrox.

Δέσσαντο, diviserunt, Jon. & Poet. gemin. σσ, pro ἔδειραντο, 3. pl. a. 1. m. Hinc δειρόμ⊙-, & δέσσασθαι, aor. 1. part. med. & iof. verbi δέζομαι, quod a δείω, divido.

Δειρυφόρ⊙-, τὸς, Dor. pro ἐκπυρὸς, ο metri gratia sublato, qui habent densas caudas. ex ἐκὼς, densus, & κέρκ⊙-, ου, ἡ, cauda.

Δειρὺς, ύ⊙-, ἐκῶν, ας, δειρὸ, ύ⊙-, densus, pilosus, birsutos. q. a δὴ, & σθένω, agito. Pilosi enim huc, & illuc trahi, & agitari possont. Hinc δειρότης, ητ⊙-, ἡ, densitas. a δειρὺς, densus.

Δειρυσέρνοι, gen. pl. a δειρυσέρν⊙-, birsutum pectus habeos, ea δειρὺς, densus, & σέρνον, pectus.

Δειρύσθαι, præs. inf. pass. pro δειρύσθαι, υ pro ε. a δειρόομαι, divido. Them. δείω, divido, dividere.

Δειρόοντο, dividebant, imperf. Jon. verbi δειρόομαι, divido. inf. δειρόεσθαι, quod a δείω, fepato, partior.

Δειρώοντο, pro ἐδειρόοντο, 3. plur. imperf. Jon. ab eodem verbo, & themate.

Δειρώμεσθα, diviferimus, præf. fub. 1. pl. a δειρόομαι, divido.

Δείρε, ὄος, ἡ, Daris Persa.

Δειρεμὸς, ὁ, ἡ, Daridis imitatio, ideft odiofa ejufdem reperitio.

Δειρόσκ⊙-, voto, helluor. a δείω, sonnivor.

Δειρὸς, ὁ, ἡ, audax: q. a δείω, oro; quia ealidi fanguinis, & inde animi: item herba quædam Cretica.

Δειρὸς, ὁ, ἡ, denfus. a δω, & ὕλη, fylva. eft etiam titio, a δειρὸς, titio, fax.

Δείρη, ης, ἡ, laurus, quæ refonat, dum uritur, a δείω, oro, & σκιρῶ, fono, vel δω, & σκιρὸς, quod ejus folia combusta valde crepitent. Hinc δειρίς, ίδος, ἡ, laurea.

Δειρόϊνος, ο, ὁ, valde foneftus, tuber, ten δειρὸς, ὁ, ὁ, valde fuoeftus, ea δω particula augente, & φόνος, occido. p. m. πέφονα. inde φόνος, cædes.

Δειψιλὴς, ὄος, ὁ, ἡ, dapfilis, largus, copiofus. q. a δείπτω, voro, feu δειπτὸν, fumptus. Hinc δειψιλῶς, large, & δειψιλύνω. Poet. δειψιλόομαι, abundanter fubminiftro.

Δείρομεν, a. a. fub. a δείω, vel δείρω, divido; convivor; lueco; uro. at δείρομεν, ἀορ. 1. fub. paff. 1. plur. ab ἐδείρω. Poffit tameo δείρωμεν effe præf. fub. act. a δείω.

Δ'

Δ', vel δὲ, coojunctio difcretiva, veio, autem, igitur, fed, fane. q. a δείω, divido. quia diftinctionis vocula. Aliquando in compofitiooe eft ut fyllabica adjectio: ut ζῆν, ἵδη. δὲ fæpe pro γὰρ. Sæpe Poet. pro οἷς, ut εἶναι δὲ.

Δέκται, pro δεδέκται, Jon. ligati funt; & hoc pro ἐδέσται, derracto augmento, a δέομαι, ligo.

Δέγμενος, ὁ, accipiens, Æol. pro δεξάμενος, perf. paff. verbi δέχομαι, capio. Alii pro δεχόμενος, facta fyncope, & χ in γ mutato, euphoniæ gratia.

Δεδάηκε, didici, novi; perf. act. a δαίω, difco. f. δαήσω, tanquam a δαίω. a. 2. ἔδαθον, perf. paff. δεδάασμαι, unde part. δεδαημένος, doctus, peritus. p. m. δέδηκα. Alii pro δεδαηκε accipiunt, a δαίω, divido.

Δεδαίκται, diviſi funt, pro δέδασται, Jonic. Item δεδαίκτο, pro ἐδέδαστο, verbi δαίω, divido.

Δεδεγμένος, η, ον, perf. part. paff. a δείζω, ξω, divido, vulnero, xædo. Th. δείω, divido.

Δεδέημαι, σαι, σται, perf. paff. a δειέζω, fedomo, vel δεήσω.

Δέδεκτο, pro reduplic. Poet. pro ἔδεκτο, a. 2. verbi δαίω, feu δείω, divido.

Δέδεσμαι, exoriatus fum, perf. paff. a. δείω, escorio. fut. a. δεήσω. perf. δέδεημαι. aor. 1. ἔδεησα. Them. δέομαι, ἔπτις, τὸ, pellis.

Δέδεται, divifa eoot, 3. fing. perf. paff. δεδάσται, σαι, a δείζω, vel δαίω, divido.

Δεδεὼς, ὁ, doctus, part. præt. med. a δίδεα, præt. med. pro δείδεα, a δείω, difco, vel pro δεδάηκα, a δαίω.

Δεδέομαι, togavi, feo rodigui, perf. paff. δέδεμαι, rogo, vel indigeo. fut. δεήσομαι, tanquam a δέομαι.

Δεδεύτεμεν, 1. plur. præf. ind. per reduplic. Jonic. a δεύτερμι; vel ot alii prat. med. a δευτέω, sœno. Th. δεῦτερος, α, τὸ, cœna.

Δεδέται, Jon. reduplis. pro δῆται, a. 1. iof. verbi δείω, timeo.

Δέδεχα, Jon. δέδεκα, perf. act. verbi δείκνυμι, oftendo. f. ξω.

Δέδεκται, 3. fing. perf. paff. δέδεκτο, pro δέδεκτο, exceperat, 3 fing. pluiq. perf. ab δέδεγμαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. a. 2. ἔδεχόμην.

Δεδέμεσθα, extruxi, perf. activ. verbi δέμω, ædifico, extruo.

Δέδεντο, 3. pl. pluiq. perf. paff. vida in δέδεμαι.

Δεδέχεται, 3. fing. paulo poft fut. a δέχομαι, capio. Vel Jon. reduplis. pro δέξεται, fut. 2.

Δέδεξε, excipe, perf. imperat. paff. a δέχομαι, sucipio.

Δεδέσθαι, perf. inf. verbi δέδεμαι, σαι, ται.

Δέδετο, pro ἐδέδετο, 3. fing. pl. perf. paff. Jon. ligatos erat. a δέω, ligo.

Δεδέχαται, Jon. pro δεδέγμενοί εἰσι. Item δεδέχατο, pro δεδεγμένοι ἦσαν, 3. plural. perf. & pluiq. perf. ind. paff. a δέχομαι, capio, f. δέξομαι. p. m. δέδεγμαι.

Δεδέχα, ας, χε, combuffi, p. m. δεδέχθαι, της, χὶ, pluiq. perf. med. Jon. pro ἐδέδεκτο, verbi δαίω, oro.

Δεδηλώμεθα, 1. plur. perf. act. a δηλόω, declaro. Them. δῆλος, η, ὁ, manifeftus.

Δεδημιώργηται, 3. fing. perf. paff. δεδημιούργημαι, perf. partis. f. g. plur. num. a δημιουργέω, fabricor. Them. δῆμ⊙-, ο, ὁ, populus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Δεδῆσθαι, pro δεδεμῆσθαι ἦστε, a. plue. præt. perf. opt. paff. a δέω, ligo. fut. δήσω. perf. paff. δέδεμαι.

Δεδήσομαι, vinciam, paulo poft f. verbi δέω, ligo.

Δέδηχα, momordi, perf. act. verbi δάκνω. f. δήξομαι, mordeo.

Δεδήωται, σαι, ται, fpoliatus fum, perf. paff. verbi δηόω, feu δηΐω, boltiliter depopulor. Th. δαίω, uro.

Δέδι', pro δέδια, præter. med. verbi δείδω, timeo. præt. δέδιμεν, p. m. δεδίεμεν, pro δείδοιεν, euphoniæ gratia, & Jonic. δέδιε, & δείδιε. hinc δεδιότας, nom. plural. partis. præter. med.

Δεδικάσκεν, perf. act. verbi δικαστέω, ministro f. ἔσω. ex δικὴ, particula intensiva, & κοτέω, festioo.

Δεδικήκεσι, arbitratus fum, pro δεδικάκεσι, perf. activ. verbi δικαστέω, arbitror. perf. paff. δεδίκημαι. Th. δίκαιος, ος, ὁ, arbitrium.

Δέδιθι, tima, & Poet. δείδιθι. præf. imperat. pro δείδε. quafi a δέδημι, verbi δείδω.

Δέδιμεν, & δέδιτε, veremur, veremini, per fyncopeo pro δείδομεν, & δείδετε, 1. & 2. plural. p. m. verbi δείδω, timeo.

Δεδίττομαι, terreo. f. ίξομαι. a δείδω, timeo.

Δεδίωκται, perf. paff. duplici augmento pro δίωκται, verbi διωκέω, adminiſtro. Th. ὀϊκ⊙-, ου, ὁ, domus.

Δέδμηθ', Dor. pro δέδμησται, 3. plural. perf. paff. verbi δέμω, ſtruo.

Δεδόμεν, domiti ſunt, pro δεδάμασται, a δαμάω, cujus præter. contract. δέδμημαι, & pluiq. perf. ἐδεδμήμην, pro δεδαμήμην, & Jon. δεδμήσται, a tertia δεδμάω, fublato augmento, & interpoſito ν.

Δεδόμηκα, ædificavi, pro δεδείμηκα, per fyncop. perf. act. δέδμημαι, domitus fum, pro δεδάμημαι, perf. paff. hinc part. δεδμημένος. a δείω, vel δοιάω, pro δομέω, domo. f. δομῶ. p. δεδμηκα. a. 2. ἐδάμαν. a. 2. inf. δμῆναι, & δμηναι. & part. δμηείς.

Δέδμητο, extructus erat, 3. fing. pluiq. perf. pro ἐδεδείμητο, ab ἐδεδείμην, verbi δέμω, extruo, ædifico.

Δέδογμαι, inſtitutus ſum, perf. paff. a δοκέω, f. δόξω, videor, exiſtimo.

Δεδοίγμεν, pro δεδοίκαμεν. 1. plur. p. m. verbi δείδω, timeo. p. m. δέδοικα, euphoniæ gratia, pro δεδοίκαμεν.

Δέδοικ', pro δέδοικα, p. m. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδοικα.

Δεδοίκασσι, Doc. pro δεδοίκασιν, 3. pl. perf. med. verbi δείδω, timeo, metoo. f. δείσω. perf. act. δέδοικα. p. m. δέδοικα.

Δεδοίκω, timeo. Poeticom verbum a perf. m. δέδοικα, deductum.

Δεδόκημαι, obſervavi, perf. paſſiv. hinc part. δεδοκημένος, verbi δοκάω, ἐσω. ſeu δοκέω, exſpecto, puto. δεδόκηται, viſum eſt, perf. paſſ. verbi δοκάω, videor.

Δεδοκημάσθαι, 2. ploral. perf. paſſ. a δεδοκίμασται, unde δεδοκιμασμένος, perf. particip. verbi δοκιμάζω, probo.

Δέδοκται, viſum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. δέδογμαι, ξαι, σται, verbi δοκέω, videor. f. δόξω. q. a δέκω.

Δεδόκτο, Dorie. & Jonic. pro ἐδεδόκτο, 3. ſingul. pluiq. perfect. paſſiv. verbi δοκέω, quatio, agito. f. ήσω.

Δεδοξασμένος, η, ὁ, & in dativ. φ. perf. part. paſſ. a δοξάζω, glorifico. Th. δοκέω, videor.

Δέδορκα, vidi, δέδορκα, videtur, apparet, cernitur, præt. med. hins δεδορκώς,

κώς, p. m. part. a δέρκω, video. fut. 2. δρακῶ, aor. 2. ἔδρακον. a. 1. paſſ. ἐδέρχθην.

Δέδοτα, 3. ſing. perf. paſſ. a δίδωμι, do.

Δεδίλᾶκα, ſervivi, perf. a δουλεύω, ſervio.

Δέδεκα, cacidi, præter. med. iod. hinc part. præt. med. δεδεκτός, a δεκτέω, ſonitum edo. Th. δεκτ-ός, ή, όν, ſonitus.

Δέδρᾶκα, facio, perf. act. hinc part. δεδρακώς, ότ-ος. in perf. paſſ. δέδρᾶμαι. hinc δεδραπεμβί-ος, a δράω, facio.

Δεδρόμᾶκα, cucurri, perf. act. verbi τρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι. a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδρομη. q. a δράμω, curro.

Δέδρᾶται, pro δέδρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δέρω, excorio. f. δαρῶ. p. δέδαρκα. perf. paſſ. δέδαρμαι, & per metathefin δεδραμαι, σαι, ται. Th. δέρις, ιτ-ος, τι, pellis.

Δέδορκα, vidi, pro δέδορκα, per metatheſin, præt. med. verbi δέρκω, video, aſpicio.

Δέδρομα, cucurri, p. m. verbi τρέχω, curro.

Δεδρομήκ-ος, ὁ, aſperſus, roſcidus. paullo poſt fut. a δροσέω. f. ώσω. Th. δρόσ-ος, ου, ἡ, roſ.

Δέδυκα, ſubit, perf. act. δεδυκῶ pro δέδυκα, Poet. vel Dor. perf. inf. a δύω, vel δαίω, fabeo.

Δεδύκει, Jon. pro ἐδεδύκει, 3. ſing. pluſq. perf. hinc δεδύκει, Poetice cum verbum a perfecto formatum.

Δεδύνημαι, σαι, ται, perf. paſſ. verbi δύναμαι, poſſum. f. δυνήσομαι.

Δεδυστύχηκα, infelix ſui, perf. act. a δυστυχέω, infelix ſum. ex δύς, ægre, & τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δέδυκα, & in 3. plur. δεδύκασι, perf. act. a δίδωμι, do.

Δεδώρᾶται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi δωρέομαι, dono.

Δείλ-ος, Poet. pro δῆλ-ος, η, ον, manifeſtus, apertus, clarus.

Δεῖ, 3. ſing. præſ. ſubjun. a δέω, oportet.

Δεῖσθε, orate, 2. plur. aor. e. imperat. paſſ. a δέομαι, oro.

Δεῖξαι, aor. 1. part. n. g. δείξω, fut. 1. impersonal. δεῖξαι, ſut. 1. part. n. g. impersonal. a δέω, oportet, tanquam a δεῖκε.

Δέησις, εως, ἡ, deprecatio. Th. δέομαι, oro.

Δεήσομαι, rogabo, ſeu egebo, f. 1. med. a δέομαι, rogo, quaſi a δεήσομαι.

Δεῖ, oportet, impers. cum accuſ. in ſub. δέη. imperf. ἔδει. f. δείσει. a. 1. ἔδεισε, præſ. inf. δεῖν. pert. δέδει. Them. δέω, ligo.

Δεῖγμᾰ, ατ-ος, τό, exemplum, ſignum, nota, ſpecimen, a δείκνυμι, monſtro. f. ξω, præt. paſſ. δέδειγμαι. δεῖγμα προφέρειν, ſpecimen edere.

Δειγματίζω, palam tradaco, ſpectaculum omnibus propono, ad Coloſſ. c. 2. f. ίσω. perf. δεδειγμάτικα, a. 1. ἐδειγμάτισα. Them. δείκνυμι, oſtendo.

Δείδεται, pro δείδοικε, exceperat, pluſq. perf. Jon. & Poet. ectaſi primæ ſyllabæ pro ἐδείδοικε. Sic in perf. inf. δεδέχθαι, pro δεδίχθαι, verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, ται.

Δεδίχαται, Jonic. pro δεδεγμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. Sic δεδέχαται, exceperant, pro δεδεγμένοι ἦσαν, Jonic. & per ectaſin Poeticam verbi δέχομαι.

Δείδια, per ectaſin Poetic. pro δίδια, præter. med. verbi δίδω, timeo.

Δείδισο, eodem modo pro δίδισο, & hoc pro δείδια, præt. med. imperat. a δείδια, p. m. verbi δίδω, timeo.

Δείδιμεν, timuimus, pro δείδιμεν, 1. pl. præt. med. ejuſdem verbi.

Δειδίξεται, perterrebit, 3. ſing. f. s. med. Poet. a διδίσσομαι, tatreo. fut. ξομαι. Th. δείδω, timeo.

Δειδύτες, οι, metuentes, perf. part. med. a δείδια, verbi δείδω, metuo.

Δείδοικα, Poet. pro δέδοικα, præt. med. & hoc pro δείδοικα, euphoniæ gratia, a δείδω, timeo.

Δείδω, timeo. f. δείσω. perf. δέδοικα. p. m. δέδοικα, pro δέδοιδα, euphoniæ gratia: ar Jonice δέδια, & δείδια. Saepe tamen δέδοικα, & δείδια, præſentia ſignificationem obtinent. Hinc δείδ-ος, εσ-ους, τὸ, metus. & inde derivari malunt: vel a δέω, abſum. Deeſt enim illi fortitudo, qui timet, nec eſt præſente animo. δειλός, ὁ-ή-όν, metu carens. ἀμφιδείδιος, ίδ-ος, ία, ιον, meticuloſus.

Δειλινός, meridior. hinc δειλινόται, ατ-ος, ὁ, cœnane, a. s. part. act. a δείλ-ος, veſper. Th. δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus.

Δειλός, ή, όν, Poet. pro δειλινός, veſpertinus. a δείλ-ος, veſper. Th. δείλη, pomeridianum tempus.

Δεικνάω, ῶ, Poet. pro δεικνύω, oſtendere. A priſco δείκω, deducitur τὸ δεικάω. hinc δεικάᾶκε, imperf. ἐδεικάασκον, ω, ας, ασ. & hinc præſene Poeticum δεικαάσκω; & imperf. Jon. δεικαάσκον, ες, ε. Them. δείκνυμι, oſtendo, vel, ut alii volunt, δέχομαι, excipio.

Δεικανάομαι, accipio, a δέκομαι, quod eſt Jon. pro δέχομαι.

Δείκελον, vel δείκελα, ε, τὸ, ſimulachrum, imago. q. Διὸς ἄκελον, Jovi ſimile; aut ſimpliciter a δείκω, oſtendo; vel ab ἴκω, ſimilis ſum.

Δείκηι, per apocopen pro δείκνυσι, 3. ſing. ind. a δείκνυμι. Alii volunt eſſe imperf. Jon. pro ἐδείκνυ, oſtendebat; vel pro δείκνυθι, oſtende, præſ. imperat.

Δεικνά, 3. ſing. ind. a δεικνάω, oſtendo.

Δείκνυμι, vel δεικνύω, oſtendo, prodo, manifeſtum facio, indico. q. ab inuſitato δείκω. f. δείξω. p. δέδειχα. aor. 1. ἔδειξα. aor. 1. imperat. δεῖξον, άτω. aor. 1. ſub. δείξω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. δεῖξαι. perf. paſſ. δέδειγμαι. aor. 1. ἐδείχθην. a. s. part. δειχθείς, έντ-ος. Hinc δείγμᾰ, ατ-ος, τὸ, indicium. δείκτης, ους, ὁ, oſtenſio. δειγματίζω, oſtendo, in exemplum traduco. δεικτικός, oſtenſivus, demonſtrativus. ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonſtratio. ἀποδεικτικός, ή, όν, demonſtrativus. παράδειγμᾰ, ατος, τὸ, exemplum. ὑπόδειγμᾰ, ατ-ος, τὸ, documentum.

Δεικνύειν, oſtendere, præſ. inf. act. δεικνύστες, σί, nom. plur. præſ. part. a δείκνυμι, oſtendo.

Δειλ', pro δειλά, nom. plur. n. g. a δειλός, timidus, ignavus.

Δειλαία, ſ. g. a δειλαί-ος, α, όν, timidus. a δειλός, ή, όν, idem.

Δειλαῖ-ος, α, όν, Doric. & Att. pro δείλαι-ος, timidus.

Δείλαν, Dor. pro κατὰ δείλην, veſperi. Th. δείλη, veſpera.

Δείλη, ης, ἡ, pomeridianum tempus, veſpera: item crepuſculum. q. a δέω, & δλη, calor Solis, quum Solis ſplendor deficere incipit.

Δειλιάω, formido, ob ignaviam refugio. f. άσω. p. δεδειλίᾶκα. a. 1. ἐδειλίασα. a. 1. part. δειλιάσᾶς, præſ. imperat. δείλια, ω, δειλιάσατω, άτω. Th. δειλός, ignavus, & δείδω, timeo.

Δειλία, timiditae, ignavia, animi anguſtia. Plat.

Δειλιὸν, Poet. adverb. ſcil. χρόνον, veſpertino tempore.

Δειλός, ή, όν, timidus, ignavus, miſer, debilis, improbus. q. a δείδω, timeo. vel qui δέος λίαν, valde ligatur. hinc δειλία, ας, ἡ, timiditas. δειλότης, ητ-ος, ἡ, idem. δειλαῖος, formido.

Δειλότερ-ος, ε, όν, timidior. compar. a δειλός, timidus.

Δεῖμᾰ, ατ-ος, τὸ, & δειμός, ῦ, ὁ, timor, metus. a δείδω, timeo.

Δειμαίνω, timeo. f. ανῶ. p. γκα, ab eodem themate.

Δειμαλέ-ος, α, όν, timidus, terribilis, timorem incutiens. ejuſdem themate.

Δείμας, qui ædificavit, Eurip. aor. s. part. δείμω, vel δέμω, Jon. pro ἔδειμα, 3. ſingul. aor. 1. ind. δείμασθαι, & δειμήσασθ-ος, a. 1. ioſ. & part. med. verbi δέμω, ſtruo.

Δείμᾰτ, ατ-ος, vel δεῖμᾰς, τό, pavor, timor.

Δειμαίνω, ῶ, pro φοβέω, terrefacio. imperf. ἐδείμαινον, terrefaciebat. Th. δείδω, timeo.

Δείμ-ος, α, ὁ, nomen viri. a δείδω, timeo.

Δεῖν, præſ. inf. a δέω, oportet.

Δεῖνα, ὁ, ἡ, τό, gen. δεῖν-ος, dat. δεῖνι, acc. δεῖνα, quidam, quiſpiam, aliquis. vocabulum eſt infinitum. q. a δέω, defectio: quo ille, vel illi ſignificantur, quorum nomina reticentur. Demoſth. ὥσπερ τὸν ἔδιον, τὸν δεῖν-ος, τὸν δεῖνα ὑγγυᾶν. Matth. 26. πρὸς τὸν δεῖνα, ad quemdam, ad illum. Et δεῖνα, adverb. pro δεινῶς, vehementer. Them. δεινός, terribilis.

Δεινοδόρκας, ᾶ, ὁ, Dor. pro ος, qui graviter hominem tractat. Amoris epithet. ex δεινός, gravis, & δέρκω, impono.

Δεινοῖς, gen. Jonic. pro δεινοῦ. dativ. plural. Jonic. δεινοῖσι, a δεινός, terribilis, gravis, moleſtus.

Δεινολογέεσθαι, graviter conqueri. ea δεινός, gravis, & λέγω, dico.

Δεινομάχ-ος πάλις, ἡ τὰ Δεινομένους ὑός, l'ém. Pindar.

Δεινός, ή, όν, terribilis, gravis, moleſtum, ſolere, peritus, validus, magnus. q. a δείδω, vel δείδω, timeo. in comp. δεινότερος, terribilior. ſuperl. δεινότατ-ος, terribiliſſimus. Item δεινός, peritus, potens, idoneus. Sophocl. ardena, formidoloſus. δεινὸς δ' ἐπ' ἔπλου, armis ſtrenuus. Item vafer, callidus, δεινὸς πρὸς τὸ πλεονεκτεῖσθαι, Iſocr. δεινὸν πάλαισμα, vafrum commentum, Xenoph. Hinc δεινότης, ητ-ος, ἡ, atrocitas: ſolertia, facultas. δεινόω, exaſpero, exaggero.

Δεινοῖ, terribiles, nom. dual. δεινῶς, adverb. terribiliter, mire, accurate. a δεινὸς, terribilis.

Δεινοῖσι, graves aſpectu, torvi, Heſiod. δεινοῖσι κόραις, torvæ Parcæ. Δεινόσσες, Eumenides apud Sophocl. in Oedipo Coloneo.

Δείξαις, monſtrares, 2. ſing. aor. opt. act. a δείκνυμι, oſtendo. ſ. δείξω.

Δεῖξε, vel δεῖξεν, oſtendit, pro ἔδειξε, a. 1. Jon. ſic δεῖξης, 2. ſing. a. s. ſub. ab eod. them.

Δείξω, ως, ω, oſtendam, ſ. e. act. a δείκνυμι; oſtendo.

Δειπνεύοντες, Jon. Æol. Dor. pro δειπνοῦντες, cœnantes, præſens partic. nom. plur. verbi δειπνέω, cœno.

Δειπνήσω, f. s. act. a δειπνέω, cœno. f. ήσω, p. δεδείπνηκα. a. 1. ἐδείπνησα. a. s. inf. δειπνῆσαι. a. 1. part. δειπνήσᾶς.

Δειπνίζω, cœnam alicui præbere, præſ. inf. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειπνολόχης, comeſſatricie, gen. ſing. f. g. pro δειπνολόχη, a δειπνολόχ-ος, α, όν, η, guloſus, cœnipeta, qui cœnis inſidiatur, & clam obligurit, Heſiod. ea δεῖπνον, ν, τὸ, cœna, & λόχ-ος, α, ὁ, inſidiæ.

Δεῖπνον, ε, τὸ, cœna, cibus. παρὰ τὸ δεκτικὸν γῆς εἶναι, quia tum homines a labore ceſſant. hinc δειπνέω, cœnam. Aut pro prandio, quia poſt illud δεῖ πίνειν, oporret bibere. niſi potius a δέκτειν, quod cœna ſumptuoſior eſſe ſolcat. δεῖπνον ποιεῖν, cœnem parare. Luciao. Chryſoſt.

Δειπνοῦντα, cœnantem, acc. ſing. part. præſ. verbi δειπνέω, cœno. Th. δεῖπνον, cœna.

Δειρά-ω, ατ-ος, ὁ, a. s. part. act. a δέρω, excorio. f. ρῶ. a. s. ἔδειρα. Th. δέρμᾰ, ατος, τὸ, corium. Sed δειρά, άδος, ἡ, jugum montis. a δέρη, ης, ἡ, cervix.

Δείρην, Jon. pro δέρην, excoriare.

Δειρή, ῆς, ἡ, cervia, collum, idem ac δέρη, ης, ἡ.

Δειρήνη, probris ſcindo. a δείρω, verbero. Th. δέρμᾰ, ατ-ος, τὸ, pellis.

Δειρός, ᾶ, ὁ, collis. Th. δέρη, ης, collum. eſt enim collis ceu collum terræ.

Δῆτα, vel δήουτα, ης, ἡ, humor, ſtercus, fœtor. Ἀπὸ βοτανῶν συναγή. a δάω, irrigo.

Δείσαντα, territi; nom. dual. a. 1. part. aſt. a δείσας, αντος, ὁ, verbi δείδω, timeo.

Δείσε, veritus eſt, Jon. pro ἔδεισε, a. 2. ind. aſt. a δείδω, timeo.

Δῆθαι, Præſ. tol. u δέομαι, precor. Th. δέω, ligo.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, ſuperſtitio, religio, formido Deorom.

Δεισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, ſuperſtitioſus, religioſus, religioni deditus, Nazianz. δείδω, fut. σω, timeo. perf. paſſ. δέδειμαι, σαι. hinc δεῖμος, ους, ὁ, metus, & δείμων, ονος, ὁ, numen, dæmon. io comparat. δεισιδαιμονέστερος, α, ον, religioſior.

Δέκα, decem, plur. num. quaſi δέχω, a δέχομαι, capio, quia omnes numeros capit denarius. Hinc δεκάς, άδος, ἡ, decas. δέκατος, ς, ὁ, decimus. δεκατόω, decimo, decimas cacipio. δεκατῶ, idem.

Δεκαδύο, duodecim, c. g. ἄλλων, dicitur etiam δυοκαίδεκα, δώδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, vel Att. δύω, duo.

Δεκαδύρι, dat. ſing. a δεκαδύρος, qui decem pſalmorum eſt. ex δέκα, decem, & δύρον, ς, τό, palmus, donum.

Δεκάζω, muneſte corrumpo, q. a δέκα, accipere facio.

Δεκάκις, decies, adverb. a δέκα, decem.

Δεκαμήνος, ς, ὁ, ἡ, decem menſium. ex δέκα, decem, & μήν, μηνός, ὁ, menſis.

Δεκανέομαι, humaoiter eacipio, a δέκομαι, pro δέχομαι, excipio.

Δεκαπέντε, quindecim, c. g. ἄλλων. ex πέντε, quinque, & δέκα, decem.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen regioois; Decapolis. Gr. decem urbium.

Δεκάτας, ῶν, αἱ, decimæ. a δεκάτη, ης, ἡ, decima. Th. δέκα, decem.

Δεκατέσσαρες, ων, οι, αἱ, & δεκατέσσαρα, ων, τά, quatuordecim. a τέσσαρες, quatuor, & δέκα, decem.

Δεκατεύω, decimas dare.

Δέκατος, η, ον, decimus, a, um.

Δεκατόω, decimas accipio. fotur. ώσω. præt. δεδεκάτωκα. δεκατοῦμαι, ῶμαι, decimor. perf. δεδεκάτωμαι. a δέκα, decem.

Δεκάχιλοι, decem millis. Poet. ex δέκα, decem, & χίλιοι, mille.

Δεκελία, Jon. pro Δεκέλεια, ἡ. Locus, & populi Hippothoontidos tribus, ut tradit Stephanus, Δεκέλεις, δῆμος ἡ Πανδιονιδῶν φυλῆς, &c.

Δέκθαι, Jon. & Dorie. pro δέχε, accipe, præſ. imperat. a δέκομαι, pro δέχομαι, accipio.

Δέκομαι, Joo. pro δέχομαι, cspio. Sic δεκόμεθε, pro δεχώμεθα.

Δέκτο, exceperat, 3. ſingul. plaſq. perf. pro ἐδέδεκτο, ab ἐδεξάμην, ξο, κτο, verbi δέχομαι, excipio.

Δεκτός, ἡ, όν, acceptus, a, um. Them. δέχομαι, cspio.

Δελεάζω, ineſco, decipio, ſ. σω. p. δεδελέακα. a. 1. ἐδελέασα. Th. δέλεαρ, ατος, τό, eſca ad espiendum.

Δέλεαρ, ατος, τό, eſca, illecebra. q. a δέλω, ineſco. vel δέλεαρ, quaſi δέλεαρ, ἀπὸ τῦ ἕλκω, quod piſces eſca capiantur. hinc δελεάζω ineſco. δελέασμα, ατος, τό, & δελεασμός, ῦ, ὁ, illicium, illectameorum, illecebræ.

Δέλτειον, ς, τό, laoterna, fax. Athen. l. ult. a δείω, accendo.

Δελίδες, vel δελίθες, αἱ, veſpatom cellæ. Forte a δηλέω, timiditas. quia ioteſtis accedentibus, eiſque timorem adferuot.

Δέλτα, quarta littera Græcorom, Delta. Hinc δέλτος, ου, ὁ, pugillares; quia forma literæ Δ plicabantur. Item para quædam Ægypti, a forma triangulari. Pudendum etiam molicbre.

Δελτάριον, τό, literula, epiſtolium, tabella. Plut. in Anton.

Δέλτιον, libellis, dat. pl. Jon. a δέλτος, ου, ἡ, liber. Th. δέλτα.

Δέλφαξ, ακος, ὁ, ἡ, porcellus lactans. Herodot. a fœcunda δελφύς: vulva, quod ejus prules ſit numeroſior.

Δελφίς, ſeu δελφίς, ῖνος, ὁ, delphin piſcis. in plur. δελφῖνες. a δελφύς. vulva eſt enim piſcis viviparus. Δελφὶς μέλανος, Prod. Δελφὶς item Delphis, ſeu Delphica. Item ſideris nomeo apud Proclum.

Δελφός, civis Delphicus.

Δελφύς, ὕος, ἡ, vulva, uteros. q. θήλεως φύς, fœminæ natura. oude ἀδελφοί, οἱ, uterioi fratres.

Δέλω, ineſco: q. a δαίω, epulor.

Δέμας, τό, indeclinabile, Grammar. forms, figora: tuois: corpus. q. a δέμω, ſtruo, vel δέμας, æiculum. anima enim quaſi corpori alligata. Eſt atism δέμας, ſicut, adverbium ſimilitudinis.

Δέμνιον, Jon. pro εἰνοδομία, ædificare.

Δέμνιον, ου, τό, ſtratum, cobile, ſponda, lectus. ubi δέμνια πόλις, corpus iuclinatur ad quietem. δέμνια, τά, cubilia mastitorum. xel a δέμω, quod ſternitur, ac quaſi ſtruitur.

Δέμω, ſtruo, ædifico. a. s. ἔδεμον. iude part. aor. 1. δεμάς. p. m. δέδεμαι. q. a δέω, ligo, colligo, quod ligna, & lapides colligentur, & ſeetumiscentur emollita calce.

Δενδυλλίδες, panes. a τένδω, edo.

Δενδύκω, oculos hucillue verto, circumſpecto; conniveo. f. κῶ, ab ἔγκω, κος, ὁ, oculus, & ἐνέω, xolvo.

Δένδρεον, plur. num. a δένδρεος, ου, τό, arbor, lignum, Poet. pro δένδρον, idem.

Δενδρίνος, ίνη, ῖνον, arboribus abuodsos. Th. δένδρον, arbor.

Δένδρον, τό, arbuſcola, Poet. diminot. a δένδρος, ς, arbot.

Δένδρος, ς, τό, & δένδρεον, ου, τό, arbor. qoia δενδρὸς δύσετοι, gravitet, & moleſte decorticatur: ot ſit quaſi δένδρεον. Vel a δένω. inde δενδρήεις, εσσα, εν, ὁ, ἡ, arboreus. δενδρίνος, arboribus abundans.

Δένος, ους, ὁ, probrum, injuria, contumelia, quaſi a δενός, gravis, & moleſtus. hinc δενέζω, maledico.

Δέξαι, ſuſcipe, aor. 1. imperat. med. a δέχομαι, cspio. vel Joo. pro δάξαι, offendere, aor. s. iof. xerbi δάσσομαι, offendo.

Δεξέωλος, ου, ος, α. 2. part. med. δεξεώσας, a. 1. inf. med. verbi δέχομαι, eccipio.

Δέξιτε, a. plur. aor. 2. imperat. med. ejoidem verbi.

Δέξατο, ecceperat, 3. ſing. a. s. Jno. pro ἐδέξατο, a δέχομαι, capio.

Δέξασθαι, f. s. m. δέξομαι, a. s. ſob. m. ejaſdem verbi.

Δεξιά, ᾶς, ἡ, ſc. χεὶρ, dextera manus, potentia. q. a δέχομαι, capio.

Δεξιαὶ, αἱ, fides, pacts. Iliad. β.

Δεξιόγυος, ος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ δεξιὰ γυῖα ἔχων, qui dextra, & agilia membra habet.

Δεξιολάβος, ς, ὁ, ſatelles, ſtiparor, lancesrius. παρὰ τὸ λαμβάνειν τὴν τε βασιλέως δεξιάν.

Δεξιός, ά, όν, deater, aptus, facilis, officioſus, ſcitus, ſoduſtrius, proſper. δεξιόσασθαι, deatram jongo. ἀμφιδέξιος, ος, ὁ, ambidexter. δεξιότης, ὁ, dexteritas. δεξιόφρων, ων dextra.

Δεξιόωντο, pro ἐδεξίωντο, imperf. med. verbi δεξιόομαι, dextram juogo. Th. δεξιά, deatra.

Δεξιτερός, ά, όν, hinc δεξιτερᾷ, dativ. ſing. Jon. f. g. a δεξιά, deatra.

Δέος, ους, τό, Poet. pro δείος, ους, τό, metus, a δείδω, timeo.

Δέομαι, oro, com genit. imperf. ἐδεόμην, ου, εσο. aor. 1. paſſ. ἐδεήθην. aor. s. iosperat. δεύομαι, & in a. plur. δεύεσθε, orate. præſ. part. δεόμενος. Them. δέω, oro, rogo, precor.

Δέος, ingabaot, pro ἔδεος, Jon. 3. plor. imperf. act. a δέω, vincio. ſ. δέσω. E & δέον, præſ. part. n. g. ut δέον ἐστί, neceſſarium eſt, in plur. δέοντα, ab impersonali δῆ, oportet.

Δέος, ους, & Poet. δεῦος, τό, metus. q. a δέω, ligo. metus enim ligat, & contrahit aoimum. Sed & δέω, & δίω, eſt timeo. Th. δείδω, timeo.

Δεπάστεον, poculis, dat. plur. a δέπας, αος, τό.

Δέπας, αστος, & αος, τό, poculum. quia πόσει ἐδάπτει, poru irrigatur. vel quia πόσιν δέχεται, potum recipit. Hinc δεπάζω, bibo.

Δέρας, ατος, τό, pellis, corium. Hinc δέρμα, ατος, τό, idem. q. a δέρω, excorio.

Δέρβη, ης, ἡ, nomen urbis, Derbe. Hebr. ſtimulus. Hinc Δερβαῖος, α, ον, Derbenſis.

Δέρη, ης, ἡ, & δειρή, ῆς, ἡ, cervix, collum. a δέρας, pellis; quia ibi dora pellis. Hinc δέρη, ας, ἡ, jugum montis.

Δέρηθρον, ς, τό, roſtrum avis. tanquam roſtrumentum excoriandi.

Δερκέσκετο, Poet. pro δερκέσθετο, a δερκέσθαι, video. Heſiod. Th. δέρκω, video.

Δερκομήνων, Æol. pro δεκομένων, gen. plur. f. g. a δερκομήν. a δέρκω, ſeu δέρκομαι, cerno.

Δερκομήνο, iotuentis, gen. Jon. part. præſ. δερκομήν, oom. & acc. doal. ejuſdem xerbi.

Δέρκω, video, aſpicio. fut. ξω. p. χα. fut. 2. δέρκωμαι. a. 2. δέρκομαι. aor. 2. inſ. δρκῆναι. præt. med. δέδρκα, pro δέδορκα. Hinc compon. ἄδρηκτος, ὁ, ἡ, oon videns, obſcurus. ὀξυδερκής, ὁ, ἡ, acutum cernens, ut lyox.

Δέρμα, ατος, ατι, τό, cutis, pellis, exuvium, cruſta, membrana, corium. a δέρω, excorio. Them. δέρας, ατος, τό, pellis.

Δερματίνος, η, ον, coriaceus.

Δερματόω, excorio, detego. a δέρμα, ατος, τό, corium.

Δέρρις, εως, ἡ, pellis, cilicium. a δέρας, ατος, τό, curium.

Δεσχίσθη, έτος, ἐ, obtuitus, aor. s. part. paſſ. ab ἐδέρθην, verbi δέρκω, xideo.

Δέρω, excorio. Item verbero, percutio, cædo. f. s. δερῶ. f. a. δηρῶ. p. δέδαρκα. aor. 1. ἔδειρα. aor. a. ἔδαρον. perf. paſſ. δέδαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐδάρην. f. 2. paſſ. δαρήσομαι. Them. δέρας, ατος, τό, pellis.

Δεσπάχλιν, epither. ἀπὸ τῦ, ideſt, otris; quia ei collum obligatur, δέσται αὐχένι.

Δέσπο, ς, ὁ, menſis Jooius Mseedooibos. an a δέσω, ideſt, ligatione mergitum? an s nomine δεός? Nam Jooius Bithyais δές.

Δεσμεύω, ligo. f. εύσω, p. δεδέσμευκα. a. s. ἐδεσμεύθην. a δεσμός, ῆ, ὁ, vinculum. Th. δέω, ligo.

Δεσμέω, vincio, ligo. f. ήσω. p. δεδέσμηκα. imperf. paſſ. ἐδεσμούμην, ώμην, ῶ, ᾶτο, ήσο, ήτο, ab eod. themate.

Δέσμη, ης, ἡ, faſciculus. Them. δέω, ligo.

Δέσμη, ῆς, ἡ, vinculum, nodus: carcer. ejuſdem themstis.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, pro δεσμοφύλαξ, commentariensis, vinctorum cuſtos. a φυλάσσω, cuſtodio, & δέσμη, vincius. Th. δέω, ligo.

Δεσμωτήριον, ου, τό, carcer. δεσμώτης, ου, ὁ, captivus. a δεσμέω, in carcerem conjcio. fut. ήσω. perf. paſſ. δεδέσμωμαι. Th. δέω, ligo.

Δεσπόζω, f. όσω, dnminor. In ſacris litteris herum conſtituo. a δέω, & πόσις, ligat q. pedes. vel q. δέω ἀκόλους, metum comitem do. Dominus enim metum famulis ſuis inſare. Hinc δεσπότης, ου, ὁ, dominus. δεσποίνης, ιδος, ἡ, & δέσποινα, ης, ἡ, domina.

Δέσποινα, ης, ἡ, domina, a δεσπόζω, dominor.

Δεσποσύνη, ης, ἡ, Jon. & Poet. pro δεσποτεία,

ας, ἡ, dominatus, imperium. Th. δεσπόζω, dominor.

Δεσποτικός, ή, όν, Poet. pro δεσποτικός, ad dominum pertinens.

Δεσπότης, ου, ὁ, dominus, herus. in dat. δεσπότῃ. voc. ὦ δέσποτα, ab eodem themate. Δεσπότης ἐνοσίχθων, pro Neptuno.

Δέτα, ας, ἡ, Dor. pro δέτη, fistula, & per meralepsin pro Lydia.

Δέται, αἱ, faces in fasciculum colligatæ, a δετός, ligatus. Th. δέω, ligo.

Δέυο, pro δεῦρο, 2. sing. imperf. or & δέυτερον, pro ἔδευον, imperf. a δεύω, irrigo.

Δεύομαι, indigebo, fut. 1. Poet. pro δεήσομαι. a δέομαι, epenthesi Æol. pro δέομαι, indigeo. Th. δέω, egeo.

Δεύω, εῦ, τό, dulcedo, apud Ætolos. q. a δέχομαι, accipio. Dulce enim est naturæ amicum, & acceptabile, ἀπρόδεκτον.

Δεύονται, ind gerent, præs. npt. pro δέονται, Jon. Th. δέω, egeo.

Δεύομαι, αι, madentes, præs. part. f. g. a δέδομαι, madefio. Th. δέω, f. σω, rigo.

Δεύομαι, ῃ, ου, indigeus, Poet. pro δέομαι, ῃ, ου, præs. part. a δέομαι, egeo. Them. δέω, oportet.

Δεύονται, rigabantur. 3. plur. imperf. Jon. verbi δέδομαι, vel δέω, rigo.

Δεύῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. a δέω, tingo. f. δεύσω.

Δεῦρ', pro δεῦρο, huc.

Δεῦρο, & Att. δεῦρί, age, an, ecce, huc, hunc in locum, adesdum. δεῦτε, adesta, venite. adverb. hortandi. μέχρι δεῦρο, in hanc usque diem. ἐκ τοῦδε χρόνου δαφοιτόμενος, huc, & illuc jactatus, Plutarch.

Δεύτατος, η, ον, oltimus, postremus. a δεύτερος, α, ὁ, secundus.

Δεῦτε, huc agite. δεῦτε δή, agedum. Hesiod.

Δεύτερα, pro δεύτεραν, vel δευτέρως, secundo.

Δευτεραῖος, εία, αῖον, secundarius, secunda die aliquid faciens.

Δευτερεῖα, ων, τά, secundæpartes. Phalar.

Δευτερεῖον, secundum præmium, secundarium.

Δευτεραγία, ας, ἡ, secunda actio. ex δεύτερος, secundus, & ἄγω, diro.

Δευτεράγωνιστής, ου, ὁ, a secundo primus. ex δεύτερος, secundus, & πρῶτος, primus.

Δεύτερος, η, ον, secundus, a, um. δεύτερον, adverb. secundo. ἐκ δευτέρου, secunda vice. a δύο, duo, q. δυότερος. vel a δέω, deficio. secundum enim respectu primi aliquo modo deficit. vel a δέω, abfum; quod abfit a primo. hinc δεύτερόω, secundo facio, itero. δεύτερωσις, εως, ἡ, secundus actus, aut ordo.

Δεύω, rigo. f. δεύσω. p. δέδευκα. a. 1. ἔδευσα. aor. 2. sub. δεύτω, ῃς, ῃ.

Δέφω, excorio, subigo, mollio: vello pudenda, masturbo, apud Aristoph. in Ran. f. ψω, p. δέδεφα.

Δέχατται, pro δεδέχαται, Jon. perf. pass. 3. plur. pro δεδέχαται, a δέχομαι, capio.

Δέχεσθε, 2. plur. præf. imperat. a δέχομαι, ῃ, εται, capio.

Δέχθαι, susceptifle, perf. inf. Jon. & Paat. pro δεδέχθαι. δεχθείς, a. 1. part. pass. ab eod. themate.

Δέχνυμαι, per syne. pro δεχόμενος, ὁ, præf. part. Scribitor & δέγνυμαι, ab eodem verbo.

Δέχνυσι, idem ac δέχομαι, capio.

Δέχομαι, capio, sulcipio, admitto, probo, sustineo, exspecto. fut. δέξομαι. p. δέδεγμαι, ξαι, κται. aor. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ηο. a. 1. imperat. med. δέξαι. a. 2. sub med. δέξωμαι, ῃ, ηται, & in plur δεξώμεθα, ησθε, ωνται. aor. 2. med. inf δέξασθαι. aor 1. part. med. δεξάμενος, η, ον. part. med. δεδεγμένος, η, ον. part. med. δεδοχμένος, q. a δοκέω, & ἔχω, vel ἄχομαι, teneo quidem. an a δέω, & χῶ, capio? vide δέκτο. Hinc δεκτός, ἡ, ὁ, acceptus, gratus. ἀκροδέκτης, ου, ὁ, ea pax. ἀναδέχομαι, sulcipio. ἀνθοχή, ῆς, ἡ, receptio. ἀποδοχή, ῆς, ἡ, successio. ἀποδέχομαι, a, ὁ, succedor. συναποδέχομαι, una excipio, seu recipio. συνεδοχός, ἡ, compreheosio. πανδέκτης, ου, αἱ, libri omnia continentes. ὑποδοχεῖον, ίου, munera capio. ὑποδόκιον, α, ὁ, ἡ, qui munera capit. ψευδοχῶν, ῶ, τό, publicum diversorium.

Δέψα, ης, ἡ, pellis, corium. Soid. a δέφω, axcorio, emollio.

Δεψέω, subigo, coquo, tingo, & mollio, corriariorum more. q. a δέφω. quia excoriata sic parant.

Δέω, ligo, vincro, necesse habeo. f. δήσω, & δέσω. a. 1. ἔδησα. a. 2. imperat. δέτε, άτω, & in plur. δέντα, ligata. a. 1. sub. δήσω, ῃς, ῃ, a. 2. part. δέντος, οντος, ὁ. perf. pass. δέδεμαι. perf. inf. δεδέσθαι. perf. part. δεδεμένος, η, ον, vinctus. a. 2. pass. ἐδέθην, ης, η. a. 1. inf. pass. δεθῆναι. fut. 1. pass. δεθήσομαι. Non video quo referam, nisi ad δέω, duo. nam ligatio prima est duorum unio, δυεῖν ἕνωσις. Ita δυάζω, συνδυάζω, copulo. alii ad δῆν, opus est, referunt. Hinc δῆ, oportet, imperf. δεμές, ῆ, ὁ, vinculum. συνδέω, colligo. συνδεσμός, α, ὁ, colligatio, vinculum. ὑποδέω, subligo. ὑπόδεμα, ατος, τό, calceamentum, sulea. δέος, ους, τό, deceos, quod fieri oportet. δέομαι, opus habeo, indigeo: item rogo, precor. ἀδεής, έος, ὁ, ἡ, indigus.

Δ H.

Δή, sane, profecto, jam etiam, certe, age, nempe, igitur. quasi a δαίω, scio: ut sit cum scientia firma. vel a δέω, ligo. Affeveratio enim unit res, & quasi colligat, ut negatio dividit. Pro eodem dicitur & δέτα, & δέπουθεν. in carmine vero δῆτα. In carmine modo postponitur, modo præponitur; at in soluta oratione postponitur tantum. Sæpe etiam est expletiva particula: ut in ὃς δή, ὅ δή, &c. & sæpe δή, pro δέ.

Δεγέω, impleo. Hesych.

Δέετο, inventis. 2. plur. ind. verbi δέω, invenio.

Δήθ', pro δηθά, δηθάκις, diu, adverb. a δηθύ, idem: & δηθά, atque. Lucian. ὁ πάνυ δηθά, non diu post. Apull. l. 2.

Δηθυγλώσσος, α, ὁ, loquax. ex δηθά, diu, & γλῶσσα, loquor.

Δῆθεν, videlicet, sane, quasi, adv. a δή, sane.

Δηθύνω, tardo, moror, otior. præt. part. δεδήθυνα, ουτος, ὁ, & το acc. δεδηθύνοντα. a δηθά, quod a δύο, diu.

Δηΐω, comburo, scindo, agros populor, ut & δαΐζω, & δαΐω. a δάω, uro.

Δηϊώοντα, acc. sing. a Δηΐωος, Deicoon, nomeo proprium.

Δηΐος, α, ον, Jon. pro δῖος, α, ὁ, hostilis, bellicosus, ardeus. gen. Jon. δηΐου. pro α, dat. plur. Jon. δηΐοισι. a δάω, uro.

Δηϊότης, ητος, ἡ, pugna, hostilitas. a δηΐος, hostilis, fortis. boc a δαΐω, uro.

Δηΐω, & per syncopen δρέω, vasto, uro, a δαΐω, idem.

Δηΐφιλος, dat. sing. a Δηΐφυλος, ου, ὁ, Deipulus, nomeu proprium.

Δηΐφυλος, α, ὁ, Deipyrus. nomen proprium viri.

Δηΐων, gen. plur. a δῖος, α, ον, hostilis. Th. δάω, uro.

Δήκατε, scil. ὦτα, decocta, scil. aqua. ex Latioo apud Medicos. Galen. l. 7. Meta.

Δήκω, inusitat. mordeo. quasi ἔδηκω, ab ἔδω. Alii q. a δέω, ligo. mordendo enim res etiam alligatus. ut apud Virgil. naves alligat anchora morsu.

Δήκωσις, male legitur, pro δάκωσις, ἡ, contignatio, a δοκός, contigno.

Δηλαδή, videlicet, certe, haud dubie. q. a δῆλος δή, manifesto, certa. Th. δέω, eaule.

Δηλεύμενος, Dor. pro δηλούμενος, ὁ, præt. part. pass. a δηλόω, lædo.

Δηλέω, lædo, corrumpo, decipio. f. ήσω. p. δεδήληκα. q. a δῆιος λέω, vel a δῆλος. Inde medicamenta deleteria, id est nocivæ; quæ assumpta naturam labefactant. Hinc δήλημα, τό, nocumeotum.

Δηλητήριον, ου, τό, venenum, toxicum.

Δηλήμων, ονος, ὁ, ἡ, noclivus. a δηλέω, lædo. δήλημα, ἰκῶ. δηλητήρ, oxius.

Δήλια, τά, festa Apollinis in Delo. Poll. l. 1.

Δήλομαι, volo, vis, Dor. δηλᾶ, ᾷς, ᾷ, volantas. q. a δέλω.

Δηλονότι, nimirum, videlicet, omnioo. Attice apud Aristophanem δηλοντί. adv.

Δῆλος, η, ον, manifestue, notus, perspicuus. q. a δαίω, scio, noseo. hinc δηλόω, fut. ώσω, manifesto, declaro. δήλωσις, manifestatio. δῶλος, η, ον, occultus, obscurus. Est & Δῆλος, nomeo Insulæ, Delus.

Δηλόω, declaro. imperf. ἐδήλοον, ων, ους, ουν, a. 1. ώσω. p. δεδήλωκα. a. 1. pass. ἐδηλώθην. Th. δῆλος, manifestus.

Δημαγωγέω, populum duco quo volo. fut. ήσω. Hinc δημαγωγός, populi ductor, Reip. administrator. Arist. l. 3. Politic. qui multitudini inservit. ex δῆμος, populus, & ἄγω, duco.

Δημᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. popularis.

Δημηγορέω, concionem ad populum habeo. imperf. ἐδημηγόρεον, ω. fut. ήσω. p. δεδημηγόρηκα. hinc δημηγορός, orator, coacionator. ex δῆμος, populus, & ἀγορά, idem ac ἀγορός, concionor, quod ab ἄγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Δημηγορικός, ή, όν, orationem habens, concionarius Ciceroni. n δημηγορική, concionor ad populum.

Δημήτηρ, τῆρος, ἡ, Ceres, Dea frugum. q. d. γημήτηρ, a γῆ, terra, & μήτηρ, mater. Vel per syncopen quasi δημομήτηρ, altrix populorum. vel a δέω, quæro, quod cibum pro animalibus quærat, & inveniat.

Δημήτριος, ου, ὁ, nomen viri, Demetrius. Gr. Cerealis. a Δημήτηρ, Ceres.

Δημητρῷα μέλη, appellatur παρὰ τῆς Δήμητρος, quia Cereri facer, qui & Δημήτριος vocabatur.

Δήμιος, ου, ὁ, publicus, carnifex. hinc δήμια, adverb. publice. Th. δῆμος, ου, ὁ, populus.

Δημιοργός, ὁ, ἡ, conditor, qui δήμιον ἐργάζεται, publicum operatur. ab ἔργον, opus.

Δημοβόρος, α, ὁ, qui bona populi devorat. a δῆμος, populus, & βορά, ᾶς, ἡ, pabolum.

Δημογέροντες, οἱ, senatores, nom. plur. n δημογέρων, οντος, ὁ. ex δῆμος, ὁ, populus, & γέρων, οντος, ὁ, senex.

Δημόκλης, ὁ, Democles, nomeu proprium.

Δημοκρατία, ας, ἡ, popularis statue, principatus populi. a δῆμος, ὁ, populus, & κράτος, τεγno. a κράτος, ους, τό, robur, potantia.

Δημόκριτος, ὁ, Democritus, Philosophus.

Δημόσιος, η, ον, Demonieus. vocativue ὦ Δημόσιος. nomen proprium.

Δῆμος, ὁ, populus, plebs, multitudo, turba. q. a δέω, ligo, ut sit quasi sub uno Rege συνδεδεμένος. vel ὄχλος συνδεδεμένος τοῖς νόμοις, turba convincta legibue. δημόθεν, adv. ex plebe, a populo. δημόσιος, η, ον, publicus, lictor. οἱ δημόσιοι, accensi. magistratus, qui reip. curam geruot. Epigr. Item sacri, & devoti. Arrsloph. δήμιος, η, ον, ἡ, idem. πάνδημος, η, ον, peregre agens. δημοσία, absentia. δημόσιος, abfum domo, seu patria.

Δημός, ᾶ, ὁ, pinguedo. a δάω, uro.

Δημοσθένης, ους, ὁ, Demosthenes, orator. hinc Δημοσθενικός, ή, όν, Demosthenicus.

Δημόσιος, α, ον, publicue, a, um. Hinc δημόσια, adverb. publice, propalam, vulgo.

Δημοτικός, ή, όν, popularis. δημοτικῶς, popularrter, humaniter.

Δημοτρόγος, ε, ὁ, plebivorus, a δῆμος, ου, ὁ, plebs, & τρώγω, comedo.

Δημώδης, ους, ὁ, ἡ, popularis, in acc. pl.

pl. n. g. δημιῶν, a δῆμ⊙ς, η, ὁ, populus.

Δήν, & δηθά, adv. diu. hinc δηναιός, ᾶ, ὁν, diuturnus. δηρὸς, ᾶ, ὁ, idem.

Δηνάριον, ου, τό, denarius Romanus.

Δήνεα, pro δήνεα, conſilia. nom. pl. a δῆνο⊙ς, ⊙ν, τό, conſilium.

Δῆνο⊙ς, ⊙ν, τό, conſilium, ars, vafritia. q. a δέω, quia tempore opus eſt ad conſilia, ne præcipitenter. Vel a δέω, invenio.

Δήξω, mordebo. f. 1. verbi δήκω, mordeo, q. a δήκω. oade f. δακῶ. a. a. δῆκον.

Δῆρι, comberebant, 3. plur. imperf. δῆω vaſtare, præſ. inf. verbi δήω, pro δηόω, a δῆϊς, pugna, quod a δήω, uro.

Δῆρις, ſæpe, adverb. ea δή, ſane. Sic δήπου, δήποθεν, nimirum, certe. ex πῆ, ubi? Th. δή, & δή, ſane. Sic δήποτε, denique, tandem.

Δηριάω, ῶ, Poet. pro ἐρίζω, ⊂ μάχομαι, contendo, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηριδήτην, contendebant, 3. dual. a. 2. paſſ. Jon. a δηρίω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, pugna.

Δηρίομαι, pugno, certo. Th. δῆρις, pugna.

Δῆρις, ιος, ἡ, contentio, rixa, pugna. in acc. δῆριν, quod a δήω, verbero. Rixantes enim ſe reciproce linguæ ſcutica flagellant. hinc δηρίω, pugno.

Δηρίσσαντε, certantibus, gen. & dat. dual. a. 1. part. act. a δηρίσας, ασ⊙ς, ὁ, a δηρίζω, idem ac δηριάω, pugno. Th. δῆρις, ιος, ἡ, conteutio.

Δηρίω, ſen δηρίομαι, f. ἰσομαι, contendo, certo. Th. δῆρις, ιος, ἡ, rixa.

Δηρὸν, adv. pro δῆωι, diu. δηρὸς, ᾶ, ὁν, diuturnus, a δῆωι.

Δῆσαν, pro ἔδησαν, 3. pl. a. a. act. a δέω, ligo. hinc δήσαντες, a. pl. a. 1. part. δήσατο, ligate, a. pl. a. a. imperat. act. a δήσω, ατω.

Δησάσκετο, colligabat, imperf. verbi Poet. δησάσκομαι. vel potius pro ἐδήσκετο, a. 1. med. a δέω, ligo.

Δῆτα, pro ἔδησα, Jon. a. 1. δήσης, ῃ, & in plur. δήσατε, a. a. ſub. act. a δήσω, verbi δέω, ligo.

Δῆτα, igitur, tandem: certe quidem, omnino, proſus. μὰ δία δῆτα, nequaquam certe. adverb. a δή, ſane.

Δηϊτὸς, poſtremus, poſterior. Heſych. a δέομαι⊙ς, ultimus, ex δέλω, relinquo, deſicio. Poeticum eſt pro δεῖος.

Δήω, invexio. Sed etebrius futuri habet ſignificationem. q. a δέω, diu. Ut eoim invenianmus, tempus requiritur.

Δηώ, ὄ⊙ς, ἡς, ἡ, Poet. pro Δημήτηρ, ἡ, Ceres. καρπὸς Δηοῦς, fructus Cereris. Ariſtoph.

Δηώσων, interfecturum eſſe, fut. 1. inf. act. a δηόω, pro δηΐω, a δῆϊς, pugna, quod a δήω, uro.

Δ I.

Δι', pro Δία, Jovem, acc. ſing. a Ζεὺς, διός, δι', voc. ὦ Ζεῦ, Jupiter.

Δι' & δια, præpoſit. cum genit. per, inter, ea, cum acc. propter. Vel pro κατὰ, per. In compoſitione ut plurimum notat ſeparationem, vel intendit ſignificationem.

Δία, divina, a δῖ⊙ς, ᾶ, ὁν, pro δῖϊ⊙ς, per contractionem, Joviſtia, præſtantiſſima. De Zeus, Jupiter.

Διαβαίνω, tranſeo, permeo, f. βήσομαι, p. βέβηκα. a. 2. διέβην. a. 2. inf. βῆναι. part. a. 2. βάς, βάντ⊙ς. Th. βαίνω, eo.

Διαβάλλω, trajicio: item calumaior, defero, criminor, obtrecto. Item fero. Theophr. l. 3. c. 25. de cauſ. plant. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. διέβαλον. a. 1. paſſ. ἐβλήθην. p. m. βέβλημαι.

Διαβάς, ὰς, ementus, a. 2. part. act. a διαβαίνω, tranſeo. f. βήσομαι. aor. a. διέβην. Th. βαίνω, eo.

Διαβεβάκασι, aor. 1. inf. act. a διαβεκάζω, idem ac Th. βακάζω, porto.

Διαβεβρι⊙ς Ζεὺς, qui felicem tranſitum dat illis, quibus favet. διαβεβρίκω, ω, τὸ, factificia pro tranſitu fuera ante expeditionem, propria Lacedæmoniorum. quod a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβατὸς, ὴ, ὸν, de loco dicitur, qui tranſiri poteſt, vadoſus.

Διαβεβαιόομαι, ώσομαι, aſſevero. f. ώσομαι. p. διαβεβαίωμαι, ex διά, per iatenſion. & βεβαιόω, ῶ, ſtabilio. Th. βέβαι⊙ς, α, ὸν, ſtabilis.

Διαβῇ, tranſierit. 3. ſingul. a. a. ſub. act. διαβῶ, ῇς, ῇ. ex διά, & βαίνω, eo.

Διάβημα, ατ⊙ς, τό, tranſitus, greſſus. a διαβαίνω, tranſeo.

Διαβιβάζω, trajicere, quod a βιβάζω, vado, ioſeeodo fœminam. Th. βαίνω. en.

Διαβλέπω, deſpicio. f. ψω. p. διαβέβλεφα. ex διά, & βλέπω, video.

Διαβολὴ, ῆς, ἡ, calumnia, obtrectatio, ſuſpicio, infamia, etimen, delatio. vide in διαβάλλω, tradueo. p. m. διαβέβλημαι. διαβολὴν ἔχειν, criminibus abſolvor. Tbucyd. διαβολὰς ἔχειν, male audire. Iſocr.

Διαβολὴν, dat. ſing. Jon. a διαβολὴ, ας, ἡ, calumnis. a διαβάλλω, calumnior.

Διάβολ⊙ς, ου, ὁ, calumniator, delator, diabolus, Sataa. Chryſnſt.

Διαβωσθαι, ώσθαι, trajicere. alii legunt διαβαίνεσθαι.

Διαβῶ, vide in διαβῆ.

Διαγγέλλω, annuario. f. ελῶ. p. διήγγελκα. a. s. ὐήγγειλα. διαγγέλλουσιν, Dor. pro ουσι. f. g. præſ. part. act. ex διά, & ἀγγέλλω, nuntio.

Διᾶγε, Dor. pro διῆγε, degit. a. a. ind. διᾶγον, ες, ε, verbi διάγω, dego. Th. ἄγω, duco.

Διάγε, tamen, propter. ex διά, per, & γε.

Διαγηθήσ⊙μαι, ὁ, a. a. part. med. a διαγίνομαι, interfum.

Διαγίνομαι, interfum, abſolvor, perſevero, duro, vitam produco: evado. f. διαγηθήσομαι. perf. διαγεγένημαι. a. 2. m. διεγηθόμην. a. a. part. διαγηθήσ⊙μαι, ea διά, & γίνομαι, fum.

Διαγινώσκω, perſcico, plene cognoſco, dignoſco. f. διαγνώσομαι. p. διέγνωκα. a. 2. διέγνων. perf. paſſ. διέγνωσμαι. ex διά, & γινώσκω, cognoſco.

Διαγνωρίζω, divulgo. f. ίσω. p. διεγνώρικα. aor. 1. διεγνώρισα, a γνωρίζω, quod a γνώσκω, cognoſco.

Διάγνωσις, εως, ἡ, cognitio, plenior dijudicatio. a διαγινώσκω, inquiio.

Διαγνώσομαι, f. 1. med. a διαγινώσκω, dignoſco.

Διαγογγύζω, obmurmuro. imperf. διεγόγγυζον. f. ίσω. p. διεγεγόγγυκα. a. 1. διεγόγγυσα. Them. γεγγύζω, murmuro.

Διαγράψομεν, 1. plur. f. 1. a. act. a διαγράφω, deſcribo. Them. γράφω, ſcribo.

Διαγρηγορέω, ῶ, evigilo. f. ήσω. p. διεγρηγόρηκα. a. 1. διεγρηγόρησα. Th. γρηγορέω, vigilo.

Διάγω, dego. f. διάξω. p. διῆχα, a. a. διῆγον, Att. διήγαγον. ex διά, & ἄγω, agn.

Διαδάκεσθαι, aor. 1. inf. med. vide in δάκνω.

Διαδεξόμεν⊙ς, ὁ, a. 1. part. med. a διαδέχομαι, accipio per alium: ſuceedo, excipio.

Διαδεξι⊙ς, α, ὸν, dexter, fauſtus: ſtrenuus. Herodot. Th. δεξιὸς, dexteia.

Διαδέρκω, perſpicio. a. 2. διέδρακον. Th. δέρκω, video.

Διαδέχομαι, accipio per alium, q. per manus tradirum, ſuceedo, excipio. f. ξομαι. p. διαδέδεγμαι. a. a. med. διεδεξάμην, ω, ατο. a. 2. part. med. διαδεξάμεν⊙ς. Th. δέχομαι, capio.

Διάδημα, ατ⊙ς, τὸ, diadema, corona. a διαδέω, reviucio. Th. δέω, ligo.

Διαδίδωμι, trado per maaus: diſtribuo, largior, diſſipo. f. διαδώσω, & διαδώσω, quod in 3. plur. διαδώουσι, quaſi a διαδώω. perf. διαδέδωκα. a. 2. διέδων. a. a. imperat. διαδός, άτω, diſtribue. imperf. paſſ. διαδίδομαι, ου, ῳ. Th. δίδωμι, do.

Διαδὸς, diſtribue, a. 2. imperat. a διδόω, a. a. verbi διαδίδωμι, diſtribuo.

Διάδοχ⊙ς, ου, ὁ, ἡ, ſucceſſor, hæres, ſubſtitutus. a p. m. διαδέδεχα, verbi διαδέχομαι, ſuccedo. διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ſucceſſio, coatinuatio, exceptio, vieiſſitudo. ιωτὶ διαδοχὴν, vicilſim. Aphrod.

Διαδράσει, 3. ſing. a. 1. opt. a διαδράσκω, perſpicio.

Διαδραμοῦσα, ᾶ, a. a. part. f. g. a διατρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. aor. a. ἔδραμον. p. m. δέδρομα.

Διαδράναι, auſugiſſe. a. a. inf. a διδράσκω, ας, a. a. ind. ab iauſit. verbo διαδράσω, pro quo διαδεδράκασι, auſugio, eſito. a. 1. part. διαδράς. a. a. inf. διαδράναι. aor. 1. opt. διαδράσαι. Th. δράω, fugio.

Διαδρᾶσα, ᾶ, aor. a. part. f. g. a διαδράς, a. 2. m. g. vide διαδράναι.

Διαδύσκοντας, Jon. pro διαδύντας, diffugiat, 3. ſing. a. 1. ſub. med. vide in δύω, δύνω.

Διαδὺς, ὑντ⊙ς, ὁ, ſubiens, aor. a. part. verbi δύω, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Διαδύσεται, pro διαδύσεται, perf. part. paſſ. ex διά, & ἵημι, mitto. perf. εἷμαι. Th. ἵω, mitto.

Διαίσσομαι, f. 1. med. verbi διαΐσσω, ſeu διαΐττω, perſpicio, cognoſco. Them. ἄϊω, ſcio.

Διαίζομαι, ſtquini addo, quod deeſt. q. ex διά, & ἴζω, colloco.

Διαΐσσω, præcipio, ſuccingo, eum acc. f. διαΐξομαι. p. διέϊχα. a. 1. διάϊξα. perf. paſſ. διέϊγμαι. a. 1. med. διαϊξάμην, ω, ατο. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διάκτορε, Poet. pro διάκτα, 3. ſing. f. 1. verbi διάκτω, pro διάπτω, tranſmitto. Th. ἵημι, mitto.

Διάκτην, perflat, 3. ſing. ind. ea διάκτωρ. Th. ἄω, vel ὤνημι, fin.

Διάθεσις, εως, ἡ, diſpoſitio: affectio, morbus: teſtamentum: conditio: ratio, conditio. acc. διάθεσιν. Th. διατίθημι, diſpono.

Διαθέτης, ου, ὁ, diſpoſitor, diſpenſator, explanator. Herodot.

Διαθήκη, ης, ἡ, fœdus, teſtamentum. a διατίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono.

Διαθῆς, a. ſing. a. 2. ſub. act. διατεθῆτε, 3. ſing. f. 1. med. διατεθείσθαι, 1. pl. a διατίθημι, diſpono. διατεθῶμεν, 1. pl. a. 1. ſub. act.

Διαθῶμαι, a. 1. inf. act. a διατρέφω, enutrio.

Διαθρώσκεσθαι, geſtibos ad cantandum ſe præparare. Th. θρώσκω, frango.

Διαθώσσω, ab αἴθω, calefacio, moveo. Th. αἴθω, uro.

Διαΐνω, humecto, madefacio. f. νῶ. ἐκ Διὸς, id eſt, aere lapſo, vel a διΐημι, peaetro. Hinc διερὸς, ᾶ, ὁν, humidus, madidus. ὑδάεντα, α, τὰ, herba perpetuo virens.

Διαιρέω, ῶ, dirimere. & διαιρῶ, dividere, differere.

Διαίρεσις, εως, ἡ, diviſio, diſcrimen. a διαιρέω, divido. Th. αἱρέω, capio.

Διαιρῶν, dividens, præſ. part. n. g. a διαιρέω, divido, f. ήσω. p. διῄρηκα. a. 1. διεῖλον, part. διελών, οῦσα, όν, ῶν, ejuſdem thematis.

Δίαιτα, ης, ἡ, viveudi inſtitutum, mos, genus vitæ, habitatio, arbitrium. q. a δαὶς, δαιτὸς, epulum. Malo a διά, & αἴτ⊙ς, mauſio. διαιτάω, rego, guberno.

Διαίτασεν, Poet. & Dor. pro διῆτησεν, peregit, 3. ſing. aor. 1. act. a διαιτάω, rego, guberno.

Διαιτητεύειν, ἡ, præſ. part. f. g. a διαιτητεύομαι, ᾶμαι, vitam dego. Th. διαιτάω, ης, ἡ, viveudi mos.

Διαιτητὴν, Att. pro διαιτητεύειν, 3. ſing. f. 1. act. a διαιτητεύω, idem ac αἰωνίζω, perpetuo duro, perenno. Thema αἰών, ῶν⊙ς, ὁ, ævum.

Διαιωρεῖται, f. 1. Att. vide in διαιωρίζω, perpeago.

Διαιωρίζω, perpurgo. f. ίσω, & Att. διαιωρήσω, ᾶς, ᾶ. perf. διαιωρήκα. a. 1. διαιώρησα, Th. ιωρίζω, purgo.

Διαιωρῶντο, peiduiare. vide in ιωρτὸν.

Δικκατελέγχομαι, magis, ac magis redarguo. impers. δικκατελεγχόμῐ, ν, ετο. f. δικκατελέγξομαι. perf. pass. δικκατέλεγμαι. ex διά, κατά, & ἐλέγχω, arguo.

Δίκκειμαι, aonstitotus sum. præs. pass. δικκείσομαι. præs. ion. δικκεύομαι. ex διά, & κεῖμαι, jaceo.

Δίκκιτο, præs. imperet. a δίκκειμαι. Th. κεῖμαι, jaceo.

Δικκίζω, f. ίσω, transfuho, perfeco. ex διά, & κκιζ, porro. Th. κιτάω, cæno.

Δικκοσίω, ῶ, valde festino, ministro, famulor, cum dat. imperf. ἐδικκόσιον, ω. perf. δεδικόσικα. a. 1. ἐδικόσισα. præf. pass. δεδικόσιμαι, alii mihi insarviunt. perf. δεδίκοσμαι. a. 2. pass. ἐδικοσθίην. hinc δικκοσθέτης, a. 2. part. pass. f. ῃ. ex διά, & κοσέω, festino.

Δικκοσθέτης, a. 1. part. pass. l. g. vide in δικκοσέω, valde festino.

Δικκοσίη, ης, ἡ, ministerium, officium. ab eodem themate. δικκοσέω, ministro.

Δίκκοσος, ο, ὁ, minister. cumpar. δικκοσέστερος, expeditior. ejusd. Them.

Δικκόσσε, ὁ, ἡ, satiatus, replerus. Th. κορέω, satio.

Δικκόσσι, οι, α, ducenti, æ, a. ex δίς, bis, & ἑκατόν, centum.

Δικκοτωσθήμεν, per syncop. pro δικκοτωθήναι, a. 1. opt. pass. 1. plur. a δικκοτωόω, distribuo, ordioo, disponо. a κόσμος, ὁ, ordo.

Δικκόωμαι, plene audio. f. 1. med. δικκούσομαι, a. 1. med. ἐδικκεύσάμην, ω, ετο. Th. ἀκούω, audio.

Δικκυκόω, aperite. quasi caput aperire. a δικκυκός. f. ήσω, per syncop. pro κεφαλόω. Th. κεφάλαι, aapur.

Δικκριδόν, adverb. discrete, eximie. a δικκρίνω, discerno. Th. κρίνω, judico.

Δ κκρίδητε, Poet. syncop. pro δικκριθήτε, a. plur. a. 1. opt. pass. ejusdem them.

Δικκριδήτην, Dor. pro δικκριθείτην, a. 1. inf. pass. ab eodem them.

Δικκριθῆτε, 2. plur. aor. 1. sub pass. verbi δικκρίνω, discerno. f. νῶ. p. κέκρικα. perf. pass. κέκριμαι. a. 2. pass. ἐδικρίθην. hinc aor. 1. sub. pass. δικκριθῶ, ῇς, ῇ. Th. κρίνω, judico.

Δ κκρισίη, pro ῶ, Joa. dissolut. 3. sing. f. 1. verbi δικκρίνω, discerno, perficio. ab eodem them.

Δικκρυδέντες, discreti, Poet. pro δικκριθέντες, a. 1. part. pass. a δικκρίνω, discerno.

Δικκρίνω, discerno, perficio, dijudico, dirimo. imperf. δίκκρινον. f. νῶ. p. δεδίκκρικα. aor. 2. δίκκρῐνα. præt. pass. δεδικκρίμαι, ambigo, dubito. δικκρίμασθε, 2. plur. præf. sub. pass. Th. κρίνω, judico. imperf. δικκρίνεσθον, α, ετε. perf. δεδικκρίμαι. 2. 1. pass. δικκρίθην. a. 1. part. pass. δικκριθείς.

Δίκκρισις, ως, ἡ, discretio, judicatio, aaitamen. a δικκρίνω, discerno.

Δικκρῑτός, ή, όν, discretus, eximius. ab eodem them.

Δικκρόσσαι, 3. plur. fut. 1. m. a δικκρόω, pulso. Th. κρόω, f. σω, idem.

Δικκτερίη, ας, ἡ, functio perficendi mandata. accus. Jon. δικκτερίην, a δίκκτωρ, nuntius. Th. δίκτυς, traduco.

Δίκκτερος, ος, ὁ, nuntius. ab eodem them.

Δικκύπτω, per locum, vel fenestram prospicio. Th. κύπτω, incurvo me ad videndum.

Δικκωλύω, obnixe prohibeo. imperf. δικκώλυον. f. ύσω. perf. δεδικκώλυκα. a. 1. δικκώλυσα. Th. κωλύω, impedio.

Διαλαγχάνω, dividere, partiri. Th. λαγχάνω, sortior.

Διαλακτίζω, calcitrando repellere. Th. λακτίζω, calcitro.

Διαλαλέω, divulgo. imperf. διελάλεον, ω. fut. ήσω. p. διελαλέκληκα. imperf. pass. διελαλέσκομαι, ώμην, ᾶ, ᾶτο, ῶτο. ex διά, & λαλέω, loquor.

Διαλαμβάνω, dividere, distinguere, differera de re aliqua, comprehendere, tractare. Th. λαμβάνω, capio.

Διαλαχών, a. 2. inf. διαλαχεῖν. a. 2. part. a διαλαγχάνω, sortito divido. ex δαί, & λαγχάνω, sortior. fut. λήξομαι, f. a. λαχῶ. a. 2. ἔλαχον.

Διαλέγομαι, differo, colloquor, cum dat. imperf. διελεγόμην, ω, ετο. perf. δ διαλέλεγμαι, α. 1. διελέχθην. ex δαί, & λέγω, dico.

Διαλεκτικός, ή, όν, Dialecticus, a διαλέγομαι, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διάλεκτος, ος, ἡ, modus loquendi peculiaris, idioma linguæ, lingua. a διαλέγομαι, colloquor.

Διαλελαμμένος, pon. pro διειλημμένος, ὁ, distinctus, captus, comprehansus. pert. part. pass. ex διά, & λαμβάνω, capio.

Διαλεχθείσα, a. 1. inf. pass. a διαλέγομαι, colloquor. διαλεχθέντε, 3. plur. a. 3. pass. Th. λέγω, dico.

Διαλήτο, 2. sing. f. a. med. διαλέσσομαι, a διαλαθάνω, prorsus lateo. Th. λήθω, seu λανθάνω, f. λήσομαι, a. a. ἔλαθον. p. m. λέλαθα.

Διαλιτών, aor. 2. inf. act. διαλίτῃς, a. sing. anr. 2. sub. a διαλείπω, abstineo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. perf. λέλοιπα. a. 2. ἔλιπον. præt. m. λέλοιπα.

Διαλλαγή, ῆς, ἡ, differentia: item reconciliatio. ex διά, & ἀλλάττω, muto.

Διαλλακτήρ, ῆρος, reconciliator, a. 2. imperat. pass. a διαλλάσσω, reconcilio.

Διαλλάσσω, & Att. ττω, reconcilio, litem dirimo. f. διαλλάξω. p. διήλλαχα. a. 1 διήλλαξα. a. 2. διήλλαγον. διαλλάττομαι, muto. perf. pass. διήλλαγμαι. a. 1. pass. διηλλάχθην. a. 2. pass. διηλλάγην. a. 2. imperat. pass. διαλλάγηθι, ήτω. Them ἀλλάσσω, muto.

Διαλογή, idem aa διαλογισμός, cogitatio, dubitatio.

Διαλογίζομαι, colloquor, cogito, ratiocinor, discepto. imperf. διελογιζόμην, ω, ετο. a. 1. med. διελογισάμην, ω, ατο. perf. pass. διελελόγισμαι. Hinc διαλογισμός, ῦ, ὁ, cogitatio, dubitatio. ex διά, & λέγω, dico.

Διάλογος, ου, ὁ, colloquio. a διαλογίζομαι, cogito, ratiocinor.

Διαλυμαίνεσθαι, dilaniare, excarnificara, quod a λυμαίνω, vasto. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Διάλυσις, acc. plor. a διάλυσις, εως, ἡ, dissolutio. ex διαλύω, dissolvo.

Διαλύω, dissolvo, diluo. f. ύσω. p. διαλέλυκα. a. 1. διέλυσα. perf. pass. διαλέλυμαι. a. 1. διελύθην, disperius fut. ex διά, & λύω, solvo.

Διαμαρτύνει, 3. sing. præf. opt. act. ex διαμαρτύνω, idem ac ἀμαρτάνω, pecco. f. ήσω. p. ἠμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διαμαρτυρέοῦ, ὁ, a. a. part. med. διαμαρτύρασθαι, a. 1. inf. med. a διαμαρτύρομαι, obtestor, contestor.

Διαμαρτύρομαι, atiam, atque atiam obtestor. f. διαμαρτύρεομαι. aor. 1. med. διαμαρτυρησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. διαμαρτύρωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. διαμαρτύρασθαι. ex διά, & μάρτυρ, ῦρος, ὁ, testis.

Διαμάχεσθαι, depugno, acriter pugno. imperf. διεμαχέσθην, ω, ετο f. διαμαχήσομαι. p. διαμεμάχημαι. Th. μάχομαι, pugno.

Διαμάω, demeto, abscindo. Th. ἀμάω, meto. f. ήσω.

Διαμεῖβεσθαι, commutabimus, fut. 1. med. 1. pl. ex διά, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ἤμειφα.

Διαμενεῖσθε, οἱ, nom. plural. præter. perf. particip. act. ex διαμένω, permaneo.

Διαμέμφομαι, incuso. ex διά, & μέμφομαι, conquaror, accuso. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Διαμένω, permanen, f. μενῶ. perf. διαμεμένηκα. a. 1. διέμεινα. a. 2. sub. διαμείνω, ῃς, ῃ. imperf. διέμενον. ex διά, & μένω, maneo.

Διαμερίζω, partior, distriboo: imperf. διεμέριζον. f ίσω. p. διαμεμέρικα. a. 1. διεμέρισα. a. 2. imperat. διαμέρισον, ατω. perf. pass. διαμεμέρισμαι. aor. 1. pass. διεμερίσθην, separarus sum, dissadi. fut. 1. pass. διαμερισθήσομαι. a. 1. med. διεμερισάμην, ω, ατο. ex διά, & μερίζω, separo. Th. μείρω, divido.

Διαμερισμός, ῦ, ὁ, distidium. a διαμερίζω, distribuo, dissiden.

Διαμετρέω, dimatinr. f. ήσω. p. διαμεμέτρηκα. ex διά, & μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Διαμετρήσασθαι, metiri, a. 1. inf. mad. a διαμετρέω, dimetior:

Διαμονή, ῆς, ἡ, mansio, stabilitas. a διαμένω, permanco.

Διαμπάξ, in totum, omnique. διὰ πάντας. vel ab ἄμφω, ambo, & amba.

Διαμπερές, & διαμπερέως, adv. prorsus, in totum, perpetun, utrinque perforatum. ex διά, & ἀμπερές per tmesin, pro διαπερές, a διά, ἀπό, & πείρω, trajadigo.

Διαμπερθήσει, a. 2. inf. a διαπείρθω, devasto. Nisi sit Poet. pro διαπερθῶ, metri causa. Potin πέρθω, vasto, f. a. facit περθῶ. aor. a. ἔπερθον. aor. 2. inf. περθεῖν, Jooic. & Poetic. περθέειν.

Διαμυκάομαι, ricto os distrahor: item patientia fistula prosequor. Th. μυκάομαι, mugio.

Διάμυσις, ιος, ἡ, minima frusta dissecare. Th. μυσίω, in parva seco.

Δίνα, acc. sing. a δῖος, α, ον, divinus, a, um. Th. Ζεύς, Διός, Jupiter.

Διάνδα, a. a. inf. act. a διάνδω, humecto, madefacio.

Δ νανχίσαι, navali prælio dimiaare. Th. ναυμαχία, ἡ, navale prælium.

Διάνδιχα, bifariam, adv. Poet. ἄνδιχα, idem ac δίχα. Th. δίς, bis.

Διανέω, aoatare, a διανίω.

Διανίσσω, a. 1. inf. act. a διανίσσω, divido, distribuo.

Διανλαξῇ, serpat, 3. singul. aor. 2. sub. pass. a διανίσσω, distribuo.

Διανοέομαι, perf. pass. ajusdem verbi διανίσσω, divido, admioistro, rego. fut. μῶ, præt. διανενόημαι. præf. pass. διανέομαι, serpo. perf. pass. διανένημαι. aor. 1. pass. διενοήθην. aor. 1. sub. pass. διανοηθῶ, ῇς, ῇ. ax δῖος, & νέμω, tribuo.

Διανδῶ, innuo. f. δύσω. p. διανένδυκα. a. 1. διένδυσα. ex διά, & νδῶ, annuo.

Διανοήσῃς, ὁ, a. a. part. pass. a διανοέομαι, menta agito. ex διά, & νοέω, agito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Διάνοια, ας, τὸ, cogitatio: ex διά, & νόος, ου, meoa, animus.

Διανοῆσθα, 2. plur. sub. præf. pass. a διανοέομαι, meota agito.

Διάνοια, ας, ἡ, agitatio mentis, cogitatio.

Διανοίγω, adaperio. præf. part. διανοίγων, ουσα, οἰγνῦσι. imperf. διέωγον, ες. fut. διανοίξω. aor. 1. διέωξα. a. 1. pass. διανοίχθην, ης, η, & 10 3. plur. διέωχθησαν. aor. impers. pass. διανοίχθη, aperitor. ax διά, & ἀνοίγω, quod ex αὐά, & οἴγω, aperio.

Διανοίομαι, ὁ, præf. part. pass. διανοέομαι, menta agito. Th. νόος, ὁ, mens.

Διανυκτερέω, pernocto. f. ήσω. p. διανενυκτέρηκα. a. 1. διενυκτέρευσα. ex διά, & νυκτερέω, noctem traoigo. quod a νύκτερος, α, ὁ, ἡ, nocturnus. Th. νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Διανύω, proprie, iter absolvo, perficio. f. ύσω.

f. ύσω. p. δέδικα. aor. 1. ἔδικσα. ex δικ, & δίκη, perficio.

Δίκνυμι, f. υ. act. sed δίκνῡς, Dor. f. 1. a δείκω, dego. f. ξω, p. δέδιχα. aor. a. ἔδιξα. Tb. ἄγω, duco.

Δικτυοῦχος, semper. Legitur ut vox ona. & δικ τυγχ, fe. χρόνῳ, adverb. per omne tempus.

Δικτυοδόκη, virginem vitiare. Them. παρθενο-, ος, ἡ, virgo.

Δίκτυρα, ὤν, Jon. periculum, experimentum. hinc δικτυρᾶσθαι, explorare. Th. πεῖρα, experiantia. hinc πειράω, conor.

Δικτύωτον, dimittare. Th. πέμπω, mitto.

Δικτυρόω, a. 1. inf. a. δικτυρώσω, ad finem perduco, efficio. Th. πεῖρας, -τος, τό, finis.

Δικτυρώσας, -τος, ὁ, a. 1. part. a δικτυρόω, trajicio, perfranseo.

Δικτυρόω, trajicio, perfranseo. f. ώσω, & ήσω. p. δικτυρόωκα. a. 1. δικτύρωσα. Pro δικτυρόω, per fyncopen atiam dicimus δικτύω. hinc f. δικτύσω, & Poet. δικτύρωσω. Th. πεῖρω, transeo.

Δικτυρδικίζω, idem ac ἐκπορδικίζω, decipio, effugio. Tb. πόρδιξ, -ικος, ὁ, ἡ, perdix.

Δικτύρτομαι, destruxerimus, 1. plur. f. 1. act. a δικτύρθω, destrun. Th. πόρθω, vasto. f. 2. πρᾶθῶ, & πτᾶθῶ.

Δικτυσσώθαι, f. a. inf. med. δικτυσσῶ, anr. 2. inf. act. a δικτύττω, intercido. Tb. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. a. a. ἔπεσον.

Δικτύχυς, intercolumnia, parvæ columnæ, quæ inter majores δικτύγωσιτας. 1. Reg. 7. verſ. 30. 34.

Δικτλῶ τὸν βίον, vitam traducere. a δικτλέω, pernavigo.

Δικτλέξασα, contexeos. Æol. pro δικτλέξτα, aor. 1. part. act. f. g. a πλέκω, necto.

Δικτλέυντες, οἱ, nom. plur. a. 1. pert. act. a δικτλέω, pernavigo.

Δικτλέω, pernavigo. f. πλεύσω, p. δικτέπλευκα. a. 1. δίπλευσα. Th. πλέω, navigo.

Δικτλόω, Jon. pro δικτλῶ, pernavigare.

Δικτολεμῶ, debellate. Them. πόλεμο-, bellum.

Δικτονέω, & δικτονέομαι, elaboro, operam do, axerceo, ægra fero. a. 1. paſſ. δικτονήθην, a. 1. part. paſſ. δικτονηθείς, ex δικ, & πονέω, laboro. Th. πόνομαι, ago. p. m. πέπωκα.

Δικτόπο-, ος, ὁ ἢ ἡ, ὁ δικ πόντα πλέων, qui per mare navigat.

Δικτορδόμαι, prætereo, imperf. δικτορδόμην. perf. paſſ. δικτορόδομαι. a. 1. δικτορδόθην. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Δικτορέω, hæſito, ambigo. imperf. δικτόρουν, ως, ους, ους. f. ήσω. p. δικτορηκα. ex δικ, & πόρος, tranſadigm. p. m. πέπορα, onde πόρο-, meatus, alveus fluminis.

Δικτορδόμαι, trajicere.

Δικτραγματεύομαι, negotior. fut. εύσομαι. a. 1. m. δικτραγματευσάμην, ω, ατο. ex δικ, & πραγματεύομαι, negotior. a πρᾶγμα, ατο-, τό, negotium. Th. πράσσω, vel ττω, facio.

Δικτορθόω, devaſtare, a. a. inf. Jon. pro δικτορθῶν. ex δικ, & πόρθω, vaſto. a. a. ἔπορθον. p. m. πέπορθα.

Δικτορθωμεν, deſtruximus, 1. pl. a. 2. ind. act. Jon. ab ἔπορθον, pro ἔπορθομεν, verbi πόρθω, vaſto.

Δικτραξάμην-, η, ον, a. 1. part. med. δικτραξάμενος, a. 1. inf. m. a δικτράττω, perficio. Th. πράσσω, vel ττω, Att. facio. f. ξω. p. χα.

Δικτρίξασθαι, Jon. pro δικτραξάσθαι. aor. 1. inf. med. a δικτράττω, perficio.

Δικτρίσασα, fut. 1. part. f. g. vide δικτρίσασα.

Δικτρίσασαν, pertranſibunt, 3. plur. f. 1. act. Poet. gemin. or. a δικτρίσω, pertranſeo, quod ex δικ, & πείρω. f. περῶ, & per fyncopen πρῶ, & Poet. gemio. ος, πρόσω.

Δικτρισμός, judicium deferte. quaſi a δικτρίσω, pertranſeo.

Δικτρύω, ferra diſſeco. fut. ύσω. p. δικ πέπρυκα. aor. 1. δέπρυσα. Hinc δικ πρύομαι, frendeo. imperf. δικτρυόμην, ῡ, ετο. a. 1. δικτρύσθην. Thema πρύω, υ-, ὁ, ſerra.

Δικτρὸ, per totum, penitus. ex δικ, & πρό, ante.

Δικτρυτό-, ὁ, penetrabilis, auditui pervius. quaſi δικτρύτιτο-, a δικτρύω, trajicio. Th. πείρω, tranſeo.

Δικτύτασις, εως, ἡ, ruina, opinionis, & ſpei fruſtratio, lapſus vitæ, peccatum. a δικτίπτω, intercido. Th. πίπτω. eado.

Δικτυχῆς, a. ſing. præſ. ſub. a δικμένω, par fum, perduro, permaneo, ex δικ, & κρένω, propulſo, optinior.

Δικτυχία, dittipto. f. πτω. p. δέκτυκα. a. a. inf. δικτύκτα. ex δικ, & κρύπτω. a. 1. δικτύκτα. ex δικ, & κρύπτω, rapio.

Δικτρύγνυμι, a. 2. opt. paſſ. a δικτρήγνυμι, diffringn.

Δικτρόλοιτο, vaſtabit, f. 1. ind. a δικτρόλοιτο, deſtruo. f. σω. ax δικ, & ρόλος, f. σω, profligo, vaſto.

Δικτρήγνυμι, vel δικτρύπτω, dirumpo, diffringo. f. δικτρήξω, p. δικτρήκτω. a. 1. δικτρήξα. a. 1. part. δικτρήξας, αντ-, ὁ. imperf. paſſ. δικτρηγνύμην, σο, το. Th. ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frangn.

Δικτρήξας, αντ-, ὁ, & in f. g. δικτρήξασα, a. 1. part. a δικτρήγνυμι, diffringo.

Δικτρόω, ſignifico, planum facio. f. ώσω. p. δικτρώκα. a. 1. δικτρωσα. ex δικ, & σαφής, declaro. Th. σαφής, ὑ-, ὁ, ἡ, perſpicuus.

Δικτρώσις, εως, ἡ, interpretatio. a δικ σαφής, planum facio.

Δικτύω, coneurio. f. σύσω. p. δικτέτυκα. a. a. δίκτυσα. a. 1.° ſub. δικτύσω, ῃς, ῃ, & in a. pl. δικτύσατε, coneutite, ax δικ, & σύω, moveo.

Δικτύμιος, gen. plur. a δικτύμιο-, ος, ὁ, ἡ, illuſtris. hinc δικτυμιοσύνη, manu ſignifica. a σῆμα, ατο-, τό, ſignum.

Δικτυγάσσω, reticebo, Dor. pro δικτυγήσω. f. s. med. a σιγάω, ſileo.

Δικτυδίσσω, idem ac δικτυρίζω, diſſipo, & ευδιάσσω.

Δικτυνδύουσι, diſſipant, 3. plur. præſ. act. a δικτυνδύω. fut. ύσω, p. κκα. Th. σανδύω, diſpergo.

Δικτυρίζω, diſpergo, disjicio. f. ίσω. p. δικτυρίκα. perf. paſſ. δικτυρίσμαι. a. a. paſſ. δικτυρίσθην. f. 1. paſſ. δικτυρισθήσομαι. ex δικά, & σκορπίζω, f. ίσω, diſſipo.

Δικτυᾶν, abſtergere. Th. σμάω, idem.

Δικτυσσάντες, οἱ, nom. plur. a. 2. part. paſſ. δικτυσπάλλω, aor. a. inf. paſſ. a δικτυσπάω, diſpergo, quod vide.

Δικτυσσάω, diſcerpo. f. ήσω. p. δέσπακα. a. 1. δέσπασα. perf. paſſ. δέσπασμαι. perf. inf. paſſ. δικτυσπάσθαι. a. 1. paſſ. δικτυσπάσθην. a. a. ſub. paſſ. δικτυσπᾶσθαι. ex δικά, & σπάω, traho.

Δικτυσσώ, diffemian, diſpergo, f. 1. δικτυσπερῶ. f. a. δικτυσπερῶ. p. δέσπαρκα. a. a. δέσπαρον. a. 2. δέσπαρον. aor. a paſſ. δικτυσπάρην, diſperſus foi. a. a. part. δικτυσπαρείς, έντ-, ὁ. p. m. δέσπαρμε. ex δικά, & σπείρω, ſemino.

Δικτυσπεῖ, ᾶς, ἡ, diſperſio. a præt. med. δικτυσπεῖ, verbi δικτυσπάω, diſpergo.

Δικτυσπλίσονται, dividentur, 3. plor. f. a. paſſ. verbi δικτυσπλῶ, mando, edico.

Δικτύστις, εως, ἡ, diſtantia, diſſidium. a δικτύστημι, diſtimo, ſeparo. ex δικά, & τύστημι, ſto.

Δικτυσσάτω, conſtitue, a. 1. imperat. act. verbi δικτυσπλῶ, mando.

Δικτυσπλῶ, mando, edico. fut. δικτυσπλῶ. p. δικτυσπλκα. ant. a. δικτυσπλον. imperf. paſſ. δικτυσπλόμην, ω, ετο. aor. 1. med. δικτυσπλάμην, ω, ατο. præt. med. δικτυσπλκα, ex δικά, & σπλῶ, mitto.

Δικτυπᾶ, ατο-, τό, intervallum. a δικτυσπάω, diſto. Th. ἵστημι, ſto.

Δικτυστὰς, a. 1. inf. δικτυστάς, ατο-, ὁ, progreſſus, aor. 1. part. act. a δικτυσπάω, diſto.

Δικτυστὰλοι, disjuncti ſunt, a. a. act. dual. num. Jon. pro δικτυστάλω, a δικτύλω, verbi δίκτυμι, diſto.

Δικτυστρέφω, eunſtipare. quod a στρέφω, ſtruo. Th. σπάω, calco.

Δικτυσκολή, ῆς, ἡ, diſtinctio, differentia. a δικτυσκόλω, diduco, aperio. Th. σκάω, contraho.

Δικτυστρέφω, perverto. f. ψω. p. δικτύστροφα. aor. 1. δικτυστρέψα. a. a. inf. δικτυστρέψαι, averterε. prat. perf. paſſ. δικτυστραμμαι. perf. past. δικτυστραμμένος, η, ον, perverſus, a, um. ax δικ, & στρέφω, verto.

Δικτύστρο-, ος, ὁ, ἡ, qui a mente eſt alienatus. a δικτυστρέφω, perverto.

Δικτυσπάω, ως, ῳ, diſtraho, lacero. f. σπάσω, traho. p. δέσπακα. perf. paſſ. σπάσμαι. iodefinitum, ατο-, τό, veſtis caudata.

Δικτυστᾶ, ᾶν-, ἡ, loci diſtantia, intervallum, divortium. ax δικ, & στάζω, jugulo.

Δικτυχῶ, ὁ, anr. a. part. act. a δίκω, q. a δικτυκα, penetro, trajicio. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Δικτυῶ, ῶς, servo. f. σω. p. δικτύσωκα. a. a. δίκτυσα. a. 1. ſub. δικτύσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. δικτύσαι. a. 1. paſſ. δικτύσθην, ῃς, ῃ, fanatus fui, a. 1. part. paſſ. δικτυσθείς. a. 1. inf. paſſ. δικτυσθήναι. a. 1. part. fut. δικτυσθησόμενος, η, ον, ſervan. Th. σῶ-, ſalvus.

Δικτύσκω, 3. ſing. aor. 1. npr. Æol. a δικτύζω, ſervo.

Δικτύτω, 3. ſing. a. 1. ſub. act. & in 3. plur. δικτύσωσι. a δικτύζω, ſervo, conſervn, teneo.

Δικτυγή, ῆς, ἡ, ordinatio. ab a. 2. paſſ. δικτύγην, ης, η, a δικτύσω, ordino.

Δικτύγμα, ατο-, τό, edictum. a perf. paſſ. δικτέτυγμαι, adixi, verbi δικτύσω, ordino, præcipio.

Δικτυγχάνω, vel τυγ, perturbo. fut. ξω. p. δικτετύγκα. a. 1. δικτύγξα. perf. paſſ. δικτετύγμαι. a. 1. paſſ. δικτυγχήθην. ex δικ, & ταράσσω, val ττω, commoveo.

Δικτύσσω, præcipio, ordino, diſpono. f. ξω. p. δικτέτυχα. a. 1. δίκτυξα. a. 2. δέκτυγον. f. 1. med. δικτύξομαι. perf. paſſ. δικτέτυγμαι, edixi. perf. part. paſſ. δικτετυγμένος, η, ον. a. 1. paſſ. δικτυχθῆναι. hinc δικτυχθέντα, demandata, aor. 1. part. paſſ. ſed a. 1. m. δικτυξάμενος, ω, ατο. Th. τύσσω, ξω, ordino.

Δικτυχῶς, celerrime. Th. ταχύς, celer.

Δικτυθῆναι, per fyncopen pro δικτεθῆναι, 3. pl. aor. 1. opt. paſſ. a δικτίθημι, diſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην. hinc a. 1. inf. paſſ. δικτυθῆναι.

Δικτυθρυμμία, τά, perf. part. paſſ. a δικθρύπτω, divulgo. f. ψω. p. κα. ex δικά, & θρύπτω, τ, ὁ, ſufurrus, murmur.

Δικτύκας, ὁ, aor. 1. part. act. a δικτύκω, extando. f. κῶ. a. 1. ἔτυκον. Th. τύκω, tendo.

Δικτελῶ, ῶ, οῦς, οῦς, permaneo, degno. f. έσω. p. δικτετέλεκα. ex δικά, & τέλος, finis.

Δικτυχύσω, perf. inf. act. a δικτύκω, ordino, præcipio.

Δικτυχύσθαι, perf. inf. paſſ. a δικτύκω, enuncutio. f. ξω. p. χα. Th. τύκω, quarin.

Δικτυχύσω, Jon. & Poet. pro δικτυῶ, perſtorare. δικτυχύσας, pro δικτυχᾶς, perſtrabis. vida πτύσω. Th. τυχύω, perſoro.

Δικτυῶν, conſerva. imperf. δικτύουν, ω, ους, ους, ε. f. σω. p. δικτετύκα. Th. τυχύω, ſervo.

Δικτὶ, quare? adverb. interrogandi. ex δικ, propter, & τί, quid?

Δικ-

Διαπηδάω, dispono. f. διαθήσω : p. διατέθεικα. a. 2. διέθην. præf. pass. διατίθεμαι, passive, & in 3. plur. διατιθέντοι. f. 1. med. διαθήσομαι. aor. 2. med. διεθέμην, ες, το. Them. τίθημι, pono.

Διατριβαὶ, dat. pl. a διατριβή, ῆς, ἡ, mora: disputatio. a διατρίβω, commoror.

Διατρίβω, commoror, verbor, depo: contero, attaro. imperf. διέτριβον. fut. ψω. præt. διατέτριφα. aor. 1. διέτριψα. aor. 2. διέτριβον, idem cum imperf. convivi. præf. part. pass. διατριβόμενος, attritus. διατριβέντας, acc. plur. part. act. Th. τρίβω, tero.

Διατρίχα, trifariam. a τρίχα, tripliciter, Dor. τρίχᾳ. Th. τρὶς, trea.

Διατροφῆ, ῆς, ἡ, alimentum. a διατρέφω, nutrio, alo. f. διαθρέψω, p. διατέτροφα. p. m. διατέτροφα. ea διά, & τρέφω, alo, nutrio.

Διατρυσὶς, ίτος, ὁ, aor. 2. part. pass. a διατρύπτω, diffringo, contero: quod ex διά, & τρύπτω, ψω, frango. f. 2. τρυσῶ, ne duæ aspiratæ concurrentes cacophoniam efficiant ‖ S in ſ v mutatur.

Διατρύω, percribro, pro διατρέω, σῶ, conterio. unde σίθω. potest etiam referri ad διάτνω, tno, profilio. ex ἀ τνω, filio. quæ eoim in cribro moventur, subfiliunt.

Διατύπωσις, εως, ἡ, delineatio, informatio. a διατυπόω, informo. Thema τύπτω, ψω, percutio.

Διαυαθάνω, a. 1. inf. pass. ex διαναίνω, deficco. Them. αἴνω, arefacio, accendo.

Διαυγάζω, illucesco. f. άσω. p. διαύγακα. a. 1. διήυγασα. a. 1. sub. διαυγάσω, ης, ῃ, ab αὐγάζω, illustro. Th. αὐγή, ῆς, ἡ, splendor, lux.

Διαυλοδρόμος, α, ὁ, Diauli cursor. Quid sit Δίαυλος, docet Suidas, & Etymol. Mag. δρόμος, a τρέχω, curro. Legitur & διαυλοδρομὶς, gen. plur. Doric. pro διαυλοδρόμων. Vel ast a διαυλοδρόμης, α, ὰ, qui curſum circenſem peragit.

Διαυγάνω, interlucere, diluculum esse. a φαίνω, luceo.

Διαυγὴς, ές, ὁ, ἡ, perlucidus, qui transparet, a διαφαίνω, ostendo. f. νῶ. p. m. διαπέφανα. Them. φαίνω, splendeo.

Διαφέρω, interest, refert. Est & διαφέρομαι, præstare. Vide διαφέρω, differo.

Διαφέρω, differo, antecello, deporto. f. διοίσω. a. 1. διήνεγκα. a. 2. διήνεγκον. a. 2. sub. διενέγκω, ης, ῃ, præf. pass. διαφέρομαι, disseminor: item hinc indejector in mari. Th. φέρω, fero.

Διαφεύγω, effugio. f. 1. med. διαφεύξομαι. a. e. act. διέφυγον. a. 2. opt. διαφύγοιμι. p. m. διαπέφευγα, pro διαπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Διαφημίζω, spargo famam. f. ίσω. p. διαπεφήμικα. aoriſt. 1. διεφήμισα. en φήμη, ης, ἡ, fama, rumor. Them. φάω, dico.

Διαφημὶζω, divolgo, dissemino. f. ίσω, p. διαπεφήμικα. a. 1. pass. διεφημίσθην. nd eodem Themata.

Διαφθαῖῃ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. a διαφθείρω, corrumpo, perdo.

Διαφθείρω, corrumpo. fut. 1. διαφθερῶ. f. 2. διαφθαρῶ, p. διέφθορκα. ant. 1. διέφθειρα. aor. 1. inf. act. διαφθεῖραι. a. 2. act. διέφθορον. perf. pass διέφθαρμαι, perf. part. διαφθαρμένος, corrupta. a. 2. pass. διεφθάρην. p. m. διέφθορα. a φθείρω, corrumpo, quod a φθίω, idem.

Διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, corruptio. a p. m. διέφθορα, verbi διαφθείρω, corrumpo.

Διαφθορεὺς, Jon. pro διαφθείρας, diripere, vastare. a φθείρω, corrumpo.

Διαφθρίω, dissipo. διαφθρῆσαι, a. 1. sol. act. a διαφθρέω, diffaro. Them. φθρέω, faro.

Διάφορα, ὰ, τὰ, differentia, controversia, odium, simultas. ast etiam διάφορον, sumptus, impensa, pecunia.

Διάφορος, α, ὰ, ὁν, diversus, excellens. comparat. διαφορώτερος, η, ον, excellentior. a διαφέρω, differo.

Διαφύγω, 3. sing. a. 2. opt. act. verbi διαφεύγω, effugio. fut. φὐξομαι. a. 2. διέφυγον. Th. φεύγω, fugio.

Διαφυλάξαι, aor. 1. inf. act. a διαφυλάσσω, vel ττω, custodio. Th. φυλάσσω, custodio, servo.

Διαφυλάττε, præf. imperat. ab eodem th. διαφυλάσσω, discrepare, dissentire.

Διαφύσκω, illucescere, diluculum ficri. Th. φάω, luceo.

Διαχέω, a. 1. inf. act. a διαχύω, diffundo. Th. χύω, fundo. fut. χέσω, & χεῦσω. a. 1. ἔχεσα, ἔχεα, & ἴχεα.

Διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διαχεχείρικα. a. 2. διαχείρισα. præf. pass. διαχειρίζομαι, occido. f. 1. m. διαχειρίσομαι. a. 1. med. διαχειρισάμην, ω, ατο. a. 1. 1of. med. διαχειρίσασθαι. a χείρ, manu tracto. Th. χὴρ, χειρὸς, ἡ, manus.

Διαχειρίσασθαι, se ipsum interficere. hinc διαχειρίσται, Dor. pro διαχείρισται, interficiet. a διαχείρισις, interficio.

Διαχλίνω, inf. a διαχύω, vel διάχυμι. Vel legendum διαχῦαι, pro διαχῦσαι, a liquid distincta dicere.

Διαχρίεσθαι, idem ac simplex χρίεσθαι.

Διαχωρέω, pervado. Th. χώρος, α, ὁ, locus.

Διαχωρίζω, separo. f. ίσω. p. διαπεχώρικα. a. 1. διεχώρισα. præf. med. διαχωρίζομαι, discedo. διαχωρίσθητι, a. 1. imperat. ex διά, & χωρίζω, separo, facerno. Th. χωρὶς, seorsum.

Διάψαλμα, τὸ, vocis toties canendum mutatio: rhythmi commutatio. a διαψάλλω, cano, psallo, tango.

Δίγλωσσος, ον, ὁ, ἡ, qui geminas oculorum pupillas habet. en δὶς, bis, & γλῶσσα, ης, ἡ, oculi pupilla.

Δίδαγμα, ατος, τὸ, documentum. a διδάσκω, disco. f. ξω. præt. pass. δεδίδαγμαι. Suid.

Δίδαγματα, doctrina partæ virtutes, non [illegible] scil. πράγματα.

Διδακτὸς, ὴ, ὸν, [illegible] docendum, διδακτὸς, ὴ, ὸν, doctus, [illegible] idem ac δεδιδαγμένος, & de [illegible] cere, discive possunt. Th. [illegible] ceo.

Δίδαξα, a. 1. inf. act. δίδαξε, a. 1. Jon. pro δίδαξε, verbi διδάσκω, doceo. f. διδάξω. p. χα.

Δίδαξας, 2. pers. a. 1. sub. διδάξω, f. 1. vel a. 2. sub. a διδάσκω, doceo.

Δίδασα, pro δίδαξα, doce, præf. imperat. act. a διδάσκω, doceo.

Διδασκαλὶη, α, τὸ, schola. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. ab eodem themate.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina, doceadi munus. διδασκάλια, ων, τὰ, pro documentia, rabusque, quas quis aliquem docet, Minerval.

Διδάσκαλος, ου, ὁ, magister. ab eodem Themate.

Διδασκάλου, & διδασκάλοιο, præf. inf. Jon. & Dor. pro διδάσκειν, a διδάσκω, doceo.

Διδάσκε, dice, Dor. præf. imper. pass. pro διδάσκου, ajunt them.

Διδάσκω, Att. pro διδάσκω, doceo.

Διδασκῶσι, a. 1. inf. act. verbi διδασκάω, idem ac διδάσκω, doceo.

Διδάσκω, doceo. imperf. ἐδίδασκον. f. διδάξω. p. δεδίδαχα. a. 1. ἐδίδαξα, ας, ε. a. 2. imperat. δίδαχον. a. 1. sub. διδάξω, ης, ῃ. a. 2. 1at. διδάξας. præf. pass. διδάσκομαι, disco. perf. δεδίδαγμαι, a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η, & in a. plur. ἐδιδάχθητο, didicistis. q. a διδάω, & δαίω, do scire. vel q. διαιτῶ, exerceo. Hinc Δίδασκος, ου, τὸ, Minerval. διδασκαλὶη, ου, ὁ, magistar. διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. διδαχὴ, ῆς, ἡ, idem. αὐτοδίδακτος, α, ὰ, ὴ, qui sua industria aliquid didicit. ἑτεροδιδασκαλία, nova, seu aliena docen. [illegible] falsa doctr[illegible]

Διδαχὴ, ῆς, ἡ, doctrina: a διδάσκω, docen.

Διδαχθῆς, docearis, aor. 1. sub. pass. a διδάσκω, doceo.

Δίδεσαν, Poet. pro δίδοσαν, seu δίδων, a δίδημι, idem ac δέω, ligo.

Δίδη, Jon. & Poet. pro δεῖν. 3. singul. imperf. a δέω, quod a δέω, ligo.

Διδέσσαν, pro διδέσθην, 1. plural. præf. indicat. pleonasmo literæ σ, a δίδημι, do.

Διδοῖ, 3. sing. præf. διδοῖθα, pro δίδοτε, a. sing. per paragogen Æol. syllabæ θα, quasi a διδοῖ, pro δίδωμι, do. Sic & δόθεν, Dor. pro δόσα, da, præf. imp. a δόθεν, a, pro δόθοι.

Δίδοιτε, Jon. Dor. & Æol. pro δίδοτε, præf. inf. hinc διδοῖτε φόβον θῆρας, feris injicere metum. Pind.

Δίδον, Dor. pro δίδων, dat, præf. ind. act. διδόντ, Dor. pro διδῶντ, 3. plur. præf. vel dat. pl. part. præf. act. a δίδωμι, do.

Διδόντε, 3. sing. præf. imper. act. δίδοθι, in a. plur. δίδοτε, date. a δίδημι. δίδοτ, Dor. pro δίδωτ, dat.

Δίδοι, imperf. Jon. pro δίδου, dabat. quasi a δίδω. potest etiam esse imper. præf. pass. δίδοι, & δίδοσο, da. διδόσθω, Poet. pro διδόσθω, præf. inf. act. διδόσ, præf. part. act. δόσα, 3. plur. præt. ind. a δίδωμι, do.

Διδόν, Jon. & Poet. pro διδόναι, dare, præf. inf. a δίδωμι, do.

Διδράσκω, fugio. q. a δράω, facio, perpetro.

Δίδραχμον, α, τὸ, didrachmum, nummus, qui duas drachmas continet. ea δὶς, bis, & δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma.

Δίδυμος, geminus, oom. dual. a δίδυμοι, οι, quod a δίδυμος, α, ὁ, geminus.

Διδυμοτόκος, ον, ὸν, gemellipara. a δίδυμος, geminus, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δίδυμος, ον, ὁ, geminus, duplan. q. n δύω, reduplicata prima syllaba.

Διδυοίχρους, bicolor. ex δίδυμος, geminus, duplex, & χρόα, ας, ἡ, color.

Δίδυ, ῦος, ῦϊ, præf. sub. a δίδωμι, do.

Δίδυ, pro δίδοθι, Poet. & Æol. præf. imperat. act. a δίδωμι, do.

Δίδωναι, dono, do, constituo. imperf. ἐδίδουν, ες, ει, val ἐδίδων, ες, ε, q. a διδῶ. f. δώσω. aor. 1. sub δώσω, ης, ῃ. Jo. 17. a. p. δέδωκα, pluſq. perf. δεδώκειν, & δεδώκεσαν, Joh. 11. 57. aor. 1. ἔδωκα, κας, κε. aor. 2. ἔδων, ες, ε. aor. 2. imperat. δὸς, & in pl. δότε, dat. aor. 2. sub. δῶ, ῷς, ῷ. aor. 2. opt. δοῖμι, & Att. δοίην, ης, η. aor. 2. inf. δοῦναι. aor. 2. partic. δούς, δόντος, ὁ, qui dedit. imperf. pass. ἐδόμην, σο, το. perf. pass. δέδομαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. aor. 1. opt. pass. δοθείην, ης, η. aor. 1. sub. pass. δοθῶ, ῇς, ῇ. aor. 1. inf. δοθῆναι. aor. 2. part. pass. δοθεὶς, εῖσα, έν. f. 1. pass. δοθήσομαι, ῃ, εται, q. ab inusit. δόω, Lat. do. ſit manifesta ex δῦ, contract. ex δόω. Hinc δόσις, εως, ἡ, donatio, donum. δοτὴρ, ῆρος, ὁ, dator. προδότης, ου, ὁ, proditor.

Δίδω, Dor. pro δίδω, quod vide.

Δίε, pro δέος, timebat, imperf. Jon. a δίω, pro δέω, timeo. alii vnlunt esse a. 2. verbi δείω, pro δείσω, cujus aor. 2. fit δῖον, ες, ε.

Διέβαινον, 3. singul. imperf. verbi διαβαίνω, transvado. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην. Th. βαίνω, eo. a. 2. ἔβαν.

Διεβίβασεν, a. 1. ind. act. verbi διαβιβάζω, transeo.

Διεβλήθην, delatus fui, a. 2. ind. pass. a βεβλῆσθαι, trajicio: calumnior. Them. βάλλω, jacio.

Διεγείρω, excito. f. διεγερῶ. p. διήγερκα. a. 1. διήγειρα. impert. pass. διηγείσθην, ω, ατο. a. 1. pass. διεγέρθην, ης, η. aor. 1. part. pass. διεγερθεὶς, έντος, ὁ, a

excitatus. Them. ἐγείρω, excito.

Διεγερθείς, έ, aor. 1. part. pass. a διεγείρω, excito.

Διεδάσσατο, distribuit, 3. sing. a. 1. med. Poet. a διαδάζω, dispertior. fic διεδάσσατο, a. 2 singul. ejusdem temporis pro διεδάσατο. Jon. σ mutatur in σσ. ab eodem Th. δαίω, divido.

Διέδεξε, & διέδεξεν, Jon. pro διέδειξε, & διέδειξεν, a. 1. ind. act. verbi δείκνυμι, ostendo.

Διείθιον, adverb. διὰ τέλους. Hesych. a διέρχομαι, trajicio, aut transeo.

Διεδίδοσαν, σα, σαν, imperf. pass. a διαδίδωμι, trado per manus. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. præt. δέδωκα. a. a. ἔδοσα.

Διέδρᾱ, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi διαδιδράσκω, videor. f. δράσω.

Διέδρα, effugit, Dor. pro διέδρᾱ, 3. sing. a. 2. a διαδιδράσκω, aufugio.

Διέδωκα, a. 1. ind. verbi διαδίδωμι, per manus trado.

Διέζωσα, 3. sing. a. 1. act. a διαζώννυμι, præcingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. Th. ζωννύω, vel ζώννυμι, cingo.

Διέθεντο, pepigit, 3. sing. aor. 2. med. a διατίθημι, dispono. f. θήσω. p. τέθεικα. a. a. ἔθην.

Διέθηκα, ας, α, a. 1. ind. act. a. διατίθημι, dispono animo. ex διά, & τίθημι, pono.

Δίει, 3. sing. imperf. tamquam a δίεω, verbi δίημι, transmitto, trajicio. Poteſt etiam eſſe 3. ſing. præſ. verbi δίω, pro δείδω, timeo. Tum δίει, trajice, eſt præſ. imperat. ut ἴθι, vel ἰ, ἴτω, ab inuſit. ἴω, verbi εἶμι, eo.

Διειδής, έ⊙, & τὸ διειδές, conſpicuus, clarus, a, um. Th. εἶδω, video.

Διείδω, & διειδέω, dignoſco, perſpicio. Th. εἶδω, ſcio.

Διείλε, a. 2. diviſit, ind. 3. ſing. verbi διαιρέω, divido. f. ἕσω. p. δῄρηκα. a. a. εἷλον, ες, a. Th. αἱρέω, capio.

Διείρεσε, ſuperlat. præſ. imperat. Jonic. pro διείρε, ea διά, & ἴρω, dicto, necto.

Διείρετο, conſtitutum erat, imperf. med. a διείρομαι. Them. κεῖμαι. f. κείσομαι, jaceo.

Διεκπλῆναι, ναι, ναν, aor. 2. ind. paſſ. verbi διεκπίπτω. Th. κόπτω, ſcindo.

Διέκπλοϑ⊙, ε, έ, tranſitus. ex διά, & ἔκπλεω, enavigo. Th. πλέω, f. πλεύσω, navigo.

Διεκπλώσι, Jon. & Poet. pro διεκπλεῦν, navigio trajicere. ab eodem verbo, & themate.

Διέκρο⊙, ε, έ, Jon. fluxus aquarum per aliquem locum. ex διά, & ῥοὸς, fluentum, alveus; quod ab ῥέω. effluo. Thema ῥύω, fluo.

Διεκωλύον, ον, ε, imperf. act. a διακωλύω. obſtare prohibeo. Th. κωλύω, impedio. f. σω. a. ε. ἐκώλυσα, υσ, ε.

Διελεξθεν, ες, α, a. 2. ind. act. a διελεγχθήναι, lateo. f. λήσομαι. p. λέληθα. Th. λαθεῖν, laten.

Διελέλεε, imperf. act. a διελελέω, divulgo. f. ήσω. p. διελελέληκα. Th. λελέω, loquor.

Διελέχθεντο, 3. ſing. imperf. paſſ. a διαλέγομαι. colloquor. Th. λέγω, dico. fut. ξω.

Διελεῖν, a. 2. inf. διελεῖν, a. 2. part. act. a διαιρέω, divido. Them. οἴρω, ſeparo. a. 2. ἕλον.

Διελεύσεσθε, ε. plur. f. 1. med. verbi διέρχομαι, tranſeo. fut. διελεύσομαι.

Διελέχθην, & in 3. pl. διελέχθησαν, a. ε. ind. paſſ. a διαλέγω, differo, colloquor. Th. λέγω, dico.

Διελεύσεσθε, acc. ſing. præt. med. part. a διέρχομαι, tranſeo, & in p. m. διελήλυθα.

Διέλης, a. ſing. a. 2. ſub. act. verbi διαιρέω, divido, diduco, diſtinguo, ſeparo, diſcrimino.

Διελθεῖν, aor. 2. inf. act. a διέρχομαι, percurro. Them. ἔρχομαι, veoio. f. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Διελκέσθην, 3. pl. imperf. paſſ. a διαλκέω, coovitior. Th. λοιδορ⊙, ε, έ, convitiator.

Διέλκυσε, 3. pl. a. 2. med. pro διέλκυσε, a διαρέω, divido. f. ῡσω. p. δέδρυκα. a. 2. ἔδρᾱκον. Th. αἴρω, ſeparo.

Διέμαε, madefacio. a διέμω, madefacio, perfundo.

Διεμαρτυρόμην, ω, ατο. a. 1. med. a διαμαρτύρομαι, etiam, atque etiam obteſtor. f. διαμαρτυρήσομαι. Th. μάρτυρ, υρος, έ, teſtis.

Διεμάχετο, oppugnavit, 3. ſing. imperf. med. a διαμάχομαι, oppugno. Th. μάχομαι, pugno. f. μαχέσομαι.

Διεμερίσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. a διαμερίζω, partior, diſtribuo. ex διά, & μέρος, divido.

Διεμέμφθη, conficete, a. 1. inf. act. verbi διαμέμφω. vide in ἐνεκεν, attuli.

Διεμοίρατο, Jon. pro διεμοίρατο, 3. plur. plnf. perf. paſſ. verbi διαμείρομαι, μαι, cogito. ea διά, & μείρω. Th. μοῖρα, mens.

Διεμοῖρχε, ας, α, 3. ſing. præt. med. a διαμείρω, differo. f. ἕσω, a. 1. ἤνεγκα. præt. paſſ. ἤνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. p. m. λελήνεγκα, & Att. ἐλήνοχα.

Διενιαυτίζει, rotum annum in aliquo loco tranſigere. ea διά, & ἐνιαυτὸς, ὁ, έ, annus.

Διενόεθη, doloit in corde. 3. ſing. a. 1. paſſ. a διανόεομαι, cogito, mente agito. vide in διανοήσῃς.

Διεξάϊξε, Dor. pro διεξήϊξε, cum imperu tranſiit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. ex διά, ὅτι, & ἀΐσσω, irruo. f. ξω. a. 1. ἤϊξα. ας, ε.

Διέξιτον, 3. plur. præſ. ind. a διέξειμι, tranſeo: ediſſero. ea διά, & εἶμι, eo.

Διεξελᾶν, ſeu διεξελάσαι, tranſire. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Διεξελέσθαι, a. 1. plur. fut. ε. med. verbi διέρχομαι. f. ἐλεύσομαι, pertranſeo:

Διεξελιλύθα, με, ſuperl. præt. med. verbi διέρχομαι, tranſeo.

Διεξελύθη, ſe iol. act. ab eod. Th.

Διέξ explicare quod eſt implici-vere. ex διά, & ἑλίσσω, eir-volvo. Th. ἑλίω, volvo.

Διεξερχόμενοι, 3. plur. præſ. ind. διεξερχέ⊙, η, ον, præſ. partic. ab ἔρχομαι, venio.

Διεξήϊξαν, Dor. pro διεξήεσαν, præt. inf. a διέξειμι, enarro, tranſeo. quod ab ἔξειμι, eeco. Th. εἶμι, eo.

Διεξήεσαν, pro διέρχομαι, tranſeo. vide in διεξήϊξαν.

Διεξοδ⊙, ε, έ, compitum. ex δίς, bis, & ἔξοδ⊙, ε, έ, via, qua exitur. Th. ὁδὸς, ὅ, ἡ, via.

Διέπεσε, adminiſtrate. vide in διέπεσε.

Διεπέρασα, ας, α, a. 1. ind. verbi διαπεράω, trajicio. Th. περάω, tranſeo. f. ήσω. p. πεπέρακα. Th. πέρας, ατ⊙, τὸ, terminus, vel πέρα, ultra.

Διέπεσε, ες, ε, a. 2. ind. a διαπίπτω, intercido, elabor. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσε.

Διεπέρησε, 3. ſing. a. 2. act. pro διέπερσε, ες, ε, Poet. anadiploſi. ex διά, & πέρθω, dicn. f. σω. p. πέπορθα. a. 2. ἔπραθον. p. m. πέπρωμαι.

Διέπεσε, gubernant, Dor. pro διέπεσε. a διέπω, rego.

Διέπεσε, 3. plur. ind. præſ. a διέπω, rego. Th. ἔπω, operor.

Διεπερθεμεθ᾽, 1. plur. aor. 2. act. verbi διαπέρθω, vaſto. f. 2. περθῶ. aor. 2. ἐπραθον. præt. m. πέπορθα. Them. πέρθω, vaſto, populor.

Διέπρησσον, exegi, imperf. Jon. a διαπρήσσω, pro διαπράσσω, efficio. Th. πράσσω, vel πράττω, facio. Eſt & διαπρήσσω, pertranſeo, a πρήθω, quod vide in πρῆσε, ατος, τὸ, terminus.

Διέπω, adminiſtro. ex διά, & ἕπω, euro, operor.

Διεργάζεσθαι, cruficere, interficere. vide ἐργάζομαι, operor.

Διερεύνᾱ, ά, præſ. part. a διερεύνω, indago, veſtigo. ab ἐρεύνω. f. ήσω, indago.

Διερρῑ, humidam, acc. ſing. f. g. a διερός, humidus. Thema δράω, f. ἕω, humecto.

Διερωτάω, interpretor. imperf. διηρώτων, ες, α. præſ. imperat. διερώτα, άτω. f. ήσω. p. διηρώτηκα. ex διά, & ἐρωτάω, interpretor: binc διερώτησις, εως, ἡ, interpres. quod ab ἐρώτης, έ⊙, ὁ, interpres, nuntius.

Διεσπήκασιν, σι, σὶ, impeſſ. paſſ. verbi διασπάω, dirumpo. Th. ῥήγνυμι, frango. f. ῥήξω. p. ἔῤῥηγμαι. a. 1. part. ῥήξας.

Διεσπάραξε, ας, α, a. 1. act. a διαπάσσω, dirumpo.

Διέσπασε, ας, α, a. 1. act. a διαπάσσω, diſjicio. ex διά, & πάσσω, f. ψω, projicio. p. ἔσπακα. a. 1. part. σπάσας.

Διέρχομαι, tranſeo. imperf. διηρχόμην, ο, ετο. f. διελεύσομαι. a. 2. διῆλθον, ες, α, a. a. ſub. διέλθω, ῃς, ῃ, a. 2. iol. διελθῆν. a. a. part. διελθὼν, όντες. præt. med. διελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Διερωτάω, percontor. f. ήσω. præt. διηρώτηκα. a. 1. διηρώτησα. a. 1. part. διερωτήσας, ατ⊙. Th. ἐρωτάω, quæro, interrogo.

Διεσάωσεν, σε, σι, & in 3. pl ur. διεσάωσαν, a. 1. ind. act. a διασώζω, ſignifico. p. διασέσωκα. ex διά, & σαόω, έ⊙, ὁ, ἡ. perſp cuus.

Διέσσα, σας, ἁ, diviſio. irem tonus muſicus. a διέσσω, quod ex διά, & ἴημι, mitto. Eſt & διέσσης, perfuſio. a διέω, perfundo, quod a διαίνω, irrigo.

Διεσκέδασα, ας, α, a. 1. ind. act. verbi διασκεδάω, diſſipo, divulgo. Th. σκεδάω, diſpergo.

Διεσκέδασε, ας, ε, a. 1. ind. act. διασκορπίζω, a. 1. ind. act. paſſ. a διασκορπίζω, diſpergo. fut. ίσω. Th. σκορπίζω, ſpargo.

Διεσκέκαχε, ας, ε, a. 2. ind. act. ex διά, & κακαίνω, vel κάτω, diſcerpo, lacero. f. ξω. p. ἐσκάκαχα. aor. 2. part. σκακάχοις.

Διεσκέδασαν, & in 3. plur. διεσκέδασαν, ά. 2. ind. paſſ. ſic διεσκέδασε, ας, ε, a. 2. ind. act. a διασκεδάω, diſpergo. f. άσω. ά. 2. διέσκεδον. Th. σκεδάω, ſemino. p. m. ἔσκεδασμαι.

Διεσπάρθαι, præt. perf. inf. paſſ. a διασπείρω, diſcerpo. f. σπερῶ. præt. διέσπαρκα. a. 1. paſſ. διεσπάρθην. Th. σπείρω, traho.

Διέσπερσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. a διασπείρω, diſpergo.

Διέσσυτο, mota eſt, pluſq. perf. paſſ. pro διεσέσυτο, a perf. σέσυμαι, verbi σεύω, vel σύω, quod a σύω, quatio.

Διεσκελίζεν, ω, ετο, & in plur. διεσκελίζεσθε, a. 1. iod. med. a διασκελίζω, thando, edico. f. σελῶ. perf. διέσκελκα. a. 2. διέσκαλον. p. m. διέσσαλμαι. Them. σέλλω, mitto.

Διέσφηνα, νε, ν, disjunctus fui, a. 2. ind. act. a διέσφημι diſto. f. διεσφήσω. præt. διέσφηκα, ας, ε. aor. 1. διέσφησα. Th. ἔσφην, ſto.

Διέσχε, diſtetit, 3. ſing. a. 2. act. verbi διαχάσκω, diſcedo. Th. χάσκω, vado.

Διεσχαμμένον, ω, ον, perverſus, a, um. perf. part. paſſ. a διασκάπτω, perverto. f. ψω. p. διέσκαφα. a. 1. διεσκάψα. aor. 2. part. διασκάφεις, αντ⊙. ὁ. ex διά, & σκάπτω, verto.

Διεσκάφθαι, νε, ν, a. 2. ind. paſſ. a διασκάπτω, perverto. vide διεσκαμμένον.

Διεσσός, ὁ, & in f. g. διεσσὸν, & in acc. pl. διεσσοὺς, diſſitas, perf. part. act. per crafin, pro διασκεδής, διεσκεδῶς, & Jon. διεσκεδέας, & per crafin ἀσσός, ᾶτ⊙, & in t. g. ἀσσόν, & n. g. ἀσσός. Them. ἴεσσω, ſto.

Διέσχε, diviſit, 3. ſing. a. 2. act. a διέχω, diſcedo, penetro. Th. ἔχω, habeo.

Διεσθῆσαν, σε, σι, & in 3. plur. διεσθῆσαν, a. 1. ind. paſſ. hinc aor. 1. opt. paſſ. διεσθήλαι, verb: διασθένω. ſervo. Th. σῴζω, ſervo.

Διέ-

Διάτυσα, ας, ἡ, aor. 1. ind. act. verbi διατύζω, ſervo. Th. σῴζω, ſervo.

Διάτυξε, diſpoſuit, 3. ſing. aor. e. act. verbi διατύκτω, vel ττω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. Th. τύκτω, idem.

Διετυράχθην, ης, η, perturbatus fui, a. 1. iod. paſſ. a διατυράσσω, vel ττω, perturbo. f. ξω. p. τετύραχα. 2. a. ἐτύραξα. Th. ταράσσω, turbo.

Διετυπώσαντο, deſignaruot. 3. plur. a. 1. med. a διατυπόω, certis ſigois probo. f. ώσω. a. r. διετύπωσα. Th. τύπτω, ττ⊙-, τὸ, ſigoum.

Διετέλει, 3. ſing. imperf. act. verbi διατελέω, permaneo. f. έσω. a. 2. διετέλεσα. Th. τελ⊙-, ε⊙-, τὸ, finio.

Διετήα, 3. ſing. imperf. act. διετήεα, ω, ας, ας, verbi διατηέω, conſervo. f. ήσω. p. τετήηκα. a. 2. paſſ. διετηήθην, ης, η. Th. τηέω, ſervo.

Διετής, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, bimolua, biennis. ex δὶς, pro δίς, bia, & ἔτ⊙-, ε⊙-, τὸ, annae.

Διετοτάχατο, Jonie. pro διετοταγμένοι ἦσαν, inſtructi fuerant. 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi διατάσσω, ordioo.

Διετία, ας, ἡ, bieanium. ea δὶς, bie, & ἔτ⊙-, annus.

Διέτμαγθεν, divi& ſunt, pro διετμήγησαν 3. plar. a. 2. paſſ. Bœot. ſyncop. a διετμήγω, vel τμήσω, divido, ſcindo. f. s. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Th. τέμνω, ſeco.

Διέτμηξεν, Dor. pro διέτμηξε, diſcidit, a. s. act. a διατμήσσω, divido, ſeindo.

Διέτριβον, ες, ε, imperf. verbi διατρίβω, commoror. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Διέτριψεν, dilepidavit, 3. ſing. aor. r. ind. act. a διατρίβω, dilapido.

Διεφαίνετο, illoait, 3. ſing. aor. s. verbi διαφαίνομαι, fut. ανοῦμαι. a Th. φάω, luceo.

Διεφθάρθαι, ης, ῃ, a. a. ind. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo. f. φῶ. p. διέφθαρκα. a. s. διεφθάρη. a. s. iot. διαφθάρεν, p. m. διαφθάρημεν. a φθείρω, corrumpo. Th. φθάω, idem.

Διεφθαρμένοι, perf. paſſ. διεφθαρμέν⊙-, part. paſſ. a διαφθείρω, corrumpo.

Διέφθ, interjectum eſt, 3. ſing. a. a. ex διά, & φθω, vel φάω, naſcor. a. 2. ἔφυν, υς, υ.

Διεχειρίσσθα, ioterfeciſtis, 2. pl. a. s. med. a διαχειρίζομαι, ιοῦμαι, verbi διαχειρίζω, interficio. f. ίσω. p. διακεχείρικα. a. s. διεχείρισα. Th. χείρ, ρός, ἡ, manus.

Διεχρήσατο, 3. ſing. a. s. med. διαχρᾶμαι, ῶμαι, ᾶται. a διαχράομαι, idem ac χράομαι, utor, quod a χράω, commodo.

Διέχω, diſcedo, penetro. ex διά, & ἔχω, habeo.

Διέψηλαν, 3. ſingal. perf. paſſ. διέψηλμαι, σται, verbi διαψηλάομαι, meotior. Th. ψηλάω, fallo.

Δίζεο, quaere, præſ. imperat. Jon. pro δίζε. δίζεσθαι, præſ. inf. a δίζημαι, quæro. f. διζήσομαι. Th. δίζε, quæro.

Δίζηαι, Poetica eclaſi, pro δίζεαι, Jonie. pro δίζῃ, 2. ſingul. verbi δίζημαι, quæro.

Διζήμενοι. 1. plar. præſ. ind. διζήμεν⊙-, perquirens, præſ. part. ab eodem verbo, & them. δίζω, quæro.

Δίζυγες, nom. plar. a δίζυξ, bijugis, ex δὶς, bie, & ζυγός, ὁ, jogum, quod a ζεύγνυμι, jungo.

Δίζω, quæro, diſcepto. f. σω. p. κα. hinc δίζημαι. f. διζήσομαι, idem. q. a δίς, ranquam διτταζω dabitaos, in bivio. vel a δύο, perſequor.

Δίζων, Dor. pro δίζεων, gemioum, neut. gen. a δίζυ⊙-, ος, ὁ. & δίζυς, duplicis vitæ. ea δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δίζυ⊙-, ος, ὁ, qui geminam habet vitam, ea δὶς, bis, & ζάω, vivo.

Δία, divina, f. g. a δῖ⊙-, divioua. Th. Ζεύς, gen. Διός, Japiter.

Διήγνυμι, ας, ε, & in 3. plur. διήγνυσι, a. 1. ind verbi διαγνύω, eaeito. f. ξω. p. διέαγμαι. a. 1. paſſ. διεαγήθην. ea διά, & ἄγνυμι, exeito.

Διηγέομαι, ῶμαι, narro. hinc διηγέω, ῶ, oarta. præſ. imperat. διηγεῖσθαι, ῶ, αντο. aor. s. med. διηγησάμην, ω, αντο. aor. s. ſub. med. διηγήσομαι, ῳ, ηται. ea διά, & ἡγέομαι, duco.

Διήγημα, ατ⊙-, τὸ, & διήγησις, εως, ἡ, narratio, enarrario, hiſtoria. a διηγέομαι, narro.

Διήθω, pluſq. perf. med. & in 3. plor. διήεσαν, Att. a δίειμι, tranſeo, ea διά, & εἶμι, eo.

Διηθέω, percolo, eloo. f. ήσω. ea διά, per, & ἠθέω, colo, ſ. ἠθάω.

Διηκάσατο, ω, ας, ας, ατο, imperf. a διηκονέω, miniſtro. f. ήσω. p. διηκόνηκα. Th. κονέω, feſtino.

Διηκονέω, miniſtro. & διήκον⊙-, ος, ὁ, miniſter, Jon. pro διακονέω, & διάκον⊙-.

Διηκόσιοι, οἱ, doceoti, pro διακόσιοι, ea δὶς, bis, & ἑκατόν, centum.

Διήλασε, 3. ſing. a. s. act. a διέλαυνω, traolco. Th. ἐλάω, venio. f. ἐλάσσομαι, a. a. ἤλασα, ας, ε.

Διήλαττεν, ες, ε, imperf. verbi διαμάττω, litem dirimo, muro. Th. ἐμάττω, muto. f. ξω. p. χα.

Διημερτήκασι, 3. pl. perf. act. a διαμαρτάνω, aberro. Th. ἁμαρτάνω, pecco. fat. ἡμάρτηκα. p. ἡμάρτηκα. a. 2. ἥμαρτον.

Διήνεγκε, ας, ε, a. 1. act. a διαφέρω, differo. f. ἐνείσω. a. 2. διήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Διηνεκέσσιν, dat. plur. Poet. a διηνεκής, & τὸ διηνεκές, perpetuus, a, um. ea διά, & ἧνεκής, ἐ⊙-, ές, ἡ, ἡ, continuus, porrectus.

Διηνεκής, ἐ⊙-, ἐς, ἡ, continuus. vide διηνεκέσσιν. Inde διηνεκῶς, adverb. perpetuo.

Διήνεμο⊙-, α, ὁ, locue venti flatibus obnoxius, δὶ ἃ ὁ ἄνεμ⊙- πνέ. Vel qui a vento fertur; vel inſtar veoti veloa. Th. ἄνεμ⊙-, veotus.

Διήνοιξε, ας, ε, ⟨ας, ε. act. διανοίχω, ις, η, apertus fai, a. 2. paſſ. a διανοίγω, adaperio, quod ex ἀνοίγω, comp. ex ἀνά, & οἴγω, aperio.

Διῆξε, per eraſin Jon. pro διῆξεν, 3. ſing. aor. 1. verbi διάημι, tranſeo per aliquem locum. Th. ἵημι, roo.

Διήπειρε, ambigebat 3. ſing. imperf. act. διηπείρεσκε, ω, a διαπειρέω, ambigo. fut. ήσω. p. διηπείρηκα. ea διά, & πείρω, traofadigo. p. m. πέπορα.

Διήρατο, trajeci, a. 1. iod. irregulariter a διαείρω, trajicio. Them. ἐράσσω, vel ττω, remigo.

Διήρες, ἐ⊙-, ἐ, biremie. ea δὶς, bis, & ἐρέσσω, remigo.

Διῆρι, 3. ſing. perf. paſſ. διαρθρ⊙-, ε, ἐ, perf. part. a διαείρω, diſtioguo. Th. αἴρω, capio. a. 2. ἦλον.

Διηρμήνευε, ες, ε, imperf. act. a διερμηνεύω, interpretor. f. εύσω, p. διηρμήνευκα. ea διά, & ἐρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Διήρπασε, ας, ε, a. s. ind. act. verbi διαρπάζω, diripio.

Διήρχθεν, a. s. ind. paſſ. q. a διείργω, dirimo. Th. ἄγνυμι, ineludo.

Διηρχόμην, ης, ετο, imperf. verbi διέρχομαι, tranſeo. Th. ἔρχομαι, venio. fat. ἐλήλυθα. a. a. ἦλθον.

Διήσατο, 3. ſingul. imperf. med. a διαιτάομαι, vitam dego. Th. δίαιτα, ης, ἡ, viveodi mos.

Διήτησε, arbitratus ſum, pro ἐδιαίτησα, a. s. verbi διαιτάω, vitam ago. Th. δίαιτα, ης, ἡ, arbitrium.

Διθάλασσ⊙-, α, ὁ, ἡ, bimarie. a δὶς, bis, & θάλασσα, ης, ἡ, mare. Eſt ergo locus, qui atrinque mari alluitur.

Διθύραμβ⊙-, ε, ὁ, Dythyramhue, ſpecies carminis in honorem Bacchi, ex δὶς, bis, & θύρα, ας, ἡ, janua.

Δῖ, Jovi, dat. ſing. a Ζεύς, Διός, Jupiter.

Διϊκνέομαι, ῆμαι, pertiogo. διϊκνέομ⊙-, præſ. part. ſ. διΐξομαι. p. διΐγμαι. a. 2. med. διϊκόμην, ου, ατο. Th. ἱκνέομαι, venio.

Διΐξομαι, permeabo, fut. r. med. verbi διϊκνέομαι, pertiogo, permeo.

Διΐπετής, ἐ⊙-, ἐς, ἡ, ἡ, a Jove delapſne, a Ζεύς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διϊπτάμεν⊙-, ὁ, præſ. part. a διΐπταμαι, pervolo. Th. πέτομαι. ſ. πτάμαι, volo, as.

Διϊσχάνει, ditimere, præſ. inf. act. a διΐσχημι, dirimo.

Διΐστημι, diſtinguo, ſeparo, diſto. f. διαστήσω. p. διέστηκα. a. r. διέστησα. a. s. part. διαστάς, αντ⊙-. anr. 2. διέστην, ης, η, disjunctus fui. ex διά, & ἵστημι, ſtatuo.

Διΐσχυρίζομαι, affirmo, aſſero. impeſf. διϊσχυρίζόμην, ε, ετο. ea διά, & ἰσχυρός, ὰ, ὸ, ἡ, robuſtus. Thema ἰσχύς, ὑ⊙-, ἡ, robut.

Διΐχθη, perf. iof. paſſ. a διΐκνέομαι, pervemo, pertiogo.

Δίκης, ας, ἡ, Dor. pro δίκη, moe, conſuetudo.

Διακρίνειν, decernere, præſ. iof. Jon. pro δικάζειν, verbi διαζω, judico. præſ. part. act. δικάζων, οντ⊙-, ὁ. præſ. part. paſſ. δικαζόμεν⊙-. Th. δίκη, ης, ἡ jus.

Δίκαι, pro δίκαια, juſta, a δίκαι⊙-, juſtus. δίκαια, ας, ἡ, Poet. pro δίκη, ἡ, juſtitia.

Δικαιδίκαι, Dor. pro δικαιόμαι, mulctor. vide δικαίζω.

Δικαιόσθε, κθε, a. pl. præſ. paſſ. verbi δικαιόω, juſtifico, juſtum pronuntio.

Δικαιοσύνης, ας, ἡ, juſtum judieium. q. d. δίκαιος ὄρνις, a κρίνω, judico.

Δικαιόφαλος ντ⊙-, Inſula juſtitiam in ſaie urbibus colens. a τόλις, arbs, & δίκη, joſtiria.

Δίκαι⊙-, αία, αιον, juſtus, a, am, innocans, prohae. in comp. δικαίτατ⊙-, jaſtior, ſaperlat. δικαίοτατ⊙-, joſtiſſimae. Th. δίκη, ης, ἡ, jus.

Δικαιοσύνε, ης, ἡ, joſtitia. ab eodem them.

Δικαιόω, ῶ, juſtifico, juſtum pronuntio. præſ. iof. δικαιόων, ῶ, pert⊙-, ῶντ⊙-, ὁ, ἡ. ἄω. p. δεδικαίωκα. præſ. inf. paſſ. δικαιόεσθαι, ῶσθαι. perf. paſſ. δεδικαίωμαι, perf. part. δεδικαιωμέν⊙-. a. s. ind. paſſ. ἐδικαιώθην, ης, η. a. 1. imperat. δικαιώθητι, ήτω. a. s. ſub. paſſ. δικαιωθῶ, ῇς, ῇ. ſ. 1. paſſ. δικαιωθήσομαι, ῃ, ήσεται. Th. δίκη, jas.

Δικαίωμα, ατ⊙-, τὸ, ſeotentia abſolotoria, juſtitia, juſtificatio. δικαιώματα, ων, τὰ, maodata Dei de eaterois ceremoniis.

Δικαίως, adv. juſte, a δίκαι⊙-, jaſtae, ionoceos. Th. δίκη, jus.

Δικαίωσις, εως, ἡ, juſtificatio. ab eodem them.

Δικᾶν, judicare, Jon. pro δικάζω. vide δικάζομαι.

Δικασικός, ἡ, ὸν, forenſis, a, judicialis. ab eodem them.

Δικασπόλ, ᾶ, ὁ, caufidicas. qui δίκας, cauſas, tractat. δικασπολός, ἡ, όν, judicialis, e.

Δικέφαλος, bicipites. ea δὶς, bie, & κάρη, ατ, τὸ, caput.

Δίκας, acc. plur. a δίκη, ης, ἡ, jas.

Δικάσης, ῃ, ᾳ. & 3. ſing. a. r. ſub. act. a δικάζω, jas dico. Th. δίκη, jas.

Δικασπόλ⊙-, α, ὁ, judex, qui verſatur circa jus, rea. a δίκη, jus, & πολέω, verſor.

Δικάσσαι, Poet. pro δικάσαι, a. 1. inf. act. ſic δικάσσω, 3. ſing. fut. 1. act. a δικάζω, jus dico. Th. δίκη, jos.

Δικαστήριον, ε, τὸ, judieium. ab eodem them.

Δικαστής, ῆ, ὁ, judex. acc. plar. δικαστάς, a δικάζω. perf. paſſ. δεδίκασμαι. Th. δίκη.

Δίκαιμα, ατος, τὸ, ligo bifidus, bidens. q. a δὶς, bis, & κάπω, moveo. sicut μάσσω, a μάω, & κάπω, quod solitaria moveat.

Δίκη, ης, ἡ, jus, justitia, pœna, ultio. Hinc δίκαιος, α, ον, justus. δικαιόω, justum facio. δικαίωσις, εως, ἡ. justificatio. δικαίωμα, ατος, τὸ, juste factum: item firmamentum causæ. δικάζω, jus dico. δικαστὴς, οῦ, ὁ, judex. δικαστήριον, ου, τὸ, judiciale forum. δίκασμα, ατος, τὸ, ἡ, injustus. ἀδικία, injustitia. ἀδικέω, ήσω, ησα, injusta ago, injuria afficio. ἀντίδικος, ου, ὁ, adversarius in lite. ἐκδικέω, olciscor. ἔκδικος, ου, ὁ, ultor.

Δίκλιν, more, instar, adverbialiter. χαμαὶ δίκλιν, torticotis instar. a δίκη, mos.

Δίκνησις, εως, ἡ, vindicta, leg. Syrac. 46. cap. ult. sed testitor ἐκδίκησις.

Δικλὶς, ίδος, ἡ, foree gemiuæ, valvæ bifores. ex δὶς, bis, & κλεὶς, claodo. vel a κλὶς, clavis.

Δίκρανος, ου, ὁ, biceps, eoi duo κράνα.

Δίκτυαμνος, seo δίκταμνος, ου, τὸ, & δίκταμνον, ου, ἡ, Dictamoum, herba sic dicta a monta Creiæ.

Δίκτυον, ου, τὸ, iete. q. a δίκω, jacio.

Δίκω, jecio, dejicio. δίκειν, pro βάλλειν.

Δίλοξ, ωπος, ὁ, ἡ, biliaguie. ex δὶ, pro δὶς, bis, & λόγος, sermo, quod a λέγω, dico. p. m. λόλεγμαι.

Διμπαίνω, labra moveo, dirlorquzo, a διὰ, & μάλλω, malæ. vida διαμπαλάω.

Δισσῶς, adverb. Jon. duabus miois.

Δίνεκα, Dor. pro ἕνεκα, aor. s. ind. act. verbi δίνω, moveo. Th. δῖνη, ἡ, vortex.

Δινέμεν, vertere, præf. iaf. Jon. ut δινέμεναι, Æol. pro δινεῖν, a δίνω, moveo. f. ήσω. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortea.

Δινέσκε', pro δινέσκετο, volatabet fa, im perf. Jon. pro ἐδίνεσκε, verbi δινέω, obtorto. Æol. pro δινέω. Th. δῖνη.

Δινέω, moveo. f. ήσω. p. δεδίνημαι. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortex.

Δῖνη, ης, ἡ, vorrea, gurgee. δῖνες, dat. plur. Jon. pro δίνησι. δίνος, α, ὁ, idem. id aft, quia ibi aqua δίνεται, aeleriter eurtit: aut quia δίνη, id eft vehemens. vel a δινέω, egitere. Quod eft io aqua vorteo. eft ia capillo vertex; utrumque a verraodo. δινέω, f. ήσω, circumago. δινὸς, ἡ, ὁ, vorticofue. δινόω, totao. hinc δινωτὸς, ὁ volubilis.

Δινήεντας, acc. plor. a δινήεις, εσσα, εν, vorticofus, a, um. io dat. δινήεντι. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortea.

Δινηθμὸς, ου, ἡ, violeatus vortex. q. δί ν θησις.

Δινωτὸς, ἡ, ὁ, rotandus, verfatilis, torno fectue. a δινέω, torno. ab eodem them. δῖνη.

Δῖξές, ἡ, ὁ, geminus, Jon. pro δικτὲς. vide in δικταὶ, duæ.

Διὸ, propterea. ex διὰ ὃ, propter quod.

Διόβουλος, ου, ὁ, Jove rditue, vocetiv. ὦ διόβουλος. ex Ζεὺς, Διὸς, Jupiter, & γούομαι, nafcor.

Διογένης, ους, ὁ, Diogenee, nomeo proprium.

Διόγνητος, α, ὁν, a Jove generatus, geneioſae. ex Διὸς, quod a Ζεὺς, & γνητὸς, pro γεννητὸς. Th. γούομαι, nafcor.

Διοδεύω, iter facio. impert. διοδεύον. f. εύσω. p. διοδεύκω. a. s. διοδεύσα, ex διὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via. hinc διόδος, tranſitus.

Διοδοτοπεῖν, peimeere. Ea διόδου, tranſitus, & πείρω, trafeo.

Διόδος, ου, ἡ, tranſitus.

Διόθεν, adverb. a loco, a Jove. Th. Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διοικεῖν, feorſim habito, adminiſtro. præſ. imperat. διοίκει, ſu. s. med. διοικέομαι. Th. οἶκος, domue.

Διοικήσαι, a. ν. iof. act. a διοικέω, admioiſtro. f. ήσω. p. διῴκηκα. 3 ſing. præſ. paſſ. διοικῆται, ab οἰκεία, habito. Th. οἶκος, domue.

Διοικήτορας, ace. plur. præſ. part. a διοικέω, feorſim habito.

Διοίσει, fut. s. verbi διαφέρω, differo.

Διοκλὴς, έους, ὁ, Diocleur, aec. Διοκλῆα, nomeo proprium.

Διοκλῆς, enatrecte pro Διοκλέης, Diocles. nomeo proprium. acc. ſing. Διοκλῆα.

Διομήδει, dat. ſing. a Διομήδης, εος, ὁ, Diomedes, nomen proprium.

Διομήδη, ης, ἡ, Diomedea, nomeo proprium mulieris.

Διόμνυμαι, σαι, ται, dejero, juto. ex διὰ, & ὄμνυμι, juto. f. ὀμοῦμαι. p. ὄμωμαι, Att. ὀμώμοκα.

Δίος, & δῖα, pro ἔδιος, & ἴδια, impert. verbi δίω, expello, tio eo, pro δείδω, timeo, metuo, formida.

Δῖος, accuſ. δῖον, δῖαν, divinus, a, um. Th. Ζεὺς, Jopiter. gen. Διὸς.

Διονύσου, ου, ὁ, Dionyſius, nomen viri.

Διόνυσος, ὁ, ἡ, & τὸ Becchus, quia quum naſceretur, temar Διὸς ἔνεκεν, Jovis percuſſit. aliter a διὸς, & νύσσω. Plut. q. διόνυσον, a διὸς νίσος. Hinc Διονύσια, ων, τὰ, ſacra Bacchi. ἀνθροδιόνυσος, ου, ὁ, ἡ, qui aihil ad rem facit. ἀνθροδιόνυσον, ου, τὸ, abſurda.

Διόπερ, quepropter, ea διὰ, propter, & ὅπερ, quod.

Διοπετὴς, ὁ, ἡ, & τὸ διοπετὲς, ſc. ἄγαλμα, ατος, τὸ, ſimolachium e cœlo delepſum. a Ζεὺς, Jupiter, & πίπτω, cado.

Διορᾷ, præſ. iaf. act. a διοράω, perſpicio. Th. ὁράω. f. ὄψω, video. p. ὦμμαι. Att. ἑώρακα.

Διορθὼν, ὁ, præſ. part. act. a διορθόω, corrigo. Th. ὀρθὸς, ἡ, ὁν, rectus.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio. a διορθόω, corrigo f. ώσω. p. διόρθωκα. perf. paſſ. διόρθωμαι, σαι. Thema ὀρθὸς, ἡ, ὁν, rectus.

Διορθωτὴς, οῦ, ὁ, corrector, aec. plur. διορθωτὰς: a διορθόω, corrigo.

Διορίζεσθαι, præſ. iof. paſſ. a. διορίζω, determino, diſtinguo. Th. ὅρος, ου, ὁ. terminus, limes.

Διόρυγα, τὸ, duplici recto, & coacame rationae.

Διορυχθῆναι, a. 2. inf. paſſ. a διορύσσω, perfodio.

Διορύσσω, perfodio. fut. διορύξω. p. διώρυχα. a. r. διώρυξα. a. e. διώρυγον, perf. paſſ. διώρυγμαι, a. 2. perf. διωρύχθαι, ptc. ν, aor. ε. inf. paſſ. διορυχθῆναι. Th. ὀρύσσω, fodio.

Διός, Jovis, gen. ſing. a Ζεὺς, Jupiter. acc. Δία. Sed δῖος, pro δίος, divinus, adject. a Ζεὺς, Jupiter.

Διόσδοτος, ου, ὁ, a Jove datus. a δίδωμι, do, & Ζεὺς, Διὸς, Jupiter.

Διόσκουροι, ων, οἱ, Jovis filii, Caſtor ſc. & Pollox. ex Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς & κόρος, pro κόρος, ου, ὁ, juvenculue. Th. κορέω, verto.

Διόσν, quoniam, eonjonct. ex διὰ, propter, & ὅτι, quod.

Διοτρεφέων, dat. plur. Jnaic. διοτρεφὴς, gen. ſing. a διοτρεφὲς, έος, ὁ, ἡ, a Jove autritue. a Διὸς, Jovis, quod a Ζεὺς, & τρέφω, alo. fut. ψω. p. τέτροφα.

Δίπαλλα, geminas fum. a δίπαλλος, ου, ὁ, duplue.

Δίπαλλος, ὁ, duplea, duss cruſtas habens. a δὶς, bis & πάλλω. eruſta. val a δίπαλλω. duplico. Th. δίπαλος, duplus.

Διπλάσιος, α, ον, duplo major. Th. δίπαλος, διπλῆς, ὁ, duplus.

Διπλόσιος, ία, ον, Jon. pro διπλάσιος, α, ὁ, duplo major.

Δίπλοος, ὁ, ἡ, ἡ duplicata. Th. διπλόος, ους, ὁ, duplue.

Διπλόος, ους, ὁ, duplue. in f. g. διπλόη, ῆς, ἡ, ου, οῦ. q. a ὁός, & πάλλω. hinc διπλῆ, dupliciter. διπλόω, duplico. διπλωμα, ατος, τὸ, Diploma, litera ptincipum. διπλάσιος, α, ὁ, & διπλάσιος, ους, ὁ, ἡ, duplo major.

Διπλόω, duplico. fut. ώσω. aor. s. imperat. διπλωσον, ώτω, & in e. plor. διπλώσατε, petf. διπλώκωκε. præt. paſſ. διπλώκωμαι. Thema διπλόος, ους.

Δίπτυχα, dupliciter, adverb. δίπτυχος, duplex. a δὶς, bis, & πτυξὶ, ἡ, plica. quod a πτύσσω, plico.

Δίρκη, ης, ἡ, Dor. pro δίρκα, ἡ, fone.

Δίρκαια, vel κρκαία, ας, ἡ, herba ammee, a Cnea ducuat.

Δίρρας, δίρραι τὰ ἐξωθήματα τῆς πτύας, quæ & ῥῆγες, quæ ſuat ut ῥῆγες. fit a δέρω, excorio.

Δὶς, edv. bie, a δύο. Hine δισσὸς, & διττὸς, ἡ, duplex. δίχα, dupliciter. bipartito. διπλάχα, idem.

Δίσκος, ὁ, coaieta quidam a diſci figota.

Δισκύνης, Æol. pro δισκήτας, diſcum jaculatos, a. s. perr. ect. a δισκέω, diſcum facio. Th. δίσκος, diſcus.

Δίσκος, ου, ὁ, diſcus. Luſue gaaoa fraqueos apud Græcoe, com lepidom, aut ferruai torquadum portulum ia aureum jacularentur, quæ actio δισκοβολία dicitur. Δισκέω, diſcum jacio. a δίσκος, quia δίσκεται, expellitur, & mittitur.

Δίσκυρα, ἡ, terminus, qui diſci jactu comprehenditur. δίσκου κύκλος, vel ὁρά.

Δισσαὶ, αἱ, duæ, aom. pl. f. g. a δισσὸς, ἡ, ὁ, duplea, & Att. πρὸς. Th. δὶς, bis.

Δισσεύω, dubito. fut. εύσω, vel εὔσω, p. δεδίσσευκα, vel κω, inde δισσευμὸς, ὁ, ἡ, dubitatio. δίσσευσις, εως, idem. q. a δὶς, ut dubiro, a duabus vus. vel a δὶς, & σεύω, q. ia bivio ſta. Vel a δὶς, & σείω, ſtillo. Metaphora ſumpta a vale pertuſo, hac, & illac perfluente, ut dubitee, qua perfluat.

Δίσσημος, ου, ὁ, ἡ, aneeps. ex δὶ, pro δὶς, bis, & σῆμα, ατος, τὸ, os.

Δισχίλιοι, αι, α, bis mille. ea δὶς, bis, & χίλιοι, mille.

Δισσὸς, ὁ, duplea, Att. pro διττὸς, ἡ, ὁ. Th. δὶς, bis.

Διτλίζω, pereolo, per calum traosfundo. ex διὰ, & τλίζω, detneco. fut. διτλίσω. p. δίτλικα. Th. τλὶς, ιος, ἡ, materia, ligaum; item fæces.

Διφάσιος, α, ον. Jon. eio quo Poetæ διοῖ, & ia plur. δισὶ, communiter vero διττὸς, ἡ, ὁν, duplex. Th. δὶς, bis.

Διφεῖν, f. ήσω, vel έσω, quæro. quaſi δὶς ἐφ' ἑπτὰ, perſequor tacto. vel a δὶς, & φέω, q. in bivio appareo, hac, & illuc oculos intendeos.

Διφθέρα, ας, ἡ, pelhe, exavium, tenrorium, veſtis coriacea, membrana, in qaibus ſcribitur. q. a δέφω, excotio, vel a δὶ, & φθείρω, corrumpo; quia exteine pilis danudatur, interius raditur, attenuatur, ut videatur corrumpi.

Δίφρος, ους, ὁ, ſolla. Th. δίφρος, ſrlla, curros.

Διφρὰς, άδος, ἡ, idem ac δίφρος, ου, ὁ, currus.

Διφρηλασία, ας, ἡ, currue agitatio, eurrigatio. hinc διφρηλάτης, ου, ὁ, Dor. pro διφρηλάτης, ου, ὁ, currus agitator; ex δίφρος, curros, & ἐλαύνω, agito.

Δίφρος, ου, ὁ, & pro. Jon. δίφρειος, ία, εον, ea in curtru, ia quo parobatee, & auriga ſedebaat, ſalla, bigæ. q. δίφρος, quia duos fert. a δύο, & φέρω. vel quia duobae equis trahitur, φέρτας, vel quia duabue totis inaitutus

vel

vel q. δίνω, celeriter currens, & φέρω, ferens.

Διαφορεύς, curru vehens. ex διφρος, currus, & φέρω, fero.

Διφυής, ός, ές, qui duas habet naturas. ex δίς, bis, & φύω, nascor. hinc φυή, ῆς, ἡ, natura.

Διφύσιος, α, ον, inquisitivus, præs. part. f. g. e διφάω, f. ήσω, quæro.

Δίχ', pro δίχα, seorsum, bifariam. Th. δίς, bis.

Διχάζω, dissidere facio, separo. f. άσω. a. r. inf. διχάσαι. perf. δεδίχακα. ejusd. themeris.

Διχθά, Poet. idem ac δίχα, adv. dupliciter. ab eodem themate.

Διχθάδιος, aec. plur. f. g. a διχθάδες, α, ά, idem ac διττός, duplex. Th. δίς, bis.

Διχθάδε, άδος, ἡ, duplex. ab eod. them.

Διχόβουλος, ος, ον, ὁ, discors, dissentiens. q. d. ὁ τὴν βουλὴν δίχα. Th. δίς, bis, & βουλή, consilium, sententia.

Διχόθεν, adv. a duabus partibus. ejusdem them. δίς, bis.

Διχόμηνις, ιδος, ἡ, Poet. Luna plena, & Soli adversa. Διχόμηνις, ὁ, ἡ, Luna semiplena, ἡ διχὸς, τυτέον ὡς δὶς ἴσα μέσα διαιρεθῆτα μήνη, ἤγουν σελήνη. id est, Luna in duas æquales partes divisa, quod fit, quum est semiplena.

Διχοστασία, ας, ἡ, dissensio, seditio. in dat. διχοστασίῃ, Jon. ᾳ διχα, divisim. quod a δὶς, bis, & στάσις, seditio, bellum civile, quod ab ἵστημι, sto.

Διχοτομέω, in duas partes seco, separo. f. ήσω. perf. δεδιχοτόμηκα. eor. r. διχοτόμητος. ex δίχα, dupliciter. quod a δὶς, bis, & τέμνω, seco. præt. med. τέτομμαι. hinc διχοτόμημα, ατος, τὸ, cadaver.

Διχῶς, dupliciter, adverb. a δὶς, bis

Δίψα, ης, ἡ, sitis. q. a δαίω, uro, & ἅπτω, ludo. sitis enim ex ariditate corporis oritur. inde δαψιλέος, α, ὁ, sitibundus. δαψέω, f. ήσω, sitio, vehementer expeto. perf. δεδίψηκα. a. 1. δεδίψησα.

Διψᾶ, Dor. pro διψᾷ. διψῆς, pro διψᾷς, sitis, a. sing. præs. ind. Att. vel Dor. sic διψᾶς, pro διψᾷς, a διψάω, sitio. Th. δίψα, sitis.

Διψήσω, 3. sing. aor. 1. sub. act. a διψάω, sitio.

Δίψος, ους, τὸ, sitis, idem ac δίψα, ης, ἡ, sitis.

Δίψυχος, ος, ὁν, ὁ, animo duplex, hypocrita, cor habens divisum. ex δὶς, bis, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Διψῶντος, præt. part. plur. num. a διψάω, sitio. Th. δίψα, ἡ, sitis.

Δίω, f. σω, p. κα, expello, abigo. Item timeo, celeriter curro. Ducamus a δέος, timor, ut sit timore incusso.

Διωγμός, οῦ, ὁ, persecutio. a διώκω, f. ξω, persequor.

Διώδησαν, 3. sing. eor. s. ind. act. verbi διοδέω, transeo, exumpo, trajicio.

Διωθέω, ῶ, διωθήσω, dispellere, propulsare. Th. ὠθέω, pello.

Διωκάμω, & διωκάμησαι, insequi, præs. iof. Jon. pro διώκειν, verbi διώκω, persequor, insequor.

Διώκω. Dor. pro διώκειν, insectari. Th. διώκω, persequor, insector.

Διώκησις, εως, ὁ, persecutio. διώκω, persequor.

Διώκτης, ου, ὁ, persecutor. διωκτός, persequendus. ab eodem themate.

Διώκω, persequor, percutio, ferio. διώκω ὕμνον ἀοιδοῖς, celebrare virtutes. imperf. ἐδίωκον, ες, a. f. διόξω. a. 1. imperat. διῶξον, άτω. a. e. sub διόξω, ῳς, & in a. plur. διώξατε. præt. pass. δεδίωγμαι, persecutione premor. præt. pass. δεδίωγμαι. a. r. pnss. ἐδιώχθην. f. 1. pass. διωχθήσομαι. hinc διωγμὸς, διώξις, &c. q. δίω ἄκμι, velociter abigo.

Διωλύγιος, α, ὁ, ἡ, magnus, vehemens, lata in extendens. quasi ex διά, & ὠλύγιον, obscurum, magnum, malum.

Δίωνα, Dor. pro Δίωνη, quod vide.

Δίωνη, ης, ἡ, woman idoli Etrusci. q. d. Διὸς ἄνακτα, Jovis regina. Dea matris, & mater Venerie.

Διωνυσμύλιος, α, ον, perf. part. pass. a διονυμύζω, fut. ίσω, denomino. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Διώνυσος, α, ὁ, Bacchus. quia, quum nasceretur, tetigit Διὸς ὄνυξι, Jovis percussit. metri gratia or, & υ, mutatum in ω.

Διώξιππος, α, ὁ, aquorum agitator, equester, a διώκω, persequor, & ἵππος, α, ὁ, aqua.

Διωρία, ας, ἡ, intercapedo, spatium. se. τῆ ὥρας, per tempus.

Διώρισται, ας, ε, n. 1. ind. act. διωρίσθω, 3. sing. pers imper. pass. a διορίζω, definio. Th. ὅρος, terminus.

Διώροφον, seu διόροφος, ου, τὸ, dupliei tecto, & concamerations. ex δὶς, bis, & ὄροφος, tego. hinc ὀροφὴ, ῆς, ἡ, contignatio.

Διώρυξ, υχος, ἡ, fossa, a διορύσσω, perfodio.

Διωτήσαιμι, ὁ, aor. 1. parr. med. verbi διω Θέω, dispello. Th. ὠθέω, pello.

Διωτὸν, instrumentum chirurgicum, quo aliquid διωθῶνται, protruditur. Exod. 36. vectis & fudes in circulo posita ad portandam arcam fœderis.

Δ Μ.

Δμῶθεν, domiti fuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. Dor. & Bœot. pro ἐδμήθησαν, unde Bœot. ἔδμαθεν, & δμᾶθεν, Dor. δμῶθεν. a δαμάω, seu δμάω, domo. fut. άσω. perf. δεδμηκα.

Δμωΐτα, domita, ὰ, α. 1. part. pass. f. g. a δάμνω, pro δαμάω, domo. fut. δαμῶ. p. δεδμηκα. præt. pass. δεδμημαι, σαι, ται. a. r. pass. ἐδμήθην, ης, a. hinc δμηθὶς, ῖσα, α. 1. part. Sed e. a. pert. pass. δμωὶς. Th. δαμάω, domo.

Δμηθήτω, dometur. a. 3. impetat. pass. a δμὴν, vel δέμνω, pro δαμάω, domo. vide δμωθῆναι.

Δμήτειρα, ὰ, domitrix. δμητὴρ, ῆρος, ὁ, domitor, Poet. pro δαμαστὴς, a δαμάω, domo.

Δμῶας, acc. plur. a δμὼς, ὠὰς, ὁ, servus. q. δαμὼς. in det. pl. δμῶσι, & δμωῖσι. Sed δμωὰς, famulas, acc. plur. a δμωὰ, serva. in dat. plur. δμωῆσι. n δμωὰς, domo, quasi domiti servituta.

Δμῶσι, & δμωῖσσι, dat. plur. vida δμῶας.

Δ Ν.

Δνοπαλίζω, ferio, quatio, & agito manibus. q. δονῶ, vel δονῶ πελάσσας.

Δνοφερὸς, dat. plur. Jon. f. g. δνοφερὸς, ὁ, obscurus, tenebrosus.

Δνοφερὸς, ὰ, ὸν, obscurus, tenebrosus, a δνόφος, ου, ὁ, tenebræ.

Δνόφος, ου, ὁ, tenebræ, caligo, idem ac γνόφος. q. a δω, & νόφος, vel a δονῶ, & νόφος, vel quia ἐνὶς ὀφθῶσι.

Δ Ο.

Δοάσσατο, secundum quosdam pro δοάσατο, detracto σ & geminato σ. estque 3. sing. n. r. med. a δοάζω, dubito, consulto. secundum alios pro ἐδοξάσατο, ξ exempto, & Æolica σ geminato. a δοξάζω, existimo.

Δόγμα, ατος, τὸ, edictum, placitum, secta. δόγματα, ων, τὰ, ritus. a δοκέω, videor.

Δογματίζω, ritibus onero, consulto, censeo. f. ίσω. perf. δεδογμάτικα. δογματίζομαι, ritibus ooeror.

Δόξα, ας, ἡ, potio, seu jusculum e novem speciebus. Hinc vox Latina dodrans, quæ significat novem uncias.

Δοθεὶς, ῶσα, ὲν, a. 1. part. pass. a δίδωμι, do. a. e. opt. pass. δοθεῖν, & sic porro.

Δοθήσομαι, a. s. inf. pass. δοθήσεσθαι, f. 1. pass. δίδωμι, do.

Δοθιήν, ῆνος, ὁ, furunculus, tumor in carnosæ corporis partibus. q. a δέω, & θίς, quia dat acervum quendam sub carne.

Δοιαὶ, a. g. plur. Poetice, & δοιαὶ, f. g. pro δύο, duo.

Δοιδὺξ, υκος, ἡ, pistillum mortarii, cochlear, quo contusa eximuntur. q. a δαΐδαλα, turbo. Si pro cochleari, quo edimus, a δάω, do, & ἔδω, edo, quia dat edere. aut a δαίω, divido, & ὄδω, quia dividit escam.

Δοῖεν, darent, pro δοίησαν, Bœot. & Æol. 3. plur. aor. a. opt. act. a δοῦναι, verbi δίδωμι, do.

Δοίη, daret, 3. sing. a. a. opt. δίδωμι, do.

Δοιὴ, dubio, dat. sing. a δοιὰ, ῆς, ἡ, dubium. Th. δύο, duo.

Δοιοὶ, plur. & δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo. in dativ. plur. δοιοῖσιν, duobus.

Δοιὼ, dual. Poet. pro δύο, duo.

Δοκάζω, observo, expecto, arbitror. f. άσω. præt. δεδόκαγμαι. δοκάω, idem. Hinc προδοκάω, solicite exspecto. προσδοκάω, expecto, spero. προσδοκία, ας, ἡ, actus spectatio. ἀπροσδόκητος, inexspectatus. q. a δοκάω, videor.

Δοκάνη, loculus. a δέω, capio, quia capit mortuum.

Δοκησίσοφος, Dor. pro δοκήσιος, fut. s. a δοκέω, f. ήσω, arbitror, opinor.

Δοκῆς, δοκῇ, contracte, in a. & 3. sing. verbi δοκέω, videor. δοκῆς μοι, videtur mihi, imperson. δόκει, præs. imperat.

Δοκίδιον, insidiatus, expectatos, præs. pnit. verbi δοκίδω, observo. Th. δοκάζω, observo.

Δοκέω, ῶ, videor, censeo, existimo, probo. δοκῶν, ῶσα, præs. part. neut. gen. κατὰ τὸ δοκῶν, prout ipsis videbatur. οἱ δοκοῦντες, qui censentur: item qui sunt in aliqua existimatione. imperf. ἐδόκουν, ων. f. δόξω, & δοκήσω. a. s. ἔδοξα. a. r. sub. δόξω, ῃς, ῃ. perf. pass. δέδογμαι. hinc δόγμα, ατος, τὸ, placitum, decretum. δογματίζω, dogma aliquod introducco. δόκησις, εως, ἡ, opinio. δόκιμος, α, ὁν, ἡ, probus, probatus. δοκιμάζω, probo, exploro, δοκιμασία, ας, ἡ, experimentum. δόξα, ης, ἡ, opinio, sententia; item gloria. δοξάζω, opinor; item celebro. δόκιος, bene alicui cupio, aliqua re oblector. δόκιμος, ας, ὁν, benevolentia gratuita. δόκιμος, α, ὁν, ὴ, probatus, insignis. ἀδόκιμος, α, ὁν, ὴ, minime probus, adulterinus. ἀμφιδοξος, α, ὁν, ὴ, anceps, dubius. ἔνδοξος, α, ὁν, ὴ, celebris, illustris. ἑτεροδοξος, α, ὁν, ὴ, diversus opinionis, vel sectæ. κενόδοξος, α, ὁν, ὴ, inanis gloriæ cupidus. ὀρθόδοξος, α, ὁν, ὴ, recte sentiens.

Δοκεῦσι, pro δοκῶ, puto. apud Hermipp. Comicum.

Δοκέω, pro δόξω, f. r. verbi δοκέω. hinc δόκησις, ἡ, opinio.

Δοκιμάζω, probo, exploro, existimo, examino. f. άσω. perf. δεδοκίμακα. perf. pass. δεδοκίμασμαι, & in 3. pl. præs. imperat. δοκιμαζέσθωσαν. Th. δοκέω, videor.

Δοκιμασία, ας, ἡ, probatio, exploratio. δοκιμάω, a δοκιμάζω, probo.

Δοκιμή, ῆς, ἡ, experientia, probatio. δοκίμιον, α. τὸ, exploratio. δόκιμος, α, ὁν, ὴ, probus, probatus, acceptus. a δοκιμάζω, probo. vel, ut alii, a δοκέω, videtur; probatur.

Δοκὸς, οῦ, ἡ, trabs, tignum. q. a δόκεσθαι, Jon. pro δέχεσθαι, quia excipitur a finibus, quibus immittitur. & pro hasta, vel lancea. δοκὸς, ὁ, ἡ, parva trabs.

Δόκος, ου, ἡ, opinio, exspectatio. a δοκάζω,

«αζω, observo, expecto, arbitror.
Δοκόω, contigeo. δόκωσις, contiguatio. Eccl. 00. 18. mala δόκοσις.
Δολερός, ᾶ, ὰ, idem ac δολίος, στ⊙-, ὰ, dolosus. Th. δόλ⊙-, ι, ὅ, dolus, fraus.
Δολίωσαι, dat. plot. Jon. f. g. a δόλ⊙-, ίω, ω, dolosus. in acc. sing. f. g. Jon. δολίωα, ab eodem themate.
Δόλ⊙-, ίω, ω, dolosus, ι, um. ejusdem thematis.
Δολόω, ῶ, dolo utor. f. ώσω. p. δεδολώκα. ἐδολώθην, pro ἐδολόω, 3. pl. imperf. act. Th. δόλ⊙-, ι, ὰ, dolus.
Δολιχ', pro δολιχά, acc. plur. n. g. a δολιχός, ὸ, ὸν, longus, a, um.
Δολιχήρετμ⊙-, α, ὰ, ὴ, longis remis utens. a δολιχός, longus, & ἐρετμός, remigo.
Δολιχόδουν⊙-, seu δολιχόδημ⊙-, ι, ὰ, ὸ, collum longum habens. a δολιχός, longus, & δέρη, seu δειρὴ, ὰ, cervia.
Δολιχός, ὰ, ὰ, longus, prolixus. Substantive sumitur pro spatio ra. aut 24. stadiorum. Duci possit a δῆλα χεόμεν⊙-, per totum fosue, id est, extensue, & porrectus. Δολιχ⊙-, similax hortensis, seo phasolus. quia ei siliqua, & caolia δολιχός, longa.
Δολόεντα, acc. sing. a δολόεις, στ⊙-, ὸ, dolosue. a δόλ⊙-, ι, ὰ, dolus.
Δολομήχαμ⊙-, ε, ὸ, dolorum machinator, Poet. & Dor. pro δολομήχαν⊙-. ex δόλ⊙-, dolus, & μαχαν, ὴ, machinoa.
Δολοπίστα, vocat. a δολοπίστης, ι, ὰ, vafer, dolosus. Dicitur & δολόφρης, ὸ, ὴ, idem. a δόλ⊙-, ι, ὸ, dolus, & μῆτις, ὴ, consilium.
Δολόστροφ, dat. plur. Joo. & Poet. nomen proprium.
Δολοπίων, ων⊙-, ὰ, Dolopion. nomen proprium.
Δολοπλοκίαι, αι, ὴ, dolos. ex δόλ⊙-, ι, ὰ, dolus, & πλέκω, necto. pract. med. πέπλοκα.
Δολοῤῥαφῆσ, dolos fuere. ex δόλ⊙-, ι, ὰ, dolus, & ῥάπτω, suo. f. ψω.
Δόλ⊙-, ι, ὸ, dolus, fraus. a δέλω, insecn, vel δηλέω, lædo. hinc δολόεις, στ⊙-, ὸ, dolosus. δόλων, ων⊙-, ὸ, ficu, gladiolus.
Δολόεντες, οἱ, nom. plur. part. præs. act. a δολόω, circumveoio. δολῶ, præs. inf.
Δολοφρονέω, ήσ⊙-, ὸ, ὴ, qui dolum cogitat. ex δόλ⊙-, dolus, & φρένω, dico.
Δολοφρονέα, fraudes cogito. f. ήσω. a δόλ⊙-, fraus, & φρήν, meos.
Δόλοψ, στ⊙-, ὸ, speculator. a δόλ⊙-, dolus, & ὄψις, facies, quod astuto vultu.
Δολόω, ῶ, fallo, dolis capio, decipio, adultero, depravo. f. ώσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλ⊙-, dolus, fraus.
Δόλῳ, dat. sing. δόλος, acc. plur. a δόλ⊙-, ι, ὸ, dolus.
Δολωθῆς, ήτ⊙-, ὰ, a. s. parr. pass. a δολόω, dolos machinori, circumvenio. ab eodem themate.
Δόμα, στ⊙-, τὸ, donum. q. a δίδω, do. Th. δίδωμι, do. perf. pass. δεδόμαι.
Δόμεν, Jon. & δόμεναι, Dor. & Æol. pro δοῦναι, a. a. inf. act. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. a. a. ἔδων.
Δόμ⊙-, ι, ὰ, dominus. δόμος, ης, ὴ, domina, id est, δέσποινα. Posteriores Græci a Latinis sumpserunt.
Δόμ⊙-, ι, ὸ, domus. gen. plur. δόμων. δομόνδε, domum versus. a δόμομαι, ædifico. p. m. δέδομα.
Δοτεθῆτα, ὰ, commota, concitata, Dor. pro δοτεθεῖσα, aor. ι. part. pass. f. g. a δοτέω, agito.
Δοταλέα, acc. Jon. pro ὰν, a δοταλός, ὰ⊙-, aruodinosus. a δόταξ, ακος, ὸ, arundo, calamus scriptorius, sagitta.
Δοταστρόφ⊙-, α, ὰ, ὴ, arundioiter. sa δόταξ, ακ⊙-, ὸ, aruodo, & τρέπω, alo. p. m. τέτροφα.
Δόταξ, ακ⊙-, ὸ, arundo Cypria. q. a δοτέω, agito, quod facile a ventis agitetur.
Δοτέω, agito. f. ήσω. præs. part. f. g. δοτέουσα. q. a δοτή, & ἀνέω, pro ἀνέθω, moveo, impello. hinc δόνημα, & δόσις, agitatio.
Δόντες, αἱ, nom. plur. a. a. part. act. a δός, δότ⊙-, verbi δίδωμι, do. a. a. ἔδαν.
Δόξα, ης, ὴ, opinio, gloria. δόξαι, ῶν, αἱ, dignitates. a δοκέω, videor, puto.
Δοξάζω, glorificn. imperf. ἐδόξαζον. fut. άσω, aor. ι. ἐδόξασα, ad gloriam evehi. δόξασον, άτω, aor. s. imperat. act. δοξάσω, ης, ῃ, a. ι. fub. δοξάσαι, a. e. inf. δεδόξακα, perf. act. δοξάζομαι, glorificor, præs. pass. δεδόξασμαι, perf. pass. ἐδοξάσθην, aor. e. pass. δοξασθῶ, ῆς, ῇ, a. ι. fob. pass. Th. δοκέω, videor.
Δοξασθῆν, 3. plur. aor. e. fub. pass. a δοξάζω, glorifico.
Δόρτε, 2. plur. a. s. fub. act. a δοκέω, videor. f. δόξω.
Δοξαίος, ὰ, ὸν, glotiosoa. δοξαῖ ἐσθῆτι, vestis magnifica. a δόξα, gloria.
Δόξις, εως, ὴ, visio. a δοκέω, videor.
Δοξάσθαι, pro δοκῶν, videri, haberi, verbi δοξόω, a. s. pass. ἐδοξώθην.
Δόξω, videbor, f. s. verbi δοκέω, videor. a. s. ἔδοξα.
Δορά, ᾶς, ὴ, pellis detracta, excoriatio. q. a δέρω, excorio. Th. δέρμα, ατος, τὸ, pellio.
Δόρατ, στ⊙-, τὸ, Jon. & Poet. pen eo & δόρυ, ατ⊙-, lzocea. hinc δορύπτον, τὸ, hastila.
Δόρατος, δόρυος, & δορός, gen. sing. a δόρυ, τὸ, hasta. in plur. τὰ δόρατα, hastæ.
Δορίπτυπ⊙-, ι, ὸ, ὴ, Poet. hastifremus, bellicosus. ex δόρυ, τὸ, laocea, & στύπ⊙-, α, ὸ, strepitus. Th. τύπτω, pulso.
Δορίς, ὸ, cultar, quo fit δορά, excoriatio.
Δορκάς, άδ⊙-, ὴ, nomen mulieris. Gr. capra. a δέρκ, κος, ὴ, idem.
Δόρξ, κός, ὴ, capra, dama. δορκάς, άδος, ὴ, idam. q. a δέρκω, video. quia acuto visu prædita. Dicitur & δόρκ⊙-, δορκάς, & δέρκων.
Δόρπα, acc. plur. a δόρπον, ι, τὸ, cœoa.
Δορπία, ης, ὴ, Jon. pro δόρπ⊙-, α, ὸ, cœna.
Δόρπον, ε, τὸ, & δόρπος, α, ὸ, cœna. q. a δόρυ, & πάω, quod cœoandi tempore hastarum exercitium cessaret. Vel a δόρυ, hasta, & πόνος, labor, (ut sit quasi δορύπονον) quod antequam cœnarent, hastis se exercerent. hinc δορπέω, πήσω, cœno. ἐπιδορπίς, ίδος, ὴ, cœoa secundaria.
Δόρυ, τὸ, hasta, liganm obloegum. gen. δόρατος, & δορός. dar. δόρατι, & δορί. quod ut fieret, cortex ἐδέρετο, cædebatur. a δόρυ igitur, cujus præt. med. δέδορα. inde δορύσσω, hasta pugno.
Δορυάλωτος, ι, ὸ, ὴ, bello captus, ex δόρυ, lancea, & ἁλίσκω, capio.
Δορυφόρος, ε, ὸ, satelles. hiac δορυφορέω, fatalles sum. ea δόρυ, hasta, & φέρω, fero.
Δός, & δόσ, da, aor. a. imperat. act. a δίδωμι, do. f. δώσω. a. a. ἔδων.
Δόσαν, dederunt. Jon. pro ἔδοσαν, 3. plut. a. a. act. ab ἔδων, verbi δίδωμι, do.
Δοτίνες, αἱ, dona, nom. plur. a δόσις, εως, ὴ, dooum, quod a δίδωμι, do.
Δοτίποινος, ὸ, ὴ, qui alicujus peccati dat pœnas. ex δόσις, quod a δίδωμι, do, & ποινή, ης, ὴ, jus, pœna.
Δόσις, εως, ὴ, donum. quod a a. sing. perf. pass. δέδοται, verbi δίδωμι, do.
Δόσκεν, ες, ε, imperf. Poet. pro ἐδίδουν, ως, ω, verbi δίδωμι, do.
Δότε, a. plur. a. a. imperat. a δίδωμι, do.
Δότειρα, ας, ὴ, datrix. a δοτὴρ, ῆρ⊙-, ὸ, dator. a δίδωμι, do.
Δότης, ᾶ, ὸ, dator, a δέδοται, 3. singul. perf. pass. verbi δίδωμι, do.
Δοτικός, ὴ, όν, ad dandum propensus. a δίδωμι, do.
Δότω, 3. sing. aor. a. imperat. act. a δίδωμι, do.
Δοῦ, pro δόσο, a. s. imperat. med. ejusdem verbi δίδωμι, do.
Δολαγωγέω, in servitutem redigo, cum accus. a δολαγωγός, ὰ, ὸ, servorum ductor. quod ex δόλ⊙-, ι, ὸ, farvus, & ἀγωγός, ὸ, ὸ, dux vim. quod ab ἄγω, duco.
Δολείη, ας, ὴ, servitus. Th. δῆλ⊙-, ι, ὸ, servus.
Δόλι⊙-, ὸ, servilis. & in f. g. δολία. sb eodem themate.
Δολόω, pro ἐδολόω, servierum, 3. plur. aor. e. act. Jon.
Δουλεύσ⊙-, 3. plur. a. a. impetat. act. a δουλόω, servio.
Δουλόω, servio, sum servus. fut. ώσω. aor. o. part. δεδούλωκα. p. δεδούλωμαι, ab eodem them. δῆλ⊙-, servus.
Δόμη, vida in δῆλ⊙-. δόλ⊙-, idem ac δόλι⊙-, servilis.
Δουλίη, ης, ὴ, Jon. pro δουλεία, ας, ὴ, servitus. hinc δουλί⊙-, Jon. pro δόλι⊙-, servilis.
Δουλιχόδουν⊙-, ι, ὸ, ὴ, longam habens cervicem. a δολιχός, Joo. pro δολιχός, & δέρη, seu δειρὴ, ης, ὴ, cervix.
Δουλοπρεπής, ὲς, ὴ, servo conveniens. ὸ τῷ δούλῳ πρέπων.
Δῦλ⊙-, α, ὰ, servus. δόλη, ης, ὴ, ancilla. q. a δέω, ligo, calamitas. vel quasi ligarua, a δέω, ligo. vel q. δειλός, timidus. vel a δόλ⊙-, dolus, quod dominos suos nonnunquam decipiant. hinc δῦλ⊙-, ι, ὸ, ὴ, servilis. δουλεία, ας, ὴ, servitus. δουλόω, ώσω, in servitutem redigo. δουλία, servo. δουλοπρεπολόια, ας, ὴ, servitus ad oculum præsente hero.
Δουλοσύνη, ης, ὴ, servitus, Jon. pro δολεία. Th. δόλ⊙-, ι, ὸ, ὴ, servus.
Δουλήτρ⊙-, ε, ου, qui servitutis jugo magis premitur. compat. a δῦλ⊙-, servus.
Δουλώθην⊙-, ὸ, præf. pass. a δουλόω, in servitotem redigo. Th. δῦλ⊙-, servus.
Δουλόω, in servitutem redigo. fut. ώσω. p. δεδούλωκα. præf. pass. δούλωμαι, servus fio. perf. pass. δεδούλωμαι. perf. part. δεδουλωμένος ⊙-, mancipatus. aor. ι. pass. ἐδουλώθην. aor. ι. part. δουλωθείς, έντος, ὸ, ab eodem themate.
Δουλοσύνη, ὴ, servitus, Jon. pro δουλοσύνη, vel δουλεία.
Δόμεν, a. e. inf. act. δὸς, δότ⊙-, & in f. g. δόσις, a. a. part. verbi δίδωμι, do. fut. δώσω. a. a. ἔδων.
Δόπησεν, fooait, 3. sing. a. ι. Jon. verbi δοπέω, fonitum edo. Th. δῦπ⊙-, ι, ὸ, fooitus.
Δῦπ⊙-, ι, ὰ, fonitus. q. a δέω, timor, & ὄπτω, facio, quia terrificus. vel a δύω, & ὄπτω, loquor, fono. vel a δέος, τὸ, metus, & ὄψ, vox, quod metum audientibus incutiat. vel a δό⊙-, & ποιῶ, facio. hinc δοπέω, fonirum edo.
Δῦρα, ligna, acc. plur. pro δόρατα, per apocopen, & hoc pro δόρατα, a δόρυ, δόρατ⊙-, τὸ, hasta, lignum. δῦρος, τὸ, idem, Jon.
Δῦρος, τ⊙-, τὸ, Poet. pro δόρυ, navis.
Δύρατ, pro δόρατα, ligna.
Δυμοιακὲς, ὲ⊙-, ὸ, ὴ, tantum intervallum continens, quantum hastæ jactui ex δόρυ, τὸ, hasta, & κοιέω, loogos.
Δυρί, dat. sing. pro δόρατι, vel δόρῃ, a δόρυ, δόρατ⊙-, τὸ, hasta.
Δυρίκλυτ⊙-, υ, ὰ, hasta in figois, bellato. aa δόρυ, hasta, & κλυτὸς, clarus. quod a κλύω, audio.
Δυρίκτητ⊙-, α, ὰ, ὴ, pro δορίατητ⊙-, hasta acquisitus. a δόρυ, hasta, & κτάομαι, possideo.
Δοχὴ, ῆς, ὴ, epulum, convivium. a δέχ-

Digitized by Google

δέχομαι. excipio. Eſt & δοχὸς, ὁ, ὸν, capax, ab eodem them.?

Δοχμὴ, ῆς, ἡ, palmus. a δέχομαι, capio. f. δέξασθαι.

Δοχμὸς, ὸ, & δόχμ⊙-, ε, ὁ, obliquus. q. a δέχομαι, capio. obliqua enim, & curva facile prehenduntur, & teneantur. inde δοχμόω, incurvo, f. ώσω. a. 1. part. paſſ. δοχμωθείς, ſeſe obliquans.

Δοχμωθὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. vide in δοχμὸς, ὸ, ὁ, obliquus.

Δύω, do, inuſitat. pro δίδωμι, do.

Δ Ρ.

Δράβη, ης, ἡ, herbæ nomen, Orientale aſſentorium.

Δράγμα, ατ⊙-, τὸ, manipulus: rapina: donarium. Plut. in Publ. δρᾶξ, ακός, ὁ, pugillus. Thema δράσσω, ſeu δράττω, f. ξω, prehendo.

Δραγμάδιον, ſeu δραγματεῖον, manipulus colligo. a δράμα, ατ⊙-, τὸ, manipulus.

Δραθῶν, a. a. Inf. act. a δαρθάνω, dormio. fut. δαρθήσομαι. q. a δαρθάω. fut. a. ἐδράθην, per metatheſin. aor. a. ἐδραθον.

Δράιλον, fugerem, aor. 2. opt. activ. ab ἔδρᾱλον, verbi inuſitati δρᾶμι, quod a διδράσκω, fugio. Th. δρᾶσι, fugio.

Δράκανα, idem ac δράω, fugio, facio.

Δράκαν, pugillum, acc. ſing. a δρᾶξ, ακός, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δρακὴς, ῆτος, ἐς, a. 2. part. paſſ. vide δράκων, a δέρκω, video.

Δράκοντ, aſpiciebant, pro ἔδρακον, 3. plur. a. 2. act. a δέρκω, video. aor. 2. ὁ δρακον. p. m. δεδόρκα. aor. 2. paſſ. ἐδράκην.

Δράκοντε, dual. num. δράκοντ⊙-, gen. ſing. a δράκων, draco.

Δράκων, οντ⊙-, ὁ, draco. dat. plor. δράκοντ. in f. g. δοκάνα, dracæna. q. a δέρκω, video. quia viſu eſt acuto. f. ξω. a. 2. ἔδρακον. aor. 2. part. δρακών.

Δρᾶμα, ατ⊙-, τὸ, fabula. inde δραματικὸς ἡ, ὸν, fabuloſus, a, um. Thema δράω, ago.

Δραμεῖν, aor. 2. inf. δραμὼν, οῦσα, curiens, a. 2. part. act. δοκιμάσω, f. 2. med. a τρέχω, curro. f. δράξω. p. δεδράμηκα. ant. 2. ἔδραμον. p. m. δεδράμαμαι.

Δράμιμος, ατ⊙-, τὸ, Jon. pro δράμ⊙-, ὸ, cutſus.

Δραμοῦμαι, cucurriſſe, Dor. pro δραμεῖν, quod a τρέχω, curro.

Δραμὼν, a. 2. part. f. g. vide δραμεῖν.

Δρᾶσσα, facere, aor. 2. inf. Dor. pro δρᾶσαι, a δράω, vel δράσω, idem ac δράω, facio. vel δράσσω, fingere, eſt aor. a. inf. a δρᾶμι, vel διδράσκω, fugio. f. δράσω, & Jnn. δράω. aor. a. ἔδρασα, ας, a. 2. opt. δράσσαι. inf. δράσσα. part. a. 2. δράς.

Δράξ, ακός, ὁ, pugillus. a δράσσω, prehendo.

Δραξάμβ⊙-, ὁ, arripiens, a. 2. part. med. a δράσσομαι, carpo, arripio.

Δραπέτης, ε, ὁ, fervus fugitivus. a δράω, fugio.

Δραπετίδας, α, ὁ, Dor. pro δραπετίδης, ου, ὁ, idem fere ac δραπέτης, ε, ὁ, fervus fugitivus, a δράω, fugio.

Δραπὼν, ῶσα, ὸν, a. 2. part. act. a δράσσω, decerpo. f. ψω. a. a. ἔδραπον.

Δράσσασθαι, vide in δράσσω.

Δράσσω, ſeu ἄττω, q. δράω ἄσσω, facio, ut quid mihi prope ſit, prehendo, manu arripio. fut. ξω. δράσσομαι, ſeu ἄττομαι, carpo. f. δράξομαι. aor. 1. med. ἐδραξάμην, ω, ασθαι, a. 1. imperat. δράξαι, & in plur. δράξασθε. perf. paſſ. δεδραγμαι. inde δράγμα, ατ⊙-, τὸ, manipulus. δρᾶξ, ακός, ὁ, pugillus.

Δράσσας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro δράκων, ε, ὁ, ſervus, qui e conſpectu noſtro aufugit. Δραστὸς, ὸν ἔ δρᾶσι, ὁ ἔστι δρᾶσι, ὀλιγοστὸς δὲ λ⊙-, τετάσθαι ὁ λόγος.

Δραστὴρ, ῆρ⊙-, pro quo & δρηστὴρ, famulus, miniſter. Th. δράω, fugio.

Δραστὸς, ὸν, & δρηστὸς, ὁ, excoriatus. a δέρω, excorio. Th. δόρας, ατ⊙-, τὸ, pellis.

Δραχμὴ, ῆς, ἡ, drachma, mnnetæ, & ponderis nomen. q. a δράσσω, pugnum impleo. inde δίδραχμ⊙-, ε, ὁ, ἡ, qui duarum drachmarum pretii eſt.

Δράω, f. άσω, facio, miniſtro, fugio. in de δράμα, ατ⊙-, τὸ, fabula. δρηστὴρ, ῆρ⊙-, ὁ, acer, ſtrenuus.

Δράω, inuſit. curro, pro quo receptum eſt τρέχω. a δράω, fugio.

Δρεπάνη, ης, ἡ, falx. aec. plur. δρεπάνας. δρέπανον, ε, τὸ, falx. a δρέπω, ſeu δρέπτομαι, decerpo. carpo.

Δρέπω, f. ψω, decerpo, colligo. δρέπτομαι, idem. q. περὶ δρυὸν ἔπω, i. e. circa quercum ſcilic. ſuccidendam operor. hinc δρέπανον, & δρεπάνη, ης, ἡ, falx.

Δρεψάμενος, Æol. pro δρεψάμενος, Dor. pro δρεψάμενος, οῦ, nom. pl. fut. 1. part. med. f. g. verbi δρέπω. f. ψω, decerpo.

Δρηστὴρ, ῆρ⊙-, ὁ, Jon. pro δραστὴρ, fugitivus.

Δρήτης, ὁ, faciens. aor. 1. part. act. Jon. a δράω, facio. f. ήσω.

Δρηστὸς, ὸν, ὁ, Jon. pro δραστὸς, fuga. Th. δράω, fugin.

Δρῖλ⊙-, ε, ὁ, lumbricus. Puta a δέρω, quia lævis, quaſi excoriatus.

Δριμὺς, ὺς, ὑ, acri guſtu, vel ſapore, aſper. hinc δριμύτης, acrimonia. Forte a δρῦς, quercus, cujus fructus aſperi ſaporis; ſen potius a δέρω, quia τὸ δριμὺ, aſperum, velut excoriat linguam.

Δρίος, ε, τὸ, locus arboribus conſitus, a δρῦς, arbor.

Δρίστη, ης, ἡ, ſolinm, alveus balneatorius. a δρῦς, arbor, quod ex querceo ligno fiat.

Δρίτυ⊙-, ε, ὁ, eurſus. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. m. δεδρομα.

Δρῖτ⊙-, ε, ὁ, ros. δρόσος, αἱ, lacrymæ. q. ῥότ⊙-, a ῥέω, fluo, vel q. a δρέπ⊙-, quia cito evaneſcit. a δράω, fugio. hinc δροσερὸς, ᾶ, ὸν, roſeidus. δροσώδης, ες, ὁ, ἡ, idem.

Δρῦγγ⊙-, ε, ὁ, cohors, & globus militum, ditungus. vide Latin. Etymol.

Δρύπτω, f. ψω, lacero, lanio. perf. δέδρυφα. inde δρυφὴ, ῆς, ἡ, laceratio, quæ fit ungnibus. q. a δρῦς, arbor. arbores enim, dum decorticantur, lacerantur. Vel potius a δρέπω, carpo.

Δρῦς, υός, ἡ, quercus, quævis arbor. in acc. δρῦν. hinc δρύϊνος, η, ον, & in pl. δρῦν⊙-, ε, ὁ, quercus. δρυμὸς, ὺ, ὁ, ſylva querna. q. a δέρω, excorio. eſt enim cortex ului βυρσοδέψαις, coriariis, alutariis.

Δρυάδες, & κατὰ δρυάδες, ες, αἱ, Nymphæ. χαμαιδρυὰς, ά⊙-, & χαμαιδρυὴς, ή⊙-, ὴ, quercus humilis.

Δρυτὸμ⊙-, ε, ὁ, ἡ, per apocopen pro δρυοτόμ⊙-, quercum, vel arborum inciſor. a δρῦς, ὑ, quereus, vel arbor, & τέμνω, lego.

Δρύφακτ⊙-, ſepes. q. δρύφρακτ⊙-, ε δρῦς, quercus, & φράσσω, quod e querceis ſtipitibus fiat.

Δρώσω, pro δράσω, ſeu δράσσω, præſ. opt. verbi δράω, facio.

Δρώτωρ, Att. pro δράτωρ, ex δράω, facio, vel fugio. Solent enim Attici gen. plur. part. quotcumdam uſurpare pro tertiis perſonis imperat. præſ. temporis, plur. numeri.

Δρώπαξ, ακ⊙-, ὁ, dropax, medicamenti ſpecies, ad evellendos pilos. q. a δρέπω, carpo.

Δ Υ.

Δῦ, pro ἔδυ, ah ἔδυω, υς, υ, a. 2. ind. act. a δῦμι, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. p. δέδυκα. a. 2. inf. δῦναι.

Δύ, pro δύο, duo.

Δύεται, 3. ſing. ind. paſſ. a δύομαι, & δύω, ſubeo.

Δύη, ης, ἡ, infortunium, labores, ſtrages, æruma. q. a δύω, occido, metgor. vel a δέω, ligo.

Δύη, a. ſing. præſ. ſub. verbi δύω. vide δῦ.

Δῦθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Δύμεναι, Dor. pro δῦναι, aor. a. inf. a δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Δῦν, pro δῦναι, Jon. pro ἔδυνε, imperf. verbi δύω, ſubeo. idem ac δῦν.

Δύνα, Dor. per apocopen pro δύναται, vel pro δύνᾳ, pntes, a. ſing. præſ. verbi δύναμαι, poſſum.

Δυνάατ', pro δύναντο, 3. ſing. præſ. opt. δυνάαμαι, αιο, ατο. a δύναμαι, poſſum.

Δυνάτ', pro δύνασαι, poſſum.

Δύναμαι, σαι, ται, poſſum, valeo, æſtimo. in ſub. præſ. δύνωμαι, ῃ, ηται. imperf. ἐδυνάμην, ω, ατο, Attic. pro ἐδυνάσθην, f. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, ης, η, Attic. pro ἐδυνήθην. a. 1. ſub. δυνηθῶ, ῇς, ῇ. legitur etiam a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην, tanquam a δυνάζομαι. Ducamus a δυνὰς, pro valido, & perito, vel a δύω, ſubeo, quod validus laborem, & onera quaſi ſubeat. Hinc δύναμις, εως, ἡ, potentia, vis. δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens, idoneus, poſſibilis. δυνάστης, ου, ὁ, dominus, primas. δυναστεία, ας, ἡ, imperium, ditio. ἀδυναμία, ας, ἡ, imbecillitas. ἀδύνατ⊙-, ε, ὁ, ἡ, impoſſibilis. ἀνδύναμαι, pro οὐκ οἶδα δύναμαι, pro viribus.

Δυνάμει, dat. ſing. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. αἱ δυνάμεις, miracula, virtutes, poteſtates. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναμίχα, ης, ἡ, nomen propriam mulieris.

Δυνάμεσ⊙-, pro δυνάσθ⊙-, Poet. 2. pl. præſ. δύναμαι, poſſum.

Δυναστεύω, confirmo, roboro. f. εύσω. p. δεδυνάστευκα. præſ. paſſ. δυναστεύομαι, ευμαι. inde part. δυναστεύσ⊙-, ευσας, cortoboratus. ab eod. Them.

Δυνάσται, 2. ſing. præſ. a δύναμαι, poſſum.

Δυνασθῆναι, poteriſſe, aor. 1. inf. verbi δύναμαι, poſſum.

Δυνάσσας, poteſtas, Poet. pro δυνάμις, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυναστὴς, ου, ὁ, impetium. δυνάστης, ου, ὁ, dynaſta, dominus. ab eodem them.

Δυνασθένεις, acc. plur. part. præſ. a δυνασθένω, fum princeps, f. δένω. Th. δύναμαι, poſſum.

Δυνατὸν, potens ſum. f. ήσω. p. δεδυνάτευκα. ejuſdem thematis.

Δυνατὸς, ὴ, ὸν, potens. δυνατὸς ἰέναι, idem ac δύναμαι, poſſum. δυνατὸν, & τὸ ὃ δυνατῷ, quod fieri poteſt. δυνατώτερ⊙-, comparat. in ſuperl. δυνατώτατ⊙-.

Δῦνε, ingreſſus eſt, imperf. Joo. a δῦμι idem ac δύω, ſubeo.

Δύνανται, poſſunt, Jon. pro δύνανται, 3. pl. præſ. δύναμαι, poſſum.

Δυάω, 2. fing. præſ. ſub. δυάωμαι, ῶ, ᾷς, ᾶς, a δυάωμαι, poſſum.

Δυάωσι, Jon. pro δυάῃ, quod vide.

Δυασθῆναι, ῆς, ῆ, aor. 1. opt. paſſ. δυασθῶ, ᾖς, ᾖ, a. 1. ſub. paſſ. a δυάωμαι, poſſum.

Δυαώτεαι, Jon. pro δυαύῃ, 2. ſing. f. 1. med. δυαώτεμαι. inde part. δυαωτέμενος, a δυάωμαι, poſſum.

Δύεστ᾽, gen. ſing. præſ. part. a δύω, occido.

Δύεσθ᾽, pro δύεσθε, ingrediuntur, 3. pl. præſ. δύω, ingredior.

Δύθτα, occidentem, accuſ. ſing. aor. 2. part. a δύω, δύθτ-. Th. δύω, val δῦμι, ſubeo.

Δύϊν, δύω, vel δῦμι, ſubeo, ingredior, occido: induo. f. δύσω. a. 1. ἔδυσα. 2. ἔδυν, υς, υ, a. a. inſ. δῦναι. perf. act. δέδυκα. perf. paſſ. δέδυσμαι. hinc δυσιὰ, ῆς, ἡ, occaſus Solis. δῦσις, σεως, ἡ, idem. ἀναδύω, emergo. ὑπαδύω, ſubeo. ἔδυμα, ατ-, τὸ, indumentum.

Δύω, ψl Att. δύο, doo, genit. dual. δυοῖν, & in ſ. g. δυοῖο. dat. plur. δυσὶ. q. a δύϊν. divido. Prima diviſio fit per binarium. Hinc δυάδες, ῶν, ὁ, dualis. δυὰς, ᾶς, ἡ, dubium. δυάζω, dubito.

Δυάων, Poet. pro δυῶν. ex Th. δυάω, pro δύω, ſubeo.

Δύπτω, aquas ſubeo. a δύω, ſubeo, mergo.

Δυς, particula in compoſitione, pro ægre, male, infeliciter. ut δυσαρεσ-, & pro a privante, morofus, a δύη.

Δύσαβ-, ε, ὁ, Dor. pro δύσηβ-, ε, ὁ, infelix puber. ex δυς, infeliciter, & ἥβη, pubes.

Δυσαϊ-, graviter ſpirantis, gen. ſing. a δυσαής, ές-, ὁ, ἑ. ex δυς, ægre, & ἄω, vel ἄημι, flo, ſpiro.

Δύσαι, a. 1. inf. act. verbi δύω, vel δύνω, ſubeo. f. σω. p. δέδυκα. aor. 1. ἔδυσα. aor. 2. ἔδυν.

Δυσαλία, Eſai. 28. verſ. 8. σπίλωμα. Heſ. δύσαλα, ἀκαθαρσία. legam δυσαλία. vide Martini Cadmum. Duco a δύω, & ἅλς, eſt ῥύπος, miſceo. Poſſit & aſſe δυσαλία, quaſi mare ſalſum: ab ἅλς, ſale. Apud Heſych. eſt δυσαλέ-, δυσπάλεα. Id a δύς, & ἄω, ſpiro.

Δυσαρεῖ, dat. ſing. a δυσαρὴς, ές-, ὁ, ἡ, ſiniſtri occurſus. ex δύς, ægre, & ἀείρω, occurro. Th. ἀντὶ, contra.

Δυσαρίμοιο-, vel δύσαρμο-, ε, ὁ, ἡ, infelix. ex δύς, ægre, & μόρ-, fatum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσαριστόκαι, ας, ἡ, quæ optimam prolem peperit, ſed malo fato. ex δύς, infeliciter, & ἄριστος-, quæ optimos parit. quod ab ἄρηϊ-, optimus, ſuperl. ab ἀγαθός, bonus, & τίκτω, pario. præt. m. τέτοκα.

Δυσβάκετος, ε, ὁ, ἡ, difficilis portatu. ex δύς, ægre, & βακετὸς, portabilis, a βαστάζω, porto.

Δύσεαι, induas, aor. 1. ſub. med. Jon. pro δύσῃ, verbi δύω. f. δύσω, indoo.

Δυσέλπις-, ε, ὁ, ἡ, difficilis ſpei. ex δύς, ægra, & ἐλπὶς, ſpes.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dyſenteria. ex δύς, ægre, & ἔντερα, ε, τὸ, inteſtinum, quod ab ἐντὸς, intus.

Δυσεπανόρθωτ-, ε, ὁ, vix emendabilis. ex δύς, ἐπὶ, ἀνὰ, & ὀρθόω, arigo. Th. ὀρθὸς, ὲ, ὁ, rectus.

Δύσεργ-, ε, ὁ, piger, ad opus faciendum lentus. Th. ἔργα, opus.

Δύσερις, ιδ-, ὁ, ἡ, io contentione diſſalis, morofus, rixoſus. ex δύς, ægre, & ἔρις, lis.

Δυσερμήνευτ-, ε, ὁ, ἡ, explicatu difficilis. ex δύς, ægre, & ἑρμήνευμα, interpretor. quod ab ἑρμηνεὺς, ῆ-, ὁ, interpres, oratius.

Δυσέρως, ωτος, ὁ, ἡ, infelix in amore. ex δύς, infeliciter. & ἔρ-, ατ-, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Δύσεται, ſe condit, 3. ſingul. præſ. verbi Poet. δύσομαι, a f. 1. med. δύσομαι, verbi δύω, mergo, ſubeo.

Δύσετο, & δύσετο, imperf. Jon. a δύσομαι, Poet. verbo. Them. δύω, ſubeo.

Δυσηλεῖς, αἱ, ægræ, moleſtæ, nom. plur. a δυσήλεγὲς, ἐσ-, ὁ, ἡ, moleſtus, gravis. quod ex δύς, ægre, & ἀλέγω, curo, f. ξω. q. δυσαλεγὲς. vel, ut alii volunt, a λέγω, cubare facio.

Δυσπείσεν, imperf. verbi δυσπείθω. fut. ήσω. ee δύς, ægre, & πίσεν, non credo. quod a πίσις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Δυσηχὲς, ές-, ὁ, ἡ, horriſonus. ex δύς, ægre, male, & ἠχ-, ſonus.

Δυσθαλπὲς, ές-, ὁ, ἡ, calefactu difficilis, frigidus. ex δύς, ægra, & θάλπω, foveo, calefacio.

Δυσθανατέω, ῶ, ioiqoo aoimo mortem ferre. ex δύς, ægre, & θάνατ-, ος, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Δυσθυμίη, Jon. pro ἀθυμίη, animum deſpondere. as δύς, ægre, & θυμὸς, ὁ, animus.

Δυοῖ, duobus, dat. plur. a δύω, duo.

Δύομαι, ῇ, ᾖ, occaſus, acc. δύσιν, a δύω, ſubeo.

Δυσανατινοθήτους, vix iotelligibile. ex δύς, ægre, & κατανοέω, pernoſco. quod ex νόος, & νοήσις, diſco.

Δύσκεν, imperf. Jon. verbi Poet. δύσκω, pro δύνω, vel δύω, adeo, ſubeo.

Δυσηλεγὲ-, ὲς, ὁ, ἡ, rancus. ex δύς, ægre & ἐλεγὲ-, ος, ὁ, ſonus, vox.

Δυσκλεὴς, ἐσ-, ῆς, ὁ, ἡ, inglorius. ex δύς, ægre, & κλέ-, gloria. Th. κλείω, celebro.

Δύσκλη-, ος, ὁ, ἡ, difficilis in ſumendo aibo, difficilis, morſus. hinc δυσκέλεως, difficultar. ex δύς, ægre, & κέλω, e, τὸ, cibos.

Δύσκλοπος, oncroſum cervici. ex δύς, ægre, & κέλο-, ος, ὁ, cervix in jumentis.

Δυσμενέσσι, inimicis, dat. pl. a δυσμενὴς, intmicus, hoſtis.

Δυσμενὴς, ἐσ-, ὁ, ἡ, infeſtus, hoſtis. acc. δυσμενῆ, malevolum. hinc adv. δυσμενῶ-. ex δύς, ægre, & μέν-, ος, τὸ, animus.

Δυσμετοχέρεσ-, ὁ, ἡ, tractatu difficilis. ex δύς, ægre, & μετα-χειρίζομαι, adminiſtro. Th. χείρ, ὁ, manus.

Δυσμὴ, ῆς, ἡ, proprie Solis occaſus. Th. δύω, ſubeo.

Δυσμνησίκακ-, ε, τὸ, memoratu difficile. ex δύς, ægre, & μνησίκακ-, memor ſum. Th. μνήσομαι, recordor.

Δύσμορε, infelix, vocat. ſing. a δύσμορ-, ος, ὁ, ἡ, cui difficila fatum obtigit. a δύς, ægra, & μόρ-, ſarum. quod a μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Δυσμορίη, Jon. pro δυσμορία, as, ἡ, deformitas. Th. μορφὴ, forma.

Δυσνόητ-, ε, ὁ, ἡ, difficilis iotellecta. ex δύς, ægra, & νοητὸς, intelligibilis. quod a νοέω, cogito.

Δυσνομίη, ης, ἡ, Jon. pro δυσνομία, mala legum conſtitutio, licentia. ex δύς, & νόμ-, ος, ὁ, lex. quod a νέμω, tribuo. f. μήσω. aor. 2. ἔμμορον. præt. med. νένεμμαι.

Δυσπεπαλ-, ε, ὁ, ἡ, afcenſu difficilis. ex δύς, & πάλλω, loca præſupra.

Δυσπαλὴς, ἐσ-, ὁ, ἡ, difficilis, qui luctu difficulter ſuperari poteſt. Ex δύς, ægre, & πάλη, ἡ, luctu.

Δύσπαρις, ιδ-, ὁ, ἡ, infelix Paris.

Δυσπάρθεν-, ε, ὁ, ἡ, trajectu difficilis. ex δύς, ægre, & πάσσω, omitto. fut. ψω. p. πέπασμαι.

Δυσπάτημα, ατ-, τὸ, caſus adverſus, adverſitas. ex δύς, ægre, & πάτω, cado, pro πίπτω.

Δυσπραξίη, ας, ἡ, res adverſæ. ex δύς, ægre, & πρήσσω, ſ. ξω, facio.

Δυσῤῥη-, ος, ὁ, ἡ, frigoris impatiens. ex δύς, ægre, & ῥῖγ-, ος, τὸ, frigus.

Δύσσεαι, indaere, Poet. pro δύσῃ, Jon. pro δύσει, εἰσθ-, præſ. imperat. med. verbi δύσομαι, ῃ, εται, & Poet. δύσσεται. imperf. ἐδυσσόμην, ες, ετο. quod præſens formarum eſt a fut. 1. med. verbi δύω, ſeu δύνω, induo.

Δυσσομένων, gen. plur. Æol. f. ῃ. pro δυσσομένων, præſ. paſſ. verbi δύσσομαι, mergor. Th. δύω, ſubeo.

Δύστε-, ε, ὁ, infelix, ægre. Th. σώ-, ὁ, ſalvus.

Δύστο-, Dor. pro δύσλο-, ος, ὁ, infelix, miſer.

Δύστλο-, ε, ὁ, ἡ, infelix, miſer, ex δύς, male, & τέτλα, gemo. aut ſecundum alios, ex δύς, male, & τῆμι, quod mala ſtat. Th. ἵστημι, ſto.

Δυσύρετος, ε, τὸ, obſervatu difficile. ex δύς, ægra, & τηρέω, ſervo.

Δυσωκέσσατο, a. 1. part. act. verbi δυσωκέω, difficulter pario. f. ήσω. ee δύς, ægre, & τοκ-, ος, ὁ, partus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Δύτ-, ος, ὁ, menſis ſeatus apud Syromacedonas: qui alioquì ἑλαφηβολιὼν. Sextus ocnjs ab eo, quì dicitur ὑπερβερεταῖ-. δύω eſt induo, & Martio incipit terra iodui decore ſuo, violis, floribus.

Δυσυχέστ-, ε, ὁ, infeliciſſimus, ſuperl. a δυσυχὴς, ές-, ὁ, ἡ, infelix, quod ex δύς, male, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, ſum.

Δυσυχέω, infelix ſum, f. ήσω. p. κα. a. 2. part. δυσυχήσας, ατ-, ὁ. ex δύς, male, & τύχη, fortuna. quod a τυγχάνω, ſum.

Δυσύχημα, ατ-, τὸ, affectio. dat. plur. δυσυχήμα. a δυσυχέω, infelix ſum.

Δυσυχία, ας, ἡ, advarſitas. a δυσυχέω, infelix ſum.

Δυσυχέσσας, aec. plur. part. præſ. δυσυχέω, 3. plur. ind. præſ. a δυσυχὴς, infelix ſum.

Δύσφημος, ε, τὸ, Poet. & Dorie. pro δύσφημος, ταγὲσ- ἡ δυσφημία, infamia, dedecus. Th. φάω, dico.

Δυσφημία, ας, ἡ, convitium, probrum. a δύσφημ-, ος, ὁ, ἡ, maledicus, infaulns. ex δύς, male, & φήμη, fama. quod a φημὶ, dico. Thema φάω, idem.

Δυσώνυμος, ominoſi, gen. ſing. Jon. a δύσωνυμ-, ε, ὁ, ἡ, mali omiois. ex iidem Them.

Δύσωρ-, ε, ὁ, ἡ, difficilis latu, provis, moleſtus. ex δύς, ægre, & ῥάω, fero.

Δύσωρος, ου, τὸ, moleſtæ curæ, quas Heſiodus δυσωρησίας vocat. Th. ῥάω, meos.

Δυσωρέων, præſ. part. act. a δυσωρέω, animum abjicio, ægre fero. ex δύς, ægre, & ῥάω, σω, ος, ἡ, mens.

Δυσωρησίῃσι, gen. pl. Æol. a δυσωρησία, ης, ἡ, animi ægritudo. acc. pl. δυσωρησίας. ex δύς, mala, & ῥάω, σω, ος, ἡ, mens.

Δυσχείμερ-, α, ὁ, ἡ, frigidus, hybernalis. ex δύς, male, & χεῖμα, ατ-, τὸ, hyems.

Δυσχερ-, ος, ὁ, ἡ, qui difficulter ſebigitur, & capitur: ferus, intractabilis. ſuperl. δυσχερέστατ-. Th. χείρ, ὁ, manus.

Δυσχεραίνω, moleſte fero, gravor. f. ανῶ. in 3. plur. præſ. ind. δυσχεραίνουσι. acc. plur. part. præſ. δυσχεραίνοντας. a δυσχερὴς, ές-, ὁ, ἡ, difficilis, odioſus. ex δύς, & χείρ, ὁ, manus.

Δυσχερὴς, ές-, ὁ, ἡ, difficilis, moleſtus. in compar. δυσχερέστερ-, ε, ὁ. vide in δυσχεραίνω, moleſte fero, gravor.

Δυσώδες, ες-, τὸ, fœtidum. hinc δυσώδεα, ας, ἡ, malus odor. ex δύς, male, & ὄζω, odorem reddo. f. ὀζήσω. p. m. ὄδωκα, & Att. ὄδωδα.

Δυσώνυμ-, ε, ὁ, ἡ, infauſtus, inauſpicatus.

cus. ex δέω, & ὄνομα, ατος, τό, nomen, Æol. ὄνυμμα, Pos. ὄνυμμ.

Δυσωπία, virtiosus pudor: pudor, qui nos obtueri non sinit eum, qui aliquid a nobis postulat. a δύς, & ὤψ, vultus, vereeundia. Hinc δυσωπέω, δυσωπίας afficio, visum perstringo pudore, barreo, suspicor.

Δυσωπήσεται, 3. pl. f. 1. m. a δυσωπέω, difficulter custodio. a δύσωπος, custo ditu difficilis. ab ὄρος, ος, ὁ, custos.

Δύτης, ου, ὁ, urinator, qui aquas subit. Th. δύω, vel δῦω, subeo.

Δύω, Poet. pro δύο, duo. genit. dual. δυοῖν, & in f. δυοῖς. dat. δυσί. Est & δῦω, mergo.

Δυωδεκαβρυ⊙ν, ου, ὁ, qui duodecies cantrir, vel cantum conficit.

Δυωδεκάτη, ης, ἡ, duodecima, & in m. g. δυωδέκατ⊙ς, ου, ὁ, duodecimus. δυωδεκαταῖ⊙ς, α, ὁ, duodecimus, & duodecim annorum. ex δύο, & δέκα, decem.

Δυωδεκάμηνον, duodecim mensium. δυωδεκάμηνον τέλ⊙ς παρέτεα, id est, unum suum magistratum transigere. ex δυώδεκα, duodecim, & μείν, μηνός, ὁ, mensis.

Δυῶν, Attic. & Jon. pro δυοῖν, duorum, gen. dual. a δύο, duo.

Δ Ω.

Δῶ, donum, per apocopen pro δῶμα, ατ⊙ς, τό, a δίδω, struo.

Δῶ, δῷς, δῷ, a. 2. snb. act. a δίδωμι, do.

Δώδεκα, οἱ, αἱ, τά, duodecim, ἕνδεκα, ex δέκα, decem, & δύο, duo.

Δωδεκάγωνατ⊙ν, ου, ὁ, ἡ, qui duodecim flexus habet. Ea δώδεκα, duodecim, & γωνατ⊙ν, flecto.

Δωδεκατα⊙ῖ, ὁ, qui per duodecim dies alicubi manet, vel abest.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus. ex iisdem them.

Δωδεκάφυλοι, α, τό, duodecim tribus: quasi δώδεκα φυλαί.

Δωδώνηθεν, advarb. Dor. pro Δωδώνης, ex Dodone. Quid Δωδώνη sit, vide Stephan.

Δωδώνη, ης, ἡ, Dodona. nomen proprium.

Δώῃσω, ης, η, Att. pro δώσω, ης, η, aor. 2. opt. act. a δίδωμι, do. aor. 2. δῶσαι.

Δώῃσι, dederit, 3. sing. a. 2. opt. a δώη, & Jon. additur σι. Sin vero sit δώῃσι, erit 3. sing. sub. a δώω, δώῃς, δώῃ, & Jon. δώῃσι. pro δῶ, δῷς, δῷ. a δίδωμι, do.

Δῶκ', vel δῶκε, dedit, pro ἔδωκε, per apocopen Poet. a. 1. sic δῶκαν, pro ἔδωκαν, 3. pl. aor. 2, varbi δίδωμι, do.

Δῶλ⊙ν, ου, ὁ, Dor. pro δοῦλ⊙ν, ὁ, servus.

Δῶμα, ατος, τό, domus, contracte pro δόμημα. pl. δώματα, & in dat. pl. δώμασι. hinc δωμάτιον, ου, τό, tectum, domuncula, cubiculum. Th. δέμω, extruo. p. m. δέδομα.

Δώνᾳξ, ακος, ὁ, Dor. & Poet. pro δόναξ, usundo.

Δώομεν, per syllolen pro δώμεν, Poet. pro δῶμεν, 1. plur. aor. 2. sub. act. a δίδωμι, do.

Δῶρ', pro δῶρα, acc. pl. a δῶρον, ου, τό, donum.

Δωρεά, ᾶς, ἡ, donum. δωρεὰν, q. κατὰ δωρεάν, adverb. gratis, immerito. Th. δῶρον, donum.

Δωρέομαι, ῶμαι, & Poet. δωρέω, ῶ, dono, largior. f. ήσομαι. perf. pass. δεδώρημαι, εαι, ται. a. 2. med. ἐδωρησάμην. a

Δώρημα, ατος, τό, donum, beneficium. ejusdem them.

Δωρητός, ή, ὁ, muneribus placabilis, seu corruptus. a δῶρον, ου, τό, donum, beneficium, munus.

Δωριζειν, Dorica loqui. Poet. pro Δωρίζειν, quod u Δώριος, vel Δωριεύς, Dorieus. Dicitur & Δωριδς, ίδος, ἡ, idem. Δωριής, Att. pro Δωριεύς. Tum Δώριος, ία, ον, Poet. pro Δωρικός. Dorienus, a, um. Et Δωρίς, ίδος, ἡ, pro Δωρική.

Δωρίς, ίδ⊙ς, ἡ, Doris, nomen mulieris.

Δωρίσδειν, Dor. δωρίζειν, loqui Dorice.

Δωροδοκία, ἡ, ιας, donia inhin, munera capio. acc. plur. part. præs. δωροδοκέντας. ex δῶρον, ου, τό, donum, & δέχομαι, capio.

Δωροδοκία, ας, ἡ, munerum acceptio, lordes. inde δωροδόκ⊙ς, ου, ὁ, munerum ueceptor, donis inhisns. ab iisdem them.

Δωροκοτέω, munera prava offero. quod a κόττα, pullo. Sonat, tunquam munera pullo, seu cudo. Syrach. 35. 11.

Δῶρον, ου, τό, donum. q. ω δόω, do. vel a δόμαι, & ὄρω, excito. Beneficium in nos collatum ad casdem amoris vices rependendas excitat. hinc δωρεά, ᾶς, ἡ, idem. δωρεάν, gratis, adv. δώρ⊙ς, α, ὁ, ὴ, donorum expers: item qui non dooat. ἀντίδωρον, ου, τό, donum dono relatum. Est & δῶρον, palmus minor, sc. quatuor digiti.

Δῶς⊙ν, ὁ, Dorne, filius Xuthi, u quo Δῶροι oppidum, & inde Δωριής, Dores, Dorienles.

Δωροφάγ⊙ν, ου, ὁ, qui devorat dona. ea δῶρον, donum, & φάγω, edo.

Δωροφόρ⊙ν, ου, ὁ, Poet. qui dons fert alicui danda. Ex δῶρον, donum, & φέρω, fero.

Δωτίτημαι, Dor. pro δωτίομαι, dono.

Δώς, ἡ, donum, indeclinabila, Poet. idem ac δόσις. Th. δίδωμι, do.

Δωσείλλαι, Dor. pro δώσειν, fut. 1. inf. act. u δίδωμι, do.

Δώσῃ, tradat, 3. sing. aor. 1. sub. act. Poet. pro δώσῃ, ab ant. 2. ἔδωτα, pro ἔδοτα, verbi δίδωμι, do.

Δώσῃ, Jon. pro δῷ, 3. sing. aor. 2. sub. Sin absque σ, est 3. plur. ejusdem temporis verbi δίδωμι, do.

Δωτᾶν, Dor. pro δώσειν, 3. plur. f. 1. verbi δίδωμι, do.

Δωτῶ, Dor. pro δώσω, f. 1. act. ejusdem verbi δίδωμι, do.

Δώσω, f. 1. act. a δίδωμι, do. Sic δώσατ', pro δώσειν, plur. f. 1.

Δωτη, dantri, dat. sing. a δώτης, ου, ὁ, dator; sed usitatius δότης. Them. δίδωμι, do.

Δωτῆρες, ῆ, nom. pl. a δωτήρ, ῆρ⊙ς, ὁ, donator, ab eodem them. δίδωμι, do.

Δωτιάζω, dona colligere, & accipere. a δωτίνη, donum.

Δωτίνας, Dor. pro δωτίνας, acc. sing. a δωτίνη, donum.

Δωτίνη, ης, ἡ, munus, proprie quod consumitur: ut vinum, vestis, Th. δίδωμι, do.

Δωτήρες, donis, dat. plur. Jon. a δωτήρ, ῆρος, ὁ, ejusdem them. δίδωμι, do.

Δώτορες, οἱ, nom. plur. u δώτωρ, ορος, ὁ, dator. a δίδωμι, do.

Δωτώ, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Δώωσ', pro δώωσι, dedissent, per apostheſin Jon. & Poet. pro δῶσι, 3. plur. a. 2. sub. a δίδωμι, do.

Ε.

Nota quintæ apud Græcos litteræ, signum etiam numeri quinarii. Tum & a Æol. ita multo pro σ.

Ε', ha, dolentis partienla, quæ gaminari solet. Item ἕ, ἑ, pronomen accusativi casus, ub ἕ, οἱ, sui, sibi. inde ἑός, ἕ, ὅ, suus. σφέος, σφώτερος, & σφέτερος, α, ον, ὁ, idem.

Ε'α, Jon. & Poet. ecbasi ἴα, pro ἰᾶ, imperf. verbi εἰμί, sum. Est & ἴα, sinebat, imperf. vel præs. imperat. pro ἔα, ramitta, verbi ἐάω, sino. est & ἴα, vah, ah, advarb. querentis. Significat & ἰᾶ, & ἄ, sua bona, peculium: ex ἑός, suus. vide ἕ, se.

Ε'ᾳ, concedit, 3. sing. præs. ab ἐάω, sino. f. ἐάσω. a. 1. sub. ἐάσω, ῃς, ῃ. p. ἄσας.

Ε'ᾶκα, fioit, Poet. pro ἐᾷ, per pleonasmum ᾶ κ.

Ε'αγα, ας, α, fregi, Att. pro ἔαγα, p. m. verbi ἄγνυμι, seu ἄγω, frango. f. ἄξω. p. m. ἄγνυ, & ἔαγνυ. p. m. part. ἀγείς. a. 1. ἔξα, & ἔαξα. a. 2. pass. ἄγλων. & ἐάγλων.

Ε'αγλων, fractus sum, Att. pro ἄγλων, a. 2. pass. ejusdem verbi. hinc a. 2. part. pass. ἀγείς. inf. ἀγλῆναι.

Ε'αδα, ας, α, demulsi, pro ἕσα, prat. med. Att. seu Jon. diphthongi resolutinna, ab ἀνδάνω, vel ἄδω, placeo. prat. purt. med. ἀδάς, pro ἑδώς. fic in ant. 2. ἄδον, pro ἕδον, Æol. ἄδον.

Ε'αδότα, placentem, pro ἑδότα, p. m. part. vide ἄδα.

Ε'ακεν, permisi, pro ἔακεν, perf. act. verbi ἐάω, sino. f. σω.

Ε'αλη, convolutus ast, involvit se, occultavit se. Att. vel Jon. diphthongi resolutinne, pro ἕλη, a. 2. pass. Jon. ἄλην. unda part. ἀλείς, έντ⊙ς. Aut ab ἀλέω, deelinn, vito. aut ἐάλη per Metupl. pro ἐάλη, qnod est Att. pro ἅλη, ub ἅλης, anr. 2. verbi ἁλίσκω, capio. Alii legunt ἐάλη, Attic. seu Jon. pro ἅλη, verbi ἅλημι, deelino. a. 2. part. ἁλείς.

Ε'ἁλωκα, captus sum, Att. pro ἥλωκα, perf. act. verbi ἁλίσκω, capio. f. ἁλήσω. ant. 2. ἅλων. aor. 2. part. ἁλούς. anr. 2. inf. ἁλῶναι. aor. 2. inf. pass. ἁλῆναι.

Ε'ἅλων, espi, Att. pro ἅλων, a. 2. verbi ἁλίσκω, espio. vide ἐάλωκα. prat. autem, & a. 2. passive sumuntur.

Ε'ἀν, ἤ, conjunctio counsaiva constituitur eum subj. & opt. Ea εἰ, & ἄν, pro ἐάν. quæ sæpe sunt μέρη λόγων παντὸς, particulæ potentiales, & sæpe postponuntur, ut ἄνθρωπος ἄν, diaiissem. quandoque deest ἄν. sed rarius præponuntur, ut ὃς ἄν, quicunque. ἐάν τις, si quis. ἐὰν μή, nisi, &c.

Ε'ἄσκεσκον, placebam, imperf. Attic. & Jon. pro ἤδεσκον, ες, pro η, verbi ἀνδάνω, placeo.

Ε'ἑσσις, ῆ, ἡ, indutu puleher, tennis, subtilis. adject. propria peplus. ab ἕω, seu ἵνυμι, induo. Aliquando de stanno dicitur, & tum est fusilis, quasi χυτός, a χέω, fluo. Tum etiam substantive usurpatur, & epitheton adjungitur, ἑσσὴ νεκταρέη, vestis nectarea. Et tunc ponitur pro ἑσσὶς πέπλ⊙ν, seu [illegible]. sæpe enim epitheta ponuntur pro suis substantivis.

Ε'ὕκτατο, Att. vel Jon. pro ἤυτο, & ἴυτο, pro ἤυτο, ab ἤμαι, sedeo.

Ε'ὔξα, fregi, a. 1. Att. pro ἔαξα, verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. vide ἔαγα.

Ε'ὖρ, ῥ⊙ς, τό, ver, & contracte ἦρ, q. ab ἴω, mitto, quod verno tempore terra flores emittat. ἐαρινὸς, ἥ, ὁ, vernus, & per epenthesin ἐαρινὸς.

ἦαρ ſumitur etiam pro ſanguine, & pinguedine.

Ε'αρι̃νὸς, ἡ, ὁ, ſ. g. ab ἐαρινὸς, ἡ, ὸ, vernus. Th. ἔαρ, ver.

Ε'αροτρόφος, ὁ, ἡ, vere nutritus, vernus, ex ἔαρ, ver, & τρέφω, alo. p. m. τέτροφα.

Ε'ᾶς, ſine, a. ſing. ind. præſ. verbi ἐάω, ſino. Tum ἔας, pro ἔασας, permiſit, a. 2. Jon. ejuſdem verbi. Ε'ᾶς, ſuas, pro σᾶς.

Ε'ασα, Attic. pro ἦσα, a. 2. act. verbi εἶδον, placeo. vide ἔαδα.

Ε'άσιμος, ſivimus, 2. plur. a 1. Jon. ſed ἐάσιμος, 2. plur. a. e. opt. ἄσιμεν, a. 2. inf. act. verbi ἐάω, ſino. ſ. ἀάσιμος. p. ἄσαγε. a. a. ἄσιμεν.

Ε'ασιν, a. plur. ſat. a. act. ἐάσης, ſinas, 2. ſing. a. a. ſub. ab ἐάω, ſino.

Ε'ασκε, dimittebat, imperf. Jonic. pro ἄσκε, verbi ἐάω, ſino.

Ε'ασι, Jon. pro ἔασιν, Poet. pro εἰσὶ, ſunt, ut πεῖσαι, Jon. pro πεῖσαι, ab εἰμὶ, ſum.

Ε'ασομαι, a. plur. f. 1. act. verbi ἐάω, ſino. ſ. ἐάσω. p. ἄσαγε.

Ε'ασσα, Dor. pro ἔουσα, ης, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ε'αται, & ἧται, Jon. pro ἧνται, & ἧνται, ab ἧμαι, ſedeo, quod formam præteriti, præſentis autem habet ſignificationem: ab lauſt. ἔω, ſedeo.

Ε'ατε, Jon. pro ἧτε, 2. plural. imperf. verbi εἰμὶ, ſum.

Ε'στέον, ſinendum. verbale ab ἐάω, ſino.

Ε'αυτῆ, ῆς, ἦ, & contracta αὑτῆ, ῆς, ἦ, ſui ipſius, carat oomioativo. Ex ἑο, pro ὑ, ſui, & αὐτῆ, io ſogulari aumero eſt tertiæ perſonæ, nec non ſecundæ. ἐο' ἑωυτῆ, a te, &c. In plur. num. eſt trium perſonarum, ἑωυτῇσι, ooſtri, veſtri, & ſui ipſorum.

Ε'αφθίων, accaoſue ſnm, Att. pro ἠφθίων aor. e. paſſ. ab ἔπτομαι, acceador. Vel ἐαφθίων, Jon. dialyſi pro ἠφθίων, ιι. 2. paſſ. ab ἔπτομαι, ſeqoor.

Ε'άω, ſino, permitto. imperf. ἔαον, ων, ως, ας, ας, ω. ſ. ἐάσω. a. e. ἄσαγε. a. 1. imperat. ἔασον, άτω. a. 2. peit. ἐάσας, αντ⊙ν, ὁ. perf. ἄσαγε. q. ab ἔω, mitto.

Ε'άων, bonorum, gen. plur. Æol. pro ἐῶν, ab ἐὸς, ἡ, ὸν, ſuue, a, um. Alii lagendum cenſaat ἐάων, & derivaot ab ἐὸς, idem ac ἑὸς, vel ἑῦς, bonus.

E B.

Ε'βα, Dor. pro ἔβη, venit, ab ἔβλω, a. 2. vatbi βαίνω, eo. fot. βήσομαι. Item Laconice pro ἕω, ſine, ioterpoſito β, ab ἐάω, ſioo.

Ε'βάδιζε, 3. ſing. a. 1. act. a βαδίζω, vado. ſ. ίσω, & Dor. ίξω. Th. βαίνω, eo.

Ε'βαινε, ibat, imperf. act. a βαίνω, eo. ſ. βήσομαι. a. e. ἔβλω.

Ε'βαλεν, ος, ε, jeci, aor. a. act. verbi βάλλω, jacio. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. paſſ. ἐβλήθλω. p. m. βέβολα.

Ε'βαν, per ſyncopeu Poet. pro ἔβασαν, 3. plur. aor. a. act. Sic ἔβα, pro ἔβη, ab ἔβλω, verbi βαίνω, eo. ſ. βήσομαι.

Ε'βασίασε, tiagebator, 3. ſing. imperf. paſſ. a βάσσω, iotingo, mergo. f. ψω. p. φα.

Ε'βασίασαν, eaiſ[illegible]nt, 3. plur. a. a. paſſ. eam duplic[illegible]meato, verbi βαρύσσομαι, quod ex βαρὺς, ὑα, ὺ, gravis, a, & ὄσσομαι, video. Alii voluut eſſa aor. ſ. verbi βαρυνθῆναι, viſu ſum gravata. ab liſdem tbamatibus.

Ε'βασσε, pro ἔβασε, ſine, a 1. imperat. act. interpoſito β Laconice, ab ἐάω, ſino. Lacooes dicuat ἔβασ.

Ε'βάσασα, ας, ε, portavi. a. 2. ind. act. a βασάζω, f. σω, porto.

Ε'βάφθη, tractus ſum, a. 2. paſſ. ἔβαφον, tinxi, aor. a. ind. act. pro ἔβαπον, ouphoniæ gratia, verbi βάπτω, tiogo, mergo. f. ψω. p. βέβαφα.

Ε'βδελυμην⊙ν, ης, ον, peit. part. paſſ. a βδελύσσομαι, abominor. fut. ξομαι. Th. βδέω, pedo.

Ε'βδελυξάμενος, ε. pl. a. m. varbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ε'βδομήκοντα, ν. pl. a. m. varbi βδελύσσομαι, abominor. Th. βδέω, pedo.

Ε'βδομήκοντα, νι, αι, τα, ſeptuagiota, ἀπλῶτω. ab eodem themate.

Ε'βδομηκοντάς, ſaptuagiota ſea. legitur tanquam vox compoſita ex ἑπ, ſea, & ἑβδομήκοντα, ſeptuagiota.

Ε'βδομηκοντάκις, adv. ſeptuagies. ab eodem themate.

Ε'βδομ⊙ς, η, ον, ſeptimus, a, um. Th. ἑπτά, ſeptem.

Ε'βεβαίωτο, 3. ſing. a. e. act. a βεβαιόω, coofirmo. ſ. ώσω. p. βεβαβαίωκα. Th. βέβαιος⊙ν, α, ὁ, firmus.

Ε'βεβλήκειν, ες, ει, ictus eram, pluſq. perf. paſſ. a βάλλω, jacio. ſ. λῶ. perf. paſſ. βέβλημαι.

Ε'βεν⊙ν, ἕνα ἔβενος, a, ebenus, lignum graviſſimum.

Ε'βερ, oomen viri ἙβλΦΦι, Heber, ſc. tranſiene. Hioc Ε'βραῖ⊙ν, αῖα, αῖον, Hebraue, a, um.

Ε'βλω, ης, η, veni, a. e. ind. act. a βλώω, venio. ſ. βήσομαι. p. βέβληκα. a. a. part. βάς.

Ε'βην, ως, α, a. s. ind. act. tanquam a βάω, verbi βαίνω, veoio, ἔδησαν, 3. pl. a. 2. val 2. ajuſdem verbi.

Ε'βήσετο, imperf. varbi βήσομαι, quod Poet. mora ex fot. in præſeos traoſlatum aſt. Th. βαίνω, eo.

Ε'βήσετο, & ἐβήσετο, per vim ademit, 3. ſing. a. 1. med. a. βάω, ſ. ήσω. Th. βάω, ας, ᾶ, vie.

Ε'βῆν, 3. ſing. imperf. act. a βάω, vivo. ſ. ώσω. p. βεβίωκα. a. a. ἐβίων. Thema βί⊙ν, α, ὁ, vita, victus.

Ε'βίτε⊙ν, α, ἡ, althaa, malva ſylveſtris. vide in l'βίτε⊙ν.

Ε'βίων, viai, a. 2. ind. a βάω, vivo. vide ἐβίη.

Ε'βλαβεν, nocui, a. a. iad. act. ἐβλάβην, 2. paſſ. a βλάπτω, noceo. ſ. ψω. p. φα.

Ε'βλαστάνες, Att. pro βεβλαστάνες, αι, perf. part. act. pl. oum. verbi βλαστάνω, germino. f. ήσω. a. e. ἐβλάστησα, ας, α.

Ε'βλαστεν, germinavi, a. e. ind. act. q. a βλαστέω: at ἡμαρτεν, ab ἁμαρτάω, ſeu ἁμαρτήνω, pecco. Th. βλαστάνω, germino. ſ. ήσω. p. κα.

Ε'βλασφήμεσα, ας, ε, a. 2. ind. act. a βλασφημέω, impia loquor, ex βλάπτω, iudo, & φήμη, fama.

Ε'βλεψα, ας, ε, & in 3. pl. ἔβλεψαν, a. 1. ind. act. verbi βλέπτω, noceo. ſ. ψω.

Ε'βλεπτο, ες, ε, imperf. act. varbi βλέπτω, video. ſ. ψω.

Ε'βλητο, per ſync. pro ἐβέβλητο, plaſq. perf. paſſ. verbi βάλλω, jacio, quaſi a βλάω. Niſi quis eſſe velit imperf. a βλῆμαι.

Ε'βόα, clamabat, 3. ſing. imperf. verbi βοάω, clamo. ſ. ήσω. p. βεβόηκα. a. 2. ἐβόησα, ας, ε.

Ε'βοηθησάμην, ω, ητο, a. 2. med. verbi βοηθέω, ſuccurro, auxilior.

Ε'βοησεν, ες, imperf. verbi βόησω, paſcu. ſ. σω.

Ε'βολέατο, & ἐβολλάτο, Jon. pro ἐβάλοντο, 3. plur. imperf. verbi βάλλομαι, volo.

Ε'βολή, ης, Att. pro βεβλήκης, perf. act. verbi βολέω, conſulto. f. σω. Th. βολή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'βολήσατο, ας, α, a. e. ind. act. ἐβολησάμην, ω, ατο, a. e. m. a βολέω, conſulto.

Ε'βολόμην, voloi, a. 1. ind. paſſ. a βάλλομαι, volo. fut. βεβλήσομαι. quaſi a βολέω. Th. βάλλομαι, volo.

Ε'βολε, e. ſing. ἐβόλετο, 3. ſing. imperf. varbi βάλλομαι, volo.

Ε'βρα⊙ν, αίη, αῖον, Habraeoe, a, um. Ε'βραῖς, ἴδ⊙ς, ἡ, Hebraica. Alii cum lani ſcribuar, & ab Ε'βερ, ὁ, nomine viri derivari malunt.

Ε'βραϊστί, adverb. Hebraice.

Ε'βρασθην, ebullitus ſum, a. 1. paſſ. verbi βράζω, vel βράσσω, ferveo, bullio.

Ε'βρεχα, pro ἔβρεχε. a βρέχω, madefacio.

Ε'βρεχαν, ες, α, madefeci. a. a. ind. act. a βρέχω, madefacio, unda aor. 2. paſſ. ἐβράχλω, part. βραχείς. Alii volunt eſſe impeſf. a βρέχω, erepitum do.

Ε'βρεξε, ας, α, a. e. ind. act. a βρέχω, pluo.

Ε'βρέντησε, a. 2. iad. act. a βροντάω, tooo. ſ. ήσω. Th. βροντή, ῆς, ἡ, tooitru.

Ε'βρυχῶν, 3. ſing. imperf. paſſ. a βρυχάομαι, rugia. Th. βρύχω, ſ. ξω, frendo.

Ε'βω, aor. 2. verbi βῶμι, ut ἔδω, ex δίδωμι, do. Exponitor apud Heſych. pro ἔδωκεν, ἔρωξεν.

Ε'βώησεν, Dor. pro ἐβόησεν, vocavit, a. 2. med. a βοάω, clamo, voco.

Ε'βωσεν, pro ἐβόησεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. varbi βοάω, clamo. vide Heſych.

Ε'βωθ⊙σαν, Jon. pro ἐβοήθησαν, celebres facti ſuat, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. Sic ἐβωθήτε, per craſin pro ἐβοήθητε, 2. plur. a. 2. paſſ. verbi βοάω, clamo.

E Γ.

Ε'γ ante γ, α, χ, eſt pro ἐκ.

Ε'γαυήθλω, gaviſus ſum, a. e. ind. paſſ. a γαυόω, voluptata afficio. ſ. ώσω. Th. γαῦ⊙ν, εῖ⊙ν, τὸ, lætitia.

Ε'γγυγγις κίτρη, eadem gemma, quæ γαγγίτης, ab ὁ, & γαγγες, Gangis, quia in Ganga naſcitur.

Ε'γγαστρίμυθ⊙ν, α, ὁ, ventriloquus, qui habet dæmoaem. q. ὁ γαστρὶ μυθέμενος. Vida *Ventriloquus* in Latino Etymolog.

Ε'γγέγαμα, p. m. verbi ἐγγείσμαι, tanquam ex ἐγγάω, & in 2. dual. p. m. ἐγγεγάατον, per ſyncop. & metri cauſa ἐγγάατον. ſic ἐγγέγομεν, pro ἐγγεγάαμεν: Th. γάομαι, naſcor.

Ε'γγεγάασε, polliciture ſum, pro ἐγγάασε, perf. augmento ſyllabico iaarriolecus aſſumpto, verbi ἐγγάαω, ſpondeo. ſ. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ε'γγεγυημεσμέν⊙ν, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐγγυμνάζομαι, exerceor. Th. γυμνός, ἁ, ὁ, nudue.

Ε'γγείβατον, ε, τὸ, hydraulicum inſtrumentum, humano mora perambulans. quaſi ab ἔγγιος βαίνω, vel ὁ τῇ γῇ βαίνω. Alii cenſent legendum ἐγγίβατον, ax ἐγγίδω, vae, & βάτης, ſimia. Sed velim ἐγγύβατον, τὸ, quod propa veaiat, prout diſponitur. Vitruv. engibara dicit.

Ε'γγίτη⊙ν, α, ὁ, vicious. a γείτων, ονος, ὁ, ἡ, idem.

Ε'γγόνης, ὁ, ἡ, lodigeoa, ingeoitus. ex ἐν, & γίνομαι, naſcor.

Ε'γγύσατο, 3. ſing. a. 2. ſub. med. ἐγγυάω, ἐγγύομος, α, ὁ, a. e. part. med. ab ἐγγίνομαι, inſum, ſyllabico. Th. γίνομαι, naſcor. fut. γενήσομαι. aor. 2. med. ἐγενόμλω, a. a. ſub. med. γένομαι, ῃ, ηται.

Ε'γγίζει, appropiaquo, immiaeo, accedo, cum dat. item acc. ſequante εἰς, ἐπί. imperf. ἤγγιζεν, ες, ε. f. ίσω. ἐγγίσω, Att. ἄγγιῶ. p. ἤγγικα. ἐγγίσας, a. 1. part. act. Th. ἄγχι, prope.

Ε'γγίνεσθαι, Jon. pro ἐξῆναι, licere, at & pro συμβαίνειν, accidere, contingere, gigni.

Ε'γγιστάτωσαν, 3. plur. aor. 1. imperat. act. verbi ἐγγίζω, appropinquo.

Ε'γγιστα, adv. proxima, superl. ab ἐγγὺς, prope. comp. ἔγγιον, & ἐγγυτέρω, ἐγγυτάτω, & ἐγγύτατα.

Ε'γγίτομος, ου, ὁ, cranii fissura, in quam os fractum ad subjectam membranam ἐγγίζει, id est, appropinquat, q. ab ἐγγιτόω. Th. ἐγγὺς, prope.

Ε'γγλύφω, dulcedinem affero. q. indulco. γλύφω, est dulcior, pro γλυκαίνω, a γλυκὺς, dulcis.

Ε'γγλύφω, insculpere. a γλύφω, vel γλάφω, sculpo.

Ε'γγόνατον, ου, τὸ, species horologii, apud Vitruv. lib. 9. q. in genu plicatum, aut angulatum. sic ἐγγώνιον.

Ε'γγονο-, ου, ὁ, nepos. ἔγγονος, ὁ, neptis. ἔγγονοι, fœtus. q. ab ἐν, & γένο-, proles, a γίνομαι, nascor.

Ε'γγραπτο-, ὁ, pisces ea apnarum genere.

Ε'γγράφω, inscribo. f. ψω. p. ἐγγέγραφα. a. 1. ἐνέγραψα. perf. pass. ἐγγέγραμμαι. Th. γράφω, scribo.

Ε'γγυαλίξαι, tradere, a. 1. inf. act. ab ἐγγυαλίξω, ας, ᾶ, a. 1. ind. act. ab ἐγγυαλίζω. f. ξω, in manus porrigo, infero. ab ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio. Vel a γύαλον, α, τὸ, manus cavitas.

Ε'γγυάσσασθαι, Dor. pro ἐγγυήσασθαι, f. 1. med. ab ἐγγυάω, spondeo.

Ε'γγύη, ης, ἡ, sponsio, fidejussio. q. ab ἐγγὺς, quod sponsor prope sit, & præsto alicui. Vel q. ἐν γείρι, in manibus pono. hinc ἐγγυο-, ου, ὁ, præs, sponsor. ἐγγυάω, fut. ήσω, spondeo, promitto.

Ε'γγύησα, ας, ᾶ, spopondi, a. 1. Jonic. verbi ἐγγυάω, spondeo. fut. ήσω. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ε'γγυητής, οῦ, ὁ, sponsor. Th. ἐγγύη, ἡ, sponsio.

Ε'γγύθεν, cominus, prope. ἐγγύθι, idem. regit genit. Poet. pro ἐγγὺς, prope.

Ε'γγυμνάζομαι, exerceor. hinc præs. part. pass. ἐγγυμναζόμενο-, ου, ὁ. a. 1. part. med. ἐγγυμνασάμενο-, verbi γυμνάζω, exerceo, f. άσω. Th. γυμνός, ἡ, ὁ, nudus.

Ε'γγυο-, ου, ὁ, ἡ, præs, idem ac ἐγγυητής, οῦ, ὁ, sponsor. ea ὁ, & γύης, ου, τὸ, manus. hinc ἐγγυάω, spondeo. Th. ἐγγύη, ης, ἡ, sponsio.

Ε'γγὺς, adv. prope, cum genit. sæpe absolute. & pro ἐγγύθεν. compar. ἐγγύτερο-, propior, superlat. ἐγγύτατος, proximus. q. ἐν γύης, in manibus habeo. hinc ἐγγύθεν, adv. e propinquo. ἐγγίζω, fut. ίσω, appropinquo.

Ε'γγυφαπτο, scripseram, pluſq. perf. act. verbi γράφω, Attic. pro γράφω, scribo. f. ψω.

Ε'γείνατο, genuisti, Jon. pro ἐγείνω, 2. singul. a. 1. med. ἐγεινάμην, ω, ατο, verbi γίνομαι, nascor. a. 1. m. ἐξεγεινάμην, ο, ατο. p. m. γέγονα. a. 1. m. ἐξεγενεσάμην, & ἐγενεσάμην.

Ε'γείρω, aor. 1. inf. act. ἔγειραι, surge, aor. 1. imperat. med. ab ἐγείρω, fuscito. ἐγείρω ἐγλαΐσι τινὰ τοῖς ὑποφόροις, id est, victores aliquo splendido carminis ornamento decorare.

Ε'γειρε, fuscitavit, a. 1. Jon. ἐγείρω, fuscitat, 3. singul. præs. vel a. 1. sub. ab eodem themate.

Ε'γείρω τοὶ λιγυὰ ἐπέων ὄμιν, Pindar. Excitare alicui canoram carminum viam, id est præclarum carmen in alicujus laudem scribere, seu canere.

Ε'γείρω, excito, expergefacio, exstruo. f. ἐγερῶ. p. ἔγερκα. Att. ἐγήγερκα. a. 2. ἤγερον. præs. pass. ἐγείρομαι, resurgo, excitor. perf. pass. ἔγερμαι, σαι, ται, Att. ἐγήγερμαι, σαι, ται. a. 2. pass. ἠγέρθην, ης, η. aor. 1. imperat. pass. ἐγέρθητι. acc. 2. inf. pass. ἐγερθῆναι. a. 2. fut. 1. pass. ἐγερθήσ. fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι, surgam. a. 1. med. ἐγειράμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. ἔγειραι. præt. med. ἤγερα, Att. ἐγήγερα, & cum epenthesi litteræ ρ, ἐγρήγορα. unde part. præt. med. ἐγρηγορώς, ότο-, ὁ, vigilans.

Ε'γερσώκη, gen. Dor. pro ι, præs. part. pass. verbi ἐγείρω, excito.

Ε'γέλασσε, risit, a. 1. Poet. gemin. σσ, a γελάω, rideo. f. άσω.

Ε'γεμον, imperf. verbi γέμω, onustus sum.

Ε'γκαθθάλω, a. 1. ind. pass. ἐγκάλπην, ας, ᾶ, a. 1. ind. act. a κθάλλω, gigno. fut. ήσω. Th. γίνομαι, nascor.

Ε'γκάλπη, ας, ᾶ, aor. 2. verbi κθάλλω, gigno.

Ε'γκάλπαλον, α, στο, & in 3. plur. ἐγκάλπαν, aor. 2. med. verbi γίνομαι, fum, fio.

Ε'γκτο, factus est, Dor. vel per syncopen pro ἐγκάλπετο, 3. sing. a. 2. med. ab eodem verbo.

Ε'γκέθλω, fum exaperfactus, a. a. ind. pass. hinc Jon. ἐγκέθεν, Dor. seu Boeot. pro ἐγκέθησαν, 3. plur. aor. 1. pass. iod. ἐγκεθήσαν, fr. part. ἐγκεθλώσας, a. 1. inf. ἐγκεθλῶσαι. 2. plur. a. 2. imperat. pass. ἐγκέθλητε. Vulg. suscito.

Ε'γκίνητος, ου, excitabilis. ab ἐγκίνω, excito.

Ε'γκρισις, εως, ἡ, recrimentatio, excitatio. Th. ἐγκρίνω, recrimino.

Ε'γκτήσατο, Jon. Att. pro ἐγκτήσαντο, 3. plural. pluſq. perf. pass. ab ἐγκτάω, excito.

Ε'γκτήσαμαι, σαι, ται, excitatus sum, Att. pro ἐγκτάομαι, perf. ind. pass. ejusdem verbi.

Ε'γκυδάω, lætatus fum. a. 2. ind. pass. a γαθέω, gaudeo. f. ήσω.

Ε'γκυμα, ας, ᾶ, nupsi, aor. 2. ind. act. verbi γαμέω, tanquam a γάκυμα. Alii tamen per syncopen ex ἐγκάμεσα factum ajunt, σ in κ conversa, unde part. γάκυμας.

Ε'γκυμα, pro ἐγκύη, ut ἔβα, pro ἔβην a γείνομαι, ianfit. Potest tamen & a γαρέω deduci, senesco. Th. γῆρας, ατος, τὸ, senectus.

Ε'γκαίω, Jon. & Att. pro ἐγκαίω, incendere. Th. καίω, uro.

Ε'γκαθέτος, ου, ὁ, ἡ, insidiator, quasi immissus. ab ἐγκαθίημι, immitto. ab ἐν, κατὰ, & ἵημι, mitto.

Ε'γκαθίζω Φρένι, in solio sedere, pro ἐπικαθίζεσθαι. vide κατίζω.

Ε'γκαίνια, ων, τὰ, encania, festus dies, novi operis memoriæ dicatus, ab ἐν, & καινὸς, novus. ἐγκαινίζω, innovo.

Ε'γκαινίζω, dedico. f. ίσω. p. ἐγκαίνικα. a. 1. ἐνεκαίνισα. perf. pass. ἐγκαίνισμαι; ab ἐγκαίνια, quod vide.

Ε'γκαυστὶς, Suidas; Ε'γκαυστίδες, μάθο- τῆς πλεία. ξύλα ἐθυτενῆ κατὰ τὰ ζυγά. Etymol. ἐγκαυστίδες scribit, & exponit πλεκτὰς σανίδας, obliquas asseres. Forte ἐγκαὶ τὸ ἐγκαυτὸν, quod infingerentur: aut quæ quasi nova subinde fierent tollendo, & reponendo. ossi scribas ἐγκαυστίδες.

Ε'γκαύω, fastidio, male in aliquid affectus sum. Hesych. ἐγκαῦμεν, ὑβρίσμεν.

Ε'γκαλέω, in jus voco, accuso, cum dat. in imperf. ἐνεκάλουν, ων. f. έσω, a. 1. ἐνεκάλεσα. perf. act. ἐγκέκληκα. perf. pass. ἐγκέκλημαι, σαι, ται. ea ὲς, & κλείω, voco.

Ε'γκλαστικὸς, ὁ, qui habet crura in ligno, τὰ σκέλη ἐν κάλῳ, vinctus nummellis.

Ε'γκεκαχόμαι, cachinnum emitto. a κεκαχέω, resono.

Ε'γκεκαχὼν, cum fonitu infundo. hinc ἐγκεκαχηκέναι, a. 1. inf. med. κεκαχέω, fodus. Th. ἦχο-, sonus.

Ε'γκεφ, αλο-, ὁ, cerebrum. ab ἐν, & κὰρ, pro κάρη, τό, caput, per apocopen. Th. κάρηνον, α, τὸ, caput.

Ε'γκαρπο-, ὁ, fructum in se habens, grandes. Th. καρπὸς, ὁ, fructus.

Ε'γκαρσία, ας, ἡ, obliquitas. ab ἐγκάρσιο-, α, ὁ, ἡ, obliquus. Th. κάρσο-, α, ὁ, obliquus.

Ε'γκεφαλο-, ὁ, ἡ, ἐν, in capite bilem habens, amarus, injucundus. ab ἐν, κάρη, pro κάρηνον, caput, & χολὴ, bilis.

Ε'γκύη, in profundo. ab ἔγκυτο-, interior. Th. ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ε'γκατα, ων, τὰ, intestina. Sic & ἔγκατ', pro ἔγκατα.

Ε'γκατεδῆς, reposseris, 2. person. aor. 2. sub. act. ex ἐν, κατὰ, & πέδω, pono.

Ε'γκατακάθεσθαι, insidere. præs. inf. ex ἐν, κατὰ, & κάθεσθαι, jaceo.

Ε'γκαταλείπω, desero. f. ψω. p. ἐγκαταλέλοιπα. a. a. ἐγκατέλιπον, ες, ε, superstitem reliqui. a. a. sub. ἐγκαταλίπω, ῃς, ῃ. ab ἐν, κατὰ, & λείπω, linquo.

Ε'γκαταμιγνύω, ως, ω, insero, immisceo. ab ἐν, κατὰ, & μιγνύω, vel μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χα.

Ε'γκατέβη, Poet. & Dor. pro ἐγκατέβη, tactivit. a. a. ind. act. ab ἐγκαταβαίνω. Th. βαίνω, eo.

Ε'γκατέλιπεν, ες, ε, aor. 2. ind. act. ab ἐγκαταλείπω, delero.

Ε'γκατέθετο, condidit, per syncopen pro ἐγκατέθετο, 3. sing a. a. med. ab ἐγκατατίθημι, condo. ex ἐν, κατὰ, & τίθημι, pono.

Ε'γκαθεζέσθαι, Jon. pro ἐγκαθέζεσθαι, sedere in aliquo loco. Th. ζω, sedeo.

Ε'γκατοικέω, habito, incola fum. f. ήσω. p. ἐγκατοίκηκα. ex ἐν, & κατοικέω, ω, ὁ, ἡ, incola. ea κατὰ, & οἶκο-, ου, ὁ, domus.

Ε'γκατο-, ὁ, interior. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. hinc ἔγκατα, ων, τὰ, intestina.

Ε'γκεφαλο-, ὁ, buccella, bolus. ab ἐγκέφω, devoro. Th. κέφω, comeda.

Ε'γκειται, 3. sing. præs. ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo, cubo.

Ε'γκεκοίνωται, 3. sing. perf. pass. ἐγκεκοίνωται, σαι, ται, verbi ἐγκοινίζω, dedico. f. ίσω. a. 1. ἐνεκόινισα. ab ἐγκαίνια, encænia.

Ε'γκεκλιμμένο-, ὁ, occultus, perf. part. pass. ab ἐγκαλύπτω, occulto. f. ψω. Th. καλύπτω, tego. a. a. ἐκάλυβον.

Ε'γκέλαδο-, ου, ὁ, Enceladus, nomen proprium Gigantis.

Ε'γκέλλω, insisto, incumbo, [illegible] ἐνέκελλον, ἐνεκέλσαμεν. Vide κέλλω, appello, puttum.

Ε'γκεντέζω, inserere. f. ίσω. p. ἐγκεντέτακα, aor. 1. [illegible] ἐγκεντέζω, ἐνεκεντέζεσθαι. a. 1. ind. [illegible] ἐνεκεντέζεσθαι, insitus fui. fut. 1. pass. [illegible] ἐνεκεντέζομαι, ea ὲς, & κεντέζω, pungo, hoc a κέντρον, ου, τὸ, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ε'γκερᾶν, immiscere, pertorbare, præs. inf. act. a κεράω, seu κεράννυμι, misceo.

Ε'γκέφαλο-, ου, ὁ, cerebrum. ex ἐν, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Ε'γκέχεκε, p. m. verbi ἐγκέχεζω, incaco. ea ἐν, & χέζω. f. ίσω, caco, ventris onus depono.

Ε'γκεχρημένο-, ος, ον, qui est in usu, quo quis utitur. perf. part. pass. verbi χράομαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χρὼς, cutis.

Ε'γκε[illegible] perf. part. pass. verbi ἐγκυκλέω, [illegible]em ac ἐνεγκυκλήσαμαι, oppigneror. [illegible] ἐνεχυράσμενο- ab ἐνέχυρα, pignus. Th. ἔχω, ὁ, ἡ, munitus, tutus.

Ε'γκλιστὰς, coitum appeto, concipio. ἐγκλιστᾶσαι, a. 1. inf. q. ab ἐν, & κλίστη, ης, ἡ, pica, morbus mulierum prægnantium.

Ε'γκολπίδιον, hederæ modo convolvor; atque

plicor. a κισσὸς, ὁ, ἡ, hedera.

Ἐγκιονίτων, 3. plur. a. s. sub. verbi ἐγκισσόω, coitum appeto, concipio.

Ἔγκλημα, ατος, τὸ, crimen id, de quo quis accusatur. nb ἐγκαλέω, accuso. Th. κλέω, voco.

Ἐγκλοιόω, circumdo, alligo. Proverb. 6. πεπεδημένος, ἡ, vinculum, quod collo circumdatur. Item κλοιὸς, monilia, pedicæ. Th. κλέω, cludo, obsero.

Ἐγκολάπτω, inculpere. Th. κολάπτω, tundo.

Ἐγκομβόομαι, ώμαι, intus me vestio, Innecto. f. ώσομαι. a. s. med. ἐκκομβωσάμενος, ε, ατ, a. t. imperat. med. ἐγκόμβωσαι, ώσθω. a. plur. ἐγκομβώσασθε. s. a. 1. part. pass. ἐγκομβωθείς. ex ἐν, & κομβόω, orno. Th. κόμβος, ε, ὁ, nodus ad ornatum. hinc κόμβωμα, ατος, τὸ, vestitus elegens.

Ἐγκόμβωμα, τὸ, genus vestis. ab ἐγκομβόομαι, intus me vestio.

Ἐγκοσύνα, ἡ, festinans in, præf. part. f. g. ab ἐγκοσύνω, f. ήσω. ex ἐν, & κοσύω, festino.

Ἐγκοσυνῆ, adv. Poet. Inboriose, cum Inbore. nb ἐν, & κόνις, ἡ, pulvis.

Ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, obstaculum, ineisio. ex ἐν, & κοπὴ, sectio. Th. κόπτω, seco.

Ἔγκοτος, ε, ὁ, ἡ, iratus, in quo est κότος, ira vetus. substantive ira. ἐγκοτέω, irascor.

Ἐγκρασίχολος, ὁ, piscis ex npuis. sed rejici foler, quin ἐν κρασὶ χολὴν ἔχει.

Ἐγκράτεια, ας, ἡ, continentia, temperantia. ab ἐγκρατὴς, ἐς, ὁ, ἡ, compos, qui potitur, superior. quod nb ἐν & κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρατὴς, οῦ, nom. pl. nb ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, continens.

Ἐγκρατέομαι, continen me, sum continens. f. έσομαι. p. ἐγκεκράτεμαι. nb eodem themate.

Ἐγκρατὴς, ἐος, ὁ, ἡ, continens, sum superior. nom. plur. ἐγκρατέες. hinc adv. ἐγκρατέως, firmiter. Themn κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐγκρίνω, admitto, ndnpro, ndjungo. f. ἐγκρινῶ. p. ἐγκέκρικα. a. s. ἐκέκρια. a. s. inf. ἐγκρῖναι. Th. κρίνω, judico, decerno.

Ἐγχείη, ἡ, opus dulcinrium ex similă, & oleo. ab ἐγχρίω, immiseeo, vel ἐγχέω, ndmitto, opprobo.

Ἐγχριτόωντα, Doric. pro ἐγκρατέοντα, ὄντα, pulsantes, nom. pl. part. præf. t. g. a κροτέω, pulso. Th. κρότος, ε, ὁ, pulsus.

Ἐγκρύπτω, condo, intego. f. ψω. p. ἐγκέκρυφα. nor. v. ἐκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto.

Ἐγκρυφίης, ὁ, panis subcinericius. ἐγκρυφίας, ἡ, occultatus in cinere.

Ἐγκτίζω, in nliqon loco condere. Th κτίζω, condo.

Ἐγκύκλος, ε, ὁ, ἡ, circulnris, rotundus, valgntis. nb ἐν, & κύκλος, ε, ὁ, orbis, circus.

Ἔγκυος, ον, ὁ, ἡ, gravida, prægnnas. nb ἐν, & κύω, i. q. κυέω, uterum fero, sum gravid[illegible] prægnans. n κύω, uterum fero.

Ἐγκυμβόω, ὁ, præf. part. nb ἐγκυόομαι, in utero gestor. ex ἐν & κυέω, idem ne κύω, uterum fero.

Ἐγκύψας, αντος, ὁ, illapsus, a. t. part. act. ἐγκύψαι. n. t. inf. ἐγκύψη, 3. sing. c. o. sub. nct. nb ἐγκύψω, incido. f. ψω. n. t. nct. ἐκάψατε. Th. κύω, l. Æol. κάπτω, incido.

Ἐγκωμιάζω, ως, ω, laudo. præf. part. pass. ἐγκωμιαζόμενον, α, ὁ. Themn ἐγκώμιον, a, τὸ, laus, præconium.

Ἐγκωμιαστὴς, ὰ, ὸν, Poet. ἐγκώμιος, ία, ον, laudntorius, n, um. ἐγκωμιαστέον, verbale, quod laudnndum est. ab eodem ibem.

Ἐγκώμιον, a, τὸ, præconium, laus. hinc ἐγκωμιάζω, laudo, celebro. ab ἐν & κώμη, quin in vicis dicebatur.

Ἐγλυκάθιμι, ης, η, a. e. ind. pass. vel γλυκαίνω, dulcem reddo. Th. γλυκὺς, ὁ, dulcis.

Ἔγμαι, per syac. ex ἐχάομαι, Dor. inf. præf. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω.

Ἔγνιε, scio. Genes. ns. vers. 26.

Ἔγνω, 3. sing. n. n. ind. nct. nb ἔγνων, inpui, sensi, tnnquam a γνῶμι, verbi γιγνώσκω, f. t. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. t ἔγνωσα.

Ἔγνωκα, ας, ε, pers. nct. ind. ἐγνώκειν, pers. ejusdem verbi.

Ἔγνων, a. 1. ind. nctiv. & in 3. plur. ἔγνωσαν, & ἔγνον, Poet. vide ἔγνω.

Ἐγνωρίζετο, 3. sing. imperf. pass. a γνωρίζω, cognosco.

Ἐγνώκεσαν, eorum fecit, a. 1. ind. nct. s γνωρίζω. f. 1. γνωρίσω. p. ἐγνώκισμαι. e γνώσομαι, notus, pro γνώσιμος. Th. γνώσκω, cognnsco. f. γνώσομαι.

Ἔγνωσαν, pers. ἔγνων.

Ἐγνώσμαι, σαι, σται, pers. pass. ἐγνώσθαι, σθε, ν, n. t. ind. pass. verbi γιγνώσκω, cognosco.

Ἐγράφατο, scripti sunt, 3. plur. a. s. pass. ἐγραφόμην, verbi γράφω, scribo. f. ψω. p. φα. n. a. ἔγραφον.

Ἔγραψα, ας, s, n. e. ind. nct. a γράφω, scribo.

Ἔγρει, Att. syncope, ut volent, nonnulli, pro ἐγείρε, præf. imperat. pass. Jon. pro ἐγήρω, verbi ἔγρομαι, excitor, pro ἐγείρομαι, unde imperf. ἔγρετο, pro ἐγείρετο. Them. ἐγέω, exeiro.

Ἐγρήγορα, ας, ε, vigilnvi, præt. med. verbi γρηγορέω, vigilo: vel ut nlii malunt, nb ἐγείρω, exeito.

Ἐγρηγορέω, vigilo. f. ήσω. a. 1. ἐγρηγόρησα, ας, ε. q. ab ἐγείρω, exeito.

Ἐγρήγορθαι, fuscitatum esse, Poet. pro ἐγηγερσθαι, pleonasmo ρ Ϟ, & sync. litterarum s, & ε, est perf. ind. med. verbi γρηγορέω, vigilo. vide ἐγρήγορα. Eustathius formar nb ἐγείρω, perf. ἤγρομαι. p. m. ἤγερμαι, Attice. ἐγήγερμαι, & pleonasm. litterae ρ, ἐγρήγορα. unde novum themn ἐγρηγορέω, perf. ἐγρήγορσμαι, pro ἐγηγέρσμαι. hinc pass. ἐγρηγόρσομαι. eojus tnhuit. ἐγρηγόρθαι, Æolic. ἐγρήγερθαι.

Ἐγρηγόρθασιν, vigilnverunt, Dor. pro ἐγρηγόρασιν, 3. plur. perf. med. vide ἐγρηγόρθαι, a γρηγορέω, vigilo.

Ἐγρηγορῆ, adv. vigilnnter. ab ἐγρηγορέω, vigilo. Th. ἐγείρω, exeito.

Ἐγρήσσω, Poet. pro ἐγρηγορέω, vigilo.

Ἐγρόμαι, Att. syncop. pro ἐγήρομαι, excitor. sic ἐγρόμενος, pro ἐγηρόμενος.

Ἐγυμνάζεσ, ες, ε, imperf. activ. verbi γυμνάζω, exerceo, fut. σω. p. κα. Th. γυμνὸς, ἔ, ὁ, nudus.

Ἐγύμνατμαι, Att. pro γεγύμνασμαι, perf. pass. ejusdem verbi.

Ἐγυμνώθην, ης, η, n. 1. ind. pass. verbi γυμνόω, nudo, denudo. Th. γυμνὸς. nudus.

Ἐγχέ, pro ἔγχεον, hnste. nom. pl. nb ἔγχος, εος, τὸ, hasta.

Ἐγχείη, ας, ἡ, seu ἐγχέη, hnstn, seu peritin hsstn certandi, gen. pl. Æol. ἐγχειάων. Th. ἔγχος, τὸ, hasta.

Ἐγχεμίμεισ, ει, ὁ, ἡ, belliconsus, qui hasta fremit, ac strepitum edit. nb ἔγχος, hasta, & βρέμω, fremo. Hinc & Παλλὰς, Pallns, dicta n πάλλω, vibrare.

Ἐγχεσίμωρος, α, ὁ, Jovis epitheton, qui tuimine tnnqnam gladio solet uti. ab ἔγχος, τὸ, hasta, & ασμενὸς, ὁ, fulmen.

Ἐγχείρε, aggredior. fut. ήσω. p. κα. ἐγχειρῶντες, præf. part. plural. num. nb ὢν, & χείρ, χερὸς, ἡ, menus.

Ἐγχείρημα, ατος, τὸ, id. quod aliquis nggreditur. ab ἐγχειρέω, nggredior.

Ἐγχειρίζω, ire mnnus tradere. Thema χείρ, ἡ, manus.

Ἐγχειρίστος, ὁ, ἡ, in alicujus mnnq positus. ab eodem themnte.

Ἔγχελυς, υος, ἡ, nnguilla. q. ὁ ἐν ἰλὺϊ χώσθαι, quod in limo fnrsdatur. Vox Latinn nngnilla affinat Græcæ. est certe ut nnguis. velim nutem ἔγχελυν dici ab ἔγχος, & εἰλέω, quin flexbilitatem sua se colligens in anguftum, & constringens provolvitur.

Ἔγχεον, Poet. & Jon. pro ἐπέχεον, imperf. verbi ἐγχέω, infundo. ab ἐν & χέω, f. χεύσω. fundo.

Ἐγχεσίμωρος, ε, ὁ, ἡ, & ἐγχεσίμορος, bellicnlus, qui tnto quondam hastæ studio est nddictus. nb ἔγχος, εος, τὸ, hasta, & μορέω, lnbore affligor. hoc a μόρος, fatum, verso n in ω. Th. μείρω, divido.

Ἐγχίμαλος, α, ὁ, qui hastam vibrat, bellicosus. ab ἔγχος, εος, τὸ, hasta, & πάλλω, vibro.

Ἐγχέοντα, infundentem, crasi Dor. pro ἐγχέοντα, nce. sing. præf. pnrt. nct. Th. χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἔγχος, εος, τὸ, hsstn, ensis. dat. sing. ἔγχει. dat. plur. ἔγχεσι, q. nb ὠθέω, perimo. vel quin ἐνέχεται, manibus tenetur. Vel ἐνὶ Ϟ ὁ χεὶρ ὧται, quia est in manibus.

Ἐγχρίμπτω, infligere, quod a χρώς, leviter tnucio. Th. χρίω, coloro.

Ἐγχρίπτεσθαι τιν, Jon. in aliquem incidere. Vide ἐγχρίμπτω.

Ἐγχρίμπτωθεν, ντος, ν, propinqun, nor. 1. part. pass. f. g. ab ἐγχρίμπτω, idem ne χρίμπτω, admoven. f. ψω.

Ἐγχυτον, ατω, inunge, imperat. aor. s. nct. nb ἐγχέω, inungo. fut. ἐχυ. p. ἐμπέχυκα. a. t. ἐνέχυσα. Th. χέω, ungo.

Ἐγχεύψαι, forte ἐγχρίψαι scribendum, nor. e. part. verbi ἐγχρίμπτω, idem ac χρίμπτω, admoveo.

Ἐγχρίζω, immoror, tardo. fut. ίσω. p. κα. ab ὀψ, & χρίζω, cnuctor. Th. χρόνος, ε, ὁ, tempun, spntium.

Ἐγχρίσας, ὁ, a. 1. part. nct. nb ἐγχρίω, quasi nb ἐγχρόος, colora imbuo. ab ἐν & χρόα, ας, ἡ, color.

Ἐγχρῶν, lteere, sas esse.

Ἔγχωρον, ε, τὸ, domesticum, in eo loco, ubi habitas, nignus, usura. ab ἐν, & χῶρος, α, ὁ, locus.

Ἐγὼ, & Att. ἔγωγε, ego, Dor. ἐγών, & ἐγώνγα. Æol. ἐγών, & ἰώγυ. Hinc ἐμός, ἐμὸς, ε, ὁ, meus. νῶϊτερος, ε, ὁ, noster duntrum. ἡμέτερος, ε, ὁ, noster.

Ε Δ.

Ἔδαεν, docuit. 3. sing. a. a. ind. nct. verbi δαίω, disco. hinc δαῆναι, quod vide.

Ἔδαῆν, novi; seu divisun sum, aor. a. ind. pass. n δαίω, disco, scio. perf. δεδάηκα. q. n δαίω, part. perf. pass. δεδαημένος, perf. m. δέδηα, pro δέδοα, novi. a. 2. inf. pass. δαῆναι, Dor. δαμῆναι.

Ἐδάϊζεν, dividebntur, imperf. pass. verbi δαΐζω, divido. Thema δαίω, divido, partior.

Ἐδαίσατο, apnintus est, 3. sing. nor. 1. med. verbi δαίσμαι, epulor. Th. δαίω, epulum præbeo.

Ἔδακε, pro ἔδακεν, 3. sing. aor. 2. nct. δάκνω, σς, ε, verbi δάκνω, rodo, mordeo. l. δήσμαι. p. δέδηγμαι.

Ἐδάμασσα, ας, η, domni, a. s. act. pnmiu. σσ, Poet. verbi δαμάω, domo. f. σω. p. κα.

Ἐδάμην, ης, η, domitus sum, n. s. indiest. nct. a δαμάω, seu δάμνημι, vel δαμάζω, domo. f. n. δαμῶ. a. n. ἔδαμον. Vel, ut nlii volunt, n δέμω, ædifico. perf. δεδμηκα. perf. pass.

Digitized by Google

pass. δεδαμασμαι. a. 2. ἐδαμάσθην.
Ἐδαμᾶ, domabat, 3. sing. imperf. a δαμάω, pro δαμάζω, domo.
Ἐδανὸς, ὴ, ὸν, suavis, ab ἥδυς, idem, per syncopen litteræ υ.
Ἐδαρ, & ἧδαρ, ατ⊙, τὸ, esca, ab ἔδω, edo.
Ἐδαρθεν, dormivi, a. a. verbi δαρθάνω, seu δαρθάω, dormio. f. 1. δαρθήσομαι, aor. 1. iad. pass. ἐδάρθην, ης, η.
Ἐδαρνεν, per metathesin pro ἔδρακον, vidi, e. 2. act. verbi δέρκω, video, cerno. Sic p. m. δέδορκα, pro δεδορκα.
Ἐδαστάλλω, ω, ωτι, & Poet. ἐδαστύνω, a. 1. m. hinc ἐδάστυσται, a. 1. iof. med. a δάζω, idem ac δαίω, divido.
Ἐδασσασθ', divisimus, 1. plur. aor. 1. med. pro ἐδασάμεθα. & in 3. fingul. ἐδάσσατο, ejusdem verbi.
Ἐδαφῶ, 3. fing. & 10 3. plur. ἐδαφοῦσι, fut. 1. Att. verbi ἐδαφίζω, solo adæquo, pavio. fut. ἐδαφῶ, & Attic. ἐδαφῶ. præt. ἤδαφκα. quod ab ἔδαφ⊙, εθ⊙, τὸ, solum. Them. ἔζομαι, fedeo. f. ἑδάσσω.
Ἐδαφίζω, solo aduquo.
Ἐδαφ⊙, υ, ὸ, pavimentum. ab ἔζομαι, fedeo.
Ἐδαψεν, dilaceravit, 3. fing. a. 1. act. a δάπτω, dilanio, f. ψω. p. φω.
Ἐδδεισε, timuit, Poet pro ἔδεισε. aor. 2. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. δεδοικα. p. m. δεδοικα, δείδια, & δέδια.
Ἐδε, pra ἴδε, vide.
Ἐδεσσε, Jon. pro ἔδη, 2. fing. verbi ἔδομαι. Th. ἔδω, edo.
Ἐδεστρ⊙, υ, ὸ, præjuftator. ab ἔδω. edo, quia edit antæ alium: præfectus epularum.
Ἐδεύγαλεν, per fyncopen Poet. pra ἐδεδέγμην, pluſq. perf. paſſ. verbi δέχομαι, capio. f. δεξομαι. perf. δεδεγμαι. a. 2. ἐδέχθην.
Ἐδεύεντο, Jon. pro ἐδεδεντο, ligati fuerant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ligo.
Ἐδεύθη, 3. fing. pluſq. perf. med. a p. m. δεύω, verbi δαίω, divido.
Ἐδεύϊσκε, timueram, pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med. δέδια.
Ἐδεύοντο, Jon. pro ἐδεδύλωντο, pluſq. perf. paſſ. verbi δέω, ſtruo. f. δεύσω. p. δεδεύκα, & per fyncopen δεδμαι. perf. paſſ. δεδμημαι.
Ἐδεύοικα, 3. fing. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. p. m. δέδοικα pro δεδεύδα, & δείδια.
Ἐδευε, Jon. pro ἔδει, oportebat, imperf. verbi δέω, nportet.
Ἐδεύθω, indigui, ſeu oravi, aor. 1. iod. peſſ verbi δέομαι: tanquam a δεόμαι. f. δεήσομαι, 010, & indigeo. Th. δέω ligo. hinc δέω, oportet.
Ἐδέησε, opus fuit, a. 1. ind. verbi δέω, npus eſt. imperſoneliter.
Ἐδεύθω, I gerus ſum, aor. 1. ind. peſſ. verbi δέω, ligo. perf. peſſ. δέδεμαι.
Ἐδει, oportebat, imperf. verbi imperſonelis δέω, oportet. Item ἔδω, comedo, Att. pro ἔδη, a. fiog. f. 1. med. ἔδομαι, verbi ἔδω. Item ἔδω, ligabat, imperf. verbi δέω, ligo.
Ἐδείεσαν, timuerant, per fynopen pro ἐδεδίεσαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi δείδω, timeo. f. δείσω. perf. med δέδια. hinc pluſq. perf. ἐδεδίειν. Sic ἐ δειδιμεν, pro ἐδεδίεσαν, 1. plur. pluſq. perf. med.
Ἐδεισε, ας, ε, exſtruxi, aor. 1. iod. act. ἐδείσατο, 3. plur. a. 1. m. ἐδειμάμην, ω, ατε, verbi δέω, ſtruo.
Ἐδεξε, ας, ε, oſtendi, eor. e. ind. act. verbi δεικνύω, ſeu δείκνυμι, oſtendo. f. δείξω. p. δεδειχα. a. 1. part. δείξας. a. 1. paſſ. ἐδείχθην.
Ἐδεπε, ας, ε, excoriavi, a. 1. ind. act. & in 3. plur. ἔδεψαν, verbi δέψω, excorio. f. δεψῶ. p. δέδεφα. a. e. paſſ. ἐδέφθην. f. 2 paſſ. δεφήσομαι.
Ἐδεκτο, ſuſcepetat. Dor. ſyncop. pro ἐδέξατο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. paſſ. δέδεγμαι.
Ἐδέρη, regio Babyloniæ, Edem.
Ἐδέσθομαι, & per ſyncopen ἔδωμαι, comedere, Dor. pro ἔδειν, præſ. inf. ab ἔδω, edo.
Ἐδέξατο, 3. ſiag. a. 1. med. verbi δέχομαι, capio.
Ἐδέρχθην, obtuitue ſum, a. 1. paſſ. verbi δέρκω, video. a. e. ἔδρακον. p. m. δέδορκα.
Ἐδέσμαν, cibia, det. plur. ab ἔδεσμα, ατ⊙, τὸ, cibue. Th. ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα.
Ἐδεστὴς, ῆ, ὁ, aſor, qui edit. Th. ἔδω. edo.
Ἐδέδετο, iadigebat, imperf. verbi δέομαι, Poet. pro δέομαι, egeo.
Ἐδέδητε, Poet. pra ἐδέησε, ſeu ἔδησε, 3. ſiagul. a. 1. act. verbi δέομαι, pro δέομαι, oto, opus hebeo.
Ἐδέες, ſedibus, geo. plur. ab ἕδ⊙, εσ⊙, τὸ, ſedes.
Ἐδῆ, ſedebis, 2. ſing. fut. a. ἕδομαι, verbi ἔζω, ſedeo.
Ἐδήδω, præt. med. Attic. reduplicatione ex ἔδω. præt. part. ἐδηδώς, verbi ἔδω, edo.
Ἐδήδεται, & ἐδήδυται, Jon. pro ἐδηδεσμένος ἐσί, & ἐδηδεσμένος ἦν, perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi ἔδω, edo. fut. 1. act ἐδήσω. perf. ἤδεκα, Att. ἐδήδοκα. unde perf. paſſ. ἐδήδεσται, cujus tertia perſona ἐδήδεται, abjecto σ, ἐδήδεται, & Jon. ἐδήδυται.
Ἐδήδεσαν, edi, perf. pro ἦσαν, ſeu ἔδησαν, ab ἔδω, vel quaſi ab ἐδέω, facit f. 1. ἐδέσω, unde perf. ἤδεκα, & Att. reduplicatie toitialibue litteris, & e in ο enoverſo, ἐδήδοκα, & in pluſq. perf. ἐδηδόκειν. pers. ἐδηδοκώς, præt. paſſ. ἐδηδόσομαι. ſας, ται.
Ἐδηδὼς, vide in ἐδηδὼ.
Ἐδκεν edi, perf. Att. pro ἦκα, eb ἔδω, quod & interjecta ſyllebe δν, ἐδήδοκα dicitur. uode perf. paſſ. ἐδήδομαι.
Ἐδηλήτατ', pro ἐδηλήτατο, læſeruat, 3. plur. a. 1. med. verbi δηλέω, lædo. f. ήσω. a δηλές, titio, quod a δαίω, uro.
Ἐδήλεν, 3. plur. imperf. act. ἐδήλεσε, 3. ſing. imperf. peſſ. a δηλόω, manifeſto, declaro. Th. δηλ⊙, υ, ὸ, manifeſtus.
Ἐδησεν, ligaverunt, 3. plur. e. a. act. verbi δέω, ligo. f. δήσω, & δέσω. præt. paſſ. δέδεμαι.
Ἐδητὺς, ὑ⊙, ἡ, eiboe, ab ἔδω, edo. præt. ἐδήδοκα.
Ἐδίχθην, πς, η, punctus ſum, a. 1. paſſ. verbi δάκνω, mordeo. fur. δήξω. præt. paſſ. δέδηγμαι.
Ἐδίδαξε, ας, ε, aor. 1. iad. act. a δίδασκω, doceo. a. e. paſſ. ἐδιδάχθην, πς, η, doctus ſum. perf. paſſ. δεδίδαγμαι, ξαι, κται.
Ἐδίδου, ης, ε, pro ἐδίδους, ας, ω, imperf. act. verbi δίδωμι, do. queſi a διδέω. Sic & ἐδίδη, dabarie, ponitur pro ἐδίδοτο, 3. ſing. imperf. peſſ.
Ἐδίζετο, quærebat, imperf. paſſ. verbi δίζω, idem ac ζητέω, quæro.
Ἐδίηυ, ας, ε, a. 1. ind. act. a δαίνω, irrigo. f. αὐω.
Ἐδίϊσκε, ας, ε, a. e. iod. act. a δειδίζω, dubito. fur. ίσω, vel ίξω. p. δεδίϊσκα, vel χα. Th. δίς, bia.
Ἐδίψησε, aor. 1. ind. act. verbi δίψάω, ſitio, vehementer expeto. fut. ήσω. p. δεδίψηκα. Th. δίψω, ας, ὸ, ſitie.
Ἐδίωκεν, ες, ε, imperf. ἐδίωξα, ας, ε, a. e. verbi διώκω, perſequnr. f. ξω.
Ἐδμεναι, Att. & per ſyncop. pro ἐδέμεναι, Dorie. & Poet. pro ἔδειν, verbi ἔδω, comedo.
Ἐδνα, ſeu potius ἔδνα, & ἔεδνα, τὰ, dos, muaera, quæ ſpoofæ ſponſue dat. q. ἑδνὰ, quod ἔδω, jucunda: vel quia ſiat σφέγγηται ϑ γάμοι, auptierum fimamenta, & amoris pignora. hioc ἐδνώ⊙, dote cerens, indotate.
Ἐδνὸς, ὴ, ὸν, deſponden. Th. ἔδνα, τὰ, dos, ſponſalia.
Ἐδνωτὴς, & ἠεδνωτὴς, ὁ, ſocer, qui filiam dat, addita dote. ab ἔδνα, τὰ, dne.
Ἐδος, a. fiagul. optet. præſ. ab ἔδω, edo.
Ἐδόκης, videbator, 3. ſiog. ab δόκεσκον, ω, ους, ου, verbi δοκέω, videor. f. ήσω, & ξω.
Ἐδοκόωμες, arbitrebamur, Dor. pro ἐδοκέομεν, 1. plur. imperf. act. verbi δοκέω, videor.
Ἐδολόεσσε, Bœot. pro ἐδολόει, 3. plur. imperf. act. verbi δολόω, dolo otor. f. ώσω. p. δεδολόωκα. Th. δόλ⊙, υ, ὸ, dolue.
Ἐδομαι, comedam, Att. pro ἔδομαι, ot φάγωμαι, pro φάγομαι, fut. a. med. verbi ἔδω, edo.
Ἐδον, dederunt, Dor. & Bœot. pro ἔδοσαν, ab ἔδωκα, aor. a. verbi δίδωμι, do.
Ἐδονέτο, agitabatur, 3. ſiagul imperf. paſſiv. verbi δονέω, agito. f. ήσω. p. ηκα.
Ἐδοντ, comeduot, Dor. ſea Æol. pro ἔδουσι, 3. pl. præſ. verbi ἔδω, comedo.
Ἐδοξε, putavi, a. a. ind. act. a δοκέω, puto, vident. f. σω, & δόξω. præt. paſſ. δέδογμαι.
Ἐδ⊙, εσ⊙, τὸ, ſedes. Th. ἔζομαι. fut. ἕδομαι, ſedeo.
Ἐδοσαν, 3. plur. aor. a. act. ἔδωκα, verbi δίδωμι, do.
Ἐδο, pro ἔδοτο, e. ſiog. a. a. iod. verbi δίδωμι, do.
Ἐδόλεσσεν, 3. plur. e. a. act. verbi δολόω, ſervio. f. δόσω. p. δεδόλωκα. Th. δόλ⊙, υ, ὸ, ſervus.
Ἐδόμεν, f. 2. med. verbi ἔζω, ſedeo. Teoui autem ſpiritu ſcriptum ἔδμεναι, f. a. med. ab ἔδω, edo.
Ἐδοντο, a. a. act. verbi δοντέω, ſonitum edo. f. 2. δοντῶ. Th. δοντ⊙, υ, ὸ, ſonitue.
Ἐδου, pro ἔδουσι, eduut, 3. plur. præſ. iad. ab ἔδω, edo. p. ἐδήδοκα. Cætera tempora noo ita ofitara.
Ἐδραμ, cucurri, per ſyncopea pro ἔδραμον, a. 1. iad. act. verbi δραμέομαι, q. a δράω. f. δράσω, & Joo. δράσω. inde f. 1. med. δραμέσσομαι. aor. 1. med. ἐδραμέσαμην. Suat qui velint eſſe aor. a. ἔδρην, ας, ω, verbi δρήω, ſeu δίδρημι: alioquin poſſet eſſe & imperf. verbi δράω, feeio, contractum ex ἔδραον.
Ἐδρη, ας, ἡ, ſella, ab ἔζομαι. f. 2. ἕδομαι. iade ἕδ⊙, ſedes. ἑδράζω, colloco, ſtebilio. ἑδρά⊙, firmus, ſtabilis.
Ἐδραθεν, dormivi, pro ἔδαρθεν, a. a. per metatheſin litterarum verbi δαρθάνω, dormio. Sunt qui temen a δρήθω formari malint.
Ἐδρα⊙, αία, σῖον, ſtebilie, firmus, ab ἕδρη, ας, ἡ, ſella; item baſis. Th. ἔζω, colloco.
Ἐδρασμος, ατ⊙, τὸ, ſtabilimentum, fundamentum, ab ἑδράσσω, ſtabilio. f. ώσω. p. ἑδράσμαι. perf. paſſ. ἑδράσμαι. ab iiſdem thematibus.
Ἐδρακον, pro ἔδερκον, vidi, aor. a. verbi δέρκω, video. f. ξω. p. κα.
Ἐδραμε, pro ἔδραμον. vida ἔδραμον.
Ἐδραμέν, fugimus, 1. plur. a. 2. ἔδραν, ας, ω, verbi δράσκω, fogio.
Ἐδραμον, ες, ε, cucurri, a. a. verbi τρέχω, curro. f. δράξω. p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.
Ἐδραν, fugerunt, per ſyncopen pro ἔδρασαν, 3. plur. aor. a. verbi δράσκω, fugio. f. δράσω. Alii volunt eſſe a. 2. plur. numeri pro ἔδρασαν, ut ἔδυν, pro ἔδυσαν, verbi δύνω, ſeu δύομαι.
Ἐδρασε, aufugi, aor. 1. act. verbi δράσκω, quaſi a δράω.
Ἐδρη, Jaa. pro ἕδρα, ἡ, ſella. Th. ἔζομαι, ſedeo.
Ἐδρησ', pro ἔδρασε, feci, a. 1. Jon. pro ἔδρασα, a δράω, facio. f. δράσω.
Ἐδρυζε, f. ύσω, colloco, firmo, quod ab ἕδρυ, ſella.

Ἐδρω-

Ε'ᾱμαι, ſedeo. ab ἧμαι, ᾱ, ſella.
Ε'ᾱμενται, ſedem habent. 3. plur. ind paſſ. pro ἑᾱνται, ab ἑᾱμαι, ῶ, Poet. ἑᾱμαι. Sic in imperf. ἑᾱμην, pro ἐ-ᾱμην, ejuſdem verbi. Th. ἧσμαι. f. ἕᾱμαι, ſedeo.
Ε'βρομος, ος, ὁ, luctatoria epitheton, qui ioter luctandum ſedem, parteſque, quibus ſedemue, agitat, ac verſat. ab ἕᾱρα, ſella, & τρέφω, verto. p. m. ᾱ-τρεπτος.
Ε'βων, occidebat, imperf. verbi ἀνίομαι. Th. ἀνίω, occido, ſubeo.
Ε'βαν, ας, υ, ſubii, a. e. verbi βᾶμι ſubeo. interdum ἔβαν, eſt 3. plur. more Bœotico pro ἔβησαν. Th. βαίνω, ſubeo.
Ε'βιωθην, Dor. pro ἐβιοτήθην, potui. a βιόομαι, poſſum.
Ε'βιωτο, Jon. pro ἐβιώσατο, niſi legendum ἐβιώσατο, 3. plur. imperf. verbi βιόομαι, poſſum.
Ε'βιωτο, poteraat, & ita 3. ſing. ἐβιώτην, imperf. verbi βιόομαι, poſſum.
Ε'βιωσθην, & Att. ἐβιώθην, potui, aor. 1. paſſ. verbi βιόω, valeo. Th. βιόομαι, poſſum.
Ε'βιωτο, apud Herodot. ſumi videtur pro βιωτὸν ἦν, poſſibile erat.
Ε'βιον, ioduit, imperf. act. verbi βιόω, ioduo.
Ε'βιωτο, Jon. pro ἐβιώσατο. vide ἐβιώσατο. a verbo βιόομαι, poſſum.
Ε'βιωθην, & Att. ἐβιώθην, potui, a. 1. verbi βιόομαι, poſſum. f. βιώσομαι. p. βεβίωμαι.
Ε'βυσα, p. ſubii, a. 1. verbi βύω, vel βύομαι, ſubeo, occido.
Ε'βύσατο, pro ἐβύσατο, 3. ſing. aor. 1. med. Poet. ejuſdem verbi.
Ε'βυσάσπις, ας, ὁ, aor. 1. ind. act. verbi δορυσσέω, difficoltet pario. f. ήσω. ex βύω, ago, & σπεῖρω, pario. p. m. τόσπορος.
Ε'βυσπόρει, 3. ſing. imperf. verbi βυσπορέω, ago fero. ex βύω, ago, & φέρω, fero.
Ε'δω, edo, arrodo. inde Lat. eda, præt. ἐδήδοκα. Hioc ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium, eibus. ἔδαρ, ατος, τὸ, idem. ἔδωδή, ῆς, ἡ, cibus, eius.
Ε'δωδή, ῆς, ἡ, Dor. pro ἐδωδή, ἡ, eibus. Th. ἔδω, edo.
Ε'δωδῆς, gen. ſing. ab ἐδωδή, ἡ, cibus. Th. ἔδω, edo.
Ε'δωδιμος, ὁ, ἡ, eſcoleatue. eb ἔδω, edo.
Ε'δωκα, ας, ε, dedi, a. 1. verbi δίδωμι, do. f. δώσω. p. δέδωκα. aor. 2. ἔδων, ως, ω.
Ε'δωλια, ων, τὰ. naviom traeſtra, ſoti, ſedea. ab ἕδος, εος, τὸ, ſedee. Th. ἧσμαι, ſedeo.
Ε'δωνται, veſcantur, 3. plur. ſub. m. ab ἔδω, edo.
Ε'δώρησαν, donaveruat, 3. plur. aor. 1. iod. verbi δωρέω, dooo. f. ήσω. Th. δῶρον, ου, τὸ, doaum.
Ε'δωσαν, feribeudum credo ἔδοσαν, 3. plor. a. 2. ind. act. ab ἔδω; vel eſt 3. plur. ab iaufiraro a. 1. ἔδωσα, pro ἔδο-κα, verbi δίδωμι. do.

E E.

Ε'ειδα, vel ἔειδα, per pleonaſm. Poet. pro ἔδα, τὸ, dos, ſpoaſelie.
Ε'ικοσιν, vigioti, per prothefio pro ἔικο-σιν.
Ε'ικτας, ſimilis eſt, Poet. pleonaſm. pro ἵκτας, 3. ſiog. perf. peſſ. ab ἵκω, ſi milie ſnm.
Ε'ιπα, ας, ε, dixi, Att. pro εἶπα, verbi εἶπω, dico.
Ε'ιπον, ες, ε, dixi, vel Attic. vel Poet. pleonaſmo pro εἶπον. ab εἶπω, dico.
Ε'ις, pro εἷς, unus, per prothefin Poet. ſ. μία, una, neut. ἕν, uaum.
Ε'ιστήκεσθον, pro ἱστήκεσθον, ᾱ, a. 2. part. med. ab ἵστα, video.
Ε'ιστήλατο, aſſimilatus ſum, pro ἱστήλατο, aor. 1. med. ab eodem thcm. Sed ἱ-στήλατο, ſaloi, pro ἱστήλατο, aor. 1. med. verbi ἵω, induo.
Ε'ίστατο, pro ἵστω, 2. ſiog. aor. 1. med. ἱστήλατο, ἵστω, pro ἵστω, verbi ἵστω, video.
Ε'ικτάτην, duo illi iverunt, 3. dual. aor. 2. ἵκτην, Att. pro ἵκον, verbi ἵκω, eo.
Ε'ίλεται, apperit, 3. ſiogul. præſ. ind. Poet. verbi ἕλομαι, eupio. fic εἴλεαι, per pleonaſmum Poet. pro ἕλῃ, τὸ, deſiderium.
Ε'ίλεο, pleoneſm. Poet. pro ἕλεῳ, τὸ, deſiderium. Them. εἴλομαι, deſidero.
Ε'ίλετο, abegiſſe, per pleonaſoiom pro ἕλετο, quod per ſyacopen dicitur pro ἑλέτατο, aor. 1. inf. verbi ἑλοῦμαι, abi go. ſ. ἑλέσθαι, a. 2. ἕλεσθαι.
Ε'ελμαι, obvolutue ſum, perf. paſſ. pro εἵλυμαι, verbi εἵλω, ſea εἰλέω, volvo.
Ε'ελμβίοι, diſſoluta diphthoago ει in εε. alit ab ἑλαύνω, compello, deducuat. nam ex ἐλάτατο fit ἔλετο per ſyncopeo, & prothefin τ e, ἐέλετο. hinc ἔεσσα. alii ab εἰλέω, coagrego. perf. paſſ. εἰ-λελμβίαι, & per ſyncopeo ἐλελμβίαι, Poet. ἐελμβίαι.
Ε'ίλετο, ſimiliter pro ἵλατο, ſeu ἵλ-πτο, imperf. paſſ. & εἰλάτομαι, pro ἵλατομαι, opt. Poet. pro ἵλατο, ſpere re fecio. præt. med. ἵλατε, Att. ſeu Jon. pro ἵλατε. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.
Ε'ίλιτο, eodem modo pro ἔλιτο, ſive εἵλιτο, 3 ſiag. imperf. verbi εἵλιω iaduo. Th. ἕλιξ, ſubeo.
Ε'ἐργ', pro ἔεργε, cohibe, præſ. imperat. ab εἴργω, pro εἶργω, arceo. ſ. ξω.
Ε'ἐργεσθε, disjunsit, 3. ſing. imperf. Poet. verbi ἐργάζω, diſtraho. imperf. ἠργά-ζετ, & per diſſolutionem Poet. vel per pleonaſmum εἰργάζετ. Thema ἔργω, arceo.
Ε'ἔργε quoque pro ἔργε, ſeu εἶργε. Sic ἐ ἐέργω, coorinet, 3. ſing. præſ. vide ἐέργ'.
Ε'ἐργμένοι, οἱ, muniti: pro εἰργμένοι, perf. part. ut ἔεργμαι, pro εἶργμαι, verbi εἴρ-γω, arceo.
Ε'ἐργεσθαι, eadem ratione pro ἔργεσθαι, quod derivatum ab ἔργω, pro εἶργω, arceo.
Ε'ἔρση, ης, ἡ, pro ἕρση, ros. hinc ἐρσή-ες, roſcidos.
Ε'ἔρυκε, areuit, pro ἔεργε, ſeu εἶργε, 3. ſing. plufq. perf. paſſ. verbi εἴργω, arceo. perf. paſſ. εἴργμαι.
Ε'ἔρχατο, pro εἴρχατο, ſeu εἶρχατο, plofq. perf. Jon. pro εἰργμένοι ἦσαν, verbi εἴρ-γω, ſeo εἴργω, arceo.
Ε'ἐς, pro ἑᾱς, eras, imperf. Poet. ab ἧμαι, ſum.
Ε'ἑσθω, pro ἕσθω, 3. perf. a. 2. peſſ. im-pſrat. verbi ἕννυμι, ſeu ἕω, induo.
Ε'ἕσσα, iadutus eſt, pro ἧστο, pluſq. perf. paſſ. Sic ἑέσσατο pro ἵστατο, a. 1. med. Poet. gem. σσ, ab ϝω, ſeu ἵννυμι, induo.

E Z.

Ε'ζεε, ſervebat, 3. ſiog. imperf. act. a ζέω, ſerveo. f. ζέσω.
Ε'ζεκίας, ου, ὁ, aomen regis, Ezechias. Hebr. fortitudo mea DOMINUS.
Ε'ζετ', & ἕζετο, pro ἧζετο, ſedebat, imperf. Jon. ab ἕζομαι. f. ἕσσομαι. p. m. ἑδρομαι. vel ab ἕζω. f. ἕσω. a. 1. ἕσσα. a. 2. ἕδον. f. 2. ἕδω. perf. peſſ. ἕσμαι. a. 1. paſſ. ἐσθῆναι.
Ε'ζη, Doric. pro ἔζεε, 3. ſiog. imperf. verbi ζάω, vivo.
Ε'ζήλωκε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ζηλόω, æmulor, zelo moveor.
Ε'ζημίωμαι, mulctatus ſum, perf. peſſ. verbi ζημιόω, damnum affero. Th. ζη-μία, ας, ἡ, damnum.
Ε'ζόμενοι, ων, ου, ſedeos, præſ. part. verbi ἕζομαι, ſedeo.
Ε'ζω, ης, ἡ, Dor. pro ἕζει, ἕξεις, ἕ-ζη, vivebam, verbi ζάω, vivo. ſut. ἤ-σω, a. 1. ἔζησα, ας, ε.
Ε'ζητε, 3. ſiog. imperf. act. verbi ζητέω, ῶ, quæro, ſtudeo. imperf. ἐζήτεον, ων, εες, ους, εε, ω. ſut. ήσω. præt. ἐζήτη-κα. imperf. paſſ. ἐζητεόμην, ώμην, εο, ῦ, ετο, ῶντο.
Ε'ζομαι, ſedeo. fut. ἕσσομαι. ſ. 3. ἵζομαι. quaſi ab ἵω, poco. unde & ἵσμι. Hioc ἕδρα, ας, ἡ, ſella, ſedes. ἑδρα-ῖος, α, ον, ſedeotarius, ſtabilis. ἑδρα-ῖος, ſtabilio. ἕδος, εος, τὸ, ſedes. ἕλεδος, εος, τὸ, ſolum. καθέζομαι, ſedeo. καθέδρα, ας, ἡ, ſedes, ſubſe-ſio, ας, ἡ, inſidiæ. συνέδριον, ου, τὸ, conſeſſus, concilium.
Ε'ζύγλω, jugtus ſum, aor. 2. paſſ. ind. verbi ζεύγνυμι, jungo. fut. 2. ζυγῶ. aor. 1. ἔζυγον.
Ε'ζω, colloco, ſedere ſecio. ab ἵω, poco, unde & ἵσμι. ἕζομαι, ſedeo. f. 1. med. ἑδοῦμαι.
Ε'ζωγρημένος, captivus factus, perf. pert. paſſ. verbi ζωγρέω, vivum capio. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα. perf. paſſ. ἐζώγρημαι, quaſi ζωὸν ἀγρεῖν, ſeu ἀγρίου, venor. Th. ἀγρα, ας, ἡ, captura.
Ε'ζωσι, vivebant, 3. pluv. imperf. act. pro ἔζων, verbi ζάω, vivo. fut. ζήσω. p. ἔζωκα.
Ε'ζωσα, ας, ε, a. 1. iad. act. verbi ζω-ννύω, cingo. vide ἔζωσμαι.
Ε'ζωσμαι, eioctus ſum, perf. ind. paſſ. ἐζωσμαι, perf. part. paſſ. a ζώσμαι, vel ζωννύω, cingo. f. ζώσω. p. ἔζωκα. a. 1. med. ἐζωσάμην, ω, ατο.

E H.

Ε'ῆ, ſit, Poet. pro ᾖ, 3. ſing. ſob ab εἰμί, ῆς, verbi εἰμί, ſum. Sed ἕῆ, ſuæ, dat. ſing. Poet. ſ. g. ab ἕος, ἑή, ἑόν, ſuus, ſua, ſuum, ab ἕ, ſui.
Ε'ηκα, ας, ε, miſi, pro ἧκα, Att. a. 1. verbi ἵημι, mitto.
Ε'ἦν, eram, erat. Jon. & Poet. pro ἦν, 1. & 3. ſing. imperf. verbi εἰμί, ſum.
Ε'ἡσθαι, pro ἧσθαι, placebam, imperf. Poet. verbi ἀέσκω, placeo.
Ε'ῆσι, booi, gen. ſiag. pro ἑοῖ, ſed per Poeticam ecſtaſim ἧσι, & meta-theſin ἕῆσι, ab ἕος, boeue, geait. ἑοῖ. Vel ἕῆσι, ſui, gen. ſing. ab ἕος, ſuus.
Ε'ηθω, eram, Poet. pro ἦθον, & hoc pro ἦν, 2. ſiog. imperf. verbi εἰμί, ſum. Æoles enim perſonis deſioentibus in v addunt θ. Alii voluat eſſe a. 2. ſab. pro ἦς, & Poet. ἔησ, & per paragogen. Æol. ἔησθα.
Ε'ηται, ſit, pro ᾖ, 3. ſiog. ſub. verbi εἰμί, ſum.
Ε'ηται, idem ac ἧσται, aor. 1. imperat. Joo. verbi εἴω, ſino. fut. ἐάσω, & ἐή-σω.
Ε'ητε, Poet. pro ἵητε, miſeritie, 2. plur. aor. 2. ſob. verbi ἵημι, mitto. aor. 2. iad. ἰῶ.

E Θ.

Ε'Θ', pro ἔτι, adhue, adverb.
Ε'θακας, Dor. pro ἐθάκησας, teddidiſti. Vide ἐθάκησα.
Ε'θαλον, vigui, a. 2. act. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. p. τέθαλκα.
Ε'θανον, mortuue ſum, a. 2. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. præt. act. τέθνηκα. p. m. τέθνεα.
Ε'θαύμαζε, admirabatur, 3. ſing. imperf. verbi θαυμάζω, admiror. f. άσω. perf. paſſ. τεθαύμασμαι. a. 1. paſſ. ἐθαυμάσθην.
Ε'θαψα, ſepelii, & in 3. plur. ἔθαψαν, aor. 1. ind. act. verbi θάπτω, ſepelio. f. θάψω. p. τέθαφα. aor. 2. act. ἔταφον. aor. 1. paſſ. ἐτάφθην. p. m. τάφεις.
Ε'θεασάμην, α, ατο, a. 1. ind. med. verbi θεάομαι, ſpecto. f. 1. med. θεήσομαι. perf paſſ. τεθέαμαι.

Ε'θεν

Ἔθεον, currebat, imperf. act. verbi θέω, curro. f. θεύσομαι, seu θεύσωμαι.

Ἔθειρα, ας, ἡ, coma, cæsaries. q. ab θέω, affoleo. ex θῶ, quæ solitam tegmen. Val ex θάω, κοσμέω, ornoo. Coma enim alitur ornamenti gratia. Hinc θειράζω, comam alo.

Ἐθείς, ὁ, missus. a. 2. part. pass. ab ἵημι, quod & ἄθημι, aor. 2. verbi ἵημι, mitto.

Ἔθελε, 3. sing. ind. præs. ἐθέλω, 3. sing. sub. ἐθελήσω, a. 1. inf. ab ἐθέλω, volo: soleo.

Ἐθέλεσκε, volebat, pro ἤθελε, 3. sing. imperf. per epenthesin Ϝ σκε, ejusdem verbi.

Ἐθελοντής, ἄ, ὁ, voluntarius, ab ἐθέλω, volo.

Ἐθέλωθε, velis, Poet. paragoge pro ἐθέλῃς, 2. sing. præs. sub. verbi ἐθέλω, seu θέλω, volo. f. ἐέω.

Ἐθέλωσι, volnerit, pro ἐθέλῃ, 3. sing. sub. ἐθέλημι, dual. subjunct. verbi ἐθέλω, vola.

Ἐθέλω, f. 1. ind. vel aor. 2. sub. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελοθρησκία, ας, ἡ, cultus sponte electus. ab ἐθέλω, volo, & θρησκία, ας, ἡ, superstitiosus Deorum cultus. Thema θρησκέω, superstitiosis cæremoniis Deum colo.

Ἐθέλω, 3. singul. & ἐθέλωμι, 1. plur. præs. opt. verbi ἐθέλω, volo.

Ἐθελωγνωέω, rem ultro ignaviter gerere. ab ἐθέλω, volo, & ἀγνώς, ignavus.

Ἐθελωκωφέω, sum ἐθελόντως κωφός, sponte surdus, audire nolo.

Ἐθέλων, pro ἐθέλοντα, acc. sing. part. act. & ἐθέλοντ, Dor. pro ἐθέλοντε, volant, 3. plur. præs. ab ἐθέλω, colo.

Ἐθελοντιδὸν, ultro, sua sponte, adeerb. ab ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντής, ἤ, ὁ, valuntarius. ajusdem them. ἐθέλω, volo.

Ἐθελοντὶ, adeerb. voluntarie, ultro, ab ἐθέλω, volo.

Ἔθελε, eel θέλω, volo, [illegible] perf. ἔθελα, ες, a. f. θελήσω. p. [illegible] perf. pass. τεθέλημαι. in[illegible], στος, τὸ, voluntae. q. ἐθ[illegible], volo: ut sit, quasi more meo, & ex consilio volo, id est, consulto.

Ἔθεν, per syne. Jon. pro ἔοθεν, & boc pro ὅ, sai; Jooee enim pro ἕ dicdnt ἄε. Attici addunt δε. ita etiam ἑαυτοῦ, & σοῦ sa habent. Est & ἔθεν, pro ἕο, se.

Ἔθεντο, 3. plur. a. 2. med. ἔθέμην, το, τὸ, posui, eerbi τίθημι, pono. fui. θήσω. p. τεθήκω. a. 2. ἔθην.

Ἐθεράπευε, 3. sing. imperf. act. verbi θεραπεύω, medeor, famulor. Them. θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Ἔθεσαν, 3. plur. aor. a. ind. act. verbi τίθημι, pono.

Ἔθεσ, Dor. pro ἔθε, 2. sing. a. 2. med. pro ἔθεσο, ἔθευ, & ἔθε, verbi τίθημι, pono.

Ἐθέσμιζεν, & ἐθεσμίσσατο, Jon. pro ἐθέσμισε, & ἐθέσαντο, ἐθέσατο, a θεσμίσω; quo Jones utuntur pro θεσμίσαι, specto.

Ἔθηγεν, 3. sing. imperf. a θήγω, acuo. f. ξω.

Ἐθήησαντο, inspexerunt. 3. plur. aor. 1. med. Jonic. pro ἐθεήσαντο, verbi θεάομαι, specto.

Ἐθήητο, inspiciebat, Jon. pro ἐθεᾶτο, 3. sing. imperf. eerbi θεάομαι, inspicio.

Ἔθηκε, ας, α, posui, & in 3. plur. ἔθηκαν, aor. 1. act. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.

Ἐθήκεο, Jon. pro ἐθήκω, a. sing. aor. 1. med. hic ἐθήκατο, 3. sing. ejusdem temporis, eerbi τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Ἔθηλα, ας, ε, flatui, aor. 1. ind. activ. verbi θάλλω, vireo. f. αλῶ.

Ἐθήμονος, gen. sing. ab ἐθήμων, ονος, ὁ, ἡ, consuetus. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἔθην, pro ἔθεν, missus sum. a. 1. ind. pass. ab ἵημι, mitto.

Ἐθίζε, assuesce, præs. imperat. activ. ἐθίζω, Jon. pro ἐθίζα, præs. imperat. pass. ab ἐθίζω, assuefacio.

Ἐθίζω, assuefacio. fut. ίσω. præt. εἴθικα. a. 1. εἴθισα. præs. pass. ἐθίζομαι. assuefio. præt. pass. εἴθισμαι. perf. part. pass. εἰθισμένος. a. 1. inf. pass. ἐθισθῆναι. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos, consuetudo.

Ἔθλασε, comminuit, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi θλάω, frango. f. άσω.

Ἐθνάρχης, α, ὁ, gentis præfectus. ex ἔθνος, εος, τὸ, gens, & ἀρχός, ὁ, ἡ, vel ἄρχω, οντος, ὁ, princeps. Th. ἄρχω, impero.

Ἐθνικός, ἡ, ὁ, gentilis, ethnicus. hinc ἐθνικῶς, adv. erbnice, gentiliter.

Ἔθνος, εος, τὸ, gens, natio, populus, sexus. q. ab ἔθος, suus cuique genti mos est. Alii ab ἔθω, quasi ἐνθος, quod natio sit hic, & illic sparsa. Hinc ἐθνικός, ἡ, ὁ, ad gentem aliquam pertinens: genti alicui peculiaris.

Ἐθοῦνετο, 3. sing. imperf. pass. q. a θοινάομαι, devoro. a. s. med. ἐθοινησάμην, ατο, a θοινάω, apulor. Th. θοίνη, epulum.

Ἐθοίνεο, depascebant, 3. plur. imperf. a θοινάω, epulor. f. ήσω. p. τεθοίνηκα. Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Ἔθος, εος, τὸ, ritus, mos, consuetudo. Hinc ἔθω; præt. med. ὦθα, consuevi. ἐθίζω, assuefacio.

Ἔθυε, a. sing. a. 2. med. pro ἔθυετο, & Jon. ἔθυο, & per crasin Att. ἔθυ, ver bi πίθημι, pono. a. a. ἔθην. a. 2. med. ἐθύμην, σο.

Ἐθύνετε, pro ἐθύνετο, excitavi, a. 1. ind. act. ab inusit. them. θύνω, acuo, vel θυνέω, celeriter moveor. Thema θυνός, ὁ, ἡ, celer.

Ἔθρεξε, contribevit, per syncopen pro ἐπίθρεξε, aor. 2. ind. act. a τιθρώσκω, turbo. f. ὦσω.

Ἔθρεξη, cucurri, a. 1. ind. act. a τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. a. ἔδραμον. p. δεδρομα.

Ἐθρέφθη, nutritus sam, aor. 1. pass. pro ἐτράφθη, verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω. p. τέτροφα. aor. 2. ἔθρεπτε. præt. pass. τεθραμμαι, aor. 2. ἐτράφην. p. m. τέτροφα.

Ἔθρεψα, alui. aor. 1. ind. act. verbi τρέφω, alo, nutrio.

Ἐθρήνεον, Dor. & Æol. pro ἐθρήνουν, lugebant, 3. plur. imperf. act. verbi θρηνέω, lamentor. Th. θρῆνος, ε, ὁ, luctus.

Ἐθύθην, ης, η, sacrificatus sui, a. 1. ind. pass. a θύω, macto. f. θύσω. p. τεθυκα.

Ἐθυμώθην, ης, η, excandui, a. 1. ind. pass. a θυμόω, irrito. f. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμός, animus, ira.

Ἐθύνεον, furebant, 3. plural. imperf. verbi θυνέω, idem ac θύω, seu θυνόω, cum impetu rao. f. θύνω.

Ἔθυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. a θύω, sacrifico, macto. f. θύσω. p. τέθυκα, perf. pass. τέθυμαι. a. 1. pass. ἐθύθην.

Ἔθυ, ex consuetudine facia. p. m. ὦθα. Th. ἔθος, εος, τὸ, mos.

Ἐθύσθων, mittantur, 3. plural. aor. 1. sub. pass. ab ἵθλω, seu ἄθλω, a. 1. ind. pass. verbi ἵημι, mitto.

E Ι.

Εἰ, ει, conjunctio connexiva, cum indicat. construitur. significat etiam, an, utrum, num. hinc ὦδι, utinem, pro quo Poet. ὄ, ὅτε, siea. Est enim ὅ, es, 2. sing. præs. εἰμί, sum. Est & ὦ, vel ὧς, vadis, a. sing. ab εἶμι, eo, & io imperf. ἤν, ἔς, ἔ, ibat. Est & præs. imperat. ἔ, ἴ, pro ἴθι, & in compos. δός, δός.

Εἰ δὲ μή, alioquin.

Εἶα, aja, adverb. hortantis. Scribitur etiam ἄα.

Εἶα, ἄας, ἄε, ivi, iviſti, pæt. med. verbi εἶμι, eo, pro quo etiam Attici dicunt ᾖα, &c. Est & ἄα, sinebat, 3. sing. imperf. act. verbi ἐάω, sino. imperf. ἄασα. Est & ἄα, ας, ἡ, harba, graman. ab ἐάω, quia finitur libera crescere.

Εἰαμενὴ, ῆς, ἡ, locus humidus, irriguus, herbosus, pratum. q. ab ἔαμι, vel ἄω, gramen, quod circa radices suas humidum est, præsertim si sit densius.

Εἰανὸς, ἀ, ὁ, subtilis, λεπτός. pro ἐανὸς, Poetice.

Εἰασεν, Poetic. metri causa pro ἔασεν, quod Jon. dicitur pro λῶσε, imperf. verbi ἵημαι, sedeo.

Εἴασα, imperf. act. verbi ἐάω, sino. a. 1. ἄσσα.

Εἴαρι, veri, dat. sing. Poet. pro ἔαρι, ab ἔαρ, Poet. pro ἦρ, ρος, τὸ, ver.

Εἰαρινὸς, ἡ, ὸν, vernus, a, um. dat. plur. εἰαρινοῖσι. ab ἔαρ, ver.

Εἶας, sioebas, 2. sing. imperf. verbi ἐάω, sino. imperf. ἄσσα, ω, ας, ας, αν, m. perf. ἄασα.

Εἶασε, & Poet. ἔλασε, reliquit, 3. sing. a. 1. act. ab ἐάω, sino. fut. ἐάσω. a. 1. ἄσσα.

Εἴασκε, Jon. paragoge Ϝ σκε, pro ἔα, 3. sing. imperf. verbi ἐάω, sino.

Εἰαχῆ, ob sequentem aspir. pro ἄασσε.

Εἴασαι, & ἄασαι, Poet. pro ἔασαι, & ἔασο, quæ Jon. dicantur pro λῶσαι, & ἔσσο, quorum illud est 3. plur. ind. præs. verbi ἵημαι, sedeo: hoc 3. plur. imperf. ἴαλλον, ἵσσο.

Εἰβεται, distillat, 3. singul. ind. Jon. & Poet. pro λείβεται. sic ἔβαν, pro λίβαν, libare. εἰβόμενος, pro λειβόμενος, distillane. Them. λείβω, f. ψω, libo, fundo.

Εἶγε, si quidem, si modo. conjunct. cum indic.

Εἶδ', eja, adverb. hortantis.

Εἰδώλεται, & εἰδώλομαι, assimilor, similis fio. ab εἰδω, species. Th. εἶδω, video.

Εἰδωλοθ, ος, ὁ, speciosus, formosus. ab εἶδος, species. quod ab εἶδω, video. εἰδώλομαι, assimilor.

Εἶδαρ, ατος, τὸ, pro ἔδμα, esca, dapes. ab ἔδω, edo.

Εἶδε, scito, aor. a. imperat. & in alia significat. pro εἴδησε, per syncopen dici posset, ab οἶδα, scio.

Εἰδέα, seu ἰδέα, ας, ἡ, species, ab εἶδω, video.

Εἰδείλην, vidarem, præs. opt. verbi εἴδομαι. f. εἰδήσω. hinc præsens inf. εἰδέναι, ut πεθείλην, & πεθέναι, ex τίθημι, pono. alii malunt syncopen esse pro εἰδήκέναι, verbi οἶδα, scio. Sunt qui pro εἰδέναι ponunt, a præt. med. εἶδα, verbi εἶδω, video,

Εἶδεν, 3. singul. aor. a. act. εἶδον, ες, ε, vidi. ab εἶδω, video. aor. 2. εἶδον, & ἴδον. f. ἴδωσομαι.

Εἰδέναι, vel ast præsens inf. ab εἶδημι, vel perf. inf. act. per syne. pro εἰδηκέναι, ab οἶδα, scio.

Εἶδεο ἀνωμάλιον παῖδες, pueri egregia forma præditi.

Εἰδεόθην, Jon. & Poet. pro ἀνιδέαν, similem esse; & pro ἀνιδεῖν, videri.

Εἴδετο, videbat, 3. singul. præs. ab εἶδομαι, videor.

Εἰδοχθὲς, ἐθ, ὁ, ἡ, aspectu deformis, odiosus aspectu. ab εἶδος, aspectus, quod ab εἶδω, video; & ἐχθὸς, ος, τὸ, odium.

Εἰδέω, eel οἶδημι, scio. f. εἰδήσω. p. εἴδηκα. pluſq. perf. εἰδήκειν, super syncopen εἶδα, & εἶδεω, Attice ἔστο ἴδω, ως, & in 3. plur. ἴδωσιν. perf. inf. εἰδηκέναι, & per syncop. εἰδέναι. perf. part. εἰδηκὼς, & per sync. εἰδὼς, ότος, ὁ, & in f. g. εἰδυῖα, ας, & in n. g. εἰδὸς, præt. med. εἶδα.

Εἶδη, simul, adv. Alii volunt esse ἅπαξ δή. Alii ἐ δὲ scribunt. Homer. Iliad. ω.

Εἶδῆς, noveris, 2. sing. præs. sub. ab οἶδα, ῶ, scio. f. ἴσω.
Εἰδήσω, fut. 1. ind. οἶδα, fut. 1. inf. ejusdem verbi.
Εἰδῆτε, 2. plor. præs. sub. activ. verbi οἶδα, scio.
Εἰδυῖ', pro εἰδότα, peritum; acc. sing. perf. part. per syncop. pro εἰδηότα, verbi οἶδα, scio. f. ἴσω.
Εἶδοί, αἱ, Idus. vox Latina, ab iduo, ideſt, divido.
Εἰδομαῖ, ὁ, similis, ab εἴδομαι, video. Them. εἶδω, video. & in 2. plur. ὠδομῆν.
Εἴδομες, videmus, Doric. pro εἴδομεν, 1. plor. verbi εἶδω, video.
Εἶδον, & ἴδον, 2. a. ind. act. verbi εἶδω, video.
Εἶδος, εος, τό, species, præſtans forma. dat. ſing. εἴδεϊ, εἴδι. dat. plur. εἴδεσι. Th. εἶδω, video.
Εἴδουσι, novcrunt, Boeot. pro εἶδαι, 3. plur. a. 2. act. verbi εἶδω, video.
Εἰδότα, dual. & εἰδότες, perf. part. act. pl. nom. ab εἶδώς, ότος, ὁ, pro εἰδοτός, per craſin, verbi οἶδα, vel εἶδημι, ſcio. f. εἰδήσω. perf. οἶδωκ.
Εἰδῦῖ, ας, & io dat. Joo. εἰδυῖ, pro εἰδυῖᾳ, perf. part. activ. f. g. εἰδυῖαι, pro εἰδυῖαις, dativ. plur. Joo. verbi οἶδα, ſcio.
Εἶδω, video. f. ὄψομαι. aor. 2. εἶδον, & ἴδον, es, e. aor. 2. imper. ἴδε, vel Att. ἰδέ. a. 2. ſub. ἴδω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. ἰδών, ὦσα, ὸν. Hinc εἶδος, εος, τό, forma, facies, ſpecies. εἴδωλον, ου, τό, ſimulacrum. ἰδέα, ας, ἡ, ſpecies. ἀμφιδύς, ύος, ὁ, ἡ, obſcurus. κλύω, ύσω, ὁ, ἡ, idem. εἰδέλεος, & εἴδελος, ὁ, ἡ, idem. οἶδα. fut. ἴσω, ſcio. infinit. εἰδέναι, ſcire. εἰδήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcicus, gnarus. συνοίδα, mihi conſcius ſum. συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia.
Εἰδῶ, præſ. ſub. verbi εἶδημι, vel οἶδα, contracte. ut πίθω, a πίθημι. ſic præſ. opt. οἰδῷμι. præſ. ioſ. οἰδέμεν. Alii ſyncopeo ajunt eſſe ἴ οἴδωμι, perf. ſub. ab οἶδα, ſcio.
Εἰδωλεῖον, ου, τό, idolum, delubrum, ab εἴδωλον, ου, τό, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τό, ſpecies.
Εἰδωλόθυτον, ου, τό, quod idolo immolatur. a θύω, macto, immolo, & εἴδωλον, idolum.
Εἰδωλολατρεία, ας, ἡ, idoli cultus. εἰδωλολάτρης, ου, ὁ, idololatra, qui εἰδωλολατρεία, idolum religioſe colit. ex λάτρις, εος, ὁ, ἡ, ſervus, a.
Εἴδωλον, ου, τό, idolum, ſimulacrum. ab εἶδος, εος, τό, ſperies.
Εἰδωλοποιία, ας, ἡ, fictio idoli. ex εἴδωλον, ου, τό, idolum, & ποιέω, fario.
Εἰδώς, ὁ, qui novit. perf. part. activ. per ſyncopeo pro εἰδηώς, ύτος, ὁ, verbi οἶδα, vel εἶδημι, frio. f. ἴσω.
Εἶεν, eſſent, 3. pl. præſ. opt. per ſyncopeo Attic. pro εἶησαν, ab εἰμί, verbi εἶμι, ſum.
Εἶλα, κε, ν, aor. 2. opt. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω.
Εἶλα, ῶμι, ῶν, eſſem, & in plur. εἶμεν, εἶητε, εἶησαν, & per ſyncopeo εἶμεν, εἶτε, εἶεν, præſ. opt. verbi εἰμί, ſum.
Εἶθ', pro εἶτα, deinde, propter aſpirationem.
Εἶθαρ, adverb. Poet. ſtatim.
Εἴθε, utinam. Th. εἰ, ſi.
Εἶθλα, ſeo εἴθλα, miſſus ſum, a. 1. ind. paſſ. varbi ἵημι, mitto.
Εἰθισμός, ὁ, aſſuetus, perf. part. act. ab ἐθίζω, aſſuefacio. Th. ἔθος, τό, mos.
Εἴθισα, aſſuevi, aor. 1. iod. act. verbi ἐθίζω. f. σω, p. εἴθικα. Them. ἔθος, εος, τό, mos.
Εἴθισμαι, aſſuetus ſum, perf. paſſ. unde εἰθισμένος, perf. part. ejuſd. verbi.
Εἴκω; ſimilis ſum, perf. med. pro quo Attici ἔοικα dicuot, repetita toiitali littera, & α in ε verſo, verbi ἔικω. Quidam tameo volunt eſſe aor. 1. Boeot. pro εἶξα.
Εἶκα, ας, ε, miſi, perf. iod. act. verbi ἵημι, mitto. f. ἥκω. a. 1. ἧκα.
Εἰκαδί, vigioti, dat. ſing. ab εἰκάς, άδος, ἡ, ab εἴκοσι, viginti.
Εἰκᾶ, etiamſi, coojunct. diſcret. cum iod. ex εἰ, ſi, & κᾶ etiam.
Εἰκεσι, miſerent, 3. plur. perf. verbi ἵημι, mitto. perf. part. εἰκώς. Sed ἔικασι, videntur, p. m. ab ἔικω, ſimilis ſum.
Εἰκάσαις, conjectare poteris. 2. ſing. a. 1. opt. act. Poet. pro εἰκάσεις, verbi εἰκάζω, coojicio. f. άσω. a. 1. iof. εἰκάσα. Th. ἔικω, ſimilis ſum.
Εἴκατι, Doric. pro ἕκαστοι, viginti, quod vide.
Εἰκέ', pro ἴκα, vel ἔικω, ſiquidam. Th. εἰ, ſi, & κε, vel κεν, particula Poetica.
Εἶκε, cede, & in plur. εἴκετε, cedite, præſ. imperat. ab ἔικω, cedo. f. ξω.
Εἴκειν, & Attic. ἔχειν, iveram, ploſq. perf. a perf. ἔικα, verbi ἔμι, eo.
Εἰκέλος, α, ὁ, ſimilis. Th. ἔικω, ſimilis ſum.
Εἰκῆ, adv. fruſtra, temere, ſine conſilio, caſu. inde εἰκαῖος, α, ὁ, temerarius. q. ab ἔικω, cedo, ſcil. τῷ πείθειν, affectui, ſano conſilio ſpreto, & ſuſque deque habito.
Εἰκονίζω, aſſimilo, exprimo. ab εἰκών, όνος, ἡ, imago. Them. ἔικω, ſimilis ſum.
Εἰκοσάκις, adv. vicies. ab εἴκοσι, viginti.
Εἴκοσι, & Poet. εἰκοσι, αἱ, αἱ, τὰ, viginti. plur. tantum, & ἄκλιτον. Doric. εἴκατι. q. ab εἰκάς, ſimilis, æqualis. eſt enim numerus æqualis ex duobus denariis. Hinc εἰκάς, άδος, ἡ, vicenarius numerus. εἰκοστός, vicies. εἰκοστός, ἡ, ὁ, vigeſimus.
Εἰκοσόμετρος, ἡ, viginti menſoras capiens. ab εἴκοσι, vigioti, & μέτρον, menſura.
Εἰκοσπήχεος, ὁ, de quo viginti contendunt. ab εἴκοσι, viginti, & ἐρίζω, contendo.
Εἰκοστός, ὁ, vigeſimus, & in f. g. εἰκοστή, ῆς, ἡ. vide in εἴκοσι, vigioti.
Εἰκότως, adv. ſimiliter, ab εἰκώς, ότος, ὁ, ſimilis. Th. ἔικω, ſimilis ſum.
Εἶκον, cedunt, 3. plur. ab ἔικω, cedo.
Εἴκτην, ſimiles eſſent, pro εἰκοίτην, 3. dual. imperf. per ſynrop. & ſolum diphthongo εἴκτην, verbi ἔικω, ſimilis ſum. Vel ut alii voluot, eſt pluſq. perf. med. ἔικειν, & io doal. εἰκείτην, & ſyncope εἴκτην, & per dialyſio ἐίκτην.
Εἴκτο, pro εἶκτο, aſſimulatus erat, 3. ſingul. impert. paſſ. ab ἔικω, ſimilis ſum. Vel pluſq. perf. ab εἴκελμαι, ξη, κτο.
Εἰκόσσαι, decoram, aptam, accuſ. ſiogul. perf. part. med. f. g. ab εἰκώ, p. m. pro ἔικτα, verbi ἔικω, ſimilis ſum.
Εἴκω, ſimilis ſum; item cedo, non repugno. f. ξω. præt. med. ἔοικα. q. ab ἐίκω, ſioo. binc εἰκάς, άσος, τό, veriſimile. εἰκάτως, ut par eſt. εἰκάζω, aſſimilo. εἴκασμα, ατος, τό, ſimulacrum. ἔικελος, & ἴκελος, η, ὁ, ſimilia. εἰκών, όνος, ἡ, ſimulacrum, imago. εἰκονίζω, effingo. ἐπιεικής, ους, ὁ, ἡ, decens, conſentaneus; item æqui, bonique amans. ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas. πρεπόεικα, aſſimilis ſum; videor. Θεοείκελος, & Θείκελος, α, ὁ, ἡ, Deo ſimilis.
Εἰκώ, όος, ῦς, ἡ, Poet. pro εἰκών, όνος, imago, effigies.
Εἴκων, ὁ, cedeos, præſ. part. ab ἔικω, cedo.
Εἰκών, όνος, ἡ, imago. ab ἔικω, ſimilis ſum.
Εἰκώς, ὁ, decens, præt. part. med. ab ἔικα.
Εἰλαμίς, ίδος, ἡ, membrana cerebrum ambiens. ab εἰλέω, involvo.
Εἰλαπάζω, Poet. epulor. hinc εἰλαπαστής, ῦ, ὁ, conviva. Th. εἰλαπίνη, epolum
Εἰλαπίνη, ης, ἡ, epolum. dat. plur. εἰλαπίνῃσι. quaſi ab εἶλη, congregatio, agmen, & πίνω, bibo. vel ſimpliciter ab Attico εἰλαπάζεσθαι, pro λελυπάχθαι, a λαπίζω. Cal. in Athen. lib. 1. c. 16. vel q. ἐλαπτέον, ab aor. 2. ἔλαπον, a λάπτω, lambo, ot in lautioribus conviviis fit. Vel quia ἅλας τοῖς πίνουσι, ſamem entioxit. binc ἑλαπιστίζω, coovivor, & εἰλαπαστής, ῦ, ὁ, cooviva.
Εἶλαρ, αρος, τό, quod & εἴλαρ, propugnaculum. ab εἴλω, quia intra illud concluſos nos tenemus.
Εἰλάτινος, pro ἐλάτινος, ὁ, Poet. abiegnus. ab ἐλάτη, ης, ἡ, abies.
Εἶλε, cepit, a. 2. act. ab αἱρέω, capio.
Εἴλεγμαι, dictus ſum. Att. pro λέλεγμαι, perf. paſſ. verbi λέγω, dico.
Εἰλείθυια, ας, ἡ, Locioa, partua. quod parturientibus opituletur. ab ἐλεύθω, venio. unde & Ἐλεύθυια dicta.
Εἰλεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. ab εἴλω, cogo.
Εἰλεός, ᾶ, ὁ, ileos, volvulus, morbus inteſtinorum. Item vitia. ab εἴλω, volvo.
Εἵλετ', & εἷλετο, elegit, 3. ſiog. a. 2. m. vide εἷλε, ab αἱρέω, eligo.
Εἶλε, cepiſti, eripuiſti, Dor. pro εἷλες, 2. ſing. a. 2. med. verbi αἱρέω, capio.
Εἰλεῦντο, pro εἰλοῦντο, ſeu εἰλοῦνο, Dotic. 3. plur. imperf. paſſ. verbi εἴλω, verſo.
Εἰλεῖν, cogo, roarcto, concludo, congrego. εἴλω autem verſo, circumago, involvo. f. ήσω. p. κα, q. ab εἴλη, agito. inde εἶλαρ, ος, ὁ, agmen. εἴλαρ, αρος, τό, propugnaculum. εἰλέω, ſeu εἴλυω, fut. ύσω, verſo, volvo. εἶλιξ, & εἴλιξ, ικος, ἡ, volumeo, involocrum, vortex. εἰλιγξ, γος, ἡ, vortex aquarum, vertigo.
Εἶλη, & ἴλη, ης, ἡ, ſplendor.
Εἰληθερής, ές, ὁ, ἡ, Snle calefactus. ab εἶλη, ſplendor, & θέρω, calefacio.
Εἰλήθυια, ἡ, Lucioa, partus. q. ab ἐλεύθω, venio, quod parturientibus opituletur, ut fœtus in lucem veniat.
Εἰλήλουθα, κε, α, veni, Poeric. pro ἐλήλυθα, præt. med. Attic. verbi ἔρχομαι, veoio. p. m. ἦλυθα, & Att. ἐλήλυθα.
Εἰλήλυθε, 3. ſiog. pluſq. perf. med. vide εἰλήλυθα, veni.
Εἰληλύθμεν, per ſyncopeo, pro εἰληλύθεμεν, veoimus, 2. plur. ab εἰληλύθα, pr. m.
Εἴλημμαι, perf. Attic. pro λέλημμαι. onde εἰλημένος, pro λελημένος, perf. part. paſſ. verbi λαμβάνω, accipio.
Εἴλημται, aſſumptus eſt, 3. ſing. perf. εἴλημμαι, verbi λαμβάνω, accipio.
Εἶλκρα, ſumpſi, perf. Att. pro λέλαφα. hioc εἰλαφός, ός, ὁ, perf. part. act. verbi λαμβάνω, capio.
Εἴλαχε, ſortitos ſum, perf. Attic. verbi λαγχάνω, ſortior.
Εἴλιγγος, ου, ὁ, vertex, gyrus, tormea inteſtinorum, ab εἴλω, verſo. εἴλιγγος, vertigo capitis, σκότωσις.
Εἴλιγμαι, circumvolutus ſum, perf. paſſ. ab εἰλίττω, circumvolvo. Th. εἴλω, verſo.
Εἰλικες βόες, dicuntur apud Poetas vel nigri, vel flexiles. vel a retortis cornibus. ab εἶλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, circumvolutio. Sunt & adject. pro implicito. Th. εἴλω, verſo.
Εἰλικρινής, ους, ὁ, ἡ, diſtinctus, ſiocerus, clarus. io nom. plur. εἰλικρεῖς, ab εἶλη, ſplendor Solis: vel potius εἶλη, & κρίνομαι, ſeceroo.
Εἰλικρίνεια, ας, ἡ, ſioceritas, ab εἰλικρινής, ſincerus, clarus.
Εἰλίποδες, curvipedes, vel curve gradientes. dat. plur. Joo. εἰλιπόδεσσι. ab εἰλίπους, ους, ὁ, ἡ, θεαίρες. ex εἶλω, pro quo uſitatum αἱρέω, flecto, & πούς, ποδός, ὁ, pes.
Εἰλισσόμενος, α, ον, convolutus, a, um, præt. part. paſſ. ab εἰλίσσω, vel ττω, circumvolvo: pro quo etiam dicitur ἐλίττω. f. ξω. p. εἴλιχα. præt. paſſ. εἴλιγμαι: unde eſt εἴλιγξ, ιγγος, τό, involutio. εἴλιγμός, ὁ, vertex, gyrus. εἶλιξ, vel ἕλιξ, ικος, ἡ, involucrum. Item ſpecies hederæ. Th. εἴλω, verſo.

Εἰλί-

Εἰλίσσω, ἑλίττω, circumvolvo.
Εἰλίχατο, pro ἐλίγοντο ἵπποι, 3. pl. plusq. perf. paſſ. verbi εἱλίσσω, volvo. Th. ἑλέω, verſo.
Εἵλκεν, imperf. act. verbi ἕλκω, traho.
Εἵλκυσε, traxit. a. 1. verbi ἕλκω, traho. imperf. εἵλκυον. Th. ἕλκω, traho.
Εἱλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. eb εἵλομαι, verbi εἵλω, arceo, includo.
Εἵλομαι, elegi, a. 2. med. verbi αἱρέω, eligo.
Εἷλον, ες, α, accepi. aor. a. iod. ἕλεσθαι, 3. plur. a. 2. med. ab αἱρέω, eligo.
Εἷλε, 1. ſing. a. a. med. ejuſdem verbi.
Εἵλαχε, Att. pro λέλαχε, perf. a λέγω, dico.
Εἱλίσσεται, Jonic. pro εἱλυσσέσθω οἱσί, perf. paſſ. verbi εἵλω, ſeu εἱλύω, verſo, volvo. Th. εἱλέω, volvo.
Εἱλυσσόμενα, volvendo trahor. ex εἱλέω, verſo, volvo, & σπάομαι, traho.
Εἱλύφαζε, reſplendebat. imperf. εἱλυφάζω, vel άω, torqueo. Th. εἱλέω, volvo.
Εἱλυφάσσες, Poet. pro εἱλυφῶσσες, ab εἱλυφάω, verſo. Th. εἱλέω, verſo.
Εἵλω-ς, ωτ-ος, ὁ, vel εἱλώτης, α, ὁ, Helos, vel Helota, ſervus apod Lacedæmonas, ex Helotis captis.
Εἶμ', pro εἶμι, eo, vado.
Εἷμα, ατ-ος, τὸ, veſtis. Æol. ἕσσα. ab ἕω, induo, vel ἔνδυω, induo.
Εἷμαι, ἕσσαι, ſedi, ſediſti, ſeu indutus ſum. perf. paſſ. verbi ἕω, indoo. a. 1. ἕσσα. pluſq. perf. paſſ. ἕσμην. part. perf. ἑσσάμ-ος. Eſt & ἵσμαι, miſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.
Εἱμάσσαι, σαι, ται, Attic. pro μάσσομαι, perf. paſſ. verbi μάω, divido.
Εἱμαρμένη, ης, ἡ, fatum, diſinitua decretum, ab εἵμαρται, verbi μείρω, divido, quia ſuum cuique diviſum eſt.
Εἰμέν, Poet. Dor. & Æol. pro ἐσμέν, 1. plur. verbi εἰμί, ſum. Εἶμεν, ſimus, per ſync. pro ἦμεν, præſ. opt. 1. plur. ejuſdem verbi.
Εἶμεναι, Poet. & Dor. pro εἶναι, eſſe. Att. ἶναι. Æol. ἴμμεναι. præſ. inf. verbi εἰμί, ſum.
Εἰμές, Dor. ἐσμές, Poet. pro ἐσμέν, 1. pl. præſ. ind. verbi εἰμί, ſum.
Εἰμή, niſi. conjunct. item pro εἰμέ, ſed.
Εἶμί, ſum. ἦ, es. q. ab ἴω. imperf. ἦα, ης, & Æol. ἤσθα. a. 2. ἦλθ, ſui. ἦ, fuero, a. 2. ſub. ἦμαι, ἦσο, ἦται, fuerum, pluſq. perf. ſ. ἴσταμαι, ᾖ, ᾖτον, per Syncop. ἔσταμεν. præſ. imperat. ἴσθι, ἔστω, Attic. ἴττω. præſ. opt. εἶην, ης. præſ. ſub. ὦ, ᾖς, ᾖ, ſim. fut. ſub. ἔσομαι, ᾖ, ᾖται. præſ. inf. εἶναι. f. 1. inf. ἔσεσθαι. part. præſ. ὤν, ὄντ, ὄν.
Εἶμι, eo, & in dual. ἴτον, 3. plur. ἴασι. q. ab ἴω. imperf. ᾔ, dual. ἴτον, 3. plur. ἴσαν. a. 2. ind. ἦα, ἦες. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. 2. imperat. ἆα. præt. med. εἶο, Attic. ᾖο, & ſolutione facta ᾔεο, ας, a. plaſq. pert. ᾖειν, 3. plur. ᾖεσαν, Att. ᾔεσαν.
Εἰν, in, pro ἐν, Poet. cum dat. Eſt & εἴν, ibam, imperf. verbi εἶμι, eo. Eſt & εἰν, pro ἦν, imperf. verbi εἰμί, ſum.
Εἰνάετες, & ἐνάετες, adv. per novem annos, ab ἔνναετής, novennis. ah ἐννέα, novem, & ἔτ-ος, ους, τὸ, annus.
Εἶναι, eſſe, præſ. inf. ab εἰμί, ſum. Eſt & ἔμμεναι, per metatheſin pro ἴεναι, inf. ab εἶμι, eo. inde ἀπιέναι, abire. Dicitur & ἔμεναι, miſiſſe, a. 2. inf. ab ἵημι, mitto.
Εἰναλίη, ης, ἡ, & εἰναλί-ος, α, ὁν, maritimus. ab ἅς, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.
Εἰνάνυχες, per novem noctes, adverb. pro ἐννέανυχες. ab ἐννέα, novem, & νύξ, νυκτὸς, ἡ, nox.
Εἰνάς, άδ-ος, ἡ, pro ἐννάς, nonarius numerus. Heſiodo eſt nona dies menſis. Th. ἐννέα, novem.
Εἰνάτηρ, vel ἑνάτηρ, ηρ-ος, ἡ, fratria, id eſt unor fratris. dicitur ἀπὸ τοῦ ἑνίζω, cobarro: ut ſit quaſi ἑνάτηρ, cohabitatione junctu.
Εἰνατ-ός, nonus, pro ἐννάτ-ος, ab ἐννέα, novem.
Εἰνάκοντα, Jon. & Poet. pro ἐνενήκοντα, & ἐνήκοντα, detulerunt, 3. plur. anr. 1. med. vide in ἔνεικα, verbi φέρω, fero.
Εἵνεκα, per eclaſin Poet. pro ἕνεκα, propter, cauſa. regit genit. Et ἕνεκεν, Jonice.
Εἰνόδ-ος, ου, ὁ, in via ſitus, in via habitans. ab ἐν, in, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.
Εἰνοσίφυλλ-ος, ε, ὁ, ἡ, quattens frondes, frondoſus. a φύλλον, ου, τὸ, folium, & ὄσσος, pro ὅσσος, ἡ, motus, ab ὄσσω, impello, agito.
Εἵνται, ſederunt, 3. plur. perf. paſſ. ἧσται, & in pluſq. perf. 3. plur. ἧντο, ſederant, ab inuſit. ἕω, ſedeo.
Εἶξα, ſimilis ſum, & in 2. plur. εἴξαμεν, a. 1. ind. act. verbi ἔοικα. εἶξας, cedens, a. 2. part. εἶξαν, ceſſerunt, 3. plur. a. 2. act. ejuſdem verbi.
Εἶο, pro οὗ, Poet. genit. ſing. μεῦ' ἔο, ſecum.
Εἶπα, ες, ε, dixi, a. 1. ind. act. ἔπτω, aor. 1. infin. ἔπτω, 3. plur. aor. 1. a ſtiv. verbi ἔπω, dico. aor. 2. ἔπον, ες, ε: & ἔπτατε, a. plur. aor. 2. imperat.
Εἶπαθ', pro ἔπτατε, 2. plur. a. 1. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἰπέ, dic, Att. pro ἔπε, aor. 2. imperat. ἐπεῖν, dixiſſe, a. a. inf. ejuſdem verbi.
Εἰπέμεν, inf. Jonic. pro εἰπεῖν. ἔπτασι, Jon. pro ἔπε, 3. ſing. a. 2. ἔπον, varbi ἔπω, dico.
Εἴπερ, ſiquidem, ſi. Th. εἰ, ſi.
Εἶπες, dicas, aor. 2. ſub. hinc Æol. ἔπηθα, 2. ſing. ejuſdem temporis, verbi ἔπω, dico.
Εἰπέσθην, ſequebar, & in 3. plur. ἕποντο, imperf. vel a. 2. verbi ἕπομαι, ſequor. ſ. ἕψομαι. p. ἅμαμαι.
Εἶπον, ες, ε, a. 2. ind. & Dor. ἔπτὸν, pro εἶπε, a. 2. imperat. verbi ἔπω, dico.
Εἴποτε, ſi quando. adverb. ex εἰ, ſi, & ποτέ, quando. quod ab ὅτε, quando. Sic ἔπτε, adv. ſicubi. ex εἰ, ſi, & πῦ, ubi? ab ὅς, qui.
Εἶπτα, dicto, a. 2. ſub. ἔπτὸν, ἔστω, ὄν, a. 2. part. verbi ἔπω, dico.
Εἴπτως, adverb. ſi quo modo. ex εἰ, ſi, & πῶς, quo modo?
Εἰρήνη, ης, ἡ, Dor. pro εἰρήνη, ἡ, pax.
Εἰραφιώτης, ε, ὁ, Bacchi epitheton. Dici volunt ἀπὸ τὸ ῥάπτεσθαι, quia inſutus fuit, femori ſcil. Jovis; unde & μηροραφὴς, quod in femore Jovis exceptus, cum ante tempus editus, & in Nyſum Arcadiæ translatus eſt. Quid ſi, quia loquax, ἀπὸ τὸ ἔρειν τῷ ἀφύτῳ?
Εἴργεθαι, prohibeo, diſtraho. imperf. εἴργεσθε, & diſſolut. Poetica εἴργνυθον, ab εἴργω, vel εἵργω, prohibeo, arceo.
Εἰργασάμην, ω, ατο, exerci, a. 1. med. ἐργάζομαι, operor, laboro. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.
Εἰργάσθαι, confeci, aor. 1. ind. paſſ. εἴργασμαι, σαι, ται, confectus ſum, perf. ind. paſſ. hinc part. εἰργασμέν-ος, ab ἐργάζομαι, operor.
Εἴργει, cohibet, 3. ſing. præſ. act. εἴργεσθαι, dimoveri, præſ. inf. paſſ. ab εἵργω, arceo.
Εἴργμαι, vinctus ſum, perf. ind. paſſ. ab εἵργω, cohibeo.
Εἴργου, τι, coercens, præſ. part. n. g. εἵργε, abſtine, præſ. imperat. paſſiv. εἵργαν, 3. plur. indic. act. ab εἵργω, arceo.
Εἴργω, includo, jo carcerem conjicio. f. ξω. p. χα. εἴργω, arceo, prohibeo, veto. q. ab εἴρκω, quatenus propello, & quatenus continco. iode πολιορκῶ, urbem obſideo.
Εἴρεαι, Jon. pro εἶρῃ, interrogas, 2. ſing. verbi ἔρομαι, pro ἔρεαι. Them. εἶρε, dico.
Εἴρκας, cœtus, concionis, acc. plur. ab εἴρω, vel Jon. ἔρκη, ης, ἡ, concio. ab εἶρω, dico.
Εἰρύατο, Jonic. pro εἴρυντο. 3. plur. perf. paſſ. a ῥύω, dico. vide εἰρυσσέ-ος, dictus.
Εἰρέσθαι, ἔσθαι, Jon. & Poet. pro ἔρεσθαι, interrogare, inquirere.
Εἶρε, Jon. pro εἶπε, interroga, præſ. imp. verbi ἔρομαι. poteſt eſſe & imperf. ab ἔρομαι. Th. εἶπε, dico, interrogo.
Εἶρος, ε. ὁ, captivitas, ſervitus. ab ἔρκω, necto.
Εἴρεσθαι, Jon. pro ἔρεσθαι, quærere, interrogare.
Εἰρεσιών, ῶν-ος, ἡ, ramus oleaginus lane obvolutus, quam circumpendentibus arboreæ fructibus ante januas ædium ſuſpendere ſolebant ad famem arcendam. ab ἔρ-ος, lana.
Εἰρέσθαι, numerantes. Dor. pro ἐρέσται, præſ. part. pl. num. f. g. ab ἀρέω, dico, Poet. ἐρέω. Th. ἔρω, dico.
Εἴρηκα, perf. Attic. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. ἐῤῥήκη. perf. part. Att. εἰρηκώς.
Εἰρημένος, ὁ, perf. part. paſſ. a ῥέω, dico. f. ῥήσω. perf. paſſ. ἐῤῥήμαι, & Attice εἴρημαι. Alii ab ἐρέω, dico, derivari malunt.
Εἰρηνὶ, ἰν-ος, ὁ, poer, qui jam fari poteſt. ab ἔρω, loquor.
Εἰρηνεύω, pacem colo, in pace vivo. f. εύσω. perf. εἰρηνεύκα. ah εἰρήνη, ης, ἡ, pax, tranquillitas.
Εἰρήνη, ης, ἡ, pax, ἀπὸ τοῦ εἴρω ἢ εἴρνυμι (a connectendo.) Disjuncta enim in unum nectit. vel ab ἔρω, congruere. Hinc εἰρηνικὸς, ἡ, ὁ, pacificus. εἰρηνεύω, in pace vivo.
Εἰρηνοποιῶ, ῶ, reconcilio: f. ήσω. præt. εἰρηνοποίηκα. Hinc εἰρηνοποιὸς, ὁ, ὁ, pacis ſtudioſus. ex εἰρήνη, pax, & ποιέω, facio.
Εἰρεσιὸς, ὁ, ὁ, lanarius. & pro eodem ἐριο-ῦ-ος. Th. ἔρι-ον, ε-ος, τὸ, lana.
Εἰρικοῦ-ος, ου, ὁ, lanas carpens, vel tractans. in dativ. εἰρικόφιν. ab ἔριον, lana, quod ab ἔρι-ον, ε-ος, τὸ, lana, & κομέω, curo.
Εἴρομαι, vide in ἔρω.
Εἰροπόκ-ος, ε, ὁ, laniger. gen. pl. εἰροπόκων. a πέκω, vel πόκη, pecto. fut. ξω. p. m. πέπτηκα (hinc πόκ-ος, α, ὁ, vellus) & ἔρι-ον, ε-ος, τὸ, lana.
Εἶρος, ε-ος, τὸ, luna. ἔρσα, ης, τὸ, idem. q. ab ἔρω, necto, quia nexilis.
Εἴρπομες, Dor. pro ἕρπομεν, ibamus, 1. plur. imperf. ab ἕρπω, repo.
Εἰρύατο, Jonic. pro εἴρυντο, 3. perſon. plural. num. perf. paſſ. Joses enim & perfecti, pluſquam perf. tertiam plural. a tertia ſing. formant, ante ατο, vel ντο, ν breve inſerentes. Sic εἰρύαται, Jon. pro εἰρυάδην οἱσί, 3. plur. pluſ. perf. verbi εἴρυω, quod pro ἴρυω, cuſtodio. fut. ύσω. p. ἔρυκα. a. 1. paſſ. εἰρύσθην.
Εἶρυκα, perfect. act. ſuſtuli. ejuſdem verbi.
Εἰρύσσαι, præſ. inf. Doric. pro εἴρυω. Th. ἐρύω, pro ἴρυω, traho.
Εἴρυντο, pro εἰρύοντο, 3. plural. imperf. verbi ἔρυμαι, per ſyncop. pro ἐρύεσθαι, cuſtodio, ſervo. ſic ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι, præſ. inf.
Εἰρύσσεθαι, cuſtodire, e. r. inf. med. Poet. pro ἐρύκεθαι, verbi ἐρύω, traho.
Εἴρυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ab eodem Themate.
Εἴρυω, Poet. pro ἐρύω. f. ύσω. traho.
Εἰρύχατα, & εἴρυσσα, Jon. pro εἰρυμένοι οἱσί, & εἰρυμένοι ἦσαν, perf. & pluſq. perfect. verbi εἴρυμαι, ſeu εἴργω, includo.
Εἰρῦσα, erupi, aor. 2. verbi ἕρπω, ſerpo. f. ῦσω. p. ρα.
Εἶρω, neſto, dico, interrogo, nuntiatur. εἶπω, & in 2. plurel. ἔρρετε. dicentis. præt. εἴρηκα, q. ab εἴρω, apto. Recte dicere eſt aptu verba connectere. Hinc εἴρω, Poet. dico: item ἐρέω i-

dem ac φῶ, dico. Εἰρῶ, eloquor. προερεῶ, alloquor.

Εἴρων, ωνος, ὁ, dissimulate loquens. εἰρωνία, ας, ἡ, dissimulatio in oratione. εἰρωνικός, &c. quod ab εἴρων, quod sit dicacior, & verbosior.

Εἰρωνικῶς, ficte, ironice, adv. ab εἰρωνικὸς, qui dissimulatione in loquendo gaudet. Th. εἴρων, ωνος, ὁ, cavillator, dissimulator.

Εἴρυται, 3. sing. ind. εἴρυτο, & εἰρύατο, 3. sing. & plur. imperf. verbi εἰρύομαι, Jon. & Poet. pro ἐρύομαι, f. ὑω, rogo. imperf. ἐρύοντο, ων, ους, ας, &c.

Εἰρυτῶν, Jon. pro ἐρυτῶν, praes. inf. vide εἰρυτῆ.

Εἰς, vel ἐς, ad, in, regit acc. q. ab ἔω, ao. Itionic, seu morus vocula est. εἰς τί; quorsum? Hinc ἔτω, in, intus.

Εἴς, ας, pro ᾖς, 2. singul. imperf. verbi εἶμι, sum, pro quo aliam ἦσθα dicitur.

Εἷς, vadis, 2. sing. praes. vel imperf. sed ἦσθ', pro ἦσθα, vadis, 3. sing. praes. verbi εἶμι, eo.

Εἷς, ἕντος, qui missit, a. a. part. ab ἵημι, a. 2. verbi ἵημι, mitto.

Εἷς, μία, ἕν, unus, a, um: item quidam. gen. ἑνὸς, μιᾶς, ἑνὸς. q. ab σἷς, sam. Ens ast unam. val potius ab ἵης. Hinc ἑνόω, unio, aduno. μιᾶδις, & ἑνδὶς, ἑνὸς, ἡ, nullus. ἐξενίζω, pro nihilo duco, flocci facio, in nihilum redigo.

Εἶσα, a. r. act. vel verbi εἴω, scio, val εἶμι, eo. pro quo ἦσα aliam dicitur. a. c. med. εἰσάμην.

Εἶσα, sedi, a. 1. ind. ab ἵσημι, seu ἵω, sedeo. f. ἵσω.

Εἰσαγάγε, 3. sing. aor. a. sub. Attice, verbi εἰσάγω, introduco. fut. ξω. Th. ἄγω, duco.

Εἴσαγε, ingreditor. praes. vel a. imper. ab εἰσάγω, introduco.

Εἰσάγω, ας, α, introduco. f. ξω. p. εἰσῆχα, a. 2. εἰσήγαγον, & Att. εἰσήνεγκον. a. 2. imper. εἰσάγαγε, ετω. a. a. sub. εἰσαγάγω, ῃς, ῃ. a. a. inf. εἰσαγαγεῖν. praes. part. pass. εἰσαγόμενος, η, ον. ex εἰς, in, & ἄγω, duco.

Εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, introductio, rudimentum, principium. ab εἰσάγω, introduco.

Εἴσαθ', pro ἔσατο, statos honoravit, 3. sing. aor. s. med. verbi ἔω, statuo. f. ἔσω. a. 2. ἔσα.

Εἰσακούω, exaudio. f. ὑσω. p. εἰσήκοα. aor. 2. pass. εἰσακούσθην, aauditus fui. aor. c. part. pass. εἰσακουσθείς, έντος, ὁ. f. a. pass. εἰσακοσθήσομαι. com gaur. ex εἰς, & ἀκούω, audio.

Εἰσάλμενος, Jonic. pro εἰσάμενος, & hoc pro ἐσάμενος, a. 2. part. mad. verbi ἔω, colloco; fundo. a. r. ἔσα.

Εἰσάμην, ω, ατο, similis fum, scivi. a. 2. ind. med. verbi εἴω, scio, vel εἶμι, vado. Sed εἰσάμην, a. 2. ind. m. verbi ἵημι, seu ἔω, induo.

Εἶσαν, collocarunt, 3. plur. a. 2. act. ἔσα, & Poet. ἦσαν. ab ἔω, seu ἵημι, idem ac ἵζω, colloco.

Εἰσαναβαίνω, conscendo. fut. βήσομαι, p. βέβηκα. a. a. ἔβην. a. 2. part. εἰσαναβάς, & in f. g. εἰσαναβᾶσα. a. 2. opt. εἰσαναβαίην. ex εἰς, ἀνὰ, & βαίνω, eo.

Εἰσαναβὰς, scandens, aor. 2. part. act. ab εἰς, & ἀνὰ, eo.

Εἰσάπαξ, adv. semel. ex εἰς, & ἅπαξ, semel.

Εἴσατο, acc. pl. f. g. εἴσατο, gen. ab εἴσατος, η, ον, aequalis, 2. idem ac ἴσος, η, ὁν, par, similis.

Εἴσατο, videbatur, a. s. med. ab εἴω, video. fut. ὄψομαι. a. 2. εἶδον. Et ἔσατο, penetravit, est a. s. med. verbi ἵημι, eo.

Εἰσαῦτις, revarsus est, 3. sing. imperf. act. ex εἰς, αὖτε, & ἰκνέω, venio. Th. ἥκω, idem. fut. ξομαι. p. ἵγμαι. a. a. med. ἐκόμην.

Εἰσαφίκοιτο, veniat, a. sing. a. 2. sub. med. Jonic. pro ἐσαφίκηται. ab ἐσαφικνέομαι, advenio.

Εἰσδέχομαι, intra admitto. fut. s. med. εἰσδέξομαι. ex εἰς, & δέχομαι, accipio. p. δέδεγμαι. a. 2. pass. ἐδέχθην.

Εἰσδρομέοντα, introcuntans, aor. 2. part. act. f. g. a. τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι. p. δεδράμηκα. a. a. ἔδραμον. a. 2. part. εἰσδραμὼν. p. m. δεδραμὼς.

Εἶσε, aor. s. ind. act. verbi ἔω, colloco, induo. f. ἴσομαι. a. s. med. εἰσάμην. p. ἧμαι.

Εἴσεαι, faies, pro ἴσῃ, Jon. 2. sing. f. 2. med. verbi εἴδω, scio. f. ἴσομαι.

Εἰσεδράμεσε, introcucurri, aor. a. ind. act. ab εἰσέρχω. fut. δραμοῦμαι. p. εἰσδεδράμηκα. a. a. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, ὸν. compos. ex εἰς, & τρέχω, curro. f. ξω. p. δεδράμηκα, & πεδράμηκα.

Εἰσειδὼν, ingressus ast, 3. sing. a. a. εἰσιδεῖν. ex εἰς, & ἰδεῖν, vel ἴδμεν, subeo. f. ἴδω.

Εἴσειμι, vel εἰσίημι, intro, ingredior. in 3. plur. ind. praes. εἰσίασι, Jon. pro εἰσιᾶσι. aa εἰς, in, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Εἰσεῖσι, pro εἰσιᾶσι, Jon. pro εἰσίασι, 3. plur. ind. praes. act. ex εἰσίημι, immittunt, 3. plur. praes. ab εἰσίημι, intro, ingredior.

Εἰσελάσσομαι, ῃ, σται, f. 1. med. ab εἰσέρχομαι, ingradior, a. 2. εἰσῆλθον. p. m. εἰσελήλυθα. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἴσελθε, σθω, aor. 2. imperat. εἰσέλθων, a. a. inf. εἰσελθεῖν, 2. sing. a. a. sub εἰσελθὼν, ὦσι, ὦ, a. s. part. verbi εἰσέρχομαι, ingredior. ex εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Εἴσευ, sedere facit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ἔω, statuo. fut. ἔσω, aor. s. ἔσα.

Εἰσεύγκης, 2. sing. aor. a. sub. act. & in 3. plur. εἰσεύγνυσαν, verbi εἰσρέω, ingero. f. εἰσεύσω. a. c. εἰσεύγκα, a. a. εἰσεύγκαμεν. ex εἰς, & ῥέω, fero.

Εἰσέλθωμεν, Dor. pro εἰσέλθωμεν ingrediamur. 1. plur. a. s. sub. verbi εἰσέρχομαι, ingredior.

Εἰσεπήσατο, transfai. a. 1. ind. verbi εἰσπαίω, compos. ex εἰς, & παίω, traos. eo. f. πσω, & ἔσω.

Εἰσεπήδησα, infilii, a. s. ind. act. verbi εἰσπηδάω, infilio. f. ἤσω. p. εἰσπεπήδηκα. compos. ex εἰς, & πηδάω, salio.

Εἰσέρχομαι, ingredior. 1o 3. plur. praes. imperat. εἰσερχέσθωσαν, f. εἰσελάσσομαι. a. 2. εἰσῆλθον, ες, ε. a. a. imperat. εἰσέλθω. Th. ἔρχομαι, venio.

Εἰσεστάσατο, 3. plur. a. 1. med. verbi εἰσπάω, ingredior. Th. σπάω, traho.

Εἴσεται, sciat. 3. sing. f. 1. m. verbi εἴδω, saio. f. ὄψομαι. a. a. εἶδον, & ἴδον.

Εἰσηγῆται, 3. sing. ind. verbi εἰσηγέομαι, adduco. ex εἰς, & ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι. p. ἧγμαι.

Εἰσήγησις, εως, ἡ, arbitrium, suasio, dar. plur. εἰσηγήσεσι. vide in εἰσηγῆται. ab aud. th. Hinc εἰσηγητέον, suadendum.

Εἰσήιε, introivit, 3. sing. plusq. perf. med. verbi εἴσειμι, ingredior. aa εἰς, & εἶμι, eo. p. m. εἶα. plusq. perfect. m. ᾔειν.

Εἰσηκούσθην, exaoditus fui, aor. 2. ind. pass. ab ἀκούω, exaudio. f. σω. p. εἰσήκοα. fut. s. pass. εἰσακουσθήσομαι, Th. ἀκούω, audio.

Εἰσήλατο, 3. sing. a. s. med. εἰσηλάομαι, ω, ατο, ab εἰσέλαμαι, adfilio. Thema ἔλλομαι, salio.

Εἰσῆλθε, a. a. ind. act. verbi εἰσέρχομαι, ingredior, ex εἰς, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Εἰσήνεγκάμην, ω, ατο. a. s. med. verbi εἰσφέρω, adfero. f. σω. aor. 1. ἠνεγκα. Th. φέρω, fero.

Εἴσηος, gen. sing. f. g. ab εἴσηος, η, ὁν, idem ac ἴσος, η, ὁν, aequalis.

Εἶσθα, is, Æol. patagoga pro εἶς, 2. sing. praes. ind. verbi εἰμὶ, eo.

Εἴσθεσαν, missum assa, perf. ind. verbi ἵημι, mitto. perf. pass. εἷμαι. Vel ab ἄνημι, seu ἔω, induo.

Εἶσι, vadit, 3. sing. praes. εἶμι, vado. Sed εἰσὶ, sunt, 3. plur. verbi εἰμὶ, fum.

Εἰσίαται, lutrare, praes. inf. verbi ἴημι, val εἰσίημι, intro. Th. εἶμι, eo.

Εἰσίασι, ingrediontur, Jon. pro ἴασι, 3. pl. ab ἴασμι, ingredior. ἰάω, ἰατῶ, ὦ, a. s. part.

Εἰσιγκλάω, & εἰσιγκλόομαι, intro voco. a. s. med. εἰσιγκλεσάμην, ω, ατο. s. 1. m. part. εἰσιγκλεσάμενος. ex εἰς, in, & κικλάω, voco. f. ἤσω. p. κέκληκα.

Εἴσιμι, assimilo, Poet. pro ἴσημι, quod ab ἴσος, similis fum. praes. inf. εἰσιμεν.

Εἰσιόω, a, ῶ, introitus, adventus, ot & ατος, studium, disciplina. ex εἰς, & ἰόω, ῦ, ὁ, via.

Εἰσίσιος, a. sing. f. 1. act. verbi εἰσίημι, infero, ingero.

Εἰσίσκω, Dor. & εἰσίσκον, donec, adv. ex εἰς, val ἐς, ad, & ἵσκω.

Εἴσομαι, sciam, fut. s. med. verbi εἶδω, scio: item ὄψομαι, ibo, fut. 2. verbi εἶμι, eo. Item ἔσομαι, staturum, fut. 1. med. verbi ἔω, val ἵσταμαι, insist.

Εἰσόψομαι, videns, Poet. pro ἀσφαλῶς, praes. part. fic ἀσφαλόωσα, pro ἀσφαλοῦσα, f. g. plur. oum. part. praes. ab ἀσφαλόω. ex εἰς, & ὄψομαι, video. fut. ὄψομαι, perf. ἑώρακα.

Εἰσπαΐδια, infilio f. ἴσω, a. s. εἰσπαΐδησα. a. s. part. aor. εἰσπαΐδησας, ασα, αν. gen. εἰσπαΐδησαντος. pract. εἰσπαπαΐδηκα. ex εἰς, in, & παΐδια, falio.

Εἰσπαλέω, ῶ, ὁ, lingua Laconica figoificat amatorem.

Εἰσπερόωμαι, ingredior. imperf. εἰσπερόωμεθα, ω, ατο. fut. ὀσόμαι. perf. εἰσπεπόημαι. ex εἰς, io, & περάω, trajicio. Th. πόρω, traosao. praet. m. πέπαμαι.

Εἶσαι, Poet. pro ἵσται, sedit, 3. singul. perf. pass. ἵμαι, ἧσαι, sadi, seu indutus fum, verbi ἵστημι, seo ἔω, induo, sedeo. vel ab ἵημι, mitto. & in 3. sing. pluso. perf. ἧστο.

Εἰσπίνω, lteraram, & in 3. plural. εἰσπίνασι, pluso. perf. verbi ἵημι, flo. f. σω. p. ἔσπικα. a. 2. ἔπιον.

Εἰσπίπτω, 3. sing. imperf. verbi ἐσπάω, convivio excipio. fut. πσω. p. εἰσπέπτωκα. Th. ἐσπάω, ας, ὁ, focus, lar.

Εἰσπρέχω, intro curro. f. εἰσδράξω. p. εἰσδραχα, vel διδράμηκα. a. a. εἰσέδραμον. aor. a. part. εἰσδραμὼν, οῦσα, ὸν. ex εἰς, & τρέχω, corro.

Εἰσφέρω, ingero. f. εἰσοίσω. a. s. εἰσήνεγκα, intuli. a. 2. εἰσήνεγκον, ες, ε. aor. s. sub. εἰσενέγκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. εἰσενεγκεῖν. pract. pass. εἰσφέρομαι, tuferor. Th. φέρω, fero.

Εἰσφορὲ, ᾶς, ἡ, oblatio, collatio. ab εἰσφέρω, infero, ingero.

Εἴσω, faiam, f. 1. verbi εἴδω, scio. a. s. εἶδον, & ἴδον.

Εἴσω, pro ἔσω, intra. Poet. cum gaoit. Th. εἰς, vel ἐς, ad.

Εἰσωπῆς, ῆ, ἡ, ania conspectum aliquid habens. ex εἰς, & ὤψ, oculus, quod ab ἔσσομαι, video.

Εἶτ', pro ἔπειτ', dainde, postea.

Εἶτα, adverb. postea, dainde. ἔπειτα, idem. q. ab ἔω, cedo. Dilatio animi ast quandam cessim. Est etiam alegans ofus vocis ἔπειτα in indignationibus.

Εἶτε, sive ἐΐ', sica: conjooct. ex εἰ, fi. & τε, qua.

Εἶτε, sitis, praes. opt. per syncop. pro ἴοιτε, a. plur. verbi εἶμι, som.

Εἶτω, aat, 2. sing. imperat. praes. ab εἶμι, eo. quasi ab ἔω, hinc imperat. ἴστω.

Εἴχεσα, perf. act. ion. ἔκω, cedo, f. ξω, p. εἶχω.

Εἴχεσο, renebae, Jon. pro εἶχε, v. 2. sing. impers. pass. ab ἔχω, habeo.

Εἴχεσο, σε, σθ, imperf. verbi ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω, p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχεσο.

Εἴη, ῃς, ῃ, missem, a. a. sub. pro ὦ, ᾖς, ᾖ. ab ἵημι, mitto.

Εἶῃ, ῃς, ῃ, pro ὦ, ᾖς, ᾖ praes. sub. ab εἶμι, sum.

Εἶη,

Εἴω, Jon. pro ἑῶ, ſui.
Εἴωθα, conſuevi, in 2. plur. ἐώθαμεν, & in 3. pl. ἐώθασι, p. m. hinc ἐωθότες, ſolitι, præt. med. part. ab ἐώθω, ὁτος, ὁ, ſolitus. ab ἴθω, ſoleo.
Εἶον, ſinebam, 1. ſing. imperf. contract. ex ἴεσκον, ω, verbi ἴημι, ſino. perf. εἷκα.
Εἷος, & ἷος, dum, interim, Poet. pro ἕως.
Εἶσαν, Poet. pro ἦσαν, 3. plur. præſ. ind. vel ſub. eb ἴημι, ſino. f. ἥσω. aor. 1. ἧκα.

E K.

Ἐκ, vel ἐξ, ex, a, de, prupter. regit genitivum. ἐκ ante conſonantes, ἐξ ante vocales ponitur. pro ὑπὲρ, vel ὑπὸ, cum accuſativo, ad præſtantiam indicandam. & pro μετά. q. ab ἔκω, cedo. In compoſitione vim habet, quæ per ex a Latinis exprimitur. Ornatum, & vehementiam ſæpe orationi addit. Hinc ἐκτὸς, extra. ἔξω, extra, foras, vel foris. ἐξωτικὸς, ἡ, ὁ, externus.
Ἑκάβη, ης, ἡ, Hecuba, Priami uxor.
Ἑκάδεσι, Dor. pro ἑκάδεσι, imperf. act. verbi κήδω, curam alicujus rei gero. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.
Ἑκάεργος, ε, ὁ, longe jecieus. ex ἑκὰς, procul, & ἔργω, arceo.
Ἑκάλεν, aor. 2. ind. paſſ. a καλέω, uro. ſ. καίω. a. a. act. ἔκηα.
Ἑκαθέζομαι, ῃ, ετο, imperf. a καθίζομαι, ſedeo. Th. ἵζομαι, idem. f. a. ἐδόμην.
Ἑκαθεν, adv. procul. idem ac ἑκάς.
Ἑκαθέδεον, dormiebam, imperf. act. a καθεύδω, dormio. ex κατὰ, & εὕδω. fut. εὑδήσω. p. κα, dormio.
Ἑκαθήμην, ου, το, ſedabam, imperf. a κάθημαι, ſedeo. Th. ἧμαι, ſedeo.
Ἑκάθηρα, 2. 1. ind. act. verbi καθαίρω, purgo. fut. ἀρῶ. p. κηκα.
Ἑκαθίζον, imperf. activ. verbi καθίζω, ſedeo. a. e. ἐκάθισα, ας, ε, perf. κα καθῆκα. ex κατὰ, & ἵζω, ſeu ἵζομαι, idem ac ἵζομαι, ſedere facio.
Ἑκάθιξε, Dor. pro ἐκάθισε, aor. 1. ind. act. καθίζω, ſedeo.
Ἑκάιυντο, vincebat, imperf. 3. ſingul. ab ἐκαρτέμβω, verbi κάιμαι, ſupero. Th. κάω, perimo.
Ἑκάκεσε, ας, ε, aor. e. ind. act. verbi κακόω, vexo, malo afficio.
Ἑκάλει, 3. ſingul. imperf. ab ἐκάλεσε, verbi καλέω, voco.
Ἑκάλεσσε, Poet. pro ἐκάλεσε, 3. ſing. a. 1. act. a καλέω, voco. ſ. ἔσω. p. κέκληκα.
Ἑκαλύπτεν, Æol. pro ἐκάλυπτον, imperf. paſſ. ajuſdem verbi.
Ἑκαλῶπτεν, 3. ſing. a. 1. med. verbi καλωπίζω, proprie pulebros oculos facio.
Ἑκαλος, ω, ὁ, Dor. pro ἥκαλος, ν, ἡ, quietue, tranquillus: otioſue.
Ἑκάλυφε, ας, ε, & in 3. pl. ἐκάλυφεν, cooperuerunt. a. e. iod. act. a κάλυπτω, tego. f. ψω. p. φα. a. 2. ἐκάλυβον.
Ἐκάμμενον, Poet. pro κατέμνεν, imperf. act. a. a. ἐκάμμενον, ας, ε, verbi καμμόω, per ſyncopen pro καταμόω, idem ac μόω. f. σω, cleudo.
Ἔκαμον, laboravi, a. 1. verbi κάμνω, laboro. ſ. καμῶ. p. κέκμηκα. a. a. ſub. κάμω, ῃς, ῃ.
Ἔκαναν, ες, ε, occidi. a. 2. verbi κτείνω, f. 2. κανῶ, occido.
Ἔκαρε, aor. e. ind. act. verbi κείρω, uto. ſ. κερῶ. a. a. paſſ. ἐκάρην.
Ἐκάρη, tonſue eſt, 3. ſing. aor. 2. paſſ. verbi κείρω, tondeo. ſ. κερῶ. a. 1. ἐκάρην. a. 1. med. ἐκαρσάμην.
Ἑκαρτύναντο, confirmabant. 3. plur. a. 1. med. verbi καρτύνω, ſ. υνῶ, firmo, teneo. Th. κάρτος, εος, τὸ, robur, & per metetheſin κράτος.

Ἑκάς, adver. procul, eminus. ἑκαθεν, idem. q. ab ἔκω, cedo. vel ab ἵω, mitto. Quæ enim cedunt, & mittuntur, procul a nobis ſunt.
Ἑκάστατω, ſuperl. longiſſime, comp. ἑκαστέρω, magis procul. Them. ἑκάς, procul.
Ἕκαστος, η, ον, quiſque, ſinguli, & in ſ. g. ἑκάστη, ης, ὑ. Hinc ἑκάστοτε, ſemper, & ubique. adv. ab ἑκάς.
Ἑκαστόρω, Poet. adverb. pro comm. τοξάστερω, longius, Th. ἑκάς, procul.
Ἑκάτερω, Herodot. pro ἑκάς, procul.
Ἑκατηβόλος, ε, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατοβόλος, longe jaculane. Apollinis epitheton ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio.
Ἑκατέατο, ſedebant, Jon. pro ἐκάθηντο, 3. plur. imperf. verbi κάθημαι, ſedeo, aſſideo, quieſco.
Ἑκάτερθεν, utrinque. adverb. pro ἑκατέρωθεν, regit genitivum ab ἑκάτερος, alteruter.
Ἑκάτερος, α, ον, alteruter, alter ex duobus. dat. pl. ſ. g. ἑκατέροις. ab ἑκάς, procul, minus. Hinc ἑκατέρωθεν, & ἑκατέρωθι, utrobique, ab alterutra parte.
Ἑκάτη, ης, ἡ, Hecate, Lune, tanquam ſoror. Ἑκάτη, longe jaculatrie Apollinis.
Ἑκατηβελέτας, gen. Jon. vel Æol. pro ου, ab ἑκατηβελέτης, ου, ὁ, longe jeculans, ab ἑκάς, procul, & βολὴ, jactus, percuſſio, telum. quod a βάλλω, jacio. Alii a βέλος, εος, τὸ, telum, derivari malunt.
Ἑκατηβόλος, α, ὁ, longe jaculans. Apollinis epitheton ab ἑκάς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολκα.
Ἑκατηγόρησα, ας, ε, accuſavi, a. 1. ind. act. a κατηγορέω, accuſo. fut. ήσω. Th. ἀγορὰ, forum.
Ἕκατι, Doric. pro ἕνεκα, cauſa, gratia, propter, voluntate. Th. ἑκὼν, οντος, ὁ, voluntarius, ultroneus, ſciens, prudenſque.
Ἑκατογκεφάλας, α, ὁ, Dor. pro ἑκατογκέφαλος, ου, ὁ, qui centum capita habet, centiceps. ab ἑκατὸν, centum, & κεφαλὴ, ἡ, caput.
Ἑκατόγχειρες, ων, οἱ, centum manus habene. ex ἑκατὸν, centum, & χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.
Ἑκάτιον, gen. Jon. ab ἕκατος, longe jaciene. Th. ἑκάς, looge.
Ἑκατόμβη, ης, ἡ, ſacrificium ſolemne, conſtane centum bobue, hoc eſt, centum nummie argeateis, in quibue boe pictue eret. Hinc ἑκατόμβοιος, valene centum bovee. ex ἑκατὸν, centum, & βοῦς, Dor. βῶς, ὁ, ἡ, boa.
Ἑκατομπεδὸν κλάδδαι, viæ centum pedum, id eſt, latæ. ab ἑκατὸν, centum, & πῆς, pes.
Ἑκατόμπυλοι, αἱ, centum portarum. ex ἑκατὸν, centum, & πύλη, ης, ἡ, porta.
Ἑκατὸς, οἱ, αἱ, τὰ, centum. q. ab ἑκάς, procul. ab unirate eoim diſtat centeaeriue. hinc, ἑκατοστὸς, ὸν, ὁ, centeſimus. ſ. κατὸν, ὸν, ὁ, centeſimue.
Ἑκατονταετὴς, ὴς, ὁ, ἡ, & ἑκατονταετὴρος, ὁος, ὁ, ἡ, centenarius, qui vixit centum annos. ex ἑκατὸν, centum, & ἔτος, εος, τὸ, annua.
Ἑκατονταπλήσιος, α, ὁ, Poet. & Doric. pro ἑκατονταπλάσιος, α, ὁ, qui centum capita habet. ab ἑκατὸν, centum, & πλέιων, τὸ, caput.
Ἑκατονταπλασίων, ονος, ὁ, ἡ, ceatuplex. Th. ἑκατὸν, ceatum.
Ἑκατοντάρχης, ου, ὁ, & ἑκατόνταρχος, ὁ, ἡ, centurio. ex ἑκατὸν, ὄντος, ὁ, princeps. præfectus. ἄρχων τῶν ἑκατὸν, princeps centum.
Ἑκατοντὰς, άδος, ἡ, centuria. Th. ἑκατὸν, ceotum.
Ἑκατος, Apollo, Sol, a jaculendo procul, ab ἑκάτη, vel ab ἵω, jaculor; ob radios. Ideo ἑκάτη, Hecate, Luna, tanquam ſoror ἑκάτου, Apollinis, Solis.

Ἑκατοστεύετο, centuplicatum. Th. ἑκατὸν, centum.
Ἑκαυδίων, ſucceſſue ſum, a. 1. ind. paſſ. ἔκαυσα, & ἔκηα, inflammavi, a. 1. ind. act. verbi καίω, uro. ſ. καύσω.
Ἐκβαίνω, egredior. ſ. 2. med. ἐκβήσομαι. Th. βαίνω, eo. ἐκβαίνω, evenire, accidere.
Ἔκβαλε, pro ἐξέβαλε, ejecit, 3. ſing. a. e. ind. act. ἐκβάλετε, 2. plur. aor. 2. imperat. ἐκβάλετε, 3. ſingul. aor. 2. opt. act. ἐκβάλη, 3. ſingul. aor. 2. ſub. ab ἐκβάλλω, ejicio. ab ἐκ ſeu ἐξ, ex, & βάλλω, jecio. ſ. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβλην, p. m. βέβλην.
Ἐκβάλλω, ejicio. fut. ἐκβαλῶ. p. ἐκβέβληκα. pluſq. perf. ἐκβεβλήκειν, pro ἐξεβεβλήκειν. aor. 2. ἐξέβαλον. aor. e. imperat. ἔκβαλε, dimitta. a. 2. part. act. ſ. g. ἐκβαλόντος. perf. paſſ. ἐκβέβλημαι. a. 1. paſſ. ἐξεβλήθην. ſ. e. paſſ. ἐκβληθήσομαι, ejeiar. Th. βάλλω, jacio.
Ἐκβάλω, ῃς, ῃ, aor. a. ſub. act. verbi ἐκβάλλω, ejicio.
Ἔκβασις, εως, ἡ, axitue, evaſio. ab ἐκβαίνω, evado. ab ἐξ, & βαίνω, eo.
Ἐκβεβλήκει, ας, ε, perf. act. ind. verbi ἐκβάλλω, ejicio.
Ἐκβήτω, exibis, 2. ſing. fut. 2. med. ab ἐκβαίνω, egredior. ſ. ἐκβήσομαι. aor. a. ἐξέβην, ab ἐκ, & βαίνω, eo.
Ἐκβληθήσουσι, & in 3. plur. ἐκβληθήσονται, f. 1. paſſ. verbi ἐκβάλλω, ejicio, expello.
Ἐκβοεῖν ἐς τὸν πόνον, cum copiie in aliquem locum ad opem ei ferendam alieuade proficiſci. Th. βοηθέω, ῶ, auxilior.
Ἐκβολὴ, ῆς, ἡ, jactura alicujus loci, ut & fluminis exitue. ab ἐκβάλλω, ejicio. Them. βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἐκβρόκτω, ejicere, expellere. de mari dicitur, quod a βρόκτω, idem ac βρέχω. ſ. ξω, ſerveo.
Ἐκγαμίσκομαι, nuptui collocor. ab ἐκ, & γαμίζω, nuptat colloco. Th. γαμέω, uxorem duco.
Ἐκγεγάασι, uatum eſſe, perſ. inſ. med. Poet. ſyncop. pro ἐκγεγένθαι, Dor. pro ἐκγεγάσθαι, verbi γίνομαι, naſcor. p. m. γέγαα. inde inf. γεγάμεν. Dor. γεγάμεν, & per ſyncopen γεγάαν.
Ἐκγεγαὼς, ῶτος, m. g. & in ſ. g. ἐκγεγαυῖα, ας, ὁ, prognata, p. m. part. ab ἐκγέγαα, p. m. verbi ἐκγάω, pro ἐκγέγονα, enaſcor. fut. 1. γενήσομαι. a. e. med. ἐγενόμην, a. 2. med. ἐγάμην. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐκγενόμεθα, nati ſumus, Jon. & Poet. pro ἐξεγενόμεθα, e. plur. a. 2. med. a γίνομαι, naſcor.
Ἐκγένεθαι, ἐκγενέσθαι, Jon. pro comm. ἔξεσαι, licare. ἐκγενέσθω μοι, liceat mihi.
Ἔκγονε, ω, τὸ, poſteri, aspotes. ἔκγονος, ου, ὁ, filius. ab ἐκ, & γεὼ, ος, ἡ, proles. Th. γίνομαι, naſcor.
Ἐκδαπανάω, expendo. ſ. ήσω. p. ἐκδεδαπάνηκα. fut. 2. paſſ. ἐκδαπανηθήσομαι, expendar. Th. δαπάνη, ης, ἡ, ſumprue, impenſa.
Ἐκδεδαμάσιος, ὰ, perf. part. paſſ. ab ἐκδέρω, excorio. ab ἐκ, & δέρω, corium exuo, cædo. ſ. ρῶ. aor. 1. ἔδειρα. Them. δέρμα, ατος, τὸ, corium.
Ἐκδεδίκηται, ultio data eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκδικάω, ulciſcor, quod ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, pœna.
Ἐκδέκεσθαι, Jon. pro ἐκδέχεσθαι, excipare.
Ἐκδεδωδίασιν, Dorieuſes effecti ſunt, 3. plural. perfect. paſſ. verbi ἐκδωριάω. ſ. άσω, Dorienſem facio. Th. Δωριὰς, άδος, ἡ, Dorienſis.
Ἐκδέχομαι, exſpecto. imperf. ἐξεδεχόμην, ου, ετο. ſ. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, accipio.
Ἔκδηλος, ος, ὁ, ἡ, evidens. eb ἐκ, & δῆλος, ου, ὁ, manifeſtus.
Ἐκδημέω, peregre abſum. ſ. ήσω. p. ἐκδεδή-

δεδήμευς. ab ἐκ, & δῆμος, υ, ὁ, populoe.

E'κδίδωμι, exonerare ſe, dedere. præſ. inf. ab ἐκδίδωμι, eloco.

E'κδίδω, Jonic. & Poet. pro ἐκδίδωμι, præſ. inf. act.

E'κδιδράσκω, Jon. pro ἐκδιδράσκω, effugere. Th. δρὰω, fugio.

E'κδίδωμι, eloco. ἐκδίδομαι, idem. f. ἐκδίδομαι. a. 2. med. ἐξεδόμην, ου, το, elocavi. Th. δίδωμι, do.

E'κδιηγέομαι, οῦμαι, enarro. ἐκδιηγῆται, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἐκ, & διηγέομαι, recenſeo. quod eſt ex ἐκὶ, & ἡγέομαι, duco.

E'κδικέω, ῶ, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. aor. e. ἐξεδίκησα. a. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. aor. 1. inf. ἐκδικῆσαι ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus, ultio.

E'κδίκητος, ευς, ὁ, ultio, vindicta. ab eodem themate.

E'κδικος, α, ὁ, ultor. a δίκη, ης, ἡ, ultio, pœna.

E'κδόσθην, Dor. & Æol. pro ἐκδόσθαι, moveatur. Th. δύω, moveo.

E'κδύνω, capello. fut. ἐκδύσω. aor. 2. ἐξέδυσα. a. e. part. ἐκδύσας, αντος, ὁ, ab ἐκ, & δύνω, perſequor.

E'κδοσις, ἡ, deditio.

E'κδοτος, α, ὁ, ἡ, deditus, traditus. ab ἐκ, & δίδωμι, do. perf. paſſ. δέδομαι, σαι, ται.

E'κδὺς, ύντος, qui tradidit, a. a. part. act. ab ἐκδίδωμι, eloco.

E'κδοχὴ, ἡ, exſpectatio. ab ἐκδέχομαι, exſpecto. f. ξομαι, p. m. ἐκδέδοχα. Th. δέχομαι, accipio.

E'κδρὰω, ἐκδράσω, ἐκδράσομαι, effugere. Th. δρὰω, fugio.

E'κδὺω, emergere. aor. a. inf. act. ab ἐκ, & δύω, vel δύνω, ſubeo. fut. δύσω. a. e. ἔδυν.

E'κδυομένῳ, dat. ſing. præſ. part. paſſ. vide in ἐκδύω, exuo.

E'κδυτος, ευς, ἡ, exitus. ab ἐκδύω, exeo.

E'κδύω, exoo. f. ἐκδύσω. p. ἐκδέδυκα. a. 1. ἐξέδυσα. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο, exutus ſui. a. 1. med. inf. ἐκδύσασθαι. ab ἐκδύω, vel δύνω, ſubeo.

E'κδύσομαι, ῃ, εται. f. 1. med. verbi ἐκδίδωμι, eloco. Th. δίδωμι, do.

E'κδυσε, Doric. pro ἐκδύη, illa. vide ἐκεῖνος, ille.

E'κεινάων, Jonic. pro ἐκείνων, illorum, gen plur. ab ἐκεῖνος, η, ο, ille, illa, illud.

E'κεῖνος, η, ο, ille, a, ud. Dicitur & κεῖνος, Poet. pro τεῖνος, Dor. pro ἐκεῖνος. q. ab ἐκεῖ, illic: ac ſi dicere mos, illic eſt, ſcil. in loco a oobie remoto.

E'κεῖσε, illic, adverb. ab eodem themate.

E'κειτο, jacebat. 3. ſing. imperf. ἐκείμην, ευ, verbi κεῖμαι, jaceo. f. κείσομαι.

E'κειστήλιν, & in 3. ſing. ἐκέκιστο, inſtructue erat. pluſq. perf. verbi κίζω, f. σω, orno. præt. paſſ. κέκισμαι.

E'κέλευε, acclamabat, jobebat, imperf. verbi κέλλομαι, Poet. pro κέλομαι, per epenthefin ε. Th. κέλω, ſeu κέλομαι, jubeo, hortor.

E'κέλσθη, decliaata erat, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κέλλω, incliao. fut. σω. p. κέκλικα. a. e. ἔκλικα. perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται. unda κλίμξ, ακος, τὸ, regio.

E'κελόμην, pluſq. perf. act. Attic. verbi κέλλω, ſuror. f. ψω. p. κέκλοφα. p. m. κέκλοπα.

E'κεκάσμένοι, Jon. pro ἐκεκτημένοι, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, orno.

E'κέκτηντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

E'κέκτησο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. paſſ. κέκτημαι.

E'κέλλ, Dor. pro ἐκέλευε, jubebas, 2. ſing. imperf. a κέλομαι, jubeo.

E'κελεύσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. paſſ. ἐκελεύσθην, ης, η, verbi κελεύω, jubeo. Th. κέλω, jubeo.

E'κέλεύσε, ας, ε, a. 1. ind. & in 3. plur. ἐκέλευσαν, verbi κελεύω, jubeo, mando. f. εύσω.

E'κέρδανον, a. 2. act. a κερδαίνω, lucror. fut. νῶ. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

E'κέρδησα, ας, ε, a. 1. act. verbi κερδαίνω, lucror. f. κερδήσω, & κερδάνω. p. κεκέρδηκα. a. 2. ἐκέρδανον, Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

E'κερσε, totondi, a. 1. Æol. pro ἔκειρα, verbi κείρω, tondeo. f. κερῶ. p. κέκαρκα.

E'κεχειρήκᾳ, ας, ἡ, raduciæ. ab ἔχω χεῖρας, ideſt, cobibere manus.

E'κεχήνη, hiaveram, Attice pro ἐκεχήνειν, pluſq. perf. med. ſic & in tertia perſona pro ἐκεχήνη, Att. ἐκεχήνει, verbi χανῶ, hiſco. f. ανῶ. p. m. κέχηνα.

E'κζητέω, ῶ, requiro, exquiro. fut. ήσω. aor. 1. ἐξεζήτησα. a. e. ſub. ἐκζητήσω, ης, η. perf. ἐξεζήτηκα. perf. paſſ. ἐξεζήτημαι. a. 1. ind. paſſ. ἐξεζητήθην, ης, η. ab ἐκ, & ζητέω, quæro.

E'κζητεῖ, repoſcatur, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. ab ἐκζητέω, quæro, exquiro.

E'κθη, combuſſi, aor. 2. act. a fut. κήσω, ſublata futuri conſonante, verbi καίω, uro. f. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. e. ἔκαον.

E'κβολίης, ας, ἡ, peritia jaculandi emioue. ab ἐκβάλλω, λ, ὁ, longe jaculator. quod ab ἐκὰς, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβληκα.

E'κηδε, affligebat, imper. a κήδω, mœrore afficio. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura, mœror.

E'κήκιον, ες, ε, exibam, imperf. act. a κήκιω, quod per reduplicationem dictum eſt a κίω, eo.

E'κηλος, α, ὁ, ἡ, quietus, mitis, pecificus. q. ab ἔκω, cedo. ut ſit quaſi ἔκηλος, is qui a cœtu, & hominum frequeptia qoaſi ia ſolitudinem receſſit. Vel ab ἐκὰς, procul. Quietus enim eſt, qui vivit procul negotiis.

E'κηρύχθω, ης, η, prædicaros fui, a. 1. iod. paſſ. a. κηρύσσω, prædico. fut. ξω, p. χα. Th. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

E'κητι, dat. Poet. cauſa. poaitur adverbialiter, pro ἑκοντὶ, ab ἑκὼν, οντος, ὁ, voluaratiue.

E'κθαμβέ μαι, ῆμαι, expavefco, attoaitus fum. a. e. paſſ. ἐξεθαμβήθην. ab ἐκ, & θάμβος, εος, τὸ, pavor.

E'κθαμβος, α, ὁ, ἡ, expavefactus, attonitue. ab ἐκθαμβέομαι, expaveſco.

E'κθεμα, ατος, τὸ, aliquid poſitum: publicum programma. ab ἐκτίθημι, expoao. Th. τίθημι, pono.

E'κθέλλω, Dorie. pra ἐκθεῖν, excurrere, præſ. inf. ab ἐκ, & θέω, curro. f. θεύσομαι. Vel etiam dici poſſet pro ἐκθεῖναι, a. 2. inf. act. verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

E'κθερμήνατο, aor. 1. part. f. g. eb ἐκθερμαίνω, excalefacio. ab ἐκ, & θερμαίνω, calefacio. f. ανῶ. idem ac θέρω, ῶ, calefacio.

E'κθεσις, εως, ἡ, expoſitio. ecc. ſing. ἔκθεσιν. ab ἐκτίθημι, expono.

E'κθέσθαι, a. e. ioſ. med. ἐκθέμενος, a. a. part. med. ab ἐκτίθημι, expono.

E'κθέσφατα, τὰ, oracula, nom. plur. ab ἐκθέσφατος, quod ab ἐκ, & θέσφατος, η, ὁ, ἡ, fatalis, diviao ore prooaotiatue. hoc a θεὸς, Deus, & φημὶ, quod a φημί, dico.

E'κθετικὸς, ἡ, ὸν, expoſitivus, a, um. eb ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

E'κθετος, η, ὁ, ἡ, expoſitus. ποιῶ ἔκθετα τὰ βρέφη, expoacre iafantes. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

E'κθύω, ἐκθύσθαι, ſacrificiie expiare. Th. θύω, ſacrifico, macto.

E'κίνησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κινέω, moveo.

E'κιον, imperf. a κίω, eo, accurro. ex ἴκω, per metatheſin.

E'κίρνη, Dor. pro ἐκίρνα, 3. ſing. imperf. verbi κεράω, miſceo. Th. κεράννυμι, miſceo.

E'κίχανε, imperf. ἔκιχε, a. 2. verbi κιχάω, vel κιχέω, inveaio, aſſequor.

E'κκαθαίρω, expurgo. f. ἐκκαθάρω. a. 1. ἐξεκάθαρα. a. 1. imperat. ἐκκάθαιρον, άτω, & in a. plor. ἐκκαθάιρετε, expurgate. a. 1. ſub. ἐκκαθάρω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & καθαίρω, purgo.

E'κκαθάρετε, expurgate, a. plur. aor. e. imperat. act. verbi ἐκκαθαίρω, expurgo.

E'κκαίω, exoro, acceodo. fut. ἐκκαύσω. a. 1. ἐξέκαυσα. p. ἐκκέκαυκα. perf. paſſ. ἐκκέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐξεκαύθην, ης, η, eaarſi. ab ἐκ, & καίω, uro. fut. καύσω, κήσω, & καύσω. aor. 2. ἔκακον.

E'κκαίνω, piger evado, malis ſuccumbo, deſicio. f. ανῶ. p. ἐκκακήκαιν. aor. 1. ἐξεκάκησε. 2. plur. aor. 1. ſub. act. μὴ ἐκκακήσητε, ne ſegnes ſitie. ab ἐκ, & κακὸς, ὁ, malus, ignavus.

E'κκαλεῦσθαι, explicari, extrahere, ſpoliare fortunis.

E'κκαλέσασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκκαλέω, evoco. ab ἐκ, & καλέω, voco. f. έσω. p. κέκληκα.

E'κκαλύπτω, & καύω, faciem detego. Th. καλύπτω, abſcondo, rego.

E'κκαρπώμαι, fructus, & proventue accipio, commodum conſequor. Th. καρπὸς, fructus.

E'κκεκλὼς, a. 2. part. act. ab ἐκ, & κεκλῶς, coolpicor. quod ex κεκλ, & ὦπα, video. a. 2. ὤπην, & ὦδον.

E'κκεῖσθαι, alicui periculo exponi. Th. κεῖμαι, jaceo.

E'κκενὸν θυμὸν, animo vacuum reddere, ſc. corpus, hoc eſt animam efflare. præſ. Inf. verbi κενὸω, vacuo. Th. κενὸς, ὴ, ὸν, vacuus.

E'κκεντέω, trenſfigo, tranfverbero. fut. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. a. 1. ἐξεκέντησα. ab ἐκ, & κεντέω, pungo.

E'κκέχυται, 3. ſingul. perf. paſſ. ab ἐκχέω, vel ἐκχύνω, effundo. fut. χύσω. præt. ἐκκέχυκα. Th. χέω, fut. χύσω, fundo.

E'κκεκρότηται, edicere. a κηρύσσω, edico. Th. κήρυξ, ὁ, præco.

E'κκλάω, diffringo. f. άσω. p. ἐκκέκλακα, perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. a. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην. ab ἐκ, & κλάω, frango.

E'κκλαύω, excludo. f. κλαύσω. p. ἐκκέκλαυκα. a. 1. ἐξέκλαυσα. aor. 1. inf. ἐκκλαῦσαι. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. e. 1. paſſ. ἐξεκλάσθην, exclaſus ſum. ab ἐκ, & κλάω, claudo.

E'κκλησίζεσθαι, Jooic. pro ἐκκλάσθαι, excludi. Th. κλάω, claudo.

E'κκλησία, ας, ἡ, concio, cœtus conſociatus, Eccleſia. ab ἐκκαλέω, evoco. perf. paſſ. ἐκκέκλημαι, σαι. Th. κλέω, voco.

E'κκλησιάζω, coocionem hebeo. & in 3. pl. ἐκκλησιάζουσι, f. σω. p. κα. ab ἐκκλησία, ας, ἡ, coacio, Eccleſia.

E'κκλίνω, deflecto. fut. νῶ. p. ἐκκέκλικα, a. 1. ἐξέκλινα. aor. 1. imperat. ἔκκλινε, κτω. e. plur. ἐκκλίνατε. ab ἐκ, & κλίνω, inclino.

E'κκνισσέσθην, Æol. & Dor. pro ἐκκνιστῆσαι, odioſe ſtridunt. quod eſt 3. plur. præſ. ind. ἐκκνισσέσθω. hoc a κνάω, tundo, polio. Th. κνάω, rado.

E'κκνῆσαι, eradere, præſ. inf. Th. κνάω, rado.

E'κκολυμβάω, enato. f. ήσω. p. ἐκκεκολύμβηκα. a. 1. part. ἐκκολυμβήσας, αντες, ὁ. ab ἐκ, & κολυμβάω, f. ήσω, nato.

E'κκομιδὴ, ῆς, ἡ, exportatio, elatio. ἐκκομιδὴ κηρὸς, funus, exſequiæ. ab ἐκκομίζω, exporto. ab ἐκ, & κομίζω, porto. Th. κομέω, euro.

E'κκομίζω, effero, exporto. f. ίσω. p. ἐκκεκόμικα. a. 1. ἐξεκόμισα. imperf. paſſiv. ἐξεκομίζόμην, ου, ετο, ab ἐκκομίζω, effero, exporto.

E'κ-

Ἐκπέμπω, exporta, a. 1. imperat. med. ab ἐκπομίζω, effero, eeporto.
Ἐκπίπτω, πτ, π, excido, exfcindo. f. πεσοῦμαι. p. ἐκπέπτωκα. a. 1. impera. ἔκπεσον, πέτω. a. 2. fub. ἐκπέσω, πες, ε, a. a. ἐξέπεσον. perf. paff. ἐκπέπτωκα. a. 2. paff. ἐξεπέπτω. f. a. paff. ἐκπεπτήσομαι, ῃ, σται. pract. med. ἐκπέπτωκα. ab ἐκ, & πίπτω, fcindo.
Ἐκπορεύω, enarro, exeutio, orno, corrumpo. Th. πορέω, orno, verro.
Ἐκπρεσβύω, a. 1. imperat. act. ab ἐκπέπτω, aafcindo.
Ἐκπυρώτα, fummatim, & breviter perftringam, f. 1. verbi ἐκπυρόω, fummatim dico. f. ώσω. Th. πυρός, οῦ, ὁ, vertex.
Ἐκπύσμαι, σαι, ται, pendeo ab aliquo, dependeo, cum gen. ἐξαπίφνης, 3. fing. imperf. Th. πευθω, fulpendo.
Ἐκπρεπ⊖, ὁ, præcipuus, agregius, feléctus. Th. κρίνω, fecerno.
Ἐκπυλίω, evolvo, devolvo. ab ἐκ, & πυλίω, volvo. fut. ίσω. p. πεπύλικα. a. 1. ἐξεπύλισα. perf. paff. πεπύλισμαι.
Ἐκλαγξω, 3. plur. a. 2. act. verbi κλάζω, clango, ftrido, fono. f. 1. κλάγξω. a. 1. ἔκλαγξα, ας, ε. perf. act. κέκλαγγα, p. m. κέκλαγγα.
Ἐκλαγω, ας, a. clamavi, viffi, vit, a. 2. act. verbi κλάζω, clamo. vide ἔκλαγξω.
Ἐκλανθάνο⊖, aor. 2. part. med. ab ἐκλανθάνω, oblivifcor. ab ἐκ, & λανθάνω, fau λήθω, lateo. f. λάσω. aor. 2. ἔλαθον. p. m. λέλαθα.
Ἐκλαλέω, effurio. f. ήσω. perf. ἐκλελάληκα. a. 1. ἐξελάλησα. a. 2. inf. ἐκλαλεῖν. Th. λαλέω, loquor.
Ἐκλάμπω, πς, π, effulgeo. f. ἐκλάμψω. a. 1. ἐξέλαμψα. ab ἐκ, & λάμπω, fplendeo.
Ἐκλανθάνω, oblivionem induco, f. ἐκλήσω. a. 2. ἐξέλαθον. præf. med. ἐκλανθάνομαι, obliviícor. f. m. ἐκλήσομαι. perf. ἐκλέλασμαι.
Ἐκλάπτω, πς, π, furto fum fubtractus, a. 2. ind. paff. ἐκ, & κλάπτω, furor. f. ψω, p. κέκλαφα, præt. med. κέκλοφα.
Ἔκλασα, fregi, aor. 1. iad. act. verbi κλάω, fraago. f. κλάσω. aor. 1. paffiv. ἐκλάσθην, ας, ν.
Ἔκλαυσα, flevi, a. 1. iad. verbi κλαίω, fleo. f. κλαύσω.
Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ν, ετο. fut. ἐκλέξομαι. præt. paff. ἐκλέλεγμαι. a. 1. med. ἐξελεξάμην, ω, ατο, p. m. ἐκλέλεγα.
Ἐκλείπω, deficio. ἐκλείπω, 3. fing. præf fub. f. ἐκλείψω. p. ἐκλέλοιπα. aor. a. ἐξέλιπον. a. plur. a. 2. fub. act. ἐκλίπατε. Th. λείπω, linquo.
Ἐκλέσθην, inclufus fum, & in 3. plur. ἐκλέσθησαν, a. 1. iad. paff. verbi κλέω, alaudo.
Ἐκλεκτός, ἡ, ὸν, electus. ab ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, lego. f. ξω.
Ἐκλελάθον, Pnet. pro ἐξέλαθον, aor. 2. ind. act. ab ἐκ, & λήθω, feu λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέλαθα.
Ἐκλελαθώ, αιτ⊖, ὁ, præf. part. verbi λελάθω, quod a præt. med. λέλαθα, Dor. pro λέλησθα, formarum eft, verbi λανθάνω, lateo.
Ἐκλέλασθε, 2. plural. perf. paff. ἐκλέλασμαι, verbi ἐκλανθάνω, oblivionem induco. f. ἐκλήσομαι. aor. a. ἐξελάθην. Th. λήθω, lateo.
Ἐκλελοιπότως, adv. folute. ab ἐκλύω, diffolvo.
Ἐκλέξασθαι, a. 1. inf. med. ab ἐκλέγομαι, aligo.
Ἔκλεψ', pro ἔκλεψε, furripuit, aor. 1. ind. act. verbi κλέπτω, furor, fur. ψω. p. κέκλεφα. p. m. κέκλεπτα.
Ἐκλήδων, ης, ν, aor. 2. ind. paff. verbi κλήδω, voco.
Ἐκλήθω, feu ἐκλανθάνω, oblivionem induco.
Ἐκλίπτον, incluferunt, Jonic. pro ἔκλεισαν, 3. plur. aor. 1. act. verbi κλείω, claudo. f. σω.
Ἔκλυσα, in fugam verteruat, 3. plural. aor. 1. activ. verbi κλύω, inclino. f. σω.
Ἐκλίσθημεν, recubuimus, Dor. pro ἐκλίσθημεν. 1. pl. aor. 1. indicat. paff. ἐκλίσθω, ab ἐκλίνω, recumbo, iacliaatus fum.
Ἐκλίσθω, ης, η, inclinatus fum, Poet. pro ἐκλίσθω, aor. 1. iod. paff. verbi κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλιμαι. a. 1. act. ἔκλινα. p. m. κέκλιμα.
Ἐκλυτέν, a. a. inf. act. ἐκλυτὴν, aor. a. part. act. ἐκλύσατε, defeceritis, a. pl. a. a. fub. verbi ἐκλύω, deficio. a. 2. ἐξέλυτον. Th. λύω, linquo.
Ἐκλογή, ἡ, electio. ab ἐκλέγομαι, eligo. f. ξομαι. p. m. λέλογα. Them. λέγω, dico.
Ἐκλογίζεσθαι, animo perpendere. λογίζομαι, cogito, cunjicio.
Ἐκλοιόωτο, imperf. paff. a κλοιόω, aom moveo. fut. ώσω. Thema κλοιό⊖, ς, ὁ, morua.
Ἐκλοπορήσατε, τε, ε, aor. 1. iod. act. verbi κλοπορέω, furto abduco. f. ήσω, quod ex κλοπεύ, furtum. a κλέπτω, furor, & φέρω, fero.
Ἐκλύζετο, mergererur, imperf. pafl. a κλύζω, f. σω, abluo. p. κέκλυσμαι.
Ἐκλυθήτην, plur. aor. 1. fub. paff. verbi ἐκλύω, diffipo, dirimo.
Ἔκλυον, ες, ε, audiebam, imperf. verbi κλύω, f. σω, audio.
Ἐκλύσασθαι, abigere, a. 1. inf. med. ab ἐκλύω, eefolro, eepedio. Them. λύω, folvo.
Ἔκλυσις, εως, ἡ, liberatio, acc. fing. ἔκλυσιν. ab eodem rhemate λύω, folvo.
Ἐκλύω, dirimo, diffipo. f. ἐκλύσω. præt. ἐκλέλυκα. perf. paff. ἐκλέλυμαι. a. 1. paff. ἐξελύθην, ης, η. f. 1. paff. ἐκλυθήσομαι, deficiam. ab ἐκ, & λύω, folvo.
Ἐκμαίνω, ad infaniam adigere. Them. ἐκμήνασθαι, infaaio.
Ἐκμαρτάνω, ας, ω, perdifco. ab ἐκ, & μανθάνω, difco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. a. a. ἔμαθον.
Ἐκμανῆ, a. a. fub. paff. ab ἐκμήνασθαι, infanio. aor. a. inf. paff. ἐκμανῆναι. Th. μήνασθαι, idem. f. μανήσομαι.
Ἐκμείξας, a. 1. part. ab ἐκμείγνυμι, abfteigo, extergo.
Ἐκμείγνυμι, eereago, abfiergo. imperf. ἐξέμισγον. fut. ἐκμείξω. a. 1. ἐξέμειξα. a. a. part. ἐκμείξας, αντ⊖, ὁ. Th. μίσγω, piofo, abfiergo. f. ξω.
Ἐκμελέτα, conare, præf. imperat. act. ab ἐκμελετάω, meditor. ab ἐκ, & μελετάω, curo. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. Th. μέλω, curæ eft.
Ἐκμιαλής, ἐ⊖, ὁ, ἡ, incoocinous, difcrepans. Th. μέλ⊖, τὸ, membrum, carmen, caorilena.
Ἐκμυθήσατο, 3. fing. perf. paff. verbi ἐκμυθέομαι, edico. f. ήσομαι. ab ἐκ, & μῦθ⊖, ο, ὁ, varbum, oratio.
Ἔκμολε, Jonic. pro ἐξέμολε, exivit, 3. fing. aor. a. act. verbi ἐκμολέω, exeo. Th. μολέω, feu μόλω, veoio, adveoio.
Ἐκμυζέω, vel κω, exfugo, fugo. Thema μύζω, muffo; irem lugn.
Ἐκμυκτερίζω, irtideo, laoais excipio, imperf. ἐξεμυκτήριζον, ες, ε. fut. ίσω. perf. ἐκμεμυκτήρικα. ab ἐκ, & μυκτηρίζω, fublanno, nalo fufpendo. Th. μυκτήρ, ῆρ⊖, ὁ, naria.
Ἐκνέεσθαι, a. 1. inf. act. ab ἐκνέω, enato, natando effugio. f. ἐκνεύσεσθαι.
Ἐκνέω, ouro emiffo jubeo. Th νέω, inouo. Eft & ἐκνεύω, pro ἐκνέω, enato, clam evado. f. ἐκνεύσω. p. ἐκνένευκα. a. 1. ἐξένευσα. quafi a νεύω, nato. Gl. Cyr. ἐκνεύω, diverro. ἔκνευσις, ἡ, diverticulum.
Ἐκνηρίας, ε, ὁ, procella, ventus procellofus. Th. νέφ⊖, nubes.
Ἐκνίφω, evigilo. fut. ψω. aor. 1. ἔξνιψα. a. 1. imperat. ἔκνιψον, ἐκνιψάτω. perf. ἐκνένιφα. a νίφω, fobrina fum.
Ἔκνισε, Dor. pro ἔκνισσε, pupugit, puneit, a. 1. iad. activ. a κνίζω, f. ίσω, Dor. ξω. Th. κνάω, rado.
Ἐκνίσθω, ης, η, a. 1. ind. paff. a κνίζω, feco. Th. κνάω, rado.
Ἐκνόω⊖, ε, ὁ, ἡ, Poet. idem ac ἔκνομ⊖, inuftatus, infolens. ab ἐκ, & νόμ⊖, lex. Th. νέω, adminiftro, geto.
Ἐκνοστήσαντε, redeuntes, dual. num. a. 1. part. act. a νοστέω, redeo. f. ήσω.
Ἐκολάκιον, 3. plur. a. 2. act. a κολαίνω, cavo, concavum reddo, f. ανῶ. a. 1. ἐκόλανα. Thema κοίλ⊖, ν, ὁ, cavus.
Ἐκομήσαντο, cubuerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi κοιμάω, f. ήσω, cobare facio. ἐκοιμήθην, ης, η, a. 1. paff.
Ἐκόμισσα, ας, ε, a. 1. act. verbi κομίζω, a. 1. paff. ἐκομίσθην. idem ac κομάω, facio dormira.
Ἐκόλαζον, ες, ε, imperf. verbi κολάζω, ponio. f. σω. aor. 1. ἐκόλασα, ας, a. perf. κεκόλακα.
Ἐκολάφησε, ας, a, & in 3. plur. ἐκολάφησαν, a. 1. ind. act. verbi κολαφίζω; alapam Infringo. f. ήσω, p. κεκολάφηκα. a κόλαφ⊖, ν, ὁ, colaphus. Th. κολάπτω, rundo.
Ἐκολοβώθην, ης, η, & in 3. plur. ἐκολοβώθησαν, a. 1. ind. paff. verbi κολοβόω, cootraho, decurto, amputo. f. ώσω. p. κεκολόβωμαι. aor. 1. ἐκολόβωσα. fut. 1. paff. κολοβωθήσομαι, ῃ, σται, quod a κολοβός, ά, ὁ, mancus, mutilus. Th. κολόω, f. σω, amputo, decurto.
Ἐκόμιζεν, duelt, imperf. verbi κομίζω, fero.
Ἐκόμισσε, Dor. pro ἐκόμισσαν, reportarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. a κομίζω, feio. Th. κομέω, curo.
Ἐκομήσαντο, obtinuerunt, 3. plur. aor. 2. med. ἐκομησάμην, ω, ατο, verbi κομέω, fero. f. ήσω. p. κεκόμηκα. Th. κομάω, coro.
Ἐκόμισσαν, pro ἐκόμισαν, 3. fingul. a. 1. ind. act. a κομίζω, fero.
Ἐκόπασσε, a. 1. ind. act. verbi κοπάζω, idem ac κοπέω, crepo, fonirum edo. Th. κόπ⊖, ος, ὁ, arcpitus, proprie apti dentes aauentis.
Ἐκόπτετο, gemin. οτ, aor. 1. Poet. verbi κοπίζω, pulrete fœdo. f. ίσω. Th. κόπις, εως, ἡ, pulvis.
Ἐκοντί, fponte, ultro, adverb. ab ἑκών, οντ⊖, ὁ, voluntarius.
Ἐκόπασε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κοπάζω, quiefco, fedor. f. άσω. p. κεκόπακα. Th. κόπτω, feco.
Ἐκόπτω, πς, π, fciffua fum, aor. a. ind. paff. verbi κόπτω, fcindo. f. ψω. p. οκ. p. m. κέκοπτα.
Ἔκοπτεν, ες, ε, incidebat, a κόπτω, fcindo, feco.
Ἐκοπώθην, ης, η, defatigatus fui, aor. 1. ind. paff. verbi κοπόομαι, fatigor. Th. κόπτω, feco. f. ψω.
Ἐκορέσθην, ης, η, aor. 1. ind. paff. verbi κορέννυμι, fatuo, fatio, eepleo, f. κορέσω. Th. κορέω, fatio.
Ἐκορήσαντο, pro ἐκορέσαντο, 3. fing. a. 1. med. verbi κορέω, armo. Th. κόρυς, υθ⊖, ἡ, galea.
Ἐκόσμηθεν, ornati funt, Bœot. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 3. paff. verbi κοσμέω, orno. aor. 1. ἐκόσμησα, ας, a. Th. κόσμ⊖, ος, ὁ, ordo.
Ἑκάς, ας, ά, voleus, f. g. ab ἑκών, οντ⊖, ὁ, voluntarius.
Ἑκών, ών, ὁ, ἡ, fpontaneus. Th. ἔκω, οντ⊖, ὁ, voluntarius, dat. plur. ἑκῶν. Hinc ἑκουσίζομαι, fponia offero. ἑκουσιμός, fponraoea oblatio.
Ἑκουσίως, adv. ultro. ab ἑκούσ⊖, fponraneus.
Ἐκπαγλ', pro ἔκπαγλα, & ἔκπαγλε, Poet. adverb. vehementiffime. vide in ἔκπαγλ⊖, vehemens.
Ἐκπαγλέσμαι, άμαι, Jon. & Poet. pro ἐκπλήσσομαι, terraor, ftupeo.
Ἔκπαγλ⊖, ε, ὁ, horribilis, ftupendus, vehemens, per metathef. pro ἄκπαλ⊖, idem.

idem, ab ἐκπλήσσω, percello, perterrefacio. ab ἐκ, & πλήσσω. f. ξω, percutio. a. a. ἔπληγον.

Ἐκπαγλόπτ', pro ἐκπαγλόπτο, terribiliſſime. vocat. ſing. ſuperl. gradus ab ἐκπαγλ⊙, terribilis.

Ἐκπάγλως, adv. ab ἐκπαγλ⊙, terribiliter, ſtupendus, vehemens.

Ἐκπαφίσσω, inſanio, ſeu fanatico more irruo. ab ἐκ, & παφίσσω, oculos undique vertu, & par reduplicationem, ex φάω, dictum volunt; alii quaſi πάπτω τὸ φάω ὄπισω. Th. φάω, luceo.

Ἔκπαλαι, adv. jam olim. Th. πάλαι, olim.

Ἐκπαπτόω, in pappos abira, io lanuginem evadere. a πάππ⊙, ὁ, flos lanuginoſus.

Ἐκπειράζω, vel ἐκπειράω, tento. ἐκπειράζεωμεν, ſ. plur. præſ. ſub. fut. ασω. p. ἐκπεπείρακα. a. 1. ἐξεπείρασα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, teoratio.

Ἐκπέμπω, emitto. f. ψω. a. 1. ἐξέπεμψα. p. ἐκπέπεμφα. perf. paſſ. ἐκπέπεμμαι, ψαι, πται. aor. 2. paſſiv. ἐξεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. ἐκπεμφθείς, & in plur. ἐκπεμφθέντες, ab ἐκ, & πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐκπεπόρδακα, ας, ε, perf. act. verbi πορδάω, ſcortor.

Ἐκπεπότασαι, evolaſti, Doric. pro ἐκπεπότησαι, u. ſing. perf. paſſ. verbi ἐκποτάομαι, ᾶσαι, evolo. fut. ήσομαι. perf. πεπότημαι. quod ab ἐκ, & πέτομαι, volo, as.

Ἐκπεράω, tranſeo, traduco. ab ἐκ, & περάω, penetro, pertranſeo.

Ἐκπερδίζω, decipio, effugio callide, eeu πέρδιξ, aucupem.

Ἐκπέσσω, a. 1. inf. act. ἐκπέρσαι, pro ἐκπέρσαι, dativ. ſing. a. 1. part. ab ἐκπέρθω, everto. f. ἐκπέρσω. hinc ἐκπέρσας, 3. plur. fut. 1. Sic ἐκπέρσω, 3. plut. a. 1. ſub. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto. f. a. πραθῶ, & per metatheſin πρεθῶ. a. a. ἔπρασθον. p. m. πέπρασθε.

Ἐκπεσσο, pro ἐξέπεσο, 3. ſing. a 2. ind. act. Jon. ἐκπεσῶν, nor. 2. ioſ. ἐκπεσών, ᾶσα, ὼν, a. 2. part. act. ab ἐκπίπτω, exeido. fut. ἐκπεσέομαι. præt. ἐκπέπτωκα. a. 2. ἐξέπεσον, ες, ε. aor. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in plur. ἐκπέσωσι, nb ἐκ, & πίπτω, eado.

Ἐκπέτωσι, 3. p. plur. aor. 2. ſub. ab ἐκπίπτω, exeido.

Ἐκποπάσσω, expando. f. ἐκπετάσω. a. 1 ἐξεπέτασα. cum accuſ. ab ἐκ, & πετάω, f. άσω, pando, aperio.

Ἐκπέφρασαι, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, edifſero. ab ἐκ, & φράζω. fut. σω, dicu, memoio. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Ἐκπεφυῖσα, part. præt. med. f. g. plor. num. vaibi ἐκφύομαι, enaſcor. Them. φύω, gigno.

Ἐκπεφώτας, αντος, ὁ, elapſus, a. a. part. act. ab ἐκπεφεύγω, exilio, deſilio. Th. πεφεύγω, ſalio. f. ξω.

Ἐκπλαγήτω, Attic. pro ἐκπλαγήσεται, 3. ſing. f. a. med. verbi ἐκπλαγίζομαι, quod ab ἐκπλαγίζω, ſtamen, ſeu filom educere. ab ἐκ, & πλῶ⊙, a, ὁ, & πλοῖα, ας, ἡ, textum, ſeu tela.

Ἐκπίπτω, excidere, expelli. nb ἐκ, & πίπτω, cado.

Ἐκπλαγὴς, ἐντ⊙, ὁ, aoimo percolſus, a. 2. part. paſſ. verbi ἐκπλήττω, percello.

Ἐκπλεῖ, 2apleti, geoit. ſing. ab ἔκπλει⊙, pro ἔκπλοι⊙, ου, ὁ, capletus. Thema πλέ⊙, plenus.

Ἐκπλέσθαι, aor. 1. inf. act. ab ἐκπλέω, enavigo.

Ἐκπλεῖν, enavigo. imperf. ἐξέπλεον, ες, ες, ες, f. ἐκπλέσθαι. a. 1. ἐξέπλεσα. a. 2. inf. ἐκπλεῖναι. Th. πλεῖν, navigo. f. πλεύσω.

Ἐκπληκτικὸς, ἡ, ὸν, ὁ, ἡ, τὸ, terrorem adlecens, horribilis, ἔκπληκτος, ὁ, ἡ, attonitus, ab ἐκπλήττομαι, attonitus reddor. f. ξομαι. perf. paſſ. ἐκπέπληγμαι, ξαι, πται. Th. πλήσσω, percutio.

Ἔκπληξις, εως, ἡ, ſtupor, pavor, conſternatio. ab ἐκπλήσσω, percello.

Ἐκπλήσσω, impleo. f. σω. p. ἐκπεπλήρωκα. a. a. ἐξεπλήσθην. perf. paſſ. ἐκπεπλήσμαι. ab ἐκ, & πλήσσω, repleo. Th. πλή⊙, π, ὁ, plenus.

Ἔκπλησις, εως, ἡ, expletio. ab ἐκπλήσσω, impleo, expleo.

Ἐκπλήσσω, perturbare. præſ. imperat. Jonic. pro ἐκπλήσσε, verbi ἐκπλήσσομαι, perturbor. Th. πλήσσω. fut. ξω, percutio.

Ἐκπλήσσω, val Att. ττω, percello. f. ξω. p. ἐκπέπληχα. a. a. ἐξεπλάγην. imperſ. paſſ. ἐξεπλαγήσθαι, a, στο, & in 3. pl. ἐξεπλάγησαν. aor. 2. paſſ. ἐξεπλάγην, ης, η, perculſus ſui. ab eodem them.

Ἐκπλείν τῶν φρενῶν, extra maotem navigare, hoc eſt da ſuno mentis ſtatu deturbari. quod a πλοῦς, ſeu πλῶμα, Poet. pro πλοῦς, oavigo.

Ἐκπνεῖν, exſpiro. f. ἐκπνεύσω. p. ἐκπέπνευκα. a. 1. ἐξέπνευσα. ab ἐκ, & πνέω, ſpiro.

Ἔκπνοη, ης, ἡ, exſpiratio, flatus. ab ἐκπνέω, exſpiio.

Ἐκπεδὸν, emioue, procul. adv. quaſi ἐκ ποδὸν, ex pedibus.

Ἐκποίησις, ἡ, ſemioia emiſſio.

Ἐκπονέω, labore quæro, colo, exerceo. quod ab ἐκ, & πονέω, laboio.

Ἐκπορεύομαι, egredior. impeif. ἐξεπορευόμην, η, ετο. f. ἐκπορεύσομαι. præt. ἐκπεπόρευμαι. 3. ſing. præſ. imper. ἐκπορευέσθω. ab ἐκ, & πορεύομαι, eo, quod ω πέ⊙, η, ὁ, tranſitus. Th. πέω. f. ρῶ, tranſadigo. præt. med. πέπορα.

Ἐκπορδέω, effuſe ſcortor f. έσω. p. πεπόρδηκα. a. 1. ἐξεπόρδησα. a. a. part. ἐκπορδήσας, ασα, αν, ab ἐκ, & πορδέω. ſcurtor, quod a πέρη, ης, ἡ, meretrix. Th. πορδέω, veodo. fut. ήσω, & έσω.

Ἐκποτάομαι, idem ac ἐκποτέομαι, & hoc pro ἐκπέτομαι, avolo. Th. πέτομαι, vulo, volas.

Ἐκπρεπὴς, έ⊙, ὁ, ἡ, eximius, elegans. ab ἐκ, & πρέπω, decorus ſum.

Ἐκπρήσας, operatus, a. 1. part. Jon. ab ἐκ, & πράττω, Jon. πρήσσω, facio, f. ξω.

Ἐκπρίαθαι, præſ. inf. ab ἐκπρίαμαι, eximo, pecunia corrumpo. Th. πρίαμαι, emo.

Ἐκπρολίπτις, dimittas, 2. ſing. a 2. opt. act. ἐκπρολίποιτες. nom. plur. aor. 2 part. act. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐκπτύω, reſpuo, abhorreo. f. ύσω. p. ἐκπέπτυκα. aor. 1. ἐξέπτυσα. ab ἐκ, & πτύω, ſpuo.

Ἐκράανθαι, Bœot. pro ἐκρᾶθῆναι, 3. plur. a. 1. paſſ. a κραίνω, perficio.

Ἔκραγον, clamavi, p. m. ἐκράγδαν, p. m. inf. pro κεκραγέναι, verbi κράζω. fut. 2. κράγω. unde a. u. ἔκραγον. a. 1. ἔκραξα.

Ἐκραγδαίνω, erumpere. ἐκραγὴς, ῆτα, ές, qui erupit. verbi ἐκράγνυμι, effringo, erumpo. Th. ἄγνυμι, frango.

Ἐκράδαια, Dor. pro ἐκράδεια, nor. 1. varbi κραιαίνω, pio κραίνω, perficio.

Ἐκρᾶθῆναι, mixtus ſum, per ſyoc. pro ἐκκεκρᾶθαι, a. a. paſſ. verbi κεράννυμι. f. άσω, miſceo.

Ἐκραίαινεν, implebam, exſequebar, imperf. act. verbi κραιαίνω, pro κραίνω, perficio. f. κρανῶ, a. 1. paſſ. ἐκρᾶνθαι, & per epentheſin ἐκρᾶθῆναι.

Ἔκραξε, clamavi. & in 3. plur. ἔκραξαν, a. 1. ind. act. verbi κράζω, clamo. f. ξω.

Ἐκραύγαστε, α, ε, a. 1. ind. act. verbi κραυγάζω, vociferor. fut. άσω. p. κεκραύγακα. a κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, f. ξω, clamo.

Ἐκρέματο, pendebat, 3. ſing. imperf. a κρεμάννυμι, verbi κρέμαμαι, ſeu κραμῶ. ſuſpendu.

Ἐκρέων, peodebae, 2. ſing. imperf. ab ἐκκομέομαι, ἐκρίομαι, & Jon. ἐκρέομαι, deinde Attica contractiuna ἐκρῶμαι, verbi κρέμαμαι. a. 1. paſſ. ἐκρεμᾶθῆναι.

Ἔκρηγμα, τὸ, ſalebra, præceps loene. Item eruptio aquarum io magnis imbribne.

Ἐκρήγνυμι, erumpo. Ἐκρηγνὺς, ſcindo, impreſſionem facio, arumpo.

Ἔκρησα, pro ἔκρασα, implevi, a. 1. ind. act. a κραιαίνω, pro κραίνω, perficio; item impero. f. κρανῶ. aor. 1. ἔκρηνα, Att. ἔκρανα, & pleonaſm. Poet. ἐκρήνατο. bine κρήνω, ἄτω, a. 1. imperat.

Ἐκριζόω, eradico. f. ώσω. perf. ἐξερίζωκα. a. 1. ἐξερίζωσα. n. 2. ſub. ἐκριζώσω, ῃς, ῃ. a. 1. paſſ. ἐξερριζώθην. a. 1. imperat. paſſ. ἐκριζώθητι, άτω. a. 1. part. paſſ. ἐκριζωθείς, ἐντ⊙, ὁ. f. ε, paſſ. ἐκριζωθήσομαι. ab έω, & ῥίζα, ας, radix.

Ἐκρίθῆναι ὦτας, Poet. pro ἀποκρίθῆναι, reſpondi, a. 1. paſſ. ab ἀποκρίνομαι, reſpondeo.

Ἐκρίνατ', pro ἐκρίναντο, 3. ſing. a. 1. med. interpietatus eſt. ἔκρισα, elegit, imperf. act. ἐκρίνοντο, litigabant, imperf. paſſ. verbi κρίνω, ſecerou, judico.

Ἐκρυ⊙, α, ὁ, effluxus. quod ab ἐκ, & ῥέω, fluo.

Ἐκρύβθην, expulſus ſum, a. a. ind. paſſ. verbi κρύω, pulſo.

Ἐκρύσσε, 2. ſing. aor. 1. med. ἐκρυσάμην, ω, ατο, verbi κρύομαι, pulſur. aor. 1. paſſ. ἐκρύσθην.

Ἐκρύφθη, abſeonditus fuit, aor. u. ind. paſſ. ἔκρυβον, aor. 2. act. verbi κρύπτω, abſcondo. f. 2. κρυβῶ.

Ἐκρυπτεν, ες, ε, impeif. act. verbi κρύπτω, abſeondo.

Ἔκρυφον, perf. act. Attic, pro κέκρυφα, occultavi, ab eodem verbo κρύπτω.

Ἐκρυψα, ας, ε, abſcondi, a. 1. ind. act. ejnidem verbi κρύπτω.

Ἔκπληξ, εκς, ἡ, ſtupor, admiratio; item exceſſus mantis, ab ἐξίστημι, de ſtatu mentis dejicio, animum de loco certo, & ſtatu dimoveo. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. præſ. paſſ. ἵσταμαι, σαι.

Ἐκστρέφω, everto. fut. ψω. p. ἐξέστροφα. perf. paſſ. ἐξέστραμμαι, ψαι, πται. ab ἐκ, & στρέφω, verto. p. m. ἔστροφα.

Ἔκτα, 3. ſing. Dor. pro ἔκτεν, ab ἔκτειν, ης, ἡ, Dor. ἔκτας, ας, α, verbi κτείνω, interficio. f. κτενῶ. perf. ἔκτακα. perf. paſſ ἔκταμαι. Th. κτείνω, occido. f. κτενῶ. p. ἔκτασμαι. u. u. ἔκτασαι, & per apocopen ἔκτα, & in 3. ſing. ἔκταται, & per apocopen ἔκτα.

Ἔκτακεν, Poet. pro ἔκτακε, perf. activ. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτανδ⊙, ε, ὁ, exteaſus; item amplue. Th. τείνω, tendo.

Ἐκτανθὶς, ἐντ⊙, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐκτανθάνω, a. 1. ioſ. paſſ. ab ἐκτείνω, extendo. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἔκτανθεν, Bœor. pro ἐκτάνθησαν, occiſi ſuot, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐκτάνθην, verbi κτείνω, iotarficio.

Ἔκτανεν, perf. ind. act. iv. verbi κτείνω, occido.

Ἐκτανύ⊙, ὁ, & Poet. κτανύω⊙, retracto acceutu, Æul. perf. part. paſſ. verbi κτείνω, occidu. perf. paſſ. ἔκτασμαι.

Ἐκτάρην, Jon. paragoge pro ἐκτάμην, 3. ſing. aor. 2. ſub. ab ἐκτάμνω, excido. quod ab ἐκ, & τέμνω, feco, ſeiodo. f. 2. τεμῶ. a. 2. ἔταμον. p. τέτμηκα. p. m. τέτμημαι.

Ἔκτασμαι, perf. ind. paſſ. ἐκτανύ⊙, perf. part. paſſ. verbi κτείνω, occido. f. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάσθησαν, Jon. pro ἐκτάσθησαν, 3. ſing. ſub. act. verbi τείνω, ſcindu, Jon. & Dor. pro τάσω, idem. Vel pro ἐκτάνω, Poet. ioſertu ν, & Jun. addito σι, 3. ſing. a. u. ſub. verbi ἐκτάσω, eecido. nb ἐκ, & τέμνω, feco. a. 2. ἔτμαον.

Ἔκτατε, 3. plur. a. 2. Bœor. pro ἔκτασαν, ab ἔκτειν, verbi κτῆμι, interficiu. Vel pro ἔκτεινα, & per ſyne. ἔκτατε, 3. pl. a. 1. act. u κτείνω, occido. Sic a κτῆμι, τὸ κτάσκω, poſſideo. a. 2. ἔκτην, 3. plur. ἔκτησαν, per ſyncopen ἔκτατε.

Ἔκτανε, 3. ſing. a. 2. act. ἔκτανον, verbi κτείνω, occido. ſ. 2. κτανῶ. p. ἔκτακα.

Ἐκτάσθαι, perf. inf. paſſ. ἐκτάσθην, interfectus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a κτείνω, interficio. perf. paſſ. ἔκτασμαι.

Ἐκτε-

Ἔκτιον, ες, ε, a. a. ind. act. ejusdem verbi.

Ἐκταράττω, perturbo, fut. ξω, p. ἐκτετάραχα. a. e. ἐξετάραξα. ab ὄχ, & ταράττω, commoveo.

Ἔκτας, per syncopen pro ἔκτατος, occidisti, ἔκτας, pro ἔκτατον, aor. 2. verbi κτείνω. vide in ἔκτα.

Ἐκτείνω, Dor. pro ἐκτίνω, a. fing. a. 1. med. verbi κτείομαι, possideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι, a. 1. med. ἐκτησάμην, ω, ασο.

Ἔκτηκτο, interfectus fuerat, 3. fing. plusq. perf. ab ἐκτείνω, σω, verbi κτείνω, occido. p. ἔκτακτο. perf. pass. ἔκτασμαι.

Ἐκτήνατο, Jon. pro ἔκτείνατο, seu ἐκτέτατο. 3. plur. plusq. perf. pass. Sic ἐκτέανται, Jon. pro ἔκτάνται, 3. plur. perf. Note vero, ἔκτημαι, pro κέκτημαι, Jon. vel Att. dici, ut & ἐκτῆσθαι, pro κεκτῆσθαι, perf. inf. verbi κτείομαι, possideo.

Ἐκτησάτην, aor. 1. part. pass. acc. fing. verbi ἐκτάομαι, expono.

Ἐκτησαμένοιϊν, acc. plur. perf. part. pass. verbi ἐκτάομαι, enutrio. ab ὄκ, & τρέφω, alo, f. ψω. p. φα. a. a. ἔτραφον.

Ἐκτήσας, ασσα, ὄ, a. 1. part. act. ἔκτησον, ατω, extende, aor. 2. imperat. activ. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἔκτησε, occidit. 3. fing. a. 1. act. ἔκτεινον, ας, ε, imperf. a κτείνω, occido. f. κτανῶ. p. ἔκτακα. a. a. ἔκτανον.

Ἐκτήσω, extendo. f. ἐκτενῶ. p. ἐκτέτακα. a. 1. ἐξέτεινα. a. 1. imperat. ἔκτεινον, άτω. aor. e. part. act. ἐκτείνας, αντος, ὁ. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτελέστ', pro ἐκτελέστε, 2. plur. præf. opt. act. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελέσσας, Æol. pro ἐκτελέσας, quum complevisset, a. e. part. act. m. g. ab ἐκτελέω, perficio.

Ἐκτελεῦσιν, Dor. pro ἐκτελοῦσιν, efficiunt, f. act. a τελέω, ad finem perduco. Th. τέλ⊖, ε⊖, τὸ, finis.

Ἐκτελέω, perficio. ἐκτελῶ, præf. inf. f. ἔσω. p. ἐκτετέλεκα. a. 2. ἐξετέλεσα. a. 1. fub. ἐκτελέσω, σε, σι. a. inf. ἐκτελέσαι. ab ἐκ, & τέλ⊖, ε⊖, τὸ, finis.

Ἐκτέναε, ας, ἡ, perpetuitas: ἐκ ἐκτενέος, perpetuo, pro ἐκτενῶς. ab ἐκ, & τείνω, tendo.

Ἐκτενής, ἐος, ὁ, ἡ, intentus, affiduus, experrectus, fedulus, jugis. hinc ἐκτενέως, Jon. pro ἐκτενῶς, vehementer. ab eodem Themate.

Ἐκτενῶ, fut. 1. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.

Ἐκτέον, habendam, adv. positionis ab ἔ χω, habeo.

Ἕκτη, fexta: ἕκτος, ε, ὁ, featus; Th. ἕξ, fex.

Ἑκτημόριος, η, ον, pro ἑκτημορίς, qui poſſidet aliquid, perf. part. verbi κτάομαι, poſſideo.

Ἔκτηνται, pro αἰκτίηνται, poſſident, 3. plur. perf. ut. κτάομαι, poſſideo.

Ἐκτήνω, ſcil. χρόνῳ, Dor. pro ἐξ ἑκείνου χρόνου, ex illo tempora.

Ἐκτησάμην, ω, ασο, in 3. plur. ἐκτήσαντο, a. 1. med. verbi κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐκτῆσθαι, per aphæreſin Jon. vel Att. pro κεκτῆσθαι, perf. inf. pass. fic ἔκτημαι, pro κέκτημαι, perf. verbi ἐκτάομαι, acquiro.

Ἐκτιθέμεν, expono, & e. plur. ἐκτιθέμεν. imperf. ἐξετιθέμην, σο, το. aor. 2. med. ἐξεθέμην, το, σο, & in 3. plur. ἐξίθεντο. ab ἐκ, & τίθημι, pono.

Ἔκτικτε, vide in ἐκτίνασσε, excutio.

Ἐκτινάσσω, excutio. f. ξω. a. e. ἐξετίναξα. aor. e. imperat. ἐκτίναξον, άτω, & in 2. plur. ἐκτινάξατε. a. 1. med. ἐξετιναξάμην. aor. 1. part. med. ἐκτινάξάμενος. ab ἐκ, & πίνασσω, quatio.

Ἔκτισε, creavit, aor. 1. ind. act. verbi κτίζω. fut. σω, condo, creo. p. ἔκτικα. aor. e. part. κτίσας.

Ἔκτισαν, 3. fing. perf. pass. ἔκτισμαι, σαι, verbi κτίζω, creo. a. a. pass. ἐκτίσθην.

Ἐκτόθεν, & ἐκτοθί, pro ἐκτοῦθεν, & ἐκτοῦθι, extra. regit genit. ab ἐκτός, extra. Th. ἐκ, ex.

Ἐκ τοῖο, ex quo tempore.

Ἐκτολμήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐκ, & τολμάω, audeo. Th. τόλμ, η, ἡ, audacia.

Ἐκτολυπεύσας, ὁ, aor. 1. part. act. verbi ἐκτολυπεύω, perficio. f. εύσω. ab ἐκ, & τολυπεύω, glomero. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & operi parata.

Ἐκτομίας, υ, ὁ, exſectus, caſtratus. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. Dicitur & Jon. ἐκτυμίης, υ.

Ἔκτονε, præt. med. verbi κτείνω, occido. f. ετεῖν. perf. ἔκτονα. a. 1. ἔκτανον.

Ἐκτοπίζω, e loco moveo, peregre abeo, deſolo. ab ἐκ, & τόπος, ος, ὁ, locus.

Ἕκτορ', pro Ἕκτορα, acc. ſing. ab Ἕκτωρ, Hector.

Ἕκτος, η, ον, ſextus, a, um. Th. ἕξ, ſex.

Ἐκτοσ', adv. extra, cum genit. Th. ἐκ, vel ὀξ, ex, e, a.

Ἐκτοσθε, extra, cum genit. ab ἐκτός, extra. Th. ἐκ.

Ἔκτοτε, ſeu ἔκτοτε, extra, ab ἐκτός, extra, quod ab ἐκ, ea.

Ἐκτραπέλοιο, dat. plur. Jon. ab ἐκτράπελος, averſandus. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτραπῇ, deflectat, 3. ſing. a. a. ſub. pass. ἐκτραπείομαι, f. a. pass. ab ἐκτρέπομαι, averſor.

Ἐκτρέπομαι, averſor, cum acc. aor. 2. pass. ἐξετράπην, ης, η, deflexi. f. a. pass. ἐκτραπήσομαι. ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐκτριβέσθαι, fut. a. pass. ab ἐκτρίβω, perdo. Th. τριβ, tero.

Ἐκτρίψαι, a. 1. inf. act. verbi ἐκτρίβω, perdo. Th. τριβ, tero.

Ἔκτρωμα, ατος, τὸ, abortus. ab ἐκτιτρώσκω, patio abortum, abortio. f. ἐκτρώσω. perf. pass. ἐκτέτρωμαι. ab ἐκ, & τιτρώσκω, vulnero.

Ἔκτυπε, intonuit, 3. ſing. a. a. activ. verbi κτυπέω, reſono. Thema τύκτω, verbero. fut. ψω.

Ἕκτωρ, ορος, ὁ, Hector, Trojanorum dux, Priami filius.

Ἐκυδοίμησα, a. ſing. aor. 1. med. Jon. & Poet. pro ἐκυδάτην, verbi κυδάζω, convitior. Th. εὖδος, ους, τὸ, convitium.

Ἐκύκλωσε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κυκλόω, cingo.

Ἑκυρός, ᾶ, ὁ, ſocer, mariti pater, quia ὡς ἑκυτὸν τιὰ κύριον ἔχει, quam pro filia ſuſcepit. Et ἑκυρά, Jon. ἑκυρή, ſocrus, mariti mater.

Ἔκυρσε, incidi, & in 3. plur. ἔκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi κύρω, incido. f. ρσῶ, & Æol. κύρσω.

Ἐκυρώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κυρόω, ſancio. Th. εὖρος, ους, τὸ, authoritas.

Ἐκυψε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi εὔπτω, incurvo me. f. ψω.

Ἐκφαίνω, profero, evulgo. ab ἐκ, & φαίνω, in lucem edo. f. φανῶ. p. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα.

Ἔκφανεν, pro ἐξεφάνησεν, Poetic. & Bœot. 3. plur. a. 2. pass. verbi ἐκφαίνω, profero, evulgo.

Ἐκφέρεμεν, Jon. pro ἐκφέρειν, efferre, præſ. inf. ab ἐκ, & φέρω, fero. fut. ἐίσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐκφέρω, ας, α, promo, effero, profero. f. ἐξήσω. a. 1. ἐξήνεγκα. aor. e. imperat. act. ἔξένεγκον, άτω. a. e. part. ἐξενέγκας, αντος, ὁ. aor. 2. ind. act. ἐξήνεγκον. a. a. inf. ἐξενεγκεῖν. ab eodem Themate.

Ἐκφεύγω, effugio. f. ἐκφεύξομαι, ῃ, σται. a. a. ἐξέφυγον. a. 2. ſub. ἐκφύγω, γε, γη. p. m. ἐκπέφυγα. Th. φεύγω, fugio.

Ἐκφεύξῃ, a ſingul. & ἐκφεύξεσθε, e. pl. f. r. ἐκφεύξομαι, ῃ, σται, verbi ἐκφεύγω, effugio.

Ἐκφοβέω, terrefacio. fut. ήσω. perf. ἐκπεφοβήκης. aor. 1. ἐξεφόβησα. ab ἐκ, & φόβος, α, ὁ, timor. hinc φοβέω, terrefacio. Th. φέβομαι, fugio, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἔκφοβος, ε, ὁ, ὁ, conterritus, conſternatus. ab eodem Themate.

Ἐκφορά, ᾶς, ἡ, elatio funeris. ἐκφόριον, τὸ, terræ proventus. ab ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, fero.

Ἐκφράζη, eloquor, enarro, ediſſero. part. præſ. ἐκφράζων, ουσα. part. præſ. paſſ. ἐκφραζόμενος, η, ον. ab ἐκ, & φράζω, dico. f. σω. p. κα, aor. a. ἐφράσθην. p. m. πέφραδα.

Ἔκφρασις, εως, ἡ, deſcriptio. acc. ἔκφρασιν. gen. plur. ἐκφράσεων. ab ἐκφράζω, eloquor, enarro, ediſſero.

Ἐκφρασέον, adject. verbale ab ἐκφράζω, eloquor.

Ἐκφυγε, pro ἐξέφυγε. aor. a. ind. act. verbi ἐκφεύγω, effugio. ab ἐκ, & φεύγω, fugio, f. φεύξομαι. a. 2. ἔφυγον. hinc ἐκφύγωσιν, 3. plur. aor. a. ſub. πέφυγα, pmt. med.

Ἐκφυσᾶν, efflare. Th. φυσάω, inflo.

Ἐκφύω, enaſcor, germino, f. ύσω. p. ἐκπέφυκα. a. 2. ἔφυσα, υς, υ. Th. φύω, naſcor.

Ἐκχεῖν, effundo. f. ἐκχεῦσω. f. 2. ἐκχυῶ. a. 1. act. ἐξέχεύα, ἐξέχευα, & ἐξέχεα, ας, ε. 2. t. imper. act. ἔκχυτε, άτω. a. plur. ἐκχέαντε, effundite. a. 1. inf. act. ἐκχεῦαι, imperf. paſſ. ἐξεχεύμην, ὑμην, ὑσο, ὑτο, ὑμεθα, ὑσθε, ὑντο. Them. χέω, fundo.

Ἐκχέαι, ſufficere, ſatis eſſe, præſ. inf. a χέω, do mateo.

Ἐκχέρνιβον, utile crit, ὡ χρῆν ἔσαι.

Ἐκχυθέντος, gen. ſing. a. 1. part. paſſ. ab ἐκχέω, effundo, ſeu ἐκχύω. Th. χέω, fundo. fut. χέσω, χύσω, & χεῦσω. a. 1. ἔχεῦσα, ἔχευα, & ἔχεα.

Ἐκχυθήσομαι, f. 1. ind. paſſ.

Ἐκχυντο, effundebantur, pro ἐξεκέχυντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ab ἐκχύω, effundo.

Ἐκχύθ, vel ἐκχεῦαι, effundo. f. ἐκχύσω. p. ἐκκέχυκα. a. 2. ἐξέχυσα. præſ. paſſ. ἐκχυνόμαι. perf. paſſiv. ἐκκέχυμαι. aor. e. paſſ. ἐξεχύθην, ης, η. f. 1. paſſ. ἐκχυθήσομαι, ῃ, σται. ab ἐκ, & χέω, fundo.

Ἐκχωρεῖν, excedo. ἐκχωρήσουσι, 3. plur. præſ. imperat. act. aacedant. fut. ήσω. p. ἐκκεχώρηκα. aor. 1. ἐξεχώρησα. Th. χωρέω, eo, accedo, proficiſcor.

Ἐκψύχω, animam effio. f. ξω, p. ἐκπέψυχα. aor. 2. ἐξέψυξα. ab ἐκ, & ψύχω, ſpiro. Th. ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Ἐκώλυσε, prohibuit, aor. 1. ind. act. à κωλύω, impedio, veto. f. σω, p. κα.

Ἑκών, όντος, ὁ, voluntarius. & in f. g. ἑκοῦσα, ης, ἡ, volens. q. ab ὦω, cedo, non repugno. Hinc ἑκήτης, ε, ὁ, ἡ, ſpontaneus. ἑκητίως, adv. oltro, ſponte. ἑκόντως, & ἑκητίως, ὦως, & ἑκήτιος, non voluntarius, invitus.

E Λ.

Ἐλάαν, incitare. Poet. pro ἐλάω, ἐλᾶς, præſ. inf. ab ἐλάω, inciro, agito. ſic in 3. ſing. præſ. ind. ἐλάᾳ, ἐλᾷ, & Poet. ἐλᾷ, eurſum init, verbi ἐλάω, pro ἐλαύνω, agita. f. ἐλάσω.

Ἐλάασκον, ες, ε, ducebam, imperf. Jon. pro ἤλαυον, vel ἤλαινον, ες, ε, ab ἐλάω, vel ἐλαύνω, agito. a. 1. ἤλασα.

Ἔλαβον, ες, ε, & Dor. ἔλαβα, ſumpſi, a. a. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι.

Ἐλαθίς, ὁ, tranſfixus, a. 1. part. paſſ. ab ἐλάθω, verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω. perf. paſſ. ἤλασμαι.

Ἔλαθον, ες, ε, latui, a. 2. act. ἐλαθόμην, a. a. ind. med. verbi λανθάνω, lateo. f. λήσω. p. m. λέλαθα.

Ἐλαία, ας, ὁ, olea, oliva, arbor. q. a λαός, lævis, quod cutis ejus quaſi glabra ſit, & nitat. hinc ἔλαιον, ε, τὸ, oleum. ἀγρέλαιος, υ, ἡ, agreſtis oliva.

Ἐλαῖος, η, ὁ, ἡ, oleaginus: ab eodem Themate.

Ἔλαιον, ε. τὸ, oleum. in datiy. ἐλαῖῳ, Th. ἐλαία, ἡ, oliva.

Ἐλαίῳ,

Ἐλαία, Dor. pro ἐλαία. ab ἔλαιον, oleum.
Ἐλαιών, ῶνος, ὁ, olivetum. ab eodem Themate.
Ἔλακον, ες, ε, a. 2. verbi λακέω, sonitum do. præt. med. λέλαγα.
Ἐλαμίτης, ου, ὁ, nomen gentile. Hebr. latitana.
Ἔλασ', pro ἔλασσε, 3. sing. a. 1. act. Jon. verbi ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσσαι, compulisse, a. 2. inf. act. verbi ἐλαύνω, agito, f. ἐλάσω.
Ἔλασσαν, Jon. pro ἦλασαν, 3. plur. aor. 1. ind. act. ab ἐλαύνω, agito, impello. a. 1. part. ἐλάσσας, ασσ-, & Poet. ἐλάσσας.
Ἐλάσσατας, Poet. & Jon. pro ἤλασας, a. 1. act. verbi ἐλαύνω, impello.
Ἐλάσσια, ας, ε, a. 1. opt. Æolic. pro ἐλάσειαμι, ας, verbi ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσσιππ-ος, ου, ὁ, equorum agitator, ἐλαύνων ἵππους.
Ἔλασις, ἡ, militaria expeditio. ab ἐλαύνω, agito.
Ἔλασκε, Jon. & Poet. pro ἔλα, seu ἔλαυνε, imperf. verbi ἐλάω, seu ἐλαύνω, agito, impello. f. ἐλάσω.
Ἐλασκαζόμ-ος, Poet. aor. 2. part. med. ἔλασσα, ας, ε, a. 2. ind. Poet. ab ἐλαύνω, agito.
Ἔλασσε, tesaiecit, 3. singul. a. 1. Poet. at & ἐλάσσαι, abiget. 3. sing. aor. 1. sub. ab ἐλαύνω, agito.
Ἐλάσσω, acc. contract. pro ἐλάσσονα, ας, α, ab ἐλάσσων, vel Att. ἐλάττων, ον-ος, ὁ, ἡ, minor. compar. a positivo ἐλαχύς, parvus. in superl. ἐλάχιστ-ος, minimus.
Ἐλάσσων, ονος, ἡ, ἡ, minor.
Ἐλαστρία, agito, impello. ab ἐλαστής, οῦ, ὁ, impulsor. Th. ἐλαύνω. f. ἀσω, agito.
Ἐλάσω, abigam, fatas. 1. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἀσω.
Ἐλάτεια, ας, ἡ, Elatia, nomen proprium.
Ἐλάτη, ης, ἡ, abies. at ἐλάτης, & ἐλάτην, pro ἐλάτας, det. plur. Jon. inde ἐλάτη-ος, ου, ὁ, abiegnus. q. ab ἐλάτη, in altum tendo. Est enim arbor admodum procera.
Ἐλατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, agitator, auriga. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. perf. pass. ἤλαμαι, σαι, ται.
Ἐλατόμησε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi λατομέω, exscindo. f. ήσω. a λατόμος, ου, ὁ, lapicida. quod ex λᾶς, λαός, ὁ, lapis, & τόμ-ος, frustum. ex p. m. τέτομα, verbi τέμνω, scindo.
Ἐλαττονέω, minus habeo. fut. ήσω. a. 2. ἠλαττόνησα. Th. ἐλαχύς, parvus.
Ἐλαττονοῦσθαι, an ἐλαττονεῖσθαι, legend. 3. pl. aor. 2. sub. pass. verbi ἐλαττονέω, minus habeo. Th. ἐλαχύς, parvus.
Ἐλαττόω, minno. f. ώσω. a. 1. ἠλάττωσα. perf. ἠλάττωκα. præs. inf. pass. ἐλαττοῦσθαι. Th. ἐλαχύς, parvus. ἔλασσων, minor, ἐλάχιστ-ος, minimus.
Ἐλαυνέμεν, præs. inf. Jon. pro ἐλαύνειν. ἐλαύνω σκόπον, scopum attingere. ἔ λασσε, præt. imperat. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐλαύνει, 3. singul. præs. opt. act. ab ἐλαύνω, agito, impello.
Ἐλαύνοντ', pro ἐλαύνοντε, impellentes. nom. dual. part. præs. ab eodem Them.
Ἐλαύνω, Dor. ἐλαύω, f. ώσω, egito, proveho, stimulo, impello, progredior, evado. quasi ab ἔλαον. p. ἤλακα, Att. ἐλήλακα. hinc perf. part. act. ἐληλακότες. imperf. pass. ἐλαυνόμην, ε, ετο. perf. pass. ἤλασμαι, σαι, ται. Hinc ἐλατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, agitator, auriga.
Ἐλάφου, gen. Jon. ab ἔλαφ-ος, ε, ὁ, ἡ, cervus, cerva.
Ἔλαφ-ος, ου, ὁ, ἡ, cervus, cerva. quasi ἐλᾶν ὄφις, quod serpentes a cavernis trahat. Vel q. ἐλαύνει ὄφις, serpentes abigit. vel q. ὁν ἔλαφε φόνῳ, quod in profundia paludibus appareat. Hinc ἐλάφειος, ε, ὁ, ἡ, cervinus.
Ἐλαφρία, ας, ἡ, levitas. ab ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis.
Ἐλαφρὸς, ᾶ, ὁ, levis, & celer, instar cervi. q. ab ἔλαφ-ος, cervus. comp. ἐλαφρότερ-ος, levior.
Ἐλαφρότερ-ος, α, ὁ, leviot. comp. ab ἐλαφρὸς, ὁ, ἡ, levis.
Ἔλαχε, sortitus est, 3. sing. a. 2. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξομαι, λάξομαι, & κληρώσομαι. perf. Att. εἴληχα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλογχα.
Ἐλάχηνε, a. 2. act. verbi λαχαίνω, fodio.
Ἐλάχιστ-ος, η, ὁ, minimus, superl. a μικρὸς, parvus. comp. ἐλάσσων, minor. Th. ἐλαχύς, parvus. hinc novum comp. formatur, ἐλαχιστότερ-ος, Ephes. 3. 8.
Ἔλαχον, ες, ε, a. 2. vide ἔλαχε.
Ἐλαχυπτέρυξ, γ-ος, ὁ, qui alas, vel pinnas parvas habet. μικροπτέρυξ, ab ἐλαχὺς, parvus, & πτέρυξ, υγ-ος, ἡ, ala.
Ἐλαχὺς, ῦα, ὺ, parvus. at μικρὸς. comp. ἐλάσσων. superl. ἐλάχιστ-ος, minimus. ἐλαττόω, diminuo. ἐλάττωμα, ατος, τὸ, vitium, deterior conditio. q. ab ἔλαω, capio. Parva facile capiuntur.
Ἐλαύω, agito, arceo. Th. ἐλαύνω, agito.
Ἐλδεται, Jon. pro ἔλδῃ, 2. sing. præs. ab ἔλδομαι, cupio.
Ἐλδόμαι, ῃ, εται, desidero, cupio, appeto. Hinc ἔλδωρ, & ἔελδωρ, ορ-ος, τὸ desiderium. q. ab ἔλω, capio. Labentes enim capimus, quæ cupimus.
Ἔλε, & ἔλ', interfecit, rapuit, 3. sing. a 2. Jon. ἕλω, ες, ε, verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. inf. ἑλεῖν.
Ἐλεάζαρ, ὁ, nomen viri ἐλεάζαρος, Eleazar. Hebr. Dei auxilium.
Ἐλεαίρω, misereos, idem ac ἐλεέω, Poet. Them. ἔλε-ος, ε, ὁ, misericordia.
Ἐλεάκιμ, ὁ, nomen viri ἐλιάκιμος, Heleacim. Hebr. Deus restituet.
Ἐλεᾶς, avia nomen. vel ἐλέω, quia palpides inspectat, quæ ἔλα, vide Arist. Hist. animal. lib. 9. cap. 16.
Ἐλεγξάτωσαν, 3. plur. imperat. activ. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἔλεγξις, ἐπρεveric, sing. a. 1. sub. act. ἔλεγξον, ατω, argus, a. 1. imperat. act. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἔλεγξις, εως, ἡ, redargutio. ab ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἐλέγον, Dor. pro ἔλεγον, imp. verbi λέγω.
Ἔλεγ-ος, ε, ὁ, lamentatio, luctus, carmen lugubre. quasi ab ἐλεέω, misereor, vel ἀπὸ τῶ ἐ λέγω.
Ἐλεγχθῆ, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi ἐλέγχω, arguo, reprehendo.
Ἔλεγχ-ος, εσ-ος, τὸ, probrum, dedecus. & in plur. ἐλέγχεα. & ἔλεγχ-ος, ο, ὁ, argumentum, probatio. Th. ἐλέγχω, arguo.
Ἐλέγχω, fut. ξω, arguo, convinco, argumentis demonstro. a. 1. ἤλεγξα. a. 1. imperat. ἔλεγξον, ατω, præt. ἐλέγχα, & ἐλήγχαμαι, redarguor, reprehendor. perf. passiv. ἤλεγμαι, ξαι, ται. aor. 1. pass. ἐλέγχθην. a. 1. sub. passiv. ἐλεγχθῶ, ῇς, ῇ. Hinc ἔλεγχ-ος, ε, ὁ, argumentum, probatio. q. ἕλκω τὸ ἀλήθειαν ἔχω. Vel ab ἕλω, capio, & ἄγχω, strangulo. qui enim refellitur, obmutescit, & illi os obturatur, & sic quasi strangulatur.
Ἐλεδόνη, ης, ἡ, Eledona; species quædam polypi.
Ἐλεῖν, capere, dialysi Jon. pro ἑλεῖν, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. ἕλον, ες, ε.
Ἐλεινός, ή, όν, miserabilis, ab ἔλε-ος, ε, ὁ, misericordia.
Ἐλεινόω, præs. inf. pass. ab ἐλεέομαι, consequor misericordiam. Th. ἔλε-ος, α, ὁ, misericordia.
Ἐλεέω, ῶ, misereor, cum acc. f. ήσω. a. 1. ἠλέησα. a. 1. imperat. ἐλέησον, ήσατω. a. 1. sub. ἐλέησω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. ἐλεῆσαι. perf. act. ἠλέηκα, perf. pass. ἠλέημαι. a. 1. pass. ἠλεήθην. aor. 1. sub. ἐλεηθῶ, ῇς. Th. ἔλε-ος, ε, ὁ, misericordia.
Ἐλεηθῆσαι, misericordiam consequantur. 3. plur. aor. 1. sub. pass. ab ἐλεέω, a. 1. pass. verbi ἐλεέω, misereor.
Ἐλεήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, misericors. ab ἐλεέω, misereor.
Ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, misericordia, eleemosyna.
Ἐλέησε, miseratus fuit, 3. sing. aor. 1. ἐλεῆσαι. a. 1. inf. verbi ἐλεέω, misereor.
Ἐλέησον, ατω, a. 1. imp. act. verbi ἐλεέω, misereor.
Ἐλεθώμ, ας, ἡ, idem ac Εἰλείθυια, Lucina.
Ἐλεῖν, interficere, a. 2. inf. act. verbi αἱρέω, interficio, capio. f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. ἕλον.
Ἐλεινός, ή, ὁ, glis. Th. ἔλε-ος, εσ-ος, τὸ, palus. Vel ab ἐλεῖν, quia sursum vesica candam flectit. & ἐλεινέσθαι, est otiari. Glis enim est somniculosus.
Ἐλείφθησαν, reliqui, Jon. pro ἔλειφθε, a. 2. ind. act. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. ρκ. a. 2. ἔλιπον.
Ἔλεκτο, concubuerat, Poet. pro ἐλέλεκτο, 3. sing. plusq. perf. verbi λέγομαι, cubo. f. ξομαι. p. λέλεγμαι.
Ἐλελεῦ, acclamatio bellica. an ab ἐλελεῦ ἰή, ab hallelujah, id est, laudate Dominum. hinc ἐλελίζω, clamo in bello.
Ἐλελίθεσ, pro ἐλελίθετε, Jon. oblitus estis, 2. sing. plusq. perf. med. & in 3. plur. ἐλελίθεσαν, correpta ult. penultima, verbi λανθάνω, lateo. fut. λήσω. a. 2. ἐλαθόμ. præt. med. λέλαθα.
Ἐλέλιζε, torquebat, imp. Jon. ab ἐλελίζω, quasso, convolvo. Th. ἑλέω, verso.
Ἐλέλικτο, convolutus erat. pro ἐλέλικτο, 3. singul. plusq. perf. pass. ab ἑλίσσω, volvo. f. ξω. p. ἕλιχα. perf. pass. ἕλιγμαι, & per reduplic. Att. ἐλήλιγμαι. unde plusq. perf. ἠλελίγμην, ξο, ετο. sublato utroque augmento, remanente tamen reduplicatione. Th. ἑλέω, verso.
Ἐλελίξας, Æol. pro ἐλελίξας, aor. 1. part. ab ἐλελίζω, pulso, quatio. Tb. ἑλέω, verso.
Ἐλέλιξε, commovit, aor. 1. ind. act. ab ἐλελίττω, fut. ξω, circumago. quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλέω, verso.
Ἐλελίχθησ; Bœnt. pro ἐλελίχθησαν, 3. pl. a. 1. pass. ab ἐλελίττω, circumago.
Ἐλελύγχει, 3. singul. plusq. perf. med. verbi λαγχάνω, sortior. f. κληρώσομαι. a. 2. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.
Ἐλελοίπεσαν, omiserant, Att. pro ἐλελοίπεσαν, 3. pl. plusq. perf. med. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. λέλοιφα. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.
Ἔλεν, pro ἔλαν, invasit, 3. sing. a. 2. ind. activ. Jonice verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἥρηκα. a. 2. ἕλον, ες, ε.
Ἐλέπτ, ης, ἡ, & Dor. Ἐλέπα, Helena. Est & ἑλέπτ, seu ἑλέπα, lampas, fax. q. ab ἕλη. Sed ἑλένας, festum in honorem Helenæ. Est & ἑλένιον, herba quædam e lacrymis Helenæ nata.
Ἐλέξατο, dormivit, aor. 1. med. verbi λέγομαι, dormio, f. λέξομαι.
Ἑλεοδρεπ-ος, ους, ὁ, ἡ, genitus, seu nutritus in paludibus. ab ἕλ-ος, εσ-ος, τὸ, pelus, & τρέφω, alo.
Ἑλεπίτην, mensis, dat. pl. Jon. ab ἑλεπίς, ίδ, ἡ, mensa coquinaria.
Ἐλεὸν, misere, pes syncop. pro ἐλεεῖν. ab ἐλεινὸς, miser. quod ab ἐλεέω, misereor. Thema ἔλε-ος, ε, ὁ, misericordia.
Ἔλε-ος, ε, ὁ, misericordia, vel εσ-ος, ους, τὸ. Forte ab ἑλὰς, mensa coquinaria; inde enim dantur eleemosynæ. De divitum quadra pauperibus victitandum. Hinc ἐλεινὸς, ὴ, ὁ, miserabilis. ἐλέω, fut. ήσω, misereor. ἐλεήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, misericors. ἐλεημοσύνη, ης, ἡ, eleemosyna, misericordia.
Ἑλεὸς, οῦ, ὁ, five ἑλεὼν, ῶνος, τὸ, mensa coquinaria. unde coquus ἕλε, id est, accipit coquenda.
Ἐλέπαυε, ας, ε, a. 1. verbi λεπάζω, decortico.
Ἑλέπολις, ariee bellicus. ab ἑλεῖν πόλιν, capienda urbe.
Ἐλέσθαι, instituisse, capere, aor. 2. inf. med. verbi αἱρέω, capio. f. ήσω. p. ἥρημαι.

πω. a. 2. med. ἐλόμην.
Ἑλεσθε, fumite, a. plur. ἑλέσθω. 3. ſing. 2. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.
Ἑλετὴ, ῆς, ἡ, quæ patri poteſt, ab ἑλετὸς, ὴ, ὸν, quod ab αἱρέω, capio.
Ἐλέτλυ, interfeceruot, anr. a. act. dual. ἔλετον, pro ἔλετε, abſtulit, 3. ſing. a 2. med. verbi αἱρέω, tollo, interficio.
Ἑλὰ, elige, Dor. pro ἑλῶ, ἑλῶσω, aor. 2. imperat. med. verbi αἱρέομαι, eligo.
Ἐλεύθερία, ας, ἡ, libertas. ἐλευθερότης, ητος, ἡ, ingenuitae. ab ἐλεύθερος, ingenuos, liber, immunis.
Ἐλεύθερο-, ε, ὁ, liber, immanis. οὐδὲ τῷ ἐλεύθερον, ἐπὶ ὑμῖν, quod eat quo velit, non ligatus. Hinc ἐλευθερόω, libero. ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, liberatio. ἐλευθερωτὴς, ᾶ, ὁ, libertas.
Ἐλευθερώτατος, acc. plor. part. præſ. ab ἐλευθερόω, libero.
Ἐλευθερώω, libero, liberam reddo. fut. ώσω. perf. ἠλευθέρωκα. a. 1. ἐλευθέρωσα. a. 1. ſub. ἐλευθεωθῆναι, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ἠλευθέρωμαι. aor. 1. paſſ. ἐλευθερώθην. 2. s. part. paſſ. ἐλευθερωθεὶς, ἐντος, f. s. paſſ. ἐλευθερωθήσομαι. Th. ἐλεύθερο-, liber.
Ἐλεύθερο-, & ἐλεύθηρ, ῆρος, ὁ, nomeo proprium urbis in Bœotia.
Ἐλεύσεις, εως, ἡ, adventus, ab inuſitato ἐλεύθω, pro quo ἔρχομαι, veoio. f. ἐλεύσομαι.
Ἐλεύθω, venio, inoſit. ab ἐλεύω. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι, venio. Ἐλεύθώ, ἐλευθῶν, Lucina, quod invocetur, at partus veoiat in lucem. ab ἐλεύθω, venio.
Ἐλεύσομαι, ῃ, ετται, veoiam, & in 3. pl. ἐλεύσονται, fut. 1. med. ἐλεύσομο-, f. s. part. med. veoiſ ἔρχομαι, venio. a. 2. med. ἦλυθον, & per ſyncopeo ἦλθον, ες, ε.
Ἐλεχαίρω, & ἐλεφαίρομαι, decipio, noceo, lædo. 3. ſing. imperf. ἐλεχαίρετο. q. ab ἐλαφρὸς, levis. Eſt enim levitas decipere: ſed videtur eſſe a λεία, ſpolia.
Ἐλέφας, αντο-, ὁ, elephas animal, & ebur; dat. ἐλέφαντι, qui ὁ ἐλὰ φάν, id eſt, φαῦλ, quod ſit animal magnum, & conſpicuum. Item geous poculi. Athen. l. 11. Item morbi genus. Dioſc. Hinc ἐλεφάντο-, ν, ον, eburneus. ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, lepra.
Ἐλέχθην, ης, ν, dictus ſum, a. s. ind. paſſ. a λέγω, dico.
Ἔλεψε, decorticavit, 3. ſing. a. t. act. a λέπω, decortico. f. ψω. a. 2. ἔλεπον.
Ἐλὴ, & ἠλὴ, ης, ἡ, calor Solaris, q. ab ἅλω, capio, quod a calore Solari fructices, & omoia vegetativa ſaom incrementum capiant. hinc ἅλεσις, σεως, ἡ, æſtus. Sed ἐλὴ, a. 2. ſub. act.
Ἔλκε, pro ἕλκεσο, Poet. a λκέω, λῶ, volo, vie, pro θέλω, per aphæreſin ſyllabæ initialis.
Ἔλκεαι, ceperis, a. 2. ſub. med. Jon. pro ἕλῃ, ab αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῆμαι. a. 2. ἅλον.
Ἐλαθετο, oblitus eſt, Jon. pro ἐλάθετο, 3. ſing. aor. 2. med. verbi λανθάνω, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Ἐλήλακε, abegi, perf. Att. pro ἤλακα, verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐληλάκασιν, ejecerant, Attic. pro ἠλάκασιν, 3. plur. pluſq. perf. ejuſdem verbi.
Ἐλήλακότες, provecti ſunt, perf. part. act. Att. pro ἠλακότες, ejuſdem verbi.
Ἐλήλεμαι, abactus ſum, & ἐλήλαμαι, perf. & pluſq. perf. paſſ. hinc ἐλήλεμβος, ſommotus, pro ἠλεμβο-, perf. part. Att. verbi ἐλαύνω, abigo.
Ἐλήλεμβο-, Att. & Jon. pro ἠλεμβο-, ὸ, perf. part. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐλήλυθα, Att. pro ἦλυθα, perf. ἐλήλυθα, immiſſue erat, Att. pro ἤλυθον, pluſq. perf. Att. vide ἐλήλαμαι.
Ἐλήλεγμαι, redargotus eſt, perf. Attic. paſſ. pro ἐλήλεγκται, verbi ἐλέγχω, redarguo.
Ἐλήλεγμαι, convictus ſum, pro ἐλεγμαι, perf. ind. paſſ. Att. ab eodem themate.
Ἐλήλεδατας, Jonic. pro ἐλήλακατας, ſeu ἐλήλακαμεν ὑμᾶς. 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito.
Ἐλήλυθώς, perf. part. med. Att. & Æol. pro ἐλήλυθώς, ὸ, verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. præt. med. ἦλυθη, Att. ἐλήλυθα, Æol. ἐλήλυθα.
Ἐλήλυθα, veni, Att. pro ἦλυθα, perf. med. ejuſdem verbi.
Ἐλήλυθων, veneram, & in 3. plur. ἐληλύθεσαν, Att. pro ἐληλύθεισαν, pluſq. perf. med. ejuſdem verbi.
Ἐλήλυθυῖα, adveniens, præt. part. med. f. g. a maſc. ἐληλυθὼς, quod a præt. med. ἐλήλυθα, verbi ἔρχομαι, veoio.
Ἔλῆξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi λήγω, ceſſo. f. ξω.
Ἐλήθης, ſamptus es, a. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi λαμβάνω, ſumo. f. λήψομαι. 2. a. ἔλαβον.
Ἐλθὲ, Att. pro ἔλθε, veni, a. 2. imperat. ἐλθῶν, a. 2. inf. ἔλθοι, a. 2. opt. ἔλθῃς, a. 2. ſub. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἐλθέειν, Jon. & ἐλθέμεναι, Dor. pro ἐλθεῖν, a. 2. inf. ejuſdem verbi.
Ἐλθέ, Dor. etiam pro ἐλθὲ, aor. 2. inf.
Ἐλθῖν, Dores dicoot pro ἐλθεῖν, veniſſe, aor. 2. iof. act. ab aor. 2. ἦλθον, verbi ἔρχομαι, veoio.
Ἔλθῃς, ἔλθῃ, 2. & 3. ſing. a. 2. ſub. act ſic & ἔλθῃσ', pro ἔλθῃσι, quod ejuſdem verbi Jon. pro ἔλθῃ, a. 2, ſob. σι paragog.
Ἔλθοι, venerit. 3. ſing. aor. 2. opt. ἐλθοίμεν, εν, aor. 2. opt. med. ejuſdem verbi.
Ἐλθὸν, aor. a. part. n. g. ἐλθόντ', pro ἐλθόντος, oom. doal. ἐλθόντε, acc. ſing. m. g. a. 2. part. act. ejuſdem verbi.
Ἐλθόντεσσιν, advenientibus, dat. pl. Jon. & Poet. pro ἐλθοῦσιν, aor. 2. part. act. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἔλθοσαν, Bœot. pro ἦλθον, 3. plur. a. 2. ind. Sic ἔλθωσαν, in Bibliie pro ἔλθοιεν, 3. plor, aor. 2. opt. act. verbi ἔρχομαι, venio.
Ἐλθὼν, pro ἐλθὸν, aor. 2. part. ſ. g. ab eodem verbo.
Ἔλθω, ῃς, ῃ, a. a. ſab. act. ἐλθὼν, ὦσι, ὦν, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, veoio. a. 2. ἦλθον.
Ἐλιγίσσομαι, complicabor, f. 2. ind. paſſ. verbi ἑλίσσω, vel ἴττω, complico, verto. a. 2. ἔλιγον. a. 2. paſſ. ἐλίγθην. Th. ἑλίω, verſo.
Ἐλιόζη, ἡ, nomeo viri, ἅλλοτε, Eliezer. Hebr. Deue reſtitoer.
Ἐλιθοβόλεον, ων, imperf. ἐλιθοβόλεσκε, ες, ε, 2. 1. iod. act. verbi λιθοβολέω, lapidibos ferio, a λίθο-, lapis, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.
Ἕλικας, acc. pl. curvas. ἑλίκεσσιν, dat. pl. ab ἕλιξ, κο-, ὁ, volumen. & adjectiv. ſumitur pro inſortus, Th. ἑλίω, verſo.
Ἑλίκη, ης, ἡ, nomen urbis.
Ἑλικοβλέφαρο-, α, ὁ, ἡ, cui palpebræ ſunt volobiles, tortiles, aat oigræ. Item palcher, rotundis ocnlis, vel oigris. Veneris epithetoo, ab ἑλικὸς, ὲ, volubilis, niger. quod ab ἑλίσσω, volvo. Tbema ἑλίω, idem.
Ἑλικτὸς, ὲ, ὸν, involatos, intortus, curvus. quod ab ἑλίσσω, circamvolvo. Th. ἑλίω, volvo.
Ἑλικὼν, ῶνος, ἡ, nomen mootis, io Bœotia, nomen habens ab anfractuoſis viie, Helicon. Hinc Ἑλικωνιάδες, Muſæ. dat. plur. Ἑλικωνιάδεσσ'. Et Ἑλικώνια πεδία, pro Muſis. Item muſicum inſtrumentum, ὀπηχεῖον, Ptol. in muſicis: & Procl. in Heſiod.
Ἑλίκωψ, ωπο-, ὁ, ἡ, cui oculi verſatiles, vel rotundi: nigris oculis præditus. ab ἑλικὸς, volubilis, niger, quod ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω, verſo, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, ocolus. Th. ὄπτομαι, video.
Ἑλικώπιδη, acc. ſingul. ab ἑλικῶπις, ι-δο-, ἡ, limie oculis conſpena.
Ἑλικῶπις, ιδο-, ἡ. Dicitur de puella, quæ amantium ocolos ad ſe trahit. vel quæ nigris oculis eſt decora. vel, cui oculi ſont volubiles, & rotundi. ab ἑλικὸς, ὴ, ὸν, volubilis, tortilie: item niget. qood ab ἑλίσσω, volvo. Th. ἑλίω, verſo.
Ἑλίκωπες, etiam Græci dicebantur, ἀπὸ τῆ ἑλίσσειν τὰς κόρας, a remis circumverrendis.
Ἑλιπὼν, & ἑλιπὼν, quieſco, otior, ſedeo. q. ab εἰλέω, concludo. Habet & Heſych. ἐλίλαιεν, ἐφυτεύζε, πεώτευε, ἀγρῶ, hoc ſonat, Græcari: ut ſit, cœcleſtum velut vivere.
Ἕλπο-, ε, ὁ, ramus. q. nb εἰλέσθαι, circumagi; quia agitatur in arbore.
Ἕλξ, & εἰλίξ, ικο-, volumen. ab ἑλίσσω, vel εἰλέω, volvo.
Ἑλισὲ, ὁ, omen viri, ἅλλοτε, Elisd, Hebr. laus Dei.
Ἔλιπον, ες, ε, reliqui, & in 3. plur. ἔλιπτε, aor. 2. activ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. p. φα, p. m. λέλειπα.
Ἐλισάβετ, nomen mulieris, ἅλλοτε, Eliſabeth. Hebr. Deus juravit.
Ἐλισσαῖο-, αίε, ὁ, nomen Prophetæ, Eliſæus. Hebr. a Deo ſalus.
Ἑλισσόμην, & ἐλισσόμουν, Dor. pro ἑλίσσουν, præſ. inf. verbi ἑλίσσω, circumvolvo. Th. ἑλίω, volvo.
Ἑλίσσετο, 3. ſing. & ἐλίσσοντ', pro ἑλίσσοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi λίσσομαι, ſupplico.
Ἐλισσομένη, præſ. part. paſſ. f. g. ab ἑλίσσομαι. Th. ἑλίω, volvo.
Ἑλίσσω, volvo, ab εἰλέω, ἐλιλίσσω, & ἐλελίζω, torqueo, circumago ſubito.
Ἐλιφθεν, reliĉti ſunt, Bœot, ſeu Æol. ſyncop. pro ἐλείφθησαν. 3. plur. a. 1. paſſ. verbi λείπω, linquo. f. ψω. aor. a. ἔλιπον.
Ἑλίχρυσο-, ε, ὁ, & ἑλίχρυσον, & ἑλιόχρυσο-, planta, de qua Theophr. l. 9. de hiſt. plant. e. ar. loterp. ἐὸ- φυτὸ, ὃ τὸ ἄνθος ἔμοιον χρώμ & εἶδει χρυσοκόλλᾳ.
Ἔλκε, trahebat, imperf. Jon. pro εἵλκεν, ες, ε. ἕλκεο, Jon. pro ἕλκε, præſ. imperat. paſſ. verbi ἕλκω, traho, & in 3. plur. ἕλκεσο. f. ἑλξω.
Ἕλκε, ulceri, dat. ſing. ab ἕλκο-, εο-, τὸ, nleue: ab ἕλκω, traho.
Ἑλκέμεν, præſ. inf. Jon. pro ἕλκειν, ab ἕλκω, traho. imperf. εἵλκεν.
Ἕλκεο, vide in ἕλκε, trabebat.
Ἑλκεσίπεπλο-, ε, ὁ, ἡ, looga veſte indota. ab ἕλκω, traho, & πέπλος, ε, ὁ, veſtimentum mnliebre.
Ἕλκετο, traxit, imperf. paſſ. Jon. pro εἵλκετο, ab ἕλκω, traho. f. ξω. a. 1. εἵλξα.
Ἑλκηδὸν, adv. luctando, tractim, trabendo.
Ἑλκηθμὸς, ὦ, ὁ, tractio, laniatio. Iliad. ζ.
Ἕλκος, εος, τὸ, uleus. dat. ſing. ἕλκεϊ, ἕλκει. q. ab ἕλκω, traho. ergo ut vulnus a vello ob divulſionem continui; ita ἕλκος ab ἕλκω ob diſtractionem cotie, & cootinui divulſionem.
Ἑλκόω, exulcero. f. ώσω. p. ἕλκωκα. perfect. paſſiv. ἕλκωμαι, unde pertic. ἑλκωμένος. Them. ἕλκος, εος, τὸ, ulcus.
Ἑλκυστάζω, trahendo rapto, ab ἑλκύω, trabo.
Ἑλκύω, traho. f. ύσω. a. 2. εἵλκυσα. a. s. inf. act. ἑλκύσαι. aor. s. part. ἑλκύσας, ασσης, ἁ. Th. ἕλκω, traho.
Ἕλκω, traho: & meraph. vivo eum aliquo. f. ξω. hinc ἕλξις εως, ἡ, tractio. ἑλκτὴ, ῆς, ἡ, idem. ἑλκὸς, ὰ, ὸ, tractue. ἑλκύω, ύσω. & ἑλκὼ, ὼσω, traho. ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸν, attractivus. q. ab ἕλκω, capio. Captæ enim prius res ſunt, quam tractæ, & adductæ.
Ἔλκυσε, ſumpſit, Poet. pro ἔλαβε, a. 2. ind. act. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. λέληφα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.
Ἑλλάδος, gen. ſing. ab Ἑλλὰς, Græcia.
Ἐλλάμψεσθαι, Jon. & Poet. fut. o. med. pro λαμπρὸν γενήσεσθαι, elatum, ac illuſtrem fore. ex ἔλα, & λάμπω, ſplendeo, clarus ſum.
Ἔλλαν, ανος, ὁ, Doric. pro Ἕλλην, Attice etiam pro Ἑλλανὶς, Græcanicus ponitur,

Hinc & Ἑλλάδιος πατὴρ, Græcanicus pater, pro Ἕλλην.

Ἑλλοδίκαι, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλοδίκης, ου, ὁ, idem valet, ac si dicas Ἑλλήνων δικαστὴς, Græcorum judex.

Ἕλλος, ὄου, ὁ, Græcus. dat. Ἕλλῳ, acc. Ἕλλον.

Ἑλλόπια, Poet. pro ἐλλόπια, abegisse, a. 2. inf. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσσω.

Ἑλλήσποντος, α, ὁ, Dor. pro Ἑλλήσποντος, ου, ὁ, Hellespontus.

Ἕλλαχον, Poet. pro ἔλαχον, sortitus sum, a. 2. ind. act. verbi λαγχάνω, sortior. aor. 2. sub. λάχω, ῃς, ῃ. præt. med. λέλογχα.

Ἑλλέβορος, seu ἐλλέβορος, ου, ὁ, helleborus, veratrum. Vide Dioſc. lib. 4. cap. 151. & Plin. 25. cap. 5. φυὸς τὸ ἑλὼν βορᾶ, quod capiat, seu ſuffocet eſu.

Ἑλλοποίοισι, dat. pl. Joo. ab ἑλλοπὶς, ὁος, ὁ, vinculum, reſtis, faſcis, manipolus. ab ἕλλω, ſtringo. Th. ἑλάω, coarcto.

Ἑλλάπτω, ῃς, ῃ, idem ac ſimplex λάπτω, relinquo. f. ψω. p. φα. a. 2. ἔλλαπον.

Ἕλλειψις, εως, ἡ, derelictio, ab ἐλλείπω, reliquo. ἐλλείπω τὸν βίον, excedere vita. Lucian. Th. λείπω, reliquo.

Ἕλμορ, mala: iajuſta, inimica. quaſi ab ἑλεῖν, perdo.

Ἑλλησχος, ὁ, ἡ, vulgatus, qui eſt in omnium ore, & fermone. ab ἐν, & λέσχη, ης, ἡ, ſermocinatio.

Ἕλλην, ηνος, ὁ, Helleo, filius Deocalionis, a quo auctore Ἕλλην dicitur Græcus; pro eodem & ἑλλανοδ, ὁ. In ſacris litteris oppoitur Judæo, Gentilis. Inde ἑλληνικὸς, Græcanicus.

Ἑλληνίζω, cum Græcis facio, Græcos imitor, Græce loquor. fut. ίσω. p. ἐλλελλήνικα. perf. paſſ. ἐλλήνισμαι, oode eſt ἑλληνισμὸς, ὁ, ὁ, Græciſmus. Th. ἕλλην, ὁ, Græcus. Interdum activa ſumitur; ad Græcorum ritum formo, vel ad linguam, elegantiamque Græcorum doceo. Theologia ἑλληνίζων eſt veteres, & ridicola Græcorum perſuaſiona de Diis imbutom eſſe, cui χρηστιανίζω, Chriſtianam agere opponunt: uode ἑλλὴν pro erhoico, & gentili.

Ἑλληνικὸς, ἡ, ὸν, Græcus, a, um; item Græcanicus, ab eodem themare.

Ἑλληνὶς, ίδος, ἡ, Græca. Ἑλληνίς, ἡ, ὁ, Græcus, Græcorum imitator. ἑλλήνως, adverb. Græce. Th. Ἕλλην, Græcus.

Ἑλληνοδίκαι, ων, οἱ, præſides, ac judices certaminum Græcorum, qui & ἀγωνοθέται vocabantur. Herodot.

Ἕλκω, Poet. pro ἕλξω, a. 1. ind. act. a λέγω, ceſſo, f. ξω.

Ἑλλόποντος, α, ὁ, Helleſpontus.

Ἕλπις, ίδος, ἡ, ὁ, & ἔλπος, τὸ, cui deeſt aliquid, imperfectus. ab ἐλλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἑλπόγε, imper. cum dat. ἐλπόγω, præſ. imperat. fut. ἐλπόγησω. a. 1. ἐπελπόγησα. ab ἕλπογος, rationis particeps. ex ἐν & λογος, ratio, quod a λογίζομαι, reputo. Th. λέγω, dico.

Ἐλπόγιμος, α, ὁ, idem ac λόγιμος, eximius, eloquens, probus, celebris, nobilis. Th. λέγω, dico.

Ἕλποπας, mutus, acc. plur. ab ἕλπω, ὁπος, qui vocem edere nequit: ab ἕλπω, ὁπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo f. ψω. p. φα. a. 2. ἕλποπον. præt. med. λέλοπα.

Ἑλποπίδιον, piſcari, præſ. inf. ab ἑλποπίδων. quod ab ἕλπω, ὁπος, ὁ, qui vocem edere nequit: epitheton piſcium. ab ἕλπω, ὁπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἕλπος, ὁ, ὁ, hinnolus: mutus. ab ἕλπω, contineo, affrico.

Ἕλπω, ὁπος, ὁ, mutus, piſcis acipenſer, ab ἕλπω, ὁπὸς, ἡ, vox, & λείπω, linquo.

Ἕλπω, contineo. q. ab ἑλάω, coarcto.

Ἑλπὼν, ωνος, ὁ, dies feſtus, de quo conſule Pindari Scholiaſtes, Olymp. Od. 13

Ἕλμις, ίνθος, ἡ, lumbricus, rinea. ab ἑλεῖν, quia ſe volvit tepens. aut quia ἐν ἕλει μέλη, in humido, & veluti pallidoſo corporis naſcitur.

Ἑλμανθᾶς, ὁ, nomen viri ἕλμινθος. Hebr. Deus meaſuravit eos.

Ἑλογίθλω, ῃς, ῃ, aor. 1. ind. paſſ. verbi λογίζομαι, ratiocinor.

Ἑλόδω, lavabam, Dor. pro ἐλόων, verbi λόω, lavo. vel a verbo Poet. λοέω. imperf. ἐλόεον, ἐλόων, & Dor. ἐλόδω.

Ἑλοιδόρει, 3. ſing. imperf. act. verbi λοιδορέω, convitior, maledico. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Ἑλοίμιλλον, ου, ουτο, a. 2. npt. med. verbi ὁμιλέω, capio. f. ήσω. p. ῆκα. aor. 1. ὥλησ.

Ἕλοσε, ους, ὅλου, a. 2. opt. act. ab αἱρέω, capio.

Ἑλοῦσα, ας, ὰ, Dor. pro ἑλοῦσα, aor. 2. part. f. g. verbi αἱρέω, capio.

Ἑλόμην, Jon. pro ἐλόμην, a. 2. med. a eodem verbo.

Ἕλον, Jon. pro ὅλον, cepi, a. 2. ind. act. ἕλοντ', pro ἕλοντο, doal. a. 2. part. ἕλοντε, acc. ſing. ejuſdem temporis, & modi. ἕλοντο, ſumſeruot, 3. plur. aor. 2. med. Jon. ab αἱρέω, capio.

Ἕλος, εος, τὸ, palus. inde ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ, paluſtris. an ἕλος a πελὸς, niger: quia lutulenta paludis aqua? aut quia noo ibi ἅλς, calor Solis?

Ἑλὼ, elige, a. 2. imperat. m. ab αἱρέω.

Ἑλώσθω, lavabamus, per ſyncopeo pro ἐλόωμθω, ab ἕλουσ, imperf. verbi λόω, lavo. f. σω.

Ἑλῶντες, oom. plur. fut. 2. part. verbi αἱρέω, capio. f. 2. ἑλῶ, ᾷς, ᾷ.

Ἑλῶ', pro ἑλῶσα. a. 2. partr. f. g. ἑλῶ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Ἑλοχέθω, ῃς, ῃ, a. 2. ind. paſſ. verbi λοχέω, pario. f. έσω. a. 2. ἐλόχεσα, ες, ε, peperi. Th. λοχὸς, ὁ, ὁ, gravida.

Ἑλόων, Poet. pro ἑλῶσι, vel ἑλώσι. 3. plur. præſeotis pro futuro, ab ἑλάω, quo Poeta pro ἑλάουσι, agito, oruotur.

Ἕλπεται, ſperat, pro ἕλπει, 2. ſing. præſ. ἕλπεσθαι, præſ. inf. ab ἕλπομαι, ῃ, ε ται, Poet. pro ἐλπίζει, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἕλπεο, ſpera, Jon. pro ἕλπε, præſ. imperat. vel 2. ſing. imperf. Jon. pro ἤλπε, verbi ἕλπομαι, Poet. pro ἐλπίζε, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἐλπίζε, ſpero. imperf. ἤλπιζον. f. ι. ίσω, Att. ἰῶ. p. ἤλπικα. perf. part. ἐλπικὼς, ότος, ὁ, aor. 2. act. ἔλπισα. a. 1. part. paſſ. ἐλπισθὶς. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes. dat. plur. ἐλπίσι. Hinc ἐλπίζω, & ἕλπομαι, ſpero, q. ab ἕλδε, ideſt ἕδομαι, & πάω, cupio poſſidere: Vivere ſpe vidi, qui moriturus erat. Vel ἐλπὶς, quaſi ἕλκει ἡμᾶς πρὸς τὸ πάω, ad poſſidendum trahit nos, & adducit.

Ἐλπισθὶς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ἐλπίσασα, a. 1. part. act. f. g. ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἐλπισσέσι, ſperandum. ab ἐλπίζω, ſpero.

Ἐλπιῶ, ſperabo, pro ἐλπίσω, f. 2. Att. verbi ἐλπίζω, ſpero.

Ἐλπιόωσος, ὁ, ſperans, præſ. part. ab ἕλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Ἔλσαι, immittere, per ſyncopen pro ἐλάσσαι, a. 1. inf. act. ſic & ἕλσαι, pro ἐλάσαι, 3. plur. Joo. a. 1. ind. ἔλσας, pro ἐλάσας, a. 1. part. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. Ἔλσαι, cum aſpero, eſt a. 1. inf. act. per ſyncopeo pro ἑλκύσαι, ab ἑλκύω, traho.

Ἕλυμα, & ἕλυμα, ατος, τὸ, pes aratri in medio, temo, buris, ab ἕλκω, traho. Th. ἑλάω, verſo. Vel ab ἑλύω, ideſt, κρύπτω, abſcondo. Item iodumeorum. Hefych.

Ἑλύμας, α, ὁ, nomen magi, Elymaa. Arab.

Ἐλυμήνατο, 3. ſing. a. 1. m. ab ἐλυμαίνομαι, ω, ασω, verbi λυμαίνω, vaſto. f. 2. m. λυμήσομαι. Th. λύμη, ης, ἡ, exitium.

Ἕλυμος, theca citharæ, tibiæ genus e boxo, arcus, ab ἑλύω, intego. Eſt & ἕλυτρος, paſcicum. Etymol. ab ἕλος, vel ἑλύω, involvo.

Ἑλύπτω, 3. ſing. imperf. act. ἐλύπτον, ες, ε, a. 2. ind. act. ἐλυπόθλω, ῃς, ῃ, a. 1. iod. paſſ. verbi λυπέω. fut. ήσω, doleo. p. λελύπηκα. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Ἕλυτρα, ας, ὰ, folvl. a. 1. ind. act. ἐλυσάμλω, ῃς, ῃσω, a. 2. med. verbi λύω, folvo. f. σω. p. λέλυκα.

Ἕλυτρον, ε, τὸ, involucrum, velamen, otriculus, tbeca, alveus aquarum. ab ἑλύω, involvo. ἐλυτρόω, tegmine involvo.

Ἐλυτρώσατο, liberaſti, a. 1. med. verbi λυτρόω, libero. a λύτρον, ε, τὸ, pretium redemptionis. Th. λύω, folvo. f. σω. p. λελύκα.

Ἔλφος, butyrum Cypriis, Heſych.

Ἕλω, capiam. a. 2. ſob. act. ar ἑλῶ, f. 2. verbi αἱρέω, capio, f. ήσω. p. ῆκα. a. 2. ἕλον. Eſt & ἕλω, præſens inuſitat. pro quo io uſu eſt αἱρέω.

Ἐλωΐ, Eloi, Syriace, Hebr. אֵלִי, Eli. hoc eſt Θεός, Deus mi.

Ἕλωμαι, auferam, a. 2. ſub. med. verbi αἱρέω, capio. a. 2. ἕλον.

Ἑλὼν, ὁ, capiens, aor. 2. part. act. verbi αἱρέω, capio.

Ἕλωρ, ωρος, τὸ, captura, laceratio, præda. pl. ἕλωρα. ἑλώριον, ε, τὸ, idem, quaſi ab ἕλω, capio, inuſit. pro αἱρέω.

Ἕλωρος, ε, ὁ, Fluvii Siculi nomen.

E M.

Ἐμ', pro ἐμὲ, acc. ſing. ab ἐγὼ, ego.

Ἐμαθέτην, didiciſtir, a. plus. a. 2. iod. vide ἐμάθην.

Ἔμαθον, ες, ε, didici, a. 2. verbi μανθάνω, dilco. f. μαθήσομαι. p. μεμάθηκα. aor. 1. part. μαθὼν.

Ἐμάθσαντο, dsdiceruot, 3, plur. aor. 1. Bœor. pro ἔμαθον.

Ἐμείμαονς, deſideravit, 3. ſing. a. 2. act. Poer. gemioat. or, verbi μιμάω. Th. μάω, vehementer cupio.

Ἐμακάρισεν, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. fut. ίσω. p. μεμακάρικα. Th. μάκαρ, αρος, ὁ, ἡ, beatus.

Ἐμαλάχθην, emollitus ſum, a. 1. paſſ. verbi μαλάσσω, leo ατω, mollio. f. ξω. p. μεμάλαχα.

Ἐμαλόφορα, Dorie. pro ἐμηλοφόρει, 3. ſing. imperf. activ. verbi μηλοφορέω, poma fero. ex μῆλον, ε, τὸ, pomum, & φέρω, fero.

Ἐμείνω, infaoivi, a. 2. iod. paſſ. verbi μίνυμαι, infanio. f. μανοῦμαι.

Ἐμέξατο, exterſit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μόσσω, vel ατω, abſtergo. f. ξω. a. 1. ἔμαξα. perf. paſſ. μέμαγμαι.

Ἐμάρανε, rabefecit, 3. ſing. aor. 1. act. a μαραίνω, marceſco, tabeſco.

Ἐμαράνθη, extincta eſt, a. 1. paſſ. a μαραίνω, marceſcere facio. f. μαρανῶ. perf. μεμάρασμαι. perf. paſſ. μεμάρασμαι.

Ἐμαργήσατο, 3. plur. a. 1. med. verbi μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ε, ὁ, inſanus.

Ἐμαρνάσθην, 3. dual. imperf. verbi μάρναμαι, pugno.

Ἐμὸς, accuſ. plor. f. g. ab ἐμὸς, ὰ, ὸν, meus, a, um. Th. ἐγὼ, ego.

Ἐμαυτὸ, mei ipſius. dat. ἐμαυτῷ. caret nom. ſingul. dual. oec non plur. Quoties vero pluraliter effertur, id fit diviſim: ἡμᾶς αὐτοὺς, nos ipſi. ὑμᾶς αὐτοὺς, vos ipſi. Sic ἐγὼ αὐτὸς, ego ipſe. σὺ αὐτὸς, tu ipſe. κατ' ἐμαυτὸ, ſpoota mea.

Ἐμαχεσάμην, α, στο, a. 1. med. a μάχομαι, pugno. 3. plur. imperf. ἐμάχοντο. fot. μαχέσομαι, & έσομαι. perf. paſſ. μεμάχημαι. a. 1. ἐμαχήθλω.

Ἐμβα, pro ἐμβηθι, progredere, a. 2. imperat. verbi ἐμβαίνω, progredior. a. 2. ἐνέβλω. ex ἐν, & βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ἐμβαδὸν, adv. tertiſtri irioera. ab ἐμβαίνω, progredios.

Ἐμβαινον, impeif. Jon. pro ἐνέβαινον, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβαίνω, ingredior, progredior. f. ἐμβήσομαι. p. ἐμβέβηκα. a. 2. ἐνέβλω, a. 2. part. ἐμβὰς, άντος, ὁ. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβαλὼν, a. 2. iof. act. vide ἔμβαλλε.

Ἐμβαλὼν κώπαισι, Poetic. incumbens remis.

Ἐμβαλλε, conjicit, 3. ſing. imperf. pro ἐνέβαλλε, ſtrucbat, verbi ἐμβάλλω, f. βαλῶ, p. ἐμ-

p. ἐμβέβληκα. a. a. ἐνέβαλον. præſ. imperat. paſſ. Jooic. ἐμβαλέσθω. p. m. ἐμβέβολα. Tb. βάλλω, jacio.

Ἐμβάλλω, conjiceret, 3. ſing. a. 2. opt. act. ἐμβαλεῖτε, aor. e. part. f. g. vide ἐμβάλλω. ἔμβαλεν pro ἐνέβαλον, a. 2. per ſyncopen.

Ἐμβάπτω, intingo. f. ἐμβάψω. p. ἐμβέβαφα. aor. e. ἐνέβαψα. aor. 1. part. act. ἐμβάψας, αντ⊙, ὁ. ea ὠ, & βάπτω, ringo.

Ἐμβάς, άντ⊙, ὁ, aor. a. part. act. ab ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβασίλδευε, ες, ε, regnabam, imperf. Jonic. pro ἐνεβασίλδευε, verbi ἐμβασιλδεύω, regno. f. ἔσω. p. ἐμβεβασίλδευκα, a. 1. ἐνεβασίλδευσα. Th. βασιλδς, rex.

Ἐμβασίχυτρ⊙, α, ὁ, nomen proprium muric. ab ἐμβαίνω, ingredior. Theme βαίνω, eo, & χύτρ⊙, ς, ὁ, olla.

Ἐμβατεύω, taſtuoſe iocedo, invado, ingero me. f. εύσω, p. ἐμβεβάτευκα. a. 1. ἐνεβάτευσα. ab ἐν, & βαίνω, eo.

Ἐμβάτιον, τὸ, acerabulum, vas, quod lucernæ oſum præſtar, Poll.

Ἐμβάψας, αντ⊙, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμβάπτω, iotiogo.

Ἐμβεβάκειν, Dorie. & Poet. pro ἐμβεβηκειν, reſiſtere fecit, perf. activ. verbi ἐμβαίνω, ingredior, introeo.

Ἐμβεβᾶσκε, per ſyncopen Poet. pro ἐνεβεβήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. ἐνεβεβήκειν, ab ἐμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, gradioc, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα, Jonic. βέβακα. & io 3. pl. pluſq. perfect. act. Jon. ἐβεβάκεσαν, per ſyncopen βέβασαν, ingreſſi erant.

Ἐμβεβαώς, ὁ, ἐμβεβαῶτα, ὑ, ſoſiſtene, perf. part. per eraſio, pro ἐμβεβηκώς, verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβέβη, Jon. pro ἐνέβη, 3. ſing. aor. a. ſub. ab ἐμβαίνω, ingredior. ex ὠ, & βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβλω. a. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ, & Jon. βέω, βέῃς, βέῃ, & Poet. βείω, βειῆς.

Ἐμβη, Jon. & Poet. pro ἐνέβη, ingreſſus eſt, 3. ſing. a. e. ind. act. verbi ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβήῃ, Poet. pro ἐμβαίη, 3. ſing. a. 2. opt. act. ut εἴη, pro εἶη. ab ἐμβαίνω, ingredior.

Ἐμβηθι, inſcende, aor. a. imperat. ἐμβῆναι, a. e. inf. verbi ἐμβαίνω, inſcendo.

Ἐμβῆναι, a. a. inf. vide ἔμβηθι.

Ἐμβιβάζω, facio, ut inſcendat. f. άσω. aor. c. ἐνεβίβασα. ea ὠ, & βιβάζω, admitto animalia ad coitum, ineo. Th. βαίνω, eo.

Ἐμβλέπω, intueor, cum dat. imperf. ἐνέβλεπον, f. ἐμβλέψω, a. 1. ἐνέβλεψα, ας, a. ab ἐν, & βλέπω, video. f. ψω.

Ἐμβολαί, αί, nom. plur. ab ἐμβολή, ῆς, ἡ, ruina, irruptio: flumioie oſtium: coſtrum oavis. Xenopb. caput arietis inſtrumeoti bellici. Thueyd. ab ἐμβάλλω, immitto. Th. βάλλω, jacio.

Ἐμβολιμ⊙ μοῦ, menſis intercalarie, inſertos.

Ἐμβολον, ε, τὸ, promontorium, quod liogulæ inſtar promioet: veſtis, repagolum, Eurip. io Phœo. trabs, quæ nochoram fuſtioet, Piodar. interſtitium, Herod. Item ioſtrumentum ruſticum, ut paſtinum, vel paxillus, quo ſemina depauguntur. Theophr. περὶ φυτῶν l. 2. c. 5.

Ἔμβολ⊙ς, ὁ, navie roſtrum. & loci nomen. Pind. cunieulue: pare machinæ, qua macbina ingruit.

Ἐμβραμαι, ſato deſtioatus ſum, pro ἐμβρασμαι, Laeooice; adjecto β, euphoniæ gratia, & ſublato ρ, perf. ind. paſſ. unde ἐμβραμῆν, pro ἐμβρασμῆν, farum, verbi μάω, divido, forrior. p. m. ἔμμορα, pro μέμορα.

Ἐμβρυάομαι, ῶμαι, fremo, graviter ioterminor. cum dat. ab ἐν, & βρύω, fremo.

Ἔμβρυον, ε, τὸ, infans oraro eonclyſus, partus imperfectue. Thema βρύω, ſcateo, pullulo.

Ἐμεγάλυνε, ες, ε, a. e. ind. act. verbi μεγαλύνω, magoifico, exaggero.

Ἐμέγηρε, iovidi, a. 1. ind. act. verbi μεγαίρω, invideo. f. ήσω.

Ἔμεθεν, 1. plur. aor. a. med. ἵημι, mitto. ſut. ἥσω, perf. εἷκα. a. a. ἧκα. a. 2. ἷω.

Ἐμείθεν, Art. pro ἐμέθεν, Jon. pro ἐμοῦ, gen. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἐμεθύθλω, ις, ι, a. 1. paſſ. a μεθύω, inebrio.

Ἐμεθύθησαν, 3. plur. aor. e. ind. paſſ. verbi μεθύω, ioebrio. Th. μέθυ, vioum.

Ἔμεικε, ας, ε, manſi, aor. 1. act. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. p. μεμένηκα.

Ἐμεῖο, gen. Jon. & Poet. pro ἐμοῦ, mei, ab ἐγώ, ego.

Ἔμελε, eurw eret, imperf. imperſonalie verbi μέλω. ſut. μελήσει. præter. ἐμέλησε.

Ἐμέλησε, euræ fuit, aor. 1. ind. verbi μέλω, euræ eſt, imperſonal.

Ἔμελλε, imperf. verbi μέλλω, futurus ſum.

Ἐμεμακὼς, ὁ, perf. part. activ. eb ἐμάω, vnmo. f. ἐμέσω, & ήσω. p. ἔκεκα. & per Art. reduplicationem, ἐκήμεκα. a. 1. ἤμεσα. a. e. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. iof. act. ἐμέσαι.

Ἐμεμίγμην, ξι, απο, pluſq. perf. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα. aor. e. ἔμιξα.

Ἐμέμορτο, incuſabat, 3. ſing. imperf. verbi μέμφομαι, incuſo. f. ψομαι.

Ἐμῆ, fumus, Poet. pro ἐτωῆ, 2. plur. præſ. ab ὠμί, fum. Ἐμῆ, eſſe, Jon. pro εἶναι.

Ἐμῆ, & ἔωμαι, Dor. pro εἶναι, aor. e inf. verbi ἵημι, mitto. Poreſt & ὦμεν eſſe 1. plur. aor. a. act. ἰῶ, ἴς, in plur. ἶμεν, & ἦμεν.

Ἐμηαίνε, 3. ſing. imperf. paſſ. μαοτεύω, curo. Th. μῆ⊙, ε⊙, τὸ, animus.

Ἔμησον, imperf. act. verbi μάω, maneo. f. μενῶ. a. 2. ἔμεινα.

Ἐμητ⊙, ὁ, aor. e. part. med. verbi ἵημι, mitto. f. ήσω. a. 2. ἰῶ, a. 2. med. ἐμέμην.

Ἐμήσας, a. 1. part. act. verbi ἐμέω, vomo. f. ήσω. perf. ἧμαγ. a. a. ἐμέμαγα.

Ἐμητεῖη, dimiſſue fuit. Joo. pro μεθείη, a. 1. paſſ. a μεθίεμαι.

Ἐμεῦ, mei, gen. Æol. & Dor. pro ἐμοῦ, ab ἐγώ, ego.

Ἐμέω, vomo. f. έσω, & ήσω. p. ἔμεκα, & Attic. reduplic. ἐμήμεκα. a. e. ἔμεσα, aor. 1. imperat. act. ἔμεσον, άτω. a. 1. inf. ἐμέσαι. Ducamue ab ἴω, emitro. uode analogice ἔωμι, emiſſio. Hinc apud Medicos medicameota hemerica.

Ἐμεωυτῆ, Jon. pro ἐμαυτῆ, mei ipſiue. Sic io accuſ. ἐμεωυτὸν.

Ἐμήν, meam, accuſ. ſing. f. g. ab ἐμὸς, ἡ, όν, meue, a, um. Th. ἐγώ, ego.

Ἐμῆν, miſi, aor. 2. med. verbi ἵημι, mitto. a. 2. act. ἷν.

Ἐμῆνε, a. 1. iod. act. ἐμηνάλυε, a. 1. med. verbi μαίνομαι, inſanio. fut. 2. med. μανοῦμαι, p. m. μέμηνα.

Ἐμήνις, 3. ſing. imperf. act. verbi μηνίω, iraſcor, f. ίσω. vide in μῆνις, ἡ, ira.

Ἐμήνυθεν, Boeor. pro ἐμήνυσεν, 3. plur. a. 1. iod. paſſ. verbi μηνύω, indico. f. ύσω. perf. μεμήνυκα, a. 1. ἐμήνυσα. a. 1. ſub. μήνυσον, ας, ε. a. 1. iod. paſſ. ἐμηνύθην, ης, η. a. e. part. paſſ. μηνυθείς, θεσα, έν.

Ἐμήσατο, 3. ſing. a. e. act. vide ἐμήσαθεν, a μηδω, indico.

Ἐμήσατο, caeogiravit, paravit, 3. ſing. a. 1. med. verbi μήδομαι, delibero, cogito, com ſolertia quid facio. f. ήσομαι. Th. μῆδ⊙, ε⊙, τὸ, cura.

Ἐμηχανόωντο, Jon. pro ἐμηχανῶντο, moliebantur, 3. pl. imperf. verbi μηχανάομαι, ῶμαι, moliot. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Ἐμίαιν, ας, ε, aor. e. iod. activ. verbi μιαίνω, polloo.

Ἔμιγεν, miſcui, a. 2. iod. act. ἐμίγλην. aor. 2. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. p. μέμιχα.

Ἐμίηνε, maculavi, a. e. ind. act. verbi μιαίνω. f. νῶ, inquino, fœdo.

Ἔμικτο, Jon. pro ἐμίμικτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω. p. χα.

Ἐμιμήσω, 2. ſing. a. 1. med. verbi μιμέομαι, imitor. f. ήσομαι.

Ἔμιμνε, exſpectebat, 3. ſingol. imperf. verbi μίμνω, maneo. Th. μήω, f. νῶ, maoeo. a. 1. ἔμεινα.

Ἐμὶν, & ἐμὶν, mibi, Dorie. pro ἐμοὶ, dat. ſing. ab ἐγώ, ego.

Ἔμιξε, aor. 1. ind. act. verbi μίγνυμι, miſceo. f. μίξω. a. e. ἔμιγον.

Ἐμίσγετο, imperf. paſſ. verbi μίσγομαι, idem ac μίγνυμαι, miſceor. f. σ. perf. μέμιγμαι. perf. μέμιγμαι. a. 1. paſſ. ἐμίχθην. mor. a. μίγνυμι.

Ἐμίσησαν, oderunt, 3. plur. a. 1. activ. verbi μισέω, odi. f. ήσω. Th. μῖσ⊙, ε⊙, τὸ, odium.

Ἐμισθώσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi μισθόω, mereede loco. Th. μισθὸς, ὁ, ὁ, merces.

Ἐμυθήσατο, Boeot. ſeu Æol. ſyncope pro ἐμιμήσατο, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi μίγνυμι, miſceo. f. ξω.

Ἐμίχθην, a. e. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἔμυγε, Æol. pro ἔμυκε, ντ⊙, τὸ, veſtis. ab ἕω, induo.

Ἔμυθεν, Poet. pro ἔμαθεν, a. a. ind. act. verbi μανθάνω, diſco. fut. μαθήσομαι. a. a. ἐμαθόμην.

Ἐμυκήσαμαι, adverſue aliqoem ioſanio. f. ήσομαι. Th. μυκάομαι, inſanio.

Ἐμμανουὴλ, ὁ, Emmanuel, nomeo Servatorie, ὕλλαβ⊙, Θεὸς ἡμῶν ⊙. Hebr. nobiſcum Deue.

Ἐμμανοὺς, ὁ, nomen caſtelli, ὕλλαβ⊙, Emmaue. Hebr. propugnaculum.

Ἐμμαπέως, adverb. dicto citius. q. ὅπως τάχιστα. ab ὅπ⊙, α⊙, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐμμαπτὸν, expoo. ἐμμάπτειν. ergo ab ἐμμάσσω, q. intue tango. Th. μάσσω, abſtergo.

Ἐμμεῖναι, permaoſiſſe, a. 1. inf. act. verbi ἐμμένω, permaneo.

Ἐμμελέα, ας, ὁ, modulatio, concinnitae, quod ab ἐμμελὴς, aptus, concinnue.

Ἐμμελετάω, adject. verbale ab ἐμμελετάω, meditor. quod a μελετάω, curam gero. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἐμμελὴς, & ἐμμελέως, concinne, apte. adverb. ab ἐμμελὴς, aptus, concinnue. ab ἐν, & μέλ⊙, ε⊙, τὸ, eermen.

Ἐμμεμαὼς, præt. act. part. Jon. f. g. verbi μάω, eopio. f. μάσω. p. μέμαηκα. perf. part. μεμαηκὼς, ῶσα, ὸς, & per eraſio μεμαὼς, ῶτα, ὸς.

Ἐμμεμαὼς, ὁ, ineitatus, gen. ῶτ⊙, & per ectaſin Poet. μεμαῶτ⊙. accuſ. ſing. ἐμμεμαῶτα, præt. act. part. m. g. vide ἐμμεμαῶτα.

Ἐμμέμηνε, præt. med. verbi ἐμμαίνομαι, inſanio. ab ἐν, & μαίνομαι, idem. f. μανοῦμαι.

Ἔμμεν, ἔμμενοι, & ἦμεναι, Poet. Æol. & Dor. pro εἶναι, eſſe. ab ἐμὶ, ſum.

Ἐμμενέως, adv. fortiter. a μένω, ε⊙, τὸ, robur.

Ἐμμένω, ις, ι, permaneo, perſevero. præſ. inf. ἐμμενέειν. f. ἐμμενῶ, perf. ἐμμεμένηκα. a. 1. ἐνέμεινα. ex ἐν, & μένω maneo.

Ἔμμορ⊙ς, α, ὁ, ἡ, fervene modum. ab, ἐν, & μέτρον, α, τὸ, menſura.

Ἐμμῆν⊙ς, ε, ὁ, ἡ, pro ἐμμήν⊙ς, menſtruus, a, um. Ex ἐν, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſe.

Ἐμοὶ, ſum, Doric. & Æol. pro ἐμὶ, exiſto.

Ἐμοὶς, ὁ, nomen viri ὕλλαβ⊙, Emmor. Hebr. lutulentue.

Ἔμορα, ας, ε, fortitue ſum, per metatheſim litterarum pro μέμορα, præt. med. verbi μάω, divido, forrior.

Ἐμύλων, ων⊙, ὁ, mola. Num. 11. 8. ἐν τῷ ἐμύλων, ſed rectius, ἐν τῷ

μυλη. Th. μύλα, ης, ὑ, mola;

Ε'μνήσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. vide in ἔμνησα. Sic ἔμνησεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ε'μνήμυκε, pro ἤμυκε, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τὸ ε, ab ἠύω, inclino, eado.

Ε'μνησα, memini, a. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνημαι. præt. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνήομαι, recordor.

Ε'μνήσθην, ης, ν, memini, a. ind. paſſ. a μνάομαι, recordor.

Ε'μνώοντο, pro ἐμνῶντο, memores erant, Poet. 3. pl. imperf. verbi μνάομαι, recordor.

Ε'μόγησα, ας, a, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγ⊖, ου, ὁ, labor.

Ε'μογε, mihi, dat. ſing. ab ἐγώ, ego. γε, adjectio Att.

Ε'μολα, venit, a. 2. act. verbi μολέω, five μόλα, advenio.

Ε'μόλυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μολύνω, inquino.

Ε'μός, ἡ, ὸν, meus, a, om. ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγώ, ego.

Ε'μόχθη, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθήσαν, a. plur. a μοχθέω, laboro. ſ. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθ⊖, ου, ὁ, labor, ærumna.

Εμπα, tamen, idem ac ἔμπας.

Ε'μπαγόντα, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ὸν, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compingo. ſ. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. 2. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπαγα.

Ε'μπάζεται, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπάζομαι, curo.

Ε'μπάζομαι, coro, ratiocem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακ⊖, ὁ, curator. ἔμπαν⊖, peritus. ab ἔμπας, tamen.

Ε'μπαθής, gen. ſing. ab ἐμπαθὴς, ἐ⊖, ές, ἑ, affectibus daditus. ex ὸν, & πα⊖, ὁ⊖, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. prgt. med. πέπονθα.

Ε'μπαιγμὸς, ὰ, ὁ, ludibrium. ab ἐμπαίζω, illudo, irrideo.

Ε'μπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ἐνέπαιζον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. part ἐμπαίξας, αντ⊖, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ἐνεπαιχθήσομαι. Th. παίζω, ludo. f. σω, & ξω.

Ε'μπαίκτης, ὰ, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo.

Ε'μπαίξομεν, illudemus, 1. plur. fut. 1. act varbi ἐμπαίζω, illudo.

Ε'μπας, αν⊖, ἡ, gravida, prægnans, ἐγκύων. Th. πᾶς, δός, ὁ, ἡ, puer, puella.

Ε'μπαλιν, retro, adverb. ἔμπαλιν γένεσις, præter ſententiam. ſic ἔμπαλιν τρέφ⊖, in contrarium delectationis. Th. πάλιν, rurſus.

Ε'μπαλάσσω, Jon. pro ἐμπλέκειν, involvere, illaqueare. Alii per ſimplex λ ſcribunt. Vide in πελάσσω, inquino, contamino.

Ε'μπας, & Jonic. ὄμπας, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, proſus. q. ab ὸς, & πᾶς, omnis.

Ε'μπάσσω, iuſpergo, iorexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conſpergo, variego.

Ε'μπεδα, nom. plur. n. g. ab ἔμπεδος, firmum, tutum, & conſtans. ab ὸς, & πέδον, ὁ, ſolum.

Ε'μπεδὰν, ὰ, vel ἐμπεδὴν, Jon. compedibus conſtringo, ex ὸς, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ε'μπεδὸν, Poet. advarb. ab ἐμπέδος, firmiter, conſtanter, aſſidue. Th. πέδον, ſolum.

Ε'μπεδομαχ⊖, ὰ, ὁ, Poet. laboriofus, ærumnoſus. ab ἔμπεδ⊖, firmus. quod a πέδον, ſolum, & μάχ⊖, υ, ὁ, labor.

Ε'μπεδον, Poet. adv. quod ab ἐμπέδος, firmitat, tuto, perpetuo. Vide ἔμπεδ⊖, ſtabilis, firmus.

Ε'μπεδοφρέω, ῶ, fœdus ſervare, ab ἐμπέδ⊖, firmus, quod ex ὸς, & πέδον, υ, τὸ, ſolum, & φρέ⊖, υ, ὁ, jusjurandum.

Ε'μπεδ⊖, υ, ὁ, ὑ, ſtabilis, firmus. hinc ἐμπέδως, firmitec. ab ὸς, & πέδον, ſolum

Ε'μπεδοθρώς, ὁ⊖, ὁ, ὑ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδος σθέν⊖ ἔχων.

Ε'μπεδως, pec crafin, pro ἐμπέδως, firmiter.

Ε'μπειρία, ας, ὁ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρ⊖, peritus. Th. πεῖρα, ας, ὑ, conatus, incœptum.

Ε'μπελα, præf. imperat. verbi ἐμπελάω, idem ac πελάζω, appropioquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ε'μπελασὶν, juxta, advarb. Th. πέλας, prope.

Ε'μπελάσσατος, οὶ, inter ſe committentes, aor. 2. part. plur. num. ab ἐμπελάζω. appropiaquo. Thema πέλας, prope, adverb.

Ε'μπεπαμέ⊖, ὁ, perf. part. paſſ. varbi ἐμπήγνυμι, infigo. f. πήξω. perf. ἐμπέπαγμαι. ab ὸς, & πήγνυμι, tranſfigo.

Ε'μπεπιθμένη τῆδε φυλακῆδε, cuſtodia ajus fidei commiſſa. perf. part. paſſ. ex ὸς, & πείθω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ε'μπεπραμέ⊖, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐμπιπράσκω, vendo. Th. πιπράσκω, vendo. f. πράσω. perf. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, vando.

Ε'μπερόνην, ονο⊖, τὸ, veſtis fibulis adſtricta. Dor. pro ἐμπερόνην, quod a perf. paſſ. verbi περονάω, fibula necto. Th. περάω, ῶ, fibula.

Ε'μπεσε, inciderat, pro ἐνέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind act ἐμπέσω, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. plur. ἐμπέσωσι. ἐμπεσεῖν, a. 2. int. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ὸς, & πίπτω, cado. f. m. πεσέομαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 1. paſſ. πεσήν.

Ε'μπέσωσι, 3. pl. a. 2. ſub. vide ἔμπεσε.

Ε'μπετες, Dor. per ſyncopeu, & converſione σ in τ, pro ἐόπεσες, a. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, incidn. Vel eſt imperf. ab ἐμπέτω, pro ἐμπίπτω, neglecto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπετον.

Ε'μπεφυῖα, ὰ, implexa, perf. part. f. g. a φύω. perf. πέφυκα, & ſubluto κ, πέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῦῖα, & per ſyncopen πεφῦς.

Ε'μπεφύη, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præteriti augmento, pro ἐνεφύη, ab ἐμφύω, innaſcor. Alii dicunt eſt. 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύη, γένηται, pro πεφυῖα, per ſyncopen, ut πεφυὼς, pro πεφυηὼς, ſed tunc Iota ſubſcribi deberat. Thema φύω, naſcor. ſ. φύσω. perf. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ε'μπεφυῖα, ὰ, implexa. part. perf. f. g. ab ἐμφύω, indo. fut. ήσω. p. ἐμπέφυκα, & per ſyncopen ἐμπέφυα. perf. part. πεφυὼς, πεφυῖα. Th. φύω, naſcor.

Ε'μπης, Jon. pro ἔμπας, tamen, omnino, proſus.

Ε'μπιπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, item ἐμπιπλάω, impleo. ex ὸς, & πίμπλημι, quod eum πλήθω ejuſdem eſt originis, & ſignificationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. Th. πλέ⊖, υ, ὁ, plenus.

Ε'λπίπλωσιν, 3. plur. præſ. ind. ἐμπίπλασθαι, parf. inf. verbi ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιπλάω, impleo.

Ε'μπίπλα, impicto, Att. pro ἐμπίπλαθι, ſeu ἐμπίπλασθι, præſ. imperat. verbi ἐμπίπλημι, impleo. ab eodem them.

Ε'μπιπρασκόμε⊖, ὰ, ὁ, pluſ. part. ab ὸς, & πιπράσκω, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 2. ἐπράσθην. Th. περάω, vendo.

Ε'μπίπτων, incido. f. ἐμπέσεσθαι. p. ἐμπέπτωκα, aor. 2. ἐνέπεσον. aor. 2. ἐνέπεσσον. f. med. ἐμπέσεσθαι. ab ὸς, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

Ε'μπὶς, ἰδ⊖, ἡ, culex, vel culicis genus. Iocrip. Ariſtoph. in Avib. q. ab ἐμπίνω, quia ſaibet ſanguinem ex cute.

Ε'μπιστεύω, credo, committo. quod ab ὸς, & πιστεύω, credo.

Ε'μπλακείς, έντ⊖, ὁ, implicatus, a. 2. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico.

Ε'μπλάττω, fut. άσω, fubigo, verſando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta, quæ curia meatus obſtruendi vim habent. Galen. l. 14. Therapeutic. Th. πλάσσω, fingo.

Ε'μπλεία, ας, ὰ, plana. Jonic. ab ἔμπλεος, quod ab ἔμπλε⊖, idem ac ſimplex thema πλέ⊖, planus.

Ε'μπλεκόμην, a. 2. opt. med. verbi ἐμπλέκω, ſeu ἐμπίμπλημι, impleo. ut θνήσκω, ex πέθνημι, pono. Th. πλέ⊖, plenus.

Ε'μπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ἐνέπλεξα. a. 2. ἐνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum det. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. 2. paſſ. ἐνεπλάκην. a. 2. parr. paſſ. ἐμπλακὴς, έντ⊖, ὁ. p. m. ἐμπέπλαγα. unde ἐμπλοκὴ, nodus. ab ὸς, & πλέκω, necto.

Ε'μπλε⊖, ὁ, idem ac πλέ⊖, plenus.

Ε'μπλεῶσι, impleo. f. ἐμπλέσω. p. ἐμπέπλεκα. a. 1. ἐνέπλεσα. perf. paſſ. ἐμπέπλεσμαι, impletus fui. a. 1. paſſ. ἐνεπλέσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλεσθῶ. ab ὸς, & πλέω, Impleo. Th. πλέ⊖, υ, ὁ, plenus.

Ε'μπλιμπλὰ⊖, ὁ, per ſyncopen, pro ἐμπλησάμε⊖, a. 2. part. med. verbi ἐμπίμπλημι, impleo. Sunt qui velint eſſe præſ. part. verbi πλᾶμι, a πλάω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλαμὰ⊖, qui præteritum eſſe inquit, augmento carens. Th. πλέ⊖, plenus.

Ε'μπλὸν, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per ſyncopen pro ἐμπελάζω, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ε'μπλόκαιον, Jon. pro ἐνεπλόκαιον, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλαμαι, ſeu ἐμπλέκω. f. ἐμπλέσω. Th. πλέ⊖, ὰ, ὁ, plenus.

Ε'μπλοκὸς, έντ⊖, ὁ, a. 2. part. paſſ. ἐμπλακὴς, aor. 1. inf. ab ἐμπλέκω, ſ. σω, implico. Th. πλέ⊖, ὁ, plenus.

Ε'μπλοκὴ, ῆς, ὴ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ε'μπνεύσας, Æolie. pro ἐμπνεύσασα, ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ε'μπνεύσας, αντ⊖, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ε'μπνέω, inſpiro, ſpiro, eum gen. f. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ἐνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ε'μπνο⊖, & ἔμπνους, ὁ, ſpirans, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inſpiro. Th. πνέω, ſpiro.

Ε'μπνύθη, reſpiravit, pro ἀνεπνύθη, 3. ſing. a. 2. paſſ. a πνύω, ſapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμέν⊖, ſapiens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ε'μποδὼν, u, τὸ, impedimentum, ex ὸς, & πὼς, pes.

Ε'μποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμποδοστάτηκα. ex ἐμπεδὼν, ante pedes. quod ab ὸς, πὼς, pes, & ἵστημι, ſto.

Ε'μποδὼν, ante pedes. ὁ ἐμποδὼν, obvius. ab ὸς, & πὼς, πόδος, ὁ, pes.

Ε'μπόθεν, cotam, Dor. ex ἐμποθόθεν, ia conſpectu. ab ὸς, & πό, ante. Alii pro πόθεν, unde, undenam.

Ε'μποιήσαν, fecerunt. pro ἐποίησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμποιέω, induco, infero. Th. ποιέω, facio. ſ. ήσω.

Ε'μπολὰ, ῆς, ὰ, Dor. pro ἐμπολὴ, ὴ, marcatura, negotiatio. Th. πωλέω, vendo.

Ε'μπολάω, ῶ, ὁ, forenſis, negotiator: Mercurius, præſes ἐμπολῆς, negotiationum.

Ε'μπολάω, & ἐω, vendo: comparo. vide ἐμπολήσαντο.

Ε'μπολέμι⊖, ὁ, pro ἐμπόλε⊖, & πολεμικὸς, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμ⊖, bellum.

Ε'μπόλημα, ατ⊖, τὸ, negotiatio, luctum. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολάοντο, ſibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Jonica. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω, idem ac ἐμπολάω, ſen ἐμπολέω, vendo. Th. πωλέω, xendo.

Ἐμπορέομαι, mundior, marcor, negotior, negotiationem ſuſcipio: proficiſcor. f. ἐμπορήσομαι. a. 1. med. ἐνεπορησάμην, ην, ατο, quod ab ἔμπορος, ὁ, vector, mercator. ab ἐν, & πόρος, treajectus. Them. πείρω, traſeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορέομαι, 3. pl. imper. præſ. paſſ. verbi ἐμπορεύομαι, mercor.

Ἐμπορίη, ης, ἡ, negotiatio, mercatura. acc. ſing. Jon. ἐμπορίην. ab iiſdem themaribus.

Ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πόρος, tranſeo.

Ἔμπορος, ου, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ἐν πόρῳ ὤν, qui eſt in via. inde ἐμπορικός, ἡ, mercatorius. ἐμπορικαὶ ἔκδικαι, actiones promarcales. Demoſth.

Ἔμπουσα, ης, ἡ, Empuſa, ſpectrum, quod Hecate infortunatis oſtendebat, pedem æreo, & aſinino, q. ἐπὶ πεδὶ ποδίζουσα, quod uno incedat pede. Cæl. l. 6. c. 38

Ἐμπρηκτέω, ω, ὁ, ἡ, afficax. ab ἐν, & πρήσσω, facio.

Ἐμπρέπω ἐν κλέεσσι, inter homines conſpicuum eſſe, decus inter homines obtinere, a πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, iaceado. f. πρήσω. p. ἐμπέπρηκα. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσας, incendes, a. ſing. f. ſ. act. ἐμπρήσω, f. ſ. inf. barbi ἐμπρήθω, incendo.

Ἐμπρησθείς, ἐ, incenſus, aor. 2. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω, iacendo. f. πρήσω. perf. paſſ. πέπρημαι. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uro.

Ἔμπρησις, εως, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμός, ὁ, incenſio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρησθώς, ὁ, factus, aor. 2. part. paſſ. ab ἐμπρήσω, ferra incido. aor. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, ſarra ſeco.

Ἔμπροσθεν, aoram, ante. πρόσθεν, idem. aum genit. Th. πρό, ante, coram.

Ἐμπρόσθε, ν, ἡ, anterior. ab ἔμπροσθεν, antra, coram, in oculis.

Ἐμπτύω, inſpuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα, aor. 2. ἐνέπτυσα, cum dat. ſæp. οἷς, perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. f. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, ἁ, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. aa μῦθος, ὁ, ἡ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκον, mugiri, a. a. activ. verbi μυκάω, mugio. l. ήσω.

Ἐμφαίνει, illuſtrant, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. f. φανῶ. a. ſ. ἔφηνα. a. a. ἔφανον. p. πέφαγκα. præt. mad. πέφασμαι.

Ἐμφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, aonſpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφανίης, Jon. pro ἐμφανὴς, aperta, perſpicue, reipſa. al. ἐμφαίνω, patafacio, commonſtro.

Ἐμφανίζω, indico, anta oculos pouo. f. ίσω. a. a. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. ἐμφανίσατε, a. plur. Sic ἐκφανίζεσθαι, aor. ſ. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, anr. 1. inf. paſſ. ab ἐν, & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφερὴς, ἐός, ὁ, ἡ, ſimilis, qui refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.

Ἔμφοβος, ε, ὁ, ἡ, perterritus, metu perauſus. ab ἐν, & φόβος, ὁ, metus. a φέβομαι, timen. p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέεσθαι, repleri, faturari. ab ἐμφορέω, replcor.

Ἐμφράξατε, obturo, vide φράσσω. ἐμφράξαι, a. ſ. ſub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, prudens, peritus, lapiens. ab ἐν, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Ἐμφυὴς, έος, ὁ, ἡ, Poet. natura inſitus, & ſagacitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, innatus, nativus.

Ἔμφυλος, ν, & ἐμφύλιος, ε, ὁ, ἡ, intaſtinus: tribulis, civis, gentilis. ἔμφυλος πόλις, fediitio civilis. Demoſth. aa ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἐμφὼς, ῶτος, ὠ, inhærens, ab ἔμφυμαι, innaſcar, ἐμφῶτα τοῖς νηυσὶ, naves conſceadera, Plut. Themiſt.

Ἔμφυτος, ε, ὁ, ἡ, ianatus, nativus. naturalis. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Tham. φύω, nafcor.

Ἔμψυχος, ε, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, animatus, ſpirans, vivus. ab ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ἐν, in, regit dar. & ſignificat quietem, ἐνὶ, & ἔν. dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab ἔνι, ſum. Indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento eſt ſæpe pro διά. aut πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ſit ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, da, apud, pro, arga, pro διά. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ἔνι, pro ἔστι, licet.

Ἑν, unum, nom. ſing. u. g. ab ἑς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν ἀμείβοντι, ſcil. χρόνῳ, id eſt, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ἁ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, veſperi, fero. Them. ἕνες, ες, ἁ, aanas.

Ἐνάγει, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obſtrictus. ἐναγὴς τῷ ἄγει ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζειν, juſta perſolvere, parentare, facrificare, expiare. Them. ἄγος, ους, τὸ, xeneratio, res ſacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulaaa recipio, amplector. Nazianz. fut. ἰσομαι. a. 1. med. ἐναγκαλισάμην, ατο. a. ſ. part. med. ἐναγκαλισάμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἀγκαὶ, αἱ, ulæ.

Ἐναγκωνίῳ, Attice pro ἐναγκωνίσας, cubito incumbea. f. ſ. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, aubitus.

Ἐναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui: quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγὼν, ῶνος, ὁ, cartamen.

Ἐναγώνιος, ε, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus, certaminis præfectus. Mercurii apitheton, quod ludis præſit. Ariſtoph. ἐναγώνιον ἄθλημα, æmulatio, cartameu. Plut. in Solon. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναιεν, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. f. σω. p. νένασμαι.

Ἐναίρω, præſ. inf. act. ab ἐναίρω, occaido.

Ἐναίρω, occido, iorerficio, ſpolio, deſtruo. Hafiod. f. ἀρῶ. aor. ſ. ἦρα. aor. 1. mad. ἠρεάμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Ioda τὰ ἔναρα, ſpolia, arma, aauviæ, qaibus occiſi ſpoliaatur.

Ἐναίσιμος, ε, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portandans, idoneus, decans, utilis, ſnaxis, ὅρκοι ἐναίσιμοι, axas fauſtæ. Odyſſ. ἐναίσιμον αἶσα, æquus rarum æſtimator. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, ης, ἡ, fatum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ε, ὁ, ἡ, ſimilis, Heſiod. ab ἐν, & ἁλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐναλὸς, ε, ὁ, ἡ, marinus, maritimus. q. d. ἐν ἁλὶ, mari, ſe. ὤν, exiſtens. ex ἅλς, ἁλὸς, ὁ, mare. ἐναλίων ἔργον, nava opus. Plut.

Ἐναλλὰξ, alteraatim, viciſſim, xice yarſe, adx. ab ἐναλλάττω, permato, altaraa. quod ab ἐν, & ἀλλήλων, xel τῶν, muio, f. ξω.

Ἐναλλάττε, εἰς, ὁ, ἡ, alterno, muro, & in 3. plur. ἐναλλάττουσιν, permutamoa. ab ἐν, & ἀλλήλων, muio, l. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἔναρες, ε, ὁ, ἡ, xarius, dixerſus, alius. ἄναρα proprie dicuntur ea, quæ viciſſim altera ia altarorum naturam migraat.

Ἐναλίσσε, εἰ, nom. plur. a. ſ. part. act. ab ἐναλίσκω. ab ἐν, & ἁλίσκω, capio. fut. ἁλῶσω. p. ἑάλωκα, & ἐάλωκα. aor. a. ἔλων. aor. 2. inf. ἑλεῖν. aor. 2. part. ἁλὼς, ἁλόντος, q. ab ἔλων.

Ἔναντα, contra. xel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἄντα, coram, aperta. Thema ἀντί, pro, contra.

Ἔναντε, coram, ante, in conſpectu, eum ganit. ex ἐν, & ἀντί, pro, contra.

Ἐναντία, ας, ἡ, f. g. ab ἐναντίος, contrarius, inimicus. Item ἐναντία, adv. adverſus, ex adverſo, aontra.

Ἐναντίβιον, adverb. adverſus, contra. ab ἐναντίβιος, ε, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens, ἐναντίας βίας ἔχων: val contrariam habens vitam. ex ἀντί, contra, & βίη, vis, xel βίος, vita. ἐναντίβιον πολεμίζειν, oppugno, Homer.

Ἐναντίομαι, ώμαι, & in 3. ſing. ἐναντίται, adxerſatur. ab ἐναντίος, adverſarius, contrarius.

Ἐναντίος, ία, ον, aonttarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, a regions. ἐναντίον, idem ac ἔναντα.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio, contrarietas.

Ἐνάξε, æquavit. a. ſ. ind. act. verbi νάσσω, æquo, aomplano. f. ξω.

Ἐναπεθνήσκωτο, Jon. pro ἐνεπεθνήσκωντο, ſa oſtenrabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, oſteado.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανέομαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ occiſis derabuarur. ab ἐναίρω, occido, ſpolio.

Ἐναργὴν, Dor. pro ἐνάργειαν, operabatur, 3. ſing. imperf. act. ab ἐναργάω, operor.

Ἐναργέος, aperta, adv. ab ἐναργὴς, clarus.

Ἐναργὴς, έος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, alarus.

Ἐναρὴς, έος, ὁ, ἡ, execrandus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Ἐναρίζω, interficio, ſpolio. ab ἐναίρω, ſpolio.

Ἐναρμος, οἱ, ſpoliorum datractores. Scythis ἐναρμος dieuntur, qui aſſarunt, ſa a Veuere habere vatieinandi munus.

Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ, qui cædit mortales, bamicida. ab ἐναίρω, interfacio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐναρξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἐκίνησα. ἐναρξεν, 3. ſingul. fut. 1. opc. activ. verbi ἐναρζω, interficio.

Ἐναρὴς, aa, a, torpai, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii legant ἐνάκησε, ας, a.

Ἐναρμόξας, Dar. pro ἐναρμόσαι, aptare, aor. ſ. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Th. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, ὁ, incipiens, a. a. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. a. a. act. pro ἔκτειναν, vel λῦσαν, ες, ε, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐναρπάδων, ὁ, ſpoliator, pro ἐναρπάτης, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & ἁρπάζω, laro.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. aor. ſ. m. ἐναρξάμην, ω, ατο, æcpi. a. ſ. med. part. ἐναρξάμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio. fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 1. paſſ. verbi νάω, inuſitato pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. ſ. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 1. m. Poet. a νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, ἡ, noua, Poet. pro ἐνάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐνάω, Jon. & Poet. pro ἐνάπτω, incendere. Th. αὔω, aceendo.

Ἐναυλοστάθμου, ὁ, moratna, aor. ſ. part. med. ab αὐλίζομαι, divarſor. Them. αὐλὴ, ῆς, ſtabulum, aula.

Ἔναυλος, ε, ὁ, ἡ, tibiis perſonana. ab ἐν, & αὐλὸς, ὁ, ἡ, tibia. Eſt & ἔναυλον, ε, ὁ, ſtabulum. Th. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, arium.

Ἐνδαὴς, ἦος, ἁ, Dotic. pro Ἐνδαὴς, nomen proprium.

Ἐνδὲ, Poet. pro ἐνὶ δὲ, vel ἔνεσαν δὲ, inerat vero, vel iosrant. Tum ἐν δὲ, Jon. pro ἐπὶ δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, οἱ, induti, perf. parr. paſſ. ab ἐνδύω, induo. f. ύσω. p. ἐνδέδυκα. a. 1. ἐνέδυσα. ab ἐν, & δύω, induo.

Ἔνδεης, εος, ἡ, indigus, agenus, ab ἐν, & δέω, opus habeo. unde δεῖ, opus eſt.

Ἔνδεια, ας, ἡ, iuedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνδεὴς, indigus, egenus.

Ἐν-

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, ostensio, documentum, manifestum indicium. ab ἐνδείκνυμι, indico, ostendo, monstro. ἐνδεικνυμαί σοι, me tibi vendito, Æschin. accuso. Demosth. præs. pass. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, ostendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται. præs. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. med. ἐνδείξομαι, præt. pass. ἐνδέδειγμαι. n. s. m. ἐνδεδειγμένος, ω, ατω. a. s. imperat. m. ἔνδειξαι, άσθω. aor. s. sub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab ἐν, & δείκνυμι, ostendo.

Ἐνδεκετο, pro ἐνεδέκοντο, ostensos erat. 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐνδείκνυμι, ostendo.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, dmonstratio, indicium.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, undecim, ἄκλιτον. ex ἕν, onum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, ἡ, & ia m. g. ἑνδέκατος, undecimus. ab ἕνδεκα, uodecim.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι, capio, excipio.

Ἐνδελεχίης, Att. pro ἐντελεχίαι, ας, ἡ, perfectio, assiduitas. quod ab ἐντελεχής, perfectus; hoc ab ἐντελής, perfectus, integer. ab ἐν, τελ⊙, ε⊙, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, assiduus som, ἐνδελεχισμός, continuatio, assiduitas.

Ἐνδεξ⊙, ε, ον, qui est ad dextram, prosper, fanstus. Hinc ἐνδέξιε, adverb. apte, dextre, Them. δεξιά, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, impersonale, fieri potest. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδιαίω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδίαηκα. ab ἐνδιη⊙, maneas eum populo suo. ex ἐν, & δῆμ⊙, ε, ὁ, populus.

Ἐνδημ⊙ νσ⊙, morbus euidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνδήμασι, dat. pl. Jon. ἐνδήμων, genit. plur. ab ἔνδημ⊙, ε, ὁ, qui est in populo. Th. δῆμ⊙, ε, ὁ, populus.

Ἐνδιάσκεσκε, Jon. pro ἐνδίεσκε, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδιάω, meridior, in loca umbrosa dedoco. Them. ἔνδι⊙, meridianus, humidus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιαθρύπτω, per delicias illudo. Ex ἐν, διά, & θρύπτω, fraogo.

Ἐνδιατρεπτέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διά, & τρίβω, tero. f. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præs. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκομαι, induor, eum acc. imperf. ἐνεδιδυσκόμην, s, ετο, est verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, induor. ab ἐν, & δύω, iogredior.

Ἐνδιεπτέον, incitabsot, pro ἐνδιέπτεται, 3. pl. imperf. ab ἐνδίεμαι, verbi ἐνίημι, immitto. Alii volunt esse a. 2. act. 3. pl. ex ἐν, διά, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνεδίεπτο, ab ἐνδίεμαι, (ut ἐτίθεντο, a τίθημι) pro ἐνίεντο, ot sit, iosecuri sunt. Th. δίω, cupello, persequor.

Ἔνδικ⊙, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαι⊙, justus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἐνδινος, τὸ, iotastioa. ab ἔνδον, intos.

Ἔνδ⊙, ε, ὁ, meridianos. Et ἔνδον substaotive ponitur pro διατριβῇ, sede. Hine ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διός, genit. a ζεύς, aet. sub dio, id est, sub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἔνδοθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, intus, domi.

Ἔνδοι, Doric. pro ἔνδον, intus.

Ἐνδουχίας, α, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδουκήσης, ε, ὁ, ianus, vel domi pugnans. ab ἔνδον, intos, & μάχομαι, pugao.

Ἐνδουλία, ἡ, possessio, supellex. quæ sunt σκεύη ἔνδον μένοντα, Hesych.

Ἐνδώματος, εως, ἡ, pila, structora, moles erecta ad mœoia sulcienda: moles jacta ad reddendum navalis portuosum. pila Virgilio. ab inusitato ἐνδωμέω. Th. δέμω, struo.

Ἐνδομυχ⊙, iotastinus, iotus latens. ex ἔνδον, intos, & μυχός, ῦ, ὁ, penetrale.

Ἔνδον, intus, domi, adverb. & pro ὁ. Hinc ἐνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus, ot ἔνδοι, domestici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. f. άσω. p. ἐνδεδόξακα. perf. pass. ἐνδεδόξασμαι. aor. 1. pass. ἐνδοξάσθην, ης, η. aor. 1. sob. pass. ἐνδοξασθῶ. n. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξεῖν, 3. sing. a. s. sob. pass. verbi ἐνδοξάζω, glorifico.

Ἔνδοξ⊙, ε, ὁ, ἡ, nobilis, glorioses, elarus, splendidus. ἔνδοξα, τὰ, res gloriosæ. 10 superl. ἐνδοξότατ⊙, glorioslssimus.

Ἔνδρυον, ε, τὸ, cor, & medulla arboris; pars stiam uratri. Poll. l. 1. ex ἐν, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἐνδρυόεις, ό⊙, ὁ, ἡ, oemorosos. ab ἐν, & δρυόεις, querous. Th. δρῦς, δρυός, ἡ, quereus.

Ἐνδυκέως, prompto animo, diligenter, accurate. Iliad. ζ. Poet. adverb. φιλοτήσιος, ὑξίως.

Ἐνδυκής, ὁ, & ές, τὸ, promptus, um, beaignus, um. Item ἐνδυκὲς, diligens, torum. Eustath. ducit ab ἐν, & δύνω, (pro δεξόμαι) ut proptie sit libeater recipiens.

Ἐνδυμενίη, idem ac ἐνδυμενίς, ἡ, fupellex, possessio.

Ἔνδυμα, ατ⊙, τὸ, vestimentum. ab ἐνδύω, indoo.

Ἐνδυμάτια, τὰ, leges funt muficm Argis: five Argolica eclebritas, & saltatio.

Ἐνδυναμόω, corroboro. f. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωκα. a. s. ἐνεδυνάμωσα. imperf. pass. ἐνεδυναμούμην, ώμην, ου, ὡ, ουτο. aor. 1. pass. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυναμόω, roboro.

Ἐνδυόντες, οἱ, nom. pl. præs. part. ab ἔνδυμι, vel n. a. part. ab ἐνύδιω, verbi ἐνδυάω, irrepo.

Ἐνδυάω, irrepo. f. ήσω. n. a. ἐνεδυσα, ας, ν, ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, subeo.

Ἔνδυθι, celsriter, ocyus. q. duobus momentis, Menander.

Ἐνδύκη, ἡ, iaduta, a. a. part. f. g. ab ἐνδύω, αὐτ⊙, verbi ἔδυσα, induo. Thema δῦκα, vel δύω, subeo.

Ἐνδυκάλυβ⊙, ν, ον, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, indoo.

Ἐνδύκασθε, s. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσασθε, s. plur. n. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. 1. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. pass. ἐνδέδυσμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ἔνδυσαι, ύσθω. aor. 1. sub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, seo δύνω, subeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, immisi. n. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, Injicio, immitto.

Ἐνεβίβασεν, impositit, n. s. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. f. άσω. ab ἐν, & βιβάζω, vado, inscendo fœminam. Th. βαίνω, ineedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, graviter interminatus sum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρέμω, idem.

Ἐνεγγύησε, spopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνεγγύησα, verbi ἐνεγγυάω, spondeo. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, spoasio.

Ἐνέγκας, tulisti, a. a. inf. act. ἐνέγκης, a. 1. part. ab οἴσω, aor. 1. act. ἐνήνοχα, 3. plur. a. 1. med. Jon. ἐνεγκέσθαι, a. 1. inf. med. ἐνεγκαίτο, 3. sing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. f. οἴσω.

Ἐνεγυᾶν, a. a. inf. act. ab ἐνεγυον, aor. 2. iod. ἐνεγυάω, part. aor. 2. ejuldem verbi.

Ἐνεγυον, aor. 2. iod. Jon. ἐνεγυών. aor. 2. part. ab inusitat. ἐνέγυω, pro φέρω, fero. q. ab ἐνέγκω. vel ab ἐν, & ἐγγύς, prope, in propinquo.

Ἐνεδίδει, 3. sing. imperf. act. quasi a ἐνδίδω, do. vide ἐδίδου.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, insidiæ, & τὰ ἐνέδρια, ων, idem. Hioc ἐνεδρεύω, insidior, eum acc. f. δσω. p. ἐνήδρευκα. ab ἐν, & ἕδρα, ας, ἡ, sedes, sessio. Th. ἵζομαι. f. ἑδοῦμαι, sedeo.

Ἐνεδρεύων, αντ⊙, ὁ, insidiaos, præs. part. ab ἐνεδρεύω, insidior, quod ab ἐνέδρα, insidiæ.

Ἐνέδυτα, ας, ἡ, & in 3. plur. ἐνέδυτα, verbi ἐνδύω, induo. ab ἐν, & δύω, vel δύω, subeo.

Ἐνέηκας, ας, ἡ, pro ἔνηκας, five ἐνῆγκας, aor. 1. ind. act. verbi ἐνάω, pro ἐνέγκαι, iousit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκαν, Poet. & Jon. pro ἔνεικαν, aor. 1. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἴω, mitto, sterno, induo.

Ἐνεήνοθ⊙, ε, ὁ, dilotus, infusos, aor. 1. part. pass. ἐνεήθαμαι, aor. 1. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνέθηκε, ας, ε, aor. 1. act. verbi ἐντίθημι, impono. f. θήσω. p. τέθηκε. a. a. ἔθην.

Ἐνεθυμήθη, pœnituit, 3. sing. a. 1. ind. pass. ab ἐνθυμέομαι, cogito, mente agito.

Ἐνείην, præs. opt. ab ἐνειμι, insum, quod ab ἐν, & εἰμί, sum. vel aor. a. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit anim ἶμι in a. s. opt. act. οἶμι. ut τίθημι, θείην.

Ἔνεικα, Poet. pro ἔνεκα, propter.

Ἔνεικαν, ας, ε, attuli, aor. 1. Poet. pro ἤνεγκαν. ἔνεικας, a. s. inf. act. sed ἐνεῖκαι, 3. sing. a. 1. opt. act. ἐνείκας, a. s. part. act. ἐνείκατο, 3. sing. a. s. med. verbi ἐνείκω, inusitat. pro φέρω, feio. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκατε, intulisser, 3. sing. aor. s. opt. Æol. ἐνίκη, ferat, 3. sing. aor. 1. sub. ab eodem themate.

Ἐνειλέω, involvo. f. ήσω. a. 1. ἐνείλησα. præt. ἐνείλημαι. ex ἐν, & εἰλέω, iovolvo.

Ἔνειμαι, ας, ται, distribui, & in 3. plur. ἔνειανται, distribuerunt, a. 1. ind. act. verbi νέμω, tribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένειμαι.

Ἔνειμαν, insumus, 1. plur. præs. Poet. pro ἔνεσμεν, verbi ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum. vide εἰμί.

Ἔνειμι, insum. ἔνεσι, & per apocopen Jon. ἔν, pro ἐνί, est. τὰ ἐνόντα, præs. part. n. g. plur. num. quæ penes nos sunt. ab ἐν, & εἰμί, sum.

Ἐνείς, ἐντ⊙, ὁ, qui misit, & in f. g. ἐνεῖσα, & in o. g. ἐνέν, aor. 1. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto, f. ἥσω. p. εἶκα. a. a ἦν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. pass. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, seu ἐνήνυμι. Th. ἔω. perf. pass. ἔασμαι.

Ἔνεισαν, iosunt, 3. plural. præs. iod. ab ἔνειμι, insum. Th. εἰμί, sum.

Ἐνείχεν, Jon. pro ἐνέιχε, 3. sing. imperf. ab ἐνέχω, ia aoimo babeo.

Ἐνείχθη, latus som, Joa. pro ἐνήχθη, 1. s. pass. unde pert. aor. s. ἐνεχθείς, verbi ἐνέικω, Jon. pro φέρω, f. οἴσω, fero.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, propter, causa. adverbium, quod regit genit. ἕνεκά σε, tua causa. q. ab ἕ, quasi δι' ἕ, δι' ἐὸ αἰτίαν. Sicot quia Latiois u qui. vel q. ἐὸ ἔχω, uoum babeo, five una res est, quamobrem boc, vel illud faciam.

Ἐνέκυρσε, ioerat, 3. fingul. imperf. ab ἔγκυρσαι, complaceo, ab ἐν, & κῦρσαι, jaceo. f. κύρσομαι.

Ἐνεκελάκετο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi ἐγκολάπτω, iosculpo. Th. κολάπτω, tundo. f. ψω. perf. pass. κεκόλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίσθην, ης, η, insitos fui, a. s. ind. pass. ab ἐγκεντρίζω, insero. f. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, stimulus. Th. κεντέω, pungo.

Ἐνεκίρνων, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκιρνάω, concipio.

Ἐνεκόπτοντο, impediebar, imperf. pass. ab ἐγκόπτω, impedio. f. ψω. n. 1. ἐνέκοψα. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, scindo.

Ἐνεκότεε, 3. singul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio babeo. Th. ὀστ⊙, ε, ὁ, ita vetus.

Ἐνέκοψα, ας, ε, impedivi, a. 1. ind. act. ab ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκυψα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκύπτω, condo, infero. p. ἐγκέκυφα. Th. κύπτω, occulto. f. ψω. præt. κέκυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. pass. ἐνήνεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρτε, incidi, & in 3. plor. ἐνέκυρτον, a. 2. ind. act. verbi ἐγκύρω, incido, illabor. vide ἐγκύρσας. Alii per syncopen dici volunt pro ἐνεκύρτην.

Ἐνελίπαινον, a. 2. act. verbi ἐνλιπαίνω. ab ἐν, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπ-Θ-, ε-Θ-, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμετο, depascebatur, sing. imperf. pass. a νέμω, pasco.

Ἐνεμέσσα, a. 1. pass. ab ἐν, & νέμω, tribuo, pasco. f. νεμῶ. p. νενέμημαι. a. 2. ἐνεμήθην.

Ἐνέμοντο, depascebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi νέμω, pasco. f. μῶ.

Ἐνεμύσθαι, inodasci. Them. μύω, nascor.

Ἐνενόησα, pro ἐνενόηκα, cognita. Th. ἐνόω, novem.

Ἐνενόησο, cogitaret, Jon. pro ἐνοεῖτο, per contractionem. 3. singul. pluſq. perf. verbi νοέω, cogito. Th. νόΘ-, mens.

Ἐνενόησο, cogitavetaot, pro ἐνοήσαντο, 3. plural. pluſq. perf. pass. ejuſdem verbi.

Ἐνέπεπτε, Attic. reduplic. pro ἐνέπτετο, verbi ἐνίπτω, idem ac ἐνέπω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνεπόησαν, per contractionem Jon. pro ἐνεποίησαν, 3. plur. perf. act. ab ἐν, & ποέω, cogito. Th. ποΘ-, mens.

Ἐνεσσυμένησιν, 3. ſing. a. 2. med. a ποτ-πτω, pullos excludo. a ποττός, οῦ, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνέσχυψα, innovavit, 3. ſing. a. 2. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, oovus. Th. νέΘ-, ε, ὁ, novus, juvenis.

Ἐνεπάγησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι, infigo. ab ἐν, & πήγνυμι, ſeu πηγόω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ἐν, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἐνέπηξεν, infixit, Doric. pro ἐνέπηξεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ξω, infigo.

Ἐνεπιπρήσαντο, Jon. pro ἐνεπεπρήσαντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πορπάω, vel πορπόω, fibulas adſtringo. Them. πόπη, ἡ, fibula.

Ἐνέπεσον, eeciderunt, 3. plor. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. vide πίπτω, cado.

Ἐνεπνέετε, 3. ſingol. imperf. verbi ἐνπνέω, infigo. ab ἐν, & πνέω. f. ξω, compingo. Deſinentium in γνύω, vel γνῦμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσθησαν, impleti ſunt. 3. plor. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπλήθω, implen. fut. σω. p. ἐμπέπλησμαι. aor. 1. ἐνέπλησα. ab ἐν, & πλήθω, repleo. Them. πλΘ-, plenus.

Ἐνεπνεύσαμεν, inſpiraront. 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ἐν, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, πς, η, reſpiravi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέω, reſpiro, revivifco. ab ἐν, & πνέω, ſpiro, flo. f. πνεύσω.

Ἐνεπνύσατο, duxetunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμποιέω, facio in. Them. ποιέω, faclo.

Ἐνέποσσι, Doric. pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. plut. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro κλῶ, voco.

Ἐνεπρήθω, incendebant, 3. plur. imperf. ex ἐν, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησα, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. σω. p. ἐμπέπρηκα. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσε, ας, ε, inſpui, a. 1. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυκα. ex ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπω, ὁ, alloqueas, præſ. part. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. ἔνπα.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ἐν, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνεργὴς, ας, ὴ, actio, efficacia. ab ἐνεργής, efficax. ab ἐν, & ἔργον, υ, τὸ, opus.

Ἐνεργῶ, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα, a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνηργούμην, ούμην, ῦ, ἤ. ἔστο, ῶντο. ab ἐνεργής, έΘ-, ὁ, ἡ, efficax, Th. ἔργον, opus.

Ἐνέργη, acc. ſing. ab ἐνεργής, έΘ-, efficax.

Ἐνέργημα, πΘ-, τὸ, facultas, vis, efficacia: vexatio Dæmonum. Item afflatus Spiritus Sancti. Areth. in Apocalypſ. cap. 3. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, efficio.

Ἐνεργὸς, έΘ-, ὁ, ἡ, efficax, valens, potens, cultus. ἐνεργέστερα χώρα, regio cultior, Plutarch. ἐνεργὸς, ῦ, ὁ, operarius. Them. ἔργον, υ, τὸ, opus.

Ἐνεργητικὸς, ὴ, όν, activus, a, um.

Ἐνεργὸς, ῆ, ὁ, ὴ, laboratus, ſtreauus, efficax. ἐνεργὰ χρήματα, pecunia ſeoore occupata. Demoſth.

Ἐνεργῶς, efficacitet, cum labore, ſtrenue.

Ἐνερθε & ἔνερθεν, ioſra, inferius. adverb. ab ἐν, & ἔρα, ας, ὴ, terra.

Ἐνερες, οἱ, mortui, manes. Heſiod. dat. plur. Jon. ἐνέρεσσι, ab ἔρα, terra.

Ἐνέρτε-Θ-, ὁ, inferior, per ſyncopen pro ἐνερότερΘ-, ab eodem tbemate.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro ἐνέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐνεσαν, immiſſi ſunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐνίημι, immitto, inſero. ab ἐν & ἦμι, mitto. a. 2. ἧν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔσημι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἐνέσαν, per ſyncopen pro ἐνέστασαν. f. 2. ab ἐνίημι, fum.

Ἐνέσκηπτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνσκήπτω, inſtillo. f. ψω. Th. σκήπτω, ſtillo.

ἘνεσσῶΘ-, Jon. pro ἐνεσσώΘ-, genit. ſing. ab ἐνσσώς, præſeos, quod vide.

Ἐνεστεώμην, a. 1. med. verbi ἐνίστημι, inſto. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. aor. 2. ἐστάμην.

Ἐνεστὼς, ῶτΘ-, ὁ, & τὸ, præſens, dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per eraſin pro ἐνεστηκώς. ab ἐν, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνεστυλάξατο, ω, ατο, aor. 1. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo cum dat. fut. ἐντελοῦμαι. præt. med. ἐντέταλμαι, ab ἐν, & τέλλω, pro πρεσπόστω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ἐν, & τυγχάνω. f. τεύξομαι, ſum. aor. 2. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιγμαι. ab ἐν, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ. culcitta. Them. τύλΘ-, ε, ὁ, callus.

Ἐντύχον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpellō. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἔνυ, acclamatio quædam, ab ἐν, & εὖ, bene.

Ἐνεύδω, Dor. pro ἐνεύδω, in aliqua loco dormire. præſ. inf. ab ἐν, & εὕδω, f. εὑδήσω, dormio.

Ἐνευλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνευλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνευλογηθήσομαι. ex ἐν, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἐνέφυσαν, natarunt, 3. plut. a. 1. act. verbi νέω. f. νεύσω.

Ἐνεφάνθη, ας, ε, indicatus ſum, apparui. aor. 1. ind. act. verbi ἐμφανίζω, indico, appareo.

Ἐνεφανίθλιν, & in 3. plur. ἐνεφανίθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνεφάνισα, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 1. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνεφόρητο, fatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμφορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνεφράξαν, obſtruxeruot, 3. plur. aor. 1. ind. act. a φράσσω, obturo. f. ξω.

Ἐνεφύσησε, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα, ab ἐν, & φυσάω, flo.

Ἐνέχ᾽, pro ἕνεκα, ob ſequentem aſpirationem, propter, gratia.

Ἐνέχευ, υς, υ, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. ex ἐν, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 2. ἔχεον, & ἔχευα.

Ἐνέχεον, 3. ſing. a. 2. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐνεχείρεν, moliebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχείρησα, ας, ε. ab ἐν, & χείρ, manus.

Ἐνέχεσθαι, detineri, implicari. ab ἐν, & ἔχω, teneo.

Ἐνεχθήσω, aor. 1. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἠνείχθην. a. 2. paſſ. ἐνήχθην. a. 1. inf. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνεχθῆναι, a. 2. inf. paſſ. vide in ἐνεχθήσω.

Ἐνέχρεε, inflixit. 3. ſing. aor. 1. verbi ἐγχρίω, infligo. ab ἐν, & χρίω, commodo.

Ἐνέχω, immioeo, cum dat. f. ἐνέξω. imperf. ἐνέχον, ες, ε, ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, noviluniam. Them. ἔνΘ-, η, ὁ, ſeu ἐνΘ-, vel ἐνεΘ-, υ, ὁ, annus.

Ἐνθαλάμια, τὰ, res juveniles: cœnacula, Atheo. l. 12. loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ex ἐν & θάλαμος, locus amœnus, locus exercitii puerorum. Th. θῶς, pubes.

Ἐνῆρμεν, inſidias collocabam, impetf. ab ἐνήρμαι, inſidior. ab ἐν, & ἄρμα, ας, ὴ, ſeſſio, Th. ἄζω, ſedeo.

Ἔνηις, ις, ὴ, benignitas, manſuetudo. ab ἐνὴς, έΘ-, ὁ, ὴ, benignus, mitis, manſuetus. Th. ἐνὴς, ἐνΘ-, ὁ, bonus.

Ἔνιαν, Poet. pro ἐνῆν, inerat, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. Th. εἰμί, ſum.

ἘνιαύΘ-, placidæ, genit. ſing. ab ἐνὴς, placidus, mitis.

Ἐνὴς, έΘ-, ὁ, ὴ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab ἐνὴς, ἐνΘ-, ὁ, bonus.

Ἐνιθῆναι, immiſſum eſſe, aor. 2. inf. paſſ. ab ἐνίθλω, aor. 1. paſſ. verbi ἐνίημι, immitto, inſero, indo. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἔνικα, ας, ε, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνίκαπτε, τὰ, ligna recta, in quæ defiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ: clavi intam in axe contineates. ab ἐν, & ἀλκάω, agito.

ἘνιπλήΘ-, ὴ, ὁ, infidens. Poet. pro ἐγκαθεζόμενΘ-, quod ex ἐν, & ἵζω, ſedeo.

Ἔνιν, imperf. verbi ἔνειμι, inſum. ab ἐν, & εἰμί, ſum.

Ἐνίσθη, florui, perf. med. verbi ἐνίθω, ex ἐν, & ἰθύω, floreo. f. ύσω. præt. med. ἴθω, & inſerto ε, ἐνέθω. Th. ἴθΘ-, εΘ-, τὸ, flos.

Ἐνίσχε, tuli. præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 2. ἤνεγκα. p. m. ἠνεγκα, & Art. ἐνήνεγκα.

Ἐνίσχετο, intercecit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐνίσσω, occido. f. σφῶ: a. 1. ἤνεγκα. ab ἐν, & εἶρα, tollo.

Ἔνιτα, nevi, a. 1. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω. p. νένηκα.

Ἐνῖτον, inerant, 3. pl. imperf. verbi ἔνειμι, inſum. imperf. ἔνην. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνίτω, jaculaturum eſſe, f. a. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνίσω. ab ἐν, & ἵημι, mitto.

Ἐνθ᾽, pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἐνθί, pro ἔνθα, veni.

Ἔνθα, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ἐν.

ὧν. Ἐνθα, & ἔνθα, hic, & illic. Hom. id est, παραλλὰξ, sparsim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθένδε, idem. ἔνθεν, & ἐνθένδε, hinc, illinc. ἐντεῦθεν, idem ac ἔνθα, hic, ibi, illic: tunc.

Ἐνθεῦτεν, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα, ibi.

Ἐνθεῦδε, Joa. pro ἐντεῦθεν, hic, tunc.

Ἐνθεάζω, divino spiritu afflatum esse. ab ἔνθεος, in quo Deus est. Tb. Θεὸς, Deus.

Ἐνθέμεν, ἐνθέμεναι, Jonic. & Dor. pro ἐνθεῖναι, inserere, a. a. inf. act. ἐνθέμεν, aor. 2. part. med. ab ἐν, & τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθεμεν.

Ἐνθεν, ἐνθένδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adv. de loco. Tb. ἔνθα, hic, illic.

Ἔνθεο, pro ἐνέθετο, seu ἐνέθη, impositi, a. sing. 2. 2. iod. med. vel est a. 2. imperat. med. Joa. pro ἔνθετο, verbi ἐντίθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθες, impone, a. a. imperat. act. verbi ἐντίθημι, impono. aor. a. ἐνέθηκα. ab eodem themate.

Ἔνθετος, a, ὁ, insitus, ab ἐντίθημι, impono.

Ἐνθεῦτεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἔνθης, Dor. pro ἔλθης, veneris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔρχομαι, venio. Sic ἔνθει, Dor. pro ἔλθει, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἔνθερον, insilui, pro ἐνέθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορεῖν, insilio. ab ἐν, & θόρω, seu θορεῖν, salio.

Ἔνθα, vel pro ἐνέθα, 2. sing. a. a. iad. med. Attic. ab ἐνθέμεναι: vel est aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τίθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inserere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψωμαι, 3. sing. a. 1. med. iad. ab ἐντρέφω, idem ac τρέφω, alo. f. θρέψω. a. a. ἔτραφον. pmt. med. τέτροφα.

Ἐνθυμέομαι, οῦμαι, animadverto, intelligo, animo concipio, cogito, mente agito, & verso. f. ἐνθυμήσομαι. perf. ἐντεθύμημαι, aor. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἐνθυμός, ὁ, ἡ, qui est animo praesenti. Th. θυμὸς, οῦ, ὁ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῆσαι, aor. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῶσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμέομαι, intelligo, cogito.

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, sensus, inventum, conceptus animi. ἐνθύμιον, ν, τὸ, cogitatio.

Ἐνθυμητικὸς, ὴ, acer in argumentationibus, argutus orator. Item enthymematis conclusus.

Ἔνθω, veniam, Dor. pro ἔλθω, aor. 2. sub. Sic ἐνθὼν, veniens, Dor. pro ἐλθὼν, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἔνι, per apocopen Jon. pro ἔνεστι, licet, vel pro ἔνεισι, infunt, ab ἔνειμι, insum. Tb. εἰμὶ, sum.

Ἐνὶ, in, Poet. pro ἐν, Sed ἐνὶ, uni, dat. sing. ab εἷς, μία, ἕν, unus, a, unum.

Ἐνιαύσιος, adv. quotannis. ab ἐνιαυτὸς, ὁ, ἡ, annus. Th. ἐνιαυτός, ὁ, ἡ, annus.

Ἐνιαυτὸς, ὁ, annus. q. d. ἀπὸ τοῦ ἐνιαυτῷ ἑαυτὸν, quod in se recurrat, & redeat. vel quasi ἐν ἑαυτῷ, in se ipso: quod ejus quasi cauda ori suo inseritur. vel refer ad ἐν, & ἰαύω, moror, tero. Item genus poculi amplissimi. Eustath. Iliad. ν.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus. idem ac ἐνιαχῇ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἐνιδρις, υος, ἡ, intra. credo legendum ἔνυδρος, διὰ τὸ ἐν τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδὼν, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνιδεῖν, intueor. Th. εἶδω, video.

Ἐνίει, immittebat, 3. sing. imperf. verbi ἐνίημι, immitto, tanquam ab ἐνίω. Tb. ἵημι, mitto, vel ἴω.

Ἔνιεν, iniit, 3. sing. ab ἔνειμι, ας, ε, a. 2. verbi ἔνειμι, insum. ab ἐν, & εἰμὶ, eo.

Ἐνίεναι, praes. inf. ut & ἐνιὲς, praes. part. verbi ἐνίημι, immitto, injicio. Them. ἵημι, vel ἴω, mitto.

Ἐνίετε, immittite, a. plur. imperat. praes. ab ἔνεμι, ἴετε. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἔνιον, aor. a. ἐνῆκα.

Ἐνίκα, vincebat, 3. sing. imperf. at & in 3. plur. ἐνίκων, verbi νικάω, vinco. f. νίσω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάθετο, repone, pro ἐγκαθέσθω, vel ἐγκαθέδω. Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐγκαθέζομαι, quod as ἐν, κατὰ, & ἵζομαι, posso.

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐν, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἔνιοι, αι, ἅι, aliqui, aonnulli, quasi ἔν, pro ἐνὶ, οἱ, funt qui. Hinc ἐνιότε, interdum. ἐνιαχῆ, alicubi.

Ἐνιπὴ, ἧς, ἡ, Dor. pro ἐνιπὴ, mina, reprehensio.

Ἐνιπὴ, ἧς, ἡ, increpatio, minae. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω, incendo, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνισκήπτω, inaitor, incumbo, pro ἐνισκήπτω, Poet. Tb. σκήπτω, nitor, incumbo.

Ἔνισπε, dialt, a. a. verbi ἐνισπεῖν. Vel ἐνίσπειν, praes. inf. pro ἐνίσπω. Thema ἔπω, dico.

Ἐνισσέμεν, terrere, inf. Dor. pro ἐνίσσειν, verbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dico.

Ἐνίστασαν, fustibasat, 3. plur. iad. pass. ab ἐνίστημι, insto.

Ἐνίστημι, insto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκὼς, ότος, ὁ, & per crasin ἐνεὼς, ῶτος, ὁ, & in f. g. ἐνεστῶτα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, praesentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, sto.

Ἐνίσχω, Jon. pro κατέχω, impedire. ex ἔσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, possum. Th. ἰσχὺς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννετήρω, dual. num. ab ἐννετηρὸς, ά, όν, novennis. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, noveanis. ἐννέτεος, adverb. per novem annos. pro qua & ἐννέτης, ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, anaus.

Ἐνναίρω, occidere. praes. inf. Poetic. pro ἐνναίρειν, verbi ἐνναίρω, occido.

Ἐννάτη, nona, dat. sing. f. g. ab ἔνατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἔνατος, η, ον, nonus, a, um. ab ἐννέα, novem.

Ἐννὰ, αἱ, αἱ, τὰ, novem, ἅπλετον. quia novenarius inter numeros digit. est accuratissimus, ab ἔνατος, vetus. Hinc ἔνατος, nonus.

Ἐννεάβοιον, a, ὁ, ἡ, novem boum, seu ejus nominis nummi pretium valens. ἐννεάβοια, novem bobus aestimata. Homer. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & ἐννάνυχες, adverb. per novem noctes. ab ἐννέα, novem, & νὺξ, nox.

Ἐννεόμορον, ὁ, ἡ, novem voces habeas. epitheton fistulae. ex ἐννέα, novem, & φωνὴ, vox.

Ἐννεακισχίλιοι, αι, novem millia, ἐννεακισχίλιοι, ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐννενήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἅπλετον. Ex ἐννέα, novem, & ἥκοντα, vel ἄκοντα, est terminatio numerorum crescentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, est terminatio eorum, qui crescant per centum, &c.

Ἔννεπε, ἄ, ἀ, attonitus: matus, Arist. in Probl. furdus, Xenoph. quasi ἔνωπος, ex ἐν, & ὄψομαι, clamo, in quo vox prae metu, & stupore supprelsa.

Ἔννεπεν, dixit, aor. a. Poet. & Jon. pro ἔειπεν. Sic ἐνέπεσσι, dicite, Poet. pro ἐνίσπετε, praes. imper. ab ἐνίσπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. εἶπα. a. a. ἔπον.

Ἐνίσπετε, ες, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐνίσπειν, ες, ὁ, locuta. vide ἔνεπεν.

Ἐνοσίχθονι, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνοσίοις, ab ἐνοσίη, ας, ἡ, consilium. ab ἔνοσις, immissio. quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐνόησα, innuo, aura figuisco. imperf. ἐνόεσκον. fut. ἐνόησω. p. ἐνόηκα. a. 1. ἐνόησα. Th. νόος, innuo.

Ἐνόσιος, a, ὁ, ἡ, novennis. ab ἐννέα, novem, & ὥρα, ας, ἡ, annus, hora. Vel nunquoque anno solitus. ab ἔνος, vetus, & ὥρα.

Ἐνουρήσ, advesh. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἡμέρη, νὸς, dies, Poet. pro ἡμέρα.

Ἔνπερ, perendiaum. ab ἔνη, seu ἔνι, pro ἄν, vetus, scil. ἡμέρα, dies. or est paragoge Poet. Tb. ἔνος, seu ἔνης, aoons.

Ἐνὶσπω, ας, ε, Poet. pro ἐνίσπω, fasi, aor. 1. ind. act. verbi νέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ἔννοια, ας, ἡ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἔννοος, η, ον, cordatus, quod ab ἐν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐννομίη, legitime, adv. vide in ἔννομος, legitimus.

Ἔννομος, α, ὁ, ἡ, legitimus, justus, subjectus legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέω, tribuo. p. m. νένομα.

Ἐνοσσίφυλλ, Dor. pro ἐνοίσεται, aor. 2. inf. verbi ἐνοίσω, habeare, gemin. metri gratia. & Ἐνοσιγαῖος, Neptunus, terrae quassator, ab ἐνέω, moveo. ita dictus propter terrae motum, qui fit ab aquis. Homer. Iliad. ν. quod ab ὕδος, ὑός, naus, & γαῖα, terra.

Ἐνοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνόσιος, pro κτὶν, moveo, & τλὶ δᾶς, pro γλὶς, terram.

Ἔνοτο, 3. sing. Imperf. ab ἔνυμαι. vide in ἐνύω, induo.

Ἐνοχεῖος, seu ἔνοχος, η, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἔνυχος, ὁ, nocturnus. hinc ἔνυχα, adv. nocte, multa nocte. ab ἐν, & νὺξ, νυκτὸς, ἡ, nox.

Ἐνυχώτερος, τὸ, matutius, comparat. ab ἔνυχος, nocte. vide ἔνυχες, nocturnus.

Ἐνύω, & ἔνυμαι, induo. Thema ἔω, idem.

Ἐνοίσας, Jon. pro ἐνοήσας, a. 1. part. verbi ἐνοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. a. iad. act. verbi νέω, cogito. f. νόω. ab eodem themate.

Ἐνόθη, Grammaticis dicitur thema nominis ἔνοσις, id est, motio, agitatio. unde Neptuni epithetum, ἐνοσίγαιος, terrae quassator. Hesych. ἐνοσίμαν, ἐνεπλήττων.

Ἐνοικίσσαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικέω, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhabito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. aor. 1. ἐνῴκησα. praes. part. ἐνοικέων, ῶν, ούσα, ῶσα, οῦν, ῶν. ab ἐν, & οἰκέω, habito. Tb. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, τὸ, locatae domus (οἶκος) pensio, & pretium. in Epigr.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. a. ἐνομάσθη. quod a νόμος, a, ὁ, lex.

Ἐνομλήσει, usus est confuetudine, aor. 1. iod. act. ab ἐνομλέω, ia consuetudine sum alicujus. ab ἐν, & ὁμιλος, ου, ὁ, coetus, turba.

Ἔνπα, τὰ, quae penes vos sunt, praes. part. ab ἔνειμι, insum.

Ἐνὶπη, ης, ἡ, Enope, aomen proprium filiae.

Ἐνοπὴ, ῆς, ἡ, vox, clamor, Iliad. ν. ab ἐνέπω, dico. Tb. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, οι, οἱ, armati, ab ἐν, & ὅπλον, α, τὸ, arma.

Ἐνοπλίζεσθαι, 1. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, α, τὸ, arma.

Ἐνο-

Ἐνῶπ, inſpicere, animadvertere. Ee ἐν & ὄπω, video.

Ἐνόμω λόγου, verbum jurejurando firmarum. ab ἐν, & ὄμνυμι, ν, ὀ, jusjurandum.

Ἐνόρχης, ν, ὁ, Dor. pro ἔνορχης, idem ac ἔνορχις, teſticulos habens.

Ἐνορχίων, gaoit. plur. ab ἔνορχης, teſticulos habens. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχέων.

Ἔνορχις, & ἄνορχις, ὁ, teſticulos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εως, ὁ, teſticulus.

Ἐνός, & ἄνος, vel ἐνιαυτός, ſeu ἔνιος, ν, ὁ, annus. quia ἐστὶ νέον, ſcil. vetere anno præterlapſo, annus emergit novus. Sed ἔνιος, ν, ου, annuus. ἔνη, ἡ νέα, ultima diei Lunaris menſis, qua ſi vatus, & nova.

Ἐνέπω, 3. ſingul. imperf. act. a ποιέω. ægroto. f. νήσω, p. πεπόνηκα. Th. νόσος, α, ὁ, morbus.

Ἔνοπη, ης, ἡ, mutus. ab ἐνέω, moveo. Th. ὠί, ἑνός, unus.

Ἐνοσίχθων, ὁ, terræ quaſſator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνέω, moveo, quatio. Them. ὠς, unus, & χθών, terra.

Ἐνόησα, ſ. ſing. vel 3. plus. imperf. act. verbi νοέω, ægroto. Th. νόσος, ν, ὁ morbus.

Ἑνότης, ητος, ἡ, unitas, ab ὡς, ἑνός, unus.

Ἐνσπιόωνται, ſeparati ſunt, 3. plus. a. ſ. ind. paſſ. ἐνεσπάσθην, 3. ſing. a. r. mad. a νεσπάζω, ſeparo, ſepono. fut. ἐσω. p. νενεσπάκα. Th. νόσος, ſeorſim.

Ἐνοχλέει, 3. plur. præſ. ind. activ. ab ἐνόχλεω, turbo, moleſtus ſum. f. ἐνόχλεσω. p. ἐνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλέω, idem. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἐνοχός, ν, ὁ, ἡ, obſtrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obſtringor. ab ἐν, & ὄχω, habeo.

Ἐνσκήπτων, ingruere, cum impetu ferri, de fulmina propria. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐνδύνω. Jon. pro ἐνδύω, induere, veſtire. Th. δύω, amicio, orno.

Ἐνυπόσσομαι, ῥ, στου, invarto. f. ψομαι. ab ἐν, & ὑφόω, varto. f. ὑφω. aor. 2. ἔφραδον.

Ἐνχεῦν, vide σχεῖν, Poet. adverb. pro ἐφεξῆς, deincaps, ordine, prope.

Ἐνωμεῖς, ὦ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐνέπω, liquefactum inſtillo. ab ἐν, & τέκω, Dor. τίκω, liquefacio. f. ξω.

Ἐνωλθώς, ὦ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐνέλλω, feciendum injungo. perf. paſſ. ἐντέταλμαι. prat. med. ἐντέτελκ. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐντολή, ab ἐντέλλω, mando.

Ἐντανύω, intendare. Ex ἐν, & τανύω, idem ac Th. τείνω, tendo.

Ἐντεῦθεν, & ἐντευθί, hic, illic. ἐν τῷ τόπῳ. ἐντεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθεῦτεν, & ἐνθεύτεν. Th. ἔνθα, hic, ibi.

Ἐντομάζω, funero, ad ſepulturam corpus compono. fut. ἀσω. p. ἐντετυμάχα. perf. paſſ. ἐντετυμάσμαι. ab ἐν, & τυμή, ῆς, ἡ, ſepultura. Th. θάπτω, ſepelio.

Ἐντομάσας, a. 1. inf. act. vide in ἐντομάζω, funaro, ad ſepulturam corpus compono.

Ἐντομασμός, ᾶ, ὁ, funeratio. ἐντομαστής, ᾶ, ὁ, funerator. ab ἐντομάζω, funero

Ἔντομος, ν, τὸ, funus. a τυμή, ſepultura, quod a θάπτω, ſepelio.

Ἔντε, pro ὅπλα, τὰ, arma.

Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἶντα, arma, vaſa convivalia. q. ab ἐντίον, inſtruo. val q. ἀντίον, oppoſita.

Ἐντολάω, ῶ, aor. ſ. part. med. varbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντολήτην, 3. ſing. ſ. 1. med. ἐντελάμην. vide ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντολός, ὁν, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλω, εος, τὸ, perfectio.

Ἐντολεχής, ἑ, perfectus. vide ἐντελέχεια.

Ἐντόλεσσαν, o ando, jubeo, cum dat. l. med. ἐντελλάμην. perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. ſ. med. ἐντελάσθην, ν, στο. prat. med. ἐντέτολκ. ab ἐν, & τολλω, ſum, ήν.

Ἔντερον, ν, τὸ, inteſtinum. ab ἐντός, intus, intra.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἔντε, τὰ, arme.

Ἐντεσεργός, ὄ, ὁ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ν, τὸ, opus. Sed ἐντεσίεργος, epitheton eſt mulorum, ſubjugalis, ſortes ab ἔντεα, arceo, & ἔντεα, τὰ, vaſa.

Ἐντέτελται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελάμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται, ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἐντετιμένος, ν, ον, intentus, a, um. perf. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo.

Ἐντετιμένως, adv. vehementer. Derivatur ab ἐντετιμένος, quod vide.

Ἐντέτατται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐντείνω, intendo, pulſo. eb ἐν, & τείνω, tendo. f. νῶ, p. τέτακα.

Ἐντετύχηκε, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. a. ἔντυχον.

Ἐντεῦθεν, hinc, illinc, adverb. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἐντέλεια, ας, ἡ, interpellatio. in nom. plur. ἐντέλειαι. ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, ſum.

Ἐντί, ſunt, Dorie. pro ἐστί, & ἔσι, ab εἰμί, ſum.

Ἔντιμος, ν, ὁ, ἡ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμή, ῆς, ἡ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔντο, miſerunt, 3. plur. ab ἕημι, anr. a. mad. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧκα.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, mendatum, ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέταλκ. eb ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔντομα, ως, τὰ, inciſæ. Item inciſiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, ſeco. prat. med. τέτμημαι.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, exſectus, caſtratus. ab ἐν, & τέμνω, ſeco.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, intantus, acer, vehemens. Ex ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτονα.

Ἔντοπος, ν, ὁ, ἡ, inquilinus, ajus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἔντος, intus, intre, advarb. hinc ἔντοσθε, & ἔντοσθι, pro eodem. q. ab ἐν, in. intus Latinis. Fit liquido ex Graco ἐσντός.

Ἐντοσκέλος, ν, ὁ, illiberalis, turpis. quod quilibet everſari debet. vide τροσκελής, mutabilis. Th. τρέπω, verto.

Ἐντρακή, etubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντραπέσσωμαι, ῆ, στον. fut. 2. paſſ. verbi ἐντρέπω, pudore afficio, pudore ſuffundo.

Ἔντρεπε, revereia, præſ. imperat. act. ἐντρέπω, revereor.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis factem avertar. f. ἐντρέψω, p. ἐντέτραφα. a. 2. ἐνετράπον. præſ. paſſ. ἐντρέπομαι, revereor. impeſi. ἐντρεπόμην, ν, στο. aor. 2. paſſ. ἐντράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.

Ἐντρέφω, inaurrio. f. ἐνθρέψω. prat. ἐντέτροφα. præſ. paſſ. ἐντρέφομαι. ab ἐν, & τρέφω, alo. f. ψω. a. a. ἐνέτραφον. m. τέτροφα.

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo. Hinc ἐντρεχής, appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρεχία, ἑ, inſtentia, ſoleriia, ſtrenuitas. κακοεντρεχής, ad malum acutus, verſutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. ἐδράμην.

Ἔντριτος, ὁ, ον, triplex. ab ἐν, & τρεῖς, tertius. Ἔντριτος, ſubſtant. eſt mediator inter duos. Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντρομος, ν, ὁ, ἡ, tremefactus. ex ἐν, & τρόμος, ν, ὁ, tremor, a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντροπαλίζω, reſpecto reflectens inter eundum, a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.

Ἐντροπή, ῆς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντέτροπα, verbi ἐντρέπομαι, revereor.

Ἐντροφάω, ῶ, obiecto me. f. ήσω. p. ἐντετρόφηκα. ab ἐν, & τροφή, ῆς, ἡ, molibries. Th. τρύπω, frango.

Ἐντυγχάνω, occurio alieni, adeo aliquem precandi cauſa, interpello, nancifeor. f. ἐντεύξομαι. a. a. ἐνέτυχον. ab ἐν & τυγχάνω, ſum.

Ἔντυε, perabat, Jon. pro ἤντυε, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo. f. ίξω, p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐντετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίττω, in modum cuſcittæ involvo. quod a τύλη, ης, culcitra, ſtreguium.

Ἐντύνεται, a. ſ. inſ. med. ab ἐντύνω, ως, ν, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἔντυνον, pera, a. 1. imperat. act. ab ἐντύνω, appero.

Ἐντυπάς, adv. impreſſo corporis veſtigio: obvolutim. ab ἔντυπος, impreſſus. quod eb ἐν, & τύπτω, ſ. ψω, verbero.

Ἐντυπέω, imprimo, inculpo. fut. ήσω. p. ἐντετύπηκα. prat. paſſ. ἐντετύπημαι. ab ἐν, & τύπος, veſtigium, nota, quod a τύπτω, verbero.

Ἐντύω, & ἐντύνω, inſtruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντός. In apparatu animi aliquid in loca vacua inditur, ſive immittitur.

Ἐνυάλιος, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, ν, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, ὁ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. prat. ἐνύβρικα. a. ſ. ἐνύβρισα. aor. 1. pait. act. ἐνυβρίσας, ασα, ες. ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυάς, ἴος, ἡ, Enyaus, nomen proprium viri.

Ἐνυμφευσάμην, ſponſam ornavi, a. ſ. act. 3. ſingul. verbi νυμφευσάω, ſponſam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & καμάω, orno.

Ἐνύξα, ας, ε, a. a. ind. act. verbi νύσσω, vel σσω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνίζω, ſomnio. f. ίσω. p. ἐνυπνίκα. f. ε. paſſ. ἐνυπνιάσθησομαι, ἐνυπνιάσθην. a. ſ. paſſ. ἐνυπνιάσθην, a. ſ. paſſ. ab ἐν, & ὕπνος, ν, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπνιον, ν, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adverb. per ſomoum. ab ἐν, & ὕπνος, α, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπτιος, ος, ε. a. 1. ind. act. a νυκτίζω, nicto, præ ſomno capire nuto. fut. ξω. pnet. νενύκτικα. Dicitur νυκτίζω, pro νύσσω, a νύω, nicto.

Ἔνυσσον, ν, τὸ, magnum inteſtinum, quia ἐν ὑσσῷ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαντής, ᾶ, ὁ, intextua. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, raxo. Th. ὑφαίνω, idem.

Ἐνυώ, οῦς, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, ν, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἴνω, Etym. pro φαίνω, & ex eo fit per aphæreſin.

Ἐνχεῖν, Poet. perpetua ſerie. Simpliciter dicitur σχεῖν, deinceps, prope, juxta, ordine.

Ἐνώμα, quatiebat, 3. ſing. imperf. verbi νωμάω, vibro, moveo. Th. νέω, diſtribuo.

Ἐνώπιος, manifeſte, coram. Dativus adverbialiter uſurparus. ab ἐνωπή, ῆς, ἡ, aſpectus. ab ἐν, & ὤψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνώπια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione janux. ab ἐνωπή, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐνωπίως, adverb. in conſpectu, coram. ἐνώπιος, α, ὁ, qui in alicujus præſentia quid dicit, aut facit. quaſi dicas, ἐν ὄψι. hinc ἐνωπίδιος, perſpicua. vide ἐνωπή.

Ἐνῶσε, aor. ſ. ind. Æol. verbi ἐνόω, intrido, impello. vide ἐνῶσσε.

Ἐνῶσσε, inſerat, 3. ſingul. pluſq. perf.

ἐκμήλω, σω, σα, verbi ἐκμάω, ab ἐκ, & ἄω, eacito. Æſ. ἐκῶ, & Æol. ἔκτω. perf. ἔκμηκα. perf. paſſ. ἔκμαμαι.

Ἐκνὺς, ὁ, nomen viri ἄκλητου, Enos. Hebr. homo.

Ἐκνοέω, ήσω, ήσα, cogitavi, per craſin, pro ἐκνοήσαμεν, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ὁῦς, ὁ, mens.

Ἔκνοι, infant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ἔκνημι, iaſum.

Ἐκνυζόμαι, auribus percipio. f. ἐκνυτόμαι. a. 1. med. ἐκνυτάζω. ab ἐκ, & νέω, νύτις, τό, auris. Th. ἶνες, ινος, τό, auris.

Ἐκνύτου, ᾱ, τὸ, inauris.

Ἐκνυτόω, ὦσω, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐκνυζόμαι, auribus percipio.

Ἐνὼχ, ὁ, nomen viri ἄκλητου, Enoch. Hebr. conſecratus.

Ἐνοχλέω, moleſtia ſum affectus, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐνοχλάω, moleſtiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ὁ, turba, moleſtia.

E Ξ.

Ἐξ, ex, præpoſitio regit geo. ſcribitur ἑκ, ſequente conſona. quod vide.

Ἑξ, ſex, adverb. ἄκλητου. q. ab ἵω, mitto, quia, nbi ad numerum quioarium aſcenderis, manus de manu tollitur, & denuo iocipis. Hinc ἑξάκις, ſexiee. ἕκτος, ſextus.

Ἔξαγ', pro ἔξαγε, eduait, quod pro ἐξῆγε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. Tam ἔξαγε, educ, præſ. imperat. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξάγαγε, άτω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. a. imperet. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. a. act. ἐξήγαγον, & Att. ἐξήγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. a. part. ἐξαγαγὼν, ὄντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.

Ἐξαγαγὼν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγεῖν, a. a. part. ab ἐξάγω, educo.

Ἔξαγε, a. a. imperat. vel Dor. & Jon. 3. ſing. imperf. vel a. a. vide ἔξαγ'.

Ἐξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξήγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. aor. 1. ſub. ἀξαγγείλω, ῃς, ῃ, Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Ἐξαγείρω, ῶ, Jon. pro ἐξάγω, educere. ab ἐξάγω, educo.

Ἐξάγιον, ι, τὸ, ſextula, pondus pendens quatuor ſcrupul. Th. ἑξ, ſex, & ἄγω, pendo. Ἐξαγιάζω, examino, perpendo.

Ἐξάγιος, α, ὁ, ἡ, ſceleſtiſſimus. ab ἐξ, & ἄγος, ους, τό, ſcelus.

Ἐξάγνυμι, frango, rampo. ab ἐξ, & ἄγω, idem. f. ἄξω.

Ἐξαγοράζω, redimo. f. ἀσω, perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. ſub. ἐξαγοράζω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. a. act. ἐξήγαγον, & Att. ἐξήγαγον. Th. ἄγω, duco.

Ἐξαγώγιμος, α, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur. ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.

Ἐξάδελφος, α, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφοῦ, vel ἀδελφῇ, fratre, aut ſorore.

Ἐξάδιος, α, ὁ, nomen proprium virt.

Ἐξαίνης, ους, ὁ, Poet. ſexennis. Ex ἕξ, ſex, & ἔτος, ους, τό, annus.

Ἐξαίνυτο, abſtuleret, 3. ſing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.

Ἐξαιρεθῆναι, expugnari ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jonic. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello.

Ἐξαιρεθῆναι, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεῖσθαι, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, evello.

Ἐξαίρετος, Poet. eximie, ſupre modum, vehementer. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.

Ἐξαίρετος, ὁ, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.

Ἐξαμβλύω, Dor. & Jon. pro ἐξαμάω, 1. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐξαμάω, tollo, evello, eximo.

Ἐξαμάω, tollo, evellu. fut. ἀξαμήσω. p. ἐξήμηκα. a. a. act. ἐξῆλον. a. 2. imperat. ἔξελε. a. 2. med. ἐξελέσθαι, 2. ετο, eripui. a. a. ſub. med. ἐξελόμην. a. a. inf. med. ἀξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

Ἐξαμᾶν, tollo. f. ἐξαμῶ, & in a. pl. ἐξάμητε. præt. ἐξήμηκα. præt. paſſ. ἐξήμημαι. a. 1. paſſ. ἐξημήθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαμηθῶ, ῇς, ῇ, rollatur. ab ἐξ, & ἀμάω, tollo.

Ἐξαιτέομαι, ῆμαι, expeto. fut. ήσομαι. a. 1. med. ἐξητησάμην, ω, ατο. ἐξαιτῶν, depoſcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

Ἐξαίφνης, Dnric. pro ἐξαίφνης, repente, ſubito.

Ἐξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαιφνίης, ab ἐξ, & αἴφνης, ſubito. quod ex ἄφνω, per ſyncop. pro ἀφανὴς, ſubito, abjecta ν, quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ἐξακέσασι, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξακέσω, vel ἐξακέσομαι, medeor. f. ἀσω. p. ηκα. ab ἐξ, & ακέομαι, ſano.

Ἐξακέσωνται, 3. plur. ind. præſ. ab ἐξακέομαι, medeor.

Ἐξακολεῖν, ῶ, ſequor, eum dat. f. ήσω. præt. ἐξακολέθηκα. ab ἐξ, & ἀκολεθῶ, ᾷς, ᾷ, pediſſequue, comes.

Ἐξακέσιος, ſeaceati. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξακτάζω, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξακτάζω, populor, capugno. fut. ἐξακτάξω, ας, α. ab ἐκ, & ἀκτάζω, leu ἀκτάσσω. f. ξω, evacuo.

Ἔξακτο, Doric. pro ἐξάκτο, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.

Ἐξαλείφεσθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλέσθαι, per ſync. ab ἐξ, & ἀλέω, molo, vito. fut. ἀσω. p. ἀλειμμ. dicitur etiam ἀλίφω, & ἀλείπω.

Ἐξάλειπτρον, ι, τὸ, unguentarium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

Ἐξαλειφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

Ἐξαλίφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξάλιμμαι. a. 1. paſſ. ἐξαλίφθην. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.

Ἐξαλίψαι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

Ἐξαλλάξεν, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Doric. pro ἐξήλαξεν, verbi ἐξελάττω, immuto. Th. ἀλλάσσω, muto.

Ἐξάλλομαι, ῃ, ατας, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξηλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

Ἐξαλλοῖος, ὁ, diverſue, alius, ex aliie exemptus: inuſitatus, egregiue. ab ἐξ, & ἀλλοῖος, aliue.

Ἐξαμαρτάνω, pecco, a. a. inf. ἐξαμαρτεῖν. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ήσω. præt. ἡμάρτηκα, a. 2. ἥμαρτον.

Ἐξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ημφα.

Ἐξαμελῶ, idem ac ἀμελῶ, negligo, ſperno, contemno.

Ἐξαναδὺς, ὁ, regreſſus, a. 2. part. act. ab ἐξαναδύω, quod ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ἐξαναλώσῃς, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαναλίσκω, conſumo. ab ἐκ, & ἀναλίσκω, abſumo. quod ab ἀνὰ, & ἁλίσκω, capio. fut. ἀλώσω. p. ἁλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἅλων.

Ἐξανάστασις, εως, ἡ, reſurrectio. ab ἐξανίστημι, excito.

Ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. act. ἐξαναστὰς, a. 2. part. act. ab ἐξανίστημι, excito.

Ἐξαναστὰς, 3. ſing. a. 2. ſub. act. ἐξαναστῆναι, a. 2. inf. verbi ἐξανίστημι, excito.

Ἐξαναστοδιόμενοι, Jonic. & Art. pro ἐξαναστατιζόμενοι, in ſervitutem abſtracturi, f. 2. part. med. vide ἀναστατοδιοῦντας.

Ἐξανδραπεδίσασθαι, ιῶ, ἡσω, direptio ia ſervitutem: quod ab ἀνδραπεδίζω; hoc ab ἀνδράποδον, manciplum. ex rbem. ἀνὴρ, vir, & πὰς, pes.

Ἐξανῆνται, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἔδυν. vel a. 1. ab ἔδυσα. comp. ab ἐκ, ἀνὰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ἐξανῆλθε, aor. 2. ind. act. ab ἐξανέρχομαι, excito.

Ἐξανίστημι, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαναστάω, exorior. f. ἐξαναστῆσω. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἵστημι, orior, ſum.

Ἐξανέχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ἀνὰ, & ἔχω, habeo.

Ἐξανῆκε, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξανίημι, emitto. ab ἐξ, ἀνὰ, & ἵημι, mitto.

Ἐξανῃσάνου, ſunditus evertere, præſ. inf. ab ἐξανίστημι, excito, everto.

Ἐξανίστω, ἀσθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξανιστὰς, ἀντ-, a. a. part. act. verbi ἐξανίστημι, exeito, e.erro, demolior.

Ἐξανίστημι, excito, everto, demolior. f. ἐξαναστήσω. a. 1. ἐξανέστησα. a. 2. ἐξανέστην, ης, η. abr. α, ανὰ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξάπας, ᾶ & ὁ, indemnis, integer, ſe nus.

Ἐξαῦδω, idem ac ἀνδω, perficio. f. σω. p. ὄυκα. Dicimus & ἀνύτω, & ἀνύττω, perficio, feitino.

Ἐξάφω, f. r. ind. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξαπατᾶν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, ſeduco, decipio.

Ἐξαπάτας, blandiriaa, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπατῶν, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάτας, α, ἀτω, ἀτω. fut. ήσω. p. ἐξαπάτηκα. a. 1. ἐξαπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.

Ἐξαπατῆσα, ᾶ, a. 1. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσω, fut. 1. inf. act. ab ἐξαπατάω, decipio.

Ἐξαπατῶσι, decipiunt, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπάφασι, 3. ſingul. præſ. opt. imponer, verbi ἐξαπάφω, decipio, ab ἐκ, & ἀπάφω, decipio, Poet. pro ἀπατάω, fallo.

Ἐξαπατέων, ὁ, fallens, præſ. part. ab ἐξαπατάω, Poet. idem ac ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

Ἐξαπέπλας, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, emitto.

Ἐξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetice pro ἐξάφνης.

Ἐξαπίνως, repente, adv. ab ἐξαπίνης, idem cum ἐξαφνίδιος. idem ac αἰφνίδιος, ſubitus, improvitus. quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

Ἐξαπίνης, Doric. pro ἐξαπίνης, ex improviſo.

Ἐξαπίνης, ex improviſo, Poet. pro ἐξάφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero.

Ἐξαπλόος, η, ον, Jon. pro ἐξαπλάσιος, ſeatuplo major. Th. ἕξ, ſex.

Ἐξαπολλύμενοι, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὀλω, eapello, abigo.

Ἐξαπολοίατ', Jonic. pro ἐξαπόλοιντο, 3. pl. a. a. opt. med. ab a. 2. med. ἐξαπολόμην verbi ἐξαπόλλυμι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. præt. med. ὤλα.

Ἐξαπορέομαι, ῆμαι, prorſus hæreo, & quo me verram neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξηπορήθην. aor. 1. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πορέω, tranſeo.

Ἐξαποστέλλω, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

Ἐξαποστελὴ, ῆς, ἡ, emiſſio. quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, amando, ablego, curſum navis aliquo dirigo.

Ἐξάπτω, acneſto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, ne-

Digitized by Google

τω, necto. f. ψω, p. ῆχα.
Ἐξαιρεμιδιῶ, Joa. & Arr. pro ἐξαιρεμιῶ, exemtue, eximie falectas, perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.
Ἐξαιρέηται, Jon. pro ἐξέρηται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.
Ἐξαίρητο, 3. ſing. a. 1. med. Dor. vel Jon. pro ἐξέρητο, verbi ἐξαίρω, tollo, ſuſcito. f. αἴρω. a. 2. ῆρα. Th. αἴρω.
Ἐξαργυρεπάμβῶ, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἄργυρος, e, ὁ, argentum.
Ἐξαργυρῶν, redigere in pecuniam ſignatam, præſ. inf. verbi ἐξαργυρόω, ære æſtimo. Bud. de aſſe. Th. ἄργυρος, a, ὁ, argentum.
Ἐξαριθμέω, enumero, ſuppnto. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμβῶ. ab ἐκ, & ἀριθμὸς, ὁ, ἡ, numerus.
Ἐξαρκῶ ατοίτοσαν, ſufficientes abundare fortunis, id eſt, tantum poſſeſſionem habere, quantum ad vitam ſuſtinendam aobis ſufficit. Ἐξαρκῶν τοῖς φίλοις, amicis ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſuffieio.
Ἐξαρκέοντος, ſuffieienter, fatis. ab ἐκ, & ἀρκέω, propulſo, ſufficio.
Ἐξαρνησάμβῶ, ὁ, aor. 1. partieip. med. verbi ἐξαρνέομαι, abnego. idem ac ἀρνέομαι, nego.
Ἐξαρῶ, ὁ, ἡ, qui aliquid negat, qui it inſieiat. Th. ἀρνέομαι, nego.
Ἐξαρτίζω, abſolvo, perfieio, præpero. fut. ίσω. p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξήρτισα. perf. part. paſſ. ἐξηρτισμένος, perfecte inſtructus. ab ἐκ, & ἄρτι, e, ὁ, ἡ, perfectus, integer.
Ἐξαρτυσίοισι, οἱ, inſtructi, Jonic. pro ἐξηρτυσμένοι. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, inſtruo. fut. ύσω. præt. ῦκα.
Ἐξάρχῶ, ων, ὁ, dae, prineeps, præſultor. ἐξάρχος πᾶσ ἰοῦσ, ſaernum princeps. Plur. in Numa. ab ἐξ, & ἄρχομαι, ineipio.
Ἐξασίας, villos vocant pannorum teatilium. Hippocrates, & Galen. in gloſſ. forte ab ἐξόω, a ξύω, rado, carmino.
Ἐξαστράπτω, emico, refulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραμμα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.
Ἐξαυαίνω, idem ac αὐαίνω, arefaeio. Th. αὖω, idem.
Ἐξαυδῶ, die, præſ. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, voe.
Ἐξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτὸς. Th. αὐτὸς, ή, ό, ipſa, a, um.
Ἐξαῦτις, denno, rurſus, poſt. adverb. Apoll. 2. Thema aſt αὖ, rurſus.
Ἐξέβαλον, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐκβάλλω, ejieio.
Ἐξέβαν, per ſyncopen pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plur. a. e. aet. ἐξέβαν, verbi ἐκβαίνω, exeo. ab ἐξ, & βαίνω, eo. f. βέβημα. a. e. ἔβαν.
Ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.
Ἐξεγένοντο, procreati ſunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι, anaſcor. ab ἐκ & γείνομαι, naſcor.
Ἐξέγοντο, Jon. & Poet. pro ἐξήγοντο, 3. plur. imperf. per ſyncopen pro ἐξηγέοντο, ab ἐξάγομαι, per ſynenpeo pro ἐξαγέομαι, excito. Th. ἄγω, excito.
Ἐξεδεχέμην, e, ετο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι. f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.
Ἐξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικάω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκασα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, άτω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.
Ἐξέδυτο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδύσατο, σο, το, elocavi, verbi ἐκδύομαι, dico. f. ἐκδύσω. Th. δύομαι. a. 2. δῦν.
Ἐξέδρα, ας, ἡ, eahedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes ſedes, & grabatuli. Xenophon. ab ἕξ, & ἕδρα, ſella. Th. ὄζομαι, ſedeo.
Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. plor. aos. 1. ind. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, fnbeo. a. 2. ἔδυν.
Ἐξεδύσατο, radebat, 3. ſing. imperf. verbi ξόω, rado. f. ξύσω.
Ἐξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, ἤμαι, expaveſco, attonitus ſum, mens perceellor. ab ἐκ, & θάμβῶ, ος, το, ſtupor, pavor.
Ἐξέθεντο, aepoſuerunt, 3. plur. a. 2. ind. med. ab ἐξεθέμην, σο, το, verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.
Ἐξεθλίψε, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, exprimo. Th. θλίβω, tero.
Ἐξεθορε, proſilit. 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, proſilio. ab ἐκ, & θρώσκω, ſeu θορέω, ſalio.
Ἐξεθρέψατο, eduait, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.
Ἔξει, pro ἕξῃσι, exi, præſ. imperat. ab ἔχω, quaſi ab ἐκέω, eeeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.
Ἕξει, habebit, 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, haben. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 1. ἔσχεσα. a. 2. fub. σχῶ.
Ἐξείης, Poet. pro ἑξῆς, deineeps, ordine, adverb. q. ab ἕχω, habeo.
Ἐξεικάζω, effingo. ἐξεικασμένος, aſſimilatus, effictus. Them. ἔοικα, ſimilis ſum.
Ἐξέλας, exemit. 3. ſing. a. 1. act. ἐξέλατο, 3. ſing. a. 1. med. vide ἐξελαύνω.
Ἐξέλασσε, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελάω, eatrebo. Them. ἐλάω, ttaho.
Ἐξελάθομαι, ν, σται, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαμάω, eaimo. f. ήσω. ab ἐκ, & λάθω, capio. fut. ήσω. p. ῆμμαι. a. a. ἐλαθόμην.
Ἔξειμι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præſ. inf. ἐξιέναι. aor. 2. act. ἔξιον, ες, ε. a. 1. part. ἐξιάς, ἀσα, ἀν. a. 1. Att. ἐξήειμι, egreſſus ſum, ab ἔα, & εἶμι, vel ἴημι, eo.
Ἔξειμι, licera, fas eſſe. præſ. inf. ab ἔξεσι, licet, imperſon. ab ἔα, & εἰμὶ, ſum.
Ἐξείνισα, hoſpitio eaecpi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, hoſpitin eaeipio. fut. σω, p. ἐξένικα. Th. ξένος, η, & Poet. ξεῖνος, η, ὁ, hoſpes.
Ἐξείπω, dieam, aor. 1. fab. act. verbi ἐξέπω, dico. ab ἔα, & ἔπω, dico. a. 1. ἔπα.
Ἐξεργασμένος, η, ον, peef. part. paſſ. ab ἐξεργάζομαι, elaboro. fut. άσομαι. perf. εἴργασμαι. Them. ἔργον, ε, τὸ, opus.
Ἐξέργεσθαι, vel ἐξέργεσθαι, enhibeti. Th. ἄγω, areeo.
Ἐξεριόωσαι, Jon. & Poet. pro ἐξερύσαι, a. 1. inf. ab ἐρύω, traho. f. σω.
Ἐξέρυσε, f. ἐξερῦσ. binc Latinum exſero.
Ἐξεῖς, ὁ, qui emiſit, a. 2. partieip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. a. ἔξεν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ἥσω.
Ἔξεις, hebebie, Dor. ἐξῇς, 2. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. ἔσχεσ.
Ἔξειση, prodit. 3. ſing. præſ. ab ἔξειμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. a. ἔειν.
Ἐξεκαθῆντας, 3. plat. a. 1. paſſ. ἐξεκαθῆσθαι, exarſi, verbi ἐκκαίω, exaro. f. ἐκκαύσω. aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, aro. a. 2. ἔκαον.
Ἐξεκέντησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκκεντέω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκκεκέντηκα. ab ἐκ, & κεντέω, pango.
Ἐξεκένωτα, ας, ε, ceinanivi. aor. 1. ind. act. verbi ἐκκενόω, ceinanio. Them. κενὸς, vaemus.
Ἐξεκλησίζω, conciliam, ſeo conciencm babeie. Vide io ἐκκλησίζω.
Ἐξεκλάσθλω, ας, ἡ, effractus ſum, & ia 3. plur. ἐξεκλάσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλαγα. peif. paſſ. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.
Ἐξεκλήσθλω, ης, ἡ, eeclufus ſum, aor. 1. paſſ. verbi ἐκκλείω, eecludo. fut. σω. p. ἐκκέκλημαι. aor. a. ἐξέκλασα. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλάω, elaudo.
Ἐξέκλεψε, furatus eſt, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐκ, & κλέπτω, futor. fut. ψω. p. φα. p. m. κέκλοπα.
Ἐξεκλίσατο, defleeiſtis. 2. plur. a. 1. iod. act. & ἐξέκλιναν, 3. plur. aor. 2. verbi ἐκκλίνω, defleeto.
Ἐξεκόλαψε, ας, ε, exculpſi. a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tandendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tondo, exeavo. f. ψω. p. κεκόλαφα.
Ἐξελάσας, Poetie. τὰ a epenthefi, pro ἐξελᾶς, eepellere. præſ. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, eepello. hinc 3. plur. præſ. ἐξελάουσι, ab ἔα, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. p. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα.
Ἐξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, nbliviſci faeio. Tham. λήθω, lateo. f. λήσω.
Ἐξελάμβανε, eepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, eapio.
Ἐξελάσσι, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάω, eepello.
Ἐξέλασσε, a. 1. inf. ἐξελάσσαι, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασσα, 3. ſing. a. 1. ind. varbi ἐξελαύνω, abigo, expello.
Ἐξελασίη, ας, ἡ, expeditio, emiſſio, profectio. ἐξέλασσις, ιος, ἡ, eepulſio, diſſeeſſus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἐξέλασσον, Poet. & Jon. pro ἐξέλασσα, eepulſi. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, eepello. ejuſdem Them.
Ἐξελαύνεσι, expelluat. 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελαύνω, eapello, eoaſio, faeio. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.
Ἔξελε, erue. a. 2. imperat. act. ab ἐξέλας, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἔξελε, Jon. & ἔξελας, pro ἐξέλασσε, aor. a. ind. hino ἐξελᾶν, a. 1. inf. ἐξελάω. a. 2. part. ab ἔα, & αἴρω, capio.
Ἐξελάγχομεν, redargnimus, e. pl. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. Them. ἐλέγχω, erguo.
Ἐξελέγχε, redorguo. f. γξω. p. ἐξέλεγχα. a. 1. ἐξέλεγξα. a. 1. inf. ἐξελέγξαι. ab ἔα, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.
Ἐξέλεθ', delepit, 3. ſingul. aor. 2. med. Jon. pro ἐξέλετο, verbi ἐξαμάω, feligo, fecerno.
Ἐξελέξω, elegeris, 2. ſing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεγμαι.
Ἐξελέσθαι, eripere, a. e. inf. med. ab ἐξαμάω, eximo, tollo. a. 2. ἐξέλετο. ab ἔα, & αἴρω, eapio. f. αἱρήσω. p. ῄρημαι. a. e. ἕλον.
Ἐξελεύσομαι, exibo. fut. o. med. verbi ἐξέρχομαι, egredior, evado, eaeo. ab ἔα & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. e. ἦλυθον, & per ſyne. ἐλθον. aor. a. inf. ἐλθεῖν. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλουθα.
Ἐξελήλαστον, eepulerant, Joa. & Att. pro ἐξελήλασεσαν, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.
Ἐξελήλυθα, eaii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.
Ἐξελθεῖν, eeire, anr. e. inf. aetiv. verbi ἐξέρχομαι, eaeo. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.
Ἐξελθὸν, τὸ, a. 2. partt. act. a. g. ἐξελθόντα, f. g. ab eodem themata.
Ἐξέλθω, a. 2. fub. & 1. plur. ἐξέλθωμεν. ἐξέλθωσι, 3. pl. ἐξελθὼν, aor. e. part. ejuidem verbi.
Ἐξέλιτε, ες, ε, dereliqui. a. e. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linqun. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.
Ἐξέλκω, abſtraho. imperf. ἐξέλκον. f. ἐξέλξω. præſ. part. paſſ. ἐξελκόμβῶ,

abſtractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.
Ἐξελοίμην, ditipui, pro ἐξελοίμαν, ν, ſ. ατο. a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, ditipio. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. ſ. ἑλῶ. a. 2. ἕλον.
Ἐξελον, pro ἔξελον, eripuit, a. 2. ind. Jon. ejuſd. verbi. ἐξελῶ, a. 2. impet. med.
Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, eximo. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. med. Tb. αἱρέω, capio. a. 2. ἕλον. At ἐξελῶν, expellent, eſt fut. 1. Attic. pro ἐξελάσουσι, verbi ἐξελαύνω, expello. Th. ἐλάω, agito. ſ. ἐλάσω.
Ἐξέμυξα, ας, ν, abſterſi. a. 1. ind. act. verbi ἐκμύσσω, abſtergo. imperf. ἐξέμυσσον. f. ἐκμύξω, a. 1. part. act. ἐκμύξας, ασα, αν. Th. μύσσω, abſtergo.
Ἐξέμὼν, & ἐξέμωσα, emiſiſſe, Jnn. & Dor. pro ἐξέπτα, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, emitto, vel ἐξέωκα, a. 2. ἔξων. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.
Ἐξέῳδν, ſervare, fut. 1. inf. Jon. pro ἔξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον.
Ἐξεπαπλωδῶ, ῶ, ῶν, veoditus, Jon. pro ἐξεπανεπλωδῶ, perf. patt. paſſ. verbi ἐξεπανέπλωκα, vendor. Th. πωλέω, vendo.
Ἐξεναντίας, adverſum, ex advertо, c reginne, cum genitivo. quod ab ἐκ, & ἔναντι, coram.
Ἐξενάριξε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξεναρίζω, interficio, armia ſpolio. ſ. ἐξω. Th. ἀναίω, occido.
Ἐξενέγκατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξενεγκεῖν, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. fut. 1. ἐξοίσω. a. 1. ἐξήνεγκα. 2. imper. ἐξένεγκον, ατω. aor. 2. part. ἐξενέγκας, αντος, ασα. 2. ind. act. ἐξήνεγκα, ας, ε. ab ἐκ, & φέρω, fero.
Ἐξεπάσαι, Poet. pro ἐξαπάγαι, a. 1. inf. Sic ἐξεπάσας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω, effero.
Ἐξεπεχθής, ἐντος, ἐς, elatus, & Jon. ἐξεπηχθής, ἔος, ἔι. ε. part. paſſ. ἐξεπεχθάνομαι, ῃ, άται, f. 1. iod. paſſ. ab eod. them.
Ἐξελιμνιμῶ, ῶ, ῶν, Jonic. pro ἐξεπιστιμῶ, exporrarus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Tb. φέρω, fero.
Ἐξεπλώχα, ας, ε, & in ε. plur. ἐξεπλώχαμεν, perf. med. ejuſdem verbi.
Ἐξεπτάμην, ας, ε, aor. 1. iud. act. verbi ἐκπέτομαι, evigilo.
Ἐξέπτοις, Dor. pro ἐξέλθοις, exeas, 2. ſing. a. 2. opt. ἐξελθεῖτε, Dor. pro ἐξέλθητε, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. exeo. Th. ἴσχομαι, veoio. Sic ἐξιτῶν, pro ἐξελθών.
Ἐξέπτω, ας, ε, boſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. ἰσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ε, ὁ, boſpes.
Ἐξέρτε, exemeruot, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξείρω, eximo. a. 2. med. ἐξειμὴν. Th. ἴημι, mitto.
Ἐξεπάσθη, & per mutatheſio ἐξεπρώθη, depopulatus ſum. a. 2. ind. activ. verbi ἐκπέρθω, devaſto. f. ἐκπέρσω. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto.
Ἐξέπεσον, caeidi. a. 2. ind. act. verbi ἐκπίπτω, excido. fut. ἐκπεσοῦμαι. pret. ἐκπέπτωκα. a. 1. ἐξέπεσα. a. 2. ſub. ἐκπέσω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. ἐκπέσωσιν. a. 2. inf. ἐκπεσεῖν. Th. πίπτω, cado.
Ἐξεπέτασε, ας, ε, expandi. a. 1. ind. act. verbi ἐκπετάννυμι, expaodo. f. ἐκπετάσω. ab ἐκ, & πετάω, ſen πετάννυμι. fut. ἄσω, pando, explico.
Ἐξέπτυσα, excidi. 3. ſing. imperf. verbi ἐκπίπτω, exeido. Th. πίπτω, cado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.
Ἐξεπίσαμαι, σαι, σται, probe novi, calleo. pret. ind. ab ἔω, & ἐπίσαμαι, ſcio. f. ἐπιστήσομαι. quod ab ἐπί, & ἴστημι, ſcio.
Ἐξεπίστασο, Jon. pro ἐξεπίσταμαι, vel ἐξεπίστη, ſcio, 2. ſing. pruſ. verbi ἐξεπίσταμαι, ſcio. Item ad unguem teneo. Ariſtoph.
Ἐξεπιτηδὲς, conſulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτηδὲς, ἐθ-, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.
Ἐξεπλάγλη, ης, η, perculſus ſum. & io 3. plur. ἐξεπλάγησαν, a. 2. ind. paſſ. ab ἐκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω.
Ἐξέπλω, enavigavit. 3. ſing. imperf. verbi ἐκπλέω, enavigo. f. ἐκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. ε. m. ἐκπλεύσομαι.
Ἐξεπλήσσοντο, percellebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐκπλήσσω, percello.
Ἐξεπόνησα, Dor. pro ἐξεπόνην, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Tb. πόνημι, pauper ſum, occupor circa.
Ἐξεπορθώθη, depraedati ſumus, ε. plur. a. 2. act. ἐξεπράθη, per metatheſim litterarum pro ἐξεπάρθη, a. 2. ind. verbi ἐκπέρθω, deprador. Thema πέρθω, vaſto. Int. 2. πραθῶ.
Ἐξέπτα, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίπταμαι. f. ἐκπτήσω. a. 2. ἐξέπτην. ab ἐκ, & ἵπταμαι, volo, ao.
Ἐξέμεμα, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξεμέω, evacuo. fut. ήσω. p. ἐξέμεκα. Tb. ἔμω, ας, ἡ, terra.
Ἐξεργάζεσθαι, interficere, excolere, praef. inf. ab ἐργάζομαι, operor.
Ἐξεργασθὲν, abſolutum. a. ε. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, ablolvo, perficio. fut. ἀσομαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.
Ἐξεργασία, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, ubilotio.
Ἐξεργασμένος, Jon. pro ἐξειργασμένος, ὁ, factus, perf. part. vide ἐξεργάσθαι.
Ἐξερώτων, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξερωτάω, idem ac ἐξερέω, dico. Tb. ἔρω, dico.
Ἐξερῶ μαι, 3. ſing. a. ε. nptat. act. ab ἐξερόω, proſteroo. Th. ἐρόω, everto.
Ἐξερώτων, interrogabant, 3. plur. imperf. verb. ἐξερωτάω, quod ab ἐκ, & ἐρέω, dico. Th. ἔρω, idem.
Ἐξεσκέψω, penitus ſcrutor. fut. ψω. p ἐξεσκέμμαι. a. 1. ἐξεσκεψάμην. ab ἐκ, & σκέπτω. f. ψω, indago, veſtigo, quaero, excutio.
Ἐξεσπάστος, ου, a. 2. part. act. ab ἐξασπάω, idem ac ἐξαίρω, cado, everto. f. ψω. a. a. ἔσπασον.
Ἐξεσπάγη, erupti, 3. ſing. a. 2. iod. paſſ. ab ἐκ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥάγνυμι, frango. f. ξω. a. a. ἔρρᾶγον.
Ἐξέσσω, pro ἐξέσσεο, extraxit, a. ε. ind. act. ἐξέσσατο, a. ε. inf. ἐξέσσασθαι, a. ε. part. ab ἐξέσσω, extraho. Th. ἔσσω, f. ἐρύω, trabo.
Ἐξέρχομαι, exeo, egredior. imperf. ἐξερχόμην, n, ετο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἐξελθὲ, ἔτω. a. 2. ſub. ἐξέλθω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 2. part. ἐξελθὼν, ὄντος, ὸν. prat. med. ἐξελήλυθα, & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. perf. ἐξεληλύθειν, ης, ει. Thema ἔρχομαι, venio.
Ἐξεσὺ, rapit, 3. ſing. a. ε. verbi ξύω, rado. f. ἔσω, p. ἔξεσα.
Ἐξεσὴ, ης, ἡ, ἐξεσὼ, ας, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.
Ἐξεσὸς, ὸν, ὸν, Jon. & Poet. pro ἔξω, capulſo. ὦ ξὺ τὸ ἐξέσω, τὸ ἐκβάλλω, ejicere.
Ἐξέσταλκα, exarefeci, perf. act. verbi ἐξαναλίσκω, exarefacio. quod ab ἐκ, & σκάλλω, pro σκαλίω, per ſync. idem ac σκάλλω, exſicco, arefacio.
Ἐξέσταν, exiergebam, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. ἐξίστασον, ων, verbi ἐξίστημι, exiergo. ab ἐκ, & ἵστημι, ſeu ἵσταω, abſtergo.
Ἐξέστασσε, tetraxit, 3. ſing. a ε. ind. ab ἐκτείνω, tetraho, quod ab ἐκ, & τανύω, traho. f. τενῶ. a. ε. ἔτεινα.
Ἐξέστω, ης, η, perculſus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι, & ἐξτάω, obſtupefacio. f. ἐκστήσω: quod ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.
Ἐξέσται, pro ἐξέστω, f. 2. verbi ἔξειμι, licet.
Ἐξεστι, licet, impertbn. ab ἔξειμι, inuſitato, quod eſt ex ἐξ, & εἰμὶ, ſum. fut. ἐξέσται, pro ἐξέσεται. ἐξὸν, part. n. g.
Ἐξέστραπται, ψαι, πται, everſus fuit, perf. paſſ. ab ἐκστρέφω, everto. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.
Ἐξετάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξέτακα. a. ε. ἐξέτασα. a. ε. impe rat. ἐξέτασον. Th. ἑτάζω, inquiro, ſcrutor, interrogo.
Ἐξέτασαν, ſecuerunt, 3. plur. a. 2. verbi ἐκτέμνω, f. τμῶ. p. ἐκτέτμηκα. ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. p. m. τέτμημαι.
Ἐξετείνθη, extenſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τανύω, idem ac πτείνω, tendo. Th. τείνω, idem.
Ἐξετείνας, a. ε. inf. act. ἐξέτεινον, άτω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἑτάζω, idem.
Ἐξέτασις, εως, ἡ, exquiſitio. ab ἐξετάζω, exquiro.
Ἐξετασιστὴς, οῦ, ὁ, indagator, aſtimator. vide in ἐξετάσω.
Ἐξέτασον, ας, ε, a. ε. ind. act. verbi ἐκτείνω, extendo.
Ἐξετέλεσαν, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεσε, Poet. ἐξετέλεσσε, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλ-, ε-, τὸ, finis.
Ἐξετελέσθη, ης, η, a. ε. ind. paſſ. ab ἐκτελέω, perficio. Th. τέλ-, ε-, τὸ, finis.
Ἐξετέλεσσε, pro ἐξετέλεσε, Poet. pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. a. ε. ind. act. verbi ἐκτελέω, perficio.
Ἐξέτης, ε-, ὁ, ἡ, ſexennis, pro ἐξαέτης: ab ἕξ, ſex, & ἔτ-, ε-, τὸ, annus.
Ἐξ ἔτ τῆ, ab illo tempore.
Ἐξετμήθη, ης, η, a. ε. ind. paſſ. ab ἐκτέμνω, excido: ab ἐκ, & τέμνω, ſeco. f. τμῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτμην.
Ἐξετράπετον, 3. plur. a. ε. paſſiv. ab ἐκτρέπομαι, averſor. fut. 2. paſſ. ἐκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. paſſ. ἐξετράπην, ης, η. a. ε. ſub. paſſ. ἐκτράπω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & τρέπω, verto.
Ἐξέτρω, voloerabatur, 3. ſing. imperf. ab ἐκ, & τρέω. imperf. ἔτρων, ἔτρες, ἔτρε. Th. πτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.
Ἐξέτρωσε, 3. ſing. a. ε. verbi ἐκτιτρώσκω, abortum faciu. Tbema πτρώσκω, vulnero.
Ἐξετυφλώθη, excaecavit, 3. ſing. imperf. ab ἐκτυφλόω. f. ώσω. Tb. τυφλὸς, ή, ὸν, caecus.
Ἐξεῦρον, invenire. n. a. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab ἐξ, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρω. pret. ἔρηκα. a. 2. ἐξεῦρον.
Ἐξεύρεσις, ἡ, inventio. ἐξεύρεσις, ατ-, τὸ, inventum. ab ἐξευρίσκω, invenio.
Ἐξεῦρόντων, genit. plur. part. perf. act. ἐξευρηκὼς, ότ-, ὁ, ab ἐξευρίσκω, inveuio. f. εὑρω. Thema ἔρηκα, idem.
Ἐξεῦρόντες, a. 2. part. act. plur. num. vide ἐξεῦρον.
Ἐξεφαάνθη, ης, η, emerſi, a. ε. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθη, per epenthelin τὸ υ, verbi ἐκφαίνω, emergo. Thema φαίνω, oſtendo. f. φῶ. p. πέφαγκα. a. ε. ἔφανν.
Ἐξέφανται, exorta ſunt, Ars. act. a. ε. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνησαν. Th. φαίνω, apparco.
Ἐξέφερον, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ἐκφέρω, exporto. Tb. φέρω, fero. f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκα.
Ἐξεφίεσαι, mando, jubeo. vide in ἐφίημι.
Ἐξεφοιτῶμεν, Jon. pro ἐξεφοροῦμεν, 1. pl. praef. ind. act. ab ἐκφορέω, pro ἐκφέρω, effero, promo.

Ἐξί-

Ἐξέχεα, 3. sing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχέτω. f. s. ἐκχεῖ. aor. 1. ἐξέχεα, ἐξέχεε, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἐκχεόν, ἐκχέτω. a. plar. ἐκχέατε. imperf. pass. ἐξεχεόμην, ε. ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χέσω.

Ἐξέχρησε, suffecit, a. v. vide in ἐκχρῆν, pro ἐξικνῆν, sufficere.

Ἐξεχώρεον, ης, η, exii, penetravi, a. s. pass. verbi ἐκχώρω, sau ἐκχωρίω, effundo. sat. ὑπο. p. ἐκκεχώρηκα. ab ἐκ, & χώρω, fundo. Them. χέω, χάσω, fundo.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. singul. a. s. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξέωσαν, Att. pro ἐξέωσαν. 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξωθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω. f. ὤσω, pello.

Ἐξήγαγε, eduxit, 3. sing. aor. s. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξήγγελκα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἐγγέλλω, nuntio. fut. λῶ. p. ἤγγελκα. aor. s. ἤγγειλα.

Ἐξήγειρα, ας, κ, excitavi, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, fuscito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξηγέομαι, ῆσμαι, expono. imperf. ἐξηγεόμην, ῆεο, ῆε, ῆτο. ὑπο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ας, ατο. aor. s. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux sum, exilimo.

Ἐξηγέρθην, ης, η, excitatus sum, a. s. ind. pass. ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητής, ῆ, ά, magus, conjector; præceptor, explanator: interpres, commentator, glossulorius, Bud. ἐξηγητὰ τῆς νομίμων, jurisconsulti. Plut. in Rom. nb ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασα, ας, ε, redemi, a. s. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fat. ἀσω. p. ἐξηγόρακα. a. s. act. sub. ἐξαγοράσω, ης, η. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἐξηγόρευθ᾽, ει, ευ, præf. part. ἐξηγόρευται, 3. plur. præf. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, differo: præfum.

Ἐξηγόρευμαι, per syncopeu pro ἐξηγορεύμαι, imperf. pass. ab ἐκ, & ἀγόρευμαι, pro ἐγόρευμαι, eaeiror. Them. ἐγείρω, expergefacio, nacito.

Ἐξήεσαν, egressi sunt, 3. plur. a. e. Att. ἐξέεσαν, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. a. ἤξειν, ες, ε. præf. inf. ἐξέναι.

Ἐξήιεν, eairc, eaitom habere. ab ἐκ, & ἴημι, venio.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, sexaginta. Them. ἕξ, sex.

Ἐξήλασαν, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, exagito, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. s. ἤλασα. p. ἐλήλακα.

Ἐξήλασο, exiluit, 3. sing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἅλλομαι, salio. a. s. med. ἠλάμην, ου, το, & per syncopeo ἅλτο.

Ἐξήλατ᾽, ε, ή, extensus, extrinsecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλειψε, delevit, 3. sing. aor. s. ind. act. verbi ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξηλείφθησαν, deleti sunt, 3. plur. a. s. ind. pass. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξήλθετε, exiistis, 2. plur. a. a. ἐξῆλθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξῆλθον, exii, vel exierunt, per syncopen pro ἐξήλυθον, a. a. ejusdem verbi.

Ἐξήλωσα, crucifixi, a. s. ind. verbi ἐξηλόω, crucifigo, Sole adnro. ab ἐκ, & ἥλιος, Soli expono. Th. ἥλ᾽, ε, ή, Sol.

Ἐξηλλαγμένος, ὁ, immutatus, perf. part. pass. ab ἐξαλλάττω, immuto. Th. ἀλλάττω, vel ατω. f. ξω. p. ἤλλαχα, muto.

Ἔξηλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδ᾽, ῆ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἐξημερῶ, cicuro, manluefacio. quod ab ἔξ, & ἥμερ᾽, manfuetos.

Ἐξήμησε, evomuit, aor. e. ind. act. ab ἐξεμέω, evomo, quod ab ἐμέω. f. ἔσω, vomo.

Ἐξηνεγκε, extulit, 3. fing. a. s. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Them. φέρω, fero, aor. 1. ἤνεγκα. aor. a. ἤνεγκον. f. ἐνέγκω.

Ἐξήπατησε, decepit, 3. fingul. imperf. verbi ἐξαπατάω, Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξήπλωτο, 3. fingul. pluſq. perf. pass. verbi ἐξαπλόω, expando, explico. ab ἐκ, & ἁπλόω, idem. Them. ἁπλόος, & contracte ἁπλῆς, fimplex, non involutue.

Ἔξηρα, ſuſtuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Thema αἴρω. fut. ἀρῶ, tollo. p. ἦρκα.

Ἐξήραμμαι, ſeu ἐξήρασμαι, exſiccatus ſum, perf. pass. verbi ξηραίνω, ſicco. f. ανῶ. p. ἐξήρασμαι. Th. ξηρός, ᾶ, ά, ſiccus, aridus.

Ἐξήρανα, arefeci, a. s. act. verbi ξηραίνω, ſicco.

Ἐξηράνθην, eaaroi, a. 1. iod. pass. ejuſdem verbi.

Ἔξησε, 2. ſing. imperf. vel aor. s. verbi ἐξαίρω, aufero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήσετο, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξέρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico. hinc ἤρομαι, & ἔρομαι, idem.

Ἐξηύρηκα, ας, ε, penitus ſcrutatus ſum; & in 3. plur. ἐξηυρήκασι, aor. 1. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, penitus ſcrutor. f. ὑρῶ.

Ἐξηρτισμένος, ή, perfecte inſtructus, perf. perr. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, plane perficio.

Ἐξηρτυμένοι, οἱ, inſtructi, muniti. perf. part. paſſ. ab ἐκ, & ἀρτύω, inſtruo.

Ἐξήτεον, ineipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάρχω, quod ab ἔξ, & ἄρχω, ineipio. Them. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium, imperium.

Ἐξήυσεν, Poet. eſt 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐξοράω, cum impetu feror, celeriter recedo. Th. ὁράω, eo, fluo.

Ἐξῆς, adv. deinceps, conſequenter. ἐφεξῆς, idem. ὁ ἐξῆς, ordine ſequeoe. ἡ ἐξῆς, ſcil. ἡμέρα, ſequene diee. Poet. ἐξείης, q. ab ἔχω, vel ἔχομαι, proxime ſequor.

Ἐξήτασα, Dor. pro ἐξήτασα, examinavi, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, examino, eaploro. f. σω, & Dor. ξη.

Ἐξηχέομαι, ῆσαι, perſono. fut. ἠχήσομαι. perf. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχέω, ſono. Them. ἠχώ, οῦς, ἡ, ſonus.

Ἔξθιον, Jonic. pro ἔξειμι, eaire, & pro ejicere fumitor. vel ab ἐκ, & ἴημι, mitto, vel ἔσμι, pro ἔω, ἴσμι, vado.

Ἐξιάω, tan ἐξέσμι, expando. Pind.

Ἐξιᾶσθαν, Dor. pro ἐξιέσθην, 3. dual. aor. s. med. pro plur. ἐξίκοντο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. vide ἐξίκετ᾽.

Ἐξίκετ᾽, pervenit, 3. ſing. aor. a. med. ἐξικάνω, ο, ονο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην.

Ἐξικνῆσθαι, pervenire, præf. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio.

Ἐξικόμην, a, ονο, perveni, aor. a. med. vide ἐξίκετ᾽.

Ἐξιλάσκομαι, placabo, f. r. m. verbi ἱλάσκομαι, placo. Them. ἱλάω, propitius ſum.

Ἔξιμεν, exire, Doric. pro ἔξιτον, vel ἔξιεναι, præf. inf. ab εἶμι, & ἴμι, eo.

Ἐξίοντων, gemt. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. ἔω, eo. aor. 2. ἔον. part. aor. s. ἰών, ὀντ᾽.

Ἕξις, εως, ἡ, habitus. in acc. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξιτέον, præſ. inf. paſſ. verbi ἐξειμι, adæquo. ab ἔξ, & ἰτέον, æquo. fut. ἴσω. Th. ἰσ᾽, vel ἰσ᾽, ε, ά, par, æqualis.

Ἐξίτηνται, percellebantur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίστημι, obſtupefacio.

Ἐξίτηλος, & ἐξίτυλος, obſtupefacio. f. ὀξύτατον. a. 2. ἐξέστην. a. 1. ἐξέστησα, ης, η, perculſus ſui. imperf. med. ἐξιστάμην, ασο, ατο. ab ἐκ, & ἵστημι, ſto.

Ἐξιστορῆσαι, exquirere aliquid, Jon. & Poet. pro ἐκζητεῖν, quod ab ἔξ, ex, & ἱστορέω, cognoico. Them. ἵστωρ, ſeiens.

Ἐξισχύω, valeo, poſſum. f. ύσω. p. ἐξίσχυκα. a. s. ἐξίσχυσα, ας, ε. ſub. ἐξισχύσω, ης, η. ab ἐκ, & ἰσχύς, ύ-ος, ύος, robur, vires.

Ἐξίτηλ᾽, ὁ, evanidus. nb ἐξίστημι, exire, avaneſeere.

Ἔξιτον, accusandum. οἷς οὐκ ἔξιτον ἐστι, quibus non esite licet. Hesiod. io Theogonia. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξοδιάζω, eo, esite facio, expendo. ἐξοδιάσθην, a. 1. paſſ. ab ἔξοδ᾽, exitus; quod ab ἐκ, & ὁδός, ᾶ, ἡ, via.

Ἔξοδον, ε, τὸ, & ἔξοδ᾽, ᾳ, ἡ, esirus; mors. Item feſtus diss, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum cœtus ipſe ibi congregatus. Item canticum, quale ſcena diſcedentes canebant, Poll. l. 4. In Bibliis ἔξοδος nihil aliud eſt, quam ἐξοδία, aut ἔξοδ᾽, exitus, & egreſſio ex Ægypro. ab ἔω, & ὁδός, ᾶ, ἡ, via.

Ἐξοίσομεν, efficemus, 1. plur. & ἐξοίσετε, 3. pl. f. r. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. aor. a. ἤνεγκα. p. ἐνήνοχα.

Ἐξολέσειε, perdat, 3. ſing. a. s. opt. act. Æol. ab ἔω, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. p. m. ὤλην.

Ἐξολέσσωμεν, deperdamus. a. 1. ſob. act. ejuſdem verbi.

Ἐξολοθρεύω, funditus perdo. fut. εύσω. præt. ἐξωλόθρευκα. perf. paſſ. ἐξωλοθρεύθην. a. 1. paſſ. ἐξωλοθρεύθην. f. s. paſſ. ἐξολοθρεύθησομαι. ab ἔω, & ὄλεθρος, ε, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα.

Ἐξολόλυξα, ας, ε, aor. 1. ind. activ. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Th. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.

Ἔξομαι, ſ. c. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, ῆσαι, confiteor, glorifico, cum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξομολογησάμην, ω, ασο. ab ἔω, ὁμός, ſimilis, & λόγος, quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἐξὸν, præſ. part. n. g. ab ἔξειμι, licet.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro ὀπίσω, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in poſtremum. adverb. Th. ὀπίσω, retrorſum.

Ἐξοπίσω, adv. in poſtremum. vide ἐξόπιθεν.

Ἐξόπτω, excoquere. Th. ὀπτάω, aſſo. f. ήσω.

Ἔξοδος, ας, ἡ, exterminatio, exilium, ab ἔω, & ὄλος, ε, ὁ, terminus.

Ἐξολοθρεύω, exterminare. ab iiſdem tbem.

Ἐξομαρτέω, adjuro. fut. ήσω. p. ἐξώμοκα. a. 1. ἐξώμοσε. perf. paſſ. ἐξώμοσται. Th. ὄμος, ε, ὁ, jasiurandum.

Ἐξορκιστὴς, ὁ, ἡ, exoreiſta, a 3. perſona perf. paſſ. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκῶ, ος, ὁ, exmmum jusjurandam. Vel jusjurandum contrarium aliorum verbie. Them. ὅρκος, ε, ὁ, jaejurandum.

Ἐξορμᾶν, præſ. inf. ab ὁρμάω, jarejarando obſtringo, idem ac ἐξορκόω, adjuro. Them. ὅρκος, ε, ὁ, insjurandum. Hinc ἐξόρκωσις, ιος, ἡ, jusjurandum.

Ἐξόρμαξ, αχος, ὁ, Dor. pro ἐξόρμαξ, ramus. Th. ὄρμαξ, idem.

Ἐξορυττω, perfodio. f. ὀρύσσω. a. s. ἐξόρυξε. aor. s. part. ἐξορύξας, αντος, ὁ. Thema ὀρύσσω, vel ττω, fodio. p. ὄρυχα, & Att. ὀρώρυχα.

Ἐξόρχους, Dor. pro ἐξόζους, oles. Th. ὄζω, olco. f. ὀζήσω.

Ἐξουδενῶ, ῶ, nihili facio, pro nihilo haben. f. ήσω. p. ἐξουδένηκα. perf. paſſ. ἐξουδένημαι. a. s. paſſ. ἐξουδενήθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενήθ᾽. a. 1. part. paſſ. ἐξ-

ἐκνυθὶς, ίντος. ab ἐκ, & νῦθος, quod ab ἰδὼς, ὼτος, ὁ. Thema ὰς, ασσω.

Ἐξυθενέω, ῶ, nihili, vel fincci facio, aſpernor, in nihilum redigo. f. ήσω. p. ἐξυθένηκα. a. 1. ἐξυθένησα, ſprevi. a. 2. ſub. activ. ἐξυθένην, ες, ε. perf. paſſ. ἐξυθένημαι. perf. part. ἐξυθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & ὐθὲς, ὲος, ὁ, nullus, idem ac ἰδὼς, quod ex ἰδὲ, & ὰς. ἰδὼς vero ex ὄντος, neque, ubi π propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ, & ὰς, unus.

Ἐξυθενῶ, ſperno. Dor. eſt pro ἐξουδενῶ, ab ἐξουθένω, aſpernor.

Ἐξουσία, ας, ἡ, licentia, poteſtas, autoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, poteſtates, magiſtratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo, cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. s. paſſ. ἐξουσιάσθημαι.

Ἐξοχ', pro ἔξοχα, & Poet. ἐξόχους, pro ἐξοχὴν, eximie, præter alia, excellenter, adv. ab ἐξέχω, excello. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam: mirum in modum, egregie. ἔξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατος, ὁ, excellentiſſimus, ſuperlat. ab ἔξοχος, quod vide in ἐξοχὰ.

Ἐξυπνάω, vel ξυπνέω, ῶ, ε, a. 1. ind. Att. cum duplici augmento. a ξυνίημι, intelligo. Th. ἵημι, mitto. a. 1. ἦκα. Att. ἤκω, & ξυὶ, pro σὺν.

Ἐξυπνίζω, e ſomno excito. f. ίσω. p. ἐξύπνικα. a. s. ἐξύπνισα. a. 1. ſub. ἐξυπνίσω, ῇς. ῃ. ab ἐκ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐξυπνος, η, ὁ, ἁ, eapergefactus, qui evigilavit. ab eodem themate.

Ἐξύρησα, 3. ſing. a. 1. med. ἐξυρήσαμην, ω, ασα, verbi ξυράω, abrado, quod a ξυρὸς, novacula. Th. ξύω, rado.

Ἐξύρημαι, raſus ſum, perf. paſſ. verbi ξυράω, abrado. ab eodem themate.

Ἐξύρησαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Th. ξύω, idem.

Ἐξῦσα, ας, ε, texui, a. 1. ind. ab ἐξυράω, texi. f. ασω. ab ἐκ, & ὑράω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extra. ἔξω δὲ πόλιος, extra civitatem. ὁ ἔξω, ſc. ὢν, exterior. Th. ἐκ, ex.

Ἔξω, habebo, f. s. act. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξοιδάνω, perf. act. verbi ἐξοιδέω, natumeſco. Th. οἰδέω, vel οἰδάω, f. ήσω, rumeo, inflatus ſum.

Ἔξωθεν, adverb. extrinſecus, foris, cum genit. Th. ἐκ, vel ἐξ, ex.

Ἐξωθέω, ῶ, expello, extrudo. f. ώσω. p. ἐξώκα. a. 1. ἔξωσα, a. 1. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξοικέω, domo ejeci, a. 1. ind. act. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξώκηκα. ab ἐκ, & οἶκος, ου, ὁ, domus.

Ἐξολέσω, σες, σε, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, funditus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὄλεκα. p. m. ὤλα, Att. ἤλκα.

Ἐξολισθάω, ες, ε, incidi: a. a. ind. act. verbi ἐξολισθέω, ſeu ἐξολισθάνω, illabor, incido. ab ἐξ, & ὀλισθος, ε, ὁ, lapſus, caſus. hinc ὀλισθέω, labor.

Ἐξόπλισα, inſtruxit, a. 1. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ἐκ, & ὅπλιζω, idem. Th. ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Ἐξοργισμαι, perf. paſſ. iratus ſum. ab ἐξ, & ὀργίζω, irafcor. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ἐξόμνυζον, imperf. act. ab ἐξομνύζω, idem ac ὀμνύζω, jurajurando obſtringo. Th. ὄμνυμι, υ, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορμῶμαι, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feror, erumpo. ab ἐκ, & ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξὸρνυτ, exilit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐξόρμην, το, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ὀσω, & ὄρσω. p. ὄρωκα.

Ἐξὸρεσαι, expellere, anr. 1. inf. ἐξόρνυμι, υτος, ὁ, a. 1. part. verbi ἐξ-ὠθέω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ὤσω. a. 1. ὦσα.

Ἐξόσης, ε, ὁ, expulſor, violentus. quod ab ἐξωθέω, expello.

Ἐξοστρακισμὸς, ὁ, ἡ, per oſtracifmum ex aliquo loco pulſus, perf. part. paſſ. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, ου, τὸ, teſta.

Ἐξώτερος, ον, ὁ, exterior, extimus. ab ἔξω, foras, foris, extra.

Ἐξὸχωντο, 3. plus. imperf. verbi ἐξοχέομαι, exeo. Th. εἴχωμαι. eo. f. εἰχήσομαι. p. ὧχημαι.

E O.

Ἐὸι, fit, 3. ſingul. præſ. opt. ab ὄσμι, ὄσις, ὄσι, Poet. pro ὦμι, ῃς, ᾖ, tanquam ab ὦν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐὸι, Poet. pro οἱ, ſeu αὐτῷ, ipſi.

Ἐοίγομεν, videbamur, per ſyncopen pro ἐδοκεόμεν, 1. plur. p. m. Attic. ἔδοκα verbi δοκέω, ſimilis ſum.

Ἔοικα, ας, ε, aſſimilatus ſum, præt. med. Att. pro εἴκα, unde perf. part. med. ἐοικὼς, ότος, ab ὤκα, ſimilis ſum.

Ἔοικα, p. m. Art. pro εἴκα. ab ὤκα. vide in ἔοικα.

Ἐοίκεσαν, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοίκασαν, 3. plur. pluſq. perf. med. verbi ὤκα, ſimilis ſum.

Ἐοικότα, ſimilem, acc. ſingul. ἐοικότες, οἱ, nom. plur. perf. part. med. ab ἔοικα, ſimilis. vide ἔοικα.

Ἐοικὼς, ότος, ὁ, ſimilis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἔοικα, immitterem, Poetic. pro ἵεῖμι, præſ. opt. verbi ἵημι, mitto. quaſi ab ὦ.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro οὗ, ab ὅος, ſuus, Poet. pro ὅς.

Ἑοῖσα, Dor. pro οὖσα, præſ. part. f. g. ab εἰμὶ, ſum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, fuis, dat. plur. ab ὅς, ἥ, Poet. pro ὅς, ᾗ, ᾧ, ſuus, a, um. Sed ἑοῖς vide in ἔοι, fit.

Ἐόλπα, ſperavi, præt. med. pro ἤλπα. Att. ſeu Jon. verbi ἄλπω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἔον, eram, imperf. Poet. pro ἦα, Alii volunt eſſe a. 2. Poet. pro ἔην, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Jon. n. g. pro ὄν. Sic ἐὸν, pro ὤν, ἐόντος, pro ὄντος, ἐόντι, & in plur. ἐόντες, ab εἰμὶ, ſum.

Ἐοῦσ', pro ἐοῦσα, acc. ſing. part. præſ. pro οὖσα, Poet. ab ὦν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔοντε, dual. num. ἐόντες, plur. præſ. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ab εἰμὶ, ſum.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. δέδρακα, pluſq. perf. med. verbi δίδρω, f. δράσω. & per metathefin litterarum ὄδρω, tanquam ab ὄργω. p. m. ὄδοργα, & ὄρεγα, & per metathefin ὄοργα. hinc ἐοργὼς, part. præt. med.

Ἔοργαν, fecerunt, 3. plur. præt. med. pro ἔδρακαν. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. act. quam medio mutatur Chalcidice, & Bœotice in ν, ut τέτυφαν, pro τετύφασι. vide in ἔοργα.

Ἐόργει, Jon. & Poet. pro ἐάργει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide ἔοργα.

Ἔοργμ, ος, ὁ, tudicula, cochlear. ab ὀργάω, appero impatienter. Euſtath. ducit ab ὀργίζω, mollio, fubigo, ſupra, ὀγλώσσω.

Ἑορτὰ, ῆς, ἡ, feſtum, feriæ, ab ἑὰ, bona, & ὄρνυμι, orior. quod in feſto bona, & læta verſantur: vel ab ἄω, & ὄρνυμι, excito. Feſtus enim dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad lætitiam excitat. Quid ſi ἑορτὰ, quaſi ἱερωτὰ, ſanctificata? hinc ἑορτάζω, feſtum celebro.

Ἑός, ἑά, ἑόν, Poet. pro τεός, τεά, τεόν. comm. σός, σή, σόν, tuus, a, um. & ἑός, idem ac ἐός. ex ἁ, fui, Poet. ἔω.

Ἐός, ἐά, ἐόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, a, um.

Ἔοσα, pro ἦσα, & ἐὼν, pro ὤν, præſ. part. Jon. verbi εἰμὶ, ſum. ἔσσι, pro ἦσθα.

E Π.

Ἐπ', pro ἐπὶ, in, &c. quod vide.

Ἐπαγαγῶν, a. 2. inf. ἐπάγαγες, Dor. pro ἐπαγαγὲς, adduxiſti, a. 2. ind. act. verbi ἐπάγω, induco. quod vide. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλου, exſulta, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλω. ex ἐπὶ, & ἀγάλλομαι, ornor, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto. præſ. ind. quod ab ἄγαμαι. Th. ἀγάω, miror.

Ἐπαγγελιάφορος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελίη, ας, ἡ, promiſſio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio.

Ἐπαγγέλονται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἐπαγγελλόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλοντ, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπάγγελκα. a. 1. ἐπάγγειλα. præſ. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, ſpondeo. perf paſſ. ἐπάγγελμαι, promiſi. a. 1. med. ἐπαγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπαγγελίη, ας, ἡ, promiſſio, idem ac ἐπαγγελία.

Ἐπάγγελμα, ατος, τὸ, promiſſum. ab ἐπαγγέλλομαι, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, ἐπάγεσθαι, adducere, adduci. vide in ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπὶ, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἤγερκα, Att. ἠγήγερκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, ἡ, collectio.

Ἐπάγην, concreta ſum, a. 2. paſſ. ab a. 2. act. ἔπαγον, fixi, verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγινέω, Jon. & Poet. pro ἐπάγω, adducere. vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαΐζω, Jon. illuſtrare, celebrare, oblectare. ἐπαγλαΐῃ, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσῃ, 3. ſing. f. 1. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαὸς, ἄ, όν, ſplendidus.

Ἐπαγμῶδον, Jon. pro ἐπαγωγὸν, vel pro ἐπαγώγιον, ὁ, allicium, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγὼς, vide in ἐπάγω.

Ἐπάγριος, ὁ, idem ac ἄγριος, agreſtis, ferus.

Ἐπάγω, adduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. 1. ἐπῆξα. a. 2. part. ἐπαγὼς, ῶτος, ὁ. a. a. ἐπάγην, Attice ἐπήχθην. hinc a. 2. inf. ἐπαγαγῶν. ex ἐπὶ, & ἄγω, duco.

Ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν, blandus, ad perſuadendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγότατος, quæ maximam vim habent perſuadendi.

Ἐπαγωνίσομαι, decerto. fut. ἰσομαι. P. ἐπαγωνίσμαι. ex ἐπὶ, & ἀγὼν, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐπᾴδω, f. άσω. p. ᾆδα. accino, cantu profequor. ab ἐπὶ, & ᾄδω, cano.

Ἐπαείρειν, pro ἐπαίρειν, accinere. Th. ἄειρω, tollo.

Ἐπαείρων, ὁ, eleuans, a. 1. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἄειρω, tollo. f. ἀερῶ.

Ἐπαείρουσι, extollunt, Dor. pro ἐπαίρουσι, ab ἐπαείρω, vel ἐπαείρω, attollo, erigo. Thema ἄειρω, vel ἄερω, tollo.

Ἐπαθέην, paſſus ſum, a. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 1. inf.

Digitized by Google

inf. πεθῆι. p. m. πέπυσθε.

Ἐπιθροίζω, congrego. f. ίσω. p. ἐπιθρόωμαι. præf. pass. ἐπιθροίζομαι. ex ἐπί, & ἀθροίζω, cogo. Tb. ἀθρόος, ον, ὁ, coacervus.

Ἐπαγγίζω, irrun, impetuosa spiro. ab ἐπί, & ἀίσσω, ἤ, procella; quod ab αἴσω, irruo, impetu saror.

Ἐπαθλέω, ῶ, ῆσ, ἀ, eruditos sum, aor. 1. ind. pass. a παιδεύομαι, arudior, castigor. Thema παῖς, παιδός, ὁ, puer.

Ἐπαΐω, audire, percipere. Them. ἄϊω, audio.

Ἐπαίλια, & ἐπαίλιον, cdulia, quæ post cœnam apponuntur, bellaria. Eustath. Iliad. ζ. ab ἐπί, post, & αἴλιον, vel αἴλιος, cibus, cœna. Thema αἰλιθ-, vespertinus.

Ἐπαινῶ, laodat, 3. sing. præs. ind. ab ἔπαινος, laudo.

Ἐπαινέουσι, laudent, Doric. pro ἐπαινέουσι, 3. plur. præs. ind. ἐπαινέω, laudo, celebro.

Ἐπαινέσαι, a. 1. inf. act. ab end. verbi.

Ἐπαινέσσαι, 3. sing. a. 1. opt. Æol. ejusdem verbi.

Ἐπαινέσσαι, probaverit, a. 1. opt. activ. Æol. ἐπαινέσσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poet. gemin. σσ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. ήσω.

Ἐπαινετός, ὁ, laudabilis, adject. verbala. Sic ἐπαινητός, ἡ, όν, landabilis. compar. ἐπαινετότερος, ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινήτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνιος, ου, ὁ, nomen viri, Gr. laudabilis. ἐπαινητός, laodatus, admirandus.

Ἐπαινῶ, ῶ, laudo. f. ήσω, & Poet. έσω. p. ἐπήνημαι. a. 1. ἐπήνεσα. a. 2. imparat. act. ἐπαίνησον, άτω, & in 2. plur. ἐπαινήσατε. ἐπαινόσω, ῃς, ῃ, a. 1. sub. act. Poet. ex ἐπί, & αἰνῶ, ὁ, laus.

Ἐπαινῆ, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπί, & αἰνός, ή, όν, gravis, horrendus.

Ἐπαινήσας, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινήσει, laudaverit, 3. sing. fut. 1. sub. act. ἐπαινήσατε, laudatus, 3. sing. præs. sub. pass. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἔπαινος, ου, ὁ, laus. ex ἐπί, & αἰνῶ, ῶ, ὁ, laus.

Ἐπαινύμην, laodamur, 1. plur. ἐπαινῦσι, laudant, 3. plur. præs. ind. act. ἐπαινύμενος, η, ον, præs. part. pass. ab ἐπαινέω, laodo.

Ἐπαΐξαι, a. 1. inf. act. ἐπαΐξας, irruens, a. 1 part. act. ab ἐπί, & ἀΐσσω, ruo. f. ξω.

Ἐπαΐω, ως, ω, audio, audio. & ἐπαΐομαι, efferri, superbire: quod ex ἐπί, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ῆρμαι. a. 1. ῆρα. a. 2. part. ἄρας, αντος, ὁ.

Ἔπαισε, percussit. 3. sing. a. 1. act. a παίω, percutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, sentio, intelligo. Ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, sentio.

Ἐπαΐσσοντα, irruentam, acc. sing. part. præs. ab ἐπαΐσσω, irruo.

Ἐπαΐσσω, irruo, cum dat. aliquando ac curro, & com gen. Item insequor, percutio, invado. cum acc. aliquando insorgo. ἐπαΐσσομαι, idem In omnibus significationibus aliquid impetus, & vehementia significatur. ex ἐπί, & ἀΐσσω, ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubesco, cum acc. a. 1. pass. ἐπῃσχυνθῆν, ῃς, a. 1. pass. ἐπαισχυνθήσομαι. Tb. αἰσχ-, σθ-, τό, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπῃτηκα. Tb. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, ὁ, mendicus.

Ἐπαιτίομαι, conqueror, accuso. vide αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, α, ὁν, ὁ, cujus facinora ionotuerunt, manifestus.

Ἐπαίτιος, α, ὁν, ὁ, qui, vel quæ est in culpa: culpandus, sons, Thucyd. Them. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἐπαϊχθη, lusus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi παίζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπαΐων, audiens, intelligens. Ex ἐπί, & ἀΐω, pro ἀκούω, audio.

Ἐπαίρω. f. ἄρω. p. ῆρκα, elevo, suspendo, erigo, effero. Ex ἐπί, & αἴρω, sursum tollo.

Ἐπακέσαι, ας, ε, parui. vide in ἐπακούω, pareo.

Ἐπακολουθέω, subsequor. f. ήσω. p. ἐπακολούθηκα. a. 1. act. ἐπακολούθησα. a. 1. sub. ἐπακολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπί, & ἀκόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus.

Ἐπάκοος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Tb. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουσον, animum adjice, præs. imperat. ἐπακούσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, exaudio.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ήσω. p. ἐπήκοα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, ῃς, ῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπάκοος, & Att. ἐπακήκοος. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. imperf. ἐπακροώμην, ώμην, ῶ, ῶ, ᾶτο, ῶτο, & 3. plur. imperf. ἐπακροῶντο, ῶντο, ex ἐπί, & ἀκροάομαι, audio, fut. άσομαι.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit: item piscator.

Ἐπακτρίς, ίδος, ἡ, venator, quia canes in feras ἐπάγει, impellit: item piscatrix.

Ἐπακτρον, ου, τό, nāvigium piscatorium. ab ἐπάγω, impello. vel quia τῶν ἐπακτρίων, piscatorum.

Ἐπάλακτον, luctabatur. 3. singul. imperf. activ. verbi παλάσσω, luctor.

Ἐπαλεξήσατε, ε, auxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ax ἐπί, & ἀλέξω, vel ἀλεξέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλλαγή, ῆς, ἡ, permutatio. quod ab ἐπαλλάσσω, muto. f. ξω.

Ἐπάλλετο, 3. sing. imperf. pass. a πάλλω, vibro, agito. Alii ponr volunt pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, insilio.

Ἐπάλμη, ὁ, insiliens, per syncopen pro ἐφαλμίδης, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπί, & ἅλλομαι, salio. f. ά λάλμαι. a. 2. med. ἠλάμην.

Ἐπαλξις, ή, propugnaculum muri. ex ἐπί, & ἄλξις, ῆς, ἡ, robur.

Ἐπαλτός, ή, ὁ, apud Pindarum hoc vocabulum tantum raperitur; & dici puto de vento secundo, nautilqua grato. q. per syncopen pro ἐπιθαλτός. ex ἐπί, & θαλπός, splandidus, & per metaph. lucia instar gratus. a θάλπω, calefacio, foveo.

Ἐπάλτο, insiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλετο, vel pluſq. perf. passiv. pro ἐφῆλτο. ab ἐφάλλομαι, insilio. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumulare. ab ἄμαξα, mato.

Ἐπαμβλίδιον, cum tergiversatione, procrastinando. Ex ἐπί, & ἀμβλίδιον, pro ἀμβλίδιον, alta, Hesych. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permuto, alterno. fut. ψομαι, ab ἐπί, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ῆμφα.

Ἐπαμεινώνδας, α, ὁ, Epamioondas, Thebanorum dux.

Ἐπάμενται, respondetur, Jon. pro ἐπῆται, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἐπαμείβω, respondeo, alterno.

Ἐπάμενος, η, ον, ὁ, Poet. Æol. ac Jonic. pro ἐφήμενος, η, ον, ὁ, onus diei, qui sinrat unam diem. ab ἐπί, & ἡμέρα, dies.

Ἐπαμπεχλῶν, ὁ, obrutus, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coarcervo, quod ex ἐπί, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμῦναι, propugoare, a. 1. inf. act. ἐπάμυνον, ύνω, a. 1. imper. verbi ἐπαμύνω, defendo. Tb. ἀμύνω, auxilior opem fero.

Ἐπάν, postquam. conjunct. ex ἐπί, & ἄν. vide ἐπί.

Ἐπαναβαίνειν, discerre. vide ἀναβαίνω.

Ἐπαναβαίνω, ascendo, supervenio. quod ab ἐπί, ἀνά, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβλήδην, adverb. quasi injectim, & obliquatim, Herodot. l. 2. Th. βάλλω, jacio.

Ἐπαναγκάζω, a. 2. inf. act. ab ἐπαναγω, commovco, excito.

Ἐπάναγκες, adv. necesse, necessario. τὰ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, necessaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Ἐπανάγω, redeo, excito, commovep. fut. ξω. a. 2. ἐπανήγαγον. a. 2. impetrat. activ. ἐπανήγκαγε, provche. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπανακλαίω, altius repetendo aperire. ex ἐπί, ἀνά, & λέγω, dico.

Ἐπανακοινόομαι, communefacio, cum acc. f. ώσω. p. ἐπανακεκοίνωμαι. ex ἐπί, ἀνά, & μιμνήσκω, in mamoriam revoco. Th. μνήσκομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπανακτάομαι, acquiasco, cum dat. Item requisico. f. άσομαι, p. ἐπανακέκτημαι. a. 1. med. ἐπανεκτησάμην, ω, ατο. ab ἐπί, ἀνά, & κτάω, acsso. a. 2. ἔκτην.

Ἐπανακλάω, crebro navigare. Item abundare. Tb. πλέω, navigo.

Ἐπανακτέομαι, insurgam. f. ήσομαι, p. ἐπανέστημαι, insurgo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, sto.

Ἐπανακυρέω, tevertor.

Ἐπανακεῖσθαι, præs. inf. pass. ab ἐπανατίθημι, insuper impono, acceptum fero. ax ἐπί, & τίθημι, pono.

Ἐπανακυρόω, post vindemiam, quæ supersunt, colligo. ex ἐπί, ἀνά, & τροχός, ὁ, frumentum: vindemia, in Epigr.

Ἐπανάκωμαι, ῃ, ται, redibo. fut. 1. iod. pass. verbi ἐπανέρχομαι, redeo, remitto, & condono. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανάμεσθαι, denuo interrogare.

Ἐπανᾶς, ὁ, qui dimisit, a. 2. part. act. ab ἐπανίημι, a. 2. ind. verbi ἐπανέρχομαι, dimitto. quod ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto.

Ἐπανελθών, a. 2. inf. act. ἐπανελθεῖν, & in f. g. ἐπανελθέτε, a. 2. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. 2. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπί, ἀνά, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπανέρχομαι, accedo, vida ἐπανελθών.

Ἐπανερωτάω, interrogabit, 3. sing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, iorerrogo. f. ήσω. ex ἐπί, ἀνά, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præsto, antecello, imitor. ex ἐπί, ἀνά, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. 2. ἔσχον.

Ἐπανθέω, superfloreo. f. ήσω. p. ἐπανθήκα. p. m. ἐπανθῶα, & per epenthesin τὰ ε, ἐπανθέθα, & reduplicationa Attica ἐπανθέθα. ex ἐπί, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθ-, εθ-, τό, flos.

Ἐπανίημι, ης, η, redeo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι. f. ξω. venio.

Ἐπανίσσετο, percunctabatur, 3. singul. imperf. verbi ἐπανείρομαι, quod ex ἐπί, ἀνά, & ἔρομαι, interrogo. Th. ἔρω, dico.

Ἐπανῖσι, remittunt, 3. plur. præs. ind. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto, quod in 3. plur. aft ἴασι, Jon. ἴᾶσι, & per crasin Att. ἴᾶσι.

Ἐπανοίκτον, Jon. pro ἐπανέστησαν, insurrexerunt, 3. plur. opt. passivi; val scribendum ἐπανστάντο, Jon. pro ἐπανέστησαν. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπανστάντα, Jon. pro ἐπανέστηκα, 2. pl. præs. pass. verbi ἐπανίστημι, insurgo.

Ἐπανστάσαι, insurgo: excito, arigo. fut. ἐπανστήσω. p. ἐπανέστηκα. fot. 1. mad. ἐπανεστήσομαι. Th. ἵστημι, sto.

Ἐπανστάσι, redeundum, adv. thericum. ab ἐπανίστημι, redeo. a. 2. part. ἐπανστάς, ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, eo.

Ἐπανστάς, ὁ, a. a. part. ab ἐπανίστημι, redeo. vide ἐπανστάσι.

Ἐπανορθώσας, ᾶ, præf. part. pass. ἐπανορθώσω, ῶ, corrigo. ex ἐπί, ἀνά, & ὀρθός, ή, ὁ, rectus, erectus.

Ἐπάορ-

Ε'πανάθημα, ατος, τὸ, & ἐπανάθεσις, εως, ἡ, correctio, emendatio: supplementum Aristoteli.

Ε'παντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. aa ἐπί, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Them. ἀντί, contra.

Ε'παντιάσπις, ιδος, ὁ, ἡ, oriens. præf. part. f. ab ἐπαντιάω, per syncopen pro ἐπαντιτέλλω, exorior. quod ex ἐπί, ἀντί, & τέλλω, orior: mitto.

Ε'πάνω, supra, adv. cum geo. ex ἐπί, & ἄνω. Gl. Cyt. ἐπάνω, insuper, super, supra.

Ε'πάξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξω, f. 1. inf. ab ἐπάγω, induco, adduco, fut. ἄξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

Ε'παξε, Dor. pro ἐπηξε, fixit, 3. sing. a. 1. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ε'παξιος, α, ον, dignus, Poet. idem ac ἀντάξιος, æquiparandus, ex ἐπί, & ἄξιος, α, ον, digous.

Ε'παξιόω, ω, ὁ, qui circum axem volvitur. epitheton currus. Th. ἄξων, ονος, ὁ, axia.

Ε'παξε, Dor. pro ἐπῆξε, compegisti, a. 1. med. 2. sing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πάξω.

Ε'παοιδή, ῆς, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐπῳδή, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ε'παον, sedavi, a. a. ind. act. hinc in a. 2. pass. ἐπάην, verbi παύω, cesso. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ε'παπορῶμεν, 1. plur. præs. sub. verbi ἐπαπορέω, addubito, quod ex ἐπί, & ἀπορέω, dubito. hoc ex ἄπορεν. & πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ε'παπτηρε, ας, ε, iorutus fum. a. 2. ind. act. verbi παπταίνω, circumspicio, intueor. f. πτήσω. a. 1. part. παπτήσας.

Ε'πάρᾱ, ᾶς, ἡ, imprecatio, κατάρα, ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ε'παρκέσαι, f. ἀρκέσω, & ἤρκεσαι, exercor, imprecor, devoveo. ex ἐπί, & ἀρά, ἡ, preces, diræ.

Ε'πάρας, αντος, ὁ, & in f. g. ἐπάρατος, ης, ὁ, aor. 2. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, arrigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα, a. 1. ἐπῆρα. a. 1. imperat. ἔπαρον, ατω. aor. 2. pass. ἐπήρθην. ab ἐπί, & αἴρω, tollo.

Ε'παράσιμος, α, ον, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ε'παρσον, ιτruo, illidor. ex ἐπί, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ε'πάρατε, erigite. 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, ατω. ab ἐπαίρω, erigo.

Ε'πάργυρος, ὁ, ἡ, argento tectus. Th. ἄργυρος, argentum.

Ε'παρε, 3. sing. a. 2. pass. verbi πείρω, traiicio. At ἐπάρη est a. 1. sub. act. ab ἐπαίρω, attollo.

Ε'παρμαι, ας, αι, pluſq. perf. pass. verbi ἐπαίρω, apto. quod ex ἐπί, & ἄρω, apto. p. m. ἦρμαι, & Attr. ἤρμαι.

Ε'παρτιπλήσσω, Jon. pro ἐπαρτιπλήττω, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπαρτίσμαι, imprecor. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ε'παρθείς, ὁ, a. 1. pass. verbi ἐπαίρεσθαι, efferri, superbire. ab ἐπαίρω, attollo.

Ε'παρθον, & per metath. ἔπραθον, diripui, a. 2. ind. act. verbi πέρθω, vasto. f. 2. πραθῶ.

Ε'παρκεῖν, præstitit, 3. sing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, præsto, sufficio.

Ε'παρκέσαι, 3. sing. f. 1. vide ἐπαρκέω.

Ε'παρκέω, subvenio, cum dat. sufficio, foggero, erogo: possum: arceo adjuvando: opitulor. Eurip. in Oreste. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκεκα. a. 1. ἐπήρκεσα. ex ἐπί, & ἀρκέω, propulso.

Ε'παρκίσαι, sufficisotem, præf. part. pro ἐπαρκέσθαι. Thema ἄρω, apto.

Ε'παρξάμενος, ὁ, aor. 1. pert. med. ab ἐπάρχομαι, auſpicor. ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Ε'πάρσω, fut. 1. act. verbi ἐπαίρω, idem ac ἄρω, apto. a. 1. ἐπῆρσα.

Ε'παρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχος, ὁ, ἡ, præfectus. ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, principatus.

Ε'παρωγός, ὁ, ἡ, auxiliator, adjutor, & ἡ, auxiliatrix. ab ἐπαρόω, adjuvo. Th. ἀρόω, f. ῶσω, auxilior.

Ε'πᾶσα, a. 1. inf. act. ab ἐπάδω, inculco. Th. ἄδω, pro ἀείδω, cano.

Ε'πάσαντο, & gemin. σσ, ἐπάσσαντο, gustarunt, 3. pl. a. 1. med. a πάω, vel πάομαι, possideo, vescor. perf. pass. πέπασμαι, patior. f. πάσομαι. aor. a. ἐπάσθην. p. m. πέπασθε.

Ε'πάσπε, percussit, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi πασσάω, f. ξω, tario. p. πεπάσπαχα. a. 1. part. πασπάξας.

Ε'πασπάδω, ως, ὁ, calcatus sum, aor. 2. pass. verbi πατέω. f. ήσω, calco. a. 2. ἐπάτησα, ας, α.

Ε'πάτησε, calcavit, 3. sing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ε'παυγασμα, τὸ, splendor. ex ἐπί, & αὐγή, splendor Solis.

Ε'παυλις, εως, ἡ, commoratio, villa, habitatio, ſtabulum boum, oviumque caula. ex ἐπί, & αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium, aula.

Ε'παυρῶ, fruitur, 3. ſing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio, fruor. Th. αὖρα, ας, ἡ, ventus levior, aura.

Ε'παυρέμεν, seu ἐπαυρέμεναι, Dor. pro ἐπαυρεῖν, præf. inf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρε, 2. ſingul. aor. 2. med. Jon. vel Doric. pro ἐπηύρω, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω. aor. a. med. ἐπαυρέμην, ης, ετο. ἐπαυρέσθαι. Alii volunt esse imperf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρον, ἐπαυρέτην, & ἐπαυρόμην, fruor, consequor; item pœnas luo. Th. αὖρα, aura.

Ε'παύρια, froaria, Jonic. pro ἐπαύρη, a. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαυρέομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύριον, eras, poſtridie, adverb. ἀ ἐπαύριον, ſc. ἦμαρ, poſterus dies. Them. αὖρον, cras.

Ε'παυρίσκομαι, fruontor, 3. ploral. iodic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύρετο, 3. ſingul. a. a. opt. med. ἐπαύροι, Dor. pro ἐπαύρη, a. a. ind. uctiv. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύρονται, fruaotur, 3. plutal. præſ. ſub. verbi ἐπαύρισμαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυτοι, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυτείλαν, ἐπαύσαν, ἐπαύσατο, a. 2. m. verbi παύω, ceſſo. f. σω. a. a. ἔπαυσα.

Ε'παύσαν, acclama, a. 2. impet. act. ex ἐπί, & αὐω, clamo.

Ε'παύσω, ceſſabi, 2. ſingul. a. 1. m. a παύω, ceſſo.

Ε'παύσαν, acclamare. ἐπαύσαον, acclamabant, Jon. pro ἐπαύσων, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπί, & αὐσω, Poet. pro αὐω, clamo.

Ε'παυτορίᾳ, in flagranti delicto, in ipſo facto. ex ἐπί, in, & αὐτόφωρος, ος, τὸ, quod ex αὐτός, ipſe, & φώρ, ῆς, ὁ, furtum. Th. φέρ, φωρός, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ κλέπτει, Æſchio. io ipſo furto, & manifeſto fures.

Ε'παυχένιος, ον, ὁ, Poet. qui ſupra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φορούμενος. Th. αὐχήν, cervix.

Ε'παυχέω, ſuperbio, gloriot. ὡς κ' ἔμ' ἐπαυχῇς, ut mihi polliceor, ut ſpero. Sophocl. io Elect.

Ε'παφάσμαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἁφάω, palpo. Them. ἅπτομαι, tango.

Ε'παφαυάθην, exſiccatos ſum. a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυάω, exſicco. quod ex ἀφαυόω, ſeu αὐαίνω, accendo, exarefacio. Th. αὖος, ſicco, accendo.

Ε'πάφετε, a. 2. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto iu, immitto. p. ἐπαφεῖκα. a. 2 ſob. ἐπαφῶ. ex ἐπί, λπό, & ἵημι, mitto.

Ε'παφρᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Epaphras, Gr. ſpumoſus.

Ε'παφρόω, deſpomo, f. ώσω. p. ἐπάφρωκα. ex ἐπί, & ἀφρός, ᾶ, ὁ, ſpuma.

Ε'παφρόδιτος, ου, ὁ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venuſtus.

Ε'παφῶ, immiſero, aor. 2. ſub. ab ἐπάφω, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, immitto.

Ε'παχήνατο, vexavit, conſtrinxit, aor. 1. ind. verbi παχαίνω, cooglutino, denſo. f. ανῶ. Th. πάχνη, ης, ἡ, pruins.

Ε'παχυπάω, ως, α, pinguefeci. a. 2. ind. paſſ. verbi παχύνω, craſſum reddo, pinguefacio. Th. παχύς, ὁ, ἡ, craſſus.

Ε'πέ, pro ἔπος, nom. vel acc. plor. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔνω, dico.

Ε'πεάν, Jon. pro ἐπαὶν, vel ἐπεί, poſteaquam. vel pro ἐπεί, vel ὅταν, quando.

Ε'πέβα, Dor. pro ἐπέβη, peragravit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, pergro, accedo.

Ε'πέβαινε, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε'πεβάσκον, imperf. act. ab ἐπιβάσκω, injicio. ex ἐπί, & βάσκω, jacio. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβλην.

Ε'πέβλεν, a. a. vide in ἐπιβάσκω.

Ε'πέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit io. Th. βαίνω, ao.

Ε'πέβην, ης, α, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε'πεβήσαν, imperf. act. ab ἐπιβάσκω, injicio. ex ἐπί, & βάσκω, jacio. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβλην.

Ε'πέβλεν, a. a. vide in ἐπιβάσκω.

Ε'πέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit io. Th. βαίνω, ao.

Ε'πέβην, ης, α, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε'πέβησαν, ας, ε, aor. 1. ind. ἐπέβασα, 3. plur. aor. a. vel a. act. ἐπεβήσαντο, 3. plur. a. a. med. varbi βαίνω, eo.

Ε'πεβίβασε, ας, ε, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere facio. fut. άσω. ca ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πεβίω, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιβιόω, ſupervivo. ν βιόω, vivo. f. βήσομαι. a. a. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιώην. inf. a. 2. βιῶναι. a. 2. part. βιούς. Th. βίος, ου, ὁ, vita.

Ε'πέβλεψα, ας, ε, reſpexi, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπί, & βλέπω, video.

Ε'πεβούλευσε, inſidiatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, inſidior. ex ἐπί, & βουλεύω, conſulto, delibero. quod a βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'πεγγελάσε, f. άσω. p. ακα, de malis ſcenis rideo, inſulto alicui ridendo. ex ἐπί, ἐν, & γελάω, rideo.

Ε'πέγειρε, præſ. imperat. act. ἐπεγείρετε, præſ. part. plut. oum. varbi ἐπεγείρω, excito.

Ε'πεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπί, & ἐγείρω, excito.

Ε'πέγλυψε, per Syncopeo pro ἐπεγλύφατο, 3. ſingul. aor. a. med. ex ἐπί, & γλύφω, ſum.

Ε'πεγνωσμένοις, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγνωκώς, verbi ἐπιγιγνώσκω agnoſco. f. ἐπεγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. ex ἐπί, & γιγνώσκω, cognoſco.

Ε'πεγνώσθην, cognitus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γιγνώσκω, cognoſco.

Ε'πέγραπε, a. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγραν, ας, α, ejuidem verbi.

Ε'πέγρετο, expergefiebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐπεγείρετο, ab ἐπεγείρω. vide ἐπεγείρω, excito.

Ε'πεδείκνυτο, 3. ſing. a. 1. med. varbi ἐπιδείκνυμι, commonſtro. aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. f. δείξω. p. δέδειχα. ex ἐπί, & δείκνυμι, oſtendo.

Ε'πέδησε, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πέδη, ligo. f. ήσω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ε'πεδίδε, pro ἐπεδίδου, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδίδω, verbi ἐπιδίδωμι, inſupet do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ε'πεδραμε, accurrit, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, incurſionem facio. ex ἐπί, & τρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι.

δηκὼς, p. δεδηκώς. aor. a. ἔδηκα. p. m. δέδηγμαι.

Ἐπέδρη, ης, ἡ, Jon. pro ἑδρὴ, mora, obſidio. vide ἕδρη, ſella.

Ἐπέδυν, aorrtus ſum, a. a. vel imperf. verbi ἐπιδύω, exorior. ex ἐπὶ, & δύω, vel δυάω. f. δύσω. p. δέδυκα.

Ἐπεζέσθη, ης, ε, aor. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & ζέω, do. f. ζέσω, p. δέδεκα. a. a. ἔζεν, ες, ε.

Ἐπέεσσι, dativ. plur. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπεζέσσατο, pro ἐπαθάμησαν, dicl Euſtath. exiſtimet.

Ἐπέζητα, ſuperſtes ſui, aor. ε. ind. act. verbi ἐπιζάω, ſuperſtes ſum. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθετο, impoſuit, 3. ſing. ἐπίθετο, 3. plur. a. e. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. e. a. ἔθην.

Ἐπίθηκε, ας, ε, impoſui. a. 1 ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεθύμησα, concupivi, & io 3. plur. ἐπεθύμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, concupiſco. aa ἐπὶ, & θυμὸς. Th. θυμὸς, ὁ, animus.

Ἐπεὶ, & ἐπειδὴ, poſtquam, quoniam. conjunct. cum indic. ex ἐπὶ, & ἰ. hinc ἔπειτα, deinde.

Ἐπείγεαι, Jonic. & Doric. pro ἐπείγῃ, orgeris, properas, 2. ſing. ſub. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπείγετο, feſtinabat, 3. ſing. imp. peſſ. Joo. pro ἐπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπειγομένοιο, feſtinantis. gen. ſing. Jon. præſ. pert. paſſ. vide ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

Ἐπείγω, urgeo, impello, feſtino, perſequor, meturo. fut. ξω. p. ἔπεχα. hinc ἐπείγομαι, urgeor, q. ex ἐπὶ, & ἄγω, vel ἄγω, facio. alii eb ἐπὶ, & ἔγω, ut ſit quaſi adigo.

Ἐπειδὴ, poſtquam. pro ἐπειδὴ ἄν. Th. ἐπὶ, quoniam.

Ἐπειδή, idem ac ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidam, cum indic. Th. ἐπὶ, poſtquam, quoniam.

Ἐπείδον, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἶδω, video.

Ἐπείδω, intueor, reſpicio. f. ἐπείσω, vel ἐπείσομαι. aor. a. ἐπέδον, ες, ε. aor. ε. imperat. ἔπιδε. ex ἐπὶ, & εἶδω, video.

Ἐπειδὴ, pro ἐπειδὴ, cum, quoniem. Th. ἐπὶ, poſtquam.

Ἐπειδ', pro ἔπειτα, adv. deinde, poſtea. Th. ἔπω, poſtea, tum.

Ἐπείθετο, obedivit. 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. a. med. ἐπιθόμην, ε, ετο. Th. πείθω, perſuadeo. e. a. ἔπιθον.

Ἐπείκε, Dor. & Poet. ἐπείκει, & hoc pro ἐπεὶ ἄν, quum.

Ἐπειλημμένη, ἡ, tenene, perf. part. paſſ. f. g. verbi ἐπιλαμβάνω, excipio. f. λήψομαι. vide in ἐλλημμαι.

Ἐπεῖναι, ſuccedo. a. 2. ἔπιον, ες, ε. a. a. part. act. ἐπιὼν, ὖσα, ὸν, ſequeos. hinc ἐπιόντος, ε, ὁ, ἡ, jugia. ex ἐπὶ, & εἶμι, eo.

Ἐπεῖσαι, Jonic. pro ἐφεῖσαι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Ἐπείσθαι, indui, præſ. inf. verbi ἐπένυμαι, quod ex ἐπὶ, & ἴω, induo. hinc ἐπύω, & Jon. ἐπεύω.

Ἐπείπερ, quandoquidem; conjunct. cum indic. vide in ἐπεὶ, poſtquam.

Ἐπειπὼν, ὁ, ε. a. part. ἐπέπω, inſuper dicere, a. a. inf. ab ἐπὶ, & ἔπω, dico.

Ἐπείρα, ας, ε, transfixi, & 10 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, transfigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. a. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. eor. 1. peſſ. ἐπάρθην.

Ἐπειράθην, ης, ν, & in ε. plur. ἐπειράθημεν. eor. 1. ind. paſſ. verbi πειράω, conor. Theme πεῖρα, conerus, experientia.

Ἐπειράτο, tentaſti, a. ſing. a. ε. med. ἐπειρατόμην, ω, ατο, verbi πειράω, conor. f. ήσω, & ασω, conor, tento. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, experientia.

Ἐπειράτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tento. ab eodem themate.

Ἐπείρεσθαι, interrogare, præſ. inf. ab ἔπω, dico.

Ἐπείρη, Jon. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf. verbi πειράω, conor. f. ήσω. p. πεπείρηκα. Th. πεῖρα, experientia.

Ἐπειρέσθαι, arrahere, quod ab ἐρύω, Poet. pro ἕλκω, traho.

Ἐπειρήσατο, Jonic. pro ἐπειρῶντο, quod vide.

Ἐπειρῶντο, periculum faciebant, 3. plur. imperf. paſſ. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα, experienrie.

Ἐπειρωτᾷν, Jonic. pro ἐπερωτᾷν, verbi ἐπερωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo, interrogo.

Ἐπειρώτων, Jon. pro ἐπερώτων, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἐπερώτησις, εῶν, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, interrogatio, eb eodem themete.

Ἐπεσαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. ex ἐπὶ, εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐπέσσατο, ας, ε, adſoi. a. τ. verbi ἔπομαι, adeo. ex ἕπω, eo. e. ε. inuſit. ἔσσατο.

Ἐπεσσύμην, ſ. ξω, p. χα, ſuperinduco, ex ἐπὶ, ἐς, vel εἰς, & ὄχω, duco.

Ἐπέσσυο, ε, τὸ, aqualiculus, ima ventris pars. τὸ αἰδοῖον, ea ab ἐπὶ, & σάω, moveo? an ab ἐπισσύω?

Ἔπεσσι. adear, 3. ſing. præſ. ab ἔπομαι, quod ab ἐπὶ, & ἕπω, eo. aor. 2. ἔσπον.

Ἐπεσύρχεται, ſubit, 3. ſingul. præſ. ab ἐπεισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπὶ, εἰς, in, & ἔρχομαι, venio. ſ. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλθον.

Ἐπείθθην, ης, ν, obedivi, a. τ. ind. paſſ. verbi πείθομαι, obedio. vide in πείθω, perſuadeo.

Ἐπεσφέρομεν, adferimus, 1. plur. præſ. ind. ab ἐπισφέρω, adfero. ex ἐπὶ, ὡς, & φέρω, ſ. οἴσω. ε. a. ἤνεγκα.

Ἔπεσσι, deinde, adverb. ἐπείτα, alioqui. Th. ἔπω. poſtea.

Ἐπείχθην, properavi, anr. a. ind. paſſ. ἐπείχθητι. e. ε. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ἐπέχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo.

Ἐπεκλίθησαν, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεκλίθησαν, a. 1. ind. verbi ἐπικλίζω, colloco. f. ίσω. perf. ἐπικέκλιμαι. ex ἐπὶ, & κλίζω, colloco, ſedere facio. Th. κλίνω, fut. ίσω, idem.

Ἐπεκλόνει, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπικαλέω, advoco. Th. καλέω, voco. f. έσω. p. κέκλημαι.

Ἐπεκρύβθησαν, clauſi ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi καλύπτω, abſcondo.

Ἐπεκρουσῶ, ſubſidio venio. ἐπικρέκω ἐς βοηθειαν. ex ἐπὶ, ἐς, & βοηθέω, auxilior.

Ἐπεκέλευν, Jon. pro ἐπέκευον, inſtabant, irruebant. 3. plur. imperf. verbi ἐπικέλλομαι, urgeo.

Ἐπέκεινα, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ἐκεῖνα, ad ille uſque.

Ἐπέκειτο, ἐπέκειντο, 3. ſing. & plur. imperf. verbi ἐπίκειμαι, jaceo ſuper, impoſitos ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεκέκλετ', pro ἐπεκέκλετο, invocebat, 3. ſing. pluſ. perf. paſſ. eb ἐπὶ, & καλέω, voco. f. έσω. perf. κέκλημαι, perf. paſſ. κέκλημαι.

Ἐπεκλώσαντο, deſtinerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπικλώθω, faralia ſtamina duco. quod ex ἐπὶ, & κλώθω, neo.

Ἐπεκράτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπικρατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τὸ, robur.

Ἐπεκρέμετο, ας, ε, appendi, aor. 1. ind act. ab ἐπικρέμαμαι, σαι, ται, quod ab ἐπὶ, & κρεμάω, ſuſpendo. f. άσω. a. 2. ἐκρεμάσθην. q. a κρεμάζω.

Ἐπέκυρσεν, ας, ε, exreoſio. ab ἐπικυρέω, enteado. quod ab ἐπὶ, ὅτι, & κυρέω, tando. ſ. τεύω. p. τέτυκα.

Ἐπεκτείνομαι, η, ται, eontendo, nitor, extendor. f. ἐπεκτενοῦμαι. eor. 1. med. ἐπεξετεινάμην, ω, ατο. ab eod. themate.

Ἐπεκτήνω, e. ſing. a. 1. med. verbi ἐπικτάομαι, inſuper acquiro. Th. κτάομαι, ecquiro. fut. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Ἐπελάβετο, apprehendit, 3. ſing. aor. a. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. a. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπὶ, & λαμβάνω, capio.

Ἐπελάθετο, oblitus fuit, 3. ſingol. aor. 2. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviſeor. f. λήσομαι. e. e. ἐπέλαθον. ex ἐπὶ, & λανθάνω, ſeu λάθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπελαύνω, invado, promoveo. ex ἐπὶ, & ἐλαύνω, f. άσω, agito.

Ἐπελθεῖν, 2. a. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. quod ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, veni.

Ἐπελθών, ὤσα, ὸν, 2. a. part. act. genit. ἐπελθόντος. ab ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ἐπέλυσεν, ας, explicavi, aor. 2. vel imperf. act. verbi ἐπιλύω, explico. f. λύσω. p. ἐπιλέλυκα. 2. ε. paſſ. ἐπελύθην. Th. λύω, ſolvo.

Ἐπεμαίετ', pro ἐπεμαίνετο, inſtigabat, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιμαίομαι, ineito; quod ex ἐπὶ, & μαίω, vehementer cupio.

Ἐπεμάξατο, abſterſit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi μάσσω, abſtergo. f. ξω.

Ἐπέμβαλε, injecit, 3. ſing. aor. a. act. pro ἐπεμέβαλε, verbi ἐπαμβάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. a. ἔβαλον. præt. med. βέβλημαι. ἐπεμβάλοντο, præt. inf. paſſ. verbi ἐπαμβάλλομαι, inſaror. ex ἐπὶ, ὀν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεμβάτης, ε, ὁ, Poet. pro ἐπιβάτης, ε, ὁ, & per ſyncopen ἐμβάτης, ε, ὁ, ſeſſor, qui eqoo inſidet.

Ἐπεμβεβαώς, ὁ, conſceodens, perf. part. act. Joa. pro ἐπιμεβεβηκὼς, ότος, ὁ, verbi ἐπαμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. e. ἔβην.

Ἐπέμεινα, ας, ε, permanſi, & in 3. plur. ἐπέμειναμεν, eor. 1. ind. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. fut. ἐπιμενῶ. p. ἐπιμεμένηκα. quod ex ἐπὶ, & μένω, maneo.

Ἐπεμελήθην, ης, ν, curavi, a. ε. ind. paſſ. verbi ἐπιμελέομαι, curam gerro. f. ήσομαι. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἐπεμέμφετο, accuſabat, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπὶ, & μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπέμεινε, permaaſit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιμένω, permaneo. vide ἐπέμεινα.

Ἐπεμμήνατο, ω, ατο, inſanivi. eor. 1. med. verbi ἐπιμαίνομαι, inſanio. Th. μαίνομαι, inſanio. fut. 1. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἔπεμπε, mittebat, imperf. activ. verbi πέμπω, mitto. f. ψω.

Ἐπέμυξε, ας, ε, ſubſannavi, aor. ε. indic. act. verbi ἐπιμύττω, ſubſanno. quod ex ἐπὶ, & μύττω, velorix, mungo, emungo. Th. μύζω, clauſa labrie quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἔπεμψε, ας, ε, miſi, eor. ε. ind. act. verbi πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπομφα. a. ε. imperat. πέμψον.

Ἐπενήκετο, Dor. pro ἐπινήχετο, 3. ſing. imperf. ſopernatabat, verbi νήχομαι, Th. νέω, neto.

Ἐπενδύτης, ε, ὁ, amiculum, induſium, eb ἐπενδύω, ſuperioduo.

Ἐπενδύω, ſuperinduo, ſut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. 2. a. med. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. a. ε. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπὶ, ὀν, & δύω, induo.

Ἐπενεγκεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπενήνεγκα, 3. ſingul. aor. 1. vel a. ſub. ἐπενεγκὼν, a. 2. part. ab ἐπιφέρω, infero, objicio. f. ἐνείσω. a. 2. ἐπήνεγκον. ex ἐπὶ, & φέρω, fero..

Ἐπενείκαντες, οἱ, nom. plur. ε. ε. per. act. ab ἐπι-

μυλη. Th. μύλη, ης, ἡ, mola;

Ἐμνήσατο, Dor. pro ἐμνήσατο, 3. ſing. a. 1. med. vida in ἔμνησα. Sic ἔμνησεν, pro ἔμνησεν, memoriam renovavit.

Ἐμνήμυκε, pro ἤμυκε, perf. Att. per reduplic. & pleonaſm. τᾶ ν, ab ἠμύω, inclino, cado.

Ἔμνησα, meminī, a. ind. act. verbi μιμνήσκω, in memoriam revoco. f. μνήσω. præt. μέμνηκα. præt. paſſ. μέμνημαι. a. 1. paſſ. ἐμνήσθην. Th. μνήομαι, recordor.

Ἐμνήσθην, ης, ν, memini, a. ind. peſſ. a μνήομαι, recordor.

Ἐμνήσαντο, pro ἐμνήσαντο, memores erant, Poet. 3. pl. imperf. verbi μνήομαι, recordor.

Ἐμόγησα, ας, ε, laboravi, defeſſus fui, a. 1. ind. act. verbi μογέω. f. ήσω, tolero, laboro. Th. μόγθ-ος, ε, ὁ, labor.

Ἔμαγε, mihi, dat. ſing. ab ἐγώ, ego. γε, adjectio Att.

Ἐμολα, venit, a. 2. act. verbi μολέω, ſive μόλω, advenio.

Ἐμέλησα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi μελέω, inquino.

Ἐμός, ή, όν, meus, a, um. ab ἐμοῦ, mei, gen. ἐγώ, ego.

Ἐμόχθη, 3. ſing. imperf. act. ἐμοχθέω, e. plur. a μοχθέω, laboro. f. ήσω. p. μεμόχθηκα. Th. μόχθ-ος, ε, ὁ, labor, ærumna.

Ἔμπα, tamen, idem ac ἔμπας.

Ἐμπαγῆσαν, gen. plur. a. 2. part. paſſ. verbi ἐμπήγνυμι, infigo. ex ὀ, & πηγνύω, ſeu πήγνυμι, compiogo. f. πήξω. p. πέπηχα. aor. 1. ἔπηξα. aor. a. ἔπαγον. a. 2. paſſ. ἐπάγην. p. m. πέπαγα.

Ἐμπάζεαι, Jon. pro ἐμπάζῃ, 2. ſing. ſub. verbi ἐμπάζομαι, curo.

Ἐμπάζομαι, curo, rationem habeo. f. άσομαι. hinc ἔμπαξ, ακ-ος, ὁ, curator, ἄμπων-ος, peritus. ab ἔμπας, tamen.

Ἐμπαθής, gea. ſing. ab ἐμπάθ-ος, ές-ους, ὁ, affectibus deditus. ex ὀ, & πάθ-ος, εος, τὸ, morbus, affectus. Th. πάσχω, patior. a. a. ἔπαθον. prgr. med. πέπαθα.

Ἐμπαίγμιος, ὁ, ἡ, ludibrium. ab ἐμπαίζω, illudo, irrideo.

Ἐμπαίζω, illudo, cum dat. imperf. ὀπαίζεον. fut. ἐμπαίξω. p. ἐμπέπαιχα. aor. 1. partr ἐμπαίξας, αντ-ος, ὁ. perf. paſſ. ἐμπέπαιγμαι. aor. 1. paſſ. ὠσπαίχθην. Th. παίζω, ludo. f. πα, & ξω.

Ἐμπαίκτης, ε, ὁ, irriſor. ab ἐμπαίζω, illudo.

Ἐμπαίξωμαι, illudemne, 1. plur. fut. 1. act verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἔμπαις, αιδ-ος, ἡ, gravida, prægnane, γυναῖκα. Th. παῖς, δός, ὁ, ἡ, puer, puella.

Ἔμπαλι, retro, adverb. ἔμπαλιν γνώμης, prorer ſententiam. ſic ἔμπαλιν τρόπ-ου, ea contrarium delectatione. Th. πάλη, rurſus.

Ἐμπαλόωσι, Jon. pro ἐμπαλόωσι, involvere, illaqueara. Alii per ſimplea λ ſcribunt. Vide in πηλόωσι, inquino, contamino.

Ἔμπας, & Jonic. ἔμπης, & Att. vel Dor. ἔμπα, & ἔμπαν, tamen, omnino, prorſus. q. ab ὠ, & πᾶς, omnis.

Ἐμπάσσω, inſpergo, intexo. Th. πάσσω, vel πάττω, conſpergo, variego.

Ἔμπεδα, onm. plur. n. g. ab ἔμπεδος, firmum, tutum, & conſtans. ab ὀ, & πέδον, a, τὸ, ſolum.

Ἐμπεδία, ῶ, vel ἐμπεδέω, Jon. compedibus conſtringo, ex ὀ, & πεδάω. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Ἐμπεδίως, Poet. adverb. ab ἐμπέδος, firmiter, conſtantar, aſſidue. Th. πέδον, ſolum.

Ἐμπεδομοχθ-έω, α, ὁ, Poet. laborioſus, ærumnoſus. ab ἔμπεδ-ος, firmus. quod a πέδον, ſolum, & μόχθ-ος, υ, ὁ, labor.

Ἔμπεδον, Poet. adv. quod ab ἔμπεδος, firmiter, tuto, perpetuo. Vide ἔμπεδ-ος, ſtabilis, firmus.

Ἐμπεδοῦσθαι, οῦ, fœdus ſervare, ab ἔμπεδ-ος, firmus, quod ex ὀ, & πέδον, a, τὸ, ſolum, & ὄμ-ος, υ, ὁ, jusjurandum.

Ἔμπεδ-ος, α, ὁ, ἡ, ſtabilis, firmos. hinc ἐμπέδως, firmiter. ab ὠ, & πέδον, ſolum.

Ἐμπεδοῦσθαι, ὁ-ῶ, ὁ, ὁ, qui firmum robur habet. ὁ ἔμπεδον σθένος ἔχων.

Ἐμπέδως, per craſin, pro ἐμπέδως, firmiter.

Ἐμπειρία, ας, ἡ, peritia, prudentia. ab ἔμπειρ-ος, peritus. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus, incœptum.

Ἐμπέλας, præf. imperat. verbi ἐμπελάω, idem ac πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adverb. prope.

Ἐμπελάσσω, juxta. adverb. Th. πέλας, prope.

Ἐμπελάσσωσιν, σι, ſatet ſe committantes, aor. c. part. plur. num. ab ἐμπελάζω. appropinquo. Thema πέλας, prope, advarb.

Ἐμπεπαμέν-ον, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἐμπάω, ſatigo. f. ήσω. perf. ἐμπέπαμαι. ab ὀ, & πάω, traaſhgo.

Ἐμπεπιεδμένον τῷ φυλακῷ, cuſtodia ajus fidei commiſſa. perf. part. paſſ. ex ὀ, & πειθω, credo. Th. πείθω, perſuadeo.

Ἐμπεπραμέν-ον, ὁ, perf. part. paſſ. ab ἐμπεράσκω, vendo. Th. περάσκω, vendo. f. πρήσω. perf. paſſ. πέπραμαι. Th. περάω, vendo.

Ἐμπερόνατο, πτ-ος, τὸ, veſtie fibulis adſtricta. Dor. pro ἐμπεσόνατο, quod a perf. paſſ. verbi πεπορνα, fibula necto. Th. πείρω, ῆ, fibula.

Ἔμπεσε, inciderat, pro ὀπέπεσε, 3. ſing. a. 2. ind act ἐμπέσῃ, 3. ſing. a. 2. ſub. & in 3. plur. ὀπέπεσον. ἐμπεσεῖν, a. 2. inf. verbi ἐμπίπτω, incido, ab ὀ, & πίπτω, cado. f. m. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον. a. 2. parr. πεσών.

Ἐμπέσοιεν, 3. pl. a. 2. ſub. vide ἔμπεσε.

Ἔμπεσες, Dor. per ſyacopen, & converſione σ in τ, pro ὀπέπεσες, 2. ſing. aor. 2. act. ab ἐμπίπτω, iacido. Vel eſt imperf. ab ἐμπέπτω, pro ἐμπίπτω, negleſto augmento. Th. πίπτω, cado. a. 2. ἔπεσον, & Dor. ἔπεσσον.

Ἐμπεφυῶς, ῦα, implexa, perf. part. f. g. a φύω. perf. πέφυκα, & ſublato κ, πέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυῦῖα, & per ſyacopen πεφῦς.

Ἐμπεφύη, innata eſt, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. cum præteriti augmento, pro ὠμφύη, ab ὀμφύω, inaſcor. Alii dicunt eſſ. 3. ſing. perf. ſub. act. πεφύῃ, ῃσι, pro πεφυνῃ, per ſyncopen, ut πεφυώς, pro πεφυνώς, ſed tunc Jota ſubſcribi daberet. Thema φύω, naſcor. f. φύσω. perf. πέφυκα. a. a. ἔφυν.

Ἐμπεφυῦῖα, ὁ, implexa. part. perf. f. g ab ἐμφύω, indo. Iat. ἴνω. p. ἐμπέφυκα, & per ſyacopen ἐμπέφυα. perf. part. πεφυώς, πεφυῦῖα. Th. φύω, naſcor.

Ἔμπης, Joo. pro ἔμπας, tameo, omaino, prorſus.

Ἐμπιπλάω, ſeu ἐμπίμπλημι, Item ἐμπιπλάω, impleo. ex ὀ, & πίμπλημι, quod cum πλήθω ejuſdem aſt originis, & ſignificationis. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. Th. πλέ-ος, ε, ὁ, plenus.

Ἐλπίπλασται, 3. plur. præſ. ind. ἐμπίπλαμαι. vide ἐμπιμπλάω, impleo.

Ἐμπίπλη, impleto, Att. pro ἐμπίπλῃ, ſeu ἐμπίπλᾳ, præſ. imperat. verbi ἐμπίπλημι, impleo. ab eodem them.

Ἐμπιπρασκόμεθ-α, α, ὁ, præſ. part. ab ὀ, & πιπράσκω, vendo. perf. paſſ. πέπραμαι. a. 1. ὠπράσθην. Th. περάω, vendo.

Ἐμπίπτω, incido. f. ἐμπέσοῦμαι. p. ἐμπέπτωκα. aor. 2. ὀπέπεσα. aor. a. ὠπέπτων. f. med. ἐμπεσοῦμαι. ab ὀ, & πίπτω, cado. p. πέπτωκα.

Ἐμπίς, ίδ-ος, ἡ, culex, vel culicis genus. Interp. Ariſtoph. in Avib. q. ab ἐμπίνω, quia ſorbet ſanguinem ex cute.

Ἐμπιστεύω, credo, committo. quod ab ὠ, & πειθω, credo.

Ἐμπλακείς, έντ-ος, ὁ, implicatus, a. 1. part. paſſ. ab ἐμπλέκω, implico.

Ἐμπλάττω, fur. ξω, ſubigo, verſando mollio. unde ἐμπλαστικὰ medicamenta, qua curis meatus obſtrueadi vim habear. Galen. l. 14. Therapeutic. Th. πλάσσω, fingo.

Ἐμπλείη, ης, ἡ, pleaa. Jonic. ab ἔμπλεως, quod ab ἔμπλε-ος, idem ac ſimplex thema πλέ-ος, plenus.

Ἐμπλήμεν, a. 2. opt. med. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπίπλαμαι, impleo. ut θείμεν, ex τίθημι, pono. Th. πλέ-ος, plenus.

Ἐμπλέκω, implico, irretio. f. ἐμπλέξω. p. ἐμπέπλεχα. a. 1. ὠνέπλεξα. a. 2. ὠνέπλακον. præſ. paſſ. ἐμπλέκομαι, cum dat. perf. paſſ. ἐμπέπλεγμαι. a. a. paſſ. ὠνεπλάκην. a. 2. part. paſſ. ἐμπλακείς, έντ-ος, ὁ. p. m. ἐμπέπλεγα. nade ἐμπλοκή, nodue. ab ὀ, & πλέκω, necto.

Ἔμπλ-ος, ὁ, idem ac πλέ-ος, plenus.

Ἐμπλήθω, impleo. f. ἐμπλήσω. p. ἐμπέπλησμαι. a. 1. ὠνέπλησα. perf. paſſ. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. a. 1. paſſ. ὠνεπλήσθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐμπλησθῶ. ab ὀ, & πλήθω, impleo. Th. πλέ-ος, a, ὁ, plenus.

Ἐμπλήσ-ος, ὁ, per ſyncopea, pro ἐμπλησίων-ος, a. 1. part. med. verbi ἐμπίμπλημι, implen. Sunt qui velint eſſe præſ. part. verbi πλάω, a πλήθω. Sed apud Suid. ſcribitur ἐμπλησθ-ος, qui præterirum eſſe innuit, augmento catens. Th. πλέ-ος, pleaus.

Ἔμπλην, prope, adverb. ab ἐμπλάω, vel ἐμπλάζω, per ſyacopen pro ἐμπλησίως, appropinquo. Th. πέλας, prope.

Ἐμπλήσατο, Jon. pro ὠνεπλήσατο, 3. ſing. a. 1. m. verbi ἐμπίμπλημι, ſeu ἐμπλήθω. f. ἐμπλήσω. Th. πλέ-ος, ε, ὁ, pleaus.

Ἐμπλησθείς, έντ-ος, ὁ, a. 1. part. paſſ. ἐμπλησθῆναι, aor. 1. inf. ab ἐμπλήθω, f. σω, impleo. Th. πλέ-ος, ὁ, pleaus.

Ἐμπλοκά, ῆς, ἡ, nodus, implicatio. ab ἐμπλέκω, implico. Th. πλέκω, necto.

Ἐμπνεύσιος, Æolic. pro ἐμπνέουσας, ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ἐμπνεύσας, αντ-ος, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐμπνέω, inſpiro.

Ἐμπνέω, inſpiro, ſpiro, cum gen. ſ. ἐμπνεύσω. p. ἐμπέπνευκα. a. 1. ὠνέπνευσα. Th. πνέω, ſpiro.

Ἔμπνοος, & ἔμπνους, ὁ, ſpiraae, vivus. acc. ἔμπνουν, ab ἐμπνέω, inſpiro. Th. πνέω, ſpiro.

Ἐμπνύθη, reſpiravit, pro ὠνεπνύθη, 3. ſing. a. 1. paſſ. a πνέω, ſapio. perf. πέπνυμαι. perf. part. πεπνυμένος, ſapiens. Th. πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἔμποδες, ε, τὸ, impedimentum, ex ὀ, & πόδες, pes.

Ἐμποδοστατέω, impedio. f. ήσω. p. ἐμποδοστάτηκα. ax ἐμπόδιος, aata pedes. quod ab ὀ, πόδες, pee, & ἵστημι, ſtn.

Ἐμπόδιος, aare pedes. ὁ ἐμπόδιος, obvius. ab ὀ, & πόδες, πεδός, ὁ, pes.

Ἐμπροσθεν, cotam, Dor. ex ἔμπροσθεν, in conſpectu. ab ὀ, & πρό, ante. Alii pro πρόσθι, unde, undenam.

Ἐμπυείσαν, fecerunt. pro ὠεπύησαν, 3. plur. a. 1. Jon. verbi ἐμπυέω, induco, infero. Th. πυέω, facio. f. ήσω.

Ἐμπολή, ῆς, ἡ, Dor. pro ἐμπολά, ᾶς, mercatata, negotiatio. Th. πολέω, veado.

Ἐμπολάδ-ος, ε, ὁ, forenſis, negotiator: Mercurius, præſes ἐμπολῆς, negotiationam.

Ἐμπολάω, & έω, vendo: comparo. vide ἐμπολέω.

Ἐμπολεμ-έω, ὁ, pro ἐμπόλε-ος, & πολεμικός, bellicus, ad bellum pertinens. Th. πόλεμ-ος, bellum.

Ἐμπολήμ-α, ατ-ος, τὸ, negotiatio, luctum. Th. πολέω, vendo.

Ἐμπολάοντο, ſibi comparabant, pro ἐνεπολῶντο, Jonice. 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἐμπολάω, idem ac ἐμπολέω, ſeu ἐμπολίω, vendo. Th. πωλέω, vendo.

Ἐμπολέω, nundinor, mercor, negotior, negotiationem ſuſcipio: proficiſcor. f. ἐμπολήσω. a. 1. med. ἐνεπορ[illegible]ήλιμι, ω, ωτο, quod ab ἔμπορος, ὁ, vector, mercator, ab ἐν, & πόρος, tranſitus. Them. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ἐμπορᾶδόντων, 3. pl. imper. præſ. paſſ. verbi ἐμπορέομαι, mercor.

Ἐμπορίη, ας, ἡ, negotiatio, mercatura. acc. ſing. Jon. ἐμπορίην. ab iiſdem thematibus.

Ἐμπόριον, ε, τὸ, forum nundinarium, mercatus. a πείρω, tranſeo.

Ἔμπορος, ε, ὁ, ἡ, mercator, negotiator. q. ὁ πόρῳ ὤν, qui eſt in via. inde ἐμπορικός, ἡ, mercatorius. ἐμπορικὰ καὶ ἐπακὰ, actiones promercales. Demoſth.

Ἔμπυσα, ης, ἡ, Empuſa, ſpectrum, quod Hecate infortunatis oſtendebat, pedibus aſininis, q. ἐνὶ ποδὶ πωλίζουσα, quod uno incedat pede. Cæl. l. 6. c. 38

Ἐμπρηκτος, ὁ, ἡ, efficax. ab ἐν, & πρήσσω, facio.

Ἐμπρέπω ἐν ἀνθρώποι, inter homines conſpicuum eſſe, decens inter homines obtinere, a πρέπω, decorus ſum.

Ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρημαι. a. 1. ἐνέπρησα. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρήσας, incendens, a. ſing. f. ήσω. act. ἐμπρήσω, f. 1. inf. verbi ἐμπρήθω, incendo.

Ἐμπρησθείς, ὁ, incenſus, aor. 1. part. paſſ. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. perf. paſſ. πέπρησται. aor. 1. ἐνεπρήσθην. ab ἐν, & πρήθω, uto.

Ἐμπρησις, ὁ, ἡ, Jon. pro ἐμπρησμός, ὁ, incenſio. Th. πρήθω, uro.

Ἐμπρησθείς, ὁ, ſectus, aor. 1. part. paſſ. ab ἐμπρίω, ſerra incido. aor. 1. paſſ. ἐνεπρίσθην, ab ἐν, & πρίω, ſerra ſeco.

Ἔμπροσθεν, coram, ante. πρόσθεν, idem. cum genit. Th. πρό, ante, coram.

Ἐμπρόσθε, ε, ὁ, antiſtior. ab ἔμπροσθεν, antis, coram, in oculis.

Ἐμπτύω, inſpuo, f. ἐμπτύσω. p. ἐμπέπτυκα, aor. 1. ἐνέπτυσα, cum dat. vel ſeq. εἰς, perf. paſſ. ἐμπέπτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐνεπτύσθην. f. 1. paſſ. ἐμπτυσθήσομαι. ab ἐν, & πτύω, ſpuo.

Ἐμυθολόγησα, ας, α, aor. 1. ind. activ. verbi μυθολογέω, fabulas narro, f. ήσω. ex μῦθος, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Ἔμυκος, mugivi, a. a. activ. verbi μυκάομαι, mugio. f. ήσω.

Ἐμφαίνει, illuſtrant, 3. plur. præſ. ind. verbi ἐμφαίνω, repræſento, illuſtro. ex ἐν, & φαίνω, oſtendo. f. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφασμαι. præt. med. πέφανα.

Ἐμφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, conſpicuus, manifeſtus. hinc ἐμφανέως, Jon. pro ἐμφανῶς, aperte, perſpicue, reipſa. al. ἐμφαίνω, parefacio, commonſtro.

Ἐμφανίζω, indico, ante oculos pono. f. ίσω. a. 2. ἐνεφάνισα. aor. 1. imperat. ἐμφάνισον, atu. ἐμφανίσατω, 1. plur. Sic ἐναφανίσθαι, aor. 2. ind. paſſ. ἐμφανισθῆναι, anr. 2. inf. paſſ. ab ἐν, & φαίνω, oſtendo.

Ἐμφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ſimilis, qui refert aliquid. ab ἐμφέρομαι. quod ex ἐν, & φέρω, fero.

Ἔμφοβος, ε, ὁ, ἡ, perterritus, metu perculſus. ab ἐν, & φόβος, ου, ὁ, metus. a φέβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Ἐμφορέσθαι, repleri, ſaturari. ab ἐμφορέομαι, repleor.

Ἐμφράξαν, obturo, vide φράσσω. ἐμφράξαι, a. 1. ſub. med.

Ἔμφρων, ονος, ὁ, ἡ, memor, prudens, peritus, ſapiens. ab ἐν, & φρὴν, νός, ἡ, mens.

Ἐμφυὴς, ὁος, ὁ, ἡ, Poet. natura inſitus, & ingenitus, naturalis. idem ac ἔμφυτος, innatus, nativus.

Ἔμφυλος, ε, & ἐμφύλιος, ε, ὁ, ἡ, inteſtinus: tribulis, civis, gentilis. ἔμφυλος πόλεμος, ſeditio civilis. Demoſth. ex ἐν, & φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus.

Ἐμφὺς, ῦσα, ὺν, inhærens, ab ἔμφυμι, innaſcor, ἐμφῦσαι ταῖς ναυσὶ, naves conſcendere, Plut. Themiſt.

Ἔμφυτος, η, ὁ, ἡ, innatus, nativus. naturalis. ab ἐν, & φυτὸς, natus. Them. φύω, naſcor.

Ἔμψυχος, ε, ὁ, ἡ, in quo anima eſt, animatus, ſpirans, vivus. nb ἐν, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, vita.

E N.

Ἐν, in, regit dat. & ſignificat quietem, ἐνὶ, & ἐὶ, dicunt Poetæ pro ἐν. q. ab ἔω, ſum. Indicat aliquid eſſe alicubi. In N. Teſtamento ſæpe pro διά. aut πλεονάζει, more Hebræorum. Vertitur etiam per, cum, ſit ἐν φόβῳ. & inter, ut ἐν ὑμῖν. & propter, ad, de, apud, pro, erga, pro διά. Et ἐν, cum accuſ. pro εἰς. Et ἐν, pro ἔνθα, ibi, & ὅτ', pro ὅτι, licet.

Ἑν, unum, nom. ſing. n. g. ab ἷς, μία, ἕν, unus, a, um.

Ἐν' ἀμείβοντι, ſcil. χώρᾳ, id eſt, alternatim, alternis vicibus.

Ἔνα, ας, ᾶ, Dor. pro ἕνη, ης, ἡ, veſperi, ſero. Them. ἕνος, η, ὁ, annus.

Ἐνάγειν, inducere, incitare. Th. ἄγω, duco.

Ἐναγὴς, ὁ, ἡ, piaculo obſtrictus. ἐν ᾧ ἄγη ἐνεχόμενος.

Ἐναγίζων, juſta perſolvere, parentare, ſacrificare, expiare. Them. ἅγος, ους, τὸ, veneratio, res ſacra.

Ἐναγκαλίζομαι, in ulnas recipio, amplector. Nazianz. fut. ίσομαι. a. 1. med. ἐναγκαλισάμην, ω, ατο. a. 2. part. med. ἐναγκαλόμενος. ex ἀγκάλη, ης, ἡ, ulna. Th. ἄγκαι, αἱ, ulnæ.

Ἐναγκωνὶς, Atticè pro ἐναγκώνιος, cubito incumbens. f. 1. verbi ἐναγκωνίζω, cubito incumbo, inclino, declino. ex ἐν, & ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, cubitus.

Ἔναγχος, nuper, ab ἐν, & ἄγχι, prope.

Ἐναγωνίζεσθαί τινι, adverſari, ſeu reſiſtere alicui. quod ab ἀγωνίζομαι, certo. Th. ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐναγώνιος, ε, ὁ, qui in certaminibus verſatur, certaminum ſtudioſus, certaminis præfectus. Mercurii epitheton, quod ludis præſit. Ariſtoph. ἐναγώνιον ἄθυλλε, æmulatio, cæſtramen. Plut. in Solon. Th. ἀγὼν, certamen.

Ἔναιεν, habitabat, 3. ſing. imperf. verbi ναίω, habito. f. ύσω. p. νένασμαι.

Ἐναίρω, præſ. inf. act. ab ἐνάιρω, occido.

Ἐναίρω, occido, interficio, ſpolio, deſtruo. Heſiod. f. ἐνῶ. aor. 1. ἔνηρα. aor. 1. med. ἐνηράμην. q. ab ἐν, & αἴρω, tollo. Inde τὰ ἔναρα, ſpolia, arma, veſtituæ, quibus occiſi ſpoliantur.

Ἐναίσιος, α, ὁ, ἡ, fatalis, aliquid portendens, idoneus, decens, utilis, ſuavis, ἐναίσιος ἀναίσιος, nveo fauſtæ. Odyſſ. ἔναισιος ἀνὴρ, æquus rerum æſtimator. Iliad. ζ. ab ἐν, & αἶσα, æ, ἡ, ſarum, Parca, pars.

Ἐναλίγκιος, ε, ὁ, ἡ, ſimilis, Heſiod. ab ἐν, & ἁλίγκιος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, maritimus. q. d. ἐν ἁλὶ, mari, ſc. ὤν, exiſtens. ea ἁλὸς, ἁλός, ἡ, mare. ἐνάλιος ἔργον, navis opus. Plut.

Ἐναλλὰξ, alternatim, viciſſim, vice verſa, adv. ab ἐναλλάττω, permuto, alterno. quod ab ἐν, & ἀλλάσσω, vel ττω, muto, f. ξω.

Ἐναλλάττω, ις, ει, alterno, muto, & in 3. plur. ἐναλλάσσουσι, permutamnos. ab ἐν, & ἀλλάσσω, muto, f. ξω. p. ἤλλαχα.

Ἐναλλὰξ, α, ὁ, ἡ, varius, diverſus, alius. ἐναλλὰξ proprie dicuntur ea, quæ viciſſim altera in alterorum naturam migrant.

Ἐναλίγκιος, οἱ, nom. plur. a. 2. part. act. ab ἐναλίγκιος. ab ἐν, & ἁλίγκιος. enpio. fut. ἐλάσσω. p. ἤλακα, & ἐλήλακα. nor. 2. ἤλων. aor. 2. inf. ἐλάσσαι. aor. 2. part. ἐλάς, ἐλάσσα, q. ab ἐλάσσω.

Ἐναντία, contrn. vel pro ἐναντίον. ab ἐν, & ἀντὶ, coram, aperte. Thema ἀντὶ, pro, contra.

Ἐναντὶ, coram, ante, in conſpectu, cum genit. ex ἐν, & ἀντὶ, pro, contra.

Ἐναντίος, ας, ὁ, f. g. nb ἐναντιῶ, contrarius, inimicus. Item ἐναντία, adv. adverſus, ex adverſo, contra.

Ἐναντίοσε, adverb. adverſus, contra. ab ἐναντίος, ε, ὁ, ἡ, adverſarius. q. vim contrariam habens, ἐναντίας βίας ἔχων: vel contrariam habens vitam. ex ἀντὶ, contra, & βίος, vii, vel βιῶ, vita. ἐναντίοσι πολεμίζω, oppugno, Homer.

Ἐναντιόομαι, ώμαι, & in 3. ſing. ἐναντιᾶται, adverſatur. ab ἐναντίος, adverſatione, contrarius.

Ἐναντίος, ία, ον, contrarius, a, um. ἐξ ἐναντίας, e regione. ἐναντίως, idem ac ἐναντι.

Ἐναντίωμα, ατος, τὸ, adverſatio, e contrarietas.

Ἔναξε, æquavit. a. 1. ind. act. verbi νάσσω, æquo, complano. f. ξω.

Ἐναπεθνήκουν, Jon. pro ἐναπεθνήσκουτο, ſe oſtenabant, 3. plur. imperf. paſſ. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, oſtendo.

Ἐναποθνήσκω, morior. ex ἐν, ἀπὸ, & θνήσκω, morior. f. θανοῦμαι.

Ἔναρα, τὰ, ſpolia, arma, quæ occiſis detrahuntur. nb ἐνάιρω, occido, ſpolio.

Ἐνάριγε, Dor. pro ἐνήριγε, operabatur, 3. ſing. imperf. act. ab ἐνεργέω, operor.

Ἐναργέως, aperte, adv. ab ἐναργὴς, clarus.

Ἐναργὴς, ἐος, ὁ, ἡ, clarus, evidens. ab ἐν, & ἀργὸς, albus, clarus.

Ἐναρὶς, ίος, ὁ, ἡ, execrendus. Ex ἐν, & ἀρὰ, ᾶς, ἡ, diræ, preces.

Ἐναρίζω, interficio, ſpolio. ab ἐνάιρω, ſpolio.

Ἐνάριμος, α, ὁ, ἡ, ſpoliorum detractores. Scythis ἐνάριμος dicuntur, qui aſſarunt, ſe a Venete habere vaticinandi munus.

Ἐναρίμβροτος, ε, ὁ, qui cædit mortales, homicida. ab ἐνάιρω, interficio, & βροτὸς, mortalis.

Ἐνάριξε, aor. 1. ind. act. Poet., & Dor. pro ἐνήριξα. ἐναρίξει, 3. ſingul. fut. 1. opt. activ. verbi ἐναρίζω, interficio.

Ἐνάριστα, ας, ὁ, turpat, aor. 1. ind. act. verbi ναρκάω, torpeo. Th. νάρκη, ης, ἡ, torpedo. Alii legunt ἐνάριστα, ας, ὁ.

Ἐναρμόξαι, Dor. pro ἐναρμόσαι, aptare, aor. 1. inf. activ. ab ἐναρμόζω. fut. σω. Tb. ἄρω, apto.

Ἐναρξάμενος, ὁ, incipiens, a. 2. part. med. ab ἐνάρχομαι, incipio.

Ἔναρον, interfecerunt, 3. plur. a. 2. act. pro ἔνηρον, vel λάπαρον, ες, ε, verbi ἐνάιρω, occido.

Ἐναρπάδων, ὁ, ſpolintor, pro ἐναρπήρων, ab ἔναρα, τὰ, ſpolia, & φέρω, fero.

Ἐνάρχομαι, incipio. f. ἐνάρξομαι. nor. 1. m. ἐναρξάμην, ω, ατο, cœpi. a. 2. med. part. ἐναρχόμενος. ab ἐν, & ἄρχομαι, incipio. fut. ἄρξομαι. Th. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Ἐνάσθην, habitavi, a. 2. paſſ. verbi νάω, inuſitato pro ναίω, habito.

Ἔνασσα, habitandi cauſa collocavi, aor. 1. ind. act. Poet. ἐνασσάμην, ω, ατο, aor. 2. m. Poet. n νάω, pro ναίω, habito.

Ἐνάτη, ἡ, nona, Poet. pro ἐνάτη. ab ἐννέα, novem.

Ἐναῦσαι, Jon. & Poet. pro ἐναῦσαι, incendere. Th. αὔω, accendo.

Ἐναυσταθμάρχου, ὁ, moratus, aor. 1. part. med. ab αὐλίζομαι, diverſor. Them. αὐλὴ, ῆς, ſtabulum, aula.

Ἔναυλος, η, ὁ, ἡ, tibiis perſonans. ab ἐν, & αὐλὸς, ὁ, ὁ, tibia. Eſt & ἔναυλον, ε, ὁ, ſtabulum. Tb. αὐλὴ, ῆς, ἡ, aula, atrium.

Ἐνδαΐς, ΐδος, ἡ, Doric. pro Ἐνδυὶς, nomen proprium.

Ἐνδὲ, Poet. pro ἐνὶδὲ δὲ, vel ἔνεστι δὲ, inerat vero, vel ineſſent. Tum ἐν δὲ, Jon. pro ἐπὶ δὲ.

Ἐνδεδυμένοι, οἱ, induti, perf. part. paſſ. nb ἐνδύω, induo. f. σω. p. ἐνδέδυκα. a. 2. ἐνέδυτα. ab ἐν, & δύω, indu.

Ἐνδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigus, egenus, nb ἐν, & δέω, opus habeo. unde δῆ, opus eſt.

Ἔνδεια, ας, ἡ, inedia, indigentia, defectus, inopia, ab ἐνδεὴς, indigus, egenus.

Ἔνδειγμα, ατος, τὸ, oſtenſio, documentum, manifeſtum indicium. ab ἐνδείκνυμι, indico, oſtendo, monſtro. ἐνδείκνυμαί σοι, me tibi vendito, Æſchin. accuſo. Demoſth. præſ. paſſ. ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, oſtendor. & in 3. plur. ἐνδείκνυνται, præſ. inf. ἐνδείκνυσθαι, f. med. ἐνδείξομαι, præt. paſſ. ἐνδέδειγμαι. a. a. m. ἐνδειξάμην, ώμην, ασο. a. a. imperat. m. ἔνδειξαι, αίσθω. aor. a. ſub. m. ἐνδείξωμαι, ῃ, ηται. ab εἰ, & δείκνυμι, oſtendo.

Ἐνδεικτο, pro ἐνδέδεικτο, oſtenſus erat. 3. ſing. plaſq. perf. paſſ. verbi ἐνδείκνυμι, oſtendo.

Ἔνδειξις, εως, ἡ, dmonſtratio, indicium.

Ἕνδεκα, οἱ, αἱ, τὰ, uodecim, ἕνδεκατον. ex ἓν, unum, & δέκα, decem.

Ἑνδεκάτη, ἡ, & in m. g. ἑνδεκατὸς, undecimus. ab ἕνδεκα, undecim.

Ἐνδέκεσθαι, Jon. pro ἐνδέχεσθαι, admittere, probare. Th. δέχομαι, capio, excipio.

Ἐνδελέχεια, Att. pro ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, aſſiduitas. quod ab ἐντελὴς, perfectus; hoc ab ἐντελὴς, perfectus, integer. ab ἐν, τέλος, εος, τὸ, finis, & ἔχω, habeo.

Ἐνδελεχίζω, aſſiduus ſum, ἐνδελεχισμὸς, continuatio, aſſiduitas.

Ἐνδέξιος, α, ον, qui eſt ad dextram, proſper, fauſtus. Hinc ἐνδέξια, adverb. apte, dextre. Them. δεξιὰ, ᾶς, ἡ, dextra.

Ἐνδέχομαι, ῃ, εται, admitto, recipio. fut. ἐνδέξομαι. p. ἐνδέδεγμαι. ἐνδέχεται, imperſonale, fieri poteſt. Them. δέχομαι, capio.

Ἐνδιαάω, incolo. fut. ήσω. p. ἐνδεδίαημαι. ab ἔνδιος, manens cum populo ſuo, ex ἐν, & δῆμος, ου, ὁ, populus.

Ἐνδιάσιος, ον, morbus cuidam populo peculiaris. ab eodem themate.

Ἐνδίοισιν, dat. pl. Jon. ἐνδίοισι, genit. plur. ab ἔνδιος, ου, ὁ, qui eſt in populo. Th. δῆμος, ε, ὁ, populus.

Ἐνδίσκησαν, Jon. pro ἐνδίδασκον, 3. plur. imperf. act. verbi ἐνδίδωμι, meridior, in loca umbroſa dedoco. Them. ἔνδιος, meridianus, humidus.

Ἐνδιαθρύπτεσθαι, ludificari. ἐνδιεθρύπτοι, per deliciaa illudo. Ex ἐν, διὰ, & θρύπτω, frango.

Ἐνδιατρητέον, immorandum, verbale ab ἐνδιατρίβω, immoror. ex ἐν, διὰ, & τρίβω, tero. ſ. ψω.

Ἐνδιδόναι, cedere, remittere, præſ. inf. ex ἐν, & δίδωμι, do.

Ἐνδιδύσκεσθαι, induor, cum aec. imperf. ἐνδιδυσκόμην, ου, ετο, eſt verbum frequentativum verbi ἐνδύομαι, indnor. ab ἐν, & δύω, ingredior.

Ἐνδίεσαν, incitabant, pro ἐνδίδοσαν, 3. pl. imperf. ab ἐνδίδωμι, verbi ἐνίημι, immitto. Alii volunt eſſe a. a. act. 3. pl. ex ἐν, διὰ, & ἵημι, mitto. Alii imperf. pro ἐνδίεσαν, ab ἐνδίημι, (ut ἀπέδοσαν, a ἀπίημι) pro ἐνίεσαν, ut ſit, inſecuti ſunt. Th. δίω, expello, perſequor.

Ἔνδικος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro δίκαιος, juſtus. ab ἐν, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἔνδιος, τὸ, inteſtina. ab ἔνδον, intus.

Ἔνδιος, ε, ὁ, meridianus. Et ἔνδιον ſubſtantive ponitur pro διατριβῇ, ſede. Hinc ἐνδιάω, meridior. q. ab ἐν, & διὸς, genit. a ζεὺς, aer. ſub dio, id eſt, ſub aperto aere.

Ἔνδοθεν, & ἐνδόθι, Poet. intus, in. ab ἔνδον, intus, domi.

Ἐνδοῖ, Doric. pro ἔνδον, intus.

Ἐνδομυχὰς, ά, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐνδομύχους, ε, ὁ, intus, vel domi pugnans. ab ἔνδοι, intus, & μάχομαι, pugno.

Ἐνδουλία, ἡ, poſſeſſio, ſupellex. quæ ſunt ſcalia ἔνδοι μένοντα, Heſych.

Ἐνδόμησις, εως, ἡ, pila, ſtructura, moles erecta ad mœnia ſulcienda: molea jacta ad reddendum oavale portuoſum: pila Virgilio. ab inuſitato ἐνδομάω. Th. δέμω, ſtruo.

Ἐνδομυχὸς, intaſtinus, intus latens. ex ἔνδον, intus, & μυχὸς, ὁ, penetrale,

Ἔνδον, intus, domi, adverb. & pro ἐν. Hinc ἔνδοθεν, ex interiori loco. ἔνδοθι, intus, οἱ ἔνδον, domeſtici.

Ἐνδοξάζω, glorifico. ſ. άσω. p. ἐνδεδόξασμαι. perf. paſſ. ἐνδεδόξασμαι, aor. 1. paſſ. ἐνδοξάσθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. ἐνδοξασθῶ. a. 1. inf. ἐνδοξασθῆναι. ab ἐν, & δόξα, gloria. Them. δοκέω, videor.

Ἐνδοξασθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi ἐνδοξάζω, glorifico,

Ἔνδοξος, α, ον, cor, & medulla arboris; para etiam uratri. Poll. l. r. ex ἐν, & δρῦς, υός, ἡ, quercus.

Ἐνδρυόεις, όεσσα, όεν, nemornſus. ab ἐν, & δρυόεις, quernus. Th. δρῦς, δρυὸς, ἡ, quercus.

Ἐνδυκέως, prompto animo, diligenter, accurate. Iliad. ζ. Poet. adverb. φιλοτίμως, ἀξίως.

Ἐνδυκὴς, ὁ, ἡ, ὲς, τὸ, promptoa, om, benignus, um. Item ἐνδυκὴς, diligens, tutum. Euſtath. dueit ab ἐν, & δέκω, (pro δέχομαι) ut proprie ſit libenter recipiens.

Ἐνδυμασία, idem ae ἐνδυσιτία, ἡ, ſupellex, poſſeſſio.

Ἔνδυμα, ατος, τὸ, veſtimentum. ab ἐνδύω, induo.

Ἐνδυμάτια, τὰ, leges ſuat muſicæ Argis: ſive Argolica celebritas, & ſaltatio.

Ἐνδυναμόω, corroboro. ſ. ώσω. p. ἐνδεδυνάμωμαι. a. a. ἐνεδυναμώθην. imperf. paſſ. ἐνεδυναμούμην, ώμην, ού, ώ, ουτο, ῶντο. aor. 1. paſſ. ἐνεδυναμώθην. ex ἐν, & δυνατὸς, roboro.

Ἐνδυτοὶ, οἱ, nom. pl. præſ. part. ab ἔνδυμι, vel a. 2. part. ab ἐνέδυν, verbi ἐνδύνω, irrepo.

Ἐνδύνω, irrepo. ſ. ἐνδύσω. e. a. ἐνέδυσα, υσα, υ, ab ἐν, & δύω, δύνω, & δῦμι, ſubeo.

Ἔνδυο, celeriter, ocyus. q. duobus momentis, Meaander.

Ἐνδυτὰ, ἡ, induta, a. a. part. ſ. g. ab ἐνδύω, ώτος, verbi ἔνδυμι, induo. Thema δῦμι, vel δύω, ſubeo.

Ἐνδυτοκλυβὸς, ὁ, ου, a. 1. part. med. ab ἐνδύω, indno.

Ἐνδύσασθε, a. plur. a. 1. imperat. med. ἐνδύσατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. ab ἐνδύω, induo.

Ἔνδυσις, εως, ἡ, amictus, ab ἐνδύω, ioduo.

Ἐνδύω, induo, regit dupl. acc. fut. ύσω. aor. a. ἐνέδυσα. perf. ἐνδέδυκα. perf. paſſ. ἐνδέδυμαι. a. 1. med. ἐνεδυσάμην, ώμην, ασο. aor. s. imperat. med. ἔνδυσαι, ἀσθω. aor. s. ſub. med. ἐνδύσωμαι, ῃ, ηται, & in 2. plur. ἐνδύσησθε. ab ἐν, & δύω, ſeu δῦμι, ſubeo.

Ἐνέβαλον, ες, ε, immiſi. a. 2. ind. act. verbi ἐμβάλλω, injicio, immitto.

Ἐνεβίβασεν, impoſuit, a. s. ind. act. verbi ἐμβιβάζω, impono. ſ. άσω. ab ἐν, & βιβάζω, vadn, infcendo fœminam. Th. βαίνω, iocedo, eo.

Ἐνεβριμησάμην, ώμην, ασο, graviter interminatus ſum, aor. 1. m. verbi ἐμβριμάομαι, fremo. Th. βρίμη, idem.

Ἐνεγγύησε, ſpopondi, aor. 1. Jonic. pro ἐνεγγύησα, verbi ἐνεγγυάω, ſpondeo. ab ἐν, & ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Ἐνέγκαι, tulliſe, a. a. inf. act. ἐνέγκης, a. 1. part. ab ἐνήνοχα, aor. r. act. ἐνήνεγκον, 3. plur. a. 2. med. Jon. ἐνεγκάσθαι, a. r. inf. med. ἐνεγκάτω, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi φέρω, fero. ſ. οἴσω.

Ἐνεγκὼν, a. 2. inf. act. ab ἤνεγκον, aor. 2. ind. ἐνεγκών, part. aor. 2. ejuſdem verbi.

Ἐνεγκον, aor. 2. iod. Jon. ἐνεγκὼν. aor. a. part. ab inuſitat. ἐνέγκω, pro οἴσω, fero. q. ab ἐνέχω. vel ab εἰ, & ἐγγὺς, prope, in propinquo.

Ἐνεδίδε, 3. ſing. imperf. act. quaſi a ἐνδίδω, do. vide ἔνδιον.

Ἐνέδρα, ας, ἡ, inſidiæ, & τὸ ἐνέδρον, ου, idem. Hioc ἐνεδρεύω, inſidior, eum acc.

Ἐνεδρεύω, ουσι, ὁ, inſidiana, præſ. part. ab ἐνεδρεύω, inſidior, quod ab ἐνέδρα, inſidiæ.

Ἐνέδυσα, ας, ε, & in 3. plur. ἐνέδυσαν, verbi ἐνδύω, induo. ab εἰ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo.

Ἐνέεσσι, ες, α, pro ἔπεσσι, ſive ὑφάσμασι, aor. r. ind. act. verbi ἐνέω, pro ἐνέγκαι, inuſit. Th. φέρω, fero.

Ἐνέηκαν, Poet. & Jon. pro ἔπεμψαν, aor. r. vel perf. act. verbi ἐνίημι, immitto. ab ἐν, & ἵημι, mitto. Th. ἕω, mitto, ſtaruo, induo.

Ἐνεθὼς, ῶτος, ὁ, dilatus, infuſus, aor. 1. part. paſſ. ἐνεθῆναι, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἐνείθησαν, ες, ε, aor. 2. act. verbi ἐντίθημι, impono. ſ. θήσω. p. τέθεικα. a. a. ἔθην.

Ἐνειθύμηθη, pœnitoit, 3. ſing. a. s. ind. paſſ. ab ἐνθυμέομαι, cogito, mente agito.

Ἐνεῖκαι, præſ. opt. ab ἔνεικαι, infum, quod ab ἐν, & εἰμὶ, ſum. vel aor. a. opt. act. ab ἐνίημι, immitto. facit enim ἶμι in a. a. opt. act. οἶμι. ut πεῖμαι, θοῖμι.

Ἔνεκα, Poet. pro ἕνεκα, propter.

Ἐνεκεν, ας, ε, attuli, aor. r. Poet. pro ἤνεγκα. ἐνεκαν, a. 1. inf. act. ſed ἐνεῖκαι, 3. ſing. a. s. opt. act. ἐνείκαις, a. 2. part. act. ἐνείκαντο, 3. ſing. a. s. med. verbi ἐνείκω, inuſitat. pro φέρω, fero. ſ. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἐνείκασε, intuliſſet, 3. ſing. aor. 1. opt. Æol. ἐνίκας, ferat, 3. ſing. aor. 1. ſub. ab eodem themate.

Ἐνειλέω, involvo. ſ. ήσω. a. a. ἐνείλησα. præt. ἐνείλημαι. ex ἐν, & εἰλέω, iovolvo.

Ἔνειμα, ας, ε, diſtribui, & io 3. plur. ἔνειμαν, diſtribuerunt, a. r. iod. act. verbi νέμω, ttribuo. fut. νεμῶ. perf. νενέμηκα. præt. med. νένειμα.

Ἔνειμαν, infumus, s. plur. præſ. Pnet. pro ἔσμεν, verbi ἔνειμι, infum. Th. εἰμὶ, ſum. vide εἰμὶ.

Ἔνειμι, infum. ἔνεστ, & per apocopen Jon. ἔν, pro ἐστὶ, eſt. τὰ ἐνόντα, præſ. part. o. g. plur. oum. quæ penes nos ſunt. ab ἐν, & εἰμὶ, ſum.

Ἐνείς, ειτος, ὁ, qui miſit, & io ſ. g. ἐνέος, & in o. g. ἐνῆ, aor. r. part. verbi ἐνίημι, quod ab ἐν, & ἵημι, mitto, ſ. ἥσω. p. εἷκα. a. 2 ἦν.

Ἐνεῖσθαι, perf. inf. paſſ. ab ἐνίημι, immitto. Interdum ab ἐνέω, ſeu ἐνίημι. Th. ἕω. perf. paſſ. εἷμαι.

Ἔνεισι, infunt, 3. plural. præſ. ind. ab ἔνειμι, rnſom. Th. εἰμὶ, ſum.

Ἐνείχες, Jon. pro ἔνιχες, 3. ſing. imperf. ab ἐνέχω, in animo habeo.

Ἐνείχθην, latus ſum, Jon. pro ἐνήχθην, r. r. paſſ. unde parr. aor. r. ἐνεχθεὶς, verbi ἐνάω, Jon. pro φέρω, ſ. οἴσω, fero.

Ἕνεκα, & ἕνεκεν, propter, cauſa. adverbium, quod regit genit. ἕνεκά σε, tun cauſa, q. ab ἕ, quaſi δὲ ὦ, δὲ τοῦ αὐτοῦ. Sieut quia Latinia a qui. vel q. ἕν ἔχω, unam habeo, ſive uoa res eſt, uuamobiem hoc, vel illud faciam.

Ἐνέκειτο, inerat, 3. ſingol. imperf. ab ἔγκειμαι, complaceo, ab ἐν, & κεῖμαι, jaceo. ſ. κείσομαι.

Ἐνεκελάκητο, 3. ſing. plnſq. perf. paſſ. verbi ἐγκελάκητο, inculpo. Th. κελάκητο, tundo. ſ. ψω. perf. paſſ. κεκέλαμμαι, ψαι, ται.

Ἐνεκεντρίζθην, ης, η, inſitus ſui, a. s. ind. paſſ. ab ἐγκεντρίζω, infero. ſ. ίσω. p. ἐγκεκέντρικα. ab ἐν, & κέντρον, ſtimulus. Th. κεντέω, puogo.

Ἐνεκίασαν, 3. plur. imperf. act. verbi ἐγκιάσκω, concipio.

Ἐνεκοπτόμην, impediebar, imperf. paſſ. ab ἐγκόπτω, impedio. ſ. ψω. a. 1. ἐνεκόπην. p. ἐγκέκοφα. ab ἐν, & κόπτω, ſcindo.

Ἐνεκότει, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐγκοτέω, odio habeo. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ἐνέ-

Digitized by Google

Ἐνέκοψα, ας, ε, impedivi, a. 1. ind. act. ab ἐγκόπτω, impedio.

Ἐνέκρυψε, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐγκρύπτω, condo, infero. p. ἐγκέκρυφα. Th. κρύπτω, occulto. f. ψω. pract. κέκρυφα.

Ἐνεκτέον, referendum, adjectiv. verbale a φέρω, fero. perf. paſſ. λέλεγμαι, ξαι, κται.

Ἐνέκυρσε, incidi, & in 3. plur. ἐνέκυρσαν, a. 1. ind. act. verbi ἐγκύρω, incido, illabor. vide ἐγκύρσας. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐνεκύρσαμεν.

Ἐνελίπανεν, a. 1. act. verbi ἐλαπαίνω. ab ὁ, & λιπαίνω, pinguefacio. Them. λίπος, ους, τὸ, pinguedo.

Ἐνέμοντο, depaſcebatur, 3 ſing. imperf. paſſ. a νέμω, paſco.

Ἐνεμπάλλω, a. 2. paſſ. ab ὁ, & πάλλω, tribuo, paſco. f. πεμῶ. p. πεπέμπαμαι. a. 1. ἔπεμφα.

Ἐνέμοντο, depaſcebantur, 3. plur. impeif. paſſ. verbi νέμω, paſco. f. μῶ.

Ἐνεμφύεσθαι, innaſci. Them. φύω, naſcor.

Ἐνενηκοντα, pro ὀγδοήκοντα, nonaginta. Th. ἐνέα, novem.

Ἐνενόησα, cogitaret, Jon. pro ἐνόησα, per contractionem. 3. ſingul. pluſq. perf. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνενόησα, cogitavarant, pro ἐνόησαν, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐνέπεσα, Attic. reduplic. pro ἔπεσα, verbi πίπτω, idem ac ἐνέπτω, dico. Th. ἔπω, idem.

Ἐνενόησα, per contractionem Jon. pro ἐνοήσαμεν, 3. plur. perf. act. ab ὁ, & νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Ἐνεοττοποίησεν, 3. ſing. a. 1. med. a νεοττοποιέομαι, pullos excludo. a νεοττός, ὁ, ἡ, pullus, & ποιέω, facio.

Ἐνεόχωσεν, ianovavit, 3. ſing. a. 2. verbi νεοχμόω, ῶ, innovo. a νεοχμός, novus. Th. νέος, α, ον, novus, juvenis.

Ἐνεπάγησαι, 3. plur. a. 2. paſſ. ab ἐμπήγνυμι, infigo. ab ὁ, & πήγνυμι, ſeu πηγόω, compingo. f. ξω.

Ἐνέπαιζον, illudebam, imperf. act. ἐνέπαιξα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐμπαίζω, illudo. f. ξω. p. ἐμπέπαιχα. ab ὁ, & παίζω, ludo.

Ἐνεπαίχθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐμπαίζω, illudo.

Ἐνέπηξεν, infixit & Dorie. pro ἐνέπηξε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ab ἐμπήγνυμι, f. ξω, infigo.

Ἐνεπιπράσκετο, Jon. pro ἐνεπιπρήσκοντο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πιπράω, vel πιπρήμι, fibulas adſtringo. Them. πίπτω, ὁ, fibula.

Ἐνέπεσον, ceciderunt, 3. plur. aor. 2. ind. act. verbi ἐμπίπτω, incido. vida πίπτω, cado.

Ἐνεπήγετο, 3. ſingul. imperf. verbi ἐνεπήγνυμι, infigo. ab ὁ, & πήγνυμι. f. ξω, compingo. Definentium in γνύω, vel γνῦμι tempora formantur a finitis in γω.

Ἐνεπλήσαντο, Impleti ſunt, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐνεπλήσθην, verbi ἐμπίμπλημι, implao. fut. σω. p. ἐμπέπλησμαι. aor. 1. ἐνεπλήσθην. ab ὁ, & πλήθω, repleo. Them. πλέος, plenus.

Ἐνεπνεύσαμεν, inſpiravimus. 3. plur. aor. 1. activi ab ἐμπνέω, inſpiro. ab ὁ, & πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐνεπνεύσθην, ης, η, reſpiravi, aor. 1. ind. paſſ. ab ἐμπνέω, reſpiro, revivifco. ab ὁ, & πνέω, ſpiro, flo. f. πνεύσω.

Ἐνεπνύσαμεν, duxerunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi ἐμπνέω, facio in. Them. πνέω, facio.

Ἐνέπουσι, Dorie. pro ἐνέπουσι, dicunt, vocant, 3. plur. præſ. ind. ab ἐνέπω, pro καλῶ, voco.

Ἐνέπρησθεν, incendebant, 3. plur. imperf. ex ὁ, & πρήθω, f. σω, uro.

Ἐνέπρησε, ας, ε, incendi, a. 1. ind. act. verbi ἐμπρήθω, incendo. f. ήσω. p. ἐμπέπρησμαι. Th. πρήθω, uro.

Ἐνέπτυσε, ας, ε, inſpui, a. 2. ind. act. ἐνεπτύσθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐμπτύω, inſpuo. fut. ύσω. p. ἐμπέπτυσμαι. ex ὁ, & πτύω, ſpuo.

Ἐνέπω, ὁ, alloquens, præſ. part. ab ὁ, & ἔπω, dico. a. 2. ἔπον.

Ἐνεργάζομαι, operor, induco, efficio. ab ὁ, & ἐργάζομαι, operor.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, actio, efficacia. ab ἐνεργής, efficax. ab ὁ, & ἔργον, ο, τὸ, opus.

Ἐνεργέω, ῶ, operor, intus efficio, ago. fut. ήσω. p. ἐνήργηκα. a. 1. ἐνήργησα. imperf. paſſ. ἐνεργέομαι, οῦμαι, ῆς, ῶ. ἐοίτο, οῖτο. ab ἐνεργής, ἐός, ἐ, ὁ, ἡ, efficax. Th. ἔργον, opus.

Ἐνεργῆ, ace. ſing. ab ἐνεργής, ἐός, efficax.

Ἐνέργημα, ατος, τὸ, facultas, vis, efficacia: vaſatio Dæmonum. Item afflatus Spiritus Sancti. Areth. in Apocalyps. cap. 3. a perf. paſſ. ἐνήργημαι, verbi ἐνεργέω, operor, efficio.

Ἐνεργής, ἐός, ἡ, ὁ, efficax, valens, potens, cultus. ἐνεργεστέρα χώρα, regio cultior, Plutarch. ἐνεργὲς, ῆ, ὁ, operator. Them. ἔργον, ο, τὸ, opus.

Ἐνεργητικός, ἡ, όν, activus, a, um.

Ἐνεργὸς, ῆ, ὁ, laboratus, ſtrenuus, efficax. ἐνεργὰ χρήματα, pecunia lenore occupata. Demoſth.

Ἐνεργῶς, efficaciter, cum labore, ſtrenue.

Ἔνερθε, & ἔνερθεν, infra, inferius, adverb. ab ὁ, & ἔρη, ας, ἡ, terra.

Ἔνερτε, οἱ, mortui, manes. Heſiod. dat. plur. Jon. ἐνέρτοισι, ab ἔρη, terra.

Ἔνερτερος, ὁ, inferior. per ſyncopen pro ἐνέρτατος, ab eodem rhemata.

Ἐνέρχεσθαι, Poet. pro ἐπέρχεσθαι, intrare, ingredi. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἔνεσαν, immiſſi ſunt, 3. plur. aor. a. ind. act. verbi ἐνίημι, immitto, inſero. ab ὁ & ἵημι, mitto. a. 2. ἧν. Alii volunt eſſe imperf. ab ἔνημι, & per ſyſtolen dici pro ἐνῆσαν.

Ἔνεσαν, per ſyncopen pro ἐνέστασι. f. 1. ab εἰμί, ſum.

Ἐνέσταζεν, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐνστάζω, inſtillo. f. ξω. Th. στάζω, ſtillo.

Ἐνεσκύθεον, Jon. pro ἐνεσκύθουν, genit. ſing. ab ἐνεσκύθης, præſens, quod vide.

Ἐνεστήμαμεν, a. 1. med. verbi ἐνίστημι, inſto. ab ὁ, & ἵστημι, ſto. fut. στήσω. aor. a. ἔστην.

Ἐνεστὼς, ὼτος, ὁ, ἡ & τὸ, præſens. dat. ſing. ἐνεστῶτι, perf. part. per eraſin pro ἐνεστηκότι. ab ὁ, & ἵστημι, ſto. f. στήσω. perf. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἐνετελλόμην, ω, ατο, aor. a. ind. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo eum dat. fut. ἐντελοῦμαι, præt. med. ἐντέτολα, ab ὁ, & τέλλω, pro προστάσσω.

Ἐνέτη, ης, ἡ, fibula. ab ἐνίημι, injicio. ab ὁ, & ἵημι, mitto.

Ἐνετύγχανον, ες, ε, imperf. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor. ab ὁ, & τυγχάνω. f. τεύξομαι, fum. aor. a. ἔτυχον.

Ἐνετύλιξε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἐντυλίττω, involvo. f. ξω. præt. ἐντετύλιγμαι. ab ὁ, & τυλίττω, in modum culcitræ convolvo, quod a τύλη, ης, ἡ. culcitra. Them. τύλος, α, ὁ, callus.

Ἐντέτυχον, ες, ε, aor. 2. iad. act. verbi ἐντυγχάνω, occurro alicui, interpellò. f. ἐντεύξομαι. Them. τυγχάνω, ſum.

Ἔνη, acclamatio quædam, ab ὁ, & εἶ, bene.

Ἐνήδω, Dor. pro ἐνδύω, in aliquo loco dormire. præſ. inf. ab ὁ, & νέω, f. νήσω, dormio.

Ἐνηλογέω, benedico. f. ήσω. p. ἐνηλόγηκα. f. 1. paſſ. ἐνηλογήθησομαι. ex ὁ, & εὐλογέω. Them. λέγω, dico.

Ἐνήνεαν, natarunt, 3. plur. a. 2. act. verbi νέω. f. νεύσω.

Ἐνηρίθμεν, ας, ε, indicatus ſum, apparui. aor. 2. ind. act. verbi ἐμφανίζω, indico, appareo.

Ἐνηρίθμην, & in 3. plur. ἐνηρίθμησαν, aor. 2. ind. paſſ. verbi ἐμφανίζω, conſpicuum me exhibeo, indico, oſtendo. f. ίσω. a. 1. ἐνηρίσθην, a. 1. imperat. ἐμφάνισον, άτω. aor. 2. inf. paſſ. ἐμφανισθῆναι.

Ἐνηρύετο, fatiabatur, 3. ſing. imperf. verbi ἐμφορέομαι, repleor. quod ab ἐμπορέω, importo. Them. φέρω, fero.

Ἐνήσκεσαν, obſtruxarunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. a ἐνήσκω, obturo. f. ξω.

Ἐνησύσατο, ας, ε, a. 1. verbi ἐμφυσάω, afflo. fut. ήσω. p. ἐμπεφύσηκα, ab ὁ, & φυσάω, flo.

Ἐνηχ', pro ἔνεκα, ob ſequantem aſpirationem, propter, gratia.

Ἔνηχα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐγχέω, infundo. aa ῶ, & χέω, fundo. f. χέσω, & χεύσω. a. 1. ἐχάσθην, & ἐχεύθην.

Ἐνήχεον, 3. ſing. a. 1. vel imperf. verbi ἐγχέω, infundo.

Ἐνηχέοντο, moliebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐγχειρέω, molior. f. ήσω. aor. 1. ἐνεχειρήσα, ας, ε. ab ὁ, & χείρ, manus.

Ἐνήχεσθαι, detineri, implicari. ab ὁ, & ἔχω, teneo.

Ἐνηχθάτην, aor. 2. part. paſſ. f. g. verbi φέρω, fero. f. οίσω. a. 1. ἠνείχθην. a. 1. paſſ. ἐνήχθην. a. 2. int. paſſ. ἐνεχθῆναι.

Ἐνηχθῆναι, a. 2. inf. paſſ. vide in ἐνεχθῆναι.

Ἐνήχομαι, inſliaii. 3. ſing. aor. a. verbi ἐγχρίμπτω, iaſligo. ab ὁ, & χρίμπτω, commodo.

Ἐνήχω, immineo, cum dat. f. ήξω. imperf. ἐνήχουν, ες, ε, ab ὁ, & ἔχω, habeo.

Ἔνη, ης, ἡ, novilunium. Them. ἔνος, α, ὁ, ſeu ἔνος, ον, vel ἔνος, ου, ὁ, ἡ, annus.

Ἐνθαδέα, τὰ, res juveniles: cenacula, Athen. l. 10. loca amœna, in quibus juvenes voluptatibus indulgent. Ea ὁ & ἐνθαδέα, locus amœnus, locus exarciiii puerorum. Th. ἥβη, pubes.

Ἐνθέβαλον, inſidias collocabam, imperf. ab ἐνθέβολον, inſidior. ab ὁ, & βάλλω, ας, ἡ, feſſio, Th. βάζω, ſedeo.

Ἔνθεα, ας, ἡ, benignitas, manſuetudo. ab ἔνθεος, ἐός, ὁ, ἡ, benignus, mitis, manſuetus. Th. ἔθος, ἐός, ὁ, ἡ, bonus.

Ἔνθεν, Poet. pro ἔνθα, iacrat, imperf. verbi εἰμί, inſum. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνθεός, plaeidæ, genit. ſing. ab ἔνθεος, placidus, mitis.

Ἔνθεος, ἐός, ὁ, ἡ, benignus, placidus, prudens, mitis. ab ἔθος, ἐός, ὁ, ἡ, bonus.

Ἐνθέσθαι, immiſſum eſſe, aor. 1. inf. paſſ. ab ἐνθέω, aor. 1. paſſ. varbi ἐνίημι, immitto, infero, indo. ab ὁ, & ἵημι, mitto.

Ἔνθεσαν, ες, α, immiſi, a. 1. ind. activ. ab ἐνίημι, immitto.

Ἔνθηκαι, τὰ, ligna ſecta, in quæ daſiguntur, & adiguntur gradus ſcalæ: clavi rotam in axe continentes. ab ὁ, & θηκάω, agito.

Ἐνθιάδων, ων, ἡ, inſidens. Poet. pro ἐγκαθεζόμενος, quod ea ὁ, & ἵζω, ſedeo.

Ἔνθι, imperf. verbi ἔνημι, inſum. ab ὁ, & εἰμί, ſum.

Ἐνθιθύει, florui, perf. med. verbi ἐνθιθύω, ex ὁ, & θιθύω, floreo. f. ύσω. præt. med. θιθυμαι, & inferto ε, θεθυμαι. Th. ἐνθιθύω, εος, τὸ, flos.

Ἐνθίκω, tuli. præt. med. Attic. verbi φέρω, fero. f. οίσω. a. 2. ἤνεγκα. p. m. ἐνήνοχα, & Att. ἐνένοχα.

Ἐνθέρατο, intercidi, 3. ſing. aor. 1. med. verbi ἐνθείρω, occido. f. ρῶ: a. 2. ἔνθορε. ab ὁ, & αἴρω, tollo.

Ἔνθρεν, nevi, a. 2. ind. act. a νέω, neo. f. νήσω. p. νένηκα.

Ἐνθρον, iacrat, 3. pl. imperf. verbi ἔνημι, inſum. imperf. ἔνθρον. Th. εἰμί, ſum.

Ἐνθρον, jaculaturum eſſe, f. 2. inf. ab ἐνίημι. f. ἐνήσω. ab ὁ, & ἵημι, mitto.

Ἔνθ', pro ἔνθα, hic, illic. & Dor. ἐνθί, pro ἐκεῖ, veni.

Ἔνθα, adverb. hic, ibi, illic. quaſi ab ὁ,

ὧν. Ἐνθα, & ἐνθα, hic, & illic. Hom. id est, προμάλιν, sparsim. ἐνθάδε, hic, illic. ἐνθένδε, idem. ἐνθεν, & ἐνθενδε, hinc, illinc. ἐντεῦθεν, idem ac ἔνθα, hic, ibi, illic: tunc.

Ἐνθακον, tunc, ibi, adv. ab ἔνθα, ibi.

Ἐνθαῦθα, Jon. pro ἐντεῦθεν, hic, tunc.

Ἐνθουζαω, divino spiritu afflatum esse. ab ἐνθεος, in quo Deus est. Tb. θεός, Deus.

Ἐνθύμιον, ἐνθυμιοις, Jonic. & Dor. pro ἐνθῦνειν, inserere, a. 2. ios. act. ἐνθέμενος, aor. 2. pert. med. ab ἐν, & τιθημι, pono. f. θησω. a. 2. ἔθηκα.

Ἐνθεν, ἐνθενδε, & ἐντεῦθεν, hinc, adv. de loco. Tb. ἔνθα, hic, illic.

Ἐνθεο, pro ἐνθεσο, seu ἐνθου, imposuisti, 2. sing. a. 2. ind. med. val est a. 2. imperat. med. Jon. pro ἔνθεσο, verbi ἐντιθημι, concipio, impono. ab ἐν, & τιθημι, pono.

Ἐνθες, impona, a. 2. imperat. act. verbi ἐντιθημι, impono. aor. 2. ἐνθηκα. ab eodem thamara.

Ἐνθετος, ε, ὁ, insitus, ab ἐντιθημι, impono.

Ἐνθεῦτεν, Jon. pro ἐντεῦθεν, hinc, illinc.

Ἐνθρι, Dor. pro ἐλθοις, veneris, 2. sing. a. 2. sub. act. ab ἔιχομαι, veaio. Sic ἐνθοι, Dor. pro ἐλθοι, 3. sing. aor. 2. opt. act.

Ἐνθορον, insilui, pro ἐνεθορον, a. 2. act. verbi ἐνθορειν, insilio. ab ἐν, & θόρω, seu θορέω, salio.

Ἐνθα, vel pro ἐνεθα, 2. sing. a. 2. ind. med. Attic. ab ἐνθημι: vel est aor. 2. imperat. med. ab ἐν, & τιθημι, pono.

Ἐνθρέψασθαι, inserere, aor. 1. inf. med. ἐνθρέψαντο, 3. sing. a. 1. med. ind. ab ἐντρεφω, idem ac τρεφω, alo. f. θρεψω. a. 2. ἔτραφον. pract. mad. τέτροφα.

Ἐνθυμεομαι, ἀομαι, animadvarto, intelligo, animo concipio, cogito, meate agito, & versо. f. ἐνθυμησομαι. perf. ἐντεθύμημαι, aor. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η. ab ἐνθυμος, ε, ὁ, ἡ, qui est animo praesenti. Th. θυμός, ὁ, ἡ, animus, mens.

Ἐνθυμηθῆναι, aor. 1. inf. pass. ἐνθυμηθῆσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ab ἐνθυμεομαι, intelligo, cogito.

Ἐνθύμημα, ατος, τὸ, & ἐνθύμησις, εως, ἡ, cogitatio, sensus, invantum, conceptus animi. ἐνθύμιον, ε, τὸ, cogitatio.

Ἐνθυμηματικός, ὁ, acer in argumentationibus, argutus orator. Item entbymemate conclusus.

Ἐνθω, veniam, Dor. pro ἐλθω, aor. 2. sub. Sic ἐνθοι, veniant, Dor. pro ἐλθοι, profectus, a. 2. part. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἐν, per apocopen Jon. pro ἐνεστι, licet, vel pro ἐνεσμι, insunt, ab ἐνειμι, insum. Tb. εἰμι, sum.

Ἐνι, in, Poet. pro ἐν. Sed ἐνι, ani, dat. sing. ab ὡς, μία, ἑν, unus, a, unum.

Ἐνιαύσια, adv. quotannis. ab ἐνιαύσιος, α, ὁ, ἡ, annuus. Tb. ἐνιαυτός, ὁ, ὁ, annus.

Ἐνιαυτός, ὁ, ὁ, anaus. q. d. ἀπὸ τῆ ἐν ἑαυτῷ ἰέναι, quod in se recurrat, & redeat. val quasi ὁ ἑαυτῷ, in se ipso: quod ejus quasi aaoda ori suo inferatur. vel refer ad ἐν, & ἰαίνω, moror, tero. Item genus poculi amplissimi. Enstath. Iliad. ν.

Ἐνιαχῆ, nonnullis in locis, aut partibus. idam ac ἐνιαχῶ, alicubi. Th. ἔνιοι, aliqui.

Ἐνιδρις, υος, ἡ, lutra. credo legendom ἔνυδρος, διὰ τὸ ὁ τῷ ὕδατι ζῆν, quod in aqua vivat.

Ἐνιδών, ὁ, a. 2. part. verbi ἐνιδω, intueor. Th. εἶδω, video.

Ἐνιει, immittebat, 3. sing. imperf. verbi ἐνιημι, immitto, tanquam ab ἐνιεω. Tb. ἵημι, mitto, vel ἰω.

Ἐνισε, iniit v 3. sing. ab ἔνιον, ος, ε, a. 2. verbi ἐνειμι, insum. ab ἐν, & εἰμι, eo.

Ἐνιεισα, pract. inf. ut & ἐνιεις, pract. part. verbi ἐνιημι, immitto, ejicio. Them. ἵημι, vel ἰω, mitto.

Ἐνιετε, immittite, 2. plur. imperat. praes. ab ἐνιημι ἰέτω. ab eodem themate.

Ἐνίημι, immitto. imperf. ἴειν, aor. 2. ἐνῆν.

Ἐνικᾶ, vincebat, 3. sing. imperf. at & 3. plur. ἐνίκων, verbi νικαω, vinco. f. νίκω. p. νενίκηκα.

Ἐνικάσθη, rapora, pro ἐνεγκαῖσθαι, vel ἐνεγκαῖσθαι, Poet. & Jonic. aor. 2. imp. med. verbi ἐνεγκαπεῖν, quod ea ἐν, νεγκαῖ, & πεῖν, pono.

Ἐνικλάω, infringo. ab ἐνί, Poet. pro ἐν, & κλάω, frango.

Ἐνιοι, οι, οἱ, aliqui, nonnulli, quasi ἕνες, pro ἐσσοι, οἱ, sunt qui. Hinc ἐνίοτε, interdum. ἐνιαχῆ, alicubi.

Ἐνιπᾶ, ας, ἡ, Dor. pro ἐνιπὴ, minae, repreheasio.

Ἐνιπή, ῆς, ἡ, increpatio, minae. ab ἐνίπτω, objurgo. quod ab ἐν, & ἔπω, dico.

Ἐνιπρήθω, Poet. pro ἐμπρήθω, incendo, inuro. Th. πρήθω, uro.

Ἐνίπτω, dico, objurgo. ab ἐν, & ἔπω, dico, & pro ἐνέπω, indico, declaro.

Ἐνιπτάπτω, innitor, incumbo, pro ἐνιπτάπτω, Poet. Tb. πτάπτω, nitor, incumbo.

Ἐννεπε, dixit, e. 2. verbi ἐνισπω. Vel ἐνίσπειν, pract. inf. pro ἐνέπειν. Thema ἔπω, dico.

Ἐνοσίμαν, terrera, inf. Dor. pro ἐνοσεῖν, varbi ἐνίσσω, quod ab ἔπω, dicn.

Ἐνίσασαν, sustinent, 3. plur. ind. pass. ab ἐνίστημι, insto.

Ἐνίστημι, insto, impendeo, immineo. fut. ἐνστήσω. p. ἐνέστηκα. perf. part. ἐνεστηκώς, ῶτος, ὁ, & per crasin ἐνεστώς, ῶτος, ὁ, & in s. g. ἐνεστῶτα. & in plur. n. g. τὰ ἐνεστῶτα, praesentia. aor. 2. act. ἐνέστην. f. 1. med. ἐνστήσομαι. ab ἐν, & ἵστημι, sto.

Ἐνίσχω, Jon. pro κατέχω, impedire. ex ἴσχω, pro ἔχω, teneo.

Ἐνισχύω, corroboro. f. ύσω. p. ἐνίσχυκα. aor. 1. ἐνίσχυσα. ab ἐν, & ἰσχύω, possum. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.

Ἐννεατέμη, dual. num. ab ἐννεάτης, α, ὁ, novenne. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννεατής, ές, ὁ, ἡ, novennie. ἐννέατος, adverb. per novam annos. pro qun & ἐννέτης, ab ἐννέα, novam, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐννεφαν, occidera. praes. inf. Poetic. pro ἐναιρειν, verbi ἐναίρω, occido.

Ἐννέτης, nonn, dat. sing. s. g. ab ἐννέατος, η, ον. Th. ἐννέα, novem.

Ἐννεος, η, ον, nonus, a, um. ab ἐννέα, novem.

Ἐννέα, αἱ, αἱ, τὰ, novem, ἄκλιτον. quia novenarine inter numeros digit. est novissimus, ab ἐνεος, vatus. Hinc ἐννεατος, nonus.

Ἐννεάβοιον, a, ὁ, ἡ, novem bonm, sau ajus nominis nummi pretiuni valeus. ἐννεάβια, novem bobus aestimata. Homer. a βοῦς, bos, & ἐννέα, novem.

Ἐννεάνυχες, & ἐννάνυχες, adverb. per novam noctes. ab ἐννέα, novam, & νύξ, nox.

Ἐννεέφωνος, ὁ, ἡ, novem voces babens. epitheton fistulæ. ex ἐννέα, novem, & φωνή, vox.

Ἐννεάχιλοι, οἱ, novem millia, ἐννεακισχίλιοι, ab ἐννέα, & χίλιοι, mille.

Ἐννεήκοντα, αἱ, αἱ, τὰ, nonaginta, ἄκλιτον. Ex ἐννέα, novem, & ἴκοντα, vel ἄκοντα, est terminatio numerorum arescentium per decem, ut in lingua Latina, ginta. Sic κόσιοι, est terminatio aorum, qui crescunt per centum, &c.

Ἐννηός, ὁ, ἡ, attonitus: mutus, Arist. in Probl. surdus, Xenoph. quasi ἐνωός, ex ἐν, & αὐω, clamo, in quo vox prae metu, & stupore suppressa.

Ἐννεπε, dixit, aor. 2. Poet. & Jon. pro ἔνεπα. Sic ἐνέπετε, dicite, Poet. pro ἐνίσπετε, pract. imper. ab ἐνίσπω. ab ἐν, & ἔπω, dico. a. 1. ὦπα. 2. a. ὄπον.

Ἐνίσσομαι, ας, ἡ, Dor. & Poet. pro ἐνίσσομαι, ης, ἡ, locuta. vide ἐνισπω.

Ἐνεσσιν, dat. plur. Jon. & Poet. pro ἐνεσιαις, ab ἐνεσια, ας, ἡ, consilium. ab ἔνεσις, immissio, quod ab ἐνίημι, immitto. Th. ἵημι, mitto.

Ἐνέω, inano, auta significo. impers. ἐνήθει. fut. ἐνήσει. p. ἐνένηκα. a. 1. ἐνένησα. Th. νέω, inuuo.

Ἐνιαύσιος, ε, ὁ, ἡ, novennie. ab ἐννέα, novem, & ἔτος, εος, τὸ, annus, hare. Vel unoquoque anno solitue. ab ἔνος, vetus, & ὥρα.

Ἐνιαυτῆμερ, adverb. per novem dies. ab ἐννέα, novem, & ἡμερ, τὸ, dies, Poet. pro ἡμέρα.

Ἐνιαυτὸν, perendinum. ab ἔνη, seu ἔνι, pro ἔν, vatus, scil. ἡμέρα, dies. ὸν est paragoga Poet. Tb. ἔνος, seu ἔνος, annus.

Ἐνέκεα, ας, ε, Poet. pro ἐνέκησα, fecit, aor. 1. ind. act. verbi νείκω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐνοησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia, notitia. ab ἐνοος, α, ὁ, ἡ, cordatus. quod ab ὁν, & νόος, ου, ὁ, meus.

Ἐνομιμ, legitime, adv. vida in ἔνομος, legitimus.

Ἐνομος, ε, ὁ, legirimus, justus, subjecline legi. ab ἐν, & νόμος, lex. Th. νέμω, tribuo. p. m. νένομμαι.

Ἐνοσσίχθων, Dor. pro ἐνόσιχθων, aor. 1. inf. verbi ἐνοσίχθω, habente s gemin. metri gratia. & Ἐνοσιγαίος, Neptunus, terram quassator, ab ἐνέω, moveo. Ita dictus propter terram motum, qui fit ab aquis. Homar. Iliad. ν. quod ab ὦς, ὁς, unus, & γαῖα, terra.

Ἐνοσίδας, α, ὁ, Dor. & Poet. ab ἐνοσίθυ, pro νοσέω, moveo, & τλῆ δᾶν, pro γλῆ, terram.

Ἐνοτο, 3. sing. Impers. ab ἔνυμαι. vide in ἐνύω, induo.

Ἐνυχος, seu ἔνυχος, ε, ον, nocturnus, a, um. ab ἐν, & νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Ἐνυχος, ὁ, nocturnus. binc ἔνυχα, adv. noctu, multa nocta. ab ἐν, & νύξ, νυκτός, ὁ, nox.

Ἐνυχώτερον, νι, maturius, comparat. ab ἔνυχος, noctu. vide ἔνυχος, nocturnus.

Ἐνώ, & ἔνυμι, induo. Thema ἔω, idem.

Ἐνοίσας, Jon. pro ἐνοήσας, a. 1. part. verbi ἐνοέω, mente concipio. ab ἐν, & νόος, ου, ὁ, mens.

Ἐνόησα, ας, ε, cognovi, a. 1. ind. act. verbi νοέω, cogito. f. ήσω. ab eodem themara.

Ἐνόσιν, Grammaticie dicitur thema nominie ἔνος, id est, motio, agitatio. unda Neptuni epitheton, ἐνοσίγαιος, terram quassetor. Hesych. ἐνοσίμαν, ἐνωλίτησαν.

Ἐνοικιδίαι, a. 1. inf. act. ab ἐνοικίδιος, familiarem reddo. ab ἐν, & οἶκος, α, ὁ, domus.

Ἐνοικέω, inhebito. fut. ήσω. p. ἐνῴκηκα. aor. 1. ἐνῴκησα. praes. part. ἐνοικέων, οῦν, οῦσα, οῦν, ὄντος, ὕσ. adverb. per ἐνοικία, habito. Th. οἶκος, α, ὁ, domus.

Ἐνοίκιον, τὸ, locatus domus (οἶκος) pensio, & pretium. in Epigr.

Ἐνομίζοντο, 3. plur. imperf. pass. verbi νομίζω, existimo. fut. ίσω. p. νενόμικα. a. 2. ἐνόμισον. quod a νόμος, ε, ὁ, lex.

Ἐνομίλησε, usus est consuetudine, aor. 1. ind. act. ab ἐνομιλέω, in consuetudine sum alicujus. ab ἐν, & ὁμιλος, ε, ὁ, ἡ, coetus, turba.

Ἐνόσσα, τὰ, quæ penes vos sunt, praes. part. ab ἔνυμι, insum.

Ἐνόπη, ης, ἡ, Enope, nomen proprium filiæ.

Ἐνοπή, ῆς, ἡ, vox, clamor, Iliad. ν. ab ἐνέπω, dico. Tb. ἔπω, idem.

Ἐνόπλιοι, ων, οἱ, armati, ab ἐν, & ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Ἐνοπλίζομαι, s. plur. a. 1. sub. pass. eb ἐνοπλίζομαι, armis ornor. ab ἐν, & ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Ἐν-

Ἐνώρᾳ, inſpicere, animsdvertere. Ec ἐν & ὁράω, video.

Ἐνόρκιος λόγος, verbum jorejurando firmatum. ab ἐν, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐνόρχης, ου, ὁ, Dor. pro ἔνορχος, idem ac ἔνορχος, testiculos habens.

Ἔνορχος, genit. plur. ab ἔνορχες, testiculos habens. genit. plur. ἐνορχῶν, & Jon. ἐνορχέων.

Ἐνορχόω, & ἔνορχος, ὁ, testiculos habens. ab ἐν, & ὄρχις, εος, ὁ, testiculus.

Ἐνός, ὁ, vel ἔνη, vel ἔνιος, seu ἔννος, ου, ὁ, anaus. quia ἐνὶ νόῳ, scil. vetere anno praterlapso, annus emergit novus. Sed ἔνος, ου, ον, annuus. ἔνη, ἡ νέα, ultima dies Lunaric menſis, qua ſi vatus, & nova.

Ἐνοσέω, 3. ſingul. imperf. act. a νοσέω, ægroto. f. ήσω, p. νενόσηκα. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus.

Ἐνοσις, εως, ἡ, motus. ab ἐνέω, moveo. Th. ὠός, ἐνός, unus.

Ἐνοσίχθων, ὁ, terræ quaſſator. Neptuni epitheton. quod ab ἐνέω, moveo, quatio. Them. ὠός, unus, & χθών, terra.

Ἐνόσουν, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi νοσέω, ægroto. Th. νόσος, ου, ἡ morbus.

Ἐνότης, ατος, ἡ, unitas, ab ὠός, ἑνὸς, unus.

Ἐνοτρίδηται, ſeparati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ἐνοτρίδημαι, 3. ſing. a. 1. med. a νοτρίζω, ſeparo, ſepono. fut. ίσω. p. νενότρικα. Th. νόσφι, ſeorſim.

Ἐνοχλεῖν, 3. plur. præſ. ind. activ. ab ἐνόχλησις, turbo, anoleſtus ſum. f. ήσω. p. ἐνόχληκα. ab ἐν, & ὄχλος, idem. Them. ὄχλος, ου, ὁ, turba, multitudo.

Ἐνοχος, ου, ὁ, ἡ, obſtrictus, obnoxius. ab ἐνέχομαι, obſtringor. ab ἐν, & ἔχω, habeo.

Ἐνσκήπτειν, ingruere, cum impetu ferri, de fulmine proprie. Th. σκήπτω, cado, ruo.

Ἐνστόλλειν, Jon. pro ἐνδύειν, induere, vestire. Th. στέλλω, amicio, orno.

Ἐνστρέφομαι, ῃ, εται, invarto. f. ψομαι. ab ἐν, & στρέφω, verto. f. ψω. aor. 2. ἐστράφην.

Ἐνσχερῶ, vide σχερῶ, Poet. adverb. pro ἐνσχερές, deinceps, ordine, prope.

Ἔνταμεῖς, ἁ, aor. a. pass. paſſ. ab ἐντάμνω, liquefactum inſtillo. ab ἐν, & τάκω, Dor. τάμνω, liquefacio. f. ξω.

Ἐνταλθής, ἁ, aor. 1. part. paſſ. ab ἐντέλλω, faciendum injungo. perf. paſſ. ἐντέταλμαι. præt. med ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔνταλμα, ατος, τὸ, mandatum. vide ἐντολή, ab ἐντέλλω, mando.

Ἐντανύω, intendere. Ea ἐν, & τανύω, idem ac Th. τάνυ, tendo.

Ἐνταῦθα, & ἐνταυθοῖ, hic, illic, ex τοῦτο τόπῳ. ἐντεῦθεν, hinc. Jon. ἐνθαῦτα, & ἐνθεῦτεν. Th. ἐνθα, hic, ibi.

Ἐνταφιάζω, funero, ad ſepulturam corpus componn. fut. άσω. p. ἐντεταφίακα. perf. paſſ. ἐντεταφίασμαι. ab ἐν, & ταφή, ῆς, ἡ, ſapultura. Th. θάπτω, ſepelio.

Ἐνταφιασμός, ά, ὁ, funeratio. ἐνταφιαστής, ᾶ, ὁ, tuorator. ab ἐνταφιάζω, funero

Ἔνταφος, ὁ, τὸ, funus. a ταφή, ſepultura, quod a θάπτω, ſepelio.

Ἔντε, pro ἄντα, τά, arma.

Ἔντεα, τὰ, & per contract. ἄντα, arma, vaſa conivalia. q. ab ἐντύω, inſtruo. vel q. αὐτίω, oppoſita.

Ἐντελλόμεθον, ἑ, aor. 1. part. med. verbi ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντέλλεται, 3. ſing. ſ. ν. med. ἐντέλλομαι, vide ἐντέλλομαι, mando, jubeo.

Ἐντελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, perfectus. a τέλος, εος, τὸ, perfectio.

Ἐντελεχὴς, ἑ, perfectus. vide ἐντελέχεια.

Ἐντέλλομαι, mando, jubeo, cum dat. f. med. ἐντελοῦμαι. perf. paſſ. ἐντέταλμαι, σαι, ται, a. 1. med. ἐντειλάμην, ω, ατο. præt. med. ἐντέτολα, ab ἐν, & τέλλω, lum, no.

Ἔντερον, ου, τὸ, intaſtinum. ab ἐντὸς, intus, intra.

Ἔντεσι, dat. pl. ab ἔντεα, ἄντα, τά, arma.

Ἐντεσιεργὸς, ὁ, ἡ, armorum opifex. ab ἔντεα, arma, & ἔργον, ου, τὸ, opus. Sed ἐντεσίεργος, epitheton eſt mulorum, ſubjugalis. forte ab ἄνυω, arceo, & ἔντεα, τὰ, vaſa.

Ἐντέτελται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐντέλλομαι, mando, jubeo. fut. ἐντελοῦμαι. perf. ἐντέταλμαι, σαι, ται, ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἐντετιμυῖος, α, ον, iatentus, a, om, perf. paſſ. verbi ἐντύνω, intendo.

Ἐντετιμυῖως, adv. vehementer. Detivatur ab ἐντετιμυῖος, quod vide.

Ἐντετυται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐντύνω, intendo, pulſo. ab ἐν, & τύνω, tendo. f. τύσω. p. τέτυκα.

Ἐντετύχηκα, perf. act. verbi ἐντυγχάνω, adipiſcor, invenio. ab ἐν, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Ἐντεῦθεν, hac, illinc, adverb. loci. Th. ἔνθα, hic, illic.

Ἐντεῦξις, εως, ἡ, interpellatio. ia nom. plur. ἐντεύξεις. ab ἐντυγχάνω, intercedo. Th. τυγχάνω, ſum.

Ἐντί, ſuat, Doric. pro εἰσί, & ἐσί, ab εἰμί, ſum.

Ἔντιμος, ος, ὁ, ἡ, pretioſus. compar. ἐντιμότερος, dignior. ab ἐν, & τιμή, ῆς, ἡ, pretium. Them. τίω, honoro.

Ἔντο, miſeruot, 3. plur. ab ἔημι, aor. a. med. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. a. 2. ἧκα.

Ἐντολή, ῆς, ἡ, mandatum, ab ἐντέλλομαι, mandatum impono. p. m. ἐντέτολα. ab ἐν, & τέλλω, mando.

Ἔντομα, ων, τὰ, taſecta. Item inciſiones, victimæ. Ex ἐν, & τέμνω, feco. præt. med. τέτμημαι.

Ἔντομος, ὁ, ἡ, caſectus, caſtratus. ab ἐν, & τέμνω, feco.

Ἔντονος, ὁ, ἡ, intentus, acer, vehemens. Ea ἐν, & τείνω, tendo. p. m. τέτακα.

Ἐντόπιος, α, ὁ, ἡ, inquilinus, ajus loci incola. q. d. ὁ ἐν τόπῳ ὤν.

Ἔντος, intus, intra, adverb. hinc ἔντοσθε, & ἔντοσθι, pro eodem. q. ab ἐν, in. intus Latinis. Fit liquido ea Graco ὄντος.

Ἐντοσθίδιος, α, ὁ, illiberalis, turpis, quod quilibet averſari deber. vide τρωπαλὸς, mutabilis. Th. τρέπω, verto.

Ἐντραπῆ, erubeſcat, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. ἐντραπήσομαι, ῃ, εται, fut. a. paſſ. verbi ἐντρέπω, pudoie afficio, pudore ſuffundo.

Ἔντρεπε, revereare, præſ. imperat. act. ἐντρέπω, revereor.

Ἐντρέπω, pudore afficio, quaſi facio, ut quis faciem averrar. f. ἐντρέψω, p. ἐντέτροφα. a. a. ἐνετράπην. præt. paſſ. ἐντέτραμμαι, revereor. impert. ἐντρεπέμην, ου, ετο. aor. a. paſſ. ἐντράπην. ab ἐν, & τρέπω, verto.

Ἐντρίβω, tanutrio. f. ἐντρίψω. præt. ἐντέτριφα. præſ. paſſ. ἐντέτριμμαι. ab ἐν, & τρίβω, alo. f. ψω. a. a. ἔτριφον. p. m. τέτριφα.

Ἐντριχὴς, incerto, convenio, quadro, inhæreo. Hinc ἐντριχὴς, appoſitus, celer ingenio, promptus, diligens, ſolers.

Ἐντρίχνα, ἁ, iaſtantia, ſolertia, ſtrenuitas. κακοεντριχὴς, od malum acutus, verſutus. ab ἐν, & τρέχω, curro. f. θρέξω. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. p. m. ἐντρόμος.

Ἐντριπὴς, ἁ, ἐς, triplex. ab ἐν, & τρὶς, tertius. Ἐντριτὴς, ſubſtant. eſt mediator inter duos. Gl. Phil. ſequeſter, μεσίτης.

Ἔντριτος, η, ὁ, ἡ, tremefactus. ea ἐν, & τρόμος, ου, ὁ, tremor. a τρέμω. p. m. τέτρομα. Th. τρέω, tremo.

Ἐντρωπαλίζω, reſpecto teſtectens intar eundum. a τροπαλίζω, idem ac τρέπω, verto.

Ἔντρωσι, ᾶς, ἡ, verecundia, pudor; a p. m. ἐντέτροφα, verbi ἐντρέπομαι, revereor.

Ἐντρωσίων, ῶν, obſecto me. ſ. ήσω. p. ἐντετρόφηκα. ab ἐν, & τροφὴ, ῆς, ἡ, mollities. Th. θρύπτω, frango.

Ἐντυγχάνω, occurro alicui, adeo aliquem precandi cauſa, imcopello, nancifcor. f. ἐντεύξομαι. a. a. ἐνέτυχον. ab ἐν & f. ἐντεύξομαι, ſum.

Ἔντυε, parabat, Jon. pro ἔντυεν, verbi ἐντύω, armo, inſtruo. ab ἔντεα, τὰ, arma.

Ἐντυλίττω, involvo. f. ίξω, p. ἐντετύλιχα. a. 1. ἐντετύλιξα. perf. paſſ. ἐντετύλιγμαι. quod ab ἐν, & τυλίττω, in modam cuicitræ involvo, quod a τύλη, ες, culcitra, ſtragulum.

Ἐντύνομαι, a. s. iaſ. med. ab ἐντύνω, ας, ω, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma.

Ἔντυνον, para, a. r. imperat. act. ab ἐντύνω, apparo.

Ἐντυπὰς, adv. impreſſo corporis veſtigio; obvolutim. ab ἔντυπος, impreſſus. quod ab ἐν, & τύπτω, f. ψω, verbero.

Ἐντυπίω, imprimo, inſculpo. fut. ήσω. p. ἐντετύπωκα. præt. paſſ. ἐντέτυπωμαι. ab ἐν, & τύπος, veſtigium, nota, quod a τύπτω, verbero.

Ἐντύω, & ἐντύνω, inſtruo, apparo. Th. ἔντεα, τὰ, arma. Alii ab ἐντὸς. In apparatu eam aliquid in loca vacua inditur, ſive intromittitur.

Ἐνυάλιος, gen. Jon. ab ἐνυάλιος, α, ὁ, Mars, Martius. Th. Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Bellona.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. præt. ἐνύβρικα. a. s. ἐνύβρισα. aor. r. part. act. ἐνυβρίσας, αντος. ab ἐν, & ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

Ἐνυδὴς, ἔος, ὁ, Enyeus, nomen proprium viri.

Ἐνυμφεύσατο, ſponſam ornavit, a. 1. act. 3. ſingul. verbi νυμφεύομαι, ſponſam orno. ex νύμφη, ης, ἡ, ſponſa, & νέμω, orno.

Ἐνυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi νύσσω, vel ονω, fodio, punctim cædo. fut. ξω. p. νένυχα.

Ἐνυπνίζω, ſomnio. f. ίσω. p. ἐνυπνίακα. f. s. paſſ. ἐνυπνιάσμαι. ἐνυπνιάσθην. a. s. paſſ. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύπνιον, ου, τὸ, inſomnium. Accipitur etiam adverb. per ſomnum. ab ἐν, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐνύσσω, ας, ε. a. 1. ind. act. a νυσσάζω, nicto, præ ſomno capite nuto. fut. ξω. præt. νένυχα. Dicitur νυσσάζω, pro νυστάζω, a νύω, nicto.

Ἔντερον, ου, τὸ, magnum inteſtinum, quia ἐν ὑστέρῳ, in poſtremo corporis.

Ἐνυφαντὴς, ῆ, ὁ, intextus. ex ἐν, in, & ὑφαίνω, texo. Th. ὑφαίνω, idem.

Ἐνυώ, οῦς, ἡ, Bellona, Dea bellica. Hinc Ἐνυάλιος, α, ὁ, Mars. quaſi ab ἐνύω, perimo, quod ex ἔνω, Etym. pro φείρω, & ex eo fit per aphæreſin.

Ἐξαῆρ, Poet. perpetua ſerie. Simplicieter dicitur σχερῶ, deinceps, prope, juata, ordine.

Ἐξάημι, quatiebat, 3. ſing. imperf. verbi σείω, vibro, moveo. Th. σείω, diſtribuo.

Ἐξαῆτε, manifeſte, coram. Darivus adverbialiter ulurpatus. ab ἐξαής, ῆος, ἡ, aſpectus. ab ἐξ, & ὄψ, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐξάκρια, τὰ, parietes domus, qui ſunt e regione jaaux. ab ἐξακτὴ, aſpectus. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐξάκτης, adverb. in conſpectu, coram. ἐξάκτωρ, ορος, ὁ, qui in alicujus præſentia quid dicit, aut facit. quaſi dicas, ἐξ ὄψεως. hinc ἐξακτίδιος, perſpicue. vide ἐξαῆτε.

Ἔξαρε, aor. r. ind. Æol. verbi ἀείρω, jacido, impello. vide ἤειρε.

Ἐξάρτο, inſerat, 3. ſingul. pluſq. perf.

ἐκνώμων, ονος, ὁ, verbi ἐκνέω, ab ἐκ, & νέω, excito. f. ἐγνώ, & Æol. ἔρνω. perf. ὤρκα. perf. pass. ὤρμαι.

E'νὸς, ὁ, nomen viri ἄλλου, Enos. Hebr. homo.

E'νοεύλιον, ω, σω, cogitavi, per crasin, pro ἐνοητέλιον, a. 1. med. verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ὁῦς, ὁ, mens.

E'νῶσι, insint, 3. plur. præs. sub. verbi ἔνειμι, insum.

E'ντιζομαι, auribus percipio. f. ἐνωτίσομαι. a. 1. med. ἐνωτίζομαι. ab ἐν, & οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὠὐς, ὠτος, τὸ, auris.

E'νώτιον, ι, τὸ, inauris.

E'νωτίσασθαι, auribus percipite, 2. plur. a. 1. imperat. med. verbi ἐνωτίζομαι, auribus percipio.

E'νὼχ, ὁ, nomen viri ἄλλου, Enoch. Hebr. consecratus.

E'νωχλεῖλαι, molestia sim affectus, a. 1. ind. pass. verbi ἐνοχλέω, molestiam exhibeo. ab ἐν, & ὄχλος, ὁ, turba, molestia.

E Ξ.

Ἐξ, ex, præpositio regit gen. scribitur ἑκ, sequente consona. quod vide.

Ἕξ, sex, adverb. ἄλλου. q. ab ἵω, mitto, quia, ubi ad numerum quinarium ascenderis, manus de manu tolluntur, & denuo incipis. Hinc ἑξάς, sexies. ἕκτος, sextus.

E'ξαγ', pro ἔξαγε, eduxit, quod pro ἐξῆγε, 3. sing. imperf. vel a. 2. Tum ἔξαγε, edue, præs. imperat. verbi ἐξάγω, educo.

E'ξάγαγε, ἐτω, & in 3. plur. ἐξαγαγέτωσαν, aor. 2. imperat. act. Att. verbi ἐξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. 2. act. ἐξήγαγον, & Att. ἐξάγαγον. aor. 2. inf. ἐξαγαγεῖν. aor. 2. part. ἐξαγαγὼν, ὄντος. ab ἐξ, & ἄγω, duco.

E'ξαγαγεῖν, a. 2. inf. act. ἐξαγαγὼν, a. 2. part. ab ἐξάγω, educo.

E'ξαγε, a. 2. imperat. vel Dor. & Jon. 3. sing. imperf. vel a. 2. vide ἔξαγ'.

E'ξαγγέλλω, prædico. f. ἐξαγγελῶ. præt. ἐξηγγελκα. a. 1. ἐξήγγειλα. anr. 1. sub. ἐξαγγείλω, ῃς, ῃ, Th. ἀγγέλλω, nuntio.

E'ξαγαγέω, ὦν, Jon. pro ἐξάγω, educere. ab ἐξάγω, educo.

E'ξάγιον, ι, τὸ, sextule, pondus pendens quatuor scrupul. Th. ἕξ, sex, & ἄγω, pendo. E'ξαγιάζω, examino, perpendo.

E'ξάγιστος, η, ὁ, ἡ, sceleſtiſſimus. ab ἕξ, & ἄγος, ους, τὸ, scelus.

E'ξάγνυμι, frango, tumpo. ab ἐξ, & ἄγω, idem. f. ἄξω.

E'ξαγοράζω, redimo. f. ἀσω, perf. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα. a. 1. sub. ἐξαγοράζω, ῃς, ῃ, ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

E'ξάγω, educo. f. ἐξάξω. p. ἐξῆχα. a. a. act. ἐξήγαγον, & Att. ἐξάγαγον. Th. ἄγω, duco.

E'ξαγώγιμος, η, ὁ, ἡ. Dicuntur τὰ ἐξαγώγιμα, merces, quæ exportantur. ab ἐξάγω, educo. Th. ἄγω.

E'ξάδελφος, η, ὁ, qui natus eſt ex ἀδελφοῦ, vel ἀδελφῇ, fratre, aut sorore.

E'ξάδιος, α, ὁ, nomen proprium viri.

E'ξάενος, ους, ὁ, Poet. ſexennis. Ex ἕξ, ſex, & ἔτος, ους, τὸ, annus.

E'ξαίνυτο, abſtulerat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξαίνυμαι, eximo. ab ἐξ, & αἴνυμαι, capio.

E'ξαιρέθησαν, expugnati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. Jonic. verbi ἐξαιρέω, tollo, evello.

E'ξαιρεθῆναι, præſ. paſſ. inf. ἐξαιρεθῆναι, 3. ſing. præſ. ind. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, evello.

E'ξαίρετος, Pnet. eximie, ſupra modum, vehementer: ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.

E'ξαίρετος, ὁ, electus. ab ἐξαιρέω, eximo.

E'ξαιφνίλιον, Dor. & Jon. pro ἐξαιφνίδιον, ι. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐξαίρω, tollo, evello, eximo.

E'ξαίρω, tollo, evellu. fut. ἐξαροῦσα. p. ἐξῆρκα. a. 1. act. ἐξῆρα. a. a. imperat. ἔξελε. a. a. med. ἐξελόμην, ε, ετο, eripui. a. 2. ſub. med. ἐξέλωμαι. a. 2. inf. med. ἐξελέσθαι. Th. αἱρέω, capio.

E'ξαίρω, tollo. f. ἐξαρῶ, & in 1. pl. ἐξαροῦτε. præt. ἐξῆρκα. præt. paſſ. ἐξῆρμαι. a. 1. paſſ. ἐξάρθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξαρθῶ, ῇς, ῇ, tollatur. ab ἐξ, & αἴρω, tollo.

E'ξαιτέομαι, ῶμαι, expeto. ſnt. ἠτέομαι. a. 2. med. ἐξαιτησάμην, ω, ατο. ἐξαιτῶν, depoſcere. ab ἐξ, & αἰτέω, peto.

E'ξαίφνης, Dorie. pro ἐξαίφνης, repente, ſubito.

E'ξαίφνης, repente, adv. Poet. ἐξαπίνης, ab ἐξ, & αἴφνης, ſubito. quod ex ἄφνω, per ſyncop. pro ἀφανῶς, ſubito, abjecta σ, quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

E'ξακέσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐξακέω, vel ἐξακέομαι, medeor. f. ἀσω. p. ακα. ab ἐξ, & ακέομαι, ſano.

E'ξακέσιντο, 3. plur. ind. præſ. ab ἐξακέομαι, medeor.

E'ξακολουθέω, ῶ, ſequor, cum dat. f. ήσω. præt. ἐξηκολούθηκα. ab ἐξ, & ἀκολουθ-ος, ὁ, ἡ, pediſſequus, comes.

E'ξακόσιοι, ſexcenti. Th. ἕξ, ſex.

E'ξαλυκτάζω, vaſtare, a. 1. inf. act. verbi ἐξαλυκτάζω, populor, expugno. fut. ἐξαλυκτάξω, ας, α. ab ἐκ, & λυκτάζω, ſeu λυκάομαι, f. ξω, evacuo.

E'ξάλυτο, Dorie. pro ἐξήλατο, exiluit, a. 1. med. 3. ſing. verbi ἐξάλλομαι, exilio.

E'ξαλύξεσθαι, evitare, a. 1. inf. med. pro ἐξαλύξασθαι, per ſyne. ab ἐξ, & ἀλέω, molo, vitu. fut. ἐτω. p. ἀλεκα. dicitur etiam ἀλύω, & ἀλεύω.

E'ξαλοιτρεῖν, ι, τὸ, unguentorium vas. ab ἐξαλείφω, ungo, deleo.

E'ξαλοιφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. ab ἐξαλείφω, unguentum abſtergn.

E'ξαλείφω, unguentum abſtergo, deleo, oblitero. f. ψω. præt. ἐξήλιμμα. a. 1. paſſ. ἐξαλιφθῆναι. ab ἐκ, & ἀλείφω, ungo.

E'ξαλοίψασι, ας, ε, a. 1. opt. Æol. verbi ἐξαλείφω, unguentum abſtergo.

E'ξάμαξεν, Poet. 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Dorie. pro ἐξήμαξεν, verbi ἐξαμάττω, immuto. Th. ἀμάσσω, mutu.

E'ξαμοιμαι, ῃ, ατω, exilio. f. ἐξαλοῦμαι. a. 1. med. ἐξαλάμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, ſalio.

E'ξαμ-ος, ὁ, diverſus, alius, ex aliis exemptus: inuſitatus, egregius. ab ἐξ, & ἄμ-ος, alius.

E'ξαμαρτάνω, pecco. a. 2. ioſ. ἐξήμαρτον. ab ἐκ, & ἁμαρτάνω, delinquo. f. ἀσω. præt. ἠμάρτηκα. a. 2. ἤμαρτον.

E'ξαμείβετο, imperf. Jon. verbi ἐξαμείβομαι, immuto. ab ἐκ, & ἀμείβω, commuto. f. ψω. p. ἠμοφα.

E'ξαμελῶν, idem ac ἀμελέω, negligo, ſperno, contemno.

E'ξαπάλης, ητος, ὁ, ἡ, part. act. ab ἐξαπαλάω, quod ab ἐκ, ἀπὸ, & ἁλὸς, vel ἅλως, ſubeo.

E'ξαπαλωθὶς, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαπαλάω, conſumo. ab ἐκ, & ἀπαλόω, abſumo. quod ab ἀπὸ, & ὑλόω, capio. fut. ἀλώσω. p. ἀλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἅλων.

E'ξαπάτησις, ὁ, a. 1. part. paſſ. ab ἐξαπατάω, conſumo. ab ἐκ, & ἀπατάω, abſumo. quod ab ἀπὸ, & ὑλόω, capio. fut. ἀλώσω. p. ἀλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἅλων.

E'ξαπάτησις, εως, ἡ, refutrectio. ab ἐξαπατάω, excito.

E'ξαπατῶσι, a. 1. inf. act. ἐξαπατῆς, a. 2. part. act. ab ἐξαπάτημι, excito.

E'ξαπατῶσιν, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ἐξαπατῆσω, a. 1. inf. verbi ἐξαπάτημι, excito.

E'ξαπεδουλεύσαμεν, Jonic. & Att. pro ἐξαπεδουλεύσομεν, in ſervitutem abſtracturi ſumus, f. 1. pert. med. vide ἀπεδουλεύσαμεν.

E'ξαπεδουλεύσης, ου, ἡ, direptio in ſervitutem: quod ab ἀπεδουλίζω; hoc ab ἀπόδουλος, mancipium. ex them. ἀπὸ, vit, & πὶς, pes.

E'ξαπέδυσαν, egreſſæ ſunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἔδυω. vel a. 1. ab ἔδυσα. comp. ab ἐκ, ἀπὸ, & δύω, vel δύσω, ſubeo.

E'ξαπείσθαι, aor. 2. ind. act. ab ἐξαπίστημι, excito.

E'ξαπέτευλα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐξαπετάω, exorior. f. ἐξαπετελῶ. ab ἐκ, ἀπὸ, & τέλλω, oriot, ſum.

E'ξαπέχω, emineo, aſſurgo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ἔχω, babeo.

E'ξαπέωκεν, 3. ſing. a. 1. act. ab ἐξαπόλλυμι, emitto. ab ἐξ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, mitto.

E'ξαπίνησα, ſunditus evertere, præſ. inf. ab ἐξαπίστημι, excito, everto.

E'ξαπίσατο, ώθω, præſ. imperat. paſſ. ἐξαπισθὼ, ω, a. 1. part. act. verbi ἐξαπίστημι, excito, everto, demolior.

E'ξαπίστημι, exeito, everto, demolior. f. ἐξαπανάστω. a. 1. ἐξαπάστησα. a. 2. ἐξαπέστην, ης, η. ab ἐκ, ἀπὸ, & ἵστημι, ſto.

E'ξάπτης, ὁ & ἡ, indemnis, inieger, ſanus.

E'ξαπτὸν, idem ac ἀπτὸν, perfecto. f. σω. p. ἔσωκα. Dicimus & ἀπτὸν, & ἀπτὸν, perficio, feſtino.

E'ξάπτω, f. 1. ind. verbi ἐξάπτω, educo.

E'ξαπατῶν, præſ. inf. act. verbi ἐξαπατάω, ſeduco, decipio.

E'ξαπάτας, blanditias, acc. plur. ab ἐξαπάτη, dolus. ab ἐκ, & ἀπατάω, decipio, ſeduco.

E'ξαπατᾶν, ῶ, ſeduco, decipio. præſ. imperat. ἐξαπάτα, ατω, ατω. fut. ήσω. p. ἐξαπάτηκα. a. 1. ἐξαπάτησα. a. 1. ſub. ἐξαπατήσω, ῃς, ῃ. ab ἐκ, & ἀπατάω, fallo.

E'ξαπατήσασα, ᾶ, a. a. inf. act. ἐξαπάτησε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. ἐξαπατήσω, fut. 1. inf. act. ab ἐξαπατάω, decipio.

E'ξαπατῶντ, participium, Dor. pro ἐξαπατῶσι, 3. plural. præſ. ab ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

E'ξαπάφοντ, 3. ſingul. præſ. opt. imponet, verbi ἐξαπάφω, decipio, ab ἐκ, & ἀπάφω, decipio, Poet. pro ὠπαπάω, fallo.

E'ξαπατήσκων, ὁ, fallens, præſ. part. ab ἐξαπατήσκω, Pnet. idem ac ἐξαπατάω, decipio, ſeduco.

E'ξαπέσηλε, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἐξαποστέλλω, emitto.

E'ξάπινα, repente, adv. Dicitur etiam ἐξαπίνης, Poetice pro ἐξαίφνης.

E'ξαπινίως, repente, adv. ab ἐξαπινὸ-ος, idem eum ἐξαπιδὸ-ος. idem ac αἰφνιδὸ-ος, ſubitus, improviſus. quod ex α priv. & φαίνω, oſtendo, in lucem edo.

E'ξαπίνης, Dorie. pro ἐξαπίνης, ex improviſo.

E'ξαπίνης, ex improviſo, Poet. pro ἐξαίφνης. ex α privat. & φαίνω, in lucem profero.

E'ξαπλάσ-ος, η, ον, Jon. pro ἐξαπλάσιος, ſextuplo major. Th. ἕξ, ſex.

E'ξαπολέσαμεν, expellam, præſ. ſub. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, expello, abigo.

E'ξαπολέσιτ', Jonic. pro ἐξαπόλεσον, 3. pl. a. 2. opt. med. ab a. 1. med. ἐξαπολέσάμην verbi ἐξαπόλλυμι, funditus perdo. ab ἐκ, ἀπὸ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωκα. præt. med. ὄλα.

E'ξαπορέομαι, ῶμαι, prorſus hæreo, & quo me vertam neſcio. f. ήσομαι. aor. 1. paſſ. ἐξαπορήθην. aor. 2. inf. ἐξαπορηθῆναι. ab ἐκ, α, & πόρος, tranſeo.

E'ξαποσῶλαι, ablego. fut. λῶ. p. ἐξαπέσταλκα. a. 1. ἐξαπέστειλα. ab ἐκ, ἀπὸ, & στέλλω, mitto.

E'ξαποστολὲ, ῆς, ἡ, emiſſio. quod ab ἐξ, & ἀποστέλλω, mando, ablego, eumum navis aliquo dirigo.

E'ξάπτω, aunecto, appendo. ab ἐξ, & ἅπτω, ne-

τω, necto. f. ψω, p. ῆχα.

Ἐξαιρεμβῶ, Jon. & Att. pro ἐξαιρεσιῶ, exemtus, eximie selectus, perf. part. paſſ. ab ἐξαιρέω, tollo, eximo.

Ἐξαίρητα, Jon. pro ἐξῆρται, 3. ſing. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐξάιρτο, 3. ſing. a. s. med. Dor. vel Jon. pro ἐξῆρτο, verbi ἐξαίρω, tollo, ſuſcito. f. ἀρῶ. a. 2. ἦρα. Th. αἴρω.

Ἐξαργυρεπάμβῶ, ὁ, aor. 1. part. med. ab ἐξαργυρίζομαι, pecunia vendo, vel permuto. ab ἐκ, & ἀργυρῶ, ω, ὁ, argentum.

Ἐξαργυρῶν, redigere in pecuniam ſignatam, præſ. inf. verbi ἐξαργυρίω, ære æſtimo. Bud. da aſſe. Th. ἀργυρῶ, ω, ὁ, argentum.

Ἐξαριθμέω, enumero, ſupputo. fut. ήσω. a. 1. part. med. ἐξαριθμησάμβῶ. ab ἐκ, & ἀριθμός, ῦ, ὁ, numerus.

Ἐξαρκῶν ατσίτεσσιν, ſufficientes abundare fortunis, id eſt, tantum poſſeſſionum habere, quantum ad vitam ſuſtentandam nobis ſufficit. Ἐξαρκῶν τοῖς φίλοις, amicis ſubvenire. Th. ἀρκέω, ſufficio.

Ἐξαρκίτως, ſufficienter, ſatis. ab ἐκ, & ἀρκέω, propoſito, ſufficio.

Ἐξαρτάμβῶ, ὁ, aor. 1. particip. med. verbi ἐξαρτάομαι, abnego. idem ac ἀρνέομαι, nego.

Ἐξαρῶ, ὁ, ἡ, qui aliquid negat, qui it infieias. Th. ἀρνέομαι, nego.

Ἐξαρτίζω, abſolvo, perficio, præparo. fut. ίσω, p. ἐξήρτικα. a. 1. ἐξῆρτισα, a. 1. inf. ἐξαρτίσαι. perf. part. paſſ. ἐξηρτισμβῶ, perfecte inſtructus. ab ἐκ, & ἄρτιος, α, ὁ, ἡ, perfectus, ioteger.

Ἐξαρτυσίοις, αἱ, inſtructi, Jooic. pro ἐξηρτυμβοῖς. perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτύω, idem ac ἀρτύω, inſtruo. fut. ύσω. præt. ηρ.

Ἐξαρχῶ, ῶ, ὁ, dux, princeps, præſultor. ἄξαρχος ἦλθ ἐμεῖο, ſacrorum princeps. Plut. in Numa. ab ἐξ, & ἄρχομαι, ineipio.

Ἐξασίαι, villos vocant pannorum textilium. Hippocrates, & Galen. in gloſſ. forte ab ἐξάσθαι, ω ξίω, rado, carmino.

Ἐξαστράπτω, emico, reſulgeo. f. ψω. p. ἐξήστραμα. ab ἐκ, & ἀστράπτω, fulguro.

Ἐξαυαίνω, idem ac αὐαίνω, arefacio. Th. αὖω, idem.

Ἐξαυδῶ, die, præſ. imperat. verbi ἐξαυδάω. fut. ήσω. ab ἐκ, & αὐδάω, loquor. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ἐξαυτῆς, eodem momento, continuo. q. ab ἐκ, & αὐτὸς. Th. αὐτὸς, ή, ό, ipſe, a, um.

Ἐξαῦτις, denuo, rurſus, poſt. adverb. Apoll. 2. Thema eſt ω, rurſus.

Ἐξάφλαυ, ες, profligavi, a. 2. ind. verbi ἐξαφλάω, ejicio.

Ἐξέβαν, per ſyncopen pro ἐξέβησαν, exierunt, 3. plor. a. 2. act. ἐξέβαλον, verbi ἐκβαίνω, exeo. ab ἐξ, & βαίνω, ao. f. βήσομαι. a. 2. ἔβαν.

Ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξέγερκα. a. 1. ἐξήγειρα. ab ἐκ, & ἐγείρω, excito.

Ἐξεγένοντο, procreati ſunt, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐκγίνομαι, enaſcor. ab ἐκ & γίνομαι, naſcor.

Ἐξέγοντο, Jon. & Poet. pro ἐξήγοντο, 3. plur. imperf. pet ſyncopen pro ἐξηγείροντο, ab ἐξεγείρομαι, per ſyncopen pro ἐξεγείρομαι, excito. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξεδεχέμην, ε, ετο, expectabam, imperf. med. verbi ἐκδέχομαι, f. ἐκδέξομαι. p. ἐκδέδεγμαι. ab ἐκ, & δέχομαι, capio, accipio.

Ἐξεδίκησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκδικάω, vindico. f. ήσω. p. ἐκδεδίκηκα. a. 1. ἐξεδίκησα. aor. 1. imperat. ἐκδίκησον, ήσατω. a. 1. inf. ἐκδικῆσαι. ab ἐκ, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Ἐξέδοντο, 3. ſing. a. 2. m. ἐξεδόμην, ου, ατο, elocavi, verbi ἐκδίδωμι, dico. f. ἐκδώσω. Th. δίδωμι. a. 2. δῶν.

Ἐξέδρα, ας, ἡ, exhedra: cella ad colloquendum, aut meridiandum, in qua frequentes ſedent, & grabatuli. Xenophon. ab ἐξ, & ἕδρα, ſella. Th. ἵζομαι, ſedeo.

Ἐξέδυσαν, exuerunt, 3. plur. aor. 1. iod. act. verbi ἐκδύω, exuo. f. ἐκδύσω. a. 1. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. a. 1. inf. m. ἐκδύσασθαι. ab ἐκ, & δύω, vel δῦμι, ſubeo. a. 2. ἔδυν.

Ἐξεῖσι, radebat, 3. ſing. imperf. verbi ξέω, rado. f. ξέσω.

Ἐξεθαμβήθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκθαμβέομαι, ώμαι, expaveſco, attonitus ſum, mete percellor. ab ἐκ, & θάμβῶ, οῶ, τὸ, ſtupor, pavor.

Ἐξέθεντο, expoſuerunt, 3. plur. a. a. ind. med. ab ἐξεθέμην, ου, το, verbi ἐκτίθημι, expono. Th. τίθημι, pono.

Ἐξεθλίψω, expreſſi, a. 1. ind. act. verbi ἐκθλίβω, exprimo. Th. θλίβω, tero.

Ἐξεθρέψατο, profilit. 3. ſing. a. a. ind. act. verbi ἐκθρώσκω, proſilio. ab ἐκ, & θρώσκω, ſeu θρόσκω, ſalio.

Ἐξεθρέψατο, eduxit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐκτρέφω, enutrio. ab ἐκ, & τρέφω, f. θρέψω, alo, nutrio.

Ἐξῆ, pro ἐξῇσι, ei, præſ. imperat. ab ἔξειμι, quaſi ab ἐξέω, exeo. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἔξῃ, habebit, 3. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. 2. ἔσχον. a. a. ſub. σχῶ.

Ἐξῆς, Poet. pro ἑξῆς, deinceps, ordine, adverb. q. ab ἵχω, habeo.

Ἐξηπάλω, effingo. ἐξηπατημβῶς, aſſimilatus, effictus. Them. ἔπω, ſimilis ſum.

Ἐξῆλα, exemit. 3. ſing. a. 2. act. ἐξέλαμον, 3. ſing. a. 2. med. vide ἐξελέλυμαι.

Ἐξήλασται, ας, ε, aor. 1. ind. act. ab ἐξελαύνω, extrabo. Tbem. ἐλάω, traho.

Ἐξηλάμην, ε, ετο, exemi, aor. 2. ind. med. verbi ἐξαιρέω, eximo. f. ήσω. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῆρημαι. a. 2. ἐλόμην.

Ἔξημι, vel ἐξίημι, exeo, egredior. præſ. inf. ἐξίεναι. anr. 2. act. ἔξειμι, ας, ε. a. 2. part. ἐξιών, ὄντος, ὁ. a. 2. Att. ἐξίασι, egreſſus ſum, ab ἐκ, & εἶμι, vel ἴημι, eo.

Ἐξῆσαν, licere, fas eſſe. præſ. inf. ab ἔξεστι, licet, imperſon. ab ἐξ, & εἰμί, ſum.

Ἐξήσατε, hoſpitio exeepi, a. 1. ind. verbi ξενίζω, pro ξενίζω, hoſpitio exeipio. fut. σω, p. ἐξένικα. Th. ξεῖνος, ε, & Poet. ξῆνος, ε, ὁ, hoſpes.

Ἐξίσπω, dieam, aor. 1. ſub. act. verbi ἐξέπω, dico. ab ἐκ, & ἔπω, dico. a. 1. ἔσπα.

Ἐξεσαγαμβῶ, ᾶ, ᾶ, perf. part. paſſ. ab ἐξαγγέλομαι, elaboro. fut. ἀσομαι. perf. ἠγγασμαι. Them. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ἐξέργασθαι, vel ἐξέργεσθαι, eohiberi. Th. ἄργω, arceo.

Ἐξεράσατο, Jon. & Poet. pro ἐξέρασε, 3. ſ. inf. ab ἐράω, trabo. f. σω.

Ἐξέρμα, f. ἐξερῶ. hinc Latinum exſero.

Ἐξεύς, ὁ, qui emiſit, a. a. parricip. activ. ab ἐξίημι, emitto, a. a. ἔξεον. ab ἐκ, & ἵημι, mitto. f. ήσω.

Ἔξεις, habebia, Dor. ἕξῃς, 2. ſing. f. 1. verbi ἔχω, habeo. f. ἕξω. imperf. εἶχε.

Ἐξέσσατο, prodit, 3. ſing. præſ. ab ἔξεμι, prodeo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἐσσ.

Ἐξεσκεδάσθησαν, 3. plur. a. 2. paſſ. ἐξεσκεδάσθην, exarſi, verbi ἐκκαίω, exuro. f. ἐκκαύσω, aor. 1. ἐξέκαυσα. ab ἐκ, & καίω, uro. a. 2. ἔκαον.

Ἐξεσπάσατο, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐκσπάω, transfigo. f. ήσω. p. ἐκσπάκα. ab ἐκ, & σπάω, pango.

Ἐξεσπάσατο, ας, ε, exinanivi, aor. 1. ind. act. verbi ἐκσπάω, exinanio. Them. κενός, vacuus.

Ἐξεσπουζήσω, conciliam, ſeu conciouem habere. Vide in ἐκκλησία.

Ἐξεσπλάσθην, ης, ἡ, effractus ſum, & in 3. plur. ἐξεσπλάσθησαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλάω, effringo. fut. άσω. p. ἐκκέκλασμαι. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι. ab ἐκ, & κλάω, frango.

Ἐξεσπλάσθην, ης, ἡ, exeluſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἐκκλείω, excludo. fut. ίσω. p. ἐκκέκλεισμαι. aor. 2. ἐξέκλασμαι. perf. paſſ. ἐκκέκλασμαι, σαι, σται. ab ἐκ, & κλάω, claudo.

Ἐξέσυλα, furatus eſt, 3. ſing. aor. a. ind. act. verbi ἐκκλέπτω, furor. ab ἐκ, & κλέπτω, futor. fut. ψω. p. ρα. p. m. κέκλεμμαι.

Ἐξεσχίσθησαν, deflexiſtia. 2. plur. a. 1. ind. act. & ἐξέκλασαν, 3. plur. aor. 2. verbi ἐκκλίνω, deflecto.

Ἐξεσκόλοψα, ας, ε, exempſi. a. 1. ind. act. verbi ἐκκολάπτω, exculpo, tuodendo eximo. ab ἐκ, & κολάπτω, tundo, exeavo. f. ψω. p. κεκόλαμμαι.

Ἐξελάσσι, Poetic. τὸ σ epentheſi, pro ἐξελᾶσι, expellere. præſ. inf. verbi ἐξελάω, pro ἐξελαύνω, expello. hinc 3. plur. præſ. ἐξελάουσι, ab ἐκ, & ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω, p. ἐλήλακα. aor. 1. ἤλασα.

Ἐξέλαθον, & Poet. ἐκλέλαθον, aor. 2. verbi ἐκλήθω, vel ἐκλανθάνω, obliviſci facio. Them. λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐξελάμβανε, cepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐκλαμβάνω, capio.

Ἐξέλασαν, expellunt, 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελάω, expello.

Ἐξελάσσας, a. r. inf. ἐξελάσσαι, qui abegit, a. 1. part. ἐξέλασσε, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐξελαύνω, abigo, expello.

Ἐξελασσίς, ας, ἡ, expeditio, emiſſio, profectio. ἐξέλασις, ιος, ἡ, expulſio, diſceſſus. Them. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέλαυσαν, Poet. & Jon. pro ἐξέλασαν, expulit. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, expello. ejuſdem Them.

Ἐξελαύνουσι, expellunt. 3. plur. ind. præſ. verbi ἐξελαύνω, exprlio, conflo, facio. Thrm. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἔξελε, erue. a. 2. imperat. act. ab ἐξέλω, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξαιρέω. Dicimus & ἔξελε, pro ἔξελε, Jon. & ἔξελον, pro ἔξελον, aor. 2. ind. hino ἐξελών, a. 2. tot. ἐξελών. a. a. part. ab ἐκ, & αἱρέω, capio.

Ἐξελέγχεμβῶ, redarguimus, 1. pl. ind. act. verbi ἐξελέγχω, redarguo. ἐξελεγχέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. Them. ἐλέγχω, arguo.

Ἐξελέγχω, redarguo. f. γξω. p. ἐξελήλεγχα. a. 1. ἐξέλεγξα. a. 2. inf. ἐξελέγξαι. ab ἐκ, & ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Ἐξέλετ', delegit, 3. ſingul. aor. a. med. Jon. pro ἐξέλετο, verbi ἐξαιρέω, ſeligo, ſeeerno.

Ἐξελέξω, elegeris, a. ſing. a. 1. med. verbi ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω, dico. f. λέξω. p. λέλεγμαι.

Ἐξελέσθαι, eripere, a. 2. inf. med. ab ἐξαιρέω, eximo, tollo. a. a. ἐξέλετο. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. αἱρήσω. p. ῆρημαι. a. 2. ἑλέσθαι.

Ἐξελεύσομαι, exibo. fut. 2. med. verbi ἐξέρχομαι, egrediar, evado, exeo. ab ἐκ & ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. a. ἐλυθών, & per ſyne. ἐλθών. aor. a. iaſ. ἐλθών. p. m. ἐλυθώς, & Att. ἐλήλυθα.

Ἐξελεύσαντο, expulerunt, Jon. & Att. pro ἐξελάσαντο, 3. plur. pluſq. perf. act. verbi ἐξελαύνω. Th. ἐλαύνω, agito.

Ἐξελεύθω, exii, præt. med. verbi ἐξέρχομαι, exeo.

Ἐξελεύσω, exire, aor. 2. inf. activ. verbi ἐξέρχομαι, exeo. ab ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐξελεύθω, τὸ, a. 2. part. act. n. g. ἐξελεύθων, f. g. ab eodem themate.

Ἐξελεύω, a. 2. ſub. & 1. plur. ἐξελεύωμεν. ἐξελεύωσι, 3. pl. ἐξελεύω, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐξέλιπον, ες, ε, dereliqui. a. 2. ind. act. verbi ἐκλείπω, derelinquo. ab ἐκ, & λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον.

Ἐξέλιπε, abſtinho. imperf. ἐξέλιπεν. f. ἐξελίξω. præſ. pert. paſſ. ἐξελιγμβῶ,

abſtractus. ab ἐκ, & ἕλκω, traho.

Ἐξαιλάομαι, diripui, pro ἐξαιλεύω, a, ατο. a. 2. med. Jon. verbi ἐξαιρέω, diripio. ab ἐκ, & αἱρέω, capio. f. ἕσω. a. 2. ἕλον.

Ἐξεῖλον, pro ἐξεῖλον, aripuit, a. 2. ind. Jon. ajuſd. verbi. ἐξελῶ, a. 2. imper. med.

Ἐξελῶ, eximam, f. 2. act. verbi ἐξαιρέω, eximo. ἐξέλωμαι, a. 2. ſub. med. Th. αἱρέω, capio. a. 2. ἕλον. At ἐξελᾶν, expellere, eſt fut. 2. Attic. pro ἐξελάσειν, verbi ἐξελαύνω, expello. Th. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω.

Ἐξέμβαλε, ας, ε, abſtarſi. a. 2. ind. act. verbi ἐκμένω, abſtergo. imperf. ἐξέμμενον. f. ἐκμενῶ, a. 1. part. act. ἐκμείξας, ασα, αν. Th. μείνω, abſtergo.

Ἐξέμβλω, & ἐξέμβρυα, emiſiſſe, Jon. & Dor. pro ἐξέσω, a. 2. inf. verbi ἐξίημι, emitto, vel ἐξέκω, a. 2. ἐξῶν. ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξέσθω, ſervare, fut. 2. inf. Jon. pro ἕξειν, verbi ἔχω, teneo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. a 2. ἔσχον.

Ἐξαμπολωθέω, ῆ, ῆς, venditus, Jon. pro ἐξωνεσπολωθέω, perf. part. paſſ. verbi ἐξωνεόομαι, vendor. Th. πολέω, vendo.

Ἐξοντίας, adverſum, ex adverſo, e regione, cum genitivo. quod ab ἐκ, & ἐναντι, coram.

Ἐξοπίσθε, interfecit, a. 1. ind. verbi ἐξοπλέζω, interficio, armis ſpolio. f. ἴξω. Th. ἐνέω, necido.

Ἐξοπίσσατε, 2. pl. a. 1. imp. act. ἐξοπίσσω, a. 2. inf. act. verbi ἐκφέρω, effero, promo. ſut. 1. ἐξοίσω. a. 2. ἐξήνεγκα. a. 1. imper. ἐξένεγκον, άτω. aor. 2. part. ἐξενέγκας, αντος, ἁ. a. 2. ind. act. ἐξήνεγκε, ες, a. ab ἐκ, & φέρω, fero.

Ἐξοπάσω, Poet. pro ἐξοίσω, a. 2. inf. Sic ἐξοπάσσας, pro ἐξενέγκας, a. 1. part. verbi ἐκφέρω, affero.

Ἐξοπροθής, ές, ἐ, elatos, & Jon. ἐξοπροθής, ῆος, ῆι. 1. part. paſſ. ἐξοπροθέομαι, ῆ, σται, f. ε. ind. paſſ. ab eod. them.

Ἐξολοπολωθέω, ῆ, ῆς, Jonic. pro ἐξοπολωθέω, expoſitatus, perf. part. paſſ. verbi ἐκφέρω, effero. Th. φέρω, faro.

Ἐξολοῦχα, ας, ἁ, & ια 1. plur. ἐξολοῦχαμαι, perf. med. ejuſdem verbi.

Ἐξόνυξε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀνύσσω, evigilo.

Ἐξόνυς, Dor. pro ἐξόλθας, exeas, a. ſing. a. 2. opt. ἐξοίσθα, Dor. pro ἐξέλθοις, a. 2. part. f. g. verbi ἐξέρχομαι. exeo. Th. ἴυχομαι, venio. Sic ἐξοίσθω, pro ἐξελθέτω.

Ἐξόπτα, ας, ε, boſpitio recepi, a. 1. ind. act. verbi ξενίζω, hoſpitio recipio. fut. ίσω. p. ἐξένικα. Th. ξένος, ος, ὁ, hoſpes.

Ἐξόρτο, exmeruor, 3. plur. aor. 2. med. verbi ἐξίημι, aximo. a. 2. med. ἐξόμην. Th. ἵημι, mitto.

Ἐξοχέσθω, & per metathefin ἐξόκραθω, depopulatus ſum. a. 2. ind. active. verbi ὀκράθω, devaſto. f. ὀκράσω. ab ἐκ, & πέρθω, vaſto.

Ἐξόχετο, excidi. a. 2. ind. act. verbi ἐκχέω, excido. fut. ὀκχήσω. prut. ὀκκέχυκα. a. 1. ἐξέχεα. a. 2. ſub. ὀκκέω, ες, ε, & in 3. plur. ὀκκέασι. a. 2. inf. ὀκκέσθαι. Th. κίχημι, cado.

Ἐξοπάσατο, ας, ἁ, expandi. a. 1. ind. act. verbi ὀκπετάννυμι, expando. f. ὀκπετάσω. ab ἐκ, & πετάω, ſeu πετάννυμι. fut. άσω, pando, explico.

Ἐξόπτατα, excidi. 3. ſing. imperf. verbi ὀκπίπτω, exeido. Th. πίπτω, eado. f. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐξοπίσσασθαι, σαι, σατο, probe novi, calleo. prul. ind. ab ἐκ, & ἐπίσασμαι, ſcin. f. ἐπίσομαι. quod ab ἐπί, & ἴσημι, ſcio.

Ἐξοπίσασο, Jon. pro ἐξοπίσασθαι, vel ἐξοπίστη, ſcis, 2. ſing. prul. verbi ἐξοπίσασμαι, ſcio. Item ad anguem teneo. Ariſtoph.

Ἐξοπίτοδες, conſulto, data opera, adv. ab ἐκ, & ἐπιτηδές, έω, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐξοπλάγλω, ες, ε, percolſus ſum. & in 3. plur. ἐξοπλάγγασι, a. 2. ind. paſſ. ab ὀκπλήσσω, percello. f. ξω. ab ἐκ, & πλήσσω, vel ττω, percutio. f. ξω.

Ἐξόπλαν, enavigavit. 3. ſing. imperf. verbi ὀκπλέω, aavigo. f. ὀκπλεύσω. ab ἐκ, & πλέω, navigo. a. ε. m. ἐκπλεύμην.

Ἐξοπλόοντο, percellabantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀκπλήσσω, percello.

Ἐξοπόνησα, Dor. pro ἐξεπόνησα, laboravi, a. 1. ind. act. verbi πονέω, laboro. Th. πόνομαι, pauper ſum, occupor circa.

Ἐξοπορθάμην, depraedati ſumus, 1. plur. a. 2. act. ἐξόπραθον, per metathefim litterarum pro ἐξόπαθον, a. 2. ind. verbi ὀκπέρθω, depraedor. Thema πέρθω, vaſto. fut. a. περάθω.

Ἐξόρνυτο, evolavit, a. 2. ind. act. verbi ἐξίστημι. f. ὀκστήσω. a. 2. ἐξέστην. ab ἐκ, & ἵστημι, volo, ao.

Ἐξόρυμαι, ατος, τὸ, vomitus, quod ab ἐξέρω, evaeuo. fut. ύσω. p. ἐξόρυκα. Th. ὄρυ, ος, ὁ, tarra.

Ἐξοργαζόθαι, iutarficere, excolere, praef. inf. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐξοργαθέν, abſolutum. a. 2. part. paſſ. n. g. ab ἐξεργάζομαι, abſolvo, perfacio. fut. ἐτόμαι. p. ἐξείργασμαι. ab ἐκ, & ἐργάζομαι, operor. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐξοργασίη, ας, ἡ, diligentia in efficiendo opere, elaboratio, abſolutio.

Ἐξοργαστὸς, Joo. pro ἐξοργαστέος, ά, ὸν, factus, perf. part. vide ἐξεργάθέν.

Ἐξορέοντο, interrogabant, 3. ſing. imperf. verb. ἐξορέομαι, quod ab ἐκ, & ὀρέω, dico. Th. ἔρω, idem.

Ἐξορόων, peritus ſcrutor. fut. ήσω. p. ἐξορόηκα. a. 1. ἐξορόησα. ab ἐκ, & ὁράω. f. ὄψω, indago, veſtigo, quuro, excutio.

Ἐξορμάντος, εἰ, a. 2. part. act. ab ἐξορμάω, idem ac ὁρμάω, aadn, everto. f. ὦσω. a. 2. ἔρρηξα.

Ἐξορύσσω, arupit, 3. ſing. a. 2. iod. paſſ. ab ὀκ, & ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, fraogo. f. ξω. a. 2. ἐρράγην.

Ἐξόρυσ', pro ἐξόρυσε, extraxit, a. 1. ind. act. ἐξορύσσω, a. 1. inf. ἐξορύσσας, a. 1. part. ab ἐξορύω, aatrahn. Th. ὄρυμι, f. ὀρύσσω, traho.

Ἐξόρχομαι, exeo, egredior. imperf. ἐξορχόμην, ου, ατο. f. ἐξελεύσομαι. a. 2. act. ἐξῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. ἔξελθε, έτω. a. 2. ſub. ἔξελθω, ης, η. a. 2. inf. ἐξελθεῖν. a. 1. part. ἐξελθάς, άσα, ὰν. prat. med. ἐξέλυθα. & Att. ἐξελήλυθα. pluſq. perf. ἐξεληλύθειν, ης, η. Thema ἴχομαι, venio.

Ἐξοσε, raſit, 3. ſing. a. 2. verbi ξύω, rado. f. ὦσω, p. ἔξυκα.

Ἐξοτὴς, ης, ὁ, ἐξοτὼ, ους, ἡ, legatio. quod ab ἐκ, & ἵημι, mitto.

Ἐξοτὸς, ὸν, ὁ, Jon. & Poet. pro ἔξωθεν, arpulſus. ἐξοτὸ τὸ ἐξόσω, τὸ ὀκβαῖνον, ajicere.

Ἐξοτήλωκα, exarefeci, perf. act. verbi ἐκτηλόω, exarafacio. quod ab ἐκ, & τηλόω, pro τηλόω, per ſync. idem ac τηλόω, exſiccor, arefacio.

Ἐξόφασκον, aatargabam, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. ἐξόφασκον, ων, verbi ὀκφάσκω, aatargo. ab ἐκ, & φάσκω, ſeu φάω, abſtergo.

Ἐξόφασκον, retraait, 3. ſing. a. 1. ind. ab ὀκφάσκω, retraho, quod ab ὀκ, & φάσκω, traho. f. ὦσω. a. 1. ἔφασκον.

Ἐξόχλω, ες, ε, perculſus fui, a. 2. ind. act. verbi ἐξέχλω, & ἐξκέω, obſtupefacio. f. ὀκσέω: quod ab ὀκ, & ἴσημι, ſto.

Ἐξὸν, pro ἐξόντας, f. 2. verbi ἔξειμι, licet.

Ἐξὸν, licet, impersbo. ab ἔξειμι, inuſitato, quod aſt ex ἐξ, & εἰμί, ſum. fut. ἐξέσται, pro ἐξόντας. ὀκὸς, part. n. g.

Ἐξόστρωμαι, ψω, σται, everſus fui, perf. paſſ. ab ὀκστρέφω, averto. f. ψω. p. ἐξέστροφα. Th. στρέφω, verto.

Ἐξοτάζω, exquiro, examino. fut. άσω. p. ἐξήτακα. a. 1. ἐξήτασα. a. 1. imperat. ἐξέτασον. Th. ἑτάζω, inquiro, ſcrutor, interrogo.

Ἐξότασαν, ſecuerunt, 3. plur. a. a. verbi ὀκτάσσω, f. μῶ. p. ὀκτέτμηκα. ab ἐκ, & τάμνω, ſeco. p. m. τέτμημαι.

Ἐξοτείνθη, extenſus eſt, 3. ſing. a. 1. paſſ. ab ἐκ, & τείνω, idem ac πτείνω, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἐξοτείσατο, a. 1. inf. act. ἐξέτασον, άσω, a. 1. imperat. ab ἐξετάζω, exquiro. Th. ἑτάζω, idem.

Ἐξόπασος, ους, ἡ, exquiſitio. ab ἐξετάζω, exquiro.

Ἐξοτασμὸς, ᾶ, ὁ, indagator, aſtimator. vide in ἐξετάτης.

Ἐξότατος, ος, ὁ, a. 1. ind. act. verbi ὀκτάνω, extendo.

Ἐξοτέλεσαν, perfecerunt, 3. plur. imperf. pro ἐξετέλεσαν, Poet. ἐξετέλεσσαν, 3. ſing. impert. paſſ. ab ἐκ, & τελέω, perficio. f. έσω. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξοτελέθθη, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ὀκτελέω, perficio. Th. τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἐξοτελέοτ', pro ἐξετέλεστο, Poat. pro ἐξετέλεσε, 3. ſing. a. 1. iod. act. verbi ὀκτελέω, perficio.

Ἐξότης, εος, ὁ, ἡ, ſexenuis, pro ἑξέτης: ab ἕξ, ſex, & ἔτος, εος, τὸ, annus.

Ἐξ ἔο τε, ab illo tempore.

Ἐξοτυθέω, ῆς, ῆ, a. 2. iod. paſſ. ab ὀκτάνω, excido: ab ἐκ, & τάμνω, ſeco. f. τομῶ. p. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον.

Ἐξοτρέφοτεν, 3. plur. a. 2. paſſiv. ab ὀκτρέφω, averſor. fut. 2. paſſ. ὀκτραπήσομαι, deflectam. a. 2. paſſ. ὀκτράπην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. ὀκτραφῶ, ῇς, ᾷ, ab ἐκ, & τρέπω, verto.

Ἐξότρυ, vulnerabatur, 3. ſing. imperf. ab ὀκ, & τρύω. imperf. ὕτουν, ὕτρυς, ὕτρυ. Th. πτρώσκω, f. τρώσω, vulnero.

Ἐξότρωτο, 3. ſing. a. 2. verbi ὀκπτρώσκω, abortum facio. Thema πτρώσκω, vulnero.

Ἐξοτύλαι, excaecavit, 3. ſing. imperf. ab ὀκτυφλόω. f. ώσω. Th. τυφλός, ὰ, ὁ, caecus.

Ἐξάμεν, iuvenire. a. 2. inf. act. ἐξεῦρον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐξευρίσκω, adinvenio. ab εὖ, & ἀρέσκω, invenio. f. ὕσω. prut. ἄρκα. a. 2. εὗρον.

Ἐξάμενος, ὁ, inventio. ἐξάμενος, ου, τὸ, inventum. ab ἐξάμενον, inveuio.

Ἐξάμενος, genit. plur. part. perf. act. ἐξάμενος, ότος, ὁ, ἡ, ah ἐξάμενον, invaoio. f. ὕσω. Thema ἄρκω, idem.

Ἐξάμενος, a. 2. part. act. plur. num. vida ἐξάμην.

Ἐξεφαίθη, ης, η, emerſi, a. 1. ind. paſſ. pro ἐξεφάνθη, per epaethelin τῆ υ, verbi ὀκφαίνω, emergo. Themφαίνω, oſtendo. f. νῶ. p. πέφαγκα. a. 2. ἔφαγον.

Ἐξέφανται, exortae ſunt, Att. act. a. 1. pro paſſ. a. 2. ἐξεφάνθεν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐξέφερες, exportabant, 3. plur. imperf. verbi ὀκφέρω, exporto. Th. φέρω, fero. f. οἴσω, a. 2. ἤνεγκα.

Ἐξεφέρμαι, mando, jubeo. vida in ὀφέρμαι.

Ἐξεφοίμην, Jon. pro ἐξεφόμην, 2. pl. praſ. ind. act. ab ὀκφέρω, pro ὀκφέρω, effero, promo.

Ἐξί-

Ἐξέχεα, 3. ſing. imperf. vel aor. 1. act. verbi ἐκχέω, effundo. f. 1. ἐκχέσω. f. 2. ἔκχεω. aur. 1. ἐξέχεσα, ἐξέχεα, & ἐξέχεα, ας, ε. a. 1. imperat. ἔκχεον, ατω. 2. plur. ἔκχεατε. imperf. paſſ. ἐξεχείμην, n. ab ἐκ, & χέω, fundo. f. χέσω.

Ἐξέχρησε, ſoffecit, a. 1. vide in ἐκχρῆν, pro ἐξαρκῆν, ſofficere.

Ἐξεχύθην, ης, η, exii, peaetravi, a. 1. paſſ. verbi ἐκχύω, ſeu ἐκχυτέω, effundo. fut. ύσω. p. ἐκκέχυμαι. ab ἐκ, & χύω, fondo. Them. χέω, χέσω, fundo.

Ἐξέψυξε, animam efflavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἐκψύχω, animam efflo. f. ξω. ab ἐκ, & ψύχω. f. ξω, frigefacio.

Ἐξήειμεν, Att. pro ἤειμεν. 3. plur. a. 1. act. verbi ἐξώθέω, expello, ab ἐκ, & ὠθέω. f. ὤσω, pello.

Ἐξήϊ, αγε, eduerit, 3. ſing. aor. 2. ind. Att. verbi ἐξάγω, educo.

Ἐξήγγελκα, ας, ε, indicavi, aor. 1. ind. act. verbi ἐξαγγέλλω, indico. Thema ἀγγέλω, nunтum. fut. λῶ. p. ἤγγελκα. aor. ε. ἤγγελκα.

Ἐξήγειρε, ας, ε, aocitavi, a. 1. ind. act. ab ἐξεγείρω, excito, ſuſcito. fut. ἐξεγερῶ. p. ἐξήγερκα. Th. ἐγείρω, excito.

Ἐξηγέομαι, ἔσσα, expono. imperf. ἐξηγεόμην, ώμην, ού, ῆν, ούτο, ῶτο. f. ἐξηγήσομαι. aor. 1. med. ἐξηγησάμην, ω, ατο. aor. 1. part. ἐξηγησάμενος. ab ἐκ, & ἡγέομαι, duco, dux ſum, ceſtimo.

Ἐξηγέρθην, ης, η, excitatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ab ἐξεγείρω, excito.

Ἐξηγητής, ῆ, ὁ, magus, conjector; praeceptor, explanator: interpres, commeatator, gloſſularius, Bud. ἐξηγηταὶ τῶν νομίμων, juriſconſulti. Plut. in Rom. ab ἐξηγέομαι, expono.

Ἐξηγόρασε, ας, ε, redemi, a. 1. ind. act. verbi ἐξαγοράζω, redimo. fut. άσω. p. ἐξηγόρακα. a. 1. act. ſub. ἐξαγοράσω, ης, η. ab ἐκ, & ἀγοράζω, emo. Th. ἀγορέ, ῶς, ἡ, forum.

Ἐξηγούμεθ᾽, ν, ται, praef. part. ἐξηγούμενα, 3. plur. praeſ. ind. verbi ἐξηγέομαι, expono, narro, differo: praetum.

Ἐξηγρόμην, per ſyncopen pro ἐξηγειρόμην, imperf. paſſ. ab ἐκ, & ἤγρομαι, pro ἐγήγερμαι, eeciror. Them. ἐγείρω, expergefacio, excito.

Ἐξήεσαν, egreſſi ſunt, 3. plur. a. 2. Att. ἐξέρχω, verbi ἔξειμι, exeo, vel ἐξέρχομαι. ab ἐκ, & εἶμι, eo. a. 2. ἔξην, ες, ε. praeſ. inf. ἐξέναι.

Ἐξείναι, exire, ceitum habere. ab ἐκ, & ἔναι, venio.

Ἐξήκοντα, οἱ, αἱ, τά, ſexaginta. Them. ἕξ, ſex.

Ἐξήλασαν, expulerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ἐξελαύνω, ceagito, expello. Tb. ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσω. a. 1. ἤλασα. p. ἐλήλακα.

Ἐξήλασε, exiluit, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐξάλλομαι, exilio. Thema ἄλλομαι, ſalio. a. ε. med. ἠλάλητο, ετο, το, & per ſyncopen ἄλτο.

Ἐξήλατ᾽, ν, ὁ, extenſus, certiſecus obductus. ab ἐλαύνω, ductile opus facio.

Ἐξήλυψε, delevit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐξαλείφω, dreo.

Ἐξηλύθησαν, deleti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. ab ἐξαλείφω, deleo.

Ἐξήλυθτε, exiiſtis, 2. plur. a. 2. ἐξέλυθον, ες, ε, verbi ἐξέρχομαι, ceno.

Ἐξήλυθι, exii, vel exierunt, per ſyncopen pro ἐξήλυθον, a. 2. ejuſdem verbi.

Ἐξηλίσκε, crucifixi, a. 1. ind. verbi ἐξηλίσκω, crucifigo, Sole adoro. ab ἐκ, & ἡλίσκω, Soli expono. Th. ἅλ᾽, η, ὁ, Sol.

Ἐξηλλαγμέν᾽, ὁ, immutatus, perf. part. paſſ. ab ἐξαλλάττω, immuto. Tb. ἀλλάττω, vel ορω. f. ξω. p. ἤλλαχα, muto.

Ἐξήλυσις, Jon. & Poet. pro ἔξοδ᾽, ὁ, exitus, expeditio, profectio. ab ἐξέρχομαι, exeo. Thema ἔρχομαι, veaio.

Ἐξημέρα, eicuro, manſuefacio. quod ab ἐξ, & ἥμερ᾽, manſuetus.

Ἐξήμεσε, evomuit, aor. 2. ind. act. ab ἐξεμέω, evomo, quod ab ἐμέω. f. ἐσω, vomo.

Ἐξήνεγκε, extulit, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐκφέρω, effaro. f. ἐξοίσω. Them. φέρω, fero, aor. 2. ἤνεγκα. aor. a. ἤνεγκα.

Ἐξήπατε, decepit, 3. ſingul. imperf. verbi ἐξαπάω, Poetice idem ac ἀπατάω, decipio, fallo, circumvenio.

Ἐξήπλωτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐξαπλόω, eepando, explico. ab ἐκ, & ἁπλόω, idem. Them. ἁπλό᾽, & contracte ἁπλᾶς, ſimplex, noo involutus.

Ἐξῆρα, ſuſtuli, aor. 1. act. verbi ἐξαίρω, effero. Thema αἴρω. fut. ἀρῶ, tollo. p. ἦρκα.

Ἐξήρασμαι, ſeu ἐξήραμμαι, exſiccatus ſum, perf. paſſ. verbi ξηραίνω, ſicco. f. ανῶ. p. ἐξήρανμαι. Th. ξηρός, ά, ὁ, ſiccus, aridus.

Ἐξήρκεσε, arefeci, a. 1. act. verbi ξηραίνω, ſicco.

Ἐξηράνθην, exarui, a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐξήρας, 2. ſing. imperf. vel aor. 2. verbi ἐξαίρω, aofero. Th. αἴρω, tollo.

Ἐξήρετο, interrogabat, 3. ſing. imperf. verbi ἐξέρομαι, interroga. Th. ἔρω, dico. hioc ἤρομαι, & ἔρομαι, idem.

Ἐξηρεύνησε, ας, ε, penitus ſcrutatus ſum; & in 3. plur. ἐξηρεύνησαν, aor. 1. ind. act. verbi ἐξερευνάω, penitus ſcrutor. f. ήσω.

Ἐξηρτισμένος, ὁ, perfecte inſtructus, perf. part. paſſ. verbi ἐξαρτίζω, plane perficio.

Ἐξηρτυμένοι, οἱ, inſtructi, muniti. perf. part. paſſ. ab ἐκ, & ἀρτύω, inſtruo.

Ἐξῆσαν, incipiebant, duces erant, 3. pl. imperf. act. ab ἐξάομαι, quod ab ἐξ, & ἄομαι, iacipio. Them. ἀχή, ῆς, ἡ, initium, iaperium.

Ἐξηύνησε, Poet. eſt 3. ſing. a. ε. act. verbi ἐξαυνάω, eum impetu feror, celeriter recedo. Tb. ἐναύω, eo, fluo.

Ἐξῆς, adv. deinceps, conſequenter. ἐφεξῆς, idem. ὁ ἐξῆς, ordine ſequeos. ἡ ἐξῆς, ſcil. ἡμέρα, ſequeas dies. Poet. ἑξῆς, q. ab ἔχω, vel ἔχομαι, proxime ſequor.

Ἐξήτασε, Dor. pro ἐξέτασα, examinavi, aor. 1. act. verbi ἐξετάζω, ceamino, esploro. f. σω, & Dor. ξω.

Ἐξηχέοντο, ἔσσα, perſono. fut. ήσομαι. perf. paſſ. ἐξήχημαι, σαι, ται. ab ἐκ, & ἠχέω, ſono. Them. ἠχό᾽, ς, ὁ, ſonus.

Ἐξῆσι, Joaic. pro ἐξέναι, eeire, & pro ejicere ſumitur. vel ab ἐκ, & ἦμι, mitto, vel ἔναι, pro εἶναι, vado.

Ἐξήσιν, fan ἐξέναι, expaodn. Pind.

Ἐξήσθον, Dor. pro ἐξήεσθον, 3. dual. aor. 2. med. pro plur. ἐξήεντο, verbi ἐξέρχομαι, pervenio. vide ἐξέρχ᾽.

Ἐξήκτ᾽, pervenit, 3. ſing. aor. a. med. ἐξικόμην, η, ετο, verbi ἐξικνέομαι, pervenio. ab ἐκ, & ἱκνέομαι, venio. f. ξομαι. p. ἶγμαι. aor. 2. med. ἐκόμην.

Ἐξικνεῖσθαι, perveaire, praeſ. inf. ab ἐξικνέομαι, pervenio.

Ἐξικόμην, η, ετο, perveni, aor. a. med. vide ἐξίκτ᾽.

Ἐξιλάσομαι, placabo, f. 1. m. verbi ἐξιλάσκομαι, placo. Them. ἱλάω, propitius ſum.

Ἐξίμεναι, eeire, Doric. pro ἐξέναι, vel ἐξεῖναι, praeſ. int. ab ἐκ, & εἶμι, eo.

Ἐξίασιν, geuit. plur. part. aor. 2. verbi ἔξειμι, exeo. Th. ἔσω, eo. aor. 2. ἔσα. part. aor. 2. ἰών, ἰοῦσ᾽, ἰόντ᾽.

Ἐξός, ους, ὁ, habitus. in ace. ἕξιν. Th. ἔχω, habeo.

Ἐξοῦσθαι, praeſ. inf. paſſ. verbi ἐξόω, adæquo. ab ἐξ, & ἶσος, æquo. fut. ώσω. Tb. ἴσ᾽, vel ἰσ᾽, n, ὁ, par, æqualis.

Ἐξόπισθε, percellebaatur, 3. pl. imp. med. verbi ἐξίστημι, obſtupefacio.

Ἐξόπιστε, & ἐξόπισθε, obſtupefacio. f. ὀπίσω. a. 1. ἐξόπισσα. a. 2. ἐξόπιθα, ης, η, perculſus ſui. Imperf. med. ἐξοπίσθην, ω, το. ab ὀπί, & ἵστημι, ſto.

Ἐξορώρη, exquirere aliquid, Jon. & Poet. pro ἐκζητῶν, quod ab ἐξ, ex, & ἱστορέω, cognoico. Thema ἴστωρ, ſcieas.

Ἐξοχύω, valeo, poſſum. f. ύσω. p. ἐξώχυκα. a. 1. ἐξόχυσα, a. 2. ſub. ἐξοχύω, ης, η. ab ἐκ, & ἰσχύς, ύ᾽-ί, ἡ, robur, vires.

Ἐξοτέλλ᾽, ὁ, evanidus. ab ἐξίσταμι, ceire, avaneſcere.

Ἐξοτὸν, exeundum. οἷς ἦν ἐξοτὸν ἐσι, quibus noa eeire licet. Heſiod. in Theogonia. ab ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐξοτίζω, eo, exire facio, eepeado. ἐξοτίσθην, a. 1. paſſ. ab ἔξοδ᾽, ceitus; quod ab ἐκ, & ὁδός, ῦ, ἡ, via.

Ἐξόφθιμος, ν, τὸ, & ἔξοφθ᾽, ος, ν, ἡ, esitus; mors. Item feſtus dies, quo exitur ad locum publici cultus divini. Tum coetus ipſe ibi congregatus. Item canticum, quale ſceoa diſcedentes canebant, Poll. l. 4. In Bibliis ἔξοδον nihil aliud eſt, quam ἔξοδος, aut ἔξοδ᾽, exitus, & agreſſio ee Ægypto. ab ἐκ, & ὁδός, ῦ, ἡ, via.

Ἐξοίσομεν, efferemus, 1. plur. & ἐξοίσουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ἐκφέρω, effero. f. ἐξοίσω. Th. φέρω, fero. aor. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον.

Ἐξοιχνεῖτον, egrediuntur, pro ἐξοιχνοῦσιν, Dor. & Jon. plur. praeſ. ind. verbi οἰχνέω, idem ac οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. p. ᾠχώκαμεν.

Ἐξολέσσαι, perdar, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. ab ἐκ, & ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὀλώλεκα. p. m. ὤλωα.

Ἐξολέσσωμεν, deperdamus. a. 1. ſub. act. ejoidem verbi.

Ἐξολοθρεύω, fuoditus perdo. fut. ἐξολοθρεύσω. praet. ἐξολοθρεύκω. perf. paſſ. ἐξολοθρεύκαμαι. 3. 1. paſſ. ἐξολοθρεύθησαν. f. 2. paſſ. ἐξολοθρεύθησομαι. ab ἐκ, & ὄλεθρος, ν, ὁ, exitium. Them. ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὄλωλα.

Ἐξολόλυξε, ες, ε, aor. 1. ind. activ. ab ἐξολολύζω, ululatus edo. Tb. ὀλολύζω, ululo. f. ξω. p. χα.

Ἔξομαι, f. ε. med. verbi ἔχω, habeo.

Ἐξομολογέομαι, ήσομαι, confiteor, glorifico, eum dat. f. ήσομαι. aor. 1. med. ἐξομολογησάμην, η, ατο. ab ὁμός, ὁμοίς, ſimilis, & λόγ᾽, quod a λέγω, dico. p. m. λέλεγμ.

Ἐξόν, praeſ. part. n. g. ab ἔξεσι, licet.

Ἐξόπιθεν, Poet. pro ἐξόπισθεν, adv. a tergo. ἐξοπίσω, in poſtremum. adverb. Th. ὀπίσω, retrorium.

Ἐξοπίσω, adv. in poſtremum. vide ἐξόπισθεν.

Ἐξορύσσω, excoquere. Th. ὀρύσσω, affodo. f. ξω.

Ἐξορία, ας, ἡ, exterminatio, exiliom, ab ἐξ, & ὅρος, ν, ὁ, terminus.

Ἐξορκίζω, exterminare. ab iiſdem them.

Ἐξορκίζω, adjuro. fut. ίσω. p. ἐξόρκικα. a. 1. ἐξόρκισα. perf. paſſ. ἐξόρκισμαι. Tb. ὅρκος, ν, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορκιςής, ῆ, ὁ, exorciſta, a 3. perſona perf. paſſ. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκῶ, f. Att. verbi ἐξορκίζω, adjuro.

Ἐξορκ᾽, ν, ὁ, eemium jusjurandum. Vel jusjerandum contrarium allatum verbis. Them. ὅρκος, ν, ὁ, jusjurandum.

Ἔξορμος, praeſ. int. ab ὄρνυμι, jurejuraado obſtringo, idem ac ἐξορκίω, adjuro. Them. ὅρκ᾽, ν, ὁ, jusjuraadum. Hinc ἐξόρκιος, ᾱ᾽, ὁ, jusjurandum.

Ἐξόρυξ, υχ᾽, ὁ, Dor. pro ἐξόρυχ, ramus. Th. ὄρυξ, idem.

Ἐξορύσσω, perfodio. f. ξω. a. 1. ἐξόρυξα. aor. 2. part. ἐξορύξας, υτ᾽, ὁ. Thema ὀρύσσω, vel ττω, fodio. p. ὤρυχα, & Att. ὀμώρυχα.

Ἐξόσιος, Dor. pro ἐξόζιος, oles. Th. ὄζω, oleo. f. ὀζήσω.

Ἐξούδενω, ῶ, nihili facio, pro nihilo habeo. f. ώσω. p. ἐξουδένωκα. perf. paſſ. ἐξουδένωμαι. a. 1. paſſ. ἐξουδενώθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐξουδενωθῶ. a. 1. part. paſſ. ἐξ-

ἀνωθής, ἔντος. ab ὄν, & θαίνω, quod ab θέω, στός, ὁ. Thema ὑς, unus.

Ἐξουθενέω, ῶ, nihili, vel flocci facio, uſ pernor, in nihilum redigo. f. ήσω. p. ἐξουθένηκα. a. 1. ἐξουθένησα, ſprevi. a. 2. ſub. activ. ἐξουθενόν, ῆς, ῆ. perf. paſſ. ἐξουθένημαι. perf. part. ἐξουθενημένος, η, ον, pro nihilo habitus. ab ἐξ, & οὐθείς, ενός, ὁ, nullus, idem ac οὐδείς, quod eu οὐδέ, & ὡς. οὐθείς vero ex ὄτα, neque, ubi τ propter ſequentem aſpiratam mutatur in θ, & ὡς, unus.

Ἐξουθῶ, ſperno, Dor. eſt pro ἐξουδενῶ, ab ἐξουθένεω, aſpernor.

Ἐξουσία, ας, ἡ, libertas, poteſtas, autoritas, dignitas. ἐξουσίαι, ῶν, αἱ, poteſtates, magiſtratus. ab ἔξεστι, licet.

Ἐξουσιάζω, poteſtatem habeo, dominor, in poteſtate habeo, cum genit. fut. άσω. p. ἐξουσίακα. f. 2. paſſ. ἐξουσιάθημαι.

Ἐξοχ', pro ἔξοχα, & Poet. ἐξόχους, pro ἔξοχοι, eximie, præſtur ulia, excellenter, adv. ab ἔξοχα, uſuallo. Th. ὄχω, hsbeo.

Ἐξοχή, ῆς, ἡ, eminentia, excellentia. κατ' ἐξοχήν, per excellentiam: mirum in modum, egregie. ἔξοχος, eminens.

Ἐξοχώτατος, ὁ, excellentiſſimus, ſuperlat. ub ἔξοχος, quod vide in ἐξοχή.

Ἐξωθάκης, vel ξωσάκης, ας, ὁ, a. 1. ind. Att. eum duplici augmento, a σωθέω, ioteiligo. Th. ὄθω, mitto. u. 1. ὄθης. Att. ὄθακης, & ξυή, pro σωή.

Ἐξυπτίζω, e ſomno excito. f. ίσω. p. ἐξύπτικα. u. 2. ἐξύπτισα. a. 1. ſub. ἐξυπτίσω, ῆς. ῃ. ab ὄπτ, & ὕπνος, ου, ὁ, ſomnus.

Ἐξυπνέω, u, ὁ, ἡ, expergefuctus, qui e vigiluit. ub eodem themate.

Ἐξύπτη, 3. ſing. u. 1. med. ἐξυρώμην, ῶ, ασο, verbi ξυάω, abrudo, quod a ξυρός, novaculu. Th. ξύω, rado.

Ἐξύρησα, raſus ſum, perf. paſſ. verbi ξυράω, abrado. ab eodem themate.

Ἐξύρησα, 3. plut. a. 1. uct. verbi ξυράω, rado. f. ήσω. Tb. ξύω, ideor.

Ἐξῦσσα, ας, ὁ, texui, a. 1. ind. ab ἐξυφαίνω, tuxi. f. ανῶ. ab ὄκ, & ὑφάω, texo.

Ἔξω, adv. foras, foris, extru. ἔξω τῆ πόλεως, extra civitatum. ὁ ἔξω, ſc. ὤν, exteriot. Th. ὄκ, ex.

Ἔξω, habebo, f. u. act. verbi ἔχω, bsbeo.

Ἐξύηνα, perf. uct. verbi ἐξυδάω, uutumeſco. Th. οἰδέω, vel οἰδαω, f. ήσω, tumeo, inflatus ſum.

Ἔξωθεν, adverb. cutrinſecus, foris, cum genit. Th. ὄκ, vul ἐξ, eu.

Ἐξωθέω, ῶ, uupello, uxtrudo. f. ἐξώσω. p. ἐξώκα. a. 1. ἔξωσα, a. 2. inf. ἐξῶσαι. Th. ὠθέω, pello.

Ἐξώικησα, domo ejeci, a. 1. ind. uct. verbi ἐξοικίζω. f. ίσω. p. ἐξώικα. ub ὄκ, & οἰκέω, ῶ, ὁ, domus.

Ἐξολέκην, ας, ν, pluſq. perf. act. verbi ἐξόλλυμι, fuodirus perdo. Th. ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. p. ὄλεκα. p. m. ὤλην, Att. ὄλαλα.

Ἐξολίσθην, ες, ε, incidi: a. 2. ind. uct. verbi ἐξολισθάνω, ſeu ἐξολισθαίνω, illabor, iocidn. ab ἐξ, & ὀλισθάς, ος, ὁ, lapſoa, cuſus. hinc ὀλισθάνω, lubor.

Ἐξόπλισε, inſtruxit, u. s. ind. act. ab ἐξοπλίζω, armo. ab ὄκ, & ὁπλίζω, idem. Th. ὅπλον, ου, τὸ, urma.

Ἐξόργισμαι, perf. paſſ. iratus ſum. ub ἐξ, & ὀργίζω, iraſcor. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, iru.

Ἐξόρκιζον, impurſ. uct. ub ἐξορκίζω, idem ac ὁρκίζω, jurejurando obſtringo. Th. ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ἐξορμήθην, u, 1. ind. paſſ. ab ἐξορμάομαι, cum impetu feruc, erompo. ab ὄκ, & ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ἐξόρνυμι, exilit, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐξώρμην, σο, verbi ἐξόρω, excito. Th. ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & ὄρνυμι. p. ὤρκα.

Ἐξόσσα, expelleru, aor. s. inf. ἐξόσσαι, υτος, ὁ, u. s. part. verbi ἐξ θέω, expello. Th. ὠθέω, pello. f. ὤσω. a. s. ὦσα.

Ἐξόστης, ου, ὁ, uxpulſor, violeotus. quod ub ἐξωθέω, expello.

Ἐξοστρακισμός, ου, ὁ, per oſtraciſmum ex aliquo loco pulſus, perf. part. paſſ. verbi ἐξοστρακίζω. vide in ὄστρακον, ν, τὸ, teſta.

Ἐξώτερος, ου, ὁ, exterior, eutimuu. ab ἔξω, foras, foris, extra.

Ἐξύχοντο, 3. plur. imperf. verbi ἐξυχόμαι, exeo. Th. εἴχομαι. eo. f. εἰχήσομαι. p. ὖχημαι.

E O.

Ἔοι, fit, 3. ſingul. præſ. opt. ub εἶμι, εἶς, εἶσι, Poet. pro ὦμι, ῃς, ῃ, tunquam ab ἔω, verbi ὦμι, ſum.

Ἐοῖ, Poet. pro οἷ, ſeu αὐτῷ, ipſi.

Ἐοικλῶ, videbamur, per ſyncopen pro ἐοικάζω, 1. plur. p. οι. Attic. ἔοικα verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἔοικα, ας, ε, aſſimilatus ſum, præt. med. Att. pro εἶκα, unde perf. part. med. ἐοικώς, ότος, ab ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἔοικα, decet, p. m. Att. pro εἶκα. ub ἔοικα. vide in ἔοικα.

Ἐοίκασιν, ſimiles facti erant, Att. pro ἐοίκεσαν, 2. plor. pluſq. perf. med. verbi ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἔοικότα, ſimilem, ucc. ſingul. ἐοικότος, οῖ, oom. plur. perf. part. med. ab ἔοικα, ſimilis. vide ἔοικα.

Ἐοικώς, ότος, ὁ, ſimilis, perf. part. med. vide ἔοικα.

Ἔοικα, immitterem, Poetic. pro ἔω, præſ. opt. verbi ἵημι, mitto. quuſ ub ἔω.

Ἑοῖο, genit. Jon. pro οὗ, ab ἑός, ſuus, Poet. pro οῦ.

Ἑοῖσιν, Dor. pro οἷσιν, præſ. part. f. g. ab εἰμί, ſum.

Ἑοῖς, & ἑοῖσι, ſoiu, dut. plur. ab ἑός, ἑή, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, u, um. Sed ἑοῖς vide io ἔω, fit.

Ἐολπα, ſperavi, præt. med. pro ἤλπικα, Att. ſeu Jon. verbi ἔλπω, ſpero. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes.

Ἔον, erum, imperf. Poet. pro ἦν. Alii volunt eſſe a. 2. Poet. pro ἐν, verbi εἰμί, ſum.

Ἐὸν, ἐόντος, præſ. part. Jun. u. g. pro ὄν. Sic ἐὸν, pro ὄν, ἐόντος, pro ὄντος, ἐόντι, & in plut. ἐόντες, ab εἰμί, ſum.

Ἑόν', pro ἐόντα, ucc. ſing. part. præſ. pro ὄντα, Poet. ab ὤν, verbi εἰμί, ſum.

Ἔοντε, dual. oum. ἐόντες, plur. præſ. part. Jon. pro ὄντε, & ὄντες, ub εἰμί, ſum.

Ἔοργα, feci, præt. med. Att. ἐώργαν, pluſq. perf. med. vcebi ἐόργω, f. ἐόρξω. & per metathefin litterarum ὄρξω, tanquam ab ὄργω. p. m. ἐώργω, & ὄργα, & per metathefin ὄεργα. hinc ὀργάς, parr. prut. med.

Ἔοργαν, fecerunt, 3. plur. prut, med. pro ἐόργασι. Attice enim 3. plur. in σι, tam in perf. uct. quam medio mutatur Chalcidice, & Bœotice io ν, ut τέτυφται, pro τετύφθαι. vidu in ὄεργα.

Ἐόργει, Jon. & Poet. pro ἐώργει, 3. ſing. pluſq. perf. med. vide ὄεργα.

Ἐόργη, ης, ἡ, rudicuis, cochleur. ab ὀργάω, uppetu impatienter. Euſtath. ducit ub ὀργάζω, mollio, ſubigo, ρώω, μαλάσσω.

Ἑορτή, ῆς, ἡ, feſtum, feriæ, ub ἐάζω, bo aa, & ἔρομαι, orior. quod in feſto boaa, & luiu verſeatur: vel ub ἕω, & ἔρυμι. eucito. Feſtus eum dies eſt, quo unuſquiſque ſe ad lætitium uucitat. Quid ſi ἑορτὴ, quaſi ἱστορτὴ, ſanctificatu? hioc ἁγιάζω, feſtum celebro.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poet. pro τεός, τεή, τεόν, comm. σός, σή, σόν, tuus, a, um. ὃ ἑός, idem uc ὁμός. eu ὁ, ſui, Poet. εο.

Ἑός, ἑή, ἑόν, Poet. pro ὅς, ἥ, ὅ, ſuus, u, um.

Ἑόσα, pro ὅσα, & ἐάν, pro ὅν, præſ. part. Jon. verbi εἰμί, ſum. ἔσσι, pro ἐστί.

E Π.

Ἐπ', pro ἐπί, in, &c. quod vide.

Ἐπαγαγών, a. 2. inf. ἐπάγαγον, Dor. pro ἐπαγαγεῖν, adduxiſti, u. s. ind. act. verbi ἐπάγω, induco. quod vidu. vel ἄγω.

Ἐπαγάλλου, exſultu, præſ. imperat. paſſ. Jon. pro ἐπαγάλλα. ex ἐπί, & ἀγάλλομαι, oroot, glorior. Th. ἀγάλλω, orno.

Ἐπάγαμαι, admiror, affecto. præſ. ind. quod ub ἄγαμαι. Th. ἄγάω, miror.

Ἐπαγγελλόμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi ἐπαγγέλλω, denuntio, quod vide.

Ἐπαγγελίης, ας, ἡ, promiſſio. ab ἐπαγγέλλω, denuntio.

Ἐπαγγέλσεται, 3. ſing. præſ. paſſ. ἐπαγγελόμενος, η, ον, præſ. part. paſſ. ab ἐπαγγέλλομαι, denuntio. vidu ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλουσι, promittunt, Dor. pro ἐπαγγέλλουσι. vide ἐπαγγέλλω.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. f. ἐπαγγελῶ. p. ἐπάγγελκα. u. 2. ἐπάγγελα. præſ. med. ἐπαγγέλλομαι, polliceor, profiteor, ſpondeo. perf paſſ. ἐπάγγελμαι, promiſi. u. 1. med. ἐπαγγειλάμην, ω, ατο. ab ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio. ſ. λῶ. p. ἤγγελκα.

Ἐπαγγελίη, ας, ἡ, promiſſio, idem uc ἐπαγγελία.

Ἐπαγγέλσας, ατος, τὸ, promiſſum. ub ἐπαγγείλασα, perf. paſſ. verbi ἐπαγγέλλω.

Ἐπάγειν, ἐπαγόμενος, adducere, adduci. vide in ἐπάγω, adduco.

Ἐπαγείρω, congrego. quod ex ἐπί, & ἀγείρω, idem. f. ἀγερῶ. p. ἤγερμα, Att. ἠγέρκα. a. 1. ἤγειρα.

Ἐπάγερσις, ἡ, collectio.

Ἐπάγην, concretus ſum, a. u. paſſ. ub a. 2. act. ἔπαγον, fui, verbi πήγνυμι, ſeu πηγνύω, compingo. f. πήξω. fut. 2. παγῶ.

Ἐπαγόμην, Jon. & Poet. pro ἐπάγω, adducere. vide in ἐπάγω.

Ἐπαγλαΐζω, Jon. illuſtrare, celebrure, oblectare. ἐπαγλαΐω, Att. dictum pro ἐπαγλαΐσω, 3. ſing. f. s. verbi ἀγλαΐζω, illuſtro. Th. ἀγλαός, ὁ, ὁ, ſplendidus.

Ἐπαγωγεύω, Jon. pro ἐπαγωγέω, vel pro ἐπαγώγιμόω, ὁ, allicicns, ub ἐπάγω, udduco.

Ἐπαγών, vidu in ἐπάγω.

Ἐπαγρεύς, ὁ, idem uc ἄγρευς, agreſtis, teior.

Ἐπάγω, udduco. fut. ἐπάξω. p. ἐπῆχα. a. s. ἐπῆξα. a. 2. part. ἐπαξας, αντος, ὁ. u. 2. ἐπάγην, Attice ἐπήχθην. hiuc a. u. int. ἐπαγαγῶν. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπαγωγός, ὁ, ὁ, blandus, ud perſuudendum aptus. Hinc ſuperl. ἐπαγωγότατος, quu muximam vim habent perſuadendi.

Ἐπαγωνίζομαι, decerto. fut. ίσομαι. p. ἐπηγώνισμαι. ex ἐπί, & ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Ἐπάδω, t. ᾄσω. p. ᾆδα, accino, cantu profequor. ab ἐπί, & ᾄδω, cano.

Ἐπαείρω, pro ἐπαίρω, secinere. Th. ἄειρω, tollo.

Ἐπαείρας, ὁ, elevans, u. r. part. act. verbi ἐπαείρω, attollo, incito. Th. ἀείρω, tollo. f. ἀρῶ.

Ἐπαείρουσι, extollunt, Dor. pro ἐπαίρουσι, ub ἐπαείρω, vel ἐπαίρω, attollo, erigo. Thema ἄειρω, vel ἄρω, tollo.

Ἐπαθον, paſſus ſum, u. 2. ind. act. verbi πάσχω, patior. fut. πείσομαι. a. 2. inf.

Digitized by Google

inf. πεθῶν. p. m. πέπυθα.

Ἐπαθροίζω, congrego. f. οίσω. p. ἐπήθροικα. præf. pass. ἐπαθροίζομαι. ex ἐπί, & ἀθροίζω, cogo. Th. ἀθρόος, ου, ὁ, confertus.

Ἐπαϊγίζω, irruo, impetuose spiro. ab ἐπί, & αἰγίς, ίδος, ἡ, procella; quod ab αἴσσω, irruo, impetu feror.

Ἐπαϊδέσθην, ης, ητο, eruditus sum, anr. 1. ind. pass. a παιδεύομαι, eruditor, erudior. Thema παῖς, παιδός, ὁ, puer.

Ἐπαΐειν, audire, peresperte. Them. ἀΐω, audio.

Ἐπαΐκλαι, & ἐπαΐκαι, edulia, quæ post cœnam appouuntur, bellaria. Eustath. Iliad. ζ. ab ἐπί, post, & αἴκλον, vel αἶκος, cibus, cœna. Thema αἰκλ-, velpertinus.

Ἐπαϊνῶ, laodat, 3. sing. præs. ind. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαίνυσι, laudant, Doric. pro ἐπαινέουσι, 3. plur. præs. ind. ἐπαινέω, laudo, celebro.

Ἐπαίρω, a. 1. inf. act. ab eod. verbo.

Ἐπαίσιμος, 3. sing. a. 2. opt. Æol. ejusdem verbi.

Ἐπαίσσοιμι, probaverit, a. 1. opt. activ. Æol. ἐπαινέσαι, ης, η, a. 1. sub. act. Poet. gemin. σσ, ab ἐπαινέω, laudo. fut. ήσω.

Ἐπαινετός, ή, laudandus, adject. verbale. Sic ἐπαινετής, ή, ὸν, landabilis. compar. ἐπαινετώτερος. ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινήτης, ου, ὁ, laudator, ab ἐπαινέω.

Ἐπαίνητος, ου, ὁ, ὴ, nomen viri, Gr. laudabilis. ἐπαινετός, laudatus, admirandus.

Ἐπαινέω, ῶ, laudo. f. ήσω, & Poet. έσω. p. ἐπήνημαι. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. imperat. act. ἐπαίνεσσε, άτω, & in 2. plur. ἐπαινήσατε. ἐπαινήσω, ης, η, a. 1. sub. act. Poet. ex ἐπί, & αἰνέω, ὁ, laua.

Ἐπαινή, ῆς, ἡ, dura, ab ἐπί, & αἰνός, ή, όν, gravis, horrendus.

Ἐπαινήσας, Æol. pro ἐπαινήσας, a. 1. part. act. verbi ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινήτω, laudeverit, 3. sing. a. 1. sub. act. ἐπαινήται, laudetur, 3. sing. præs. sub. pass. ub ἐπαινέω, laudo.

Ἐπαινῶ, ῆς, ὁ, laua. ex ἐπί, & αἰνῶ, ῶ, ὁ, gravis, horrendus.

Ἐπαΐξαμεν, laodamus, 1. plur. ἐπαΐξαν, laudant, 3. plur. præt. ind. act. ἐπαϊξάμην, ης, ατο, præt. part. pass. ab ἐπαΐσσω, laudo.

Ἐπαΐξω, a. 1. inf. act. ἐπαΐξαι, irruena, a. 1 part. act. ab ἐπί, & αἴσσω, ruo. f. ξω.

Ἐπαΐρω, ως, ω, attollo, erigo. & ἐπαίρεσθαι, efferri, superbire: quod ex ἐπί, & αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. a. 1. ἦρα. a. 2. part. ἄρας, αντος, ὁ, ἡ.

Ἐπαισα, percussit. 3. sing. a. 1. act. a πάω, pereutio. f. σω.

Ἐπαισθάνομαι, sentio, intelligo. Ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, leutio.

Ἐπαΐσσοντα, irrueotem, acc. sing. part. præs. ab ἐπαΐσσω, irruo.

Ἐπαΐσσω, irruo, com dat. aliquando ae curro, & eum gen. Item iusequor, pereutio, insado. eum acc. aliquando insurgo. ἐπαΐσσομαι, idem. In omnibus significationibus aliquid impetus, & vehementiæ significatur. ex ἐπί, & αἴσσω, ruo.

Ἐπαισχύνομαι, pudet me, erubesco, com acc. a. 1. pass. ἐπῃσχύνθην, ης, η. f. 1. pass. ἐπαισχυνέσομαι. Th. αἰσχος, ους, τὸ, turpitudo.

Ἐπαιτέω, mendico. fut. ήσω. p. ἐπῃτηκα. Th. αἰτέω, peto. ἐπαίτης, ου, ὁ, mendicus.

Ἐπαιτιάομαι, cooquetor, accuso. vide αἰτιάομαι.

Ἐπαίτιος, ος, ὁ, ὴ, ὸν, cujus facinora iouotuerunt, manifestus.

Ἐπαίτιος, ος, ὁ, ὴ, ὸν, qui, vel quæ est in culpa: culpandus, fona, Thucyd. Them. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἐπαϊχθε, lusus est, 3. sing. a. 1. pass. verbi παΐζω, ludo. f. ξω, & σω.

Ἐπακούω, audio, intelligo. Ex ἐπί, & ἀκούω, audto.

Ἐπαμᾶσθαι, f. ήσω. p. ημαι, elevo, suspendo, erigo, effero. Ex ἐπί, & αἴρομαι, sursum tollo.

Ἐπαμείνων, ας, ν, parui. vida in ἐπαμείνω, pareo.

Ἐπαμολουθέω, subsequor, f. ήσω. p. ἐπαμολούθηκα. a. 1. act. ἐπαμολούθησα. a. 1. sub. ἐπαμολουθήσω, ῃς, ῃ. ex ἐπί, & ἀμόλουθος, ου, ὁ, ἡ, pedissequus.

Ἐπάκοος, ου, ὁ, ὴ, Dor. pro ἐπήκοος, auditor. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπάκουε, animum adjice, præf. imperes. ἐπακούσαι, a. 1. inf. act. verbi ἐπακούω, exaudio.

Ἐπακούω, exaudio, obtempero. fut. ήσω. p. ἐπήκοα. a. 1. ἐπήκουσα. hinc a. 1. sub. ἐπακούσω, σῃς, σῃ. perf. pass. ἐπήκουσμαι. p. m. ἐπήκοος, & Att. ἐπήκοος. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπακροάομαι, ώμαι, exaudio, imperf. ἐπηκροώμην, ώμην, ω, ῶ, ᾶτο, ῶτο, & 3. plur. impect. ἐπακροώντο, ῶντο, ex ἐπί, & ἀκροάομαι, audio. fut. ήσομαι.

Ἐπακτήρ, ῆρος, ὁ, venetor. ab ἐπάγω, iudueo, impello. Th. ἄγω.

Ἐπακτός, ή, ὸν, aliuude ad nos adductus, adfeititius, peregrious. ἐπακτὸς ὄμβρος, impetuosus imber, ab ἐπάγω, adduco.

Ἐπακτρίδες, ὁ, venator, quia canea io feras ἐπάγω, impellit: Item piscator.

Ἐπακτρον, ου, τὸ, nāvigium piscatorium. ab ἐπάγω, impello. vel quia τῶς ἐπακτρίων, piscatorum.

Ἐπάλαιον, luctabatur. 3. singul. imperf. activ. verbi παλαίω, luctor.

Ἐπαλεξήσατε, ἦ, anxiliatura, fut. 1. part. act. f. g. ex ἐπί, & ἀλέξω, vel ἀλαλέω, arceo. f. ήσω.

Ἐπαλοιγή, ῆς, ἡ, permoterio. quod ab ἀλέομαι, muto. f. ξω.

Ἐπάλσετο, 3. sing. imperf. pass. a πάλλω, vibro, agito. Alii poui voluut pro ἐφάλλετο, imperf. ab ἐφάλλομαι, iusilio.

Ἐπάλτο, ὁ, insilieua, per syncopeu pro ἐφαλλόμενος, Æol. mutato etiam spiritu aspero in tenuem. ab ἐφάλλομαι, quod ab ἐπί, & ἅλλομαι, saiio. f. ἅλλομαι. a. 1. med. ἠλάμην.

Ἐπάλξις, ή, propugnaculum mori. ex ἐπί, & ἄλκη, ης, ἡ, robur.

Ἐπάλτης, ου, ὁ, apud Pindarum hoc vocabolum tantum repertitur; & dicit puto de veoto fecundo, nauriique grato. q. per syncopeu pro ἐπίδαλτος. ex ἐπί, & δαλτός, splendidus, & per meraph, lucia instas gratus, a δάλπω, calefacio, foveo.

Ἐπάλτο, iusiliebat, imperf. Æolic. pro ἐφάλλετο, vel pluſq. perf. passiv. pro ἐφάλτο. ab ἐφάλλομαι, iusilio. vide ἐπάλμενος.

Ἐπαμᾶν, & ἐπαμᾶσθαι, accumolare. ab ἄμη, meto.

Ἐπαμβάλλω, eom tergiversatione, procrastinando. Ex ἐπί, & ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω, alte, Hesych. Th. βάλλω, jaeio.

Ἐπαμείβω, vel ἐπαμείβομαι, permoto, alteroo. fut. ψομαι. ab ἐπί, & ἀμείβω, muto. f. ψω. p. ῆμφα.

Ἐπαμινώλης, ου, ὁ, Epaminondas, Thebanorum dux.

Ἐπάμπετο, respondebat, Jon. pro ἐπάμπτο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi ἐπαμπάζω, respondeo, alterno.

Ἐπάμυ, ος, ὁ, ὸ, Poet. Æol. ae Jooic. pro ἐφαμύς, υς, ὁ, uuius diei, qui durat uoin diem. ab ἐπί, & ἡμέρα, diea.

Ἐπαμυσάλιμος, ὁ, obrutus, a. 1. part. med. verbi ἐπαμάω, coarcervo, quod ex ἐπί, & ἀμάω, meto.

Ἐπαμύνω, propugnate, a. 1. inf. act. ἐπαμῦναι, ύνω, a. 1. imper. verbi ἐπαμύνω, defendo. Th. ἀμύνω, auxilior, opem fero.

Ἐπάν, posquam, conjunct. ex ἐπί, & ἄν. vide ἐπί.

Ἐπαναβαθμεύειν, differre. vide ἀναβάλλω.

Ἐπαναβαίνω, ascenda, superveoio. quod ab ἐπί, ἀνά, & βαίνω, eo.

Ἐπαναβλήδην, adverb. quasi injectim, & obviatim, Herodot. l. 2. Th. βάλλω, jaeio.

Ἐπαναγείρω, a. 2. inf. act. ab ἐπαναίρω, commoveo, excito.

Ἐπάναγκες, adv. necesse, necessario. τὸ ἐπάναγκες, scil. ὄντα, necessaria. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, necessitas.

Ἐπαναίρω, tedeo, excito, commoveo. fut. ἄρω. a. a. ἐπανήγαγον. a. a. imperat. activ. ἐπανάγκαγε, provehe. ex ἐπί, & ἄγω, duco.

Ἐπαναλέγω, altius repetendo aperire. ex ἐπί, ἀνά, & λέγω, dico.

Ἐπαναμιμνήσκω, communefacio, cum acc. f. ήσω. p. ἐπαναμέμνηκα. ex ἐπί, ἀνά, & μιμνήσκω, in memoriam revoco. Th. μνάομαι, memoro, recordor. f. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Ἐπαναπαύομαι, aequiesco, cum dat. Item requiesco. f. αὐσομαι, p. ἐπαναπέπαυμαι. a. 1. med. ἐπαναπαυσάμην, ω, ατο. ab ἐπί, ἀνά, & παύω, sesso. a. 2. ἔπαυον.

Ἐπαναπλάω, crebro oavigare. Item ubuudare. Th. πλέω, navigo.

Ἐπαναστήσομαι, insurgam. f. 1. med. ab ἐπανίστημι, insurgo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, sto.

Ἐπαναστρέφω, revertor.

Ἐπαναστρωθῆναι, præf. inf. pass. ab ἐπαναστρώννυμι, insuper impono, acceptum ferro. ex ἐπί, & στρώννυμι, pono.

Ἐπαναστρώω, post vindemiam, quæ supersunt, colligo. ex ἐπί, ἀνά, & τρώγω, ῆς, frumentum: viodemia, io Epigr.

Ἐπανάστασις, ή, στεως, redibo. fut. 1. iud. pass. verbi ἐπανίημι, redeo, remitto, & condouo. Th. ἵημι, mitto.

Ἐπανέσω, denuo ioterrogare.

Ἐπανίης, ου, qoi dimisit, a. 2. part. act. ab ἐπανίημι, a. a. iud. verbi ἐπανίημι, dimitto. quod ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto.

Ἐπανελθῆν, a. 1. inf. act. ἐπανελθεῖν, & in f. g. ἐπανελθέμεν, a. a. part. act. verbi ἐπανέρχομαι, redeo. f. ἐπανελεύσομαι. a. a. ἐπανῆλθον. quod ex ἐπί, ἀνά, & ἔρχομαι, veoito.

Ἐπανέρχομαι, accedo. vide ἐπανελθῆν.

Ἐπανερήσεται, interrogabit, 3. sing. fut. 1. act. verbi ἐπανερωτάω, iurerrogo. f. ήσω. ex ἐπί, ἀνά, & ἐρωτάω, rogo.

Ἐπανέχω, præsto, antecello, imiror. ex ἐπί, ἀνά, & ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. a. ἔσχεα.

Ἐπανθέω, superfloreo. f. ήσω. p. ἐπανθήκα. p. m. ἐπανθῶα, & per epenthesin τὸ ε, ἐπανθέωα, & teduplicatione Attica ἐπανθήκεα. ex ἐπί, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθω, ῶ, τὸ, flos.

Ἐπανίημι, ης, ι, redeo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι. f. ξω. venio.

Ἐπανίστατο, pereuuctabatur, 3. singul. imperf. verbi ἐπανίσταμαι, quud ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, interrogo. Th. ἄνα, dico.

Ἐπανῖσι, remittunt, 3. plur. præs. iud. Att. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto, quod iu 3. plur. est ἴασι, Jon. ἴᾶσι, & per crasin Att. ἴᾶσι.

Ἐπανθέω, superfloreo. f. ήσω. p. ἐπανθήκα. p. m. ἐπανθῶα, & per epenthesin τὸ ε, ἐπανθέωα, & teduplicatione Attica ἐπανθήκεα. ex ἐπί, & ἀνθέω, floreo. Thema ἄνθω, ῶ, τὸ, flos.

Ἐπανῶ, ως, ω, redeo. ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι. f. ξω. venio.

Ἐπανώγεω, pereuuctabatur, 3. singul. imperf. verbi ἐπανίσταμαι, quud ex ἐπί, ἀνά, & ἵστημι, interrogo. Th. ἄνα, dico.

Ἐπανῶσι, remittunt, 3. plur. præs. iud. Art. ab ἐπανίημι, quod ab ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto, quod iu 3. plur. est ἴασι, Jon. ἴᾶσι, & per crasin Att. ἴᾶσι.

Ἐπαοιδέτω, Jou. pro ἐπαοιδήτω, iofurtexeruut, 3. plur. opt. passivi; vel scribendum ἐπαοιδέσθω, Jou. pro ἐπαοιδήσθω. Th. ἴσημι, sto.

Ἐπαοιδέται, Jou. pro ἐπαοιδήται, 3. pl. præs. pass. verbi ἐπαοιδέω, insurgo.

Ἐπαοιδεύω, iofurgo: exeito, erigo. fut. ἐπαοιδεύσω. p. ἐπαοίδευκα. fut. 1. med. ἐπαοιδεύσομαι. Th. ἴσημι, sto.

Ἐπαοιδίου, redeoudum, adv. theticum. ab ἐπαοιδέω, redeo. a. a. pest. ἐπαοιδέω. ex ἐπί, ἀνά, & ἄω, eo.

Ἐπαοιδή, ὁ, a. a. part. ab ἐπαοιδέω, redeo. vide ἐπαοιδέω.

Ἐπαοιδήδοκ, ὁ, præf. part. pass. ἐπαοιδήδοκα, præt. inf. pass. ab ἐπαοιδέω, ῶ, corrigo. ex ἐπί, ἀνά, & ὀρθός, ή, ὸν, rectus, erectus.

Ἐπαορ-

Digitized by Google

Ε'πανόρθωμα, ατ⊙, τό, & ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, emendatio: supplementum Ariſtotel.

Ε'παντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήντηκα. a. 1. ἐπήντησα. ex ἐπί, & ἀντάω, occurro, obvius fio. Them. ἀντί, contra.

Ε'παντέλλεται, ή, oriens, præſ. part. ſ. ab ἐπαντέλλω, per ſyncopen pro ἐπαντιτέλλω, exorior. quod ex ἐπί, ἀντί, & τέλλω, orior: mitto.

Ε'πάνω, ſupra, adv. cum gen. ex ἐπί, & ἄνω. Gl. Cyr. ἐπάνω, inſuper, ſuper, ſupra.

Ε'παξις, αντ⊙, ὁ, a. 1. part. act. ἐπάξων, f. s. inſ. ab ἐπάγω, induco, adduco, fut. ἄξω. p. ἐπῆχα. Th. ἄγω, duco.

Ε'παξε, Dor. pro ἐπῆξε, fixit, 3. ſing. a. 2. act. a πήγνυμι, figo. f. ξω.

Ε'παξί⊙, ε, ὁ, dignus, Poet. idem ac ἀπαξί⊙, æquiparandus. ex ἐπί, & ἄξι⊙, ε, ὁ, dignus.

Ε'παξόν⊙, ε, ὁ, qui circum axem volvitor, epitheton currus. Th. ἄξων, ο⊙, ὁ, axis.

Ε'παξε, Dor. pro ἐπῆξε, compegiſti, a. 2. med. 2. ſing. verbi πήγνυμι, compingo. f. πάξω.

Ε'παοιδή, ῆς, ἡ, Jon. & Poet. pro ἐπῳδή, incantatio. Th. ἀείδω, cano.

Ε'παυσε, ſedavi, a. 2. ind. act. binc in a. 2. paſſ. ἐπαύλη, verbi παύω, ceſſo. f. παύσω. p. πέπαυκα.

Ε'παυτῶμαι, 1. plur. præſ. ſub. verbi ἐπαυτάομαι, addubito. quod ex ἐπί, & ἀυτάω, dubito. hoc ex ἄυτειν. & πάω, tranſeo. p. m. πέπαυμαι.

Ε'πάυτυγε, ες, ὁ, ioruitus ſum. a. 1. ind. act. verbi παυτύω, circumſicio, intueor. f. εύσω. a. 1. part. παυτύξας.

Ε'φῳδή, ῆς, ἡ, imprecatio, ἀπαυρὰ. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, diræ.

Ε'παφύομαι, ſ. αὐξομαι, & ἠύομαι, execror, imprecor, devoveo. ex ἐπί, & ἀρά, ὁ, preces, diræ.

Ε'πάρας, αντ⊙, ὁ, & in f. g. ἐπάρατε, ης, ἡ, aor. 2. part. act. verbi ἐπαίρω, attollo, erigo. f. ἐπαρῶ. p. ἐπῆρκα. a. 1. imperat. ἔπαρον, άντω. aor. 2. paſſ. ἐπήρθην. ab ἐπί, & αἴρω, tollo.

Ε'παρώμα⊙, ε, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & ἀρά, ᾶς, ἡ, precea, diræ.

Ε'παρσοτω, irruo, illidor. ex ἐπί, & ἀράσσω, amputo. f. ξω.

Ε'πάρατε, erigite. 2. plur. a. 1. imperat. act. ἔπαρον, άτω. ab ἐπαίρω, erigo.

Ε'πάργυρ⊙, ὁ, ἡ, argento tectus. Th. ἄργυρ⊙, argentum.

Ε'πάρη, 3. ſing. a. 2. paſſ. verbi πείρω, tranſeo. At ἐπάρη eſt a. 2. ſub. act. ab ἐπαίρω, attollo.

Ε'παρήρει, ως, ει, plnſq. perf. paſſ. verbi ἐπαίρω, apto, quod ex ἐπί, & ἀρά, a pro. p. m. ἦρα, & Attr. ἤρκειν.

Ε'παρτεπάμην⊙, Jon. pro ἐπαρτεπάμην⊙, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπαρτάομαι, interprecor. Th. ἀράω, ᾶς, ἡ, diræ.

Ε'παῦδις, ὁ, a. 1. paſſ. verbi ἐπαύδεσθαι, effertl, ſuperbire. ab ἐπαίρω, attollo.

Ε'παῦδε, & per metath. ἔπαυδε, diripui, a. 2. ind. act. verbi πάρδω, vaſto. ſ. a. πάρδω.

Ε'παύεσε, præſtitit, 3. ſing. a. 1. act. Jon. vel Dor. pro ἐπήρκεσε, ab ἐπαρκέω, præſto, ſufficio.

Ε'παρκίσει, 3. ſing. ſ. s. vide ἐπαρκίω.

Ε'παυκέω, ſubvenio, eum dat. ſufficio, ſuggero, erogo: poſſum: areeo adjuvando: opitulor. Eurip. in Oreſte. f. ἐπαρκέσω. p. ἐπήρκηκα. a. 1. ἐπήρκησα. ex ἐπί, & ἀρκέω, propulſo.

Ε'πάρκιμος, ſufficientem, præſ. part. pro ἐπαρκέμενος. Thema ἄρω, apto.

Ε'παρξάμενο⊙, ὁ, aor. 2. part. med. ab ἐπάρχομαι, auſpicos. ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Ε'πάρω, fut. 1. act. verbi ἐπαίρω, idem ac ἄρω, apto. a. 2. ἐπῆρα.

Ε'παρχία, ας, ἡ, provincia, ab ἔπαρχ⊙, ος, ὁ, præfectus, ex ἐπί, & ἀρχή, ῆς, ἡ, principatus.

Ε'παρωγεύς, έως, ὁ, auxiliator, adjutor, & ὁ, auxiliatrix. ab ἐπαρήγω, adjuvo. Th. ἀρήγω, ſ. ξω, auxilior.

Ε'πάσαι, a. 1. inſ. act. ab ἐπάζω, inculco. Th. ἄζω, pro ἀείδω, cano.

Ε'πάσαντο, & gemin. σσ, ἐπάσσαντο, gaſſa ruunt, 3. pl. a. 2. med. a πάσσω, vel πατέομαι, poſſideo, veſcor. perf. paſſ. πέπασμαι.

Ε'πασκίει, Poet. pro κοσμεῖ, exorno, exerceo, meditor. Thema ἀσκέω, orno, exerceo.

Ε'πασκύσαμαι, οῖ, frequentes. ab ἐπί, & ἀσκέω, prope, ſeu ἀσκυτέω, propius. ἐπασκύσαμαι dicuntur facere, qui aliquid faciuot, continua ſerie ſequentes.

Ε'πασχον, paſſus ſui, imperf. a πάσχω, patior. f. πείσομαι. aor. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ε'πάταξε, percuſſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi πατάσσω, ſ. ξω, ferio. p. πεπάτηχα. a. 1. part. πατήξας.

Ε'πατήθη, ης, ἡ, calcatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi πατέω. ſ. ήσω, calco. a. 1. ἐπάτησα, ας, ε.

Ε'πάτησε, calcavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi πατέω, calco.

Ε'παὐγασμα, τό, ſplendor. ex ἐπί, & αὐγή, ſplendor Solis.

Ε'παυλις, εως, ἡ, commoratio, villa, habitatio, ſtabulum boum, ovinmque caula. ex ἐπί, & αὐλή, ῆς, ἡ, aula, atrium, aula.

Ε'παυρῶ, fruitur, 3. ſing. ab ἐπαυρέω, utilitatem percipio, fruor. Th. αὖρα, ας, ἡ, vcorus levior, aura.

Ε'παυρόμαι, ſeu ἐπαυράομαι, Dnr. pro ἐπαυρῶ, præſ. inſ. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρε, 2. ſingul. aor. 2. med. Jon. vel Dorie. pro ἐπαύρω, adeptus es, verbi ἐπαυρέω, ῶ. f. ήσω. aor. 2. med. ἐπαυρόμην, ῃ, ατο, Dor. ἐπαυράμην. Alii volunt eſſe imperf. verbi ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρὸν, ἐπαυρίσκω, & ἐπαύρομαι, fruor, conſequor; item pœnas luo, Th. αὖρα, aura.

Ε'παύρης, fruaris, Jonic. prn ἐπαύρῃ, 2. ſing. ſub. præſ. verbi ἐπαυρέομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυρίσκει, cras, poſtridie, adverb. ὁ ἐπαύριον, ſc. ἦμαρ, poſterus dies. Them. αὖρον, cras.

Ε'παυρίσκεται, fruuntur, 3. plural. indic. act. verbi ἐπαυρίσκω, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παύρετο, 3. ſingul. a. 2. opt. med. ἐπαύροι, Dor. pro ἐπαύρῃτο, a. 2. ind. activ. verbi ἐπαυρέω, fruor. .

Ε'παύρωνται, fruuntur, 3. plural. præſ. ſub. verbi ἐπαυρέομαι, idem ac ἐπαυρέω, fruor.

Ε'παυτον, 3. plur. a. 1. ind. ἐπαυτάλλον, ἐπαύτουν, ἐπαύτυσαν, a. 1. m. verbi πατέω, ceſſo. ſ. σω. a. 2. ἔπασον.

Ε'πάυτυσε, acclama, a. 1. imper. act. ex ἐπί, & αὔω, clamo.

Ε'παύτυν, ceſſaſti, 2. ſingul. a. 1. m. a πατέω, ceſſo.

Ε'παύτων, acclamare. ἐπαύτεον, acclamabant, Jon. pro ἐπαύτων, 3. plur. imperf. act. quod ex ἐπί, & αὔτεω, Poet. pro αὔω, clamo.

Ε'παυτορίῃ, in flagranti delicto, in ipſo facto. ex ἐπί, in, & αὐτόφωρος, ν, τό, quod ex αὐτός, ipſe, & φωρά, ᾶς, ἡ, furtum. Th. φώρ, φωρός, ὁ, fur. ἐπαυτοφώρῳ πλόπτας, Æſchim. in ipſo furto, & manifeſto fures.

Ε'παυχέν⊙, ος, ὁ, Poet. qui ſupra cervicem fertur. ὁ ἐπὶ τῷ αὐχένι φερόμενο⊙. Th. αὐχήν, cervix.

Ε'παυχῶ, ſuperbio, glorior. ὡς ἐμ' ἐπαυχῶ, ut mihi polliceor, ut ſpero. Sophocl. in Elect.

Ε'παφάσμαι, ῶμαι, contrecto, demulceo. vide in ἁφάω, palpo. Them. ἔπαπμαι, rango.

Ε'παφαυάθην, exſiccatus ſum. a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαφαυαίνω, cafico. quod ex ἀφαυόω, ſeu ἀφαύω, accendo, exaſſacio. Th. αὖος, ſicco, accendo.

Ε'πάφεσε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαφίημι, dimitto in, immitto. p. ἐπαφεῖκα. a. 2 ſub. ἐπαφῶ. ex ἐπί, ἀνά, & ἵημι, mitto.

Ε'παφρὰς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Epaphras. Gr. ſpumnſus.

Ε'παφρίζω, deſpumo. f. σω. p. ἐπήφρικα. ex ἐπί, & ἀφρός, ᾶ, ὁ, ſpuma.

Ε'παφρόδιτ⊙, ε, ὁ, nomen viri, Epaphroditus. Gr. venuſtus.

Ε'παφῶ, immiſero, aor. 2. ſub. ab ἐπάφλω, a. 2. ind. verbi ἐπαφίημι, immitto.

Ε'πάχησεν, vexavit, conſtrinxit, aor. 1. ind. verbi πάχνω, cooglutino, denſo. f. ήσω. Th. πάχνη, ης, ὁ, pruina.

Ε'παχυπάγλω, ης, ε, pinguiſcei. a. 1. ind. paſſ. verbi παχύνω, craſſum reddo, pinguefacio. Th. παχύς, ὑ⊙, ὁ, craſſus.

Ε'πέ, pro ἔπος, nom. vel acc. plur. ab ἔπος, ο⊙, τό, verbum. Them. ἔπω, dico.

Ε'πεάν, Jon. pro ἐπειδὴ, vel ἐπεί, poſtcaquam. vel pro ἐπεί, vel ὅταν, quando.

Ε'πέβη, Dor. pro ἐπέβην, peragravit, 3. ſing. a. 2. ind. act. ab ἐπιβαίνω, pergro, accedo.

Ε'πέβαινε, ες, ε, imperf. act. verbi ἐπιβαίνω, accedo. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Ε'πεβήσετο, impert. act. ab ἐπιβάλλω, injicio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. f. βαλῶ, p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ε'πέβαλον, a. 2. vide in ἐπιβαλλω.

Ε'πέβασε, Doric. pro ἐπέβησε, 3. ſing. a. 1. act. Poet. pro ἐπεβίβασε, aſcendere fecit, impoſuit, reſtituit in. Th. βαίνω, eo.

Ε'πέβην, ης, ν, peragravi, aor. 2. ind. ab ἐπιβαίνω. Thema βαίνω, eo. f. βήσομαι.

Ε'πέβησε, ες, ε, aor. 1. ind. ἐπέβασε, 3. plur. aor. 1. vel 2. act. ἐπεβήσατο, 3. plur. a. 1. med. verbi βαίνω, eo.

Ε'πεβίβασε, ας, ε, impoſuit, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβιβάζω, impono, aſcendere facio. fut. άσω. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πεβίω, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιβιόω, ſupervivo. a βιόω, vivo. ſ. βιώσομαι. a. 2. ἐβίων. a. 2. imperat. βίωθι. a. 2. opt. βιοίην. inſ. a. 2. βιώναι. a. 2. part. βιούς. Th. βί⊙, ε, ὁ, vita.

Ε'πεβλέψε, ας, ε, reſpexi, a. 1. ind. act. verbi ἐπιβλέπω, reſpicio. ſ. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. ex ἐπί, & βλέπω, viden.

Ε'πεβουλεύε, inſidiatus eſt, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιβουλεύω, inſidior. ex ἐπί, & βουλεύω, conſulto, delibero. quod a βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'πεγγελᾶν, ſ. άσω. p. κα, de malis alienis rideo, inſulto alicui ridendo. ex ἐπί, ἐν, & γελάω, rideo.

Ε'πέγειρε, præſ. imperat. act. ἐπεγείρετε, præſ. part. plur. num. verbi ἐπεγείρω, excito.

Ε'πεγείρω, excito. f. ἐπεγερῶ. p. ἐπήγερκα. a. 1. ἐπήγειρα. ab ἐπί, & ἐγείρω, excito.

Ε'πέγρετο, per Syncopen pro ἐπεγείρετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ex ἐπί, & γήγερμαι, ſum.

Ε'πεγχυσίαι, dativ. plur. perf. part. act. ἐπεγχυσίᾳ, verbi ἐπεγχυσίομαι agnoſco. f. ἐπεγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. a. 2. ἐπέγνων. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. ex ἐπί, & γιγνώσκω, cognoſco.

Ε'πεγνώσθη, cognitus ſum, a. 1. ind. paſſ. a γιγνώσκω, cognoſco.

Ε'πέγνωτε, 2. plur. aor. 2. ind. act. ἐπέγνων, ες, ω, ejuidem verbi.

Ε'πέγρετο, expergefiebat, imperf. per ſyncop. Poet. pro ἐπεγείρετο, ab ἐπεγείρω. vide ἐπεγείρω, excito.

Ε'πεδεύετο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπεδεύομαι, commonſtro. aor. 1. act. ἐπέδευσε, ας, ε. ſ. δεύσω. p. δέδευκα. ex ἐπί, & δεύομαι, oſtendo.

Ε'πέδησε, ας, ε, ligavi, aor. 1. ind. act. verbi πεδάω, ligo. ſ. ήσω. Th. πούς, ῶς, ἡ, pedica.

Ε'πεδίδη, pro ἐπεδίδει, 3. ſing. imperf. act. tanquam ab ἐπιδίδω, verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do. fut. δώσω. Th. δίδωμι, do.

Ε'πέδραμε, accurrit, 3. ſing. a. 2. verbi ἐπιτρέχω, incurſionem facio. ex ἐπί, & τρέχω, curro. fut.

θρέω, p. δεδράμηκα. aor. a. ἔδραμον. p. m. δέδραμαι.

Ἐπέδη, ης, ἡ, Jon. pro ἀφέδρα, mora, obſidio. vide ἄδη, falla.

Ἐπέδην, anorrus ſum, a. 2. vel imperf. verbi ἐπιβαίνω, anorior. ex ἐπί, & ἴημι, val ἰαύω. f. βήσω. p. βέβηκα.

Ἐπείδακε, ας, ε, aor. 2. ind. act. aa ἐπί, & δάκνω, do. f. δήσω, p. δέδηκα. a. a. ἔδακον, ες, ε.

Ἐπίσκοπος, dativ. plor. Jon. & Poet. pro ἔπεσι. ab ἔπος, εος, τό, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἐπαζώμενος, pro ἐπαβώμενος, dici Euſtath. exiſtimat.

Ἐπέζυτο, ſuperſtes fui, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέζω, ſuperſtes ſum. Th. ζάω, vivo. f. ζήσομαι. p. ἔζηκα.

Ἐπεζήτει, 3. ſing. imperf. verbi ἐπιζητέω, requiro. Th. ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ἐπέθεντο, impoſuit, 3. ſing. ἐπέθηντο, 3. plur. a. a. med. verbi ἐπιτίθημι, impono. Th. τίθημι. a. a. ἔθην.

Ἐπέθηκε, ας, ε, impoſui. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεθήμηναν, conaupivi, & in 3. plur. ἐπεθήμησαν, a. ε. ind. act. verbi ἐπιθυμέω, aoncupiſco. ex ἐπί, & θυμός. Th. Σωμός, ὁ, ἡ, animus.

Ἐπεί, & ἐπειδή, poſtquam, quoniam. conjunct. anm indic. ex ἐπί, & εἰ. bina ἔπεστι, deinda.

Ἐπείγεται, Jonic. & Doric. pro ἐπείγει, urgaria, properas, a. ſing. ſub. paſſ. varbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπείγετο, feſtinabat, 3. ſing. imp. paſſ. Jon. pro ἐπείγετο, verbi ἐπείγω, urgeo.

Ἐπειγομένοιο, faſtinantia. gen. ſing. Jon. præſ. part. paſſ. vida ἐπείγετο, ab ἐπείγομαι.

Ἐπείγω, urgeo, impello, feſtino, perſequor, maturo. fut. ξω. p. ἔσχεχα. hinc ἐπείγομαι, orgeor, q. aa ἐπί, & ἄγω, val ἄγω, facio. alii ab ἐπί, & ἄγω, ar fit quaſi adigo.

Ἐπειδάν, poſtquam. pro ἐπειδὰ ἄν. Th. ἐπί, quoniam.

Ἐπειδή, idem ac ἐπεί, poſtquam.

Ἐπειδήπερ, quandoquidem, cum indic. Th. ἐπεί, poſtquam, quoniam.

Ἐπείδει, 3. ſingul. opt. præſ. Th. εἶδω, video.

Ἐπείδω, intueor, reſpicio. f. ἐπόψω, vel ἐπείσομαι. aor. 2. ἐπέδον, ες, ε. aor. 1. imperat. ἔπιδα. ex ἐπί, & εἶδω, video.

Ἐπειδή, pro ἐπειδὴ, cum, quoniam. Th. ἐπεί, poſtquam.

Ἐπειδ', pro ἔπειτα, adv. deinda, poſtea Th. ἔπειτα, poſtea, tum.

Ἐπείθετο, obedivit. 3. ſing. imperf. verbi πείθομαι, pareo. f. πείσομαι. a. 1. med. ἐπεθόμην, ς, σο. Th. πείθω, perſuadeo. a. a. ἔπιθον.

Ἐπείκης, Dor. & Poet. ἐπεικὴς, & hoc pro ἐπεὶ ἂν, quum.

Ἐπειλημμένη, ἡ, tenens, perf. part. paſſ. f. g. varbi ἐπιλαμβάνω, axcipio. f. λήψομαι. vida in ἐλήμμαι.

Ἔπειμι, foccedo. a. a. ἔπιον, ες, ε. a. a. part. act. ἐπιών, ἄσα, ὸν, ſequens. hinc ἐπιόντος, ης, ὁ, ἡ, jugia. aa ἐπί, & εἶμι, eo.

Ἐπεῖσαι, Jonic. pro ἐφεῖσαι, permittere, immittere, a. 2. inf. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Ἐπείσθαι, indui, præf. inf. verbi ἐπίσυμαι, quod ex ἐπί, & εἶω, induo. hinc ἐπίω, & Jon. ἐπίνω.

Ἐπείτε, quandoquidem; conjunct. anm indic. vida in ἐπεί, poſtquam.

Ἐπείτε, ἐ, a. a. pert. ἐπέτμηκα, inſuper diacre, a. a. inf. ab ἐπί, & ἔτμω, dico.

Ἔπειρε, ας, ε, tranciai, & in 3. plur. ἔπειραν, a. 1. ind. act. verbi πείρω, tranſigo. fut. περῶ. præt. πέπαρκα. aor. a. ἔπαρον. perf. paſſ. πέπαρμαι. aor. 2. paſſ. ἐπάρθην.

Ἐπείρθην, ης, η, & in 2. plor. ἐπειρόθην, aor. 1. ind. paſſ. verbi πειρόω, aonatus, aaperiantia.

Ἐπείρατο, tantaſti, 2. ſing. a. 2. med. ἐπειράομαι, ω, ασο, verbi πειράω, conor. f. ήσω, & ασω, conor, tanto. Th. πεῖρα, ας, ἡ, aonatus, experiantia.

Ἐπειρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πειράομαι, tanto. ab aodem themate.

Ἐπείρεσθαι, intarrogara, præſ. inf. ab ἔρομαι, dico.

Ἔπειρε, Jon. pro ἐπείρα, 3. ſing. imperf. verbi πείρω, aonor. f. ήσω. p. πεπάρκα. Th. πεῖρα, experientia.

Ἐπειρύεσθαι, attrahere, quod ab ἐρύω, Poet. pro ἕλκω, traho.

Ἐπείρυσσε, Jonic. pro ἐπειρύετο, quod vida.

Ἐπείρυτο, pericolum faaiabant, 3. plor. imperf. paſſ. verbi πειράομαι. Thema πεῖρα, experientia.

Ἐπειρωτᾷ, Jonia. pro ἐπερωτᾷ, verbi ἐπερωτάω, Jonic. & Poet. pro ἐρωτάω. f. ήσω, rogo, intarrogo.

Ἐπειρώτα, Jon. pro ἐπερώτα, imperf. act. ajoſdem verbi.

Ἐπειρώτησις, ος, ἡ, Jon. pro ἐπερώτησις, intarrogatio, ab eodem themate.

Ἐπεισαγωγὴ, ῆς, ἡ, ſuperinductio. aa ἐπί, ὡς, & ἄγω, duco.

Ἔπεισε, ας, ε, adſui. a. 1. verbi ἔπεισα, adeo. ex ἔμι, eo. a. 1. inuſit. ἔσω.

Ἐπεισήγω, f. ξω, p. χα, ſuperinduco. ax ἐπί, ὡς, val ὡς, & ἄγω, duco.

Ἐπείσιον, ε, τό, aqualiculus, ima ventrir pars. τὸ αἰδοῖον, an ab ἐπί, & εἶμι, moveo? an ab ἐπισσάομαι?

Ἔπεισι, adeat, 3. ſing. præſ. ab ἔπειμι, quod ab ἐπί, & εἶμι, eo. aor. 2. ἦιον.

Ἐπεισήρχετο, ſubit, 3. ſingul. præſ. ἐπεισέρχομαι, ingredior. quod ex ἐπί, ὡς, in, & ἔρχομαι, vanio. f. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλθον.

Ἐπείσθην, ης, η, obedivi, a. 1. ind. paſſ. verbi πείθομαι, obedio. vida in πείθω, perſuadeo.

Ἐπεισφέρωμεν, adferamus, 1. plur. præſ. ind. ab ἐπεισφέρω, adfero. ex ἐπί, ὡς, & φέρω, f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἔπεισι, deinda, advarb. ἐπείτα, ἀlioqui. Th. εἶτα. poſtea.

Ἐπείχθην, properavi, aor. 2. ind. paſſ. ἐπέσχθη, a. ε. imperat. ab ἐπείγομαι. vide in ἐπείγω.

Ἐπέσχον, ες, ε, imperf. verbi ἐπέχω, inhibeo, attendo.

Ἐπεσσεύοντο, ας, ε, & in 3. plur. ἐπεσσεύοντο, a. 1. ind. verbi ἐπισσεύω, colloco. f. εύσω. perf. ἐπέσσευκα. ex ἐπί, & σεύω, aolloco, federa faaio. Th. σεύω, fut. σεύσω, idem.

Ἐπεσσύμην, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐπισσύω, advoco. Th. κελεύω, voco. f. εύσω. p. κέκλημαι.

Ἐπεσσυμένως, alacri ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κελεύω, abſcondo.

Ἐπεσβοήθει, ſubſidio venio. ἐπεσβοήθουν ὡς βοηθοῦσιν. ex ἐπί, ὅτι, & βοηθέω, auxilior.

Ἐπεσεύετο, Jon. pro ἐπείσσυτο, inſtabant, irruebant. 3. plor. imperf. verbi ἐπείσσυμαι, urgeo.

Ἐπέσσυτο, trans, adverb. cum gen. pro ἐπ' ὄσσον, ad illa uſque.

Ἐπέσσυτο, ἐπείσσυτο, 3. ſing. & plur. imperf. verbi ἐπείσσυμαι, jaceo ſuper, impoſitus ſum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Ἐπεσσύλλετ', pro ἐπεσσύλλετο, invocabat, 3. ſing. pluſ. pert. paſſ. ab ἐπί, & σύλλω, voco. f. ήσω. perf. σέσυλλα. perf. paſſ. σέσυλλαμαι.

Ἐπεσσύοντο, deſtinarunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐπισσεύω, fatalia ſtamina duco. quod ex ἐπί, & κλώθω, neo.

Ἐπεστάτει, 3. ſing. imperf. ab ἐπιστατέω, prævaleo. Them. κράτος, εος, τό, robur.

Ἐπεστάμεσθα, ας, ε, appendi, aor. 1. lod act. ab ἐπιστάμαι, σαι, ται, quod ab ἐπί, & στάμαι, ſuſpendo. f. ήσω. a. a. ἐπράμην. q. a πραμέω.

Ἐπέστασις, εως, ἡ, extaſio. ab ἐπίστημι, antando, quod ab ἐπί, ὅτι, & τείνω, tando. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐπεστείρατο, ῃ, σται, aontando, nitor, extendor. f. ἐπεστερώμαι. aor. 1. med. ἐπεξεστερώμην, ω, ασο. ab eod. themate.

Ἐπεστήσω, a. ſing. a. ε. med. varbi ἐπιστάομαι, inſuper acquiro. Th. ἵστημι, acquiro. fut. στήσομαι. p. κέστημαι.

Ἐπέσταθεν, apprehendit, 3. ſing. aor. a. med. verbi ἐπιλαμβάνω, apprehendo. f. λήψομαι. a. 2. ἐπέλαβον, ες, ε. ex ἐπί, & λαμβάνω, capio.

Ἐπεσταλθεν, obitus fuit, 3. ſingul. aor. a. med. verbi ἐπιλανθάνομαι, oblivifcor. f. λήσομαι. a. a. ἐπέλαθον. ex ἐπί, & λανθάνω, fan λήθω, lateo. f. λήσω.

Ἐπεστεύετο, invado, promoveo. ex ἐπί, & ἐλαύνω, f. άσω, agiro.

Ἐπεστάθεις, a. a. inf. act. verbi ἐπέρχομαι, ſupervanio. quod ex ἐπί, & ἔρχομαι, vanio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſyncopen ἤλθοι, vani.

Ἐπεστάθεν, ἔστω, ἴτω, a. a. part. act. gemit. ἐπιστάντος. ab ἐπέρχομαι, ſupervanio.

Ἐπέτηδες, ως, caplicavi, aor. 2. val imperf. act. varbi ἐπιτηδέω, explico. f. ήσω. p. ἐπιτέτηδα. a. ε. paſſ. ἐπετηδέθην. Th. τηδέω, ſolvo.

Ἐπεστηδεν, pro ἐπεστηδεον, inſtigabat, 3. ſing. imperf. med. varbi ἐπιστηδάομαι, incito: quod aa ἐπί, & μάω, vehementer cupio.

Ἐπεσύρετο, abſterſit, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi μάσσω, abſtargo. f. ξω.

Ἐπέσβαλε, injecit, 3. ſing. aor. 2. act. pro ἐπεσέβαλε, verbi ἐπαμβάλλω, ſuperjicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. a. ἔβαλον. præt. med. βέβλημαι. ἐπεμβλήσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ἐπεμβάλλομαι, inferor. ex ἐπί, ἐν, & Th. βάλλω, jacio.

Ἐπεσβάτης, α, ὁ, Poet. pro ἐμβάτης, ου, ὁ, & per ſyncopen ἐμβάτης, ας, ὁ, ſeſſor, qui aquo inſidet.

Ἐπεσβαίνων, ὁ, conſcendens, perf. part. act. Jon. pro ἐπεμβεβηκὼς, ότος, ὁ, varbi ἐπεμβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. p. βέβηκα. a. a. ἔβην.

Ἐπείσεται, ας, ε, permanſi, & in 2. plur. ἐπεσσείσαμεν, aor. 1. ind. act. varbi ἐπεσσείω, permaneo. fut. ἐπεσσεύσω. p. ἐπεσσείωκα. quod ex ἐπί, & σείω, maneo.

Ἐπεσσεύθην, ης, η, curavi, a. ε. ind. paſſ. verbi ἐπεσσεύομαι, curam gero. f. εύσομαι. Th. μέλω, curæ eſt.

Ἐπεσσύμενο, accuſabat, 3. ſing. imperf. paſſ. ex ἐπί, & μέμφομαι, accuſo. fut. ψομαι. p. μέμεμμαι.

Ἐπείσεν, permanſit, 3. ſing. imperf. act. varbi ἐπείσω, permaneo. vide ἐπέσσεισα.

Ἐπεσσεύμην, ω, ασο, ſuſanivi. aor. ε. med. varbi ἐπεσσείομαι, inſanio. Th. μαίομαι, inſanio. fut. ε. med. μανοῦμαι. p. m. μέμηνα.

Ἐπέσσευε, mittebat, imperf. activ. varbi πέσσω, mitto. f. ψω.

Ἐπέσσυξε, ας, ε, ſubſannavi, aor. 1. indic. act. verbi ἐπεσσύττω, ſobſanno, quod aa ἐπί, & μύττω, vel σσω, mungo, emongo. Th. μύζω, clanſa labris quendam ex naribus ſonum emitto.

Ἐπεσσύψε, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. varbi πέσσω, mitto. f. ψω. p. πέσσυμαι. a. 1. imperat. πέσσυψον.

Ἐπεσσύχετο, Dor. pro ἐπεσσύχετο, 3. ſing. imperf. ſupernatabat, verbi νήχομαι. Th. νέω, nato.

Ἐπεσύτης, ες, ὁ, amlanium, induſium, ab ἐπενδύω, ſuperinduo.

Ἐπενδύω, ſuperinduo, fut. ύσω. p. ἐπενδέδυκα. a. ε. med. ἐπενδυσόμην, ω, υσο. a. 1. inf. med. ἐπενδύσασθαι. ex ἐπί, ὁν, & δύω, induo.

Ἐπεσσεῖν, aor. 2. inf. activ. ἐπεσσύγην, 3. ſingul. aor. 1. val 2. ſub. ἐπεσσύγω, a. a. parr. ab ἐπιφέρω, infaro, objicio. f. ἐπείσω. a. a. ἐπέσσυγον. ex ἐπί, & φέρω, fero.

Ἐπεσσεῖσσες, οἱ, nom. plur. a. 1. pet. act. ab ἐπε-

ἐπιφέρω, infero. vide ἐνεγκ, Poet. pro λάβοιμι. 2. c. ind. act.

Ἐπίνεμαι, ει, ε, distribui, a. 1. ind. act. verbi ἐπιμίμω, quod a νέμω, tribuo. f. μήσ. a. ε. ἐνεμον.

Ἐπίνεμαι, 3. sing. imperf. vide ἐπιμίμεσθαι, depasci.

Ἐπιλίνω, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπιλέω, vel ἐπιλιμίω, accumuln. ex ἐπὶ, ἰω, & λίω, glomero. imperf. ἔνιον, & λίνον, unde ἐνίλινον, & ἐπιλίνον.

Ἐπιλιμβάνω, florui super, præt. med. pro ἐπιλίμβημαι, epenthesi τὰ σ, & reduplic. Attica, verbi ἐπιμβάω, superfloreo. ea ἐπὶ, & ἀμβάω, floreo. Tb. ἄμβ-ω, ομβ-ω, πι, flos.

Ἐπινήχετο, natebat, 3. imperf. mad. ab ἐπινήχω, fluito, supernato, cum dat. Aphrod. f. ξω. Tb. νάω, nato.

Ἐπίνθω, lugebat, 3. sing. imperf. verbi πενθέω, lugeo,

Ἐπιπλώω, Dor. pro ἐπιλθεῖν, ὁ, a. a. pert. verbi ἐπέρχομαι, supervenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Ἐπίρρυμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπὶ, ῥέω, & ῥύμι, eo.

Ἐπεξελάσωμεθα, procedemus, 1. plur. f. c. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. f. ἐλάσομαι. a. a. ἤλθον.

Ἐπεξελθεῖν, a. 2. inf. act. ea ἐπὶ, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. a. ἤλθον.

Ἐπεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπὶ, ἐξ, & ἐργάζομαι, leboro. fut. σομαι. p. ἠργασμαι. Th. ἔργον, ε, πι, opus.

Ἐπεξέρχομαι, perſequor, irruo, circumeo. ea ἐπὶ, ἐκ, & ἔρχομαι, veoio.

Ἐπεξεῦρεῖν, 2. plur. aor. 2. act. verbi ἐπεξεύρίσκω, invenio. ex ἐπὶ, ἐξ, & εὑρίσκω, idem. f. εὑρ. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεξής, Jon. pro ἐφεξής, deinceps, idem ac ἑξῆς.

Ἐπέξιθι, perſequere, perceuſe, præſ. imperat. ab ἔξ, & ἴμι, eo.

Ἐπέοικα, convenit, præt. med. ea ἐπὶ, & οἶκα, ſimilia tum. vide ſimplex ἔοικα.

Ἐπεπίθη', pro ἐπεπίθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπεπείθετο, per ſyſtolen, pro ἐπεπίθοντο, 3. plur. a. r paſſ. forte legendum ἐπεπείθοντο, 3. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπὶ, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. 2. ἐπιθόμην. præt. med. πέπιθα.

Ἐπέπτω, Jno. pro ἕπομαι, inſequi. ex ἐπὶ, & ἕπω, ſequor.

Ἐπεπτάκεσαν, Jonic. pro ἐπετάλωσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πτάω, conor. f. πτήσω, & Jon. ἐπτω. perf. paſſ. πεπτάαμαι. Them. πτᾶκ, ας, ε, conatus.

Ἐπέπτωκα, incidi. aor. e. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, incido, cum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπὶ, & πίπτω, cado.

Ἐπεπήγη, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπὶ, & πήγνυμι, ſeu πάγω, figo. f. ξω. p. πέπηχα.

Ἐπεπίθμην, perſueſimus, per ſyncopen Æol. pro ἐπεπείθεμεν, 1. pl. a. 2. ind. act. iv. Jonice reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω, perſuadeo. Alii volunt eſſe 1. plur. pluſq. perf. med. pro ἐπεπείθεμεν, a p. m. πέπιθα.

Ἐπέπληγον, percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἐπλαγον, vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπιπλήσσω.

Ἐπέπλεον, adnevigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω, adnavigo. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπέπληξα, ας, ε, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel πτω, f. ξω, increpo. ex ἐπὶ, & πλήσσω, percutio.

Ἐπέπλων, ως, ω, ednavigabam, imperf. vel aor. 2. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπιπλέω, adnavigo: ut γέλων, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπίπλωσας, 2. ſing. a. 1. vel 2. pro ἐπίπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ἐπεποίθεσαν, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπὶ, & πείθω, perſuedeo. f. πέποιμαι. p. m. πέπιθα.

Ἐπεποίθη, Att. & Jon. pro ἐπεπείθει, ut ἔβη, pro βῆν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πέποιμαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ἐπεπτήγεσαν, egeraot, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπαπτήσσω, verbi πτήσσω, vel ἔπτω, lecio. f. ξω, p. m. πέπτηγα.

Ἐπέπταμαι, ας, ε, a. a. act. verbi ἐπιπετάμαι, inſuper ſternuto. ea ἐπὶ, & πτάμαι. f. πτᾶμαι, ſternuto.

Ἐπεπτάκειν, exeideram, pluſq. perf. verbi πίπτω, cadn. fut. πτήσω. p. πέπτωκα. a. a. ἔπεσον.

Ἐπέπυσο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπεπύθμην.

Ἐπερπάθη, tranſgreſſus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi περάω, traniveho. Them. πέρα, ultra, adverb.

Ἐπερργάζομαι, perpetro, exerceo. ex ἐπὶ, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ἐπέρασε, adegit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ex ἐπὶ, & ἐράω, fut. σω, figo, firmo.

Ἐπέρεσθαι, ſciſcitari. f. ἐπερήσομαι. ab ἔρω, dico.

Ἐπερήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. ἐρείδω, figo, firmo.

Ἐπέρησε, ας, ε, tranſivi, trajeci. a. 1 ind. act. verbi περάω, fut. ήσω, & ἀσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ἐπερρήγνυμι, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρρήγνυμι, violenter invado, inſilio. Th. ῥήσσω, frango.

Ἐπερρίπτει, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρίπτω, injicio. ex ἐπὶ, & ῥίπτω, projicio, f. ψω, p. ἔρριφα.

Ἐπέρρωσας, 3. plur. aor. 1. activ. ab ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello.

Ἐπερρώσαντο, 3. pl. ant. 1. med. verbi ἐπιῤῥώννυμι, confirmo, impello. fortiter moveo. ex ἐπὶ, & ῥώννυμι, firmo, confirmo. f. ῥώσω. p. ἐρρώωκα.

Ἐπέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπερχόμενος. f. ἐπελεύσομαι. a. 2. ἐπῆλθον. ea ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα.

Ἐπέρχονθ', pro ἐπέρχονται, ſuperveniunt, 3. plur. præſ ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ἐπέρωτᾶς, ᾶ, interrogn. impeſf. ἐπηρώτων, ως, ας, ας, ας, ω. f. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα. anr. 1. imperat. ἐπερώτησον, άτω. ex ἐπὶ, & ἐρωτάω, rogo, ſciſcitor. hinc ἐπερωτᾶν, interrogare.

Ἐπερώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπερωτήσας, ατος, ὁ, aor. 1. pert. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἔπεσεν, 3. ſing. anr. 1. verbi ἐπισείω, inſterno. f. ξω. Th. σείω, inſterno.

Ἐπεσβλής, ής, ές, verba probroſe in aliquem jacieoa. ex ἐπὶ, ὡς, & βάλλω, jacio. p. m. βέβληκα.

Ἔπεσεν, cecidit. 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 1. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Ἐπέσθω, ſequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut & ἐπέσθων, duel. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἔπεσθαι.

Ἔπεσσι, dativ. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔπω, dico. aor. e. ἔειπον.

Ἐπέσσυζεν, ες, ε, imperf. verbi σεύω, clandico. f. σω.

Ἐπέσσευεν, tegebat, 3. imperf. verbi ἐπισεύω, tego. f. ψω. Th. σεύω, tego.

Ἐπεστιψάσθη, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκιάζω, ω, ωτο, verbi ἐπισκότπτομαι, inviſo, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι, ex ἐπὶ, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ἐπεστείρατο, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστειρόω, inumbro, eum def. f. ώσω. p. ἐπεστείρωκα. a. 1. ſub. ἐπιστειρώσω, ῃς, ῃ, ex ἐπὶ, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ἐπεστίρτησε, inſiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ea ἐπὶ, & σκιρτάω, ſalio. Tb. σκαίρω, ſalto.

Ἐπεστυπτον, 3. ſingul. aor. e. ind. activ. verbi ἐπιστυπτόω, obtenebro. f. ώσω. p. ἐπεστύπτωκα. quod ex ἐπὶ, & στυπτός, ή, ὁ, vel ός, τὸ tenebræ.

Ἔπεσυν, ες, ε, a. a. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. e. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ἐπέσπετο, Jon. & Poet. pro ἐφέσπετο, ſequi. Th. ἕπω, ſequnr.

Ἔπεσσα, a. 2. ind. act. hinc aor. 1. inf. ἐπισσαι. a. a. part. ἐπισσάς. ab ἐπισσάω, attrahn. Th. σσάω, trahn.

Ἐπέσσευα, geminat. σσ, pro ἐπέσευα, Poetic. 3. ſingul. f. a. ἔσσομαι, verbi εἶμι, fum.

Ἐπέσσυτο, impetum fecit, per metathefim pro ἐπεσύσσατο, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπέσσυνται, pro ἐπεσύσσατο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπὶ, & σεύω, ſeu σύω, concito. Th. σεύω, quario.

Ἐπεσσεῦτο, aſtuti, incubui. a. r. ind. paſſ. verbi ἐφίσσομαι. vide in ἵσσομαι, ſtn.

Ἐπέστελλα, miſſus fum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto.

Ἐπέστειλα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ἐπεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστοναχίζω, ingemiſco. quod ea ἐπὶ, & στοναχίζω. fut. σω. idem ac στένω, gemo, ἔστονα, στονός, ὁ, angultus.

Ἐπεστεναχίζεσκε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπὶ & ἔστενα, ex στένω, gemo, quod a στονός, ὁ, angultus.

Ἐπεστέφωσαν, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω, corono. Th. στέφω, corono. f. ψω. p. ἔστεφα.

Ἐπεστεώς, ῶτ-ος, per crasin Jon. pro ἐφεστώς, perf. parr. act. verbi ἐφίστημι, inſto. quod vide.

Ἐπέσυμαι, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίστημι, inſto. f. ἐπιστήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ea ἐπὶ, & ἵστημι, ſto.

Ἐπεστήριξαν, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐπήρκτας, a στηρίζω, firmitez ſtatuo. f. ξω.

Ἐπεστήριξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ξω. p. ἐπιστήρικα. quod ea ἐπὶ, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ἐπέστησαν, inſtiterunt, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi ἐπίστημι, eb ἐφίστημι, inſto.

Ἐπεστίοφ-, Jon. pro ἐφεστίοφ-, ὁ, domeſticus, familieris.

Ἐπεστοναχίζε, idem ac ἐπεστενάχιζε, ab ἐπιστοναχίζω, ingemiſco.

Ἐπεστραμμένα, πα, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ἐπεστρέψαμεν, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιστρέφω, converto. f. ψω. Tb. στρέφω, verto.

Ἐπεστριφάλιζεν, verberabane, 3. plur. imperf. ea ἐπὶ, & στριφάλιζω, durnter tracto. Th. στρέφω, adſtringo. fut. ψω.

Ἔπεσχε, inhibuit, 3. ſing. a. 2. act. ἔπεσχον, verbi ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπέσχετο, 3. ſingul. aor. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἕσπεται, ſequitur, 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor. aor. 1. med. ἐφεψάμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἑπέτας, ας, ε, Poet. & Dor. pro ἑπέτης, ου, ὁ, ellecta, comes, famulus. Them. ἕπω, ſequor.

Ἐπετείλατο, a. 1. ind. paſſ. a πετήνυμι, ſeu πετέλλω, fut. ελῶ, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ἐπέτειλε, ας, ε, juſſi. a. 1. ind. activ. ab ἐπιτέλλω, jubeo. quod ex ἐπὶ, & τέλλω, inſit. verbo.

Ἐπέτηθ-, ε, ὁ, annuus, hornus. ἐπέτηθ-ες ἐλθόντ-ος, homn incentians. Th. ἔτ-ος, ες, τὸ, annus.

Ἐπετίθει, imperebat, 3. ſing. imperf. act. ἐπετίθουν, pro ἐπετίθεσαν, 3. ſing. imperf. paſſ. a verbo ἐπιτίθημι, jubeo.

Ἐπετέρπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιτέρπομαι, delectot. Tb. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐπετηδήσας, ας, ε, a. e. iod. act. verbi ἐπιτηδάω, ſectur ſtudioſe, operam do.

f. ἐ-

ſ. ἄτου, Th. ἐπιτηδὲς, ἐΘ-, ὁ, ἡ, idoneus, aptus.

Ἐπετήσω, r. ſing. vel 3. plor. imperf. act. quaſi ab ἐπετήθω, verbi ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπετίμα, 3. ſingol. imperf. act. verbi ἐπιτιμάω, objurgo. f. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα. ex ἐπὶ, & τίω, puoto.

Ἐπετίμησε, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ἐπετίμων, r. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμασον, ων, verbi ἐπιτιμάω, objurgo.

ἘπέτΘ-, ὁ, præſens anni tempus. ab ἐπὶ, & ἔτΘ-, εΘ-, τὸ, annus.

Ἐπέτνσσε, ας, ε, incidi io, offendi, nactus ſum. aor. 1. Poet. pro ἐπέτυχον, verbi πετύω, ῶ. fut. ύσω. q. n prifco verb. πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ἐπετράπλυ, ης, η, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπιτέτραφα. a. 1. ἐπετράφθ. prær. med. ἐπιτέτραμμαι. quod ex ἐπὶ, & τρέπω, verto.

Ἐπετράφθε, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπέτυχεν, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor. quod ex ἐπὶ, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.

Ἐπέὐκθε, impert. vel a. 1. Dialic. pro ἐπεύθου, & ἔκθε, rafolutiſſime Jon. pro ἔθι, verbi ὑπέκθω, vel εὔθ-, placeo. f. εὔθύνω.

Ἐπεύθόμεθα, iotelligebamus, r. plur. imperf. ex ἐπὶ, & πεύθομαι, ſeu πυνθάνομαι, iotelligo. fut. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 1. med. ἐπεθόμλυ.

ἘπεύκτΘ-, α, ὁ, optabilis, votu dignus. ab ἐπὶ, & εὔχομαι, precor.

ἘπεύξάμΘ-, ὁ, aor. 1. parr. med. ab ἐπεύχομαι, idem ac εὔχομαι, precor. f. ἔξομαι, p. εὖγμαι.

Ἐπεύφήμησε, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπεφήμησαν, a. 1. ind. act. verbi ἐπεφημέω, laudo. fut. ήσω. ex ἐπὶ, & εὐφημΘ-, laudatus. quod ab εὖ, bene, & φωνὴ, dico. Thema φάω, dico.

Ἐπεύχεο, Jon. pro ἐπεύχυ, præſ. imperat. ab ἐπεύχομαι, glotior.

Ἐπεύχομαι, ῃ, εται, glottor, præſ. ind. vida ἐπεύξάμΘ-.

Ἐπέφαντο, apparebant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro πεφαμένοι ἦσαν, verbi φαίνομαι, appareo. fut. 2. φανέομαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνλυ. Th. φάω, oſtendo.

Ἐπέφερον, ες, ε, impert. act. verbi ἐπιφέρω, infero. f. ἐπόίσω, a. 2. ἐπήνεγκον. Th. φέρω, fero.

Ἐπέφθον, occidebar, 3. ſing. imperf. verbi πέφνω, idem nc φέρω, occido. p. m. πέφονα. Alii a. 2. eſſe volunt nb ἐ πεφνόμην, quod in a. 2. ἐπέθανον, & per ſyncop. ἔπεφνον, occidi. Alii a φόω deducunt, & per redaplic. πεφόω, per ſyocopen πέφνω: unde n. ἔπεφνον.

Ἐπέφρασον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπιφράζω, induco, indico. fut. σω. prær. ἐπιπέφρακα. prær. med. πέφραδα. Th. φράζω, dico. Alii volunt ἐπέφραδον, Syracuſana redupl:cationa dici pro ἔφραδον, lacto themare πεφράδω, ex prær. med. πέφραδα, dixi.

Ἐπεφράσατ', pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. a. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vide ἐπέφραδον.

Ἐπεφράσατο, Poet. pro ἐπέφρασατο, quod vide.

Ἐπέφυκον, ες, ε, cnata arat, r. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem ac φύω, oaſcor. fut. σω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεσ, ω, εις, ει, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπεφωνήκειν. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι, unde eſt ἐπιφώνημα, ατΘ-, τὸ, exclamario. Them. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπέχεον, 3. ſing. imperf. vel n. a. verbi ἐπιχέω, infundo.

Ἐπέχω, abſtinere, occupare, præſ. inf. ἐπέχειν ἑαυτῷ πέδον, arcum intendere io ſcopum. ab ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπεχεύατο, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχεύω, aggredior. imperf. ἐπεχεύεσο, ου. f. ύσω. p. ἐπιπεχεύκειν. a. 1. ἐπεχεύσατο, quod ex ἐπὶ, & χεὺ, pes, manus.

Ἐπέχυντο, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc vero poſitum pro ἐπέχυ, paſſivum pro activo. Thema χέω, fundo. f. χεύσω.

Ἐπέχῦθλυ, ας, ε, a. 1. paſſ. verbi πέκω, pecto, tondeo. f. πέξω. Th. πύκω, idem.

Ἐπέχρων, imperf. vel a. a. verbi ἐπιχρώω, ſeu ἐπιχρώω, invado. Thema χράω, iovado furioſe.

Ἐπέχρυσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρύω, illino. fut. ύσω. p. ἐπικέχρυκα. Th. χρύω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo; item recipio, diſto; itam attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἐχήσω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπὶ, & ἔχω, habeo.

Ἐπεψε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi πέπτω, coquo.

Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπΘ-, εΘ-, τὸ, varbum. Th. ἔπω, dico.

Ἔπη, τὰ, carmina, oom. pl. ab ἔπΘ-, εΘ-, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a ε. ἤπω.

Ἔπῆ, ineſt, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum, quod ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

ἘπήβελΘ-, Poet. pro ἐπίβελΘ-, ὁ, compos, qui aliquid adeptus ait. ab ἐπιβάλλω, iujicio.

Ἐπήγαγε, nddoxit, Attice pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. ε. vel prær. med. verbi ἐπάγω, induco, inveho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἐπηγγείλατο, 3. plur. aor. 2. paſſ. Attice, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ἐπηγγελόμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. prær. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρε, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπὶ, & ἐγείρω, excito.

Ἐπηγρόδων, Jon. pro ἀπηγρῶν, incuſare.

Ἔπῆεν, pro ἐπῆν, ioerat, 3. ſing. impetf. ex ἐπὶ, & εἰμὶ, ſum.

Ἐπῆιμι, ἴμες, ἴμι, pluſq. perfect. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo, Th. εἶμι, eo.

Ἐπηετανὸς, ὴ, ὁ, annuos. ex ἐπὶ, & ἔτΘ-, εΘ-, τὸ, annus.

Ἐπηθρεκῦῖα, perf. pnrt. nctiv. f. g. ab ἐπαθρέω. quod ex ἐπὶ, & ἀθρέω, video. f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiſerunt, ab ἐφίημι, immitto. Sic ἐπῆκε, Jon. pro ἐφῆκε.

Ἐπηκολήθοτα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπηκολουθέω, ſubſequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολήθηκα. a. 1. ſub. act. ἐπηκολήθησα, ης, η. quod ex ἐπὶ, & ἀκόλουθος, ε, ὁ, pediſſequus, a.

ἘπήκοΘ-, ε, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκούω, audio.

Ἐπήκουσε, a. 1. act. verbi ἐπακούω, exaudio. f. ούσω. p. ἐπήκοκα. p. m. ἐπήκοος. ex ἐπὶ, & ἀκούω, audio.

Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροάομαι, ώμαι, ᾷ, ᾶται, ῶνται, verbi ἐπακροάομαι, ῶμαι, exaudio. ex ἐπὶ, & ἀκροάομαι, audio.

Ἐπήλυν, 3. plur. a. ε. act verbi πέλνω, vibro. f. πλῶ. a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, accedo. Th. ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυδε, ας, τὸ, & ἐπήλυδες, adveoæ. oom. pl. ab ἔπηλυς, υΘ-, quod ab ἐπέρχομαι, advenio. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυθε, 3. ſing. prær. med. vel a. 2 & per lyncopen ἐπήλθε, ab ἐπέρχομαι, advenio.

Ἔπηλυς, ὁ, advena, q. ab ἐπηλύθω. ἐπήλυθΘ-, ὁ, advena. Job. ao. 26. ἐπήλυσις, adventus.

Ἐπήνεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παινέω, ſocoo, damnum do. fut. έσω. Th. πῆμα, ατΘ-, τὸ, damnum.

Ἐπημοιβὸς, ὴ, ὁ, alternens. ab ἀμοιβὴ, alterno.

Ἐπήνεον, laudabam, & contracte ἐπῆνουν, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo, f. έσω. a. 1. ἐπήνεσα. a. 2. paſſ. ἐπηνέθλυν. as ἐπὶ, & αἰνΘ-, ὁ, ὁ, laus.

Ἐπῆλυ, aderat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι, adſum, ingredior, adoento. Th. εἶμι, fum. Sed ἐπῆλυ, quandoquidem, Jon. pro ἐπεί, ab ἐπὶ, poſtquam, & ἦν, fi.

Ἐπήνεσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. ον, pro ἐπῆσαν. vida ἐπήνεον.

Ἐπῆνθε, præt. med. verbi ἐπανθέω, ſuperfloreo. ex ἐπὶ, & ἄνθΘ-, εΘ-, τὸ, flos. vide ἐπανθέω.

Ἐπήνεσαν, laudarunt, 3. pl. n. 1. activ. Poet. pro ἐπήνεσαν, ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπῆνύσ-Θ-, ε, ὁ, vanur, evanidus. ab ἐπὶ, & ἀνεμΘ-, ventus.

Ἐπήλυθον, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπέρχομαι, occurro. f. έσω. p. ἐπήλυθκα. ex ἐπὶ, & ἔρχομαι. Th. ἀντὶ, contra, pro.

Ἐπῆνύσθη, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω. expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύτω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ἐπῆξε, 3. ſing. aor. 1. activ. a πήγνυμι, figo.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, f. ήσω, minitor.

Ἐπῆρε, ſuſtuli, a. 1. act. verbi ἐπαίρω, attollo. a. 1. m. ἐπηράμην, a. ε. paſſ. ἐπήρθην. Th. ἄρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

ἘπήρατΘ-, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπὶ, & ἐράω, l. ήσω, amo.

Ἐπημαίζω, damno afficin, iofeſto, vexo, calumoior. fut. άσω. p. πεπήμακα. quaſi ex ἐπὶ, & Ἄρης, Mare, quaſi aperto Marte inceſſo, & inceſſo. vel ἐράω, dico. Hinc ἐπήμας, ας, ὁ, damnoum in bello, injuria.

Ἐπῆρον, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f ἐπαρῶ. prær. ἐπῆρκα. aor. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. quod ex ἐπὶ, & ἄρω, tollo.

Ἐπήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπείρομαι, interrogo, quod ex ἐπὶ, & ἄρω, dico. At ἐπήρετο, cum ε ſubſcripto, aſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. ἄρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. nor. 1. ἦρα.

Ἐπηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, rectus, coopertus. quod ex ἐπὶ, & ἐρέω, rego. f. ψω.

Ἐπήρθην, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo, quod vide in ἐπῆρε.

Ἐπήρκει, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρκέω, ſufficio, ſubvenio. fut. έσω. p. ἐπήρκεκα. Th. ἀρκέω, propulſo.

Ἐπήρκεσεν, 3. ſing. a. 1. varbi ejuſdem. vide ἐπάρκω.

ἘπηρμένΘ-, ὁ, elatus, perf. part. paſſ. ab ἐπαίρομαι, efferor, Eli & aspeditus, promptus.

Ἐπῆρσε, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπαίρω, quod ab ἐπὶ, & ἄρω, npio. f. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

ἘπηρτημένΘ-, perf. part. paſſ. ab ἐπαιρτάομαι, immineo. quod ab ἐπὶ, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ήσω.

Ἐπήρτο, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρτάω, ω, ᾶς, ᾶ, verbi ἐπερωτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρώτηκα. a. 1. ἐπηρώτησα, ας, ε. Th. ἐρωτάω.

Ἐπηρώτεον, 3. plur. a. 1. ind. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ἐπῆσαν, infuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι, ingredior, advento.

Ἐπησθίων, Jon. pro ἐφησθίων, per ſync. pro ἐφησθίοσαν, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφήδομαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπὶ, & ἥδω, delecto. f. ἥσω. Th. ἡδὺς, ΕΘ-, ὁ, ἡ, ſuavis.

Ἐπῆ-

Ε'πάισθανο, 3. sing. a. 2. med, verbi ἐπαισθάνομαι, sentio. ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. praet. ἤσθημαι, a. a. med. ἡσθόμην, ο, απο.

Ε'παιτιάασκε, 3. singul. a. 1. med, verbi ἐπαιτιάω, applico, caerceo. Th. ἀτιάω, f. ἄσω, exsereo.

Ε'παιτα, praef. sub. 3. singul. ab ἕπομαι, sequor. a. 1. med. ἐφεψάμην.

Ε'πάκτεμο, υ, ὁ, ἡ, denfus. ab ἐπί, & πτερος, ν, τὸ, stomea.

Ε'πάχθεσμῶ, ὁ, perf. pass. part. ab ἐπάχθομαι, ingemo fub pondere. quod ex ἐπί, & ἄχθομαι, idem. fut. ἀχθέσομαι, & ἀσθήσομαι. a. 1. pass. ἠχθέσθην. Th. ἄχθος, εῦ, τὸ, pondus.

Ε'πί, praepofitio, cum gen. fuper, ut ὁ ἐπὶ τῆς λιθοτόμου, qui praeeft arcanis. in, ad, fupra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. fuper, adverfus, per, fub, ut ἐπὶ τῷδ' ἔω, fub nuroram. eſt etiam fuper, ultra, praeter, juxta; irem poſt. Sine caſu eſt defuper. Interdum ortum agit in compoſitione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ε'πι, pro ἔπεσι, ineſt, inſtat. ponitur etiam pro ἔστιν, infuot, ab ἔσμι, infum. Th. εἰμί, fum.

Ε'πιάλλῶ, ὁ, per fyncop. pro ἐπιαλέμῶ, Poet. pro ἐπαλέμῶ, praet. participp. ex ἐπί, & ἄλλομαι, falio. aor. a. med. ἐπάλμην, υ, απο.

Ε'πιασα, ας, ο, & in 2. plur. ἐπιάσατε, a. r. ind. act. verbi πιάζω, capio, prehendo. f. πίσω. p. πεπιακα. a. 1. pass. ἐπιάσθην. f. 1. pass. ἐπιασθήσομαι. Th. πιάζω, pramo, crucio. Dor. πιάζω.

Ε'πιασθεν, aor. a. ind. paſſiv. vide in ἐπίασα.

Ε'πι'αχαι, clamabant, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ε'πίβα, infuſa, per apocopen Poet. pro ἐπίβαθι, aor. a. imper. act. verbi ἐπιβαίνω, eunſcendo.

Ε'πιβαθμα, ας, ὁ, & ἐπίβαθρον, υ, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ε'πιβαίλω, ης, ῃ, conſcendam, a. a. opt. act. ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβαινέμεν, aſcendere, Ionic. pro ἐπιβαίνειν, praef. inf. activ. verbi ἐπιβαίνω, aſcendo, conſcendo.

Ε'πιβαίνω, cnnſcendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβαηκα. aor. a. ἐπέβην. n. a. part. ἐπιβάς, ἀντος, ὁ. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πιβάλῃς, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβάλλα, Dor. pro ἐπιβάλλω, praef. imperar. paſſ. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβάλλω, ſojicio, immitto, imperf. ἐπέβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβαλον, ο. a. part. act. ἐπιβαλών, ὄντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ε'πιβαλόντα, n. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, ſojicio.

Ε'πιβαλόντ, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλών, a. a. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπί, & βαρέω, εῦμαι, ὺς, ὑ, pondus.

Ε'πιβάς, άντος, ὁ, conſcendens, a. a. part. activ. & in f. g. ἐπιβᾶσα, ab ἐπιβαίνω, conſcendo. hinc ἐπίβασις, invaſio.

Ε'πιβατεύω, occupare, uſurpare, navem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβάτης, α, ὁ, epibata, vector. ab eodem verbo, & themate. ἐπιβατός, ὴ, ὸν, de loco dicitur, ad quem patet aeceſſus.

Ε'πίβεια, feſtum Aparturiorum Athenis, dieram quatuor. In nuptiarum feſto primus dies vocabatur γάμος, ſecundus ἐπίβεια, vel πανλία, tempus, ſcil. ſequens, vel futurum.

Ε'πιβεβαώς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβήσομαι, Æol. vel Dor. pro ἐπιβήσω, a. a. inf. act. ejuſdem verbi.

Ε'πιβήτευε, jon. pro ἐπιβήτευσε, fut. 1. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ε'πιβήτω, aſcende, praef. imperat. Jon. pro ἐπιβήθι, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ε'πιβητήρ, ῆρος, ὁ, fut. 2. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβήτω, ορος, ὁ, Jon. pro ἐπιβάτης, ε, ὁ, infenſor. & epitheton maris foeminam aſcendentis.

Ε'πιβιβάζω, impono, facio aſcendere. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ea ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πιβίημι, fum ſuperſtes, quod ex ἐπί, & βίημι, pro βιόω, vivo. Th. βίος, vita.

Ε'πιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ε'πιβλέψας, ας, ὁ, a. a. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω, p. φα.

Ε'πιβλῆ, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur. ea ἐπί & βάλλω, jacio.

Ε'πίβλημα, ατος, τὸ, additamantum, panniculus. ab ἐπιβάλλομαι, immitto.

Ε'πιβλής, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur. ab ἐπιβάλλω, immitto.

Ε'πιβοάα, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόημαι. ex ἐπί, & βοάω, clamo. Hinc ἐπιβοητός, pro infami, apud Anacreont.

Ε'πιβοᾶθαι, ſuppetias ferre. Th. βοήθεια, auxilium.

Ε'πιβόατο, υ, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, aeclamo.

Ε'πιβολή, ῆς, ἡ, exorſus, acceſſio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ε'πιβόσκω, paſco. f. βοσκήσω. Th. βόω, ῶ. f. ώσω, & ήσω, idem.

Ε'πιβουκόλιον, υ, τὸ, idem ac ſimplex βουκόλιον, υ, τὸ, boum armentum. Sic ἐπιβουκόλος, idem ac βουκόλος, bubul cua, armentarius.

Ε'πιβουλεύω, inſidias ſtruo, animo agitn.

Ε'πιβουλή, ῆς, ἡ, inſidiae. hinc ἐπιβουλίς, Poet. pro ἐπιβουλή. hiac ἐπιβούλος, ου, ὁ, inſidiator. ex ἐπί, advertus, & βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'πιβρέμω, adtremo. ea ἐπί, & βρέμω. f. ψω, fremo.

Ε'πιβρίθω, vide in ἐπιβρίσῃ.

Ε'πιβρίσῃ, ingruerit, 3. ſing. a. a. ſub act. ab ἐπιβρίθω, impreſſionem facio. Th. βρίθω, ſum gravis.

Ε'πιβώμιος, ου, τὸ, tuerſicia. Th. βωμός, ῆ, ὁ, ara.

Ε'πιβώσεται, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσεται, invocaſſe, aor. 1. inf. med. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσαντες, pro ἐπιβοήσαντες, vocaverint, 3. plur. aor. 1. ſub. med.

Ε'πιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, 1. plur. f. 1. med. a βοάω, clamo. ſic βώσεται, pro βοήσεται.

Ε'πιβωτῆρ, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocata. Th. βοάω, clamo.

Ε'πιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. fut. εύσω. praet. ἐπιγαμβρεύκα. a. 1. ἐπεγαμβρευσα. ea ἐπί, & γαμβρός, ὸς, ὁ, genar.

Ε'πιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπί, & γαμέω, ουπτιαε.

Ε'πίγαμο, ὁ, ἡ, nubilis. quod a γάμος, nuptiae. Th. γαμέω, duco uxorem.

Ε'πιγενεής, έος, ὁ, perf. part. med. verb. ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πίγηο, ᾳ, ὁ, ἡ, terreſtria. τὰ ἐπίγεια, terrena. ex ἐπί, & γέα, ας, ἡ, terra, & contract. γῆ.

Ε'πιγελάω, inſulto, irrideo, rideo. Ea ἐπί, & γελάω, rideo.

Ε'πιγενόμεν, υ, ὁ, a. a. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πίγια, funes, quibus puppis e terra religatur. ab ἐπί, & γέα, vel γῆ. melius igitur ἐπίγεα.

Ε'πιγίγνομαι, praet. ind. hinc ἐπιγεγόμεν, praef. partic. idem ac ἐπιγίνομαι, ſuccedo, inſequor, accreſco.

Ε'πιγίνομαι, ῃ, εται, ſupervenio, accreſco. f. ἐπιγενήσομαι. a. a. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ea ἐπί, & γίνεσθαι, ſeu γίνομαι, naſcor.

Ε'πιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. 2. ἐπέγνων. aor. 2. ἐπέγνοι, ως, ω, aor. a. imperat. ἐπίγνωθι. a. a. ſub. ἐπίγνω, ῶμι, ῶ. aor. a. inf. ἐπιγνῶναι. aor. a. part. ἐπιγνούς, ότος, ὁ. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπιγνωσθῆναι. quod ex ἐπί, & γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγλωττίς, ίδος, ἡ, liogula, minor lingua. ab ἐπί, & γλῶσσα, lingua.

Ε'πιγνάμπτω, flectit, 3. ſing. praſ. iad. ἐπιγνωμψεται, aor. 1. part. f. g. ab ἐπιγνάμπτω, flecto. Th. ἀγκάμπτω, flecto.

Ε'πιγνάμψας, ασα, a. 1. part. act. ab ἐπιγνάμπτω, flecto.

Ε'πιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πιγνόντες, nom. plur. a. a. part. act. ἐπιγνούς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πίγνωθι, a. a. imperat. act. vide γίνομαι.

Ε'πιγνώμων, ονος, ὁ, qui aliqu'd alicui ignoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγνῶς, 2. ſing. a. 2. ſub. ἐπιγνώ, ῶς, ῷ. ἐπιγνώσομαι, ῃ, εται, fut. 1. paſſ. ab eodem verbo.

Ε'πιγνώσεσθε, a. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πιγνωσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ε'πίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γόνος, ſum, fio. f. p. m. γέγονα.

Ε'πιγουνίς, ίδος, ἡ, femur. hinc ἐπιγονατίδος, qui ſupra genua poſitus. ex ἐπί, ſuper, & γόνυ, τὸ, genu.

Ε'πιγραβδόν, ſtrictim, adverb. ab ἐπιγράφω, inſcribo.

Ε'πιγραφή, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum.

Ε'πιγράφω, inſcribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα, aor. 1. ἐπέγραψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. perfect. ἐπεγεγράμμην, ψο, πτα. quod ea ἐπί, & γράφω, ſcribo.

Ε'πιδεινόν, ε, ὁ, ἡ, communia. ab ἐπί, & δαίνυμι, partior.

Ε'πιδεξιλάδεσθαι, & δίσθαι, liberaliter exhibera. Theor. ἐπιδεξιλὰς, άδος, ὁ, ἡ, largus, copinſus.

Ε'πίδε, reſpice, aor. a. imprrat. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor. fut. ἐπίδομαι. a. a. ἔδον, & ἴδεν. Th. ἔδω, video.

Ε'πιδεὴς, έος, ὁ, idem ac ἐπιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, indigens.

Ε'πιδιάλια, adverb. poſt meridiem. a. διάλια, ας, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δίος, & ἅλη, quum Solis ſplendor dreficra incipit. Malo ἐπὶ διάλια, circa pomeridianum tempus.

Ε'πιδιδεύκασι, vel ἐπιδιδεύκᾶσι, oſtendo. praſ. part. ἐπιδεικνὺς, ύντος, ὁ, fut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. a. 2. imperat. ἐπίδειξον, άτω, & a. plural. ἐπιδείξατε. a. 1. inf. ἐπιδεῖξαι, praſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπί, & δείκνυμι, monſtro.

Ε'πιδείξω, aor. 1. inf. act. ἐπιδείξασθαι, aor. 1. inf. med. ἐπιδείξατε, a. plur. a. r. imperat. act. ἐπίδειξον, 3. ſing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδειστός, ὴ, όν, demonſtrativus, a, um. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδεὴς, ος, ον, ἡ, ſuperbus, elegans, decor. ἐπιδεὴς χειρός, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆ χειρός, ad dextras partes manus, dextra manu, ab ἐπί, & δεξιά, ᾶς, ἡ, dextera.

Ε'πιδίφκεται, inſpicit, 3. ſing. praſ. ind. ex

ex ἐπί, & δέμω, video. fut. a. ἐφεσῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεσμέω, illigo. ἐπιδεσμία, alligo. hinc ἀπόδεσμος, ὁ, ἡ, τό, ligatio, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἐπιδεύομαι, Jonic. pro ἐπιδέομαι, ebris, a. fing. præf. fub. med. verbi ἐπιδέομαι, egeo. ex ἐπί, & δέω, pro δέω, egeo. Th. δέω, opus eſt.

Ἐπιδεής, egeas, 2. fing. præſ. ſub. act. ab ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὴς, indigens. nom. plor. ἐπιδεῖς, ab ἐπιδέω, indigeo. Th. δέω, opus eſt.

Ἐπιδεόμενος, ὁ, præſ. partiicip. med. ab ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, exeipio. imperf. ἐπεδεχόμην, η, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλος, ος, ὁ, manifeſtus. ex ἐπί, & δῆλος, ος, ὁ, perſpicuus.

Ἐπιδήμιος, adveca ſum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. aor. 2. part. ἐπιδημήσας, αντος, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπίδημος, & ἐπιδήμιος, ος, ὁ, ἡ, verſans io populo, civilis, domeſticus. hioc ἐπιδημία, ſom in nrbe, advenio. ex ἐπί, & δῆμος, ος, ὁ, populus.

Ἐπιδιατάσσομαι, ioſuper mando, vel conſtituo; item inſuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο ex ἐπί, διά, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, ioſuper do, ereſco. ἐπεδίδουν, 3. ſing. imperf. pro ἐπεδίδουν. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. a. ἐπέδων. aor. 2. ἐπέδοτον. aor. 1. paſſ. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζησθαι, inquirere. Thema διζω, quæro.

Ἐπιδινέω, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιδίνη, io orbem ago, verto. ex ἐπί, & δινέω, idem. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιώκω, ὁ, cortigo. f. ώξω. p. ἐπιδεδίωχα. a. 1. act. ἐπιδιώξαμαι. aor. 2. fub. act. ἐπιδιωξάμενος. a. 1. fub. med. ἐπιδιωξάμενος, η, ατο. ex ἐπί, διά, & ὀιώκω, ὁ, ὁ, rectus.

Ἐπιδορπίς, ίδος, ἡ, ultima pars.

Ἐπιδρομος, ος, ὁ, qui ſuper, aut poniur in curru: deliearus, otioſus, piger. ex ἐπί, & δρόμος, ὁ, currus.

Ἐπέδραμον, ſuorſom, ſeparatim. Poet. adv. pro χωρίς. Thema ὀίς, bis. hinc δίχα, ſeorſum.

Ἐπιδεύομαι, aor. 1. imperat. act. verbi δεύω, ioſequor.

Ἐπιδέατος, αι, nom. plor. a. a. part. act. ab ἐπιδέω. Th. ἐπιδέομαι, creſco, progredior.

Ἐπιδέξομαι, ὁ, ἡ, de quo eſt opioio, futurum; probabilis: ut ἐπιδέξομαι ὡὶ βασιλεύειν, de eo erat opioio, fore, ut regnaret. & ἐπιδέξομαι, gloriofus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον δεῖπνον, aqua ad cœnam. Ex ἐπί, & δόρπον, ου, τό, cœna.

Ἐπέδος, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, inſuper do.

Ἐπίδοσις, εως, ἡ, incrementum, additamentum, propagatio, acceſſio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπέδραμε, a. a. ioſ. act. ἐπιδύω, aor. 2. part. ejuſdem verbi.

Ἐπιδρομώτερος, genit. ſing. a. a. part. ἐπιδρομάτερα, aor. a. part. f. g. ab ἐπιτρέχω, perenrro. Th. τρέχω, curro. f. δραμέω. a. a. act. ἔδραμον.

Ἐπιδρομος, ος, ὁ, acceſſu facilis, plaous. ab ἐπιδρομή, ῆς, ἡ, incurſus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδρόμηκα. præt. med. ἐδρόμην.

Ἐπιδυμίη, ης, ἡ, plur. a. 2. ſub. verbi ἐπιδύομαι. Sed ἐπιδύμαι, 2. pl. aor. 2. ſub. act. ἐπιδύμεν, a. 2. ſub. med. 2. pl. ab ἐπιδύω, pro ἐπρόχω, inſpicio.

Ἐπιδὼν, aor. 2. partiicip. activ. vide ἐπιδύμαι.

Ἐπιδώσις, εως, ὁ, ſut. 1. iod. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπιείκεια, ας, ἡ, æquitas, manſuetudo, moderatio, modeſtia: venia, Ariſtot. in Rhetoric. ab ἐπιεικὴς, æquus.

Ἐπιεικὴς, ὁ, ἡ, ſimilis, æqualis. Th. ἔοικα, ſimilis ſum.

Ἐπιεικὴς, ὁ, ἡ, mitis, maaſuetus, modeſtus; ſufficiens, qui de ſuo jure remittit, æquus. ἐπιεικὴς ἀνὴρ, ſtugi famulos. ſocr. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis. Plato in Timæo. ἐπιεικὴς γένεια, animos leois. Ariſtoph. ἐπιεικέστατος λῆρος, facetiſſima fabula. Polyb. ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ἔχθρας, ad inimicitias elemeos. Plut. in Solone. ἐπιεικὴς ἦθεσι γεγονὼς, probis moribus prædiius. Plato de Leg. item conſentaneus eum dat. Ariſtoph. in Nub. dat. pl. ἐπιεικέσιν. ἐπιεικὴς, ſc. ἐστὶ, conſentaneum eſt, decet: ſuffieit. hinc ἐπιεικῶς, æque. ex ἐπί, & ἴκω, eedo, ſimilis ſum.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, tolerabilis, facile eedens. ab ἐπί, & ἴκω, eedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abuode, ſuffieienter. ab ἐπιεικὴς, ſufficiens.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, indutus, pro ἐπιεικὴς. perf. part. paſſ. Poetic. & in vocativo ἐπιεικτὲ. ex ἐπί, & ἴω, vel ἵημι, induo. f. ἴσω, a. 1. ἔσω.

Ἐπίειν, Joo. pro ἐφίειν, & ἐφιέναι. vide ἐπίημι.

Ἐπιλάτης, ſpera, præſ. imperat. Jon. ab ἐπί, & ἐλαύνω, Poet. pro ἐλαύζω, ſpeio. f. σω. p. ἐλήλακα. Th. ἐλατὴς, ὁ, ſpes.

Ἐπιέναι, præſ. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίειμι, admitto. vel Jon. pro ἐφίημι. ea ἐπί, & ἴω, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσασθαι, gemin. ον, pro ἐπιέσασθαι, Poet. pro ἐφίεσθαι, a. 1. m. inf. ἐπιεσάμην. a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπί, & ἵημι, ſeu ἴω, ioduo. f. ἴσω. a. 1. med. ἐπισάμην.

Ἐπίεσμαι, 3. perf. paſſ. ab ἐπιέζω, induo. f. ἐπιέσω. a. a. ἔπιον. parſ. paſſ. ἵεμαι, & aſſumpto σ, ſit ἵσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσμαι.

Ἐπιζάφελος, ος, ὁ, vehemens, cootumax, Helych. inde ἐπιζαφελῶς, gravitor. ex ἐπί, & ζαφελὴς, ὁ, ὁ, ἡ, vehemens, agreſtis.

Ἐπίζηλος, ſum ſuperſtes. Ex ἐπί, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιος, ος, ὁ, damnoſus, noxius. ἐπιζήμιός ἐστι, molęta eſt conſtituta. ex ἐπί, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζήσω, ſopervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro, inquiro, iodago, eſſagito. f. ήσω, p. ἐπιζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπί, & ζητέω, quæro.

Ἐπίη, 3. ſing. aor. ſub. ab ἐφίημι, immitto, f. ἐφήσω, Jon. ἐπήσω, a. a. ἔφην, & Jon. ἔπην. hinc a. a. ſub. ἐπέω.

Ἐπίηλα, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπί, & ἴαλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίηνας, invado, pro ἔπεμνας.

Ἐπίηρα, τά, amabilia, ἐπίηρα φέρειν, gratificari.

Ἐπιήρατος, quaſi ἐπιήρατος, & per ſyncop. ἐπηρατος, & ἐπήρατος, ὁ, verſo a in η, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Ἐπιθέσπεσι, αἱ, Jon. & Poetic. pro ἐφεσθέσπεσαι, nom. plur. aor. 1. part. verbi ἐφίεμαι, gaudeo ſoper aliqua re. ex ἐπί, & θέσπεσαι, delecto. Thema θέσ, ἔος, ὁ, ſuavis.

Ἐπιθανάτιος, ος, ὁ, ἡ, morti deſtinatus, morti addictus, obnoxios. ex ἐπί, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Theoia θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. a. ἔθανον.

Ἐπιθάσσειν, inducere, a. a. inf. act. ἐπιθάσσω, ἐπιθάσσειν, a. a. part. ἐπιθάσσας, per ſyncopen pro ἐπιθάσσασα, a. plur. a. a. opt. activ. ex ἐπί, & πίθημι, pono.

Ἐπιθάσσεως, ἡ, impoſitio, occupatio, invaſio, conatus, impetus. ἐπιθάσσεως τυραννικὸς, tyrannidis affectatio. Hermog. ἐπιθετὸς, impoſititius, additus, aſcitus, adjunctus. ἐπιθέτως ἔφησε dixit Iſocr. peregrina ſaſta, & aliunde invecta. ἐπιθέτου ἀτιμῶσαι, quæ alicui ferendæ traduntur, Lyſias. τὸ ἐπιθετον, adjectum, appoſitum, ſequens. Macrob. l. 1. e. 8. Saturn. ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθῆ, ῆς, 3. & 8. ſing. a. a. ſub. act. ἐπιθεῖν, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθήκη, ης, ἡ, acceſſio, additio. a πίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατος, τό, operculum, tegmen. Th. τίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, imponet, 3. ſing. f. a. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπίθι, invade. præſ. imperat. ab ἔπειμι, quod ab εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. a. a. ἦα.

Ἐπίθοιμι, per ſyncop. pro ἐπιθείην, 8. plur. aor. a. ind. act. verbi πείθω, perſuadeo. f. πείσομαι. aor. a. ἔπιθον.

Ἐπίθοι, perſuaſi, aor. 2. ind. act. ἐπίθοντο, 3. pl. aor. a. med. verbi πείθω, perſuadeo. p. m. πέπιθμαι. pert. paſſ. πέπεισμαι. f. 1. paſſ. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audacem reddo. ex ἐπί, & θρασὺς, έος, τό, audacia, pet metathein pro θάρσος, εος, τό, idem.

Ἐπιθρέξας, a. ſing. a. 1. iod. act. Jon. ab ἐπιτρέχω, percorro, ineurro Th. τρέχω, f. θρέξω, p. δεδράμηκα, a. a. ἔδραμον.

Ἐπιθύγατρα, inſiliosa, præſ. part. f. g. ab ἐπιθύγατηρ, inſilio. Th. θυγάτηρ, ſalto.

Ἐπιθυμέω, concupiſco, deſidero. imperf. ἐπεθύμεον, ες, εε, ες. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὸς, ὁ, ὁ, cupidus. ex ἐπί, & θυμὸς, ὁ, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupiſcentia. ab ἐπιθυμέω, concupiſco.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπί, & θύω, impetu feror.

Ἐπίθωνται, 3. plur. aor. 2. ſub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. a. med. ἐπεθέμην. Th. τίθημι, pono.

Ἐπικαθίζομαι, ſedeo. Ex ἐπί, & καθίζομαι, ſedeo.

Ἐπικαθίζω, colloco. f. ίσω. p. ἐπικεκάθικα. a. 1. ἐπεκαθίσα. a. 2. part. ἐπικαθίζας, ασης, ὁ. ex ἐπί, & καθίζω, ſedere facio. Th. ἕζω, f. ἵσω, idem, & ſedeo.

Ἐπικαθίσασης, genit. ſing. a. 2. part. act. verbi ἐπικαθίζω, colloco.

Ἐπικαίριος, & ἐπίκαιρος, ος, ὁ, intempeſtivus, periculoſus. ex ἐπί, & καιρὸς, ὁ, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέσασα, ἄμην, iavoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι. pluſq. perf. ἐπεκεκλήμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. ἐπικλέσσωμαι, η, ηται. a. 1. paſſ. ἐπεκλήθην. a. 2. part. paſſ. ἐπικλητὸς, ὁν, ὁν. ex ἐπί, & καλέω, voco.

Ἐπικαλύμματα χρήματα, peconiæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas eſt dominus coaqueritur. ex ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικάλυμμα, ατος, τό, velamen. ex ἐπί, & κάλυπτω, tego. fut. ψω. p. ça, pert. paſſ. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, ſeu ἐπιγκάμπτω, inflecto, perſuadeo. fut. ψω. Thema κάμπτω, flecto.

Ἐπικάμπης, ης, ὁς, idem ac κάμπης, obliquus.

Ἐπικαπακλίσας, aor. 1. ioſ. vide in κατακλίζω, ioando.

Ἐπικατάρατος, ος, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, dirae.

Ἐπίκαυτος, ὁ, ἡ, præuſtus. Th. καίω, uro. fut. καύσω.

Ἐπίκειμαι, iocumbo, inſto, urgeo, & in 3. plur. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, εο, το. præſ. int. ἐπικεῖσθαι. præſ. part. ἐπικείμενος. f. ἐπικείσομαι. Thema κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præſ. inf. ἐπικεῖσθω, 3. ſing. præſ. imperat. ἐπίκεινται, verbi ἐπίκειμαι, incumbo, inſto, urgeo.

Ἐπικεκλημένος, ὁ, pert. part. paſſ. verbi ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικερδὲς, έος, ὁ, ἡ, quæſtuoſus. Th. κέρδος, ους, τό, lucrum.

Ἐπικερτομέω, exprobio, cavillor, obiurgo.

Ἐπικεκτημένοι, Dor. pro ἐπικεκτημένοι, ατα, præſ. part. f. g. ab ἐπικτάομαι, exprobio.

Ἐπικέλσω, celabo, f. u. verbi ἐπικεύθω, quod ex ἐπί, & κεύθω, occulto. f. κεύσω. p. κεκεύθα.

Ἐπικεφάλαιον ἀγχιστεῖ, caput alicujus peeunia locitari. ex ἐπί, & κεφάλαιον, promulgo. Thema κάρη, ατος, τό, præco.

Ἐπικηρυκεύεσθαι, per præconem aliquid age-

re. Th. κήρυξ, præco.

Ἐπιδίνημι, diffundo super: quod a κίδνημι, seu κιδνάω, hoc autem u σκεδάω, dispergo.

Ἐπιδούσ, ὁ, ἡ, periculosus. Thema κίνδυνος, ε, ὁ, periculum.

Ἐπιδρέπω, inflecto, frango, obtundo. ex ἐπί, & κλάω, frango.

Ἐπιδρύπτω, laudo, celebro. idem ac κλείω, laudo, celebro.

Ἐπιδρύπτω, furor. f. ψω. hinc ἐπίληπτος, furax; item subdolus. Them. κλέπτω, furor. f. ψω. p. m. κέκλοφα.

Ἐπιδηθὴς, ῆτος, ὁν, a. 1. part. pass. ab ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπιδλήσι, dat. sing. ab ἐπίκληρος, ε, ὁ, ad quam uoiversa hæreditas pertinet. ex ἐπί, & κλῆρος, ε, ὁ, sors.

Ἐπιδλῆσαι, aor. 1. inf. act. ἐπικλήσας, a. 2. part. per syncopen ab ἐπικαλέω, appello. f. ἐσω. p. ἐπικέκληκα. ex ἐπί, & καλέω, voco.

Ἐπίκλησιν, accus. sing. ab ἐπίκλησις, εως, ἡ, cognominatio. ab ἐπί, & καλέω, voco. perf. pass. κέκλημαι, σαι.

Ἐπίκλητος, ε, ὁ, ἡ, accersitus. Ex ἐπί, & καλέω, voco.

Ἐπιμίγνυσθαι, miscari. a μίγνυμι, idem ac μιγνύω, misceo.

Ἐπίκλοπος, aor. 2. imperat. activ. vide κλέπω.

Ἐπίκλοπος, ε, ὁ, ἡ, furax: item subdolus. ab ἐπί, & κλέπτω, f. ψω, furor. p. m. κέκλοφα.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo. quod ex ἐπί, & κλύζω. fut. σω, abluo. a. 1. ἔκλυσα. p. κέκλυκα.

Ἐπίκλυτος, ὁ, aor. 2. part. f. g. vide in ἐπικλύζω, proluo.

Ἐπικλώθω, neo, fatalia stamina duco. ex ἐπί, & κλώθω, neo. f. κλώσω.

Ἐπίκοινος, in commune, promiscue. Them. κοινός, ὁ, communis.

Ἐπίκουρος, ε, ὁ, Epicurus. nomen Sectæ, ad Epicuro Philosopho iusami. ab ἐπίκουρος, ὁ, auxiliator.

Ἐπικουρέω, auxilium prubere, aor. 2. inf. activi ἐπικουρῆσαι, auxiliantem, acc. sing. a. 2. part. act. ab ἐπικουρέω, auxilior. f. ήσω. Th. ἐπίκουρος, ε, ὁ, ἡ, auxiliator.

Ἐπίκουρος, ε, ὁ, ἡ, auxiliaror, sc. in bello. auxiliatrix. hinc ἐπικουρία, auxilio venio. ἐπικουρίη, ης, ἡ, auxilium. τὰ ἐπικουρικὰ, auxiliares copiæ, proprie juvenum. q. ab ἐπί, & κοῦρος, juvenis. quod juvenum sit belligerare.

Ἐπικραίζω, ως, ω, allevo. pass. tod. ex ἐπί, & κραίζω, levo. Th. κάρη, ατος, ὁ, ἡ, levis.

Ἐπικραίω, Poet. pro ἐπικράω, amarus factus sum, aor. 1. ind. pass. a πικραίνω, idem ac πικρόω, amarum reddo, exacerbo. Thema πικρός, ὰ, ὁ, amarus.

Ἐπικρᾶναι, capita unuuisse, aor. 2. inf. act. ἐπικρᾶνις, 2. fing. fut. 1. act. ab ἐπικράω, perficio. fut. ῶσω. a. 2. ἐπί κρᾶνα. quod ex ἐπί, & κράω, fut. ῶ, effectum reddo.

Ἐπικραίθω, amarus factus sum, a. 1. ind. pass. a πικραίνω, amarum reddo. f. ανῶ, p. πεπίκρασμαι. Th. πικρός, ὰ, ὁ, amarus.

Ἐπικρατέοντα, acc. sing. m. g. vel nom. plur. n. g. part. præs. ab ἐπικρατέω, prævaleo, potior. fut. ήσω. pret. ἐπικεκράτηκα. ex ἐπί, & κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐπικρατέως, Poet. pro ἐπικρατῶς, valide, adv. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Ἐπικρατέουσα, ας, ὁ, a. 1. opr. Æol. ex ἐπί, & κρατέω, vinco. Th. κράτος, ους, τὸ, vis.

Ἐπικρηπῖδες, fudaria, lintea, sudatoria, Hippocr. quæ ἐπὶ κρηπῖδι, ceput, ponuntur. a κρὰς, ατος, ὁ, vel τὸ, capnt. Th. κεφάλαιον, ε, τὸ, idem. An quia corpore atque ἐπικρήπτωσι, id est continetur?

Ἐπικρήνω, pro ἐπικράνω, perfice, a. 2. imperat. act. pro epenthesin Ϝ, verbi ἐπικραίνω, perficio. quod ex ἐπί, & κραίνω, efficio. f. νῶ. a. 2. ἔκρηνα.

Ἐπικρήνωλε, 2. plur. u. s. sub. act. ab eodem verbo.

Ἐπικρῦσαι, a. 2. inf. Jon. pro ἐπικρᾶσαι, verbi ἐπικεράννυμι, admisceo. ex ἐπί, & κεράννυμι, misceo. f. 2. κερῶ, perf. κεκέρακα. perf. pass. κεκέρασμαι, & per syncopen κέκραμαι. a. 2. ἐκεκράδην, & ἐκράδην, f. 2. pass. κραδήσομαι, & κρασθήσομαι.

Ἐπικρυφόν, ὰ, ὁ, Poet. pro qoo & κρύφιον, ία, ιον, & κρυπτὸς, occultus. Th. κρύπτω, occulo.

Ἐπίκτητος, ε, ὁ, ἡ, acquisitivus. ex ἐπί, & κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι.

Ἐπικυδίσσεσθαι, superfœtare. Ex ἐπί, & κύω, in utero gesto.

Ἐπικώψαι, aor. 1. inf. act. ἐπικώψασα, 3. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπικόπτω, incido. vide κόπτω.

Ἐπικυρτώντα, attollentes, dual. num. part. præf. Poet. ab ἐπικυρτόω, incurvo. Th. κυρτὸς, ὰ, ὁ, curvus.

Ἐπικωμάζω, lascivio, indulgeo gcoio. Ex ἐπί, & κωμάζω. Th. κῶμος, lascivum convivium.

Ἐπικώμιον, ε, τὸ, Poet. pro ἐγκώμιον, ε, τὸ, encomium, laus. Hinc & ἐπικωμιῶν, ία, ιον, pro ἐγκωμιῶν, vel ἐγκωμιαστικὸς, ὴ, ὸν, laudatorius, a, um. ἐγκωμιαστὴς, ὁ, laudator.

Ἐπιλαβέσθαι, aor. a. inf. med. ἐπιλαβέσθαι, a. a. part. med. ἐπιλαβόμενος, 3. plur. a. a. sub. med. ab ἐπιλαμβάνομαι, prehendo.

Ἐπιλαθέσθαι, a. a. inf. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλάθεται, 3. sing. a. a. sub. med. vide ἐπιλαθέσθαι.

Ἐπιλαμβάνομαι, prehendo, cum gen. usurpatur. fut. 1. med. ἐπιλήψομαι. a. 2. med. ἐπιλαβέσθαι, ου, ετο. a. a. imperat. med. ἐπιλαβοῦ. a. 2. sub. med. ἐπιλάβωμαι, ῃ, ηται. a. a. inf. ἐπιλαβέσθαι. a. 2. part. med. ἐπιλαβόμενος. ex ἐπί, & λαμβάνω, capio. perf. λέλαφα, Attice εἴληφα. aor. a. ἔλαβον.

Ἐπίλαμπτος, ὁ, ἡ, manifestus, illustris, apertus. Herodot. ex ἐπί, & λάμπω, luceo. hinc ἐπιλάμψαντος ἐκ, affulgente vere, u. 2. part. act. gen. sing.

Ἐπιλανθάνεσθαι, 3. fing. imperat. pass. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro, fum immemor. cum gen. vel acc. Xenoph. fut. ἐπιλήσομαι. perf. pass. ἐπιλέλησμαι. a. 2. med. ἐπελαθόμην, ε, ετο. a. a. inf. ἐπιλαθέσθαι, cum genit. ex ἐπί, & λανθάνω, fau λήθω, lateo. a. a. ἔλαθον. p. m. λέλαθα.

Ἐπίληπος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐπίληθος, oblivio. vide ἐπιλανθάνομαι.

Ἐπιλαχὼ, ὁ, electus per sortem. Ex ἐπί, & λαγχάνω, sortior.

Ἐπιλαύειν, lævigare, poltre. a λαύω, idem. Th. λᾶς, lævis.

Ἐπιλέγομαι, nominor, dicor, ratiocinor, pass. pass ab ἐπιλέγω, concludo. fut. 2. med. ἐπιλέξομαι. a. 1. med. ἐπελεξάμην, ω, ατο, alegi. ex ἐπί, & λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Ἐπιλείπω, ως, ω, deficio. & in 3. plur. λείπασι. f. ψω. p. ἐπιλέλοιπα. aor. 2. ἐπέλιπον. p. m. ἐπιλέλοιπα. Th. λείπω, linquo.

Ἐπιλέλαθα, Dor. pro ἐπιλέληθα, oblitus fum, præt. med. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor.

Ἐπιλέλεσθαι, perf. inf. passiv ἐπιλελησμένος, η, ον, perf. part. passiv. ab ἐπιλανθάνομαι, obliviscor, ignoro; fum immemor.

Ἐπιλέσσω, prosperio, aspicio. Iliad. γ. præsens indicat. ex ἐπί, & λέσσω, video. Poeticum est.

Ἐπιλήθειν, obliviscere. Jon. pro ἐπιλήθου, præf. imperat. verbi ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. Th. λανθάνω, fut. σω, lateo. a. a. ἐλαθόν. p. m. λέληθα.

Ἐπιλήιοι ὕμνοι, hymni, qui ad vindemiæ torcularia canuntur. Them. λήνος, torcular.

Ἐπιληπτικὸς, & ἐπιλήπτος, comitialis, comitiali morbo labornns. ἐπιλήπτομαι, comitiali morbo laboro. ἐπιληψία, ας, ἡ, morbus comitialis. Ex ἐπί, & λαμβάνω, capio.

Ἐπιλησμοσύνη, ης, ἡ, oblivio, quod eb ἐπιλανθάνομαι, obliviscor. perf. pass. ἐπιλέλασμαι.

Ἐπιλήσομαι, f. 1. med. ab ἐπιλανθάνομαι, vel ἐπιλήθομαι, obliviscor, ignoro, fum immemor.

Ἐπιλήγάδην, idem ac λιγδὴν, strictim, languide, leviter. adverb. Lucian.

Ἐπίλογος, ε, ὁ, conclusio, peroratio, dictorum enumeratio. ab ἐπιλέγω, concludo. Th. λέγω, dico.

Ἐπίλοιπος, ε, ὁ, ἡ, ceteri, qui supereft. q. ab ἐπιλείπω, deficio. Th. λείπω, linquo.

Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio, interpretatio. ab ἐπιλύω, explico.

Ἐπιλύω, explico, dissolvu, dirimo. f. ὐσω. p. ἐπιλέλυκα. a. 2. ἐπέλυσα. u. 2. ἐπέλυν. perf. pass. ἐπιλέλυμαι. a. 1. pass. ἐπελύθην. f. 1. passiv. ἐπελυθήσομαι. ex ἐπί, & λύω, solvo.

Ἐπιμαίεται, iosanio. meraph. furiosin amo. ab ἐπί, & μαίομαι, fut. a. med. μάσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, Att. ἐμᾶσάμην. οἷς ἐπιμαίνετο, quæ furiola concupiscebat. Aristoph.

Ἐπιμαίομαι, attrecto, palpo, instigo, cupio, inquiro: cudo. ab ἐπί, & μαίομαι, idem cum μάω, cupio, quæro.

Ἐπιμάρτυρα, restem, acc. singul. ab ἐπιμάρτυς, ρος, ὁ, ἡ. Th. μάρτυς, ρος, ὁ, ἡ, idem.

Ἐπιμαρτύρεσθε, testificor. f. ήσω. pret. ἐπιμεμαρτύρημαι. Them μάρτυρ, testis.

Ἐπιμάρτυρος, ε, ὁ, testis. ab eodem th.

Ἐπιμάσσεσθαι, gem ος, pro ἐπιμάττεσθαι, a. 1. inf. med. Poet. ab ἐπιμάσσομαι, tangn, prehendo. a μάσσω, sive μάττω, tango.

Ἐπιμάσσομαι, tactu exploro, prehendo, abtergo. a μάσσω, seu ττω, tango.

Ἐπιμάγων, ὁ, ἡ, expugnabilis: auxiliator Hesychio. Th. μάχομαι, pugno.

Ἐπιμέδιος, ία, ιον, al Ἐπιμήδιος, scribendum? Epimetheus, nomen viri.

Ἐπιμειλίοις, ιττ, ὁ, ἡ, a. 2. part. m. g. verbi ἐπιμειλίσσω, subridco. Th. μείλομαι, f. ίσω, rideo molliter.

Ἐπιμείλια, τὰ, munera, quibus aliquem demulcemus, aut illa dos, quæ sponso datur: quod a μειλίσσω, mellitum reddo; vel a μέλω, curæ est.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, diligentia, studium, sedulitas, assiduitas. ab ἐπιμέλης, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλω, curæ est.

Ἐπιμελέομαι, ῶμαι, curam gero, curo, obeo, prafum. cum genit. f. ήσομαι. perf. ἐπιμεμέλημαι. a. 1. pass. ἐπεμελήθην, ῆς, ε. a. 1. imperat. pass. ἐπιμελήθητι. Th. μέλω, curæ est.

Ἐπιμελέστατα, nom. plur. n. g. superl. grad. ab ἐπιμελὴς, diligens. comparat. ἐπιμελέστερος. ab eodem them.

Ἐπιμελήθητι, anr. 1. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελὴς, ὁ, ἡ, diligens, sedulus, solicitus. ἐπιμελῶς, negutium, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητέον, cprandum. adject. verbale ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, curator, procurator. acc. plur. ἐπιμελητὰς, curatores.

Ἐπιμελὴς, ως, ἡ, Jon. pro ἐπιμέλεια, diligentia. vide ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελᾶ, præf. imperat. pass. ab ἐπιμελέομαι, curo.

Ἐπιμελῶς, adv. accurate, assidue, studiose, sollicite. ab ἐπιμελὴς, ὁ, ἡ, diligens. Th. μέλω, curæ est.

Ἐπιμέμνημαι, insuper memini, perfect. pass. verbi μάσσομαι, recordor.

Ἐπί-

Ε'πιμεμπτος, ή, nom. plur. n. g. ab ἐπίμεμπτος, η, ὁ, culpandus, accusabilis, ab ἐπιμέμφομαι, reprehendo.

Ε'πιμέμφεται, Ionic. pro ἐπιμέμφεται, 3. sing. sub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, incuso.

Ε'πιμέμφομαι, incuso, reprehendo: conqueror. ex ἐπί, & μέμφομαι, conqueror, accuso. f. ψομαι, perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ε'πιμένω, ῶ, ω, permaneo. præs. imperat. ἐπίμενε. impers. ἐπίμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπίμεινα. a. 2. sub. act. ἐπιμείνω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Them. μένω, maneo.

Ε'πιμετρήσω, mutuo dabo. fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. hinc ἐπίμετρον, ου, τό, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ου, τό, mensura.

Ε'πιμήδης, έος, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, εος, τό, cura.

Ε'πιμήνια, τά, meostrua sacra. a μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Ε'μίμνατον, ου, ὁ, permiatna, miscellaneus. ea ἐπί, & μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, πται.

Ε'πιμίξ, promiscue, mixtim. ab ἐπιμίγνυμι, immiscco. ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ε'πιμίξας, Æol. pro ἐπιμίξας, aor. s. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ε'πιμιξις, εως, ἡ, congressus, commercium, commixtio, admistio.

Ε'πιμίσγεται, commiscetur, 3. sing. præs. ind. ab ἐπιμίσγομαι. inde præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ε'πιμνήσομαι, recordor, memini. idem ac simplex μνήσομαι.

Ε'πιμνησθέντες, οί, nom. plur. aor. s. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, rei alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνήσομαι. Th. ωκύμορος, recordor.

Ε'πιμοιρᾶσθαι, præt. inf. pass. ab ἐπιμοιράομαι, imperfect. ex ἐπί, & μοιράω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μοῖρα, divido. præt. med. δεδάσμαι.

Ε'πιμωκᾶσθε, ᾶς, ᾶ, Poet. & Dor. pro ἐπιμωκᾶσθε, objurgatio, reprehensio. ab ἐπιμώκομαι, exprobro, culpo.

Ε'πιπλέετο, Jon. pro ἐπιπλεῖτο, ετο, & hoc pro ἐπιπλεῖτο, 3. sing. imperf. Vide in ἐπίμπλημι.

Ε'πίμπλαν, impletus eras, pro ἐπίμπλασο, Jon. ἐπίμπλω, & contracte ἐπίμπλω, a. sing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. Thema πλεθ, plenus.

Ε'πίμπρα, urebat, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι, quasi a πιμπράω, comburo. impert. ἐπίμπρασο, ων, ασο, ασ, ω, α. Th. πρήθω, incendo.

Ε'πιμύζω, tacitus fremo. Hom. Iliad. Υ. quod ex ἐπί, & μύζω, mussa.

Ε'πιμῦθιον, ου, τό, affabulatio, quod fabulæ adnectitur quasi appendix, ut ejus usus accommodetur ad mores. Aphthon. ex ἐπί, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Ε'πιμύλιος, ία, ον, molaria cantilena. ex ἐπί, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, superior mola. ab ἐπί, supra.

Ε'πιμύσσω, vel ύττω, subsanno. Thema μύσσω, vel ύττω, mungo.

Ε'πιμωμητός, ή, ὁν, vituperabilis. ex ἐπί, & μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Ε'πίνειον, ου, τό, emporium oavale: parva statio. ex ἐπί, & νῆθ, oavalis. Th. νεύς, ἡ, navis.

Ε'πίνεμεσθαι, depasci, præs. inf. Thema νέμω, pasco. f. μῶ. a. s. ἔνεμον.

Ε'πινενισμένος, η, ον, perf. part. pass. ab ἐπινίθω, fatalibus filis attribuo. a. s. part. pass. f. g. ἐπινενιθάτην, ης, ὁ. ex ἐπί, & νέω, neo.

Ε'πινόησας, consideravi, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, considero. ex ἐπί, & νέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ε'πιννίω, annuo. f. νεύσω. perf. ἐπινένευκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπί, & νεύω, annuo.

Ε'πινώω, vel ἐπινόω, & ἐπινοέω, in acervos aggero: ex ἐπί, & νάω, vel νόος, idem ac νέω, glomero.

Ε'πίνικιος, α, ον, victoriale: epulum victoriæ caussa datum, Lucian. ἐπινίκιος, α, ὁ, ad victoriam pertinens. Est & hymnos in alicujus victoriam. ab ἐπί, & νικάω, vinco. f. ήσω. τὰ ἐπινίκια, præmia, quæ strenuis militibus dantur, Poll. lib. 6.

Ε'πινοέω, f. ήσω. p. ανω, commiuiscor, considero, animo agito, statuo. Ex ἐπί, & νοέω, quod a νόος, ου, mens.

Ε'πίνοια, ας, ἡ, cogitatio: consilium. ab ἐπί, & νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Ε'πίνομεν, 1. plur. imperf. verbi πίνω, bibo.

Ε'πινομος, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάνυ νομος, qui in eodem regionis tractu, & pascuis versatur. Item hæres.

Ε'πιον, imperf. activ. verbi πίνω, bibo. f. πιόμαι, p. πέπωκα, 2. a. ἔπιον.

Ε'πιόσσω, admoveo, impello, idem ac ὄτρυνω, seu ὄτρυω. f. ξω.

Ε'πιπεσέζω, f. ξω, p. χα, dormio, incliuo. Ex ἐπί, & νεσέζω, dormito.

Ε'πίξενος, η, ὁ, ἡ, communis, promiscuus, a ξένος, η, ὁ, communis. idem ac κοινός.

Ε'πιοίνος, an legendum ἐπιοίνος, vinosus? ex ἐπί, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ε'πιον, bibi, vel biberunt. 1. sing. vel 3. plur. aor. a. act. verbi πίνω, bibo. f. πιόμαι. p. πέπωκα.

Ε'πίοντα, accedentem, contra venientem acc. sing. a. 1. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. a. ἴσα.

Ε'πιόπτομαι, sive ἐπόπτομαι, inspicio. ex ἐπί, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι, per. ώπμαι.

Ε'πιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præs. inf. ἐπιορκεῖν. præs. part. activ. plural. num. ἐπιορκοῦντες. præt. part. pass ἐπιορκέομαι. ex ἐπί, contra, & ὄρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ε'πιορκήσας, a. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιορκέω, pejero.

Ε'πίορκον, ου, τό, perjorium. ἐπιορκος, ου, ὁ, perjurus.

Ε'πίορκ. τά, intervalla, Jon. pro ἐπίοικα, ab ἔοικα, termiuus. ἐπιοικος, cultos. ab ἐπί, & οἶκος, ου, ὁ, idem.

Ε'πίπαν, ὰ, sequena, & in dativ. siogul. ἐπάνῃ, aor. a. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, en.

Ε'πιπόσω, ὰ, ὁ, de die in diem sufficiens: eraslinus: quotidianus, nobis sufficiendis idoneus. ab a. a. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Ad verbum sonat, quod ἐπὶ ἰόντι, ad subsiantiam quadrat, aut supra sub stantiam accedit ; quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ε'πιπρέψομαι, videbo, fut. s. med. verbi ἐπιπτόμαι, inspicio.

Ε'πιπρόχυ, prorsus, omnino, penitus. adverb. ex ἐπί, & πρόχυ, pro πάνυ, valde.

Ε'πίπων, io totum, omnioo, adverb ab ἐπί, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e.

Ε'πιπείθω, pro ἐπιπείθω, obtempera, præt. imperat. pass. Jonic. ἐπιπείθησθαι, 3. sing. sub. præt. ἐπιπεπείθωσι, nom. plur. præs. part. pass. f. g. ab ἐπιπείθομαι, f. πίθομαι. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. a. ἔπιθον.

Ε'πιπεσπικώς, τό, perf. part. act. n. g. ab ἐπικίπτω, incido. Them. πίπτω, cado. fut. a. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ε'πιπετών, ὀντος, ὁ, a. a. part. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo.

Ε'πικίπτω, irruo, cum dat. fut. ἐπιπεσέω. p. ἐπιπέπτωκα. aor. a. ἐπέπεσον, ες, ε, iocidi. a. a. part. ἐπιπεσών, όντος, ὁ, Thema πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Ε'πιπλώτω, inspergo, illino. Ex ἐπί, & πλώτω, fingo.

Ε'π πλεῖστε, sicqueotissime, maxime, latissime. adverb. a πολύς, multus, compar. πλείων, superlat. πλεῖστος.

Ε'πιπλέκω, permisceo. ex ἐπί, & πλέκω, necto. ξω. p. πέπλεχα. a. 1. ἐπέπλεξα.

Ε'πιπλόντα, accus. sing. part. præs. ab ἐπιπλέω, innato. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'πίπλοος, ον, ος, ον, plenus. Th. πλέος, plenus.

Ε'πιπλαγίως, adverb. strictim. a πλήσσω, percutio.

Ε'πιπλῆξαι, aor. 1. inf. act. ἐπιπλήξασα, gen. sing. a. 1. part. f. g. ἐπιπλήξας, 2. sing. aor. 1. sub. ab ἐπιπλήσσω, vel ύττω, increpo.

Ε'πιπλήσσεο, increpare, præt. imperat. pass. Jon. ab eodem themate.

Ε'πιπλήσσω, vel ύττω, increpo, castigo, cum dat. f. ξω. perf. ἐπιπέπληχα. a. 1. ἐπέπληξα. a. 1. sub. act. ἐπιπλήξω, ῃς, ῃ. ex ἐπί, & πλήσσω, vel ύττω, percutio. ἐπιπλήττομαι, doleo, ingemisco, in carmine aureo Pythagoræ.

Ε'πιπλήττω, vide in ἐπιπλήσσω.

Ε'πίπλωα, Jonic. pro ἔπιπλα, supellex. q. ab ἐπιπλόω, superficiarius. τὰ ἐπιπλόα. hinc per gem. syncop. ἐπίπλα, & ἔπιπλα. Th. ἐπίπλους, quod vide.

Ε'πιπλομένοισι, volventia, gen. Jon. ab ἐπιπλόμενος, præs. part. pro ἐπιπολώμενος. Th. πέλομαι, fuio.

Ε'πίπλων, implebant, 3. plur. a. 3. act. a πίπλημι, pro πίμπλημι, seu πίμπλαμι, impleo. a. a. ἔπιπλον, ut a πίμπλημι ἔπιμπλον Th. πλέθ, ος, ὁ, plenus.

Ε'πιπλώοντι, Dor. pro Poet. ἐπιπλέουσι, & hinc pro ἐπιπλέουσι, ionasvigant, 3. plur. ind. activ. Th. πλέω, oavigo, fut. πλεύσω.

Ε'πιπλώς, ὁ, navigans, per syncop. pro ἐπιπλέων, a. 1. part. ab ἐπιπλέω, a πλέω, vel πλώω, Poet. pro πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'πιπλώσας, αντος, ὁ, oavigans. a. 1. part. ab ἐπιπλέω, navigo.

Ε'πιπνείσας, ας, a, respirans, præs. part. f. g. ab ἐπιπνέω, inspiro. ex ἐπί, & πνέω, Poet. pro πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Ε'πιπνίγω, suffoco. f. ίξω. p. ἐπιπέπνιγμαι. a. 1. ἐπέπνιξα. ex ἐπί, & πνίγω, strangulo.

Ε'πίπνοια, ας, ἡ, instinctus, afflatus divinus. ab ἐπιπνέω, inspiro. Th. πνέω, spiro.

Ε'πιποθέω, expecto, desidero, intime amo. f. ήσω. p. ἐπιπεπόθηκα. a. 1. ἐπεπόθησα. ex ἐπί, & ποθέω. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ε'πιπόθητος, η, ον, ὁ, desiderium. ἐπιπόθητος, η, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium. ab ἐπιποθέω, desidero.

Ε'πιπολεύω, obambulo. vide in ἐπιπολάομαι.

Ε'πιπολῆς, io superficie, in summitate. manifeste, in prompto. τὸ ἐπιπολῆς, ipsa superficies. q. ab ἐπί, supra, & πέλω, sum, ideft, sum in rei summo, seu supersum. hinc ἐπιπόλιος, ος, ὁ, superficiarius. ἐπιπολαίως, superficialiter.

Ε'πιπολύ, magna ex parte, quod & ἐπὶ πολὺ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ε'πίπονος, ος, ὁ, laboriosus, operosus, molestus, negotium exhibens. hinc ἐπιπονία, laboriose. a πόνος, ου, ὁ, labor.

Ε'πιπορεύομαι, proficiscor, peragro. fut. εύσομαι. p. ἐπιπεπόρευμαι. ea ἐπί, & πόρω, transeo. p. m. πέπορα.

Ε'πιπρασκον, vendebam, imperf. act. verbi πιπράσκω, vendo.

Ε'πιπρόιεμεν, insuper misit, 3. sing. a. 2. act. Attic. ex ἐπί, πρό, & ἵημι, mitto. fut. ήσω. p. είκα. a. 1. ἧκα. & Att. ἦκα. aor. 1. λα. a. a. inf. ἦναι.

Ε'πιπροΐεμαι, Jonic. pro ἐπιπρόωμαι, a. a. inf. act. ab ἐπιπροΐημι, immitto. vide ἐπιπρόημαι.

Ε'πιπροήκω, protendo, foras emitto, promo. ex ἐπί, πρό, & ἵκω, mitto. a. 1. ἧλα.

Ε'πιπροσθε, ut ἔμπροσθε, ante, coram, &c. quod vide.

Ε'πιπροσθεν, officio luminibus, obscuro. ab ἐπιπρόσθε, quatenus est impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθεν, ante.

Ε'πιπτόθαι, aor. 2. inf. med. ab ἐπίπτημι, advolo. ex ἐπί, & ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι, a. 2. med. ἐπτόμην.

Ε'πιπτον, ες, ε, cadebam, imperf. act. verbi πίπτω, cado. f. πτήσω. p. πέπτωκα. aor. 2. ἔπεσον.

Ε'πιπωλέομαι, obambulo, lustro. ex ἐπί, & πωλέω, idem ac πολέω, oerto, versor.

Ε'πιῤῥάντω, infuo. f. ψω. perf. ἐπίῤῥυμα. ea ἐπί, & ῥάντω, fuo.

Ε'πιῤῥάσσω, ittruo: illidor. quod ex ἐπί, & ῥώσω, allido, dejicio. f. ξω.

Ε'πιῤῥέω, influere, convenire. Th. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ε'πιῤῥέπω, ες, ε, vergo, propendeo. ea ἐπί, & ῥέπω, f. ψω, idem.

Ε'πιῤῥήγνυτο, claudebat: ittruebat, 3. ſing. imperf. Jon. pro ἐπιῤῥώγνυ verbi ἐπιῤῥήγνυμι, illidor, ittuo. vel ἀφ ἐπιῤῥήσσω, idem. ea ἐπί, & ἀῤῥήγνυμι, vel ῥήσσω. f. ξω. amputo, tundo. Sunt qui velint eſſe imperf. Jon. verbi ἐπιῤῥώννυμι, inſtringo. ab ἐπί, & ῥώννυμι, vel ῥύω, ſeu ῥήγνυμι, ſtrango. f. ξω.

Ε'πιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum accuſ. fut. ψω. prat. ἐπέῤῥιφα. a. 1. ἐπέῤῥιψα. a. 2. part. ἐπιῤῥίψας, αντος, ὁ. Ea ἐπί, & ῥίπτω. f. ψω, projicio, præcipito.

Ε'πιῤῥύη, ης, ἡ, influxus. quod ea ἐπί, & ῥέω, fluo.

Ε'πιῤῥώσθω, ε, ὁ, ἡ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator; item utilis. ex ἐπί, & ἐῤῥῶσθω, ε, ὁ, undatum ſcripſit, quod a ῥέω, fluo. fut. ῥύσω.

Ε'πιῤῥώννυμι & ἐπιῤῥώνυμι, corroboro. Th. ῥώννυμι, idem.

Ε'πισημαίνεσθε, 2. plur. præſ. iod. paſſ. ab ἐπισημαίνω, indicn. fut. αινῶ. p. γκα. Th. σῆμα, ατος, τὸ, nota.

Ε'πίσημος, ος, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. ἐπίσημοι ἐν νηὶ, navis inſigne. ex ἐπί, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Ε'πίσης, adv. æque ac perinde. ea ἐπί, & ἴσος, ον, ὁ, æqualis, par.

Ε'πισπάσιος, fut. patr. ab Att. fut. ἐπισπάσω, comm. ἐπισπάσομαι. hinc fut. part. ἐπισπασόμενος, Att. ἐπισπασούμενος, Jon. verſa diphthongo ου in ο, fit ἐπισπασόμενος. vide ἐπισπαμός, ῆ, ὁ, cibaria.

Ε'πισπαμός, ῆ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab ἐπισπάω, cibaria præbeo. fut. ἐσω. p. ἐπισεσπακα. perf. paſſ. ἐπισεσπασμαι. ex ἐπί, & σπάω, ω, ὁ, frumentum.

Ε'πισκέπτομαι, inviſo, viſito. f. ψομαι. perf. paſſ. ἐπίσκεμμαι, recenſitus ſum. a. a. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, Inſtratos ſui. a 1. med. ἐπεσκηψάμην, ω, ατο, a. 1. imperat. med. ἐπίσκηψαι, ἀσθω, a. plur. ἐπισκήψασθε, deligite, diſpicite. aor. 1. med. ſub. ἐπισκήψομαι, p. κται. 1. pl. ἐπισκεψώμεσθα, ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio, viſo.

Ε'πισκλάζω, f. άσω, p. ακα, reconcinno, inſtauro, reparo. quod ex ἐπί, & σκλάζω. Th. σκλάω, άω, πω, vao.

Ε'πίσκοπος, ος, ὁ, viſitatio. accuſ. ἐπίσκοπον, ab ἐπισκέπτομαι, viſito.

Ε'πισκηνόω, in tabernaculo habito. fut. ώσω. p. ἐπεσκήνωκα. a. 1. ἐπεσκήνωσα. a. 1. ſub. ἐπισκηνώσω, ης, ῃ, ea ἐπί, & σκήνη, ης, ἡ, tabernaculum.

Ε'πισκήπτω, cum impetu deferri, obreſtari. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Ε'πισκιάζω, obumbrare. Th. σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ε'πίσκοπα, ut ſcopum aſſequaris: tendendo ad ſcopum. adv. quod a σκοπὸς, ὗ, ὁ, ſcopus. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Ε'πισκόπει, conſidera, præſ. imperat. act. ab ἐπισκοπέω, conſidero.

Ε'πισκοπέω, viſitatinus vaco, proſpicio, inſpicio, inviſo: attendo, I ſoer. recenſeo, Xenoph. fut. ήσω. p. ἐπεσκόπηκα. ex ἐπί, & σκοπέω, contemplor, video.

Ε'πισκοπή, ῆς, ἡ, inſpectio, cuſtodia, præfectura; Act. 1. viſitatio, epiſcopatos.

Ε'πίσκοπος, ου, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes, explorator, obſervator, ſpeculator. Fuit ἐπίσκοπος etiã magiſtratus Atticus, ſc. prætor, qui mittebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant ſub imperio, & ditione Athenienſi. Ariſtoph in Avibus. ab ἔσκεπται, prat. med. verbi σκέπτομαι, circumſpicio. ἐπίσκοπος σκέψει, ad deſtinatum emitto ſagittas.

Ε'πισκοπέομαι, conſidero. Vide ἐπισκοπέω, exploro.

Ε'πισκυζόωται, indigneatur, 3. plur. ſub. med. verbi ἐπισκυζόομαι, ea ἐπί, & σκυζόομαι, irritor, quod a κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis.

Ε'πισκυθίζων, Scytharum more largias potare. Th. Σκύθης, ου, ὁ, Scytha.

Ε'πισκύμνιον, α, τὸ, ſupercilium. ex ἐπί, & σκύμνος, α, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Ε'πισμῆ, Jonic. pro ἐπισμῇ, ab ἐπισμήχω, idem ac σμήχω, abſtergo, detergo, purgo.

Ε'πισμυγερή, ῆς, ἡ, mumnoſa, miſera, triſtis. ab ἐπί, & σμύχω. f. ξω, vaſto, corrumpo.

Ε'πισπᾶσθαι, impelli. Th. σπάω, traho.

Ε'πισπασίης, ω, αἱ, cardines oſtii. Th. σπάω, trabo.

Ε'πίσπαστος, α, ον, laqueus, funis, quo aliquid ἐπισπᾶται, ideſt, attrahitur.

Ε'πισπάσομαι, ᾶμαι, attrahn. ἐπισπάσω, 3. ſing. præſ. imperat. med. ſ. άσθω. a. 1. med. ἐπεσπασάμην, ω, ατο. ea ἐπί, & σπάω, traho.

Ε'πίσπασις, ἡ, libatio. Th. σπένδω, libo. ſ. σπάσω.

Ε'πισπένδειν, infundere, eſt idem ac σπένδω, libo.

Ε'πισπένδομαι, fœdus ineo. vide σπένδω.

Ε'πισπένδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. σπεύδω.

Ε'πίσπη, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἐπισπῶ, abeo. ab ἐπί, & σπῶ, verbo Poet. a σπάω, traho.

Ε'πίσπετο, comitetur, 3. ſing. aor. 1. opt. med. oide σπῶμι, ſequere. hiac ἐπισπόμενος, parr.

Ε'πισπορή, ῆς, ἡ, iterata ſatio. ab ἐπί, & σπείρω, ſero. fut. σπερῶ. prat. med. ἔσπορμαι.

Ε'πισπώμενος, η, ον, attractus, præſ. part. paſſ. ab ἐπισπάομαι, attraho. Them. σπάω.

Ε'πίσπωτρα, τὰ, cinctura, nom. plur. ab ἐπίσπωτρον, ου, τὸ, canthus, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne contiaua agitatione conteratur: intæ circumferentia. Iliad. ſ. ex ἐπί, & σπῶτρον, lignum orbiculare rotæ, quod a σπάω, agito.

Ε'πίσσω, Poëtic. & Doric. pro ἐπίσσομαι, ſcio, noſti, 2. ſingul. præſ. ἐπίστημαι, ſcio.

Ε'πισταμβᾶν, ſtabulor, diverſor. Ε'πισταμβεύω, ἄ, diverſorium. quod ab ἐπί, & σταμβός, ſtabulum. Th. ἵστημι, ſto.

Ε'πίσταμαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio, & in 2. plur. ἐπίστασθον. præſ. part. ἐπιστάμενος, η, ον, ſciens. imperf. ἠπιστάμην, ω, ατο. f. ἐπιστήσομαι. ex ἐπί, & ἵστημι, vel ἴστημι, ſcio, facta epentheſi litteræ τ.

Ε'πιστάμως, ſcienter, adverb. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστάντες, οἱ, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. actio. ab ἐπιστὰς, ἀντος, ὁ, verbi ἵστημι, ſto. f. ἐπιστήσω. p. ἑστάκωτα. a. 2. ἐπέστην. a. 2. ſub. ἐπιστῶ. ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ε'πιστὰς, ἀντος, ἁ, inſtans, a. 2. part. vide ἐπιστάντες.

Ε'πίστασαι, 2. ſing. præſ. v. ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστασθμὸς, Jon. pro ἐφίστασθαι, ſupra ſtare. Sic ἐπιστάμενος, Jon. pro ἐφιστάμενος, præſ. part. paſſ. verbi ἐφίστημι, inſto.

Ε'πιστείη, ας, ἡ, & ἐπίστεως, inſpectio, animadverſio, cura, adminiſtratio.

Ε'πιστήτης, α, ὁ, magiſter, præfectus. ab ἐφίστημι, præſicio. Th. ἵστημι, ſto.

Ε'πίστημι, noverat, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστῆτες, οἱ, nom. plural. part. præſ. verbi ἐπιστατέω, præſum, præfectus ſum. ab ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ε'πιστέωται, Jon. pro ἐπίστανται, 3. plur. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστῆλαι, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab ἐπιστέλλω, mitto, ſcribo. fut. ἐπιστελῶ, p. ἐπέσταλκα. aor. 1. ἐπέστειλα. a. 1. inf. ἐπιστεῖλαι. p. m. ἐπέσταλμαι. ex ἐπί, & στέλλω, mitto.

Ε'πιστάλτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πιστάω, credo. fut. άσω, quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ε'πιστάθη, commiſſum erat, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi πιστάω, credo. fut. άσω. p. πεπίστευκα. Th. πείθω, perſuadeo.

Ε'πιστεφὴς, έος, ές, ὁ, ἡ, coronatus. ab ἐπιστέφω, corono. Thema στέφω, corono. fut. ψω.

Ε'πιστέωνται, ſciant, Jonic. pro ἐπίστανται. vide ἐπίσταμαι.

Ε'πίστη, ſcis, Attica pro ἐπίστασαι, a. ſing. præſ. ind. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πίστηθι, ήτω, τηθι, aor. 2. imperat. ab ἐφίστημι, ſiſto.

Ε'πιστήμων, dat. pl. ab ἐπιστήμη, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἵστημι, idem.

Ε'πιστημονέστερος, ſcientior, & ἐπιστημονέστατος, ſcientiſſimus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ſcientia præditus, gnatus. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πιστηρίζω, confirmo, corroboro. fut. ίξω. p. ἐπιστηρίχθω. a. 1. ἐπεστήριξα. ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter ſtaton.

Ε'πιστήσῃ, ſcies, a. ſing. fut. 1. med. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Ε'πίστιον, Jon. pro ἐφέστιον, familia. Sic ἐπίστιος, Jon. pro ἐφέστιος, domeſticus, qui ad alicujus latem ſupplex ſedet. ab ἐπί, & ἑστία, ας, ἡ, forus, lar.

Ε'πιστοβέω, Jonic. pro ἐπιστόμω, ſeu ἐπιστόμιον, imperf. act. verbi ἐπιστομόω, pro ἐπιστομίω, irrideo, contumelia afficio. ex ἐπί, & στόμα, ατος, τὸ, os.

Ε'πιστολίδιος, adverb. ornate, ſuccincte. ex ἐπί, & στέλλω, mitto; item orno. ſ. στελῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔσταλμαι.

Ε'πιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, juſſum, mandatum, Sophocl. ab ἐπιστέλλω, mitto. quod a στέλλω, idem. prat. med. ἔσταλμαι.

Ε'πιστολικὸς, ὴ, όν, epiſtolaria. gen. plur. ἐπιστολικῶν. ab ἐπιστολὴ, apiſtola.

Ε'πιστομίζω, os obtrun, reprimo loquentem. f. ίσω. p. ἐπιστόμικα. hinc ἐπίστομα, oris obturaculum. Eſt etiam inſtrumentum, de quo Juriſconſulti in l. fundi, caſtella plumbea. D. de action. empti. Opercula pareorum, ut teſtituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum uſum in hypopeis urimor fontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

Ε'πιστράτιος, in expeditionem ao, educo exercitum. ab ἐπί, & στρατός.

Ε'πιστρατία, ας, ἡ, Jon. pro ἐπιστρατεία, militaria expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus.

Ε'πιστραφὲς, ῆσα, ὲν, converſus, a, um. in genit ἐπιστραφέντος, ου. a. part. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto. Th. στρέφω, verto. fut. ψω. p. ἔστροφα. aor. 2. ἔστροφον. prat. med. ἔστροφα.

Ε'πίστρεσσε, converte, præſ. imperat. act. ἐπιστρέσσατω, 3. ſing. præſ. paſſ. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ε'πιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, ſolerter.

Ε'πιστρέφω, converto. ſ. ψω. p. ἐπέστροφα. a. 1. ἐπέστρεψα. p. m. ἐπέστροφα. Thema στρέφω, verto.

Ε'πιστρέψω, a. 1. inf. act. ab ἐπιστρέφω, converto.

Ε'πιστρωτὸν, adverrentem, acc. ſing. a. 2. part. act. ab eodem them.

Ε'πιστρωφᾶν, adv. huc illuc ſe convertendo, ſurtiter, ſtudioſe, ſtrenue.

Ε'πιστροφὴ, ῆς, ἡ, converſio, reverſio, vortex: cura, provincia, onus, munus. Demoſth. caſtigatio, & animadverſio pœnalis. Polyb. lib. 4. intentio. Hermog. ἐπιστροφὴ ῥήματος. boum paſcua. Ariſtoph.

Ε'πι-

Ε'πιστῦλιον, ᾰ, τό, epyſtiliom, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ea ἐπί, & στῦλ⊙-, ᾰ, ὁ, columna.

Ε'πίσω, ſciebas, per contract. pro ἐπίσασο. Jon. ex ἐπίσατο, a. ſing. imperf. ἐπίστάμαι, σο, verbi ἐπίσταμαι, ſcio. Tb. ἴσκω, ſcio.

Ε'πισπέσκοντο, pacti ſunt, 3. plur. aor. 1. med. verbi πείθω, fidem exigo. quod u πίστις, εως, ἡ, fides. Tb. πείθω, perſuadeo.

Ε'πισυμβαίνω, inſuper accedare. quod ex ἐπί, συν, & βαίνω, eo.

Ε'πισυναγωγῶν, aor. 2. inf. act. ab ἐπισυνάγω, congrego, cogo.

Ε'πισυνάγω, coogrego, cogo. fut. ἐπισυναξω. præt. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυναξαι. a. 2. act. ἐπισυνάγαγον. u. 2. inf. ἐπισυναγαγῶν. perf. paſſ. ἐπισυνῆγμαι. præt. part paſſ. ἐπισυναγμένο-, η, ον. u. 2. paſſ. ἐπισυνάχθεις. a. 1. part. paſſ. ἐπισυναχθείς, εῖσα, έν. ex ἐπί, συν, & ἄγω, ago.

Ε'πισυναγωγὴ, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego.

Ε'πισυναχθέντα, genit. plur. f. g. ab ἐπισυναχθέντα, ες, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ε'πισυναγμένη, ἡ, perf. part. paſſ. f. g. ab eodem them.

Ε'πισυντρέχω, ſimul occurro. ex ἐπί, συν, & τρέχω, curro. fut. θεῦξω. aor. a. ἔδραμον. p. m. δεδράμηκα.

Ε'πισύρω, f. υρῶ, p. κα, attrabo, furſum traho. Ex ἐπί, & σύρω, traho.

Ε'πισύσσατο, εως, ἡ, coitio, agmeo. ex ἐπί, & σωίζομαι, ennßo, ud defectionem follicin. Th. ἴσκω, ſto.

Ε'πισφαλὴς, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, periculoſus, lubricus. ex ἐπί, & σφάλλω, ſupplanto.

Ε'πισφύριον, ε, τό, fibula ocreæ. ex ἐπί, ſupra, & σφυρὸν, ῦ, τὸ, malleolus pedis. Them. σφύρα, ας, ἡ, mal leus.

Ε'πίσχε, cohibe, præſ. imperat. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, quod ab ἴσχω, pro ἔχω, habeo. ἐπίσχω, Jon. pro ἐπίσχω, a. a. imperat. med. ἐπίσχες, a. 2. imperat. act. ἐπισχέμεν⊙-, a. 2. part. med. ἐπισχὼν, a. 2. part. act. ἐπισχὼν, aor. 2. inf. actiu. ab ἔχω, habeo.

Ε'πισχεῖν, Jonic. pro ἐπισχὼν, a. a. inf. ab ἐπίσχω, detineo, ſuſtineo, compeſco, ſiſto.

Ε'πισχερὰ, adv. daincepa, ordine. q. ab ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, inhibeo. ab ἐπί, & σχέω, habeo.

Ε'πίσχεσις, εως, ἡ, vetatio, inhibitio, fegnities, mora. ab ἐπέχω, cohibeo. Th. ἔχω.

Ε'πισχνῶ, invalefco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίσχνων, ες, a. fut. ὐνω. p. ἐπίσχνημαι. a. a. ἐπίσχυσα. ex ἐπί, & ἰσχὺς, ύ⊙-, ἡ, robur.

Ε'πισχὼν, ὁ, adhibens, a. 2. part. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, ſiſto. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. 2. ἔσχον. imperf. ἴσχον.

Ε'πισωρεῦσι, coacervo. f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρὸς, ὁ, ἡ, acervus.

Ε'πισωτὴ, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ἐπισώσω, impero, jubeo, mando.

Ε'πίσωτος, Jon. pro ἐπίστος. adv. ab ἐπιστὸς, idoneus.

Ε'πισωτὸς, ὁ, imperatus, ab ἐπισώσω, impero.

Ε'πισχίσω, Jon. pro ἐπιτέμνω, incidere. Th. τέμνω, feco.

Ε'πίταλος, ὁ, impetretum, juſſum. ab ἐπισώσω, jubeo.

Ε'πιτάμ⊙-, ε, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίκουρ⊙-, idem. ex ἐπί, & ἰσ⊙-, ος, ὁ, undarum ſtrepitus. Sed ἐπιτάμ⊙-, ex ἐπί, & πάμ⊙-, ὁ, auxiliator, adjutor.

Ε'πιτάσσω, vel στω, colloco, impero. f. ξω. præſ. part. ἐπιτάσσουσα ἐστ⊙-, ὁ. ex ἐπί, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. τέταχα. a. 2. ἔπαξα. p. m. τέταγα, unde ἐπίταγὲ, imperium, præceptum.

Ε'πίτηδ⊙-, α, ὁ, ἡ, funebris. ca ἐπί, & θάπτω, ſepelio. a. 2. ἔπιφον.

Ε'πιτῆλαι, a. 1. inf. act. ἐπιτείλας, qui juſſit, a. 1. past. act. ἐπίτηλον, a. 1. imperat. act. ub ἐπιτέλλω, mando, jubeo. Th. τέλλω, certum inuſtratum.

Ε'πιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικὸς, ὴ, ὸν, intenſivus. ex ἐπί, & τείνω, teudo. fut. τενῶ. p. τέτακα.

Ε'πιτελεσθέντα, accuſ. ſing. a. 1. part. paſſ. ub ἐπιτελέω, perago, f. έσω. perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι. u. 1. paſſ. ἐπιτελεσθῆναι.

Ε'πιτελέω, ῶ, ῶς, ῶς, perago, exſequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvi. ex ἐπί, & τέλ⊙-, ε⊙-, τό, finis.

Ε'πιτελὴς, ἐ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus. ab ἐπιτελέω, perago, perficio.

Ε'πιτέλλω, Jonic. pro ἐπιτέλω, præſ. imperat. paſſ. ub ἐπιτέλλομαι, orior, mando. Th. τέλλω, incito.

Ε'πιτέλλομαι, μ, σται, exorior, & Poet. pro ἐπιτέλομαι, impero. ἐπιτελλομένων, genit. plur. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτελομενῶν, ab eodem them. ἐπιτέλλω, Pner. pro ἐπιτέλω, immitto.

Ε'πίτεξ, κ⊙-, ὁ, prn ἐπίτοκ⊙-, partui vicina. ex ἐπί, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτερπέσαις, jucundius, compar. ab ἐπιτερπὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, jucundus. Tb. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτερπόμενον, τὸ, oblectaus, præſ. part. med. ab ἐμπίτνημαι, oblecto. ab ἐπί & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτέτακται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. τενῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, teudo.

Ε'πιτέτραπται, commiſſum eſt. 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus.

Ε'πιτετράφατε, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo curæ alicujus. Thema τρέπω, cerro. fut. ψω. p. θα. p. m. τέτροφα.

Ε'πιτήδια, τὰ, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. u. g. ab ἐπιτήδειον, aptum. Thema ἐπιτηδὴς, έ⊙-, ὁ, ἑ ἡ, idoneus.

Ε'πίτηδες, adv. de induſtria. ab ἐπιτηδὴς, idoneus. hinc ἐπιτηδείως, Jonice, pro ἐπιτηδείως, accurate.

Ε'πιτηδέμ⊙-, ατ⊙-, τὸ, ſtodium, inſtitutum. ab ἐπιτηδὴς, idoneus.

Ε'πιτηδέω, ως, ω, datu opera aliquid facio. operam do. fut. ήσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem thematе.

Ε'πιτηδὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus eſt ἐπί τὸ δίκαι, ſcil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπί, & ἕδειν, ſine timore, & alacris ad opus aggrediendum. Vel ſit q. ἐπιτηδέ⊙-, ab ἐπί, & πάω, extendo; ot is ſit, qui nixu quodam ad opus ſuum extenditur. hinc ἐπιτήδε⊙-, ε, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδέω, ſtudeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατ⊙-, τὸ, ſtudium.

Ε'πιτήκων, liquefactum infuodare. Them. τήκω, liquefacio.

Ε'πιτηρήσας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo.

Ε'πιτθέτω, Jon. pro ἐπιτιθέτω, 3. plur. præſ. ind. activ. ἐπιτίθω, pro ἐπιτίθετι. præſ. imperat. vide in ἐπιτίθημι, impono.

Ε'πιτθῇς, ῇ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ε'πιτίθημι, impono. ἐπιτίθει, præſ. imperat. act. prn ἐπιτίθετι, quaſi ab ἐπιτίθω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθηκα. a. 1. ἐπέθηκα. a. a. ἐπιθὲς. a. 2. imperat. ἐπιθὲς, έτω. a. 1. paſſ. ἐπετέθην. a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, η, εται. a. 2. med. ἐπιθέμην, ο, το. Th. τίθημι, pono.

Ε'πιτμῇ, 3. ſingulat. præſ. ἐπιτμήσ, 2. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιτμήω, obſurgo, increpo.

Ε'πιτμήω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ἐπετίμησον, ω. fut. ήσω. p. ἐπετιμηκα, a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, άτω. a. 2. opt. ἐπιτιμήσαιμι, ας, αι. ex ἐπί, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμήσαιμεν, 1. plur. a. 1. opt. act. ab ἐπιτιμήω, obſurgo.

Ε'πιτιμήσεσι, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμήω, increpo.

Ε'πιτιμήσω, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμησον, mulcta, pœna. ab ἐπιτιμήω, obſurgo.

Ε'πίτιμ⊙-, ε, ὁ, ἡ, diues, iduoeus. ex ἐπί, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμῶντας, reprehenduntur, 3. plur. præſ. paſſ. ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐπιτιμάω, reprehendo.

Ε'πιτίθ⊙-, ε, ὁ, idem ac ὑποτίθ⊙-, qui ſub maternis ubcribus adhuc eſt, qui ſubtumus eſt. Th. πιθός, ὁ, ἡ, mamma.

Ε'πίτοκ⊙-, ε, partui propinqua. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτολὲ, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολὴ, mandatum. Tb. τέλλω, mando.

Ε'πιτολμᾶν, ſuſtinere, præſ. inf. act. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Tb. τόλμω, ης, ἡ, audacia.

Ε'πιτόσσας, ſi eudex ſonus, part. a. 1. act. ab ἐπιτοσσω, involo, advolo. fut. ήσω. a. a. ἐπετόσσησα. a. part. ἐπιτόσσας, Æol. & gemin. σσ, & per ſyncop. ἐπιτόσσας. vide πετῶ. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοσσίζω. fut. ίσω. a. a. part. ἐπιτοσίσας, & Æol. & Poet. ἐπιτοσσόσσας, & per ſyncop. ἐπιτόσσας. ἐπιτοσίζω, ulibi inſequam incidere, eumque nancifci.

Ε'πιτρατὸν, τὸ, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ε'πιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. a. a. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. 1. paſſ. ἐπετράπην. p. m. ἐπιτέτροπα. Thema τρέπω, verto.

Ε'πίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, permitto, committo.

Ε'πιτρέψουσι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψουσι, 3. plur. fut. a. activ. verbi ἐπιτρέπω, permitto.

Ε'πιτροπὴν βασιλῆι, regnum alieni commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπίτροπος, committo.

Ε'πιτροπὴ, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω, committo.

Ε'πίτροπ⊙-, ε, ὁ, procurator. ab ἐπιτρέπω, committo.

Ε'πιτροχάδην, adv. ſuccinctè, mature. a τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, curro.

Ε'πιτυγχάνοις, a. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιτυγχάνω, aſſequor. a. a. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπί, & τυγχάνω, adipiſcor. f. τεύξομαι. p. τέτυκα.

Ε'πιτυμβίδι⊙-, ε, ὁ, criſtata. Epithetom, quod alaudis criſtaris tribuitur. ex ἐπί, & τύμβ⊙-, ε, ὁ, tumulus.

Ε'πιτύμβι⊙-, ε, ὁ, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ἐπί, & τυμβ⊙-, ε, ὁ, tumulus.

Ε'πιτυχεῖν τινι, incidere in aliquid, & invenire, a. 2. iof. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιτυχὼν, ὀντ⊙-, ὁ, u. a. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιφαίνω, & ομαι, appareo. præſ. imper. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. ant. 1. ἐπέφηνα. aor. 1. inf. ἐπιφῆναι. perf. paſſ. ἐπιπέφασμαι, & Attice ἐπιπέφαμαι. u. a. paſſ. ἐπιφάνη, ης, η. ex ἐπί, & φαίνω, oſtendo.

Ε'πιφάνη, a. 1. inf. act. ab ἐπιφαίνω, apparen.

Ε'πιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, illuſtris. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ε'πιφανὴς, ὁ, aor. a. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ε'πιφαῶ, illucefco. fut. ἐπιφαώσω, & ω, a φάω, Æol. prn φάω, lucen.

Ε'πιφέρεσκε, ἡ, afferens, Dor. pro ἐπιφέ-

μαι, præſ. part. f. g. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφήμι, ις, ι, infero, abijcio. imperf. ἐπίφαρον, ες, ε. f. ἐπείσω. a. a. ἐπήνεγκον. a. a. inf. ἐπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζεσθαι, male omineri. quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθής, ῆ, proveniens, aor. a. part. nēſ. ex ἐπί, & φθάω. f. φθήσω, præcenio. p. ἔφθακα. a. a. ἔφθην.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπί, & φθέγγομαι, loquor.

Ἐπίφθονος, α, ὰ, ὶ, invidioſus.

Ἐπιφθονέουσα, Dor. pro ἐπιφθόνουσα, verbi ἐπιφθόνω, idem ac ἐπιπτύω, inſpuo venefearum more. Th. πτύω, ſpuo.

Ἐπιφλέγω, ſplendeo, refulgeo, idem ac φλέγω, incendo; ſed μεταφορικῶς illuſtro.

Ἐπιφοίβω, ῶ, Jon. idem ac ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφοιβάομαι, ω, ᾶσθ, bellaria. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, conſidero. ab act. ἐπιφράζω, indico, moneo, differo, declaro. Th. φράζω, dico. a. a. ἔφραδον.

Ἐπίφρονα, accuſ. ſingular. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. ab ἐπί, & φρήν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσύνῃσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. ab eodem themate.

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπεφώνεον, ων, εις, ει, ε. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. paſſ. ἐπιπεφώνημαι. unde eſt ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, acclamatio. Th. φωνέω, ῶς, ἡ, vox.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illucelco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φαός, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, ænatus. Th. χάλκος, ὁ, ὁ, æs.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irriſio. quod a χάιρω, ατος, τὸ, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρει, aggredere, præſ. imperat. act. ab ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, conabar. fut. ήσω. p. ἐπιπεχείρηκα. a. 1. ἐπεχείρησα. ex ἐπί, & χείρες, ῆς, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, argumentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem. & aggreſſio, conatus, conſpiratio. ab eodem verbo, & themate.

Ἐπίχειρος, α, ὰ, promptus ad manus. Ea ἐπί, & χείρ, ῆς, manus.

Ἐπιχέω, infundo. vide ſupra ἔγχεω.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ, terreſtres, in terra verſantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισιν, & in f. g. ἐπιχθονίῃσι, pro ἐπιχθονίοις. aa ἐπί, & χθών, ονός, ἡ, terra, quaſi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amariſſimus, a, um, a χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, ſuppedito, ſubminiſtro, fut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. 1. act. ἐπεχορήγησα. ea ἐπί, & χορηγός, dua chori. quod a χορός, οῦ, ὁ, cœtus ſaltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, ſuppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, ſuppedito.

Ἐπιχώσιε, vehementi cum impetu adorior. quod ex ἐπί, & χάω. fut. χεύω. p. κεκα, commodo, invado furioſe.

Ἐπιχωριάων, Jon. pro ἐπιχωρίων, ὁ, familiaris, neceſſarius. ex ἐπί, & χώρα, utor. Th. χάω, idem.

Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. a. ἐπέχρισα. ea ἐπί, & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, ον, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσός, οῦ, ὁ, aurum.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infuſio. ab ἐπί, & χέω, χύσω, fundo.

Ἐπιχώριος, α, ὰ, familiaris, nom. plur. nc. gen. ab ἐπιχώριος, α, ὰ, ὶ, indigena, patrius. ab ἐπί, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Ἐπιψαύω, ὰ, præſ. part. ab ἐπιψαύω, continuo. Th. ψάω, idem ac ψάω, tango.

Ἐπιψηφίζω τινί, alicui ſuffragari. quod a ψηφίζω, compuro. Them. ψῆφος, ου, ἡ, calculus.

Ἐπιωγή, ἡ, ſtatim nevium.

Ἐπιών, ὀντος, ὁ, inſtans, inſequens, aor. 2. part. ab ἔπομαι, aggredior. Them. ἴω, eo.

Ἐπλάγχθη, ſtupui, de animi conſternatione: ſed de ictu corporis dicitur ἐπλήγην, aor. a. ind. paſſiv. verbi πλήσσω, vel πτω, ferio. f. ξω, aor. 2. ἔπληγον.

Ἐπλάγχθω, aberravi, pro ἐπλαγχθην, ut quidam volunt, aor. 2. ind. paſſ. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 2. ἔπλαγξα.

Ἐπλανᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi πλανάομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἐπλαξε, finxit, Dorice. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.

Ἐπλασ', pro ἔπλασα, finxit, 3. ſing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. paſſ. a πλάσσω, vel πτω, fingo, formo. fut. πλάσω, p. πέπλαγμαι.

Ἔπλεε, navigabat, 3. ſingul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἔπλευ, per ſyncop. pro ἔπλεον, 3. ſing. imperf. verbi πλέω, fum.

Ἔπλευ, eras, 2. ſing. imperf. ab ἐπλεόμην, ἔπλεο, Jon. ἔπλεο, & per ſync. ἔπλευ, & ἔπλεο, Dor. ἔπλευ. Sic ἐπλέετο, aret, per ſync. ἔπλετο. a πέλομαι, fum.

Ἔπλεον, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλεόνασε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plus habeo, abundo. f. ήσω. πλεονάσω, 3. ſing. a. 1. opt. act. Th. πολύς, multus. emparat. πλείων, & πλέος, emplior.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3 ſingul. imperf. a πέλομαι, fum.

Ἔπλεν, Dor. ſyncope pro ἔπελεν, 2. ſing. imperf. πέλομαι, fum.

Ἐπλέσαμεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλήγην, exſus ſum, aor. a paſſ. ind. verbi πλήσσω, vel πτω, ferio. fut. ξω, a. 2. ἐπλάγην. vide ἐπλάγχθη.

Ἐπλήθην, a. 1. ind. paſſ. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλημαι. idem eum πλήθω. Them. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπληθύνθην, erevi, aor. 1. ind. paſſ. a πληθύνω, multiplico, creſco. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. nor. 2. ἐπληθύνην. perf. paſſ. πεπλήθυσμαι. aor. 1. opt. paſſ. πληθυνθείην. a πλήθω, impleo. The. πλέω, ὁ, plenus.

Ἔπληντο, impleverant, pro ἐπέπλητο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πίμπλημι, impleo. ſ. πλήσω. Alii volunt eſſe imperf. verbi πλήμι, impleo. imperf. ἔπλην, ης, ης.

Ἔπλησε, ſtupefecit, aor. 1. ind. activ. a πλήττω, vel σσω, obſtupefacio. f. ξω. a. c. ἔπληγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπλήσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi πλήσω, impleo. Th. πλέω, ὁ, plenus.

Ἔπλητο, 3. plur. aor. 2. activ. a πλήθω, impleo. fut. θήσω. perf. πέπληγα. n. 1. ἔπληκα, α, ε. Them. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπλήθω, ης, ῃ, ε. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Ἔπλητο, implebetur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλάω. vel pluſq. perf. per ſyncop. pro ἐπέπλητο, a πλήθω, impleo. Th. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπλήτης, ες, ε, dives avaſi, a. 1. ind. act. a πλήσσω. fut. ξω. p. πεπλήκτηκα. Th. πλῆτ, a, ὁ, divitiæ.

Ἔπνευσα, ſpiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. ſingul. imperf. act. a πνίγω, ſuffoco. f. ξω.

Ἐπνίγη, ſuffocatus eſt, 3. ſing. a. c. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco. ſ, ξω. p. πέπνιγμαι. c. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνοιθμι, ις, α, a. 1. ind. paſſ. a πνέω, vel πνόω, idem cum πνέω, flo, ſpiro. f. πνεύσω.

Ἐποδα, ω, τὸ, Jon. pro ἐφόδια, viaticum, commeatus, a πορίζω, Jon. pro ἐφοδιάζω, viaticum alicui præbere. ea ἐπί, & ὁδός, via.

Ἐπόζω, fut. όσω, computreſcam. ἐποζήσω, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπί, & ὄζω, oleo.

Ἐποθεῖτε, ας, ε, deſideravi. dicitur & ἐποθήσα, ας, ε, a πόθος, deſidero.

Ἐπόθησεν, amavit, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ποθέω, deſidero. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Ἐποίη, 3. ſing. imperf. a ποιέω, facio.

Ἐποίησε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐποικοδομηθέντες, οἱ, ædificati, nom. plur. aor. 1. par. paſſ. ab ἐπί, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ἐποικοδόμημαι. a. 1. paſſ. ἐποικοδομήθην. quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. præt. med. δέδομαι.

Ἔποικος, ὁ, ἡ, advenn. ab ἐποικέω, inhabito.

Ἐποιμαίνει, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, paſco.

Ἐποίσω, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐποίσω, inferet, fut. 1. act. ἐποισθήσεται, 3. ſing. fut. 1. paſſ. ab ἐπιφέρω, infero. hinc ἐποιστέον verbale, inferendum.

Ἐπόκειτο, accedebat, Jon. pro ἐπῴκει, præſ. imperat. med. ab ἐποίκημαι, eo adverſum, adeo, irruo. imperf. ἐπῴκεόμην, α, ετο. fut. ήσομαι. p. ἐπῴκημαι. ex ἐπί, & οἴκομαι, abeo, præſ. part. ἐποικούμενος.

Ἐποκέω, impiego, illido. f. ἐποκλῶ. a. 1. ἐπόκλασα. p. ἐποκλάκα. ea ἐπί, & ὀκέω, idem ac πέσω, applico.

Ἐποκίσατο, a. ſing. 2. e. m. a ποκίζω, vello, tondeo.

Ἐπολτίδετο, 3. plur. imperf. paſſ. a πολτίδομαι, adminiſtro. fut. ίσομαι. Th. πόλις, ως, ἡ, urbs.

Ἐπομβρος, ον, ὁ, ἡ, pluvius; imbribus abnodans. ha ἐπί, & ὄμβρος, imber.

Ἐπόμενος, η, ον, præſ. parr. ab ἕπομαι, ſequor. fut. ἕψομαι. imperf. vel nor. a. med. ἑπόμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ἐπόμνυθι, jura, præſ. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ὀμοῦμαι, juro. p. ἐπώμοκα. a. 1. ἐπώμοσα, ex ἐπί, & ὄμνυμι, ſeu ὄμνω, juro. f. ὀμόσω.

Ἐπομόσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐπομόσσε, Poet. pro ἐπομόσεν, juraverit, 3. ſing. aor. 1. ſub. activ. ab eod. verbo.

Ἐπομφάλιον, ου, τὸ, umbo clypei. ex ἐπί, & ὀμφαλός, οῦ, ὁ, umbilicus.

Ἐπόνεσσι, Dor. pro ἐπόνεσι, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω, elaboro. Th. πόνος, leboro. p. m. πέπονα.

Ἐπόνει, laborabat. 3. ſing. imperf. act. a πονέω, laboro. f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod a πόνος, α, ὁ, labor. Th. πόνος, facio. p. m. πέπονα.

Ἐποπεύζω, probro officio. f. ξω. p. ἐποπεύκα. ex ἐπί, & ὀπεύω, εύω, τὸ, probrum.

Ἐπονείδιστος, α, ὁ, ἡ, probroſus. ab ἐπονείδιζω, probro officio.

Ἐπονήθη, ης, η, laboratus ſum, nor. 1. ind. paſſ. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πόνος, facio.

Ἐπονήσαντο, 3. plural. irnperf. paſſiv. verbi πονήσομαι, improbe ago.

Ἐπονομάζω, cognomino. fut. σω. p. ἐπωνύμα-

Digitized by Google

ὑόμην. pruſſ. paſſ. ἐπονομάζομαι, ῃ, ασται, cognominor. ex ἐπί, & ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Ἐπόνουν, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi πονέω, laboro, fut. ήσω. vide ἐπόνει.

Ἕπονται, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕπονται, ſequebantur, pro ἕποντο, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Them. ἕπω, ſequor.

Ἐποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐποπτεύκα. aor. 1. ἐποπτεύσα. quod aa ἐπί, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμαι.

Ἐπόπτης, ου, ὁ, teſtis oculatus, inſpector, præſes. ab eodem tham.

Ἐπόπτομαι, inſpecto, viſo. fut. ψομαι. Th. ὄπτομαι, video.

Ἐπός, Jon. pro ἔσορᾶς, inſpicere, præſ. int. ab ὄψω, video.

Ἐπορθόμην, porrectus, a. 1. pert. m. ab ἐπορέγομαι, proteta manu capto. aa ἐπί, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγνυμι, porrigo, extendo. f. ξω.

Ἐπορεύετο, proficiſcebatur, 3. ſingul. & ἐπορεύμεθα, 1. plur. imperf. varbi πορεύομαι, proficiſcor. ἐπορεύθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ Tb. πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα. inde πόρος, tranſitus, meatus.

Ἐπορθήσατε, vide in ἐπορθέω.

Ἐπόρθουν, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθουν, ω. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πέρθω, diruo. f. πέρσω, aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Ἐπορέξαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi πορέξω, præbeo, viam aperio, paro. f. ξω. Th. πόρω, tranſeo.

Ἐπορκίζω, adjuro, exorcizo. ἐπόρκιος, perjurium. ἐπορκιστής, οῦ, ὁ, axoreiſta. ex ἐπί, & ὁρκίζω, adjuro. Thema ὅρκος, ου, ὁ, jurjurandum.

Ἐπορόων, ῶν, Jon. pro ἐφορμῶν, io ſtatione ſtara. Th. ὅρμος, ου, ὁ, ſtatio navium.

Ἐπορούθρος, ὁ, irroens, præſ. part. ab ἐπόρνυμι. ex ἐπί, & ὄρνυμι, idem cum ὤρ, aneito. f. ῥῶ p. ὦρκα.

Ἐπόρνυτο, irruit, 3. ſingul. a. 2. ind. act. verbi ἐπορόω, irruo. f. ῥυσω. Th. ὄρω, concito, f. ὄρσω, & Æol. ὄρνυω.

Ἐπόρνυσο, incita, a. 2. imperat. act. ab ἐπόρω, incito. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρνυω.

Ἐπορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

Ἔπος, εος, τό, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.

Ἐποτάτο, volabar, 3. ſing. imperf. med varbi ποτάομαι, a ποτή, ῆς, ἡ, volatus. Th. πέτομαι, volo, as, ara.

Ἐποτίσατε, a. plur. a. 1. act. varbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔποτον. p. πέπωκα.

Ἐποτρύνω, inſtigare. præſ. int. act. ab ἐπί, & ὀτρύνω, incito. fut. υνῶ. præt. ὀτρύγκα.

Ἐπουράνιος, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. ἐπουράνια, ων, τά, ſcil. δώματα. ex ἐπί, & οὐρανός, ου, ὁ, cœlum.

Ἐπουρέω, mingo, urinam teddo. ea ἐπί, & οὖρον, τό, urina.

Ἐπουρόλω, iofuper debeo. 1. plur. ἐποφειλήσομεν. ex ἐπί, & ὀφείλω, debeo. fut. ὀφελήσω.

Ἐπόψιος, ου, ὁ, ἡ, ſpectabilia. ἐποψίη, ης, ἡ, aſpectus. ab ἔπτομαι, video. f. ὄψομαι.

Ἐπρήθων, Jonic. pro ἐπεπρήθων, pluſq. perf. med. verbi πρήθω, pedo. f. a. παρὰ πρῆθ. a. a. ἔπαρθον. f. a. paſſ. παρὰ πρηθήσομαι. p. m. πέπαρθα, pepedi.

Ἐπρήθλων, vandirus fum, a. 1. ind. paſſ. a πραθέω, vendo, factum a πράσις, per ſyncop. pro παρὰ πρᾶσις. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπρασμαι. a. 2. ἐπράθλων. Tb. πραθέω, vendo.

Ἐπραθον, ες, ε, populſtus fum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. fut. 2. πραθῶ. p. m. πέπορθα. aor. a. med. ἐπραθόμην.

Ἐπραξε, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ἔπρασσε, ας, ε, aor. 1. ind activ. verbi πραθέω, vendo.

Ἐπράχθην, ης, η, aor. 1. ind. paſſ. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ἔπρεσε, pro ἔπρασε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πράσσω. f. σω, incando.

Ἐπρήθλων, concramarus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, inceodo. f. πρήσω. p. πέπρησμαι. pert. paſſ. πέπρησμαι.

Ἐπρηκτήλλον, confterebar, Jonic. pro ἐπρηκτήλλον, impert. paſſ. verbi πρήσσω, facio. f. ξω.

Ἐπρήχθην, Jonic. pro ἐπράχθην, factus ſum, a. 1. paſſ. a πράσσω, facio.

Ἐπρηνέλλον, emi, imperf. verbi πρηνέω, emo. vel eſt aor. 1. med. ἐπρηνάμην, & per ſyncopen ἐπρηνέλλον.

Ἐπρήνθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πρήθω, vel πρήσσω, diſſeco. f. πρήσω. parf. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. perf. paſſ. πέπρησμαι. a. 1. paſſ. ἐπρήνθην.

Ἔπρησε, emiſti, a. ſingul. imperf. pro ἐπρήκατο, Jon. ἐπρήκω, & eraſi ἐπρήω, ab ἐπρηνέλλον, a πρηνέω, emo.

Ἐπρήσατο, pro ἐπρήσαντο, 3. ſingul. a. 1. act. per ſyncop. ut πεπρημένος, per ſyncopen pro πεπρησμένος, tanquam aa ποιέω, pro πεποίηκα, finio, termino. Tb. πέρας, ατος, τό, finis, terminus.

Ἑπτά, οἱ, αἱ, τά, ſeptem. inde ἑπτάκις, ſepties. ἕβδομος, η, ον, ſeptimus. ἑβδομάς, άδος, ἡ, numerus ſaptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ἑπταβόειος, η, ον, ex ſaptem bobulis pellibus factus. aa ἑπτά, ſaptem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ἑπτάγλωσσος, η, ον, ἡ, ſeptilinguis. Sic Pind. Appollinis citharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonos, nam ſingula proprium adunt ſonum. ab ἑπτά, ſeptem, & γλῶσσα, ἡ, lingoa.

Ἑπτάημερος, ος, ὁ, ἡ, ſaptam diarum. Ea ἑπτά, ſeptem, & ἡμέρα, dies.

Ἑπτάκις, ſapties, adv. ab ἑπτά, ſeptem.

Ἑπτάκτυπος, ος, ὁ, ſeptiſonus. Epith. citharæ ſeptem ſonos edentis. ab ἑπτά, ſeptam, & κτύπος, ſonitus. Tb. τύπτω, pulſo.

Ἑπτάμην, & in 3. ſingul. ἕπτατο, a. a. med. varbi ἵπταμαι, volo, as. f. πτήσομαι. a. a. ἔπτην. a. 2. part. med. πτάμενος. a. 1. inf. πτᾶσθαι. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπτησάμην, a. 1. med. Sunt qui velint aſſa imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod a πτῶμι, volo, as. a. a. ἔπτην, unde a. 2. inf. πτῆναι. part. πτάς.

Ἔπτηξεν, Dor. pro ἔπτηξεν, 3. plur. 1. 1. act. a πτήσσω, f. ξω, pro metu trepido, Th. πτάω, terrefacio.

Ἑπτάπεδον, ſaptempedalem, acc. ſingul. ab ἑπτάπους, quod aa ἑπτά, ſeptem, & πούς, ποδός, pes.

Ἑπτάπορος, acc. ſingul. Epitheton fluvii. q. habens ſeptem vias. πάρος, tranſitus, & ἑπτά, ſeptem.

Ἑπτάπυλος, ος, ὁ, ἡ, ſaptem portas habens. ea ἑπτά, ſeptem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ἔπτηρον, a. a. ind. act. verbi πτάω, f. πτῶ, ſtarnuto.

Ἑπτάχορδος, ος, habens ſeptem chordas. Ex ἑπτά, ſeptem, & χορδή, ἡ, chorda.

Ἐπτέρυκα, ας, ε, perf. act. ſupplantavi, verbi πτερνάω. vel legendum ἐπτέρνικα, perf. a πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνα, calx. Geneſ. 27. 36.

Ἐπτερύγιλα, ης, ν. a. a. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alis latera ferio. Th. πτερόν, ὰ, τό, ala.

Ἔπτιλον, ης, ν, volavi, a. a. verbi πτῆμι, ſeu ἵπταμαι, volo, as.

Ἐπτώσσατο, avolat, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτώσσω, Poet. pro πτήσω, terrefacio, attonitum reddo. item animo ſpecto attento.

Ἐπτώλιον, quidam dici tradunt pro ἐπτόμην, a. a. med. quod vide. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπετώλιον, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ἐπτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, ὁ, perf. part. act. varbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. a. ἔπεσον.

Ἔπυθον, α, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔφυθον, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ἐπυθόμην, a ον, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. a. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Ἐπυθόντο, 3. ſingul. imperf. varbi πυνθάνομαι, interrogo.

Ἐπύγουσα, a. ſing. a. 1. ind. act. verbi πυγόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργος, ου, ὁ, turris.

Ἔπω, dico. a. 1. ἔπα, ας, ε, a. a. ἔπον, ες, ε, Poet. ἔπα, & ἔπον, a. 1. impefat. ἔπον, άτω, & in 3. plor. ἐπάτωσαν. a. 1. imperat. ἐπά. a. a. opt. ἔποιμι, οις, οι. aa ε. ſub. ἔπω, ῃς, ῃ, a. a. inf. ἔπην. a. a. part. ἐπών, ἐπόντος, ὁ, & in f. ς. ἐπούσης, ης, ἡ. Hinc ἔπος, εος, τό, verbum, carmen. Δίπτις, ιδος, ὁ, ἡ, facundus, diſertus. Δίπτως, & Δίπτια, ας, ἡ, facondia.

Ἐπῳδή, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Eſt etiam verſus intercalaris. Tb. ᾄδω, cano.

Ἕπω, & ἕπομαι, operor, ſequor. inde ἑπάτης, ου, ὁ, pediſſequus.

Ἐπώλλαν, illiſarunt, 3. plur. a. 1. act. ab ἐπαλλάω, impingo, appello, intrudo. Th. ἄλλομαι, appello, movco. ἀλλάω, idem.

Ἐπώλων, veodebant, 3. plural. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ἐπωμόσατο, ας, ε, a. 1. ind. activ. ab ἐπόμνυμι, cognomino, nuncupo.

Ἐπωνυμία, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμιῶν. ab ἐπί, & ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Ἐπώνυμος, ος, ὁ, ἡ, & ἐπώνυμον, ου, τό, nominis ajuſidem, ex ἐπί, & ὄνομα, ατος, τό, nomen. Item cui nomen ea re aſt impoſitum. Ἐπώνυμοι atiam dicebantur heroes Athenis, a quibus decem tribus ſua nomina acceperunt.

Ἐπωνύμως, adv. de nomine.

Ἐπώρη, infpiciebat. Jonic. pro ὀφώρη, ab ὀφορέω, rnſpicio.

Ἐπωρορέχατο, Jonic. pro ἐπορεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. facta ex tertia ſing. ἐπορώρεκτο, infarto a ante ρό verbi ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὁρώρεχα.

Ἐπώρσε, concitavit, 3. ſingul. a. 1. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω, concito.

Ἐπωφελήσω, ες, ε, utilis, dativ. plot. ἐπωφελίμωτ. ab ἐπί, & ὠφελέω, juvo.

Ἐπῴχατο, rocluſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐπεφυγμένοι ἦσαν. facta ex tertia ſing. ἐπεφύγκατο, inſarto a ante πί verbi ὀφύγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤχα, & Att. ὁρώχα.

Ἔπωρε, concitavit, 3. ſingul. a. 1. act. ſic ἐπῶρσαν, 3. pl. ab ἐπόρω, concito.

Ἐπωφελήσω, ες, ε, utilis, dativ. plot. ἐπωφελίμωτ. ab ἐπί, & ὠφελέω, juvo.

Ἐπῴχατο, rocluſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐπεφυγμένοι ἦσαν. facta ex tertia ſing. ἐπεφύγκατο, inſarto a ante πί verbi ὀφύγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤχα, & Att. ὁρώχα. perf. paſſ. ὤγμαι. pluſq. perf. ὤγμην, ξο, ατο.

Ἐπῴχετο, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. varbi ἐποίχομαι, ireuo, adeo. Them. εἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ὤχημαι.

E P.

Ἔρα, ας, ἡ, tarra. hinc ἔνερθε, mortui. ἔνερθεν, infra, inferius.

Ἔραζ', pro ἔρα ζε, adverb. ad locum, in tarram, bumi. in proſa χαμαί. Tbam. ἔρα, tarra.

Ἐράμην, Dor. pro ἀράμην, optarim, 1. ſing. opt. ab ἄραμαι, amo, opto.

Ἐράσθε,

Digitized by Google

Ἐρᾰϐέω, 3. ſing. a. 1. paſſ. a ἐρᾰϐία, profligo, corrumpo. f. ευ. p. ἐρρᾰϐευκα.

Ἐρᾰμαω, σω, τω, amo. Poet. pro ἐράω. amo, f. ἐσω.

Ἐρᾱτός, amata, amatus, ἡ, ὸν, amabilis, e. ab ἐράω, amo.

Ἐρατώ, οῦς, ἡ, Erato, nomen mulieris, vel Muſæ, ab ἐράω, amo. v. ἐρᾱτῶν, geo. plur. ab ἐρατός, amabilia.

Ἐράω, amo, appeto. f. ἀσω. p. ηκα. ἔρᾱμαι, Poet. idem. q. ab ἄω, dico. Nam quæ amamus, de iis ſæpe verba facimus. vel ab ἄω, necto. amor enim animorum nexus eſt. hinc ἐράσμιος, α, ὰ, & ἐρασσός, & ἐρατός, ὴ, ὸν, amabilis. ἔρως, ωτος, ὁ, amor. ἐρωτικός, ὴ, ὸν, amatorius. Eſt & ἀράω, depleo, e vacuo. Forte ab ἀρόω, rraho.

Ἐργ', pro ἔργα, opera, nom. pl. ab ἔργον, ου, τὸ, opus.

Ἐργᾶ, Bœot. pro ἐργάτα, 2. ſing. fut. med. oam, ſublato σ, ἐργᾶῃ, onde per crafin ἐργῇ, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζᾰ, pro ἐργάζα, Dor. præſ. imper. ab ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάζομαι, operor, laboro, lucror. ἠργάζοντο, 3. ſingol. præſ. opt. paſſ. imperf. ἠργαζέσθην, α, εσθ. f. ἐργάσομαι. aor. 1. med. ἠργασάμην, α, ασθ. perf. paſſ. εἴργασμαι. Them. ἔργω, opua.

Ἐργάθετ, Poetic. pro ἤργαθεν, imperf. Jonic. ab ἐργάθω, idem ac ἄργω, arceo.

Ἐργαλῆος, Jon. pro ἐργαλεῖον, inſtrumentum. ab ἔργον, opus.

Ἐργαξῆ, operaberis, Doric. pro ἐργάσῃ, 2. ſing. fut. c. med. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργάσσαι, 2. ſing. a. c. med. opt. verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργασθῆ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐργασίη, ας, & Jon. η, ης, ἡ, opera, luerom, quæſtus. ab ἔργον, α, τὸ, opua.

Ἐργασμαι, Jonic. pro ἔργασμαι, perf. paſſ. hinc ἐργασμίδιον, Jonic. pro ἐργασμίδιον, verbi ἐργάζομαι, operor.

Ἐργαστήριον, α, τὸ, officina. ab ἔργον, α, τὸ, opus.

Ἐργάτας, α, ἡ, operarina. acc. plur. ἐργάτας, ab eodem tbem.

Ἐργατίνης, α, ὁ, Poet. pro ἐργάτης, operarius.

Ἐργάτις, ιδος, ἡ, operatrix, mercenaria. ab ἔργον, τὸ, opus.

Ἔργω, arcet, 3. ſingul. præſ. ab ἔργον, Jonic. idem ac ἄργω, arceo, repello.

Ἔργμαπ, operi, facinori. dat. ſingul. per metathef. pro ῥέργμαπ. ſic in dat. plur. ἔργμασι. a ῥέζω, fut. ξω, facio, & per metathefim ἄρξω.

Ἐργολαϐῆν, præſ. inf. ab ἐργολαϐέω, opus faciendum ſuſcipio. ab ἔργον, opus, & λαμϐάνω, capio.

Ἐργόμενος, ὁ, prohibitus. ab ἔργω, arceo.

Ἐργόμενος, α, ὁ, illuſor, qui ἔργα μαχᾶται. Eſt & adulator. inde ἐργομενικία, adulatio. ἐργομενικὸν, ancillor, adulor. Gloſſ. Phil. Ancilla, ἐργόμενος παιδίσκη, q. ab ἔργον, opus, & μακέλλη, il Indo. Gall. mocque.

Ἔργον, α, τὸ, opus. q. ab ἔσργω, præt. med. verbi ῥέζω, facio. vel ab ἔρα, terra, or ſit quaſi ἔρεργον: quod ſub initio mundi primus labor terræ excolendæ fuerit impenſus. Hinc ἐνεργέομαι. f. ἐσομαι, operor. ἐργασία, ας, ἡ, operatio. ἐργάτης, α, ὁ, operarius. ἐργαλεῖον, ου, τὸ, difficilis. ἀεργός, ὴ, ὸν, & ἀργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, & ἀ, ἐργὸς, ὴ, ὸν, iners, piger. γεωργὸς, ὴ, ὸν, agricola. δημιοργὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, publicus opifex. ἐνεργὸς, ὸν, ὁ, ἡ, efficax. ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. ἐνεργέτης. f. ήσω, beneficio. ἐνεργέτης, α, ὁ, beneficus, qui beneficium confert. ἐνεργεσία, ας, ἡ, beneficentia. λειτουργὸς, ὴ, ὸν, miniſter publicus. λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. πανήργος, α, ὁ, vafer, verſipellis. πάνεργον, quod operæ pretium eſt.

Ἔρη, Poet. ἐέργω, includo. q. ab ἄρα, necto. Th. ἔργω, arceo, repello.

Ἔρδειν, facere, præſ. inf. ab ἔρδω, idem ac ῥέζω, facio. hinc ἔργμα, & ἔργμη factum, opus.

Ἔρδεσσε, perpetrebat, pro ἔρδε, Jon. addito σσε, 3. ſing. imperf. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρδον, impeſſ. Jon. ἔρδοντας, facientes. acc. pl. part. præſ. ἔρδοντ, dat. ſingul. ἔρδοντ, αντος, præſ. part. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἐρεβεννὸς, obſcura nox. ab ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obſcurus. Th. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεβεννώ, pro ἐρεβεννὴν, geo. ſing. per paragogen Poet. ab ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, tanebræ.

Ἐρεβινθος, α, ὁ, cicer. q. ab ἔρεβος, ervum, cui ſimile cicer. hinc ἐρεβινθώδης, ες, ὁ, cicerinos.

Ἔρεβος, εος, τὸ, Orcus, inferi. q. ab ἐρέμω, tego: quod ἐξ ἔρας βαίνω. Es uligioſa terra oriuntur obſcuranres vapores. ἐρεβώδης, ex Erebo. ἐρεβεννὸς, ὴ, ὸν, obſcurus, caliginoſos.

Ἐρείσω, interrogo. imperf. ἤρειον, ες, α. quod ab ἐρέω, ſeu ἄω, dico, vel ἔρομαι.

Ἐρεθίζει, irritat, 3. ſing. præſ. ſub. per peragogen Jno. pro ἐρεθῃ. ab ἐρεθω, laceſſo, irrito.

Ἐρεθίζε, irrites, præſ. imperat. ἐρεθίζετε, Dor. pro ἐρεθίζετε, præſ. inf. ἐρεθίζειν, imperf. Jon. ab ἐρεθίζω, idem ac ἐρέθω, irrito.

Ἐπερεθίσθαι, irritare, Dor. pro ἐρεθίζειν. ab ἐρεθίζω, irrito.

Ἐρέθω, irrito, laceſſo, q. ab ἔρις, lis. Irritatio enim eſt contentionis origo. hinc ἐρεθίζω, idem. ἐρέθισμα, τὸ, irritamentum.

Ἐρῆ, dicit, 3. ſing. ind. præſ. ab ἐρέω, dico. Th. ἄω, idem.

Ἐρήδω, figo, firmiter foleio, innitor. & pro ἀντερήδω, reſiſto. f. ήσω. p. ηκα. a. 1. ἐρησα. a. 2. ἔρηδον. a. 1. part. ἐρήσας, ασα, αν. perf. paſſ. ἤρεισμαι. hinc ἐρεισμα, ατος, τὸ, fulcimentum. q. ab ἔρις, terra, in qua fit ſtabilitio.

Ἐρίαινω, fraogo, contendo. fut. ξω. q. ab ἔρις, & ἄω, ut ſit quaſi valde ce-

dere facio, & in partes diſſilire, velint cuneis adactis.

Ἔρεω, interroga, præſ. imperat. Jonic. & Poet. pro ἔρα, & adſcito ι metri gratia, verbi ἔρομαι. imperf. ἠρείμην. Th. ἄρα, dico.

Ἐρεωμάω, rogamue. Poet. eſtaſi pro ἐρεώμεθα, verbi ἐρέω, dico. Th. ἄρα, dico.

Ἐρήεις, ὴ, ἐν, Dor. pro ἐριώδεις, contentioſus. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἐρήτμη, a, τὸ, rudus, in plur. rudera, πανπτώματα γῆς αἴπυα, ab ἐράσσω, evarro. q. ab ἔρας ἴστω, ut ſolo æquetur.

Ἐρικυδὴς, gen. ſing. præſ. part. ſ. g. ab ἐρίκω, diruo. f. ψω.

Ἐρείκω, everro, diruo. f. ψω. p. ερικα. a. a. ἔρεικον. q. ab ἔρας ἴστω, ut everſum humi jaceat, & ſolo æquetur. hinc ἔρεικτη, ης, ἡ, rupes.

Ἐρίνεος, ἐρίνεα, a. & 2. ſing. fut. 2. verbi ἔρνυμι, necto, & dico. f. ἐρῶ.

Ἐρίσσατο, hæſit, 3. ſing. aor 1. med. ἔρισσα, 3. ſing. anr. r. act. Jon. verbi ἐρίζω, inoitor, hæreo.

Ἐρῖτω, dicat, 3. ſing. imperat. præſ. verbi ἐρέω, dico. perf. εἴρηκα.

Ἐρμινῆς, gen. ſingol. f. g. ab ἐρεμνὴ, obſcura.

Ἐρεμνὸς, ὴ, ὸν, tenebricoſus, niger. per Tmeſin pro ἐρεβεννὸς. Them. ἔρεβος, εος, τὸ, Erebus, inferi, tenebræ.

Ἔρεξα, ας, ε, feci, & in 3. plurel. ἔρεξαν, aor. 1. ind. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω, & per metathefin ἄρξω. perf. εἴρᾰχα.

Ἐρέοντο, interrogabant, 3. plor. imperf. Jonic. vel per epenthefin τ a, pro ἔρεον, Poet. verbi ἔρομαι. Them. ἄρα, dico.

Ἐρέουσα, ὐ, dictora, fut. 1. part. ſ. g. ab ἐρέω, dicam, per dialyſin pro ἐρῶ. Th. ἄρα, dico. Alii dici volunt in præſ. part. ſ. g. ab ἐρέω, dico.

Ἐρέπτεται, edo, veſcor. q. ex terra ἐρᾶ, ut bruta πάσσεται, paſcuntur. Plenius ex ἔρᾳ, & πάσσομαι, quia terram tanquot paſcentes beſtiæ. Poet. tego, orno, coronno. f. ψω. p. ερ. hinc ἐρεπτόμενος, præſ. part. med.

Ἐρέπτετο, projectos erat, 3. ſing. plusq. perf. paſſ. pro ἔρριπτο, per reduplic. Att. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα, Poet. ῥέριμμαι. ſic perf. paſſ. ἔρριμμαι, Poetic. ῥιφθαι, pluſq. perf. ἐρεφθείην, ψω. Sunt qui ἐρέπτετο, dici velint pro ἐρέπτετο, per reduplic. etiam Atticam, verbi ἐρέπτω, everto.

Ἐρεσσάμενοι, remigare, Doric. pro ἐρέσσω, præſ. inf. verbi ἐρέσσω, vel ἔττω, remigo. f. ξω. p. χα.

Ἐρέσσω, vel ἔττω, remigo. f. ξω. p. χα. q. ab ἐρέσσω, pulſo. Remex enim, ὁ ῥήτης, pulſat aquas. hinc ἐρέττης, α, ὰ, remex. ὑπηρέτης, α, ὰ, miniſter, famulus. ὑπηρετάω, miniſtro, inſervio. ὑπηρέτημα, ατος, τὸ, & ὑπηρέτησις, εως, ἡ, miniſterium. ὑπηρετικὸς, ὴ, ὸν, ſervilis, miniſterialis. τριήρης, ους, ἡ, triremis.

Ἐρέτης, α, ὁ, remex. acc. plur. ἐρέτας. ab ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεχθείειν, cavillor, rixor. f. ήσω. p. ησα. quod ab ἐρεχθεῖν, contentioſus. Th. ἔρις, ιδος.

Ἐρετμοῖς, remis, dat. plur. ab ἐρετμὸς, ὴ, ὰ, remus. Them. ἐρέσσω, remigo.

Ἐρεύγομαι, eructo, dico. fut. ἐρεύξομαι. p. ἤρυγμαι. Th. ἐρεύγω, ructo.

Ἐρεύγω, ructo. f. ἐρεύξω. p. ἤρυγμαι. a. 2. ἤρυγον. q. εἰς ὄνον ἄγω. hinc ἐρεύγμός, & ἐρυγμὸς, ὰ, ὁ, ructatio.

Ἐρεύθεσθαι, εσθ, τὸ, rubor. In rubedine multum ineſt terrei, dunemus ergo ab ἔρα, terra. hinc ἐρεύθομαι, α, ὁ, rubet.

Ἐρεύκομαι, per ſync. pro ἐρεύγεσθαι, vel potius pro ἐρεύσομαι, ab ἐρεύω, inveſtigo. Alii vero ἐρεύσομαι dici volunt

pro

pro ἐρέω, Dor. ab ἄρω, seu ἀρέω, dico.
Ἐρέω, quæro, præs. imperat. ab ἐρέομαι, quæro, investigo.
Ἐρέομαι, οῦμαι, indago, investigo, scrutor, excutio. f. ήσω. p. ἐρέωμαι. aor. 2. ἠρόμην. aor. 1. imperat. ἐρέσσατο, άσθω. q. ab ἐρέω, quæro, scil. primo terram ferendi, ab ἔρος dis, terræ cubili. ἐρέμνη, ἡ, scrutatio, indagatio: discepatio Arist. 2. Oeconomic.
Ἐρέχθη, Dor. pro ἐρέχθῃ, 3. singul. præs. ἐρέχθω, scrutor.
Ἐρέχθων, scrutans, præs. part. act. ab ἐρέχθω, investigo.
Ἐρέχω, tego, contegoo. f. ξω. p. ερ. velut ἔοχα, terra. hinc ἐροχή, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ἔροφος, ος, ὁ, tectum.
Ἐρεχθεύς, genit. Ionic. ἀο Ἐρεχθέος, Erechtheus.
Ἐρεχθόμενος, ὁ, jactatus, molestia affectus, præs. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχω, vel ἐρέχω, scindo.
Ἐρέψα, coronavi, aor. 1. ind. act. ab ἐρέπω, corono. f. ψω.
Ἐρέω, dico, præs. ind. vel per dialysin pro ἐρῶ, dicam, fut. verbi ἄρω. Th. ἄρω, necto, dico.
Ἐρᾷ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. sing. præs. ἐράω, amo.
Ἐρᾳζέσκον, imperf. Ion. pro ἐράζον, verbi ἐρᾴζω, in solitudine vagor. Th. ἔρημος, ὁ, ἡ, desertum, solitudo.
Ἐρημάς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημία, άδος, ἡ, deserta, solitaria. Thema ἔρημος, desertum.
Ἐρημία, ας, ἡ, deserrum. ab ἔρημος, solitudo.
Ἐρημος, & Ionic. & Attic. ἐρῆμος, ου, ὁ, desertus, solitarius. ἔρημος, ου, ὁ, scil. χώρα, desertum, solitudo, eremus ἔρημος ὄρος, mons incultus. Thucyd. τὴν ἔρημον ὑπάτων, secundum præsentem contra absentem pronunciare. Demosth. Ἐτ λείπεσθαι ἐρήμῳ, Poll. l. 8. cum deserti vadimonii judicium nullum fit. ἔρημον εἶναι κάλῳ, τῷ φίλων, Ε πειθῶ, Plato in Epist. carere amicis, & fidelibus. ἐρήμην ἀλῶν, indicta causa damnare.
Ἐρημῶται, vastatur, 3. singul. præs. pass. vide ἐρημόω, vasto.
Ἐρημόω, vasto, desertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. a. 1. ἠρήμωσα. præs. pass. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἠρήμωνται. perf. pass. ἠρήμωμαι. perf. part. pass. ἠρημωμένος, η, ον, vastatus, a, um. a. 1. pass. ἠρημώθην, ης, η, præs. inf. pass. ἐρημωθῆναι. Th. ἔρημος, desertus.
Ἐρήμωσις, αως, ἡ, vastatio, desolatio. ab eodem them.
Ἐρηρέδαται, otai sunt, Ionic. pro ἐρηρεισμένοι εἰσί, 3. plur. perf. pass. verbi ἐρείδω, ερο, f. σω. p. κα. perf. pass. ἤρεισμαι, & Att. reduplic ἐρήρεισμαι. p. m. ἤρεισθε, & Att. ἐρήρεισθε.
Ἐρήρικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεικα. perf. pass. ἐρήρεισμαι, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.
Ἐρηρεισμένος, ὁ, firmatus.
Ἐρήρεσο, 3. sing. plusq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.
Ἐρήριδα, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, enntendo. f. ίσω. perf. pass. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρήρομαι, dirutus sum, perf. pass. Att. reduplic. pro ἤρεισμαι. pl. perf. ἐρηρόμεθα, ab ἐρείκω, everto.
Ἐρήρομαι, dirui, perf. Att. pro ἤρεισμαι, ab eodem them.
Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἐρώτηκα, perf. activ. verbi ἐρωτάω, interrogo.
Ἐρήσομαι, interrogabo, f. s. med. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. ἄρω, dico.
Ἐρῥιπτο, pro ἐρριπτοῦντο, imperf. passiv. 3. singul. verbi ἐρρίπτουμαι, ῶμαι, ατο, prohibe t. Th. ἐράτω, inhiben.
Ἐρῥῶθεν, tenuerunt, Boeot. syncop. pro ἐρρώσθησαν, 3. plur. a. 1. pass. ἐρρώσθην, verbi ἐρρώω, inhibeo. f. ώσω. a. 2. opt. Æol. ἐρρώσαιτο, αις, αι.

Ἐρρώσατο, Jon. pro ἐρρώσω, inhibuit, 3. sing. a. 1. ind. verbi ἐρρώω, inhibeo.
Ἐρρώσατο, compesceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. pro ἐρρώσαι. ab eodem verbo.
Ἐρρώω, reprimo verbia. q. ab ἐράω.
Ἐρσε, particula augens significationem in compositione. q. ab ἐράω, amo. quæ enim amamus, multa facimus, aut multum.
Ἔρσην, τὸ, lana. ab ἔρσην, ενος, τὸ, idem ac ἄρσος, εος, τὸ, lana.
Ἐρυήχιον, ὁ, cervicem elatam habens. ab ἔρυ, & αὐχήν, ένος, ὁ, cervix.
Ἐρυάσας, α, ὁ, clamosus, ex ἔρυ, valde, & βοάω, clamo.
Ἐρυβρεμετᾶν, Doric. pro ἐρυβρεμετεῖν, gen. plur. ἐρυβρεμέτης, ας, ὁ, gravitet tremens, magnitonans. Aristoph. in Ran. quod ex ἔρυ, & βρέμω, tremo.
Ἐρύβρεμες, α, ὁ, valde rugiens, perstrepens.
Ἐρυβρύχεω, gen. Ionic. pro ἐρυβρύχα, ab ὁ ἐρυβρύχης, ου, ὁ, valde mugiens, Hesiod. in Theogonia. ex ἔρυ, valde, & βρύχω, stridco. f. ξω.
Ἐρυβώλακα, acc. sing. ab ἐρυβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glebosus, ferax. ab ἔρυ, valde, & βῶλος, α, ὁ, gleba.
Ἐρυβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glebosus. vide ἐρυβώλακα.
Ἐρύβωλος, α, ὁ, ἡ, fertilis, idem ac ἐρυβώλαξ.
Ἐρυγδούπου, gen. singul. Jon. ab ἐρύγδουπος, α, ὁ, ἡ, Poet. pro ἐρυβρεμέτης, valde sonans. ex ἔρυ, valde, & δοῦπος, ου, ὁ, sonitus.
Ἐρυθρίνη, ἡ, mane genita, aut diluculum producens. Epith. auroræ. Iliad. κ & Odyss. β.
Ἐρύκετον, contenditis, dual. num. præs. ind. ἐρύκετον, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρύκετον, ως, ω, & in plur. ἐρυκέτομεν, contendemus.
Ἐρυκόμεσθα, a. 2. inf. med. ab ἐρυκέτην, contendo, Poet. pro ἐρίζειν, quod ex fut. a. ἐρίσω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρύκτην, contendit, a. 1. act. verbi ἐρύκτω. Th. ἔρις, ιδος.
Ἐρυκτόμεθα, Poet. more pro ἐρυκόμεθα, a. 2. inf. med. ab ἐρύκω. f. ξω. idem ac ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις, ιδος.
Ἐρυκῶ, dat. sing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐρύκωμεν, Poet. pleonasmo Ϝ μ, pro ἐρύκομεν, præs. inf. activ. verbi ἐρύκω, contendo.
Ἐρύκωμεν, Doric. pro ἐρύκομεν. vide ἐρύκομεν.
Ἔρυκε, certabat, 3. singul. imperf. act. pro ἤριζε. potest etiam esse præs. imperat. ab ἐρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐρύκομαι, & ἐρύκομεναι, contendere, præs. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίσσω, nom. plur. præs. part. f. g.
Ἐρίζεσι, contendunt, certant. Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præs. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, ιδος.
Ἐρίκτας, Jonic. pro ἐρίκτους, ab ἐρίκτης, amabilis. hinc ἔρως, peramabilis. ab ἔρις, & ἔρῶ, amo. Alii deducunt ab ἔρις, adapto.
Ἐρύσακα, ης, ἡ, cibus apum, vel glu ten ad conficiendos favos: ceraginem vertit Virg. Hermolaus, & Fuschius vermiginem vocant.
Ἐρύσσω, ας, ὁ, contentio, servitus, concertatio: verecundia exponitur ab Aretino apud Aristot. lib. 5. Politic. ut ἐρυθρία, ας, ἡ, idem. ab ἐρυθρός, litigo, pro ἐρίζω.
Ἐρυσθλέων, gen. plur. ab ἐρυσθλής, ῆος, ὁ, ἡ, valde virens, late frondens. Jonic. pro ἐρυσθλῆς. ab ἔρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.
Ἔρυσες, ες, ὁ, lanifica, textrix, ancilla. ab ἐρυθόομαι, lanam tracto. Th. ἄρος, εος, τὸ, lana. Item ἔρυσος, α, ὁ, agricola, messor. q. ab ἔρις, terra, quam colit.

Ἐρυσίπτολις, ιος, ὁ, ἡ, Dor. & Poet. pro ἐρυσίπτολις, ις, ὁ, valde strepens. ex ἔρι, & κλαίζω, clamo. f. χῶ.
Ἐρυσθενής, ὁ, ἡ, valde sonans, Hesiod. ex ἔρι, valde, & στένος, ους, ὁ, pro τύπος, sonus pulsu factus. Th. τύπτω, pulso.
Ἐρυσθενής, έος, ὁ, ἡ, valde illustris, admodum gloriosus. ab ἔρι, valde, & κῦδος, εος, τὸ, gloria.
Ἐρύσμενος, α, ὁ, ἡ, valde mugiens. Odyss. ὁ. ab ἔρι, valde, & μυκάω, mugio.
Ἐρυσσός, seu ἐρυσός, ῦ, ὁ, caprificus arbor, ficus sylvestris.
Ἐρυσσός, ός, ἡ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in acc. plur. ἐρυσσούς, & ἐρυσσούς. Aliquando ἐρυσσός dicitur, qui injuriam alicui illatam persequitur, & qui fecit. hinc ἐρυσσόω, indigneri. quasi ab ἔρις, ut litium auctor.
Ἔρυσσι, τὸ, lana, vellus. ab ἄρος, εος, τὸ, idem. q. ab ἄρω, necto.
Ἐρύσσος, seu ἐρύσσος, ος, ὁ, valde utilis. Epitheton Mercurii, sic dicti, quasi ἔρι ἔσσης. ab ἔσσω, profum.
Ἐρυσσάω, lanificium exerceo. Xenoph. ab ἔρυσσος, α, τὸ, lana, & ἔργον, opus.
Ἔρυσσε, pro ἔρυσσε, cecidit, interfectus est, 3. sing. aor. 2. Jonic. pro ἔρυσσε. Sic ἐρυσσεῖν, aor. 2. inf. ἐρυσσεῖν, ἔρυσσε, aor. 2. part. act. ab ἐρύσσω, everto f. ψω.
Ἐρύσσε, ης, ἡ, cacumen, mons, promontorium. ab ἔρι πύσθαι, qua valde perflatur.
Ἔρυσσε, ιδος, ἡ, Dea discordiæ, lis, contentio. acc. sing. τὴν ἔριδα, & ἔριν. hinc ἐρίζω, conteodo. ἐρυσσός, ῆ, ὁ, litigator. ἐρυσσικός, ῆ, ὁ, contentiosus. quia in pugnam ἄρει, id est implicat.
Ἐρύσσετα, contendentes, oom. dual. ab ἐρύσσας, αντος, ὁ, aor. 2. part act. ab ἐρύσσω tur. ίσω. p. κα, contendo. Th ἔρις, ιδος, ἡ, lis.
Ἐρύσσειν, pro ἐρίζειν, cartare, contendere.
Ἐρύσσω, Dor. pro ἐρίζω, præs. part. vide ἐρύσσετε.
Ἐρυσθενής, ος, ὁ, ἡ, valde potens, prepotens. ab ἔρι, valde, & σθένος, ους, τὸ, robur. Th. σθένω, valeo, possum.
Ἐρυσπαράγων, gen. Jonic. ab ἐρυσπαράγ, α, ὁ, valde tonans, ab ἔρι, & σπαράσσω, magnos strepitus edo.
Ἐρυσπαράδων, gen. Jon. ab ἐρυσπαράδ, ω, ὁ, valde sremus. ab ἔρυσπα, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & ἀράδ, ὁ, ἡ, strepitus, seu cordis pulsus vehemens post exercitium.
Ἔρυσσής, ῆ, ὁ, litigator. ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρυσσής, ῆ, ὁ, contentiosus. gen. plur. ἐρυσσῆν. ab eodem them.
Ἐρυσχηλός, ὁ, ἡ, promptus ad convitia, contentiosus, convitiator. ab ἔρις, lis, & χηλός, οῦ, ὁ, τὸ, labium:
Ἐρύσσω, α, ὁ, ἡ, pretiosus, valde honoratus. Est & priscis, Aristot. ἐρυσσίμου, gen. Jon. ex ἔρι, valde, & σιμή, pretium. Them. σία, honoro.
Ἔρυφος, ου, ὁ, hœdus, caper, aut capella; duæ pareæ stellæ in summa aurigæ manu, Procl. ἐρίφους, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τὸ, parvus hœdus, q. ἔρις φαινόμενος, quod vere nasci solent.
Ἐρυχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.
Ἔρυκα, α, τὸ, septum, idem ac ἕρκος, ους, τὸ.
Ἕρκος, ους, τὸ, septum, plur. τὰ ἕρκεα, ab ἔργω, arceo.
Ἑρκτή, ῆς, Jonic. pro εἱρκτή, ἡ, carcer. ab ἔργω, Poet. pro εἴργω, arceo,
Ἔρμα, ατος, τὸ, fulcrum, stabilimentum: sabutra: scopulus: inaotie. Item lignum, quod supponitur navi, ne in terra marcescat. In portue ostiis dicitur cicpido, & obex. Hinc ἐρμάω, fulcio. quasi ab ἄρω, occto, vel per syncopen, pro ἐρέμμα, ab ἐρείδω, figo.

Ἐρμα-

Ἑρμογόρας, ου, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἑρμαῖον, ου, τό, lucrum insperatum: res omnis commoda, & utilis, Plato. ab Ἑρμαῖος, & ἕρμαιος, Mercurialia. Item oceasio, Athen. lib. 13. Sunt vero τὰ Ἑρμαῖα, Mercurii festa. Th. Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, oomeu viri, Hermas, Dorice pro Ἑρμῆς.

Ἑρμέων, ωνος, ὁ. Poet. pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμέας, ου, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Jon. pro Ἑρμέαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio, eloquutio. ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμηνεύς, έως, & Att. έως, ὁ, interpres, nuotius, Ceb. Thab. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. ἑρμήνευσις, εως, ἡ, interpretatio. q. ab Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεύσαι, a. r. inf. activ. vide ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico.

Ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico. f. ἐρῶ. p. ἡρμήνευκα. Them. ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres, nuntius.

Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμέας, & εἴας, idem. Hinc ἑρμαῖος, seu αῖος, α, ὁ, & ἑρμαϊκός, ῆ, ὁ, Mercurialis. q. ab ἕρμα, nuatio, dico. Platoni quasi ἑρμηνεύς. οἱ ἑρμαῖ, Hermæ lapidei eraot Athenis, opus quadratum, quos circa ora circumcisos noctu fuisse Thucydides lib. 6. narrat. Ἑρμᾶς etiam dicta est pars quædam Delphiali, id est, templi, quod Atheuii dicarum fuit Apollini. Plutarch. in Theseo. Κοινὸς ἑρμῆς, paroemia monens, in commune conferendum, publicique habendam esse rationem.

Ἑρμίς, vel ἑρμίν, ῖνος, ὁ, fulcrum lecti. ab ἕρμα, ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, έος, ὁ, nomen viri, Hermogenes. Gr. ex Mercurio geuitus.

Ἕρνος, εος, τό, planta, germen, ramus, Odyss. ξ. ἑρνεός, εος, ὁ, ἡ, ramosus.

Ἕρξαι, facere, a. r. iof. activ. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξαν.

Ἔρξαν, fecerunt, Jon. pro ἔρδαν, 3. pl. a. r. activ. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per metathesin litterarum. f. ῥέξω, ας, α, & per metathesin ἔρξω.

Ἔρξε, 3. singul. fut. a. activ. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρξω, ας, α, f. r. ejusdem verbi.

Ἐρογω, per metathesin pro ἔοργω, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω.

Ἐράσσατε, ης, ὁ, amabilis, & in m. g. ἐράσσης, ατος, ὁ, ab ἔρος, ατος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρείσιε, ic. pro ἐρεῖσαι, ut πεσέειν, pro πεσεῖν. ab ἔρω, dico, interrogo. Th. ἔρω, loquor.

Ἔρομαι, interrogo. a. 2. med. ἔρωμαι. Th. ἔρω, loquor.

Ἔρος, acc. sing. ab ἔρος, α. ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Them. ἐράω, amo.

Ἔρουσιν, 1. plur. f. r. activ. verbi ἔρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἔρουσι, dicent. 3. plur. f. ἐρῶ, ab ἔρω, vel ἐρέω, dico.

Ἑρπετόν, οῦ, τό, reptile. ab ἕρπω, tepo, f. ἑρπύσω, a. r. ἕρπυσα, ας, a.

Ἕρπειν, herpere. Dor. pro ἕρπειν, ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a ferpendo sic dictus, quod per corpus serpat. Them. ἕρπω, serpo.

Ἔρπις, oinum, Ægyptiorum lingua, ab ἕρπω, repo. Repit enim vitis, nisi pedamenris regatur.

Ἑρπύζω, idem ac ἕρπω, repo.

Ἕρπω, serpo, repo, vado; quod fit io ἕρπω, scil. terra. Vel per metathesin Latin. tepo, quod idem significat. vel ab ἔρυ, terra, quia illic reptilia. Inde ἑρπετός, ἡ, ὁ, reptilis. ἕρπυλλος, α, τό, leu ἕρπυλλον, α, τό, serpyllum.

Ἕρπυσμες, eamus, Doric. pro ἕρπυμεν, 1. plur. sub. act. ab ἕρπω.

Ἐρραβδίσθαι, ης, ἡ, a. 1. ind. passiv. a ῥεβδίζω, virgia cædo. f. ἴσω. Th.m. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ἐρράγην, rupi, & in 3. plur. ἔρρᾶγησαν, a. 2. ind. pass. Sic ἔρρωγα, rupi, a. 2. ind. act. a ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔρρωχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρράδατο, aspersi sont, 3. plural. Jon. perf. pass. pro ἐρράσμενοι εἰσί. Sic ἐρράδατο, pro ἐρράσμενοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. factum ex 3. sing. ἐρράδαται, eorrepta peaultima, deiade ante τα, & π ioserto de. Formatur a p. m. ἔρραδα, addito τα, & π, verbi ῥάζω, quod idem, ac ῥαίνω, perfundo, spargo.

Ἐρραιστηκώς, ὁ, coasutus, perf. part. pass. a ῥάπτω, eoofuo. fut. ψω. p. φα, perf. pass. ἐρράφατο.

Ἐρραντισμένος, ὁ, conspersus, perf. part. pass. a ῥαντίζω, aspergo. fut. ίσω, Th. ῥαίνω, perfuado.

Ἐρράπισαν, 3. plur. a. r. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo, percutin. fut. ίσω. p. ἐρράπισμαι. Th. ῥαπίς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐρράσθαι, infperfus fum, a. s. ind. pass. verbi ῥάζω, perfuado.

Ἐρράφθαι, ης, ἡ, a. a. ind. pass. verbi ῥάπτω, fuo.

Ἐρράψαν, 3. plur. a. r. iad. activ. verbi ῥάπτω, fuo. f. ψω. p. ἔρραφα.

Ἔρρε, ἔρρετε, peri, præf. impetat. act. verbi ἔρδω, dolent eo. f. σω.

Ἔρρεε, fluebat, 3. sing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐρρεύσθαι, sive ἐρρυῆναι, dicta fum, a. 1. iod. pass. verbi ῥέω, dico. perf. pass. ἔῤῥυσμαι, quod & ἄρρυσμαι. a. s. part. pass. ῥυσείς.

Ἐρρέξατε, fecit, facrificavit, 3. sing. a. s. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐρρέτω, abeat in malam crucem, præf. imperat. ab ἔρδω, peteo.

Ἐρρέω, Jon. & Doric. pro ἔρρω, ex ἔρδομι. fluebant, 2. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐρρέωσε, 3. sing. a. s. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐρρήθη, declaratus est, 3. sing. a. s. pass eida ἐρρήθην. a ῥέω, dico.

Ἔρρηξαν, fregerunt, 3. plural. a. r. iad. act. verbi ῥήγνυμι, seu ῥήσσω, frango. f. ξω. a. 2. ἔρρωγα, ας, a. a. a. ἔρρωγον. p. m. ἐρρήγμαι.

Ἐρρίγαι, præt. med. verbi ῥιγόω, horreo. fut. ήσω. p. ἐρρίγηκα, a. 2. ἔρριγον, Th. ῥῖγος, εος, τό, rigor, frigus.

Ἔρρίγερον, Joa. paragoge, pro ἔρριγον, 3. sing. præt. sub. activ. ab ῥιγόω, horreo.

Ἐρρῖγερτι, formidanti, dat. singul. præf. part. act. verbi ῥιγόω, horreo, factum ex præt. med. ἔρριγα, verbi ῥιγέω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τό, rigor, horror.

Ἐρριζωμαι, radicatus fum, perf. pass. verbi ῥιζόω, radices ago. a. r. pass. ἐῤῥιζώθαν. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἐρρίφαμεν, projectus fum, perf. iod. pass. ἔῤῥιμμαι, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔῤῥιφα. a. 2. ἔῤῥαφον.

Ἐρρίπτεον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ἐρρίφθην, projiciantur illi duo, a. dual. perf imperat. pass. ἔῤῥιφα, φθω, var bi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἔρρῖψε, 3. singul. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjicio. fut. ψω. a. s. ἔῤῥιψα, ας, a. a. s. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐῤῥίφθαν.

Ἐρρύηκε, fluxi, perf. act. quasi a ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐῤῥύθαν, unde inf. ῥυῆναι. part. ῥυείς, a themate ῥύω, fluo.

Ἐρρύηκα, a. s. ind. act. verbi ῥυπόω, fordidum, iafamem reddo, maculo, Th. ῥύπος, ου, ὁ, fordes.

Ἐρρύησαν, ου, ατο, eripuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔῤῥυμαι. a. r. pass. ἐῤῥύσθαν. vide in ἐῤῥύσαθαν.

Ἐρρύσθαν, vide in ἐῤῥύσαθαν.

Ἐρρῶ, f. σω, ægra eo, dolens, & afflictus eo, perao, evanesco, abeo. Æolice dicitur pro ἔρδω, idem ac φθίρω, pro quo & φθίρρω, Æolice: vel ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut fit, ad terram fluo, metaphora ducta a liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi possint.

Ἐρῥωγώς, ός, ός, Att. pro ἐρῥηγώς, ruptus fum. p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango. f. ξω. a. 2. ἔρρωγον.

Ἐρρώμεθα, confirmatus fum, perf. pass. verbi ῥώννυμι, seu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἐρρώμαι.

Ἐρρωμενέστερος, fortior, robustior, adv. ab ἐρρωμενέστερον, vehementior, comp. ab ἐρρωμένως, robuste, adverb. Formatur a præt. perf. part. pass. ἐρρωται, qui animo est forti; item validus. comparat. ἐρρωμενέστερος. superl. ἐρρωμενέστατος. Th. ῥώννυμι, seu ῥώομαι, corroboro. f. ῥώσω. p. ἔρρωμαι.

Ἔρρων, ὁ, præf. part. verbi ἔρρω, ægre eo.

Ἐρρώοντο, ruebaat, 3. pl. Imperf. pass. a ῥώω, vel ῥώομαι. Th. ῥώννυμι, roboro. vel est 3. pluſq. perfect. pass Poet. pro ἐρρώοντο, ejusdem verbi ῥώννυμι. f. ῥώσω.

Ἐρρώς, ῶ, ὁ, aper, Callimacho; aries Licophroni. q. ab ἔρα, valda, & ῥέω, roboro. vel ἀπὸ τὸ ἐρῶσθαι, quod cum impetu ruat.

Ἐρρώσαντο, 3. plural. a. s. med. verbi ῥώννυμι, cortoboro.

Ἐρρώσθαι, perf. inf. pass. ἐῤῥώσθαν, convalui, f. s. ind. pass. ἐῤῥώσθη, 2. plural. perf. imperat. passivi verbi ῥώννυμι, corroboro.

Ἐρρῶσθε, ἐρρώσθω, vale; & in plur. ἐρρῶσθε, valete, perf. imperat. passiv. ejusdem verbi.

Ἔρρω, aor. 2. Jon. ab ἔρρω, f. εω, ægre doleas eo.

Ἔρση, sive ἕρσα, ης, ἡ, tos. q. ab ἔρω, & ῥέω, fluo. Val potius ab ἔρα, quia in terra nascitur; vel quia terram facit virescere. hinc ἑρσήεις, gen. εντος, ὁ, & ἕρσεις, ν, ὁ, roscidus.

Ἔρσαν, Joa. pro ἔρδαν, ὁ, mas.

Ἔρσαν, 1. 1. Æol. verbi ἔρδω, afflictus eo.

Ἐρυγγάνω, a. 2. vel fut. 2. iaf. act. verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω. a. a. ἤρυγον.

Ἐρύγμαλος, pro ἐρύγμηλος, ὁ, sonorus, graviter boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare, præf. inf. ab ἐρύομαι. Th. ἐρύω, custodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebar, 3. sing. imperf. pass. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρυθείη, dat. singul. ab ἐρυθεύς, εως, ἡ, aumea proprium loci.

Ἐρυθήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθαίνω, rubefacio.

Ἐρυθήκεσσαν, rubefactam, præf. part. f. g. Poet. pro ἐρυθήσασαν, ab ἐρυθαίνω, rubefio. Thema ἐρυθέω, ῶ, τό, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἐρυθρός, ά, όν, rubor.

Ἐρυθρέων, gen. plur. ab ἐρυθρεύς, incolæ ynini, cui nomen ἐρυθρά, ᾶς, ἡ. Forte scribendum Ἐρυθραίων, genit. Jon. pro Ἐρυθρῶν, ab Ἐρυθραί.

Ἐρυθρίδανος, & ἐρυθρόδανον, rubia, rinctortibus in usu. ab ἐρυθρός, ruber, & δανός, donum. ἐρυθρόδανον, est rubia tiago, rubrico. ἐρυθρός, ά, όν, ruber, rubidus, rufus: puniceus, rubicundus, Demosth.

Ἐρυκακέειν, coercere, præf. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάκω, idem ac ἐρύκω, inhibeo. f. ξω.

Ἐρυκάμβης, & ἐρυσίβη, Doric. pro ἐρυσίβη

σω, præſ. inf. ab ἐρύκω, contineo, impedio.

Ἐρύκει, 3. ſingul. præſ. opt. ab ἐρύκω, coutineo, cuſtodio.

Ἐρύκω, inhibeo, arceo, prohibeo, contineo, cuſtodio. f. ξω. præt. χα. q. ab ἐρύω.

Ἐρυμά, pro ἔρυμᾳ, ατ⊙ι, τό, tutamen, præſidium, ara, propugnaculum. ab ἐρύω, ſereo, traho.

Ἐρύμαι, per ſyncopen pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſereo. hinc ἔρυσθαι, pro ἐρύεσθαι. ἐρυμνός, munitus, tutus, inacceſſus.

Ἐρύσαι, a. t. inf. act. ab ἐρύω, cuſtodio, obſervo, libero.

Ἐρυσαίατο, eriperet, pro ἐρύσαντο, Jonic. ioſerto σ, 3. ſingul. cor. 1. opt. med. eerbi ἐρύω, traho.

Ἐρύσσαι, a. ſing. aor. 1. med. opt. ab eodem eerbo.

Ἐρύσσας, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἐρύω, trabo.

Ἐρύσσαν, Jonic. pro ἔρυσαν, 3. plur. aor. 1. actie. ſic & ἐρύσσατο, trexerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρύω, traho.

Ἐρυσσάμενος, per metaplaſmum pro ἐρυσάμενος, currum trahentes. ea ἐρύω, treho, & ἅρμα, ατ⊙ι, τό, currus.

Ἐρύσσας, pro ἐρύσατο, a, 1. pass. ſ. ρ. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσε, 2. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐρυσίπη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo ſuperveniene ſegetibus. Th. ἐρυσίβ⊙ι, εβ⊙ι, τό, tubor.

Ἐρύσιμον, a, τό, herba, & ſeminis genne. Plinius l. 8. c. 10. trionem eocat. ab ἐρύω, treho.

Ἐρυσίπτολις, ὁ, ἡ, cuſtoe urbie, patrona urbie. ab ἐρύω, cuſtodio, & πτόλις. Poet. pro πόλις, urbs. Poteil etiam exponi, quæ urbes eaſtet. nam ἐρύω, tam ſignificat ἀλκέω, traheie, quam φυλάττω, cuſtodire.

Ἐρυσσάμ⊙ι, ὁ, extrahens, anr. 1. perl. med. gemin. or. ſe ἔρυσσα, pro ἔρυσα, traxerunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἐρύω, traho.

Ἐρύσσομεν, trahemus, 1. plur. f. ε. act. eel per ſyſtolen pro ἐρύσωμεν, 1. plur. a. 1. ſub. ab eodem eerbo.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, eripuit, quod pro ἅρπα, vel ἥρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἕρπομαι, Poet. ſyncope pro ἐρύομαι, cuſtodio. Th. ἐρύω, traho. Sunt qui velint eſſe aor. 1. med. per ſyncopen pro ἐρύσατο, ejuſdem verbi.

Ἐρύω, treho, cuſtodio, ſervo. f. ὑσω. p. ἴρυκα. q. a ῥύω, treho, tueor, libero, quaſi e manibus. Hinc fit Latinum eruo.

Ἐρῶ, pro ἔρπω, vent, præſ. imperat. ab ἔρπω, ſerpo.

Ἐρ⊙ι, a, ὁ, pellis. ab ἐρέω, tego. Eſt eriem σάρ⊙ι, eurium, pellis.

Ἐρχατάω, compreſſi ſuot, Jon. pro ἠγκωμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. Sic ἔρχατο, pro εἰργμένοι ἦσαν, 3. plur. plu'q. perf. paſſ. Jon. eerbi ἄρχω, arceo. fut. ξω. p. ἴρκτα. perf. paſſ. ἕρχαται.

Ἐρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jon. & Poet. pro ἐρχατόῦντο, verbi ἐρχατόω, obſepio, concludo. quod ab ἔρχατ⊙ι, ſepes, ſeptum. Th. ἕρκω, includo.

Ἔρχεο, Jonic. pro ἔρχε, cecede, & in plural. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, eenio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον.

Ἐρχέ, Dor. pro ἔρχε, cecni. præſ. imperat. vide ἔρχεο.

Ἐρχοῦ, pro ἔρχομαι, eenio.

Ἔρχομαι, venio, eo, accedo. ſub. ἔρχωμαι. impeiſ. ἠρχόμην, ε, ετο. fut. ἐλεύσομαι. ſ. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθέ, έτω. aor. 2. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ, aor. 2. inf. ἐλθεῖν. aor. 2. part. ἐλθών, ὄντα, όν. præt. med. ἐλήλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluq. perf. ἐληλύθειν, ης, ει. q. ἔρχομαι, terræ ſpatium habeo, ſcil. pergrandum, ſeu decurtendum ad faciendum iter terra. hinc ἐπέρχομαι, advenio. ἔπηλυς, υδ⊙ι, ὁ, ἡ, adveoe, extraneus. προσήλυτ⊙ι, ε, ὁ, ἡ, adveoa.

Ἔρχωμεν, Dor. pro ἴρκνυμεν, ibimus, 1. plur. ſ. ε. ab ἔρκω, tepo.

Ἐρψῶ, Dor. pro ἕρψω, ibo, repam. fut. ε. ejuſdem verbi.

Ἐρῶ, dicam, ſ. ε. vel 2. eerbi ἔρω, dico. hinc & ἐρέω, contrecte ἐρῶ.

Ἐρωδιός, ὠδ⊙ι, ὁ, & ἐρωδι⊙ι, ε, ὁ, avis ſpecies, crodius. Latreis aidea. q. ab ἔρως, amor. quia Veneica avie. Alii, q. in συνουσίᾳ, coitu, ſanguinem ſudet, ἑαῦ ἰδίαν. Romani Diomedeas vocant hac avee, Gaza ardeolas; Auguſtinus fulicae; Suidas eieonias. Hæ aves uincerntur, ſieut & λάρος, lari. Lucionus.

Ἐρώη, quieſce, præſ. imperat. ea ἐρωέω, quieſco, ceſſo.

Ἐρωέω, eo, fluo, regredior, recedo. Item ceſſo, otio me dedo. fut. ἐρωήσω. p. ἐρώηκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, impetus, motus: deſiderium, animus, eis.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, temſſio, ceſſatio. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

Ἐρώσει, fluet, 3. ſing. f. ε. act. ab ἐρωέω, flun.

Ἐρωμανέουσι, dativ. plural. ἐρωμανέων, genit. plural. ab ἐρωμανής, ἐ⊙ι, ὁ, ἡ, a matorius: perdite amans. ab ἔρως, ωτος, ὁ amat. quod ab ἐράω, amo, & μανία, ας, ἡ, furor. Th. μαίνομαι, inlanio. p. m. μέμανα.

Ἔρων, ῶντ⊙ι, ὁ, & in plur. ἐρῶντες, præſ. part. ab ἐράω, amo.

Ἔρως, ωτ⊙ι, ὁ, amor, lib'do, cupido. datie. τῷ ἔρωτι. Th. ἐράω, amo. f. ἐρῶ.

Ἐρωτάω, interrogo, oro, precor. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. eb ἔρωμαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατ⊙ι, τό, interrogetio, quæſtio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτῶ, interrogare, Jon. pro ἐρωτᾷν, ab ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηθείς, ῆντ⊙ι, ὁ, interrogatue, a. 1. part. paſſ. & in f. g. ἐρωτηθῆναι. Sic ἐρωτήσας, ατ⊙ι, ὁ, eot. 1. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηματικῶς, interrogatiee, per interrogationem. adverb. eb eodem themate.

Ἐρωτύλ⊙ι, ὁ, Anacreon voeet pereoe Amoris pullos, ab ἔρως, ατ⊙ι, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτύλη, ἰδ⊙ι, ἡ, amicula, ſcortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐράω, amo.

Ἐρωτοπάσαι, dat. plur. Jon. ab ἐρωτοπάς⊙ι, ε, ὁ, amorem parieng. ab ἔρως, ατ⊙ι, ὁ, amor, quod eb ἐράω, amo, & πάσσω, pario. p. m. πέπαγα.

Ἐρωτύλ⊙ι, a, ὁ, ametorculus, parvus amator, amaturiue. Theocr. Th. ἐράω.

Ἐρωτύλος, ῶτ⊙ι, ὁ, & in plur. ἐρωτύλοντες, præſ. part. act. eerbi ἐρωτύω, interrogo, iogo.

Ἐρωτύω, interrogetia, 2. ſing. præſ. npt. paſſ. ἐρωτεύμαι, ῶμαι, ἐρωτύεο, ῦ, verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ε Σ.

Ἑς, mittito, a. a. imperat. eerbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. præt. ἕωκα. a. a. lii.

Εἰς, Poet. & Attr. pro ἐς, in. εἰς οἶ⊙ι, in lucem. εἰς πλέον ἔρχεσθαι, nevigationem auſpicari.

Ἑσαγείρω, colligo, congrego. Odyſſ. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ἑσάγω, t. ξω. p. χα. introduco, pro εἰσάγω, quod ab ἐς, eel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἑσαγγελίς, ἰδ⊙ι, ἡ, intenuntius, nuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nuntio.

Ἑσαείρω, ὁ, tolliena, a. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & αἴρω, ἀείρω, a. 2. ἦρα. tode ἀειράμεν⊙ι. Th. αἴρω, tollo.

Ἑσαθρήσας, videoet, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρήω, conſpicio. ea εἰς, & Th. ἀθρέω, i. ἴσω, eideo.

Ἑσακοντίζω, jacula in aliquem jaculor. quod ab ἐσακοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, ον⊙ι, ὁ, jeculum.

Ἑσακούω, motem gerere, obtempetare. Th. ἀκούω, aud o.

Ἑσάλπιζον, elengebant, 3. plur. imperf. eerbi σαλπίζω, tuba caoo. f. σω. Th. σάλπιγξ, ιγγ⊙ι, ἡ, tuba.

Ἑσβάλλω, infiuerat, Doric. pro ἐσέβαλλε, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐσβάλλομαι, infilio. Th. ἄλλομαι, ſalio. f. ἅλλομαι. a. 2. med. ἐβαλόμην. Alii volunt per ſyncopen dici pro ἐσέβαλεν, 3. ſing. a. 1. med.

Ἔσαν, pet ſyſtolen pro ἦσαν, erant, 3. pl. imperf. εἰμί, eerbi ὦμαι, ſum.

Ἔσαν, miſerunt, 3. plur. a. 2. ἧκα, verbi ἵημι, mitto. vide ἕς.

Ἑσαναι, 3. ſing. a. 2. eſt. a σαίνω, quatio. f. σανῶ. idem ae σείω, moveo.

Ἑσανύω, Jon. pro ἔσανυε, 3. plur. a. 1. med. eerbi ἔνυμι, ſeu ἵω, induo. a. 1. ἔσα.

Ἐσάπιον, putrefactus ſum, a. a. paſſ. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. a. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαρόωσιν, impreſſionem in cliquem facere. Th. ἀρόω, palfo.

Ἐσαύθω, Boeor. ſyncop. pro ἐσαυθήσομαι, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσαυθῆναι, verbi σαύω, idem ae σείω, quod a σάω, ſeteo. Th. σά⊙ι, ε, ὁ, ſalvue, incolumis.

Ἐσάωσαι, ſeivaei. a. 1. ind. act. verbi σαόω, ſervo.

Ἐσβάλλειν, immiſtere, trrumpere.

Ἐσβάντες, pro ἀναβάντες, a. c. part. act. plur. num. ab ἀναβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβλην. a. 2. part. βάς.

Ἔσβεσε, extinait, 3. ſingul. a. 1. actie. verbi σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. præt. ἔσβεκα.

Ἔσβεσα, incendi a. a. act. a σβέννυμι, quod ad σβέννυμι tefertur. Alii dicunt a. 2. eſt. eſſe ἔσβαν, verbi σβάω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβεκα. 2. ἔσβασα. a. 1. paſſie. ἐσβέσθην. a. 1. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζων, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.

Ἔσβολή, ῆς, ἡ, ingreſſue. Th. βάλλω. jacio. p. βέβληκα.

Ἐσδίδου, Jon. & Poet. pro ἐσδίδοσαν, influere. Th. δίδωμι, do.

Ἐσδύσαντο, ὁ, ſedentes, Dor. pro ἕζόμενοι, præſ. part. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἐσδύσασθε, ſedeamus, Dor. pro ἑζώμεθα, 1. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἔσδυμαι. fut. a. med. ἐσδύσομαι.

Ἔσεαι, eris, Jon. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. ε. verbi εἰμί, ſum. f. ἔσομαι, ῃ, ε-ται.

Ἐσεβάσθησαν, culti fuerunt 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην, colui, eerbi σεβίζομαι, exlo, fut. σέσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἔσει, eris, Att. pro ἔσῃ, e. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἔσειμι, ingredior, præſ. ind. pro εἶς, pro εἶμι, eo.

Ἐσείσατο, excuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 2. ἔσσυα.

Ἐσείσθη, ης, η. a. c. ind. paſſ. a σείω, moveo. f. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ἐσεῦται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum. Doree enim circumflectunt fut. act. & med. ut ἐσῦμαι, eel ἐσδύμαι, ἐσῇ, ἐσῦται.

Ἐσέλθῃ, ſubire, in meaning eenire, a. 2. inf. Th. ἔρχομαι, eenio.

Ἐσενεχθείς, θεῖσα, θέ, illatus, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσενήνεχθαι, perf. inf. paſſ. eide ἐνήνεχθαι, a. 1. paſſ. a οἴσω, f. ἐίσω, fero.

Ἐσέπεσον, advolaeit, 3, ſing. a. 2. med. eide ἐπέπτάμην, ω, ατο.

Ἐσεργνύει, includere. ab ἐς, & ἔργνυμι, idem ae ἔρυω, ſeu ἄργω, arceo.

Ἐσεσάγκεισαν 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. χα. Penim Jon. ea 3. ſingul. ἐσέσακτο, inſerto κ ante τ, & tenui, qua præcedit, converſa in aſpiratam.

3. sing. plusq. perf. med. a σέ-
ρκω. med. fum apertus, hio,
Thema σείρω, scopis purgo. f.
fut. a. inf. ἔσεσθε, 2. plur. f.
1. verbi εἰμί, fum.
Ἐσέτης φοιέτ⊙ ἔλθη, redeunte donec
anno. Forte legendum ἐς ἔτος, q. ἔσο
ὅθι ἔτος, donec alio anno. Vel legen-
dum ἐς ἔτ⊙, q. d. ἐς νέωτα, ὁπότ᾽ ἔ,
ἐς νέον ἔτ⊙, in fequentem, ae no-
vum annum.
Ἔνδω, concitavi, a. 1. ind. pro ἔσεδον,
verbi σείω, moveo, agito. Th. σείω,
quatio. f. σείσω.
Ἐνέμμαι, ero, Dor. pro ἔσομαι, fut. 1.
verbi εἰμί, fum.
Ἐνίσθλω, cultus fui, a. 1. ind. paff. a
νίσομαι, fen σίβω, colo.
Ἐξίχω, effluere, exire, ingredi.
Ἐσίχνυτο, Jon. pro ἐσεχύνυτο, 3. plur.
plusq. perf. paff. ea ύς, vel έ̓ς, & χέω,
f. χέσω, fundo. tanqnam a χύνω.
Ἔσῃ, eris, a. fing. fut. 1. ἔσομαι, verbi
εἰμί, fum.
Ἐσίσθησαν, Boeot. fyncope pro ἐνησέθη-
σαν, 3. plural. a. 1. paff. verbi σησέ-
ζω, ftabulo includo. Th. σησός, ῆ, ὁ,
ftabulum.
Ἐσίλατο, iofiluit, 3. fing. a. 1. med. verbi
ἐσάλλομαι, iafilio. ab ἰός, & ἅλλομαι, fa
lio. f. ἀλῶμαι. a. 1. med. ἠλάμην.
Ἐσήμηνε, ας, ε, fadicavi, a. 1. ind. act.
a σημαίνω, fignifico, fut. ανῶ. p. γχω.
a. v. ἐσήμηκα, & ἐσήμηκα. Th. σημα,
ατ⊙, τὸ, fignum.
Ἐσ᾽, pro ἐσί, ob fequentem afpiratam.
ab εἰμί, fum.
Ἔσθεα, miſiſſe, a. a. inf. med. ab ἵημι,
mitto. aor. 2. ἧν. aor. a. med. ἕμην,
ἔσο.
Ἐσθής, ῆτος, ἡ, Dor. pro ἐσθώς, ῶτ⊙,
ὁ, veſtis. Th. ἕω, induo.
Ἔσθω, præſ. inf. ab ἔδω, comedo. hinc
ἐσθίω, idem.
Ἐσθημένος, ὁ, indutus, perf. part. tan-
quam ab ἐσθέομαι. hoc ab ἐσθής, ῆτος,
ἡ, veſtis. Th. ἕω, indun.
Ἐσθώς, ῶτ⊙, ὁ, veſtis. in acc. ἐσθῆτα.
Th. ἕω, induo.
Ἐσθωσι, ωσι, ὁ, veſtitus. ab eodem the-
mate.
Ἔσθε, ede, præſ. imperat. act. ἐσθίω,
præſ. inf. ab ἐσθίω, edo, Them. ἔδω,
idem.
Ἐνθίω, edo. præſ. ſub. ἐσθίω, ῃς, ῃ,
q. plur. ἐνθίωσι. imperf. ἔσθιον, ες, ε
f. ἐσθίουν. præt. ἤσθιηκα. Them. ἔσθω,
comedo.
Ἐσθλός, ἡ, όν, bonus, a, um, probus,
fortis. dat. plur. Jon. ἐσθλοῖσι. hinc
ἐνθλότης, bonitas. q. ab ἐΐς, & θέλω,
vel θέλω. vel ſimpliciter ab ἐθέλω,
volo. Bonus enim ann vult, oiſi
quod bonum eſt. Bonum θελητόν, id
eſt ἐφετόν, appetibile.
Ἐσθορε, Poet. & Jonic. pro ἐπέθορε, ia-
ſiluit. 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐσθο-
μαι, ialilio. Th. θόρω, fen θορέω, ſalio.
Ἐσθ᾽ ἥτε, pro ἐσὶ ἥτε.
Ἐσθω, vel ἐσθίω, comedo. f. ἔσω. p.
κα. q. ab ἔδω, edo.
Ἔσθε, a. 2. imperat. med. ἔσο, ἔω, ῷ ἕ,
verbi ἵημι, mitto. a. a. ἧν.
Ἐσγάθη, Doric. pro ἐσγάθη, 3. ſing. a.
1. ind. paff. a σγάω, ſilco, taceo. f.
σγάσω.
Ἐσίδη, inſpexetit, Poet. pro ἐσίδῃ, 3. ſing.
a. 2. ſnb. act. ἐσίδω, pro ἐσίδοι, a. 2.
inf. ſic ἐσίδον, a. 2. part. verbi ἐσίδω,
inſpicio. quod ab ἰός, & εἶδω, vi-
deo. f. ἴσομαι, a. 2. ἴδον, & ἶδον.
Ἐσίεσαν, immittere, iactare, præſ. inf
ab ἐσίημι, ingredior. hoc ab ἵημι, mit-
to. vel ἵημι, pro εἶμι, eo.
Ἐσίνατο, nocuit, 3. ſing. aor. 1. med.
verbi σίνομαι, ſen σίνω, noceo, lædo.
Ἔσιν, ingreſſus ſum, a. 2. ind. act. ver-
bi ἔσιμι, ingredior; quod ab εἶμι, eo.
Ἔσις, εως, ἡ, deſiderium, cupiditas. ab
ἵεμαι, cupio.
Ἐσκάκε, filebat, 3. ſing. imperf. act. a
σκάζω, ſilco. f. ἔσω. p. ἐσκάκηκα.
Ἐσκαμμαι, foſſus ſum, perf. paſſ. verbi
σκάπτω, fodio. f. ψω. p. ἔσκαφα. a.
a. ἔσκαφον, a. 1. paſſ. ἐσκάφθην.
Ἐσκάσθενο, concidit, pro ἐπεσκάσθενο, 3.
ſing. a. 2. med. verbi ὑπεσκάζομαι,
ex ὑς, κατά, & πάζω, pono. f. θή-
σω. a. a. med. ἐθέμην, ες, το.
Ἔσκαφε, fodi, perf. act. ἐσκάφθην, a. 2.
paſſ. verbi σκάπτω, fodio. vide ἔσκαμ-
μαι.
Ἔσκε, erat, 3. ſing. imperf. Joo. pro ἦν,
ab εἰμί, fum.
Ἐσκέδασ᾽, pro ἐσκέδασε, diſperſit, 3.
ſing. a. 1. ind. activ. verbi σκεδάω,
diſſipo. fut. άσω.
Ἔσκεμμαι, conſideratus ſum, perf. paſſ.
verbi σκέπτομαι, conſidero, f. ψομαι.
Ἐσκελκάτην, inſtructi ſunt, Jonic. pro
ἐσκελκατήκεσι οἱσί. ſic ἐσκελκάτε, Jon.
pro ἐσκελκατήκεσι ἦτε, 3. plural. perf.
& plusq. perf. paſſ. verbi σκελκάζω, paro,
inſtruo. Them. σκελ⊙-, ε⊙-, τὸ, vas.
Ἐσκελκασμέν⊙-, ὴ, paratus. pert. part.
paſſ. ab eodem verbo, & themate.
Ἐσκεύασται, perf. paſſ. a σκεύαζομαι,
vaſa cuſtodio; item ſtruo, molior.
quod a σκεύ⊙-, ε⊙-, τὸ, vas, & ἄσσω,
ά, ὁ, caſtos, inſpector.
Ἐσκίασκον, habitavit, 3. ſing. a. 1. ind.
act. verbi σκιάζω, commoror, bobiro.
Th. σκίαζ, ὁ, taberaculum.
Ἐσκίδναντο, diſpergebantur, 3. plur. im-
perf. paſſ. verbi σκίδνημι, ſpargo.
paſſ. σκίδνασμαι. imperf. ἐσκιδνάμην. Th.
σκεδάω, diſſipo.
Ἐσκίρτων, exultabant, 3. ſing. imperf. act.
verbi σκιρτάω exulto. Them. σκαίρω,
ſalio. f. αρῶ.
Ἐσκίρτων, ſaltiebant, 3. plural. imperf. activ.
verbi σκιρτάω, ſalto. Th. σκαίρω, idem.
Ἔσκλαν, ες, ν, exarui, mortuus ſum,
a. a. ind. verbi σκλάω, quod a σκλέω,
per ſyncopen pro σκολέω. p. ἔσκλακα,
part. ἐσκλακώς. Th. σκέλλω, exſicco,
exarefacio.
Ἐσκομίσσατο, importare, aor. 1. inf. act.
a κομίζω, porto. f. ίσω. Them. κομέω,
euro.
Ἔσκον, ες, imperf. Jon. pro ἦν, eram.
verbi εἰμί, fum.
Ἐσκοπεύθην, ης, η, obſervatus fui, aor
1. ind. paſſ. a σκοπέζω, obſcuro. f. ίσω.
p. ἐσκόπευκα. perf. paſſ. ἐσκόπευμαι. Them.
σκότ⊙-, ε⊙-, τὸ, tenebræ.
Ἐσκύσσατο, intueor, in rem aliquam pro-
pendeo.
Ἔσκωπτον, cavillabatur, 3. ſing. imperf.
verbi σκώπτω, cavillor. f. ψω. p. ἔσκω-
φα. aor. 1. ἔσκωψα.
Ἔσλαι, ὁ, noman viri ἔσλητος, Esli. Hebr.
princeps.
Ἔσλὸν, Dor. pro ἐθλὸν, honum. vide
ἐσθλός. ſic ἔσλος, pro ἐσλὸς, bonus.
Ἐσμυγέτην, ſtridunt, 3. ſing. a. 1. activ.
verbi σμυγέω, fragorem edo. hinc
σμυγερός, ſtrida, crepo, reſono.
Ἐσπάγην, iuſtus tango, offendo. Thema
πάγω, abſtergo, tango.
Ἐσπὼ, fumus, 1. plur. præſ. ind. εἰμί,
fum.
Ἔσμηγμαι, extenſus ſum, perf. paſſiv.
verbi σπάχω, purgo, detergo. f. ξω.
idem ac σμάω, abſtergo.
Ἔσπὸς, ῦ, ὁ, examen apum. ab ἵω, mit-
to. Eſt enim agmen, quod emittitur
narali ſede. ἑσμὸς, examen.
Ἔσσο, vel ἔσθι, ἔσω, eſto, præſ. imperat.
ab εἰμί, fum.
Ἔσσι⊙-, ſeu ἔσσε⊙-, ὁ, ingreſſus. Me-
taph. mores, inſtituta.
Ἐσσικίζω, colonram in aliquem locum
deducere. Theaia οἰκ⊙-, ε, ὁ, domus.
ἐσοικίζομαι, immigro.
Ἔσσυτο, 3. plural. f. 1. opt. verbi εἰμί,
fum.
Ἔσσυθε, a. plural. fut. opt. ἐσσύμην, e-
jusdem verbi.
Ἔσσομαι, ero, ἔσῃ, eris. & in plur. ἐσσό-
μεθα, ἔσεσθε, fut. ejusdem verbi.
Ἔσσυτ᾽, pro ἔσσυται, eruat 3. plur. fut. 1.
verbi εἰμί, fum.
Ἐσσύτερος, α, τὸ, ſpeculam. ab ἐσσύομαι, inſpicio. Th. ἔσσομαι, video, f.
ψομαι. p. ἔσσμαι.
Ἐσσῦο, præſ. inf. ab ἐσσύω, aſpicio.
Th. ἐσσω, video.
Ἐσσύς, & ἐσσύ, Doric. pro ἐσσῦς, &
ἐσσῦ, ά, & 3. ſingul. ſic ἐσσῦτε, pro
ἐσσῦτε, 2. pl. verbi ἐσσύω, iotueor.
Th. ἐσσω, video.
Ἐσσύμεθα, Doric. pro ἐσσύμεθα, aſpici-
mur, 1. plur. verbi ἐσσύω, video.
Ἐσσύτο, præſ. part. act. in plural. ἐσσύ-
μενος. ſed ἐσσύμενον, 3. plur. ind. act. ab
eodem verbo.
Ἔσσυμαι, ῦ, ῶται, Dor. pro ἔσσομαι, ῃ,
ται, fut. 1. verbi εἰμί, ſum.
Ἐσσύνατε, 3. ſingul. aor. 2. med. ver-
bi σύνειμι, doceor, cognoſco. f. ἐσσο-
μαι. p. σύνοσμαι. Th. σοφός, ή, ὁ,
ſapiens.
Ἐνύψομαι, videbo, fut. 1. med. ea ύς,
& ἔσσομαι, video.
Ἐσσυσθώλ⊙-, ὁ, emulatus, perf. part.
ab ἐσσύθημαι, perf. paſſ. verbi σσυ-
σθέω, rezo, diſapido. Th. σσυσθή, ῆς,
ἡ, tentorium inſtrumeotum: item ſpa-
tbula.
Ἐσσύθεν, accumulabam, 1. ſing. imperf.
act. ab eodem them.
Ἔσσυνα, attrezi, perf. act. verbi σσύω,
traho. f. σύσω.
Ἐσσύρξεν, laceravit, 3. ſingul. aor. 1.
act. verbi σσυράσσω, lacero. f. ξω. p.
ἐσσύραχα.
Ἐσσύθη, ſatum eſſe, perf. inf. paſſ.
verbi σσύρω, fero. f. ρῶ. p. ἔσσυρμαι.
a. 1. ἔσσυρα. perf. paſſ. ἔσσυραμαι.
Ἐσσυρωμέν⊙-, η, ον, feminatus, perf. part.
paſſ. verbi σσύρω, ſemian.
Ἐσσύτησε, pro ἐσσύτησαν, evulſi, 3. ſing.
a. 1. med. verbi σσύω, traho.
Ἔσσυτο, evulſit, 3. ſing. a. 2. ἔσσυτον, ες,
ε, verbi σσύω, traho.
Ἔσσυρα, fevi, a. 1. act. verbi σσύρω, fe-
ro.
Ἔσσυσα, libavi. a. 1. act. verbi σσύδω,
libo. f. σσύσω.
Ἐσσύσθην, ης, η, facrificio placatus ſum,
a. 1 paſſ. a 3. ſing. ἔσσυσα, perf.
paſſ. ἔσσυσμαι, verbi σσύδω, libo.
Ἐσπέρα, ας, ἡ, veſpera. Th. ἕσπερ⊙-,
ος, ὁ, veſper.
Ἑσπερίδες, Heſperides, Nnctia filiæ, qai-
bus cuiæ ſunt mala aurea. Heſiod. in
Theogonia.
Ἑσπέρ⊙-, ος, ον, veſpertinus, a, om.
ab ἕσπερ⊙-, ὁ, veſper.
Ἕσπερ⊙-, ος, ὁ, veſper. quaſi ἓν πέρας,
diei finis. hinc ἑσπέρ⊙-, veſpertinus.
ἑσπέρα, veſpera. Vel ab ἕσπομαι, Poet.
ſequor. mane enim apparet, aliaſque
ſtellas a tergo ſequitur occidentes; id-
eo dicitur ἑσπὸς ἕ⊙-.
Ἕσπεσθαι, ſequi, Poetic. pro ἕπεσθαι,
præſ. inf. verbi ἕπω, ſequor.
Ἔσπετε, dicite, 2. plur. imperat. præſ. ab
ἔσπω, dico, Poet. pro ἔπω.
Ἔσπετο, ſequebatur, Poet. pro ἕπετο, 3.
ſingul. imperf. verbi ἕσπομαι, pro ἕπο-
μαι, ſequor.
Ἐσπεύδον, feſtinabant, 3. plur. imperf. act.
a σπεύδω, feſtino. f. σω. præt. med.
ἔσπυδα. a. 1. ind. act. ἐσπέυσα, ας,
ε.
Ἐσπιλωμέν⊙-, η, ον, perf. part. paſſ. ver-
bi σπιλόω, maculo. f. ώσω. p. ἐσπίλω-
κα. Th. σπίλ⊙-, ος, ὁ, macula.
Ἐσπλαγχνίσθλω, ης, η, miſericordia ta-
ctus foi, aor. 1. ind. paſſ. verbi σπλαγχ-
νίζομαι, miſericordia moveor. f. ίσομαι,
perf. ἐσπλάγχνισμαι. Th. σπλάγχνον,
ου, τὸ, viſcus, commiſeratio.
Ἐσπόμεθ᾽, pro ἐσπόμεθα, conſequimur,
1. plural. præſ. ind. Poet. verbi ἕσπο-
μαι; pro ἕπομαι. hinc in npt. ἐσπύ-
μενον. part. ἐσπόμεν⊙-. Thema ἕπω, ſe-
quor.
Ἔσπασε, ας, ε, evulſi, aor. 2. verbi σπάω,
traho. hinc a. 2. inf. σπᾶν. pert. σπᾶσ,
& ia

& in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ἔσπευδε, festinavi, præt. med. verbi σπεύδω, festino.

Ἐσπούδακα, studui, aor. 2. act. verbi σπουδάζω, studeo. f. σύσω. Them. σπεύδω, festino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro ἔπω, dico, loquor.

Ἔσσημι, ά, nomen viri ἄλλεπτος, Efrom. Hebr. sagitta exultationis.

Ἔσσυα, ας, ε, indui: federe fecl, a. 1. Poet. pro ἕσω. ab ἕω, vel ἵσσημι, induo. Vel ab ἵω, seu ἵζω, fedare facio.

Ἔσσυα, pro ἔσσαι, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἵζω, federe facio. vel 2. fing. perf. pro ἕσσα, ab ἕσσαι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo, vel fedeo. Sunt qui velint ἔσσυα, pro ἔσσατο, indutus eſt, poni, q. ab ἔσσυμαι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐσταμένη, ἡ, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἐσταμένην, Poet. ab ἕω, ſeu ἵσσημι, induo.

Ἔστην, Poet. ſyſtole, pro ἔσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστεῦν, Jon. pro ἐνικᾶν, vincere, præſ. inf. ἐστεῦντο, vincebantur bello, 3. plur. imperf. paſſiv. Jon. ab ἠστέωμαι, vincor, cedo. Th. ἔσσων, minor.

Ἔστας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. ſic ἔστασθαι, a. 1. inf. med. ab ἕω, induo, vel fedeo.

Ἔστο, a. 2. ind. vide ἔσσατο, ab ἕω, induo: fedeo.

Ἔσσεται, erit, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, a. fing. fut. variat εἰμί, ſum. Sed ἔσσεται, fediſti, ſeu indutus es, Poet. pro ἕσσαι, a. ſingul. perf. paſſ. ἕσμαι. ſic ἔσσο, Poet. pro ἕσσε, ſederas, pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, fedeo; induo.

Ἐστῶτας, Poetic. & Doric. pro ἑστῶτας, 3, ſing. fut. ἵστημι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔστεται, erit, 3. fing. fut. gemin. or, pro ἔσεται, ejuldem verbi.

Ἔστλα, elieui, Poet. pro ἔτλην, a. 2. ind. act. & in 3. plural. ἔστλαν. Sic ἐστλάμην, pro ἐτλάμην, 3. pl. aor. 1. m. verbi τλάω, pro τλῶ, agito, cieo.

Ἐστράμαι, perf. paſſ. pro ἐτράμαι, Jon. pro τέτραμμαι, a τρέω, agito.

Ἐστράτο, excibant, 3. plur. imperf. a τρέω, agiro, cieo.

Ἐστρὶ, ἰῶν, ὁ, rex, præcipue apum, ἀφ' ᾧ ἕστηκε, id eſt, ſtabilire, ſcil. ſubditos.

Ἔστ', εἰ, Poet. pro ἦ, ſeu ἦς, 2. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔστω, aſto tu, Poet. pro ἔστω, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ἔστω, gemin. or, pro ἔσω, & Jon. pro ἦσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἵσσημι, induo. f. ἕσσω. p. ἕσσα. perf. paſſ. ἕσμαι. pluſq. perf. ἕμην.

Ἐστόμενος, futura. a fut. 1. med. part. ἐστεύμενος, η, ον, pro ἐστεύμενος, & in dat. pl. Jon. ἐστευμένοισι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔστρο, pro ἔστο, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἐστόμαι, vincor, Jonic. pro ἠστώμαι, ab ἠστόμαι, ὦμαι, ſuperbr. Thema ἦστον, ονος, ὁ, ἡ, minor, inferior.

Ἔστων, Jon. pro ἠστῶν, ſed ubtatius ἠστῶν, præſ. inf. Th. ἔσσων, minor.

Ἔστλε, Poet. pro ἔτλα, 3. ſing. imperf. a τλάω, pello, cuncito. Th. τλάω, agito, quatio, cieo.

Ἔστυξαν, eruperunt, Bœot. & gem. or, pro ἐστύξαντο, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἐστύξω, verbi στύω, vel στέω, agito. Th. στύω, cieo.

Ἔστυμαι, σαι, ται, Poet. & per metathel. pro σέστυται, perf. paſſ. Sic ἔστυντο, pro ἐστύνθη, pluſq. perf. ἐστυμμένος, pro ἐστυμμένος, perf. parr. paſſ. hinc ἐστυμμένως, adv. incitate. a στύω, moveo, vel στέω, ineito. Th. στύω, agito, vibro.

Ἐστυμμένως, adv. incitate. ab ἐστυμμένος, quod vide.

Ἔστυτ', pro ἔστυται, irruit, 3. ſing. perf. ἔστυμαι, quod vide.

Ἔστυ, Poet. pro ἔσω, fut. 1. act. verbi ἕω, ſedere facio. a. 1. ἔσα.

Ἔστυμαι, Jon. pro ἠστυμαι, victus ſum, perf. verbi ἐστύομαι, Jon. pro ἠστέωμαι, vincor. Th. ἔσσων, minor.

Ἔστων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔσσων, inferior.

Ἐσ', pro ἐσί, eſt, 3. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔσσα, ſteti, Jonic. ſyncop. pro ἔστησα, perf. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐσταθον, ſteterunt, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. ἐστάθην, verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστάθαν, ſtatutus ſum. a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστιζε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στίζω, ſ. ξω, ſtillo.

Ἔστιν, erit, per ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστείλω, præſ. opt. act. verbi ἔστημι, pro ἵστημι, ſto. unde imperat. ἔστηθι. inf. ἐστέμεν. part. ἐστάς.

Ἔστακα, ſteti, pro ἔστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 2. ἔστην.

Ἔστακτο, ſtillabatur, Jon. pro ἔσταπτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐστάγμην, verbi στίζω, ſtillo. f. ξω. p. ἔστιγμαι.

Ἐστάλατο, Jon. pleonaſmo ſyllabæ ἀτ. pro ἐστάλητο, quod pro ἐστάλησθαι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo, f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔσταλμαι.

Ἐστάλατ', ſuccinctas habebant, pro ἐστάλητο, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐστάληντο, ἐστί, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐστάλην, miſſus ſum, a. 2. paſſ. ab ἔστειλα, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔστειλα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, orno. fut. a. στελῶ. perf. paſſ. ἔσταλμαι. a. 1. paſſ. ἐστάλθαν.

Ἔστεμεν, ſtamus, pro ἵσταμεν, 1. plur. præſ. verbi ἵστημι, Poet. pro ἵσταμι, ſto. unde & ἔστατε, ἔστᾶσι, ἔστασι, inf. ἐστέμεν, opt. Sunt qui veliat ἔστεμεν, per ſyncopen dici pro ἐστήκαμεν, perf. act. ejuſdem verbi.

Ἐστέμεν, Jon. pro ἐστάμεν, vel ἐστάναι, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστεν, ſtererunt, Bœot. ſyncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστην, verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστέμεν, ſtetiſſe, per ſyncop. pro ἐστησέναι, perf. inf. ut ἔστηκα, pro ἐστάναι, ab ἵστημι, ſto. Alii volunt eſſe præſ. inf. ab ἔστημι. ut ἐχέμεν, ex ἴσχημι, ſto.

Ἐστεώτ', pro ἐστῶτα, acc. ſing. vel ἐστώτε, ſtantes, nom. dual. a nom. ἐστώς per ſyncopen pro ἐστηώς, ὤτος, perf. part. act. ot & ἐστώς, ὦτος, verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστεσαν, ſteterunt, & Doric. ἐστάσαν, 3. plur. Poet. a 2. pro ἔστησαν, ab ἵστημι, a. 2. ejuſdem verbi. ἐστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 2. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασαν, per ſyncop. ponitur pro ἐστήσαντο, vel ἐστήκασαν, 3. plur. pluſq. perf. Vel eſt 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵσταμι, ſto.

Ἐστάτην, Dor. pro ἐστάσθην, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστᾶσι, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἵστημι, Poet. pro ἵσταμι, ſto. Vel ἔστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἐστήκασι, 3. plur perf. act. ejuſdem verbi.

Ἔστάτω, 3. ſing. imperat. act. ἔστηθι, ἑστάτω, verbi ἵστημι, Poet. pro ἵσταμι, ſto.

Ἔστασις, pro ἐστώς, contracte pro ἐστηώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστε, eſtis, 2. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστε, eſtote, 2. plur. imperat. præſ. ἔστω, ἔστω, ejuſdem verbi. Eſt & ἔστε, donec. ab ὅς, & τέ. vel potius ex ἕως & τε, vel ἕως τε.

Ἔστειλε, miſi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω, mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστιχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στίχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστόλιστο, inſtructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐστάλατο, ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστυφε, 3. ſing. imperf. verbi στύφω, gemo. f. ψω. Th. στυφός, ή, όν, anguſtus, arctus.

Ἐστρώθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſiv. verbi στρόω, firmo. f. ώσω. a. 1. ἐστρώσα, ας, ε. Th. στρωός, ή, όν, ſolidus.

Ἐστόρεσαν, σαι, ται, perf. ind. paſſ. verbi στρώω, ſtivo. f. ώσω. a. 1. paſſ. ἐστρώθην. a. 1. inf. στρωθῆναι.

Ἐστεφάνιξε, Doric. pro ἐστεφάνωσε, a. 1. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνουτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐστεφανώθητο, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανόω, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνωται, cinctus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, corono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἐστεός, ῶτος, ὁ, per epenthelin Poet. ρ, pro ὀστέος, ſtana, per ciaſin pro ὀστεϊκός, perf. parr. act. verbi ἵστημι, ſto. l. στήκω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην.

Ἔστη, ſterit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 2. ἔστην, ης, η. a. 2. opt. σταίην.

Ἔστησα, pro ἔστηκα, ας, ε, perf. act. ἵστημι, pluſq. perf. unde perf. part. ἐστηκώς, ότος, ab ἵστημι, ſto.

Ἐστήκειν, Doric. pro ἐστήκεσαν, 3. plur. perf. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἑστήκω, ſto, præſens ortum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, ſto. præt. med. ἑστήκειν. pluſq. perf. ἑστήκεσαν, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἔστλαν, ſteti, a. a. ind. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἐστίξω, & ἐστίξεσα, 3. ſing. fut. 1. act. & med. verbi ἐστίζω, ſto, facti more Syracuſano ex perf. ἔστικα, verbi ἵστημι.

Ἐστηγμένος, ὁ, perf. part. a στηίζω, ſtatuo.

Ἐστήρικται, firmatæ ſunt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi στηρίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χα. perf. paſſ. ἐστήριγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηρίγμην, ξο, ατο.

Ἔστητα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστατίμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστησαν, 3. plur. a. a. ἔστην, ab ἵστημι, ſto.

Ἐστώς, qui ſterit, per ſyncopen pro ἐστηώς, ότος, perf. part. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστί, eſt, 3. ſing. præſ. εἰμί, ſum.

Ἑστίη, ας, ή, locus, lar, domus. q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίην ſedeamus, puta in bemieyelo. inde ἑστιάω, lare, ſeu domo excipio. ἀιέστιος, ος, ὁ, ἡ, lare, ſeu domo earena. ἀφέστιος, ος, ὁ, ἡ, qui eſt apud focum, ſau qui larem habet. Item civis.

Ἐστιάθην, Jonic. pro ἐστιάθη, ης, ε, a. 1. ind. paſſ. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἐστίασα, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἐστίβεν, 3. ſing. a. 2. verbi στίβω, calco. fut. ψω.

Ἐστιχόωντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. paſſ. Poet. pro ἐστιχοῦντο, verbi στιχάω, idem ac στίχω, eo, vado. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἔστο, ſederat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro ἕσο, vel ἕστο, 3. ſing. pluſq. perf. ἕμην, verbi ἕω, ſeu ἵσσημι, ſedeo, induo. f. ἕσω. perf. paſſ. ἕσμαι.

Ἐστόβεον, imperf. act. verbi στοβέω, maledico, pro στοιβέω. Th. στόμα, ατος, τὸ, os.

Ἐστοιδόθη, apertus ſum, a. 1. paſſ. verbi στοιδόω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, ος, oris.

ἐπιφέρω, infero. vide ἐνεγκεῖν, Poet. pro λαβεῖν. a. 2. ind. act.

Ε'πίνιμι, ας, ε, diſtribui, 2. r. ind. act. verbi ἐπινέμω, quod a νέω, tribuo. f. μῶ. 2. s. ἐνεμμο.

Ε'πένεμετο, 3. ſing. imperf. vide ἐπανέμεσθαι, depaſci.

Ε'πενλίμην, accumulabam, imperf. act. verbi ἐπείλω, vel ἐπειλέω, accumulo. ex ἐπί, οὐ, & εἴλω, glomero. imperf. ἔειλον, & λίμην, unde εἰλίμην, & ἐπειλίμην.

Ε'πενλίῶθε, florni ſuper, præt. med. pro ἐπλῶθε, epentheſi τῦ ε, & reduplic. Attica, verbi ἐπιῶθε, ſuperfloreo. ex ἐπί, & ἀῶθέω, floreo. Th. ἄῶθ-, εθ-, τὸ, floe.

Ε'πενίχετο, narabat, 3. imperf. med. ab ἐπινήχω, fluito, ſupernato, cum dat. Aphrod. f. ξω. Th. νέω, nato.

Ε'πεύθε, lugebet, 3. ſing. imperf. verbi πενθέω, lugeo,

Ε'πεύθε, Dor. pro ἐπαλθές, ἐς, a. 2. part. verbi ἐπέρχομαι, ſupervenio. Thema ἔρχομαι, venio.

Ε'πέχνμι, irruo, irrumpo, adorior. ab ἐπί, ὀχ, & ὄμι, eo.

Ε'πεξελδεόμεθε, procedemus, 1. plur. f. a. med. ab ἐπεξέρχομαι, procedo. quod ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, veoio. f. ἐλδέομαι. a. 2. ἦλθον.

Ε'πεξελθῶ, a. 1. inf. act. ex ἐπί, ἐξ, & ἔρχομαι, venio. a. a. ἦλθον.

Ε'πεξεργάζομαι, elaboro. ex ἐπί, ἐξ, & ἐργάζομαι, laboro. fut. σομαι. p. ὕργασμαι. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Ε'πεξέρχομαι, perſequor, irruo, circumeo. ex ἐπί, ἐκ, & ἔρχομαι, venio.

Ε'πεξέδομθε, 1. plur. aor. 1. act. verbi ἐπεξεδρίσκω, invenio. ex ἐπί, ἐξ, & ἑδρίσκω, idem. f. ἑσω. a. a. ἕδρον.

Ε'πεξῆς, Jon. pro ἐφεξῆς, deiocepe, idem ac ἐξῆς.

Ε'πέξθι, perſequere, pereenſe, præſ. imperat. ab ἔξ, & ὄμι, eo.

Ε'πέοικα, convenit, præt. med. ex ἐπί, & ἔοικα, ſimilis fum. vide ſimplex ἔοικα.

Ε'πεπίθεθ', pro ἐπεπίθετο, obedivit, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐπεπίθεσθαι, per ſyſtolen, pro ἐπεπίθητο, 3. plur. a. r paſſ. forte legendum ἐπεπίθεντο, 3. plur. pluſq. perf. med. ab ἐπί, & πείθω, perſuadeo. fut. πείσω. aor. a. ἐπίθον. præt. med. πέποιθα.

Ε'πέπνυ, Jon. pro ἐφέπνω, inſequi. ex ἐπί, & ἕπω, ſequor.

Ε'πεπρώκεσαν, Jonic. pro ἐπεπράκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi πιπράσκω, eonor. f. σέω, & Jon. κέω. perf. paſſ. πεπράκεσαι. Them. πάω, ας, ᾶ, conatus.

Ε'πέπτατο, incidi. aor. a. ind. act. verbi ἐπιπίπτω, irruo, incido, eum dat. fut. ἐπιπεσοῦμαι. p. ἐπιπέπτωκα. ex ἐπί, & πίπτω, cado.

Ε'πεπήγει, 3. ſing. pluſq. perf. med. quod ex ἐπί, & πήγνυμι, ſeu πάγω, figo. f. ξω. p. πέπηχα.

Ε'πεπίθμεν, perſuaſimus, per ſyncopen Æol. pro ἐπεπείθομεν, 1. pl. a. a. ind. act. iv. Jonice reduplicatis etiam primis duabus litteris, verbi πείθω, perſuadeo. Alii voluat eſſe 1. plur. pluſq. perf. med. pro ἐπεπείθμεθα, a p. m. πέποιθα.

Ε'πέπληγον, percuſſi, per reduplicat. pro ἔπληγον, aor. 2. ind. activ. verbi πλήττω, percutio. f. ξω. a. a. ἔπληγον, & ἐπλάγην. vel eſt aor. 2. verbi compoſ. ἐπεπλήττω.

Ε'πέπλεον, adnavigabant, 3. plur. imperf. verbi ἐπιπλέω, adnavigo. Th. πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ε'πέπληξα, ας, ε, 3. ſing. a. 2. act. verbi ἐπιπλήσσω, vel ττω, f. ξω, increpo. ex ἐπί, & πλήσσω, percutio.

Ε'πέπλων, ως, ω, adnavigabam, imperf. vel aor. a. act. ab ἐπίπλωμι, pro ἐπέπλεον, adnavigo: ut εἶδον, vel ἔδων, ως, ω. Alii per apocopen dictum volunt pro ἐπέπλωσας, 2. ſing. a. 2. vel a. pro ἐπέπλως, ejuſdem verbi. Th. πλέω, fut. πλεύσω, navigo.

Ε'πεπυθεῖν, confiſus fueram, pluſq. perf. med. ex ἐπί, & πείθω, perſuadeo. f. πέποιθα. p. m. πέπεσθε.

Ε'πεπύθεν, Att. & Jon. pro ἐπεπόθεσαν, ut ξόν, pro ξόαν, pluſq. perf. med. verbi πάσχω, patior. f. πέποσμαι. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Ε'πεπρήγεσαν, egerant, 3. pl. pluſq. perf. med. ab ἐπιπράσσω, verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω, p. m. πέπρᾶγα.

Ε'πέπτατο, ες, ε, a. 2. act. verbi ἐπιπετάννμι, infuper ſterno. ex ἐπί, & πετάννμι. f. πετῶ, ſterno.

Ε'πεπτήκειν, exciderem, pluſq. perf. verbi πίπτω, cado. fut. πτήσω. p. πέπτωκα. a. a. ἔπεσον.

Ε'πέπτυν, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi πυνθάνομαι, audio, interrogo. f. πύθομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. a. med. ἐπεπυθόμην.

Ε'περαιθόμην, tranſgreſſus fum, aor. 1. ind. paſſ. verbi περάω, tranſveho. Them. πέρα, ultra, adverb.

Ε'περγάζομαι, perpetro, exerceo. ex ἐπί, & ἐργάζομαι, operor. Them. ἔργον, opus.

Ε'πέρεσε, adegit, 3. ſing. a. r. ind. act. ex ἐπί, & ἐρέω, fut. σω, figo, firmo.

Ε'πέρθομαι, ſciſcitari. f. ἐπερήσομαι. ab ὄμι, dico.

Ε'περήρεισμαι, perf. paſſ. verbi ἐπερείδω, per reduplicat. Att. ἐρείδω, figo, firmo.

Ε'πέρνημι, ας, ε, tranſivi, trajeci. a. r ind. act. verbi περάω, fut. ἀσω, & ἄσω, tranſeo. p. πεπέρακα.

Ε'περράγλω, κς, κ, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιρήγνυμι, violentes invado, inſilio. Th. ῥήσσω, frango.

Ε'περῶμαι, ᾷς, ᾷ, a. a. ind. paſſ. verbi ἐπιπέρθω, injicio. ex ἐπί, & πέρθω, projicio. f. ψω, p. ἔπερμα.

Ε'πέσθεσε, 3. plur. aor. 1. activ. ab ἐπισθένννμι, confirmo, impello.

Ε'πεσθέσαντο, 3. pl. aor. 1. med. verbi ἐπισθένννμι, confirmo, impello, fortiter moveo. ex ἐπί, & σθένννμι, firmo, corfirmo. f. σθέσω. p. ἐσθένκα.

Ε'πέρχομαι, ſupervenio. præſ. part. ἐπερχόμενος. f. ἐπελδόμενος. a. 2. ἐπῆλθον. ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio. p. m. ἐλήλυθα.

Ε'πήιξαν, pro ἐπήρχοντο, ſupervenient, 3. plur. præſ ἐπέρχομαι, ſupervenio.

Ε'περώτω, ῶ, interrogo. imperf. ἐπερώτων, ως, ας, ας, ᾶς, ᾶ. f. ήσω. p. ἐπερώτηκα. a. 2. ἐπηρόμην. aor. 1. imperat. ἐπερώτησον, ήσατω. ex ἐπί, & ἐρωτάω, rogo. ſciſcitor. hinc ἐπερωτᾶν, interrogare.

Ε'περώτημα, ατος, τὸ, interrogatio. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ε'περωτήσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. ab ἐπερωτάω, interrogo.

Ε'πέσηξε, 3. ſing. aor. 1. verbi ἐπισήσσω, inſterno. f. ξω. Th. σήσσω, inſterno.

Ε'πεσβόλησ-, ὁ, ἡ, verba probroſa in aliquem jacieos. ex ἐπί, ὁς, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολα.

Ε'πεσεν, cecidit, 3. ſing. a. 2. act. verbi πίπτω, cado. fut. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα. a. a. ἔπεσον.

Ε'πέσθω, lequatur, 3. ſing. præſ. imperat. ut ἐπέσθω, duel. verbi ἕπομαι, ſequor. præſ. inf. ἔπεσθαι.

Ε'πεσσι, dativ. plur. ab ἔπος, εος, τὸ, verbum. Them. ἔσω, dico. aor. 2. ἔειπον.

Ε'πέσσυζεν, ες, ε, imperf. verbi σεύω, claudico. f. σω.

Ε'πέσσυτο, regebat, 3. imperf. verbi ἐπισσύω, rego. f. ψω. Th. σεύω, rego.

Ε'πεσκέψαθε, 2. plur. aor. 1. med. ἐπεσκεψάμην, ω, ατο, verbi ἐπισκέπτομαι, invifo, viſito. fut. ψομαι. perf. paſſ. ἐπέσκεμμαι, ex ἐπί, & σκέπτομαι, circumſpicio.

Ε'πεσσύμην, ας, ε, n. 1. ind. act. verbi ἐπισσύω, inumbro, eum dat. f. σύσω. p. ἐπεσσύμαι. a. ε, ſub. ἐπεσσύμην, ης, η, ex ἐπί, & σκιά, ᾶς, ἡ, umbra.

Ε'πεσσύμενε, inſiluit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. ex ἐπί, & σσύω, ſalio. Th. σσύω, ſalio.

Ε'πεσπότησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi ἐπισκοτέω, obtenebro. f. ήσω. p. ἐπεσκότηκα. quod ex ἐπί, & σκότος, ε, ὁ, vel ος, τὸ tenebræ.

Ε'πεσσε, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι. p. πέπτωκα.

Ε'πέσσεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐφέπεσθαι, ſequi. Th. ἕπω, ſequor.

Ε'πεσσεύατο, a. a. ind. act. hinc aor. 2. inf. ἐπισσεῦαι. a. e. perr. ἐπισσεύατο. ab ἐπισσεύω, attraho. Th. σσεύω, trahn.

Ε'πέσσυτο, genitnar. ος, pro ἐπείσεσε, Poetic. 3. ſingul. f. r. ἔσομαι, verbi εἶμι, ſum.

Ε'πέσσυτο, impetum fecit, per metathefim pro ἐπισσύτο, 3. ſing. perf. paſſ. Sic ἐπέσσυντο, pro ἐπεσύοντο, 3. ſing. pluſq. perf. ex ἐπί, & σείω, ſeu σύω, concito. Th. σύω, quatio.

Ε'πεσσεύω, aſtuti, incubui. a. 1. ind. paſſ. verbi ἐφίσσημι. vide in ἵσημι, ſto.

Ε'πέσταλμαι, miſſus fum, perf. paſſ. verbi ἐπιστέλλω, mitto.

Ε'πέστηκα, ας, ε, miſi, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Ε'πεστενάχιζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐπιστενάχιζω, ingemiſco. quod ex ἐπί, & στενάζω. fut. σω. idem ac στένω, gemo. ἐπ, σεις, ε, ἡ, angultus.

Ε'πέστενε, ingemiſcebat, 3. ſing. imperf. ab ἐπί, & στένω, gemo, quod a στενός, ή, ὁ, anguſtus.

Ε'πεστέφανον, coronaverunt, 3. plur. a. 1. med. ab ἐπιστέφω, corono. Th. στέφω, corono. f. ψω. p. ἔστεφα.

Ε'πεσσάς, ᾶσθ-, per eraſin Jon. pro ἐφεστώς, perf. part. act. verbi ἐφίσταμι, infto. quod vide.

Ε'πέσσης, ης, η, ſuperveni, aor. 2. ind. act. verbi ἐφίσταμι, infto. f. ἐπήσω. præt. ἐφέστηκα. quod ex ἐπί, & ἵστημι, ſto.

Ε'πεστήκεσαν, 3. ſing. perf. paſſ. vide in ἐφίσταμαι, a στηρίζω, firmiter ſtatuo. f. ξω.

Ε'πεστηρίκτε, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιστηρίζω, confirmo. f. ξω. p. ἐπεστήρικα. quod ex ἐπί, & στηρίζω, firmiter ſtatuo.

Ε'πέστησα, ioſtiterunt, 3. plur. a. a. ind. act. ἐπέστην, ab ἐφίστημι, infto.

Ε'πέσυ-, Jon. pro ἐφέσ-, ὁ, domeſticus, familiaris.

Ε'πεσυκάχλε, idem ac ἐπεσυκάζε, ab ἐπεσυκάζω, ingemiſco.

Ε'πεσφαμμένα, τὰ, perverſa, & aſperiora verba, perf. part. paſſ. n. g. ab ἐπισφάω, converto.

Ε'πεσφόλμι, κς, κ, 2. s. ind. paſſ. verbi ἐπισφάλλω, converto. f. ψω. Th. σφάλλω, verro.

Ε'πεσυρλίζον, verbarabant, 3. plur. imperf. ex ἐπί, & συρλίζω, duriter tracto. Th. σύρω, adſtringo. fut. ψω.

Ε'πεσχε, inhibuit, 3. ſing. a. 2. act. ἐπέσχον, verbi ἐπέχω, inhibeo.

Ε'πέσχετο, 3. ſingul. aor. a. med. ejuſdem verbi.

Ε'πεται, ſequitur, 3. ſing. ind. præſ. ab ἕπομαι, ſequor. aor. 2. med. ἐπεσπόμην. Th. ἕπω, ſequor.

Ε'πέτας, ας, ε, Poet. & Dor. pro ἑπέτης, ου, ὁ, aſſecla, comes, famulus. Them. ἕπω, ſequor.

Ε'πετράθην, a. 1. ind. paſſ. a πετάννμι, ſeu πετάζω, fut. άσω, pando, volo. Th. πετάω, idem.

Ε'πέτελε, ας, ε, juſſi. a. 1. iod. activ. ab ἐπιτέλλω, jubeo. quod ex ἐπί, & τέλλω, inuſit. verbo.

Ε'πέτεο-, ε, ὁ, annuue, hortuſ. ἐπέτεο-ἀνδρεπο-, homo inconſtans. Th. ἔτεο-, εο-, τὸ, annue.

Ε'πέτελλε, imperabat, 3. ſing. imperf. act. ἐπετέλλετ', pro ἐπετέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a verbo ἐπιτέλλω, jubeo.

Ε'πετέρπετο, 3. ſing. imperf. med. verbi ἐπιτέρπομαι, delector. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πετλάσκε, ας, ε, a. 2. ind. act. verbi ἐπιτλάθω, ſector ſtudiose, operam do. f. λ.

ſ. ἐτω, Th. ἐπιτηδὲς, ἐ⊙ν, ἑ, ἀ, idoneus, aptus.

Ἐπιτίθω, 1. ſing. val 3. plor. imperf. act. quaſi ab ἐπιτιθέω, verbi ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπίτνμι, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἐπιτημάω, objurgo. f. πτω. p. ἐπιτέτιμηκα. ex ἐπί, & τίω, punio.

Ἐπετίμησα, ας, ε, a. 1. ind. act. ab ἐπιτημάω, objurgo.

Ἐπετίμων, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. ἐπετίμεον, ων, verbi ἐπιτημάω, objurgo.

Ἐπέτ⊙ν, ἑ, præſens anni tempus. ab ἐπί, & ἔτ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, annus.

Ἐπέτυκτα, ας, ε, iacidi 10, offendi, oactua ſum. aor. 1. Poet. pro ἐπέτυσα, verbi πετύω, ῶ. fut. ύσω. q. a prisco verb. πέτω. Th. πίπτω, cado.

Ἐπετράπην, ης, ε, a. 2. ind. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, permitto. f. ψω. p. ἐπετέτροφα. a. 1. ἐπέτραψα. præt. med. ἐπιτέτροπα. quod ex ἐπί, & τρέπω, verto.

Ἐπέτρεψα, ας, ε, aor. 1. act. ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ἐπέτυχον, ες, ε, a. 2. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor. quod ex ἐπί, & τυγχάνω, ſum. f. τεύξομαι.

Ἐπέϊδον, imperf. vel a. 2. Epic. pro ἐπέιδον, & ἔιδον, iaſolutione Jon. pro ἴδον, verbi εἰδέω, vel εἴδω, video. f. εἴδω.

Ἐπεΐδομεν, intelligebamus, 1. plur. imperf. ax ἐπί, & πεΐδομαι, ſeu πυνθάνομαι, intelligo. fut. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπεπύθμην.

Ἐπεύκτ⊙ν, ε, ὁ, optabilis, voto dignus. ab ἐπί, & εὐχομαι, precor.

Ἐπεύξάμην, ἐ, aor. 1. part. med. ab ἐπεύχομαι, idem ac εὐχομαι, precor. f. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

Ἐπεφήμισα, ας, ε, laudavi, & in 3. pl. ἐπεφήμισαν, a. 1. iod. act. verbi ἐπεφημίζω, laodo. fut. ίσω. ex ἐπί, & φήμ⊙ν, laudatus. quod ab φῆ, bene, & φημί, dico. Thema φάω, dico.

Ἐπέφνχα, Jon. pro ἐπέφυκα, præſ. imperat. ab ἐπέφυκα, glorior.

Ἐπέφνκμαι, ῃ, ται, glorior, præſ. ind. vide ἐπεφύκα⊙ν.

Ἐπέφαντο, apparabant, 3. plur. pluſq. perf. Poet. pro παρεσκεύαστο ἦσαν, verb. φαίνομαι, appareo. fut. a. φανέομαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφαγμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. Th. φάω, oſtendo.

Ἐπέφασα, ες, ε, imperf. act. varbi ἐπαφάω, infeto. f. ἐπαίσω. a. 2. ἐπέπαγον. Th. φάω, ſero.

Ἐπέφατο, occidabat, 3. ſing. imperf. verbi πέφατο, idem ac φάτο, occido. p. m. πέφαμαι. Alii a. 2. eſſe volunt ab ἐ πεφνέω, quod in a. 2. ἐπέφνον, & per ſyncop. ἔπεφον, occidi. Alii a φάω deducunt, & per redduplic. πεφάω, per ſyncopen πέφω: unda a 2. ἔπεφον.

Ἐπεφόβησα, ες, ε, aor. a. ind. act. verbi ἐπεφοβέζω, ioduco, iodico. fot. εω. præt. ἐπεπέφοβηκα. præt. med. πεφόβημαι. Th. φοβέζω, dico. Alii volunt ἐπέφοβον, Syracuſana redup'icatione dici pro ἐφόβεσα, facto tbemate πεφοβέω, ex præt. med. πεφόβημαι, dixit.

Ἐπεφράσατο, pro ἐπεφράσατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐπιφράζομαι, excogito. vida ἐπέφραδον.

Ἐπεφράσατο, Poet. pro ἐπέφρασατο, quod vida.

Ἐπέφνκον, ες, ε, enata erat, 1. ſing. vel 3. pl. imperf. act. verbi πεφύκω, idem ac φύω, nafcor. fut. εω. p. πέφυκα. a. 2. ἔφυν.

Ἐπεφώνει, 3. ſing. imperf. ἐπεφώνεον, ων, ες, ες, verbi ἐπιφωνέω, acclamo. f. ήσω. perf. ἐπεπεφώνηκα, perf. paſſ. ἐπεπεφώνημαι, unde eſt ἐπεφώνημα, ατ⊙ν, τὸ, exclamatio. Tbem. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπέχεεν, 3. ſing. imperf. vel a. a. verbi ἐπιχέω, infundo.

Ἐπέχω, abſtinere, occupara, præſ. int. ἐπέχω σεαυτὸν τῦτο, arcum iotendere in ſcopum. ab ἐπέχω, inhibeo.

Ἐπεχώρησα, 3. plur. aor. 1. act. verbi ἐπιχωρέω, aggredior. imperf. ἐπεχώρεον, εν. f. ήσω. p. ἐπικεχώρηκα. a. a. ἐπεχάρην, quod ex ἐπί, & χώρ, pro manus.

Ἐπέχῦτο, infundebat, 3. ſing. imperf. hoc vero poſitum pro ἐπέχυ, paſſivum pro activo. Thema χέω, fuodo. f. χεύσω.

Ἐπέχθω, ης, ε, a. 1. paſſ. verbi πέσω, pecto, tooſeo. f. πέξω. Th. πάσσω, idem.

Ἐπέχρων, imperf. vel a. a. verbi ἐπιχρόω, ſeu ἐπιχρώω, invado. Thema χρόω, invadu furiole.

Ἐπέχραε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἐπιχρόω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρωκα. Th. χρόω, ungo.

Ἐπέχω, inhibeo; item recipio, diſto; item attendo. imperf. ἐπεῖχον, ες, ε, cum dat. f. ἔξω, vel ἐπισχήσω. p. ἐπέσχηκα. a. 2. ἐπέσχον, ες, ε. ex ἐπί, & ἔχω, habeo.

Ἐπεψα, ας, ε, aor. 1. iod. act. verbi πέσσω, coquo.

Ἐπέων, gen. plur. ab ἔπ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, verbum. Th. ἔπω, dico.

Ἔπη, τὰ, carmina, nom. pl. ab ἔπ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, carmen. Th. ἔπω, dico. a 1. ἔπον.

Ἐπῆ, ineſt, 3. ſing. præſ. ſub. ab ἔπειμι, inſum, quod ex ἐνί, & εἰμί, ſum.

Ἐπήβλ⊙ν, Poet. pro ἐπίβλ⊙ν, ἑ, compos, qui eliquid adeptus eſt. ab ἐπιβάλλω, iojicio.

Ἐπήγαγε, adduxit, Attica pro ἐπῆγε, 3. ſing. a. a. vel præt. med. verbi ἐπάγω, induco, invcho, impono. Th. ἄγω, duco. f. ἄξω, p. ἦχα. a. 1. ἦξα.

Ἐπηγάγοντο, 3. plur. aor. a. paſſ. Attica, verbi ἐπάγομαι, adducor. Th. ἄγω, duco.

Ἐπηγγείλω, ω, ατο, a. 1. med. verbi ἐπαγγέλλομαι, promitto. ex ἐπί, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. præt. ἤγγελκα.

Ἐπήγειρα, a. 1. ind. act. verbi ἐπεγείρω, excito. fut. ρῶ. p. ἐπήγερκα. ex ἐπί, & ἐγείρω, excito.

Ἐπηγορέων, Jon. pro κατηγορῶν, incuſare.

Ἐπῆεν, pro ἐνῆεν, inerat, 3. ſing. imperf. ex ἐπί, & εἰμί, ſum.

Ἐπῆιεν, ἴες, ἴε, pluſq. perfect. med. verbi ἔπειμι, accedo, adeo. Th. εἶμι, eo.

Ἐπηετανὸς, ὴ, ὁ, annuos. ex ἐπί, & ἔτ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, anoua.

Ἐπηθημένος, perf. part. activ. f. g. ab ἐπαθέω. quod ex ἐπί, & ἀθέω, videa. f. ήσω.

Ἐπῆκαν, Jon. pro ἐφῆκαν, immiſerunt, ab ἐφίημι, immitto. Sic ἐπῆκα, Jon. pro ἐφῆκα.

Ἐπηκολούθησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἐπακολουθέω, ſubſequor. fut. ήσω. p. ἐπηκολούθηκα. a. r. ſub. act. ἐπηκολούθησα, ης, η. quod ex ἐπί, & ἀκολουθέω, ω, ὁ, ἡ, pediſſequus, a.

Ἐπήκ⊙ν, ε, ὁ, qui rem aliquam audivit propitius. Th. ἀκὴ, audio.

Ἐπήκουσα, a. r. act. verbi ἐπήκοος, exaudio. f. ήσω. p. ἐπήκοα. p. m. ἐπήκοσμαι. ex ἐπί, & ἀκούω, audio.

Ἐπηκροῶντο, 3. plur. imperf. med. ἐπηκροάομαι, ώμην, ᾶ, ῶ, ῶτο, ῶντο, verbi ἐπακούομαι, ώμην, exaudio. ex ἐπί, & ἀκροάομαι, audio.

Ἔπηλαν, 3. plur. a. 1. act varbi πάλλω, vibro. f. αλῶ. a. 1. ἔπηλα.

Ἐπῆλθε, ες, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἔρχομαι, accedo. Th. ἔλθομαι, venio.

Ἐπήλυδες, ων, τὶ, & ἐπήλυδες, adveniæ oom. pl. ab ἔπηλυς, υδ⊙ν, quod ab ἐπέρχομαι, adveoio. ex ἐπί, & ἔρχομαι, venio.

Ἐπήλυθε, 3. ſing. præt. med. vel a. 2. & per ſyncopea ἐπῆλθε, eb ἐπέρχομαι, advenio.

Ἔπηλυς, ὑ, advena, q. ab ἐπελθέω. ἐπήλυθ⊙ν, ὁ, advena. Job. 10. a6. ἐπήλυσις, adventus.

Ἐπήμυναν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ἀπαμύνω, nocen, damnum do. fut. ῦνῶ. Th. πήμη, ης⊙ν, τὸ, damnom.

Ἐπημοιβὸς, ὰ, ὲ, alternans. ab ἀμοίβω, alteroo.

Ἐπήνεον, laudabam, & contracte ἐπήνων, imperf. act. verbi ἐπαινέω, laudo, f. έσω. a. 1. ἐπήνεσα. a. 1. paſſ. ἐπηνέθην. ex ἐπί, & αἰν⊙ν, ὰ, ὁ, laus.

Ἐπῆλθ, adcrat, 3. ſing. imperf. verbi ἔπειμι, adſum, ingredior, advento. Th. εἶμι, ſum. Sed ἐπῆλθ, quandoquidem, Jon. pro ἐπεὶ, ab ἐπί, poſtquam, & ὅτ, ſi.

Ἐπήνεσαν, approbarunt, 3. pl. a. 1. Poet. gem. or, pro ἐπήνεσαν. vide ἐπήνεα.

Ἐπῆνθ⊙ν, præt. med. verbi ἐπανθέω, ſuperfluteo. ex ἐπί, & ἄνθ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, flos. vide ἐπανθέω.

Ἐπήνεσαν, laudarunt, 3. pl. a. 1. activ. Poet. pro ἐπήνεσαν, ab ἐπαινέω, laudo.

Ἐπήνυσ⊙ν, ε, ὁ, ἡ, vanua, evanidua. ab ἐπί, & ἄνυμ⊙ν, ventus.

Ἐπῆλυτον, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ἐπαντάω, occurro. f. ήσω. p. ἐπήλυτηκα. ex ἐπί, & ἀντάω. Th. ἀντί, contra, pro.

Ἐπήνυσ⊙ν, completa erat, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐπανύω, expedio. Th. ἀνύω, vel ἀνύτω, perficio.

Ἐπήξατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi πήγνυμι, fut. ξω, compingo, figo. p. m. πέπηγα.

Ἐπῆξαν, 3. ſing. aor. 1. activ. a πήγνυμι, figo.

Ἐπηπείλησε, minatus fuerat, 3. ſing. a. 1. act. varbi ἐπαπειλέω. Th. ἀπειλέω, ſ. ήσω, minitor.

Ἐπῆρα, ſuſtuli, a. r. act. verbi ἐπαίρω, attollo. a. 1. m. ἐπηράμην, a. 1. paſſ. ἐπήρθην. Th. ἄρω, tollo. fut. ἀρῶ. p. ἦρκα.

Ἐπήρατ⊙ν, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ex ἐπί, & ἐράω, f. ήσω, amo.

Ἐπηρείζω, damno afficio, infeſto, vexo, calumnior. fut. ίσω. p. ἐπηρέικα. quaſi ex ἐπί, & Ἄρης, Mara, quaſi aperto Marte inceſſo, & laceſſo. val ἐράω, dico. Hinc ἐπήρεια, ας, ἡ, damnum in bello, injuria.

Ἐπῆρε, 3. ſing. aor. r. ind. act. verbi ἐπαίρω, attollo. f ἐπαρῶ. præter. ἐπῆρκα. aor. 1. part. ἐπάρας, αντος, ὁ. a. 1. paſſ. ἐπήρθην. quod ax ἐπί, & αἴρω, tollo.

Ἐπήρετο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπέρομαι, interrogo, quod ex ἐπί, & ἔρω, dico. Ar ἐπήρετο, cum ι ſubſcripto, aſt imperf. paſſ. verbi ἐπαίρομαι, attollo. Th. ἄρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρμαι. aor. 1. ἦρα.

Ἐπηρεφέας, acc. plur. ab ἐπηρεφὴς, tectua, coopertus. quod ex ἐπί, & ὀρέφω, tego. f. ψω.

Ἐπῆρθεν, a. 1. ind. paſſ. ab ἐπαίρω, attollo, quod vida in ἐπῆρε.

Ἐπήρεν, 3. ſing. imperf. ab ἐπηρέω, ſufficio, ſubvenio. fut. ήσω. p. ἐπήρεκα. Th. ἀρέω, propulſo.

Ἐπήρτυσεν, 3. ſing. a. r. verbi ejuſdem, vide ἐπήρα.

Ἐπηρμέν⊙ν, ἑ, ἐλατus, perf. part. paſſ. ab ἐπαίρομαι, efferor. Eſt & expeditus, promptua.

Ἐπῆρσα, ας, ε, aor. 1. Æol. ab ἐπάρω, quod ab ἐπί, & ἄρω, apto. ſ. Æol. ἄρσω, unde inf. ἄρσαι, &c.

Ἐπηρτημέν⊙ν, perf. part. paſſ. ab ἐπαρτάομαι, imminco. quod ab ἐπί, & ἀρτάω, ſuſpendo. f. ήσω.

Ἐπήρτο, 3. ſing. imperf. ab ἐπαρτάω, ω, ας, ας, verbi ἐπαρτάω, interrogo. fut. ήσω. p. ἐπηρτήκειν. a. r. ἐπηρτήκην, ας, ε. Th. ἐπαρτάω.

Ἐπηρώτων, 3. plur. a. r. ind. act. ab ἐπηρωτάω, interrogo.

Ἐπῆσαν, inſuper erant, 3. plur. imp. verbi ἔπειμι, ingredſor, advento.

Ἐπησθίων, Jon. pro ἐφησθίων, per ſync. pro ἐφεσθίοντες, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. verbi ἐφίεμαι, delector ſuper aliqua re. quod ex ἐπί, & ἔω, delecto. f. ήσω. Th. ἔδω, ἔδ⊙ν, ὁ, ἡ, tuavis.

Ἐπή-

Ε'πιδάω, 3. ſing. a. a. med. verbi ἐπιδαίομαι, ſentio. ex ἐπί, & αἰσθάνομαι, idem. fut. αἰσθήσομαι. præt. ἐπέσθημαι, a. 2. med. ἐπίσθω, ω, εσο.

Ε'πιτηδεύω, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ἐπιτηδεία, applico, exerceo. Th. ἐπιδέω, f. ήσω, exerceo.

Ε'πιτρέπω, præſ. ſub. 3. ſingul. ab ἐπέπομαι, ſequnr. a. 2. med. ἐφέπω.

Ε'πίτροπος, ε, ὁ, ἡ, deoſus. ab ἐπί, & πέπω, ω, πι, flameo.

Ε'πιχθεμψόος, ὁ, perf. paſſ. part. ab ἐπιχέομαι, ingemo ſub pondere. quod ex ἐπί, & ἄχθομαι, idem. fut. ἐπιχέσομαι, & ἐπιχεσσομαι. a. 1. paſſ. ἐπιχέσθω. Th. ἄχθος, εος, τό, pondus.

Ε'πί, præpoſitio, cum gen. ſuper, ut ἐπὶ τῷ δεσπότου, qui præeſt arcanis. in, ad, ſupra, coram. cum dat. in, propter, coram. cum acc. ſuper, adverſus, per, ſub, ut ἐπὶ τῷ ἕω, ſub auroram. eſt etiam ſuper, ultra, præter, juxta; item poſt. Sine eaſu eſt deſuper. Interdum otium agit in compoſitione. ἐπὶ μᾶλλον, multo magis.

Ε'πί, pro ἔπεσι, ineſt, inſtar. ponitur etiam pro ἔπεστι, inſunt, ab ἔπειμι, infum. Th. εἰμί, ſum.

Ε'πιλλιμψόω, ὁ, pat ſyncop. pro ἐπικιλλιμψόω, Poet. pro ἐπικιλλιμψόω, præſ. patricip. ex ἐπί, & ἀλέομαι, falio. aor. a. med. ἐπιλίμψω, ω, εσο.

Ε'πίστε, ες, ε, & in a. plnt. ἐπίστατε, a. e. ind. act. verbi πίζω, capio, prehendo. f. ίσω, p. πεπίκω, a. 2. paſſ. ἐπίσθω. f. 2. paſſ. ἐπίσεσθαι. Th. πίζω, premo, crucio. Dor. πίζω.

Ε'πίσθω, aor. s. ind. paſſiv. vide in ἐπίστε.

Ε'πίχεν, elamabeat, 1. ſing. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἰάχω, clamo.

Ε'πίβα, inſulta, per apocopen Poet. pro ἐπίβαθι, aor. a. imper. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβάθμα, ας, ὁ, & ἐπίβαθρον, ω, τὸ, ſcala nautica, pons.

Ε'πιβαλῶ, ῆς, ἡ, conſcendam, a. s. opt. act. ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβασιάω, aſcendere, Jonic. pro ἐπιβαίνω, præſ. inf. activ. verbi ἐπιβαίνω, aſcendo, conſcendo.

Ε'πιβαίνω, conſcendo. fut. ἐπιβήσομαι. p. ἐπιβέβαφα. aor. a. ἐπέβην. a. a. part. ἐπιβάς, ἀντος, ὁ. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πιβᾶλες, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβᾶλλε, Dor. pro ἐπιβάλλει, præſ. imperat. paſſ. ab ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβάλλω, injicio, immitto, imperf. ἐπίβαλλον, erumpebam. f. ἐπιβαλῶ. p. ἐπιβέβληκα. a. 2. ἐπέβλαλον. a. a. part. act. ἐπιβαλών, ὄντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπιβέβλημαι. Th. βάλλω, jacio.

Ε'πιβαλόντα, a. 2. part. act. f. g. verbi ἐπιβάλλω, immitto, injicio.

Ε'πιβαλόν, 3. plur. f. 2. act. ἐπιβαλών, a. a. part. vide ἐπιβάλλω, injicio.

Ε'πιβαρέω, aggravo. fut. ήσω. perf. ἐπιβεβάρηκα. aor. 1. ἐπεβάρησα. a. 1. inf. ἐπιβαρῆσαι. ex ἐπί, & βαρύς, εῖα, ὺ, pondus.

Ε'πιβάς, άντος, ὁ, conſcendens, a. s. part. activ. & in f. g. ἐπιβάσα, ab ἐπιβαίνω, conſcendo. hinc ἐπίβασις, invaſio.

Ε'πιβατεύω, occupare, uſurpare, navem aſcendere. quod ab ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβάτης, ου, ὁ, epibata, vectus. ab eodem verbo, & themate. ἐπιβατής, ἡ, όν, de loco dicitur, ad quem patet accelſus.

Ε'πίβδα, feſtum Aparuriorum Atheois, dierum quatuor. In nupriarum feſto primus dies vocabatur γαμήλιος, ſecundus ἐπίβδα, vel πελία, tempus, feſt. ſequens, vel futurum.

Ε'πιβεβαώς, ότος, ὁ, perf. part. act. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβιώμαι, Æoh. vel Dor. pro ἐπιβῶμαι, a. s. inf. act. ejuſdem verbi.

Ε'πιβιώσω, Jon. pro ἐπιβήσω, fut. 1. inf. activ. ejuſdem verbi.

Ε'πιβήτης, aſcendo, præſ. imperat. Jon. pro ἐπιβήτε, verbi ἐπιβήσομαι, quod a fut. formatum contra regulam. Th. βαίνω, eo.

Ε'πιβησόμεθ, ὁ, fut. 1. med. part. verbi ἐπιβαίνω, conſcendo.

Ε'πιβήτω, ᾳ, ὁ, Jon. pro ἐπιβάτης, ου, ὁ, inſcenſor. & epitheton maris formam aſcendentis.

Ε'πιβιβάζω, imponn, facio aſcendere. fut. άσω. p. βεβίβακα. a. 1. ἐπεβίβασα. ex ἐπί, & βαίνω, eo.

Ε'πιβίωναι, ſum ſuperſtes, quod ex ἐπί, & βίωμι, probitur, vivo. Th. βίος, vita.

Ε'πιβλέπω, reſpicio. f. ψω. p. ἐπιβέβλεφα. Th. βλέπω, video.

Ε'πιβλέψαι, ας, ὁ, a. 1. opt. Æol. verbi ἐπιβλέπω, intueor. Th. βλέπω, video. f. ψω, p. φα.

Ε'πιβλή, ῆς, ἡ, fibula. ab ἐπιβάλλομαι, quia immittitur. ex ἐπί & βάλλω, jacio.

Ε'πίβλημα, ατος, τὸ, additamentum, panniculus. ab ἐπιβάλλομαι, immitto.

Ε'πιβλής, ῆτος, ὁ, obex, peſſulus; id, quod foribus injicitur. eb ἐπιβάλλω, immitto.

Ε'πιβοάω, vociferor. f. ήσω. p. ἐπιβεβόηκα. ex ἐπί, & βοάω, clamn. Hinc ἐπιβοητός, pro infimi, apud Anacreont.

Ε'πιβοᾶθιν, ſuppetias ferre. Th. βοήθεια, auxilior.

Ε'πιβόητος, ου, ὁ, pro infami, apud Anacreont. ab ἐπιβοάω, acclamo.

Ε'πιβολή, ῆς, ἡ, exurſus, acceſſio. ex ἐπί, & βάλλω, jacio. p. m. βέβολκα.

Ε'πιβόσκω, palco. f. βοτεύσω. Th. βόω, ῶ. f. ώσω, & ώσω, idem.

Ε'πιβουκόλος, ου, τὸ, idem ac ſimplex βουκόλος, ου, τὸ, boum arientum. Sic ἐπιβουκόλος, idem ac βουκόλος, bubulcus, araventarius.

Ε'πιβουλεύω, inſidias ſtruo ſ. animo agito.

Ε'πιβουλή, ῆς, ἡ, inſidiæ. hinc ἐπιβουλίς, Poet. pro ἐπιβουλή. hinc ἐπιβουλος, ου, ὁ, inſidiator. ex ἐπί, adverſus, & βουλή, ῆς, ἡ, conſilium.

Ε'πιβρέμω, adtremo. ex ἐπί, & βρόμος, ου, ὁ, fremo.

Ε'πιβρίθω, vide in ἐπιβρίσω.

Ε'πιβρίσω, ingruerit, 3. ſing. a. s. ſub act. ab ἐπιβρέθω, impreſſionem facio. Th. βρίθω, ſum gravis.

Ε'πιβώμιος, ου, τὸ, lucrtheia. Th. βωμός, ῆ, ὁ, ara.

Ε'πιβώσεσθαι, Jon. & Poet. pro ἐπιβοήσεσθαι, invocaſſe, aor. s. inf. med. verbi βοάω, clamo. Sic ἐπιβώσατο, pro ἐπιβοήσατο, vocavetint, 3. plur. aor. 1. ſub. med.

Ε'πιβωσόμεθα, invocabimus, per contract. pro ἐπιβοησόμεθα, s. plur. f. s. med. a βοάω, clamn. ſic βώσεται, pro βοήσεται.

Ε'πιβωτήρ, Dor. pro ἐπιβοᾶν, invocare. Th. βοάω, clamo.

Ε'πιγαμβρεύω, aſſumo jure duco. fut. εύσω. præt. ἐπιγαμβρεύκα. a. 1. ἐπεγαμβρεύσα. ex ἐπί, & γαμβρός, ῆ, ὁ, gener.

Ε'πιγαμία, ας, ἡ, connubium, jus connubiale. ex ἐπί, & γάμος, ουρτiæ.

Ε'πιγαμῶ, ὁ, ὰ, nubilis. quod a γάμος, ουρτiæ. Th. γαμία, duco uxorem.

Ε'πιγενές, έος, ὁ, perf. part. med. verb. ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πιγηθ, ου, ὁ, ἡ, terreſtris. τὸ ἐπίγαιον, terrena. ex ἐπί, & γαία, ας, ἡ, terre, & contract. γῆ.

Ε'πιγελάω, inſulto, irrideo, rideo. Ex ἐπί, & γελάω, rideo.

Ε'πιγηθέω, ω, ὁ, a. a. part. m. verbi ἐπιγίνομαι, ſupervenio.

Ε'πίγια, funes, quibus puppis a terra religatur. ab ἐπί, & γαία, vel γῆ. melius ſgitur ἐπίγεια.

Ε'πιγίγνομαι, præſ. ind. hinc ἐπιγιγνόμεθον, præſ. partic. idem ac ἐπιγίνομαι, ſuccedo, inſequnr, accreſco.

Ε'πιγίνομαι, 3, σται, ſupervenio, accreſco. f. ἐπιγενήσομαι. a. 2. med. ἐπεγενόμην. p. m. ἐπιγέγονα. ex ἐπί, & γίνομαι, ſeu γίγνομαι, naſcor.

Ε'πιγινώσκω, agnoſco. f. ἐπιγνώσομαι. p. ἐπέγνωκα. aor. s. ἐπέγνωτα. aor. 2. ἐπέγνων, ως, ω, aor. 2. imperat. ἐπίγνωθι. a. a. ſub. ἐπέγνω, ῷς, ῷ. aor. a. inf. ἐπιγνῶναι. aor. a. part. ἐπιγνούς, ὄντος, ὁ. perf. paſſ. ἐπέγνωσμαι. a. 1. paſſ. ἐπεγνώσθην. quod ex ἐπί, & γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγλωττίς, ίδος, ἡ, lingula, minor lingua. ab ἐπί, & γλῶττα, lingua.

Ε'πιγνάμπτει, flectit, 3. ſing. præſ. ind. ἐπιγνάμψατε, aor. 1. parr. f. g. ab ἐπιγνάπτω, flecto. Th. κάμπτω, fl. ἐπιγνάμψας, ατος, a. 1. part. act. ab ἐπιγνάμπτω, flecto.

Ε'πιγνοίη, 3. ſing. a. 2. opt. verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πιγνόντες, nom. plur. e. 2. part. act. ἐπιγνούς, όντος, ab ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πίγνωθι, a. a. imperat. act. vide γιγνώσκω.

Ε'πιγνώμων, ονος, ὁ, qui eliqu'd alicui ingnoſcit. Th. γινώσκω, cognoſco.

Ε'πιγρᾶ, a. ſing. a. a. ſub. ἐπιγρᾶς, ῆς, ἡ. ἐπιγραφήσομαι, ῆ, εται, fut. 1. paſſ. ab eodem verbo.

Ε'πιγνώσεσθε, 2. plur. fut. ἐπιγνώσομαι, verbi ἐπιγινώσκω, agnoſco.

Ε'πιγνώσις, εως, ἡ, agnitio. ab eodem verbo.

Ε'πίγονοι, ων, οἱ, poſteri, filii. Th. γένομαι, lum, fio. f. p. m. γέγονα.

Ε'πιγραίς, ίδος, ὁ, ἡ, temus. hinc ἐπιγραΐδιος, qui ſupra genua peſitus. ex ἐπί, ſuper, & γόνυ, τὸ, genu.

Ε'πιγράβδην, ſtrictim, adverb. ab ἐπιγράφω, inſcribo.

Ε'πιγραφή, ῆς, ἡ, titulus, inſcriptio. Item cenſus, luſtrum.

Ε'πιγράφω, inſcribo. fut. ψω. p. ἐπιγέγραφα, eor. 1. ἐπέγραψα. perf. paſſ. ἐπιγέγραμμαι. pluſq. perfect. ἐπεγεγράμμην, ψα, πτα. quod ex ἐπί, & γράφω, ſcribo.

Ε'πιδήμιος, ου, ὁ, ἡ, communis. ab ἐπί, & δῆμος, paſtior.

Ε'πιδεξιλίζεσθαι, & δίζω, liberaliter exhibere. Th. ἐπιδεξιλίς, ίος, ὁ, ἡ, largus, copioſus.

Ε'πίδε, reſpice, aor. a. imperat. verbi ἐπείδω, reſpicio, intueor. fut. ἐπίδομαι. a. 2. ίδον, & ἴδεα. Th. εἶδω, video.

Ε'πιδεύκησα, aor. ſing. perf. part. act. ab ἐπιδέομαι, inſuper do, creſco. ex ἐπί, & δέομαι. f. δώσω. p. δέδωκα. a. s. δόην.

Ε'πιδής, ίος, ὁ, idem ac ἐπιδέδης, ίος, ὁ, ἡ, indigens.

Ε'πιδίλλαι, adverb. poſt meridiem. a δίλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum. q. a δέω, & ἅλη, quum Solis ſplendor decere incipit. Malo ἐπί δίλαι, circa pomeridianum tempus.

Ε'πιδείκνυμι, vel ἐπιδεικνύω, oſtendo. præſ. part. ἐπιδεικνύς, ύντος, ὁ, ſut. δείξω. p. ἐπιδέδειχα. a. 1. ἐπέδειξα. s. 2 imperat. ἐπιδείξον, ατω, & 2. plural. ἐπιδείξατε. e. s. iol. ἐπιδείξεσι. præſ. part. med. ἐπιδεικνύμενος. ex ἐπί, & δείκνυμι, annuntio.

Ε'πιδείξω, aor. 1. iof. act. ἐπιδείξαθσι, aor. s. inf. med. ἐπιδείξασθ, s. plur. a. 1. imperat. act. ἐπιδείξατε, 3. ſing. aor. 1. med. ab ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πίδειξις, εως, ἡ, oſtenſio, demonſtratio, acc. ſing. ἐπίδειξιν. a verbo ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδεικτικός, ή, όν, demonſtrativus, e, um. eb ἐπιδείκνυμι, oſtendo.

Ε'πιδέξιος, ου, ὁ, ἡ, fiuctus, elegans, decorer. ἐπιδέξια χειρός, Poetic. pro πρὸς τὰ δεξιὰ μέρη τῆ χειρός, ad dextras partes manus, dextra manu, ab ἐπί, & δεξιά, ᾶς, ἡ, dexteta.

Ε'πιδέρκεται, inſpicit, 3. ſing. præſ. ind. ex

Digitized by Google

ex ἐπί, & δέρκω, video. fut. a. δερκῶ. a. 2. ἔδρακον.

Ἐπιδεσμεύω, illigo. ἐπιδεσμεύω, alligo. hinc ἀπιδέσμη Θ-, ὁ ἐκ, τό, taicix, qua vulnus obligatur, vinculum. ex ἐπί, & δέω, ligo.

Ἐπιδέομαι, Jonic. pro ἐπιδέω, abhs, a. fing. præf. fub. med. verbi ἐπιδέομαι, egeo. ex ἐπί, & δέω, pro δέω, egeo. Th. δέω. opus eft.

Ἐπιδεής, egeas, 2. fing. præf. fub. act. ab ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπιδεής, έος, ὁ, ἡ, & ἐπιδεὸς, indigens. nom. plur. ἐπιδεῖς, ab ἐπιδέω, indigeo. Th. δέω, opus eft.

Ἐπιδεόμενο-, ὁ, præf. participp. med. ab ἐπιδέομαι, egeo.

Ἐπιδέχομαι, excipio. imperf. ἐπεδεχόμην, ο, ετο. f. ξομαι. p. ἐπιδέδεγμαι. Th. δέχομαι, capio.

Ἐπίδηλο-, ος, ὁ, manifeftus. ex ἐπί, & δῆλο-, ος, ὁ, perfpicuus.

Ἐπιδημέω, advena fum. f. ήσω. p. ἐπιδεδήμηκα. a. 1. ἐπεδήμησα. aor. r. part. ἐπιδημήσας, αντο-, ὁ, & in acc. ἐπιδημήσαντα.

Ἐπιδήμο-, & ἐπιδημο-, ος, ὁ, ἡ, verfans in populo, civilis, domefticus. hinc ἐπιδημέω, fum in urbe, adoenio. ex ἐπί, & δῆμο-, ος, ὁ, populus.

Ἐπιδιατάσσομαι, infuper mando, vel conftituo; item infuper addo. fut. ξομαι. a. 1. med. ἐπιδιεταξάμην, ω, ατο ex ἐπί, διά, & τάσσω, vel ττω, ordino.

Ἐπιδίδωμι, infuper do, crefco. ἐπεδίδη, 3. fing. imperf. pro ἐπεδίδου. f. ἐπιδώσω. p. ἐπιδέδωκα. aor. 2. ἐπέδων. aor. 2. ἐπεδόμην. aor. 1. paff. ἐπεδόθην, ης, η. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδίζησθαι, inquirere. Thema δίζω, quæro.

Ἐπιδινέω, ὁ, a. r. part. act. ἐπιδινέων, in orbem ago, verto. ex ἐπί, & δινέω, idem. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortex.

Ἐπιδιφρία, ῶ, carrigo. f. ίσω. p. ἐπιδεδίφρευκα. a. 1. act. ἐπεδιφρίευσα. aor. 2. fub. act. ἐπιδιφρίεύσω. a. r. fub. med. ἐπιδιφρίεύσωμαι, ῃ, ηται. ex ἐπί, διά, & δίφρος, ὁ, ἁ, fectus.

Ἐπιδορπίς, ίδο-, ἡ, ultima pars.

Ἐπιδρομέ-, ὁ, ὁ, qui fedet, aut ponitur in curru: delicatus, otiofus, piger. ex ἐπί, & δρόμο-, ὁ, curfus.

Ἐπίδρομα, feorfum, feparatim. Poet. adv. pro χωρίς. Thema ὀίς, bis. hinc δίχα, feorfum.

Ἐπιδοῦξαι, aor. 1. imperat. act. verbi ἐπιδόω, infequor.

Ἐπιδόσεις, οἱ, nnm. plur. a. x. part. act. ab ἐπιδίδω. Th. ἐπιδίδωμι, crefco, progredior.

Ἐπιδοξό-, ὁ, ἡ, de quo eft opinio, futurum; probabilis: ut ἐπιδοξότ ἐν βουλίῳ, de eo erat opinio, fore, ut regnaret. & ἐπιδοξό-, pro ἔνδοξό-, glorioſus. Th. δοκέω, videor.

Ἐπιδόρπιον ὕδωρ, aqua ad cœnam. Ex ἐπί, & δόρπον, ο, τό, cœna.

Ἐπιδοὺς, aor. 2. imperat. act. verbi ἐπιδίδωμι, infuper do.

Ἐπίδουπος, ους, ἡ, ineramentum, additamentum, propagatio, acceffio. quod ab ἐπιδίδωμι. Th. δίδωμι, do.

Ἐπιδραθεῖν, a. 2. inf. act. ἐπιδρᾶς, aor. 2. part. ejufdem verbi.

Ἐπιδραμέσθ-, genit. fing. a. 2. part. ἐπιδραμοῦσα, aor. 2. parr. f. g. ab ἐπιτρέχω, pereurro. Th. τρέχω, curro. f. δράμοῦμαι. a. 2. act. ἔδραμον.

Ἐπίδρομο-, ος, ὁ, acceffu facilis, planus. ab ἐπιδραμεῖ, ῖς, ἑ, incurfus. ab ἐπιτρέχω, percurro. Th. τρέχω, curro. fut. ξω. præt. δεδράμηκα. præt. med. ἐδράμην.

Ἐπιδρύφω, r. plur. a. 2. fub. verbi ἐπιδίδωμι. Sed ἐπιδῶμεν, 1. pl. aor. 2. fub. act. ἐπιδώμεθα, a. 2. fub. med. 2. pl. ab ἐπιδῶ, pro ἐπιδρῶμεν, infpicio.

Ἐπιδῶν, aor. 2. parricip. activ. vide ἐπιδίδωμι.

Ἐπιδώσω, σις, σι, fut. r. ind. act. verbi ἐπιδίδωμι, quod vide.

Ἐπίεικεια, ας, ἡ, æquitas, manfuetudo, moderatio, modeftia i venia, Ariftot. in Rhetoric. ab ἐπιεικής, æquus.

Ἐπιεικέ-, ος, ὁ, ἡ, fimilis, æqualis. Th. ἔοικα, fimilis fum.

Ἐπιεικής, ές-, ὁ, ἡ, mitis, manfuetus, modeftus; fufficiens. qui de fuo jure remittit, æquus. ἐπιεικὴς ἀλήτης, frugi famulus. Ifocr. ἐπιεικὴς λόγος, ratio probabilis. Plato in Timæo. ἐπιεικὴς γένεσις, animus lenis. Ariftoph. ἐπιεικέστε- λῆρο-, faeetiffima fabula. Polyb. ἐπιεικὴς πρὸς τὰς ὀργὰς, ad iniimicitias clemens. Plut. in Solone. ἐπιεικὴς ἦθος γεγαμηκό-, probis moribus præditus. Plato de Leg. Item confentaneus eum dar. Ariftoph. in Nub. dat. pl. ἐπιεικέσι. ἐπιεικὴς, fc. ἐστί, eonfentaneum eft, decet: fufficit. hinc ἐπιεικὴς, æque. ex ἐπί, & ἴκω, cedo, fimilis fum.

Ἐπιεικτὸς, ὁ, tolerabilis, facile cedens. ab ἐπί, & ἴκω, cedo.

Ἐπιεικῶς, mediocriter, abunde, fufficienter. ab ἐπιεικὴς, fufficiens.

Ἐπιεμφέ-, ὁ, indutus, pro ἐπιεσθέ-. perf. part. paff. Poetic. & in vocatioo ἐπιεσμένε. ex ἐπί, & ἕω, vel ἵημι, induo. f. ἕσω, a. 1. ἧσα.

Ἐπίειν, Jon. pro ἐφίειν, & ἐφιέναι. vide ἐπίημι.

Ἐπιλαπτὸ, fpera, præf. imperat. Jon. ab ἐπί, & ἔλπομαι, Poet. pro ἐλπίζω, fpero. f. σω. p. ἔλπικα. Th. ἐλπίς, ίδο-, ἡ, fpes.

Ἐπιέναι, præf. inf. ab ἔπειμι, accedo, vel ἐπίειμι, admitto, vel Jon. pro ἐφίημι. ex ἐπί, & ἴω, eo, vel ἵημι, mitto.

Ἐπιέσσασθαι, gemin. or, pro ἐπιέσασθαι, Poet. pro ἐφίεσθαι, a. r. m. inf. ἐπιεσσάμη Θ-, ὁ, a. 1. part. med. ab ἐπιέννυμι. f. ἐπιέσω. quod ab ἐπί, & ἔννυμι, feu ἕω, induo. f. ἕσω. a. 1. med. ἐπιεσάμην.

Ἐπίεσμαι, 3. perf. paff. ab ἐπιέω, induo. f. ἐπιέσω. a. 1. ἔπεσα. perf. paff. ἔσμαι, & aflumpto σ, fit ἔσμαι, σαι, σται. hinc ἐπίεσμαι.

Ἐπιζάφελο-, ὁ, ἡ, vehemens, contumax, Hefych. inde ἐπιζαφελῶς, graviter. ex ἐπί, & ζαφελὴς, ές-, ὁ, ἡ, vehemens, agreftis.

Ἐπιζάω, fum fuperftes. Ex ἐπί, & ζάω, vivo.

Ἐπιζήμιο-, ος, ὁ, damnofus, noxius. ἐπιζήμιός ἐστι, mulcta eft conftituta. ex ἐπί, & ζημία, ας, damnum.

Ἐπιζῆν, ἐπιζῆσαι, fupervivere. vide ζῆν.

Ἐπιζητέω, requiro, inquiro, indago, efflagito. f. ήσω, p. ἐπιζήτηκα. a. 1. ἐπεζήτησα. ex ἐπί, & ζητέω, quæro.

Ἐπίη, 3. fing. aor. fub. ab ἔφημι, immitto, f. ἐφήσω, Jon. ἐπέω, a. 2. ἔσον, & Jon. ἔπεσα. hinc a. x. fub. ἐπέω.

Ἐπίηλα, 3. fing. aor. r. ind. act. verbi ἐπιάλλω, immitto. quod ex ἐπί, & ἴαλλω. f. ἰαλῶ, mitto. a. 1. ἴηλα.

Ἐπίημι, invado, pro ἔπειμι.

Ἐπίηρα, τά, amabilia, ἐπίηρα φέρειν, gratificari.

Ἐπιήρεφο-, quafi ἐπιήρεπο-, & per fyncop. ἐπιηρεπο-, & ἐπίηρο-, ὁ, verfo a in e, amabilis. Th. ἔρῶ, amo.

Ἐπιθεῖσται, οἱ, Jon. & Poetic. pro ἐφιέσθαι, unm. plur. aor. r. part. verbi ἐφίεμαι, gaudeo fuper aliqua re. ex ἐπί, & ἵεμαι, delecto. Thema ἴω, ἴες, ὁ, fuavis.

Ἐπιθανάτο-, ος, ὁ, ἡ, morti deftinatus, mortl addictus, obnoxius. ex ἐπί, & θάνατο-, ος, ὁ, mors. Thema θνήσκω, morior. fut. θανοῦμαι. a. 2. ἔθανον.

Ἐπιθάσσω, iaduceie, a. a. inf. act. ἐπιθάσσειν, ἐπιθάσσε- ος, ὁ, ἡ, part. a. 2. opt. activ. ex ἐπί, & πάσσω, pono.

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impofitio, occupatio, inceffio, conatus, impetus. ἐπίθεσις τυραννικὴ, tyrannidis affectatio, Hermog. ἐπίθετο- impofititius, additus, afcitus, adjunctus. ἐπίθετος ἑορτὴ dixit Ifocr. peregrina feita, & aliunds invecta. ἐπίθετα ὀνόματα, quæ alicui ferendo traduntur, Lyfias. τὸ ἐπίθετον, adjectum, appofitum, fequens. Macrob. l. r. c. x. Saturn. ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπίθῃ, ῇς, 3. & 2. fing. a. 2. fub. act. ἐπιθεῖναι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπίθημα, ης, ἡ, acceffio, additio. a πίθημι, pono.

Ἐπίθημα, ατο-, τό, operculum, tegmen. Th. πίθημι, pono.

Ἐπιθήσεται, imponet. 3. fing. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, ab ἐπιτίθημι, impono.

Ἐπιθοὺς, perfuafi, aor. 2. ind. act. ἐπιθόντο, 3. pl. aor. x. med. verbi πείθω, perfuadeo. p. m. πέπιθμαι. pert. paff. πεπίθημαι. f. 1. paff. πεισθήσομαι.

Ἐπιθρασύνω, audaeem reddo. ex ἐπί, & θρασύ-, εῖ-, τό, audacia, per metathefin pro θάρσο-, ος-, τό, idem.

Ἐπιθρέξας, a. fing. a. r. ind. act. Jon. ab ἐπιτρέχω, percurro, incurro Th. τρέχω, f. δράμοῦμαι, p. δεδράμηκα, a. 2. ἔδραμον.

Ἐπιθρώσκων, ruiliens, præf. part. f. g. ab ἐπιθρώσκω, infilio. Th. θρώσκω, falio.

Ἐπιθυμέω, cupio, cupefcio, defidero. imperf. ἐπεθύμεον, ες, εες, ες. f. ήσω. p. ἐπιτεθύμηκα. a. 1. ἐπεθύμησα. a. 1. inf. act. ἐπιθυμῆσαι. hinc ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὁ, cupidus. ex ἐπί, & θυμὸς, ὁ, animus.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ, concupifcentia. ab ἐπιθυμέω, cancupifco.

Ἐπιθύω, impetu feror in aliquem. ex ἐπί, & θύω, impetu feror.

Ἐπιθῶνται, 3. plur. aor. 2. fub. med. ex ἐπιτίθημι, impono. a. x. med. ἐπιθέμην. Th. πίθημι, pono.

Ἐπικαθέζομαι, fedeo. Ex ἐπί, & καθέζομαι, fedeo.

Ἐπικαθίζω, collaco. f. ίσω. p ἐπικεκάθικα. a. r. ἐπεκάθιτα. a. 2. part. ἐπικαθίτας, αντες, ὁ. ex ἐπί, & καθίζω, federe facio. Th. ἵζω, f. ἵσω, idem, & fedeo.

Ἐπικαθίσαντες, genit. fing. a. 1. part. act. vide in ἐπικαθίζω, colloco.

Ἐπικαίριο-, & ἐπικαιρο-, ος, ὁ, intempeftivus, periculofus. ex ἐπί, & καιρὸς, ὁ, ὁ, tempus.

Ἐπικαλέσασθαι, ἔμαι, invoco; item cognominor. f. έσομαι. perf. ἐπικέκλημαι, pluiq. perf. ἐπεκεκλήμην, ω, ατο. a. r. fub. med. ἐπικαλέσωμαι, ῃ, ηται. a. 1. paff. ἐπεκλήθην. a. 1. part. paff. ἐπικληθὲς, ῆσα, έν. ex ἐπί, & καλέω, voco.

Ἐπικαλύμματα χρήματα, pecuniæ, quas quis alicui eripuit, & propter quas earum dominus conqueritur. ex ἐπικαλέομαι, invocn.

Ἐπικάλυμμα, ατο-, τό, velamen. ex ἐπί, & καλύπτω, tego. fut. ψω. p. ça, perf. paff. κεκάλυμμαι.

Ἐπικάμπτω, feu ἐπιγκάμπτω, inflecto, perfuadeo. fut. ψω. Thema κάμπτω, flecto.

Ἐπικάρσιος, α, ον, idem ac κάρσιος, obliquus.

Ἐπικατακλίσας, aor. r. inf. vide in κατακλίζω, inuoda.

Ἐπικατάρατος, ὁ, ἡ, execrabilis. ex ἐπί, & κατάρατος, diris devotus. Th. ἀρά, ᾶς, ἡ, preces, diræ.

Ἐπίκειμαι, incumbo, inftio, urgeo, & io 3. plur. ἐπίκεινται. imperf. ἐπεκείμην, σο, το. præf. inf. ἐπικεῖσθαι. præf. part. ἐπίκειμαι, ος. f. ἐπικείσομαι. Themα κεῖμαι, jaceo.

Ἐπικεῖσθαι, præf. inf. ἐπίκειμαι, 3. fing. præf. imperat. ἐπίκεισο, verbi ἐπίκειμαι, incumbo, inftio, urgeo.

Ἐπικεκλημένος, ὁ, perf. part. paff. verbi ἐπικαλέομαι, invoco.

Ἐπικλὶς, ίδος, ἡ, ἑ, quæftuofus. Th. κλῆσις, εως, τὸ, lucrum.

Ἐπικερτομέω, exprobio, cavillor, objurgo.

Ἐπικεστώσατο, Dor. pro ἐπικεκτήσατο, ᾶτο, præf. part. f. g. ab ἐπίκτημαι, exprobro.

Ἐπικλάσω, celabo, f. 1. verbi ἐπικλάω, quod ex ἐπί, & κλάω, occulto. f. κλάσω pro κλάσω.

Ἐπικρύσται κάρηϊ, γήρασι τοι, caput alicujus pecunia lucitari. ex ἐπί, & κρίνω, promulgo. Thema κρίνω, ους, ὁ, præco.

Ἐπικυρσάδεσθαι, per præconem aliquid age-

Ε'πίμεμπτα, τὰ, nom. plur. n. g. ab ἐπίμεμπτος, η, ον, culpandus, accusabilis, ab ἐπιμέμφομαι, reprehendo.

Ε'πιμέμφεται, Ionic. pro ἐπιμέμφομαι, a. sing. sub. med. verbi ἐπιμέμφομαι, incuso.

Ε'πιμέμφεσθαι, incuso, reprehendo: conqueror. aa ἐπί, & μέμφεσθαι, conqueror, accuso. f. ψομαι, perf. μέμεμμαι, ψαι, πται.

Ε'πιμένω, ως, ω, permaneo. præs. imperat. ἐπίμενε. imperf. ἐπέμενον. fut. ἐπιμενῶ. a. 1. act. ἐπέμεινα. a. 2. sub. act. ἐπιμείνω, ης, η. a. 2. inf. act. ἐπιμεῖναι. perf. act. ἐπιμεμένηκα. Them. μένω, maneo.

Ε'πιμετρήσω, mutuo dabo. fut. 1. ind. act. ab ἐπιμετρέω, in mensura addo. hinc ἐπίμετρον, ου, τὸ, auctarium, additamentum. Thema μέτρον, ου, τὸ, mensura.

Ε'πιμήθης, έος, ὁ, ἡ, prudens. Th. μῆδος, ὁ, τὸ, cura.

Ε'πιμιξία, τὰ, menstrua sacra. a. μίγνυμι, μίσγω, ὁ, mensis.

Ε'μίμικτο, ο, ὁ, permiatus, miscellaneus. ax ἐπί, & μίγνυμι, misceo. fut. ξω. p. μέμιχα. perf. pass. μέμιγμαι, ξαι, κται.

Ε'πιμίξ, promiscue, miatim. ab ἐπιμίγνυμι, immisceo. ἐπιμιξία, commercium. Th. μίγνυμι.

Ε'πιμίξιος, Æol. pro ἐπιμιξίας, aor. 1. part. activ. m. g. ab ἐπιμίγνυμι. Th. μίγνυμι, misceo. f. ξω.

Ε'πίμιξις, εως, ἡ, congressus, commercium, commixtio, admistio.

Ε'πιμίσγεται, commiscetur, 3. sing. præs. ind. ab ἐπιμίσγομαι. inde præs. part. ἐπιμισγόμενος. Th. μίγνυμι, misceo, f. ξω.

Ε'πιμνώομαι, recordor, memini. idem ac simplex μνώομαι.

Ε'πιμνησθέντες, οἱ, nom. plor. aor. 1. part. pass. verbi ἐπιμιμνήσκομαι, vel alicujus mentionem facio. fut. ἐπιμνησθήσομαι. Th. μνώομαι, recordor.

Ε'πιμοιρώσθαι, præt. inf. pass. ab ἐπιμοιράομαι, impertior. ex ἐπί, & μοιρέω, partior, quod a μοῖρα, ας, ἡ, pars. Th. μοῖρα, divido. præt. med. δεδάσμαι.

Ε'πιμορός, ός, ὁ, Poet. & Dor. pro ἐπιμορεύς, objurgatio, reprehensio. ab ἐπιμέμφομαι, cnoqueror, culpo.

Ε'πιμπλάντο, Jon. pro ἐπιμπλαντο, ατο, & hoc pro ἐπίμπλαντο, 3. sing. imperf. Vida in ἐπίμπλα.

Ε'πίμπλα, impletus eras, pro ἐπίμπλας, Jon. ἐπίμπλασθα, & contracta ἐπίμπλω, a. sing. imperf. verbi πίμπλαμαι, impleor, quod a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. Thema πλήθ, planus.

Ε'πίμπρα, utehar, 3. sing. imperf. pro ἐπίμπρη, a πίμπρημι, quasi a πιμπράω, comburo. imperf. ἐπίμπρασο, ω, ας, ε, α. Th. πρήθω, incendo.

Ε'πιμύζω, taciturs fremo. Hom. Iliad. Υ. quod ex ἐπί, & μύζω, mussio.

Ε'πιμύθιον, ου, τὸ, affabulatio, quod fabulæ adnectitur quasi appendix, ut ejus usus accommodetur ad mores, Aphthon. ex ἐπί, & μῦθος, ου, ὁ, fabula, verbum.

Ε'πιμύλιος ὠδή, molaria cantilena. ex ἐπί, ad, & μύλη, ης, ἡ, mola. ἐπιμύλιον, superior mola. ab ἐπί, supra.

Ε'πιμύσσω, vel ὔττω, subsanno. Thema μύσσω, vel ὔττω, mungo.

Ε'πιμωμητή, ῆς, ἡ, vituperabilis. ex ἐπί, & μῶμος, ου, ὁ, dedecus.

Ε'πίνειον, ου, τὸ, amporium navale: parva statio. ea ἐπί, & νεῖος, navalis. Th. νεῦς, ἡ, navis.

Ε'πινέμεσθαι, depasci, præs. inf. Thema νέμω, pasco. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Ε'πινεστρώθη, ὁ, perf. part. pass. ab ἐπινήθω, fatalibus filis attribuo. a. 1. part. pass. f. g. ἐπινηθέντα, ης, ά. ex ἐπί, & νέω, neo.

Ε'πινόεσκον, considerabam, perf. activ. ind. verbi ἐπινοέω, considero. ex ἐπί, & νέω, cogito. Th. νόος, οῦς, ὁ, mens.

Ε'πνδέω, annuo. f. νδέσω. perf. ἐπινένηκα. a. 1. ἐπένευσα. ex ἐπί, & νέω, annuo.

Ε'πνέω, vel ἐπνείω, & ἐπνεύω, in acervos aggero: ax ἐπί, & νέω, vel νείω, idem ac νέω, glomero.

Ε'πινίκιον, ου, τὸ, victoriala: epulum victoriæ caussa datum, Lucian. ἐπινίκιος, ου, ὁ, ad victoriam pertinens. Est & hymnus in alicujus victoriam. ab ἐπί, & νικάω, vinco. f. νήσω. τὰ ἐπινίκια, præmia, quæ strenuis militibus dantur, Poll. lib. 6.

Ε'πινοέω, f. ήσω. p. ηκα, aommiaiseor, confidaro, animo agito, statuo. Ex ἐπί, & νοέω, quod a νόος, οῦς, mens.

Ε'πίνοια, ας, ἡ, cogitatio: consilium. ab ἐπί, & νοέω, cogito. Th. νόος, οῦς, ὁ, mens.

Ε'πίνομες, Dor. pro ἐπίνομεν, bibebamus, 1. plur. impert. verbi πίνω, bibo.

Ε'πίνομος, ου, ὁ, Poet. ὁ ἐπινέμων, qui in eodem regionis tractu, & paseuis versatur. Item hures.

Ε'πιον, impert. activ. verbi πίνω, bibo. f. πίσω, p. πέπωκα, a. a. ἔπιον.

Ε'πιόσσομαι, admoveo, impello, idem ac νύσσω, seu ὔττω. f. ξω.

Ε'πινυσσίζω, f. ξω, p. χα, dormio, ineli no. Ex ἐπί, & νυσσίζω, dormito.

Ε'πίξυνος, η, ὁ, ἡ, communis, promiscuus, a ξυνός, ὴ, ὁ, commnnis. idem ac κοινός.

Ε'πιοίνος, an legendum ἐπαίνος, vinosus? ex ἐπί, & οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Ε'πιος, bibi, vel biberunt. 2. sing. vel 3 plur. aor. a. act. verbi πίνω, bibo. f. πίσω. p. πέπωκα.

Ε'πιόντι, accedentem, contra venientem acc. sing. a. a. part. ab ἔπειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ε'πιόπτομαι, sive ἐφόπτομαι, inspicio. ex ἐπί, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. per. ὤμμαι,

Ε'πιορκέω, pejero. fut. ήσω. p. ἐπιώρκηκα. præt. inf. ἐπιορκῆσαι. præs. part. activ. plural. num. ἐπιορκήσαντες. præs. part. pass ἐπιορκούμενος. ea ἐπί, contra, & ὅρκος, ου, ὁ, jusjurandum.

Ε'πιορκήσας, a. sing. a. 1. sub. act. ab ἐπιορκέω, pejero.

Ε'πίορκος, ου, τὸ, perjurium. ἐπίορκος, ος, ὁ, perjurus.

Ε'πίορκ, τὰ, intervalla, Jon. pro ἐπίρρα, ab ὄρος, ου, ὁ, terminus. ἐπίορος, eustos. ab ἐπί, & ὄρος, ου, ὁ, idem.

Ε'πίπαν, ὴ, sequens, & in dativ. singul. ἐπιόντι, aor. a. part. f. g. ab ἔπειμι. Th. εἶμι, eo.

Ε'πιπόνος, ου, ὁ, de die in diem sufficiens: craftious: quotidianus, nobis sustentandis idoneus. ab a. a. part. ἐπιών, ἐπιοῦσα, verbi ἔπειμι, succedo, sequor. Ad verbum sonat, quod ἐπὶ ὀπίσω, ad subStantiam quadrat, aut supra sub stantiam accedit; quo vita a Deo data alitur. Th. εἶμι, eo.

Ε'πίσκεμαι, videbo, fut. 1. med. verbi ἐπισκέπτομαι, inspicio.

Ε'πισκήχω, prorsus, omnino, peoitus. adverb. ex ἐπί, & σκήχω, pro πάνυ, valde.

Ε'πίσκιος, in totum, omnino, adverb ab ἐπί, & σκῖος, σκία, σκῖον, omnis, e.

Ε'πισκοπέω, pro ἐπισκόπω, obtempera, præs. imperat. pass. Jonic. ἐπισκοπέσθων, 3. sing. sub. præs. ἐπισκοπέωμαι, nom. plur. præs. part. pass. f. g. ab ἐπισκοπέομαι, f. σκέψομαι. Th. σκέπω, persuaden. f. σω. a. 1. ἔσκεψα.

Ε'πισκοτοεδές, τὸ, perf. part. act. n. g. ab ἐπισκίπτω, ineido. Them. σκίπτω, cado. fut. 1. med. σκέψομαι. p. σκίπτεκα. aor. a. ἔσκιπον.

Ε'πισκοτών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi ἐπισκίπτω, irruo.

Ε'πισκίπτω, irruo, eum dat. fut. ἐπισκιπτήσω. p. ἐπισκέσκιπτα. aor. 2. ἐπέσκιπον, ες, ε, incidi. a. a. part. ἐπισκιπών, ῶντος, ὁ, Thema πίπτω, cado. f. 2. med. πεσέομαι.

Ε'πισκόλπτω, insperso, illino. Ea ἐπί, & σκολπτω, fingo.

Ε'πισκοπτω, sieuentissime, maxime, festissime. adverb. a πολύς, multus, compar. πλείων, superlat. πλεῖστος.

Ε'πισκλέπω, permisceo. ex ἐπί, & σκλήπω, necto. ξω. p. πέσκλεχα. a. a. ἔσκλεξα.

Ε'πισκληντος, aceus. sing. part. præs. ab ἐπισκλάω, innato. Th. σκλάω, navigo. f. σκλήσω.

Ε'πίσκλοος, έα, όα, plenus. Th. σκλῆος, pienus.

Ε'πισκλήζω, adverb. strictim: a σκλῆος, percunto.

Ε'πισκλάξαι, aor. 1. inf. act. ἐπισκλάξας, gen. sing. a. 1. part. f. g. ἐπισκλάξας, 2. sing. aor. 1. sub. ab ἐπισκλάζω, vel ὔττω, increpo.

Ε'πισκλάσσω, increpare, præs. imperat. pass. Jon. ab eodem themate.

Ε'πισκλάζω, vel ὔττω, increpo, castigo, eum dat. f. ξω. perf. ἐπισκέσκλαχα. a. 1. ἐπισκλάξα. a. 1. sub. act. ἐπισκλάξω, ης, η. ex ἐπί, & σκλάω, vel ὔττω, percutio. ἐπισκλέπτομαι, doleo, ingemisco, in carmine aureo Pythagoræ.

Ε'πισκλήττω, vide in ἐπισκλάζω.

Ε'πίσκλοος, Jonic. pro ἔπισκλος, supellaa. q. ab ἐπισκλάω, superficiarius. τὰ ἐπισκλοια. hinc per gem. syncop. ἐπίσκλα, & ἐπίσκλα. Th. ἐπισκλής, quod vida.

Ε'πισκολιόμενος, volventis, gen. Jon. ab ἐπισκλέομαι, præs. part. pro ἐπισκλεόμενος. Th. σκλόομαι, furo.

Ε'πίσκλος, implebant, 3. plor. a. 3. act. ἐπίσκλα, pro ἐπίμπλαν, seu πίμπλημι, impleo. a. 2. ἔπισκλον, ut a πίμπλω ἔπιμπλον. Th. πλέω, ης, ὁ, plenus.

Ε'πισκλάσαν, Dor. pro Poet. ἐπισκλάσαν, & hoc pro ἐπισκλάσαν, innavigant, 3. plur. ind. activ. Th. σκλάω, navigo. fut. σκλήσω.

Ε'πισκλάς, ὰ, navigans, per syncop. pro ἐπισκλάσας, a. 1. part. ab ἐπισκλάω, a σκλάω, vel σκλῶ, Poet. pro σκλέω, navigo. f. σκλήσω.

Ε'πισκλάσας, ασσα, ὰ, navigans. a. 1. part. ab ἐπισκλάω, navigo.

Ε'πισνέω, ις, ι, sespirans, præs. part. f. g. ab ἐπισνέω, inspiro. ex ἐπί, & σνέω, Poet. pro πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Ε'πισπίγω, suffoco. f. ίξω. p. ἐπισπέπιγκα. a. 1. ἐπέσπιξα. aa ἐπί, & σπίγω, strangolo.

Ε'πίσνοια, ας, ὰ, instinctus, afflatus divinus. ab ἐπισνέω, inspiro. Th. σνέω, spiro.

Ε'πισπεύδω, expecto, desidero, intime amo. f. εύσω. p. ἐπέσπευδνκα. a. 1. ἐπεσπεύσα. ex ἐπί, & σπεύδω. Th. σπεύδος, ους, τὸ, desiderium.

Ε'πισπεύδησις, εως, ἡ, desiderium. ἐπισπεύδητος, η, ὁ, ἡ, exoptatus. ἐπισπεύδια, ας, ὰ, desiderium. ab ἐπισπεύδω, desidaro.

Ε'πισπολέω, obambulo. vide in ἐπισπολάομαι.

Ε'πισπολὴς, in superficie, in summitate. maoifeste, in promptu. τὰ ἐπισπολῆς, ipsa superficies. q. ab ἐπί, supra, & πέλω, sum, ideSt, fum io rei summo, seu superfum. hine ἐπισπολικὸς, η, ὸν, superficiarius. ἐπισπολαίως, superficialiter.

Ε'πισπολύ, magna ex parta, quod & ἐπὶ πολὺ dicitur, plerumque, multum, longe, late.

Ε'πίσπονος, η, ὸν, laborioSus, operoSus, moleStus, negotium axhibens. hinc ἐπισπόνως, laboriose. a πόνος, ου, ὁ, labor.

Ε'πισπορδόμαι, proficiscor, paragro. fut. δύσομαι. p. ἐπισπέφδυμαι. ex ἐπί, & πέρνω, transeo. p. m. πέπρα.

Ε'πίσπρασκον, vendebam, imperf. act. verbi πιπράσκω, vendo.

Ε'πισπρόϊηκεν, insuper misit, 3. sing. a. 2. act. Attic. ea ἐπί, πρό, & ἵημι, mitto. fut. ήσω. p. εἶκα. a. 1. ἧκα, & Att. ἦκα. aor. 2. λθ. a. 2. inf. εἶναι.

Ε'πισπρόλμαι, Jonic. pro ἐπισπρόεμαι, a. 2. inf. act. ab ἐπισπρόημι, immitto. vide ἐπισπρόϊηκεν.

Ε'πισπρόσσω, protendo, foras amitto, promo. ex ἐπί, πρό, & ἴσσω, mitto. a. 2. ἔπλω.

Ε'πίσπροσθεν, ut ὄμπροσθεν, ante, coram, &c. quod vide.

Ε'πισπροσθία, officio luminibus, obscoro. ab ἐπίσπροσθεν, quatenus est impedimento. Alioqui ἐπὶ πρόσθια, ante.

Ε'πιστάδην, aor. 2. inf. med. ab *ἐπίστημι*, adeolo. ex *ἐπὶ*, & *ἵστημι*, volo, as. f. *στήσομαι*, a. 2. med. *ἔστάμην*.

Ε'πιστη, ης, ἡ, eadebam, imperf. act. verbi *πίπτω*, cado. f. *πεσοῦμαι*. p. *πέπτωκα*. aor. 2. *ἔπεσον*.

Ε'πιστηλόομαι, obambalo, luſtro. ea *ἐπὶ*, & *πολέω*, idem ac *πολῶ*, verto, verſo.

Ε'πιῤῥέω, infuo. f. *ῥεύσω*. perf. *ἐπέῤῥυκα*. ea *ἐπὶ*, & *ῥέω*, fuo.

Ε'πιῤῥέω, ituo: illidor. quod ex *ἐπὶ*, & *ῥέω*, allido, dejicio. f. *ῥύσω*.

Ε'πιῤῥέω, influere, convenire. Th. *ῥέω*, fluo, f. *ῥεύσω*.

Ε'πιῤῥήγω, ως, ὡ, vergo, propendeo, ex *ἐπὶ*, & *ῥήγω*, f. *ῥῆξω*, idem.

Ε'πιῤῥοιζέω, claudebat: irruebat, 3. ſing. imperf. Jon. pro *ἐπιῤῥόει* verbi *ἐπιῤῥόω*, illidor, irruo, vel ab *ἐπιῤῥέω*, idem. ea *ἐπὶ*, & *ῥάσσω*, vel *ῥήσσω*. f. *ξω*. amputo, tundo. Sunt qui velint eſſe Imperf. Jon. verbi *ἐπιῤῥόω*, infringo. ab *ἐπὶ*, & *ῥήγνυμι*, vel *ττω*, ſeu *ῥήγνυμι*, frango. f. *ξω*.

Ε'πιῤῥίπτω, injicio, conjicio, cum acc. ſut. *ψω*. prat. *ἐπέῤῥιφα*. a. 2. *ἐπέῤῥιπον*. a. 1. part. *ἐπιῤῥίψας*, *αντος*, ὁ. Ea *ἐπὶ*, & *ῥίπτω*. f. *ψω*, projicio, præcipito.

Ε'πιῤῥύης, ὁ, ἡ, influens. quod ex *ἐπὶ*, & *ῥέω*, fluo.

Ε'πιῤῥώ-ομαι, ῶ, ὦ, ἑ, qui magna animi contentione aliquem juvat, auxiliator; item utilis. ex *ἐπὶ*, & *ῥώ-ομαι*, ῶ, ὦ, undatum ſcripſit, quod a *ῥέω*, fluo. fut. *ῥώσω*.

Ε'πιῤῥώννυμι, & *ἐπιῤῥώνυμι*, corroboro. Th. *ῥώννυμι*, idem.

Ε'πισαφηνίσθη, 1. plur. præſ. ind. paſſ. ab *ἐπισαφηνίω*, indico. fut. *ισῶ*. p. *γκα*. Th. *σῆμα*, *ατ-ος*, τὸ, nota.

Ε'πίσημ-ος, ε, ὁ, ἡ, inſignis, illuſtris, ſignatus. *ἐπίσημον ἐπὶ πρῷρ*, navis inſigne. ex *ἐπὶ*, & *σῆμα*, *ατ-ος*, τὸ, ſignum.

Ε'πίσης, adv. æque ac perinde. ex *ἐπὶ*, & *ἴσ-ος*, ν, ὁ, æqualis, par.

Ε'πισπάδιζ-ον, fut. part. ab Att. fut. *ἐπισπάσω*, comm. *ἐπισπάσων*. hinc fut. part. *ἐπισπασίζ-ων*, Att. *ἐπισπασιῶ-ων*, Jon. varia diphongo *ω* in *ο*, fit *ἐπισπαδίζ-ων*. vide *ἐπισπασίς*, ῦς, ἡ, cibaria.

Ε'πισπασμός, ῦ, ὁ, cibaria, cibus, victus. ab *ἐπισπάζω*, cibaria præbeo. fut. *ἐσω*. p. *ἐπισεσπακα*. perf. paſſ. *ἐπισέσπασμαι*. ex *ἐπὶ*, & *σπ-ος*, ν, ὁ, frumentum.

Ε'πισκήπτομαι, inviſo, viſito. f. *ψομαι*, perf. paſſ. *ἐπίσκεμμαι*, recenſitus ſum. a. 2. *ἐπεσκέφθην*, ης, ε, luſtratus fui. a 1. med. *ἐπεσκεψάμην*, ω, ατο, a. 1. imperat. med. *ἐπίσκεψαι*, *ἀσθω*, 2. plur. *ἐπισκέψασθε*, deligita, diſpicite. aor. 1. med. ſub. *ἐπισκέψωμαι*, ῃ, ηται. 1. pl. *ἐπισκεψώμεθα*, ex *ἐπὶ*, & *σκέπτομαι*, circumſpicio, viſo.

Ε'πισκηνάζω, f. *άσω*, p. *κηχ*, recenſeo, inſtauro, repero. quod ex *ἐπὶ*, & *σκηνάζω*. Th. *σκηνή-ος*, *ε-ους*, τὸ, vas.

Ε'πίσκ-ψις, εως, ἡ, viſitatio. accuſ. *ἐπίσκ-ψιν*, ab *ἐπισκέπτομαι*, viſito.

Ε'πισκηνίω, in tabernaculo habito. fut. *ήσω*. p. *ἐπεσκήνηκα*. a. 2. *ἐπεσκήνωσα*. a. 1. ſub. *ἐπισκηνώσω*, ῃς, ῃ, ea *ἐπὶ*, & *σκηνὴ*, ῆς, ἡ, tabernaculum.

Ε'πισκήπτω, eum impetu deferri, obteſtari. Th. *σκήπτω*, eam impetu eodo.

Ε'πισκιάζω, obumbrare. Th. *σκιὰ*, ᾶς, ἡ, umbra.

Ε'πίσκοπε, ut ſcopum affequaris: tendendo ad ſcopum. adv. quod a *σκοπὸς*, ὁ, ἡ, ſcopus. Th. *σκέπτομαι*, circumſpicio.

Ε'πισκόπει, conſidera, præſ. imperat. act. ab *ἐπισκοπέω*, conſidero.

Ε'πισκοπιὴ, viſitationi vaco, proſpicio, inſpicio, inviſo: attendo, Iſocr. recenſeo, Xenoph. fut. *ήσω*. p. *ἐπεσκόπηκα*. ex *ἐπὶ*, & *σκοπέω*, contemplor, video.

Ε'πισκοπὴ, ῆς, ἡ, inſpectio, cuſtodie, præfectura; Act. 1. viſitatio, epiſcopatus.

Ε'πίσκοπ-ος, ν, ὁ, epiſcopus, inſpector, præſes, explorator, obſervator, ſpeculator. Fuit *ἐπίσκοπος* etiã magiſtratus Atticus, ſc. prætor, qui mittebatur ad jus dicendum in ea oppida, quæ erant ſub imperio, & ditione Athenienſi. Ariſtoph. in Avibus. ab *ἐπισκέπτομαι*, præt. med. verbi *σκέπτομαι*, circumſpicio. *ἐπίσκοπος πέμπω*, ad deſtinatam emitto ſagittam.

Ε'πισκοπέομαι, conſidero. Vide *ἐπισκοπέω*, explora.

Ε'πισκυζάσσω, indignentur, 3. plur. ſub. med. verbi *ἐπισκύζομαι*, ex *ἐπὶ*, & *σκύζομαι*, irritor, quod a *κύων*, *κυνὸς*, ὁ, ἡ, canis.

Ε'πισκυθίζω, Scytharum more largius potare. Th. *Σκύθ-ης*, ε, ὁ, Scytha.

Ε'πισκυμίνη, ς, τὸ, ſupercilium. ea *ἐπὶ*, & *σκύμνος*, ν, τὸ, ſumma palpebra, cilium.

Ε'πισμῆ, Jonic. pro *ἐπισμῶ*, ab *ἐπισμήχω*, idem ac *σμήω*, abſtergo, detergo, purgo.

Ε'πισμυγερὴ, ῆς, ἡ, ærumnoſa, miſera, trillis. ab *ἐπὶ*, & *σμύχω*. f. *ξω*, vaſto, corrumpo.

Ε'πισπάδαι, impelli. Th. *σπάω*, traho.

Ε'πισπασσὼς, ῶ, ᾶ, cardines oſtii. Th. *σπάω*, traho.

Ε'πίσπαστος, ῶ, τὸ, laqueoe, funis, quo aliquid *ἐπισπᾶται*, ideſt, attrahitur.

Ε'πισπάσμαι, ᾶμαι, attraho. *ἐπισπάδω*, 3. ſing. paſſ. imperat. med. f. *άσομαι*. a. 1. med. *ἐπεσπασάμην*, ω, ατο. ex *ἐπὶ*, & *σπάω*, traho.

Ε'πίσπασις, ὑ, libatio. Th. *σπείδω*, libo. f. *σπάσω*.

Ε'πισπένδειν, infundere, aſt idem ac *σπένδω*, libo.

Ε'πισπείδασαι, fœdus ineo. vide *σπείδω*.

Ε'πισπεύδω, feſtino, maturo, urgeo, exhortor. Th. *σπεύδω*.

Ε'πίσπη, 3. ſing. a. 1. ſub. ab *ἐπισπῶ*, abeo. ab *ἐπὶ*, & *σπῶ*, vetbo Poet. a *σπάω*, traho.

Ε'πίσπετο, comitetur, 3. ſing. aor. 1. opt. med. vide *σπάω*, ſequere. hinc *ἐπισπέσθαι*, part.

Ε'πισπορὴ, ῆς, ἡ, iterata ſatio. ab *ἐπὶ*, & *σπείρω*, ſero. fut. *σπερῶ*. præt. med. *ἔσπαρμαι*.

Ε'πισπώ-ομαι, ῶ, ῶμαι, attractus, præſ. part. paſſ. ab *ἐπισπάομαι*, attraho. Them. *σπάω*.

Ε'πίσσωτρα, ων, τὰ, cinctura, nom. plur. ab *ἐπίσσωτρον*, ν, τὸ, canthos, ferramentum illud curvum, quod ligno orbiculari rotæ affigitur, ne continus agitatione conteratur: rotæ circumferentia. Iliad. 5. ea *ἐπὶ*, & *σάτρον*, lignum orbiculare rotæ, quod a *σεύω*, agito.

Ε'πίσσα, Poëtic. & Doric. pro *ἐπίσσομαι*, ſcio, noſti, a. ſingul. præſ. *ἐπίσσαμαι*, ſcio.

Ε'πισταδμία, ſtabulor, diverſor. E'πισταδμία, ἡ, diverſorium. quod ab *ἐπὶ*, & *σταδμὸς*, ſtabulum. Th. *ἵστημι*, ſto.

Ε'πίσταμαι, σαι, ται, peritus ſum, ſcio, & 1a 2. plur. *ἐπισταμεθα*. præſ. part. *ἐπιστάμεν-ος*, η, ον, ſciens. imperf. *ἠπιστάμην*, ω, ατο. f. *ἐπιστήσομαι*. ex *ἐπὶ*, & *ἵστημι*, vel *ἴστημι*, ſcio, facta epentheſi literæ τ.

Ε'πιστάμβως, ſciencer, adverb. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πιστάντες, οἱ, inſtantes, nom. plur. aor. 2. part. active. ab *ἐπιστὰς*, *ἀντ-ος*, ὁ, verbi *ἐφίστημι*, inſto. l. *ἐπίστημι*. p. *ἐφέστηκα*. a. 2. *ἐπέστην*. a. 2. ſub. *ἐστῶ*. ex *ἐπὶ*, & *ἵστημι*, ſto.

Ε'πιστὰς, *ἀντ-ος*, ὁ, inſtans, a. 2. part. vide *ἐπίστημι*.

Ε'πίστασαι, 2. ſing. præſ. v. *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πίστασθαι, Jon. pro *ἐφίστασθαι*, ſupra ſtare. Sic *ἐπιστάμεν-ος*, Jon. pro *ἐφιστάμεν-ος*, præſ. part. paſſ. verbi *ἐφίστημι*, juſto.

Ε'πιστασὶη, ας, ἡ, & *ἐπίστασις*, inſpectio, animadverſio, cura, adminiſtratio.

Ε'πιστὴς, ε, ὁ, magiſter, præfectus, ab *ἐφίστημι*, præficio. Th. *ἵστημι*, ſto.

Ε'πίστασο, nocetur, 3. ſing. impeſſ. verbi *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πιστάτιος, οἱ, nom. ploral. part. præſ. verbi *ἐπιστατέω*, præſum, præfectus ſum. ab *ἐπὶ*, & *ἵστημι*, ſto.

Ε'πιστάται, Jon. pro *ἐπίστασαι*, 3. plur. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πιστεῖλαι, ſcribere, aor. 1. inf. act. ab *ἐπιστέλλω*, mitto, ſcribo. fut. *ἐπιστελῶ*, p. *ἐπέσταλκα*. aor. 1. *ἐπέστειλα*. a. 2. inf. *ἐπιστεῖλαι*. p. m. *ἐπέσταλμαι*. ex *ἐπὶ*, & *στέλλω*, mitto.

Ε'πιστέλλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi *πιστέλλω*, credo. fut. *στελῶ*, quod a *πίσος*, *ους*, ὁ, fides. Th. *πείθω*, perſuadeo.

Ε'πιστέλλω, commiſſum erat, 3. ſing. a. 1. paſſ. verbi *πιστέλλω*, credo. fut. *στελῶ*. p. *πεπίσταλμαι*. Th. *πείθω*, perſuadeo.

Ε'πιστεφὴς, ές-ους, ὁ, ἡ, coronarius. ab *ἐπιστέφω*, corono. Thema *στέφω*, corono. fut. *ψω*.

Ε'πισταίατο, ſciant, Jonic. pro *ἐπίστωνται*, vide *ἐπίσταμαι*.

Ε'πίστ-ῃ, ſcis, Attice pro *ἐπίστασαι*, 2. ſing. præſ. ind. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πίστθι, *ὔτω*, inſta, aor. 2. imperat. ab *ἐφίστημι*, inſto.

Ε'πιστήμης, dat. pl. ab *ἐπιστήμη*, ης, ἡ, ſcientia, peritia, ars. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio. Th. *ἵστημι*, idem.

Ε'πιστημονέ-ω, ſciantior, & *ἐπιστημονέστ-ος*, ſcientiſſimus. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πιστήνων, *ον-ος*, ὁ, ἡ, ſcientia præditus, gnatus. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πιστηρίζω, confirmo, corroboro. fut. *ίξω*. p. *ἐπιστήριχα*. a. 1. *ἐπεστήριξα*. ex *ἐπὶ*, & *στηρίζω*, firmiter ſtaron.

Ε'πιστὴν, leiee, a. ſing. fut. 1. med. ab *ἐπίσταμαι*, ſcio.

Ε'πίστιον, Jon. pro *ἐφέστιον*, familia. Sic *ἐπίστι-ος*, Jon. pro *ἐφέστι-ος*, domeſticus, qui ad alicujus latem ſupplex ſedet, ab *ἐπὶ*, & *ἑστία*, ας, ἡ, focus, lar.

Ε'πιστοβάτευε, Jonic. pro *ἐπιστόβει*, ſeu *ἐπιστόβεε*, imperf. act. verbi *ἐπιστοβέω*, pro *ἐπισεύω*, irritleo, contumelia afficio. ex *ἐπὶ*. & *στόμ-α*, *ατ-ος*, τὸ, os.

Ε'πιστολάδην, adverb. ornate, ſuecinfte. ex *ἐπὶ*, & *στέλλω*, mitto; item orno. f. *στελῶ*. p. *ἔσταλκα*. a. 1. *ἔστειλα*. p. m. *ἔσταλμαι*.

Ε'πιστολὴ, ῆς, ἡ, epiſtola, juſſum, mandatum, Sophocl. ab *ἐπιστέλλω*, mitto. quod a *στέλλω*, idem. præt. med. *ἔσταλμαι*.

Ε'πιστολικὸς, ὴ, ὸν, epiſtolaria. gen. plur. *ἐπιστολικῶν*. ab *ἐπιστολὴ*, epiſtola.

Ε'πιστομίζω, os obturo, reprimo loquentem. f. *ίσω*. p. *ἐπεστόμικα*. hinc *ἐπιστόμιον*, oris obturaculum. Eſt etiam inſtrumentum, de quo Jurifconſulti ſæl. fundi, caſtella plumbea. D. de action. coiptr. Opercula pureorum, ut reſtituit Bud. Hoc ad hauriendum vinum ad quotidianum uſum in hypopeis utimur lontem appellantes. Vide Vitruvium lib. 10.

Ε'πιστρατεύω, in expeditionem eo, educo exercitum. ab *ἐπὶ*, & *στρατεύω*.

Ε'πιστρατὴ, ῆς, ἡ, Jon. pro *ἐπιστρατία*, militaris expeditio, quæ ſuſcipitur adverſus aliquem. Thema *στρατὸς*, ὦ, ὁ, exercitus.

Ε'πιστρεπὴς, ὴ, ὸν, converſua, a, um. in genit *ἐπιστρεφέ-ος*, α. 2. part. paſſ. ab *ἐπιστρέφω*, converto. Th. *στρέφω*, verto. fut. *ψω*. p. *ἔστροφα*. aor. 2. *ἔστροφον*. prat. med. *ἔστροφα*.

Ε'πιστρέφω, concerte, præſ. imperat. act. *ἐπιστρέφετω*, 3. ſing. præſ. paſſ. ab *ἐπιστρέφω*, convarto.

Ε'πιστρεφέως, Jonic. & Poet. diligenter, accurate, ſolerter.

Ε'πιστρέφω, converto. f. *ψω*. p. *ἐπέστροφα*. a. 1. *ἐπέστρεψα*. p. m. *ἐπέστροφα*. Thema *στρέφω*, verto.

Ε'πιστρέψατο, a. 1. inf. act. ab *ἐπιστρέφω*, converto.

Ε'πιστρέψατο, advertentem, acc. ſing. a. 1. part. act. ab eodem rhem.

Ε'πιστροφάδην, adv. huc illuc ſe convertendo, ſoiriter, ſludioſe, ſtrenue.

Ε'πιστροφὴ, ῆς, ἡ, tonecrſio, reverſio, vortex: cuia, provincia, onus, munus. Demoſth. caſtigatio, & animadverſio pœnalis. Polyb. lib. 4. intentio. Hermog. *ἐπιστροφαὶ βοῶν*, boum paſcua. Ariſtoph.

E'πι-

Ε'πιτάλιον, ι, τό, epystilium, trabs, quæ ſuper columnas ponitur. Ex ἐπί, & στύλ⊙-, ου, ὁ, columna.

Ε'πίσω, ſciebas, per contract. pro ἐπίεσαι. Jon. ex ἐπίσασο, 2. ſing. imperf. ἐπιστάμαι, σο, verbi ἐπίσταμαι, ſcio. Th. ἴσημι, ſcio.

Ε'πισάκτους, pacti ſunt, 3. plor. aor. 1. med. verbi πήσσω, fidem exigo. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ε'πισυμβαίνω, inſuper accedere. quod ex ἐπί, συν, & βαίνω, en.

Ε'πισυναγωγάν, aor. a. inf. act. ab ἐπισυνάγω, congrego, cogo.

Ε'πισυνάγω, congrego, cogo. fut. ἐπισυνάξω. prær. ἐπισυνῆχα. aor. 1. ἐπισυνῆξα. a. 1. inf. ἐπισυναξαι. a. a. act. ἐπισυνήγαγον. a. 2. inf. ἐπισυναγαγών. perf. paſſ. ἐπισυνῆγμαι. prær. part paſſ. ἐπισυναγμέν⊙-, η, ον. a. 1. paſſ. ἐπισυναχθῆναι. a. 1. part. perf. ἐπισυναχθείς, εῖσα, έν. ex ἐπί, συν, & ἄγω, ago.

Ε'πισυναγωγή, ῆς, ἡ, congregatio, ab ἐπισυνάγω, congrego.

Ε'πισυναχθέντων, genit. plor. f. g. ab ἐπισυναχθῆσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ab ἐπισυνάγω, cogo.

Ε'πισυναγμένη, ἡ, perf. part. paſſ. f. g. ab eodem ibem.

Ε'πισυτρέχω, ſimul occurro. ex ἐπί, συν, & τρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι. aor. a. ἔδραμον. p. m. δεδράμηκα.

Ε'πισύρω, f. ύσω, p. ῦκα, attraho, ſurſum trabo. Ex ἐπί, & σύρω, traho.

Ε'πισύσσατος, ου, ἡ, coitio, agmen. ex ἐπί, & συνίσταμι, conſto, ad defectionem follicito. Th. ἵστημι, ſto.

Ε'πισφαλής, έ⊙-, ής, ές, periculoſus, lubricus. ex ἐπί, & σφάλλω, ſupplento.

Ε'πισφύριον, ι, τό, fibula ocreæ. ex ἐπί, ſupra, & σφυρόν, οῦ, τό, malleolus pedis. Them. σφύρα, ας, ἡ, malleus.

Ε'πίσχες, cohibe, præſ. imperat. act. ab ἐπίσχω, cohibeo, quod ab ἴσχω, pro ἕξω, hebeo. ἐπίσχεο, Jon. pro ἐπίσχου, a. 1. imperat. med. ἐπίσχες, a. a. imperat. act. ἐπισχόμεν⊙-, η, ον. a. 2. part. med. ἐπισχών, ῶνος, ὁ, a. a. part. act. ἐπισχών, aor. 2. inf. actiu. ab ἔχω, habeo.

Ε'πισχεῖν, Jonic. pro ἐπισχών, a. a. inf. ab ἐπίσχω, detineo, ſuſtineo, compeſco, ſiſto.

Ε'πισχερώ, adv. deinceps, ordine. q. ab ἐπίσχω, idem ac ἐπέχω, inhibeo. ab ἐπί, & σχέω, habeo.

Ε'πίσχεσις, εως, ἡ, veratio, inhibitio, fegnities, mora. ab ἐπίσχω, cohibeo. Th. ἴσχω.

Ε'πισχύω, invaleſco, magis ac magis urgeo. imperf. ἐπίσχυον, ες, ε. fut. ύσω. p. ἐπίσχυκα. a. 1. ἐπίσχυσα. ex ἐπί, & ἰσχύς, ύ⊙-, ἡ, robur.

Ε'πισχών, όνος, ὁ, adhibens, a. a. part. act. ab ἐπέχω, cohibeo, ſiſto. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. p. ἔσχηκα. aor. a. ἔσχον. imperf. ἤχων.

Ε'πισωρεύω, coacervo. f. εύσω. p. ἐπισεσώρευκα, cumulo. Th. σωρός, ὁ, ἡ, acervus.

Ε'πισυγή, ῆς, ἡ, imperium, præceptum. ab ἐπισύσσω, impero, jubeo, mando.

Ε'πίσσυδις, Jon. pro ἐπίσσυδον. adv. ab ἐπισσύδης, idoneus.

Ε'πισσατής, ὁ, imperator, ab ἐπισσύσσω, impero.

Ε'πισσάμενος, Jon. pro ἐπιστάμενος, incidere. Th. τάμνω, ſeco.

Ε'πίσσυδις, ἡ, imperatum, juſſum. ab ἐπισσύσσω, jubeo.

Ε'πισσύφο⊙-, ος, ὁ, ἡ, adjutor, pro ἐπίρρο⊙-, idem. ex ἐπί, & ῥό⊙-, ος, ὁ, undarum ſtrepitus. Sed ἐπισσύφιος, ex ἐπί, & σύριγ⊙-, ος, ὁ, ſuailiator, adjutor.

Ε'πιστάσω, vel στῶ, colloco, impero. f. ῶ. præſ. part. ἐπιστάσων στ⊙-, ὁ. ex ἐπί, & στάσω, ordino. f. ῶ. p. τέστηχα. a. 2. ἔστηκα. p. m. τέστηγα, unde ἐπιστηγή, imperium, præceptum.

Ε'πιστήρ⊙-, ος, ὁ, ἡ, funebris. ex ἐπί, & Θάπτω, ſepelio. 2. a. ἔπαφον.

Ε'πιστάλας, a. 1. inf. act. ἐπιστάλαι, qui juſſit, a. 2. part. act. ἐπίσταλος, a. 1. imperat. act. ab ἐπιστέλλω, mando, jubeo. Th. στέλλω, verbum inuſitatum.

Ε'πιτείνω, intendo. hinc ἐπιτατικός, ὁ, ὡ, intenſivus. ex ἐπί, & τείνω, tendo. fut. τενῶ. p. τέτακα.

Ε'πιτελεσθέντα, accuſ. ſing. n. 2. pert. paſſ. ab ἐπιτελέω, peragn, f. έσω. perf. paſſ. ἐπιτετέλεσμαι. a. 2. paſſ. ἐπετελέσθην.

Ε'πιτελέω, ῶ, ᾶς, ᾶ, perago, exſequor. f. έσω. a. 1. ἐπετέλεσα, abſolvi. ex ἐπί, & τέλ⊙-, εσ⊙-, τό, finis.

Ε'πιτελής, ές, ὁ, ἡ, de re dicitur, quæ ad finem eſt perducta, perfectus. ab ἐπιτελέω, perago, perficio.

Ε'πιτέλλω, Jonic. pro ἐπιτέλω, præſ. imperer. perf. act ἐπιτέταλμαι, oriar, mando. Th. τέλλω, inuſit.

Ε'πιτέταμαι, ῃ, σται, exorior, & Pner. pro ἐπιτέτασμαι, impero. ἐπιτετάμενος, genit. plur. Æol. part. præſ. f. g. pro ἐπιτεταμένης, ab eodem them. ἐπιτέτω, Poet. pro ἐπιτείνω, immitto.

Ε'πίτεξ, κό⊙-, ἡ, pro ἐπίτοκ⊙-, partui vicina. ea ἐπί, & τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτερπόμενος, jucundus, compar. ab ἐπιτερπής, έ⊙-, ὁ, ἡ, jucundus. Th. τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτερπόμενα, τά, oblectans, præſ. part. med. ab ἐπιτέρπομαι, oblecto. ab ἐπί & τέρπω, delecto. f. ψω.

Ε'πιτέτραται, 3. ſing. perf. paſſ. ab ἐπιτείνω, intendo, contendo. fut. τενῶ. p. ἐπιτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Ε'πιτέτραπται, commiſſum eſt. 3. ſingul. perf. paſſ. verbi ἐπιτρέπω, committo eum alienjus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. m. τέτροφα.

Ε'πιτετράφατο, Jon. pro ἐπιτετραμμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, verbi ἐπιτρέπω, committo eum alicujus. Thema τρέπω, verto. fut. ψω. p. m. τέτροφα.

Ε'πιτήδια, τά, & Jon. ἐπιτήδεα, apta, nom. plur. n. g. ab ἐπιτήδειος, aptum. Thema ἐπιτηδ⊙-, έ⊙-, ὁ, ἡ, & ές, idoneus.

Ε'πιτήδες, adv. de induſtria. ab ἐπιτήδης, idoneus. hinc ἐπιτηδέως, Jonice, pro ἐπιτηδείως, accurate.

Ε'πιτηδεύμα, ατ⊙-, τό, ſtudium, inſtitutum. ab ἐπιτήδης, idoneus.

Ε'πιτηδεύω, ως, ω, data opera aliquid facio. operam do. fut. εύσω. a. 1. ἐπετήδευσα, ας, ε. ab eodem themate.

Ε'πιτήδης, έ⊙-, ὁ, ἡ, idoneus, aptus. q. qui paratus eſt ἐπί τὸ ἔδος, ſcil. ad id, quod fieri decet. Vel ab ἐπί, & δέδεις, ſine timore, & alacris ad opus aggrediendum. Vel ſit q. ἐπιτηδ⊙-, ab ἐπί, & πόω, extendo; ut ſit, qui nixu quodam ad opus ſuum extenditur. hinc ἐπιτηδεύ⊙-, ω, ὁ, ἡ, idem. ἐπιτηδεύω, ſtudeo, operam do. ἐπιτήδευμα, ατ⊙-, τό, ſtudium.

Ε'πιτήκω, liquefactum infundere. Them. τάκω, liquefacio.

Ε'πιτήρησας, ὁ, a. 1. part. act. ab ἐπιτηρέω, conſervo. Th. τηρέω, ſervo.

Ε'πιτηθέων, Jon. pro ἐπιτηδέων, 3. plur. præſ. ind. activ. ἐπιτηδέω, pro ἐπιτηδεύω. præſ. imperet. vide in ἐπιτίθημι, impono.

Ε'πιτήδες, ῆ, 2. & 3. ſing. præſ. ſub. act. vide ἐπιτίθημι.

Ε'πιτίθημι, impono. ἐπιτήσω, præſ. imperat. act. pro ἐπιτίθει, quaſi ab ἐπιτήθεω. f. ἐπιθήσω. p. ἐπιτέθηκα. a. 1. ἐπέθηκα. a. 2. ἐπέθην. a. 2. imperat. ἐπιθές, έτω. a. 1. paſſ. ἐπιτεθῆναι. a. 1. ſub. paſſ. ἐπιτεθῶ, ῇς, ῇ. f. 1. med. ἐπιθήσομαι, η, εται. a. a. med. ἐπεθέμην, ες, το. Th. τίθημι, pono.

Ε'πιτιμᾷ, 3. ſingulr. præſ. ἐπιτιμᾶς, a. ſing. præſ. ſub. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo, inrepo.

Ε'πιτιμάω, ῶ, objurgo, cum dat. imperf. ἐπετίμων, ων. fut. ήσω. p. ἐπιτετίμηκα, a. 1. ἐπετίμησα. a. 1. imperat. act. ἐπιτίμησον, ήτω. a. 2. opt. ἐπιτιμήσαιμι, αις, αι. ex ἐπί, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμήσαμβον, 1. plur. a. 1. npr. act. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ε'πιτιμήσεσι, dat. pl. ab ἐπιτίμησις, εως, ἡ, increpatio. ab ἐπιτιμάω, increpo.

Ε'πιτιμία, ας, ἡ, increpatio. ἐπιτίμιος, mulcta, pœna. ab ἐπιτιμάω, objurgo.

Ε'πίτιμ⊙-, ος, ὁ, ἡ, dives, idoneus. ex ἐπί, & τίω, honoro.

Ε'πιτιμῶσι, reprehenduntur, 3. plur. præſ. paſſ. ἐπιτιμῶντας, acc. plur. part. præſ. ab ἐπιτιμάω, reprehendo.

Ε'πιτίθ⊙-, ος, ὁ, idem ac ὑποτίθ⊙-, qui ſub materais uberibus adhuc eſt, qui ſubrumus eſt. Th. πιτθός, ὁ, ἡ, mamma.

Ε'πίτοκ⊙-, ος, partui propinquus. Th. τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ε'πιτολή, ῆς, ἡ, Jon. pro ἐντολή, mandatum. Th. τέλλω, mando.

Ε'πιτολμᾶν, ſuſtinere, præſ. inf. act. verbi ἐπιτολμάω, audeo. fut. ήσω. Th. τόλμα, ης, ἡ, audacia.

Ε'πιτόσσας, ſi codex ſanus, part. a. 1. act. ab ἐπιτοσσάω, involo, advolo. fut. ήσω. a. 1. ἐπετόσσησα. a. part. ἐπιτοσσάς, Æol. & gemin. ων, & per ſyncop. ἐπιτόσσας. vide πετῶν. Vel eſt a. 1. part. act. Æol. formatum ab ἐπιτοσσίζω. fut. ίσω. a. 1. part. ἐπιτοσσίς, & Æol. & Poet. ἐπιτοσσίσας, & per ſyncop. ἐπιτόσσας. ἐπιτοσσίζω, alibi in aliquem incidere, eumque naneiſci.

Ε'πιτρεπτέον, τό, permittendum. verbale ab ἐπιτρέπω, permitto.

Ε'πιτρέπω, permitto, committo. fut. ψω. p. ἐπιτέτροφα. a. 1. ἐπέτρεψα. a. 1. imperat. ἐπίτρεψον, άτω. perf. paſſ. ἐπιτέτραμμαι, ψαι, πται. aor. a. paſſ. ἐπετράπην. p. m. ἐπέτροπα. Thema τρέπω, verto.

Ε'πίτρεψον, άτω, a. 1. imperat. act. verbi ἐπιτρέπω, permitto, committo.

Ε'πιτρέψουσι, permittent, Dor. pro ἐπιτρέψωσι, 3. plur. fut. 1. activ. verbi ἐπιτρέπω, permitto.

Ε'πιτροπὴν βασιλῆν, regnum alicui commiſſum, ut ab eo adminiſtretur, quamdiu quis in ejus tutela manet. Vide ἐπιτρέπω, committo.

Ε'πιτροπή, ῆς, ἡ, procuratio. a p. m. verbi ἐπιτρέπω, committo.

Ε'πίτροπ⊙-, ος, ὁ, procurator. ab ἐπιτρέπω, committo.

Ε'πιτροχάδην, adv. ſuecincte, mature. a τροχάζω, curro, feſtino. Th. τρέχω, curro.

Ε'πιτυγχάνοις, a. ſingul. præſ. opt. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιτυγχάνω, aſſequor. a. 2. ἐπέτυχον, ες, ε. ex ἐπί, & τυγχάνω, adipiſcor. f. τεύξομαι. p. τέτυχα.

Ε'πιτυμβίδ⊙-, ος, ὁ, criſtata. Epitheton, quod alaudis criſtatis tribuitur. ex ἐπί, & τύμβ⊙-, ος, ὁ, tumulus.

Ε'πιτύμβι⊙-, ος, ὁ, ſuper ſepulchrum poſitus. ex ἐπί, & τύμβ⊙-, ος, ὁ, tumulus.

Ε'πιτυχεῖν τινι, ineidere in aliquid, & iovenire, a. 2. inf. verbi ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιτυχών, όντ⊙-, ὁ, a. 2. part. act. ab ἐπιτυγχάνω, aſſequor.

Ε'πιφαίνω, & σμαι, appareo. præſ. imper. ἐπίφαινε. fut. ἐπιφανῶ. p. ἐπιπέφαγκα. aor. 2. ἐπέφανον. aor. 1. inf. ἐπιφῆναι. perf. paſſ. ἐπιπέφασμαι. a. a. paſſ. ἐπεφάνθην, ης, η. ex ἐπί, & φαίνω, oſtendo.

Ε'πιφάνεν, a. 2. inf. act. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ε'πιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. ἐπιφανής, έ⊙-, ὁ, ἡ, illuſtris. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ε'πιφανείς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ab ἐπιφαίνω, appareo.

Ε'πιφαύσκω, illucefco, fut. ἐπιφαύσω, & σομαι, a φαύω, Æol. pro φαίω, lucen.

Ε'πιφέρμενα, ἡ, afferens, Dor. pro ἐπιφέρουσα,

μαι, præf. part. f. g. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφέρω, κς, κ, infero, abijcio. imperf. ἐπίφερον, ες, ε. f. ἐνείκω. a. 2. ἐπήνεγκα. a. a. inf. ἐνεγκαῖ. Th. φέρω, fero.

Ἐπιφημίζω θαι, male ominari. quod a φημίζω, divulgo. Th. φάω, dico.

Ἐπιφθάς, ὁ, prævenieos, aor. a. part. act. ex ἐπί, & φθάνω. f. φθάσω, prævenio. p. ἔφθακα. a. a. ἔφθην.

Ἐπιφθέγγομαι, acclamo, profero, eloquor. Ex ἐπί, & φθέγγομαι, loquor.

Ἐπίφθονος, α, ὁ, ἡ, invidiosus.

Ἐπιφθύσσω, Dor. pro ἐπιφθίζω, a verbi ἐπιφθίζω, idem ac ἐπιπτύω, insipuo veneficarum more. Th. πτύω, spuo.

Ἐπιφλέγω, splenden, refulgeo, idem ac φλέγω, incendo; sed μεταφορικῶς illustro.

Ἐπιφρόν, οῦ, Jon. idem ac ἐπιφέρω, infero.

Ἐπιφορίαφορα, ων, τά, bellaria. ab ἐπιφέρω, inlero.

Ἐπιφράζομαι, intelligo, considero. ab act. ἐπιφράζω, indico, monen, differo, declaro. Th. φράζω, dico. a. 2. ἐφρασάμην.

Ἐπίφρων, aecus. singular. ab ἐπίφρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens. ab ἐπί, & φρήν, ἡ, mens.

Ἐπιφροσυνίῃσι, dat. plur. Jon. ab ἐπιφροσύνη, ης, ἡ, prudentia. ab eodem themate.

Ἐπιφωνέω, acclamo. imperf. ἐπιφώνεον, ων, εις, ας, ες, α. f. ήσω. p. ἐπιπεφώνηκα. perf. pass. ἐπιπεφώνημαι. unde est ἐπιφώνημα, ατος, τό, acclamatio. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Ἐπιφώνησις, εως, ἡ, acclamatio. dativ. ἐπιφωνήσει, ab eodem verbo.

Ἐπιφώσκω, illucesco. imperf. ἐπέφωσκον, ες, ε. Th. φάω, luceo. unde φάος, & contracte φῶς, lux.

Ἐπίχαλκος, ὁ, ἡ, æreus, æratus. Th. χαλκὸς, ὁ, ος.

Ἐπίχαρμα, ατος, τό, ludibrium, irrisio. quod a χάιρω, ατος, τό, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Ἐπιχείρω, aggredere, præf. imperat. act. ab ἐπιχειρέω, aggredior.

Ἐπιχειρέω, ῶ, aggredior, imperf. ἐπεχείρεον, conabar. fut. ήσω. p. ἐπικεχείρηκα. a. s. ἐπεχείρησα. ex ἐπί, & χείρ, ρός, ἡ, manus.

Ἐπιχείρημα, ατος, τό, argomentum, conatus. ἐπιχείρησις, εως, ἡ, idem. & aggressio, conatus, conspiratio. ab eodem verbo, & themate.

Ἐπίχειρος, ε, ὁ, promptus ad manus. Ex ἐπί, & χείρ, ὁ, manus.

Ἐπιχέω, infundo. vide supra ἐπιχεύω.

Ἐπιχθόνιοι, οἱ, terrestres, in terris versantes. gen. plur. ἐπιχθονίων. dat. plur. Jon. ἐπιχθονίοισι, & in f. g. ἐπιχθονίοις, pro ἐπιχθονίοις. ex ἐπί, & χθών, ονός, ἡ, terra, quasi οἱ ἐπὶ τῇ χθονὶ ὄντες.

Ἐπιχολώτατος, η, ον, amarissimus, a, um, a χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐπιχορηγέω, suppedito, subministro, fut. ήσω. p. ἐπικεχορήγηκα. aor. s. act. ἐπεχορήγησα. ex ἐπί, & χορηγὸς, dux chorii. quod a χορὸς, ὁ, ὁ, cœtus saltantium, & ἄγω, duco.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio. ab ἐπιχορηγέω, suppedito.

Ἐπιχρίμπτω, vehementi cum impetu adorior. quod ea ἐπί, & χρίμπτω. fut. ψω. p. κα, commodo, invadu furiosa.

Ἐπιχρίμψασθαι, Jon. pro ἐπιχρίμπτασθαι, ὁ, familiaris, necessarius. ex ἐπί, & χρίμπτω, utor. Th. χρίω, idem.

Ἐπιχρίω, illino. fut. ίσω. p. ἐπικέχρικα. a. a. ἐπέχρικα. ex ἐπί, & χρίω, ungo.

Ἐπίχρυσος, η, ὁ, ἡ, inauratus. Th. χρυσὸς, οῦ, ὁ, aurum.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio, ab ἐπί, & χέω, χύσω, fundo.

Ἐπιχώριος, τί, familiaris, nom. plur. ne. gen. ab ἐπιχώριος, α, ὁ, ἡ, indigena, patrius. ab ἐπί, & χῶρος, ε, ὁ, locue.

Ἐπιψαύω, ὁ, præf. part. ab ἐπιψάω, enatingo. Th. ψάω, idem ac ψάω, tango.

Ἐπιψηφίζω τινί, alicui suffragari. quod a ψῆφος, computo. Them. ψῶφος, ου, ὁ, calculus.

Ἐπίωρος, ὁ, ἡ, statio navium.

Ἐπίων, ονος, ὁ, ἡ, instans, insequeae, aor. 2. part. ab ἔπομαι, aggredior. Them. ὦμι, eo.

Ἐπλάγλων, stupui, de animi consternatione: sed de ictu corporis dicitur ἐπλάγλων, aor. a. ind. passiv. verbi πλάττω, vel πτω, ferio. f. ξω, aur. a. ἔπλαγον.

Ἐπλάγχθην, aberravi, pro ἐπλάγθην, ut quidam volunt, aor. 1. ind. pass. verbi πλάζω, errare facio. f. πλάγξω. a. 1. ἔπλαγξα.

Ἐπλάσσετο, 3. sing. imperf. verbi πλάσσομαι, erro. Th. πλάνη, error.

Ἐπλάσε, finxit, Dorie. pro ἔπλασε, 3. sing. aor. 1. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω.

Ἐπλασ', pro ἔπλασε, finxit, 3. sing. a. 1. ind. act. ἐπλάσθην, a. 1. ind. pass. a πλάσσω, vel πτω, fingo, formo. fut. πλάσω, p. πέπλακα.

Ἔπλεε, navigabat, 3. singul. imperf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἔπλεν, per syncop. pro ἔπλευν, 3. sing. imperf. verbi πλέω, fum.

Ἔπλευ, eras, 2. sing. imperf. ab ἐπλεόμην, ἔπλεο, Jon. ἔπλεο, & per syac. ἔπλεο, & ἔπλευ, Dor. ἔπλευ. Sic ἐπλεύμεν, erat, per syoe. ἔπλευν. a πλέομαι, fum.

Ἔπλευν, imperf. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλεύσαμεν, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πλεονάζω, plue habeo, abundo. f. ήσω. πλεονάσω, 3. sing. a. 1. opt. act. Th. πολὺς, multus. comparat. πλείων, & πλέων, ampliot.

Ἔπλετ', pro ἔπλετο, & hoc per syaeop. pro ἐπλέσθη, 3 singul. impeif. a πλέομαι, fum.

Ἔπλη, Dor. syncope pro ἔπλεε, 2. sing. imperf. πλέομαι, fum.

Ἐπλέομεν, navigavimus, 1. plur. a. 1. act. a πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Ἐπλήγλων, exfus fum, aor. 2 pass. ind. vatbi πλήσσω, vel πτω, ferio. fut. ξω, a. a. ἔπλαγον. vide ἐπλάγλων.

Ἐπλήθην, a. 1. iad. pass. a πίμπλημι, impleo. fut. πλήσω. perf. pass. πέπλησμαι. idem eum πλήθω. Them. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπληθύνθην, crevi, aor. 1. ind. pass. a πληθύνω, multiplico, creseo. fut. υνῶ. p. πεπλήθυγκα. aor. s. ἐπλήθυνα. perf. pass. πεπλήθυσμαι. aor. 1. opt. pass. πληθυνθείην. a πλήθω, impleo. The. πλέω, ὁ, plenus.

Ἔπληντο, impleverant, pro ἐπέπλητο, 3. plur. pluiq. perf. pass. verbi πίμπλημι impleo. f. πλήσω. Alii volunt esse imperf. verbi πλάω, impleo. imperf. ἐπλήμην, σο, το.

Ἔπληξε, fupefecit, aor. s. ind. activ. a πλήττω, vel πτω, obstupefacin. f. ξω. a. a. ἔπληγον. a. 1. ἔπληξα.

Ἐπλήσθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πλήθω, impleo. Th. πλέω, ὁ, plenus.

Ἔπλητο, 3. plur. aor. 1. activ. a πλήθω, impleo. lur. ήσω. perf. πέπλησμαι. a. 1. ἐπλήσθη, σε, ο Them. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπλήθην, ης, η, a. 1. ind. pass. ab eodem verbo, & them.

Ἔπλητο, implebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi πλήσσω. vel pluiq. perf. per syncop. pro ἐπέπλητο, a πλήθω, impleo. Th. πλέω, ὁ, plenus.

Ἐπλήτην, ας, ε, dives evasi, a. 1. ind. act. a πλατύω. fut. ύνω. p. πεπλάτυκα. Th. πλάτος, ους, τό, divitiæ.

Ἔπνευσα, spiravi, a. 1. ind. act. a πνέω, spiro. f. πνεύσω.

Ἔπνιγε, 3. singul. imperf. act. a πνίγω, suffoco. f. ξω.

Ἔπνιγη, suffocatus est, 3. sing. a. 2. pass. verbi πνίγω, suffoco. f. ξω. p. πέπνιγμαι. a. 1. ἔπνιξα. a. 2. ἔπνιγον.

Ἐπνιόθην, ης, η, a. 1. ind. pass. a πνέω, vel πνίω, idem cum πνέω, flo, spiro. f. πνεύσω.

Ἐπόδιον, ου, τό, Jon. pro ἐφόδιον, viaticum, commeatus, ἐπόδιζω, Jna. pro ἐφοδιάζω, viaticum alicui præbere. a ἐπί, & ὁδὸς, via.

Ἐπόζω, fut. όσω, computresco. ἐπώζησα, computruit, aor. 1. ind. act. ab ἐπί, & ὄζω, oleo.

Ἐπόθεσα, ας, ε, desidevavi. dicitas & ἐπόθησα, ας, ε, a ποθέω, desidero.

Ἐπόθεσσα, amavit, 3. sing. aor. 1. act. verbi ποθέω, desidern. f. ήσω. Th. πόθος, ου, ὁ, desiderium.

Ἐποίη, 3. sing. imperf. a ποιέω, facio.

Ἐποίησε, ας, α, aor. 1. ind. act. verbi ποιέω, facio. f. ήσω.

Ἐποικοδομηθέντες, οἱ, ædificati, nom. plur. aor. 1. par. pass. ab ἐπί, & οἰκοδομέω, ædifico. f. ήσω. p. ἐποικοδόμημαι. a. 1. pass. ἐφοδομήθην. quod ab οἰκος, ου, ὁ, domus, & δέμω, struo. præt. med. δέδομαι.

Ἐποικος, ὁ, ἡ, advena. ab ἐποικέω, inhabito.

Ἐποίμηνε, a. 1. ind. act. verbi ποιμαίνω, pasco.

Ἐποίσαι, a. 1. inf. act. ab ἐπιφέρω, infero.

Ἐποίτο, ioferet, fut. 1. act. ἐποισθήσεται, 3. sing. fut. 1. pass. ab ἐπιφέρω, inlero. hinc ἐποιστέον verbale, inferendum.

Ἐποίχεο, accede, Jon. pro ἐποίχου, præf. imperat. med. ab ἐποίχομαι, eo advenum, adeo, irrun. imperf. ἐποιχόμην, ες, ετο. fut. ήσομαι. p. ἐπήλυθα. ex ἐπί, & οἴχομαι, abeo, præt. part. ἐπωιχώς.

Ἐπολισθῶν, impingo, illido. f. ἐπόσω. a. 1. ἐπέπληκα. p. ἐπέπληγμαι. ex ἐπί, & πλήσσω, idem ac πίπτω, applico.

Ἐπονείξατο, 2. sing. a. c. m. a ποιέζω, vello, tondeo.

Ἐποπτεύετο, 3. plur. imperf. pass. a ποπτεύομαι, adminiſtro. fut. εύσομαι. Th. πόλις, ιος, ἡ, urbs.

Ἐπόσβ, ος, ὁ, ἡ, pluvius; Imbribus abundans. bx ἐπί, & ὄμβρος, imber.

Ἐπόμην, ου, ον, præf. part. ab ἕπομαι, sequor. fut. ἕψομαι. imperf. vel aor. 2. med. ἐπόμην. Th. ἕπω, sequor.

Ἐπόμοσθ', jura, præf. imperat. act. ab ἐπόμνυμι. f. ὀμοῦμαι, juro. p. ὀμώμοκα. a. s. ὤμοσσα, ex ἐπί, & ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro. f. ὀμόσω.

Ἐπονέσαι, aor. 1. inf. activ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐπομόσσε, Poet. pro ὀμόσαι, juraverit, 3. sing. aor. 1. fab. activ. ab eod. verbo.

Ἐπομφάλιον, ου, τό, ambo clypei. ex ἐπί, & ὀμφαλὸς, ὁ, umbilicus.

Ἐπόνεσσαν, Dor. pro ἐπόνησαν, elaborarunt, 3. plur. aor. 1. act. verbi πονέω, elaboro. Th. πόνος, laboro. p. m. πέπονα.

Ἔπονε, laborabat. 3. sing. imperf. act. a ποιέω, laboro. f. ήσω. p. πεπόνηκα. quod a πόνος, ου, ὁ, labor. Th. πόνος, facio. p. m. πέπονα.

Ἐπονείζω, probrn afficio. f. ίσω. p. ἐπονείκικα. ex ἐπί, & ὀνείδος, εος, τό, probrum.

Ἐπονείδιος, α, ὁ, ἡ, probrosue. ab ἐπονείδιζω, probro afficio.

Ἐπονήθην, ης, η, laboratus fum, aor. 1. ind. pass. a πονέω, laboro. f. ήσω. Th. πόνος, facio.

Ἐπονηρόοντο, 3. plural. imperf. passiv. verbi πονηρόομαι, improbe ago.

Ἐπονυζω, cogoomino. fut. σω. p. ἐπώνυκα.

ὁμαι. præſ. paſſ. ἑπομαι, ῃ, ε-ται, engnomioor. ex ἐπί, & ὄνομ, ατ⊙-, τό, nomen.

Ε'πιον, laborabant, 3. plural. imperf. act. verbi ποιέω, laboro, fut. ήσω. vide ἐπίω.

Ε'ποντο, ſequuntur, 3. plur. præſ. ἕπο-ντο, ſequebantur, pro ἕπονται, Jonic. 3. pl. imperf. ab ἕπομαι, ſequor. Tbem. ἕπω, ſequor.

Ε'ποπτεύω, ſpecto. fut. εύσω. p. ἐπώπτευκα. aor. 1. ἐπώπτευσα. quod ea ἐπί, & ὄπτομαι, video. fut. ὄψομαι. p. ὦμαι.

Ε'πόπτης, ου, ὁ, teſtis ocularus, inſpector, præſes. ab eodem them.

Ε'πόπτομαι, inſpicio, viſo. fut. ψομαι. Th. ἔπτομαι, video.

Ε'πορᾶν, Jon. pro ἐφορᾶν, inſpicere, præſ. inf. ab ὁράω, video.

Ε'πορεξάμεν⊙-, porrectus, a. 1. part. m. ab ἐπορέγομαι, protenta manu capio. ex ἐπί, & ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω.

Ε'πορθέετο, proheiſcebatur 3. ſingul. & ἐπορθέ-μεθα, 1. plur. imperf. verbi πορθέομαι, proficiſcor. ἐπορθέσθαι, 3. plur. a. 2. paſſ Th. πόω, tranſeo. p. m. πέπορα. inde πόρ⊙-, tranſitus, meatus.

Ε'πορθέτην, vide in ἐπορθέτο.

Ε'πόρθω, imperf. activ. verbi πορθέω, vaſto. imperf. ἐπόρθουν, ω. fut. ήσω. p. πεπόρθηκα. quod a πόρθω, diruo. f. πέρσω, aor. 2. ἔπραθον. præt. med. πέπορθα.

Ε'πορέκτο, 3. plur. a. 2. med. verbi πορέγω, præbeo, viam aperio, paro. f. ξω. Th. πόω, tranſeo.

Ε'πορκίζω, exorcizo. ἐπόρκιον, perjorium. ἐπορκιεύς, ῆ, ὁ, exorciſta. ex ἐπί, & ὁρκίζω, adjuro. Thema ὅρκ⊙-, α, ὁ, juſjuraodum.

Ε'πορόων, ῶν, Jon. pro ἐφορμῶν, in ſtatione ſtare. Th. ὁρμ⊙-, ου, ὁ, ſtatio navium.

Ε'πορούμε⊙-, ὁ, ittuens, præſ. part. ab ἐπόρουμαι. ea ἐπί, & ὄρνυμι, idem eam ὄρω, naeito. f. ῥῶ p. ὦρμαι.

Ε'πόρνυτο, irruit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi ἐπορνύω, irrun. f. σω. Th. ὄρω, excito, f. ὄρσω, & Æol. ὄρνυω.

Ε'πορσον, incita, a. 2. imperat. act. ab ἐπόρω, iocito. Th. ὄρω, concito. f. Æol. ὄρνυω.

Ε'πορωρέχατο, vide ἐπωρορέχατο.

Ε'π⊙-, εσ⊙-, τό, verbum, carmen, oraculum. ab ἔπω, dico.

Ε'πτατο, volabat, 3. ſing. imperf. med verbi ποτάομαι, a ποτή, ῆς, ἡ, volatus. Th. πετομαι, volo, ar, are.

Ε'πτεπτε, a. plur. a. 1. act. verbi ποτίζω, potum do, rigo. f. ίσω. p. πεπότικα. aor. 1. paſſ. ἐποτίσθην. Th. πίνω, bibo. a. 2. ἔπιον. p. πέπωκα.

Ε'ποτρύνω, inſtigare. præt. inf. act. ab ἐπί, & ὀτρύνω, iocito. fut. υνῶ. præt. ὄτρυνα.

Ε'πουρά⊙-, ου, ὁ, ἡ, cœleſtis. ἐπουράνιος, ου, τό, ſcil. δένδρον. ea ἐπί, & οὐρὸς ὁ, ὁ, cœlum.

Ε'πουρέω, mingo, urinam reddo. ea ἐπί, & οὖρον, τό, urioa.

Ε'πουρλέω, ioſuper deben. a. plur. ἐπουφλόωμεν. ex ἐπί, & ὀφλέω, debeo. fut. ὀφλήσω.

Ε'πόψι⊙-, α, ὁ, ἡ, ſpectabilis. ἔποψις, ἡ, aſpectus. ab ἔπτομαι, video. f. ἔψομαι.

Ε'πρᾶσσε, Jonic. pro ἐπεπρᾶσθαι, plnſq. perf. med. verbi πέρνημι, pedo. f. α. περάσω. a. a. ἔπρασον. f. a. paſſ. πεπράσομαι. p. m. πεπρᾶσθαι, pepedi.

Ε'πρᾶθλον, venditua ſum, a. 1. ind. paſſ. a πιπράσκω, vendo, factum a πράω, per ſyncop. pro περάω. f. πράσω. p. πέπρακα. perf. paſſ. πέπρασμαι. a. 2. ἐπράθην. Th. περάω, vendo.

Ε'πραθον, ες, ε, populatus ſum, aor. 2. ind. act. verbi πέρθω, vaſto. fut. πορθῶ. p. m. πέπορθα. aor. 2. med. ἐπραθόμην.

Ε'πραξα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐπραξάμην, a. 1. med. verbi πράσσω, vel ττω, facio. f. ξω. p. χα.

Ε'πρατε, ες, ε, aor. 1. ſod. activ. verbi πιπράσκω, vendo.

Ε'πρήχθην, ης, ν, aor. 1. iod. paſſ. a πράσσω, facio. f. ξω.

Ε'πρηε, pro ἔπρησε, 3. ſingul. aor. 1. ind. activ. verbi πρήθω, iocendo. f. σω.

Ε'πρηξα, feci, aor. 1. Jon. pro ἔπραξα, a πράσσω, vel ττω, facio.

Ε'πρησε, incecdit, a. 1. ind. activ. verbi πρήθω. f. σω, incendo.

Ε'πρήσθην, enacremarus ſum, a. 1. paſſ. a πρήθω, incendo. f. πρήσω. p. πέπρησα. pert. paſſ. πέπρησμαι.

Ε'πρηκτόμην, eonſeiebar, Jonic. pro ἐπρασσόμην, impeit. paſſ. verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Ε'πρήχθην, Jonie pro ἐπράχθην, factus ſum, a. 1. paſſ. a πράσσω, facio.

Ε'πρίαμεν, emi, imperf. verbi πρίαμαι, emo. vel eſt aor. 1. med. ἐπριάμην, & per ſyncopen ἐπριά-μεθα.

Ε'πρίθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi πρίω, vel πρίζω, diſſecn. f. πρίσω. perf. πέπρικα. a. 1. ἔπρισα. perf. paſſ. πέπρισμαι. a. 1. paſſ. ἐπρίσθην.

Ε'πριν, emiſti, 2. ſingul. imperf. pro ἐπρίαο, Joo. ἐπρίω, & eraſi ἐπρίν, ab ἐπριάμην, a πρίαμαι, emo.

Ε'πρησαν, pro ἐπράτησαν, 3. ſingul. a. 1. act. per ſyncop. at πεπρωμένο-, per ſyncopen pro πεπρασμένο-, tanquam ea πρᾶν, pro περατόν, finio, termino. Th. πέρας, ατ⊙-, τό, finis, terminus.

Ε'πτά, οἱ, αἱ, τὰ, ſeptem. inde ἑπτά-κις, ſepties. ὄβδοα⊙-, η, ὁ, ἡ, ſeptimus. ἑβδομάς, άδ⊙-, ἡ, numerus ſeptenarius, ſeptimana, hebdomada.

Ε'πτάβοι⊙-, ῃ, ὁ, ἡ, ex ſeptem bobulis pellibus factus. ex ἑπτά, ſeptem, & βοῦς, ὁ, ἡ, bos.

Ε'πτάγλωσ⊙-, α, ὁ, ἡ, ſeptilinguis. Sir Pind. Appollinia eitharam vocat, ob ſeptem chordarum ſonoa. nam ſingulis proprium edunt ſonum. ab ἑπτά, ſeptem, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ε'πτάημαρ⊙-, α, ὁ, ἦ ἡ, ſeptem dierum. Ea ἑπτά, ſeptem, & ἡμέρα, dies.

Ε'πτάκις, ſeptiea, adv. ab ἑπτά, ſeptem.

Ε'πτάπυλ⊙-, α, ὁ, ſeptiſooos. Epith. eitharæ ſeptem ſonos edentis. ab ἑπτά, ſeptem, & πύλ⊙-, ſonitos. Th. τύπτω, polſo.

Ε'πτάρην, & in 3. ſingul. ἔπταρεν, a. 2. med. verbi ἔπταρμαι, volo, as. f. πτάσομαι. a. a. ἔπτλην. a. 2. part. med. πτάμεν⊙-. a. 2. inf. πτάσθαι. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπτερνάμην, a. 1. med. Sunt qui velint eſſe imperf. paſſ. ἐπτάμην, verbi πτάμαι, quod a πτῆναι, volo, as. a. 2. ἔπτλην, unde a. 2. inf. πτλῆναι. part. πτλής.

Ε'πτερος, Dor. pro ἕπτερος, 3. plur. a. 1. act. a πτέρνα, f. ξω, præ oietu ſtrepido. Th. πτοέω, terrefacio.

Ε'πτεπέδιλον, ſeptempedalem, acc. ſingul. ab ἑπτα-πέδης, quod ea ἑπτά, ſeptem, & πούς, ποδός, pes.

Ε'πτεπορος, ace. ſingul. Epitheron fluvii. q. habens ſeptem vias. πτά⊙-, tranſitus, & ἕπτα, ſeptem.

Ε'πτεπυλ⊙-, ου, ὁ, ἡ, ſeptem portas habens. ex ἑπτά, ſeptem, & πύλη, ης, ἡ, porta.

Ε'πτηρεν, a. a. ind. act. verbi πτάρω, f. αρῶ, ſternuto.

Ε'πτηχορδ⊙-, α, habens ſeptem chordas. Ex ἑπτά, ſeptem, & χορδή, ἡ, chorda.

Ε'πτόμην, ας, ε, perf. act. ſupplantavi, verbi πτερνίζω. vel legendum ἐπτέρνικα, perf. a πτερνίζω, ſupplanto. Th. πτέρνη, calx. Geneſ. 27. 36.

Ε'πτερύγιον, ης, ν, a. 2. ind. paſſ. verbi πτερύσσομαι. f. ξομαι, alia latera ferio. Th. πτερόν, ῦ, τό, ala.

Ε'πτην, ης, ν, volavi, a. 2. verbi πτάω, ſeu ἵπταμαι, volo, as.

Ε'πτοίηται, evolat, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτοιέω, Poet. pro πτοέω, terrefacio, attonitum reddo. item animo ſpecto atteoto.

Ε'πτόμην, quidam diei tradant pro ἐπτάμην, a. a. med. quod vide. Alii per ſyncopen dici volunt pro ἐπετόμην, imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Ε'πτωκώς, Jon. pro πεπτωκώς, ὁ, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. p. πέπτωκ⊙-. a. a. ἔπτακον.

Ε'πυδ⊙-, α, ὁ, ἡ, Jon. pro ἔρυθρ⊙-, udus. Th. ὕδωρ, aqua.

Ε'πυθόμην, a ευ, & in 3. pl. ἐπύθοντο, a. 2. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. f. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι.

Ε'πυθοντο, 3. ſingul. imperf. verbi πυνθάνομαι, ioserrogo.

Ε'πώγωνα, 2. ſing. a. 1. ind. act. verbi πωγόω, turri munio. f. ώσω. Th. πύργ⊙-, ου, ὁ, turris.

Ε'πω, dico. a. 1. ἄπα, ας, ε, a. a. ἔπον, ες, ε, Poet. ἔππα, & ἔπεπον, a. 1. imperat. ἄπον, άτω, & 10 3. plor. ἐπάτωσαν, a. 2. imperat. ἄπε. a. 2. opt. ἄποιμι, οις, οι. a. 2. ſub. ἄπω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. ἄπεῖν. a. 2. part. ἐπών, όντ⊙-, ὁ, & in f. g. ἐποῦσα, ης, ἡ. Hinc ἔπ⊙-, εσ⊙-, τό, verbum, carmen. Δίπος, ίδ⊙-, ὁ, ἡ, facundus, diſertus. Δίπτης, & Δίπτις, ας, ἡ, facundia.

Ε'πῳδή, ῆς, ἡ, incantatio, carmen. Eſt etiam verſus interclaris. Th. ἀείδω, cano.

Ε'πω, & ἕπομαι, operor, ſequor. inde ἑπόμενος, ου, ὁ, pediſſequus.

Ε'πώλλυν, illiſerunt, 3. plur. a. 2. act. ab ἐπολέθω, impingo, appello, intrudo. Th. πόλεω, appello, moveo. ἐπέλλω, idem.

Ε'πώλει, veodebant, 3. plural. imperf. verbi πωλέω, vendo. f. ήσω.

Ε'πωμόσατο, ας, ε, a. 2. ind. activ. ab ἐπομνύω, cognomino, nuncupo.

Ε'πωνυμίη, ας, ἡ, cognomentum. gen. plur. ἐπωνυμέων. ab ἐπί, & ὄνομ, ατος, τό, nomen.

Ε'πώνυμ⊙-, η, ον, Poet. pro ἐπώνυμ⊙-, ejuſdem nominis.

Ε'πώνυμ⊙-, α, ὁ, ἡ, & ἐπώνυμον, α, τό, nominis ejuſdem, ea ἐπί, & ὄνομ, ατος, τό, nomen. Item cui nomen ex re eſt impoſitum. Ἐπώνυμοι etiam dicebantur heroes Atheois, a quibos decem tribus ſua nomioa acceperunt.

Ε'πωνύμως, adv. de nomioe.

Ε'πώπα, inſpieiebat. Jonic. pro ἐφώρα, ab ἐφοράω, inſpicio.

Ε'πωρορέχατε, Jonic. pro ἐπωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. facta ex tertia ſing. ἐπορώρεκτο, inſerto ω aote τ verbi ὀρέγω, porrigo, extendo. f. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὁρώρεχα.

Ε'πῶρυε, conetravit, 3. ſingul. a. 1. act. ſic ἐπῶρυσε, 3. pl. ab ἐπώρυω, conoito.

Ε'πωφελίμ⊙-, η, ὁ, utilis, dativ. plur. ἐπωφελίμοισι. ab ἐπί, & ὠφελέω, juvo.

Ε'πώχατο, iocluſi erant, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐπεπηγμένοι ἦσαν. facta ea tertia ſing. ἐπώκατο, inſerto ω ante κ, & teoui verſa in aſpiratam. ab πήγω, aperio. fut. ξω. perf. act. πέπηχα. perf. paſſ. πέπηγμαι. plnſq. perf. πέπηγμην, ξο, κτο.

Ε'πώχετο, 3. ſing. imperf. vel ut alii volunt, a. 2. med. verbi ἐπιχάομαι, iran, adeo. Them. εἴχομαι, abeo. f. εἰχήσομαι. p. ἔχημαι.

Ε Ρ.

Ἔρα, ας, ἡ, terra. hinc ἔνερα, mortui. ἐνέρθε, infra, inferios.

Ἔραζε, pro ἔρασε, adverb. ad locum, in terram, humi. in proſa χαμαί. Them. ἔρα, terra.

Ἐραίμην, Dor. pro ἀραίμην, optarim, 1. ſing. opt. ab ἄημαι, amo, opto.

Ἐραϊσθη,

pro ἐρέω, Dor. ab ἄρω, ſen ἀράω, dico.
Ἐρέω, quæro, præſ. imperat. ab ἐρέομαι, quæro, inveſtigo.
Ἐρεύνω, ῶ, indago, inveſtigo, ſcrutor, exeutio. ſ. ήσω. p. ἐρεύνηκα. aor. 1. ἠρεύνησα. aor. 1. imperat. ἐρεύνησον, ήσατω. q. ab ἐρέω, quæro, ſcil. primo terram ſcrutor, ab ἔρος ἀνήρ, terra cubili. ἐρεύνα, ἄ, ſcrutatio, indagatio: diſcepatio Ariſt. 2. Occonomie.
Ἐρεύτω, Dor. pro ἐρεύγω, 3. ſingul. præſ. ἐρεύγω, ſcrutor.
Ἐρεύνων, ſcrutans, præſ. part. act. ab ἐρεύνω, inveſtigo.
Ἐρέφω, tego, contigno. f. ψω. p. pa. velut ἔρχ, terra. hinc ἔροφὸ, ῆς, ἡ, contignatio, tectum. ἔροφος, ου, ὁ, tectum.
Ἐρεχθεύς, genit. Jonic. ab Ἐρεχθέος, Erechtheus.
Ἐρεχθόμενος, ὁ, jactatus, molaſtia affectus, præſ. part. ab ἐρέχθομαι. quod ab ἐρέχω, vel ἐρέχω, ſcindo.
Ἐρέψω, coronavi, nor. 1. ind. act. ab ἐρέφω, corono. f. ψω.
Ἐρέω, dico, præſ. ind. val per dialyſin pro ἐρῶ, dicam, fut. verbi ἄρω. Th. ἔρω, necto, dico.
Ἐρῆ, Dor. pro ἐρᾷ, amat, 3. ſing. præſ. ἐράω, amo.
Ἐρημάζεσκον, imperf. Jon. pro ἐρήμαζον, verbi ἐρημάζω, in ſolitudine vagor. Th. ἔρημος, ου, ὁ, deſertum, ſolitudo.
Ἐρημάς, άδος, ἡ, idem ac ἐρημαία, αίας, ἡ, deſerta, ſolitaria. Thema ἔρημος, deſertum.
Ἐρημία, ας, ἡ, deſertum. ab ἔρημος, ſolitudo.
Ἔρημος, ὁ, Jonic. & Attic. ἔρημος, ου, ὁ, deſertus, ſolitarius. ἔρημος, ου, ὁ, ſcil. χώρα, deſertum, ſolitudo, arcemus ἔρημον ὄρος, mons inculsus. Thocyd. τὴν ἔρημον διάνοιαν, ſecundum præſentem contra abſentem pronunciara. Demoſth. Ἐτ λαχεῖν ἔρημον, Poll. l. 8. cum deſarti vadimonii judicium nullum ſit. ἔρημος ὢν κλήτωρ, ᾧ φίλων, ᾧ πιστῶν, Plato in Epiſt. carens amicis, & fidelibus. ἐρήμῳ δίκῃ, indicta cauſa damnata.
Ἐρημῶται, vaſtatur, 3. ſingul. præſ. paſſ. vide ἐρημόω, vaſto.
Ἐρημόω, vaſto, deſertum reddo. f. ώσω. p. ἠρήμωκα. n. 1. ἠρημώθην. præſ. paſſ. ἐρημόομαι, & in 3. plural. ἐρημόονται. perf. paſſ. ἠρήμωμαι. perf. part. paſſ. ἐρημωμένος, η, ον, vaſtatus, a, um. a. 2. paſſ. ἐρημωθείς, εῖσα, έν, præſ. inf. paſſ. ἐρημοῦσθαι. Th. ἔρημος, deſertus.
Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vaſtatio, deſolatio. ab eodem them.
Ἐρηρέδαται, nixi ſunt, Jonie. pro ἐρηρεισμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. verbi ἐρείδω, figo, f. ίσω. p. κα. perf. paſſ. ἔρεισμαι, & Att. reduplic. ἐρήρεισμαι. p. m. ἔρεισθε, & Att. ἐρήρεισθε.
Ἐρήρικα, firmavi, perf. act. Attic. ἐρήρεισμαι. perf. paſſ. ἠρήρεισμαι, perf. Att. med. ab ἐρείδω, firmo.
Ἐρηρεισμένος, ὁ, firmatus.
Ἐρήρεκε, 3. ſing. pluſq. perf. Att. vide ἐρηρέδαται.
Ἐρήρεκε, contendi, perf. Att. per reduplic. pro ἤρικα, verbi ἐρίζω, contendo. f. ίσω. perf. paſſ. ἐρήρισμαι. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρήρεμαι, dirutus ſum, perf. paſſ. Att. reduplic. pro ἤρεισμαι. pl. perf. ἐρηρέμεθα, ab ἐρείπω, everto.
Ἐρήρεσθε, dirui, perf. Att. pro ἤρεισθε, ab eodem them.
Ἐρηρώτηκα, interrogavi, Att. redupl. pro ἠρώτηκα, perf. actiy. verbi ἐρωτάω, interrogo.
Ἐρήσομαι, interrogabo, f. s. mad. verbi ἔρομαι, vel ἐρέομαι. Th. ἄρω, dico.
Ἐρητύσ', pro ἐρητύσατε, impert. paſſiv. 3. ſingul. verbi ἐρητύομαι, ῳ, ῦσαι, prohibe r. Th. ἐρητύω, inhibeo.
Ἐρήτυθεν, tenuerunt, Boeor. ſyncop. pro ἐρητύθησαν, 3. plor. a. 1. paſſ. ἐρητύθην, verbi ἐρητύω, inhibeo. f. ύσω. a. s. opt. Æol. ἐρητύσαι, αις, αι.

Ἐρητύσατε, Jon. pro ἐρήτυτε, iohibuit, 3. ſing. a. 1. ind. verbi ἐρητύω, inhibeo.
Ἐρήτυτε, compeſceret, 3. ſing. n. s. opt. Æol. pro ἐρητύσαι. ab eodem verbo.
Ἐρητύω, reprimo verbia. q. ab ἐρέω.
Ἐρί, particula augens ſignificationem in compoſitione. q. ab ἐρέω, amo. quæ enim amamus, multa facimos, aut multum.
Ἔρια, τά, lana. ab ἔρος, ους, τό, idem ac ἄρος, ους, τό, lana.
Ἐριαύχενα, α, cervicem elatam habens. ab ἔρι, & αὐχήν, ένος, ὁ, cervix.
Ἐριβόας, ου, ὁ, clamoſus, ex ἔρι, valde, & βοάω, clamo.
Ἐριβρεμέτᾱν, Doric. pro ἐριβρεμέτη, geni. plur. ἐριβρεμέτης, ου, ὁ, graviter fremens, magnitonans. Ariſtoph. in Ran. quod an ἔρι, & βρέμω, fremo.
Ἐριβρύχεα, gen. Jonic. pro ἐριβρύχου, ab ἐριβρύχης, ου, ὁ, valde mugicos, Heſiod. in Theogonia. ex ἔρι, valde, & βρύχω, ſtrideo. f. ξω.
Ἐριβώλακα, acc. ſing. ab ἐριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valde glebolus, fertas. ab ἔρι, valde, & βῶλος, ου, ὁ, gleba.
Ἐριβώλαξ, ακος, ὁ, ἡ, valda glebolus. vide ἐριβώλακα.
Ἐριβῶλος, ου, ὁ, ἡ, fertilis, idem ac ἐριβώλαξ.
Ἐριδαίτεω, gen. ſingul. Jon. ab ἐριδαίτης, ου, ὁ, Poet. pro ἐριδμενος, valde ſonans. ex ἔρι, valda, & δαίτος, ου, ὁ, ſonitus.
Ἐριδαίνω, ὁ, mane ganitn, aut diluculum producens. Epith. auroræ. Iliad. υ & Odyſſ. β.
Ἐριδαίνετε, contenditis, dual. num. præſ. ind. ἐριδαίνω, contendo. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐριδαίνω, ις, ι, & in plur. ἐριδαίνομεν, contendimus.
Ἐριδαίνεσθαι, a. t. inf. med. ab ἐριδαίνω, contendo, Poet. pro ἐριδαίω, quod ex fut. a. ἐριδήω, verbi ἐρίζω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐρίδαινε, contendi, a. 1. act. verbi ἐριδαίνω. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.
Ἐριδαινέσθαι, Poet. more pro ἐριδαίνεσθαι, a. s. inf. med. ab ἐριδαίνω. f. ανέω. idem ac ἐρίζω, contendo. Th. ἔρις. lis.
Ἐριδι, dat. ſing. ab ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐριδμαίνω, Poet. pleonaſmo ϝ μ, pro ἐριδαίνω, præſ. inf. nctiv. verbi ἐριδμαίνω, contendo.
Ἐριδμαίνων, Dotic. pro ἐριδμήνων. vide ἐριδμαίνω.
Ἔριζε, cartabat, 3. ſingul. imperf. nct pro ἤριζε. poteſt etiam eſſe præſ. imperat. ab ἐρίζω, certo. f. ίσω. p. ἤρικα. Them. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, contentio.
Ἐριζέμεν, & ἐριζέμεναι, contendere, præſ. inf. Dor. pro ἐρίζειν, verbi ἐρίζω, ab eodem them. ἐρίζεται, nom. plur. præſ. part. ſ. g.
Ἐρίζουσι, contandunt, certant. Dor. pro ἐρίζουσι, 3. plur. præſ. ind. ἐρίζω. Th. ἔρις, lis.
Ἐρίηρες, Jonie. pro ἐρίηρες, ab ἐρίηρος, amabilis. hinc ἐρίηρα, peramabilis. ab ἔρι, & ἄρω, amo. Alii deducont ab ἄρω, adapto.
Ἐρίθακα, ος, ὁ, cibus apum, val gluten ad conficiendos favos: ceraginem vertit Virg. Hermolaus, & Fuſchius verniginem vocant.
Ἐρίθεια, ας, ἡ, contentio, ſervitus, coercitatio: verecundia exponitur ab Aretino apud Ariſtot. lib. 5. Politic. ut & ἐριθεύω, ας, ἡ, idem. ab ἐριθεύω, litigo, pro ἐριθεύω.
Ἐριθηλέων, gen. plur. nb ἐριθηλής, έος, ὁ, ἡ, valde virens, late frondens. Jonic. pro ἐριθαλής. ab ἔρι, valde, & θάλλω, germino, vireo.
Ἐριθος, ου, ἡ, lanifica, textrix, ancilla. ab ἐριθεύομαι, lanam tracto. Th. ἔρος, ους, τό, lana. Item ἔριθος, ου, ὁ, agricola, meſſor. q. ab ἄρω, terra, quam colit.

Ἐριλλάγητος, ε, ὁ, Dor. & Poet. pro ἐριλλάγητος, ου, ὁ, valda ſtrepens, ex ἔρι, & λαλέω, clamo. f. γήσω.
Ἐριμυθος, ου, ὁ, valde ſonans, Heſiod. ex ἔρι, valde, & μυθος, ου, ὁ, pro τύπος, ſonus pulſu factus. Th. γύπτω, pulſo.
Ἐρικυδὲς, ἐος, ὁ, ἡ, valde illuſtris, admodum glorioſus. ab ἔρι, valde, & κῦδος, εος, τό, gloria.
Ἐρίμυκος, ου, ὁ, ἡ, valda mugiens. Odyſſ. ὁ. ab ἔρι, valde, & μυκάω, mugio.
Ἐριναὸς, ſau ἐρινεὸς, οῦ, ὁ, caprificus arbor, ficus ſylveſtris.
Ἐρινύς, ύος, ἡ, Erinnys, furia, peccatorum ultrix. in nec. plur. ἐρινύες, ἐρινῦς. Aliquando ἐρινὺς dicitur, qui injuriam alicui illatam perſequitur, & qui fecit. hinc ἐρινύειν, indignari. quaſi ab ἔρις, ut litium auctor.
Ἔριον, τό, lana, vellus. ab ἔρος, εος, τό, idem. q. ab ἄρω, necto.
Ἐριούνης, ſeu ἐριούνιος, ου, ὁ, valde utilis. Epithetos Mercurii, ſic dicti, quaſi ἔρι ὀνήσης. ab ὄνημι, prodeſſum.
Ἐριουργὸν, lanificium exercco. Xenoph. ab ἔριον, ου, τό, lana, & ἔργον, opus.
Ἔρις, pro ἔρεσε, cecidit, interfectus eſt, 3. ſing. aor. s. Jonic. pro ἤρεσε. Sic ἔρσαν, aor. a. inf. ἔρσαι, ἄσθαι, aor. a. part. act. ab ἔρσω, everto f. ψω.
Ἐρίστη, ης, ἡ, cacumen, mons, promontorium. ab ἔρι πίσεσθαι, quam valde perflatur.
Ἔρις, ιδος, ἡ, Dea diſcordiæ, lis, contentio. nec. ſing. τῇ ἔριδι, & ἔρει. hinc ἐρίζω, contendo. ἐριστὴς, ῆ, ὁ, contentioſus. ἐριστικὸς, ἡ, ὁ, litigator. ἐριστικὸς, ἡ, ὁ, contentioſus. quia o pignam ἄρω, id eſt implicat.
Ἐρίσαντε, contendentes, nom. dual. nb ἐρίσαντες, αντες, ὁ, aor. s. part act. ab ἐρίζω fut. ίσω. p. ικα, contendo. Th ἔρις, ιδος, ἡ, lis.
Ἐρίσδω, pro ἐρίζω, certare, contendere.
Ἐρίσδων, Dor. pro ἐρίζων, præſ. part. vide ἐρίσσετε.
Ἐρισθενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, valde potens, præpotens. ab ἔρι, valde, & σθένος, ους, τό, robur. Th. σθένω, valeo, poſſum.
Ἐρισμαράγου, gen. Jonic. ab ἐρισμαράγος, ου, ὁ, valde tonans, nb ἔρι, & σμαραγέω, magnos ſtrepitus edo.
Ἐρισμαράων, gen. Jon. nb ἐρισμαράων, ων, ὁ, valdefremens. ab ἔρισμαι, certamen. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis, & ἀράομαι, ῶμαι, ὁ, ſtrepitus, ſeu cordis pulſus vehemens poſt exercitium.
Ἐρισπὸς, ὁ, ἡ, litigator. ab ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.
Ἐριστικὸς, ἡ, ὁ, contentioſus. gen. plur. ἐριστικῶν. ab eodem them.
Ἐρίτιμος, promptus ad convitia, contentioſus, coovitiator. ab ἔρις, lis, & τίμη, ῆς, ἡ, labium:
Ἐρίτιμος, ου, ὁ, ἡ, pretioſus, valde honoratus. Eſt & piſcis, Ariſtot. ἐριτίμοια, gen. Jon. ex ἔρι, valde, & τιμή, pretium. Them. τίω, honoro.
Ἔριφος, ου, ὁ, ἡ, hœdus, enper, aut capella; duæ parvæ ſtellæ in ſumma antigæ manu, Procl. ἐρίφους, acc. pl. Doric. pro ἐρίφους. ἐρίφιον, ου, τό, parvus hœdus, q. ἔριφος φαεσίμβροτος, quod vere naſci ſoleat.
Ἐριχθόνιος, ου, ὁ, Erichthonius, filius Vulcani, & Minervæ.
Ἔρκιον, ου, τό, ſeptum, idem ac ἕρκος, ους, τό.
Ἕρκος, ους, τό, ſeptum, plur. τὰ ἕρκεα. ab ἔργω, arceo.
Ἑρκτὴ, ῆς, Jonic. pro εἱρκτὴ, ἡ, career. ab ἔργω, Poet. pro εἴργω, arceo,
Ἔρμα, ατος, τό, fulcrum, ſtabilimentum: ſaburra: ſcopulus: inauris. Item lignum, quod ſupponitur navi, ne in terra marceſcat. In portus oſtiis dicitur crepido, & obex. Hinc ἐρμάω, fulcio. quaſi ab ἔρω, necto. vel pes ſyncopen, pro ἄρμα, ab ἀείρω, figo.

Ἔρμα-

Ἑρμαγόρας, ᾶ, ὁ, Hermagoras, nomen proprium.

Ἑρμαῖος, α, ον, lucrum insperatum: res omnis commoda, & utilis, Plato. ab Ἑρμῆς, & ἕρμαιος, Mercurialis. Item occasio, Athen. lib. 13. Sunt vero τὰ Ἑρμαῖα, Mercurii festa. Th. Ἑρμῆς, οῦ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμᾶς, ᾶ, ὁ, noman viri, Harmas, Dorica pro Ἑρμῆς.

Ἑρμέας, ἄμος, ὁ. Poet. pro Ἑρμῆς, ῆ, οῦ, Mercurius.

Ἑρμείας, & Ἑρμέας, ᾶ, ὁ, Poet. pro Ἑρμῆς, οῦ, οῦ, Mercurius. Hinc Ἑρμείαν, acc. sing. Jon. pro Ἑρμέαν.

Ἑρμῇ, dat. sing. ab Ἑρμῆς, ῆ, οῦ, Mercurius.

Ἑρμηνία, ας, ἡ, interpretatio, oratio, explicatio, eloquutio. ab ἑρμηνεύς, έως, ὁ, interpres.

Ἑρμηνεύς, έως, & Att. έως, ὁ, interpres, auarius, Ceb. Thab. hinc ἑρμηνεύω, interpretor. q. ab Ἑρμῆς, ᾶ, ὁ, Mercurius.

Ἑρμηνεύσαι, a. 1. inf. activ. vide ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico.

Ἑρμηνεύω, interpretor, verbis explico. f. εύσω. p. ηρμήνευκα. Them. ἑρμηνεύς, έως, ὁ, loterpres, nnatius.

Ἑρμῆς, ῆ, ὁ, Mercurius, & Poet. Ἑρμέας, & είας, idem. Hinc ἑρμαῖος, seu αῖος, α, ον, & ἑρμείακός, ᾶ, όν, Mercurialis. q. ab ἕρμα, ouario, dico. Platoni quasi ἑρμαιώδης. οἱ ἑρμαί, Hermæ lapidei erant Athenis, opus quadratum, quos circa ora circumcisos noctu fuisse Thucydides lib. 6. narrat. Ἑρμῆς etiam dicta est pars quædam Delphinii, id est, templi, quod Athenis dicatum fuit Apollini. Plutarch. in Theseo. Κοινὸς ἑρμῆς, patœmia moneas, in commune conferendum, publicique habendam esse rationem.

Ἕρμις, vel ἑρμὶς, ῖνος, ὁ, fulcrum lecti. ab ἔρμα, ατος, quod vide.

Ἑρμογένης, έος, ὁ, nomen viri, Harmogenes. Gr. ex Mercorio geoitus.

Ἕρνος, εος, τὸ, planta, germen, ramus. Odyss. ξ. ἑρνεῶν, εος, ὁ, & ἡ, ramosus.

Ἔρξαι, facara, a. 1. inf. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω. vide ἔρξα.

Ἔρξαν, fecerant, Joa. pro ἔρδαν, 3. pl. a. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio, per metathesin litterarum. f. ῥέξω, ας, α, & per metathesin ἔρξω.

Ἔρξει, 3. singul. fut. 1. act. ab ἔρδω, pro ῥέζω, facio.

Ἔρξω, ας, α, f. 1. ejosdem verbi.

Ἔρργω, per metathesin pro ἔργνυ, p. m. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω, & per metathesin ἔρξω.

Ἐρέαινα, ης, ἡ, amabilis, & in m. g. ἐρέων, οντος, ὁ, ab ἔραμαι, ασαι, ὁ, amor. Th. ἔραμαι, amo.

Ἐροίμιος, ic. pro ἐροῖμι, ut ποιοῖμι, pro ποιοίην, ab ἔρομαι, dico, interrogo. Th. ἔρω, loquor.

Ἔρομαι, interrogo. a. 2. med. ἠρόμην. Th. ἔρω, loquor.

Ἔρον, acc. sing. ab ἔρος, ν. ὁ, amor, Æol. pro ἔρως, ωτος, ὁ, idem. Them. ἔραμαι, amo.

Ἔρραμεν, 1. plur. f. 1. act. verbi ἔρω, dico. f. ἐρῶ.

Ἔρρεον, diceot. 3. plur. f. ἐρῶ, ab ἔρω, vel ἔρεω, dico.

Ἑρπετὸν, ὰ, τὸ, reptile. ab ἕρπω, repo, f. ἑρψω, a. 1. ἕρψα, ας, ε.

Ἕρπειν, lerpere, Dor. pro ἕρπειν, ab ἕρπω.

Ἕρπης, ητος, ὁ, morbus, a ferpendo sic dictus, quod per corpus ferpat. Them. ἕρπω, ferpo.

Ἕρπις, vinum, Ægyptiorum lingoa, ab ἕρπω, repo. Repit enim viris, nisi pedamentis regatur.

Ἑρπύζω, idem ac ἕρπω, repo.

Ἕρπω, ferpo, repo, vado; quod fit in ἔρπω, scil. terra. Vel per metathesin Latin. repo, quod idem significat. vel ab ἔρω, terra, quia illic reptilia. Inde ἑρπετὸς, ὰ, όν, reptilia. ἕρπυλος, α, ὁ, seu ἕρπυλλος, υ, τὸ, serpyllum.

Ἔρραμες, eamus, Doric. pro ἴωμεν, 1. plor. sub. act. ab ἔρπω.

Ἐρραβδίσθαι, ης, ῃ, a. 1. ind. passiv. a ῥαβδίζω, virgia cædo. f. ίσω. Them. ἐράβδος, α, ὁ, virga.

Ἔρραγον, rupi, & in 3. plur. ἔρρηγαν, a. 2. iad. pass. Sic ἔρηγον, rupi, a. 2. ind. act. a ἔρηγνυμι, seu ῥήσσω, frango, rumpo. f. ξω. p. ἔρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 1. part. act. ῥήξας.

Ἐρρήδατον, asperi sunt, 3. ploral. Joa. perf. pass. pro ἐρρήσθησαν ἦσι. Sic ἐρρήδατο, pro ἐρρήχθησαν ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. tactum ex 3. sing. ἐρρήδαται, correpta penultima, deinde anta τοι, & τ inserto ἐκ. Formatur a p. m. ἐρρήδατο, addito τοι, & τ, verbi ῥέζω, quod idem, ac ῥήσσω, perfundo, spargo.

Ἐρρηγμένος, ὁ, confutus, perf. part. pass. a ῥήσσω, coofuo. fut. ξω. p. ξα, perf. pass. ἐρρήχαμαι.

Ἐρρηγμένος, ὁ, aoosperſus, perf. part. pass. a ῥαντίζω, aſpergo. fut. ίσω, Th. ῥάω, perfundo.

Ἔρρηξαν, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀνατίζω, bacillo cædo, percutio. fut. ίσω. p. ἐρράπικα. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Ἐρρίσθαι, inſperſus fum, a. 1. iad. pass. verbi ῥίζω, perſuado.

Ἐρρίφθαι, ης, ῃ, a. 2. ind. pass. verbi ῥίπτω, fuo.

Ἔρρυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, fuo. f. ψω. p. ἔρριφα.

Ἔρρω, ἐρρέτω, peri, præf. imperat. act. verbi ἔρρω, dolens eo. f. σω.

Ἔρρυσε, fluebat, 3. ſing. imperf. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐρρύσθαι, five ἐρύσθαι, dictus fom, a. 1. ind. pass. verbi ῥύω, dico. perf. pass ἔρρυμαι, quod & ὄρυμαι. a. 1. patt. pass. ῥυσθείς.

Ἔρρεξε, fecit, factificavit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ῥέζω, facio. f. ῥέξω.

Ἐρρέτω, abeat in malam crucem, præf. imperat. ab ἔρρω, pereo.

Ἔρρεε, Jon. & Doric. pro ἔρρεον, ex ἔρρεον, fluebant, 3. plur. imperf. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἔρρεσε, 3. ſing. a. 1. act. a ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Ἐρρύσατο, declaratus aſt, 3. ſing. a. 1. pass. vide ἐρρύσθαι. a ῥύω, dico.

Ἔρρηξαν, fregerunt, 3. plural. a. 1. iad. act. verbi ῥήσσω, ſeu ῥήγνυμι, frango. f. ξω. a. 2. ἔρρηκα, ας, ε. a. 2. ἔρρηγον. p. m. ἔρηγμαι.

Ἐρρίγαι, præt. med. verbi ῥίγεω, horreo. fut. ήσω. p. ἐρρίγηκα, a. 2. ἔρριγον. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, rigor, frigus.

Ἐρρίγασι, Jon. paragoge, pro ἐρρίγαι, 3. ſing. præt. ſub. activ. ab ἐρρίγεω, horreo.

Ἐρρίγεσσι, formidanti, dat. ſingul. præſ. part. act. verbi ἐρρίγεω, horreo, factum ex præt. med. ἔρρίγαι, verbi ῥίγεω, exhorreo. Th. ῥῖγος, εος, τὸ, horror.

Ἐρρίζωται, radicatus ſum, perf. pass. verbi ἐρίζω, radices ago. a. 1. pass. ἐρριζώθαι. Th. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Ἔρριπται, projectus ſum, perf. ind. pass. ἐρρίπται, perf. part. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα. a. 2. ἔρριπον.

Ἔρριπτον, projiciebam, imperf. act. verbi ῥίπτω, projicio.

Ἐρρίφθην, projiciantor filli duo, a. dual. perf imperat. pass. ἐρρίφθω, φθω, verbi ῥίπτω, f. ψω, projicio.

Ἔρριψε, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. verbi ῥίπτω, abjicio. fut. ψω. a. 1. ἔρριψα, ας, α. a. 2. part. ῥίψας, αντος. a. 2. pass. ἐρρίφθαι.

Ἐρρύηκε, fluxi, perf. act. quaſi a ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. 2. pass. ἐρρύην, unda inf. ῥυήσω. part. ῥυείς, a themate ῥέω, fluo.

Ἐρρύπωσε, 3. ſing. ind. act. verbi ῥυπόω, fordidum, infamem reddo, maculo, Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.

Ἐρρυσάμην, α, ατο, etipuit, a. 1. med. verbi ῥύω, traho. fut. ῥύσω. p. ἔρρυσμαι. a. 1. pass. ἐρρύσθην.

Ἐρρύσθην, vrde in ἐρρυσάμην.

Ἔρρω, f. σω, ægra ao, dolens, & afflictus eo, pereo, evanesco, abeo. Æolice dicitur pro ὄρω, idem ac ῥώσω, pro quo & ῥώσσω, Æolice: vel ut alii, ab ἔρα, & ῥέω, ut fit, ad terram fluo, meraphora ducta a liquidis terræ affusis, quæ ita pereunt, ut nunquam recolligi possint.

Ἐρρώγαι, ας, ε, Att. pro ἐρήγνυμι, rupras ſum. p. m. a ῥήγνυμι, vel ῥήσσω, frango. f. ξω. a. a. ἐρρώγην.

Ἐρρώσθαι, confirmatus ſum, perf. pass. verbi ῥώσμαι, ſeu ῥωννύω. fut. ῥώσω. p. ἐρρώγα.

Ἐρρωμενέστερος, fortius, roboſtius, adv. ab ἐρρωμενέστερον, vehementior, comp. ab ἐρρωμένως, robuſte, adverb. Formatur a præt. perf. parr. pass. ἐρρώσται, qui aaimo eſt forti; item valdus. comparat. ἐρρωμενέστερος. ſuperl. ἐρρωμενέστατος. Th. ῥώννυμι, ſeu ῥώσμαι, corroboro. f. ῥώσω. p. ἐρρώσθαι.

Ἔρρων, ν, præſ. patt. verbi ἔρρω, ægro eo.

Ἐρρώοντο, ruebant, 3. pl. imperf. pass. a ῥάω, vel ῥώσμαι. Th. ῥωννύω, roboro. vel eſt 3. pluſq. perfect. pass Poet. pro ἐρρώντο, ejuſdem verbi ῥώσμαι. f. ῥώσω.

Ἔρσην, ν, ὁ, aper, Callimacho; aries Licophrooi. q. ab ἔρση, valde, & ῥέω, roboro. vel ἀπὸ τῆς ὁρμῆς, quod eum impetu ruat.

Ἐρύακτον, 3. plural. a. 1. med. verbi ῥύομαι, corroboro.

Ἐρύεσθαι, perf. inf. pass. ἐρρύσθαι, convalui, f. 1. ind. pass. ἐρύεσθε, 2. plural. perf. imperat. paſſivi verbi ῥύομαι, corroboro.

Ἔρρωσο, ώσθω, vale; & in plur. ἔρρωσθε, valete, perf. imperat. paſſiv. ejuſdem verbi.

Ἔρυτο, aor. 1. Jon. ab ἔρυμαι, f. ασθαι, ægre dolens eo.

Ἔρυσ, ſive ἔρυς, ος, ὁ, ρος. q. ab ἔρω, & ῥέω, fluo. Vel potius ab ἔρα, quia in terra naſcitur; vel quia terram fricit virescere. hinc ἐρυσίβη, gea. ης, ὁ, & ἐρυσιβώδης, ες, ὁ, roſcidus.

Ἔρυτο, Joa. pro ἐρύσθαι, σ, mas.

Ἔρυτο, f. 1. Æol. verbi ἔρρυτο, afflictus eo.

Ἐρυγὼν, a. 2. vel fut. 2. iaf. act. verbi ἐρεύγω. ructo. f. ξω. a. a. ἤρυγον.

Ἐρυγμᾶν, pro ἐρυγεῖν, ὁ, ſoaorus, gravirct boans, vel eructans cibos. ab ἐρεύγω, ructo.

Ἐρύεσθαι, liberare, præſ. inf. ab ῥύομαι. Th. ῥύω, conſtodio.

Ἐρυθαίνετο, rubebar, 3. ſing. imperf. pass. verbi ἐρυθαίνω, rubelacio.

Ἐρυθρὴ, dat. ſingul. ab ἐρυθρὸς, α, ὸν, nomea proprium loci.

Ἐρυθρήνας, a. 1. part. act. verbi ἐρυθραίνω, rubefacio.

Ἐρυθριόωσαι, rubefactam, præſ. part. f. g. Poet. pro ἐρυθριῶσαι, ab ἐρυθριάω, rubefio. Thema ἐρύθρος, ος, ον, τὸ, rubor.

Ἐρυθραίνω, rubefacio, ab ἐρυθρὸς, ος, ον, τὸ, rubor.

Ἐρυθρῶν, gen. plur. ab ἐρυθρὸς, insolæ ignis, cui nomen ἐρυθρὸς, ός, ὁ. Forta feribeadum Ἐρυθρῶν, genit. Jon. pro Ἐρυθρῆς, ab Ἐρυθρὸς.

Ἐρυθρώσαντο, & ἐρυθρήναντο, robia, tinctoribus in usu. ab ἐρυθρὸς, ruber, & ἐρυθρὸν, donum. ἐρυθρόδανον, est rubia tinctorum, rubrica. ἐρυθρὸς, ᾶ, ὁ, ruber, rubidus, rufus: puniceus, rubicondus, Demoſth.

Ἐρυκακέειν, coercere, præf. inf. ab ἐρυκακέω, & ἐρυκάνω, idem ac ἀρύω, tahibeo. f. ξω.

Ἐρυκακέμεν, & ἐρυκάκεσκε, Doric. pro ἐρυκακέειν,

κω, præſ. inf. ab ἔρκω, contineo, impedio.

Ἔρκος, ϛ. ſingul. præſ. opt. ab ἔρκω, contineo, cuſtodio.

Ἔρκω, inhibeo, arceo, prohibeo, contineo, cuſtodio. f. ξω. præt. κα. q. ab ἔρω.

Ἔρμα, pro ἔρυμα, ατος, τὸ, tutamen, præſidium, ora, propugnaculum. ab ἔρω, ſarvo, traho.

Ἔρμαι, per ſyncopen pro ἐρύομαι, cuſtodio, ſarvo. hinc ἔρμαθρα, pro ἐρύεσθαι. ἔρματός, munitus, tutus, inacceſſus.

Ἔρσαι, a. r. inf. act. ab ἔρω, cuſtodio, obſerao, libero.

Ἐρυσάατο, aſperet, pro ἐρύσατο, Jonic. roſerto. ϛ. ſingul. aor. 1. opt. med. verbi ἔρω, traho.

Ἐρύσσα, c. ſing. aor. 1. mad. opt. ab eodem verbo.

Ἐρύσσας, Æol. pro ἐρύσας, a. 1. part. m. g. ab ἔρω, traho.

Ἔρυσσε, Jonic. pro ἔρυτο, 3. plur. aor. 1. actiu. ſic & ἐρύσαντο, traxerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἔρω, traho.

Ἐρυσσίπορος, per metaplaſmum pro ἐρυσαμαξος, currum trahentes. ex ἔρω, traho, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Ἐρύσσω, pro ἐρύσατο, a. 1. part. f. g. ab ἔρω, traho.

Ἐρύσσωσα. ſingul. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ἐρυσίπτη, ης, ἡ, rubigo, morbus e cœlo ſuperaeniens ſegetibus. Th. ἐρυθ-, εθ-, τὸ, rubor.

Ἔρυσιμον, α, τὸ, herbæ, & ſeminis genus. Plinius l. 8. c. 19. irionem vocat. ab ἔρω, trahn.

Ἐρυσίπτολις, ὁ, ἡ, cuſtos urbis, patrona urbis. ab ἔρω, cuſtodio, & πτόλις, Poet. pro πόλις, urbs. Poteſt etiam exponi, quæ urbes vaſtat. oam ἐρύω, rum ſignificat ἕλκω, trahere, quomodo φυλάττω, cuſtodira.

Ἐρυσσάμην, ὁ, extraheos, aar. 1. part. med. gemin. or. ſic ἐρύσσατο, pro ἕρυσαν, traxarunt, 3. plur. aor. 1. act. Jon. ab ἔρω, traho.

Ἐρύσσομεν, trahemus, c. plur. f. c. act. ael per ſyſtolea pro ἐρύσωμεν, 1. plur. a. c. ſub. ab eodem verbo.

Ἔρυτ', pro ἔρυτο, xripuit, quod pro ἔρυτο, vel ἔρυτο, 3. ſing. imperf. verbi ἐρύομαι, Poet. ſyncope pro ἐρύσατο, cuſtodio. Th. ἐρύω, traho. Suot qui ecliui eſſe aor. 1. med. per ſyacopen pro ἐρύσατο, ajuſdem verbi.

Ἐρύω, traho, cuſtodio, ſervo. f. ύσω. p. ἔρυκα. q. a ῥύω, traho, rueor, libero, quaſi e manibus. Hinc fit Latioum eruo.

Ἐρῶ', pro ἔρπω, veni, præſ. imperat. ab ἔρπω, ſerpo.

Ἐρῶ-, ν, ὁ, pellis. ab ἐρέω, tego. Eſt xttam σίρῶ-, corium, pellie.

Ἔρχατο, compreſſi ſuat, Jon. pro ἠρχμένοι εἰσί, 3. plur. perf. paſſ. Sic ἔρχατο, pro ἠρχμένοι ἦσαν, 3. plur. plu'q. perf. paſſ. Jon. verbi ἄρχω, arceo. fut. ξω. p. ἦρχα. perf. paſſ. ἄρχμαι.

Ἔρχατόωντο, prohibebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Joa. & Poet. pro ἠρχατόωντο, verbi ἀρχατάω, obſepio, coaeludo. quod ab ἔρχατο-, ſeper, ſeptum. Th. ἄρχω, includo.

Ἔρχεο, Jnnic. pro ἔρχε, accede, & in plurai. ἔρχεσθε, & in dual. ἔρχεσθον, præſ. imperat. verbi ἔρχομαι, veoio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. aor. 2. imperat. ἐλθέ, έτω. aor. a. ſub. ἔλθω, ῃς, ῃ. aor. a. inf. ἐλθεῖν. aor. a. part. ἐλθών, ὄντα, ὼν. præt. med. ἦλυθα, Attic. ἐλήλυθα. pluiq. perf. ἐλήλυθειν, ης, ει. q. ἐλεύσομαι, terra ſpatium habeo, ſcil. pertagrandum, ſeu decurrendom ad faciendum iter terra. hinc ἐνέρχομαι, advenio. ἔπαλος, ὁ-, ὁ, ἡ, advena, extraneus. προσήλυτ-, ος, ὁ, advena.

Ἐρῶμαι, Dor. pro ἐρέωμαι, ibimue, 1. plur. ſ. r. ab ἔρχω, repo.

Ἐρῶμι, Dor. pro ἐρέω, ibo, repam. fut. 1. ejuſdem verbi.

Ἐρῶ, dieam, f. ε. val a. acrbi ἔρω, dico. hine & ἐρέω, contracte ἐρῶ.

Ἐρωδιός, ιὸ-, ὁ, & ἐρωδι-, ι, ὁ, avie ſpecies, erodiue. Latinis ardea. q. ab ἔρως, amor. quia Venerea avis. Alii, q. ἐπ σωιεῖσι, coitu, ſanguinem fudet, ἐκ τοῦ ῥόου. Romani Diomedeae vocant hae aves, Goza ardeoles; Auguſtinus fulicae; Suidae eiconias. Hae aves uituantur, ſicut & λύρις, Iatr. Lucianue.

Ἐρώει, quieſce, præſ. imperat. ex ἐρωέω, quieſco, ceſſo.

Ἐρωέω, eo, fluo, regredior, reeedo. Item ceſſo, otio me dedo. fut. ήσω. p. ωκα. hinc ἐρωή, ῆς, ἡ, imperoe, motue: deſiderium, animus, vis.

Ἐρωή, ῆς, ἡ, remiſſio, ceſſatio. Th. ἐρωέω, eo, fluo.

Ἐρώσει, fluet, 3. ſing. f. 1. act. ab ἐρωέω, fluo.

Ἐρωεσίδουσι, datio. plural. ἐρωεσίων, genit. plural. ab ἐρωεσίς, ίδ-. ὁ, ἡ, a matoriue: perdita amane. eb ἔρως, ωτος, ὁ amor. quod ab ἐρέω, amo, & ιμι α, ας, ᾱ, furor. Th. μαίνομαι, inſanio. p. m. μέμηνα.

Ἔρως, ωτ-, ὁ, & in plur. ἔρωτες, præſ. parr. ab ἐρέω, amo.

Ἔρως, ωτ-, ὁ, amor, lib'do, cupido. dativ. τῷ ἔρωτι. Th. ἐρέω, amo. ſ. ἔρος.

Ἐρωτάω, interrogo, oro, precor. f. ήσω. p. ἠρώτηκα. aor. 1. ἠρώτησα. perf. paſſ. ἠρώτημαι. q. ab ἔρωμαι, interrogo. hinc ἐρώτημα, ατ-, τὸ, interrogetio, quæ tio. ἐρώτησις, εως, ἡ, idem.

Ἐρωτᾶν, interrogare, Joa. pro ἐρωτᾷν, ab ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτεθείς, ἐντ-, ὁ, ſoterrogatue, a. 1. parr. paſſ. & in ſ. g. ἐρωτηθέντα. Sic ἐρωτήσας, ατ-, ὁ, aor. a. part. act verbi ἐρωτάω, interrogo.

Ἐρωτηματικῶς, interrogativa, per interrogationem. adverb. ab eodem themate

Ἐρωτήτα, Anacreon vocat parvoe Amores pulſne, ab ἔρως, ατ-, ὁ, amor. Th. ἐρέω, amo.

Ἐρωτίς, ίδ-, ὁ, amicula, ſcortillum, ab ἔρως, ωτος, ὁ, amor. Th. ἐρέω, amo.

Ἐρωτοπαίκτου, der. plor. Joo. ab ἐρωτοπαίκτ-, ος, ὁ, amorem patient. ab ἔρως, ωτ-, ὁ, amor, quod eb ἐρέω, amo, & παίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Ἐρωτύλ-, ε, ὁ, ematorculus, parvus amator, amatoriue. Theocr. Th. ἐρέω

Ἐρωτύλ, ωτ-, ὁ, & in plur. ἐρωτύλτες, ἐρωτύττω, præſ. part. act. verbi ἐρωτάω, interrogo, rogo.

Ἐρωτῦῶ, interrogerie, a. ſing. præſ. opt. peſſ. ἐρωτευοίμην, ῷμην, ἐρωτύοιτο, ῷτο, verbi ἐρωτάω, interrogo.

E Σ.

Ἐς, mittito, a. a. imperat. verbi ἵημι, mitto. ſ. ἧκα. præt. ἕωκα. a. 2. λέ.

Ἐς, Poet. & Attr. pro εἰς, ια. ἐς αλ-, in lucem. ἐς πλόον ἔχεσθαι, navigationem ſuſpicari.

Ἐσαγείρω, colligo, congrego. Odyſſ. ζ. Th. ἀγείρω, cogo, congrego.

Ἐσάγω, f. ξω. p. χα. introduco, pro ἐσ-ήγω, quod ab ἐς, vel εἰς, & ἄγω, duco.

Ἐσάγγελός, ὁ-, ὁ, internuntius, nuntius. ab ἐς, & ἀγγέλλω, nontio.

Ἐσαθροῦ-, ὁ, tolleoe, e. 1. part. med. ab ἐσαείρω. quod ab ἐς, pro εἰς, & ἀείρω, ἀερῶ, a. 1. ἦερα. tade ἀείραμεν-. Th. ἀείρω, tollo.

Ἐσαθρέωσιν, videret, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. ab ἐσαθρέω, conſpicio. ex εἰς, & Th. ἀθρέω, f. ήσω, video.

Ἐσακοντίζω, jaeula in aliquem jaculor. quod ab ἀκοντίζω, jaculor. Th. ἄκων, ντ-, ὁ, jocolum.

Ἐσακόω, morem gerere, obtemperare. Th. ἀκόω, aud o.

Ἐσάλπιζον, elengebaor, 3. plur. imperf. aarbi σαλπίζω, tuba cano. f. σω. Th. σάλπιγξ, γγ-, ἡ, tuba.

Ἐσᾶλτο, ſaſiluerat, Dorie. pro ἐσήλατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἐσάλλομαι, ſaſilio. Th. ἅλλομαι, ſalio. f. ἁλοῦμαι. c. c. med. ἠλάμην. Alii voluat per ſyncopeo diei pro ἐσήλατο, 3. ſing. a. r. med.

Ἔσαν, per ſyſtolen pro ἦσαν, eraot, 3. pl. imperf. εἰμί, verbi εἰμί, ſum.

Ἔσαν, miſerunt, 3. plur. a. a. ἵημι, verbi ἵημι, mitto. vide ἐς.

Ἔσανε, 3. ſing. a. 1. act. a σαίνω, quatio. f. σανῶ. idem ac σείω, moveo.

Ἐσάντο, Jon. pro ἔσαντο, 3. plur. a. 1. med. verbi ὄνυμι, ſeu ὀν, ioduo. a. 1. ἔσα.

Ἐσάπην, putrefactus ſum, a. e. paſſ. a σήπω, putrefacio. f. σήψω. a. a. ἔσαπον, & ἔσηπον. p. m. σέσηπα.

Ἐσαφίσσαι, impreſſionem io eliquem facere. Th. ἀφίσσω, pulſo.

Ἐσάωθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐσαώσαντο, 3. plur. a. 1. paſſ. ἐσαώθην, verbi σαόω, idem ac σώω, quod a σῶς, ſervo. Th. σῶ-, α, ὁ, ſalvus, iocolumis.

Ἐσάωκα, ſervavi. a. r. ind. act. verbi σαόω, ſervo.

Ἐσβάλλειν, immittere, irrumpere.

Ἐσβάντες, pro ἐσβάντες, a. a. part. act. plur. oum. ab ἐσβαίνω, ingredior. Th. βαίνω, eo. fut. βήσομαι. a. 2. ἔβην. a. 2. parr. βᾰς.

Ἔσβεσαν, extinxit, 3. ſingul. a. 1. activ. verbi σβέννυμι, extinguo, fut. σβέσω. prat. ἔσβηκα.

Ἐσβῆν, inceadi a. 2. act. a σβάω, quod ad σβέννυμι refertur. Alii dicunt a. 2. act. eſſe ἔσβην, verbi σβέω. Th. σβέννυμι, extinguo. fut. σβέσω. p. ἔσβηκα. a. 1. ἔσβεσα. a. 1. paſſiv. ἐσβέσθην. a. 2. paſſ. σβεσθήσομαι.

Ἐσβιβάζων, imponere in, quod a βιβάζω, admitto. Th. βαίνω, eo.

Ἐσβολή, ῆς, ἡ, ingreſſus. Th. βάλλω. jacm. p. βέβολα.

Ἐσδύω, Jon. & Poet. pro ἐνδύω, influere. Th. δύομαι, do.

Ἐσέδμεναι, ὁ, ſedentee, Dor. pro ἕζόμενοι, præſ. part. ab ἕζομαι, ſedeo.

Ἐσεδνώμεθα, ſedeamue, Dor. pro ἑζώμεθα, r. plur. præſ. ſub. med. ab ἕζομαι, ſedeo, Dor. ἔσδομαι. fot. 2. med. ἕδεμαι.

Ἔσεται, erie, Joo. pro ἔσῃ, a. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum. ſ. ἔσομαι, p, ἐσται.

Ἐσεβάσθησαν, culti ſuetuat 3. plur. a. e. paſſ. ἐσεβάσθην, cnlui, verbi σεβάζομαι, enlo, fut. ἀσομαι. p. σεσέβασμαι. Th. σέβω, colo.

Ἔσει, erie, Att. pro ἔσῃ, a. ſing. fut. e. verbi εἰμί, ſum.

Ἔσειμι, ingredior, præſ. ind. εἶσι, pro εἴς, & εἶμι, eo.

Ἐσείσατο, aseuſſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi σείω, quatio. ſ. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα.

Ἐσείσθην, ης, η. a. 1. ind. paſſ. a σείω, moveo. ſ. σείσω. p. σέσεικα. perf. paſſ. σέσεισμαι.

Ἔσεσται, Dor. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. e. verbi εἰμί, ſum. Dores eoim circumflectuat fut. act. & mrd. ut ἐσέσμαι, vel ἐσζόμαι, ἐσῇ, ἐσεῖται.

Ἐσελθεῖν, ſubira, in meatam venire, a. a. 1af. Th. ἔρχομαι, veoio.

Ἐσεσυχθώς, ὼσα, ὸς, illatur, a, um, a. 1. part. paſſ. ἐσεσυχθῆναι, perf. inf. paſſ. vide ἐσυχθῆναι, a. 1. paſſ. a εἴρω, ſ. εἴσω, fero.

Ἐσέσυτο, advolavit, 3. ſing. a. 2. med. oide ἐσσύμην, ο, ατο.

Ἐσεσχάμεν, includere. ab ἐς, & ἔρχω, idem ac ἔρχω, ſeu ἄρχω, arceo.

Ἐσεσύχατο 3. plur. pluſq. peſſ. verbi σεύω, ooero. f. ξω. p. χα. hoc eoim Jon. ax 3. ſingul. ἐσέσυκτο, inſerto κ ante το, & tenui, qua præcedit, converſa in aſpiratam.

Ἐσί-

Ε'ωιγμαι, 3. ſing. pluſq. perf. med. a *οἴγω*, prætor. med. ſum apertus, hio, sideo. Thema *οιγω*, ſeopis purgo. ſ. *ωῤῥ*.

Ε'ωικθαι, fut. 2. inf. *ἔσεσθαι*, a. plur. ſ. 1. verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'ωτος φωσίτ⊙· ἄλλο, redeunte donec anno. Furte legandum *ἐς ἔτος*, q. *ἐς ὅλον ἔτος*, donec alio anno. Val legendum *ἐς ἔτ⊙·*, q. d. *ἐς νέωτα*, *dicit Φ*, *ἐς νέον ἐτ⊙·*, in ſequentem, ac novum annum.

Ε'ὀλε, aoneitavi, a. 1. ind. pro *ἔὀλεσα*, verbi *ὀλέω*, moveo, agito. Th. *σὼς*, quatio. ſ. *σώω*.

Ε'ὀλιμαι, ero, Dor. pro *ἔσομαι*, fut. 1. verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'νἰ⊙θιν, aultus ſui, a. 1. ind. paſſ. a *οἴθομαι*, ſeu *οἴθω*, colo.

Ε'σίχω, affluere, axire, ingredi.

Ε'σίχνω, Jon. pro *ε'σεἰχνυτο*, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ex *ὑς*, vel *ἐς*, & *χέω*, ſ. *χεἴνω*, fundo. tanquam a *χυίνω*.

Ε'σι, eris, 2. ſing. fut. 1. *ἔσομαι*, verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σίκαθον, Boeot. ſyncope pro *ἐσικάθησαν*, 3. ploral. a. 1. paſſ. verbi *σικάζω*, ſtabulo inclodo. Th. *σικὸς*, ὰ, ὁ, ſtabulum.

Ε'σἰλλετο, inſiluit, 3. ſing. a. 1. med. verbi *ἐσἰλλομαι*, inſilio. ab *ὑς*, & *ἅλλομαι*, ſalio. ſ. *ἀλῆμαι*. a. 1. med. *ἠλάμην*.

Ε'σἰμασα, *ας*, *ε*, indicavi, a. 1. ind. act. a *σιμόω*, ſignifico. ſor. *κῶ*. p. *χκα*. a. 1. *ἐσἰμασα*, & *ἐσἰμηνα*. Th. *σῆμα*, *ατ⊙·*, *τὸ*, ſignum.

Ε'σ', pro *ἐσἰ*, ob ſequentem aſpiratam. ab *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σθα, miſiſſe, a. 2. inf. med. ab *ἵημι*, mitto. aor. 2. *ὗν*. aor. 2. med. *ἕμην*, *ἔσο*.

Ε'σθὰς, *ἄτος*, *ἡ*, Dor. pro *ε'σθὴς*, *ἠτ⊙·*, *ἡ*, veſtis. Th. *ἕω*, induo.

Ε'σθίω, præſ. inf. ab *ἔδω*, comedo. hinc *ἐσθίων*, idem.

Ε'σθμηδ⊙·, *ἡ*, iodotus, perf. part. tanquam ab *ε'σθέομαι*, hoc ab *ε'σθὴς*, *ἤτος*, *ἡ*, veſtis. Th. *ἕω*, induo.

Ε'σθὴς, *ἠτ⊙·*, *ἡ*, veſtis. in acc. *ἐσθῆτα*. Th. *ἕω*, induo.

Ε'σθητὴς, *ευς*, *ὁ*, veſtitus. ab eodem themate.

Ε'σθὶς, ede, præſ. imperat. act. *ε'σθίων*, præſ. inf. ab *ε'σθίω*, edo. Them. *ἔσθω*, idem.

Ε'σθίω, edo. præſ. ſub. *ε'σθίω*, *ῃς*, p. 3. plur. *ε'σθίωσι*. imperf. *ἤσθιον*, *ες*, *ε* f. *ε'σθίεσκε*. præt. *ἤδηκα*. Them. *ἔσθω* comedo.

Ε'σθλὸς, *ὴ*, *ὸν*, bonus, a, um, probus, fortis. dat. plut. Jon. *ε'σθλοῖσι*. hinc *ε'σθλότης*, bonitas. q. ab *ἑῦς*, & *θάλλω*, vel *θήλω*. vel ſimpliciter ab *ε'θέλω*, volo. Bonus anim non vult, niſi quod bonum eſt. Bonum *θελητὸν*, id eſt *ἀρετὴ*, appetibile.

Ε'σθορα, Poet. & Jonic. pro *ἐσἰθορα*, inſiluit. 3. ſing. a. a. act. verbi *ε'σθόω*, inſilio. Th. *θόω*, ſen *θορέω*, ſalio.

Ε'σθ' ὅτε, pro *ε'σὶ ὅτε*.

Ε'σθω, vel *ε'σθίω*, comedo. ſ. *ἔσω*. p. *ωκα*. q. ab *ἔδω*, edo.

Ε'σθε, 2. a. imperat. med. *ἔσο*, *ἔω*, *ἧσθ'*, verbi *ἵημι*, mitto. a. 2. *ὗν*.

Ε'σιγάδη, Dorie. pro *ε'σιγήθη*, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a *σιγάω*, fileo, taceo. ſ. *σίγω*.

Ε'σίδη, inſpexerit, Poet. pro *ἰσἰδῃ*, 3. ſing. a. 2. ſub. act. *ἰσἰδειν*, pro *ἰσἰδεῖν*, a. 2. inf. ſic *ε'σἰδὼν*, a. a. part. verbi *ε'σἰδω*, inſpicio. quod ab *ὑς*, & *ὄδω*, video. ſ. *ὄσσομαι*, a. a. *ὄδον*, & *ἴδον*.

Ε'σἰεναι, immittere, intrare, præſ. inf ab *ε'σἰημι*, ingredior. hoc ab *ἵημι*, mitto. vel *ἴημι*, pro *ἰάω*, eo.

Ε'σἴκανε, nocuit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi *σίνομαι*, ſeu *σἴνω*, ooceo, lædo.

Ε'σιν, ingreſſus ſum, a. 1. ind. act. verbi *ἔσημι*, ingredior; quod ab *ἰάω*, eo.

Ε'σις, *εως*, *ἡ*, deſiderium, cupiditas. ab *ἵεμαι*, cupio.

Ε'σἰσκε, filebat, 3. ſing. imperf. act. a *σιγάω*, fileo. ſ. *ἴσω*. p. *σεσίγηκα*.

Ε'σκιμμαι, toſſus ſum, perf. paſſ. verbi *σκίπτω*, fodio. ſ. *ψω*. p. *ἔσκαφα*. a. a. *ἔσκαφον*, a. 2. paſſ. *ε'σκάφην*.

Ε'σκἰπθετο, concidit, pro *ἀπεκἰπθετο*, 3. ſing. a. a. med. verbi *ἀποκαπτέθω*, ex *ἀς*, κατά, & *πέπτω*, pono. ſ. *θήσω*. a. 2. a. med. *ἐθέμην*, *ες*, *το*.

Ε'σκαφα, fodi, perf. act. *ε'σκάφθαι*, a. a. paſſ. verbi *σκάπτω*, fodio. vide *ἔσκιμμαι*.

Ε'σκε, erat, 3. ſing. imperf. Joo. pro *ἦν*, ab *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σκἰδνα', pro *ε'σκέδασε*, diſperſit, 3. ſing. a. 1. iod. activ. verbi *σκεδάω*, diſſipo. ſut. *ἀσω*.

Ε'σκεμμαι, conſideratus ſum, perf. paſſ. verbi *σκέπτομαι*, conſidero, ſ. *ψομαι*.

Ε'σκελἐχαται, inſtructi ſunt, Jonic. pro *ἐσκεδασμένοι εἰσί*. ſic *ε'σκεδάσθη*, Jon. pro *ε'σκεδασμένοι ἦσαν*, 3. plural. perf. & pluſq. perf. paſſ. verbi *σκεδάω*, paro, inſtruo. Them. *σκεδ⊙·*, *εδ⊙·*, *τὸ*, vas.

Ε'σκεδασμἐν⊙·, *ὁ*, paratus. perf. part. paſſ. ab eodem verbo, & themata.

Ε'σκελάρισα, perf. paſſ. a *σκελαρίσσω*, vaſa cuſtodio; item ſtruo, molior. quod a *σκέδ⊙·*, *εδ⊙·*, *τὸ*, vas, & *ἄρος*, *ὁ*, *ἡ*, cuſtos, ioſpector.

Ε'σκἰνωσα, habitavit, 3. ſing. a. 1. iod. act. verbi *σκἰνόω*, commoror, habito. Th. *σκἰνὴ*, *ἡ*, tabernaculum.

Ε'σκἰδναντο, diſpergebantur, 3. plur. imperf. paſſ. verbi *σκίδνημι*, ſpargo. paſſ. *σκίδναμαι*. imperf. *ε'σκιδνάμην*. Th. *σκεδάω*, diſſipo.

Ε'σκἰρτα, exultabat, 3. ſing. imperf. act. verbi *σκιρτάω* exulto. Them. *σκάρω*, ſalio. f. *αρῶ*.

Ε'σκἰρτων, ſaliebant, 3. plural. imperf. activ. verbi *σκιρτάω*, ſalio. Th. *σκάρω*, idem.

Ε'σκλην, νς, *ν*, axarui, mortuus ſum, a. a. iod. verbi *σκλῆμι*, quod a *σκλάω*, per ſyncopen pro *σκλήω*. p. *ἔσκληκα*, part. *ε'σκληκώς*. Th. *σκλήω*, exſicco, exarefacio.

Ε'σκομἰσσω, importare, aor. 1. inf. act. a *κομίζω*, porto. ſ. *ἴσω*. Them. *κομέω*, euro.

Ε'σκον, ες ſ imperf. Jon. pro *ἦν*, eram. verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σκοπἐθ⊙·, νς, *ὁ*, obſervatos ſui, aor 1. iod. paſſ. a *σκοπέζω*, obſcuro. ſ. *ἴσω*. p. *ε'σκόπηκα*. perf. paſſ. *ε'σκόπεσμαι*. Them. *νκτὸ⊙·*, *εδ⊙·*, *τὸ*, tanebræ.

Ε'σκόπτω, intueor, in rem aliquam propendeo.

Ε'σκωπτον, cavillabatur, 3. ſing. imperf. verbi *σκώπτω*, cavillor. ſ. *ψω*. p. *ἔσκωφα*. aor. 2. *ἔσκωβα*.

Ε'σλἠ, *ὁ*, ooman viri *ἄγκλητου*, Esli. Hebr. princeps.

Ε'σλὸν, Dor. pro *ε'σθλὸν*, bonom. vida *ἐσθλὸς*. ſic *ε'σλὸς*, pro *ε'σθλὸς*, bonoc.

Ε'σμαράγησε, ſtriduit, 3. ſing. a. 1. activ. verbi *σμαραγέω*, fragorem edo. hinc *σμαραγίζω*, ſtrido, crepo, reſono.

Ε'σμἐκω, intus tango, offendo. Thema *μἰσσω*, abſtergo, tango.

Ε'συβὴ, ſumus, 1. plur. præſ. ind. *εἰμὶ*, ſum.

Ε'συγμαι, extenſus ſum, perf. paſſiv. verbi *νω'χω*, purgo, detergo. ſ. *ξω*. idem ac *σμάω*, abſtergo.

Ε'συὸς, *ὰ*, *ὁ*, examen apum. ab *ἴω*, mitto. Eſt enim agmen, quod emittitur natali ſede. *ἀφεσμὸς*, examen.

Ε'σω, vel *ἔσθι*, *ἔσω*, aſto, præſ. imperat. ab *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σω⊙·, ſeu *ἄσω⊙·*, *ἡ*, ingreſſos. Metaph. mores, inſtitutu.

Ε'σωκίζω, colonium in aliquem locom deducere. Thema *ἀσ⊙·*, *ος*, *ὁ*, domus. *ἐσοικίζομαι*, immigro.

Ε'σωντο, 3. ploral. ſ. 1. opt. verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σωσθε, 2. plural. fut. opt. *ε'σοίμην*, ejuſdem verbi.

Ε'σωμαι, ero, *ἔσῃ*, eria. & in plur. *ε'σόμεθα*, *ἔσεσθε*, fut. ejuidem verbi.

Ε'σωτ', pro *ἔσωσαν*, aruut 3. plur. fut. 1. verbi *εἰμὶ*, ſum.

Ε'σωπεῖον, *ε*, *τὸ*, ſpeculum. ab *ε'σόπτομαι*, ioſpicio. Th. *ἀπτομαι*, video. ſ. *ὄψομαι*. p. *ὤμμαι*.

Ε'σωρᾷ, præſ. int. ab *ἐσοράω*, aſpicio. Th. *ὁράω*, video.

Ε'σῶρε, *ἡ*, *ἔσῃ*, Doric. pro *ε'σῇς*, & *ἐσῇ*, a. & 3. ſingul. ſic *ἐσῆται*, pro *ἐσῆται*, 2. pl. verbi *ε'σοράω*, iotueor, Th. *ὁράω*, video.

Ε'σωρῆμες, Doric. pro *ἐσορῶμεν*, aſpicimus, 1. plur. varbi *ὁράω*, video.

Ε'σωρῆς, præſ. parr. act. in plural. *ἐσορῆντες*. ſed *ἐσορῶσι*, 3. plur. ind. act. ab eodem verbo.

Ε'σῶσα, *ᾶς*, *ἄτος*, Dor. pro *ἔσημι*, *ῆς*, *ατος*, fut. 1. verbi *εἰμὶ*, ſom.

Ε'σωφίσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. verbi *σοφίζομαι*, doceor, cognoſco. ſ. *ἰσόμαι*. p. *σεσόφισμαι*. Th. *σοφὸς*, *ὴ*, *ὸν*, ſapiens.

Ε'σώψομαι, videbo, fut. 1. med. ex *ὑς*, & *ὄπτομαι*, video.

Ε'σωρηδ⊙·, *ὁ*, eumulatus, perf. part. ab *ἐσωρεύομαι*, perf. paſſ. verbi *σωρεύω*, texo, dilapido. Th. *σωρὸς*, *ὸς*, *ὁ*, textorium inſtrumentum: item ſpatbula.

Ε'σωρεύθη, accumulabam, 1. ſing. imperf. act. ab eodem them.

Ε'σπασα, attraxi, perf. act. verbi *σπάω*, traho. f. *σπάω*.

Ε'σπάραξε, laceravit, 3. ſingul. aor. 1. act. verbi *σπαράσσω*, laecro. ſ. *ξω*. p. *ε'σπάραχα*.

Ε'σπἀρθαι, ſatom eſſe, perf. inf. paſſ. verbi *σπείρω*, ſero. ſ. *ρῶ*. p. *ἔσπαρκα*. a. 2. *ἔσπαρον*. perf. paſſ. *ἔσπαρμαι*.

Ε'σπαρμἐν⊙·, *ὴ*, *ὸν*, ſeminatus, perf. part. paſſ. verbi *σπείρω*, ſemino.

Ε'σπάσατ', pro *ε'σπάσαντο*, avulſit, 3. ſing. a. 1. med. verbi *σπάω*, traho.

Ε'σπε, evulſit, 3. ſing. a. a. *ἔσπον*, *ες*, *ε*, verbi *σπάω*, trahn.

Ε'σπειρα, ſevi, a. 1. act. verbi *σπείρω*, ſero.

Ε'σπεισα, libavi. a. 1. act. verbi *σπείδω*, libo. f. *σπείσω*.

Ε'σπἰσθιον, νς, *ν*, ſacrificio placatus ſum, a. 1 paſſ. a 3. ſing. *ἔσπεισα*, perf. paſſ. *ἔσπεισμαι*, verbi *σπείδω*, libo.

Ε'σπὸς, *ας*, *ὁ*, veſpera. Th. *ἑσπερ⊙·*, *ε*, *ὁ*, veſper.

Ε'σπερίδες, Heſperides, Noctia filiæ, quibus eurm ſunt mala aurea. Heſiod. in Theogonia.

Ε'σπερῖν⊙·, *ι*, *ῑ*, veſpertinus, a, um. ab *ἑσπέρ⊙·*, *ὁ*, veſper.

Ε'σπερ⊙·, *ε*, *ὁ*, veſper. quaſi *ἓν πέρας*, diei finis. hinc *ἑσπέρ⊙·*, veſpertinus. *ἑσπέρα*, veſpera. Vel ab *ἕπομαι*, Poet. ſequor. mana enim apparet, aliaſque ſtellas a tergo ſequitur occidentes; ideo dicitur *ἀστὴρ ἑῷ ἑσπέρ⊙·*.

Ε'σπεσθε, ſaqui, Poetic. pro *ἕπεσθε*, præſ. inf. verbi *ἕπω*, ſequor.

Ε'σπετε, dicite, a. plur. imperat. præſ. ab *ἔσπω*, dico, Poet. pro *ἔπω*.

Ε'σπετο, ſequebatur, Poet. pro *ἕπετο*, 3. ſingul. imperf. verbi *ἕπομαι*, pro *ἔπομαι*, ſequor.

Ε'σπἐδων, feſtinabant, 3. plur. impetf. act. a *σπεύδω*, feſtino. f. *σω*. præt. med. *ἔσπευσμαι*. a. 1. ind. act. *ἔσπευσα*, *ας*, *ε*.

Ε'σπιλωμἐν⊙·, *ὴ*, *ὸν*, perf. part. paſſ. verbi *σπιλόω*, maculo. ſ. *ώσω*. p. *ε'σπίλωκα*. Th. *σπῖλ⊙·*, *ος*, *ὁ*, macula.

Ε'σπλαγχνἰσθη, νς, *ν*, miſericordia tactus fui, aor. 1. ind. paſſ. verbi *σπλαγχνίζομαι*, miſericordia moveor. ſ. *ἰσόμαι*. perf. *ε'σπλάγχνισμαι*. Th. *σπλάγχνον*, *ου*, *τὸ*, viſcus, commiſeratio.

Ε'σπἐμε⊙·, pro *ἐσπόμεθα*, conſequimur, 1. plural. præſ. ind. Poet. verbi *ἕπομαι*, pro *ἕπομαι*. hinc io opr. *ἐσπόμην*. part. *ἑσπόμε⊙·*. Theira *ἕπω*, ſequor.

Ε'σπον, ες, *ε*, evulſi, aor. 2. verbi *σπάω*, traho. hinc a. 2. inf. *σπεῖν*. part. *σπών*, & in

Digitized by Google

& in aor. 2. med. ἐσπόμην. aor. 2. inf. σπέσθαι. part. σπόμενος.

Ἔσπευδε, festinavi, præt. med. verbi σπεύδω, festino.

Ἔσπευσα, studui, aor. 2. act. verbi σπεύδζω, studeo. f. σεύω. Them. σπέδω, festino.

Ἔσπω, loquor, Poet. pro ἔπω, dico, loquor.

Ἔσρηκα, ἡ, nomen viri ἄλκιμον, Efrom. Hebr. fagitta exultationis.

Ἔστω, ες, ε, indui: federe fecl, a. 1. Poet. pro ἕσω. ab ἕω, vel ἵσημι, induo. Vel ab ἵη, seu ἵζω, federe facio.

Ἔστα, pro ἔστη, a. 1. inf. act. Poet. ab ἕω, vel ἵζω, fedeta facio. vel 2. fing. perf. pro ἕστα, ab ἵστημι, perf. paſſ. verbi ἕω, induo, vel fedao. Sunt qui velint ἔστα, pro ἵστατο, indutus eſt, poni, q. ab ἵστημι, perf. paſſ. ejuſd. verbi.

Ἐσταμμένη, ἡ, involuta, a. 1. part. f. g. pro ἐστεμμένη, Poet. ab ἕω, ſeu ἵστημι, induo.

Ἔστεν, Poet. ſyſtole, pro ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστῆν, Jon. pro ἐνῆσαν, vinaarc, præſ. inf. ἐνίστημι, vincebantur bello, 3. plur. imperf. paſſiv. Jon. ab ἵστημι, vincor, cedo. Th. ἵστημι, minor.

Ἔστας, aor. 1. part. activ. Poet. pro ἕσας. ſia ἐστάσθαι, a. 1. inf. med. nb ἕω, induo, vel ſedeo.

Ἔστε, a. 1. ind. vide ἔστα, ab ἕω, induo: ſedeo.

Ἔσται, eris, Jonic. & Poet. pro ἔσῃ, 2. ſing. fut. verbi εἰμί, ſum. Sed ἔστεαι, ſedifti, ſeu indutus es, Poet. pro ἕσαι, 2. ſingul. perf. paſſ. ἕμαι. ſic ἔστο, Poet. pro ἕσο, ſederas, pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſedeo; induo.

Ἐστῶτας, Poetic. & Doric. pro ἑστῶσας, 3. ſing. fut. ἕσομαι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔστατο, arit, 3. ſing. fut. gemin. or, pro ἕσσεται, ejuſdem verbi.

Ἔστακα, elicui, Poet. pro ἔστηκα, a. 1. ind. act. & in 3. plural. ἔστᾶσι. Sic ἐστάκασιν, pro ἐστήκασιν, 3. pl. aor. 1. m. verbi στάω, pro στάω, agito, cieo.

Ἐστάμαι, perf. paſſ. pro ἕσταμαι, Jon. pro ἐστάσμαι, a στάω, agito.

Ἐστάλατο, excibant, 3. plur. imperf. a στάω, agito, cieo.

Ἐστλὸς, ὑῶν, ὁ, rex, præcipue apum. ᾧ τὸ ἔστατο, id eſt; ſtabilita, ſcil. ſubditos.

Ἔστ', es, Poet. pro ᾖ, ſeu ἦς, a. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔστο, aſto tu, Poet. pro ἕσο, præſ. imperat. ab εἰμί, ſum.

Ἔστα, gemin. or, pro ἕσο, & Jon. pro ἔσο, 2. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἕω, ſeu ἵστημι, induo. f. ἕσω. p. ἕσται. perf. paſſ. ἕμαι. pluſq. perf. ἥμην.

Ἐστάσθων, futura. n fut. 1. med. part. ἑστάσων, ονος, ὁ, pro ἑστήσων, & in dat. pl. Jon. ἑστασμένοισι, verbi εἰμί, ſum.

Ἔστω, pro ἔστο, indue, a. 1. imperat. act. verbi ἕω, induo.

Ἐστάσμαι, vineor, Jonic. pro ἐνίστημαι, ab ἐνίστασμαι, ᾶμαι, ſuperbr. Thema ἵστημι, σω, ἡ, ἡ, minor, inferior.

Ἔστᾶς, Jon. pro ἑστῶτ', ſed uſitatius ἑστῶ, præſ. inf. Th. ἵστημι, minor.

Ἔστᾶλε, Poet. pro ἔστᾰλε, 3. ſing. imperf. a στάλω, pello, concito. Th. στάω, agito, quatio, cieo.

Ἔστυθεν, eruperunt, Bœot. & gem. or, pro ἐστύθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. ab ἐστύθω, verbi σύω, val στάω, agito. Th. στάω, cieo.

Ἔστυμαι, σαι, ται, Poet. & per metathef. pro σέστυται, perf. paſſ. Sic ἔστυντο, pro ἐστύνθη, pluſq. perf. ἐστυμβόω, pro ἐστυμβώθη, perf. part. paſſ. hinc ἐστυμβώς, adv. incitate. n στύω, moveo, vel στάω, ciciro. Th. στάω, agito, vibro.

Ἐστυμβώς, adv. ineitate. ab ἔστυμαι, quod vide.

Ἔστυτ', pro ἔστυται, irruit, 3. ſing. perf. ἔστυμαι, quod vide.

Ἔστυτ, Poet. pro ἔστω, fut. 1. act. verbi ἕω, federa facio. a. 1. ἔστα.

Ἔστυται, Jon. pro ἔστυμαι, victus ſum, perf. verbi ἐστύομαι, Jon. pro ἠττάομαι, vincor. Th. ἥσσων, minor.

Ἔστων, ονος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἥσσων, inferior.

Ἔσ', pro ἐσί, aſt, 3. ſing. ab εἰμί, ſum.

Ἔστα, ſtati, Jonic. ſyncop. pro ἔστησα, perf. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστάθεν, ſtererunt, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, 3. plural. a. 1. paſſ. ἐστάθλαν, verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστάθλαν, ſtatutæ ſum. a. 1. ind. paſſiv. ejuſdem verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστᾰζε, ſtillabat, 3. ſing. imperf. verbi στάζω, f. ξω, ſtillo.

Ἔσται, erit, per ſyncop. pro ἔσεται, 3. ſing. fut. 1. verbi εἰμί, ſum.

Ἐστάλαν, præf. opt. act. varbi ἵστημι, pro ἵστημι, ſto. unda imperat. ἑστάθι. inf. ἑστάναι. part. ἑστάς.

Ἔστακα, ſtati, pro ἵστηκα, perf. act. verbi ἵστημι, ſto. a. 1. ἵστᾱμι.

Ἔστακτο, ſtillabatur, Jon. pro ἔστακτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐστάγμαν, verbi στάζω, ſtillo. f. ξω. p. ἔσταχα.

Ἐστάλαθεν, Jon. plennaſmo ſyllabæ ἀν, pro ἐστάλατο, quod pro ἐστάλμην ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, orno, inſtruo, f. λῶ. a. 1. ἔστειλα. p. m. ἔσταλμαι.

Ἐστάλατ', ſuccinctas habebant, pro ἐστάλατο, & ἐστάλατο, Jon. pro ἐστάλθαι ἦσι, & ἦσαν, 3. plur. perf. & pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἐστάλην, miſſus ſum, a. a. paſſ. ab ἔστειλα, a. 2. act. verbi στέλλω, mitto.

Ἔστειλα, perf. act. verbi στέλλω, mitto, nroo. fut. a. στελῶ. perf. paſſ. ἔσταλμαι. a. 1. paſſ. ἐστάλθην.

Ἔστημεν, ſtamus, pro ἵσταμεν, 1. plur. præſ. verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto. unde & ἔστατο, ἐστᾶσι, ἐστάναι, inf. ἐστάλαν, opt. Sunt qui velint ἔστημεν, per ſyncopen dici pro ἐστήκαμεν, perf. act. ajuſdem varbi.

Ἐστήλωσε, Jon. pro ἐστήλωσα, vel ἐστήσατο, præſ. inf. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστεν, ſtererunt, Bœot. ſyncop. pro ἔστησαν, 3. plur. a. 2. act. ἔστλαν, verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστάσαν, ſtatiſſa, per ſyncop. pro ἐστήκεισαν, perf. inf. ut ἐστάω, pro ἐστήκεις, ab ἵστημι, ſto. Alii voluot eſſe præſ. int. ab ἵστημι. ot ἑστάσαν, ex ἵστημι, ſto.

Ἔστεώτ', pro ἑστῶτα, acc. ſing. val ἑστώτα, ſtantas, nom. dual. a nom. ἑστώς per ſyncopen pro ἑστῶτε, ότ⊙ν, perf. part. act. ut & ἑστώς, ῶτ⊙ν, varbi ἵστημι, ſto.

Ἔστασαν, ſteterunt, & Doric. ἑστάσαν, 3. plur. Poet. a a. pro ἔστησαν, nb ἔστλαν, a. a. ejuſdem verbi. ἑστάσαντο, Doric. pro ἐστήσαντο, 3. plural. a. 1. med. Vel ſi aſpiretur ἕστασαν, per ſyncop. ponitur pro ἐστήκεισαν, vel ἐστάκεισαν, 3. plur. pluſq. perf. Vel aſt 3. plur. imperf. activ. pro ἵστασαν, ab ἵστημι, pro ἵστημι, ſto.

Ἐστάτο, Dor. pro ἐστήτο, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐστᾶν, ſtant, 3. plur. præſ. ind. ab ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto. Val ἑστᾶσι, per ſync. dicitur pro ἐστήκασι, 3. plur. perf. act. ajuſdem verbi.

Ἐστάτω, 3. ſing. imperat. act. ἑστάθι, άτω, verbi ἵστημι, Poet. pro ἵστημι, ſto.

Ἐστώς, pro ἑστώς, contracte pro ἑστηώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto.

Ἐσί, eſtis, a. plur. ind. præſ. εἰμί, ſum. Sed ἔστε, eſtote, 2. plur. imperat. præſ. ἔστω, ἔστων, ejuſdem verbi. Eſt & ἔστε, donec. ab ὅς, & τέ. vel potius ex ἕως & τε, val ἕως τοῦ.

Ἔστειλα, miſi, a. 1. ind. act. verbi στέλλω. mitto, orno, f. λῶ. p. ἔσταλκα. a. 1. med. ἐστειλάμην, ω, ατο.

Ἔστιχον, ibant, 3. pl. imperf. act. verbi στίχω, ordine eo. f. ξω. a. 1. ἔστειχα.

Ἐστόλαντο, inſtructi, vel armati erant, Jonic. pro ἐστάλατο ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi στέλλω, inſtruo, armo.

Ἔστασα, 3. ſing. imperf. verbi στάω, gemo. f. σω. Th. στάς, ᾶ, ά, anguſtus, arctus.

Ἐστερέθησαν, confirmati ſunt, 3. plur. a. 2. ind. paſſiv. verbi στερέω, firmo. f. έσω. a. 1. ἐστερέωσα, ας, ε. Th. στερεός, ᾶ, ά, ſolidus.

Ἐστέρημαι, σαι, ται, perf. ind. paſſ. verbi στερέω, privo. f. ήσω. a. 2. paſſ. ἐστερήθην. a. 1. inf. στερηθῆναι.

Ἐστεφάνκε, Doric. pro ἐστεφάνωκε, a. 2. ind. act. verbi στεφανίζω, corono. f. ίσω, vel ίξω. Th. στέφω, enrono.

Ἐστεφάνωτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἐστεφανώκατο, 3. ſing. a. 1. med. a στεφανόω, cingo, redimio, corono. Th. στέφω, corono.

Ἐστεφάνωται, cinctus aſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἐστεφάνωμαι, σαι, ται. hinc in pluſq. perf. ἐστεφανώμην, σο, το, verbi στεφανόω, aorono, cingo. Th. στέφω, redimio, corono.

Ἔστεφε, 3. ſing. imperf. act. verbi στέφω, corono. f. ψω.

Ἐστεώς, ώτ⊙ν, ὁ, per epenthefin Poet. ῥ, pro ἑστώς, ſtans, per crafin pro ἑστηώς, perf. part. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστακα. a. a. ἔστλαν.

Ἔστη, ſtetit, 3. ſing. n. 2. ind. act. verbi ἵστημι, ſto. f. στήσω. p. ἕστηκα. a. 1. ἔστησα, ας, ε. a. 2. opt. σταίην.

Ἔστᾰ, pro ἔστηκε, ας, ε, perf. act. ἑστᾶσι, pluſq. perf. unde perf. part. ἑστηώς, ότ⊙ν, ab ἵστημι, ſto.

Ἐστήκεσι, Doric. pro ἑστήκασι, 3. plur. perf. act. ab ἵστημι, ſto.

Ἔστην, ſto, præſens ortum a perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι, ſto. præt. med. ἐστάμην. pluſq. perf. ἕστηκον, & in 3. plur. ἑστήκεσαν, Attice.

Ἔστλα, ſteti, a. a. ind. act. ab ἵστημι, ſti.

Ἐστήξω, & ἑστήξομαι, 3. ſing. fut. 1. act. & med. verbi ἵστημι, ſto, facti more Syracuſano ex perf. ἕστηκα, verbi ἵστημι.

Ἐστηχημμένον, ὁ, perf. part. a στηχίζω, ſtatuo.

Ἐστήχαται, firmatæ ſunt, 3. ſing. perf. paſſ. varbi στηχίζω, ſtatuo. f. ξω. p. χω. perf. paſſ. ἑστηχάγμαι, ξαι. pluſq. perf. ἐστηχάγμην, ξο, ατο.

Ἔστηκα, ας, ε, a. 1. ind. act. ἐστησάμην, ω, ατο, 2. 1. med. verbi ἵστημι, ſto.

Ἔστασαν, 3. plur. a. a. ἔστλαν, ab ἵστημι, ſto.

Ἑστώς, qui ſtetit, per ſyncopen pro ἑστηώς, ότ⊙ν, perf. part. varbi ἵστημι, ſto.

Ἐσί, eſt, 3. ſing. præſ. εἰμί, ſum.

Ἑστία, ας, ἡ, focus, lar, domus. q. ab ἕω, colloco, quod ad ἑστίαν ſadeamus, puta in bemicyclo. inde ἑστιάω, ῶ, ᾶσω, ἡ, lare, ſeu domo carens. ἀφέστ⊙ν, ος, ὁ, ἡ, qui eſt apud focum, ſeu qui larem habet. Item eivis.

Ἐστιάδιον, Jonic. pro ἑστιάδιον, ου, ὁ, a. 1. iod. paſſ. ab ἑστιάω, domo excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, lar.

Ἑστιάσω, fut. 1. part. act. verbi ἑστιάω, convivio excipio. Th. ἑστία, ας, ἡ, domus, lar.

Ἔστιβεν, 3. ſing. a. a. verbi στίβω, aalco. fut. ψω.

Ἐστιχάτην, 3. dual. a. 2. act. n στίχω, ordine eo. f. ξω. a. 2. ἔστιχον.

Ἐστιχόοντο, ordine ibant, 3. plur. imperf. paſſ. Poet. pro ἐστιχῶντο, verbi στίχω, idem ac στίχω, eo, vado. f. ξω. a. a. ἔστιχον.

Ἔστο, ſederat, ſeu induerat, Poet. ſeu Jon. pro ἧστο, vel ἕστο, 3. ſing. pluſq. perf. ἧμαι, verbi ἕω, ſeu ἵστημι, ſedeo, induo. f. ἕσω. perf. paſſ. ἕμαι.

Ἐστύβεον, imperf. act. verbi στυβέω, maledico, pro στυφέω. Th. στύφω, ους, τό, os.

Ἐστωμύλιτο, apertus ſum, a. 1. paſſ. verbi στωμύλλω, f. ώσω, adaperio. Th. στόμα, ος, oris.

Ἐσὶ, sunt illi duo, dual. num. præs. εἰμί, sum. Sed ἔσον est 2. dual. imper. ἔσο, ἔσω. Pooitur & pro ἦτον, dual. imperf. εἰμί, fum.

Ἐσπιχζον, fuſpirabat, 3. ſing. impeiſ. verbi σπιχζω, ſuſpiro, gemo. fut. ἰσω. p. ἐσπιχηκα. Th. σπιὸς, ῆ, ὁ, angustus.

Ἐσργυ, amavi, perf. med. verbi σέργω, f. ξω. amo, acquieſco. præt. med. part. ἐσεργώς.

Ἐσάρην, ſtravi, aor. e. ind. activ. verbi σορέω, ſterno. fut. ήσω. a. s. paſſ. ἐσορέθην.

Ἐσόρτας, an ἐσόρτας, ſtratue eſt, Dor. pro ἐσόρτας, 3. ſing. perf. paſſ. a σορέω, ſterno. Alii volant Dorice dici pro ἐσρυται, 3. perſ. a σρωνύω, ſterno, fut. σρώσω. idem ac σορέω.

Ἐσραμμαι, ψαι, πται, verſoe ſum, perf. paſſ. verbi σρέφω, verto, f ψω.

Ἐσρατόπεδευκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi σρατοπεδεύω, caſtra metor, quod a σρατὸς, ὁ, ὁ, exercitus, & πέδον, ε, τὸ, ſolum.

Ἐσρατόωντο, Poet. pro ἐσρατῶντο, 3. plur. imperf. verbi σρατόομαι, caſtra pono. Tb. σρατὸς, ὁ, ὁ, exercitus.

Ἐσρέφοντο, averſi erant, 3. plur. plusq. perf. paſſ. Jonic. pro ἐσεσραμμένοι ἦσαν, verbi σρέφω, verto. fut. ψω. præt. pa perf. paſſ. ἔσραμμαι.

Ἐσρέφθη, a. 2. ind. paſſ. a σρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἐσράφην.

Ἐσρέφθην, verſus ſum, aor. 1. paſſ. a σρέφω, verto.

Ἐσρωσα, ας, ε, imperf. act. a σρέφω, verto.

Ἐσριμώθη, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi σριμώζω, diſſolute vivo. f. ώσω. p. ἐσριμώκα. Them. σριμῶ, σῶς, τὸ, luxus.

Ἐσροφα, verti, præt. med. verbi σρέφω, verto.

Ἐσρωμαι, conſtratus ſum, perf. paſſ. fic ἐσρωμαὶ, perſ. part. paſſ. verbi σρώννυμι, f. σρώσω, idem ac σορέω, ſterno.

Ἔσρωσα, a. 1. act. a σρώννυμι, ſterno. Tb. σορέω, ſterno.

Ἔσρωτο, 3. plusq. perf. paſſ. verbi σρώννυμι, ſterno. f. σω.

Ἐσυγον, aor. 2. ind. act. verbi συγέω, vel σύγω, odio profequor. f. σύξω.

Ἐσυφέλιξεν, diſpolit, 3. ſing. aor. 2. ind. act. a συφελίζω, everto, quatio, agito. f. ξω. Th. σύφω, adſtringo. f. ψω.

Ἔσω, eſto, 3. ſing. imperat. ἔσων, eſtoic, dual. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἐσωμολόκησα, κ, κτο, ant. s. med. verbi σωμόκω, idem ac σωμολέω, loquax ſom. Them. σόμα, ατος, τὸ, os, oris.

Ἔσω, eſtote, dual. & ἔσωσαν, 3. plor. imperat. verbi εἰμὶ, ſum.

Ἔσω, clavos temonis. ab ἴσχω, ſtn. melius ἔκτω, ab ἔχω, habeo, quia continet.

Ἐσὼς, ῶτος, ὁ, ſtaos, in f. g. ἐσῶτα. perf. part. act. pro ἐσακὼς, per ſyncopen ἐσακὼς, & per crafin ἐσὼς, ῶτος, ὁ, 10 geo. plur. ἐσῶτες. ab ἵσημι, ſto.

Ἔσωσαν, ſint, 3. plur. imperat. præſ. ab εἰμὶ, ſum.

Ἐσώτας, αἱ, nom. plur. ab ἐσὼς. Th. ἵσημι, ſto.

Ἐσώθην, commotus ſom, aor. 1. paſſiv. a σέω, vel σάω, moveo. Th. σεισ, agito.

Ἐσῶλε, ſpoliabat, 3. ſing. imperf. verbi σωλέω. fut. ήσω, prædor, ſpolio. Them. σῶλον, ου, τὸ, præda.

Ἐσωλεύοντο, prædabantur, imperf. act. verbi σωλεύω, ſpolio. Th. σῶλον, ου, τὸ, præda.

Ἔσωσθης, ας, ε, intelleci, aor. 1. ind. act. Attic. pro σωσῆκας, verbi σωσίνω, intelligo. fut. σωσήσω. ex σωὸ, & ἴω, mitto.

Ἔσωσεν, poſtea. ex ὀσ, & ὄσεφ, poſterior.

Ἐσφίγθη, ης, η, jugulatus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαγον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi σφάττω, ſeu σφάζω, f. ξω, jugulo. perf. paſſ. ἔσφαγμαι.

Ἐσφαγμένος, ὁ, macſtaroe, perf. part. paſſ. a σφάσσω, jugulo, macto.

Ἔσφαζον, maclabant, 3. plur. imperf. verbi σφάζω, macto.

Ἐσφαίρωτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi σφαιρόω, in globi modum rotundum facio. fut. ώσω. Th. σφᾶιρα, ᾶ, globus, ſphæra.

Ἐσφάλην, ης, η, deceptus ſum, aor. 2. ind. paſſ. ἔσφαλον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi σφάλλω, decipio. f. a. κλᾶ. p. ἔσφαλκα.

Ἔσφαλμαι, perf. paſſ. ἔσφαλμαι, perf. act. a σφάλλω, decipio.

Ἔσφαξαν, trucidarunt, 3. plur. a. 1. act. verbi σφάζω, jugulo, trucido. fut. άξω. p. m. ἔσφαγμαι.

Ἔσφιγξ ἠχέτα, ſonum excitabant, imperf. verbi σφιγγίζω, gutturis ſonum edo, ſtrepo. Th. σφίγγω, ω, ὁ, ſoous.

Ἔσφηλα, decepi, a. 1, iod. act. verbi σφάλλω, decipio.

Ἔσφιγγεν, ſtringebat, 3. ſing. imperf. act. a σφίγγω, ſtringo.

Ἔσφιγξε, adſtrinxit, ſtringo, 3. ſing. aor. 1. act. verbi σφίγγω, ſtringo, f. γξω.

Ἐσφήνωσαν, obſignavit. 3. ſing. a. 1. act. verbi σφηνίζω, obſignn. f. ίσω. p. ἐσφήνικα. a. 1. paſſ. ἐσφηνίθην. Th. σφηνὶς, ῖδος, ἡ, ſigillum.

Ἐσφηνίθησαν, 2. plur. aor. 1. ind. paſſ. a σφηνίζω, obſigno.

Ἐσφηνωμένος, ὁ, obſignatus, perf. participip. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Ἐσχάρα, ας, ἡ, focus: ara: crofta ex adultione vulneri adhærens.

Ἐσχαρεὼ, ῶος, ὁ, Poet. idem ac Tb. ἑσχάρα, ἡ, focus.

Ἔσχατα, ης, ἡ, extremitas, Jonic. pro ἔσχατα, ας, ἡ. ab ἔσχατος, extremus.

Ἔσχατος, η, ον, extremus, ultimus, poſterior. ἔσχατον, ε, τὸ, extremitas. & adverb. ultime. hinc & ἐσχάτως, adv. extrema, io extremum. q. ab ἔχω, inhibeo. aor. a. ἔσχον. vel ab ἔσχω, inhibeo. Nam qoi ultimi veniunt, obice aliquo fuere præpediti, & inhibiti.

Ἐσχατώσατο, pro ἐσχατώσατο, f. g. ab ἔσχατος, extremus. Th. ἔσχατος, ultimus. Nifi malis, poni pro ἐσχατῶσε, verbi ἐσχατόω, ultimum facio.

Ἔσχε, 3. ſingul. aor. a. act. verbi ἴσχω, habeo. fut. ἔξω. p. ἔσχηκα. aor. a. ἔσχον. aor. 2. ſub. σχῶ. perf. paſſ. ἔσχημαι.

Ἐσχέθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab ἴσχω, habeo.

Ἔσχηκα, perf. act. ab ἴσχω, habeo.

Ἐσχημάτιζον, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi σχηματίζω, effingo. a σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἴσχω, habeo.

Ἔσχιν, perf. activ. verbi σχίζω, findo. f. ίσω. perf. paſſ. ἔσχισμαι. a. 1. paſſ. ἐσχίσθην, ης, η.

Ἐσχίσθην, ης, η, fiſſus ſum, & in 3. plur. ἐσχίσθησαν, a. 2. iod. paſſ. a σχίζω, findo.

Ἐσχόμην, aor. a. med. verbi ἔχω, habeo. vide ἔσχε.

Ἔσχον, ες, ε, habui, aor. 2. ind. act. verbi ἴσχω, habeo. imperf. εἶχον.

Ἔσω, federe faciam, fut. 1. verbi ἵζω, vel ἕω, fedeia facio, colloco.

Ἔσω, intra, adverb. cum gen. hinc ἔσω θεν, intriofecus, comparat. ἐσωτέρω, intcriua. Th. ὡς, in.

Ἐσώθην, fervatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi σώζω, ſervo. fut. σω. perf. paſſ. σέσωσμαι.

Ἔσωσα, fervavi, a. 1. act. a σώζω, ſervo.

Ἐσωφρονίσθην, ης, η, aor. 2. paſſ. verb σωφρονίζω, ſapere doceo. f. γνω. p. σεσωφρόνηκα. quod a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperane. ex σόος, ſeu σάος, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Ἔτ', pro ἔπ, adhuc, etiam.

Ἐτάγην, conſtitutus ſum, aor. 2. ind. paſſ. a τάσσω, vel τάττω, ordino. fut. ξω. p. χα. a. 2. ἔταγον.

Ἐτάζε, examino, inquiro, ſcrutor. f. άσω. inde ἐξεταζω, idem. ἐξέτασις, εως, ἡ, examen, inquiſitio. Id quod verum, τὸ ἔτεον.

Ἐτάθην, extantue ſum, aor. s. ind. paſſ. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα, perf. paſſ. τέταμαι.

Ἔται, οἱ, familiarce, nom. plur. ab ἑτὰς, ὁ, ὁ, ſocius.

Ἑταίρα, ας, ἡ, amica, meretrix. ab ἑταῖρος, ε, ὁ, ſodalis.

Ἑταιρία, ας, ἡ, ſocietas. ab eod. Th.

Ἑταιρίη, ης, ἡ, Jon. pro ἑταιρία, ſodalitium. Sic ἑταιρίος, Jon. pro ἑταῖρος, Jovis epitheton, qoi ſodalitius præſit.

Ἑταίρης, ου, ἡ, impudicitia. ab ἑταίρα, meretrix. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Ἑταιρίζω, fut. ίσω, ſodalis fio, opitulor. ejuidem themaris.

Ἑταῖρος, ε, ὁ, ſodalis. hinc ἑτοιμὸς, ος, ὁ, ſodalitas. ἑταίρα, ας, ἡ, amica. q. ab ἔτας, vel quaſi ἅτερος, alter idem. Ἑταῖρος, ὁς ἕτερος.

Ἐτάκεδ, Dor. pro ἔτηκε, tabeſcebae, 3. ſing. imperf. a τήκομαι, liqueſco. a. 2. paſſ. ἐτάκην. Th. τήκω, liquefacio.

Ἐτάκην, liquefactue ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Ἐταλάντιζον, 3. ſing. imperf. act. verbi ταλαντίζω, miſerum, & ærumnoſum voco. fut. σω. a τάλας, αντος, ὁ, miſer. Th. ταλάω, f. ήσω, ſuffero.

Ἔταμον, ſcidi, ani. 2. act. verbi τέμνω, ſcindo. f. 2. ταμῶ.

Ἐτανύσθη, 3. ſing. a. 2. ind. paſſ. verbi τανύω, idem ac τετάνυσο, tendo. Th. τείνω, idem.

Ἔτυξε, ως, ε, a. 1. ind. act. ἐτεύξαμεν, ω, κτο, aor. 1. med. a τεύχω, vel τεύτω, ordino. f. ξω. p. χα.

Ἐτάφρευσα, ας, ε, a. s. ind. act. verbi τα φρεύω, conturbo. f. ξω. p. τετάφρευκα. præt. paſſ. τετάφρευμαι. a. 1. paſſ. ἐτα φρεύθην, ης, η, & 10 3. pl. ἐταφρεύθησαν.

Ἐτάφρευσαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. a ταράττω, conturbo.

Ἐτεκμήρατο, 3. ſingul. a. 1. med. geminato ex, Poet. ex ἑταιρίζω, pro ἑταιρίζω, ſodalis fio, opitulor.

Ἑτεκόμην, 3. ſingul. a. 1. med. geminato ex, Poet. ex ἑταιρίζω, pro ἑταιρίζω, ſodalis fio, opitulor.

Ἑτεκόμην, ὁ, ὁ, Poet. pro ἑταῖρος, ſodalis, in gen. plor. ἑτάροι.

Ἐτεκμήρ, ῆ, ὁ, inquiſitio, tormentum, ab ἐτάζω, inquiro.

Ἔτεκον, κτω, a. 1. imperat. activ. ab ἐτεύζω, examioo. f. ώσω.

Ἐτάφθην, ſepultus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi θάπτω, ſepelio. f. ψω. a. a. ἔταφον. p. m. τέθαπτα.

Ἐτάχυνον, ες, ε, imperf. verbi ταχύνω, accelero. Them. ταχὺς, celer.

Ἔτεκ, accuſ. plur. ab ἑτὸς, ὁν, ὁν, τὸ, anous.

Ἐτεθήλει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi θάλλω, vireo. f. θαλῶ. præt. med. τέθηλα.

Ἐτέθην, poſitus ſum, aor. 1. ind. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. aor. 2. ἐτέθην.

Ἐτέθνεα, Jon. pro ἐτεθνήκει, 3. ſing. pluſq. perf. med. verbi θνήκω, ſepelio. Alii a, θνήσκω, ſtupeo, vel θνάω. f. ψω. p. τέθνηκα. p. m. τέθναμαι.

Ἐτεθνήκειν, obieram, pluſq. perf. ind. act. verbi θνήσκω, morior. f. 2. med. θνήσομαι. p. τέθνηκα, a. 2. ἔθανον. p. m. τέθναμαι. hioc iof. τεθνήκειν.

Ἔτειλαν, aor. s. ind. activ. verbi τέλλω, perficio, facio. a. 1. ἔτειλα.

Ἔτεινα, extendi, a. 2. act. verbi τείνω, teodo. f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐτεο-, αία, αιον. aoouus, a, om. Them. ἔτο-, τό, annus.

Ἐτειρεν, affligebat, a τείρω, affligo.

Ἐτειρετο, aonfectus erat. 3. fiog. imperf. paff. a τείρω, affligo, veao. fut. τερῶ. p. τέτειρκα. a. 2. ἔτειρον.

Ἐτεκ', pro ἔτεκε, peperit, 3. fing. a. 2. ἔτεκον, ες, α, varbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. p. m. τέτοκα.

Ἐτεκνοκτίνετο, 3. fiugul. aor. s. med. verbi τεκνοκτονέω, liberos procreo. ἐτεκνοκτόεν, 3. imperf. act. a τέκνον, τό, fœtus, quod a τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Ἐτέκνωθεν, Boeotice pro ἐτεκνώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. paff. a τεκνόω, liberos procreo, gigoo.

Ἐτελέοντο, perficiebatur, 3. fingul. imperf. paff. Jon. & Poet. pro ἐτελέετο, per pleonaſmum Ϝ ι, verbi τελέω, perficio. Th. τελο-, εο-, τό, finis.

Ἐτέλεσσε, perfeceruot, pro ἐτέλεσεν, imperf. act. ab eodem verbo, & Themate.

Ἐτελέυτα, ας, ε, coofummavi, a. τ. ind. act. varbi τελεύω, perficio. f. εύσω. ejuſdem thematis.

Ἐτέλεσε, ας, ε, perfeci, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλο-, fiois.

Ἐτελέοθεν, ης, α, a. 1. ind. paff. ab eodem verbo, & thomate.

Ἐτέλεσσα, ας, ε, Poetice. pro ἐτέλεσα, perfeci. aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Ἐτελέτα, 3. fingul. imperf. act. a τελέτάω, ad finem perduco, deſino. f. ήσω. a. 1. ἐτελέτησα, ας, ε. Them. τέλο-, εο-, τό, finis.

Ἐτελλε, imperf. activ. a τέλλω, mando. a. s. ἔτειλα.

Ἐτεμον, iocidi, aor. 2. verbi τέμνω, vel τάμνω, feco. fut. τεμῶ, & τμήσω. perf. τέτμηκα. a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμαγον. p. m. τότμος.

Ἐτεόκλειοι χάριτες, fic appellatæ ab Eteocle Cephili filio, qui primos Gratiis ſacrificium feciſſe fertur.

Ἐτεός, ῆ, ός, verus, Poet. idem, ac ἐτός, ή, όν, idem. inda ἐτεόν, adv. vere. Th. ἐών, fum.

Ἐτεραλκής, ές-, ός, ή, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἄλκιμον. ab ἕτερο-, ε, ό, alter, & ἀλκή, ῆς, ή, robur.

Ἐτέρωθι, Poet. adv. pro nomina ἑτέρα. Th. ἕτερο-, alter.

Ἐτερογλώσσο-, ε, qui diverſæ linguæ eſt. ab ἕτερο-, ω, ον, altar, a, um. & γλῶσσα, ης, ή, liagua.

Ἐτεροδιδασκαλέω, ῶ, diverſam doctrinam doceo. f. ήσω. ab ἕτερο-, alius, & διδάσκω, doceo.

Ἐτεροζήλως, inique. ab ἑτεροζηλο-, qui alio zelo docitur, ab ἕτερο-, alius, & ζηλο-, ε, ό, æmulatio.

Ἐτεροζυγέω, altcram jugi partem traho. inde ἑτεροζυγο-, altera libra pars. ex ἕτερο-, ε, ό, alius, & ζυγός, ῆ, ό, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ἐτερο-, ά, diverſus a reliquis. hinc ἑτεροῖος, ῶ, f. ώσω, altcro, immoto. ἑτερομοθίως, a. 1. iof. paff. Th. ἕτερος, alter.

Ἐτερομοχῶ, aliis ſutdos fum. Syrach. 19. 23. Sed rectius opioor, ἐθελοκωφῶ, ob audio, non libenter audio.

Ἐτερο-, ε, ό, alter. q. ab ἑ ſa ipſum, ipſe aſt alter a me, & te. hinc ἑτερότης, ητο-, ή, diverſitas. ἑτέρωθεν, altera ex parte. ἑτερόω, altero. ἑτέρωσις, εως, ή, alteratio. μεθέτερο-, & ἑκάτερο-, α, ό, neuter. ὁν ἑτέρῳ, ſcil. τόπῳ, alibi.

Ἐτερπεν, delectabat, 3. fingul. imperf. a τέρπω, delecto. f. ψω.

Ἐτερσε, a. 1. act. Æol. a τείρω, affligo, vexo. Vel ut alii volunt a τέρσω, axſicco.

Ἐτέρωθε, & θεν, adv. ex altera parte. Th. ἕτερο-, alter.

Ἐτέρως, adv. aliter, ab eodem thamate.

Ἐτετιλμένος, ον, ν, joſſus aram, ploſq. perf. paſſ. verbi τίλλω, mando. perf. τέτιλκα. a. 2. ἔτιλα.

Ἐτετυπτοντο, 3. fingul. pluſq. perf. paſſ. verbi πυπτεύω, humilio. f. εύσω. perf. τετυπτεύκασι. Them. τυπτικός, ή, ό, humilis.

Ἐτετυχυῖο, Jonic. pro τετυγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. fit ex 3. fingul. ἐτέτυκτο, inſerto ω aoie τυ, & κ verſo iu aſpiratum χ, verbi τύκτω, ordino. f. ξω. p. τέτυχα. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτετύχατο, Jon. pro τετάγμεθοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi τάχω, fabricor, f. ξω. p. τέτάχα. perf. paſſ. τέτάγμαι.

Ἐτετμεν, 3. fiug. imperf. act. verbi τέτμω, inacnio, quod derivatur a τέμνω, feco, ſeiodo. f. τεμῶ, p. τέτμηκα. a. a. ἔτμαγον, ες, ε, & hinc per pleonaſmum litteræ τ, ἔτετμον, ες, ε, ut quidam volunt.

Ἐτετράχει, ας, ε, pluſq. perf. verbi τράχω, aſper, & ſalebroſus ſom. f. ξω. p. τέτραχα. Th. τραχύς, έο-, ύ, aſper, ſcaber.

Ἐτετύκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi τυγχάνω, aſſequor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυχόμην, & per teduplic. Jon. & conſerſiooam aſpiratæ io tenuem, ἐτετυκόμην, κ, ετο.

Ἐτέτυπτο, factus etat, 3. fiog. pluſq. perf. paſſ. ἐτετύγμην, ξαι, κτο, verbi τάχω, fabricor.

Ἐτετύφετο, Joo pro ἐτετύφοντο, & ἐτετύφεσο, pro ἐτετύφου, pluſq. perf. act. a τύπτω, verbero. f. ψω.

Ἐτεχ', pro ἔτεκε, ob ſcquentem aſpiratum. 3. fiogul. a. 2. act. ſerbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Ἐτήκθην, oatus ſum, aor. s. ind. paſſ. a τήκω, pario.

Ἐτη, τό, anni. nominat. plur. ab ἔτο-, εος, τό, annus.

Ἐτήκετο, liqueſcabat, imperf. med. verbi τήκω, Dor. τάκω, liqueſacio. f. ξω. p. m. τέτηκα.

Ἐτήρει, ſervabam, imperf. act. a τηρέω, ſervo. imperf. ἐτήρεον, ω. f. ήσω. p. τετήρηκα.

Ἐταῖος, ἑο-, ός, ή, ον, dubius, quaſi anceps robur. Et ſic dicitur victoria, quia alteri ſemper tribuit ἄλκιμον. ab ἕτερο-, ε, ό, alter, & ἀλκή, ῆς, ή, robur.

Ἐτέρωθι, Poet. adv. pro nomina ἑτέρα. Th. ἕτερο-, alter.

Ἐταῖρος, ε, ό, ſocius, amieus. in plur. οἱ ἕται, ſocii. q. ab ἅθο-, cum quo oobis vitæ conſuetudo. Amicitia eoim firma noo cootrahitur, niſi diuturna conſuetudine. Ἐταῖρος argo fortaſſe ab ἔτος, aonus, quod aooi requirantur ad incundam amicitiam, & ad ſtabilieodum amorem.

Ἐταπήμην, & ἐτηπήμην, perf. Att. pro ἐπεπήμην, præparavi, verbi ἑτοιμάζω, paro. Them. ἑτοιμο-, ό, promprua, & paratus.

Ἐτήτυμο-, per anadipl. ſeu epentheſ. Poet. pro ἔτυμο-, ε, ό, ή, verus. ἐτύμως, & ἐτήτυμον, adv. vara.

Ἐτι, adhuc, inſuper, amplius. q. ab ἐμί, ſum, ſcil. διυτius.

Ἐτίθη, ponebat. 3. fiogul. imperf. act. quaſi a τιθέω, imperf. ἐτίθεον, ες, εος, ες. Them. τίθημι, pono. for. θήσω. p. τέθηκα. a. a. ἔθην. a. 2. opt. θείην. a. 2. iad. med. ἐθέμην, σο, το, aor. 2. inf. med. θέσθαι.

Ἐτίθᾶ, Dor. pro ἐτίθη, ponebaris.

Ἐτίθη, poocbatis, a. fing. imperf. paſſ Joo. pro ἐτίθεσο. ab ἐτιθέμην, σο, imperf. a verbo τιθημι, pono.

Ἐτικτον, ες, ε, impeiſ. act. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον. a. 2. ſub. τόκω. a. 1. paſſ. ἐτέχθην. præt. m. τέτοκα.

Ἐτίμησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. ἐτιμησάμην, ω, ατο, & ia 3. plur. ἐτιμήσαντο, a. 1. med. verbi τιμάω, honoro. Them. τίω, honoiem exhibeo, colo.

Ἐτινάσσετο, concuticbatur, imperf. paſſ. a τινάσσω, quatio. fut. ξω. p. τετίναχα.

Ἐτίμων, honorabamue, 3. plur. impeiſ. act. a τίω, honoro, colo.

Ἐτιτα, ας, ε, coloi, aor. 1. iod. act. verbi τίω, honoro ſ. τίσω. p. τέτικα.

Ἐτιτάνετο, extandebatur, 3. fing. imperf. paſſ. a τιτάνω, quod a τείνω, teodo, f. τενῶ. p. τέτακα.

Ἐτλῆν, ης, η, fuſtinui, a. 2. iod. a τλάω, tolero. f. τλήσω, p. τέτληκα. Tham. τηλάω, idem. hinc per ſyncop. τλᾶν, & τλῆναι.

Ἐτμαγεν, diffecti font, Boeot. ſyneop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. ἐτμάγην, varbi τμήγω, vel τμήσσω. fut. 2. τμαγῶ. a. 2. ἔτμαγον. Them. τέμνω, feco.

Ἐτμαγον, aor. 2. ut & ἔτμαγον, ajuſdem verbi.

Ἐτμηθεν, excifus fum. aor. 1. ind. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. fut. μῶ, præt. τέτμημαι.

Ἐτμῆξε, ſcidi, aor. 1. ind. act. verba τμήσσω, ſeco. fut. ξω. Thema τάμνω, ſcindo, ſeco.

Ἐτο-, έο-, τό, puls ex legominibus. q. ab ἔδω, edo. Eſt aliquid erebro ἐδώδιμον, id eſt, edule. Hioc ἐτήριον, cochlear, quo ἐτο- ἁρώμεν, pultem haurimus.

Ἐτοιμα, τά, parata, nom. plur. n. g. ab ἕτοιμο-, ό, promptus, paratus.

Ἐτοιμάζω, paro. fut. άσω, præt. ἑτοίμακα. aor. 1. inf. act. ἑτοιμάσαι, aor. 1. imperat. activ. ἑτοίμασον, άτω, & in plural. ἑτοιμάτατε. perf. paſſ. ἑτοίμασμαι, ασο. hinc ἑτοιμασία, ας, ή, præparatio.

Ἐτοιμο-, ſive ἑτοῖμο-, ε, ό, ή, Att. promptus, paratus. q. ἑτός ὡς εἶμαι, id eſt, miſſus in viam. ab ἵημι, mitto. acl ab ἑτός, bonus. hinc ἑτοίμως, promptc, adv. ἑτοιμάζω, paro. f. άσω.

Ἐτόλμων, 3. fing. impeiſ. verbi τολμάω, audeo. imperf. ἐτόλμεον, ω, εες, ες. f. ήσω. p. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα, Dor. ἐτόλμασα. Them. τόλμα, ης, ή, audacia.

Ἐτος, ἄτλω, dur[illegible] 2. act. verbi τέμνω, mitto. a. 2. ἔτλην.

Ἐτο-, εο-, τό, aoous. q. ab ἔω, eo, quia ſemper procedit. vel ab ἑτός, miſſus, id eſt, valox, & labilis. hine ἑτήσιο-, α, ό, ή, aonuns. ἐνιαύτιος, έο-, ό, ή, decennis, decennalis. δίετης, ές-, ό, ή, bimus.

Ἐτός, ῆ, & ἐτεός, ῆ, ό, vetus, bonos. q. ab ἐμί, ſum. Ens aoim verum bonum. Eſt & ἑτός, adv. fruſtra, temare. ab ἐμί, ſum, per aotiphraſin.

Ἐτραγον, a. 2. ind. act. verbi τρώγω, rodu. f. τρώξομαι.

Ἐτρεπ', pro ἔτρεπε, evertit, 3. fingol. a. a. act. verbi τρέπω, verto. fut. ψω. p. ο. aot. 2. paſſ. ἐτράπην. p. m. τέτροπα. aor. 2. med. ἐτραπόμην, & in 3. plur. ἐτράποντο.

Ἐτρέφοντο, usas colebant, 3. plur. imperf. act. verbi τρέφω, factum ex f. 2. τροπῶ verbi τρέπω, verto.

Ἐτρέφατ', pro ἐτράφητε, 3. fing. aor. a. med. vide ἔτραπ'.

Ἐτράπην, ης, η, a. 2. paſſ. a τρέπω, verto. vide ἔτραπ'.

Ἐτραπόμην, ε, ετο, a. 2. med. ab ἔτραπον a. 2. act. verbi τρέπω, verto.

Ἐτράφην, educatus ſum, & in 3. plur. ἐτράφησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. a. ἔτροφον.

Ἐτυχεν, ες, ε, aor. 2. act. vide ἐτρόφην.

Ἐτρεμε, tremebat, 3. fing. impeiſ. act. a. τρέμω, idem ac τρέω, tremo.

Ἐτρεσε, ας, ε, tremui, aor. 1. iod. act. verbi τρέω, tremo, trepido. fut. τρέσω.

Ἐτρέφετ', pro ἐτρέφετο, 3. fiog. imperf. paſſ. a τρέφω, alo, nutrio.

Ἐτρεφον, ες, ε, impeiſ. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω. p. τέτροφα. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Ἐτρηρε, perforavit, 3. fingul. aor. 1. act. verbi πτήρω, ſeu πτήρημι, trrebio. fut.

τρίτω, tanquam a τρίω.

Ἔτρεγον, a. a. ind. act. verbi τρέχω, stridio. p. m. τέτρεγα.

Ἐτρύγων, vindemiabant, 3. plur. imperf. act. ἐτρύγων, ωμ, verbi τρυγάω, vindemio; fruges colligo. Th. τρύγη, ης, ἡ, vindemia.

Ἔτρυπα, Dor. pro ἐτρύπησα, & hoc Jon. pro ἐτρύπα, pro 3. singul. imperf. verbi τρυπάω, perforo. Tb. τρύπη, ης, ἡ, foramen.

Ἐτρώθην, ης, η, a. 2. ind. passiv. verbi Τιτρώσκω, frango, frango luau. fut. ωθήσομαι. p. σω. perf. pass. τέτρωμαι.

Ἐτρυφήσατε, a. plur. a. 2. act. verbi τρυφάω, in deliciis vivo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. Th. Τιτρώσκω, frango luxu.

Ἔτυσσα, vulneravi, aor. 1. ind. act. verbi πτύσσω, vulnero, lædo. f. τύψω, tanquam a τύπω.

Ἐτύθην, immolatus fum, enphoniæ gratia, pro ἐθύθην. a. 1. iad. pass. a θύω, f. θύσω, macto, fecrifico.

Ἐτυλίχθην, ης, η, a. 2. ind. pass. verbi πλέκω, perfcrutor. f. ξω. Th. τύλος, ε, ὁ, cellus, duriries cellafe.

Ἔτυμα, τά, vere, nom. plur. n. g. cb ἔτυμος, verus.

Ἔτυμος, ε, ὁ, ἡ, verus. dat. plur. Jon. ἐτύμοισιν. ἐτήτυμος, ε, ὁ, ἡ, idem. ἐτύμως, vere, adv. q. ab ἐτός, verus; vel ab ἐτός, verus.

Ἐτυπτανίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paff. a τυπτανίζω, diftendo. fut. ίσω. p. τετυπτάνισμαι, a τύπτανον, ſeu τύμπανος, ε, ὁ, inſtrumentum, quo pulſato, ſonus cietur.

Ἔτυπτα, Doric. pro ἐτύπτων, fauciatus fum, c. a. paſſiv. a τύπτω. ἐτύπτα, pro ἐτύπτησαν, Bœot.

Ἐτύπθη, Bœot. pro ἐτύθη τησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. a τύπτω, verbero.

Ἔτυχε, 3. ſing. a. 2. ἔτυχον, ες, ε, verbi τυγχάνω, neaciſcor. f. τεύξομαι. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἐτύχθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi τεύχω, febricor, ſum. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Ἔτυχον, ες, a. a. verbi τυγχάνω, naneiſcor.

Ἔτη, gen. pl. ab ἔτος, εος, τό, annus.

Ἐτώσιε, inenic, ecc. plur. cb ἐτώσιος. hoc ab ἐτός, cdv. fruſtra. Th. ὠμί, ſum, per antiphreſin.

Ἐτωσιεργός, qui ineaſſum leborat. cb ἐτώσιος, tnane, & ἔργον, ε, τό, opus.

Ἐτώσιος, inanis, caſſus. ab ἐτός, fruſtra, temere.

E Υ.

Εὖ, belle, feliciter, adv. In compoſitione ac anne felicitatem deaotat, nunc feciliratem. cb εὖς, bonus.

Εὔα, ας, ἡ, aomen primæ matris, Eva. Hebr. vivificans.

Εὐαγγελίζω, læta aanuntio, evangelizo. f. ίσω, & Att. ιῶ. p. εὐαγγέλικα. a. s. εὐηγγέλισα. a. r. inf. εὐαγγελίσαι. perf. paſſ. εὐηγγέλισμαι. a. 1 paſſ. εὐηγγελίσθην, ης, ν. a. r. pert. paſſ. εὐαγγελιστέος, imperf. paſſ. εὐαγγελιζόμην, ε, ετο, f. r. m. εὐαγγελίσομαι. a. s. m. εὐαγγελιοῦμαι, ῶ, ῶσι. a. a. inf. m. εὐαγγελίσασθαι. ex εὖ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγέλιον, ε, τό, fauſtus, ac lætus nuntius, evangelium. ab εὖ, & ἀγγελία, ας, ἡ, nuntius. Tb. ἀγγέλλω, nuntio.

Εὐαγγελιστής, ῆ, ὁ, Evangelii præco, Evaagelifta. cb eodem themate.

Εὐάγγελος, ε, ὁ, qui fauſta aunciat.

Εὐάγνη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐάγων τιμή, honor, qui ſequitur aliquem ob certamina præclare certata. Ea εὖ, & ἄγων, ωνος, quod ab ἄγω, ξω. Alii rectius putant, hoc εὐάγων eſſe gen. plur. qui cum μητέρων, jungendus, & duct. ab εὐαγὴς, ης, ὁ, ἡ, pro recte inſtituto in re aliqua. Hiac εὐαγωγία, recta educetio, & inſtitutio. ἐκ τῶ εὖ ἄγω, τὸ κριὸς πεπλέκω.

Εὐάδε, placuit, 3. ſing. a. 2. pro ἤρεσε, plcon. Æolic. ϝ υ, & mutato ſimul ſpiritu. ἤρεσε vero per reſolutionem Jon. pro ἦδε, a. a. verbi ἀνδάνω, vel ἄδω, pleceo. Alii voluar eſſe præt. m. verbi ἄω, placeo. p. m. ἦδε, & ſolutione ἤρεσε. part. med. ἡδύς.

Εὐαίε, det. ſing. ab ἀναίς, ίδος, ἡ, ἁ, qui bene a ventis perfletur. ea ἀ, bene, & ἄω, vel ἄημι, ſpiro.

Εὐαμερίδης, Evæmonides, nomen proprinm.

Εὐανθήσ, κ, ὁ, Poet. beae, vel valde leudetus. Ex εὖ, bene, & ἀνέω, laudo.

Εὐαίρητος, ὁ, ἡ, qui facile cepi poteſt. ex ἀ, & αἱρέω, capio.

Εὐαισθησία, ας, ἡ, ſeafunm vigor. ex ἀ, bene, & αἰσθάνομαι, feotio. f. ήσομαι. p. ᾔσθημαι. a. a. med. ᾐσθόμην.

Εὐαίων, ωνος, ὁ, Evæon. accnſ. ſingul. Εὐαίωνα.

Εὐαλκέστατος, Dor. pro ἐυαλκέστατος, η, ὁ, ἡ, qui bonam, vel pulchrem colum habet. ex ἀ, & ἀλακάτη, ἡ, colus.

Εὐαμερία, ας, ἡ, Dor. pro ἀμερία, ας, ἡ, diei bonitas, & ſerenitas. Et pro ſecundarum rerum flatu & treaqaillitate. ex εὖ, & ἀμέρα, dies.

Εὐάνεμος, Poet. & Dor. pro ἔνεμος, η, ὁ, ἡ, ſecuadus ventus. ex εὖ, & ἄνεμος, ὁ, vearus.

Εὐανθεῖς, εῖ, ſlnrentes, nom. plur. ab ἀνθέω, ἐῶ, ὁ, ἡ, pro ἀνθηλὸς, florens, & τὸ ἄνθος. ab εὖ, & ἄνθος, εος, τό, flos.

Εὐανθέων, ε, ὁ, floridus. Vide ἀνθήεις.

Εὐανορία, ας, ἡ, Dor. & Jon. pro ἀνορία, ἡ, ſtrenuitas, fortitudo. Vide ἀνήρ, geaerans bonos virus.

Εὐάνωρ, ορος, ὁ, Poet. Dor. & Jon. pro ἄνωρ, generans bonos viros. ex εὖ, bene, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Εὐαπάτητος, ὁ, ἡ, Jon. pro ἀπατήτος, facilis tarratu. ex εὖ, ἀπὸ, & ἄγω, duco, aarro.

Εὐαρεσία, ας, ἡ, pleceo. f. ήσω. p. ἀρέσκω. aor. s. ἤρεσκον. aor. s. inf. act. ἀρεσέσκειν. præt. paſſ. ἀρεσέσκομαι, delectot. ex εὖ, beae, & ἀρεστός, placitus. Tb. ἀρέσκω, pleceo.

Εὐάρεστος, η, ὁ, ἡ, acceptus. hinc ἀρέσκω, edv. ed placirum.

Εὐάρματος, η, ὁ, Poet. qui bonum habet currum, & feliciter eo utitur. ex εὖ, & ἅρμα, cutrus.

Εὐαχής, ές, ὁ, Poetic. & Dorie. pro ἀχής, qui bonum habet ſoaum, canorus.

Εὐβοια, ας, ἡ, Eubœc, eſt nomen loci. ex εὖ, & βόω, peſco.

Εὐβοτος, ὁ, ὁ, bene paſtus. ex εὖ, & βόω, paſco.

Εὐβουλία, ας, ἡ, bonum conſilium. ex εὖ, bene, & βουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Εὔβουλος, η, ὁ, conſultus, prudens, qui beae conſulit alteri.

Εὖγε, Lat. euge, leudentis, & exultantis edverb.

Εὐγένεια, ας, ἡ, nobilitas. ἀγένης, ἐος, ὁ, ἡ, nobili genere ortus, generosus. ex εὖ, bene, & γένος, εος, τό, genus. Th. γίνομαι, nelcor.

Εὔγμαι, perf. paſſ. ab ἔχομαι, precor. f. ξομαι.

Εὐγνώμων, ονος, ὁ, æquus vir, candidus. ea εὖ & γνώμη, ονος, ὁ, ἡ, engattor, index. quod a γνώμη, ης, ἡ, ſenteotia, coafilium. Tb. γινώσκω, cognoſco. fut. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. a. ἔγνων.

Εὐδαιμονέστερος, η, ὁ, felicior, compar. ab εὐδαίμων, felix.

Εὐδαιμονία, beatus ſum. f. ήσω. ex εὖ, bene, & δαίμων, Deus, fortuna.

Εὐδαιμονίζω, beatum judico.

Εὐδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, beatus. hinc εὐδαιμονία, felicitas.

Εὕδει, 3. ſing. imperf. Jon. pro εὗδε, ες, e. εὕδω, dormit, 3. ſing. præſ. ind. εὕδει, præſ. inf. cb εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.

Εὐδέκει, ceſſat, Jon. pro εὐδῇ, 3. ſing. præſ. ſub. activ. ab εὕδω, dormio.

Εὐδία, ας, ἡ, ſerenitas. hinc εὐδιόω, ſerenus. ex εὖ, & διός, quod cerem ſignificet. ut ſit ἐυκαιρία, opportunitas, occeſio. a ΖΔΣ, Jupiter, aer. genit. Διός.

Εὐδιανός, ή, όν, Dor. pro εὐδιεινός, tepidus. Ab εὐδία, ſerenitas.

Εὐδομοτόμος, ε, ὁ, Dor. pro εὐδμοτόμος, bene ædificatus.

Εὐδόμοτόμος, ε, ὁ, ἡ, bene ædificatus. gen. plur. εὐδομοτόμων. ex εὖ, bene, & δόμος, ſtruo. f. μῶ. p. δέδομαι.

Εὐδοκέω, ῶ, acquieſco, volo, bone exiſtimatione fum. fut. ήσω. p. εὐδόκηκα. a s. εὐδόκησα, & Att. ηὐδόκησα. q. ex ἀ, & Th. δοκέω, videor. fut. ήσω, & δόξω. Hinc εὐδοκία, benevolentia, favor.

Εὐδοκία, ας, ἡ, beaevolentia.

Εὐδοκιμέω, bene exploro. f. ήσω. a. r. pert. εὐδοκιμήκας, ex εὖ, & δοκιμάζω, exploro. Th. δοκέω, videor.

Εὐδοκιμέω, bene audio, clarus ſum. f. ήσω. ex εὖ & δόκιμος, ος, ὁ, probatus, quod a δοκέω, videor.

Εὐδοκιμήτες, οῖ, plur. num. perf. part. act. εὐδοκιμήσας, a. r. inf. act. ab εὐδοκιμέω, bene audin, clarus ſum.

Εὐδόκιμος, η, ὁ, probetus, & laudatus, ab eodem rhem.

Εὕδοντ, pro εὕδοντα, dormientem, acc. ſing. pert. præſ. ab εὕδω, dormio. fut. εὑδήσω.

Εὐδοξία, ας, ἡ, celebritcs. ab εὖ, & δόξα, ης, ἡ, glorie. Tb δοκέω, videor.

Εὕδω, dormio. f. εὑδήσω, p. κα. hinc κοιδάλλω, idem, q. ab ἔω, colloco: cubantes fe ed ſonum componunt. Vel ch εὖ, & ἔδω, edo. qui enim liberalius ſe cibis invitant, ſunt ne plurimum lenti juxto, ac ſomaolenti.

Εὐδύη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐδυνος, η, ὁ, ἡ, decenter vnlatus. ex εὖ, & δύνη, veſtis ſplendide.

Εὖε, torret, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὔω, vel ἕω, nro. f. εὑσω.

Εὐειδής, ές, ὁ, ἡ, ſpecio ſus, ex εὖ, & εἶδος, εος, τό, forme. Thema εἴδω, viden.

Εὐειδέστερος, bene ſcientis, genit. ſing. pert. particip. ab εὐειδώς, ότος, per crafia pro εὐειδώτος. cb εὖ, & εἴδω, ſcio, fut. ἰδήσω.

Εὐεξία, ας, ἡ, boaa corporis habitudo. ab εὖ, & ἔχω, habeo.

Εὐεπίλου, facuodiam, acc. ſing. Jna. ab εὐεπία, ας, ἡ, fecundia. εὐεπής, ές, ὁ, ἡ, facundus. ex εὖ, & ἔπος, dico.

Εὐεργάτας, ω, ὁ, Dor. pro ἐργάτης, ου, ὁ, beaeficus.

Εὐεργές, τό, fabreſactum, n. g. ab ἐνεργής, ές, ὁ, ἡ, bene febricatus. ex εὖ, & ἔργον, ε, τό, opus.

Εὐεργεσίων, gea. plur. Æol. pro εὐεργεσιῶν, ab εὐεργεσία, ας, ἡ, beneficeatia Th. ἔργον, opus.

Εὐεργετήσας, ά, a. r. part. paſſ. εὐεργετήσας, 3. ſingul. præſ. ſub. ab εὐεργετέω, benefacio.

Εὐεργετήματα, τά, beneficia. dat. plural. εὐεργετήμασι. ab εὐεργέτημα, ατος, τό, beneficium.

Εὐεργέτης, ε, ὁ, beneficus. gen. pl. εὐεργετῶν. acc. plur. εὐεργέτας, ab eodem themare.

Εὐεργός, ή, ὁ, ἡ, them. Poet. pro εὖ ἠργασμένος, beae fectus.

Εὐεπέστω, credo ſcribendum ἐυπέσω. ο. r. ind. act. ab ἐυπετέω, placeo.

Εὐεπής, ές, ὁ, ἡ, bene ſeptus. ab εὖ, bene, & ἔπος, εος, τό, ſeptum. Th. ἔω, iacludo.

Εὐζωά, ᾶς, ἡ, Dor. pro ἐζωή, ῆς, bona, & beara vita. ex εὖ, & ζωή, vite. Th. ζάω, vivo.

Ἔζωκεν, gea. Jna. cb ἔζωκα, ας, ὁ, ἡ, for-

Digitized by Google

ἡ, formosa. ex εὖ, & ζωὸν, ciago. f. ζώσω. hinc ζώη, ἡ, anna.

Εὐαγγέλλω, nuntiatos sum, aor. 2. ind. pass. verbi Εὐαγγέλλω. ex εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. a. e. ἤγγειλα.

Εὐαγγελίζετο, 3. sing. imperf. passiv. verbi Εὐαγγελίζω, lata annuntio, bonum nuntium affero.

Εὐαγρὼς, ὁος, ὁ, ἡ, per pleonasmum τὸ ἡ, pro Ἄγριος, generosoe. ex εὖ, & γένομαι, nascor.

Εὐάδης, εῖ, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, simplex: item stultus ne. ex εὖ, & ἦθος, εος, τὸ, indoles. hinc εὐήθως, simpliciter: temere adverb.

Εὐάκης, εῖ, ὁ, ἡ, valde acutus. ex εὖ, & ἀκὴ, ἧς, ἡ, mucro.

Εὐάπτω, imperf. activ. verbi εὐάπτω, sum corpore bene habito. ab εὐάκτης, α, ὁ, ex εὖ, bene, & ἔχω, habeo.

Εὐάλιῳ, dat. sing. ab εὐάλιος, α, ὁ, aprione, Soli expositus. ex εὖ, bene, & ἅλιος, ου, ὁ, Sol.

Εὐάμερη, ης, ἡ, Eveni filia. nomen proprium.

Εὐάμης, nom. fluvii.

Εὐάρατος, υ, ὁ, ἡ, Poet. valde amabilis. ab εὖ, bene, & ἐράω, amo.

Εὐάρεστα, placui, a. 1. ind. act. verbi Εὐαρεστέω, libens acquiesco, placeo. ex εὖ, & ἀρεστὸς, gratus. Th. ἀρέσκω, f. ἀρέσω, placeo.

Εὐαλὴς, ὲος, ὁ, ἡ, Poet. pro εὖ θάλλων, bene florens, floridus, uber, virens, adultus. Th. θάλλω, vireo.

Εὐαπάτου, ως, ἡ, bona, & facilis mors. ex εὖ, bene, & θάνατος, ου, ὁ, mors. Th. θνήσκω, morior.

Εὐβάᾳ, dat. sing. Jon. f. g. ab εὐβόη, ας, ἡ, recta. ab εὐβὺς, ὲος, ὁ, ἡ, rectus.

Εὐβοτέοις, υτος, ὁ, a. x. part. act. ab εὐβοτέζω, concinne dispono, compono. ex εὖ, & βοτὸν, pono.

Εὐβοτος, α, ὁ, appositus, aptus, accommodatus, conveniens. ex εὖ, bene, & βοτὸς, positus. Thema βόω, pono.

Εὐβὺς, adverb. statim, confestim, continuo. Thema εὐβὺς, rectus.

Εὐβωσίαν, ας, ἡ, concinna rerum dispositio, ordo. ab εὐβώσιος, ος, ὁ, ἡ, concinnus, & βόω, pono.

Εὐβωλίαν, ας, ἡ, prosper successus: abundantia, annona, fertilitas. ab εὖ, & βωλὸς, acervus. hinc εὐβωλίων, prospero successu utne.

Εὐβωλιῶντα, affluentem, acc. sing. part. præs. ab εὐβωλιάω, exubero, glisco. quod ex εὖ, bene, & βωλὸς, idem ac βῶν, βωὸς, ὁ, ὁ, cumulus, acervus.

Εὐβῶνος, ο, ὁ, ἡ, pulchrum thronum habens. ex εὖ, & θρόνος, υ, ὁ, thronus. εὐβῶνος κόρη, aurora sedem habens bonam. Them. θρόνω, sedeo. f. θρόσω.

Εὐβὺ, statim, recta. adverb. ab εὐβὺς.

Εὐβύγλωσσος, υ, ὁ, Poet. qui veridicam linguam habet, veridicus, sincerus, probus. ab εὐβὺς, rectus, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Εὐβυθμεῦτω, ῶ, rectum cursum teneo. fut. ήσω. p. εὐβυθμήκειν. ab εὐβύθμος, υ, ὁ, qui recto cursu pergit. quod ex εὖ, & ῥυθμὸς, υ, ὁ, cursus. Thema τύχω, curro. a. 2. ἔθυμον. pmt. med. δέθυμμαι.

Εὐβυμάχης, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro εὐθυμάχης, α, ὁ, qui recta ad prælium ceedit: vie foetie. ab εὐβὺς, rectus, & μάχομαι, pugno.

Εὐβυμέω, ῶ, bono animo, & alacri sum. fut. ήσω. p. εὐβύμηκα. a. s. εὐβύμησα. ex εὖ, & θυμὸς, ὁ, ὁ, animus.

Εὐβυμος, υ, ὁ, ἡ, qui est bono, & hilari animo, lætus, alacer, hilaris. hinc adv. εὐβύμως, alacriter. εὐβυμότερον, alacrius, comparat. ab eodem themate.

Εὐβυνάτε, a. plut. a. s. imperat. verbi εὐβύνω, dirigo.

Εὐβυνόμος ὁδὸς, directa via. ab εὐβύνω, dirigo.

Εὐβυντῆρι, accos. sing. ab εὐβυντὴρ, ῆρος, ὁ, corrector. ab εὐβὺς, rectus.

Εὐβύνω, complano, dirigo: item rectum. εὐβύνω λαοῖσι δίκας, recte administrare jura populis. fut. εὐβυνῶ. p. εὐβύνωκα. a. s. εὐβυναι. a. s. imperat. εὐβυναι, ατω. a. 1. ind. pass. εὐβυνθῆν, Att. pro εὐβυνθῆναι.

Εὐβύπνοοι Ζεφύροιο πνοιαὶ, recta spirantes, seu secundi Zephyri flatus. ab εὐβὺς, rectus, & πνέω, spiro.

Εὐβύπορος αἰὼν, recta deducens ævum, ab εὐβὺς, rectus, & πόρω, mitto.

Εὐβυπορῶν, Poet. pro εὐβύνω, dirigere. Hinc εὐβυπορεῖν ὁδὸν, rectam viam ire. εὐβὺ πορεύεσθαι, recta ire. ab εὐβὺς, rectus, & πόρω, transitive. Thema πόρω, transeo.

Εὐβὺς, εῖα, ὺ, rectus, a, um. q. ab εὖ, & θύω, insistatato pro πθύω. Rectum, quod bene positum. Vel ab εὖ, & θύω, cum impetu ruo. Velociter tendit, qui scit se recta tendere; qui de via dubitat, hæsitantiua progeditur. hinc εὐβύνω, dirigo, corrigo. εὐβυντὴς, ῆρ, ὁ, ἡ, & εὐβυντὼρ, ορ, ὁ, director, corrector. εὐβυντὴρ, ῆρ, ὁ, idem. εὐβυνία, ης, ἡ, inquisitio.

Εὐβύτερον, rectius, comparat. ab εὐβὺς, vel εὐβὺ, rectus, rectum.

Εὐβύτης, τος, ἡ, rectitudo, æquitas, justitia.

Εὐβύτορος, υ, ὁ, Poet. in rectitudinem extensus. ab εὐβὺς, rectus, & τύνω, tendo. p. m. τέτυπα.

Εὐβλακτος, υ, ὁ, propitius, placidus, & εὐλατέω, sum propitius. ex εὖ, bene, & ἱλάω, propitius sum. f. ἵσω.

Εὐκαιρία, opportunitatem nancisco, vacat mihi. imperf. Attic. εὐκαίουν, ω. f. ήσω. a. x. Att. εὐκαίρησα. Th. καιρὸς, ὦ, ὁ, occasio.

Εὐκαιρὸς, ας, ἡ, opportunitas, occasio.

Εὔκαιρος, υ, ὁ, opportunus, tempestivus. hinc adv. εὐκαίρως, opportune, tempestive. ex εὖ, bene, & καιρὸς, ὦ, ὁ, temporis opportunitas.

Εὐκάτος, ο, ὁ, ἡ, Poet. pro εὐκάτος, qui facile scindi, secarique potest: scitilie, εὔχιτος, cupressi epitheton. ex εὖ, & κεῖρω, findo. Th. κάω, idem.

Εὐκαλάτειρα, ας, ἡ, placatrix, ea εὖ, & καλέω, mulceo.

Εὔκαλος, υ, ὁ, ἡ, Æolico pleonasmo dicitur pro ἔκηλος, quietus, mitis, placidus. εὐκήλως, placide, tranquille.

Εὐκλέα, inclytam, acc. sing. per syncop. pro εὐκλεέα, dativ. εὐκλεῖ, Poet. pro εὐκλεεῖ. ab εὐκλεὴς, ὲος, ὁ, ἡ, gloriosus, celebris, præclarus, insignis. Th. κλέος, celebro.

Εὐκλεια, ἡ, splendor nominis, gloria. ex εὖ, & κλέος, seu κλεῦος, τὸ, gloria. Est & Deæ nomen, cui apud Bœotios, & Locrus in foro quolibet ara, & statua dicata fuit. A plerisque Diana putatur; a nonnullis Herculis filia.

Εὐκλεῖξαι, a. 1. inf. Dor. pro κλεῖσαι, vide κλείξω.

Εὔκνημος, ίδος, ὁ, ἡ, bene ocreatus, vel armatus. ex εὖ, bene, & κνήμη, ης, ἡ, tibia.

Εὔκολος, υ, ὁ, ἡ, facilis, simplex, promptus. ex εὖ, bene, & κόλον, ο, τὸ, cibus. εὔκολα μῆλα, oves morigeræ.

Εὐκόλως, adverb. expedite, facile. ab εὔκολος, facilis.

Εὐκομίσασθαι, bene recoodere, a. 1. inf. med. ex εὖ, bene, & κομίζω, curo. Th. κομέω, idem.

Εὔκομος, Poet. εὔκομος, υ, ὁ, ἡ, bene, vel pulchre comatus, crinis luxurians. ex εὖ, bene, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Εὐκοσία, ας, ἡ, facilitas. εὔκοτος, ο, ὁ, facilis. ex εὖ, & κόπος, υ, ὁ, labor. Th. κόπτω, scindo, f. ψω. p. m. κέκοπα.

Εὐκόσμως, adv. concinne, recte, ornate, decore. ex εὖ, & κόσμος, ο, ὁ, ordo

Εὐκρατος, gen. sing. ab Ἄκρατος, ος, ὁ, ἡ, temperatus. Th. κεράννυμι. f. άσω, misceo. vel Ἄκρητος, per syncopen pro Ἄκρατος, temperatus.

Εὐκράτου, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐκρῆες, οι, nom. plur. sunt venti Etesii, q. d. puri, non confusi, ubi nullæ sunt nebulæ, ab ἄκρως, purus, liquidus, ordine colloearus, distinctus. Th. κρίνω, discerno.

Εὐκτιτὸς, optative, adverb. ab εὐκτιτὸς, optativue. quod ab εὔχομαι, precor. fut. εὔξομαι, p. εὔγμαι.

Εὐκτιμβὴν, vel Poetic. ἐὐκτιμβὴν, bene ædificata, perf. part. pass. f. g. pro εὐκατατμβὴν, detracto augmento Jon. & abjecto σ, verbi εὐκτίζομαι. Alii scribunt ἐὐκτιμβόω, dici Ælnic. pro ἐὐκτισμένος, vel per syncopen pro κτίζομενος, verbi κτίζω, fabricor. f. σω, p. κα.

Εὔκτιτος, ὁ, bene structus. ab εὖ, & κτίζω, condo.

Εὐκτὸς, ὴ, ὁ, optabilis. ab εὔχομαι, precor.

Εὔκυκλος, ο, ὁ, rotundus, Plato in Timæo. ex εὖ, bene, & κύκλος, ου, ὁ, circulus.

Εὐλαβέω, ας, ὁ, metue, reverentia, circumspectio: cautio, vitatio. ab εὐλαβὴς, ὲος, ὁ, ἡ, qui bene res capessit, circumspectus, religiosus, verecundus, cautus. ab εὖ, bene, & λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Εὐλαβέομαι, ώμαι, vereor. εὐλαβέτο, metuebat, 3. sing. imperf. Att. f. ούμαι. p. εὐλάβημαι. a. x. passiv. εὐλαβήθην, Attic. εὐλαβέθην, ης, ν. a. 2. part. εὐλαβεθεὶς, έντος, ὁ, veritus. Th. λαμβάνω, capio.

Εὐλαβὴς, ὲος, ὁ, ἡ, circumspectus, timidus, religiosus, verecundus. Ex εὖ, & λαβὴ, ansa.

Εὐλαβέτεον, cavendum. verbale ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαβίης, cautionis, gen. Jon. ab εὐλαβία, ας, ἡ, cautio.

Εὐλαβοῦ, præf. imperat. med. ab εὐλαβέομαι, vereor, vito.

Εὐλαὶ, ὧν, αἱ, vermes, proprie qui in corpore, vulnere, aut ulcere nascuntur ea putredine, ἐξ ὧν τὸ εὐλοῦσθαι, quia se convolunt. Iliad. χ.

Εὐλάκα, ης, ἡ, vomer, bidens, ligo. q. ab εὖ, & λακὴς, fissura. vel λαχαίνω, fodio. Vel potius ab εὐλαξ, ακος, ὁ, sulcus.

Εὐλαια, τὰ, frana, lora, habenæ, παρὰ τὸ εἱλεῖσθαι χερσὶ, quia volvuntur manu.

Εὐλιμένη, ης, ἡ, oomeo mulieris. q. bonus portus.

Εὐλογέω, benedico, cum acc. felicia precor, presto: item celebro, laudo, gratias ago. f. ήσω. perf. εὐλόγηκα. a. 1. Attic. εὐλόγησα. perf. pass. εὐλόγημαι. part. perf. pass. εὐλογημένος, η, ον, benedictus. ex εὖ, & λέγω, sermo, verbum. Th. λέγω, dico. f. ξω. præt. m. λέλογα.

Εὐλογηθήσονται, benedicentur, 3. plur. f. t. vide εὐλόγημαι.

Εὐλόγημαι, perf. pass. εὐλογημένος, benedictus, perf. part. ab εὐλογέω, benedico.

Εὐλογητὸς, ὴ, όν, benedictus, a, um, ab iisdem thematibus.

Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio, gratiarum actio, laus: bona oratio, Plato de rep. Item munificentia, munus amicis missum. Paulus 2. ad Corinth. εὐλογίαις dicit collectionee pro eleemosynæ, & collationibus. ἐν εὐλογίαις, benigne. ab eodem them.

Εὔλογος, υ, ὁ, blandus sermo: rationabilis, rationi consentaneus. εὐλόγως, probabiliter, jure.

Εὐμήκης, ες, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐυμήκης, longus, &c. quod vide.

Εὔμηλος, pro εὔμηλος, υ, ὁ, ἡ, pecorosus, bonas habens oves. ex εὖ, bene, & μῆλα, oves.

Εὐμαρὴς, ὲος, ὁ, ἡ, facilis, proclivis, levis. hinc εὐμαρέως, adv. facile.

Εὐμεγέθη, pro fecessu, quo itur, ut alvus easoneretur. vide in ἐυμεγέθης.

Εὐμεθέως, & εὐμεθέως, compendiose. ex εὖ, & μεθοδὸς, α, ὁ, via, compendium. quod ex μετὰ, & ὁδὸς, οῦ, ἡ, via.

Εὐμελίης, ου, ὁ, Jon. pro ἐυμελίης, ος, ὁ,

fraxini peritus. bene haſtatoe. Thema μελία, ας, ἡ, ſtaxinus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benecolentia, placiditas. Ἀμβίου κάρος, cœli clementia. Theoph.

Εὐμενέω, benevolus ſum, propitius. Ἀμενέοντ⊙, gen. ſing. part. præſ. ab εὖ, & μένω⊙, ε⊙, τὸ, animus.

Εὐμενὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, benevolus, benignus, mitis, lenis. compar. Ἀμενέσ⊙ερος. ab εὖ, & μένος, ους, τὸ, animus.

Εὐμεταβολ⊙, ος, ὁ, mutabilis. ex εὖ, bene, μετὰ, & βάλλω, jacio. ſ. λῶ. p. m. βέβολα.

Εὐμεταπειθ⊙, ος, ὁ, ἡ, ponitur pro μεταπειστικὸς, & vertitur facilis ad impertiendum. ex εὖ, & μεταπείθομαι, impertior. Th. δίδωμι, do.

Εὐμήκεες, οἱ, nom. plur. ab Εὐμήκης, ους, ὁ, ἡ, bene longus. ex εὖ, & μῆκ⊙, ε⊙, τὸ, longitudo.

Εὐμνημόν⊙ος, ὁ, adject. verbale ab εὖ, bene, & μνημονάω, qui memoria tenetur. quod x μνημονάω, memoria teneo. Th. μνήσομαι, memoro, recordor. ſ. μνήσομαι. p. μέμνημαι.

Εὐμολπ⊙, ο, ὁ, Eumolpus. nomen proprium.

Εὐμορφία, ἡ, formæ præcellene, decor, ſpecies, lætus aſpectus.

Εὔμορφ⊙, ε, ὁ, ἡ, formoſus. ab εὖ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Εὐνάζε, præſ. imperat. act. Εὐνάζω, cubitum jeris, a. ſing. præſ. ſub. paſſ. ab Εὐνάω, ſopio. l. ἀτω. Th. Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναὶ, αἱ, nom. plur. tentoria, Thucyd. ab Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐναιόμεν⊙, ε, ον, bene habitatus, a, um, præſ. part. paſſ. ab εὖ, bene, & ναίω, habito.

Εὐνάτειρα, ας, ἡ, Dor. pro Εὐνάτειρα, ας, ἡ, conjux. ab Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile.

Εὐνίκη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Bene litigane.

Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile: coitus. Item luſtrum, cubile leporis. Xenoph. Inde Εὐνάω, ſopio, dormio. ſ. ἀτω.

Εὐνηθῆτε, concumbens, a. 1. part. paſſ. ſ. g. ab Εὐνάω, ſopio. ſ. ἀτω. Th. Εὐνὴ, cubile.

Εὐνήσ⊙, Jon. pro Εὐνέσ⊙, benevolentior, comparat. Vide in Εὐνέστ⊙.

Εὐνίη, ης, ἡ, & Dor. Εὐνίᾱ, oomen mul. Gr. bona victorix.

Εὐνὶς, ἰδ⊙, ὁ, ἡ, orbus, privatus. acc. ἰδα, ab ἑὶς, unus.

Εὐνοέω, benevolus, vel bene affectus ſum. l. ἀτω. p. Εὐνόημ⊙. vide εὔνοτ⊙.

Εὔνοια, ας, ἡ, benevolentia, favor. ab εὔν⊙, ος, ὁ, ἡ, benevulus. ex εὖ, & νό⊙, ους, ὁ, mens, animus.

Εὐνομέειν, bonis legibus inſtituere. hinc Εὐνομέεσθαι, bonis legibus uti. Εὐνομέσθην, 3. plur. aor. 2. paſſ. εὔνομ⊙, qui bonis legibus utitur. ex εὖ, & νόμ⊙, lex.

Εὐνομίαν, acc. ſing. ab Εὐνομία, ας, ἡ, nom. mul. Gr. legitima. ex εὖ, & νόμ⊙, lex.

Εὔνο⊙, amicum, acc. ſing. ab εὔνο⊙, ος, ὁ, benevolus. ex εὖ, & νό⊙, mens.

Εὐνόστ⊙, ὁ, benevulentiſſimus, ſuperlat. ab εὔνο⊙, benevolus. Εὐνέσ⊙, benevolentior. ab eodem them.

Εὐνοχίζω, caſtro. ſut. ίσω. p. Εὐνόχικα. perf. paſſ. Εὐνόχισμαι. a. 1. paſſ. Εὐνοχίσθην. ab Εὐνοῦχ⊙, eunuchus.

Εὐνοῦχ⊙, ε, ὁ, eunuchus: item dynaſta. ex Εὐνὴ, ῆς, ἡ, cubile, lectus, & ἔχω, habeo, ſervo.

Εὔντα, Dor. & per craſin pro ἔοντα, ſive ὄντα, acc. ſing. part. præſ. ab εἰμὶ, verbi εἶμι, ſum.

Εὔξαο, 2. ſingul. a. 1. opt. med. verbi εὔχομαι, ομαι. ſ. εὔξομαι. a. 2. med. Ἀξαίμην, ω, ατο.

Εὐξαμένῳ, dat. ſing. ab Εὐξάμεν⊙, ος, ὁ, a. 2. part. med. ab εὔχομαι, precor.

Εὔξῃς, oraveris, 2. ſing. a. 1. m. ſub. εὔξαιμι, ο, αιτο. ab eodem themate.

Εὐξαίατο, ereverunt, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi αὐξάω, creſco. Gen. c. 25. verſ. 27.

Εὔξεσ⊙, bene raſum, politum, acc. ſing. ab Εὔξε⊙, idem ac ἔξε⊙, politus. Th. ξύω. ſ. ξέσω, polio.

Εὐοδίᾱ, ας, ἡ, nomen mulieris, Evodia. Gr. proſpere agens.

Εὔοδ⊙, ε, ὁ, Poet. & Dor. pro εὔσ⊙μος, odoratus. ex εὖ, bene, & ὀζω, oleo.

Εὐόδ⊙, ſeu εὔσ⊙μ⊙, ε, ὁ, bene olens. ex εὖ, bene, & ὀδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Th. ὀζω, oleo. ſ. ὀζήσω, & ὄσω.

Εὐοδέω, ῶ, proſperum iter præbeo. ſ. ώσω. præt. Εὐόδωκα. præſ. paſſ. Εὐόδωμαι, ώσω, proſperum iter habeo, pro ſperor. perf. paſſ. Εὐόδωμαι. a. 1. paſſ. Εὐοδώθην, ης, κ. ſ. ε. paſſ. Εὐοδόσομαι, ab εὐόδος, ο, ὁ, ἡ, iter expeditum habens. ex εὖ, bene, & ὁδὸς, ῦ, ἡ, via.

Εὐόδωσε, ας, ε, proſperum iter præbui, perf. activ. Jon. verbi Εὐόδεω, quod vide.

Εὐόδωσον, proſperum iter præbe, a r. imperat. act. verbi Εὐόδεω, quod vide.

Εὐοῖ, evoe, vox, qua Baccho acclamabatur. q. εὖ οἶ, bene illi. Sic & Εὐάν. Indr Εὔ⊙, ο, ὁ, Bacchi cognomeo, Evius.

Εὐόωσιν, οἱ, affati, præſ. part. paſſ. verbi εὐόω, ſeu εὔω, ſ. ευ, uio.

Εὐορκέν, religioſe juro. ſ. ήσω. præſ. inf. Εὐορκέω. ab εὔορκ⊙, juſtus, fidelis, jurejurando ſtans.

Εὐορκίᾱς, ας, ἡ, jurisjurandi fides, juſtum juramentum.

Εὔορκ⊙, ε, ὁ, ἡ, qui juſjor. o ſum religioſe colit. ab εὖ, bene, & ὅρκ⊙, ε, ὁ, juſjurandum.

Εὔπαλ⊙, ε, ὁ, ἡ, tutus. bonum portum habens. ab εὖ, bene, & ἅλ⊙, ε, ὁ, ſtatio navium. q. ab ἅλω, figo.

Εὐπηγὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, bene compactus, firmus. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, ſeu πηγόω, compingo.

Εὐπηθέω, ῶ, indulgeo voluptatibus. hinc Ἀπηθέω. Jon. pro Ἀπαθέω, voluptas. dicitur & Ἀπηθίη, Jon. pro eodem. Th. πάσχω, patior. ſ. πάσομαι. a. 2. ἔπαθον.

Εὔπαις, αἰδ⊙, ὁ, ἡ, bona indole puer. Item lelix multa prole, vel bonos habens liberos. Thema παῖς, puer.

Εὐπηκτ⊙, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro εὐπηκτ⊙, bene compactus.

Εὐπλόκ⊙, ο, ὁ, ἡ, Poet. & Dor. pro Ἀπλόκ⊙, habens pulchras genas. ex εὖ, bene, & πλοκὴ, ῆς, ἡ, gena.

Εὐπατέρεια, ας, ἡ, claro patre nata, generoſa. ab Εὐπάτωρ, vel Εὐπατὴρ, nobilis. Th. πατὴρ, ὁ⊙, ὁ, pater.

Εὐπατώριον, ο, τὸ, herba quædam, ab Εὐπάτωρ. Vel potius ab ἵππος. dicitur etiam & Ἱππατόριον, De ea Dioſc. l. 2. c. 20.

Εὐπειθὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, obſequens, perſuaſu facilis. ex εὖ, & πείθω, perſuadeo.

Εὐπείθ⊙, ὁ, qui nobilem ſincerum habet. Th. πειθὴς, ῆ, ὁ, ſocer.

Εὐπεπλ⊙, ſeu Ἀπεπλ⊙, ο, ὁ, ἡ, bene indutus, pulchrum habens peplum. gen. plur. Εὐπέπλων. ab εὖ, & πέπλ⊙, ο, ὁ, peplum.

Εὐπηγέστ⊙, ε, ὁ, ἡ, ad circumagendum proclivis: qui facile ſillit, & hæret. ex εὖ, bene, & πηγάνημι, circumſto, tango, quod ex πήγω, & ἴσημι, ſto. Ἀπεπήγεστ⊙ ἁμαρτὼν, tenuiter inhæriens peccatum.

Εὐπετείη, ης, ἡ, Jon. pro Ἀπετείη, facilitas. Ἀπετείης, & Ἀπετῆς, facile, quamprimum. Xenoph. ταῦτα Ἀπετῆς φέρει, hæc ferre nullo negotio.

Εὐπετὴς, facile, o. g. ab Ἀπετὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, facilis. comp. Ἀπετέστερος, facilius, adverb. xb Ἀπετέστερ⊙. ex εὖ, bene, & πίπτω, cado.

Εὐπηκτ⊙, ο, ὁ, ἡ, bene ædificatus, bene compactus. In dat. ſing. Ἀπήκτῳ. ex εὖ, bene, & πήγνυμι, compingo, ædifico.

Εὐπλοκάμων, genit. plur. ab Εὐπλόκαμ⊙, ος, ὁ, ἡ, bene procſtus. ex εὖ, bene, & πλόκαμ⊙, plecto, necto. l. ξω.

Εὔπλοον, Jon. pro Ἄπλουν, uti proſpera navigat one. Thema πλέω, navigo.

Εὔπλοια, vide Ἄπλοια ſequenti.

Εὐπλοία, ας, ἡ, bona navigatio. ex εὖ, bene, & πλέω, navigo. ſ. πλεύσ⊙.

Εὐπλοκαμὶς, ἰδ⊙, idem ac Ἀπλόκαμ⊙, ὁ, pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμ⊙, ε, ὁ, ἡ, pulchroe cincinnos, vel cirros habens. ex εὖ, bene, & πλόκαμ⊙, ε, ὁ, crines flexi, & intorti, cincinni. quod a πλοκὴ, implicatio.

Εὐποιΐᾱς, ας, ἡ, beneficentia, beneficium. ab εὖ, bene, & ποιέω, facio.

Εὐποιῆσ, 3. ſing. præſ. ind. verbi εὐποιέω, benefacio. Th. ποιέω, facio.

Εὐπολέμα, τὰ, fabrefacta. ab εὖ, bene, & πολέω, facio.

Εὔπολις, ὁ, Eupolis. nomen proprium.

Εὐπώλα, ας, ἡ, nomen mulieris.

Εὐποιέω, ῶ, abunde poſſum, eſt mihi facultas: item ſimpl. poſſum, abundo. lut. ήσω. p. Ἀπόημ⊙, & in 3. ſingul. impert. paſſ. Attr. πεποίηται. ex εὖ, bene, & πάομαι, a. 2. m. ſ. ε. paſſ. transitrus. Th. πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Εὐπορία, ας, ἡ, facultas, copia. εὔπορ⊙, expeditus: abundans: perviue. Plato. Ἀπόρως, facile.

Εὐπορίη, ης, ἡ, ſucceſſus, proſperitas. ἐπήρατ⊙, ν, τὸ, facile.

Εὐπορίη, ης. ἡ, rec fecundæ, pulchrum facinus, felicitas. Ariſtot. Ethic. lib. 2. Th. πορίτω, facio. for. ξω. p. χω.

Εὐπρέπεια, ας, ἡ, decor eximius, forma, ornatus. Plato ab Ἀπρεπὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, decore eximius. ab εὖ, bene, & πρέπω, decenue ſum.

Εὐπρεπὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, excellens, decorus, excultus, ſormoſus, ornatus.

Εὐπρηξία, ας, ἡ, Jonic. pro εὐπραξία, felicitas.

Εὐπρόδεκτ⊙, ε, ὁ, ἡ, acceptus: a πρόδεκομαι, ſuſcipio, probo. ex πρὸς, & δέκομαι, capio. f. δέξομαι.

Εὐπρόσῳκ⊙, ος, ὁ, ἡ, apte adhærelcens, & aſſiduus in aliquo negotio, aſſidens, affixus, adhærens. ex εὖ, & πρόσῳκος, aſſidue occupatus: item aſſeſſor. quod ex πρὸς, & ἧμαι, ας, ἡ, ſella.

Εὐπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, facilitas ſermonis. ex εὖ, bene, & προσηγορέω, compello. quod ex πρὸς, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορή, ῆς, ἡ, forum.

Εὐπρόσωπα, τὰ, acceſſu facilis, adject. verbale, ex εὖ, πρὸς, & ὤψ, en.

Εὐπρεπέσσατο, ῶ, ſpecioſus apparco: placeo. Ἀπρέπεσσ⊙, ſpecioſa, pulchra. ex εὖ, bene, & πρέπεσσα, ης, τὸ, facies, perſona, cultus. Th. ἔπρεπα, video. p. m. ὄπα.

Εὐπρεσίων, genit. plur. ab Εὐπρέσιτ⊙, ων, ὁ, pulcher aſpectu.

Εὔπρυμν⊙, ε, ὁ, ἡ, polchram, ſeu bonam puppim habens. ex εὖ, & πρύμνα, ης, ἡ, puppis. Th. πρυμὶς, ῖδ, ὁ, extremus.

Εὔπωλ⊙, ε, ὁ, ἡ, producens bonoe equos. ex εὖ, bene, & πῶλ⊙, ε, ὁ, pullus.

Εὐρὰ, αἱ, lerramenta axi loſixa, ut a rota non xtteratur. Thema Ἄρω, latue.

Εὑρήκαμ, inveni, per ſyncopen pro Ἀρεῖν, ω, ωτε, a. 2. med. verbi Ἀρίσκω, invenio. ſ. Ἀρήσω.

Εὐρὺ, ex obliqun. poſitá re in εἶρος, εος, id eſt, latitudinem. Alii volunt Jondici pro πλάτος, per aphæreſin, a πλάτος, ους, τὸ, latus, enſta.

Εὗρε, inveni, a. 2. imperat. act. ſed εὗρε, in tertia, 3. ſing. a. 2. ind. Ἄρω, s. 2. inf. quali ἄρε, ut ſit tem quæſitum oculis aſſequi. ab Ἀρίσκω, invenio. l. Ἀρήσω.

Εὐρέα, Jon. pro Ἀρέα, lata.

Εὑρέθην, invenrus ſum, a. 1. ind. paſſ. ejuidem verbi. Ἀρέθησαν, r. plur. a. 1. ſub. paſſ.

Εὗρεν, a. 2. inf. act. verbi Ἀρίσκω, invenio.

Εὐρὲς, lxta, ſ. g. ab Ἄρυς, ⊙ος, τὸ, latus.

Εὑρέσιος, ἐκὰ, inventio. ab Ἀρίσκω, invenio.

Εὑρετὴς, ῆ, ὁ, invrntor, ab Ἀρίσκω, invenio. perf. paſſ. Ἀρημαι, σαι, ται.

Εὑρε-

Εὕρον, 3. sing. 2. s. med. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὗρηκα, perf. act. εὑρηκέναι, perf. inf. act. εὕρημαι, perf. pass. εὑρέσθαι, fut. 2. act. eiusdem verbi.

Εὕρημα, ατ⊙-, τό, inventum, commentum, Plato. lucrum inspeciatum Xenophonti lib. 7.

Εὑρῆς, Dor. pro εὑρύς, quod vide.

Εὑρήτης, ineoniea, 2. sing. εὑρέτετε, 2. plur. f. 2. act. εὑρίσκω, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὑρησιεπὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, Poet. pro quo per tyfiolen dicitur εὑρεσιεπὴς, verbotum inveniui. ab εὑρίσκω, iovenio, & ἔπ⊙-, τό, verbum.

Εὑρητε, 2. plur. a. 2. fub. act. ab eodem verbo.

Εὗρον, fagae, cui bona ἔϊε, id eſt, neria.

Εὔριπ⊙-, ο, ὁ, Eutipus, freturn iecti procum, quale inter Eubœam, & Articam, quotidie in dies ondas abſorbens, & toties revomens. Ariſt. de mundo. εὐριπ⊙- ἄνδρων⊙-, homo inconſtans. Eraſmus in Chiliadibus. Item foſſa, ciſterna, Joſeph. de antiquit. Lacuna, ſtagnum, Helicarnaſſ. conceptaculum aquarum Heſychio.

Εὑρίσκω, invenio, deprehendo. εὑρίσκεσθαί τι Ζεῦς παλαίσμασι, obtinere aliquid Deorum auetoritate. f. εὑρίσκω. p. εὕρηκα. a. 1. εὗρησα. a. 2. εὗρον. aor. 2. opt. εὕροιμι, οις, οι. a. 2. inf. εὑρεῖν, ης, η. aor. 2. ioſ. εὑρὼν. aor. 2. part. εὑρὼν, ὀντ⊙-. perf. paſſ. εὕρημαι. aor. 2. paſſ. εὑρέθην, ης, η, inventus ſum. fut. 2. paſſ. εὑρεθήσομαι. aor. 2. med. εὑρόμαν, ω, ατο, per ſyncopen pro εὑρεσάμην, acquiſivi. hinc εὕρημα, ατ⊙-, τό, inventum. εὑρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. εὕρεσις, εως, ἡ, iovsatio.

Εὑρέσιλαι, invenero, a. a. opt. med. εὕροιο, o. ſingul. aor. 2. opt. activ. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὑρέτης, ες, ὁ, Dorie. pro εὑρέτα, aor. 2. part. act. f. g. ab εὑρίσκω, invenio.

Εὐροκλύδων, ων⊙-, ὁ, Euro-quilo. ex εὖρ⊙-, ος, ὁ, Eurus, & κλύδων, ων⊙-, ὁ, fluctus. Th. κλύζω, lavo.

Εὕρομες, Dor. pro εὑρήκαμεν, 1. plural. a. 2. ind. act. vasbi εὑρίσκω, invenio.

Εὗρον, ες, ὁ, invent, a. 2. ind. act. εὑρὼν, όντος, 2. 2. part. verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὕρατο, ὁ, a. a. part. act. f. g. verbi εὑρίσκω, inacnio.

Εὐρόεντος, α, ὁ, ὁ, pulchre fluens, εὐρόεντα. gen. Æol. pro εὐρόεντα. ex εὖ, bene, & ῥέω, fluo. f. ῥοέντα. dicimus & εὐρύπυλος, & εὐρύχορ⊙-.

Εὐρυάγυιαι, ης, ἡ, latas vias habens, patens. ab εὐρὺς, έ⊙-, ὁ, latus, & ἀγυιὰ, ᾶς, ἡ, via.

Εὐρυάκη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρυβάτης, α, ὁ, Eurybates, nomen proprium.

Εὐρυβίης, Jon. pro εὐρυβίας, ο, ὁ, cojus vis ſa late extendit, late potens. Heſiod. Hinc Εὐρυβίη, nomeo mul. ex εὐρὺς, latus, & βίη, ας, ἡ, vis.

Εὐρυδάμας, ατ⊙-, ὁ, Eurydamas, nomen proprium.

Εὐρυθμὸς, ὁ, numeroſus, enncinnus, optius. ex εὖ, & ῥυθμὸς, ὁ, ὁ, rhythmus, concinnitas. εὐρύθμως, concinne, opte.

Εὐρυκρείων, ὁ, late dominos. ab εὐρὺς, latus, & κρείων, ατ⊙-, ὁ, regnator. Th. κραίνω, impero.

Εὐλειμὼν, ων⊙-, ὁ, ἡ, qui lota piata haber, ſpatioſus, amplus. ab εὐρὺς, latus, & λειμὼν, ων⊙-, ὁ, pratum.

Εὐρυμέτωπ⊙-, ο, ὁ, ἡ, latem frontem habens: epitheton bovis apnd Heſiod. ab εὐρὺς, latus, & μέτωπον, ο, τό, frons. Thema ὄπτομαι, video.

Εὐρυνόμη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρυνω, 3. plns. o. 1. act. εὐρυνω, ας, ο, verbi εὐρύνω, dilato. f. νῶ. Th. εὐρὺς, ὸος, ὁ, latus.

Εὐρύοντι, dilatent, Dor. pro εὐρύωσι, 3. plur. prnſ. ind. ab εὐρύω, dilato.

Εὐρυοδείης, gen. Jonic. ob εὐρυοδίης, ας, ἡ, ſpatiola. Dicimus & εὐρυόδ⊙-, ὁ, ἡ, ab εὐρὺς, latus, & ὁδὸς, ἡ, ὁ, via.

Εὐρύοπα, aucat. ſing. ab εὐρυόπης, ης, ὁ, late ſonans, vel late perſpicuus. ab εὐρὺς, latus, & ὄψ, ὄπὸς, ἡ, vox. vel ut alii voluni ab ὤψ, vultus, quod nb ὄπτομαι, video. Tum etiam εὐρύοπα. poteſt eſſe accuſ. eaſus ob εὐρύοψ, οπ⊙-, ὁ, locum habens oculum, ab ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι.

Εὐρυπυλ⊙-ης, ὁ, Eurypylus, nomen proprii.

Εὐρὺς, έ⊙-, ὁ, & in f. g. εὐρὺα, latus, o. hinc εὐρύνω, dilato. q. ob εὖ, & ῥύω, fluere, diffundi, metaphora ducta ab aqua hac, & illac diffluente.

Εὐρυσθενὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, potens, magni roboris. ab εὐρὺς, latus, & σθένο⊙-, ος, τό, robur.

Εὐρυσθῆος, gen. Att. ob Εὐρυσθεύς, έ⊙-, ὁ, Euryſtheus Rex Mycenarum.

Εὐρυσθῆς, Poet. pro εὐρύσθεο, accuſ. ſing. ob Εὐρυσθεὺς, έ⊙-, ὁ, nomen viri, cujus robus late patet.

Εὐρύστερν⊙-, ο, ὁ, qui habet latum pectus. ab εὐρὺς, latus, & στέρνον, ο, τό, pectus.

Εὐρυτίων, ων⊙-, ὁ, nomen proprium viri.

Εὐρυχαίτας, α, ὁ, Doric. pro εὐρυχαίτης, ο, ὁ, latam comam habens, laticomus. ab εὐρὺς, & χαίτη, ἡ, jubs, coma.

Εὐρυχόρου, ſpatioſæ, gen. Jonic. ab εὐρυχόρ⊙-, α, ὁ, ἡ, in qua ampli chori duci poſſnot. ex εὐρὺς, latus, & χορὸς, ὁ, chorus, chorea. Vel ponitur Poetice pro εὐρύχωρ⊙-, latum locum habens, amplus. a χώρ⊙-, ο, ὁ, locus, ſedes.

Εὐρύχωρ⊙-, ο, ὁ, ἡ, latus, amolns, ſpatioſus, copae. ex εὐρὺς, ἅα, ὺ, latus, a, um, & χώρα, ας, ἡ, regio. Them. χώρ⊙-, ο, ὁ, locus.

Εὐρύψ, οπ⊙-, & στ⊙-, ὁ, late videns. Homer. ab εὐρύ, late, & ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὖρω, vide in ἄνρομαι.

Εὐρώης, ωτες, ὁ, putris, obſcurus, ſqualidus: item amplus. acc. ſing. εὐρώητα. Them. εὐρὼς, ωτ⊙-, ὁ, ſitus, mucor.

Εὕρωμεν, invenerimus, r. plur. aor. a. ſub act. εὕρω, ας, verbi εὑρίσκω, invenio.

Εὐρωπὴ, έ⊙-, ὁ, & Εὐρωπὶ⊙-, ες, ὁ, Europæus, ex Europa.

Εὐρώτη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Εὐρὼς, ωτ⊙-, ὁ, ſitus, mucor, caries, putredo. Item hominis genitale. in Epigr.

Εὐρώτης, nomen proprium.

Εὐρωτόω, putreſco, eariem ſentio, ſitu ſum obtitna. Ariſtoph. in Neb.

Εὖς, ἑός⊙-, bonus, formoſus. Heſiod. quaſi ab εὖ, ſum. Ens enim eſt bonum. vel ab εὖ, bene. Bonus enim eſt, qui bene agit. Dicitur & ἐὼς. hinc εὖ, bene. πρεσβυτὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, bonus, benignus.

Εὗσα, ης, ε, uſſi, & in 3. plur. εὗσαν, o. 1. ind. act. verbi εὕω, ſeu εὔω, uro, uſtuln. fut. εὔσω, Att.

Εὕτα, ας, ἡ, Dor. & Æol. pro ἕστα, vel ἔστ, ης, ἡ, coiſtens, praſ. part. f. g. verbi εἰμὶ, ſum.

Εὐτέβει, praſ. impefet. act. verbi εὐτεβέω, ῶ, colo. f. τεβ. p. τηβ. ex εὖ, bene, & σέβω, colo.

Εὐτέβεια, ας, ἡ, pietas, εὐτέβεια, ῶν, ἁ, pietoris ufficia. ab endem Them.

Εὐτεβὲς, έ⊙-, τό, pietas. hinc εὐτεβέως, pie, adverb. ab eudem them.

Εὐτεβέω, colo, ſnm pins. cum accuſat. Item in p tiate inſtituo, informo. f. ήσω. p. εὐτέβηκα. aor. 1. εὐτέβησα. ab eodem them.

Εὐτεβὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, pius, religioſus. & τὸ εὐτεβές. ob eodem them.

Εὐτεβῶς, pie, adv. ab eod. them.

Εὔτευκτ⊙-, ὁ, habens bonum tabulatum, bene treuſtratus. Unde νῆες εὔτευκτ⊙-, navis bene tranſtiam, Homer.

Εὔτευκτ⊙-, ὁ, ἡ, bene ſignificaus. ex εὖ, bene, & τεύχω, στ⊙-, τό, ſignom. hinc σημεῖον, ſignifico.

Εὐτευκτ⊙-, ὁ, bene ſalraus, celer, agilis. Homer. ex εὖ, & σκηρίπτω, ὁ, ὁ, ſaltus. Th. σκαίρω, ſalto, ſalto.

Εὔτευκ⊙-, ν, ὁ, per dialyſin pro εὔτευκτ⊙-, qui ſcopum perite aſſequitur, providus, cautus: item aprus videri. Ariſtot. ex εὖ, bene, & σκοπὸς, ὁ, ὁ, finis. quod a σκέπτομαι, circumſpicio.

Εὔτο⊙-, ο, ὁ, bene ſalaus, incolumis. ex εὖ, bene, & σῶ⊙-, α, ὁ, ſalvus.

Εὐτυλεγχ⊙-, α, ὁ, ὁ, miſericors. ex εὖ, bene, & ἀπολέγχω, α, τό, viſcus, cor.

Εὔτυκαλυ⊙-, ſeu εὐτεκαλ⊙-, Poetic. pro εὐτέκαλυ⊙-, bene tabulatus. a εὐτέκω, τό, tranſtrum. Thema σκαλὸ, λῶ, ἡ, ſpatium inter lineas, vel inter tabulata navis.

Εὐτυκὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, ſtabilis, conſtans, firmus. ab εὖ, bene, & ἵστημι, ſto.

Εὐστεφαν⊙-, ο, ὁ, ἡ, formoſus, bene coronatus, Heſiod. ex εὖ, bene, & στέφω, corono. f. ψω.

Εὔτεμ⊙-, ὁ, ἡ, qui bona verba profert: bene pronuntiens, eloquens: jucundi ſaporis. Dioſc. l. 2. c. 61. εὔτεμος τῷ χυλῷ, ſtamo obtemperons. Plutarch. Suphocles in Philocteto, εὔτεμ' ὄσχε Interpr. στόμα, ſile. ex εὖ, bene, & τέμνω, ατ⊙-, τό, os.

Εὐστεφὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, Poet. εὐστρεφὴς, pulchre tortue, flexilis. ex εὖ, bene, & στρέφω, flecto, verto.

Εὐστιβαντ⊙-, ὁ, ἡ, de rebns dicitur, qua per conjecturas facile cognoſci poſſunt. ex εὖ, bena, & συμβάλλω, conjicio. Th. βάλλω, jacio.

Εὔτορν⊙-, α, ὁ, ἡ, pulcris talis, vel pedibus praditus, cui eſt elegans pednm forma. εὐτόρνα, gen. Dor. ex εὖ, bene, & τορνὸς, ας, ἡ, mallens. hinc τορνὸν, ἡ, τό, malleolus pedis, pes.

Εὐτχημοσύνη, ης, ἡ, decori. ab εὐσχήμων, decens.

Εὐτχήμων, ον⊙-, ὁ, ἡ, decens, ſpectabilis, honoratus. εὐσχημόνως, decenter, adv. ex εὖ, bene, & σχῆμα, ατ⊙-, τό, geſtus, habitus. Th. ἔχω, habeo.

Εὐτωτὴρ⊙-, ο, ὁ, ἡ, bene ſervens: facilis verſatu, celer. ex εὖ, bene, & τεύχω, ſervo.

Εὖτ', pro εὖτε, ſequente ὤν. εὖτ' ἂν, poſtquam, adverb. εὖτ' ἐνάλον, dum navigarem.

Εὐτυξία, ας, ἡ, bonus ordo, diſciplina, modeſtia, compoſitio. ex εὖ, bene, & τύκω, ordino. f. ξω. p. χα.

Εὖτε, quum, veluti, aliquando, dum, quandoquidem, adverb. ὅτε, Jon. & Poetic. dialyſi, pro ὅτε, ſicut. Et ὅτε, eſt & bene.

Εὐτύχει, bene munitam, acc. fingnl. ab εὐτύχης, εσ⊙-, ὁ, ἡ, bene monitus. ex εὖ, & τυχ⊙-, ος, τό, murus.

Εὐτύχεσ⊙-, ες, ὁ, idem ac εὐτύχης. vide in εὐτύχεα.

Εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas ſobolis, liberorum fœcunditas, & probitas. ex εὖ, bene, & τέκνα, ο, τό, filius. Theme τικτα, parin.

Εὐτυχέστατα, ων, τὰ, ſuperlat. grad. ab εὐτυχὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, facilem impenſam requitens, frugalis. ab εὖ, bene, & τέλ⊙-, ος⊙-, τό, impenſa, ſumptus.

Εὐτελὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, frugalis, ſimplex, vilis. ex εὖ, bene, & τέλ⊙-, ος⊙-, τό, ſumptus. hinc εὐτελὴς, vilitas. εὐτελίζω, annihilo.

Εὐτέρπη, ης, ἡ, Euterpe, nomen Muſæ. ab εὐτερπὴς, valde jucundus.

Εὔτμητ⊙-, ο, ὁ, ἡ, bene fectus, & paratus. ex εὖ, bene, & τέμνω, ſeco.

Εὔτοκία, ας, ἡ, fœcunditas, partus facilitas. ab εὔτοκ⊙-, fœcundus, facile pariens. ab εὖ, bene, & τίκτω, pario. p. m. τέτοκα.

Εὔτονία, ας, ἡ, ſuffectio: firmitas tenoria, & contentionis; egregia tigiditas. ab εὔτονος, firmus ſum, ſufficio, ſcil. viribus.

Εὔτον⊙-, ο, ὁ, ἡ, vocalis, validus, firmus, robuſtus, intenſus. hinc εὐτόνως, adverb. asritar, conſtenter, ſcite, magna contentione. ex εὖ, bene, & τείνω, tendo.

Εὐτραπελία, ας, ἡ, urbenitas, lepor, feſtivitas, comitas: item ſcutrilitas, Paulus ad Epheſ. c. 5.

Εὐτράπελος, ο, ὁ, ἡ, lepidus, urbanus, comis, facetus, dicax. Ariſtoph.

Εὐτρεπὴς, έ⊙-, ὁ, ἡ, paratus, abſolutus.

tus. Bud. hinc εὐτρεπίζω, paro. Th. τρέπω, verto.

Εὔτρητ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, bene perforatus, Hesiod. Poet. εὔτρητ⊙ος. Accipitur & pro εὐρύτρητ⊙ος, lato ore hians. Thema τρήω, perforo. f. τρήσω.

Εὐτριαίνων, acc. sing. 2. decl. εὐτριαίνης, ου, ὁ, inelytus tridente. ex εὖ, bene, & τρίαινα, tridens.

Εὐτρόχαλ⊙ος, ε, ὁ, rotundus, planus. idem fera, ac εὔτροχ⊙ος, bene eortens, velox. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. pract. med. τέτροχα, & δέδρομα.

Εὔτροχ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, & Poet. εὔτρωχ⊙ος, bene euntena, volobilia, agilis. ex εὖ, bene, & τρέχω, curro. f. δραξω. perf. activ. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον.

Εὔτυκ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, metri gratia pro εὐτυκτ⊙ος, elegans.

Εὔτυκτ⊙ος, ε, ὁ, ἡ, bene fabricatus, elegans, pulcbre laboratus. Odyss. ξ. Item faetlis factu. Herodot. ab εὖ, & τέλχω, fabricor. aor. 2. ἔτυχον. perf. pass. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Εὐτυχῆς, fecunda fortuoa ati, felicem esse. ab εὐτυχέω. hinc εὐτυχίης, Jon. & Poet. pro εὐτυχὰς, adverb. prosperε.

Εὐτύχησε, bene ceffit mihi, perf. activ. verbi εὐτυχέω, fam felix, obtineo, assequor. Th. τυγχάνω, fum.

Εὐτυχίη, ⊙ος, τὸ, felicitas, prosperitas, succesfus. ab εὖ, bene, & τύχη, ης, ἡ, fortuna. Tb. τυγχάνω, fum, contingo. f. τεύξομαι. aor. 2. ἔτυχον.

Εὐτυχὴς, ἐ⊙ν, ὁ, ἡ, & εὐτυχὲς, felix, fortunatua. ab eodem them.

Εὐτυχίηιος, Æol. pro εὐτυχίης, a. 1. particip. activ. ab εὐτυχέω, felix fum. Thema τυγχάνω.

Εὐτυχίη, ας, ἡ, fecanda fortuoa, felicitas, fuecesfus.

Εὔτυχ⊙ος, α, ὁ, ἡ, Gr. fortunatus, felix.

Εὐυδρ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, aqua abundans. Ex εὖ, bene, & ὕδωρ, aqua. εὐυδρ⊙ος γῆ, humida terra. Herodotus.

Εὐφαμίη, ας, ἡ, Dor. pro εὐφημία, ἡ, fausta, vel læta acclamatio: bonum omen, laus, gloria, commendatio.

Εὐφάμως, Dor. pro εὐφήμως, bona verba dicendo. vide εὐφημία.

Εὐφανὴς, ἐ⊙ν, ἐς, ἡ, pellucidus, bene clarus. ab εὖ, bene, & φαίνω, appareo.

Εὐφαρέτρης, ω, & ι, Poet. Apollinis epitbeton bonam, & latam pharetram habentis. Ex εὖ, bene, & φαρέτρη, ἡ, pharetra.

Εὐφημέω, ῶ, ήσις, ῆς, celebro, laudo, gratulor: bonis ominibus profequor. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φήμη, fama, quod a φημὶ, dico. Thema φέω, idem.

Εὐφημοσύνη, ας, ἡ, Poet. & Dor. pro εὐφημοσυνὴ, ἡ, admonitio, mandatum, ἐντολὴ.

Εὐφημέσαι, precari, a. 1. inf. act. ejusdem verbi, & them.

Εὐφαμία, ας, ἡ, bona fama, laus, bonum omen, gloria.

Εὔφημ⊙ος, α, ὁ, ἡ, boni nominis, bonæ famæ, celebratus, planfibilis. a φέμη, fama.

Εὐφορβηγγ⊙ος, ε, ὁ, ἡ, bene fonans. ex εὖ, & φόβηγγ⊙ος, α, ὁ, fonus. Th. φόβηγγομαι, fono. f. γξομαι, p. ἐφόβηγμαι. p. m. ἐφόβηγγε.

Εὐφορέω, exubero, fertilis fum, abaodo. fut. ήσω. p. εὐφόρηκα. a. 1. εὐφόρησα. ab εὔφορ⊙ος, ferax, qui facile ferti, toleratique potest. Th. φέρω, feto. f. ἴσω.

Εὔφορ⊙ος, ὁ, fertilis, ferens fructum. εὐφορία, ας, ἡ, fertilitas, copia. Etiam medicorum vox est, facilitas in feteodo morbo. Galen.

Εὐφραίνω, exhilaro, oblecto, lætum reddo, lætifico. εὔφρανα, pret. imperat. f. εὐφρανῶ. p. εὐφράνθαι. a. 1. εὔφρανα. præf. pass. εὐφραίνομαι, lætor, genio indulgeo. a. 1. pass. εὐφράνθην, ης, η. aor. 1. imperat. εὐφράνθητι. f. 1. pass. εὐφρανθήσομαι, lætabor. ex εὖ, bene, & φρὴν, ενὸς, ἡ, mena.

Εὐφρανέων, Jon. pro εὐφρανῶ, 2. sing. fut. 2. med. verbi εὐφραίνω, exhilaro.

Εὐφρανέω, Jon. pro εὐφρανῶ, f. s. inf. act. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρανθὲν, ης, ἡ, a. 2. pass. εὐφρανθῆναι, a. 1. inf. pass. ab εὐφραίνω, exhilaro. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόνη, acc. sing. ab εὐφρων, ονος, ὁ, ἡ, bilaria. Th. φρὴν, mens.

Εὐφρόναι, αἱ, noctes, nom. plar. ab εὐφρόνη, nox. παρὰ τὸ εὐφραίνεσθαι, oblectari. Th. φρὴν, mena.

Εὐφρονέω, sapio. & in 3. plut. εὐφρονῶν. f. ήσω. ex εὖ, bene, & φρὴν, mens.

Εὐφροσύνη, ης, ἡ, & Dor. εὐφορσύνη, lætitia. ab εὔφρων, ον⊙ος, ὁ, ἡ, lætus. Th. φρὴν.

Εὔφρων, ον⊙ος, ὁ, ἡ, hilaris. acc. sing. εὔφρονα. ab eodem them.

Εὐφυὴς, ἐος, ὁ, ἡ, habilis, ingeniosus, industrius: irrisor apud Atticos. Hesych. acc. sing. εὐφυέα. dual. εὐφυέε. ex εὖ, bene, & φύω, nascor.

Εὐφυΐη, ἡ, ingenii dexteritas, bona indolea.

Εὐφυὸς, adv. ab εὐφυὴς, quod vide.

Εὔφωνος, bene sonans, canorus. ex εὖ, & φωνὴ, ῆς, ἡ, voa.

Εὐχαριστέω, ῶ, gratiaa ago, gratua fum. eum dativ. f. ήσω, p. εὐχαρίκηκα, a. 1. εὐχαρίστησα, præf. pass. εὐχαριστέομαι, ῶμαι, gratiarum actione celebror. a. 1. pass. εὐχαριστήθην, ης, η, a. 2. fab. pass. εὐχαριστάθην, ης, ἡ, ex εὖ, & inus. χαριστὲς, quod est a 3. pert. κεχάρισται, verbi χαρίζομαι, gratificor. Th. χάρις, gratia.

Εὐχαριστίη, ας, ἡ, gratiaram actio, eomitas. ab eodem them.

Εὐχάριστος, ε, ὁ, ἡ, gratus, jucundus, memor beneficii. hinc adv. εὐχαρίστως, placide.

Εὐχὲς, acc. plar. ab εὐχὴ, ῆς, ἡ, precatio. hinc εὐχος, εος, τὸ, honur. Th. εὔχομαι, precor.

Εὔχεαι, Jon. pro εὔχῃ, 2. sing. præf. sub. εὔχεο, Jon. pro εὔχου, 2. sing. imperf. vel præf. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχειρ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, mana præstans, fortis, dexter. ab εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus.

Εὐχείρια, ας, ἡ, facilitas, agilitas.

Εὐχερὴς, ἐ⊙ν, ὁ, ἡ, facilis, in promptu positus, & τὸ εὐχερὲς. hinc εὐχερῶς, facile. ex εὖ, bene, & χεὶρ, ἡ, manus. qaafi bena maun tractabilis.

Εὐχέσθω, precetur, 3. sing. præf. imperat. verbi εὔχομαι, precor.

Εὐχετάασθαι, Poet. pro εὐχετᾶσθαι, præf. inf. ab εὐχετάομαι, preces fundo.

Εὐχετάομαι, Poetic. pro εὐχετῶμαι, præf. opt. pass. εὐχετάωμαι, ῶμαι, verbi εὐχετάομαι, preces fundo. Th. εὔχομαι, precor.

Εὐχὴ, ῆς, ἡ, votum. ab εὔχομαι, precor.

Εὔχθω, dedicetur, 3. sing. perf. imperat. pass. ἔξις, εὔχθω, verbi ἔχομαι, prædor. perf. εὖγμαι.

Εὔχομαι, dico, precor, vota nuncupo, opto? cum acc. glorior, jacto. Iliad. ε. & Europ. imperf. Att. εὐχόμην, ου, εσο, ετο, pro ἐχόμην. f. ἔξομαι. perf. εὖγμαι: a. 1. med. ἐξάμην, ω, ασο. opt. med. ἐξαίμην, αο, αιτο. hinc ἐξὴ, ῆς, ἡ, precatio, votum. ἐξωλὴ, ῆς, ὁ, idem. πρὸτ ἐξομαι, precor. προτἐξὴ, ῆς, ἡ, precatio. q. εὖ ἔχειν, quærit, qui orat. vel εὖ χέω, bonum fundit.

Εὐχ⊙ος, ε⊙ς, τὸ, gloria, honor, decus, jactantia, votum. Th. ἔχομαι, precor.

Εὐχρηΐη, atilitas, commodus usus. Artikol. ἐχρηΐσω, atilis sum, commode ùror. ἐχρηΐσατο, τὸ, commoda.

Εὔχρη⊙ος, ον, ὁ, ἡ, otilis, valde utilis, usibus accommodatua. ex εὖ, bene, & χέω, commodo, atendam do. f. χρήσω.

Εὐχρό⊙ος, bene coloratas. ex εὖ, & χρὼς, ωτὸς, ὁ, color.

Εὐχωλὴ, ῆς, ἡ, votum, precatio. Poet. pro ἐχὴ. Item jactatio, gloria, elatio, καύχησις, exultatio.

Εὐχωλοπο⊙ος, ὁ, qui vota facit, vel facta exsequi conatur, Herodot. Athen. ab ἐ χωλὴ, ἡ, votum. ἐχωλοπόοι, οἱ, devoti.

Εὐψυχέω, bono fum animo, confido. f. ήσω. p. ἐὐψύχηκα. Hinc ἐὐψυχία, ἡ, magnanimitas.

Εὖω, seu ἕω, f. εὔσω, uro, astulo. ab αὖω.

Εὐώδης, ας, ἡ, bona fragrentia, odoria suavitas. ab εὐώδης, fragraus, odoratus.

Εὐώδη⊙ος, ον, ὁ, ἡ, fausti ominis, ac ominis, clarus, fuisser. quod fioistra certis in rebus felicia habeantur. εὐώδεα κέρατα, lævum cornu. Thucyd. ex εὖ, bene, & ὀδμὴ, ῆτος, τὸ, omen, Æol. ὄδμη.

Εὐώπις, ιδ⊙ος, ἡ, quæ pulchrum vultum, aut oculos habet. ab εὖ, & ὤψ, ὁ, vultus, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Εὐωχέων, convivans, lætus, præs. part. act. ab εὐωχέω. sic εὐωχῆται, 3. plur. ind. pass. Th. ἔχω.

Εὐωχία, ας, ἡ, convivium, epulum. hinc εὐωχέω, convivio accipio. quasi ab εὖ, & ἔχω, eibus, quo corpos ἔχεται, id est, continetur.

E Φ.

Ἐφ', pro ἐπὶ, in, super, præpositi. regit gen. & acc. At ἔφ', pro ἔφη, a. 2. verbi φημὶ, dico.

Ἔφα, dixit, Dor. pro ἔφη, a. 2. a φημὶ, dico.

Ἐφάνθην, apparui, Poet. pro ἐφάνθην, aor. 1. ind. pass. verbi φαίνω, appareo.

Ἐφεβαίης, Dor. pro ἐφηβαίης, puerilis.

Ἔφηβος, Dor. pro ἔφηβος, ου, ὁ, adolescens.

Ἐφεύγω, ες, ε, & Dor. ἐφύγω, 2. 2. verbi φεύγω, comedo. fut. 1. med. φεύξομαι. a. 1. ind. φυγὼν.

Ἐφέζ', pro ἔφεσο, 3. sing. a. 2. med. verbi φημὶ, dico.

Ἐφάνεο, videreris, 2. singul. imperf. pass. Jon. pro ἐφαίνου, ab ἐφαίνομαι, verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. a. 1. ἔφηνα. p. πέφαγκα, fut. 2. pass. φανήσομαι.

Ἔφαντο, offendebant, 3. plur. imperf. vεt. ejusdem verbi.

Ἐφάλλεσθαι, insilio, præs. inf. ἐφάλλεσθαι, imperf. ἐφαλλόμην, ου, ετο. fut. ἐφαλοῦμαι. a. 1. med. ἐφαλόμην, ω, ατο. Th. ἅλλομαι, salio.

Ἐφαλ⊙ος, ον, ὁ, ἡ, maritimus. ab ἐπὶ, & ἅλς, ἁλὸς, ἡ, mare.

Ἐφαλοῦν, Dor. pro ἐφαλοῦν, præs. part. act. verbi ἐφαλόω, clavo affigo. ex ἐπὶ, & ἅλ⊙ος, α, ὁ, clavus.

Ἐφάμην, Dor. pro ἐφάμην, a. 2. med. quod vide.

Ἔφαμεν, 1. plur. imperf. verbi φημὶ, dico.

Ἐφαμερό⊙ος, ία, ον, Poet. & Dor. pro ἐφημερό⊙ος, diarnus, ad diem pertinens. Th. ἦμαρ, dies.

Ἐφάμην, a. 2. med. verbi φημὶ.

Ἔφαν, dicebant, Boeot. fync. pro ἔφασαν, 3. plural. imperf. vel Dor. pro ἔφαν, dixi, aor. 2. vel imperfect. verbi φημὶ.

Ἐφεδάνω, placeo, f. ήσω. comp. ex ἐπὶ, & ἀνδάνω, placeo.

Ἔφυσε, a. 2. ind. act. confpicai fuerunt, Att. ponitur pro ἐφάνη, seu ἐφάνησαν, apparuerunt, confpicui fuerunt. Th. φαίνω. aor. 1. ἔφανα. aor. 2. ἔφυσον, ες, ε. Ἐφάνθην, ης, η, emersi, a. 2. ind. pass. a φαίνω, appareo. f. ανῶ. a. 2. ἔφανον. perf. pass. πέφασμαι. pret. med. πέφανα. Ἐφανθήν, apparui, a. 1. ind. pass. verbi ejusdem.

Ἐφανθήσαν, apparuerunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi φαίνω. fut. ήσω. perf. pass. πεφάνθαι. a. 1. pass. ἐφανθήν. Th. φαίνω, appareo.

Ἐφάπαξ, semel, adv. ab ἐπὶ, & ἅπαξ, idem.

Ἐφάπτειν τινὶ πέτρον, Poet. q. d. alligare alicui mortem, pro θάνατόν τινι ἐπιφέρειν, mortem alicui inferre. Th. ἅπτω, tango.

Ἐφάπτομαι, attingo, capesso, Att. pass. pro act. 3. perf. ἐφάπται. ex ἐπὶ, & ἅπτω, tango. f. ἅψω. p. ἧφα.

Ἐφε-

Ἐφαρμόδιος, Dor. pro ἁρμοδίζω, adaptare. vide in ἁρμόττω.

Ἐφαρμόττω, accommodo, quadro. ex ἐπί & ἁρμόζω, seu ἁρμόττω. f. σω, congruo. Th. ἄρω, apto.

Ἐφέζετο, obstruebaotur, 3. plur. a. s. med. verbi ἐφέζω, vel ἵστω, sepio, obstruo. f. ξω. p. χα. a. 1. med. ἐφεξάμην, ω, ατο, & in 3. plur. ἐφέξατο, & per Metathes. ἐφέζατο.

Ἔφεσσι, & ἔφασσι, dixerunt, Dor. pro ἔφησι, 3. plur. a. 2. ind. verbi φημί, dico, vel est 3. plur. imperf.

Ἐφιλάτω, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi φιλάζω, flocci facio. Th. φίλ⊙, ε, ὁ, vilis.

Ἐφαψαμένη, ης, ἡ, amplexata, a r. part. med. f. g. ab ἐφάπτομαι, attingo; ex ἐπί, & ἅπτω, tango. f. ἅψω.

Ἐφάψατο, Dor. pro ἐφήψατο, 3. sing. a. a. med. ab ἐφάπτομαι, attingo.

Ἐφέβοντο, 3. plur. imperf. verbi φέβομαι, timeo, effugio. præt. med. πέφοβα.

Ἐφήδεν, f. ἕσω, p. κα. præsideo, ad custodiam sto, tendo insidias. ab ἕζομαι⊙, assessor.

Ἐφήμ⊙, ὁ, ἡ, qui in sella sedet, assessor, adversarius. ex ἐπί, & ἕζομαι, sedes. Th. ἵζομαι, sedeo.

Ἐφίζετο, 3. sing. imperf. ἐφεζόμην⊙, insidens, præs. part. ab ἐπί, & ἕζομαι, sedeo. f. ι. med. ἵζομαι.

Ἐχάνης, ας, ε, Poet. seu Jon. pro ἐχῆς, ης, ες, immisi, & in 3. plur. ἐχάνησι, verbi ἐχάνω, immitto. Them. ἴημι, vel ἵω, mitto.

Ἐχαῖς, ἡ, a. s. part. pass. ab ἐχάνω, immitto.

Ἐφείσατο, parceret, 3. sing. imperf. pass. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Ἐφημ⊙, ὁ, indutus, perf. pert. pass. Poet. ἐπιπλ⊙, verbi ἐπίπλημι, induo. ex ἐπί, & ἵω, induo. quando vero ἐφημ⊙ significat immissus, est a. s. part. med. ab ἐχάνω, immitto. Them. ἴημι, vel ἵω, mitto.

Ἐχῶμαι, a. a. inf. act. verbi ἐχάνω, immitto. ex ἐπί, & ἴημι, mitto. f. ἥσω. aor. 2. ἧν.

Ἐχῶντο, irruerant, 3. plur. pluſq. perf. pass. ἐχάνω, σο, σι, verbi ἐχάνω, immitto. perf. pass. ἐχῶμαι.

Ἐφάψατο, 3. sing. a. s. med. verbi φάσσομαι, parco. f. φείσομαι. p. πέφεισμαι.

Ἐχάω, 3. pers. imperat. pass. verbi ἐχάνω, immitto.

Ἐχεύαμαι, per pleonasm. litteram ι pro ἐφεσίαμαι, pluſq. perf. verbi ἐχάνω, insto. f. ἐπήσω.

Ἐφέηκα, pepercisti, a. singul. a. s. med. n φείδομαι, parco.

Ἐχέω, Poet. pro ἐχῶ, a. 2. sub. activ. verbi ἐχάνω, immitto.

Ἐφεπτικός, ἡ, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφελκουσῶν, dat. sing. part. præs. pass ab ἐφέλκομαι, extrahor. ex ἐπί, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέλω, Dor. pro ἐχῶμαι, a. 2. inf. act. verbi ἐχάνω, immitto. Th. ἴημι, vel ἵω, mitto. a. s. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. idem ac ἐξῆς, deinceps, nrdine.

Ἐφέπειν πρατικὸν ἔγχ⊙, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accus. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor. ἕψομαι, Poetic. pro ἐφέπω.

Ἐφέπτικός, ἡ, cohibendi vim habens. ab ἐπέχω, cohibeo.

Ἐφελκουσῶν, dat. sing. part. præs. pass ab ἐφέλκομαι, extrahor. ex ἐπί, & ἕλκω, traho. f. ξω.

Ἐφέλω, Dor. pro ἐχῶμαι, a. 2. inf. act. verbi ἐχάνω, immitto. Th. ἴημι, vel ἵω, mitto. a. s. ἧν.

Ἐφεξῆς, adv. idem ac ἐξῆς, deinceps, nrdine.

Ἐφέπειν πρατικὸν ἔγχ⊙, tractare validam hastam. Et pro regere, gubernare. Sed illud cum accus. hoc cum dat. Th. ἕπω, sequor. ἕψομαι, Poetic. pro ἐφέπω.

Ἐφίπτικον, ες, ε, Jon. pro ἐφέπτικον, imperf. verb. ἐφέπω, perſequor. Thema ἕπω, sequor.

Ἐφερον, ες, ε, ferabam, imperf. verbi φέρω, fero. f. ἕσω. a. s. ἠνεγκ. imperf. pass. ἐφερόμην, ω, ετο.

Ἐφέρτα, 3. sing. a. 1. act. verbi φέρω, fero. f. s. Æol. φέρσω.

Ἐφες, immitte. a. 2. imperat. act. verbi ἐχάνω, immitto. Th. ἴημι, vel ἵω, mitto.

Ἔφεσ⊙, ε, ἡ, Ephesus, nomen urbis. Gr. desiderabilie.

Ἐφίεντο, sequebatur, 3. sing. impe f. Jon. ab ἐφίεσσομαι, Poet. pro ἐφίεμαι, sum comes. Th. ἕπω, sequor.

Ἐφίστου, colloca, Poet. pro ἵστου. a. 1. imperat. med. verbi ἐφίζω, vel ἐφίω fut. r. ἐφέτω. a. s. med. ἐφετάλμην, & Poet. ἐφετάμην. inde ἐφετάλμ⊙, a. s. part. med. ἐφέτασθαι, fut. s. inf. med. Th. ἔω, colloco, mitto.

Ἐφίστασθαι, imponere, gemin. or, pro ἐφέσασθαι, f. 1. inf. med. vide in ἐφίστημι.

Ἐφίστασαν, instabant. 3. plur. imperf. activ. ab ἐφίστημι, pro ἐφίστην, insto. alii volunt ἔφιστον dici pro ἐφίστασαν, 3. plur. pluſq. perf. Alii vero dicunt, ἔφιστον Poetic. dici pro ἔφεστε, & esse 3. plur. aor. a. verbi ἵστημι, sto.

Ἐφίστης, ας, ε, perf. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφέστ⊙, ς, ὁ, ἡ, domesticus, civis, indigena. Tum, qui domi est, tum qui domum rediit. ab ἐπί, & ἔστι, ας, ἡ, foeue, lar, domus, ara.

Ἐφέστια, per crasin, pro ἐφέστιά, acc. sing. perf. part. act. verbi ἐφίστημι, insto.

Ἐφεστιῶν, mandatorum, gen. plur. Jon. pro ἐφετιῶν. ab ἐφέτιον, ου, τὸ, mandatum, ab ἐφίημι, immitto. Th. ἴω, mitto.

Ἐφεύρει, inveniret. 3. sing. a. a. opt. act. verbi ἐφεύρίσκω. ex ἐπί, & εὑρίσκω, invenio. f. εὑρήσω, p. εὕρηκα, a. 2. ἐφηῦρον.

Ἐφευρετὴς, οῦ, ὁ, inventor. ab ἐφεύρίσκω, invenio.

Ἐφεψάσατο, Poet. pro ἐφεψήσατο, 3. pl. imperf. verbi ἐφεψάομαι. ex ἐπί, & ἐψάομαι, seu ἐψάσμαι, colloquor, ludo. quod ab ἔπω, Poet. pro ἕπω, dico.

Ἐφεῦρε, 3. sing. imperf. act. verbi ἐφεύρίσκω, intueor. ex ἐπί, & εὐρίσκω, video. imperf. εὕρην, ες. perf. εὕρηκα, f. ἥσω.

Ἔφη, dixit, 3. sing. a. a. act. verbi φημί, dico.

Ἐφῆκα, ας, α, perf. act. verbi ἐφίημι, immitto. f. ἐφήσω. Th. ἴημι, mitto.

Ἐφήλατο, 3. sing. aor. s. med. verbi ἐφάλλομαι, salio, insilio. Th. ἅλλομαι, salio, insilio.

Ἐφήλις, ἰδ⊙, ἡ, fibula. ab ἐπί, & ἥλ⊙, ου, ὁ, clavus.

Ἐφήλις, ἡ, macula Solaris, ex ustione Solis. ab ἐπί, & ἥλ⊙, Sol.

Ἐφηλ⊙, ου, ὁ, clavis affixus. ab ἥλ⊙, ου, ὁ, clavus, fibula, qua ut clavo ligna compinguntur. Est & ἐφηλ⊙, maculis Solaribus affectus, vel Soli expositus. ex ἐπί, & ἥλ⊙, ος, ὁ, Sol.

Ἐφημ⊙, ὁ, infideus, præf. part. ab ἔχημαι, infideo. ex ἐπί, & ἧμαι, sedeo.

Ἐφημερία, ας, ἡ, series, classis. αἱ ἐφημερίαι, vices. ab ἐφήμερ⊙, ὁ, unicum diem durans. ex ἐπί, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἐφήμερι βροτοί, unius diei homines, qui scilicet brevissimum vitæ tempus vivunt.

Ἐφημέρ⊙, & ἐφήμ⊙, ν, ὁ, ἡ, quotidianus, diurous.

Ἐφημοσύνη, ης, ἡ idem ac ἐφετμὴ, ῆς, ἡ, mandatum. ex ἐπί, & ἵω, mitto.

Ἐφήνατο, 3. sing. perf. pass. ἐφήμαμαι, ψαι, πται, verbi ἐφάπτομαι, attingo, assequor. Th. ἅπτομαι, tangn.

Ἐφήρμοσε, adaptavit, 3. sing. a. t. act. verbi ἁρμόζω, accommodo. Th. ἄρω, apto.

Ἔφησθα, a. s. act. verbi φημί, dico.

Ἐφήσης, impelles, 2. sing. fut. s. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἴημι, mitto.

Ἔφησθη, dicebes, Æolie. paragoge pro ἔφης, 2. sing. imperfect. verbi φημί, dico.

Ἐφησθῶν, per syncop. pro ἐφησθήσονται. 3. plur. a. s. opt. pass. ab ἐφήσθομαι, delector super aliqua re. quod ex ἐπί, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ἡδ⊙, ὁ, suavis.

Ἐφήσομαι, f. ε. med. verbi ἐφίημι, immitto, vel etiam ab ἐφήδομαι, quod ab ἥδομαι, delector. f. ἥσομαι, Th. ἡδὺς, suavis.

Ἐφθάμην, præveni, perf. act. verbi φθάνω, prævenio. f. φθήσω. a. 2. ἔφθην.

Ἐφθάρη, perii, a. a. passiv. ind. verbi φθείρω, corrumpo. fut. φθῶ. p. ἔφθαρκα. aor. s. ἔφθερα.

Ἔφθαρκα, corrupi, perf. act. verbi φθείρω, corrumpo.

Ἐφθερμέν⊙, ὁ, interemptus, perf. part. ab ἐφθέρμαμαι. hinc pert. inf. ἐφθάρθαι, a verbo φθείρω, corrumpo, interimo.

Ἔφθην, ας, ε, præveni, a. 1. ind. act. a φθάνω, prævenio, præoccupo. f. φθήσω, tanquam a φθάω.

Ἐφθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor. f. φθέγξομαι, p. ἔφθεγγμαι. p. m. ἐφθέγγα.

Ἐφθέγξατο, Jon. pro ἐφθέγξατο, a. sing. a. s. med. sic ἐφθέγξηται, 3. sing. a. 1. med. verbi φθέγγομαι, loquor.

Ἔφθην, præveni, a. 2. ind. quasi a φθήμι, verbi φθάνω, prævenio. f. φθήσω.

Ἐφθίνθ', pro ἐφθίντο, corrupti erant, 3. plur. pluſq. perf. pass. ἐφθίμην, σο, το, factum ex 3. sing. inserto σ ante το, verbi φθίσομαι, corrumpor. f. φθίσομαι. perf. ἔφθιμαι. perf. partic. φθιμέν⊙, pro ἐφθιμέν⊙. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθίσθην, ης, α, aor. 1. ind. pass. verbi φθίνω, vel φθίω, pereo. perf. pass. ἐφθίσμαι. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθορώς, interierat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ἐφθόρμην, ει, το, a φθείρω, pereo.

Ἐφθορα, corrupi, p. m. verbi φθείρω, corrumpo. Th. φθίω, corrumpo.

Ἐφθός, ὁ, alixua. ab ἕψω, coquo. f. ἑψήσω.

Ἐφιαλτ⊙, ου, ὁ, Ephialtes, nomen proprium.

Ἐφίει, 3. plur. præs. ind. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἴημι, seu ἵω, mitto.

Ἐφιμαν⊙, ὁ, perf. part. pass. verbi ἐφικνέομαι, attingo, assequor. ex ἐπί, & ἱκνέομαι, venio. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. med. ἱκόμην.

Ἐφίν, 3. sing. imp. quasi ab ἐφίω, pro ἐφίημι, immitto.

Ἐφιλίς, ἰδ⊙, ἡ, caliculus, vel similis quidem corona. nisi scribendum ἐφηλίς, quia est ut clavus. Joseph. antiq. Judaicar. lib. 3. cap. 8.

Ἐφίσημι, desidero. imperf. ἐφίσαμαι. præs. part. ἐφίσαμ⊙, ε, ὁ. ex ἐπί, & ἵημι, seu ἵω. mitto. Th. ἴω.

Ἐφίσσω, & ἐφίσσομαι, Dor. pro ἐφίημι, præs. inf. verbi ejusdem.

Ἐφίστα, præs. inf. verbi ἐφίημι, immitto. Th. ἴω, mitto.

Ἐφίστασαν, immittebant, 3. plur. imperf. ejusdem verbi.

Ἐφίζάν, infideo. Instituo. ex ἐπί, & ἱζάω, sedeo. Th. ἵζω.

Ἐφιζήσας, ας, α, Dor. pro ἐφιζέσας, ας, ἁ, insideus. Th. ἵζω, sedeo.

Ἐφίστη, 3. singul. præs. ind. act. Sed ἐφίστη, 3. sing. sub. præs. pro ἐφίῃ, verbi ἐφίημι, immitto.

Ἐφίστη, Doric. pro ἐφίησι, immittit, 3. sing. præsent. indic. activ. ab ἐφίημι, quod ab ἵημι, mitto. Them. ἴω, mitto.

Ἐφικέσθαι, a. s. inf. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio. f. ἐφίξομαι. a. 2. med. ἐφικόμην, ο, ετο. quod ex ἐπί, & ἱκνέομαι, venio.

Ἐφίκετο, 3. sing. ἐφίκοντο, 3. plur. a. 2. med. verbi ἐφικνέομαι, pervenio.

Ἐφικνέομαι, ἧμαι, pervenio, præs. ind. vide ἐφικνέσθαι.

Ἐφικτὸς, ὸν, ὁ, possibilis, comprehensibilis,

ἄτυ-

ἀνωνύς. boie opponitur ἀνάρατος, incomprehenſibilia.

E'φίλαθε, Dor. pro ἐφίλησε, quod vide.

E'φίλασα, ας, ε, & in 3. plur. ἐφίλασαν, a. 1. Doric. pro ἐφίλησα, ας, ε, & ἐφίλησαν, verbi φιλέω, amo. Th. φιλος, amſeus.

E'φίλατο, 3. ſingul. a. 1. med. quaſi a φίλαω, diligo, ind. a. ε. imperat. med. φίλασαι. a. ε. part. φιλάμενος. etiam poſſet eſſe imperf. paſſiv. a φίλημι. Vel per ſyncopen poteſt dici a regulari a. 1. med. ἐφιλησάμην, ω, ατο. Sic φίλασαι, aor. 1. imperat. m. pro φίλησαι, a φιλέω, amo. Th. φίλος, ε, ὁ, amicus.

E'φίλατο, amebatur, impeiſ. a φίλημι, pro φιλέω, amo.

E'φίλαδε, Dor. pro ἐφίλει, 3. plur. imperf. verbi φιλέω, diligo. Thema φίλος, ε, ὁ, amicus.

E'φίλαθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐφιλήθησαν, 3. plur. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi, & themeteris.

E'φίλασε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amicus.

E'φιλονείκων, 3. plurel. imperf. verbi φιλονικέω, rixor, contendn. f. νῶ. ex φίλος, emicus, & νῶκος, ſ, τό, tixa, jorgium.

E'φιλοσόφησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φιλοσοφέω, philoſophor. ex φίλος, amicus. & σοφὸς, ή, ὁ, ſapiens.

E'φιμάω, idem ac ſimplex ἱμάω, deſidero. fut. ήσω. p. κα. a. 1. paſſ. ἱμήθην, ης, η.

E'φίμερος, ε, ὁ, ἡ, amabilis. ab ἵμερος, ε, ὁ, deſiderium. Thema ἱμείρω, deſidero.

E'φίππιον, ε, τὸ, ephippium, ideſt, equi ſella. ex ἐπὶ, ſuper, & ἵππος, equus.

E'φίζεται, inſidet, iocubat, Dor. pro ἐφίζει, 3. ſing. præſ. ab ἵζω, ſedeo.

E'φίεν, 3. ſing. imperf. Sunt qui velint diei pro ἐφίεσθε, præfice, præſ. imperat. verbi ἐφίεμαι, inſto, præſeio, quod ex ἐπὶ, & ἵεμαι, ſto.

E'φίεμαι, inſto. f. ἐπιείσω, præt. ἐφίεσαι. perf. patt. ἐφεῖμαι, ἐσαι, ται. a. e. ſub. ἐπισῶ, ἦς, ᾖ. a. 2. part. ἐπισὼς, ὼσα, ὸς, ὁ, & in f. g. ἐπισῶσα, ης, ἡ. ex ἐπὶ, & ἵεμαι, ſto.

E'φλαδον, obſtrepui, a. 2. ind. act. verbi φλάζω, inarticulate loquor.

E'φλαῦρ, ας, ε, exuſſi, aor. ε. ind. verbi φλαύρω, uro. f. ξω. p. κα. perf. paſſ. πέφλεγμαι. a. ε. paſſ. ἐφλέχθην.

E'φλέχθη, flagravit, 3. ſing. a. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

E'φόβηθεν, territi fuerunt, Bœot. ſync. pro ἐφοβήθησαν, 3. plurel. aor. ε. paſſ. φοβήθημι, ης, η, verbi φοβέω, metum incutio. f. ήσω. p. πεφόβημαι. Th. φόβος, timeo. p. m. πέφοβα.

E'φόβησε, ας, ε, aor. 1. iodic. ejuſdem verbi.

E'φοδέυσαμεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi ὁδεύω, iter facio. f. εύσω. ex ἐπὶ, & ὁδὸς, ὗ, ἡ, via.

E'φοδίη, ας, ἡ, munus obeundi vigiliias, vigiliarum circuitio. vide ἐφοδεύσαμεν.

E'φόδιον, α, τὸ, viaticum. ab ἔφοδος, ε, ὁ, ἡ, via. quod ex ἐπὶ, & ὁδὸς, via.

E'φοίτα, ibat, 3. ſing. impert. act. verbi φοιτάω, vado. f. ήσω.

E'φοίτη, Dor. pro ἐφοίτα, quod vide. vel 3. ſing. imperf. a φοιτάω.

E'φόνευσε, interfecit, 3. ſing. aor. ε. act. verbi φονεύω, interficio. Th. φόνος, occido. p. m. πέφονα.

E'πορλοσίασθε, præperemus, f. ε. m. Poet. ab ἐφοπλίζω, inſtruo, paro. ex ἐπὶ, & ὅπλον, ε, τὸ, & in plur. ὅπλα, τὰ, arma.

E'φόρεις, ferebas, imperf. act. verbi φορέω, gello. Th. φέρω, fero.

E'φορέυ, fatebant, Dorice. pro ἐφόρουν. verbi φορέω, quod a φέρω, fero. f. ήσω.

E'φορμηδὸς, ότος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἐφορμητὸς, ατος. r. part. paſſ. ab ἐφορμάω, ruo in, impetum facio. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

E'φορμήσασθαι, eggredi, a. r. inf. m. verbi ἐφορμάω, impetum facio. f. ήσω. p. κα. a. 1. inf. paſſ. ἐφορμηθῆναι. ex ἐπὶ, & ὁρμάω, irruo. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

E'φορος, ε, ὁ, patronus. ab ἐφοράω, intueor, obſervo. quod ex ἐπὶ, & ὁράω, video.

E'φραδον, dixi, a. 2. ind. activ. verbi φράζω, dico. f. σω. 3. ſing. a. 1. med. ἐφράσατο. pro ἐφράσατο.

E'φραθὶ, ης, ἡ, nomen urbis; Ephrate. Hebr. fructifera.

E'φραὶμ, ὁ, nomen filii ſecundi Joſephi, Ephraim. item nomen orbis ἄκλετος. Hebr. fele propagens.

E'φραξε, ας, ε, & 3. plur. ἔφραξαν, a. ε. ind. act. verbi φράσσω, vel ττω, ſepio. occludo. f. ξω.

E'φράσσατ', pro ἐφράσατο, cogitavit, 3. ſing. a. ε. med. verbi φράζω, cogito. f. σω. a. 2. ἔφραδον.

E'φρασε, 3. ſing. a. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

E'φρίξαντο, conſultaverunt, 3. plur. a. r medii, Poet. gemin. ρρ, verbi φρίζω.

E'φρίττετο, 3. ſing. imperf. verbi φρίττομαι, fremo.

E'φρύξε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi φρύγω, vel φρύσσω, torreo. f. ξω.

E'φυ, 3. ſing. a. 2. verbi φύω, naſcor. Th. φύω, naſcor, fum.

E'φυβρίζω, contumelia afficio. fut. ίσω. pert. ἐφύβρικα. ex ἐπὶ, & ὑβρίζω, idem. Th. ὕβρις, εως, ἡ, contumelia.

E'φυγον, ες, ε, fugi, a. 2. ind. act. verbi φεύγω, fugio. fut. ξω. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

E'φύγοσαν, 3. plur. aor. 2. Dor. epentheſi pro ἔφυγον, verbi φεύγω, fugio.

E'φύη, enatus eſt, 3. ſing. c. a. ind. paſſ. a φύω, vel φύομαι, naſcor.

E'φύλαξε, ας, ε, a. r. ind. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. fut. ξω, p. πεφύλαχα.

E'φυν, ας, υ, a. 2. & ἔφυσα, per ſyncopen pro ἔφυσαν, 3. plur. a. ε. verbi φύω, a φυσ, neſcor.

E'φυπερθε, & θεν, deſuper. quod ex ἐπὶ, & ὑπὲρ θε. Th. ὑπὲρ, ſuper.

E'φυσαν, rigebant, 3. plur. imperf. verbi φύω, rigo. fut. σω, & Æol. φύσσω.

E'φύτα, 3. ſing. impeiſ. activ. verbi φυτεύω, futſio, inſio.

E'φυτεύθησαν, 3. plur. a. r. paſſ. verbi φυτεύω, inſio. fut. εύσω. p. πεφύτευμαι. Th. φυτεύω, futſio.

E'φύσσα, Dor. pro ἐφύσησα, 3. ſing. imperf. a φυσάω, pro quo & φυσάω, futſio.

E'φύτευσ', pro ἐφύτευσε, plantavit, 3. ſingul. a. r. ind. act. verbi φυτεύω, plento. Th. φύω, pugno.

E'φφαθα, Syriecom verbum, Ephpbata, vertitur aperitor. Mare. 7. 37.

E'φωτίσθην, ης, η, aor. r. ind. paſſ. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω. p. πεφώτισμαι. quod a φῶς, φωτὸς, τό, lumen, ſeu φλος, ὸς, τό, idem. Th. φάω, luceo.

E'φώνει, 3. ſing. imperf. act. verbi φωνέω, loquor. Th. φωνὴ, ῆς, ἡ, voe.

E X.

E'χ, pro ἔχε, contioe, præſ. imperat. ab ἔχω, hebeo.

E'χάδε, ες, ε, hiavi, a. a. ind. act. verbi χαζω. f. χάσω, hio.

E'χαιρον, ες, ε, imperf. verbi χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κέχαρκα. a. 1. med. ἐχαιράμην.

E'χαλέπηνε, ας, ε, imperf. verbi χαλέπαινω, irafcor. quod a χαλεπὸς, difficilis, gravis. Th. χαλέπτω, lædo.

E'χανον, hievi, a. 2. indie. verbi χάνω, hifco. f. ανῶ. a. ε. ἔχηνα. p. m. κέχηνα.

E'χαράκωσε, 3. ſingul. imperf. act. verbi χαρακόω, vallum circumduco. quod ex χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeu agger, quo caſtra muniri ſolent. Them. χαράσσω, ſculpo. f. ξω.

E'χάρασσον, infrendebant, 3. plur. imperf. verbi χαράσσω. f. ξω, ſculpo.

E'χάσθη, ης, η, & in 3. plur. ἐχάσθησαν, gavifi ſunt, a. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo.

E'χαριζόμην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

E'χε, habe, præſ. imperat. act. ἔχω, imperf. Jon. pro εἶχον, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

E'χεα, effudi, pro ἔχεσα, a. r. iod. act. verbi χέω, fundo. f. χέσω. a. 1. ἔχεσα, ἔχεα, & ἔχεα.

E'χεν ἐν ἔργοισι, κατὰ τὸ βελτίω, habere ſe in operibus, & circa conſilia; id eſt, in factis, & conſiliis occupatum eſſe. Et ἔχειν pro εἶναι, eſſe, verſari. Et pro διοικεῖν, adminiſtrare.

E'χειροτονήθη, 3. ſing. a. 1. paſſiv. verbi χειροτονέω, per ſuffragia creo. ex χείρ, manus, & τείνω, tendo.

E'χέσκε, Jon. & Dor. ἐχέσκομεν, pro ἔχεν, præſ. inf. act. ab ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. a. a. ἔσχεν.

E'χέτεω, ace. ſing. ab E'χέτεως, εως, ὁ, nomen proprium.

E'χεν, habebat, Jon. pro εἶχεν, 3. ſing. imperf. vel Dor. pro ἔχεν, inf. verbi ἔχω, habeo.

E'χεο, præſ. imperat. paſſ. Jonic. pro ἔσο, ab eodem verbo.

E'χεπάλης, ἐος, ὁ, ἡ, & τὸ ἐχεπάλες, emerus, mortifer. ab ἔχω, hebeo, & πάλη, ης, ἡ, amaritudo picea, quaſi lacrymæ picem.

E'χετος, Jon. vel Poet. pro εἷς, 3. ſing. imperf. verbi ἔχω, habeo.

E'χέφρων, ων, ὁ, ἡ, qui gemitus, ac ſuſpiria affert; pernicioſus. quod ab ἔχω, hsbeo, & φρὴν, gemitus. quod a σφίω, gemo. Th. φρὴς, ῆς, ἡ, anguſtus.

E'χεχ', pro ἔχετο, Jon. 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἔχω, teneo, habeo. Vel ἔχεχ', pro ἔκχε, & τε, enclitic.

E'χέχλα, tenebant, pro ἐχέσκλον, duel. imperf. act. ἔκχω, verbi ἔχω, teneo.

E'χθάλη, ης, ἡ, ſtiva. παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quia manu tenetur. Th. ἔχω, teneo.

E'χετος, ε, ὁ, nomen proprium.

E'χθα, effudi, & in 3. plur. ἔχθαν, a. 1. ind. act. verbi χέω, fundo. f. χέσω. a. ε. ἔχθασα, ἔχθα, & ἔχεα.

E'χθατο, effudit, 3. ſing. ſ. 1. med. ab ἔχθα, a. ε. act. quod vide.

E'χέφρονες, οἱ, nom. plur. ab ἐχέφρων, ονος, ὁ, cordatus. quod ex ἔχω, habeo, & φρὴν, mens.

E'χέφρων, ονος, ὁ, cordatus.

E'χεχυτο, a. 1. ind. act. verbi χυτέω, geudeo. f. τήσω.

E'χθε, habeas, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi ἔχω, habeo.

L'χθαιρ', pro ἔχθαιρε, odioſe proſequere, præſ. imperat. activ. ab ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

E'χθαίρη, oderit, 3. ſingul. præſ. ſub. ejuſdem verbi & Thematis.

E'χθαίρετε, Dor. pro ἐχθαίρεσθε, odio proſequuntur, 3. pl. præſ. verbi ἐχθαίρω, odi. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

E'χθαρ, odit, 3. ſing. præt. ab ἔχθω, odio proſequor. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

E'χθὲς, idem ac χθὲς, heri, adverb. quaſi ab ἔχομαι, adhæreo. Heſternus enim dicitur ἐχόμενος hudierno, ideſt, proximus, contiguus.

E'χθήσεις, inimicus fit, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. pro ἐχθήσειε, verbi ἐχθάνω, odio pro-

profequor. f. ἀρῶ, a. 1. ἤχθηρα. Th. ἔχθ⊙, εθ⊙, τὸ, odium.

Ἐχθήρω, odio habeam, a. ε. ſub. activ. ejuſdem verbi, & themat. ia.

Ἐχθήσομαι, inimicus ero. f. 1. med. verbi ἐχθάνομαι, tanquam ab ἐχθάνομαι, odio profequor. Th. ἔχθ⊙, odium.

Ἐχθίστη, ης, ἡ, inimiciſſima, ſuperl. grad. f. g. ab ἐχθρός, invifus. comp. ἐχθίων. ſuperl. ἔχθιστ⊙. Them. ἔχθ⊙, εθ⊙, τὸ, odium.

Ἐχθοδοκῆς, ᾶ, ὁ, odioſus, inviſus. qualis ἐχθοποιός, pleonaſm. ἐχ ὁ, ab ἔχθος, odium, & δέχ, δοκέω, ἡ, viſus, ſeu vox. Th. ὄπτομαι, video. Quid ſi ab ἔχθ⊙, & δοκέω, ut ſit, odiom reſonans, abiens in convitia?

Ἐχθ⊙, εθ⊙, τὸ, odium, inimicitiæ. q. ab ἔχομαι, abſtilo, defion. ut antiq. ὁμιλίας, colloquii mater, ita odium ἐχ σχέθω. Forſaſſe ab ἔχομαι, adhæreo. Simoltas eaim inveterata tenaciter adhæret. bioe ἔχθ⊙ς, ες, ἡ, inimicitia. ἐχθρός, ὁ, ἡ, inimicus.

Ἐχθρα, ας, ἡ, inimicitia. ab ἔχθ⊙, odium.

Ἐχθρός, ὰ, ὸν, inimicus, a, um. ab ἔχθ⊙, εθ⊙, τὸ, odium.

Ἐχθρότατ⊙, ε, ὁ, inimiciſſimus, Port. pro ἔχθιστ⊙, ſuperl. ab ἐχθρός, inimicus.

Ἔχιδνα, ης, ἡ, vipera. ab ἔχις, ος, idem. Eſt & nomen mulieris.

Ἐχῖν⊙, α, ὁ, echinus, erioaceus. a ſpinis, quibus ἔχετα, ideſt, continentur, & quaquaverſum muniuntur. Eſt & venter medius in animalibus ruminantibus, ob aſperitatem echioo ſimilem.

Ἔχις, ⊙, vel εως, ἡ, vipera. quia in ſe ἔχει, habet pertum, uſque ad mortem teii. tantiſper dum ingrata proles matris viſcera perruperit. Vipera enim vi perita proprio foetu illata. bioe ἔχιδνα, ης, ἡ, idem.

Ἔχνιον, ου⊙, τὸ, talinaculum, inacturа. idem ac ἴχνος. Th. ἔχω, teneo.

Ἔχουσι, 3. plur. præſ. opt. activ. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχοντα, Dor. pro ἔχουσα, habens, præſ. part. f. g. ab ἔχω, habeo.

Ἐχύλωσε, ad iram commovit, 3. ſing. a. 1. iod. act. verbi χολόω, irrito, ad iram provoco. Them. χολὲ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐχυμῶν, 1. plural. præſ. ind. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχυμῶν, ος, ὁ, dies perendiaus. q. d. cohærens craſtino. Thema ἔχομαι, proximus ſum, ſeu ἔχω, habeo.

Ἔχον, pro ἔχων, a. ſingul. vel 3. plur. imperf. verbi ἔχω, habeo.

Ἔχονθ' pro ἔχοντα, acc. ſing. part. præſ. ejuſdem verbi. ἔχοντι, Dor. pro ἔχουσι, habeot.

Ἐχόντων, Att. pro ἐχόντωσαν, gen. plur. part. præſ. act. pro 3. plur. præſ. imperat. verbi ἔχω, habeo.

Ἐχορτάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi χορτάζω, herbis paſco, ſaturo. fut. άσω. p. κεχόρτασμαι. Th. χόρτ⊙, a, ὁ, gramen.

Ἔχρη', pro ἔχρην, habeot, 3. plural. præſ. ἔχω, habeo.

Ἔχρων, a. 2. activ. verbi χράω, Isviter foucio. ut πάω, ἔπων. Alii volunt eſſe impeſf. a χράω, polluo, commodo, vaticinor. Vel per tmeſin pra ἐξέχρων.

Ἔχρῆν, imperf. a χρή, oportet, impertonale. inf. χρῆναι.

Ἐχρυσάλοθη, 1. plur. a. 1. med. ἐχρυσάλω, ω, ωσι, verbi χρύσομαι, ator. f. χρύσομαι. p. κέχρυσμαι. Th. χρύω, commodo.

Ἐχρίσθησαν, ες, ν, & ια 3. plur. ἐχρίσθ⊙σαν, aor. 1. ind. paſſ. verbi χρίω, oreula edo.

Ἔχυντο, Jon. pro ἐχοῦντο, 3. fiogul. imperf. verbi χράομαι, ator. vide ἐχρησάμην.

Ἔχυτο, unxit, 3. ſing. imperf. a χέω, ungo. f. ἐσω. p. κέχυσμαι.

Ἐχύτησα, 3. ſing. a. 1. a χέω, ungo.

Ἐχώσατο, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi χωσίζω, moror.

Ἐχώοντο, Poet. pro ἐχοῦντο, 3. plor. imperf. paſſ. verbi χράομαι, ῶμαι, utor. Th. χράω.

Ἐχύ, 3. ſingul. a. a. paſſ. verbi χέω, vel χόω, fundo.

Ἐχώθην, ης, η, effuſus ſum, a. ε. ind. paſſ. a χόω, fuodo.

Ἐχώλευν, & ια 3. plur. ἔχωσαν, 1. ſing. & 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ἐκεχώλευν, & ἐκέχωσαν, ablato augmento, verbi χόω, fuodo. f. χώσω. perf. paſſ. κέχωμαι.

Ἔχωός, ὰ, ὁ, munitus, ſimus, tutus. ἐχυρός, ὸ, ὁ, idem. ab ἔχω, firmiter teneo.

Ἔχω, habeo: poſſum: ago: impetro: adminiſtro, guberno. præſ. opt. ἔχοιμι, & io 3. plur. ἔχοιεν. imperf. ἔχον, ες, ε. f. ἕξω, & σχήσω. p. ἔσχηκα. a. a. ἔσχον, ες, ε. imperativ. σχές. ſub. σχῶ, ῆς, ῇ, tanquam a σχέω, habeo, quaſi ἐγὼ σχῶ, ideſt, coorineo, ſuſtento. ἔχομαι, habeor, adhæreo, proximus ſum. Hinc ἕξις, εως, ἡ, habitus. ἐσχάτη, ſtiva. σχῆμα, ατος, τὸ, habitus, ſpecies, forma. σχηματίζω, effingo. σχέσις, εως, ἡ, habitudo, affectio. ἀνέχω, ſuſtollo, ſuſtioeo, retineo. ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, tolerantia. ἀνέχω, abſtineo. ὑπέχομαι, & ὑπισχνέομαι, pollicoor. ὑπόσχεσις, εως, ἡ, pollicitatio. ἕξις, ας, ἡ, bona corporis habitudo. κακεξία, ας, ἡ, mala corporis habitudo. πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia. πλεονεκτέω, plus habeo; ſuperior ſum. πλεονέκτης, α, ὁ, avarus. ἐκέχ⊙, υ, ὁ, facem habens. ἡνίοχ⊙, υ, ὁ, euſuchus, ſpadu. ἡνίοχ⊙, υ, ὁ, auriga. ἐντελεχὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, perfectus, aſſiduus. ἐντελέχεια, ας, ἡ, perfectio, actus continuus, motio pereonis. ἀσχήμων, ον⊙, ὁ, ἡ, deeorus. ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, decor.

Ἔχωσι, Dor. pro ἔχουσι, habent, a. pl. præſ. ſub. ab ἔχω, habeo.

Ἐχώσω, 3. ſing. imperf. act. verbi χόω, capio, accedo, eo.

Ἐχώσατο, iratus ſit, 3. ſing. aor. 1. med. verbi χώομαι. fut. χώσομαι. a. 1. part. med. χωσάμεν⊙. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Ἐχώσθην, ης, η, aggeſtus ſui, a. ε. iod. paſſ. verbi χόω, unde χωτὸς, vel χώσιμος, aggeto. f. χώσω. Th. χόω, terra aggeſta exſtruo.

Ε Ψ.

Ἐψαθάλωσε, 3. ſiogul. a. ε. med. verbi ψαθάλλω, tracto, eootracto turpiter. q. a ψάω, tango.

Ἐψαλάτων, Jonic. pro ἐψαλμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. verbi ψάλλω, pſallo, tango leniter. ſ. ψαλῶ. p. ἐψάλκα.

Ἔψαυε, tetigit, 3. ſiag. a. 1. med. verbi ἅπτω, tracto.

Ἔψυσε, pro ἔψη, a. ſing. f. 1. med. verbi ἕπομαι, ſequor. Th. ἕπω, ſequor, ago.

Ἔψω, Jon. & Poet. ἕψω, præſ. iof. ab ἕψω, coquo.

Ἔψεται, 3. ſing. fut. s. & ἑψεθεται, fut. in⁴. med. verbi ἕπομαι, ſequor.

Ἐψάλλετο, 3. ſiag. imperf. paſſ. a ψάλλομαι, mentior, decipio. Th. ψάλλω, fallo.

Ἐψάλθησαν, a. 2. ind. paſſ. verbi ψάλλω, fallo. fut. σω. a. 1. ἔψαλσα. hinc ἐψάλθην, a. ſing. a. 1. med.

Ἐψαλάφησα, ας, ε, a. ε. verbi ψαλαφάω, contracto.

Ἔψωμ, τὸ, pulmentum. Th. ἕψω, coquo.

Ἔψιν, ος, ὁ, colloquium. Ἔψω, τὸ, joci. ab ἐψάομαι, eontabulor, jocis me exhilaro. Thema ἔπω, dico.

Ἐψιάσθαι, Poet. pleonaſm. pro ἐψᾶσθαι, dimiſſe, verbi ἐψάω, quod formant ab ἕψω, fut. verbi ἔπω, dico.

Ἐψιθύριζον, Dor. pro ἐψιθύριζον, 3. plur. imperf. act. verbi ψιθυρίζω, ſurro. Them. ψιθυρ⊙, υ, ὁ, ἡ, ſurrus. Ἐψιθύρου, Poet. & Jonic. pro ἐψιθύριζον, 3. pl. imperf. verbi ἐψιθύρομαι, colloquor. Th. ἔπω, dico.

Ἐψυχαγώγει, 3. ſing. imperf. act. verbi ψυχαγωγέω, animum flecto, ſeu allicio. ex ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, & ἄγω, duco.

Ἔψυχον, imperf. act. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ἔψω, coquo. fut. ἑψήσω. p. ηκα. inde ἕψησις, εως, ἡ, coctio. ἑψητὸς, ὴ, ὸν, coctor. q. ab ἕω, uro, καίω, ἐκαγίζω.

Ε Ω.

Ἕω, f. ἕσω, induo. Item mitto, colloco. unde ἵμας, αντος, τὸ, iodumeotum. ἱμάτιον, υ, τὸ, veſtis. ἐσθὴς, ῆτ⊙, ὁ, idem. ἕσμαι, iodue. ἀμφίεσμαι, circuminduo. ἵεμι, & ἵημι, mitto. ἀφίημι, dimitto. ἄφεσις, εως, ἡ, dimiſſio. σωίημι, committo: item intelligo. σύνεσις, ſeu ξύνεσις, εως, ἡ, coitio: item intelligentia.

Ἔω, f. ἔσομαι, ſum, eo. ὦμὶ, ſum. ἀοσία, ας, ἡ, eſſcntia. ἔξεσι, licet, μετουσία, ας, ἡ, communicatio, conſortium. πάρειμι, adſum. παρουσία, ας, ἡ, præſentia. σύνειμι, una ſum, aonverſor. συνουσία, ας, ἡ, converſatio. ἄμμι, eo.

Ἕω, ἕης, miſsim, a. 2. Poet. pro ἕν, ἧς, ab ἵημι, mitto. f. ἕσω, a. 2. ἧν.

Ἕω, ἕῃς, ἕῃ, ſim, ſis, ſit, Poetic. pro ὦ, ἦς, ἦ, præſ. ſubjunct. verbi ὦμὶ, ſum.

Ἑῷ, ſuo, det. ſing. ab ἑὸς, ἑὴ, ἑὸν, ſuus, a, um. Th. ὅς, qui.

Ἕᾶ, contracte pro ἑάω, ſino. f. ἑάσω. p. ἑακα.

Ἑᾶγα, apertui, p. m. Att. pro ἄγω, verbi ἀΐγω, aperio. f. ξω.

Ἑᾶγμαι, patefactus ſum, perf. paſſ. Att. ind. ἐγμαι, perf. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἑᾶγῶτα, aperta, perf. part. med. f. g. ab ἄγω, præt. med. verbi οἴγω, aperio. p. m. part. Att. ἐγώς.

Ἑαθα, p. m. Æol. & Jon. pro ἔαθε, ſolitus ſum, ab ἔθω, ſoleo. p. m. part. ἑαθώς, ὼς, ὸς, & Jon. ἑαθὼς, ὸτ⊙. Th. ἔθ⊙, εθ⊙, τὸ, mos.

Ἑάθην, pellebam, imperf. act. Att. pro ὤθεον, ν, verbi ὤθω, fut. ὤθήσω, & ὦσω, pello.

Ἐῄκειν, ſimilis eram, pluſq. perf. Poet. ex Attico præt. med. ἔοικ⊙, verbi ἔοικα, ſimilis ſum. p. m. εἴκα, & ἐοίκειν.

Ἑᾶλ⊙, a, ὸ, boſterous, pridianus. propric de cibis reliᾶtis: metaph. pro macido, vetsri. Etymol. ducit ab ἕω, quod vertit, ſatio. Nos componamus ex ἐος, & ἅλω, quod eſt, perditus, ſeo præteritæ diei.

Ἑάλκειν, ſperaveram, pluſq. perf. Poet. & Att. pro ἤλπειν, verbi ἔλπω, ſperare facio, præt. med. ἔοικα.

Ἑάμεν, Poet. pro ἑάσαν, 1. plur. aor. 2. ſub. ab ἵημι, pro ἕω, ſignificante πλησίον, impleo.

Ἑᾶν, ſioerem, contracte pro ἐάσαιμι, verbi ἐάω, ſino. p. ἑακα.

Ἑᾶν, qui eſt, Poet. vel Jon. pro ὦν, ὁ, præſ. part. verbi ὦμὶ, ſum.

Ἑᾶν, contracte pro ἔασον, vel pro ἕσω, Jon. ſivebam, imperf. verbi ἐάω, ſino. a. 1. ἔασα.

Ἑάνημαι, emi, perf. Attic. pro ὤνημαι, hinc ἐωνήθην, a. ε. ind. paſſ. verbi ὠνέομαι, emo.

Ἑανήκειν, emebam, Att. pro ὠνήκειν, imperf. paſs. verbi ὠνέομαι, emo. f. ὠνήσομαι.

Ἑανοχόει, vinum fundebam, Attic. pro οἰνοχόει, imperf. verbi οἰνοχόέω. f. ήσω. ex οἰν⊙, υ, ὁ, vinum, & χόω, fundo, f. χέω.

Ἑᾶξα, aperui, Att. pro ἤξα, a. 1. act.

verbi οἴγω, aperio.

Εἴαρα, intuebatur, 3. singul. imperf. Att. pro ὤρα, verbi ὁράω, video. fic ἐώρακα, pro ἑώρακα, perf. Att. ἑωρακώς, perf. part. ἑωράκαμεν, 1. plur. perfect. act.

Εἴαρα, ας, ἡ, pro αἰώρα, ſuſpendium: vas penſile. Th. αἰωρέω, ſuſpendo. q. ab ἀείρω, attollo. ἐνεάω, elevo.

Εἴαγγα, feceram, pluſq. perf. med. Poet. & Art. a præt. med. ἔοργα, verbi ἔργω, ſeu potius ῥέζω, facio. fut. ὄξω, & per metathefin ὄρξω, præt. med. ὄοργα, & per metathefin ἔοργα.

Εἰάρτιζον, celebrebam feſtum, imperf. verbi ἑορτίζω, feſtum celebro. Thema ἑορτή, ῆς, ἡ, feſtum.

Εἴαρον, pro ὤρων, videbam, imperf. Att. act. verbi ὁράω, video.

Ἕως, Poet. pro ἑός, dum, uſque, interim, cum genitiv. item ſine caſu. q. ab ἕος. Tum ἕως, pro ἠώς, ἠοῦς, ἡ, aurora: item dies, q. ub ἵημι, mitto. Aurora enim lucem mundo ſpargis, ſic & diee; qui ideo Inx appellatur a Poetis.

Ἔωσα, repuli, Attic. pro ὦσα, u. s. eſt. hinc u. s. med. Att. ἐωσάμην, & in 3. plur. ἐώσαντο, verbi ὠθέω, pello. fut. ὤσω.

Ἐώθην, rejectus ſum, aor. 1. Attic. pro ὠσθην. ἔωσμαι, perf. Art. pro ὦσμαι, verbi ὠθέω, rejicio, pello. f. ὤσω.

Ἔων, & ἐών, Jon. pro ὤν, ſint. 3. pl. præſ. ſob. ab εἰμί, ſum.

Ἔωστα, Art. pro ὦσται, 3. ſing. perf. paſſ. vide ἐώθην.

Ἑωσφόρος, ου, ὁ, lucifer. ab ἕως, pro ἠώς, aurora, & φέρω, fero. ſ. οἴσω.

Ἑωυτά, Joa. pro ἑαυτά, ſui ipſius. vel pro σεαυτά, tui ipſius. ἑαυτῷ, pro ἑαυτῷ. fic ἑωυτῷ, Jon. pro ἑαυτῷ ſibi.

Z A.

ZA' particulu eſt; per ſe nihil ſignificat, ſed augmentum in compoſitinne dictionibus affert, magnum, multum, robuſtum. Heſych. Interdum Æolice uſurpatur pro διά, ut ζάβολος pro διάβολος.

Ζάβα, armn bellica. Soid. τὸ λωρίκιον, lorica.

Ζαβάλλω pro διαβάλλω, decipio, calumuior. Uude zebolus eb Hilario pro diabolo. Dicitor etiam ζάβολος a diſtandis pravie, & perditis conſiliis, a βολὴ, conſilium.

Ζαβαρεῖον, τὸ, repoſitorium, ornamenta rium, locus, ubi arma teponuntur, ὅπου ἢ αἱ ζάβαι ἀπόκεινται.

Ζάβη, ης, ἡ, lorica, ex ζαβοῖς, canulis, ita dicta. vide Zaba in Lar. Etymol.

Ζαβὸς, ὁ, curvus, ἄγκυλος, σφαλὸς.

Ζάβοτος, ὁ, dives pecoribus, πολύκοιρος, πολύκτηνος.

Ζαβουλὼν, ὁ, aomen viri, & regionis, Zebuloa: vir pleous conſilio, ὁ βουλοπάτωρ.

Ζαβρὸς, ὰ, ὸν, edax, voraa, heloo, πολυφάγος. Suid.

Ζαβρὼν, Tertull. venaboli genus eſſe dicit. Suidas telum ferreum, lunceam, enſem exponit.

Ζαγρεύς, έως, Att. έως, ὁ, Bacchus apod Poetas.

Ζάγκλη, ης, ἡ, vel ζάγκλον, τὸ, apud Siculos eſt falx. a ζάω, & ἄγκυλον, τὸ, curvum, adunenm.

Ζάγμα, ατος, τὸ, hebeaa, lornm.

Ζαγρεύς, έως, ὁ, ἡ, Poetice Bacchus. Quidam dicunt ipſum eſſe Plutonem, τὸν χθόνιον, ἢ Διόνυσον, qui defunctorum animas venetur, & captat. Etym.

Ζαγρὸς, οῦ, ὁ, diſcalceatus, ἀνυπόδητος, Heſych.

Ζάει, vivit, ſpiret, Cypriorum liagua. Inde ζάοντας, πνέοντας, Helychius.

Ζαὴς, ὁ, præſ. part. n ζάω, Poet. idem fere, ac ἄημι, flo, ſpiro. Them. ἄω, idem.

Ζαθὲς, τὸ, magonm, molrom, ſplendidum, forte, μέγα, πολὺ, λαμπρὸν, ἰσχυρὸν.

Ζαὴς, έος, ὁ, ἡ, valde ſtane, vehemeater ſtene, μεγάλως πνέων, πολύπνους, βίαιος. ab ἄω, flo, ſpiro, & ζω, io compoſitione, valde. Io Epigram. legitur ζαήτης pro eodem.

Ζαθέου, gen. Jon. vel Poet. a ζαθεὸς, ὰ, ὸν, valde divinos. in acculet. fœm. gen. ζαθέου. plnr. ζαθέας. ex ζα, par. ticula intenſiva, & θεὸς, ὰ, ὸν, Deus.

Ζαθεὸς, ὰ, ὸν, prædivinue, admirandus. ὁ ἅγιος θεῖος. Iliad. a. κίδνατο ζαθέην &c. Ejue ſynooyma ſuat ἅγιος, ἀβρὸς μων, μεγαλόπνους, ἁδεὴς, ἡγεμόνος, θαυμαστὸς.

Ζαθερὸς, ὰ, beoe calidue. ζαθερῇ καύματι, æſtivo æſtu. Ia Epigr. Heſychius habet oxytonos ζαθερὰς, quam vocem exponit ἰσχυρὰς θερμὰς.

Ζαῖεν, viaiſſent, per ſyncopen pro ζαίησαν, 3. plnr. præſ. opt. ζαίην, ης, η, u ζῆμι, pro ζάω, vivo. iuf. ζῆν pro ζῆν, vivere.

Ζαὶς, ὁ, Heſychio euctore eſt piſcis ſpeciee.

Ζακαλὶς, ίδος, ὁ, ἡ, ὸ, formoſus, perpulcher.

Ζάκανον, τὸ, adſcriptio dati in litteris. Snid. Vide Sacanum in Latin. Etymolog.

Ζακελατίδες, vel ζακελπίδες, αἱ, rapæ, vel cucurbitæ, lingua Bœotice. Nam inquit Athenæus lib. 9. τὰς κολοκύντας ζακελατίδας καλεῖσθαι. Etiam ζακυνθίδες ab inſula Zacyntho. rspæ Heſychio.

Ζακορία, ἡ, Veneris ſacrificium.

Ζάκορος, ου, ὁ, ædituus. νεωκόρος, ὑπηρέτης. Dicitur etiam διάκορος. Plutarchus in Camill. ἱερὰς τὰς ζακόρους θεῶν, ſacerdotes, & templorum ædiles. Item generetim famulue, miniſter, ſeu miniſtra, famulæ, quarum miniſterio in verrendis, purgendiſque ædibus uti mut. Etymol.

Ζάκοτος, ου, ὁ, ἡ, furioſus, valde iratus, ea ζα, & κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Ζαχαρίας, ου, ὁ, Zacharias, nomen viri. Syriace juſtus.

Ζάχος, ου, ὁ, vel ζάχον, cap. ultimo Peralipomenon, callarium, genophylacium. Sed peregrina voa eſt, vel corropta ex Hebraico Gauzech. An vero legendum γαζάχος, quæ voce ab Hebraie pro ζάχος rerenta?

Ζάλα, tumultus, Heſychio. Θόρυβος.

Ζαλαίνω, demeato, infatuo.

Ζάλακος, εἰ, hiſtricis, echini terreſtres.

Ζαλαπὰς, Heſychius eepoait καὶ, move, agita.

Ζάλαξ, ακος, ἡ, laurus Alexandrina. Aa e θάλλω, florco?

Ζαλᾶς, Dorice pro ζηλᾶς, præſ. imperat. peſſivi verbi ζηλόω, æmulor. Th. ζηλος, ου, ὁ, æmulatio.

Ζαλεύκου, ου, ὁ, Zaleucus legislator, qui Epizephyrie leges tulit.

Ζάλη, ης, & ζάλα, ἡ, turbo, tempeſtee, fluctuario, procella, flatus. Æſchines, a ζα, & ἄελλα, procella, vel a ζέω, ferveo.

Ζαλμόπνους, ου, τὸ, & ζάλμοπνος, ου, ὁ, cstinus apnd Paphios, in quo piſces apponebantur. Alias ζαμόπνους, τρυβλίου.

Ζαλὸς, ὴ, ὸν, & ζᾶλος, ου, τὸ, eqnum, aqua turbide, aqna agitata, & fluctuans. Nicend. Schol. habet ζαλόεντα, fluctnans, pro ζαλῶντα, tenquam e ζαλόω. Apnd eumdem etiam reperiri ζαλὸν, a maſc. ζαλὸς ſignificante procelloſus, vel fluctuana.

Ζαλόω, Dorice pro ζηλόω, æmulor, beatum prædico. Th. ζηλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia.

Ζαλωτὴς, ὁ, Dorice pro ζηλωτὴς, æmuleu dus.

Ζαμπούτης, ου, ὁ, felicie recordationis vulgn dicitur. Syneſiue, & alii apud Græcos Theologos dicunt μακαρίτης.

Ζαμπελέλαιον, ου, τὸ, oleum e baccis olivarum. an a famſa, qoi oucleus olivarum?

Ζαμβύκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: Latine triangulum, ſambuca.

Ζαμόλης, ου, ὁ, ἡ, ὸ, animoſus.

Ζαμενὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὸ, robuſtus, iracundus, vehemens, validus. ὁ μέγα μένος ἔχων, magnanimus, valde iracundus. ex ζα, & μένος, ους, τὸ, mens, robur.

Ζαμένεται, vires intcodit. 3. ſing. a. s. iad. act. Jonici verbi ζαμενίω, fut. ίσω. quod a ζαμενὴς, vehemens.

Ζὰν, ζανὸς, Dorice pro ζὴν, quod pro Ζῆς, Jupiter, gen. Διός. qoaſi a ζάω, vivo. qoia dat omoibus vitam. Ζῆς πλουτοδότης, Homer. Pluto.

Ζανῖται, Heſychius, ἡγεμονῖται, duces, ductices.

Ζάνιον, τὸ, eſt inter coqninaria inſtrumenta Polluci.

Ζανικὴ, ἡ, ars nendi.

Ζάπεδον, τὸ, latum pavimentum, unt ſolum; μέγα ἔδαφος, Heſych.

Ζαπίλωδες, ὁ, admodum pinguis, obeſus.

Ζαπληθὴς, ίδος, ὁ, ἡ, ὸ, multus, copioſus. A Suida exponitur ἄφθονος, ἄπειρος in hoc Epigramm. Στοιχεῖον ζαπληθὲς ἀνέστρεπτον σέμα μούσης.

Ζαπότης, ὁ, bibax, magnus potor, probe porus; ἰσχυροπότης.

Ζαρὰ, ἡ, nomea viri ἄλλοτε, Zara. Hebr. ortus.

Ζάρξ, ακος, ὁ, moos Eubœæ, ubi naufragio periere Græci: alio nomiac vocatur Cophareus. Ilacius in Lycophr. μύκης χειράκτου ζάρξ.

Ζαργάνη, ἡ, ſpoita, ſagenæ, plexus reticularis, ſuaie, laqueus, Heſchyl.

Ζαρῖνης, ὁ, Diana apud Perſas.

Ζαρμβοτικὴ, ης, ἡ, mechina quedam bellica. Voa mere Arebica.

Ζάρυξ, ὁ, avis graus rapacitſimæ, ἁρπακτικὸν, ut ioquit Eurip. Schol.

Ζὰς, ζανὸς, ὁ, Jupiter.

Ζατάζω, Dor. pro ζητάω, præſ. part. ſ. g. verbi ζητέω, quæro. ſ. ήσω, p. ἐζήτηκα.

Ζατέω, quæro, Dor. pro ζητέω.

Ζατρίκης, ὁ, Heſych. ὁ βασιλεὺς, ſex: torſitan pro σατρίκης.

Ζατρίζω, in piſtrian torqueo, ἐν μύλῃ βασανίζω. ex ζα, & τρέω, timeo, vel τείρω, tero.

Ζατρικὸς, ὸν, ὁ Ϲ, ἡ, ſaginatus, pinguis, bene autritus, ἐτρυφὴς. ea ζα epitatico, & τρέφω, autrio. ſ. ψω. a. a. ἔτροφα.

Ζατρίκιον, ου, τὸ, genue inſus. ζατρικίζω, ludere zatricium. Aa ludus teacchorum, qui tremendam militiam piogit? quaſi a ζα, & τρέω, tremere.

Ζαφαράς, ὁ, ſplcudidus, λαμπρὸς, ἐπαγγελος.

Ζαφελὴς, ὶδος, ὁ, ἡ, ſimplea, dutus, apiestus, vehemene. quaſi ex ζα, & ἀφελὴς, ſimplex.

Ζαφλεῖ, ου, ὁ, ἡ, ὸ, contumax.

Ζαφλεγὴς, ὲος, ὁ ἡ, ὲν, valde urens, valde ardene, magnaoimue, velde vigens; σφόδρα λάμπων, ἢ πίνων, ἐυθαλὴς. Homer. Iliad. φ. de hominibus, ex ζα, & φλέγω, uro.

Ζαχμᾶ, ὁ, Heſych. ὑλὴ, habena, lorum.

Ζαχεῖ Ϲ, ου, ὁ, irecuadus.

Ζαχρὴς, ίδος, ὁ, Ϲ, ἡ, & ζηχρὴς, valde utilis, vehemens, acrie. gen. plur. ζαχρέων, ex ζα, velde, & χρέω, invado furioſe. Vel ut alii volunt a χρὴ, neceſſitas, utilitee.

Ζαχρὴς ἄνεμος, graves tempeſtates. Apoll.

Ζαχρὸς, ὸν, ὁ, ἡ, qui eſt valde egens. ex ζα, & χρὴν, neceſſitae.

Ζαχρὼς, ὼ, velde utilie; ὑγρὸς.

Ζάχρυσος, ὁ, ἡ, ὸ, velde auieus, dives. Eurip.

Ζάψ, mare. ſorte a ſervore equæ, a ζέω ferveie, bullire.

Ζέα,

Ζάω, vivo, reviviſco, lætus ſum. imperf. ἔζων. præſ. part. ζάων, ζῶν, ζάουσα, ζῶσα, ζάον, ζῶν, ſ. ζάουσαι, ᾶ, α-ται. a. s. ἄζηται, ας, ε, a. s. ſub. ζάω, ῃς, ῃ. a. s. part. ζάωσα, ωσα, ων. quaſi a ζάω, ſerveo. Vita enim corporalis in calore nativo conſiſtit. hinc ζωός, ὁ, vivus, ζωὴ, ῆς, ἡ, vita. ζῶον, ὁ, τό, animal. ἀείζωος, ος, ὁ, ἡ, immortalis. ζῷ εὐθύμως, vivere in magna bonorum abundantia. Xenophon. ζῆν ἀπὸ τῆς γῆς, vivere ex terra. Ariſtotel. in Politicis. ζῶσι βίον ἀναπαύσεως ἀμέτοχον, vitam ſibi gratam vivunt. ζῆν ἀπὸ τῆς ὀλίγων, Latiai dicnat parvo vivere. ζῆν ἀπὸ τῶν δικαστηρίων, vivere e foro judiciali. οἱ ζῶντες, viventes, id eſt, divites. Budæus ex Pſalm. 137. affert ζάσας με, pro vivificabis me.

Ζέα, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ, far, frumenti ſpecies, hordei genus, ſpelta, & Latine dicitur zea. forte a ζάω, quod inde ſit victus. valde alit, plus hordeo, minus tritico. Gaza ſpeltam vertit; e Plinio ſemen vocatur; id autem genus frumenti eſt; Dionyſio eſt far. ζέα duorum generum eſt, altera ſimplex, altera in geminis putaminibus grana bina juncta gerit, ac propterea a Dioſc. lib. 2. c. 104. dicitur δίκοκκος. Aſclepiades apud Galenum far, & zeam idem eſſe oſtendit. Dionyſ. Halicarn. ζέαν Latiae dici fabilam exiſtimat. Apud Hippocratem ζέας Galenas per ὀλύρας interpretatur, oſtenditque Herodotus zeam, & olyram idem eſſe. A Plinio diſtinguuntur, eum zea ab eo ſemen vocetur, olyre vero arinca, quod eſt genus frumenti Galliæ proprium.

Ζέα apud Athenienſes dicitur etiam ἡ Ἑκάτη, Hecate, & portus quidam in Piræo, ἀπὸ τῆς μητρὸς τῶν ζωῶν, teſte Heſychio. Ubi adjicit: ἔχει δὲ ἡ περιοικὶς λιμένας τρεῖς ἀλκιμέδοντα. Hierocles in Hippiatric. de equi ſobricitentie ſignis. ἐὰν τὸ σῶμα εὐθὺς μετέωρον, καὶ ἡ ζωὴ, ὅτου γραμμὴ μετέσπασε, ἐν θυμῷ καὶ μελαίνῃ: ubi ſtriata pare oris indicatur.

Ζεβεδαῖος, ου, ὁ, nomen viri, Zebedæus. Hebr. dos, בּוּז.

Ζεγήσης, ου, nomen Libycum, quod Græce ſonat βωμὸς, id eſt, colles. Sic autem apud Libyas quoddam montium genus appellatur.

Ζείδωρος, ὁ, fertilis, ferax, vitæ utilis. pro ζειδώρου, epitheton terræ, quia dat neceſſaria ad vitam, a ζῆν vivere, & δῶρον, τὸ, manus. Homer. Iliad. β. τόκα δὲ ζειδώρου ἄρουρα, id eſt, alma tellus, ἡ τοι πρὸς ζωὴν ἐυκαμπὴς γῆ, terra fappeditans, quæ ad victum conferunt. βοῦτυρα, τὰ ψευσιβόειον, a verbo ζῆν, vivere, quod quidem generalius eſt. At Plinius ἀπὸ τῆς ζειᾶς, a ſpelta, a ſpelta, multo aptius deducit, cum ſpelta ante frumentum inventum homines vulgo veſcerentur. Nonnus autem æquam vivam ζειδώρου ὕδωρ appellavit.

Ζείουσι, pro ζέουσι, Jon. vel Poet. præſens part. f. g. verbi ζέω, ferveo. fut. ζέσω. a. 1. part. paſſ. ζεσθείς.

Ζειρὸς, ροῦ, genus amicali, ſeu veſtis.

Ζειρὰ, ᾶς, & Jon. ζειρὴ, ἡ, veſtis genus, catena. σειρὰ, idem. Ζειρὰ (inquit Heſychius) εἰ μὴ ἀλλο χιτῶνος, οἱ δὲ ζώνην, βέλτιον δὲ ἄπασαν ἐνδεδεμένην κατὰ τῆς ὀμοιοφορίδος ἐσθῆτος, ἐν ἀρίστοις μαρτυρεῖ, τῷ θεόπομπος ἐν χίοις. Attamen ipſe paulo poſt ζείρην affert pro μίτρᾳ, ταινίᾳ, διαδήματι, & ζειροφόρους pro χιτωνοφόρους.

Ζειρὰς, ὰς, veſtis genus laxum, & ſinuoſum, ſagulum. Herod.

Ζειρὸν, aromata facio. puto a ζειρὸς. Heſychio ζειρὸν eſt ἀρωματοποιεῖν, aromata conficere.

Ζειρὸς, ὁ, ποικίλος, varius. an a ζω, & εἴρω, necto, ut ſit valde nexus?

Ζέω, pro ζέω, ferveo, bullio, fcateo.

Ζέλμα, τὸ, olera, Phrygibus. quaſi a ζέω, quod inde ſit victus.

Ζέλμω, jacio. Heſych. ζέλμει, βάλλει.

Ζέμμ, ματος, τὸ, decoctio. ζέμμα ἀψινθίου, decoctum abſinthii. Dioſcor. l. 6.

Ζέμος, τὸ, calidum, παρὰ τὸ ζέω, ferveo, exæſtuo.

Ζέσσαι, & ζεσσῶ, fervefacio, ferveoti aqua coquo.

Ζεύτιρον, τὸ, zea tritico mixta. Dioſc.

Ζέφ, Jon. pro ἔζεσε, 3. ſing. a. s. act. a ζέω, ferveo.

Ζέσις, εως, ἡ, fervor, ebullitio, θερμότης. Nazianz.

Ζεσθείς, ὁ, fervefactos. a. 1. part. paſſ. a ζέω, fervsn. a. s. paſſ. ἐζεσθήλω.

Ζεσολασία, ἡ, lotio, quæ fit aqua fervente.

Ζεσὸς, ὴ, ὸν, fervidus, a um, a ζέω, ferveo. In Apocalypſi ἔψυχρον ψυχρὸς ἦς, ἢ ζεσὸς. utinam frigidus eſſes, aut fervidus.

Ζεύγαιον, ου, τὸ, jugalis, jumentum, Philoſtr. τὰ ζεύγαια Niger vertit jugales.

Ζευγάτης, ὁ, lorum jugeli, Eurip. vinclum jugula, Virg. ſubjugium, Cato. i. e. lorum, quo arctor boves ad jugum ſoler adſtringere.

Ζευγελατέω, ῶ, f. ήσω. p. ηκα. ago boves, vel aſinos. Nazianz.

Ζευγελάτης, ὁ, qui boves agit; ἄγγουκος, ruſticus, jugariue Columellæ. γηπόνος, μεταβάτης, νηλιχος, ζευγηλάτης.

Ζεύγιτον, τὸ, dicebatur τιμήμα quoddam in Athenienſi republica. Nam ia quatuor τιμήματα erat diſtincta, inquit Heſychius. Sic Suidæ ζεύγιτον eſt τὸ ζεύγιτα τέλος. Apud Etymol. ζεύγιτον ſcriptum eſt per ι, qui iridem eſſe dicit, ὃ ἐτέλει ὁ ζεύγιτης.

Ζεύγνι, εἰ, temiges, auctore Polluce lib. 1. qui collocantur in medio navis. Ariſtot. μεσόνεοι.

Ζεύγιτης, ου, ὁ, jugo adſtrictus. Item ζεύγιται tertii ceoſus hominee in Republice Solonis, μεταβάται. Plutarch. in Solone. Item ζεύγιτης κάλαμος, aucuparoria aruado. Theophraſt. lib. 4. de Hiſtor. ſtirp. cap. 13. Plin. lib. 16. cap. 36. de hoc genere arundinis hæc habet. Proficiuat in aucupatoriam amplitudinem, & vocantur Zeugitæ: & quoniam calamis utuntur aucupes, ab ipſo ſimplieiter vocatur aucupatoria arundo. Aucupatoria, iaquit ibidem, arundo, a Panhormo laudatiſſima. Ita vero hæc arundinis ſpecies dicta eſt, quod ad ζεύγνυσθαι, copulationem, eſſet utilis, & accommodata. Erant autem ζεύγη, in paribus, geminiſque tibiis, compacta interaodia, quæ armamenta ad ſuelnſos cantus idem Plinius metaphories appellavit. Ptius quidem κάλαμος ἁπλοῦς, ſimplicique macica utabantur, ἀπὸ δ' οὗ τὴν πλῆσιν μετέβησαν, ut loquitur Theophraſtus ipſe, vel ut Plinius, poſquam varietas acceſſit, & eaatus quoque luxatia, tibia, quæ tsauis, & ſimplex facrat, paucoque foramina, ut eſt apud Huratiam, vincta eſt mtichalco, & internodiorum ſacta faat conjugia, ſive juga, hoc eſt, ζεύγη, unde & ζεύγνυσθαι dictum tale artificium. Theophraſtus loco citato, τὸ δ' αὐλητικὸν ἐλάττω τῆς ὕλης, πλὴν δὲ ὅλως ἐν ὄχυρῳ, ὡς δὲ προσαγορεύουσι διαχύσεις, ἐξ ὧν ἄρξαι μὲν φασι τοὺς γηθεῖν τὰ ζεύγη. Plinius loco adducto, modica lanugine, aut omnino nulla ſpadonum nomine inſignibus. Hinc erant armamenta ad luclusos cantus. Et idem auctor Græcus ia eodem citati operis libro, & capite inquit, βέλτιστα δὲ ὅσα, τῆς μεσογείου πρὸς τὴν ζεύγνυσθαι ὅλα τῷ καλάμῳ τὰ μέσα. μελαπέπτωται δ' ἔχειν ζεύγη, τὰ πρὸς τὸς βλάβας.

Ζεύγλη, ης, ἡ, ligaam propendens a jugo hinc inde boum colla amplexans. Said. vel pars jugi, in qeam jumenta collum immittuat. Lucianus la dialogie Deorum, ὑπάγω τὸς ἵππους τῇ ζεύγλᾳ, ἐπὶ τὸ ἄρμα ἐπισπάζεται.

Ζεύγλωσμος, τὸ, lorum jugi.

Ζεύγνυμι, ῦω, τὸ, junctura, jugum, conjunctio, conjugstio: orbs. ζεύγνυμι τὸ λιμένος, fauces portus. Thucyd. anguſtiæ esitus. Item ζεύγνυμι, figura genus, de qua Jul. Firmianus. A Latinis ligatio, vel annexio dicitur, cum plurs uno verbo connectuntur.

Ζεύγνυ, ις, ἡ, jugum. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζεύγνυσιν, Jon. pro ζεύγνυσι, 3. plur. præſ. indic. verbi ζεύγνυμι, ſeu ζεύγνυε jungo. Sic ζεύγνυτον, Dor. pro ζεύγνυτον, 3. ſing. præſ.

Ζεύγνυω, vel ζεύγνυμι, juago, copulo. fut. ζεύξω, præt. ἔζευχα, perl. paſſ. ἐζεύγμαι. quaſi dun ago, id eſt, duo in unum duco: quod & Latinum juago innuit. Eſt enim quaſi in unum ago. Item ζεύγνυμι, copulo, ſee jungo matrimonio, matrimonio accipio. Eurip. γάμοισιν ἐζεύγης, duxiſti uxorem. Interdum ζεύγνυμι ſumitur pro γεφυρῶ, pontem impono. Cicero jeagere naves dixit. Solebant enim, quoties exercitum traducere volebant, tranſitum præbers navibus intsr ſe junctis ia fluminis alveo. Sic Lucianus dixit, Xerxem ζεύγνυναι τὸν Ἑλλήσποντον activa ſignificatione. A ζεύγνυμι componitur ὑποζεύγνυμι, ſubjungo; ὑπόζευξις, εως, ἡ, ſubjunctio; ὑποζύγιος, α, ὁ, ſubjugis; δίζυξ, γος, ὁ, ἡ, bijugis; δίσυγος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, idem.

Ζεύγυα, εἰ, avium laqui. Heſych. βρόχοι ὀρνίθων.

Ζεύγνυσις, εως, ἡ, conjugatio, Cic. partium enunſtructio, copulatio, Gaza lib. 4. hiſt. plant.

Ζεύγος, εος, τὸ, jugum, par, tem da avibus, quam jumentis t vehiculum, rheda, biga, carrue, plauſtrum. τῆς ποιμνῆς ζεύγος ἀθέσμον, jugum impiorum nefarium Cicero r. parad. ζεύγος τριγάμου, par turturum, cap. 2. Evang. Lucæ. Uſurpatur etiam de inanimatis, ζεύγος ἁμαξῶν, par calceorum. Ariſtoph. κατὰ ζεύγη, conjugatim. Gaza ex Ariſtotele. τρία ζεύγη ὁμοῦ, tria multorum juga, ſeu vehicula. Æſchines. ζεύγεα ἑπτὰ ἀνήκα, ſeptem acceipitrum paria. Budæus ζεύγη μισθία, biga, & rhedæ mectitoriæ. Plutarch.

Ζευγηγέται, οἱ, qui ad juga aluar jumenta, & equos.

Ζευγηγετέω, ῶ, par equorum alo, ἱππαγωγέω. Uſerpatur de iis, qui in lacris certaminibus vincere capiebant.

Ζεύεσθαι, Dorice pro γεύεσθαι, guſtare.

Ζευκτηρία, ας, ἡ, junctura, vinculum, ligamen. Actor. cap. 27. ἆραι ἀνέντας τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων, laxatis gubernaculorum vinculis.

Ζευκτὸς, ὴ, ὸν, jugalis, junctus, campeſtilis.

Ζεῦξαι, a. s. inf. act. ζεύξαι, jangeus, a. s. part. msd. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζεύξιππη, ης, ἡ, Juno apud Argivos hoc titulo colitur. Ferunt enim, Apia, cum Argis migraſſet in Ægyptam, Argivoram Regi miſiſſe bovem, & τῶν τὸ σοφὸν ἐργασίαν eum docuiſſe, quem junctis ad temeatem feciendam bubus Juaoni Zeuxidim templum ſtatuiſſe: quæ vero ſpicæ germinare, & efflorefcere inciperent, eas Junonis flores appellaſſe. Auth. Etym.

Ζεύξιππος, ὁ, cui ſubjecti populi ſunt. Euſth. Iliad. γ.

Ζεῦξις, εως, ἡ, conjunctio, conjugstio, commiſſio.

Ζεύξω, jungsm, fut. c. act. ζεύξω, juagens, aor. 1. part. med. a ζεύγνυμι, juago.

Ζέουσαι, Dor. pro γέουσαι, guſto, apud Heſych. Th. γέω. ſic ζέουσθαι, pro γεύεσθαι.

Ζεύς, ὁ, Jupiter. genit. Διός. dat. Διΐ. acc. Δία. vocat. Ζεῦ. q. a ζάω, vivo, quod det omnibus animantibus τὸ ζῆν, vivere. hinc δῖος, α, ον, divinus. Dicitur autem Ζεύς vel a verbo ζῶ, quod faciat omnia vivere, vel quasi Δεύς a δέω, rigo, vel a δείδω, formido, quia est formidabilis, vel a ζέω, ferveo, quod omnia calore suo calefaciat.

Ζέστης, ὁ, olla, χύτρα apud Thraces. Poll. lib. 10.

Ζεφύρια ὠά, τά, dicuntur ova subventanea, seu inania, quæ alio nomine vocantur ὑπηνέμια. Sic appellantur a vento Favonio, qui Græcis Ζέφυρος est. Arist. lib. 6. de Anim. cap. 2.

Ζεφυρικὸν πνεῦμα, Zephyri ventus. Theophr.

Ζέφυρος, ου, & Jon. ου, ὁ, Zephyrus, Favonius; ventus tepidus, & siccus ab occasu æquinoctiali flans adversus Eurum, sic dictus quasi ζωηφόρος, vitam ferens, antea, quæ ad vitam attineat; quod eo flante terra hyemali frigore constricta aperiatur, & plantæ omnes germinare, ac pullulare incipiant. hinc ζεφυρία πνοή, Zephyrus flatus. De Zephyro loqueos Plinius ait: hic ver inchoat, aperitque terras, tenui frigore faluber. Hic vites putandi, frugesque curandi, arborea serandi, poma inferendi, Deas tractandi jus dabit, affatuque nutricium exercebit. Plinius l. 10. c. 60. Irritat ova, quæ hypenemia diximus, quidam & vento putant generari: qua de caussa zephyria etiam appellantur: hæc autem vera tantum.

Ζέω, fut. ζέσω, pract. ἔζεσα, ferveo, bullio, exæstuo: comburo. Homer. σκωλήκων ζέοντα, vermibus scatens apud Lucianum. τὸ ζέον τῆς τεταρταίου, fervor tertianarum. Galenus.

Z H.

Ζῇ, vive. Dor. pro ζῆς, præs. imperat. a ζάω, vivo. vel ζῇ, vivit, Dor. pro ζῆ, 3. sing. præs. ind. act. Alii volunt esse imperf. vel 3. sing. a. 2. pro ἔζη, a ζάω.

Ζῆθι, vive, præs. imperat. vel a. 2. imperat. act. a ζάω, ut στῆθι, ab ἵστημι. Alii ex ζῆς, ζῇ, formant præs. imper. ζῆ, indeque ζῆθι, adjecta syllaba θι, a ζάω, vivo.

Ζῆθος, Theophr. lib. 6. c. 15. potionis genus confectæ ex hordeo, aut tritico. Gaz. zethum.

Ζηλαῖος, ὁ, tavidus: epitheton Bacchi in Epigr.

Ζηλάτης, ου, ὁ, æmulator, invidus.

Ζηλάω, æmulor, invideo.

Ζηλέω, æmulor, invideo.

Ζηλήμων, ονος, ὁ, invidus, zelotypus, æmolus, a ζηλόω, æmulor. Th. ζῆλος, æmulatio, invidia, zelus, livor.

Ζηλοβότρυς, υος, ὁ, epitheton Bacchi, in Epigr.

Ζηλοῖ, 3. sing. præs. ind. a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, æmulatio.

Ζηλοκοπής, ὁ, invidus.

Ζῆλος, ου, ὁ, æmulatio, invidia, zelus, amor cultus divini. q. a ζάω, ferveo. Est enim fervidus affectus. vel a ζάω, & λάω, id est, valde ferveo. vel ζῆλος, quasi ζάω ὅλος, totus æstuo.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, pract. ησα, zelotypia aliquem prosequor. ζηλοτυπῶ ἀφ' ἑτέρου, invideo virtuti, & obtrecto. Æschines.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, æmulatio, suspicio, obtrectatio. Cic. Tuscul. 4. Æmulatio autem duplex illa quidem dicitur, ut in laude, & in vitio hoc nomen sit. Nam & imitatio virtutis æmulatio dicitur, sed ea nihil hoc loco utimur; est enim laudis: & est æmulatio ægritudo, fieo, quod concupierit, alius potiatur, ipse careat. Obtrectatio autem est ea, quam intelligi zelotypiam volo, ægritudo ex eo, quod alter quoque potiatur eo, quod ille ipse concupierit.

Ζηλότυπος, ου, ὁ, zelotypus, invidos, æmulus, invidia percussus, quasi ζηλοτυπίας. hinc ζηλοτυπία, ας, ἡ, zelotypia laboro. a ζῆλος, zelotypia, & τύπτω, percutio.

Ζηλόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, æmulor, ambio, invideo, magni æstimo, zelo moveor. Item depereo cum accus. Hesiod. ζηλοῖ δὲ τε γείτονα γείτων, vicinus vicinum æmulatur. Interdum usurpatur cum accus. & genit. ζηλῶ σε τῆς ἀρχῆς, te felicem imperio arbitror. Isocr. ta Evagora. Cum duobus accus. Sophocl. Cum dat. cap. rr. Numer. τί ζηλοῖς σύ μοι; quid æmularis pro me? ζηλῶ τινα, vel τί cum accus. personæ, vel rei, ut ζηλᾶτε μὴ τὰς πλοῦτον κεκτημένας, ἀλλὰ τὰς μηδὲν κακὸν ἐρίσαι αὐτῇς συνειδύσας. Nolite fectari, seu æmulari opulentos, sed illos, qui sibi nullius culpæ conscii sunt, Isocrates. In pass. ζηλοῦσθαι beatum se putare, gloriari. Basil.

Ζήλωμα, ατος, τὸ, æmulatio, contentio. Æschines κατὰ Τιμάρχου.

Ζήλωσις, εως, ἡ, zelotypia, Numer. cap. 5.

Ζηλώσουσι, 3. plur. fut. 1. ind. verbi ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτέον, æmulandum, imitandum; omen verbale a ζηλόω, æmulor. Them. ζῆλος, zelus.

Ζηλωτής, οῦ, ὁ, zelotes, accensus zelo, æmulator, invidus, sectator, qui nullum admittit rivalem. Isocr. in bonam partem accipit in Orat. ad Demonicum, ἐραστὴν δὲ, & ζηλωτὴν τῆς πατρῴας ἀρετῆς ἡβούλου, id est, æmulum, atque imitatorem paternæ virtutis. σίμων ὁ ζηλωτής, Simon Zelotes, cap. 1. Act. Apost. quia D. Luca cap. 6. tui Evangelii inter Apostolos recensetur.

Ζηλωτικὸς, ἡ, ὁ, optandus, amabilis, imitatione dignus.

Ζηλωτός, ἡ, ὁ, æmulandus, optandus, amabilis, imitatione dignus. in compar. ζηλωτότερος, & in plur. f. gener. ζηλωτέτατος. ζηλωτὸς idem est, ac περιπόθητος, περίεργος, in pretio habendus, felix, beatus. Aristoph. ζηλωτὸν τύραννον βίον ἀνθρώποις διαίνεις.

Ζημία, ας, ἡ, damnum, calamitas, pœna, mulcta, detrimentum, supplicium. quasi τὸ ζῆν μιῶν, minuens illud, quo quis vivit. Sumitur pro supplicio apud Xenophontem: τύπτειν θάνατος ἐστὶ ἡ ζημία, bis mors est supplicium. Pro pœna: τοῖς ἀκρατέσιν ζημία θάνατος, peccantibus pœna mors. Pro detrimento: τοὺς ἀδελφοὺς ζημίαν ἡγοῦνται, fratres detrimento sibi esse ducit. ζημίαν ἐπιγνῶναι, jactoram facere, Phalar. in Epist. ἐπιτιμᾶν ζημίαν, mulctare, Pollux lib 8. ζημίαν λαμβάνειν, mulctam irrogare, Demosth. ζημίαν πάσχειν, jactaram facere Cicero, facere, vel capere Nazianz. ζημίαν δρᾶν, damnum dare. τοὺς ἐκ τῆς νίκης προσήκοντας ζημίας κατεβάλοντο, mulctam legibus irrogatam persolvere. Demosth. ζημίαν ὀφλισκάνειν, damnari, improbari, Eurip. ζημία τάνδρι, pernicies horum, i. e. quam hæc invehunt. ζημίαν ἐπιθεῖναι, mulctam solvere, Plato. τὰ δὲ νόμιμα, ἃς θάνατος ἡ ζημία, τούτων τυγχάνει. Nocatu autem illa facis, quæ capitalia sunt, seu quæ mortem merentur. Demosth. τούτων οἷς θάνατός ἐστι ζημία. Facere illa, quæ capitis pœnam merentur. ζημίαν τίθεσθαι θάνατον, constituere supplicium capitale. Demosth. Opponitur κέρδος, lucrum, τῇ ζημίᾳ, damno. μὴ ἐπιζητεῖτε κέρδος ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, τὸ δ' ἀκαλλὲς ζημίαν, Demosth.

Ζημία ἀσχέτου, πυρετόπληκτος. Sum mum, inexpectatum damnum. Demosth. κατὰ ζημίαν ποιεῖν, ἢ γίνεσθαι τι. Cum damno, aut jactura facere, aut fieri aliquid. Demosth. ζημίας τίθεσθαι, pœna meritæ.

Ζημιόω, f. ώσω, p. ωκα, occeo, damnum infero, mulcto. pass ζημιοῦμαι ποιᾷ, multis detrimentis afficiar. Demosth. ζημιοῦν τινα, aliquem damno afficere: ut μηδὲν μηδένα ζημιοῦν, neminem ullo damno afficio. Demosth. ζημιοῦν τινα φυγῇ, exilio aliquem mulctare. Isocr. ζημιοῦν τινα θανάτῳ, mulctare aliquem morte. Demosth. ζημιοῦν τινα χρήμασι, vel ἀργυρίῳ, pecunia aliquem mulctare. Isocr. ζημιοῦν τινα ἀειφυγίᾳ, mulctare aliquem perpetuo exilio. Demosth. ζημιοῦν τινα ἐπιδόσει τῆς ὑπαρχόντων, mulctare aliquem publicatione bonorum. Demosth. in Mid. φύλαξαι, μὴ σαυτὸν ζημιώσῃς πλέον, ἢ ἃ παρὰ τούτου βλάψεται, caveas, ne plus tibi incommodes, quam pater tibi nocere potuit. Xenoph. Passive ζημιοῦσθαι damnum, & jacturam facere significat. ζημιοῦσθαι μεγάλως, multis damois affici. Demosth. ζημιοῦσθαι πολλά, plurimum lædi. Xenoph. ξημιοῦσθαι οὐδέν, nullo damno affici: ut οὐδεὶς οὐδὲν ζημιωθήσεται, cum nemo aliquo damno afficeretur. Aristot. ζημιοῦσθαι πλέον, plus lædi, majus damnum facere. Demosth. ζημιοῦσθαι θανάτῳ, morte mulctari, Demosth. ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν, animæ jacturam facere. Matth. 6. & Marc. 8. τὴν ψυχὴν ζημιωθῆναι, pro quo D. Gregorius dixit, συμπαγῆναι τῇ σωτηρίᾳ, salutis jacturam facere. μᾶλλον λυπήσῃς τοὺς μετὰ δικαιοσύνης ζημιωθέντας, magis amplectere illos, qui amore justitiæ mulctantur. Isocr.

Ζημιώδης, ους, ὁ, ἡ, ὦδες, damnosus, pernicious.

Ζημιωθῆ, 3. sing. a. 1. subj. verbi ζημιόω, damnum affero.

Ζημιώσεως, εως, ἡ, mulctatio, pœna, supplicium.

Ζῇς, pro ζῆς, vivere, Doric. præsens inf. verbi ζάω, vivo. ζῆν κακηγορίαν, vivere inculpate. Demosth. ζῆν ἀπό τινος: ut ἀφίλητο τοῦτο, ἀφ' ὧν ἐζῆν, eripuerunt illa, unde vivebat. Demosth. τῷ ζῆν ἀπογιγνώσκω, desipero de vita. Diodor. ἀκμάσας ζῆν, dissolute vivere. Isocr. κοσμίως ζῆν, modeste, & graviter vetam instituere. Huic opponitur ἀτάκτως ζῆν, inordinate vivere. Isocr. ad Nicocl. ζῆν ἀκριβῆ βίον, leporis vitam agere. Proverb. ζῆν ὑβρίως, κακῶς αἰσχρῶς, suaviter, honeste, turpiter vivere. Isocr. ζῆν μετ' εὐσεβείας, & δικαιοσύνης, pie, & juste vivere. Isocr.

Ζῆνι, Ζηνός, pro Διΐ, Jupitar. accus. ζῆνα, pro ζῆνα, Jovem. Item Ζεύς, Ζηνός, & Δεύς, Δεύς.

Ζηνόδοτος, ὁ, nomen Jurisperiti, Zenus. Gr. Jovius.

Ζηνόδοτος, ὁ τροιζήνιος, Zenodotus Troezenius, nomen proprium viri Historici. Plutarch. in Romulo.

Ζηνόδοτος, ὁ Zenodotus, ὁ τὰς παροιμίας συναγαγών, ἢ βιβλία πεντήκοντα συντάξας, aiti Interpres Aristophanis, qui Tartari, & Didymi proverbis incidit.

Ζήνων, ὁ ἐλεάτης, Zeno Eleates. Plutarch. in Pericle.

Ζηνώνειος, ου, ὁ, ἡ, Jovem sapiens. Epitheton Apollinis, quod sit vatidicus, & oracula edat.

Ζηρυθίη, ἀφροδίτη, ἡ, Venus.

Ζηρύθιον, & ζήρυθος, τὸ, antrum, in quo canes sacrificabantur, Cotybantumque illic, & Hecates mysteria erant. Suid.

Ζῆς, ὁ, Jupiter.

Ζῇς, pro ζῆς, Doric. vivis. 2. sing. præs. ind. a ζάω, vivo. a. 1. ἄσπνος act. ζῆσαι.

Ζῆτε, vivetis. 2. pers. fut. 2. med. verbi ζάω, vivo.

Ζή-

Ζήσομαι, ῳ, σπ, vivam, fut. 1. med. verbi ζάω, vivo.

Ζῆτα, locus, in quo versabantur apud Athenienses ζητηταὶ, inquisitores; quemadmodum δίαιται, in quem διαιτηταὶ, arbitri convenichant. Cæl. lib. 7. cap. 18.

Ζήτας, ὁ, Doric. pro Ζήτης, ὁ, nomen proprium filii Borem.

Ζήτει, quære, præs. imper. act. a ζητέω, quæro. f. ήσω. p. ἐζήτηκα.

Ζητεῖν, quærere, interrogare i. ut ἐκ ὀρθῶς ζητοῦτε, non recte quæritis, Plato. ζητεῖν ἀδίκει τὸν μεγάλων ἀδικημάτων, de magnis injuriis interrogare, quærere, Demosth. ζητεῖν τὰ αὐτῷ πράγματα, servire commodis suis, Aristot. in Ethic.

Ζητέλιος, quærens, præs. sub. a ζητέλιω, Poet. pro ζητέω, quæro.

Ζητέω, quæro, inquiro. Hesiod. ζητέειν βίοτον κατὰ γαῖαν, id est, mendices.

Ζητῶ, ῶ, quæro, studio, requiro. imperf. ἐζήτεον. f. ζητήσω. præt. ἐζήτηκα. præs. pass. ζητέομαι, quæror. imperf. ἐζητεόμην, κλίν. ἐο, ῆ, έοντο, ῶτο. quæ ζα, & αἰτῶ, valde peto. Item ζητέω significat quæstionem habere: ut ἐν ὀρθῶς ζητῶσι, non recte quæstionem exercent, Plato. A Budæo in Com. Ζητοῦν, τὸ ζητεῖν dicuntur οἱ φιλολογοῦντες, curiosi rerum inquirentes. Item insidiari: ζητεῖν τ' ψυχήν μα, insidiantur vitæ meæ, sic Erasmus cap. 22. ad Romanos. Item niti: ζητῶ ἀφελέσθαι, nitor auferre. Plutarch. in Public. Item velle: ζητῶ τὸν ἀκούσαντα ὑμᾶς, vis hoc oobis persuadere, Aristoph. in Pluto. ζητῶ λαθεῖν, vult latere, Isocr. in Evagora.

Ζήτημα, ατ-, τὸ, quæstio, tumor, quæsitum, a ζητέω, quæro.

Ζητημάτιον, α, τὸ, quæstiuncula.

Ζήτησις, εως, ἡ, quæstio, inquisitio. a ζητέω, quæro.

Ζητητέ-, ὁ, quærendus.

Ζητητήριον, quæstionss, torquendi instrumenta, Suid. τὰ βασανιστήρια.

Ζητητὴς, οῦ, ὁ, inquisitor Cic. quæsitor Virg. quæstor criminum Lysiæ. Et apud Athenienses magistratus, ad quos referebantur, qui reipublicæ aliquid deberent, nec solverent. Arpoet.

Ζητητικὸς, ῆ, ὁ, exploratorius, ingenio valens, quo rerum rationss inquirat. Gaza, ζητητικὴ ῥήματα, inquisitiva verba, Laert. de Zenone, ὃν δὲ Ε ζητητικὸς, Ε περὶ πάντων ἀκριβολογούμενο-.

Ζητοῦσι, quærunt, 3. plur. præs. ind. a ζητέω, quæro.

Ζητρεῖον, ου, τὸ, carcer servorum, pistrinum, locus, in quo servi puniuntur. a ζω, & τρέω, trimeo. Poll. lib. 3.

Ζήτω, Doric. pro ζήτω, vivat, præs. imper. act. a ζάω, vivo.

Ζητῶμεν, quæramus, 1. plur. præs. sub. a ζητέω, quæro.

Z I.

Ζιβύιον, νε, ἀ, jaculum ferreum, lancea, ἀλκεσίπυρον, κάσπιον, ἢ σπάθη, ἢ λόγχη, ἢ μάχαιρα, Hesych. Est idem ac σιβύνη, venabulum, propriæ quo sues subiguntur. Isaiæ cap. 2. συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, Ε τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα, pro quibus Tertullianus habet: concident machseras suas in stratra, Sibynas in falcea. D. autem Hieronymus, conflabunt gladios suos ut vomeres, & lanceas suas in falces.

Ζιγγίβερις, τὸ, & ζιγγίβερις, εως, ἡ, Zingiber, planta in Troglodytica Arabia nascens, habens radices albas, odoratas, & piperis saporem imitantes. Galen simplic. medicamentorum lib 6. ζιγγίβερις ἡ ῥίζα χρήσιμός ἐστι, zingiberis radix utilis est. Plinius autem lib. 12. c. 7. de pipere: non est hujus arboris radix (ut aliqui existimavere) quod vocant ximpiberi, alii vero zingiberi: quanquam sapore simili. Id enim in Arabia, atque Troglodytica in villis nascitur, parvæ herbæ radice candida. Hermolaus, & Ruellius Gingiber vocant.

Ζίγγο-, α, ὁ, bombus, spum stridor, & sonos, & similium insectorum. Hesych.

Ζίγιρ, Zigir; sic dicitur genus exitæ crassæ, purpureæ, & nigricantis. Dioscor. lib. 2.

Ζίγλαι, Hesychius exponit κῶλα.

Ζίγνος, νο-, ἡ, lacertæ genus. Pro ea apud Aristotelem est δυγὴς.

Ζυγὰ, tristur, σκυθρωπάζω.

Ζιζάνιον, α, τὸ, αἶρε, Dioscor. lolium, Matth. 13.

Ζιμόω, idem ac ζυγόω, ῶ, tristor, σκυθρωπάζω, mœrore animi dejicior.

Ζιπίχιον, α, τὸ, corrigia calceamenti, ζυγὸς.

Ζίω, idem ac ζητῶ, quæro.

Z M.

Ζμερδὴς, ὁ, aspectu, seu intuitu terribilis.

Ζμερδνὰ, & σμερδνὰ, acutum cernu, penetro acie oculorum. Iliad. 5.

Ζμήνω, ὁ, dolabra, ligo, δίκελλα, σκαπάνη, ἄξινον, Ælius Dionys. pro σμινὸν.

Ζμικρὸν, τὸ, perpusillum. ab intensiva particula ζα, & μικρὸν, exiguissimum. Eustth. Iliad. 5. pro σμικρὸν.

Ζμύσσα, farire, flagris examinare, percutere, πατάξαι, Eustth.

Z O.

Ζοάνας, vocabant sacros homines, quos civis occidendi potestas erat, & arbitrium. Cæl. lib. 7. c. 21.

Ζόανον, υ, τὸ, statua, idolum, ξόανον.

Ζοανοφόρ-, ὁ, qui simulacrum portat. Hoc nomine inscripta fuit Sophoclis quædam comœdia de Dia Trojania, qui, templis relictis, adytis cacedere, & sua simulacra exportare visi sunt; ut Poetæ finxerunt. Huc spectat illud Virgilii. Excessere omnes adytis, templisque relictis, Dii, quibus imperium hoc steterat.

Ζόη, ης, Jon. pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζόης, ὁ, vehemens.

Ζόμιος, Doricades. Nicand.

Ζομὸς, capra.

Ζορόβαβελ, ὁ, nomen principis, Zoroba bel. Hebr. exulans in Babel.

Ζόοβα, præs. imperat. pass. a ζόω, pro quo ζώσυμαι, cingo.

Ζόρο-, ὁ, tenebrosus, caliginosus.

Ζοφερὸς, gen. Jon. a ζοφερὸς, ᾶ, ὁ, caliginosus. Thema ζόφο-, α, ὁ, caligo.

Ζοφερσεφάτιδες, αἱ, qui ad convivium vocati serius, & cunctantius venire solent. Erasm. in Chiliad.

Ζοφερὸς, ᾶ, ὁ, & ζοφοειδὴς, ὁ, Ε ἡ, ater, ex ebenus.

Ζοφοδερκέως, & ζοφοδερκὴς, nocturna cœna.

Ζοφοδερκία, ἡ, vespertina cœna, ἡ σκοτινὴ δεῖπνο-. Suid.

Ζοφοειδήλο-, ὁ, obscurus, ater.

Ζοφοειδὴς, ὁ Ε ἡ, tenebrosus, obscurus.

Ζοφόεις, εσσα, ἐν, tenebrosus, ζοφώδης κόπανο-, Nonn.

Ζοφοσκιὴν, ος, ἡ, defectus Lunæ, Suid. at Helychio, eum abscondita est Luna.

Ζόφο-, υ, ὁ, caligo, occasus, obscuritas, nox. Apoll. Significat etiam locum infernum, Etymol. Apud Homerum ζόφο- interdum est occasus, seu pars occidentis, ut Odyss. υ. ἢ γάρ τ' ἔδυν ὅτε ζόφο-, οὐδ' ὅτε κῶς.

Ζοφόω, f. ώσω, obscuro, Nazianz. Lucian. de Æthiopibus Ε τὸν ὄψιν ἐζοφωμένους.

Ζοφώδης, εσ-, ὁ Ε ἡ, caliginosus, obscurus, ater.

Ζόφωσις, σ-, ἡ, obscuritas Plinio, obscuratio Ciceroni.

Z Υ.

Ζυγὰ, τὰ, juga: transtra.

Ζυγάδην, junctim. συνεζευγμένως, Suid.

Ζύγαινα, ἡ, zygæna piscis, libella piscis. Aristot. lib. 2. Anim.

Ζυγαχθία, τὰ, duo corrus.

Ζυγάσιον, & ζυγάσιμον, τὸ, area, χαλὸς, Ε κῆπος. Zenob. Suid. Poll. lib. 7. & 10.

Ζυγέντες, αἱ, juncti, nom. plur. aor. 2. part. pass. verbi ζεύγνυμι, jungo, f. ζεύξω.

Ζυγία, ας, ἡ, copula. Item Juno nuptialis, pronuba. Item carpinus arbor. Theophr. lib. 3. hist. & Vitruvius lib. 2. cap. 9. vulgo charme. Carpinus, quod est minime ignia, & terreni mistione, aeria autem, & humoria summa continetur temperature, non est fragilis, sed habet utilissimam tractabilitatem. Itaque Græci, quod ex ea materia juga eumparant jumentis, quæ apud eos ζυγὰ vocitantur, item & eam ζυγίαν appellant.

Ζυγιάδης, ᾶ, ὁ, natus sub libræ signo.

Ζυγία, ας, ἡ, conjugium. a ζεύγνυμι, jungo.

Ζύγια-βες, bos jugalis. Athen.

Ζύγιο-, α, ὁ, jugalis, ζύγιο- ἵππο-, equus jugatorius, Aristot. & Aristophanes. ζύγιο- πῶλο-, pullus jugo suppositus. Eurip.

Ζυγὶς, zygia, sylvestre sarpillum, Dioscor.

Ζυγίτης, ὁ, remex, medii ordinis. Interpres Aristoph. Item ζυγῖται, tertius ordo Athenienstum, qui Ε ζεύγιτων terreni census homioca in republica Athenienstum. Plutarch. in Solone.

Ζυγόδεσμον, τὸ, quod in temona currus cohæret clavo.

Ζυγόδεσμο-, α, ὁ, & ζυγόδεσμα, τὰ, collaria, in Epigramm. lora subjugia, quibus temo alligatur jugo. Poll. lib. 2.

Ζυγοδέτας, ὁ, lorum, quo jugum temoni alligatur, idem ac ζυγόδεσμο-.

Ζυγοειδὴς, ὁ, jugi speciem serens.

Ζύγοθρον, τὸ, vectis ambas fores continens.

Ζυγομαχία, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, reluctor, calcitro, contendo, rixor, dissentio, proprie eum domestitis, & familiaribus. Plutarch. in Catone, διὰ γυναῖκα πρὸς πένθερα ζυγομαχῶν, jurgari veteris caussa. περὶ σύμπτο- ζυγομαχῶν, de oomine altercari, Gregor. Item pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodot.

Ζυγὸν, ὰ, τὸ, transtrum, sedes, & in re militari ζυγὰ dicuntur ab uno cornu ad alterum ordines instructi. Et qui juga effeiunt, dicuntur ab Æliano ζυγῶν.

Ζυγὸς, ὰ, ὁ, vel ζυγὸν, ὰ, τὸ, jugum, par boum jugatorum. Plut. ep. 8. Significat etiam seriem potrectam. Aristot. de septie loquens, βαλίζει κατὰ ζυγὰ, incedunt jugatim. Item statera, libra. Item jugum citharæ, quod in manu tenent citharœdi. Homer. in Iliad. 2. ζυγὰ item in choris tragicis, Poll. l. 4.

Ζυγοστάται, αἱ, libripendes per urbes constituti, qui ponderibus præfecti appellantur. Bud. in Annot. poster. Unde zygostatica fides, id est, plana, & examinata æquitas. zygostatica enim libra est, poblica temperata, & constituta.

Ζυγοστατῶ, librare, exæquare, Bud. in Comment. Polyb. in Epitom. ἵζυγοστάτουν αὐτοῖς πόλεμο-, bellum utrinque æquato Marte librabatur, neutro inclinante victoria.

Ζυγοφόρ-, α, ὁ, jugifer, Eurip.

Ζυγόω, jugo subjungo, Columellæ, & jugmentor Vitruvio. ἐζυγώθη apud Ezech. 14. D. Hieronymus vertit æqui ponderis. Est autem apud Vitruvium jugmentare, cum subtractis fu-

gu-

gulis hinc, atque hinc trabibus directis, supra transversæ aliæ hinc inde singulæ in angulis rudius, id est, ut intervallum quidem sit, sed non alta incisure, sive crena, committuntur ita, ut quasi binæ per diversum contignationes angulis quatuor fiant.

Ζυγάδες, & ζύγωμα, os quoddam in corpore humano medulla careue. Cels. l. 8. c. 2. Galen. ζυγοειδὲς appellat.

Ζυγαδεύω, libro, perpendo, examino. Aristoph. in Nub.

Ζύγαθρον, τὸ, vectis, qui duas contiuet januas. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Eustath.

Ζύγωμα, τὸ, jugumentum. Polyb. in Epitom. διακόπτων τὰς στροφὰς, & τὰ ζύγωματα τῶν πυλῶν. Dicuntur autem ζυγώματα, sive jugumenta, in fenestris, & portis supernum limen, sive superliminare, ἀπὸ τῶν ζυγῶν, id est, jugie, quæ arrectariis transversa superponuntur. Dicitur etiam ζύγωμα temporum musculi os veluti propugnaculum, Galen. Interp. Galen. & Theoph. l. 4. τῶν ἀνατομικῶν jugale transtulerunt. ζύγωμα etiam dicitur κυρτὸν θος, scilicet cancer.

Ζυγωτὸς, ὴ, ὸν & ός, ή, όν, junctue. Synesius.

Ζυθίζω, ad normam, libellamque dirigere, corrigere, emendare. Lucian.

ΖΥΘΟΣ, ου, ὁ, vel ζύθος, Zythus, potus ex hordeo, & cerevisia, quia fit ζέοντος, fervore ignis. Aristophylue vocat ζῦθον, Ægyptiorum potum. D. Hieronymus in Isaiæ lib. 19. ζῦθον genus est potionis ex frumentis, aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ, Pannoniæque provinciis gentili, barbaroque sermone appellatur Sabaium; hoc maxime utuntur Ægyptii. Plinius autem ad finem lib. 22. Et frugum quidem hæc sunt in usu medico. Ex iisdem fiunt & potus zythum in Ægypto, caelia, & ceria in Hispania, cercvisia, & plura alia genera in Gallia, aliisque provinciis. A Græcis hujusmodi potus aliis etiam nominibus vocatur, nimirum βρυτὸς πῖνον, sea πῖτος, βρύτος, βρύτιον, βύτη.

Ζύμη, ης, ἡ, fermentum, farina humore fabacta, Gaza massa, φύραμα.

Ζυμίζουσι τὸν ὄσμὸν, fermentescene odore, fermenti referens acorem. Dioscor. lib. 2. c. 101.

Ζυμίζω, fermentam refero.

Ζυμίτης, ου, ὁ, panis fermentatus.

Ζυμόω, ῶ, f. ώσω, fermento, ζυμόομαι, ῶμαι, fermentor, fermentefco, f. ώσομαι, p. ωμαι.

Ζυμώδης, ὁ ἡ, ὸ, fermentaceus, non mucidus: massalis Gazæ.

Ζύμωμα, τος, τὸ, fermentatio, fermentum.

Ζύμωσις, εως, ἡ, fermentatio, fermentum.

Ζυμωτὸς, ὴ, ὸν, fermentatus.

Z Ω.

Ζωὰ, Dorice, pro ζωὴ, ἡ, vita.

Ζωγραφίαμαι, ῶ, ὦ, a. 1. pass. med. verbi ζωγράφω, & ζωγραφέω, depingo, pingo.

Ζωάγρια, ε, τὸ, præmium pro vita servata. a ζωγρέω, vivum capio, a cæde conservo. nb ἄγρα, ἡ, captura, & ζωὴ, vita. Th ζάω, vivo.

Ζωαρκὴς, ὲς, ὁ & ἡ, qui ad vitam sustaotandam sufficit. ζωαρκὲς πνεῦμα, vitalis spiritus. Nonn.

Ζωάρχος, ου, ὁ, qui uni præest elephanti.

Ζώγη, ἡ, Hesychio herbæ species est.

Ζωγοφίτης, ε, ὁ, balsami liquor, ὑπερβλήματος, Hesych. ὁ ὅπὸς τὸ βαλσάμου.

Ζωγραφεῖον, ου, τὸ, officina pictoris.

Ζωγραφέω, ῶ, f. ήσω, p. ηκα, ad vivum exprimo, describo, pingo. cum accus. Philo de mundo, & Plato.

Ζωγράφημα, τὸ, εἰκὼν, picturæ. Plato in Philebo.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura. Xenoph.

Ζωγραφικὴ, ἡ, pictoria ars.

Ζωγραφικὸς, ὴ, ὸν, pictorius, vel qui valet arte pingendi. Polyb. ἡ πλαστικὸς, ἢ ζωγραφικὸς ἦν.

Ζωγράφος, ε, ὁ, pictor, ζῶν γραφόμενος. Herodot. animalia pingens, animalibus pictis effingens.

Ζώγρει, vivum cape, præs. imperat. a ζωγρέω, vivum capio, sano. quasi ζωὸν ἀγρεῖν. f. ήσω. p. ἐζώγρηκα, quod a ζαός, ᾶ, ὁ, vivus. Them. ζάω, vivo, & ἄγρα, captura.

Ζωγρεῖν, cap. as. Numerorum. ἐπικτήσει αὐτὸν, & πᾶσι τοῖς λαοῖς αὐτοῦ, ὅσοι τὰ μὲν κατηλωτὸν αὐτὰ ζωγρεῖσι, percussit cum, & universum ejus populum usque ad internecionem, ut ne unus quidem caperetur.

Ζωγρεῖον, τὸ, bestiarum cavea Suetonio, oviarium Varroni, ζῶγρος Hesychio, χοιροκοιτῶν, Comment. Aristoph. in Vesp. Suid. ζωγρεῖον, genus sporrulæ.

Ζωγρῶ, f. ήσω, p. ἐζώγρηκα, vegeto, vegetum reddo. Iliad. a. Item capio vivum, seu servo. Iliad. ζ. ζώγρει ἀτρείδη δέ, pro ζῶντά με φύλαττε.

Ζωγρία, ας, ἡ, venatio. Dicitur etiam quoties vivæ aliquis redimendus, aut mulctandus capitur. ζωγρίᾳ ἕλαβε τὸν ἑκατὸν, Hestiæum vivum cepit. Herod. lib. 6. Ζωγρία, idem. Nomer. 21.

Ζωγρικὸν, οῦ, feretra mortuorum. Hesych. κηρῶν θήκας.

Ζωγρὸς, ε, ὁ, vivus. in accus. ζωγρὸν. hinc ζωγρῶ, ις, q. d. viva capio.

Ζώγρος, ὁ, cavea ferarum. Hesych. Basil. ζωγρεῖον.

Ζωδιάριον, τὸ, Aristot. in 3. de partibus, pro insectis, & bestiolæ usurpat, quibus aviculæ victitant.

Ζώδια, τὰ, signa Zodinci, Aristot. de mundo.

Ζωδιακὸς, ὴ, ὸν, circulus, in quo duodecim sunt signa, Zodiacus, Prod. signifer orbis Cic. ex Arato, obliquus circulus a Virgilio dictus.

Ζῶδιον, ε, τὸ, animal parvulum, animalculum, signum cœleste in Zodiaco.

Ζωδιώτης, ου, ὁ, belluarus, animalibus prætis distinctus.

Ζῶε, vivebat, 3. singul. imperf. ζάω, præs. inf. verbi ζάω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζώειν, vivere, Jon. & Poet. pro ζῆν.

Ζώεσκον, vivebant, Hesiod. imperf. Jon. & Poet. pro ἔζων, verbi ζάω, Poet. pro ζάω, vivo.

Ζωὴ, ῆς, ἡ, vita, tempus vitæ, sumptus ad vitam sustentandam, subsistentia, substantia, Odyss. ξ. ἦ γὰρ οἱ ζωὴ. ὁ. ἦν ἄφατος, copiosus ei erat census.

Ζῶη, vivat, 3. sing. præs. sab. act. a ζάω, Poet. pro ζῇ, vivo.

Ζωηδὸν, adv. in Epirome Polyb. animantium ritu.

Ζῆν, vivere, præs. opt. Attic. pro ζῷμι, contracte ex ζώοιμι, verbi ζάω, vivo.

Ζωικὸς, ὴ, ὸν, vivax.

Ζῆς ἐπὶ μακρὸν, vale diutissime. Lucian.

Ζῶσι, dat. plur. Jon. pro ζωῖς. a ζωὴ, vita. Thema ζάω, vivo.

Ζωηφόρος, ος, ὁ, vitam afferens. Themist.

Ζωθάλμιος, ος, ὁ, vividus, almus, quia ζωὴν θάλπει, vitam fovet.

Ζωΐα, ας, ἡ, pro ζωὴ, ῆς, ἡ, vita.

Ζωΐδιος κύκλος, signifer orbis. Cic. ex Arato.

Ζωϊκὸς, ὴ, ὸν, animalis. Aristot.

Ζῶμα, ατος, τὸ, cingulum, lorica, vestimentum, quo cingimur, idem ac ζωστὸν. Thema ζωννύω, cingo. ζῶμα, baltheus, succincta tunica, aut fagum, Iliad. δ. & Odyss. ζ. Est & subligaculum, sive fetein. Cels.

Ζῶμεν, vivimus, e. plural. præs. ind. a ζάω.

Ζώμιμα, τος, τὸ, condimentum, ἄρτυμα, Dioscorides.

Ζωμίδωτα, τὰ, funes quidam in navibus.

Ζωμίδω, eliao, condio, decoquo, Dioscor.

Ζωμίσπις, εως, ἡ, trulla ad hauriendam jusculum; vas, quo jus hauritur: instrumentum coquinarium, quo ebullientem spumam defæcamus, in Epigram. a ζωμὸς, ὦ, ὁ, jus, & ἀφύω, hauro.

Ζωμίσιον, ου, τὸ, jusculum. Aristoph. in Nub.

Ζωμίλη, ης, ἡ, Hesychio ἄνηθον, anethum herba.

Ζωμοποιὸς, ὦ, ὁ, capediariae; condiendi jurie peritue. Item in cibos idoneue. Marcell.

Ζώμορος, ε, ὁ, animal pictum.

Ζωμὸς, ὦ, ὁ, jus, jusculum, jus esculentum, fervore ignis coctum, liquor eorum, quæ coquuntur in aqua. a ζέω, ferveo. Aristoph in Nub. ζωμὸς μέλας, jue nigrum: sic dicebatur, quo utebantur Lacedæmonii senes. Plutarch. in Apoph. ζωμὸς ἰχθύων, marin piscium. Poll. l. 6.

Ζωμοτύρηκος, ε, ὁ, pinguie, obesus, esculentue.

Ζῶν, ὁ, præs. part. m. g. a ζάω, vivo: vivus, vivens, superstee: ut ὅτι ἐγὼ ζῶν, ἢ ζῶν, qui adhuc superstes est. Demosth. ζῶσα γυνὴ, uxor vivens. ζῶντος τοῦ πατρὸς ποιεῖν τι, patre superstita agere aliquid. Demosth.

Ζώνη, ης, ἡ, cingulum, zona, pera, lorum, baltheue. Ammonius animadvertit, ζώνη virorum esse, sicuri ζῶμα fœminarum. Homerus adhibet pro armorum apparatu, & veteres ζώννυσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐνδύεσθαι τὰ ὅπλα, pro induere arma, dixerunt. Per synecdochen, sive metaphoram Homerus usurpavit pro tota corporie armatura, Iliad. β. ὄφρα κεν ἡμεῖς ἅπαντα Διὶ τερπικεραύνῳ. Ἄρμα δὲ ζώνην, vel ut Pausanias exponit τὸν σωρὸν. Polluci est τὸ ὑπὸ τὰς πλαγίας ἕσσει, quod & χίτη, & κιτῶν, id est, ilia; vel ut alibi idem Pollux tradit, τὸ κατ' ὀσφὺν, ἢ ἧχυ ὁ τῷ ὑμηροδετῃ. ζώνην λύειν, solvere zonam puella dicitur, quæ virum admittit. in Epigram. Homerus καὶ λῦσε δὲ παρθενικὴν ζώνην dixit de viro, qui virginitatem virgini eripuit. Gratiæ vero, quæ virgines finguntur, ita ab Horatio Carm. lib. 3. Ode 22. vocantur, segnesque nodum (videlicet zonæ) solvere Gratiæ. & φέρω ὑπὸ ζώνης dicitur mulier, quæ grauida est apud Euripidem in Hecuba. ζώνη etiam est pars corporis, quæ cingitur. Poll. lib. 2. qui idem Pollux ζώνην fasciam interpretatur lib. 4. Erasmus ζώνην explicat ornamenam Matth. 11. Unde apod Horetium zonam perdidit, de eo, cui nihil erat pecuniæ, cum olim militeo, si quid aris habereut, in zonis gestare solerant. ζώνη tropice dicitur facultas, vis, δυνάμεως, quoniam ὁ ἐζωσμένος ἀγκλεσμὸς δύναμιν τὴν πρὸς τὴν πρᾶξιν, quoniam, ie, qui vestes fues præcinxit, ad res gerendas expeditior est. Suidæ. Apud Herodotum ζώνη exponitur purpurea vestie, πορφυρᾶν ἐσθῆτος, quæ expositio apud Suidam quoque est: a quo eodem Suida ζώνη explicatur ἀξίωμα, cirante hunc locum, ἀκολουθήσας τῇ βασιλικῇ ἐξωθήσθαι ἀ μετοι, ἰδιότητας, ἅπερ & τὰς ὑπὸ ζώνην, id est (ut Com. interpret. viderur) dignitatie militaris homines. dat. plur. ζώνηφι pro ζώναις, Jon. Thema ζωννύω, cingo. Zonæ dicuntur etiam circuli quidam Isii cœlum, tetramque veluti cingula quadam ambientes. Est etiam ζώνη iguis facer, sive herpetia species sie dicti, quod medium quodammodo cingat, & complectatur hominem, ut scribit Scrib. Largus.

Ζώνιον, ου, τὸ, cingulum, cinctue muliebrie. Poll. lib. 7. τὸ ἐφόριον. Aristoph.

Ζωνοπλόκος, ὁ, zonarius artifex. Solebant enim mulierum zonæ apud veterea

teres texendo contorqueri. a ζώνη, zona, & πλέκω, texo, plico.

Ζωνίτης, ου, ὁ, zonarius, adj. ἐλιν.

Ζωνίτης καδμία, aonitis cadmia, quod sit quibusdam lineis veluti annis cincta. Dioscurid.

Ζώννυμαι, armis induor. Paus. in Bœoticis.

Ζώννυμι, f. σω, p. κκα, cingo, arma induo.

Ζωννύω, & ζώννυμι aingo: arma induo. imperf. ἐζώννυον, ης, α, f. ζώσω, p. ἔζωκα. p. pass. ἐζώσμαι. a. 1. m. ἐζωσάμην, ω, ατο, a ζώω inusitato.

Ζωογάστωρ, ορος, ὁ, media ventre incinctus.

Ζῶντα, vivantem, accus. sing. ζῶντες genit. sing. part. præs. verbi ζάω, vivo.

Ζωστῆρ, ῆρος, ὁ, pistrinum, locus, ubi servi molunt, veluti ζώστειρα, ἡ τοὺς ζωοὺς ἄκοντας inquit Hesych.

Ζύστειρα, vel ζώστειρα, vel ζώστειρον, ου, τὸ, mola. quasi a ζάω, quæ ibi runditur, aut quia ibi asca ad ζωὴν, vitam, paratur.

Ζωογονέω, ῶ, vivifico, vivum produco, animal gigno, f. ήσω, p. ἐζωογόνηκα, a ζωογόνος, α, ὁ, ἡ, vitalis, quod a ζωὴ, vita, & γόνος, ου, ὁ, generatio. Th. γίνομαι, nascor. ζωογονεῖσθαι, vitam accipere. Athen. lib. ζ. viviscera Plinio, animal gignere; vivum producere, Theophr. de caus. lib. 3. cap. 27. πανταχοῦ γὰρ ἡ φύσις ζωογονεῖ, μιχθείσης πῶς τῆς ὑγρότητος τοῦ θερμοῦ, καθάπερ ὠὰ λέγει ὅτι καὶ τὰ ὑγρότητα τῷ θερμῷ πρὸς πέψιν, legendum σῆψιν. Ibidem pro ζωογονῶν dixit ζωοποιῶν. In passiva ariem forma ζωογονεῖσθαι pro eodem sumpsit in ejusdem libri cap. ult. Nam de cicere loquens, σχιζομένου, inquit, ὑπὸ κακοῦ πνεύματος ζωογονεῖται γὰρ &c. Dicuntur igitur pecnliariter arbores ζωογονεῖν, plantæque, & fruges aum vermee procreant, seu vermiculantur. Athenæus lib ζ. sermonem de angnillis faciene, (de quarum rameu generatione ipse Athenæus, Plinius, atque Aristotelea diversa plana prodiderunt) ἐχθύονται δὲ συμπλεκόμενοι, ὑφ' ἡσύχου, γλαισίου ἢ ἀνθρὶ, ὁ γενόμενος ἐν τῇ ἰλῦῖ ζωογονεῖται, Plin. lib. 9. cep. 32. Angnillæ arterunt se ſeopnlie, ea ſtrigmenta viviſcunt, nec alia eſt earum procreatio. Item ζωογονεῖσθαι, vitalem eſſe. Actor. cap. 7. πεσὼν ἔκθετα τῷ βάθει ἀνθρὶ, ὡς τὸ μὰ ζωογονεῖσθαι, infantes exponere, ne virales ſint.

Ζωογονία, ας, ἡ, generatio animalis, animalium portue.

Ζωογονικὸς, ὴ, ὸν, animalia procreendi vim habens.

Ζωογονίομαι, animal procreor.

Ζωογόνος, ος, ὁ, genialis, penitalis, vitalis, vivum, & animal generans, ut ζωογόνον σπέρμα, cui opponitur ἄγονον. Sia autem appellatur numerus ſeptenarius, quia infantes ſeptimo menſe nati facilius vivunt, quam qui ſeqnenti, de qun Aphrod. Probl.

Ζωογονούμενον, τὸ, animatum. Baſil.

Ζωογράφος, α, ὁ, idem ac ζωγράφος, pictor, ζῶν γεγραφώμενος. Herodot.

Ζωοδότειρα, ας, ἡ, vitam largiene. Homer.

Ζωοδότης, ου, ὁ, vitæ largitor. Dei epitheton.

Ζωοδοτῶν, ῶ, animal ſacrifico.

Ζωοθυτῶν, ῶ, animal ſacrifico.

Ζωοκτόνος, ου, ὁ, ἡ, animalia formem habens.

Ζώοντα, vivaci, præſ. opt. act. a ζάω, Poet. pro ζώη, vivo.

Ζώοις, animalibus; dat. plur. Jonic. a ζῶον, ου, τὸ, animal. Th. ζάω, vivo. τοῖς ζώοις κεκραδωθῆς, bellis objectue. Athenæus.

Ζῶον, ου, τὸ, animal. Plato in Timæo. τὰ ζῶα, animantis. quaſi a ζωὴ, vita. Th. ζάω, vivo.

Ζώοντε, vivens, dual. Poet. pro ζώντε. Sic ζώοντες in plur. pro ζῶντες, præſ. part.

Ζώοπ, Doric. pro ζώων, verbi ζάω, vivo.

Ζωοποιέω, ῶ, f. ήσω, p. ἐζωοποίηκα, vitæ reſtituo, vivifico, vegeto, animal procreo, recreo, juvo, foveo. Theophr de cauſis lib. 3. cap. 23. a. 1. paſſ. ἐζωοποιήθην, a. 1. part. ζωοποιηθείς, vivificatue. a ζωὸς, vivus, quod a ζάω, & ποιέω, facio. D. Paulus 1. ad Corinth. cap. 15. ὡς τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται, in Chriſto, ſive per Chriſtum omnes vitam accipient, revivifcent; quod barbare vivificabuntur. Animadverte vim verbi paſſivi, quæ laris per præpoſitionem per exprimitur. Sic ια eodem capite: Σὺ, ἃ σπείρεις, ἐ ζωοποιεῖται, ἐὰν μὰ ἀποθάνῃ, id, quod ſeminas, non reviviſcit, niſi mortuum fuerit.

Ζωοποιητικὸν, ου, τὸ, potentia vegetandi, vie animalie.

Ζωοποίησις, εως, ἡ, animalium creatio.

Ζωοποιὸς, ὸν, ὁ ἢ ἡ, vitalis, Cicero.

Ζωοτόκος, ου, ὁ, qui ſæra animalia vendit.

Ζωοτροφεῖον, ου, τὸ, locus, ubi animalia veodantur.

Ζωὸς, ὸν, ὁ, vivus, viva, vivum. ζωὸν ὀλοφυδὲς, vivue porecllus, Herodot. ἐν ζωοῖσι, inter vivos, in Epigr.

Ζωόσπορα, τὰ, animalium ſepta, tectaque

Ζωότης, ητος, ἡ, animabilie, ſpirabilitas, qua laeulras. Cic. Plutarch.

Ζωοτροφέω, ῶ, animal vivum generare, animal parere. ζωοτροφῆσαι, animalem formam provenire. Gaza apud Ariſtot.

Ζωοτροφία, ας, ἡ, animalis generatio.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ, ἡ ἢ, fœcundue, Gaza apud Ariſtot. ζωοτροφώτερος, ὁ, partus vitalis.

Ζωοτροφεῖον, ου, animali præſto alimentum.

Ζωοτρόφος, ου, ὁ & ἡ, animal nutrians.

Ζωοφαγέω, ῶ, ex animalibus victito: carne veſeor. Ariſtot. in l. 8. Anim.

Ζωοφάγος, ου, ὁ ἢ ἡ, carne vaſcene. Ariſtot. in Politic.

Ζωοφόβαμον, τὸ, herba, quæ dicitur etiam βατράχιον.

Ζωοφόρος, ου, ὁ, ἡ, ſignifer. ζωοφόρος κύκλος, circulue Zodiacus 18 ζώων i. e. duodecim ſigna complectens, ſia dicta ab effigie animalium, tauri, arietis, capricorni, ſcorpionie &c. Ariſtot. de Mundo, & Proclus de Sphæra. Vitruvio ζωοφόρος eſt pars illa in columnis inter epiſtylium, & coronicem, quæ pulvinatis ſæpe figuris viſitur, ornamentieque diverſis inſtructa. Heſychio ζωοφόρος, ὁ κυλισμὸς, ὁ πύργος κοσμικὸς, teretrum.

Ζωόφυτα, τὰ, quæ nea animalium, nec fruticum, ſed tertiam ex utraque naturam habent, ut ſunt urticæ, & ſpongiæ, Plin. lib. 9. cap. 45. Nos fortaſſe, inquit Budæus in Annot. plantanimee dicere poſſumue, vel plantanimalia.

Ζωόω, ῶ, vivum reddo, animalia procreo.

Ζωόνιον, ου, ἡ, genus piſcis. Item reſina, quæ in uſum medicaminum a navibus deraditur, Dioſc. Ἀπόχυσις etiam dicitur, quæ eſt pix derala a navibus maritimis cum cera.

Ζωπύρα, ας, & ζώπυρον, ου, τὸ, ſollie, ſtabellum, fames, ignitum, ſcintilla. Plutn a. de Legibus. Item reliquiæ ignis cineribus ſopiti, σπέρμα πυρὸς, unde ex mortun quaſi vivus fieri poteſt. a ζῶν πῦρ, ignie vivene. Platoni τὰ ζώπυρα ſunt ſemina, fomenta ad exſuſcitandum, & propagandum, reliquiæ ſubſidiariæ, unde rerum genus, & ſpecies inſtauraatur, & reſtituuntur, in 3. de Legibue. quod Latine dici poteſt præſiditum. μικρὰ ζώπυρα ἢ ἀπὸ ἀνθρώπων γένους, ex Platone Lucianus, id eſt ὑπολείμματα, reliquiæ. Suidas ζώπυρα, σωστῆρες, ἢ ζῶν πυρκαϊὰ, λείψανα. etiam ζωπύρια dicitur.

Ζωπυρέω, ῶ, f. ήσω, p. κκα, & ζωπυρόω, ῶ, f. ώσω, p. ωκα, excito ignem, ſuſcito, ignem ſopitum accendo, ad vigorem priſtinum revoco.

Ζωπυρίζω, f. ίσω, p. σμαι, idem.

Ζώπυρον, α, τὸ, reliquiæ ignis cineribus ſopiti.

Ζωρόπωτος, ου, ὁ, merum bibere, in Epigram.

Ζωροπότης, ου, ὁ, meribibus, Plaut. temuleotus, Suid.

Ζωρὸς, ὸν, ὁ, merum. ζωρὸν μεθύω, merum vinum. Apoll. Rhod.

Ζωρὸς, ὸν, ὁ, merus, effiex; ut ζωρὸς οἶνος, merum vinum. compar. ζωρότερος, α, ὁ, meracior, purior. ζωρότερα πόσις, vini meracioria potus. Dioſcor.

Ζωρότερον οἶνον, intemperantius bibo. pri. ζωρότερος ait Phryn. orator dixit ἄζωρος. Homer. Iliad. Θ, Μείζονα δὲ κρητῆρα Μενεστεὺς, ὑὲ ἀνθίτοιο, Ζωρότερον κεράσσε. δύσκε δ' ἔντυνον ἑκάστῳ. Interp. Ζωροτέρου οἴνου, πρὸς τὸ ζῆσθαι. Apud Athen. lib. ί, πίνειν, ζωροτέρῳ χρώμενον ὀποχεῖ. Ibidem, κέρασον ἀζωρέστερον. Ibidem, ἀζωρότερον γὰρ, δῶν παῖδες. τὸ γὰρ ὑδατῶδες ἄκρον ἧττον ὂν ὁσὶ τῇ ψυχῇ κακόν.

Ζῶς, ὁ, vivne, animans, homo mortalis, aoimal, vivens, pro ζωὸς. Homer. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, aor. 1. infin. act. ζώσασθαι a. 1, 10ſin. med. ζῶσατο, 3. ſing. a. e. med. Jon. a ζώννυμι, cingo, fut. ζώσω. Poteſt & ζῶσαι eſſe præſ. part. act. ſ. g. plur. nom. a ζάω, vivo.

Ζῶσαι, 3. ſing. f. act. ejuſdem verbi.

Ζώσασθαι, fut. 1. inf. med. verbi ζωννύω, cingo.

Ζωσθεῖσα, cincta, a. 1. part. paſſ. f. g. a ζώννυμι, cingo. f. ζώσω. perf. paſſ. ἔζωσμαι. a. 1. paſſ. ἐζώσθην.

Ζωσθῆναι, cinctum eſſe, a. 1. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Ζῶσι, vixeriet, 3. plur. præſ. ind. verbi ζάω, vivo.

Ζώσιμος, ου, ὁ, ἡ, vitalie, qui vivere poteſt. Alex. Aphrod. τόρνος ἁ ζώσιμος. i. e. monſtra vivere nequeont.

Ζώσις, εως, ἡ, cinctus, cingulom.

Ζῶστρον, ου, τὸ, cinctus. Baſil. in Epiſt. Item thorax veſtis ad procinctum idonea.

Ζωστὴρ, ῆρος, ὁ, aingulum, balthena, venter. Odyſſ. ζ. accuſ. ſing. ζωστῆρα, a ζώννυμι, aingo. Sumitur etiam ζωστὴρ pro herpete morbo. Plinius lib. 26. c. 11. Ignie ſacri pluta ſunt genera, inter quę medium hominem ambiens, qui Zoſter appellator, & enecat ſi avixerit. Eſt etiam apud eundem Plinium lib. 23. c. 25. ζωστὴρ, fruticie genus, quem praſon alio nomine dicunt.

Ζωστὴρ πλάτανος, h. a. ſimulacra apud Thebanos ſtatiſſe tradunt, quod ibi arma ceperit adverſus Eubæos, & Chalcidem. Siquidem ζώννυσθαι apud veteres ſignificat arma induere.

Ζωστὸς, ὴ, ὸν, cinctus.

Ζώστρα, τὰ, cingula. Odyſſ. σ.

Ζώστω, cingam, fut. 1. act. verbi ζώννυμι, cingo.

Ζωστῶσθαι, viviſcere. ζωογονεῖσθαι. Suid.

Ζωτικὸς, ὴ, ὸν, vivax, vitalie, viviſicus, genitalie, animalis. ζωτικὴ ψυχὴ, anima vitalie. Plato lib. 10. de Rep. ſedem habet in corde, quæ & θυμοειδὴς dicitur a Galeno.

Ζωτικῶς ἔχειν, vivere velle. Plutarch. ζωτικῶς ἔχειν, vivere voleus, i. e. nolens ſibi morrem conſciſcera.

Ζωύφιον, ου, τὸ, beſtiola, inſectum, animalculum.

Ζώφυτος, ου, ὁ & ἡ, fertilis plantarum. Plutarch. in Romulo.

Ζώω, Poet. pro ζάω, vivo. Odyſſ. ξ. ζώοι δὲ τοῦτο πυρὸν, frumento victitent. Herodot. ὡς θεοὶ δ' ἔζωον, ut Dii vivebant. Heſiod.

Ζωώδης, εος, ὁ & ἡ, belluinus, animalis. Nazianz. de homine. ζωώδης ἢ πρὸς πάθη γένεσις, ut brutorum.

Ζώωσις, εως, ὁ, vivificatio animantiom.

Ζῶτα, τὰ, vocantur veſtes, vel tapetia animalium figuris intexta. a Plauto in Pſeudolo belluata vocantur, ſicuti Athen. & Poll. lib. 7. h. e. animalibus pictis diſtincta. Horat. belluoſus.

H.

HEſt ſeptima littera; in numeris eſt octuoarios. Declarat octo millia hoc modu, H, ſeu η. Dores ſæpe habeat α, pro η.

Η', hæc, articulus præpoſitivus. ἡ, quæ, articul. poſtpoſ. ᾱ, vel, an, & Poet. ἠε. Tum ᾱ, ἤ, ba, ha, vox deſiſtere jubeotis; item ᾗ, miſerit, 3. ſing. a. 2. ſub. ab ἴημι, mitto. ᾗ, ſit, 3. ſing. ſub. ab εἰμί, ſum. ᾔ, dixit, a. 2. per aphæreſin pro φῂ, & hoc pro ἔφη, a. 2. a φημί, dico. Tum etiam ᾗ, eſt adverbium, ſane, profecto. Et ᾖ, erat, 3. ſing. imperf. ab εἰμί, ſum.

Η'ᾖα, eram, imperf. Jon. pro ἦν, verbi εἰμί, ſum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, eſtaſi Poet. ἦα.

Ἠ'ᾖα, ἧας, ὁ, ivi, perf. med. Attic. pro εἶα, ας, a, & ſolutione ἴα, verbi εἶμι, eo. Eſt & ἧα, leguminum ſtipula. ab ἀάω, aridus. Th. ἀΰω, ſicco.

Η'ᾠ, ſanguis, anima. αἷμα, ψυχή, Heſych.

Η'ᾶντο, Jon. pro ἦντο, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. quod in 3. plur. ἦνται, & Jon. ἧνται. Th. ἧμ, ſedeo.

H B.

Η'βα, ας, ἡ, Dor. pro ἥβη, pubes, pubertatis Dea, Hebe, juventus.

Η'βαιός, parvus. a βαίς, idem.

Η'βαιὸν, paululum. τὸ ἠβαιὸν, ne tantillum quidem. pleonaſmo ἥ π.

Η'βάω, vel ἡβάσκω, adoleſco. f. ἡβήσω. ab ἥβη, pubes, pubertas, juventa.

Η'βη, ης, ἡ, pubes, pubertas, juventas, juventutis Dea, ætaris flos. Item juvenum multitudo. Pariter Hebe, uxor Herculis, ex Junone, & Jove progenata, Heſiodus in Theogonia. Eſt etiam vigor ætatis licet in ſene. ab ἵη, mitto, & βίη, vis.

Η'βηδὸν, per ætatem, ſecundum omnem ætatem. Item petulanter, juveniliter.

Η'βηδὼς, ὁ, adultus. perf. part. act. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubertas.

Η'βήσαντο, pubeſceates, nom. dual. a. 1. part. act. ab ἡβάω, pubeſco.

Η'βήσας, annos pubertatis attigiſſet, 3 ſing. a. 2. opt. Æol. ejuſd. verbi, & thematis.

Η'βητήριον, ου, τὸ, locus exercitii litterarii adoleſcentium. Sumitur & pro luce amœna, & conviviorum. Th. ἥβη, ης ἡ, pubes.

Η'βήτης, ου, ὁ, adoleſcens, pubat, in Epigr.

Η'βητικὴ ἡλικία, juvenilis ætas. Gaza.

Η'βολήθλω, volui, Att. pro ἐβουλήθην, a. 1. ind. verbi βούλομαι, volo. f. βουλήσομαι, Sic in imperf. ἠβουλόμην, Att. pro ἐβουλόμην.

Η'βωλῶσαι, αἱ, adoleſcentes ætate florentes, juvenculæ petulantiores. Ariſtoph. in Rau.

Η'βῶμι, ης, ᾱ, pubeſcerem, Att. pro ἡβῴην, ῷμι, præſ. opt. a&tio. verbi ἡβάω, pubeſco. Th. ἥβη, pubertas.

Η'βῴομι, ἡβῴης, pubeſcerem, eres, præſ. opt. activ. ab ἡβάω, Poet. pro ἡβάω, adoleſco.

Η'βώοντα, Poet. pro ἡβῶντα, præſ. part. f. g. ab ἡβάω.

H Γ.

Η'γ, pro ἦγε, duxit, 3. ſing. a. 2. vel imperf. act. verbi ἄγω, duco. fut. ἄξω. p. ἦχα. a. 1. ἤξα.

Η'γάγετ', pro ἠγάγετο, duxit, 3. ſing. a. med. Att. pro ἤγετο, verbi ἄγω, ducu.

Η'γαγον, ες, ε, Att. reduplic. pro ἤγαγον, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Η'γαθέῃ, dat. ſing. f. g. ab ἠγαθέος, α, ον, valde divinus, Jon. pro ἀγαθός. q. d. ἄγαν θεῖος. Thema Θεὸς, Deus.

Η'γαθέος, ε, ὁ, divinus, facer. Odyſſ. ξ.

Η'γαλλιάσατο, exultavit, 3. ſing. a. 1 med. verbi ἀγαλλιάω, exulto. Them. ἀγάλλω, ornu.

Η'γάμεν, admirabar, imperf. verbi ἄγαμαι, idem ac ἀγάω, vel ἀγάομαι, admiror.

Η'γανάκτησε, indignatus eſt. 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἀγανακτέω, indignor, doleo. f. ήσω. p. ηκα.

Η'γανον, ν, τὸ, ſartago, pro τήγανον. Jon. & dori ᾱ πάγανον, tuta, Euſtath.

Η'γάπα, diligebat. 3. ſingul. imperf. act. verbi ἀγαπάω, diligo.

Η'γάπεν, Dor. & Æol. pro ἠγάπησε, amabant, 3. plur. imperf. act. q. ab ἀγαπάω, pro ἀγαπάω, diligo.

Η'γάπησε, dilexit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀγαπάω, diligo. fut. ήσω. præt. ἠγάπηκα.

Η'γασσάμην, ω, ατο, admiratus ſum, a. 1. med. verbi ἀγάζομαι, admiror. f. άσομαι. p. ἠγασμαι. Th. ἀγάω, admiror.

Η'γάσθην, admiratus ſum. a. 1. ind. paſſ. ejuſdem verbi, & themaris.

Η'γάσσατο, admirstue eſt. 3. ſing. a. 1. med. Poet. geminor, verbi ἀγάζομαι, admiror.

Η'γγάρευσαν, coegeruat, 3. plur. a. 1. activ. verbi ἀγγαρεύω, cugo. f. εύσω. p. ἠγγαρεύκα. Th. ἄγγαρος, ν, ὁ, tabellarius regius.

Η'γγελλάμην, nuntisvi, a. 1. med. verbi ἀγγέλλω, nuntio. f. ελῶ. p. ἤγγελκα. a. 1. ἤγγειλα.

Η'γγελε, nuntiavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. ab ἀγγέλλω, nuatio.

Η'γγέλθην, aut. 1. ind. paſſiv. ἠγγέλμην. a. 2. ind. paſſiv. ἤγγελμαι, pert. paſſ. verbi ἀγγέλλω, nantio. f. ελῶ. a. 2. ἤγγελον.

Η'γγέλετο, nuntiabatur. 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἀγγέλλω, nuotio.

Η'γγικα, ας, ε, perf. act. ἤγγικα, a. 1. ind. activ. verbi ἐγγίζω, appropinquo. f. ίσω. Th. ἐγγύς, prope.

Η'γγυῶτο, ſponſiree accipiebat, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἐγγυάομαι. Thema ἐγγύη, ης, ἡ, ſponſio.

Η'γε, abduxit, 3. ſing. a. 2. act. Att. ἤγαγε, verbi ἄγω. f. ἄξω, duco.

Η'γειρα, excitavi, a. 1. ind. act. verbi ἐγείρω, exciro. fut. ερῶ. p. ἠγερκα. a. 1. paſſ. ἠγέρθην.

Η'γεῖσθαι, cogitare, præſ. inf. ab ἡγέομαι, duco, arbitror.

Η'γεῖτε, 3. ſing. præſ. ἠγεῖτο, ducebat, 3. ſing. imperf. verbi ἡγέομαι, docu. f. ἡγήσομαι.

Η'γεμονεύω, præco, ſum dux. imperf. ἡγεμονεύον, ες, ε. Th. ἡγέομαι, duco.

Η'γεμονῆα, dacem, acc. ſing. ab ἡγεμονεύς, dux.

Η'γεμονίη, ας, ἡ, imperium. ab ἡγέομαι, duco, dux ſum.

Η'γεμών, όνος, ὁ, rector. gen. plur. ἡγεμόνων. dat. plur. ἡγεμόσι. Thema ἡγέομαι, ducu, dux ſum.

Η'γέομαι, duco, dux ſum: exiſtimo. imperf. ἡγεόμην. fut. ήσομαι. p. ημαι. q. ab ἄγω, duco: Hinc ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡ, dux. ἡγεμονικὸς, ἡ, ὁ, imperatorius. ἡγεμονεύω, dux ſum. διηγέομαι, narro. διήγησις, εως, ἡ, narratio.

Η'γερέθοντο, coibant, 3. plural. imperf. paſſ. ab ἀγερέθομαι, Poetic. pro ἀγείρομαι, congregor. hinc imperf. ἠγερέθοντο. Th. ἀγείρω, congrego. fut. ερῶ. p. ἠγερκα.

Η'γερθεν, convenerunt, Bœot. ſyncup pro ἠγέρθησαν, 3. plur. aor. 1. paſſ. ab ἀγείρω, congrego. vel at alii, ab ἀγερω, excito.

Η'γερθεν, ſum excitatus, & in 3. plur. ἠγέρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi ἐγείρω, excito. ſin vero collectus ſum, ab ἀγείρω, cugo, congrego, colligu.

Η'γερκα, collegi, perf. act. ab ἀγείρω, colligo. ſin excitavi, ab ἐγείρω, excito.

Η'γερθε, 2. plur. imperf. vel a. 2. med. ἠγείρεσθε, verbi ἄγω, duco. ἤγετο, 3. ſing. a. 2. med.

Η'γερέθοντο, excitaveram, pluſq. perf. act. Att. verbi ἐγείρω, excito. fut. ερῶ. perf. ἤγερκα.

Η'γλα, & Att. ἠγλα, fractus ſum, a. 2. ind. paſſiv. verbi ἄγνυμι, vel ἄγω, frango. f. ἄξω, a. 1. ἦξα, & ἔαξα.

Η'γνεσθε, ἠσθε, a. 2. imperat. med. ab ἡγέομαι, duco.

Η'γνεύλιον, ω, ατο, præivi. a. 1. med. verbi ἡγέομαι, duco. f. ἡγήσομαι.

Η'γνεύθη, dux fit, 3. ſing. a. 1. imper. med. ejuſdem verbi.

Η'γήσατ', pro ἠγήσατο, 3. ſing. a. 1. med. ἡγησάμην, ab ἡγέομαι, duco.

Η'γησίη, genit. ſing. ab Η'γησίας, ου, ὁ, Hegeſiae, nomen Philoſophi.

Η'γῆτ', pro ἡγῆται, redeat, 3. ſing. præſ. ſub. med. verbi ἡγέομαι, duco.

Η'γήτωρ, ορος, ὁ, ductor. in plar. ἡγήτορες, ductores. ἀγητὴρ, ῆρος, ὁ, idem. Th. ἡγέομαι, duco.

Η'γιασμένος, ſanctificatis, dat. plural. perf. part. paſſ. ab ἁγιάζω, ſanctificu. f. άσω. Th. ἅγιος, α, ον, ſanctus.

Η'γιται, actus ſum, perf. paſſio. verbi ἄγω, ago. fut. ξω. p. ηχα, perf. part. paſſ. ἠγμένος, actus.

Η'γνώτες, nom. plural. perf. part. act. verbi ἁγνίζω, purificu. f. ίσω. p. ἡγνικα. Th. ἁγνός, caſtus.

Η'γνισμένος, ὁ, expiatus, perf. part. paſſ. ab ἁγνίζω, purificu, expiu. Th. ἁγνός, ή, ὁ, caſtus.

Η'γνοιησε, ignorsvi, perf. ind. act. ἀγνόησα, a. 1. ind. act. verbi ἀγνοέω. ex α priv. & νόος, ὁ, mens.

Η'γνόησε, ignoravit, Poet. & Dor. pro ἠγνόησε, 3. ſingul. a. 2. act. ab ἀγνοέω, ignoru.

Η'γνοιτε, r. ſingol. vel 3. plur. imperf. act. verbi ἀγνοέω, ignoro. fut. ήσω. p. ἠγνόηκα. ex α, & νόος, mens.

Η'γορεν, 3. plur. imperf. vel a. a. act. ἄγω. Sed ἠγάγομεν, eſt 1. ſingul. a. 2. med. verbi ἄγω, duco.

Η'γον, ducebam, imperf. vel a. a. act. ejuſdem verbi.

Η'γοντ', pro ἤγοντο, ducebant, 3. plur. imperf. vel aor. 2. med. ejuſdem verbi ἄγω, duco.

Η'γόραασε, emiſti, a. ſing. & ἠγόρασας, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀγοράζω, emo. f. άσω, p. ἠγόρακα. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Η'γορεῖθεν, 2. plural. a. 1. ind. paſſiv. verbi ἀγορεύω, emo.

Η'γορασμένον, ὁ, emptus. perf. part. paſſ. ejuſdem verbi ἀγοράζω, emo.

Η'γορεύθησαν, renuntiati ſunt, 3. plar. a. 1. paſſ. verbi ἀγορεύω, verba faciu. Th. ἀγορά, forum, nundinæ: cuncio.

Η'γορόωντο, concionabantur, Poet. pro ἠγορεύοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀγορεύομαι. Th. ἀγορά, ᾶς, cuncio.

Η'γούμενον, ου, ὁ, dux, imperatur. ſubſtantiv. a præſ. part. verbi ἡγέομαι, duco. 3. plur. ἠγῶνται. fat. ἠγήσομαι.

Η'γρετο, Poet. per ſyncup. pro ἠγείρετο, excitabatur. 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἐγείρω, excitu.

Η'γρέθην, captus ſum. a. 1. ind. paſſ. ab ἁγρεύω, capiu, venor. f. εύσω. p. ἧγρεκα. a. 1. ἥγρεσα, ας, ε. Th. ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Η'γρετο, venatus eſt. a. 1. ab ἁγρεύω, venor.

Η'γρόμην, 2. ſingul. perf. paſſ. verbi ἀγείρω, efferu, efferatom teddu. fut. ερῶ. perf. ἠγερμαι. perf. paſſ. ἠγερμαι. perf. int. paſſ. ἠγερθαι. Thema ἀγρός, ᾶ, rus, ager.

Η'γρεσθαι, perfect. inf. paſſ. ab ἀγρεύω, ſævire facio.

Η'γροκοπάων, ω, ονος, a. 1. med. verbi ἀγροκοπέω. ab ἄγροκος, ου, ὁ, ruſticus, qui in agro vivit. Th. ἀγρός, ᾶ, ὁ, rus, & κόπος, ου, ὁ, domus.

Η'γωνίζοντο, certabat, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἀγωνίζομαι, certu. f. ίσομαι. p. ἠγώνισμαι. perf. part. ἠγωνισμένος. Thema ἀγών, ῶνος, ὁ, certamen.

Η'γώνισμαι, certavi, perf. paſſ. ab ἀγωνίζομαι, certo.

H Δ.

Ἡδ', pro ἥδε, &
Ἥδα, & ἤιδα, Att. ſen Jon. præt. med. verbi αἴδω, ſeu ἄδω, placeo.
Ἡδάφατας, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐδαφίω, quod ab ἔδαφος, ſolo æquo. quod ab ἔδω, ἔδ-, τό, ſolum. Th. ἴζομαι, ſedeo. f. ἐδάμνω.
Ἡδέ, Poet. &: ea ἥ, & δέ. At ἥδε, hæc.
Ἠδέειν, & ἤδειν, cognoveram, Jon. & Att. pro ἤδειν, ſeu ᾔδειν, pluſq. perf. verbi οἶδα, ſcio. perf. οἶδκα, & per ſyncopen ᾖδα. in pluſq. perf. ᾔδειν, & Att. ἤδεα, & Jonic. ἤδεα, εας, εα.
Ἡδέως, ſuaviter, adv. ab ἡδύς, ſuavis. & in acc. plur. n. g. ἡδέα, ab ἡδύ.
Ἡδίων, ας, ἡ, f. g. ab ἡδύς, ſuavis. compar. ἡδίων, ſuavior. ſuperl. ἥδιστ-, ſuaviſſimus.
Ἡδειμεν, pro οἴδαμεν, 1. plur. pluſq. perf. vide ἴδμεν.
Ἠδέσω, noveram, Att. ᾔδειν, per ſyncopen pro ᾐδέειν, pluſq. perf. act. verbi οἶδα, ſcio. f. ἴσω. p. m. εἴδω.
Ἠδεσταν, 3. plur. pluſq. perf. vide ἴδμεν.
Ἠδέσθην, noveras, Æol. paragoge pro ἤδεις, a. ſing. pluſq. perf. act. vide ἴδμεν.
Ἡδίομαι, comedi, perf. activ. Attic. pro ἤσμαι, verbi ἔδω, comedo. Alii ab οἶδα formari volunt, & in perf. Attice dici εἴδεσμαι.
Ἡδύ-, jucundi, genit. ſingul. ab ἡδύς, vel ἥδω, ſuavis, ſuava.
Ἠδύσαν, noverant, 3. plur. pluſq. perf. pro ἤδεισαν, Attics contracta penultima.
Ἡδύσθην, veritus ſum, a. 1. paſſ. verbi αἰδέομαι, vsnsrot. f. ἐσόμαι, & ἀσχύνομαι. perf. ἤδεσμαι. Th. αἰδώς, οῦ-, ὦς, ἡ, pudor.
Ἡδέως, libenter, adv. ab ἡδύς, ἡ-, ὁ, ſuavis, libens. compar. ἥδιον, libentius. ſuperl. ἥδιστα, libentiſſime.
Ἤδη, adverb. jam, olim, quondam, aliquando, continuo, protinus. q. ab ἤ δὲ, quaſi τῇδε ὥρᾳ, hoc ipſo tempore, id eſt, ἐν τῇ νῦν, hoc ipſo inſtanti. ἤδη ἐκ παιδὸς, jam dudum. ἤδη πρότερον, jam pridem. ἔπειτα ἤδη, tum demum. ἤδηνε, nempe. ἤδηστα, quo, tandem, aliquando.
Ἤδεται, 3. ſing. præſ. ind. ἥδετο, 3. ſing. imperf. verbi ἥδομαι, delecto. Thema ἥδυς, ſuavis.
Ἤδιλον, noram, vel novsrat, Attic. pro ἤδεα, quod vide.
Ἠδίκησεν, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀδικέω, lædo, injuria afficio. perf. paſſ. ἠδίκημαι. ex ἀ, priv. & δίκη, ης, ἡ, jus, cauſa.
Ἥδιον, ſuavius, compar. n. g. ab ἡδύς, ſuavis
Ἥδιστ-, α, ὁ, ſuaviſſimus, ſuperlat. at ἡδύς, ἥδ-, ὁ, ſuavis. compar. ἥδιων, ſuavior.
Ἡδομένη, ης, ἡ, præſ. part. f. g. ab ἥδομαι, delector. hinc ἡδομένοισιν, dat. pl. præſ. part. Th. ἥδυς, ſuavis.
Ἤδον, & Dorie. ἄδον, imper. vel a. 2. verbi ἔδω, contracte pro ἐδέτω, cano. Sed ἤδον, a. 2. verbi ἀνδάνω, placeo. ſ. ἀνδάνω.
Ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas, jucunditas. ab ἥδω, delecto. Thema ἥδυς, ἡδ-, ὁ, ſuavis. νῦν δ' ἡδονῇσι πιθώμεθα, genio indulgeamus.
Ἡδέ-, ος, τό, ſuavitas, voluptas. Eſt & ἡδύ-, acetum. Th. ἥδυς, ſuavis.
Ἤδρασα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ἑδράζω, ſtabilio. fut. άσω. perf. paſſ. ἵδρασμαι, ab ἕδρα, ſedes. Th. ἵζομαι, ſedeo
Ἡδρασίν, ῖν-, ὁ, adultos, perf. part. act. ab ἕδρα, adoleſco, augeor. Th. ἕδρις, ὁ, ὁ, multus, magnus, abundans.
Ἡδρύθην, ης, η, a 1. ind. paſſivi ab ἑδρύω, craſſum teddo. Th. ἕδρις, ἥ, ἑ, craſſus.
Ἥδυ, ſuaviter, adverb. ſit & n. g. ab ἡδύς, εῖα, ὑ, ſuavis, ſuave. comp. ἡδύτερον, & ἥδιον, ſuavius.
Ἡδυεπεια, ſuaviloquæ, nomin. plur. f. g. ab ἡδυεπὴς, ſuaviloquus. quod ab ἡδύς, ſuavis, & ἔπος, dico.

H E.

Ἡδυεπὴς, ὁ, ſuaviloquus.
Ἡδύνατο, Jon. pro ἐδύνατο, 3. plur. opt. Alii legendum cenſent ἠδυνάατο, pro ἐδυνάατο, pntsrant, 3. plur. imperf. a δύναμαι, poſſum.
Ἠδυνάμην, ω, ατο, Att. pro ἐδυνάμην, poteram, impeſf. med. verbi δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. ἐδυνάσθην, Att. ἠδυνήθην, & ἠδυνάσθην, quaſi a δυνάζω.
Ἠδυνήθην, potui, & in 3. plur. ἠδυνάσθησαν, a. 1. a δύναμαι, poſſum.
Ἤδυσται, edulcatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἡδύνω, ſuave reddo. f. υνῶ. perf. paſſ. ἥδυμμαι. Th. ἡδύς, ἡδ-, ὁ, ſuavis.
Ἡδύσμασιν, ος, τό, menta, herba, quia ejus ἥδιστ' ὀσμὴ, ſuavis odor.
Ἡδύς, ἡδ-, ὁ, & in ſ. g. ἥδεϊ, & in n. g. ἡδύ, ſuavis, ſuave, jucundus, lætus. q. ab ἥδω, delecto. vel ab ἕδω, placeo. compar. ἥδίων, ἡδίστερ-, ſuavior, ſuperl. ἥδιστ-, ἡδύτατ-, ſuaviſſimos. hinc ἥδέως, ſuaviter. ἡδονὴ, ῆς, ἡ, voluptas.
Ἡδυφωνίᾳ, ας, ἡ, vocis ſuavitas. ab ἡδὺς, ſuavis, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.
Ἠδώ. Heſych. ἠδὼ, ἦχος ἤγουν τέρψις. Legitur ea vox Jobi 36. 30. an ἠδὼ, legendum: lux enim res ſuavis homini. Quid ſi ſcriptum eſſet ἠὼ, quæ eſt aurora? aut αἰδὼ, quod eſt oculus, qui lumen?

H E.

Ἡ', Poet. pro ἤ, quam, aut.
Ἧα, erat, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. imperf. ἦν, Jon. ἔα, eſtaſi Poet. ἦς, ας, ε. Sed ἦα, ivit, 3. ſing. præt. med. ἦα, pe[illegible] verbi εἶμι, eo.
Ἧεσα, iveram, Jon. pro ἤειν, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἧε, 3. ſingul. pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἡείδεα, ας, ε, pleonaſmo ϝ ε, pro ᾔδειν, pluſq. perf. ab οἶδα, vel Attica epentheſi pro ἤδειν, quod oro αἰδέσσαι, pluſq. perf. & per craſin ᾔδεα, verbi οἶδα.
Ἡείδης, pro εἴδης, pluſq. perfect. ſub. med. pleonaſm. ϝ ε. vel Att. epenth. pro ἤδης, ab ἔδω, pluſq. perf. verbi οἶδα, ſcio.
Ἧεν, ἦεν, ἦα, pluſq. perf. med. verbi εἶμι, eo.
Ἡεπα, pleonaſmo ϝ ε, pro ἦπα, a. 1. act. verbi ἄπτω, necto. vel eſt a. 1. act. verbi ἀείρω, effero, attollo.
Ἠέλι-, ε, ὁ, Sol. Poet. pro ἥλι-, gen. Jon. ἠελίοιο. dat. ἠελίῳ.
Ἦεν, erat, pro ἦν, vel ἤ, 3. ſing. imperf. verbi εἰμὶ, ſum. At ἦεν eſt 3. ſing. perf. med. verbi εἶμι, eo. vide ἔα.
Ἠέ-, & per mutatheſin ἐή-, gen. ſing. ab ἐός, bonus, fortis, & pet Poet. eſtaſin ἠός.
Ἤεπερ, quam, idem ac ἤπερ. Thema ἤ. Poet. εἰ.
Ἠέρα, nebulam, acc. ſing. ab ἠήρ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.
Ἠερέθονται, 3. plur. ind. præſ. & ἠερέθοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αἴρομαι, attollor, ſuſpenſus ſum. Reperitur & ἀερέθομαι. Th. ἀείρω, attollo.
Ἠέρθην, & in 3. plur. ἦρθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi αἴρω, attollo.
Ἠέρι, dat. ſing. Poet. pro ἀέρι, ab ἀήρ, ἀέρ-, ὁ, aer. & in ſ. g. caligo. hinc ἠερίη, ἡ, matutina.
Ἠερόπεια, ας, ἡ, nomen mulieris.
Ἠερόφοιτ', obſcuro, dat. ſing. ab ἠεροφοίτης, ὁ-, ὁ, ἡ, obſcurus. ab ἠήρ, ἠερ-, Poet. pro ἀήρ, ἀέρ, ἡ, aer, caligo & ἔφοιτ-, ε-, τό, forma. Th. ἔω, video.
Ἠέρτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi αἴρω, attollo.
Ἠέρτης, ταο-, ὁ, tenebroſus. ab ἠήρ, ἠερ-, pro ἀήρ, aer.
Ἠερόφοιτις, ἡ, per aerem means, vaga, vel quæ in tenebris vagatur. ab ἠεροφοίτης, ὁ, ἡ, aerea. quod ab ἠήρ, Poetic. pro ἀήρ, aer, & φοιτάω, eo, ventito.
Ἧερται, ivsrant, Att. pro ἦεσαν, 3. plur. pluſq. perf. ἦα, verbi εἶμι, eo.
Ἡέτιων, ωνος, ὁ, Eetion, nomen proprium.

H Z.

Ἡζώθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ἁζάω, idem ac ἅζω, ſicco.

H H.

Ἦεν, eram, ſeu erat, Poet. ἦεν, & Att. ἦν, impeſf. verbi εἰμὶ, ſum.
Ἠὴρ, ἠέρ-, ὁ, ἡ, Poet. pro ἀήρ, aer, caligo.

H Θ.

Ἤθεα, conſuevi, Att. pro ἔωθα, ſeu ἔθα, p. m. verbi ἔθω, ſoleo.
Ἠθάδα, conſuetam, acc. ſing. ab ἠθάς, άδ-, ὁ, ἡ, conſuetus. Them. ἤθ-, εθ-, τό, mos.
Ἠθαῖο-, ὁ, ἡ, Poet. pro συνήθης, ες-, ὁ, familiaris. Them. ἤθ-, εθ-, τό, mos.
Ἠθάκης, ε, τό, poculi quoddam genus. Athen. l. 11. Fotis ab ἤθω, ideſt conſuetudine, aut ἤθω, colo.
Ἤθε, pro ἤθεα, mores, ſedes, domicilia, acc. plur. ἤθεσι, dat. pl. ab ἤθ-, εθ-, τό, domicilium, indoles.
Ἠθεῖ', pro ἠθέα, veneranda, vocat. caſ. ab ἠθεῖος, pro ἠθεο-, patruus. vox junioris ad ſeniorem. Them. Θεὸς, Deus.
Ἠθεῖν, vide ἤθω, vel ἠθέω, paſculum mitto.
Ἠθέλε, 3. ſing. imperf. verbi θέλω, vel ἠθέλω, vele vis.
Ἠθέλησα, ας, ε, volui, & in 3. plur. ἠθέλησαν, a. 1. Att. verbi θέλω, vel ἐθέλω. f. θελήσω.
Ἤθελον, ες, imperf. ejuſdem thematis.
Ἤθεσα, colavi, perf. act. verbi ἤθω, ſeu ἠθέω, colo. fut. ἠθήσω. perf. part. paſſ. ἠθασμένος.
Ἠθικός, ἡ, όν, moralis, morale. ἠθικὸς γραφεὺς, pictor mores exprimens, & motus animi. ab ἦθος, εθ-, τό, mos. ἠθικὸς, modeſta.
Ἠθοποίει, ας, ἡ, morum fictio. genit. plur. ἠθοποιῶν. ab ἤθ-, ποιέω, & ποιῶ, facio.
Ἤθ-, εος, τό, domicilium, natale ſolum, conſuetæ ſedes, indoles, natura, ingenium, morum proprietas. q. ab ἔθος, conſuetudo. Hinc ἤθη, ων, τά, mores, & apud Rhetores dicuntur mitiores affectus, quales ſunt apud Comicos. ἠθικὸς, ἡ, ὁ, moralis, ἀήθης, ες, ὁ, ἡ, bonis moribus præditus, homo ſimplex. ἀήθεια, ας, ἡ, probitas morum. κακοήθης, ες, ὁ, ἡ, qui eſt malis moribus, malignus. κακοήθεια, ας, ἡ, morum pravitas. συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo.
Ἠθῶμαι, Att. pro ἠθάομαι, impeſf. act. verbi θωμέω, ad iram provoco. Thema θωμός, ὁ, ὁ, ira.
Ἤθω, ſeu ἠθέω, colo, per colum mitto. fut. ἤθησω. hinc ἠθμὸς, ὁ, ὁ, colum, qualus. quaſi ab ἔω, mitto.
Ἧτ', pro ἧε, ivit, 3. ſing. perf. med. Jonic. Sic ἵκω pet ſolationem, pro ἧκα, pluſq. perfect. med. ab ἵημι, eo.
Ἡθάνε, ε, ὁ, adoleſcens, juvenis, cœlebs: virgo, qui illibatam ſervat, & incolumem virginitatem. q. ab ἀάω, quia calidioris ſanguinis. vel ab ἀίσσω, impetuoſe ruo.
Ἤικτο, ſimilis erat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. verbi ἴκω, ſimilis ſum. fut. ἵξω. p. ἶγμαι, perf. paſſ. ἴγμαι, ἶξαι, & per ſolutionem, verſoque ε in η, ἵξαι. Sic in pluſq. perf. ἴγμην, ἶξο, ἴκτο. Alii volunt eſſe 3. ſingul. pluſq. perf. verbi εἴκω, coo. f. εἴξω.
Ἠΐθεος, per ſolutionem diphthongi pro

ἧμι, quod per syncopen pro ἧκμαι, t. pl. pluſq. perf. med. ἧντο, verbi ἧμι, no.

Η'ξε, irrul, & in 3. plur. ἧξαν, aor. s. ind. act. varbi ἵστημι, f. ξω, p. ἵστηχα.

Η'ξεν, ſimilia factae es, a. ſing. perf. paſſ. vide ἵστημι.

Η'ϊόνες, ατ⊙, ὁ, per ſyncopen pro ἠϊόνες, habens magaas ripas. io dativo ἠϊόσσι. ab ἴαίνω, ἰῶ⊙, ἡ, ripa, littus.

Η'ϊονσι, dat. plur. Jon. ejuſdem thematis.

Η'ϊον, ης, ἡ, oomen mulieris.

Η'ϊπτομαι, per ſolutionem diphthongi Jouval Poet. pro αἰόπτομαι, a. r. inf. activ. verbi αἰόπτω, aſpergo, perfundo.

Η'ϊ⊙, ν, ὁ, jaculandi peritus, ab ἵημι, jacio. Epitheton Apollinis, & Bacchi.

Η'ϊς, pro ἧς, & hoc pro οὗς, dat. plur. ab ἥ, quae.

Η'ϊσαν, iveruat, per pleonaſmum ᾱ ν, pro ἴσαν. 3. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμι, eo. Alii formant ab aor. e. ἦσα, & in 3. plor. ἦσαν, per ſolutionem diphthongi, & σ verſo io ν, quaſi ἦσαν. Alii volunt eſſe 3. plur. pluſq. perfact. med. dempto σ, pro ἦστο, ſed tunc σ deberet ſubſcribi. Suot qui velint aſſe 1. ſingul. imperf. ἴσλω, Joniee ἴσκω, & Attica ἤσκω, & σ in ν mutato, ἤστν, ſciebam. ab ἴστημι, cognoſco.

Η'ϊσκεν, aſſimilabat, 3. ſing. imperf. verbi ἴσκω, aſſimilo. Th. ἴσκω, ſimilis fum.

Η'ϊσσετε, ας, ε, everti, a. r. ind. act. verbi ἴσσω, memortam alicujos aboleo, deleo, ab ἴσ⊙, α, ὁ, ἡ, de quo nihil ſciri poteſt. ex α priv. & ἴδω, ſcio.

Η'χθ'λω, ης, ν, axeurri, a. r. ind. paſſ. verbi ἰάσσω, irrno. f. ξω. p. ἶϊχα.

Η'χι, pro ἧχι, ubi.

Η'χν⊙, ἡ, littue, ripa, q. ab αἰσσω, aſpergo. Alii ab ἀΐω, audio, quod reſonet fluctibue.

H K.

Η'κα, pro ἧκα, miſit, a. e. verbi ἵημι, mitto. Th. ἴω, idem.

Η'κρ, &, at alii etiam leguat, ἦκρ, adverb. leniter, quiete, ſenſim. q. ab ἀκέω, quiete. vel ab ἴω, pono, quieſcere facio. ἢ ἴκκεν ἢ ἦκρα, hinc ἦκκ⊙, minimoe. ἦκκα, minime, nullatenus.

Η'κε, comedi, perf. act. verbi ἔδω, pro quo atiam ἔδηκε dicitur, vel eſt perf. verbi ἔδω, ſoleo. Sed ἦκε cum teaui ſpiritu, & σ ſubſcripto eſt perf. ab ἧδω, caao.

Η'κε, miſi, aor. r. ind. act. verbi ἵημι, mitto. Poteſt & perf. eſſe ab ἧδω. fut. ἥσω, delecto.

Η'κχζον, aſſimilabam, imperf. Att. ω, pro ον, verbi εἰκάζω, aſſimilo. Th. ἴσκω, ſimilis fum.

Η'κων, quietus. Thema ἦκε, ſeuſim, leniter.

Η'κκχον, aor. 2. ind. act. Att. pro ἔχον, verbi ἄχω, vel ἀκκχέω, doleo. Th. ἀχ⊙, ⊙, τὸ, dolor.

Η'κε, immiſit, 3. ſing. aor. r. ind. act. varbi ἵημι, mitto. fut. ἥσω. perf. εἶκα. aor. 2. lib. Poteſt etiam eſſe imperf. vel a. a. verbi ἧκω, venio.

Η'κειν, ης, ει, pluſq. perf. Attic. pro εἶκειν, ab εἶκα, ſimilis fum. Vel at alii ab ἧκω, eo. perf. inuſit. εἶκα.

Η'κιστ', enrta, adverb. ab ἥ, aut.

Η'κεσ'ρμην, ω, ατο, medicinam adhibai, u. r. med. ab ἀκέομαι, ſano. fut. ἀκέσομαι.

Η'κκεων, audieram, pro ἀκκεκόειν, & in 3. plur. ἠκκέατεν, Attic. pro ἠκκέσεσαν, pluſq. perf. med. ab ἀκέω, perf. Attic. varbi ἀκέω, audio. f. ἀσω. p. ἤκκεκα. p. ἤκκεσμαι, & Attic. ἀκήκοα.

Η'κονίζετο, ω, ατο, aor. r. med. verbi ἀκονίζω, contumelioſe tracto, pulſo. f. ἰσω. p. ἤκμαι. perf. part. paſſivi. ἠκονισμένος. Th. ἀκωκὴ, ης, ἡ, vehemtatio, pulſatio, plaga.

Η'κιστα, adv. minime, ab ἤκιστος, ε, ὁ, minimus. Them. ἦκα, ſenſim, paulum.

Η'κολούθησεν, ας, ε, a. r. ind. act. verbi ἀκολουθέω, ſequor. f. ἥσω. p. ἠκολούθηκα. Th. ἀκόλουθος, ε, ὁ, ἡ, pediſequus.

Η'κομεν, r. plur. præſ. a. a. vel imperf. act. verbi ἧκω, venio. f. ξω.

Η'κόντισαν, ſum acutus, perf. paſſ. verbi ἀκοντίω. f. ἰσω, acuo. Th. ἀκὼν, ὀνος, ἡ, ἀκωκὴ, ης, ἡ, eos.

Η'κα, Jon. pro ἦτα, certe.

Η'κουν, perf. act. verbi ἀκούω, audio. f. σομ. p. m. ἤκουα. Att. ἀκήκοα.

Η'κεσ', pro ἤκεσας, ας, ε, audivi, a. r. act. ἀκούω, ης, η, a. s. ind. paſſ. ejuſdem verbi.

Η'κριβωκ⊙, α, ὁ, accoratue. perf. part. paſſ. verbi ἀκριβόω, plane cogaoſco. Th. ἀκριβὴς, ⊙, ὁ, ἡ, diligens, accuratue.

Η'κριβωτο, ας, ε, aor. r. ind. act. verbi ἀκριβόω. f. ὠσω, exquiro. p. ἠκρίβωκα. Th. ἀκριβὴς, ⊙, ὁ, ἡ, exquiſitue.

Η'κροάσατο, 3. ſing. aor. s. med. verbi ἀκροάομαι. fut. ἀκροάσομαι, idem ac ἀκούω, audio.

Η'κροατηκατικ⊙, ὁ, perf. part. paſſ. verbi ἀκροατηρίζομαι, audior. Ab eodem themate.

Η'κτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ἧκται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἄγω, ago. fut. ξω. p. ἦχα. perf. paſſ. ἦγμαι.

Η'κυρώσατε, a. plur. a. r. act. verbi ἀκυρόω, aatiquo, irritum teddo. ex α priv. & κύρ⊙, ⊙, τὸ, auctoritas.

Η'κω, veoio, pertineo. imperf. ἧκον, ες, a. f. ξω. perf. ἧχα, ας, ε. a. r. ἧξα. a. s. fub. ἧξω, ης, η, & in 3. pl. ἧξωσι. q. ab ἵημι, mitto. unde & ἧκα, miſi. Vel ab ἴω, eo. Hinc καθήκω, pertineo. καθῆκε, convenit, decet. καθῆκον, οντος, τὸ, decorum, officium. προσήκω, pertineo. πρόσηκε, decet.

H A.

Η'λάθ'λω, ejectus ſum, aor. r. ind. paſſ. verbi ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσσω.

Η'λαινομαι, vagor. ab ἠλεός, ſtultus. q. ab ἄλη, error.

Η'λακα, expuli, perf. act. verbi ἐλαύνω, agito.

Η'λακάτη, ης, ἡ, colus, arundo, δόναξ, κάλαμ⊙. Item pars malo navis: te lum. unde πολυηλάκατος τὸ ἦθος πανυμῶν χάλα. q. ab ἤλακα, perf. verbi ἐλαύνω, moveo. Sed ἠλάκατον eſt fuſus, cujus apus aſt circa ἠλακάτην, colum.

Η'λακατίζω, piſcie quidam ſuſtar coli.

Η'λάλησε, α, ε, & in 3. plur. ἠλάλησαν, clamarunt, a. r. ind. act. verbi ἀλαλάζω, clamo alala. Th. ἀλαλὴ, ῆς, ἡ, vox militum ante pugnam.

Η'λάλυκα, ω, ατο, exilii, & in 3. pl. ἠλαλυγο. a. r. med. verbi ἀλαλύσσομαι, ſalio.

Η'λασ', pro ἤλασε, percuſſit, a. s. act. verbi ἐλαύνω. f. ἀσω. a. s. ἤλασα.

Η'λάσκω, & ἠλαστάζω, vagor, erro, fodio, occulto, devito, ab ἄλη, error, vel ἐλάω, agito. Qui enim vagantur, huc, & illuc aguotur.

Η'λάσσομ, ομ, imperf. act. verbi ἀλαστέω, indignor, mœrore afficior. ab ἀλάστος. Dotic. pro ἤλαστ⊙, cujus memoria e riti perpetua. en α priv. & λάθω, lateo.

Η'λάσσως, agebas, 2. ſing. imperf activ. verbi ἐλαύνω, idem ac ἐλαύνω, agito. f. ἐλάσσω.

Η'λατο, ſaltavit, 3. ſiogul. aor. s. med. verbi ἅλλομαι, ſalio. f. m. ἐλάσσατο.

Η'λατ'σατο, decreveruot, 3. ſing. imperf. paſſ. ab ἐλατ'σόω, miauo. Th. ἠλαχὺς, vilie, parvoe, pauper.

Η'λάττωσε, ας, ε, aor. r. ind. act. verbi ἐλαττόω, minuo, f. ώσω, perf. ἠλάττωκα. Th. ἠλαχὺς, patvus. compar. ἐλάσσων, minor. luperl. ἐλάχιστος, mioimus.

Η'λγηκα, perf. act. verbi ἀλγέω, doleo. f. ήσω. perf. part. ἀλγηκὼς. Th. ἄλγ⊙, ⊙, τὸ, dolnr.

Η'λγον, r. ſingul. vel 3. plut. imperf. verbi ἀλγέω, doleo.

Η'λεγξε, ας, ε, aor. r. ind. act. verbi ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Η'λειμμαι, unctus ſum, perf. paſſ. verbi ἀλείφω, ungo. fut. ψω. p. on. aor. r. ἤλειψα. aor. r. med. ἠλειψάμην, ω, ατο.

Η'λεψε, perf. act. ἤλειψα, ης, ε, a. r. act. vida ἀλείμμαι.

Η'λεκάτη, ες, ἡ, idem ac ἠλακάτη, quia ea ea oere eſt fila ἐλᾶν κάτω. Eſt etiam ἠλεκάτη machina in ſommis navigiorum diſpoſita, qua levi labore poſſior duo homines ſagenam quantumvis gravem aitollere. Vide Interpr. Thucyd. ſuper dictione Ο'σιν⊙.

Η'λέκτρα, ης, ἡ, Electra, nomen mulieris.

Η'λεκτρ⊙, ν, ὁ, & τὸ ἤλεκτρον, electrum, μίγμα τι κρυὸς ἐξ ἀμ'ύδρ. a λέκτρον, lectus. Th. λέγομαι, cubo.

Η'λεκτρύων, ὁ, oomen viri.

Η'λεκτρώνη, ης, ἡ, nomen mulleris.

Η'λέκτωρ, Sol, quia non finit homines io lectis jaeere, ſed exaitat ed opera. Aut quia non cubat, ſed in perpetuo motu eſt.

Η'λεμαχ⊙, α, ὁ, vaune. ab ἠλεός, ᾱ, ὁ, ſtultus, & μάστ⊙, vanus.

Η'λεός, ᾱ, ὁ, ſtultus, ſtolidue. q. ab ἄλη, error. ioda ἠλαίνω, ſtulteſco.

Η'λέω, Pont. & Æol. pro ἐλάω, effugi, a. r. ind. act. verbi ἐλάω, per epentheſim ῥ υ. pro ἐλύω, vito. hinc a. r. med. ἠλεύμην, ω, ατο.

Η'λεύθερωσα, ας, ε, liberavi, aor. e. ind. verbi ἐλευθερόω, libero. fut. ώσω.

Η'λίασε, transſinue eſt, pro ἐλίασε, 3. ſing. pluſq. perf. Att. & in 3. plur. ἠλιάκεσαν, verbi ἐλαύνω, agito. Alii voluat eſſe imperf. paſſ. ab ἄλημι, atro, vagor. Thema ἐλάομαι, ῶμαι, idem.

Η'λιλίμμην, pro ἐλελίμμην, pluſq. perf. paſſ. ind. Att. redupl. & ſyſtole diphthongi, verbi ἐλείφω, ungo. fut. ψω. perf. Att. ἐλήλιφα.

Η'λθ', pro ἦλθε, veoit, 3. ſing. aor. a. ἦλθον, ες, ε, ab ἔρχομαι, venio.

Η'λθον, ες, ε, veai, per ſyncopen pro ἦλυθον, aor. a. iod. act. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. p. m. ἐλήλυθα, Attic. ἐλήλυθα.

Η'λθοσαν, veuetnot, 3. pl. aor. a. Bœot. pro ἦλθαν, verbi ἔρχομαι, venio.

Η'λ', von Hebraica, Latin. Deus mi. Eſt & oomen viri ἠλίτης, Eli. Hebr. aſcenſue.

Η'λίας, α, ὁ, Elias, nomen Prophetæ. Hebr. Deus meus, DOMINUS.

Η'λίβατ⊙, ν, & Jon. ἠλίβατος, ὁ, ἡ, tam altua locue, ut Soli uai ſit pervius. ab ἥλ⊙, ῃ, ὁ, Sol. Æol. ἄλ⊙, & βαίνω, eo. Alii formant ab ἐλίττω, aberrare, & βαίνω, eo.

Η'λίδομ, ες, ε, imperf. act. verbi ἁλιεύω, piſeor. ab ἁλιεύς, piſcator. Th. ἅλς, ἁλός, ὁ, mare.

Η'λίθα, adverb. fruſtra, ineaſſum. q. ab ἠλεός, ſtultus. Them. ἠλίθ⊙, α, ὁ, ſtultus.

Η'λίθ⊙, α, ὁ, ſtultus, vecoie, idem ac ἠλεός, ſtultus, ſtolidus.

Η'λικία, ας, ἡ, ætas, adoleſcentia, vigor. Item ſtetura, Matth. cap. 6. Pariter integra, & valida ætae, Plato in Epiſt. ἠλικίας πέρὶ ἦσαν, ætate longe provectus, Plutarch. in Romulo. ἐν ἠλικίᾳ γενόμεν⊙, ætata florens, Xenoph. ἠλικίαν ἔχοντα γάμε nubiles, Demoſth.

Η'λικώτης, α, ὁ, coævus, coætaneue, æqualis, Plato. In genere autem fœm. ἠλικώτης, τίδες.

Η'λίκ⊙, α, ὁ, qoautas, quot annorum. Sed ἠλίκ⊙, gen. ſing. ab ἥλιξ, ικ⊙, ὁ, ἡ,

ός, ὁ, contaneus. vide in ἅλις, q. ab ὅς, ut quantus a qui.

Ἥλη, acc. sing. ab ἥλις, Helis.

Ἡλιάσθαι, perf. inf. pass. verbi ἁλιάω, idem ac ἁλίω, volvo.

Ἥλιος, ε, ὁ, Sol. q. ab ἅλη, splendor. or Sol a ἁλλις Platoni, quia homines ἁλίζει, id est, congregat. Hinc ἡλιακός, ή, όν, Solaris. πυρώδες, ι, ά, Sol geminatus.

Ἡλίσκονται, 3. pl. imperf. pass. ab ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω, p. ἥλωκα, & Att. ἑάλωκα. a. 2. ἥλων, Att. ἑάλων.

Ἥλτετο, peccavit, 3. sing. a. a. act. verbi ἁλτάνω, vel ἁλιτέω, pecco. aor. 2. ἤλτετο.

Ἡλιτόμηλος, ος, ὁ, ἡ, ab errans a mensibus, non justo tempore natus. ab ἁλτάνω, aberro, & μὶλ, mensis. Sic ἡλιτόμηνος, ὁ, stultus, errans.

Ἥλυψ, υπος, ὁ, calceus. q. ab ἁλύω, nago, quia ex corio est, quod ungi solet; & veteres ungebant pedes, antequam calcearentur. nudi apud Homer. λευκοὶ πόδες.

Ἡλυσθεὶς, ά, Sole æstuans. a. 1. part. pass. ab ἡλιάω, aor. 1. verbi ἡλέω, insolo. Th. ἥλος, Sol.

Ἡλιόεσσα κόμη, aurea. & flava coma. ab ἥλιος, f. ίεντα, colore radios Solis refero. Th. ἥλος, Sol.

Ἥλιος, Dor. pro ἅλιος, imperf. activ. verbi ἕλκω, trahn.

Ἡλκεμένος, ὁ, perf. part. pass. ab ἑλκόω, exulcero. f. ώσω.

Ἥλκηνται, mutati sunt, 3. plur. a. 2. ind. passiv. verbi ἀλλάσσω, vel ττω. fut. ξω. a. 2. ἤλαγον.

Ἡλογημένος, ὁ, perf. part. pass. ἐλαύνω, perf. inf. ejusdem verbi.

Ἡλοξε, ας, ε, a. a. act. verbi ἀλλοιόω, muto.

Ἡλοίωμαι, mutatus sum, perf. passiv. verbi ἀλλοιόω, immuto. f. ώσω. p. ἠλλοίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοτρίωνται, alienati sunt, 3. plur. perf. pass. verbi ἀλλοτριόω, abalieno. fut. ώσω. p. ἠλλοτρίωκα. Th. ἄλλος, alius.

Ἠλοῦθην, contusus sum, a. 1. ind. pass. verbi ἀλοάω, tritito, comminuo. fut. άσω, & ήσω.

Ἥλοιτον, amputavit, 3. sing. a. 2. act. verbi ἀλοάω, Poet. pro ἀλοάω, tritturo. f. ήσω.

Ἠλὸς, ή, ὁ, per syncopen pro ἠλεὸς, vagus, stolidus. ab ἄλη, error.

Ἥλος, ε, ὁ, clavus. q. ab ἴημι, mitto. quia immittitur. Item oleæ morbus, qui & fungus, vitium oculi, rotundus callus, persimilis clavo, Poll. l. 4. ἥλος καρφὸς σιδηρᾶ, laminulæ ferreæ. Hesych. Item ἥλος, locus, in quo ubi bil oritur.

Ἥλπισα, perf. act. ἔλπισα, a. 1. verbi ἐλπίζω, spero. f. ίσω. Thema ἐλπὶς, ίδος, ἡ, spes.

Ἠλύγη, vel ἠλυγή, ῆ, tenebræ nocturnæ, umbra. Th. λύγη, ης, ἡ, idem.

Ἤλυθε, ας, ε, & in 1. plur. ἠλύθαμεν, p. m. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Ἤλυθον, ες, ε, & per fync. ἦλθον, ες, ε, aor. a. ind. ejusdem verbi. Sic ἦλυθ', pro ἦλυθε, 3. sing. a. 2.

Ἠλύξε, ας, ε, a. 1. ind. verbi ἀλύσκω, evito, effugio. f. ξω. tanquam ab ἀλίζω. Th. ἀλέω, vito.

Ἥλωκα, captus sum, perf. activ. verbi ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. p. ἑάλωκα. Att. ἐάλωκα. tanquam ab ἁλόω. aor. a. ἔλων, & Att. ἐάλων.

Ἡλώλαμεν, imperf. verbi ἀλάομαι, vagor. erro.

Ἥλων, & Att. ἐάλων, a. 2. ind. act. verbi ἁλίσκω, capio. vide ἅλωκα.

Ἥλωσαν, 3. plural. a. a. ἥλων, quod vide.

H M.

Ἡμᾶ, ατος, τὸ, telum, missile. hinc ἡμων, jaculator. ἵημι, mitto.

Ἡμάθησαν, 3. sing. a. 1. act. verbi ἀμαθέω, in ignorantia versor. quod ab ἀμαθὴς, indoctus. ea priv. & μανθάνω, disco. fut. μαθήσω. aor. 2. ἔμαθον.

Ἡμαθίων, ονος, ὁ, Emathion, nomen regis.

Ἡμαθόεις, οττα, ὁ, arenosus. Jon. pro ἀμαθόεις, idem ac ψαμμώδης. Th. ψάμμος, ε, ἡ, arena.

Ἥμαι, σαι, ται, sedeo. κάθημαι, idem. q. ab ἧσ, colloco.

Ἡμαρ, ατος, τὸ, dies. ἦμαρ ἐπ' ἦμαρ, quotidie, assidue; in Epigr. & in plor. ἤματος. q. ab ἔω, splendeo. Vel ἦμαρ, dies, ab ἰμος, quo tempore. Est temporis notabilissima quædam portio. hinc ἡμαῖος, α, ον, diurnus, a, um. Th. ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Ἥμαρτες, peccavisti, 2. sing. aor. a. ἥμαρτον. ab ἁμαρτάνω, pecco.

Ἡμάρτηκα, peccavi, perf. ind. act. ἁμαρτάνω, acc. sing. part. perf. act. verbi ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. aor. 2. ἥμαρτον.

Ἥμαρτε, ες, ε, peccavi, a. a. ind. act. ab ἁμαρτάνω, pecco, deliuquo.

Ἡμάρτημαι, cruentatus sum, perf. pass. verbi αἱμάσσω, cruento. fut. ήσω. Th. αἷμα, ατος, τὸ, sanguis.

Ἡμβλακον, ες, ε, deliqui, a. 2. verbi Poet. ἁμβλακέω. forte ἀμπλακέω, pecco: quod a πλακεῖν, ας, ἡ, errur. Th. πλάζω, arrare facio. f. πλακήξω.

Ἡμβλώθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi ἀμβλόω, sum obtusus, & hebes. fut. ώσω. Th. ἀμβλὺς, ύος, ὁ, ἡ, obtusus.

Ἥμβροτον, ες, ε, aberrevi, aor. a. ind. act. pro ἥμαρτον, Jon. ἅμαρτον, Poet. ἤμβροτον, tanquam ab ἀμβροτέω, pro ἁμαρτάνω, pecco.

Ἥμε παρώμην, Dor. pro ἧκε με παρεῖναι, ut ego præsens adessem.

Ἡμέας, acc. plur. Jon. pro ἡμᾶς, nos, ab ἐγὼ, nom. plur. ἡμεῖς, pro ἡμᾶς, nos.

Ἡμείβετο, respondit, 3. singul. imperf. pass. verbi ἀμείβω, permuto. f. ψω. p. ἠμοιφα.

Ἡμείδησε, ας, ε, perf. act. hinc ἀμειδαλέος, perf. part. verbi ἀμειδέω. quod ex α privat. & μειδάω, rideo. fut. ήσω.

Ἡμεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμείων, nostrum, Jon. pro ἡμῶν, gen. plural. sed ἡμεῖς, nos, nom. plur. ab ἐγὼ, ego.

Ἡμεκτέω, ægre fero, indignor. forte ab ἐμέω, vomo, & ἔχω, habeo. quasi vomitum, & fastidium habeo.

Ἡμελημένος, ὁ, neglectus; perf. part. pass. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέλημαι. Th. μέλω, curæ est.

Ἤμελ', pro ἤμελλε, 3. singul. imperf. Att. verbi μέλλω, futurus fum. f. μελλήσω.

Ἡμέλουν, 3. plur. imperf. verbi ἀμελέω, negligo. f. ήσω. p. ἠμέλημαι, quod ex α privat. & μέλω, curæ est, impersonal.

Ἡμὲν, Poet. &, conjunct. copulat. ab ἦ, & μὲν, cui respondet ἠδὲ. At ἦ μὲν, sane, profecto.

Ἥμεν, eramus, 1. plural. imperf. ἦν, verbi εἰμὶ, fum. Est & ἦμεν, & ἦμες, præf. inf. Dorice pro εἶναι, ejusdem verbi. Est & ἦμεν, per syncopen pro ἤειμεν, iveramus, 1. plur. pluſq. perf. med. verbi ἦμι, eo.

Ἡμένη, ης, ἡ, sedens, humilis, præf. part. ab ἧμαι, sedeo.

Ἡμέρα, ας, ἡ, & Jon. ἡμέη, dies, lux. q. ab ἦμαρ, Plat. Veteres ἡμέρα ἡμέρη vocabant, quod appetibilis ob lucem. Hinc σήμερον, hodie. ἡμερόεις, ῆ, ὁ, diurnus. ἦμαρ, ατος, τὸ, dies. ἐφήμερος, ος, ὁ, ἡ, diarius, unicum diem durans. ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, diarium. ἰσημερινὸς, ὴ, όν, æquinoctialis. μεσημβρία, ας, ἡ, meridies. μεσημβρινὸς, ὴ, όν, meridianus. κυριακὴ ἡμέρα, dies Dominicus. γενέθλιος ἡμέρα, dies natalis.

Ἡμερίων, genit. plur. Jon. pro ἡμερῶν, ab ἡμέρα, dies.

Ἡμερήσιος, ος, ὁ, diurnus, unius diei. ab ἡμέρα, dies.

Ἡμέρηος, ος, ὁ, diurnus, ab ἡμέρα.

Ἡμερὶς, ίδος, ἡ, manfuera, cicut. Th. ἔμερος, manfuetus. Est & species roboris, hemeris Plinio l. 16. c. 6.

Ἡμεροδρόμος, ὁ, diurnus cortor, Solis epithetos. tabellarius. ab ἡμέρα, dies, & τρέχω, curro. p. m. δεδρόμα.

Ἡμερόκοιτος, ος, ὁ, ἡ, qui tota die dormit. ab ἡμέρα, dies, & κοίτη, ης, ἡ, lectus.

Ἡμερολογέσιον, ου, Jon. dies numerare. ab ἡμέρα, dies, & λέγω, dico.

Ἡμερασκόπος, ε, ὁ, speculator diurnus. ab ἡμέρα, diea, & σκοπὸς, speculator. Th. σκέπτομαι, circumspicio.

Ἥμερος, α, ὁ, ἡ, manfuetus, domesticus, cicut. ἥμερος μῦτος, mitis Mnfa. hinc ἡμερόω, manfuefacio. ab ἡμέρα, quia dies jucunda; ut non fera. ἠμέρως, placide.

Ἡμὲς, vide in ἦμαι, Dor. pro ἐσμὲν, essé.

Ἡμετέρος, gen. fing. Jon. ἡμέτερος, α, ον, noster, ra, um.

Ἡμέτερος, ρα, ον, noster, ra, um. ab ἡμεῖς, nos, quod ab ἐγὼ, ego.

Ἡμιάων, ὁ, collectus, perf. part. pass. verbi ἀμείρω, metn, colligo. f. ἄσω.

Ἥμιλλον, ήτο, ντο, fueram, vel eram, pluſq. perf. Poet. verbi εἰμὶ, fum.

Ἥμιλλον, fedebam, imperf. verbi ἧμαι, fedeo.

Ἥμυσε, 3. fing. a. 1. act. verbi ἡμύω, meto, f. ύσω. p. ἤμυκα.

Ἡμὶ, loquor, Attica aphæresi, pro φημὶ.

Ἡμιάλιον, ου, femivir. ab ἥμισυς, dimidius, & ἀνὴρ, mas.

Ἡμιβάρβαρος, ὁ, lemibarbarus. ex ἥμισυς, dimidius, & βάρβαρος, α, τὸ, barba.

Ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, feminex, femimortuus. ab ἥμισυς, εος, ὁ, dimidius, & θνῆσκω, quod ab ἔθανον, aor. a. vcrbi θνήσκω, morior.

Ἡμίθεος, ὁ, femidei, & gen. pl. ἡμιθέων, ab ἥμισυς, dimidius, & θεὸς, Deus.

Ἡμίνα, ας, ἡ, hemina, dimidium fextarii. ab ἥμι, femi.

Ἡμίονος, ε, ὁ, ἡ, mulus, mula. quaſi lemiasinus. dat. pur. Jon. ἡμίονοισι. ab ἥμισυς, & ὄνος, asinus.

Ἡμιπέλεκκις, α, τὸ, fecuricola, dimidiata fecuris. ab ἥμισυς, dimidius, & πέλεκυς, εως, ὁ, fecuris.

Ἡμιπλίθριον, τὸ, dimidiatus later. ab ἥμισυς, dimidius, & πλίνθος, ε, ὁ, later.

Ἡμίπνοι, accuf. fing. ab ἡμίπνοος, ος, femivivus. ab ἥμισυς, dimidius, & πνέω, fpiro.

Ἡμίσεια, ας, ἡ, dimidia, fœm. & Jon. ἥμισσα, ab ἥμισυς, τὸ ἥμισυ, contracte pro ἡμίσεια, nom. plur. n. g. vide ἥμισυς.

Ἡμίσεος, gen. contract. ab ἡμίνεος, ος, in nom. ἥμισυς, ος, ὁ, dimidius.

Ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ, dimidius, a, um. q. ab ἴσος, femi, & ἶσος, æqualis. Dimidium enim unum est alteri dimidio æquale.

Ἡμιτάλαντον, τὸ, femitalentum. ex ἥμισυς, dimidius, & τάλαντον, talentum.

Ἡμιτελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, imperfectus, femiperfectus. ab ἥμισυς, dimidius, & τέλος, εος, τὸ, finis.

Ἡμίτομος, α, ὁ, dimidiatus, dimidiata pars. ea ἥμισυς. dimidius, & τέμνω, feco. pract. med. τέτμημαι.

Ἡμίωρον, ου, τὸ, femihora. ab ἥμισυς, dimidius, & ὥρα, ἡ, hora.

Ἥμμαι, accenfus fum, perf. paſſ. ind. Hinc ἡμμένος, tactus, perf. part. verbi ἅπτω, tango, accendo.

Ἡμπαφὴς, ὁ, perf. part. act. verbi ἀμπάω, eaora, & expers fum. ab ἀμπαφος, expera. quod ex α priv. & πάω, ἡ, portio. Th. μείρω, pertior.

Ἡμὸς, adv. quando, quum, fine interrogatione. q. ab ἧμαρ, aut potius ab ἦ, num. Est enim ἡμὸς, ημὸς, ut οὗ πόθεν. cui respondet τῆμος, tum.

Ἡμπισχίμην, induebar, cum duplici aug-

augmento, pro ἀμπισχόμαι, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχομαι, vel ἀμπέχω, pro ἀμφίεχω, fut. ἀμφέξω, circumdo: indao. ea ἀμφί, circum, & ἔχω, habeo.

Ἠμπεσχόμην, itidem pro ἀμπεσχόμην, aor. 2. med. verbi ἀμπέχω, circumdo, induo.

Ἠμπισχόμην, induebar, imperf. paſſ. verbi ἀμπίσχω, idem ac ἀμπέχω, circumdo: induo.

Ἠμπώλησε, vendidit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἐμπολάω, vendo in aliqua loco. Th. πωλέω, vendo.

Ἠμύ, pro ἦμυσα, cluſus eſt, 3. ſing. imperf. vel a. 1. vel a. verbi ἀμύω, operam fero, auxilior.

Ἠμύσατο, auxilium tulit, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Ἠμυσε, cecidit, 3. ſing. a. e. act. verbi ἀμύω, cado.

Ἠμύω, incliuo, cado. f. ὑσω. p. ἤμυκα, Att. ἐμήμυκα, quaſi a μύω, π præpoſito. μύω, id eſt, πίπτω, cadit, Heſychius.

Ἠμφιγνόουν, ex parte ignorabam, imperf. act. verbi ἀμφιγνόω, ea parte ignoro. ex ἀμφί, & ἀγνόω, ignoro, ex α priv. & γιγνόω, γνῶ, ἐ, mene.

Ἠμφιμήδεα, ἑ, indutue, perf. part. paſſ. verbi ἀμφιέννυμι. fut. ἀμφιέσω. perf. paſſ. ἠμφίεσμαι, utrinqua aſſumpto augmento. ex ἀμφί, circum, & ἵω, induo.

Ἠμφίβαλλον, dubitabam, imperf. act. extrinſecus aſſumpto augmento, verbi ἀμφιβάλλω, dubito. Th. βάλλω, jacio. fut. βαλῶ. præt. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Ἠμφίγνων, dubitabam, imperf. activ. foris etiam ſumpto augmento, verbi ἀμφιγνόω, dubito: unde etiam aor. 1. ind. ἠμφιγνόησα. ex ἀμφί, circum, & νόω, cogito.

Ἠμφιέσμην, indutoe eram, imperf. act. foris aſſumpto augmento, verbi ἀμφίεννυμι. ea ἀμφί, & ἵεμαι, ſeu ἔω, induo.

Ἠμφίεσο, veſtivi, pro ἀμφίεσαι, a. 1. ind. ejuſdem verbi.

Ἠμφίεσμαι, indutus ſum, perf. paſſ. iad. hinc ἠμφιεσμένος, verbi ἀμφιέννυμι. f. ἔσσω. Th. ἔννυμι, ſeu ἵω, induo.

Ἠμφισβήτουν, contendebam, imperf. act. verbi ἀμφισβητέω. f. ήσω, contendo de re aliqua.

Ἠμων, ονος, ὁ, ἡ, jaculator. ab ἴημι, ſeu ἵω, mitto. Sed ἡμῶν, noſtrum, gen. plur. ab ἐγώ, ego.

H N.

Ἥ, ſi, cum ſubjunct. ἢν ἴω, niſi. ἧς, quam, acc. ab ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Tum ἧς, erat, puterat, 3. ſingul. imperf. & ponitur pro ἦσαν, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſum. Ponitur & pro ἐστί, eſt. Item pro ἐξῆν, licebat. Item ἧς, ἧς, ἧ, pro ἑῆσι, ης, ῃ, dixi. Sed ἧς, ἧς, ἧ, miſi, eſt aor. a. ind. verbi ἵημι, mitto.

Ἡγάγομεν, αι, ε, coegi, a. 1. ind. act. ἠναγκάσθην, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀναγκάζω, cogo. imperf. ἠνάγκαζον. f. άσω. perf. paſſ. ἠνάγκασμαι. perf. part. paſſ. ἠναγκασμένος, η, ον, coactus. Th. ἀνάγκη, ας, ἡ, neceſſitas.

Ἡδεσθέντες, οἱ, nom. plur. perf. part. act. verbi αἰδέομαι, impudens ſum. ab ἀιδής, ἐος, ὁ, ἡ, impudens: quod ea α priv. & αἰδώς, pudor.

Ἤδησεν, conſumpſi, a. 1. ind. act. pro ἀνήλωσα. Sic ἠνάλωσα, pro ἀνήλωκα, perf. activ. verbi ἀναλίσκω, abſumo, quod ab ἀλίσκω, capio. f. ἀνήλωσω. præt. ἠνάλωκα, & Att. ἀνάλωκα.

Ἠδικήθην, adverſatus ſum, a. 1. ind. paſſ. ἠδίκημαι, perf. paſſ. hinc ἠδικημένος, perf. part. paſſ. ab ἀδικέομαι, adverſor, quod ab ἀντί, pro ἀντί, ος, ὁ, adverſus, oppoſitus. Th. ἀντί, contra.

Ἤεξα, ας, ε, imperavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀνάσσω, regno. f. ξω. p. χα. Th. ἄναξ, ακτος, ὁ, rex.

Ἤεπερ, interfeci, aor. 2. ind. act. verbi ἀναίρω, occido. f. ερῶ.

Ἤειρον, imperabat, 3. ſing. imperf. verbi ἀνάσσω, impero.

Ἤεσαν, ες, ε, placebam, imperf. act. verbi ἀνίημι, placeo.

Ἠθρήσαθαι, perf. inf. act. verbi ἀνδρόω, viriliter ago. ab ἀνήρ, ἀνδρός, vir, & ἀγαθός, ὴ, ὁ, bonus.

Ἠιθέωσε, ad virilem pervenimarem, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀνδρόω, virilem reddo. Th. ἀνήρ, vir.

Ἤϊσσον, ας, ε, tuli, & in 3. plur. ἤϊσσαν, a. 1. ind. act. Sic ἠϊσσάμην, ω, ατο, a. 1. med. verbi φέρω, fero: fut. ἄσω. a. a. ἤϊσσαν, quaſi ab ἀείσσω.

Ἤκμασα, a. a. act. & ἠκμάσθην, a. e. med. verbi φέρω, fero.

Ἤνεγμαι, perf. paſſ. hic ἠνεγμένος, latus, perf. part. ejuſdem verbi.

Ἠνείθην, laudatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. ab αἰνέω, laudo. f. έσω, & ήσω. p. ῄνημαι. perf. paſſ. ἤνημαι. Th. αἰνος, ε, ὁ, laus.

Ἤνησα, ας, ε, iutuli, & in 3. plur. ἤνησαν, aor. 1. ind. act. Jon. pro ἤϊσσα, verbi φέρω, fero. fut. οίσω. Sic ἠνείκαμεν, 3. plur. a. 1. med. pro ἠείραμεν.

Ἤνεω, ediait, vetuit, a. 1. vel a. pro ἀνέσω, pro quo etiam ἀνέσσω dicitur Poetis per anadiplaſiaſmum. Th. ἔσω, dico. aor. 1. ὦσα, ας, ε. aor. 2. ὄσον.

Ἠνίχθην, ης, η, celatus ſum, aor. 1. ind. paſſ. Jon. pro ἠνίχθην, quod vide.

Ἠνωχόμην, ſuſtinebam, pro ἀνωχόμην, duplici augmento. hinc ἠνώχατο, 3. pl. imperf. verbi ἀνώχαμαι, tolero. Th. ἔχω, habeo. imperf. ἤχον.

Ἠοειδέα, ὁν, ὰ, ἡ, porrectue, extenſus in longitudinem, continuue, pereonie. q. ἑον ἔχων, habens aonum. vel q. ab ἕω, & ὄνω, id eſt ſub ratione unius venio. Vel ab ἀείχω, id eſt extendo. Continua enim extenduntur ſine interruptione. Hinc διηνεκής, ἐος, ὁ, ἡ, continuue, perpetuue.

Ἠοιδός, οντος, ὁ, ventie expoſitue, ventolus, ab ἠοιάω, Poet. pro ἠνέμω, ε, ὁ, ventue.

Ἤεπα, dixi, allocutue ſum, a. a. vel imperf. ab ἀείπω, præpoſitione fomente augmentum, quia nihil addit ad ſignificatum. ex ἀεί, & ἔπω, dico.

Ἤεπον, laudavi, aor. 1. verbi αἰνέω, laudo. f. έσω, vel πω. p. ῄνημαι.

Ἠερσχέθην, ſuſtinui, a. 1. ind. paſſ. verbi ἀείρω, attollo. fut. ἀείξω, & ἀνασχήσω, tanquam a σχέω. p. ἠσχημαι. perf. paſſ. ἀείσχημαι. a. 1. ind. paſſ. ἀνασχέθην. & auctu præpoſitione, ἠνασχέθην. Th. ἔχω, habeo.

Ἠερσχόμην, ſuſtinui, itidem pro ἀνασχόμην, e. a. med. verbi ejuſdem.

Ἠέχθην, ης, η, celatus ſum, a. 1. ind. paſſ. verbi φέρω, perf. paſſiv. ἠνεγμαι.

Ἤϊεγον, aperui, pro ἀνέῳγα, p. m. ἠϊέγμαι, perf. paſſ. hinc aor. 1. paſſ. ἠϊείχθην, verbi ἀνοίγω, aperio, fut. ξω. Th. οἴγω, idem.

Ἠϊείχθησαν, aperti ſunt, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. vide ἠϊέγομαι.

Ἤϊλιμμαι, conſumptus ſum, cum duplici augmento, pro ἀνήλιμμαι, perf. ind. paſſ. verbi ἀναλίσκω, abſumo. Sic in particip. paſſ. ἠϊλιμμένος, pro ἀνηλιμμένος, conſumptus. & in a. 1. paſſ. ἠϊλίσθην, pro ἀνηλίσθην. itidem in a. 1. act. ἠϊλισα, pro ἀνήλωσα. Th. ἀλίσκω, capio. fut. ἀλώσω. præt. ἤλωκα, Att. ἀνάλωκα.

Ἠϊσκόμην, ω, ατο, renui, & in 3. plur. ἠϊσκοντο, a. 1. ind. med. verbi ἀνήομαι, recuſo.

Ἤϊθε, ſeu ἠϊθέη, Doric. pro ἤλθε, aor. 2. verbi ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι.

Ἠϊσταμένος, ἐ, tinctus, perf. patr. paſſ. a perf. ἠϊσμαι, verbi ἀνίζω, ſanctum reddo. Th. ἀνός, ὁσιος, ὁν, ſanctus.

Ἤϊθεον, ες, ε, Dor. pro ἤλθον, ες, ε, & in plur. ἠϊθέομεν, pro ἤλθομεν, a. 2. ind. act. verbi ἔρχομαι, venio.

Ἠΐ, ecce. pro eodem & ἠΐδε. Indc Latin. eo.

Ἠΐκα, ας, ὁ, habens. ἠΐκω, ω, τό, idem, q. ab ἀείκω, colligo: quia habena ligatur, & teneatur equus; ut ſit ἀνίκα, id eſt, manfortes. Hinc ἀνίκητος, ος, ὁ, ἡ, immitis, ſavus.

Ἠϊγερμαι, obſcure diai, perf. paſſ. unde ἠγερμένος, perf. part. ἠγειράμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἰγείρομαι, obſcure innuio. f. ξομαι. Th. αἰγός, ὁ, ἡ, apologus, dictum ſabaloſum.

Ἠΐδε, Doric. pro ἠΐδει, ſeu ἴδε, ecce. vide ἠΐ.

Ἠϊόνεσσι, mœrore confectus es, 2. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνιάω, fut. ήσω. perf. paſſ. ἀνήμαμαι, σαι, ται. Th. ἀνία, ἡ, mœror.

Ἠΐος, quum, quando, adv. Scribitur & ἠΐοι, q. ab ἠΐ, quam. quod ab ἧς, qui, io interrogatione eſt πόσιος, quando?

Ἠϊοχῆσι, aurigari, aurigam eſſe, ea ſ. ἀείω, ῶ, habena, & ἔχω, teneo.

Ἠϊόχη, ης, ἡ, aomen mulieris. q. agitatrix.

Ἠϊόχῆες, αἱ, nomin. plur. ab ἠϊοχεύς, ἑως, ὁ, auriga, gen. ῆος, ὁ. ex ἠΐος, habena, & ἔχω, teneo.

Ἠϊόχου, ου, ὁ, auriga, quaſi ἠΐων ἔχων, habenae tenens.

Ἤϊπαπον, dixit, pleonaſmo Poet. pro ἠΐπον, 3. ſing. præt. med. vel aor. a. act. verbi ἐνίπτω. fut. ψω. idem ac ἐνίπω, dico minitabundus. Th. ἔπω, dico.

Ἠμος, όν, ὁ, anuleulue. ab ἔνος, ε, ὁ, annus.

Ἠνωγάλιμι, ω, ατε, obſcure dixi, aor. 1. med. verbi αἰνίσσω, obſcure loquor, innuo. f. ξω. p. ήνιχα. Th. αἰνος, ε, ὁ, apologus, At

Ἠνωγάλιμι, male dixi, ſine ι ſubſcripta, eſt a. 1. med. verbi ἀνίσσω, idem ac ἐνίπω. Th. ἔπω, dico.

Ἠόεσσε, obſcure dicebat, 3. ſing. imperf. ἠνωγάλιμι, verbi αἰνίσσομαι. Th. αἶνος, ε, ὁ, apologus.

Ἠϊγίχθω, enigmatice dicta ſint. 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἦκται, χθω, verbi αἰνίσσομαι, obſcure ſignifico. Thema αἶνος, ε, ὁ, apologus.

Ἠϊόθω, florui, p. m. interpoſito ε, pro ἠδθω, verbi ἀείδω, per metathefin pro ἀθέω, floreo. Thema ἀθος, ἐος, ὁ, flos.

Ἠοίγλιμι, ης, η, apertus ſum, a. e. ind. paſſ. pro ἀνέῳγμαι, verbi ἀνοίγω, aperio. f. ξω. Th. οἴγω, aperio.

Ἠϊξε, ας, ε, aperui, a. 1. act. ejuſd. verbi, ab ἀνοίγω, aperio.

Ἤϊσσεσι, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἀνορόω, refero, vel ἀμφίω, ab inuſitato Themate αἴω, habens augmentum ſoum carriſecue.

Ἤϊε, perficiebam, per ſyncopen pro ἤνυε, Imperf. verbi ἀνύω, fut. ύσω, perficio.

Ἠϊθεΐη, vel Jon. ἠϊθείη, ης, ἡ, virilitas, fortitudo. Th. ἀνήρ, vir.

Ἤϊσχε, & Attic. ἠΐσκε, tuli, p. m. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ἠοψ, οπος, ὁ, ſonorue, vocalis: item perſpicuue. Th. ἔψ, ὄπος, ὁ, vox.

Ἤπτεσι, ſedent, 3. plur. præſ. ind. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἤπτεσο, imperf. act. verbi ἀντάω, Jon. pro ἀντάω, occurro, obvius fio. Th. ἀντί, contra.

Ἤπτετο, occurrebat, 3. ſingul. imperf. verb. ἄπτομαι, pro ἀντάω, occurro. Th. ἀντί.

Ἤπτησε, occurrit, 3. ſing. a. 1. act. verbi ἀντάω, occurro. fut. ήσω. p. ἤφηκα. Th. ἀντί, contra.

Ἤπυβλεν, occatrebam, imperf. verbi ἀπυ-

ἀντβολέω. quod ab ἀντβολὴ, collatio, verbi ἀντβάλλω, contra jacio. Thema βάλλω, jacio. p. m. βέβληκα.

Η'ντιόων, contradicebam, imperf. verbi ἀντιάω, quod ab ἀντίος, ος, ον, adverſarius. hoc ab ἀντὶ, contra, & ἴος, ος, ὁν, jus.

Η'ντιν', pro ἥντινα, quam, acc. ſing. ab ὅστις, ἥτις, ὅτι. Th. ὅς, qui, & τίς.

Η'ντο, ſedebant, 3. plur. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo.

Η'ουσε, 3. ſing. imperf. act. ab ἀΐω, perficio. f. σω. p. ἤϊσμαι. a. r. ἤϊστα.

Η'ϋστα, perfeci, a. 1. ab ἀΐω, perficio.

Η'ωγα, maodavi, p. m. fic ἀωάγω, ας, α, pluſq. perf. med. verbi ἀνάγω, jubeo. f. ξω. p. ἦωχα. a. 1. ἤωξα.

Η'ωμαι, uoitus ſum, perf. paſſ. verbi ἀνέω, unio. Th. ἷς, unus. gen. ἑνός.

Η'ωξα, ας, ε, juſſi, a. 1. ind. act. verbi ἀνάγω. f. ξω, jubeo.

Η'ωρθωσε, corrigebam, cum duplici augmento, imperf. verbi ἀνορθόω, corrigo. ex ἀνὰ, & ὀρθὸς, ε, ὁ, rectus. hinc ἀρθόω, erigo.

Η'ωρθωτα, ameodavi. aor. 1. iod. act. ejuſdem verbi, & themaris.

Η'ώχλει, augebat, imperf. act. cum duplici augmento, verbi ἐνοχλέω, turbo. fut. ήσω. a. 1. ἠνώχλησα. perf. ἠνώχληκα. ab ἐν, & ὀχλ-, ε, ὁ, turbs.

Η Ξ.

Η'ξα, veni. aor. 1. ind. act. verbi ἵκω, venio. f. ξω.

Η'ξα, & ἦξα, aor. 1. ind. activ. verbi ἄγνυμι, frango. vel ab ἄγω, duco. & in 3. plur. ἄξαν. f. ἄξω.

Η'ξα, 3. ſing. fut. 1. verbi ἧκω, veoio. fut. ἥξω. a. 1. ἧξα.

Η'ξιε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀξιόω, dignum cenſeo. anr. r. ἠξίωκα. Thema ἄξι-ος, α, ον, dignus.

Η'ξιωται, 3. ſingul. perf. paſſ. ἠξιώθην, a. 1. iod. paſſ. verbi ἀξιόω, digoum cenſeri. Th. ἄξι-ος, dignus.

Η'ξον, 3. plural. fat. 1. vide ἧξα. Th. ἧκω.

Η'ξω, veniam, Dor. pro ἥξω, f. 1. ab ἧκω, venio.

Η Ο.

Η'ὼ, aororæ, dativ. ſingular. ab ἠώς, genit. οῦς, aurora.

Η'ῷ-ος, orientalis, matutinus, adject. ab ἠώς, ὁ-, ἡ, aurora.

Η'ωύν, 1. plar. aor. 2. ἠα, ας, α, Attice pro ἦμεν, ἦς, ἦ. vulgariter ἦσαν, ἦς, ἦ, varbi εἰμὶ, eo.

Η'ων, ας, ε, ibam; vide thema præcedens.

Η'ών, acc. ſing. ab ἠών, ὁν-, ἡ, tipa, pro ἠὼς, ὁν-, ἡ, lirtus.

Η'ώνησας, 2. ſing. a. 1. act. verbi ἀλοάω, aſpergo, perfundo. fut. ήσω. perf. part. paſſ. ἠωνημένος-.

Η'ὼς, gen. ab ἠώς, ἠο-, & contracta ἕως, ἑᾳ aorora.

Η Π.

Η'πεία, ας, ἡ, inopia, indigentis. ἠπεῖν, egar. Heſych. coavanit cum ἀπορίας, egeſtas, penuria. forte ab λὴτ, & ἀλίσκω, remitto, deſino.

Η'παρ, ατ-ος, τὸ, hepar, jecur. io plur. τὰ ἧπατα. Hinc ἡπατικὸς, ὴ, ὸν, hepaticus. Ducamus ab ἴπτω, operor, cuto, & ἷπαρ, ſanguis. Eſt enim officina ſanguinis. Quidam ab ἠπεία, inopia. Forte ſectum eſt ἧπαρ, ab ἧπτω, benignum; vel ab ἠπάω, perforare, quia venis, cea cavalibus quibuſdam quaſi perforatum.

Η'πατήθην, ης, η, a. 1. iod. paſſ. verbi ἀπατάω, decipio, fallo, fut. ήσω. pract, ἠπάτημαι.

Η'πατον, decepit, 3. ſingul. aor. 2. ἤπατεον, verbi ἀπατάω. Thema ἀπάτ-ων, idam.

Η'πειρε, perforo, ſarcio. hinc ἠπείρωθαι, aor. 1. inf. med. videtur dici ab ἠπὶ, foramen.

Η'πεδανὸς, quaſi ἀπεδανὸς, ὴ, claudus, infirmus, ſtolidus. ab α priv. & πεδανὸς, firmus, quod a πέδον, ſolom. Alii a πὰς, pes, derivari volunt.

Η'πείγετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi ἐπείγω, urgeo, feſtino.

Η'πειγμαι, acceleratus ſum, perf. iod. paſſ. hinc ἐπειγμένος-, perf. part. ejuſdem verbi.

Η'πείθησα, ας, ε, & in 3. plur. ἠπείθησαν, a. 1. ind. act. verbi ἀπειθέω, non pareo, incredulus ſum. f. ήσω. p. ἠπείθηκα. ex α priv. & πείθω, perſuadeo. a. 2. ἤπιθον.

Η'πείθουν, imperf. act. verbi ἀπειθέω, incredulus ſum.

Η'πείλησα, minatus ſum, a. 1. ind. act. verbi ἀπειλέω, minor. fut. ήσω, pract. ἠπείλημαι.

Η'πείρου, geo. Jon. ab ἤπειρος, ου, ἡ, terra continens.

Η'πειρος, ου, ἡ, tarra continens, regio mediterranea, q. ἄπειρος, infinito velut tractu cohærens, nec ullo interfuſa mari. ex α priv. & πεῖρας, τὸ, finis.

Η'πειρωτῶν, gen. plur. ab ἠπειρώτης, ου, ὁ, Epirora, in corinente natus. ab Η'πειρος, Epirus.

Η'πεπα, Pnet. pro ἔπεπα, deiode. ax ἐπὶ, & ἅπα, poſtea.

Η'περ, aut, conjunctio diſjunct. Th. ἤ, aut.

Η'περοπεύσας, ὁ, qui decepit, a. 1. part. act. verbi ἠπεροπεύω, decipio. f. εύσω. quaſi ἀπείρου ἔπος, infinita, & incerta voce ator. Thema ἦψ, ἔπος, τὸ, vox.

Η'πεχθέσθην, offenſi fuerunt, 3. plural. imperf. paſſ. pro ἀπεχθέσθησαν, verbi ἀπέχθομαι, invitus ſum. ex ἀπὸ, & ἔχθ-ος, εος, τὸ, odium.

Η'πητὴς, ὲς, ὲ, ſartor, ab ἠπάω, ſarcio. a. 1. inf. med. ἠπήσασθαι. vide ἠπάω.

Η'πιαλ-ὸν, ὸς, ὸ, apialus, febris quotidiana ſpecies. q. ἤπιος-, blandus, mitis, per entiphraſin.

Η'πιθον, ες, ε, aor. 1. ind. paſſ. verbi ἀπάω, mirigo, placo. fut. άσω, & ήσω. Th. ἤπι-ος, ος, ὸν, lenis.

Η'πιόδωρ-ος, ος, ὸς, lasia, qui ſuavia dat. ex ἤπι-ος, ος, ὸν, ἡ, mitis, & δῶρον, donum.

Η'πι-ος, ος, ὸν, ἡ, clemens, placidus, mitis ſermone, queſ ab ἔπ-ος, verbum; val ἴπω, dico, quia affari alios nos gravatur. Hinc ἠπιότης, ητ-ος, ἡ, leniras.

Η'πίστατο, Jonic. & Attic. pro ἐπίστατο, 3. ſing. imperf. verbi ἐπίσταμαι, idem ac ſimplax ἴσταμι, ſcio. hinc imperf. Att. ἠπιστάμην, & ἠπιστάσθην, Jon. pro ἐπίστατο.

Η'πιστήθην, a. 1. iod. paſſ. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo. fut. ήσω. p. ἠπίστηκα. a. 1. ἠπίστησα, & in 3. plur. ἠπίστησαν. ax α priv. & πίστις, fides. Them. πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον. Sunt qui velint ἠπιστήθην, Attice dici pro ἠπιστήθην. ab ἐπίσταμαι, ſcio.

Η'πίστεον, 3. plur. a. 1. act. verbi ἀπιστέω, diffido, non credo.

Η'πίστη, imperf. act. ejuſdem verbi.

Η'πόμην, at & ἀπάμην, imperf. verbi ἄπομαι, ſaquor. Th. ἅπω.

Η'πόρει, imperf. act. verbi ἀπορέω, dubito. ἠπορήθην, imperf. paſſ. quod ab α priv. & πόρ-ος, ε, ὁ, tranſitus. Thema πόρω, tranſco. p. m. πέπορα.

Η'πτε, profecto, ant. ab ἤ, aut, & πὲ, alicubi.

Η'πτετο, tactus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. ἧμμαι, verbi ἅπτω, tango. f. ψω. pract. ἧφα.

Η'πυον, clamabant, 3. plural. imperf. verbi ἠπύω, vel ἠπύω, ſono. fut. ύσω. q. ab ἔπω, loquor, hinc ἠπὺς, vox. an ab ἄω, ſpiro?

Η'πυτα, voc. ſing. ab ἠπύτης, ου, ὁ, vociferator, ab ἠπύω, pro ἠπάω, clamo.

Η Ρ.

Η'ρ', pro ἦ ῥά, nomquid? ae ἦ, certè, & ῥὰ, enclitica particula, vel capletiva.

Η'ρα, ας, & Jon. ἤρη, ης, ἡ, Juno: gratia, auxilium, Erym. Quidam per metathefin ita dici voluot pro ἀήρ, aer. Vel q. ab ἀράω, quia amabilis, utpota ad reſpirationem nobis omnino opus aſt. Hinc ἤρειος, Junonis templum. ἠρεῖα, τὰ, Junonis feſta.

Η'ρα, tuli, aor. r. ind. act. verbi αἴρω, tollo. f. ἀρῶ. p. ἦρκα. Sed ἦρα, ſine ι ſubſcripto, aſt præt. med. verbi ἄρω, apto. p. m. ἦρα, & Attic. ἤρμαι, quod uſitatius.

Η'ρα, amabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρᾶτ', pro ἠρᾶτο, 3. ſing. imperf. verbi ἀράομαι, imprecor. imper. ἠράσθω, ἠράσθω. Th. ἀρά, ἡ, pracee, imprecatio.

Η'ρακλῆς, & contracte Η'ρκλῆς, Hercules. geo. ῆος, dat. ῆϊ, acc. ῆα. Th. κλέω, celebro.

Η'ρακλεῖδης, ου, ὁ, Heraclides, nomen proprium: filius, vel nepos Herculis.

Η'ρακλῆα, ας, ἡ, Herculea. ab Η'ρακλῆς, Hercules.

Η'ρακλῆς, ὁ, Hercules. vida Η'ρακλέης.

Η'ρασται, amatus ſum, perf. paſſ. verbi ἐράω, amo.

Η'ρείσαν, ω, ατο, extali, a. 1. med. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Η'ρεν, 3. plur. a. 1. ἦραν, verbi ejuſdem.

Η'ρεσ-ὸν, ὸς, ὸ, rex, præfectus, magiſter. q. ab ἔρ-ος, amabilis. Th. ἐράω, amo.

Η'ρμα, accommodavi, pro ἄρμα, p. m. Att. verbi ἄρω, apto.

Η'ρες, amebas, 2. ſingul. imperf. act. verbi ἐράω, amo.

Η'ρεύσαμην, devovi, aor. 1. med. verbi ἀράομαι, devoveo, maledico. Th. ἀρά, ἡ, preces. alii volnot eſſe ab ἐράομαι; amor, vel ἐράζομαι, idem. Tb. ἐράω, amo.

Η'ρήθην, adamatus ſum, aor. 1. paſſ. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Η'ρήσατο, Jon. & Dor. pro ἠράσω, amabis. a. ſing. a. 1. med. verbi ἐράω, amo.

Η'ρᾶτο, execrabetur, 3. ſingul. imperf. verbi ἀράομαι, ῶμαι. Th. ἀρά, ἡ, imprecatio. Sed ἤρατο, impert. ab ἐράω, vel ἤρκμαι, amo. vel per ſyacopen pro ἠράσατο, 3. ſing. a. 1. med.

Η'ργεϊόωσι, ας, α, a. 1. ind. paſſ. ab ἀργεννάω, albico. f. ώσω.

Η'ργαζέσθην, Dor. pro ἠργαζόμην, imperf. paſſ. ab ἐργάζομαι, operor.

Η'ργμαι, orſus ſum, perf. paſſ. verbi ἄρχω, incipio. f. ξω. p. ἦρχμαι.

Η'ρεαι, interrogas, a. ſing. Jon. pro ἤρῃ, verbi ἔρομαι. dicitur & ἠρόμην, interrogo. Th. ἤρω, dico.

Η'ρέθην, delegi, a. 1. ind. paſſ. verbi αἱρέω, eligo. f. ήσω. p. ἤρημαι. a. a. ἑάλων.

Η'ρεθον, 3. plural. imperf. verbi ἐρεθίω, laceſſo.

Η'ρι, 3. ſingul. imperf. act. verbi αἱρέω, eligo, capio.

Η'ρίκτο, 3. ſing. plaſq. perf. varbi ἐρείδω, firmo, ſulcio. f. σω. pract. ἤρεικμαι, & in part. ἠρεικώς. a. 2. pert. med. ἐρήρεμμαι.

Η'ρικον, ες, ε, proſciadebam, imperf. act. verbi ἐρείκω, frango. f. ξω.

Η'ρίσατο, ſuſtinuit ſe, 3. ſing. a. 1. med. verbi ἐρείδω, fulcio. f. σω.

Η'ρῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέομαι. Tb. αἱρέω, capio, cligo. aor. 1. paſſ. ἠρέθην.

Η'ρίψαντο, corripuerunt, 3. plur. a. 1. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω. a. 2. ἤρειπον. a. 2. ἤρερπα.

Η'ρέμα, tacite, ſenſim, penlatim, leniter, lenta. adverb. ab ἤρεμ-ος, quietas. ἐν ἡρέμᾳ ἄχθεσθαι, non mediocriter ſuccentere. Plato.

Η'ρεμ-ος, ος, ὸν, quietus, mitis, placidos. Hinc ἠρέμα, ſenſim, leniter.

q. ab

q. ab ἔρᾳ, amabilis, quod ab ἐράω, amo: vel ab ἄμερος, maſoetos, mitis.

Ἤρα, 3. ſing. 2. 1. vel 2. act. verbi αἴρω, tollo. vide ἦρα.

Ἤρεον, capiebam, impeſſ. act. verbi αἱρέω, capio. 2. a. ἕλον.

Ἤρεπται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ἐρέφω, tergo. f. ψω.

Ἤρεσα, ας, ε, placui, aor. 1. iad. act. verbi ἀρέσκω. fut. ἀρέσω, placo, & placeo.

Ἠρέτισα, ας, ε, aor. 1. iod. act. ἠρετισάμην, ω, ατο, aor. 1. med. verbi αἱρετίζω, eligo. f. ίσω. p. ἠρέτικα. Tbem. αἱρέω, capio.

Ἤρευν, 3. ſingal. imperf. Attic. verbi ἔρομαι, interrogo. impeſſ. Joaic. ἠρόμην, α, ατο. Suat qui velint eſſe aor. 2. med. ἠρόμην. Tum ἠρόμην, ι ſubſcripto, imperf. paſſ. eſt verbi αἴρω, tollo.

Ἤρθη, venabantur, Doric. imperf. pro Ἤνθη, verbi Ἤνθω, venor. Tbem. Ἤρ, fera. At ἤρθη, cum ι ſobſcripto, eſt imperf. Dor. pro ἦρτο, verbi αἱρέω, capio. f. ίσω. prat. ἤρημαι, a. 2. ἕλον.

Ἠρθρωτο, ſcrotatus ſum, aor. 1. iad. act. verbi ἠρθρώτο. fut. ώσω, ſcrotor.

Ἤρι, Jon. pro Ἤρως, ως, ῶ, Juno. Item gratia, auxilium. Erym. Item aer.

Ἠρίων, ι, τό, & Ἤριον apud Herodot. Junonis templum. Ἠράια, τά, Junonis feſta.

Ἤρμαι, elegi, perf. iod. paſſ. verbi αἱρέω, eligo, capio. f. ήσω. p. ἤρημαι, & in 3. plur. ἠρέαται.

Ἠρμῆφι, Varians per ſyncopeo dici tradit pro ἠρέμᾳφι, centimus. 2. plur. perf. ἔρηκα, verbi αἴρω, capio.

Ἡρμοίθη, ης, α, a. 1. iad. paſſiv. verbi ἁρμόζω, vaſto. f. όσω. p. ἠρμόσμαι. Th. ἅρμα, ατος, τό, ſolitudo.

Ἠρμωμένος, η, ον, vaſtatus. perf. part. paſſ. ab ἁρμόζω, vaſto.

Ἤρμοσα, accommodaveram, pluſq. perf. med. Attic. verbi ἄρω, apto. f. όσω. p. ἤρκα, p. m. ἦρα, Attic. ἄρρα, & cum aovo adhuc augmento ἤρκη.

Ἠρόμην, inhæſerat, 3. ſing. pluſq. perf paſſ. ἠρομήμην, ου, το, verbi ἐρόω, figo, f. ώσω. perf. paſſ. ἤρομαι, & Art ἀρήρομαι, & cum aovo augmento ἠρήρομαι.

Ἠρόμην, optarunt, 3. plural. a. 1. med. verbi αἴρω, ſeligo. f. ήσω. a. 1. ἠρόμην. iod. a. 1. med. ἠρετίμην. Sed ἠρόμην, aſt 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἠράσαντο, verbi ἀράομαι, precor.

Ἤρθην, ſublatus ſum, aor. 1. iad. paſſ. verbi αἴρω, tollo. perf. ἦρκα.

Ἠρθμωσε, formaſti, ε. ſing. a. 1. ind. act. verbi ἁρθμόω, formo, fingo, f. ώσω.

Ἦρι, mane, adv. vel vere, ab ἦρ, ἦρος, τό, ver, factum ex ἔαρ, ἔαρος.

Ἠριγένεια, ας, ἡ, aurora, quia ἦρι γίνεται, id eſt mane exiſtit, oriente Sole. Hinc ἠριγενής, ἐος, ὰ, ές, vernus, matutinus. ab ἦρ, & contracte ἦρι, ver. vel ab ἠώ, pro ἀήρ, aer, & γίγνομαι, fum.

Ἠερίδανος, gen. Jon. ab Ἠερίδανός, ε, ὁ, Eridanus, nomen fluvii.

Ἤριζον, imperf. act. verbi ἐρίζω, contendo. fut. ίσω. p. ἤρικα. Th. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἠριθμημένοι, numeratæ, oom. pl. perf. part. paſſ. f. g. verbi ἀριθμέω, numero. f. ήσω. p. ἠρίθμημαι. 2. 1. ind. act. ἠρίθμησα, ας, α: perf. part. paſſiv. ἠριθμημένος, η, ον.

Ἤρικα, litigarat, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi ἐρίζω, conteodo, litigo. f. ίσω. p. ἤρικα. Tb. ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ἤρικεν, es, e, ſecui, aor. 2. iad. activ. verbi ἀράσσω, frango. f. ξω.

Ἠρίνεος, α, ον, vel potius ἠρίνεος, laneus, pro ἠρίνεος.

Ἠρινός, ἡ, όν, per craſia pro ἐαρινός, vernus. Tbem. ἔαρ, ρος, τό, ver, & contracte ἦρ.

Ἤριον, α, τό, monumentum, tumulos, ſepulcrum. quaſi ab ἦρ, terra. In terra enim homaotur mortui.

Ἤρικεν, es, α, eecidi, lapſus ſum, 2. a. act. ἠρείπομαι, dirutus ſom. 2. a. med. verbi ἐρείπω, everto. f. ψω.

Ἠρκυθόλη, ης, η, everſus ſum, aor. 2. ind. paſſ. verbi ἐρείπω, idem ac ἐρείπω, everto.

Ἤρικε, es, ε, contendi, a. 2. ind. act. verbi ἐρίζω, conteodo. Thema ἔρις, ιδος, ἡ, contentio.

Ἤρικα, ruli, perf. act. verbi εἴρω, tollo. f. ερῶ, a. 2. ἦρα.

Ἤρικα, ſofficiebat, 3. ſing. imperf. activ. ἠρκοῦντο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ἀρκέω, auailior, ſofficio.

Ἤρικα, es, ε, ſuffeci, a. 1. iod. activ. ejuſdem verbi.

Ἤρικα, iacepit, 3. ſing. perf. ἤρκαμαι, ξαι, verbi ἄρχομαι, iacipio, ſeu ἄρχω, idem. Th. ἀρχὴ, ioitiom.

Ἠρκὼς, ὰ, perſ. part. act. verbi εἴρω, tollo. p. ἤρκα.

Ἤρκαμαι, ſublatus ſum, perf. ind. paſſiv. verbi εἴρω, tollo. aor. 2. ind. paſſ. ἤρθην. 2. 1. part. paſſ. ἀρθείς.

Ἤρμοζε, 3. ſing. imperf. act. ἤρμοσσε, ας, α, aor. 1. act. verbi ἁρμόζω, apto. f. όσω. Th. ἅρμα, apto.

Ἠρνεῖτο, 3. ſing. imperf. paſſ. ἠρνούμην, ούμην, verbi ἀρνέομαι, recuſo. f. ήσομαι. 2. 1. med. ἠρνησάμην, ω, ατο.

Ἤρνυντο, 3. plur. imperf. verbi ἄρνυμαι, capio, conſequor.

Ἤρξάμην, α, ατο, aor. 1. med. & ia 3. plur. ἤρξαντο, verbi ἄρχομαι, iacipio. f. ἄρξομαι. Th. ἀρχὰ, ης, ἡ, ioitium, imperium.

Ἤρξαντο, & ἦρξατο, vide in ἠρξάμην.

Ἤρξεν, 3. ſing. aor. 1. act. verbi ἄρχω, incipio, impero. f. ξω. Thema ἀρχὴ, imperium.

Ἠρόδοτος, α, φ, ὁ, Herodotus, oomen proprium.

Ἤρμοσε, aratro cooſciſſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρόω, aro. f. όσω. p. ἤρκα.

Ἠρόμην, ioterrogavi, imperf. vel aor. 2. med. verbi Poetic. ἔρομαι, iaterrogo. At ἠρόμην, ι ſubſcripto, eſt imperf. paſſ. verbi εἴρω, tollo.

Ἤρος, amabilis, jucundos. ab ἦρα, amo.

Ἤρπασα, ας, ε, 2. 1. ind. act. verbi ἁρπάω, aro. f. άσω. p. ἤρκα.

Ἤρου, iaterrogaſti, 2. ſingul. imperf. vel aor. 2. med. verbi ἔρομαι, interrogo. Sed ἦρα, eſt 2. ſing. imperf. paſſ. ἠρόμην, verbi εἴρω, tollo. At ἦρα, eſt 2. ſing. imperf. paſſ. verbi αἱρέω, capio, eligo.

Ἤρτηντο, 3. plur. imperf. paſſ. ἠρτήμην, verbi αἴρω, capio.

Ἤρως, gen. ſing. ab Ἤρώ, gen. όος, ᾶς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἤρως, genit. ſingul. ab Ἤρώ, nomen proprium.

Ἤρτυε, arabat, 3. ſingol. imperf. paſſ. verbi ἀρόω, aro.

Ἤρπαστεν, rapuit, 3. ſingol. 2. 1. act. verbi ἁρπάζω, rapio. f. εν, & Dor. ξα. p. ἤρπακα, 2. a. paſſ. ἁρπάγην. p. m. ἡρπαγα.

Ἤρτυε, a. 2. act. Æol. verbi ἄρω, apto, coagruo. f. ἀρῶ, & Æol. ἄρτυε. Sed ἤρτυε, 3. plur. a. a. aſt ab ἀρέω, humecto.

Ἤρτυε, 3. ſing. perf. ἦρμαι, verbi αἴρω, tollo.

Ἤρτυμαι, appenſus ſum, perf. paſſ. verbi ἀρτύω, appendo. f. ύσω. bioc 3. ſing. perf. imperat. paſſ. ἠρτύσθω.

Ἤρτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. ex ἤρμην, verbi αἴρω, tollo.

Ἡρύγγιον, ὰ, τό, herba quædam aculeata, a ſimilitudioe aliqua ἠρύγγια, villi dependentis e mento caprarum, & hircorum.

Ἤρυγγος, ὰ, τό, dependens ex mento hircorum, aut caprarum, tanquam αἴρω, ſeu laaugo. Araneum vocem ab aoti-

quis teſtatur Plin. l. 8. c. 30. ſpiriſſom etiam antiqui dicebant, teſte Feſto.

Ἤρυγε, eruſtavit, 3. ſing. a. 2. act. ἤρυγον, verbi ἐρεύγω, ructo. f. ξω.

Ἤρυκακε, iabibuit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἐρυκάκω, idem ac ἐρύκω, inhibeo.

Ἤρυκε, 3. ſing. imperf. vel a. 2. verbi ἐρύκω, iohibeo, impedio. f. ξω.

Ἤρυσα, hauricbam, imperf. vel 2. a. verbi ἀρύω, ſeu ἀρύτω, haurio. f. ύσω.

Ἤρυτο, pluſq. perf. paſſ. 3. ſiagul. verbi ἐρύω, traho, cuſtodio. Ao pro ἠρύσατο, 3. ſing. a. 2. med.

Ἤχε, pro ἦχε, iacepit, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, iocipio.

Ἤχθετο, Jon. pro ἠχθέσθην ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi ἄχθω, idem ac ἄχνυμι, arceo. Vel ab ἄρχω, incipio, impero.

Ἤρχε, præibat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἄρχω, incipio.

Ἤρχθεν, ες, ν, a. 1. iod. paſſ. verbi ἄρχομαι. Tbem. ἄρχω, incipio, impero.

Ἤρω, a. ſing. a. 1. med. ἠράμην, ω, ατο, verbi αἴρω, tollo. Sed ἦρω, per apocopea pro ἤρωα, accuſ. ſing. ab ἥρως, heros. At Ἤρώ, οῦς, ἡ, Ero, nomen proprium virginis.

Ἤρωας, & ἤρως, acc. & nom. plur. ab ἥρως, ωος, ὁ, heros.

Ἡρώδης, ου, ὁ, oomea Regis, Herodes.

Ἡρωΐδες, ῶν, ὰ, nomeo Herodis concobinæ, Herodias.

Ἡρώϊνα, ωος, ὰ, oomea viri, Gr. hemas profligaos.

Ἤρωσε, ας, ε, aor. 1. verbi ἐρωέω, fluo.

Ἠρώων, & κατὰ συναίρεσιν, ἥρως, commoniter vero ἡρωικὸς, ὴ, όν, heroicus. Th. ἥρως, ωος, ὁ, heror.

Ἤσαν, amabam, imperf. act. verbi ἐράω, amo. f. άσω.

Ἥρως, ωος, ὁ, heros, nom. plural. ἥρωες, heroes. iode ἡρώϊνα, ης, ἡ, heroioa.

Ἤσατο, interrogabat, 3. ſing. imperf. act. verbi ἠσάσκω, iaterrogo. f. ήσω.

Ἤσατο, 2. ſing. & 3. plur. imperf. act. ejuſdem verbi.

Η Σ.

Ἧς, ſuæ, genit. ab ἥ, ſua. quod ab ἕς, ſuus. Sed ἧς, & ἧσιν, pro αἷς, dat. pl. Jon. ab ἥ. Th. ἕς, ſuus.

Ἧς, eras, 2. ſing. imperf. & Doric. pro ἦν, 3. ſing. Sed ἧς, ſis, 2. ſing. ſub. At ἧς, dixiſti, per aphæreſin pro φῂς, quod pro ἔφης, imperf. vel a. 2. verbi φημί, dico.

Ἧσα, ceciai, 2. 1. ind. act. verbi ᾄδω, contracte pro ἀείδω, cano.

Ἧσαι, 2. ſing. præſ. iad. ἧμαι, fedeo.

Ἡσαΐας, α, ὁ, nomen Prophetæ, Iſaias. Hebr. ſalos a Domino.

Ἦσαν, erant, 3. plur. imperf. verbi εἰμί, ſom. At ἦσαν, Att. pro ἦσαν, iverunt, 1. plur. aor. 1. act. verbi εἶμι, vel εἶα, eo. Vel per ſyncreſin poſitum pro ἔασιν, 3. plural. pluſq. perf. med. ἔαμι. Poteſt etiam ἦσαν, eſſe 3. plur. imperf. 1. verbi ᾄδω, cano. Suat qui velint ἦσαν etiam dici pro ᾔδεσαν, 3. pluſq. perf. per craſia pro οἴδεσαν, verbi οἶδα, ſcio, fut. ἴσω. p. οἶδα.

Ἧσε, ε. ſing. a. 1. iad. act. ἥσω, varbi ᾄδω, delecto. f. ἄσω. Th. ἡδὺς, έος, ὰ, ſoavis.

Ἥσατο, 3. ſingul. aor. a. med. verbi ᾄδομαι, delector. vide ἥσας. Sed ἥσατο, 3. ſingul. aor. 1. med. varbi ᾄδω, cano.

Ἡσαῦ, ὰ, aomen viri ἄκλητον, Eſau. Hebr. factus.

Ἡσέβησα, ας, ε, perf. iod. activ. verbi ἀσεβέω, impie ago. f. ήσω. a. 1. ἠσέβησα. ex α priv. & σέβω, colo.

Ἧσι,

Digitized by Google

Ἧσα, mittat, 3. ſingul. fut. iad. verbi ἵημι, mitto. f. ἥσω. p. ἅκα. Puteſt etiam eſſe fut. s. verbi ἧμαι, delecto.

Ἡσυχάζω, petulane fui, perfect. iad. paſſ. verbi ἡσυχάω, petulanter ago. f. ἡσω. Th. ἡσυχάς, ᾶδ-, ἁ, ά, petulans, inſolens.

Ἡσύχαγον, a. r. ind. act. verbi ἡσυχάω, idem ac ἡσυχάζω, petulanter ago. vide ἠσύχαγμαι.

Ἧτα, 3. ſing. aor. 1. iad. act. verbi ἦμι, ſeu ἔζω, ſedeo. Sed ἧστο, eſt aor. s. ab ἧμαι, cano.

Ἡδέα, eras, paragoge Æol. for ἥς, pro ἥς, 2. ſing. imperf. Sed ἧδεα ſis, Æol. etiam pro ἦς, 2. ſing. ſub. verbi εἰμί, fum. Sunt etiam, qui ἧδεα per ſyncopen ponunt eiedaai pro ἤδεαθα, noveras, & hoc pro ἔδεις, ἦα, Æolic. peragoge, quod eſt 2. ſing. pluſq. perf. ἤδειν, pro οἶδειν, verbi εἴδω, vel οἶδα, ſcio. t. ἴσθι. p. m. εἰδέα.

Ἡδεσθαι, ſedere, præſ. inf. ab ἧμαι, ſedeo.

Ἡδέσθην, aor. s. opt. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Th. ἡδύς, εῖ-, ἑ, ύ, ſuavis.

Ἡδέσθη, 3. ſingul. a. 2. med. ἡδέσθαλον, α, απο, verbi αἰδέσκομαι, ſentio. f. αἰδέσεσθαι, p. ἠδέσθαμαι.

Ἡδέω, 3. ſingul. aor. 2. iod. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. Thema ἥδυς, ſuavis. Sed ἧδε ejuſdem temporis, & modi ab ἕζω, cano.

Ἡδέσθαμαι, ſenſi, perf. ind. paſſ. binc in 3. ſing. pluſq. perf. ἠδέσθην, & in perf. inf. ἡδέσθαι, verbi αἰδέσκομαι, ſentio. a. 2. med. ἠδέσθαλον.

Ἡδέω, ης, η, lætatus ſum, & io 3. pl. ἥδοντο, a. 2. ind. paſſ. hinc ἠδέσθην, aor. 1. inf. verbi ἥδω, delecto. Them. ἡδύς.

Ἠδέσθαλον, α, απο, enſi, a. 2. ind. med. verbi αἰδέσκομαι, ſentio.

Ἡδέσθαι, ſenſiſſe, perf. inf. paſſ. ejuſdem verbi. vide ἠδέσθαμαι.

Ἡδέσθην, lætabor, f. 1. ind. paſſ. verbi ἥδομαι, delector. a. s. iad. paſſ. ἦ ἐδέσθη. Th. ἡδύς, ſuavis.

Ἕδυτο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi inuſit. ἐδύσομαι, pro ἔνυμαι, induor. perf. part. δεδυμένος. ab δέδυκα, ἔνυμι, induo, veſtis. Them. δῦ, ſeu ἔνυμι, induo. At ἔδυτο, cum ν ſubſcripto, eſt 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi αἰδέσκομαι, ſentio. vide ἠδέσθαμαι.

Ἔδυτον, ες, ε, devorabam, imperf. act. verbi ἐδάϊα, edo. f. ἔσω. p. δέδηκα. Th. ἔδω, idem.

Ἐδυάρει, ας, α, anhelavi, aor. 1. ind. act. verbi ἀδυάω, anhelo. fut. ἀσω. præt. δεδυάρηκα. Th. ἀδυάρ-, ατος, τό, ſtatus.

Ἡδέσθαν, & in 3. plur. ἠδέσθησαν, aor. 2. med. verbi αἰδέσκομαι, ſentio. fut. αἰδέσομαι.

Ἧσι, ſis, Jonic. pro ἦ, 3. ſing. ſub. εἰμί, fum. Sed ἧσι, per apocopen pro φησί, 3. ſing. a φημί, dico.

Ἧσιν, per paragogen Poet. pro ἦ, 3. ſing. ſub. εἰμί, fum. Sed ἧσθα, fuis, dat. pl. Jonic. pro αἷς, fais, vel quibus. ab ὅς, ἥ, ὅν, ſuus, a, um. vel, qui, quæ, quod.

Ἡσίοδος, ε, ὁ, Heſiodus, nomen proprium, q. ea ὁδὸς, εος, ἡ, delectatio, & ἰδὸς, ε, ὁ, via.

Ἧσιν, inedia premebar, imperf. verbi ἀσιάω, quod ea α priv. & σῖτος, ε, ὁ, frumentum, panis.

Ἧσκεν, Jonic. vel ob ſequentem vocalem, pro ἤσκει, exercebat, 3. ſing. imperfect. verbi ἀσκέω, exercco, elaboro, orno. f. ἥσω. p. ἤσκηκα. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἡσκέθην, exercitatus ſum, aor. s. iod. paſſ. ejuſdem verbi.

Ἤσκεσκε, exercuit, perf. act. verbi ἀσκέω, exerceo. perf. paſſ. ἤσκημαι, σαι, ται.

Ἡσκησαι, aptaruat, 3. plur. a. r. act. ejuſdem verbi.

Ἤσκεον, exercebam, imperf. act. ejuſdem verbi.

Ἠσμαι, decantatus ſum, perf. paſſ. verbi ᾄδω, cano.

Ἥσμαι, lætatus ſum, perf. paſſ. verbi ἥδομαι, delectur. Th. ἡδύς, εῖ-, ἑ, ύ, ſuavis. Sunt qui ἥσμαι, ſedi, veliat eſſe perf. paſſ. verbi ἧζω, ſedeo. perf. ἧκα.

Ἠσμεν, ſciveramus, per ſyncopen pro ἤδειμεν, 1. plural. pluſq. perf. οἶδα, Att. pro ᾔδειν, quod per eraſin pro ἀδείκειν, verbi ἄδω, vel εἴδω, ſcio.

Ἦσο, eras, vel fueras, 2. ſing. imperf. vel pluſq. perf. ἦμαι, verbi εἰμί, fum. Tum ἦσο eſt 2. ſing. imperf. vel imperat. verbi ἧμαι, ſedeo.

Ἡσπάζοντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἀσπάζομαι, amplectur, ſui. ἀσπάσομαι. p. ἠσπάσμαι.

Ἡσσημαι, lutatus ſum, perf. ind. act. hinc part. ἡσσήσας, verbi ἀσσάζω, defendo. Th. ἀσσάς, ἀδ-, ὁ, elypeus.

Ἦσται, pro ἧται, cecinit, 3. ſing. a. s. iud. act. ἧσα, verbi ᾄδω, cano.

Ἡστάθην, a. r. iud. paſſ. verbi ἠστάμαι, ſuperor. Them. ἦστον, ον-, ὁ, ἡ, minor.

Ἦστι, minus, n. g. vide ἦττον.

Ἦττων, & ἧττων, ον-, ὁ, ἡ, minor. & in neut. gen. ἦττον, vel ἧττον, minus. q. ἦπτων, ab ἦπτα, ἧττα, vel ἦττα, ioferiores partes. inde ἠπτάομαι, ſuperor.

Ἧστο, 3. ſing. perf. ab ἧμαι, ſedi. quod vide.

Ἡστόνω, imperf. act. verbi ἀστάω, inſtabilis ſum; vacillo. ex α pr. & ἵστημι, ſto. inde στάσις, ſtabilitas.

Ἦστε, ſciebatis, per ſyncopen pro ἤδειτε, 2. plur. pluſq. perf. ἤδειν, per eraſin pro ἀδείκειν, verbi ἄδω, ſcio. Sic ἦσαν, pro ἤδεισαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ἦτον, eraat, dual. imperf. Poet. pro ἦτην, & in 2. plur. ἦτε, pro ἦτε, verbi εἰμί, fum. Sed ἧσθον, ſedebant, 3. dual. imperf. ἧμαι, verbi ἧμαι, ſedeo. At ἤστην, ſciverant, 3. dual. pluſq. perf. per ſyncop. pro ἠδείτην, verbi ἀδείκειν, ſcio.

Ἧστο, ſedebat, Poet. pro ἦτο, 3. ſingul. imperf. verbi ἧμαι, ſedeo. vel eſt pluſq. perf. ab ἧζα, ſedo.

Ἦσσα, ἧσσα, eratis, erant, Poet. pro ἦτον, ἧτην, dual. imperf. verbi εἰμί, fum.

Ἡστραπτε, illuminabat, 3. ſingul. imperf. act. verbi ἀστράπτω, fulguro. fut. ψω. p. ρκα.

Ἡστιδέτησα, perf. act. verbi ἀστιδετέω, anu ſto paſtis. quod ex α priv. & στιδέτης, componu. Thema πίδημι, poso.

Ἡσυχάζω, quieſco. fut. άσω. p. ἡσύχακα. Th. ἥσυχ-, ος, ὁ, ἡ, quietus.

Ἡσυχία, ας, & Jon. α, ης, ἡ, tranqoillitas, ſilentium. ab eodem themate.

Ἡσύχιος, α, ὁ, ἡ, idem ac ἥσυχος, quietus, tranquillus.

Ἥσυχος, α, ὁ, ἡ, quietus. q. ἦσον ἔχων, ſuam habens complacentiam. Gall. qui eſt a ſon aiſe, ab ἧδω, delecto. inde ἦσις, voluptas. vel ab ἕω, colloco, pono. vel ab ἧκα.

Ἡσφαλίσαντο, muniverunt, 3. plur. a. s. med. verbi ἀσφαλίζω, firmu. fut. σω. p. ακα. quod ab ἀσφαλὲς, rutus. hoc ex α priv. & σφάλλω, everto.

Ἡσχαλέν, 3. plur. a. 2. act. verbi ἀσχαλάω, moleſte fero.

Ἠσχαλίσθησαν, operam dederuot, 3. pl. a. r. ind. paſſ. verbi ἀσχαλάω, occupatus ſum, quod ab ἀσχαλὲς, cui otium non eſt. quod ex α priv. & σχολὴ, ῆς, ἡ, otium.

Ἠσχαίνετο, erubeſcebat, & in 3. plural. ἠσχαίνοντο, imperf. paſſ. verbi αἰσχύνομαι, peri. ἠσχύμμαι. Tham. αἰσχ-, ος, τό, turpitudo.

Ἧτο, mittam, fut. s. verbi ἵημι, mitto. a. 2. ἧδ. Sed ἥτω, ibo, f. s. verbi εἶμι, ab ἴω, ioufitato.

H T.

Ἧτειτον, 3. ſing. a. s. act. verbi ἀτίζω, examino. f. ἄσω.

Ἦτ', pro ἥτε, hæque, articulus præpoſitivus, habeique accentum, ob ſequentem dictionem enclitican τε.

Ἦτε, eratis, a. plur. imperf. ἦν, verbi εἰμί, fum. Sed ἦτε eſt a. plural. ſub. ejuſdem verbi.

Ἦτεε, & ἤτεον, ſequunt vocali, & contracte ἦτει, 3. ſing. imperf. verbi αἰτέω, pero. f. ήσω. p. ἤτηκα.

Ἦτε, certe, utinam.

Ἠτειδήσαν, 3. plur. aor. s. ind. paſſ. verbi ἀτειδέω. aor. s. ἠτείδησα, ας, ε, ſtetilem efficio. ex α priv. & τέλος, filius. Th. τίκτω, pario.

Ἠτίκεον, accuſavaram, pluſq. perf. verbi αἰτίαω.

Ἦτιον, & ἧττον, eraat, eratie, imperf. dual. verbi εἰμί, fum.

Ἠτίκεσθε, 2. plur. ἠτίκετο, 3. ſing. aor. s. med. verbi αἰτίαω, petu, poſtulo. f. ήσω. a. s. ἐτησα.

Ἦτι, vere, certe, adverb. Th. ἔ.

Ἠτιάτο, objurgabat, 3. ſing. imperf. ab αἰτιάομαι, accuſo. Th. αἰτία, ας, ἡ, culpa.

Ἠτιμάθην, π, η, a. s. ind. paſſ. verbi ἀτιμάω, acgligo, aſperpor.

Ἠτίμησ', pro ἀτίμητο, inhonoravit, 3. ſingul. aor. r. act. verbi ἀτιμάω, quod ex α priv. & τιμὴ, bonor. Th. τίω, bonoro.

Ἤτοι, ſive, ſeu, vel. Th. ὅ, aut.

Ἠτοίμαζε, 3. ſing. imperf. act. verbi ἀτοιμάζω, paro. vide ἑτοίμασα.

Ἠτοίμασα, ας, α, & in 3. plur. ἠτοίμασαν, a. 1. ind. act. verbi ἑτοιμάζω, paro. fut. άσω. p. ἡτοίμακα. perf. pert. paſſ. ἡτοιμασμένος, η, ον. Th. ἑτοιμ-, ος, paratus.

Ἡτοίμασται, 3. ſing. perf. paſſ. ἡτοίμασται. vide ἑτοίμασα.

Ἦτορ, eratis, dual. imperf. εἰμί, fum.

Ἦτορ, ατος, τό, eor, animus. Sunt tamen, qui indeclinabile eſſe dicant. q. ἀὴρ, ſpiro, fulgeo. unde αὔω, accendo. cor eoim calet. Hinc μεγαλήτωρ, ορ-, ὁ, ἡ, magnanimus.

Ἤτορον, 3. plur. imperf. paſſ. verbi αἰτέω, peto. f. ήσω. p. ἤτημαι.

Ἧτορ, ατος, τό, ſtamen, textam, ut ſit quaſi ὑπτερον, a ὑφὴ, neo. Schol. Nicandri atiam ἧτορ affert pro hepate, jecors. an a textura venarum? In Epigr. pro labaro fumitur.

Ἦτορ, ος, τό, imus venter, pars ombilico ſubjecta, ubi ſeil. ἧτορ, textum inteſtinorum. Gaz. abdomen, ſamen. aut ab ἔδω, quia ibi vaſa cibaria, aot inteſtioa, velot corona complicata.

Ἤτος, vel ἠώς, ους, ἡ, elades: quod ab ἀτάω, viucar. Th. ἧττον, minor.

Ἠττάθαι, præſ. inf. ab ἠττάομαι, vincor.

Ἠττάομαι, ῶμαι, ſuperor, inferior evado. perf. paſſ. ἧττημαι. a. s. paſſ. ἠττήθην, ης, ε. a. 2. part. ἡττηθείς, έντος. Th. ἧττων, minor.

Ἤττημα, ατος, τό, diminutio, defectus, elades. Th. ἧττων, minor.

Ἠττήμην, ον-, ὁ, victus, perf. part. paſſ. verbi ἠττάομαι, ſuperor, vincor.

Ἧττον, ον-, τό, minus: item damnum. ἐξ ἧττονος, cum detrimento. Th. ἧττων,

quaſi

quasi a μικρὸς, parvus. ἧττων, minor. ἐλάχιστος, minimus.

Η'τύχει, 3. sing. imperf. verbi ἀτυχέω, adversa fortuna utor. quod ex α priv. & τύχη, ης, ἡ, fortuna.

Η'τω, sit, vel esto, pro ἔστω, 3. singul. imperat. ab ὦμι, sum. ab inusit. ἔω, quod in imperat. ἔσ, ἔστη, & crasi ἦτω.

Η Υ.

Ἠὔγυ, 3. sing. imperf. act. verbi αὐγέω, credo. αὔχω, ab αὐχέω, glorior.

Ἠΰδα, & ἤυδα, 3. sing. imperf. ἤυδων, dicebam, verbi αὐδάω, fut. ἀσω. Th. αὐδί, ῆς, ἡ, vox.

Ἠὐδίξαντο, Dor. pro ηὐδίσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi αὐδίζομαι, loquor. idem ac αὐδάω. Th. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ἠὐδησὲς, ὁ, qui dixit, perf. part. act. ab αὐδάω. fut. ἀσω, vocem edo. Them. αὐδή, ῆς, ἡ, vox.

Ἠὐδόκησα, Att. pro ἠβούλησα, a. 1. verbi ἐθέλω, volo: acquiesco.

Ἠὗδον, dormivi, imperf. vel aor. 2. act. verbi εὕδω, dormio. f. εὐδήσω.

Ἠὗρε, nrufeci, a. 1. ind. act. verbi αὑρίσκω, arefacio. Th. αὖω, ficco.

Ἠὐθύνθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. verbi εὐθύνω, dirigo. f. υνῶ. p. υγκα. Th. ἐὐθύς, rectus.

Ἠὐκαίρουν, imperf. Attic. pro ἐὐκαίρουν, ων, verbi εὐκαιρέω, vacat mihi. f. ήσω. quod ea ἐὐ, bene, & καιρὸς, ὁ, ὐ, occasio, tempus.

Ἠὐκόμοιο, ὁ, pulchricome, Poetica diæresi, pro ἐὐκόμοιο. gen. Jonic. ὐκόμοιο. ex ἐὐ, bene, belle, & κόμη, coma.

Ἠὔλει, 3. sing. imperf. act. αὐλέων, ων, verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Ἠὐλήσαμεν, 1. plur. aor. 1. ind. activ. αὐλησα, verbi αὐλέω, tibia cano. fut. ήσω. p. αὐληκα. Thema αὐλὸς, ῦ, ὁ, tibia.

Ἠὐλίσθησαν, aor. 1. iod. pass. verbi αὐλίζομαι, stabulor, pernocto, excubo. perf. αὐλισμαι. Them. αὐλὴ, ῆς, ἡ, nula, stabulum.

Ἠὔλεγεν, 3. sing. imperf. Att. verbi ἐὐλεγέω, benedico. f. ήσω. p. ἐὐλόγηκα. ex ἐὐ, & λόγος, verbum. quod a λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Ἠὖν, bonam, acc. sing. ab ἠὺς, bonus. Th. ἐὺς, ὁ, idem.

Ἠὔξησε, 3. sing. aor. 1. act. vel imperf. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco. f. αὐξήσω. p. ηὔξηκα. a. 1. pass. ηὐξήθην. Them. ἀὔξω. idem.

Ἠὔξετο, 3. sing. aor. 1. med. Att. verbi ἐὐχομαι, oro.

Ἠὔξεν, ingemuit, aor. 1. ind. act. verbi αὔω, & per διέλυσεν αὖω. fut. αὔσω: hinc præsens, geminato σ, ἀὔσσω, fut. ξω. a. 1. ἤυξα. Vel n comm. f. ἀὔσω, Dor. ἀὔξω.

Ἠὐξήθη, 3. sing. imperf. pass. ab αὐξάνομαι, pro αὐξάνομαι, augeo. f. 1. med. αὐξήσομαι. Th. ἀὔξω, idem.

Ἠὐξήθην, auctus sum, aor. 1. ind. pass. verbi αὐξάνω, augeo, invalesco. f. αὐξήσω. a. 1. ind. act. ηὔξησα. perf. pass. ηὔξημαι.

Ἠὔξησα, aor. 1. ind. act. vide ηὐξήθην. Th. ἀὔξω, invalesco.

Ἠὐπερώνα, 3. sing. imperf. pass. Att. verbi ἐὐπορέω, abunde possum, est mihi facultas. f. ήσω. p. ἐὐπόρηκα. quod ab ἐὐπορος, pervius. Th. πόρος, transeo. p. m. πέπορα.

Ἠὑρέκαμεν, α, αντο, invenio, per syncopen pro ηὑρεκάνομεν, Att. & Æol. pro ἐὑρεκάμεν, aor. 1. ried. verbi ἐὑρίσκω, invenio. f. ἐὑρήσω. p. ἐὕρηκα. aor. 2. ἔὗρον.

Ἠὑρέθαι, perf. inf. pass. Att. verbi ἐὑρίσκω, invenio, f. ἐὑρήσω. p. ἐὕρηκα.

Ἠὗρε, 2. singul. aor. 1. med. ηὑρόμην, ab ἐὑρίσκω, invenio.

Ἠὖς, Poetica ectasi pro ἐὖς, bonus, fortis, generosus, Iliad. β. gen. ἠὸς.

Ἠὖσα, ας, ε, alamavi, dissoluta diphthongo pro ηὔσα, a. 1. ind. act. verbi αὔω, clamo.

Ἠὖτ', pro ηὔτε, sicut, tanquam, per ectasin, & dialysin Jon. pro ἔτε, adverb.

Η Φ.

Ἠφα, perf. act. ab ἅπτω, necto. f. ψω. a. 2. ἧφον. perf. pass. ἧμμαι. a. 2. pass. ἡφθην.

Ἠφαιστος, ε, ὁ, Vulcanus, ignis. q. ab ἅπτω, accendo, & αἴστω, destruo.

Ἠφατο, contrectavi, nor. s. ind. activ. verbi ἅφω, tracto. quod ab ἁφὴ, ῆς, ἡ, tactus. Th. ἅπτομαι, tango.

Ἠφαίστευον, 3. pl. pluſq. perf. act. ab ἐφαίστος, non parco, contemno. imperf. ἐφαίδω. perf. pass. ἠφαίδημαι, quod ab ἀφαιδὴς, ἐσ, ὁ, ἡ, qui ooo parcit. ab α priv. & φείδομαι, parco.

Ἠφέθην, concessi, pro ἐφείθην, aor. 1. ind. pass. verbi ἐφίημι, dimitto, permitto. quod ex ἐπὶ, & ἵημι, mitto. Th. ἔω, idem.

Ἠφιωκώς, ὁ, duplici augmento, pro ἐφιωκώς, perf. part. act. verbi ἐφιωκέζω, habenas detrecto. ex ἐπὶ, & ἰωκὴ, ας, ἡ, habena.

Ἠφθη, Dor. pro ἥφθη, 3. singul. aor. 1. pass. ab ἅπτω, tango.

Ἠφθαι, attigisse, perf. inf. pass. ab ἅπτω, tango. f. ψω. p. ἧμαι. perf. pass. ἧμμαι.

Ἠφιε, permisit, aor. 2. verbi ἀφίω, seu ἀφίημι, permitto. enjos aor. 2. ἄφουν & aum augmento præpositionis ἄφιον, ες, ε. Vel potius dicendum, esse a. s. verbi ἀφίω, dimitto. f. a. ἀφῶ. a. 2. ἄφιον.

Ἠφίει, emittebat, 3. sing. imperf. pro ἀφίη, ot ἐπῆν, pro ἐπῆη, verbi ἀφίημι, emitto, vel ot alii volaot ἐφίημι. Th. ἔω, mitto.

Ἠφυσάμην, ω, ατο, aor. 2. med. verbi ἀφύσσω, vel ἀφύω, haurio. f. ύσω. p. ἤφυκα.

Ἠφορίσθαι, perf. inf. pass. verbi ἀφορίζω, termino, definio. f. ίσω. p. ἀφόρικα. quod ex ἀπὸ, & ὅρος, ου, ὁ, termious, limes.

Η Χ.

Ἠχε, 3. sing. perf. act. verbi ἄγω, duco, fut. ἄξω. p. ἦχα. perf. inf. pass. ἦχθαι. a. 1. pass. part. ἀχθὲς, ductus.

Ἠχῆ, 3. singul. ind. præs. verbi ἠχέω, sono. f. ήσω. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonos.

Ἠχήτα, pro ἠχήτα, voc. singul. ab ἠχήτης, α, ὁ, cauarus. Th. ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχὴ, idem ac ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχὶ, ὁ, & in t. g. ἠχίστα, retonans, adject. ab ἦχος, ου, ὁ, sonus.

Ἠχθέσθην, ægre tuli, aor. 1. ind. pass. verbi ἄχθομαι, ægre fero. f. ἐσομαι, quasi ab ἀχθέσμαι. Th. ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἠχθεσθαι, inimicus fui, perf. ind. pass. verbi ἐχθέσμαι, quasi ab ἐχθέσμαι. f. 1. med. ἐχθήσομαι. aor. 2. med. ἐχθέμην. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium. Sunt qui velint, ab ἄχθεσθαι, sum invisus, derivari. Tum Thema est ἄχθος, εος, τὸ, onus.

Ἠχθον, ες, ν, ductus sum, aor. 1. iod. pass. verbi ἄγω, duco. f. ἄξω.

Ἠχθρὸς, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ἐχθαίρω, odio prosequor. f. ήσω. p. ἔχθηκα. Th. ἔχθος, εος, τὸ, odium.

Ἠχθόμην, odio fui, & in 3. plur. ἤχθοντο, a. 2. ind. med. verbi ἐχθέσμαι, odio sum. q. ab ἐχθέσμαι. vide ἄχθομαι. Vel est imperf. verbi ἄχθομαι, succeoseo. fut. ἐσομαι, vel ἔσσομαι. Thema ἄχθος, εος, τὸ, pondus.

Ἠχι, pro ἦ, ubi, adverb. Them. ὅς, ἥ, ὅι.

Ἠχλυσε, 3. sing. aor. 1. verbi ἠχλύω, caligo, obtenebror. f. ύσω. Th. ἀχλύς, ύος, ἡ, caligo.

Ἠχμαλώτευτεν, 3. singul. perf. pass. verbi αἰχμαλωτεύω, captivum duco. a. 1. act. ἠχμαλώτευσε, ης, ε. vide in αἰχμάλωτος, captivus.

Ἠχεν, Dor. pro ἦχεν, imperf. activ. ab ἔχω, habeo. f. ἕξω.

Ἠχος, ου, ὁ, sonus, vox. An ab ἦχα, perf. act. verbi ἄγω, frango? an potius ab ἔω, flo? nude αὔω, clamo. Hinc ἠχέω, sono. Η'χώ, οῦς, ἡ, Echo. κατηχέω, fooo, insuno. κατήχησις, εως, ἡ, institutio, qua prima rudimenta alicujus scientiæ traduntur. κατηχητὴς, οῦ, ὁ, qui prima elementa tradit. κατηχούμενος, ου, ὁ, qui prima elementa discit.

Ἠχοπάθην, & in 3. plur. ἠχοπάθησαν, a. 1. ind. pass. verbi ἀχοπάω, tantiem reddo. f. ήσω. p. ἠχόπακα. ex α priv. & χρὴ, ας, ἡ, usus.

Η Υ.

Ἠψάμην, ω, ατο, attigi. aor. 1. med. verbi ἅπτομαι, seu ἅπτω, tango. fut. ψω. p. ἧμαι.

Ἠψησα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ἕψω. coquo. f. ἑψήσω. inde ἕψημα, pulmentum.

Η Ω.

Ἠὼ, pro ἠῶτε. vide ἠὼς, aurora.

Ἠὼθεν, mane. Est & ἔωθεν, diluculo. Th. ἠὼς, aurora.

Ἠὼθι, adv. in aurora. ab ἠὼς, aurora.

Ἠωίκει, 3. singul. pluſq. perf. act. verbi αἰκέλλω, ætano. fut. ήσω. p. ἠώκηκα. Th. αἰών, ῶνος, ὁ, ævum.

Ἠωρτο, 3. singul. imperf. verbi αἴρομαι, attollor, evehor. Them. αἴρω, sursum tollo.

Ἠὦρε, imperf. act. verbi αἴρω, io sublime attollo. f. ήσω. p. ἦρκα.

Ἠὼς, ὁος, ἡ, aurora, diluculum, antemeridianum tempus, dies. acc. ἠὼ, ῶ, & ἠὼ, pro ἠῶτε, vel ἠῶτε. hinc ἠῶθεν, ι, ὁ, matutinus. ab αὔω, splendeo, ut sit quasi αὔως ου mutatur in η, & inde fit ἠὼς. πρὸς ἠῶ, ad auroram.

Θ.

Octavæ litteræ figura, octavum denotat. sonum habet τ, addita aspiratione Jon. pro τ. Θ in φ, Æol. ut infr.

Θ', pro τε, &, sequente aspiratione.

Θάασσεν, sedebat, 3. sing. imperf. verbi θάσσω, idem ac θοάζω, sedeo, celeriter moveor. Th. θοὸς, ὴ, ὸ, celer, velox.

Θα, ᾶ, 2. singul. fut. 2. med. θᾶσαι, verbi θάσσω, propero, pro θάσσεαι. vide θάσσων.

Θαδδαῖος, ε, ὁ, nomen Apostoli, Thaddæus. Syriace uber.

Θαίνω, Doric. pro θάσσω, & hoc Jonic. pro ἐθάσσω, 3. singul. imperf. verbi θάομαι, & Jonic. θήομαι, ῶμαι, spectio.

Θάεο, Jon. pro θάε, vide, præs. imper. pass. verbi θάομαι, pro θάεσαι, spectio. f. ήσομαι. sic θάασαι, pro θάεσαι aspice, a. 2. imperat. med. θακέσθαι, pro θάκεσθαι, Dor.

Θαῆμα, ατος, τὸ, Dor. pro θέαμα, τὸ, spectaculum. vide θεατὴς.

Θαητὸς, ὴ, ὸ, mirus, admirandus, conspicuus, Doric. pro θεατὸς, ab eodem verbo.

Θαίρω, agito, impello. Hesych. pro ἐλαύνω. An a θόος, pro ὁρμῶ, & ἰσθμὸς, & a βία, vis?

Θαιρὸς,

Θαμός, ὁ, domus; plantatio; πλοῖα, στόρθ., Hesych. an corruptum a δόμος?
Θαμός, οῦ, ὁ, cardo, axis. a Θάω, janua. Hesych.
Θαλάμη, ης, ἡ, cubile i. pisciom latibulum: quia est eis ut Θάλαμος. Nam & Θάλαμος pro stabulo piscium dicitur. ast & Θαλάσσα, para navium, quæ μήκει ἐκφέρονται. Item Θαλάμη, fanum Castoris, ac Pollucis, quia οἶκος, domus.
Θαλαμία ξύλα, ligna thalamo struendo apta. Thema Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus.
Θαλαμιαῖος, α, ον, ὁ, cubicularius, in thalamo versans. ea Θάλαμος, thalamus, & τελέω, vasto.
Θαλαμίς, ης, ἡ, navis foramen, qua remus in aques exsertus exstat. Th. Θάλαμος, thalamus, cubile, cella.
Θαλάμιος, ὁ, ad thalamum pertinens: ut in navi Θάλαμος, remex.
Θαλάμοισι, dat. plur. Jon. a Θάλαμος, cella.
Θάλαμος, ου, ὁ, thalamus, cubiculum, calla, domus: pars navis inferior, Poll. l. 1. Nuptiarum locus, & dies. Item latibulum piscium, Aristot. l. 4. anim. & nidus avium. Hinc Θαλάμη, ης, ἡ, cubila. Θαλάμιος, ad thalamum pertinens. Ἐπιθαλάμιος, carmen nuptiale.
Θάλασσα, seu Θάλαττα, ης, ἡ, mare, aqua marina, aqua salsa, quasi a Θάλλω, quod vitrei sit coloris. vel quia aquarum vi est omnis viror, & generatio. unde Thales aquam omnium corporum principium dixit. vel quia Θαλῆς, turbida est aqua marina. Lib. 3. Reg. cap. 10. Θάλασσα, pro fulco ponitur, hinc Θαλάσσιος, Θαλασσαῖος, & Θαλάσσιος, α, ον, ὁ, ἡ, marinus.
Θαλασσοκρατέω, maris imperium obtinere. hinc Θαλασσοκράτωρ, ορος, ὁ, qui maris imperio potitur. ac Θάλασσα, ἡ, mare, & κρατέω, fortiter impero. Th. κράτος, εος, τό, robur.
Θαλάττιος, α, ον, ὁ, ἡ, marinus. a Θάλαττα, ης, ἡ, mare.
Θαλέι, Poet. pro Θάλλει, viret, 3. singul. præs. ind. verbi Θάλλω, vireo.
Θαλέθοντας, οἱ, florantes, præs. part. verbi Θαλέθω, idem ac Θάλλω, floreo.
Θάλεια, ας, ἡ, nomen Musæ, Thalia. Est & Θάλεια, seu Θαλία, ἡ, epulum solemne, dies festus, omnium rerum affluentia. Th. Θάλλω, vireo.
Θαλερός, ὰ, όν, virens, floridus, a Θάλλω, vireo. Θάλεια, ἡ, florens vitæ status, dies festus.
Θαλερός, ὰ, όν, in flore existens. ab eodem tham. Θαλερώτερον, profusius, comp.
Θαλέω, ῶ, fut. ήσω. Poet. floreo, vireo. metaph. decoror, ornor. Θάλεια, aor. 1. Jon. Th. Θάλλω, vireo.
Θαλία, Jon. Θαλίη, ης, ἡ, nomen mulieris, Thalia. Et Θάλεια, convivia sunt, solemnitates. Θαλιάζω, florida convivia agito. Th. Θάλλω, vireo.
Θαλίῃ, convivio, dat. sing. Θαλίαι, dativ. plural. Jon. a Θάλεια, ας, ἡ, convivium solemne. Th. Θάλλω, vireo.
Θαλίη, seu Θαλίη, ας, ἡ, idem atiam ac Θαλής, οῦς, ὁ, ramus virens, germen. Th. Θάλλω, vireo.
Θάλλουσι, ας, ἡ, Dorie. pro Θάλλουσα, ης, ἡ, florens, præs. part. f. g. a Θάλλω, vireo.
Θαλλός, οῦ, ὁ, olea, pinus ramus, omnis frons virens. Θαλλός, οῦ, ὁ, τό, stirps, planta. a Θάλλω, vireo,
Θάλλουσι, florant, 3. pl. ind. præs. a Θάλλω, vireo, pullulo.
Θάλλω. fut. λῶ, vireo, pullulo, floreo. p. τέθαλκα. hinc Θαλερός, ὰ, όν, virens, floridus. an a Θάλος, germen?
Θάλος, εος, τό, germen, Poet. pro Θαλής, ᾶ, ὁ, vel Θαλίς, ᾶ, ἡ, proles, filius. Et pro τιμή, δόξα, honor, gloria, decus. Th. Θάλλω, vireo.
Θάλπεαι, Jon. & Dor. pro Θάλπῃ, eremaria, a. sing. præs. sub. pass. a Θάλπω, foveo.
Θάλπιος, α, ὁ, nomen proprium, quasi a Θάλπω, calesco. Th. Θάλπω, foveo.
Θάλπιόων, pro Θάλπων, præs. part. Poet. a Θάλπιμι, calasco. Tb. Θάλπω, foveo. l. ψω.
Θάλπιδ, Caot. 4. 4. ὡς Θάλπιδ, ubi Aquila ὡς ἐπάλξεις. Hieron. in propugnaculis. Junius, ad armaria. Alii, turres præaltas vertunt.
Θάλπω, f. ψω, foveo, calefacio. q. Θάλλω ποιῶ, florere facio. hinc Θάλψις, εως, ἡ, focus, fomentum. Θάλπος, εος, τό, calor, æstus.
Θάλπωρή, ης, ἡ, lomentum. Item spes, quis calsfacit: ut contra metus frigefacit. ab eodem them. Vide Hesych.
Θάλλει, Hesych. Θάλλω ποιῶ, florere facit. Θάλλω, calefacio. Θαλπερός, calidus.
Θαλπιόν, ὼ, ον, ex novis frugibus factus, ut panis Θαλπιόν. Sed Θάλπη, festum post comportatas fruges: primitiæ frugum. Them. Θάλλω, viteo, germino.
Θαλπωδής, ὁ, calefactus, aor. 2. part. pass. Θαλοδῆ, 3. sing. aor. 2. sub. pass. verbi Θάλπω, foveo. f. ψω.
Θάλωμεν, 1. plur. aor. a. sub. act. verbi Θάλλω, vel Θαλέω, foveo.
Θαμά, adverb. crebro, frequenter. Θαμέως, idem. q. ex θαμά, quod simul est: iode Θαμινός, frequens. hinc Θαμός, οῦ, ὁ, ἡ, creber, frequens. Θαμιός, ᾶ, ὁ, idem.
Θάμαρ, ἡ, nomen mulieris ἄλλως, Thamar. Hebr. palma.
Θάμβεε, obstupuit. 3. sing. imperf. Jon. verbi Θάμβεω, obstupefacio. fut. ήσω. Th. Θάμβος, εος, τό, stupor.
Θαμβέω, ῶ, obstupefacio, expaveseo. f. ήσω. p. τεθάμβηκα. præt. pass. Θαμβέομαι, expavesco, obstupefio. imperf. pass. ἐθαμβεόμην, ἐώμεν, & 3. plur. ἐθαμβέοντο, ὄντο. aor. 1. pass. ἐθαμβήθην, ης, ἡ. Th. Θάμβος, εος, τό, stupor.
Θάμβησε, evpavit, 3. singul. aor. 1. Jonic. pro ἐθάμβησεν, verbi Θαμβέω, expaveseo.
Θάμβος, εος, τό, stupor, attonita admiratio. hinc Θαμβέω, stupeo. q. a Θάπτω, idem ac Θάπτος.
Θαμινός, & Θαμέως, frequentes, crebri. nom. & acc. plur. a Θαμός, frequens.
Θαμιὰ, οῦς, ὁ, & Θαμιός, ᾶ, ὁ, frequens. Th. Θαμά, adv. crebro.
Θαμὶς, ίδος, ὁ, ἡ, frequens, creber. nom. plur. Θαμίες, frequentes. Th. Θαμά, crebro.
Θαμίζω, frequento, frequens fum.
Θαμιμώνιος, Scythiee Neptunus appellatur.
Θαμινῶ, frequenter, crebro, Poetic. adv. idem ac Θαμά, crebro.
Θάμνος, α, ὁ, frutex, fruticetum. quasi creber ramis. a Θαμινός, creber, & quasi denfus. Frutices enim in fylvis denfius concrefcunt. quod a Θαμά, crebro.
Θάμωγες, ὁ, solemnis cœtus, congregatio, quæ Θαμά, id est, cum frequentia congregata.
Θανάσιμος, ον, ὁ, ἡ, lethalis, mortifer, a. Θνήσκω, morior.
Θανατηφόρος, α, ὁ, ἡ, lethifer, a, a Θάνατος, ου, ὁ, mors, quod a Θνήσκω, morior, & φέρω, fero. præt. med. τέθνημα.
Θάνατος, α, ὁ, mors, gen. Jon. Θανάτου, a Θνήσκω, morior. a. a. ἔθανον. Θανάτῳ τέρπω, dare letho.
Θανεῖν, præl. inf. a Θανάσιμος, occido, interficio.
Θανέσιμος, ῶ, occido. fut. ήσω. p. τεθανέσιμαι. a. 1. ἐθανέσιμον. aor. 1. sub. Θανεσίμω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. act. Θανεσίμαι aor. 2. ind. pass. ἐθανεσιμόθην, ης, ἡ. a. 1. part. pass. Θανεσιμόεις, εσσα, ὁ, ab eodem themate.
Θανέσσαν, 3. plur. a. v. sub. act. verbi Θανάσιμος, occido.
Θανέων, Jon. pro Θανών, a. 2. inf. a Θνήσκω, morior.
Θανέωμαι, a. 2. inf. act. Jon. & Dor. pro Θανεῖν, mori, a Θνήσκω, morior.
Θανεῖν, mori, aor. 2. inf. act. verbi Θνήσκω, morior. f. κ. Θανέομαι. p. τέθνηκα. a. a. ἔθανον.
Θάνωμι, a. 2. opt. act. ejusdem verbi.
Θανώτας, mortuæ, gen. Dor. pro Θανόσης, aor. 2. part. f. g. a Θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον,
Θανὼν, τό, aor. 2. part. act. neut. gen. Θανόντ', pro Θνήσκω, accus. sing. m. g. Θανόντα. genit. plur. a. 2. part. a Θανὼν, όντος, ὁ, verbi Θνήσκω, morior.
Θάπαμαι, fut. 2. med. Θάψομαι, aor. 2. part. act. f. g. a Θνήσκω, morior.
Θανὼν, όντος, ὁ, qui mortuus est. a. 2. part. act. ab eodem verbo.
Θάοντα, Dor. pro Θάπτοντα, accuf. fingul. part. præf. act. verbi Θάω, vel Θάομαι, fpecto.
Θάπτεν, fepelisbat, 3. fingul. imperf. Joo. verbi Θάπτω, fepelio.
Θάπτω, fepelio: admiror. fut. ψω. p. τέθαφα. aor. 2. ind. ἔθαψα. aor. 1. inf. Θάψαι. aor. a. ind ἔθαφον. aor. 2. ind. pall. ἐτάφην, ης, ἡ, fepultus fui. aor. 2. inf. pass. ταφῆναι. fut. a. pass. ταφήσομαι. præt. med. τέθαπται. Hinc τάφος, ου, ὁ, fepulchrum. ταφὴ, ῆς, ἡ, fepultura. ἐπιτάφιος, ου, ὁ, ἡ, fepulchralis, funebris. quasi a Θᾶ, id est, pono, vel ab ἅπτω, τ præfixo, accendo: quod veteres cadavera non fepeliraot, nisi cooeremata, & ad cinerss redacta.
Θάρα, ὁ, nomen viri, ἄλλως. Zara. Hebr. fpirans.
Θαργηλία, ας, ἡ, sc. ἑορτὴ, festum. Vel Θαργήλια, τὰ, sc. ἱερὰ, sacra in honorem Apollinis, & Dianæ. Cum pro primitiis sacra faciebant, coquebant femina in olla, quam vocabant Θάργηλον, eodem nomine quoque ipsam ἐσχατιὰν, id est, supplicationem. q. a Θέρω, calefacio, & γῆ, terra. nam inde frugum maturitas.
Θαργηλιὼν, ὁ, undecimus mensis Atheniensium: quia Θέρει τὴν γῆν, calefacit terram. Aprili respondet.
Θαρσαλέος, idem ac Θρασαλέος, ὁ, fidens. Thom. Θάρσος, εος, τό, fiducia.
Θαῤῥέω, præf. inf. a Θαῤῥῶ, confido, bono sum animo.
Θαῤῥέω, ῶ, confido, bono animo sum. l. ήσω. p. τεθαῤῥήκηκα. a. 1. ἐθαῤῥησα, a Θάῤῥος, εος, τό, idem ac Θάρσος, fiducia.
Θαρσαλέος, α, ὁ, fidens, audax. comp. Θαρσαλεώτερος, major audacia, substantiva. Thema Θάρσος, εος, τό, fiducia.
Θαρσαλέως, audacter, adv. a Θαρσαλέος, fidens, audax.
Θάρσει, confide, præf. imperat. activ. a Θαρσέω, fiduciam habeo. præf. part. Θαρσῶν, Θαρσοῦσα, a. 1. part. τεθαῤῥηκὼς, perf. act. Th. Θάρσος, τό, audacia.
Θαρσεύς, έος, ὁ, Tharsensis. Θάρσος, α, ὁ, Tharsus, D. Pauli patria.
Θαρσεῦσαι, ας, ἡ, Dor. pro Θαρσοῦσα, ης, ἡ, confidens.
Θαρσήσας, a. 1. part. act. vide Θάρσω.
Θάρσος, εος, τό, & per metathesim Θάρσος, εος, τό, fiducia, audacia. q. a Θέρω, calefacio. ni Θερμὸς est calidus, & audax. Θερμὸν ἦτορ, audax facinus. hinc Θρασὺς, έος, ὁ, audax. Θρασαλέος, α, ὁ, idem. Θρασία, fiducia præditus sum. Θρασὺς, idem. Θρασύς, έος, ὁ, audax. Θρασέως, audacter.
Θάρσος, ους, ἡ, nomen urbis, Tharsus, Apostoli Pauli patria. Ponitur & pro Oceano, 1. Reg. 22. 49. Pro gemma, Exod. 28. 20. Act. 3. 30. hinc Θαρσεύς, Tharsensis.

Θαρ-

Θαρσαλέτω, Poet. pro Θαρσαλέω, fiduciam affero. iade imperf. Θαρσαλέτων.

Θαρσαλέω, fiduciam affero. f. ήσω. prœf. part. f. g. Θαρσαλέων. Th. Θάρσος, εος, τό, fiducia.

Θάτευε, Dor. pro Θάτευσε, Poet. vel Jon. aor. s. imperat. med. verbi Θατεύομαι, fpecto, pro quo Poetæ Θάομαι.

Θατής, έως, ό, Dor. pro Θησεύς, Thefeus.

Θάτομαι, ponam, Dorie. pro Τίθημαι, f. r. med. verbi τίθημι, pono.

Θατόμεθα, Dotic. & per crafin pro Θατεόμεθα, ί, fut. a. med. part. a Θατέομαι, fpecto.

Θάτος, ου, ή, Thafue, infula quædam maris Ægæi. unde Thafia ava. An a Θέω, pono, quod bene pofita?

Θάττον, τό, celarius, compar. pro ταχύ, ex ταχύς, celer.

Θάττω, fedeo, a Θέω, pono, quod eft federa facio.

Θάττων, ά, celerior, quafi Θάτιτων, a Θάς, caler, comparativus ex ταχύς, celer, ταχίων, & Θάττων, celerior.

Θάτερος, ά, alteruter, a τός, pro ός, & ότερος. Sic Θατέρα, pro ή ετέρα, & fic porro Θάτερον, Dor. pro τό ετερον.

Θάυμα, ατος, τό, res mira. in plur. Θαύματ', pro Θαύματα. Th. Θαυμάζω, miror..

Θαυμάζεται, 3. plur. præf. ind. Θαυμάζεται, 2. plur. fut. r. med. a Θαυμάζω, miror, admiror, colo.

Θαυμάζω, miror, admiror, colo, obfervo. imperf. ἐθαύμαζον, ες, 2. l. ατ. a. 2. εθαύμασα, ας, ε. a. r. fub. act. Θαυμάσω, ας, ε. a. r. fub. act. Θαυμάσω, ης, η, perf. paff. τεθαύμασμαι. a. 2. paff. ἐθαυμάσθην, ης, ε. a. r. inf. paff. Θαυμασθήναι, admirationi effa. f. 2. med. Θαυμάσομαι, η, εται. q. a Θαῦμα, miraculum, quod a Θέω, vel Θεάω, ut fit quafi Θέαμα, fpectaculum, quo vifo homines mirantur. Hinc Θαυμαστός, ή, όν, admirabilis. Θαῦμα, ατος, τό, admiratio, miraculum.

Θαυμαίνω, admiror, pro Θαυμάζω. inde Θαυμαίνοντες, fut. part. plur. numeri.

Θαυμάτων, geo. fing. a Θαύμας, αντος, ό, nomen viri.

Θαυμάσιος, α, ον, admiratione dignus, a, um. Thema Θαυμάζω, miror.

Θαυμαστός, ή, όν, admirabilis. ἀ Θαυμαστέα, non eft mirum. Θαυμάζω, miror, admiror.

Θαφθείς, έντος, έντι, fepultus, a, um. in dat. plur. Θαφθῆσι, aor. s. part. paff. a Θάπτω, tepelio. aor. r. inf. paff. Θαφθῆναι.

Θάψαι, aor. 1. inf. act. verbi Θάπτω, fepelio. f. ψω. a. 2. ἔταφον.

Θάψια, ας, ή, herba quædam ferulacea, a Thapfo inſula ſic dicta.

Θάψος, ου, ή, ligaum Scythicum. Vel herba ad tingendum apta; quia lanam rubefacit. a Thapfo flumine, ubi aſcitur, ita dicta.

Θέα, video, fcil. cum ſtupore. Eſt & Θέη, oottio.

Θ Ε.

Θεά, ας, ή, Dea, Θεᾶς, gen. plur. Dor. fad Θεάν, pro Θεῶν, Æolic. Th. Θεός, Deus.

Θέα, ας, ή, ſpectaculum. accuſ. fingul. Θέαν. Thema Θεάομαι, ſpecto. Potaſt Θέα etiam dici in præſ. imperat. act. a Θεάω, ſpecto.

Θεαθήναι, aor. 1. inf. paſſ. verbi Θεάομαι, ſpecto, contemplor.

Θεαινα, idem ac Θεά, Dea.

Θεανώ, ῦς, Theano. 4. contractorum.

Θεάσθαι, ſpecto, contemplor. fut. 1. med. ἀσομαι. perf. paſſ. τεθέαμαι. a. 1. paſſ. ἐθεάθην. aor. 1. inf. paſſ. Θεαθῆναι. aor. 1. med. Θεασάμην, ω, ωτο. aor. 2. inf. med. Θεάσασθαι. aor. 2. part. med. Θεασάμενος. hinc Θέαμα, ατος, τό, ſpectaculum. Θεατής, ῦ, ό, ſpectator. Θέατρον, ου, τό, locus, ta quo ludi ſpectantur. q. a Θέω, contracta ex Θεάω, ſpecto, ſcil. cum admiratione.

Θεάτρον, ου, τό, pro loco facto, vel templo ſumitur. Erat enim Θέατρον locus publicus in Ægiaa inſula, ubi conivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis fuiſſe dicunt, Pind. Scholiaſt.

Θεατάμενος, ή, aor. 2. part. med. Θεάτεσθαι, aor. 2. inf. mad. a Θεάομαι, ſpecto.

Θεατής, ῦ, ό, ſpectator. aec. plur. Θεατάς, a Θεάομαι, ſpecto.

Θεατρίζω, in theatrum omnibus ſpectandum produco. f. ίσω. p. τεθεατρικα. perf. paſſ. τεθεάτρισμαι, quod a Θέατρον, ε, τό, theatrum. a Θεάομαι, ſpecto.

Θέατρον, ου, τό, theatrum, ſpectaculum. dativ. ſingul. τῷ Θεάτρῳ, Th. Θεάομαι, ſpecto.

Θεᾶ, diſcurrebat, pro ἴθεε, 3. ſing. imperf. Jon. verbi Θέω, curro.

Θεᾶ, legitur r. Reg. 14. 29. Ezech. 4. pro thalamo. Symmachus vertit θεᾶς, ſolum, limea. Aquila πρόθυρον, veſtibulum, limea.

Θείαν, Poet. & Jon. pro Θεῖον, ου, τό, ſulphur. hinc Θειάω, ſulphure fumigo. Sic & Θείοω, Poet. pro Θεῖος, α, ον, divinus, divina, divinum.

Θειάζεσκε, Jon. pro Θειάσκε, ό, præf part. a Θειάσκομαι, ῶμαι, ſpecto.

Θείδιος, α, ό, Poetic. pro Θεῖος, diviaus.

Θεῖδε, Deabus, Jonic. pro Θεᾶις, a Θεά, Dea. Th. Θεός, Deus.

Θειάσθαι, contemplari, Jonic. pro Θεάσασθαι, a. 1. inf. med. a Θειάομαι, ſpecto.

Θείασαι, Jonic. pro Θείη, 2. ſing. fut. med. verbi Θειάομαι, ſpecto. Θειάσεται μοι, & Jon. Θείσεται.

Θεῖτις, ῆ, ί, cum admiratione ſpectandus. a Θειάω, cum admiratione ſpecto. Th. Θειάομαι, ſpecto. fut. ἀσομαι, Jon. ἠσσομαι.

Θέκ, ή, nomen mulieris. Sed Θέκλη, divinam, Jon. pro Θείη, a Θεῖος, ία, Θεῖα, divinus, a, um. Thema Θεός, Deus.

Θεῖν, Jonic. vel Pactic. pro Θεῖ, currit, 3. ſing. præſ. a Θέω, curro. f. Θέσομαι. Sic Θεῖν, pro Θεῖν.

Θείομεν, ης, η, aor. 2. opt. act. Sed Θείη, ponat, eſt 3. ſingul. præſ. ſub. a Θέω, pono, pro quo Poetæ Θείω. vel aſt a. 2. ſub. Poetic. pro Θῶ, a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θείναι, a. 2. inf. act. a τίθημι, pono.

Θείον, ferio, percutio: Poet. fut. ινέω. p. κα. præſ. part. paſſ. f. g. Θειμένλιος, veiberatam. vide Θείνω, τύπτω, id eſt, cado.

Θείος, Jonic. pro Θεῖος, a Θεῖος, divinus.

Θείομεν, ponamus, 2. plur. a. 2. ſub. act. Poet. pro Θῶμεν, verbi τίθημι. fut. Θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. ſub. Θῶ, Poet. Θεῦ, & in plural. Θείομεν, & metri gratia Θείομεν, & ſyſtole Θεῖομεν.

Θεῖον, ου, τό, ſulphur. quod a Θεῖ, Deo, ſit, tanquam πῦρ κερόνιον, ignis fulmineus. Eſt & Θείκρος, & Θείκρον, tanquam divinitus accenſum, ab ἔκκω, accendo. Eſt & Θεῖον, ου, τό, divinitas, numen. Th. Θεῖος, Deus.

Θεῖος, εία, εῖον, divinus. a, um. Eſt & Θείος, Poetic. pro Θεῖος, Th. Θεός, Deus.

Θειότερος, & Θειότερον, divinius, adverb. comp. a Θεῖος, Deus.

Θειότης, ητος, ή, diviaitas, divina majeſtas. ejuſdem thematis.

Θεῖτε, per ſyncopen pro Θείητε, a. plur. a. 2. npt. act. verbi τίθημι, pono. f. Θήσω. a. 2. ἔθην.

Θειώδης, ους, ές, ſulphureus. a Θεῖον, ου, τό, ſulphur.

Θείωται, confecravi, Jna. pro ἐθείωσα, a. 1. ind. act. verbi Θειόω, Deo conſecro. Th. Θεός, Deus.

Θελ', pro Θέλε, præſ. imperat. act. 1 Θέλω, vel ἐθέλω, volo, vis. f. Θελήσω. a. s. part. Θελήσας.

Θελγίς, ίος, ό, veneficus. a Θέλγω, decipio.

Θελγομένη, ή, geſtiens, præſ. part. paſſ. f. g. a Θέλγομαι, geſtio.

Θέλγω, mulceo, deltaio, deeipio, f. ξω. q. ώς τὸ Θέλω ἄγω, impello quocumque velim. Poſſis etiam referre ad Θηλή, quæ mamma: at ſit velut lactare, & quæ molliter tractanda. hinc Θελκτήρ, delinitor. Θελκτήριον, illecebra.

Θέλεις, vis, 2. ſinguh præſ. ind. a Θέλω, volo, vis.

Θέλεμνα, & Θέλυμνον, ου, τό, fundamentum. a Θέω, pono. Thaat. Θέμελον, baſis, fundamentum.

Θέλεος, ους, τό, voluntas, & in plur. τὰ Θέλεσφα. Θέλεσσις, εως, ή, idem. a Θέλω, volo, vis.

Θελήσω, volam, f. s. ind. act. ejuſdem verbi.

Θελητής, ῆ, ά, qui vult, qui libenter facit. ab eodem themate.

Θελκτήρ, ῆρος, ό, delinitor. Θελκτήριον, ου, τό, illecebra. a Θέλγω, mulceo.

Θελξήδια, permulcentiam, gen. plur. a Θελξίνοος, ή, meotem demulcane. a Θέλγω, mulceo, & νόος, mens.

Θέλοντα, Doric. pro Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a Θέλω, volo.

Θέλοντι, Dor. pro Θέλωσι, volunt, 3. pl. præſ. ind. act. a Θέλω, volo.

Θέλουσα, volens, præſ. part. f. g. a Θέλω, volo. f. Θελήσω.

Θέλυμνον, ου, τό, fundamentum. q. a Θέω, pono. Th. Θέμελον, ου, τό, fundamentum.

Θέλω, ſeo ἐθέλω, volo, delector, optn. imperf. ἤθελον, ες, 2. fut. Θελήσω. perf. τεθέληκα. a. s. ἐθέλησα, ας, ε, & Attic. ἠθέλησα. aor. s. ſub. Θελήσω, ης, η. Vide ἐθέλω. aa Θέλημι, a Θέλω? Potius a Θέω, & λῶ.

Θέμα, ατος, τό, poſitio; id, quod poſitum. quæſtio, quæ pro fundamento differtationis ponitur. Eſt & Θέσις, ſedus aatalitium, horoſcopum. a τίθημι, pono.

Θεμεῖ, ἄνεμος εἶπε, ἢ ἀνεμολ', ventus Notus, aut Orieus.

Θεμείλιον, dativ. plural. a Θεμέλιον, idem ac Θέμελον, ου, τό. fundamentum.

Θεμείλιος, Poet. pro Θεμέλιος, ου, τό, & Θεμέλιος, α, ό, fundamentum. Them. Θέμελον, idem.

Θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. p. τεθεμελίωκα, perf. paſſ. τεθεμελίωμαι. pluiq. perf. ἐτεθεμελιώκειν, ως, ωτε, & Jon. τεθεμελίωτο, 3. ſing. Hinc Θεμέλιος, & Θεμέλιος, ab eod. themate.

Θέμεν, Jonic. pro Θέμεναι, Doric. pro Θῆναι, poncre. a. 2. inf. activ. Θέμεν σπείσαι ἄκρατον ἠδὲ πιεῖν πρὸ γάμοιο, ponere omne ſtudium circa rem aliquam. Θέμενος, aor. 2. part. med. a τίθημι, pono.

Θέμεσσι, ι, ό, gravis, venerendus. Th. Θέμις, jus.

Θεμεσθλός, Poet. idem ac Θεμέθλιος, fundamentum. Thema Θέμελον, ου, τό, idem.

Θέμελος, ου, τό, fundamentum. q. a Θέω, pono. Θεμέλιον, ου, τό, idem. Θεμελιώδη, baſim, fundamentum ponan.

Θεμιστοπόλεσσι, ι, ό, Poet. a Themide conjunctus. ὁ ὑπὸ Θέμιδος πλεκτός, a πλέκω, plico, necto, & Θέμις, jus, lex, inſtitutum.

Θέμις, ιος, vel ῐος, ή, jus, lex, inſtitutum. veſtigal. a Θέω, pono. hinc Θεμιστός, ή, όν, leptbus conſentaneus. Θέμιστες, ων, ή, ή, ucfariue. Eſt & Θέμις, nomen Dex, Themis.

Θεμιστεύει, ιστες, ή, juris ſtudioſus, qui jura colit, & juſtitiam exercet. ex Θέμις, jus, & ἐύω, pro ἐρέω, vel ἐυπέτομαι, milceo.

Θεμιστοπόλος, ι, ό, Poetic. jutie inſpector, & prafes. Ea Θέμις, jus, & ἐπόπτομαι, video.

Θεμείσω, fut. ἴστημι. aor. 1. med. ἐθεμεισάμην,

τέμνω; Poet. juste judico, guberno. Th. Θέμις, jus, lex.

Θέμτε, justitiam, acc. sing. Θέμτες, vestigalia, oracula, a Θέμις, εος, ἡ, jus, lex: vectigal.

Θεμτεῖος, α, ον, Poetic. pro δίκαιος, justus. Th. Θέμις, jus.

Θεμτείων, gen. plur. Jon. a Θεμτεύς, ῆς, ὁ, a Θεμιστός, ὃ, ὁ, legiboe consentaneus. Th. Θέμις, lex.

Θεμιστοκλῆος, gen. sing. a Θεμιστοκλέης, ους, ὁ, Themistocles.

Θεμιστοσύη, ης, ἡ, nomen mulieris. q. quæ sapit ex legibus.

Θεμιστώ, οῦς, ἡ, nomen mulieris.

Θεμιστὸς, ἡ, ὸν, consentaneum Θέμιδι, legitimum. Est & Θεμιστὸς, Θεμιστέον, jus dico, impero. Th. Θέμις, jus, lex, institutum.

Θεμὸς, ὁ, dispositio, monitio. Th. τίθημι, pono.

Θεμόω, appropinquoare, accedere cogo, facio. q. a. Θέω, pono. ut sit ponere in conspecto. Alii a Θέμις, jus; quatenus est δικαιόω, possibila.

Θένας, αρος, τό, palma, vola. cavitas manus, & pedis. q. a Θένω, quia in volam ponuntur, quæ dantur. ant a Θένω, cædo, quod illa pare manue percutiatur.

Θένω, cædo, pulso, tundo. ut Θείνω. f. ανῶ, a. a. ἔθανον. hinc Θάνατος. q. a Θύω, ferio, macto.

Θεοβλαβὴς, ὁ, ἡ, cui Dene mentem eripuit. ex Θεὸς, Deus, & βλάπτω, noceo. f. ψω, a. 2. ἔβλαβον.

Θεόγνις, ιδος, ὁ, Theogois, nomen proprium.

Θεοδίδακτος, α, ὁ, ἡ, a Deo doctus. ex Θεὸς, Deus, & διδάσκω, doceo.

Θεοδμητος, Dor. pro Θεοδμήτος, ο, ὁ, ἡ divinitus ædificotoe, tributus. Sic Θεοδμήτη, ας, ἡ, Dor. pro Θεοδμήτη, divinitus conditu. Ex Θεὸς, Deus, & δέμω, struo. perf. pass. δέδμημαι, σαι, ται.

Θεόδωρος, ὁ, ἡ, Theodoros.

Θεόδοτος, ὁ, ἡ, divisitus, & a Deo datus. idem ac Θεόδοτος.

Θεοειδὲς, forma Deum referens. ex Θεὸς, & εἶδος, εος, τό, forma. Th. ἴδω, video.

Θεοείκελ', pro Θεοείκελε, vocat. singul. a Θεοείκελος, Deo similis. quod ex Θεὸς, Deus, & ἴκελος, similis. Th. ἴκω, assimilo.

Θεόθεν, ἀπὸ Ϝ Θεοῦ, divinitus, a Deo, advarb.

Θεῖο, genit. Ionic. pro Θεοῦ, a Θεὸς, Dens.

Θέοντα, Doric. pro Θέοντα, ας, ἡ, currens, præs. part. f. g. a Θέω, curro.

Θέοντο, Ϝοῖτο, 3. sing. aor. 2. med. opt. Jonic. a Θέω, ῶ, pro commuoi Θείμην, Θεῖο, Θεῖτο, verbi τίθημι, pono.

Θεόπροπος, ο, ὁ, Dearum judex: periphrasis Paridis. a Θεὸς, Deus, & πρέπω, judico.

Θεόκτιτος, α, ὁ, ἡ, a Deo conditus. a Θεὸς, Dens, & κτίζω, condo, creo.

Θεολόγος, α, ὁ, ἡ, Theologus. Tribuitor Joanni Evangelistæ κατ' ἐξοχὴν, per excellentiam, q. d. λέγων περὶ Ϝ Θεῦ, loquens de Deo.

Θεοπαλέω, Deo repugno. fut. ήσω, p. τεθεοπάληκα. hinc Θεοπάλεος, α, ὁ, ἡ. Deo repugnans. ex Θεὸς, Deus, & μάχομαι, pugno.

Θέομεν, Poet. pro Θῶμεν, 1. plur. a. 2. sob. act. a τίθημι, pono, f. Θήσω. c. 2. ἔθηκα.

Θεόμορ⊙-, ο, ὁ, Poet. ὁ, ἡ Θεὸν μοῖραν ἔχων, qui sortem divinitus est adeptus: & hinc præstantissimus. Ex Θεὸς, Deus, & μοῖρα, fatum. Th. μείρω, divido, sortior.

Θέοντα, gen. plur. part. præs. a Θέω, curro. f. Θέσομαι.

Θεόπνευστος, α, ὁ, ἡ, divinitus ipspiratus. ex Θεὸς, Deus, & πνέω, spiro. fut. πνεύσω.

Θεόπομπ⊙-, ο, ὁ, Theopompus, nomen proprium. Vel a Deo missus. a πέμπω, mitto, & Θεὸς, Deus.

Θεοπρόπιον, varicinor. Θεοπρόπιν, ας, ἡ, vaticinatio. Θεοπρόπιον, vaticinium. Θεοπρόπ⊙-, ο, ὁ, vates. quod a Θεὸς, Dene, & πρέπω, excello, decorus sum.

Θέοπτ⊙-, ο, ὁ, Poet. ὃν Θεὸς ὠρμήσ⊙-, & ἐλθὼν, a Deo excitatus, & profectus. ex Θεὸς, Deus, & ὄρω, excito.

Θεὸς, ὁ, ἡ, Dens. aliquando etiam pro Dea sumitur, q. a Θέω, pono, facio. q. ὁ Θὼς τὰ πάντα, & idem Θεῷ, seu Θεῦτα, inspicit omnia, & Θέω διὰ πάντων, penetrat omnia. hinc Θεότης, ητ⊙-, ἡ, Deitas. Θε⊙-, ου, ὁ, ἡ, divinus. ἄθεος, ο, ὁ, ἡ, impius. ἀθεότης, ητ⊙-, ὁ, impietas. ἔνθε⊙-, ο, ὁ, ἡ, divinus, in quo Deus est. ἐνθουσιάζω, numine afflor. ἐνθουσιασμὸς, ὁ, ὁ, afflatoe divinus.

Θεόσδοτος, divinitus data. ex Θεὸς, Deos. & δίδωμι, do. Θεόδοτ⊙-, a Deo datus.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. Θεοσεβὴς, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, Dei cultor. ex Θεὸς, Deus, & σέβω, colo.

Θεοστυγὴς, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, Dei osor. ex Θεὸς, Deus, & στυγέω, odi.

Θεόταυρ⊙-, ο, ὁ, Deus taurus. Epitheton Jovis.

Θεότης, ητ⊙-, ἡ, Deitas. Them. Θεὸς, Deus.

Θεότιμ⊙-, ο, ὁ, Theotimus, nomen proprium. Vel divinitus honoratus. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Θεοφανίη, ης, ἡ, Jonic. Dei apparitio. ex Θεὸς, Deus, & φαίνω, appareo.

Θεόφρ, divinitus, adverb. Interdum & pro Θεοῖς, a Θεὸς.

Θεόφρασ⊙-, ο, ὁ, Theophrastus, nomen proprium.

Θεόφρων, ον⊙-, ὁ, ἡ, Divina mente præditus, vates, prophata. ex φρὴν, mens, & Θεὸς, Deus.

Θεράπαινα, ης, ἡ, ancilla. Θεραπαινὶς, ἰδ⊙-, ἡ, idem. Th. Θεράπων, οντ⊙-, ὁ, servus.

Θεραπείη, ας, ἡ, fanatio; famulatos. ab eodem themate.

Θεραπέδθαν, dat. singul. aor. 2. part. pass. f. g. Θεραπέδθεισα, 3. sing. a. 1. opt. act. Æol. verbi Θεραπεύω, famulor, servio.

Θεραπεύω, famulor, servio, curo, sano, com Accus. imperf. ἐθεράπευον, ες, ε. fut. εύσω. p. τεθεράπευκα. aor. 1. imperat. act. θεράπευσον, άτω. imperf. pass. ἐθεραπεύομην, ευ, ετο. perf. pass. τεθεράπευμαι. perf. part. τεθεραπευμένος, η, ον. aor. 1. ind. passiv. ἐθεραπεύθην, ης, η. Thema Θεράπων, ὁ, minister.

Θεραπνὴ, Jonic. pro Θεραπὶς, fanatio: famulatus.

Θεράπνη, ας, ἡ, Dor. pro Θεράπνη, ης, ἡ. Locus in Lacedæmone, Helenæ civitate, celebris. Hinc Therapnæi fratres, Castor, & Pollux.

Θεράποντα, acc. singul. Θεράποντες, nom. dual. Θεράποντ, dat. plur. a Θεράπων, οντος, ὁ, minister.

Θεράπων, οντος, ὁ, minister, famulus, servus. q. a Θέρω, curo. hinc Θεράπαινα, ης, ἡ, ministra. Θεραπεύω, famulor, servin, curo. Θεραπείη, ας, ἡ, ministerium, fanatio. Θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, minister. item curator, medicus. Θεραπευτικὸς, ἡ, ὸν, officiosus. Θεραπευτ⊙-, ο, ὁ, ἡ, fosanabilis.

Θεραπίη, imaginee, idola, Theraphim.

Θερείη, ης, ἡ, Jon. pro Θέρος, vel Θερείη, idem ac Θέρ⊙-, æstas.

Θερεσπέτη, per syncopeo pro Θερεσπάτε, superleriv. a Θέρ⊙-, æstas.

Θέρδ', Dor. pro Θέρος, gen. singul. e Θέρ⊙-, ε⊙-, τό, æstas.

Θερέω, idem ac Θέρω, aalefacio.

Θερίζω, mato, cum Accus. sæpe absolute ponitor. f. ίσω. p. τεθέρικα. a. 1. part. Θερίσας, αντ⊙-, ὁ, perf. pass. τεθέρισμαι. a. 1. pass. ἐθερίσθην. Th. Θέρ⊙-, ε⊙-, τό, messie.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, æstivus. a Θέρ⊙-, ε⊙-, τό, æstas.

Θερμύνω, Dor. pro Θερίζω, præs. inf. a Θερίζω, meto.

Θερισμὸς, ὁ, ὁ, messis. ab eodem themate.

Θερισπὸς, ὁ, ὁ, messor. ejusdem etiam themetis.

Θέρστρον, seu Θερίστρον, α, τό, vestis æstiva. Th. Θέρ⊙-, æstas.

Θερμὸ, nom. plur. n. g. a Θερμὸς, calidus. Th. Θέρω, calefacio.

Θερμαίνω, calefacio. fut. ανῶ. a. 1. ἐθέρμηνα. perf. τεθέρμαγκα. præf. pass. Θέρμαίνομαι, calafio, & calefacio me. imperf. ἐθερμαινόμην, ο, ετο. perf. pass. τεθέρμασμαι. aor. 1. pass. ἐθερμάνθην. Th. Θέρω, aalefacio.

Θέρμετο, calefaciebat, 3. singul. imperf. Jonic. verbi Poet. Θέρμομαι, pro Θερμαίνω, calefacio.

Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus, calida, & in superlat. Θερμότατ⊙-, calidissimus. hinc Θέρμη, ης, ἡ, calor. Th. Θέρω, calefacio.

Θέρ⊙-, ε⊙-, τό, æstus, messis. q. a Θέρω, ferveo. quia calida ejus temperies, & æstus maxime fervet, & in æstate oos pariter incalescimus. hinc Θερμὸς, ὴ, ὸν, æstivus. Θερίζω, æstatem transigo, fomo. Θερισμὸς, ὁ, ὁ, messis. Θερισπὸς, ὁ, ὁ, messor.

Θερσίτης, α, ὁ, Thersites, nomeo proprium.

Θέρτ⊙-, Æolic. pro Θέρτ⊙-, ε⊙-, τό, fiducia.

Θέρτο, fut. Æol. a Θέρω, calefacio. inde Θερτόμ⊙-, ſ. r. part. medii.

Θέρω, colefacio, medeor, curo. f. Θερῶ, & Æol. Θέρσω. q. cuto fovesdo. calora anim fovemur, & fomantationes calidæ esse debent ad perspirationem promovendam. hinc Θερμὸς, ὴ, ὸν, calidus. Θερμότης, ητ⊙-, ἡ, caliditas, calor. Θέρμη, calor, æstus.

Θές, pro Θέτω, pone, c. 2. imperat. act. verbi τίθημι, pono. ο. 2. ἔθην.

Θέσπ, posuarunt, Jonic. pro ἔθεντο, 3. plur. aor. 2. ind. ἔθην, a τίθημι, pono.

Θέσθαι, aor. 2. inf. med. Θέσθ, 3. singul. a. 2. imperat. med. a τίθημι, pono.

Θέσπις ἔπεια, carminum compositio. a τίθημι, pono.

Θέσπελ⊙-, per syncop. pro Θεοείκελ⊙-, Deo similis, admirabilis. Iliad. γ. fia in plur. n. g. Θέσπελα, divina, Deo similia. ex Θεὸς, Deus, & ἴκελ⊙-, similis. Th. ἴκω, similie fum.

Θεσμὸς, ὁ, ὁ, lex, sanctio, ritus, mos vetus: strnee ligoorum. q. a Θέω, pono, statno. inde Θέσπ⊙-, ε, ὁ, legitimus. Θεσμὸ, instituta.

Θεσμοφόρια, ο, τό, sacrum Cereris. Θεσμοφόρος, festa in Cereris honorem. ex Θεσμὸς, lex, & φέρω, fero.

Θεσπεσίη, ας, ἡ, & Jon. Θεσπεσίη, vide in Θεσπέσιος, divious.

Θέσπισμα, τὸ, edictum, decretum divinum.

Θεσπίσ⊙-, ε, ὁ, ἡ, divinus, genit. Jon. Θεσπεσίοιο, Th. Θέσπις, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, vaticinus, divious.

Θεσπέσιος πῦρ, ignis divinitus erdeos. quod a Θέσπις, divinus, & δαίω, uro.

Θεσπίζομεν, Doric. pro Θεσπίσομεν, aor. 1. part. activ. f. g. a Θεσπίζω, vaticinor.

Θεσπίζω, vaticioor. Them. Θέσπις, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, vates, & Θέσπισμα, ατ⊙-, τό, oraculum.

Θέσπις, ἐ⊙-, ὁ, ἡ, vates, divinus. q. ex Θεὸς, Deus, & ἔπω, vel ἔσπω, Poetic. dico. hinc Θεσπίζω, vaticinari, flatoere, sancire.

Θεσπρωτῶν, gen. plur. a Θεσπρωτὸς, Thesprotus, populi in Epiro.

Θεσσαλονίκη, ης, ἡ, nomen urbis, Thessalonica. Gr. victoria Thessalis reportata per Philippum.

Θεσσαλονικεὺς, έως, ὁ, Thessalonicensis.

Θέσκω, Jon. & Poet. pro ἴθεσκον, 3. pl. a. 2. ind. act. Sic θέσκετε, 3. pl. a. 2. med. a τίθημι, pono.

Θεσσίης, ω, ὁ, Theſſies, nomen proprium.

Θέσφη, ἡ, Æuopic filia. hinc Θεσφίδης.

Θέσφατα, τὰ, reſponſe divina: oracula, vaticinia. a Θέσφατος, η, ὁ, ἡ, a Deo dictus: oraculo prædictus, fatalis. Odyſſ. δ. quod a Θεός, Deus, & φημί, dico.

Θετέον, ponendum eſt, conſtituendum. a τίθημι, pono.

Θετικός, ἡ, ὸν, poſitivos, a, um. in pl. n. g. Θετικά. Θετικῶς, affirmative. Nazianz. in Orat. Th. τίθημι pono.

Θέτις, ιδος, ἡ, Thetis, nomen proprium Dex.

Θέτο, rapoſmit, Jon. pro ἔθετο, 3. ſing. aor. a. med. varbi τίθημι, pono. aor. a. ἔθην. a. a. med. ἐθέμην.

Θετός, ἡ, ὸν, poſitus, adoptivus, adoptatus.

Θετταλία, ας, ἡ, Theſſalia, nomen regionis. hinc Θετταλοί, οἱ, Thaſſali.

Θέτω, 3. ſing. a. a. imperat. act. θές, a τίθημι, pono. a. a. ἔθην.

Θεῦ, Doric. pro θῦ, val θέτο, aor. 2. imperat. mad. varbi τίθημι, pono.

Θεόγλωσσος, Cretenſium dialecto, pro θεόγλωσσος. Heſych.

Θεοδώς, ῆ, ὁ, nomen Pſeudoprophetæ. Theudea. Gr. torrena.

Θεομοιρᾶ, Dor. pro θεομοῖρα, quod Attice θεόμοιρα, dat. ſingul. a θεόμοιρος, ὁ Ion. ὁ, ἡ, Dor. pro θεομορὸς, ὁ Ion. ὁ, ἡ, divinus, a, um. q. λόγῳ θεῦ μεταμορφώμενος, τυτέοι δεδομένῳ τῇ θεᾷ. quod a Θεός, Deus, & μοῖρα, partior. Th. μείρω, divido.

Θεόπομπος, ου, ὁ, per crafin, & Dorice pro θεοπέμπτος, a Deo datus. ſau per diſtributionem alicui a Deo datus. ex Θεός, Deus, & πέμπω, partior.

Θέσσασθαι, Ion. pro θέσθαι, a. ſingul. f. s. med. hinc θέσσεσθαι, f. 1. inf. med. varbi θέω, curro. f. θέσσομαι.

Θεσπίζοντος, Dor. pro θεσπίζοντος, ὁ, f. 1. part. med. ejuſdem thematis.

Θεσσαλίνα, Dor. pro θεσσαλίνα, fœmina aomea.

Θέω, f. θέσσομαι, curro, curſu contando. Eſt & θέω, pono, facio. unda τίθημι, pono.

Θέωμεν, pro θῶμεν, Jon. ponamus, 1. plur. aot. 2. ſub. act. a τίθημι, pono.

Θεώμενος, gen. plur. part. præſ. a θεάω, exhibeo ma videndum. Th. θεάομαι, ſpecto.

Θεωρῶται, 3. ſing. præſ. paſſ. a θεωρέω, ſpecto. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio.

Θεωρέω, ſpecto. fut. ήσω. p. τεθεώρηκα. aor. 2. ſub. θεωρήσω, ῃς, ῃ. Th. θεωρός, ſpectator, contemplator.

Θεωρητικός, ἡ, ὸν, contemplativos.

Θεωρίς, ίδος, ἡ, nomen navis publicæ, qua Athanianſas ſuos θεωρούς, Thaotos, & ſacrorum publicoa miniſtros quotannis in Delum mittebant litatum Apollini. Item θεωρὶς nomen proprium vatia. Demoſth.

Θεωρός, οῦ, ὁ, ſpectator, contemplator: oraculi conſultor. a θεάομαι, ſpecto. hinc θεώρημα, ατος, τὸ, quod contemplamur; item præceptum. θεωρία, ας, ἡ, contemplatio, admiratio. Eſt & θεωρός, ὁ, qui rerum divinarum curam gerit. a Θεός, Deus, & ὁράω, curo. hinc & θεάομαι, pro loco ſacro. Fuit locus publicus in inſula Ægina, ubi conivia fiebant. Alii fanum Pythii Apollinis aſſe dicunt. Pind. Schol.

Θ Η.

Θήβη. Doric. pro Θήβαι, ſeu ὁι τῶν Θήβας, Thebis.

Θηβαγενής, έος, ὁ, ἡ, ex urba Thebarum oriundus. aa Θήβη, Thebæ, & γίνομαι, naſcor.

Θήβαζε, Thebas, edverb. a Θήβη, Thebæ.

Θηβαῖος, α, ὁ, Thebanos, & in plur. Θηβαῖοι, οἱ, Thabani.

Θήβη, ης, ἡ, uoman urbis Bœotiæ. hinc Θήβηθεν, Thebia, edverb.

Θηγάνη, ης, ἡ, cos. a Θήγω, acuo.

Θήγω, acuit, 3. ſing. præſ. ind. a Θήγη, acuo.

Θήγη, acuo, iacito, inſtigo. f. ξω. p. τέθηχα, a. s. ἔθηξα. q. πρὸς τὸ θοὸν ἄγω, ad acuman cogo, id eſt, cutum reddo.

Θηεῖσθαι, Jonice pro θεᾶσθαι, præſ. inf. a θεάομαι, ſpecto.

Θηεῖτο, contemplabatur, Jnn. pro ἐθεᾶτο, & hoc pro ἐθεᾶτο, 3. ſingul. imperf. a θεάομαι, Jonice pro θεάομαι, ſpectn.

Θηλάμων, ονος, ὁ, Jon. & Dor. pro θεράπων, præſ. part. a θεράομαι, ſpecto.

Θηλεῖτο, Dor. pro ἐθήλετο, quod Jon. pro ἐθέλετο, intuabantur, 3. plur. imperf. ajuſdem varbi.

Θηήσαντο, contemplati ſuot, Jonica pro ἐθεήσαντο, 3. plur. aor. 1. med. verbi θεάομαι, pro θεήσαμαι, contamplor. hinc θηήσασθαι, Jonic. pro θεήσασθαι, a. 1. inf. med.

Θηητόν, τὸ, mirandum, verbale a θηέομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpectn.

Θεῖον, Jon. pro θεῖον, τὸ, ſulphur.

Θηκτός, η, ὸν, thacæ deſtinatus, ad aliquid condandum, val recipiandum. a τίθημι, pono.

Θηκώμενος, ὁ, ponena, aor 1. part. med. a τίθημι, pono. f. θήσω, p. τέθηκα. a. s. ἔθηκα, a. 2. ἔθην.

Θῆκαν, Jon. pro ἔθηκαν, poſuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. mad. Jon ejuſdem verbi.

Θῆκα, poſuit, Joo. pro ἔθηκα, 3. ſing. a. a. ind. act. ajuſdem varbi.

Θήκη, ης, ἡ, thaca, ubi aliquid reponitur, ſapulchrum, loculus. Plato lib. da Legibus. a τίθημι, pono.

Θηλάζη, lacto, lac præbeo, ubera fogo, mamma nutrio. Ufurpatur tam da muliere lactanta, quam de puero, qui lactatur. præſ. pert. f. g. θηλάζομαι. f. άσω. p. τεθήλακα. θηλάζων, ουσα, ον, præſ. part. Thema θηλή, ἡ, papilla.

Θηλαμών, ὁ, ἡ, nutritor, nutrix. a θηλάζω, lacto. Them. θηλή, ῆς, ἡ, papilla.

Θῆλυς, & θηλύς, Jon. pro θῆλυς, fœmella. accuſ. plural. θήλυας, aom. pl. θήλυες. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœmineua. acc. θῆλυν.

Θηλύς, Jonic. pro θηλύς, idam ac θάλλω, germino, pubeſco.

Θῆλυς, gamit. Attic. a θῆλυς, fœmina.

Θηλή, ῆς, ἡ, papilla, mamma, apex, ruma. q. a θάω, autrio. val ex quo lac θάομαι, ſcaturit, & quaſi pullulat. hinc θηλάζη, lacto, fugn.

Θηλατήρ, κλητῆρος, apud Heſych. forte legendum θηητῆς, vanainr. a θήη, fara.

Θηλυδρίας, ὁ τεθηλυμμένος, mollis, af fœminatus. a θῆλυς, fœmina, & ἔρδω, facio.

Θηλύνεσθαι, fœmiaarum more laſcivire. a θῆλυς, fœmina.

Θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, & θήλεια, ας, ἡ, τὸ θῆλυ, fœminaua, a, um: val fœmina. q. a θηλή, quia mamma lactifera inſtruitur, viriſque majores mammas habet.

Θηλυτέρων, mulierum, gen. plur. Æol. a θηλύτερος, compar. f. g. a θηλύτερος, affœminatior, molliot. Th. θῆλυς, εος, ὁ, ἡ, fœminaua.

Θηλυτικός, ἡ, ὸν, fœmellipara. ex θῆλυς, fœmina, & τίκτω, patio. præt. med. τέτοκα.

Θηλή, Heſych. τροφός, τίθη, altrix, nutrix. a θηλή, mamma.

Θηεών, ὁ, cumulus, acervna rerum ſimul poſitarum. a τίθημι, pono. Eſt & θημωνία.

Θιά, υός, ὁ, acatvos, idem ac θίς. Eſt & θίνι, explativa particule; & pro quidem ſumitur, & certa. Homer. Iliad. β.

Θιήνω, lac γάλα, Heſych. a θάη, nutrio, lacto.

Θῆξας, αντος, ὁ, a. a. part. act. a θήγω, acuo. f. ξω.

Θηεῖο, 2. ſingul. opt. præſ. paſſ. a θεάομαι, Jon. pro θεάομαι, ſpecto, video.

Θῆαι, ſtupeo, rum ſtupore admiror. q. a θάη, miror. admirationem animi viſu oſtendimus. Sic & mirari eſt videre. uſurpatur τίθημι, & πιφύω, pro θαυμάω. Alii ad θάπτω, ſepelio, referunt.

Θήρ, ρός, ὁ, fera. Item leo, Homer. Iliad. γ. gen. plur. θηῶν. dat. pl. θηρσί. q. a θέω, curro. hue enim illuc in ſylvis diſcorrunt feræ. Hinc θηρίον, ε, τὸ, beſtua. θηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ſatinua. θήρα, ας, ἡ, venatio, tendieula. θηράω, & θηράομαι, venor, ſector. θηρατής, & θηρητής, οῦ, ὁ, venator.

Θήρα, ας, ἡ, venatio: aocupium, captura: itam tandicula. hinc θηρᾶν, venor. Th. θήρ, ὁ, fera. Eſt & θήρα, ἡ, inſola.

Θήραιος ἔπος, vaticinum in iaſula Thaia redditum. Th. θήρα. θηραῖος, τὸ, veſtia genua. Poll. l. 7. θήραιον vero viaum quoddam Cretenſa. Idem. θηραῖον εἶνος, Galen. περὶ τῶν. l. 7.

Θηρᾶν, præſ. inf. a θηράω, venor. Th. θήρ, ὁ, fara.

Θήρειον, πέπλον ποικίλον, peplum varium Atticis, inquit Heſych. q. a θήρ, beſtua.

Θήρευε, præſ. imperat. activ. a θηρεύω, præſ. inf. θηρεύειν, aor. 1. inf. activ. a θηρεύω, feras vanor. Them. θήρ, fera.

Θηρεύμαι, Jun. pro θηράομαι, venari, affectare. præſ. inf. a θηράω, feras vanor.

Θηρητής, ac θηρατήρ, ὁ, venator. a θηράω, faraa vanor.

Θηρήτικός, ἡ, ὸν, veraticus. θηρητικὸς βίος, venatoria vita. Ariſt. Polit.

Θηρόω, feras venor, inficiole obſervo, aapto. f. ώσω. p. τεθήρακα. a θήρ, ὁ, fera.

Θήρες, gea. ſing. Jonic. a θήρ, ος, & Jnn. ης, ἡ, fere. Th. θήρ, ὁ, fera.

Θηρητήρ, ῆρος, ὁ, venator. Item Poet. pro θηρατήρ. a θηράω, venor. Th. θήρ, ρός, ὁ, fera.

Θηρήτωρ, ορος, ὁ, venctor. ejuſdem verbi, & rhematis.

Θηρικλωτός, ὁ, ἡ, a feris captua, a θηρίον, fara, & κλέπτω, capio.

Θηριόβρωτος, ὁ, ἡ, a faris comaſtus. a θηρίον, fera, & βρώσκω, comedo.

Θηριομαχέω, cum beſtuia pugno. f. ήσω. p. τεθηριομάχηκα. a. s. ἐθηριομάχησα, ας, ὁ. quod a θηριομάχος, ὁ, ἡ, qui cum fatis pugnat. compoſ. ex θηρίον, ὁ, τὸ, fara. Th. θήρ, fera, & μάχομαι, pugao.

Θηρίον, ὁ, τὸ, fara, beſtia. θήρ, ρός, ὁ, Æol. φήρ, fer æ.

Θηριοσύλητα, τὰ. feris tefartiſſima, ſoperl. a θηριόσυλος, farus.

Θηριώδης, ες, ὁ, ἡ, ferus, a. hinc θηριωδῶς, advarb. feriuo more.

Θηροφόνος, ὁ, ἡ, fericida. ex θήρ, ρός, ὁ, fara, & φόνος, occido. p. m. πέφονα.

Θηρώμενος, ὁ, ἡ, præſ. part. paſſ. a θηράω, vanor. Th. θήρ, ὁ, fara.

Θηρῶν, ὁ, ceptans, præſ. part. activ. ab eodem verbo, & them.

Θής, τός, ὁ, oparatius, ſervus, mercenriua, proletarius, Plutarch. in f. g. θῆσσα, ancilla. quaſi a θέω, facio; ut famulus a facio.

Θῆται, lactaſſe, a. a. inf. act per ſyncopen pro θηλάσαι. Sic θήσατο, ſuxit, pro θηλάσατο, 3. ſing. abr. 1. med. Jonic. a θηλάζω, lacto. Th. θηλή, ῆς, ἡ, papilla.

Θητεύσαντ, contemplati ſunt, Jonic. pro θεάσαντο, ας in α coalaſcaatibus, & s in σ varſo. a θεάομαι, ſpecto, f. ήσομαι. a. s. mad. ἐθεησάμην. a. s. opt. med. θεησαίμην.

Θησαυρίζω, thaſaurus extruo, congero, repono. f. ίσω. p. τεθησαύρικα. perf. paſſ. τεθησαύρισμαι. Hinc θησαυριστὴς, congeraodi prudentia. Th. θησαυρός, ῦ, thaſaurus.

Θησαυρός, οῦ, ὁ, thaſaorua, gaxa: litterarum monumaota, Xanoph. A τίθημι εἰς αὖρον, in creſtinum repono. Vel ab θεός, divea. or ſit diviſiarum rapoſitio. hinc θησαυρίζω, thaſeurizo.

Θητία,

Θησεύς, acc. ſing. a Θησεύς, έος, ὁ, Theſeus. nomen proprium.
Θήσω, 3. ſing. fut. 1. act. Θήσω, f. e. inf. act. a τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. ἔθην.
Θησόμεθα, Doric. pro θήσομαι, fut. 1. inf. act. a τίθημι, pono.
Θησόμεθα, Dor. & Æol. pro θησόμεθα, ponemus, 1. plur. f. 2. med. verbi τίθημι, pono.
Θησεύς, έος, ὁ, Theſeus. nomen proprium.
Θῆσθαι, lactare, contracte pro θήεσθαι, præſ. inf. Jon. pro θᾶσθαι. Sed olim per ſyncopen dici volunt pro θηλάζεσθαι, præſ. inf. paſſ. a θηλάζω, lacto. Th. θηλή, ἡ, papilla.
Θήσομαι, ponam. fut. 1. med. θήσω, fut. 2. act. in plur. θήσομεν, ponemus, verbi τίθημι, pono.
Θήσουσι, Dor. pro θήσουσι, ponunt, 3. plur. f. 1. act. a τίθημι, pono.
Θήσω, & Dor. θησῶ, ponam, f. 1. act. a τίθημι, pono.
Θῆτα, lervum, acc. ſing. a θής, θητός, ὁ, ſervus. θῆσσα, ἡ, ancilla.
Θητεύω, merceda ſervio. fut. εύσω. a θής, τός, ὁ, mercenarius.

Θ I.

Θιαγών, ὁ, panis, qui Diis proponebatur.
Θιάζω, choreo duco, tripudio. a θίασος, thiaſus.
Θίασος, ου, ὁ, thiaſus, ſaltatio, & pompa, quæ Baccho exhibebatur. Athen. l. 1. Virg. Ecl. 5. Inſtituit Daphnis thiaſos inducere Baccho. θίασος συναγω, Demoſth. Tum ſodalitas, ſocietas. Xenophon.
Θίβη, ης, ἡ, ciſtella ſcirpea inſtar arculæ. Exod. 2. Heſych. θίβη κλωστὸν τι κιβωτιδές, ὡς γλωσσογράφοι. Ducipoſſet a θέω, pono, ut ſit repoſitorium. Sed vide θίβρη.
Θιβρός, ἡ, όν, tuſtue ſub carbonibus: ferviduſ: item tener, venerabilis. forte a τίφρα, cinis, vel θέω, incendo. pro teneroſ, eſt q. a τιμβρός.
Θιγεῖν, aor. 2. inf. activ. θιγέμεν, Jon. pro θίγειν, præſ. inf. a θίγω, tango.
Θίγοντα, Dorie. pro θίγοντα, ἡ, tangens. præſ. part. f. g. ab eodem verbo.
Θίγοι, tange: Dor. pro θίγε, aor. 2. imperat. act. verbi θίγω, tango.
Θίγω, tangn, attingo. f. ξω, p. τέθιγχα. a. 1. ἔθιξα. a. 2. ἔθιγον. hinc θίξις, εως, ἡ, tactus. q. a θέω, pono. Tango manum apponens.
Θίς, aut θὶς, θινός, ὁ, ἡ, acervus, cumulus. Item littus. Eſt & θῖς, acc. ſing. pro θῖνα, a θῖς, littus. q. a θέω, pono, vel curro. aque enim ad littora confluit. Vel a θείνω, quod littora aquarum affuſu verberantur. Tradunt Grammatici θὶς pro littore acceptum eſſe f. generic, alias m.
Θεός, Deus, Cretenſ. a θείος.
Θηπάβροτος, malus, pro θρηπάβροτος, comeſtus a vermibus, vel timens, quæ θρίπες, & βρότος, enmedo.
Θηστόν, conjicio, Heſych. Puto e θίστις, vates, ot ſit vatis inſtar divinare.

Θ Λ.

Θλαδίας, ὁ, eunuchus, proprie, coi teſtes contuſi. a θλάω, frango.
Θλάσπι, εος, τὸ, thlaſpi, herba. a θλάω, quia fructus ejus quaſi conruſus.
Θλάσαι, 3. ſing. aor. 1. act. Poet. pro ἔθλασε, verbi θλάω, frango.
Θλάω, elido, frango. f. σω. p. κα. hinc θλάσμα, ατος, τὸ, fractura.
Θλιβίας, θλαδίας, ὁ, ſpado, cui teſtes τεθλιμμένοι, contuſi.
Θλίβω, arreto, ſtringo, contero, premo. fut. ψω. p. φα, cum acc. perf. paſſ. τέθλιμμαι. perf. part. τεθλιμμένος, preſſus. q. a θλάω. hinc θλῖψις, εως, ἡ, afflictio. θλιμμός, idem.
Θλῖψις, εως, ἡ, afflictio, anxietas, compreſſio. In ſacris litteris ponitur pro anguſtia, & tribulatione. Ad Hebr. 10. a θλίβω, premo.

Θ N.

Θνήσκω, Dor. pro θνήσκω, morior. θνήσκομαι, Dor. pro θνήσκομαι. & θνητός, Dor. pro θνητός, mortalis.
Θνητὰ μέλη, mortalia membra, nom. vel acc. plur. Dor. pro θνητός, mortalis, Dor. θνητός. Thema θνήσκω, morior.
Θνήξομαι, moriar. f. 1. med. a θνήσκω, morior.
Θάνος, ὁ, mors, corruptio. θανατηφόρος, ὁ, morticinus.
Θνῆσκον, moriebantur, pro ἔθνησκον, 3. pl. imperf. θνήσκοντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. a θνήσκω, morior.
Θνήσκω, morior, interficior. πρὸς τῶ θνήσκω, a te occidor. Lucian. fut. θανοῦμαι, ῃ, εται. fut. 2. med. θνήσομαι. p. τέθνηκα. pluſq. peſf. ἐτεθνήκειν, εις, ει. a. 2. ἔθανον, ες, ε. præſ. med. τέθναμαι. inde inf præſ. med. τεθνάναι, contract. pro τεθνάεσθαι. q. a θνάω, inuſit. quod quaſi θέω ἄνω, ſurſum rendo, ſcil. ad Deum, qui animam infuderet. Hinc θνητός, ἡ, ὁ, mortalis. θνήσκω, ὁ, ἡ, more; item pro capite. θνητόω, morte afficio. ἀθάνατος, ος, ὁ, ἡ, immortalis. ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. εὐθανασία, ας, ἡ, bona, & facilis mors.
Θνητῶν, gen. Jon. ο θνητός, ἡ, ὁ, mortalis. dat. plur. θνητοῖσι. Th. θνήσκω, morior.
Θνῄσκ', geait. plur. a θνητός, mortalis.

Θ O.

Θοάζω, celeriter moveor: a θοός, celer. reſideo Sophocli in Ædip. aliis curro, erro, inſanio, bacchor, feſtino, ut Interpr. Apollon. Rhod. aliis terreo: abſolvo: interficio: more figuli fingo.
Θοῖν, velocibus, dat. plur. f. g. Jonic. pro θοῖς, a θοός, ή, όν, celer, feſtinus.
Θοίνιλλα, ίδι, ίστι, a. 2. opt. med. Pnet. pro θοίνιλο, ᾶο, ᾶτο, tanquam a θέω, pro τίθημι, pono.
Θοίνη, ης, ἡ, epulum, convivium, cibus. raaquam a θέω, epulor. vel a θέω, pono, & οἶνος, vinum. Convivia enim erant maxime συμπόσια, combibia: hinc θοινάω, ήσω, epulor.
Θοινίζω, Jon. convivio exeipio.
Θοῖτα, vide in θέατα.
Θολία, ας, ἡ, petaſus, pilens faſtigiatus, umbella faſtigiata, umbreculum, five muſcarium. ex θόλος, ου, ὁ, ædificium, tholus.
Θολὲς, ὁ, ὁ, ſordes, fæx, atramentum ſepiæ. Etiam ſumitur θολὲς adjective, turbidus. hinc θολόω, turbo: θολερός, ᾶ, όν, turbidus. q. ab ἐλύω, perdo, quia τὸν ὕδατα, hoc perditur, & ejicitur.
Θόλος, ου, ὁ, ædificium, teſtudo, camera faſtigiata. Erat etiam θόλος locus, ubi Athenis ſervabantur ſcripturæ publicæ, & ubi ii, qui ex Prytaneo eſſent, cœnare ſolebant. Plut. in Apolog.
Θολόεντα, acc. ſing. part. præſ. a θολόω, turbo. Th. θολὲς, fax.
Θοὸς, ὁ, ὸν, celer, velox. q. a θέω, celeriter eo. Acuta enim ſubito penetrent.
Θόρε, deſilit, 3. ſing. aor. a. eſt. Jon. a θορεῖν, vel θόρω, ſalio. Sic θόρον, Jon. pro ἔθορον, imperf. vel a. a.
Θορὸς, ὁ, & θοή, ἡ, ſemen genitale. Teophr. Thema θόρω, ſalio.
Θορυβοῦντ, Dor. pro θορυβοῦσι, tumultuantur, 3. plur. ind. præſ. verbi θορυβέω, tumultuor.
Θορυβέω, tumultuor, perturbo, applaudo. Demoſth. 2. in Philipp. f. ήσω. p. τεθορύβηκα. imperf. ἐθορύβεον, ου. Th. θόρυβος, tumultus.
Θορυβίοις, nbſtrepat, 3. ſing. a. e. ſub. act. a θορυβέω, tumultuor.
Θορυβος, ου, ὁ, tumultus, turba. q. a θρέω, tumultus, & βοή, clamor, quia in tumultu clamor multiplex eſt.
Θορυβάντες, οἱ, tumultuantes, præſ. part. pl. num. m. g. a θορυβέω, tumultuor.
Θορύβεσθαι, libidine agitari, coitum appetere, q. πρὸς τὴν θορὴν ὁρμᾶσθαι, ad genitale ſemen exerceudum impetu quodam ferri.
Θόρω, ſive θορέω, ſalto, quaſi a θέω βῶ, curro, ob celeritatem motus. præſ. part. θόρων.
Θοῦ & θόρε, θόεσθαι, a. a. imperat. med. verbi τίθημι, pono. a. a. med. ἐθέμην.
Θουκυδίδης, ου, ὁ, Thucydides. in dativ. Θουκυδίδῃ.
Θοώδης, ους, ὁ, ἡ, impetuoſus, genu. ſing. a θοὴ, ῆος, ἡ. Th. θόω, ſalio.
Θόρος, ου, ὁ, impetuoſus, exiliens, libidinoſus. & in f. g. θοὴ. ab eodem themate.
Θοῦρος Συβαρίτης, Thurus Sybarita, nomen viri.
Θοῦνος, Pnet. pro θῶκος, ſedile, ſolium. a θουζω, ſedeo. Th. θοὶς, celer.
Θοῦριν, acc. ſing. a θοὺς, Thuon, nomen proprium.
Θοῦς, adv. celeriter, raptim, gnaviter. Odyſſ. ξ. Th. θοὸς, ὴ, όν, celer.

Θ P.

Θρᾴκη, ης, ἡ, Thracia.
Θρᾷκες, Thracum more, a θρᾴξ, Thrax.
Θρόνος, ου, ὁ, ſella, ſedes. Item tranſtrum: icamnom, ſubſellium Ariſtoph. in Plut. aſſula, tabula Poll. l. 10. Galeno laſanum, vas, quo recipiuntur excrementa. a θρόω, ſedeo.
Θρᾴξ, κός, & Poet. θρῇξ, κός, ὁ, Thrax. ab auctore ſic dict. hinc θρᾴκιος, & θρᾴκιος, ου, ὁ, Thraciue. θρᾴξ nomen avis apud Oppian.
Θρασεῖα, ας, ἡ, f. g. θρασὺς, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θράσσω, perturbo, vellico, Poet. pro ταράσσω, turbo, per ſyncopeo.
Θρασύγλωσσος, ε, ὁ, ἡ, Poet. qui audacia habet membra, ὁ θρασεῖα ἔχων γῆν.
Θρασυκάρδιος, audaci præditus corde, magnanimus, Heſiod. a θρασὺς, έος, ὁ, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & καρδία, ᾶς, ἡ, cor.
Θρασυμάχαο, gen. plur. Dor. pro θρασυμάχων, a θρασύμαχος, ος ὁ, audax in pugne.
Θρασυμόχανος, ω, ὁ, ὁ, Poet. & Dor. pro θρασυμάχανος, ω, ὁ, ἡ, audax machinator, qui conſilium init audax. Ex θρασὺς, audax. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.
Θρασύμαχος, ε, ῳ, ὁ, Thraſymachus, nomen proprium, q. eudax in bello. ex θρασὺς, audax, & μάχη, pugna.
Θρασυμάοιτο, acc. ſing. a θρασυμάων, ονος, ὁ, ἡ, audax. ex θρασὺς, audax, & μάω, moneo, exſpecto. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θρασυμήδεα, eccuſ. ſinguſ. a θρασυμήδης, ους, ὁ, Thraſymedes, nomen proprium.
Θρασύπονος, ο, ὁ, ὁ, Poetic. ὁ δὲ πᾶς πονος θρασὺς, qui labores audaciter adit, & tolerat.
Θρασὺς, εῖα, ὺ, audax. a θαρρέω, audeo. Th. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.
Θρύπτω, frango, ferio. hinc θρυπτὸς, ή, όν, fragilis. q. a θλάω, contundo.
Θρόω, ſedeo. f. ήσω. aor. 1. med. ἐθρησάμην. aor. 1. inf. med. θρήσασθαι.
Θρῄσσα, ης, ἡ, Dor. pro θρῄσσα. legitur & θρῄσσα, vel τσα, Threſſa.
Θρέμμα, ατος, τὸ, pecus, omne, quod alitur, pro θρέμμα, a τρέφω, alo. f. ψω. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Θρέξωσιν, cucurri, vel cucurrerunt, 1. ſing. vel 3. plur. a. 2. ind. act. Poet. pro ἔθρεξα, vel ἔθρεξαν, verbi τρέχω, curro. f. Θρέξω. p. δεδράμηκα. aor. a. ἔδραμον. p. m. δέδραμαι. Alii volunt eſſe imperf. act. verbi Θρέξκω, idem ac τρέχω, curro.

Θρέξω, fut. 1. act. verbi τρέχω, curro.

Θρεπτήρια, τὰ, edocationis præmia. Th. τρέφω, alo. ſ. Θρέψω.

Θρέττε, barbar. pro Θαλῆτα. Ariſtot. & Heſych. Θρεττὸν, τὸ ἀνδρεῖον, ἢ Θρασύ.

Θρέψαι, aor. 1. paſſ. Jon. a τρέφω, alo. a. 2. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Θρέψαι, aor. 1. inf. act. Θρέψαι, a. 2. ſingul. aor. 1. opt. med. ejuſdem verbi.

Θρεψάμενος, ὁ, aor. 1. part. med. ejuſdem verbi τρέφω, alo.

Θρέψαντα, aor. 1. part. act. ſ. g. Θρέψαι, pro ἔθρεψα, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. ejuſdem verbi.

Θρέψον, uutri, aor. 1. imperat. act. Θρέψω, f. 1. act. a τρέφω, alo.

Θρέψω, alam, ſ. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Θρέω, vel potius Θρέομαι, tumultuaodo clamo, ſeu loquor. bioc Θρόος, a, ὁ, clamor.

Θρηϊκος, η, ὁ, Thracius. a Θρῇξ, κός, Joo. pro Θρᾳξ.

Θρῇξ, Jou. pro Θρᾷξ, quod pro Θρῄξ, Thraa.

Θρίαι, ης, ἡ, Thracia, oomen regioois. Θρικηθεν, adv. ex Thracia.

Θρικῶν, genit. plur. Joo. pro Θρᾳκῶν, a Θρᾷξ, Thrax.

Θρίαιν, præſ. imperat. activ. a Θρίαιξ, lamentor.

Θριαίου, lamentor, odas logubres eaoo. imperf. ἐθρίαιον, ων. fut. ήσω. p. τεθρίαικα. aor. 1. imperat. act. Θρίαιον, ατω, plange. Them. Θριᾶς, ος, ὁ, luctus.

Θριᾶς, ος, ὁ, & Θριᾶς, ᾶος, τὸ, luctus, plauctus. q. a Θρέω. alii a Θραύω, frango. quod luctus animum frangat.

Θριαῖσι, 3. plur. præſ. ind. act. Θρίαιν, lamentor.

Θρίδαξ, ακος, ὁ, ſcabellum pedum. q. a Θράνος, ſella. Them. Θρᾶν, fedeo. ſ. ησω.

Θρησκεία, ας, & Jonic. η, ης, ἡ, religio, cæremonia, ſuperſtitio: modo io bonam partem, modo malam oſurpatur. a Θρησκεύω, religioſe colo, veneror.

Θρησκεύω, ſuperſtitioſe Deum colo, veneror, colo. q. Θεῷ εὐσεβεῖν, Deo placere. ao a τρέω, timeo? Vulgo a Θρᾷξ, Jon. Θρῇξ, Θρηκὸς, Thrax, quod apud Thraces Orpheus cultum Deorum invenerit. Hioc Θρησκεία, ſuperſtitioſus Deorum cultus. ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, cultus divinus, quem quis ſua ſponte elegit.

Θρῄσκω, a, ὁ, religioſos. Th. Θρησκεύω, colo.

Θρίγκιον, ου, τὸ, ea pars currus, cui onera imponuntur, Heſychius. an a Θρῆνυς, federe?

Θρῖοι, οἱ, calculi, quos ſortilegi in urnam mittunt. an a Θρύπτω, frango, quia fragmenta lapidum? aut quod eis frangant dubitationem? Θριβόλος, qui Θρῖας βάλλει, ſortilegus. Hinc Θριβόλαι, vaticinari. Ovid.

Θριαμβεύω, triumpho de aliquo, triumphare facio, cum acc. f. εύσω. aor. 1. part. Θριαμβεύσας, αντος, ὁ, a Θριαμβος, triumphus.

Θρίαμβος, α, ὁ, triumphus. Θριαμβεύω, triumpho. Qui enim triumphabant, ſolebaot cum Θρίαις ἀμβαίνειν, eum tollis, ſeu ſella troode iacedere; vel a Θρίον, folium, & ἀμβαίνω, circumeo. Folia enim laurioa victorum tempora olim circumibaut, & ornabaat. Hiac redimitus tempora lauro. Suidas ducit a Θρίαμβος; id eſt Poetarum furor.

Θρῖγκος, ſeu Θρῖγκις, ιδος, ὁ, pinna, ſeu corona murorum, & quaſi capillus, ſeptum, vallum, templum. a Θρίξ, quia ut capillus muri. Dicitur & τριγκὸς, & τρίγκος. Θριγκόω, ſepio, χαρακῶ.

Θρῖδαξ, ακος, ἡ, lactuca, herba oota. q. a Θρίον, δος, & ἴδομαι, quod oito ſua expandat folia. Vel ſit quaſi Θρίκαξ, quod tota berba ſit fere ſolia; radicula ejus oegligatur. ceiim a Θοάω, & δαίομαι, quod fedeas quaſi admordeat bumum.

Θρομβὸς, γογγυσμὸς, murmor. Heſych. an a τρόμος, ſtrido?

Θρόνιξ, ακος, ὁ, centilabrum, vanuus, vanoulus: tridens, eribrum. Alii leguot τρόνιξ.

Θρὶξ, τριχὸς, ὁ, capillus. dat. pl. Θριξὶ. q. a Θριξω, meto; quod ubi ea erevit, denuo tondeatur, ut ſit quaſi Θέριξ. hinc τριχώδης, ους, ὁ, ἡ, pilooſus. τριχωτὸς, ἡ, ὁ, idem. capillus ergo eſt, ut ἀθέριξ, ariſta, a Θερίζω, meto.

Θρίον, τὸ, ſolium ficus, frons iuoulaea. q. a Θρύω, ſono. ficuloeæ ooim frondes valda crepaot. Item membraua cerebri ſimilis folio ficulneo. Item genus edulii apud Athenienſes, ex lacte, adipe ſuillo, & ſemidalide, quod in ſici ſoliis coquebatur. Ariſtoph. in Achar.

Θρόος, ὁ, eſtremus rudens, qui laxatur primum in prora, vento fayente. An vero Θρόος, quia io Θόαι, janua, navis? aut ejus vi navis excitatur ad curſum, ad τὸ Θορὸν? pl. Θρόοι, nautici funes. Ariſtoph. in Equit.

Θρόμβος, turbo: dico, refero, edo, ſnno. Sophocl. ſ. ήσω. p. τεθρόμβηκα. quod a Θρόος, ου, ὁ, clamor tumultuantium, quod a pint. med. τίθρομαι, verbi Θρέω, vel potius Θρόομαι, tumultuando clamo.

Θρομβοῦμαι, turbatum eſſe, a. 1. ioſ. paſſ. Θρομβοῦς, a. 1. part. paſſ. a Θρόμβος, turbo, tremefacio.

Θρόμβος, α, ὁ, grumus, ſanguis coagulatus, gutta: fragmeatum. Dioſcor. lib. 1. q. a Θρύπτω, quatenus eſt πτῶσις. τρόμος, nutrio, coagulo. Quid ſi ducamus a Θραύω, fraogere, ut ſit fruſtum coagulatum?

Θρόνα, ης, ἡ, flos, roſa, pigmeotum. o. a Θρόνος ἄτου, quod ſurſum q. ſaliat e terra. vel a Θρόνος, quod ioſideat plaotæ. aut a Θρύπτω, quod frangi ſoleat in ſolia. aut a Θρόνος, quia ſoliooſa. Item pigmeotum, veneoum, Theocr. A Cyprüs vocantur Θρόνα veſtes inſigoiter variegatæ; a Theſſalis animalia maculoſa. Cul. l. 9. c. 9.

Θρόνος, α, ὁ, thronus, ſolium, regnum. quaſi a Θράω, ſedeo. præt. med. τέθρονα. unde Θρόνος, & per epeotheſin τὸ ν, Θρόνος.

Θρόος, α, ὁ, tumultuoſos clamor. a Θρύω, clamo.

Θρυαλὶς, ίδος, ἡ, ellychnium. berba, cujus folia ſont apta ad ellychnia. q. a Θρύω, & ἅλλομαι, quod caleat, ac ſurgat. Item ellychnium, locus, ſavilla, lucerna Poll. l. 10. radius Ariſtophani.

Θρυγανίζω, frico, ſcabo, ſcalpo. q. a Θρύω τῷ κηρῷ, ſonare radendo. an a Θρύπτω, & γανόω? ut ſit januam gemere, aot ſtridere. an a Θρόνος, & γάνος, ut ſit ſonare facere?

Θρυλέω, idem ac Θρυλλέω, divulgo.

Θρυλλίζω, & Θρυλλίσσω, ſuſorro, murmuro: tero, comminuo, frango. Them. Θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurros.

Θρύλλος, ου, ὁ, ſuſurrus, mormur, tumultus. q. a Θρύω, ſono. hiac Θρυλέω, & Θρυλλίζω, ſuſurro, murmuro. πολυθρύλητος, η, ὁ, ἡ, multum celebratus.

Θρύον, α, τὸ, juncus, herba paluſtris, ulva. q. a Θρύπτω, quia fragilia. Eſt & ellychoium.

Θρυπτόμενος, ὁ, contritus, præſ. part. paſſ. a Θρύπτω, frango.

Θρύπτω, fraogo, comminuo, frio, mollio, fraago loxu. ſ. ψω. p. τέθρυμμα. perf. paſſ. τέθρυμμαι. hiac Θρύμμα, ατος, τὸ, fragmentum. τρύος, ους, τὸ, idem. τρυφὴ, ῆς, ἡ, delicia. τρυφάω, delicate vivo. q. a Θρύπτω, fraago.

Θρύπτω, ſalio, ioſilio: curro: cado: gigno, Heſchyl. hine Θρυπτὸς, ὁ, ὁ, tumulus, locus eminens. quaſi a Θρόνος, ſalio.

Θρύπτω, genero. Plato in Timæo.

Θ Υ.

Θύα, ἡ, arbor quadam odora, thya dicta, quæ & Θύον, & Θυΐα, & Θύος. Theophr. l. 5, c. 5. hiſt. plaot. a Θύω, ſuffio.

Θυάζω, Orgia celebro: ſacrificeo. Thema Θύω, ſacrificeo.

Θυάτης, ὁ, ſacrilegus, ſacrorum depeculator. Heſych. Legendum credo Θυήρατης.

Θύαρος, lolium, Dioſc. l. 2. c. 23. an quod cum imperu naſcitur, & velut currit inter fruges, a Θύω, vel Θέω? an quia eas Θύει, occidit?

Θυάς, άδος, ἡ, Thyas, ſacrificula Bacchi, quæ furore percita fertur. Scribitur etiam Θυὰς, & Θύας, q. a Θύω, θύομαι. Symmachus Θυὰς interpretatus eſt, quos Græci ſoleot ἐνθουσιάσας appellare, id eſt, qui extra inſpiciunt, & ex iis veotura prædicuot, Hicron. in c. 2. Daoiel.

Θυάς, ήτεσσα, ſolemnis. quaſi a Θύω, ſacrifico.

Θύας. Quod eſt Daa. 2. 27. τὸ μυστήριον ὃ ἔστι σοφὸν γαζαρηνῶν, Symmachus vertit Θεῶν.

Θύατρα, ων, τὰ, nomen urbis, Tyatira. Gr. victimas abſumens.

Θυαὶ, ſuffio. a Θύω, id eſt θύμιῶ.

Θυγάτηρ, ὁ, filia, nata. geo. ἔρος, ῆρος, ſcc. Συγατέρα, ατρα. voc. ὦ Θύγατερ, dat. plur Θυγατράσι. q. a Θύω, & γάω, quod celeriter ſuccreſcat: vel a Θύω, eum impetu moveo, & γαστήρ. Fœmellæ enim citius in utero moventur, quam mares.

Θυγάτριον, ου, τὸ, filiola. a Θυγάτηρ.

Θύε, ούεσθαι, 3. ſingul. impert. Jon. a Θύω, macto: imperu ferot.

Θυέεσσι, ſuffimentis, dativ. plural. Poet. a Θύος, εος, τὸ, a Θύω, macto, ſacrifico.

Θύει, infanit, 3. ſiog. præſ. ind. a Θύω, impero ferot. præſ. inf. Θύειν.

Θυείον, ας, ὁ, mortarium, pila, ἴγδις. Puto a Θύω, vehementer moveo, aoc ab odore aromatum. nam Θύος eſt odor.

Θύελλα, ης, ἡ, turbo, procella. q. a Θύω, & ἅλλω, quod ruens volvitur. Vel a Θύω, & ἄελλα, procella. an a Θύω, impetuoſe tuo?

Θύεσσι, dativ. plur. Poetic. pro Θύεσι, Θύος, εος, τὸ, victima, ſuffimentum. a Θύω, ſacrifico.

Θυέστ', pro Θυέστα, voc. ſiog. a Θυέστης, α, ὁ, Thyeſtes.

Θυέτω, ſacrificet, præſ. imperat. activ. a Θύω, ſacrifico.

Θυήεις, ιεσσα, ὁ, redolens ſuffimentis. a Θύω, ſacrifico.

Θυηπόλος, ου, ὁ, qui thura adolet, ſacrificus. a Θύος, εος, τὸ, ſuffimentum, & πολέω, id eſt κυλέω, uro.

Θυηλὰ, an potius Θυελὰ, ῆς, ἡ, libamenta, primitiæ ſacrorum. a Θύω, ſacrifico.

Θυηλὴς, dativ. plur. a Θυηλὰ, ſacrificium.

Θυελὰ, ῆς, ἡ, ſacrificium, varicinium, aruſpicium, libamenta: arcula, in qua odoramenta recoaduotur. a Θύος, εος, τὸ, victima. Th. Θύω, ſacrifico.

Θυήτελες, α, ὁ, ſacr ficus. a Θύος, εος, τὸ, victima. quod a Θύω, & τελέω, verſu.

Θύϊνος, η, ου, thyinus. a Θύα, thya, arbor quadam odora.

Θύϊνος, η, ὁ, vas, io quod coojiciuotur Θύα, id eſt, ſuffimeota.

Θύλακος, α, ὁ, vel Θύλαξ, ακος, ὁ, ſaccus, ſere ſcorteus, ubi faſina, vel paoais: paoarium: vagioa feminis: ecſtium area, Poll. l. 7. culeus, utriculus, folliculus, Gaza. quaſi φύλακος, quod in eo aliquid cuſtodiatur.

Θυλακοτρῶξ μῦς, mus, vel locuſta, quia laccos eſcarios τιτρώσκει, id eſt, rodit.

Θύλημα, ατος, τὸ, farina, quæ Dis θύεται, ſacrificatur, irrorato vino, & oleo.

Θύμα, ατος, τὸ, odoramentum, facrificium,

cium: victima, hoſtia. hinc Θυμιάω, ſuffio. Θυμίαμα, ſuffimentum. Θυμιατήριον, thuribulum. Th. Θύω, ſacrifico.

Θυμαλγέω, acc. ſing. a Θυμαλγὴς, ἐῶν, ὁ, ἡ, affereas dolorem animo. ex Θυμός, ὁ, animus, & ἄλγος, εος, τὸ, dolor.

Θυμάλωψ, ſcintilla, carbo, titio ambuſtus, Ariſtoph. in Achar. a τύφω, uſtulo. fut. Θύψω. unde Θύψις, oſtio.

Θυμαρέα, gratam, acc. ſing. a Θυμαρὴς, ἐῶν, ὁ, ἡ, gratos, placitus. hinc Θυμαρίη, alicujus animo placeo. quod ex Θυμός, animus, & ἀρὼ, apto.

Θύμβρα, ας, ἡ, thymbra, herba odorata. Plin. l. 19. c. 8. eoolla, & ſatureja. forte ἀπὸ τῆ Θύω, oh fragrantiam. hinc Θυμβραῖος.

Θύμβρις, ιδος, Heſych. eſt nomen fluvii, nempe Tyberis. hinc Θυμβρὶς αὐδὴ, Romana vox.

Θυμέλη, ης, ἡ, altare, abi Θύονται, ſacrificantur. ſpecialiter ara Bacchi poſt orcheſtram: tum farina, quæ in ara offertur: ſcena, theatrum. Item ſcenæ pars illa, in qua ſont thymelici, id eſt, ludii, citharœdi, tibicines, ſymphoniaci, ſimilesque artifices, qui ſuas per orcheſtram præſtant actiones. Poll. l. 4. polpirum: ara Cæl. l. 5. c. 8.

Θυμελικὸς, ἡ, όν, ad thymelen pertineas, in thymele verſans, ludeae, theatriens, Iſid. 18. orig. cap. 44.

Θυμηγορέω, animum recolligo. q. Θυμὸν ἀγείρω, animum colligo.

Θυμηδέω, Poet. præſ. ind. animo lærari. Ex Θυμὸς, animus, & ἥδομαι, delector. Th. ἡδὺς, ſuavis.

Θυμήρης, & in i. g. Θυμήρετος, a. 1. part. act. verbi Θυμάω, iraſcor. ſ. Θυμηθὴς. a. 1. act. ἐθύμηρα, quod a Θυμὸς, ὁ, ἡ, animus, ira.

Θυμήρης, & Θυμαρὴς, ἐῶν, ὁ, animo conveniens, gratus. q. Θυμῷ ἄρω. ab ἀρὼ, apto. Θυμαρὴς ἐῶν, idem.

Θυμιάζω, ſuffitum facio, odores incendo. fut. άσω. perf. act. τεθυμίακα. perf. paſſ. τεθυμίαμαι, σαι, ται, Th. Θυμάω, idem. vel a Θύμα, ſuffitus, quod a Θύω, ſacrifico, ſacria operor.

Θυμίαμα, ατος, τὸ, ſuffitus, vapor, ſuffimentum.

Θυμιατήριον, α, τὸ, thuribolum, acerra: item altare ſuffitus. Eſt & fidus cæleſte hujus nominis. Procl.

Θυμιάω, ſuffio, odores incendo, ſuffumigo. q. a Θύμα, ſacrificium. inde Θυμίαμα, ſuffitus. Θυμιατήριον, acerra.

Θυνιῶτας, Jon. & Dor. pro Θυμιᾶτας, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. a Θυμιάω, adoleo, ſuffio, ſuffumigo.

Θυμοβορέω, aoimum exedo triſtitia. Heſiod. ex Θυμὸς, animus, ira, & βορὰ, pabulum.

Θυμολέοντα, acc. ſing. a Θυμολέων, οντος, ὁ, leoonio aoimo praditus. ex Θυμὸς, aoimus, & λέων, leo.

Θυμομαχέω, inſenſo animo bellum gero, cum dat. animoſe dimico. Diodor. animo pugnam meditor. Act. 12. ſ. ἠθυμομάχηκα. ex Θυμὸς, & μάχομαι, pugoo.

Θυμοξέλμια, ἡ, confeitur ex thymo trito, & exalme, id eſt, acida muria, ſeu ſalſo aceto. Dioſc. l. 3.

Θυμοραιστὴς, & Poet. dialyſi Θυμοραϊστὴς, animum deſtruens. ea Θυμὸς, aoimus, & ῥαίω, deſtruo.

Θυμὸς, ὁ, ὁ, animus, mens, ira. q. a Θύω, cum impetu feror. Menr eoim eſt velociſſimum. Θυμὸν δακὼς, animum mordens, id eſt, reprimens. Ariſtoph. Θυμὸν φέρω ἐς τὴ χωρὶν, aaimum intendo in provinciam, Thucyd. Hinc Θυμώδης, ους, ὁ, ἡ, animoſus. Θυμώδης, animoſus, iratus. Θυμόομαι, & Θυμόω, iraſcor.

Θύμον, ε, ὁ, five Θύμος, ὁ, τὸ, thymna, herba, Dioſc. l. 2. a Θύω, ſuffio, quia odorata. eæpa agreſtia, porrum, Ariſtoph. in Plut. Item verrucæ aomen, ſeu ulcerie inſtar ſabæ Ægyptiacæ, quæ thymi florem repræſentat. Ruel.

Θυμοῦχος, dat. plural. præſ. part. paſſ. a Θυμὸν, ad iram provoco.

Θυμορρόφων, ωνος, ὁ, aoinum labefactans, permiciofus aoimo, ad mortem pertinene. ex Θυμὸς, animus, & ῥόφω, quod a ῥέθω, corrumpo.

Θυνὸν, ῶ, ad iram provoco, concito, iacito. ſ. ύσω, perf. τεθύωκα. præſ. paſſ. Θυμόομαι, ώμαι, excandeſco. præſ. part. paſſ. Θυμούμενος, α, ὁ. præt. ind. paſſ. τεθύωσαι. a. 1. paſſ. ἐθυώθην. Th. Θυμὸς, ira, animus.

Θυνωθὴς, ἦς, aor. 1. part. paſſ. Θυμωθὲν, 3. ſing. n. e. ind. paſſ. Jon. a Θυμὸν, ad iram provoco. Θυμωθῆναι, a. 1. inf. paſſ.

Θυὸν, imperf. Jon. pro ἔθυον, curtebat. Poreſt etiam eſſe præſ. imperat. verbi Θυάω, idem ac Θύω, eum impetu feror.

Θύννος, α, ὁ, thyonus piſcis. q. a Θύω, pro ὁρμῶ, quia circa ortum canie æſta agitatur. Θυννὸν, ου, τὸ, ſacrum, quo piſcatorer Neptuno thynnum immolabant in ſpem felicioris capturæ. Cæl. Θυννοσκοπῶ, thynoos capto, obſervo, Ariſtoph. in Equit. Θυννοσκόπαι, thunnarii Gazæ, id eſt, qui thonoos piſces obſervant, & capiunt. Θυννοσκοπία, accipitur pro accurata, & inconaiventi obſervatione.

Θυόντ', pro Θύοντα, acc. ſing. præſ. part. verbi Θύω, propero. Θύω, idem.

Θυόω, eum impetu feror, propero, feſtino. Th. Θύω, idem.

Θυόντος, gen. ſing. a Θυόεις, εντος, ὁ, odorus. Th. Θύω, ſuffio.

Θύοντα, Doric. pro Θύουσα, ruens, furens, præſ. part. a Θύω, eum impeta feror.

Θύος, ειος, præſ. part. act. n. g. a Θύω, eum impeta feror.

Θύοντι, Doric. pro Θύουσι, ſacrificeant. a Θύω, ſacrifico.

Θύος, εος, τὸ, ſacrificium, ſuffimentum. Iode thus. Θυόεις, Θυώδης, odoratus. a Θύω, ſacrifico.

Θυοσκόος, α, ὁ, aruſpex, qui intelligit ea, quæ per igoita ſacrificia ſignificantor, Ariſtoph. in Eqoit. ἀπὸ τῆ θύειν, Jon. pro τοῦ, intelligo. vel a Θύος, & σκέω, id eſt, σκέπω, quod ſacra adolet.

Θύρα, ας, ἡ, janua, oſtium, fores. οἱ ἐπὶ τῇσι Θύρῃσι τῇ βασιλέος, oſtiarii Regis. Plut. in Themiſt.

Θύραζε, adv. foras. Θύρηθι, prompte. q. ad foree. Θύρηφι, foris. Th. Θύρα, janus.

Θυρὼν, Dor. pro Θυρῶν, gen. plural. a Θύρα, jaoua.

Θύρηθι, Ariſtoph. in Pace, expon. ἐξ ὁτοιοῦν, id eſt, prompte, quaſi ad Θύρας, fores.

Θυρόσω, extra fores ago. a Θύρα, janua.

Θυράων, gen. plural. Æol. pro Θυρῶν, a Θύρα, janus.

Θυργανέω, Heſych. κρίνω, judico.

Θυρεὸς, ὁ, ſcutum, a ſimilitudine januæ. Eſt & ſaxum claudens ſpeluocæ ingreſſum. Phryn.

Θύρετρον, α, τὸ, janoa, oſtium, veſtibulum. Poet. Th. Θύρα, idem.

Θύρνον, α, τὸ, portula, oſtiolum, & feneſtra. Ariſtoph.

Θυρὶς, ίδος, ἡ, oſtiolum; item feneſtra: cellula Gazæ. Θυρὶς, ſoribus munio.

Θύσσος, α, ὁ, thyrſus, haſtula frondibus veſtita, baculus Bacchicus. a Θύω, quia agitur a veoto.

Θυρσὶς, ἴδος, ἡ, nuptialis corona.

Θύρωμα, ατος, τὸ, jaoua, oſtium. a Θύρα.

Θυρωρὸς, οῦ, ὁ, januæ cuſtos, janitor, pro Θυωρὸς. ex ὀρὼ, ῶς, ὁ, coſtos. vel ab ὄρα, ας, ἡ, cura, & Θύρα, ας, ἡ, jaoua. Tum Dores ω mutaot io ω.

Θύσαι, ſacrificare, aor. 1. inf. activ. a Θύω, ſacrifico. Item rami: thyrſi, id eſt, ſacra Bacchica. Pariter omnia, quæ ad imitatiooem faciunt. Euſtath. Iliad. ζ.

Θύσανος, εἰ, fimbriæ, villi, ſeu nodi a ernmenis depeodentes. hiac Θυσανόεις, & Θυσανώδης, fimbriata. q. a Θύσαι, moveie, quia mobilis.

Θύσαω, fut. 1. inf. act. a Θύω, macto.

Θύσθλα, τὰ, ſacra, liba. a Θύω, ſacrifico.

Θυσιαστήριον, α, τὸ, altare. ejuſd. them.

Θυσίαιον, geair. plur. Æol. pro Θυσῖαι, a Θυσία, ας, ἡ, ſacrificium. Them. Θύω, ſacrifico. inde & Θύσιμος, η, ον, ſacrificabilis.

Θύσκη, ης, ἡ, ſcapha, recipiens τὰ Θύματα, ſacrificia, quæ Diis offeruntur. Θύσκη, acerra, mortariolum.

Θυσσανόεις, & in ſoem. gen. Θυσσανόεσσα, fimbriatus, a. Them. Θύσανος, fimbriæ.

Θύσσω, quatio, moveo, extendo. a Θύω.

Θυσίας, άδος, ἡ, ſacrificia, ſacrificalis. a Θύω, ſacrificio.

Θύω, macto, ſacrificio, ſacris operor, odores acceodo. ſuffio, epulor: feſtiano: impetum facio: ruo. Athen l. 7. Heſiod. ſ. Θύσω. p. τέθυκα. aor. 1. imperat. act. Θύσον, άτω. perf. paſſ. τέθυμαι. aor. 1. paſſ. ἐθύθην, ης, η. Hinc Θυσία, ας, ἡ, ſacrificium. Θυσίλεως, ης, ὁ, altare. ἐθυλλάθυτο, α, τὸ, idolis immolatum. q. a Θύω, facio.

Θύω, impetu feror, terveo. quaſi a Θύω, curro.

Θύων, præſ. part. act. a Θύω, quod vide.

Θυώνα, ας, ἡ, Dor. pro Θυωνὴ, ης, ἡ, eadem quæ Semele, Θυὼ τὴ Θύω, ὁ ὁρμῶ, ὁ μαίνεσθαι.

Θυωρὸς, ὁ, meoſa, quæ ſaeris uſibue dicatur, Laert. quia Θύρα ὠρὰ, id eſt, φυλάττει, tenet, & ſervat ea, quæ Diis Θύονται, ſacrificeantur. Θυωρὶς, idem. Θυωρίτης, ὁ, qui ad meoſam illam miniſtiat. Θυωρεῖσθαι, eſt ἐκκηδεῖσθαι.

Θυῶσα, ἡ, præ libidine geſtiens.

Θ Ω.

Θῶ, contractum ex Θάω, eſt pono, colloco, unde τίθημι. item curro. Contractum ex Θάω, ſignificat nutrio, lacto: item coeno, epulor: fruor: mulcto, dejicio.

Θῶ, Θῇς, Θῇ, a. 2. ſub. act. a τίθημι, pono. a. 2. ἔθην.

Θὼς, ῶτος, ὁ, jactura, mulcta, damnum. Odyſſ. β. q. a Θῶ, pono. hinc ἄθως, ος, ὁ, ἡ, impuois.

Θὼθ, September apud Ægyptios. Plut. in Rom.

Θῶκος, idem ac Θάκος, α, ὁ, ſedile. Th. Θάω, ῶ, ὁ, celer.

Θωμᾶς, ᾶ, ὁ, Thomas, nomen Apoſtoli. Hebr. geminus. Eſt & Θωμᾶς, ἄβυσσος, ἢ ὀδύμος.

Θῶμεν, 1. plur. a. 2. ſub. act. Θῶ. a τίθημι, pono. ſ. Θάω. a. a. ἔθαμεν.

Θωμίζω, vel Θωμίσσω, funiculis ligo, flagris cædo. Θώμιγξ, ὁ, funicolus reauis, laqueus. Suid.

Θώμιγξ, Heſych. μαθὼς. puto a Θωμὸς, at ſit congregatio nummorum.

Θώμιτα, Att. pro τὰ ὥμιτα, dimidium. Heſiod. Interpr. ut Σάτυρος, pro τὸ σάτυρον.

Θωμὸς, ὁ, cumulus, ariſtarum accervus. Theopht.

Θώμων, epulor, inebrior. refer ad Θάω.

Θωπεία, ας, ἡ, adulatio, blanditiæ. Plato.

Θωπεύοντας, oomin. plur. præſ. part. a Θωπεύω, idem ac Θώπτω, aſſeotor.

Θώπτω, adulor, cavillor, aſſentor, irrideo; colo, inſervio. hinc Θώψ, aſſentator. q. a Θάω, video cum admiratione, & ὤψ, faciee. Aſſentatorie enim eſt alioe reſpicere, & admirari mendaciter. Vel potius a Θάω, Θῶ, nutrio, epulor. victus enim cauſa blandiuntur κόλακες, adulatores. unde hi a κόλαξ, id eſt, cibo. hioc Θωπεύω, aſſentor, adulor. Θωπεία, ης, ἡ, aſſentatio.

Θώραξ, ακος, ὁ, thorax, veſtis, qua tegitur pectus, lorica. quaſi a Θώρω, ſalio. vel a Θάω, calefacio, quia ibi cor. hinc Θωρακίζω, thorace munio, armo. Θωράσσω, idem. Θωράκιον, α, τὸ, lorica.

Θωρηκοφόρος, ὁ, Jon. pro Θωρακοφόρος, thoracem ferens. ex Θώραξ, thorax, & φέρω, fero.

Θώρηξ, Joo. pro Θώραξ, pectue. acc. ſing.

θώρηξ. inde θωρήσσω, pectus lorica munio. θωρῆκες, κτος, ὁ, not. t. part. act.

θωρήσσετο, armabetur, 3. sing. imperf. pass. Jon. a θωρήσσω, armo. f. ξω. p. τεθώρηκα. a. 2. pass. ἐθωρήχθην. ab eod. them.

θωρηχθείς, έντος, ὁ, & In acc. θωρηχθέντ', pro θωρηχθέντα, a. 2. part. pass. θωρηχθῆναι, a. 1. inf. pass. ejusd. verbi, & them.

θώς, θωός, ὁ, animal lupo simile, lynx: lupus cervarius Gazæ: thos Plinio l. 8. c. 34. a θόω, curro; vel a θοός, celer.

θώσσω, Dorice, convivari.

θωπεύω, isrideo, cavillor. Hesych.

θώτερον, Dor. pro τὸ ἕτερον, alterum.

θῶυμα, ατος, τὸ, miraculum, Jon. pro θαῦμα. hinc θωυμάζω, miror, ut & θωυμάσσω, admirandus, & θωυμαστὸς, admirator: tum & θωύμαστος, admirandos. Sic οὔνεκ, pro οὕνεκ.

θωύσσω, f. ξω, clamo, lætro, vociferor, impetu belluino ferar. ἀνὰ θωύσσω, clamore canes excitare. Eurip.

θωὸς, ὴ, όν, mirabilis, e. io plus. u. g. θωϊτὰ, pro θωμαστὰ, Jon. q. a θωΐσσω. Th. θωυμάζω, miror.

θώψ, ωπὸς, ὁ, adulator, assectator. Suid.

I.

I Nonæ apud Græcos litteræ nota, in numeris est denarius. Ἰ, ipse, unde genitivus οὗ.

Ἰᾶ, vox, clamor. quasi ab ἰάω, clamo. Ἰᾶ, via, violentia. ea ἶς, robur. Ἰᾶ, sola, ex οἶα. vide οἷος, & ὅλος. Tum & ἶς ex μία esse possit, abjecto μ. ἶα Hesychio tela, τὰ βέλη. flores, violæ Theophrasta. Est & Ἴα, nomen Dei apud Hebræos.

Ἴαβοῖ, dolentis interjectio. ut αἰβοῖ.

Ἴαϊρος, ου, ὁ, nomen viri, Jairus. Hebr. illuminabit.

Ἰαθῆναι, ης, a, fanatus fui, a. 1. ind. pass. ἰαθήσομαι, ῃ, σται. f. 1. pass. ab ἰάομαι, fano, medeor.

Ἰαίνεται, gander, 3. sing. præs. pass. ab ἰαίνω, exhilaro.

Ἰαίνω, eelefacio, liquefacio, liquo, perfundo, safolvo. Theocr. q. ab ἴα, vis. calos enim est fortis qualitas. Vel ab ἴη, læte acclamatio in hymnis. Est & ἰαίνω, ad iram concito. Hasych. liquo.

Ἴακχος, ου, ὁ, Iacchus, Bacchus, aut Ipsum festum, Aristoph. hymnus, canticum, Plutarch. in Themist. ἰακχάζω, bacchor. ἰακχάζουσι φωνὴ, vocem tollunt, bacchantur. Herod.

Ἰακὼβ, ὁ, nomen viri ἄλλοτε, Jacob. Hebr. plantam tenens.

Ἰάλεμος, ου, ὁ, Jalemus, vir, qui in carmine ineptus, ac frigidus. carmen lugubre: Apoll. lib. 4. Item carmen Apollini sacrum. Item miser. q. ab ἰάλλω, projecto.

Ἴαλλον, ες, ε, imperf. act. verbi ἴαλλω, mitto, volo, as.

Ἰάλλω, f. λῶ, mitto, emitto: volo, as, Hesiod. appeto: tribuo, a. Argun.

Ἰάλμενος, ου, ὁ, Jalmenus, nomen proprium viri.

Ἴαμα, ατος, τὸ, fanatio, remedium, medicamentum. ab ἰάομαι, fano.

Ἰάμβικος, ου, maledicus, convitietor. Hesych.

Ἴαμβος, ου, ὁ, jambus, pes metricus, vel carmen, Aristoph. quasi ab ἰὸν βάζειν, jacula loqui. Est enim carmen maledicum. hinc ἰαμβίζω, maledictis infestor, proscindo, convicior. Suid.

Ἰαμβρὴς, ῆ, ὁ, alias Μαμβρὴς, nomen magi Ægyptii, rebellano.

Ἰαμβύκαι, sunt organa musica triangula, quibus jambica canebant. Suidas, & Hesychius vocant σαμβύκας.

Ἰαμβύς, & Ἰάμβη, idem ac ἰάμβικός, loquax irrignus, & herbosus.

Ἰαμιδῶν, Jon. pro Ἰαμιδᾶν, gen. plur. ab Ἰαμίδαι, ῶν, οἱ, Jamidæ.

Ἰάμῃ, ης, ἡ, nomen sing. ab ἰάων, cahilaro.

Ἰάνθη, ης, ἡ, florui, a. 1. ind. pass. verbi ἰάλλω, floreo, cabilaro.

Ἴανθος, ου, τὸ, flos quidam, color purpureus. q. ab ἴον.

Ἰανὰ, ὁ, nomen viri ἄλλοτε. Luc. 3. 24.

Ἰανὴς, ῆ, nomeo magi Ægyptii. testonsana. 2. Tim. 3. 8.

Ἰαολκὸς, ὁ, ἡ, & per eraſin Ἰαλκὸς, Jolcus. nomen urbis Theſſaliæ.

Ἰάομαι, ᾶμαι, f. ἀσομαι, medeor, fano, curo: amendo, farcio. Æſchin. q. ab ἴα, vis. vi anim, & efficacitata pharmacorum opus est ad sanandum: eum accus. imperf. ἰαόμην, ώμην, ῶ, ἀσο, ᾶτο. perf. ἴαμαι, σαι, ται. a. 1. ind. pass. ἰάθην, ης, a. f. 1. pass. ἰαθήσομαι. a. 1. m. ἰασάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. ἰάσωμαι, ῃ, ται.

Ἰάπετος, gen. Jon. eb Ἰαπετὸς, nomen viri, Japetus. ab ἰάπτω, mitto, maledictis laceſſo. Hinc Ἰαπετιονίδης, ου, ὁ, Japeti filius. vocat. Ἰαπετιονίδη.

Ἴαπτω, mitto, noceo. q. ab ἵημι. vel q. ab ἰὸν ἵπτω, id est, misso jaculo ludo.

Ἰάπυξ, υγος, ὁ, ventus ex Apulia flans, cujus pars Japygia.

Ἰαρδανὶη νύμφη, Omphales periphrasis.

Ἰαρὲδ, nomen viri ἄλλοτε, Jared. Hebr. domiciabitus.

Ἰὰς, Jae, Jonia. Ἰωσὶ, Joniee.

Ἰάσθαι, a. 2. inf. med. ἰάτρ. 2. sing. f. 2. med. ἰάσαιο, ῃ, αται, a. 1. med. ab ἰάομαι, medeor.

Ἰάσθαι, præs. inf. ejusdem verbi.

Ἴασι, eunt, 3. plor. præs. ind. Jon. pro ἴᾶσι, verbi ἴημι, eo.

Ἴᾶσι, mittunt; contracte pro ἴασι, & hoc Jon. pro ἴᾶσι, 3. plur. ind. præs. verbi ἴημι, mitto. a. 2. ἰὼ.

Ἴασπις, ιδος, ἡ, sanctio. ab ἰάομαι, ᾶμαι, fano, medeor.

Ἰάσων, dat. sing. ab Ἰάσων, ωνος, ὁ, nomen viri. q. ab ἰάω. Est & Ἰάσιος, ου ὁ, nomen viri.

Ἰασπὶς, ιδος, ἡ, Jaſpis, gemma.

Ἰασὼ, Dea ἰάσεως, id est, sanationis.

Ἰάσων, ονος, ὁ, Jason, nom. viri Gr. sanaturus.

Ἰατὸν, eurandum, adject. verbale ab ἰάομαι, fano.

Ἰατὴρ, & Jon. Ἰητὴρ, ῆρος, ὁ, medicus, Poet. pro ἰατρὸς, ab ἰάομαι, fano.

Ἰατρὸς, οῦ, ὁ, medicus. dat. pl. ἰατροῖς, ejusdem them. Utuntur & pro digito medio, qui medicus quoque vocatur.

Ἰατταταῖ, heu, adverb. item ἰαττατταιξ. acclamatio apud Aristophanem in Neb. ejusdam, qui exagitabatur a pulicibus.

Ἰαῦ, interjectio indignantis: vna etiam lugubris, sonus, cantus, Eurip.

Ἴαυεν, traduai, imperf. act. verbi ἰαύω, transigo.

Ἰαύω, commaraar, tempus fero, dormio, pernocto, quiesco. f. σω. q. ab ἐάω, sino. Pro ἰαύω etiam est, relecto ι, αὔω, apud Nicandr.

Ἰαχέτης, qui sagittas amittit. ab ἶς, & ἀφίημι, emitto.

Ἰαχθῆναι, a. 1. inf. pass. ab ἴαπτω, mitto. f. ψω.

Ἰαχῇσι, dat. plur. Jon. ab ἰαχὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. ἰάχω, clamo.

Ἴαχε, resonabat, 3. sing. imperf. ἴαχον, verbi ἰάχω, clamo. perf. ἴαχα.

Ἴαχεν, ες, ε, imperf. ἰάχησα, præs. part. act. f. g. ab eodem verbo.

Ἰαχῶν, resonans, perf. part. act. f. g. eide ἴαχε.

Ἰάχω, f. ξω. p. χα, vociferor, clamo, resono. quasi ab ἴα, vox, & χέω, fundo. hinc ἰάχημα, ατος, τὸ, vociferatio.

Ἴαχος, ου, ὁ, Bacchus.

Ἰαχὼς, perf. part. act. ab ἰάχω, clamo, perf. ἴαχα.

Ἰαὼ, nomen [illegible]

Ἰαωλκὸς, ὁ, ἡ, nomen urbis.

Ἰὼν, ονος, ὁ, Poetic. pro Ἰὼ, quod vide.

I B.

Ἰβαίνω, haurio. ea ἴβυ, quatenus multum significat. vel ea ἰνάω, β, & μ commutantur. Hinc ἰβαμνὸς, fusus hausfortus. ἰβάνω, eadus, urna.

Ἴβηξ, ηκος, ὁ, & ἴβὺς, υος, ὁ, elavus in fundo navis, quo educto aqua effluit, Iliad. a. Is πάτημα, Hesiodo χάσμα, quia inde aqua effluit ceu ex torrente. an ea ἴβυς, pro λάβυς, aut ex ἰβᾶν ἑλκύω?

Ἰβὴς, Iberus, gentile. Iberia una Orientalis circa Persiam: altera Occidua, quæ Hispania.

Ἰβηρὶς, ao Ἰβηρὶς, Iberis, nasturtium sylvestre, herba, quæ & κηρόκαυστικὴ, cardamantica pleura, Dioic. l. 2.

Ἴβις, ιδος, seu ιος, ὁ, ἡ, Ibis, avis serpentes devorans. q. ab ἰβάω, verbero, clamo.

Ἰβίσκος, ου, ὁ, hibiscus, species malvæ sylvestris, althea. q. ab ἴβυς, quod sit magna ejus vis, eum ad alia, tum ad θλάσματα, fracta, contusa, percussa.

Ἴβυ, Jon. edverb. significans multum, & magnum. q. ab ἴς, vis. & q. ab ἴσχω.

Ἰβυκὶς, genus avis vocalis. ἀπὸ ὠδῆς & ἴβυς. Etymolog. a qua Ibycus, nomen proprium factum est.

Ἰβύω, verbero, clamo. q. ab ἴβυ.

I Γ.

Ἰγὲ Cyprtiis est σίγα, sile, tace.

Ἴγδις, ης, ἡ, mortarium, pila. ἔτυμ. Etym.

Ἰγνύομαι. ὁ, profectus, perf. part. pass. ab ἰκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. perf. ἶγμαι.

Ἰγνύς, ύος, ἡ, popites.

I Δ.

Ἴδ', pro ἴδε, idem ac ἴδὲ, &, atque.

Ἴδα, ης, ἡ, Ida, mons in Phrygia, & Creta. q. ab ἴδος, quod conspicuus esset. locus arboribus consitus, locus frigidus. Hinc Ἰδαῖος, frigidus. Est & Ἰδαῖος, nomen propr. Ἴδα Hesychio est μάχη, pugna.

Ἰδαλιμὸς, ὁ, ἡ, sudoriscus, humidus, ab ἵδρος, ιος, τὸ, sudor, idem ac ἱδρώς, ῶτος, ὁ.

Ἴδε, & Attice ἶδε, aspice, a. 2. imperat. act. Est & ἴδε, 3. sing. a. 2. ind. verbi εἶδον, video. fut. ὄψομαι. aor. a. ὦσα, & ἴδον, ες. aor. 2. perf. ἰδὼν, ὄντος, & in f. g. ἰδοῦ, pro ἴδοντος.

Ἴδὲ, &, atque, ea νῦν. Illud Jon. hoc Att. ab ἴδε, vel. Item ecce.

Ἰδέαι, ας, ὁ, visus, species, idea. in plur. ἰδέαι. ab εἶδον, video.

Ἰδὲειν, Jon. pro ἰδεῖν, vidisse. ab a. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Ἰδὲος, ασῦ, dat. sing. ab ἴδος, εος, τὸ, sudor.

Ἰδεῖν, a. 2. inf. verbi εἶδω. ἰδὲν, pro ἰδεῖν, Dor. & Æol.

Ἰδέσθαι, Jon. Dor. & Æol. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act. quod vide.

Ἴδεῦ, Dor. pro ἰδεῖν, a. 2. inf. act.

Ἰδέσθαι, aor. 2. inf. med. ejusdem verbi.

Ἰδέμεν, ος, ὁ, ἄμα τῷ ἰδεῖν, εἰδῷ, qui simul ac vidit, amat; qui primo intuitu in amoram rapitur, ut Leander Musæi. Suid.

Ἴδεσκε, Jon. paregoge, pro ἴδε, vidit, 3. sing. aor. 2. ἴδον, verbi εἶδω, video.

Ἰδυχθὶς, ιδος, ὁ, ἡ, fœdus, deformis.

Ἰδὼν, pro εἶδω, video. Sed Ἴδων, gen. Jon. pro Ἴδος, ab Ἴδης, ὁ, Ida, nomen proprium.

Ἰδῳ,

Ἴδε, videvit, 3. ſing. a. a. ſub. act. ab εἴδω. video. aor. 2. εἶδον. Ἰδώ, Dor. & Æol. pro εἶδω, a. 2. inf. quod vide. Eſt & Ἴδε, Jon. pro Ἶδον. quod vide.

Ἴδεαι, Jon. pro εἶδῃ, a. ſing. aor. 2. ſub. med. ejuſdem verbi εἴδω, video.

Ἴδῃς, videris, 2 ſing. aor. 2. ſub. act. ab εἴδω. Sed Ἴδῃς, geo. ſing. ab Ἶδις, ος, ἡ, mons Cretæ.

Ἴδηαι, Dor. pro εἴδῃαι, fut. s. ab εἴδω, video.

Ἴδητε, videritis, 2. plur. a. c. ſub. verbi εἴδω, video. a. 2. εἶδον.

Ἰδίᾳ, adverb. privatim; cui oppoſitum δημοσίᾳ. ἰδίᾳ πράττων, ſuspta auctoritate ageus. Eurip. Th. ἴδιος, pmptius.

Ἰδίᾳ, Jonic. idem ac ἰδίᾳ, privatim.

Ἰδιβουλεύειν, privato, & ſuo conſilio uti. ab ἴδιος, proprius, & βουλὴ, conſilium.

Ἴδιος, α, ον, proprius, a, um, privatus, ſpecialis, ſuus, quaſi ab ἰδία, ſpecies. κατ' ἰδίαν, privatim. Sæpe ponitur pro ἑαυτοῦ, ῆς, ὅ, ut τὸ ἴδιον σῶμα, pro τὸ ἑαυτοῦ. ſic ὃν τρόπον ἴδιον λαλεῖ, id eſt, ὡς ἑαυτὸν, a ſe ipſo. οἱ ἴδιοι, familiares. Hinc ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. ἴδίωμα, ατος, τὸ, idem. ἰδιώτης, α, ὁ, privatus.

Ἰδιότητα, acc. ſing. ab ἰδιότης, ητος, ἡ, proprietas. Th. ἴδιος, proprius.

Ἴδῐς, ſudo. Th. ἴδος, εος, τὸ, ſudnr.

Ἰδίων, gen. plur. ab ἴδιος, α, ὁ, pmptius.

Ἰδίως, propric, ſeorſim, privatim, peculiariter, Attiſt. adverb. ab ἴδιος.

Ἰδιωτεύοντων, geo. plur. part. præſ. ab ἰδιωτεύω, privatam viram ago. Th. ἴδιος, ᾱ, ὁ, proprius.

Ἰδιώτης, ου, ὁ, idiota, privatos: rudis Xeooph. civis Ariſtoph. in Ranis.

Ἰδιότης, ητος, ἡ, affinitas, cognatio, & propinquitas generis. Suid.

Ἰδιωτικὸς, ἡ, ὸν, privatus, vulgaris.

Ἰδιωτισμὸς, ᾶ, ὁ, loquendi genus e vulgo ſumptum: vulgaris ſtatus. Hermog

Ἴδμεν, ſcimus, Doric. ſeu Æolic. pro ἴσμεν, per ſyncopen pro ἴσταμεν, 1. pl ind. p æſ. verbi ἴστημι, ſcio. Hinc ἴδμων, peritus, & ἰδμοσύνη, peritia. dat. plor. Jonic. ἰδμοσύνῃσι. Alii volunt per ſyncop. etiam poni pro ἴδωμεν, 1. pl. n. 2. εἶδον, verbi εἴδω, video. Tum etiam ἴδωμεν, per ſyncop. dicitur pro ἰδέωμεν, Jon. ſeu Dor. pro εἴδῃς, a. a. inf. verbi εἴδω.

Ἴδμεναι, ſcire, per ſyncopen pro ἰδέμεναι, Dor. & Att. ut ἰδεῖναι, Jonic. pro εἰδῆναι, a. 2. inf. act. verbi εἴδω, video.

Ἴδμων, ſcieos. vide ἴδμεν, ab εἴδω, ſcio.

Ἰδνὸν, incurvo, inflecto. q. ab ἶς, nervus. unde ἰδνώδης, nervoſus. Vel ab ἴς, & νέω. nervorum enim virtute fit, ut incclantur manus.

Ἴδοιατο, viſi fuiſſent, 3. plur. a. 2. opt. med. Jon. pro ἴδοιντο, verbi εἴδω, viden. a. a. εἶδον.

Ἴδοιμι, οις, οι, s. 2. opt. activ. ejuſdem verbi.

Ἴδοισα, Dor. pro εἶδουσα, quæ vidit, a. 2. part. f. g. ab εἴδω, video.

Ἰδόμαν, a. 2. ind. med. ejuſdem verbi.

Ἴδον, ες, ε, vidi, a. 2. iod. act. hioc ἰδεῖτες, nom. plur. aor. 2. part. verbi εἴδω, video.

Ἴδοντο, 3. plur. a. 2. med. ejuſdem verbi.

Ἴδος, εος, τὸ, ſudnr, æſtus. ἰδρὼς, ὡτος, ὁ, idem. ἱδρόω, & ἰδάω, ſudo. ἴδοι ἂν αἰσυμνῆται is æſtu maximo. Heſiod. q. ex ἴδος, quod aliter ἵδρως, unde & ſudor, & ἰδρώς.

Ἴδοσαι, Bœot. pro ἴδωσι, 3. plut. aor. 2. ind. act. verbi εἴδω, video.

Ἰδὰ, ecce, adverb. diſtinguitur accentu ab ἴδα, præſ. imperat. paſſ. verbi εἴδω, video.

Ἰδουμέα, ας, ὁ, Idumæa, nomen regionis. Syr. ruſa.

Ἴδρυμα, ατος, intuita, a. 2. part. ſ. g. ab εἴδω, video. f. ἵστημι. 2. 2. εἶδα, & ἴδον.

Ἰδρὼς, ῶτος, & Ἱδρὼν, ῶνος, peritia.

Ἴδμες, οἱ, periti, nom. plur. ab ἴδμων, ονος, ὁ, ἡ, ἡ, quod ab ἴστημι, ſcio.

Ἴδῃ, ης, ἡ, Jon. pro ἰδρὼς, vel ἴδρις, peritia.

Ἴδρις, ιος, ὁ, ἡ, peritus, ſciens, providus. q. ex εἶδω, ſcio. formice Heſiodo. hinc ἄϊδρις, imperitus. πολύϊδρις, multiſcius. ab eodem them.

Ἱδρύω, ſeu ἱδρύομαι, idem ac ἱδρόω, ſtatuo, colloco, ſedere facio.

Ἱδρυθεὶς, ῖσα, ὀν, collocatus, moribus receptus. a. r. part. paſſ. Jon. pro ἱδρυθείς. Sic ἐξιδρυθῆσαι, Jon. pro ἱδρυθῆναι, a. r. inf. paſſ. verbi ἱδρύω, ſtatuo.

Ἱδρύω, ſeu ἵδρυμαι, ſ. ὑσω, ſedere facio, ſtatuo, colloco. q. ab ἵζω. hinc ἵδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum. ἵδρυσις, εως, ἡ, conſtitutio, fundatio.

Ἱδρῶ, per apocopen pro ἱδρῶτα, vel ἱδρῶτι, det. vel acc. ab ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. Th. ἴδος.

Ἱδρὼς, ῶτος, ὁ, ſudor. ab ἴδος, εος, τὸ, idem. vel ab ὕδωρ, aqua. eſt enim aqueus humor e poric animalic manans; deinde transfertur ad ſimilia.

Ἱδρόω, ſ. ὑσω, ſudo, Poetic. vel Attic. pro ἱδρόω, ab ἱδρὼς, ὁ, ſudor. Th. ἴδος, εος, τὸ, idem. quaſi ὕδωρ, ab ὕδωρ, aqua.

Ἴδῦα, docta, ſciens, præt. med. part. f. g. ex præt. med. ἴδμαι, verbi εἴδω, ſcio Alii formari poſſe credunt ex perf. part. act. ἰδὼς, & in ſ. g. εἰδῦα, & abjecta ε, reperiet ἰδυῖα, per craſin pro ἰδέυια, ῖα, ος, ejuſdem verbi. Eſt & Ἰδῦῖα, ας, ἡ, nomen mulieris. q. εἰδῦα, gnara.

Ἴδωμαι, a. 2. ſub. med. ab εἴδω, video. aor. 2. iod. act. ἴδον.

Ἴδων, ὄντα, intuens, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Ἴδωσι, 3. pl. a. 2. ſub. act. ab εἴδω, video.

Ι Ε.

Ἴε, vade, a. 2. imperat. act. verbi εἶμι, eo. a. 2. ἴον, ες.

Ἰεζαβὲλ, ἡ, nomen reginæ ἄκλιτον, Jezabel. Syr. io inſula habitaos.

Ἰεῖτο, ἰέτο, mitte, mittat, præſ. impcrat. verbi ἵημι, mitto.

Ἴει, mittebat, 3. ſingul. imperf. pro ἵη, tanquaoi ab ἵεμι, verbi ἵημι, mitto.

Ἴειν, ναι, mittebas, bat, 2. & 3. ſingul. imperf. pro ἵεις, ἵει, verbi ἵημι, tanquam ab ἵεμι, mitto.

Ἱείς, ἵεσσα, ἑν, mittens, præſ. part. ejuſdem verbi.

Ἴεισαι, αι, mittentec, nom. plur. præſ. part. ſ. g. ab ἵημι, mitto.

Ἴεσι, & Jon. ἰέασι, 3. plur. præſ. ind. ab ἵημι, mitto.

Ἴεμαι, & ἵεμαι, eo. ab εἶμι, idem. pro quo jam εἶμι.

Ἴεμαι, mittor, cupio. ab ἵημι, mitto.

Ἰέμαι, Jon. ſed ἰεμένοι, Att. & Doric. pro ἵεμαι, mittere, præſ. inf. verbi ἵημι, mitto, præſ. part. ἱέμενος.

Ἰέμεν, & ἰέμεναι, ttidem Joo. & Dor. pro ἵεναι, præſ. inf. act. ab εἶμι, eo.

Ἴεν, mittebant, Bœot. pro ἵεσαν, 3. pl. impeſ. act. verbi ἵημι, mitto. Sed ἰεῖ, 3. ſing. a. 2. ἴεν, ες, ε, verbi εἶμι, eo. ν additur ob ſequentem vocalem.

Ἰένεαι, mittere, præſ. inf. act. ab ἵημι, mitto.

Ἴεσαν, ire, præſ. inf. act. verbi ἵημι, pro εἶμι, eo.

Ἴενται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. ἵεται, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ἵημι, mitto.

Ἱέντες, οἱ, nom. plur. præſ. part. act. ἵης, ejuſdem them.

Ἰερὰ, τὰ, ſacra. ab ἱερὸς. Eſt & medicamenti compoſitio. ἡ ἱερὰ, eſt etiam ſerpeotis cnjuſdam puſilli nomeo. Ariſtot. l. 8. anim. Item epilepſis. ἱερὸν νόσος, morbus comitialic Galeno. Patiter major anchora, ae tutior, extremum osvis ſubſidium.

Ἱερὰξ, ακος, ὁ, accipiter, quia ἱέται ἐπὶ ἀέρα ἁρπάζειν, id eſt ſectur io acie velocitat. hinc epitheta ἀκάματος, ἀκυπέτης, &c. Ideo & Soli ſacer exiſtimatur, quia maxime ταχυδρομικὸς, velociter corrit. vel quia ales ἱερὸς. Martieoim ſacer, ut pugosx. Item piſcis. Athen. lib. c.

Ἱεραπόλις, εως, ἡ, nomen urbis, Jerapolis. Gr. ſancta civitas.

Ἱεράτευε, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἱεράομαι, ωμαι, ſacerdotio fungor. Thema ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer.

Ἱερατεία, ας, ἡ, lunctio ſacerdotalis, ſacerdotium. Th. ἱερὸς, ᾱ, ὸν, ſacer.

Ἱερατεύω, ſacerdotio fungor. fut. εύσω. p. ἱερατεύκα, perf. paſſ. ἱερατεύμαι. hinc ἱερατεύμενος, ου, τὸ, ſacrardotium.

Ἱερέων, Dor. pro ἱερῶν, gen. plur. f. g. ab ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um.

Ἱέρεια, ας, ἡ, & Jonic. ἱερίη, ſacerdos. in plur. ἱέρειαι, ab eodem them.

Ἱέρειον, α, τὸ, victima, hoſtia. ab ἱερὸς, ſacer. Item avis.

Ἱερεμίας, α, ὁ, nomen Prophetæ: Jeremias. Hebr. exaltatc Dominum.

Ἱερεὺς, έως, ὁ, ſacerdos, qui τὰ ἱερὰ curat. hinc ἀρχιερεὺς, pontifex, ſummus ſacerdos. ab ἱερὸς, ſacer.

Ἱερὴ, Jon. pro ἱερὰ, ᾶς, ἡ. vide ἱερὸς.

Ἱεριχὼ, ὁ, nomeo urbis, Jericho.

Ἱερεῦσι, dat. plur. Joo. ab ἱερὸς, ſacer.

Ἱερομηνία, Poet. ſyncop. pro ἱερομηνία, ᾶ, ſacer menſis. Vel totus ille menſis, in quo Nemea celebrantur. ex ἱερὸς, ſacer, & μὴν, μῆνος, ὁ, menſis.

Ἱεροπρεπὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ſanctimoniam decens, ſacer, divinus, Lucian. ex ἱερὸς, ſanctus, & πρέπω, convenio.

Ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer, a, um, divioue, ſanctus, auguſtus, præſtans, magnus, a, um. τὰ ἱερὰ, res ſactæ. q. ab ἵημι, cupio. quia ſacra debent appeti. hinc ἱερεῖον, ὁ, τὸ, ſacrificium, victima, templum, ἱερεύω, ſacro, dedico.

Ἱεροσόλυμα, ος, ἡ, ὰ, & Ἱερουσαλὴμ, ὴμ, τὸ, & Ἱερουσαλὴμ, ἡ, ἄκλιτον, nomen metropolis, Jeruſalem. Hebr. metuito Schalemum.

Ἱεροσολυμίτης, ου, ὁ, Hierofolymitanuc.

Ἱεροσυλέω, ſacrilegium committo, ſum ſacrilegus. f. ήσω. p. ἱεροσύλκα. ab ἱεροσύλος, ſacrilegus.

Ἱεροσύλος, α, ὁ, ἡ, ſacrilegus, a. hinc ἱεροσυλία, ᾶ, ſacrilegium, ἱεροσύλημα, ſacrilege. comp. ex ἱερὸν, ſacrum, & συλάω, ſpolio.

Ἱερουργέω, ſacra eclebro, ſancte operor, cum acc. ſ. ήσω. p. ἱερούργηκα. ex ἱερὸν, τὸ, ſacrum, & ἔργω, operor. Th. ἔργον, opus.

Ἱερωσύνη, ης, ἡ, ſacerdotium. Th. ἱερὸς, ὰ, ὸν, ſacer.

Ἱέσαν, 3. plur. imperf. ἵεσαν, ex ἵημι, mitto. a. a. ἰῶ.

Ἰέσθην, 3. dual. ἰέσθον, 2. plur. imperf. paſſ. verbi ἵεμαι, cupio.

Ἰεσσαὶ, ὁ, nomeo viti ἄκλιτον, Jeſſe. Hebr. ſences.

Ἵεσο, cupiebant, 3. ſing. imperf. verbi ἵεμαι, deſidero. Th. ἵημι, mitto.

Ἵετα, pater. Item ſylveſtris caper. quaſi ἀϐ-ἄττα.

Ἴζ, heu, adverb. irridendi.

Ἰεφθὲς, ὁ, nomen viri ἄκλιτον, Jephthas. Hebr. ſpertor.

Ἰεχονίας, ου, ὁ, nomen viri, Jechonias. Hebr. præparatuc a Domino.

Ἴη, mitto. ab ἵημι. Sed ἴει, & ἵημι, Joo. pro εἶμι, eo.

Ι Ζ.

Ἰζὺν, caprina pellis, loco veſtis, qua utebantur ſatyri actores, Poll. lib. 4.

Ἵζάνω, ſ. ήσω, quaſi ab ἵζω, idem ac ἵζω, ſedere facio.

Ἵζε, ſede, præſ. imperat. act. ἵζεο, & ἵζεσο, Joo. & Dor. pro ἵζε, præſ. imperat. paſſ. ab ἵζω, ſedere facio.

Ἵζησας, aor. s. part. act. verbi ἱζάνω. f. ήσω, ſedere facio, inſtituo.

Ἵζοισα, ας, ἁ, Dor. pro ἵζουσα, ᾶ, ſedenc. præſ. part. f. g. ab ἵζω, ſedeo.

Ἵζον, ες, ε, sedebam, imperf. act. verbi ἵζω, sedeo.

Ἵζω, fut. ἴσω, sedere facio, sedeo, colloco. quasi ἅω, colloco. Hinc κατ-ίζω, idem.

I H.

Ἰή, adv. seu interjectio, in lætis acclamationibus adhiberi solita, ut ἰὴ παιὰν, &c. Alii aspirari volunt ἵη, & ducunt ab ἵεσθαι, desiderare. Hinc Ἰήϊος, α, ον, Apollo. q. ab ἱέσθαι, sano. vel q. ab ἰόω, quod sagittas emittat. Est autem Sol, qui & radios jaculatur, & medicamenta matutat. Est & ἰή, vox. q. ab αἴω, audio. vide ἴα.

Ἴῃ, æquali, dat. fing. ab ἴος, ἴη, ἴον, solus, a, um. unus, a, um. Aristarchus scribit, genit. & dat. hujus nominis circumflecti. Nisi Jon. pro μιᾷ positum dicamus, a μία, μιᾶς. vide in ἷος, ὁ, sagitta.

Ἰήκεσθε, dnloribus medens. ab ἰάομαι, medeor, & κέκ-ος, labor. Thema κάπτω, seco, tundo. fut. ψω. præt. med. κέκοπτα.

Ἴηλα, injeci, a. 1. ind. act. verbi ἰάλλω, mitto. f. αλῶ.

Ἴημι, mitto. imperf. ἵουν, ες, ε. vel ἴειν, ες, εις, ες. f. ἴσω. præt. ἷκα. aor. 1. ἧκα. a. a. ἰὼ, ἷς, ἷ. præf. pass. ἵεμαι, mittor, desidero. imperf. ἱέμην, σο, το. perf. ἷκαι. aor. 1. pass. ἵθην. a. 2. med. ἵμην, ἕο, ἕτο. a. 2. part. med. ἵμενος. Tb. ἴω, mitto. Sed ἴειμι, eo, ut ἴμι, & ἔω.

Ἰήσεσθαι, curare, Jon. pro ἰάσεσθαι, a. 1. inf. med. verbi ἰάομαι, curo. f. ἀσομαι. Sic ἰήσατο, 3. fing. aor. 1. med. Jon.

Ἴησι, mittit, 3. fing. præf. ind. verbi ἵημι. Sed ἴησι, vadit, 3. fing. verbi ἴημι, eo. ab ἄω.

Ἴησι, eas, Jon. paragoge pro ἷς. a. fingul. aor. a. fub. verbi ἄω, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰήτεω, dat. fingul. ab Ἰήτης, ὁ, nomen viri.

Ἰησοῦς, οῦ, ὁ, Jefus, nomen Salvatoris. Hebr. Salvator.

Ἴητμα, ων, οἱ. Sunt οἱ περὶ Ἴητον οἰκοῦντες, Jon infulam incolantes.

Ἰητήρ, Jon. pro ἰατήρ, ὁ, medians. ab ἰάομαι, fano.

Ἰήτης, & Ἰήτωρ, ορ-ος, ὁ, jaculator. Hefych.

I Θ.

Ἰθαγενὴς, oriondus, indigena, ingenuus. An ἰθ-αγενὴς, qui recte, & legitime natus? ab ἰθὺς, recte, & γένομαι, nascor.

Ἰθάκη, ης, ἡ, Ithaca, nomen regionis.

Ἰθαχ, celeriter, confeftim, Hefych.

Ἰθέα, Jon. pro ἰθεῖα, in ἰθὺς, rectus.

Ἰθέας, uom. pl. f. g. ab ἰθὺς, εῖα, ύ, rectus, a, um. dat. plur. Jon. ἰθέῃσι, ab ἰθέη, Jon. pro ἰθέα.

Ἰθέως, Jon. pro ἐθέως, celeriter.

Ἰθί, ἐθωσύνη, lætitia. Ἰθύνω, ἐρεύω. Hefych.

Ἴθι, vade, præf. imperat. ab εἶμι, eo.

Ἰθμαθ', pro Ἰθματι, dat. fing. ab Ἴθμα, ατ-ος, τό, greffus, paffus. ab ἴω, vel εἶμι, vado.

Ἴθυ-ος, vox incitantis, & adhortantis. quasi ab Ἴθυς, celeriter, & ἰθύω, ruo.

Ἰθύς, ὁ, fpado, aunuchus, cui ἷς τεθέρισται, vis dameffa eft.

Ἰθύπτοισι, dat. plur. Jon. ab Ἰθύπτης, α, ὁ, cujus judicia funt recta. ab Ἰθὺς, rectus, & ὄπτομαι, jus.

Ἰθῦς, ἰχ-ος, ὁ, ἡ, qui rectos capillos habet. a Ἰθὺς, ὑ, capillus.

Ἰθυμαχία, ας, ἡ, legitima pugna, quæ aperto Marte fit.

Ἰθυμβος, ου, genus carminis, & faltationis ridiculæ, in honorem Liberi Patris, Poll. l. 3. quasi ab Ἴθυσι βοᾷ, prorumpere clamore, aut greffu. a βοάω.

Ἰθύνω, dirigit. 3. fing. præf. ab Ἰθύω, dirigo. Ἰθύοντος, gen. fing. part. præf. Th. Ἰθὺς, rectus.

Ἴθυνε, direxit, 3. fingul. imperf. act. ejufdem verbi, & them.

Ἰθυπτίου, ου-ος, ὁ, ἡ, recta volans, qui recto curfu fertur. ab Ἰθὺς, rectus, & πίπτομαι, volo, as.

Ἰθὺς, εῖα-ος, ὁ, rectus, directus, & in f. g. Ἰθῆς, in comp. Ἰθύτερος. hinc Ἰθύνω, dirigo. quasi ab Ἰθύς. Sed Ἰθὺς, ὑος, ὁ, impetus. ab Ἰθύω, recta fero.

Ἰθύτερα, rectiores, nom. plur. f. g. ab Ἰθύτερος, compar. ab Ἰθὺς, εῖα, ύ, rectus.

Ἰθύω, recta fero, impetu fero, hinc Ἰθὺς, ὑος, ὁ, impetus. Them. Ἰθύς, ύος, ὁ, rectus.

I I.

Ἰΐζω, ærugioofus reddor. ab ἰὸς, ærugo.

I K.

Ἵκανε, vel ἵκανεν, pervenit, 3. fingul. imperf. verbi ἱκάνω, idem a ἵκω, venio,

Ἱκάνετον, dual. imperf. verbi ἱκάνω. imperf. ἵκανον. opt. ἱκάνοιμι, οις, οι. Tb. ἵκω, venio.

Ἱκανὸς, ὴ, όν, idoneus, fufficiens, congruus. inde ἱκανότης, ητ-ος, ἡ, fufficientia. ἱκανῶς, fufficientem reddo. ἱκανῶς, fcienter, abunde. ἐξ ἱκανοῦ, fcil. χρόνου, a multo tempora. ἐξ ἱκανοῦ, diu. q. ab ἱκάνω, aflequor, fcil. metam, quod fat eft faciens.

Ἱκανότης, ητ-ος, ἡ, idoneitas.

Ἱκάνόω, inferior fum, 3. fingul. imper. paff. verbi ἱκανόω. Them. ἱκανός, idoneus.

Ἱκανόω, idoneom reddo. f. ώσω. p. ἱκάνωκα. ab eodem rhem.

Ἱκάνω, convenio, adeo, aflequor, fupplico. Hefycb.

Ἱκαρ, prope, omnino, ut ἵκτεο.

Ἱκελό-ος, & ἴκελος, α, ὁ, fimilis. ab ἔοικα, fimilis fum.

Ἵκεν, ibat, impeif. act. verbi ἵκω, venio. f. ἵξω. a. 1. ἷξα.

Ἵκεο, veni, Jon. pro ἵκα, præf. imperat. paff. verbi ἵκομαι, vel 2. fingul. aor. a. med. ἱκάνω, α, & Jooic. εο, εσο, verbi ἱκάνομαι, fut. ἵξεσθαι, veniam.

Ἱκέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ἱκάνομαι, venio. f. ἵξεσθαι. a. 2. med. ἱκάνω.

Ἱκέσθην, 3. dual. aor. a. med. ejufdem verbi.

Ἵκετ', pro ἵκετο, pervenit, 3. fing. a. a. med. ejufdem verbi.

Ἱκέτας, α, ὁ, Dor. pro ἱκέτης, α, ὁ, fupplex.

Ἱκέτδες, 3. fing. imperf. act. verbi ἱκετάω, fupplico.

Ἱκέτδεσε, 3. fingul. a. 1. act. verbi ἱκετάω, fupplico. fut. ἑσω. Tb. ἱκέτης, α, ὁ, fupplex.

Ἱκετηΐη, ας, ἡ, fupplicatio. ab ἱκέτης, fupplex.

Ἱκέτης, α, ὁ, fupplex. acc. fing. ἱκέτην. dat. plural. Jonic. ἱκέτῃσι, q. ab ἵκομαι, venio, fcil. ad aliquam, veniam implorandi gratia. Hinc ἱκετάω, fupplico. ἱκέτ-ηρ, ορ-ος, τό, fupplicatio. ἱκέτης Ζεύς, fupplicum præfes Jupiter.

Ἵκηται, veniat, 3. fing. aor. 2. fub. med. ejufdem verbi.

Ἱκμάς, άδ-ος, ἡ, humor, vapor. quia facile ἱκνῆται, id eft penetrat, pertingit, nam humor nativus manando fponte per corpus meat. inde ἱκμαῖος, humidus. ἱκμάζω, humecto.

Ἵκμηλό-ος, ὁ, fluens fecundus, per fyncopen pro ἱκόμενο-ος, euphoniæ caufa fpirito mutato. funt tamen qui ἵκμενο-ος fcribant. Eftque vel præf. partic. verbi ἵκνεομαι, vel aor. a. part. med. verbi ἱκάνομαι, venio. fut. ἵξομαι. a. a. med. ἱκάνω. Sunt qui ἵκμενο-ος, expon. humidus, a Themata ἱκμάς, άδ-ος, ἡ, humor.

Ἱκνέεσθαι, Jon. pro πρέπειν, decere.

Ἱκνέομαι, έσμαι, venio, advenio, fupplico. fut. ἵξομαι. p. ἷγμαι. aor. 2. med. ἱκόμην, α, ετο. Hinc ἵξις, εως, ἡ, adventus. ἐφικνέομαι, aflequor, confequor. ἐφικτὸς, ὴ, όν, quem aflequi poffumus. ἐστὶ ἐφικτὸν, quantum licet pro viribus.

Ἱκνέομαι, Jon. pro τὸ ἱκανὸν, id, quod fufficit, & decorum eft. Hinc & ἱκνεομένως, rite.

Ἱκνεομένῳ χρόνῳ, temporis progreffu. Jon. per crafin ἐν τ' ἱκνεομένῳ, ausέμένῳ.

Ἱκνέονται, Jon. & Dor. pro ἱκνοῦνται, veniunt, 3. plur. ab ἱκνέομαι.

Ἱκνέω-ος, ὁ, veniens, congruens, juftus. ut ἱκνεῖος. ἱκνεόμενος μέγεθ-ος, jofta magnitudo.

Ἵκοι, occuparet, 3. fingul. a. 2. opt. act. ἱκοίμην, οιο, οιτο. a. a. opr. med. ἱκοίμεθα, ε. plnr. aor. a. opt. med. verbi ἱκνέομαι, venio.

Ἱκοίμην, Dor. pro ἱκοίμαν, a. 2. optat. verbi ejufdem.

Ἵκομαι, venio. ab ἵκω, idem, quod uftatius. eft & ἵκνομαι, fupplico.

Ἱκόμην, α, ετο, veni. aor. a. ind. med. verbi ἱκνέομαι, venio. f. ἵξομαι. p. ἷγμαι. a. 2. part. med. ἱκόμενος.

Ἰκόνιον, α, τὸ, pro εἰκόνιον, nomen urbis, Iconium. Gr. imaguncula.

Ἵκοντο, 3. plur. a. a. ind. med. ἱκάνω, quod vide.

Ἵκω, præf. imperat. verbi infitati ἵκομαι. Th. ἵκω, venio. Vel 2. fing. a. 2. ind. med. verbi ἱκάνομαι. Sed ἵκω, eft aor. a. imperat. med. verbi ἱκάνομαι, venio. aor. 2. med. ἱκόμην, α, ετο.

Ἰκρίον, ου, τὸ, tabula, tabulatum t lignum, furca, patibulum. In genere aft tabulatum μετέωρον, ideft, in alto fufpenfum. In fpecie illud, ubi fedet gubernator navis. Itaur ἱκρίων pertica, fuper quam dormiont gallinæ. Ariftophan.

Ἵκτερα, adverb. prope, celerrime. λέγει τὰ ἱκτέρια. Hippocrati ἵκτερα aft muliebre pudendum.

Ἱκτῖδα, ἐθικῶς ἰχθύς, Hefych. puto ab ἵκτερος, quia celariter in aquis movatur.

Ἴκτερος, α, ὁ, morbus regius, icterus. & pro ava galbula. Scribitur & Ἰκτερός. Ἰκτερᾶν, laborare morbo regio.

Ἵκτηρ, ῆρ-ος, ὁ, fupplex. Ergo ab ἵκομαι, fupplico. Vel per fyncopen ab ἱκέτης, α, ὁ, fupplex.

Ἱκτῖδεύς, έως, ὁ, & per apheresin κτῖδεύς, e muftela confectus. a κτίς, ιδ-ος, ἡ, pro ἰκτίς, muftela.

Ἰκτῖν, ῖν-ος, vel ἰκτῖν-ος, α, ὁ, milvus. Ariftophan. Eft & Inpi fpecies. Oppian. de vsnatione.

Ἰκτίς, ῖδ-ος, ἡ, viverra, muftela fylveftria. Eft rapax, ut & ab ἰκτὶς effe poffit. Vel quafi ἰχθύς, quia eft ἰχθυοφάγος, pifces devorans.

Ἵκτο, 3. fingul. plufq. perf. verbi ἵκομαι, venio. fnr. ἵξομαι, p. ἷγμαι. Vel per fyncopen dicitur pro ἵκετο, 3. fingul. a. 2. med. ejufdem verbi, quod eft in 2. 2. med. ἱκόμην, α, ετο.

Ἵκω, venio. fut. ἵξω, aor. 1. ἷξα. hinc ἱκάνω, Poet. idem. q. ab ἵκω, venio. quod ab ἴω, mitto, vel ἅω, eo,

Ἵκω-

Ἴκωμαι, a. 2. ſub. med. verbi *ἱκάνω*, venio.

Ἶκων, Dor. pro *ἶκαν*, 3. plor. a. 2. ſub act. ab *ἱκάνω*, venio.

I A.

Ἰλαδὸν, turmatim, conferrim, *ἀθρόως*, gregatim. adv. ab Ἴλη, agmen, turma, quod & *ἄλη*. Th. *ἰλάω*, congrego.

Ἱλαθι, propitius eſto, Lucian. præſ. imperat. ab Ἵλημι, unde & part. *ἱλὰς*. Th. *ἱλάσκομαι*. Alii vero volunt Ἵλαθι, per ſyncopen dici pro *ἱλάθηθι*, a. 1. imper. paſſ. verbi *ἱλάσκομαι*, propitium reddo. ſ. *ἱλάσσομαι*. perf. paſſ. Ἵλασμαι, *σαι*, *ται*. Th. *ἱλάω*, vel Ἵλημι. ſ. *ἵστω*, propitius ſum.

Ἵλαος, ος, ὁ, & Attic. Ἵλεως, propitius, benevolus, placidus, hilaris. quaſi ab Ἴλη, ſplendor, qui ſe ſerenum exhibet. ut & *ἱλαρὸς* eſt *σελήνη*. Th. *ἱλάω*.

Ἱλαρὸς, ά, όν, hilaris, e. lætus, alacer. *ἱλαρὸν φάγγος*, lumen jucundum. Ariſtoph. Ἱλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas.

Ἱλάρχης, ὁ, turmæ præfectus. *ἱλάρχαι, αἱ*, octo elephantis præfecti: turmæ principes. ab Ἴλη, turma.

Ἵλαος, Dor. & ſyncop. pro Ἴολαος, ε, ὁ, Jolas, viri nomen.

Ἱλάσθητι, propitius eſto, & per ſyncopen Ἵλαθι, & Poetic. eſtaſi Ἵλαθι, a. 2. imperat. paſſ. verbi *ἱλάσκομαι*, placo. ſ. *ιτομαι*, perf. paſſ. Ἵλασμαι. a. 1. ind. paſſ. *ἱλάσθην*, ης, ε. Th. *ἱλάω*, propitius ſum.

Ἱλάσκεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab *ἱλάσκομαι*, placo, delinio, propitium reddo. *ἱλάσκετο*, 3. plur. imperf. ſ. *ἱλάσσομαι*. præſ. part. ſ. g. *ἱλασκόμενος*. Th. *ἱλάω*.

Ἱλάσκομαι, propitius fio: exhilaro. fut. *ἱλάσομαι*, perf. paſſ. Ἵλασμαι. aor. 1. imperat. *ἱλάσθητι*, cum dativ. ejuſdem them.

Ἱλασκόμενος, η, ον, præſ. part. vide *ἱλάσκομαι*.

Ἱλαμὸς, ῆ, ὁ, propitiatio, benevolentia, reconciliatio gratiæ. Cic.

Ἱλάσσομαι, placabo, fut. 1. med verbi *ἱλάσκομαι*, vel *ἱλάσσω*. aor. 1. mod. *ἱλασάμην*, ejuſdem them.

Ἱλασσάμενος, η, ον, a. 1. part. m. gemin. ον, ejuſdem them.

Ἱλάσσατο, placee, Jon. pro *ἱλάσατο*, ant. 1. ſub. med. a. ſing. verbi *ἱλάσσομαι*, placo. Th. *ἱλάω*.

Ἱλασσώμεθα, placemus, gemin. ον, 1. pl. aor. 1. ſubjunct. med. ejuſd. verbi, & them.

Ἱλαστήριος, ος, ον, propitiatorius, a, um. habens vim τὸ ἱλαστικόν. Sed *ἱλαστήριον*, ου, τὸ, propitiatorium. Sic Chriſtus eſt vere *ἱλαστήριον*, qui ſua oblatione nobis placavit Deum.

Ἵλαθι, & Ἵλατι, propitius ſum. ſ. *ἵστω*. p. κε. præſ. imperat. *ἵλαθι*, & per eſtaſin *ἵλαθι*. *ἱλάσσω*, eſt propitium facio. quaſi *ἵσωμι λαὸν*, cupio videre (ſcil. ejus faciem, quæ a me nunc eſt ad tempus averſa, ut placatum reddam. Hinc *ἱλάσσομαι*, propitium reddo, placo. *ἱλασμὸς*, ὁ, ὁ, propitiatio. *ἱλαστήριον*, ου, τὸ, propitiatorium. Ἵλεως, ε, ὁ, ἡ, propitius. Ἵλεος, ὁ. ἡ, Attice idem. *ἱλαρὸς*, ᾶ, ὁ, hilaris, lætus. *ἱλαρὸω*, exhilaro.

Ἱλεὸς, ᾶ, ὁ, foramen, ubi latet ſerpens. aut alicujus feræ cubile. Eſt & *ἱλεὸς*, ileus, convolvulus, morbus inteſtinorum. Th. *ἰλέω*, verſo, involvo.

Ἱλεῖσθαι, placo, propitium reddo. ab Ἵλεος. ου, ὁ, ἡ, Attic. pro Ἵλεως, propitius. *ἱλάω*, propitius ſum.

Ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, Att. pro Ἵλεος. vide *ἵλεος*.

Ἴλη, pro *ἴλλη*, ης, ἡ, agmen, turma. κατ' Ἴλην, turmatim.

Ἵληθι, pro Ἵλαθι, quod vide.

Ἵλημι, Jonic. paregoge pro *ἵλαμαι*, 3. ſing. perf. ſub. act. verbi *ἵλαμαι*, ſeu *ἱλάω*. ſ. *ἵστω*, propitius ſum.

Ἱλιάδαι, ων, ὁ, Dor. pro Ἰλιάδης, α, ὁ, Ajax, Oilei filius. ὁ τῦ Ὀϊλῆος παῖς.

Ἰλιὰς, άδος, ἡ, Iliac, turdi ſpecies. Ariſt. l. 9. anim. Item Poema Homeri de rebus Iliacis. Sumitur etiam pro congerie. ut *ἱλιὰς κυνῶν*, Ilias malorum. Ἰλιὰς μάχη, Poet. pro Ἰλιακὴ μάχη, Iliacum prælium.

Ἴλιγξ, γγος, ἡ, vortex aquarum Diodoro; vertigine laboro, baſito. quaſi ab *ἑλίσσω*, ε, ὑ, vortex. Thema *ἑλίω*, verſo.

Ἴλιον, Ilium, Troja. ab Ἴλος, qui filius Tros Regis.

Ἰλιοπώτης, ε, ὁ, Ilii populator. ab Ἴλιον, & *ὀπίζω*, deſtruo.

Ἱμὰς, άδος, ὁ, vinculum contortum, funiculus. ab *ἵημι*, ſea *ἵλλω*, quod ab *ἑλάω*, contorqueo.

Ἴμμος, ε, ὁ, oculus. q. ab *ἑλάω*, verſo, volvo. quia oculi volubiles. inde *ἵλλω*, oculis conniveo. *ἰλλώπις*, oculos diſtorqueo, Hippocr. *σκιλὸς*, ſeu *σίλος*, ου, ὁ, ſcomma, irriſorium Poema.

Ἰλλυριὸς, ὁ, ὁ, oomen regionis, Illyrii. unde Ἰλλύριος, ου, οἱ, Illyrii.

Ἰλὺς, ύος, ὁ, limus, cœnum, ſæx. quaſi ab ἴλλω, palus. ut palus a πάλλω, lutum. inde *ἰλύω*, oblimo.

I M.

Ἰμαντὸς, ὁ, ὁ, hauſtor. Hinc *ἰμάντιον*, carmen, quod concinebant aquarum hauſtores. Callimach. *ἰμαντιλόγος ὕμνος*, molaris cantilena. Eadem cantio & *ἰμαντὸς* dicta. an ea eo, quod *ἱμαντὸς* ex molendi actu? ea & *ἰμάντιος*. a *ἱμάσσω*, deo molari.

Ἰμὰς, ά, additamentum farinæ: rejectamentum palearum. Heſych. eſt ex *ἱμάω*, quod ea catillo hauriatur. Ideo & *ἰμάλη*, eſt abundans, copioſus.

Ἰμὰς, ά, reditus. Item Cereæ, & Dea tarinæ.

Ἴμασ', pro *ἴμασε*, verberavit, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi *ἱμάω*, vel *ἱμάσσω*, loris cædo, verbero.

Ἱμὰς, άντος, ὁ, lorum, funiculus ea lotis bubulis: ferramentum rotæ, cingulum, Ariſtoph. dat. plur. *ἱμᾶσι*. quaſi ab Ἵημι, emitto. quia emitti ſolet ad trahendum. Hinc *ἱμάσσω*, lotis cædo. *ἱμάσθλη*, flagellum, ſcutica.

Ἱμάσθλη, ης, ἡ, ſcutica, flagellum. Th. *ἱμὰς*, άντος, lorum.

Ἱμᾶσι, dat. plur. ab *ἱμὰς*, άντος, ὁ, lorum.

Ἱμάσσας, Poet. pro *ἱμάσας*, a. 1. part. act. verbi *ἱμάσσω*, lotis cædo, verbero. ſ. *ἵστω*. Th. *ἱμὰς*.

Ἱμάτιζω, veſtio. ſ. *ἵστω*. p. *ἱμάτικα*. perf. paſſ. Ἱμάτισμαι. perf. part. *ἱματισμένος*, η, ον, veſtitus. ab *ἱμὰτιον*, ου, τὸ, veſtis. Th. *ἵεμαι*, ſeu *ἵννυμι*, induo. perf. paſſ. *ἕσμαι*.

Ἱμάτιον, ου, τὸ, veſtimentum, pro *ἱμάστιον*, ſtragulum, Athen. lib. 12.

Ἱματισμὸς, ὁ, ὁ, veſtis, veſtitus, cultus.

Ἱμάω, loreo tunc extremo, hautio. ſ. *ἵστω*. *ἱμάσσω ἀοιδὸν*, cantilena, quam canit ὁ *ἱμὰς ὑδατηγός*.

Ἱμείρω, deſidero, cupio, amo, cum genit. q. ab *ἵεμαι*, cupio, & *ἐράω*, amo. hinc *ἱμερὸς*, ε, ὁ, deſiderium.

Ἵμερ, ῖτος, imus, itis, 1. & 2. plur. præſ. ind. *ἴμεν*, eo. Dicitur & *ἰμῶ*, in 1. pl. imperf. ejuſdem verbi.

Ἴμεν, ire, Jon. ſed Dor. Ἴμεναι, pro Ἰέναι, *ἴμαι*, & *ἰέμαι*, præſ. inf. ab *ἴμι*, vel Ἵημαι, eo.

Ἵμερα, ας, ἡ, fluvii nomen. ut & Ἵμερας, α, ὁ, Siciliæ fluvius.

Ἱμερόεις, ντος, ὁ, & in ſ. g. *ἱμερόεσσα*, deſiderabilis, ſuavis, amabilis. ig ſuperlat. *ἱμερόεστατος*. ab Ἵμερος, ο, ὁ, deſiderium. Th. *ἱμείρω*, deſidero.

Ἱμερόφωνος, ε, ὁ, ἡ, dulciloquus, qui vocem habet optabilem, ac dulcem. ab *ἱμείρω*, deſidero, & φωνὴ, voa.

Ἱμετῶν, gen. plur. ab *ἱμερτὸς*, ὁ, ὁ, deſiderabilis. ab eodem them.

Ἴμμιξα, ſunte, quo aqua ea pateo *ἰμάτιον*, hauritar.

Ἴμπτω, lado, pungo, torreo. ex Ἴπτω. Tum *ἰμπτω*, jungo. quaſi ab *ἵη*, pro ὦ, & *ἅπτω*, alligo.

I N.

Ἴν, menſuræ nomen. Euſtath. Iliad. χ. putat *ἰμάσσω* eſſe τὸ ἅμαυ τῦ ἴν. Nonnunquam Græce vertunt χᾶς, id eſt, congiue. Hieron. ſextarius. item fibra, vena, nervus venis vicinus, filum, ligamentum. *ἶνες* apud Euſebium quiſquilias exponit Rufinus. Tum ἶν, ipſum, vel ipſam, pro *αὐτὸν*, & *αὐτὴν*. Pro quo Poetæ *μὶν* dicunt. Latinis olim etiam im, & em, pro eum. Ἴν, in, præpoſitio etiam pro ὦ, & ἐς, ut & in compoſitione.

Ἴν, pro *ἶνα*, fortitudinem, acc. ſing. ab *ἶς*, *ἰνὸς*, ἡ, nervus, fibra.

Ἴν', pro *ἶνα*, ut.

Ἶνα, ut, conjunct. cauſalis. regit ſub. *ἴνι*, ubiconque, Ariſtoph. in Pluto. *ἶνα*, ubi, unde, Ariſtoph. in Nub. *ἶνα μὴ*, niſi. *ἶνα τί*, vel *ἶνατί*, ut quid? propter quid? quare? Jonic. pro πῶς, quomodo? *ἶνα*, ης, ἡ, occaſus.

Ἴνα, ire, præſ. inf. verbi *ἴμι*, eo. Dicimus & *ἶναι*, & *ἶεναι*.

Ἰνάω, & *ἰνόω*, ἰοάσω, vacuo, expurgo, effundo. Heſych.

Ἰνδάλλομαι, ſimilis videor, videor, appareo. quaſi *ἰδάλλομαι*, inferto ν, quod proſ *ἰδάλλομαι*, idem. Ἴνδαλμα, ſimulachrum, imago, ſpecies: *ἰνδάλματα, τῶν*, ſpectra. quod ab *ἰδέω*, facies, forma. Thema *ἴδω*, video.

Ἴνδικὸν, ῦ, τὸ, piper, vel zingiber Indicum.

Ἶνες, vide in *ἶς*, ὁ, fibra.

Ἰνδῶ, tendo. H ſych. ab *ἶν*, nervus, tendendi organum vim habens.

Ἰνέω, vacuo, eepurgo.

Ἰνίον, ου, τὸ, occipitium, poſterior colli pars. ab *ἶς*, *ἰνὸς*, ἡ, nervus. Item menſura.

Ἶνις, ιδος, filius. Heſych.

Ἶνν, filia. ut & *ἰννὸς*, ω, ὁ, filius. ab *ἶνις*. Heſych.

Ἰννὸς, pullus ex equo, & mula, aut aſina. q. ab *ἶνις*. Item maceue, vanas.

Ἰνόομαι, Ileo. aut ab *ἶνις*, aut ab *ἰνάω*.

Ἰνόω, Poet. pro *ἰνάω*, exhaurio, conſumo, abſorbeo.

Ἶνὸς, ὁ, nomea mulieris, Ino, q. valida. ab *ἶς*, *ἰνὸς*, ἡ, fibra, robur.

I Ξ.

Ἶξ, *ἰξὸς*, ὁ, vermiculus vites comedens, Heſych.

Ἰξαλὸς, ά, ὁ, impetuoſus, libidinoſus, ſalax, ſaltratorius. Heſych. ab *ἰξὺς*, lumbus, & *ἅλλομαι*, ſalio. capræ epitheton. hinc *ἰξάλη*, pellis capræ.

Ἶξε, 3. ſing. aor. 1. ind. act., verbi *ἶκω*, venio. fut. *ἵξω*. a. 2. *ἶξε*, ας, ε.

Ἵξεται, pervenies, 2. ſingul. fut. 2. med. pro *ἵξῃ*, verbi *ἱκάνομαι*, venio. ſ. *ἵξομαι*. perf. paſſ. *ἷγμαι*. a. 2. med. *ἰκάνω*, ω, εν.

Ἰξεύς, έως, ὁ, qui viſco aves captat, aucceps. Th. *ἰξὸς*, ῦ, ὁ, viſcum.

Ἴξις, εως, ἡ, adventus rectus, proceſſus: prælentia, ſuppletio. Item viſcum odotem habens ſimilem ocymo. Etym. Ἴξίων, ονος, ὁ, quis iſte fuerit, & cur apud Inferos rotæ feratur alligatus circumvolvi, docet Pindarus Pythior. Od. 2.

Ἵξομαι, fut. 1. med. verbi *ἱκάνομαι*, veoio.

Ἵξον, 2. ſing. vel 3. plur. pro *ἶκον*, Bœot. ſolent enim κ in ξ mutare. vel eſt a. 2. ind. act. vel imperf. verbi *ἶκω*, venio. ſ. *ἵξω*. Alii volunt eſſe imperf. verbi *ἵξω*, quod a fut. *ἵξομαι*, verbi *ἱκάνομαι*, formatum aſſerunt.

Ἰξὸς, accuſ. ſingul. ab *ἰξὸς*, ῦ, ὁ, viſcum.

Ἰξὸς, ῦ, ὁ, viſcum. arundo aucupatoria, pedica paſſerum. parcue, tenax, fordidus. *ἰξὺς*, ύος, ἡ, idem. *ἰξύος*, ύος, ὁ, ἡ, viſcoſus, tenax. *ἰξύω*, viſco aves capio. q. ab *ἰσχω*, inhibeo. avium enim volatus viſco inhibetur.

betur. Varinus vult, ἴξ-, quasi ἔξ-, quia ἄγω, nectit aves. aut ab ἴκω.

Ἰξύς, ὑ-, ἡ, lumbus, dorsum. quasi ab ἰσχὺς, quia in lumbis robur est animalis. Alii q. ab ἴκω, venio. non ast sine lomborum robore incessus.

I O.

Ἰοδορής, ές-, ὁ, ἡ, purpureus, ab ἴον, viola, & δόρ-, κ, ὁ, tenebræ.

Ἰοδόκ-, ε, ἡ, sagittarum receptrix pharetra. legitur & ἰοδόκη. ab ἰός, jaculum, & δέχομαι, capio.

Ἰοειδής, ές-, ὁ, ἡ, niger, rubiginosus. ab ἰός, ὃ, ὁ, telum, rubigo conjunctio metalli, & εἶδ-, forma. Them. εἶδω, video. Vel ἰοειδὴς, purpureus, violacei coloris. ab ἴον, ε, τὸ, viola.

Ἴοιμι, ἴοις, ἴοι, a. a. opt. verbi εἶμι, eo. a. a. ἴον.

Ἰόεσα, Dotic. pro ἴουσα, profecta, a. a. part. f. g. ab εἶμι, eo. aor. 2. ἴον.

Ἰόλα-, ε, ὁ, quis fuerit Jolaus, quando ex mortuis resurrexerit, & cur? Pythior. Od. 9. p. 304. 305.

Ἴομεν, eamus, 1. plur. aor. a. ind. ἴον, verbi εἶμι, eo. Alii volunt per syllolen Jonia. poni pro ἴωμεν, 1. plur. aor. 2. sub.

Ἰόμαχ-, ε, ὁ, jaculator, & jaculis destinatus, mortem inferens jaculis. Vel ὁ περὶ τὰς ἰὸς μεμερημνὸς, telis male exceptoe. ab ἰός, jaculum, & μόρ-, fatum, verso o in α. Them. μείρω, partior.

Ἰον, ε, τὸ, viola; item solum. Id ἴον, nascitur, ideſt, solum, non multa simul conglobata, & ad εἶμι, ideſt, viam. Ἴον μέλαν, viola nigra. Theophr. lib. 6. plant. inde ἰώδης, violaceus. Est & ἴων, ες, α, ε. a. a. ind. verbi εἶμι, eo.

Ἰόν, pro ἰόντα, acc. sing. aor. 2. part. ἰὼν, verbi εἶμι, eo.

Ἰόνθ-, ε, ὁ, lanugo, primi pili: rarus in facie. Poll. l. 4. quasi ab ἄνθ-, quia flos juventæ. an ab ἰούλου, quod a calore prodeant? an ab τὸ ἄνθ-, ideſt flos violæ? ut enim violæ primo vere ſe produnt; ita lanugo tanquam in juventutis vere efflorescit.

Ἴοντα, euntem, aca. sing. aor. 2. part. εἶμι, eo. a. a. ἴον, a. 2. part. ἰὼν, ὀντ-, ὁ, & in f. g. ἴουσα.

Ἰοπλόκαμ-, ε, ὁ, ἡ, violaceus, vel nigros capillos habens. Ex ἴον, ε, τὸ, viola, & πλόκαμ-, κ, ὁ, ciocinoi. Th. πλέκω, necto.

Ἴοπη, ης, ἡ, nomen urbis, Joppe. Hebr. pulchritudo.

Ἰορδάνης, ε, ὁ, Jordanes; nomen fluvii Hebr. oriantis ex Jor, & Dan, qui duo fontes ad radices Libani montis.

Ἰόρκοι, ων, οἱ, captarum genus, quasi δόρκοι, a visus acuminc. a δέρκω, video.

Ἰός, ὃ, ὁ, missile, jaculum, sagitta; venenum; rubigo. q. ab ἵημι, mitto. hinc ἴσις, rubigine obduco ἰώδης, rubiginosus. Sed ἴ-, ἴα, ἴον, solus, a, um, q. ab οἷς, unus: vel εἰ-, solus.

Ἰοστέφ-, ὁ, coronam e violis gestans; viola redimitus. ab ἴον, ε, τὸ, viola, & στέφω, corono. Ἰοστέφ-ανος, Venus violis ornata. Plut. in Solone.

Ἴότης, ητος, ἡ, consilium, voluntas. ab ἴω, vel ἵημι, mitto. hinc ἴεμαι, desidero. an ab ἴος, solus; ut fit quod quis solus secum cogitat, & concludit?

Ἴού, adverb. dolentis, hei, heu! hinc ἰύζω, lamentor: indignantis, aum genit. cum circumflexo. Est & exultantia adv. ἰοῦ. q. ab ἴη, vel ἰὴ.

Ἰουδαΐζω, Judaizo, fio Judæus, Judaice vivo. f. ἴσω. p. ἰουδάϊκα. a Ἰουδαῖος, Judæus. Th. Ἰούδας, ε, ὁ, Judas.

Ἰουδαϊκός, ὴ, όν, Judaicus, a, um. hinc Ἰουδαϊκῶς, adv. Judaice.

Ἰουδαῖος, ε, ὁ, Judæus; item Judaicus, a, um, ut γῆ Ἰουδαία, terra Judaica.

Ἰουδαισμός, ὔ, ὁ, Judaismus.

Ἰοῦδας, ε, ὁ, nomen viri, Judas. Hebr. celebrationis filius.

Ἰούλιος, ε, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbarulus.

Ἴουλος, ε, ὁ, nomen viri, Julius. Gr. barbatulus.

Ἴουλος, ὁ, lanugo, prima barba, quæ ἔστω ἠλιν, exit mollis, & crispa. Tb ὄλος, ε, ὁ, mollis. Item vermis multipee parietibus arrepens, Lycophr. Item villus cujusliber fructus, ut nucis florantia. Eratosthenes in hymno Mercurii usurpat pro aantillatione puellarum laoificarum, quæ pensum ducunt. Didymus arbitratur asse hymnum in laudem Cereris. Theophr. lib. 3. hist. plant. docet, quid sit ἴουλος in nuce avellana. Numanius Poeta apud Athen. lib. ζ. vocat ἰόλας intestina terræ. Præterea mergites, spicarumque manipuli in fasciculum collecti ita nominantur.

Ἴουν, mittebam, imperf. contract. ex ἴεον, ω, quasi ab ἰέω. Th. ἵω, vel ἵημι, mitto.

Ἴουτα, ης, ἡ, & in acc. plur. ἰούτας, accedentes, aor. 2. part. f. g. ab ἴειν, quod ab εἶμι, eo. a. 2. ἴον.

Ἴουσος, ε, ὁ, nomen viri. Lat. Justus.

Ἰοχέαιρα, ας, ἡ, quæ fundit sagittas: vel quæ sagittis gaudet. ab ἰός, sagitta, & χέω, fundo, vel χαίρω, gaudeo. Epitheton Dianæ. Nicander etiam aspidem ἰοχέαιραν vocat, gaudentem veneno; vel fundentem vanenum.

I Π.

Ἰπνός, vel ἴπνος, ὁ, furnus, caminus, culina.

Ἴπνος, muscipula, quæ ἐπεῖ, id est opprimit mureos: laqueus murium. Ἴπνος vero pœna, supplicium.

Ἰπνόω, premo, cogo, πιέζω, ut ἰπνοῦσθαι συμφορῆς, premi calamitatibus.

Ἱππάζεσθαι, equitare. ab ἵππος, ε, ὁ, equus.

Ἱππαμοιχος, ε, ὁ, Poet. qui hasta, vel lancea ex equo pugnat. Ex ἵππος, & αἰχμὴ, ἡ, cuspis.

Ἱππαλίδας, α, ὁ, Dor. pro ἱππεὺς, έος, ὁ, eques.

Ἱππαρχος, ε, ὁ, Hipparchus, nomen viri. Est & aquitum præfectus. Et sic vocatur Neptunus.

Ἱππάς, άδος, ἡ, Joo. pro ἱππική, equestris, hina ἱππάσιμος, equitabilis. ab ἵππος, equus.

Ἵππειος, α, ὁ, equestrie. Th. ἵππος, equus.

Ἱππεύς, έως, ὁ, eques, & in plur. ἱππῆς, ejusdem themstis.

Ἱππεύτης, ου, ὁ, equestris, vel equitandi peritus. ab ἱππεύω, equito.

Ἱππεύω, equito. fut. εὔσω. p. ἱππευκα. Th. ἵππος, equus.

Ἱππηλασία, ης, ἡ, equestrie via, qua equi aguntur. Jurisconsulti actum appellabant. Ἱππηλάσιος, equestris. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, impello. f. ἐλάσω.

Ἱππήλατος, vocat. sing. ab ἱππήλατης, ου, ὁ, aquitaror. ab ἵππος, equus, & ἐλαύνω, agito.

Ἱππήλατος, sc. τόπος, locus aquitabilis. Odyss. δ.

Ἱππικόν, οῦ, τὸ, equitatus. ab ἵππος, equus.

Ἱππόβοτος, genit. Jon. ab ἱππόβοτος, α, ὁ, equos nutriens. ex ἵππος, & βόσκω, pasco.

Ἱπποδάμοιο, gen. Jon. ab ἱππόδαμος, α, ὁ, equorum domitor. ex ἵππος, equus, & δαμάω, domo. a. a. ἔδαμον.

Ἱππόδασυς, ὁ, densus instar equi, hirsutus. ex ἵππος, & δασὺς, ὁ, densus, pilosus.

Ἱπποδρόμης, ου, ὁ, Dor. pro ἱππηδρόμης, α, ὁ, equorum agitator, eques, aurigu. ab ἵππος, equus, & δράω, persequi.

Ἱππόδρομία, ας, ἡ, cursus aquestris. Hinc Ἱππόδρομος Ποσειδὼν, Neptunus equestrium certaminum præses. ab ἵππος, equus, & δρόμος, ου, ὁ, aursus. Them. τρέχω, curro. p. m. δέδρομα.

Ἱππόδρομος, ε, ὁ, circus, ubi equorum cursu certatur. Ἱππόδρομοι ψιλοὶ, lareotarii, levis armaturæ milites.

Ἱππόθη, ης, ἡ, nomen mulierie: celer iostas aqui, valde celer.

Ἱππόϊν, pro ἱπποῖν, gen. dual. ἵππειος, dativ. plur. Joo. ab ἵππος, equus.

Ἱπποκένταυρος, ε, ὁ, Hippocentaurus. ab ἵππος, equus, & κεντέω, pungo.

Ἱπποκορυστής, ὁ, galearus, eques bellicosus. ex ἵππος, equus, & κορύσσω, galea armo. Th. κόρυς, υθος, ἡ, palea.

Ἱππόκοτος, ε, ὁ, ἡ, equis perstrepens. ab ἵππος, equus, & κρότος, ε, ὁ, sonus.

Ἱππολύτη, ης, ἡ, Poet. pro Ἱππολύτεια, Hippolyti filia.

Ἱππομανής, an herba sit: an virus ex equarum inguinibus deluens: an carnicula: vide notas nostras in Virgilium. Theocr. in φαρμ. plantam esse ait.

Ἱππομαχία, ας, ἡ, equestre prælium. ex ἵππος, equus, & μάχομαι, pugno.

Ἱππόπαις, ιος, ὁ, Poet. ἰει equestris peritus. ab ἵππος, equus, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Ἱππόνικος, α, ὁ, Hipponicus, nomen viri.

Ἱππονίη, ης, ἡ, nomen moliaris. valda intelligens.

Ἱππονικήσ, ε, ὁ, Poet. ὁ τὰ ἵππια νῖκ ἐ ἱππικῆς τέχνης λαβών, ἢ τοιοῦτος ὑπάρχος, qui equi, ac artis equestris periculum fecit.

Ἵππος, ε, ὁ, equus, equitatus. sed ἵππος, Doric. pro ἵππος, q. ab ἵεσθαι ποσὶν, est enim aelerrimum animal: unde & Soli sacrificabant. Val quia humum ἵησι ποσὶ, premit pedibus admodum, unde sonipes. Hinc ὁρίππιον, ε, τὸ, sella equina. Sed ἡ ἵππος, pro Jubilantia, Genes. 14. 31. In compositione intendit significationem: ut ἱππαγωγέω, qui de equis agnoscit: ἱππολοιπεῖσθαι, hippolapathum. Dinsc. lib. 2.

Ἱππόσυνα, ας, ἡ, equorum agitatrix. ἡ τὰς ἵππους σώσα, τυτέστι σώσασα, ἢ κατέστα. quod ab ἵππος, equus, & σώω, quatio. Hinc & ἱππόσυνος, α, ὁ, Poetic. & Dor. pro ἱππόσυνος, α, ὁ, qui equos agitat.

Ἱπποσύνη, ης, ἡ, equitandi peritia, ars aquitandi. gen. plur. Æolic. ἱππεσυνάων. ab ἵππος, equus.

Ἱππότα, vocat. sing. ab ἱππότης, α, ὁ, eques. sæpe vocativus pro nom. ponitur Att. ab ἵππος, equus.

Ἱπποτοξότης, α, ὁ, eques sagittarius. ab ἵππος, equus, & τόξον, τὸ, arcus.

Ἱππότροφ-ος, ε, ὁ, ἡ, equorum nutritio. lumptus in equos alendos factus. ab ἵππος, & τρέφω, alo. Hinc Ἱππότροφος, ε, ὁ, qui equos alit.

Ἱππουρίν, quasi equi fons. Nomen fontis in Bœotia. Hippocrena.

Ἱππουρις, ὁ, epitheton galeæ artisiam ex satis equinis habentis. ex ἵππος, equus, & οὐρὰ, cauda. Est etiam herba. Dioſc. l. 4. c. 48.

Ἱππόφοβος, ε, ὁ, ἡ, locus pascendis aquie, quile: capistrum. ex ἵππος, equus, & φόρβη, pasco. p. m. πέφορβα.

Ἱππόχαρμος, ε, ὁ, Dor. pro ἱππόχαιρος, α, ὁ, equis gaudens. ab ἵππος, equus, & χαίρω, gaudeo.

Ἵπταμαι, volo, as. præs. inf. Ἵπτασθαι. l. πτάσεμαι. q. a πτῶ. a. 2. med. ἐπτάμην, vel ἐπτόμην, q. a πτάω, volo.

Ἱπτάσομαι, volsbo, fut. 1. med. verbi Ἵπταμαι, volo, volas.

Ἵπτατο, Att. pro Ἵπτασο, volabas, 2. sing. imperf. Ἱπτάμην, ejusdem verbi.

Ἵπτω, vel ἴπτω, noceo, lædo. Iliad. ε. c. ab ἰός, quasi venena infundo. vel ἰός, jaculum, & πίπτω, cado. Lædit ut anim, in quem jaculum incidernt. aut ab ἴαπτω, maledico. inde ἴψ, ἰπός, ὁ, ἡ, sen ἵπτος, ε, ὁ, fornus. Ἵπτος, ε, ὁ, muscipula.

I P.

Ἰρά, sacra, ah ἱρὸς, Jon. pro ἱερὸν, sacrum, sacrificium. Ἴρα ἔστω ἐστὶ concio, quasi ab εἶρω, loquor.

Ἰρ-

Ἱᾶτται, pro ἰερᾶται, 3. sing. præs. ἰερᾶμαι, sacerdos sum. præs. inf. ἱᾶσθαι. Sic ἱᾶται, pro ἱερᾶται, 3. singul. imperf. Th. ἱασὸς, sacer.

Ἰᾶσσι, pro ἰερᾶσι, Ionic. sacerdos. Aristoph. ecp. σὺν λακτιστῆτιν ἰερεῦ, augurum sacardos, & cultor. Augur a Plutarcho vertitur. Th. ἱερὸς, ἄ, ὁ, sacar.

Ἰᾶών, pro ἰάομαι, loquor. Hesych.

Ἰᾶώ, ὄς, ἡ, Hira, nomen reginnis.

Ἰᾶῶται, Jon. pro ἰάομαι, sacerdotas. ἰᾶῖον, Jon. pro τὸ ἱερῖον, hostia, victima, Odyss. ξ.

Ἰᾶχῇ, Jon. pro ἰάχῃ, ικος, ὁ, accipitar.

Ἰᾶγγες, arteriæ. Hippoct. an quasi ἀέρεγγες, quia aer ibi agitur? Si Græcum est ἰαγξ, velim ab ἰάω, loqui. Arteriæ enim vi loquimur.

Ἶαις, ιδος, ος, ους, ἡ, ateus cœlestis, Iris Dea. in acc. ἶαν, quasi ab ἴημι, dicen, prædico. Pluviam enim prædicit Iris. Item iris genus herbæ aromaticæ. Dioic. lib. 1. c. 1. & Thanphr. lib. hist. plant. c. 7. ἶριον μύρον, unguentum, quod ex iride fit. Item ἶρις, Thaumantis, & Electræ filia. Hesiod. in Theogonia. Item avis species. Est ariam ἶρις, cit aulus in oculo circa pupillam, & lapis chrystallinus. Etym.

Ἰᾶσσιν, pro ἰᾶσι, dativ. plur. ab ἶρις.

Ἶρις, Jon. pro ἰερὶς, ᾶ, ἡ, sacer. Sed Ἶρις, ι, Irus, nomen proprium.

Ἰᾶτρεῖα, ῶν, αἱ, sacra, cæremoniæ.

Ἰᾶτρόμαντις, α, ὁ, Jon. pro ἱερομάντης, qui & ἱερομάλης, alias vocatur, sacrorum autistes, sacrificulus. ab ἰᾶτρὸς, sacer, & φαίνω, apparen.

Ἰᾶτρὸν, Jon. pro ἱερὸν, gen. plur. ab ἰερὸν, sacrum.

Ἰᾶτρωσύνη, ης, ἡ, Jon. pro ἱερωσύνη, sacerdotium.

I Σ.

Ἴς, ἰνὸς, ἡ, fibra, robur, vis. Hinc ἰσίας, α, τὸ, occiput. ἶσι, valde fortitar, Poet. ἰσθμιος, ο, ὁ, robustus.

Ἴσ', pro ἴσῃ, æque, adv. ab ἶσος, vel ἴσος, ε, ὁ, æqualis.

Ἰσάακ, ὁ, nomen viri, Isaac. Hebr. ridebit.

Ἰσάγγελος, α, ὁ, par Angelis.

Ἰσάζω, adæquo. Th. ἶσος, æqualis.

Ἰσαΐας, ὁ, Isaias.

Ἴσαιος, ε, ὁ, Isæus, nomen proprium.

Ἴσαις, paribus, dat. plur. f. g. ab ἶσος, ν, ον, par, æqualis.

Ἰσάλη, ης, ἡ, vastis a pella caprina: pellis. rectius ἰξάλη, vel ἰξαλή.

Ἴσαμι, scio, Dor. pro ἴστημι.

Ἴσαν, ibant, 3. plural. imperf. ἤειν, verbi εἶμι, en. Tum & ἴσαν, sciebant, per syncopen dicitur pro ἴστασαν, ab ἴσκω, imperf. verbi ἴστημι, sisto, & ἴστασι, Dor. pro ἴστασι.

Ἴσασι, Dor. pro ἴστασι, sciunt.

Ἰσάσβοιος, ν. ὁ, par. aa ἶσος, æqualis, par, & ἀσβμὸς, ὦ, ὁ, numerus.

Ἴσασ', pro ἴστασι, sciunt, 3. plur. ind. præs. Sic ἴσασι, ασσι, præs. part. verbi ἴστημι, scio.

Ἴσατον, pro quo & ἴστε, 2. singul. præs. ἴσταμαι, scio.

Ἴσατον, & ἴστατον, sciunt. 3. pl. ind. præs. verbi ἴστημι, scio.

Ἰσαχὰρ, Isaschar, nomen viri. Hebr. est mercos.

Ἴσατ, scit, Dor. pro ἴστι, 3. sing. præs. verbi ἴστημι, scio.

Ἴσατις, ιδος, ἡ, herba glastum. valde asscrat. quasi ab ἴσος, quia vim habet æquandi tumorea, quos solia imposita διαφορῶσι, digerunt, ac teprimunt. ἰσάζω, est æquo, complano.

Ἰσαῦρος, ίδος, ὁ, ἡ, cognominis. aa ἶσος, æqualis, & αὖρα, ἡ, vox.

Ἴσα, sciebat, 3. sing. imperf. act. ἴστημι. Sed ἴστη, scis, pro ἴστασι, a. sing. tnd. verbi ἴστημι, scio.

Ἰσαχείη, ας, ἡ, æqua loquendi libertas, æqualitas. quod ex ἰσαγορία, æque liberè loquor. quod ea ἶσῳ, æqualis, & ἀγορεύω, loquor. Thema ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Ἴσαμι. ἴστις, ἴσασι, scio, cognosco, quasi ab εἶδω, οἶσω, ut sit quasi εἴσημι, idem. Hinc ἴσμος, ὁ, ἡ, partus. ἰδυοσμίη, ης, ἡ, peritia. ἴδρις, υος, ὁ, ἡ, sciens, peritus. ἰδρίη, ας, ἡ, scicotia. ἐπίσταμαι, ἠσταμαι, scio. ἐπιστήμη, ης, ἡ, scientia. ἐπιστάμων, ονος, ὁ, ἡ, sciens, peritus.

Ἰσήλιος, ος, ὁ, ἡ, æqualis, par. ab ἶσος, idem, & ἥλιος, apto.

Ἴσθι, scias per syncopen pro ἴσαθι, præs. imperat. ab ἴστημι, scio. Sed ἴσθι, σις, præs. imperat. ab εἰμὶ, sum.

Ἰσθλὴ, corrupte pro ἰξάλη, pellis caprx.

Ἰσθμιόνιον μαντεῖον, Isthmenium oraculum.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, & in plur. Ἰσθμοῖ, ῶν, οἱ, Isthmiades. τὰ Ἴσθμια, ων, αἱ Ἰσθμικοὶ ἀγῶνες, ludi Isthmici. Ἰσθμιον ὕδωρ, pro οἶνος τὸ Ἰσθμίον.

Ἴσθμιον, α, τὸ, rollum, colli ornamentum.

Ἰσθμιώτης, ου, ὁ, in Isthmo habitans. Neptunus. Ἰσθμια, sacra Isthmia, in honorem Neptuni. ἰσθμικὸς, ad Isthmia pertinens. ἰσθμὸς, idem, & de mala vita dicitur, quia morbosum (ἰσθμιῶντα) dat illud tempus, quo Isthmia agitabantur. Hesych.

Ἰσθμοῖ, Poet. adverb. pro ἐν Ἰσθμῷ, in Isthmo, apud Isthmum.

Ἰσθμὸς, οῦ, ὁ, & ἡ, Isthmus, terra inter duo maria angusta, quasi ἰσθμὸς, q. ab ἴσθμι, quod in mara excurrat, & supercilio prominear. Est & ἰσθμὸς, aliquid Isthmo simile, ut pars intar os, & gulam: cellum clepsydræ, imbrea navium: cetibrum, cæsum.

Ἴσι, eunt, 3. plur. ind. præs. pro ἴασι, & Jon. ἴωσι, ab εἶμι, eo.

Ἰσικὸς, α, ὁ, & ἰσίκιος, α, τὸ, edulii genus a carna minutissime contrita: lucanica, tsrcimeu: tomsculum, & romanum. vox est Romana, quæ ast inficium, ab insecta carna. Vide Lat. Etymolog.

Ἰσκαριώτης, ου, ὁ, Iscariotas, cognomen Judæ proditoris, Syr. quæstor ærarii.

Ἴσκω, ες, ε, imperf. varbi ἴσκω, assimilo.

Ἴσκω, assimilo, comparo, pro εἴσκω, idam. Th. εἶδω, scio.

Ἴσμεν, scimus, per syncop. pro ἴσταμεν, 1. plur. ind. præs. ab ἴστημι, scio.

Ἰσόθεος, α, ὁ, Deo similis. ab ἶσος, similis, & θεὸς, Deus.

Ἰσοκρατὲς, ἐος, ὁ, ἡ, pari potastate præditus. ex ἶσος, æqualis & κράτος, ους, τὸ, robut. hinc ἰσοκρατία, ης, ἡ, Jon. pro α, æqualis potentia.

Ἰσοκράτης, ους, ους, ὁ, Isocrates, nomen proprium.

Ἰσομήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, Dor. pro ἰσομήτωρ, æqualis matri. ea ἶσος, æqualis, & μήτηρ, mater.

Ἴσουσι, ibunt, Poetic. pro ἴξουσι, 3. plur. f. e. med. varbi ἰκάνομαι, venio. An potius feribendum ἴσουσι, ab ἴω? nam ἴσουσι vertit significat ἰδρύσουσι, ab ἵζω, colloco, fedro.

Ἰσοπαλὴς, ὁ, ἡ, Jon. & ἰσόπαλος, in lucta, seu pugna æqualis. ea ἶσος, & πάλη, ἡ, lucta.

Ἰσόπεδος, ο, τὸ, planities, patens, & apertus campus, Xenophon. ab ἰσόπεδος, planus. quod ab ἶσος, æqualis, & πέδον, solum.

Ἰσοπέριστος, ε, ὁ, ἡ, par, æquivalens, ejusdem ponderis. ea ἶσος, par, & περιστὸς, propensus sum.

Ἴσος, vel ἶσος, ο, ὁ, æqualis, par. ἴσου τῷ ἀδίκῳ, par pari referre. q. ab ἴσος, assimilo. ἴσον τῷ ἀντιπάλῳ, par pari referre. Hinc ἴσος, æqualitar; itam fortasse. ἰσότης, ητος, ἡ, æqualitas. ἰσόν æquo, adæquo. ἄνισος, ε, ὁ, inæqualis, impar.

Ἰσότης, ητος, ἡ, par conditio, æquabilitas, paritas. Th. ἶσος, par.

Ἰσότιμος, ε, ὁ, ἡ, æque pretiosus: qui in communi, atqua in eodam, qui cæteri, jure versantur. Herodian. ἶσος, par, & τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Ἰσόω, pro ἰσόομαι, præs. inf. ab ἰσόω, æquo. Th. ἶσος, α, ὁ, par.

Ἰσοφαρίζω, adæquo, æquipato. sum par. q. ἰσοφορίζω, ab ἶσος, æqualis, & φέρω, fero, dico. hinc ἰσοφόρια, boves æquali ferendo oneri apti. Vel ἰσοφαρίζω, indutus sum paribus indumantis. a φᾶρος, ους, τὸ, pallium.

Ἰσοφορίζω, Doric. pro ἰσοφαρίζω, parem esse: adæquate.

Ἴσόω, adæquo. hinc ἰσόομαι, a. 1. inf. med. Th. ἶσος, par.

Ἰσόψυχος, α, ὁ, eodem animo præditus, unanimis.

Ἴστα, tempora sumit ab ἵστημι, dico.

Ἰσραὴλ, ὁ, nomen Jacob Patriarchæ, ἄλλως, Israel. Hebr. princeps Dei. Hinc Ἰσραηλίτης, α, ὁ, Israelita.

Ἴστα, statue, Att. pro ἴστασι, præs. imper. act. Alii volunt esse 3. sing. imperf. ἴστασ, ω, ως, ας, α, ε, verbi ἰστάω, seu ἵστημι, sto. Sed ἴστᾱ est 3. singul. præs. sub. act. ajusdem verbi.

Ἴσταμαι, σαι, ται, scio, sæpe pro ἵσταμαι, ut in compos. ἐπίσταμαι, scio. Th. ἵστημι, scio.

Ἰστάμενος, η, ον, stans. gen. Jonic. ἰσταμένοιο. ab ἵστημι, sto.

Ἴστᾶν, Dor. pro ἵστων, 3. plur. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Ἴστασα, Jonic. pro ἵστασο, statuebas, 2. singul. imperf. ἱστάμην, verbi ἵσταμαι.

Ἴστασ', pro ἴστασο, præs. imperat. passiv. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστην. f. στῶ.

Ἴστασο, 3. sing. imperf. pass. ajusdem verbi.

Ἴστε, scitis, per syncopen pro ἴστατε, 2. pl. præs. ind. act. ab ἵστημι, scio. Et per syncopen dici potest in imperativo. ἴσθι, ἴστω, & in plur. ἴστε.

Ἰστέον, sciendum, verbala, pro εἰδέον, ab εἶδω, scio. perf. pass. οἶσμαι οἴσται, ῶσται.

Ἴστη, sta, fista, pro ἴστασι, Att. imperet. sit a 3. sing. imperf. ἰστάω, ης, η, verbi ἵστημι, sto. Vel est 2. singul. præs. passiv. etiam Attice pro ἵστασαι. ἵστη Doric. pro ἵστησι. Sed ἴστᾱ dici credunt pro ἴστᾱς, 2. singul. præs. sub. med. & 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ἱστάναι, statuo, firmo, asarceo, arigo, colloco, cohibeo, fisto, subfisto, adduco, appendo, pondero, instituo, κελεύω, Nazianz. arcito. Odyss. ξ. ordior, tero. Hesiod. Ἱστάναι, astare, assistere. Sophocl. in Thrac. ἱστάναι χορὸς, chorus instaurara. Sophocl. ἵστασι βολαὶ, vociferatur, Eurip. quasi a στάω, instatu. unde stu Latinum. f. στάτω, præt. ἕστηκα. perf. part. ἑστὼς, & per syncopen ἕς, ἑστὼς. hinc per crasin ἑστὼς, ὦτος, ὁ, qui stetit. sic perf. inf. ἑστάναι, pro ἑστάμεναι. (sed ἑστάναι est præs. inf. ab ἵστημι, pro ἵστημι.) a. 2. ἔστην, ης, η. perf. pass. ἵσταμαι. a. 1. pass. ἐστάθην, ης, η. aor. 1. inf. στᾶθῆναι. aor. 2. part. στᾶθεὶς, fut. σταθήσομαι, ῆ, σται. Hinc στάσις, εως, ἡ, statio. στατὸς, ὰ, ὸν, ἡ, stabilis. στασιάζω, factionibus contendo, dissideo. στασιασμὸς, οῦ, ὁ, seditio. στάδιον, ου, τὸ, stadium, mansura sexcentorum pedum. στάμνος, ου, ὁ, amussis. στάθμη, ης, ἡ, stabulum, caula; item statera, libra. στάμων, ονος, ὁ, stamen. ἱστὸς, ὸ, ὁ, malum navis. ἱστίον, α, τὸ, velum. ἀνίστημι, erigo. ἀνάστασις, εως, ἡ, resurrectio. ἀνάστημα, ατος, τὸ, intervallum. ὕστασις, εως, ἡ, insistantia. ἄνστασις, εως, dimotio alicujus rei e statu, in quo erat. καθίστημι, constituo. κατάστασις, εως, ἡ, constitutio. συνάστης, ου, ὁ, socius, auxiliarius, opitulator. προστὰτης, ου, ὁ, præfectus. προστασία, ης, ἡ, præfectura. προστατὰω, sun προστατῶ, præsum. συνίστημι, constituo. σύστημα, ατος, τὸ, coagmentatio, compages. ὑπόστασις, εως, ἡ, subsistantia. στατὴρ, ῆρος, ὁ, stater.

Ἰστέον,

Ἑστία, Jon. pro ἑστίαν, accuſ. ſing. ab ἑστία, ας, ἡ, Veſta, focus.

Ἑστιατόριον, ου, τό, Jon. pro ἑστιατόριον, cœnaculum.

Ἑστίον, ν, τό, navis velum. io plur. τὰ ἑστία, ab ἑστός, malum navis. Thema ἵστημι, ſto.

Ἑσβεσθῆ, ſtiva, dat. ſing. ab ἑσβεδός, temo, ſtiva. ab ἑστός, rela, quod ab ἵστημι, ſto, & βῶς, bos.

Ἑσθόδικη, ης, ἡ, receptarulum mali, caſtaria Planto. ab ἑστός, malum navis, & δέχομαι, capio.

Ἑσσα, acc. ſing. ab ἵσσων, ονος, ὁ, ſtriens, guarus, teſtis, prudens.

Ἑσσορία, ας, ἡ, hiſtoria, narratio, vomenteratio. gen. plur. ἑσσοριῶν, hinc ἑσσοριώς, ᾶ, ὁ, ἡ, hiſtoritrue. Th. ἵσσων, ὁ, ἡ, ſcieua.

Ἑσσορῶ, 3. plor. præſ. ind. verbi ἑσσορέω, inſpicio, cognoſco, memoriæ tradeo. perf. ἑσσόρηκα. præſ. part. paſſ. ἑσσορέομαι, ούμενος, ου. Th. ἵσσων, ſtriene.

Ἑστός, ὁ, malum navis. Iliad. α'. ab ἵστασθαι, quia vrigitur, vel firmiter collocatur ad excipianda, & ſuſtinenda appenſa liutva. Item tela, penſom Heſiodo. Th. ἵστημι.

Ἑστρον, acc. ſing. ab Ἴστρος, ου, ὁ, nomen fluvii Germaniei, Danubius.

Ἑσῦ, ſcito illv, per ſyncopen pro ἴσθι, præſ. imperat. ſir ἴστω, pro ἰσάτω, ibid. Th. ἵστημι, ſcio. Sed ἴσῦ, contracte pro ἴσεο, a. ſingul. impeiſ. paſſ. vvl præſ. imper. paſſ. vvrbi ἵστημι, ſto.

Ἔσῦν, ſtabam, imperf. act. pro ἵσταν. quaſi ab ἵσάω, pro ἵστημι, ſto. Sed ἴσῦν per ſyneopen pro ἰσάτην, 3. dual. imperat. vvl pro ἰσάτωσαν, 3. plor. imperat. verbi ἵστημι, ſcio.

Ἑσῦς, ος, ὁ, ἡ, ſcieos, prudens, peritus, teſtis, arbitvr, Heſiod. q. ab ἵστημι, ſcio. Hioe ἑσοῦμαι, ας, ἡ, cogooſcendi ſtudium, hiſtoria. ea hiſtoriis noim ſcientia rvrom geſtarum peritur. πολύσῦρ, ορος, ὁ, multiplici doctrina præditus.

Ἔσχ', pro ἔσχα, vel præſ. imperat. eſt, vvl 3. ſing. imperf. verbi ἔσχω, pro ἔσχον, habeo.

Ἐσχάκῃσι, Poet. pro ἐσχάρᾳ, cupit, 3. ſing. præſ. ind. verbi ἐσχάκω, appeto. quod ab ἔσχα. Them. ὄχω, habeo.

Ἐσχάκοι, dvtinvt, 3. ſingul. præſ. verbi ἐσχάκω, idem ac ἔσχα, ſeu ὄχω, habeo.

Ἐσχαόωντο, Poet. pro ἐσχαίῶντο, repiminnt. 3. plor. ſub. præſ. Sic ἐσχαόωσα, pro ἐσχαίῶσα, præſ. part. ſ. g. verbi ἐσχαόω, cohibeo. qood ab ἔσχω, pro ἴσχω, habeo.

Ἐσχάς, carica, quia ἐσχνή, ſiecando graecilia facta.

Ἔσχε, cohibet 3. ſing. ind. ἔσχον, præſ. taſ. vvrbi ἔσχω, pro ὄχω, habeo.

Ἐσχάμην, & ἐσχάμεσθα, Jon. & Dor. pro ἔσχον, præſ. int. ejoſdem verbi.

Ἔσχεο, Jon. pro ἔσχα, continv, præſ. imperat. paſſ. vjuſdem verbi.

Ἔσχά, Dor. pro ἔσχε, ejoſdem temporis, & vvrbi.

Ἰσχίον, ν, τό, coxa, coxendia, & nervva ille, qui coxendicem femori committit, acetabulum coxæ, Dioſc. l. 3. ἰσχίον πόνος, vel ἀλγήματα, coxendicum labores. τὰ ἰσχία, clunes. Th. ἴσχις, lumbus.

Ἴσχιν, ος, ἡ, lumbus, ſive lumbi. quaſi ab ἰσχύς, robur. in lumbie enim eſt robur. Vel lumbis nos ἴσχομεν, ſuſtinemus.

Ἰσχνός, ή, όν, marer, eailis, ſtrigoſus, tenuis.

Ἰσχνότης, ητος, ἡ, macies, gracilitas, hæſitatio. Galeno l. 2. ad Glauc. extenuatio.

Ἴσχουσι, cohibent, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi ἔσχω, pro ὄχω, continen.

Ἰσχυρός, ά, όν, robuſtus, a, um, potens: in comp. ἰσχυρότερος. ſuperl. ἰσχυρότατος. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur.

Ἰσχύς, ύος, ἡ, robur, vires, virtus, fortitudo, poteſtas.

Ἰσχύσει, poterit, 3. ſing. fut. a. 1. act. verbi ἰσχύω, poſſum. fut. ύσω. p. ἴσχυκα. Th. ἰσχύς, ύος, ἡ, robur, via.

Ἰσχύω, valeo, poſſum, robuſtus ſum. Ἴσχυ, ας, α, præſ. ind. Sed ἴσχυσ', 3. pl. præſ. ſub. Th. ὄχω, habeo, contineo.

Ἰσχυόεις, α, έ, ήν, Poetic. pro ἰσχυρός, ά, όν, qui idem nomen habet, cognominis. ab ἴσος, par, æqualie, & ἴσχω, nomeo.

Ἴσχυσι, norunt, 3. plur. a. 2. ſub. ab οἶδα, ſcio. fut. εἴσω, vel ἴσω. Sed vidvtrum legvodum ἴσκασι, 3. plur. præſ. ind. verbi ἴσκω, ſcio.

I T.

Ἴτ', pro ἴτε, accedite, a. pl. præſ. imp. ab εἶμι, vo.

Ἰταλίη, ας, ἡ, Italia, nomen peninſulæ nobiliſſimæ ab Italo rege ſic dictæ. Ἰταλός, ὁ, ὁ, vitulus, Italus. Ἰταλικός, ή, όν, Italicoe, Latinus.

Ἰταλός, ὁ, ὁ, priſca lingua, taurus, bos. ab ἴτης, temerarios, audax, qoia aoimoſue. hinc Ἰταλοί, Geil. l. 11. c. 1. nam Ἰταλὸς Græci tauros vocabant. Alii ſcribuor Ἴταλος, ὁ, vitulus, Italus.

Ἰταμός, violentus, audax, trua. τὸ ἰταμὸν τῆς ψυχῆς, conſtantia animi. Plut. in Rom.

Ἴτε, accedite, a. plur. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω. ab εἶμι, vo.

Ἰτέη, & ἰτέη, ἡ, ſalia, haſta ſaligna. q. ab ἰέσθαι, qoia it erviſcendo celeriter.

Ἰτέον, eundum, verbale ab εἶμι, vadu.

Ἴτην, iverunt, 3. dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἴτης, α, έ, temerarioe, audax, animoſus, impudeos, ardelio. Ariſtoph.

Ἴτον, dual. præſ. ind. & dual. imperf. verbi εἶμι, eo.

Ἰτουραίη, ας, ἡ, oomen regioois, Iturea. Syr. mootoſa.

Ἴτρια, ων, τά, ima para ventria. q. ab ἧτρον, τό, ventei ab umbilico ad pubem. hioe ἴτρινος, ε, τό, bellarium, placentæ genus ieoue. Item ἴτρια, τά, ſumiuales placeotg, ὑπογάστρια τέκνων, Heſych.

Ἴτραμος, iterum, iteratom. Latin. Gr. barbar.

Ἰτρός, virue. Gl. Cyr. leg. ἴτυς.

Ἴττω, apud Ariſtophan. pro ἴσσω, quod vide.

Ἴττων, acr. ſing. ab ἴττος, quod vide.

Ἴτυς, υος, ἡ, circomferentia, & curvatura rotæ. quaſi ab εἶναι, quia currui eſt cauſa eundi. Homerus ἴτυν vocat, quæ κύκλος. Tum ἴτυς, eſt omois extremitas rotundæ rei: umbo, ora elypei, ambitus. Heſiod.

Ἴτω, ito illv, 3. ſing. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω, verbi εἶμι, eo.

I Υ.

Ἰΰγή, ῆς, ἡ, & ἰύγμός, οῦ, ὁ, vox, ſibilus, clamor. ab ἰύω, adv. vaulcantia.

Ἴυγξ, γγος, ἡ, torquilla, vertieilla, moraeilla, quia eollum torquet. avieulæ nomeo. Ad philtra in uſu vrat. Alii appellaot frutillam. Frutis autem eſt Venus. Propterea eriam ἴυγξ, illecebra quævie.

Ἰυγμός, ὁ, ſibilus, clamor, votiferatio.

Ἰυκτής, Macedonice pro ἰυκτής, οῦ, ὁ, ſibilator; vocalis, Theocrit. ab ἰύζω, clamo. Th. ἰέ, adv. eaultantis.

I Φ.

Ἴφι, læſi, perf. act. verbi ἴπτω, ſvo ἴπω, noceo. f. ψω.

Ἰφθίμος, ὁ, ἡ, robuſtus, animoſus. dat. ἰφθίμῳ. quod ab ἴφι, fortiter. Th. ἴτο, ἰτός, ἡ, fibra, robur. Hinc ἰφθίμη, ης, ἡ, forene.

Ἴφι, fortiter, adv. ab ἴς, ἰνός, ἡ, fibra, robur, ἰφι, ος, ὁ, ἐ, robuſtus.

Ἴφια μῆλα, pinguca, & vegetæ ovea. ab eodem themate.

Ἰφιάνασσα, nomen mulieris.

Ἰφικλείδης, ace. ſing. nomen viri.

Ἰφικλῆς, acc. ſingul. ab Ἰφικλέης, Ἰφικλῆς, nomen virt. q. d. valde honoratus.

Ἴφις, ιδος, ἡ, Iphis, nomen proprium mulieris.

I X.

Ἰχθυάοντες, οί, piſcibus inhiantes, nomio. plur. part. præſ. ab ἰχθυάω, piſcor. Th. ἰχθύς, ύος, ὁ, piſcis.

Ἰχθύδιον, ν, τό, piſciculus, diminut. ab ἰχθύς, piſcis.

Ἰχθυόεντα, acc. ſing. ab ἰχθυόεις, εντος, ὁ, piſcoſus, in f. g. ἰχθυόεσσα, ab eodem themate.

Ἰχθύς, ύος, ὁ, piſcis. q. ab ἴθω, rectv ivrri. Vel ab ἴκω, & θύω. eſt vnion animal πολυκίνητον, agitabile, vel ab ἴχνος θύειν.

Ἴχνεσσι, dat. plural. ab ἴχνος, εος, τό, veſtigium.

Ἰχνεύμων, ichneumo. Soidæ piſcis quidam. qui & ἰχνευτής, taoquam veſtigator crocodili. Heſych.

Ἰχνεύω, veſtigo, per vvſtigia ſequor. ἰχνευτῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, veſtigia perſvquor.

Ἴχνιον, ου, Poetic. pro ὄρχαμος, ἄμου, eo, accedo. Thema ἴχνος, εος, τό, veſtigium.

Ἴχνη, nomin. plur. ab ἴχνος, εος, τό, veſtigium.

Ἰχνηλατῶ, indago. ab ἴχνη ἐλαύνω, ideſt, veſtigia perſequor.

Ἴχνιον, ν, τό, veſtigium. Thema ἴχνος, εος, τό, idem.

Ἴχνος, εος, τό, veſtigium: ima pedis pars: greſſus. q. ab ἴκω, & γνόος. eſt γνώρισμα τῆς ὁδοῦ: aut quod quis ἰὼν χέει. Hinc ἰχνεύω, veſtigo. ἰχνευτής, ῆ, ὁ, veſtigator.

Ἰχώρ, ῶρος, ὁ, ſanguis erudus, ſanies, tabum. Sumitur & pro fero. & pro humore, qui va Deorom corporibus vſſluit. q. ἰς χωρέων, vis cedeoe, ubi ejuſmodi eſt ſanguis, ibi labeſactantur vires.

I Ψ.

Ἰψ, ἰτός, vermis, qui ligna, vel coroua rorrodit. Th. ἴπτω, noceo.

Ἴψω, læſiſti, Jon. pro ἴψω, 2. ſing. a. r. med. ἰψάω, verbi ἴπτω, ſeu ἴπω, noceo.

Ἰψός, ſuber, arbor. an qoia ei eortea facile ἴπτονται lædirui? nam admodum ſcabei eſt, ſponte dehiſcene, & in fragmenra ſeſe ſeparaos. ἰψὸς vera hedera. arbores enim, quibus adhæret, ἴπτει, id eſt, lædit.

I Ω.

Ἰώ, heo, eheu, adv. dolentis, eaelamantis, ut ἰά. Sed ἰοῖ, dat. ſing. ab ἰός, ᾶ, ᾷ, ſagitta. Ἰῶ, ἴῃς, mittam, ae, præſ. ſub. verbi ἵημι, mitto. Et ἰώ, pro ἐγώ, Schol. Ariſtoph.

Ἰωάθαμ, ὁ, oomen viri, ἄκλητος, Joatham. Hebr. a Deo perfectus.

Ἰωακείμ, nomen viri, Joachim. Hebr. q. d. Dominus vacitabet ipſum.

Ἰωάς, nomen viri ἄκλητος. Alii Ἰωάδ.

Ἰωάννης, ης, ὁ, Joanna. Hebr. gratioſa.

Ἰωάννης, ου, idem. Vvl Ἰωάννου, vſt ἄκλητος.

Ἰωάνης, ν, ὁ, nomen viri, Joaouea. Hvbr. gratioſus.

Ἰώβ, nomen viri ἄκλητος, Job. Hvbr. ejulans.

Ἰώγε, Bœot. pro ἐγώ, ego. comp. ex ἰώ, & γέ, pro γέ, quidem.

Ἰωγή, ῆς, ἡ, tegmeo: diverſorium: littue: clamor. Pro tegmioe ſorre ab ἴκω, ſub quod ὑπέκκωμα, & ubi συγκλίζομεν, requieſcimus. pro voce ab ἰώ: pro littore, quia vocale, & ſonorum ex plangore fluctuum. Vvl ἰώγ, clamor, & ἄγω, duco.

Ἰωγμός, per aphæreſio τῆ δ, pro διωγμός, ὁ, perſecutio, tumultus bellicus. Th. διώκω, perſequor.

Ἰωή, ῆς, ἡ, clamor, vox ſtatus; quaſi ab ἴημι, vel ab ἴω, voa.

Ἰωήλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄκλητος, Joel. Hvbr. acquiſeit.

Ἰωκάς, acc. plur. ab ἰωκή, perſecutio.

Ἰωκὲ, per aphæreſio, pro ἐπωκὲ, leu

Digitized by Google

διωξις, perfecutio. Thema διώκω, perſequor.

Ἰαλυσός, ὁ, ἡ, Jolcus, urbs Theſſaliæ.

Ἴαμψε, 2. plur. aor. 2. ſub. verbi ἴημι, eo.

Ἴαν, ανος, ὁ, Jon, vox bacchantium. filius Xuthi, a quo Jonee dicti. Sed ἰὼν, ἰὼν, eho, heus, ex ἰὼ. Eſt & ἰὼν, ἴουσα, a. 2. part. verbi ἴημι, eo. Item ἰὼν, plenus veneno.

Ἰωνᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri, Jonas, Hebr. columbus.

Ἰοειδὴ, violetum, violarium, ubi violæ naſcuntur. Sed Ἰοειδὴ, ῆς, ἡ, eſt Jonia, regio. Item Ἰοειδὴ, Jonia vocatur Athenis herba, quæ & χαμαιπίτυς dicitur. Dioſc. l. 3.

Ἰωρὰμ, ὁ, nomen regis, Joram, ἅλλοτε. Hebr. ea Dominn eacelſus.

Ἰωσὶας, ὁ, nomen viri, Jorim.

Ἰωσαφὰτ, ὁ, nomen pii regis, Joſophat, ἅλλοτε. Hebr. Dominus judicabit.

Ἰωτὴ, ὁ, nomen viri ἅλλοτε, Jole, Hebr. ſenea.

Ἰωσὴφ, ὁ, nomen viri ἅλλοτε, Joſeph. Hebr. addat.

Ἰωσίας, ᾶ, ὁ, nomen viri, Joſias. Hebr. qui eſt a Domino.

Ἰῶτα, τὸ, nomen minimæ litteræ apud Hebræos.

Ἰωχμὸς, tumultus, genit. Joa. ea ἰωχμοῦ, ᾶ, ὁ, id. ac ἰωκὴ, clamor, minæ, tumultus. Th. διώκω, perſequor.

Ἰὼψ, ἰωπος, ὁ, piſcis nomen apud Callim.

K A.

KDecimæ literæ ſignum, viginti denotat. & κ', pro ϗ, ponitur. κὲ, Dor. pro κὸ, vel κὸν, com. ῦ.

Καβάλης, ου, ὁ, ecballus, equus clitellarius. Plutarch. ἐργάτης ἵππου, Heſych.

Κάββαλ', & κάββαλε, proſtrevit, Dorie. ſeu Poet. pro κατέβαλε, a. 2. ind. act. Heſ. ἐπὶ χθονὶ κάββαλε μίσην, bumi ſtra. Sic κάββαλὼν, pro καταβαλὼν, a. 2. inf. act. καββαλεῖν, 3. ſingul. aor. 2. med. pro κατεβάλετο; verbi καταβάλλω, dejicio. Thema βάλω, jacio.

Καββὰς, ου, ὁ, deſcendens, Poetic. ſyncop. pro καταβὰς, a. 2. part. act. verbi καταβαίνω, deſcendo.

Κάβη, ης, ἡ, cibus. q. a κάπτω, edo.

Καβηλιῶν, Cabidarius, Gloſſ. Cyr. Λαθυρὸς.

Κάβος, ου, ὁ, frumentaceæ menſuræ genus: lagena. Hinc κάβη, cibus.

Καγγάνι, pro κατὰ γάνι.

Κάγκαμον, ου, τὸ, lacryma Arabici ligni, quia καγχαίνει, calefacit. Plin. lib. 12. cap. 20. caocamum vocat.

Καγκανᾶς, ᾶ, ὁ, aridus. a καγχαίνω, calefacio. q. a κάω.

Καγκαλίζω. f. ἴσω. p. κκα, cachinnor, effuſe ridere: convitior. inde καγχασμὸς, ὁ, ἡ, cachinnus. an a καγχαίνω, calefacio, quia riſus a calore cordis?

Καγχαίνω, calefacio, crefacio. hinc καγχανὸς, ὁ, ἡ, aridus, ſiccus.

Καγχαλάω, Poet. pro καγχαλῶ, 3. pl. præſ. ſub. verbi καγχαλάω, exulto, rideo. Th. χαλάω, laxo, demitto.

Κάγὼ, pro ϗ ἐγὼ, & ego.

Κὰδ', pro κατὰ δὲ. κὰδ' ἄρα, Dor. pro κατὰ δὲ ἄρα.

Κὰδ' ἔβαλον, pro κατέβαλε δέ. Sic κὰδ' ἔθορε, pro κατέθορε δέ.

Κὰδδ', Poet. pro κατὰ δέ.

Καδδέσσετ, Æol. Syncop. pro κατέσσετ δὲ, a. 2. ind. n κατακάττω, decido, diruor.

Καδδαθέτην, Dor. vel Æol. pro κατεθέτην, 3. dual. a. 2. act. verbi καταθαθέω, ſen καταδάθω, dormio. Th. δαθέω, idem. n. a. ἔδαθον, & per matatheſin δέδμθον. f. δαθέσομαι.

Καδδύναμαι, pro κατὰ δύναμαι, pro virili. Iliad. β. a δύναμις, εως, ἡ, potentia. Th. δύναμαι, poſſum.

Καδδύσεται, pro καταδύσεται, a. 1. inf. act. verbi καταδύω, ſubeo, penitus ingredior. Th. δύω, & δῦμι, idem.

Καδμεῖος, ὁ, Cadmæus, dict. plur. Jonic. Καδμήιοι. n Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomen viri.

Καδμήιας, acc. plural. n Καδμήιος, ους, ὁ, Cadmienſis. ejuſdem them.

Καδμηῖδι κὰτ Θηβῆι, Dor. pro Καδμηίδι κατὰ Θηβῶν. Codmæis a Thebis.

Καδμηὶς, ίδος, ἡ, Cadmæa.

Κάδμος, ου, ὁ, Cadmus, nomea viri.

Κάδος, ου, ὁ, Cadmus, nomea viri.

Κᾶδος, ους, τὸ, Poet. pro κῆδος, ους, τὸ, funus, & ipſa cadaveris elatio, funeriſque pompa: affinitas.

Κάδος, vel κάδδος, ου, ὁ, cadus, vas vinarium. Item ſitala pro ſuffragiis colligendis. hinc κάδιον, parvus cadus. Athea. l. 10. κάδδος, & κάδιον nomina poculorum.

Καδύτας, ου, ὁ, cadyta. herbula quædem Syriaca, quæ arboribus, & vepribus innaſcitur. Theophr. de couſ. plant. lib. a. c. 25. & Plin. lib. 16. c. ult.

Καέις, έντος, ὁ, deuſtus, a. o. part. paſſ. o καίω, uro. fut. καύσω, aor. 1. paſſ. ἐκάην.

Καίζω, eruo: ornn, ſatſruo, excolo. κὰ κακαλῶ· δόλοις, dolis ioſtructus. Iliad. δ. ſrem vinco. καίζειν σταφυλὴ, præcoa uva. fut. σω. Poetic. perf. paſſ. κέκαισμαι. hinc ἐκέκαιστο, 3. ſingul. pluſq. perf.

Καῆ, 3. ſiag. aor. 2. ſub. καθῶσι. a. 1. taſ. paſſ. a καίω, uro. fut. καύσω. a. a. ἔκαυσα. a. a. paſſ. ἐκάην, & Joa. κάω.

Καίτομαι, ardebo, f. 2. paſſ. verbi καίω, orn. a. a. paſſ. ἐκάην.

Καθ', adv. ſicut, velut, ea κατὰ, & ᾶ, ſecundum quæ.

Καθαίρεσις, εως, ἡ, deſtructio, demolitio, everſio. ea καθαιρέω, everto.

Καθαιρέω, detraho, deſtruo, everto: interimo, Sophocl. damno, Baſil. ſ. ἕτω. f. a. καθελῶ. perf. καθήρηκα. e. a. καθῆλον, ες, a. καθαιρῶ τὰς ὀφθαλμὸς, morientium oculoe comprimere, & claudere. Iliad. λ. καθαιρῶ ἀδρηπλέγδην, amplecti. καθαιρῶν ἀγῶνα, peragere, & vincere ſuſceptum certamen. Plutarch.

Καθαίρω, purgo, mundo, luſtro, expio; flagris cædo. fut. αρῶ, perf. κεκάθαρκα. perf. poſſ. κεκάθαρμαι. perf. part. paſſ. κεκαθαρμένος, η, ον. q. ea κατὰ, & κάθαρ. ſordes enim purgando tolluntur. vel ab κάθη, pro everto. Hinc κάθαρμα, ατος, τὸ, purgamentum. καθαρὸς, ὁ, ἡ, purus. καθάριος, ου, ὁ, ἡ, ἀ, idem.

Καθάπαξ, omnino, prorſus, adverb. ex κατὰ, & ἅπαξ, ſemel. καθάπαξ εἰπεῖν ut ſemel dicam, vel plane.

Καθάπερ, ſicut, quemadmodum. καθαπερεὶ, ut, quemadmodum, Theophr. καθάπερὴ, ut, ſicut, Plato.

Καθαπτέσθω, demulce, int. præſ. pro imperat. more Attic. verbi καθάπτομαι, mulceo. hinc καθαπτόμενος, part. præſ. ex κατὰ, & ἅπτομαι, tango. f. ψομαι.

Καθάπτω, enatringo, invado, cum geoit. f. ψω. p. κατῆφα. a. 1. καθῆψα. ea κατὰ, & ἅπτω, tango.

Καθάρειος, ου, ὁ, ἡ, ὁν, ἡ, ὁ, mundus. καθαρίως, pure, elegaater.

Καθαρδὲω, purgo, purus ſum. n καθαίρω, purgo.

Καθάρθω, purum factum eſſe, Jon. pro κεκαθάρθαι. perf. inf. paſſ. καθαρθῶσι, a. 1. inf. poſſ. verbi καθαίρω, purgo.

Καθαρεῖζω, purgo, purifico. f. ίσω. a. 1. ind. ἐκαθάρεισα. a. 2. imper. καθάρεισον, άτω, a. 1. ſub. καθαρείσω, ῃς, ῃ. a. 1. inf. καθαρεῖσαι. perf. activ. κεκαθάρεικα.

Καθαρτὴς, οῦ, ὁ, purgatio, purificatio.

Καθαρτὸς, ὁ, ὁν, idem. & ab eodem th.

Καθαρὸν, τὸ, luſtratio, purificatio.

Καθαρὸς, ὁ, ὁν, purus, a, um. hinc καθαρῶς, pure, adverb. a καθαίρω, purgo.

Καθαρότης, ητος, ἡ, puritas, munditia, nitor: poritas ſermonis. Harmng.

Καθάρσιον, ου, τὸ, purgatio, expiatio. καθάρτης, ου, ὁ, expiator. καθάρσις, ἡ, purgatio, expietio.

Καθεδεῖ, Dor. pro καθεδεῖται, genit.

Καθέδομαι, ῆ, ῆται, ſedebo. f. a. med. verbi καθέζομαι, ſedeo.

Καθέδρα, ας, ἡ, ſuggeſtus, cathedra.

Καθεζόμενος, ſedeo. præſ. part. καθεζόμενος. imperf. ἐκαθεζόμην. f. a. med. καθεδοῦμαι. hinc καθέδρα, & ἕδρα, ſella. ex κατὰ, & ἕζω, ſeu ἕω, collocho.

Καθεικάσαι, perf. inf. act. a καθείκασα, demitto. Th. ἴημι, ſeu ἕω, mitto.

Καθεῖλον, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.

Καθεῖλος, ου, ὁ, ſubligaculum. ex κατὰ, & εἷλος, veſtis.

Καθείμενος, η, ον, voluntarius. ex κατὰ, & ἑκὼν, idem ac ἑκὼν, όντος, ὁ, voluntarius.

Καθεῖλε, 2. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.

Καθελὼ, ῶς, οῦ, ſut. 2. ind. act. verbi καθαιρέω, deſtruo.

Καθεμένος, ὁ, 2. a. part. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἴημι, ſeu ἕω, mitto. a. a. med. ἵμαι, ἕσο, ἕται.

Καθεξῆς, adv. ordine, deioceps. ex κατὰ, & ἑξῆς, idem.

Καθέξω, f. 2. act. verbi κατέχω, detineo, retineo. vide ſimplea ἔχω, habeo.

Καθεῖο, demittito, Jon. pro καθέσο, vel κάθου, a. 2. imperat. med. verbi καθίημι, demitto. Th. ἴημι, mitto.

Καθεῖς, demitta, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Καθεῖσαν, 3. plur. a. 2. ind. act. κάθημι, verbi καθίημι, demitto.

Καθεύδεσκε, Jon. & Poet. pro καθεύδετο, collocarunt, 3. plur. a. 2. med. ind. vide in καθεύδω.

Καθεστηκὼς, ὼς, perf. part. paſſ. verbi καθίστημι, conſtituo, ſtatuo. perf. paſſ. καθέστημαι. ea κατὰ, & ἵστημι, ſto.

Καθέστηκα, ας, ε. perf. ind. act. & in 3. pl. καθεστήκασι. hinc καθεστηκὼς, perf. part. a καθίστημι, conſtituo.

Καθευδὼς, ὥτος, ὁ, per ſyncopæpio καθεστηκὼς, perf. part. verbi καθίστημι, conſtituo.

Καθετὸν, ου, ὁ, perpeadiculum: rete: linea piſcatoria. Agaus, qui in mare porrigeitur. Herpocr. ἀμιάς.

Καθεύδω, dormivit, pro ἐκαθέδω, 3. ſingul. imperf. Jonie, vel eſt præſ. imperat. activ. verbi καθέδω. καθεύδοντα, acc. ſing. part. præſ. καθεύδωμεν, dormiamus, præſ. ſub. Th. εὕδω, f. ύσω, dormio.

Καθῆ, ſedes, Att. pro κάθησαι, & Joa. καθῆσο, a ſing. præſ. verbi καθίημαι, idem ac ἧμαι, ſedeo.

Καθηγητὴς, οῦ, ὁ, doctor. quod a καθηγέομαι, ῶμαι, præeo, præceptor ſum. ex κατὰ, & ἡγέομαι, duco.

Καθεῖκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi καθίημι, demitto.

Καθῆκεν, convenio, pertineo. καθῆκον, convenit, decet, cum dat. hinc καθήκων, ουσα, ον. unde καθῆκον, officium, quod convenit alieui. καθήκων, officioſus: ἀκαθήκων, inofficioſus.

Καθῆλον, clavo defigo, vel conſigo. eb ἦλος, ου, ὁ, clavus.

Καθημαι, sedeo. imperat. κάθησο. imperf. ἐκαθήμην, ου, το. Th. ἧσαι, idem.

Καθήμενος, η, ον, insidens. præt. part. ejusdem verbi, & them.

Καθημέρα, quotidie, per singulos dies. ponitur adverbialiter, & sæpe præponitur τὸ. hinc καθημερινός, ή, όν, quotidianus. ex κατά, & ἡμέρα, dies.

Κάθηρε, abstersit, Jou. 3. sing. aor. 1. act. verbi καθαίρω, purgo. f. καθῶ.

Καθηρέθη, per syllolen pro καθηρέθησαν, a. 1. ind. act. verbi καθαιρέω, destruo.

Καθήρητο, 3. singul. pluiq. perf. pass. ejusdem verbi.

Καθῆσθαι, sedisse, præf. inf. a κάθημαι, sedeo.

Κάθησο, sede, præf. imperativ. ejusdem verbi.

Καθήσομαι, sedebo, f. 1. med. ejusdem verbi.

Καθῆστο, sedebat, Poetice pro κάθητο, penultima circumflexa, Jonic. pro ἐκάθητο, 3. sing. imperf. verbi κάθημαι, sedeo. Alii volunt esse 3. singul. pluiq. perf. ab ἧζα, perf. pass. ἧσται, pluiq. perf. ἧστο, ἧτο, ἧστο.

Καθῆψε, annexuit, 3. sing. a. 1. act. verbi καθάπτω, annecto. Thema ἅπτω, necto. f. ψω. p. ῆφα.

Καθηῶν, ῶντος, ὁ, ἡ, lassus, & fessus ad sudorem usque. ex κατά, & ἱδρώς, sudor. Est & ἱδρῶν ὢν ἐκ ἱδρώς.

Καθημωθήτος, οῦ, nom. plur. a. 1. part. pass. a καθαιρέω, pro καθηρέω, sedeo. Th. ἧρμαι, sedere facio.

Καθίη, demittebat, 3. sing. imperf. q. a καθέω, verbi καθίημι, demitto.

Καθίεσαν, 3. plur. imperf. καθίεν, ejusdem verbi.

Καθίζε, sede. Dor. pro κάθιζε, præf. imperat. pass. a καθίζω, sedeo.

Καθίζεσα, acc. sing. part. præf. f. g. verbi καθίζω, sedeo.

Καθίζω, ις, σω, sedeo, collοco, insideo, sedere facio. fut. ίσω. aor. 1. Ἐκάθισα. hinc aor. 1. imperat. κάθισον, άτω, & io plural. καθίσατε. aor. 2. part. act. καθίσας. aor. 2. sub. καθίσω, ῃς, ῃ. aor. 1. inf. καθίσαι, perf. act. κεκάθικα, præf. med. καθίζομαι. aor. 1. med. ἐκαθισάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. καθίσωμαι, ῃ, ηται, & ια a. plur. καθίσησθε. compon. ex κατά, & ἕζω, sedere facio. καθίζω σοι τὸν δικαστὴν, tibi judicem constituo, te in jus rapio. Plato de Legibus. καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, cum apud Deos accuso. Libao. καθίζειν δικαστὰς, judices in consilium mittere. Plato.

Καθίημι, demitto, submitto. fut. ήσω. aor. 1. iod. κάθηκα. præf. pass. καθίεμαι, demittor. præf. part. καθιέμενος, η, ον. καθίεσαν λόχον, insidias collocare, Synes. καθίεσαν πεῖραν, ἢ ἀγῶνα, tentare, probare, experiri. Basil.

Καθίκετο, Jon. pro καθίκα, 3. sing. aor. 2. med. verbi καθικάνομαι, contingo, percutio, assequor.

Καθικέτευε, 3. sing. imperf. act. verbi καθικετεύω, idem ac ἱκετεύω, supplico.

Καθίκας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. Doric. pro καθίκων, a καθίζω, sedeo.

Καθίκῃ, forte scribendum καθίξῃ, Dor. pro καθίῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi καθίζω, edeo; vel legendum καθίκῃ, 3. sing. fut. 2. Dor. καθίκῶ, ῇς, ῇ, pro καθίξω, ῃς, ῃ. Vel lege καθίξει, ut in Crispini codice.

Καθίξω, Dorice pro καθίσω, fut. 1. ecbi καθίζω, sedeo.

Καθίομαι, sedebo, Att. pro καθίσομαι, fut. 1. med. ejusdem verbi.

Καθίσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Καθίσσατο, cuasidite, a. plur. a. 1. imper. act. verbi καθίζω, sedeo.

Καθίσω, 3. sing. fut. 1. act. καθίσεσθε, 2. plur. fut. 1. med. ejusdem verbi.

Καθίσῃ, 3. sing. a. 1. sub. act. & in 3. plur. καθίσωσι. ab eodem verbo.

Καθίσω, apposui, per apocopeo pro καθίσαθι, præf. imperat. καθίσαι, præf. inf. verbi καθίημι, appono.

Καθίστα, 3. sing. imperf. act. verbi καθίστημι, constituo.

Καθίστημι, vel καθίσταω, constituo, efficio, redigo. καθίστημι εἰς ἀπιμίαν, notam inuro. καθίστημι εἰς, refero inter, Xenuph. præficio, Aristot. reprimo, compesco, Diusc. καθιστάναι τὰς ἀπηλγείας, controversias dirimere, Plutarch. in Solone. demulceu, cumpono, sedo, Isocr. incipio, Thucyd. fut. καθιστήσω. præt. καθέστακα. pluiq. perf. καθεστήκειν. a. 2. κατέστην. a. a. κατέστιν, ης, η. præt. pass. καθέστημαι, σαι, ται. a. 2. ind. pass. κατεστάθην, ης, η. ex κατά, & ἵστημι, statuo

Καθίστητ, constituit, 3. sing. præf. ind. act. καθίστημι, ης, ησι.

Καθιστῶσι, Attic. pro καθιστᾶσι, præf. part. f. g. quasi a καθιστάω, ab eodem verbo.

Καθίτ, sicut, quatenus, tanquam, quoniam. adv. ex κατά, & ὅ.

Καθολικὸς, ὴ, ὸν, generalis, universalis, communis. e. ex κατά, & ὅλος, universalis. Thema ὅλ-ω, ω, ὁ, totus. καθόλου, prorsus, generatim, denique, summatim, breviter.

Καθοπλίζομαι, armor. præf. inf. καθοπλίζεσθαι, perf. pass. καθώπλισμαι. perf. part. καθωπλισμένος, η, ον. ex κατά, & ὅπλον, ου, τὸ, arma.

Καθορᾷ, intuetur, 3. sing. indic. act. a καθοράω. f. όψω. p. καθόρακα, Attic. καθορᾱκα, Th. ὄπωπα, video.

Καθόρμιον, ου, τὸ, mouile. Hof. 2. t3. ex κατά, & ὁρμέω. ω, ὁ, idem.

Καθότι, & καθ' ὅτι, quaurum, quosd, ex κατά, & ὅτ-ος, quantus.

Καθότι, eo quod, quatenus. ex κατά, & ὅ, τι.

Καθοῦ, demitte, a. 2. imperat. med. καθοῦ, καθοῦ, & καθοῦ, verbi καθίημι, demitto. item καθοῦ, sede, pro καθοῦσο, uade καθοῦ, & per syllolen καθοῦ, sublato σ, & crasi facta καθοῦ, a καθίσμαι, sedeo.

Καθυγρ-ός, ὰ, ὸν, aquosus, humidos. ex κατά, & ὑγρός, ὰ, ὸν, humidus.

Καθυπερθε, in summo loco, supra, desuper, ultra. adv. ex κατά, & ὑπερθε, supra.

Καθυρίς, ὁ, a. 2. part. activ. verbi καθυρίπτω, subtraho, hinc καθυρίσθω, a. 2. inf. med. Th. ἧπτο, seu ἧκτο, mitto.

Καθώς, sicut, ut, prout. ex κατά, & ὡς, idem.

Καὶ, &, etiam, æque, nam, igitur, aut. conjunctio copulat. καίπερ, quamvis.

Καιάδας, ὁ, barathrum, seu fossa, in quam cadaveri eorum, qui publico supplicio fuerunt affecti, projiciebant. Item locus apud Lacedæmonios, in quem fontes dejiciebantur. Strabo lib. 8. Aliter καιάτας. Hesych. καίατα vocat ἐρύγματα, fissuras, loca a terræ motibus dirupta. a κάω, fundo. Alii leguat καιάτας.

Καϊάφας, ὁ, nomen Pontificis, Caiphas. Hebr. q. d. circuitor, vel blasphemans.

Καίγε, & quidem, ex Ε, & γε, dictione enclitica.

Καῖε, pro ἔκαιε, adolebat 3. singul. Imperf. Jon. verbi καίω, uro. f. καύσω, a. 2. ἔκαυσα.

Καικίας, ε, ὁ, Cæcias, ventus ab ortu æstivo spiraus, a Caico fl. Mysiæ sic dictus. Vitruvius.

Καὶν, nomen primi fratricidæ, Cain. Hebr. acquisitus.

Καϊνὸς, ὁ, nomen viri ἀλλου, Cainan. Hebr. pussessor.

Καϊνὸς, acc. sing. a Καϊνὰς, ᾶδ-ος, ὁ, nomen proprium Regis.

Καινὸς, ὴ, ὸν, novus, a, um, recens. q. a Ε κάω, qui vel nunc est. compar. καινότερ-ος, α, ον. recentior, superlativ. καινότατ-ος, recentissimus.

Καινοτόμος, novis, dat. plur. comp. grad. f. g. a καινὸς, ὴ, ὸν, novus.

Καινοτης, ητ-ος, ἡ, novitas.

Καινοφωνία, ας, ἡ, novitas vocum, ex καινὸς, novus, & φωνὴ, ἡ, vox.

Καίνυμαι, vinco, supero. uade κάνυσία, ας, ἡ, victoria. Hesych. a κάνω, qua victoria bellica præcipue consistit in cæde hostium.

Καίνω, perimo, occido.

Καιομένοισι, incensis. dat. pl. Jon. f. g. præt. part. pass a κάω, oro. f. καύσω, a. 2. pass. ἐκάην.

Καίοντο, incendebantur, Jonice pro ἐκαίοντο, 3. p ural. imperf. pass. ejusdem verbi.

Καίπ', pro καίπερ, præf. part. f. g. a κάω, uro.

Καίπερ, etsi, quamvis, tametsi, etiamsi, ex κά, & περ, particula expletiva.

Καιρὸς, ὸ, ὁ, tempestivitas. a καιρὸς, tempus. hinc καιρόσυμα, superl. a καιρὸς, tempestivus. Item καιρία, insitia, fascia sepulcrales.

Καιρὸς, ὸ, ὁ, occasio, opportunitas, tempus, temporis articulus. καιρὸν ἐν καιρῷ, in tempore, opportune. ἀπὸ καιροῦ, intempestive. καιρῷ δόγα, cum tes ipsa postulat, Thucyd. καιρῷ διλέσθαι, tempori servire. Hinc καίρ-ιος, ε, ὁ, ἡ, tempestivus. ἔκαιρ-ος, α, ὁ, ἡ, idem. ἄκαιρ-ος, ὰ, ὸν, intempestivus. πεντηκαιρος, ε, ὁ, ἡ, temporarius, quasi a καιρὸς, accidit, contingit. vel a καίρω, curro.

Καῖρος, ε, ὁ, licium; filum. hinc καιρία, stamen connexto.

Καῖρω, τρέχω, Etymolog. an propter verbum καιρῶ, ut sit percutere pectine telas?

Καῖσαρ, αρος, ὁ, Cæsar. nomen primi Monarchæ inter Rumanos. Lat. a cædendo.

Καισάρεια, ας, ἡ, uomen urbis. Latia. Cæsarea.

Καίτοιγε, quanquam, conjunct. cum ind. ex Ε, & τοι, & γε.

Καίω, uro, accendo, eremo, torreu, adolco. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. perf. pass. κέκαυμαι. a. 1. pass. ἐκαύθην, a. a. pass. ἐκάην. f. a. pass. καυθήσομαι. a. 1. sub. med. καύσωμαι, ῃ, ηται. a. Coriuth. 13. 3. Hinc καῦσις, εως, ἡ, ustio. καύσ-ων, ωνος, ὁ, ardor, æstus. καυστὸς, ὴ, ὸν, uendi vim habeos. καυτὴρ, ῆρος, ὁ, cauter, instrumentum, quo stigmata iuuruntur. καυτήριον, ου, τὸ, cauterium, quod uredi vim habet. ὁλόκαυστ-ος, ὴ, ὸν, holocaustum, sic dictum, quia tota victima cremabatur.

Καὶ, pro κἀγὼ, nom. plur. n. g. & κατά, ᾶς, ὰ, Dor. pro κακὴ, ῆς, ἡ, improba.

Κακαγορία, ας, ἡ, Dor. pro κακηγορία, ἡ, maledicentia. Sic & κακάγορ-ος, Dorice pro κακήγορ-ος.

Κακαίνω, excitare, scuere. Laccu. ab ἀκαίνω.

Κακεῖ, & illic. ex Ε, & ἐκεῖ.

Κακείθεν, & illinc. ex Ε & ἐκείθεν.

Κακεῖν-ος, & ille. ex Ε, & ἐκεῖν-ος.

Κάκειν-ος, ου Ε, & ἐκεῖν-ος, illuc, eo. Th. ἐκεῖν-ος, ille.

Κακείσατ-ος, de quo κακῶς φασὶ, male loquuntur. Hesych. figura, cum junctura vocum insuaviter sonat. quod & κακίμφατος.

Κακηγορία, maledico. κακήγορ-ος, maledicus. κακηγορία, maledicentia.

Κακηπαθέω, male affectus sum, ægroto, male valeo. κακῶς πάσχω.

Κακῆς, dat. plur. Jon. pro κακοῖς, a κακὸς, ὴ, ὸν, malus, a, um.

Κακία, ας, ἡ, malitia, vitium, malefilia, vitiositas. Item scelus, maleficium, culpa, dedecus. interdum afflictio, miseria. Matth. 6.

Κακίζω, objurgo, male accipio.

Κάκιον, pejus, n. g. & κακίων, pejor, ὸ, ἡ, compar. a κακὸς.

Κακίσαι, a. 1. inf. act. verbi κακίζω, lubefacto, improbo. præf. part. passiv. κακιζόμ-ος.

Κάκιστ-ος, η, ον, pessimus, superlat. a κακὸς.

Κακκαβὰ, ᾶς, ἡ, perdix: κακκαβὶς, ίδ-ος, ἡ, perdix, a sono ita dicta.

Κακκάβη, ης, ἡ, cacabus; olla testacea.

Κακκάω, sive κακκάζω, puerorum vox est, qua

Digitized by Google

qua utuntur significantes esse are. κάκκη, merda. q. κακκάω, malum aliquod.

Κακκάω, Æol. syncop pro κατακάω, dormiturire. Sic κακκάοντες, pro κατακάοντες, præs. part. ex κατακάω, dormiturio. quod ex κατά, & κάω, cubera cupio. Th. κάμαι, jaceo.

Κακκεφαλής, comp. ex κῆ, ὅς, & κεφαλή, capitis. κακκεφαλής, Dor. & Æol. pro κῆ ὅς κεφαλής, & ex capita.

Κακκάω, a. r. tot. Æol. syncopen pro κατακάω, seu κατακάω. nem κάω, uro, facit a. s. ἔκκαυσα, & ἔκαυ.

Κακκαυβάω, pro κατά κάυβα, in galeam. a κάρυς, υβος, ἡ, galea. in acc. κάρυβα, & κάρυν.

Κακκαυχάω, ideſt, κατὰ καυχάω, in vertice.

Κακκαύτων, pro κατακαύτων, ὁ, præſ. part. a κάπτω, abſcondo. f. ψω. aor. a. ἔκρυβον.

Κακκέδη, ες, ἡ, ἡ, ignobilis. Item qui mela eſt opiniona. a κακκος, malus, & ἀτικὴς, videor.

Κακκεργός, ὄν, ὁ, maleficus, injuſtus, Phocyl. χρὴ κακκεργὸν ἀποτρωπᾶσθαι, ſceleratum averſari oportet.

Κακκζωΐα, ας, ἡ, miſera vita, victus reouta. Poet. pro κακὴ ζωή.

Κακκηθεία, ας, ἡ, prava conſuetudo, meligntras, morofites, perverſitas. Arift. a. Rhetor. Ex adject. κακκήθης, εος, ὁ, ἡ, melignus, a. quod ex κακκὸς, ἡ, ὸν, malus, a, um. & ἦθος, εος, τὸ, mos, euxluerudo. in plur. ἤθεα.

Κακκηθεσταλία, ας, ἡ, ignavia: imprudentia, ordo confuſus, Herodot. Ex κακκὸς, malum, & δεῖμαι, ομαι, ὁ, acervus rerum ſimul congeſtarum.

Κακκὸς, gen. Jon. a κακὸς, malus. κακκέοισι, dat. plur. vida κακὸς.

Κακκοκνήμαις, dativ. plur. Joo. pro κακκοκνήμοις, a κακκοκνήμη, ας, ἡ, turpis quæſtus.

Κακκόκτυπος, Dorie. pro κακκόκναπος, ε, ὁ, ἡ, qui erora habet exilia: macilentus ob victus tenuitatem. ex κακκὸς, malus, & κνάω, tibia.

Κακκολογέω, ῶ, maledico, cum accuſ. a κακκολόγος, ὁ, ἡ, maledicus. fut. ήσω. p. κακκολόγηκα.

Κακκομηχανο-, ὁ, ἡ, malorum machinator. ex κακκὸς, & μηχανὴ, ῆς, ἡ, machina.

Κακόνομο-, ὁ, ἡ, ἡ, qui melis legibus utitur: pravis moribus. a νόμος, lex.

Κακοπαθία, ας, ἡ, vexatio, labor, moleſtia, calamitas. ab adject. κακοπαθὴς, ὁ, ἡ, ærumnolus. ex κακὸς, malus & πάθος, εος, τὸ, paſſio.

Κακοπαθέω, patior mala, ager ſum animo, tolero adverſa, defertgor, vexor, laboro. f. ήσω. p. κακοπεπάθηκα. aor. r. ἐκακοπάθησα. κακοπαθῶ ζῆν, aſpera tractatur. Ariſtot. l. 2. Polit.

Κακοπαθὴς, ærumoſe vivere.

Κακόπατρις, ὁ, ἡ, malo patre ortus, ignobilis. Item qui patriem vexat: aut portus, cui mala eſt patrie. in acc. κακοπάτριδα. ex κακὸς, malus, & πατὴρ, pater.

Πακοποιΐα, ας, ἡ, verſutia, maleficium. ex κακὸς, & ποιέω, facio.

Κακοποιέω, ῶ, maleſacio, lædo, onceo. f. ήσω. p. κακοπεποίηκα. a. r. ἐκακοποίησα. aor. r. inſ. act. κακοποιῆσαι. ex itidem them.

Κακοποιὸς, ὸν, ὁ, ἡ, maleficus, a. qui male agit, xocens, noxius.

Κακοπραγία, ἡ, conflictor malis, infelix ſum. ex κακὸς, malus, & πράσσω, facio. f. ξω. p. m. πέπραγμαι.

Κακοπραγία, ας, ἡ, jactura, res adverſa, infelicitas.

Κακοπράγμων, ονος, ὁ, maleficus, doloſus.

Κακοπραξία, ας, ἡ, malorum machinatio, inſidiæ. κακοπραξίας conluturas dicit Tacit. Plautus ſntelas, & conſuros doloſ. ex κακὸς, & ὑφαίνω, confuo, f. ψω. a. a. paſſ. ὑφάνθην.

Κακὸς, ὴ, ὸν, & Jon. ἠὸς, ὁ, malus, improbus, ignavus, ignobilis, impertius, timidus. quaſi a χάζω, recedo. Ignavi enim, & timidi recedere ſolent. Hinc κακότης, ητος, ἡ, improbitas, vitium. κακία, ας, ἡ, idem. κακόω, melo, ſeu damoo afficio.

Κακόπους, ητος, ὁ, Dorie. pro κακότης, ητος, ἡ, celamitas, malum, ærumna, Heſiod. flagitium, ſcelus, injuria, Iliad. γ. Aliquando ἀυλία, timiditas, ignevia, Iliad. β.

Κακόπεχνος, ν, ὁ, malis artibus dedirus, maligous, ſodignus. κακοτεχνέω, malis artibus utor. ex κακὸς, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Κακότητι, dat. ſing. κακότητα, acc. ſing. a κακότης, ητος, ἡ, improbitas, malitie, malus conatus, aſtutia.

Κακουργία, ας, ἡ, improbitas, a κακοῦργος, ν, ὁ, contracte pro κακεργός, ὁ, ὁ, maleficus, improbus. ex κακὸς, malus, & ἔργον, ὁ, τὸ, opus.

Κακουχέω, male tracto, male habeo aliquem. f. ήσω. p. κακοκακούκα. ex κακὸς, male, & ἔχω, habeo. Hinc κακοχέσας, male vexor, enimum deſpondeo. κακουχία, ἡ, ſtatus in malis, vexatio, eſſlictio, Polyb.

Κακόχαρτος, ν, ὁ, & ἡ, alienis melis gaudens, Heſiod. ex κακὸν, malum, & χαίρω, gaudeo.

Κακοχάιτωνος, ονος, ὁ, improbus. ex κακὸς, & χάιτωνος, utor.

Κακοχυμία, ας, ἡ, malus ſuccus, melus humor, redundantia vitioſorum humorum, Galen. ex κακὸς, & χυμὸς, ſuccus.

Κακόψογος, ν, ὁ, maledicus. ex κακὸς, & ψόγος, ſ. ξω, reprehendo, vitupero. p. m. ὄψογα.

Κακτανῶναι, occidere, Dor. pro κατακτανεῖν, & hoc pro κατακτάνειν, a. s. inf. act. a κατάκτημι, vel κατακτείνω, occido.

Κάκτανε, ſyncop. Dor. pro κατέκτανε, a. 2. imperat. act. Alii volunt eſſe pro κατάκτανε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi κατακτάνω, occido.

Κάκτανε, per ſyncop. pro κατέκτανε, 3. ſingul. imperf. vel a. r. ind. activ. verbi κατακτάνω, occido.

Κάκτος, ε, ὁ, ſpinoſa quædam planta, carduus ſativus. quaſi a κάω, quia urit, ſeu pungit.

Κᾶν τότε, Dor. pro ἐκ τότε, ex hoc tempora, ſcil. χρόνε.

Κακχέαι, effudile, per ſyncopen Æol. pro κατακχέαι, a. s. inf. verbi κατακχέω. Th. χέω, fundo. f. χέσω.

Κακῶς, male, perperam, vitioſe, miſere. adverb. a κακὸς, malus, κακώτερος, Poet. pro κακίων, pcior.

Κακώσετε, 3. plur. fut. r. ind. act. verbi κακόω, damno efficio.

Κᾶλα, ligna. a nom. τὸ κᾶλον, ν, ligoum. Sed κάλα, oppottune, adverb. a κᾶλὸς, polcher.

Κᾰλ-βάζω, Chalabros imitor, Heſyeh.

Κάλαθος, ν, ὁ, calathus, ſportula, quaſillum, Ariſtoph. calix, Heſiod. q. a κάλλω, & θέω, quod in ejus ſtructura ligna in orbem currant. Item genus ſaltationis.

Κάλαις, nomen lapidis eujuſdam. vide Plinium lib. 37. cap. 13. poto quia καλά, colore elegans. Sed κάλως, velum. Heſyeh. q. a κάλως, funis nauticus. eo enim & velum tenditur.

Καλαμάϊξ, ικος, ἡ, alii καλαμοῖτις, cicada minima, ἀπὸ τῆ καλάμης, quia inter calemos, ſtipulaſque naſcatur, creſcat, degat.

Καλαμᾶται, dat. ſing. καλαμᾶτι, acc. ſing. a καλαμᾶς, ᾶτος, ὁ, Dor. pro καλαμάτης, ου, ὁ, meſſor. Item qui calamo, & linea piſcatur, in Epigrem. a καλαμάω, metere. Th. κάλαμος, celamus.

Κάλαμη, ης, & Dor. κάλαμᾶ, ᾶς, ἡ, ſtipula, calamus, culmus, ſtramentum. Odyſſ. ξ. ἐπὶ κάλαμης κῖδε dicitur apud Lyſiam malus, averſuque agricola, qui ſemente terrem quotannis ſatigat. Item cadaver homiois interempti; vel ſenile corpus aridum. κάλαμόομαι, ſtipulas colligo poſt meſſores. a κάλαμος, arundo.

Κάλαμίδη, ης, ἡ, nepete, ſimilis eſt mentha agreſti. q. κάλαμος, utilis mentha.

Κάλαμοβάτης, nomen ranæ. a κάλαμος, ου, ὁ, arundo. vel a κάλαμος, & βάτη, herba.

Κάλαμος, ου, & Dor. κάλαμος, ὁ, calamus, arundo, virga Geometrica. quia κάλως κάμπτεται, facila menitur, ſive ſuccidirur. Hinc κάλαμις, ιδος, ἡ, arundo piſcatorta; tram calamaria theca. κάλαμη, ης, ſtipula, culmus.

Κάλαμοσφάϊον, gen. plur. a κάλαμοσφάϊς, ίδος, ὁ, ἡ, calamis circumdatus. ex κάλαμος, celamus, & σφάω, corono.

Κάλασιρις, εως, ἡ, veſtis linea, ad talos demilla: Ægypria vox. Item κάλασιρις dicuntur Ægyptrorum bellatores.

Κάλαυψις, ἡ, ſpuma argenti, quæ ex argento ſit, Dioſc. l. 5. calauritis Mercell. calabritis Ruell.

Κάλαυψ, ηπος, ὁ, baculos, pedum in ſummo repandum. queſi κάλαος ὠὶ βέπω. e ἔβην, vergo, propendeo. Id etiam dicitur κάλαβρυψ, quaſi ligoum retro repens, id eſt, reflexum.

Κάλεσσαι, ες, ε, Jon. apenthesi Ϝ ενε, pro κάλεσον, εσς, σε, imperf. act. verbi καλέω, voco.

Κάλημμαι, vocare. inf. Poet. pro καλέμαι, Jonic. pro κάλεις, a κάλεω, voco.

Κάλη, vocata. præſ. int. a κάλεω, voco.

Καλεσίμην, præſ. opt. paſſ. a κάλεω, voco.

Καλέουσι, Dor. pro καλέουσι, vocant, 3. plur. præſ.

Καλεσάντω, vocatunt, Jon. pro ἐκαλέσαντο, 3. plur. a. 1. med. ejuſdem verbi.

Καλέσσᾶς, pro καλέσαντα, a. s. part. act. f. g. a καλέω, voco.

Καλέσσατο, vocavit, 3. ſing. a. s. med. gem. ττ, & Jon. pro ἐκαλέσατο. Sic καλεσσάμενο-, a. r. part. m. gem. ττ. ab eodem verbo.

Καλέσσατε, dicuntur, Dor. pro καλέσατε, 3. plur. præſ. paſſ. Sic καλέσθε, Dorie. pro ἐκαλέσθε, 3. plur. imperf. paſſ. verbi καλέω, voco. Sic καλέσθαι, Dor. pro καλέσθαι. καλέσται, Dor. pro καλέσται.

Καλέω, voco, cito, invito, accerſo, imploro, nomino. κάλει Θεὸν, invoca Deum. f. έσω, perf. κέκληκα. a. 1. ἐκάλεσα. a. 1. imperat. κάλεσον, έσατω. a. 2. iol. καλέσσω, a. s. part. καλέσσας, αντο-, ὁ. pert. paſſ. κέκλημαι. a. 1. paſſ. ἐκλήθην. f. s. paſſ. κληθήσομαι, ῆ, ήσεται. Hinc κλῆσις, εως, ἡ, vocatio. κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus. ἐγκαλέω, accuſo. ἔγκλημα, ατο-, τὸ, accuſatio, actio. ἐκκλέω, evoco. ἐκκλησία, ας, ἡ, cœtus vocatorum, Eccleſia. ἐκκλησάζω, accerſo: item hortor, oro, togo. παρακλέω, ήσεως, ἡ, adhorratio; item precatio.

Καλήσσω, Dor. & Poet. pro καλέσσω, τὸ καλῶ, quaſi a κάλημι, leu κάλεω, voco.

Καλήμεν-, Æolic. pro καλέομεν-, ὁ, vel præſ. partic. paſſ. a κάλημι, pro καλέω, voco.

Καλιά, ᾶς, ἡ, nidus. acc. Jon. καλιήν. Hinc κάλιδα, hortea. Th. κάλος, ligoum. quod nidus ex lignis, ſeu ſarmeotis hat; vel quod κάλως, & aſſabre fit a eve conditrice, & queſi arte componitur.

Καλιὸς, gen. ſing. Jon. καλιῆ, accuſ. ſing. a καλιὰ, nidus.

Καλίσσω, volvo, varſo, verro, aſſiduus ſum.

Κάλλαιον, τὸ, galli gallinacei barba. Ariſtot. Et omnis color purpureo ſimiliv, Heſyeh.

Κάλλαρ, nom. plur. a κάλλος, εος, τὸ, pulchitudo. Thema καλὸς, pulcher.

Καλλάσσω, Poet. pro καταλλάσσω, relin-

quo. f. κεκλίψω, pro κεκλέψω. ex κεκλ, & λείπω, liaquo. f. ψω.

Κλεία, ας, ἡ, omen proprium.

Κλειβόας, ε, ὁ, qui pulchram, & suavem vocem habet. ὁ καλὰ βοᾶν, ἢ τι φωνὴν ἔχων.

Κλεγγώδης, asc. sing. a κλεγγώδης, κλεῶν, ὁ, ἡ, pulchris mulieribus abundans. ex κλεῖς, pulcher, & γυνὴ, ἡ, mulier.

Κλαιάων, ς, ὁ, frugifera olea, Hesych. quasi κλεὰ ἔλαία, pulchra olea. Ei opponitur ἀγριέλαιον, oleaster, q. sylvestris olea.

Κλειρία, ῶ, lito, numina propitio utor, quasi bulici eventu sacrificio, κλεῖς ἱερεῖα. κλειρίζομαι, idem.

Κλειθρόμβολον, ο, ὁ, ἡ, pulchrum fundata. ex κλεῖς, pulcher, & θεμέλιον, fundamentum ac θέμελος, ε, τὸ, fundamentum.

Κλειτιλόνη, ης, ἡ, locus quidam amœnissimus juxta Simoentha, Diis sacer. proprie, pulcher nollis, tumulus. ex κλεῖς, pulcher, & κολωνὸς, ῦ, ὁ, tumulus.

Κλειτίκομος, pulchricomus, gen. sing. Joa. a κλειτίκομος, ος, ὁ, ἡ. ex κλεῖς, pulchur, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Κλείτιον, ε, τὸ, Poet. præstans victoria, ἡ καλὴ νίκη. Et later saltationum genera pnnit Pollux. Et κλείτιον, carminis genus, quod ob victoriæ præstantiam cani solet.

Κλείτιος, ὁ, victor neregius, Eurip. κλεῖτιος γίγνεται τῷ ἀλθεῖ, victoriam reporto de inimicis.

Κλείων, melius, compar. n. g. vel adv. a κλεῖς, pulcher.

Κλειὼ, οῦς, & Doris. Κλειὼς, ἡ, Calliope, aomea Musa. ex κλεῖος, ος, τὸ, pulchrudo, quod a κλεῖς; pulcher, & ὄψ, ὄπὸς, ἡ, vox.

Κλειτάλιος, Æol. pro κλειτάλιος, pulchras habens genas. ex κλεῖς, ἡ, ὁ, pulchur, & παρειὰ sed Æol. πάρρα, ας, ἡ, mala, gena.

Κλειτεπλόος, ε, ὁ, ἡ, qui pulchrum peplum, vel velleas habet. ὁ ἔχων κλεῖτὸν πέπλον.

Κλειτκάκμος, ε, ὁ, ἡ, pulchricomus, pulchras comas, vel ciaconos habens. Ex κλεῖς, pulcher, & κάλαμος, cinctonus. Th. κλάω, necto.

Κλείτλος, ε, ὁ, ἡ, qui præclaras opes habet. ex κλεῖς, pulcher, & πλοῦτος, divitiæ.

Κλείτον, Æol. syncop. pro κλειτότερον, a. sing. vel 3. plur. a. a. iad act. verbi κλειτάω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κλειτόμβος, ε, ὁ, qui pulchros aquos habet. Ex κλεῖς, pulcher, & πόλος, ος, ὁ, pullus equinus.

Κλειτόρρυτον, pulchfluum, H. sind. a κλεῖς, pulcher, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω. pret. ἐρρύηκα.

Κλειτόρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Κλειτόρρυτος, pulchrifluus, dat. sing. a κλειτόρρυτος, ος, ὁ, ἡ, pulcher, & ῥέω, ῥεύσω, fluo. Hinc ῥεῖθρον, fluentum.

Κλειτόρρος, ος, ἡ, fons Athenis.

Κλειτόρρους, limpidum, am. acc. sing. ex iisdem them.

Κλείτος, ος, ἡ, Doris. pro κλείτος, pulcherrima. Seu κλείτος, adverb. pulcherrime, optime, superlativ. κλείτος τέτος, sic dicta Thera insula. a κλεῖς, pulcher.

Κλειτόδενδρον, pulchritudini accullens, fortissime tem getere. Th. κλεῖς, pulcher.

Κλείτον, η, ον, superl. a κλεῖς pulcher. compar. κλείτων, pulchrior.

Κλείτορον, vocab. Hesych. κλείτορον, κλεῖον.

Κλειτόφυλος, ε, ὁ, ἡ, pulchros talos habens. ex κλεῖς, pulcher, & σφυρὸν, malleolus. Th. σφὺξ, ὠς, ὁ, malleolus.

Κλειτόκομος, pulchricomos, as, ace. pl. a κλειτόκομος, ος, ὁ, ἡ, pulchros crines habens. ex κλεῖς, pulcher, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, pilus.

Κλεῖτ', ob sequentem aspiratam pro κλεῖτ', Æol. syncop. pro κεκλεῖτο, 3. sing. a. 2. act. verbi κεκλείτω, relinquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κλειτόχορος, ε, ὁ, ἡ, Poet. pro κλειτόχορος, qui pulchram regionem, aut locum habet, ὁ καλὴν χώραν ἔχων.

Κλειτὸς, ὁ, Jon. pro κλεῖτος, ὸν, τὸ, pulchritudo. Th. κλεῖς, pulcher.

Κλείτος, ὸν, & contracte κλοῦς, τὸ, pulchritudo, decor. Th. κλεῖς, pulcher.

Κλείτρον, ε, τὸ, rudimiculum, scopa, scopæ. Phria. & omne instrumentum comptorium.

Κλείω, orno, decoro, verro, Aristia Probl.

Κλειτίζω, decoro, proprie pulebros oculos facio.

Κλειτικὸς, ὴ, ὸν, nimis pulchritudini addictus, lascivus se ornans.

Κλειτόβλεπτος, ε, ὁ, ἡ, honestaris magister. ex κλεῖς, pulcher, & βλέπω, doceo.

Κλειτοκάγαθία, ας, ἡ, probitas. ex κλεῖς, pulcher, & ἀγαθὸς, bonus.

Κλεῖτρον, ε, τὸ, lignum, quia κατὰ τὸ κλεῖτρον, tritum igni imponitur. ergo a κλέω. hinc κλεῖς, ῆδος, ἡ, nidus. Sed κλεῖς Poet. pulchre.

Κλειτρόδεσμοι, ε, τὸ, & in plur. τὰ, ligneæ compedes. Th. πέδιλον, τὸ, calceus.

Κλειτοκόσμος, benelatio, adornu. ex κλεῖς, pulcher, & κόσμος, facio.

Κλειτὸς, & κλειτόπους, ligneum pedem habens, ipse pes ligneus. Et & aonaen animalis Indici. Item forma ligneæ pedis, sutorium instrumentum.

Κλεῖς, ὴ, ὸν, pulcher, honestus, bonus decens, egregius. κλεῖς, Dor. pro κλεῖς, acc. plur. comp. κλείων. superl. κλείτος. Etymol. a κλέω, id est, orno. Plato a κλεῖω, voeare, quod pulchritudo omnium oculos ad se vocet, & alliciat, animoque afficiat. Sed τὸ κλεῖς, substantive, decus, sommodum, honestas. hinc κλεῖς, adverb. bene, recte. comparat. κλείων, melius. hinc κλεῖτος, ας, τὸ, pulchritudo. φιλόκλεις, ὲς, ἡ, amans pulchritudinis, honestatis studiosus.

Κλεῖσαι, præs. ind. pass. κλεῖσαι, ῃ, ται, præs. part. pass. κλεῖσαι, τ. plur. præs. act. κλεῖσι, 3. plur. præs. act. verbi κλεῖς, voco.

Κλεῖτα, ης, ἡ, & κλεῖτις, orna, pelvis, situla, hydria. q. a κλέπτω, sinus, quod sit inursa. aut a κλεῖτος, quod occultet liquotem.

Κλεῖτις, etiam equus tolutarius, tolutim curiens, cursor: cursus species. Hesych. hinc κλεῖτίζω, Gall. galoper.

Κλεῖβα, ης, ἡ, tugurium. a κλεῖτος, abscondo.

Κλεῖδὼν, ῶνος, ἡ, Calydon, urbia nomen.

Κλεῖμα, gen. plur. ων κλεῖς, υκος, ἡ, theca.

Κλεῖμα, ατος, τὸ, velamen, tegmen.

Κλεῖς, ιδὸς, ἡ, rosa silausa, theca, salyx, vel cui aliquid includitur, ut folliculus, putamna, &c. a κλεῖτος, tego. quia eil tectus flos, oondum revelatus. Item κλεῖς, herba aachusa, Dioss. l. 4.

Κλεῖτὸς, ὸν, ος, ἡ, tegmen, operculum. a κλεῖτος, tego.

Κλεῖτρίον, ass. Jon. a κλεῖτρον, ας, ἡ, tegmen sapitia mulieb re. a κλεῖτος, tego.

Κλεῖτος, tego, vulo, obduco, operio. f. ψω. a. t. ἐκάλυψα. a. 1. imperat. κάλυψον, άτω, & in plur. καλύψατε. perf act. κεκάλυφα. a. n. ἐκαλύφθη. perf. pass. κεκάλυμμαι, ψαι, πται. perf. part κεκαλυμμένος, η, ον. q. κεκ ὑπὸ. pulchritudo tecta subest, & ab injuria coeli tuta conservatur. Metaphora a mulieribus delicatulis ducta. Hinc κάλυμμα, ατος, τὸ, tegmea, velum. κάλυπτήριον, ὰ, τὸ, operimentum. κάλυπτρα, ας, ἡ, tegmen capitis mulieb. κελύφη, ης, ἡ, tugurium. κάλυξ, υκος, ὁ, rosa clausa, calyx totæ. κάλυφος, ὁ, τὸ, cortex. ἀποκάλυπτω, revelo. ἀποκάλυψις, εως, ἡ, revelatio.

Κλεῖσον ξύλον, ligillum. Hesych. a κλεῖς.

Κλεῖσσα, ης, ἡ, nomen Judicum.

Κλεῖψω, a. 1. inf. act. κλεῖψαι, tegens, a. 1. part. act. κλεῖψας, ασα, αν. part. med. κλεῖψάμενος, η, ον. a. 1. sub. act. a κλεῖπτω, rego.

Κλεῖψοῖ, dat. sing. a Κλεῖψώ, Calypso.

Κλεῖψώ, οῦς, ἡ, Calypso, Dea, quæ κλεῖπτει τὸ ἐκκαλύπτον.

Κλεῖχας, ος, ὁ, nomen vatis propriuoi; Calchas. a κλεῖχαίνω, alta mente cogito.

Κλεῖχρ, ος, ἡ, flos, vel animal, quo tingitur purpura. q. a κλεῖξ, quod idem aliquando. κλεῖχρον, purpura, pannus, qui κλεῖχρ tingitur.

Κλεῖω, vocabo. fut. t. Att. pro κλεῖσω, verbi κλεῖω, voco.

Κλεῖως, ω, vel ῶος, ὁ, rudeas, funis nauticus, quo velum contrahitur, vel demittitur. Inde proverb. κλεῖως κλεῖν σαλον, omoem tudentem movere, in Epigramm. funis. Hac κλεῖως, ω, τὸ, funiculus nautieus.

Κλεῖς, adv. pulshre, recte. a κλεῖς.

Κλεῖξ, κός, ὁ, vitis pedamentum, palus, pertica, tibicen, fossa. dat. plur. κλεῖξι. q. a κλεῖω, quia volut laboras gestando onere.

Κλεῖφος, ος, ἡ, camera, fo oix, testudo: zona militaris: pars auri. juncta foramen. Item lectica pars foroisata, Poll. κλεῖφος ἅμαξης, plaustrum noncamuratum, Herodot.

Κλεῖφος, ὁ, pisces marini. Alii κλεῖφαλοι. Forte a κλεῖφω.

Κλεῖφω, moveo. Hesych.

Κλεῖφτης, ου, ὁ, labor, defatigatio, morbus. κλεῖφτες, pin κλεῖφτες, acc. plur. Hinc κλεῖφτώδης, & κλεῖφτώδης, εος, ὁ, ἡ, laboriosus, æruminarum plenus.

Κλεῖφτώδης, ὁ, laboriosus, defessus.

Κλεῖβάω, cesso.

Κλεῖβάλον, depositi, per syncopea pro κλεῖτεβάλον, a. 2. ind. Jonis. verbi κλεῖταβάλλω. ex κλεῖτά, ὠ, & βάλλω, jacio.

Κλεῖβάζω, cessator sum, Æol. syncop. pro κλεῖταβάζω. Hesych.

Κλεῖβύτης, ὲς, ὲ, Cal bysics. nomen propr.

Κλεῖμε, vel κλεῖαι, elaboravit, afflictabatur. 3. sing. aor. 2. act. verbi κλεῖμι, fatigor. fut. κλεῖσω. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κλεῖπτον, 3. sing. f. 2. med. κλεῖπτόμην. κλεῖπτοῦ, 2. plur. ejusdem temporis, verbi κλεῖμι, laboro, fatigor.

Κλεῖπτώμιον, ε, τὸ, pileus, galerus; quia κλεῖπος ἀλαίης, assum cohibet.

Κλεῖμηλος, ε, ὁ, ἡ, camelus, jumentum: quia sub mercibus dorso impositis κλεῖμι, laborat. Vel q. χαμαὶ ἕλος, totus humi procumbit, ut onera sustineat: vel na de caula κλεῖπτεται ὅλος, tntius incurvatur. Item funis nauticus, cui aachoram alligabant a similitudine cameli animantis tortuosi, Cæl. l. 4.

Κλεῖπτος, 2. plur. a. 2. sub. act. verbi κλεῖμι, laboro.

Κλεῖπτω, funis strassus. a κλεῖπτω, fatigor. Extensione enim quasi fatigatur.

Κλεῖμος, ε, ὁ, ἡ, caminus, fornax, ignis flamma, ardor. Bos validus, Num. e. 25. Item lupaoar. Partine pars quædam navis.

Κλεῖμαι ψαι, per syncop. pro κλεῖμαμμένος ψαι. Hesych.

Κλεῖμεῖ, pro κλεῖμῖ μὴ, utique, Hesiod.

Κλεῖμῖν, per syncopea pro κλεῖμαῖνον, præl. iaf. a μαίνω, maaro.

Κλεῖμος, Æolic. pru ἐμὸς, vel ἐμὸς.

Κλεῖμοσύνη, Jonie. per syncopea pro κλεῖτοσύνη, perseverantia, victoria: victoria ex duello, Iliad. χ. a κλεῖτάομαι, constanter permaneo.

Κλεῖμορος, ε, ὁ, ἡ, infelix. Poet. pro κλεῖμορος, sui κλεῖς ὄρος.

Κλεῖμπλε, per syncop. pro κλεῖμπλαμε, connivco.

niveo. claudo oculos. f. ὑτω. a. 1. ἐκάμμυτα. pett. κεκάμμυκα, pro κεκαμμύκειν. ex κατά, & μύω, claudo.

Κάμει, elaborabat, 3. ſing. imperf. Jon. a verbi κάμνω.

Κάμνω, laſſeſco, laſſor, ſuecumbo, fatigor, dr ficio: laboro: ægroto. Item fabrico, operor, Odyſſ. o. fut. καμῶ, vel κάμοῦμαι. p. κέκμηκα. 2. a. ἔκαμον. a. o. ſub. κάμω, ῃς, ῃ, & in ε. plur. κάμωτε.

Κάμον, Jon. pro ἔκαμον, a. 2. ind. καμόντες, mortui, nom. plur. a. 2. part. act. verbi κάμνω, ægroto.

Καμόντες, ἁ, laborabo, a. 2. part. act. ſ. g. ejuſdem verbi.

Καμπανός, ῆ, ὁ, ſtatera. Gl. Cyr.

Κάμπη, ης, ἡ, eruca, uruca. Gl. Cyr. καμπὰ, ῆς, ἡ, autam ſleaus artuum, articulus, nodus, poples, Ariſtoph. in Neb.

Κάμπτρε, ας, ὁ, capſa, quæ ſiebat ex lignis flexis. a κάμπτω, flecto.

Κάμπτω, flecto, inflecto, deſtecto. f. ψω. p. κέκαμμαι. Hinc καμπύλος, η, ον, curvus, inflexus. Ducamus a γνάμπτω, flecto.

Καμπύλος, ου, ὁ, curvus, inflaaua, flexibilis, aduncus. Th. κάμπτω, flecto.

Καμφορολαμβάνειν, Dor. pro ἐ καμφολαμβάνειν, ſuperinduta.

Κάμψα, ης, ἁ, theca, capſa. καμψάκης, ου, ὁ, vas olearium.

Καμών, οῦσα, όν, fatigatna, a, um, a. 2. part. act. a κάμνω, fatigo. f. μῶ. a. 2. ἔκαμον.

Κᾶ, etſi, quamvia, pro ἢ ἄν. Interdum ſignificat ſaltem. Item ut, fortaſſe, ſic, Naziaoz. κᾶν ἐ μὴ, & ſi non, tametſi, Ariſtot.

Κανᾶ, ἁ, oomen urbis ἄλλτου, Cana. Hebr. poſſaſſio. ευνὰ, canuſtra, Grnef. 40. verſ. 16.

Κάνεθον, ου, ὁ, lignum tanue, cui ſictores ceram, vel linum circumlinunt. q. a κάνω, arundo.

Κάνεθον, ε, τὸ, cratas viminibos intexta, cerrui imponi ſolita, Euſtath. Iliad. υ.

Κανείτης, ου, ὁ, nomen viri, Caoanites. Hebr. æmulator.

Κανηφόρ, ου, ἡ, Dor. pro κανηφόρος, canuſtrifera puella. ex κάνης, ητος, ὁ, canuſtrum, & φέρω, fero.

Κανηχὲ, ῆς, ἡ, crapitatio, ſonitus, ſtrepitus, clamor. κανηχῆσι, dat. plur. Jon. hinc κανηχάω, & κανηχάομαι, adv. com ſtrepitu.

Κανίχιζε, ſebſtrapebat, 3. ſing. imperf. act. a κανηχίζω, & κανηχάω, raſono.

Κανδάκη, ης, ἡ, nomen commune omnibus Æthiopum reginis, Candace.

Κανδαύλης, ου, ὁ, Candaules, nomen proprium.

Κανδύλος, ου, ὁ, adulii ganua, ex amylo, caſeo, lacte, malle, Poll. l. 6. An a Candaula rege? Eſt & Belgis Kandeel. forbitio calida. Hsd. Junius a κανδύλη ducit. Vel κάνδυλος, & κάνθυλος, cibus ex carna aliaa, pane, & caſeo Phrygio cum anetho, & jure pingui, Poll. l. 11. c. 14. & Athen. l. 12.

Κάνδυς, υος, ἡ, indumentum Perſicum, extatius geſtabatur ut pallium.

Κανῶ, ῶ, a. inf. act. a κάνω, perimo. a. a. part. κανών.

Κανοῦν, gen. Jon. pro κανοῦς, a κάνουν, contracte κανοῖν, τὸ, canuſtrum.

Κάνουν, ῦν, τὸ, canuſtrum. Item κάνουν, ου, τὸ, Hom. Apud Dion. ſinm legitur κανοῦν ex 5ta Declinatione. Dicitur & κανοῦν, & κανίσκιον. Hippocrati κάνουν, ſed eidem τῷ γυναικείῳ l. 2. aſt ollæ operculum, ἢ χύτρας ἔπιθημα. Ejuſdem them. val a κάνα, canna, ax qua plectitur.

Κανῶ, Dor. & Æol. pro κανῶν, a. a. inf. act. verbi κάνω, perimo. f. κανῶ. a. a. ἔκανον.

Κάνυς, υτος, ὁ, canuſtrum, ſtoraa, calathus.

Κανθαρος, ου, ὁ, ſcarabæus, & κανθάρους, acc. plur. Dor. quia naſcitur ex ſtercora κάνθυλος, id eſt aſini. Eſt & κάνθαρος, poculum, cantharus. Item navigii cujuſdam genus. Dici volunt ab auctoria, ſeu inventore: aut a κάνθη, quia oblongior, & cavus, ut canna. Germani certe dicimus Kanna.

Κανθήλιος, ου, ὁ, aſinus prægrandis. Item hebes, ſtupidus. inde κανθήλια, clitellæ Polybio, onera aſinorum Heſychio, cui etiam ligna in puppi incurva ad σκλοπομένων. Apud Strabonem κανθήλιον videtur ſignificare ciſtam.

Κανθός, ῆ, ὁ, oculi angulus, hirquus, Galen. Item ferrum, quo rotæ extremitates vinciuntur.

Κάνθων, ωνος, ὁ, aſinus, Ariſtoph. Idem in Pace de ſcarabæo uſurpavit.

Κάννα, ſeu κάνη, ης, ἡ, ſtoraa, canna.

Κάννᾰβις, εως, ἡ, & κάνναβος, cannabis. Hinc κανναβίνος, η, ον, ex cannabe factus.

Κάνονμος, ου, ὁ, per craſin pro ἔννομος, & legitimus. ab ἐν, & νόμος, lex.

Κανοποδέντες, ων, ὁ, Dor. pro ἀνυποδέντες, ου, οἱ, diſcalceatus, & ocdis pedibus. ex α priv. & ὑποδέω, ſubligo.

Κανών, όνος, ὁ, regula in libra, menſurata, & aliis, amuſſis, linea, perpendiculum, examen, norma, Ariſtoph. in Ran. Item calames, circa quem textores lina involvuot, Iliad. ψ. κάνων etiam eſt ſaltus menſura, Poll. Pariter columna: ἐ πυτεληθεῖσα τῷ κανόνι τῆς κλίνης, & accedens ad columnam, quæ erat ad caput lecti ejus, Judith. c. 15. κανόνες αὐλῶν, regulæ orgaoorum dicentur tabellæ, quæ digitis percutiuntur, in Epigramm. Hinc κανονικός, ἡ, ὁ, regularis.

Κάνυτον, ου, τὸ, ſambuci flos: ſambuci cortex Paulo Æginetæ. An quia in Canopo (qui locus eſt Ægypti) copioſe naſcitur?

Κᾶξ, Dor. & pet craſin pro ἐ ἑξ.

Κᾰξέγαμε, excitavit quoque, Doria. & Attic. per craſin pro ἐ ἐξέγαμε. Th. ἐγείρω, excito.

Καπανίτης, Joo. pro Κεπανίτης, & hoc pro Καπανίδης, genit. a Καπανίδης, Capaneus. genit. Jonic. Καπανῖος. hinc Καπανιάδης, patrooymicum. q. a κάπτω, comedo.

Κάπαπα, pro ἐ ἔπαπα, & deinde.

Καπαρνάου, ἡ, nomeo urbis ἄλλτου. Hebr. vicus conſolationis.

Κάπετος, ε, ὁ, ἐ ἡ, foſſa, conditorium, ſepulcrum, ſcrobs.

Κάπη, ες, ἐ, præſepe. a κάπτω, avide comedo.

Κάπηλος, ε, ὁ, caupo, inſtitor, propola, tabernarius. Hinc καπηλεῖα, caupooor. καπήλιος, α, τὸ, caupona, taberna.

Κάπνι, pro ἐ ὄπι.

Καπνιζόμενος, α, ὁ, fumans, præſ. part. paſſ. a καπνίζω. Th. καπνός, fumus.

Καπνοδόκη, ης, ἡ, Jon. fumarium, vel caminus. ὄζειν τὸ καπνὸν δοκεῖσθαι.

Καπνός, οῦ, ἐ, fumus, vapor, nidor: & pro igne, Poet. hinc καπνὰ, ῆς, ἡ, caminus, fumarium. καπνία, ας, ἡ, Iuligo. καπνίδες, ων, ὁ, ἡ, fumoſus. καπνίζω, fumum cieo. καπνόω, f. ώσω, fumo denigro.

Καπνόχυος, ου, ὁ, ἡ, ſumulus, per quem fumus ejicitur. a καπνὸν ἔχω.

Καπνοδόχος, ου, τὸ, caminus.

Κάπος, ου, ὁ, Dor. pro κῆπος, ε, ὁ, hortus.

Καππαδοκία, ας, ἡ, nomen regionis, Cappadocia, ab amne Cappadoce.

Κάππαρις, εως, ἡ, capparis, & frutex ſpinoſus. Vidatur a Cypro dici, ubi abuodat.

Καππαύω, per ſyncopen pro καπταύω, ſedar. vide καπταύω.

Καππεδίον, pro κατὰ πεδίον, in campo, per campum. Th. πέδον, ſolum, terra.

Καππεύει, dreidit, Æol. ſync. pro καπτεύει, 3. ſing. a. a. act. & in 3. dual. καππευσάτην. καππεύσαν, pro καπτέτην, 3. plur. a. a. verbi καπταίνω.

Καππυρίσσετε, inflammata, Dor. & Poet. pro καπνυρίσσετε, a. 1. part. act. ſ. g. a καπνυρίζω, ioflammo. f. ίσω, a. 1. συνεκάμφθη.

Καπρηνγωνὸς, pruriginoſa muliar. Euſtath.

Καπρία, ῶ. f. ήσω, ad libidinem concito, apto, ſeu excito ad cnitum, prurio libidine. Proprie uſurpatur de porca aprum appetente, Ariſtoph. in Plut.

Καπρίαι, αἱ, ſunt in mrntula camali promioentes carnas, Suid.

Καπρίη, ες, ἡ, ſubantium ſcropharum virua, quale equorum bippomanes.

Κάπριος, α, ὁ, aper, vel qui apri inſtar roſtrum habet. Item navis roſtrata. Th. κάπρος, ε, ὁ, apar.

Κάπρος, ε, ὁ, aper, verres. Heſiodus κάπρον pro ſue domeſtico uſurpavit. Eſt etiam ἑκάπρος apum morbus. Item membrum genitale viri. Item piſcis, qui in Acheloio fluvio vocalis eſt. Ariſtot. l. 6. anim. & Athen. lib. 7.

Κάπτω, comedo avide, mordeo: ſpiro, flo. f. ψω. p. φκα. hinc κάψα, ης, ἡ, capſa, ciſta.

Καπυρὸς, ᾶ, ὁ, torridus, fervens, axuſtus: facundus: ſtridulus Ruellio, ſiccaſcerns Marcello, hiulcus Hermolao. Gaza καπυρὸν transfert durum, & tigidum. hinc καπυρίζω, gulæ indulgere.

Καπυρόλαρ, pro κατὰ φόλαρα. Æolic. & Poet. lyncope ornamenta aquorum.

Κάπυα, ſpiro, flo.

Κάπων, ωνος, ὁ, capo, gallus coſtratus.

Κάρ, Car, gentile oomen, bomo nihili. Nam Cares ſervilrs, & barbari. Et κάρ pro κάρη, τὸ, per apocopen idam ac κάρηνον, caput, vertex, ſummitas. Sumitur etiam pro κάρ, mors: ovis.

Κάρα, τὸ, & κάρη, ceput, vertex.

Κάραβος, ου, ὁ, carabus, animal marinum, e cancrorum grnere. Item locuſta, ſcarabæus, genus inſecti.

Καρβατοῦν, ῶ, exſpecto, præſtolor, q. capite exſerto ad vidandom.

Καρκαμίον, ου, τὸ, cuculla, q. ἔ κάκος κάλλος.

Καρβατίνη, ης, ἡ, vila, & ruſticum calceamentum, ena ſuppaſtum ſolea, a καρβατίζω, Carice ago, vili modo. a καρ, homo nihili.

Κάρδε, virile, & bellicoſum aſt Perſia, q. a καρδία, cor.

Καρδάκος, οῦ, qui rapto vivunt: milites mercede conducti, Pauſan. Item impii, Areop. Cal. lib. 10.

Καρδαμον, ου, τὸ, naſturtium, Ariſtoph. in Neb. eſt Perſarum pueris oblonium, Xenopb. quia κάρα ἀκμὴ, capnt tentat acrimonia ſua.

Καρδαμύλη, ης, ἡ, nomen proprium mulieris.

Καρδαμύσσω, pro συκοφαντέω, Etymolog. conniveo.

Καρδάμωμον, ου, τὸ, cardamomum, genus aromatis, a καρδαμον, & ἄμωμος, habens eum cardamo, & amomo ſimilitudinem.

Καρδία, ας, ἡ, cor, animua. ἐκ καρδίας φιλῶ, aa animo amo, Ariſtoph. os ventriculi, ſtomachus. Item alvus: ut καρδία τῆς ὑλεφύδρας, alvus clepſydræ, Ariſtot. in Problemar. inde καρδιακός, cardiacus. καρδιὰν, aordis dolorem ſentio. infallige per καρδίαν, os ventriculi.

Καρδιογνώμων, ων, ὁ, cordium cognitor, Actor. 1. ax καρδία, cor, & γνώμης, cognitor.

Καρδοπος, ου, ὁ, ἡ, mactra, alveus, in quo farina ſubigitur, Ariſtoph. Item mortarium ♃ Niçand. Apud Artemid. l. 5. pro ſolio balneatorum uſurpatur.

Κάρη, τὸ, indeclinab. caput. per apocopen pro κάρηνον. & κάρηαρ, ατος, τὸ, & per ſyncopen κάρατος, idam.

Καρῆ, 3. ſing. a. a. ſeb. paſſ. a κάρω, tondeo. a. a. paſſ. ἐκάρην.

Καρηκομόωντες, comati, Poet. pro καρηκομῶντες, præſ. partic. a καρηκομῶω, f. ώσω. ax κάρηνον, caput, & κόμη, coma.

Καρήνισα, detonſum eſſe, a. a. inf. paſſ. verbi κάρω, tondeo. a. a. ἔκαρον. f. a. καρῶ. a. a. paſſ. ἐκάρην.

Κάρηνον, α, τὸ, caput, vertex, ſummitas, Iliad. β.

Κάρητος, per ſyncopeo pro καρήατος, gan. ſing. a κάρηαρ, ατος, τὸ, caput, idem ac κάρηνον.

Καρῆται, οἱ, Carici, nom. plur. a Καρήας, ᾶ, ὁ, Th. Κάρ, Car, gentile nomen.

Καρίαι, αἱ, præſicæ. a κάω, mors, vel

dictæ ſunt, quod e Caria eſſa ſoleret.

Καρίς, ίδος, ἡ, ſquilla, piſcis: galbacus. Dicitur καρὶς ἀπὸ τῆς κάρης, h. e. κεφαλῆς, quia maxima pars corporis ejus caput eſt. Ab Athenæo lib. 3. vocatur etiam καρίδη, & καρίς. Hinc καρίδιον, parva ſquilla, Ariſtoteles.

Καρκαίρω, teſqueo, ſono, tremo, ſtrepo, Homeroe.

Καρκῖνος, ſeu καρκίνος, ὁ, cancer piſcis, & morbus. a κάρη κινῶν, caput movere. Cancer enim morbus quaſi ſemper eſt in motu latine quotidia ſerpens. καρκῖνος etiam Cancer ſidus. A rat. Item καρκῖνοι, oſſa jugalia, Poll. l. 7. Pherecratee autem apud Poll. l. 7. cum dixit, καττύσμασι τὲς καρκίνος, calceamenti genus intellexit.

Καρκίνω, ῶ, quaſi concto aſſimilo, oblique moveo. ſic καρκῖνος τὲς δακτύλες dicitur tibicen. Plantarum radices dicuntur καρκινᾶσθαι, quæ cancri inſtar divaricatæ, & in latera diſperſis fibris, vel capillamentis terram apprehendunt. Theophr. de cauſis plant. l. 1. c. 14.

Κάρνος, ου, τό, pediculus, ovie, pecus. Heſych.

Κάρος, α, ὁ, ſopor cum gravedine, matcor. q. a κάρη, caput, cur accidit.

Καρόω, ῶ, ſoporem gravem affero, pertutbo. Sed καρὸς, pro καρὸς, gen. Doric. a κάρ, parca, mors. vel καρὸς, ὁ, Dor. pro καρὸς, ᾶ, ὁ, cara.

Καρύχιον, ου, τό, rheda, a carruca.

Κάρυκες, ων, αἱ, vel κάρυκες, carpæ, vermee, qui olais innaſcuntur.

Καρυκίνη, ης, ἡ, ſaltationis quoddam genus. ao a καρυκῶ manu, qua ſa completeretur? Al. καυκίνη.

Καρκέλιμος, ε, ὁ, celer. q. κρκέλιμος, rapidus. hinc καρκελίμως, aito, ſubito, raptim, adverb. Th. κρκέζω, rapio.

Κάρτηνος, ε, ὁ, ſeneoatum quoddam medicamentum, quod ſoporem affert. q. a κάρος, ſopor, & κτείνω, facio.

Καρτάνιον, ου, τό, carpeſium, feſtuca tenuie. Etiam herba, de qoa Galen. 1. Antid. & 1. κατὰ τίτ. Ab Aetio Serm. 12. c. 13. dicitur καρπάνιν.

Καρπίζω, fructum decerpo, defrugo, a καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus. καρπίζομαι, in libertatem aſſero. a καρπὶς, vindicta, aſſertio. καρπιστὴς, adſertor, vindex. καρπισία, adſertio; quod manue brachiale caperetor, qui aarpue dicitur. Gell. lib. 20. cap. 9.

Καρπόω, ῶ, ὁ, frugiſet, fructunſue, fructifer. Th. καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus.

Καρκόβρωτος, & ον, id, unde καρπὸν βρῶσιν licet. καρπόβρωτον ξύλον, pomiterum lignum, Deutoron. 20.

Καρπάσιον, dat. plural. a καρπὸς, fructos.

Καρπὸς, οῦ, ὁ, fructus, fœtus, fœtus: utilitas. καρπὸς φρενῶν, fructus mentis, idaſt, prudentia. Eſt & para monus, ubi pulſum eſplorant. Capitur etiam pro vola, ſed καπαχήσεως. Eſt & Καρπὸς, οῦ, ὁ, nomen viri, Carpus.

Καρποφορέω, ῶ, fructum faro: fructus offaro, Nazianz. in Otat. ſ. ἵνα, p. καρκοτοφόρηκα. aor. 1. ἐκαρποτόρησα. a καρκοφόρος, ε, ὁ, ἡ, frugiſet, fa.

Καρπόω, ῶ, fructum colligo, carpo ad fruendum, peraipio: ſacrifico. ἐ καρκοίσετο ἐπ' ἀὐτῇ καρκῶσαι τῷ κυρίῳ, uon offaretis ex ao ad ſacrificandum Domino.

Καρκώδης, ὁ, ὲν, q. fructibus affectum, vel variorum fructuum figuras habens intextas. Vel ut Henr. Stephanus exponit, manoleatue. καρκωτὸς χιτὼν, veſtis ralaris, l. 2. Reg. 3.

Καρρίζω, Æol. ſyncope pro καταρράζω, præſ. inf. καρρίζειν, demulcens, præſ. part. ſ. g. pro καταρρίζωσα, ex κατὰ, & ῥίζω, f. ξω, facio.

Κάρρος, ε, τό, rheda, carrus.

Κάρσων, Dor. pro κρείσσων, fortior, melior. quaſi a κάρτος, a κράτος.

Κάρτιστος, ε, ὁ, quis iſte fuerit, docent Græca Scholia Pyth. Od. 5. 271. 5.

Κάρυξ, υκος, ὁ, Dor. pro κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξις, Æol. pro κήρυγμα, quum præconio promulgaſſet, a. 1. part. act. f. g. verbi κηρύσσω, prædico. Th. κῆρυξ, ὁ, præco.

Κάρυξε, Dor. pro κήρυξε, quod Jon. pro ἐκήρυξε, a. 1. ind. act. a κηρύσσω, prædico. f. ξω.

Καρύσσω, Dor. pro κηρύσσω, prædico.

Καρφαλέος, α, ὁν, ſiccus, aridus, paleaceus, ſtriarilis. καρφαλέη πῦρ, ficcans iguis, Nicand.

Κάρφος, ου, τό, palea, feſtuca, ſtipula. Dicitur & κάρφη, ης, ἡ, Amian. Κάρφω, ficco, arefacio. fut. ψω, p. κέκαρφα. hinc κάρφος, ου, τό, palea.

Καρχαρόδους, οδοντος, dentibus aſperum, accuſ. ſing. a καρχαρόδους, quod a καρχαλέος, aſper. Thema χαρόω, ſculpo, & ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens.

Καρχαλέος, α, ὁν, aſper, acutus. Th. χαράσσω, ſculpo; vel a κόχλος, exaſpero.

Καρχήσιος, Doric. pro καρχήσιος, carcheſium.

Καρχηδὼν, ονος, ἡ, Carthaginienſis.

Καρχηδών, όνος, ἡ, Carthago.

Καρχήσιον, ου, τό, carahefium, ſumma pars mali nautici: navie. Item poculum quoddam oblongum. Ab Oribaſio καρχήσιον inter laqueorum, ſan ainculorum genera ommeratur in libello de vinculis edito.

Κάρῳ, Dor. pro καρῇ, dat. ſing. a κάρη, ῆ, ἡ, cera.

Κασάλβη, ης, ἡ, & κασαλβὰς, άδος, ἡ, meretrix, ſcortum.

Κασάλβιον, ſeu κασαλίσιον, ε, τὸ, lupanar, Ariſtoph.

Κάσας, α, ὁ, tapes utraqua parte villoſus: amicue: habitario.

Κασαύρα, & κασαυρὰς, κάρη, ſcortum. Heſych. as κάσκα, meretrix, & ὦρα, cura.

Κᾰλόθλιος, & in bonis, dat. plur. Jon. a κᾰλόθλος, pro ἐὐθλὸς, & bonus.

Κασία, ας, ἡ, caſia, frutex lauro ſimilis, cujus aortes abraditur. Κασία μέλαινα, caſia ſiſtularie.

Κασίγνητ', pro κασίγνητε, vocat. a κασίγνητος, ε, & Jon. ου, ὁ, frater. κασίγνητη, ης, ſoror, ex κάσις, εος, ἡ, frater, loror, & γίνομαι, naſcor.

Κάσις, ἡ, ἡ, frater, vel ſoror: fraterous: aomrsneus. q. γάσις, a γάω, genero, cui ſcil. idem principium genetationis.

Κάσκα, ης, ἡ, meretrix, quæ ſe illecebrole κάζει, id eſt, ornat, & ſucat, aut κάει ἔσκετ, prope urit, aot q. καίεται, ardet lubidine.

Κασσία, ας, ἡ, caſſia, frutex aromaticus.

Κασσίτερος, ου, ὁ, & Att. κασσίτερος, ὁ, ſtannum. quaſi a κάσσα, meretrix, aiderur enim argentum, nec eſt.

Κασσύω, & Att. κασσῶ, ſuppingo, conſuo, ut ea, quæ ſubrus ſuuntur, ufu conterenda. unde κασσυόμη, fulmenta, ſolum, pro ſolea. as a κάσσυ, & σύω? Suimus τῷ σύω fila, agitandn ea, perforando aliquid, & connectendo.

Κασσάνη, ης, ἡ, Caſtana, urbi Theſſaliæ, & Ponti. unde & κασσανὶς κάρυον, oux caſtanea, quæ & κάσσων, ao a κάζω, orno? ab ornatu loci.

Κασίνιον μέλος, Κασίνιος ὕμνος. Pindar. Iſthmior. Od. 2. 437. 5.

Κάστωρ, ορος, ὁ, caſtor, fiber. qoi prope nihil, niſi acuter: ideo ducuni a γαστὴρ, quid ſi a σείω, ὁ σορὸς? ſecat, & ſtarmi arbores mira ſolertia. Vida Ritterebuſ. ad lib. 2. Oppian. Hsliaut. verſ. 398.

Κατάγαι, Συρακόσιοι βασιλεῖς. quod forte in officinie cnſcuta.

Κάτακθε, detinabat, 3. ſingul. imperf. Æol. ſyncop. pro κατέκτεθε, verbi κατατίθω, pro κατέχω, inhibeo. Sia & κάτακτο, pro κατέσχετο, 3. ſingol. a. 2. med. verbi κατατυχέω, vel κατέχω, contineo. Th. ἔχω, habeo.

Κατά, præpoſit. aum genit. contra, per, de, a, ſuper, io. cum acc. ſecundum, verſus, aum, propter, apud, in. κατ' οἶκον, domi. κατ' ὄλιγον, ad tempus. In compoſit. valet contra, da, ad, valda, & deorſum, & aliquando eſt κάτω, ut ἄπω eſt ἄνω: or καταβαίνω, deſcendo.

Κατάβα, deſcande, per apocopeo pro καταβᾶθι, vel καταβᾶσθε, a. 2. imperat. act. Att. verbi καταβαίνω, deſcendo. a. 2. κατέβην.

Καταβαίνω, deſcendo, deprimo, ſubſido. fut. καταβήσομαι. perf. καταβέβηκα, aor. a. κατέβην, ης. η. a. 2. imperat. καταβῆθι, & καταβᾶθι, καταβάτω, & per apocopen καταβᾶ. a. 2. inf. καταβῆναι. a. 2. part. καταβὰς, ὰντος, ὁ.

Καταβάλλω, dejicio, abjicio, oegligo, deſtruo, diruo, proſterno, ſoor. fut. βαλῶ. pr. καταβέβληκα. Dicimur & pecuniam καταβάλλειν, cum eam exſolvimus, aut pendimus. præſ. med. καταβάλλομαι, fondamentum jacio. perf. paſſ. καταβέβλημαι. aor. 1. paſſiv. κατεβλήθην. part. med. καταβέβλημ.

Καταβαπτίζομαι, immergor. ſ. ίσομαι. perf. καταβεβάπτισμαι. a. 1. paſſiv. κατεβαπτίσθην. Thema βάπτω, intingo.

Καταβαρέω, ῶ, degravo, onaro. f. ήσω. p. καταβεβάρηκα. aor. 1. κατεβάρησα.

Καταβάς, άντος, ὁ, & in f. g. καταβάσα, a. 2.

a. a. part. act. verbi καταβαίνω, descendo.

Καταβάς, άσα, άν, descensus.

Καταβάτω, descendat, 3. sing. a. 2. imperat. act. καταβαθι, u καταβαίνω, descendo.

Καταβαυκαλάω, jucunda cautillatione fopio. idem ac βαυκαλάω.

Καταβαυκαλίτης, αι, nutricum cautilenæ, Athenæus.

Καταβεβλημένως, segniter, dissolute. Aristophanes.

Καταβεβαιόομαι, affirmo.

Καταβεβλημένας, acc. plur. perf. part. pass. fœm. geu. a καταβάλλω, dejicio.

Καταβεβρίθασι, onustæ fuat, 3. plur. perf. med. ex κατά, & βρίθω, onero, fum gravis. f. ευ. p. κα.

Καταβῆ, descenderit, 3. sing. a. a. sub. act. a καταβαίνω, descendo.

Καταβήθι, a. a. imperat. act. ejusdem verbi.

Καταβήσσω, descendo, Jon. pro καταβήσομαι, præf. imperat. verbi καταβήσομαι. formatum a fut. 2. med. verbi καταβαίνω, descendo. Th. βάω, no.

Καταβήσεται, intrabit, 3. sing. f. 2. med. verbi καταβαίνω, descendo.

Καταβιβάζω, facio descendere, deturbo, demitto, dejicio, demimo: deduco. καταβιβάζεσθαι ὑπὸ τῶ διδασκάλε παῖδας περὶ τὰ τοῦχα περιπατήσοντας, a præceptore pueros circa mœnia cauſa deambulandi deduci, Plutarch. in Camill. f. άσω. aor. 1. act. κατεβίβασα. aor. 1. pass. κατεβιβάσθην, fut. 1. pass. καταβιβασθήσομαι, κ, σται.

Καταβιβρώσκω, comedo. præf. inf. pass. καταβιβρώσκεσθαι. ex κατά, & βιβρώσκω, ſeu βρώσκω, comedo. f. βρώσω.

Καταβλαχεύσαι, balare. Th. βλαχέομαι, balo.

Καταβολέ, ῆς, ή, Dor. pro καταβολή, fundamentum. a καταβάλλω, deſtruo.

Καταβόσκω, depaſcere. Thema βόσκω, paſco.

Καταβοσκομένων, depaſcentium, gen. plur. Æol. pro καταβοσκομένων, præf. part. pass. a βόσκω. f. ήσω, paſco.

Καταβραβεύω, debito præmio privo, præmio fraudo, in capiendo bravio aliquem circumvenio. Item reum peragO, Demoſth. impune ago. f. εύσω. a. a. κατεβράβευσα.

Καταβρίχω, irrigo, maduſacio. metaphlando. Sic καταβρίχων σηῦ, rigare fleutin, pro ſilentio premere, tegere.

Καταβρίθω, Attr. gravari. Poet. longe ſuperare. Th. βρίθω, gravis ſum.

Καταβρώξας, Dor. pro καταβρώσας, a. 1. part. act. a καταβιβρώσκω, depaſco.

Καταβρώσομαι, Jonic. pro καταβρώσομαι, fut. 1. med. καταβρώσεσθαι πῦρ, magnis clamoribus in aliquem invehi.

Καταγάγω, γε, γ, a. 2. ſub. Attic. a κατάγω, deduco.

Καταγαῖος, ὁ, ἡ, & καταγαῖος, α, ον, ſubterraneus. Th. γαῖα, terra.

Καταγγελές, έος, ὁ, anuntiator. a καταγγέλλω, annuntio.

Καταγγέλλω, annuntio, celebro, indico. fut. ελῶ. p. κατήγγελκα. a. 1. κατήγγειλα. καταγγέλλειν τὸν πόλεμον τοῖς ἄλλοις, inducit bellum ſervis, Plutarch. lo Lycurg. Item defero, accuſo. Sic in canone lib. 5. Concilii Sardin.

Καταγεῖν, deducere, præſ. inf. a κατάγω, deduco.

Καταγελασθήσῃ, irrideberis, 2. ſing. f. 1. paſſ. a καταγελάω, irrideo.

Καταγέλαστον, ridiculum, adject. verbale ab eodem verbo.

Καταγελάω, ῶ, derideo, irrideo cum gen. Etiam cum dat. Πύρρῳ καταγελῶ, Perſis illudo, Herodot. imperf. κατεγέλων, ων, ως, ας, ες, α. ſ. άσω. perf. κατεγεγέλακα. a. 1. κατεγέλασα. Th. γελάω, rideo.

Καταγέλως, ωτος, riſus, irriſio. Item ridiculus, riſu perfuſus. Machab. l. 1. cap. 10. ex κατά, & γελάω, rideo.

Καταγηράσκω, 3. plur. iod. præſ. a καταγηράσκω, ſenelco. ſ. άσω.

Καταγίζω, conſecro, adoleo. Jon. pro καθαγίζω, quod ab ἁγίζω, idem. Th. ἁγ-, αθ-, τό, veneratio.

Καταγινάω, Jon. pro καταγω, deducis, reducere.

Καταγνάσσω, decerno adverſus aliquem, arguo, reprehendo, damno, noto, condemno. Item cognoſco, intelligo, percipio. fut. καταγνώσομαι. p. κατέγνωκα. a. 2. κατέγνων, ως, ω. pel. paſſ. κατέγνωσμαι.

Καταγνοίλω, ης, ης, a. 2. opt. act. verbi καταγνώσκω, damno.

Καταγνῶ, ῷς, ῷ, a. 2. ſub. act. καταγνώσω, a. 2. inf. ejuſdem verbi.

Καταγνώσις, εως, ἡ, damnatio. quod ex κατά, & γινώσκω, noſco.

Καταγοάζω, accuſo: occultum detego, expono. καταγοάζω τῷ φίλῳ, amicum delero, Thucydides.

Καταγράφω, deſcribo, delineo, depingo. ab Herodoto ſumitur pro dilaniare.

Καταγνυμι, vel καταγνύω, frango, confringo. fut. ξω. aor. r. κατέαξα. præſ. paſſiv. καταγνυμαι, confringar. a. 2. paſſ. κατεάγην, ης, η.

Καταγω, frango, Plato. deduco, volvo, filum uſudo deduco. καταγω τὸ ἔριον, deduco lanas. Deorſum ago, Plutarch. in Numa. e mari in portum navigo, applico, Demoſth. in patriam reduco, Iſocr. καταγω ἐπὶ βασιλέα, reſtituo in regnum, Thucyd. f. κάξω. a. a. κατήγαγον, Attic. a. a. ſub. act. καταγάγω, γε, η. a. 2. inf. καταγαγεῖν. a. 2. part. act. καταγαγών, άσα, όν. perf. act. κατῆχα. perf. paſſ. κατῆγμαι, ᾶξαι, ᾶκται. a. 1. paſſ. κατήχθην, ης, η, devectus fui.

Καταγωγή, & καταγώγιον, diverſorium, manſio, domicilium, receptus, portus. Item ſuſtentaculum, cui innitimur aſcenſuri, Herodot. appulſus, diverſio, & applicatio. Budæo redditus.

Καταγωνίζομαι, debello, in lucta, & præ lin victa, expugno. καταγωνισάμενος Πομπήϊον, qui ſuperavit Pompejum. Plutarch. in Numa. f. ίσομαι. perf. paſſ. κατηγώνισμαι. aor. 1. med. καταγωνισάμην, ω, ατο.

Καταδαίομαι, devoro, comedo. a δαίω, epulum præbeo.

Καταδάκνω, mordeo, præſ. ind. ex κατά, & δάκνω, idem. fut. δήξομαι. aor. 2. δῆκον.

Καταδεέστερος, α, ον, compar. a καταδεής, imperfectus, obſcurus, egenus, tenuis. Th. δέω, vel δέομαι, egeo.

Καταδεῖ, pro δεῖ, indiget, deficit, deſideratur.

Καταδείξαι, Jon. pro καταδεῖξαι, oſtendere. aor. 1. inf. verbi καταδείκνυμι. Th. δάκνω, oſtendo.

Καταδεῖν, humeſiat, 3. ſing. pruſ. ſub. καταδέω, madefacio. Thema δέω, rigo.

Καταδέω, obligo, vincio, colligo, cohiben. fut. άσω. a. 1. κατέδησα. perf. κατεδέδεκα, & κκα. Thema δέω, ligo.

Καταδηλος, ον, ὁ, manifeſtus, conſpicuus. ἐ πάσιν καταδηλον; nonne tibi conſtat? ex κατά, & δῆλος, η, ον, idem.

Καταδημοβορέω, ῶ, populum devoro, quæ ſunt rei publicæ devora. ex δῆμος, ου, ὁ, populus, & βορά, ᾶς, ἡ, pabulum, eſca.

Καταδίδω, Jon. pro καταδίδωμι, ſolluere, præſ. inf. a δίδωμι, do.

Καταδικάζω, judico contra aliquem, condemno, ut judex. Item irrogo, pœnam infligo, Baſil. ſ. άσω. a. 1. paſſ. κατεδικάσθην. fut. a. paſſ. καταδικασθήσομαι.

Καταδιώκω, proſequor. f. ξω. a. 1. κατεδίωξα. Th. διώκω, proſequor.

Καταδοκέω, ῶ, opinor, reor, ſuſpicor, exiſtimo, expecto. καταδοκέομαι, exiſtimor, & ſuſpicionæ opprimor, Antiph.

Καταδουλόω, ῶ, in ſervitutem adigo, ſubigo. f. ώσω. perf. καταδεδούλωκα. aor. 1. med. κατεδουλωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. καταδουλώσομαι, η, ται.

Καταδραμεῖν, a. 2. inf. act. decurrere, verbi καταδραμέω. f. ξω.

Καταδρέπω, idem ac δρέπω, decerpo, ſtringo.

Καταδύομαι, Dor. vel Att. pro καταδῦναι, ingredi. aor. 2. inf. act. verbi καταδύω, vel καταδύνω, demergo. a. 2. act. κατέδυν.

Καταδυναστεύω, ſub poteſtatem redigo, tyrannidem exerceo in aliquem, tyrannide opprimo. καταδυναστεύειν πλουσίους ὠμῶς, divites in vos tyrannidem exercent, Jacob. 5. f. εύσω. p. καταδεδυνάστευκα.

Καταδύνω, præſ. inf. vide καταδύομαι.

Καταδύομαι, occidentem, acc. ſing. a. a. pert. act. a καταδύω, ὠτος, ὁ, a καταδύομαι, demergo. Th. δύνω, ſubeo.

Καταδύς, ὑτος, ὁ, a. 2. parr. ejuſdem verbi.

Καταδῦσαι, Jon. pro καταδῦναι, præſ. imperar. paſſiv. a καταδύομαι, ſubmergor, abdu me. quod ex futuro in præſens abiit. ex κατά, & δύομαι, Poet. δύνομαι, mergor.

Καταδῦσαι, pro καταδῦναι, incautare. Th. δύω, cano.

Καταδυσμένος, η, ὁν, tectus, denſus. Poet. pro καθδυσμένος, perf. part. paſſ. verbi καθδύομαι, ſeu καθδύω. quod ex κατά, & δύω, induo. a. 1. άσω. perf. paſſ. δέδυμαι.

Καταδύσονται, cooperiebant, 3. plur. imperf. act. ea καταδύνω, quod ea κατά, & δύω, idem ac δῦω, induo.

Καταδύσετο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κάτειμι, deſcendo, proficiſcor. Th. δύμι, ſeu δῦω, eo.

Καταδώσω, depoſuere, perſolvere, aor. 2. inf. act. a καταπίθημι, depono.

Καταθεῖς, poneres, 2. ſing. a. 2. opt. m. verbi καταπίθημι, depono.

Καταθέσθαι, reponeri, aor. 2. ſuf. med. ejuſdem verbi.

Καταθεσο, reconde, & Poet. κάτθεο, a. a. imperat. med. ejuſdem verbi.

Καταθέσο, depoſueris, Jon. pro καπίθῃ, a. ſingul. anr. a. ſub. med. ejuſdem verbi.

Καταθήσω, f. 1. ſuf. act. καταθήσω, reponcs, 2. ſing. f. 1. med. a καταπίθημι.

Καταθνητός, ἡ, ὁν, mortalis. dat. pl. καταθνητοῖς. ex κατά, & θνητός, quod a θνήσκω, morior.

Καταθραύσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. a καταθραύω, effringo. Thema θραύω, frango. f. σω.

Καταθύμιος, ος, ον, gratus, a, um. ex κατά, & θυμός, ὁ, ἡ, animus.

Καταθυμοβορέοντες, animi affectibus devores, 2. ſing. a. r. ſub. ex κατά, & θυμοβορέω, animum exedo triſtitia.

Καταθύσας, a. 1. inf. act. verbi καταθύω, occido. Th. θύω, macto. f. θύσω.

Καταθώμεθα, depouamus, 1. plur. a. 2. ſub. med. a καταπίθημι, depono, Th. πίθημι, pono.

Καταιδέσθαι, revereri. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδώς, ὁ, pudor.

Καταιθύσσω, Poetic. cum ſplendore immittere. quod ab αἰθύσσω. Th. αἴθω, uro, fulgeo.

Καταίθω, Poet. pro καταικαίω, comburo. Th. αἴθω, accendo.

Καταινῶ, Jon. comprobare, collaudare, annuere. ab αἶνος, laudo. Th. αἰνέω, ῶ, ῶ, laus.

Καταιρέθησαν, evertſa ſ aor. 1. parr. paſſ. a καταιρέω, Jonic. pro καθαιρέω, everto, ſcilicet confcio. Thema αἱρέω, capio.

Καταιρεόμενον, Jon. pro καθαιρεόμενον, ὁ, præſ. patt. paſſiv. a καθαιρέω, dejicio. Th. αἱρέω, capio.

Καταισχύνω, ῶ, a. 1. inf. act. a καταισχύνω, lædo, contumelia, & probro afficio.

Καταισχύνω, pudefacio, dedecoro, contumelia, & probro afficio, pudore ſuffundo. τὰς ἀλλοτρίας καταισχύνω γυναῖκας, quod Horatius, alienas permolere uxores. ſur.

χν-

κατεστηχυῖᾶ. præt. κατῆχγκα. aor. 1. κατήχησα. præt. pass. κατεσχήσμαι, pudeho. imperf. κατηχούμην, ο, στο. a. 1. ind. pass. κατηχήθην, ης, η.

Κατωτὴς, ῆ. singul. præs. a κατωτὸν, accuso, criminor. Thema αἴτια, ας, ἡ, etimen, causa.

Κατώτυξ, υχος, ἡ, cassis, galea sine cristà, & depressa.

Κατωτικὸς, ὴ, ὸν, a. a. part. pass. verbi κατωτικὸν, exuro.

Κατωτικόομαι, ῶ, σται, fut. s. passiv. a κατωτικὸν, cauro.

Κατωτικὸς, ὴ, ὸν, lethalis, lethifer, a κῆρες, occasio.

Κατωτικὸν, exuro, comburo. αὐτὸς ἑαυτὸν κατωτικαίων, seipsum dearens, Aristoph. imperf. κατέκαιον. fut. κατακαύσω. a. 2. κατέκαυσα. a. 2. inf. κατακαῦσαι. aor. 2. κατέκαυν. perf. κατακέκαυκα.

Κατωτικαλύπτω, obrego, operio, circumtego. f. ψω. p. κατακεκάλυμμαι. a. 2. κατεκάλυβον. Th. καλύπτω, tego.

Κατωτικαίνω, 3. sing. fut. 1. act. verbi κατωτικαίω, canto.

Κατωτικαυχάομαι, ῶμαι, glorior adversus aliquem. μὴ κατωτικαυχῶ ἐξ κλέος, ne glorieris adversus ramos, ad Rom. 11. Th. καυχάομαι, glorior. f. ήσομαι.

Κατώτημαι, σαι, ται, jacen, decumbo, discumbo, accumbo. ἐπὶ κλινῶν κατώτεσθαι, super lectos accumbere, Plato e. de Rep. κατώτως κατεκείσθαι, rite cubamas. Aristoph. in Pluto. Item morbo decumbere. ὃ τις ἐξ ἑταίρων κατώτηται νοσῶν, si quis sodalium morbo decumbat, Lucian.

Κατώτω, pro κατώτημαι, recumbe, præs. imperativ. verbi κατώτημαι, recumbo.

Κατωτικλιβὴς, ὁ, perf. part. pass. verbi κατωτικλίνομαι, inclinor. Thema κλίνω, inclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Κατωτικρίτας, condemnatas est, 3. sing. perf. pass. a κατωτικρίνω, condemno, judico. f. νῶ. a. 1. κατέκρινα. Th. κρίνω, judico.

Κατωτικρυπτιάω, verbis motdecibus infectari. vide in κίρτιος.

Κατωτικχύται, Jon. pro κατωτικέχυται. vide in κέχυμαι.

Κατωτικίω, cremare, Jon. pro κατωτκῆαι, a. 2. inf. act. verbi κατωτκίω, eremo. f. κιῶ. a. 2. ἔκηα, & ἔκνα.

Κατωτκρύψαντες, a. 1. pert. act. verbi κατωτκρύπτω, cara tego, ex κατὰ, & κρύος, ῦ, ὁ, cera.

Κατωτκλάω, frango, distorqueo, f. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, a. Thema κλάω, frango. f. κλάσω.

Κατωτκλάω, fucludo, contineo, adstringo. fut. άσω. aor. 1. κατέκλασα, ας, a. Thema κλάω, elado.

Κατωτκληδοῦχος, forte distribuo, Actor. cap. 13. a κληδοῦχος, ὁ, ὁ, testator. quod ex κλήθω, ω, ὁ, furs, & δοῦς, dator. Th. δίδωμι, do.

Κατωτκλίθην, aor. 1. inf. pass. a κατωτκλίνω, discumbo.

Κατωτκλίνω, dejicere, a. s. inf. act. ejusdem verbi.

Κατωτκλίνω, facio discumbere, discumbo. f. νῶ. perf. κατακέκλικα. a. 1. κατέκλινα. a. 1. imper. κατάκλινον, άτω. a. 1. ind. pass. κατεκλίθην. ἀκατακλίνατο τ' ἐπὶ τοῖς κοίτοις, jacantes in lectis, Aristoph. in Vesp. κατακλίνομαι ὑπὸ τ' ἡσυχίης, mulceor, alliciorque voluptate, Aristot. 6. Animal.

Κατωτκλύζω, inundo, submergo, undis obrun, irrigo. κατακλύσαι κὴ φθεῖσαι, τὴν ὑμῶν δίαιταν, copia victum meum abundare faciunt, Xenoph. f. ύσω. p. κατακέκλυκα. perf. pass. κατακέκλυσμαι.

Κατωτκλυσμὸς, ῆ, ὁ, dilavium, terraram inundatio. a κατωτκλύζω, undis obruo.

Κατωτκοιμῶν, ῶ, edormio, sopio, somnum covellin.

Κατωτκοιμᾶσθαι, cubet, a. 1. imperat. pass. verbi κατωτκοιμῶ. fut. ήσω.

Κατωτκομίζω, idem ac κατωτκομῶ.

Κατωτκομιστρεύσαν, administrent, 3. plur. ind. præs. act. ex κατὰ, & κομιστρεύω, impero. Th. κοίρανος, ὁ, ὁ, princeps.

Κατώτκοιτος, ὁ, ὁ, qui in cubili est, jacet, aut dormit. Ex κατὰ, & κοίτη, ἡ, cubila.

Κατωτκολοθέω, ῶ, subsequor, cum dat. f. ήσω. aor. 1. κατωτκολόθησα. a. 1. part. activ. κατωτκολοθήσας, ντος, ὁ, & in f. g. κτος, & in neut. ar. perf. act. κατωτκολόθηκα. Them. κολοθος, ὁ, ὁ, comes.

Κατωτκοντίζω, telis, vel jaculis confucio, vel confundo. Thema κόντος, ου, ὁ, jaculum.

Κατωτκοπὸς, ὸς, ὸν, concisus, a, um. a κόπτω, sciudo. aor. a. ἔκοπον. p. m. κέκοπα.

Κατωτκόπτω, enncido, obtrunco, trucido, contundo: nummos cudo, Herodot. arbores præcido, materiam luuriantem refeco, Theophr. f. ψω. perf. κατακέκοφα.

Κατωτκόρως, adverb. abunde, crebrius, ad faristatem, immodice. a κατωτκορὸς, satur. Thema κορέω, satio.

Κατωτκοσμῶ, ῶ, compono, ornio, epto, digero in ordinem. κατακοσμοῦντες ἑαυτὰς, colentes, observantesque se invicem. Plutarch. in Romul.

Κατωτκόω, pro ὑπακόω, obtemperu.

Κατωτκρατὸς ἀκῶν, per vim vincere.

Κατωτκρεμάω, ῶ, leniorum more conicio, dilanio. Ea κρέας, κρος, τὸ, caro, & ἔργον, τὸ, opus.

Κατωτκρατῶ, ῶ, f. ήσω, vinco, domo, supero. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κατωτκρημνίζω, præcipitem deorsum ago, præcipito. fut. ίσω. aor. 1. κατεκρήμνισα. act. κατακρημνίσμαι. perf. pass. κατακρημνίσμαι.

Κατώκριτος, ος, ὁ, præceps. a κρημνὸς, ὸ, ὁ, præcipitium.

Κατώκριμα, ατος, τὸ, condemnatio, Nazianz. a κατωκρίνω, exndemno.

Κατωκρίνω, judico, fere sententiam contra aliquem, condemno. eum accus. & gent. κατὰτων θάνατου κατακρίνω, omnes marte damnare, Isocrates. fat. τῶ. aor. 1. κατέκρινα, ας, a, perf. activ. κατακέκρικα. perf. pass. κατακέκριμαι, σαι, ται. aor. 2. passiv. κατεκρίθην, ης, η.

Κατώκρισις, εως, ἡ, damnatio, condemnatio. a κατωκρίνω, condemno.

Κατωκρύψας, Æol. pro κατωκρύψας, a. 1. part. act. vide κατωκρύψαντες.

Κατωκρύψαντες, nom. plur. e. 1. part. act. a κατωκρύπτω, occulto. Th. κρύπτω, abicondo. f. ψω. p. φα.

Κατωκτάκωσι, interficera, a. 2. inf. Dor. pro κατωκτάνω. quod ex κατὰ, & κτείνω, occido. fut. νῶ. a. s. ἔκτανα. e. 2. ἔκταιον.

Κατωκτασθάσθαι, Jon. pro κατατασθῆναι, f. 2. inf. med. a f. a. med. κατατασθῆναι, verbi ατάω, occido. fat. a. κτανῶ. perf. ἔσταγα, & Poetice ἔκταγα.

Κατωκυλίνδω, ντος, ὁ, a. s. part. act. verbi κατωκυλίω, devolvo. Th. κυλίω, volvo. f. ίσω.

Κατωκύπτουσα, acc. sing. part. præs. activ. f. g. a κατωκύπτω, incurvo me, discumbo.

Κατωκυριάω, dominor, dominium exerceo, cum gen. f. άσω. aor. s. κατεκυρίευσα. aor. 1. part. κατακυριεύσας, αντος, ὁ.

Κατωλαβέσθαι, a. 2. inf. med. κατωλαβέτο, 2. plur. a. a. sub. act. κατωλαβέωμεν, a. 2. part. med. verbi κατωλαμβάνω, deprehendo.

Κατωλαβὼν, pro κατωλαμβάνω, deprehendo.

Κατωλαβόμενος, a. c. part. med. κατωλαβέτο, ης, ὁ, ἡ, a. 2. pact. act. f. g. ejusdem verbi.

Κατωλαλέω, ῶ, obloquor, loquacitate obruo, derraho, deblatero. Ioteidum duleo, mœstas fum. cum gen. fut. ήσω. p. κατωλελάληκα. κατωλελαλημένος, celebratus. κατώλαλος, α, ὁ, obtrectator, obtrectator, maledicus. Them. λαλέω, loquor.

Κατωλαλία, ας, ἡ, obtrectatio, obloquatio. ea κατὰ, & λαλέω, loquor.

Κατωλαμβάνω, deprehendo, circumvenio: invenio: accipio: compiector: obduco, Theophr. l. 5. de plaxria. deligo. κατωλαμβάνω τὸ χαρακώδες, loeum castria deligo, Thucyd. κατωλαμβάνει ἐξιόντας, offendit egredientes, Demosth. opprimo, affligo, Plato de Leg. advenio, Herodian. reum perago, Antiph. fut. κατωλήψομαι. perf. κατείληφα. perf. inf. κατωλῆφθαι. aor. a. activ. κατέλαβον. aor. 2. part. κατωλαβὼν, ὄντα, ὸν. perf. pass. κατωλήμμαι. perf. part. pass. κατωλημμένος, η, ον. aor. 1. passiv. κατελήφθην, ης, η. a. 2. med. κατελαβόμην, ου, ετο, effequutus sum.

Κατωλαπτάες, Jonic. pro κατωλαπτὸς, deprehendas. a κατωλαμβάνω, deprehendo.

Κατωλάμπω, f. ψω. p. φα. illastro, illumino: leco, Lucian.

Κατωλέγω, deligo, allego, conscribo, dilectum facio, Plutarch. in Camill. recenseo, anumero, Xanoph. f. ξω. perf. κατωλέλεγμα. præs. pass. κατωλέγομαι, allegor. Th. λέγω, lego, colligo.

Κατωλείβομαι, η, εται, destillo, defluo. f. ψομαι. perf. λέλειμμαι. Th. λείβω, libo. f. ψω.

Κατώλειμμα, ατος, τὸ, reliquiæ. a κατωλείπω, relinquo.

Κατωλείπω, ις, ω, relinquo, derelinquo, defero, testamento lego. κατωλείπω τὸν λόγον, finem dicendi facio, Isocr. in Evagora. f. ψω. perf. κατωλέλειμμα. a. 1. κατέλειψα. aor. 2. κατέλιπον.

Κατωλελειμμένος, ὁ, relictus, perf. part. pass. a κατωλείπω, relinquo.

Κατωλέλοιπα, p. m. ejusdem verbi.

Κατωλέξεται, cubabit, f. e. med. 3. sing. a λέγομαι, cubare facio.

Κατωλέξω, Dor. pro κατωλέξω, teeenfebo, f. s. verbi κατωλέγω.

Κατωλέω, ῶ, ea κατὰ, & λέω, molo. f. έσω, & ήσω.

Κατωλίθω, pro κατωλιθῶν, lapidibus obruere. aor. 1. κατέλιθσα. quod ex κατὰ, & λίθος, lapido.

Κατωλῆψις, εως, ἡ, deprehensio, inventio, comprehensio. κατωλῆψις τῆς βασιλείας, adeptio regni, Isocr. κατωλῆψις ἱερῶν, invasio templi, Demosth. κατωλῆψις est etiam morbus, Galenus l. 4. de locis affectis. Musici etiam κατωλῆψιν vocant comprehensionem, pulsationemque chordarum, cum concentum explorant, Interpr. Aristoph. in Neb.

Κατωλιθάζω, lapido, eam acc. f. άσω. perf. κατωλελίθακα. a. s. κατελίθασα.

Κατωλιμπάνω, Jon. pro κατωλείπω, derelinquere.

Κατωλιτὼν, a. 2. inf. act. κατωλίτοιμι, οις, οι, aor. 2. opt. κατωλιτὼν, ὄντα, ὸν, aor. 2. part. act. a κατωλίσσω, reconcilio.

Κατωλλακτὴς, vide in κατωλλακτῶν.

Κατωλλαγὲ, ῆς, ἡ, reconciliatio: commutatio, Aristot. a. Oecon. a κατωλλάσσω, reconcilio.

Κατωλλαγὴς, ὄντος, ὁ, a. s. part. pass. κατωλλάγην, ήτω, a. 2. imperat. a κατωλλάσσω, reconcilio.

Κατωλλάσσω, reconcilio. fut. ξω. aor. s. κατήλλαξα. κατωλλάσσομαι, muto, Demosth. alicui, vendo, Herodian. concilio, Dinarch. & Sophocl. in Ajace.

Κατωλογάδην, adverb. prusa oratione, Isocr. a κατωλέγω, figillatim enarro.

Κατωλογὸς, ὁ, ὁ, caralogus, enumeratio, a κατωλέγω, conscribo. Thema λέγω.

Κατωλοιπὸς, ὸς, ὸν, reliquus, rasiduus. a κατωλείπω, relinquo.

Κατωλυμπὸς, ὸς, ὸν, diversorium, a κατωλύω, diverto, hospitium capio. Th. λύω, solvo.

Κατωλύουσι, 3. plur. præs. ind. a κατωλύω, dissolvo.

Κατωλύσις, εως, ἡ, destructio, ejusdem verbi.

Κατω-

Καταλύω, dissolvo, destruo, everto; diverſor, commorator, hoſpitor: desino. πλοῦ καταλύειν, navigare desii, Demosth. καταλύειν τὸν βίον, vitam finire, Xenoph. t. ὕσω, a. 1. κατέλυσα.

Κατασαθεῖτε, diſcite. 2. plur. a. 2. imper. ἀκτίν. καταμαθεῖν, varbi καταμαθήσω, diſco. f. καταμαθήσομαι. a. 2. κατέμαθον. Κατασαθήσω, diſco, confidero, intelligo, animadverto, cognoſco. ἡ τοιαύτη φύσις καταμαθεῖν, conſula naturam tuam, Epict. f. καταμαθήσω. p. καταμεμαθηκα. u. a. κατέμαθον. aor. 2. inf. καταμαθεῖν. part. καταμαθών. ex κατά, & μανθάνω, diſco.

Κατασαμβάνω, pro καταμανθάνω, comprehendere, manu tangere. Th. μάπτω, capio.

Κατασαπτύω, teſtor contra aliquem: diſſentio. f. ύσω. p. κατεμαρτύρηκα. Thema μάρτυρ, ῠρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Κατασαφθείρω, Dor. pro καταφθείρω, corrupi, a. 2. part. act. f. g. vide καταμαφθείρω.

Κατασαφθείς, ῖντος, ὁ, a. 1. part. act. καταμαφθῶ, opprimar, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. a καταφθείρω, comprehendo. Th. μάπτω, capio. f. φθω.

Κατασαφορέω, accumulo, fic ut ſolent facere οἱ κάπηλοι, qui merunt. Th. μάρος, meto.

Κατασαφύσκω, vide in μεθύσκω, ebrium reddo.

Κατασαφύω, u. 1. inf. act. varbi καταμένω, commorator. Th. μένω, manco. a. 2. ἔμεινα.

Κατασελῶ, 3. plur. præſ. ind. verbi καταγελάω, negligo. ea κατά, & μέλω, curæ eſt. Impersonale.

Κατασεμφόμεθα, 1. plural. præſ. ind. καταμέμφομαι, conqueror. Th. μέμφομαι, expoſtulo. f. μεμψόμαι. perf. μεμεμφμαι. a. 1. med. ἐμεμψάμην.

Κατασένω, commoror, premaneo, præſtolor. f. νῶ. p. κατεμεμένηκα. a. 1. ἔμεινα. a. 2. imperat. μεῖνον. Th. μένω, maneo.

Κατασεμερής, idem ac μεταρσιος, meteor.

Κατασεμακρὸς, ὸς, ὁ, ἡ, longus. Th. μῆκος, ους, τὸ, longitudo.

Κατασειδῶν, iodieo, prodo, defaro, ſignifico: exprobro. quod ex κατά, & εἰδῶν, patefacio.

Κατασειλιγγάζω, luctu fœdari. Th. μιλίνω, inquino.

Κατασειλύνω, polluena, Æol. pro καταμύνω, a. 1. part. act. a καταμαίνω. f. νῶ. a. 1. κατεμήνα. Th. μαίνω, polluo.

Κατασείνως, adv. privatim, ſeorſum, ſolitaria. ex κατά, & μονὸς, μόος, ἡ, unitas. Th. μόνος, η, ὁ, unus, ſolus.

Κατασεμύκετο, laceravit, 3. ſing. aor. 1. med. Jon. verbi καταμύσσω. Th. μύσσω, lacero. f. ξω. p. μέμυχα.

Κατασεμύω, mœſtus, u. 1. inf. act. verbi καταμύω. vida & καμμύω. Th μύω, clauso. f. μύσω.

Κατασεμύσσω, vide in καταμύσσετο.

Κατασεναγχάζω, ως, ω, cogo, adigo, extorqueo. idem ac ἀναγκάζω. fut. άσω. Th. ἀνάγκη, ης, ἡ, neceſſitas.

Κατασέθεμα, ατος, τὸ, anathema adverſus quempiam, maledictum, Apocal. 22. ἀα κατά, & τίθεμαι. Th. ἀνατίθεμαι, repono.

Κατασεθεματίζω, devoveo, deteſtor. fut. ίσω. ab iſtdem them.

Κατασελίσκω, conſumo, abſumo, extenuo. fut. κατελῶ. aor. 1. κατέλωσα. perf. κατείλωκα. ea κατά, & ἁλίσκω, abſumo, quod ea ἁλῶ, & ἁλίσκω, capio. f. ἁλώσω. p. ἑάλωκα. a. 2. ἑάλων.

Κατασεπέα, ᾶ, obtorpeo eum alieujus iueommodo. f. ήσω. a. 1. κατεπήκεσα, com gen. ex κατά, & πηκάω, torpore afficior. Th. πῆρα, ας, ἡ, torpor, veternus.

Κατασέσαι, aor. 2. iof. act. κατατίθεμαι, annos, a. 1. imperat. act. a καταθέω. Th. τίθω, annuo, f. θήσω.

Κατασέτω, annuo, me inclino. aor. 1. κατέτεσα, p. κατατέθηκα, ab eodem them.

Κατασεῦσι, præl. iof. κατατίθεμαι, a. 1. part. act. a καταθέω, confidero.

Κατασεύω, animadverto, conſidero, diſco, deprehendo, contamplor, intelligo, cum accuſativo. κατανοῦ ὄντας, eſſe intelligo, Thucyd. κατανοῦ περὶ τούτου, eooſidero hoc, Xenophon. imperf. κατενόουν, κ. fut. ήσω. p. κατανενόηκα. a. 1. κατενόησα. a. 2. imperat. act. κατανόησον, ήσω. aor. 1. inf. κατανοῆσαι. a. 1. part. act. κατανοήσας, ήσης, ἁ. ex κατά, & νόος, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Κατανοτὶ, τά, declivia. Poetic. pro κατάντη, a κατάντης, ὁ, ἡ, declivis. Ital & κάτατα, adverb. ſurſum, deorſum. ex κατά, & ὀπί, pro, contra.

Καταντάω, pervenio, occurro, ineido, deſcendo. κατάντησεν εἰς Λύστρα, Act. 18. f. ήσω. p. κατάντηκα. ex κατά, & ἀντάω, obviam venio. Th. ἀντί, contra.

Κατανῦσι, Joo. e tegioce, ex adverſo. Theoſa ἀντί, contra.

Κατανταλάω, & έω, exhaurin, perfundo, foveo cum infuſioee, perongo. quod ex κατά, & ἀντλάω, haurio.

Κατανυγῆς, 2. ſing. a. a. ſub. paſſ. κατανύγητε, 3. plur. a. a. ind. paſſiv. verbi κατανύσσω, compungo.

Κατανύξις, εως, ἡ, molelia, dolor, quo quis quaſi lancinatur: item topor, ſtupor. a κατανύσσω, compungo.

Κατανύσσω, compungo. f. ξω. a. 1. κατένυξα. a. a. act. κατέτυγον. a. a. paſſ. κατενύγην, ης, η, compunctus ſui, & in 3. plur. κατενύγησαν. a. a. inf. paſſ. κατανυγῆναι. perf. paſſiv. κατανένυγμαι, ξαι, κται. ea κατά, & νύσσω, pungo.

Καπανυχθέντες, gen. ſing. aor. 1. part. paſſ. verbi κατανύσσω, compungo.

Κατασέασε, Jon. pro κατέπτησε, f. r. inf activ. verbi κατέω, deduco, reduco. Th. ἄγω, doco. f. ἄξω.

Κατασίω, ῶ, dignum judico, dignor. fut. ώσω. p. κατάξιωκα. a. 1. paſſiv. κατηξιώθην, ης, η, dignus habitus fui. a. 1. ſub. paſſ. κατηξιωθῶ. a. 1. inf paſſiv. κατηξιῶθαι. a. 1. part. κατηξιωθείς, έντος, ἑ, ex κατά, & ἄξιος, α, ὁ, dignus.

Κατασάκτης, Jon. pro κατασκεπτὴς, compactus. a πήγνυμι, compingo.

Κατασακτέω, concinco. fut. ήσω. p. κατατετάκηκα. aor. 1. κατετάκησα. aor. 1. part. κατατακήσας ήσης, ἁ. ε. 1. ind paſſ. κατατακήσομαι, ῃ, ται. Th. πτάω, calco.

Κατασάστης, ου, ἡ, requies: depoſitum. a κατασαύω, requiſco.

Κατασαύσομεν, 1. plur. f. 1. act. a κατατάω, compeſco.

Κατασαύω, compeſco, requieſco. f. αύσω. a. 1. κατέπαυσα. a. 1 κατέπαυσ. perf. κατατέπαυκα. perf. paſſ. κατατέπαυμαι, σαι, ται. Th. παύω, ceſſo.

Κατασαφάζω, teoto, expugnare conor. ex κατά, & πειράζω, conor.

Κατασαφαστηρὶ, ῆς, ἡ, oaaticum inſtrumentum, quo nautæ maris altitudioem explorant. a κατασαφᾶ, tanto. Thema πῆμα, conatus.

Κατασάλτης, ου, ὁ, catapolta, baliſta, machina bellica. Suidæ ſuppleii ſpecies. ex κατά, & πάλλω, feotum. Vel ut alii a πάλλω, cibro.

Κατασεπτάω, exterrita, perf. particip. act. form. gen. per ſyncop. pro κατατετακότος, verbi κατατετάω, τὸ κατατέτημι, perterreſio. Thema πτοέω, exterreo. Alii volunt per ſyncopen dici pro κατατετακότος, a κατατετάσσω. fut. ξω. perf. κατατέτακχα. ejuidem th mat

Πατάτερ, Jonic. pro καθάπερ, quemadmodum, ſicut.

Κατασεπτὼ, ῶτος, ὁ, a. 2. part. actie. a κατασίπτω, decido.

Καταστάτωμα, ατος, τὸ, aulæum, velum, quod ſet eupiam obtenditur, ai

καταστατόω, expando. quod a πετάω, ſeu πατάννυμι, pando. f. πετάσω.

Κατασεταμαι, 3. plur. perf. med. verbi καταφεύγω, fugio. Th. φεύγω, idem. f. ξω. a. 2. ἔφυγον. p. m. πέφευγα, pro πέφυγα.

Κατασέφω, 3. ſing. a. 1. ſub. activ. verbi καταπάττω, idem ac πάπτω, coqoo. f. ψω. Hinc καταπέψαι μάγα ἐλβον, conequere magnam felicitatem, id eſt, frui magna felicitate, ita ut io offecto eonſtituamur.

Κατασιλάω, 3. ſing. a. 1. opt. Æol. καμιλάοι, ως, ε, verbi καταπονέω, idem ac πονέω, noceo. Them. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Κατασίνη, deglutiebat, 3. ſingul. imperf. act. verbi καταπίνω, deglutio.

Κατασίνω, deglutio. fut. med. καταπίομαι, pro πίομαι. aor. 2. act. κατέπιον, aor. 1. ſub. act. καταπίω, ης, η. perf. act. καταπέπωκα. aor. 1. paſſ. κατεπόθην, ης, η. aor. 2. paſſ. κατεπόθην, ης, η. aor. 1. ſub. paſſ. καταποθῶ. a. 1. inf. καταποθῆναι. ea κατά, & πίνω, bibo.

Κατασίπτω, decido, proſtetnor, diruor. inf. præſ. καταπίπτειν. a. 2. κατέπεσον. aor. a. part. καταπεσὼν. ἀπ' ἴππου καταπεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, in terram cadens, Xenoph. Them. πίπτω, cado.

Κατασλαγὶς, ίντος, ὁ, a. a. part. paſſ. verbi κατάλλω, percello. Thema πλάσσω, percuito. fut. πλήξω. aor. a. ἔπλαγον, & ἔπληξα. p. m. πέπληγα.

Κατασλάνω τὸν ζυγὸν, vitam finire. Th. πλάνη, complico. Sic καταπλάνω ὕπνον, enncioooem habere.

Κατασλέω, navigo. appello. f. πλεύσω. a. 1. κατέπλευσα. Th. πλέω, idem.

Κατασλήσσω, percello, obſtupefacio, tiniorem injicio. f. ξω. Th. πλήσσω, percutio.

Κατασλῶ, Jonic. pro καταπλέω, navigare.

Κατασνοὶ, ῆς, ἡ, Dor. pro καταπνοὴ, ῆς, ἡ, flatus. Th. πνέω, ſpito.

Κατασοβῆ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. a καταπίνω, deglutio.

Κατασολεμῶ, debello, expugoo, vineo. ex κατά, & πόλεμος, bellum. καταπολεμῶ τὰ ἐγκλήματα, eximine te infector, Thocyd.

Κατασονέω, labore eonficio, ſupero, fatigo. fut. ήσω. perf. καπεκόπηκα. præſ. indic. paſſ. καπεκόπημαι, opprimor. quod ex κατά, & κοπέω, labor. Th. κόπος, laboro. p. m. κέκοπα.

Κατασοντίζω, demergo, in mare præcipito, ſubmergo, Matth. 18. f. ίσω. perf. καπεποντίσμαι. præſ. paſſ. καπεποντίσμαι, demergor. a. 1. paſſ. κατεποντίσθην. a. 2. ſub. paſſiv. καταποντοθῶ, θῆς, θῆ. Them. ποντόω, ῶ, ὁ, aor. 2. mare, pontus.

Κατασορεύω, ſeortor. καταπορεύω ἐν γάλλοις, guſtum illecebroſis ſaporibus irritm. Nazaoz. in Orat.

Κατασορεύθη, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. a καταπορεύω, eomburo, inceodo. Thema πορεύω. f. εύσω. idem.

Κατασοριζόμενος, prodere, præſ. iof. a δίδωμι, do.

Κατασοτέσθαι, fut. 1. inf. med. verbi καταπρίημι, proneio, elabi fino. a. 2. inf. med. καταπρίεσθαι, ex κατά, πρό, & ἵημι, mitto. Th. ἵημι, idem.

Κατασοτρόκαλον, ω, ατο, a. 1. med. a καταπροίσκομαι, impune relinquo. f. ἴσομαι. ex κατά, & πρός, πρὸς, ὁ, dos.

Καταστὶς, ίδος, ἡ, aor. 2. part. activ. καπεπτὼς, aor. 1. inf. activ. verbi καθίστημι, devolo. Thema ἵστημι, volo.

Κατασυδῶν, Jon. pro καθάπτω, perſtringere, leviter attingere. ea κατά, & ἅπτομαι, tango.

Κατασύτον, 3. dual. anr. 2. ind. activ. Jon. a κατέστην, verbi καθίστημι, ſeu καθίστημι, devolo, quod ea κατά, & ἵστημι, ſeu ἵσταμαι, volo, as. f. στήσω, ῶ, στης, ant. 2. med. ἐστάμην.

Κατασυχὴς, ίδος, ὁ, ἡ, ſinoola, & multas plicas habens. ex κατά, & πτύσσω, plico.

Καταστώσσω, timeo, trepido. præl. int. activ. καπεπτώσσειν, 3. plur. præſ. activ. quod ex πτώσσω. Thema πτοέω, ter efacio.

Κατα-

Κατωτύγων, ωνος, ὁ, einaedus, draveus, obscoenus, Aristoph. in Vesp. ex κατὰ, & τυγὴ, ῆς, ἡ, nates. Apud Atticos digitus medius, & infamia, qui etiam dicitur κατωτυγών.

Κατάρα, ας, ἡ, execratio, imprecatio, Herodot. ea κατὰ, & ἀρά, ᾶς, ἡ, ditae, preces.

Κατάρακτης, ου, ὁ, cataracta, sc. locus abruptus, & praeceps in flumine, unde aqua ruit potius, quam fluit, Strabo lib. ult. quod a καταράσσω, impetuose deturbo. Item genus avis maritimae. Animadvertit Eustath. in Dionys. esse ex aquilarum genere.

Καταρώμαι, ῶμαι, execror, maledico, devoveo. perf. pass. κατήραμαι. perf. part. κατηραμένος. a. o. med. κατωσάμην, ω, κτλ. καταρᾶσθαι, praes. inf. pass. Th. ἀρά, ἡ, preces, ditae.

Καταργέω, inanem, & inutilem reddo, irritum facio, aboleo. facio cessare. f. ήσω. p. κατήργηκα. aor. 1. act. κατήργησα. praes. ind. pass. καταργέομαι, destruor, aboleor. perf. pass. κατήργημαι. a. 1. pass. κατηργήθην, evanui, liberatus sum. ex κατὰ, & ἀργέω, cesso.

Καταργυρίζω, inargentare. ab κατάργυρος, ου, ὁ, argento obduco. Them. ἄργυρος, ου, ὁ, argentum.

Καταυλίζω, demulceo, manibus tracto. f. ίσω. pro quo & καταύξω dicimus. Th. ἀυλίζω, facio.

Καταφθίς, Ionice pro καθαρθίς, ίτος, ὁ, purgatus, a. 1. part. pass. a καθαίρω, purgo. f. καθῶ.

Καταριθμέω, annumero, tecenseo. f. ήσω. perf. καταρίθμηκα. perf. pass. καταρίθμημαι. perf. part. καταριθμημένος, η, ον, annumeratus.

Καταρκῶ, idem ac ἀρκέω, suffacio. καταρκῶ, sufficit. καταρᾶσθαί μοι, mihi fatis erit, Eurip.

Καταρρήγνυμι, a. a. inf. pass. verbi καταρρήγνυμι, cum impetu defero. Th. ῥήσσω, frango. fut. ξω. aor. a. ἔρρηξα. p. m. ἔρρωγα.

Καταρρέω, defluens, praes. part. n. g. a καταρρέω. ex κατὰ, & ῥέω, fluo. fut. ῥεύσω.

Καταρρέουσα, defluens, aor. 1. part. act. n. g. a καταρρέω, defluo. Thema ῥέω, fluo.

Καταρρήγνυμι, discindo, disrumpo: item dejicio. f. ξω. p. χα. vide ῥήγνυμι, frango.

Καταρρύτος, ὁ, ἡ, irriguus. καταρρύτου τόπου, locus, in quem humor influit. καταρρύτου ποτιμοῖς χύσι, regio fluviis irrigua, Plutarch. a καταρρέω, defluo. Them. ῥέω, fluo. f. ῥεύσω.

Καταρρυδέω, metuo. an pro ἀλλοίω, metuo? Th. ῥίζος, ου, ὁ, linea, quae ferotum interfecat.

Καταρτάω, aptare. ab ἄρτιος, appendo.

Καταρτίζω, proprie, luxata membra in suum locum repono; item perficio, fareio, coagmento, conciuno. Item concilio dissidentes, consocio diremptos. Herodot. reconciuno, Polyb. fut. ίσω. a. 1. ind. activ. κατήρτισα, ας, α. a. 1. opt. act. καταρτίσαιμι, αις, αι. a. o. inf. καταρτεῖν. perf. pass. κατήρτισμαι. perf. inf. pass. καταρτίσθαι. Thema ἄρτος, ου, ὁ, ἡ, par. de numero usurpatur.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio: absolutio, & perfectio, integritas. ὁπλῶν, & καταρτίσεις, cura, atque initiatio. καταρτισμός, ῆ, ὁ, coagmentatio. a καταρτίζω, coagmento.

Καταρτιστής, οῦ, ὁ, compositor, moderator, reconciliator, a καταρτίζω, concilio.

Κατάρχομαι, praes. part. f. g. a κατάρχω, imperito. f. ξω. Th. ἄρχω, ἡ, principatus, initium.

Κατάρωνται, imprecantur, 3. plur. ind. pass. a καταράομαι, imprecor.

Κατατίθη, proprie, deorsum moveo, concutio, manu filentium facio, signum do manu. f. ίσω. perf. κατατέτικα. a. s. ind. act. κατέθηκα, ας, α.

Κατασκῶσι, constituti fuerint, 3. pl. a. s. sub. pass. verbi κατάθημι, constituo.

Κατασκάπτε, 2. plur. praes. ind. vel imperat. act. verbi κατασκάπτω, conticesco. Th. σκαπάω, fileo. f. ψω.

Κατασκάπτε, effodio, everto, diruo. f. ψω. a. 1. κατέσκαψα. perf. κατέσκαφα. perf. passiv. κατέσκαμμαι. perf. part. pass. κατεσκαμμένος. diruta. τὰ κατεσκαμμένα, ruinae. Th. σκάπτω, fodio.

Κατασκαφάς, acc. plur. a κατασκαφή, ῆς, ἡ, eversio. a κατασκάπτε, everto.

Κατασκευάζω, praeparo, aedifico, extruo: probo, astruo. f. άσω. p. κατεσκεύακα. aor. s. act. κατεσκεύασα, ας, α. perf. pass. κατεσκεύασμαι. perf. part. passiv. κατεσκευασμένος. a. 1. ind. passiv. κατεσκευάσθην, ης, η. Th. σκεύος, εος, τό, vas.

Κατασκευαῖς, dat. plur. a κατασκευή, ῆς, ἡ, extructio, apparatus.

Κατασκευαστής, οῦ, ὁ, praeparatio, aedificium, structura, machina: fraus, commentum, Demosth.

Κατασκευαστικά, ad assertionem facientia, nom. plur. a. g. a κατασκευαστικός, astruendi vim habens. Hermog.

Κατασκευή, ῆς, ἡ, extructio, structura, compages, Halicarn. descriptio. genit. plur. κατασκευῶν. κατασκευὴ τοῦ σώματος, constitutio corporis, Galen.

Κατασκιάω, umbror, umbram fituo, habeto: requiesco, Marth. 13. in tabernaculo maneo, Xenoph. hospitium exhibeo, Nazianz. f. άσω. a. 1. κατεσκίασα. Hinc κατασκίασις, εως, ἡ, umbra. Matth. 8. Luc. 9. Item umbraculum, recepraculum, diversorium.

Κατασκήπτω, ingruo, grassor, emergo: decumbo Aristot.

Κατασκιάω, obumbro. fut. άσω. p. κατεσκίακα. Hinc κατάσκιος, α, ὁ, ἡ, opacus, obscurus.

Κατασκοπέω, ῶ, & κατασκοπεύω, speculor, circumspecto, exploro. fut. ήσω. perf. κατεσκόπηκα. a. 1. inf. act. κατασκοπῆσαι. quod ex κατὰ, & σκέπτομαι, circumspicio. fut. ψομαι. perf. pass. ὄσκεμμαι, praet. med. ὄσκοπα.

Κατάσκοπος, ου, ὁ, explorator, speculator, index. a κατασκέπτομαι, speculor.

Κατασκώπτω, idem ac σκώπτω, cavillor. κατασκώπτε τὰς συμπότας, inter convivas jocor.

Καταστάζω, 3. sing. a. 1. opt. act. vel a. o. inf. verbi καταστάζω, comburo. f. ξω. Th. σταγών, attern.

Καταστοχίζω, sophismatis, & argutis fallacis utor adversus aliquem, accipio. f. ίσω. perf. κατεστόχικα. praes. part. passiv. καταστοχιζόμενος. a. 1. med. κατεστοχισάμην, ω, κτλ. a. 1. part. med. καταστοχισάμενος. ea κατὰ, & στόχος, sapiens.

Κατάστασις, εως, ἡ, distractio, disjunctio. Ea κατὰ, & στάω, traho.

Καταστασιάζω, rebus serie operam do. quod a στασιάζω, fedulo ago. Th. στάσις, sestio.

Κατασταθείς, ὁ, a. 1. part. pass. καταστάθημι, f. ε. indic. passiv. verbi καθίστημι, constituo.

Καταστάς, gen. sing. a. a. part. activ. a καταστής. f. g. καταστᾶτος. n. g. ός, verbi καθίστημι, constituo. Th. ἵστημι, sto.

Κατάστασιν, accus. sing. a καστάσις, εως, ἡ, constitutio, confessus, concilium, sedes, Thucyd. rerum reductio in meliorem statum, Polyb. industria, ratio, Herodot. Item execratio. Tranquillitas, flatus. Lucian. statio, praesidium, Eupolem. apud Suid. stipendium, Lysi.

Καταστεγάζω, idem ac them. στέγω, tego, obrego, cooperio.

Καταστῆλαι, a. 1. inf. activ. καταστέλλω, quum reprehidier. a. 1. part. act. a καταστέλλω, reprimo, in officio contineo.

Καταστέλλω, reprimo, sedo, eum acc. f. 1. καταστελῶ. f. o. καταστελῶ. aor. 1. κατέστειλα, perf. κατέσταλκα. perf. pass. κατέσταλμαι. perf. part. pass. καταστελμένος, sedatus. p.m. κατέσταλα, demisi, ornavi.

Κατάστημα, ατος, τὸ, habitus, statue, constitutio. a καθίστημι, constituo. κατάστημα τὸ κατὰ φύσιν, nativae habitus, Diosc. lib. 6.

Καταστῆναι, evadere, exitum habere, fieri, a. 2. inf. act. καταστῆσαι, a. 2. inf. act. καταστῆσις, a. fing. aor. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Καταστολή, ῆς, ἡ, vestis promissa, amictus, habitus. proprie vero actus καταστέλλω, id est, demittendi, sedandi, cohibendi. Tum modestia in vestitu. a καταστέλλω, vel καταστέλλομαι, amicio. praet. med. κατέσταλα.

Καταστοιχῶ, sterno humi; item obfirmo.

Καταστρέφω, subverto: subigo, & morior Plutarcho. f. ψω. p. κατέστροφα. aor. 1. κατέστρεψα. p. m. κατέστροφα. fodio Hesychio.

Καταστρεψάμενος, ὁ, a. 1. part. med. vide in καταστρέφω, subigo. καταστρέψασθαι, a. 1 inf. med.

Καταστρέψαν, Dor. pro καταστρέψαι, 3. plur. f. 1. verbi καταστρέφω, subigo.

Καταστρωννύω, lateresco. f. ύσω. p. κατεστρώνυκα. a. o. sub. act. καταστρώννυτο, ν. p. Th. στρῶς, ους, τὸ, luxus, deliciae; inde στρωνάω, luxurior.

Κατασυρή, ῆς, ἡ, subversio, expugnatio: extrema pars fabulae Luciano. κατασυρὴ σωμάτων, totus ex herbis contectus, Eurip.

Κατασφάλλω, posterno, stragem edo. f. σφάλω. p. κατέσφαλκα. a. a. pass. κατεσφάλθην, ης, η. Th. σφῆλαι, ας, τὸ, luxus, deliciae; inde σφηνάω, luxurior.

Κατασφῆ, ῆς, ἡ, subversio, expugnatio: extrema pars fabulae Luciano. κατασφῆ σωμάτων, totus ex herbis contectus, Eurip.

Κατασφάλλω, posterno, stragem edo. f. σφάλω. p. κατέσφαλκα. a. a. pass. κατεσφάλθην, ης, η. Th. σφῆλαι, stermo.

Κατασυγῶ, averfor, odio profequor, maereo, tristor. a. a. κατέσυγον. Thema συγάω, odi. fut. ξω. quale a σύγω.

Κατασφόρλος, ὁ, valde dutus: a nidue Hesiodo. a σφαλός, durae, asper. Th. σφῆλαι, astringo. f. ψω.

Κατασφῶ, pertraho: populor, vexo, Polyb. f. σφῶ. perf. κατεσπάσφακα. Th. σφῶ, traho.

Κατασφάξατε, 2. plur. a. 1. imperat. act. a κατασφάττω, jugulo.

Κατασφάττω, jugulo, macto, occido. f. ξω. aor. s. κατέσφαξα.

Κατασφραγίζω, obsigno. fut. ίσω. perf. κατεσφράγικα. perf. pass. κατεσφράγισμαι. perf. part. pass. καταφραγισμένος, obsignatus. Th. σφραγίς, ίδος, ἡ, sigillum.

Κατασχεῖν, occupare, appellere, a. 2. inf. verbi κατέχω, quod vide. Alii volunt esse praes. inf. verbi κατασχέω. Thema ἔχω, habeo.

Κατασχεθῆτε, 3. singul. a. 1. imper. pass. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχεσις, εως, ἡ, possessio, occupatio, detentio. a κατέχω, contineo. Th. ἔσχα, habeo.

Κατάσχῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. κατασχῶ, ᾖς, ᾖ, a κατέχω.

Κατασχοῖσα, ας, ἡ, Doric. pro κατασχοῦσα, ης, ἡ, quae cohibuit, & retinuit, aor. 2. part. activ. f. g. verbi κατέχω, quod vide.

Κατασχόμενος, Poet. pro διαλιπόμενος, delinitus, aor. 2. part. med. verbi κατέχω, quod vide.

Κατάσχωμεν, 1. plur. a. a. sub. act. ejusdem verbi.

Κατασχών, ὁ, a. o. part. act. ejusdem verbi.

Κατατιθῆς, Dor. pro κατατίθεις, contabescies, 1. fing. f. 1. act. verbi τήκω, liquefacio.

Κατατίτται, enumero, in ordinem redigo, collocio. ex κατὰ, & τίτταω, ordino.

Κατατείνω, extendo. Th. τάω, tendo.

Κατατθεσθαι κλέος, gloriam adipisci, Herod.

Κατατίθημι, deponi: f. θήσω. perf. κατατέθηκα. a. 1. κατέθηκα. Them. τίθημι, pono.

Κατατομή, ῆς, ἡ, concisio, a p. m. κατατέτομα, verbi κατατέμνω, concido.

Κατατρῆσαι, sagitta trajicio, telo configo. f. ήσω. perf. κατατέτρηκα. f. 1. pass. κατατρηθῆναι. Th. πρεῖς, ὁ, τὸ, arcus. κατατρέχω, incurro, infector. fut. θρέξω. aor. s.

Digitized by Google

aor. a. κατέδραμον. Th. τρέχω, curro, p. δεδράμηκα. p. m. δέδρομα.

Κατατρίψω, 2. fing. fut. 1. act. verbi κατατρίβω, contero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. φα.

Κατεψύχω, exhaurio, affligo, domo, vexo, abſumo facultates. Th. τρύχω, idem ac τρίω, tero, attero.

Κατατίτας, pro αὐτίας, ſtatim.

Κατεσθίω, devoro, comedo. f. 2. med. κατεδοῦμαι, pro φαγοῦμαι. a. a. act. κατέφαγον. a. 2. partr. act. κατεδών, ὁντος, ὁ. Th. φάγω, comedo.

Κατεφάνομαι, ῃ, σται, videor eſſe, appareo. κατεφανή, 3. ſing. a. a. ſub. paſſ. Them. φαίνω, oſtendo. f. νῶ.

Κατεφαυλίζω, & κατεφαυλίσδω, Dor. pro κατεφαυλίζω, divulgo, celebro. f. ίσω, & ίξω. Vide 10 φαυλίζω.

Κατεφανῆ, accuſ. ſing. a κατεφανής, conſpicuus. vel, ι ſubſcripto, aſt 3. ſing. a. a. ſub. paſſ. a κατεφαίνομαι, appareo.

Κατεφανής, ἐός, ές, conſpicuus, apertus, manifeſtus. κατεφανέος, manifeſte, palam. ex κατά, & φαίνω, appareo.

Κατεφείρω, fut. 1. κατείρω. a. 2. κατέδυν, tuli. præſ. paſſ. κατεφείρομαι, dextrum feror, mergor. a. 2. ind. paſſ. κατεδύσθην. a. 2. part. paſſ. κατεδυσθείς. Th. φείρω, fero.

Κατεφεύγω, perfugio, perfugium habeo ad aliquem, fugam intendo. f. φεύξομαι. a. 2. act. κατέφυγον, ες, ε. a. 2. part. act. κατεφυγών, ὁντος, ὁ. κατεφεύγω πρός σε, ad te confugio, Plorarch.

Κατεφθείροντας, 3. plur. f. 2. paſſ. a κατεφθείρω, corrumpo.

Κατεφθίμενος, corrumpo, depravo: trucido, Iſocr. f. κατεφθερῶ. perf. κατέφθορα. a. a. κατέφθορον. perf. paſſ. κατέφθαρμαι. a. 2. paſſ. κατεφθάρην. f. ε. paſſ. κατεφθαρήσομαι, ῃ, σται, corrumpar. κατεφθάρμαι, 2. 1. ſof. act. Compos. ex κατά, & φθίνω, corrumpo.

Κατεφθιμένοισι, mortuis, dat. plur. perf. part. paſſ. Jon. verbi φθίω, corrumpo f. ίσω. præt. ἔφθιτο. perf. paſſ. ἔφθιμαι. hinc perf. part. φθιμένος, pro ἐφθιμένος. Vel per ſyncopen dicitur in præſ. part. paſſ. pro φθιόμενος. Sic φθίσθαι, perf. int. paſſ. pro ἐφθίσθαι, Jon. Vel per ſyncopen pro φθίσθαι, a φθίω. Th. φθίω, corrumpo.

Κατεφθόλεν, deoſculor. imperf. κατεφίλεον, ες, εος, ως. præſ. part. κατεφιλέων, ῶν, έουσα, έον. a. c. ind. act. κατεφίλησα. perf. act. κατεπεφίληκα. quod a φιλέω, idem. Th. φίλος, η, ὁ, amicus.

Κατεφλέξω, combuſiſſet, 3 ſing. aor. 1. opt. act. Th. φλέγω, uro. f. ξω. p. πέφλεχα. a. c. ἔφλεξα.

Κατεφορτέων, ῶν, Jon. pro κατεφορτῶν, venire, accedere. a κατεφορτέω, venitto, accedo.

Κατεφονεύω, trucido. idem ac φονεύω. Th. φόνος, occido.

Κατεφορᾷ, ᾶς, ᾷ, impetus, delapſus, incurſus, aliſbo vehemeos. Item ſopor ſe vahemeotis impetus, torpor degravans. Eſt & ſua oratoribus κατεφορά id aſt, inter accuſandum loagior ſpiritus productio. Hermog.

Κατεφορέω, Jon. oro κατεφορῶ, deferre.

Κατεφρίζεσθε, a. plural. præſ. imper. paſſ. a κατεφρίζομαι, conſidaro. Th. φρίζω, dico. f. σω p. πέφρικα. aor. 2. ἔφρικον. præt. med. πέφρισμαι.

Κατεφρονέω, proprie, ſentio aontra aliquem. Item deſpicio, ſpernu, cum gen. præſ. imperat. κατεφρονείτω, ῶ, & to 3. plur. εἰτωσαν, ὤτωσαν, f. ήσω. a. 1. act. κατεφρόνησα. κατεπεφρόνηκα. Them. φρήν, ἡ, mens.

Κατεφρονήτορες, gen. ſing. a κατεφρόνητος, contemptus. a κατεφρονέω, contemno, deſpicio.

Κατεφρονητής, οῦ, ὁ, contemptor. κατεφρονητικός, contemptim.

Κατεφρονῆντας, accuſ. plur. præſ. partr. act. verbi κατεφρονέω, deſpicio.

Κατεφρυγῆτας, accuſ. ſing. f. g. partr. act. verbi κατεφρύγω, perfugio.

Κατεφυλλορόεν, vel κατεφυλλορόεσσα, proprie de arboribus, quarum folia humi fluuot, ideſt, cadunt, & delapſa marceſcuot. Ex κατά, & φύλλον, folium, & ῥέω, fluo.

Κατεχαλκέω, ῶ, vel ferro obtego, obduco. Th. χαλκός, οῦ, ὁ, æs.

Κατέχαρμα, ατος, τό, ludibrium. a χαίρω, κατος, τό, gaudium. Th. χαίρω, gaudeo.

Κατεχάσατ', pro κατεχάσατο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi κατεχάσκομαι, effundo. Th. χέω, f. χύσω, fundo.

Κατεχέω, effundo. fut. ήσω. a. 1. act. κατέχεα, ες, ε. Th. χέω.

Κατεχῆνε, 3. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi κατεχαίνω, hiſco, derideo. κατά χασμα, τό, hiatus. Th. χαίνω, hiſco.

Κατεχθές, ὁ, ἡ, te ouaus, Doric. pro κατεχθές, ex κατά, & ἐχθός, ος, ὁ, ſonus.

Κατεχθονίομαι, ῃ, ὁ, ἡ, ſubterranens, inferous. a χθών, ονός, ἡ, terra.

Κατεχθονίδιον, refeindo, lanio. Th. χερδή, ἡ, toteſtinum, chorda.

Κατεχύω, præſ. inf. κατεχύσσω, a. 1. ioſ. huzio congeſta tegere, verbi χύω, ſeu χύννμι. f. χύσω. vide in χύσσω.

Κατεχρῆν, ſatis eſſe alicui. vide ἔστι χρή.

Κατεχρήσμαι, ῶμαι, ahutor, male accipio: interficio. fut. ήσομαι. aor. 1. med. κατεχρησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. κατεχρήσασθαι, abuti, cum dativo. Th. χράομαι, ſeu χρέω, commodo.

Κατεχρῆσθαι, interficere, præſ. inf. Sic κατεχρήσασθαι, interfeciſſe, a. 1. inf. med. a κατεχράομαι, interficio. κατεχρησθῶμι, a. 1. ioſ. paſſ.

Κατεχρώτη, inauitara. præſ. ioſ. a χρώτεον. Th. χρώς, ῶτος, ὁ, autem.

Κατεχῶτας, vide in χάσσω.

Κατεψῆν, attrectara, demulcere, deſticare. Th. ψάω, leoiter tango.

Κατεψεύδομαι, ῃ, σται, mantior. f. σομαι. perf. κατέψευσμαι. Them. ψεύδω, fallo.

Κατεψῦξε, 3. ſing. a. 1. ſub. act. κατέψυξατε, a. 1. imperat. verbi κατάψυχω, tefrigero.

Κατεψύχω, refrigero. f. ξω. perf. κατέψυχα. aor. 1. κατέψυξα. aor. 1. ſob. κατεψύξω, ῃς, ῃ. Them. ψύχω, frigefacio.

Κατεχάλασα, perf. inf. med. a κατάγνυμι, frango. Th. ἄγνυμι, vel ἄγω, idem. f. ξω. præt. med. ἔαγα, & per ſofur. ἔαγμαι. Sic a. 1 ἔξα, & ἔαξα. aor. a. paſſ. ἐάγην, & ἐάχθην. hinc κατεαγώς, a. 1. part. paſſ.

Κατέαξε, a. 1. tod. act. a κατάγνυμι, confringo.

Κατέβαται, ſedent, Jonic. pro κάθηνται, 3. pl. a κάθημαι, ſedeo.

Κατέβε, Dor. pro κατέβη, 3. ſing. aor. 2. act. verbi κατεβαίνω, deſcendo.

Κατεβάλλε, Dor. pro κατέβαλλε, conſiciebatis, 2. ſing. imperf. paſſ. a βάλλω, jacio.

Κατέβαλλε, ες, ε, deſcendi, aor. a. ind. activ. verbi κατεβαίνω, deſcendo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. aor. a. imperat. κατάβηθι. aor. 2. part. act. κατβάς, αντος, ὁ. ex κατά, pro κάτω, deorſum, & βαίνω, ex.

Κατεβάπτετο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi βαπτίζω, deſcando, demitto, ſubdivido.

Κατεβάλλω, ες. η, anr. 1. ind. paſſiv. verbi κατεβάλλω, dejicio. f. κατῶ. p. βέβληκα. p. m. βέβλημαι. Them. βάλλω, jacio.

Κατεγέλων, imperf. act. κατεγέλασσα, ων, ας, ας. a κατεγελάω, derideo, irrideo. f. άσω.

Κατεγίγνοντο, 3. plur. anr. 2. act. κατεγένετο, ης, η, damnatus ſum, a. c. ind. paſſ. κατεγένεθαι, perf. ioſ. paſſiv. a κατεγίνομαι, aondemno. Th. γινώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. p. ἔγνωκα. a. a. ἔγνων. perf. paſſ. ἔγνωσμαι.

Κατεδάσσατο, ας, ε, a. a. ind. paſſ. a κατά, & δαίω, divido, diſco.

Κατεδαίσατο, devoravit, 3. ſing. a. 1. med. a κατεδαίομαι, devoro, comedo.

Κατεδαρθάνω, ες, ε, a. a. act. verbi κατεδαρθάνω, obdormio. Th. δαρθάνω, dormio. f. δαρθῶ. aor. a. ἔδαρθον.

Κατέδαπτε, ας, ε, a. 1. tod. act. a δάπτω, oſtendo, f. δάψω. p. δέδαφα.

Κατεδάστας, irrigaſti, 2. ſing. a. 1. activ. verbi κατεδάω, irrigo. Them. δάω, rigo. for. δάσω.

Κατεδήσατε, ας, ε, Attic. pro κατῆτε, perf. act. hinc perf. part. paſſ. κατεδεσμένος. Th. ἔδω, edo.

Κατεδήσατο, 3. ſingul. imperf. paſſiv. a κατεδήσομαι, idem ac δήσω, perſequor.

Κατεδήσετε, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi κατεδήσω, perſequor. Th. δήσω, idem. f. ξω.

Κατεδήσεσκε, imperf. verbi δήσω, videor.

Κατεδήλετο, 3. ſing. imperf. paſſ. a κατεδήλεω, in ſervitutem redigo. Th. δῆλος, η, ὁ, ſervus.

Κατεδήσες, 2. ſing. a. 2. act. per metathefin litterarum pro κατέδησες. vide κατέδησθα.

Κατεδήσεσσι, ες, ε, aor. a. iod. act. verbi κατατρέχω, decurro.

Κατέδυ, occidit, 3. ſing. a. a. act. κατέδυσαν, 3. ſingul. imperf. verbi κατεδύω, δύω, vel δύω, ſubeo. f. δύσω. a. a. ἔδυν, υς, υ.

Κατεεργές, ότος, ὁ, Jonic. pro κατεργές, perf. part. med. Vide in κατεργάζομαι.

Κατεθάρσησε, 3. ſingul. aor. 1. activ. verbi κατεθαρσέω, fidenti animo ſum. f. ήσω. Them. θάρσος, εος, τό, fiducia.

Κατέθετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi κατατίθημι, depono.

Κατεθοινήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi κατεθοινάω, abſumo, comedo, Th. θοίνη, ης, ἡ, epulum.

Κατέι, deſcendo, & deſcende, 2. perf. ſingul. præſ. ind. a κάτειμι. Vide in κατέρχομαι.

Κατείβε, Æol. & Jonic. pro κατέλιβε, effundo. Thema λείβω, libo, fundo. fut. ψω.

Κατεῖδε, vidit, 3. ſing. a. a. ind. act. ab εἶδον, video: fut. ὄψομαι, aor. 2. ὄψον, & ἴδον.

Κατείδωλος, ος, ὁ, ἡ, idolis refertos: idolatriæ deditus. Act. 17. ab εἶδος, ους, τό, idolum. quod ab εἶδος, ους, τό, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Κατεῖεν, deſcandebat, 3. ſing. perf. med. κατῆα, ας, ε. a κάτειμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. quod ex κατά, pro κάτω, deorſum, & εἶμι, eo. a. a. ἦα. p. m. ἆα.

Κατειλίζω, idem ac εἰλίζω conjecturis aſſequi. Thema εἶλω, ſimilie ſum.

Κατειλέω, idem fere ac εἰλέω, involvo.

Κατειλημμένον, ης, ον, deprehenſus, perſi part. Att. a κατειλαμβάνω, deprehendo. f. λήψομαι. a. c. ἔλαβον. p. εἴληφα, inde κατειλήφασι, perf. inf.

Κατειλίσσω, Jonic. & Æol. pro κατειλίττω, involvo. ab εἰλίσσω, vel ἴττω, idem ac εἰλέω.

Κατειλίχατο, Jon. pro κατεθειλίχατο. Vide in εἰλίχατο.

Κατείλεχε, recenſoit, Att. pro κατελέλεχε, 3. ſing. perf. act. ex κατά, & λέγω, dico.

Κατεῖμι, deſcendo, proficiſcor, redeo. Odyſſ. c. ex κατά, & εἶμι, eo.

Κατεῖναι, demiſſi-, Jon. pro κατθεῖναι, a. a. ioſ. verbi κατθέτω, demitto.

Κατεῖπα, accuſare, a. 1. inf. κατειπεῖν, denunciaſia, aor. 2. inf. ex κατά, & εἶπον, dico.

Κατειρύατο, 3. ſing. aor. c. med. verbi

κατεργάζομαι, operor. fut. άσομαι. a. 1. ind. pass. κατειργάσθην. perf pass. κατείργασμαι. Th. ἔργον, ου, τό, opus.

Κατεργκάνω, coercere, coneludere, præt. ist. ab ἔργυμι. Th. ἔργω, arceo.

Κατείρυμαι, rescindebast, imperf. verbi κατερύκω, rescindo. Th. ἐρύκω, fraago.

Κάτειτον, 3. sing. vel plur. ind. præt. a κάτειμι, accedo. Thema ἰμι, eo. vide in ἴω.

Κατεκάην, ης, η, exustus fui, a. 2. pass. verbi κατακαίω, exuro. Th. καίω, uro. f. καύσω.

Κατέκανε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατακαίνω, idem ac καίω, perimo, occido.

Κατεκείμην, jacebam, imperf. ex κατὰ, & κείμαι, jaceo.

Κατέκρη, 3. sing. a. c. act. a κατακράω, exuro. Thema κράω, uro. fut. κρώσω. a. 1. ἔκρᾱ.

Κατέκλα, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi κατακλάω, idam ac κλάω, permulceo. f. κάσω.

Κατεκλάσθη, conclusit, Dor. pro κατεκλείσθη, aor. 1. med. κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλάσθης. 2. sing. a. 1. pass. Th. κλάω, claudo.

Κατεκλάσθης, Dor. pro κατεκλείσθης, inclusus eras, 2. sing. a. 1. sub. passiv. a κατακλάομαι. Th. κλάω, claudo.

Κατακτάκασι, 3. plur. a. 2. ind. pass. κατέκοψαν, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi κατακόπτω, amputo, concido. Th. κόπτω. f. ψω, scindo.

Κατακρίθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi κατακρίνω, condemno. Th. κρίνω, judico. f. νῶ.

Κατέκρυπτε, ες, ε, a. 2. act. ejusdem verbi.

Κατέκτα, 3. singul. aor. 2. act. Dor. pro κατέκτη, verbi κατάκτημι, seu κατακτείνω, interficio, quod a κτῆμι, aor. 2. ἔκτᾱν, ες, ε, Dor. ἔκταν, ας, α. aor. 2. med. ἐκτάμην. pass. κτάμενος. Th. κτείνω, interficio. Alii volunt per apocopen dici pro ἀνέκτην, 3. sing. a. 2. ejusdem verbi.

Κατέκτασθε, interfecti fuat, Jonic. seu Bœot. pro κατεκτάθητε, 3. plur. a. c. pass. verbi κατακτείνω, interficio. Th. κτείνω, occido. f. νῶ, p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. a. 2. ἔκτασαν.

Κατέκτασθε, Bœot. syncop. pro κατεκτείνθητε, 3. plur. a. 1. pass. ex κατὰ, & κτείνω, occido. f. νῶ, p. ἔκτακα, & Poet. ἔκτονα. a. 2. ἔκτασαν. hinc perf. pass. ἐκτάμμαι, κται, κται. a. c. pass. ἐκτάσθαι.

Κατελεγχέτω, redarguat, 3. sing. præs. imperat. act. a κατελέγχω, redarguo. Th. ἐλέγχω, arguo. f. ξω.

Κατελέω, demoliti, Jonic. pro κατέθηλα, a. 2. inf. verbi κατθραύω, destruo, demolior. Th. αὐω, capio. a. 2. ἔβλᾱν.

Κατελήφθην, ης, η, relictus fum, aor. 1. ind. pass. verbi κατελείπω, reliaquo. Th. λείπω, linquo. f. ψω.

Κατελέσκετο, Jon. pro κατελέσκετο, 3. sing. plusq. perf. pass. verbi λέγομαι, cubare facio. Th. λέγω.

Κατελεξάμην, ω, ατο, cubui, a. c. med. a λέγομαι, cubare facio. κατέλεξας, 2. sing. aor. c. act. Th. λέγω, dico.

Κατέλιξε, recessit, 3. sing. a. c. act. a κατελείφω, recedo. Th. λείπω, dico. f. ξω.

Κατελήφθην, ης, η, aor. 1. ind. pass. a κατελαμβάνω, deprehendo.

Κατελθήμεν, descendere, a. 2. inf. Jonic. pro κατελθεῖν, verbi κατέρχομαι, Th. ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον, ες, ε.

Κατελθομαι, 1. plur. a. 2. sub. act. κατέλθω, a. a. part. act. ejusdem verbi.

Κατελθών, aor. 2. part. act. vide κατέλθωμεν.

Κατελίπε, 3. sing. a. 2. act. verbi κατελείπω, reliaquo. f. ψω. Th. λείπω, linquo. a. 2. ἔλιπον. p. m. λέλοιπα.

Κατελίσσω, idem ac κατελίσσω, quod vide.

Κατελλάμην, Jonic. pro κατθελάμην, ὁ, qui detraxit, aor. 2. part. med. verbi κατθραύω. Thema αὐω, capio, aor. 2. ἔβλᾱν.

Κατελλᾶν, Jon. pro κατθελᾶν, dat. plur. a. a. part. ejusdem verbi.

Κατελπίζω, idem ac ἐλπίζω, spero. quod vida.

Κατέλυσε, 3. singul. imperf. κατέλυσε, dissolvit, 3. sing. a. 2. act. Th. λύω, solvo.

Κατεμάθησε, ες, ε. imperf. act. a μανθάνω, disco.

Κατεμέρατο, cepit, 3. sing, imperf. κατεμέρψε, 3. sing. a. 1. ind. ex κατὰ, & μέμφομαι, capio. f. ψω. a. 2. ἐμμορον.

Κατεμήκατο, excogitavit, 3. singul. 2. c. med. verbi κατεμήσμαι. fut. μήσεται. Th. μῆδ-, εσθ-, τὸ, cura. Alii exponunt per accumulabar, & volunt esse aor. c. med. verbi κατεμήσμαι, accumulo. Th. ἐμέω, f. ήσω, meto.

Κατεμπτόν, manum immitto in guttur vomitus ciendi causa. tanquam ab ἐμέω, vomo.

Κατέναντι, κατεναντίος, & κατεναντίον, edv. cum gen. ex adverso, e regione, contra, contra. Th. ἀντί, pro.

Κατένασσε, 3. singul. aor. 1. ind. act. pro κατέναισε, ab inusit. verbo κατνάω, habitandum do. Th. νάω, habito.

Κατένεικε, detulit, 3. sing. a. 1. act. Poet. & Jonic. pro κατήνεγκε, ας, ε, verbi κατοίσω. Th. φέρω, fero. fut. οἴσω. a. c. ἤνεγκα, ας, ε.

Κατένδατο, annait, 3. sing. aor. 1. indic. act. a κατανδάω, Th. νδάω, inauo. fut. νδήσω.

Κατενεχθείς, ἐντ-, ὁ, aor. c. part. pass. verbi κατοίσω.

Κατενίκησαν, 3. sing. perf. pass. per Att. redeplic. pro κατήνεικται, ejusdem verbi κατοίσω.

Κατενεχθείσης, appulsum esse, deferri, a. c. ind. pass. a κατοίσω. Vide in κατενεχθείς.

Κατενήνοθε, constraverat, 3. singularis præt. med. a κατνθέω, quod ab ὀνθέω, per metathesin fiat ex ἀνθέω, floreo, quamvis sit trisyllabum, tamen mutet penultimam a in ε, ἀνθέω.

Κατενίπτω, 3. sing. a. 2. med. verbi κατνίπτω, idem ac ὀνίπτω. fut. ψω, occido.

Κατενθεῖν, Dor. pro κατελθεῖν, descendere, a. 2. inf. a κατέρχομαι.

Κατενύγησαν, 3. plur. a. 2. pass. verbi κατνύσσω, compungo. f. ξω. Th. νύσσω, pungo. a. 2. ἐνύγην.

Κατενώπιον, vel κατένωπα, in conspectum, ὡς πρόσωπον, per syncopen pro κατενώπιος, a κατενώπιος, idem ac ἐνώπιον. ex κατὰ, ἐν, & ὤψ, vultus. Th. ἴσταμαι, video.

Κατεξουσίζω, cum genitivo, potestatem exerceo in aliquem. quod ab ἐξουσία, potestas, hoc ab ἔξεστι, licet. Th. εἰμί, sum.

Κατεπαγγέλλομαι, promitto. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio. f. λῶ. p. ἤγγελκα.

Κατεπάλμην, ὁ, ex κατὰ, & ἐπάλμην, Poet. pro ἐφαλόμην, quod ab ἐπὶ, & ἅλλομαι, salio.

Κατεπάτησε, 3. sing. a. c. act. verbi κατατατέω, conculco. fut. ήσω. Th. πατέω, calco.

Κατέπαυσε, diremit, sedavit, 3. sing. a. 2. act. verbi καταπαύω, sedo. Th. παύω, cesso. f. σω, a. 2. ἔπαυσα.

Κατεπείγοντ-, gen. sing. part. præs. ab ἐπείγω, urgeo. f. ξω.

Κατέπεσον, ες, ε, a. 2. ind. activ. verbi καταπίπτω, decido. Th. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Κατεπίστασαν, 3. plur. a. 2. ind. activ. verbi καταφίστημι, insurgo. ex κατὰ, ἐπὶ, & ἵστημι, sto. fut. στήσω. a. 2. ἔστην.

Κατέπεφνε, occidit, per sync. pro κατεπέφνησε, 3. singul. a. 2. ind. activ. verbi καταφένω, occido. Alii formant a φῶ, vel φίνω, per reduplicat. πεφόνω, & per syncop. πέφνω. unda a. 2. ἔπεφνον. Vel a φίνω aft a. 2. ἔφονον, & per syncop. ἔπνον, & per anadiplasism. ἔπεφνον. Vel eft imperf. a πέφνω, idem ac φίνω.

Κατεπήκτε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi πήσσω, salio.

Κατέπηξε, definit, 3. singul. a. c. activ. verbi καταπήγνυμι. f. ξω. p. m. πέπηγα. Th. πήγνυμι, seu πηγόω, compingo, struo.

Κατεπιθήω, ης, ε, a. 2. ind. pass. verbi καταπιαίνω, idem ac πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. Th. πίων, ονθ-, ὁ, pinguis.

Κατεπλάγεν, ας, ε, & in 3. plural. κατέπλαγεν. a. 2. ind. act. verbi καταπλήσσω, navigo. f. πλεύσω. Th. πλέω, idem.

Κατεπόθην, ης, η, a. c. ind. pass. verbi καταπίνω, deglutio. perf. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. Th. πίνω, bibo.

Κατεπράϋνε, a. 1. ind. activ. verbi καταπραύνω, demulceo. Thema πρᾱΰ-, ν, ὑ, lenis, mitis.

Κατεργάζομαι, efficio, operor, exequor, conficio, concoquo: opprimo: vinco; fupero: interficio. f. ε. m. άσομαι. a. c. med. κατειργασάμην, ω, ατο, a. c. inf. med. κατεργάσασθαι. n. c. part. med. κατειργασάμενος, qui confecit, fuperavit. a. c. ind. pass. κατειργάσθην, ης, η. ex κατὰ, & ἔργον, ου, τό, opus.

Κατεργασμέν-, ης, ες, Jon. pro κατειργασμέν-, confectus, paratus, perf. part. pass. verbi κατεργάζομαι, confcio.

Κατέργνυ, Jon. pro κατέρεγνυ, coercere, concludere. Th. ἔργω, jacludo.

Κατέρεξεν, demulfit, aor. c. ind. act. verbi καταρρέζω, f. ξω. Th. ῥέζω, facio. p. ἔοργα.

Κατέρεπω, tego. f. ψω. p. οκα. comp. ex κατὰ, & ἐρέπω, tego.

Κατερύηται, detinebant, 3. plur. imperf. verbi ἐρύω, f ύσω, inhibeo.

Κατεράβω, pro κατεράω, detrabo. Them. τραβέω, traho. f. ήσω.

Κατέρυκε, 3. sing. imperf. act. Jonic. vul præf. imperat. activ. ex κατὰ, & ἐρύκω, inhibeo, contineo. f. ξω.

Κατέρχομαι, descendo. f. κατελεύσομαι. a 2. κατέλθω, ες, ε. a. a. inf. κατελθεῖν. Th. ἔρχομαι, venio.

Κατέρρᾱ, 3. singul. a. 2. verbi καταβαίνω, eatinguo. Thema σβάω, idem. fut. σβήσω. aor. 2. ἔσβην, tamquam a σβάω.

Κατέσσυ, 3. sing. imperf. act. verbi κατασσύω, decutio. Th. σύω, moveo.

Κατεσθίει, devoro. imperf. κατήσθιον, ες, ε. hinc κατεσθίοντα, acc. fing. præt. part. Th. ἐσθίω, edo.

Κατεστιγμένος, τε, τωσαν, perf. part. pass. n. g. verbi καταστίζω. f. ψω, diruo. Th. στείχω, fodio.

Κατέστικψα, ας, ε, diroi. a. c. ind. act.

Κατεστόλισε, 3. singul. a. 1. ind. act. καταστολίζω, ις, σι, perf. part. pass. verbi καταστολίζω, inftruo, affero. f. ίσω. perf. κατεστόλικα. Thema στολος, ου, τὸ, vas.

Κατέσθεν, oppositi funt, pro κατεσάθησαν, Æol. 3. plural. a. 1. ind. pass. verbi καθίζομαι, conftituo. Th. ἵστημι, fto. fut. στήσω. a. 1. ind. pass. ἐστάθην.

Κατε-

Κατεσθησαν, 3. plur. n. 1. passiv. vide καταίσθω.

Κατέσχασε, Jon. pro κατέσχησεν, 3. plural. a. 2. vide καταίσθω.

Κατεσχώς, ότος, ὁ, Jon. pro καθεστηκώς, ότος, constitutus, perf. part. nct. verbi καθίστημι, constituo.

Κατεστήκει, Joo. pro καθεστήκει, institutum est, 3. sing. pluiq. perf. nct. κατεστήκειμι, Jon. pro καθεστάμαι, constitutus, perf. iof. n καθίστημι, constituo.

Κατείλω, ης, η, & in 3. plural. κατέασι, 2. a. iod. nct. verbi καθίστημι, constituo. Themn ἵστημι, sto.

Κατεσοίκατο, Jon. pro κατεκεκμήκει ει, 3. plur. plosq. perf. passiv. verbi κατακείρω, subigo. Thema κείρω, verto.

Κατεσοίβησαν, prostrati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi κατακείρω, everto. Th. κείρω, verto.

Κατεσείρατο, 3. sing. imperf. passiv. verbi κατασείρω, subverto. Thema σείρω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔσειρον. p. m. ἔσειρα.

Κατέσσυξε, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Κατεσφάβησαν, prostrati fuerunt, 3. plur. n. 1. pass. verbi καταπίπτω, prosterno. f. πτω. perf. κατέσφακα. n. n. pass. κατασφάβω, ης, η. ex κατά, & σφάω, sterno. Th. σφάω, idem.

Κατέσυγε, 3. sing. nor. n. nct. verbi καταφεύγω, idem ac φεύγω, horreseo, odio prolequor. f. ξω. tnnquam a φύζω.

Κατέσχεθε, 3. sing. imperf. verbi καταίσχω, pro κατέχω, retineo.

Κατέσχω, 3. singol. a. 2. nct. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. n. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, contabescebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. n κατατήκομαι, contnbesco. Th. τήκω, liquefncio.

Κατετρύδαν, 3. plur. nor. 1. ind. nct. verbi καταπετρύδω, fngittn trajicio. fut. δσω. p. καπατετρύδακα. Th. τρύζω, τ, τὸ, nreus.

Κατέτραβον, atterebnnt, 3. plur. imperf. act. verbi καταπερίζω, attero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, stridebat, imperf. n καταπερίζω. Th. τρίζω, strido.

Κατέτρωξαν, comedemnt, 3. plur. a. 2. nct. a τρώγω, comedo. f. ξομαι, aor. n. ἔτραγον.

Κατετρώτατο, 3. sing. n. 1. med. verbi καπατιτρώσκω, vulnero. Th. πτρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατεύθυνα, dirigo. f. νῶ. a. 1. κατεύθυνα. nor. 1. opr. nct. κατεύθυνάμην. nor. 1. inf. nct. κατεύθυνᾶσθαι. ex κατά, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθύς, εῖα, ύ, rectus, n, om.

Κατεύχομαι, glorior, precor, deprecor, imprecor, devoveo, insulto. κατεύχομαί σοι τ' ἀγαθόν, tibi bonum opto, Eurip.

Κατεύωχήθησαν, epulati, præf. iof. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. nct. verbi καταφάγω, devoro.

Κατεφάνετο, 3. singul. imperf. pnfiv. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, ε. ex κατά, & φαίνω, osteodo.

Κατεφώκεον, Doric. pro κατεφώκειν, 3. fingul. n. 1. act. verbi καταφωκίζω, divulgo.

Κατεφύκεν, ης, η, a. a. ind. pass. vide καταφύκην.

Κατεφθαρμένοι, οἱ, perf. pnrt. pnff. a καταφθείρω, corrumpo. fut. φθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. n. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. en κατά, & φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κατέφθαρτο, ας, ε, a. 2. ind. nct. n καταφθείρω, corrumpo. vide καταφθαρμένοι.

Κατορίστημι, infurgo, adversum sto. f. καταστήσω, perf. κατορίστηκα. a. n. nct. καταστάω, ης, η, quod ex κατά, ἐπί, & ἵστημι, sto.

Κατεφύστατε, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καπαφονεύκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. ξομαι. n. n part. καταφυγών, ότος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κάτεχε, 3. sing. præt. sub. Th. ἔχω, hnbeo.

Κατέχεον, 3. sing. n. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχεύσα, ἔχεύθα, & ἔχεα.

Κατέχθε, n. 1. nct. Vide κατέχεα.

Κατέχθανον, 3. sing. aor. 2. ind. nct. ejusdem verbi.

Κατέχουσι, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κατέχε, 3. sing. præt. sub. Th. ἔχω, hnbeo.

Κατέχρεον, 3. sing. n. 1. act. κατέχεα, verbi καταχέω, effundo. Th. χέω, fundo. f. χεύσω. a. 1. ἔχεύσα, ἔχεύθα, & ἔχεα.

Κατέχθε, n. 1. nct. Vide κατέχεα.

Κατέχθανον, 3. sing. aor. 2. ind. nct. ejusdem verbi.

Κατεχεύατο, Jon. pro κατεκεχυμένοι ἦσαν, 3. plur. plosq. perf. passiv. verbi καταχέω, subigo. Thema χέω, verto.

Κατεχοίατο, prostrati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi καταχέω, everto. Th. χείρω, verto.

Κατεχείρατο, 3. sing. imperf. passiv. verbi καταχείρω, subverto. Thema χείρω, verto. fut. ψω. a. 2. ἔχειρον. p. m. ἔχειρα.

Κατέχεψε, ας, ε, a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Κατεχρήθησαν, prostrati fuerunt, 3. plur. n. 1. pass. verbi καταχρόνομαι, prosterno. f. ήσω. perf. κατέχρημαι. n. n. pass. κατεχρήθην, ης, η. ex κατά, & χράομαι, sterno. Th. χρέω, idem.

Κατέχυγε, 3. sing. nor. n. nct. verbi καταφεύγω, idem ac φεύγω, horreseo, odio prolequor. f. ξω. tnnquam a φύζω.

Κατέχεθε, 3. sing. imperf. verbi καταίσχω, pro κατέχω, retineo.

Κατέχω, 3. singol. a. 2. nct. verbi κατέχω, retineo. Th. ἔχω, teneo. fut. ἕξω. a. n. ἔσχον, ες, ε.

Κατετάκετο, contabescebat, Dor. pro κατετήκετο, 3. sing. imperf. n κατατήκομαι, contnbesco. Th. τήκω, liquefncio.

Κατετρύδαν, 3. plur. nor. 1. ind. nct. verbi καταπετρύδω, fngittn trajicio. fut. δσω. p. καπατετρύδακα. Th. τρύζω, τ, τὸ, nreus.

Κατέτραβον, atterebnnt, 3. plur. imperf. act. verbi καταπερίζω, attero. Th. τρίβω, tero. f. ψω. p. τέτριφα.

Κατέτριζε, stridebat, imperf. n καταπερίζω. Th. τρίζω, strido.

Κατέτρωξαν, comedemnt, 3. plur. a. 2. nct. a τρώγω, comedo. f. ξομαι, aor. n. ἔτραγον.

Κατετρώτατο, 3. sing. n. 1. med. verbi καταπιτρώσκω, vulnero. Th. πτρώσκω, idem. f. τρώσω.

Κατεύθυνα, dirigo. f. νῶ. a. 1. κατεύθυνα. nor. 1. opr. nct. κατεύθυνάμην. nor. 1. inf. nct. κατεύθυνᾶσθαι. ex κατά, & εὐθύνω, dirigo, corrigo. Thema εὐθύς, εῖα, ύ, rectus, n, om.

Κατεύχομαι, glorior, precor, deprecor, imprecor, devoveo, insulto. κατεύχομαί σοι τ' ἀγαθόν, tibi bonum opto, Eurip.

Κατεύωχήθησαν, epulati, præf. iof. ab εὐωχέω. Th. εὐωχία, ἡ, convivium.

Κατέφαγον, ες, ε, aor. 2. ind. nct. verbi καταφάγω, devoro.

Κατεφάνετο, 3. singul. imperf. pnfiv. verbi καταφαίνομαι, videor. a. 2. ind. pass. κατεφάνην, ης, ε. ex κατά, & φαίνω, osteodo.

Κατεφώκεον, Doric. pro κατεφώκειν, 3. fingul. n. 1. act. verbi καταφωκίζω, divulgo.

Κατεφύκεν, ης, η, a. a. ind. pass. vide καταφύκην.

Κατεφθαρμένοι, οἱ, perf. pnrt. pnff. a καταφθείρω, corrumpo. fut. φθερῶ. perf. κατέφθαρκα. a. n. κατέφθαρον. perf. pass. κατέφθαρμαι. en κατά, & φθείρω. Th. φθέω, corrumpo.

Κατέφθαρτο, ας, ε, a. 2. ind. nct. n καταφθείρω, corrumpo. vide καταφθαρμένοι.

Κατορίστημι, infurgo, adversum sto. f. καταστήσω, perf. κατορίστηκα. a. n. nct. καταστάω, ης, η, quod ex κατά, ἐπί, & ἵστημι, sto.

Κατεφύστατε, 3. sing. aor. 1. act. verbi καταφονεύω, trucido. f. εύσω. p. καπαφονεύκα. Th. φένω, occido.

Κατέφυγον, ες, ε, aor. 2. ind. act. verbi καταφεύγω, perfugio. f. ξομαι. n. n part. καταφυγών, ότος, ὁ. Th. φεύγω, fugio.

Κάτεχε, 3. sing. imperf. act. Jon. verbi κατέχω, detineo. hinc κάτεχε, 3. sing. præt. sub. Th. ἔχω, hnbeo.

Κατέχ

Κυτήχαων, ονος, ὁ, imperf. act. ejusdem verbi.

Κατήρατε, ας, ἡ, & Jon. κατηρείη, vultus demissus, ſeu pudor cum mœrore. ὁ κατηρὸς, ὀθ-, ὁ, ἡ, ſubtriſtis, qui eſt vultu demiſſo ex pudore, ὅτι τὸ κάτω τὸ φὰς βλέπει. Them. φὼς, luſeo.

Κατηρὸς, ὁς, ὁ, pudibundus, ſubtriſtis præ verecundia, ſupercilia, & vultum demittens. a κάτω, & ὠθ-, lumen, oculus.

Κατηρύτας, mœſtus, a. 1. part. act. a κατηρὸς, ſum vultu demiſſo: quod u κατηρὸς, ſubtriſtis.

Κατηρύτες, οἱ, infames. a κατηρὸς, locrepo, taxo.

Κατηχέω, ioſtituo, ſtudio: audio, Actor. as. fut. ήσω. p. κατήχηκα. perf. paſſ. κατήχημαι, σαι, ται, cum acc. κατηχεῖσι μῦθος, Lusianus de Poetis, i. e. fabulis perſonant, ſeu fabulis inſtiant lectorem. κατηχῆντες τόπου, loci diſſonantes, Vitr. l. 5. c. 8. hinc κατήχησις, inſtitutio, inſtructio.

Κατηχέων, ῶν, ὁντος, ὖντος, qui tradit elementa religionis. κατηχεόμεν-, ὀμεν-, qui ea diſcit.

Κατήχθιλι, ης, ᾱ, & ιο 1. plutal. κατήχθησαν, a. 1. ind. paſſ. verbi κατάγω, deduct. fut. ξω. p. κατῆχα. a. 2. ind. act. κατήγαγον, a. 2. inf. καταγαγεῖν. perf. paſſ. κατῆγμαι, ξαι, κται. Thema ἄγω, duco.

Κατηχίζω, idem ac κατηχέω, inſtituo, admoneo, ad Gal. 6. f. ίσω. perf. paſſ. κατήχισμαι, unde κατηχιστὸς, idem ac κατήχησις, inſtructio. Et κατηχιστὴς, idem ac κατηχέων, inſtruens.

Κατηωρέοντο, ſuſpenſi erant, 3. plur. imperf. paſſ. Dor. pro κατηωρῶντο, verbi κατηωρέομαι, depeudeo. ex κατὰ, & αἰωρέω, in ſublime rollo. f. ήσω.

Κάτθαν', & κάτθανε, mortuus eſt, per ſyncop. Æol. pro κατέθανε, 3. ſing. a. 2. iod. act. verbi κατθνήσκω, morior.

Κατθέμβρ, Æol. ſyne. pro κατεθέμην, a. a. inf. act. Jon. pro κατθέσθαι, verbi κατατίθημι, depono. Th. τίθημι, pono. ſ. θήσω. p. τέθηκα. a. 2. ἔθην. a. a. med. ἐθέμην.

Κάτθες, depone, itidem pro κατθέο, Jon. pro κατθέτε, vel κατθοῦ, a. 2. imperat. med. ejuſdem verbi.

Κατίασι, deſcendunt, 3. plur. ind. præſ. verbi κάτειμι. Th. ἴαμι, eo. At κατίωσι, dimittuot, 3. plur. ind. a κατίημι, ab ἵημι, mitto. Th. ἷω.

Κατιδὼν, a. 2. inf. act. a κατίδω, perſpicio. Th. ὦδω, ſcio. f. ὄψομαι. a. a. ὄπω, & ὦπα.

Κατιδύτες, οἱ, nom. plural. a. 2. part. κατδὰς, ὄντος, ἁ, ab eodem verbo.

Κατιέναι, redire, præſ. inf. ex κατὶ, & ἴημι, pro εἶμι, eo.

Κατίζων, Jonic. pro καθίζων, collocare. Th. ἵζω, ſidere facio. hinc κάτισεν, colloeavit, a. 1. iud. act.

Κατιθὺ, rectà, a regione. Th. ἰθὺς, rectus.

Κατικτάλλω, Jonic. pro καθικτάλλω, idem ac ἱκτάλλω, ſupplico. Th. ἱκτὴς, ὁ, ἡ, ſupplex.

Κατίστα, acc. ſing. vel plur. n. g. a. 2. act. ab ἵστα, eo. a. 2. ἔστ..

Κατιτάζεσθαι, Jonic. pro καθιτάζεσθαι, perequitare. Th. ἵππ-, equus.

Κατιῶ, Jou. pro καθιῶ, conſecrare, ab ἱερὸς, idem. Th. ἱερὸς, ſacer.

Κατίωσθαι, Jon. pro καθίεσθαι, conſtituisi, eſſe. Th. ἵστημι, ſtatuo.

Κατιόωντο, Jonic. pro καθίσωντο, 3. plur. imperf. paſſiv. verbi καθίστημι, conſtituo.

Κατίσχειν, Jon. pro κατασχεῖν, appellere.

Κατισχύουσι, 3. plur. f. 1. act. verbi κατισχύω, quod vide.

Κατισχύω, invaleſco, prævaleo, vinco, roboro, eum gen. impoſſ. κατίσχυον, ες, ε. f. ύσω. perf. κατίσχυκα, κατίσχυσε αὐτὸν, robora eum, Deuter. 1. Thema ἰσχὺς, ὑος, ἡ, robur.

Κατκέω, rubigine vitio, & conſumo. f. κάτω. p. κατκέκα. κατκέσμαι, rubiginem detrabo. f. κτήσομαι. κατκέσμαι, σαι, ται, Th. ἰὸς, ὁ, rubigo.

Κατκέσται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κατκέω, arugine vitio.

Κάτοδ-, ὁ, Jon. pro καθοδ-, reditus. Th. ὁδὸς, via.

Κατοικέω, ῶ, habito, commoror, frequento. fut. ήσω. p. κατῴκηκα. a. 2. κατῴκησα. a. 1. inf. act. κατοικῆσαι, cum ſec. vel ſeqq. ὀν, ἐνὶ. κατοικεῖτε, 3. ſing. a 1. imperat. act. Th. οἶκ-, ὁ, domus.

Κατοικίω, Dor. pro κατοικῶν, incolere, præſ. inf. ab οἰκέω, habito.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium. u κατοικέω, habito.

Κατοικητήριον, ν, τὸ, domicilium, habitaculum, habitatio.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio, domus, ædes, oppidulum.

Κατοικτέω, idem ac οἰκτείρω, miſereor. Th. εἶκτος, ὁ, miſericordia.

Κατοικτίζω, idem ac κατοικτέω, miſereor.

Κατοιχώμεν-, ν, ἡ, præſ. part. a κατοίχομαι, morior. Th. οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχημαι.

Κατοίκα, præſ. impsrat. act. verbi κατοικτέω, tergiverſor, piget me, timeo. Th. ὄκι-, ν, ὁ, pigritia.

Κατοπάζω, expello: κατοπάζη, 3. ſingul. ſub. ab ἐποπάζω, perſequor. f. σω.

Κατόπιν, adv. in poſterum, poſt, istro, a tergo. ἐκολούθη κατόπιν χθιζὰς τυφλὸς, hominem cæcum ſequitur. Ariſt. in Plut.

Κατόπτης, ν, ὁ, ſpecolatoi, explorator. ab ἄπτομαι, video. ſed κάπτησε, ν, ὁ, ἡ, pertoſtus, Dioſc. l. 1.

Κατοπτρίζω, imagioes, ſeu reflexiones ſcio in modum ſpeculi. ſ. ίσω. p. κατώπτρικα. ad ſpeculum ms affingo, & compono, in ſpeculo repræſanio, ac refero. κατοπτρίζει ὁ ἥλι- τὴν ἰριν, Sol imaginem Iridis raddeos. κατοπτρίζεσθαι autem ſit imaginati, contemplari, mirari, s. ad Corinth. 3. Hioe κατοπτρικὸς, ἡ, ὁ, perſpicax, ſpecularis. κατοπτρικὸς, pars opticss, quæ reflexiones depiehendit. κατοπτρικῶς, ſpeculari ratione.

Κατορθῶσαι, acc. ſingul. f. g. part. præſ. act. κατορθῶν, præſ. inf. act. κατορθῶσι, 3. plur. præſ. ind. act. verbi κατορθόω, rigo, cum virtute aliquid gero, corrigo. ſ. ώσω. p. κατώρθωκα. Them. ἐρθὸς, ἡ, ὁ, rectus.

Κατόρθωμ-, ατ-, τὸ, officium, rectè factum. Cic. offic. 1. præclarum aliquod facinus. in dat. pl. κατορθώμασι.

Κατορρωδέω, vehementer timeo, trepido, metuo. ab ἐόδοδέω, metuo. Th. ἔρρω, ὦ, ὁ, ferum lactis.

Κατορυσσόμην, pluſq. perf. ioſ. paſſ. Att. a κατορύττω, perfodio. Th. ὀρύσσω, fodio. f. ξω. p. ὤρυχα, & Attic. ὀρώρυχα. a. 2. ὤρυγον.

Κατοχὴ, ῆς, ἡ, deteotio, retentio, poſſeſſio. ἡ τ πνεύματ- κατοχὴ, ſpiritus reteutio.

Κατῦτες-, ες, ἡ, Attic. pro κασσίτερος, ſtannum. κατητερικὸς, ſtanneus.

Κατύπτεσθαι, plangere, & præ mœrore corpus percutere, Post. ſyncop. pro κατυπτύπτεσθαι. Th. τύπτω, verbero, pulſo.

Κατυτὶ, Dor. pro κατὰ τὶ, contra, &c.

Κατύπερθε, Jonic. pro καθύπερθε, ſuper, ſupra, ultra. hinc κατυπέρτερ-, Jonic, pro καθυπέρτερ-, ſuperior.

Κατυπνῶσαι, obdormiviſſe, a. 1. inf. verbi κατυπνόω, Jou. pro καθυπνόω.

Κάτω, adv. infra, peſſum, deorſum, inferne, ſubter. compar. κατωτέρω, ulterius. Hinc adject. κατώτερ-, ω, ον, infimus, a, um.

Κάτωθεν, ab imo, ex inferiore loco. Dicitur atiam κάτωθα, Dorics, ut ἄγχοθεν, Pindar.

Κατώμνη, 3. imperf. κατώμνεσαν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. κατώμνυν, 3. plur. impeſſ. act. verbi κατομνύω, habito.

Κατώνηθεν, Bœot. ſyncop. pro κατωκίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi κατοικίζω, eoodo. ſ. ίσω, p. κατῴκικα. Κατωκεδομημένοις, dat. plur. f. g. perf. part. paſſ. verbi κατοικοδομέω, ædifico.

Κατωμάδον, adv. humeris. Hinc κατωμάδιος, qui homeris fertur, ab humero pendens, lib. 4. Epigram.

Κατώμνυσθαι, vel κατομνύσθαι, dejerare. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωμοσία, ᾱς, ἡ, jusjurandum. ab ὄμνυμι, juro.

Κατωνάκη, ης, ἡ, vel κατωνάκης, ὁ vestis ſervilis, & brevis, cui aſſutus erat limbus e pelle ovilla. a κάτω, & νάκ-, ovilla pellis, Comment. Ariſtoph.

Κατώνυτο, 3. plur. impeſſ. verbi ὄνομαι, vitupero, carpo.

Κατώσα, 3. ſing. imperf. act. Joo. pro καθῶσα, verbi ἐόω, vido.

Κατώρυξε, 3. ſingul. a. 1. act. verbi κατορύσσω, terra obruo. f. ξω. p. χα.

Κατωρχέατο, ſaltabant, 3. ſing. imperf. verbi ὀρχέομαι, ſalto.

Κατωτέρω, ioferius, compar. a κάτω, infra.

Καυάξ, vel καυάξ, laros. Eſt & καβάξ, & καβάρ. Vidsrur sa vox Gaſnsro pet onomatopœiam facta. Ssd eſt avis vorax, cui meriro nomen dedit καβάς, id eſt, cibus.

Καυάξας, coufregsris, 2. ſing. a. 1. opt. act. pro καυάξαις, ſubiaro τ, & adjecto υ, Æolice, ut in αὖῳ, pro ἄῳ, verbi κατάγνυμι. f. ἄξω. Th. ἄγω, vel ἄγνυμι, frsogo. Alii a καυάζω, contero, formant.

Καυθήσομαι, ῃ, εται, fut. s. paſſ. vsrbi καίω, uro, f. καύσω, perf. paſſ. κέκαυμαι, a. 1. paſſ. ἐκαύθην. aor. 2. paſſ. ἐκάην. f. 1. paſſ. καυθήσομαι. 1. Corinth. 13. 3.

Καυκάλιον, ν, τὸ, vas quoddam, vulgo boccale, quaſi a καυκίον, calix.

Καυκαλὶς, ίδ-, ἡ, herba quædam, daucus ſilveſtris.

Καυκίον, ν, τὸ, calix. an a κάπτω, bibo?

Καυλὶς, ίδ-, ἡ, calcesmenti genus. aliter βαυκὶς, & inde factum puto.

Καυλὸς, ῦ, ὁ, caulis, qui & ſcapus, & thyrſus. Item baſis extremitas, quæ cuſpidi immittitur: & enſis pars, quæ manubrio inditur. Etiam peois. Pariter esulis, quo conſtat penna avis, Ariſtot.

Καῦμα, ατ-, τὸ, eſtus, æſtus, Solis ſervor, incendium. a καίω. f. καύσω, uro.

Καυμᾶτίζω, torrefacio, æſtu affligo, exoro. fut. ίσω. aor. 1. ἐκαυμάτισα. a. 1. inf. act. καυμάτισαι. u. s. ind. paſſ. ἐκαυματίσθην, ς, ς, torrefactos ſum. Th. καίω, uro.

Καυνάκη, ς, ἡ, veſtis ſtragola, vsl veſtimentum ab altera parte villoſum. Alii ſeg. καυδάκη. Quia calefacit, eum villoſum ſit. a καίω, pro θάλπω, derivarem.

Καῦπος, ε, ὁ, ſors, κλῆρος. Hinc καυπίζω, ſortior. Sed καυπὸς, malus, q. ὁ κενὸς, vanus.

Καυσὸς, ῆ, ἁ, malus, avarus.

Καῦσις, εως, ἡ, exuſtio, crematio. καῦσις item dicitur in expoſitionibus eeræ Punicæ lorieatio, quæ igni liquefactæ ſets indneitur. Vitr. l. 7. c. 9.

Καυτὸς, ὴ, inflammo. ſut. ήσω. p. κεκαύτηκα. præſ. paſſ. καυτέομαι, ὅμαι.

Καυτώσης, ῆς, ἡ, ardeos, fervens, a καίω, uro. Pugnæ epitheton, Homer.

Καύτω, iocendam, f. 1. act. a καίω, uro.

Καύτως, ωσε, ὁ, æſtus, ardor, febris æſtuans.

Καύτως, ᾱ, ὁ, Dor. pro καῦσις, ς, ἡ, combuſtor. Th. καίω, uro.

Καυτὴρ, ῆρος, ἡ, cremator, combuſtor. a καίω, xrn.

Καυτηριάζω, cauterio amputo, reſeco. fut. άσω. p. κεκαυτηρίακα. perf. paſſ. κεκαυτηρίασμαι. perf. pass. paſſ. κεκαυτηριάσμαι, cauterio reſectus. a καυτήριον, ν, τὸ, cauterium, locus, ubi inuruotur ſtigmata.

Καυτὶς, pro ὦ αὐτὶς, & ipſe.

Καυχᾶ, ας, ἡ, Dor. pro καύχη, ης, ἡ, jactantia, gloriatio. Thsoia καυχέομαι, glorior.

Καυχέσεαι, ᾶται, gloriaris, pro καυχᾶς, καυχᾷ, 2. ſingul. præſ. paſſ. verbi καυχάομαι, glorior.

Καυχέσμαι, οῦμαι, glorior. καυχῆται, 3. ſingularis præſ. ad formam ἵσταμαι, ασαι,

σαι. f. κεκυχήσομαι. aor. 2. med. ἐκεκυχησάμην, ω, ατο. a. 1. sub. med. κεκυχήσομαι, η, νται. q. ab κύχω, gloriori. Hinc κεκύχημα, ατος, τὸ, & κεκύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a κεκυχήσομαι, gloriabor.

Κεκύχεται, gloriaris, a. singul. præs. verbi κεκυχήσομαι, glorior.

Κεκύχῃσι, cervicem, acc. sing. pro τὴν κύχην. ab κύχλη, ἴνος, ἡ, cervix.

Κεκχήσομαι, Dor. pro κεκυχήσομαι, glorior.

Κεκύχημα, ατος, τὸ, & κεκύχησις, εως, ἡ, gloriatio. a κεκυχήσομαι, glorior.

Κεφύω, spiro. a πνέω, flo. f. ψυ. p. κέκφυκα. inde κνφέω. perf. part. κεκνφηώς, & per aiolin κεκφοώς, ότος, ὁ, spirans.

Κεφίσσος, ου, ὁ, Dorie. pro Κηφίσσος, ὁ, Cephisus. a Κηφισὸς & Ὀ῎γχηστὸν ποτα μός.

Κεφισὸς, ᾶ, Dor. pro Κηφισὸς, ῆ, ὁ, Bœotiæ fluvius.

Κεχάζω, cachinnor, in cachinnos effundor.

Κεχαχέω, Doric. pro κεχαχέω, cachinnos edam. a κεχάζω, cachinnor.

Κεχεταρίης, gen. sing. Jonic. a κεχεταρίη, ας, ἡ, ea κακὸς, malus, & ἑταιρίη, ας, ἡ, fodalitaa. Th. ἑταῖρος, ου, ὁ, fodalis.

Κεχλάζουσα, ης, ἡ, Dor. pro κεχλάζουσα, ἡ, bulliens. Thema κέχλαξ, lapillus.

Κέχλαξ, ακος, ὁ, lapillos, calculus. hinc κεχλάζω, ſtrepito, reſono.

Κέχρυς, ſeu κέγχρυς, υος, ἡ, hordeum io furno toſtum, quaſi a κάω, & χρύω, ob uſtum colorem: item roſmarinum fœcundum, quod etiam a Plinio canchrys diſitur. Eſt & κάχρυς, quod pilulæ fere forma, in quibuſdam naſcitur arboribus; ut robore, abiſta, uuce, &c. id, quod vim calefaciendi, & exſiccandi habet. ergo a κάω deduci poteſt. κεχρυώδης, quod cashryi ſimila.

Κεῖψα, ης, ἡ, capſa, q. a κείπτω, flecto, quod ex flaxis lignis fiat. alii a κέπτω, comedo.

K E.

Κέ, & ſequenta vocali κέν, io carmins idem valet, ac to profa ἄν potentialis.

Κεάζω, findo, divido, ſcindo, frango. f. κέσω. hinc κεάσσω, 3. ſing. a. 1. Jon. pro ἔκεασε. Th. κάω, findo.

Κεάνθος, ſpina quædam. an quia κάω ἄνθω, ſuprema parts pungit?

Κέαρ, ατος, τὸ, cor, animus. contracte κῆρ, κῆρ, τὸ, a κάω, vel κέω, quia cor fons caloris, quem in univerſum corpus expandit.

Κέασε, Jon. pro ἔκεασε, 3. ſing. aor. 1. ind. activ. verbi κεάζω, findo. hinc κεάσσας, aor. 1. pett. act. gem. σσ. Th. κάω, idem.

Κείαται, ſeo κέαται, jacent, Jonic. pro κῆνται, 3. plur. præſ. κέομαι. unde κέατο, pro ἔκειντο, 3. plur. imperf.

Κέουσι, jassbaor, arant, Jooiſ. pro ἔκεον το, 3. plur. imperf. a κέομαι, jaceo. ſic κέεται, Jon. pro κῆται, jacet, 3. ſing. præſ.

Κέφαλα, ας, ἡ, caput, Maced. pro κεφαλὴ.

Κεβρίονες, ες, ὁ, avis nomen. Eſt & nomen giganris.

Κεγχρεαὶ, ῶν, αἱ, nomen portos Corinthiaſi. Gr. κέγχρος, milium.

Κέγχρος, α, ὁ, milium. dat. plural. Jonic. κέγχροισι. Itsm ſerpentis genus, Diofcor. l. 8. Dicitur etiam κεγχρίδιον, cenchridium. Eſt itsm κέγχρος, ornamsnum veſtis, Athen. κεγχρώδης, εος, ὁ, ἡ, milio ſimilis. quia aliam κέγχρος eſt milium. plana ſit arigo a κέγχω, aſpero. Milium album, ſeo loteum eſt caole aſpero, & birſuto. aut a κέγχρος, ficcum, & hioc oprime, quia milium eſt ſiccifſimum.

Κεδασθέντος, a. 1. part. paſſ. a κεδάζω, vel κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κεδάω, pro σκεδάω, diſpergo.

Κέδματα, ων, τὰ, diuturni aa defluxione affectus a præcipue circa coxendicem. Forte a κάω, quod dolore velut fecent.

Κεδνὴ, caſtæ, prudenti, dat. ſing. a κεδνὸς, ἡ, ὸν, dignus, cujus cura habeatur. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κεδνὸς, ὴ, ὸν, veneraudus, iaclytus, curioſus, ſolicitus, probus, inſignis. ſuperl. κεδνότατος. Th. κῆδος, gloria.

Κέδρος, ᾶ, ὁ, cedrus. quaſi a κάω, aro. Uritur enim ex ea pix celebris, quæ cedria.

Κέδρος, ὁ, nomea torreatis ἄλλαντος, Cedrou, Hebr. opacus.

Κέδρος, ου, ἡ, vitis alba, quæ bryoniæ: ſimilis nonoibil cedro, Dioſc. l. 4.

Κείεται, Jon. pro κῆται, jacet.

Κείται, 3. ſing. præſ. ſub. a κέομαι, κέω. a κέομαι, inuſitato, pro κῆμαι, jaceo.

Κείσατο, aor. 1. part. activ. pro κείσαντος, diei voluat. at & κεισάσης, pro κεισάμενος, aor. 1. part. med. a κείω, aro.

Κείται, Jon. pro κῆται. 3. plural. ind. præſ. κέωνται, Jon. pro ἔκειντο, 3. plur. imperf. verbi κέομαι, jaceo.

Κεῖν, Dor. pro κεῖ ὧν.

Κεῖθεν, Jon. pro ἐκεῖθεν, illine.

Κεῖθι, illic, & κεῖσε, illue, adverb. Th. ἐκεῖνος, α, ὁ, ille.

Κέκμαμεν, σαι, ται, jaceo, eobo, decumbo, diruor, dejectos ſum: poſitos ſum: pendeo: dafideo, ſitus ſum. κεῖται καλῶς ὁ φόρτος Ἰταλίας, Italiam verſus navigantibus commoda eſt ſita, Thucyd. collocor, Plato Rep. l. 1. fal. κείσομαι. imperf. ἐκείμην, σο, το. præſ. part. κείμενος, η, ον. an a κέω, quaſi κέω εἰμί. Hinc κειμήλιον, α, τὸ, bonum immobile; item pretioſa ſupellex.

Κείμενος, η, ον, præſ. part. κείμαι, τὸ, plur. n. g. a κέομαι, jaceo.

Κειμήλιον, α, τὸ, ſupellex depoſita. munus, monimentum. Homsros Odyſſ. β. per κειμήλια intelligit τὰ ἐκπωτὰ, rmmobilia. Quamquam ſignificat etiam quidquid recondiiur; πρίαμος varo aſt proveotus, & ea, quæ movsntur. hios κειμηλάρχιον, locus, in quo res prstiofæ reconduotur. Th. κέομαι, jaceo.

Κείνη, Poet. adverb. pro ἐκεῖ, illic.

Κεῖνος, contract. Joo. pro ἐκεῖνος, illa. io dat. plural. κείνοισι. Sie κεῖνῳ, pro ἐκείνῃ, dat. ſing.

Κεινὸς, ὴ, ὸν, pro κενὸς, vasuus.

Κείνῳ, illi, pro ἐκείνῳ, dativ. ſingol. a κεῖνος, illa. κείνως, Jonie. pro ἐκείνως, illo modo, κατὰ ἕτερον τρόπον.

Κεκλίκασι, dsronſæ. nom. pl. f. g. aor. 1. part. med. a κλίνω, toodeo. f. κερῶ. p. κέκλιγκα. a. 1. ἔκλιγκα.

Κεκμὰς, άδος, Jerem. 48. vsrſ. 36. ἄνδρας κεκμῶτας, viros tonſos. Sed muſtorss editiones habent κεῖρε ἄνδρας.

Κεῖρε, tooda. præſ. imperat. act. κεῖρω, Dorie. pro κείρων, tondere, præſ. inf.

Κειρία, ας, ἡ, faſcia, cui mortuus involvitur, faſcia ſepulchralis, Joann. 11. Ea & κηρία, a κήρ, mors, fatum.

Κείρω, tondeo, abſcindo, vaſto, Eurip. κείρασθαι δενδρῶν μοχλοῖς, tooderi gsmmis forcipibus. Item κείρω, dspopulor, ſtsrno, dsvoro, ſcindo, trusido, Sophocl. præſ. part. κείρων, tondens, tonſor. fut. κερῶ. aor. 1. ἔκειρα. Hinc κειρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. κειρὸς, ὸς, ὁ, tonſor. κειρὸν, ν, τὸ, tonſtrina.

Κείς, Dor. pro ἐς εἰς.

Κεῖσθαι, præſ. inf. a κέομαι, jaceo.

Κεισόμαι, & κεισέσμαι, Dorie. pro κείσομαι, f. r. verbi κέομαι, jaceo.

Κεῖσ', & κεῖσε, pro ἐκεῖνο, 3. ſing. imperf. verbi κέομαι, jacat. 3. ſing. pimf. ejuſdem verbi.

Κείω, jacere cupio. ex κέω. unde κέομαι, jaceo.

Κεκαδήσομεν, & in r. plur. κεκαδέσμεν, f. 2. paſſ. a κεκάδησα, ης, ε, aor. 2. ind. paſſ. verbi κήδω, concado, capio, anxia ſollicitus ſum. fut. σω. aor. 2. ἔκαδον, Poetic. κέκηδον, & Junic. κέκηδον, privavi. aor. 2. part. κεκαδὼν. aor. a. med. κεκαδόμην. Alii dici volunt κεκαδήσομαι, pro κεκηδήσομαι, curabo, paulo poſt fut. verbi κάομαι, curo. Sont qui per reduplicat. pro κεκαδήσομαι poſitum dicant, & correpta prima ſyllaba κεκαδέσομαι, q. a κηδέω, verbo facto aa ἔκηδον, aor. 2. verbi κήδω.

Κεκαδυῖαν, exoinatum, Dorie. pro κεκασμένον, peif. part. paſſ. a κάζω, orno. f. σω.

Κέκαδον, privavi, aor. a. Jon. pro ἐκήδεσα. Sie κεκάδοντο, pro ἐκήδευτο, 3. pl. Jonic. aor. a. med. verbi κήδω, receedo.

Κεκάδησα, perf. act. verbi καθίζω, colloco.

Κεκάλυμμαι, tectus ſum, parf. paſſ. ind. κεκαλυμμένος, η, ον, perf. part. verbi καλύπτω, operio, tego.

Κέκμηκον, pra ἔκμηκον, laboravi, a. a. iad. act. verbi κάμνω, laboro.

Κεκάμω, laboravesim, per redupl. pro κάμω, a. a. ſub. act. verbi κάμνω. fut. μῶ. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκμηκον.

Κεκάρθαι, perf. inf. paſſ. a κείρω, tondeo.

Κέκαρκε, totondi, præſ. activ. κεκάρκω, Jonic. pro ἐκεκάρκει, 3. ſingul. pluſq. perf. a κείρω, f. κερῶ. perf. paſſ. κέκαρμαι.

Κεκαρμένῳσιν, geoit. pl. perf. part. paſſiv. verbi κείρω, vereroum induco. fut. σω. Thema κάρος, ου, ὁ, ſopor profundus.

Κεκάσθαι, perf. inf. paſſ. a καίζω, orno. f. σω, perf. paſſ. κέκασμαι.

Κεκασμένος, vida in κεκάσθαι.

Κεκασθαι, perf. inf. paſſiv. verbi κάω, uro. fut. καύσω. præt. κέκαυκα. a. 2. ἔκαυον.

Κεκαυμένῳ, dat. ſing. per. part. paſſ. ejuſdsm verbi.

Κεκαφηώς, ότος, ὁ, qui exſpiravit, Joo. pro κεκνφηώς, perf. part. act. q. a κνφέω. Th. κνέω, ſpiro. fut. ψω. p. κέκνφα.

Κέκλεθε, ες, ε, texi, perf. med. Sie κεκλέθω, occultabat, 3. ſing. pluſq. parf. med. Jon. verbi κλέθω, occulto. f. σω. perf. κέκλεκα. Sunt qui κέκλεθε, a. 2. eſſa veliat pro ἔκλεθε, Jonice. reduplicat.

Κέκλημαι, aseendi, p. m. verbi κλάω, aro. f. κλάσω. a. 2. ἔκλαον.

Κεκλήρωται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi κληρόω, prædico, fut. ξω. p. χα. Them. κήρυξ, υκος, ὁ, præco.

Κεκλωσμένον πρήγμα, facinus cum periculo, perf. part. paſſ. a κλώθω, peticlitor.

Κεκίνηται, moti ſunt, Jon. pro κεκίνηνται, 3. plur. perf. paſſ. verbi κινέω, moveo. f. ήσω. p. κεκίνημαι.

Κεκλήγξω, Poetisa reduplisat. pro κλάγξω, f. r. verbi κλάζω, clamo. aor. 2. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγμαι.

Κέκλημμαι, forto ſum ſublatus, pro κέκλεμμαι, verbi κλέπτω, furor.

Κεκλημένων, Varin. affert pro κεκλεμμένων, genit. plural. prrf. pert. paſſivi verbi κλάω, frango.

Κέκλασται, fractus erat, Jon. pro ἐκέκλασο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. varbi ejuſdem.

Κεκλαύσεται, ſibitur, Impersonaliter, paulo poſt f. a κλαίω, fleo.

Κεκλιμένος, η, ὁ, clauſus, pro κεκλεισμένος, perf. part. paſſiv. verbi κλείω, claudo. fut. σω. p. κα. perf. paſſiv. κέκλεμαι, & κέκλεισμαι. Malim tamso a κλάω, celsbro, formare; unde & κλυτὸς, inclytus, ſolamnis, Iliad. α.

Κεκλεμμένον, ſorto ablatum, perf. part. paſſ. a κλέπτω, furor. f. ψω.

Κεκλεύσω, Jon. pro κέκλα, præſ. imperat. verbi κέκλομαι, idsm ac κέκλεμαι, hortor.

Κεκλήατο, & κεκλέατο, Jon. pro κέκλυτο, & ἐκέκλυτο, quorom illod 3. plural. prrf. peſſ. hoc pluſq.. perf. verbi κλέω, voco. perf. κέκλημαι.

Κέκληγε, clsnai, p. m. verbi κλάζω, clango. f. γξω. a. a. ἔκλαγον. hinc κεκληγώς, pert. part. mad. f. g.

Κεκληγότες, clamanies, funt qui velint Æolice poni pro κεκληγότες, nom. plur.

part. p. m. verbi κλάζω, clamo. Alii vero statuunt esse præs. part. act. verbi κεκλήγω, facti a κέκληγα, præt. med. verbi κλάγγω, vel κλάζω.

Κεκλήγω, clango, fremo, reboo, ex præt. med. κέκληγα, verbi κλάζω, clamo. Sed κεκληγώς, voeiferans, præt. med. part. vide κέκληγα.

Κέκληγα, vocavi, perf. act. κεκληκώς, perf. part. act. κέκλημαι, perf. pass. hinc κεκλημένος, η, ον, perf. part. pass. a κλήω, voco.

Κεκλῆσθαι, vocari, perf. inf. passiv. a κλήω, voco.

Κεκλίσθαι, paulo post fut. ind. pass. ejusdem verbi.

Κεκλίνται, inclinati sunt, Jonic. pro κέκλινται, 3. plur. perf. pass. verbi κλίνω, inclino. Sic κεκλίατο, Jonic. pro ἐκέκλιντο, 3. plur. plusq. perf. pass. ejusdem verbi. Sunt qui velint, κεκλίνται per lystolen dici pro κεκλίκασι, inclusi sunt, idque Jon. pro κέκλιντο, 3. plur. perf. pass. verbi κλίνω, claudo. Sic & κεκλιμένος, pro κεκλιμένος, perf. part.

Κεκλιμένος, perf. part. pass. f. g. a κλίνω, inclino.

Κέκλομαι, Idem ac κέλομαι, hortor. inde κεκλόμενος, præs. part.

Κέκλομαι, furatus sum, Attic. pro κέκλεμμαι, perf. act. vide κλέπτω, furor. fut. ψω. perf. pass. κέκλεμμαι. p. m. κέκλοπα.

Κέκλυθι, Doric. vel Poet. pro κλῦθι, audi, præs. imperat. act. a κλύω, seu κλύω, audio. Sunt qui velint, perf. imperat. esse pro κέκλυκε.

Κεκλυτομένος, η, ον, collutus, oblitus, perf. part. pass. a κλύζω, eluo.

Κέκλυτε, audite, Poet. reduplicat. pro κλῦτε, 2. plur. præs. imperat. κλῦθι, verbi κλύω, seu κλύω, audio.

Κέκλυσται, fato destinatus sum, perf. pass. verbi κλύζω, neo. f. σω.

Κεκμηκώς, Dor. pro κεκμηκώς, defessus, perf. part. act. verbi κάμνω, laboro, ægroto. fut. κμήσω. p. κέκμηκα. a. 2. ἔκαμον.

Κέκμηκα, defeci, fessus fam, perf. act. a κάμνω, laboro. vide κεκμηκώς.

Κεκμήκων, lasso, Poet. metri gratia pro κεκμηκότι, dat. sing. Jon. perf. part. κεκμηκώς, & sublato κ, Jonic. κεκμηώς ὁτος, ὁ, verbi κάμνω, laboro.

Κέκραιται, excitatus sum, perf. pass. verbi κραίω, idem ac κράω, scindo.

Κεκαίμασται, 3. singul. perf. pass. verbi καιμάω, fopio. fut. ήσω. perf. act. κεκοίμηκα.

Κεκαλάδθαι, perf. inf. pass. verbi κελαδέζω, pulso. f. έσω. perf. κεκλάδηκα.

Κέκομμαι, perf. pass. verbi κόπτω, scindo. fut. ψω. præt. κέκοφα. præt. med. κέκοπα.

Κέκασε, occidi, Poet. pro ἔκτατον, præt. med. sublato primum τ, & præpositu κ, a κτάω, occido. fut. κτανῶ. p. m. ἔκτατον, ἔκτας, & κέκτατα.

Κεκονιμένος, η, ον, dealbatus, perf. part. pass. a κονίω, dealbo. fut. ήσω. a κονία, ας, ἡ, calx. Th. κόνις, εως, ἡ, pulvis.

Κεκονιμένος, ὁ, pulverulentus. Att. pro κεκονιστικός, perf. part. pass. a κονίζω, pulvera impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κεκονημένος, ὁ, per syncop. pro κεκονιμένος, quod vide. vel κεκονισμένος.

Κεκόπαγε, ας, ε, perf. act. verbi κοπάζω, quiesco.

Κεκοπίακας, ας, ε, perf. act. verbi κοπιάω, laboro. fut. άσω. Thema κόπτω, scindo.

Κεκοπώς, ότος, ὁ, perf. part. med. verbi κόπτω, tundo, scindo. f. ψω. p. κέκοφα.

Κεκοσμημένος, η, ον, perf. part. pass. a κοσμέω, satio. f. ησέω. Th. κόρος, idem.

Κεκοσμισμένος, ὁ, fatiatus, perf. part. pass. a κορέω, satio. fut. έσω, & ήσω. p. κεκόρεκα.

Κεκριμένος, Jonic. pro κεκρισμένος, perf. part. act. ejusdem verbi.

Κεκορυθμένος, η, ὁ, galea armatus, per syncopen pro κεκορυθαμένος, verbi κορυθάω. Thema κόρυς, υθος, ἡ, galea. Sunt qui dictum velint pro κεκορυσμένος, perf. part. verbi κορύσσω, armo.

Κεκοτήκοις, iratum, acc. sing. perf. part. act. Jon. verbi κοτέω, irascor, f. ήσω. p. κεκότηκα. hinc perf. part. κεκοτηκώς, ότος, & Jon. κεκοτηώς. Th. κότος, ου, ὁ, simultas, ira vetus.

Κεκάδθαι, scissum esse, perf. inf. pass. a κόπτω, scindo. fut. ψω. perf. pass. κέκομμαι.

Κεκάφατο, absoluti fuerant, Poet. & Jonic. pro ἐκέκριντο, 3. plur. plusq. perf. pass. verbi κρίνω, effecio. f. ανῶ. p. κέκρικα. perf. pass. κέκριμαι.

Κέκραγα, ας. ε, clamavi perf. med. verbi κράζω, f. ξω, clamo.

Κεκράγω, clamo, quod formant a κέκραγα, p. m. verbi κράζω, clamo.

Κέκρικα, misceri, per syncopen pro κεκέρασται, perf. act. verbi κεράννυμι, misceo. f. κερῶ, & per syncopen κρῶ. perf. pass. κέκραμαι. perf. part. pass. κεκραμένος. a. 1. part. κρᾰθείς.

Κεκράξομαι, mox clamabo, paulo post fut. verbi κράζω, clamo. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκράχατον, Jonic. pro κεκραγέτην ὄσι, 3. plur. perf. pass. ejusdem verbi.

Κέκραχθι, clamato, per syncopen pro κεκράγηθι, imperat. verbi κεκράγομαι. idem ac κράζω, clamo. Alii pro κέκραχε dici volunt.

Κέκρηκα, pro κέκραγα, præt. med. verbi κράζω, clamo.

Κέκρυπτο, Jon. pro ἐκέκρατο, 3. singul. plusq. perf. verbi κερῶ, misceo. fut. κερέσω, & per syncopen κρῶ. p. κέκρακα.

Κεκρυγότες, incerte loquentes, nom. plur. perf. part. med. a κράζω, strido. f. ξω. p. m. κέκραγα.

Κεκρωμένως, diversam, acc. sing. perf. part. pass. a κρίνω, secerno.

Κέκριται, judicatum est, 3. singul. perf. pass. ejusdem verbi.

Κεκρουσμένος, Dor. pro κεκροτημένος, perf. pert. pass. verbi κροτέω, pulso. f. ήσω. Th. κρότος, ου, ὁ, pulsus.

Κέκρυφα, impostor, aut fimia, Hesiod. Et per metathesin est a κέρκωψ.

Κέκρυφα, præt. med. verbi κρύπτω, occultu. fut. ψω. præt. κέκρυφα. aor. 2. ἔκρυβον.

Κεκρυμμένος, η, ον, occultus, perf. part. pass. ejusdem verbi.

Κεκρύφαλος, ου, ὁ, reticulum, quo mulieres crines compescunt, virga, flammeum. Est etiam κεκρύφαλος equorum κορυφαῖον, & ἀσπάραγος. Hesych. Item secundus ventus in eorum geris, Aristot. de partibus anim. l. 3. c. 13. κεκρύφαλος pariter est vocabulum a venatoribus usurpatum, quo sinuosum illum plagarum contextum significent, in quem se insinuant animalia cenibus ea infectantibus, & urgentibus, Xenoph.

Κεκρύφατται, latent, Jon. pro κεκρυμμένοι ὄσι, 3. plur. perf. pass. verbi κρύπτω, abscondo.

Κέκτημαι, possedi, perf. pass. ἐκτήθην. perf. inf. κεκτῆσθαι, perf. part. pass. a κτάομαι, acquiro. f. κτήσομαι.

Κεκτήμενος, id est, κύριος, dominus, ut qui possideat servum, perf. part. pass. a κτάομαι, possideo.

Κεκτῆσθαι, vide in κέκτημαι.

Κεκύθοιεν, Jon. & Poet. redupl. pro κεύθοιεν, 3. plur. a. 2. sub. verbi κεύθω, occulto. f. εύσω.

Κελαδέω, Poet. pro ὑμνῶ, celebrate, carminibus cantare. Thema κέλαδος, clamor. κελαδήσαι, idem ac τὸ κελαδῆσαι, Att.

Κελαδητός, ὴ, ὸν, absterperus, clamosus, tumultuosus. Hinc κελαδέω, strepo, f. ησω.

Κελάδοιο, gen. Jon. pro κελάδου, a κέλαδος, strepitus, clamor.

Κελαδοντός, ὴ, ὸν, canorus, clarus, Poet. pro κελαδητός. Hinc κελαδεινός, Dor. pro κελαδινός.

Κελαδέοντα, resonant, Dor. pro κελαδέουσι, 3. plur. præs. act. vide κελαδητός.

Κελαδίστης, ὑπὸ, ἡ, decantatrix, celebrarrix. Th. κέλαδος, clamor.

Κέλαδος, ου, ὁ, strepitus, tumultus, clamor. quasi a κελάω, vel κέλω ἄδην, valde, vel abunde bortor, quod non fit sine strepitu quodam. Hinc κελαδέω, strepo.

Κελάδων, οντος, ὁ, Poet. idem ac κελαδέων, præs. part. a κελαδέω, strepo, Th. κέλαδος, ου, ὁ, strepitus.

Κελαινεγχής, ές, ὁ, ἡ, qui nigram, ac funestam hastam habet. Epitheton Martis, qui propter cædes, quas facit, homines atratna incedere cogit. Ex κελαινός, niger: idem ac μέλας, & ἔγχος, ους, τὸ, hasta.

Κελαινεφεῖ, nubium offuscatori, dat. sing. a κελαινεφής, ές, ὁ, ἡ, & τὸ κελαινεφές. ex κελαινός, niger.

Κελαινεφής, ές, ὁ, ἡ, vide κελαινεφεῖ.

Κελαινή, nigræ, dat. sing. f. g. a κελαινός, ὴ, όν. q. a μελαινος, ὴ, όν. vel a κελός, niger. Th. μέλας, niger.

Κελαινόψ, ωπος, ὁ, ἡ, qui nigrum vultum, vel corpus habet, vel formidabilem aspectum. Ea κελαινός, seu μέλας, niger, & ὤψ, vultus. κελαινώπας ὑμῖν, niger enimus, occultus, & subdolus, Sophocl.

Κελαρύζω, cum strepitu fluo. fut. σω, p. κα. Hinc κελαρύξης, εως, ἡ, murmur, strepitus.

Κελαρύσδω, Dor. pro κελαρύζω murmurare. a κελαρύζω, cum strepitu fluo.

Κέλεται, jubet, Jon. pro κελεῖ, a. sing. præs. κέλομαι, hortor. f. κελήσομαι.

Κελεβής, ῆος, ἡ, & Dor. κελέβα, poculum. an a χέω καπέλλι, id est Ibamea fundere? aut quod mitio a cortice heret, qui κέλυφος.

Κέλευθε, jubete, a. plur. præs. imperat. verbi κέλομαι.

Κελεός, οῦ, ὁ, avis pernicissima, galgulus. Aristot. l. 9. Anim.

Κέλευθα, in plur. pro κέλευθοι, vias, per metaplas. Th. κέλευθος, ου, ὁ, via, Poet.

Κέλευθος, ου, ἡ, via. in plur. τὰ κέλευθα, vias. ὑγρὰ κέλευθα, vias humidas, Homer. κέλευθοι, ων, τὰ, idem.

Κέλευ', pro κέλευε, jube, præs. imperat. act. vel 3. sing. imperf. Jon. verbi κελεύω, jubeo.

Κέλευσε, 3. singul. a. 1. act. iv. verbi ejusdem.

Κέλευσμα, ατος, τὸ, celeusma, clamor hortatorius nautarum. Θεῶν κέλευσμα, Dei mandatum, Eurip.

Κελεύσιμος, ος, ὁ, mandatum, præceptum, Herodot. Thema κέλω, jubeo.

Κελεύσσω, Poet. pro κελεύω, idem ac κελεύω, jubeo.

Κελεύω, jubeo, hortor: precor. κελεύειν τοὺς θεούς, precor a Dia, Platn, in Alcibiad. 2. f. εύσω. perf. κεκέλευκα. a. 1. ἐκέλευσα.

Κέλης, ητος, ὁ, equus desultorius. hinc κελητίζω, tali equo vebor. Est & nevis minoris genne, celoeem vocant. Plin. videtur κέλητας usurpasse pro stetnis equestribus l. 24. c. 5. Apud Comicos κέλης significat etiam muliebris pudendo. Vide Eustathium Odyss. δ.

Κιλεύετο, Jon. pro ἐκελεύετο, 3. sing. 2. i. med. verbi κελεύομαι, idem ac κέλομαι, jubeo.

Κελεύομαι, ῃ, εται, fut. σ. med. verbi κέλομαι, seu κέλω, juben, hortor.

Κελεύσθω, hortatur, præt. opt. κελεύσω, imperf. Jonic. pro ἐκελεύσθω, a κέλομαι, hortor.

Κέλλω, appello, pervenio in portum, f. κέλσω, a. 2. ἔκελσα, Æol. at quidam volunt pro ἔκελα. sic in a. 1. inf. Æol. κέλσαι, pro κέλαι. q. a κέω, en.

Κέλσθ', pro ἐκέλσατο, 3. plur. imperf. a κέλομαι, hortor, jubeo.

Κελὸς, niger. q. a κέω, uro, aliter a μέλας.

Κέλσαι, appulisse, a. 1. inf. activ. verbi κέλλω.

Κελύφη, τὰ, nom plur. a κέλυφος, ους, τὸ,

τὸ, putsmen, cortex, testa, caliculos: crosta: scaphula io Epigr. a κελύπτω, tegn, quia tegit lignum srboris.

Κέλω, seo κέλομαι, jubeo, hortor. q. a κελῶ, voco. Hinc κελεύω, jubeo. κέλευσμα, ατος, τὸ, clamor adhortatorius nautarum, msndatum.

Κέμας, ἄδος, ἡ, hinaulus cervi: cerva. q. δὰτὶ τ κιμᾶσθαι, a dormiendo. quod adhoc in speluuca dormist.

Κέπυλλ, ης, ἡ, incarva fecuris ad oaves fabricandas. quasi a κόπτω, secare.

Κενοψυχὴς, ές, ὁ, ἡ, vana gloriosus a κενὸς, vscuos, & αὐχέω, glorior.

Κενεὸν, Poet. pro κενὸν, acc. sing. f. g. a κενὸς, vacuus, insois.

Κενεὸς, Poet. & Doric. idem ac κενὸς, ioanis. κενεὰ πᾶσι, inania spirste: id est, iosnsm, & gloria vacaam vitam degere.

Κενεόφρων, dst. fiog. a κενεόφρων, ονος, ὁ, flultrus. a κενὸς, inaois, & φρὴν, msns.

Κενεῶν, acc. singol. a κενεὼν, ῶνος, ὁ, veoter. Th. κενὸς, vacuus, insnis.

Κενεώτερον, τὸ, vsoius, comparat. a κενὸς, vanus, levis.

Κενοδοξία, ας, ἡ, vsoa, iosois gloria. Hinc κενόδοξος, ὁ, ἡ, ἡ, insnis gloriæ eopidus. ex κενὸς, inaois, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Κενὸς, ἡ, ὸν, vacuus, inaois, levis. quasi ab ἰνέω, vacuo, ioanio. Nam & alias κ otiosè præpooitur, ut το κεφαλμαιὸς, velox. Hioc κενὸν, vacuo, exinaoio. κενότης, ἡ, vanitas. Sic εἰς κενὸν, frustra, io vsnum.

Κενοφρὼν, ονος, ὁ, ἡ, Poet. vana cogitans, ὁ κενὰ φρονῶν, qui vaoa sapit. Th. φρὴν, ὁ, mens.

Κενοφωνία, ας, ἡ, clamor de rebus inanibus, vocum ioanitas. Naz. in Orat. n κενὸς, vaous, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Κενὸν, ῶ, exinsnio. f. ὠσω. a. s. Ἐκένωσα. perf. pass. κεκένωμαι. aor. 2. pass. Ἐκενώθην, ης, ν. a. s. sub. pass. κενωθῶ, ῇς, ῇ. Th. κενὸς, insnis, levis.

Κέντα, stimula, per syncopen pro κέντησα, a. s. imperat. med. verbi κεντέω. Sic & κέντει, stimulare, eodem modo pro κεντῆσαι, a. 1. iof. act. Suat qoi valiat pro κέντησαι poni, a. 1. imperat. med. a κεντέω, idsm ac κεντῶ. Alii a κέντω formant. fut. κέντω. a. 1. ἔκεντα, idem ac κεντέω, pungn, stimulo.

Κέντασε, Dor. & Jon. pro Ἐκέντησε, pupugit. Th. κεντέω, puogo. f. κέντω.

Κέντωρες, εἰ, Centnari. ex κεντέω, pungo, & τῶρ, Latine tauros.

Κεντέω, pungo, stimulo. f. κέντω. p. κεκέντηκα. q. a κέω, findo, & ὠτὸς, iorus. Dicitur & κεντῶ. Hioc κέντρα, ε, τὸ, stimulus. κέντωρ, ορος, ὁ, cento, vestis versicolor.

Κέντορες, εἰ, stimolatores. a κέντωρ, ορος, ὁ, percussor, stimulstor. Th. κεντέω, pungo.

Κεντρωνικὸς, scc. plur. a κεντρωνικὸς, ὁ, ἡ, ἡ, stimulis agitatus. ex κέντρον, ν, τὸ, stimulus, quod a κεντέω, pungo, & ὠκὸς, cedo.

Κέντρον, ο, τὸ, stimulas, calcsr. a κέντω, seu κεντέω, pungo.

Κεντυρίων, ωνος, ὁ, centurio, vox origioe Latioa, s centum dicta.

Κεντῶν, participium, pnæs. part. act. a κεντέω, pungo.

Κέοντας, jacent, Joo. vel Post. pro κεῖνται, 3. plur. præs. Sic κέοντο, Jon. pro ἔκειντο, 3. plural. imperf. Sic κέοιτο, 3. sing. opt. q. a κέομαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κέρκερος, ε, ὁ, avis qoædam marina levissima, Gszæ sulica. Item homo levis, stolidus. q. a κῆρος, lsvis. κερφόω, slevo, decipio.

Κεραέστιν, coroibus, dat. plur. Jon. pro κέρασι. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραία, ας, ἡ, corau: antenna. Itsm virgula inflexa: tum apsa, punctulum supra litersm. κεραῖαι, etism sont apicss emioentes in aliqua re, ut trshes a muro sufpenſæ. Them. κέρας, cornu.

Κερατίζετο, scindebant, a. dual. imperf. Jon. a κερατίζω, coroibus dissipo. Th. κέρας, τος, τὸ, cornu.

Κέρνασε, miscs, præs. imperst. verbi κεράω, idem ac κεράννυμι, misceo. f. κερῶ.

Κερκαῖ, dat. singul. a κερκαὶς, figulos.

Κερκαὶς, ἄδος, ἡ, subintell. τέχνη, srs figuli, figlina. Th. κέραμος, ν, ὁ, tegula. Thema κέρκαδ-, tegula.

Κερκαὶς, ἄδος, & Att. ἴδος, ὁ, figolus. κερκαὶδ-, & Jooic. ῖδ-, figulinus. Thema κέρκαδ-, tegula.

Κερκαΐδ-, Jonic. pro κερκαὶδ-, figulinus.

Κεραμὰς, ἐ, ὰ, fictilis, e. κεράμεος, ε, τὸ, amphura, urceus fictilis.

Κέραμος, ν, ὁ, terra figularis: tsfla, tegols: vas fictile; doliom; urceus; crater Ispideus. quasi a κέω, oro, & ἅρμα, terra. Vas enim terreum, sive fictile in furoo coquitur, & qoasi uritur. lingua Cypriorum cercer, Hesych. Hinc κέρκινος, ν, τὸ, vas fictile. κεραμὶς, ἴδος, ἡ, tegula. κερκαὶς, ἄδος, ὁ, figulus. κεραμεὺς, ε, τὸ, figuli officina. κεραμεύω, fingo.

Κεράμῳ, dat. singul. a κέρκαμος, tegula.

Κεράννυμι, seu κερανύω, & κεράω, misceo, fut. άσω. præs. part. κεραντὸς, ὑντος. p. κεκέρακα. aor. 1. Ἐκέρασα. a. 1. imperat. aktiv. κέρατον, άτω. perf. passiv. κεκέρασμαι. Varinus dici vult s κέρας, corou, quia oereres ante usum pocuiorum e cornibus bibebaot. Hinc κρᾶσις, εως, ἡ, miatio, mixtura. κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. κερκὸς, Poetice, misceo. ἀκέραος, ν, ὁ, ἡ, sincerus, purus. σύγκρασις, εως, ἡ, commixtio. ἀκρασία, ας, ἡ, intsmperiss. ἄκρατος, ν, ὁ, ἡ, purus, impermixtus. ἄκρασος, ας, ἡ, bona tempsries.

Κερκεῖ, coroutæ, oom. plur. a κερκὲς, ὁ, ἡ. hoc a κέρας, corno.

Κέρας, ατος, τὸ, cornu. quasi a κάρη, caput, cujas est ornamsorum. Hinc κερατώδης, ὁ, ἡ, ἡ, cornutos. κερατόω, ε, ὁ, cornsus, ex corau factus. κερατίνη, ης, ἡ, buccina. κεράτιον, ε, τὸ, corniculum; item siliqua. βύκερας, ω, & ατος, ὁ, ἡ, bubulis cornibus præditus. μονόκερας, ατος, ὁ, ἡ, unum corou habeos.

Κέρασος, ν, ὁ, Cerasus arbor. a Cerasuote urbe τὸ κέρασον, fructus cerasi. Forte a κάρη, κάρος, cor, quod cerasi fructos cordis specie, & colore in pomariis nostris oisaotar: quæ Anglice dicuotur Heartcherries.

Κεράσω, miscebo, & per syncopsn κράσω, f. r. act. oerbi κεράννυμι, misceo.

Κεράτες, ε, τὸ, siliqua. a κέρας, cornu, quia est coroiculara. Sic κεράτια, ω, τὰ, siliquæ, seu folliculi sabarum.

Κερατέασι, Att. pro κερατέουσι, 3. pl. fut. 1. act. verbi κερατίζω, coroo peto. Th. κέρας, corou.

Κεράτων, gen. pl. a κέρας, ατος, τὸ, cornu.

Κεραυνοβλητὸς, ε, ὁ, fulmine ictus. s κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmen, & βλητὸς, sttonitus, quod s βάλλω, jacio.

Κεραυνὸς, ῦ, ὁ, fulmso. q. a κείρω, scindere, & αὔω, accendo, uro: quia scindit, & urit: nec est fulmeo sine fulgure. hinc κεραυνόω, fulmioo. κεραυνόω, ε, ὁ, fulmioe gsudent.

Κεραυνοφόρος, gen. sing. a. 1. part. pass. verbi κεραυνόω, fulmioe percutio. Th κεραυνὸς, fulmen.

Κέρβερος, ν, ὁ, Cetherus.

Κερδαίνω, lucror, lucrifacio. præs. part. κερδαίνων, ουσα, ὸν. f. κερδάνῶ, & κερδήσομαι. perf. κεκέρδηκα, a. 1. Ἐκέρδησα. a. 1. inf. act. κερδῆσαι. aor. 2. iod. pass. Ἐκερδήθην, ης, ν. f. s. pass. κερδηθήσομαι. f. 1. sub. pass. κερδηθήσομαι, ῇ, ται, 1. Pet. 3. s. The. κέρδος, εος, τὸ, locrum, stipendium.

Κερδαλὲη, ης, ἡ, vulpias pellis. Sed κερδαλέος, ε, ὁ, lucrosus, utilis. Them. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαλεόφρων, ονος, ὁ, vulpina mente præditus. quod a κερδαλέος, ν, ὁ, ἡ, astutus. Th. κέρδος, εος, τὸ, astutia. Vel a κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes, & λέων, leo, & φρὴν, ἡ, msns.

Κερδαλεώτερον, τὸ, quæstuosius, utilius, compar. a κερδαλέος, ν, ὁ, lucrosus. Th. κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδαίνομαι, Jon. pro κερδαίνω, quæstom facismos, 1. plur. fat. verbi κερδαίνω, locror. fut. κερδῶ. a κέρδος, εος, τὸ, lucrum.

Κερδάτω, a. 1. iof. act. κερδάνω. a. fing. f. s. med. verbi κερδαίνω, locror.

Κέρδιον, τὸ, utilius. & io m. g. κερδίων, ονος, ὁ, ἡ, quæstuosus, utilis, otilior. superlat. κέρδιστος, atilissimos. Thema κέρδος, τὸ, lucrom.

Κέρδος, εος, τὸ, lucrum. q. κίρδος ἄδε, cor oblectat: usus, stipeodium: proventus: astutia vulpisa, astus. Hinc κερδαλέος, ν, ὁ, lucrosus, quæstuosus. κερδαίνω, lucror, quæstum facio. κίρχνα κερδὼς ἐσς, ἡ, ἡ, turpi lucro deditus.

Κερδὼ, οῦς, ἡ, vulpes. a κέρδος, εος, τὸ, astutis, lucrum.

Κέρεα, Jonic. pro κέρατα, cornua. Sic κέρεος, Jonic. pro κέρατος, genit. s κέρας, corno.

Κεραθὶς, ἔντος, ὁ, ἡ, a. 1. part. pass. a κείρω, toodeo. f. εῶ. a. 1. ἔκειρα.

Κεκκὶς, ἐ, nomeo mulieris.

Κεκὶς, ἴδος, ἡ, radius textorius, pecten; vel tela; paonus radio textus, Eurip. & quævis tsatura. Homsri Interp. os brachii, & tibiæ. qui radius dicitur cuneas theatri, Poll. pistillum, Galen. pinus cacumeo, aut populi arboris, Hsfych. Item geous avis.

Κερκοπίθηκος, simia caudata, πίθηκος κέρκον ἔχων, cluna simia, a clonibus triris sic dicta.

Κέρκος, ν, ὁ, cauda: item membrum virile. Hinc κέρκωψ, ωπος, ὁ, csudatus; item astutus.

Κερκυραῖος, ε, ὁ, Corcyræus.

Κέρκυρος, ν, ὁ, geous navigii brevioris, os vigium actuariom. q.d. caudata navis.

Κέρκω, idem ac κείρω, pecto, tuodo, palso.

Κέρκωψ, ὁ, facie caudatus, versutos. Item simiarum genus. Κέρκωπας snim improbos homines fuisse ajunt. Th. κέρκος, csuda.

Κέρμα, ατος, τὸ, segmentom æris, numulus. s κείρω, seco. inde κερματιστὴς, ὁ, ἡ, nomularius, collybista.

Κέρνος, vas fictile, multos cotyliscos in se contiosos, quos festo dis fructibus omne genus implebant, & ex religionis avitæ ritibus sd sacra deferebant; quos ob id cernophoros vocabant. Ergo κέρνος dici potuit a κερνάω, quod varia in eo miscerentur.

Κεροχὶς, ίδος, ἡ, coroigera. ἡ κέρκος ἔχουσα.

Κερόωντο, miscebant, Jon. & Poetic. pro Ἐκεράοντο, 3. pl. imperf. oerάω, seu κεράννυμι, misceo. f. κερῶ.

Κέρσαι, totondisse. aor. s. inf. Æol. a κείρω, tondeo. fut. κερῶ, & Æolic. κέρσω. a. s. ἔκερσα, & Æol. ἔκερρα. perf. κέκορμαι.

Κέρτε, 3. fiog. a. 1. Jon. pro ἔκειρε, totondit, a κείρω, tondeo.

Κέρτομος, τὸ, convitia, nom. plar. n. g. a κέρτομος, mnrdax, csvillarios. Hinc κερτομέω, convitior. sx κείρω, tondeo. vel potius a κέαι, cor, & τέμνω, scindo. p. m. τέτομα.

Κερτομίσσι, dst. plural. Jon. a κερτόμιος, cor scindens malediceotia. ab iisdem themstibus.

Κέρχνες, ἐ, Jon. miliom. vids κέγχρος.

Κερχνὸς, ἡ, ὸν, durus, aspsr. q. a κέρχω, exaspero.

Κέρχω, sxaspero. κέρχνος, ε, ἐ, asperitas gutturis: item milium. κερχνὰ, νᾶς, ἡ, puls e milio.

Κεῤῥῶ, rondebo, fut. verbi κείρω, tondeo, unde inf. Poetic. κερῥέειν, peo κερῶν. vide κέρτομα.

Κέτκετο, Jon. & Poet. pro ἔκειτο, 3. fing. imperf. a κέκτημαι, pro κεῖμαι, jaceo.

Κεστὸς, ὰ, ὸ, aco pictus. a κεντέω, pungo.

Κέστα, ας, ἡ, eſt genus teli militaris, ſudis. quaſi a κέω, uro. Sunt qui exponant malleam. Et tum q. a κίω, findo. Mallei enim opera, & uſu findimus ligne.

Κεστὰς, ὰ, mugil; qaod teli modo intret adulteros. q. a κέστα, Juvenal. Satyr. x.

Κέστον, τὸ, herba qaædam, betonica. Item teli genus: unde κεστροειδὴς, ceſtrophendona. Liv. l. 2. Dec. 5.

Κεστρεὺς, τὸ, lignum grave, acumiaatum, ſine ferro, & cuſpide. an a κέω, uro?

Κέθε, pruſ. imperat. κέθω, 3. ſingul. præſ. a κέθω, occulto.

Κέθεα, acc. plur. κέθεον, dat. plur. a κέθος, εος, τὸ, caverna profunda, peoetrale. ab eodem thmete.

Κέθεϊ, 2. ſing. præſ. ſub. a κέθω, occulto.

Κέθεσσι, latebris, dat. plor. a κέθεμα, ατος, τὸ, ejuſdem thematis.

Κέθεω, ὼος, ὁ, locus, qui occoltat, latibulum, larebra. Th. κέθω, occulto.

Κεύθω, occulto, abſcondo. fut. ψω. p. κεκεύθηκα. q. a κέω, jaceo. hinc κεύθμὼν, ῶνος, ὁ, latebra, latibulum. κεύθεος, εος, τὸ, idem.

Κεφάλαιον, ε, τὸ, caput, hoc eſt, pars libri; item ſumma pecuniæ. Thema κεφαλὴ, caput.

Κεφαλαιόω, ῶ, ſummatim repeto. Item caput ferio, vulnero. f. ώσω. p. κεκεφαλαίωκα. a. 1. ἐκεφαλαίωσα. hinc κεφαλαίωμα, ατος, τὸ, ſumma. ab eodem themate.

Κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput. genit. plur. Jon. κεφαλέων. dat. plur. κεφαλῆσι. q. κεφαὴ, quod ὸν αὐτῇ πᾶσαι τὰ φάη, lumina, ſiva oculi. Eſt enim caput quaſi corporis ſpecula, oculi ſpeculatores. Hinc κεφάλαιον, ε, τὸ, caput, capitulum. κεφαλαιώδης, εος, ὁ, ἡ, ſummarius, capitalis. κεφαλαιῶδες, ſummatim. κεφαλαίοθεν, ſummatim attingo, in ſummas redigo. ἀνακεφαλαιόω, ſummatim repeto. ἀκεφαλοστόμος, εος, ἡ, ſummaria repetitio. ἀκέφαλος, ος, ὁ, galea, caſſis. ἀκέφαλος, ε, ὁ ἡ, ſine capite, ſine principio, imperfectus. βουκέφαλος, ε, ὁ, Bucephalus, equus Alexandri Magni.

Κεφαλὶς, ἴδος, idem ac κεφαλὴ, ατος, τὸ, volumen, ab eodem themate.

Κεφαλὼν, dativ. ſing. a Κέφαλος, α, ὁ, nomen viri.

Κέχαδε, ας, 2. perf. med. verbi χάζω, hio, eapax ſum. fut. 2. χαδὼ. a. 2. ἔχαδον.

Κεχάδοντο, Jon. diplaſiaſm. pro ἐχάδοντο, 3. plur. a. 2. ejuſdem verbi.

Κεχαδόντα, biantem, capientem, accuſ. ſingul. prat. med. Poet. plenaſm. a κέχανδα, prat. med. pro κέχαδα. Sic p. m. part. κεχανδὼς, pro κεχαδὼς, verbi χάζω, hio, eapax ſum.

Κέχαρε, gaviſus ſum, præt. med. verbi χαίρω, gaodeo. fut. χαρῶ. p. κέχαρηκα. a. 2. ἔχαρον.

Κεχαραγμένος, α, ὸ, infeſtus, perf. part. paſſ. a χαράσσω, ſculpo. f. ξω. p. χα.

Κεχάρηκα, gaviſus ſum, perf. activ. a χαίρω, gaodeo, lætor. fut. χαρῶ. fit præſens χαίρω. f. ήσω. perf. paſſ. κεχαρησμένος, lætus. q. a χαίρω.

Κεχαρόντα, gaviſum, q. a χαίρω. f. ήσω. p. κεχάρηκα, fit part. κεχαρηκὼς, & per eraſin Jon. κεχαρὼς, ότος, ὁ. reſtituntur ad χαίρω.

Κεχαρῶσθαι, Jon. diplaſiaſm. pro χαρῆναι, fut. 1. inf. act. verbi χαίρω, pro χαίρω, gaodeo.

Κεχάρῳτο, lætatus erat, 3. ſing. plnſq. perf. Jon. ab ϑεκεχαρήδαω, ω, ησω, verbi χαίρω, pro χαίρω, lætor.

Κεχαριτώμενος, ὸ, perf. part. paſſivi. hinc κεχαριτώμενε, chariſſime, vocat. ſing. a χαρίζομαι, gratificor. fut. ίσομαι. perf. paſſiv. κεχάρισμαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, graria.

Κεχάρμαι, 3. ſing. perf. paſſ. vide κεχαρμένος.

Κεχαρμένος, gaviſi fuiſſent, 3. plor. a. 2. opt. med. Jonic. pro κεχάροντο. Tum Poetæ etiam perfecti augmentum aoriſtis ſecundis præcipue tribuunt, & formant Jones 3. pl. a 3. ſing. aata το, vel ται α inſerentes. Eſtque a χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. a. 2. ἔχαρον. a. 2. m. ἐχαρόμὴν.

Κεχάσσατται, fluctoant, 3. pl. perf. paſſ. verbi χαζάνω, fluctibus agito, jactn. fut. ασω. pert. κεχάσμαγμαι. perf. paſſ. κεχάσμασται, νται, νται.

Κέχηνα, hiavi, prat. med. iod. hinc part. κεχηνὼς, verbi χαίνω, hiſco.

Κέχλαδε, præt. med. verbi χλάζω, ſibilo. a. 2. ἔχλαδον.

Κεχλαδὼς, όντος, ὁ, a. 2. part. act. a χλάζω, ſibilo. fut. σω. a. 2. ἔχλαδον, ὃ ἀναδιπλασιασμῷ, κέχλαδον.

Κεχλίκαχε, perf. act. ind. verbi χλιάω, lepefacio. f. ήσω.

Κεχλιδὼς, ὸ, deliciis abondans, perf. part. med. verbi χλιδάω, luxai deditus ſum Th. χλίω, deliciis fraogo.

Κεχολωμένος, ὲ, iratus, perf. part. vide κεχολώσεται.

Κεχολώσεται, mox ſuccenſabis, Jon. pro κεχολήσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi χολόω, ad iram provoco, irrito.

Κεχολώσεται, mox ſuccenſebit, 3. ſiogol. paulo poſt fut. verbi χολόω, iraſcor. f. ώσω. p. κεχόλωκα. perf. paſſ. κεχόλωμαι, ται. Th. χολὴ, ῆς, ἡ, bilis.

Κεχολῶθαι, iratum eſſe, perf. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κέχρημαι, σαι, ται, mutuatus ſum, perf. ind. paſſ. κεχρημάδω, perf. part. ab oracnlo prædictus: egens, verbi χράομαι, ῶμαι. f. χρήσομαι, utor. Thema χρέω, commodo.

Κεχρημπισμένον, ὴ, ὸν, divinitus promiſſus, perf. part. paſſ. a χρηπίζω, Dei nomine loqoor, divinitus admoneo. f. ίσω. a. 1. ἐχρημάπισα, ας, ε, oominatus fui. a. 1. inf. act. χρημπίσαι. perf. paſſ. κεχρημάπισμαι, σαι, σαι. a. 1. ind. paſſ. ἐχρημπίσθην, ης, η. a. 1. part. χρημπισθὲς, έντος, ὁ. Th. χρῆμα, ατος, τὸ, res, negotiom.

Κεχρήσεται, 3. ſing. paulo poſt fut. a χράω, indigeo. f. σω. perf. paſſ. κέχρημαι, σαι. Th. χρέα, indigentia.

Κέχρησθε, 2. plural. perf. paſſiv. verbi ejuſdem, & themasis.

Κέχρεσται, perf. paſſiv. a χρέω, ungo. f. ίσω. p. κέχρικα.

Κέχυμαι, & κέχυσται, confuſi ſunt, 3. plur. pert. paſſ. κέχυνται, Jon. pro ϑεκέχυνται, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. κεχυμένος, effuſus, perf. part. a χυέω, vel χύω, fundo. Th. χέω, idem.

Κέχυτ', pro ϑεκέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. κέχυται, 3. ſingol. perf. ejoſdem verbi.

Κεχωρήκεσαν, ceſſerant, Att. pro ϑεκεχωρήκεσαν, 3. plur. pluſq. perf. activi verbi χωρέω, cedo, eo. fut. ήσω. p. κεχώρηκα.

Κεχωρίδαται, ſejuncti ſant, Jonic. pro κεχωρισμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. paſſ. a κεχώρισμαι, verbi χωρίζω, ſeparo. Th. χωρὶς, ſeorſum.

Κεχωρισμένον, ὴ, ὸν, ſeparatos, diſtans, perf. part. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Κέω, & per epeothefin κείω, findo, jacera eupio, cobo. nade & κεῖμαι, jaceo. Eſt & κίω, uro.

K H.

Κῆ, Jon. pro πῆ, qao?

Κῆαι, aceendiſſe, a. 1. inf. act. ab a. 2. ἔκηα, verbi καίω, uro.

Κήαντο, 3. pl. a. 2. med. κῆαι, e. 1. part. activ. κήαντε, a. 1. part. med. ejuſdem verbi.

Κῆβος, ε, ὁ, animal a ſimiarum genera.

Κὴγὼ, at & κἠγὼ, Dor. pro ϑ ἐγὼ, & ego.

Κηδὼ, locus in Arabie deſerta, ubi Cedar Iſmaelis filius habitavit.

Κῆδε, pro ἔκηδε, torquebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi κήδω, ango. Sic & κῆδεν, pro κήδεσι, nom. plor. a κῆδος, cura.

Κήδει, lædit, 3. ſing. præſ. act. a κήδω, ango. præſ. inf. κήδειν. Th. κῆδος, ος, τὸ, cura.

Κηδεμόνας, ace. pl. a κηδεμὼν, όνος, ὁ, curator, ſollicitus. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κήδεσθε, 2. pl. præſ. κήδομαι, curam gio. κήδετο, pro ἐκήδετο, 3. ſing. imperf. ejuſdem verbi, & themaris.

Κήδεσσι, dativ. plural. a κῆδος, εος, τὸ, cura.

Κηδεστὴς, & κηδεστὰς, qui curam alicujus gerit, affinis. Th. κῆδος, εος, τὸ, cura

Κηδόω, fonero. & idem ac κηδέω, curo.

Κηδόων, curo, curam gero. f. ήσω, & ώσω. q. a κέω, uro. quia arde: tem curam ſignificat, qualem propinqui de ſe mutuo habent. Th. κῆδος, τὸ, cura.

Κήδος, ε, ὁ, femiliariſſimus, quem ex amore ſingularitet curamus. ſoperlat. a κῆδος, cura.

Κηδοσύνη, ἡ, curans, præſ. part. f. g. a κηδόομαι, curam gero. ab eodem themate.

Κῆδος, εος, τὸ, cura, ſollicitudo. quaſi κὴ δὸς, cor, comedit. hinc κηδέω, curo, curam gero. κήδομαι, idem. κηδοσύνη, ἡ, ὁ, ſollicitus, anxius. ἀκηδὴς, ὲος, ὁ, ἡ, nullem curam gerens. ἐπικήδειον, caroem funebre.

Κήδω, mœrore afficio, ango, lædo. læde κήδων, ὁ, affligens, præſ. part. ab eodem themate.

Κῆδωκ', & dedit, pro ϑ ἔδωκε.

Κήθειον, & κηθέριον, α, τὸ, vaſculum, in quod ſuffragia, ſeu ſortes conjiciebantur. Jon. pro χύτον, a χύϑω. ſic κήθω, Herodot. pro χυτὸν, &c. Eſt ergo a χύ, capio: aut κήθω, quia occeulit ſortes, donec palam educantur. nisi a κῆδος, ὁ, cados, ſirella, ſeu urnula judiciaria, in quam ſuffragia demittebant.

Κῆι', Dor. pro ϑ ἐκ, & ex.

Κῆκε μὲ ἀπεθάνειν, Dor. pro ϑ ἄ κε μὴ ἀπεθάνειν, eiſi non moriar.

Κήκεα, Poet. anadiplaſiaſmo pro κέκεα, & hoc pro ἔκεα, verbi κείω, vel κίω. a. 2. ἔκεον, ες, α. Alii volunt eſſe imperf. a κιάω, ſalio. Th. κίω, eo, vado.

Κηκὶς, ὶδος, oidor, in alium velut ſaliens. Eſt & κηκὶς, galla, quia e querca ſubito κηκίει, id eſt, proſilit.

Κηκίει, ſalio. a κίω, eo.

Κῆλα, nom. plur. a κῆλον, ε, τὸ, teſum, Jon. pro κῶλα, lignum.

Κηλὶς, ὶδος, ἡ, hiberna dies, nubes: capra, vulpes. q. a κηλῶ, mulcere, decipere.

Κήλω<ϑ>, arbor ex iis, quæ tardiſſime ſuos fructus perficiunt: ut juniperos, ilex, &c. an ergo a κηλὰς, quatenus dies hiberna? κηλάσιμα, arbores quædam agreſtes; item vaſa paſtoralia.

Κηλέ<ϑ>, & κήλα<ϑ>, ὲ, urens, ſplendens, calidus. q. a καίω, aro.

Κηλέω, mulceo, decipio. f. ήσω. Sed κηλέῳ, dat. ſing. a κήλε<ϑ>, ος, ὁ, calidus. Th. καίω, uro.

Κῆλη, ης, ἡ, tumor ſcioti, ramex, q. a κῆλον, ſeu κῶλον, lignum. quia derna, & quaſi lignoſus.

Κηλὶς, ὶδος, ἡ, maeula, navus, ulcus, q. a καίω, ut ſit quaſi uſtione factum.

Κήλῳ, α, τὸ, jaculum e ligno, Jon. pro κῶλον. Sed κήλῳ, ſiccum, a κέω, uro.

Κηλῶ, precor. Poto Poeticum eſſe pro κηλῶ, ot ſit Deum mulcere precibus.

Κηλώ-

Κηλήτηρ, τὸ, inſtrumentum, quo aqua e puteis hauritur. Tollaxonem vocat Feſtus, Plinius, & Vegetius.

Κήμεντὲ, Dor. pro τὸ ἐμαυτὸν, & me ipſum.

Κηνὲ, Dor. pro Ε ἐμὲ, & me.

Κηρὸς, ᾶ, ὁ, frœni genus, ſiſcella e viminibus plexa. Haud male a κήπτω, quia eſt flexilis. Various a κάμνω, laboro, quia ſub frœno jumentum laborat.

Κῆς, Dor. pro Ε ὡς, ſed κ' ὣ pro τὸ ὦ.

Κῆσ-ος, α, ὁ, centus, hoc eſt, æſtimatio bonorum. vox origios Latina a cenſeo.

Κῆξ, vel κήξ, ὁ, avis quædam, Iarus. Quidam κήτρον, ſulicam ſaponont.

Κῆξαπίνης, Jno. & Dor. ὁκ Ϝ Ε ἐξαπίνης, pro ἐξάιφνης, repente.

Κῆτα, Dor. pro Ε ἦτα, & dixit.

Κῆτα, Dor. pro Ε ἐτὰ, & poſtquam.

Κῆτε-ος, α, ὁ, horrus, pecten, pubes muliebris. q. a κάω, ſpiro. horrus eſt locus perſpirabilis, διαπνεόμε-ος. Eſt & tonſuræ ſpecies. Hinc κητῶες, ὁ, ὁ, hortulanus. κητῶιον, hortum colo. ex ἀρ-ος, α, ὁ, cuſtos, & κῆτε-ος, hortos. Eſt & κῆτε-ος, animal ſimile ſimia.

Κητῶιος, ᾶ, ὁ, hortulanus.

Κήρ, ρός, ἡ, ſors, fatum, mors fatalis. Poſſet referri ad κάω, ſeco. Alii a κήρω, depopulor. Sors enim omnia verſat. Hinc ἀκήρ-ος, & ἀκήρατ-ος, α, ὁ, ἡ, immortalis, incorruptus.

Κῆρ, contract. pro κάρ, ατ-ος, τὸ, cor.

Κῆρα, acc. ſing. a κῆρες, acc. plural. a κήρ, ſors.

Κηρία, ας, ἡ, faſcia; quæ & κυρία, & κερκίς, a κάρ, murs.

Κηροτιτόφιτ-ος, α, ὁ, ἡ, fatis agitatus, vel advectos. a φορέω, agito, fero, & πάρ, ὁ, ſors.

Κηρίον, ι, τὸ, favus. a κηρὸς, ᾶ, ὁ, cera.

Κηρτηρόων, gen. plur. a κηρτηρὼς, ὁ-ος, ὁ, ἡ, morti obnoxius. q. d. fato nutritus. a κάω, fatum, & τρέφω, alo.

Κηρόδετ-ος, α, ὁ, ἡ, cera ligatus, & compactus. ex κηρὸς, cera, & δέω, ligo.

Κηροδομήσαν, acc. ſing. pert. præſ. f. g. a κηροδομέω, cellas ceras ſtruo. quod ex κηρὸς, ὁ, ὁ, cera, & δομέω, condo, ſtruo. Them. δέμω, ſtruo.

Κηρόθι, ex corde, adverb. a κάρ, contract. κῆρ, cor.

Κηρὸς, ᾶ, ὁ, cera, quia κατάκηρ-ος ἦν, uſtulata fuit. Hinc κηρόω, cera obduco. κηρωτὸς, ᾶ, ὁ, ceratus. κήρω-ος, α, ὁ, careus. κηρίον, ι, τὸ, favus. Eſt & κηρὸς, mollis, flexilis, μαλακὸς.

Κηρύκια, ων, τὰ, ſolliculi, raſecamenta fabarum. q. a κείρω, quia raſecantur.

Κήρυγμ-α, ατ-ος, τὸ, prædicatio. Them. κηρυξ, præco.

Κήρυκα, nom. dual. κηρύκοιν, dat. plur. Jon. a κήρυξ, υκ-ος, ὁ, præco.

Κηρύκε-ος, ι, ὁ, ad præconem pertineos. Them. κήρυξ, præco. hinc κηρυκίη, ἡ, Jonic. pro κηρυκία, ἡ, vel κήρυκος, præconis munus.

Κήρυλ-ος, ὁ, Cerunthus, nomen proprium

Κήρυξ, υκ-ος, ὁ, præco. q. a κράζω, clamo. vel a γήρυς, voa. Vel forte ab ἤρυξα, trasi, a. 1. (verbi ἔρυκω) id eſt evocavi, ſcil. e caſtris militem, vel etiam populum quemcumque ad audiendum, a præſideo. Hinc κηρύκιον, vel ὑπηρεσία, prædico, promulgo. t. ſ. κήρυγμα, ατ-ος, τὸ, præconium.

Κηρύσσω, prædico, publico, celebro. imperf. ἐκήρυσσον, ες, ε. ſ. ξω. p. κεκήρυχκα. aor. 2. ἐκήρυξα. perf. paſſ. κεκήρυγμαι, ξαι, κται. aor. 1. paſſ. ἐκηρύχθην. aor. 1. part. paſſ. κηρυχθὲις, ἐντ-ος, ὁ. f. r. paſſ. κηρυχθήσομαι, η, εται. Tit. κήρυξ, præco.

Κηρυχθῆ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. κηρυχθῆναι, a. a. inf. a κηρύσσω, prædico.

Κηρὼ, gen. Dor. pro κηρὸς, a κηρὲς, ᾶ, ὁ, cers.

Κῆτος, ε-ος, τὸ, cetus, balæna. q. a κεῖμαι, jaceo, quia jacet, ut moles. κητὲα, locus, ubi tales piſces capiebant, aut coodiebant.

Κητὲ, ὁ-ος, ἡ, nomen molieris.

Κηὼ, Dor. pro τὸ Ε, & bene.

Κήων, acc. ſing. a κῆες, ὢν-ος, ὁ, nomen Regis.

Κὴν ἔπ, Dor. pro Ε κὲν ἔπι, & κἐπ', pro κέπι, dixit.

Κῆρα, Dor. pro Ε ἦρα, & dixit; vel Ε ἔκτα, & dixi.

Κηφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Apoſtoli, Cephas, Syr. Petrus.

Κηφὴν, λῆν-ος, ὁ, fucus, ex apum generis. dat. plur. κηφλήσι, pro κηφῆσι. Ao a κοφὸς, qui edit tantum? Eſt & vicinum κωφὸς, quod non tantum ſurdus, ſed ſatuus, & inefficax. inde κωφεῖν, eſt κακοῦργεῖν, βλάπτειν, nocere.

Κῆθεν, Dor. Jon. & Æol. pro τὸ ἦθεν, & accenſa eſt, a. 1. paſſ. 3. ſing. verbi ἅπτω, accendo.

Κηφισσίδι, dat. ſing. a Κηφισὶς, ίδ-ος, ἡ, Cephiſis, lacus.

Κῆχ-ος, Dor. pro κῆχ-ος, a τὸ, quo? κηώδης, & κηώεις, ὁ, bene olens, redolens, fragrans. a κείθω, quia odoris cauſa accenditur.

K I.

Κίβδηλ-ος, α, ὁ, ἡ, cui ſcoria immiſta eſt: adulterinus, proprie de nummis. q. a κίβδης, metallorum ſcoria. Metaphorice non ſiocerus, fucatus. ſuperlat. κιβδηλότατ-ος, quaſi a κίβδης. κιβδήλ-ος, α, ὁ, ἡ, purus, ſincerus.

Κίβδης, lutum, nempe metallorum ſcoria. Item improbus.

Κίβισις, ιος, ἡ, pera, faculus, ubi κῶτα βόσις, obi victus raconditur. Hinc & κίβος, arca.

Κιβώριον, α, τὸ, fructus fabæ Ægyptiacæ, & genus poculi, quod ex illo fructu fieri ſoeprum.

Κιβωτὸς, ᾶ, ἡ, arca, ciſta, capſa. q. a κίβος, arca, in qua κῶτα βόσις, jacet paſtus, ſen nutrimentum.

Κιγκλίζω, agito, Dor. pro κινέω, movao, a κίγκλος, quod vida.

Κίγκλις, carcer, cancelli, fori, quibos a judice populus arcebatur. Plutarch. in Galb. uſurpatur & pro valvis, ſera, ſive foramine, per quod immittitur clavis. q. a κλείω, claudo.

Κίγκλος, ε, ὁ, asis quædam, quæ & κίγκλος dicitur ex eo, quia crebro caudam movet. Sic dici poſſet a κίνω, & κλείς. hinc κιγκλίζω, a. ſing. imperf. Dor. pro ἐκιγκλίζες, movebaris. a κιγκλίζω, agito, moveo.

Κίδαρις, ος, ἡ, pileos regius. ſcribitor & κίτταρις.

Κιδάριν, ος, ἡ, vulpes. aliter κίδαρος. q. a κίνδος, ὁ, & τὸ, ſulpes: a κινῆσθαι ἀεὶ ὠλὴ, quod valde ſe moviet.

Κίε, Jooic. pro ἔκιε, imperf. vel aor. 2. verbi κίω, eo, accurro; per metathetefin pro ἴκω.

Κιθάρα, ας, ἡ, cithara. κιθαρις, ιος, ἡ, idem. lyra. q. a κάθω, vel κίνω ἔρωτας, quod cieat amores. κιθαρίζω, cithara ludo. κιθαρῳδὸς, ᾶ, ὁ, citharista. κιθαρίζειν, perſonabat, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi κιθαρίζω, cithara cano.

Κίθαρις, ιος, ἡ, idem ac κιθάρα, cithara. κιθὲ τὸ κινῶ εἰς ἔρωτα, quod ad amorem alliaiat.

Κιθαριστὴς, ᾶ, ὁ, citharista. in plural. εἱ κιθαριστάι. κιθαριστὴς, ᾶ, ars pulſandi citharam. ab eodem themata.

Κίθαρος, α, ὁ, piſcis citharus, Apollini ſacer. q. a κιθάρα, cithara.

Κιθαρῳδὸς, ᾶ, ὁ, citharœdus, ex κιθάρα, cithara, & ᾠδὲς, ᾶ, ὁ, cantor. Th. ᾄδω, cano.

Κιθαρῳδέω, ad citharam cano. ex κιθάρα, cithara, & ᾄδω, cano.

Κιθὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro χιτὼν, ῶνος, tunica, lorica, veſtis, paludamentum, quod ponitur ſub veſte. Herod.

Κίκι, εος, τὸ, cici, plantæ nomen. Lat. ricinus.

Κίκιννος, ι, ὁ, cincinnus, cirrus. q. a κυκάω, confundere, reduplicata prima ſyllaba.

Κικυβᾶν, vox noctuarum. a κικκάβη, noctua. aliter κίκυμις.

Κικκὰς, ᾶ, ὁ, gallus. videtur a ſono ictis dici. Vel a κίκκη, σπαστὸς, coitus. eſt enim avis ſalacior, & in Venerem prooior.

Κικλήσκων, pro κικλήσκουσα, vocans, præſ. part. f. g. a κικλήσκω, Poetic. pro καλέω, voco.

Κίκυς, υος, ὁ, vires, robur. quaſi a κίω, moveo. quia ὁ ἰσχυρὸς ὁκ ἀπίστως φαίνεται, quia ſortis ex motu apparet.

Κιλικία, ας, ἡ, nomen regionis, Cilicia, a Cilice, filio Phœnicis.

Κίλιξ, ικος, ὁ, ἡ, Cilicia oriundus. κιλίκιον, α, τὸ, veſtis ex hireis Cilicia, illic villoſioribus.

Κίλλα, ας, ἡ, nomen proprium regionis.

Κιμβίκαι, ῶν, ταὶ, vel ut alii, κιμβικαὶ, veſtimenti pretioſi genus. an a Cimbria, aut Cimmerio oppido Aſia?

Κίμβιξ, ſeu κίμβιξ, ικος, ὁ, animalculum a veſparum, vel apum genere. Item nimis parcus, ſordidus.

Κίμβικον, τὸ, perſimonia: apicula. Eraſm. Proverb.

Κιμωλία, ας, ἡ, terra ex inſula Cimola.

Κιμβρα, ας, ἡ, caoom cibus, fœtor. quaſi κιμῶν βόσις, a κιμβρὸν, oleo.

Κίνδος, εος, τὸ, & ὁ, ὁ, vulpes. apud Siculos aſtutus. quaſi a κινῆσθαι ἀεὶ ὠλὴ. Eſt & κίνδηρος, vulpes. quid ſi a κύων, caois? aſt enim vulpes canini generis.

Κινάμωμον, ι, τὸ, cinnamomum. vide κιννάμωμον.

Κίνδαλος, α, ὁ, alavus, paallus. q. a κινῶ, movere, quoniam mobilis.

Κίνδυξ, ὁ, agilis, facila mobilis, ἀκίνητος. a κινέω, moveo.

Κινδυνεύω, periclitor. fot. εὔσω. perf. κεκινδύνευκα. Them. κίνδυνος, ὁ, periculum.

Κίνδυνος, ι, ὁ, periculum. q. κινῶ, & δύος, merus, vel δίνω, moveo. movet enim metum, & mergi facit. Vel quia κινῶ τὰς ὀδύνας, dolores excitat. Hinc κινδυνεύω, perielitor. κινδυνώδης, εος, ὁ, ἡ, periculoſus. ἀκινδύνως, α, ὁ, ἡ, vacuos a periculis. ἐκκινδύνως, α, ὁ, ἡ, qui ſe in periculs præcipitat.

Κινέῖθ-ω, moveatur, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινῆ, Doric. & Æol. pro κινῶ, move, præſ. imperat. paſſ. a κινέω, museo.

Κινέω, moveo. fut. ήσω. p. κεκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα. aor. 1. paſſ. ἐκινήθην, ης, η. q. a κίω, eo. Motus primus, & evideot-ſſimus eſt itio, ſeu loci mutatio. Hinc κίνησις, εως, ἡ, motus. κινητὸς, ἡ, ὁ, motor. ἀκίνητος, α, ὁ, ἡ, immobilis.

Κινθέντος, gen. ſing. aot. s. part. paſſ. a κινέω, moveo.

Κινθμὸς, ᾶ, ὁ, motus, Poet. pro κίνησις. Th. κινέω, moveo.

Κινήτας, ητος, ὁ, aor. s. part. actiy. ejuſdem verbi.

Κινητὴν γᾶς, quaſſator terræ. Periphraſis Neptooi.

Κινητικώτατα, τὰ, plural. oum. n. g. ſuperl. grad. a κινητικὸς, ᾶ, ὁ, movendi vi præditus. Th. κινέω.

Κίνν-ος, ου, ἡ, ciona, genus ἀγρώστεως, graminis io Cilicia. Dioſc. l. 4. c. 33.

Κιννάβαρι, εος, τὸ, cionabari; item coloris genus, vulgo κόκκινον, rubia.

Videtur dici a κνάβη, fœtore, ob fœdum odorem, quem exhalat, dùm foditur. Cinnabaris duo genera esse tradit Theophrastos; alterum minium, quod volgo vermillon: alterum, quod sanguinem serpentis vocant pharmacopolæ. Vide Plin. l. 33. c. 7.

Κίνναβος, ᾰ, ὁ, exemplar aliquod futuri operis. Suid.

Κιννάμωμον, ᾰ, τὸ, cinnamomum.

Κνίσης, geo. ſing. ſ. g. præſ. part. act. a κνίω, moveo. fut. ίσω. præſ. part. κνίων, ασα, ον.

Κνῆφα, ας, ἡ, cithara. κνυζὲς, ὴ, ὸν, lamentabilis.

Κνύρομαι, lamantor, lugubri voca queror, caotilo.

Κίον', pro κίονα, columnam, a κίων, columna.

Κίσσα, aduntes, nom. plor. patt. præſ. ſ. g. a κίω, eo. Sunt qui a. 2. eſſe velint pro ἴω, ἴσσω, ab ἴμι, eo.

Κίρκαλα, ας, ἡ, herbæ nomen.

Κίρκη, ης, ἡ, & Dor. Κίρκα, Circe, nomen fagæ.

Κίρκος, ε, ὁ, circulus, locus in orbem rediens. Eſt & ſpecies accipitrum. Ariſt. hiſt. anim. c. 6. & 36. & Plin. l. 10. c. 8.

Κίρνα, Jon. pro ἔκιρνα, 3. ſing. imperf. verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, ſeu κεράω, idem.

Κίρνα, pro ἔκιρνα, 3. ſing. imperf. a κίρνημι: quamquam nonnulli Dorieum eſſe malint pro ἔκιρνα, verbi κιρνάω, miſceo. Th. κεράννυμι, miſceo.

Κίρνω, 2. ſing. vel 3. plur. imperf. verbi κιρνάω, miſceo.

Κίρρᾰθεν, ἐκ τῆ Κίρρης, a Cirrha.

Κίρρις, ſpecies accipitris, & piſcis. a κίρρος, colore.

Κίρρος, ᾰ, ὁ, fulvus, ſeu gilvus. q. a κείρω, uro.

Κηρὸς, οῦ, ὁ, varix, cum vena a multo ſanguine dilatatur. q. a κίρρος, colore. Et κηρὸς dicitur, & κρὸς.

Κὶς, κὶος, ὁ, vermie, qui in ligno, frumentove naſcitur. Referri poſſet ad κείω, ſeco, ſa undo. Hinc ὄκιος, non corroſus a vermibus. Eſt & Κὶς, ὁ, nomen viri ἄκλυστον, Cis. Hebr. durus.

Κίσσα, & Att. κίττα, ης, ἡ, pica, avis garrula, guloſa. Et ſumitur pro faſtidio ciborum, & appetitu abſurdorum, & pro malacia. Varinus ducit a κίνω, & σείεσθαι, quod eam vehementia ruat ad τὸ σιωπηλὸν, coeundum. Vel a κὶς, vermis. Oritur enim ex humore aeri vectricului vellicante. Hinc κισσάω, pica laboro, cupio, concupio.

Κίσσηρις, ιος, ἡ, pumex, lapis ranquam a verme tofus. Thema κὶς, vermis. Vel a κείω, uro, & πίμπρω, arefacio.

Κισσὸς, & Att. ττὸς, ᾶ, ὁ, hedera. q. a κίω, eo, quod in pariete lata ſerpat. Vel a κείω, ſcindo, quia hedera arborea alias arbores ſcindit, & perdit. Hinc κισσήρης, hedera redimitus. q. a κισσὸς, hedera, & ἔρω, apto.

Κισσοφόρης, ου, ὁ, ἡ, qui capite geſtat hederam. Ex κισσὸς, ᾶ, ὁ, hedera.

Κισσύβιον, α, τὸ, poculum e ligno badereaceo. Th. κισσὸς, ὁ, hedera.

Κίστη, ης, ἡ, ciſta, capſa, ea vimine proprie. q. a κεῖσθαι, quod ibi certæ res poſitæ ſint.

Κίτεος, ε, ὁ, vel κίτθος, fruticis genus. q. a κισσὸς, hedera.

Κιτρία, ας, ἡ, citria arbor, ſeu malus mediea. κίτριον μῆλον, pomum citrinum.

Κίττα, idem ac κίσσα, pica.

Κιττὸς, hedera; vide κισσὸς. Tum κιττὸς, ὴ, ὸν, bonus, a, um, Laconice. Puto a κίττω, quatenus appetitus. Quæ enim appetimus, bona ſunt, aut videntur.

Κιτῶνα, acc. ſing. Dor. pro χιτῶνα, a χιτὼν, tunica, amictus, interula.

Κιχάνω, idem ac κιχέω, deprehendo. ſ. ήσω. a. a. ἔκιχον, ες, ε. a. a. inf. κιχεῖν.

Κιχὴν, deprehendat, 3. ſingul. præſ. opt. a κίχημι, ot πθῆναι: unde & κιχὴς. Sunt qui veliot eſſe 3. ſingul. ſub. ſed tum ι deberet ſubſcribi. & κιχείω, Poetic. pro κιχέω, deprehendo.

Κιχείω, ῶτε, ῶσι, in plur. præſ. opt. per ſyncopen Att. pro κιχείωμι, ώμεν, ώσιν, verbi κίχημι, aſſequor. Them. κιχέω, deprehendo.

Κιχεῖν, κιχάνω, & κίχημι, invenio, aſſequor, comprehendo. q. a χῶ, capio, & κίω, eo. ſut. ήσω. p. κεχᾶν. Hinc ἀκίχητος, α, ὁ, ἡ, quem aſſequi, & comprehendere non poſſumus.

Κίχη, apprehendat, 3. ſing. aor. 2. ſub. a κιχάνω, vel κιχέω, aſſequor.

Κιχήμενος, aor. 2. inf. Dor. pro κιχῆν, verbi κιχάνω, vel κιχέω, invenio. f. κιχήσω. aor. 2. ind. ἐκιχον. aor. 2. inf. κιχῆν, Dor. κιχήμεναι, & eclaſi Poet. κιχήμεναι.

Κιχησόμενος, η, ον, aſſequutus, præſ. part. paſſ. verbi κίχημι, idem ac κιχέω, aſſequor.

Κιχήτας, ὁ, aſſequotue, a. 1. part. act. verbi κιχάω. hinc κιχήτω, 3. ſing. aor. 2. med. Jon. verbi κιχέω, aſſequor.

Κιχήτω, per ſyncopen & Jon. pro ἐκιχήσατω, 3. dual. a. 2. act. verbi ejuſdem.

Κίχλε, ης, ἡ, turdus, avis. Doric. κιχλᾶ.

Κιχλίζω, pinguibus κίχλαις, ſeu turdis veſcor. hinc deliciot, immoderate rideo. affine eſt κιχλάζω, immodeſte rideo.

Κιχρᾶν, & κίχρημι, commodo, utendum do. a χράω, idem.

Κιχώρι, ης, ἡ, vel κιχώριον, intubum, cichorium. q. a κίω, eo, & χωρέω, locus, quod per agros ſerpat.

Κίω, vado, eo. q. ab ἴω, quod ea ἴω, ſeu ἴημι.

Κίων, ωνος, ὁ, ἡ, aolumna, aolumella. Varin. durit a κίω, ὁ ὑπνος εἰς ὑψος, quod ſurſum q. aat. Eſt κίων, vadens, præſ. part. a κίω. vel potius a. a. pro ἴων, ab ἴμι, eo.

K Λ.

Κλαγγάνη, Dorie. & Æol. pro κλαγγὴ, 3. plur. præſ. q. a κλαγγάω, ῶ. Th. κλάζω, clamo. ſ. κλάγξω.

Κλαγγὴ, ῆς, ἡ, clangor. a κλάζω, κλάγξω, ſono, clango.

Κλάγγω, κλαγγάω, dem ac κλάζω, ſono, claogo.

Κλάγξω, fut. 1. a κλάζω, claogo. aor. 1. ἔκλαγξα.

Κλᾶδας, Dor. pro κλᾶδες, alaves.

Κλαδὶ, dat. ſingul. per meraplaſmum pro κλάδῳ. in numinat. κλάδος, ου, ὁ, ramus.

Κλάδος, ου, ὁ, ramus tener. q. a κλάω, frango, quia facile ſrangitur.

Κλάειν, Attic. & Doric. pro κλαίειν, a κλαίω, ploro. f. κλαύσω.

Κλαζοντε, dual. num. partiaip. præſ. a κλάζω, clamo, clango.

Κλάζω, clamo, alango, de anſeribus, gruibue, &c. a ſonu. fut. κλάγξω. a. a. ἔκλαγον. p. m. κέκλαγα. hinc κλαγγὴ, ῆς, clangor. Dicitur & κλάζω, pro κλάω, ſrango. Et κλάζω, Dorie. claudo, a κλαὶς, id eſt, κλεὶς, clavis.

Κλαῖ', pro κλαῖε, Jouic. pro ἔκλαιε, 3. ſing. imperf. verbi κλαίω, lacrymor, ploro.

Κλαίεσκε, 3. ſingul. imperf. Jon. pro ἔκλαιε, verbi κλαίω, ploto. f. κλαύσω. p. κέκλαυγα.

Κλαίεσθα, Æol. paragoga pro κλαίεις, 2 ſing. opt. act. ejuſdem verbi.

Κλαίοντα, flentem, acc. ſing. part. præſ. κλαίων, ουσα, ον, ſerbi ejuſdem.

Κλαίουσι, 3. plut. præſ. ind. verbi κλαίω, flco. præſ. part. f. g. κλαίουσα.

Κλαὶς, ῆδος, ἡ, Dor. pro κλεὶς, clavis. hinc Jon. κληὶς, unde Dor. κλαὶς.

Κλαῖσον, ω, τὸ, Dorie. & Æol. pro κλεῖσον, a, τὸ, clauſtrum. Th. κλεὶς, alaudo.

Κλαίω, lacrymor, ploro, flco. imperf. ἔκλαιον. f. κλαύσω. p. κέκλαυγα. q. a κλάω, frango. quia vos flentium ſubiode frangitur, & crebris ſingultibue interrumpitur. Hinc κλαυθμὸς, ὁ, ploratus.

Κλαυβὸς, ᾶ, ὁ, mutilatue. quaſi a κλάω, frango, mutilo.

Κλαὶου βραχίονα γυναικὸς, hæc viviola.

Κλαῖς, ῖδος, Dor. pro κλεὶς, κληὶδος, ἡ, clavis.

Κλαῖσω, vel ut alii κλαύσω, Dor. pro κλαύσω, fut. ſ. ex κλαύζω, clando. Them. κλαίω, claudo. ſut. κλαύσω, & Doric. κλαῖξω, ω verſo in ϰ. hinc a. ſ. ἔκλαξα. Sic κλᾶξον, Dor. pro κλῦσον, a. 1. imperat.

Κλαίουσα, Dor. pro κλαίουσα, præſ. part. f. g. verbi κλαίω, flco.

Κλαυσὶς, ίτος, ὁ, a. a. part. paſſ. verbi κλαίστω, furor. ſut. ψω. a. 2. ἔκλαυσον.

Κλαυμόμενς, acc. plur. Dor. pro κληρονόμους, hæredes.

Κλᾶρ, ὁ, Dor. pro κλῆρος, ᾰ, ὁ, ſors, hæreditas.

Κλάρωσε, conciliavit, Jon. & Dor. pro ἐκλήρωσε, a. ſ. verbi κλήρω, pro κλήρου, ſortior, ſorte lego. Th. κλῆρος, ου, ὁ, ſors.

Κλαστὸς, στῆρος, ὁ, aor. 1. part. act. κλάσας, aor. ſ. inf. verbi κλάω, frango. fut. άσω. aor. 1. paſſ. ἐκλάσθην.

Κλάσις, εως, ἡ, fractio. Thema κλάω, frango.

Κλάσμᾰ, ατος, τὸ, fragmentum. ab eodem themate.

Κλαυσᾶ, claudam, Dor. pro κλαύσω, fut. a. 1. a κλάω, alaudo.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen inſulæ. Gt. vox fracta.

Κλαυδία, ας, ἡ, nomen mulieris, Claudia. Latin. q. elauda.

Κλαυθμὸς, ᾶ, ὁ, fletus: a κλαίω, flco. f. κλαύσω.

Κλαυθμυρίζω, flco, vagio, & in fletum adduco. ab eodem themate.

Κλαυθμὼν, ῶνος, ὁ, fletus, locus fletus. Thema κλαίω, flco, ploro.

Κλαυσᾶται, 3. ſing. fut. 1. med. Doric. verbi κλαίω, flco. fut. κλαύσω, Doric. κλαυσῶ. f. 1. med. κλαυσᾶμαι, Dor. pro κλαύσομαι.

Κλαύσετε, 2. plor. fut. ſ. verbi κλαίω, flco.

Κλαυσῶ, fut. ſ. Dor. pro κλαύσω, vide κλαυσᾶται.

Κλάω, frango. f. 1. κλάσω. p. κέκλαγα. a. ſ. ἔκλασα. aor. 1. inf. κλάσαι. a. ſ. partic. κλάσας, αντος, ὁ, perf. paſſ. κέκλασμαι, a. ſ. paſſ. ἐκλάσθην. præſ. part. paſſ. κλασόμενος, η, ον. Hinc κλάσις, εως, ἡ, fractio. q. a κλῶ, mutilus, fractus.

Κλεάνακτα, vocat. ſing. a Κλεάναξ, ακτος, ὁ, proprium nomen.

Κλεεινὸς, ὴ, ὸν, inclytus, gloriolue. quod a κλεινὸς, idem. Th. κλείω, celebro.

Κλεεννὸν, ὄνος, ὴ, vide in κλεινὸν.

Κλεέσσατο, f. ſ. verbi κλείω, voco. Geneſ. 32. verſ. 28.

Κλεῖν, pro κλεῖν, & hoc ex κλέσαι, tes præclare geſtæ. a κλεῖος, εῖον, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebio.

Κλείετε, celebrate, præſ. imperat. activ. a. plur. verbi κλείω, celebro.

Κλεῖθρον, ᾰ, τὸ, clauſtrum, ſera. a κλεὶς, claudo.

Κλειὸς, ᾶ, ὁν, Poet. celebrie. a κλεὶς, celebro.

Κλείξαι, αὶ, Dor. pro κλῆσαι, aor. 1. inf. activ. a κλείω, celebio, glorifico. Vel a κλείζω. f. ίσω. Dor. κλείξω. Sic κλεῖξον, fut. 1. inf. Dor. pro κλείσειν.

Κλείσσαι, αὶ, celebres, nom. pl. præſ. part. ſ. g. a κλείω, celebro. Sunt qui velint Jon. & Poet. dici pro κλείσσαι, a Th. κλεὶς, pro κλεὶς.

Κλεὶς,

Κλὰς, ἀδὸς, ἡ, clavis. accuſ. ϗ κλᾶν, & in acc. plur. κλᾶδας, & per ſyncopen κλᾶς. Eſt item κλὰς in corpore ea pars, quæ dividit pectus a cervice, h. e. os latum in ſummo coſtarum, quod & κλεῖδες vocatur. Nonnulli non dubitarunt appellare claviculam, Ariſtot. lib. 3. Ethic. cap. ι. Th. κλάω, claudo.

Κλάειν, a. τ. inſ. act. a κλάω, claudo, fut. τ. σω.

Κλαιστὸς, ὴ, ὸν, a. τ ſub. paſſ. a κλάω, claudo.

Κλαυτὰς, acc. plur. κλαυτὰὶ, acc. ſing. ſ. g. a κλαυτὸς, ὴ, ὸν, celebris. Th. κλαίω, celebro.

Κλαυτμὶς, ἴδος, ἡ, myrtus. Item pudendum muliebre, Heſych. Hinc κλαυτμίων, & κλαυτμίζειν, pudenda fœminæ attrectare.

Κλαυτὸς, ὴ, ὸν, celebris, inclytus.

Κλαύω, claudo; item celebro, memoro, apud Poetas. ſ. σω. p. κέκλαυκα. a. τ. ἔκλαυτα. a. ε. ſub. κλαύτω, ῃς, ῃ. a. ϗ. inf. κλαῦται. perf. paſſ. κέκλαυσται. κλαυσαι τὰ ἑαυτοῦ μέρη, laudare, Odyſſ. ά. Item obſideo, præcludo, Demoſth. Hinc κλαύζω, vel κλαυζω, claudo, celebro. κλαυτὸς, ὴ, ὸν, ioclytus. κλαυδὼν, ὁνος, ἡ, gloria. ὁπλαύσας, ὁσα, ὸν, ἡ, gloriofus, celeber.

Κλαυὼ, ὁος, ἡ, nomen mulieris, & Muſæ, Clio.

Κλαῦμα, ατος, τὸ, ſurtum: circumventio, Plato de Rep. lib. 3. a κλέπτω, furor.

Κλαυμὸς χελώνης, teſtudo, quia ſe ſua teſta veluti κλέπτει, id eſt, κκλύπτει, abſcondit.

Κλαύβις, nomen propr. acc. ſing. Κλαύβιν.

Κλεόπας, α, ὁ, Cleopas, nomen viri. Gr. omnis gloria.

Κλεοπάτρα, dat. ſing. Jon. a Κλεόπατρος, ας, ἡ, nomen mulieris.

Κλέος, & κλεῖος, εος, τὸ, gloria, fama, nominis ſplendor. Th. κλείω, celebro.

Κλέπτης, ου, ὁ, Dor. pro κλέπτης, ς, ὁ, fur; Pherecrates.

Κλέπτε, falle, præſens imperat. activ. κλέπτω, præſ. inf. a κλέπτω, furor.

Κλεπτὴς, ὴ, ὸν, fur, Pherecrates.

Κλέπτουσα, Dor. pro κλέπτουσα, celans, occultans, præſ part. ſ. g. a κλέπτω, furor.

Κλεπτόωσα, præſ. part. paſſ. a κλέπτω, furor.

Κλέπτω, furor, occulo, clam facio, fallo, aufero. ſ. ψω. p. κέκλοφα. a. τ. ἔκλοφα. a. ϗ. ſub. κλέψω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. κλέψωσι. aor. a. ἔκλεψα. perf. paſſ. κέκλεμμαι. præt. med. κέκλοπα. κλέπτειν τὰ κοινὰ, ſubtrahere res publicas, Demoſth. Iliad. ά. Item ſignificat λεληθέναι, lateo, Sophocl.

Κλέπτος, τὸ, rupes, cacumen, deveraitas. q. a κλίνω, quia ſe. acclivis

Κλέπων, ωνος, ὁ, Dor. pro κλέπτων. ex κλέπω, gloria, & νίκη, victoria.

Κλέψας, ὁ, furatus, aor. τ. part. act. κλέψης, a. ſingul. ſ. σ. κλέψωσι, 3. plur. a. τ. ſub. verbi κλέπτω, furor.

Κλέων, ωνος, ὁ, Cleon, nomen proprium.

Κλεωνὶς, ὶδος, ἡ, helenium, herba, Dioſc. l. τ. Forte a Cleone quodam ſic nominata.

Κλῆδην, nominatim, adverb. Hom. in Iliad. a κλήδω, voco.

Κλῆθρον, ου, τὸ, ſepes. a κλάω, claudo, quia horti ſic claudantur.

Κλῆθὼ, οῦς, ἡ, fama bona, celebritas, gloria, omen bonum, Heſych. vocatio, appellatio. Poet. κλεηδὼ, ea κλαίζω. Item diviſatio, fama, ſors, omen. κακὸς φήμης, & κλεηδὼν, famæ templum, Plutarch. in Camillo. κλεηδὼν ὄνασθαι, ominis gratia, Herodot. Al l. 2. Reg. cap. 5. κλεῆδα τὸν ἀπὸ τοῦ βραχίονος, eaponitur armillam brachii. Peculiariter κλεηδονίζεσθαι, de augurio dicitur.

Κλεὶς, a. Reg. τ. ſo. aponitur armilla. Sed pro τὰὶ κλεῖδὲς, rectius legitur χλεῖδας, a χλεὶς, ῖδος, ἡ, armilla, ſive monile, Diodorus Siculus.

Κλῆμι, Jon. pro κλάω, claudere.

Κλῆδόπτω, geo. ſing. a. ε. part. paſſ. κλῆθόπτωσα, ῃ, ατα, fut. ſ. paſſ. κλῆθῶ, 2. plural. aor. τ. ſub. paſſ. verbi κλήω, voco, cito.

Κλῆθρα, ας, & κλῆθὼν, ὼνος, ἡ, alnus. q. a κλάω, frango. Nam lignum alni fragile eſt: nec flexilea ajus rami, uti aliorum aquaticorum.

Κλῆθῶ, ῆς, ῆ, aor. τ. ſub. paſſ. verbi κλήω, voco.

Κλεὶς, ῖδος, ἡ, clavis, ut κλεὶς. vel a liquid clavi ſimile. ſedes nautica, tranſtrum. Th. κλείω, claudo.

Κλεῖται, Jon. pro κλῆται, aor. τ. inſ. act. verbi κλείζω, vel κλείω, claudo, celebro.

Κλεῖτ', Joaic. pro κλείω, claudo.

Κλῆμα, ατος, τὸ, palmes, vitis vitea, quia fragilis. a κλάω, frango. Hinc κλημάτις, ἰδος, ἡ, & κλημάτιον, & pro vite ponitur, & pro ſarmentis aridis. κλημάτίσματα, pampinis, & ſarmentis opacor, & ſylveſco. Et κλῆμα eſt ὑπόδημα, Heſych.

Κλῆμις, ιτος, ὁ, nomen viri, Clemens. Latin. clemens.

Κληρεδίτης, ου, ὁ, qui per ſortem dat, quod eſt, διδόναι ἐκ κλήρου. Hinc κληροδοσία, ας, ἡ, hæreditatis diviſio. Nazianz. κληροδοτεῖν, ſorte divido.

Κληρονομῶ, ῶ, hæreditatem adeo, hæres ſum, hæreditaris jura obtineo, poſſideo, Iſocr. ſur. ὦν. præt. κεκληρονόμηκα. ea κλῆρ-, ς, ὁ, ſors, & νέμω, tribuo.

Κληρονομήσατε, 3. ſing. a. τ. imperat. act. verbi κληρονομῶ, hæres ſum.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas, actio κληρονόμου, hæredis.

Κληρονόμος, ου, ὁ, hæres, qui κλῆρον νέμει, dividit ſortem, ſeu hæreditatem cum alio.

Κλῆρος, ου, ὁ, ſors, conditio, ſatum, patrimonium, ſortitio. ἐπὶ τῶ κλήρω παρεῖναι, adire hæreditatem, Plato de Legibus. κλῆρον τίθεσθαι, ſortem ducite, Eurip. Uſurpatur aliquando κλῆρος pro terræ menſura, v. g. jugeri, horti, quemadmodum Latini hæredium pro prædio accipiunt, Plato de Legibus.

Κληρόχος, ου, ὁ, qui κλῆρον ἔχει, aliquid ſorte ſibi attributum tenet: urbis gubernator, & agros diſtribuens per ſortem coloniæ. Pauſaniæ eſt colonus. κληρουχία, actio illa, hæreditatis aditio: diviſio, quæ per ſortem fit. κληρουχικὸς, ſorte datum, Ariſtoph. in Nebulis.

Κληρουχῶ, ῶ, in ſortem accipio, ſorte poſſideo, ut coloni, & veterani, Appian. lib. 5.

Κλῆσθαι, ſorte lego, ſorte deligo, ſortior. fut. ήσω. p. κεκλήκωμαι. præſ. paſſ. κληρώσομαι, ῶμαι, in ſortem adſciſco.

Κληρώσασθαι, ſortiar, fut. τ. med. verbi κληρῶ, ſortior.

Κλῆρωτὶ, ſortito, in ſorte, adverb. Th. κλῆρος, ſors.

Κλῆσις, εως, ἡ, vocatio, vocabulum, appellatio, officium. τὰὶ κλήσει ϗ Κύρου ἤκουσε, audivit ſe a Cyro vocari, Xenoph.

Κλῆτον, pro κλῆτον, per ſynæreſin, aor. τ. imperat. activ. verbi κλήζω, claudo, celebro. Them. κλείω, idem. At κλῆσον ſine τ ſubſcripto per ſyncopen pro κλέτον, a. ε. imperat. activ. verbi κλήω, voco.

Κλητὸν, in jus voco.

Κλητὸς, gen. ſingul. ſ. g. a κλητὸς, ὴ, ὸν, appellativus, a, um. a κκλείω, voco.

Κλητὸς, ὴ, ὸν, vocatus, a, um, inclytus, exoptatus, celebris.

Κλεῦ, claudo, Jonic. pro κλείω.

Κλιβανίτης, ου, τὸ, berbæ genus.

Κλίβανος, ου, ὁ, clibanus, qui & κρίβανος, in quo hordeum coquitur.

Κλίμα, ατος, τὸ, regio, plaga, tractus.

Κλίμαξ, ακος, ἡ, ſcala, gradus. Hinc κλιμακτὴρ, ῆρος, ὁ, ſcalæ gradus, gradus ſcaonius.

Κλίνη, ης, ἡ, & Dor. κλίνα, lectus, ſectica, menſa. Plato in Sympoſio. ſepulcrum, in Epigram. Hinc κλινοποιὸς, lectorum faber.

Κλινθήτην, Jon. pro ἐκλινθήτην, 3. dual. aor. ſ. indic. paſſ. verbi κλίνω, inclino.

Κλινίδιον, ου, τὸ, lectulus, lectica.

Κλίνουσι, ſ. plur. præſ. ind. act. κλινόμενος, inclinans, præſ. part. paſſ. a κλίνω, inclino.

Κλοῦσαν, 1. plur. ſ. 2. ind. act. verbi κλείω, inclino.

Κλίνω, inclino, reclino, demitto, incumbo. ſ. νῶ. p. κέκλικα. a. ε. ἔκλινα, perf. paſſ. κέκλιμαι, σαι, ται. κλίνοντος ἡλίου, Sole ſe inclinante, Apoll. deprimo, everto, minuo. κλίνει κλίνει τὸ κρείττω πάντα τὴν ἡμέραν, dies omnia humana proſternit, & rurſum erigit.

Κλίνης, ας, ἡ, locus, ubi κλίνεται, diſcumbitur, tabernaculum, tentorii, caſa.

Κλιστὰς, ὰὶ, januæ bifores, valvæ, a κλίνω, inclino.

Κλιστὶς, ῖς, ἡ, Jonic. pro κλιστὰς. Hinc κλιστίθεν, ea tentorio, adv. de loco. κλιστίνδε, ad tentorium.

Κλίσις, εως, ἡ, flexio, ioclinatio, declinatio. κλίσις ἐρέθων, accubitus articulorum, & artuum, Eurip. κλίσις χλιαρὰ, Solis occaſus, Dioayſ.

Κλισμὸς, ὁ, ὁ, torus diſcubitorius, ſella recubitoria, ubi cibum capiebant. dat. plur. Jon. κλισμοῖσι.

Κλισμὸς, ſolito, dat. ſingul. a κλισμὸς, lectica, torus diſcubitorius.

Κλίτος, εος, τὸ, devexitas, latus, in quod res aliqua κλίνεται, inclinatur.

Κλιτὺς, ὺος, ἡ, vallis, declivitas, deveritas montis Plinio.

Κλοιὸς, ὁ, ὁ, collare, viaculum, quo collum κλίνεται. Th. κλάω, claudo.

Κλονέονται, turbabantur, 3. plur. imperf. Jon. a κλονέομαι, turbor, quarior. Th. κλόνος, tumultus.

Κλοιὸς, ῦος, ὁ, gladiolus, ad ſemora ſuſpenſus. q. a κλόνος, ὁ ἐχίων, ἰσχίς. q. a κλόνος.

Κλόνος, ου, ὁ, tumultus, ſtrepitus, perturbatio. Hinc κλονέω, commoveo, concutio. q. a κλάω, fraagere, vel a κλόνω, ut κλόνος ſit, qui late eaauditur.

Κλοπὴ, ῆς, ἡ, ſurtum. a p. m. κέκλοπα verbi κλέπτω, furor.

Κλόπιμος, η, ον, furvus, a, um. ab eodem them.

Κλοπτάδειν, verba dare, decipere, quaſi κλοπὰς ὀπὸν λέγω, elegantia verba dicere, id eſt, tempus tranſiter producere. q. a κλέπτω, furor: ut & futuri eſt decipere.

Κλόβος, ſigillum. vide ἀμφικλυβίζω.

Κλυβάτης, herba, quæ ἀλξὶν, Latinis patientaria. q. a κλύω, gluten, & βαίνω, eo. Ideo & ἀλξὶν, a trabendo.

Κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus, unda, æſtus, Th. κλύζω, abluo. κλύδων πόντου, quia fluctuoſum.

Κλυδωνίζομαι, fluctibus agitor, fluctuo. ſ. ίσομαι. a. ε. paſſ. ἐκλυδωνίσθην, ης, ῃ. Th. κλύζω, abluo.

Κλύειν, audivit, 3. ſingul. imperf. Jon. a κλύω, audio.

Κλύζεσκεν, abluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔκλυζε, verbi κλύζω, abluo.

Κλυζομένῳ, inundanti, dat. ſingul. part. præſ. paſſ. a κλύζω, quod vide.

Κλύζω, abluo, eluo, purgo. q. a κλύω, audio, ſonum accipio, ſuno. Hinc κλυσμὸς, ὁ, ὁ, clyſter, medicamenti genus, quo alvus eluitur. κλύδων, ωνος, ὁ, fluctus. κατακλύζω, proluo, inundo. κατακλυσμὸς, εως, ἡ, & κατακλυσμὸς, ῦ, ὁ, diluvium, inundatio.

Κλῦθι, audi, præſ. imperat. a κλύω, vel ut alii volunt, pro κλύε, a κλύω, audio.

Κλυμένη, ης, nomen mulieris. a κλύω, audio.

Κλυμένος, ου, ὁ, clarus. a κλύω, audio.

Κλύ-

Κλύοιμι, audirem, præſ. opt. a κλύω, audio.

Κλὺν, Ionic. pro ἔκλυον, audivarunt, 3. plur. imperf. ejuſdem verbi.

Κλυτὰ, nom. plur. n. g. a κλυτὸς, inclytus. Th. κλύω, audio.

Κλυταιμνήστρη, ης, ἡ, Clytæmneſtra, nomen mulieris.

Κλυτόκαρπ-ος, ε, ὁ, qui fert loclytum fructum. Ex κλυτὸς, inclytus, & καρπὸς, ὁ, fructus.

Κλυτοπάλῳ, dat. ſing. a κλυτόπαλος, ε, ὁ, inclytus equis, Plutonis epitheton: vel cujus adventos facile auditur ob mortuorum luctus, Iliad. δ. a κλυτὸς, inclytus, & πῶλ-ος, pullus equinus.

Κλυτὸς, ἡ, ὁ, inclytus, clarus, celebris. Item vocalis, clamore, & ſtrepitu turbuleotus. Sophocles in Ajace appellat αἰνόλια κλυτὰ coprorum greges elsmoſos, & tumultuoſos. Dilucnium atiam ab Ibyco vocatur κλυτὸν, quia eo tempore πλύω sodire, & loqui licat. πλυτὸ, elmo, o πλύω, audio.

Κλυτοτέχνης, ε, ὁ, ioclytus artifex, sa κλυτὸς, inclytus, quod a κλύω, audio, & τέχνη, ης, ἡ, artificium.

Κλύω, audio, morem gero, ſcotio, anſculto: obedio. ἐνκλυτὸς, ὴ, ὁ, celebris.

Κλωβὶς, ῖδ-ος, ὁ, caves ovium, in Epigramm.

Κλώζω, ſ. σω, clamo more graculorum; item explodo e theatro.

Κλωθὼ, ὁ-ος, ἡ, Cloto, Noctis filia, una ex Parcis, Heſiod. in Theogonia.

Κλώθω, neo, glomero, torqueo, contorquso, circumvolvo, μίτον πλώθω, filum glomero. Lucian. ſcralitor dſtiuo: unde κοκλωσμένα dicuntur fato deſtinata. πλωτὸς, fuſus.

Κλωμακώδης, ες-ος, ὁ, aſper, confragoſus, ſalebroſus, montanus, præruptus, locus, in quo ſuot κλωμακες, aſperitates. a κλίμαξ, q. κλιμακώδης, ſcala egsus, aſcenſu difficilia. val a κλώω, frango.

Κλὼν, ωνὸς, ὁ, ramus, val ſurculus, acc. ſing. κλῶνα, acc. plur. κλῶνας. hinc κλωνίον, ramulus. q. a κλάω, frango.

Κλωὸς, Attice pro κλωὸς, qui & κλῶσι.

Κλωπεὺς, ῆ, ὁ, nomen viri, contract. ex Κλεόπατρος, gloria patrie.

Κλῶπες, οἱ, fures, nom. plur. a κλώψ, κλωπὸς, ὁ, fur. Th. κλέπτω, furor.

Κλωποπάτωρ, ορ-ος, ὁ, qui ex fure patra natos. sa κλώψ, ὁ, fur, & πατὴρ, ὁ, pater.

Κλωστὴρ, ῆρ-ος, fuſus, filum, nexus, Eurip. a κλώθω, neo.

Κλώψ, κλωπὸς, ὁ, fur, κλέπτης, ε, ὁ. Thema κλέπτω, furor.

K M.

Κμέλαθρα, trabes apud Pamphilum. οἱ δοκοὶ, Etym.

Κμητὸς, ὴ, όν, elaboratus, factus. a κάμνω, laboro, facio.

K N.

Κναπὸς, Dor. pro κνηπὸς, flavus, albus. Thema κνηπ-ος, ε, ὁ, ſpecies ſeminis.

Κνάπος, ους, ὁ, caper, a colore κνηπὸς, flavo, Theocr.

Κνάφ, ας, ἁ, Dor. pro κνήφη, ης, ἡ, erus.

Κνάψτω, idem ac γνάπτω, ſeo κάπτω, flecto, polio, carmino, lanio.

Κνηπὸς, acc. plur. Dor. pro κνηπὰς, colles. vide κνηπὸς.

Κνῆ γέλη λέοὶ. Hefych. a κνηπὸς.

Κνήπτω, ſeu γνήπτω, fut. ψω. p. φα. carmino, carpo. propris ſullonum: unde κνήφ-ος, ſeu γνήφ-ος, ε, ὁ, caiduus ſullonius. κνηφὰς, ſeu γνηφὰς, ὁ-ος, ὁ, fullo. Verinus κνήπτειν κολάζω γλώτταν, jubeo coottinara linguam iotra ſepta dantium.

Κνήται, Dor. pro κνῆται, a. s. inf. act. verbi κνάω, ſcindo, rado.

Κνηφήϊον, ου, τὸ, Jon. pro κνηφεῖον, officina ſullonica. Theme κνήπτω, carmino.

Κνόα, κνόω, item κνῶμι, ſcindo, rado, ſcalpo, pruritum excito, ſcarifico, lenitat frico, aum accuſativo.

Κνόφος, ου-ος, τὸ, caligo, tenebræ, crepuſculum. κνοφερὸ-ος, ε, ὁ, tenebroſus, obſcurus. q. a νέφ-ος, nubes.

Κνώμων, ωνος, τὸ, vel κνωμ-ος, ου, herba quadam, quæ & κνῆκος. Plin. lib. 13. ar. q. a κνάω, rado. nam linguam mordet. Item pudendum mulisbra.

Κνῶ, ſcalpſit, 3. ſing. aor. a. vel imperf. verbi κνῶμι. Th. κνάω, ſcindo.

Κνώδω, ſcalpo, frico, pruritum movao. f. κνήσω. p. κέκνωκα.

Κνωδ-ος, α, ὁ, niger, fulvus. a κνηπὸς.

Κνωπίας, ε, ὁ, lupus. a κνηπὸς, flavus, quia tali colore præditus.

Κνωπὶς, ῖδ-ος, ἡ, parva oubecula. qoia κνηπὸς, nigra. Suidæ ſarvos.

Κνῶπ-ος, ε, ὁ, ſpecies quædam ſaminis, vel herba croco ſimilis. Hinc κνηπὸς, ὴ, όν, flevos, inſlimens in condidum. Forte a κνάω, urrere, quia πυῤῥὸς, igosi coloris, ut crocus.

Κνῶφ-ος, ου-ος, τὸ, ramentum; item pruritus. Th. κνάω, rado.

Κνώφεγγ-ος, ε, ὁ, eruribus olbis præditus. ex κνῆφος, ὁ, tibia, & ὀργὲς, ὁ, ὁ, albus.

Κνῶφος, ης, ἡ, tibia, crus, quaſi κνήφος, a κνάω, moveo. ejus prior pars κνημὸς, posterior γαστροκνήμιον dicitur, q. e κνάω, movers. quia eſt motus cauſa. Et rota radius, quem Lyſias κνημὶν vocavit.

Κνώφοτ, dat. plur. Jon. pro κνήμαις, a κνῆφος, tibia.

Κνωφὶν, ος, ἡ, radius rotæ. Th. κνήμη.

Κνωφοφορ-ος, ε, ὁ, ocreis armatus. ex κνημὶς, ῖδ-ος, ἡ, ocrea. Th. κνήμη, tibia, & φέρω, fero.

Κνωφὶδες, acc. plur. a κνημὶς, ῖδ-ος, ἡ, ocrea, ejuſdem them.

Κνωφὶς, ῖδ-ος, ἡ, monimentum κνήφης, tibiale, ocrea.

Κνωφὸς, ὁ, ὁ, para montis, quæ a peda ipſius (quæ ὑπώρεια, & πρόποδες) aſcandit. Th. κνήμη, tibia.

Κνωφὸν, ος, ὁ, pannus ratus, per quem aliquid colatur, & quaſi raditur. a κνάω, rado.

Κνωθώλλω, a. s. opt. paſſ. verbi κνήθω, ſcalpo, frico. fut. σω. p. κα. Thema κνάω, ſcindo, perdo.

Κνωτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, qui radit, homicida, mactator, occiſor, radulu. ab eodem them.

Κνωτήριον, & κνῆτρον, inſtrumentum, quo raditur, radula. ejuſdem them.

Κνῶτις, ιος, ἡ, cultet, ſpina dorſi. Puto, quia ea aſt ceu radula dentata.

Κνῶφος ης, ὁ, urtica. quia κνᾷ, pruritum axcitat. prurigo, pruritus.

Κνῶδ-ος, κόκκ-ος, gramen enidium, fructus thymalæ. Theophraſt. l. 9. cap. 20. ubi dicit eſſe rotundum, rubrum, pipere calidius, quod gulam adurat; ideo maratur dici a κνίδη, urtica, quod urat taoquam urtica.

Κνίδη, ης, ἡ, urtica, quia κνίζω, & eum pruritu quaſi mordet.

Κνίδιον, α, τὸ, grani ſpecies; atriplea herba.

Κνίδ-ος, quodam regio in Dorida, & nomen fluvii. hinc κνίδι-ος οἶν-ος, vinum Cnidium.

Κνιζομένε, ης, ἡ, Dor. pro κνιζομένη, ἡ, punctu, dolore affecta. Vide in οἰζω, ſeco.

Κνίζω, ſeco, pruritom excito, ſcarifico, ango, ſcrupulum injicio, perdo.

Κνιπολήγ-ος, ε, ὁ, avis, quæ κνίπας λέγει, id eſt, legit, & edit vermes, qui ligoa eroduot. Alii ſcrib. κνιπολίχ-ος, quod κνιφὶν, culicibus inſidietur, id quod eſt λοχάω.

Κνιπὸς, ὁ, ὁ, pareus, tanuitar vivens, qui ds oeceſſariis quoqua aliquid κνᾷ, redit.

Κνιπότης, ητος, ἡ, pruritus, a κνάω. A nonnullis oculorum oriditas axponitur.

Κνὶς, κνιδὸς, ἡ, urtica, ut κνίδη.

Κνοπάτη, Dor. per eraſin ὰ ſ κνοπάτη, pro κνοπάτη, a nomin. κνοπὰς, ατ-ος.

Κνοπὶς, ῖδ-ος, ἡ, nidor, uſtura caranum, aruina, pinguedinis incenſa fumus. quia nares κνίζει. a κνίζω, rado. aut potius a κνάω, quia ex incenſo oritur. Hinc κνοπὸς, ὰ, ὁ, catillo, qui κνίσκου ſectator.

Κνίσαι, pupugiſſe, Poet. pro κνίσαι, a. s. inf. act. varbi κνίζω, ſcalpo. Them. κνάω, ſcindo.

Κνοποδίκτης, ε, ὁ, nomen muris. ex κνίσκω, ὲ, nidor, & δίκω, perſequor.

Κνίσκιον, ὰ, τὸ, acucula, quæ & acuncula, βελόνη, ſcaphium, ξυστὸν. q. a κνίζω, rado.

Κνίψ, culex, molio, Ariſtoph. io Avibus. vermicolus sx iis, qui lignum vorant, quia illud κνᾷ. Eſt & vermis ſeus.

Κνὼξ, gemitus axis in rota, quum ſcilicet κνώτει. Eſt & κνάω, atiam pedum ſtrepitus.

Κνόφ-ος, ceiligo, idem ac γνόφ-ος, & ἀνόφερος.

Κνῦ, res minima, hilum, Heſych. Dicitur etiam γνῦ.

Κνυζόωσα, ᾶσα, gaonio. a κνύω, idem ac Th. κνάω, rado.

Κνυζῶντα, Dorie. pro κνυζῶσα, 3. pl. præſ. paſſ. verbi κνυζάω, geomio, de canibus. a κνύζω, rado, queribunda gannio. Th. κνάω, ſeindo.

Κνύζω, rado, ſcalpo, a κνάω, idem.

Κνύθλος, ο, τὸ, beſtia, ſera tam terreſtria, quam aquatica, & aerea, Heſiodus. Interpres Heſych. in Prometh. bovem transfert.

Κνύδω, ος-ος, vel κνύδης, ὁ, macro, ſeu acies gladii, quia κνάει ὡς ὀδύς.

Κνύσσω, dormio, ſterno, quaſi a κνώ, & ὄσσε, quum vacui ſunt oculi, nec occupati videndo.

Κνύψ, πός, ὁ, cæcus. quaſi κνώς ὤπ', vacuus viſu.

K O.

Κοάλεμ-ος, α, ὁ, ſtolidus, amens, fatuus, inanis.

Κόαξ, rana. a ſono κοάξ, quæ vox ranæ.

Κοάω, audio, intalligo, contracta ex ἀκόω, aut a κοέω, quod vide.

Κόβαλ-ος, ε, ὁ, dicax, ineptus, verſutus, illiberalis, vafer, maledicus, loquax, adulator, quaſi a κοπίβαλ-ος.

Κόβεμ-ος, ε, ὁ, riſum muvens, deriſor, convitiator.

Κόβαλις, εως, ἡ, radula, qua caſeus raditur.

Κόγχε, ης, ἡ, oſtreum, concha, vaſculum concavum. κόγχ-ος, ε, ὁ, ἡ, idem. κογχύλιον, ε, τὸ, idem. κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura.

Κογχίτης, ε, ὁ, lapis albus, & mollis, in quo κόγχαι, conchæ.

Κόγχ-ος, ε, ὁ, ἡ, concha, proprie tuthinata.

Κογχύλη, ης, ἡ, oſtreum, purpura. κογχύλιον, conchylium, conchylii cruor, qui expetitur ad infacturas. Item ipſa lana, aut veſtis eo cruore infecta.

Κόδαλον, ε, τὸ, piſcis mugil, κεφαλὸς, Heſych. Puto a κόω, ſeco.

Κοδομάω, hordeum frigo, ſeu torreo.

Κοδράντης, ε, ὁ, a quadrante Latino factum eſt, quarta pars aſſis.

Κοέω, intalligo, ſentio, pro κόω, aut sx κοάω.

Κοθόρν-ος, ε, ὁ, cothurnus, calceus utriqos pedi aptus, & arat altus.

Κόθυρ-ος, ε, ὁ, fucus: fut, iners. κόθυρ τὸ κάθαρμα ὠρᾶς, quod occultat caudam, nec aculeum aſterat, ut alia apes.

Κοθώρης, vulpes. ut κολάβρης, q. cauda truoca, ſed ſatis caudata.

Κοῖ, κοῖ, voa percellorum.

Κοῖη, Ionic. pro ποίᾳ, ſc. ὁδῷ, qua via, qua ratione? Sic & κοῖ-ος, η, ον, Jon. pro ποῖ-ος, qualis?

Κοιλάδω, circumſpicio, ut ſit κάλλη βλέπω.

Κοιλάδες, gen. ſing. a κοιλὰς, vallis, ſpelunca.

Κοίλαναι, aor. 1. inf. act. verbi κοιλαίνω, cavo, excatero, detraho.

Κοιλὰς, άδος, ἡ, vallis, quia cava inter montes. Th. κοῖλος, ο, ὁ, cavus.

Κοιλόμβολος, ſonat κοῖλον ὄμβολον, cavum roſtrum. aſt ordo quidam aciei militaris.

Κοι-

Κοίλη, ης, ἡ, coocavam, pars navis: arca Polluci. κοίλα πλοῖα, vasa navis, Xenoph.

Κοιλήνατε, acc. sing. a. 1. part. act. verbi κοιλαίνω, cavo.

Κοίλῃς, κοίλησιν, dat. pl. Jon. pro κοίλαις, ἡ κοίλος, η, ον, cavus, a, um.

Κοιλία, ας, ἡ, ventar, uterus, ventriculus, alvus. Tum & canalis, per quam aqua ducitur. Item aadaver, Polyb. Pariter κοιλία, domus ligusa.

Κοιλιακός, ἡ, ὁ, laborans morbo fluidæ κοιλίας, cœliacus.

Κοιλιοδαίμων, ονος, ὁ, parasitus, qui κοιλίᾳ saevit, ut δαίμων, cujus vantar Deus est.

Κοιλιόδυσ-ος, ου, ὁ, veorrale. q. vinculum ventris, quod supra κοιλίαν ἔκτεται.

Κοιλόπεδ-ος, ου, ὁ, epitheram loci, qui cavam planitiem habat. ὁ κοίλος πεδίον ἔχων.

Κοῖλ-ος, ου, ὁ, cavus, depressus. κοῖλος ἄργυρ-ος, argentum vivum, quia tangenti se aperit, & cavum exhibet. κοῖλον ἀργύριον, cælatum. τὸ κοῖλον, vola, cavum pedis, Poll. Sic κοίλη, aut κοίλη πορφύρα Θάλαττα dicitur, aum, turbato mari, uoda dehiscns terram inter fluctus apesit.

Κοιλοστᾰθμεύω, facio κοιλόστᾰθμον, fornico, camero. f. ήσω, a. s. Σκολοκοιδιάσας, ας, s. ex κοῖλ-ος, cavus, & στᾰθμός, stabulum, manso. Th. ἵστημι, sto.

Κοιμᾰδ-ᾶ, pro Σκοιμᾶτο, dormiebat, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμάω, ῶ, facio dormire. f. ήσω. p. κεκοίμηκα. præs. pass. κοιμάομαι, dormio. præs. past. κοιμώμ-ος, κώμ-ος, perf. pass. κεκοίμημαι. perf. part. κεκοιμημέν-ος, η, ον, qui obdormivit. a. s. pass. Σκοιμήθην, ης, η. f. s. pass. κοιμηθήσομαι. Hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, locus, in quo dormitur, cœmstarium.

Κοιμηθείς, έντα, έν, a. 1. part. pass. κοιμηθῆναι. a. s. inf. pass. κοιμηθέντα, ης. 1. imperat. verbi κοιμάω, dormire facio.

Κοιμήσαντο, 3. plur. Jon. a. s. med. κοιμήσασθε, cubate, a. pl. a. s. imperat. med. ejusdem verbi.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio, obitus. Sic can. 23. Concil. Antioch. περὶ κοιμήσεως, post obitum. hinc κοιμητήριον, ου, τὸ, cœmetarium. a κοιμάω, dormira facio.

Κοιμίζω, idem ac κοιμάω, dormire facio.

Κοίνομαι, ῶμαι, Pindar. pro κοινόομαι. Th. κοινός, ἡ, ὁ, commonis.

Κοινάσαντες, Dor. pro κοινώσαντες, vel pro κοινήσαντες, ut alii: nom. pl. a. a. part. activ. verbi κοινόω, communico. f. ώσω. Th. κοινός, ἡ, ὁ, commonis.

Κοινῇ, communiter, adv. a κοινός, communis.

Κοινοῖ, dicitur in 3. singul. præs. ind. act. & in 3. singul. præs. opt. & sub. activ. & in 2. singul præs. indic. pass. & a. sing. præs. sub. pass. verbi κοινόω, communico.

Κοινολογῆσαι, aliquid cum aliquo communicare. ex κοινός, aommunis, & λόγω, dico.

Κοινόπους, ὁ, ἡ, ὁ, communis, publicus, vulgaris, expositus, pollutus, imputus. quia quod promiscuo omnium usui patet, solat contaminari: & quod communitar msaibus suis multi tractant, sordes colligit. Varinus ducit ἀ κοίνω, ut sit ὁ πᾶσι προκείμεν-ος, ut possint κοινοχρῆσθαι. Hinc κοινῇ, communiter. adv. κοινός, idem. κοινότης, ητος, ἡ, communitas. κοινῶ, communico. ἀκοινώνητος, ἄ, ὁ, ἡ, particips, consors. ἀκοινωνία, particips sum. κοινωνία, ας, ἡ, communio. ἀκοίνωτος, η, ον, communis, promiscuus.

Κοινόω, ῶ, communico, committo, commune reddo; item polluo, inquino, pro impuro haben. f. ώσω. pass. κεκοίνωμαι. a. s. Σκοίνωνα. aor. s. inf. activ. Thema κοινός, communis.

Κοινῷ, dat. sing. a κοινός, communis.

Κοινὼν, ῶν-ος, ὁ, Poet. pro ἀκοινώνητος, spcius, familiaris.

Κοινωνέω, ῶ, aommunico, impertio, sum particeps. f. ήσω. perf. κεκοινώνηκα. a s. Σκοινώνησα. κοινωνῶ σοι τόσα, commune hoc babeo tecum. κοινωνῶ σοι, tecum mihi convenit. κοινωνῶμεν τὸ σῶλον, sum particeps classis, Tbucyd.

Κοινωνήσαν, dat. plur. aor. s. part. act. κοινωνήσας, αντ-ος, ὁ, verbi κοινωνέω, sum particeps.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, societas, consortium, benificentia, sleemosyna. Th. κοινός, commuois.

Κοινωνικός, ἀ, όν, sociabilis, non difficilis, qui est facilis convictus.

Κοινωνός, ῶ, ὁ, ἡ, socius, particeps, adjutor, Xenoph.

Κοινωνοῦσι, 3. plur. præs. ind. verbi κοινωνέω, sum particeps.

Κοινώτερ-ος, ου, ὁ, communior, comparat. grad. a κοινός, communis.

Κοῖξ, ικ-ος, ἡ, palmæ arboris quædam species. an quod κοίνικας, sacerdotibus in usu? Est atiam κοῖξ, vas farinaceum, Antiphan.

Κοιόλας, sacerdos, augur, qui & κοίλας.

Κοῖον, οἰσύχου, idaft, pigaus. ao a κοίνω, quod eo sibi sapienter cavet creditos? aut pigaus, quod apud anm κῶπας. κοιζίζω, σοιχυρίζω. Hesych.

Κοῖ-ος, quslis, Æolic. pro ποῖ-ος. Est & Κοῖ-ος, η, ὁ, nomen viri.

Κοιογόν-ος, gravida, quia κοῖ-ος, ideft, κύ-ον ἔχει. Ex κυέω, præguans sum.

Κοιρανέουτι, aca. singul. part. præs. verbi κοιρανέω, impero.

Κοιρανέοντι, Doric. pro κοιρανέουσι, regnut, gubernant. ἀ κοιρανέω, impero.

Κοιρανέω, imparo, princaps sum. f. ήσω. p. κεκοίρανέκα. Th. κοίρανος, rex.

Κοίρ-ανος, ε, ὁ, prioceps, dominus. hioc κοιρανέω, dominor, impero. Est & Κοίρανος, nom. propr. virt.

Κοιτάδων, uxor Alcmæonis Atheoiensis, nobilis aa & opulenta, sed luxuriosa. Hinc κοιτωνέω, & κοιτωνᾶσθαι, luxu diffluere, nimisi ornari, Aristoph. in Nub.

Κοιτάζομαι, in lecto cubo.

Κοιτάω, eo loco. f. ήσω, p. κεκοίτηκα.

Κοιτάξατο, Dor. pro Σκοιτάσατο, 3. sing. a. 1. mad. verbi κοιτάω, vel κοιτάζω, dormio. fut. υξ, & Dor. ξυ. bina a. t Σκοίτηξα. Th. κοίτη, ης, ἡ, cubila.

Κοίτη, ης, ἡ, cubila., lectus, proles, lustrum ferarum. κοίτας, ῶν, αἱ, libidinaa. q. a κεῖμαι, aubo. Hinc κοίτης, ου, ὁ, idem ac κοίτη, κοιτών, ῶν-ος, ἡ, dormitorium, cubicolum. κοιτών, ῶνος, ὁ cubiculom. ἀκοίτης, ου, ὁ, maritus ἄκοιτις, ιδος, & ιος, ἡ, uxor. Poet ἀλοχοκοίτης, ου, ὁ, & ἀλοχοκοίτις, ιος, ἡ, idem ac ἀκοίτης, & ἄκοιτις.

Κοῖτις, urcula, specialiter ea, in qoa mundus muliebris servatur. Item cunæ.

Κοίτων, acc. sing. a κοίτη, ης, ἡ, cubile. somnus in cubili. pisaiculus fluvia tilis. Th. κοίτη.

Κοιτών, ῶνος, ὁ, cubicalum. κοιτωνίς ίδος, lectulus. κοιτωνίτης, ου, ὁ, cubicolarius.

Κόκκαλον, ου, τὸ, os. Corona pretiosa, κόκκαλα, ὀστᾶ. Puto a κόκκος, robustus.

Κόκκινος, η, ον, coccineus, cocco tinctus. a κόκκος, granum.

Κόκκος, ου, ὁ, granum, bacca. color ex cocco factus, puniceus. unde etiam pro purpura sumitur.

Κοκκυ, celeriter, adv.

Κοκκύα, & κοκκύη, οι, & αἱ, aviæ, majores, progenitricas. Ita vocantur quxicus l. s. Epign. quod olim hominas glandibus vescerentur. Ibi tamen lagitur κοκκαί.

Κοκκύζω, canit, 3. sing. præs. ind. verbi κοκκύζω, coccyzo, cauto, ut cuculus, vel gallus. a κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus.

Κοκκυμηλέα, ας, τὸ, pruaum præcox.

Κόκκυξ, υγος, ὁ, cuculus, avis a sono, unde & κόκκυξ. val quod fit κόκκινος colore: hinc κοκκύζω, cucurire.

Κοκκύσσω, Dor. pro κοκκύζω, cucurire. Th. κόκκυξ, υγος, cuculus.

Κοκυ, celeriter, Atticia.

Κόλα, ης, ἡ, venter, Suid. fivs quia κόλος, id eft, ascam capit: five quia κοίλα.

Κολαβός, ὁ, ὁ, offula, buccea parva, parvum frustum. a κόλος, cibus.

Κολαβρίζω, Græcis σκιρτάω, lasciva saltu, resilio. Inde genus saltationis petulantis, & lascivæ κολαβριστικὸς est dictus. Sic Job. 5. 4 κολαβριζόντων, vertitur κατοκλάζοντες, a Sym. κατατινάσσοντες. Item κολαβρίζω, extendo, distrungo, dispicio.

Κόλαβρος, α, ὁ, obscœna cantio. Item porcellus.

Κολάζω, punio, castigo, animadverto, vindico. f. σω. p. κεκόλακα. præs. med. κολάζομαι, punior, pœnas do. a. s. mad. Σκολασάμην, ω, αντ. Hinc κολαστήριον, ου, τὸ, carcer.

Κόλακας, acc. plur. a κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio. à κολακεύω, adulor. Th. κόλαξ, ακος, ὁ, adulator.

Κολακεύεις, adiect. verbale a κολακεύω, adulor. κολακευτικός, ἡ, adulandi peritus. κολακευτικώς, adulatoria, assentatoris.

Κολακεύω, adulor, assentor. fut. εύσω. p. κεκολάκευκα.

Κολακῖται, vel κολακηῖται, & κολακητῖται, civilium pecuniarum quæstoras, Cælius lib. 5. c. 9. Decabantur etiam κολακῖται, qui pecuniæ præerant, quæ ad res divinas erogabantur. Custodiebant pariter pecuniam, quæ distribuebatur judicibus.

Κόλαξ, ακος, ὁ, adulator, parasitus, a κόλον, cibo, quem quærit. Idaoque propris est ψωμολόχος. Vel a κόλος, mutilus, quia adulator ex se mutilus est, & nihil habet nisi precario. Hinc κολακίς, ίδος, ἡ, assentatrix.

Κολάπτω, tundo, scalpo, lacero, tundendo excavo. τὸ ὑπὲρ κολάπτειν, jacut pertundere. κολάπτειν τὰ ὄμματα, oculos exculpere, Aristot. l. 9 c. 2.

Κόλαφος, ου, ὁ, animal mlulæ inimisum.

Κόλασις, εως, ἡ, supplicium, cruciatus, cobibitio.

Κολάσσονται, 3. plur. a. s. sub. med. verbi κολάζω, puoio.

Κολαφίζω, alapam alicui infigo, colaphis cædo, colaphi infigo. fut. ίσω. p. κεκολάφικα.

Κόλαφ-ος, ου, ὁ, colaphus, Th. κολάπτω.

Κολεοῖϊν, gen. dual. Poet. pro κολεοῖν, a κολεός, vagina.

Κολεόν, gen. Jon. pro κολεός, a κολεός, vagina.

Κολεός, ὁ, ὁ, vagina, aapsula, culeus, testiculus, Iliad. ά. Item galgulus avis, Aristot. l. 9. Anim.

Κολεφός, ἁ, ὁ, glaber. hinc κολεφαί, ῶν, αἱ, oves glabræ, intellige, quæ braviorem lanam habent: & hinc quasi κόλαι, mutilæ. Aristot. l. 8. Anim. c. 10.

Κολεχεῖα, procnico. Hesych.

Κολίκη, ας, ἡ, saltatio quædam. Puto a ventris circumactu.

Κολίκες, α, ὁ, pisces quidam: sic dicti, quod κολίκην, ventram habent notabilem.

Κολικός, saltoscontendo, ingratus sum. Hesy.

Κόμβη, & κόμβα, ας, ἡ, glutien. q. a κλάω, claudo, quia claudit intarstitia, & jungit extrema. Hinc κομβεύω, glutino. κομβιστής, glutinator. χρυσοκόμβη, ης, ἡ, auri glutinum.

Κόμβ-ος, ου, ὁ, apitonium chordarum: vermiculus citharæ, lirx, &c. qui est clavicula, qua fides vertuntur, & intenduntur. Dici potest, q. a κλάω βίβς, clavis soni. Eustath. ducit a κόμπος. Est & κόμβος, panis genus. Vide Polluc. lib. 9. 7.

Κομάω, glutino, adjungo. fut. ήσω. perf. κεκόμηκα. præs. pass. κομάομαι, ῶμαι, agglutinor, adhæreo, cum dat. aor. 1. pass. Σκομήθην, ης, η. a. s. part. pass. κομηθείς, έντ-ος, ὁ. Th. κόμβα, ης, ἡ, gluten.

Κομβόψης, qui κόμβας ὀψᾶται, glutinum cognit.

κοπροπώλης, ου, ὁ, qui glutinum vendit. Κολλόομαι, ferruminata, nom. plural. n. g. a κολλόω, ουμαι, ου, glutinatus. Th. κόλλα, ης, ἡ, glutea.

Κολλόσον, adjunge, a. s. imperat. paſſ. verbi κολλάω, adjunge.

Κόλλυρις σίαλος, ferruminatio. a κόλλα, ἡ, gluteo.

Κόλλυρις, panis: Ægypt. q. κόλλος, cibus.

Κολλυτός, ή, όν, conglutinatus, bene compactus, compactilis Valla. acc. pl. f. g. κολλυτάς. a κόλλα, gloteo.

Κόλλυξ, υκος, ὁ, quod & κόλλιξ, panis rotundus, paſtillus, panis ſubcinericius, Athen. l. 3. Item origanum, Interpr. Ariſtoph. in Acharn. Idem in Rsnis κόλλυγες vertit ἄρτοι, ὃ ὄστερον, panes, aut vermes.

Κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, idem ac κολλύριον, oculare medicamentum, quod fluxum oculorum ſiſtat, Dioſc. l. 2. de Iride.

Κόλος, ου, ὁ, corium durius, in cervicibus, & dorſis boum, &c. quia inde κόλλα ἑψῶσιν. unde exoleti, & calloſi pueri κόλοποι dicebantur. Item κόλοψ, ſinus, gremium. Item vertiginem citbare, quo fides intenduntur, Ariſt.

Κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ, numularius, trapezita. Th. κόλλυβος, quod vide.

Κόλλυβος, υ, ὁ, collybus, ſpecies numiſmatis: bos in numiſmate parvo ſculptus, qui κολλύβου βοῦς. Bos enim, & moneta in unum coaluere, & q. eoglutinabantur. Vel a κόλλος, & λαβεῖν quod percipiatur ſit, ac quaſi mutilum. Sumitur & pro permutatione. Pariter ſpecies bellatorum, Ariſtoph. in Plut. hinc κολλυβιστὴς, οῦ, ὁ; trapezita, numularius.

Κολλύρα, ας, ἡ, panis parvus, etuſtum. Ariſtoph. in Plut.

Κολλύριον, ſive κολλύριον, ου, τὸ, collyrium, genus medicamenti. q. a κολλᾶν τὸ ῥεῦν, quod oculorum fluxum ſiſtat. Sed vox eſt generalis & nomen a figura inditum.

Κολλυρίων, ωνος, ὁ, avis nomen. Ariſtot. l. 9. Anim.

Κολοβίκερως, ω, ὁ, cauda truncatus. ex κολοβὸς, mutilus, & κέρας, ως, ὁ, cauda.

Κολόβιον, ου, τὸ, colobium, ſubocula: tunica, veſtis brevis ſine manicis, quaſi humero tenus exerta, qualē utebantur monachi, & eremitæ.

Κολεβὸς, ἡ, όν, mutilus, vitiatus. κολοβὸς χεῖρα, manous, ἐκ Epigram. Interpr. Gaz. ex 8. Animal. κολοβὸς ſumpſit de oto duce cornicum. Suidæ κολοβὸς eſt blaterator, hallucinator, plasipes. hinc κολοβόω, mutilo, brevio. Them. κολόω, amputo.

Κολοβόω, ῶ, contraho, decurto, minuo, diminuo. f. ὦσω. p. κεκολόβωκα.

Κολοβωθήσονται, 3. plur. f. s. paſſ. verbi κολοβόω, decurto.

Κολοιὸς, οῦ, ὁ, graculus, monedula. Arretioo cornix apud Ariſtot. in Ethicis. κολοιὸδες, τὸ, graeuleum. κολοὸς, tumultus, turbatio, ſtrepitus.

Κολοκασία, ας, ἡ, & κολοκάσιον, ου, τὸ, faba Ægyptiæ radix. Et pro planta, cujus ſtos per æſtatem ſervit coronis, ut ψυκτικόκαυπος. radix cibo ex juſculo. Ducamus a κόλος, & κάζω, quod ventrem ornet. Sveionibus κολοκασίας eſt Palladis templum.

Κολοκύθη, ſive κολοκύντη, ης, ἡ, cucurbita. q. κόλπος κυεῖ, ventrem movet: aut quia per ſe fatuus, & inſipidos cibus, tanquam κόλοι κυνῶν.

Κολοκυνθὶς, ίδος, ἡ, colocynthis, cucurbita agreſtis. Speciem diminutivi habet ex κολοκύνθη. abſtergit inteſtina, ita ut diei potnerit πικρὰ τὸ κόλον κινῆσαι, ſeu κιρῆσαι. Et coli vetiis conſtet. Vide Plio. l. 20. 3.

Κολοκύντη, ης, ἡ, idem ac κολοκύνθη, cucurbita.

Κόλον, ου, τὸ, cibus. Iade ἔκολον, facilis, id eſt, qui cibum quemlibet aſſumit ſine nauſea. Item κόλον, paſtor. Hinc βουκόλος, ου, ὁ, bubulcus. βουκολικὸς, ἡ, όν, paſtoralis. βουκόλιον, ου, τὸ, locus, ſeu ſedes boum. βουκολέω, paſco boves. δύσκολος, ου, ὁ, ἡ, moroſus, difficilis. δυσκόλως, adv. moroſe.

Κόλος, ου, ον, mutilus, truncatus. hinc κολάω, amputo. Eſt etiam κόλος Athenæo facilis. Item κόλος, vel κῶλος, animal quoddam, Strabo lib. 7.

Κολοσσαὶ, ῶν, αἱ, nomen civitatis. Gr. Coloſſus.

Κολοσσὸς, ὁ, ἡ, Coloſſus, ſtatua immenſæ magnitudinis. Vide Adag. Coloſſi magnitudo. Κολοσσικότερος, grandiora, Coloſſi inſtar habentia, Vitruv. Interpr.

Κολοσυρτὸς, ὁ, ὁ, ſtrepitus ſarmentorum, quum trahuntur: crepitus, palea. Ex κόλον, traho, & κύλος, lignum, ſeu potius κόλος, mutilus. Eſt enim ſarmentum lignum defractum.

Κόλουρος, ου, ὁ, cauda mutilus, imperfectus, truncus. quaſi κόλος οὐρά. Eſt κόλουρος, circulus. Coluri enim ſunt circuli duo in Cœlo, per polos mundi ducti, qui Æquatorem in partes æqualis, Zodiacum inæqualiter ſecant.

Κολυτέα, ας, ἡ, arbor. Si quis eam mutiler, ipſa moritur. Sit ergo a κολάω, mutilo.

Κολάω, amputo, decurto, turbo, fraugo. atteco. fut. ήσω. p. κέκολα. τὰς κόλας κολάσω, alios imminuere, lædere, Plato in Apol.

Κολόφερα, τὰ, jumenta, armenta, boves, muli. Callimacho reptilia.

Κολοφὼν, ῶνος, ὁ, faſtigium, ſumma manus, finis. Hinc κολοφῶνα ἐπιτιθέναι, colophonem, ſeu ultimam manum imponere. Plato Epiſt. 3. Eſt & Κολοφὼν, ῶνος, ἡ, urbs Jonica, celebri loco, ubi Clarii Apollinis oraculum. Equitatu ita præſtabant, ut ubicunque bellum aliquod ambiguum eſſet, Colophonio equitatu ſupervenieute dirimeretur: unde ortum ſerunt adagium, Colophonem impoſuit.

Κόλπος, ου, ὁ, ſinus, gremium, a κοῖλος, quia cavus. Item rete, in Epigr. κόλπος etiam ponitur pro loculis molliebribus, & utero, Callimach. in hymno ad Jovem. Item κόλπος, ulceris nomen, quo cutis, & caro ſumma redditur laxa, & ſinuoſa. Dicitur etiam κόλπος affectus, ubi cutis a ſubjectis partibus multum diducta eſt, & ſoluta, Galen. l. 2. ad Glauc. Hinc κολπόω, fano, carno. κολπώδης, ους, ὁ, ἡ, ἓν, ſinuoſus, Theophr. l. 1. cap. 16. κόλπωμα, ατος, τὸ, veſtis ſinuoſa, qua in Tragœdiis Reges utebantur, Poll. κόλπωσις, εως, ἡ, ſemigium, veſtificatio, Herodian. κολπωτὸς, ὁ, ἡ, ſinuoſus. ὑγκολπίζω, in ſinum recipio.

Κόλπα, Dorice. pro κόλπα, gen. ſing. a κόλπος, ſinus.

Κόλυδρα, ης, τὸ, plantæ genus. puto, quæ jam poſſit eſſe κόλος, cibus.

Κολυμβάω, ῶ, κατο, aquas ſubeo. f. ήσω. p. κεκολύμβηκα. Hinc κολυμβήθρα, ας, ἡ, piſcina, locus, ubi natare poſſumus.

Κολυτέα, ας, ἡ, arbor quædam Idæa. Theophr. hiſt. Plant. lib. 3. 17.

Κολχικὸν, οῦ, τὸ, Colchicum, herba quædam venenata, a regione Colchorum.

Κολχοὶ, ῶν, οι, Colchi, Aſiæ populi.

Κολωνία, ας, ἡ, nomen urbis. Lat. Coloſia.

Κολωνὸς, οῦ, ὁ, tumulus, collis, jugum, locus altus. Vallæ macetia.

Κολωὸς, ὁ, ὁ, ſtrepitus, tumultos, turba. Iliad. κ.

Κόμαρος, ου, ὁ, ἡ, arbutus. Eſt & κόμαρον, vel κόμαρος, pro κάμαρος, piſcis, gammarus.

Κομάσσα, Dor. pro κομήσω, comam ferat, 3. ſing. a. f. opt. ſ. verbi κομάω, comam alo.

Κομάω, ῶ, comatus ſum, comam alo. f. ήσω. p. κεκόμηκα. hinc κομᾷ ὅτι τυραννεῖ, tyrannidem affectare. Herodor.

Κομβόω, ῶ, ſonum edo. Item orno, como.

Κόμβος, ου, ὁ, nodus. Item locus editus. Pariter γόμφος ὁδὸς, dens molaris. hinc κομβόω, nodum necto.

Κομεῖτον, Jonice, pro ἐκομεῖτον, 3. dual. imperf. act. verbi κομέω, curo.

Κομέω, curam gero, outrior, alo: orno, como. Item ſum comatus. κομίζω, idem, & porro, fero, eo.

Κόμη, ης, & Doric. κόμα, ᾶς, ἡ, coma, cæſaries culta. hinc κομάω, comatus ſum. q. a κομέω, orno. κομήτης, ου, ὁ, comatus, crinitus.

Κόμης, κόμητος, ὁ, comes, præfectus, princeps, dux. a Lat. comes.

Κομιδὴ, ῆς, ἡ, actio τοῦ κομίζομαι, cura, diligentia, advectio, receptio: recuperatio debiti, Ariſtot. l. 5. Ethic.

Κομίζεσθαι, Jonice, & Dor. pro κομίσασθαι. 1. plur. fut. 1. med. Att. vide in κομίζω.

Κομίζω, fero, veho, duco, geſto, repeto. Item accerſo, adduco, Sophocl. mortuum effero, Sophocl. in Ajace. f. ίσω. κομίζω τινὰ ἐκ θανάτου, aliquem a morte reducere. p. κεκόμικα. aor. s. ἐκόμισα. præſ. med. κομίζομαι, reporto: proficiſcor. f. 1. med. κομίσομαι, & Attic. κομιοῦμαι. aor. 1. med. ἐκομισάμην, ω, ατο, obtinui. Th. κομέω, curo.

Κομίσσω, Dor. pro κομίσω, reducere, a. s. inf. act. Sic κομίσσας, αντος, ὁ, Dor. pro κομίσας, aor. 1. part. act. a κομίζω, reduco.

Κομίσσαμι, ῆ, ᾶται, f. 1. med. Att. ut & κομοῦ, f. s. act. pro κομίσω, verbi κομίζω, curo, fero.

Κομίσσατο, 3. plur. Jon. a. 1. med. κομίσσασθαι, a. 1. inf. med. verbi κομίζω.

Κομίσσατο, 3. ſing. a. 1. ſub. med. ejuſdem verbi.

Κομοῦ, Att. pro κομίσω, f. s. act. verbi κομίζω, fero.

Κόμμι, τὸ, gummi. lacryma arborum quarundam ſiccata. κομμώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐς ἡ, gummoſus.

Κομμὸς, οῦ, ὁ, ornatus accuratior, lenocinium. Item Tragœdiæ pars, Ariſtoteles in Poet. Hinc κομμόω, foco. κομμωτὴς, οῦ, ὁ, comptor, mango. Eſt & κομμὸς, planctus, a κόπτω, plango. Sed κόμμι, dens molaris.

Κομόωντι, comam habent, Doric. pro κομῶσι, 3. plur. præſ. verbi κομάω, comam nutrio.

Κομπαστὴς, οῦ, ὁ, jactator, mendax. a κομπάζω, jactito, crepito.

Κόμπος, ου, ὁ, crepitus, proprie aprī dentes aeuentis ſonitus, jactantia, faſtus. Item ſtridor, ſonus, Eurip. in Rheſo. Hinc κομπόω, & κομπάζω, crepito, glorior. κομπασμὸς, οῦ, ὁ, jactantia.

Κομψὸς, ὴ, όν, ſcitus, elegans, loquax, facundus, verſer, verſutus, Plato. comp. κομψότερος, ου, ον, elegantior. Hinc κομψότης, ητος, ἡ, elegantia. κομψόω, ſcite aliquid dico, aut facio.

Κονάβησε, edidit fragorem. a. 1. ind. act. Jon. verbi κοναβέω, ſoſono.

Κόναβος, ου, ὁ, ſonitus, ſtrepitus, plaulus. Hinc κοναβέω, & κοναβίζω, ſtrepitum facio.

Κονδὸς, ὴ, όν, cortus, parvos.

Κόνδυ, τὸ, poculum Perſicum.

Κόνδυλος, ου, ὁ, digiti articulus, & junctura: pugnus: tuberculum. κονδύλους λαβεῖν, alapis cædi, Demoſth. κονδύλου, ης, ὁ, ictus κονδύλῳ factus, tuber, vibex. κονδυλίζω, κονδύλου cædo, κονδυλώδης, tuberoſus, nodoſus.

Κονέω, ῶ, feſtino, curro, mioiſtro, operor, famulor.

Κονὶς, ίδος, ἡ, pulvis, cinis. idem ac κόνις. Hinc κονίω, dealbo. fut. ίσω. p. κεκονίκα. perf. paſſ. κεκονίαμαι. perf. part. paſſiv. κεκονιαμένος, η, ον, dealbatus. a κονὶς, ἡ, calx. Th. κόνις, pulvis.

Κονὶς, ίδος, ἡ, adjective poſitum, Att. & Poetic. pro κονιτὸς, τὴ, ὁ, pro κονιτὸν, τοῦ, pulverulenta.

Κονίσω,

Κονίαις, dat. plur. Jon. pro κονίαις. a κονίη, ας, ἡ, pulvis.

Κονίζω, seu κονιῶ, pulvere impleo. Th. κόνις, pulvis.

Κονίλη, ης, ἡ, origanum sylvestre, cunila herba, thymibra; quia sicca, & calida. duc a κόνις, urere.

Κονίονται, ῶν, pulverem excitantes, præs. part. act. a κονίω. Th. κόνις, pulvis.

Κονίπορτος, calceamentum lacerum, quod totum pedem non tegit, sed a pulvere alpergitur, Hesych. ex κόνις, pulvis, & πούς, pes.

Κονιστρὸς, ᾶ, ὁ, pulvis. an κόνις, εως, ἡ, pulvis, & ὄρνυμι, excito.

Κονίτοδες, οἱ, homines plebeji, & vulgares, qui pedes pulverulentos habent. Plutarch. in Gracanicia.

Κόνις, εως, ἡ, pulvis, cinis. κονία, idem. κονίω, & κονίζω, pulvere impleo, fœdo.

Κόνις, ιδος, ἡ, lens, aut farinæ sapitia. Cyrill.

Κονίσαλος, ὁ, pulvis motus, κόνις σαλευόμενη. vel ab ἅλλομαι, salio.

Κονιτὸς, οῦ, ὁ, ἡ, pulverulenta. Th. κόνις, ἡ, pulvis.

Κόνυρος, ου, ὁ, coxnarus, arbor apud Alexandrinos. Athen. l. 14. c. 26. q. a κνῆν, scalpere, scarificare, radare.

Κονῶ, pro κονιῶ, σαίνω, iotsilligo, scio. Ducam a κονέω, cognosco.

Κόνων, ὁ, Connis, nomen viri.

Κόνων, ωνος, ὁ, barba. Hinc κονωρόφος, qui κόνωνα, seu villosam barbam φέρει, fert. Sis κονίφορον, qui barba sapiens est.

Κόνων ἀγκεῦς, panarium lecalprum.

Κόντος, ου, ὁ, contus, nautica hasta longa, & robusta, remus. Item trudes, quibus navis saxis inhærens extrahitur.

Κόνυζα, & κόνζα, ἡ, herba quædam coronaria: cunilago Pitaio lib. ar. cap. 9. 10.

Κόνων, acc. sing. a Κόνων, ωνος, ὁ, Conon Atheniensis.

Κοπάζω, desino, quiesco, cesso. fut. ασω. κοπάσομαι. a κόπος, labor, lassitudo. inde κοπέω, lasso.

Κόπανον, ου, τὸ, pistillum, quo aliquid κοπανίζω, id est, tundimus in mortario. Th. κόπτω, feindo.

Κοπὼν, a. 2. inf. act. a κόπτω, feindo. f. ψω, ας. 2. ἔκοπον. aor. 2. part. pass. κοπείς, ὁ, εἷσα. p. m. κέκοπα.

Κόπος, vel κόπασις, τὸ, lrastum ab aliquo integrum defectum. Th. κόπτω, cædo.

Κοπτὸς, ὴ, ὸν, planctus, luctus, ejulatus. a κόπτομαι, plango. Th. κόπτω, plango.

Κοπὶς, ίδος, ὁ, culum, quo lapides, &c. cælamus.

Κοπὶ, ῆς, ἡ, cædes, strages: contusio, tritura. a p. m. κέκοπα, verbi κόπτω, cædo.

Κοπίδιον, aor. 2. inf. pass. a κόπτω, saco.

Κοπιάω, laboro, negotium lacesso. Item festus sucommodo. f. ήσω. perf. κεκοπίακα. pers. part. κεκοπιακὼς, ότος, ὁ, defatigatus. a κόπος, labor.

Κοπὶς, ἴδος, ἡ, μάχαιρα, culter, mosro, falx, bipennis, gladius, securis.

Κοπιῶντες, præs. part. act. plur. oum. κοπιῶντων, gen. plur. verbi κοπιάω, laboro.

Κοπίδες, αἱ, cœtus Lacedæmoniorum, Athen. l. 2. & 4. Hinc κοπίζω, mentiri.

Κόπος, ου, ὁ, labor, negotium, defatigatio, molestia. Hinc κοπόω, lasso. Th. κόπτω, seco. f. ψω. p. m. κέκοπα.

Κοπόω, lasso. hinc κόπωσις. a κόπος, labor.

Κοπρέω, flercoro, planto: quia id fit lotamine adhibito.

Κοπρία, ας, ἡ, flercus. Th. κόπρος, ου, ὁ, idem.

Κοπρεὺς, ῶνος, ὁ, flercorinum, scarabæus, quod flercoreas pilas provolvat. Hippoct.

Κοπρολόγοι ἄνδρες, viri sordida loquentes. legentes flercura. Ita vocat Rhetoras Aristoph. de equit.

Κόπρος, a. ὁ, flercus, fimus. q. κοπιερός, molestos. quod a κόπος, molestia. Nam retentio excrementorum molesta, & periculosa est. Hinc κοπρὼν, ῶνος, ὁ, flerquilinium. κοπρεών, κοπρεὶς, & κοπρίζω, flercoro. κοπροθέσιον, flerquilinium.

Κοπτὴ, ῆς, ἡ, sopta, placenta tundendo facta. a κόπτω, scindo, pulso.

Κόπτουσα, Dor. pro κόπτουσα, ἡ, sædens, tundens. Th. κόπτω, cædo.

Κοπτομένη, ἡ, exercitata, præs. part. pass. f. g. a κόπτω, scindo.

Κόπτω, cædo, scindo, polso, plango.

Κόρα, ας, ἡ, Dor. pro κόρη, ἡ, puella.

Κοράσσαι, dat. plur. Jon. pro κόραξι, a κόραξ, ακος, ὁ, corvus.

Κορακικὸς, pisceta. a κόραξ, niger; κορακινὸς, corvinus, a κόραξ, corvus.

Κόρακι, dat. sing. a κόραξ, corvus.

Κοράλλιον, seu κοράλιον, τὸ, sorallium. Et λιθόδενδρον dicitur, q. lapidea arbor.

Κορύμβια, ας, ἡ, brassica, quia κόρας ἐμβάλλειν, pupillas hebetat.

Κόραξ, ακος, ὁ, corvus, dat. plur. κόραξι, & jonic. κορίκοισι. Κόραξ dicitur etiam aliquid inflexum, ceu rostrum corvi, qua res aliqua attrahi potest, ut annulus janua, cantharus Plauto, manus axtera Lucretio. Item fidus signum cœleste, Procl. de sphæra. Pariter machina nautica, cujus in nau machia usus apud Polybium lib. 10. c. 1. & Appianum. Corvus demolitor, & grus Vitruvio. De his corvis mentionem facit Curtius lib. 4. Κόραξ fuit etiam locus supplicii in Thessalia. Aristoph. in Nub. ἀλλ' ἢ κόρακας ἀποψεῖς; non abibis in pernicietem?

Κορἐξαι, suppliciter obtecrare, a. 1. inf. act. verbi κορέσσα, vel αἰτῶ, precibus instio. f. ξω.

Κορίσσιον, ου, τὸ, puella, a κόρη, ης, ἡ juvenculus. Th. κορέω, verro, purgo.

Κορβᾶν, Hebr. oblatio, dooum. Syriass κορβανᾶς.

Κόρδαξ, ακος, ὁ, saltatio quædam ridicula, & tustisa to comœdiis, Demosth. κόρδακ sapitur. pro pede trochæo apud Quintil. lib. 9.

Κορδύλη, ης, ἡ, clava capat, quæ pars crassior. ipsa clava, & aliquid simile, tuber. Est & lœras thyuni, qui in pelamidem abit, & anno exsecto thynni nomen assumit. Aristot.

Κορέ, ὁ, oomeu viti ἅλλομαι, Core. Hebr. calvus.

Κορέω, pro κορέσω, per syncopen κορῶ, pro κορέσω, f. 2. ut ὄρω, pro ὁράω. Th. κορέω, satio.

Κορέσσαι, l. κορέσω, saturo. idem ac κορέω, satio.

Κορέσσαθαι, saturatus, aor. 1. inf. med pro imperat. κορέσασθε, 3. sing. aor. 1. mad. Jon. a κορέσσομαι, seu κορέω, satio.

Κορέσσατο, saturavarit, 3. sing. a. 1. opr. Æol. a κορέσσω, seu κορέω, satio.

Κορεσθὴς, ὁ, ἰατιατus, aor. 1. part. pass. κορεσθέντα, aor. 1. inf. passis. ab aor. 2. ind. ἐκορέσθην, verbi κορέσσομαι, seu κορέω, satio.

Κορέω, verro, purgo; item satio. f. έσω. & έω. Hinc κόρος, ου, ὁ, scopæ; item puer, juvanculus. etiam satietas. κόρη, ης, ἡ, pupa, puella.

Κόρη, ης, ἡ, papa: pupilla oculi. puella: virgo: pulchra mulier. Κόρη signi ficat etiam mantcam. Item genus sbirotheca, quo etiam hodie mulieres nostrum utuntur. Xenoph.

Κορθάσται, fastigiatur, 3. sing. præs. κορθάσσαι, in acarvum colligur.

Κόρθυνεν, collegit, 3. imperf. act. Jonic. verbi κορθάσσω, vel κορθόω, coasservo. Th. κόρθυς, ὑ, acervus.

Κόρθυς, υος, ὁ, acervus, agger, tumulus. q. a κορύσσω, aut κόρυς, a similitudine galeæ. Hinc κορθάσσω, coacervo, colligo.

Κορίαννα, ας, τὸ, coriandrum. Idem & κορίαννον, & κόριον. Item κορίαννα fuit nonnullus, qui in indice ferebatur. Pollux lib. 2. ornatus mulichris.

Κορίζομαι, blandior, blande appello κόρον, aut κόρην, unde κορίζομαινα, ἡ, puellæ nubiles.

Κορικὸς, ὴ, ὸν, e slanculario concubitu conceptus. ea ea scil. quæ κόρη, virgo, putabatur.

Κορίνθιος, ου, οἱ, Corinthii. a κόρινθος, ου, ἡ, Corinthos, urbs Græciæ.

Κόριον, ου, τὸ, parva κόρη, puellula. Est & κόριον, sacrificium pro κόρου, pueris. Tum κόριον est coriandrum.

Κόρις, εως, ὁ, ἡ, cimex. q. a κόρυς, scindo. Item pilcis quidam. κορίζω, a cimicibus repurgo.

Κορμὸς, ᾶ, ὁ, trunsus. κορμὸς ξύλου, caudex. κορμὸς πλήρωσις, trunsus. a κείρω, tondeo.

Κορνήλιος, ου, ὁ, nomen viri, Cornelius. Lat. a cornu dictus.

Κόρυβος, ου, ὁ, stultus. a quodam Corœbo, stulto viro.

Κόρεως, gen. Jon. a κόρος, ου, ὁ, satietas. Th. κορέω, satio.

Κόρος, ου, ὁ, puer, pullus: novellum germeo: ramus: scopæ: satietas. Et pro insolentia, & petulantia, quæ a satiorate. Est & Κόρος, Corus, mensura aridorum. Item hominum multitudo, Galen. in Gloss. Item mensuræ genus. Sed κόρος, ου, ὁ, niger. q. a κνία, nio.

Κόρση, & κάρη, ας, ἡ, Dor. pro κάρρη, seu κάρη, tempus, pars capitis: & pro toto capite sumitur.

Κόρση, & Att. κόρρη, ης, ἡ, stinis, quia κείρεται, tondetur. κορσέω, tondeo.

Κορύβας, αντος, ὁ, sacerdos Rheæ, seu Vestæ. Hinc κορυβαντιάω, insanio more Corybantum. κορυβαντισμὸς, οῦ, ὁ, lustratio, seu expiatio, quæ fit a Corybante: insanus furor.

Κορυδαλὶς, ἡ, herba, lumaris bulbosa, cujus usus to morbis colicis: alsuds.

Κορυδαλὸς, Dor. pro κορυδαλὶς, gen. a κορυδαλὶς, alauda.

Κορυδὸς, & κορυδαλὶς, ὁ, alauda, avis, galerita, sassita. q. a κόρυς, gales.

Κόρυζα, ης, ἡ, gravedo, humor ex capite fluens, mucus. Item superbia, fastus.

Κορυθάϊξ, qui κόρυθα ἴάλλεται, galeam movet: bellator: violentus.

Κορυθαίολος, ος, ὁ, qui habet galeam variegatam. Iliad. β. legc κορυθαίολος.

Κόρυθος, gen. sing. a κόρυς, υθος, ἡ, galea. acc. sing. κόρυθα, & κόρυν. Et avis e trochilis, sorte quia κόρυν ἔχει, galeam habet. Est & κόρυθος, frustum massæ. q. a κορέω, lattare.

Κορυνὸς, ὴ, ὸν, pers, sacculus, genus phialæ ea pelle factæ, vectoque inflatæ, Latinis follis. Item testium conceptaculum, & sacculus, scrotum, Apyrt.

Κόρυμβες, ων, οἱ, & κόρυμβοι, ων, τὸ, vertex, cacuoseo, cincinnus. Item coma mulichris plexilis. Paritor soles, & ramus, sive racemos. κόρυμβος ἀνθρώπου, id est, ramus, to Epigr. Est etiam idem, ac ρ'εμβος, turbo. hinc κόρυμβα, rostra q. a κείρω, caput.

Κορύνη, ης, ἡ, clavs, quia sapitatus sustis. Hinc κορυνητὴς, clava pugnaus.

Κορυνεύρας, ὁ, satelles slavám gestans.

Κορυντὰς, ᾶ, ὁ, & κορυνταλὸς, vel κορυνταλὴς, ᾶ, ὁ, cornupeta.

Κορύσσω, caput jacto, sornu lerin, arieto.

Κόρυς, υθος, ἡ, galea, cassis. Est & κόρυς, alauda, galerita. Hinc κορυσσὸς, ὁ, ὁ, armiger. κορυθαίω, armo.

Κορυσσέμεν, Jonic. & Dor. pro κορύσσαι, pres. inf. a κορύσσω, armo.

Κορύσσω, gelea armo, armo; oroon; augeo; turbo, concito: furgo: fasco. Argon. 2. Th. κόρυς, galea.

Κορυστὴς, ὴ, ὲς, auctus. a κορύσσω, augeo. Th. κόρυς, galea.

Κορυφαῖος, ὁ, princeps, summus.

Κορυφὴ, ῆς, ἡ, vertex, proprie capitis, quia a κείρω, summum in quavis re. dativ. plur. Jon. κορυφῇσι. Hinc κορυφαῖος,

πάτ-ος, ὁ, ſupremus, præcipuus, cujuſque ordinis caput, & princeps. κορυφοῦ, ſcrigo, attollo, impleo.

Κόρυζ-ος, ὁ, olus quoddam ſylveſtre vile, Theophr. biſt. l. 7. c. 7. Scribitur & κόριορ-. unde proverb. κόριορ-ὸν λαχάνου, Eraſmus in Chiliad.

Κορώνη, ης, ἡ, cornix; fulica, vel mergus, Homer. Odyſſ. ξ. Item curvatura in arcu, ubi ſigitur ex utraqua parte nervus: a quibuſdam corona tenuis dicitur, a Vellio cuſpis. Κορώνη etiam vocatur apex ligni toreumatum bovem in aratro protenſi. Sic annulus jugi, Apoll. l. 3. Ruffo medico κορώνη eſt futura ſincipitis: Hippocrati de natura oſſium eſt exortus, ſive proceſſus rotundus in ulna; texilis coronæ genus Euſtathio; penis, glans, βάλανος Artemidoro. Κορώνη etiam vocatur κόρυξ, catena, ſeu catenula oſtii, vel annulus, quo fores pulſantur, & attrahuntur. Hinc κορωνίζω, cornici ſtipem colligo. κορωνίς, ίδ-ος, ἡ, navis cum puppi inflexa.

Κορωνόεντα, pro κορωνοῦντα, acc. ſing. part. præſ. Poet. verbi κορωνέω, incurvus, & lunatus ſum. Th. κορώνη.

Κορωνίς, ίδ-ος, ἡ, navis roſtrata. Item faſtigium, ſummitas, & apex in re aliqua, finis. Th. κορώνη.

Κορωνόπους, barba, quæ & κορωνόπους, a cornicis pede ſic dicta. Dioſc. l. 2. c. 158.

Κορυδός, οῦ, ὁ, altus, cervicem attollens, ferox, improbus. Cyrillus explicat angulum.

Κόσσυ, υος, ὁ, eſt μεσάλληξις, ſeu finis numeri poſt centum uſque ad mille: ut διακόσιοι, αι, α, id eſt δὶς ἑκατόν, &c. & videtur κόσσυ dici, quaſi ἑκατόσσυ.

Κοσκινήστης, ου-, ὁ, ἡ, vates, qui cribro utitur ad vaticinandum. Ex κόσκινον, cribrum, & ἀράομαι, ας, ὁ, vates.

Κόσκινον, ου, τὸ, cribrum. κοσκινοτικὸς, ή, ὁ, cribrarius. Pſello eſt figura, quæ colligitione numerorum perficitur, an quod velut per incerniculum quoddam dilabantur primi quilibet numeri.

Κόσκλωμμ, ματος, τὸ, corii minutum præſegmen, quod abjicitur. Ariſtophani in Equit. κοσκυλιάσθαι ſallacia verbula, & illecebroſa.

Κοσμέω, ῶ, orno, coma, laudo: impero, rego. ſ. ήσω. p. κεκόσμημαι. a. 1. ἐκόσμησα, ας, α, & Jon. κόσμησα, ας, α.

Κόσμηθεν, oroati ſnot, Boent. ſyncop. pro ἐκοσμήθησαν, 3. plur. aor. 2. ind. paſſ. Jon. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμᾶν, Dor. pro κοσμῶν, ornare.

Κοσμήσας, Æol. pro κοσμήσας, αντ-ος, ὁ, a. 1. part. act. a κοσμέω, orno.

Κοσμήσαντες, αι, nom. plur. aor. 1. part. act. verbi κοσμέω, orno.

Κοσμήτορ, principes, nom. dual. a κοσμήτωρ, dux, princeps. Th. κόσμος, ordo.

Κοσμικὸς, ή, όν, mundanus, a, um. a κόσμος, mundus, ordo.

Κόσμιος, α, ὁ, ἡ, bene compoſitus, moderatus. κόσμιον, ου, τὸ, & κοσμιότης, ητος, ἡ, modeſtia.

Κοσμοκράτωρ, ορ-ος, ὁ, princeps mundi, pro Satana. Nazianz.

Κόσμος, jumentum, Græcis barbaris.

Κόσμος, ου, ὁ, ordo; item mundus, ornatus, pulchritudo. κόσμος γυναικῶν, mundus muliebris. Plato de Rep. κοσμητὴς, οῦ, ὁ, ornator; item moderator, ordinator. κοσμήτωρ, ορ-ος, ὁ, princeps, dux.

Κόσμος φέρων π, Poetlcum loquendi genus, pro κοσμίως, & μετρίως φέρων π, aliquid modeſte ferre.

Κότ-ε, pro πότε, Jonica, quando.

Κόσσαβ-ος, pro κόσσαβ-ος, ὁ, maxilla.

Κόσσυφ-ος, & Att. κόττυφ-ος, ὁ, merula avis. q. a καίω, uſtio, & ὑφή, textura, quia eſt velut uſtis, aut nigris pennis.

Κόσσα, ης, ἡ, hordeum.

Κόστ-ος, ου, ὁ, coſtus, planta aromatica, cujus radix eximii odoris. Dioſc. l. 1.

Κόσσυμβ-ος, ου, ὁ, nodus: nodus capillorum, veſtis fimbriata. Exod. c. 28. q. a κόμβ-ος, nodus, προσωπεῖς: vel a κεῖζω, & ἄμβαίνω, ut ſit nodus, qui ornatus cauſa alicui immittitur. Legitur & κοσύμβα.

Κοτέ, Jon. pro ποτέ, quondam, interdum. κότερα, Jon. pro πότερα.

Κοτέω, inſeſtus eſt, 3. ſing. præſ. a κοτέω, iraſcor. ſ. ήσω, & ξω. Th. κότος, ου, ὁ, ira vetus.

Κοτόεσσα, iraſcetur, ſ. 1. med. gem. or, verbi κοτέω, iraſcor.

Κοτέω, iraſcor. κεκαμὼς κεκαμὼν κοτέων, ſigulus ſigulo eſt inſeſtus, Heſiod. ſ. ήσω, & ξω. p. κεκότηκα. præſ. part. ſ. g. κοτέουσα. κοτέοντα, nom. dual. part. præſ. κοτέων, οντος, ὁ. Th. κότος, ira.

Κοτέων, αντ-ος, ὁ, iratus. Th. κότ-ος, ira vetus.

Κοτυληδόν-ος, ὁ, qui ſart olaſtros. ex κοτύλη-ος, oleaſter, & φύω, fero.

Κότν-ος, ου, ὁ, ἡ, oleaſter, & corona ex oleaſtro. Theophraſto acinus l. 2. c. 8.

Κοτὸς, ίδ-ος, ὁ, occiput, nervus cervicis, carabellum, Hippocr. Item ira, ioimicitiæ.

Κότος, ου, ὁ, & τὸ κότον, vetus ira. quia diu in mente manet, a κότος. Manet alta mentis repoſtum, Virg. Hinc κοτέω. ſ. ήσω, & έσω, iraſcor.

Κότταβ-ος, & κόσσαβ-ος, ου, ὁ, genus luſus convivalis, reliquiarum ſc. vini elegans cum ſonitu effuſio. Plauto cottabus eſt unus phiala, quam in convivio apponere ſolebant vino plenam: deinde in minora poculx ab alto trenſfundentes ſonum edebant, qui ſi eliſa major ederetur, ab amaſiis diligi ſe augurabantur. Accipitur etiam pro ipſo ſono. Hinc κοτταβίζω, hujuſmodi ſonum elido, & κοτταβίστης, ipſe ludus, Plutarch. in Sympoſ. Et κοτταβὸς, præmia vincenti ad ludo data. Et qui ita ludebant, μεθυστακτήβαι appellabantur. Vide Athen. lib. 11.

Κοττὴ, ῆς, ἡ, & κοτὶς, ίδ-ος, ἡ, caput. Hinc κοττὴ gallinacei dicti, quod criſtam in capite ferant.

Κοττύω, vehementer verberare, lauces configere, pro κόπτω, Heſych.

Κόττ-ος, ales. ſorte a κοττύω, jacere. κοττίζω, alea ludo. κοττιστὴς, aleator. Eſt & κόττος, gallus, capitis inſigne, criſta. Eſt & nomen viri, ſeu gigantis.

Κοτύλη, ης, ἡ, cavitas, cavitas coxæ, ſinus; ſemoris cavitas: hemina. Athenæo l. 13. genus quoddam lodi.

Κοτυληδὼν, όν-ος, ἡ, idem ac κοτύλη, & acetabulum.

Κοτυλήρυτος, ου, ὁ, ἡ, in poculum fluens, a κοτύλη. τὸ, ἡ, poculum, & ῥέω, fluo.

Κοτυλίσκ-ος, placenta, ex cotyla farinæ. Item parvus crater, quo in ſactis utebantur.

Κότυλ-ος, ου, ὁ, poculum ſapiens quantum κοτύλη, menſura unciarum quatuor.

Κότυς, υος, Cotys, dæmon turpitudinis præſes, aut a κοίτη, pro libidine, aut a κύτη, ira. osm propter illa venit ira Dei in homines. Hinc ſacra turpin, κοτύτια.

Κοῦ, ubi, Jon. pro πῆ, nbioam?

Κούρ-ος, ου, nomen viri. Lat. Quartus. Sic κουρίων, ωνος, ὁ, quæſtor.

Κοβυρὶς, aſcillus, qui ſub aquariis vaſis ſtabularur, cutio.

Κοὶκ, pro Ϲ οὐκ, & non.

Κοὶκέτ', pro Ϲ οὐκέτι, nec jam. Th. ἔτι, adhuc.

Κόκκ-ος, fructus arboris. q. a κόπτω, robur.

Κουκούλιον, cuculla. Gl. Cyr. κεφαλόκιον, cucnla. Illud a κύκλῳ, hoc a quia ϝ κέφα κάλυ-.

Κούκουμ-ος, hnc cucuma. eſt vas ventricoſum, ut cucumis.

Κυλεὸς, ὁ, vagina, Jon. pro κολεός.

Κόμη, eſt verbum Hebr. Marc. 5. 41. ſurge.

Κουρὰ, ᾶς, ἡ, tonſura. q. a κείρω, tondeo. hinc κειρῶν, tonſtrina.

Κόρη, ης, ἡ, puella, Jonic. pro κόρη. dat. plural. Jonic. κούρησι. Th. κορέω, cerro.

Κορῆτες, ων, οἱ, Corſtes, Corybantes. dat. plur. Jon. κορήτεσσι.

Κορυθάων, genit. ſing. Jon. a κορυθάων. vide in κορυθ-ος.

Κορυθ-ος, ου, ὁ, qui juvenili ætate uxorem duxit. κορυθέω, ας, ὁ, quæ ſic virum. a κόρη-ος, pro κόρη-ος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κορίζεται, a tenaris educant, 3. plur. præſ. act. quod a κορίζω, adoleſco. quod a κόρη-ος, Jon. pro κόρη-ος. Th. κορέω, ſatio.

Κόρμα, curmi, potionis genus, ut cerevilia. Ducamus a κορέω, miſceo.

Κόρη-ος, Jon. pro κόρη-ος, ὁ, juvenculus. ut & κόρη, pro κόρη, juvencula.

Κορύτερος, ὁ, junior. a κόρη-ος, pro κόρος, juvenculus. Th. κορέω, verro.

Κουροτρόφος, ὁ, ἡ, juvencularum nottritor. a κόρη, pro κόρη, juvencula. Th. κορέω, & τρέφω, alo.

Κουτιδία, ας, ἡ, cuſtodia. cox Ægios Latina.

Κοῦφα, pro κούφως, leviter, adverb. a κοῦφος, levis.

Κουφίζεται, acc. ſing. ſ. g. præſ. part. act. a κουφίζω, levo. Th. κοῦφος, levis.

Κουφίζω, allevo, ſublevo. imperf. ἐκούφιζον. fut. ίσω. p. κεκούφικα. aor. 2. ἐκούφισα. Th. κοῦφος, ὁ, levis.

Κοῦφος, α, ὁ, levis, facilis, inanis. Item remiſſus. Dioſcor. ὕδωρ κοῦφον τυρὶ κοῦφον πιμέλης, coque igne non vehementi leniter movens. κοῦφα ἐπέρριψεν, a Theophraſto vocantur ſemina, quæ terram nimia defrugatione non exinaniunt, ſed quaſi ſublevant, atque recreant. Unde κουφότης γῆς, ejuſmodi ſoli lavamentum. hinc κούφως, adverb. facile, κουφότερος, comparat. κουφόω, & κουφίζω, levo, ſublevo. an a κόπτω, tundo?

Κόφινος, ου, ὁ, cophinus, corbis, vas viminenm. a κόπτω, quia fit ex ſectis viminibus.

Κάλαξ, ακος, ὁ, calculus, lapillus: q. a κάγχαλ-ος, calculus. κόγχος, concha, a κόγχη, quia in gyrum acta.

Κοχλιάριον, ου, τὸ, cochlearo. a κόχλος, gyro.

Κοχλίας, ου, ὁ, cochlea. gen. plur. κοχλιῶν, ab eodem ethem.

Κόχλος, ου, ὁ, concha. Th. κόχλη, gyro.

Κόχλος, gyro, roto. Hinc κόχλος, ου, ὁ, conchs. κοχλίας, ου, ὁ, idem. κοχλιάριον, ου, τὸ, cochleare.

Κοχὸς, ου, ὁ, bnmor abunde fluens.

Κοχύθησαν, Jonic. pro ἐκοχύθην, imperf. verbi κοχυδέω, ſuperfundo.

Κοχύσαμεν, ſtillabat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἐκόχυε, per epenthelin ϝ ante, verbi κοχύω, magna cum copia deſtun.

Κοχώνη, ης, ἡ, & κόχωνος, ου, τὸ, coxendicis commiſſura.

Κόψας, αντος, ὁ, a. 1. part. κόπτω, Jon. pro ἔκοψε, 3. ſing. a. 1. activ. verbi κόπτω, ſcindo.

Κόψιμος, ου, ὁ, arbor meſpilo ſimilis. Theophraſt. l. 3. hiſt. Plant. c. 13.

Κόψυχος, ſeu κόψυχος, ου, ὁ, avis quædam, merula. Vide κόσσυφος.

K P.

Κράαινε, pro κράινε, vel κρῆνε, aor. 2. imper. verbi κραίνω, perficio.

Κράατ', pro κράατα, nom. plur. a κράας, ατος, τὸ, caput.

Κράβαττος, ſeu κράββατος, ου, ὁ, grabatus, lectus humilior: lectica.

Κράγγη, κράγγαι, cel κράγαι, cancer, piſcis a ſquillarum genere. Videtur dici a κάρος, cornu, & ἀγγὺς, quia cornua habet in fronte propinqua.

Κραγὴς, ὁ, clamatus, a. 2. part. paſſ. κραγῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κράζω, clamo.

Κραγέτης, ου, ὁ, vociferator, clamator. Th. κράζω, clamo. p. m. κέκραγα.

Κραδάω, ſeu κραδάω, vibro, quatio. a κράδη, ramus; item ſolium.

Κράδη, ης, ἡ, ramus ficulneus, ſolium, q. a κλάδ-ος, λ in ρ liquefrente. Eſt & κράδη, ficus ſylveſtria. Hinc κράδος, ου, ἡ, idem. κραδάω, & κραδαίνω, vibro, criſpo.

Κραδίη, ας, ἡ, cor, pro καρδία, per metathelin. Sic κραδίη, ης, ἡ, Jon. cor.

Κραδίην, Jon. & per metathelin, pro καρδίαν, acc. ſing. a καρδία, ας, ἡ, cor.

Κράζω, clamo. imp. ἔκραζον. ſ. 1. κράξω a. 2.

aor. s. ἔκρηξα, & per reduplicationem κεκόκρυξα. paulo poſt futur. κεκράξομαι. p. m. κέκρηγμαι. hinc per epenthſin Ρ ν, κραυγή, ῆς, ἡ, clamor. κραυγάζω, clamo.

Κρεθεύς, ῆτος, ὁ, miatus, a. r. part. paſſ. a ὀρνίνημι, miſceo, diluo. fut. κερᾶτω, & per ſyncopen κρῶ. perf. paſſ. κέκρημαι. a. 2. paſſ. ἐκράθην.

Κρεθίζω, miſceri, aor. r. inf. paſſ. verbi κεράννυμι. fut. ίσω, miſceo. Th. κερῶ, idem.

Κραίνω, perficio, effectum reddo: præſum, impero. ὁ κραίνων ἐραΡ, qui imperat exercitui, Sophocl. in Ajace. Apud Hippocratem Galenus exponit per λύων, deſinere. Hinc κραντὴς, ῆρος, ὁ, effector. κράντωρ, ορος, ὁ, rex, princeps.

Κραπάλη, ης, ἡ, crapula, comeſſatio. Item dicuntur κραπάλαι, medicamenta, quibus vini levitas excitatur: ἀμπέταλα, medicamenta ebrietatem prohibentia. hinc κραπαλίζω, crapulor. q. ca κάρη, τὸ, caput, & πάλος, ου, ὁ, agitatio.

Κραπνὸς, ὴ, ὁν, velox, ocyler. hinc κραπνὰ, velociter, adverb. pro κραπνῶς, κραπνῶς ἀνύεσθαι, velociter currere, in Epigr.

Κυῖρα, ας, ἡ, caput. q. a κάρα, & aliquando idem eſt, ac κερκίς, antenna.

Κρὸλος, ὁ, rex. κραλαίνω, regina. a κράω, regno.

Κράμβη, ης, ἡ, braſſica, caulis. gen. pl. κραμβῶν. quaſi a κάρη, quia capirata.

Κράμβος, ου, ὁ, aridus, torridus. Eſt & victium in uvis ex aduſtione. ex καίω, uro. p interpoſito κράμπος, κραμβαλέος, roſtus.

Κραμβοφάγος, numeu renes. ex κράμβη, braſſica, & φάγω, comedo.

Κράνα, ᾶς, Dor. pro κρήνη, ης, ἡ, fons. hinc κρανίδες, ων, ταὶ, Dor. pro κρηνίδες, ων, αἱ, fontium Deæ; quæ & Najades, & Nymphæ vocantur, quæ & κρηνίδες dictæ pro κρηνίδες.

Κρανὸς, οῦ, ὁ, aſper, ſterilis, montanus. a ὀκρίνω, vertex, caput.

Κρανόω, abſolutum tri, pro κρανῶσαι, verbi κράνω, perficio, idem ac κρηαίνω. f. κρανῶ. f. 2. med. κρανοῦμαι. fut. a. inf. med. ὀκρανῶσθαι, & dialyſi Poet. ſeu Jon. κρανέσθαι.

Κρανὼν, ας, ἡ, corous arbor. a κράνος, quia capitatum fructum fert.

Κρανῶν, gen. plur. Dor. pro κρηνῶν. Νύμφαι κρανίδες. Th. ὀκρίνω, ος, ὁ, ſons.

Κράνος, ν, τὸ, galea. a κράνον, quia capitis tegumentum.

Κράνον, ν, τὸ, calvaria, cranium, caput. Item poculi genus. Pariter vrat gymnaſium ante Corinthum, Laert. lib. 3. A Theophr. dicitur κράνος genus fruticis radicibus careutis, ut tubera, & fungi, l. 5. hiſt. plant. Item κράνον fuit nomen civitatis Cephaleniæ. Thucyd.

Κράνον, ν, τὸ, caput corni. ſed fructus Theophr. κράνον, ου, τὸ, galea.

Κράξις, ιτος, ἡ, a. r. part. act. a κράζω, clamo. f. κράξω. p. m. ὀκέκραγα.

Κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ, vel κράας, ορος, ὁ, vel τὸ, caput. Th. κάλλιον, ω, τὸ, idem.

Κράσπεδον, ν, τὸ, fimbria, limbus. Item a ſimilitudine radicis montis dicitur uvæ, ſive columellæ affectus in tenuem, & oblongam membranam deſinentis. Aretæus l. r. Acutor. Item κράσπεδον dv retibus uſurpatur, Poll.

Κράτις, ους, ἡ, gramen, ſœnum ſemiaridum. Idem ac γράτις.

Κράτεγος, ν, ὁ, ſeu κραταγὼν, ωνος, ὁ, arboris ſpecies folio meſpili ſine inciſura.

Κρατανγίλλος, pro κρατανγίλλον, ὁ, ſirmus, fortis. a κρατὼς, fortis. Them. κράτος, ους, τὸ, robut, & γύαλον, ν, τὸ, cavitas, vola.

Κρατὼς, ὼ, ὸν, potens, fortis, validus, robuſtus. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κρατὼω, ῶ, corroboro, confirmo. f. ώσω. p. κεκρατύκηκα. imperf. paſſ. ἐκρατυνόμην, ώμην, ῶ, ὸ, ὸντο, ὸντο. præſ. imperat. paſſ. 2. plur. κρατυνέσθε, fortes eſtote. aor. r. ind. paſſ. ἐκρατυνθην. inf. κρατυνθῆναι. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κρατυπόδης, ες, ὁ, qui pedes robuſtos habent. ex κρατὼς, fortis. Th. κράτος, τὸ, robut, & πὸς, pes.

Κρατύπτης, per ſyncopen pro κρατυπόδης, ὁ κρατυὸς πόδας ἔχων, de tauro, qui validos, & firmos pedes habet. Ex κρατυὸς, & πὸς, pes.

Κρατύω, dominatur, 3. ſingul. præſ. ind. verbi κρατὼω, dominur.

Κράτω, imperio, dativ. ſing. a κράτος, ους, τὸ, robur, imperium.

Κράτω, a, ſingul. imperat. præſ. Sed κρατῶ, 3. ſingul. præſ. ind. act. verbi κρατὼω, impero.

Κρατερὸν, pro κρατερῶν, gen. plur. Æol. ſ. g. a κρατερὸς, ὰ, ὸν, validus, ſuperl. κρατερώτατος. Th. κράτος, robur.

Κρατερὸς, ὰ, ὸν, fortis, validus, missa. in dual. κρατερὼ, vjuſdem them.

Κρατερόφρων, acc. vel dat. a κρατερόφρονα, ονος, ὁ, ἡ, qui inſracto animo vit. ex ὀρμὴ, ους, τὸ, robur, & φρὴν, animus.

Κρατερώνυχας, ſolidas ungulas habentes, acc. pl. a κρατερώνυξ, υχος. Ea κρατερὸς, fortis, quod a κράτος, ους, τὸ, & ὄνυξ, unguis.

Κρατὰτιον, gen. plur. Æol. pro ῶν, a κρατὰται, αἱ, verunm ſulcra, ac baſes. Th. κράτος, robur.

Κρατὸω, ῶ, teneo, apprehendo: vinco, domo: fortiter impero. Interdum maneo. κρατῶ τῶ πολέμω, bello ſuperior evado, Demoſth. fut. ώσω. a. r. ὀκράτησα. perf. act. κεκράτηκα. perf. ſuſ. act. κεκρατήκειν. cum gen. fieri compotem. perf. paſſ. κεκράτημαι. Th. κράτος, robur.

Κρατηθὴς, ὁ, aor. 2. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Κρατὴρ, & Jon. κρητὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Item ſignum cœleſte, Procl. in ſphæra. Item κρατῆρες in montv Ætnæ dicuntur foramina, v quibus ignis, cinisque eſo mittur. Ariſt. de mundo. Pariter κρατὴρ dicitur in fonte ſalientis aquæ conceptaculum; Odyſſ. ν.

Κρατῆρες πλοίων, τὸ, navigium inſtructum, Herodot.

Κρατηρίζω, vinum infundo, libo.

Κρατήριον, & κρατηρίδιον, ου, τὸ, parva crater, Pollux.

Κρατηρόμαχος, ου, ὁ, qui victoriam in præliis obtinet. Ea κρατὴρ, quod a κράτος, ους, τὸ, robur, imperium, & μάχομαι, pugno.

Κρατιστοπὸς, ν, ὁ, qui vicit equis, ὁ τοῖς ἵπποις κρατίστος.

Κρατιστὸς, ὴ, ὸν, qui pedibus, curſuque pedum vicit. ὁ τοῖς ποσὶ κρατίστος.

Κρατὶ, capiti, dar. ſing. a κρὰς, κρατὸς, ὁ, vel τὸ. Th. κάλλιον, idem.

Κρατὶς, ίδος, ἡ, ſarrago. Ariſtot. l. 8. Anim.

Κρατιστεύω, ſum præſtantiſſimus, & fortiſſimus. Xenoph. τῇ θυμῷ, & τῇ ψυχῇ κρατιστεύοντες, corpore, & animo præſtantes.

Κράτιστος, η, ον, validiſſimus, a, um, præſtantiſſimus, ſuperl. grad. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κράτος, ους, τὸ, & per metatheſin κάρτος, robur, potentia, victoria, imperium, Sophocl. q. ab inuſitato κράω, vaſto. Vel a κραίνω, potenter facio. κρατὸς, robuſtus. Hinc ἐγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ, compos, rerum potens. ἐγκράτεια, ας, ἡ, contineutia, temperantia. ἐγκρατεύομαι. ας, ἡ, ſtatus, ſive forma Reipubl. quæ guberoatur ab optimatibus. δημοκρατία, ας, ἡ, imperium populare. παγκρατὴς, ὲς, ὁ, ἡ. παντοκράτωρ, ορος, omnipotens.

Κρατὸς, capitis, gen. ſing. a κρὰς, ατὸς, ὁ, vel τὸ, caput. Thema κάλλιον, idem.

Κρατὸνας, acc. plur. pert. præſ. verbi κρατὸω, impero.

Κρατυὸω, confirmo, munio, firmo, cum accuſ. Item oſſa fracta, cum per callum glutinantur, dicuntur ab Hippocrate κρατυὸσθαι, a Celſo confervere.

Κρατὺς, ὁ, fortis.

Κρατυσμὸς, ὁ, corroboratio.

Κραυγάζω, vociferor, vegio. fut. άσω. perf. κεκραύγασα. a κραυγὴ, ῆς, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo. f. ξω.

Κραυγασίδης, ν, ὁ, nomen renes. a κραυγὴ, ἡ, clamor. Th. κράζω, clamo.

Κραῦγος, ν, ὁ, aridus, ſiccus. quaſi καῦρος, vel καυαρὸς, a καίω, uro.

Κραυγάομαι, pro κραυγάζομαι, vide κραυγάζω, vociferor, vagin.

Κρέα, nom. vel acc. plur. contracte pro κρέατα, a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρέας, ατος, & Att. κρέως, τὸ, caro. in plur. κρέατα, κρέων, κρέα, gen. plur. κρεάτων, & κρεῶν. q. a κάω, ſeco, ſecto. ἔστι δὲ διαιρετὸ ἡ σαὶξ πάντη, dividua eſt caro undique: aut a κείρω, cor, quod in ſtomachum præcipuum: aut a κρὰς, vel κάρη, quæ ſummitas carnis. Tum κρέας, eſt caro animalis mortui: duc etgo a κάω, mors: aut a κάω, ſeco, & βίος, factle. eſt enim ſectilis. Inde κρεαμοδὸς, qui carnem dividit, κρέα, τομέω, carnem divido. κρεατύλλιον, ου, τὸ, macellum, laniena. κρεατύλλης, ου, ὁ, macellarius, lanio.

Κρείουσα, Dor. pro κρέουσα, regina, præſ. part. a κρέω, impero, Poet. κρείω.

Κρειὸν, ν, τὸ, vas carnarium, ahenum; a κρέας, caro. Eſt & Κρεῖον, acc. ſing. a Κρεῖος, ου, ὁ, nomen viri.

Κρείοντα, acc. ſing. a Κρείων, οντος, ὁ, nomen viri. q. a κρέω, impero.

Κρείοντα, nom. plural. n. g. κρείοντος; nom. pl. m. & f. g. a κρείων, melior.

Κρείοσσιν, præſtantioribus, dat. plur. a κρείσσων, comper. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, robur.

Κρείσσων, vel ττων, gen. ονος, ὁ, ἡ, præſtantior, vel melior, & τὸ κρεῖσσον, compsrat. ab ἀγαθὸς, bonus. Th. κράτος, ους, τὸ, robur.

Κρείττοσι, dativ. plural. a κρείττων, ſeu κρείσσων, melior.

Κρέω, Poetic. pro ὀρέω, impero. hinc κρείων, imperator.

Κρείων, οντος, ὁ, regnator. a κρέω, impero. Eſt & Κρέων, οντος, ὁ, nomen proprium.

Κρεῶν, Poetic. pro κρεῶν, genit. plural. a κρέας, ατος, τὸ, caro.

Κρήνω, pectine, ſeu radio pulſo. f. ξω. p. κέκρηκα. quaſi a κρίνω, pulſo. κρήνω ἱστὸν, texete telam.

Κρημάσθαι, aor. s. inf. med. a κρέμαμαι. Th. κρημάω, ſuſpendo. a. 2. part. κρημάσας, αντος, ὁ.

Κρεμασθὶς, ἴσσης, ὁ, a. r. part. paſſ. κρεμασθεὶς r 3. ſing. a. r. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι, a. 2. inf. paſſ. verbi κρημάω, ſuſpendo.

Κρεμάω, ῶ, κρεμάννυμι, & κρημάννυμι, ſuſpendo. fut. άσω. aor. s. ὀκρέμασα, præſ. paſſ. κρέμαμαι, σαι, ται, pendeo, ſuſpendor. a. r. paſſ. ἐκρεμάσθην. a. r. ſub. paſſ. κρεμασθῆναι. aor. r. part. κρεμασθὶς. Hinc κρεμαστὴρ, ῆρος, ὁ, qui ſuſpendit. κρεμαστήριος, ν, ὁ, pendilia. κρεμαστὸς, ὴ, ὸν, idem. κρεμαστὰ, ſuſpendium.

Κρέμβαλον, ου, τὸ, crepitaculum. Ducamus a κρέμω, vel κρέω, & ὄμβαλον, ut fit, quod ſola injecta manu pulſarum, edit ſonum jucundum.

Κρέμυς, quidam piſcis. vidv Arhen. lib. 7. cap. 15. q. a κάρη, & ὑμὴν, q. capite vomat aliquid.

Κρὴ, ὸς, ἡ, capillus. Item avis pugnax. Ariſtoph. in Avibus. vsdem & κρεκὴς, a ὀρέω, ſono. ſorte a roſtri crepitu.

Κρέουσα, ας, ἡ, Dor. pro Κρείουσα, ος, ἡ, Nympha nomen proprium, Creuſa, vel Regina.

Κρεοφάγος, ν, ὁ, qui carnes edit. ex κρέας, τὸ, caro, & φάγω, edo.

Κρεωγλὸη, adv. in parva fruſta diſſectum. a κρεωγὸς, lanius. quod a κρέας, caro, & ἔργον, opus.

Κρέοντες, οἱ, præſtantiores, num. plur. gen. plural. κρεόντων. a κρείσσων, Doric. vel Jonic. pro κρείσσων. Them. κράτος, robur.

Κρέω, impero, regno, Poet. κρείω.

Κρεωδοσία, ἡ, carnium diſtributio, viſceratio.

Κρεωδότης, ν, ὁ, carnium diſtributor.

Κρεωθοσία, ἡ, cœna ex carnibus.

Κρέων, οντος, ὁ, Rex. a ὀρέω, impero. hinc

κράειρα, Regina.
Κράγυον, ὁ, τὸ, bonum, placitum. q. ἀγαθὸν ἠδύ, cordi jucundum.
Κράδαινον, ε, τὸ, insola, velum, vitta; item pinax murorum. Per metaphoram Hesiodus pro mœnibus usurpat, πε ὃς Θήβης κράδαινον ἔχει, qui Thebes mœnia obtinet. Item significat operculum cæsa, Odyss. γ.
Κράδαινε, perfice, a. 1. imperat. act. κρᾶνον, a. 2. inf. act. verbi κράαινω, perficio. f. κρανῶ, a. 2. ἔκρανον, Att. ἔκρηνα, a quo a. 2. imperat. κράδαινε, Poet. pleonasm. tanquem a κρᾶνε, mutato priori αι in η, pro κράδαινον.
Κραθάδας, α, ὁ, Dor. pro Κρηθάδης, ου, ὁ, ✠ Κρηθεὺς παῖς Αἴολου, Cretbei filius Æolus.
Κρήθεν, adv. a capita. a κρᾶς, ατὸς, caput. Th. κάρηνον, ε, τὸ, idem.
Κρηθιον, ε, τὸ, herba geaus.
Κρήθων, ὁ, Crethon, nomen proprium.
Κρῖον, placenta, quæ carnes tenuitas habebat: mittebatur a sponsa ad sponsum, Athen. lib. 14. a κρέας, & κρῆς, caro.
Κρημνη, præcipita, per apocopen pro κρημνάδι, præf. imperat. verbi κρήμνημι, præcipito. imperf. ἐκρήμνην, ης, η. ita ut κρήμνη possit esse imperf. Jon. Th. κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium.
Κρήμνημι, præcipito. hinc præf. inf. κρημνάναι, part. κρημνὰς, ἄντος, ὁ. a κρεμάω, suspendo.
Κρημνηστάω, glorior, ma jacto, magnifice de me prædico.
Κρημνηστὴς, ᾶ, ὁ, grandiloquus, Aristoph. in Neb.
Κρημνὸς, ῦ, ὁ, præcipitium, locus eminens, & abruptus. Hippocrati labrum ulceris, & pudendi muliebris. Hinc κρημνώδης, εος, ὁ, ἡ, præruptus, arduus. κρημνίζω, præcipito.
Κρῆναι, a. 1. inf. act. κρῆνον, perfice, a, 2. imperat. act. verbi κραίνω, perficio.
Κρηνάων, gen. plur. Æol. pro κρηνῶν. a κρήνη, ης, ἡ, fons.
Κρήνη, ης, ἡ, fons: aqua pluvia retenta, & stagnans. Plato de Leg. In Poemate Epigonis vas aquarium.
Κρηπὶς, ἴδος, ἡ, basis, fundamentum Xenophoati, placenta Polluci, crepida Gellio.
Κρῆς, Dor. pro κρέας, ατος, τὸ, caro.
Κρὴς, ητὸς, ὁ, Cretensis. ci Κρῆτες. Cretenses. Κρῆτις, ιδος, ἡ, Cretensis fœmina. Κρητίζω, Crstissere, Cretenses imitari.
Κρητῆρα, ας, ὁ, cribrum, seu lineus facculus, per quem aliquid colatur. Ducamus a κρίνω, secerno, unde & cribrum
Κρήτης, ητος, ὁ, nomen viri. Latio. Crescens.
Κρητογόνος, τὸ, refugium, latebra, asylum, perfugium Herodot. q. a Κρὴς, Cretensis, & ὀδύνω, fugio.
Κρήτη, ης, ἡ, nom. Insulæ, Creta. Inda Κρῆτες, Cretenses.
Κρητῆρες, genit. singul. κρητῆρι, dat. pl. a κρατὴρ, Jon. pro κρατὴρ, ῆρος, ὁ, crater. Thema κεράννυμι, misceo. fut. ασω.
Κρῖ, τὸ, contract. ex κριθί, θος, ἡ, hordeum, apud Homerum. Alii per apocopen pro κρίθινοι dici volunt.
Κριαδὸν, tideu. Hesych. q. κῶμ ἄδων, cotdi placere; Bœotii usurpant pro γελοῖον.
Κρίβανος, ου, ὁ, clibanus. κριθοβρώθος, hordei fornax.
Κρίγη, Jon. pro ἔκριγα, 3. sing. a. 2. verbi κρίζω, stridco. f. ξω. p. m. κεκρίγω.
Κρίζω, stridco, strldorem edo, tibia cano acutissime. fut. ξω. an a κρίζω? Hinc κεκριγυῖα, ᾶς, ἡ, & κεκριγὼς, ῶς, ἡ, stridor.
Κρίθεν, Boeot. syncope pro ἐκρίθησαν, alii ab aliis separati sunt, 3. plur. a. 1. ind. pass. verbi κρίνω, secernu.
Κριθὴ, ῆς, ἡ, hordeum: pudendum virile. Aristophanis Comment. & Suidæ; Celso autem tuberculum parvulum in palpebra super pilorum loco. Hinc κριθώδης, ες, ὁ, ἡ, hordeaceus. κριθώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. q. a οἶδα, fsecrnn, quod ejus grana a se invicem dulcent, & secernantur.
Κριθῆναι, a. 1. inf. pativ. κριθήσομαι, f. 1. ind. pass. a κρίνω, judico, discerno.
Κριθίνος, η, ον, hordeaceus, a κριθὴ, hordeum.
Κριθῶν, gen. plur. a κριθὴ, hordeum.
Κρίκον, resonuit, stridebat, cel est perf. Jon. pro κέκρικα, verbi κρίζω, strideo. f. σω, & ξω. vel est a. 2. Jooic. & Post. pro ἔκριγον, ες, ε.
Κρίκος, idem ac κίρκος, circus, circulus, annulus. κρίκοι ἱστίων, velorum anfulæ, Herodot. Item ostii annulus, quo fores pulsantur; manus extrema Lucretio, carharus Plauto: armilla, brachiale, Plut. 10 Demosth. harpago, uncus Hesychio.
Κρῖμα, vel κρίμα, ατος, τὸ, judicium, pœna, damnatio, vindicta. τὰ κρίματα, lites. Th. κρίνω, judico.
Κρῖναι, a, τὸ, farina crassior, ex qua pultes fiebant. Exponitur & κριθή.
Κρῖνα, a. 1. inf. κρῖναι, a. 1. part. act. a κρίνω, judico.
Κρινάμενος, ὁ, qui delegit, a. 1. part. med. ε κρίνατο, 3. plur. a. 1. med. κρίνω, a 1. int. act. verbi κρίνω, judico.
Κρῖνε, judicabat, 3. sing. imperf. Jon. pro ἔκρινε. κρίνετο, a. pl. imperat. præf. verbi κρίνω, judico.
Κρινέων, Poet. pro κρίνων, 3. plur. præf. sub. verbi κρίνω, judico.
Κρῖνε, ε, τὸ, lilium. Aliquando cucurbitæ flos. Item species saltationis in pulpito, vel scena chori. Eustath. ex Athenæo. Dicitur & κρίνον, ου, τὸ, lilium. q. a κρίνω, fecsroo, quod insita ejus sint distincta. Vel a κρίνω, judico. Fit enim κριτήριον, & indicium veris.
Κρίνω, judico, discarno, deligo: fcatio; examino: puoio, culpo, condemno: interdum interpretor. κρίνε ἐνύπνια, explico somnia, Aristoph. κρίνω πόλεμον, aattremam alsam experiti. f. κρινῶ. aor. 1. ἔκρηνα. a. 2. imperat. κρῖνον, άτω, ε. 1. inf. act. κρῆναι. a. 2. part. κρῖνας, αντὸς, ὁ, præt. act. πέκρικα. præt. pass. κέκριμαι, in judicium vocor. perf. pass. κέκριμαι. a. 1. pass. ἐκρίθην. aor. 1. sub. pass. κρίθῶ, ῇς, ῇ. fut. 1. pass. κριθήσομαι. Hinc κρίσις, εως, ἡ, judicium. κριτὴς, οῦ, ὁ, judex. κριτήριον, ου, τὸ, tustrumentum judicandi, & oora, ex qua judicium facimus. διακρίνω, discerno. διάκρισις, εως, ἡ, discretio. κατακρίνω, condemno. κατάκριτος, ου, ὁ, damoatus. συγκρίνω, coagmeoto: item comparo. σύγκρισις, τῶν, τὸ, & σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. ὑπεκκρίνομαι, fingo, simulo.
Κριὸς, οῦ, ὁ, aries, Aristot. Item aristbellicum instrumentum. Est ariam vocabulum architecturæ Hesych. quo significatur ornamentum quoddam instar tortilis pampini, & clavicularum, sive capreolorum 10 capitulis columnæ Corinthiæ, & Ioniæ. Vitruvius appellat volutam, & helicem. Naves etiam quædam κριοὶ dicebantur, quod arietis insigna haberent, Bayf. Hinc κριοπρόσωπος, ὁ, arietis vultu præditus.
Κρίσια, ης, nomea mulieris.
Κρίσις, εως, ἡ, judicium, damnatio, disceptatio, controversia, sententia tum civilis, quam criminalis. Item κρίσις ἀπὸ ✠ ἔκκρισις, excretio Nicandr. κρίσιν λαβεῖν, dimicatle. exitum habere et Demosth. κρίσιν λαμβάνω ἐμαυτοῦ, fum contentus judicio, Plato de Leg. κρίσιν ἔδω γεωμέτρου, diem dicere, Plutarch. in Agesilao. Est etiam κρίσις medicorum vox, qua in morbis eorumdem solutio significatur: aliquando vero quælibet repentina mutatio in melius, aut pejus, Galenus Epidemiorum 2. Hippocr. ῥοπὴ ἐπὶ τὸ ἄμεινον, ἢ τὸ χεῖρον.
Κρίσπαρον, ου, τὸ, Regis scrinia. Ctesias.
Κρίσπος, α, ὁ, nomea viri. Lat. Crispus.
Κρισσὸς, ὁ, scrifura, tuberculum in quercubus, per quod viscus effluit, & in corpore humaoo extuberatio dura, ac fetida.
Κριτήριον, α, τὸ, tribunal, forum, controversia, a κρίνω, judico.
Κριτὴς, οῦ, ὁ, judex, arbiter, æstimator.
Κριτικὸς, ἡ, ὁ, judicial is, judicio valens. κριτικοὶ, οἱ, Poematum judices, & censores aliorum operum, Aristoph. Grammatici.
Κριτὸς, ὁ, ἡ, Poet. pro ἔκκριτος, eximius; secretus. Th. κρίνω, secerno.
Κρίω, ὁ, nomen muliaris.
Κρούνω, pulso pedibus, lascive salto, cum strepitu eano. q. a κρούω. Th κρόω, pulso.
Κρόβυλος, idem ac κρωβύλος, cimeioous.
Κροῖσος, ου, ὁ, Crœsus, Lydorum rea.
Κρόκη, tramam, per syncop. pro κρεκάδα, acc. sing. a κρεκὶς, ίδος, ἡ. vel tanquam a κρέκ. Th. κρέκω, ῆ, trama.
Κρόκη, ης, ἡ, trama, subtegmen, filum: litus: arena. κρόκαι Aristoteli sunt calculi frequanti motu in mari rntuodi effecti.
Κροκὶς, ίδος, ἡ, idem ac κρόκη, trama.
Κροκόδειλος, ου, ὁ, crocodilus, quia κρόκος ἐσθίει, eroeum metoit. Val quia est animal timidum, δειλὸν, & colore κρόκου imitatur.
Κροκόπεπλος, ε, ὁ, ἡ, crocso peplo. a κρόκος, ου, ὁ, crocoe, & πέπλος, ε, τὸ, vestis muliebris.
Κρόκος, ε, ὁ, & τὸ κρόκον, crocus, & crocum. hinc κροκώδης, εσσα, ες, croceus, a, um.
Κρόμμυον, & Poet. κρόμυον, ε, τὸ, cepa. q. a μύω, caput, quia capitata.
Κρονίδης, α, ὁ, filus ✠ Κρόνου, seu Saturni. genit. Jonic. Κρονίδεω.
Κρονίων, ωνος, ὁ, idem ac Κρονίδης, u Κρόνος, ε, ὁ, Saturnus.
Κρόνος, ε, ὁ, Saturnus. quasi χρόνος, quia plurimum temporis coaficit to emetiendo suo orbe: vel quia χρόνος, temporis auctor. Interdum κρόνος, bardus, stupidus. hinc Κρονικὸς, ἡ, & Κρόνιος, α, ὁ, Saturninus. Κρονίδης, & Κρονίων, ὁ, Saturni filius, Jupiter.
Κρόσσαι, sunt pinax mororum, & tutrium, propugnacula. Alii κρόσσας legunt, & pro fcalis accipiunt. Thema κροσσὸς, ῦ, ὁ, fimbria.
Κροσσὸς, ῦ, ὁ, extrema vestis ora, fimbria, limbus.
Κρότος, α, ὁ, cuspia ferrea: pilum.
Κροτταλίζω, pollo, concutio, risu effuso excipio, Lucilius.
Κρόταλον, ε, τὸ, crotalum, crepitaculum. quia sonum edit, eom κρόταλα, pulsatur. Al: s est instrumentum musicum, quo Æsopus utebaatur.
Κρότος, ου, ὁ, tampus, para capitis. Homerus.
Κρούω, ω, ἡ, pultue, plaufue. q. a κρόω, pulsi. hinc κροτέω, pulso, verbero. κρουσιλόγος, α, ὁ, homo loquax.
Κρότων, ωνος, ὁ, ricinus, arbor: musca canina: para in aure. Κρότωνες Hippocrati sunt polmonum branchia cartilaginea, sive cartilagioeæ cavitates in polmone.
Κροτῶν, ῶνος, ἡ, vitium in oica arboro, tanquam κρότων.
Κρουνὸς, οῦ, ὁ, scatsbra, salicos fone. Item lavacrum, & latrina.
Κρύπλα, lignel calcei. quasi a κρύω, & πέλλω, quod vibient, quæ illic pulsantur calcata. Eadem & κρήπεζα, tanquam κρύπτα πέζα.
Κρύπτος, ου, ὁ, a. 2. part. act. a κρύω, pulso. h. l. pulsi. fut. κρύσω. p. εἴκρυμμαι. a. 1. ἔκρυσα. q. a κέρας, cornu. hinc κρῦμα, ατος, τὸ, fonitus ex pulsatione instrumentorū. ἀρίσσις, εος, ἡ, pulsatio instrumenti musici. κρύβδα, & κρύβδιν, & Dor. κρύβδαν, clam. adv. a κρύπτω, occnlto.
Κρυβείς, έντος, ὁ, abfcondltus, a. a. part. pass. κρυβῶσα, aor. 2. int. pass. verbi κρύπτω, abfcondo.
Κουερὸς, ὁ, & Jon. κρυηρὸς, ὁ, frigidos. hinc κρυόεις, frigidus, horttdus. Thema κρύος, εος, τὸ, frigus.
Κρυόεσσα, ης, ἡ, horribilis, fœm. gen. a κρυόεις, εντος, ὁ, formidandus.
Κρύος, εος, τὸ, frigus, algor. hinc κρυόεις, εντος, ὁ, Poetic. idem ac κρυερὸς, ὰ. ὁ, frigidus.
Κρυπταδίης, ε, ὁ, clandestinos. hinc κρυπταδίης, gen. sing. f. g. a κρύπτω, abfcondo.
Κρυπτάσκω, cooperio. a κρύπτω, idem.
Κρύπτε, imperf. Jon. vel præl. imper. verbi κρύπτω, abfcondo.
Κρυπτὸς, ὁ, ὁν, occultos, a, um. ἐν κρυπτῷ, in occulto. Th. κρύπτω.

Κρύπτω, pro κρύπτων, occultans, 3. p. ind. præſ. verbi κρύπτω, abſcondo.

Κρύπτω, abſcondo, celo, occulto. f. ψω. a. 1. ἔκρυψα. perf. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον. perf. paſſ. κέκρυμμαι. a. 1. paſſ. ἐκρύφθην. aor. a. paſſ. ἐκρύβην. ꝑ. 2. inf. paſſ. κρυβῆναι. a. 2. part. κρυβείς. Ariſtoteles utitur verbo κρύπτω etiam pro ita argumentari, ut fallamus, & lateamus eum, cum quo differimus, quo tandem ſimus evaſuri. Hinc κρύψις, εως, ἡ, occultatio. κρυπτός, ή, ὸν, abditus, occultus. κρύβδην, & κρύφα, occulte. κρυφαῖος, α, ὁ, occultus.

Κρυσταλίζω, inſtar cryſtalli ſplendeo. a κρύσταλλος, cryſtallus.

Κρύσταλλος, ου, ὁ, glacies, gelu; item cryſtallus, lapis. q. κρὺς τέλεστα, frigore contrahitur in duriticm.

Κρυφᾶ, lateuter, ſecreto, elam, Dor. pro κρύφα, a κρύπτω, abſcondo.

Κρυφαῖος, αία, αῖον, Poetice, idem ac κρύφιος, ία, ον, occultus, a, um, latens, clandeſtinus.

Κρυφῇ, occulte, adv. a κρυφός, occultus. Th. κρύπτω, ocenlto.

Κρυφίων, genit. plur. a κρύφιος, ε, ὁ, occultus. dat. pl. Jon. κρυφίοισι. κρύφιος, κρυφίως, occulta, elam. Th. κρύπτω, abſcondo. f. ψω.

Κρύφιος, ε, ὁ, Poet. pro κρύψις, εως, ἡ, occultatio, tenebræ, latebra. κρύφιος etiam eſt are quædam, & ſolertia diſputandi.

Κρύψαι, celare, a. 1. inf. act. κρύψας, αντος, ὰ, & in f. g. κρύψασα, a. 1. part. act. ejuſdem verbi.

Κρύψε, 3. ſing. a. 1. act. Jon. κρύψε, ꝑ, a. & 3. ſingul. a 1 ſab act. verbi κρύπτω, occulto.

Κρύβδιλος, α, ὁ, crinis retortus, eincinni puerorum. Scribitur & κρόβυλος. Aliter & melius κρόβυλος exp. reticalam comam conſtringens. Ducamus a κάρη, vel κάρας, & βύλλω, quod capiti, ſeu crinibus injiciatur.

Κρώζω, crocito, garrio, pipio. Aliquando præde inhio. Eteſm. κρώζῃ, 3. ſing. ſub. q. a κρώζω. hinc κραγμός, ὁ, crocitatio, vociferatio.

Κρώμαξ, ακος, ὁ, acervus lapidam. aliter κλώμαξ.

Κρώτων, α, τὸ, falx. an a δρέπω, mero? κρώτος, ὁ, hydria, vas aquarium.

Κρωτὶς, ίδος, ἡ, hydria, urceus. Hujus uſus ad κρᾶσιν, temperamentum aquæ cum aliis liquoribus. Licophroni gutta, quo aqua ſuuditur.

K T.

Κτὰ, Jon. pro ἔκτα, quod per ſyncopen pro ἔκτεινε. Alii vero formant ab ἐκτάνω, τροπῇ τᾶ εἰς, ut ἔβη, pro ἔβᾶ, verbi κτείνω, occido, vel κτῆμι.

Κτείλω, Jon. & Dor. κτείλωμι, pro κτῆσαι, a. 1. inf. act. a κτάομαι, oceidu. Vel κτήμβω, Jon. & Dor. κτήλωμι, pro κτήσαι, a κτῆμι, idem cum κτείνω.

Κτειλήνιος, gen. Joo. a κτειλήνιος, qui interemit.

Κτείνας, ᾶ, qui interemit, aut interemptus eſt. a. a. part. med. verbi κτῆμι, idem ac κτείνω, interficio. a. 2. ἔκτᾶν, a. a. med. ἐκτάμην. Alii volunt κτείνας dici pro κτειναμένος. ſic ἐκτάμην, pro ἐκτειναμένην, verbi κτείνω.

Κτεὶς, poſſederunt, 3. plur. a. a. ind. act. verbi κτῆμι, poſſideo. a. 2. ἔκτᾶν, & in 3. plur. ἔκτησαν, & per ſyncopen ἔκτεν, & depoſito augmento κτεὶς. Thema κτείομαι. Poſſet etiam eodem modo derivari a κτῶμι, pro κτείνω, occido. a. 2. ἔκτᾶν.

Κτείνε, Jon. pro ἔκτανε, interfeciſſet, 3. ſing. a. 2. act. verbi κτείνω. f. κτενῶ. p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. a. ἔκτανον.

Κτεινέσθαι, per dialyſin, pro κτανέσθαι, f. a. inf. med. verbi κτείνω, interficio. f. a. med. κτανέομαι.

Κτεινέοντες, Jonic. dialyſi pro κτανόντες, nom. plur. fut. a. partic. act. ejuſdem verbi.

Κτεινέσκον, pro κτανέσκον, 3. plural. fatur. a. activi ejuſdem verbi.

Κτείνθην, Boeot. ſyncop. & ſimul Jon. pro ἐκτάνθησαν, 3. pl. a. 1. paſſ. verbi κτείνω, interficio.

Κτείνης, ᾶ, ὁ, Dor. pro κτείνας, ὁ, interfector. Th. κτείνω, interficio.

Κτείομαι, acquiro, poſſideo. f. κτήσομαι. perf. κέκτημαι. a. a. med. ἐκτησάμην, ω, ατο. κτήσασθαι ἔχθρας, odia ſuſcipere, Thucyd. Hinc κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio. κτήματα, ων, τὰ, bona, facultates, opes. κτῆσις, εως, ἡ, poſſeſſio. κτητὸς, ἡ, ὸν, acquiſitus.

Κτεῖθαι, præſ. inf. verbi κτείομαι, poſſideo. Sed κτεῖσθαι dicunt eſſe aor. 2. inf. med. verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio. a. a. ἔκτᾶν. a. 2. med. ἐκτάμην.

Κτεῖτο, Jon. pro ἐκτᾶτο, 3. ſingul. imperf. verbi κτείομαι, poſſideo. Sed κτείτο Jonic. pro ἔκτητο, 3. ſingul. aor. 2. med. ἐκτάμην, verbi κτῆμι, pro κτείνω, interficio.

Κτείω, caedo, occido. Sic & κτεῖν, pro κτείομαι, poſſideo.

Κτείνων, gen. plur. κτείνος, dat. plur. a κτείνος, ους, τὸ, poſſeſſio, Poetic. idem ac κτῆμα, ατος, τὸ. Th. κτείομαι, poſſideo.

Κτέρα, κτέρατος, τὸ, idem ac κτῆμα, prædium, poſſeſſio, Odyſſ. ξ.

Κτεάτεσσι, poſſeſſionibus, dat. plur. Jon. & Poet. a κτέας, ατος, τὸ, idem ac κτῆμα. Th. κτείομαι, poſſideo.

Κτεάνοισι, Jon. & Poet. pro ἐκτεάνῃσι, 3. ſing. a. 1. act. verbi κτεανίζω, acquiro, fut. ίσω. Th. κτείομαι, idem.

Κτεῖναι, a. 1. inf. act. κτείνας, αντος, ὁ, & in accuſ. κτείναντα, a. 1. part. act. ut & κτείνατα, f. g. verbi κτείνω, occido. f. κτενῶ, a. 1. ἔκτεινα. pert. ἔκτακα. a. 2. ἔκτανον.

Κτεῖνε, præſ. imperat. activ. κτεινέτωσαν, Dor. pro κτάνον, præſ. inf. κτείνεθαι, præſ. inf. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτεινόμενος, α, ὁ, occiſus, præſ. particip. paſſ. ejuſdem verbi.

Κτείνοντ', pro κτείνοντα, acc. ſing. præſ. part. act. κτείνων, 3. plur. præſ. verbi κτείνω, occido.

Κτείνω, interficio, occido. f. κτενῶ, p. ἔκτακα. a. 1. ἔκτεινα. a. 2. ἔκτανον. Hinc ἀποκτείνω, idem. ἀνθρωποκτόνος, α, ὁ, ἡ, homicida. πατροκτόνος, α, ὁ, ἡ, parricida. Legitur & κτένω, & κτέμνω.

Κτείς, ένός, ὁ, pecten. Item pubes, quæ & pecten Javenali. Item pectines piſces, qui pectinatim conchas ſtriatas habent. κτένες etiam ſunt quatuor dentes anteriores, dicti pectuncali, qui naribus jungnntur, Gaza apud Ariſtot. hinc κτενίζω, pecto. f. ίσω.

Κτενῶ, fut. 1. act. verbi κτείνω, occido.

Κτέρεα κτερεῶν, res poſſeſſa, donum. Th. κτῆμα, poſſideo.

Κτέρεα, τὰ, monumenta: exequiæ, inferiæ. item κτέρεα νεκρικὰ, mortuorum poſſeſſiones, ideſt parentalia, ſeu juſta, quæ mortuis debeotur. hinc κτερίζω, exequias celebro.

Κτερέων, pro κτερέεσσι, Att. 3. plural. fut. 1. verbi κτερίζω, a κτέρεα, exequiæ.

Κτέω, idem ac κτείνω, occido.

Κτέωμεν, poſſideamus, Jon. pro κτῶμεν, 1. plural. a. a. ſub. act. verbi κτῆμι, vel κτείνω. Alii volunt deduci a κτῆμι, pro κτείνω, occido.

Κτηδών, όνος, ἡ, venarum curſus in arboribus, quaſi pectinaes, a κτείς, pecten. Apud Hippocr. κτηδόνες Interpres ſtrias, & ſegmenta tranſtulit: apud Ruffum fibras, ſeu filamenta.

Κτῆμα, ατος, τὸ, poſſeſſio, lucrum, res, emolumentum, facultates. εἰς τὰ κτήματα παρέλθαι, hereditatem adire. Demoſth. dar. plural. κτήματ', pro κτήμασι. Th. κτείομαι, poſſideo.

Κτῆμι, occido. Hinc κτήμενος, interfectus. a. 2. ἔκτᾶν. aor. 2. part. κτὰς. Th. κτείνω, idem.

Κτῆνος, εος, τὸ, jumentum, pecus. a κτείομαι, poſſideo, κτῆμα ἐὸν, pecudum more, adverb.

Κτίσειεν, 3. ſing. a. 1. opt. med. κτίσαιτο, a. 1. inf. κτίσασθαι, a. plur. a. 1. imperat. med. ſed κτίσασθε, 2. pl. a. 1. ſub. med. verbi κτίσομαι, poſſideo.

Κτίσεος, α, ὁ, Cteſias, nomen propriom.

Κτῖσιν, acc. ſing. a κτῖσις, εως, ἡ, poſſeſſio. Th. κτίσομαι, poſſideo.

Κτίσομαι, ῳ, σται, f. 1. med. ejuſdem verbi.

Κτὸς, nom. plur. a κτὸς, ὁ, ἡ, acquiſibilis. Th. κτίσομαι, poſſideo.

Κτυτίς, ίδος, ἡ, famula. ab eodem verbo, & them.

Κτύπος, ου, ὁ, poſſeſſor. a κτίσομαι, poſſideo.

Κτῶεος, ὁ, per aphæreſin pro ἐκτῶεος, e muſtela contextus. a κτὶς, ίδος, ἡ, muſtela.

Κτῶν, idem ac κτηλὼν, venarum curſus in arboribus. Thucyd.

Κτίζω, ίσω, ω, condo, creo, fabricor, munio, cingo. fut. κτίσω. a. 1. ἔκτισα. a. 1. inf. κτίσαι. a. 1. part. κτίσας, αντος, ὰ, ὁ. p. ἔκτικα. perf. paſſ. ἔκτισμαι. a. 1. paſſ. ἐκτίσθην. ἔκτιστον τεῖχος, muris cingebantur, Thucyd. Forte a κτίσμαι, cujus enim eſt condere, ejus eſt jure optimo poſſidere. ὁ κτὶς, & κτιστὴς. Hinc κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ſtructura. κτίσις, εως, ἡ, creatio, & creatura. κτιστὴς, ὰ, ὁ, creator, conditor.

Κτίλος, ου, ὁ, aries, dux gregis. Homer. q. a τίλλω, vello, quod ſit mas τιλλόμενος, qui vellitur, lanatus. Vel a κίω, eo, ut ſit q. κιλὸς, quia πρὸ ἄλλων πορεύεται, & reliquum gregem præcedit. Vel κλίλος, q. ἑκπίλος. ab ἕλκω, duco, quia dux gregis. Item κτίλος familiaris, cicur, manſuetus. hinc κτιλόω, demulceo.

Κτίμενος, Poet. pro ἐκτισμένος, conditus, perf. part. paſſ. a κτίζω, condo, creo.

Κτὶς, idem ac ἐκτὶς, viverra, quæ eſt ex muſtelis ſylveſtribus.

Κτιτόθην, Dor. & Jon. pro ἐκτιτόθην, dual. num. a. 1. med. verbi κτίζω, condo, f. ίσω.

Κτίσις, εως, ἡ, creature. ſtructura: res condita: quodvis opus. Item magiſtratus: homo. a κτίζω, condo.

Κτίσμα, ατος, τὸ, opus, ædificium, creatura. Jacob. r. a κτίζω, creo.

Κτιστὴς, ὰ, ὁ, creator, conditor. ab eodem them. κτιστὸς, ὴ, όν, ædificatio.

Κτυπέω, ſtrepo, ſonum edo, obſtrepo. Hinc κτύπος, fragor, ſtrepitus, ſonitus. Th. τύπτω, pulſo.

K Y.

Κύαθος, ὁ, cyathus, cotala, ſextarius. q. a χύω, fundo. Vel a κλύω, occulro, quia potum ſervat, & quodammodo occultat, ut ſit quaſi κλύαθος, tegumentum.

Κύαμος, ε, ὁ, faba, qua ſortlebantur olim magiſtratus, & conſilium congregabatur, Thucyd. Item lactis coagulatio, Poll. Hinc κυαμεύω, fabis eligo, ſortior. κυαμοβολία, judex. κυαμοστρὰξ, judex, quia victum habet a ſuffragiis, κυάμους dictis.

Κυανοπλὶς, ίδος, ἡ, Poet. nigram, ac formidabilem ægidem geſtans. ex κύανος, cæruleus, & αἰγὶς, ægis. Th. αἴξ, ὁ, ἡ, capra.

Κυανοῦν, Doric. pro κυανοῦν, ſc. νῆσον, Cyaneam inſulam.

Κυανὸς, ος, ὁ, nigra. dat. plural. Jonic. κυανῆφι. gen. plur. Æol. κυανέων, a κυανὸς, α, ὁ, cæruleus, niger. Th. κύανος, ſeu κυανὸς, ὴ, ὁ, color cæruleus.

Κυάνος, idem ac κυανὸς, cæruleus.

Κυανόζωνος, de menſa, & κυανόζωος, nigros habens pedes. ex κύανος, niger, & πούς, pes.

Κυανόπεπλος, ος, ὁ, & ἡ, cæruleo peplo ornens. a κύανος, cæruleus, & πέπλος, peplum.

Κυανόπρωρος, cæruleam habens prorem. ex κύανος, cæruleus, & πρῷρα, ας, ἡ, anterior pars navis.

Κύανος, ε, ὁ, & κυανὸς, ὴ, ὁ, color cæruleus; aqua marina. Item ovis quædam. hinc κυάνεος, & κυάνεος, ε, ὁ, cæruleus, niger. q. a χάος, aer, Cœlum.

Κυανόχαιτος, ε, ὁ, qui eſt nigricantibus ſetis. ex κύανος, α, ὁ, niger, & χαίτη, ης, ἡ, juba, coma.

Κυανόχρως, nigroculam, acc. ſing. a κυανῶπις, ἰδ, cæruleus aſpectu. ex κύανος, & ὄψ, ὄπός, ὁ, oculus. Th. ἄπτομαι, video. p. m. ὄπωπα.

Κύαρ, ατος, τὸ, foramen acus. Hippocr. Item pars auris interna. Poll. Paritet foramen manubrii molæ trufatilis x

Κύβη, ἡ, poculum, quia κυρτὸν, concavum.
Κυβὶν, inclinato capite. Aristoph.
Κυβεία, ας, ἡ, lusus aleæ, jactus talarum: item astutia, nequitia. a κύβος, ου, ὁ, tessera. hinc κυβεῖον, alea Infico. κυβεῖος, locus, in quo alea ludituc.
Κυβέλη, ης, ἡ, Cybele, mater Deum, quæ & Rhea. Item aurium foramen, Cæl. lib. 10. cap. 17.
Κυβέρνησις, ἡ, Dor. pro κυβέρνησις, gubernatio.
Κυβερνήτας, ου, ὁ, Dor. pro κυβερνήτης, gubernator. Sic κυβερνητὴρ, ῆρος, ὁ, Dor. pro κυβερνήτωρ, & comm. κυβερνήτωρ, gubernator.
Κυβερνῶ, ῶ, ᾶς, ᾷ, ᾷ, guberno, proprie navem rego. q. κῦμα ἐμπεσὸν, fluctus ferutor; eolque observo. fut. ήσω.
Κυβέρνησις, εως, ἡ, gubernatio, regimen, administratio, recta vitæ institutio. Plato.
Κυβερνήτης, ου, ὁ, gubernator navium, navium rector.
Κύβη, ης, ἡ, esput. quis κυρτὴ, curvum. a κύπτω, inclino. Hinc κυβιστάω, in caput ma dejicio, in caput salto.
Κυβίβη, ης, ἡ, Cybele, quæ suos mimistros facit κυβίβειν, id est, κύπτειν, vel κυβιστᾶν, nupsc fieri. Inde & κυβηβᾶν, Cybelejo furore correptus.
Κύβελις, εως, ἡ, securis, bipennis. Hinc κυβελίζειν, securi percutere.
Κυβιστῶ, f. ήσω, in caput me conjicio, in caput salto, me præcipito, Xenophon. Item urinor, nato. Aliquando taxillis ludo, Bud. in Annot. A κύβη, caput, & στέω. Hinc κυβιστητὴρ, τῆρος, saltator, qui se in caput dejicit: urinator. Item præceps, Nonn.
Κύβιτον, ου, τὸ, cubitus, undus brachii. κύβαλον, ου, τὸ, idem. quasi a κυβᾶν, converto. Vel ut alii a κύπτω, pro κάμπτω, inclino. Est enim cubitus curvatura brachii.
Κύβος, ου, ὁ, tessara, vel aliquid habens figurum quadratam, cubus. q. a κύω, vel κῦμα, jaceo, & βάσις, quod in omni positione, aut jactu basio habeat firmiter jacentem. Inde homo constans, & immobilis dicitur τετράγωνος. Item πύρος, quadrantala, numeri species, Aristot. in Problem. Etiam ipsa monas, quæ in tessera erat, Eurip. Κύβοι, vertebræ, & panes quadrati Athenæo. Hinc κυβικὸς, ἡ, ὁ, cubicus. κυβεία, alea, seu tessaris ludo. κυβεῖα, ας, ἡ, lusus aleæ; item fraus, dolus.
Κυγχνίς, ίδος, ἡ, crater magnus, Hippocr. Martinus ex Galeno probat esse parvum calicem, & doliolum medicum.
Κύγχραμος, ου, ὁ, avis dux emarginum.
Κυδαίνω, celebro, decoro, orna, laudo. imperf. Jon. κύδαινον. f. ανῶ. Th. κῦδος, ους, τὸ, gloria, decus.
Κυδάλιμος, ου, ὁ, idem ac κύδιμος, gloriosus. Th. κῦδος, gloria.
Κυδάθλαι, decoratum esse, a. 1. inf. pass. ab ἐκυδάθλην, aor. 2. ind. pass. verbi κυδάνω, glorior. Th. κῦδος, ους, τὸ, gloria.
Κυδάνειρος, ου, οι, honestans viros, claros viros continens. a κῦδος, gloria, & ἀνὴρ, vir.
Κυδάνω, glorior, jactito, gloriose me effero. a κῦδος, ους, τὸ, gloria.
Κυδάων, exultans, Poet. pro κυδαίνων, præs. part. a κυδάνω, glorior.
Κύδιστος, ου, ὁ, ἡ, gloriosissimus, a, um. in comparat. κυδίων, gloriosior. Th. κῦδος, gloria.
Κυδρὸς, ὁ, ἡ, inclytus, veocrandus, celebris. Hesiod. in Theogon. Th. κῦδος, gloria.
Κύδρος, ου, ὁ, cyprus.
Κυδοιμάω, tumultuari, confundere. q. a κυδοιμὸς, turba, & ἐλαύνω, sitrepere.
Κυδοιμὸς, ὁ, ὁ, turba, tumultus: bellum. κυδοιμέω, turbas excito. quasi a κύω δέομαι, parere timorem.
Κῦδος, ους, τὸ, gloria, decus. q. a κύω δέω, parere timorem. Vel a κῆδος, ου κηδὸς, est venerabilis. At κῦδος, ους, ὁ, convitium, probrum. a κῦδος, est κυδάνω, ὁ, gloriosus.
κυδάω, & κυδάλιμος, ου, ὁ, idem. a κυδαίνω, ανῶ, celebro, laudo. κυδαίνω, glorior.
Κυδρὸς, ὁ, gloriosus. a Th. κῦδος, gloria.
Κυδώνιον μηλέαι, vel κυδώνιαι μηλέαι, ας, ἡ, cotonea malus. κυδώνιον μῆλον, ου, τὸ, cotoneum, seu cydonium malum, a Cydone oppido Cretæ.
Κύη, uterum fert, 3. singul. præs. verbi κύω, uterum gero.
Κυὶς, ὁ, conceptus. a. a. part. pass. ab ἐκύην, a. 2. ind. pass. verbi κύω. f. ευ. in utero gesto.
Κυέω, idem ac κύω, oterum gero.
Κύημα, ατος, τὸ, fœtus, germen, partus, conceptus. a κύω, idem ac κύω, in utero gesto.
Κυθέρεια, ἡ, Cytherea, Venus. ὅτι κεῖθεν τὰς ἔρωτας, quia occultat amores Venereos. vel τὸ κεύθω, & θέρω.
Κυθήρων, dat. plur. Jon. a κύθηρον, ου, ὁ. Th. Κυθήρα, urbs Cypri.
Κύϊ, κύος, ἡ, bulbosa quædam planta. Theophr. lib. 7. 13. an a νύϊ?
Κύμος, Æthiopicum palmatum genus. Theophr. lib. 2. 8.
Κυκάω, misceo, proprie de liquoribus, confundo, agito, perturbo. Dicitur aero ἀπὸ τῶ κυκεῶνος, poculo, in quo multa simul herbæ confundebantur, & terebantur. Hinc κυκεὼν, ῶνος, ὁ, & κύκηθρον, κύκεθρον, ου, τὸ, permixtio, confusio. κυκεών, ῶνος, ὁ, miscellanea potio.
Κυκεῦ, per apocopen pro κυκεῶν, acc. singul. a κυκεὼν, ῶνος, ὁ, miscellanea potio. Th. κυκάω, misceo.
Κυκηθήτην, Jon. pro ἐκυκεθήτην, 3. dual aor. 1. ind. pass. verbi κυκάω, misceo.
Κύκλη, per metathesin pro κύκλει, rotæ.
Κυκλάω, idem ac κυκλέω, verso.
Κυκλέω, verso, duco, vel tota vebo. a κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis.
Κυκλόθεν, advarb. in circuitu, undique.
Κύκλος, ου, ὁ, circulus, orbis, rota, gyrus, ambitus. Sumitur etiam κύκλος pro corona, & cœtu hominum in orbem collectorum, Eurip. in Androm. Apud Hermogenem κύκλος est figura dictionis, idem proponens, & concludens, licet aliis verbis; circularis argumentatio, quæ in se ipsam redit. Hippocrates autem vocavit κύκλας locum sub oculis, in mali rotundi speciem extuberantem. κύκλῳ pro ἐν κύκλῳ, in circuitu. q. a κυλίω, volvo. Hinc κυκλόθεν, adv. eum gen. i circuitu. κυκλοῦμαι, in orbem toto. ἐγκύκλιος, & ἐγκύκλιος, ου, ὁ, ἡ, circularis. ἐγκυκλοπαιδία, ας, ἡ, orbis disciplinarum
Κυκλοτερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, circularis, rotundus. ες κύκλος, circulus, & τερέω, terebro.
Κυκλόω, cingo, circumdo, vallo. f. ώσω. p. κεκύκλωκα. a. 1. pass. ἐκυκλώθην, ης, a. Th. κύκλος, circulus.
Κύκλωψ, ωπος, ὁ, & οἱ Κύκλωπες, Cyclopes. ex κύκλος, orbis, circulus, & ὤψ, oculus.
Κύκνος, a, ὁ, cygnus, olor. Est & nomen proprium. Item navigii genus habens in prora cygnos insculptos. Etym.
Κυκόωντ, Poet. pro κυκῶντι, miscenti, dat. sing. part. præs. a κυκάω, misceo.
Κύλα, ως, τὸ, cavitates oculorum: inferior palpebra. κυλὶς, ίδος, superior.
Κυλίκων, genit. plur. a κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Th. κυλίω, volvo.
Κυλίδετον, 3. sing. præs. pass. κυλίδεται, 3. singul. imperf. pass. Jon. a κυλίδω, idem ac κυλίω, volvo.
Κύλινδρος, ου, ὁ, cylindrus, lapis teres in modum columnæ.
Κύλιξ, ικος, ἡ, calix. Thema κυλίω, volvo.
Κύλιτρα, ατος, τὸ, volutabrum, volutatrix.
Κυλίχνια, ων, calículi, eatini, seu parva vasa potoria oris emprestioris. Item cucurbitulæ. a κύλιξ, calix.
Κυλίω, volvo, voluto, verso.
Κυλλοπέδιλος, ου, ὁ, qui distortis pedibus est, loripes. Vulcani epithuton. a κυλλὸς, claudus, & πὸς, pes.
Κυλλὸς, ὴ, ὸν, claudus, curvus: varus.
Κυλλοτένων, oculis turgesco.
Κυλλοτένοντες, nom. plur. part. præs. a κυλλοτένω, oculis turgeleo.
Κύλων, ωνος, ὁ, Cylo. Κυλώνιον, Cyloium.
Κῦμα, ατος, τὸ, fluctus, unda, tempestas: magna luca. Est & κῦμα pro κύημα, τὸ, fœtus, germen, Eurip. Plato lib. 5. de Rep. adbibuit pro risu, quo loquentes aliquando distumpuntur, eum quippiam ridiculum eis excidit. Interdum κῦμα accipitur pro aere, & igni ob eorundem corporum subtilitatem, Hermol. & Plin. Secundus. κῦμα, & κυμάτιον sunt etiam cauliculæ propriæ brassicæ, qui prima germinatione proditur, a Cello, Plinio, & Columella dictos cyma.
Κυμάτιος, a, ὁ, undosus. κυματώδης, ες, ὁ, ἡ, idem. κυματίζω, & κυματόω, undis agito. κυματία, ας, ἡ, tempestas. κυμαίνω, ανῶ, fluctuo, æstuo.
Κυμαίνοντος, gen. singul. part. præs. act. κυμαίνων, & in ὁ. g. κυμαίνοντα, a κυμαίνω, fluctuo, ferveo: turgeo.
Κύμασ', pro κύμασι, nom. pl. κύμασι, dat. pl. a κῦμα, ατος, τὸ, fluctus.
Κυματώδεα, a, Jonic. pro κυματώδης, ες, ὁ, undosus.
Κυμβαλάγη, ης, ἡ, nomen molieris.
Κυμβάτη, ης, ἡ, & legitur κυμβαγὴ, litius, ad quod unda feruntur, ac franguntur.
Κυμβατώδεα, ης, ἡ, a. 1. part. pass. f. g. a κυμβατόομαι, reflagno.
Κυμβαλίζω, cymbalum pulso. a κύμβαλον, ου, τὸ, cymbalum. Th. κυμβος, ου, ὁ, cavus recessus.
Κύμβαλον, a, τὸ, cymbalum. q. a κύμβος, cavus.
Κύμβη, ης, ἡ, cymba, testa, capur: poculi genus.
Κύμβιχος, a, ὁ, pronus, in caput præceps. Item occipitium, cutis. Etymol. enirema pars galeæ. Cæl. l. a. c. 23.
Κύμβος, a, ὁ, cavus recessus, ollæ fundum. quasi a κυμβὸς, curvus. hinc κύμβον, & κυμβίον, ου, τὸ, acetabulum.
Κύμη, ης, ἡ, nomen urbis, Cyme.
Κύμινος, ου, vel ίνος, ὁ, avis quædam nocturna. Eustath. putat esse q. κοιμᾶσθαι, a κύπτω, & ἰδεῖν, quod occultet sui visionem.
Κύμινον, ου, τὸ, cyminum barba, & semen. q. a κύω, quia calefacit.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mulieris.
Κυμοθόη, ης, ἡ, nomen mul. Cymodoce.
Κυμοπόλεια, ης, ἡ, oomen mulieris.
Κυμώ, nomen mulieris.
Κυνάβρα, idem ac κυνάβη, alarum fœtor.
Κυνηγέτης, ου, ὁ, Dorie. pro κυνηγὸς, ὁ, venator. Ea κύων, canis, & ἄγω, duco.
Κυνέαι, ῶν, αἱ, canum pili. a κύων, canis.
Κυνήμη, ἡ, impudens, remeraria, in Epigram.
Κυνῶπις, ιδος, ἡ, verspellis; impudens. q. caxia. Item melancholicus.
Κυνίδιον, a, τὸ, catellus. diminut. a κύων, canis.
Κυνίες, acc. plur. κυνῖς, nom. plur. a κύων, κυνὸς, ἡ, vel ὁ, canis.
Κυνόκλαι, supra κύνκλαι, clavi, paxilli.
Κυνῆ, ῆς, ἡ, galea. Th. κύων, canis. hinc κυνέη, caniaus.
Κυνέω, Jonic. & Poet. pleonasm. a, pro ἐκύνουν, imperf. act. verbi κυνῶ, idem ac κύω, osculor.
Κυνῖς, ίδος, nom pl. canes. κυνίδεσσι, canibus, dat. plur. Jon. pro κυσὶ, a κύων, canis.
Κυνῶ, osculor, blandior, adoro.
Κυνηγέσιον, τὸ, locus aptus venationi: canes venatores, & instrumenta venationis.
Κυνηγέτης, ὁ, venator. q. κυνῶν ἡγέτης. hinc κυνηγέω, venor. Dicitur & κυνηγὸς, ὁ, venator.

Κυπ-

Κυνίδιον, ε, τὸ, catellus. Th. κύων, κυνός, ὁ, ἡ, canis.

Κυνικὸς, ἡ, ὁ, Cynicus: item caninus, mordax, inverecundus.

Κυνοδαρτὸς, ὁ-, ὁ, impudens, ex κύων, canis, & ὄρδην, ὁ-, τὸ, fullicia.

Κυνόμυια, ὁ, ἡ, muſca canina, κυνομυῖα. Metaphoricè pro impudente plurpuratur. κυνόμυια γαστὴρ, venter impudens, ut caroia, & muſca, in Epigramm. a κύων, canis, & μυῖα, ἡ muica. Alii legunt κυνόμυιαν.

Κυνόσουρα, Cynoſura, urſa minor, quaſi κυνὸς οὐρὰ, cauda canis. Pro aſtro hic ſumitur.

Κυνοῦρ-ος, ὁ, impudentior. Superlat. κυνοῦρ-τατ-ος, impudentiſſimus. Th. κύων, canis.

Κυνῶπις, vocat. ſing. a κυνῶπης, ου, ὁ, habens canis vultum. & in f. g. κυνῶπις, invereeunda. ex κύων, canis, & ὤψ, vultus. Th. ὄπωπα, video.

Κυπαρίσσ-ος, gen. ſingul. a κυπάρισσος, ἡ, ipſe cupreſſus. vide κυπάρισσος.

Κύπ-ος, ὁ-, τὸ, ſorcus, Ariſtoph. Th. κύω, in utero geſto, vel κύειν.

Κύπτωμα, nom. plur. n. g. part. præſ. paſſ. a κύπτω, idem ac κύω, in utero geſto.

Κυπάρισσ-ος, ου, ἡ, cupreſſus, arbor. quia κύπτει τοὺς κάρπους, id eſt, ramos grandiores pariles parit. hinc κυπαρίσσιν-ος, ex cupreſſo factus.

Κύπαρ-ος, ου, ὁ, vas magnum, concavum, & capax. Item pudendi glans: pinus, aut piceæ germen.

Κυπάς, άδ-ος, ἡ, pallium, lecti ſtragulum. Lycophr.

Κύπασις, & κύπασσις, ιδ-ος, ἡ, ſupparum, ſpecies tunicæ linea: tinctus apud Poll.

Κύπειρ-ος, ου, ὁ, & κύπειρον, τὸ, cyperus, herba ex juncorum genere.

Κύπελλον, ου, τὸ, poculum, cyathus, deflexum a κύπτειν, quia cavum. a κυρτὸς, curvus.

Κύπη, πήλη, id eſt, caverna, foramen. q. a κυρῶ, cavum. Vel a κύπτω, propendeo.

Κύπρις, acc. ſing. a Κύπρις, ιδος, ἡ, Venus.

Κυπρίζω, germino venuſte, floreo. Theme Κύπρ-ος, Cyprus, ut propriè de Cypriaceis dicatur.

Κυπρίν-ος, ὁ, Cyprinus, q. a Κύπρις. Et Κύπριος, ου, ὁ, Cyprinus. ab eodem Them.

Κύπρις, ιδ-ος, ἡ, Venus, acc. Κύπριδα, & Κύπρ-ον. Th. Κύπρ-ος, Cyprus inſula. quia ibi nata.

Κυπρογένεια, ας, ἡ, cognomen Veneris, quæ nate dicitur in inſula Cypro. Dicitur & Κυπρογενὴς, έ-ος, ὁ.

Κύπρ-ος, Cyprus, arbor Ægypti ſimilis liguſtro. Item inſula: unde Κύπρις, ιδ-ος, ἡ, Venus. κύπριον, ου, τὸ, unguentum Cyprinum.

Κύπτω, pronus ſum, incurvo me ad videndum, oculos demitto. Item caput ergo, & caero, Strabo. f. ψω, a. 1. ἔκυψα. a. 2. part. κύφας, αντ-ος, ὁ. Hinc κυπτὸς, ὴ, ὁ, inclinatus. ſupplex. κυφὸς, ὴ, ὁ, incurvus, gibbolus. κύφ-ος, ου, τὸ, gibbus. ἐγκύπτω, inclino ad videndum aliquid. ἄγκυφ-ος, ου, ὁ, ἡ, gravida formoſa.

Κυρήνη, ας, ἡ, Doric. pro Κυρήνη, ἡ, Cyrene. Vide Pindar. Pythior. Od. 9. 298. &c

Κυρβάσι-ος, ία, ον, ſublimis, ſublime. a κύρβις, εως, ἡ, tabula.

Κυρβασία, ας, ἡ, criſta gallinacei: caſſis, galea, tiara. Item pili genus inſtar coni. Bayf. 4. de re Veſt.

Κύρβις, εως, ἡ, tabula triangula, cui leges ioſcribebantur. a κυρῶ βίου, ſancire vitæ leges. Ab Ariſtophane in Neb. capitur pro legulejo, ſeu legum perito.

Κύρα, Jon. pro ἔκυρα, imperf. verbi κύρω, incido, nanciſcor. κυρέω, idem. hinc κυρήσας, a. 1. part.

Κύρη, ἡ, Ceres apud Cnidios. Sic dicta, quia κυρεῖ τὸ ζῆν, dominetur vitæ.

Κυρήβια, eorum bus pugno, fut. κύσω. q. a κύρης, cornu.

Κυρήβια, ων, τὰ, ſutſures, dilutum hordei, aut tritici, acua, palea. Galen. apud Hippocratem. Apud Athenæum Poliitiao. vertit folia arida.

Κύρμα, & per ſyncopen κῦμα, ατ-ος, τὸ, id, in quod aliquis incidit, præda, ſors, luerum, quod caſu accidit. Th. κύω, incido.

Κυρήνη, ἡ, nomen urbis; Cyrene. Hebr. murus, hinc Κυρηναῖ-ος, α, ὰ, Quirinus, nomen viri.

Κυρῆσαι, aor. 1. inf. κυρῆσας, αντ-ος, ὁ, a. 1. part. actiy, a κυρέω, idem ac κύω, incido.

Κυρήτης, ὁ, adeptus. a. 1. part. paſſ. verbi κύρω. a. 1. ind. paſſ. ἐκύρθην.

Κυρία, ας, ἡ, hera, domina. Item dies vadimonii ſiſtendi. Interdum κυρία dicitur is locus concionis Athenis, ubi magiſtratus creabantur; Latini comitia appellant. κυριακὸς, ὴ, ὸν, dominicus, a, um. Th. κύρ-ος, ου, τὸ, authoritas. κυρία ἡμέρα, ſtatutus dies, Jonic. κύρη ἡμέρη, præſtitutus menſis parcus.

Κυρίζω, dominor, in poteſtate habeo. cum genit. f. ἔκυρ. p. κεκύρικα.

Κυρίζω, vel κυρίσσω, cotibus peto. q. a κύρης, cornu.

Κύρι-ος, α, ὸν, dominus, harus, cui eſt κύρ-ος, ου, τὸ, authoritas.

Κύρι-ος, ου, ὁ, qui authoritate valet, præſtans. ὁ κύριος ἄγγελος.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio. Item dies in qua, quæ ſtatuta fuerant, peragantur.

Κυρκανᾶν, miſcere, q. a κυρκάω, ſ. interjecto.

Κύρμα, ατος, τὸ, per ſyncop. pro κύρημα, præda.

Κύρ', pro Κύρε, vocat. a Κύρις, ιος, ὁ, Cyrnus, nomen proprium.

Κύρος, εος, τὸ, authoritas, poteſtas, arbitrium: edictum: cordo rei: probatio. hinc κυρῶ, authentitatem do. Eſt & Κῦρος, ου, ὁ, Cyrus, Perſarum rex.

Κυσὶν, præſ. inf. act. a κυρέω, ſancio, & rerum ſocio.

Κυρῶ, ῶ, ſancio. f. ήσω. p. κεκύρωκα. perf. paſſ. κεκύρωμαι.

Κύσαι, incidere, a. 1. inf. κύρσας, a. 1. part. act. a κύρω, incido. f. Æol. κύρσω.

Κύρσω, adipiſcar, Æol. f. a κύρω, incido.

Κυρτὸς, ὴ, ὸν, curvus, gibboſus, flaxuoſus, davexus. Hinc κυρτόω, inflecto.

Κύρτος, ου, ὁ, ſegena, naſſa. Ea & κύρτη, & κυρτὶς, quia cava, ſeu gibboſa.

Κύφω, ſum, incido, conſequor. fut. a. Æol. κύψσω. κυφέω, idem ac κύφω.

Κύσας, ὁ, oſculatus, a. 1. part. act. a κύω, oſculor.

Κῦσα, ſeu κῦσα, Jonic. pro ἔκυσα, 3. ſing. a. 1. act. κῦσα, a. 1. imperat. act. ajuſdem verbi.

Κύσθος, & κύστος, ου, ὁ, & κυσὸς, οῦ, ὁ, nates, podex. Item muliebre pudendum. Eſt etiam genus poculi Laconici. Ariſtoph. Interp. ὦ κύσθε. forte a χύω, fundo: vel a κεύθω, occulto.

Κυσὶ, dat. plural. a κύων, canis.

Κυσαμείβη, aor. 1. part. med. f. g. pro κυσαμείψη, quæ concepit, verbi κύω, in utero geſto.

Κύσαι, Jon. & Poet. pro ἔκυσα, aor. 1. verbi κύω, oſculor.

Κύστις, εως, ἡ, veſica. accuſ. κύστιν. q. a χύσις urina. Varinus λύει τὸ κάθαρμα, ἢ κύει τὸ ὕδωρ, utinam parit, vel χύει, fundit.

Κύστος, ου, οἱ, flores mali Punici. q. a κύω.

Κύπτος, ου, ὁ, cytiſus, nomen herbæ.

Κύτος, εος, τὸ, cavitas, ſinus, alveus, ubi aliquid κύεται, ſeu κάθεται. Item venter navis.

Κύτρα, Dor. pro χύτρα, acc. ſing. a κύτρα, olla. idem ac χύτρος.

Κύτταρος, ὁ, ſublimior cæli pars. Item κύτταροι, loculi, cellulæ apum, aut veſparum. Ariſtot. l. 5. Anim. Theophraſto lib. 3. hiſtor. plant. κύτταρος ὁ πιτύινος eſt fanugo, quæ in picea arbore pro flore eſt; Ruellio l. 3. panniculæ; nugamentum Plinio. Idem etiam Theophr. hiſtor. l. 4. cap. 10. κύτταρον adhibuit ad ſignificandam cellulam fabæ Ægyptiæ.

Κύφελα, nubes, & omnia cava. q. a κυρῶ, incurvus.

Κύφι, ſuffimenti genus apud Ægyptios ſacerdotes. Dioſcor. l. 1. c. 24.

Κυφὸς, ὴ, ὸν, incurvus, q. a κύπτω, flecto.

Κύφων, locus reſludinatus, baculus incurvus. Pſello anguis: cameera, fornix, Etym. Lignum, in quo vinciuntur nocentes, Ariſt. 3. Polit. Eſt etiam veſtis genus.

Κύφων, pro κύφωνα, acc. ſing. a κύφων, ωνος, ὁ, ſtiva. Them. κύπτω, pronus ſum.

Κύψαντας, οἱ, nom. plur. nor. a. part. act. a κύπτω, ſ. ψω, incurvo me.

Κυψέλη, ης, ἡ, alvearc apum, vaſis, aut menſuræ ſpecies. Eſt & κυψέλη auris foramen, ejuſque ſordes.

Κυψελὶς, ίδος, ἡ, alveus: ſordes auium; cerumina. Cæl. l. 9. c. 33.

Κυψέλιζω, nomen proprium.

Κύω, in utero geſto, Heſiod. oſculor, & riſtoph. ἔκυσα. p. κε. κύνα, idem.

Κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, canis. acc. κύνα. dat. plur. κυσὶ. Item canicula, ſignum cæleſte, Procl. de Sphæra. ἐπὶ κυνὸς, canículæ tempore, canicula orente. Ariſt. l. 8. anim. Pariter κύων, canis marinus: membrum virile; inferior præputii pars cuti adnata, Etym. Eſt etiam ſcintilla ex ferri attritu orta. Item jactus in taſſaris, ὁ χίος βόλος. Hinc κυνικὸς, ὴ, & κύνιος, ος, κύνειος, ὰ, caninus. κυνίδιον, ου, τὸ, catellus. κυνίσκος, ου, ὁ, Procyon ſidus, quod ſorte majorem canem exoritur.

K Ω.

Κώας, an κῶας, τὸ, pellis ovilla?

Κωβιὸς, ὰ, ὁ, gobius piſcis.

Κώδεια, & κώδια, ας, ὰ, caput papaveris: orbiculus, globulus. caput fabæ Theophraſto l. 4. c. 10. κώδη, fructus papaveris.

Κώδων, ωνος, ὁ, tintinnabulum, crepitaculum, tuba, nola. ὥσπερ τὸν τῶν κωδώνων ἦχον.

Κώεα, nom. plur. a κῶος, ους, τὸ, pellis agnina, ſtragulum.

Κώθων, ωνος, ὁ, poculum militare Athen. l. 11. compotatio: ebrietas. hinc κωθωνίζω, poto.

Κωχύλια, ων, τὰ, animalia quædam teſtis tecta, ut limaces, cunchylia.

Κωγχύλη, ῆ, ἡ, Rea Sicanorum.

Κωκύω, f. ύσω, fico, ploro. hinc κώκυμα, ατος, τὸ, ploratus. κωκυτὸς, οῦ, ὁ, ſletus, luctus. Item Cocytus, fluvius infernus.

Κωλακρέται, οἱ, diſpenſatores, quæſtores, cuſtodes judicialia pecuniæ, & ſumptuum in Deos.

Κωλεὰς, ὁ, perna. inde κῶλα τὰ, majores victimæ.

Κώλεψ, πος, ὁ, talus, ſuta. Theme κῶλεο,

Κῶλον, ου, τὸ, membrum, periodi pars. Item inteſtinum craſſum.

Κωλύσω, caſtiget, 3. ſingul. imperat. act. a κωλύω, prohibeo.

Κώλυμα, ατος, τὸ, impedimentum, prohibitio. Th. κωλύω, coereeo.

Κωλύω, prohibeo, impedio, reprimo, inhibeo, arceo. fut. ύσω. p. κεκώλυκα. aor. 1. inf. act. κωλῦσαι, a. 2. paſſ. ἐκωλύθην. q. κῶλον λύω, membri alicujus integritatem ſolvo, ne quis poſſit evadere. Hinc κώλυσις, εως, ἡ, idem. κωλυτὴρ, ῆρος, ὁ, qui impedit.

Κωλώτης, ὰ, ὁ, ſtellio, genus lacertæ.

Κῶμα, ατος, τὸ, ſyncopa, comma: ſomnus profundus: veternus. Item illecebra, lenocinium, pellacia. Pind. in Olymp.

Κωμάζειν τινὰ τινα, hymnum in alicujus laudem canere. Item ſaltare, choreas celebrare.

Κωμάζον, imperf. Jonic. κωμάζοντα, accuſ. ſing. parr. præſ. verbi κωμάζω, comeſ-

messor: hymnis celebro: sum petulans, Hesiod. *τέοι κώμαζον ὑπ' αὐλῶ*, juvenes ad tibiam tripudiabant. Item accedo: *κωμάσας ἐπὶ τὸ δειπνητήριον*, ad carcerem accedens, Hermog. Th. *κῶμ-Θ-, ω, ὁ*, comessatio.

Κώμακον, ὁ, τό, comacum, fructus quidam aromsticus, quem unguentis sumptuosis permiscere solent. Theoph. lib. 9. histor. plant. Nonoullis gariophyllou.

Κωμάζωτε, Dor. pro *κωμάσατε*, hymuo celebrate, a. s. imperat. act. verbi *κωμάζω*, hymnis celebro.

Κωμάσδω, Dor. pro *κωμάζω*, comessari.

Κωμασία, ας, ἡ, a *κῶμ-Θ-, ω, ὁ*, comessatio.

Κώμη, ης, ἡ, pagus, vicus, villa, castellum, oppidum. *κώμαι, ῶν, αἱ*, pagi. *κατὰ κώμας*, vicatim.

Κωμηδόν, vicatim. *κωμήτης, ω, ὁ*, pagauus, vicinus. *κωμητικὸς, ἡ*, idem.

Κωμίδιον, ου, τὸ, oppidulum. q. ex *κώμη*, vicus, & *πόλις*, urbs.

Κῶμ-Θ-, s, ὁ, comessatio; hymnus, laudatio, cocomium, Pindarus in Olymp. lascivum cuavivium, lascivis. Item Deus comessorium=n, nocturnarumque saltationum præses. Pariter tempus a cœna, dum cubitum itur. hinc *κωμάζω*, comessor. *κώμαρχ-*, υκ-Θ-, ὁ, petulans, nugator.

Κωμῳδοποιὸς, ἁ, appellatur is, in cujus laudem hymnus est ab aliquo scriptus.

Κώμος, υ-Θ-, ὁ, laurus, qua sure fures ominis gratia statuitur. Fasciculus fœni Theocrito.

Κώμυ, dat. sing. a *κῶμ-Θ-*, comessatio.

Κωμῳδιοποιὸ-Θ-, ὁ, Poeta Comicus.

Κωμῳδὸς, ὁ, ὁ, qui per *κῶμας ᾠδὰς*, per vicos canit. hinc *κωμῳδέω, ας, ἡ*, comœdis. Ex *κώμη*, pagus, & *ἀείδω*, cano.

Κώνειον, ου, τὸ, cicuta: venenata potio. Sic dicitur propter vertiginem, & tenebras, quæ accidunt bibentibus. Nam *κωνεῖν* est *στρέφειν*, vertere.

Κῶν-Θ-, s, ὁ, conus galeæ, torbo, luvolucrum unus pinea: figura ex lato in acutum desinens. Item genus placentæ ex uvis passis, & amygdala. Pariter tegmen illud, quo fructus aliquarum urborum includuntur, quod ab eis separari potest. *κῶνοι* etiam in areis diuuntor metæ, Hippocr. hinc *κωνόω*, circumago.

Κωνωπεῖον, τὸ, conopeum ad culices arcendos, velum tentorii militaris. Thema *κώνωψ*, culex.

Κώνωψ, ωπ-Θ-, ὁ, ὁ, culex. An quia ex licis facies in acurum exit? ut sit q. a *κῶν-Θ-*, & *ὤψ*. aut a *κάρηνψ*, a *κάρη-Θ-*, id est, *κάτερον*. q. animal oculesta facie.

Κωπεῖς, οἱ, Junic. pro *κωπηλάτας*, remiges. a *κώπη*, ἡ, ramus, & *ἐλαύνω*, agito.

Κώπη, ες, ἡ, ansa, remus, manubrium. q. a *κόπτω*, tundo. Hinc *κωπητὸν*, ῆ-ρ-Θ-, ὁ, scalmus, cui alligantur remi. *κωπεὺς*, ἑῶ-, ὁ, & *κωπηλάτης*, remex. *κωπίον*, ου, τὸ, remulus.

Κώρη, ας, ἡ, Dor. pro *κόρη*, ης, ἡ, sive *κορὴ*, ἡ, puella, oculi pupilla: injuria.

Κῶρος, Dor. pro *κοῦρος*, filius, puerum.

Κωρωσύνη, ας, ἡ, Dor. pro *κορωσύνη*, ης, ἡ, pueritia. a *κώρ-Θ-*, is *κορίσκος*.

Κώρυν-Θ-, υ, ὁ, pera, saccus coriacens, follis.

Κώς, οός, τὸ, uvium vellus. stragulum. *κώς*, s-Θ-, τὸ, idem. Est & *κῶς*, ῶ, ὁ, Cos, uomen insulæ. Corinthiis ergastulum, in quo fures, & fugitivi includebantur, Etym.

Κωσὼμ, ὁ, nomen viri. Hebr. divinans.

Κόχλος, hodie *κοχλὶς*, tudicula, cochlearis majus.

Κωτίλλω, fut. *ιλῶ*. p. *ιλκα*, fabulor, garrio: fallaciter loquor. hinc *κωτιλὸς*, ἡ, adulatio.

Κωτιλῶ-Θ-, s, ὁ, loquax, garrulus.

Κωφὸς, ἁ, ὁ, furdus: mutus. Item languidus, invalidus, stupidus, absurdus. Sophocl. *κωφὰ ὀπὴ, ψυχρά*, frigida, & futilia verba. Hinc *κωφόω, ῶ, ὁσω*, exurdo, furdum reddo: furdeo.

Κῶχθ', pro *ἔκ ὄχεσφι*, & abiit, 3. singul. imperf. sb *ὀχέομαι*. abeo.

Κωχύω, fustollo. Hesych. q. ab *ὑχῶ*, vsho, in altum tollo. Item coeo.

Κῶχ-Θ-, est aqua. Flendo aquam egerimus, id est, lacrymam. Malim a *κωκύω*, malum. Miseria enim est causa lamentationis.

Α Α.

Est undecima littera Græcorum, trigiata deligmat.

Λα, particula, per ss nihil significaeos, verum io compositione auget significationem. q. ex *λίαν*.

Λᾶας, λάα-Θ-, λᾶ-Θ-, ὁ, vel ὁ λᾶ-Θ-, τῷ λάᾳ, τῷ λᾶϊ, τὸν λᾶαν, lapis. saxum. q. ex λα, & ἄλς, sicco. est terra valde siccata, & cuacta. *λᾶς*, λᾶ-Θ-, idem ac λᾶας. *λάϊ-Θ-*, ς, ὁ, lapideus. *λάω*, *λάϊνω*, lopido.

Λάβα, Dor. pro *Λάβα*, gen. a *Λάβας*, pro *Λάβος*, viri nomen.

Λάβε, Jon. pro *ἔλαβε*, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed *λαβέ*, cape, & in plur. *λάβετε*, est 2. a. imperat. act. verbi *λαμβάνω*, sapio. f. *λήψομαι*. a. 2. *ἔλαβον*. 2. a. iuf. *λάβειν*. pert. *εἴληφα*, Att. *εἴληφε*. a. 2. inf. med. *λαβέσθαι*.

Λαβὲ, Dor. pro *λαβὲν*, a. 2. inf.

Λαβὴ, ῆς, ἡ, prehensio, capulus; casus; ansa; maoubrium; occasio. *λαβὴν παρέχειν*, ansam præbere, Aristoph. Apud Hippocr. *λαβὴ* est morbi accessio, & invasio. hinc *λαβίς*, forceps, fuscina. Thema *λαμβάνω*, capio.

Λάβης, 2. sing. *λάβηρι*. Jon. pasagogs pro *λαβὲ*, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbi ejusdem.

Λάβηρ-Θ-, ὁ, fovea, Hesych.

Λαβίς, ίδος, ἡ, ansa, fibula, manubrium: forceps, fuscina.

Λάβοιμεν, ceperimus, s. plur. a. s. opt. act. *λάβοιμι*, ας, αι, verbi *λαμβάνω*.

Λαβοῖτε, Dor. pro *λαβεῖτε*, a. 2. part. f. g. a *λαμβάνω*, capio.

Λαβόμην, Jun. pro *ἐλαβόμην*, α, ετο, s. a. med. *λαβέσθαι-Θ-*, a. 2. part. med. ejusdem verbi.

Λάβον, Doric. pro *λάβε*, a. 2. imperat. act.

Λαβοῦσα, a. s. part. act. f. g. ejusd. verbi.

Λαβρηγόρος, ου, ὁ, procaciter loquax, temerarius in loquendo, rabula. a *λάβρ-Θ-*, vorax, & *ἀγορέω*, loquor. Thema *ἀγορά*, ᾶς, ἡ, forum.

Λαβρίδομαι, præceps sum in loquendo. Th. *λάβρ-Θ-*, α, ὁ, vorax, avidus.

Λάβρ-Θ-, α, ὁ, valde vorax, avidus. q. ex λυ, & *βορὸς*, vorau, quia *βορὰ*, seu cibum valde apperit, & ingluvie delectatur. hinc *Λαβραξ*, lupus piscis. *Λαβρότης*, ἡ, voracitas, incontinentia.

Λαβρώνιον, τὸ, poculum quoddam latum. Ex quo est *λάβρος*, voraciter, rapida.

Λαβύρινθ-Θ-, υ, ὁ, labyrinthus: mons in Creta habens antrum sinuosum, difficile ingressu, & reditu difficilius. Ulurpatur etiam *λαβύρινθ-Θ-* de loquacibus, qui orationis exitum numquam inveniunt.

Λαβυρινθώδης, ες-Θ-, ὁ, ἑ, tortuosus, flexuosus. *λαβυρινθώδης ἐρώτησις*, interrogatio intricata. Lucian.

Λαγανον, ου, τὸ, placentæ genus.

Λαγαρὸς, ἁ, ὸν, laxus, non diffentus, non pleuus. in quo sc. est *λαγὼς*, seu *κενότης*. vacuitas. Hinc *λαγαροὶ*, homines sunt graciles, non ventricosi. Item *λαγαροὶ* sunt versus pro longa brevem syllabam in medio habentes, qui & *σκαζόντες*.

Λαγαρότης, ητ-Θ-, ὁ, angustia, cavitas cum gracilitate. Eustath.

Λαγγάω, fugio. *λαγγάνω*.

Λαγγέω, languco.

Λαγέτας, α, ὁ, Dor. pro *λαγέτης*, dux populi.

Λαγέτης, dux, & ductor populi. q. *λαῶν ἡγητὴρ*. vel *λαὸς ἄγω*.

Λαγήν-Θ-, υ, ὁ, lagena, ita dicta a cavitate, qua *λαγὼς*. Scribitur fere *λάγυν-Θ-*.

Λαγνεία, ας, & Jonic. ης, ἡ, salacitas. Th. *λάγνος*, libidinosus.

Λάγνος, sive *λάγυν-Θ-*, ος, ὁ, mollis, effœmiuatus, salax, libidinosus, lascivus, quasi *λάγωνθ-*, valde mulierosus.

Λάγυν-Θ-, υ, pudendum fœmininum.

Λαγύνουσιν, ilibus, dat. plur. Jon. a *λαγὼν*, ὼν-Θ-, ὁ, ilia.

Λαγὼς, acc. plur. Dor. pro *λαγὸς*, lepores. Tum & *λαγίς*, ῖ, ὁ, Jon. pro *λαγγὸς*. a *λαγγὸς*, ὁ, ὁ, lepus, Att. *λαγὼς*, ὼ. Ex λυ, & *ἀκὴ*, auris.

Λαγχάνω, fortior, forte accipio, consequor, cum gen. & acc. fut. *λήξομαι*. a. 2. *ἔλαχον*. a. a. sub. *λάχω*, ῃς, ῃ. a. a. part. *λαχὼν*, *ὀντ-Θ-*, ὁ. p. m. *λέλογχα*. q. ab inusit. *λάχω*. *γάμος λαχὼν*, præmium fortiri, Sophocl. Item accuso. *λαχὼν δίκην τῆς κακηγορίας*, actionem injuriarum intendere. Hinc *λαχμὸς*, ῦ, ὁ, fors. *λάχ-Θ-*, ε-Θ-, τὸ, idem. *λᾶξις*, & *λῆξις*, εως, ἡ, sortitio. *Λάχεσις*, ῶ-, Lachesis, una ex Parcis. *λόγχη*, ης, ἡ, lancea.

Λαγὼν, όνος, ἡ, ilia, lateris cavitas laxior, & exsuffis. Hioc *λαγαρὸς*, ᾶ, ὁ, laxus, vacuus. sed hoc a *λαγὼν* malim. Docsm a *λάγυ*, colloco: ut sit vacuitas, ubi aliquid locari potest.

Λαγὼς, ῶ, ὁ, & *λαγὸς*, ὰ, ὁ, lepus. q. ex λα, & *ἀκὴ*, auris, quod sit valde auritus. vel q. ex λα, & *ἄγω*, ob celeritatem. Agi enim is ocyue. Vel quia ob metum *λάγνευσθαι*. Alii a λα, & *γαστὴρ*. multum gemere.

Λάδων, ωνος, ὁ, pater Daphnes. acc. *Λάδωνα*. & nomen fluvii.

Λαερτιάδης, ου, ὁ, Laertiades, nomen proprium.

Λᾶες, ων, οἱ, lapides. a *λᾶας*, *λᾶος*, idem ac *λᾶϊς*, ὁ, lapis.

Λαζάρου, a, ὁ, per aphæresin pro *Ἐλαζάρου*, Eleazar.

Λαΐζω, Jon. & *λαΐζδ.*, Dor. pro *λαζα*, præs. imperf. *ἔλαΐζον*, 3. singul. imperf. Jon. verbi *λαΐζομαι*, capio.

Λαΐζδ., Dor. pro *λαΐζα*, vide *λαΐζω*.

Λαϊζοίτο, Jonic. pro *λαΐζοιντο*, 3. plural. opt. pass. ejusdem verbi.

Λαΐζομαι, capio, prehendo. q. a *λαβὴ*, *λαβίζομαι*. Dicitur & *λαΐζομαι*.

Λαζὼν, abjecto α, pro *ἀλαζὼν*, ὁ, mendax, vanus, superbus.

Λαίλαπα, Dor. pro *λαῖλαν*. Hesych. exponit *φθέγγεσθαι*, loqui. Sic *λαῖς*, Jon. pro *ἴλαος*, verbi *λάω*. quod tamen & alias habet significationes.

Λαῖλα, ας, ἁ, Dor. pro *λαῖλαψ*, πος, ἡ, oblivio.

Λαῖλαψ, occulte, clam. q. a *λαθῶν*.

Λαίλαψ, ος, q. *λαθραῖος*, seu *λαθὼν ἀγγείς*, clam malus, & mordeus, clandestinus. Vel q. a *λαθραῖος*, clam mordeus. Item vermis quidam: canis latentes mordens: tamentum corii, pellis, membrana.

Λαῖλε, a. 2. imperat. act. vel 3. sing. a. a. ind. Jon. *λαθέσθω*, 2. plur. a. a. imperat. med. verbi *λανθάνω*, obliviscor.

Λαῖλομαι, Jon. & Dor. pro *λαθῶν*, 2. 2. inf. act. verbi *λανθάνω*, obliviscor.

Λαῖλον, seu *λαθέτην*, 3. singul. a. 2. med. Jon. ejusdem verbi.

Λαῖλος, ὁ, immemor juventæ, senex. ex *λήθω*, a. 2. *ἔλαθον*, & *ἄβη*, juventus.

Λαῖλοντο, 3. plur. a. a. sub. act. verbi *λήθω*, seu *λανθάνω*, obliviscor. a. 2. *ἔλαθον*.

Λαῖλοπὸς, ὁος, ὁ, ἡ, curas oblivione regens. a *λήθω*, & *πῶλος*, ους, τὸ, cura.

Λαῖλοφθέγγεια, genit. Jonic. a *λαθροφθόγγος*, ος, ὁ, vocis oblivionem indocens. ex *λήθω*, latso, & *φθέγγος*, sonus. Th. *φθέγγομαι*, loquor.

Λαῖλόμεθα, obliviscimur. Doric. pro *λανθάνομαι*, 1. pl. præs. s *λανθάνομαι*, Dor. pro *λήθομαι*. quod a *λήθω*, lateo.

Λᾶθος, ες, τὸ, oblivio, Dor. pro *λᾶθος*, ους, τὸ, idem

τὸ, idem ac λήθη, oblivio.
Λάθρα, adv. clam, latenter. Λαθραῖος, clandeſtinus. Λαθραίως, clam. adv. a λήθω, Dor. λάθω, lateo.
Λάθρη, Ionic. pro λάθρα, clam, furtim.
Λαθρογενής, ες, ὁ, ſpurius, illegitimo coitu natus.
Λαθρόδικον, occoltis. dat. plural. Jun. a λαθρόδικος. Λαθρόδικος, clam.
Λαθρεύω, ὁ, occultus, clandeſtinus, ab eodem them.
Λαθυρὸς, herba e genere tithymallorum. Plin. 27. 11. q. ea Λε, valde, & Θάμα, calcitrabo.
Λαθυρος, ὁ, & λάθυρον, ὁ, τὸ, cicercula, genus leguminis. Theophr. l. 8. hiſt. Plant.
Λαθών, ὁ, qui latuit, a. 2. part. act. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo, obliviſcor. f. λήσομαι. a. 2. ἔλαθον.
Λαιδρὸς, ὁ, ἡ, ſiniſter, impudens, procax, velox, rapax. Nicandr.
Λαιδωρος, ὁ, canis latenter mordēs. Heſych.
Λαιδωρέω, irrideo
Λαικάζω, decipio. Item ſcortor, Ariſtoph. in Equit.
Λαίλαψ, απος, ἡ, turbo, ventus procelloſus, procella, nimbus. a Λαε, vel Λε, & λάπτω, lambendo bibo. cel q. λίαν ἅπτεται, robuſte, & valde tangit, & torquet. hinc Λαιλαπίζω, procello, & λαιλάπτης, ὁ, cœli conditio nubis, & tempeſtatis. Ariſtot. de mundo.
Λαίμαργος, ὁ, helluo, guloſus, decoctor. Ea Λαῖ, & μάργος. inſanus, vecors.
Λαιμάργως, ἄκρατως ἐσθίω, intemperanter edo. Suidas a Λαιμᾶς, gula.
Λαιμὸς, ᾶ, ὁ, gottur, gula, ingluvies, voragō, lacuna. Item meatus cibi, & potus.
Λαιμόστικτον, τὸ, præmium ob λαιμᾶ σχίσιν, merces athletici homicidii.
Λαΐνεος, & λάϊνος, ε, ὁ, lapideus. Th. λᾶς, ὁ, lapis.
Λαῖος, ὁ, ſiniſter, durus: terra frumento conſita.
Λαΐς, ἡ, ſiniſter, lævus.
Λαισητᾶν, ſegetem ſecare, demetere. a λαῖσα, ε, τὸ, ſeges, & τέμνω, ſeco.
Λαΐτμος, ὁ, impudicus. Ab ex Λαῖ, & πόος?
Λαισήϊον, ε, τὸ breve ſcutum, parmula, telum, Iliad. ὁ. a λάϊσσα, hirſutus; quia ex crudo, & λαϊνῷ, corio. Vel a λαιός, ᾶ, ὁ, ſiniſter. quia io ſiniſtra geſtebatur.
Λαίφη, ης, ἡ, turpitudo. q. a λάζω, id eſt, αἰσχύνω, dehoneſto.
Λαίφηρος, ὁ, ἡ, ſordidus, meretrix.
Λαιφὸν, τὸ, velum? Ionice, & λάφος, ſegmentum, molestum, an a Λαε, & ὀίσω, ferendum?
Λαίτμα, τὸ, trajectus, latitudo, profunditas, æquor, mare, Homerus. a Λε & ἰάπτω, quod in amplum eat, ſeu extendatur.
Λαῖφος, ους, τὸ, veſtis, velum. Dicitur & λάφη, veſtis ea lana, veſtis pannea, & turpis. Homer. in Odyſſ. q. λᾶος ὕφος, lævis textura.
Λαιψηρόλεθρος, α, ὁ, ἡ, rapidus, celer, oblique means, Heſiod. ex λαίλαψ, ατος, ἡ, tempeſtas, & κέλεθρος, α, ὁ, via.
Λαιψηρὸς, ᾶ, ὁ, velox, celer, lævis. ea Λε, & αἴψηρὸς, celer, rapidus, veloa. Th αἶψα, ſtatim.
Λακάθη, ης, ἡ, lacera arbor campeſtris.
Λάκαινα, Lacæna. nomen proprium.
Λακαπάθη, ς, τὸ, lacophthum, ſpecies quædam aromatis. unde κᾶδες cooficitur, quæ compoſitio quædam thymiamatis ſacerdotibus Ægyptiis uſitata, Dioſcor. l. 1. cap. 64.
Λάκας, crepitabat, 3. ſing. a. a. act. Jon. pro ἔλαγε, verbi Λακέω, crepitum cieo. a. o. ἔκαγον, p. m. λέλακα.
Λακεδαίμων, ονος, Lacedæmon, nomen proprium. Hinc Λακεδαιμόνιος, ου, οἱ, Lacedemonii.
Λακέρυζα, ης, ἡ, loquax, garrula, ſtridula. κυνὶν Λακέρυζα, canis latrans. hinc Λακαλίζομαι, garrio: ungor, convitior Suidæ. q. ca Λε, & κράζω, clamo.
Λακέω, increpo, clamo, ludo fiſtula, Euripi. Λακὴς, ἡ, fiſſura, ruptura, proprie cum crepitu facta, a λακέω, crepo. Item detrimenta veſtis, & ipſa veſtis lacera, Ariſtoph. in Neb. hinc λακίζω, findo.
Λάκκος, ὁ, ἡ, foſſa, fovea, ciſterna: lacus, ubi viaum fit. Item tranſenna. Interpr. Polit. Plutarchi teſegmina panni, & carbaſorum fragmina.
Λακκόπους, τὸ, ſcrotum, ſious teſticulorum, Poll.
Λακπάζουσα, Doric. pro λακτίζουσα ἐ πλήττουσα, præſ. part. f. g. a λακτίζω, jacta calces.
Λακτίζω, calcirro. f. ίσω. p. λελάκτικα. præſ. paſſ. λακτίζομαι, calcibus petor. Th. λάξ, adv. calcitrando, pede porrecto. hinc λακτικὸς, calcitro. Xenoph.
Λάκων, ὁ, qui e Laconia. Λακωνὰς, regio Peloponneſi. Item Laconica, genus plantæ.
Λάλα, lala. unde lallare dicuntur infantes, quos nutrix carmine ſopit.
Λαλαγεωτᾶς, caneores, Dor. pro λαλαγῶτες. Sic λαλαγεωτῶν, pro λαλαγῶν, garritus, 3. plur. præſ. λαλαγέω, vocem edo.
Λαλαγέω, vociferor, vocem edo, cano, tumultuor verbis. a λαλαγὴ, ſonus. Th. λαλέω, loquor, profero, narro.
Λαλάζω, vociferor. a λαλέω, loquor.
Λαλαξ, αγος, ἡ, clamor, ſonitus, tumultus, λαλαγή. Th. λαλέω, loquor.
Λαλέουσι, Dor. pro λαλοῦσι, loquuntur. a λαλέω, loquor.
Λαλέωσες, Dor. pro λαλῆσαι, f. plor. ab eodem verbo.
Λαλέωτι, Dor. pro λαλοῦσι, 3. plur. præſ. ejuſdem verbi.
Λαλέω, ῶ, loquor, fut. ήσω, p. λελάληκα. aor. 1. ἐλάλησα, aor. 2. ſub. ὁ. eſt. λαλήσω perf. paſſ. λελάλημαι. dictus fut. 2. f. paſſ. ἐλαλήθην. fut. 2. poſſ. λαληθήσομαι, q. a λῶ, volo. Sermo enim eſt animi index. Vel q. a λά, & λάω, ut ſit q. λαλάω, viſo memoramus. Hinc Λάλος, ε, ὁ, ἡ, loquax, vocalis. compar. λαλίστερος. ſuperl. λαλίστατος, loquaciſſimus. μογιλάλος, ὁ, ἡ, balbus, linguæ impeditæ. μογιλάλις, ιδος, ἡ, hæſitantia in verbis.
Λάλημα, ατος, τὸ, ſermo, loquacitas. Eutipid.
Λαλητὴς, ὁ, prædicaodus, in Epigram.
Λαλητικὸς, ὴ, ὸν, garrulus, loquax, Ariſtoph.
Λάλητος, α, ον, imper. act. verbi λαλέω, loquor.
Λαλιὰ, ᾶς, ἡ, loquela, garrulitas, loquacitas, ipſa pronuntiatio. Th. λαλέω, loquor.
Λαλίστατος, η, ὁ, loquaciſſimus, ſuperl. a λάλος, quod vide in λαλέω, loquor.
Λάλλα, ὴ, calculos, lapillos a mare, aut fluvio agitarus cum ſtrepitu.
Λάλος, ε, ὁ, loquax, diſertus, garrulus.
Λαμὰ, adv. lorerrngandi, Hebr. vertitur Græce ἵνα τί: Lat. quare?
Λαμβάνω, capio, conſequor, conſinco, damno. f. λήψομαι. p. εἴληφα, Att. εἴληχα. aor. 2. ind. ἔλαβον, a. o. imperat. λάβε, & Att. λαβέ, a. o. opt. act. λάβοιμι, οις, οι, oor. 2. ſub. λάβω, ῃς, ῃ. a. a. inf. λαβεῖν. aor. 2. pat. λαβὼν, οὖσα, ὀν. perf. paſſ. Attic. εἴλημμαι, ψαι, πται. q. a λήβω, inuſitato. Hinc λῆμμα, ατος, τὸ, res, quæ accipitur. λῆψις, εως, ἡ, acceptio. λαβὸ, οῦς, ἡ, prehenſio. προσωπολῆψία, ας, ἡ, perſonæ acceptio. προσωπολήπτης, α, ὁ, perſonarum acceptor. ἀλλαβὴς, ὁος, ὁ, ἡ, timidus, religioſus, pius. ἀλλάβεια, ας, ἡ, timiditas; religio, pietas. ἀλλαβέομαι, timeo, vereor.
Λάμαχ, ὁ, nomen viri ἄπαξ λεγ. Lamech. Hebr. pauper.
Λάμια, ſeu Λαμία, ας, ἡ, piſcis quidam galeorum maximus, dictus a λαιμᾶν, id eſt, gulæ amplitudine. alii a λάπτω, lambo. Significat & dæmonium alios vocare exiſtimatum.
Λάμνα, ἡ, lomella. Ea Lat. lamina.
Λαμνὶς, ίδος, Doric. pro Λημνὶς, ἡ ἡ Lemniaca. Λαμνίθιος, Dor. pro Λημνίθιος, ea Lemno. Vel ἀπὸ Ϝ Λαμνόϝιος.
Λαμπαδηφορία, lampadem geſto.
Λαμπαδηφορεῖα, ας, ἡ, Jonic. lampadom geſtatio.
Λαμπαδηφόρος, ὁ & ἡ, ferens lampoda.
Λαμπὰς, άδος, ἡ, lampas, faa: candelabrum.
Λαμπάδες, tormentorum genus. Cyrill.
Λάμπε, collucebat, imperf. Jonic. act. λάμπεσκε, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi λάμπω, luceo.
Λαμπετόωντα, fulgentia, pro λαμπετῶντα, Poet. acc. ſing. præſ. part. Sic λαμπετόωντι, Poet. pro λαμπετῶντι, dat. ſing. part. a λαμπετάω, idem ac λάμπω, luceo.
Λαμπτὴν, ῆρος, ἡ, cotrus tegius, lectica, Pollux. a λάμπω, ſplendeo.
Λαμπαδόφοισι, dat. plural. Jonic. part. præſ. paſſ. a λάμπω, luceo.
Λαμπετίδης, gen. Dor. a Λαμπετίδης, ου, ὁ, nomen proprium.
Λαμπρὸς, ά, όν, ſplendidus, a, um. compar. λαμπρότερος. ſuperl. λαμπρότατος. a them. λάμπω, luceo.
Λαμπρότης, ητος, ἡ, ſplendor, lua, dignitas.
Λαμπρύνω, clarum reddo, illuſtro, ſplendorem affero. Th. λάμπω, luceo.
Λαμπρῶς, ſplendide, adc.
Λάμπω, luceo, coruſco, ſplendro. Aliquando active illuſtro, illumino. f. λάμψω. a. 1. ἔλαμψα. a. 2. imperat. λάμψον, άτω. aor. 2. inf. λαμπεῖν.
Λαμπρὸς, vel Λάμπρος, ὁ, diſertus, eloquens, loquax, facetus, ſcurrilis. Item avidus, guloſus. Hinc Θαλάσσης λαμπρὸς diacre maris gurgites.
Λαμπρύνω, ῃς, ε, aor. 1. opt. paſſ. Jon. pro λαμπρύνω. Sic λαμπρύνωσι, pro λαμπρύνωσι, aor. 1. inf. λαμπρύσαι, pro λαμπρῦναι, aor. 1. part. paſſ. Jon. quaſi a λάμπρυμι, pro λαμπρύνω, capio. fut. λάμψομαι.
Λάμψας, aor. 1. int. activ. λαμψάτω. 3. ſingul. a, 1. imperat. activ. verbi λάμπω, luceo.
Λάμψακος, Lampſacum. nomen urbis.
Λάμψουσα, ης, ατος, Jon. & Dor. λαμψοῦσα, pro λάμψασα, fut. 2. med. a λαμβάνω, capio.
Λαμψήκεως ὥρη, auni tempeſtas tranquilla, qua latet, ſileique ventos. Ex ἄνεμος, ventus, & λαμβάνω, latto.
Λανθάνω, ſeu λήθω, Dor. λάθω, lateo, ignotus ſum. f. λήσω. p. λέληθα. a. a. ἔλαθον. perf. paſſiv. λέλησμαι. p. m. λέλαθα.
Λαὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro λᾶος, ᾶ, ὁ, torenlat.
Λαὸς, adv. calce, ſeu calcibus: pede porrecto, Odyſſ. ὁ.
Λαξεύω, Doric. pro λαξεύω, ant. s. iof. med. ab inuſitato λάχω, pro λαγχάνω, ſortior. a. a. ἔλαχον, p. m. λέλαγχα.
Λαξεύτὸς, ὴ, ὸν, in ſaxo inciſos. a λαξεύω, lapides polio. ex λᾶς, λαὸς, lapis, & ξέω, polio, ſculpo.
Λαξὶς, ἰος ἡ, ſors, portio, diviſio, Herodor. l. 4. Item lepis conſtructio, Etym.
Λαοδίκεια, ας, ἡ, Laodicea, nomen urbis. Gr. jus populr. Hinc Λαοδικὶς, ίδος, ἡ, Laodicena.
Λαοδίκη, ης, ἡ, Laodice, nomen virginis.
Λαοὶ, οἱ, nom. plur. a λαὸς, populus.
Λαομέδεια, nomeo propr. mulieris, Laomedia.
Λαομέδων, οντος, ὁ, Laomedon. nomen proprium.
Λαὸς, ᾶ, ὁ, Attic. λεὼς, ῶ, ὁ, plebs, populus, turba. q. a λα, & ἄω, ſuoo: quia λαὸς πολύφημος. vel a λᾶας, lapis: ut qui ſit ortus e lapidibus retro jactis Deucalionis ævo.
Λαοσβὼς, ὁος, ὁ, ἡ, a populo cultus. Ex λαὸς, ᾶ, ὁ, populus, & σέβομαι, colo.
Λαοσόος, ὁ, populorum defenſor, vel agitator.
Λαοτρόφος, ς, ὁ, qoi populum alit. Et paſſive etiam aliqoando accipitur. ex λαὸς, populus, & τρέφω, alo.
Λαοφθόρος, ς, ὁ, ἡ, populi corruptor. ea λαὸς, populus, & φθείρω, corrumpo.
Λαοφόνος, ς, ὁ, Poetic. pro λαοκτόνος, populum cædens. ex λαὸς, populus, & φόνος, occido.
Λαπτίζω, & λαπτάσσω, fut. ξω, evacuo, gerido, mollio. q. a λάπτω. lambendo patina

patina evacuatur. Hinc Λάπαθος, ε, ὁ, & λάπαθον, ε, τὸ, fossa, teste solcus. Est & herbæ nomen. a Λαπάζω, quod ventrem evacuet. Λαπαρὸς, ὸν, ὁ, vacuus, inanis.

Λαπάρη, & λάπαρον, pars inter costas notbas, & ossa, quæ ad ilia pertinent: quia λαπάζει, id est, inania. Item abdomen: laxitas, Iliad. ξ. Item morbus eam partem vexans, quæ inter thoracis, & iliorum ossa subsidit. Galen. Λαπαρὸς, vacuus. Them. Λαπάζει, evacuo.

Λάπη, ης, ἡ, pitoita. Hippocr.

Λαπίζειν, a. a. inf. pass. a λάπτω. f. ψω. lambendo bibo more canum, ingurgito me. f. ψω, Dicitur vel a sono, vel a λα, & πίνω, bibo.

Λάρδος, lardus. Gloss. Cyr. Vide laridum.

Λαρνὸς, ὸν, ὁ, sagioatus: dulcis, tener. Λαρνάκιν, sagino.

Λαρνὸς, ὸν, ὁ, corbis e vimioe plexus, quo exbones feruntur. An a λα, & ῥίπτω, pro λαπαμβῖος, σκολιός?

Λαρυκάομαι, ῶμαι, ὁ, quid significet, & ot Psni tribuatur, vide ooras Theocr.

Λάρυξ, υγος, ὁ, guttur, gula. a λαύω. vel a λα, & ῥύω, quod liquida facile in gulam influant.

Λαρύζω, elsmo. a λάρυγξ, quod clamoris urganum.

Λασιαία, ας, ἡ, nomea urbis. Gr. hirsuta, herbida.

Λασίμβιος, Doric. pro Λασάμβιος, η, ον, oblitus, a, um, aor. s. part. med. verbi λάθω, seu λανθάνω, lateo. f. λήσω.

Λάσκιον, ο, τὸ, olla; item cloaca, matella, sella familiaris. Item posterior pars ismoris, quia ἐκτὸς, densum.

Λάσκε, accipe, Doric. pro λάζο, præs. imperat. Λάσκεσθαι, Dor. pro λάζεσθαι, capio.

Λασκάμεν', Doric. pro λασάσθαι, 1. pl. fut. 1. med. verbi λανθάνω, obliviscor. fut. med. λήσομαι, & Dor. λασῆμαι, & λασεῖμαι, ῆ, ῆται.

Λάσθη, ἡ, contumelia, irrisio. vna Jon. λάσθω, illudo. a λάζω, ὑβρίζω.

Λασθήμεν, a. 1. inf. Dor. pro λαθεῖναι, verbi λάθω, & Dor. λάσθω, latso. perf. pass. λέλασμαι, Dor. λέλασται. a. 1. pass. ἐλάσθην.

Λάσθη, ης, ἡ, faoguis: contumelia, subfannatio, irrisio, insultatio, insoleatio.

Λάσιος, ε, ὁ, ἡ, hirsutus, hispidus, ferusus, calidus, animosus. Soot anim pilosi calidi, & ἐμπνοοί.

Λασιόλωπος, ὁ, qui surdus ex hirsutie. κωφὸς διὰ τὸ λάσιον.

Λάσκω, loquor. q. a λαλῶ.

Λάσιμος, ὁ, hirsutus parts virili, salax, insiguitur mutooiosus.

Λατὶ, Doris. pro λάτω, f. 1. a λάθω, lateo.

Λάτιξ, ιγος, ἡ, gutta, humor sacidsns e poculo. Est & omne animalis quadrupedis a mari vsque quaerentis. Arist. 8. Anim.

Λατῖνος, ὁ, Latinus, numen viri.

Λατοΐδης, α, ὁ, Doric. Λατοΐδας, ε, ὁ, Latoides, Apollo Latonæ filius. a Λατώ, Latona, filia Cœi, & Phœbes. Hesiod.

Λατομέω, lapides incido, & polio, cum accus. fut. ήσω. aor. 1. ἐλατόμησα. perf. λελατόμηκα. perf. part. λελατομημένος, η, ον. Quod ex λατόμος, ο, ὁ, ἡ, lapicida, quod ex λᾶς, λαός, ὁ, lapis, & τέμνω, fiustum abscissum, ex præt. med. τέτμημαι, verbi τέμνω, scindo.

Λάτος, ε, ὁ, nomen piscis delicati. Ath. lib. 6. 17. q. a λαύω, volo. expetendus saim.

Λατρεία, ας, ἡ, cultus divinus, religio, servitus, obsequium: sacrificium, Sophoci. in Ajace. Et pro δίλη, seiva. Th. λάτρις, ιδ-, servus.

Λατρεύω, servio, famulor, rsligiose colo: sacrificio, cum dat. καιρῷ λατρεύειν, tempori seivire. f. ευσω. p. λελάτρευκα. aor. 1. ἐλατρεύσα. ejusdem them.

Λάτρον, acc. sing. λάτρειον, dat. plur. a λάτρις, ιος, ὁ, servus.

Λάτριος, α, ον, famularis. Th. λάτρις, servus.

Λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, servus, famulus, qui pro mercede servit. q. a λάτρον, merces. Vel ex λα, & τρίμω, tremo. Domini enim suni servis reverendi. Hinc λατρεία, seivio, famulor. λατρεία, ας, ἡ, servitus; item sultus religiosus. εἰδωλολάτρης, ε, ὁ, idululatra. εἰδωλολατρία, ας, ἡ, idololatria.

Λάτρον, ο, τὸ, merces, quæ servisuti datur. quasi a λαύω, fiuni. Est saim id, quo quis fruitur pro labore.

Λάτυμνον, ε, τὸ, oomen moaris.

Λαυκανία, vel λαιμώτις, ας, ἡ, guttur, gula, arteria, q. a λαύω, fruor.

Λαῦρος, α, ὁ, latus, mulius, copiosus. q. a λα, & ῥύω, latus. Hinc λαύρα, platea lata, vicus.

Λαύω, fruor. unde ofitatum ἀπόλαυσις, in λαῦ, volo. Froi enim est cum voluptate uti.

Λάφυρα, τὰ, spolia, exuviæ, quæ vivis detrahuntur. Th. λαφύσσω.

Λαφύσσω, vel λαφύττω. f. ξω. avide deglutio, hellnor, evacuo: lamio, devo io. Proprium sit canum, & porcorum. q. a λάπτω. vel ea λα, & φυσάω. Hinc λάφυρα, spolia.

Λαχαίνω, fodio. fut. ανῶ. p. αγκα. Ducunt a λα, & χαίνω, quia terram fudere, est facere, ut ex hiet. Sed duc a λάχανον, ot fit fodere ulsris ferendi causa. Hinc λάχανον, ο, τὸ, olus.

Λάχανα, ὰ, tarra fosso focilis. a λαχαίνω, fodio. Item nomea iafolæ, Etym.

Λαχεῖν, fortiri, a. 2. inf. act. λάχε, a. 2. imperat. act. verbi λαγχάνω, sortior. f. λήξω. p. λέλαχα, & Att. εἴληχα. aor. a. ἔλαχον. p. m. λέλογχα. Λαχεῖν εἶδος, mori. Pind.

Λάχεσις, εως, ἡ, Lachesis, nomen Parcæ. a λαγχάνω, sortior.

Λάχη, ης, ἡ, idem ac λάχος, ους, τὸ, sors.

Λαχήσας, a. 2. part. act. a λαχαίνω, fodio. f. ανῶ. 2. 1. ἐλαχήσα.

Λαχμός, ὁ, ὁ, micatio, fore. a λαγχάνω, sortior, mico. Item densitas pilorum, Odyss. κ. calcitratio equorum. Antimoch.

Λαχνάεις, εντος, ὁ, Dor. pro λαχνήεις villosus, hispidus. Th. λάχνη, lanugo.

Λάχνη, ης, ἡ, lana, villus, fetus: lanugo: spuma maris. q. a λα, & χέω, lanugo. hinc λαχνήεις, εντος, ὁ, satosus.

Λαχνίλλω, ης, ἡ, sortiar, Att. pro λάχεμαι, σης, σε, a. 2. opt. act. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λάχος, εος, τὸ, sors. a λαγχάνω, sortior. a. 2. ἔλαχον.

Λαχοῦσα, ὰ, sortita, a. 2. part. act. f. g. ejusdem verbi.

Λαχὼν, οῦσα, όν, aor. 2. part. verbi λαγχάνω, sortiot.

Λαψάμεν, seo λαψῆμεν, ῆ, ῆται, Dor. pro λάψομαι, ῃ, σται, fut. 1. med. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. aor. 2. ἔλαβον.

Λαψῆ, fumes, Dor. pro λάψῃ, 2. sing. fut. 1. med. vide λαψάμεν.

Λαψῆμεν, vide in λαψάμεν, espiam.

Λάω, video; fruor; volo, vis. q. a λῶ, video. hinc ἀπόλαυσις, fruor. ἀπόλαυσις, εως, ἡ, fruitio. ἀπολαυστὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, cum voluptate vivens. ἀπολαυστικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε

Λέα, ὰ, lapis, quem textor flamini interexeadum appendit: vel lapis velis navium fuspensus, Etym.

Λέαινα, ας, ἡ, lesna. a λέων, leo.

Λεαίνω, lævigo. fut. ανῶ. aor. 1. ἐλέανα. Th. λεῖ-, ι, ὁ, lævis, nne asper.

Λεάνωσι, a. 1. inf. act. verbi λεαίνω, lævigo.

Λέανδρος, ε, ὁ, Leander, oom. propr.

Λεββαῖος, ο, ὁ, nomen Apostoli, Hebr. cordatus.

Λεβηκὶς, ίδος, ἡ, exuviæ, pellis depositæ, q. a λέπω, exuo, decortico. Λεβρὸς, ὸ, humidus. Hippocr.

Λέβης, ητος, ὁ, lebes, cacabus, pelvis. q. a λείβω, fundo, libo.

Λεβωνὶ, nomen oppidi. Jud. 21, 19.

Λέγαν, præs. inf. a λέγω, dico.

Λεγεὼν, ὼ, τὸ, legio. a Latinis fumpta vox. Gl. πάγος.

Λέγνον, ου, τὸ, fimbria, quæ assuitur extremæ vestis ora. q. a λέγω, cubare facio. quia velut adjacet vesti.

Λεγόμεσθον, dicimur, Æolic. pro λεγόμεθον, 1. plur. ind. passiv. verbi λέγω, dico.

Λέγομες, Dor. pro λέγομεν, dicimus.

Λέγοντι, disunt, Dor. pro λέγουσι.

Λέγω, colligo: dico, loquor, cubare facio: jubeo. λέγω κλίνω, jubeo te fieri. fut. λέξω. p. λέλεχα. aor. 1. ἔλεξα. aor. 2. ἔλεγον. perf. pass. λέλεγμαι. p. m. λέλεγα. Hinc ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸν, selectus. ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, electio. συλλογὴ, ῆς, ἡ, collectio. λέξις, εως, ἡ, dictio. λόγος, ε, ὁ, verbum. ἀπολογία, ας, ἡ, contrsdictio. ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, excusatio. διαλογομαι, differo. διάλεκτος, ο, ἡ, lemo uxicuique genti peculiaris. ἐπιλεκτικὸς, ὴ, ὸν, aps differendi. διάλογος, ε, ὁ, colloquium. ἐπίλογος, ε, ὁ, conclusio, perorario. ἀπόλογία, ας, ἡ, causæ redditio. ὑβριλογία, ας, ἡ, generis recensio. ταυτολογία, ας, ἡ, ejusdem rei repetitio. λογίζομαι, rationem ineo, seu subduco. λογικὸς, ὴ, ὸν, calculatur. λογιστὴς, ὴ, ὸν, calculatorius. ψευδολογίζομαι, sobdola suppuratione fallo. ψευδολογισμὸς, ὴ, ὸ, falsa ratiocinatio. συλλογίζομαι, ratiocinando colligo. συλλογισμὸς, ὴ, ὸ, collectio, quæ fit ratiocinando, syllogismus. σύλλογος, ου-, ὁ, conjux. Item gallus gallinaceus.

Λεηλασία, ας, ἡ, prædatio, populatio; actio ejus, qui λεηλατῶ, id est, prædam agit. q. λάω ἐλαύνω.

Λεία, ας, ἡ, præda, spolium. q. a λάω, cupio. Præda enim cupitur, & capitur. vel a λαύω, quia proprie est hominis capti. Sed λεία, lavigata, vide in λᾶας. λείζω, & λῃζῶ, prædor. λῃστὴς, ὴ, ὸ, prædo. λῃστεὺς, & λῃστὴς, ὴ, ὸ, prædatorius, ex rapto vivens.

Λειαγόρη, ης, ἡ, oomen propr. mul. suaviloquæ. ex λεῖ-, lævis, & ἀγορεύομαι, sonciono. Them. ἀγορὰ, ἡ, torom.

Λειαίνω, lævigo, polio. f. ανῶ. aor. 1. ἐλείανα. Th. λεῖ-, lævis.

Λείβεται, stillat, 3. sing. præs. pass. verbi λείβω, libo, stillo.

Λείβω, libo, fundo, stillo. f. ψω. p. λέλειφα. Dicitur & ῥέβω, Jon. & Æolic. Ducam a λύω, folvo. Solutus humor est fusilis. aut a λεῖ-, lubricus, & βάω, eo. Lubrica funduntur, & quasi sunt, & labuntur.

Λείβομαι, Dor. pro λείβομαι, ῶμαι. præs. passiv. verbi λείβω. fut. ψω, lævigo. Them. λεῖ-, ο, ὁ, lævis.

Λείβωσιν, explanarunt, 3. plur. Jon. a. 1. act. verbi λείβω, lævigo.

Λείβων, vel λίβων, ε, τὸ, ventilabrum; ornamentum Bacchicum Callimacho, canistrum Hesychio. Puto a λείος πάνω, frumentum evacuars,

cuare, hoc eſt, purgare. hinc λικμίζω, vanno. λικνήτηρ, ventilabrum.

Λικμάω, ῶ, τό, reſervario, reliquiæ, idem ac λίκνισις, ὁ, τό. Th. λίκνω, linquo.

Λικνίς, ῖδος, ἡ, pratum. quaſi a λείβω, quia rigatur, & aqua illi affunditur ad ſæcundandum. Vel a λίκνω, quod in eo uligo ab alluente flumine relinquitur. hinc λιμνίδος, ὁ, ἡ, pratenſis. λιμνίδιος, ex prato.

Λιπογλήνος, ὁ, ἡ, lævee malas habeoe. ex λίπος, lævie, & γλήνη, ὁ, τό, mentum.

Λίπος, εος, ους, lævie, non aſper. Item plaoue, a, um, lubricos, lenie, perfectue. Duci poſſit a λπ, & ἴσος, æqualie. hinc λιπότης, ητος, ἡ, lævitas. λιπόω. f. ώσω, lævigo. λιπαίνω, & λιπόω, mollio, tero, ſubigo.

Λίπουρ, leonibue, pro λέων, per eſtaſin Poet. dat. plur. a λέων, οντος, ὁ, leo.

Λίπτ', & λίπτε, Jon. pro ἔλιπτε, 3. ſing. imperf. activ. vel præſ. imperat. λιπτέσθ', vel λίπτεσθαι, præſ. inf. paſſ. λιπτεῖν, pro λίπτεσθαι, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi λίπτω, linquo.

Λίπτεν, vide in λίπτ'.

Λιπτόμαι, ῶμαι, ῶται, præſ. ind. paſſ. λιπτόμην, præſ. part. paſſ. ejuſdem verbi.

Λιποψυχέω, acc. ſingul. part. præſ. verbi λιποψυχία, animam linquo. fut. ήσω. ex λίπτω, & ψυχή, ἡ, anima.

Λιποτακτία, ας, ἡ, militiæ deſertio. ex λείπω, linquo, & τακτός, exercitue.

Λιπτοχίτη, ſcil. πυρετός, febris quædam ſimilis apualo.

Λείπω, reliquo, deſum, deficio. f. ψω. p. λέλοιπα. a. 1. ἔλιπψα, aor. a. ἔλιπον. pe 1. paſſ. λελειμμαι. præt. med. λέλειπτα. q. a λύω, ſolvo. hinc λειπός, ῶ, ὁ, reliquue. λειπάνιον, relinquo, darelinquo. ὀλλείπω, idem. & deficio. ἔλλειψις, εως, ἡ, deficio. ἐλλείπω, præterniito. ἔλλειψις, εως, ἡ, omiſſio.

Λείπτατα, Dor. pro λείπεται, præſ. part. f. g. a λείπω, linquo.

Λειρίδιος, ους, ὁ, & ἡ f. g. λειρίδιον, ου, τό, florida. Th. λείριον, ου, τό, lilium.

Λειριόπτρ, dat. ſingul. f. g. a λειρίδιος, floribue dulcie, ſuavie.

Λείριον, ου, τό, lilium. Eſt folio λεῖον, lave. hine λειρίδιος, liliaceus.

Λειφός, ὁ, gracilie, pallidus. q. a λεῖος, minutus.

Λειτός, ὰ, όν, prædabilie, prædativoe, a, om. a λεία, ας, ἡ, præda.

Λειτός, ὁ, ἡ, publicus, a, um. λειός, & λεώς, populus, Jon. reſolut. λεῖτος, pro λειτός.

Λειτουργέω, miniſtro, opue publicom facio. f. ήσω. perf. λελειτούργηκα. a. 1. ἐλειτούργησα. aor. 2. inf. act. λειτουργῆσαι. Ea λεῖτος, publicue, & ἔργον, u, τό, opus.

Λειτουργία, ας, ἡ, miniſterium publicum. hinc λειτουργικός, ἡ, όν, miniſtratoriue, a, um. ab iiſdem them.

Λειτουργός, ὁ, pro λειτουργεύς, & hoc pro λειτουργεύς, miniſter publicus, ab iiſdem them.

Λειχήν, ῆνος, ὁ, lichen, ſummæ cotis aſperitae: genoe morbi, quem mentagram Latini vocant. Eſt item herbæ ſpecies petris adhærene, quæ lichenas ſanat. Dioſc. l. 4. c. 23.

Λειχήνιος, nomen muris, a λείχω, lambo.

Λειχμώλη, ης, ἡ, nomen proprium muric. ex λείχω, lambo, & μώλη, ης, ἡ, mola frumentaria.

Λειχοτάπης, nomen muris. e λείχω, lambo, & τάπης, tabula.

Λείχω, lambo, lingo. f. ξω. p. χα. hinc λιχμάω, & λιχμάζω, lambo.

Λεῖψαι, Jonic. pro ἔλιπψαι, 3. plur. a. e. act. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. Sed λείψω', pro λείψαιμι, τό, reliquiæ, nom. plur. e λείψανος a, τό. Th. λείπω, linquo.

Λείψω, fut. 1. act. ejuſdem verbi.

Λείων, Poet. pro λέων, οντος, ὁ, leo.

Λεκάνη, ης, ἡ, pelvis, carinus, patina. inde λεκάνιον, ου, τό, parva pelvis, patella. Ex λα, & χάνω, quod valde pareet.

Λέκιθος, ου, ὁ, vitellos, ovi loreom, flavum, Galen. Item ampulla, urceus, capſula. Galenue pro lente, coi detracta ſunt putamioa, apud Hippocratem ioterpretatur.

Λεκίς, ſcutella. inde λεκίδιον, patina, & diminut. λεκιδίσκος, patella.

Λεκτέος, legendum, adject. verbale, a λέγω, lego.

Λέκτο, Poet. pro λέκτο, Jon. pro ἐλέκτο, 3. ſingol. pluſq. perf. paſſ. verbi λέγω, dico.

Λέκτρον, a, τό, lectus, thalamus. Th. λέγω, cubare facio.

Λελαβέσθαι, Poet. pro λαβέσθαι, a. a. inf. med. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον.

Λελάβηση, Jon. aoadiplaſiaſmo, & paragoge ᾰ ση, pro λάβῃ. 3. ſing. aor. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

Λελαβόμην, Poet. pro ἐλαβόμην, a. 2. med. ejuſdem verbi.

Λέλασθε, Dor. pro λέλαθε, præt. med. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. f. λήσω. a. a. ἔλαθον.

Λελαθάμην, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἐλαθόμην, a. a. med. Sic λελάθετο, pro ἔλαθεν, aor. a. ind. act. λελαθέσθαι, pro λαθέσθαι, a. 2. inf. med. λελάθη, pro λάθῃ, a. a. ſub. med. &c. ejuſdem verbi.

Λέλαχε, ας, a, ſtrepo, præt. med. ſed præſentis ſignificationem habet. hinc λελαχάζω, præt. part. med. f. g. verbi λαχάω, reſono, crepo. aor. a. ἔλαχον.

Λελαχάζω, vide in λέλαχε. Alii formant a λαχάω, vociferor. præt. part. λελαλαχώς, ῶτος, & per ſyncopeo λελαχώς, λελαχυῖα.

Λελάληκε, ας, e, perf. ind. act. verbi λαλέω, loquor.

Λελαμπρυσται, reſplenduit, 3. ſing. perf ind. paſſ. verbi λαμπρύνω, reſplendeo. fut. υνῶ. p. λελάμπρυμαι. perf. paſſ. λελάμπρυσμαι. a λαμπρός, ſpleodidus. Th. λάμπω, ſplend o, luceo.

Λελάστασθε, Dor. pro λελάσθαι, e. pl. pert. paſſ. Sic λελασμένος, Dor. pro λελανθώς, perf. part. verbi λανθάνω, ſeu λήθω, lateo.

Λέλασται, obiitue eſt, Dor. pro λέλαται. 3. ſing. perf. paſſ. verbi λανθάνω, ſeu λήθω.

Λελάχωσι, ſortiti fuerint, Jonic. aoadiplaſiaſmo pro λάχωσι, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi λαγχάνω, ſortior. aor. 2. ἔλαχον.

Λέλειπται, relictus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. λέλειμμαι, ψαι, πται. a λείπω, linquo. fut. ψω. a. a. ἔλιπον.

Λελιχότες, οἱ, lambentes, perf. part. activ. per ſyncopen, & epentheſin ᾰ ε, pro λελιχηκότες, verbi λιχάω, lambo. Th. λείχω, lingo. f. ξω. poſſet etiam ab hoc præterito formeri.

Λελέχθαι, perf. inf. paſſiv. a λέγω, dico. a. e. paſſ. ἐλέχθην.

Λέληθε, ας, e, lerui, præt. med. verbi λανθάνω, ſeu λήθω. fut. λήσομαι. a. a. ἔλαθον.

Λέλημαι, locutus ſum, perf. activ. verbi λαλέω. fut. ήσω. p. λελάλημαι, & per ſyncop. λέλημαι. Ao potius dicendum, eſſe p. m. verbi λαλέω, pro βεβόημαι unde p. m. λέλημαι, ας, ε. perf. part. med. λελημένος.

Λέλημαι, capiue ſum, perf. paſſ. verbi λαμβάνω, capio. fut. λήψομαι. a. a. ἔλαβον.

Λελῆθθαι, oblitum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi λήθω, ſeu λανθάνω, lateo. perf. paſſ. λέλησμαι. Sed λελῆθθαι, cum σ ſubſcripto, eſt a verbo λαθίζομαι, ſeu λήζομαι, prædor. Th. λαῖς, præda.

Λέλησμαι, perf. ind. paſſ. λελησμένος, perf. part. verbi λήθω, ſeu λανθάνω.

Λέλημαι, capi, perf. ind. act. verbi λαμβάνω, capio.

Λελητήθος, ὁ, charue, promptua. perf. part. paſſ. verbi λλω, ῶ, volo. perf. λελήλημαι. perf. paſſ. λελήλημαι, & cuphoniæ gratia λελήλαμαι.

Λέλογχα, p. m. verbi λέγω, dico. f. ξω. p. λέλεχα.

Λελογίσμεσθε, reputati ſomus, 1. plur. perf. paſſ. verbi λογίζομαι, repato.

Λελογισμένως, prudenter, adv. Eorip.

Λέλογχε, ας, e, ſortitus ſum, præt. med. λελόγχως, perf. pert. med. verbi λαγχάνω, ſortior. f. λημήσομαι. aor. a. ἔλαχον.

Λέλοιπα, ας, a, reliqui, p. m. hinc λελοιπώς, ότος, p. m. part. verbi λείπω, linquo.

Λελουμένος, ὴ, lotus, perf. pert. paſſ. verbi λούω, lavo. f. λούσω. perf. λέλουμαι.

Λέλοχε, vel ἔλοχε, perf. ind. act. Attice pro λέλοχε. hinc λελοχυῖα, enixa, perf. part. f. g. verbi λέγω, dico. quod temen a λέχομαι, peperi, derivatum voluot.

Λελύμασται, perf. paſſ. Attic. pro λελύμασμαι. hinc λελυμασμένος, labefactue, perf. part. paſſ. Att. verbi λυμαίνω, corrumpo. fut. ανῶ. præt. λελύμασμαι. Thema λύμα, ας, luae, noaa.

Λέλυται, 3. ſingul. perf. paſſ. λέλυνται, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi λύω, ſolvo. f. σω. p. λέλυκα. perf. paſſ. λέλυμαι. præt. inf. perf. λελύσθαι. perf. part. paſſ. λελυμένος.

Λέμβος, ε, ὁ, lembue, parvum navigium. ἐν δὲ τὸ λέμβε βαίνω. Videri poſſit ſumptum aa Latioo limbue: ut ſit, qua limbum ſlaminia, ſeu oram legimus. λεμβηχος, qui λέμβῳ ἄγει, lembo præeſt.

Λέμφος, mucue concretus. Sed λέμφος, adject. mucoſus; ſtultus, vanos.

Λέντιον, ου, τό, linteum. vox Lat. Græce ὀθόνιον, ου, τό.

Λέξατο, recenſuit, numeravit, Jon. pro ἐλέξατο, 3. ſingul. a. e. ind. med. verbi λέγω, dico.

Λέξο, cubato, Jon. pro λέξο, præſ. imperat. paſſ. verbi λέγομαι, quod a fut. formatum verbi λέγω, dico. f. ξω.

Λέξεως, gen. ſing. a λέξις, ὁ, dictio. acc. λέξιν. Th. λέγω, dico.

Λέξουσι, dicent, Doc. pro λέξουσι, 3. plur. f. σ. act. verbi λέγω.

Λέοντα, acc. ſing. a λέων, οντος, ὁ, leo. io plur. λέοντες. dar. plur. λέουσι.

Λεοντέοις, οἱ, leonum catuli.

Λεοντέη, & λεοντῆ, ἡ, pellie leonis. a λέων, leo.

Λεοντοκέφαλαι, leonicipites. Lucian.

Λεοντοκόμος, ὁ, cui negotium eſt curandi leonis.

Λεοντοφόνον, τό, animal quoddam in Syria, leonem interficiens.

Λεοντοφόνος, ὁ ἡ ὁ, leonicida.

Λέπαδνον, ου, τό, lorum latum circa pectue jumenti, aotilena, capiſtrum. in plur. τὰ λέπαδνα. Th. λέπω, decorrico.

Λέπαργος, ὁ, albus, recutitus: morus pili albi. Item aſinus apud Nicaodr. io Theriac. io Epigr.

Λέπας, τό, rupes, promontorium. q. a λέπω, quod in cortices ruptum. λεπαῖος, αία, αῖον, montanus. Sed λεπάς, άδος, ἡ, genus oſtreæ, vel piſcis: lopae Plauto, patella Gazæ. hinc λεπαστή, genue calicis inſtar conchæ. Apud Pollucem λεπὰς ὀρνίθιον, edulium vilie pretii.

Λεπίδιον, τό, herba lepidioo, ἱρσμὶς Paulo Æginetæ. Item ſqoamula.

Λεπίζω, decortico, a λέπω, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπίς, ίδος, ἡ, ſquama. a λέπω, decortico. λέπισμα, ατος, τό, decorticatio.

Λέπος, εος, τό, cortex, ſquama. Item tunica, liber, Aphrodiſ.

Λέπρα, ας, ἡ, lepra, vitiligo. Th. λεπρός, ſcaber.

Λεπρός, acc. plur. f. g. a λεπρὸς, ſcaber. Et λεπρός, ὰ ὸν, ὁ, ἡ, aſpera. petiæ epitheton,

λεπρός,

Λεπρὸς, ᾶ, ὁ, scabet. Dicitur & λεπρὲς, ὰ, ὸν, leprosus, scabiosus. hinc λέπρα, ας, ἡ, lepra, velut in λέπη, id est, squamus resolutio. vel a λέπος, quod cutis detrahitur, & decorticatur, ut sanetur æger.

Λεπτυλὸς, ὁ, tenuis, gracilis, subtilis.

Λεπτῇ, macilentæ, dat. sing. f. g. a λεπτὸς, tennia, subtilis.

Λεπτὸς, ὴ, ὸν, tenuis, ut λέπος, id est, cortex; gracilis, rarus. In f. g. λεπτῆ. hinc λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas, exilitas, gracilitas. λεπτολογία, ας, ἡ, tenuis, & inanis sermo.

Λεπτρὸς, ὰ, ὸν, corticosus, squama tectus. λεπίδιον, parvus cortex. λεπυρὸν, ὖ, τὸ, putamen ovi, testa. a λέπος, cortex. Th. λέπω, decortico.

Λεπύκινος, τὸ, cortex; putamen ovi, aut mali punici cortex.

Λέπω, f. ψω, decortico, exuo. Qui λέπει, is λέπι, solvit aliquid ἐπιπολαίως, & id a subjecto corpore secit λεπτὸν. Λεπίζω, idem. λέπυρον, ου, τὸ, cortex. Κέπος, εος, τὸ, idem. Λεπὶς, ίδος, ἡ, idem. Λεπὸς, ᾶ, ὰ, cortex.

Λερία, Lerin insula, cujus incolæ λέριοι. Te male audiebant ob malitiam.

Λερναῖη, ης, ἡ, nomen hydræ, Lernæa. a Λέρνη, palude, in qua versabatur.

Λέρνη, ης, ἡ, palus Argivorum, ubi fordium confluges. hinc Λέρνη κακὸν, Lerna malorum.

Λεσβίδες, ἀεσ. plur. a Λεσβὶς, ίδος, ἡ, Lesbis.

Λέσβος, Lesbus. insula in Ægæo mari. hinc

Λεσβιάζειν, adverb. e Lesbo. Λεσβὶς, Lesbis fœm. Λεσβίζω, & Λεσβιάζω, mores fœdos oris polluti Lesbiorum imitari tetra, & execrabili turpitudine, fellare. Aristoph. in Vesp.

Λεσχαίοντες, αἱ, garrientes, nom. plur. præs. part. verbi λεσχαίω, garrio, nugor. Th. λέσχη, ης, ἡ, confabulatio.

Λέσχη, ης, ἡ, sermocinatio, confabulatio, nugæ: locus communis Hesiodo: exedra Vitruvio. Aliis lignum siccum: aliis genus cantilenæ: quidam locu calidi, & æstiva exponunt. Etym. Hinc λεσχιωδὸς, celebrate. δόλεσχος, α, ὁ, ἡ, loquax, garrulus. δόλεσχία, ας, ἡ, garrulitas.

Λέσχῃσι, dat. ploral. Jonic. f. g. pro λέσχαισι. Sic λέσχῃσιν, dat. pl. Jon. m. g. a λέσχης, pernicioſus.

Λέσχης, α, ὁ, pernicioſus, gravis, tristis, a λεσχάλεος. a Themate λεσχὴς, pernicies.

Λεὶ, & Λεὶς, ὁ, Levi, nomen viri. genit. Φ Λεὶ. acc. Λεὶν. Hebr. additus. Hinc Λεῖτης, α, ὁ, Levita. Λεῖτικὸς, ὴ, ὸν, Leviticus.

Λεὶ, pro λευκὸ, albo. a λευκὸς, albus.

Λευκαίνω, dealbo, candidum facio. Item ramign. Didym. Odyss. μ. f. πῶ. a. 2. ἐλεύκηνα. a. 1. inf. λευκῆναι. a. 1. ind. pass. ἐλευκάνθην. Th. λευκὸς, albus.

Λεύκανα, a. 1. inf. act. λευκάνας, a. 2. part. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκανθέντ, legitur apud Pindar. candere florentem. ao λευκανθέν legend. In a λευκὸν? Th. λευκὸς, albus. an etiam ab ἄνθος, εος, τὸ, flos?

Λευκανθὴς, ὁ, dealbatus, acr. 1. part. pass. a λευκαίνω, dealbo.

Λευκαυθίζω, albico, candidus fum. Th. λευκὸς, albus.

Λεύκη, ης, ἡ, populus alba, cujus lignum λευκὸν, album, item vitiligo alba. Th. λευκὸς, albus. λευκὴ γῆ, crete.

Λευκιππος, α, ὁ, ἡ, qui candidos equos habet. q. λευκίππος. ea λευκὸς, albus, & ἵππος, equus.

Λευκίτας, α, ὁ, Dor. pro λευκίτης, idem ac λευκὸς, candidus.

Λευκίτη, ης, ἡ, creta, ejusdem them.

Λευκόγεω, crete, cretifodina. ea λευκὸς, albus, & γῆ, terra.

Λευκοθέα, Albunea matar, Metuta. q. λευκὴ θεὸ. lua anima sit alba.

Λευκόϊον, caltha, viola. q. λευκὸν ἴον, alba viola.

Λευκοῖσιν, dat. pl. Jon. a λευκὸς, albus.

Λευκόλινος, α, τὸ, album linum. ex λευκὸς, albus, & λίνον, α, τὸ, linum.

Λευκοπάρηος, candidus: habens frontem albam. Item cinadus.

Λευκοπάχυς, υ, qui candidis genis est. ex λευκὸς, albus, & παχὺς, & Æol. πάμυ, εῖα, ὺ, gena.

Λευκόπωλος, α, ὁ, qui albis equis utitur, & vehitur: Solis epitheton. quod duobus equis albis vehatur. Item epitheton diei, Saphocl. Ex λευκὸς, albus, & πῶλος, α, ὁ, pullus equinus.

Λευκόῤῥοδον, τὸ, ligustrum, rosa alba.

Λευκὸς, ὴ, ὸν, albus, candidus, albicans, serenus. Item λευκὸς, leucus, ardenlis, avis. αἱ λευκαὶ, cani, in Epigr. Hinc λευκότης, ητος, ἡ, albedo. λευκόω, & λευκαίνω, dealbo.

Λευκότερος, ὸν, candidior, compar. a λευκὸς, albus.

Λευκόχρως, ὠτος, ὁ, ἡ, candidam cumcani gerens. ea λευκὸς, ὴ, ὸν, albus, & χιτὼν, ῶνος, tunica.

Λευκόχροος, ὁ, albicans, albus colore. ex λευκὸς, albus, & χρόα, color.

Λευκόχρως, ωτος, ὁ, candido corpore decorus. ex λευκὸς, albus, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρὼς, ὁ, color.

Λεῦκτρα, plur. rastrum, Leuctra, urbs Bœotiæ.

Λευκώλενος, ὁ, & ἡ, albis ulnis, seu brachiis. Epitheton Jononis ab aeris perspicuitate, Iliad. ε. ex λευκὸς, albus, & ὠλένη, ης, ἡ, ulna.

Λεῦρος, ᾶ, ὸν, Poet. pro ὁμαλὸς, æqualis, plenus, latus, tenuis, humilis.

Λεύσσετε, videtis, a. plur. præs. ind. act. verbi λεύσσω, video.

Λεύσσω, video, aspicio, Poet. pro βλέπω, 3. plur. λεύσσουσιν. q. a λεύω. vel a λεύω, & ὄσσε, oculi.

Λευστὴρ, ῆρος, ὁ, dignus, qui lapidibus obruatur. a λεύω, lapido.

Λεχαίαιν, ης, ἡ, albis indutus.

Λεύω, lapido. a λᾶς, lapis.

Λεχέεσσιν, dat. plur. Jon. a λέχος, εος, τὸ, lectus.

Λεχεποίη, ης, ἡ, regio herbosa. a πόα, Jon. ποίη, herba, & λέχος, εος, τὸ, lectus. Th. λέγω, cubo.

Λεχθὲν, τὸ, dictum, a. 2. part. pass. o. g. a λέγω, dico. f. ξω. a. 1. pass. ἐλέχθην. Λέχος, εος, τὸ, lectus. gen. plur. λεχέων, dat. p. λέχεσι. Th. λέγω, vel λέγομαι, cubo, cubara facio.

Λεχοῦντο, Jonic. & Poet. pro ἐλέχοντο, 3 plur. imperf. pass. vetbi λεχόμαι, apud Hesych.

Λέχρις, α, ὁ, obliquus. a λέγομαι.

Λεχὼ, ὼς, ἡ, puerpera. a λέχος, εος, τὸ, lectus, in quo puerpera decumbit. hinc λεχώιος, puerperus, a, ον. Th. λέγω, cubare facio.

Λεώδαμος, αντος, ὁ, Leodamas, nomen Philosophi.

Λεῶμαι, vellem, præs. opt. act. a λεύω, ῶ, pro θέλω.

Λέων, οντος, ὁ, leo. Item leo serpens Nicandr. in Theriac. genus saltationis horridæ Polluci; piscis Plinio l. 9. c. 31. Item λέων, elephantiasis a similitudine pellis superioris, Aretæo Cappadoci. λέαινα, ης, ἡ, leæne, q. a λέων, quia visu valet. Dormit enim leo dilatatis pelpebris. aut q. λέβω. hinc χαυλιόων, οντος, ὁ, leo pumilus.

Λεωπέτρα, ut λεοπέτρα, lapis, seu plana petra? legitur & Λαωπετρία.

Λεωργὸς, ὁ, audax, temerarius. Epitheton Prometheï apud Hesychium.

Λεωφόροις, α, ὁ, quem sua civitatis jure donant, civemque faciunt. ex λαὸς, & φορὸς, ὁ, Att. populus, & φέρειν, ferre. Th. φ, fe.

Λεωφόρος, Jon. & Att. pro λεωφόρος, via publica. Anacreon dixit λεωφόρον fœminam prostitutam.

Λή, velit, Dor. pro θέλῃ, 3. sing. præs. sub. θέλω, ῃς, ῃ, Dores dicuot, λῆ, λῇς, λῇ. Alii malunt a λάω deducere, in subjunct. λάω, λάῃς, λάῃ, etsi λῶ, λᾷς, λᾷ, & Dor. λῶ, λᾷς, λᾷ, velim, is, it.

Λ Η.

Λήβω, inusit. pro λαμβάνω, capio, fut. λήψομαι.

Λῆγ', pro λῆγε, quiesce, præs. imperat. λεγέτωσαν, Dor. pro λήγω, præs. ind. verbi λήγω, cesso.

Ληγαίμβη, f. dipt. opt. præs. a λήγω.

Λήγω, ως, ω, cesso, desino, quiesco. hinc λῆξις, cessatio. q. a λέγω, pono. Nam & pono ait facio quiescere: aliquando & quiesco: ut venti posuere.

Λῆδον, ου, τὸ, frutex, cisti species, ex quo fit λήδανον, pingua scil. resinosum, quod a λήδου foliis colligitur.

Λῆδος, vel λῆδες, εος, τὸ, vestis ex panno raro, ac derrito. Dor. λᾶδες, q. a λᾶες.

Λήθαιος, & Λήθαιος, ὁ, Lethæus, adject. e λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθομι, obliviscer is, Jonic. pro λήθῃ, 2. sing. præs. verbi λήθομαι, seu λήθω, vel λαθέσθαι.

Λήθω, latet, 3. sing. præs. act. verbi λήθω, lateo.

Λήθων, & λήθουν, oblitus est, 3. sing. imperf. pass. Jonic. pro ἐλήθετο, ejusdem verbi.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio. Th. λήθω, lateo.

Λήθουσι, præs. part. f. g. a λήθω, lateo.

Λήθω, seu λαθάνω, lateo, celo. f. λήσω. a. 2. ἔλαθον. p. m. λέλαθα. Forte a λα, & θῶ, a θέω, pono, sive in locum aliquem me abdo. Hinc λήθη, ης, ἡ, oblivio. λαθρα, adv. clam, clanculum. ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἡ, obliviosus.

Ληῖδ', pro λαΐδι, aacus. singul. a λαὶς, ίδος, ἡ, pecus. Thema λάω, ας, ἡ, præda.

Λαΐζετ', pro λαΐζετο, 3. singul. imperf. pass. Jon verbi λαΐζομαι, fortior, nanciscor. f. ίσομαι. perf. pass. λελάϊσμαι. Th. λάω, præda.

Λαΐζομαι, prædor. vide in λαΐζετ'. perf. λελάϊσμαι, σαι, σται.

Λαΐη, Jonic. dialysi, pro λάη, ας, ἡ, præda.

Λῆϊον, ου, τὸ, seges. in plurali τὰ λήια, q. a λάος, læsis, æqualis. Seges vero est æqualis longitudinis.

Λαΐς, ΐδος, ἡ, idem ac λάη, ας, ἡ, præda.

Λαΐσσετο, Poet. & Jonic. pro ἐλαΐετο, 3. sing. a. e. med. sic λαΐσσεται, 3. sing. fut. e. med. verbi λαΐζομαι, nanciscor. Th. λάη, præda.

Λαΐτης, ὁ, prædatitia Gellia. a λαΐς, Jon. pro λάη, ας, ἡ, præda.

Λαΐτης, ὁ, prædatia. Epitheton Minervæ, quia prædæ præest. Th. λάη, præde.

Λαΐτης, ὁ, populus. Item publicus, Jon. dialysi pro λάϊτης. hinc λάϊτον, ου, τὸ, curia.

Λαχάω, vel Dor. λαχάω, sono, crepo. f. ήσω. a. 2. ἐλάχησα. a. 2. ἔλαχον, ες, ε. p. m. λέλαχα, & λελάχηκα. Hinc Λαχὴς, ῆος, ὁ, ἡ, fissura, seu fossura cum crepitu. Λαχίζω, lacero.

Λήκυθος, ου, ἡ, lecythus, ampulla olearia. q. a λα. vel ἔλαιον, & χέω, vel γεῖθω, quia oleum fundit, vel occultat.

Λήκυθος, ου, ὁ, nomen proprium.

Λῆμα, ατος, τὸ, & λῆμμα, cum duplici μμ, propositum animi, virilis, fortisque animus. q. a λάω, volo.

Λήμη, ης, ἡ, lippitudo, humor in oculis concretus, idem ac γλήμη, q. a λα, & μέω, quod lippientes oculi subinde claudantur, & aperiantur.

Λημνὶ ἔργα, Lemnia facinora. Λημνίων, Dor. pro Λημνίων, Lemniorum.

Λημνίσκος, ου, ὁ, lemniscus, fusciola e coronis dependens. Item λημνίσκος a tæniæ similitudine dicitur lamentum, quod Chirurgi solent vulneribus indere; tatonda vocatur a Galano lib. 3.

Λῆμνος, dat. sing. a Λῆμνος, Lemnus, insula.

Λιμναὶ, ῶν, αἱ, Poet. pro βάκχαι. alii scribunt Λίμναι, quas dicunt esse Nymphas torcularium.

Λιμνάτην, acc. sing. a λιμνάτης, ου, ὁ,

Janus.

Januarius, quo Ethnici aïda libabant Baccho. Th. λίκνος, ὁ, ἡ, lacus torcularii præli. hinc Λίκνιθος, Bacchus.

Λικνίς, ῖδος, ἡ, lacus prælii torcularii, ubi uvæ prælo exprimuntur; q. à λικνίον, comminuo. Uvæ enim in prælo comminuuntur. Sed λίθος, εος, τό, lana, quia est λεῖος, mollis.

Λίκνω, Jonice pro ἐλίσσω, 3. plur. aor. 1. activ. λίκνωσι, desinit, a. 1. inf. act. λίκνωσθαι, aor. 2. inf. med. verbi λίκνω, cesso.

Λικνῶ, ᾷς, ᾷ, a. 1. opt. Æol. verbi λίκνω, cesso, f. ξω.

Λίκνον, ου, τό, vel λίκνος, ου, οἱ; nugæ, ineptiæ, trifles: hinc λικνίον, nugor. q. d. λῆρος, & λίκνον, fluo. vel λίκνον, dico. Loquacissimi enim ut plurimum sunt inepti et.

Λίς, Dorice, pro θέλεις, velis. vide in Λῆ.

Λίνευς, 2. sing. f. s. act. λίνεθα, 2 plur. f. s. med. verbi λίθω, seu λινέθω, lateo. f. λίνω. a. 2. ἔλινθον.

Λινοπαίγμων, ονος, ὁ, ἡ, qui lodi obliviosem inducit. Epitheton Bacchi. ex λίθω, lateo, & παίς, puer: hinc παίγμα, παίγμων. Sunt qui legant λινοπαίγμων, a λίνω, fallo, & τὸ παίγνιον, jocus.

Λινυσσαίη, ης, ἡ, oblivio. Hesiod. in Theogonia, a λίθω, lateo.

Λίσσομαι, obliviscar, f. s. med. λίσσομαι, 1. plur. f. s. act. verbi λίθω, seu λιν θάνω, lateo.

Λιχνίς, ῆς, ὁ, pro λιχνίτης, ου, ὁ, latro, prædo, fugitivus, grassator. Th. λείς, ος, ὁ, prædo. Hinc λείζω, prædor. f. σω. pert. pass. λελῖσμαι, σαι, σται. hinc λιχνίς, ῆς, ὁ, & per syncresin λρεὶς, latro.

Λιχνὸν, lactuca. putn, ubi latent λιχνοὶ, ingrones.

Λικνῶ. Dor. pro λίνω. f. 1. act. a λίω, ῶ, volo. vel a λίθω, lateo.

Λητοΐδης, ου, ὁ, Latonæ filius. Th. Λητοΐ, οΐος, ἡς, f. tona.

Λητὼ, οῦς, ἡ. v. Latona, matet Apollinis. acc. Λητὼ, ὁ. q. a λίθω, lateo.

Ληθάνις, ῶσα; ὁ, captus; aor. 1. part. pass. ληθάντα, acc. sing. m. g. ληθάντος, aor. 2. inf. pass. verbi λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. a. 1. ind. pass. ἐλήφθην. a. 2. int. med. λαβέσθαι.

Λαθέσθω, 3. sing. not. 1. imperat. pass. a λαμβάνω, capio.

Λήχω, inusitat. pro λαγχάνω, sortior.

Λήψομαι, ῃ, εται, & in 1. plur. ληψόμεθα, f. s. med. verbi λαμβάνω, capio.

Λ Ῐ.

Λῖα, pro λεία, præda. Gl. Cyt.

Λιάζω, agito, jacto, separo, dirimo, turbo. p. λελίακα. q. a λίαν, valde.

Λίαν, valde, admodum. quasi a λείω, volo. Ea enim intendimus, quæ insignitet volumus.

Λιαρὸς, ὰ, ὸν, tepidus, temperatus, suavis. Odyss. ε. Apoll. a. Λιαρὴ αὔρη, aura levis, & liquida.

Λίβανος, ου, ὁ, Libanus, Syriæ mons. Item thus, arbor thuris. Λιβανωτὸς, ὁ, & λιβανωτὸν, ῦ, τό, thus, thuribulum. Λιβανωτὶς, rotmarinus. Λιβανώδης, ες, ὁ, ἡ, odoratus.

Λιβερτῖνος, ου, ὁ, Libertinus, nomen Sectæ.

Λιβόκεθεν, adverb. λιβόθεν ἢ Λιβύης, a Libya. ergo Dor. pro Λιβόθεν.

Λιβύη, ης, ἡ, Libya. Λιβυστικὸς, Libystis. Λίβυς ἄνεμος, air ex Libya, Afer, Pœnus. Λίβυς etiam ventus Africus. Dicitur tibia a Poetis λιβυκὸς σάλπιγξ.

Λίβυρνος, ου, τὸ, Liburnum, species navigioli.

Λιγὺς, stridulus, argutus, pro λιγέα, Hesych.

Λιγυαίνω, oblecto, proprie arguto sono: strido. Item ludo cithara. Apoll.

Λιγύζω, resono, stridoo, stridorem edo. fut. ξω. hinc λιγύς, ύος, ὁ, ἡ, stridulus, canorus, argutus; facundus.

Λίγδα, cos, pulvis: item luxurium.

Λιγδάω, linitum, in superficie. Odyss. χ. adverb.

Λίγδδος, pila, morrarium, Nic. in Ther. Est & λίγδδος fornacula, in qua conflant metalla, χωνὶ.

Λιγέη, acc. plur. n. g. n λιγὺς; εῖα, ὺ. λιγέαι, Dor. pro λιγεῖαι; genit. plur. vide λιγέη.

Λιγέη, canora; dat. sing. f. g. a λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um. Th. λίγγη, strideo.

Λιγέως, stridule: acuta, dolciter, celeriter. Iliad. γ. ada: a λιγὺς:

Λιγυὸς, ὰ, fuligo; fumus; fumi emissio, flamma. An a λίαν, & αἰθω?

Λιγυστὸς, ὴ, ὸν, pingui similis: q. a λιγυὸς.

Λίγυσε, sonuit, pro ἔλιγξε; 3. sing. a. 1. act. verbi λίγγω, stridoo, f. ξω.

Λιγυὸς, pro λιγυὴς, suavi; dativ. singul. f. g. λιγυῆϊ; dat. plur. Jon. a λιγυέος, ὴ, ὸν, idem ac λιγὺς. Th. λίγγω, stridoo: oblecto.

Λίγυς, υος, ὁ, ἡ, Ligur, qui ex Liguria. Italiæ ejus: Hinc λιγυστικὸς, ὴ, ὸν, Liguſticus. Sed λίγυς, υος, ὁ, ἡ, stridulus, a, um, fonoras: suavis. a λίγγω, stridoo.

Λιγυφθέγγων, sonora voce præditis, dat. plur. Jon. a λιγυόφθογγος, quod a λιγὺς, stridulus, quod a λίγγω, stridoo, & φθόγγη, sonus. Th. φθέγγομαι, loquor. p. m. ἔφθογγη.

Λιγυόφωνος, ὁ, ἡ, argutus: canorus. Ex λιγὺς, εῖα, ὺ, stridulus, a, um, quod a λίγγω, stridoo, & φωνὴ, ἡ, vox.

Λίδιω, Jo. pro λίζω, valde, adv.

Λιθάζω, lapido, lapidem jacio. cum acc. fut. άσω. a. 1. ἐλίθασα. aor. 1. sub. λιθάσω, ης, η, & in 3. pl. λιθάσωσι. aor. 1. inf. λιθάσαι. aor. 1. part. λιθάσας, αντος, ὁ. perf. nct. λελίθακα.

Λιθάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. ejusdem verbi.

Λιθάσωσι, 3. plur. aor. 1. sub. aor. verbi λιθάζω, lapido.

Λιθάσσαν, 3. plur. a. 1. sub. act. ejusdem verbi.

Λιθεῖα, vel λιθῖα, ἡ, massa auri, pretiosiras anti.

Λίθεν, ἡ, luxus, luxuries, ubertas: quasi ex λίαν, & θίς, acervus. vel n λίαν θέω; vel θέω, ut sit quæ admodum erupit in molem, aut quod multum lasseat, seu humeat. n λίαν, valde, & θέω, lacto. nisi a λίθος, id est, βάλλω.

Λίθινος, η, ον, lapideus, a, um. Th. m. λίθος, lapis.

Λιθοβολέω, lapido, cum accus. impert ἐλιθοβόλησα, ω. f. ήσω. a. 1. ἐλιθοβόλησα. aor. 1. inf. λιθοβολῆσαι. a. 1. part. act. λιθοβολήσας, αντος, ὁ. perf. act. λελιθοβόληκα.

Λιθόλευστος, ος, ὁ, ἡ, lapidibus obrutus. Sophocl. in Ajace. ex λίθος, & λεύω, lapido. Th. λᾶας, ὁ, lapis.

Λίθος, ου, ὁ, ἡ, lapis, faeum. dat. pl. Jonice. λίθοισι, hoc λίθοις. lapideus. λιθάζω, lapido. q. a λίαν θάω, mmiter pono, scil. ob rei gravitatem, quæ ex se deorsum vergit.

Λιθόστρωτος, ος, ὁ, ἡ, lapidibus stratus. ex λίθος, lapis, & στρωτὸς, stratus. quod a στρώννυμι, sterno. Th. στρώω, sterno.

Λιθοτομίαι, αἱ, lapicidæ. Item chirurgi vesicæ calculum excindentes. ex λίθος, lapis, & τέμνω, seco. p. m. τέτμηκα.

Λιθόμαντις, ὁ, qui ad lapidem jurat, qui ad populum concionatur. ex λίθος, lapis, & ὄμνυμι, seu ὀμόω, juro

Λικμηρίζω, salio immodeste. ex λίαν valde, & σκηρτῶ, salio.

Λίσκη, minime, & exilissima aris aor. Aristoph. Interpr. in Acharn. Item tinnitus aurium minimus.

Λικμάω, ventilo, dissipo, cribro, comminuo. f. ήσω. p. λελίκμηκα. Th. λικμὸς.

Λικμήσω, 3. singul. fut. 1. verbi λικμάω, ventilo.

Λικμητὴς, & λικμητὸς, ὁ, ventilabrum. Λικμὸς, οῦ, ὁ, ventilabrum; vannus. hinc λικμάω, ventilo. q. a λίαν, valde; & κάμνω; quia id καματηρὸν; id est, laboriosum. an a λεῖος κανὸν; id est, frumentum purgare?

Λικμώντιον, ventilantium, genit. plural. part. præs. activ. verbi λικμάω, ventilo.

Λίμνος, ὰ, τὸ, idem ac λιμνὸς, vanous, quin est λεῖος κανὸν, plana corbis. Vel a λίαν κανὸν, quia salda agitetur.

Λιμναῖος, sci λιμενικὸς, Iliad. ξ. oblique. a λοχεύω, obliquus.

Λιμναὶ, αἱ, tanti cervinorum cornuum; q. a λίζ, & κάμνω; ut fiat obliqua corniculi rectis agnata.

Λίπτης, ὁ, lictor. quasi λείπτης; a λείχω, lingo.

Λιλαίομαι; Poet. cupio, appeto, desiderio festino. λιλαίεαι, Jonice. pro λιλαῖῃ. q. a λίαν, valde, & λάω, cupio.

Λιμοκτονέω, & ἄω, fame neco, ango, & affligo fame. ex λιμὸς, fames, & κτονέω. Th. ἄγχω, strangulo.

Λιμόβορος, ος, ὁ, ἡ, ligustus; gulosus, insatiabilis. Hesych. λίμβορος, λίχνος. ἔπαικτος. Bteg. liguritor, a λείχω, lingo.

Λιμὸς, ὁ, ὁ, ἡ, poetus; litus; situs maris. in Odyss. acc. λιμένα. q. λίαν μένω, quod ibi naves ruta conquiescant. hinc λιμενοχῶς, portitor; qui portui præest. λιμενοχία, manus portuum corandorum.

Λιμὸς, ὁ, ἡ, famelicus. a λιμὸς, fames.

Λιμνὰς, ὰδος, ἡ, & λιμνὴς, ῆδος, ἡ, lacustris, palustris. Aristoph. in Ran. Th. λίμνη, ἡ, palus, stagnum; lacuna. Λιμνὴς, Dor. pro λιμνὴς.

Λίμνη, ης, ἡ, stagnum, palus; lacuna. q. a λίαν μένω, scil. τὸ ὕδωρ, ubi aqua manet, & non movetur: ut stagnum a stando. Item λίμνη est gymnasium in Trœzena, Eurip. in Hyppol.

Λιμνήτης, ου, ὁ, nomen tauri. a λίμνη, lacus.

Λιμνόχαρις, nomen tauri: ex λίμνη, stagnum, & χαίρω, gaudeo.

Λιμὸς, ὁ, & Dor. ἡ, fames. Item homo fordidus, præparcus. Eustath. in Odyss. quasi a λείπω, deficio. Est enim fames ex defectu nutrimenti solidi. Hinc λιμώδης, esurio. λιμήτης, idem.

Λιμπάνω, linquo. a λείπω, idem.

Λιμφάζω, decipio. a λιμὸς, sycophanta. quod a λῶν φάος, levem vidati.

Λιμήτης, ου, ὁ, præs. part. a λιμήτω, etnrio. Th. λιμὸς, fames.

Λινοθώρης, ὁ, thorace lineo indutus. ex λίνον, linum, & θώρηξ, Jonice. pro θώραξ, thorax, pectus.

Λινοκαλάμη, lini stipula. λίνου κάλαμος, Jos. a. 6. λινοκαλαμίς, linum agreste.

Λίνον, ου, τὸ, linum, chorda, carbasum; navis velum. Item λίνον in fidibus nervorum loco, Iliad. σ. Pariter λίνος fumitur pro eo, quod est ἁμάτιον, aut ἄγκιστρον, linea, aut hamos piscatorius. Iliad. π. q. λίνον, leve. hinc λίνος, ου, λινὸς, ὴ, λίνεος, ου, lineus, a, um. Λινόω, lini reatus.

Λίνος, ου, ὁ, Linus, nomen viri.

Λίξ, obliquus. Hefych. Item latus: lapis.

Λίπα, pro λίπτα, indeclinabile. Alli ex λιπαρῶς, per apocopen lectum traduut. Sunt qui pro λίπα, indeclin. ponant, & hoc pro λιπαρὸν. Th. λίπτω. Ponitur & λίπ', pro λίπα, a. a. Jonic. aerbi λείπω, linquo.

Λιπαρόθρονος, υκος, ὁ, ἡ, qui splendidis artiis est ornatus. Comment. Aristoph. Acharn. patera vini tbafii plena.

Λιπαρὸς, abundantes, acc. plur. f. g. a λιπαρὸς, ὰ, ὸν, pinguis.

Λιπαρέω, assiduus sum.

Λιπαρὴ, Jonice, pro λιπαρὰ, splendida.

Λιπαρὸς, ὸν, ὸ, ἡ, assiduus, sedulus. λιπαρὸς, & ὸεις, assidue, jugiter. Λιπαρότης, ος, ἡ, assiduitas. Λιπαρόω, assiduus sum. q. a λίαν παρέω, valde adesse.

Λιπαροκνήμων, pulchram habeee vitam. a λιπαρός, ſplendidus, & κνήμη, η, τό, vitta.

Λιπαρός, ά, όν, pinguis, obeſus, opimoe, nitidus: maturus, formoſus, plenus, ſplaodidus, lautus. Λιπαρὴν γῆρας, lauta ſeneCtus. Dionyſ. de ſita orbis. Tham. λίπος, εος, τό, pinguedo. hinc ὀλιπής, έος, ό, macilentoe.

Λιπαρόχρως, ος, ό, nitido corpore praditus. Sic λιπαρόχρων, acc. Doric. a λιπαρόχρους, pro λιπαρόχρως, quod ex λιπαρὸς, pinguis.

Λίπα, pro ἔλιπα, 3. ſing. e. r. ind. activ. verbi λείπω, linquo. ſ. λοίψω. a. 2. ἔλιπον, p. m. λέλοιπα.

Λιπάω, dialyſi Poet. pro λιπῶ, a. a. ioſ. act. ejuſdem verbi.

Λιπαρὴς, ές, qui ex agro in orbem fugit: ὁ λιπὼν τὸ ἴδιον. Vel ex divite pauper factus, ὁ λιπόμενος τῶν ἰδίων.

Λιπεσύνορος κύων, Stesichoroe vocat τὰς νεογάμους παῖδας τὰς λιπούσας τὸν ἑαυτῶν ἄνδρας, id eſt, puellas recens ouptas, quae ſuos maritos deſeruerunt.

Λιπέσθαι, aor. e. inf. med. verbi λείπω, linquo. ſ. ψω, a. s. ἔλιπον.

Λίποι, 3. ſing. eor. 2. opr. act. λιποίμην, aor. e. opt. med. λιποῖτο, Doric. pro λιποῦτο, eor. a. part. act. ſ. g. ejuſdem verbi.

Λίπομεν, 3. plor. 2. a. opt. act. λίποιμι, verbi λείπω, linquo.

Λίπον, pro ἔλιπον, 2. a. a. act. Jon. ejuſdem varbi.

Λιπυπώτης, Dor. pro λιποπώτης, ε, ὁ, navie deſertor. ex λείπω, linquo, & πῶς, ό, oavia.

Λίπος, εος, τό, pingoedo, adeps. q. a λίπω, & πίος, pinguedo. Hinc λιπαίνω, pinguis ſum. λιπαίνω, pinguefacio. λιπαρὸς, ά, έ, pinguis.

Λιπορεγγέα, eccuſ. ſingul. a λιποφεγγὴς. ές, ό, ἡ, linquens lucem, caecus. ex λείπω, linquo, & φάγγος, εος, τό, lomen.

Λιπόων, Poet. pro λιπῶν, praſ. part. verbi λιπαίνω, pinguis ſum. Them. λίπος, εος, τό, pinguedo.

Λίπτω, cupio, deſidero, amplector. quaſi a λάω, volo. vel λίπω πόθῳ. valde cupio.

Λιπών, ῶσα, όν, aor. 2. part. activ. verbi λείπω, linquo. fut. ψω. aor. a. ἔλιπον.

Λίπος, ſeu λιπὸς, ῦ, ὁ, impudene, audax. q. a λίπω ὄψιν, velde videre. Sunt enim impudentes vilu flebili, & irreverenti.

Λῖς, λῖτος, ἡ, tenue, & ſubtile linteum, q. a λίνον. Eſt atiam λῖς, leo, Poet. cujue accuſ. λῖν. Eſt & λὶς per apo cop. pro λίσσα, lævie.

Λίσαι, precare, a. r. imperat. med. verò λίσσομαι, ſupplico. ſ. λίσομαι. ἀὶν λίσαι, Jovi ſupplica. Iliad. a.

Λίσπη, ης, ἡ, aaimalculum quoddam gracila. q. a λὶς, pro λισὸς, lævis, glaber. λίσπος etiam dicitur, cui nates ſuot graciles, ac tumore prorſus vacant λισπάγυιοι, depyges. Arheaianſes ſic dicti a Comicis. ὑσπήγελοι λίσποι dicuntor, qui in medio pertuſi ſunt: & γλίσπα λίσπη, ὀλισθηρὰ, ὲ ὀλισθηρὰ, lubrica, Commeot. Ariſtoph. 10 Ran.

Λίσπος, ε, ὁ, attritus uſu, gracilis. Th. λίσπος. attrita enim ſunt plana.

Λίσσεσθαι, praſ. inf. varbi λίσσομαι.

Λισσάσκετο, ſupplicabat, 3. ſing. imperf. Joa. pro ἐλίσσετο, verbi λίσσομαι, ſupplico.

Λίσσομ', pro λίσσομαι, precebor, praſ. ind. vel ſ. 1. Poetic. pro λίσσομαι.

Λίσσομαι, ſupplico, precor, oro. hioc part. λισσόμενος, η, όν. Dicitur etiam λίτομαι, a λίττω, cupio. Hinc λίτη ης, ἡ, ſopplicatio, preces. λιτανὶς, ίδος, ἡ, idem.

Λισσὸς, ή, όν, lavie, glaber, planoe. Odyſſ. γ. latardum aiper, altua, acclivis, praeruptue. a. Arg.

Λίσσον, τό, ſcaphula, ſeu ventilabrom ferreum ad complaaandum ſolum: ſartago, Poll. novacula: ventilabrum Helych.

Λῖτα, acc. ſingul. a λῖς, λιτὸς, ὁ, tenue linteum. Alii volunt eſſe pl. ex ſingul λίτον, τό. Homaro aſt λεπτὸν ὑφασμένον, ſtragulom tenue. Iliad. 9.

Λιταὶ, αἱ, preces, Deae praſidas ſupplicationoom. Th. λίσσομαι, precor.

Λιτάων, frugalibus, dat. ploral. ſ. g. a λιτὸς, ἡ, ὁ, ullie, tenuis.

Λιτάνευα, 3. ſing. imperf. Joa. λιτάνευσα, 3. ſing. eor. 1. ind. act. verbi λιτανεύω, idem ac λίσσομαι, precor, oro.

Λιτάνη, pracum, genit. plur. Æolic. pro λιτῶν, a λιτὴ, preces. Them. λίσσομαι, oro.

Λίτομαι, idem ac λίσσομαι, oro.

Λιτὸς, ή, όν, ſimplex, frugi, tenuis, nudus: vilis. λιτὸς, ὴ, ὸν, ſupplex. q. a λίσσομαι, ſupplico. Vel qui vivit ex λιτῆς, id eſt pracario. aut q. ex λιτοῦ, a λιτὸς. aut q. λειτὸς. niſi a λεῖος, pro trivo.

Λιτότης, ητος, ἡ, ſimplicitas, frugalitae. Item figura, cum rem magoam modeſtiae cauſa extenoamus.

Λίτρα, ας, ἡ, libra, obolue, menſurae, & ponderis nomao. a Latino libra. λίτραν ἑτῶν ζήσας, modicum temporis, in Epigr. λιτρεῖος, libralis.

Λίτρον, pro νίτρον, nitrum, Attice, apud Ariſtoph.

Λιχανὸς, ᾶ, ὁ, index digitue. q. e λείχω, lingo. hiac λιχὰς, menſora inteiii tii inter pollicem, & indicem diſtaotos. λιχνεῖος, ε, ὁ, liguritor, guloſus. λιχνεία, ligurio. ſ. σω. λιχνὰς, ας, ὁ, edacitee, liguritio, gaaea, gola. Suid

Λιχνίζειν, imperf. Jon. verbi λιχνίζω, lingo, lambo.

Λιχνεύομαι, ῶμαι, idem ac λιχνίζω, lingo.

Λιχνία, ας, ἡ, liguritio, guloſitae, ganea, gula, Suid.

Λίψ, λιβὸς, ὁ, petra, onde aqua ſtillat. a λείβω, ſtillo. Eſt & veati nomen, Africue. Gell. l. s. cap. 22. Item pugna.

A O.

Λοβοὶ, οἱ, phaſeli, five phaſeoli. Colom.

Λοβὸς, ὰ, ὸν, ima auris pars, quae prehendi poteſt: q. a λείβω, pro λαμβάνω, capio, quia facila preheoditur. Item omnio folliculus, in quo continentur ſemen. Plinio ſiliqua.

Λογὰς, ὰδος, ὁ, ἡ, electue, eximius. οἱ λογάδες, lecti. a λέγω, eligo. Eſt & album in ocolo.

Λογία, ας, ἡ, collecta, conventus, collectio. r. ad Corioth. 16. a λέγω, colligo. p. m. λέλογα.

Λογίζεσθαι, praſ. inf. a λογίζομαι, loquor.

Λογίζομαι, colligo, ſtatuo, cogito, computo, arbitror. imperf. ἐλογιζόμην. ſ. ίσομαι. perf. λελόγισμαι, a. s. paſſ. ἐλογίσθην. ſ. s. paſſ. λογωθήσομαι.

Λογικὸς, ή, όν, rationalis. λογικὴ, ratio differeadi. ab eodem them.

Λόγιμος, ὁ, inſignis, animue.

Λόγιον, α, τό, oraculum, reſponſum divinum: rumor, conſilium, ſupporatio, ratio. τὰ λόγια, eloquia. Sua λόγια, Sacrae litterae, Nazianz.

Λόγιος, α, ὁ, ἡ, diſertus, facundus, doctus, eloquens, & orationis ſolutae ſcriptor. Mercurius λόγιος ob id dicitur, quia ſtudiorum, & eloquantiae praeſes eſt: Syoeſ. Plutarchus io Sylla vocat λογιώτατος, vatioioriū interpretae peritiſſimos.

Λόγιται, conſulta, a. s. imperat. m. verbi λογίζομαι, rationem ineo.

Λογισμὸς, ὰ, ὁ, ratiocinatio, cogitatio.

Λόγοισι, dat. pl. Jon. a λόγος, verbum.

Λογομαχέω, de verbis pugno. fut. ήσω. p. λελογομάχηκα. ex λόγος, verbum, quod a λέγω, & μάχομαι, pugno.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum pugna, loquae contentio. a λογομάχος, qui verbia pugnat.

Λόγον ἐαυτῷ διδόναι, ſecum aliquid reputare.

Λογοποιέω, fabulae condo: verba facio, fabulor, orationaem habeo; fingo. inde λογοποιὸς, οῦ, ὁ, fabolatum, & hiſtoriarum conditur. ex λόγος, & ποιέω, facio.

Λόγος, ε, ὁ, verbum, ratio, juſſum, negotium: rumor, verſus, carmen, &c. κατὰ λόγον, quaotam aequum eſt. a p. m. λέλογα, verbi λέγω, dico.

Λόγχαισι, dat. plur. Joo. a λόγχη, lances.

Λόγχη, ης, ἡ, ſors, lancea, mucro. e λαγχάνω, fortior, & affequor. a. a. ἔλαχον. p. m. λέλογχα.

Λογχοφόροι ἔγχεσι, haſte cuſpidem habentes: vide λόγχη. hinc λογχόω, cuſpide munio.

Λόγω, Dor. pro λέγω.

Λοετροφόρος, ὁ, ἡ, ος, lutos, a, um, r. part. med. Poetic. pro λουόμενος, queſi a λούω, pro λόω, dielyſ u io ου. Hiac λόεσθαι, aor. 2. ind. act. Joa. abjecto augmento, & Poetic. gamin. or. eor. 1. inf. activ. λοέσασθαι, & ſic porro.

Λοετρὸν, pro λουτρὸν, ῦ, τό, lavae tom, balneum, a λούω, lavo. λοετροχόος, aptus ad lavacrum.

Λοέω, Poet. pro λούω, leoo.

Λοιβῇ, libamioi, dat. ſingul. a λοιβὴ, ῆς, ἡ, libetio. Tham. λοίβω, libo, ſtillo.

Λοίγια, τὰ, exitialia, nomin. plural. n. g. a λοίγιος, peraiciofus. Th. λοιγοδανὴς, ές, pernicies.

Λοιγὸς, ὺ, ὁ, pernicies, exitium, quaſi a λείγω, deſiao, ceſſo. Reseaim perditae ceſſaat eſſe, ut exitium ab eueo. Hinc λοίγιος, λοιγίος, & λοιγαῖος, peraiciofus.

Λοιδορέω, ῶ, convitior, maledico. ſ. ήσω. p. λελοιδόρηκα. praſ. inf. paſſ. λοιδορεῖσθαι. a. r. part. paſſ. λοιδορηθὶς, έντος. ὁ. praſ. part. paſſ. λοιδορούμενος. Th. λοίδορος, ου, ὁ, convitiator.

Λοιδορίαι, gen. plur. a λοιδορία, ας, ἡ, convitium. Them. λοίδορος, convitiator, maledicos.

Λοίδορος, ου, ὁ, convitiator, maledicos. quaſi λυὼν δόμον. vel qui verba q. lῖμνα loquitur. hinc λοιδορία, ας, ἡ, convitium. λοιδορέω, convitior.

Λοιμοῖο, gen. Jon. a λοιμὸς, peſtis.

Λοιμὸς, ὺ, ὁ, peſtis, contagium. Item ſignificat virum peſtiferum, ac ſcaleſtum. Ariſtid.

Λοιπὸς, ή, όν, reliquoe, a, um. τὸ λοιπὸν, quod ſupereſt. λοιπὸς, alioquia. ✠ λοιπῶ, de eatero. Th. λείπω, linquo. p. m. λέλοιπα.

Λοισθίος, & λοίσθιος, ια, ὸν, ultimus, poſtremus. quaſi a λείπω, relinquo. Hinc λοισθίων, praemia, quae ultimo datur. ex λοίσθια, poſtremo, tandem.

Λοισθοτάτιλια, poſtremam, ecc. ſing. ſ. g. ſuperlat. grad. a λοίσθιος, ſeu λοίσθος, poſtremus.

Λοκροί, Locri, nomen nationis.

Λοξὰ, obliqua. adverb. a λοξὸς, obliquus.

Λοξίης, Jon. pro Λοξίας, ου, ὁ, Apollo.

Λοξοβάται, οι, obliqua ingredientes, nom. plur. a λοξοβάτης, ου, ὁ. ex λοξὸς, & ὁ. obliquus. & βαίνω, eo.

Λοξὸς, ὴ, ὸν, obliquus. λοξότης, obliquitas. q. a λέγω, cubo, jaceo. λοξότερον ἔχειν πρὸς πτα, minos alicoi fidere, Odyſſ.

Λοπὰς, patalla, patiaa. q. a λέπω.

Λοπεῖν, ῶ, ον, quod poteſt λέπεσθαι, id eſt, decorticori.

Λοπὸς, ὁ, cortex. a λέπω, dcentrico.

Λορδὸς, ὴ, ὸν, curvus, cernuus. ex λάπτω ὄψιν, videre terram?

Λορὸς, ὁ, corvus, Celtio. ex a λύγω?

Λουτροφόρος, ὁ, lauiſta. quaſi λοῦσον τρέφων, ludum alans.

Λουτὴ, ῆ, Lucae, nomen viri.

Λουκᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Prophetae, a luce ſic dicti.

Λοῦμαι, Attica ſyncope pro λοέομαι, lavor. imperf. ἐλούμην. pro ἐλοέμην. praſ. inf. λοῦσθαι, pro λοέσθαι. Them. λούω, lavo.

Λουὸς, ὴ, όν, ſplendidus, a, um. Heſych.

Λοῦσον, pro ἔλουσον, 3. ſing. a. o. act. Jon. verbi λούω, lavo. ſ. σω.

Λοῦσσον, juſſum, album, quiddam in ubere naiceus, Theophr. an a λόσσα, vidan? unde & λάκτις, elbue.

Λουῶ, lavabo. Dor. pro λούσω, fut. r. a λούω, lavo.

Λουτὴς, ῆτος, ὁ, pelvis, vas ad luvandum.

Λουτρὸν, ὰ, τό, balneum, lavacrum. Sed λοῦτρον, τό, aqua ſordida, qua non lavimus. Th. λούω, lavo.

Λουτρῷ, dat. ſing. a λουτρὸν, balneum.

Λούω, ſ. σω, lavo. p. λέλουκα. aor. r. ἔλουσα. aor. r. part. act. λούσας, ασα, αν. ſ. part. paſſ. λελουμένος, η, ον. a. t. med. ἐλουσάμην, ω, ατο. q. a λύω, ſolvo. Lavando enim ſolvimus, & tollimus ſordes, & lavamus in liquido, quod facile ſolubile. hinc λουτρὸν, ῦ, τό, lavacrum.

lavacrum. Λουτρὸν, οῦ, ὁ, balneum. Λουτρίδιον, abluo.

Λοφιᾶ, dorice. Jon. pro λοφιὰ, dat. sing. a λοφιὰ, ᾶς, ἡ, cervix, juba leonum. Th. λόφος, ου, ὁ, idem.

Λοφίτις, & ἡ, λοφὶς, fax monoxyla, non ex colligatis lignis, lychnus. aliter ὁ ἐν ὅλῃ λαμπὰς. Eustath. ex λόφος, quatenus est ὕψος ἀρουρῆς, tanquam sit fax ab arboreo cacumine.

Λόφος, a, ὁ, cervix in jumentis: apex, crista, galerus, fastigium. Item crista galeæ, Apollon. Item λόφοι, colles, tumuli.

Λόφυρα, τὰ, animalia, quæ habent setas in cervice erectas in modum cristæ: ruminantia animalia Gazæ. a λόφος, crista, & ὑρά, cauda.

Λόφυρος, ου, ὁ, crista insignis: superbus. Them. λόφος, crista.

Λοχᾶν, & λοχᾶσθαι, insidias collocare. hinc ἐλόχησαν, 3. plur. a. 1. med. Th. λόχος, insidiæ.

Λοχεῖα, gen. Jon. a λοχεὶς, εῦς, ὁ, idem ac λόχος, ου, ὁ, insidiæ.

Λοχεύομαι, seu λοχεύω, parturio, enitor, pario, fœtifico. Th. λοχὶς, ἡ, gravida.

Λοχηγετῶν, pro λοχαγῶν, cohortis ducem esse, ex λόχος, cohors, & ἄγω, duco.

Λοχίζω, pro τὰς λόχους διαταῖς, in cohortes dividere. item insidias ponere, Thucyd. Them. λόχος, cohors.

Λόχος, ου, ὁ, cohors, agmen, manipulus, centuria, cuneus. item insidiæ. Hinc λοχεύω, & λοχίζω, insidior. λοχὸς, οῦ, ἡ, puerpera, gravida. a λέγω, id est, κοιμῶ, jaceo, scil. ὡς τῷ λόχῳ, in lecto. Sic Gallis accouchée.

Λ Υ.

Λύα, Dor. pro λύη, ης, ἡ, seditio, bellum, dissensio, inire. a λύω, solvo, quia solutio unitatis.

Λυγγάω, fingultio, a λιζω. λύγδην, singulriendo; simul.

Λυγγὸς, genit. a λυγγὰς, ὁος, ὁ, nomen gentis.

Λύγδινος, a, ὁ, levis, politus, candidusque marmoris Pariti instar. Thema Λύγδος, Lygdus.

Λύγδος, a, ὁ, Lygdus. lapidis marmorei genus, candoris eximii: calculus littoralis, glarea.

Λύγη, ης, ἡ, obscuritas, tenebræ, nox. Hinc λυγαῖος, α, ον, obscurus, a, um, tenebrosus. c. λυγαίος, α, ὁ, umbrosus, opacus. λυγάζω, & λυγίζω, obumbro.

Λυγκῆν, Dor. pro λυγίσαι, fut. 1. inf. act. verbi λυγίζω, flecto, vincio.

Λυγκεὺς, ῆ, Lynceus. Hic fertur acutissima oculorum acie præditus fuisse.

Λύγξ, υγκὸς, ὁ, ἡ, lynx fera, acutissimi visus. q. a λύκος, quatenus lux: aut quia rapax ut λύκος, lupus. Sed λύγξ, λυγγὸς, singultus, a λιζω, singulrio.

Λύγος, a, ὁ, vimen, vitex, virga, baccilinæ: tenebræ Etym. Hinc λυγάω, & λυγίζω, flecto. q. a λύω, quia vimen solvi potest a figuratione naturali. aut a λύσσω, & ἄγω, quod valde duci queat. Sed λυγὸς, est instrumentum, in quod ea conjiciuntur, quæ glutinantur & committuntur. Est etiam quæstionis genus, Hesych.

Λυγρὰ, ῆς, ἡ, Jon. pro λυγρὰ, tristis, odiosa. vide λυγρὸς.

Λυγρὸς, ὴ, ὸν, gravis, difficilis, perniciosus, molestus, perhumidus, Hom. funestus. Hinc λυγρῶς, adv. graviter.

Λύδδα, ης, ἡ, nomen urbis in Judæa, Lydde.

Λυδία, ας, ἡ, nomen mulieris e Lydia regione. Λυδία μίτρα, præclarus hymnus, quo quis ut aureo diademate caput ornatum habet.

Λυδιστὶ, ἰδ᾽, ὁ, qui Lydorum more deliciis, & voluptatibus indulget. quasi Ἰωνιστὶς. luxuriosus Anacreonti.

Λυδὸς, ὴ, ὸν, ὁ, Lydus. plur. Λυδοὶ, Lydi.

Λύειν, solvere, præs. inf. a λύω, solvo.

Λύζω, fingultio. fut. ξω. Hinc λυγμὸς, ὁ, singultus. Λύγξ, γγὸς, ἡ, idem. q. a λύω. est enim affectio stomachi a liquoi impactum solvere, & eæuetere conantis. Vel quia λύει τὸ ζῆν, & quodammodo suffocat.

Λύθη, soluti sunt, Bœotic. syncop. & Jon. pro ἐλύθησαν, 3. plur. a. 1. pass. verbi λύω, solvo. fut. λύσω. a. 2. pass. ἐλύθην.

Λύθη, Jon. pro ἐλύθη, 3. sing. a. 2. pass. vide λύθω.

Λύθρη, vel λύθρον, ου, τὸ, cruor, tabes, sanguis pulvarulentus, Interpr. Hom. Iliad. υ.

Λυκάβας, αντος, ὁ, annus. a λύκη, id est, Solis, βαίνω, progressu in Zodiaco.

Λυκαία Διὸς βωμὸς, Lycæi Jovis ara.

Λυκαονία, ας, ἡ, nomen regionis in Asia, Lycaonia. Gr. lupina.

Λυκάων, ονος, ὁ, Lycaon, nomen proprium.

Λύκη, ης, ἡ, prima lux præcedens ortum Solis. Hinc λυκορὸς, crepusculum. Au λύκορος, summum crepusculum. Eustath.

Λυκιδεὺς, έως, ὁ, luporum catuli. Th. λύκος, lupus.

Λυκιηθὲν, adv. ex Lycia. a λυκία, ας, ἡ, Lycia.

Λύκιος, α, ον, Lycii. accus. plur. Λυκίους. Th. Λυκία, Lycia.

Λυκοεργὸς, ὁ, ἀπὸ τοῦ λύκους ἔργειν, seu εἴργειν, a lupis arcendis. conficiens lupos, Herodot.

Λυκομήδεα, acc. singul. a Λυκομήδης, ους, ὁ, Lycomedes. nomen viri.

Λύκος, α, ὁ, lupus. q. a λύω. est & λύκος, acc. plur. Dor. hinc λύκους, ου, ὁ, lupinus. Est & λύκος, Sol. a λύκη, lux.

Λυκοῦργος, ου, ὁ, Lycurgus. nomen viri.

Λυκόφρων, ονος, ὁ, alta sapient. qui est lupini animi. ex λύκος, lupus, & φρὴν, animus. Est etiam nomen Poetæ, Lycophron.

Λύκτος, ου, ἡ, nomen urbis in Creta.

Λῦμα, ατος, τὸ, purgamentum, sordes, illuvies, quasi a λύω, luo. Hinc λυμαίνω, purgo.

Λυμαίνω, vasto, lædo, labefacto, corrumpo, noceo. fut. ανῶ. præs. med. λυμαίνομαι, idem. fut. λυμανοῦμαι. a. 1. med. ἐλυμηνάμην, ου, ατο. cum acc. Th. λῦμα, ης, ἡ, exitium.

Λύμητ᾽, pro λύμητα, nom. plur. a λῦμα, sordes.

Λύμη, ης, ἡ, lues, noxa, corruptela, contumelia, exitium. hinc λυμαίνω, perniciem affero, corrumpo. quæ enim λύονται, solvuntur, in exitium tendunt.

Λύμην, λύω, λύτο, redimerer, Poet. pro λελυτρώμην ἂν, plusq. perf. opt. pass. a λύω. Alii volunt esse a. 2. opt. m. a λύμαι.

Λυμηνάμην, ου, a. 1. pert. med. verbi λυμαίνω, purgo, vasto. fut. ανῶ. a. 1. ἐλύμηνα. Th. λῦμα, vel λύμη, lues.

Λυῖτο, Jon. & Poet. pro ἐλύετο, 3. pl. pluſq. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λύομαι, solvor, præs. pass. a λύω.

Λυπέω, tristem reddo, dolore afficio, contristo. fut. ήσω. perf. λελύπηκα. a. 2. ἐλύπησα, præs. pass. Λυπέομαι, contristor. a. 2. pass. ἐλυπήθην, ης, a. a. 1. sub. pass. Λυπηθῶ, ῇς, ῇ. a. 2. inf. Λυπηθῆναι. a. 2. part. pass. Λυπηθεὶς, έντος, ὁ. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Λύπη, ης, ἡ, dolor, ægritudo. q. a λύω, solvo. Dolor enim fere ex solutione continui oritur. Hinc Λυπηρὸς, ὁ, molestus. Λυπέω, dolore afficio. f. ήσω. a. 2 pass. ἐλυπήθην, a. 2. iul. pass. Λυπηθῆναι.

Λυπῆ, Dor. pro Λυπῇς.

Λυπῆς, molestus sis, 2. sing. præs. sub. act. verbi Λυπέω, molestia afficio. fut. Λυπήσω, εις, ει.

Λυπῆ, ange, præs. imperat. pass. Λυπῆ μέθεις, dat. plur. part. præs. pass. verbi Λυπέω, ango. Th. λύπη, dolor.

Λυπηρὸς, ὰ, ὸν, molestus, a, um, infirmus. Est & græcilis, jejunus, asper. Th. λύπη, dolor. Hinc λυπηρὸς, tristis, comparat. Λυπηρότερος.

Λύρα, ας, & Jon. ης, ἡ, lyra. Item fides cœlestis, Procl. Piscis etiam, qui sonum vocalem emittere creditur, Aristotel. l. 4. Anim. cap. 9. Inde Λυρικὸς, ὴ, ὸν, Lyricus. Λυρίζω, lyra cano, & ludo. Λυρωτύπος, lyram pulsans, citharœdus.

Λυρωτύπος, ου, ὁ, Lyricus, qui lyram pulsat. Λυρωτυπῶ, ὁ, usitatius est. ex λύρα, lyra, & τύπτω, pulso.

Λῦσαι, a. 1. inf. act. λῦσαί, pro λύσειεν, a. 1. part. act. f. g. λῦσαι, pro ἔλυσαι, 3. plur. a. 1. ind. act. λῦσαντο, 2. plur. a. 1. opt. act. λύσετο, 3. sing. a. 1. med. Jon. verbi λύω, solvo.

Λύσαις, Æol. pro λύσας, qui solvit, liberavit, a. 1. part. act. m. g. a λύω, solvo.

Λυσανίης, ου, ὁ, cnras, & tristitiam solvens, Aristoph. in Nub. a λύω, & ἀνία, ας, ἡ, mœror. Est & nomen præfecti Romanorum, Lysanias.

Λῦσε, pro ἔλυσε, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. λύσεω, εις, ε, ant. 1. opt. Æol. verbi λύω, solvo.

Λύσει, dat. sing. a λύσις, dissolutio.

Λυσιμήνοιο, nomen mulieris.

Λυσίης, ου, ὁ, Lysias, nomen viri. Gr. dissolvens. a λύω, solvo.

Λυσιζωνῶ, ους, ὁ, ἡ, qui, vel quæ solvit zonam: corruptus, vel corrupta. ex λύω, solvo, & ζώνη, zona. Th. ζωννύω, cingo.

Λυσιπλοῦς, ῦ, ὁ, fedaror malorum. ex λύω, solvo, & πλοῦς, malum.

Λυσιπλοῦς, ῦ, ἡ, solvens membra, somni epitheton est. Hinc Λυσιπλοῦς, fuit palus in Sicilia, portus Syracusarum. a λύω, solvo, & μέλος, εος, τὸ, membrum.

Λύσιν, solutionem, acc. sing. a λύσις, εως, ἡ. Th. λύω, solvo.

Λύσιος, α, ον, solvendi vim habens, pro Bæcho, qui curas λύει, solvit. Item lustrationum præses, Plato de Rep.

Λυσίπονοι θεράποντες, famuli, qui laborec dominorum solvunt, hisque dominos liberant. ex λύω, solvo, & πόνος, labor.

Λύσις, εως, ἡ, dissolutio: rationis propositæ labefactatio, Hermog. expositio. Λύσεις, ἐξ καθαρμοὶ ἀδικημάτων, scelerum expiationes. Λύσεις, apud Hippocr. dicuntur luxationes membrorum, intervalla inter disjunctos articulos.

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, lotilitas. Vide Λυσιτελία, utilis sum. Λυσιτελίστερος, commodc, Xenoph.

Λυσιτελία, utilis sum, prosum, cum dat. Hinc Λυσιτελῶ, expedit. a λύω, solvo, & τέλος, vectigal.

Λυσιτελὴς, ἐστὶ, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. in comp. Λυσιτελέστερος, utilior. superl. Λυσιτελέστατος, utilissimus.

Λύσιτο, ατο, a. 1. imperat. act. Λύσεσθαι, 3. plur. fut. 1. med. Λυσόμην, fut. 1. part. med. verbi λύω, solvo.

Λύσσα, siva λύττα, ης, ἡ, rabies, furor, proprie canum. Hinc Λυσσάω, seu τταω, furo, rabie percellor, insanio. Λυσσάω, Poetic. in rabiem ago. q. a λύω, solvo.

Λυσσᾶν, Dor. pro Λυσσᾶν, præs. inf. act. verbi Λυσσάω, furo. Th. Λύσσα, rabies.

Λυσσητὴν, ῆρος, ὁ, rabidus, rabiosus. Th. Λύσσα, rabies.

Λυσσήεις, Poetic. vel Jon. pro Λυσσῶν, præs. part. activ. verbi Λυσσάω. vide in Λύσσα.

Λυσσῶσης, εος, ὁ, ἡ, ὁ, rabidus, rabiosus, ab eodem them.

Λυσσωθῆς, rabiosus fias, 2. sing. u. 1. opt. pass. verbi Λυσσάω, in rabiem ago.

Λυσσῶσι, 3. plurel. præs. ind. vel sub. activ. verbi Λυσσάω, furo.

Λύστρα, ας, ἡ, nomen urbis, Lystra, Λύστρα, ων, τὰ, idem. hinc Λύστρος, α, ὁ, Lystrensis.

Λύστρος, α, ὁ, Lystrensis.

Λυτήριον, ου, τὸ, remedium, quod aliquo malo nos liberat, expiatio. a λύω, solvo.

Λύτο, Jon. & Poet. pro ἐλύετο, 3. sing. pluſq. perf. pass. verbi λύω, solvo.

Λυτὸν, justitium, quum λύεται dictio juris.

Λύτρα, ων, τὰ, redemptionis, seu solutio-

nis pretium, pretium ceptivi redempti. Λύτρων δεκάτη, decima redemptionis, Herodot. ὧν λύτρῳ τὰ πτερὰ ἔχει, ei penuerum tutelæ cruſta ſupervenit. Gaz. ex Ariſtot.

Λυτρόω, redimo. f. ώσω, p. λελύτρωκα. perf. paſſ. λελύτρωμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐλυτρώθην, ης, η. a. 1. med. ἐλυτρωσάμην, ω, ατο. a. 1. ſub. med. Λυτρώσομαι, η, ται. Th. λύω.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. Λυτρωτής, οῦ, ὁ, redemptor.

Λυχνίον, ες, τὸ, candelebrum. e λύχνος, lucerna.

Λυχνοκαΐα, ἡ, dies feſtus, in quo noctu lampades accenduntur. ex λύχνος, lucerna, & καίω, uro.

Λύχνος, ου, ὁ, lychnus, lucerna. q. a λύειν νύκτος, ſolvere noctem, & tenebras.

Λύω, ſolvo: crimen diluo: ſervo: λύσε πεπεδημένον, libero te miſerie, Homerus in Odyſſ. λύειν τινὰ δούλιον, alicujus ioopiem lubievere, Lucian. dimitto. Iliad. ω. λύειν μήτηρ, parere. Item λύω, virginitatem amitto, ſicuti apud Muſ. virginitatem eripio. imperf. ὔλυον, ες, ε. Iur. λύτω. pret. λέλυκα. Hinc λύσις, εως, ἡ, ſolutio. λύτρα, ων, τὰ, redemptionis pretium. Λυτρόω, redimo. ἀπολυτρόω, redimo. ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio. συλλύω, reſolvo. παρέλυσις, εως, ἡ, reſolutio. peculiaritet reſolutio membrorum.

Λ Ω.

Λῶ, λῇς, volo, Dor. pro θέλω. Hinc λώϊον, melior, quem magis volumus. λωίων, ονος, & λώων, ων, ὁ, optimus.

Λωβάομαι, injuriam infero, contumelia afficio, cavillor, ludibria habeo, mutilo, deformo. f. λωβήσομαι. iode λωβήσεσθε, Dor. pro λωβήσεσθε. 2. plur. e. 1. ſub. med. ἐλωβησάμην, ω, ατο. a. 1. paſſ.

Λώβη, ης, ἡ, injuria, contumelia, dedecus, mutiletio: vitium Heſiod. in Theog. Item blaſphemie epud Sacros Scriptores, Theodor. in e. hiſt. Eccleſieſt. ✝ κρὸς λώβῃ, Arii blaſphemiam. Periter cruciatus, ſupplicium, pœna, Phelar. in Epiſt. λώβᾳ μοι δοκεῖσα, cruciatum mihi teddere. λώβην τίνειν, injuriæ pœnas luerit, Apoll. Rhod. Hinc λωβητής, οῦ, ὁ, & λωβήτωρ, ορος, ὁ, contumeliolus.

Λωβητός, ὁ, læſus, a. a. part. paſſ. verbi λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβήτωρ, ορος, ὁ, ſynonymus. a. 1. opt. med. λωβησαίμην. fut. 1. imper. eſt. verbi λωβάω, vel λωβάομαι, injuriam infero.

Λωβητός, οῦ, ὁ, tolemia notatus. Th. λώβη, dedecus.

Λωΐτη, τὸ, mel.us, comp. v. g. eb ἀγαθός, bonus. compar. λωΐων. ſuperl. λωΐστος, vel λῴστος. Th. λῶ, volo.

Λωΐς, ΐδος, ἡ, nomen piæ matronæ, quæ fuit Timothei avia. Græ melior.

Λωλός, ὁ, ὁ, ſtultus, Græci barbaria. q. a λώη, & ὀλῶ.

Λῶμα, ατος, τὸ, fimbria, inſtite, ora veſtimenti, Exod. 28.

Λῶντι, Dor. pro λῶσι, 3. plural. præſ. ind. verbi λάω, idem ac θέλω, volo.

Λῴων, accuſ. plur. a λῴων, contracte pro λώϊον, melius.

Λωΐς, vel λῶος, ὁ, menſa Auguſtus.

Λῶτος, ὁ, & λῶτα, ἡ, veſtimentum tenue, indumentum. a λωτίζω, oudo. γνωσὸν, λῶτον, detrecto.

Λωτοδύτης, ου, ὁ, fur veſtium, groſſatur. λωτοδυτῶ, furori. q. e λῶτος, & δύω, induo: qui veſtes ſcilicet induit furtepras.

Λῷστε, optima, ſuperl. n. g. plur. oum. vide λώϊον, melius.

Λώτ, ὁ, nomen viri ἄλλοτου, Lot. Hebr. abſconditus.

Λωτοῦσται, acc. ſing. Dor. pro λωτίσται, Att. λωτῖται. a λώτης, ου, ὁ, lot obundans. Th. λωτὸς, ὁ, lutus.

Λωτίζω, lotum carpo, decerpo: flores de cerpo, perdo. Theme λωτός, lotus, arbor.

Λωτὸς, ὁ, ὁ, lotus, arbor, cujus multæ ſpecies. Theophr. hiſt. l. 7. c. 14 E jus fructue edco duicis, ut exteriai, eo deguſtato, patriæ ſuæ obliviſcantur: unde provarbium, λωτὸν φαγὼν, lotum comedere, de iis dicitur, qui regionem externem præponeat ſuæ. λωτῶ, Doric. pro λωτὰ, genit. q. a λῶ, volo. Hinc λωτοφάγοι, populi, qui ex loto arbore victitarot, Odyſſ. ι. Eſt etiem λωτὸς, herba. Dioſc. l. 4. c. 111.

Λωφάω, reſpiro, intarquieſco, ceſſa, re-ereor, onere levor, Thucyd. ſ. ήσω. Inde λῶφος, λώφημα, laxamentum. Λώφησις, εως, ἡ, quies, reſpiratio. q. a λόφος, collum. proprie de jumentis, e quorum collo jugum deponitur.

M A.

MEſt duodecime littere, μῦ dicte, & in numeris quadraginte denotet. Et μ', pro μέ, vel ἐμέ, eb ἐγώ, ego.

Μά, jurandi adv. fere negero ſoler: nonnunquem affirmat: unde Ϲ, & ἀ, edv. jungitur.

Μαάθ, ὁ, nomen viri ἄλλοτου, Meath, Hebr. vacillens.

Μαγάδις, ἡ, & μάγαδις, ος, ὁ, inſtrumentum muſicum quoddem, quod dicitur iovenrum a Lydis. Athen. l. 14.

Μαγάς, άδος, ἡ, tabulatom citharæ, vel teſtudinis chordas ſuſtinens: hinc μαγάζω, fides pulſo.

Μάγγανον, ου, τὸ, machinementrum; peſſulus ferræ; obex: venenum, quo quis mortem mochinatur: dolus: rete. Item vas vinarium ligneum. Hinc μαγγανεύω, præſtigiis utor. μαγγανικὸς, ὴ, ὸν, veneficium.

Μαγδαλά, nomen viri. Hebl. tuttrie.

Μαγδαλὶνη, ης, ἡ, nomen mulieis Magdalene. Syr. magnifica.

Μαγδαλὶνὸς, ὴ, ὸν, e Magdelo, Magdalenſis.

Μαγεία, ας, ἡ, ere magica, incentetio, præſtigiæ. a μάγος, ος, ὁ, magus.

Μάγειρος, ου, ὁ, coquus, qui cibos μάττει, ſtructor. Hinc μαγειρικὸς, ὴ, ὸν, culine.

Μαγδία, ας, ertem magicam eererco, ſnm magus, ſat. ἄτω. p. μεμάγδακα. Th. μάγος, ου, ὁ, magus.

Μαγικὸς, ὴ, ὸν, megicus, veneficue.

Μαγὶς, ίδος, ἡ, ves ſubigendæ ferioæ: lane: menſa tripue. a μάττω, ſubign.

Μάγνης, ητος, ὁ, magnes. Si opus eſſet, dici poſſet, quaſi præſtiginius lapɔe, a μάγγανον. Et μάγνης, ectus quidam aleæ: ſorte a Megneribus populis. Eſt & Magnes, Magneſiæ hebitator, quæ eſt urbs Aſiæ ad Mæendrum. Hinc Μαγνησία, ας, ἡ, Magneſie.

Μάγνητας, acc. plur. a μάγνης, ητος, ὁ, megnes.

Μάγος, ου, ὁ, megus, ſapiens, præſtigiator. q. a μάγας, potens intellectu.

Μαγώδης, ους, ὁ, radix leſerpitii.

Μαγών, ὁ, nomen proprium, Megng. Hebr. movimentum.

Μαδιὰμ, ἡ, nomen regionis ἄλλοτου, Mediam. Hebr. judicium.

Μαδμαίνης, ad deſertum, Joſuæ 18. verſ. 27.

Μαδὲς, ῦος, ὁ, lævle, gleber. Μαδρὸς, ὰ, ὸν, idem. hinc μαδάω, & μαδίζω, debilem reddo.

Μάζα, ης, ἡ, maze, libum: polenta Heſychio. elius panis neurieus. q. e μάσσω, ſubigo. hinc Letin. meſſo. Dut. dicitur μαῖδα.

Μαζὸς, ὁ, ἡ, mamme, mammilla: nutrix. μαστὸς, ὁ, ὁ, mammæ, tumulus.

Μαζουὶθ, ſigno cœleſtia. Jub. 38. 32.

Μᾶθι, ὅτω, ἰσάτω, 2. ſingul. e. a. imperat. act. μαθὼν, a. 2. inf. verbi μανθάνω, dilco. fut. μαθήσομαι, ά. 2. ὑμαθοῦμαι.

Μαθδάμεν, fut. 2. med. Dor. pro μαθήσομαι, verbi μανθάνω, diſcn. l. μαθησόμεθα.

Μαθήμα, ατος, τὸ, diſciplina, ars. τὰ μαθήματα, doctrinæ. ab eodem rhem.

Μαθήσεται, diſcee, Jon. pro μαθήσῃ, 2. ſing. f. 2. med. verbi μανθάνω. f. 1. med. μαθήσομαι. a. 2. ὑμαθόμην.

Μαθητεύω, doceo, cum ecc. Abſoloto poſitum ſum diſcipulue, ut Meth. 27. ἐμαθητεύθη τῷ Ἰησοῦ, diſcipelne fait Jeſu. f. εύσω. p. μεμαθήτευκα. aor. 1. part. paſſ. μαθητευθεὶς, ύσης, ὁ. The. μαθήτης.

Μαθητὴς, gen. p. μαθητῶν, οῦ, ὁ, diſcipulus. Th. μανθάνω, diſco.

Μαθήτρια, Dor. pro μαθήτρις, quæ didicit, a. 2. part. act. f. g. verbi μανθάνω. e. 2. ὑμαθον.

Μαθουσάλα, ὁ, nomen filii Ennehi, ἡ. σαλων, Methuſala. Hebr. mortem pellens.

Μαῖα, ας, ὁ, obſtetrix: nutrix: avia: mater apud Euripidem in Alceſt. Eſt etiam honeſta edverſius grandiorem xtore allocutio. Hinc μαιεύω, obſtetricem ago. μαίεσμαι, idem.

Μαίανδρος, ου, ὁ, Mæender, Phrygiæ fluvius ſinuoſus, flexus. Feſtus dixit Mæandrum genus picturæ, in que multæ ſant flexiones, & gyri.

Μαΐα, Jon. pro Μαῖα, quod vide. Eſt & ſoior Arbutis.

Μαιμάω, vehementer cupio. fut. ήσω. pro quo Poetæ μαιμάω. Th. μάω, idem.

Μαίνεται, 3. ſing. acor. 1. ind. act. Jon. verbi μαιμάω, deſidero.

Μαιμάωτι, prompte, præſ. pert. act. ſ. g. verbi μαιμάω, Poet. pro μαιμάω.

Μαΐνα, nomen viri ἄλλοτου, Meinan. Hebr. præparatus.

Μαινάς, άδος, ἡ, furioſa, inſane. Vel quæ facit alioſnos. Thema μαίνομαι, ſolanio.

Μαινόλης, q. ὁ μανιώδης ὁλῶν, qei totus inſanit, ac furit.

Μαίνομαι, inſanio, deciplo. ſ. μανήσομαι. pret. med. μέμηνα.

Μαίομαι, cupio, quæro. præſ. part. μαιούμενος, inquiens, ex μάω, idem.

Μαΐρα, ας, ἡ, canicula, ſidus: æſtus intenſiſſimus: Lune Helychio. a μαίρω, luceo.

Μαίων, ωνος, ὁ, ὁ, & μάκων, Poet. beetue, felix: dives apud Helladum. in nom. plur. μάκωνες. dat. plor. μάκωσι, & Jon. μακάρεσσι. Hinc μακαρίζω, ά, ὁ, idem, μακαριστὸς, ὴ, ὸν, beatus. μακαριότης, ητος, ἡ, beatitudo. μακαρίζω, prædico beerum.

Μακαρίζω, beatum prædico. f. ίσω, & Attice μακαριῶ. perf. act. μακάρικα.

Μακάριος, α, ον, beatus, a, um, comp. μακαριώτερος, α, ον, beatior. Thema μάκαρ, beatus.

Μακαριστὸς, ὴ, ὸν, beetitudo. μακαριότης, ητος, ἡ, beatus.

Μακάρων, Attic. pro μακαρίων, fut. 1. act. verbi μακαρίζω, beatum prædico. Th. μάκαρ, beatus.

Μακάτατε, ης, ὴ, felicicſſime, ſuperlet. e μάκαρ, leitx: comp. μακαρώτερος, & μακάτερος, felicior.

Μακεδνὴ, ης, ἡ, nomen reginnis, Macedonie.

Μακεδὼν, όνος, ὁ, Macedo. in plural. Μακεδόνες. hinc Μακεδονικὸς, ὴ, ὸν, Macedonicus. q. ex μάκος, Dor. pro μῆκος, εος, τὸ, longitudo, & ἕδος, ους, τὸ, ſedes; quod regio illa fuerit oblonga.

Μακέλα, ης, ἡ, lign, Poet. & Jon. pro μάκελλα, lea μάκελλα.

Μάκελλα, ης, ἡ, ligo, a μάω, & ἀλλω, moveo.

Μακελλον, ου, τὸ, macellom, vox Lat. Græce κρεωπώλιον, ου, τὸ.

Μάκερ, cortex, qui ex Indis edvehitur, eroma, de quo Dioſc. l 7. c. 111.

Μακηνὸς, deſipere, ſarue & illuſre le gerere. q. ὡς κωὶ, non ſapere.

Μάκιος, Dor. pro μῆκος, adverbialiter poſitum, pro 10 longitudinem, longe; procul.

Μακρο-

Μακρηγορία, ας, ἡ, Dor. pro μακρηγορία, ἡ, prolixitas orationis. a μακρός, longus. Th. μῆκ-, longitudo, & ἀγορά, forum, concio.

Μακρὰν, adv. longe, procul, a μακρός, longus. Th. μῆκ-, ος, τό, longitudo.

Μακρὰν, accuf. Jon. pro μακρὴν. μακρῆσι, dat. plur. Joaic. pro μακραῖς, ab eodem rhem.

Μακρόθεν, adverb. eminus, orocul, longe.

Μακροθυμέω, ῶ, iram differo, patienter fero, fum patiens, & æquanimus, fum lsni animo. fut. ήσω. p. μεμακροθύμηκα. Ex μακρός, longus. Th. μῆκ-, ος, τό, longitudo, & θυμός, ὁ, ἡ, animus.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lsnitas, æquanimitas, tolsrantia. a μακροθυμ-, ος, ὁ, longanimis.

Μακροθύμως, adverb. patieuter.

Μακρολογέω, prolixs loquor, longa oratione utor. hius μακρολογοῦμαι r. plural. præf. sub. ex μακρός, longus, & λέγω, dico.

Μακρονήσιος, ος, ὁ, idem ac Τηλέμαχος, ου, ὁ, Tslemachus, Ulyffis filius.

Μακρός, ά, όν, longus, a, um, altus, porrsctus, longinquus. Sed μακρά, n. g. plur. num. fæpe fumitur adverbialiter, comp. μακρότερος, α, ον, longius. Th. μῆκ-, & Dor. μᾶκ-, ος, τό, lungitudo.

Μακροχρόνιος, ος, ὁ, longævus, diuturnus. ex μακρός, longus. Th. μῆκ-, longitudo, & χρόν-, tempus.

Μακρύνω, Dor. pro μακρύνω, produco, magnifico, elongo. a μῆκ-, lungitudo.

Μακρύς, ὑ, in longum protenfus, vociferatus, a. a. part. activ. a μακρύνω, vel μηκύω. Th. μῆκ-, Doris. μᾶκ-, ος, τό, longitodo.

Μάκων, ωνος, ὁ, Doric. pro μήκων, ὁ, papaver.

Μάλα, valde, moltum, admodum. μάλα γέ, fane quidem. μᾶλα σφόδρα, valds vshemsuter, Plato. μᾶλα aliquando usurpatur pro μέγας, magnus, Xsnoph. comp. μᾶλλον, superl. μάλιστα.

Μαλακάπους, οδ-, ὁ, ἡ, mulles, & tensros pedes habens. metri causa pro μαλακόπους, ex μαλακός, mullis. Th. μαλάσσω, mollio, & πούς, pes.

Μαλακῇ, dat. fing. μαλακῇσι, dat. plur. Jonic. f. g. a μαλακός, ή, όν, mollis. Thema μαλάσσω, mullio.

Μαλακία, ας, ἡ, mollities, laaguor corporis, mollities quædam præguantium, & defectio, cum lsnguisurss modo hoc, modo illud appetunt. σομέχε μαλακίη, ftomachi malacia, debilitas, lauguur, ignavia, Nazianz. Sumitur & pro κάτοπος, ος, ἡ, pica, ftomachi ignavia.

Μαλακιζόομαι, a. 1. iuf. paff. verbi μαλακίζω, ægroto, mollesco, fum ignavus.

Μαλακός, ή, όν, mollis, molle. comp. μαλακώτερος, α, ον, mollior. Them. μαλάσσω, mollio.

Μαλακόχρως, ρ-, ὁ, Poct. qui mollem habet, vel admovet mauum. a μαλακός, mollis.

Μαλακῶ, gen. Dor. pro μαλακῆ.

Μάλιστα, adv. quantumlibet. Thema μᾶλα, valde.

Μαλάσσω, ſeu μαλάττω, mollio, ſubigo. f. ξω. p. χα. perf. paff. μεμάλαγμαι. hinc μάλαγμα, ατ-, τό, quod ad molliendum adhibetur, mollis.

Μαλάχη, ης, ἡ, malva. quia alvum mollit. gen. plur. μαλαχῶν. Th. μαλάσσω, mollio.

Μαλελεὴλ, ὁ, nomen viri, Maleleel. Hebr. laodaas Deum.

Μαλερός, ᾶ, όν, ſervidus, ſævus, pernicioſus. Item imbecillis, σκληρός, Eustath. Iliad. ι'. Th. μαλός, ᾶ, όν, tener.

Μάλη, ης, ἡ, ala, axilla. ὑπὸ μάλης πράξας, res clandeſtinas, quæ urpote turpes clam, & ſine conſciu geruntur, Plutarch.

Μάλθα, ης, ἡ, cera emollita. Thema μαλάσσω, mollio.

Μαλθακός, ή, όν, mollis, delicatus, languidus. a μαλθάσσω, idem ac μαλάσσω, mullio.

Μαλθακόφωνος, ος, ὁ, qui mollem, ac ſuavem habet vocem. ex μαλθακός, mollis, & φωνή, ἡ, vox.

Μάλλαινα, ης, ἡ, proprium loci nomen videtur; vel Siciliæ mons pomis refertus. Sed Portue legendum cenſet σταλάγματος, ex στάω, & λίμνη.

Μάλλις, & μαλλὶς, morbus jomentorum, cum ruffiunt, malis, idie. An a μᾶλλα, quod humeros cum primis tentet?

Μαλλὶς, ίδ-, ἡ, Dor. pro μαλλὶς, ίδ-, ἡ, quod & μαλλὰς, ας, malus arbor. Eſt & Μαλλὶς, ίδ-, ἡ, Nymphæ nomen.

Μάλιστα, maxima, majorem in modum. adv. ſuperlat. grad. a μᾶλλα, valde, comp. μᾶλλον, magis.

Μάλλη, ης, ἡ, maouum, pedumve contractio, & ſtupor sa frigore. μαλλάω, frigure contrahur.

Μαλλοῖς, vellenibus, dat. plor. a μαλλός, ὁ, ὑ, vellus.

Μᾶλλον, magis, compar. a μᾶλλα, valde. μᾶλλον ἢ δέοντος, plaſquam oporteat, Xsnoph. μᾶλλον βούλομαι ἢ τὸ δίκαιον, id malo, quam illud, Thucyd. πολὺ μᾶλλον ἐπιτήδειος, multo prumptius, Iſæus. Superl. μάλιστα, maxime.

Μαλλός, ᾶ, ὁ, vellus, lana, coma promiſſa. hinc μαλλωτός, ᾶ, ὑ, villoſus.

Μάλος, ου, τὸ, Dor. pro μῆλος, ε, τὸ, ovis. Et μᾶλος, Dor. pro μῆλον, α, malum, pomum.

Μαλοτήρ-, ος, ὁ, ἡ, teueras, ac mollisulas genae habens. Ea μαλός, ᾶ, ὁ, tener, & πτερὰ, gena.

Μαλοφορία, Dor. pro μηλοφορία, poma ſtru. ex μῆλον, ε, τὸ, malum, & φέρω, fero.

Μαλὸς, ᾶ, ὁ, tener. q. ἁπαλὸς. Item exitiuſus. & pro μαλλωτός, ὑ, villoſus.

Μάλχ-, ος, ὁ, nomen ſervi, Malchus. Hebr. regius.

Μαμμὰ, ſeu μαμμὰν, aut μαμμᾶς, medicamenti genus, manna thuris, Ægiuſtæ lib. 7. eſt vsluti herbæ radicula.

Μάμμη, & μάμμα, ης, ἡ, & μαμμάκα, ας, ἡ, voces puerulorum ad matrem, avia. μαμμία, ας, ἡ, mater, & avia.

Μαμμάκυθ-, ος, ὁ, ſtultus. niſi ſit pro μαμμόθρεπτος, qui ab avia enutritus. Solent enim aviæ uepotes mollius educando corrumpere: ira eſſet a μάμμη, avia, & κάθω, occulo.

Μαμμᾶν, vox ſit balhurientium puerorum, ſignificans pansm, Ariſtoph. hinc μαμμάω, pansm peto.

Μαμμωνᾶ, Mammoua, τὸ ἄλατον. vox Syr.

Μάν, Dor. pro μὴν, μῆνος, ὁ, menſis. Eſt & μὰν pro μάννα, manna. Et μὰν dicitur Dor. pro μὴν, quidem, tamen, certe, ot ἆρα μὴν, &c.

Μανελὼ, ὁ, nomen viri ἁλατον, Manaco. Syr.

Μανοὴν, filius primugenitus Juſephi, Msoaſſes. Hebr. facieus oblivifci.

Μανδάκη, ης, ἡ, corium, pellis. Hoc adverbium μανδακηδὸν, ad cutim, Apſyrt.

Μανδαλ-, ος, ὁ, peſſulus.

Μανδαλωτὸν, ᾶ, τὸ, oſculi genus immodeſtum. q. a μανδαλ-, peſſulus.

Μάνδρα, ας, ἡ, ſtabulum, caola, ſpelunca. Item locus, in quo ſunt torcularia, & uvæ exprimuntur.

Μανδραγόρας, ε, ὁ, plauta, cui ineſt vis ſomnifica, mandragoras.

Μανδὺς, ὑ, aut μανδύης, ὑ, veſtimenti militaris genus apud Perſas.

Μανῆναι, ἡ, furure percita, a. 2. part. paff. ſ. g. verb. μαίνομαι, inſanio. f. μανήσομαι, a. 2. paſſ. ἐμάνην. hinc μανὶς.

Μανθάνω, diſco, iotelligo, deprehendo, cognuſco. μανθάνω φῶ τῷ ἄλλῳ, diſcu ex aliis, Plato. μανθάνω ἱππεύειν, diſco equitare, Xenuph. ſ. μαθήσομαι. a. a. ἔμαθον. a. 2. imperat. μάθε, ότω, & 2. plur. μάθετε. a. s. part. act. μαθὼν, όντος, ὁ, perf. ind. act. μεμάθηκα. part. paſſ. μεμαθημένος. Hinc μάθημα, ατος, τὸ, diſciplina. μαθητὴς, οῦ, ὁ, diſcipulus. μαθήτρια, ας, ἡ, cognitio, diſcendi actio. ἀμαθὴς, ους, ὁν, ὑ, indoctus. ὀψιμαθὴς, ές-, ὁν, ὑ, ἡ, qui ſero diſcere cœpit. φιλομαθὴς, ους, ὁν, ὑ, diſcendi cupidus.

Μανία, ας, & Jon. μανίη, ης, ἡ, furor, infanin. Th. μαίνομαι, inſanio.

Μανιάκης, torquss. Gl. Cyr. μανιάκῃ, tortilis, circulus. Dan. 5. verſ. 7. 38. q. a μάνη, Luna, Dor. μᾶνα, quia eſt ur Lunaris circulus, πλησίοκυκλος.

Μάνις, ιδος, ὁ, Dor. pro μάνης, ητος, ὑ, ira permanens, & diuturna.

Μάννα, τὸ, manna, ἄλατον, vox Hebr. q. d. cibus paratus.

Μάνος, ſeu μανὸς, ε, ὁν, ornamentum colli, vel manuum. q. a μάνη, Dor. μάνα, Luna.

Μανὸς, ὁ, ὑ, rarus, laxus, ſolutus. hinc μανότης, raro.

Μανύσσομαι, fut. verbi μαίνομαι, inſanio.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium, divinatio, oraculum. μαντεῖος, α, ον, vaticinans, fatidicus. Th. μάντις, vates.

Μάντεσι, vatibus, dat. plur. a μάντις, σεως, ὁ, utiolus.

Μαντεύομαι, vaticinor, augoror, præſagio. Item oraculum conſulturus adeo. Thema μάντις, vates.

Μαντεῖον, α, τὸ, Jon. pro μαντῆον, τὸ, vaticinium, oraculum. Sic μαντεῖος, pro μαντῆος. Th. μάντις, vates.

Μαντικὴ, ῆς, ἡ, ars divioaudi, ſcientia rerum futurarum.

Μάντις, εως, ὁ, vates, ariolus. q. a μαίνομαι, furo. Nam qui ſopra volgos ſapiunt, videntur inſanis inſanire.

Μαντοσύνη, ης, ἡ, vaticinium. Thema μάντις, vates.

Μάνυε, Jon. & Dor. pro ἐμήνυσε, 3. ſing. imperf. ſic μανύω, Doric. pro μηνύω, indicat. verbi μηνύω, indico.

Μάνυσον, Dor. pro μήνυσον, a. 1. imperat. act. verbi μηνύω, indico. f. ύσω.

Μαντὼς, οῦς, ὁ, Dor. pro μηνυτὴς, οῦ, ὁ, index, qui rem aliquam indicat. Thema μηνύω, indico.

Μαπτὸν, apprehendera, per ſyncopen τῆ ρ, pro μαπτῆρ, & Poct. μαπτὴν, Jonicaque diæreſi μαπτέω, & Poet. reduplic. μεμαρπτὸν. p. m. μέμαρπα, verbi μάρπτω, capio.

Μᾶ πρόθυρα, pro μὴ ἄνοιθε θύρα. præſtaret ſcribere μὴ λύετθε θύρα.

Μαργάρος, ου, ὁ, gemma, quæ & σμάραγδος appellatur. a μαίρω, ſplendeo.

Μάραγνα, ης, ἡ, flagellum, ſcutica. Euripidi genus ſupplicii.

Μαραθρεὸς, ε, τὸ, fœnicolum.

Μαραθὼν, ῶνος, nomen pruprium. Μαραθὼν λιμνάζει, Marathon opulenta.

Μαραίνω. fut. ανῶ, marcelcere facio, flaccidum reddo. a. s. paſſiv. μαραίνομαι. f. s. paſſ. μαρανθήσομαι, q. ob defectum humoris. Ducatur ergo a μὴ, & ῥαίνω, aqua perfondo. Μαρασμώδης humidum radicale deficit. hinc ἀμάραντος, α, ὁ, ἡ, immarcelcibilis.

Μαρὰν ἀθᾶ, hæc ſunt Syriaca. Suidas vertit ὁ Κύριος ἐλάλησεν, Domiuus veniet ad judicium.

Μαρασθῆναι, rabefactum eſſe, a. 1. inf. paſſ. μαρανθήσομαι, ῃ, ται, fut. 1. ind. paſſ. verbi μαραίνω, rubefacio.

Μαργαίνω, inſanio. Th. μάργος, ε, ὁ, inſanos.

Μαργαρίτης, ε, ὁ, ſcilicet λίθος, lapis, margarita, unio. Th. μάργαρος, onio.

Μάργαρον, α, τὸ, unio. hioc μαργαρίτης, ου, ὁ, unio.

Μαργάνη, corallium. ſpecies auagallidis, lapis coralliom.

Μάργος, ε, ὁ, infanus, ſtolidus, vecors. q. a μάλα, & ἀργὸς, otiuſos. hiuc μάργη, & μαργοσύνη, ης, ἡ, inſauia. μαργοῦθαι, iofauire.

Μαρδόνιος, α, ὁ, Mardonius Perſa.

Μάμη, ης, ἡ, vel plur. μάμαι antiqua voce manus, quibus dividimus, & componimus. q. a μάω, divido. hinc δυσμαχὴς, ἐος, ἀ, ὁ, difficilis. εὐμαχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, facilis.

Μάρθα, ας, ἡ, nomen mulieris, Martha. Hebr. magistra.

Μαρία, ας, ἡ, nomen Deæ Virginis, Maria. & Μαριάμ, ἡ, nomen ἑλλην. Hebr. amara.

Μαριανδυνοί, mancipia a gente fubacta. Mariandyni Bithyniæ populi.

Μαρίλα, seu μαρίλη, ης, ἡ, pulvis carbonum, facilla, languidus ignis. Item pulvis carbonum tenuissimus, Aristoph. in Achar. & Pollux, apud quem scribitur etiam μαρίλη. Hinc μαιλεσταὶ, homines carbonarii, & verbum μαριλεύειν, carbonariam facere.

Μάρις, ιος, ὁ, mensura quadam cotylarum seu capax. q. a μάω, divido.

Μάρκος, ου, ὁ, nomen viri, Marcus.

Μαρμαίρω, rutilo, resplendeo. f. ερῶ, hinc μάμαρος, ε, ὁ, albus, candidus.

Μαρμαίρω, splendidus, f. g. plur. num. a μαρμάρεος, marmoris mnre eandens.

Μάρμαρον, ου, τὸ, marmor. plor. μάρμαρα, marmora, Chrysost. Item μάμαρ, est equorum morbus.

Μαρμαρυγὴ, ῆς, ἡ, splendor.

Μάρναμαι, pugno, Poet. & in s. pl. μαρνάμεθα. quasi a μάρη, manus, quia manu fit pugna.

Μαρναμένοιϊν, depugnatium, Jonic. pro μαρναμένων, genit. dual. parr. præf. μαρναμένω, genit. plural. verbi μάρναμαι.

Μάρναθ', Jonic. pro ἐμάρναντο, 3. plur. imperf. μάρναθαι, præf. fol. ejusdem verbi.

Μαρνάμεθ', seu μαρνάμεσθα, Jonic. pro μαρνάμεθα, e. plur. præf. fub. verbi μάρναμαι, pugno.

Μάρον, τὸ, marum; herbs.

Μαρπάω, Jon. refol. pro μαρπτῶ, a. a. int. act. verbi μάρπτω, preheado.

Μαρτίδιον, ης, ἡ, nomen mulieris.

Μάρτυρ, ος, ὁ, capin, preheodo. fut. ψω. p. ρκ. a. 2. ἔμαρτον. p. m. μέμαρτα.

Μάρτυπος, & μάρτυπος, ου, ὁ, marsupium, facculus, crumena. q. μάρις σπύη, manus arcula.

Μαρυκάρ, nomen Indicum, animal esse ex Cresia videtur.

Μάρτυ, υος, ὁ, & ἡ, testis. q. a μάρω, divido, dirimo. hinc μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium μαρτυρέω, rellor, testis sum.

Μάρτυρα, scc. fing. a μάρτυ, υρος, ὁ, testis.

Μαρτυρέω, ῶ, testor, testimonium dico: significo, declaro. f. ήσω. perf. μεμαρτύρηκα. perf. pass. μεμαρτύρημαι, testimonium obtinoi. Item μαρτυρῶ, eruciatu in martyrin affici, Basil. μαρτυρῶ pro μαρτύρεσθαι, vocare in jus, Aristophanes.

Μαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. μαρτυρίαν γράφω, & μαρτυρίαν συγγράφεσθαι, denuntiare testimonium, Demosth. διαβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre testimonium, Demosth. Apud Nazianzenum μαρτυρία videtur sumi pro cœtu, ut ἐξηρχόσης μαρτυρίας, aulpicante cœtu.

Μαρτυρίοισι, dat. plur. Jon. pro μαρτυρίαις, a μαρτυρία, & Jon. μαρτυρίη, ης, ἡ, testimonium.

Μαρτύριον, ου, τὸ, testimonium, testificatio, argumentum. Thema μάρτυρ, testis.

Μαρτύρομαι, testor, obtestor, testem adduco. τὸν ἥμισυ μαρτύρονται, Homerum testem citant.

Μαρύεται, Dorie. pro μαρύεται, inaestitur, 3. singul. præf. pass. oerbi μαρύω, revolvo, glomero. hinc int. Dor. μαρύεσθαι, volvi.

Μαρυκᾶται, ruminat, Dorie, pro μαρυκᾶται, 3. singul. s μαρυκάομαι. vide μηρύκω.

Μάρψας, corripiene, a. 1. parr. sct. pro μάρψας, verbi πάρπτω, capio.

Μάρψε, corripuerit, a. sing. aor. s. sub. act. verbi μάρπτω, capio.

Μασάομαι, seu μασσάομαι, mando, edo, manduco. hinc μάσαξ, ακος, ἡ, mandibula, os, oris, Odyss. δ.

Μάσβα, ας, ἡ, Dor. pro μάζα, ἡ, placenta.

Μασδὸς, οῦ, ἡ, Doric. pro μαζὸς, οῦ, ὁ, mamma, finue.

Μασθλὴ, ης, ἡ, & μάσθλης, ητος, ὁ, lorum emollitum, pellis. Item ardelio, homo futilis. Aristoph. in Neb.

Μάσσητος, ω, τὸ, prima filphii fulia.

Μασσαγέτης, Maslagetis. nomen proprium

Μάσσω, oel μάττω, tergo, abstergo: tango, pinso, subigo.

Μάσσων, ονος, ὁ, ἡ, idem ac μακρότερος, longior, major, Hippocr. f. μάσσων, plus. Hesych.

Μάσσων, q. a μακρὸς, longus. compar. μακρότερος, μακίων, & μάσσων, longior. superlat. μακρότατος, & μάκιστος, longissimus.

Μάστα, pro μάστακα, esam, acc. fing. a μάστᾱξ, ακος, ἡ, esca. Th. μαστέομαι, mando.

Μαστάω, quæro, requiro, indago. a μάω, quæro. hinc μαστὴς, ῆ, ὁ, inquisitor. μαστὴρ, ῆρος, & μάστωρ, ορος, ὁ, idem.

Μάστιγα, acc. fing. a μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστιγῶν, Jon. pro μαστιγῶ, præf. inf. vide μαστιγόω.

Μαστιγὸς, οῦ, ὁ, flagellatur.

Μαστιγόσθω, flagelletur, 3. fing. præf. imperst. pass. oerbi μαστιγόω, flagello. f. ώσω. perf. μεμαστίγωκα. a. 1. ἐμαστίγωσα.

Μαστίτλιν, flagellaverunt, 3. dual. imperf. vel aor. 2. act. Jon. verbi μαστίω, Poet. pro μαστιγόω, flagello. hinc μαστίσαι, per syncopea pro μαστιγόσαι. Th. μάστιξ, ιγος, ἡ, flagellum.

Μαστίζω, flagello. fut. ξω. p. μεμάστιχα. hinc μαστίζοντας, nom. plur. part. præf. ab eodem them.

Μάστιξ, ιγος, ἡ, flagrum, scutica: vibex, hinc μαστιγίας, ε, ὁ, mastigia, verbero. μαστιγόω, flagello. μαστιγὰς, ίου, ὁ, flagellator. Ὀμοιομάστιξ, sic dictus fuit Zoilus, quod Homeri carmina reprehenderet.

Μάστιον, flagellaverit, 3. fing. aor. s. iad. act. Jon. verbi μαστίζω. fut. ξω.

Μαστίσσαι, Dor. pro μαστίζαι.

Μαστίσσοιτο, Dor. pro μαστίζοιτο, 3. plur. præf. opt. ejusdem verbi, & them.

Μαστίχη, ης, ἡ, mastiche. lentiscina refiaa, q. a μαστίζω, flagello. nam e esudiee lentisci exso exudat.

Μασχήσεται, mandenti, Poet. pro μασήσεται, dativ. fing. parr. præf. verbi μασάομαι, ῶ. Sed de hac voce altum silentium in Lexicis.

Μασὸς, οῦ, ὁ, vel μηδὸς, uber, mamma, proprie mulierum. Pollux μασὸν jugum appellavit. Atheneo lib. 11. μασὸς est poculi genus, Xenophonti autem, & Polluci rete.

Μαστροπὸς, seu μαστροπὸς, οῦ, ὁ, ἡ, leno, lena. q. μαστὸς ὤπα habens blandiendo.

Μαστύλη, ης, ἡ, ala, uailla: armi Pollucl. μαστυλὶς, ίδος, ἡ, idem.

Μάταια, vana, n. g. plur. num. vide μάταιος.

Ματαιοβαλία, ας, ἡ, insane consilium. Ea ματαιος, vanus, & βαλὴ, consilium.

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia. a ματαιολόγος, ου, ὁ, vaniloquus. ex ματαιος, vanus, quod a μάτην, frustra, & λέγω, dico. p. m. λέλογα.

Μάταιος, αία, αιον, & μάταος, ου, ὁ, ἡ, vanus, a, um, inaaie, ineptus. Th. μάτην, frustra.

Ματαιότατα, ὰ, vanissima, superlat. a ματαιος, vanus. compsrat. ματαιότερος. ejoidem them.

Ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas. ad Ephes. 4.

Ματαιόω, eanum reddo. fut. ώσω. p. μεματαίωκα. præf. pass. ματαιόομαι, ὦμαι, vanus fio. a. 1. pass. ἐματαιώθην. Th. μάτην, frustra.

Μάτεω, Dor. pro μάτην, frustra.

Ματεύω, torpeleo, eane tempos contero. Item aberro a scopo: Iliad. ά.

Ματέω, quæro, iodago. per ellipsin pro μαστάω, idem.

Μάτην, ado. frustra, gratis, sine causa, incassum. q. a μάω, quæro, temerario sesl. & iaani nitu. hiac μάταιος, ος, ὁ, osnus, vanis. ματαιότης, ητος, ἡ, vanitas.

Μάτηρ, ερος, ἡ, Dor. pro μήτηρ, mater.

Ματὴς, Æol. & Dor. pro ματὴρ, ερος, ἡ, sing. oerbi ματέω. unde Poet. iaserto υ, ματέω, & inserto τ, ματέω, quæro, investigo.

Ματήτασι, inertes sunt, dual. fut. s. verbi ματαιόω, torpeo.

Ματθαῖος, ου, ὁ, nomen Apostoli, Matthæus. Hebr. a Deo datus.

Ματθάν, ὁ, nomen viri. ἑλλην., Mathan. Hebr. donum.

Ματθίας, ου, ὁ, nomen Apostuli, Matthias. Hebr. donum Dei.

Ματία, ας, ἡ, vanitas, floliditas, Apoll. Th. μάτην, frustra.

Μάτις, εος, τὸ, inquisitio. a μάω, quæro.

Ματραδελφὸς, ῆ, ὁ, Poet. & Dor. pro ματραδελφὸς, ε, ὁ, ὁ τῆς μητρὸς ἀδελφὸς, matris frater, avunculus.

Ματρυιὸς, ᾶ, ὁ, & ἡ, Poet. & Dor. pro μητρυιὸς, pro femine, quod mater a viro in matricem recepit. Vel qui matrem suam recipit, ac tooet. a μήτηρ, mater, & δέχομαι, accipio.

Ματρομάτωρ, ορος, ἡ, Dorie. pro μητρομήτωρ, ἡ μητρὸς μήτηρ, matrie mater, avia.

Ματρόπολις, ιος, ἡ, Dor. pro μητρόπολις, ἡ, metropolis. q. d. mater urbs. a πόλις, urbs.

Ματροπόλων, ωνος, ὁ, Dor. pro μητροπόλεως, quæ eum matribus verfatur, ἡ σὺν τῆς μητρὶ πολίτης.

Ματρῷα, ης, ἡ, lens, quæ se matrem fingit. a μήτηρ, mater. hinc ματρυλλεῖον, ου, τὸ, lupanar.

Μάτωρ, ωρος, ὁ, Dor. pro μήτρως, auitris fratres, uouoculi. Item majores. Sic ὑτρὸς, ῶος, ὁ, Dorie. pro μήτρως, maternus avunculus, matertius avus.

Μάτταβος, ου, ὁ, stultus, fatuus, insanus. a μάτην, & βοᾶω, inaaiter clamare.

Ματταθὰ, ὁ, nomen viri ἑλλην., Mattatha. Hebr. donum Dei.

Ματταθίας, ου, ὁ, nomen viri, Mattathias. Hebr. donum Dei.

Ματτύα, vel ᾶ, ἡ, lauritiæ. a μάσσω, pinso.

Μαυλίας, ὁ, pro μάχαιρα, gladius.

Μαυλὶς, ίδος, ἡ, culter, quasi a μαυλίας. Est & μαυλὶς, quæ mereede aliquid facit, μαυλίζω, mereede prostituo.

Μαυῶσι, dileurant, 3. plur. præf. ind. achie. & per aphæresin pro ἀμαυῶσι. Sic μαυοῦσθαι, præf. inf. ab ἀμαυρὸς, obscuro. Them. ἀμαυρὶς, ῖδος, ἡ, ὁ, obscurus.

Μάχαι, plur. num. a μάχη, ης, ἡ, pugna. Th. μάχομαι, pugoo.

Μάχαιρα, ας, ἡ, gladius, sica, culter. Xenophonti Perlicus gladius. μάχαιρα Δηλιακὴ, Delphicus gladius, Aristot. l. s. Politic. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχανὲ, ᾶς, ἡ, Dor. pro μαχανὴ, ἡ, machinario, molimen: res, opus, scelus, vires.

Μαχανὶς, ῖ, ὁ, Dor. pro μαχητὴς, ὁ, pugnax, bellicosus.

Μαχαόλφος, præf. part. verbi μαχάομαι, Poetic. epeothesi pro μαχόμενος, idem ac μάχομαι, pugno.

Μαχέσσατο, præt. opt. sic in 3. plur. μαχέσσατο, verbi μαχέομαι, Poet. pro μάχομαι, pogoo.

Μαχεσσάμην, aor. 1. opt. med. μαχέσσαιτο, aor. 1. inf. med. verbi μαχέομαι, seu μαχέσμαι, pugno.

Μάχεσθαι, præt. inf. μαχέσθων, 3. dual. imperf.

imperf. Jon. μάχεσθε, a. plur. præſ. imperat. verbi μάχομαι, pugno.

Μαχέσσομαι, & ἐσσομαι, f. a. med. ejuſdem verbi.

Μαχέσσεσθαι, pugnare, a. a. inf. m. gem. or. Sie μαχεσσάμενος, nom. dual. aor. s. part. med. ejuſdem verbi.

Μάχη, ης, ἡ, pugna, certamen. in plur. μάχαι. Th. μάχομαι, pugno.

Μαχέσσομαι, fut. 1. med. & in a. plur. μαχεσόμεσθ', pro μαχεσώμεθα. hinc μαχεσσάμενος, fut. 2. part. med. ejuſdem verbi.

Μηχάων, ονος, ὁ, pugnax, pugnator, pugnacus, bellicoſus.

Μαχητὴς, ὰ, ἁ, pugnus, bellator. acc. pl. μαχητὰς. Th. μάχομαι, pugno.

Μάχιμος, α, ἁ, pugnax, bellator, bellicoſus. τὸ μάχιμον ἐβούλευσε, conſilii para, quæ militem ſtudet, Plato in Legib.

Μάχλος, α, ὁ, ἡ, incontinens, libidinoſus, luxuriæ, intemperans, ἐς ἀφρο μάχλος, virorum appetens, in Epigramm. unde μαχλοσύνη, ης, ἡ, laſcivia.

Μαχλότατος, αἱ, ſalaciſſimæ, ſuperl. a μάχλος, laſcivus, ſalax.

Μάχεται, 3. ſing. præſ. opt. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχομαι, pugno, tixor, litigo, prælio contendo. fut. μαχοῦμαι, μαχέσσομαι, & ἐσσομαι. imperf. ἐμαχόμην, α, ατο. perf. μεμάχημαι. nor. 2. med. ἐμαχεσάμην, ω, ατο. μάχεσθαι ὑπὲρ τῆ χώρας, pugnare pro regione, Xenoph. 3. Paed. ἐγὼ οὖν περὶ ταύτης τῆς μαχομένης, de hac re ita eſſe non contendam, Ariſtoph. μαχόμαι τοῖς πολεμίοις, pugno adverſus hoſtes, Demoſthenes.

Μαχόμην, pro ἐμαχόμην, imperf. Jonic. μαχόμεσθα, Poetic. pro μαχόμεθα, 2. plural. pæſ. ind. verbi μάχομαι, pugno.

Μάχος, εος, τὸ, Dor. pro μῆχος, & hoc pro μηχανὴ, machina.

Μαχέσσει, f. a. med. n μάχομαι, pugno.

Μαψ, fruſtra, incaſſum. Poet. pro μάτην. hinc μαψίδιος, fluſtra. μαψιδίως, fluſtre.

Μαψυλάκας, α, ἁ, ſeu μαψυλάκης, Dor. pro μαψυλάκης, α, ἁ, garrulus, qui nugas effutit, qui fraſtra garrit. quod ex μαψιδίως, fluſtre. Th. μάψ, fruſtra, & λακέω, Doric. pro λακάω, ſono, crepo.

Μάω, ῶ, vehementer copio, quæro. Fortaſſe ex a epinteſi, & μᾶ, contract. ex μάω, ſit Latin. mno.

M E.

a

Μὲ, & μ', pro ἐμὲ, acc. ab ἐγὼ, ego.

Μέγα, vel n. g. a μέγας, magnus. vel Jonic. adverbial. ponitur pro μεγάλως.

Μεγαθωρῆι, dat. ſingul. n μεγαθωρὴξ, ῆος, ὁ, ἡ, magna fiducia præditus. Ex μέγας, magnus, & θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Μεγάθεος, Jon. pro μεγάλου, magni.

Μεγάθος, Jonic. pro μέγεθος, magnitudo.

Μεγαθυμος, α, ὁ, magnanimus. gen. pl. μεγαθύμων. ex μέγας, magnus, & θυμὸς, ὁ, ἁ, animus.

Μεγαίρω, odi, invideo, æmulor; item curo, reſpecto. q. ὀφθῆ τὸ μέγα, quia magnis invidari ſolet. Et ſummo petit livor. Inde Μέγαιρα, ας, ἡ, Megæra, unn ex Furiis.

Μεγακήτης, εος, ες, ἁ, magnas, inſtructi. accuſ. ſing. μεγακήτεα. ex μέγας, & κῆτος, εος, τὸ, cetus, vel cete.

Μεγάλα, magna, nomin. plural. n. g. a μέγα, magnum. μεγάλαι, Doric. pro μεγάλαι.

Μεγαλωρία, ας, ἁ, Dor. pro μεγαλωσύνη, ſuperbia. μεγαλώρια, ων, τὰ, Dorice pro μεγαλώσυνα, magna fortitudine prædita. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Μεγαλώχαίω, ῶ, magnifice me effero, jactito me. a μεγαλωχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & μεγαλώχης, qui valde glorietur, oſtentator. ex μέγα, & in plur. μεγάλα, magna, & ὠχέω, glorior.

Μεγαλὼς, α, ὰ, magnificus. μεγαλῶν, ῶ, τὸ, magnifica. n μέγας, magnus.

Μεγαλωσύνη, ης, ἡ, majeſtas, magnificentia. Dei virtus, magnificentia.

Μεγαλώσυνα, ων, τὰ, magnificentia. ejuſdem thema.

Μεγαληγορία, dnr. Jon. a μεγαληγορίη, ας, ἡ, grandiloquentia. ex μέγα, & ἀγορεύω, loquor. Th. ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, forum.

Μεγαλήτορα, acc. ſing. n μεγαλήτωρ, ορος, ὁ, magnanimus, ſuperbus. ex μέγας, magnum, & ἦτορ, cor, animus.

Μεγαλίζω, pro a, præſ. imperat. paſſ. Jon. verbi μεγαλίζω, magnifice offero. Th. μέγας, magnus.

Μεγαλόδοξος, α, ὁ, ἡ, magnam habens, vel offerens gloriam. Ex μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um, & δόξα, ης, ἡ, gloria. Th. δοκέω, videor.

Μεγάλαιτος, α, ὁ, ἡ, vnlde miſer, infelix, ex μέγας, magnus, & αἶτος, α, ὁ, ærumna.

Μεγαλοκευθὴς, ὁος, ὁ, ἡ, qui magna penetralia, ſeu loribula habet. ex μέγας, magnus, & κεύθος, εος, τὸ, latibulum. Themn κεύθω, occulto.

Μεγαλόθυμος, ος, ὁ, ἡ, ingeos animus, ſuperbus. μεγαλόθυμον, τὸ, magnitudo animi.

Μεγαλοπόλιες Συράκοσαι, grandiurbes Syracuſæ. Ea μέγας, magnus, & πόλις, ἡ, urbs.

Μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, magnificus, clarus, magnum virum decens. hinc μεγαλοπρέπεια, ἡ, magnificentia, majeſtas, dignitas. ex μέγας, magnus, & πρέπω, convenio.

Μεγάλες, accuſ. plur. m. g. a μέγας, magnus. gen. μεγάλε.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, magnanimus, magnificus. acc. plur. μεγαλόφρονας. hinc μεγαλοφροσύνη, ἡ, animi magnitudo. ex μέγας, magnus, & φρὴν, ἡ, mens. hinc adverb. μεγαλοφρόνως, magnifice, ingreditur.

Μεγαλοψυχία, ας, ἡ, magnanimitas, animi magnitudo. n μεγαλόψυχος, α, ὁ, magnanimus. ex μέγας, magnus, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Μεγαλύνω, prædico, verbis extollo, magnifico, exaggero, amplifico. imperf. ἐμεγάλυνον, ες, ε. f. μεγαλυνῶ. a. v. ἐμεγάλυνα. perf. μεμεγάλυγκα. pert. paſſ. μεμεγάλυσμαι. μεγαλύνω ἑαυτὸν, ſeſe offerre.

Μεγάλως, magnopere, adverbium. hinc μεγαλωστὶ, Jon. pro μεγάλως, valde. n μέγας, magnus.

Μεγαλωστὶ, ης, ἡ, majeſtas.

Μεγάνωρ, ορος, ὁ, ſuperbus, Epithneton divitiarum apud Pindarum, quod faſtum, & animum addant. ex μέγας, magnus, & ἀνὴρ, ὁ, vir.

Μεγάροιστι, pro Μεγάροισι, dnt. plur. n Μέγαρα, ων, τὰ, urbs.

Μεγαρὼς, Megarnoſis, gen. nom. propr.

Μεγάροισιν, domibus, dat. plur. a μέγαρον, α, τὸ, ædificium magnum.

Μέγαρον, ου, τὸ, ædificium magnum, tnequam invidiæ obnoxium, a μεγαίρω, invideo, æmulor; vel a μέγας, magnus.

Μέγας, μεγάλη, μέγα, magnus, a, um. gen. μεγάλε. acc. μέγαν. in plur. οἱ μεγάλοι, magnates. q. a μῆ, & γῆ, quod non humile: & virtus ſpernit humum. in comp. μείζων, major. ſuperl. μέγιστος, maximus. Hinc μεγαλωσύνη, magnifica prædico. μεγαλῶ, ῶ, ὁ, magnificam. μεγαλῆα, ας, τὸ, magnificentiam. μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. μέγαρον, α, τὸ, domus, domicilium.

Μεγαθύμος, ος, ὁ, ἡ, qui magnam potentiam habet, præpotens, magnanimus. Ex μέγα, magnum, & θύμος, ὁ, robur, potentia. Th. θύω, valeo.

Μεγαυχενία, ſeu μεγαυχενίη, ἰοſolaſco, magnifica de me fentio.

Μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo, præcellitas. μέγεθος ἢ λόγε, Hermog. grandiloquentia verborum Ciceroni.

Μεγάνα, ας, ἡ, Æol. pro Μεγάρα, ἡ, Megara Creontis filia.

Μεγήρετε τέκνα, perquam amabiles liberi. Ea μέγα, vnlde, & ἐράω, amo. Sunt qui legant μεγήρετε.

Μέγης, Meges. nomen proprium.

Μεγιστὰν, ᾶνος, ὁ, magnas, atis. μεγιστῆνες, ων, οἱ, proceres, magnates, megiſtanes Symonin in Calimac. dnt. plur. μεγιστῆσι. n μέγιστος, maximus.

Μεγιστόπολις ἐυνομία, pax, quæ reddit urbes maximas. Concordia enim res parvæ craſcunt.

Μέγιστος, η, ον, maximus, a, um, nimiſſimus. ſuperl. n μέγας, magnus. comparat. μείζων, major.

Μεδέοντα, præſ. part. f. g. n μεδέων, pro μεδὼν, imparo. hinc μεδέων, Poet. eum dativo.

Μεδέσθω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi μέδω, curam gero, impero.

Μεδέσσομαι, curabo, fut. 2. med. verbi μεδέομαι, ſeu μέδομαι, curo. Themn μέδω, curo, imparo.

Μέδιμνος, ου, ὁ, medimnus. menſuræ genus ad arida metiendn.

Μεδέοντο, Jnn. pro μέδοντο, antraeat, 3. plur. præſ. opt. med. verbi μέδομαι, curo, impero.

Μέδουσα, ης, ἡ, Dor. pro Μέδουσα, ης, ἡ, Meduſa.

Μέδοντες, αἱ, principes, nom. plur. part. præſ. ncl. a μέδω, impero.

Μέδουσα, ἡ, nomen mul. Meduſa. a μέδω, curo.

Μεδόμεσθα, curamus, 1. plur. præſ. ſub. paſſ. ajuldem verbi.

Μέδω, impero, curam gero. μεδέω, idem, at & μέδομαι.

Μέζεα, τὰ, genitalia, pudanda, Joniee. a μέσσος, medium, quia in medio corpore.

Μεζόνως, prnliatna, majorem in modum, a μείζων, Jon. pro μείζων, major.

Μεῖ', ſeqoentre aſpirnt. & μετ', pro μετὰ, trnns, cum, poſt.

Μεθέηκαν, Jonie. pro μεθῆκεν, 3. ſingul. aor. 1. verbi μεθίημι, dimitto.

Μεθέλω, 3. ſing. a. n. nct. verbi μεθαμέρω. quod ex μετὰ, & αἴρω, enpio. f. ἆτω. p. ῥᾶκα. a. n. ἄλτο, ες, ε.

Μεθιεμένοιο, ὁ, perf. part. paſſ. verbi μεθίημι, dimitto. perf. paſſ. μεθεῖμαι. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Μεθεῖναι, aor. a. inf. nct. ejuſdem verbi, & them.

Μεθείς, ἐσ, reliquens, a. a. part. nct. verbi μεθίημι, ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Μεθεῖτε, per ſyncopen pro μεθέητε, 2. pl. a. 2. opt. act. verbi μεθίημι, dimitto. ex μετὰ, & ἵημι, ſeo ἴω, mitto.

Μεθίω, Jon. vel Poet. pro μεθῶ, n. n. ſub. act. ejuſdem verbi.

Μεθέλων, n. 2. inf. nct. verbi μεθαμέρω, inuſitat. quod ex μετὰ, & αἴρω, aapio. a. n. ἆλτο.

Μεθήμεν, præterniſiſſe, aor. a. inf. nct. Jon. pro μεθεῖναι, Doric. μεθῆσσαι, verbi μεθίημι, dimitto. Thamn ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Μεθησσαμὰν, ας, ἡ, ceſſatio, negligentia. a μεθίημι, prætermitto. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Μεθέξομαι, partem capiam, fut. 2. med. verbi μετέχω, participo ſum. f. μεθέξω. Th. ἔχω, habeo.

Μεθέπε, inveſtigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. pro μεθίπετο, verbi μεθέπω, ſector. Μεθέπω, inveſtigo, quæro, ſector, ſequor. ex μετὰ, & ἕπω, ſeu ἵπτομαι, ſequor.

Μεθερμηνεύς, interpretor. f. ῆσω. perf. μεθερμήνευκα. ex μετὰ, & ἑρμηνεύς, quod ab ἑρμηνεύς, ἐῶς, ὁ, interpres.

Μεθέες, dimitte, & in a. plural. μεθέτε, nor. 2. imperat. activ. verbi μεθίημι, prætermitto. quod ex μετὰ, & ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Μεθεῖσαι, per ſyncopen pro μεθέσασαι, perf. inf. act. verbi μεθίστημι, amoveo. ex μετὰ, & ἵστημι, ſto.

Me-

Μεθέηκα, perf. ind. activ. hinc perf. part. μεθεικώς, & per crasin μεθεὶς, ab eodem verbo, & themate.

Μέθη, ης, ἡ, ebrietas, vinolentia. Th. μεθύω, τὸ, vinum, Odyss. ξ.

Μεθῆκα, dimisi, aor. 2. ind. act. verbi μεθίημι, dimitto. fut. μεθήσω. Th. ἵημι, seu ἧκα, mitto.

Μεθήμων, ονος, ὁ, ἡ, remissus, negligans, temittens. a verbo μεθίημι, dimitto.

Μεθημοσύνη, diurnia, genit. plur. a μεθημοσύνης, pro μεθημερούς. ex μετὰ, & ἡμέρα, ας, ἡ, dies.

Μεθῆς, 2. singul. a. a. sub. act. μεθίσω, ως, ω, dimittam, f. r. ind. act. verbi μεθίημι, quod ab ἵημι, seu ἧκα, mitto. f. ἥσω. perf. εἷκα. a. a. ἷδ.

Μεθίεσαν, Jon. pro μεθίεσαν, fut. 1. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίη, pro μεθίει, 3. sing. imperf. q. a μεθίω, verbi μεθίημι.

Μεθίεμεναι, Dor. pro μεθιέναι, præs. inf. act. ejusdem verbi.

Μεθίεν, prætermittebant, Bœot. syncope pro μεθίεσαν, 3. plural. imperf. μεθίω, verbi μεθίημι. Th. ἵημι, seu ἧκα, mitto.

Μεθίημι, cesso, negligens sum, prætermitto, dimitto. fut. μεθήσω. Μεθίεσαν autem significat διῆκαν, & ζητῶν, obliscuntur, indagant.

Μεθιστάω, transfero, loco moveo, traduco. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. aor. 1. pass. μετεστάθην, ης, η. a. 2. sub. pass. μεταστῶ. ab ἵστημι, seo ἵστημι, sto.

Μεθίστημι, amoveo, loco moveo, luan. μεθίστημι ἐκ χρώματος, muto colorem, Aristoph. μεταστῆναι δεῖ σφῶν, a se recessisse, Thucyd. f. μεταστήσω. p. μεθέστηκα. a. 1. μετέστησα. a. 2. μετέστην. a. 1. ind. pass. μετεστάθην, amotus sui. ex μετὰ, & ἵστημι, sto.

Μεθοδείη, ης, ἡ, fraudulenta circumventio, insidiæ, assultus Virgilio. a μεθοδεύω, machinor.

Μεθοδεύω, machinor: aa insidiis adorior, decipio, pertranseo. Item artificiose tracto. μεθοδεύειν ἐπιστήμας, scientiam tractare, Nicomach. lib. 2. Arithm. f. εύσω. perf. μεθοδεύκα.

Μεθομίλεον, ον, conversabar, imperf. activ. Jon. verbi μεθομιλέω. ex μετὰ, & ὁμιλος, ου, ὁ, turba.

Μεθόριος, ον, ὁ, ἡ, conterminus, confinis. μεθόριον, ου, τὸ, confinium, & in plur. μεθόρια, ων, τὰ, confinia.

Μέθυ, τὸ, vinum, a μεθύσκω, quod nos μεθύσαντας, id est, negligentes reddat. Hinc μέθη, ης, ἡ, abrietas. μεθύω, abrius sum. μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθυδότης, ου, ὁ, Dor. pro μεθυδότης, ου, ὁ, vini dator, Bacchi epitheton. ex μέθυ, τὸ, vinum, & δίδωμι, do.

Μεθύεται, acc. sing. part. præs. μεθύεσθαι, 3. plural. præs. ind. vel dat. plur. part. præs. verbi μεθύω, ebrius sum. Th. μέθυ, vinum.

Μεθυσθὲς, ὁ, a. s. part. pass. verbi μεθύσκω, ebrium reddo.

Μεθύσκω, ebrium reddo, inebrio. Item abrius sum. fut. ύσω. a. s. ἐμέθυσα. præs. pass. μεθύσκομαι, inebrior. a. 1. pass. ἐμεθύσθην.

Μέθυσος, ου, ὁ, ἡ, ebrius, temoleotus. Aristophanes in Neb. γραῦς μεθύσῃ, dicit vinolentam anum. μέθυσος, inebriatio.

Μεθύω, ebrius sum. Item inebrio. Transfertur etiam μεθύω aliquando ad alias res, neque solum de vino, & poto usurpatur. μεθύει τὸ φόβημα, sum abrius propter ostentum, in Epigramm.

Μειδάω, seu μειδιάω, rideo, subrideo. f. άσω. a. s. ἐμείδησα. perf. μεμείδηκα. hinc μειδάων, seu μειδιῶν, Poet. idam.

Μείδημα, ατος, τὸ, risus.

Μείδησε, ας, ε, & in 3. plur. μείδησαν, a. s. ind. Jon. hinc μειδήσας, & in f. g. μειδήσασα, aor. 1. part. activ. verbi μειδάω, rideo.

Μείζων, major. a. g. a μείζων, major. dicitur & μειζότερος, idem ac μείζων. Joh. 3. 4.

Μείζω, nom. vel acc. n. g. μείζονα, μείζονε, μείζω, comparat. a μέγας, magnus.

Μείζων, ονος, ὁ, ἡ, major, & τὸ μεῖζον, majus, comp. a positivo μέγας, magnus. superl. μέγιστος, maximus.

Μειλανίων, ωνος, ὁ, nomen proprium.

Μείλινος, η, ον, ὴ, ἡ, fraaineus, Poet. pro μέλινος. a μελία, ας, ἡ, fraainna.

Μειλισσάμην, præs. inf. Jonic. pro μειλίσσω. μειλίσσεο, præs. imperat. passiv. Jon. pro μειλίσσου, verbi μειλίσσω, mellitam reddo.

Μειλίσσω, f. ξω, mellitom reddo, gratificor, verbis demolceo. q. a μέλι, mel. hinc μείλιχος, & μειλίχιος, ε, ὁ, ἡ, blandus, placidus.

Μειλιχίοισιν, dat. plur. Jonic. a μειλίχιος, idem ac μειλίχιος, ε, ὁ, ἡ, blandus, mellifluus, suavis, jucundus.

Μεῖναι, a. 1. inf. act. vide in μένω.

Μείναν, ανος, ὁ, & in plur. μείνασες. aor. 2. pars. activ. verbi μένω, maneo. fut. μενῶ. p. μεμένηκα. aor. 2. ἔμεινα.

Μείνετε, 2. plur. a. 1. imper. activ. verbi ejusdem.

Μεινήτω, 3. sing. a. 1. imperat. act.

Μείνῃς, ῃ, maneas, moneat, 2. & 3 singul. a. 1. sub. verbi ejusdem.

Μείων, acc. ex μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor. & τὸ μεῖον, minus, compar. irregularie a μικρὸς, parvus.

Μειωνίων, ονος, τὸ, adolescens, adolescentulus. Th. μείρᾳξ, idem.

Μείρᾳξ, ακος, ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella. hinc μειράκιον, ου, τὸ, idem. quasi ab ἰμείρω, quia ea ætate conveniet. Vel ab ἴαω, loquor, quod sit ea ætate, ut jam loqui possit. Vel ex μὴ, & ἄρω, quod præ modestia vix loquatur.

Μείρω, partire, præs. imperat. pass. pro μείρου, verbi μείρω, seu οιμι, divido.

Μείρεται, partitur, 3. singul. præs. verbi μείρομαι. Dicitur & μείρεται, desideratur, per aphæresin pro ἱμείρεται, 3. sing. præs. passiv. verbi ἱμείρω, desidero.

Μεμάασιν, plur. num. 3. g. part. præs. pass. a μάω, seu μάομαι, divido.

Μείρω, vel potius μείρομαι, divido, partior: privor. pers. pass. μέμορμαι, & Att. ἔμμορμαι. p. m. ἐμμορε. q. μὴ ἄρμαι, non necto, quin potius in partes distribuo. μίρος, pars, est a μείρω. pare eoim oritur ea divisione totius. hinc μερὶς, ἰδος, ἡ, pars, portio: μερίζω, divido, distribuo. μεριστὴς, ὁ, partitio. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum, mors. μοῖρα, ας, ἡ, pars, portio: item fatum. Μῆς, μῆνις, ὁ, mensis, Æol. pro μὴν, idem. q. a μήνη, luna, cujus cursu describitur.

Μείων, ονος, ὁ, ἡ, minor, comparat irregularie a μικρὸς, ὁ, parvus. hinc μείων, minuo. μείωσις, εως, ἡ, immi nutio, extenuatio. q. μὴ ὤν, non existens, qui anim est reliquis minor, se subdueit.

Μελάγγαιος, ὁ, ἡ, qui nigram habet terram, pullus, niger. sic μελάγγαιος, ὁ, ἡ ὑ, ut μελάγγυιος χθών. Ex μέλας niger, & γαῖα, seu γῆ, terra.

Μελαγχαίτην, acc. sing. μελαγχαίτης, ης, ὁ, ἡ, nigram æsariem habens. ex μέλας, μέλαινα, nigar, ra, & χαίτη, ης, ἡ, juba, æsaries.

Μελάγχροος, ος, ὁ, qui nigri coloris est. ex μέλας, niger, & χρόα, ος, ἡ, color.

Μέλαθρον, ου, τὸ, domus, Poetic. atrium, palarium, Iliad. β. Item trabs in medio tecti fumo denigrata. Quidam accipiunt pro tecto, Hesychius.

Μέλαινα, ης, ἡ, nigra, tenebrosa, profunda, Etym. nigra. gen. plur. Æol. μελαινάων. dat. plur. μελαίνῃσι, Jon. in m. g. μέλας, niger.

Μελαίνετο, 3. sing. imperf. Jon. verbi μελαίνομαι. vide μελαίνω.

Μελαίνω, nigram reddo. μελαίνομαι, nigresco. Th. μέλας, niger.

Μέλαν, τὸ, n. g. a μέλας, niger. Sumitur etiam pro atramento.

Μέλανθος, ου, ὁ, Poet. pro Μελάμπους, ου, proprium viri nomen.

Μέλας, αινα, ὁ, niger, ater, pullus, fuscus. μέλας ζωμὸς, jus nigrum, Poll. l. 6. μέλαινα χολὴ, atra bilis, Aphrod. Probl. 95. l. 2. Item μέλας, cæcus, Etym. n. g. μέλαν, nigrum. l. g. μέλαινα, nigra.

Μελάφυλλος, ος, ὁ, qui nigra folia habet.

Μελαίνεστο, ε, τὸ, vagina inclusum nigra. ex μέλας, niger, & ἐίνω, ligo.

Μελαίθησαν, nigrescebant, 3. plur. a. 1. ind. pass. Jon. verbi μελαίνω, deoigro. f. ανῶ. Th. μέλας, niger.

Μελαμπάχυς, υτος, vel μελαμπαχὴς, ῆτος, ὁ, ἡ, nigrum habens corpus, vel potius fusco colore præditus, niger. ex μέλας, niger, & χρὼς, ὁ, corpus. Th. χρὼς, ὁ, color.

Μελαντειχὴς, έος, ὁ, ἡ, qui nigrum murum habet. Ea μέλας, nigrum, & τεῖχος, εος, τὸ, murus.

Μελάνυδρος, ε, ὁ, ἡ, profundus, habens nigram aquam. Epitheton fontis, Homer. Iliad. π. ex μέλας, niger, & ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. Hinc μελανύδατος, ατος, ὁ, ἡ, nigredo. μελαίνω, denigro. μελάνθιον, ου, τὸ, herba nomen.

Μελδόμενος, ὁ, tabescens, præs. part. pass. a μέλδω, consumo.

Μέλδω, liquefacio, edo, consumo, alixo, macero: membra eaedo.

Μελεὰ, ὁ, nomen viri ἀπὸ τοῦ Μέλεα, Melea, Hebr. plenus.

Μελεαγρίδες, gallinarum Africanarum genus. a quodam Meleagro.

Μελεάγρος, ου, ὁ, Meleager, nomen viri.

Μελεδαίνω, ως, ω, curo, desidero, q. a μέλω, vel q. μελετάω. Hinc μελέδημα, ατος, τὸ, cura.

Μελεδὼν, ῶνος, ὁ, cura, & μελεδώνη, ης, ἡ, & μελεδῶνα, idem. Hinc μελεδωνὸς, procurator. μελεδωνὸς, idem. a μελεδώνη, curo.

Μελέεσσι, & μέλεσσι, membris, dativ. plur. Jon. & Poet. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεθος, ε, τὸ, pedica, funie, quo membra ligantur. an a μέλος, membrum?

Μέλει, curæ est. imperf. ἔμελε, Att. ἤμελε. præs. imperat. μελέτω, fut. μελήσει, perf. act. μεμέληκα. perfect. med. μέμηλα. Hinc μέλεσκε, aufo. μελέσκω, idem. μελέτη, ης, ἡ, aura. ἀμελὴς, ὲος, ὁ, ἡ, negligens. ἀμέλεια, negligentia. ἀμελέω, negligo. μεταμέλεια, ης, ἡ, pœnitentia.

Μελεϊστὶ, membratim, adverb. a μέλος, εος, τὸ, membrum.

Μέλεος, ε, ὁ, inanis, stultus, infelix, tardus, otiosus: canus, Hesiod. dat. plur. μελέεσσι. q. μὴ λεῖος, id est, ὀμῶς, nihil videns.

Μέλεται, onari act. a μέλομαι, curo. Th. μέλει, curæ est.

Μελετᾷς, 2. singul. præs. ind. a μελετάω, ᾷ, ᾷς, ᾷ, curo, as. fut. ήσω. Th. μέλω, curæ est.

Μελετάω, ῶ, meditor, cogito, exerceo, curo. præs. imperat. μελέτα, ατω. f. ήσω. p. μεμελέτηκα. a. s. ἐμελέτησα. them. ejusdem.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio, cura, exercitatio, commentatio.

Μελέτα, 3. præs. imperat. verbi μέλω, curæ est.

Μέλημα, ατος, τὸ, cura, solicitudo, cura ctatio. a Th. μέλω, curæ est.

Μελήσω, curæ erit, fut. 1. imperfonale, a μέλω, curæ est.

Μελήσεται, fut. s. med. μελήσομαι, curæ erunt, 3. plural. fut. s. activ. ejusdem verbi.

Μελησιβροτὴς, ε, ὁ, qui curæ est mortalibus. quod α fut. μελήσω, verbi μέλω, curæ est, & βροτὸς, mortalis.

Μέλητας, curæ est, Poet. pro μέλει, vel est 3. sub. a μέλημαι, ῃ, ηται. vel est 3. præsentia a μέλημαι.

Μέλι,

Μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτόεις, ο-ντος, ὁ, melleus.

Μελία, ης, ἡ, fraxinus. hasta fraxinea. Hinc Μελίαι, pro Nymphis in tales arbores conversis.

Μελιαδὴς, ὁος, ὁ, ἡ, Dor. pro μελιηδὴς, mellea dulcedine præditus.

Μελιᾶν, gen. plur. a μελία, ης, ὑ, fraxinus.

Μελίγυιος, υος, ὁ, Poet. & Dor. suaviloquus, qui mellis instar voesm fundit. Ex μέλι, mel, & γῆρυς, υος, ἡ, vox, Dor. γᾶρυς. hinc μελιγήρυος ὕμνοι, suaviloqui hymni.

Μελίδρυπος, υ, ὁ, ἡ, Poet. dulcistrepus. ex μέλι, mel, & δρύπω, ν, ὁ, strepitus.

Μελίδων, όος, ὁ, Poetic. pro μελῳδὸς, ῶ-ους, ὁ, cura.

Μελίζομαι, Jonic. & Doric. pro μελίζω, modulati, celebrare, canera, pass. int. vide μελίσσω.

Μελιηδὴν, dulcem, acc. sing. μελιηδὴς, dat. sing. a μελιηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, dulcis instar mellis. ex μέλι, mel, & ἡδὺς, suavis.

Μελίκηρα, ι, τὸ, favus, & in pl. μελίκηρα. a μέλι, mel, & κηρὸς, ὁ, ὁ, cera.

Μελικόμπους, ὁ, ὁ, ἡ, qui melis instar suavem vocem habet. Vel qui voce mellis instar dulci gloriatur. Ex μέλι, τὸ, mel, & κόμπος, ν, ὁ, crepitus, jactantia.

Μελικτὴς, οῦ, ὁ, Dor. pro μελιστὴς, οῦ, ὁ, suavis cantor, Poeta. Th. μέλος, ος, τὸ, carmen.

Μελίνη, ης, ἡ, panicum. a μέλι, mel.

Μελίπνους, ους, ὁ, ἡ, suaviter spirans. ex μέλι, mel, & πνέω, spiro.

Μελίσδω, 2. singul. præs. ind. Dorie. pro μελίζεις. μελίσδων, 2. singul. imperf. Doric. & Jonic. pro ἐμελίζε. Sic μελίσδεται, modulatur, pro μελίζεται, a μελίζω, modulor. Them. μέλος, ος, τὸ, carmen.

Μέλισμα, ατος, τὸ, cantus. a μελίζω, modulor: mellitum facio.

Μέλισσα, fcu μελίττα, ης, ἡ, apis. gen. plur. Dor. μελισσάων. μελισσᾶν. Doric. pro μελισσῶν. q. a μέλι, mel, cujus effectrix.

Μελίσσιος, υ, ὁ, apiarius. ea μέλισσα, ης, ὑ, apis.

Μελιστὴς, οῦ, ὁ, Poetic. pro ᾠδὸς, vel Λυρικὸς, ὁ, cantor, vel Lyricus poeta. a μελίζω, modulor. vide in μελίσδω.

Μελίτη, ης, ἡ, nomen insulæ, & mulieris, Melite. Gr. mellifua.

Μελιττόεσσα, ης, ἡ, mellea, mellita, Jon. pro μελιττοῦσα, placentæ genus melle conditæ.

Μέλιττος, gen. singul. a μέλι, ιτος, τὸ, mel. Hinc μελιτόεις, ό-ὁ, ὁ, ὲ, dulcis, gratus.

Μελιτοῦργον, ου, τὸ, alveare. ab ἔργον, opus, & μέλι, mel.

Μελίτωμα, ατος, τὸ, dulciarium, placcata mellita. ab eodem rhem.

Μελιηδόγγος, ο, ὁ, ἡ, mellisonus, dulcia verba fundens. Ex μέλι, mel, & ᾠδίγγος, ου, ὁ, ἡ, sonus. Th. ᾠδίγγομαι, loquor.

Μελίφρων, dulcem, acc. singul. a μελίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui mellea dulcedine animum perfundit. a μέλι, mel, & φρὴν, animus.

Μελίχλους, ὁ, ἰδος, mellis instar flavus. ea μέλι, mel, & χρὼς, ὁ, color.

Μελίχλωρος, ο, ὁ, ἡ, pallidus, a, instar mellis. ex μέλι, mel, & χλωρὸς, mollis.

Μέλκω, ης, ἡ, lac. q. ab ἀμέλγω, mulgeo.

Μέλλετε, 2. ind. Jon. an potius legendum μέλητε, præs. pari. l. g. a μέλλω? f. μελήσω, futurus sum.

Μελλήσω, fut. 2. act. verbi μέλλω, futurus sum.

Μελλόγαμος, ο, ὁ, ἡ, qui, vel quæ brevi nuptias contrahet. ea μέλλω, futurus sum, & γαμέω, uxorem duco.

Μέλλοντα, vide in μέλλω.

Μέλλω, futurus sum: conator, differo, protraho, moror: debeo: videor, æstimor, Odyss. ε. imperf. ἔμελλον. f. μελήσω, vel ἔσομαι. præs. part. μέλλων, ο-ντος, ὁ. τὰ μέλλοντα, futura. μελλόντων, gen. plur.

Μελλέτων, curæ sint, Att. pro μελλέτωσαν, 3. plur. præs. imperat. verbi μέλλω, curæ est.

Μέλ⊖, ο⊖, τὸ, membrum, artus: cantus, cantilena, carmen suis membris constans. ᾠδὴ μέλ⊖ γεγονὸς, absolutum, iucoacinnum, diserepans, Aristot. 4. Ethic. Hinc πλημμελὴς, ὲ⊖, ὁ, ἡ, inconcinnus, immoderatus. πλημμέλεια, ας, ἡ, vitiositas, peccatum. erior. πλημμελῶν, immoderate, vel improbe me gero, delinquo, erratum admitto.

Μέλπω, emiæ sunt, 3. plur. præs. ind. μέλπω, curæ est.

Μελπωδὸς, ὁ, τὸ, ludibrium: ludus, vo lupras, Iliad. ρ. a μέλπομαι, ludo, tripudio.

Μελπομένη, ης, ἡ, nomen Musæ, Melponc.

Μελπομένων, Dor. pro Μελπομενῶν, gen. plur. a μέλπομαι, cano.

Μέλπομ, dat. sing. part. præs. a μέλπω, canto. hinc participp. μέλπομ-, ομενος, ὁ. Sed & μέλπομεν, Dor. pro μέλπομ, eanunt, præs. ind. act.

Μέλπω, canto, cantu celebro. f. ψω. p. φα. p. m. μέμολπα. Hinc μολπὴ, ῆς, ἡ, cantus. quasi μέλ⊖ ἴπω, carmen dico.

Μολπάριον, ο, τὸ, diminut. cantiuncula. a μέλ⊖, carmen.

Μελχὶ, ὁ, nomen viri ἅλλητος, Melchi. Hebr. Rca meus.

Μελχισεδὲκ, ὁ, nomen filii Dei ἅλλητος, Melchisedech. Hebr. Rra justitiæ.

Μέμβλωκα, promptus fui, perf. activ. Jonic. syncop. pro μέμβλημαι. Siquidem Jones c præcisitis subtrahunt α, & penultimam corripiunt. Sic μέμνωκα, pro μεμνήμαι, a plur. perf. activ. & in 3. plur. μεμνᾶσι, verbi μνῶ, cupio.

Μεμαθήκω, didici, perf. activ. verbi μανθάνω. disco. fut. μαθήσω. aor. a. ἔμαθον.

Μεμακὼς, Dorie. pro μεμηκὼς, perf. part. med. f. g. a μηκάομαι, balo.

Μεμηλὼς, ότος, ὁ, Dorie. pro μεμηλὼς, quod vide. Sic μέμηλα, Dor. pro μέμηλε.

Μέμνωμεν, cupivimus, 1. pl. perf. activ. per syncop. pro μεμνήκαμεν, verbi μνῶ, cupio. vide μέμνημαι.

Μεμῦσθαι, perf. passiv. a μυέομαι, infanio. fur. ἔσομαι.

Μεμφθεῖεν, corripuissent. 3. plur. aor. 2. opt. act. Poet. redupl. pro μάπτειεν, & hoc pro μάψειεν, verbi μάπτω, appiebendo. f. ψω. a. 2. ἔμαπον. p. m. μέμαμμαι. vide in μασσάω.

Μέμορται, & Att. ἦσται. perf. passiv. verbi μείρω, divido.

Μέμπτον, Jon. pro ἔμαπτον, 2. a. activ. verbi μάπτω, prehendo.

Μεμπτὸς, ὁ, p. m. part verbi μάπτω, corripio. vide in μεμάπτειν.

Μέμυκτον, per syncop. Jon. pro μεμύκασι, 3. plur. pluſq. perf. act. Jon. verbi μύω, cupio. vide μέμυκα.

Μεμυῖ, pro μεμυῖα, ας, ἡ, & in m. p. μεμυὸς, perf. part. act. Jon. pro μεμυκὼς, ὼσ, verbi μύω, ineito.

Μεμυὸς, ῶος, ὁ, & in dual. μεμυότε, prompti. ejusdem temporis, & verbi.

Μέμυτον, per syncopen pro μεμύκητον, dual. perf. activ. μέμυκα, verbi μύω, promptus sum.

Μέμφλετον, pro μεμύκετον. item μέμβλετο. pro μεμύκετο, per syncopen & pleonasmum φ β, aut ex μέμβλω, idem ac μέλω, curo.

Μέμβλυκα, ας, ὁ, veni, curavi. per syncopen pro μεμύλυκα, perf. act. a μολέω. vel pro μεμόλυκα, a μολέω, τὸ μόλις, curo.

Μεμβράνη, ης, ἡ, membrana. ex Lat.

Μεμβρὰς, ὰδος, ἡ, apuæ species quædam. maner in loco, & non migrat alio ad escam. μεμβράδες, pilces, de quibus Athen. l. ζ.

Μεμῦχατο, manſi, perf. activ. hinc μεμυχήκασι, 3. plur. pluſq. perf. Jonic. verbi μένω, manco. f. μενῶ, aor. 1. ἔμεινα.

Μεμυχμένοι, οἱ, pleni sunt, perf. part. paſſ. verbi μυχόω, impleo. Th. μυχὸς, ῦ, ὁ, plenus.

Μεμυχτικέ⊖, ὁ, Jonic. pro μεθημέρ⊖, dimiſſus. a μεπίεμαι, Jonic. pro μεθίεμαι, dimittor. vel a μεπίω, pro μεθίω, dimitto. Them. ἴσω, vel ἶω, mitto.

Μεμετρέαται, menſurari sunt, 3. pl. perf. paſſiv. Jon. pro μεμέτρηνται, verbi μετρέω. f. ήσω. perf. μεμέτρκαν. Them. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Μέμηλα, ας, ὁ, perf. med. verbi μηκάομαι, balo, perf. part. med. μεμηκὼς, & μεμυκὼς.

Μέμηλε, vel μέμηλεν, curæ est, perf. act. per syncopen pro μεμέληκε. Alii volunt esse præt. medium. Hinc μεμηλὼς, ότος, acc. μεμηλότα, pro μεμεληκὼς, perf. part. a μέλει, curæ est.

Μεμῆλν, curæ fuerit, perf. ſub. act. vide μέμηλε.

Μεμηλὼς, ότ⊖, ὁ, per syncopen etiam pro μεμυλημένος, perf. part. verbi μέλει, curæ est.

Μέμηλωκε, ας, ὁ, præt. med. verbi μηλόομαι, insanio.

Μεμηχανέ⊖, ν, ο, perf. part. paſſiv. verbi μηχανάω, molior, ſtruo. f. ήσω. Th. μηχανὴ, ῆς, ἡ, artificium.

Μεμίασται, conſpurcatus sum, perf. paſſ. verb μιαίνω. conſpurcem, fœdo. f. ανῶ. perf. part. paſſ. μεμιασμένο⊖.

Μέμιγμαι, mixtus sum, perf. ind. paſſiv. hinc μεμιγμέν⊖, perf. part. verbi μίγνυμι, misceo. f. μίξω. p. χυ.

Μεμιημέν⊖, ὁ, effictus, perf. part. paſſiv. verbi μιήσκομαι, imitor. f. ήσομαι. perf. μεμίημαι.

Μεμίξεται, 3. ſing. paulo poſt futur. verbi μίγνυμι, misceo. f. ξω. perf. paſſ. μέμιγμαι, ξαι, υται.

Μεμισθώμεθα, perf. ind. paſſ. verbi μισθόω, mercede loco. hinc μεμισθωμέν⊖, perf. part. Thema μισθὸς, ὁ, ὁ, merces.

Μεμίχθαι, perf. ioſ. paſſ. ἐ μίγνυμι.

Μέμνασο, Dorie. pro μέμνησο, perf. paſſiv. hinc μεμνημέν⊖, memor, Dor. pro μεμνημέν⊖. hinc & μεμνάσθω, gen. Dor. vide in μίμνω. a μνάομαι, recordor.

Μέμνανται, meminerunt. Dor. pro μέμνηνται, 3. plural. perf. vide μέμνασο.

Μέμνασαι, Dor. pro μέμνησαι, 2. ſingul. perf. ejuſdem verbi.

Μεμνήμην, memor eſſet, pro μεμνήσθη, per eclaſin: hoc autem per dialyſin pro μεμνῆτο, quod pro μεμνῆτο, 3. ſingul. perf. opt. paſſiv. pro quo etiam legitur μεμνῆτο, & Dor. μεμνᾶτο, verbi μνάομαι, recordor. f. μνήσομαι. perf. paſſ. μέμνημαι. hinc perf. opt. μεμνῴαθ᾽, μεμνῶο, μεμνῆτο.

Μέμνη, meminiſti, 2. ſing. perf. paſſ. pro μέμνησαι, & Jon. μέμνασι, & μέμνεαι, tum Att. μέμνῃ, verbi μνάομαι, recordor. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. v. paſſ. ἐμνήσθην.

Μέμνημαι, manſi, per ſyncopen pro μεμένηκα, perf. activ. verbi μένω, maneo. l. μενῶ.

Μέμνησαι, σαι, ται, perf. paſſiv. hinc μέμνησο, perf. imperat. paſſiv. μεμνησθε, perf. part. verbi μνάομαι, recordor.

Μεμνῆς, ῆτο, memor eſſes, eſſet, 2. & 3. ſing. perf. opt. paſſiv. μεμνῷλν, verbi ejuldem.

Μέμνησο, recordare, perf. imperat. paſſ. vide μέμνημαι. perf. inf. paſſ. μεμνῆσθαι.

Μεμνησάμενος, perf. part. paſſ. f. g dar. caſ. a μνησάω, deſpondeo.

Μέμονα, acc. ſing. a Μέμων, nomen viri,

Ma-

Memnon. Est & μέμων, afinus. q. a μίμνω, maneo. quia est καρτερικός, tolerans in labore.

Μέμνω, Jonic. pro μέμνημαι. quod vide.

Μέμνων, vide in Μέμνων. Est & Μέμνων, Memnon, Tithoni, & Aurorae filius.

Μεμνῆτο, Att. pro μεμνῆτο, memor esset, perf. opt. pass. vide μεμνῆσο.

Μεμοίρατται, 3. singul. perf. pass. verbi μοιράομαι, sortito partem capio. hinc perf. part. μεμορμένος. quod a μοῖρα, ας, ἡ, portio. Thema μόρα, divido.

Μέμοι, pro μέμονα, maesi, p. m. verbi μέμαα, vel μέμνω, maneo. f. μενῶ. p. μεμίσπω. a. 1. ἔμεσα.

Μέμορα, partitus sum, p. m. verbi μείρω, divido. f. μῶ.

Μέμορμαι, σαι, ται, AEol. pro μέμαιρμαι, σαι, ται, sortitos sum, perf. ind. pass. verbi μείρω, partior.

Μεμπτός, ἡ, ὁ, iocusandus, malus, improbandus: lamentabilis. in plur. μεμπτοί. Th. μέμφομαι, accuso. fut. ψομαι. pert μεμεμφομαι, ψαι, ται.

Μεμυθολογήκασι, 3. plur. pers. act. verbi μυθολογέω, fabulor. fut. ήσω. ex μῦθος, ου, ὁ, fabula, & λέγω, dico.

Μέμυκα, ας, ε, mugii, p. m. verbi μυκάω, ῶ, mugio, a. a. ἔμυκον.

Μέμφομαι, accusas, 2. sing. Jon. pro μέμφῃ, vetus μεμφόμαι, accuso.

Μέμφις, ἡ, orbs AEgypti, Memphis.

Μέμφομαι, conqueror, expostulo, accuso, iocuso, antupero. cum dativ. fut. μεμψόμαι, perf. passiu. μεμέμμαι, ψαι. a. 2. med. ἐμεμψάμην, ω, ατο. q. μέμφομαι, reprehensionem dico. Hinc μεμφωλή, ῆς, ἡ, questos, querimonia. μέμψις, εως, ἡ, idem. μεμπτός, ἡ, ὁ, iocusandus. μεμψίμορος, ὁ, querulus.

Μεμψίμοιρος, ὁ, a. 1. part. med. μεμψάμενος, a. 2. sub. med. verbi μέμφομαι, conqueror.

Μεμψιμοιρία, ας, ἡ, querula. Ex μέμψις, εως, ἡ, qoerela, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, fortior.

Μεμώς, ῶτος, ὁ, incitatus, per syncopen pro μεμακώς, & Joo. μεμηκώς, perf. part. act. verbi μάω, promptus sum.

Μέν, quidem. conjunct. disc. Solet hanc particulam excipere δέ, μὴν δέ, tamen. q. a μένω. quod enim asseveratur, manere indicatur.

Μένανδρος, ου, ὁ, Menander, nomeo Poetae.

Μέν γάρ, enim. Ex μέν, quidem, & γάρ, enim.

Μένης, ὁ, hircus, seu caper AEgyptiorum lingua. Et capripes Pan. Et quia hircus est pugnax, duci posset a μενεδ. bellicosus, qui μένει δηΐους.

Μενεαίνω, Jonic. pro μενοινάω, praes. inf. verbi μενοινάω, cupio. imparf. Jon. μενήνεον.

Μενοινάω, cupio, gestio, cogito, Iliad. γ. linquor animo, Iliad. π. irascor, Homer. f. ανῶ. aor. 1. ἐμενοίνησα. Th. μένος, εος, τό, animus.

Μενεδήϊος, ὁ, ἡ, audax, bellicosus, belli patiens. quasi μένει ὁ τῇ δηΐῃ, in pugna perseverans. Vel a μένος, εος, τό, animus, & δηΐος, quod a δαίω, vasto.

Μενείκα, vel μενείκαι, & in plur. μενείκαμεν, a. 1. ind. act. Jon. verbi μενεικάω, copio.

Μένει, 3. singul. ind praes. μένω, praes. inf. μεῖν, 3. sing. praes. sub. verbi μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Μενέλαος, ου, ὁ, Dor. pro Μενέλεως, α, ὁ, Menelaus.

Μενίαν, Jonic. pro μένα, praes. inf. ejusdem verbi.

Μένος, gen. singul. a μένος, εος, τό, animus, ira.

Μενεπτόλεμος, ε, ὁ, confians in bello, fortis. a μένος, εος, τό, animus, & πόλεμος, α, ὁ, bellum.

Μενέσθιος, acc. singul. a Μενέσθης, α, ὁ, nomeo proprium.

Μενεσθῆ, ὁος, ἁς, ἡ, nomen mulieris.

Μενεχάνας, pugnaces, nom. plur. a μενεχάνης, ε, ὁ, & μενεχάρμης, promptus in bello. Ex μάνος, εος, τό, animus, & χάνω, gaudeo.

Μενία, Jon. dialyn pro μενῶ. fut. verbi μένω, manso.

Μενίππη, nomen mulieris, Menippe.

Μενοινᾶς, acc. sing. a μενοινᾶς, ᾶος, ὁ, ἡ, animo gratus. a μένος, εος, τό, animus, & ἄνω, obedio.

Μενοινάω, ῶ, ᾷς, ᾷ, ᾶμεν, ᾶτε, ῶσι, impetu quodam animi concitatus cupio: opto, gestio, curo. Poeticum verbum est. Sophocl. τί ποτε μενοινᾷς; quid vult? quid curat? μενοίνα, praes. imperat. a. Activ. Dicitur & μενοινέω, & ῶ, a μενεπτόλεμος, ὁ, impetus animi. Th. μένος, εος, τό, animus.

Μενοιτιάδης, ου, ὁ, Menoetiades. a Μενοίτιος, α, ὁ, nomen proprium.

Μένοντε, oom. dual. μένοντι, dat. singul. parr. praes. a μένω, manen. praes. part. μένων, οντος, ὁ, & τὸ μένον.

Μένυν, manant, Doric. pro μένουν, 3. plur. praes. ind. act. verbi μένω, exspecto.

Μενοιτιάδης, α, ὁ, nomen proprium. Et & bellicosus, constans in bello. ex μένος, animus, & πόλεμος, bellum.

Μένος, εος, τό, aoimus, ardor animi, furor, stimulus, ira. q. a μένω, maneo. Hinc δυσμενής, ές, ἡ, malevolus, inimicus. ἁμενής, ές, ὁ, ἡ, benevolus. ἁμενῶς, benevole.

Μενοῦν, imo vero, nempe, videlicet, nimirum. ex μὲν, quidem, & οὖν, igitur. Hinc μενοῦνγε, imo vero, quia potius.

Μένουσι, praes. part. f. g. a μένω, maneo. in 3. plur. μένοντι.

Μέντοι, tamen, nihilominus, porro, certe, atqui, Xenoph.

Μένω, maneo, habito, duro, expecto. μένω τὸ δίκαιον, poena te manet, Phalar. μένειν τοῖς τέτων δόγμασι, eorum in opinionibus perstitare. Arist. 2. Politic. imperf. ἔμενον, ες, ε. fut. μενῶ, perf. μεμένηκα, pluiq. perf. ἐμεμενήκειν. & in 3. plur. Jon. μεμενήκεσαν, a. a. ἔμεινα, ας, ε, a. a. imper. μεῖνον, ήτω. a. 2. fob. μείνω, ῃς, ῃ. p. a. 1. inf. μεῖναι. a. 2. part. μείνας, ασα, αντος, ὁ. p. m. μείνοντ. Hinc μονή, ῆς, ἡ, manso. ὑπομένω, expecto, sustineo, perfero. ὑπομονή, ῆς, ἡ, patientia, tolerantia.

Μεραρχής, ἡ, qui parti imperat, μέρος ἄρχω.

Μέρβω, f. σω, privo. Item intusor, video, oculos undequaque obvertn. Hinc ἐμερβής, ἁ, ἡ, terribilis. ἐμερβολίθος, α, ὁ, idem.

Μερίδα, acc. sing. a μερίς, pars.

Μεριδάπαξ, ὁ, nomen muris. a μερίς, ίδος, ἡ, pars, vel μερίδες, fercula, quod a μείρω, divido, & ἁρπάζω, rapio.

Μεριδάρχης, ἡ, qui parriceps sit principatus; procurator Repius apud Jolephum, ut vertit Gellius interpres. a μερίς, ίδος, ἡ, pars. quod a μείρω, divido, & ἄρχω, imperium.

Μερίζω, Dor. pro μερίζω.

Μερίζει, partior, divido. fut. ίσω. praet μεμέρικα. aor. 1. ἐμέρισα. praes. pass. μερίζομαι, diffideo. pert. pass. μεμέρισμαι. aor. 1. pass. ἐμερίσθην, ης, η. aor. 2. part. pass. μερισθείς, ῆσα, έν. aor. 2 med. ἐμεριζάμην, ω, ατο. Th. μείρω, divido.

Μέρμερα, ης, ἡ, scrumna, meditatio, cura, solicitudo. glossitv. pl. AEolice μερμήνεα, quia μείρει τὸν νοῦν, mentem distrahit. Hinc μερμηρίζω, curo, solicito sagito, solicitus sum. f. ίσω. p. μεμερμήρικα. a. 1. ἐμερμήρισα, ας, ε. a. 1. sub. μερμήνισον, γε, γ.

Μερμηρίσσετε, 2. plur. a. 2. sub. activ. verbi μερμηρίζω, solicitus sum.

Μερίς, ίδος, ἡ, pars, particula, commodo: tactio Demosthen. Th. μείρω, divido.

Μερίσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi μερίζω, divido.

Μερισμός, ὁ, ἡ, divisio, partitio, distributio. a μερίζω. f. ίσω. perf. pass. μεμέρισμαι. Th. μείρω, divido.

Μεριστής, ἁ, ὁ, partitor. ab eodem verbo, & ibem.

Μερμαίρω, μεριμνάω, & μεριμνίζω, anxie cogito, curo, delibero, consulo. Hinc μεριμνάω, ᾶς, ὁ, curiosos, anxius, exquisitus interrogator, percunctator. μέριμνα, ης, ἡ, cura.

Μέριμνα, solicita, accuf. plural. a μεριμνάω, ᾶς, ὁ, anxius. Thema μερμαίρω, curo, anxie cogito.

Μερμήριαι, hominibus, dat. pl. Jon. pro μερίμναι. a μέριμνα, ης, genit. plor. μερίμνων. quod ex μέρος, pars. Them. μείρω, divido, & ὄψ, vox.

Μερόπων, vide μερόπεσσιν.

Μέρος, εος, τό, pars: vicissitudo, Thucyd. τὸ σὸν μέρος, quantum in te fuit, pro virili parte, Eurip. δοὺς μέρος, ex parte. ἀνὰ μέρος, vicissim. κατὰ μέρος, singulatim. Th. μείρω, divido.

Μέροψ, οπος, ὁ, homo. Item μέροψ, avis apibus inimica. a μείρω, divido, & ὄψ, vox, quia vocem habet in diversos articulatos, & significantes sonos divisam.

Μέσαβον, ε, τό, medium lignum inter boves. dat. singul. μεσάβῳ. ex μέσος, medius, & βῶς, bos.

Μεσαμήλιος, ὁ, semicanus, qui medium canae aetatis attigit. ex μέσος, medius, & πολιός, canus.

Μεσαίτατος, η, ον, maxima medius, pro inusitato μεσότερος.

Μεσαμβρός, Dor. pro μεσημβρός, ὁ, meridianus.

Μεσαμέριος, α, ον, Dor. pro μεσημέριος, & hoc pro μεσημβρινός, meridianus.

Μεσάριον, α, τό, mlenterium: membrana venis, arteriis, nervisque contexta, per cujus vasa alimentum e ventriculo in hepar distribuitur. Dicitur μεσεντέριον, & μεσάγκυλον, Hippocr. a μέση, media, & ἀορτή, ἡ, ventar.

Μέσατος, η, ον, medius, a, um, Poet. per syncopen pro μεσότατος, superl. a μέσος.

Μεσηγύς, & μεσηγύ, adv. inter, in medio. μεσηγὺς πάς τε, & αὖτ', inter navem, & ipsum.

Μέσσης, ους, ὁ, Poet. mediocris, medius. ab eodem them.

Μεσημβρία, ας, ἡ, meridies, medium diei. a μέση ἡμέρα. Hinc μεσημβρινός, ἡ, όν, meridionus.

Μεσιτεύω, fum mediator, intervenio, fidejubeo. f. εύσω. perf. μεμεσίτευκα. Th. μέσος, medius.

Μεσίτης, ου, ὁ, mediator, sequester, intercessor, internuntius.

Μέσιτος, α, ὁ, mediator, internuntius.

Μεσόγαια, ας, ἡ, loca mediterranea. ex μέσος, medius, & γαῖα, terra.

Μεσόγειος, α, ον, mediterraneus, a, um. μεσόγειοι, mediterraneum mare. 2. Machab. 8. 35 mendole legitur μεσόδιον.

Μεσόδμη, trabs per mediam domum trajecta: a μέσος, & δέμας, quod a δέμω, struo.

Μεσόμφαλος, α, ὁ, ἡ, res posita in medio: umbilicum in medio habens. ex μέσος, medius, & ὀμφαλός, ὁ, umbilicus.

Μεσονύκτιον, α, τό, nox intempesta, medium noctis.

Μεσοπόρια, medium iter tuneo. ex μέσος, ὁ, medios, & πόρος, α, transitus.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, nomen regionis, Mesopotamia. Gr. interamnia.

Μέσος, α, ὁ, medius. in f. g. μέση. Sed μέσον, α, τό, medietas, dimidium.

Μεσότης, ητος, ἡ, medietas, medium.

Μεσότοιχος, α, τό, isotegerinus paries. ex μέσος, medius, & τοῖχος, α, ὁ, paries.

Μεσουράνιον, ανος, τό, medium coeli. a μεσουράνιος, sum in medio coeli. ex μέσος, medius, & οὐρανός, coelum.

Me-

Μεσάτος, gen. fing. præſ. part. f. g. a μεσόω, ſum mediue. Them. μέσ⊙, medius.

Μεσόω, ſum medius: ambigo. Eurip. in Med. præſ. part. μεσώσα, ᾶν, ὥσα, ᾶσα, ὼν, ᾶν.

Μεσπίλη, ης, ἡ, meſpilus, arbor. μέσπιλος, ὁ, ἡ, meſpilum, fructus. ἀκανθώδης, ἐς, ὁ, maſpilaceus.

Μέσσαλος, ης, ὁ, Luna apud Scythas.

Μεσσήν⊙, ωνος, ὁ, Dor. pro Μεσσήν⊙, ὁ, Meſſeniue.

Μέσσατ⊙, μεσσάτ⊙, pro μέσατ⊙, Poet. idem ac μέσ⊙, medius.

Μεσσαγύης, vel μεσσηγύ, inter, in medio, Epigr. Thema μέσ⊙, medius.

Μεσσίας, α, ὁ, Meſſias. Vox Hebr. Latine unctus. Gr. Χριστός, Chriſtus.

Μέσσιον, dat. plural. Jon. & Poet. a μέσ⊙, Poet. pro μέσ⊙, medius. dat. μέσῳ, pro μέσῳ.

Μεῖ, dat. ſing. ſ. g. a μοῦς, pleous.

Μεῖος, ὰ, ὸν, pleuos, a, um, refertus, cum gen. hinc μεῖσα, impleo.

Μείσω, ῶ, repleo, refercio. f. ώσω. p. μεμείσωκα. præſ. paſſiv. μείσομαι, ώμαι, pleous ſum, impleor. perf. paſſ. μεμεισμαι. perf. part. paſſiv. μεμεισμένος. Th. μεῖος, pleous.

Μέχρι, Poet. pro μέχρα, dum, donec. uſque ad. μέχρ' ἠώς, ad auroram uſque.

Μετ', pro μετά, quod vide.

Μετά, cum genitiv. eum, per, inter, χῆρος μετὰ πολίας, ſeqnetue juncta eum paupertate. μετὰ κοίτοιτι, inter Cretenſes. eum acc. poſt, ſecundum, in, propter. cum accuſ. Poet. pro πρὸς, vel ὑπό. Item pro, μετὰ χεῖρας ἔχειν, habere pro manibus.

Μετά, ſine caſu apud Poetas eſt poſtea, deinde. Æolicum eſt μετά uſurpare pro μετά. In compoſitione ſignificat mutationem: interdum otioſum eſt. Notetur metatheſis Luc. 15. 3. μετ' ἐ, pro ἐ μετά. μετὰ χρόνον, poſtea.

Μέτα, retracto acceoto, eſt μέτεστι, ſimul eſt.

Μεταβαίνω, digredior, tranſeo, deſiſto, emigro. f. βήσομαι. perf. μεταβέβηκα. a. a. μετέβην, ης, η. a. imp. μεταβήθι. a. a. ſub. μεταβῶ, ῇς, ῇ. a. a. part. μεταβάς, άσης, ὁ, digreſſus. ex μετά, & βαίνω, eo.

Μεταβάλλω, a. 2. inf. act. cerbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβάλλω, muto, tranſfero, inoeito. Item mutor. μετέβαλλε ἡ τύχη, mutatue eſt ordo. Ariſtot. Polit. 5. 1. βαλεῖ. perf. μεταβέβληκα. a. 2. μετέβαλον. p. m. μεταβέβλημαι. μεταβάλλω eſt etiam vocabulum agriculturæ, pro eoſpitet ralringare, & terram invertere, Virg. tol lerem movera, Theoph. de cauſ. lib. 3. unde μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio. ἀμεταβόλ⊙, ος, ὁ, ἡ, facilis mutatu. Th. βάλλω, jacio.

Μεταβάς, άντ⊙, ὁ, digreſſus, a. a. part. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβᾶτε, Dor. pro μεταβᾶτε, a. 1. inf. act. a βαίνω, eo. Vel Poet. a μεταβιβάζω, tranſfero.

Μεταβεβήκαμεν, 1. plur. perf. act. verbi μεταβαίνω, digredior.

Μεταβῆ, 3. ſing. aor. a. ſub. act. μεταβῆθι, a. 2. imperat. act. ejuſdem verbi.

Μεταβήσεται, 3. ſing. f. 1. med. ejuſdem verbi.

Μεταβλαβής, ἰβ⊙, ὁ, ἡ, damnoſus. a βλάπτω, oooeo. ſ. ψω.

Μεταβλᾶθαι, 3. plural. aor. 1. ſub. paſſiei verbi μεταβάλλω, muto.

Μεταβολή, ῆς, ἡ, mutatio. a μεταβάλλω, moto. p. m. μεταβέβολα.

Μεταβουλεύεσθαι, conſilium, vel ſententiam mutare.

Μεταγωνιώ, ῶ, menſe ſecundus Athenienſium, in quo Apollini μεταγωνίῳ ſacrificabant. Plutarcho Majus, Gaza Junius. γωνία eſt vicinia.

Μεταγνώσεται, pœnitentia ducet, & ſententiam mutare, reſipiſcere. hinc μετάγνωσις, pœniteutia.

Μετάγω, circumago, traduco, deduco, perſequor. f. μετάξω, præſ. paſſ. μετάγομαι, ῶμαι, ᾶσαι. Thrm. ἄγω, duco.

Μεταδίδωμι, diſtribuo, impertio, ſutor. μεταδίδου. perf. μεταδέδωκα. a. a. μετέδων, ως, ω. a. a. imperat. μεταδῶ, ὅτω. a. a. ſub. act. μεταδῶ, ῷς, ῷ. a. a. iof. μεταδοίην. aor. 1. part. μεταδώς, ώσης. præſ. iof. μεταδιδοίην. præſ. part. act. μεταδιδούς, ούντ⊙. Th. δίδωμι, do.

Μεταδοῦναι, ης, ας, a. a. opt. act. ab eodem verbo.

Μεταδουλώ, ſcatentiam mutare.

Μεταδοῦ, pro μεταδίδου, partiieipem facere, a. 2. inf. act. verbi μεταδίδωμι, impertior.

Μεταξύ⊙, ὁ, intermedius, incertus. ea μεταξύ, & ὀπ⊙, ῳ, ὁ, ſoous aquarum.

Μεταδρομάδην, curſim, cuirendo. adverb. a μεταδρέχω, tranſeurro. Th. δρέχω. f. δραξω. p. δεδράμηκα. aor. 2. ἔδραμον. p. m. δέδραμαι.

Μεταδῶ, ῷς, ῷ, a. a. ſub. act. verbi μεταδίδωμι, diſtribuo.

Μεταθύεσθαι, Poet. pro μετεύχεσθαι, f. 1. iof. oied. eerbi μέτειμι, interſum.

Μεταθῆναι, a. a. inf. act. μεταθείς, a. a. part. verbi μετατίθημι, tranſfero.

Μετάθεσις, εως, ἡ, mutatio, tranſlatio, amotio. ab eodem verbo.

Μεταΐξας, ὰ, ὸ. 1. part. act. μεταΐσσω, ſtruo. Th. ἴσσω, ruo.

Μεταίρω, ſolvo, oavi proficiſcor. f. μεταρῶ. a. 1. act. μετῆρα, ας, ε. ex μετά, & ἄρω, tollo

Μεταιτέω, aliquid affecto: repuro: appello debitorem. μεταιτέ⊙, ejuſdem conſu, culpave particeps, eel aoctor. ἀμεταιτί⊙, extra culpam. Herodot.

Μετάϊχμιον, ε, τὸ, campue, ſeu ſpatium inter duas acies.

Μεταικαλέομαι, ῶμαι, accerſo, cum acc. fut. 1. med. καλέσομαι, ῇται. a. 1. med. μετεκαλεσάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετακάλεσαι, accerſe. ex μετά & καλέω, eoco.

Μεταχωρῆσαι, abeo inde ad, traſeo. impert. μετοιτήσαι, ες, ε. ex μετά, & οἴω, eo.

Μετακινῶ, dimoveo, tranſpono. f. ήσω. p. μετακεκίνηκα. aor. 1. μετεκίνησα. ex μετά, & κινέω, moveo.

Μετακλαίω, lacrymis, & fletu proſequor. fut. 1. ſal. med. μετακλαύσεσθαι. Th. κλαίω, fleo. f. κλαύσω.

Μετακλαύσεσθαι, vide in μετακλαίω, lachrymis proſequor.

Μετακυλιόμαι, iolleclere, præſ. inf. act. ex μετά, & κυλιόω. Them. κυλίω, volvo.

Μετάλαβε, aor. 2. iot. act. μετάλαβε, 3. ſing. a. 2. ſub. act. verbi μετάλαμβάνω, capio, ſuſcipio.

Μετάλαμβάνω, capio, percipio, particeps ſum, cum genit. impert. μετελάμβανον, ες, ε. f. μετάλήψομαι. a. a. μετέλαβον, ες, ε, oactus ſum, cum acc. Th. λαμβάνω, capio.

Μετάλείπτι, ceſſanti, dat. ſing. oor 1. part. act. verbi μεταλείπω. Th. λείπω, ceſſo. f. ξω.

Μετάληψις, εως, ἡ, participatio. ex μετάλαμβάνω, capio.

Μετάλλα, perſcrutare, præſ. imperat. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλήσοντας, Dor. pro μεταλλήσοντες, acc. p. fut. 1. part. act. verbi μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλητής, οῦ, ὁ, Dor. pro μεταλλητής, ὁ, qui odagoti poteſt. a μεταλλάω, ſcrutor.

Μεταλλήττω, tranſmuro. f. ξω. p. μετάλλαχα. a. 1. μετήλλαξα, ας, ε. μετάλλαξε τὸν βίον, eitam cum morte commutavit. hinc μεταλλαγή, mutatio.

Μεταλλάω, ſcrotor, diligenter inquiro. f. ήσω. μεταλλήσας, 3. plur. a. 1. ind. act. Jon. Th. μέταλλον, metellum.

Μεταλλεύω, e, τὸ, metallum, fodina: cuniculus, Polyb. Hinc μεταλλεύειν, cuniculos agere, Polyb.

Μεταλλιτ⊙, ὁ, tranſilicus & aggreſſue, Homer. per ſyncop. pro μεθαλλόμενος, præſ. part. ea μετά, & ἅλλομαι, ſalio.

Μεταμαζί⊙, quod medium eſt inter uia millas. ea μετά, inter, & μαζίς, ἐ, ὁ, mamilla.

Μεταμείδεσθαι, Poet. pro μεταζωτῆν. Vida ſimplex μείδομαι, quæro, veſtigo.

Μεταμελήθην, addiſco. Agathias eſt etiam τὸ μεταγνῶναι, pœnitare, reſipiſcere, & conſilium mutare. Th. μανθάνω, diſco.

Μετάμελα, pœnitet, impertion. a μέλω, curæ eſt. proprie μετά τὸ πραχθὲν μέλει, poſt factum curæ eſt. μετέμελεν αὐτῷ ἐπὶ ἴδῃ, eum vix pœnitebat. Ariſtoph. in Nub.

Μεταμελητής, ἐντ⊙, ὁ, pœnitentia ductus, a. 1. part. paſſ. μεταμελήντας, a. 1. inf. act. a μεταμέλομαι, pœniter me.

Μεταμελία, Jon. pro μεταμέλεια, ἡ, pœniteotia, mutatum conſilium. μεταμελίας ἐλαχίστης λαμβάνω, minime pœnitenda committo. Thucyd.

Μετάμελμαι, & ἔσσομαι, ὄμαι, pœnitet me. imperf. μετεμελόμην, & εἰμέλομαι, ἰμέλου. perf. paſſiv. μεταμέμελημαι. aor. 1. paſſ. μετεμελήθην. aor. e. part. paſſ. μεταμελήθεις. fut. 1. paſſ. μεταμεληθήσομαι, ῃ, εται, pœnitebit me. ex μετά, poſt, & μέλομαι, curo. Th. μέλω, curæ eſt.

Μεταμορφόω, traoſformo, f. ώσω. perf. μετεμεμόρφωκα. aor. 1. paſſ. μετεμορφώθην, ης, η. ex μετά, trane, & μορφή, ῆς, ἡ, forma.

Μεταμωλ⊙, pro μεταμάν⊙, Attic. vanitas, canue, irritus, nullius fragis. q. ab ἀσωμ⊙, eentue. Vel a μετά, particula negat. μά, & ὄνῆ, juvo.

Μετανοιῆτες, cohabitatores, incolae, ecc. plur. a μετανοιήτης, ου, ὁ. Th. ναίω, habito.

Μετανίστης, ε, ὁ, & μετανίς⊙, pulſus patria, exul, peregrinus, profugus, cagus. ἀστὴρ μετανίστης, ſtellæ vagæ. Arat. a μετά, & νάω, ſeo νάω, habito.

Μετανίστομαι, mutaro loto eado, tranſeo. a νίσσομαι, ſeu νίστομαι, idem ac νέομαι, eo, redeo.

Μετανίσσ⊙, Dor. pro μετανίσσ⊙, ὁ, accedene, præſ. part. paſſ. verbi μετανίσσομαι. a νίσσομαι, ſeu νάω, eo, redeo.

Μετανίστασαι, Jon. pro μετανίστη, adv, perſeo queris, caeices, 2. ſing. præſ. ind. a μετανίστασμαι. vide μετανίστασμαι.

Μετανόω, poſt factum ſapio, reſipiſco, ſententiam reteacto. fut. ώσω. perf. μετανένοηκα. aor. 1. μετενόησα, ας, ε. aor. 2. imperat. act. μετανόησον, ήσω. aor. 1. ſub. μετανόησω, ῃς, ῃ. ex μετά, & νόω, cogito.

Μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ab iiſdem ihem.

Μετανοῦντας, acc. plur. præſ. part. act. verbi μετανοέω, reſipiſco.

Μέταξα, ης, ὁ, ſericum.

Μεταξύ, inter, in medio, interim, interdum. μεταξὺ ἀμφοῖν γίγνεται ἄν, fit amborum medium, Plato. interea dum, eum genit. Cum nomin. μεταξὺ λουόμενο⊙, interea dum lavaretur. Cum accuſ. μεταξὺ ἐπτώσιον, inter aſſandum.

Μεταξυλογία, ας, ἡ, interloquutio. a μεταξύ, inter.

Μεταπεισθῆτε, 3. plur. a. 1. opt. paſſ. pro ſyncop. pro μεταπεισθείητε, verbi μεταπείθομαι, in diverſam ſententiam traducor. Th. πείθω, perſuadeo.

Μεταπέμψομαι, accerſo, cum acc. fut. ψομαι. a. 1. med. μετεπεμψάμην, ω, ατο. a. 1. imperat. med. μετάπεμψαι. a. 1. ſub. med. μετεπέμψωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. μετεπέμψασθαι. a. 1. ind. paſſ. μετεπέμφθην. a. 1. part. paſſ. μετεπεμφθείς, έντ⊙, ὁ, accerſitus. ex μετά, & πέμπω, mitto.

Μεταπεμπτ⊙, ὁ, ἡ, accerſitus. a μεταπέμπομαι, accerſo.

Μεταπλάσσω, tranſformo. præſ. part. μεταπλάσσων, οντ⊙, ὁ. Th. πλάσσω, ſeu στω, fingo. f. ξω.

Μεταπρέπω, eminet, 3. ſing. præſ. verbi μεταπρέπω, decorus ſum inter. μετέπρεπον, impeif. Thema πρέπω, decorus ſum.

Μεταρρυθμίζω, apto, accommodo, corrigo. Th. ῥυθμός, οῦ, ὁ, rhythmus.

Μετάρσιος⊙, ᾱ, ὁ, ſublimis, in alto ſtane. hinc μεταρσιόω, in altum elevo, quod a μετάρσιος, tranſfero. Them. αἴρω, tollo.

Μεταστῆσαι, e. a. inf. act. μεταστήσαι, aor. 1. inf. activ. μετεστάθην, aor. 1. inf. med.

Digitized by Google

med. verbi μεθίεμαι, amoveo. f. μέτειμι. Th. ἴημι, mo.

Μετακεκλίζει, ingemiscebat, 3. singul. imperf. med. verbi μετακεκλίζομαι, idem ac μετακλάω, ingemisco. Th. κλάω, ῶ, α, angustus.

Μετατρέφω, converto, muto: averto. f. μετατρέψω. perf. μετάτροφα. a. 2. μετάτραφον. aor. 2. μετέτραφον. aor. 2. pass. μετατράπην, ης, a. aor. 2. imperat. pass. μετατράφηθι, ήτω. f. 2. pass. μετατραφήσομαι. ex μετά, & τρέφω, verto.

Μετατυχῶ, a. 2. inf. act. verbi μετάτυχω, participem fum. f. μεθίξω, a. 2. μετέτυχον. Th. ἔχω, habeo.

Μετατίθημι, transfero: e unam pro altero pono, vel dico, Demoſth. moro ſecutantiam, retracto, revoco. Xenoph. præſ. pert. μετατιθείς, έντος, ά. f. r. μετθήσω. perf. μετατέθηκα. a. 2. r. μετέθηκα. a. r. paſſ. μετετέθην, ης, transtatus ſui. Μετατρέπω, στομαι, commovetur, 2. & 3. ſing. præſ. paſſ. verbi μετατρέπω, converto. Th. τρέπω, verto.

Μετατροπαλίζω, idē ac μετατρέπω, cooverto.

Μετατροπία, ας, ἡ, mutatio.

Μεταίτροπος, α, ὁ, qui poteſt converti, mutabilis, verſatilis. hinc μεταίτροπα ἔργα τελεῖν, res in integram reſtituunt. Thema τρέπω, verto.

Μεταΐσσω, pereo lie.

Μεταυτίκα, mox.

Μετεῶν, Jon. pro μετὰ τῶνδε, poſtea.

Μετεωρόμενος, ὁ, traſlatus: pro. part. a μετεωρίζω, ω, ῶ, traduco. f. μετεώσω. a. 2. μετεώγαγον. Th. φέρω, fero.

Μετεωροπολεῦμαι, Dor. pro μετεωροπολοῦμαι, 1. plur. f. 1. med. verbi μετεωροπολέω, poſt delibero. vel a μετεωροπόλος, interpretor. Th. φρίζω, dico. a. c. ἔβρισδον.

Μετήορος, ε, τὸ, dorium, tergum, interſtitium, quod eſt inter lumbos, & ſcapulas. in dat. μετηορίῳ. ex μετά, poſt, & ὀρίω, ά, mens.

Μετηορίω, interloquor, compello, vociferor, alloquor. quod ex μετά, & ὀρίω, loquor. Thema ὀρί, vox.

Μετηχανέομαι, adminiſtro, gero, rego, in manus ſumo, aggredior. ex μετά, & χανέω, tracto.

Μετηχρεῶν, in cœlo degentes. a μετηχρεών, ſerus, diuturnus. quod a χρέος, cœlum, tempus, & μετά, trans.

Μετίβλητο, ες, ο, a. c. ind. act. verbi μεταβλάω, muto. f. μεταβλῶ. perf. μεταβέβλημαι. Th. βλάω, lædo.

Μετίβλω, η, ω, a. 2. ind. act. v. verbi μεταβλάω, digredior. f. μεταβίσομαι. Th. βλάω, eo.

Μετίεσσι, Poet. pro μετῆσι, interlocutus eſt. 3. ſing. a. 2. vel 2. act. verbi μετίημι. Ex μετά, inter, & ἔπω, dico. a. r. ἔπα. a. 2. ἔπον.

Μετέην, Jon. & Poet. pro μετῆεν, interfuerit, Poetic. paragoge pro μετῆ. 3. ſing. ſub præſ. verbi μέτειμι, accedo, quod ex μετά, & εἰμί, ſum.

Μετέθηκε, ας, ε, 3. r. ind. act. verbi μετατίθημι, tranſpono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. θῆκα.

Μετέλλω, ης, ε, intereſſem, præſ. vel a. 2. optativ. verbi μέτειμι. Thema εἰμί, ſum.

Μέτειμι, interſum: accedo: ulciſcor, Plato. ex μετά, & εἰμί, ſum.

Μετείναι, intereſſe, præſ. inf. cum dat. μέτεσσι, adeſt, 3. ſing. verbi μέτειμι, interſum.

Μετές, Jon. pro μεθίης, ές, adv. a. part. a μεθίημι, negligo, prætermitto: ulciſcor.

Μετέσχες, adeptus es, a. ſing. imperf. act. verbi μετέχω, fum particeps.

Μετεσσίαθον, adibat, 3. ſingul. imperf. verbi μετεσσίαθω, inſequor, accedo, adeo. ex μετά, & εἶμι, vado.

Μετελάμβανον, 3. ſingul. imperf. activ. verbi μετιλαμβάνω, particeps ſum. f. λήψομαι. a. 2. ἔλαβον. Th. λαμβάνω, capio.

Μέτελθε, perſequere, a. 2. imperat. act. μετέλθω, a. 2. part. verbi μετέρχομαι, accedo. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε.

Μετελλήλυθε, a. pl. a. 2. ind. paſſiv. μετεμελλήλυθα, verbi μεταμέλλομαι, fe ceſſiſſe, pœnitet me. imperf. μετεμελλόμην. quod ex μετά, & μέλομαι, euro. Th. μέλω, cura eſt.

Μετέμενος, Jon. & Dor. pro μετῶμεν, converſari, præſ. inf. ab εἰμί, ſum.

Μετεμόρφωσε, 3. ſing. a. 1. act. verbi μεταμορφόω, transformo, f. ώσω. Th. μορφή, ῆς, ἡ, forma.

Μετενείκαι, ας, ε, perfect. med. verbi μετανείκω, traduco. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 2. ἠνεγκάμην. p. m. Attic. ἐνήνοχα.

Μετεξέτεροι, Jonic. pro ἔνιοι, nonnulli. a μετά, ἐξ, & ἕτερος, alter.

Μετεόν, Jon pro μετέν, ὀντος, τό.

Μετέπειτ', & μετέπειτα, poſtea, adv. ex μετά, ἐπί, & ἔπω, deinde.

Μετέρχεο, aacree, præſ. imperat. Joo. pro μετέρχου, verbi μετέρχομαι, prætareo. Heſiod. tracto. Thema ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. c. ἦλθον.

Μετεχεύσης, cooverſæ, Jon pro μεθεχεύσης, geoit. ſing. perf. part. act. f. y. per eraſin ab ἴστημι, ſto. f. στήσω, perf. part. ἑστηκώς.

Μετέῃ, adeſt, 3. ſing. a μέτειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Μετέσχηκε, ας, ε, perf. act. verbi μετέχω, participem ſum. cum gen. fut. μεθέξω, aor. 2. μετέσχον, ες, ε. Thema ἔχω, habeo.

Μετετέθειν, ες, ε, & in 3. pl. μετετέθεσαν, a. 2. ind. paſſ. verbi μετατίθημι, tranſfero. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. perf. τέθεικα. a. 2. ἔθην.

Μετετίθη, 3. ſing. imperf. quaſi a πθέω, pro μετετίθη, verbi μετατίθημι, tranſfero.

Μετέφημι, ης, ε, a. 2. vel imperf. verbi μετέφημι, interloquor. ex μετά, & φημί. ſeu φάω, dico.

Μετεφώνεε, alloquutus eſt, 3. ſing. imperf. act. verbi μετεφωνέω, alloquor. Th. φωνή, ῆς, ἡ, vox.

Μέτεχε, præſ. imperat. μετέχω, præſ. inf. a μετέχω, perficies ſum.

Μετέχω, participes ſum, eum genit. fut. μεθέξω. p. μετέσχηκα. a. 2. μετέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Μετεωρίζω, in ſublime tollo: aliquando ſublimis feror. Item ad defectionem exeito, ad ſpem rerum novarum, Polyb. lib. 3. f. ίσω. perf. μεμετεώρικα. Th. μετέωρος, ὁ, ἡ, ſublimis. q. ax μετά, & αἴρω, tollo. q. d. εἰς ἀέρα αἴρω, in aerem tollo.

Μετεωρος, α, ὁ, ἡ, ſublimis, editus, erectus: aliquando levis. Item ſerus, poſt tempus. Ex μετά, & ἀείρω, rollo, vel ὄρος. Hinc μετεωρότερος, ſublimior. μετέωρα etiam ſunt impreſſiones, quæ ſunt circa locum aſtris vicinum. Ariſtot. μετεωρίζω, in ſublima tollo.

Μετήιεσαν, Jon. pro μετῆσαν, proſecuti ſunt, 3. pl. a. r. act. ex μετά, & ἰάω, eo. a. 1. ἦσα, Att. ἦκα, Jon. ἦσα.

Μετῆλθε, 3. ſing. a. c. ind. verbi μετέρχομαι, præterea: tracto.

Μετήλυδον, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi μετελήλυθα, tranſmuto.

Μετῆλυθε, adivit, 3. ſingul. a. 2. verbi ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον, & per ſync. ἦλθον, ες, ε.

Μετήορος, Poet. pro μετάορος, idem ac μετέωρος, ſublimis.

Μετῆρεν, 3. ſing. aor. 1. act. verbi μετείρω, ſolvo, navi profeciſcor. fut. ερῶ ex μετά, & ἄειρω, tollo.

Μετήτεον, Jon. pro μεθίεσθαι, f. 1. int. med. a μεθίημι, dimitto.

Μετήῦδα, 3. ſing. imperf. verbi μεταυδάω. f. ήσω, verba facio.

Μετήω, Jon. pro μεθίω, & μεθήσω, remittere, emittere, relinquere, præſ. inf. a μεθίημι, ſino.

Μετήσω, Joo. pro μεθήσω, præſ. inf. ut & μετιέναι, pro μεθιέναι, & μεθιέσθαι, remittere.

Μέτθι, præſ. imperat. a μέτειμι, perſequor, tranſeq. quod ex μετά, & εἶμι, eo. præſ. imperat. ἴθι, ἴτω.

Μετίχω, pro μετέχω, participem eſſe.

Μετοικεσία, ας, ἡ, deportatio: tranſmigratio: inquilinatus, Matth. cap. 1. ex μετά, & οἰκέω, habito. Th. οἶκος, ου, ὁ, domus.

Μετοικίζω, tranſfero, migrare cogo. f. ίσω, & Att. μετοικιῶ. a. 1. ind. μετῴκισα. perf. μετῴκικα. μετῴκισται αὐτὸς, eos migrare juſſit, Ariſtot. 2. Oeconom. Ex μετά, & οἰκίζω, coloniam in aliquem locum mitto: item ſtruo. Th. οἶκος, domus.

Μετοκλίζω, flexis genibus ſuccumbo, claudico. ex μετά, & ὀκλάζω, in genua procumbo.

Μετονομάζεσθαι, mutato nomine priore, alio nomine nominari, præſ. inf. ab ὄνομα, nomen.

Μέτοπις, πος, ἡ, idem ac ὄπις, ultio.

Μετόπισθε, & ος, poſtea, poſt, poſt: adv. ex μετά, & ὀπίσω, retrorſum.

Μετοπωρικός, ὴ, ὸν, autumnalis, μετοπωρινός, adverb. in autumno. ex μετά, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Μετοχή, ῆς, ἡ, participatio, communio, conſortium, communicatio: a μέτοχος, participes.

Μετοχλίζω, refero, amoveo, tranſmoveo, tranſfero. Th. ὀχλέω, moveo.

Μέτοχος, α, ὁ, ἡ, ſocius, conſors, particeps. a μετέχω, participe ſum.

Μετρῆ, 3. ſingul. præſ. ind. act. μετρῶ, ᾶς, præſ. inf. paſſiv. μετρεῖσθαι, metior.

Μέτρα, τὰ, nom. plur. a μέτρον, metrum.

Μετρέω, ῶ, matior. Demoſth. navigo, Apoll. 2. Item mutuum do: aliquando moderor. μετρῆται τῶν ἴσων, vices rependere, Pauſan. in Corinth. f. ήσω. p. μεμέτρηκα. a. 1. ἐμέτρησα. Thema μέτρον, ε, τὸ, menſura.

Μετρητής, ᾶ, ὁ, menſura, amphora: amphora Attica, continens trec urnas. urnæ viginti conſtituunt coleum. Item μετρητᾶ, ᾶς, ἡ. Pariter μετρητής, ᾶ, ὁ, metator, menſor.

Μετρίαζε, modeſta de me loquor. Chryſoſt. μετρίαζε πρὸς λόγον, modice fero, Plato de Rep. mediocris ſum, Ariſtot. 3. Politic.

Μετριοπαθέω, ῶ, idem ac συμπαθέω, condolco: vel condoleo quorum fatis eſt. fut. ήσω. perf. μεμετριοπάθηκα. μετριοπαθὴς, ὁδ, ὁ, ἡ, modum tenens in affectibus, moderatus.

Μέτριος, α, ον, mediocris. μετρίως, mediocriter, adv. Th. μέτρον.

Μετριοφροσύνη, modeſte ſentio, modeſtus ſum. ex μέτριος, modus, & φρονέω, ſentio.

Μέτρον, ου, τὸ, menſura, modus. Hinc μετρέω, metior. μετρητὴς, ᾶ, ὁ, menſor. μέτριος, α, ὰ, ὸν, mediocris, modicus. μετρίως, modice, moderate. μετριότης, τος, ἡ, mediocritas, modeſtia. διάμετρος, α, ὁ, ἡ, diameter, linea per medium ducta. διάμετρον, ου, τὸ, auctarium. συμμετρία, ας, ἡ, apta compoſitio membrorum, modus, & proportio. γεωμέτρης, ε, ὁ, geometra. γεωμετρία, ας, ἡ, geometria: terram dimetiendi ſcientia.

Μετωνομάζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi μετονομάζομαι, vocor. f. άσομαι. ex μετά, & ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Μετωπηδὸν, adv. adverſa fronte. μετωπηδὸν τρέψαντες, in frontem dirigentes, Harod. ab ὤψ, & ἕπομαι, video.

Μέτωπον, ſeu μετώπιον, α, τὸ, frons, pars faciei, quæ poſt, ſeu ſupra oculos. Item unguenti genus Ægyptiaci, Dioſcor. l. 1. c. 72. Pariter genus olei ex amaris nucibus confecti. μετώπιον, pen. ſing. Dor. ex μετά, & ὤψ, oculus. Th. ὄπτομαι, video.

Μετῴχετο, eorſu petebat, 3. ſing. imperf. μετοχείλω, α, ετο. ex μετά, & οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Μέ, pro μοι, mei, geo. Dor. ab ἐγώ, ego.

Μέχει

Μέχρι, seu μέχρις, sequenta vocali, usque ad, adv. cum genitivo. Aliquando fine casu, donec. Ἄχρι, seu ἄχρις, idem.

M H.

Μή, adverbium prohibendi, ne, non, nisi. Item nunquid? ἢ μή, nequaquam. ὦ μή, oisi.

Μήγε, aliquin. ex μή, non, & γε, quidem. ὧδέ, μήγα, cæteroquin.

Μηδαμήγε, nusquam. ex μηδαμή, & Jon. μηδαμῇ, oosquam, quod a μηδαμός, nullus. Thema μή, noo, δέ, & ἁμός, aliquis.

Μηδαμός, nullus. ex μή, noo, δέ, & ἁμός, aliquis. hinc ade. μηδαμῶς, nequaquam, nullateus.

Μηδέ, neque, conjunctio. Th. μή, non.

Μήδεα, τά, consilia: genitaliu. a μῆδος, ΕΟ, τό, consilium.

Μηδείς, ας, ἡ, Medea, oomeu proprium mulieris.

Μῆδοι, ων, οἱ, pro Μῆδες, Medi.

Μῆδος, ου, ὁ, nomen viri.

Μηδός, ός, ὁ, nullus, nemo. μηδαμίς, ῆς, ἡ, nulla. μηδέν, ὸς, τό, nullum, nihil. ex μή, non, & εἷς, unus.

Μηδαμίν, ῆς, & Jon. ῆς, ἡ, nulla. vide io μηδείς, nullus.

Μηδέν, n. g. a μηδείς, nullus.

Μήδω, Jon. pro μήδε, præf. imper. verbi μήδομαι, curam gero.

Μηδώτε, & μηδότατε, nooquam, adv. ex μηδέ, neque, & ποτέ, aliquando. Th. ὅτε, quando.

Μηδώτι, necdum, nondum. ex μή, una, & τι enclitica, aliquatenus. Th. ὅς, qui.

Μηδήτερος, μηδετέρα, ας, ὁ, ἡ, ueuter, neutru. ex μή, non, & ἕτερος, alter.

Μήδετο, pro ἐμήδετο, 3. singul. imperf. verbi μήδομαι, coro. f. μήσομαι. Th. μῆδος, τό, cura.

Μηδέλεως, adv. nullo modo. Ex μή, uon, & ὅλως, omnino.

Μήδομαι, curam gero, delibero, meditor. f. μήσομαι. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο, cum dat. Poet. provideo, prospicio. Th. μῆδος, ΕΟ, τό, cura, consilium.

Μῆδος, ΕΟ, τό, cura, consilium: pudends. quasi a μέω, quæro. Hinc μήδομαι, curam gero, consulo. ἐπιμήδης, ΕΟ, ὁ, ἡ, prudens. προμήδης, ΕΟ, ὁ, ἡ, providus, circumspectus. προμηθία, ας, ἡ, prudentia.

Μῆδος, ου, ὁ, Medos, nomeo gentile. Hebr. dimenfio.

Μηδοτῶν, adv. nullo pacto. ex μηδέ, ὅτις, & ὧν.

Μήθ', pro μήτε, neque. Th. μή, non.

Μηθείς, nullus. Ex μήτε, & εἷς, nhus.

Μηκάομαι, balo. μηκαάζω, idem. proprie eſt caprarum, ab earum ſono. μηκάς, άδος, ἡ, capra.

Μηκέτι, non amplius, ne poſthac. Ea μή, oon, & ἔτι, adhuc, u inſerto ad hiatum prohibendum.

Μήκεος, ΕΟ, ἡ, ὁ, longiſſimus, procerrimus, ſuperl. a μῆκος, εος, τό, longitudo.

Μῆκος, ΕΟ, τό, longitudo, prolixitas. quaſi a μέγας, magnum. Et μῆκος, Jon. pro μῆχος, remedium. hinc μηκύνω, loogum facio, produco. μηκρός, ή, ὰ, longus, prolixus.

Μηκύνω, prolongo. f. υνῶ. a. 1. ἐμήκυνα. præſ. paſſ. μηκύνομαι, prolongor, ſuccreſco. Th. μῆκος.

Μήκων, ωνος, ἡ, papaver, forte a capitis μήκη, id eſt, longitudine.

Μῆλα, τά, oves, nom. plur. a μῆλαν, ν, τό. Sic & μῆλον, Dor. μᾶλον, τό, pomum: item malus, ſeu geaus. Th. μηλέα, malus arbor.

Μηλέα, ας, ἡ, malos arbor. Ea quia flos ejus ad μέλι, mel, expetitur ab apibus, aut quia ubivis hominibus curæ eſt malus: a μέλω, curæ eſſe. μῆλον, ν, τό, malum, pomum: item ovis, pecus. χρυσόμηλον, τό, oaslum aureum.

Μῆλε, ης, ἡ, ſpecillum, inſtrumentum chirurgicum. hinc μηλόω, ſpecillum demitto, ſpecilli demiſſiona perteoro. Puto a μάω, quæro: quia eo vulnerum altitudo inquiritur.

Μήλιος, α, ὁν, Melius, nomen proprium, & Jon. pro πρωβάτειος, ovillus.

Μηλόβοτος, ὁ, nomen mulieris. q. d. ovium cuſtos.

Μηλοβότας, ὁ, Dor. pro μηλοβότης, ὁ, ovium paſtor, opilio. Ex μῆλον, ovis, & βόσκω, paſco. hinc μηλόβοτος χώρα, regio, quæ pecudes alit.

Μηλοδόκος, ὁ, ἡ, ὁν, qui oves recipit. Ex μῆλον, pecus, & δέχομαι, capio.

Μῆλος, ου, τό, Dor. μᾶλος, malum, pomum: item ovis, pecus. Oves enim præcipue μέλει, curæ ſunt hominibus. Sed forte eſt a μηλός, tener, mollis. Eſt enim ovis tale corpore, & lana. Th. μηλέα, ας, ἡ, malos arbor.

Μῆλος, ου, ἡ, Melius, inſula oaa ex Cycladibus. a rotunditate μῆλον, pomi ſic dicta.

Μηλωτή, ῆς, ἡ, dorſ, ſc. ovina pellis.

Μηλωτρίς, & μηλωτίς, ίδος, ἡ, nutricalpium, auricolarium ſpecillum. Gl. Cyr.

Μήλωψ, pomacei coloris. a μῆλον, pomum.

Μίαί, rameo, quidem. aliis partieulis jungitur. a μία, quidem; vel a μένω, maneo. Ea aliquid aſſeveratur, & manere indicatur.

Μιά, μιᾶς, ὁ, menſis. a μίαια; Luoa, quæ menſem deſcribit curſu ſuo. accuſ. plural. μίαιας. Hinc δεκάμηνος, ε, ὁ, ἡ, qui decem menſium eſt. ἑξάμηνος, η, ὁ, ἡ, ſex menſium, ſemeſtria.

Μίηνεν, Jon. pro ἐμίηνεν, 3. ſing. aor. 2. med. verbi μαίνομαι, inſanio. f. μανοῦμαι. præt. med. μέμηνα.

Μήνη, ης, ἡ, Luna, Dor. μάνα, q. a μανῆ, quod ajue facies ſubinde minui ſoleat. Hioc νουμηνία, ας, ἡ, nova Luna, vel novue menſis. ἐνιαύσιος, ας, ἡ, plenilunium.

Μίνυ', pro μίνυθα, itaſeere, præſ. impersr. act. verbi μινύω, iraſcor. Th. μῆνις, ιος, ἡ, ira.

Μήνιγξ, ιγγος, ἡ, membrana; maxime quæ cerebrum ambit. q. a μήν, vis, robur, quia roborat, & molle cerebrum edverſus eranii duritiem munit.

Μήνιθμός, ὁ, ἁ, ira divina, ira. Themo μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens.

Μήνιμι, ιτος, τό, ira. a μινύω, iraſcor.

Μῆνις, ιος, ἡ, ira permanens. ſec. fing. μίνυν. hinc μινύω, iraſcor, iram exercen. q. a μίνω, maneo. vel a μή, & ἴνις, frænum. ut ſit quaſi ira effræoia.

Μινύτης, ατος, ὁ, aor. 1. part. act. a μινύω, iraſcor. Th. μῆνις, ἡ, ira permanens.

Μήνισκος, Lunula, ornamentum: a μήνη, Luna.

Μήνοειδής, ὁ, ἡ, luaatue. ex μήνη, Luoa, & εἶδος, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Μήνυω, iodico, ſignifico. fut. ύνω. p. μεμήνυκα. aue. e. ἐμήνυσα. aor. 2. ſub. activ. μηνύσω, ῃς, ῃ. aor. 1. part. μηνύσας, αντος, ὰ, aor. 2. paſſ. ἐμηνύθην, ης, ε. aor. 2. part. paſſ. μηνυθείς, έντα, ὀν. Hinc μήνυσις, εως, ἡ, ſignificatio. q. a μήνος, mens, ut ſit meorem aperio.

Μὴ πιβάλῃ, pro μὴ βάλῃς, ne injicias.

Μὴ πιτάμῃς, pro μὴ πέτάμῃς, os incidas, a. a. ſob. act. a τάμνω, feco.

Μήποτε, ne quando: ſi forte. ex μή, ne, & ποτέ, aliquando. Th. ὅτα, quando.

Μήπω, nondum. μήπως, ne quando. Ex μή, ne, & πῶς, quomodo?

Μῆρ', pro μηρα, num. plur. a μηρός, ὰ, ἁ, femur. in plur. μηροί, & μαρά.

Μηρί', pro μηρία, femora, nom. plur. a μῆρον, ν, τό, femur. Th. μηρός, ὰ, ἁ, femur.

Μηρόθω, ν, ἁ, funiculus. q. a μηρύω, glomero.

Μηρός, ὰ, τό, idem ac μηρός, femur.

Μηρώνης, ὁ, ἡ, Meriones, nomeo proprium.

Μηρός, ὰ, ὁ, femur, crue, cuxa. μηρίς, ίδος, τό, idem. q. a μείρω, divido, quod femore corpos quaſi in ramos dividatur.

Μηρύκα, μηρυκάζω, & μηρυκάομαι, rumino, quaſi μηρύω, quia rumiaare eſt revolvera cibum. aut a μείρω, divido, ſeco, partior, diſtribuo.

Μηρύσασθαι, a. 1. inf. med. verbi μηρύω, deduco filum, texo, glomero.

Μηρύω, revolvo, glomero. fut. ύσω. p. κα. hinc μήρυμα, ατος, τό, filum agglomeratum. q. a μείρω, quod glomeratio fiat fila dividendo.

Μήσατο, Jon. pro μήσω, 2. ſing. a. 1. med. ἐμησάμην, ω, ατο. & Joa. μήσατο, μήσαντο, verbi μήσομαι, ſtruo, coto. fut. μήσομαι. Th. μῆδος, ΕΟ, τό, cura.

Μήσεαι, Jon. pro μήσῃ, 2. ſing. fut. 1. med. verbi μήσομαι, curam gero, mediror.

Μήστ, Doe. pro μή ἔστ, noa eſt.

Μῆσο, Jon. pro μέμνησο, ſeu ἐμέμνησο, 3. ſing. pluſq. perf. verbi μήσομαι, curam gero.

Μήσων, periti, oom. dual. a μήσων, ονος, ὁ, peritus. Th. μῆδος, ΕΟ, τό, cura.

Μήτ', & μήτα, neque, conjunct. ex μή, non, & τε, que.

Μήτηρ, ἡ, mater. genit. έρος, τρός. acc. μητέρα, tantum. dat. pl. μητράσι. voc. ſing. ὦ μῆτερ. q. a μέω, vehementer cupio. Ardens eſt enim ejus cupidi, amoris affectio in liberos; vel a μάω, quæro. Proli enim ſuæ victum quærit. Hinc μητρυιός, ὁ, ἁ, maternus. λάτρις, ω, ὁ, ἡ, avuocolus maternus. μητρικός, ῆ, όν, & Jon. ῆος, ἡ, noverca. μήτρα, ας, ἡ, matrix, uterus.

Μήτι, num? Et μήτι, nequid. a μή, non, & τις, aliquis. Μήτιγε, nedum.

Μητιάασθε, pro μητιᾶσθε, 2. plur. imperat. paſſ. Poet. verbi μητιάω, conſulo, deliboro. Th. μῆτις, ιδος, ἁ, conſilium.

Μητίετα, vocat. ſing. a μητίετης, ὰ, ἁ, conſiliarius. Them. ωῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίζομαι, & μητίομαι, machinor, concito. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μῆτιν, acc. ſing. a μῆτις, conſilium. Eſt & nomen proprium mulieris.

Μητιόωντες, gen. ſing. a μητιόων, οντος, ὁ, conſultus. Th. μῆτις, ιδος, ἡ, conſilium.

Μητίουσι, Poet. pro μητιόωσι, 3. plur. præſ. act. verbi μητιάω, conſulto, delibero, ab eodem themata.

Μῆτις, ιος, ἡ, conſilium, prudentia. q. a ωάδω, conſilium. hinc μηνάω, conſilia agito, conſulto. μητίετης, ὰ, ὁ, conſultus, prudeos, conſiliatiue. ἐγκυλομήτης, ὰ, ὁ, & ἐγκυλόμητις, ιδος, ὁ, ἡ, verſatus. πολυμήτης, ὰ, ὁ, & πολύμητις, ιδος, ὁ, abundans conſilio.

Μήτρα, ας, ἡ, matrix, uteroe. Th. μῆτρ, mater.

Μητραλόης, ὰ, ὁ, Att. pro μητραλοίας, ου, ὁ, matricida. ex μήτρ, mater, & ἀλοάω, ῶ, percutio. Sic πατραλοίας, patris percuſſor dicitur.

Μητρόθεν, adverb. materno geoere. Th. μήτρ, mater.

Μητροπάτωρ, mattis pater, avus maternus. Ex πατήρ, pater, & μήτρ, mater.

Μητρόπολις, εως, ἡ, metropolis, q. d. μήτηρ πόλεων, maree urbium.

Μητρόπατος, ου, ὁ, a matre abjectue. De Paride dicitur. ex μήτρ, mater, & ῥίπτω, projicio.

Μητρυιά, ᾶς, & Jon. μητρυιῆς, ἡ, noverca. Th. μήτρ, mater.

Μήτρως, ωος, ὁ, uvuncalus maternue. a μήτρ, mater.

Μηχανάασθαι, Poet. pro μηχανᾶσθαι, machinatur, 3. ſing. ind. paſſ. verbi μηχανάω, machinor. Th. μηχανή, ῆς, ἡ.

Μηχανή, ῆς, ἡ, artificium, machina. q. a μήχος: artificium, quo aliquid molimur. hioc μηχανάω, & Jonic. μηχανέω, machinor, molior. μηχάνημα, ατος, τό, fraus. ἀμήχανος, ου, ὁ, ἡ, ὸν, ſimplex, minima ſolers. πολυμήχανος, ου, ὁ, ἡ, verſatus ad omnia.

Μηχανήατο, Joo pro μηχανήσαντο, machinatur, 3. plur. præſ. opt. a μηχανάομαι, pro μηχανάσμαι, oiaebinor. Th. μηχανή, ἡ, machina.

Μηχανώμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi μηχανάομαι, machinor. Th. μηχανή, machina.

Μῆχος, εος, τὸ, consilium, remedium, commeorum. Th. μηχανὰ, ῆς, ἡ, artificium.

Μήν, ονος, ὁ, ἡ, Doric. & Æolic. pro μείων, minor.

Μήνων, geo. fiog. a Μέων, ωνος, ὁ, nomen propriom viri.

M I.

Μία, ᾶς, ἡ, una. dat. μιᾷ, & Jon. μιῇ, a masc. μὸς, unus.

Μιαίνω, inquino, polluo, conspurco. f. μανῶ. a. 1. ἐμίηνα. perf. μεμίαγκα. perf. pass. μεμίασμαι, & Att. μεμίαντμαι, perf. part. pass. μεμιασμένος. a. 2. pass. ἐμιάνθην, ης, η. a. 1. sub. pass. μιανθῶ, ῆς, ῇ. Hinc μιαρὸς, ὰ, ὸν, pollutus. χάμιαντος, ον, ὰ, ὰ, impollutus.

Μιαιφόνος, α, ὁ, homicida, qui cæde se polluit. in vocat. ὦ μιαιφόνε. hinc μιαιφονέω, cæde me polluo. ax μιαίνω, polluo, & φόνος, ε, ὁ, cædes. Th. φόνω, occido. p. m. πέφονα.

Μιάθλιν, Poet. pro ἐμιάνθην, Bœot. pro ἐμιάθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. Vel per syncopeo pro μιάνθην, 3. doal. a. 1. pass. verbi μιαίνω, polluo. hinc e. 1. sob. pass. μιανθῶ, & to 3. plut. μιαθῶσι.

Μιαῦ, f. 1. act. verbi μιαίνω, polluo.

Μιαρὸς, ὰ, ὸν, pollutus, sceleftus. Th. μιαίνω, polluo.

Μίασμα, ατος, τὸ, inquinamentum. μιασμὸς, ὰ, ὁ, impuritas. Th. μιαίνω, polluo.

Μίγδα, mixtim, adverb. pro μίγδδν, a μίγνυμι, miscco.

Μιγείς, ες, ὰ, aor. 2. opt. pass. μιγῆς, ῆτον, ὁ, & in f. g. μιγῆτε, a. 2. part. pass. ab a. 2. pass. ἐμίγην, verbi μίγνυμι, miscco. f. μίξω.

Μίγη, Bœot. syncope pro ἐμίγνυτο, 3. plur. a. 2. iod. pass. verbi μίγνυμι, miscco. f. ξω.

Μιγέντι, per ectasin Jon. pro μιγεῖσι, 3. plur. a. 1. sub. pass. ejusdem verbi.

Μίγη, pro ἐμίγην, 3. sing. a. a. pass. Joo. μιγήμεναι, Att. & Doric. pro μιγῆναι, congressum fuisse, a. 2. inf. pass. verbi μίγνυμι, miscro.

Μιγήσομαι, f. 2. pass. verbi ejusdem.

Μίγμα, ατος, τὸ, mixtura. Th. μίγνυμι, miscco.

Μίγνυμι, seu μιγνύω, miscco. f. ξω. p. μέμιχα. a. 2. ἔμιξα. perf. pass. μέμιγμαι. perf. part. μεμιγμένος. a. 2. pass. ἐμίγην. aor. 2. inf. μιγῆναι. Dor. μιγήμεναι. a. 1. pass. ind. ἐμίχθην. paulo post f. μιχθήσομαι. q. a μίσγω.

Μίγνυσα, præs. inf. activ. a μίγνυμι, miscco.

Μίδαι, bestiola, & vermiculus fabis innascens, eaque peredens. Theophr. l. 4. de causis plant. cap. 16. q. a μίω, edo. Est & jactus in tesserarum ludo fortunatus. Fuit & rex Phrygiæ ditissimus istius nomiois.

Μίζηκὸν, crater, Jerem. 52. 19.

Μικκὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro μικρὸς, ὰ, ὸν, hioc μικκύλος, parvus, a, um: parvulus.

Μικρὸς, gen. Jon. f. g. a μικρὸς, paraus.

Μικρὸς, ὰ, ὸν, & Att. σμικρὸς, parvus. Dor. μικκὸς, paraue. a μικῶ, minuo. comp. μικρότερος. sup. μικρότατος, vel irregularit. ἐλάχιστος, ἐλάχιστος. μετὰ μικρὸν, paulo post. μικρὸν, parum. μικρότης, vel σμικρότης, ητος, ἡ, parvitas.

Μίκτο, Jonic. vel Poet. pro ἐμίκτυτο, 3. siog. pluso. p. pass. μίγνυμι, miscco.

Μικτὸς, ὴ, ὸν, mixtus. in plur. n. g. τὰ μικτὰ. ab eodem themate.

Μίλαξ, quæ & σμίλαξ, genue hederæ. Aristoph. to Nub.

Μίλητος, ου, τὸ, & ος, ὁ, nomen urbis. Gr. coccinea. a μίλτος, miciom.

Μίλιγδος, ε, ὁ, instrumentum quoddam artis plastic æ, Poll. Leg. & λίγδος, & melius.

Μίλιον, ου, τὸ, milliare, spatium mille passuum.

Μιλτιλὸς, ὸ, ὴ, miioio tinctus, miniatus. quod a μίλτος, ὰ, ἡ, minium, & ἀλείφω, ungo.

Μιλτοπάρηος, ὸ, ὸ, rubras habene prores. a μίλτος, ε, ἡ, minium, & πάρηι, pro πάρειὰ, ὰς, ἡ, gena; Poetis prosa navis.

Μίλτος, ὰ, ὸ, mimom.

Μίλφαι, ὧν, αἱ, & μίλφωσις, ἡ, defluvium pilorum palpebræ. q. a μίλτος, minium, & φάος, τὸ, lux: oculus in Odyss.

Μίλων, Doric. pet apocopen pro Μίλωνι, Milooi.

Μιμαίκυλον, ὰ, τὸ, fructus arbuti.

Μίμβρης, acc. siogul. a Μίμβρις, ιτος, ὁ, nomen viri.

Μίμμικης, ὴ, farciminis genus. an quod μὶν ἰρὴν? unum satis est? Potius a μίμη, quod est obsonii genus.

Μιμεόμαι, ὄμαι, imitor, cum acc. præs. inf. μιμεῖσθαι. f. μιμήσομαι. perf. μεμίμημαι, σαι, ται. Hinc μίμησις, εως, ἡ, imitatio. μιμητὴς, ὰ, ὁ, imitator. μῖμος, ὰ, ὁ, imitator hiltrionicus. Dncamus a μιμῶμαι, cupide feror, μιμεῖσθαι ῥᾴδιον, μιμεῖσθαι χαλεπὸν: reprehendere facile est, imitari difficile. Prov.

Μιμέωνται, imitentur, 3. plur. a. 1. opt. med. μιμήσαιτο, aor. 1. iof. med. verbi μιμέομαι, imitoc. f. 1. μιμήσομαι, & to 1. pl. μιμητίμεθα.

Μίμησις, εως, ἡ, imitatio. a μιμέομαι, imitor.

Μιμητὴς, ὰ, ὰ, imitator.

Μιμνάζω, idem cum μίμνω, seu μόνω, maneo.

Μιμνήσκετο, Dor. pro ἐμιμνήσκετο, recordabatur, 3. imperf. pass. verbi μιμνήσκω, facio recordari, moneo.

Μίμνω, manet, 3. sing. præs. iod. μίμνει. Poet. pro μένω, maneo.

Μιμνήσκω, facio recorderi, moneo. præs. imperat. μίμνησκε. motoatur. sua tempora a Th. μενέμμαι, reminiscor. f. μνήσω. p. μέμνημα. præs. pass. μιμνήσκομαι, recordor, perf. pass. μέμνημαι, memioi. a. 1. pass. ἐμνήσθην, 10 1. plur. ἐμνήσθημεν. aor. 1. med. ἐμνησάμην, ω, ατο.

Μίμνον, manebaot, 3. plur. imperf. act. Jon. μίμνουν, Dor. pro μίμνων, 3. pl. præs. aerbi μίμνω, idem ac μένω, maneo. præs. part. μίμνων.

Μιμνόντων, dat. plur. Poet. & Jon. pro μίμνουσι, præs. part. μίμνων, οντος, ὁ, manens, ejusdem verbi.

Μίμνω, idem ac μένω, maneo. præs. part. μίμνων, manens.

Μιμὼ, οῦς, ἡ, simia; quia μιμᾶται, actiones hominum imitator, autore Tzetze, πίθηκος.

Μὶν, ipsum, ipsam, scc. indeclinabile. Dor. pro αὐτὸν. vel ᾶ. Sic μὶν μὲς, pro ἑαυτὸν, seipsum. In genit. significat αὐτὸ, vel αὐτῆς. Dueunr a nominativo ἴ, pro ὸς, ille, cujus accusativus esset ῖν, & inde ἵο, & νἱν.

Μίνθα, seu μίνθη, ης, ἡ, mentha, herba, Oppian. An quia ἐν μίνθῃ, in stercore oaleitur? An a μήνη, robur, & θέω, sacrifico?

Μίνθος, τὸ, & μίνθη, ἡ, stereus humanum, sive flos ille io sterquiliois enascens, quo hirei mirifice afficiuntur. Alii volunt significara eaprarum retrimenta. Vide Com. Aristoph. in Plut. Μίνθος eriam est mentha. Theophr. in hist. plant. lib. 6. c. 7.

Μινῦαι, geait. Dor. pro Μινυᾶν. Et Minyæ Argonautæ dicuntur. Sic & Μινύθαι, αι, ὰι, eadem, quæ & Μινύα, scilicet πόλις, urbs.

Μινύθω, minuit, 3. sing. ind. præs. μινύθει, 3. sing. sub. præs. a μινύθω, minuo. Apoll. Aliquando passive. Hesiod. μινύθουσι δὲ λαοὶ, minuuntur familiæ. Th. μινύς, ῦος, ὁ, parvus.

Μινυθὰ, adv. panlulom. Hinc μινυθάδιος, ὰ, ὸν, ἡ, brevi tempore dutans, μινυθάδιος μινυθαδία, ας, ἡ, Luna, διὰ τὸ μινύθειν, a minuendo. Th. μινύς, ῦος, ὁ, paraus.

Μινύς, ὺς, ὸ, Eustath. Attice dici vult pro μινυρὸς, paraus, exilis. hioc μινύθω, minuo. μινυθάδιος, brevi tempore durans: μινυρὸς, puerulus, gracili aoce cantillans. Item μινυρὰι, pipiones, & fœtus avium reliquarum. μινυρίζω, cantillo, voce querula cano. Item aagio metaphorice. Iliad. ὸ.

Μινυρίζε, præs. imperat. act. a μινυρίζω, exili voce lamentor, cantillo, minurize Sidonio. Item vagio meraph. hioc μινύρισμα, ατος, τὸ, miouritioner, quod a μινυρὸς, idem ac Them. μινύς, parvus: quia intelligitur vox exilis.

Μινύρομαι, querula voce cantillo, flen, ploro, imploro, clara voce loquor. io Epigram.

Μινυρὸς, ὰ, ὸν, qui brevis est temporis, fluxus. ex μινύς, parvus, & ῥέω, ῥῶ, ἑ, tempus. μινυρὸν ὕδωρ, aqua parum durans. μινύριον, paulum.

Μίνως, ωος, ὁ, Minoe. nomen viri.

Μῖξις, εως, ἡ, concubitus, mistio.

Μιξοπάθὴς, ὁ, ἡ, naturam habens virginis, & animalis. a μίγνυμι, misceo, & πάθος, ὁ, virgo.

Μίξω, miscebo, f. 1. act. verbi μίγνυμι, misceo.

Μιχαίνιον, ας, ἡ, locus in cnovalle, in qua fit mistio aquarum. a μίγνυμι, tex μίγνυμι, miscco, & ἄγνος, εος, τὸ, vallis.

Μίχθεν, Jon. pro μίχθη, 3. singul. præs. sub. pass. verbi μίγνυμι, idem ec μίγνυμαι, miscco.

Μίχθην, præs. inf. a μίχθω, tempero. Th. μίγνυμι, miscco, tempero.

Μίχθετο, miscebatur, 3. singul. imperf. Jonic. aerbi μίχθομαι, θ, σται. Them. μίγνυμι, mileeo.

Μίχθονται, Dor. pro μίχθωνται, miscentes, præs. patt. f. g. a μίχθω, idem ac μίγνυμι, miscco.

Μιχθόωσιν, ν, σι, præs. part. pass. ejusdem verbi, & shematis.

Μιῶ, 3. sing. præs. activ. sed μίνω, præs. imperat. act. aerbi μισέω, odi.

Μισέω, ῶ, odi, minus amo, eum accus. imperf. ἐμίσουν, ν. f. ήσω. præt. μεμίσηκα. a. 1. act. ἐμίσησα. a. 1. sub. μισήσω, ῃς, ῃ, & io 3. plur. μισήσωσι. præt. pass. μεμίσημαι, odio habeor. perf. pass. μεμίσημαι, perf. part. μεμισημένος, η, ον, exolus, a, um. Th. μῖσος, εος, τὸ, odium.

Μισηθὲς, έντος, ὁ, a. 2. part. pass. verbi μισέω, odi.

Μισήσῃ, odetit, 3. sing. a. 1. sub. act. verbi ejusdem.

Μισητὸς, ὴ, ὸν, odiosa. a μισητὴς, odiosus, Th. μῖσος, εος, τὸ, odium, aversatio.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, mercedis persolutio, præmii retributio, pœna. Ex μισθὸς, ὸ, merces, & ἀποδίδωμι, reddo. Th. δίδωμι, do.

Μισθαποδότης, ὰ, ὸ, qui mercedem persolvit: præmiorum largitor. ab isidem rhem.

Μισθάριος, ὰ, ὸ, mercenarius. Thema μισθὸς, merces, stipendium, præmium.

Μισθεδότης, ε, ὁ, Dor. pro μισθοδότης, e, ὁ, mercedis darot, quæstor, ex μισθὸς, ὸ, ὁ, merces, & δίδωμι, do.

Μισθὸς, ὸ, ὁ, merces, præmium laborum. q. a μῖσος, odium, & ὦθω, depello, odium enim depellit, & amorem conciliat. hinc μισθόω, mercede loco, μισθόομαι, mercede conducor. μισθωτὸς, ὸ, ὁ, mercede conductus, merceoa ius. ἀπομισθία, ας, ἡ, remuneratio.

Μισθοφόρος, ὰ, ὸ, miles, mercenarius, ex μισθὸς, ὸ, merces, & φέρω, fero.

Μισθώματα, ατος, τὸ, merces, sumptus. Th. μισθὸς, merces, stipendium.

Μίσκοι, ων, οἱ, frustæ cœnarum, quas everri solent, Poll. hinc μισκεῖος, ὰ, ὸν, sordidus, praparens, qui frusta etiam colligit. μισκώδης, ὰ, ὸ, sell. εἶδος, vile, & nigrum vinum.

Μῖσος, εος, ους, τὸ, odium, aversatio. quasi a μίσγω, con æquale; quia odium est quedam inconvenientia. vel a μύω, nuto, ut sit quod μύοντας ἐκφεύγομεν. Hinc μισέω, odi, odio profequor. μισάνθρωπος, ὸ, ὸ, inhumanus homo, qualis Timon. Lucian.

Μίσυλλε, ες, ε, imperf. Jonic. verbi μισύλλω, minutatim seco.

Μισύλλω, in minutas partes seco. q. ἀς μῖσος εἴλω, id est, in particulas tribuo. μίσυλλος, frustum panis caniboe objectum.

Μίτυ, succus in metallis concretus.

Μίσχος, ὁ, ὸ, pediculus, quo fructus, & folia

Digitized by Google

folia plantæ eppensa sunt. quasi ab ἔ-, ἔχω, teneo.

Μίτ-ος, ὁ, ἡ, licium, filum, quod flamini implicatur. a μίτος, quia tenue.

Μίτρα, ας, ἡ, cingulum, baltheus. acc. Jon. μίτρην. q. e μίτος.

Μιτροχίτων, ὁ, mitra tunicam cingens. ex μίτρα, mitra, & χιτών, ῶν-, ὁ, tunica.

Μιτυλήνη, ης, ἡ, nomen insulæ, Mitylene. Gr. Μίτυλ-ος, mutilus.

Μίτυλ-ος, & μύτιλ-ος, ου, ὁ, mutilus, cornibus carens. q. cui μίτος τύλ-ος, vel a μυῶ, mingo.

Μίτυς, υ-ος, ἡ, commissis, purgamentum ceræ. vox ici apiariæ.

Μιχαὴλ, ὁ, nomen Angeli ἄγγελος, Michael: item viri; item Christi.

Μιχθὶς, ὁ, mixtus. e. s. part. paff. e μίγνυμι, miscco.

M N.

Μν̃, ας, ἡ, mina, libra, varii ponderis apud diversos.

Μνᾶ, spoodes, Poetic. pleonasm. τὸ α, pro ω̃, a. sing. ind. verbi μνάομαι, memoro, recordor.

Μνᾶμα, ατ, τὸ, Dor. pro μνῆμα, monumentum.

Μνᾰμᾰσθήσθω, Dor. pro ἐμνημονεύθησαν, s. plur. a. 1. ind. paff. verbi μνημονεύω, memini. Th. μνάομαι, recordor.

Μνᾰσιμάχη, ας, ἡ, Dor. pro μνησιμάχη, ἡ, memoria.

Μνάομαι, memoro, mentionem facio, recordor, memor fum: ambio, affecto. γαμ. μνᾶσθαι, nuptias petere, Lucian. fut. μνήσομαι. perf. μέμνημαι. a. 1. paff. ἐμνήσθην, ης, η. q. a μνάω, pro μνάω, a μνή-ω, quod memoriæ facere fit in memorem revocare. Hinc μνήμη, ης, ἡ, memoria. μνήμων, ον-ος, ὁ, ἡ, memor. μνημονικός, ἡ, ὁ, memoria valens, item ad memoriam pertinens. μνημονεύω, memoria teneo, memini. μνημόνευμα, recordor. ἀνάμνησις, idem. ὑπόμνησις, ἡ, recordatio. ὑπόμνημα, ατ-ος, τὸ, monumentum. μνηστὸς, ἡ, ὁ, desponsatus. μνηστὴρ, ῆρος, ὁ, sponsa. μνηστὶς, ἴδος, ἡ, sponsa. μνάομαι, ambio nuptias. μνηστεύω, idem.

Μνήσασθαι, in memoriam reduceret, 3. sing. a. 1. opt. Æol. & Dor. pro μνήσαιτο, & hoc pro μνήσατο, 3. sing. a. 1. opt. activ. verbi μιμνήσκω, seu μνάομαι, recordor.

Μνήσεαι, memores, a. sing. a. 1. sub. Dor. pro μνήσῃ. e μιμνήσκω. f. μνάω.

Μνᾶσθαι, ambire. μνώμενος, ambiens, præf. part. Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνάστειρα, ας, ἡ, Dor. pro μνήστειρα, ἡ, monitrix. quod a μνηστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, monitor. Th. μνάομαι, memor fum. Sic & μνηστὴρ, pro μνηστὴρ, ὁ, qui memor est alicujus rei, studiosus.

Μνάτω, Dor. pro μνηστὸν, quod pro μνᾶσθαι, nuptias ambio. hinc μνάστεις, a. r. part. Dor. pro μνήστεις.

Μνᾶτις, ιδ-ος, ἡ, Dor. pro μνῆστις, quod pro μνήμη, ἡ, memoria.

Μνάτων, ων-ος, ὁ, nomen viri.

Μνάω, meminisse facio. quasi e μνέ-ω, mens.

Μνάεσθαι, Jon. pro μνᾶσθαι, commemorare. μνώμενος, ambiens, Jon. a μνάομαι, ambio.

Μνεία, ας, ἡ, mentio, memoria. Thema μνάομαι, memini.

Μνῆμα, ατ-ος, τὸ, monumentum, sepulchrum. a præt. paff. μέμνημαι. Them. μνάομαι, recordor.

Μνημεῖον, ε, τὸ, idem ac μνῆμα, monumentum.

Μνήμη, ης, ἡ, mentio. a perf. μέμνημαι, verbi μνάομαι, recordor.

Μνημοσύνη, memoria teneo, præf. ind. hinc μνημονεύω, a. singul. præf. sub. hinc μνημονεύσαιμι, memorer. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημοσύνη, ης, ἡ, memoria. Fit & no meo Deæ Mnemosynes Musarum matris secundum Hesiodum. a μνάομαι, ἐ-ῶ, ἐ, & ἡ, memor. Th. μνάομαι, recordor.

Μνημόσυνον, υ, τὸ, recordatio, memoria.

Μνησαίατο, Jon. pro μνήσαντο, 3. plur. aor. 1. opt. med. verbi μνάομαι, recordor.

Μνήσατο, recordata, e. o. part. act. f. g. verbi μνάω, seu μνάομαι, recordor.

Μνήσατο, Jon. pro ἐμνήσατο, 3. sing. a. o. med. ejusdem verbi.

Μνήσεαι, memineris, Jonic. pro μνήσῃ, o. sing. f. o. med. ejusdem verbi.

Μνησθείς, ἐ, a. 1. part. paff. μνάομαι, anr. o. mperat. paff. ab aor. 1. paff. ἐμνήσθην, verbi μνάομαι, recordor.

Μνησθῆς, 2. sing. a. 1. sub. paff. μνάομαι, & in plur. μνησθῆτε, a. o. impesat. μνησθῆναι; e. t. inf. μνησθήσομαι. f. 1. paff. verbi ejusdem.

Μνησικακία, mali, vel injuriarum acceptarum memorem esse, ex μνάομαι, recordor, f. μνάω, & κακός, malus.

Μνήσομαι, memor e-o, f. 1. med. μνάομαι, pro μνησθήσομαι, e. plur. ejusdem temporis, verbi μνάομαι, memor fum.

Μνᾶσθαι, nuptias ambio, fum procus: desponsdeo. Item ambio, magistratum apeto: reminiscor: conscilio, comparo. μνᾶσθαι γάμους, concilio nuptias, Eurip. f. d'tu. perf. μεμνήσθαι. præf. paff. μνάομαι, desponsdeor, quod est mulieris, cum dat. perf. paff. μεμνήσθαι, perf. part. f. g. μεμνησθαίην, ης, ᾱ, desponsata. a. 1. paff. ἐμνήσθην. aor. 1. parr. paff. μνησθείς, εῖσα, έν, a μνηστὸς, ἡ, ὁ, sponsus. & μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. quæ sunt orta a 3. sing. perf. μέμνημαι, σαι, σται, verbi μνάομαι, ambio.

Μνηστὴ, ῆς, ἡ, sponsa. μνηστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, procus. Th. μνάομαι, ambio.

Μνήστις, ιδ-ος, ἡ, Jon. pro μνῆστις, ἡ, memoria.

Μνηστὸς, ὁ, ἡ, desponsatus. μνηστὸς, οῦ-, ὁ, petitio mulieris in uxorem.

Μνίον, ε, τὸ, muscus, alga.

Μνίω, ῥει μνίω, edo, comedo.

Μνοῦς, prima, lanugo, pilus tenér: lana teoerrima, cum qua nascuntur agni: in enscribus pluma mollissima, Hesych

Μνόω, Jonic. pro μνάω, præs. imperat. paff. a μνάομαι, Poet. pro μνάομαι, secordor,

Μνώοντο, Jonic. & Poet. pro ἐμνῶντο, 3. plur. imperf. verbi μνάομαι, pro μνάομαι, recordor; ambio, affecto.

M O.

Μογγός, ὁ, ἡ, qui obtusa est voce. Usurpatur in Hippiatr. de asino e dimissatio.

Μογήσας, ατ-ος, ὁ, aor. o. part. act. a μοχθέω, ærumnes patior. fut. ήσω. The. μόγ-ος, ὁ, labor.

Μογέωμες, Dor. pro μογήσωμεν, laboramus, s. plur. præf. a μογέω, tolero.

Μόγις, adv. vix, ægre. Th. μόγ-ος, labor.

Μογιλάλ-ος, ος, ὁ, ἡ, balbus, difficulter loquens. ex μόγις, ægre, & λαλέω, loquor

Μόγ-ος, ου, ὁ, labor, ærumna, afflictio, Poet. q. a μόγις, vix. ut is sit, qui vix pertertur. Hinc μογερὸς, ᾱ, laboriosus, ærumnosus. μογέω, & ἄω, laboro. μόγις, vix, ægre.

Μογοστόκ-ος, ὁ, ἡ, partus laborem suscipiens, circa partum laborans. Epithet on Lucinæ, circa τόκος μογῶντας, ut quæ parturientibus adsit. a μόγ-ος, ὁ, labor & τίκτω, pario.

Μόδ-ος, ου, ὁ, modius. mensura aridorum. a Lat. modius.

Μόθαξ, ακ-ος, ὁ, cerna: μόθακα, ακ-ος, ὁ, idem; quia ad μόθον, laborem, adhibetur.

Μόθ-ος, ου, ὁ, labor: item bellum, pugna, tumultus.

Μοί, pro ἐμοί, mihi, dat. ab ἐγώ, ego.

Μοιαῦρι, & μοιαύριον, contrahere labia. Item lac fugere, Helych.

Μοῖ-α, pro μοῖρα, ας, & Jon. ης, ἡ, fatum. Parca, fors, Plato. decens, decorum, officium, Iliad. ε. cohors, de curia, acies, Strabo. pars, membrum, tractus. Item providentia, decretum certum: μοῖρα θεία, divina providentia, Xenophon. gen. pl. Æol. μοιρέων. Th. μοῖσα, divido, sortior. p. m. μοιρόω.

Μοιρηγενὴς, ὁ, felici fato natus, fortunatus. a μοῖρα, ἡ, fatum, felicitas, & γίγνομαι, nascor.

Μοιρίδ-ος, ίω, ω, Poetic. pro ἐμμοιρίδιος, pro quo & πεπρωμένος, fatalis. μοιρίδιον θάνατον, letho fatali. Plutarchus.

Μοῖσα, ας-ης, ἡ, Dor. pro μοῦσα, ἡ, musa.

Μοισᾶν, gen. pl. Dor. pro Μουσῶν.

Μοισαῖ-ος, α, ον, Poet. & Doric. pro Μουσαῖος, a Musis factus, & paternus. hinc Μοίσαισι, dat. plur. f. g.

Μοιχαλίς, ίδ-ος, ἡ, adultera: adulterium. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχάομαι, ώμαι, fum adultera, adulterium committo. f. ήσομαι. p. μεμοίχημαι. Th. μοιχὸς, adulter.

Μοιχεία, ας, ἡ, adulterium. Thema μοιχὸς, adulter.

Μοιχᾰθήσεται, ὁ, adulteratus, a. 1. part. paff. a μοιχάω, adulteror. fut. άσω. aor. 1. paff. ἐμοιχάθην. ab eodem themate.

Μοιχάω, lupiro, vitio, fum adulter, mœchor. fut. άσω, p. μεμοίχακα. a. 1. ἐμοίχακα. ejusdem them.

Μοιχικὸς, ὴ, ὸν, adulterinus. Theme μοιχὸς, adulter.

Μοιχὸς, ὁ, ἡ, mœchus, adulter. Item indecora prorsus, & cinædice tondendi ratio. Hinc μοιχὸς, ὸ-ος, ὁ, adultere. μοιχαλὶς, ίδ-ος, ἡ, idem. μοιχάω, mœchor, adulter fum. μοιχεία, ας, ἡ, adulterium.

Μολγὲς, ῆ, ὁ, bulga, saccus coriaceus, culeus. μολγὸς etiam idem est, ac tempus mulgendi. Aristoph. in Equit.

Μολὲν, seu μολὼν, venio, & vado, euro, q. e μόλω, futurus fum. hinc μολεῖν, a. o. part. est.

Μολίβδαινα, seu μολίβδαινα, ἡ, pila, seu massa plumbea. a μόλιβδος, plumbum.

Μόλιβδ-ος, seu μόλυβδ-ος, ου, ὁ, plumbum. q. a μόλις & βάθ-ος, quod in fundum facile descendat. Vel e μόλις, & βύω, quia qui plumbum ferit, vix procedit. Hinc μολίβδιν-ος, & μολίβδιν-ος, seu μολύβδινος, η, ὁ, plumbeus.

Μόλιβος, seu μόλυβος, idem ac μόλιβδος, plumbum.

Μόλις, adverb. vix, tandem; idem ac μόγις. Th. μόλος, ου, ὁ, labor.

Μολοβρὸς, ὁ, vorax, gulosus, insatiabilis. Item humilis, pomilio, Nicand.

Μολόχορος, herbe nomen perpetuo virentis.

Μολοῦσα, profecta. Dor. pro μολοῦσα, a. a. part. f. g. a μολέω, venio.

Μόλος, ου, ὁ, labor, pugna, fremitus. q. a μόλις, vix.

Μολοσσὸς, ὁ, Molossus, pes metricus, tribus syllabis longis constans.

Μολόχ, ὁ, nomen idoli ἄγνωστον, Moloch. Hebr. regnans.

Μολπὴ, ῆς, ἡ, cantilena, cantus, hymnus. Item ludus, Didym. in Odyss. dat. sing. μολπῇ.

Μολύβδαινα, ἡ, & μόλυβδος, ὁ, massa plumbea. μολύβδαινα numeratur etiam e Polluce inter piscatoris testimenta.

Μολύνω, inquino, contemino, polluo. fut. υνῶ. a. 1. ἐμόλυνα. p. μεμόλυγκα. perf. paff. μεμόλυσμαι, & Attc. μεμόλυνσμαι, aor. 1. paff. ἐμολύνθην, ης, η. Hinc μολυσμὸς, ὁ, ἡ, contaminatio.

Μολυσμὸς, ὁ, ἡ, contaminatio, sœditas, turpitudo, inquinamentum.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro μομφὴ, querela, querimonia.

Μομφὴ, ῆς, ἡ, querela, reprehensio. a præt. med. μέμφομαι, verbi μέμφομαι, incuso.

Μονᾰμπυκία, ας, ἡ, Poet. unicum equi frænum. Ex μόνος, solus, & ἄμπυξ, υκος, ὁ, retinculum mulichie.

Μονάμπυξ, ὁ, jubatus.

Μοναρχέω, Monarchiam obtineo, solus regno. Μόναρχος, ος, ὁ, pro Μοναρχὸς, ὸ, Prioceps, Monarcha. Μοναρχικὸς, Monarchicus, ad Monarcham pertinens.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius dominatus. a μόνος, ὁ, ἡ, solus, & ἀρχή, imperium.
Μοναχὸς, ὁ, ὁν, monachus, solitarius, a, um. Th. μόνος, solus.
Μονὴ, ῆς, ἡ, & Dor. μονᾶ, mansio, habitatio. Th. μένω, maneo. Sed μόνη, ης, ἡ, sola. a μόνος, solus.
Μόνιμον, τὸ, stabile. quod a μένω, maneo. p. m. μίμνω.
Μονὶς, ίδος, ἡ, solitudines captans. Sumitur etiam pro porco agresti. Item torques, monile. Th. μόνος, solus.
Μονοβάμων, ονος, ὁ, Dor. pro μονοβήμων, ὁ, ἡ. qui singularem habet incessum. ex μόνος, solus, & βαίνω, eo.
Μονογενὴς, ὁος, ὁ, ἡ, unigenitus. ex μόνος, solus, & γένος, familia. Th. γίνομαι, nascor.
Μονόδρυος φυτὸν, planta unicum habens stipitem. Ex μόνος, solus, & δρῦς, decerpo.
Μονοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, uniformis, simplex, uniusmodi. ex μόνος, unus, & εἶδος, εος, τὸ, forma. Th. εἶδω, video.
Μονήμερος, ὁ, ὁνο die durans. ex μόνος, η, ον, unus, a, um, & ἡμέρα, dies.
Μονοκρήπις, ιδος, ὁ, qui unicam crepidam, seu calceum habet. ὁ μόνῳ κρηπῖδα ἔχων. a κρηπὶς, ἡ, basis, pes.
Μόνος, η, ον, solus, a, um, unicus, singularis. q. a μένω, maneo, ut sit proprie qui remanet relictus. Vel ab inusit. μίος, unde μία. hinc μόνον, adverb. solum, solummodo. μονὰς, άδος, ἡ, unitas. μοναχὸς, ὁ, ἡ, unicus: Item homo solitarius. μονεκτήριον, ου, τὸ, monasterium.
Μονότροπος, ὁ, ἡ, ὁν, qui vitam solitariam degit: simplex, candidus. ex μόνος, solus, & τρόπος, versio.
Μονόφθαλμος, ὁ, ἡ, ὁν, luscus, unoculus, altero oculo captus. ex μόνος, unus, & ὀφθαλμὸς, ὁ, oculus. Thema ὄπτομαι, video.
Μονόψηφος, ὁ, ἡ, Doric. pro μονόψηφος, ὁ, ἡ, qui solus suam suffragium cum aliorum suffragiis consentiens non habet. Th. ψῆφος, ὁ, calculus, suffragium.
Μονῶ, solum reliquo, desero, destituo. f. ώσω. p. μεμόνωκα. perf. part. pass. f. g. μεμονωμένη, sola relicta. aor. 2. pass. ἐμονώθην. Th. μόνος, solus.
Μονωθὲς, ὁ, solus relictus, a. o. pass. part. μονόω, ῶ. 2. s. inf. verbi μονῶ, destituo.
Μονώνυξ, υχος, five μόνυξ, ὁ, ἡ, simplex: solidas habens ungulas. μονώνυχες πόδες, solidi pedes. Aristot. a. anim. ex μόνος, solus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis, ungula.
Μονώτατος, η, ὰ, maxime solus, superl. a μόνος, solus.
Μορὰ, ᾶς, ἡ, morus, arbor. μόρον, ου, τὸ, morum, fructus. συκόμορος, ου, ὁ, & συκομορία, ας, ἡ, ficus Ægyptia, arbor. συκόμορον, ου, τὸ, fructus sycamori.
Μορὰ, f. ῶσω, Poet. pro interficio: laboro, abiado, tumulo. Etym. Th. μόρος, mors.
Μόρμος, seu μορμὼς, ου, ὁ, fatalis.
Μόρον, ου, τὸ, particula, portiuncula, membrum: podenda. a μόρος, portio. μόρα δυναὶ, partes juris, Hermog. Th. μείρω, divido. p. m. μέμορα.
Μορμολύκειον, ου, τὸ, larva, persona, terriculum, spectrum. Item caprorum facies, Etymol. Th. μορμὼ, ὰς, ἡ, mulier horrenda.
Μόρμος, ου, ὁ, terrificus, terror inanis: molestus. Hes.
Μορμύρω, murmuro, iocundo, obstrepo. quasi a μύρω, fluo. μορμύρουσα, fervescentem, acc. part. pras.
Μορμὼ, ὰς, ἡ, stix, mulier horrenda facie, larva, lamia. q. a. μόρμος, tartaricus. Est etiam μορμὼ, adverb. pro φόβος. Hinc μορμολύττομαι, terreo. μορμολύττου, sau ὄου, ου, τὸ, larva.
Μόρξαι, a. 1. inf. act. μόρξω, abstergam, f. s. act. verbi μορχνῦν, seu μόργνυμι, pro ἀμόργνυμι, abstergo.
Μόρος, ου, ὁ, fatalis, exitiosus. a μοῖρος, ὁ, portio, fatum exitiale. Th. μείρω, divido.

Μόρος, ου, ὁ, portio; labor, cruciatus, morbus, interitus: fatum, mors. Th. μείρω, divido, sortior. pras. med. ἔμμορα. Μόρον διδόναι τινὶ, necem alicui intare.
Μόρυχθος, ου, ὁ, lapis quidam Ægyptius ad vestes dealbandas.
Μορύσσω, inquino, fœdo, contamino, polluo. fut. ξω. p. χα. q. a μορυσσὸς.
Μόρσιμος, η, ὁν, ὁ, ἡ, fatalis. Legitur & μόρσιμος. a μοῖρα, fatum. Th. μείρω, sortior, divido. pras. perf. part. μεμόρσιμος.
Μορφὴ, ῆς, ἡ, Dor. pra μορφὰ, forma. Hinc μορφάεις, Dor. pro μορφήεις, εντος, ὁ, formosus.
Μορφὰ, ᾶς, ἡ, Dor. μορφὴ, ἡ, forma, species, statura corporis. Hinc μορφόω, formo. μόρφωσις, εως, ἡ, formatio. μεταμορφόω, transformo. μεταμόρφωσις, εως, ἡ, transfiguratio. σύμμορφος, ος, ὁ, ἡ, conformis.
Μορφνὸς, gen. Jon. a μορφὸς, obscurus.
Μορφὸς, ὴ, ὁ, idem ac ὀμφὸς, obscurus, tenebrosus: lethifer. Th. ὄρφνη, ης, ἡ, tenebræ, obscuritas.
Μορφόω, ῶ, formo, delineo, figuro. f. ώσω. p. μεμόρφωκα. perf. pass. μεμόρφωμαι. a. 1 pass. ἐμορφώθην. a. 1. sub. pass. μορφωθῶ, ῆς, ῇ. Th. μορφὴ, forma.
Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio, species, instituendi ratio, ejusdem them.
Μόσσυν, υνος, ὁ, turris, propugnaculum, domus lignea, tribunal, Apoll.
Μοσχίον, diminut. a μόσχος, ὁ, vitulus.
Μοσχοποιὸς, οῦ, vitulum conflo. form. ἵστω. pras. μοσχοποιήσω. a. 1. ἐμοσχοποίησα. ex μόσχος, vitulus, & ποιέω, facio.
Μόσχος, ου, ὁ, ἡ, vitulus: item ramus novellus: muscus. q. ab ὄζω, ut sit quasi ὄσχος, ob fragrantiam, & odoris suavitatem. Item μόσχος puer, Eurip. Idem ac μόσχευμα, viviradix. Item pampinus. μόσχος, Dor. pro μόσχος. & μῶσχος, Dor. pro μόσχος. Est & Μόσχος, Moschus, nomen proprium.
Μοτὸς, οῦ, ὁ, linteum, quod vulneribus inditur, turunda. Hinc μοτίον, indo taie iinamentum.
Μοναρχὸς, ὁ, ἡ, ὁν, pro μοναρχὸς, monarcha, qui solus imperat. hinc μοναρχία, & Jon. ίη, monarchia.
Μουσῶδης, ὁος, ὁ, ἡ, amans. a μοῦσα pro μόνος, solus, & γίνομαι, nascor.
Μυέλινον οἴκημα, domus unius contignationis.
Μυελλόθος, α, ὰ, ὁ, ἡ, ex unico saxo factus. Th. λίθος, lapis, & μόνος, solus.
Μονομαχία, singulari prælio dimico.
Μοῦνος, η, ον, Poetic. pro μόνος, solus. nomin. plur. μοῦνοι. Sic μοῦσα, pro μόνη, pras. iuf.
Μονοφυὴς, ὁος, οῦς, ὁ, ἡ, qui unius est naturæ, simplex. Th. φύω, nascor.
Μουνυχία, ας, ἡ, Luna. Item portus Athenienfium: templum Dianæ. a Munychia, quod Dianæ cognomen. Laert. 9. in Epimen.
Μουνυχιὼν, ὁ, mensis primus vernus Athenienfibus, quia in eo sacra fiebant Dianæ Munychiæ.
Μοῦσα, ης, ἡ, Musa, cantus, Orph. in hymnis. q. a μόω, inquiro. Studiosi & φιλόμουσοι sunt, & ζητητικοὶ. Vel μῶσα, quasi ὁμοίως ἄσα, quod novem Musæ sibi invicem similes sint, quales decet esse soiores. Vel q. ὁμῶς ἄσα, quod Scientiarum, & Artium sit quædam cognatio. Μοῦσαι sumuntur a Plutarcho in Romulo pro humanitate, & doctrina litterarum. μουσῶν, gen. plur. Æol. μασῶν, Dor. pro μασῶν. Hinc μουσικὸς, ὰ, musicus, doctus. μουσεῖον, α, τὸ, museum, locus studiis destinatus. ἄμουσος, ὁ, ἡ, cantandi imperitus, indoctus. φιλόμουσος, ὁ, ἡ, Musarum amans.
Μουσικὸς, ὴ, ὁ, cantat, musicus: decens, commodus ad viram. μουσικὴ ἕξις, & ᾠδὴ, mediocris census. Plato l. 5. de Legibus. Μουσικὴ, ῆς, ἡ, Musica, scilicet τέχνη, ars. μουσικὴ ὁ ἀσπὶς, eon cinnitas in clypeo, Eurip. a Μοῦσα, Musa.
Μουσικῶς, musice, decenter, eleganter.

Μουσικώτατος, doctissime, Aristoph.
Μυσίζειν, Poet. & Dor. pro μυσίζω, caveta. Th. μῦσος, Musa.
Μυσὶν, Attici dicunt pro μι δεῖν.
Μοχθίζοντας, Dor. pro μοχθοῦντας, acc. plur. part. pras. verbi μοχθέω, laboro.
Μοχθέω, laboro: efficio Aristophani. f. ήσω. pras. inf. μοχθεῖν. Th. μόχθος, labor.
Μοχθηρὸς, plur. num. a. g. a μοχθηρὸς, ὰ, ὁ, perversus, laboriosus.
Μοχθηρία, ας, ἡ, malitia, improbitas.
Μοχθήσαντι, dat. fing. a. 1. par. act. verbi μοχθέω, laboro.
Μοχθίζονται, laborant, Dor. pro μοχθίζουσι, 3. plur. pras. ind. verbi μοχθίζω, idem ac μοχθέω. laboro.
Μόχθος, α, ὁ, labor, molestia, fatigatio, ærumna. 2. ad Corinth. c. 11. q. a μόγος. Hinc μοχθηρὸς, ὰ, ὁ, laboriosus, ærumnosus: agricola Aristophani. μοχθέω, & μοχθίζω, laboro.
Μοχλεύω, μοχλὸς, & έω, vectibus avello, vel moveo: obfirmo vecte, Chrysost. μοχλεύειν τὴν θύραν, claude januam, Aristoph. a μοχλὸς, vectis, idem cum ἐχλὸς. Th. ἐχλέω, moveo.
Μοχλὸς, ὰ, ὁ, vectis, repagulum, contus, paios.
Μόψος, ου, ὁ, oomeo viri, Mopsus.

M Υ.

Μῦ, flebilis vocula fictitia duodecies repetite ab Aristoph. in Eqnit. in versu Jambico.
Μῦας, ακος, ὁ, mytilus. Th. μῦς, μυὸς, ὁ, mus.
Μύες, acc. plur. a μῦς, mus.
Μυδάσκομαι, averfor, abhorreo, averto, Nicander in Alexipharmac.
Μυδαλέος, α, ὰ, madidus: fœdus, teter: putidus, Hesiodus.
Μυδάω, nimio madore, & uligine vitior, putrescu: fœteo, tabesco. f. ήσω. p. κα. Hinc μύδησις, εως, ἡ, putrefactio ex nimio humore. μυδαλέος, α, ὁ, humidus.
Μῦδος, α, ὰ, ὄμως, mutus. a μύω, iabra claudo.
Μυδόωντας, Poet. pro μυδῶσιν, accus. fing. part. pras. f. g. verbi μυδάω, tabesco.
Μυδρίασις, εως, ἡ, oculi vitium, cum pupilla effunditur, & dilatatur, aciesque hebescit, Celsus. capreolus, & clavieuli Hermol. ex Galano. Pariter calendæ mensis, neomenia. Humerus vocat μύσχος ramos teneros, & vitilium modo lentos, ac flexibiles.
Μύζω, s, ὁ, farrum ignitum: antrum apud Lycophronem.
Μυήν, ῆνος, ὁ, caro fungosa in ulcere fistulosu. a μυδάω, putrescere. Sed Μυήν, ενος, ὁ, Mydon, nomen proprium.
Μυελὸς, ὰ, ὁ, medulla. μυελόεις, medullosus. quod in ossibus μύεται, elauditur.
Μύες, nomin. plural. a μῦς, ὁς, ἡ, mus. vocat. ὦ μῦ. gen. plur. μυῶν. dat. plur. μύεσσιν.
Μυέω, instituo in sacris, initio, arcana, quæ clausa, doceo. q. a μύω, claudo. f. ήσω. p. κα. Hinc μύησις, ὁ, ἡ, mysta, qui initiatus est sacris. μυστήριον, ου, τὸ, mysterium. μυστικὸς, ὴ, ὁ, mysticus, cui subest mysterium.
Μύζω, mussо, clausis labris sonum a naribus emitto, ut est vox gementium, a sono μῦ, vel a μύω. Item fugo. hinc μυγμὸς, ὁ, fonus, qui labris occlusis e naribus emittitur. μυχθίζω, suspiro, ingemisco. μυζέω, & μυζάω, fugo.
Μύθεαι, Jon. pro μύθῃ, 2. fing. pras. sub. verbi μυθέομαι, pro μυθέομαι, dico.
Μυθέεσθε, 2. pl. μυθέεται, 3. fing. pras. med. μυθέεσθαι, pras. inf. verbi μυθέομαι, loquor. Th. μῦθος, fabula, verbum.
Μυθεύσαλλον, dixero, a. 2. opt. med. μυθεύσασθαι, a. 1. inf. med. μυθέσαιτο, 3. fing. 2. s. med. Joo. ab ἐμυθησάμην, ω, ατο, verbi ejusdem.
Μυθίζουσι, Dor. pro μυθίζουσι, dicans, pras. part. f. g. verbi μυθίζω, dico.
Μυθικὸς, ὴ, ὸν, fabulosus, a, um. Th. μῦθος, fabula.
Μυθογράφος, ου, ὁ, fabulæ auctor. ex μῦθος, fabula, & γράφω, scribo.

Mu-

Μυθολογέω, fabolor, narro, loquor. μυθολογία, ας, ἡ, fabola. ex μῦθος, verbum, fabula, & λόγος, fermo. quod a λέγω, dico. p. m. λελογχα.

Μυθοποιός, ὁ, ἡ, fabulæ conditor, fabulator. ex μῦθος, fabula, & ποιέω, facio.

Μῦθος, ὁ, verbum, oratio, fermo, difputatio, fabula: feditio apud Homerum. Odyff. ο. Hinc Anacreon μυθιητὴς factiofos homines vocat, teſte Euſtath. hinc προμυθέω, hortor, commonefacio; item conſolor. προμυθία, ας, ἡ, exhortatio; item conſolatio.

Μυθωδέστατος, η, ον, ὁ, ἡ, ſuperl. grad. a μυθώδης, εος, ὁ, ἡ, fabuloſus.

Μύϊα, ας, ἡ, muſca. q. a μύζω, murmuro. groit. plur. μυΐαν, Dorie. pro μυῶν.

Μυάω, mogio, boo, reboo, rudo, rugio. Uſurpatur de aſinis, camelis, bobus, & tonitruis. fut. ήσω, & ήσομαι. a. ἔμυησα, & Joo. μύησα. Hinc μύημα, ατος, τὸ, mugitus. μύησις, μυηθμός, idem. q. n ſono μῦ.

Μύκα, pro ἔμυκα, 3. ſing. a. 2. Jon. ἐμύκησαν, ες, ε, verbi μυκάω, mugio.

Μύκημα, ατος τὸ, mugitus.

Μυκηναθεν, adv. ex Mycenis.

Μύκηρες, vel μύκηρος, ε, ὁ, amygdala.

Μύκης, ητος, vel ι, ὁ, fuogus. vel lumma gladii pars, quæ eſt in ipſo manubrio, Herodot. μύκης etiam de lucernia uſurpatur, fungus etiam Latine, quod eſt inter futuræ pluviæ præſagia, Ariſtoph. in Veſp. Pariter ſignificat pudendum virile, quod ἀνδρῶν μόριον Heſychius exponit. Alius eſt inſectum volucre coliei non diſſimile lucernas circumvolitans. Item pulvinus nauticus ex eorio, qui ſubſternitur remigibus.

Μυκητῶν, mogientium, genit. Dor. pro μυκηθμῶν, vel a μυκητὴς, οῦ, ὁ, vel a μυκητὴς, ὁ. Th. μυκάω, mugio.

Μύκλαι, ῶν, αἱ, ſeo μύκλαι, οἱ, lineæ nigræ, quæ in aſinorum collis, dorſis, & pedibus fuot. Callimacho proci; guloſi, & ſalaces Hrſychio.

Μύκων, Jonic. pro ἔμυκων, crepuerunt, 3. plur. aor. a. act. verbi μυκάω, mugio.

Μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, naria, naſus, probofcis: irriſio Luciano. Hinc μυκτηρισμὸς, ῦ, ὁ, ſubſannatio. μυκτηριστὴς, η, ὁ, ſubſannator.

Μυκτηρίζω, nares attraho, irrideo, naſo ſuſpendo. ſ. ίσω, p. μεμυκτήρικα. a. ι. ἐμυκτήρισα.

Μύλαξ, ακος, ὁ, lapis molaris. Iliad. μ.

Μύλη, ης, ἡ, mola, dens molaris: tumor uteri indutarus Aetio; earo inſormis in otero conſiſtens Plio. 7. c. 15. ex Hippocr. Præterea dicitur μύλη pàtella, quæ genu operit. Denique μύλη in herbarum numero n Galeno collocatur. Μύλος, ε, ὁ, idem. hinc μύλων, ωνος, ὁ, piſtrinum. μυλωθρὸς, ῦ, ὁ, molitor, piſtor.

Μυλικὸς, ἡ, ὸν, molaris, e. Thema μύλη, mnla.

Μυλιόωντες, Poet. pro μυλιῶντες, nom. plor. præſ. part. act. verbi μυλιάω, dentibus frendeo. Th. μύλη, dens molaris.

Μυλὶς, ίδος, ἡ, meretrix. q. a μύλη, permolo.

Μυλὸς, ῦ, ὁ, curvus, tortuoſus: ſtrabo. q. a αὐλὸς. Item de eo uſurpatur, qui audiens aodite diſſimulat. Eſt vero μῦλος, ε, ὁ, mollus, piſcis, qui Gr. τρίγλη.

Μύλλω, ore aliquid ſignifico, & velut innuo. & Poet. pro molo, coeo, & ſubagito ſumitur. q. a μύλη, mola.

Μυλοειδὴς, ές, ὁ, ἡ, ſimilis lapidi molari, rotundus. a μύλος, vel μύλη, mola, & εἶδος, εος, τὸ, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Μύλων, ωνος, ὁ, & μυλεὼν, ῶνος, ὁ, piſtrinom. Th. μύλη, mola.

Μῦμα, ατος, τὸ, edulium ex carnibus, & ſanguine. an ab αἷμα, ſanguine?

Μῦν, murem, acc. ſing. a μῦς μυός, ὁ, mus.

Μυῆσις, ἡ, myſtica, myſteriorum perita. μύσις πολλὴ, myſtieum carmen, Epigramm. l. 5.

Μυτὸς, ὁ, ὁ, quod & μύτης, mutus. q. n μύω, quia os ei clauſum.

Μύττω, idem ac μύσσω, mungo.

Μυττωτὸν, ὁ, τὸ, edulium quoddam ex acribus condimentis, alliatum. quod concinnatum eſt ex allin, caleo, ovo, porro, Scbol. Ariſtoph. in Equit.

Μύχατος, η, ὁ, Poct. idem ac μύχιος, abſtrnſus, intimus, penitiſſimus. Thema μυχὸς, ὁ, penetrale.

Μυχιώτατος, η, penitiſſimus, ſuperl. a μυχὸς, ὁ, ὁ, receſſus, penetrale.

Μυχὸς, ὁ, ὁ, penetrale, locus intimus. ἐσόμυχος, ε, ὁ, ἡ, abditus, occultus. q. a μύω, claudo.

Μύω, claudo, occludo: nicto, eooniveo oculis. ſ. σω. a. ι. ἔμυσα. Inde μυστήριον, quod ſit res arcana, & clauſa, nec cuivis pateat.

Μυὸν, ὄνος, ὁ, muſculus: ſura: item pars, quæ præcipue habet muſculos. Th. μῦς, mus.

Μυσσίζω, nihil procul cerno, a μύωψ, ωπος, ὁ, ἡ, conniveo.

M Ω.

Μῶος, η, ον, ὁ, ſaruus, irriſor, deriſor, quod a μῶ, quæro, quod in aliena ſemper inquirat. Hinc μωάω, & μωκίζω, irrideo, illudo.

Μῶλος, ε, ὁ, bellum, pugna, ſtrages, tumultus. Item μῶλος, ædificium in fluctibus extructum ad uſum nautarum, portus manu factus, in Epig. Hinc μωλέω, pugno.

Μῶλυ, υος, τὸ, moly, herbæ nomen.

Μωλύω, ω, ἡ, caput alti, ooa diviſum in nucleos. Ergo bene a μῶ, & λύω.

Μῶλυς, υος, ſeu μῶλυ, υος, ὁ, indoctus, imbecillis: imperitus, hebes, Sophoc. ſegnis, torpidus Nican. in Ther.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, flagellum ex bove: vibex, verberum in cute veſtigium, cicatrix.

Μωμάσατο, Dor. pro ἐμωμήσατο, 3. ſing. a. ι. med. verbi μωμάομαι, quod vide.

Μωμάομαι, vel μωμέομαι, vitupero, reprehendo. fut. ήσομαι. Th. μῶμος, ε, ὁ, dedecus.

Μωμοφάγος, ὁ, invidus, præſ. part. paſſiv. Doric. pro μωμοφάγος. Sic μωμεύνται, Dor. pro μωμῶνται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. verbi μωμάομαι.

Μωμήσατο, 3. ſingul. aor. ι. inſ. mrd. μωμήσασθαι, aor. ν. inf. med. μωμήσασθαι, ῆναι, ησαι, aor. ι. ſub. med. verbi ejuſdem.

Μῶμος, ε, ὁ, dedecus, probrom, macula, labes, infamia. Item Momus, Deus quidam reliquorum Deorum irriſor: & pro homine cavillatore. Hinc μωμέομαι, ſon μωμάομαι, vitupero. μωμητὴς, ε, ὁ, vituperator.

Μὼν, num, numquid, an?

Μόνος, η, ον, Dor. pro μόνος, η, ον, ſolus.

Μώνυχας, acc. plur. a μώνυξ, υχος, per ſyncop. pro μονώνυξ, ſolidas ungnlas habens. ex μόνος, ſolus, & ὄνυξ, υχος, ὁ, ungula.

Μωραίνω, infatuo. ſ. μωρανῶ. a. ι. act. ἐμώρανα. perſ. μεμώρανγκα. præſ. paſſ. μωραίνομαι, infatuor, ſtultus fio. perf. paſſ. μεμώρασμαι. a. ι. paſſ. ἐμωράνθην, ης, η. a. ν. part. paſſ. μωρανθὲς.

Μωραθὲς, ὁ, aor. ι. part. paſſ. μωραίνω, 3. ſing. a. ι. ſub. paſſ. verbi μωραίνω.

Μωρία, ας, ἡ, ſtultitia. Item morus arbor.

Μωρολογία, ας, ἡ, ſtultiloquium. a μωρολόγος, ε, ὁ, ἡ, ſtultra loquens. ex μωρὸς, & λόγος, ſermo. Thema λέγω, dico.

Μωρὸς, ὸ, vel μώρος, ε, ὁ, ſtultus, ſatuus. Hinc μωραίνω, ſtulte ago. μωρῶς, adv. ſtulte.

Μῶσα, ας, ἡ, Doric. pro Μοῦσα, ης, ἡ, Muſa.

Μωσῆς, ἡ, ὁ, & Μωσέης, έως, ὁ, Moyſes, dativ. Μωσῇ, & Μωσεῖ, accuſ. Μωσῆν. nomen Prophetæ.

Μῶσθαι, per ſyoc. pro μώεσθαι, dicitur eſſe Laconirum pro ζητεῖν. a ωέω, quæro.

Μαῦ, τὸ ὕδωρ, aqua. Hesych.
Μωϋσῆς, ἆ, & Μωσῆς, έως, ὁ, idem ac Μωσῆς, Moses, woman Prophetæ.

N A.

NEst litera decima tertia, in numeris est quinquaginta.
Ναασσών, ὁ, Naasson, nomeo viri ἄλλως. Hebr. illustrans.
Νάβλα, ης, τὸ, nablia, instrumenta musica. Hinc νάβλας Athenæo, qui nablia pulsat.
Ναγγαί, οἱ, nomen viri ἄλλως. Hebr. illustrans.
Νᾶος, Dor. & Jon. pro νηὸς, nom. plur. a ναῦς, νεώς, ἡ, navis.
Ναΐτης, seu ναϊάτης, ου, ὁ, incola, habitator, civie. Thema ναίω, habito.
Ναζαρηνὸς, ὁ, ἡ, & Ναζωραῖος, ᾶ, ὁ, Nazarenus; item Ναζωραῖος, α, ὁ, Actor. 25. 5.
Ναζαρὲθ, vel Ναζαρέτ, ἡ, Nazaret, nomen urbis ἄλλως. Hebr. furculus.
Ναζωραῖος, ὁ, Nazaræus.
Ναθὰν, ὁ, nomeo Prophetæ ἄλλως, Nathan. Hebr. dedit.
Ναθαναὴλ, ὁ, nomen viri ἄλλως, Nathanael. Hebr. Deus dedit.
Ναὶ, adverb. næ, profecto, imo, etiam. ναὶ μὰ τόν, &c. certe per, &c.
Ναῖε, pro ἔναιε, Jon. 3. sing. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Ναίει, incolit, 3. singul. ind. præs. verbi ναίω, incolo.
Ναίεσκε, habitabat, Poetic. vel Jonic. epenth. pro ἔναιε, 3. singul. impert. act. verbi ναίω, habito.
Ναιετάασκον, ες, ε, per anhentes. Jon pro ἐναιέτασκον, ες, ε, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.
Ναιετάοντα, præs. part. s. g. ejusdem verbi, & ibem. sic ναιετάων, pro ναιετάοντα, 3. plur. ind. præs. act.
Ναιετάουσι, Poet. vel Jon. pro ναιετῶσι, 3. plur. præs. ind. vel ut alii, Dor. pro ναιετάουσι, verbi ναιετάω, idem ac ναίω, habito.
Ναΐη, ἡ, nomen urbis ἄλλως, Nain. Syr. amœni, sc. agri.
Ναιόντα, Dor. pro ναίοντα, habitans, præs. part. a ναίω. ναίουσι, Doric. & Æol. pro ναίουσι, habitant, 3. pl. præs.
Ναΐος, Jonic. pro ἔναιεν, habitabant, 3. plur. imperf. act. verbi ναίω, habito.
Νάπυ, τὸ, acrum, odoramentum quoddam, quod immilcent unguentis. an a ναίω, fluo?
Ναίω, habito, incolo: fluo. ναετάω, ῶ, idem.
Νάκος, ους, τὸ, seu νάκη, ης, ἡ, pellis cum sua villo, vellus. quasi a νάσσω, quia est aliquid πυκνὸν, id est densè compactum.
Νᾶμα, ατος, τὸ, fluentum, unda, rivus aquæ, latex. dat. plur. νάμασι, a ναίω, seu νάω, fluo.
Νᾶν, Dor. pro ναῦν, navem.
Νάννα, ης, ἡ, patrie, matrisque soror, vel ut alii, frater.
Νανὶς, ἄδος, ὁ, vel νάννος, α, ὁ, nanus, pumilio. q. a νᾶ, & ἄνω, sursum non crevit. Hinc ναννίδιος, ου, ὁ, ἡ, pumilionis formam habens.
Ναοὶ, nom. pl. a ναὸς, ᾶ, ὁ, templum.
Ναὸς, ᾶ, ὁ, & Att. νεὼς, ῶ, templum. q. a νάομαι, adeo: quod adeundum sit. Hinc πρόναος, ου, ὁ, templi vestibulum.
Ναοὺμ, ὁ, nomen viri ἄλλως, Nahum. Hebr. verbum majestatis.
Νάπος, ους, τὸ, seu νάπη, ης, ἡ, saltus, viretum, locus cavernosus. Plutarchus in Numa dixit νάπας σκιερὰς, lucos opacos. Item mons, clivus, ruinosus infra montes, vallis, Sophocl. in Ajace.
Νάπυ, υος, τὸ, sinapi, q. a νέω, & πύω, quod parum pascat. Vel a νέω, & πίω, quod ob acrimoniam non possit bibi.
Νάρδος, ου, ἡ, nardus, frutex, & oleum nardinum.
Νάρη, fluita. ἀ ἄρρην ϵ μυρί. an a ναρὸς, humidus? nimium humidi stulti. nisi potius a ναρὸς, puerilis, quin & stolidus.
Νάρθηξ, ηκος, ὁ, arbor quædam. Item ferula, bacillus, medium instrumentum e ferula fabrefactum, Etym.
Νάρκιβδον, ου, τὸ, odoramenti genus, quod suffitibus admiscebatur. Dioscl. 1. c. 22.
Νάρκαω, & έω, torpeo, obtorpesco. Them. νάρκη, torpedo,
Νάρκη, ης, ἡ, torpedo, piscie genue. item torpor, veternum. Hinc ναρκάω, torpeo. ναρκώδης, ες, ὁ, ἡ, stupidus, segnis. ναρκόω, torpore afficio. νάρκισσος, α, ὁ, ἡ, narcissus.
Νάρκισσος, α, ὁ, nomen viri Gr. Narcissus. & in f. g. pro flore sumitur.
Νάρτηλος, α, ὁ, vasis genus, apud Aristophanem.
Νάρτη, ης, ἡ, planta odorata, unde fiunt unguenta, Theophr. 9. plant. c. 4.
Νάσσω, Jon. & νάσσω, Poet. 3. sing. 2. 1. med. pro ἐνάσσατο, verbi νάω, habito. a. 1. inf. med. νάσσασθαι. Th. ναίω, idem.
Νάσθλω, Jon. pro ἐνάσθλω, a. 1. ind. pass. verbi νάω, pro ναίω, habito.
Νασσιώτης, ου, ὁ, Dor. pro νησιώτης, α, ὁ, insulanus, insulæ incola. Th. νῆσος, α, ἡ, insula.
Νᾶσος, Dor. pro νῆσος, ου, ἡ, insula.
Νάσσα, Jon. & Poet. pro ἔναττα, a. 1. ind. act. verbi νάω pro ναίω, habito.
Νάσσω, f. νάσω, & νάξω, æquo, complano, premo. Hinc νασσὶς, ᾶ, ὁ, confertus, densus.
Ναυαγέω, ῶ, navem frango, naufragium facio.
Ναυαγίοισιν, naufragio, dat. plural. a. 1. part. act. ναυαγήσας, αντος, ὁ, verbi ναυαγέω, q. d. τὴν ναῦν ἄγνυσι, navem frango. perf. ναυάγηκα. aor. 1. ἐναυάγησα.
Ναυαγία, ας, ἡ, naufragium, navis amissio.
Ναυαρχέω, classi præesse. ex ναῦς, navis, & ἀρχὴ, imperium.
Ναυβάτης, Jonic. & Poet. pro quo & ναύτης, & ναύτης, nauta, vector.
Ναυηγὸς, Jon. pro ναυαγὸς, ᾶ, ὁ, naufragus. Sic ναυηγῶ, Jon. pro ναυαγῶ, & ναυηγία, Jon. pro ναυαγία, naufragium, calamitas. sic & ναύηγος, pro ναύαγος. ex ναῦς, navis, & ἄγω, frango.
Ναύκληρος, α, ὁ, nauclerus, navis dominus. ex ναῦς, navis, & κλῆρος, α, ὁ sors, hæreditas.
Ναυπάρων, genitr. plur. a Ναύπαρος, Reipubl. principes, & magistratus. q. d. οἱ τὴν ναῦν ϵ τὴν κορυφὴν ὁ τῇ νηὶ ἄρχοντες.
Ναυπηγὸς, ου, ὁ, & ναυπήκτωρ, idem, qui scil. classe polens maris imperium obtinet. ϵ ὁ τὰς ναῦς ἀρτῶν.
Ναῦλα, idem ac νάβλα, nablia.
Ναῦλον, ου, τὸ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione persolvitur. Th. ναῦς, navis.
Ναύλοχος, α, ὁν, ἡ, portuosus. hinc ναυλοχέω, in porta maneo. ex ναῦς, navis, & λέχος, lectus. Th. λέγω, cubo. vel a λόχος, α, ὁ, insidiæ.
Ναυμαχέω, navala prælium committo, classe pugno.
Ναυμαχία, ας, ἡ, navale prælium. ναύμαχος, ου, ὁ, ἡ, navali prælio aptus. ex ναῦς, navis, & μάχομαι, pugno.
Ναῦν, navem, acc. singul. & Poet. ναῦ, ῦς, vel νᾶ, a ναῦς, navis.
Ναυηγέω, Dor. pro ναυαγέω, ῶ, præs. part. pass. vide in ναυηγὸς.
Ναυπηγὸς, ᾶ, ὁ, navium fabricator. Hinc ναυπηγήσομαι, naves compingo. ναυπηγία, navium ædificatio. ναυπηγικὸς, aptus fabricandis navibus. ex ναῦς, navis, & πήγνυμι, seu πάγνυμι, compingo.
Ναύπακτος, α, ὁ, Naupactus.
Ναῦς, νεὸς, ἡ, navis. Jon. νῆς, νῆς, dativ. νῇ. q. a νάω, fluo. Hinc ναύτης, α, ὁ, nauta. ναυτικὸς, ἡ, ὁ, nauticus. ναυτίλος, α, ὁ, idem. ναυτιλία, ας, ἡ, navigatio. ναυτία, ας, ἡ, nausea. ναυτιῶδης, ους, ὁ, ἡ, nauseam faciens, fastidiosus. ναῦλον, α, τὸ, naulum.
Ναυσίθοος, α, ὁ, nomen viri. q qui navi currit. ex ναῦς, navis, & θέω, curro.
Ναυσίνοος, α, ὁ, nomen viri. q. cujus animus est in navibus. aa νόος, νοῦς, ὁ, mens, animus, & ναῦς, navis.
Ναυσίφορος ὕβρις, ignominia, quæ propter cladem acceptam classi gentium, & luctum adfert. a ναῦς, ἡ, navis, & φόρος, α, ὁ, gemitus. Th. φορὸς, ῦ, ὁ, arctus.
Ναυστρώτορος, α, ὁ, Pind. qui navibus vehitur. ex ναῦς, & φέρω, fero.
Ναυτελλῶ, navi mittere, ducere, ferre. quasi τὸ ναῦς κέλλω. Item rego, guberno. ναυτελίους τῶν πόλεων, reges civitatem, Eurip.
Ναύτης, α, ὁ, nauta. acc. plur. ναύτας. Th. ναῦς, ἡ, navis.
Ναυτία, seu Jon. ναυσία, ας, ἡ, nausea. Inde ναυτιάω, nauseo. a ναῦς, navis. navigantibus proprie ie affectus accidit.
Ναυτιλία, ας, & Jon. ης, ἡ, navigatio.
Ναυτίλλεσθαι, Jonic. & Poet. pro πλεῖν, navigare.
Ναυτίλος, α, ὁ, idem ac ναυτικὸς, ἡ, ὁ, nauticus, vel nauta. Th. ναῦς.
Νάφθα, ης, ἡ, naphtha, oleum Medeæ, bitumen,
Νάω, pro ναίω, habito. aor. 1. ἔνασα, & Poet. ἔνασσα. aor. 2. pass. ἐνάσθην. aor. 1. med. ἐνασάμην, Poet. Est & νάω, fluo, scaturio. a νάω.
Ναῶν μάχα, ἡ, Poet. pro ναυμαχία, ἡ, navalis pugna.

N E.

Νὲ, in compositione negat.
Νέα, & νῆα, Jon. & Poet. pro ναῦν, acc. sing. a ναῦς, νεὸς, ἡ, navis. Item νέα, novale, novalis ager. Item juventus, ætas juvenilis, Plato.
Νεάζει, juvenis est. 3. singul. ind. præs. a νεάζω. Th. νέος, οους.
Νεανίας, α, ὁ, adolescens. a νεᾶν, ῶν, ὁ, idem. Th. νέος, οους.
Νεανίσκος, α, ὁ, juvenis, adolescentulus. Sed νεανὶς, seu νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula. ab eodem rhem.
Νεάπολις, εως, ἡ, nomen urbis. Neapolis. Gr. nova urbs.
Νεαρὸς, ᾶ, ὁ, juvenis, novus. Th. νέος, novus.
Νέαται, habitantur, structa sunt, detracto augmento pro ἐνέαται, Jon. pro νένασται, 3. plural. perf. pass. verbi νάω, fluo. vel a νέω, Jon. pro ναίω, vel νάω, habito.
Νέας, naves, pro νῆας, acc. plur. Jon. a ναῦς.
Νέατος, Jon. syncop. pro νεώτατος, novissimus. Th. νέος, novus.
Νεβὰλ, uter, amphora. Vox Hebræa, retenta a LXX. e. Sam. 2. 24.
Νεβρὶς, ίδος, ἡ, hinnulus, pullus cervi, Anacreonti. νεβρὸς, Dor. pro νεβρὶς, & νεβρὸς, pro νεβρὸς, q. a νὲ, & βαρὺς, quod onus ferre non possit. vel quod pascatur τὸ βορᾷ, q. νεβρὸς, ideest, luctene tantum. Hinc νεβρὶς, ίδος, hinnuli pullis.
Νεέλασσεν, exultat, læta est. vox Habr. Job 39. 15.
Νεεμὰν, nomen viri ἄλλως. Syriac. amœnus.
Νέεσθαι, redire, præs. inf. a νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νέεται, Jon. pro νῇ, eas, 2. singul. præs. sub. verbi νέομαι, vel νέω, eo, redeo.
Νεήκοος, dativ. pl. Poet. a νεῆκης, εος, ὁ, ἡ, recenter acutus. a νέος, novus, & ἀκὴ, cuspis.
Νέηλυς, ὁ, qui nuper advenit. a νέος, novus, & ἐλθεῖν, seu ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. a ἦλυθον.
Νεῆλυς, Jon. pro νεᾶνις, ίδος, ἡ, juvencula. Th. νέος, novus.
Νῆ, net, 3 sing. ind. præs. a νέω, neo, f. νήσω.
Νειὸν, ης, ἡ, pars extrema ventris, venter inferior. a νειὸς, vel νειρὸς, novus, ultimus. Th. νέος, idem.
Νείατος, ε, ὁ, infimus, ultimus, per syncop.

pro

pro νεώτατος, superlat. a νέος, pro νέος, novus, recens.

Νίκας, ας & νικά, acc. plur. a νίκος, εος, τό, rixa.

Νικᾶ, contendit, 3. singul. præs. ind. νικάω. Th. νίκος, εος, τό, rixa.

Νικάσκετο, Jon. paragoge pro ἐνίκατο, 3. singul. imperf. act. verbi νικάω, Poet. pro νικάω, rixor. Th. νίκος, εος, τό, rixa.

Νικάω, & Jon. paragoge νικάσκω, vincet, probris afficiat, 3. sing. fub. præf. act. ejufdem verbi, & them.

Νίκατο, & νίκατο, Jon. pro ἐνίκατο, 3. fing. a. r. ind. act. verbi νικάω, rixor, objurgo, f. ήσω, & έσω. Th. νίκος.

Νῖκος, εος, τό, rixa, jurgium, cancertatio, bellum. quafi a νέω, & ἄκος. alitat enim lis, cum neuter neutri cedit. Hinc νικάω, & νίω, rixor, objurgo. φιλονικος, ὁ, ἡ, ὄ, contentiofus. φιλονικία, ας, ἡ, rixa, contentio. φιλονικάω, rixor, contendo.

Νῖλος, ου, ὁ, Nilus, nomen fluvii.

Νικάων, ωντος, ὁ, qui tribuit, aor. e. part. act. νίμημι, 3. fingul. ſor. e. med. Jonic. verbi νίμω, tribun. a. r. ἔνιμον.

Νῖμῶ, vel νίμω, tribuam, 3. fing. a. 1. Jon. pro ἔνιμον, verbi νίμω, tribun.

Νιπθεν, per fyncopen pro νιπτόθεν, adv. ex imo. Sic νιπόθι, adv. pro νιπτόθι, in imo fundo. a νῖπος, ε or ὁ, novellus. Th. νέος, navus.

Νῖον, ε, τό, Jonic. pro νέον, ου, τό, novale. Item adverb. pro nuper. Them. νέος, novus.

Νῖος, ε, ἡ, Jon. pro νέος, ager renovatus. νιός, novalis. Sed νῖος, ε, ὁ, novellus. ſuperlat. νιότατος, noviſſimus, infimus. Th. νέος, novus.

Νίσσεται, Jon. pro νίσεται, 2. fing. præſ. ſub. νίσσεο, Jon. pro νίσεο, præſ. imperat. a νίσσομαι, eo, navigo. Th. νέω, eo.

Νίσσονται, 3. plur. præſ. ind. verbi νίσσομαι, eo. Th. νέω, idem.

Νῖται, redit. 3. fing. præſ. verbi νίομαι. Th. νέω, eo, redeo.

Νιχθείς, ὁ, reverſus, aor. e. part. paſſ. a νίσσομαι, reden. Th. νέω. Verum vix veriſimile inde derivari poſſe; & potius ad ὀνίω, vel φέρω, referendum vide Scoti Grammaticam Græcam.

Νεκύδεσσι, cadsverum acervis, dativ. pl Jon. a νεκύς, υδος, ἡ, acervus cadsverum, Callimachus. Th. νεκρός, ὁ, ὁ, mortuor.

Νεκρός, ὁ, ὁ, mortuus, cadaver ipſum. πολλὸς νεκρὸς ἐπείκετο, magnam ſtregem ediderunt, Polyb. inde νεκρόω, eneco. νέκυς, υος, ὁ, mortuus, defunctus. q. a νέω, & κῆρ, ut ſit is, in quo cor extinctum ſit, & vitæ flammula.

Νεκρόω, mortifico, cædo, interimo. fut. ώσω. p. νενέκρωκα. a. 1. ἐνέκρωσα. a. 2. imperat. act. νέκρωσον, ώτω. perf. paſſiv. νενέκρωμαι. perf. part. paſſ. νενεκρωμένος, η, ον. Th. νεκρός, ὁ, mortuus.

Νεκρώδης, ὄντος, ὁ, ὐ, uxori datus, ant. 1. part. paſſ. ab ὀνεκρόω, ant. e. paſſ. verbi νεκρόω, interimo.

Νέκρωσις, εως, ἡ, mortificatio, cædes, a νεκρόω, quod a νεκρός, mortuus.

Νέκταρ, αρος, τό, nectar, potus Deorum. q. a νέω, & κτῶ, occido, quod ſit immortalium potus. Vel q. νέος κτῆσις, nova poſſeſſio, juventutem enim ætate deperditem reſtituit, ut ait Suidas. Hinc νεκταρόω, ε, ὁ, ἡ, nectaris ſuavitatem referens.

Νεκύδαλον, infeſtum quoddam.

Νέκυες, ων, defuncti, manes. νεκύων, dat. plur. Jon. νεκύν, gen. pl. a νέκυς, υος, ὁ, idem cum νεκρός, mortuus.

Νεκυοσσυτίον, ε, τό, orſculum, in quo mortui ds re aliqua conſuluntur. a Th. νεκρός, mortuus, & μάντις, ὁ, vates.

Νέκυς, υος, ὁ, defunctus. gen. plur. νεκύων. q. a νέω, & κίω, an. Th. νεκρός.

Νεμεάδ, ὁ, Nemeæus. a Νεμέα, ας, ἡ, nomen regionis.

Νεμέη, ης, ἡ, Jon. pro Νεμέα, ἡ, nomen regionis. a νέμω, εθ, τό, nemus. Th. νέμω, paſco.

Νέμεον ἄγαλμα, Nemeæum ornamentum.

Νεμεσσάτω, Dor. pro νεμεσάτω, 3. fing. a. e. apt. act. verbi νεμεσάω, ſuccenſeo.

Νεμεσάω, indignor, iraſcor juſta de cauſa cupiens ſuum cuique νεμέσσα. f. ήσω. p. νενεμέσηκα. a. 2. ind. paſſ. ἐνεμεσήθην. Hinc νέμεσις, ἡ, indignatio cum quadam invidia.

Νεμεσητός, ὁ, ὁ, reprehenſibilis, Poet. νεμεσητός. a νεμεσάω, iraſcor.

Νέμεσθε, præſ. inf. paſſ. a νέμω, paſco.

Νεμεσίζω, vitio vertae, 2. fing. præſ. ſub. paſſ. a νεμεσίζω, vel ὄμαι, indignor, reverent. Th. νεμεσάω, indignor.

Νέμεσις, εως, ἡ, indignatio. Eſt etiam Nemeſis nomen Deæ, inſolentium hominum ſupplicantis, quæ & ἀδράστεια, & ἐφαμοσία, ſc. Adraſtia, & Rhamnuſia, ſive Rhamnuſie Ovidio: eſtque divine ultio inevitabilis, & ſine effugio, ἀ νέμεσις ἐφ' ὑβρὶ πόδας βαίνει. Item Ariſtoteli lib. 2. Rhetorie. eſt dolor de felicitate ejus, qui ea indignur eſſe videatur. Item vox νέμεσις edhibetur ad rei alieujus indigniterem ſignificandem, & arguendem, Hom. Iliad. γ. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητά, Poetic. pro νεμεσητά, indigne fert, 3. ſing. præſ. ind. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητός, Dor. pro Νεμεσητός, reprehendendus, culpandus.

Νεμέσσηθεν, pro νεμεσήθητον, 3. plur. a. r. ind. paſſ. Sic νεμεσσήθω, Jon. pro ἐνεμεσήθην. n. s. paſſiv. verbi νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσητός, ἡ, όν, Poet. pro νεμεσητός, ἡ, όν, reprehendendus, a, um. Th. νεμεσάω, indignor.

Νεμεσσῆς, ὁ, tributus, a. 1. part. paſſ. verbi νέμω, tribuo.

Νέμεσσι, fruuntur, 3. plur. præſ. ind. paſſ. νέμομαι. Th. νέμω, poſſiden, tribuo. f. μῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νέμος, εος, τό, locus arboribus denſus. Item oculorum ca[illegible] τὸ γανύσσον αἰθέριον, natur[illegible]udenda.

Νέμω, tribuo, diſtribuo [illegible], habito: paſco, regn, guberno: magni facio, Sophocl. haben, Sophocl. imputo, aſſigno, Sophocl. f. νεμῶ. p. νενέμηκα. a. 1. ἔνειμα. p. m. νένεμα. Hinc νομή, ῆς, ἡ, diſtributio: paſtus.

Νέμσσαι, Dor. pro νέμεσαι, perſ. ind. paſſ. verbi νέω, ſcatario. q. a νέω.

Νενίκηται, Jon. pro νένικται, collecti ſunt, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi νέω, vel νάω, ſtruo. habito. f. ήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένημαι, σαι, ται.

Νενέμηκε, diſtribui, perf. act. verbi νέμω. f. νεμῶ. a. 1. ἔνειμα.

Νένηκε, nevi, perf. act. verbi νήθω, ueni. f. νήσω. perf. paſſ. νένημαι, & νένησμαι. peſt. part. peſſ. νενημένος, & νενησμένος. Th. νέω, neo.

Νεήλατος, ε, ὁ, æneus, artonitus, ſtupidus, ſtolidus, vecors. q. a νεός, ſtolidus.

Νενίκηται, Dor. pro νένικται, 3. plur. perf. paſſ. verbi νικάω, vinco.

Νενίκημαι, perf. paſſ. νενικημένος, perf. part. paſſ. verbi νικάω, vincn. f. νίσω. p. νενίκημαι.

Νέος, ε, ὁ, pattnue, avunculus, avus mternus Palluci.

Νεός, ὁ, ὁ, ſtolidus. q. a νέω, & νόος, mens.

Νενόμισται, perf. ind. paſſ. νενομισμένος, ε, ον, perf. part. paſſ. verbi νομίζω, puto, moribus inſtituo. hoc a νόμος, ου, ὁ, lex. Th. νέμω, tribuo.

Νενοσσάμμενα, legendum νενοσσαδμένα, perf. part. paſſiv. a νοσσάω, nidifico. Th. νοσσός, pullus.

Νένοται, per ſyncopen pro νένοηται, cognitarum eſt, 3. ſing. perf. paſſ. a νόος, cogito. Th. νόος, mens.

Νέοπον, perf. med. verbi νέπω.

Νεπάσσατο, per ſyncopen Jon. pro νενεμάσθω, & νένηται, pro νένησται, 2. plur. & 3. ſing. perf. paſſ. verbi νάω, cogita. Th. νόος, ους, ὁ, mens.

Νεόρδης, εος, ὁ, ἡ, nuper irrigatus. ex νέος, novus, & ἔρδω, irrigo. f. ρσω.

Νεόγαμος, ὁ, qui recens uxorem duxit. Th. γαμέω, uxorem duco.

Νεογενής, ὁ, ἡ, & νεογιλής, ὁ, ἡ, teceus natus. q. νεογένης. ex νέος, recens, & γίνομαι, naſcor

Νεόγραπτος, ὁ, ἡ, nuper pictus. a γράφω, ſcriba.

Νεόγυος, ε, ὁ, ἡ, qui juvenilia membra habet, juvenis. Ex νέος, juvenis, & γύης, ὁ, τό, membrum.

Νεόδμητος, ὁ, ἡ, Dor. pro νεόδμητος, ὁ, ἡ, recens ſtructus. Ex νέος, novus, & δέμω, ſtruo: fut. μῶ. perf. paſſ. δέδμημαι, σαι, ται.

Νεόδμητος, ὁ, ὁ, ἡ, recens decerptus. Th. νέος, novus, & δρέπω, decerpo. fut. ψω.

Νεοθηλής, & νεοθαλής, ὁς, ὁ, nuper virens, & pullulans; item teceus. ex νέος, novus, & θάλλω, floreo.

Νεοία, ης, ἡ, juvenilis ætas. a νέος, ὁ, ἡ, juvenis.

Νεοίκος, ε, ὁ, ἡ, recens conditus, & habitatus; novus habitator Polluci. ex νέος, & οἶκος, ὁ, ὁ, domus.

Νεοκηδής, ὁς, ὁ, ἡ, recentem dolorem habens. dat. ſingul. νεοκηδεῖ. Ex νέος, novus, & κῆδος, εος, τό, cura.

Νεόκλωστος, ε, ὁ, recens contextus, Theocr. ex νέος, novus, & κλώθω, neo.

Νεόκτιτος, ὁ, ἡ, recens conditus. νεοκτίστη, Dor. pro νεοτίστη, ης, ἡ. ex νέος, teceus, & κτίζω, condo, creo.

Νεόκτιτος, ὁ, ὁ, Poet. recens interfectus. Ex νέος, novus, & κτείνω, interficio. p. m. ἔκτονα.

Νεολαία, ας, ἡ, juvenum cœtus, idem ac νεότης. Th. νέος, juvenis.

Νέομαι, neo, nato, vado. Thema νέω, idem.

Νέον, recenr, nupet, adverb. νεοῦ, Att. idem. Item novale Gaza. Th. νέος, novus.

Νεόπιστος, ὁ, ὁ, nuper preſſus, nuper fabricatus, Hom. ex νέος, navus, & πήγνυμι, compingo.

Νεόλλυτος, ε, ὁ, recens lotus. Ex νέος, novus, & πλύω, lavo.

Νέος, ὁ, ὁ, novus, juvenis. νέος πλὴν ἡλικίαν, juvenis, Demoſth. ὁ ἄγαν νέος, valde adoleſcens, Xenoph. in ſ. g. νέω. n. g. νέον. comparat. νεώτερος, ὁ, ον, junior. plur. num. οἱ νεώτατοι, juvenculæ, minores natu. Hinc νεία, novo. νεωτερίζω, res novas moliot. νεωτέριος, ὁ, ὁ, juveois.

Νεοτέγυλλος, ὁ, ὁ, Doric. pro νεοτήγυλλος, ε, ὁ, modus propter rei novitatem, & excellentiam admirandus, adeo ut eum audienti ſilentium præ admiratione patiat. Homerus στεγυλίαν appellaret. Ex νέος, novus, & στέγω, fileo.

Νεότμητος, ὁ, ὁ, nuper terſus, vel politus. ex νέος, novus, & σμήχω, vel σμήω, abſterga, parga.

Νεοττεύω, & Attic. νεοττέω, nidifico, nidulor, ſcio cunabula: fortifico Gaza. Th. νεοττός, ὁ, ὁ pullue.

Νεοττία, ας, ἡ, uldus avium. gen. plur. Jon. νεοττίων. Th. νεοττός, pullus.

Νεοττός, & Att. νεττός, ὁ, ὁ, pullus, avicula, vitellus. dat. plural. νεοττοῖσι. Hinc νεοττιά, ας, ἡ, nidus.

Νεοττός, Dor. pro νεοττός.

Νεότας, ατος, ὁ, Dor. pro νεότης, juventus.

Νεοτεύχης, ὁς, ὁ, ἡ, nuper factue. ex νέος, & τεύχω, fabricor.

Νεότης, ητος, ἡ, juventus, adoleſcentia. acc. ſing. νεότητ', pro νεότητα. Th. νέος, juvenis.

Νεοτίνος, η, ὁ, ἡ, juvenilis. νεοτίνος ὥρη, juvenilis puleritudo, Phocyl.

Νεότμητος, Doric. pro νεότμητος, η, ὁ, recene fectus, Lucil. Ex νέος, recens, & τέμνω ſeco.

Νεοτρεβής, ὁς, τό, recens extritum. ex νέος, recens, & τρίβω, tero.

Νεότ-

Νεοττία, ας, ἡ, Att. pro νεοσσία, nidus.
Νεοττοποιέομαι, ῶμαι, pullos gigno. f. ἠσόμαι. hinc a. 2. part. med. νεοττοποιησάμενος, η, ον, ab νεοττός, seu ττὸς, ὁ, pullus, & ποιέω, facio.
Νεοττὸς, οῦ, ὁ, Att. pro νεοσσὸς, pullus avium, fœtus, Aristoph. in Nub.
Νεφέω, secundo vento utor. a νῆος, navis, & ἠὴρ, ventus secundus.
Νεύτατος, η, ον, recens vulneratus. ex νέος, novus, & τατὸς, fut. τάω, vulnero.
Νεόφυτος, η, ον, super conſitus, ſeu plantatus. q. d. νέον φυτὸν, nova planta. per metaph. pro novitio. νεόφυτος, η, novella planta.
Νεοχμὸς, ὴ, ὸν, novus, qui integris eſt viribus, recens, integer, inexpertus. Hinc νεοχμάω, res novas moliot.
Νέπους, οδος, ὁ, & ἡ, pedibus carans. piſcis, capos. a νὴ, & πῦς, pes. Euſtathio in Odyſſ. ſoboles.
Νέρθεν, per aphæreſin pro ἀνέρθεν, infra, adv. Hinc νέρτερος, inferior, pro ἀνέρτερος. ab ἤρα, ας, ἡ, terra.
Νέστορα, accuſ. ſing. a Νέστωρ, ορος, ὁ, Neſtor. noman proprium.
Νεσσηΐδης, ου, ὁ, Neſtoridas, patronym. a Νέστωρ, Neſtor.
Νεῦμα, ατος, τὸ, nutus, greſſus: aſſenſus, voluntas, Thocyd. dat. pl. νεύμασι. Th. νεύω, innuo, vel a νέω, νεύσω, nato.
Νεύμαι, Dor. vel Jon. pro νέομαι, ῶμαι, pro fut. νεύσομαι.
Νεύμεθα, Dor. pro νεύμεθα, quod per enallagen pro fut. νεύσομεθα, redibimus. a νέω, redeo.
Νεύουσι, nutabunt, vergent, 3. plural. opt. præſ. verbi νεύω, innuo.
Νεῦρα, ας, ἡ, & Jon. ῆς, nervus arens, Iliad. δ. Item fides. Aphrod. lib. 2. Probl. Th. νεῦρον, ου, τὸ, nervus.
Νεῦρή, ῆς, ἡ, Poet. pro νεῦρα, ας, ἡ, nervus.
Νεῦρος, gen. Jon. a νεῦρα, nervus arcus.
Νεῦρον, ου, τὸ, nervus, robur: nervus in arcu, funia, Iliad. δ. penis Ariſtoph. in Avibus. νεῦρα, ῆς, ἡ, & νεῦρή, ῆς, ἡ, nervus.
Νεύροστρα ἀγάλματα, ſimulacra, quæ narvis occultis trahuntur. ex νεῦρον, nervus, & ἕλκω, traho.
Νεῦσ', & νεῦτε, Jon. pro ἔνευσε, annuit, 3. ſing. aor. 2. act. verbi νεύω, innuo. fut. σω. p. νένευκα. a. 1. part. νεύσας, ασα, αν.
Νεύσῃσι, nuto, caput concutio; nutu admoneo, Odyſſ. σ. Thema νεύω, innuo
Νεύω, innuo, annuo: promitto, Apoll. a. vergo. νεύω ἐπὶ χθονὸς, terram reſpicio, ſan daorſum. fut. σω. p. νεύκα. Hiac νεῦμα, ατος, τὸ, nutus. νεῦσις, εως, ἡ, idem. ἀπονεύω, abnuo.
Νέφεα, nom. plur. νεφέων, dat. pl. Jon. a νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφέλη, ης, ἡ, & Dor. νεφέλα, nebula, nubes. Th. νέφος, εος, τὸ, nubes.
Νεφεληγερέτης, geo. Æolic. a νεφεληγερέτης, ου, ὁ, nubicogus. vocat. ὦ νεφεληγερέτα. ax νέφος, nubes, & ἀγείρω, excito.
Νεφέλῃσι, dativ. plur. Jon. a νεφέλη, nubes.
Νεφθαλίμ, ὁ, nom. viti ἅλλετο. Hebr. luctus.
Νέφος, εος, τὸ, nubes, nebula. per metaph. magna multitudo: rete venatorium, Eurip. νέφος ὀφρύων dicunt Græci, at Latini nubem frontis, vel ſupercilii, pro nimis ſevaro, ac triſti vultu, Eurip. in Hippol.
Νεφρὸς, ὦ, ὁ, ren. q. a νέω, fluo, & φέρω. renes anim deferunt humores quoſdam. nam per doctus uriales orina fluit, & defertur in vaſicam. Hinc νεφρῖτις, ιδος, ἡ, morbus, ſeu affectus renum.
Νέω, ſ. νεύω, no, nato; item ao, redeo; aeo, Heſiod. Hinc νέχω, nato. νῆσις, εως, ἡ, natatio. At νέω, νεύσω, innuo.
Νεωκόρος, ου, ὁ, ædituus. item nauta purgandæ navis curam habeas, in Epigr. Ex νεὼς, ὠ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum, & κορέω, ſcopis purgo.
Νεώμεθ', pro νεώμεθα, redeamus. 2. pl. ſub. paſſ. νέομαι, ſeu νέω, redeo.
Νεωμένη, natata, ſcil. γῆ, præſ. part. f. gen. a νεάω, renovo. Th. νέος, novus.
Νεὼς, ὠ, ὁ, Att. pro ναὸς, οῦ, ὁ, templum. hinc νεῶν, gen. pl. pro ναῶν.
Νεώσοικοι, οἱ, navalia, q. d. navium ædes. ex νεὼς, navis, & οἶκος, ου, ὁ, domus. νεὼς, in gen. Jon. νεὸς, Attic. νεώς.
Νεωτερίζεσθαι, renovari, inſtaurari, reſiai. præſ. inf. a νεωτερίζω. Th. νέος, novus.
Νεωτερικὸς, ὴ, ὸν, juvenilis: ſtultus, ratione aarans. Th. νέος, ὁ, novus.
Νεότητα, ος, τὸ, novitas, inſolentia. Item juventus.
Νεώτερος, α, ὁ, junior, minnv natu. ſuperlat. νεώτατος. Them. νέος, juvenis.

N H.

Νὴ, per, adv. affirmandi, & jorandi, cum acc. νὴ Δία, per Jovam. Aliquando vim augendi habet, ut in νηπενθὲς, πάγχυτος, & in νήδυμος, ſuavis. νὴ τὸν ναὸν etiam inſervit.
Νᾶ, pro νῆα, acc. Poet. pro ναῦν, navem. a nom. ναῦς, Jonic. νῆς, νηὸς. dat. plur. νήεσσι.
Νήαθος, ου, ὁ, Nemthus, aomen fluvii.
Νηγάτεος, α, ὁ, ἡ, novus, ouper factus. Iliad. β. q. a νέον, ouper, & γάω, fio.
Νήγατος, η, ὁ, ἡ, ex quo quis exſiccari nequit. Ex νὴ, & ἄγνυμι, exſicco. Item dulcis, ſuavis; profundus. Iliad. β. νήγατον, dulciter.
Νηδὺια, τὰ inteſtina, Apoll. a. Arg. a νηδὺς, ὑος, ἡ, venter, uterus. Hæſod.
Νήδυμος, η, ὁ, ſuavis, per pleonaſm. littera υ, pro νήδυμος. Thema ἡδὺς, ἡδέος, ὁ, ſuavis. Vel ex νὴ, epitat. & ἡδὺς.
Νηδυόθεν, Poet. adverb. ex utero. Th. νηδὺς, ὑος, ἡ, ventar.
Νηδὺς, ὑος, ἡ, venter, uterus. Hinc νηδύω, inteſtina.
Νήεσσι, pro νήυσι, dat. plural. Joaic. & Poet. a ναῦς, & Jon. νῆς, navis.
Νηέω, coagrego. f. νήσω. hinc συννήθω, a. 1. imperat. med. Th. νέω, glomero, neo. [illegible] pleo[illegible] νήσας. p. part. νήσας, & pleo[illegible] νήσσας.
Νήησε[illegible], aor. 2. pers. act. νήσασθαι, [illegible] inf. med. νησάσθω, aor. 1. imperat. med. Sic νήσατο, pro ἐνήσατο, a. 2. Jonic. verbi νέω.
Νήθω, neo, filum e colu duco. fut. νήσω. p. νένηκα. perf. paſſ. νένησμαι. Thema νέω, nao, glomero.
Νηΐ, dat. ſing. Jon. a ναῦς, navis, Jonic. νῆς, νηὸς.
Νήϊα, oovalia, τὰ. a νῆες, ων, ὁ, aavalis. Th. νηὸς, Jon. νεὸς, navis.
Νήϊς, ιδος, ὁ, inſcius, rudis, timidus. α νὴ, priv. & εἶδω, ſcio.
Νήκουστον, infanabiliter, adv. ex νὴ, oegandi particula, & ἀκούω, ſano.
Νηκοέω, pro ἀνηκοέω, non audio. ex νὴ, & ἀκούω, audio.
Νηλεγὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ſævus, implacabilis: miſer. ex νὴ, & ἀλέγω, curo.
Νηλὴς, ὲος, ὁ, ἡ, & τὸ νηλὲς, crudelis, e, ſævus, immiſericors, firmus. νηλὴς θυμὸς, firmus animus, Homer. Dicitur & νηλεὴς, & νηλὲς, ὲος. dat. ſing. νηλεῖ. ex νὴ, priv. & ἐλεέω, miſereor. Alii ab ἴλαος, propitius.
Νηλεῖ, immiti, dat. ſing. a νηλὴς, ὲος, ὁ, ἡ, immitis, vel per ſyncopen pro νηλεέϊ, dat. a νηλεὴς.
Νηλὴς, idem ac νηλεὴς, ſævus.
Νηλειτόκτονος, ου, ὁ, ἡ, immitis, erudelis. a νηλὴς, immitis, & κτείνω, κτανῶ, ſæva.
Νήλεσσος, ου, ὁ, pro νηλεὲς, ὲος, ioviſibilis: immortalis. ex νὴ, & λέσσω, video.
Νηλήϊος, poſſeſſivum a Νηλεὺς. Vida Νηλεΐδης.
Νηλὴς, ὲος, ὁ, ἡ, pro νηλὴς, crudelis.
Νήλιπος, diſcalceatus, Lycophron. ex νὴ, & ἐλύω, calceus. Item qui unica tunica indutus eſt, Etym.
Νηλιτὴς, ὲος, ὁ, ἡ, peccati expers, inſons, Odyſſ. π. peccator, Nicand. a νὴ, & ἁλιτάω, pecco.
Νῆμα, ατος, τὸ, filum, ſtamen, tela. in plural. νήματ'. pro νήματα. Th. νέω, neo.
Νημερτὴς, ὲος, ὁ, ἡ, verus, inerrabilis, Iliod. ε. ea νὴ, & ἁμαρτάνω, pecco. f. ήσω. a. 2. ἥμαρτον. Eſt & Νημερτὴς, noman proprium mulieris.
Νηνεμίης, gen. Jon. a νηνεμία, ας, ἡ, tranquillitas ventorum, a νήνεμος, ventos non habens.
Νῆξαι, dat. ſing. νῆξις, acc. pl. a νῆξις, εως, ἡ, natatio. Th. νέω, vel νήχω, nato.
Νήξομαι, navigabo. fut. 2. med. verbi νήχομαι. Thema νέω, no.
Νηὸς, templis, Jon. pro ναῖς, a ναὸς, οῦ, ὁ, tamplum. Sic νεὼν, pro ναὸν.
Νηοπόλος, ου, ὁ, ædituus, ſacerdos, Poet. a νηὸς, Jon. pro ναὸς, tamplum, & πολέω, varſor.
Νηὸς, οαvis, genit Jonic. pro νεὸς, a ναῦς, ἡ, navis. dat. plur. νυσὶ. Ponitur & [illegible] Jonic. pro ναὸς, ὁ, templum.
Νηπενθὲς, [illegible]mus. a νὴ, & ἀπενθὲς, de[illegible], infirmus. quaſi ἀπενθαὲς. ex [illegible] priv. & πένθος, ου, τὸ, ſolum, tetra.
Νηπιάω, infantilitas ago, puer ſum, [illegible] ſum. fut. άσω. p. νενηπίακα. a. [illegible] ἐνηπίασα.
Νηπιαχέω, puerilitas me gero, inſtar vogientis doleo. ex νήπιος, infans, & ἀχέω, doleo. Thema ἄχος, εος, τὸ, dolor.
Νηπίαχος, ου, ὁ, parvus, infans.
Νήπιε, vocat. ſag. a νήπιος, infans.
Νηπιὴν, ης, ἡ, infantia. Iliad. ι. dat. ſing. νηπιῇ. Th. νήπιος, infans.
Νήπιος, α, ον, infans: imbecillus, infirmus. Homer. ſtultus ætatis vitio, imprudens Ariſtoph. Theophr. l. 8. hiſt. νήπια vocat frumenta imbecilla, & tenera.
Νήπλυτος, ου, ὁ, ἡ, iacomptus; inornatus. ex νὴ, & πλύνω, plico.
Νήποινος, ου, ὁ, ἡ, impunitus. interdum ἄμοιρος, ἀπημάρτητος. Ex νὴ, & ποινὴ particula, & ποινὴ, ῆς, ἡ, pœna.
Νηπύτιος, ου, ὁ, ſtultus, infans. νηπυτία, infantia.
Νηρεὺς, ῆος, & ῆος, ὁ, nomea viri, Neteus. Gr. νηρὸς, humilis.
Νηρὶ, ὁ, nomen viri ἄλλετο, Hebr. lucerna.
Νηρίθμιος, α, ον, inaumerabilis. ex νὴ, & ἀριθμὸς, οῦ, ὁ, numerus.
Νήριον, ου, τὸ, fruticis ſpecies, cirea amnes naſcens, Plinio l. 24. cap. 88. vocatur nerium. q. a νηρὸς, humidus.
Νηρίτης, ὁ, nerites, concha quædam naturilis. naticam vartit Gaza Ariſt. l. 4. de part.
Νήριτος, vel νήριτος, ου, ὁ, de quo non eſt contentio. ex νὴ, & ἐρίζω, contendo.
Νηρὸς, ὰ, ὸν, humidus, aavus, recens, humilis. Eſt & νεὸς, pro νεαρὸς, recens, a νέος, novus.
Νῆσαι, cumulare, a. 1. inf. act. νήσαντα, 3. pl. a. 1. med. Jon. varbi νήθω, ſen νέω, glomero, neo.
Νησαίη, ης, ἡ, nomen mul. a νῆσος, inſula.
Νησίον, ου, τὸ, parva inſola.
Νῆσος, ου, ἡ, inſula. dat. pl. νήσοισι. q. a νέω, oo.
Νῆσσα, ſeu νῆττα, ης, ἡ, anas. νησσάριον, ου, τὸ, aoaticula. q. a νέω, natare amat.
Νησσία, ας, ἡ, jejunium, inedia. a νῆσις, ιδος, ὁ, jejunus.
Νησσεύω, jejuno, cibum non guſto. fut. εύσω. p. νενησσεύκα. a. 1. ἐνήσσευσα. a. 2. part. νησσεύσας, ασα, αν. Th. νῆσις, ιδος, ὁ, jejunus.
Νῆσις, εως, ὁ, ἡ, jejunus. Hinc νησσεύω, cibum

Digitized by Google

bum non capio. νηστίς, ας, ἡ, jejunium.

Νηστή, ὁ, nomen mulieris.

Νῆτος, ὁ, ultimus, poſtremus: multus, accumulatus. contract. ex νέατος; noviſſimus. Th. νέος, novus.

Νήτως, adv. fruſtra, inutiliter, incaſſum.

Νητραὶς, ὁῦς, ὁ, ἡ, certus, verus. ex νὴ, valde, & ἀτρανὴς, verus.

Ναῦ, accuſ. Jon. pro ναῦν, navem. a νεῦς, νεός, ἡ, navis.

Ναυσὶ, dat. pl. Jon. a νεῦς, navis, Jon. νῆες.

Νήστιμος, ε, ὁ, ἡ, animæ, vocis, ſeu ſpiritus expers, Heſiod. ex νὴ, privat. & ἄτμος, ου, ἡ, ſpiritus.

Νηφάλιος, & νηφαλεος, ὁ, ἡ, ſobrius, prudens. Th. νήφω, ſobrius ſum.

Νήφουσι, vigilantibus, dat. plur. pert. præſ. act. vel 3. plural. præſ. ind. verbi νήφω, vigilo, ſobrius ſum.

Νήφω, ſobrius ſum, vigilo: diligens ſum: caſtus dego. f. ψω. p. νένηφα. a. ι. ἔνηψα. a. 2. imper. νῆψον, νήτω, — plur. νήψατε. q. ex νὴ, & πίω, non bibo, vel a νὴ, & ἅφω, tactus. Hinc νηφάλιος, ſobrius ſum. νηφάλιος, ε, ὁ, ſobrius. νηφαλιότης, ητος, ἡ, & νηφαλιωσύνη, ης, ἡ, ſobrietas.

Νήχετο, natabat, 3. ſingul. imperf. poſſ. Jon. verbi νήχομαι, ſeu νήχω. Them. νέω, nato.

Νῆχον, natabant, 3. plur. Imperf. activ. Jonic. verbi νήχω, nato. νηχάζομαι, præſ. part. med. Th. νέω, nato.

Νήχυτος, ε, ὁ, ἡ, late fluens, effuſus, multiſſnus, Apollon. a νὴ, & χύω, ſeu χέω, fundo.

Νήχω, nato. fut. νήξω. idem cum νέω.

Νηὸς, Doric. & Jonic. νεὸς, pro ναὸς, a ναός, templum.

N I.

Νίγερ, ὁ, cognomen Prophetæ, Niger. Latin. niger.

Νίγλαρος, ὁ, muſici modulaminis genus; muſicus. Vide Comment. Ariſtoph. in Acharn.

Νίζω, Tarentinorum lingua pro νίπτω, lavo, propriè de manibus: onero, detraho.

Νικᾶ, 3. ſing. præſ. ſed νίκω, vince, præſ. imperat. act. a νικέω, vinco. præſ. inf. νικᾶν.

Νικάνωρ, ορος, ὁ, nomen Dinconi, Nicanor. Gr. vir victoriæ.

Νικᾷῶ, ᾷς, ᾷ, Dorie. pro νικάω, & hoc pro νικέω, vincam, fut. ι. a νικάω, vinco.

Νικᾶσαι, Dor. pro νικῆσαι, a. ι. inf. act. νικάσας, Æol. pro νικήσας, nor. ι. part. activ. qui vicit, victor. Sic & νικάσαις, Doric. pro νικήσαις, αντος, ὁ. a νικάω, vinco.

Νικασῶ, fut. ι. inf. Dor. pro νικήσω, verbi ejuſdem.

Νικάτω, vincat, 3. ſingul. præſ. imperat. act. a νικάω, vinco.

Νικηφορία, ας, ἡ, Dor. pro νικηφορία, victoriæ reportatio, vel adeptio. Sic νικηφόρος, Dor. pro νικηφόρος, victor. Ex νικάω, vinco.

Νικάω, vinco, ſupero. q. ex νὴ, & ἄω, cedo. f. νικήσω. p. νενίκηκα, a. ι. ἐνίκησα. a. ι. ſub. νικήσω, ης, ῃ. a. ι. inf. activ. νικῆσαι. νικῆσαί τε, vincet abſque, Sophocl.

Νίκη, ης, ἡ, victoria. a νικάω, vinco.

Νικῇ, Doric. pro νικᾷ, vincit, 3. ſingul. præſ. act. verbi νικάω, vinco.

Νικηθεὶς, έντος, ὁ, victus, aor. ι. part. paſſ. verbi νικάω, vinco.

Νίκησα, pro νικάω, vinco.

Νικήσας, νικήσασα, ſuperans, a. ι. part. activ. maſc. & fœm. gen. verbi νικάω, vinco.

Νικόδημος, ε, ὁ, nomen viri, Nicodemus. Gr. populi domitor.

Νικοκλῆς, έους, ὁ, nomen proprium, Nicocles.

Νικολαΐτης, ου, ὁ, Nicolaita, aſſecla Nicolai. a Νικόλαος, Nicolaus.

Νικόλαος, ου, ὁ, vel Attice Νικόλεως, ω, ὁ, nomen viri, Nicolaus. Gr. populi victor.

Νικόπολις, εως, ἡ, nomen urbis, Nicopolis. Gr. civitas victrix.

Νίκος, εος, τὸ, victoria, æternitas. ἐς τὸ νίκος, in perpetuum. Them. νικάω, vinco.

Νικῶν, Attica contractione pro νικάων, 3. plur. præſ. opt. a νικάω, vinco.

Νὶν, Poet. & Dorie. ipſum, am, nm, nec habet alios caſus, pro ὁ, vel αὐτὸν, αὐτὴν, ſed vide. Alii νὶν ſumunt pro αὐτὸν. Pro νὶν reperitur apud Sophoclem, & pro αὐτὸς apud Euripidem.

Νινεὲ, ἡ, Ninive, nomen urbis ἀκλίτου, Hebr. amœna habitatio. Hinc Νινεῖται, ων, ὁ, Ninivitæ, & in plural. Νινεῖται, οἱ, Ninivitæ.

Νιόβη, ης, ἡ, Niobe, nomen mulieris.

Νιπτὴρ, ῆρος, ὁ, pelvis, malluvium. Th. νίπτω, lavo. νίπτρον, τὸ, pelvis abluendis pedibus, pollubrum.

Νίπτω, lavo, abluo, proprie de manibus. f. ψω. p. νένιφα. a. ι. ἔνιψα. a. 2. ſub. νίψω, ης, ῃ. præſ. med. νίπτομαι, abluo. fut. ι. med. νίψομαι. a. ι. med. ἐνιψάμην, ω, ατο. a. 2. imperat. med. νίψαι, άσθω. a. 2. ſub. med νίψωμαι, ῃ, ηται. a. ι. inf. νίψασθαι. a. ι. part. med. νιψάμενος. Hinc χερνίπτα, manus lavo.

Νίσσομαι, vel νίσσωμαι, eo, vado. hinc νισσομένης, gen. ſingul. part. præſ. f. g. Th. νέω, eo.

Νίσσοντ', pro νίσσοντο, revertebantur, 3. plur. imperf. Jon. verbi νίσσομαι, eo.

Νίτρον, ε, τὸ, nitrum, ſali ſimile.

Νίφα, per apocopen, pro νιφάδα, nec. ſing. a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo. f. ψω.

Νιφάδεσσι, dat. plur. Jon. pro νιφᾶσι, a νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφετὸς, οῦ, ὁ, idem ac νιφὰς, άδος, ἡ, nix. Th. νίφω, ningo.

Νιφόεις, ντος, ὁ, nivoſus. Them. νίφω, ningo.

Νίφω, & νείφω, ningo, madefacio. hinc νιφὰς, άδος, ἡ, nix acervatim decidens. νιφετὸς, ε, ὁ, idem.

Νίψαι, a. ι. imperat. med. a νίπτω, lavo. f. ψω.

Νιψάμενος, ε, ὁ, lotus, lavatus. s. part. med. a νίπτω, lavo.

Νιψάτωσαν, 3. plur. a. 2. imperat. activ. verbi νίπτω, lavo.

N O.

Νοεῖ, νοῇ, ſapiat, 3. ſingul. præſ. ſub. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νόει, cogites, præſ. imperat. act. a νοέω, cogito. Sed νόεις, præſ. part. pro νοῖς, Æol. tetracto accentu, a νόημι, pro νοέω.

Νοέοντι, Doric. pro νοοῦσι, cogitant. a νοέω, cogito.

Νοεῦντ', pro νοέουσι, 3. plur. præſ. ind. act. a νοέω, cogito.

Νοεύσῃ, dat. ſing. part. præſ. f. g. a νοέω, cogito. part. præſ. νοέων, οῦν, νοέουσα, οῦσα. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νοήσαντας, Doric. pro νοήσαντες, cogitantes, nom. plur. præſ. part. activ. verbi νοέω.

Νοέω, cogito, intelligo, conſidero, fo animo habeo: ſapio, Phocyll. f. νοήσω. p. νενόηκα. perf. paſſ. νενόημαι. Them. νόος, ου, ὁ, mens.

Νοηθὲς, έντος, τὸ, n. ι. part. paſſ. n. g. a νοέω, intelligo. Th. νόος, mens.

Νόημ', pro νόημα, ατος, τὸ, intellectus, cogitatio, conſilium. a νοέω, cogito. Th. νόος, mens.

Νοήμασι, σφι, ὁ, nomen proprium acc. ſing. Νοήμονα.

Νοήσας, ατος, ὁ, nor. ι. part. activ. νοήσας, a. ι. inf. a νοέω, cogito. Them. νόος, meos.

Νόησε, Jon. pro νόησο, 3. ſing. n. ι. ind. act. νοέω, 3. ſing. a. ι. ſub. activi verbi νοέω, cogito.

Νόθος, ε, ὁ, nothus, ſpurius, degener, illegitimus. q. ναθος, id eſt, ναῦς, & θεὸς, divinus, legitimus. Iuds νοθίᾳ, adulterio, corrumpo. νοθία, ας, ἡ, ſpuritas. νοθῶν, τὰ, res, quæ dantur nothis, Suid.

Νόμαιον, ε, τὸ, Jonic. pro νόμος, ritus, mos.

Νομάρχης, α, ὁ, provinciæ præfectus.

Νομάς, άδος, ὁ, pro nomium coſtis. Herodor.

Νομάσθαι, pro νέμεσθαι, dilaniare.

Νομεὺς, ῆος, ὁ, paſtor, dator, tributor. In Pandectis Græcis νομεὺς poſſeſſorem ſignificat.

Νομήσεῦσι, Dor. pro νομεῦσι, paſcam, ſ. ι. ind. activ. verbi νομεύω, paſco.

Νομὸς, ῆς, ἡ, pabulum, paſtio, paſcuum: diſtributio: ſtipendium, præda: poſſeſſio: conſuetudo: annona, congiarium Herodiano. νομαὶ, præfecturæ provinciarum. Item viſcera ſerpentia, quæ depaſcunt, Dioſcor.

Νομίζω, lege ſancio; item puto, exiſtimo. Item conſueſco, legem impono, ritum aliquem inſtituo, Plut. in Herm. Minoe. νομίζομαι, cenſeor, exiſtimor, videor. νομίζεσθαι ὑπό τινων, cenſeri jure non inferiori, Herodian. Interdum νομίζεται, vel νενόμισται legitimum eſt, moris eſt, Xenoph. Ariſtoph. τὰ νομιζόμενα παῖδι πρὸς τῶν θεῶν, juſta Diis facere. Ariſtot. in Polit. Θεοὶ νομιζόμενοι, Dii patrii ex lege recepti: νόμος νομιζόμενος, lex, quæ in uſu habetur. imperf. ἐνόμιζον, ες, ε. f. ίσω. perf. νενόμικα.

Νομικὸς, ὴ, ὁ, legis interpres, jureconſultus, legalis, νομικὴ τέχνη, legalis ſtatus.

Νομίμως, adverb. legitime. ab adject. νόμιμος, ε, ὁ, ἡ, legitimus. quod a νόμος, lex. Th. νέμω, diſtribuo.

Νομίσατε, 2. plur. fut. 2. ind. act. Attic. a νομίζω, puto.

Νομίσας, a. ι. inf. act. νομίσης, ατος, ὁ, aor. ι. part. νομίσαντε, 2. plur. aor. ι. ſub. activ. verbi νομίζω, exiſtimo.

Νόμισμα, ατος, τὸ, numiſma, nummus, moneta. Item conſuetudo. Ariſtoph. in Neb.

Νομιῶ, exiſtimabo, fut. Attic. pro νομίσω, verbi νομίζω, puto. hoc a νόμος, ε, ὁ, lex.

Νομοδιδάσκαλος, ε, ὁ, legis doctor, profeſſor juris. a διδάσκω, doceo, & νόμος, lex.

Νομοθεσία, ας, ἡ, legis conſtitutio, legislatio. νομοθέσιμος, adverb. legitime.

Νομοθέτης, ε, ὁ, legislator.

Νομοθετῶν, legem fero, ſancio, inſtruo, ſ. νήσω. p. τενομοθέτηκα.

Νομοθετήσωσι, ας, ε, aor. ι. opt. Æolic. verbi νομοθετέω, leges ſcocio.

Νόμος, ε, ὁ, lex, quia ſuum cuique νέμει. conſuetudo Xenoph. cantilena, carmen Ariſtoph. terræ tractus, plaga, provincia, Joſepho. Dorice νόμος, nummiſma, Latinis nummus.

Νομὸς, ῦ, ὁ, idem ac νομὸς, pabulum, regio, præfectura, provincia a νέμω, paſco.

Νόος, ου, ὁ, mens, cogitatio. genit. οῦ, τῦ. dat. νόῳ, νῷ. acc. νόον, τὸν, voc. νόε, τὸ, nom. Att. νοῦς, gen. νοῦ. dat. νοῖ. q. a νέω, eo, quia in perpetuo motu eſt, & omnium rerum velociſſimum. Hinc. νοέω, cogito. νόημα, ατος, τὸ, cogitatum, cogitatio, νόησις, εως, ἡ, cogitatio, intelligentia. νοητὸς, ὴ, ὁ, intelligibilis. ἀγνοέω, ignoro. ἄγνοια, ας, ἡ, ignorantia. ἀγχίνοος, ος, ὁ, ἡ, ingeniosus, perſpicax. ἀγχίνοια, ας, ἡ, ſolertia, ſagacitas. ἄνοος, ος, ὁ, genit. ου, ὦ, amens. ἀνόητος, ε, ὁ, ἡ, qui intelligi non poteſt. ἀνοήτως, ſtulte, inſipienter. ἄνοια, ας, ἡ, cogitatio, mens. μετάνοια, ας, ἡ, reſipiſcentia, pœnitentia. ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, unanimitas. ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio.

Νοσέουσι, laborant, ægrotant, Dor. pro νοσοῦσι. 3. plur. verbi νοσέω; ægroto,

Νοσέω, ægroto, morbo corripior, insanio: item erro, Chrysost. r. ad Corinth. 15. Unde & νόσος pro hæresi, præs. inf. νοσῶν, s. νοεῖν. p. νενόσηκα. a. 1. part. νοσήσας, ασ, αν. Th. νόσος, morbus.

Νοσηλία, ægrotantem, cura. νοσηλεία, morbus, languor. a νόσος, morbus.

Νόσημα, ατος, τό, ægritudo, morbus. Thema νόσος, morbus.

Νόσος, ου, ἡ, morbus, ægrotatio, languor, vitium, pestis. νόσος μεγάλη, & νόσος ἱερά, comitialis morbus. νόσῳ φθίσθαι, peste perdi, Thucyd. qua si a νοέω, pro νῶ, & σόος, sanus. hinc νοσέω, ægroto. νοσερός, ά, όν, morbidus, morbosus.

Νοσσάβας ἔρις, pro νοσσάβας ὁρᾶσθαι. vide νοσσός, ὁ, pullus.

Νοσσιά, ᾶς, ἡ, pullities, manipuncula. per syncop. pro νοσσιά. a Them. νοσσός, vel Attice νοττός, ὰ, ὁ, pullus.

Νοσσίον, ου, τό, pullulus, a νοσσός, ὰ, ὁ, per syncopen pro νοσσός, idem. unde νοσσίος, ου, τό, idem.

Νοστέω, redeo, eo, proficiscor: erro, circumferor. ὑπὸ γῆς νοστέειν, sub terra circumferri: hinc νόστος, via, suavitas, reditus, dulcedo. ἀνόστου, unde redire neqoit. ἀνοστοῦσι, redeo alicuode.

Νοστίω, redibo, fut. r. a νοστέω, redeo.

Νόστιμος, leorsum, sine: omnino. νόστιμον ἀπαντᾶν, absque hera. νόστιμα θεῶν, exceptis Diis. hinc νοστίζω, separo, segrego. q. a νέω, & ἀπονοστίζω, sequor.

Νοστίζομαι, interverto, surripio: recedo, avertor. Iliad. β. s. ἐνόστησα. aor. 1. m. ἀνοστησάμην, ω, ατο. a. 1. inf. med. νοστίσασθαι. Th. νόστος.

Νοστιθείς, έντος, ὁ, separatus, a. 1. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Νοστίν, ὁ, ægrotans, præs. part. act. a νοσέω. Th. νόσος, ου, ἡ, morbus. νόσου, genit. Dor. pro νόσος,

Νοτίς, ίδος, ἡ, idem ac ποτίς, ίδος, humiditas, diluvium, imber. Hom.

Νοτίς, ίδος, ἡ, humor, humiditas. q. a νέω, no, fluo. Plurarch. q. νίκτωρ, quod ex ioferiore, vel occulto loco spiret. Hinc νοτόω, ῶ, ὦ, humidus. νοτίζω, humecto. νοτερός, ά, όν, homidus.

Νότιος, gen. Jon. a νότος, Auster.

Νότος, ου, ὁ, Notus, Auster. quasi a νέω, fluo. Hinc νότιος, ου, ὁ, Australis.

Νουθετικός, ἡ, όν, prudens, meotis plenus. vox jocularis. νουθετικῶς, prudenter. Aristoph. a νοῦς, mens, & βάλλω, impleo.

Νουθεσία, ας, ἡ, admonitio, institutio. Dicitur etiam νουθέτησις, Plat. & νουθέτημα, Menand.

Νουθετέω, admoneo, commonefacio, instituo, iocrepo. f. ήσω. p. νενουθέτηκα. a. 1. ἐνουθέτησα.

Νουθέτημα, ατος, τό, admonitio, increpatio, castigatio.

Νουθετητικός, ἡ, όν, admonitorius, a, um.

Νουμηνία, ας, novilunium, calendæ, quasi νεομηνία. ex νέος, novus, & μήν, μηνός, ὁ, mensis.

Νουμμος, α, ὁ, nummus. Epicharmus, Aristot.

Νουνεχής, ὁ, cordatus, intelligens, prudens, qui νοῦν ἔχει: ubi νοῦς pro σοφία. Hinc νουνεχῶς, adverb. eordate, sapienter, prudenter. νουνεχέστερος, pro eodem.

Νοῦσος, Poet. pro νόσος, ν, ὁ, morbus, pestis. Iliad.

N T.

Νὺ, expletiva partieula Poet. a νῦν.

Νυγείς, ἁ, punctus, percussus. aor. 2. part. pass. verbi νύσσω, pungo. fut. ξω. nor. r. ἔνυξα. aor. a. pass. ἐνύγην.

Νύκτ', pro νύκτα, noctem, acc. sing. a νύξ, νυκτός, ἡ, nox.

Νυκτερίς, ίδος, ἡ, vespertilio, noctua. Item genus piscis noctu grassans, & interdiu quiescens. Oppian.

Νυκτιλαμπτής, ής, ὁ, ἡ, qui noctu lucet. ex νύξ, ὁ, nox, & λάμπω, luceo.

Νυκτομαχία, ας, ἡ, prælium nocturnum. Thucyd. ex νύξ, nox, & μάχομαι, pugno. fut. μαχοῦμαι.

Νύκτωρ, adverb. noctu. Th. νύξ, nox.

Νυμφαγωγός, ὁ, ἡ, dux sponsæ; pronuba, Bud. ex νύμφη, sponsa, & ἄγω, duco.

Νυμφᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. sponsus. At νυμφεύς, quæ nympharum est.

Νυμφεῖος, ία, ον, sponsalis, ad sponsam pertinens. Th. νύμφη, sponsa.

Νυμφίδιον παῖ παῖ Ἀγαμέμνονος τύνη, alicujus filiam alicui despondere, sponsam dare. Th. νύμφη, sponsa.

Νύμφη, ης, ἡ, sponsa, nova nupta: q. νέα σύμπτυξ, nova apparens. nurus Lucæ 12. Apod Athenæum νύμφη est inter genera cancrorum. Est etiam νύμφη cavitas in inferiori labio. Pariter νύμφη significat formicam alatam; vermem in apum favis; calcem rosarum pulvulum se aperientem. Item νύμφη etiam dicitur cuneolus in aratrvomere, qua parte cum remone commititur. Procl. l. a. Gea. plur. νυμφίαι, Jon. pro νυμφαι. Hinc νυμφη ξης, ὁ, sponsus. sed νύμφιος, seu νυμφεῖος, ου, ὁ, sponsalis. νυμφεία, f. σω, nuprum do. νυμφεῖος, ία, ον, ad nymphas pertinent.

Νυμφίδιος, ία, ον, Poet. sponsalis, ad sponsam pertineos. ab eodem them.

Νυμφίος, ου, ὁ, sponsus. Th. νύμφη, sponsa.

Νυμφοκόμος, genit. Jon. a νυμφοκόμης, ου, ὁ, sponsam ornans. ex νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & κομέω, orno, euram gero.

Νυμφοστόλος, α, ὁ, ἡ, sponsam ornans. quasi auspex, procus, & sponsus apud Joseph. a νύμφη, ης, ἡ, sponsa, & στέλλω, orno.

Νυμφών, ῶνος, ὁ, thalamus, cubile sponsi. Th. νύμφη, sponsa.

Νῦν, vel Attice νυνί, nunc. ὁ, ἡ, τὸ νῦν, sc. ὤν, ὄσα, præsens. ἄχρι τοῦ νῦν, sc. χρόνου, ad hoc usque tempus. ἀπὸ τοῦ νῦν, sc. χρόνου, ab hoc tempore.

Νύ γε, igitur, enclitica. Idem ac νύ.

Νύξ, νυκτός, ἡ, oox. accus. νύκτα. q. a νέω, quia Solis νέω, id est declinationem & devergentiam sequens. Sumitur etiam pro tempore ignorantiæ. hinc νυκτερινός, ή, όν, nocturnus. νύκτωρ, & νυκτός, adv. noctu. μεσονύκτιον, ου, τό, media nox. πανύχιος, seu παννύχιος, ία, ον, pernox.

Νύσσω, pro νύζω, Jon. pro ὄρυξα, 3. sing. a. 1. act. verbi νύσσω, pungo, vulnero.

Νύσσω, pungam, fut. 1. act. a νύσσω, pungo.

Νυός, ὁ, ἡ, ourus, sponsa. a νέω, q. nova filia.

Νῦς, ὁ, claudus, χωλός, Syracus. Puto, quia νέω, decliout io latus.

Νύσσα, ης, ἡ, meta. Item orbita, seu linea. ἡμέρα μεσάτη νύσσα, linea meridiana.

Νύστατος, η, ον, oom. plur. præs. part. activ. a νύσσω, pungo.

Νύσσω, seu τύω, pungo, ferio, percutio, fodio. f. ξω. p. νένυχα. a. 1. ἔνυξα, perf. pass. νένυγμαι. Hinc νυγμή, ῆς, ἡ, & νυγμός, ᾶ, ὁ, punctura, stimulus. νύσσα, ης, ἡ, meta. κατανύσσω, compungo. κατανυκτέος, εος, ὁν, compunctio.

Νυστάζω, dormito, præ somno capite nuto. fut. ξω. p. νενύσταχα. a. 1. ἐνύσταξα. Dicitur νυστάζω, pro νυσταζω, a νέω, nuo.

Νύττω, vide in νύσσω, pungo.

Νυχία, ας, ἡ, Nymphæ oomen.

Νυχθήμερον, justus dies, spatium 24. horarum, ex die, & nocte. ex νύξ, nox, & ἡμέρα, dies. ex mutatour in χθ. ob sequentem aspiratam.

Νύχιος, α, ον, nocturnus, a, um, pernox. Th. νύξ, nox.

Νύχος, ου, τό, nox, tenebræ. Thema νύξ, nox.

N O.

Νώγαλα, ων, τά, lauta fercula, edulia suavia, & delicata. q. νέω, ολω.

Νωδός, ὴ, όν, edentulus. ex νή, & ὀδούς, deos.

Νώδυνος, η, ον, expers doloris. ex νή, & ὀδύνη, dolor. hinc νωδυνία, indolentia.

Νῶε, ὁ, nomen viri ἑλλην. Noe. Hebr. requiescere.

Νωθής, ἡς, ὁ, ἡ, tardus, segnis, hebes, languidus, piget. νωθείς, ῆ, ές, idem. νωθεία, ας, ἡ, & νωθίστης, ητος, ἡ, tarditas, segnities, veternum. ex νή, pro ne, part. priv. & θέω, curro.

Νώθεν, fynaresis Jon. pro νοήθεν, a. 1. imperat. pass. a νόω, cogito. Thema νόος, ου, ὁ, mens.

Νῶϊ, νῷν, nos. & νῶϊν, νῷν, nom. & dat. dual. ab ἐγώ, ego.

Νῶχαι, torpor: exanimis Eustath. Iliad. ὁ, a νή, pro νη, & καίω, curro.

Νωλεμής, ὁ, ἡ, ὁ, & τὸ νωλεμές, indefinens, assiduus. q. ex νή, & λήγω, seu λῆμι. Hinc νωλεμίως, indefinenter. adverb. Item violenter. a. Argon.

Νωμᾶν, Poet. regere, gubernare, præs. act. a νωμάω. hinc νωμάσας, Dor. pro νωμήσας, a. 1. part. act. νωμήσασα, Dor. pro νωμήσαν, 3. plur. f. s. act. verbi ejusdem.

Νωμάω, distribuo, moveo, vibro, Iliad. γ. divido. Iliad. α. considero: varior. l. 1. Epigr. Th. νέμω, divido, pasco.

Νώμησαν, distribuerunt, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. νωμήσας, ασα, αν, vibrans, a, um. part. act. a νωμάω, agito, moveo. Th. νέμω.

Νωμῶ, Dor. pro νέμω, distribuo.

Νώνυμος, & νωνύμνιος, Poet. pro ἀνώνυμος, ου, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis, oomine carens. ex νή, & ὄνομα, Æolice. pro ὄνυμα, ατος, τό, nomeo.

Νώροψ, οπος, ὁ, ἡ, splendidus. Scribitur etiam νωρῶψ. Ex νώ, pro νή, & ὄψομαι, ὁ, ἡ, vitus. hoc ab ἔοπτομαι, video. quod obscuret visum.

Νώσαι, fynaresis Jon. pro νοῆσαι, a. 1. inf. act. Sic νόησαν, excogitavit, pro νοήσατο, 3. sing. a. 1. med. Jon. Sic νοήσασθαι, pro νοήσεσθαι, a. 1. inf. med. & sic in aliis, verbi νοέω, cogito. Th. νόος, ου, ὁ, mens.

Νῶτ', pro νῶτα, dorsa. oom. pl. a νῶτος, ου, ὁ, dorsum.

Νωτιαῖος, ία, ον, ineudes gerentes in tergo, nom. plur. a νωτιαῖοι, αιοι, ὁ, ἡ. ex νῶτος, ου, ὁ, tergum, & ἄκμων, ονος, ὁ, incus.

Νῶτος, ου, ὁ, dorsum, tergum, humerus, armus. & in plur. τὰ νῶτα. dat. plur. νώτοις. gen. plur. νώτων. q. a νέω, moveo.

Νωτοτύλης, ου, ὁ, verbero, mastigia.

Νωτοφόρος, ου, ὁ, ἡ, humeris portaos.

Νωχελής, ἐς, ὁ, ἡ, & τὸ ές, tardus, segnis, imbecillis, ignavus. Hinc νωχελία, ας, ἡ, ignavia; tarditas, imbecillitas.

Ξ A.

Decima quarta est littera, & apud Græcos sexaginta significat. ξ, pro σ, Dor. ia fot. & a. 1. Attici sero, Æoles nunquam ξ receperunt. Ideo σκάζω scribebant pro ξέω, &c.

Ξαίνω, charmioo, carpo, texo, neo. Item cædo, percutio. f. ξανῶ. p. ἔξηχνα. q. a ξέω. Hinc ξάνις, ιν, τό. pecteo.

Ξάνθη, ης, ἡ, nomeo mul. ξανθός, dat. plur. Jon. pro ξανθαῖς, a ξανθός, ὴ, όν, flava.

Ξανθόκομος, ος, ὁ, ἡ, flavicomus. ex ξανθός, flavus, & κόμη, τριχός, ἡ, capillus.

Ξανθοκόμων, genit. plur. Doric. a ξανθοκόμης, ου, ὁ, flavicomus.

Ξανθοκόμος, ου, ὁ, flavicomus, epitheton Bacchi. ex ξανθός, flavus, & κόμη, coma.

Ξανθός, ὴ, όν, flavus, a, om, rufus, luteus. quasi ab ἄνθος, εος, τό, flos. Vel a ξαίνω. Flavedo enim oritur in cute ex ictu, sive percussione. Est & Ξάνθος, ου, ὁ, nomen propr. fluvii: Xanthus.

Ξανθόχρως, ου, ὁ, ἡ, qui flavam cutem habet. ex ξανθός, flavus, & χρώς, cutis. Thema χρόα, cutis.

Ξεν-

Ξανθός, gen. Dor. pro ξανθοῦ. a ξανθὸς, flavus, luteus.

Ξανθώ, eandem. fut. 1. activ. verbi ξαίνω, carmino, carpo, cædo, percutio.

Ξ Ε.

Ξεναῖα, τά, hospitalia, nom. plur. a ξεναῖος, vel ξένιος, Poet. pro ξένιος, α, ον, munus, quod datur hospiti. Th. ξένος, ε, ὁ, hospes.

Ξενίζω, hospitem excipio. a ξένος, Poet. pro ξένος, hospes.

Ξενικός, ὁ, peregrinus, Jon. pro ξενικός. Th. ξένος, hospes, adveua.

Ξένιος, pro ξένος, α, ὁ, ἡ, hospitalis, ad hospites pertinens. ab eodem themate.

Ξενοδόκος, & ξενοδόχος, α, ὁ, hospitium præbens. dat. ξενοδόκῳ, hospiti. ξενοδόχος, cui hospitium præbetur. a ξένος, pro ξένος, hospes, & δέχομαι, accipio.

Ξενοκτονία, Jon. pro ξενοκτονία, peregrinos interficio. A ξένος, peregrinus, & κτείνω, interficio.

Ξεῖνος, Jon. pro ξένος, hospes.

Ξενοφύλαξ, ακος, ὁ, qui est hospitum dux, & exceptor. A ξένος, α, ὁ, hospes, & ἄγω, duco.

Ξενοψεύστης, ου, ὁ, Poet. & Dor. pro ξενοπλάστης, ου, ὁ, hospitum deceptor. A ξένος, hospes, & ψεύσσω, decipio.

Ξενοφαὴς δίκη, hospitalium jus. Sed ita vocatur ἡ δίκη ἡ τῆς ξένης ἀνάτης, ἐφ' ᾗπερ ἔστω ἐπὶ αὐτῇ ἀνωθεν ἐπὶ id est, justitia, quæ peregrinis, & hospitibus opem fert, & omnem contumeliam ab ipsis amovet.

Ξενία, ας, & Jon. ης, ἡ, hospitium.

Ξενίζω, hospitio excipio; item novitate quasi peregrina turbo. hinc part. præs. τὰ ξενίζοντα, peregrina, & vulgi sententia abhorrentia. fut. ίσω. p. ἐξένικα. a. 1. ἐξένισα. præs. pass. ξενίζομαι, η, εται, diversor; item re peregrina percellor. a. 1. pass. ἐξενίσθην. a. 2. sub. pass. ξενισθῆναι. Th. ξένος, hospes.

Ξενοδόκος, ὁ, hospitio susceptus, a. 2. part. pass. ξενοδόκημαι, 1. pl. a. 2. sub. pass. a ξενίζω, excipio hospitio.

Ξενοδοχέω, ῶ, hospitalis sum, hospitio alios excipio. a ξένος, hospes, & δέχομαι, recipio. p. m. δεδέχα. unde δοχή, ῆς, ἡ, convivium.

Ξενολογος, α, ὁ, Xenologus, nomen proprium.

Ξένος, & Poet. ξῶνος, α, ὁ, hospes, peregrinus. Hinc ξένιος, vel ξῶνος, α, ὁ, hospitalis. ξένια, ὰ, τὰ, munus, seu donum, quod datur hospiti. ξενία, & ξενίζω, hospitio accipio. πρύτανος, α, ὁ, publicus hospes. προξενέω, sum publicus hospes, hospitio excipio nomine civitatis. προξενητής, οῦ, ὁ, proxenuta, conciliator, qui interponitur in versuris, atque usuris, cæterisque contrahendis negotiis: interpres, internuntius. ἀξένος, α, ὁ, ἡ, inhospitalis. πολύξενος, ο, ὁ, ἡ, qui multos excipit hospitio.

Ξενοφῶν, ῶντος, ὁ, Xenophon.

Ξέρξης, ὁ, Xerxes. Perficum ast nomen. Gr. Ἀρηΐφιλος. Martius.

Ξεσθείς, ὁ, rasus, a. 1. part. pass. a ξέω, rado. f. ξέσω. a. 2. pass. ἐξέσθην.

Ξέστης, ου, ὁ, sextarius, nomen mensuræ. gen. plur. ξεστῶν. Ex Latina voce sextus.

Ξεστός, ὴ, & Jon. ξεστέος, ὁ, rasus, sculptus, dolando politus. in plur. ξεστοί. a ξέω, rado, scalpo.

Ξέω, rado, polio, scalpo, dolo. f. ξέσω. perf. pass. ἔξεσμαι. a. 1. pass. ἐξέσθην. q. a κέω, seco. Hinc ξέσις, εως, ἡ, tasura. ξεστός, ὴ, ὁ, rasus, scalptus. ξύω, idem ac ξέω. ξύρον, ου, τὸ, strigilis. ξυλὰς, ας, ἡ, radula. ξυρὸς, ὁ, ὁ, acutus. ξυρὰν, novacula rado.

Ξ Η.

Ξηρὰ, ᾶς, ἡ, terra. a ξηρὸς, aridus.

Ξηράνω, arefacio. fut. ανῶ. p. ἐξήραγκα. a. 1. ἐξήρανα. perf. pass. ἐξήραμμαι. pers. part. pass. ἐξηραμμένος, η, ον. a. 1. pass. ἐξηράνθην, ης, ε. aor. c. sub. pass. ξηρανθῶ, fut. 1. pass. ξηρανθήσομαι. Th. ξηρὸς, aridus.

Ξηρανθὲς, ὁ, siccatus, aor. 1. part. passiv. ξηρανθῆναι, aor. 1. sub. pass. a ξηράνω, arefacio.

Ξηρὸς, ὰ, ὸν, aridus, siccus, tabidus. q. a ξέω, rado. Sicca enim sunt ξεστὰ, vasa, & commodius raduntur. Hinc ξηραίνω, sicco. ξηρότης, ητος, ξήρωσις, εως, & ξηρασία, ας, ἡ, siccitas.

Ξ Ι.

Ξίφος, seu ξυφὸς, herba quædam, & genus aromatici fruticis. Theophr. l. 9. c. 9. hist. plant.

Ξίφος, εος, τὸ, ensis, gladius. dativ. τῷ ξίφει. q. a ξέω, seco, & κέφι, tactus. Quod enim ejus acies tetigerit, illud secat. hinc ξιφίδιον, ου, τὸ, gladiolus, pugio. ξιφίας, ου, ὁ, pisce marisi nomen: Gazæ gladius: Straboni galeotæ: cometæ genus in mucronem fastigiati Plinio.

Ξ Ο.

Ξουθὸς, ὴ, ὸν, flavus, albus, rufus, ecler, dulcis, mollis, tener. q. a ξυθὸς. Sed quare albus? Flavus est rufus in album vergens.

Ξ Υ.

Συγκτάθνα, Poet. syncop. pro συγκατέθνα, 3. singul. a. 2. ind. act. ex κατά, & θνήσκω, morior. a. 2. ἔθανον, ες, ε.

Ξύλα, τὰ, ligna. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλινος, η, ον, ligneus, a, um. a ξύλον, τὸ, lignum.

Ξύλον, ου, τὸ, lignum. q. a ξύω, rado; quia secari, & radi potest. Hinc ξύλινος, ὁ, ὁ, ligneus. ξυλόομαι, lignor, ligna conveho.

Ξυλουργία, artem fabrilem exerceo. Ex ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλουργικὰ, τὰ, fabrilia. Ea ξύλον, lignum, & ἔργον, opus.

Ξυλοχίζεσθαι, Dor. & Poet. pro ξυλοχίζεσθαι, idem fere ac ξυλεύεσθαι, ligna secare, & findere, vel colligere. a ξύλον, ου, ὁ, sylva, lucus.

Ξύλοχος, ου, ὁ, locus arboribus consitus, sylva. a ξύλον, lignum, materia, & ἔχω, habeo.

Ξυμβαίη, contingat, Att. vel Dor. pro συμβαίη, a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, contingo. Th. βαίνω, eo.

Ξυμβάλλειν, obviam ire, præs. inf. a συμβάλλω, invado, occurro.

Ξύμβλητο, Jon. & Att. pro συνέβλητο, occurrebat, 3. sing. pluq. pert. pass. verbi συμβάλλω, conjicio, committo. ex σύν, & βάλλω, jacio.

Ξύμπαντας, universos, acc. plur. m. g. Attic. Sic ξύμπαντα, s. g. a ξύμπας, universus. Thema πᾶς, πᾶσα, πᾶν. omnis, omne.

Ξύν, Att. & Jon. pro σύν, cum, præpositio regens derivum.

Ξυνάγειραν, congregarunt, 3. plur. a. 2. vel imperf. Jonic. & Attic. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco.

Ξυνάγω, congrego, committo, ineo. præs. ind. act. Attic. Sic ξυνάγοντας, nom. plur. part. præs. ab eodem thamate.

Ξυνιάσι, concinit, præs. imperat. act. Att. a συνιάσιν, concino. Th. ἰάσιν, cano.

Ξυνὸν πανηγυρίσαι, Doric. pro ξυνὸν, ὥστε κοινὸν πανηγυρίσαι.

Ξυνὸς, σὴ, ὸν, ὁ, ἡ, Poet. pro κοινὸς, ὴ, ὸν, q. d. ὁ ξυνὸς, ἑτῶ, qui eam aliquo est, & versatur, socius alicujus, particeps.

Ξυνδέουτο, Jon. & Att. pro ξυνδέοντο, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ξυνδέω, constringo. δέω, Th. ligo.

Ξυνδῆσαι, colligare, a. 1. inf. Attia. a συνδέω, colligo. Th. δέω, ligo.

Ξυνίημι, ες, ε, Jonica dissolutione, & Attica pro συνίημι, ας, ε, commisi: intellexi, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, committo; item intelligo. ex σύν, & ἵημι, seu ἴω, mitto. imperf. ἴην. pers. ἧκα. a. 1. κας. a. 2. ἷς, a. 2. imperat. ές. fut. ἥσω.

Ξυνίεργε, contrahebat, 3. sing. imperf. Jon. & Att. pro συνῆργε, verbi συνείργω, contrabo, coerceo, in custodia teneo, ex σύν, & εἴργω, arceo. f. ξω.

Ξυνίς, intellige, a. 2. imperat. act. Att. verbi συνίημι, intelligo. ξυνίοντ, 3. sing. a. 2. med. Att. vide ξυνίημι.

Ξυνετὰ, τὰ, intelligibilia. acc. plur. n. g. a ξυνετὸς, ὴ, ὸν, intelligibilis; Att. a συνίημι, intelligo. Th. ἴω, mitto.

Ξυνεύδει, ες, ε, καὶ τὴν ἀλωὴν, quæ cum aliquo dormit. ἡ συνεύδουσα, ούσης, ἡ ἄκοιτις, ἄλοχος, ejusdem cubilis, & lecti consors, uxor.

Ξυνὸς, α, ὁ, ἡ, communis. a ξυνὸς, ὴ, ὸν, communis.

Ξυνόντες, participes, accus. plural. a ξυνὼν, ὄντος, ὁ, ἡ. quod a ξυνὸς, ὴ, ὸν, communis.

Ξυνίασι, congrediuntur, 3. plur. præs. ind. a ξυνίημι, congredior, confligo. Att. quod ex σύν, & ἴημι, eo.

Ξυνίων, pro ξυνίσων, quod pro ξυνίσαν, 3. plur. imperf. Attic. verbi συνίημι, vel συνίσημι, intelligo.

Ξυνιόντων, confligentium, gen. plur. n. a. part. act. a ξυνίημι, vel ξυνίσημι, congredior. quod ex σύν, & ἴημι, vel ἴω, eo. a. 2. ἰὼν, ὰς, ὸν.

Ξυντεθνῶτ, acc. singular. perf. part. act. f. g. Attic. verbi ξυνθνήσκω, quod in perf. Att. ξυνθνήκω, Attica mutatione σ in ο. Thema νέφος, εος, τὸ, nubes.

Ξυνοίσεις, 2. sing. fut. 2. act. verbi ξυμφέρω, simul fero, confero. ex σύν, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Ξυνωμάλιος, æquali, dat. sing. a ξυνωμαλὴς, ους. ex ξυί, Att. pro σύν, & ὁμαλὴς, ους, ὁ, comtaneus. quod ex ὁμὸς, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ξυνὸς, ὴ, ὸν, communis, Attic. pro κοινὸς. Hinc ξυνόω, ῶ, conjungo, consocio.

Ξυνοχὴ, ῆς, ἡ, Att. pro συνοχὴ, coarctatio, in angustum contractio. a συνέχω, constringo. Th. ἔχω, habeo.

Ξυνὼν, præs. part. Attic. pro συνὼν, ὄντος, ὁ, a συνίημι, sum cum alio. Th. εἰμὶ, sum.

Ξυνωρὶς, ἡ, par aquarum, aut malorum currum trahentium biga, Luciano.

Ξυρᾶσθαι, ομαι, ῶ, præs. pass. pass. l. g. a ξύω, idem ac ξέω, rado, scalpo.

Ξυρέω, seu έω, rado, tondeo ad cutem. præs. pass. ξυρέομαι, οῦμαι, tondeor. præs. inf. ξυρεῖσθαι. perf. pass. ἐξύρημαι. unde pers. part. ἐξυρημένος, η, ον, tonsus, a, um. a. 1. med. ἐξυρησάμην, ω, ατο. a. 2. med. sub. ξυρήσωμαι, ῇ, ηται, & in 3. plur. ξυρήσονται. quod a ξυρὸς, ὰ, ὸν, novacula, cultrr tonsorius. a quod a ξύω, rado. Th. ξύω, rado.

Ξυρὸς, ὰ, ὸν, acutus, a, um. Substantive pro novacula. ut & ξυρὰ, quia acuta. a ξύω, seco, rado. Th. ξύω, idem.

Ξυσθὲς, ὁ, rasus, a. 1. part. pass. ab aor. 1. ind. pass. ἐξύσθην, verbi ξύω, rado novacula. Th. ξύω, idem.

Ξυστὸς, ὸν, ὁ, rasus, scalptus. ξυστὰ, τὰ, hastilia radendo polita. Est & ξυστὸς, seu ξυστὸν, locus, ubi athletæ exercantur. a ξύω, quia rasus, & planus. hinc ξυστάρχης, princeps xysti. Th. ξύω, rado.

Ξύστρα, vel ξύστρη, pala ferrea ad radendum. a ξύω, rado, idem ac ξύω.

Ξύω, idem ac ξέω, rado.

Ο.

Decima quinta littera, in numeris eſt ſeptuaginta. Veteres autem a pro a dicebant. Dorice vertitur in ε, Æolice in υ, ut Α'πέλλων, pro Α'πόλλων, ὔνυμι, pro ὄνομα.

Ο', ἡ, τό, hic, hæc, hoc: articuli præpoſitivi, ſic dicti, quod nominibus præponantur. Sed ἡ, quod, eſt genus neutrum ex ὅς, qui.

Ὄα, pellis ovilla, ab ὄις, ovis. Eſt & ὅα, ſorbue, & ὅον, ſorbum. q. ab ἐδώ, linquo, quod ob ſuavitatem reliquatur.

Ὄαρ, αρος, ἡ, uxor. io plur. ὄαρες, & contract. ὦρε. genit. pl. ὀάων, dat. plur. ὄῃσι, Poet. pro ὠσί. Dictum ὄαρ, quaſi ὁμόαρ, ab ὁμὸς ἄρω, ſimul congruare, quod conveniat viro, συνγραμματικῶς ſc. quoad litterarum ſonum: Apte nubere aſt pari nubere. Hinc ὀαρίζω, colloquor familiariter, ſicut eum conjuge. ὁαριστὺς, coofabulator, familiarie. ὁαριστὺς, ἡ, confabulatio, commercium.

Ὀαρίζω, ὁαριστὺς, ὁαριστὺς, vide ſupra in ὄαρ.

Ὀάρις, confabulationes, accuſ. plur. ὀάρεις, gen. plur. nom. plur. ὄαρες dicimus, & ὄαρα. Them. ὄαρ, αρος, ἡ, uxor.

Ο Β.

Ὀβελοῖσιν, dativ. plur. Jonic. ab ὀβελὸς, veru.

Ὀβελὸς, ὦ, ὁ, veru; item nota certis ſcriptorum locis apponi ſolita. Eſt quaſi βέλος, telum, & in modum jaculi acuminatum. Hinc ὀβελίσκος, a, ὁ, parvum veru. ὀβελίζω, obelo noto.

Ὀβολὸς, ὦ, ὁ, obolus: ſexta pars drachmæ. hinc τριώβολον, ε, τὸ, tres obolos.

Ὄβριμ, & ὀβρίμηλε, leonum, luporum, &c. catuli. ſorta quia ὄβριμοι, ſortis, ex ὀβρίμοις, ſortibus oata.

Ὀβριμοεργὸς, ὄ, ὁ, ſortium facinorum patrator, ardua patrans. ex ὄβριμος, robuſtus, potens, & ἔργον, opus.

Ὀβριμόθυμος, ε, ὁ, forti animo præditus. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριμὺς, robuſtum reddo, & θυμὸς, animus.

Ὀβριμοπάτρη, ης, ἡ, forti patre genita. ab ὄβριμος, fortis. Th. βριμὺς, robuſtum reddo, & πατὴρ, pater.

Ὄβριμος, ε, ὁ, fortis, potens. Them. βριμὺς, robuſtum reddo.

Ὀβρίζον χρυσὸν, τό, auri mobryzum, purum. ex eroſione concoctiona. quaſi ὀφρίζω, ab Opbir, loco.

Ο Γ.

Ογδοάτῳ, dat. ſing. ſ. g. ab ὀγδοάτος, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδόατος, ε, ὁ, Poet. pro ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὄγδοος, α, ὁ, octavus. Them. ὀκτὼ, octo.

Ὀγδοήκοντα, Jonic. pro ὀγδοήκοντα, octoginta, αἱ, αἱ, τὰ, ὥκλιτον. ab ὄγδοος, octavus. Th. ὀκτὼ, octo.

Ὄγε, maſc. gen. ab ὅ, ἥ, τό.

Ὀγκάομαι, tudo, proprie de aſinis. ὀγκωμὼν, geo. ſing. præſ. part. hinc ὀγκηθμὸς, ὁ, tuditus. ab ὄγκος, ὁ, aſinus.

Ὀγκίον, ὄγκιον, τό, vas, in quo aliqua reponuntur. Them. ὄγκος, α, ὁ, tumor.

Ὄγκος, ε, ὁ, tumor, faſtus: item gravitas, pondus, moles, eminentia. puto ab ὠγκῶσθαι, ſurſum jacere. Tumor enim eſt quædam ὕφωσις, ſeu ὄγκωσις σωματικὴ, elatio corporea. Hinc ὀγκηρὸς, ὰ, ὁ, tumidus. ὀγκόω, tumidum reddo. ὑπόγκιος, ε, ὁ, ſupra modum tumidus.

Ὄγμος, ε, ὁ, ſulcus, via. ab ἄγω, ſtrenge; vel ὀγῶ, aperio.

Ὀγχήστιος, ἰυ, ε, nomen adject. a ſubſtantivo Ὀγχηστὸς, ἁ, ὁ, Oncheſti urbis incola. Apud Pindar. Iſthm. Od. 1. 439. 3. vitioſe legitur Ὀχεστίωι, pro Ὀγχηστίωι.

Ὀγχνη, vel ὄχνη, ἡ, pyrum ſylveſtra. q. ab ἄγχω, quia ſuffocat.

Ο Δ.

Οδ', pro ὅτε. hic. quod vida.

Ὀδὰξ, adv. mordicus. ab ὄδω, edo, vel ὀδὼς, dens.

Ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc. hinc ὧδε, adv. hoc modo. Ex ὁ, & δὲ.

Ὀδελὸς, Dor. vel Boeot. pro ὀβελὸς, veru.

Ὀδεύω, iter facio, eo. præſ. part. ὀδεύων, οντος, ὁ. f. δεύω. p. ὠδεύκης. Th. ὁδὸς, ἡ, ἡ, via.

Ὁδήγει, in viam duc, præſ. imperat. activ. ab ὁδηγέω, ſum dux itinerie. f. ἡγέω. perf. ὡδήγηκα. Ex ὁδὸς, via, & ἄγω, duco.

Ὁδηγὸς, ὰ, ὁ, ἡ, dux viæ, ab iiſdem thematibus.

Ὀδίος, α, ὁ, nomen proprium viri.

Ὁδίτας, υ, ὁ, Dor. pro ὁδίτης, α, ὁ, viator. Th. ὁδὸς, ἁ, via.

Ὁδμὴ, ῆς, ἡ, odor. Them. ὄζω. f. ὄζέσω, oleo.

Ὁδοιπορέω, ῶ, iter facin, viam ematior. Ex ὁδὸς, ὁ, ἡ, via, & πείρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὁδοιπορίη, ας, ἡ, iter. quod ab ὁδοιπόρος, α, ὁ, viator.

Ὀδόντα, dentem, accuſ. ſingul. ab ὀδὼς, ὀντος, ὁ, dens.

Ὁδὸς, ὁ, ἡ, via: auxilium: inſidiæ. Hinc ὁδεύω, iter facio, profeiſcor. ἐ πάροδος, α, ἡ, reditus. ἔξοδος, α, ἡ, exitus, ſpreſſio. ἔρεδος, ε, ἡ, adirue. ἐφόδιον, ε, τὸ, viaticum. μέθοδος, ε, ἡ, ratio, & via diſcendi, ac docendi. περίοδος, ε, ἡ, eiremitus. πρόοδος, ε, ἡ, advenſus, acceſſus. πρόσοδος, ε, αἱ, ſupplicationes ad Deorum templa. συνόδος, ε, ἡ, convearus, conngreſſur. σύνοδος, ε, τὸ, enitus Lunæ eum Sole: interlunium.

Ὁδὸω, viam oſtendare, ducere, præſ. int. varbi ὁδὸω, viam monſtro. Th. ὁδὸς, ἡ, via.

Ὀδὸς, ὀντος, ὁ, dens. acc. ſingul. ὀδόντ. dat. plur. ὀδὸσι. q. ab ὄδω, edo. ut ſit q. ὀδὸς.

Ὁδοφύλαξ, ακος, vel ὁδοφύλακος, α, ὁ, viarum cuſtos. ab ὁδὸς, via, & φυλάσσω, cuſtodio.

Ὀδυνηρὸς, ὼ, ὁ, Dor. pro ὀδυνὸς, ὼ, ὁ, doloriſous, doloram adferens, ὁ ὀδύνων, & λύπων φέρων.

Ὀδυσσὸς, cruciatis, contractum, pro ὀδυνάσσας, ad formam verborum in μι. Regulariter diceretur ὀδυνῶ, a. ſingul. ind. paſſ. verbi ὀδυνάομαι, crucior. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδυνάων, gen. plur. Æolic. pro ὀδυνῶν, ab ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Ὀδύνη, ης, ἡ, dolor. gen. plur. Æol. ὀδυνάων. dat. plur. Jonic. ὀδυνήσιν. quaſi ab ὄδω, todo. Eſt enim dolor veluti roſio quædam corporis, aut animi. Hinc ὠδὶς, ſeu ὠδὶς, ῖνος, ἡ, dolor parturientis. ὠδυνῶμαι, ε, ἐ, ἡ, nullum dolorem ſentieoe: item dolorem ſedans.

Ὀδυσσόμενος, η, ον, dolores mitigans. in plur. n. g. τὰ ὀδυσσόμενα. ab ὀδύνη, dolor, & φέω, opeido.

Ὀδύρσε, luge, Jon. pro ὀδύρε, præſ. imperat. ab ὀδύρομαι, lugeo, ploro, lamentor.

Ὀδυρμὸς, ὦ, ὁ, ejulatus, lamentatio. Th. ὀδύρομαι, lamentor, ploro.

Ὀδύρομαι, lamentor, ploro. ὀδύρονται, 3. plur. præſ. ſub. præſ. part. ὀδυρόμενος. f. ὀδύρεμαι. p. ὠδύρμαι. q. ab ὀδύνη, dolor. Dolor enim aſt cauſa lamenti. Hinc ὀδυρτὸς, ὼ, ὁ, lamentatio. ὀδυρμὸς, υτος, τὸ, luctus, lamentum.

Ὀδυσσῆ, dat. ſing. eb Ὀδυσσὸς, ῆος, ὁ, Ulyſſes.

Ὀδύσσατο, iratus ſuit, 3. ſingul. aor. c. med. verbi ὀδύσσομαι. fut. ὀδύσσεται. aor. 2. med ὠδυσάμην, ω, ατο. Thema ὄδυσα, iraſcor.

Ὀδυσσὸς, ὁ, ἡ, Ulyſſes. accuſ. ſingul. Ὀδυσσέα, vel ῆν. Hinc Ὀδύσσεια, ας, ἡ, Odyſſea.

Ὀδύσσομαι, iraſcor, ſuccenſeo. quaſi ab ὀδυσὸς, dolor. Iraſcens enim aliquid odit, quod depellere nititur.

Ὀδωδὼ, Att. pro ὄδω, olui, perf. med. verbi ὄζω, oleo. fut. ὀζέσω. p. m. inf. ὀδωδέναι. perf. part. med. ὀδωδὼς.

Ὀδώδει, oluerat, Att. & Jon. pro ὀδώδη, 3 ſing. pluſq. perf. med. verbi ὄζω, oleo. p. m. ὄδω. Att. ὀδώδα.

Ὀδωδύσαι, Att. reduplic. pro ὀδύσσαι, 3. ſing. perf. paſſ. varbi ὀδύσσαι, iraſcor. f. ὄσω.

Ο Ε.

Οἴσιν, Jon. & Æol. pro οἷσι, ab οἷς, contracte οἷς, ovis. gen. οἴων, vel εἰῶν.

Ο Ζ.

Ὀζάω, olere, præſ. inf. ab ὄζω, oleo.

Ὀζήσω, olebo, fut. r. verbi ὄζω, oleo.

Ὄζιας, α, ὁ, nomen viri, Ozias. Hebr. robur a Domino.

Ὀζὸς, ὰ, ὁ, nodoa arborie: ramus. q. ab ὄζομαι, fedeo. Ramus anim ſedet in arbora, & ei adſtat: val quod illi aves inſideant. Metaphorice homo bellicoſus. Pro clava atiam legitur in l. a. Epigram.

Ὀζω, oleo. f. ὀζήσω, & ὄσω. p. ὄζωκα. p. m. ὄδω, & Att. ὀδώδη. Hinc ὀζυρὸς, ὰ, ὁ, odor. ὀζώδης, ες, ὁ, ἡ, olidus, fœtidus. ὄζος, ους, ἡ, fœtor. εὐοσμέω, bene oleo. εὐοσμὸς, α, ὁ, ἡ, bena olens. εὐωμία, ας, ἡ, bonus odor.

Ο Θ.

Οἴθ', pro ὅτε, quando, quum.

Οἴδμα, unda, ex qua cauſa, adverb. ab ὅς, qui.

Οἴδεσ', pro ἔθεσε, enrabat, 3. ſing. imperf. med. Jon. verbi οἴδαομαι, curo. Th. ὄδω, ης, ἡ, cura.

Οἶδα, ης, ἡ, cura, ratio. q. cura conſuota, ab ἔθω, conſuavi, vel ab ὄδω, edo. vel ab ἐδὼ, moveo. cura enim movet mentem, eamque corrodit.

Οἴθε, ubi, adverb. ab ὅτε, qui.

Οἶλος, planta quædam. q. ax ὁμὸ θαλλὸς, ſimul virere; vel quia fragilis, a θλάω, frango.

Οἰνωπὸς, ὁ, peregrinus, prn ωθὼς. hine gen. plur. οἰνώπων. Th. οἰθὼ, ſpurius.

Οἶνος, ης, ἡ, linteum; item velum nauticum.

Οἰνάριον, α, τὸ, linteolum; diminut. ab οἴνον, linteum: velum nauticum.

Οἶνος, ης, ἡ, herba quædam, & ſuccus oculis conveniens. Folia haber foraminum plena, ceu ὀθόνη.

Οἰόβολος, qui eſt ejuſdem capilli. ab ὁμὸς, ſimilis, & βολὴ, capillus.

Οἰόλος, ὀλὸς, ἡ, nomen montis. q. ab ὄσσω, conſpicor.

Οἴομαι, moveo, vertor.

Ο Ι.

Οἴ. hsi, heu, lamentandi vocula. hinc οἰμώζω. f. ξω. ploro, ejulo.

Οἱ, hi, artic. præpoſit. vide in ὁ. Οἵ, qui, vida in ὅς. οἷ, adverb. quo, ubi. vide in ὅς. οἵ, pronomen dat. caſ. in ὅ: & Jon. οἱ, pro ἑαυτῷ.

Οἷ' pro οἷν, qualia, ab οἷος, α, ὁ, qualis. Eſt & εἷν, adv. ceu, tanquam.

Οἴαξ, ακος, ὁ, gubernaculum, clavus navis, quo fertur. q. ab ὄω, ſero.

Οἰγὲ, aperi, præſ. imperat. act. ab οἴγω.

Οἰγήσομαι, operiar, f. a. paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 2. paſſ. ᾠγὴν.

Οἴγω,

Οἴγω, seu οἰγνύω, & οἴγνυμι, aperio. f. οἴξω. pe f. ὦχα, & ὦγμαι. f. a. pass. οἰγήσομαι. p. m. ὤιγμαι. Hinc ἀνοίγω, adaperio. ἄνοιξις, εως, ἡ, apertio. q. ab ἄγνυμι, frango. quod animi aperitur, quasi frangitur.

Οἰδ', pro οἶδα, vel οἶδε. quod vide.

Οἶδα, ας, ε, novi, & in plural. οἴδαμεν, οἴδατε, οἴδασι, perf. m. verbi εἴδω, scio.

Οἰδάνω, seu οἰδαίνω, & οἰδάω, tumefacio. Item fundatus sum, constitutus, Herodot. a quo οἰδάσματα, ῆ, στα, tumefactio, turgescio, superbio. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἴδεσθε, nosti, Æolic. paragoge, & per syncopen οἶσθα, pro οἶδας, 2. sing. p. m. verbi εἴδω, vel ἴσθι, scio.

Οἰδέω, & οἰδαίνω, tumeo, ioflarus sum. hinc οἴδημα, ατ⊙, τὸ, tumor: æstus, fervor.

Οἰδιπόδης, α, ὁ, Dorie. pro Οἰδιπόδης, α, ὁ, Oedipus, Thebarum Rex. Dicemue & Οἰδίπους, ὁδ⊙, ὁ, & Οἰδιπ⊙, ε, ὁ.

Οἴδυμα, ατ⊙, τὸ, per syncopen pro οἴδημα, ατ⊙, τὸ, tumor. οἴδησις, tumor terræ, tuber. Th. οἰδέω, tumeo.

Οἶεται, Jon. pro οἴη, puras, a. sing. præs. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι. p. ὠήμαι. Th. οἶα, puto, seu οἴω.

Οἶα, puras, Att. pro οἴη, a. singul. præs. ind. hinc οἰσθα, præs. inf. verbi ejusdem.

Οἴεσσι, dat. plur. Jonic. ab οἷς, οἷς, vel ἵς, ἵσ⊙, ἡ, ovis.

Οἰέτης, ου, ο, ὁ ἡ, ejusdem ætatis, par, æqualis. το οἰωέτης. Ex ἴωσ⊙, seu ἰώς, similis, & ἔτ⊙, ε⊙, annus.

Οἴζυ⊙, ε, ἡ, miser, calamitosus, æruminosus. Th. ἴζις, ἡ, æruinna, miseria.

Οἰζύῃ, dat. sing. Jonic. f. g. ab οἰζυρὸς, ἡ, ὸν, calamitosus. Them. οἴζυς, ύος, ἡ, æruinna.

Οἰζύς, ύ⊙, ἡ, filia noctis, Hesiodus. æruinna, miseria, mendicitas. acc sing. οἴζυν. q. ab εἶμι, hei, & ζέω, ferveo, vel ἴζω, collneo, ut sit in animo, & corpore defixa. hinc οἰζυρὸς, ἡ, ὸν, calamitosus.

Οἷη, soli, dat. sing. f. g. ab οἶ⊙, ος, ὁ, solus.

Οἰκδάλλω, contrahe, a. ε. inf. pass. ab οἴω, seu οἰόομαι, puto. f. οἰήσομαι. perf. pass. ὤημαι. a. 2. pass. ὠήθην.

Οἰήϊον, ε, τὸ, gubernaculum, clavus navis. ab οἴηξ, ὁ, idem.

Οἰηϊζέω, Jon. pro οἰηκίζω, gubernaculum regere. Th. οἴηξ, gubernaculum.

Οἴηξ, Jon. pro οἰηξ, ικ⊙, ὁ, gubernaculum. οἴηκες, etiam decuntur annuli, per quos habenæ mulos regentes trajiciuntur.

Οἰήσομαι, putabo, f. r. med. verbi οἴομαι, seu οἴωμαι. Th. οἴω, puto.

Οἰΐδα, acc. sing. ab οἶς, ἰδ⊙, ἡ, vel οἶς, οἰΐδ⊙, ovicula. Th. οἶς, ovis.

Οἶκα, præt. med. verbi οἴκω, cedo, similis sum, sed frequentius pro eo usurpatur οἴκα.

Οἰκαδ', pro οἶκαδε, & Dor. οἴκαδος, domum, adv. ad locum. ab οἶκ⊙, ε, ὁ, domus.

Οἴκασι, & Att. εἰοίκασι, videntur, 3. pl. perf. med. Sic οἴκατε, Attic. ἔοικατε, verbi ἴκω, similis sum.

Οἶκε, & Att. ἔοικε, videbatur, 3. singul. perf. med. vide οἴκασι.

Οἰκεῖν, vivere, præs. inf. act. verbi οἰκέω, habito. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκεῖ⊙, εία, εῖον, domesticus, a, um, familiaris. item proprius. οἰκεῖ⊙ δουτέτης, clemens, & facilis dominus, Plut. οἱ οἰκεῖοι, domestici. in superlat. οἰκειότατ⊙, familiarissimos.

Οἰκεύω, mihi vendico, concilio. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκιοφώνης, sua voce. ex οἰκεῖ⊙, proprius, & φωνὴ, ἡ, vox.

Οἰκίσατεσαν, 3. plur. præs. imperat. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκίων, habitans, Poet. pro οἰκέων, præs. part. act. verbi οἰκέω, habito. fut. έσω. p. ὤκημαι. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκίως, adv. domestice, proprie, familiariter, amice, apte, convenienter. Interdum οἰκέως, pro ὁμοίως, similiter.

Οἴκουσι, habitant, Æolic. pro οἰκοῦσι, 3 plur. præs. verbi οἴκεω, ab οἰκέω, habito. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκέουσι, Dor. & Æolic. pro οἰκέωσι, habitant, 3. plur. præs. ind. activ. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκέοντο, Jon. pro οἰκοῦντο, 3. singul. præs. opt. pass. ab οἰκέω, habito. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκήτορες, habitantes, Dor. pro οἰκοῦντες, præs. part. verbi οἰκέω, habito.

Οἰκλὰς, ά⊙, ὁ, domesticus, servus. acc. plur. οἰκλὰς. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκέω, ῶ, habito, incolo, administro, Xenoph. in Oecon. τὸ οἰκεῖν εἶναι, bene domum gubernare, Plet. in Apoph. f. ήσω, p. ὤκημαι. aor. 1. ὤκησα. præs pass. οἰκέομαι, οῦμαι, incolor. præs. part. passiv. οἰκεόμενος, ου⊙, οἰκεόμενη, κώμη, ης, ἡ, o bis terrarum habitabilis. οἰκουμένη, scil. γῆ, terra, quæ incolitur. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκῆας, acc. plur. ab οἰκῆς, ῆ⊙, ὁ, domesticus, servus.

Οἰκία, τὰ, tec domesticæ. οἰκίη, ἡ, familia. ab οἰκέω, Jon. pro οἰκῶ⊙, ε, ὁ, domesticus. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκιεῦσαι, Jon. pro οἰκιοῦσαι, fuum facere. ab οἰκεῖα, familiarem facio.

Οἰκίημι, ατ⊙, τὸ, habitaculum, carcer, cafa, domus, ædicula. Polluci lupanar. ab eodem them.

Οἰκημέν⊙, Jon. pro οἰκεμένου, qui habitat, perf. part. pass. ab οἰκέω, habito.

Οἰκῆσαι, habitasse, aor. 1. inf. activ. ἐκησα, aor. 2. imperat. verbi οἰκέω. f. ήσω. aor. 2. ὤκητα.

Οἰκῆος, ου⊙, ὁ, ledee, domus, domicilium. Item familia, genus, cognatio. Et οἰκήτης, penates.

Οἰκήτειρα, ης, τὸ, domicilium. Thema οἰκῆ⊙, ε, ὁ, domus.

Οἰκήτωρ, ορ⊙, ὁ, habitator, incola, colonus. ab οἰκῆ⊙, ὁ, domus.

Οἰκία, ας, ἡ, domus, familia. οἰκίαν διατρέφειν, familiam pascit. Xenophon.

Οἰκιακὸς, ὴ, όν, domesticus, a, um. ab οἰκία, seu οἰκῆ⊙, domus.

Οἰκίαι, α, τὸ, idem ac οἰκῆ⊙, domus.

Οἰκίτης, habitare leciffe, a. r. inf. activ. verbi οἰκίζω. f. ίσω. a. 1. ὤκισα. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκιῶ, ῶ⊙, ὁ, Poet. idem ac οἰκιστὴς, ὲ, ὁ, conditor, ædificator, colonia deductor.

Οἰκιστὴ, nom. plur. ab οἰκιστὴς, ὴ, ὁ, ædificator. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκοβῶῆς, acc. plur. ab οἰκοβώης, ό⊙, ὲ, ἡ, vernacu us. οἰκοβῶῆ χλωτοῆ ὄις, cortales gallinæ, Attilat. in princ. pro l. 6. Animal. ab οἰκῆ⊙, domus, & γείνομαι, nascor.

Οἰκοδεσποτέω, domum administro, familiæ præsum. f. ήσω. p. οἰκοδεσπότηκα. ab οἶκος, domus, & δεσπότης, α, ὁ, dominus.

Οἰκοδεσπότης, α, ὁ, herus, paterfamilias. οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, hera, materfamilias.

Οἰκοδομέω, ῶ, ædifico, extruo, reficio: doceo, emendo. f. ήσω. p. οἰκοδόμηκα. aor. 2. ὠκοδόμησα. fut. ε. pass. οἰκοδομήσομαι, instruar. quod ab οἰκοδόμος, ὁ, domus, & δέμω, struo. p. m. δέδμημαι.

Οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, ædificium, structura, item emendatio. οἰκοδόμημα, idem. ab οἶκ⊙, domus, & δέμω, struo.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio, structura, incrementum in cognitione Dei. ab iisdem them.

Οἰκοδόμ⊙, α, ὁ, ædificator, structor.

Οἰκοδόν οἶκαδε, de domo in domum.

Οἶκος, domi, & a domo. οἴκοι, idem. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἴκοισιν, dat. plur. Jon. ab οἶκ⊙, ε, ὁ, domus.

Οἰκόνδε, domum, ad locum, adv. ab οἶκ⊙, domus.

Οἰκονομέω, fum dispensator. fut. ήσω. p. ὠκονόμημαι. ex οἶκ⊙, domus, & νέμω, tribuo, rego, pasco. p. m. νένομαι.

Οἰκονομία, ας, ἡ dispensatio, rei familiaris cura, & administratio, prudentia domestica. Item negotium, Plut. in Lycurg.

Οἰκονόμος, ε, ὁ, dispensator rei familiaris.

Οἶκος, α, ὁ, domus, familia. οἰκία, ας, ἡ, idem. hinc οἰκήσω, & οἰκίσω, domum, οἰκεῖ⊙, οἴκοι, domi, adv. οἰκάδε, domo. οἰκήτης, ε, ὁ, domesticus. οἰκέω, habito. οἰκεμένη, ης, ἡ, Orbis terrarum. οἰκήτης, ας, ὁ, habitatio. οἰκίζω, ædifico. οἰκήτ⊙, ε, ὁ, domesticus. διοικέω, administro. διοίκησις, εως, ἡ, administratio, diœcesis. πάροικος, α, ὁ, secola. παροικέω, accolo. γλωσσοκόμ⊙, vitiose loquor. σολοικισμὸς, ὁ, solœcismus, vitiosa locutio, aut actio. συνοικ⊙, α, ὁ, ἡ, contuberoalis. συνοικία, ας, ἡ, conrubernium.

Οἰκοῦντ⊙, α, ὁ, qui suo cibo vescitur, & ex suis facultatibus vivit. ab οἶκος, domus, & ὄντ⊙, ε, ὁ, frumentum.

Οἰκουμένη, ης, ἡ, (subaudi γῆ) terra habitabilis.

Οἰκουρὸς, gen. plur. a. declin. pro οἰκουρῶν, ab οἰκούρ⊙, ία, ιον, ὁ ἡ οἶκος & οὐρέω, domus custos, domestic cue. vide οἰκωρὸς, domi custos.

Οἰκωρὸς, ὸ, ὁ, domi manens, domue custos. q. d. ὀρ⊙ ἡ οἶκος. Th. ὄρ⊙, ω, ὁ, custos.

Οἰκοφθορέω, rem familiarem perdere. ab οἶκ⊙, domus, & φθορὰ, corrumpo.

Οἰκουλακέω, domum custodio. ex οἶκος, domus, & φυλάσσω, custodio. f. ξω.

Οἰκτείρω, ατ⊙, ὁ, a. ε. parr. act. ab οἰκτίρω, misereor. Them. οἶκτ⊙, ε, ὁ, misericordia.

Οἰκτειρέτω, fut. ε. ind. act. verbi οἰκτείρω, misereor.

Οἰκτίρω, misereor, commiseror. fut. οἰκτερῶ, & οἰκτιρήσω. aor. 1. ὤκτειρα, aor. 1. imperat. activ. οἴκτειρον, miserere. Them. οἶκτ⊙, ω, ὁ, misericordia.

Οἰκτιμὸς, ὴ, ὁ, commiseratio. οἰκτιμώων, ον⊙, ὁ, misericore. sed οἰκτιμώων, gen. pl. ab οἰκτιμὸς, ὴ. Th. οἰκτος, misericordia.

Οἰκτιρῶ, miserebor, f. 1. Att. pro οἰκτίρω, verbi οἰκτίζω. Th. οἰκτος, misericordia.

Οἶκτος, ω, ὁ, misericordia, commiseratio: ejulatio, Sophocl. hinc οἰκτίζω, misereor, commiseror. οἰκτεῖρω, idem, οἰκτιμὸς, ὴ, ὁ, miseratio, οἰκτίμων, ονος, ὁ, misericore. οἰκτρὸς, ὴ, όν, miserabilis, e.

Οἰκτρότ⊙, Jon. pro οἰκτρότερος, miserabilior, comp. ab οἰκτρὸς, miserabilis.

Οἰκτρὸς, ὸ, ὁ, miserabilis. in superlat. οἰκτρότατ⊙, & οἰκτιστ⊙. Tbc. οἶκτος, misericordia.

Οἶκω, præt. ind. contracte pro εἴκω, habito. Th. οἶκ⊙, domus.

Οἰκὼς, ότ⊙, ὁ, & Att. ἰκὼς, similis, perf. part. med. ab ἴκω, similis sum.

Οἰκωφελὲς, έ⊙, ὁ, ἡ, qui domum, & rem domesticam juvat. ex οἶκος, domue, & ὠφελέω, juvo.

Οἶμα, ατος, τὸ, impetus. per syncopen pro οἴωμα, ab οἴομαι, impetu feror. Th. οἶμη, οἴα, iter.

Οἶμαι, puto, arbitror, contractum ex οἴομαι. fut. οἰήσομαι. p. ὤημαι.

Οἶμαι, Jon. pro ἔλθω, venire.

Οἶμη, ης, ἡ, via, semita, cantus, vox. οἶμος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, idem. οἶμος, impetus domo. πάροιμία, ας, ἡ, proverbium. πρόοιμος, ε, τὸ, exordium. οἶμη ergo quasi ab οἶμα, fero. via enim fert euntes.

Οἴμοι, & ὤμοι, hei, heu mihi, adverb. dolentis.

Οἶμος, ου, ὁ, ἡ, semita, via. Them. οἶμη, via.

Οἰμωγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus. ab οἰμώζω,

ajulo. f. ξω. Th. οἴ, hei, heu, adverb. ægre ferentium.

Οἰμώζω, ὁ, plorans, a. 1. part. act. ab οἰμώζω, plano. f. ξω. Th. οἴ, heu.

Οἰνωχόος, ὁ, ἡ, ὁν, ὁ, a. 2. part. paſſ. e. juldem verbi, & them.

Οἶς, ovem, acc. ſing. ab οἷς, ὁ, ovis.

Οἰνάδα, ας, ἡ, Poetic. & Dor. pro οἰνάδη, ης, ἡ, vitis florens. Sic οἰναθίς, ίδος, ἡ, diminutivum ab οἰνάδη, ης, ἡ, οἶνη & ἀνθέω, vitio. Apud priſcos οἶνα, ας, ἡ, apud recentiores appellatur ἄμπελος.

Οἰνάρεος, α, ον, idem ac οἴνειος, pro quo & οἰνήεις, εσσα, εν, vitis pampinus. Sic οἰνάρεος, α, ὁ, pampinaus. Th. οἶνος, ὁ, vinum.

Οἰνάδνα, genit. Jon. pro οἰνάδος, ab Οἰνάδες, nom. propr. ab Οἰνάς, ἄδος, ἡ, Oenans.

Οἶνα, ας, ἡ, vitis apud antiquos.

Οἰνηρὰ φιάλη, vinariæ phialæ.

Οἰνικὸς, ὴ, ὸν, vinarius, vinoſus.

Οἰνήρυσις, εως, ἡ, trulla vinaria, poculam, aut vas vinarium. ab οἶνος, vinum, & ἀρύω, haurio.

Οἰνῖν, genit plural. Jonic. pro οἴνων, ab οἶνη, ης, ἡ, vitis. Them. οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνίδαι, ῶν, οἱ, Oanidæ. τατέρα, οἱ τῶ Οἰνέως παῖδες. Ab Οἰνεύς, Οἰνῆος, & inſerto ι, Οἰνιῆος, ου, ὁ.

Οἰνίζω, vinum emo, vel vinoſum ſaporem refero. ab οἶνος, ου, ὁ, vinum.

Οἰνοβαρὴς, έος, ὁ, ἡ, vino gravis, abrius. in voc. ſing. οἰνοβαρὲς. ab οἶνος, vinum, & βαρὺς, εῖα, ὁ, gravis.

Οἰνοδόκος, ου, ὁ, ἡ, vini receptrix, Jon. pro οἰνοδόχος, ὥσπερ τὸ τὸν οἶνον δέχεσθαι.

Οἰνοδότας, ου, ὁ, Doric. pro οἰνοδότης, ου, ὁ, vini daror. Bacchi apitheton, ab οἶνος, vinum, & δίδωμι, do.

Οἰνόμαος, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Οἰνοπα, acc. ſing. οἶνοπι, dat. ſing. ab οἰνωψ, οπος, ὁ, niger, vinæ coloris. q. ὄψις τὸ οἶνο. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus. Th. ὄπτομαι, video.

Οἰνοπέδου, gen. Jon. pro ε, ab οἰνόπεδος, ου, ὁ, vinitor. ab οἶνος, vinum, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, tarra.

Οἰνοπίδης, ου, ὁ, nomen proprium.

Οἰνοποτίζω, idem ac οἰνοποτέω, vinum bibo, pnibeo bibendum, convivor. ex οἶνος, vinum, & πίνω, bibo.

Οἰνοπότης, ου, ὁ, vini potor, bibaculus. ax ſiſdem them.

Οἶνος, ε, ὁ, vinum. Capitur etiam οἶνος pro potu ex hordeo confecto, Herodot. hinc πάροινος, ε, ὁ, ἡ, vinolantus, ebrius.

Οἰνοχόαι δίκτυες, οἱ, qui vinum adminiſtrarunt.

Οἰνοχοεῖσθαι θυσίαι, ſacra, in quibus vinum libatur.

Οἰνοχόος, ου, ὁ, vinum ſarvans.

Οἰνόομαι, inebrior, vino implcor.

Οἰνοπλυγέω, ῶ, inebrior. f. ήσω. Dent. 21.

Οἰνοπλυγία, ας, ἡ, vinolentia, compntatio: ebrietas Plat. ab οἰνόπλυξ, υγος, ὁ, ἡ, abrius, vinoſus.

Οἰνόπλυξ, ὁ, vinoſus. qui οἶνον φλύζει, vino ſervet. vel a φλύσσω, ernctn. f. ξω.

Οἰνοχοήσω, miſcoat, 3. ſing. præſ. imper. act. ab οἰνοχοέω, potum miniſtro.

Οἰνοχόη, ſeu οἰνοχοεῖον, infundo vinum, potum miniſtro. ab οἰνοχόος, pincerna.

Οἰνοχόη, ης, ἡ, patina libatoria, cyathus, trulla. ex οἶνος, vinum, & χέω, fundo.

Οἶνοψ, οπος, ὁ, ἡ, niger, vinei coloris. dativ. plur. οἰνωψι. ab οἶνος, vinum, & ὄψις, viſus.

Οἰνὼς, ῶος, ὁ, cella vinaria. Xenoph.

Οἶξαντα, a. t. part. act. f. g. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Οἴοθεν, adv. ſeorſum, ſolitarie. οἴοθεν εἶσε, cum ſolo ſolus. T. οἶος, ſolus.

Οἴομαι, val οἶμαι, opinor, exiſtimo, puto. præſ. imperat. οἶο, οἰέσθω. ſ. οἰήσομαι, perf. paſſ. ᾤημαι. a. 2. paſſ. ᾠήθην. quaſi ab οἰέομαι. Th. οἴω, puto.

Οἰονόμος, ε, ὁ, ἡ, Poet. ὁ οἷος ὢν μόνος νεμόμενος, qui ſolus paſcitur. Vel ὁ τὰς ἰδίας ἴδιας, τατέστι ὁ τοιαῦτα, id eſt, qui oves paſcet, in ſolitudine paſcens.

Οἰονόλος, η, ὁ, deſartus, ſolitarius, Poet. ὁ οἷος ὢν μόνος πολῶν, ἀντὶ πολλῶν ὁ τῶν τόπων, qui ſolus vagatur, & in alto quo loco verſatur.

Οἶος, η, ὁν, ſolus. q. ab ἷος, ſolus, in ſ. g. οἶν. naut. οἶος, ſolum. quod & adverbialiter ſumitur. Hinc οἶσα, ſolum reddo, deſolo.

Οἷος, α, ὁν, qualis, quantus, ab ὅς, qui. βίος οἷος πλούσιος, vita quam dalicatiſſima, Lucian. Uſurpatur etiam οἷος pro ὅπιος, pronus, paratus, prompeus, ſtronnus. Ariſtoph. in Nub. itam pro ὅμοιος, ſimilis; itam pro δυνατὸς, potens, poſſibilis. ἐχ οἷος δὲ, pro δυνατὸν δὲ, non poſſibile vero. Hinc ποῖος, α, ὁν, qualis? interrog. ταῖτος, ποῖος, ὁ, qualitas. τοῖος, α, ὁν, talis.

Οἷός, vel ἷός, gen. ſing. ab οἷς, val ἷς, ὁ, ovis.

Οἷός, ὁ, οἵα, tribus, Attica. Euſtath. Iliad. λ.

Οἰόω, deſolo, vaſto, ſolum facio. Them. οἶος, ſolus.

Οἷς, οἷός, vel ἷς, ἷός, ὁ, oois, vel o', aries. Ovis enim multa bona οἶα, ſert.

Οἷς, οἷδος, ὁ, ooicula.

Οἴσατο, & οἴσετο, puraeit, 3. ſing. a. 2. med. Poet. pro ἤνεγκατο, lacta ſyncopa, & rejacto augmento, verbi οἴσομαι, vel οἴσω, puto. f. οἰσόμενος. a. 2. med. ἠνεγκάμην, απο.

Οἶτε, ferto, præſ. imperer. verbi οἶτω, factum ex ſut. verbi οἴω, pro φέρω, fero. Hinc οἰστέον, larent, duel. t. 2. eſt οἶτω, 3. ſing. fut. 2.

Οἴσεσθαι, fut. 1. inf. med. ab οἴω, pro φέρω, fero. fut. οἴσομαι, η, εται.

Οἴσομεν, feremus, Dor. & Æolic. pro οἴσωμεν, a. pl. f. 1. act. verbi φέρω, faro. f. οἴσω.

Οἰσῆ, Dor. pro οἴσῃ, 2. ſing. f. 2. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσομαι.

Οἶσθα, noſti, per ſyncopen pro οἴδασθα. 2. ſingul. præt. med. Æol. pro οἶδας, verbi εἶδω, ſcio. p. m. οἶδα, ας, a.

Οἰστεύς, ὁ, ſaſpicatus, indignarus, aor. 2. part. paſſiv. Poet. verbi οἴομαι. aor. 1. paſſiv. ᾠήθην. Alii volunt eſſe a. e. part. paſſ. ab οἴω, fero. f. οἴσω.

Οἶτιν, ας, ἡ, ſalix, ſycomorus, q. ab οἴω, eo, quia it celeriter creſcendo.

Οἴτεσθαι, & Dorice. οἴσασθαι, fut. 2. med. verbi φέρω, fero. f. οἴσω. aor. 2. ἠνεγκάμην.

Οἰσέσθην, 2. plural. fut. 2. m. vide οἴσομαι.

Οἶτος, ου, τὸ, funis. quaſi ab οἴω, quia fit ad ferendum aliquid.

Οἴσουσι, 3. plur. fut. 2. actiov. verbi φέρω, fero.

Οἰστοπώλης, ου, ratus, aor. 1. part. med. οἰ-ατο, 3. ſing. a. 1. m. g. or, & Poetic. verbi οἴομαι, fur. οἰήσομαι, puto, pro οἴσομαι. f. οἰσόμενος. Th. οἴω, puto.

Οἰστέος, ferendum, verbala ab οἴω, pro φέρω, faro. fut. οἴσω.

Οἰστεύω, ſagitta petn, Argon. a. ab οἰστὸς, ὁ, ὁ, ſagitta. Th. οἴω, fero.

Οἰστὸς, ὁ, ſagitta, jaculum. in plur. οἰστοί, οἱ, ab οἴω, fero. f. οἴσω. vel quia οἰστοὶ, id eſt fertur celaritar excuſſa ation.

Οἰστρήσας, ὁ, furore percitus, a. 1. part. paſſ. verbi οἰστράω. f. ήσω, œſtro agitor.

Οἶστρος, ου, ὁ, œſtrus, tabenus, ſtimulus. Eſt genus inſecti horriſono ſtrapitu. Eſt & equatilis οἶστρος, vermiculus ſub pinna thynni, & gladii piſcium, apud Ariſtot. Gaza aſſum vertit. hinc οἰστρώδης, ους, ὁ, furioſus, œſtro percitus. οἰστράω, & ἐω, œſtro agitor, inſanio. οἰστρηλατέω, ῶ, ſtimulus.

Οἴσυν, ας, ἡ, ſalix, ormen.

Οἰσυπος, ſordes ovium. ab οἷς, ovis, & σύπος, putrefactio. Eſt putridum, quod in lanis ſert ovis.

Οἴτω, feram, ſut. 1. act. verbi φέρω, fero. a. 1. ἤνεγκαν.

Οἰτῶ, feram, Dor. pro οἴσω. ſic οἰσῶν, Dor. pro οἴσων, allaturus, fut. 1. part. verbi φέρω.

Οἵτ', pro οἵτε, qui, nom. pl. ab ὅς, & τε.

Οἱοῦτος, quicunque, nom. plur. ab ὁσος, gen. ὁτου. & in ſ. g. ἧτος. neut. ὅτι.

Οἰτὸν, ου, ὁ, arumna, calamitas, pernicies, luctus, fletus, mors.

Οἰτόξος, Scythica vocatur Apollo. Herodot. l. 4.

Οἰόω, ſeu αὐ, coeo, συνουσιάζω. Item ago virum. Hinc illud Theocr. ἐγ' ἀνθρωπον φιλέοσα, aga homo libidinoſe.

Οἶσι, epha. apud LXX. Interpretes.

Οἰχέομαι, Doric. pro οἰχέσομαι, ῶμαι, 3. pl. præſ. ind. varbi οἰχέω, vaho, facio. pro quo uſitat. οἴχομαι.

Οἰχεσθαι, abira, præſ. inf. ab οἴχομαι, η, εται. f. οἰχήσομαι. præt. ᾠχόμην.

Οἴχιωτο, Jon. pro ᾠχίωντο, 3. pl. perf. paſſ. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχήσεται, abibo, fut. 1. med. verbi οἴχομαι.

Οἰχθὲς, ὁ, apertus, aor. 2. part paſſ. verbi οἴγω, aperio. f. ξω. a. 2. paſſ. ᾠχθὴν.

Οἴχνεται, Jon. inſerto ν, pro ᾠχετο, imperf. verbi οἰχέω, idem ac οἴχομαι, abeo. Alii ab οἰχνέομαι, pro οἴχομαι, derivari malunt.

Οἰχνέων, Doric. pro οἰχῶν, 3. plur. præſ. ind. verbi οἰχέω, idem ac οἴχομαι, abeo.

Οἰχοίατο, Jon. pro οἴχοιντο, 3. plur. præſ. opt. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἴχομαι, η, εται, abeo, diſcedo, profiſcor: pereo. f. οἰχήσομαι. p. ᾠχώμαι. aor. 1. paſſiv. ᾠχήθην.

Οἴχοντα, detracto augmento, pro ᾠχοντο, Att. pro ᾠχοντο, perf. act. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἰχόμην, ibit, Jon. dialyſi, & Attic. pro ᾠχοντο, 3. ſingul. pluq. perf. activ. Sic οἰχόμην, ῶμεν, ὸς, perf. part. verbi οἴχομαι, abeo.

Οἶω, ſeu οἴω, puto, exiſtimo, ſaſpicor: item fero, porto. f. οἴσω. Sic οἴομαι, & οἶμαι, puto. οἰωτὸς, ὸς, ὸν, opioio. q. ab οἶδα, fioo. ſic argo ferto aſt ficur patior.

Οἰῶν, ovium, gen. plur. ab οἷς, οἰός, ſeu οἷς, ὁ, ovis.

Οἰωνοπόλιον, a. 1. opt. mad. verbi οἰωνίζομαι. vide οἰωνὸς, avis.

Οἰωνισμὸς, ου, ὁ, augurium. & οἰωνιστὴς, ὁ, ὁ, ab οἰωνὸς, ὁ, ὁ, avis.

Οἰωνιστὴς, ὁ, augur. ab οἰωνὸς, ὁ, ὁ, avis, & ἴστωρ, verſo.

Οἰωνοσκόπος, ὁ, augur, ariolus, arupſpex, vates per cantum avium. ab οἰωνὸς, ὁ, ὁ, avis, & σκοπέω, verſo.

Οἰωνὸς, ὁ, ὁ, avis, propria major, & carnioora. Puta quia οἶος, ſola aſſo amat, in ſolitudine degens, prædæ capiendæ ſnlitaria tnhians. item augurium, omen, auſpicium. Propria autem οἰωνοὶ, γῦπες, i. e. vulturas, & κόρακες, corui dicuntur, & carnivoræ aves. hinc οἰωνίζομαι, auguror.

O K

Ὅαγε, Dor. pro ὅτε, quando.

Ὀ'Δλιτες, οἱ, appallentes. nom. plural. a. 1. part. activ. verbi ὀλίσκω, appello, accedo. fut. ὁλῶ. aor. 2. ὠλόμην. Th. κάλλω.

Ὅανε, Dor. pro ὅτε, quando. Et ὅανα, pro ὁπότε.

Ὄκκος, oculus, Dor. pro ὄσσος, ab ὄπτομαι, video.

Ὀκλάζω, in genna ſuccumbo, procumbo, labaſco, deficio. q. a κλάω, genua frango τῷ κλίνω.

Ὀκνηλίας, pigro, adv. ab ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, pigritia.

Ὀκνίω, idem ac ὀκνέω, pigreſco, ſum tardus.

Ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum, cunctor, ſum tardus, tergiverſor. f. ήσω. p. ὠκνηκα. aor. 1. ὤκνησα. aor. 1. inf. ὀκνῆσαι. fut. 1. inf. ὀκνήσειν. Th. ὄκνος, pigritia.

Ὀκνηρὸς, ὰ, ὸν, cunctator, timidus, piger. in neut. gen. ὀκνηρὸν, moleſtum, tædioſum.

Ὄκνος, ου, ὁ, pigritia, metus, ſagnities, ignavia. hinc ὀκνέω, piger, & ſegnis ſum. ὄκνος, ου, ὁ, impigar.

Ὀκλάζω, tergiverſantur, 3. plural præſ. ind.

Digitized by Google

ind. ὀνῶσιν, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀνέω, piger ſum.

Ο'ποῖος, Dor. pro ὁποῖος, qualis, qualiter. vide ὁποῖος.

Ο'πρίβας, αντος, ὁ pulpitum, ſcola. Plur. in Symp. q. ab ὄπρον, ſummitas, & βαίνω, aſcendo. quia ad ejus ſummum gradatim aſcenditur. Eſt etiam inſtrumentum pictorum.

Ο'πρώεις, εντος, ὁ, longas prominentias habens, ab ὄπρις, ος, τὸ, ſmineuria montium, aut rupium. idem ac ὄπρις. Th. ὄπρος, ſummus.

Ο'πρις, ιος, ὁ, idem ac ὄπρις, ſummitas montis, cacumen.

Ο'πυιός, ντος, ὁ, horrendus, dirus, aſper, moleſtus, difficilis, pro κρυερός, Poet. idem ac κρυερός, ὰ, ὸν, frigidus, horrendus. ὀπυόεντα, Homerus in Iliad. burribllia, & aſpera. ὀπυόω, ῶ, aſperum reddo, Etym.

Ο'πτάβλωψ, ωπος, ὁ, ὀκτὼ morſuum, octo buccellorum, ex octo quadris. ex ὀκτώ, octo, & βλωμός, ὁ, ὁ, buccella.

Ο'πτάμηνος, ος, ὁ, ἡ, ὀκτὼ dies natus. ex ὀκτὼ, octo, & μὴν, diu.

Ο'πτάκτις, ιος, ὁ, octo radios habens, proprium rotæ. ex ὀκτὼ, octo, & ἀκὶς, ἴδος, ἡ, radius rotæ.

Ο'πτάνοδος, οἱ, apud Scythas, qui duos boves, & unum currum poſſidebant. Lucianus.

Ο'πταπόδη, octupedalem, acc. ſing. ab ὀκτάπους, quod idem ac ὀκτάπους, octipes: caucer fluviatilis, Nicand. ex ὀκτὼ, octo, & πούς, pes.

Ο'κτὼ, octo, οἱ, αἱ, τά, ἄκλετον. ὁ ὀκτὼ ἀριθμὸς, octonarios nomarus.

Ο'κχ', ά, Dor. pro ὅτε ἁ, quum, &c. ὁκχ, pro ὁκκε, quod vid.

Ο'κχω, ω, ὁ, Poet. metri gratia pro ὄχω, vehiculum, currus, Pindarus.

Ο'κως, ut, poſtquam, pro ὅτως, Jon.

O A.

Ο'λβιόδαιμων, ονος, ὁ, ἡ, felix, fortunatus, Iliad. γ. ab ὄλβος, ſalia, divies. Th. ὄλβος, ου, ὁ, felicitas, & δαίμων, felix.

Ο'λβος, ου, ὁ, felicitas, opes, beatitudo, Odyſſ. ζ. ὄλβια, gen. Dor. q. ὄλος βίος. Hinc ὄλβιος, ου, ὁ, beatus. παμόλβιος, ου, ὁ, omoi ea parte beatus.

Ο'λέσκον, pro ὄλεσκον, pleonaſm. ſ s, imperf. act. verbi ὀλέσκω, idem cum ὀλλύω, perdo. Th. ὄλλυμι, idem.

Ο'λεθρος, ου, ὁ, pernicies, interitus, peſtis, mors, ſtrages, cædes, jactura, clades, Demoſth. hinc ὀλέθριος, ſalutialis. Th. ὄλλυμι, perdo. ſ. ὀλέσω. p. ὄλεκον.

Ο'λέσσαι, peribit, 3. ſing. f. a. med. verbi ὄλλυμι. f. 2. med. ὀλοῦμαι, ὀλῇ, ὄλεσαι.

Ο'λεσκον, peribam, imperf. act. Jon. ὀλίσκανες, acc. plur. part. præſ. act. ὀλίσκανον, 3. plur. imperf. paſſ. verbi ὀλίσκω, idem ac ὄλλυμι, perdo.

Ο'λοιός, ὰ, ὸν, male olens, fœtidus, tanquam corruptum aliquid. ex ὀλέω, perdo.

Ο'λόσσαι, peidat, 3. ſing. a. 2. opt. Æol. verbi ὄλλυμι, perdo. ſ. ὀλέσω.

Ο'λοσσόρους, acc. plur. ab ὀλοσσύρη, ους, ὁ, viros perdens. ab ὄλλυμι, perdo, & ἀνὴρ, ἀνὸρ.

Ο'λόρῃς, perdas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ο'λόσθαι, a. 2. inf. med. verbi ejuſdem.

Ο'λοσσα, ας, ἡ, perdidi, a. 1. ind. act. Jon. & Poet. pro ὤλεσα. ſic ὀλόσσαι, a. 1. inf. Poet. ὀλόσσας, αντος, ὁ, qui deſtruxit, a. 1. part. act. verbi ὄλλυμι.

Ο'λόσσῃ, perdat, Poet. pro ὀλέσῃ, 3. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ο'λόσσω, fut. 2. ind. act. vel a. 2. ſub. Poet. ab ὄλλυμι, perdo.

Ο'λόσσωρ, ορος, ἡ, perditrix, pernicioſa.

Ο'λοτὴρ, ῆρος, ὁ, perditor, interfactor, occiſor. ab ὄλλυμι, perdo.

Ο'λσαι, perſas, Jun. pro ὄλῃ, 2. ſing. a. 2. ſub. m. ver. ὄλλυμι, ſ. ὀλέω. à. 2. m. ὀλόμαν. p. m. ὄλω.

Ο'λίγα, plur. n. g. ὀλίγαι, αἱ, pl. f. g. ab ὀλίγος, paucos.

Ο'λιγαρχία, ας, ἡ, paucorum potentia, paucorum regimen.

Ο'λυγαρχίωσος, ος, ον, paucorum dominorum ſubditus. ab ὀλίγος, paucus, & ἄρχομαι, impero. Th. ἀρχὴ, imperium.

Ο'λιγαχόθεν, adv. ex paucis locis, alicunde. q. ἐξ ὀλίγων τόπων.

Ο'λίγιστος, η, ὁ, pauciſſimus, ſuperl. ab ὀλίγος, paucus.

Ο'λιγόγονος, ὁ, ἡ, parum fœcundus. ex ὀλίγος, paucus, & γόνος, ου, ὁ, ſoboles.

Ο'λιγοδρανέω, ῶ, languco. uſurpatur de animum agentibus, Homer. de Hectore ægrotante. quod ab ὀλιγοδρανὴς, idem ac ἀδρανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, faciendi facultate deſtitutus.

Ο'λιγοστελέω, & ὀλιγοστελὲω, ῶ, parva res ſum, infirmus ſum, & fere mortuus: eximo, dubio. Odyſſ. τ.

Ο'λιγόπιστος, ος, ὁ, ἡ, exigua fide præditus. ex ὀλίγος, paucus, & πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, perſuadeo.

Ο'λίγος, η, ὸν, paucus, parvus, anguſtus, infrequens. ὀλίγον, pauxillum, adv. in ſuperl. ὀλίγιστος, pauciſſimos. ὀλίγος τῷ διάνοιαν, tenui, & puſillo ingenio. Nazianz. κατ' ὀλίγον, paulatim, lavitet, modice, Ariſtot. de mundo. ὀλίγου χρόνου, pauliſper, Thucyd.

Ο'λιγότητι, dat. ſing. ab ὀλιγότης, ητος, ἡ, paucitas. Th. ὀλίγος, paucus.

Ο'λιγοχρόνιος, ος, ὁ, brevis temporis, ſaiguo temporis ſpatio durans. ὀργὴ μανία ὀλιγοχρόνιος, ira furor brevis eſt, Themiſt.

Ο'λιγόψυχος, ος, ὁ, ἡ, puſillanimis, imparicus. ex ὀλίγος, ος, ον, exiguus, a, um, & ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ο'λιγῳρῶ, ῶ, parvi pendo, negligo, cum gen. ab ὀλίγωρος, ος, ὁ, ἡ, negligens.

Ο'λίζω, ισσω, ὁ, ἡ, minor, exiguus, vilis. ab ὀλίγος, paucus.

Ο'λισβος, ος, ὁ, penis coriaceus. q. ab ὀλὼ, & σβέω, ſcil. τὸ σπέρμα.

Ο'λισθάνω, delabitur, 3. ſing. præſ. ind. act. verbi ὀλισθαίνω, vel ἀνω. Thema ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus.

Ο'λισθέω, ῶ, cado, labor, defluo. hinc ὁ ὀλισθῶν, præſ. inf. act. vel ut quidam volunt, a. a. inf. ab ὀλίσθω, & Jon. ὄλισθον, ες, ο. a. 2. ind. act. Th. ὄλισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus.

Ο'λισθηρὸς, gen. ſing. f. g. ab ὀλισθηρός, labilis, lubricus.

Ο'λισθήσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὀλισθέω, cado.

Ο'λισθος, ου, ὁ, lapſus, caſus, lubricitas, Lucian.

Ο'λκὰς, άδος, ἡ, navis oneraria, navis onuſta mercibus, navigium, Thucyd. ab ὀλκὴ, tractio. Th. ἕλκω, traho.

Ο'λκὴ, ῆς, ὁ, tractus, tracti inclinatio, attractio. ἡ ὀλκὴ τοῦ ὕδατος, attractio humoris, Theophr. l. 5. c. 5. de cauſ. plant. Item pondus, reſiſtura. ὀλκὴ ὀβολοῦ ἡ τριταίου, ſeptaque obolorum pondus Dioſc. vis Heſychio, cauſa colica, drachma Galeno.

Ο'λκοί, οἱ, inſtrumenta, quibus naves in terram ea mari ſubducuntur, & ex terra in mare deducuntur: ab Iſidoro vocantur pulvini. ab ἕλκω, traho.

Ο'λκὸς, ὁ, ὁ, tractus, ſulcus, veſtigium corporis tractim ſe agentis, ac veluti reptantis, proprie τὸ ὑγρὸν ἑρπόντων σώματος, Nicand. in Theriac. cui etiam corpus; herbæ nomen Plinio l. 27. c. 20. aranei ſpecies Dioſcoridi l. 2. c. 68. lorum Sophocli in Electra; caudæ Luciano; tractus, & ſulcus flammarum, quem ducit ſtella diſcurrens per æthera, Apoll. in Argon.

Ο'λλαμι, Jon. pro ὄλλυμι, a. ſingul. præſ. ſub. paſſ. ab ὄλλυμαι. Thema ὄλλυμι, perdo. Sic ὄλλαται, Jon. pro ὄλλυται, a. 2. ſub. med.

Ο'λλυμένου, pereuntis, gen. ſing. Jon. part. præſ. paſſ. verbi ὄλλυμι, perdo.

Ο'λλυμι, ſeu ὄλλω, perdo: pereo. ſ. ὀλέσω. p. ὤλεσα. p. m. ὄλω, & Att. ὀλοῦμαι. a. 2. med. ὀλόμην. a. a. inf. med. ὀλέσθαι.

Ο'λμειός, ὁ, ὁ, fluvius in Helicone Bœotiæ, ab Holmeio Siſyphi filio ſic dictus. Item ὄλμειός, pila, Interpr. Ariſtophanis in Veſp.

Ο'λμὸς, ὁ, ὁ, mortarium; pila culinaria, Heſiod. Invenitur ὄλμος pro Apollinis tripode, aut vate. Hinc ὄλμιος cognomentum Apollinis. Interpr. Ariſtoph. pars humani corporis, quæ thorax, a collo ad pudenda, Poll. cylindrus Heſychio. Item cavitas coxendicis. Eſt etiam poculi genus inſtar cornu apud Athenæum l. 11.

Ο'λοή, ῆς, ἡ, perniciosa, dat. plur. ὀλοῇσι. ab ὀλοὸς, ὁ, ὁν. ὀλοὸν γῆρας, gravis ſenectus, Apoll. Rhod. ὀλοώτατος ὄδμὴ, odor teterrimus, Odyſſ. δ.

Ο'λοθέριον, ὁ, τὸ, ſpecies rearinorum piſcium. ὀλοθύρια, τά, vertibula, calli, tubera, Ariſtot.

Ο'λοθρατὴς, οῦ, ὁ, exterminator. ab ὀλοθρεύω, exitium offero.

Ο'λοθρεύω, pro ὀλεθρεύω, fut. εύσω, exitium affero, vaſto, perimo, perdo. p. ὠλοθρεύκω.

Ο'λοίατο, pereant, Jon. pro ὄλοιντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ο'λοίτροχος, ος, ὁ, omni ex parte rotundus r obliquus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, ὁ, ὁ, rota. Item gravis ſaxum Vallæ apud Herodot. l. 5.

Ο'λοκάυστως, ους, ἡ, holocauſtum, Iſa. 40. ex ὅλος, totus, & καυστὸς, ὴ, ὸν, fructus.

Ο'λοκαύτωμα, ατος, τὸ, & ὁλοκαύτωσις, εως, victima, ſeu hoſtia, quæ tota comburebatur, holocauſtum. a verbo ὁλοκαυτόω, ῶ, totum comburo, cremo. f. ώσω. p. ὠλοκαύτωκα. perf. paſſ. ὠλοκαύτωμαι.

Ο'λοκληρία, ας, ἡ, integritas hæreditatis, ſanitas, Iſaiæ 1. ab ὁλόκληρος, hæres ex aſſe.

Ο'λόκληρος, ος, ὁ, ἡ, proprie, hæres ex aſſe, qui omnia poſſidet, quæ ſortito ei obtigerunt: item integer, totus, incolumis.

Ο'λοκυπέτης, ου, ὁ, herbe quædam, olus quoddam ſylveſtre. alii legunt ὁλοκυπέτης, q. ὅλος κύπτω, totus tegmen.

Ο'λολυγὴ, ῆς, ἡ, ejulatus, mulicbris vociferatio. Iliad. ζ. ὀλολυγμὸς, ὁ, ὁ, idem. ab ὀλολύζω, ejulo.

Ο'λολύζω, ululo, ejulo, ploro, clamito. f. ξω. a. 1. ὠλόλυξα. a. 1. imper. ὀλόλυξον, άτω. perf. act. ὠλόλυχα. perf. paſſ. ὠλόλυγμαι. hinc ὀλολυγμὸς, ὁ, ὁ, ululatus, ejulatus.

Ο'λοντο, perierunt, 3. plur. a. 2. med. Jon. pro ὤλοντο, verbi ὄλλυμι, perdo. f. ὀλέσω. p. ὤλεκα. a. a. med. ὠλόμην.

Ο'λοόπορος, Poet. pro ὁλοίτροχος, omni ex parte rotundus. ab ὅλος, totus, & τροχὸς, ὁ, ὁ, rota.

Ο'λοὸς, ὁ, ὁν, pernicioſus, a, um. Th. ὄλλυμι, perdo.

Ο'λοόφρων, pernicioſum, acc. ſing. ab ὁλοόφρων, ονος, ὁ, ἡ, pernicioſus. Th. ὄλλυμι, perdo, & φρὴν, mens.

Ο'λόσσαι, vello, decortico, evello, Heſych.

Ο'λος, ος, ὁ, totus, integer, ſolidus, univerſus. hinc καθόλου, adverb in univerſum, in genere. Sed ὅλος idem ac θόλος, atramentum ſepiæ.

Ο'λοσχερὴς, integer, plenus, totos perfectus. ὁλοσχερέστερον πεπόνθασι, integra tuſum, Marcell. plenius tuſum Ruall. Dioſcor. l. a. c. 94.

Ο'λόσχοι, οἱ, pediculi pomorum: quia ab ὀσχῆ ὄλλυνται, quum decerpuntur.

Ο'λοτελὴς, ὁ, ὁ, ἡ, totus, perfectus, ex ὅλος, totus, & τελὴς, abſolvo.

Ο'λόφομαι, f. s. med. verbi ὄλλυμι, perdo. ſ. ὀλέσω. a. 2. med. ὠλόμην.

Ο'λοφυδνὸς, ὴ, ὸν, luctuoſus, lugubris. ab ὀλοφύρομαι, lugeo, queror.

Ο'λοφύρομαι, lamentor, ejulo, queror, deploro, lugeo. ὀλοφυδνὸς τὰς κωκυτὸς, calamitatis tædio affectus. Hinc ὁλο-

φυμός, ε, ὁ, & ὀλόφυρσις, εως, ἡ, lamentatio, ejulatus, luctus.

Ὀλοφύτιος, ε, ὁ, exitialis, versutus, perniciosus. ὀλοφύτια, τὰ, artes, astutiæ, molestia consultatio, Homerus, Odyss. δ.

Ὄλπη, ης, ἡ, & Doric. ὅλπα, lecythus, ampulla olearia, vas. Theocr. Item vas, quo vinum infunditur, Athen. l. xi. ὁλπίς, ίδος, ἡ, idem.

Ὄλπαι, montes dividentes Italiam, & Celticam.

Ὄλπις, Dor. idem ac ὁλκάς, piscatus.

Ὀλυμπᾶς, ᾶ, ὁ, nomen viri. Gr. emendatio.

Ὀλυμπία, ας, ἡ, Olympia, urbs Achajæ.

Ὀλυμπιάδες, αἱ, Musæ, tanquam Olympias domos inhabitantes. ab Ὄλυμπος, Olympus. Ὀλυμπιάδες ἐλαίαι, Olympiacæ oleæ.

Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, & in pl. Ὀλυμπιάδες. Ὀλυμπιάδι πρώτῃ, & ἐν Ὀλυμπιάδι, pro ἐν τῷ πρώτῳ Ὀλυμπιάδι.

Ὀλυμπιάς, ᾶ, ὁ, Olympicus.

Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, Doric. pro Ὀλυμπιονίκης, ου, ὁ, victor in Olympiis ludis. Sic & Poet. dicitur Ὀλυμπιονίκος, ὁ, idem. Ea νικάω, vinco, & Ὀλυμπιάω.

Ὄλυμπος, ου, ὁ, Thessaliæ, vel Macedoniæ mons altissimus; item cœlum. q. ab ὅλος, & λάμπω, luceo. Vel, ut Scaligero placet, ab ὀλόος, & πούς, quod ultima scandentium pedes q. perdat. Hinc ὀλύμπιος, ε, ὁ, Olympum tocolens, cœlestis. ὀλύμπια, ων, τὰ, Olympiaca certamina, in honoram Jovis celebrari solita. Ὀλυμπιάς, άδος, ἡ, Olympiaci certaminis victoria; item spatium quatuor annorum.

Ὄλυρος, ε, ὁ, grossus, ficus immatura, ficus sylvestris, caprificus. hinc ὀλυροειδής, ῆς, ὁ, immaturus.

Ὄλυρα, ας, ἡ, species frumenti, affinis zeæ. Homerus etiam facit pabulum equorum, Iliad. Υ.

Ὄλλυμι, σω, ε, perdidi; perii, Sophocl. Attic. pro ὄλω, p. m. hinc ὀλώλα, 3. sing. sub. p. m. aerbi ὄλλυμι, perdo.

O M.

Ὅμᾱ, similis, nom. pl. n. g. ab ὅμοιος, α, ον, similis.

Ὁμάγυρις, ιος, ἡ, Doric. pro ἀμάγυρις, congregatio, conventus.

Ὁμαδέω, congrego. Hesych. ὁμαδεῖν, tumultuor. ab ὅμαδος, ου, ὁ, multitudo.

Ὅμαδος, ε, ὁ, multitudo, convantus, cœtus.

Ὁμαίμων, ονος, ὁ, ἡ, & ὁμαιμος, ον, qui est ejusdem sanguinis, consanguineus. ex ὁμός, similis, & αἷμα, τό, sanguis.

Ὁμαρτή, ῆ, ἡ, belli sociatas. Dicitur etiam ὁμαρτία, Hesych. ab ὁμός, similis, & ἁρμή, ἡ, cuspis.

Ὁμαλός, ὴ, όν, planus, levis: item par, similis, æqualis, æquabilis. q. ab ὁμός, similis, ὁμαλός, ός, ὁ, ἡ, idem. ὁμαλόκλος, ου, ὁ, ᾱ, asper, inæqualis. ἀνωμαλής, ές, ὁ, ἡ, idem. ἀνωμαλία, ας, ἡ, inæqualitas.

Ὁμάρτω, sequere, præs. imper. act. ὁμαρτησας, αντος, ὁ, aor. 2. part. activ. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω.

Ὁμαρτῇ, Poetic. idem ac ἅμᾱ, simul, una: collectim, eodem tempore, Iliad. ε. Hinc ὁμαρτέω, sequor.

Ὁμαρτήσας, αντος, ὁ, secutus, a. s. part. act. ab ὁμαρτέω, sequor. f. ήσω. Tbe. ὁμαρτῇ, simul.

Ὅσσε, ὅσσε, ἡ, universitas, multitudo.

Ὁμβριμος, ε, ὁ, ἡ, ον, seu ὄμβριος, ᾱ, ὁ, ἡ, pluviosus. Them. ὄμβριος, ε, ὁ, imber.

Ὁμβρίσαντος, genit. sing. a. 1 part. act. ab ὁμβρέω, pluo. Th. ὄμβριος, ε, ὁ, imber.

Ὁμβροκάτητος, α, ὁ, ἡ, forti patre genitus. ex ὄμβριμος, pro ἔβριμος, robustus, & πατήρ, pater.

Ὄμβριμος, ε, ὁ, robustus, gravis, impetuosus, Hesiod. ax ἔβριμος, idem. Th. βριμάω, robustus sum.

Ὄμβριος, α, ον, pluvius, a, um. Th. ὄμβρος, imber.

Ὄμβρος, ε, ὁ, imber, plovia. Hinc ὄμβριμος, pluo. aor. 1. part. ὄμβρίσας, αντος, ὁ. ὄμβριος, ε, ὁ, ἡ, pluvius, pluvialis. ὄμβριμος, vel ἔβριμος, ε, ὁ, ἡ, imperuosus, vehemens.

Ὀμεῖται, jurabit, 3. singul. fut. 2. med. varbi ὄμνυμι, juro. f. ὀμοῦμαι. p. ὄμωκα. f. c. 2. mad. ὀμώσομαι, ῇ, ὄμωται.

Ὁμηγερής, έος, ὁ, ἡ, simul congregatus. in nom. pl. ὁμηγερέες. ab ὁμᾶ, simul. At ἐμηγερέες, adv. simul, eunfertim, Etym.

Ὁμηγυρίς, ίος, ἡ, Poet. & Æol. pro ὁμαγυρίς, simul congiegatus.

Ὁμήγυρις, εως, ἡ, cœtus, societas, concilium, multitudo hominum congregatorum. ab ὁμᾶ, simul, & ἄγυρις, εως, ἡ, emtus.

Ὁμήλικες, comtaneos, accus. pl. ab ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, quod ab ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statura.

Ὁμηλικία, ας, & Jon. ης, ἡ, ætatis æqualitas, æqualium cœtus. ab ὁμός, similis, & ἡλικία, ας, ἡ, statuta.

Ὁμηγέται, Dor. pro ὁμηγύται, pl. oum. præs. part. f. g. ab ὁμηγύω, in unum convecoio. fut. ύσω. Th. ὄμηρος, ε, ὁ, obses.

Ὁμηρίδαι, ῶν, οἱ, Homeridæ: Quinam dicarantur, jconfule Græca scholia Pindar. Nem. Od. 2. 341. s.

Ὄμηρος, ε, ὁ, obses. q. ab ὁμοῦ ἅμα, simul nectere. quia partes da se mutuo dubitantes ad fidam sibi habendam jungit. ὄμηρος, pignus, quod est vica obsidis. Item ὄμηρος, cæcus. Hinc Homerus, nomen Poetæ celeberrimi, siccti de seipso scribit, in Epigr.

Ὁμίλει, conversare, præs. imperat. activ. ὁμιλῶ, præs. inf. ab ὁμιλέω, conversor. Th. ὄμιλος, emtus.

Ὁμιλῶ, ῶ, colloquor, convarsor, eum dat. imperf. ὡμίλουν, ως, 3. singul. opt. præs. ὁμιλοίη. f. ήσω. p. ὡμίληκα. a. 1. ὡμίλησα. propinquo, accedo, Odyss. δ. contingo, tango, Aphrod. significat iam apud Hesmog. animum appellata. ὁμιλῶν πρὸς ἡδονὴν, ad voluptatem conlabulari, Plat. 12 Epistol. ἐλπίομαι ὁμιλῆσαι γάμοις, ad fecundas nuptias convolare, secundo nubere, Chrysost.

Ὁμιλαδὸν, adv. turmatim, catervatim. Th. ὅμιλος, turba.

Ὁμιλητικός, ὴ, όν, qui bena scit conversari, fortabilis, affabilis.

Ὁμιλητής, οῦ, ὁ, discipulus, contubernalis, Xenoph.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commarcium, coaversatio, colloquium: ἐλθὼν εἰς ὁμιλίαν τινός, venire in colloquium cum aliqua. Chrysost. commercium linguæ, doctrinæ. λαμβάνω τὴν ὁμιλίας μισθὸν, accipere doctrinæ mercedem, Xenoph. Dicitur etiam ὁμιλία de re Veuerea, ut apud Latinos coosuetudo, coitus Veneieos, Lucian.

Ὅμιλος, ε, ὁ, cœtus, turba, multitudo. Hinc ὁμιλέω, converior, commercium habeo. ὁμιλεῖν τῇ τύχῃ, in aliquos casus incidere: variam fortunam experiri.

Ὀμιχέω, majo, mingo, lotium reddo. quasi ὀμὲ χέω, simul fundo.

Ὀμίχλη, & Jon. ὁμίχλη, ες, ἡ, nebula: suffitus. quasi ab ὁμᾶ, simul, & χλάζω, caligo.

Ὄμμα, ατος, τό, oculus, os, frons, aspectus: sories: spectaculum, Sophocl.

Ὄμματ', pro ὄμματα, nom. pl. ab ὄμμα, ατος, oculus, aspectus.

Ὄμνυ, jura, præs. imperat. act. pro ὄμνυθι, verbi ὄμνυμι, juro.

Ὀμνύς, s. singul. ind. præs. varbi ὄμνυμι, juro.

Ὄμνυμι, seu ὀμνύω, juro, jurejurando affirmo, dejero. f. ὀμοῦμαι. prat. ὄμωκα, & Attic. ὀμώμοκα. ὀμνύειν τὸν τετριμμένον ὅρκον, jurejurando se adstringere patrio more, Plutarch. in Periela.

Ὁμογάστωρ, ορος, ὁ, ἡ, frater, qui ex eodem ventre prodit, uterinus. ab ὁμᾶ, simul.

Ὁμόγλωσσος, ον, ὁ, ἡ, qui eadem lingua utitur. ex ὁμός, similis, & γλῶσσα, ἡ, lingua.

Ὁμογλωττέω, ῶ, eadem lingua utor, Xenophon.

Ὁμογνωμονέω, ῶ, ejusdem sum sententiæ. ab ὁμός, similis, & γνώμη, ἡ, sententia.

Ὁμόγνως, ω, ὁ, ἡ, Poetic. pro ὁμόγνιος, consanguineus, cognatus, germanus frater, Plato de Leg. Ex ὁμός, similis, & γένομαι, nascor. prat. med. γέγονα.

Ὁμόδαμος, ον, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόδημος, q. d. ἐκ τοῦ αὐτοῦ δάμου ὤν, qui ast ex eodem populo, popularis.

Ὁμοθαλαμέω, ῶ, ὁ, ἡ, ὁ ἁμᾶ τῷ ὁμοῦ τῷ αὐτῷ θαλάμῳ οἰκῶν, qui simul, & in eodem thalamo habitat.

Ὁμόθεν, simul, quod ab ὁμᾶ, idem. Th. ὁμός, ή, όν, similis.

Ὁμοθυμάδιος, α, ὁ, ἡ, qui aidem fojio infidet, & ejusdem partieeps est. Ex ὁμός, similis, & θρόνος, thronus.

Ὁμοθυμαδὸν, adv. concorditer, unanimi contenlu, oozanimiter, uno animo. ab ὁμόθυμος, unanimis. quod ex ὁμός, similis, & θυμός, animus.

Ὅμοια, plur. num. n. g. ὁμοίας, gen. singul. f. g. ab ὅμοιος, idem ac ὁμός, similis.

Ὁμοιάζω, similis sum. f. άσω. p. ὡμοίακα. ὁμοιάζει, convenit, similis est.

Ὁμοίαλ, are. sing. Jon. f. g. ὁμοίη, similis. Th. ὁμός, ὁ, ἡ, similis.

Ὁμοίϊος, Post. pro ὅμοιος, similis. Th. ὁμός, idem.

Ὁμοιοπαθής, έος, ὁ, ἡ, similiter affectus, iisdem affectibus obnoxius. ab ὅμοιος, similis, & πάθος, εος, τό, affectus.

Ὅμοιος, οία, ον, similis, a. Th. ὁμός, idem. hinc ὁμοίως, similiter, adv.

Ὁμοιότης, ητος, ἡ, similitudo. ὁμοιότης φιλίαν παρέχεται, similitudo amicitiam conciliat, Plato in Phædro.

Ὁμοιόω, ῶ, assimilo, comparo. fut. ώσω. ὡμοίωκα. perf. pass. ὡμοίωμαι. a. s. pass. ὡμοιώθην.

Ὁμοιωθήσομαι, Dor. pro ὁμοιωθείσομαι, a. s. inf. pass. ὁμοιωθείς, a. s. part. pass. ὁμοιωθησόμεθα, 1. plur. fut. s. passiv. ab ὁμοιόω, assimilo.

Ὁμοίωμα, ατος, τό, similitudo. ab ὅμοιος, similis.

Ὁμοίως, adv. similiter, itidam, simili modo.

Ὁμοίωσις, εως, ἡ, ipsa assimilatio, similitudo, effigies, imitatio.

Ὁμοκλάρος, ᾱ, ὁ, ἡ, Dor. pro ὁμόκλαρος, qui ejusdem sortis cum aliquo est particeps, consors. Ex ὁμᾶ, simul, & κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Ὁμοκλάω, seu ῶ, bortor vociferando, minaciter clamo, increpo. quod ab ὁμοκλή, increpatio.

Ὁμοκλή, ῆς, ἡ, hortamentum: minæ, comminatio. Apud Hesiodum scribitur cum spiritu leni. hinc ὁμοκλητήρ, ῆρος, ὁ, increpator, objurgator.

Ὁμοκλήσας, αντος, ὁ, minans, a. s. part. activ. ab ὁμοκλάω, vel έω, increpo.

Ὁμόκλινος, ε, ὁ, ἡ, qui ast in eodem lecto, vel toro, simul accumbo.

Ὁμολογέω, ῶ, confiteor, profiteor, spondeo, assentior, sententiæ arredo. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα. a. 2. ὡμολόγησα. ὁμολογῶν χάριν, gratias habere, gratias agere, Nazianz.

Ὁμολογήσαντα, acc. sing. a. 1. part. pass. ὁμολογήσας, a. 1. part. act. verbi ὁμολογέω, confiteor.

Ὁμο-

Ὁμολογία, ας, ἡ, confeſſio, aſſenſus, conſenientia, pactum. ✝ ὁμολογίαν τινὶ ποιεῖσθαι, inter nos conveait, Plata de Leg. ὁμολογία ἐστὶ πᾶσι, æqua conditione. Thucyd. ὁμολογίαν προκαλούμενος, ad deditionem exhortans. Herodot. ab ὁμολόγ⊙-. Hinc, ὁ, ἡ, iiſdem verbis utens, conſentiens. ab ὁμὸς, ſimilis, & λέγω, dico.

Ὁμολογημόνως, adv. ſiac coatrovertia, plaaa, prnfecto. μὴ ὁμολογημόνως αὐτοῖς, diverſo judicio. Plato de Leg. quod a præſ. part. paſſ. ὁμολογέομ⊙-, ὑμεν⊙-. ex iiſdem them.

Ὁμομήτρ⊙-, ὁ, ἡ, qui eſt ex eadem matre natus. ex ὁμὸς, ſimilis, & μήτηρ, mater.

Ὁμοῦ, eundem, ſimilem, acc. ſing. ab ὁμὸς, ſimilis, par.

Ὁμόνοια, ας, ἡ, concordia, conſenſus. ab ὁμὸς, ſimilis, & νό⊙-, νῆς, ὁ, mens.

Ὁμοούσ⊙-, ſeu ὁμοού⊙-, ejuſdem eſſentiæ, conſubſtantialis, Nazisnz. in Orat. ab ὁμὸς, ſimilis, & οὐσία, eſſentia. quod ab ὦν, verbi εἰμὶ, ſum.

Ὁμόργνυ, abſtarſit, 3. ſing. imperf. act. Jon. ab ὁμόργνυμι, abſtango.

Ὁμόργνυμι, abſtergo, imprimo, inuro. f. ὁμόρξω. p. ὤμορχα. q. ab ἀμέργω, aafugo.

Ὁμόρξω, tergam, f. r. act. verbi ὁμόργνυμι, abſtergo.

Ὁμορ⊙-, ος, ὁ, finitimus, confinis, affinis, amicus. genit. plur. ὁμόρων. hinc ὁμορῶ, annfinis ſum. q. ὁμὸς ὅρος, ſimul termianm babens.

Ὁμός, ἡ, ὁ, ſimilis, par. q. ab ἅμα, ſimul, vel ὁμῶ. Hiac ὁμόω, unio, in unum coira facio. ὁμοῦ⊙-, ὁ, ὁ, multitudo. ὁμῶς, ſimiliter, æque, pariter. ὅμως, tamea. ὁμὴ, uaa, ſimul. ὁμοιος, α, ὁ, ſimilis. ὁμοιότης, ητ⊙-, ἡ, ſimilitudo. ὁμοιόω, ſimilem efficio. ὁμοίωμα, ατ⊙-, τὸ, ſimilitodo, ſimulacrum.

Ὄμορε, 3. ſing. a. 1. Jon. ab ὁμόω, unio. f. ὁμόσω. Th. ὁμὸς, ſimilis.

Ὁμόσαι, jurare, aor. 1. inf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. ὁμόσω. p. ὤμοκα. ὁμόσον, a. 1. imperat. act.

Ὁμόσῃς, ῃ, 2. & 3. ſing. aor. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Ὁμοστέω, ſimul edo. hinc ὁμοσίτ⊙-, convictor, qui cum aliquo edit. ex ὁμὸς ſimilis, & σῖτ⊙-, ὁ, frumentum.

Ὁμόσπορ⊙-, α, ὁ, qui eſt ex eodem ſemina, & geaere; ſimul ſeminatus, & natus. Ex ὁμὸς, ſimilis, & σπείρω, ſeminn.

Ὁμόσσῃ, juraverit, 2. ſing. anr. 1. ſub. act. Poet. gem. or. nt & ὁμόσσαι, pro ὁμόσῃς, aor. 1. part. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὁμόσσον, jurato, aor. 1. imperat. act. gem. or, ejuſdem verbi.

Ὁμόσω, jurabo, fut. 1. ind. act. verbi ὁμόω, ſeu ὄμνυμι. a. 1. ὤμοσα.

Ὁμότεχν⊙-, ος, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt artificii, ejuſdem artis opifex. ex ὁμὸς, ἅ, ὁ, ſimilis, & τέχνη, ης, ἡ, ars.

Ὁμότιμοι, οἱ φ. qui ſunt in pari honore, æque honorati. ab ὁμὸς, ſimilis, & τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Ὁμοτράπεζ⊙-, ος, ὁ, ἡ, commenſalis, meaſæ conſors, convictor. ab ὁμὸς, ſimilia, & τράπεζα, ἡ, menſa.

Ὁμότροπ⊙-, ος, ὁ, ἡ, ſimilis, tam de inganio, quam moribus, conſentaneus, iiſdem præditus moribus.

Ὁμοῦ, ſimul. ab ὁμὸς, ſimilis.

Ὀμοῦμαι, jurabo, f. 2. med. verbi ὄμνυμι, jnto. f. ὁμόσω.

Ὁμοῦν, finitimus ſum, cum dat. ab ὅμορ⊙-, Jon. pro ὅμορος, c, ὁ, finitimus.

Ὁμόφρον⊙-, α, ὁ, ἡ, comes, qui aum aliquo it, Noan. ex ὁμῶ, ſimul, & φρονέω, eo.

Ὁμόφρονα, & ὁμόφρονας, acc. ſing. & plur. ab ὁμόφρων, concors.

Ὁμοφρονέω, conſaatio, conſors ſum, conſpiro.

Ὁμόφρων, ον⊙-, ὁ, ἡ, coacors, ejuſdem aaimi & ſententiæ. ex ὁμὸς, ſimilis, & φρὴν, animus, mens.

Ὁμοφωνία, cadem voca, vel lingaa ator concordo in varbis. ab ὁμὸς, ſimilis, & φωνὴ, ἡ, vox. hinc ὁμόφων⊙-, ὁ, qui eadem liagua utitur, concors, conſentieas.

Ὁμοχροΐα, Jon. pro ὁμόχροια, coloris ſimilitudo. ab ὁμὸς, ſimilis, & χρόα, ας, ἡ, color.

Ὁμόψη⊙-, ὁ, ἡ, ſuffragii ferendi focius. ex ὁμὸς, ſimilis, & ψῆφ⊙-, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.

Ὁμόω, unio, coire facio. ab ὁμὸς, ſimilis, par. Sed ὁμόω, juro, jurando compoño, idem ac ὄμνυμι. f. ὁμόσω.

Ὄμφακες, αἱ, aom. pl. ab ὄμφαξ, ακ⊙-, ἡ, uoa acerba, & immatura. Galen.

Ὀμφαλόεις, εσσα, εν, umbilicatus, a, um, rotuadus. epith. ſcuti. ab ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ, umbilicus.

Ὀμφαλὸς, ὁ, ὁ, umbilicus, umbo: media pars agmiais. q. ab ἀμφιελίσσω, circumvolvo. Eſt etiam umbilicus id cavum in ceatra, ubi inteſtinæ circumvolvi incipiunt; ligamentum inteſtinorum. Vel ab ἔμφυτ⊙-, & ἕλος, umbo, inde umbilicus. Item ὀμφαλὸς accipitur ab Ariſtotele pro poris, & maatibus in geacrationa piſcium. Sic etiam appellatur imum ſiai. Quin & in pomie, pyris, ſorbis, meſpilis, quod in ſummo umbilici modo deſcendit, ὀμφαλὸν Græci vocavernat. ὀμφαλὸς χρυσοῦς, aureus umbilicus, pro ornatu libri. Lucian. Item ὀμφαλοὶ, αἱ ἐν τῷ πρυγῷ τράγλαι, jugi ſtramina, ex quibus religaatur habena. Euſtath. Ilia. ω.

Ὄμφαξ, ακος, ἡ, uva acerba, necdum matura. quia ὁμὸς ὡς τὸ σκυθῆι, cruda ad veſcendum. Hinc ὀμφάκινος, α, τὸ, omphacium, ſuccus uvæ acerbæ.

Ὀμφὴ, ῆς, ἡ, vox divina, vaticinium, reſponſum a Deo datum, ſomniorum viſio. Iliad. β. ὀμφὴς, εντος, vocalis, diviaus, fatidicus, Nnna. ὀμφητὴρ, vates, fatidicus.

Ὀμώλιμος, ſimilem factum eſſe, vel unitum, a. e. caſ. paſſ. ab ὁμόω, unio.

Ὀμώνυμος, Attice pro ὁμώνυμος, jutavi, perf. activ. verbi ὄμνυμι, juro.

Ὅμως, tamen, nihilominus. conjunct. diſc. ἔμως μέντοι, verumtamen. Sed ὁ μῶς, ſimul, Poet. pro ὁμοῦ, vel ὁμόσε.

O N.

Ὅν, ὅντε, quem, acc. ſing ab ὅς, qui.

Ὄν, ὄντος, exiſteas. præſ. part. n. g. ab ὤν, οὖσα, ὄν. ab εἰμὶ, ſum.

Ὀναγρ⊙-, ὁ, ὄν⊙- ἄγρ⊙-, onager.

Ὀνάμην, ατο, ητο, adjutus fuerim, per ſync. pro ὀνησάμην, a. 1. opt. med. verbi ὄνημι, juvo, prnſum.

Ὀνασσα, vitupern. ab ὄνημι.

Ὀνάσσ⊙-, ὁ, qui fructum percepit, per ſyneop. pro ὀνησάμ⊙-, a. 1. part. med. verbi ὄνημι, juvo. Alii volunt eſſe præſ. part. ab ὀνασσα.

Ὄναρ, τὸ, ſomnium, inſomnium, ὄνειρον. Item ὄνερ, adv. in ſomnis, per quietem. Plato de rep. κατ' ὄνερ, in ſomaio. ὄνειρος, ε, ὁ, q. ὄντος ὄψις. Somnia enim ut plurimum vana ſunt, in quibus res apparent, nec ſunt.

Ὀνάριον, ε, τὸ, aſellus, dimiaut. ab ὄν⊙-, ε, ὁ, aſiaus.

Ὀνάτω, juvabit, Dor. ſen Æol. pro ὀνήσει, ab Æol. f. ὀνήσω, deinde ὀνάσω, verbi ὄνημι, profum.

Ὀνάσθαι, frui, præſ. inf. ab ὄνασμαι, vel a. 1. inf. med. per ſync. pro ὀνήσασθαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὄνασις, ἡ, Dor. pro ὄνησις, uſus, utilitas. ab ὄνημι, juvo.

Ὀνάσσης, Dor. pro ὀνήσῃς, 2. ſingul. aor. 1. ſub. actio. verbi ὄνημι, jueo.

Ὀνάσσ', pro ὀνάσσατε, τε, cibaria, commoda. ab ὄνασις, ατ⊙-, τὸ, amolumentum. Th. ὄνημι, profum.

Ὄνατ, ατ⊙-, τὸ, utilitas, emolumeatum. Th. ὄνημι, juvo, profum.

Ὀνάτεσσ', & contracte ὀνάτης, nom. pl. ab ὄνατ⊙-, ος, τὸ, probrum.

Ὀνείδιζω, exprobro, convitior. imperf. ὠνείδιζον. f. r. ίσω. p. ὀνείδικα. aor. 1. ὠνείδισα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὀνείδισας, ὁ, a. 1. part. act. at ὀνείδισας, 2. ſing. aor. 1. ind. act. Jon. ὀνείδισον, aor. 1. imperat. act. ejuſdem verbi.

Ὀνείδισε, a. ſing. fut. 1. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνείδισμὸς, ὁ, convitium. ab eodem them.

Ὀνείδισσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior.

Ὀνείδιῶ, fut. o. Att. pro ὀνειδίσω, verbi ὀνειδίζω, exprobro, aonvitior.

Ὄνειδος, εος, τὸ, probrum, dedecus. q. ab ὀνέω, vitupero. Alii ab ὄνος, aſinus, & εἶδος. Quibus anim dedecus redundat ex re aliqua, iſti vitnperantur, & quaſi aſini videntur. Item ὄνειδος, laus, & gloria apud Ensip. hine ὀνείδειος, probroſus. ὄνειον, ſtabulum aſinorum. ὄνειον, Corinthi mons.

Ὄνειμα, ατ, τὸ, inſomnia. ab ὄνειρος, idem ac ὄνερ, ſomnium.

Ὀνειροκρίτης, α, ὁ, Dor. pro ὀνειροκρίτης, α, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ſomnium, & κρίνω, judico.

Ὀνειροκόλος, α, ὁ, ſomniorum interpres. ab ὄνειρος, ε, ὁ, ſomnus. Thema ὄνερ, ſomatum, & πολέω, verſor.

Ὀνείρων, dat. ſing. ὀνείρ⊙-, gan. plur. ab ὄνειρος, idem ac ὄνερ, ſomnium.

Ὀνῆσαι, a. o. inf. paſſ. varbi ὄνημι, juvo, profum.

Ὀνήσιμος, ὁ, præſ. part. paſſ. ab ὄνημι. Th. ὄνημι, javo.

Ὄνημι, juvo, utilitatem affero, profum: item vitnpero: fruor. Plato. cum acc. ſ. ὀνήσω. a. 1. ὄνησα. p. ὄνηκα. præſ. paſſ. ὄνημαι, ſeu ὀνάμαι, juvor, fruor, cum gen. fut. 1. med. ὀνήσομαι. a. e. med. ὠνησάμην, ω, ατο, a. o. med. opt. ὀνησαίμην, αιο, αιτο, & contract. ὀναίμην. Hinc ὄνασις, εως, τὸ, utilitas. ὄνιος, ε, ὁ, utilis. ὀνητὸς, ἡ, ὁ, vitnperabilis.

Ὄνησο, Jon. pro ὄνησο, a. 1. ind. act. ὀνήσομαι, fruera, a. 1. imperat. med. verbi ὄνημι, juvo, profum.

Ὀνήσεαι, juvaberis, Jon. pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ὀνήσομαι, verbi ὄνημι, juvo.

Ὀνήσει, erit emolnmento, 3. ſing. fat. o. act. Sunt qui exponnat per reficiels, & volunt Attice dici pro ὀνήσῃ, 2. ſing. f. 1. med. ab ὄνημαι, jnvor, fruor.

Ὀνήσιμος, α, ὁ, propr. nom. Gr. utilis.

Ὄνησις, εως, ἡ, fructus, juvamen, utilitas. Them. ὄνημι, juvo.

Ὀνηστήρας, α, ὁ, nomen propr. Lat. ſerens opem, opitulator.

Ὄνηστο, præſ. imperat. paſſ. ab ὄνημαι, fruor.

Ὀνήτωρ, ορος, ὁ, Oactor. nomen propn

Ὀνθολέω, ſtercore inquino.

Ὄνθος, α, ὁ, ἡ, ſtercus, ſen fimus jumentorum, proprie aſini. ab ὄνος, aſinus.

Ὀνικὸς, ἡ, ὸν, aſiniaus, a, um. ab ὄνος, c, ὁ, aſinus.

Ὀνίνησι, juvat, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ὀνίνημι, idem ac ὄνημι. fut. ὀνήσω.

Ὄνοστο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ὄνομαι, vel ut alii volunt a. a. opt. med. verbi ὀνόομαι, vitupero, carpo. Th. ὄνημι, vitupero.

Ὄνομ', pro ὄνομα, nomen, Æolice ὄνυμα.

Ὄνομα, Poet. ὄνυμα, Æol. ὄννυμα, ατος, τὸ, aomen, fama, celebritas, prætextus. q. a νέμω, quia unicuique rei nomea ſuum tribuitur. Nomina atiam jueamur ad rem cognoſcendam: at poſſit eſſe ab ὄνημι, jueo. κατ' ὄνομα, aominatim, adv. τὄνομα, nomine. Hinc ὀνομάζω, nomino. ὀνομαστὸς, ἡ, ὁ, celebris, clarus. ἀνώνυμος, ν, ὁ, ἡ, obſcurus, ignotus. μετωνυμία, ας, ἡ, tranſnominatio, nominis pro nomine poſitio. ὁμώνυμος, α, ὁ, idem nomen habens. παρώνυμος, α, ὁ, ἡ, ab alio denominationem habens. συνώνυμος, ε, ὁ, ἡ, nomen commune habeas. συνωνυμία, æquivalentia. ψεὐδώνυμος, α, ὁ, ἡ, nomen

habeus rei non respondens. ὀνομάζω, cognomino.

Ὀνομάζε, nominabat, Jon. pro ὠνόμαζε, 3. sing. imperf. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὀνομάζω, nomino. 3. sing. præs. opt. ὀνομάζοι. præs. inf. ὀνομάζειν. ſ 1. ind. αἰτω. p. ὠνόμαγμαι.

Ὄνομαι, vitupero. ab ὄνημι.

Ὀνομαίνω, nomino, nominatim recenſeo, voco. f. ανῶ. a. 1. ὠνόμηνα. a. 1. ſub. act. ὀνομήνω, quod quidam Attice dici credunt pro ὀνόμηνα. Them. ὀνομ, nomen.

Ὀνομακλῆς, έους, ὁ, nomen proprium.

Ὀνόμαστον, Æol. & Bœot. pro ὠνομάσθησαν, 3. pluc. a. c. ind. paſſ. ab ὀνομάζω, nomino.

Ὀνόμασι, nominibus, dativ. pluc. ab ὄνομα, nomen.

Ὀνομαστός, ἁ, όν, elatus, illuſtris, celebris. in plur. ὀνομαστοί. Sed ὀνομαστὸς, ὴ, ὸν, nominativus, a, um. ὀνομαστὶ, Poet. adv. nominatim. Th. ὄνομ, nomen.

Ὀνόμηνα, ας, ε, a. 1. ind. act. Jon. ὀνόμηνα, a. 1. ſub. activ. verbi ὀνομαίνω, nomino.

Ὄνος, ου, ὁ, ἡ, aſinus, a. quaſi ab ὄνημι, juvo. Item ὄνος, mola ſuperior; ulius etiam inferior: verpus, τὸ κατὰ ἄνδρα αἰδοῖον, Phavor. Pariter ὄνος primus numerus in teſſeris, qui & μονὰς dicitur, Poll. ſic inſtrumentum, quo nent mulieres, & devolvunt penſa, fuſus, Poll. Etiam vaſis genus, Ariſtoph. Comment. in Veſp. In quodam ludi genere, qui dicebatur ὀνικὸν, ia dicebatur ὄνος, qui victus fuerat, & impetata facere engebatur, Poll. ὄνος, & ὀνίσκος eſt piſcis apud Athen. lib. 7. & Ariſtot. in Anim. hiſt. qui a Plinio aſellus vocatur, lib. 32. cap. co. qui Galeno lib. 3. περὶ κατὰ τόπ. eſt inſectum exiguum, Latinis multipeda. Dioſcorides lib. a. c. 57. ὄνος accipit pro locuſta, cui etiam nomen ἀσέλγικος. Ariſtoteles autem μηχανικῶν lib. quæſt. 24. accipit ὄνος pro axe, & ὀνίσκος pro axiculo, ſucula, quæ & ὀνίσκος dicitur.

Ὀνόσσεται, vituperabit, 3. ſing. f. 2. med. gen. ον, verbi ὀνόω, idem ac ὄνημι, vitupero.

Ὀνοσσός, ὸν, ὁ, vituperandus. in pl. n. g. ὀνοσσά, ab ὄνημι, vitupero.

Ὀνοτίζω, carpo, convitior, vitupero.

Ὀνοτός, ὸν, ὁ, Poet. pro ψογητὸς, ſeu ὀνομαστὸς, vituperabilis, contemptibilis. ab ὀνόω, ſeu ὄνημι, vitupero.

Ὀνοφαβός, ἁ, ὁ, qui aſinus paſcit, ar nutrit. ab ὄνος, aſinus, & φέρβω, paſco. p. m. πεφάβα.

Ὀνόω, f. ώσω, idem ac ὄνημι, vitupero.

Ὄντα, exiſtentem, acc. ſing. part. præſ. ὤν, ὄντος; ὁ, ab εἰμὶ, ſum.

Ὅντινα, quemcunque, acc. ſing. ab ὅστις, ὅτου. ab τὸς, & τὶς, aliquis.

Ὄντως, vere, plane, ſane. adv. ab ὤν, ὄντος, præſ. part. verbi εἰμὶ, ſum.

Ὄνυμα, ατος, τὸ, Æol. pro ὄνομα, nomen.

Ὀνόμξε, ας, ε, Æol. & Doer. pro ὠνόμασε, a. c. ind. act. hinc ὀνομξόμαι, f. 2. med. Æol. verbi ὀνομάζω, nomino.

Ὄνυξ, υχος, ὁ, unguis. ἐπ' ὄνυχος ἀκριβῶν, ad unguem exigere, Plutarch. Eſt & nayx, gemma. Item ὄνυξ apud Athen. l. 11. ligneum poculum, alabaſtrum Horatio. Apud Dioſcor. l. a. c. 12. Cornario auctore, ὄνυξ a quibuſdam vocatur unguis aromaticus. Plutarch. lib. de virtut. mulierum accipit pro uncu anchoræ. Item ὄνυξ, unguis in coſa, pars candida ſolii floris, Dioſc. l. 2. c. 130. Apud Hipp. l. de ſuperfœtat. ὄνυξ eſt uncinus, quo impacta mortuus fœtus educitur.

Ὄνυχες, οἱ, ungues: item inſtrumenta. Herodot.

Ὀνυχὶς, ἡ, herbæ genua.

O Ξ.

Ὀξάλμη, ης, ἡ, muria acida. Ruell. a cetum ſalſum Plin. Dioſc. l. 1. c. 145.

Ὀξὰς, ά, ὴ, acuta, f. g. ab ὀξὺς. Et ὀξέα, exponitur per acutum, in plur. n. g. pro ὀξέα, metri gratia, pro ὀξέας. Eſt & ὀξεῖα, genit. plural. Dor. pro ὀξειῶν.

Ὀξεῖ, dat. ſing. ab ὀξὺς, ὑος, ὁ, acutus. ὀξέϊσιν, dat. plur. Jon. pro ὀξέσιν. ab ὀξὺς, ſ. g.

Ὄξος, ους, τὸ, acetum: vic iracundus. Th. ὄξος, acutus.

Ὀξυβόλος, ὸν, ὁ, ἡ, acutam cuſpidem habens, acutus, celeriter emiſſus: celeriter jaculans, aut celeriter jaculo percuſſus, Etym. ab ὀξὺς, acutus, & βάλος, τὸ, telum.

Ὀξύγγιον, ε, τὸ, axungia, arvina, adeps.

Ὀξύθυμος, ε, ὁ, qui acerbo eſt animo, iracundus, iræ impatiens, cerebroſus. hinc ὀξυθυμίη, animi acerbitas, iracundia: ſordes.

Ὀξυθήκαι, τὰ, erant placula, atque expiationes quædam, quas luſtratis a dibus, efferebant in triviu, Poll. A quibuſdam hæ voce eruces intelliguntur, & ligna, ex quibus nonnulli ſtrangulabantur. Ariſtarch. apud Suid.

Ὀξόω, acuo: item acidum reddo. f. ώσω. p. ὄξυγμαι. a. 1. ὤξυνα. The. ὀξὺς.

Ὀξύστερν, dat. ſing. ab ὀξύσης, ητος, ὁ. acutus, ſpinoſus. Th. ὀξὺς.

Ὀξυτάκης, έος, ὁ, ἡ, dicitur & ὀξυβόλος, & ὀξυθύμος, ε, ὁ, qui celeriter repit, ac movetur, celer, velox.

Ὀξὺς, εῖα, ὺ, acutus, a, um, velox. genit. ὀξέος.

Ὀξύσχοινος, ε, acutus juncus, juncus marinus, Plin. ex ὀξὺς, acutus, & σχοῖνος, ε, ἡ, juncus.

Ὀξύτερος, α, ὸν, & in f. gen. Jon. ὀξυτέρη, acutior, compar. ab ὀξὺς, acutus.

Ὀξύτατος, η, ὸν, acute ſecans, acutus. ab ὀξὺς, acutus, & τέμνω, ſecn.

O O.

Ὅα, Poet. pro ὁ, cujus. ab ὅς, qui.

O U.

Οὐ', pro ὄνα, vocem, ſonum, acc. ſing. ab οὖ, ὄνος, ὁ, vnc.

Οὐα, Doric. pro ὄνα, vel ὄναις, ubi. quomodo?

Οὐακάλει, pro quo Homer. ὀνκλέει, ſequnr, adſum, procedo, opitulor. Thema ὀνκάλω.

Οὐακὸς, ὸ, ὁ, aſſecla, comes. Dicitur & ὀνκὸς, & ὄνκων, Poet. Th. ὀνκάζω, comitem dn.

Οὐακάζω, perſequor, ſequi juben, comitem dn, præbeo. q. ab ὀνομαι, ſequor. Hinc ὀνκὸς, & ὀνκὼς, ὸ, ὁ, comes, aſſectator.

Οὐακάμενος, a perſequente urgenr, comitem accipio. hinc ὀνκάμενος, auctuc, præſ. part. paſſ. ab ὀνκάζω.

Οὐακίως, Doric. pro ὀνομίως, quando.

Οὐακτε, κε, ὁ, Jon. pro ὤνακτα, a. 2. ind. act. ὀνάτημι, a. c. inf. act. verbi ὀνάζω, præbeo.

Οὐάκτασε, Æol. pro ὀνάσσε. a. 1. pact. act. verbi ὀνάζω, præbeo.

Οὐάκτασις, præbeas, a. 1. opt. activ. gemin. or. ſic ὀνάκτη, 3. ſing. f. 2. act. ὀνάκτασιτο, 3. ſing. a. 2. med. Jon. verbi ὀνάζω, præbeo.

Οὐατος, per ſyne. pro ὑιὸπατος, ab ὑὸς, pro ὑοπάτης, eodem patre genitus, ab ὑὸς, ſimilis, & πατὴρ, pater.

Οὐάων, ονος, ὁ, ἡ, miniſter, aſſectator, comes. Th. ὀνάζω, ſequi juben. Alii ὀνάων legunt, q. ab ὄνημι, ſequnr.

Οὐατερ, quod, ex ὅ, & περ.

Οὐάων, ονος, ὁ, Jon. pro ὀνάων. quod vide.

Οὐὰξ, ὄς, ἡ, foramen, per quod videri poteſt. q. ab ὄπτομαι, video. vel ὄψ, oculus.

Οὐπε, ubi, quo? quomodo, quaſi ab ὅς, qui.

Οὐπαδῶ, comitatur, 3. ſing. præſ. act. ab ὀπάδω. Th. ὀπάζω, enmitem dn.

Οὐπαλιν, quando. Ex ὄπα, & ἦλιξ, quum, quando.

Οὐπὶ, voci, dat. ſingul. ab ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox.

Οὐπίζετο, eurabat, 3. ſing. imperf. Jon. verbi ὀπίζομαι, euro, revereor. hinc ὀπιζόμενος, præſ. part. Thema ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, eura.

Οὐπίσθε, retro, poſt, Jonic. & Dor. pro ὄπισθεν. Th. ὀπίσω, terrorſum.

Οὐπις, ace. ſing. ab ὄπις, ιδος, ἡ, ultio, eura, ira.

Οὐπιτάδεον, pro ὀπιτάδεσκε, ſpectantem, acc. ſing. patt. præſ. ab ὀπιτάζω, circumſpicio, per redupl. ab inuſitat. ὀπτάζω. Th. ὄπτομαι, video.

Οὐπις, ιδος, ἡ, ultin, vindicta divina, eura. q. ab ὄπτομαι, ſequnr. Hinc ὀπίζομαι, euro, revereor: item caveo, rependo. ὀπιδνὸς, reverendus.

Οὐπισθόβ', itio retrograda. ab ὀπίσω βαίνω, id eſt, βαίνω.

Οὐπίσσω, pone, a tergo, adv. Th. ὀπίσω, retro.

Οὐπισθόμβροτον αἰῶνα, retro mortales ſequens gloriatin laudis. Poit mortem enim nihil remaner præter famam, quæ circumfertur apud poſterns.

Οὐπισθοβάσι βόες, boves præpoſtere paſcentes. ab ὀπισθεν, a tergo, & νέμω, paſco.

Οὐπιστορικῶς, retrorſum, adv. ex ὀπίσω, retro, & φαίνω.

Οὐπίστω, Poet. pro ὀπίσω, retro.

Οὐπίσσος, poſterior. ὀπίσσατος, poſtremus. ab ὀπίσω, retro.

Οὐπίσω, retrorſum, retro, poſt, adv. eum gen. item ſine caſu, τὰ ὀπίσω, ſc. ὄντα, quæ retro ſunt. ὀπισθεν, a tergo. q. ab ὑπομαι, ſequor retro.

Οὐπλα, τὰ, inſtrumenta, ab ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Οὐπλέα, ace. ſing. ab Οὐπλεὺς, έος, ὁ, nomen propr. viri.

Οὐπλεύσθαι, præſ. inf. ab ὅπλομαι, armor. Th. ὅπλον, ε, τὸ, arma.

Οὐπλίεσσι, Jon. pro ὁπλίτης, gen. plor. ab ὅπλον, unpula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Οὐπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Οὐπλίζω, armo. f. ίσω. p. ὥπλισμαι. præſ. paſſ. ὁπλίζομαι, armor. præſ. inf. ὁπλίζεσθαι. a. 1. med. ὡπλισάμην, ω, απο. a. 1. imper. med. ὅπλισαι, σάσθω, & in a. plur. ὁπλίσασθε. Th. ὅπλον, arma.

Οὐπλίσσασθε, armemur, 1. plur. f. 1. med. Poet. ab ὁπλίζω, armo.

Οὐπλίτης, ε, ὁ, Poetic. pro ὁπλιτικὸς, ὴ, ὸν, vel ὡπλισμένος, urmatus. Th. ὅπλον, τὸ, arma.

Οὐπλον, α, τὸ, vel τὰ ὅπλα, arma, inſtrumenta quævis, quæ ſunt armorum loco. Hinc ὁπλάω, & ὁπλίζω, armo, inſtruo. ὁπλισμὸς, ὁ, ἡ, & ὅπλισμα, ατος, τὸ, armatura. ὁπλίτης, α, ὁ, & ὁπλιτὴς, ὴ, ὸ, armatus. ὁπλὴ, ῆς, ἡ, ungula. πάνοπλος, ε, ὁ, ἡ, omni ex parte armatus. πανοπλία, ας, ἡ, armatura torum corpus militis tegens.

Οὐπλοτέρων, iuvenum, genit. plur. Æol. pro ὁπλοτερῶν, f. g. ab ὁπλότερος, junior.

Οὐπλότερος, α, ὸν, junior, poſterior, recentior. ὁπλότατος, minimus natu. Dicitur de iis, qui arma fecre poſſunt. Th. ὅπλον, arma.

Οὐποκτὸς, ὴ, ὸν, eujas, ex qua regione. ex ὅπο, ubi, & ὀκτόθεν, α, τὸ, ſolum.

Οὐπω, quo. vide πῶ.

Οὐποῖος, οία, οῖον, qualis, idem ac ποῖος, citra interrogationem.

Οὐπὸς, ὸ, ὁ, lacteus ſuccus, humor, eoagulum. q. ab ὀπὴ, unde fluit. Poſſit & ὀπὸς eſſe a πίω, bibo. Succus enim eſt ποτὸν τι. Eſt autem ὀπὸς, ſuccus ſponte manans: χυλὸς, expreſſus ſuccus. Hinc ὄπιον, ε, τὸ, opium, ſuccus lacteus ex ſcapo papaveris.

Οὐπόσα, acc. ſing. f. g. ὁπόσος, plural. n. g. ab ὁπόσος, quotus, quantus.

Οὐπό-

Ο'πόσ⊙, & Poet. ὁπηλίκ⊙, η, ὁ, quantus, quantus. quod a πόσ⊙, & hoc ab ὅσ⊙, quantus.

Ο'πότε, quum, quoniam, quando, quandocunque, pro ὁπότε, & ὅτ, ubi.

Ο'πότε, & Poet. ὁπόπτε, quando, citra interrogationem, adverb. idem ac ὅτε, ubi.

Ο'πότ⊙, ὁ, uter, uterlibet, alteruter, quilibet infinita, ut πότ⊙, uter, interrogativa, a πῶς, quomodo? Hoc ab ὡς, quod ab ὅς, qui.

Ο'που, ubi. infinite, idem ac ὅ, ubi, quo, quum. Interdum aliquando, quando. ὅπου ων, ὁπου δ', ὁπόθ', ubique, Xenoph.

Ο'ππα, Doric. pro ὅπη, & hoc pro ὁπόθεν, unde. Th. ὅτε, quando.

Ο'ππη, Poetic. pro ὅπη, ἡ ὅπα, quo, hic. Lucian. de Luctu.

Ο'ππόκα⊙, Doric. pro ὁπότε, quando.

Ο'πποτ', pro ὁπότε, vide ὁπότε. Sic ὁπότερ⊙, pro ὁπότερ⊙, Poet. Sic ὁπποτέρωσι, utram, acc. fing. f. g. ὁπποτέροισι, dat. plur. Jon. & Poet.

Ο'ππαλί⊙, ου, ὁ, affatus. Hom. in Iliad. Th. ὁπτάω, affo.

Ο'πτάω, video. Ex ὄπτομαι, idem.

Ο'πτασία, ας, ἡ, apparitio, quæ fit nasu ὄπτᾳ, viſio, aſpectus, conſpectus. ab ὁπτάω, video.

Ο'πτάω, torreo, aſſo. f. ὄψω. p. ὄπτηκα. perf. paſſ. ὄπτημαι, σαι. Hinc ὁπτητὸς, ὁπτὸς, ὁπτέος, ὁπτητέος, ὁπτικὸς, ὁπτήρ, ipſa torrendi actio. ὁπτὸς, ὁ, ἡ, illus, toſtus.

Ο'πτᾰλίω⊙, Dor. pro ὀπτάλμ⊙, ὁ, q. ab ὀπτάομαι, pro ὁπτάομαι, præſ. part. ab ὁπτάω, torreo.

Ο'πτᾶ, Dor. pro ὀπτᾷ, ob ὁπτάω, torreo.

Ο'πτ⊙ός, ὀπτ⊙ὸν, ὁ, a. s. pert. paſſ. ab ὁπτάω, torreo.

Ο'πτάσσω, τ. plur. a. τ. ſub. act. verb ὁπτάω, torreo.

Ο'πτηλ⊙, ου, ὁ, oculus. Th. ὄπτωμαι, video.

Ο'πτομαι, video: videor, apparco. fut. ὄψομαι. perf. ὄπωπα, ψαι, πται, a. 1. paſſ. ὠφθην, ης, η. f. 1. paſſ. ὀφθήσομαι, a. s. med. ὀψάμην. a. s. ſub. med. ὄψομαι. q. ob ὄψ, oculus. Hinc ὄμμα, ατ⊙, τὸ, vitum, ſpectaculum; item oculus. ὄψις, εως, ἡ, vitus. ὦψ, ὠπὸς, ὁ, oculus. ὀπτικὸς, ὴ, ὸν, viſio. ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, contractus, viſus. ὀφθαλμὸς, ὁ, ὁ, oculus. ὄσσομαι, video. ὀσσ⊙, ου, ὁ, & ο⊙, τὸ, oculus. διόπτρα, ας, ἡ, inſtrumentum ad explorandas dimenſiones. ἀνάπτης, ου, ὁ, inſpector. ἀνεψιὸς, ὁ, ἡ, inſpectio. αὐτόπτης, ου, ὁ, qui ſuit oculis aliquid vidit. αἰθὼψ, οπ⊙, ὁ, ἡ, niger, ſeu rutilus. αἰγίλωψ, ωπ⊙, ὁ, caprinus oculos, virtum oculi. γλαυκῶψ, ωπ⊙, ὁ, glaucos oculos habens. γλαυκῶπις, ιδ⊙, ἡ, fœm. Minervæ epithaton. δυσωπία, ας, ἡ, pudor, motuſtras. μέτωπον, ου, τὸ, frons. μύωψ, ωπ⊙, ὁ, ἡ, luſciolus. μυωπάζω, fum luſcinius, exercitum; item conniveo. πρόσωπον, ου, τὸ, vultus, facies; item perſona. σκοτωπὸς, ὴ, ὸν, triſtem vultum gerens. ὕδρωψ, ωπ⊙, ὁ, hydrops, aqua intercus. ὑσσωπ⊙, ου, ἡ, vel ὕσσωπος, ου, τὸ, hyſſopus.

Ο'πτὸς, ὴ, ὸν, aſſus, a, um, toſtus. Th. ὀπτάω, ello. f. ὄψω. p. ὄπτημαι.

Ο'πτὼ, Dor. pro ὀπτᾷ, gen. ſingul. ab ὀπτὸς, aſſus.

Ο'πύω, ωco, coco, uxorem habeo. imperf. ὤπυον, ες, a. præſ. paſſ. ὀπύομαι, tnaor: in matrimonio habeor. q. ob ὁπὸς, vel ὀπό.

Ο'πωπα, vidi, p. m. Att. pro ὄπα, hinc ὀπώπειν, ες, ε, pluſq. perf. mad. ab ὄπτομαι, video. hinc ὀπωπὴ, ῆς, ἡ, aſpectus, vultus.

Ο'πώπει, Jonic. pro ἐπώπει, pluſq. perf. med. vide ὄπωπα. h nc ὀπώπεσαν, Jon. pro ἐπώπεσαν, 3. plur. pluſq. perf.

Ο'πώρα, ας, ἡ, autumnus: melioris corticis fructus: poma inter mitatem, & autumnum provenientia, ut notat Marcell. 3. fructus autumneles: ætas meturior. q. ὀπὸς ὥρα, ſan ὥρα, tempus, & cura fuccorum, quia tunc fructus maturi ſunt. oiſi πόψὲ ὥρα, tempus lerum anni. aut quia in autumno eſt ὀπὸς ὥρα, cura fructuum, qui tum colliguntur. ὁ πόψη τῆς ὀπώρας, ⊙ περὶ τὴν ὀπώραν, ineunte autumno. At ſi. l. 9. anim. Dioſcor. πατεῖσθαι τὴν ὀπώραν, fructum coquare, quod de uvis dixit Xenophon. Hinc ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν, autumnelis.

Ο'πωρῶ, Att. pro ὀπωρίζω, 3. ſingul. fut. s. activ. verbi ὀπωρίζω, fructus autumnales, ſeu poma colligo. Sic & ὀπωρισάντος, Dor. ſau Æol. pro ὀπωρίσαντος, quod Atticum eſt pro ὀπωρίσαντος, aom. plur. fut. s. part. act. a Th. ὀπώρα.

Ο'πωρικὸς, ὴ, ὸν, autumnalis. ab ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus.

Ο'πως, ως, quumodo; conjunct. ex Th. πῶς, adv. quomodo? Hinc & ὁπωσδ⊙, quomodocunque.

Ο Ρ.

Ο'ρᾶ, videt, 3. ſing. præſ. ab ὁράω, video. Sed ὅρα, præſ. imperat. act. ὁράω, præſ. inf. ὁρᾶσθαι, præl. ioſ. paſſ.

Ο'ρᾶμα, ατ⊙, τὸ, viſio, quæ fieri ſolet κατ' ὕπαρ, ſpectaculum. ab ὁράω, video.

Ο'ρᾶμν⊙, frons, ramus. q. cnatracle pro ῥάμνος. Th. ῥάμν⊙, ου, ἡ, rhamnus, ſpinolus frotex.

Ο'ρᾶν ἀλκήν, Doric. pro ὁρᾶν ἀλκὴν, ὅγε βλέπων κάλλιστα, ſpectare fortitudinem. Pro quo in proſa dicetetur, πρώτους ἀλκὴν ἔχειν, bellicum robur adſpectus præ ſe ferre; oculis, vultuque Martem ſpirare.

Ο'ρανὸς, οῦ, ὁ, Æolic. pro οὐρανὸς, οῦ, ὁ, cœlum.

Ο'ρᾶται, ſpectat, 3. ſingul. præſ. med. ὁράτο, 3. ſing. imperf. mad. Jon. pro ὥρᾶτο, verbi ὁράω, video.

Ο'ρατὸς, ὴ, ὸν, viſibilis, aſpectabilis.

Ο'ράω, video, cerno, intelligo. præſ. imperat. ὅρα, ὁρᾶτε. imperf. Att. ἑώρων, ἑώρᾶν. f. ὄψομαι. p. ὦφθαι, & Attic. ἑόρᾶκα. perf. inf. ἑωρακέναι. pluſq. perf. ind. activ. ἑωράκειν, ης, η. perf. paſſ. ἑώρᾶμαι, σαι, ται.

Ο'ργᾶ, ᾶς, ἡ, Doric. pro ὀργὴ, ira.

Ο'ργάζω, mollio, concupiſco, tempero, mulceo, irrigo. Galen.

Ο'ργάνη, ης, ἡ, Minerva. quæ & ἐργάνη. ab ἔργον, quia textrix.

Ο'ργανον, ου, τὸ, inſtrumentum, ferramentum, vel opus: inſtramearum muſicum: torcular. Ariſtoteles ὄργανα Dialecticam vocat, quod totius Philoſophiæ inſtrumentum, & quaſi manus ſit. Hinc ὀργανικὸς, ὴ, ὸν, inſtrumentalis. ὀργανικὰς, inſtrumentaliter.

Ο'ργὰς, ἀδ⊙, ἡ, locus, vel lucus Dearum: vinea in Epigr.

Ο'ργάω, appeto impatienter, ſum ad libidinem propenſus. ὀργᾷ πρὸς ὁμιλίαν, ſtimularur ad Venerem, Arriſtot. lib. 3. Anim. Hinc ὀργάζω, inſtigo, incito; item ſubigo, mollio.

Ο'ργὲ, ῆς, ἡ, ira, pœna, animi inclinatio, ſtudium: impetus cocundi. quaſi ab ὄρω, incito, & ἄγω, impello. quæ eſt impulſus quidam animi. Sophocl. in Aiace adhiber pro moribus. Hinc ὀργίλ⊙, η, ον, iracundus. ὀργίζω, irrito. ὀργίζομαι, iraſcor.

Ο'ργὴ, etiam Jonibus ſignificat picem. An ab ὀρέγεσθαι, quia poteſt extendi. ὀργάζω, pico.

Ο'ργια, ων, τὰ, Orgia, ſacra Liberi, & cujuſvis Dei myſteria. q. ab ὀργὴ, impetus. Hinc ὀργιάζω, Orgia celebro.

Ο'ργίζω, ad iram iacito, lacelſo, ſcio iraſci. f. ίσω. p. ὠργικα. præſ. paſſ. ὀργίζομαι, iraſcor, cum dat. præſ. inf. ὀργίζεσθαι. aor. 1. paſſ. ὠργίσθην, ης, η, a. s. part. paſſ. ὀργισθὲς, ἀσθ⊙, ὰν, f. s. paſſ. ὀργισθέντα. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ο'ργίλλεσθε, 2. plur. præſ. ſub. paſſiv. ab ὀργίζω, ad iram provoco.

Ο'ργίλ⊙, η, ον, iracundus. ὀργιλότης, ητ⊙, ἡ, iracundia. Th. ὀργὴ, ira.

Ο'ργηθῆς, ἰτατus fueris, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. ab ὀργίζομαι, iraſcor. perf. ὤργισμαι. Th. ὀργὴ, ῆς, ἡ, ira.

Ο'ργυιὰ, ᾶς, ἡ, menſura ſex pedum: paſſus: ulna. q. ab ὀρέγω, extendo, & γύω, pes. eſt enim extenſorum pedum menſura.

Ο'ρέγεσθαι, præſ. inf. paſſiv. ὀρεγόμ⊙ς, præſ. pass. paſſiv. ab ὀρέγω, extendo.

Ο'ρεγμα, ατ⊙, τὸ, paſſus. ab ὀρέγω, extendo.

Ο'ρεγὼς, ωντ⊙, ὁ, porrigens, præſ. pert. activ. ab ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, porrigo.

Ο'ρέγω, ſen ὀρέγομαι, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὄρεχα. aor. 1. ὤρεξα. præſ. med. ὀρέγομαι, appero, cum gen. f. 1. med. ὀρέξομαι. a. 1. paſſ. ὠρέχθην, ης, η. aor. 1. med. ὠρεξάμην, ω, ωτο. Hinc ὄρεξις, εως, ἡ, appetentia, appetitus.

Ο'ρείων, Dor. pro ὀρέων, gen. plur. ab ὄρ⊙ς, ους. Val ab ὄρ⊙ς, ους, ὄων, montanus, quod ab ὄρ⊙ς, εος; τὸ, mons.

Ο'ρίγανον, ſeu ὀρίγανος, ου, τὸ, origanum. herbæ nomen. q. ab ὄρος, mons, & γάνος, gaudium. In montoſis anim, & clivoſis locis amat naſci.

Ο'ρεὼς, ῆος, ὁ, monteous, a, um. hinc ὀρεὰς, ᾶς, ἡ, ſc. χώρα, montana regio. Th. ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ο'ρῆται, 3. ſing. fut. a. med. ὀρῶμαι, ῇ, ῆται, ab ὄρω, excito, f. ὀρῶ, & Æol. ὄρσω.

Ο'ρειχάλκου, gen. Jon. ab ὀρείχαλκος, ου, orichalcum, æs montenum. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & χαλκὸς, οῦ, ὁ æs.

Ο'ρεστὴς, οῦ, ὁ, portectus. Them. ὀρέγω, porrigo.

Ο'ρέξας, porrigeta, a. s. inf. act. ὀρέξωσθαι, a. 1. inf. med. ὀρεξάμενος, η, ον, a. s. part. med. ὀρέξη, 3. ſingul. a. s. ſub. act. ejuldem rhem.

Ο'ρεξις, εως, ἡ, libido, appetitus. Th. ὀρέγομαι, ſeu ὀρέγω, quod vido.

Ο'ρίονται, ruebant, Jonic. & Poetic. Plaoualm. τὸ s, pro ὦρντο, 3. plur. imperf. paſſ verbi ὄρω, excito.

Ο'ρος, geo. ſingul. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ο'ρεσκῴοισι, montanis, dat. plur. ab ὀρεσκῷος, per lyncop. pro ὀρεσκῴοισιος, α, ι, in montibus degens. ab ὄρος, εος, τὸ, mons, & κέω, ſau κάμνω, jaceo.

Ο'ρεσσι, montibus, deriv. plur. Poet. ab ὄρος, εος, τὸ, mons.

Ο'ρεσσίνοος, ο, ον, ὁ, in montibus patcens. ex ὄρος, εος, τὸ, mons, & νέομαι, poſco. p. m. νένοχα.

Ο'ρέστης, ου, ὁ, Oreſtes, oom. propt. acc. ſing. Ο'ρέστην.

Ο'ρὰς, Jonic. ὠρὰς, άος, ἡ, ἄ, mulus, mula. ab ὄρος, moas, quod ad opera montana ſit idoneus. Sed ὄρὰς, Dor. pro ὄρος, τῦ, ab ὄρος, τὸ, mons.

Ο'ρόω, Jonic. pro ὁράω, video. ſic ὁρόω, pro ὁρᾷ, 3. ſing. ind. præſ.

Ο'ρσ, Dor. pro ὄρᾳ, vide, præſ. imper. ab ὁράω.

Ο'ρσαι, movearis, Jonic. pro ὄρῃ, 2. ſing. præſ. ſub. paſſiv. verbi ὄρνυμι. in ſub. ὁὺ ὄρνυμι, ῃ. Them. ὄρω, excito.

Ο'ρσε, Dor. pro ὄρᾳς. ſic ὁρᾶτε, pro ὁρᾶτε, 2. ſing. & plur. præſ. ind. activ. verbi ὁράω, video.

Ο'ρτατο, orta fuerit, 3. ſingul. ſab. paſſ. vel ut alii, aor. 2. ſub. med. verbi ὄρνυμι.

Ο'ρᾶτε, videtit, Dor. pro ὁρᾶτε, 2. plur. præſ. ind. verbi ὁράω, video.

Ο'ρθαι, motam eſſa, per ſyſtolen Jnaic. pro ὦρθαι, perf. inf. paſſ. verbi ὄρω, excito. futur. ὀρῶ. perf. paſſiv. ὦρμαι, σαι, ται.

Ο'ρθαὶ, nom. plur. f. g. ab ὀρθὸς, ὴ, ὸν, rectus, a, um.

Ο'ρθαν, Dor. ſeu Æol. pro ὀρθῶν, præſ. inf.

Digitized by Google

inf. act. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.

Ὀρθιῶν, Dor. pro ὀρθίων, procerorum, gen. plur. ab ὄρθιος, arduus.

Ὄρθιος, α, ὁ, ἡ, arduus, in altum tendens, arrectus, acclivis. ὀρθίαι πάροδοι, rectæ foveæ. Theophr. ὄρθιος ὁδὸς τραχεῖα, ſum ardua via. hinc ὄρθιον φωνεῖν, altum clamare. ὄρθιον ὑφύσασθαι, vehementer vociferari. Th. ὀρθός.

Ὀρθόβουλος, ὁ, ἡ, qui rectum conſilium ſuppeditat. Ab ὀρθός, rectus, & βουλή, conſilium.

Ὀρθοδίκαιος, α, ὁ, Dor. pro ὀρθοδίκης, ε, ὁ, recta judicia dans: veridicus. Thema δίκη, jus.

Ὀρθοκραάτων, gen. plur. Dor. pro ῶν, ſ. g. ab ὀρθόκραρος, ν, ον, cornua erecta habens, rectum caput, vel erectas antennas, Homer. in Iliad. ex ὀρθός, rectus, & κρᾶτος, ατος, τό, caput, anteana.

Ὀρθόμαντις, ιος, ὁ, qui vera vaticinatur: veridicus vates. ab ὀρθός, rectus, & μάντις, vates.

Ὀρθοπόδεω, ῶ, rectis pede incedo, non elandico. ab ὀρθόπους, οδος, ὁ, ἡ, recto pede progrediens. ex ὀρθός, rectus, & πούς, pes.

Ὀρθόπολις, ιδος, ὁ, erigens, & ſervans civitatem. Epiterbon boni Principis.

Ὀρθός, ή, όν, rectus, a, um, ſtans, erectus: verus. ὀρθότερόν ἐστι λέγων, Cicero vertit, dictu verius, & melius. Hinc ὀρθῶς, recte. ὀρθόω, erigo; item rectum facio. κατορθόω, erigo, inſtauro; item feliciter rem gero. κατόρθωμα, ατος, τό, res feliciter neſta. κατόρθωσις, εως, ἡ, felia rei ſuſceptæ adminſtratio. ὀρθόπλης, ſternax equus.

Ὀρθοτομέω, ῶ, recte ſeco, divida, diſtribuo. ſ. νέω. p. ὠρθοτόμηκα. ab adject. ὀρθοτόμος, ε, ὁ, ἡ, recte ſecans.

Ὀρθόω ὕμνον, erigere hymnum, pro carmen in alicujus laudem componere, quod alta voce canatur.

Ὀρθρεύω, mane ſurgo. ab ὄρθρος, ν, ὁ, diluculum. ὀρθρεύοισα, Doric. pro ὀρθρεύσῃ, mane vigilanti, dat. ſingul. part. præſ. ſ. g.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, mane ſurgo, vigilo. imperf. ὤρθριζον. ſ. ίσω. præt. ὠρθρικα, a. r. ὠρθρισα. Th. ὄρθρος, e, ὁ, diluculum.

Ὀρθρινός, ή, όν, matutinus, a, um.

Ὀρθρόθεν, ν, ον, matutinus, ſummo mane veniens. ejuſdem rhem.

Ὀρθρίοντες, οι, a. r. part. act. verbi ὀρθρίζω.

Ὀρθρῶ, vigilabo, Attic. pro ὀρθρίσω. ſ. 1. ind. activ. verbi ὀρθρίζω, vigilo.

Ὀρθρογόη, ης, ἡ, mane lugens, quiritans. Heſiod. ab ὄρθρος, ν, ὁ, tempus matutinum, & γοάω, ſ. γόω, gemo.

Ὄρθρος, ν, ὁ, diluculum; quia nos ad opera ὀρθοῖ, erigit, ſeu excitat. πρὸ ὄρθρου, circa auroram, Thucyd. Hinc ὀρθρινός, ή, ὁ, & ὀρθρόθεν, ν, ὁ, matutinus.

Ὄρθρῳ, dat. ſing. ab Ὄρθρος, ν, ὁ, nomen viri.

Ὀρθωθῇ, feliciter ſuccedat, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi ὀρθόω, rectum facio.

Ὀρθώσας, Æol. pro ὀρθώσας, a. 1. part. activ. verbi ὀρθόω, erigo. Thema ὀρθός, rectus.

Ὀρθωτήρ, ῆρος, ὁ, Poet. erector, qui jacentem erigit. ab ὀρθός, rectus.

Ὀρίζω, definio, ſtatuo, æſtimo: merlor. fut. ὁρίσω, & Att. ὁριῶ. a. 1. ὥρισα, conſtitui, præſ. paſſ. ὁρίζομαι. perf. paſſiv. ὥρισμαι. perf. part. ὡρισμένος, η, ον, definitus, decietus. a. 1. paſſ. ὡρίσθην. a. 1. part. paſſ. ὁρισθείς, έντος, ὁ, declaratus. Thema ὅρος, ν, ὁ, terminus.

Ὀρικτῆρ, ῆρος, ὁ, Poct. pro ὁ ὄρεα τεθραμμένος, in montibus enutritus. Th. ὄρος, εος, τό, mons.

Ὀρμενίδες, ων, αἱ, montana poma. Theocr. Edyl. 5. ab ὄρος, εος, τό, mons, & μῆλα, Dor. pro μῆλα, poma.

Ὄρνυς, moveres, 2. ſing. a. r. opt. act. ab ὄρνυω, concito. præſ. inf. ὀρνύειν. Thema ὄρω, excito.

Ὀρόεντα, commovent, dual. præſ. indic. act. ὀρόω, commovao.

Ὀρόω, excito, commoveo, turbo. fut. ώσω. præt. inf. ὀρόσσαι. Th. ὄρω, excito. fut. ὀρῶ, & ὄρσω, Æol.

Ὄρος, ους, τό, finis, terminus. hinc in plur. τὰ ὄρεα, ων, fines. Th. ὄρος, ν, ὁ, terminus.

Ὀρόσσαι, 3. ſing. a. s. opt. act. vel aor. 1. inf. act. verbi ὀρίζω, definio.

Ὀρρωδέομαι, appeto, cupio.

Ὀρῶ, definiam, Att. pro ὁρίσω, fut. 1. act. verbi ὁρίζω. Sed ὁρῶν, gen. plur. ab ὅρος, finis.

Ὄρσαν, ης, ἡ, idem ac ὀρσάν, ſeptum: ſagena, rete. ab ὄρνυμι, includo.

Ὄρση, ης, ἡ, vas olearium, aut vinarium. ab ὄρνυμι, coerceo, contineo. Continet enim liquida.

Ὀρσίσομαι, Gen. 34. verſ. 15. leg. ὁρκίσομαι, ab ὁρκίω, ſufficio; an ὀλκίσομαι, f. r. ab ὀλκίω, habito?

Ὀρκίζω, jurejurando obſtringo. fut. ίσω. p. ὥρκικα. a. 1. ὥρκισα. Th. ὅρκος, ν, ὁ, juramentum.

Ὅρκιον, ν, τό, fœdus juramento ſancitum. ὅρκια θεοί, Dii, qui jurejurando interſunt. Æſchines.

Ὅρκος, ν, ὁ, jusjurandum, ſacramentum.

Ὀρκωμοσία, ας, ἡ, & ὀρκωμόσιον, τό, juſjurandum, Plato in Theæt. ὀρκωμόσια, τά, ſacrificia, in quibus ſeriebantur fœdera.

Ὀρκωμότης, ὁ, jurejurando obſtrictus.

Ὀρμαθός, ν, ὁ, ordo, ſeries, catena: latibulum. q. ab ὁρμίζω, apto. poſſit etiam referri ad ὄρω, ſero, ordino. unde ὁρμιὰς, ſeries.

Ὀρμαίνω, in animo cogito, agito, moveo: impetu feror, ruo. ſ. ανῶ. p. ὄρμηκγκα. Th. ὁρμή, impetus.

Ὀρμὰν ποτὶ πτόλεμον κλέος, Θεὸς αὐτὼ πελάσας, evehere ad ingens decus, Deus cum auxilio. Pindar. Inquendi genus.

Ὀρμάομαι, idem fere ac ὁρμάω, & ſignificat proficiſcor.

Ὀρμήσαι, adaptatum eſt, 3. ſingul. perf. paſſiv. per metathelin literarum pro ὄρμησται, Joa. pro ὅρμησαι, verbi ὁρμίζω. fut. σω, quadro, convenio, apto. p. ὅρμικα. perf. paſſ. ὅρμισμαι, σαι, σται Th. ὅρμος, apto.

Ὀρμάω, ῶ, ruo, irruo, impetu feror, pro umpo. ſ. ήσω. p. ὥρμηκγκα, aor. 1. ὥρμησα. perf. paſſ. ὥρμημαι. Them. ὁρμή, impetus.

Ὀρμήσατο, Jonic. pro ὥρμησατο, 3. plural. pluſq. perf. paſſ. verbi ὁρμάω, irruo. Sic ὁρμηθέντων, ruens, Jon. pro ὁρμωμένων, præſ. part. paſſ.

Ὀρμενίδαο, genit. Æol. pro ε. ab Ὀρμενίδης, ου, ὁ, nomen proprium viri.

Ὄρμενος, per ſyncopen pro ὁρμένος, qui ſe tu impetu ferrur, concitatus, præſ. part. paſſ. verbi ὄρω, excito. Eſt & ὄρμενος, caulis braſſicæ, qui vera ὄρσεται, vel ὀρίσεται, id eſt, cum impetu germinat.

Ὀρμή, ῆς, ἡ, impetus, alacritas, appetitus animi. quaſi ab ὄρομαι, cum impetu feror. Hinc ὁρμάω, fut. ήσω, impetu feror, irruo.

Ὀρμηθείς, έντος, ὁ, ἡ, a. 1. part. paſſ. ὁρμηθήτω, dual. a. 1. ind. paſſ. Jon. ὁρμηθήσαι, a. 1. inf. paſſ. ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμή.

Ὄρμηκγκα, στος, τό, impetus. Thema ὁρμή, impetus.

Ὀρνύουσι, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi ὁρμάω, impetu feror. fut. ήσω.

Ὀρμή, ῆς, ἡ, tenuis funiculus, linum, linea piſcatoria ſeris equinis texta, hamus. q. ab ὄρω, necto. Varino ab ὅρμος, ideſt, ἀσφάλισμα, firmitas, quod ad eam hamus firmetur.

Ὀρμίζω, naves in ſtationem ſubduco: invado, impello. hinc ὁρμισις, ή, quies in portu. ab ὅρμος, ε, ὁ, ſtatio navium, portus: monila.

Ὄρμος, ν, τό, herba marrubio ſimilis. q. ab ὁρμάω, incito.

Ὀρνίθιον, ν, ὁ, parvum monile. Th. ὅρμος, monile.

Ὅρμος, ν, ὁ, monile, colli ornamentum; item ſtatio navium. q. ab ὄρω, necto. In catena enim pars parti annectitur. vel ab ὄρμος, ſtabilimentum. Hioc ὁρμέω, ſtationem habeo; item appello. ὁρμίζω, navem in ſtationem ſubduco.

Ὄρνεον, ε, τό, volucris, aviecula, dimin. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ.

Ὀρνεοπόνια, τά, aviculæ, Ariſtoph.

Ὀρνεοπώλιον, τό, locus, ubi aves venduntur.

Ὀρνεοπώλης, ε, ὁ, avium venditor.

Ὀρνεοσκοπέω, ῶ, augurari.

Ὀρνεοσκόπος, ν, augur.

Ὀρνεύω, in avem muto.

Ὀρνεύτης, ὁ, auceps.

Ὄρνιθες, acc. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, acc. ſing. ὄρνιθα.

Ὀρνιθεύομαι, ῶ, aucupium, venatio avium. ab ὄρνις, avis, & θήρα, ας, ἡ, venatio. Th. θήρ, ὁ, fera.

Ὄρνιξ, χος, ὁ, ἡ, Dor. pro ὄρνις, avis.

Ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, avis, ales: gallina: augurium. Dor. ὄρνιξ, ιχος, παρὰ τὸ ὀρνύναι, ἢ τὸ αἴρεσθαι, avis impetuoſe ſe movet, volando alte ſe extollit. propius eſt ὄρνυμι, excito. Hinc ὀρνιθίας, ου, ὁ, tempeſtas: hyems.

Ὄρνυσι, dat. plur. ab ὄρνις, ιθος, ὁ, ἡ, aeis.

Ὄρνυχα, Dor. pro ὄρνιθα, acc. ab ὄρνις, Dor. ὄρνιξ, avis.

Ὀρνυχολέχος, ν, ὁ, Poet. & Dor. pro ὀρνιθολόχος, qui avibus inſidias ſtruit, ὁ τὰς ὄρνιθας λέχων ἔχων. Ab ὄρνις, ἡ, avis, & λόχος, ν, ὁ, inſidiæ.

Ὄρνυμαι, excitor, ſurgo. ab ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύναι, & ὀρνύμεναι, movere, Dor. pro ὀρνύειν, præſ. inf. act. ὀρνυμένοιο, pro ν, gen. Jon. præſ. part. paſſ. verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὄρνυθε, concitsmini, 2. plur. præſ. imperat. paſſ. ὄρνυσο, verbi ὄρνυμι, idem ac ὄρω, excito.

Ὀρνύω, Poet. moveo, incito. idem ac ὄρω, excito.

Ὄροβος, ν, ὁ, orobus, ervum, legumiais genus. Dioſc. lib. 2. cap. 133. q. ab ὀρέγω, edo. quia frequenter in cibum venit.

Ὀρογώς, quæ porreait, perf. part. med. ſ. g. verbi ὀρέγω, porrigo. p. m. ὄρεγα. perf. perf. med. ὀρεγώς, ῶτος, & ſyſtole Jonica ὀρογῶτος.

Ὀρόδαμνος, ν, ὁ, furculus, tamuſculus: q. ῥάδαμνος, quia facile frangitur, & domatur, quia ramus tenet. vel quia ὀρόδαμνος, in monte permanet.

Ὀρεδαμνάδες, nymphæ Oreades. Item apes. quia ὀρόδαμνον babent. aut ab ὀρεδάμνιος.

Ὄρεστία, ας, ἡ, terminus poſitos. q. d. θέσις τῶν ὅρων, poſitio termini.

Ὀρεστίω, idem ac ὄρω, vel inde flexum, vel compoſitum ex ὄρω, & θίνω, ut ſit, concito ruendo.

Ὀρσηλίδες, Dor. pro ὄρεια μῆλα, poma montana.

Ὄρσηρος, ν, τό, herbæ nomen. an quod amet ὄρη, montes? Eſt berba, quæ ictericis in balneo luridum enlorem detrahit. Galen. l. 9. περὶ τέν.

Ὄρος, εος, τό, mons. q. ab ὄρω, excito, erigo: eſt enim erecta in rumorem terra. Hinc ὀρεινός, ή, ὁ, & ὄρειος, α, ὁ, ἡ, montanus, montoſus.

Ὅρος, ν, ὁ, terminus, limes, meta. ab ὁράω, video. Termini enim ſignati ſolent, ut ſint ὁρατοί, viſibiles. vel ab ὄρω, erigo. Hinc ὁρίζω, termino, definio. ὁρισμός, ῦ, ὁ, definitio. ἀφορίζω, termino, circumſcribo. ἀφορισμός, ε, ὁ, determinatio, diſtincta rerum explicatio.

Ὀρσοδίγγαι, Perſarum lingua vocantur homines de tege bene meriti, Herodot. l. 8.

Ὄρσαν, irruerant, 3. pl. a. 1. ind. act. Jon. pro ὦρσαν. Sed ὄρσαν, præcipitans, pro ὁρμήσας, a. 1. part. act. ſ. g. ab ὄρνυμι, irruo. Th. ὄρω, concito.

Ὀρσάν,

Ὀρόω, struo, gradu concitato feror. f. ὀρσω. p. ὄρωκα. Th. ὄρω, concito.

Ὀροφὼ, οῦς, ἡ, fastigium, culmen, contignatio, lacunar, tectum. Item arundo aquatica tectis struendis apta. ὄροφος, ὁ, tectum.

Ὄρουν, Poet. pro ὄρνυω, & in pl. ὀρόοντες, pro ὀρῶντες, præs. part. act. verbi [illegible] eideo. f. ὀρσω. p. ὄωρκα, & Att.

Ὄρουσι, Dorice pro ὁρῶσι, seu ὀρῶσι, vident, 3. plur. præs. ind. act. verbi ὁράω, video.

Ὀρούτε, videretis, Poetice. pro ὁρᾶτε. 2. plur. præs. opt. actic. verbi ὁράω, præs. opt. ὁράοιμι, ὁρῷμι.

Ὄρσεσσι, ο, νῶ, idem ac ὄρσοις, ε, τί, ὄρσι, ὄρσι, ὁ, ἡ, axis.

Ὄρσιξ, stimulum, ramum. accusat. singul. ub ὄρσιχ, ramus.

Ὄρσιχ, ιχος, Dor. ὄρσιξ, ὁ, stolo, ramus, surculus ex radice arboris enatus. q. ab ὄρνυω, quia ex arbore prosilit.

Ὄρσὸ οἱ, Poet. pro ὄρα αὐτῷ.

Ὀρύμαγμα, ατος, τὸ, nitrum pare spinæ, in quam cerebrum dafinunt, in avibus manifestior, quam in homine. ab ὀρύσσω, & παγή.

Ὀρόος, ου, ὁ, serum lactis. Dicitur & ὀρός, ὁ, ἀπ. q. ab ὀρύω, seu ῥέω, fino. Sed ὄρος, ου, ὁ, linea, quæ serotum medium intersecat. Et sacri ossis extremum. q. ab ὀυλή, cauda. Item metus. Hinc ὀρύουσι, metuo.

Ὀρύουσι, metuo. ab ὀρόος. quod vide.

Ὄρσαι, Æol. pro ὄρνυε. a. r. inf. act. verbi ὄρω, conicio. fut. Æol. ὄρσω.

Ὄρσευ, surge, Jon. pro ὄρνυ, præs. imperat. verbi ὄρνυμαι. quod Thema Poetæ huaerunt u fut. Æol. ὄρσω, verbi ὄρω, excito.

Ὄρσης, provoces, 2. sing. u. s. sub. act. verbi ὄρω. fut. Æol. ὄρσω.

Ὀρσιτύπος, ε, ὁ, ἡ, Poet. horrisonus, vel qui strepitum excitat, cieus tonitrua, apud Prud. ἀ ὄρω στύπος.

Ὀρσίλοχος, ε, ὁ, Orsilochus, nomen proprium.

Ὀρσιπόρις, ιος, ὁ, ἡ, excitator nubium, Joeis epitheton. ab ὄρω, excito, fut. ὄρσω, & νεφος, nubes.

Ὀρσίτεδος, α, ὁ, ἡ, quaticres solum. ab ὄρω, quasso, & πέδον, νῦ, solum.

Ὄρσο, per syncopen pro ὄρσευ, & hoc Jon. pro ὄρσω, præs. imperat. pass. a præt. act. ὄρτο, quod a. fut. s. formatum verbi ὄρω.

Ὀρσοτρίαινα, nom. Æolic. pro comm. ὀρσοτρίαινα, & Dorice. ὀρσοτρίαινα, genit. ὀρσοτρίαινα, pro comm. ὀρσοτρίαινα, agitator tridentis, Epitheton Neptuni. ab ὄρω, excito, & τρίαινα, ης, ἡ, tridens.

Ὄρσω, concitabo, fut. Æol. verbi ὄρω.

Ὀρσιάζω, Jon. pro ὀρτιάζω, diem festum celebro.

Ὀρτάλις, ίδος, ἡ, pullastra, gallina. quasi ab ὄρω, in altum erigo. ὀρτάλις βοτάνης, cortalis gallina, Nicand. Hinc ὀρταλίζω, inepcio alas quatere, & volarum tentare. ὀρταλιχος, ε, ὁ, ἡ, asis, pullus.

Ὀρτά, ᾶς, ἡ, Jon. pro ὀρτή, ἡ, dies festus.

Ὀρτυγία, ας, ἡ, Ortygia, olim insula, postea sacta continens.

Ὀρτυξ, υγος, ὁ, coturnix. q. ab ὄρω, quod facile ad pugnam concitatur. Malo ab ὄρνυμι, & τεκεῖν, quod ad gigneudum ese tata asis. Semine abundet, & libidinosa est.

Ὄρυζα, ης, ἡ, oryza, genus frugum. de quo Dioscor. l. 2. c. 130.

Ὀρυμαγδὸς, ὁ, ὁ, strepitus, fragor, tumultus, somitus. q. ὀρύγμαδος, ut sit strepitus sossione excitatus.

Ὀρυκτὸς, ἡ, ὸν, dafossus, a, um. ab ὀρύσσω, fodio.

Ὀρυξ, γος, ὁ, capra quædam sylvestris, animal capræ simile, unicorne, & bisulcum, Aristot. l. 2. Anim. ab ὀρύσσω, quia pedibus prioribus terram effodit.

Ὀρύσσω, seu ὀρύττω. fut. ξω, fodio, effodio. p. ὄρυχα. aor. s. ὤρυξα, a. 2. ὤρυγον. ὀρύσσω τάφρον, duco fossam. Hinc ὄρυγμα, ατος, τὸ, fossa, fovea. ὄρυξις, εως, ἡ, fossio, fossura. ὀρυχὴ, ῆς, ἡ, idem. ὀρυστὴρ, ῆρος, ὁ, fossor.

Ὀρφανὰ τέκνα, orphani, ab ὀρφανὸς, ὁ, pupillus.

Ὀρφνὴ, ῆς, ἡ, orbitas liberorum, sterilitas. Sumitur etiam pro desuncto rum desiderio, & jactura, Plato de Legibus.

Ὀρφνίζω, orbo, privo, cum genit. ζωὴς ὀρφνίσας, vita orbesti; in Epigr. ὀρφανίζεσθαι, parentibus orbari, orbum esse.

Ὀρφανικὸς, ὴ, ὸν, pupillaris, orphanus. οἶκος ὀρφανικὸς, domus, in qua sunt filii orphani, Aristot. l. 2. Oecon.

Ὀρφανὸς, ὸ, ὁ, orphanus, pupillus, orbus parentibus, destrus, priestus. q. ab ὀρφνὸς, obscurus. Negligitur enim, & velut in tenebris versatur.

Ὀρφεὺς, [illegible], ὁ, Orpheus. Quis fuerit Orpheus, docet Pindar. Pythior. Od. 4. 253.

Ὀρφναῖος, ω, ον, tenebrosus, a, um, niger, obscurus, fulvus color. ab ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, obscuritas.

Ὄρφνη, ης, ἡ, & Dor. ὄρφνα, tenebræ, caligo, obscuritas. quasi ab ὀρφνὸς, lucis expers. Vel ὀρύφω, tego.

Ὀρφνὸς, ὴ, ὸ, lucis expers, urbus aliis quoque tebus. q. ab ὀρύφω, tego, luce priva, vel ab αἴρω, tollo, & φάος, lumen. Est & ὀρφὸς, vel Attic. ὀρφὸς, ὁ, orpheus piscis.

Ὀρχαμος, ε, ὁ, princeps, dux populi, pro ἀρχὸς, idem ac ἄρχαμος. Th. ἀρχὰ, ἡ, principatus.

Ὄρχασσις, α, idem ac ὄρχος, α, ὁ plantarum series, vitium ordo, hortus.

Ὀρχέομαι, οῦμαι, salto, tripudio. f. ὀρχήσομαι, a. s. med. ὀρχησάμην, ω, ασθαι, gesticulor. ὀρχεῖσθαι ἐν ῥυθμῷ, ad numerum saltare, Xenoph. Item saltando repræsento. Σπάρτα Λακεδαίμων ὠρχήσατο, Stallum Aristagoras saltando repræsentavit. Hinc ὀρχηστὴς, οῦ, & ὀρχησὴς, ῆρος, ὁ, saltator.

Ὀρχίζεται, tripudiant, Dor. pro ὀρχοῦνται, 3. plur. præs. ind. verbi ὀρχέομαι, tripudio.

Ὀρχηδὸν, vel ὀρχυδὸν, viritim. adverb. q. d. κατ' ὄρχεις. Th. ὄρχις, εως, ὁ. testiculus.

Ὀρχηθμὸς, οῦ, ὁ, saltatio, tripudium. genit. Jon. ὀρχηθμοῖο. Th. ὀρχέομαι, salto.

Ὀρχήσομαι, f. s. med. verbi ὀρχέομαι, salto.

Ὄρχησις, εως, ἡ, saltatio, chorea, Chryss.

Ὀρχηστὺς, ύος, ἡ, saltandi ars. ab eodem them.

Ὄρχις, εως, ὁ, testis, testiculus. q. ab ὀρέγομαι, appeto. quod inde ὄρεξις σπέρματος. Item ὄρχις, herba testes hominis in radice expressos ostendens. hinc τελέορχις, ε, ὁ, babeas ttes testiculos.

Ὀρχόμενος, ου, ὁ, nomen propr. eiri.

Ὄρχος, ε, ὁ, plantarum series, vitium ordo: hortus. κατ' ὄρχας, ordinatim, Theophr. hinc ὄρχας, accus. plur. Dorie.

Ὄρω, excito, concito: invebo, infero. fut. ὄρσω, & ὄρνω. p. ὄρωκα. p. m. ὄρμαι. hinc ὀρόμενος, excito.

Ὄρῶ, contract. ex ὁράω, video.

Ὀρῶντι, Jon. pro ὀρῶσι, 3. plur. opt. ab ὁράομαι, video.

Ὀρώμην, ης, ἡ, eidoam, præs. opt. Attic. pro ὁραίμην, ῷμι, verbi ὁράω, eide

Ὀρῶμαι, contracte ab ὁράομαι. sic 1. plur. ὀρώμεθ. præs. ind. act. ὀρῶντες. plur. patt. præs. act.

Ὄρωμεν, 1. plur. ind. act. verbi ὁράω, eidee

Ὄρων, pen. plur. ab ὄρος, ου, mons. Sed ὀρῶν, præs. part. ab ὁράω, eideo.

Ὄρωρε, Att. pro ὄρνυ, p. m. verbi ὄρω, excito. pluſq. perf. med. ὀρώρειν, ης, ει.

Ὀρωρεχατο, 3. plur. pluſq. perf. pass. Jon. pro ὀρωρεχάτην, ατο, ab ὀρέγω, porrigo, extendo. fut. ξω. p. ὤρεχα, & Att. ὀρώρεχα.

Ὀρώρη, moveatur, 3. sing. præt. sub. med. eide ὄρωρε.

Ὀρώρηκα, perf. Act. Att. redupl. pro ὄρωκα, verbi ὄρνυω, ῦ, f. ὄρσω. unde 3. sing. perf. pass. ὀρώρεται. Nisi malis esse præs. sub. pass. 3. sing. verbi ὀρώρα, quod factum ex præt. med. ὄρωρα, verbi ὄρω excito.

Ὀρώρηκα, perf. act. Att. redupl. pro ὄρωκα, verbi ὁράω, ῶ, f. ὄψω. unde perf. pass. ὀρώρηται.

Ὄρωσα, catuli, Att. pro ὄρνι, aor. 2. vel imperf. act. verbi ὄρω, conicio.

Ὀρώρυχα, fodi, Att. pro ὤρυχα, perf. act. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω.

Ὀρῶσαι, videntes, præs. part. f. g. plur. num. contract. verbi ὁράω, eideo.

Ο Σ.

Ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod, artic. postpos. Hinc ἇ, ubi? πᾶ, ubi, ubinam? ὅθεν, unde. πόθεν, unde?

Ὅσα, quanta, num. plur. n. g. ub ὅσος, & Poet. ὁσσος, η, ον, quantus.

Ὁσάκις, quoties, adv. citra interrog. Th. ὅσος, quantus.

Ὅσγε, ὅγε, ὅγε, qui quidem, quæ quidem, &c. ub ὅς, qui, & γε.

Ὀσδοντι, oleat, Dor. pro ὄζωσι, 3. plur. præs. ind. verbi ὄζω, oleo. f. ὀσω. Sic ὀσδω, pro ὄζω.

Ὁσημέραι, quotidie, pro ὅσαι ἡμέραι.

Ὅσιλλα, acc. Jon. f. g. ub ὅσιος, sanctus.

Ὅσιος, ία, ον, sanctus, a, um, justus. dat. plur. ὁσίοισιν. q. ab ὅσιος, Dorice Deus, id est, Deus inter homines. Hinc ὁσία, fas, justu funebria. ὁσίτης, ητος, ἡ, sanctitas. ὁσίως, fut. ὀσω, sanctum reddo; item pio, expio.

Ὁσίτης, ητος, ἡ, sanctitas. Thema ὅσιος, sanctus.

Ὅσκυε, quicunque, Poet. pro ὅς κε.

Ὀσμὴ, ῆς, odor, olfactus, habitus. ab ὄζω, Dor. ὀσδω, oleo.

Ὁσονεὶ, idem ac ὅσοντε, circiter, ferme.

Ὁσονῦν, Jon. pro ὁσονῖν, quotalumeunque.

Ὅσος, η, ον, quantus, a, um, citra interrog. ἐφ' ὅσον, quamdiu. καθ' ὅσον, quatenus. q. ab ὅς, qui.

Ὀσπρίον, α, νῶ, legumen. ὀσπρίοις, ας, ἡ, munus comprendorum leguminum. ὀσπρίοινοι vocantur ii, quibus hoc munus committitur.

Ὄσσε, oculos, dual. num. pro ὄσσα, vel ὄσσαις, ab ὄσσος, ον, τί, oculus, Them. ὄσσομαι, video. Est & ὄσσε, pro ὅσσα, quæcunque. ab ὅσσος, & Poet. ὁσσος, η, ον, quantus.

Ὄσσα, ης, ἡ, vox, fama, rumor, vaticinium, omen, Iliad β. Hinc ὀσσομαι, auguror, vaticinor; item video. Sed ὄσσα, Poet. pro ὁπόσας, quoties.

Ὁσσάκι, Poet. pro ὅσα, quotquot, plur. num. s. g. ab ὅσος, quantus.

Ὁσσάτιον, pro ὅσον, quantum, quarenus, Apoll. Rhod. ab ὁσσάτιος, quantus.

Ὄσσε, τῶ, oculos, dual. num. pro ὄσσαις, per apocopen τ e.

Ὄσσετο, præsidebat, 3. sing. imperf. Jon. verbi ὀσσομαι, video, Æol. pro ὄψομαι. f. ὄψομαι. p. ὤσσημαι.

Ὄσση, ης, ἡ, Ossa, mona Thessaliæ.

Ὁσσίχον, Dor. pro ὅσσον, quantum.

Ὅσσοι, Poet. pro ὅσοι, quicunque. ub ὅσος, quantus.

Ὁσσομαι, video, Æol. pro ὄψομαι. hinc ὁσσόμενος, præs. part. Est & ὀσσομαι, prædico. ab ὄσσα, omen.

Ὁσσον, & ὄσσατ', pro ὅσον, quantum.

Ὄσσος, ε, ὁ, ἡ, & ὄσσος, ου, τί, oculus. in dual. τὼ ὄσσε, per apocop. pro ὄσσαις, vel per metaplasm. pro ὄσσω. in dei. plur. ὀσσοις. ab ὀσσομαι, Æol. pro ὄψομαι, video.

Ὀστέ, plur. ab ὀστὸν, ὁ, τὸ, testa. Sed ὀστέ, contract. pro ὀστέα, ossa, plural. num. ab ὀστέος, ου, os.

Ὀστακὸς, idem ac ἀστακὸς, cancri species,

Ὀστέα, ᾶ, ossa, plur. num. ab ὀστέον, ου, τὸ, οε, ossis.
Ὀστέον, ου, gen. ε, ῑ, τὸ, οε, ossis. Hinc ὀστέϊ⊙-, osseus.
Ὅστις, quicunque. gen. ὅτ⊙-. dat. ᾧτι, &c. ab ὅς, qui, & τὶς.
Ὀστράκ, γ⊙-, ῑ, scintilla; seu flamma crispa. Item cirrus loliginum, atque sepiarum, & cincinnus capillorum, Callimach. & Nicander in Alexiph.
Ὀστρώδης, nom. vel acc. plur. ab ὀστρώδ, ε⊙-, ὁ, ᾱ, ossea natura.
Ὀστρακίζω, relego.
Ὀστράκ⊙-, ᾱ, ον, testaceus, a, cum, fictilis, ile. ὀστράκινα ἀγγεῖα, vasa fictilia, Alex. Aphrod.
Ὀστρακόδερμ⊙-, ε, ὁ, ostripellis. ab ὄστρακον, ε, τὸ, testa, & δέρμα, ατ⊙-, τὸ, pellis, quod a δέρη, excorio. Aristoteles vocat ζῶα ὀστρακόδερμα animalia ante testacea, quorum cutis ostracu, sc. testæ similis est, quæ tegmina filiceo operiuntur, ut ostrea, ut ait Plinius, quibus testacea sunt operimenta.
Ὄστρακον, ε, τὸ, tasta, putameo, cortex. Hinc ὀστράκ⊙-, ε, ὁ, testaceus. ὀστρακίζω, testulis in urnam conjectis damno, relego. ὀστρακισμός, ὁ, ὁ, relegatio.
Ὄστρεον, seu ὄστρεων, ᾱ, τὸ, ostreum, conchylium, murex.
Ὄστρυς, υ⊙-, vel ὀστρύα, ας, ἡ, arboris nomen. Forte quia dura, ut ὄστρεον, ostreum.
Ὀσφραίνομαι, odoror, olfacio. ὀσφράομαι, idem. f. ὀσφρήσομαι. perf. pass. ὄσφρημαι, σαι, ται.
Ὄσφρησις, εως, ἡ, odoratus. ὀσφρήσεις significat etiam nares.
Ὀσφρᾰνθ⊙-, ε, ὁ, qui odoratur, per syncop. pro ὀσφρανόμεν⊙-, præs. part. ab ὀσφραίνομαι, odoror.
Ὀσφύς, ύ⊙-, ἡ, lumbus, ilia, accus. ὀσφύν. Alii ὀσφῦ⊙-, ὀσφῦν. Apollodoro dicta q. ὀσφραντὸς, quod tota sint ossea, & sine carne. Possit forte etiam dici, quia ibi ἡ φύσις, robur nascitur.
Ὄσχ⊙-, ε, ὁ, ὄσχη, & ὄσχε, ramus, oocellus palmes. & pro fœroto fumitur. Hinc ὄσχ⊙-, & ὄσχεον, fœtotum.

O T.

Ὅτ', ut & ὅθ', pro ὅτε, quando.
Ὅτεων, quum, conjunctio. item quamdiu. ex ὅτε, & ὤν.
Ὅτε, quando, quoniam, dum, quoad, quandoquidem. Poetic. ὅττε, Dor. ὅκκα. Etiam pro ὅτις, qui, Odyss. ξ. Sed πότε, quando? πότε, tunc. ὅτε μή, pro εἰ μή, & ὅτι μὲ, nisi, Iliad. π. ὅτε ὄν, quandoquidem. ὅτα περ, & ὅτε τε, quando, Homer.
Ὅτευ, Jonic. & Dor. ὅτ⊙-, pro ὅτ⊙-, cujuscumque, Herodot.
Ὅτεῳ τρόπῳ, Jonic. pro ᾧτιν τρόπῳ, quo modo.
Ὁτεῳδὴ, Jonic. pro ὁτιοῦν, cuicunque. Sic ὅτεων, pro ὧν τινων, quorum.
Ὅτι, & Poetic. ὅττι, quod, quia, quoniam, conjunctio. Sed ὅ, τι, quicquid, pronomen n. g. ab ὅστις. Sed ὁτότι, quare, quamobrem. q. ab ὅς, qui.
Ὅτ⊙-, quis igitur? ab ὅς, quis, & ὦν, ergo. Item ὁτ⊙-, quodcunque, quodeis, quodlibet, quantulamcunque, quantumlibet. ἐ ὁτ⊙-, est tantillum, Plat. μηδ' ὁτ⊙- φρονῆντας, nullius sensus, atque mentis homines, Xenoph.
Ὀττεύω, quod eero, quod autem, itaque. μαθηματικὸς ὀττεύων ὤπῃς, tu esro cavis dicas, Plato in Phæd.
Ὅτ⊙-, Poet. pro ὅστις, quicunque, Odyss. ὁ.
Ὀτλέω, laboro, sum miser, sustineo. f. ὀτλήσω. p. ὄτλημαι.
Ὀτλήμων, ονος, ὁ, miser, laboriosus.
Ὄτλ⊙-, ε, ὁ, strumna, labor, calamitas. ὄτλα, strumnas fero. a τλάω, per pleonasmum ϝ ὁ.
Ὀτρηρ⊙-, & ὀτρηβ⊙-, ε, ὁ, strepitus, tomultus, fonitus.
Ὅτε, Attica pro ὅτ⊙-, cujus, gen. neog. ab ὅστις, qui. quod ab ὅς, & τὶς. ὅτε δήποτε ὅστις, cujuscunque gratia, Aristoph. in Plut.
Ὁτεῦν, usurpatur pro ὁτιοῦν, alius enjuscumque, Plato 2. de Rep.
Ὀτρύ, ας, ἡ, gallinacea canda, Hesych.
Ὀτρυλόεις, celeritor, ocyssime, accurate, ade. Th. ὀτρύνω. f. ὀτρυνῶ, incito.
Ὀτρυρός, ᾱ, ὁ, celer, citatus, diligens, sedulus, impiger.
Ὀτρυχηρ⊙-, pro ὁμοιότριχος, οἱ, ejusdem pilinam ὅμοι⊙- patitur hanc syncopen, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.
Ὀτρυνθμῶ, 1. plur. præs. ind. act. verbi ὀτρύνω, incito.
Ὀτρυντύς, ύ⊙-, ἡ, hortatio, instigatio. Th. ὀτρύνω, incito.
Ὀτρύν⊙-, hortor, jubeo, excito, incito, instigo. fut. υνῶ, & Jon. ὀτρυνέω. in pass. ὀτρύνομαι. incitor. Hinc ὀτρυρός, ᾱ, ὁ, celer, diligens, sedulus, impiger.
Ὅττι, vide ὅστις.
Ὅττι, quia, quoniam, Poetic. pro ὅτι, quod.
Ὁττιπτ⊙-, quodcunque, Poet. pro ὅ, τι, & κεν.
Ὀττοτοῖ, hei, heu, ah! hinc ὀττοτοῖ⊙-, lamentor.
Ὅτῳ, Att. pro ᾧτινι, cui, ab ὅστις, quicunque, ex ὅς, & τὶς, quis.
Ὅτῳ μὴ ἐγχωρεῖν ἐστι, si cui volenti, & non invito esset. (ut loquitur Tacitus) Plat. in Phædone.
Ὅτῳ δὲ, & ὅτῳ δήποτε, cuilibet, alicunque.
Ὅτῳ ποτὲ, quonam pacto.
Ὅτων, pro ὧν. ὅτων ἕνεκα, Aristid.

O Υ.

Οὐ, non, adesrb. seq. consun. ὐκ seq. vocali tenui, & οὐχ seq. vocal. aspirat. Duplex negatio apud Græcos fortius negat, & ecertior nequaquam.
Οὗ, pro ὅθι, ubi, adeerb. ὁπόθι οὗ τάχιστα. Ergo ab ὅς. Sed πῆ, ubi? Sic & ὅ, sui, gen. vel ab ὅς, ὅ, quis, cujus. Est & ὅ, pro οἱ, qui. Jos. 2. verf. 9. 16.
Οὖ, missti, pro ὅσα, vel ὅω, & contract. ὲ, 2. singul. aor. 2. ind. med. vel aor. 2. imperat. med. ab ἵημι, mittu. f. ἥσω. n. 2. ἷμι.
Οὐά, vah! adverb. Marc. ιγ. ιθ.
Οὐαί, va, ade. cum dat. ἡ οὐαὶ, miseria.
Οὖας, ατ⊙-, τὸ, auris, Poetic. pro ὠς, ὠτός, τὸ, idem.
Οὖατα, τὰ, aures: vasorum ansæ. nom. pl. ab οὖας, ἄτος, τὸ, auris, & contracte ὦς, ὠτός, τὸ, idem.
Οὐγγία, vel οὐγκία, ας, ἡ, uncia.
Οὐδαμῆ, & Doric. οὐδαμᾷ, nusquam, nullatenus, nullo modo.
Οὐδαμός, ὴ, ὁ, nihili, nugatorius, gerro, contemptus, nullius pretii.
Οὐδαμός, nullus. quod ex οὐδὲ, nequc, & ἁμός, ᾱ, ὁ, unus, aliquis. Doric. noster. hinc οὐδαμῶς, nequaquam, adv. οὐδαμόσε, & οὐδαμᾷ, nusquam.
Οὖδας, ατ⊙-, τὸ, pasimentum, idem ac ὄδ⊙-, εθ-, τὸ, solum.
Οὐδέ, nequs, conjunct. ex ὲ, non, & δὲ, ecro.
Οὐδείς, εἰός, ὲ, nullus. οὐδεμία, ας, ἡ, nulla. οὐδὲν, ενός, τὸ, nullum. ex οὐδὲ, nequs, & εἷς, unus.
Οὐδέκοτε. Jon. pro οὐδέποτε, nonquam.
Οὐδὲν, ενὸς, τὸ, nullum. vide οὐδείς.
Οὐδενώρ⊙-, ε, ὁ, nulla cura digeus, contemnendus. ab οὐδείς, nullus, & ὤρα, cura.
Οὐδέποτ', pro οὐδέποτε, nunquam, adv.
Οὐδέπω, nondum, nunquam, ade.
Οὐδεπώποτε, nsuliquam, idem ac οὐδέποτε. οὐδεπότερα, nunquam antea, Demosth.
Οὐδέτερ⊙-, α, ὁ, neuter. οὐδέτερος, nsutro modo. οὐδετέρωθ⊙-, nsutra ex parte, Galen. ad Glauc. οὐδέτερα, neutram in partem.
Οὐδέπ, neque ullum. οὐδέπως, numquam, Homer.
Οὖδ⊙-, εδ-, τὸ, solum, pavimentum. Sed οὐδὸς, ᾱ, limen. οὐδὸς δὲ λαιψηρὸν ἀγαπτοτ. Hinc οὐδαῖ⊙-, α, ὁ, humilis, terrestris. Sed οὐδὸς, ᾱ, ὁ, Jon. pro ὀδὸς, iter.
Οὐδοπῆ, nihil prorsus, nequaquam. ex οὐδὲ, nullus, & πῆ, igitur.
Οὖθαρ, ατος, τὸ, uber, mamma, abundauria, fumen, aruina. οὖθαρ σφαγέντος, uberta distendsbantur. Odyss. ι. οὖθαρ ἀρούρης, uberras telluris, ager ferscitate insignis. Iliad. ι.
Οὔθαν, non equidem, non tamen, non omnino, nequaquam, Apollon.
Οὐθείς, οὐθεμία, οὐθέν, nullus, a, ex οὔτε, & εἷς, unus.
Οὐκ, non sequente tenui, nonne, an non? Lucian. ὐκ pro μὲ in prohibitione, Isocr.
Οὐκέτι, non item, non amplius. ετ ὐκ non, & ἔτι, adhuc.
Οὐκί, Poet. pro οὐχί, hoc autem, pro ὐκ.
Οὐκοῦν, non igitur? quia igitur? Significat etiam profecto, Xenoph. ex οὐκ, non, & οὖν, ergo.
Οὔκω, Jon. Pro οὔπω, nondum. sic οὐκέτι, Jon. pro οὐκ, eel ἔτι, non igitur.
Οὐκως, Jon. pro ἔκως, nullo modo.
Οὐλαί, hordeum, quod οὖλον, id est, integrum ederetur cum sals, ante molas inventas. οὖλαι, αἱ, Atticis crines, farinæ, molæ, bordea.
Οὐλαμός, ὁ, ὁ, consertum agmen, cohors, acies virorum, caterva.
Οὐλοφόρ, ᾱ, ὁ, mortuus. ab οὖλον, seu οὐλοὺν ὄφρ, quem res mortifera tetigit.
Οὐλή, ῆς, ἡ, cicatrix, tuber, ulcus, vomica. τὰς οὐλὰς ἐπαλείφομεν, cicatrices dslemus, Nazianz. in Orat.
Οὐλό⊙-, & ὀλμό⊙-, idem ac οὐλ⊙-.
Οὐλίας, ᾱ, ὁ, Doric. pro Οὐλίας, ου, ὁ, nomen citi proprium.
Οὐλοθέτης, ε, ὁ, merges, fasciculus hordsi collecti. ab οὐλ⊙-, fascis, & τίθω, ligo. vel ab οὐλαί, hordea. Item messor, manipulos ligans. Hinc οὐλόθετον, funis, quo οὐλ⊙- δῶται, id est, fasciculus colligatur.
Οὐλόθριξ, ιχ⊙-, ὁ, qui crispos habet capillos. ex οὐλ⊙-, crispoe, & θρὶξ, capillus.
Οὐλοθυτέω, ῶ, immolo molas salsas, offero.
Οὐλοκάρη⊙-, ῆ, ὁ, crispo capite. ex οὐλ⊙-, contortus, & κάρηνον, ῆ, τὸ, caput.
Οὐλομένη, ης, ἡ, pernicioss, Poet. pro ὀλομένη. sic ὀλομένου, gen. Jon. m. g. ejusdem temporis, & modi, verbi ὄλνυμι, perdo.
Οὐλόπους, οδ⊙-, ὁ, integer pedibus. ab οὐλ⊙-, integer, & πούς, ποδός, ὁ, pes.
Οὐλ⊙-, η, ο, totus, integer, sanus, perfectus. item mollis, tener: arispus, Iliad. ν. item manipulorum collectorum fascis. onde Οὐλαί, Ceres, ab οὐλέω, constringo. Tum etiam οὐλ⊙- pro ὀλοός, perniciosus, quod vide in ὄλνυμι. Ab οὐλ⊙-, tenor, est οὖλον, ου, τὸ, gingiva, quia tenera est ejus caro. οἱ περὶ τοὺς ὀλοὺς ὀδόντας, in gingivis dantes, Aphrod.
Οὐλοχύτας, acc. plur. ab οὐλοχύτης, ου, ὁ, mola, id est, hordeum sale conspectum ad sacrificandum, Iliad. ι.
Οὐλυμπ⊙-, ᾱ, ὁ, & Jonic. ὀλύμπιος, Poetic. pro οὐλυμπ⊙-, Olympus, quasi ὀλλυμπ⊙-, totus lucens. Οὐλυμπιάδ, ᾱ, ad Olympum, q. ἡ Οὐλυμπιάς, hinc Οὐλύμπ⊙-, Olympius, cœlestis.
Οὖλος, recte valeo, sum sanus. Th. οὖλος, integer, sanus.
Οὐμός, ὴ, ὁ, per synæresin, pro ὅ ἐμός, meus. Sic τὠμόν, pro τὸ ἐμόν.
Οὖν, igitur, itaque, ergo, tandem, certe. q. ex ὅς. Est enim δὲ ὅ, propter quod.
Οὔνεκ⊙-, & οὕνε', pro ὅ ἕνεκ⊙-, cujus rei gratia. Sic τοὔνεκ⊙-, pro τ' ἕνεκ⊙-.
Οὐνόδ, Poetic. pro ἑνόδ, 2. plur. ind. pass. verbi ὀνομαι, idem ac ὀνέω, vitupero. Th. ὄνημι, idem.
Οὐνομα, ατ⊙-, τὸ, Poet. pro ὄνυμα, nomen. sic ὀνομάζω, pro ὀνυμάζω.
Οὐνομαίνω, Jonic. pro ὀνομάνω, nominare.
Οὐνομάκλυτ⊙-, ε, ὁ, Poet. τῷ ὀνόματι κλυτός, nomine clarus, inclytus.
Οὐνομάρχης, ου, ὁ, provinciæ præfectus, Jon.

ſon. pro ἀνομάχης. ex νόμος, rego. hinc νόμ-ος, & ἀρχή, imperium.

Οὐνομάστος, η, ὁ, nobilis, celebris. Jon. pro ἀνωμαστός.

Οὖς, Dor. pro ὁ ἦς.

Οὑνεκ, gen. ſingul. nb ὅστις, ὅτις, ὅτις, qui, quæ, quod. ὅτου nutem ubi, Ariſtoph.

[redacted], nunquam. ex ἑ, & πατέ, & hoc ab [redacted]ando.

Οὔπω, nondum. ὅπω δώσεται, nnn potes, Ariſtoph. in Plato. Item pro num quam, ὥδικώς, Iliad. γ.

Οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda. extremum agmen, prora: tum membrum virile. Item puppis. hinc οὐρί-ος, α, ὁ, ad caudam pertinens, poſtremus. οὐλυρ-ος, ε, ὁ, eatus, felis. οὐκτίρμ-ος, ε, ὁ, ſtellu poſt caudam majoris urſæ; Arcturus. μείρ-ος, ſeu μίκρος, ε, ὁ, cui cauda truncata eſt, mutilus. μελαινούρ-ος, α, ὁ, nigram caudam habens. σκιούρ-ος, α, ὁ, ſciurus, cui cauda loco umbræ eſt.

Οὐραγός, ᾶ, ὁ, extremi agminis dux. Item οὐρηγός, cauda Dioſcor. l. 4. c. 175. Hinc οὐραγία, ας, ἡ, extremum agmen. nb οὐρά, cauda, & ἄγω, duco.

Οὐρητήρ, ῆρος, ὁ, & οὐρήθρα, ας, ἡ, meatus, per quem urina detertur e tenibus in veſicam: matula. Et οὐρῆτες, loci, qui es tenibus urinam emittunt, foramen penia.

Οὐρανίη, ας, ἡ, & Jonic. Οὐρανίη, ης, ἡ, Uranin, uon ex Muſis.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, Dorie. pro Οὐρανίδης, ε, ὁ, & οὐρανὸς πατὴς, Cœli filius.

Οὐρανίδης, ου, ὁ, cœleſtis, cœlicola. in nom. plural. οὐρανίδαι. Them. οὐρανὸς, ου, ὁ, cœlum.

Οὐράνι-ος, ε, ὁ, cœleſtis, excelſus. Et οὐράνιον ὄνον κλάζειν, Ariſtoph. in Ran. pro vehementer clamabat.

Οὐρανίων, ωνος, ὁ, cœlicola, cœleſtia. in oom. plural. οὐρανίωνες, geo. plutal. οὐρανίονες.

Οὐρανόθεν, adverb. e cœlo, cœlitus.

Οὐρανομήκης, ες-ον, ὁ, ἡ, altiſſimus, prælongus, magnus. ab οὐρανὸς, cœlum, & μῆκ-ος, εος, τὸ, longitudo.

Οὐρανὸς, ᾶ, & Doric. ὡρανὸς, ὁ, cœlum. Hinc οὐράνι-ος, ε, ὁ, ἡ, cœleſtis. οὐρανόθεν, cœlitus.

Οὐρανοῦ, gen. Dot. & Æol. pro οὐρανᾶ. nb οὐρανὸς, cœlum.

Οὐρᾶς, accuſ. plural. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cnudn.

Οὐρβανὸς, ε, ὁ, Urbanus, nomen viri Lat.

Οὖρε, Jon. pro οὖρει. vide οὖρ-ος.

Οὐρῆν, præſ. inf. pro impernt. ab οὐρέω, urinam reddo. Th. οὖρ-ον, utinn.

Οὖρε-ος, Jonie. & Poet. pro οὔρε-ος, moretis, gen. ſingul. Sie οὔρε pro οὖρει. nom. plur. οὖρεα, dat. plur. ab οὖρ-ος, mons.

Οὐρῆς, ῆος, ὁ, Jonic. & Poet. pro οὐρεύς. mulus: jumantum, Iliad. ν. οὐρῆες, cuſtodes, φύλακες. q. ab οὖρος, ους, τὸ, mons. Nam οὐρεύς, cuſtos. ab οὖρος, cuſtos.

Οὖρῆ, Jon. pro οὐρῇ, dnt. ſing. nb οὐρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Οὖρες, mulos, acc. plur. Jon. nb οὐρεύς, ῆος, Jon. ῆος, ὁ, mulus.

Οὐρέω, acc. ſing. Jon. pro οὐρῆν. ab οὐρά, ᾶς, ἡ, cnuda.

Οὐρίσης, mejas, 2. ſing. aor. 1. ſub. act. verbi οὐρέω, otejo. fut. ήσω. Th. οὖρ-ον, ε, τὸ, urina.

Οὐρίας, ου, ὁ, nomen viri: Urias, Hebr. lux Domini.

Οὐρίαχος, ου, ὁ, ferrum, quo ima pars haſtilis præfixa eſt. nb οὐρά, cnuda, & ἀκή, cuſpis, quod ſit acutum in extremitate.

Οὐρίζω, Jonic. pro ὁρίζω, conterminus ſum, finio, adapto, approximquo. Item ſecundo vento navigo. Sic ὁρίσμη, Jonie. pro ὅρισμα, terminus, fines.

Οὔριος, ε, ὁ, nomen propr. viri, Urius. Eſt & ventus ſecundus. Οὔρια, res proſperæ.

Οὖρον, ου, τὸ, urina, lotium. quin οὐρέω, ruit ex veſica. vel ſit quaſi ἐμὲ ῥέον, ſimul fluens, & tuens. Hinc οὐρέω, urinam reddo. fut. ήσω. διουρέω, ῶ, ἡ, urinæ difficilis excretio.

Οὖρος, ου, ὁ, vectus ſecundus, proſper ſucceſſus. hinc προοὐρέω, ſecundo flatu vehor. Item οὖρος, cuſtos, inſpector. quaſi nb ὄρω, ineito, vel ὁράω, video. Hinc οὐρικός, ὸν, ὁ, domus cuſtos. οὐρεῖον, domum cuſtodin. φρουρός, ῦ, ὁ, cuſtos. φρουρά, ᾶς, ἡ, præſidium. φρούρ-ιον, ε, τὸ, locus, nur munitio, cui præſidia imponuntur. φρούρια, ων, τὰ, oppida, caſtella. φρουρέω, in præſidio ſum, cuſtodio.

Οὐρός, ᾶ, ὁ, alveus, ſeu foſſa, per quam deducitur navis in mare, quia per eum navis ὁρᾶται, id eſt, ὁρμᾶται, κρύβδηλος.

Item mons, moles. Eſt ὄρος, ſerum lactis, & ſanguinis. ex ἑόρος. eſt & ὄρος, Jon. pro ὄρος, finis, terminus. & ὄρος, pro ὄρος, mons.

Οὖς, ὠτός, τὸ, auris, in plur. τὰ ὦτα, nures. q. ex ὄϝα, nudio. Th. ὠός, ου, τὸ, idem.

Οὖσαι, acc. ſing. ab ὦσα, ης, ἡ, præſ. part. ab εἰμί, ſum.

Οὗς, quos, acc. plur. nb ὅς, ἥ, ὅ. Ar ὅς, ἰuos, ab ὅς, ἥ, ὅ.

Οὐσία, ας, ἡ, eſſeoria, natura, ſubſtantia, opus, peculium, patrimonium. nb ὦν, ὄντ-ος, ens, præſ. part. verbi εἰμί, ſum.

Οὔτ' ἄρ', pro ὄν ἄρα, neque.

Θῦπω, vulnaravit, per apocopen pro ἔτυπτεν, 3. ſing. a. s. ind. act. verbi ἐτύπτω, vulnero. fut. ψω. nlii vnluntesſe 3. ſing. imperf. activ. verbi ἐτύπτω, vulnero. imperf ἔτυπτον, ες, ες, ν. Θἰτύπλω, Joo. pro ἐτύπτω, Dor. ἐτύπτομαι, præſ. inf. activ. verbi ἔτυπτον, idem ac ἐτύπτω, vulnero.

Οὐτάμενος, ὁ, præſ. part. paſſ. nb ὄτυμαι, quod nb ὕτημι, pro ὑτάω, vel per ſyncopen pro ὑτατάομαι, nor. 1. part. med. nb ὑτάζω, idem eum ὑτάω.

Οὖτασ', pro ἔτυπτε, vulneravit, 3. ſing. n. s. ind. act. verbi ὑτάζω. Th. ὑτάω, vulnero.

Οὐτάω, vulnero, vulnus infligo. f. ὑτήσω. p. ωκα. Hinc ὑτάζω, ὑτάσσω, & ὕτημι, idem. An ab ἄτη, damnum? Vulnerando enim damnum patitur corpus animalis'. an ab ἀ, & τάω, extendo? quia ὑτάω eſt cominus vulnero.

Οὔτε, & ἄτ', ut & ὅτ', neque. en ἑ, & τε. que.

Οὔτερος, Jon. pro ὁ ὕτερος, alter.

Οὐτιδανός, ὴ, ὁ, homo nullius pretii, vilis. ab ἄτις, nullus, & δεύω, εος, τὸ, munus.

Οὔτι', pro ἄτιν, accuſ. ſing. nb ὅτις, nullus, gen. ὅτευς. ex ἑ non, & τίς, quis.

Οὔτινος, gen. ſing. ab ὅστις, quicumque. Pro ὅτινος Attici dicunt ὅτου, Jones ὅτου, Dor. ὅτω, Æol. & Poet. ὅτευ, & ὅτεο. Pro ὅτινι, Attici ὅτῳ, Jon. ὅτεῳ. Pro ὁτίνων, Attici ὅτων. Pio οἵτινες, Attici ὅτοι, Jones ὅτεοι, & ὁτέων. Ex ὅς, & τίς, quis?

Οὔτιτα, Dor. pro ὡδικῶς, oullo modo.

Οὔτις, nullus. gen. ὅτινος, acc. ὅτιν', & ὅτινα, ex ἑ, non, & τίς, quis.

Οὗτος, αὕτη, τοῦτο, hic, hæc, hoc. gen. τούτου, ταύτης. nom. plur. οὗτοι, αὗται, ταῦτα. gen. plur. τούτων. q. ex ὁ, & αὐτός. Sic ὅτος, in vneat. cuſu, pro heus tu. ὅτος κοιδάδεις, dormis; vel heus tu dormis? Ariſtoph. in Nub. ὅτος, σὺ ϙω δῆ, heus tu, te appello, Sophocl. in Ajace.

Οὕτω, & [redacted], ſeq. vocali, ſic, ităne? rantopere: hoc modo, ad hunc modum. Attice ὅτωσί.

Οὐχ, ante aſperum. ὐκ, ante vocalem. ὐ, ante conſonantem, non.

Οὐχί, nonne? adv. interrogandi. Item Attice non, nequnquum. adv. negandi. Th. ὐ, non.

Ο Φ.

Ὀφειλέτης, [redacted] debitor. acc. plural. ὀφειλέτας. ab ὀφείλω, debeo.

Ὀφειλή, ῆς, ἡ, debitum. ὀφειλήμα, ατος, τὸ, debitum. Pro merito utitur pat D. Paulus, & opponit τῷ χάριτι, gratiæ, & δωρεᾷ, dono, ad Rom. 4. Th. ὀφείλω, debeo.

Ὀφείλω, debeo, reus ſum. debitor ſum. Ὀφείλω τοι βλάβην, ſum tibi injuriæ obnoxius, Eurip. impert. ὤφελον. f. ὀφειλήσω. p. ὠφείληκα. aor. 2. ὤφελον.

Ὀφελος, vide in ὄφελον, urinam.

Ὄφελον, Poet. pro ὤφελον, quod Jon. pro ὤφελε, 3. ſing. a. n. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὀφέλλω, ως, ω, nugeo, adjuvo, proſum. Item exeito, concito. ὄφελλε ὀφέλλει, pugnam concitat, Heſiod. bene merent, Argon. a. Uſurpatur & pro ὀφείλω, debeo. f. ὀφελῶ. p. ὀφέλκα. n. 2. ὤφελον.

Ὀφέλλουσι, nugeant, 3. plur. præſ. ſub. verbi ὀφέλλω, augeo.

Ὄφελος, ες, ους, τὸ. a. verbi ὀφέλλω, debeo. Er uſurpatur ut adverb. optandi, in prima, ſecunda, & tertia perſona; ut αἴθ' ὄφελες ἥδησθα, utinam ſederes. αἴθ' ὄφελεν ἀγκὰς τε μάλιν, utinam cœlebs eſſem. ὡς ὄφελες θάνατός μοι ἅδεν, utinam mihi mors placuiſſet.

Ὄφελος, εος, τὸ, utilitas, emolumentum, uſuſtructus. nb ὀφέλλω, juvo, augeo.

Ὄφεως, genit. Jonie. nb ὄφις, ιος, ὁ, anguis.

Ὀφθαλμία, ας, ἡ, oculorum morbus, lippitudo. hinc ὀφθαλμιάω, oculorum morbo laboro, lippio. nb ὀφθαλμός, oculus.

Ὀφθαλμοδουλεία, ας, ἡ, obſequium ad oculos exhibitum. nb ὀφθαλμοδουλος, ε, ὁ, ſervus, qui inſpectante hero ſe gnavum præſtat. ab ὀφθαλμός, ὁ, oculus. Th. ὄπτομαι, video, & δοῦλος, η, ὁ, ſervus.

Ὀφθαλμός, ὁ, ὁ, oculus: excellentin Pindaro. Vir illuſtris, vel qui res futuras ſua prudentia prævidere poteſt. dntiv. plurnl. Jonic. ὀφθαλμοῖσιν. accuſ. plural. ὀφθαλμούς, Dor. pro ὀφθαλμός. Th. ὄπτομαι, vidro.

Ὀφθείς, ἐντος, ὁ, viſus, aor. s. part. paſſ. ὀφθέντα, nor. 1. inf. paſſ. ὀφθέν-αι, 2. ſing. f. r. paſſ. verbi ὄπτομαι, video.

Ὀφθῆναι, ὀφθήτω, vide in ὀφθείς.

Ὄφι-ος, gen. ſing. nb ὄφις, ὁ, ſerpens.

Ὄφις, ιος, & ιως, ὁ, ſerpens. Hinc ὀφιώδης, ους, ὁ, ἡ, ſerpentinos, anguinus.

Ὄφλω, aor. 2. inf. act. per ſyncop. pro ὀφλεῖν, verbi ὀφείλω, debeo, & per ſyncop. ὄφλω. f. ὀφλήσω, & per ſyncop ὀφλέσω. præt. ὤφληκα. aor. n. ὤφλον.

Ὀφλήσω, per ſyncop. pro ὀφλέσω, f. s. act. verbi ὀφείλω, debeo.

Ὄφρα, & ὄφρ', ut, quu, donec, dum, adverb. Poet. pro ἵνα, ὅπως, ad quem finem, & quouſque, donec; etiamſi, quatenus. Reſpondet ei τόφρα, tunc. Ducum ὄφρα ab ὅπτω, ut ſit reſpiciendo ad illum finem τόφρα autem nb ὄφρα, ut τόφρα nb ὅπτω.

Ὀφρύη, idem ac ὀφρύς, ſupercilium. Reſpondet ei τόφρα, tunc.

Ὀφρύοεις, οεσσα, ὁ, & in f. g. ὀφρυόεσσα, ης, ἡ, excelſus, a. ſuperciliolus. Themn ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium.

Ὀφρύς, ύος, ἡ, ſupercilium, ſuperbia, rumulus: ripa fluvii. dat. plur. ὀφρύσι. hinc ὀφρυώης, ωσσα, ὁ, ſuperciliuſus.

Ο Χ.

Ὀχ', pro ὄχθ, vnlde, præ ceteris, longe. ponitur pro ſuperlat. ab ὄχθ, habeo. uſitatius eſt ὄχιστος, & ἐχθ, nb ἐχθ, emineo.

Ὄχεον, ε, τὸ, nnſa clypei, quu ille tenetur. nb ἔχω, teneo, & ὀχέω, idem.

Ὄχε-

Ο᾽χέσκον, Jon. pro ὄχεον, imperf. act. vsibi ἐχέω, veho, porto. f. ἐχέω.

Ο᾽χεσφι, curribus, dat. plural. Jonic. pro ὄχεσι. dicitur & ὀχέεσσι, dativ. plural. Jonis. ab ἔχω, οβ, τό, currus.

Ο᾽χεταγός, ᾶ, ὁ, aquæ ductor: irrigator. ab ὀχετός, sanahs.

Ο᾽χετός, ῦ, ὁ, canalis, fistula, aquæ ductus. q. ab ἐχέω, veho, duco. hinc ὀχετάζω, in rivos diduco. ὀχετὸς ἄτας, canalis salamitatis, pro perpetua calamitate.

Ο᾽χέη, ὀβ, ἡ, reticulum, vectis: lorum galeæ. Iliad. γ. Item scrotum. in plur. ὀχέες. ab ἔχω, teneq.

Ο᾽χέω, admissarium admitto, coeo, ineo. f. ἐέτω. præt. ὤχεκα. Hinc ὀχέα, ας, ἡ, coitus. q. ab ἐχέω, veho.

Ο᾽χέω, veho, porto. præs. part. ἐχέων, moderans. Th. ἔχ, ε, ἑ, & οβ, τό, currus.

Ο᾽χή, ῆς, ἡ, cihus. ab ὄχω, sustento.

Ο᾽χήθ, ε, ὁ, Oshefius, nomen proprium.

Ο᾽χθήσαμαι, ingemo. Hesych.

Ο᾽χθαι, acs. plur. ab ὄχθη, ης, ἡ, tipa. dat. plur. ὄχθαις, & Jon. ὄχθῃσι, & ὄχθῃσιν, Poet.

Ο᾽χθέω, indignor, gravais fero, dolso, suspiro. Odyss. δ. q. ab ἄχθομαι. alii ab ὄχθη, ripa. qui offenditur, & indignatur, ejus animus velut aqua ad ὄχθην, id est, ripam pulsa allidit. Alii referunt ad ὀχθέω, odi.

Ο᾽χθη, ης, ἡ, tipa, intra quam ὄχεται, seu ἐχώτει aqua. ἔχθ, ε, ἑ, ripa. tumulus: labor.

Ο᾽χθησας, αντ, ὁ, aor. s. part. act. ab ὀχθέω, gravate fero.

Ο᾽χθῃσι, dat. plur. Jon. ab ὄχθη.

Ο᾽χθιβ, ε, ὁ, limbus, fimbria. Suidæ est ἔχθοβος. q. ab ἐχθη, ripa. vel ducatur ab ὄχθη, & βαίνω, ille stillimbus, qui est ad βάσιν.

Ο᾽χθ. vids in ἔχθη.

Ο᾽χλεῦσιν, turbantur, Dor. pro ὀχλῶσι, 3. plur. præs. ind. pass. vsibi ὀχλέω, turbo. Them. ἔχλ, ε, ἑ, turba.

Ο᾽χλέω, moveo: molestiam exhibeo: frequento. Ceb. Theb. f. ησω. q. ab ὀχλέω, vsho. Hinc ὀχλός, οβ, ὁ, vectis.

Ο᾽χλέω, turbo, molestiam exhibeo. f. ὀχλήσω. p. ὤχληκα. ptæs. pass. ὀχλέομαι, ὤχλημαι, vexor.

Ο᾽χληρός, ά, όν, turbulentus, a, um, molestus, gravis, tristis, obstrepeous, Aristoph. quod ab ὀχλέω, turbo. Th. ὄχλ, ε, ὁ, turba.

Ο᾽χλησαιμι, ῶ, sogo turbam: fut. ήσω, p. ὠχλησάκειν. a. s. ὠχλησάμην. ab ὄχλ, ε, ὁ, turba, & ποιέω, facio.

Ο᾽χλ, ε, ἑ, turba, motus, caterva, multitudo, populus. Item molestia, tumultus. Hinc ὀχληρός, ά, ὁ, turbulentus. ὀχλέω, turbo, commoveo. συνοχλέω, idem. περιοχλέω, obturbo, molestiam exhibeo.

Ο᾽χμη, ατος, τό, & ὄχμος, tetinasulum, hbulamantum, κέρκωμα. ab ἔχω, tetineo. hios ἐχμάζω, tohiheo.

Ο᾽χμός, ὁ, ἡ, series, ordo. ubi una res ἔχεται ἄλλης, id est, adhæret alii.

Ο᾽χοίσι, ας, ά, Poet. & Dor. pro ἐχοῦσα, ῶ, vshens, fercas, præs. part. f. g. ab ὀχέω, vahu, sustineo. Thems ἔχ, ε, ἑ, currus.

Ο᾽χ, ε, ὁ, & οβ, τό, currus, vehiculum, plaustrum, biga, rheda, Eurip. q. ab ἔχω, contineo. multorum enim est capax. vel ὄχω, impello. Hinc ἐχέω, veho, porto. ἐνοχέω, inveho. περιοχ, ε, ἑ, qui a latera altarius vshitur.

Ο᾽χυρός, ᾶ, ὁ, idem ac ὀχυρός, munitus, fortis, firmus. λόγῳ ὀχυρῷ, ex ruto, Thucyd. ὀχυρόω, munio, sulcio.

Ο᾽χύρωμα, ατ, τό, monitio, ab ὀχυρόω, munio.

Ο᾽χω, ὀχῶ, mulisium, pro ἐχέω.

Ο Ψ.

Ο᾽ψ, ὀπός, ἡ, vox, cantus. q. ab ὄπω, loquor. Sed ὄψ, oculus, visus, aspectus, facies, ab ὄπτομαι, video. Ab ὄψ, vox, est ἄλοψ, οπος, ὁ, mutus, item pisces acipenter. ἠπεροπεύω, decipio. μείοψ, οπος, ὁ, divitiam, seu articulatam vocem habens. Epitheton hominis. Est & avis nomen. σκώψ, ωπός, ὁ, avis nomen ex genere noctuarum.

Ο᾽ψαμήτης, ε, ὁ, qui sero mstit. ex ὀψέ, sero, & ἀμάω, meto.

Ο᾽ψεσι, ι, τό, facies, vultus. Æschyl.

Ο᾽ψόμαι, opsonor. f. ὀψήσομαι, p. ψημαι.

Ο᾽ψάριον, ι, τό, patvum opsonium, piscisulus. Th. ὄψ, ι, ὁ, τό, quicquid eum pane consditur. pet syneed. gen. pisces.

Ο᾽ψαύτης, ι, ὁ, qui sero arat. ex ὀψέ, sero, & ἀρόω, aro.

Ο᾽ψέ, sero, vesperi. ὀψὲ δ᾽ ἡμέρας ἦν, serum diei stat, Thucyd. μέχρι ὀψέ, ad vesperum usque, Thucyd. q. ab ὄψ, retro. vel ἐπίσω, post. Alii deducunt ab ὄψ, oculus, ἀπηρωπευτικῶς, quod vesperi res minus clara cernantur. Hinc ὄψιος, ι, ὁ, ἡ, scius, serotinus. ἐψίζω, sero aliquid facio. ὀψίγονοι, posteri.

Ο᾽ψεαι, videbis, Jonic. pro ὄψῃ, a. fing f. s. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, perf. pass. ὤμμαι. ant. s. ὀφθήν.

Ο᾽ψει, videbis, Att. pro ὄψῃ, a. fing. f s. med. ejusdem verbi. Est & ὄψει, dat. fing. ab ὄψις, εως, ἡ, vultus. Th ὄπτομαι, video.

Ο᾽ψιάω, videre cupio, videis desidero. Thema ὄπτομαι, vidso.

Ο᾽ψιθ, a. plur. fut. 1. med. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, in 3. plurai. ὄψονται.

Ο᾽ψίμ, ας, ἡ, vsspers, serum diei, tempus vesperitinum. Th. ὀψέ.

Ο᾽ψίγονος, ε, ὁ, sero natus, posteri. ab ὀψέ, sero, & γίνομαι, nascor. p. m. γέγονα.

Ο᾽ψιμαθ, acc. fing. ab ὀψιμαθής, ές, ὁ, ἡ, sero doctus. ex ὀψέ, sero, & μανθάνω, dilco.

Ο᾽ψιος, α, ὁ, ἡ, seiotinus, serna. Th. ὀψέ.

Ο᾽ψίσοφ, ε, ὁ, qui sero sapit, sero sapiens. ab ὀψέ, sero, & σοφός, msns.

Ο᾽ψις, εως, ἡ, vultus, facies, species, vis conspiciendi, visus. Item spectaculum, forma, imago, Aristot.

Ο᾽ψιτης, ῆτ, ἡ, tarditas.

Ο᾽ψίτοκα, τά, quæ sero sstenda sunt, Theophr.

Ο᾽ψιτέλεσφ, ε, ὁ, ἡ, imperfectus, serotinus. ab ὀψέ, sero, & τελέω, perficio.

Ο᾽ψιτρίβ, ωνος, ὁ, vitis sera putata Theophr.

Ο᾽ψιτρόχ, ε, ὁ, qui opsoniis inhiat.

Ο᾽ψοφαγίς, ίδος, ἡ, ὁ, ἡ, sero, & saniem apparens.

Ο᾽ψόμην, sero, vesperi, Hesychius.

Ο᾽ψοφάγιον, ε, τό, vasculum, in quo opsonia ponuntur.

Ο᾽ψοδιδάσκ, ε, ὁ, structor opsoniorum, terculorum institutor.

Ο᾽ψοδώς, ός, ἡ, opsonii egestas, Suid.

Ο᾽ψολογία, ας, ἡ, de re culinaria sermo.

Ο᾽ψολόγ, ε, ὁ, artis sulinariæ, popinalisque scriptor.

Ο᾽ψομανής, ές, ὁ, ἡ, insano amore opsoniorum ductus.

Ο᾽ψομήτης, ε, ὁ, sero metens, Theocr. Idyll. 10.

Ο᾽ψομαι, ῃ, ται, fut. s. med. vsrbi ὄπτομαι, video. perf. pass. ὤμμαι. a. s. pass. ὤφθην.

Ο᾽ψον, ι, τό, opsonium, epulæ, condimentum, quicquid cum pane comedimus. pisces. Hinc ὀψώνιον, opsonor, vescor cum pane.

Ο᾽ψοφάγος, ε, ὁ, gulosus, helua, edax. ab ὄψον, opsonium, & φάγω, comedo.

Ο᾽ψώνιον, ά, τό, annona: stipendium, lucrum, salarium. ab ὀψώνης, ε, ὁ, opsonator.

Ο᾽ψώρ, ε, ὁ, scabiosus.

Ο Ω.

Ο᾽ω, ὀῶ, mulisium, pro ἐάω.

Π Α

Π Α.

Π Est decimasasta Græcorum litera, & octoginta denotat. majusculum Π significat quinqus. Et π aliquando Jonice transit in κ, ut ἔπως in ἔκως.

Πᾶ, Dorice pro ποῦ, & ἵππος πᾶ, quo? ἐκ πᾶθι dicitur, ubi, quo, qua? Theocr. in φαρμακ. Et πᾶ, pro ποῖ, quonam, quem in locum? Et πα, nullo accentu notata, enclitica est.

Πᾶε pro πᾶσα, secundum Herodian. Etym.

Παγάδι, Dor. pro πηγαῖ, acc. singul. sed πηγάς, gen. plur. Dor. pro πηγῶν, a πηγά, ᾶς, ἡ, fons. πηγάϊν, Dor. dat. plural.

Παγασαῖε, gan. fing. Dor. pro Παγασεῦς. epith. Apollinis. Sic Πήγασ, Dor. pro Πήγασ, ε, ὁ, Pegasus, alatus Persei equus. Th. πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Παγλωσσία, ας, ἡ, pro λαλιά, nimia loquacitas, clamores. ὀφεῖ τὸ πᾶν ἐν τῇ γλώσσῃ.

Παγείς, ὁ, constrctus, fixus, innisus, Eurip. a. 2. part. pass. πήγνυμι, a. s. opt. pass. πήγνυμι, seu πηγνίω, sompingo, concrescere facio. f. ξω. p. πέπηχα.

Πάγδα, Jon. pro ἔπηγε, 3. fing. a. 2. ind. act. verbi πήγνυμι, compingo.

Πάγετός, ή, ὁ, glacies, compacta aqua, gelu; rupes; scopulus. a πήγνυμι, compingo, gelo.

Πάγη, defixum est, Jonic. pro ἐπάγη, 3. fing. a. s. ind. pass. hinc πεπάγῃσι, ant. a. inf. pass. vsibi πηγνίω. Est πάγη, ης, ἡ, laqueus, decipulum.

Παγιδεύω, illaqueo, irretio. f. εύσω. p. πεπαγίδευκα, a πάγις. quod vide.

Παγίε, ά, ὁ, ἡ, firmus, stabilis, solidus, fixus. γῆ παγία, terra firma, Nazianz. in Orat. a πήγνυμι, sompinga.

Παγίτης, ητ, ἡ, solidtas, firmitas.

Παγίς, ίδ, ἡ, laqueus in terram depactus, decipulum. acc. fing. πάγιδα.

Πάγκακ, ε, ὁ, omnino malus, infaustissimus. πανκάκως, improbissims, aequissime.

Πάγκαρπ, & πανκάρπιμ, ε, ὁ, ἡ, qui fructum omne genus fert. Ex πᾶς, omnis, & καρπός, ὁ, fructus.

Πάγκοιν, ε, ὁ, omnibus communis. Ex πᾶς, omnis, & κοινός, ή, όν, communis.

Παγκρατὲς πῦρ, ignis omnia vinsens, & ablumens. Ex πᾶς, & κρατέω, vinco.

Παγκράτιον, ε, τό, sibletici certaminis genus, ad quod πᾶς κρατ, omnis vii, & robur adhibendum erat: pugilatus, & lucta. παγκρατιάζω, pancratium exercera, pancratio uti. Lucian.

Πάγ, ε, ὁ, tumulus, sollis, glacies: sal. Th. πηγνύω, compingo.

Παγχάλκ, ε, ὁ, ἑ, ex solido ære, æreus. ex πᾶς, omnis, & χαλκός, ή, ὁ, æs.

Παγχρύσεα, ptorius aurea, quasi πάντως χρυσέα. a χρυσός, ή, ὁ, aurum.

Πάγχυ, penitus, omnino, funditus, adverb. Poet. pro πᾶν. a πᾶς, omnis.

Πάδδε, saltatis, Doric. pro πήδᾶτε, 2. plur. præs. verbi πηδάω, salio.

Πάθα, ας, ἡ, Dor. pro πάθη, ης, ἡ, Poet. casus, clades, quod a πάθ, τό, passio. Th. πάσχω, patior.

Παθε, aor. a. imperat. act. vel 3. fingul. a. 2. Jon. pro ἔπαθε, verbi πάσχω, patior.

Παθέειν, Jonic. rsolut. pro παθεῖν, aor. a. inf. activ. verbi πάσχω, patior.

Παθέα, dat. fing. a πάθος, εος, τό, passio.

Παθεῖν, a. 2. inf. act. vids πάθειν.

Παθέων, dat. plur. a πάθ, ος, τό, affectus. Th. πάσχω, patior.

Πάθη, passiones, nom. plur. a πάθ, ος, τό. Est & πάθη, 2. fing. a. s. sub. med. vel 3. fingul. aor. a. sub. act. verbi πάσχω, patior.

Παθήμα, ατος, τό, afflictio, vitiosus affectus.

ctus. & in plur. τὰ παθήματα, passiones. πάσχω, patior.

Παθητικός, ἡ, ὸν, passivus, a, um. qui affectibus detinatur, aut ducitur. Aristot. in Polit. affectus impellens, Theophr. l. 1. a. de canfis plant. Th. πάσχω, patior.

Παθητὸς, ἡ, ὸν, patibilis; qui pati potest. a πάσχω, patior.

Πάθοι, passus sum, Jon. pro ἔπαθον, a. 2. ind. act. hinc παθόντος, nom. pl. a. 2. part. act. verbi πάσχω, patior.

Παθοποιΐα, ας, ἡ, commotio affectuum: schema adhibitum ad iracundiam, odium, vel misericordiam commovendam; quo artam vehementiores affectus exprimuntur, quorum exempla ex Tragœdiis facile cognoscuntur.

Πάθος, εος, τὸ, affectus, passio, perturbatio, morbus, mollities. dat. plur. πάθεσι.

Παθὼν, aor. 2. part. act. f. g. vide πάθω.

Παθὼν, ὀντος, ὁ, qui passus est. a. 2. part. act. in f. g. παθόντα. a πάσχω, patior. f. πάθημα. a. 2. ἔπαθον.

Παῖ, vocat. sing. a παῖς, puer.

Παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis, & Dianæ, quod canebatur parta victoria, in belli congressu, aut in averfione malorum. Item pes metricus. Apollo ipse sic dictus a παίω, vel παίζω, quia mala fedat. Hinc Παιανιεὺς δῆμος, Pæanienfis populus.

Παιάων, geo. pl. a παιὰν, ᾶνος, ὁ, Pæan, hymnus in laudem Apollinis.

Παιγνιασμὸς, ὁ, lusus, oblectatio. Th. παίζω, ludo.

Παιγνιώτης, ου, ὁ, vir, qui jocis delectatur. a παίγνιον, τὸ, ludus.

Παίγνιον, ου, τὸ, & παιγνὶς, ἡ, Jon. gen. pl. παιγνίων, ludus, res ludicra. a παῖς, puer.

Παῖδ', pro παῖδα, acc. sing. a παῖς, παιδὸς, παιδὶ, duat.

Παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ, pædagogus, puerorum cultus, & informator. ex παῖς, puer, & ἀγωγὸς, ὁ, dus. Th. ἄγω, duco.

Παιδάριον, ου, τὸ, puerulus. diminut. a παῖς, puer.

Παιδεία, ας, ἡ, institutio, castigatio, disciplina, eruditio, educatio. a παῖς, παιδὸς, puer.

Παίδειος ὕμνος, Hymnus pueris conveniens, vel qui in pueros canitur. a παῖς, puer.

Παιδέρως ἔχινος, acanthus sarcus. q. παιδῶν ἔρως. Th. ἔρὼ, amo.

Παιδεύετε, 2. plur. præf. ind. act. verbi παιδεύω, doceo, erudio, instituo.

Παιδευτὴς, οῦ, ὁ, eruditor, castigator, præceptor, doctor.

Παιδεύω, erudio, doceo, castigo, emendo, corripio, instituo. παίδευσον παῖδα αὐτὸς ἐπαίδευτε, perpetuo documento eos docuit. Æschines.

Παιδὴ, ᾶς, ὁ, lusus. a παῖς, puer.

Παιδιόθεν, adv. ab incunabulis, ab incunte ætate, seu a puritia. a παῖς, puer.

Παιδίον, ου, τὸ, infans, puerulus, diminut. a παῖς, παιδὸς, ὁ, puer. παιδίων νόσος, morbus comitialis, quod in puerili ætata frequenter accidat.

Παιδίσκη, ης, ἡ, ancilla. παιδίσκος, ου, ὁ, puellus, diminut. a παῖς, puer.

Παιδογόνος, ου, ὁ, liberorum procreator. ex παῖς, puer, & γίνομαι, fio.

Παιδόθεν, advarb. ἀπὸ τοῦ, vel ἐκ παιδὸς, a puero, a puritia.

Παιδοποιΐα, ας, ἡ, liberorum procreatio: facultas generandi. a παιδοποιέω, liberos procreo. hinc παιδοποιητὸν, verbala, ax παῖς, & ποιέω, facio.

Παιδὸς, gen. sing. a παῖς, puer. dat. pl. παισὶ, pueris.

Παιδοτρίβης, ου, ὁ, ludimagister. ex παῖς, puer, & τρίβω, tero.

Παιδὼν, Dor pro παίδων, puerorum, gen. plur. a παῖς, puer.

Παίζω, quasi contracte pro παιδίζω, more puerorum ludito, ludo, falio. f. παίξω, & σω. p. πέπαιχα. aor. s. ἔπαιξα. Hinc παίγνιον, α, τὸ, ludus.

Παιήονα, hymnum, acc. sing. a παιὰν, ονος, ὁ, idem ac παιὼν, ῶνος, ὁ, idem ac παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παίονες, οἱ, Macedones.

Παιπαλὰ, ῶν, τὰ, loca prærupta, & falebrosa, a παιπάλη, hoc est, pulvere, auctorum ramora. hinc παιπαλόεις, pulverulentus, falebrosus.

Παιπαλὰω, circumspicio, ferutor.

Παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, pollen, pulvis.

Παιπάλλω, f. παλῶ, quatio, concutio: explora, indago.

Παιπαλοέντος, dat. plur. Jon. pro παιπαλοέσσης, f. g. a παιπαλόεις, asper, præruptus, faxosus. in f. g. παιπαλόεντα. Th. παίπαλη, farina tenuissima: pulvis.

Παῖς, παιδὸς, ὁ, ἡ, puer, vel puella: fervus: filius. q. a πάομαι, acquiro: nuttio. vel παίω, expedite facio. vel a πάω, pasco, quod pascatur ab iis, qui curam illius gerunt. vel a πάω, vescor. Hoc παισὶν, α, τὸ, puerulus. παιδάριον, α, τὸ, idem. παιδεύω. f. σω, docuo, instituo. παιδεία, ας, ἡ, institutio. παιδευτὴς, οῦ, ὁ, idem. παιδεύτης, ὰ, ὁ, doctus, eruditus. ἀπαίδευτος, α, ὁ, indoctus. ἄπαις, αιδος, ὁ, ἡ, liberis carens. βάπαις, αιδος, ὁ, ἡ, puer adultus.

Παίσας, αντος, ὁ, a. s. part. act. παίσης, a. sing. a. 1. sub. act. a πάω, percutio. f. παίσω. p. πέπαικα.

Παίστε, 2. plur. a. 1. imperat. act. verbi παίζω, ludo. fut. ξω, & σω. a. s. ἔπαιστα. Th. παῖς, puer.

Παίτεσι, Dor. pro παῖσι, puerum, acc. sing. a παῖς, puer.

Παίτεῖ, Dor. pro παίζει, ludat, 3. sing. præf. sub. activ. verbi παίτεω, pro παίζω, ludo. Th. παῖς, puer.

Παίτης, a. singul. aor. 1. subjun. act. a πάω, percutio.

Παιτὸς, ὁ, ἡ, dat. Παιτῇ, xomen regionis.

Παιφάσσω, oculos circumquaque vertu: volito, fellino, impatum facio: illustro, manifesto.

Παιχθὶς, ὁ, illusus, aor. e. part. pass. a παίζω, ludo. f. χθῶ. perf. pass. πέπαιγμαι. aor. s. pass. ἐπαιχθὶν. Th. παῖς, puer.

Παίω, cædo, percutio, ferio, pulso: quidvis expedite facio: subigito, Aristoph. in Pace. comedo, Aristoph. in Achar.

Παιὼν, ῶνος, ὁ, Dens Medicinæ, hymnus. Th. παιὰν, ᾶνος, ὁ, hymnus.

Παλὰθη, ης, ἡ, massa ficorum, aut caricarum: Gazæ offa. An a πελάσσω, contundo? Sed πελάθη videtur prius a πλάσσω, fingo, formo. Est massa valut in laterem formata. Vel a πελανὸς, ut sit carica ad vetustatem compacta.

Πάλαι, adv. olim, quondam, pridem. Hinc παλαιὸς, ὰ, ὸν, vetus, antiquus. παλαιότης, ητος, ἡ, vetustas, antiquitas.

Παλαιγενὴς, ὲος, ὁ, ἡ, senex, vetustus, annosus; verula. olim genitus. ganit. plur. παλαιγενέων. ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαιγόν-ος, ου, ὁ, ὲ, idem ac παλαιγενὴς, ὲ-ος, ὁ, ἡ, senex. παλαιγόνοι, majores. Παλαιγόνων ergo accipe pro eo, qui aliquem olim genuit, & procreavit: παλαίγονος veto pro eo, qui olim est genitus, & qui est antiquus. Ex πάλαι, olim, & γίνομαι, nascor.

Παλαίει, luctatur, 3. sing. præf. ind. act. a παλαίω, luctor. Sic παλαίειν φύσιν, cum cæda luctari. Thema πάλη, ης, ἡ, lucta.

Παλαιμονὴν, Poet. pro παλαίειν, contendere, Pind. in Pythiis. μαχεῖσθαι, luctati, certare.

Παλαίμων, Palæmon. Portumnus.

Παλαιοπάλωψ, ὁ, veterator, verbero. qui veteribus μύλωψιν, est notatus.

Παλαιὸς, ὰ, ὸν, antiquus, a, um. vetus. in compar. παλαιότερ-ος, ον, ος, aotiquior. Th. πάλαι, olim, adverb.

Παλαιστέρχ, ας, ἡ, vetustior, acomparat. f. g. a παλαιὸς, vetus, antiquus.

Παλαιότης, ητ-ος, ὁ, ἡ, vetustas. abeodem them. πάλαι, olim, antiquitus.

Παλαιόω, ῶ, antiquo, abolco. fut. ώσω. præt. πεπαλαίωκα. præf. passiv. παλαιόομαι, ῶμαι, veterasco. fut. 1. pass. παλαιωθήσομαι, ῆ, σται. a πάλαι, olim.

Παλαισμάτεσσι, Jon. pro παλαίσμασι, dat. plur. a παλαισμὰ, ατ-ος, τὸ, lucta, idem ac Th. πάλη, ὲ. lucta.

Παλαιστοσύνη, ης, ἡ, palæstræ ludus, palæstræ lucta.

Παλαιστὴ, ῆς, ἡ, palmus, mensura quatuor digitorum. q. a παλαίω, luctor. opus enim est παλαιστῇ in lucta. aut a πάλλω, unde & παλάμη, manus, palma.

Παλαιστιαῖ-ος, α, ον, unius palmi longitudinem, vel crassitiem habens.

Παλαιστὴ-ος, ου, Jon. & Att. pro παλαιστὴρ-ος, ὁ, antiquior. vida παλαιὸς, antiquus.

Παλαίφατος, Poet. pro παλαιφάτως, secundum priscam famam. Ex πάλαι, olim, & φάτις, seu φάτος, ἡ, rumor. Th. φάω, seu φημὶ, dico.

Παλαίφατ-ος, ου, ὁ, Palæphatus Peripateticus. in dat. singul. Παλαιφάτῳ. Significat etiam antiquitus celebratus. vida παλαίφατος.

Παλαίω, luctor, palæstra certo. a πάλη, lucta. Hinc παλαιστὴς, οῦ, ὁ, qui luctatur.

Παλάμαις, manibus, dat. plur. παλαμῶν, geo. plur. Æol. pro παλαιῶν, a παλαιὰ, ὰ, palma.

Παλάμη, ης, & Dor. παλάμᾱ, ὰ, manus, palma: machinatio, ars, Aristoph. in Vesp. παλαμῶσι, dat. plur. Jon. pro παλάμαις, q. a πάλλω, quatio, ut sit quasi πάλλεσθαι. Hinc παλαμάομαι, manu tracto, fituo, melior: facio, Aristoph. in Neb.

Παλαμήδης, ους, ὁ, Palamedes, filius Nauplii.

Παλαξίμεν, Jon. seu Æol. pro παλάξειν, fut. s. inf. verbi παλάσσω, contamino, fœdo. f. ξω. Thema πάλλω, vibro.

Παλάσσετο, polluebatur, 3. sing. imperf. pass. Jon. verbi παλάσσω, fœdo. Th. πάλλω, quatio, vibro.

Παλάσσω, fortior: inquino, contamino: contundo. f. ξω. p. πεπάλαχα. aor. 1. ἐπάλαξα. Th. πάλλω, vibro, quatio. vel a πηλὸς, lutum.

Παλδὶς, allicio, fallo. f. σω. Hinc παλδίτερα, illex columba. quasi a πάλλω, agito.

Πάλη, ης, ἡ, lucta, quæ fit τῷ πάλλειν, commovendo manus. Hinc παλαίω, luctor. παλαιστὴς, οῦ, ὁ, luctator. παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, lucta. παιπάλη, ης, ἡ, farina tenuissima, flos farinæ. ἀπάλη-ος, α, ὁ, ἡ, oblectator, adversarius.

Παλἰσσω, 3. sing. a. 1. opt. Æol. a παλάσσω, pro παλαίω, luctor. Sed verbum de mendo fuspectum. Vida Æ. Portt Dictionarium Æolicum.

Πάλι, pro πάλιν, rorsus, adv.

Πάλλε, ἡ, fecundus noptiarum dies, tepotia. q. a πάλιν ἴσσω, quod tunc tedeant ad convivium.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio. ex πάλιν, rursus, & γένεσις, generatio. Th. γίνομαι, nascor.

Παλίγγλωττ-ος, ον, ὁ, ἡ, diverfilinguia. παλίγγλωττος πόλις, urbs, quæ lingua contraria utitur. Ex πάλιν, rursus, e contrario, & γλῶττα, ἡ, lingua.

Παλίγκοτ-ος, ον, ὁ, iracundus, vindex, rettricus. Hinc παλιγκότως, itaconde, adv. ex πάλιν, itarum, & κότ-ος, ου, ὁ, ira vatus.

Παλίνορος, ου, ὁ, rorlus numeratus, vel collectus. Hinc παλινορέω, iterum narro. ex πάλιν, rurlus, & λέγω v colligo. p. m. λελεγμαι.

Παλίμβακος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro παλίμβροος, ὁ, retrogradus, reciprocus. ὁδὸς παλίμβακος, ἡ, πάλιν βαίνετε ἐς πρόμαιον, ist itus, redituíque mansum, & textorii instrumeori, quo mulieres

in texendis telis utuntur. Ex πάλη, rursus, & βαίνω, eo.

Παλιμπετὴς, ἐος, ὁ, ἡ, relapsus. a πάλιν, rursus, & πίπτω, cado. παλιμπετὲς, adv. retrorsum, retro: idem, crebro, Argon. 2.

Παλιμπλαγχθὶς, ἐντος, ὁ, errans, aor. 2. part. pass. a παλιμπλάζομαι, aberro, vagis erroribus retro ago. a πάλιν, rursus, & πλάζω, errare facio, seduco.

Πάλιν, adv. iterum, rursus, e contrario: posthac, Iliad. γ. Hinc ἀπάλιν, a contrario: item vice versa.

Παλινάγερτος, pro παλινηγερτος, ος, ὁ, revocabilis, mutabilis, rursus congregatus: iuritus. ex πάλιν, rursus, & ἀγείρω, congrego.

Παλινδρομῶ, recurrere. ex πάλιν, rursus, & δρέμω, curro. f. δράξω. perf. med. δέδρομα.

Παλινσυτος, ος, ὁ, ἡ, tasilitus. ex πάλιν, rursus, & ἕρπω, excito. fut. ἑρῶ, & Æol. ἕρσω.

Παλίντονος, ος, ὁ, reflexus. ea πάλιν, rursus, & τείνω, tendo.

Πάλλα, ας, τὸ, Dor. pro Πάλλας, Pelinn, Theſſaliæ mona.

Παλλάδιον, ὁ, paliurus, ſruticea ſpinoſus.

Παλλακὶς, pro παλλεκὶς, ἐος, ἡ, intecutio. proprie, cum ii, qui ſugarunt, verſa Martis alca, infeſtantur. Euſtath. Iliad. ι. ex πάλλω, rursus, & ἀκὴ, perſequor.

Παλλὰς, pro Παλλὰς, acc. ſing a Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Minerva.

Παλλάδη, idem ac παλλάδη, ſicorum, aut caricarum maſſa.

Παλλακίζεσθαι, pellicem habere. παλλακὴ, ἡ, pellex, concubina.

Παλλακὴ, ης, ἡ, pellex, puella, concubina. Th. παλλὰξ, juvenis.

Παλλακίσκη, dat. plur. Jon. a παλλάκιον, α, τὸ, adoleſcentulus. Th. παλλὰξ, ακος, ὁ, juvenis.

Παλλακὶς, ίδος, ἡ, idem ac παλλακὴ, pellex.

Παλλὰξ, ακος, ὁ, juvenis, adoleſcens, quaſi jam idoneus ad τὸ πάλλειν vibrandum haſtam. vel a πάλλη, lucta, cui idoneus eſt. Hinc παλλακὴ, ῆς, ἡ, vel παλλακὶς, ίδος, ἡ, puella, pellex, concubina.

Παλλὰς, άδος, ἡ, Pallas, Sapientiæ Dea, quæ & Minerva dicitur, a πάλλω, quod ſc. haſtam vibret, ut bellicoſa. Eſt & παλλὰς, adoleſcentula, a πάλλαξ, juvenis.

Πάλλε, jactabat, Jonic. pro ἔπαλλε, 3. ſing. imperf. act. Sic παλλέτ', pro ἐπάλλετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi πάλλω, vibro, quatio.

Παλλὰς, ης, ἡ, Palleus, nomen proprium.

Παλλομένων, genit. plural. part. præſ. paſſ. a παλλομαι, ſorrior, moveo ſortes. Th. πάλλω, vibro.

Πάλλω, vibro, agito, quatio, ſalio, verto, ſorrior. l. κλῶ. hinc πάλος, ου, ὁ, concuſſio, ſortitio, ſors. an a πάλη, quatio, percutio?

Πάλτὸν, ὰ, τὸ, telum, tragula, pilum, quod πάλλεται vibratur.

Πάλτο, impactus fuerat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. ἐπαπάλμην, το, το, & Jon. fublatis utroque augmentis πάλτο, verbi πάλλω, agito. fut. πάλῶ. p. πέπαλκα. perf. paſſ. πέπαλμαι.

Παλύω, aſpergo, albefacio: miſceo, humecto. proprie de farina. a πάλη, vel πάλιν, ἡ, tenuiſſima farina, nempe πάπαλη, pulvis.

Παμβίης, ου, ὁ, Poet. qui vim adverſus omnia habet, adverſus omnia violentus. Ea πᾶς, omnis, & βία, vis.

Πάμμα, ατος, τὸ, polleſſio. a πάω, poſſideo.

Παμμεγάθης, ες, ὁ, ἡ, omnino magnus, peregrandis. in pl. n. g. παμμεγάθεα. ex πᾶς, omne, & μέγεθος, εος, τὸ, magnitudo. Th. μέγας, μεγάλα, ὁ, magnus.

Παμπαν, adverb. prorſus, omnino, plane. q.d. πάντως. Th πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Παμπειθὴς, ὁος, ὁ, ἡ, qui omnia perſuadet. Ea πᾶς, omne, & πείθω, perſuadeo.

Παμπήδην, & παμπὴν, πάμπαν, omnino, adv. a παμπηδὸς, univerſa poſſeſſio. Ex πᾶς, omnis, & πάω, ſeu πάομαι, poſſideo. perf. πέπαμαι.

Παμπληθεὶ, adverb. quod fit a toto populo, per univerſum multitudinem. q. d. πᾶς πλῆθος, ος, τὸ, omnis multitudo.

Παμποίκιλος, ος, ὁ, ἡ, varie pictus. ex πᾶς, omnis, & ποικίλος, varius.

Πάμπολλα, plurſ. n. g. πάμπολλος, m. g. παμπόλλων, gen. plur. a πάμπολυς, permultus.

Πάμπολυς, genit. παμπόλλου, omnino multus, permultus. ex πᾶς, omnis, & πολὺς, malius.

Παμπόρφυρος, ος, ὁ, ἡ, Poet. παντελῶς πορφύρεος, omnino purpureus. ea πᾶς, omnis, & πορφύρα, ας, ἡ, purpura.

Πάμπρωτος, omnino primus, omnium primus. ea πᾶς, omnis, & πρῶτος, primus.

Παμφαίνη, totus ſplendeat, 3. ſing. præſ. ſub. act. Jonic. epenthet. verbi παμφαίνω, idem ac παμφαίνει, totus luceo, undecunque appareo.

Παμφαίνω, idem ac παμφαίνει, quaſi πάντα φαίνει.

Παμφαίνη, undecunque apparco, totus lucco. hinc παμφαεινὸν, plur. n. g. pro παμφαίνοντα. præſ. part. act. ut & παμφαείσας, pro παμφαίνας, acc. ſing. pair. præſ. f. g. Ea πᾶς, omnis, & φαίνω, lucco, appareo. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. a. a. ἔφηνα.

Παμφαίνοντα, & παμφαίνουσα, vide in παμφαίνη.

Παμφαρμακὸν, ὰ, ὁ, ἡ, τὸ πάντων φαρμάκων ἰοβολώτατον, omnium venenorum pernitioſiſſimum. Ex πᾶς, omnis, & φάρμακον, ου, τὸ, venenum.

Παμφάγος, ος, ὁ, ἡ, omnia rapiens, ac trahens. Ex πᾶς, omnis, & φάγω, fero.

Παμφυλία, ας, ἡ, nomen regionis, Pamphylis. Gr. cujuslibet gentis, ſeu nationis. ex πᾶς, omne, & φῦλον, ου, τὸ, gens, natio.

Πὰν, πανὸς, ὁ, Pan, paſtorum Deus. q. a πάω, paſco. hinc πανικὸν δέος, vel δείμα, panicus terror.

Πᾶν, omne, n. g. a πᾶς, πᾶσα, quod vide. & τὸ πᾶν, vulgus.

Πανάγυος, α, ὁ, ἡ, præſerox. ex πᾶν, omnino. Th. πᾶς, omnis, & ἄγυρις, feſtus. Th. ἀγορὰ, fus.

Πανάγυρις, ος, τὸ, τεως, quod omnia capiat. ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, e, & ἄγυρις, præda.

Πανάγυρις, ὁν, ἡ, Dor. pro πανήγυρις, conventus univerſalis, ſolemnitas.

Πανάθλιος, α, ὁ, ἡ, omnino miſer, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄθλιος, α, miſer. Th. ἄεθλος, α, ὁ, certamen.

Πανάκτιος, α, ὁ, ἡ, torus lucidus, ſplendidus. ex πᾶς, omnis, & ἄκτις, lucco, uro.

Πανάλιος, α, ὁ, ἡ, omnino varius. ex πᾶς, omnis, & ἄλιος, α, ὁ, varius

Πανάμωμος, ον, ὁ, ἡ, innocens, proſus innoxius, a. ea πᾶς, omnis, & ἄμωμος, ον, ὁ, ἡ, illæſus. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πανάστατος, ος, ὁ, miſerrimus. ex πᾶς, omnis, & ἄστατος, miſer. quod ab α, & στάω, ος, ὁ, ſors, fatum.

Πανάριστος, α, ὁ, longe præſtantiſſimus. ea πᾶς, & ἄριστος, optimus, ſuperlat. ab ἀρείων, bonus. Th. Ἄρης, εος, ὁ, Mars.

Πανάφαλος, ον, ὁ, ἡ, qui caret æqualibus, & ſuciis. ex πᾶν, omnis, & ἀφαλὸς, impubes. quod ab ἥλιξ, coætaneus. Th. ἡλικία, ſtatura.

Πανάωρος, ος, ὁ, ἡ, omnino intempeſtivus, qui immatura morte moritur. eſt. Ex πᾶς, omnis, & ἄωρος, idem ac ἄωτος, qui non ſum tempore ſit, intempeſtivus, præcox. quod ab α privat. & ὥρα, hora.

Πανδαισία, ας, ἡ, lautum convivium. ex πᾶς, omnis, & δαὶς, ἡ, epulum. Th. δαίω, epulum præbeo.

Πανδαμάτωρ, ορος, ὁ, omnidomitor, omnia domans. ex πᾶς, omnis, & δαμάω, domo.

Πάνδαρος, α, ὁ, Pandarus. nomen proprium.

Πανδάσιος, α, ὁ, ἡ, improbus: moleſtus, importunus: vaturatorius. a Pandeleto deceptore quodam.

Πανδημὶ, adv. cum omni populi totius ordine, vulgo. Th. δῆμος, populus.

Πανδήμιος, α, ὁ, ἡ, popularis, publicus, univerſalis. ex πᾶς, omnis, & δῆμος, ου, ὁ, populus, plebs.

Πανδιονὶς, ὶδος, ἡ, labula de ſitra Pandionis.

Πανδοκεύω, cauponor. q. d. omnes ſacipio, a πανδοκὲὺς, Jon. pro πανδοχεὺς, publicus hoſpes, vel πανδόκος, omnes excipiens.

Πανδόκος, ſeu πανδόκης, ὁ, ἡ, Poet. ὁ πάντας ἐκχέμενος, omnes excipiens. Ex πᾶς, omnis, & δέχομαι, capio.

Πανδοκὸν, ſeu πανδοκεὶὸν, ὰ, Panduris, muſicum inſtrumentum.

Πανδοχεῖον, ου, τὸ, diverſorium, publicum hoſpitium. ea πᾶς, omnis, & δέχομαι, excipio. præt. med δέδοχα.

Πανδοχεὺς, έος, ὁ, publicus hoſpes; ſtabularius, hoſpes. ab iiidem thematibus.

Πανδώρα, ας, ἡ, nomen mulieris. Videtur etiam epitheton talluris, quæ omnis generis fruges profert. ex πᾶς, omnis, & δῶρον, donum.

Πανδώριες, Dor. pro Πανδῶλιος, omnes Græci.

Πανδωλιστὶ, omnibus ad unum Græcis, dat. plur. Jon. a πανδώλιος. ex πᾶς, omnis, & ἴδιλος, ωτος, ὁ, Græcus.

Πάνετες, Poet. adverb. idem valens as τὸ πᾶν ἔτος, κατὰ πᾶν ἔτος, per totum annum.

Πανέφθὲ, gen. ſing. a πανέφθης, α, ὁ, ἡ, omni ex parte coctus. Th. ἕψω, coquo, elian. ſ. ἑψήσω.

Πανηγυρικὸς, ὴ, ὸν, panegyricus, celabris, feſtus. a πανήγυρις, ως, ἡ, Publicus cœtus: ludi publici, dies feſti. quod a πᾶς, omnis, & ἄγυρις, εως, ἡ, cœtus.

Πανήγυρις, εως, ἡ, conventus univerſalis, ſolemnitas, cœtus. ex πᾶς, omnis, & ἄγυρις, cœtus, congregatio. quod quaſi ab ἀγείρω, congrego.

Πανημέριος, α, ὁ, per totam diem, toto die. ex πᾶς, omnis, & ἡμέρα, dies.

Πανημέριος, ſeu πανήμερος, idem ac τὸ πανημερὶ, toto die. vide παναμέριος.

Πανίστατος, Dor. pro πανίζεται, pingit, conglomerat, 3. ſing. fut. 1. med. verbi πανίζω, evolvo, agglomero licium. Th. πάνος, α, ὁ, ſeu πάνη, ης, ἡ, tela.

Πάνιον, τὸ, locus erat, in quem omnes Jones communiter de rebus communibus conſaltaturi convenicbant.

Πανύχιος, α, ὁ, per totam noctem, perennis. Dicitur etiam πάνυχος, & ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & νὺξ, nox.

Πανυχὶς, ίδος, ἡ, vigilia, quaſi per πᾶσαν νύκτα, totam noctem. Hinc πανυχίζω, lucubro, pernocto.

Πανυχὶ, adv. q. d. σὺν παντὶ οἴκῳ, cum tota domo. Scribitur & πανοικὶ.

Πανόλβιος, α, ὁ, ea omni parte beatus. ex πᾶς, omnis, & ὄλβιος, beatus. Th. ὄλβος, ου, ὁ, beatitudo.

Πανομφαῖος, α, ὁ, Panomphæus, epitheton Jovis, a πᾶς, omnis, & ὄμφὴ, ῆς, ἡ, divina vox, reſponſum a Deo datum. Vel ſic dictus, quod omni voce, & lingua enlatur.

Πανόπτη, ης, ἡ, nomen mulieris, Panope. q. d. pro omnibus loquens.

Πανοπλὶα, ας, ἡ, integra armatura. ea πᾶς, omne, & ὅπλα, ων, τὰ, arma.

Πανὸς, ὁ, panis, Meſſapiis. quaſi a πάω, paſco. Eſt & πανὸς, lucerna, pro φανὸς.

Πανογὶα, ας, ἡ, calliditas, a πανοῦργος, callidus, aſtutus.

Πανοῦργος, α, ὁ, ἡ, cellidus, aſtutus, vetlipullis. q. d. παντεργος, per ſyncopen τῦ, πανεργος, &, erafi facta, πανοῦργος. ex πᾶς, omne, & ἔργον, α, τὸ, opus.

Πανσυδὴ, Jonic. cum frequentibus copiis.

ea

ex πᾶς, omnis, & στρατὸς, ὁ, exercitus.

Παιτυλίᾳ, & παιτυλῶ, omai impetu, festinantissime: vel cum toto exercitu. ex πᾶς, omne, & τύλλω, celerirer. quod a σεύω, coacito, impello. Thema σεύω, quatio.

Παιτ', pro πάντα, acc. sing. m. g. vel pl. n. g. a πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne. gen. παντὸς, dat. παντὶ, &c.

Παντᾶ, Dor. pro πανταχόσε, quoquoversum, in omnes partes. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾶ, Dor. pro παντῇ, ubique:

Παπαιᾶῆ, Joa. pro παπαῖ, adv. quoquo versus.

Παντάσσι, dat. plur. a πάντασις, universus. Th. πᾶς, omnis.

Παντᾳχόθι, undique: ubique: παντᾳχόσε, idem.

Παντᾳχῆ, obiqua, ubivis terrarum, quovis. adv. παντᾳχῆ γῆς, ubique geatium, Chrysost.

Παντελὴς, ές, ὁ, ἡ, pleane, plena: ad finem perductue, perfectue, integer. εἰς τὸ παντελὲς, in perpetuum: prorsus. q. d. πᾶν τέλος ἔχων, omnem adeptue finem.

Παντελῶς, & παντελέως, Jon. omnino, planc. adv. a παντελὴς, plenus.

Πάντεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro πᾶσι, a πᾶς, omnis. gen. παντὸς.

Πάντη, adverb. prorsus, semper, ubique, passim. s πᾶς, omnis. πάντη κύκλῳ, circumcirca, quavis parte, Aristot. παντῇ, παντᾳχῇ, ubique.

Παντοδαπὴ, ῆς, ἡ, omnis generis; variue, multiplex.

Παντοδαποῖσι, omnigenio, dativ. plur. a παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, quod est en omni solo. ex πᾶς, omnio, seu πᾶν, omne, & δαπέδου, solum.

Πάντοθεν, ubique: undique, undequaque, adv. a πᾶς, omnis.

Παντοῖλιν, acc. sing. Jon. a παντοῖος, ος, ον, & in m. g. παντοῖος, ος, ὁ, omnigenus, varius. Th. πᾶς, omnis.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, ἡ, omnipoteas. Ex πᾶς, omne, & κράτος, εος, τὸ, robur, potentia, hinc κρατέω, impero.

Παντοπόθητος, ος, ὁ, Poet. ὁ πάντων ὀρεγόμενος, omnium appetens, qui res omnes concupiscit.

Παντὸς, παντὶ, genit. & dativ. a πᾶς, omnis.

Πάντοτ', pro πάντοτε, undique, adverb. a πᾶς, omnis.

Πάντοτε, adv. semper. Th. πᾶς, omnis.

Παυρῶν, Dor. pro πάντων, gen. plur. a πᾶς, omnis.

Παύτως, adv. omniao, Dorice.

Παύω, adv. omnino, valde, admodum. q. a πάω, quiesco. ejusdem thematie.

Πάϊοντα, ὴ, nutrix, Hesych. Item vitta, fascia crinee retinens.

Παυτελῶς, omnino, prorsus. quasi dicas, penitus eum pernicie. & idem eum παντελῶς, omnino, prorsus.

Παξ, miraatia, & interpellantie adv. Irem caleesmenti genus.

Παξεῖ, Dor. pro πάξαι, premeta, a. o inf. Sic πάξασα, pro πήξασα, a. o. opt. act. πάξις, Dor. & Jonie. pro ἔπηξε, a. 1. ind. act. πάξας, Dor. pro πήξας, a. o. part. act. πάξομεν, Dor. pro πήξομεν, 1. plur. fut. 1. act. verbi πήγνυμι, figo. f. ξω.

Πάξασθ', Dor. pro πήξασθε, 3. sing. a. o. opt. m d. vide πάξαι. a πήγνυμι, figo.

Πάομαι, seu πάω, possideo, gusto, vescor.

Πασὶς, ὁ, affinie, amicue, cognatus. Nicand. a πάομαι, acquiro.

Πατάϊ, papæ, stat. an a πάτερ, Dii, ut sit Deos reltari? nisi ex πᾶς?

Πατάϊος, Scythice Jupiter vocatur. Herodot.

Πάτηχ' ὅλως, pro πάντως ὅλως, Dor. pro πάντοτε ὅλως, nullibi unquam omnino.

Πατραζοῦσι, patrem appellent, 3. pl. præs. ind. a πατραζῶ, adblandior patri vocando pappem. Th. πάτραξ, ακος, ὁ, pater.

Πάτραξ, & πατραπατραξ, vox imitans crepitantem alvum, imitatio crepitus ventris. Aristoph. in Nubibus.

Πάππας, α, ὁ, pappa, pater. vox liberorum. Scythæ Jovem πάπαιον vocant. Cæl. l. 6. c. 43. Genitivus πάππα in Epigram. Hinc πάππος, ου, ὁ, avus sive paternus, sive maternus. Item barba inferiori libro adnascens.

Παππεύς, έως, ὁ, avi interfector. ex πάππος, ὁ, avus. vide in πάππας, α, ὁ, & φονεὺς, cædes. Th. φένω, occido.

Παπταίνων, Dor. pro παπτώντα, præs. part. a παπτάω, circumspicio.

Παπτάλλω, circumpicio, oculis lustro, παπτῶσι δὲ πάντες, omnes intuene. Lucian. f. κοῦ. a. e. ἐπάπτων. a. 2. part. act. παπτῆς. q. τὰ ὄπτομαι, omna video, or sit quasi παπτάνω. vel q. φὰν τοπάνω, lumina paado.

Πάπυρος, ου, ὁ, ἡ, charta, papyrum Plinio. planta in paluatribus Ægypti, ex qua papyrus conficiebatur, Aphrod. l. 1. Probl. Papyro utebantur pro ligno ad ignem. Diei posset a πάω, & πῦρ, quod ignis pabulum esset.

Παρ', per apocopen Poetic. pro παρὰ, a, ab, juxta, prope. Sed παρ', pro πάρα, seu πάρεσι, adest. ex πάω, & εἰμὶ, sum. & πάρ, Dor. pro παρὰ, eum genit. a, ab, ante, juxta, prope, cum accus.

Παρὰ, præpolit. cum genit. a, ab, ex. cum dat. apud. cum acc. præter, propter, prope, iater, contra, juxta, supra. In compositione valet trans, præter, apud. Er sæpe in malam partem accipitur, & vertitur perperam, vitiose, male. quasi a πορὰω, trasleo.

Παρὰ, pro πάρεσι, vel πάρεστι, adest, vel adsuat. a πάρειμι, adsum.

Παραβαίνω, transgredior, violo, præterco. f. παραβήσομαι. perf. παραβέβηκα. a. 2. παρέβην. perf. pass. παραβέβαμαι, σαι, ται, quod ex παρὰ, & βαίνω, eo.

Παραβάχος, α, ὁ, furore correptue, debacchans.

Παραβάλλω, 3. sing. fut. act. verbi παραβάλλω, confero, adjicio.

Παραβαλλόμενος, ὁ, trajiciens, conferens, præs. part. pass. a παραβάλλω, confero, compsro.

Παραβάλλω, confero, adjicio. f. παραβαλῶ. p. παραβέβληκα, aor. 2. παρέβαλον, appuli. aor. 2. sub. παραβάλω, ης, η. p. m. παραβέβλημαι. Ex παρὰ, & βάλλω, jacio.

Παραβαλόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. a παραβάλλω, confero, adjicio.

Παράβασις, εως, ἡ, ipsa transgressio, a παραβαίνω, transgredior.

Παραβάτας, pugno ex curru, pro παραβάτης ὤν.

Παραβάτης, ου, ὁ, transgressor, legis violator. Item socius in curru, dominus cursus, miles in curru pugnans. Vide Pareig. Alciati. fœm. gen. παραβάτης, ὁ. in pl. οἱ παραβάται, quod ex παραβαίνω, transgredior, violo.

Παραβιάζομαι, adigo, cogo. f. ἀσομαι. aor. 1. med. παρεβιασάμην, α, απο. ex παρὰ, & βιάζω, vim affero.

Παραβλήδην, adverb. comparata: dulosa, simulatæ. a παραβάλλω, comparo, confero, adjicio.

Παραβλὴψ, ῆπος, ὁ, ἡ, strabos, strabus in plur. παραβλῶπες, strabi. a παραβλέπω, oculis obliquie aspicio. Th. βλέπω, video.

Παραβολὴ, ῆς, ἡ, parabola, obscura sententia, typus, exemplar, adoptum, similitudo. Item cocurrio, Plato in Timæo. Aritbmeticis, atque Geometrie παραβολὴ est partitio, sive divisin, ratio multiplicationi contraria. Ex παραβάλλω, compaso.

Παραβόλος, α, ὁ, ἡ, qui tenere cuivis periculo capot objicit, audax. παράβολον ἔργον, audax facinus. Item παραβόλου significat ὁ γνήσιος, adulteriaum, non germaaum, Aristoph. in Vesp.

Παραβολίζομαι, perperam consulo. ad Ephes.

Παραγαγῶ, a. 1. producere, a, 2. a παράγω, trasleo, prætereo, traduco.

Παραγαγὼν, Att. a. 2. part. f. g. & in m. g. παραγαγὼς, ὄντος, ὁ, verbi παράγω, traduco.

Παραγγελία, ας, ἡ, mandatum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παραγγέλλω, præcipio, denuntio, accerso, jubeo. imperf. παρήγγελλον. fut. παραγγελῶ, p. παρήγγελκα. a. e. ind. act. παρήγγειλα. præt. med. παρήγγελμαι. Hinc παραγγελίας, denuntiator.

Παράγγελμα, ατος, τὸ, præceptum, a παραγγέλλω, præcipio.

Παράγοντας, ας, ὁ, præter. med. verbi παράγομαι, advenio, adsum.

Παράγω, pintrudit, 3. sing. præs. ind. ex παὰ, & ἄγω, duco.

Παραγένετο, ὁ, aor. 2. part. med. παραγίνομαι, ῃ, ηται, aor. 2. sub. med. verbi παραγίνομαι, advenio, adsum.

Παραγηρᾶναι, deliro præ senectute. παραγήρασκω, delirue, silicernium.

Παραγίνομαι, ῃ, ηται, advenio, adsum. imperf. παρεγινόμην, ν, ετο. f. ελεύσομαι. a. a. med. παρεγενόμην, ε, ετο.

Παράγοιτε, ης, ἡ, Dor. pro παράγουσα, ἡ, abducens, præs. part. f. g. a παράγω, traduco, obduco, progredior.

Παρᾳγόρητο, Dor. pro παρηγόρητο, consolabatur, 3. sing. imperf. pass. verbi παρηγορέω, consolor.

Παραγυμνῶ, deando, explico, apetio, manifesto. παραγυμνώσαντα, revelatum, Nazianz.

Παράγω, traduco, progredior, prætereo, sdduco, fallo. f. παράξω. præt. παράχα. a 2. act. παράγαγον, ες, ε.

Παραδαθεῖν, coacumbo. quod a δαθεῖν, dormio. fut. a. δαθῶ, per metathes. litr. quasi a δαθέω.

Παραδεδώκεισαν, 3. plor. perf. ind. act. παραδεδώκειμεν, plusq. perf. Attic. παραδεδώκεμεν, perf. indic. passiv. a παραδίδωμι, trado.

Παράδειγμα, ατος, τὸ, exemplar. Ex παρὰ, & δείκνυμι, ostendo. f. δείξω. p. χα. Παραδειγματίζω, igaomiaiæ expono. fut. ίσω. perf. παραδεδειγμάτικα. Ex παρὰ, & δειγματίζω, ostendo in exemplum. Th. δείκνυμι, ostendo.

Παραδείκνυμι, juxta ostendo, confero, iadico, attribuo. Hinc παράδειγμα, exemplar.

Παράδεισος, ου, ὁ, Paradisus, Apocal. x. Item hortus, viridarium, pomarium e vivarium Xenophoati.

Παραδέχομαι, excipio, recipio. f. παραδέξομαι. perf. pass. παραδέδεγμαι. ex παρὰ, & δέχομαι, capio.

Παραδιατριβὴ, ῆς, ἡ, perversa exercitio, disputatio inutilis. 1. Tim. 6. Ex παρὰ, perperam, & διατριβὴ, ῆς, ἡ, opera, quæ alicui rei impeditur, consuetudo: studium, collatio, congressus: disputatio. quod a διατρίβω, versor. Th. τρίβω, tero.

Παραδίδοσθαι, præs. inf. pass. παραδίδὸς, præs. particip. act. a παραδίδωμι, trado.

Παραδίδωμι, tradn, præbeu, commitro: concedo, permitto. imperf. παραδίδου, tanquam a παραδίδεω. fut. παραδώσω. fut. 1. pert. act. παραδώσιτε. a. x. ind. act. παρέδωκα. κ. 2. παρέδω, ως, ω. a. 2. sub. act. παρδόῦ, ῶς, ῶ. a. a. inf. παραδοῦναι. aor. 2. part. παραδοὺς, ὄντος, ὁ. perf. act. παραδέδωκα. plusq. perf. παραδεδώκειν, ης, η, pro παραδεδώκεμεν, Attice. Marc. 15. 10. præs. pass. παραδίδομαι, prodor. perf. pass. παραδέδομαι, tradirus sum, ac commandatus. a. 1. pass. παρεδόθην, ης, η. f. o. pass. παραδοθήσομαι.

Παραδόντα, acc. sing. a. 2. part. act. παραδὸς, ὄντος, ὁ, verbi παραδίδωμι, trado.

Παραδοξῶ, ῶ, ὁ, quod est παρὰ δόξαν,

πραετέον, recusandum, exsensa.

Παρακαλέω, ῶ, ἐσ, ῆς, sequor, admitto, cum dat. intelligo, percipio. f. ήσω. p. παρακαλέσθηκα, ας, ε, sectatus sum, persecutatus sum. Ex παρά, & ἀκολουθέω, sequor. Them. ἀκαλέω, ῆς, ἐ, adsequus, æ, aomes.

Παρακέκασε, αστος, ὁ, a. 1. part. act. verbi παρακέω, non obtempero, negligo audire.

Παρακέω, negligo audire. f. ήσω. præt. παράκηκα. a. 1. παρήκουσα. a. 1. fnb. act. παρακέσω, ῇς, ῇ. p. m. παράκουσμαι. Ex παρά, & ἀκέω, audio.

Παρακτίδεσθαι, asciscere, præf. inf. a κτίδομαι, possideo.

Παρακύπτω, incurvo me, ut videam. fut. ψω. p. παρακέκυφα. a. 1. παρέκυψα. Ex παρά, & κύπτω, pronus sum, inclino me.

Παρακύψας, αστος, ὁ, a. 1. part. a παρακύπτω, proclinato capite in obliquum aspicio.

Παρκάβε, a. 2. imperat. act. παρκαλέβαι, a. a. inf. act. verbi παρκαλκαβέω, assumo.

Παρκαλβών, όντος, ὁ, a. 2. part. act. ejusdem verbi παρκαλκαβέω, assumo.

Παρκαλκαβέω, assumo, adduco. & cum ὡς. l. παρκαλύφομαι. perf. παρέκαρκα. a. 2. παρέκαλβε, ες, ε, accepi. Ex παρά, & λαμβάνω, capio.

Παρκάκαυψις, εως, ἡ, carunenla, quæ multum lucet in oculo, vel resplendens cicatrix in nigro oculorum, Galen. apud Hippocr. in Gloss.

Παρκλύγεσθαι, Poet. pro παρκαιμᾷσθαι, juxta dormire, concumbere.

Παρκλύγομαι, prætergo, prætervehor. imperf. παρκλεγόμην, ῇ, ατο. Ex παρά, & λέγω, colligo.

Παρκλάω, prætermitto, omitto, dimitto, sileutio prætexo: cum accus. Hinc τὸ παρκλησιπένθημα, prætermissa. Ex παρά & κλάω, linquo.

Παρκλαμψάσθω, ῃ, ῳ, pers. part. paff. παρκλάσσεται, 3. sing. pers. ind. paff. παρκλάφθαι, perf. inus. paff. verbi παρκλάω, omitto, silentio prætereo.

Παρκλής, ῆς, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρά, apud, & ἅλς, ἁλός, ἡ, mare.

Παρκλησάν, a. 2. inf act. παρκλάω, 3. sing. aor. a. sub. act. verbi παρκλάω, præreao, omitto.

Παρκλαγή, ῆς, ἡ, transmutatio, alternatio. Item hallucinatio, aberratio. Plutarch. a παρκλίνω. l. ξω, transmuto. p. m. παρέγκλα.

Παρκλινα, inter ix ex adverso posita, o. g. plur. nom. a παρκλινής, æquidistans. Ex παρά, & κλίνω, inclino. Them. ἐγγύς, alius.

Παρκλογίζομαι, argumentandin fallo, falla argumentatione utor, illudo, Lucian. f. ίσομαι. a. 1. med. παρκλογισάμην, ῃ, ατο. perf. paff. παρκλελόγισμαι. unde est παρκλογισμός, ῦ, ὁ, falla ratiocinatio, fallax conclusio & captiosa. Ex παρά, perperam, & λογίζομαι, ratiocinor.

Παρκλύς, ύος, qui maris imam incolunt oram. a παρκλύω, ὁ, ἡ, maritimus. ex παρά, & ἅλς, mare. Dicebatur etiam παρκλύω judicium tribunarium Athenis.

Παρκλύσι δυτρόποις, Poetic. & Pindar. pro δυτικοῖς φρατίσιν δύτλοις, molestia curis liberare. a παρκλύω, solvo.

Παρκλυτικός, ῆ, ὁ, paralyticus, resolutus: victus, debilis, cui (cil. nervi παρκλέλυται, soluti sunt. a παρκλύω, solvo.

Παρκλύω, solvo, diffuo, debilito: libero, immunem facio. παρκλύω τινὰ τῆ κτηδίκης, pœna aliquem eximere, Lucian. f. ύσω. perf. παρκλέλυκα. perf. paff. παρκλέλυμαι. unde perf. part. perf. παρκλελυμένος, η, ον, proprie relolutus; item laborans paralysi.

Παρκμείβεται, prætereat, 3. sing. præf. sub. paff. verbi παρκμείβω, præreo. Th. ἐκμείβω. f. ψω, commuto.

Παρκμείψεται, tranfierit, 3. singul. fut. 1. med. verbi παρκμείβω, prætereo.

Παρκνέω, negligo, contemno, sperno. ex παρά, & κνέω, curæ non habeo.

Παρκμήμονα, vide in μέμονα, recordatus sum.

Παρκμίνω, permaneo, perfisto. f. παρκμενῶ. perf. παρκμεμένηκα. a. 1. παρέμεινα. ex παρά, & μένω, maneo.

Παρό-

Παρἀμερ⊖, ᾱ, ὁ, Do. pro παρημερ⊖, quotidianus. ut τὰ ⊕ηβαϊκὰ πράγματα, res quæ ſingulis diebus geruntur. Ex παρά, & ἡμέρα, dies.

Παρακάομαι, Poet. pro παρακαίομαι, prætereo, ſupero. Thema κάω, vado: vinco.

Παρακελεύομαι, ὑμαι, conſolor. f. ήσομαι. a. 1. med. παρεκελευσάμην, ώμην, απτο. a. 2. ſub. med. παρακεκελεύσμαι, ῆμαι, ασαι, & in 3. plur. παρακεκελεύαται. Ex παρά, & κελεύομαι, dico. Th. κέλ⊖, ε, ὰ, verbum.

Παρακελευσάμενος, conſolatus ſuaro, a. 1. opt. med. παρακελευσαίμην, a. 2. infin. med. verbi παρακελεύομαι, conſolor.

Παρακελευτικός, ή, όν, conſolationem adferens, a παρακελεύομαι, conſolor.

Παρακελεύσις, εως, ἡ, conſolatio, ex παρά, & κελεύ⊖, ε, ὁ, verbum, ſermo.

Παρακέλευσις, ε, τὸ, conſolatio. Ex iiſdem thematibus.

Παρακελευσάμενοι, dat. plur. part. præſ. παρακελευόμενος, 3. plural. præſ. ind. verbi παρακελεύομαι, conſolor.

Παρακεκἀδ᾽, ᾱδ᾽, legem tranſgredior. f. ήσω. p. παρακεκάφα. Ex παρά, contra, & κάδ⊖, ε, ὁ, lex.

Παρακεκάφασι, ας, ἡ, tranſgreſſio, quod a παρακαδ⊖, ε, ὁ, ἡ, qui legem violat. ab iiſdem thematibus.

Παρακινδ⊖, ᾱ, ὁ, impius, violator legis, ſcelleratus. hinc παρακίνδυνος, adverb. impie, præter jus, nefarie. ab iiſdem thematibus.

Παρακινδυνεύειν τιν⊖, periculum alicujus rei facere, explorare aliquid. Th. κίνδυνος, ὁ, conatus, experientia.

Παρακατέσχον, coaſſerunt, 3. plur. perf. ſod. act. verbi παρακατέχομαι, conſugo. fut. ξω. Ex παρά, & κάτεχω, ſigo.

Παρακατέτατας, acc. plur. a. 2. part. act. verbi παρακάπτω, prolabor, allabor, coatiago, accido: intercedo, interſero.

Παρακαπαίνω, exacerbo. ſ. ανῶ. a. 1. act. παρεκάπηνα. ax παρά, & κάπαινος, amarum reddo, exacerbo. Th. κάπος, ᾱ, ὁ, amarus.

Παρακαπασμός, ῆ, ὁ, exacerbatio. a παρακαπαίνω, exacerbo.

Παρακάπτω, prolabor: intercalo. fut. κάπτσω. perf. παρακέκαπτωκ. a. 2. παρέκαπον. a. 2. part. παρακαπών, ῶντος, ὁ, prolapſus. Ex παρά, & κάπτω, cado.

Παρακλίζω, ſeduco. hinc a. 1. part. act. παρακλίξας, in 3. ſing. opt. præſ. paſſ. παρακλίζοιτο. Ex παρά, & κλίζω, errata facio. f. κλάψω.

Παρακλοιστῆρ, præternavigantes, & in acc. plur. παρακλοίστορας, præſ. part. act. verbi παρακλέω, præternavigo.

Παρακλύω, præternavigo, prætervehor, oram lego. fut. πλεύσω. a. 2. παρέπλευσα. a. 1. ioſ. act. παρεπλεύσαμεν, ex παρά, & πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Παρακλιτ⊖, ᾱ, ὁ, proxima ad aliquem accedena, affinis, ſimilis. in plur. n. g. παρακλίται, ſimilia. hinc adv. παρακλιτίως, proxime, tantundem, ſimiliter. Ex παρά, & κλιτό⊖, ε, ὁ, propinquoa. Thema κλίνω, propo.

Παρακοίτις, ἡ, ἰδος, & ιος, ἡ, uxor. Ex παρά, & κοίτη, ſacio, formo, fingo.

Παρακορδόμαμαι, tranleo, prætereo, ad latus incedo. imperf. παρεκορδόμαμαι, ᾱς, ατο. fut. δήσομαι, quod ex παρά, & κορδόμαμαι, ao, proficiſcor. Th. κόω, tranſeo. p. m. κέκορα.

Παρακορδόμαμαι, diſſimulo, cohibeo. παρακορδόμενος, diſſimulatio. ex παρά, πρός, & κοέω, facio.

Παράκτωμα, ατ⊖, τὸ, lapſus, offenſio, delictum, erratum, peccatum. a παρακίπτω, offendo, prolabor, allabor.

Παρακύλιον, ᾱ, τὸ, portella. q. portula juxta portam. a κύλη, ης, ἡ, porta.

Παρακ⊖, ος, ὁ, inutilis, vanus, diſſiuens, diſſolutus, qui non eſt mentis compos. Ex παρά, quæ & vim privationis habet, & κέω, pro δαμάζω, apto.

Παρακόρεστ⊖, præterfluentis, geo. ſing. parr. præſ. act. a παρακόρεω, præterfluo. Th. ῥέω, fluo, ſ. ῥύσω, p. ἐρρύφκ.

Παρακλεύτις, ῆ, ἡ, exorabilis, qui verbis flecti poteſt, adhortatorius. Ex παρά, & κλέω, dico. f. κλήσω. p. ἐκλήφκ.

Παρακόρεω, vel παρακόρέω, præterfluo. Demoſth. ab illo eſt a. a. activ. παρεκόρεων, & hioc a. 2. paſſ. παρεκόρην, ης, ε. a 2. ſub. paſſiv. παρακόρω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρακόρωσαν, quod ex παρά, & κόρω. Th. κόρω, fluo.

Παρακτέον, ὸν, Jon. pro παρακτῆν, parare, inſtruere. Th. ἀρτάω, ſuſpendo, vel ἀρτίομαι, paro.

Παρακάγγας, ſeu παρακάγγης, ᾱ, ἡ, paſaoga. apud Perſas menſura aſt viarum, triginta ſtadia continens. Paraſangæ cuoſtant tricenis ſtadiis apud Ægyptios. Herod. lib. 4.

Παρκτικ⊖, ᾱ, ὁ, inſigni notatus. παράκτημα, ατ, τὸ, inſigoe. τὰ παράκτματα, monſtrola, prodigiola. Item notæ, iudicia. Ex παρά, & σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Παρακαδάζω, perpendo, præpondero.

Παρακάς, άδ⊖, ἡ, porticus, vel pers ædificii Græci. παρακάδες, lapides utrunque oſtii latus munientes.

Παρακαλάζω, præparo, apparo. f. άσω. p. παρακαλάκα. perf. paſſ. παρακαλάκμαι, paratus ſum. f. ι. med. παρακαλάσομαι. ex παρά, & καλάζω, paro. Th. καδ⊖, εδ⊖, τὸ, vas.

Παρακαλή, ῆς, ἡ, præparatio, paraſceve.

Παρακατοδῆσαι, dat. plural. aor. 2. part. paſſiv. παρακατοδέντας, nom. plur. part. præſ. activ. a παρακατοδέω, fœdus frango. f. ήσω. p. παρακατόδηκα. Ex παρά, contra, & κατοδέω, fœdera. Thema κατόδω, libo. f. κατόσω. perf. paſſ. ἐκατόσμαι. a. 2. paſſ. ἐκατόδην. p. m. ἐκατοδά.

Παρακαδέω, adſtando prope, a propinquo, verbale a παρίστημι, ſiſto prope. quod ex παρά, & ἵστημι, ſto.

Παρακαδμίζω, perpendo, interrado, præpondero. quod ex παρά, & καδμός, ῆ, ὁ, ſtatera, libra. Thema ἵστημι, appendo, ſto.

Παρακαλέομαι, adeſſe, opem ferre, ſa dedere. 2. a. inſ. 2. παρέσσημαι, ſiſto.

Παρακαδέω, a. 1. inſ. act. παρεκατέμασος, a. a. part. med. παρακατάμενος, 3. ſing. f. s. med. verbi παρίστημι, aſto, ſiſto.

Παρεκδῆτε, 2. plur. a. a. ſob. act. παρεκδῶ, ῆς, ῃ, ajuſdem verbi.

Παρακτρέφω, pervorto: redeo. f. ψω. Ex παρά, & στρέφω, verto. fut. ψω. p. φκ. 2. a. ἔστραφον,

Παρακορδέω, præcido. Gl. præcædo.

Παρακορδόω, arrare facio, diverto, ex παρά, & στρόω, everto, ſupplanto. f. ωλῶ. p. ἔστρωλκα.

Παρακτρεγγίζω, præſigno, adulterino ſigno noto. ex παρά, & στρεγγίς, ίδ⊖, ἡ, ſignum.

Παρακχῶν, a. a. inf. act. a παρέχω, efficio, præſto. παρέχων, imperf. act. ex παρά, & ἔχω, habeo. fut. ξω. aor. a. ἔσχον.

Παράκχοις, præbueris, a. ſing. aor. 2. opt act. παράσχε, axhibe, a. a. imperat. med. ab eodem verbo, & them.

Παράσχε, vide in παράσχοις.

Παρατάξις, εως, ἡ, inſtructa acies, inſtructus exercitus. Item tenor, appoſitio. Gazæ inſitio arborum. a παρατίθεμαι, aciem inſtruo. Ex παρά, & τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Παράτασις, εως, ἡ, extenſio, productio. a παρατείνω, protendo. Them. τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. aor. 1. ἔτειναν.

Παρατιτικὸς, ſcil. χρόν⊖, imperfectum tempus, quod adhuc παρατείνεται, protenditur in futurum, axtenſivus. Thema τείνω, tendo.

Παρατόνω, produco, aatendo. fut. νῶ. perf. παρατέτακα. a. a. παράτασα. The. τείνω, tendo.

Παρατηρία, ῶ, obſervo. imperf. παρετήρουν, ων. f. ήσω. p. παρατετήρηκα. a. 1. παρετήρησα. a. 2. part. act. παρατηρήσας, ατ⊖, ὲ, & in f. g. παρατηρήσασα. præſ. med. παρατηρέομαι, idem. Th. τηρέω, ſervo.

Παρατηρήσατο, a. 1. part. f. g. a παρατηρέω, obſervo.

Παρατήρησις, εως, ἡ, obſervatio. ab eodem themate.

Παρατίθημι, appono, propono. fut. παραθήσω. a. 2. παρέθηκα. a. 2. act. παρέθην, ης, η. a. a. ſub. παραθῶ, ῇς, ῇ. a. a. inf. παρεθῆναι. perf. παρατέθεικα. præſ. paſſ. παρατέθειμαι, apponor. Item in media forma, ob oculoe pono, demonſtro: commendo. f. s. med. παραθήσομαι. a. 2. med. παρεθέμην, ου, το, commendavi. a. s. imperat. med. παρέθυ, pro παρέθεσο, committe. quod ax παρά, & τίθημι, pono.

Παρατίλλω, depilo, volſella pilos extrabo. παρατίλτρα, tricula, quæ τρίχας avellit.

Παρατρέομαι, ατεror, præſ. ſod. paſſ. ex παρά, & τρέω, tero. f. ψω. p. τέτρομφα. perf. paſſ. τέτρομμαι.

Παράτροπ⊖, ᾱ, ὁ, ἡ, qui a recta via eſt averſus. Metaph. pro illicito. Ex παρά, & τρόπος, a, ὁ, mores, ratio. Th. τρέπω, verto.

Παρατρωπῶ᾽, pro παρατρωπῶσι, convertunt, 3. plural. præſ. ind. val ſub. verbi παρατρωπάω, diverto, deſpecto. ex παρά, & τρωπάω. quod a τρέπω, verto.

Παρατυγχάνω, obvius fio, adſum, interveato. f. παρατεύξομαι, a. a. παρέτυχον. a. a. part. act. παρατυχών, ὀντ⊖, ὰ, ὸ. Th. τυγχάνω, ſum.

Παρατυχόντα, acc. ſing. m. g. a. a. part. act. a παρατυγχάνω, obvius fio: interſum alicui actui.

Παράυλ⊖, ᾱ, male ſonaas ad tibiam. Ex παρά, male, & αὐλός, tibia.

Παρυστίκα, adv. conſeſtim. Ex παρά, & αὐτίκα, ſtatim.

Παραφέρω, transfero. f. παροίσω, a. 2. παρήνεγκον. a. 2. imperat. act. παρένεγκε. a. a. inf. παρενεγκεῖν. quod ex παρά, & φέρω, fero.

Παράφημι, perſuadeo, hortor. Th. φημί, ſeu φάω, dico.

Παραφθαίνοι, ſuperet, prævertat, 3. ſing. a. 2. opt. act. per paragogen σι, pro παραφθαίη, verbi παραφθάνω, præverto. f. φθάσω. a. a. ἔφθην. q. a φθῆμι. Th. φθάνω, prævenio.

Παραφοιτέω, Jon. & Poet. pro παροφοιτέω, affero.

Παραφράζω, interpretor. quod ex παρά, & φράζω, dico. fut. σω. p. πέφρακα. a. a. ἐφράδον. p. m. πέφραδα.

Παράφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. dativ. παραφράσι. ab eodem verbo, & themata.

Παραφραστὰς, ῆ, ὁ, expoſitorius. a παραφράζω, interpretor.

Παράφρονέω, ῶ, demens fum: deficio. f. ήσω. p. παραφρόνηκα. Ex παρά, contra, & φρήν, ενός, ἡ, mens.

Παραφροσύνη, ας, ἡ, dementia. a παράφρων, ον⊖, ὁ, ἡ, amens. q. d. παρὰ τὴν φρένα, contra mentem.

Παραφυλακτέον, aavendum. verbale a παραφυλάττω, idem ac Them. φυλάσσω, cuſtodio. f. ξω, p. χα.

Παραχειμάζω, hyberno. fut. άσω. perf. παρακεχείμακα. a. s. παρεχείμασα. a. s. inſ. act. παρακειμάσαι. Thema χεῖμα, ατ⊖, τὸ, hyems.

Παραχειμασία, ας, ἡ, hybernatio, hyemario. a παραχειμάζω, hyberoo.

Παραχρηὸς, Att. pro παραχρεῖος, a. ſing. f. s. act. verbi παραχρεΐζω, a chorda aberro. Thema χορδή, ῆς, ἡ, chorda, fides.

Παραχρῆμα, adverb. ex tempore, illico. q. d. in ipſa re. a παρά, & χρῆμα, ατ⊖, τὸ, res.

Παραχρῆσθαι, ahoti, contemnere, com dat. geait. & accuſ. Th. χρέω, vel χράομαι, utor.

Παμμιγής, ές, ὁ, mediastinus, perfusor. Hic est servusta balneis, qui aqua, aut oleo lavantee perfundit. a πᾶς, fundo.

Παμψυχεῖσθαι, Poet. pro παμψυχεῖσθαι, solari.

Πανδικός, ἡ, ὁ, humidus, uvidus, q. ab ἄρδω, irrigo, aor potius a πανδύω, & δέω, perfundo.

Πανδαλέη, ἡ, & Dor. πανδαλέα, scil. δορά, pantherina pellis. a πανδάλεος, pantherinus, quod a πανδάλης, ους, ὁ, pardalis, seu panthera. Th. πανθ-ος, ὁ, pardus, fera.

Πανδάλις, ους, ὁ, panthera.

Πανθ-ος, ὁ, pardus, fera. Græcis est πανδάλης, ους, ὁ, pardalis, seu panthera. Dicitur a πανδάσσομαι, hoc est a πανδύω, δύω, & ἄσσομαι, quod adoriens insiliat.

Πανίκοντ, adsunt, Jonic. pro πάρεισι, 3. plural. præs. ind. πάρειμι, adsum. The. εἰμί, sum.

Παραβάλομεν, 1. plural. a. 2. ind. activ. verbi παραβάλλω, confero, adjicio. Th. βάλλω, jecit. fut. αλῶ. p. βέβληκα, a. 2. ἔβαλον.

Παράβατον, ες, ὁ, imperf. verbi παραβαίνω, transgredior. Ex παρά, & βαίνω. Poet. pro βαίνω, eo.

Παράβλω, transgressus sum, a. 2. ind. act. verbi παραβαίνω, transgredior. f. βήσομαι. Thema βαίνω, eo. a. 2. ἔβλω.

Παραβάτεντο, 3. plur. a. 1. ind. med. verbi παραβαζόμαι, vi adigo. f. άσσομαι. Ex παρά, & βαζύω, vim adhibeo. Them. βάω, vis.

Παραδόθη, ης, η, traditus sum, a. c. ind. pass. verbi παραδίδωμι, trado.

Παρεδρᾶν, ως, α, assideo, assiduus sum in aliqua re. Ex παρά, & ἕδρα, ἡ, sedes. Th. ἕζομαι, sedeo. f. ἑδήσω.

Πάρεδρ-ος, α, ὁ, ἡ, assessor. παρεδρᾶν, assideo.

Παρέδυνε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi παραδίδωμι, trado. a. a. παρέδυν. Thema δύνω, do, f. δύσω.

Παρέζεσθαι, sedere, præs. inf. verbi παρέζομαι. Ex παρά, & ἕζομαι, sedeo. f. ἕδήσομαι.

Παρέζετο, assidebat. 3. sing. imperf. παρέζω, assido, Jon. pro παρζε, præs. imperat. ejusdem verbi.

Παρεζόμεν-ος, ὁ, assidens, præs. part. verbi παρέζομαι, assideo. Th. ἕζομαι, sedeo.

Παρέθηκεν, ω, ν, appositus sum, & in 3. plur. παρέθεντο, a. 2. ind. med. verbi παρατίθημι, appono.

Παρεθρὶς, ὁ, labefactatus, a. 1. part. pass. a παρεθίω, seu παρεθέω, a. 1. pass. verbi παρέρνυμι, labefacto. Thema ἔρνυμι, seu ἔω, mitto.

Παρέθω, appositus sum, vel a. 2. ind. act. a παρατίθημι, appono, vel a. 2. pass. a παρέρνυμι, labefacto.

Παρέθρεπτο, per syncopen pro παρεθέρεσσο, amputarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi παραθερίζω, demeto, amputo. Ex παρά, & θέρ-ος, εος, τό, æstas, messis.

Πάρεις, ades, præs. imperat. Est & πάρα, a. sing. ind. verbi πάρειμι, adsum. The. εἰμί, sum. præs. imperat. ἴθι, pro quo & ἄ invenitur.

Παρειά, & Æol. παρειάς, ᾶς, ἡ, gena, maxilla. gen. plur. παρειῶν. quod ἐν τῷ παρείναι ostendatur. Hinc παρειός, οῦ, ὁ, genie laxioribus præditos.

Παρείατο, assidebant, Jon. pro παρῆντο, 3. plural. pluſq. perf. as prat. παρῆμαι. Th. ἧο, sedeo, ioduo, perf. pass. εἶμαι.

Παρεῖθ-ον, ες, ν, dimissus sum, a. c. ind. passiv. a παρίημι, dimitto, quod vide pro παρεῖθ-ον.

Παρεῖκε, dimisi, perf. act. verbi παρίημι. Th. ἧκα, seu ἔω, mitto.

Παρεῖμαι, perf. passiv. ejusdem verbi παρίημι, dimitto. unde part. παρειμέν-ος.

Παρεῖντο, 3. sing. a. 2. med. verbi παραείρω, disuo, adimo. Th. αἴρω, capio. f. ἆρω. a. 2. ἄρην. p. ἦρμαι.

Παρελήλατε, 2. plot. perf. act. verbi παρελαύνω, idem ac λαμβάνω, accipio. f. λήψομαι. perf. Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Παρεμβλ-ὼν, ὼν, ὸν, remissus, a, um, perf. part. pass. hinc παρεμβλής, acc. plur. f. g. ejusdem temporis, & modi, verbi παρίημι, remitto.

Πάρεμμι, adsum, πάρω, πάρεστι, πάρεσμεν, πάρεστε, πάρεισι. præs. inf. παρεῖναι. part. παρών, ὄντ-ος, ὁ, præsens. imperf. παρῆν, aderam. f. παρέσομαι, ῃ, σται, & παρέσω. Ea παρά, & εἰμί, sum.

Πάρειμι, advenio, proden, progredior, in 2. & 3. sing. πάρεις, πάρειτον. a. a. act. παρῆλθ, ες, ε. a. a. part. παρών, ὄντ-ος, ὁ, quod ea παρά, & εἶμι, seu ἴημι, vado, eo.

Παρείσω, præs. inf. a πάρειμι, adsum.

Παρείτε, persuadeat, seducat, 3. sing. a. 2. vel r. sub. act. a παρέω, moveo, seduco. Th. ἔπω, dico.

Παρείς, ὁ, a. a. part. act. verbi παρίημι, omitto.

Παρεισάγω, introduco, clam induco. f. ξω. p. παρεισῆχα. perf. pass. παρεισῆγμαι, ξαι, σται. ex παρά, εἰς, & ἄγω, duco.

Παρεισαγωγή, ῆς, ἡ, introductio. a παρεισάγω, introduco.

Παρείσατε, 2. sing. perf. ind. pass. verbi παρίημι, dimitto.

Παρεισκτ-ὸς, ὸν, ὸν, irreptitius, clam insinuane. a παρεισέρχομαι, clam induco.

Παρεισδύω, subrepo. f. δύσω. a. 2. παρεισέδυσα. Ex παρά, εἰς, vel ἐς, & ἐδύω, vel δύω, fobeo. f. δύσω.

Παρεισέρχομαι, irrepo, præterco, introeo. fut. παρεισελεύσομαι. a. 2. παρεισῆλθον, ες, ε. Ex παρά, εἰς, & ἔρχομαι, venio.

Παρείσθω, 3. sing. perf. imperat. passiv. πάρειμι, εἶμι, verbi παρίημι, emitto.

Παρεισφρῶ, conseto. f. παρεσείσω. a. 1. ind. act. παρεισέσηγκ-α. 2. 1. part. act. παρεισέσηγκ-ὼς, υῖα, ὸς, ὁ. quod ea παρά, εἰς, & φέρω, fero. f. οἴσω, παρεισφέρω τὸν νόμον, legem abrogare. Demoith.

Παρέσχε, 3. sing. imperf. activ. verbi παρέχω, exhibeo. Theme ἔχω, habeo. imperf. εἶχον, aor. 2. ἔσχον, fut. ἕξω, & σχήσω.

Παρέα, vel παρέξ, extra, foris. a παρά, & ἐξ, regit gen. vel acc.

Παρεσθίοντο, 3. plural. imperf. verbi παρεσθίομαι, assideo. ex παρά, & καθίζομαι, sedeo. Th. ἧμαι, idem.

Παρεσκάλεσε, ας, α, hortatus sum. a. 1. ind. act. verbi παρακαλέω, hortor, & ci. f. έσω. perf. κέκληκα. Th. καλέω, voco.

Παρεσκίλλον, contrecte pro παρεσκίλων, imperf. verbi ejusdem.

Παρεσκόμεσσι, exorbitaot, 3. plural. ind. præs. a παρεσκόμαι, excedo, digredior, deflecto, excurro. quod ex παρά, ὅς, vel ἐξ, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι. p. βέβηκα. a. c. ἔβην.

Παρεσκάσης, ους, ὁ, digressio. dat. plur. παρεκβάσεσι. a παρεκβαίνω, digredior, deflecto.

Παρεσκόμεσθα, admonebat, 3. sing. imperf. med. Ea παρά, & κελεύω, jubeo. Th. κέλω, idem.

Παρεκλήθω, ης, η, aor. a. ind. pass. verbi παρακαλέω, rogo, hortor. Th. καλέω, voco. fut. έσω. p. κέκλημαι. perf. pass. ἐκλήθην. a. 1. pass. ἐκλήθω.

Παρεκρίθησαν, 3. plur. aor. 1. ind. passiv. verbi παρακρίνω, discerno.

Παρεκωκύσεν, 3. sing. a. 1. med. verbi παρακωκύω, decipio. Th. κύω, pulso.

Παρεκτικός, ἡ, ὸν, suppeditans, adjectivale a παρέχω, præbeo. quod ex παρά, & ἔχω, habeo.

Παρέκτιον-ος, ὁ, devius. a παρά, extra, & κτίν-ος, locus.

Παρεκτός, præter, præterquam, extra, foris, excepto, extrinsecus, cum genit. Ex παρά, & ἐκτός, extra. Th. ἔκ, vel ἐξ.

Παρέκυψα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi παρακύπτω, incurvo me. Th. κύπτω, pronus sum, inclino me. f. ψω. p. κέκυφα.

Παρέλαβον, ες, ε, a. a. ind. verbi παραλαμβάνω, assumo. Th. λαμβάνω, capio. f. λήψομαι. p. Att. εἴληφα.

Παρελάσω, veho, prætervehor. Th. ἐλάσσω, agito. f. ἐλάσω. p. ἐλήλακα.

Παρελέξατο, concubuit, 3. sing. a. 1. med. Ea παρά, & λέγομαι, cubo. fut. λέξομαι.

Παρελθέσθαι, prætaribis, Jon. resolut. pro παρελθεῖσθαι, e. sing. fut. r. med. verbi παρέρχομαι. The. ἔρχομαι, venio, f. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Παρελελυθώς, ότ-ος, ὁ, & in n. g. παρελελυθός, perf. part. med. Attic. hinc παρεληλυθότα, acc. sing. m. ejusd. temporis, verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρελθών, prætersile, a. a. inf. act. verbi ejusd. παρελθέτω, a. 2. imperat.

Παρελθόντας, acc. plur. m. g. a. 2. part. act. παρελθόντων, acc. sing. f. g. ejusd. temp. a παρέρχομαι, transeo. Th. ἔρχομαι, venio. fut. 2. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλθον, & ἐλθόν.

Παρελθόντ, 3. plur. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Παρελκόντα, accus. sing. part. præs. a παρέλκω, attraho. Th. ἕλκω, traho. fut. ξω.

Παρελκυστὴς, ὲ, ὁ, procrastinator, & in f. g. παρελκύσεως. a παρελκύω, remoror. Th. ἕλκω, traho.

Παρελογίσω, 2. sing. a. c. med. ind. verbi παραλογίζομαι, falsis rationibus decipio, illudo.

Παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo, hinc παρεμβάλωμεν, 1. plur. præs. sub. act. pret. παρεμβέβληκα. a. 2. παρεμβαλον. p. m. παρεμβέβλημαι. ex παρά, ὸν, ὸν, & βάλλω, jacio. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Παρεμβεβλημῆτ, accus. singul. f. g. pers. part. act. παρεμβάλλω, immitto, clam immisceo.

Παρεμβολὴ, ῆς, castra; item exercitus. a παρεμβάλλω, immitto: loco castra.

Παρεμβάλλω, as, ο, a. 2. ind. act. verbi παρεμβάλλω, loco castra.

Παρεπθὼν, Dor. pro παρελθών, prætariisse. Sic παρέπθης, Dor. pro παρέλθης, præterieris, aor. 2. sub. act. a παρέρχομαι, prætereo, tranſeo.

Παρεπίθημι, ης, ὴ, interjectio, additamentum. a παρατίθημι, interſero. ex παρά, ὲν, & τίθημι, pono.

Παρεσχόλιε, ῶ, obturbo. cum dat. f. ήσω. p. παρεσχόληκ-α. Ex παρά, ὸν, & ἐχόλη, torbo. Them. ἔχλ-ος, ε, ὁ, turba.

Παρὲξ, vel παρὲκ, extra, foris, præter. Ex παρά, & ἐξ.

Παρέρνυμι, ῆς, ὴ, ει. ind. act. a παρέρχομαι, præbeo, f. ξω. Ex παρά, & ἔχω.

Παρεξελαλήκασι, Jon. pro παρεξελήκασι, & Att. παρεξελαλήκασι, 3. sing. pluſq. perf. act. verbi παρεξελαύνω, prætereo. Th. ἐλαύνω.

Παρεξῆλε, 2. sing. perf. med. Jon. verbi παρέρχομαι, prætereo. Th. ἔρχομαι, eo.

Παρεξῆλε, superſedit, 3. sing. perf. vel a. 1. verbi παρεξέημι, superſedeo. quod ex παρά, ἐξ, & ἵημι, mitto.

Παρεξέναι, prætorire, præſ. inf. Ex ἵημι, pro εἶμι, eo.

Παρεξόμεν, dabimus, 1. pl. f. s. act. verbi παρέχω, præbeo.

Παρεσσόντ, Dor. pro παρῶσιν, Jon. pro παρῶσι, ὸν, præſens. quod ex παρά, & εἰμί, sum.

Παρεσσύντα, accuſ. sing. part. præſ. a παρεσσύω, ὑντ-ος, ὁ, Jonic. pro παρώσ, verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, sum.

Παρεσσῶν, præſentibus, dat. plur. part. præſ. pro παρῶσι, Jonic. a παρεῖμι, a πάρειμι, adſum.

Παρέστυκε, doloſe fubire. Thema ἔρκω, ſerpo.

Παρέστυσεν, perſuaſit, 3. ſing. a. 1. ind. activ. verbi παρατίθω, idem ac πείθω, perſuadeo. fut. σω. p. κ. a. a. ἔπιθον.

Πα-

Παρεπίδημος, ὁ, ἡ, advena, hospes. Ex παρά, & ἐπίδημος, ὁ, ἡ, versans in populo. quod ex ἐπί, & δῆμος, ὁ, populus.

Παρεπικραίνω, 2. 1. ind. activ. verbi παραπικραίνω, exacerbo. f. αὐῶ. Ex παρά, & πικραίνω, idem ac πικρόω, exacerbo, amarum reddo. Th. πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus.

Παρέπλαξεν, Doric. pro παρέπλαξεν, in errorem impulerunt. 3. plur. a. 1. act. verbi παραλλάττω, seduco: mentapercellor. fut. ξω. a πλάττω, pecutio.

Παρεπτάν, ης, ε, a. 2. activ. verbi παρίπταμαι, præ ervolo. Ex παρά, & πτάμαι, volo. f. πτήσομαι. a. 2. med. ἐπτάμην.

Παρέργων, geo. plurel. a παράεργον, ου, τὸ, accessio. ka παρά, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Παρεσσάμην, ας, ε, perf. ind. act. verbi παρά ἔω, præterfluo. Ex παρά, & σάω, fluo. f. σώσω. p. ἔσσωκα.

Παρέρχομαι, prætereo. fut. παρελεύσομαι. a. 2. παρῆλθον. a. 2. imperat. πάρελθε. 2. 2. fub. παρέλθω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. παρέλθωσι. a. c. inf. activ. παρελθεῖν. a. 2. part. παρελθών, ὀντος, ὁ, advenicas. p. m. παρελήλυθα. hinc παρελήλυθὸς χρόνος, tempus præterlapsum.

Παρεσσαμώμεθα, 1. pl. a. 1. med. verbi παραμώομαι, adoro. Ex παρά, & σαμόω, adoro. f. ώσω. Thema σῆμα, ατος, fignum, ofcia.

Παρέσσε, ας, ἡ, remiffio, a παρίημι, præterimitto. Ex παρά, & ἵημι, fup. ἕω, mitto.

Παρεστάκατο, 3. fing. imperf. act. verbi παρεστάκω, fileo, æquanimie fum. Th. στάκω, fileo.

Παρεσταδέοντο, Jon. pro παρεσταδεύοντο ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. a παρεσταδέω, præpsro.

Παρεσταδέοντο, 3. plural. imperf. paſſ. a παρεσταδέω, præ . f. άσω. 2. a παρεστάδωσα, ac . Ex παρά, & στάδος, εος, τὸ, vas.

Παρεσταδέσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themata.

Παρέστηκεν, 3. fing. perf. paſſ. a παρίσταμαι, femino juxta. Th. στάω, ſtero, femino. f. στῶ. 2. 1. ἔστακα. perf. ἕστηκα. p. m. ἕστακα.

Παρέστης, aderis, Poet. pro παρέσῃ, 2. fing. f. 1. Sic παρεστήκω, pro παρέστημι, verbi πάρειμι, adfum. Ex παρά, & εἰμί, fum. f. ἔσομαι, 3, σται.

Παρεσσάμην, adeſſe, adſtare, Jon. pro παρεσάμην, præf. inf. act. a παρίσταμαι, præſiſtam, ſiſtn, adſto. Ex παρά, & ἵστημι, ſeu ἵσταμαι, ſto. f. στήσω. 2. 2. ἔστην.

Παρέστω, adſtiterat, Poetic. ſyac. pro παρεστήκει, 3. plur. a. 2. ind act. verbi παρίσταμαι, adſto. Th. ἵστημι, ſto.

Παρέσσαν, ης, η, a. 2. ind. act. verbi παρίσταμαι, ſiſto, adſto.

Παρεσσάμην, 3. ſingul. a. 1. med. verbi ejuſdem.

Πάρεστι, adeſt, 3. ſing. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρεστῶτες, οἱ, adſtantes, nom. plur. perf. part. act. a παρεστὼς, ὀτος, ὁ, contracte pro παρεστηκὼς, ὀτος, ὁ, verbi παρίσταμαι, adito.

Παρεσχε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi παρέχω, obtineo; præben.

Παρέσχεθε, appoſuit, 3. ſing. imperf. act. a παρέχω, idem ac παρέχω, præben. Thema ἔχω, habeo, imperf. εἶχον.

Παρετάσσατο, 3. plur. a. 2. med. verbi παρατάσσω, aciem inſtruo.

Παρέτεινα, ας, ε, produxi, 2. 1. ind. act. verbi παρατείνω, produco. f. τενῶ. perf. παρατέτακα. Th. τείνω, tendo.

Παρέτραπε, deflexit, 3. ſingul. a. 2. ind. act. a παρατρέπω, diverto. fut. ψω. p. φα. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτραπα. Th. τρέπω, verto.

Παρέτρεσσαν, trepidarunt, 3 plural. a. 1. Poetic. gem. or. verbi παρατρέω, trepido. Thema τρέω, tremo. f. τρέσω.

Παρεφεύρεται, excogitare. Th. ἐφεύρω, invenio.

Παρέφυτος, Dor. pro παρέφυσα, gen. ſing. præf. part. f. g. a πάρειμι, adſum.

Παρεχέλευσεν, 3. ſing. 2. 1. act. verbi παρεχελεύω, ago fabrum ferrarium: cudo. quod a χελεύς, rrarium artam tracto. Th. χελεύς, έως, ὁ, æs.

Παρεχέσθαι, Jon. pro παρέχειν, præſ. inf. verbi παρέχω, exhibeo.

Παρέχεται, Doric. pro παρέχεται, permittunt, præbent, 3. pl. præſ. verbi παρέχω, præbeo, exhibeo.

Παρέχε, præbe, præſ. imperat. paſſ. a παρέχω, præbeo.

Παρέχε, exhibeo. imperf. παρεῖχον. fut. παρέξω. p. παρέσχηκα. a. 2. παρέσχον. 2. a. part. act. παρασχὼν, ὀντος, ὁ. præſ. med. παρέχομαι, præbeo. imperf. παρειχόμην, ης, ετο. Ex παρά, & ἔχω, habeo.

Παρεώς, ὁ, præſeos, Poetic. vel Jon. pro παρών, præſ. part. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρῆ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρήγγειλε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παραγγέλω, præcipio. f. ελῶ. p. παρήγγελκα. a. 1. παρήγγειλα, ας, ε. a. 2. παρήγγελον, ες, ε. p. m. παρήγγελα. ex παρά, & ἀγγέλω, nuntio.

Παρηγορέσκετο, concilabat, 3. ſing. imperf. Joo. pro παρηγόρει, verbi παρηγορέω, hortor. Ex παρά, & ἀγορά, f. έσω, idem cum ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηγορέω, conſolor. præſ. pert. παρηγορῶν. παρηγορῶδι, 2. plural. præſ. ind παρηγορόωντο, Jonic. pro παρηγόρουν, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ.

Παρηγορίη, ας, ἡ, ſolatium. a παρήγορος, ου, ὁ, conſoletor. a παρηγορέω, conſolor. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Παρηΐθη, ſuſpenſum eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. a παΐημι, ſemino. ex παΐω, & ἵημι, attollo. f. παΐσω. perf. πέπαικα. a. 1. paſſ. ἐπάϊθην. p. m. ſub. paſſ. ἀπαϊθῶ.

Παρῆξε, perrexit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi παράτομαι, prætereo. Th. ἄτομος, ruo. fut. ξω.

Παρῆϊον, ου, τὸ, Poet. pro παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena.

Παρήϊος, ὁ, ad genam pertinens. παρήϊον, ου, τὸ, ornamentum equorum maxillis apponi ſolitum. Th. παρειὰ, ᾶς, ἡ, gena, maxilla.

Παῆκα, a. 1. ind. act. verbi παΐημι, omitto.

Παρηκολούθηκα, ας, α, ſectatus ſum, perf. indic. activ. verbi παρακολουθέω, ſequor. f. ήσω. Th. ἀκόλουθος, pediſſequus.

Παρῆλθον, Boeot. pro παρῆλθον, 3. pl. a. c. ind. act. verbi παρέρχομαι, prætereo.

Παρημελήκει, Jonic. pro παρημέλει, neglexit, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παρημελέω, contemno, negligo, non curo.

Παρῆσαι, Doric. pro παρεῖναι, adeſſe, præſ. inf. a πάρειμι, adſum.

Παρήσθος, ὁ, aſſidens, præſ. part. a πάρημαι, aſſideo. quod ex παρά, & ἧμαι, ſedeo.

Παρήσω, 3. ſing. imperf. act. verbi παραείω, admoneo. perf. ἀπήσω. f. ήσω, & έσω. Th. ἀεὶ, ων, ἡ, laus.

Παρήωρ, ὁ, protenſus, extenſus, ad jugum devinctus. ex παρά, & ἄω, ligo, vel ἀείρω, attollo. Item ſtolidus. ex παρὰ, male, & ἄω, congroo. Hinc παρωρίς, lorum exterius. παρωρίδες, hebenæ.

Παρήπαφες, a. 2. ind. act. a παραπέφω, decipio. ex παρά, & ἀπάφω, Poetic. idem ac ἀπατάω, fallo, decipio.

Παρηρτημένα, nom. plur. perf. part. paſſ. n. g. verbi παραείρω, adimo, auferto. Th. αἴρω, capio.

Παρίστημι, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ἀφίστημι, ſuſpendo. vel ἀφίσταμαι, appera.

Παρῆσαν, 3. plur. imperf. varbi πάρειμι, adſum. Thema εἰμί, ſum. imperf. ἦα.

Παρῆσθε, ſenſiſti, Dor. pro παρῆσθα, 2. ſing. a. 2. med. ex παρά, & αἰσθάνομαι, ſentio. f. αἰσθήσομαι. a. 2. med. ἠσθόμην, ας, ετο.

Παρίσταται, 3. plural. fut. r. med. verbi παΐημι, omitto. Alii legnat παρίσται, aderunt, a πάρειμι, adſum.

Παρίσων, ſi codex mendo caret, eſt 3. plural. a. c. ſub. verbi παΐημι, permitto ut ſurret, fut. παΐσω. Porte legeadum παρίσουσι, 3. plural. fut. ejuſdem.

Παρητημένος, excuſatus, perf. part. paſſ. a παραιτέομαι, ῶμαι, ſacuſo. fut. ήσομαι. perf. παρήτημαι. Thema αἰνέω, peto.

Παρθέμενος, ὁ, apponene. Poet. ſeu Jonic. ſyncop. pro παρεθέμενος, a. 2. part. med. verbi παρατίθημι, appono. fut. παρθήσω. a. 2. παρέθην. Th. τίθημι, pono.

Παρθενίων, ὥνος, ὁ, Jon. pro παρθενών, conclave virginum. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενίη, ας, ἡ, virginitas. a παρθένος, ου, ἡ, virgo. Hinc παρθένιος, ία, ον, Poet. pro παρθένειος, virgineus.

Παρθενικάων, gen. plur. Æol. pro παρθενικῶν. dativ. plur. Jon. παρθενικῇσι, a παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus, a, am. Th. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενίων, ῶνος, vel παρθενεών; Jonic. pro παρθενών, ῶνος, ὁ, conclava virginum. Them. παρθένος, ου, ἡ, virgo.

Παρθενοπίτης, ου, ὁ, virginum almia aviduv inſpectator, aut obſervator. a παρθένος, ου, ὁ, virgo, & ἐπόπτης, quod ab inuſitat. ἔπτω, inſpicio, obſervo. Th. ἔπτομαι, vidao.

Παρθένος, ου, ἡ, virgo. laterdum adject. ὁ, ἡ, & παρθένος, acc. pl. Dor. pro παρθένους, q. quæ adhuc παρθένοι apud merrem, ſique ioſeivit. Dicitur & πάρθος. Vida Suid. hinc παρθένιος, ſeu παρθένειος, & παρθενικὸς, ὴ, ὸν, virgineus.

Πάρθος, ου, ὁ, Parthus. nomen gentile Scythicum, eanl.

Παρθοίνιος, ὁ, frenne, juxta dormiens, præſ. part. a παρθοίνω. Th. ἴαύω, aommoror, diverſor.

Παρθύναι, tranſire, iotroire, permittere, exporrigere, præſ. inf. ex παρά, & ἵημι, pro εἶμι, eo. vel ab ἵημι, mitto.

Παρίασιν, præteribaat, 3. plur. imperf. a παρίημι, quod eb ἵημι, pro εἶμι, eo. imperf. ἴην, ης, η.

Παρίζειν, Jon. & Poet. pro παρίζεσθαι, aſſidere. Th. ἵζομαι, ſedere facio.

Παρίημι, omitto. f. παρήσω. perf. παρεῖκα. præſ. paſſ. παρίεμαι, remiſſus ſio. perf. πεπάμαι, σαι, ται, perf. part. paſſ. παρειμένος, η, ον, remiſſus. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Πάρος, & πάρως, ου, ὁ, Parius lapis. a Paro inſula.

Πάρις Σιμίχιδαι, Paris, q. Simichi filius.

Παρίσος, æquipsro. ab ἴσος, par, æqualis.

Παρίστημι, ſeu παρίσταμαι, ſiſto. f. παραστήσω. Th. ἵστημι, ſto.

Παρισὰς, άσα, ὁ, præſ. part. activ. παρίστημι, præſ. imperat. paſſ. a παρίστημι, ſiſto.

Παρίσταν, 3. ſing. imperf. paſſ. ejuſdem verbi.

Παρίσχημι, ſiſto. f. παρήσω. p. παρέσχημα. perf. part. act. παρεστηκὼς, ὀτος, ὁ, & contracte παρεστὼς, ὀτος, ὁ, adſtane. pluſq. perf. ind. act. παρειστήκειν. a. 1. act. παρίστημι, ſtiti. a. 1. imperat. act. παράστησον, & in plur. πα-

Digitized by Google

παρανίστατο, fistite. a. 1. iof. act. παρεστῶσα, probata. a. a. παρίστω, πς, σ, adstiti. f. 1. med. παρεστήσομαι, sistar. quod ex φῶς, & ἵστημι, sto.

Παρέϊχω, pro παρέχω, inf. præf. παρεϝεχοῦσι, præbemus, 1. plur. præf. ind. παρέϊχω, idem ac παρέχω, præheo. Tb. ἔχω, habeo.

Παρεῖς, ἐντ-ος, ὁ, & in accuf. plur. παρεόντας, a. a. pert. verbi πάρειμι, pervenio. ex παρά, & εἶμι, ao. a. a. ἦον, ας, α.

Παρεκτέλεντο, accenbabat, 3. fing. pluſq. perf. paſſ. pet fync. pro παρακατελέλεκτο, verbi παρεκτελέγομαι, quod ex παρά, κατά, & λέγομαι, ſen λέγω, cubara facio.

Παρεμβλῶ-ος, pes fyncop. Poetic. pro παρεμβλῶ-ος, ὁ, adjacene, vieinue. vide παράκειμαι.

Παρκλίνοι, deflectant, per ſyoc. pro παραλίνοι, 3. pl. præſ. ind. a them. κλίνω, teelino. f. νῶ. p. κρ.

Παρκύπτουσι, procumbeos, Doric. pro παρκύπτουσι, præſ. part. activ. ſ. g. Th. κύπτω, ineurvo me.

Παρμέμβλωκε, Æol. fyne. pro παρεμέμβλωκε, curavit, advanit, aſtitit, 3. ſingul. perf. act. aa παρά, & μέμβλωκα, factum ex μεμόλωκα, 3. ſing. perf. per fyncop. Ϝ o, & euphoniæ gratia inſerto β, & a verſo in ε. a Th. μολέω, venio, advenio, fut. ἥσω. p. μεμόλησμαι, ας, ε.

Παρμενῆς, οῦ, ὁ, nomen Diaconi, Parmenae. Gr. permonens.

Παρμονίτερ-ος, ε, ὁ, Poetic. fync. pro παρμονιμώτερ-ος, durabilior, & conſtantior. quod a poſitivo παρμόνιμ-ος deductum. hoc a παραμένω, perſaveso, conſtane ſum. Hine verbale παρμονή, ἡ, conſtantia. Thema μένω, maneo.

Παρνήσσιος, gen. Joo. & Poet. a Πάρνησσος, α, ὁ, oomen mootis io Delphis, Parnaſſus.

Πάρνοπες, ων, οἱ, genus locuſtarum, attelabi. Attici ajunt aſſa eulices. an quia πάρνη ὀξύ, faeie penetrant, ſen perfodiunt, & abſumunt ſegetes?

Πάροδ-ος, ου, ἡ, tranſeurſue. hine παροδεύω, præterbeo. ex παρά, & ὁδός, ὁ, ἡ, via.

Πάροιθε, & πάροιθεν, ante, antea, com gen. Th. πάρ-ος, Poet. ante.

Παροικέω, ῶ, commorot, habito. f. ήσω. præt. πεπάροικα. a. e. παρώκησα. παροικήσω, a. 1. inf. act. hinc παροικία, ας, ἡ, commoratio. Ex παρά, & οἶκ-ος, domus.

Πάροικ-ος, α, ὁ, ἡ, advena. ex παρά, & οἶκος, habito. Thema οἰκ-ος, domus.

Παροιμία, ας, ἡ, proverhium. ex παρά, apud, & οἶμη, ης, ἡ, ſeu οἶμ-ος, ε, ὁ, ἡ, via.

Πάρ-οινος, ε, ὁ, vinoſue, abrius. ex παρά ſpud, & οἶν-ος, ε, ὁ, viaum.

Παροινόμεν-ος, ὁ, præſ. part. paſſ. a παροινέομαι, inebrior, quod a παροινέω, pecco per vioulentiam. Tbema οἰν-ος, vioum.

Παροιθέντι, dat. ſingul. a. 1. pert. paſſ. verbi παροράω, tranſero. f. 1. παροίσω. Th. φέρω, fero.

Παροίτερ-ος, ε, ὁ, prior, ratione temporis, vel loci. a πάρ-ος, ante.

Παροίχομαι, prætereo. imperf. παρῴχόμην, ο, στο. fut. παροιχήσομαι. perf. paſſ. παρῴχημαι, præterivi. perf. part. paſſ. παρῳχημένος, η, ον, prætaritus. quod ex παρά, præter, & οἴχομαι, ao, abeo. f. οἰχήσομαι.

Παροιχομένοιν, prætaritis, dativ. plural. præſ. part. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παροιχώκασι, Jon. & Poet. pro παρῳχήκασι, præterierat, 3. ſingul. pluſq. perf. act. verbi παροίχομαι, prætereo.

Παρομοιτέω, comitor. hine παρομοιτέτας, acc. ſing. maſc. gen. part. præſ. ex παρά, & ὁμοῦ, ſimul, adverb.

Παρομοιόζω, ſimilse ſum, aſſimilo. f. ώσω. p. παρωμοίωκα. ex παρόμοι-ος, ον, ὁ, ἡ, ſimilis, quod ex παρά, ad, & ὅμοι-ος, ſimilia. Th. ὁμός, ὁ, ἡ, idem.

Παρόμοι-ος, οία, οιον, ſimilis, a. Ex iiſdem tbematibus.

Παροξύναι, a. 1. inf. act. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξυνθείμι, ης, η, a. 1. opt. paſſiv. verbi παροξύνω, exacerbo.

Παροξύνω, υς, υ, exacerbo. f. υνῶ. a. 1. παρώξυνα. perf. παρώξυγκα. imperf. paſſ. παρωξυνόμην, ο, στο. perf. paſſ. παρώξυσμαι, & Att. παρώξυσμαι. Ex παρά, & ὀξύνω, acuo. Tb. ὀξύς, εῖα, ὑ, acutue, a, um.

Παροξυσμός, ῦ, ὁ, exacerbatio, incitamentum. a παροξύνω, exacerbo.

Παροργίζω, ad iram provoco. fut. ίσω, & Att. ῶ. præt. παρώργικα. perf. paſſiv. παρώργισμαι. Ex παρά, & ὀργή, ᾶς, ἡ, ira.

Παροργισμός, στ-ος, τὸ, & παροργιστής, οῦ, ὁ, irritatio ad iram. a παροργίζω, ad iram provoco.

Πάρ-ος, aote, advarb. loci, & temporis, cum gen. hine πάροιθε, & προπάροιθε, idem. q. a πρό, ante.

Παροτρύνω, axſtimulo. fut. υνῶ. p. παρώτρυγκα. a. 1. παρώτρυνα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo, iocito.

Παρόντες, geo. ſing. f. g. a πάρειμι, præſ. part. a πάρειμι, adſom. Th. εἰμί, ſum. præſ. pert. ὦν, ὄντ-ος, ὄν.

Παρόντεσι, vel παρῶσιν, præſentibus, dativ. plur. præſ. part. παρών, ὄντ-ος, ά. a πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρουσία, ας, ἡ, advantus, præſantis. a παρών, ῶσα, ὸν, præſ. pert. verbi πάρειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Παρῳψίς, ίδ-ος, ἡ, patina, in qua opſonia apponuntur. Ex παρά, & ὀψέω, ο, τὸ, obſonium.

Πεκοπεπθεῖν, & πεφοπεπθεῖν, per fyncop. pro πεπεφοπεπθεῖν, & πεφεφοπεπθεῖν. deinde anadiplaſiaſmo Junic. dicitur prn πεφεπεθεῖν, & πεφεπεθεῖν, a. 2. inf. & part. verbi πεφεπεθέω, arte pel lieio, fallo. Thema πεθέω, perſuadeo. f. σω. a. s. ἔπεθον.

Πεφοδίδ-ος, ία, ον, ante pedes exiſtens, Poet. pru παρά ποδὶ εἶσι.

Παῤῥησία, ας, ἡ, libertas, loquendi fiducia. hine παῤῥησίᾳ, aperte, palam. ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, celebrem eſſe, & in omnium ore vartari. q. d. πᾶν ῥηθέν, vel πᾶσι ῥητός. Th. ῥέω, dico.

Παῤῥησιάζομαι, libere loquor, audacter, ingenue, plane dico. imperf. ἐπαῤῥησιαζόμην, ο, στο. fut. άσομαι. f. inf. med. παῤῥησιάσεσθαι. a. 1. med. ἐπαῤῥησιασάμην, ω, ατο. Hinc παῤῥησιαστής, licentiotus. παῤῥησιαστής, licentet. Ex πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, a, & ῥέω, dico.

Παρπεθέτω, 3. ſing. præſ. imperat. activ. Æolic. ſyncup. pro παρατιθέτω, verbi παρατίθημι, appono.

Παρυφῆ, ᾶς, ἡ, præclaea, prætexta. Ex παρυφάω, ſtexo. Th. ὑφάω, texo.

Παρφόμην, Æolic. ſyncop. pro παρεφόμην, quod Jon. pro παρεφάμην, a. s. inf. activ. Sic παρφόμεν-ος, male ſuadens, decipiane dicendo, pro παρεφόμεν-ος, a. s. pert. med. παρφαμένη, Dor. pro παρφαμένη, adhortans, verbi παρέφημι, alloquor, perſuadeo, hortor. Sic παρφάθαι, a. 2. inf. med. Th. φημί, vel φάω, dico.

Πάρφασις, εως, ἡ, oratio, qua qois decipitur, deceptio, fraus. vide παρφάμην.

Παρφάσσω, ο, τὸ, Poet. fyne. pro παραφάσσω, quod vitari poteſt. Ea παρά, & φεύγω, fugio.

Παρφάσσε, ες, ο, a. 1. ind. act. verbi παρσσέω, cummoror. f. ήσω. p. παρώκηκα. Ea παρά, & οἰκέω, habito.

Πάρ-ος, ου, ὁ, domus.

Παρόκισμαι, perf. ind. paſſ. verbi παροικίζω, juxta habitara facio. fut. ίσω. Ex παρά, & οἰκίζω, condo, loco. Th. οἶκ-ος, ο, ὁ, domus.

Παρῳκοδόμηνται, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi παροικοδομέω, ædifico juxta. ex παρά, juxta, & οἰκοδομέω, ædifico. fut. ήσω, præt. ᾠκοδόμηκα. quod ab οἶκ-ος, ε, ὁ, domus, & δέμω, ſtruo. p. m. δέδομαι.

Πάρ-ος, ὁ, præditus colore inter eioareum, & rufum medio, a πυῤῥός, ruſus. Th. πῦρ, igois.

Πεφύκατο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſiv. verbi παρέφυσμαι, negligo. Thema ἔφυσμαι, video. f. ὄψομαι. perf. paſſ. ὄπωμαι.

Παρωτίς, ίδ-ος, ἡ, tumor glandularum ſub auribus, apoſtema ſecus aures, inflammatio circa glandulas auribus adjacentes. Celſ. lib. 6. c. 16. quia παρὰ ὠτί.

Παρώτρυνον, 3. plural. a. 1. ind. act. verbi παροτρύνω, exſtimolo. f. υνῶ. perf. παρώτρυγκα. Ex παρά, & ὀτρύνω, inſtigo.

Παρώχηκε, præteriit, perf. ind. activ. παρῳχήκασι, præterirus, pert. perf. activ. παρῳχημένη-ος, part. perf. paſſ. verbi παροίχομαι, prætereo, ſ. 1. med. παροιχήσομαι. Th. οἴχομαι, eo.

Πᾶς, πᾶσα, πᾶν, gen. παντός, πάσης, παντός, omnis, omna, quivis, totus. in acc. πάντα, πᾶσαν, πᾶν. gen. pl. Jon. πασέων, pro πασῶν. dat. plor. πᾶσι, & Jon. πάντεσσι, & in f. g. πάσσι, pro πᾶσαις. Hine πάντως, omnioo. πάνυ, idem. παντᾷ, & παντᾷ, ubique. ἅπας, απτος, ὁ, univerſue, cotus.

Πᾶς, pater; vocula infautium, quaſi a πάω, paſco.

Πασῶν, Dor. pro πασῶν, omnium, gen. plur. f. g. a πᾶς, πᾶσα, omnis.

Πάσασθαι, goſtaſſe, a 1. inf. med. a πάω, vel πάομαι, edo, guſto. hine πασσάμ-ος, a, 1. part. med. Poet.

Πασθένη, ης, ἡ, nomea mulieris.

Πασθένη, ης, ἡ, nomen mulieris, quæ sd omnes currit.

Πάσσε, Dor. pro πάσσαλον.

Πάσσαλ-ος, & Att. πάτταλ-ος, α, ὁ, clavus ligneus, paxillos. a Dor. πάσσω, pro πάσσω, vel q. πάσσαλ-ος. a πάσσω, figo. quod eo res figantur, ſiva committantur.

Πασσάμεν-ος, ὁ, adeptus, a. 1. part. med. gem. ον, a πάομαι, poſſideo. perf. πέπασμαι. Th. πάω.

Πάσσε, Jon. pro ἔπασσε, conſpergebat, 3. ſing. imperf. act. verbi πάσσω, ſpergo.

Πασσυδίη, idem ac πασσυδίη, omni impetu, eaſervatim, omnino, eommuni enniſenſu, publice; adverb. Inveoitur & πασσυδί, unditus. ex πᾶς, πᾶσα, omnis, & σύμμι. Th. σεύω, Dor. quatio.

Πάσσω, vel πάττω, inſpergo, conſpergo, f. άσω. p. πέπακα. Hine πασσός, ά-ός, ἡ, thalamus. Diomno & πάσσω, pro πάσσω, Dor. indigo.

Πασσός, ά-ός, ἡ, thalamus nuptialis, a πάσσω, variego, quia variegatur, & artificiole fectus. Item cœnaculum. πάσσεσθαι enim cœnare eſt in Epigr. Portienus eſt Pollucs; domus qualibet ad excipiendum apta Moſchop. πασσοφόρ-ος, πασσὸν φέρων. Venus πασσὸν φέρων, quaſi thalamifera. πασσοφόρον, locus, ubi thalamus, pro ipſo thalamo ſumitus.

Πασσός, ὸ, ὁ, conſperſus: thalamus. a πάσσω, conſpergo.

Πάσχα, τὸ, ἄλατον, peſcha, vox origine Hebraea. Latina tranſitus.

Πασχάμεν, Jon. pro πάσχω, præſ. inf. verbi πάσχα, ας, α, patior.

Πάσχω, ως, ω, patios, afficioc. ab inuſit. πάθω. f. πάσομαι, a. 2. ἔπαθον. a. a. inf. παθεῖν. a. 2. part. παθών. perf. activ. πεπάθηκα. p. m. πέπαθα.

Πατά, Scythice, quod Græce κτάνω, interficere.

Πάταγος, ε, ὁ, ſtridor, ſtrepitus, fragor tonitrui. a πατάσσω, percutio, eum itrepitu pulſo.

Πάτταιον, ν, Patuci, Dii Phœnicum; ſimulacra Deorum in puppibus navium. Referunt autem viri Pigmæi imagines, Herodot.

Πατάνη, ης, ἡ, & πατάνιον, α, τὸ, patella. a πετάω, pando, aperio.

Πατάξω, a. 1. inf. act. πατάξαι, percutiens, a. 2. part. act. πατάξας, 2. ſing. f. ε. act. verbi πατάσσω, percutio. πατάξῃ, 3. ſing. a. ε. ſub. act.

Πάτερα, ων, τὰ, Pytara, nomen urbis Lyciæ in Aſia, a Pataro conditora ſic nominata.

Πατάσσω, cum ſtrepitu palpito, illido, ferio, concutio, percutio. f. ξω. p. πεπάτακα. a. 1. ἐπάταξα. Hinc πάταγος, ε, ὁ, fragor, etepitus, ſtrepitus. Ariſtoph.

Πατάσθαι, idem ac πάσασθαι, guſtaſſe. Herodot.

Πατάσσω, Doric. pro πατάσσω, calcant. a πατέω, calco.

Πατήρ, vocat. ſingul. ſed πατέρ', pro πάτερ, accuſ. ſingul. a πατήρ, pater.

Πατέω, calco, conculco, peſſundo, protero, f. ήσω. p. πεπάτηκα. Item πατῶ, terere auctorem aliquem. Ariſtoph. in Avibus.

Πατήρ, ῆρος, τρὸς, ὁ, pater, tutor, curator. dat. πατέρα, τρεῖ. acc. πατέρα, tvatrum. vocat. ὦ πάτερ. Hinc πατρεῖς, ῆος, ἡ, pattia. πατρικός, & πατρῷος, η, ον, ἡ, paternus. πατρώτης, ης, ὁ, conterraneus, popularis. πατριά, ᾶς, ἡ, familia. πάτωρ, ορος, ὁ, ἡ, carens patre. μήτωρ, ορος, ὁ, ἡ, evrens matre, quaſi a πάω, paſco. ut ſit liberorum nutritor. Vel ὀφείλ τὸ τηρῶντας παῖδας, quod liberos tueatur, ac fervet.

Πατήσας, αντος, ὁ, α. 1. part. activ. πατήσω, Doric. pro πατήσας, fut. 1. a πατέω, calco.

Πάτμος, α, ἡ, Patmus, nomen inſulæ in Ægeo mari. a πάομαι, acquiro.

Πάτρα, ας, & Jon. πάτρη, ης, ἡ, familia Pindaro, & idem ac πατρίς, patria. Thema πατήρ, pater.

Πατραδελφεός, οῦ, ὁ, Poet. pro πατρὸς ἀδελφός, ex familia [illegible] ἡ πάτρας ἐξ ὁμαίμου. vide [illegible]

Πατραλοίας, α, ὁ, parricida. ex πατὴρ, & ἀλοάω, ſeu ἀλοιάω, ῶ, tritvro, multis ictibus contundo, verbero.

Πατρεύω, ῆς, ἡ, familia, gens, cognatio, tribus. Th. [illegible] parare.

Πατριάρχης, ου, ὁ, Patriarcha. quaſi ἡ πατρικὴ ἀρχή, familiæ princeps.

Πατρικός, ἡ, όν, paternus, ὰ, um.

Πατρικώς, pstrie, patris affectu.

Πατρίς, ίδος, ἡ, patria. in acc. πατρίδα. ab eodem thrmate.

Πατροβίας, α, ὁ, nomen viri, Gr. paternis inſiſtens veſtigiis.

Πατροκασίγνητος, ου, ὁ, patruus. ex πατὴρ, pater, & κασίγνητος, ſtrater. Th. κάσις, frater, & γίνομαι, naſcor.

Πατροκλείης, ῆς, genit. έος, έι, ῆς, dvt. ῆϊ, ῆ, έα, ῆν, ῆ. voc. εες, ες. Dicitur & Πατροκλῆς, ῆος, ὁ, Patrioclus. ex πατὴρ, & κλέος, έϊος, τὸ, gloria. Th. κλείω, celebro.

Πατροπαράδοτος, ου, ὁ, ἡ, a parentibus traditus. Ex πατὴρ, pater, παρά, & δίδωμι, do.

Πατροπάτωρ, ορος, ὁ, ἡ πατρὸς πατήρ, patris pater, avos paternus.

Πατροτύπτης, ου, ὁ, qui patrem verberat, Hæus. ex πατὴρ, pater, & τύπτω, verbero.

Παρθένος παρθένος, ὁ, ἡ, virgo pupilla, vd quam ſolam patris hæreditas pertinet. a πατὴρ, pater.

Πατρία, ας, ἡ, paterna. vide πατρῷος.

Πατρῷος, ſeu πατρῶος, ᾶος, ῶον, patrius, a, um, paterous. πάτρως, ω, ὁ, patruus. Dicimus & πάτριος, ως, ὁ, ἡ. a πατὴρ, pater.

Πάτταλος, υ, ὁ, clavus ligneus, paxillus, pertica, unde aliquid ſuſpenditur.

Παῦε, ceſſa, deſiſte, præſ. imper. act. a παύω, ceſſo. f. σω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον. perf. paſſ. πέπαυμαι.

Παῦθη, remiſit. 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. Jonic. pro ἐπαύθη, ης, η, verbi παύω, ceſſo.

Παῦλος, α, ὁ, nomen Apoſtoli, Paulus. Lat. puſillus.

Παῦρος, α, ὁ, Poet. paucus, fvcilis numeratu, non multus. in compar. παυρότερος, minor. Th. παύω, ceſſo. Paucos enim numerantes cito παύομαι, deficimus.

Παῦσαι, a. 1. inf. act. παυσάμην, a. 1. part. med. παυσάμενος, aor. 1. inf. med. παύσασθαι, 2. plur. a. 1. imperat. med. παύσασθε, a. 1. part. act. f. g. pl. num. a παύω, ceſſo.

Παύσαιτο, fedaret, 3. ſing. a. 2. opt. act. Æol. ab eodem themate.

Παυσιλή, ῆς, ἡ, ceſſatio, quies. ab eodem themate.

Παυσόμεθα, Poet. pro παυσόμεθα, 2. pl. a. 1. ſub. med. a παύω, ceſſo.

Παύω, fvcio ceſſare, fiaio, finem impono, coerceo, f. παύσω. p. πέπαυκα. aor. ε. ἔπαυσα. a. 2. imperat. παῦσον, πάω. præſ. med. παύομαι, caſſo, deſiſto. imperf. ἐπαυόμην, ην, νυ. & in 3. plur. ἐπαύοντο. a. ε. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο. perf. paſſ. πέπαυμαι, deſitvi. Hinc παῦσις, εως, ἡ, ceſſatio, requies. παυρός, α, ὁ, paucus, parvus. πάπαυσις, εως, ἡ, requies.

Παφλαγών, όνος, ὁ, Pvphlagon, nomen proprium. geo. plur. Παφλαγόνων.

Παφλάζει, fervebat, 3. ſingul. imperf. Jon. παφλάζουσι, 3. ſing. opt. præſ. paſſ. verbi παφλάζω, ferveo.

Παφλάζω, ferveo, æſtuo. Ex them. φλάζω, ferveo; niſi forte φλύζω legendum.

Πάφος, α, ἡ, Paphus. nomen urbis. Gr. ſic vocata a Pvpho conditore.

Πάχεα, ας, ἡ, deeſa, πάχεϊ, dat. ſing. f. g. Jonic. a πάχος, έος, ὁ, craſſus. πάχεες, οἱ, craſſi, Incuplates.

Πάχθη, Dor. pro πάχθη, 3. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. a πάγνυμι, compingo.

Πάχνη, ης, ἡ, pruina, ros concretus. quaſi a πήγω, compingo. hiue πάχνη, congelo.

Πάχνωτος, genit. ſingul. a πάχνης, ητος, ὁ, pruinoſus. Th. πάχνη, pruina.

Πάχνη, congelo. a πάχνη, ης, ἡ, pruina.

Πάχυσμα, α, ὁ, fvruus: tudis. Item qui ait cute pinguis. ex πάχος, craſſus, & δέρμα, cutis.

Πάχωθές, ῆτος, ὁ, qui pinguefactus eſt, a. 1. part. paſſ. a πάχωμι, pinguefacio.

Πάχωμι, pinguefacio. f. ωσω. perf. πέπάχυγμαι. perf. paſſ. πεπάχυσμαι. aor. 1. pvſſiv. ἐπαχώθην, ης, η, pinguefactus ſum. Thema πάχος, έος, ὁ, craſſus.

Πάχος, έος, ὁ, craſſus, ſpiſſus, denſus: tvrdus, ingenio rudi. Item dives. in f. g. πάχεϊ, ας, ἡ. in n. g. πάχυ. Hinc πάχυτης, ητος, ἡ, craſſities. πάχωσις, craſſum reddo. πάχυς, υος, ὁ, Dor. pro πῆχυς, cubitus, ulna.

Πάω, vel potius πάσμαι, guſto, veſcor: poſſideo, adipiſcor, acquiro. f. πάσομαι. perf. πέπασμαι. ἔπασος, jejunus, non paſtus. Hinc πάος, ᾶ, ὁ, affinis, propinquus.

Π Ε.

Πέδα, præpoſ. Æol. pro μετά, poſt. accuſ. regit. quaſi a πέδος. Hinc πεδαμείβεται, pro μεταμείβομαι. πέδαλθε, pro μέτελθε.

Πεδέκτεινον, impediebant, Jon. pro ἐπέδουν, ων, 3. plural. imperf. act. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πεδήγετος, ὁ, reprehenſus ex fuga a perſequentibus: varius.

Πεδήρη, e ſolo in ſublima tollo, Eurip. a πέδη, Æol. pro μετά, & αἴρω, tollo.

Πεδημείβων, Æol. pro μεταμείβων. Ex πέδα, Æolic. pro μετά, & ἀμείβω, mutara.

Πεδηνός, ή, όν, per terram ferpens, firmus, humilis. Item merces data pro vaticinio, Hefych. Them. πέδον, ε, τὸ, ſolum, terra.

Πεδήρης, ες, ὁ, ἡ, Poet. pro μετέωρος, ſublimis, excelſus, volans, Ariſtoph.

Πεδάς, acc. plural. a πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάσσαι, Doric. pro πεδάσαι, aor. 1. inf. act. πέδασεν, Dor. pro πέδησεν. aor. 1. imperat. activ. a πεδάω, impedio, vincio pedicis. Them. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάφρων, ονος, ὁ, mentem vinctam habens, mente cvpitus, ſtultus. Ex πέδη, pedica, & φρήν, mens.

Πεδάω, Jonic. pleonalmo pro πεδέω, 3. ſing. præſ. ind. act. Sic in int. πεδάει, pro πεδάει, verbi πεδάω, irretio, compedibus adſtringo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedica.

Πεδάω, pedicis vincio, impedio, ligo. Th. πέδη, ης, ἡ, pedicv.

Πεδάρχμαι, Æolice pro μετάρχομαι, protereo, fector. ex πέδα, Æol. pro μετά, & ἄρχομαι, accedo.

Πέδη, ης, ἡ, pedica, vinculum, compes. q. a πούς, pes. Hinc πεδάω, pedicis vincio.

Πεδήσαι, 3. ſing. a. 1. ind. act. Jon. verbi πεδάω, pedicis vincio.

Πέδιλον, α, τὸ, calecus, talvre, ſoccus. quaſi a πούς, pes, & εἴλω, volvo, quia circa pedem volvitur, ſeu ſtringitur. Et pro cvrmine, quod alicui convenit.

Πεδινός, ή, όν, campeſtris, e. Th. πέδιον, ε, τὸ, ſolum, terra.

Πεδίον, α, τὸ, campus, planities. gen. Jonic. πεδίοιο. Them. πέδον, ε, τὸ, ſolum. Sed πέδιον, ε, τὸ, parvum viculum. Th. πέδη, pedica, compes.

Πεδόθεν, adverb. ex fundo, e tarra, funditus r a pveto, Heſiod. Th. πέδον, ſolum, terra.

Πέδον, ε, τὸ, ſolum, terra, humus: domus, domicilium. Etym. Hioc ἵσταται, ὁμοίως, ἡ, ἡ, ſtabilis, firmus. καυλίσκον, α, τὸ, fimbria, limbus. στρατόπεδον, α, τὸ, caſtra, exercitus. στρατοπεδία, cvſtra metor.

Πέζα, ης, ἡ, malleolus, ſeu planta pedis: fimbria. quaſi σπυργο, finis. Eſt & retis genus totundum. Item meretrix ſins organis ſympoſia frequentans. Hinc πεζός, ή, όν, pedes, pedibus iter facieos. πεζῇ, pedeſtri itinere.

Πεζεύω, pedibus iter ſvcio, incedo. f. εύσω. p. πεπέζευκα. Th. πέζα, ἡ, plantv pedis.

Πεζῇ, pedibus. πεζῇ, ſcil. ὁδῷ, pedeſtri itinere. ab eodem themate.

Πεζοβάτης, α, ὁ, qui pedeſtrem puguam committit, pedes, peditis, Poet. ex πεζός, pedeſtris, & βαίνω, ὁ, elvmor, bellum.

Πεζομαχής, ες, ὁ, Doric. pro πεζομάχης, ες, ὁ, vel πεζομάχος, ου, qui pedeſtra prælium committit. vide πεζομαχέω, pedeſtre prælium commitro.

Πεζομαχέω, pedeſtre prælium committo. Hinc πεζομαχία, ας, ἡ, pedeſtre prælium. Th. πέζα, planta pedis, & μάχομαι, pugno.

Πεζός, ή, όν, pedes, pedeſtris. πεζὸν δύναμις, peditvtus. πεζὰ ζῶα, greſſilia animaliv. Ariſtor. Capitur etiam adjective πεζός, ή, όν, pedeſtris, e.

Πεῖ, Dor. pro πῆ, ubi.

Πείθ', pro ἔπειθε, perſuadebat, 3. ſing. impert. act. Jon. verbi πείθω, perſuadeo.

Πειθαρχέω, principi obedio, obtempero, pareo. f. ήσω. p. πεπειθάρχηκα. Th. ἄρχω, impero.

Πείθε, forte legendum πείθεϊ.

Πειθέμεν, perſuadere, Jon. & Dor. pro πείθειν, præſ. inf. activ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πειθεο, obtempera, Junic. pro πείθε, præſ. impet. paſſ. πείθεσθαι præſ. inf. paſſ.

pass. πεῖσται, 3. singul. præs. sub. a πείθω, persuadeo.

Πειθών, οῦς, Poet. & Attic. pro quo & πειθώ, οῦς, pro πείθομαι, pareo, morem gero.

Πειθόμαι, præs. pass. Hinc πειθήμων, ων, ὁ, præl. part. πεῖσμαι, 3. pl. imperf. pass. Jon. a πείθω, persuadeo.

Πείσεται, vida in πείθομαι.

Πειθώ, οῦς, ἡ, pro πειθανός, ἡ, όν, persuasorius, a, um. 1. Cor. 2. 4. Est suspecta vox, & alibi non legitur. vel legere possis, οὐκ ἐν πειθοῖς ἀνθρωπίνοις σοφίας λόγοις, non in persuasibilibus humanæ sapientiæ verbis: ut sit appositio. Thema πείθω, persuadeo.

Πεῖθε, præs. imperat. pass. a πείθω, persuadeo.

Πειθής, persuasionis, genit. singular. a πειθώ, οῦς, ἡ, Suada. Thema πείθω, persuadeo.

Πείθω, persuadeo, suaden, orationa flecto, cum accus. imperf. ἔπειθον. fut. πείσω, fecurum reddam. a. 1. ἔπεισα. a. 2. ἔπιθον, perf. πέπεικα. præf. med. πείθομαι, persuadeor, assentior: item cum dat. obedio, paren, credo: pasiter spero; contendo. imperf. ἐπειθόμην, ην, στο. perf. πέπεισμαι, persuatus sum. perf. part. πεπεισμένος, η, ον. aor. 2. pass. ἐπείθην, ης, ης, assensus sum, credidi. f. 1. pass. πεισθήσομαι. p. m. πέποιθα, confido. præt. inf. med. πεποιθέναι, confidere. perf. part. med. πεποιθώς, ότος, ὁ, fretus. pluſq. perf. med. ἐπεποίθειν, ης, η. Hinc πεποίθησις, εως, ἡ, perſuaſio. πειθανός, ἡ, όν, idem. πείθω, fidem habeo, credo. πιστός, ἡ ὁ, fidus, fidelis. ἀπειθής, ές, ὁ, ἡ, inobediens, contumax. εὐπειθής, ές, ὁ, ἡ, qui facile paret, seu obsequitur. ἀξιόπιστος, ος, ὁ, ἡ, fide dignus.

Πειθώ, οῦς, ἡς, ἡ, Deæ nomen dicendi præſidis. Suada Ennio, Suadela Horatio, lepor Ciceroni, perſuadendi Dea Quintiliano. Item perſuaſio, obedientia, obſervantia, obſequium. inductio. ἐκ πειθοῦς, ad fidem faciendam, Plato de Legibus. μετὰ πειθοῦς, perſuadendo, Plato de Legibus. πειθὼ ἐμπρήσαι, lenocinium amantium.

Πειθώμεθα, pareamus, 1. plur. præſ. ſub. med. eruldem theſaurus.

Πείκω, vel πέκω, pecto, carmion, carpo, tondeo. Theocr. fut. ξω, p. πεπεχα. Idyll. 5. aor. 1. paſſiv. ἐπέχθην. p. m. πέπεγμαι. Hinc πέκος, ους, ὁ, vellus.

Πεῖνα, & Jon. πείνη, ης, ἡ, fames, eſuritio. quaſi a πένομαι, paupet ſum. pauperes enim ſuot famelici. ut ſit πένης, quaſi πενία, pauperies. Hinc πεινῶ, vel πεινάω, eſurio. fut. ήσω, vel ήσομαι. perf. πεπείνηκα.

Πεινῆσι, eſurientoti, Dor. pro πεινῶσι, dativ. ſing. part. præſ. verbi πεινάω, eſurio.

Πεινῆσαι, aor. 1. inf. activ. a πεινάω, eſurio, fame laboro.

Πεινῆς, Dor. pro πεινῶν, a πεινάω, eſurio. Sic πεινήσαμι, Dor. & Æol. pro πεινῆν, vel ut alii ſoluat pro πεινήσω, q. ex πεινήσομι.

Πεῖρα, ας, ἡ, conatus, inceptum, periculum, tentatio, experientia; dolus, Sophocl. quaſi a πείρω, traoſeo. Hioc πειράω, f. ήσω, & ήσομαι, conor, oitor; item teoto. πείρασις, εως, ἡ, tentatio. πειρατής, οῦ, ὁ, teotator. πειρατικός, ή, όν, primum ſeſe exercens.

Πειράζω, tento, experior, conor: exploro. f. άσω. perf. πεπείρακα. a. 2. ἐπείρασα. a. 2. inf. πεῖρασαι. præſ. paſſ. πειράζομαι, tentor, ad peccandum ſollicitor. perf. paſſ. πεπείρασμαι. a. 1. paſſ. ἐπειράσθην. a. 2. ſub. paſſ. πειρασθῶ, aor. 2. inf. paſſ. πειρασθῆναι, tentari. Th. πεῖρα, conatus.

Πειρασθήσεσθε, ης, η, a. 1. opt. paſſ. πειρασθῆτε, & in 3. plur. πειρασθῆσαν, a. 1. ſub. paſſ. verbi πειράζω, tento, exploro.

Πειρήσω δίκας τοῖς, lites aliquibus ſtoire, jus aliquibus dicere. Et πειρήσω, dictum a πειράω, quod a περάω, ſupero.

Πεῖρας, ſeu πέρας, ατος, τὸ, finis. Th. τὸ πειρᾶν, ατος, idem.

Πείρας, αντος, ὁ, qui fixit, a. 1. part. act. a πείρω, tranſadigo, tranſhgo. f. περῶ. a. 2. ἔπειρα.

Πειράσω, 3. ſing. a. 2. opt. act. πειράσαι, a. 1. inf. act. πειρᾶσαι, a. 1. imperat. med. verbi πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, teotatio.

Πειρεθῆσαι, aor. 2. inf. paſſ. a πειράζω, tento. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρασμός, οῦ, ὁ, tentatio, periculum. a πειράζω, tento.

Πείρατ', pro πείραται, oom. plor. a πεῖρας, ατος, pro πέρας, ατος, τὸ, terminus, finis.

Πειρατὴς, nomen verbale a πειράω, conor.

Πειρατὴς, οῦ, ὁ, prædo marinus, pirata, Sophocl. dat. plur. πειρατῆς. πειρατικὸν νῆες, naves prædatoriæ. Plur.

Πειρᾶτε, teotet, 3. ſing. præſ. imperat. activ. a πειράω, conor. fut. άσω, vel ήσω. præſ. imperat. πείρα, ας. Them. πεῖρα, ας, ἡ, coostus.

Πειρᾶτε, ᾶν, enoor, nitor, teoto. πειρᾶται δὲ διείτωρ τῶν γαμετῶν, eum de ſtupro ſollicitat, & interpellat. Latine attentare pudicitiam. Bud. f. ήσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, experientia, conatus.

Πειρήσατε, periculum feciſſe, aor. 1. inf. paſſ. a πειράω, conor, nitor. fut. άσω, vel ήσω. p. πεπείρακα. Th. πεῖρα, ας, ἡ, conatus.

Πείρατε, experite, aor. 1. imper. med. verbi πειράω, conor. fut. ήσω, vel άσω. aor. 2. med. ἐπειρησάμην. Th. πεῖρα, ας, ἡ, cooatus, experieotia.

Πειρητίζω, experior, periculum facio, quod a πειράω, idem. Thema πεῖρα, conatus.

Πειρίθοος, ου, ὁ, nomen viri, Pirithous. affelio.

Πείρω, τranſadigo, traoſtudio, peoetro, trajicio, puogn, figo. Item tranſeo. f. περῶ. p. κα. a. 1. ἔπειρα. a. 2. ἔπερον. perf. paſſ. πέπαρμαι. p. m. πέπορα. Hioc πείρω, ω, ὁ, tranſitus, trajectus; item meatus. πειρῶ, acquiro, paro. πέρμα, ατος, τὸ, propoſitio, quæ ex alia neceſſario conſequitur. πορισμός, οῦ, ὁ, acquiſitio: item reditus, vectigal, abundantia. πορίζω, præbeo: item paro, adminiſtro. πορῶ, σω, κα, trajicio. πορίσμαι, eo, proficiſcor. f. ίσομαι. p. πεπόρισμαι. πόρια, ας, ἡ, profectio, iter. πόρος, ὁ, ὁ, fretum, finus maris: item trajectus. πορθμὸς, ὁ, ὁ, portitor, qui aliquem linte per fretum trsoportat. πορθμεῖον, ὅτου, tranſfreto, fretum trajicio. ἔμπορος, ου, ὁ, mercator, negotiator. ἐμπόριον, ου, τὸ, forum nundinarium. ἐσπόριος, ος, ὁ, per viam incedens. ἐσπορεύω, ήσω, iter facio. ἀπορῶ, dubito; item indigeo. ἀπορία, ας, ἡ, anxietas, angustia: item tnopia.

Πειρῶ, tenta, præſ. imperat. paſſ. πειρᾶ, ῶ, verbi πειράω, conoor. Th. πεῖρα, ἡ, cooatus.

Πειρῶντο, Joo. pro πειρῶντο, 3. plural. opt. paſſ. a πειράω, conor. Th. πεῖρα, ἡ, conatus.

Πειρώμεθα, experimur, 1. plural. præſ. ind. med. verbi πειράομαι. præſ. part. πειρώμενος. ab eodem themate.

Πεῖσαι, pro πεῖσαι, irrigare, a. 1. inf. act. a πίω, potum do.

Πείσας, Æol. pro πείσας, αντος; ὁ, a. 1. part. act. verbi πείθω, perſuadeo, f. σω. Hinc & πέπεισκε, Æol. pro πέπεικε, ης, ῆς, ἡ, a. 1. part. f. g.

Πείσας, ὁ, perſuadeos, a. 1. part. activ. a πείθω, perſuadeo.

Πεισαχάλπα ἄρματα, curros habenis obedientes. τὰ τῆς χαλινῆς πειθήμονα.

Virgil. Fertur equis auriga, neque audit currus habenis. Ex πείθω, obedio, & χαλινὸς, ῆ, frænum.

Πείσεαι, obedies, Jon. pro πείσῃ, a. ſing. f. s. med. ejuldem verbi.

Πείσεις, 2. ſing. f. 1. act a πείθω. quod vide. f. s. inf. πείσειν.

Πεισέμεν, perſuaſurum eſſe, Jon. pro πείσειν, fut. 1. inf. act. a πείθω, perſuadeo. f. σω, ſed πείσεσθαι, f. 1. inf. med.

Πείθεσθαι, a 1. inf. paſſ. πειθήσεσθαι, f. s. inf. paſſ. a πείθω, perſuadeo.

Πείσης, ἡ, laſio, paſſio: perſuaſio Alex. Aphrod. a πάσχω, patior, cujus futurum πείσεται.

Πεῖσμα, τὸ, ormamentum: funis nauticus, quo navis in litore religatur; & quod ei oavis quaſi parear. a πείθω, obedio, pareo.

Πειστοί, οῦ, ἡ, perſuaſio, credulitas.

Πείσεται, patiar, vel parebo, f. 1. med. a πάσχω, patior, vel πείθω, pareo.

Πῖ-ον, vel πῖτ-ον, τὸ. locus humidus, hortus, prarum, quaſi qui poſſit πίσαι, id eſt, potum præbere. a πίνειν, potum præbeo. Th. πίνω, bibo. fut. πίσω. p. πέπωκα. a. a. ἔπιον.

Πειστὴς, οῦ-ον, ὁ, obediens. quaſi a πείθω, obedio. Eſt & πειστὴς, rudens, vai funis, ſeu ſuoiculus.

Πέκ-ον, ος-ον, τὸ, pellis tondenda. a πέκω, pecto, tondeo.

Πελάγεσσι, dat. pl. Jon. a πέλαγ-ος, ους, mare.

Πέλαγ-ος, ους, τὸ, pelagus, mara. in nom. plural. πελάγη. q. πλοῖα ἄγειν, naves ducens a citeriota ad ulteriorem ripam: vel quia regiones diſtinctas maris navigatio unit: ut ſit q. πλέοντας, a πλέω, & ἄγω. Hinc πελαγίζω, inundo, teſtageo.

Πελαγὼν, ὁ, Pelagon, nomen viri.

Πελάζω, admoveo, pertingo, dejicio. Interdum accedo, cum dat. f. άσω. p. κα. præſ. inf. πελάζειν. Πελάζειν κράτει, admovere victoriæ, dare victoriam. Sic κράτει πελάσσαι, victoriam mihi largire, a. 1. imperat. activ. Poet. Th. πέλας, prope.

Πέλεκ-ον, υς, ὁ, libum e polline farioæ. q. a πέλλη, tenuis farina. Item obolus, Nicand. ſpuma concierior carea os, Eorip.

Πελιαγ-ὸν, ὸς, ὁ, ciconia. q. a πελὸς, niger, fuſcus, & ἀγὸς, albus, quia nigris & albis peonis. Item πελιαγὸν eſt fictile quoddam inſtar ciconiæ roſtrum habens. Hinc ἀντιπελαργία, gratiam refero, beneficium rependo. ἀντιπελαργία, ας, ἡ, mutua gratiarum actio.

Πέλας, adv. prope, οἱ δὲ πέλας ξυμφορὰ, calsmitates vicinorum, Thucyd. Hinc πελάω, & πελάζω, propinquo. πλησιάζω. fut. σω, propinquo. ἐμπελάζω, pervenio ad aliquem locum. ἐμπέλασις, ὁ-ον, τὸ, ignis facet.

Πέλασαν, applicaront, Jon. pro ἐπέλασαν, 3. plor. a. 1. act. πελάσῃς, accedeos, a. 1. part. act. πελάσας, a. 1. inf. a πελάζω, admoveo. f. σω. p. πεπέλακα. Th. πέλας, prope.

Πελασθὲς, ἐντ-ὸν, ὁ, accedens, aor. 1. part. paſſ. πελάσθη, fafixa eſt, Jonic. pro ἐπελάσθη, 3. ſing. aor. 1. ind. paſſ. ab eodem verbo, & themate.

Πελάσσιος, Æolic. pro πελάσιος, aor. 2. part. act. Poet. gem. ττ, verbi πελάζω, admovao, pertingo.

Πέλεθ-ον, ὁ, merda.

Πέλεθρον, pro πλέθρον, ου, τὸ, jugerum, mentura reotum ſtadiorum; aliis mille pedum, Haſych.

Πέλει, eſt, contingit, a πέλω, ſum. Hinc πέλεται, in ſubunct. a πέλομαι, idem.

Πελειάς, columbis, dat. plur. a πελειὰ-ς, ὰ-ὸν, ὰ, vel πέλεια, columbarum quædam ſpecies.

Πελεκὰν, ᾶνος, ὁ, Attice, pelecanus. Gl. πελεκᾶν-ὸν. Θαλάσσιος ὄρνις, maritima avis. Sed dicitur πελεκᾶς, ᾶ-ὸν, & ᾶτ-ὸν, & πελεκᾶς, ᾶ. Noo en ei eſt a πέλεκυς, ſaco; quod roſtrum habeat

Digitized by Google

habet magnum, & latum dolationi aptum.

Πελεκάω, & **πελεκάν**, fecurim ndigo, feco, fecuri incido. **πελεκηθής**, laboratus. Hinc **πελάκημα**, fomes: id, quod inter dolandum excidit, fcobs, ramentum, quod pro fumite effa peteft; fegmina, quæ bipeani auferuntur.

Πελεκίζω, facuri farto. fut. *ίσω*. p. **πεπελεκισμαι**. perf. paff. **πεπελέκισμαι**. Thema **πέλεκυς**, fecurie.

Πελεκίς, ίδος, ἡ, fecuridaca, herba, cujus femen eft ut **πέλεκυς**, fecuria, Theophr.

Πελέκινον, Joaic. & Poet. pro **ἐπελέκησα**, 3. fing. aor. 1. ind. activ. verbi **πελεκάω**, feco.

Πέλεκυς, εως, ὁ, fecuris, bipennie. iaacc. **πέλεκυν**. Hinc **πέλυξ**, υκος, ἡ, feu **πέλυς**, υος, ἡ, idem, & pelvis. quia ad fecandum **πέλει ὑκὺς**, eft cita.

Πελεμίζει, Joo. pro **ἐπελεμίζετο**, contremuit, quaffatue fuit, 3. fing. imperf. paff. verbi **πελεμίζω**, moveo.

Πελεμίζω, moaeo, commoveo, agito, gradu dejiciu. f. ξω. p. **πεπελέμικα**. perf. paff. **πεπελέμισμαι**. a. 1. paff. **ἐπελεμίχθην**, ης, η.

Πελεμίχθη, reverfos eft, 3. fing. aor. 1. ind. paff. Jun. a **πελεμίζω**, moveo.

Πέλεν, Jon. pro **ἔπελεν**, extabat, 3. fing. imperf. verbi **πέλω**, fum.

Πέλεσκε, Joa. pro **ἔπελε**, erat, 3. fingul. imperf. varbi Poet. **πέλω**, fum.

Πελέ, Dor. pro **πέλε**, præf. imperat. verbi **πέλομαι**, feu **πέλω**, fum.

Πέλεντο, erant, 3. plur. imperf. Jon. verbi **πέλομαι**, fum.

Πελίης, α, ὁ, noman viri.

Πέλλα, ης, ἡ, mulctra. **πελλὶς**, ίδος, ἡ, idem. q. a **πλέος**, pleaus, quod fæpe lacta impleri foleat. Etymol. deducit a **πελασκὸν**, quod excavatum fit. Ligneum enim erat, ut fcyphus fuodo lato: idenque ea eo quoque bibebaat defecta calicia. **πελλατὴρ**, ῆρος, ὁ, qui mulget.

Πέλλα, ης, ἡ, Pella, urbs Macedoniæ, onde Alexandar Magnus Pellæus dictus.

Πέλμα, ατος, τὸ, planta pedis: item folea: extremitas, Aphroi. q. a **πελὸς**, niger, quia nigra, aut a **πλὸς**, lutum, quod eo calcamus. Etym. a **πέλας**, quod fit prope folum.

Πέλασαι, fum, idem eum **πέλω**. **πελάσασθαι**, Dor. pro **πελάσθαι**, 2. plural. ind.

Πελοποννάσιος & **Πελοποννήσιος**, Jon. Dor. & Poet. pro **Πελοπίδαι**, nom. plur. a **Πελοπόννησος**, ου, ἡ.

Πελασγιώτης, ου, ὁ, regio Græcia, infra mare Jonium, & Ægæum, Paioponnefus. Hinc

Πελοποννησιακὸς, ἡ, ὁ, Peloponnefiacus, & **Πελοποννησιστὶ**, adv. Peloponneſiace.

Πέλοπος, gen. fing. a **Πέλοψ**, οπος, ὁ, Pelops, uomen proprium.

Πελὸς, ἡ, ὁ, niger, fœtens. **πέλιος**, α, ὁν, & **πελιὸς**, idem. Forte a **μέλας**, ai ger. βaaim, μ, & π funt affines litteræ.

Πέλτη, ης, ἡ, pelta, fcutum brevine. idaque **πελτὸν**, quod vibrari poffit. q. a **πάλλω**, vibro. Item pifcia nomen, Cgl. l. 6. a. 4. Hinc **πελτικὸς**, ἡ, ὁ, peltatus, cetratna. **πελτάζω**, ω, ὁ, carapolta.

Πέλυξ, val **πέλυς**, pelvis, propria ligaea, facta τῷ **πελάσαι**, fecaodo. Item galea: fecuria.

Πέλω, & **πέλομαι**, fum, vaaio, verto, admoveo, appropinquare facio, q. **πέλας** ἦν, præfto fum.

Πέλωρ, ορος, τὸ, monftrum. Eft & **πέλωρος**, idem. q. a **πέλω**, verto. id enim aft moaftruſum, in quo verſus eſt communis ordo naturæ. vel a **πέλας**, prope, & **ὁράω**, video, quia propius accedimus, ut monſtra ſpectemus. Hinc **πελώριος**, α, ὁ, ἡ, ingens, magnus, admiraadus: prodigioſus.

Πελώρη, ἡ, vaſta. f. g. a **πέλωρος**, α, ὁ, idem ac **πέλωρ**. Hinc & **πελώριος**, ingaoa. q. a **πέλας ὄρος**, prope accedens ad magnitudinem montis.

Πέμμα, τὸ, coctura, coctum aliquid. a **πέπτω**, coquo. **πέμματα**, τὰ, bellaria, fecundæ menſæ, cuadimanta, aupedia. **τοῖς πέμμασι μίγνυται βότρυς**, bellaria butyrum miſcetur, Dioſc. l. a. c. 83.

Πέμπα, Æolic. pro **πέντα**, quinqua. **πεμπὰς**, quinarius. **πεμπάζω**, numaro per quinarios. Item ſimpliciter numaro. Et **πέμπα**, mittebat, pro **ἔπεμπε**, Jon. 3. ſing. imperf. varbi **πέμπω**, mittu. f. ψω.

Πεμπελὼ, ὰ, ſeuea. quaſi jam mittendua in ſepulchrum. a **πέμπω**, mitto.

Πέμπετσα, ας, ἡ, Dor. pro **πέμπουσα**, ἡ, mittens, præſ. parr. f. g. à **πέμπω**, mitto. fut. ψω.

Πέμπεν, Jonic. pro **ἔπεμπον**, ες, α, mittebam, imperf. Jon. verbi **πέμπω**, mitto, & ia 3. plor. **πέμπεσκον**.

Πεμπετὴσιβοῖο, infana quinqua diee natus. quod a **πέντε**, quinque, & **ἐνιαύσιος**, dies. **πέμπτος**, η, ον, genit. & dat. ſing. f. g. a **πέμπτος**, η, ον, quintus, a, um. dat. plor. **πέμπτοισι**. a **πέντε**, Æol. pro **πέντε**, quiaque.

Πέμπτος, η, ον, quiatua. a **πέντε**, quinque. Sed **πεμπτὸς**, ὴ, ὸν, miſſue, a, um. a **πέμπω**, mittu.

Πέμπω, mitto, amando, dimitto, vebo, trapcio. f. ψω. p. **πέπομφα**. a. 1. **ἔπεμψα**. præt. med. **πέπομπα**. Hinc **πομπὴ**, ῆς, ἡ, miſſio; itam pompa. **λόγου πέμπω**, dimitro. **πρόπεμπα**, mitto anta: item proſequor, comitor.

Πεμπώβολον, ου, τὸ, veru ad aſſandas carnes cum quiaque cuſpidibus. a **πέντε**, Æol. pro **πέντα**, quinque, & **ὀβελὸς**, ὁ, ὁ, veru.

Πέμφιξ, ιγγος, ἡ, turbo, flatus; itam gutta, nubes, & bulla. Poteſt duci a **πάμπω**, mitto, ut ſit quod emirtitur re aliqua. vel quia cito mittitur, id aſt, amittitur, ut ſit quaſi **πάμπις**, bulla, oubea.

Πεμφολὺξ, ὐγος, ἡ, infectum e veſparum geaera. Aa a **πέμφ φόνον**, quod damnum ferat? vel a **πεπαι φόνον**, deſtoratia ſtirpibus.

Πέμψαν, Jon. pro **ἔπεμψεν**, miſarunt, 3. plur. a. 1. ind. aft. **πέμψας**, ασα, αν, aor. 1. part. aft. verbi **πέμπω**, mitto.

Πέμψει, mittet, 3. ſingul. **πέμψουσι**, 3. plur. f. 1. aft. varbi **πέμπω**, mitto.

Πεμψᾶ, Dor. pro **πέμψω**, f. 1. mittam.

Πέμψωμεν, mittamus, 1. plur. a. 1. ſub. aft. a **πέμπω**, mitto.

Πένεσθαι, præſ. inf. n **πένομαι**, laboro, ago. 3 plural. **πένονται**. præt. med. **πέπημαι**.

Πενίης, α, ὁ, ſervus, famulna. a **πένομαι**, laboro.

Πένης, Jon. pro **πένη**, 2. ſing. ſub. verbi **πένομαι**, laboro, panper ſum.

Πένης, ητος, ὁ, qui labore victum quærit, pauper. dar. plur. **πένησι**, a **πένομαι**, laboro, egeo.

Πένθει, luge, præſ. imperat. a **πενθέω**, lugeo. Sed **πένθει**, dnt. ſing. a Tham. **πένθος**, ους, τὸ, luctus.

Πενθερὸς, ὰ, ὁ, ſocer, uxoris meæ pater. **πενθερὰ**, ᾶς, ἡ, ſocrus. q. a **πένθος**, luctua. Soceri artem ſæpe dolant filiarum vicem, & metuunt, ne res illis mala cedant.

Πενθέω, ῶ, lugeo. fut. **ήσω**. p. **πεπένθηκα**. a. 1. **ἐπένθησα**. a. 1. inf. **πενθῆσαι**. Th. **πένθος**, ους, τὸ, luctus.

Πενθάλφιμος, Dorica pro **πενθήλιμος**, præſ. inf. a **πένθημι**, lugeo. Alii pro **πενθῆν**, præſ. inf. verbi **πενθέω**, lugeo. Th. **πένθος**, luctus.

Πένθος, ους, τὸ, luctus, mœror. q. **πένθος**, a præt. med. **πέπονθα**, verbi **πάσχω**, patior. Alii a **πένθος**, paſſio, ducunt; alii a **πένομαι**, pauper ſum, laboro. Hinc **πένθιμος**, α, ὁ, ἡ, lugubris. **πενθέω**, lugeo.

Πενία, ας, ἡ, & Jon. ᾱ, ης, paupertas. quod a **πένης**, pauper. Th. **πένομαι**, laboro, inopa ſum.

Πενιχρὸς, ά, όν, pauperculus, a, um. ab eodem thamata. **πενιχρῶς**, perinopiam.

Πενιχρότης, ητος, ἡ, indigentia.

Πένομαι, facio, efficio: pauper ſum. **δεῖπνα πένεσθαι**, convivium curare, & ſtruere. **πενόμενος**, præſ. part. **πένομαι**, præt. med. Hinc **πένης**, ητος, ὁ, pauper. **πενία**, ας, ἡ, paupertae. **πόνος**, υ, ὁ, labor. **πονέω**, laboro. **πονηρὸς**, ᾶ, ὁ, improbus, ſceleſtus. **φιλόπονος**, υ, ὁ, ἡ, amans laborem, gaavue. **μισόπονος**, υ, ὁ, ἡ, fugiens laborem.

Πένοντο, faciabant, Jon. pro **ἐπόνουν**, 3. plur. imperf. verbi **πένομαι**, facia.

Πεντάβλος όβὸς, quinquertio. **πενταθλεῖν**, τὸ, quioquertium. ex **πέντα**, quinque, & **ἆθλος**, α, ὁ, certamen.

Πεντατηρὶς, ίδος, ἡ, quinquenniam, luſtrum. a **πενταέτηρος**, quinquennie. Sed Attice **πενταετηρὶς** ponitur pro adjectivo **πενταετηρικὸν**.

Πενταέτηρος, α, ὁ, quinquenaia, quinquennalis. **πενταέτης**, idem. a **πέντε**, quinque, & **ἔτος**, ους, τὸ, nnaa.

Πεντάκις, quinquies, adv. a **πέντε**, quinque.

Πεντακόσιοι, αι, α, quingeàri, æ, a.

Πεντακτάλαντος, Jno. pro **πεντακτάλαπος**, ὁ, quinquies major. Tham. **πέντε**, quioqua.

Πέντακτα, & **πεντακτᾶ**, quiuquafariam, quiuqua modia. nb aodam themare.

Πέντε, οἱ, αἱ, τὰ, quiaqua. q. a **πιαίνω**, quieſcera. Eſt anim primus numerus, in quo quieſcimus, ſeu ſubſiſtimus, ſuppurantes ad digitos, qui quini in quavis manu. **πεντάκις**, quinquies. **πεντάζομαι**, quiaquagiato. **πεντηκοστὸς**, ἡ, όν, quinquageſimus. **πεντηκόσιοι**, αι, α, quingenti, æ, a.

Πεντεκαιδέκατος, η, ον, dacimus quiotue, n, um.

Πεντήκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, quiaquaginta. Ex **πέντε**, quinque.

Πεντηκοντούτης, ες, ὁ, ἡ, quinquaginta annorum. Ea **πεντηκοντοετὴς**, quinquagiuta, & **ἔτος**, ους, τὸ, annua.

Πεντηκόντορος, ὁ, uavia, quæ qoiaquaginta remis agitur. **πεντηκοντόρος**, ὁ, idem.

Πεντηκοντύγιος, α, ὁ, qui quinquaginta jugerum eſt. Ea **πεντηκοντὰ**, quinquaginta, & **γύα**, ſeu **γύη**, arvum, jugerum.

Πεντηκοντεκαίδεκατος, ex **πεντήκοντα**, quioquagiam, & **καίδεκατος**, η, τὸ, caput.

Πεντηκοστὸς, ὴ, όν, quiaquageſimus, a, om. Hinc **πεντηκοστὴ**, ſcil. **ἡμέρα**, Pentecoſte, dies quinquageſimus, ſcil. a reſurrectione Domini.

Πεντόζωα, gen. Jon. a **πέντοζος**, α, ὁ, manus. ex **πέντε**, quinque, & **ἄζος**, ramus. Digiti enim ſunt veluti quiaque ramoſcoli.

Πέξαιτ', pro **πέξαιτο**, tondeatur, 3. ſing. a. 2. opt. med. varbi **πέκω**, ſeu **πέκω**, pecto. f. ξω.

Πεξῇ, Doric. pro **πέξῃ**, fut. a. verbi eojuſdem **πέκω**, pecto.

Πέος, έους, τὸ, penie, mentula, pudendum. in Epigr.

Πεπάγασι, Doric. pro **πεπήγασι**, 3. plural. perf. med. verbi **πήγνυμι**, compingo. f. ξω. nor. 2. **ἔπαγον**. perf. mad. **πέπαγα**.

Πεπεδῆσθαι, ῶ, paſſo, per ſyacupen pro **πεπεδῆκθαι**, perf. part. aft. f. g. varbi **πεδέω**. f. ήσω. pro **πέδηχα**, patior. a. a. **ἐπεδήθη**.

Πεπαίνω, coquo, a **πέπων**, ονος, maturue, coctua a Sola.

Πεπαιγμένος, ὰ, illuſua, perf. part. paſſiv. verbi **παίζω**, val **παίω**, ludo. fut **αἴσω**. perf. paſſ. **πέπαισμαι**. Sunt qui a **πεπαίνω**, maturo, mullio, derivari dicunt.

Πεπαίτερος, ὰ, maturior, mitior, comparat. a **πέπων**, maturus.

Πεπαλυγμένος, α, ὁ, pollutus, perf. part. paſſ. **πεπάλυγμαι**, iaquino, fœdo. f. ξω. p. [redacted]. aur. 1. **ἐπάλαξα**. Th. **πάλη**, [redacted]. fut. **αλῶ**. Alii a **πηλὸς**, ὰ, ὰ, lotum.

Πεπάλακτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jon. varbi **πελάσσω**, inquino. f. ξω.

Πεπάλαχθε, 2. plural. perf. iaiperat. paſſ. n **πελάσσω**, fortior, quod a **πάλος**, fors: item agitatio. Th. **πάλλω**, agito.

Πεπα-

Πεπλὼν, ὁ, qui vibravit, Jon. reduplic. pro πελὼν, a. 2. part. act. verbi πάλλω, vibro. f. πελῶ. a. 2. ἔπελον.

Πεπάνω, a. 1. inf. activ. verbi πεπάνω, coquo. a. 1. part. paſſ. πεπανθείς, coctus.

Πεπαρεῖν, pe. anadiplaſiaſ. pro περᾶν, tranſire, a. 2. inf. verbi πείρω, tranſeo. ſ. περῶ. a. 2. ἔπερον. Portus legendum credit πεπορεῖν, a. 2. inf. pro περᾶν, verbi πορεύω, vel περάω, do, præbeo.

Πεπάσθαι, pert. inf. paſſ. a perf. ind. πέπαμαι, a πάω, tranſeo.

Πέπασμαι, perf. ind. paſſ. πεπερασμένος, η, ον, trajectus, a, um, confixus, perf. part. verbi πείρω, tranſadigo. ſ. περῶ. perf. act. πέπαρκα. p. m. πέπορμαι.

Πεπαύρωκα, debaccharus ſum, perf. Attic. pro παύρωκα. Sic πεπαυρωμένος, ludibrio habitus, perf. part. paſſiv. Attic. pro παυρωμένος, verbi παυρόω, pecco per vinolentiam. Ex φηγός, & αἴνυμι. Thema αἰνος, η, ὁ, vinum.

Πέπασο, acquiſivit, Poet. pro πέπατο, 3. ſingul. perf. ind. paſſiv. πεπάσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πάομαι, vel πάω, poſſideo.

Πέπατο, 3. ſingul. perf. paſſiv. verbi πάομαι, poſſideo. fut. πάσομαι. perf. πέπασμαι.

Πέπαυσαι, σαι, ται, deſi, perf. ind. paſſ. πεπαυμένος, dativ. plural. perf. part. πεπαυσι, a. ſing. perf. imperat. verbi παύω, ceſſo. fut. παύσω. p. πέπαυκα. a. 2. ἔπαυον.

Πεπείσται, perſuaſi ſunt, Jon. pro πεπεισθῶσι ἦσι, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. a. ἔπεισα. perf. paſſ. πέπεισμαι.

Πεπίθατο, paruerunt, Jon. reduplic. pro ἐπίθοντο, 3. plural. imperf. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πεπίθημαι, expertus ſum, Dor. pro πεῖραμαι, perf. ind. paſſ. unde a. 2. ἐπειράθην, verbi πειράω, tento. f. ἆσω, & ἄσω. Th. πῆρ, ατος, τό, cooatus, experientia.

Πεπαῖος, ὁ, maturus, mitis, concoctus, digeſtus. a πεπαίνω, coquo.

Πεπεῖσθαι, perſuaſum habeat, 3. ſingul. perf. imperat. paſſ. verbi πείθω, perſuadeo.

Πέπεισμαι, perſuaſus ſum, perf. ind. paſſ. a πείθω, perſuadeo.

Πεπεχάνῖα, perf. inf. act. verbi πεχάνω. f. χῶ. p. πεπέχηκα idem ac πεχάσκω, finio. Th. πέρας, ατος, τό, finis.

Πεπερημένος, η, ὰ, adventus, & venditus. a περάω, vendo. f. ἆσω, & ἄσω. p. πεπέρακα. perf. paſſ. πεπέρασμαι.

Πέπερι, ῐος, vel εως, τό, piper. q. a πέπων, maturus, concoctus, quod calore ſuo coctionem juvet. vel a πέπτω, coquo.

Πέπηγα, ως, α, concrevi, perf. med. hinc πεπηγώς, infixus, perf. part. med. verbi πήγνυμι, ſeu πάγω, compingo.

Πεπήδησθαι, perf. inf. act. verbi πηδάω, ſalto.

Πεπιεσμένος, η, ον, preſſus, perf. part. paſſ. a πιέζω, premo. f. σω. p. πεπίεκα. perf. paſſ. πεπίεσμαι.

Πεπίθω, inducere, Jon. reduplicat. pro πιθῶ, a. a. inf. verbi πείθω, perſuadeo. f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πεπιθυῖα, perſuaſus, perf. part. paſſ. verbi πιθέω, pro πείθω, perſuadeo.

Πεπιθήσω, perſuadebo, Jonica reduplic. pro πιθήσω, f. e. verbi πιθέω, pro πείθω, perſuadeo. a. 2. ἐπιθόμην. unde πιθέω.

Πεπιθμὲν, per ſyncopen pro πεπιθόμεν, Jon. reduplic. pro ἐπίθομεν, 1. plur. a. 2. act. verbi πείθω, perſuadeo.

Πεπίθοιμι, ſuaſillemus, & in 3. plural. πεπίθοιεν, Jon. reduplicat. pro πιθοίμην, & πιθοῖεν, a. 2. opt. verbi πείθω, perſuadeo.

Πέπιθον, Jon. reduplic. pro [redacted], perſuaſi, a. 2. ind. act. ejuſdem verbi. ſic πεπιθεῖν, a. 2. part. act.

Πεπιθμὲν, credidimus, 1. plur. perf. ind. act. verbi πιθέω, credo. f. ήσω. a πίστις, εως, ἡ, fides. Tb. πείθω, perſuadeo.

Πεπιθήκεσαν, crediderant, 3. pl. pluſq. perf. Attic. pro ἐπεπιθήκεσαν, verbi πιθέω, credo.

Πεπιθμένων, acc. ſing. fœm. gen. part. perf. paſſ. ab eodem verbo, & them.

Πεπλαγχθαι, 3. ſing. perf. paſſ. πεπλανῆσθαι, perf. inf. πεπλανημένος, perf. part. paſſ. hinc πλάγξ, αγος, ὁ, figmentum. a πλάσσω, fingo.

Πεπλάτυσται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. f. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. Thema πλατύς, έος, ὁ, latus, amplus.

Πεπλαγέμαι, & πεπλαγίασται, Jonic. & Dor. pro πεπλάγχθαι, verbi πεπλάγχω, quod ex præt. med. πέπλαγχα in præſens abiit. unde & præt. imperf. πεπλάγχην, Jon. pro ἐπεπλάγχειν. alii malis eſſe a. 2. act. verbi πλάσσω, percutio. fut. a. πλαγῶ, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἐπλαγον.

Πεπλαγον, percuſſi, anadiplaſiaſmo Jon. pro ἔπλαγον, verbi πλάσσω, percutio. fut. ξω.

Πεπλήθασται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi πλαθύνω, multiplico: creſco.

Πεπλεῶς, ῶσα, ῶς, plenus, a, um, perf. part. med. a πλήθω, impleo. f. πλήσω. p. m. πέπλημαι.

Πέπλημπτο, 3. plutal. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. fut. πλήσω. perf. paſſ. πέπλησμαι.

Πεπλήκασι, & in 3. plur. πεπλήγασι, perf. ind. paſſ. verbi πλήσσω, impleo. fut. ξω. p. πεπλήγμαι. Th. πλή-, plenus.

Πεπλησιακώς, ὁ, perf. part. activ. verbi πλησιάζω, appropinquo, fector, accedo familiariter ad aliquem. fut. άσω. p. κα. a πλησίος, prope. Th. πέλας, idem.

Πέπλος, ὁ, & Jon. πέπλος, ὁ, & πέπλον, ου, τό, peplus, peplum, veſtis mulebris. Item velum curribus inſtratum ad puerem cohibendum. Apud Homerum ponitur etiam pro inſtratis equorum. Item hoc nomine erat Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & navium ad Trojam catalogum.

Πεπλώθαι, Poet. perf. inf. paſſ. ab inuſitato πλόω, lavo. fut. πλόσω. perf. paſſ. πέπλυμαι. Th. πλυῖω, idem.

Πεπλους, vide in ἐπέπλους, ως, ω. & πέπλος, acc. plur. Dor. pro πέπλους, a πέπλος, ὁ, peplus.

Πεπνυμένος, η, ον, prudens, ſapiens, perf. part. paſſ. & in dual. πεπνυμένω, η perf. ind. πέπνυμαι, verbi πνέω, ſeu πνῶ. f. σω, idem eum Th. πνέω, ſpiro, flo. πνοιή, ſapio.

Πέπνυτο, ſapito, perf. imperat. paſſ. a πνέω, ſapio. quod a πνοιή, vel πνέω, idem ac πνέω, ſpiro, flo.

Πεποίησαι, σα, ε, & in 3. plur. πεποιήκατι, Dor. pro πεποίηται, perf. ind. act. πεποίημαι, & in 3. plur. πεποίηνται, perf. ind. paſſ. πεποιῆσθαι, perf. inf. paſſ. πεποιημένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi ποιέω, facio.

Πέποιθ', pro πέποιθα, confidit, 3. ſing. præt. med. πέποιθα, ας, ε. hinc πεποίθης, 2. ſing. ſub. præt. med. πεποίθοιμι, perf. inf. med. πεποιθώς, ότος, ὁ, ἡ, & in plur. πεποιθότες, perf. part. med. verbi πείθω, perſuadeo. fut. σω. a. a. ἔπιθον. πεποιθω, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jon.

Πεποίθησις, εως, ἡ, fiducia. a præt. med πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πεποίθομεν, 1. plural. præt. ind. a πεποίθω, quod Siculo more factum ex præt. med. πέποιθα, verbi πείθω, perſuadeo.

Πέπομαι, μαι, Att. pro πέπαμαι, perf. ind. activ. verbi πέπαμαι, mirto. f. ψω.

Πέπον, ὄν, mollis, ignave, vocativ. a nom. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, mitis, maturos. Th. πέπτω, coquo. fut. ψω. perf. paſſ. πέπεμμαι.

Πέπονα, præt. med. a πέπομαι, laboro. hinc πονέω, idem. πόνος, labor.

Πεπονημένος, Dor. pro πεπονεμένος, ἡ, elaboratus, perf. part. a πονέω, excolo, inſtruo. Th. πόνημι, laboro.

Πεπονθμένος, ἡ, perf. part. paſſ. verbi πονηρεύω, improbus ſum, improbe ago. quod a πόνος, miſer. Th. πόνημι, laboro.

Πέπονθα, peſſus ſum, præt. med. ind. πεπονθώς, p. m. parr. verbi πάσχω, patior. f. πείσομαι. a. a. ἔπαθον.

Πέποσθε, pepedi, præt. med. verbi πέδω, pedo.

Πεπρεῖν, Jon. anadiplaſiaſmo pro περᾶν, a. 2. inf. act. verbi πείρω. fut. σω, Poet. idem ac περάω, præbeo. Th. πάω, tranſadigo. p. m. πέπορμαι.

Πεπρόλεο, præt. imperat. paſſ. verbi προβάλλομαι, proficiſcor.

Πεπρώθαι, perf. inf. paſſ. a πάω, vel πίνω, bibo. f. πίσω. p. πέπωκα. a. a. paſſ. ἐπρώθην. a. 2. part. πρόθείς.

Πέπρωσαι, laboraſtis, per ſyncopen pro πεπόνησθε, 2. plural. perf. ind. paſſ. verbi πονέω, laboro. fut. ήσω. p. πεπόνηκα. perf. paſſ. πεπόνημαι. Th. πόνημι, laboro. p. m. πέπονα. Sunt qui velint per ſyncopen dici pro πεπρώθατε, pleonaſm. inſerto σ, præt. med. verbi πάσχω, patior.

Πεπρώτατο, volarunt, Jon. pro πεπτάτηται, 3. plur. perf. paſſ. verbi πετάννυμι, f. ήσω. perf. πεπέτακα. Th. πετάω, vel πέτομαι, volo, as.

Πεπτάτο, volaverat, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jon. ejuſdem verbi, & themat is.

Πεπτεγμένος, η, ον, factus, a, um, perf. part. paſſ. verbi πήγνυμι, facio.

Πέπτηκα, terminavi, per ſyncopen pro πεπέτηκα, perf. ind. act. verbi πέτω, tranſeo. f. πτήσω, & ἆσω. Alii a πήσσω, facio, formant.

Πέπρακα, vendidi, perf. a πιπράσκω, vendo.

Πέπρακται, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πράσσω, facio.

Πεπρᾶσθαι, perf. inf. paſſ. verbi πιπράσκω, vendo. f. πρήσω. fut. 1. paſſ. πρασθήσομαι. a. 2. paſſ. ἐπράθην, ης, η. Th. περάω, vendo.

Πέπρηχα, perf. ind. act. varbi πρήσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρηχέναι, perf. inf. act. verbi πρήσσω, facio. f. ξω. p. χα.

Πεπρῶσθαι, Jonic. pro πεπρᾶσθαι, præt. ind. paſſ. a πιπράσκω, vendo.

Πεπυκασμένος, η, ὸν, incenſus, perf. part. paſſ. verbi πυκάζω, ioccndo. perf. paſſ. πέπυκασμαι.

Πέπυσμαι, fato deſtinatus ſum, per ſyncopen pro πεπεπρώσθαι, perf. ind. paſſ. hinc πεπυσμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi πυνθάνω, & per ſyncopen πεύθω, deſtino. Th. πέρας, ατος, τό, terminus, finis.

Πέπρωται, per ſyncopen pro πεπρώθηται, 3. ſingul. perf. paſſ. πέπρωσαι, pro πεπρώθατε, 3. ſingul. pluſq. perf. Jonic, verbi πρόθείς, determino. Thema πέρας, ατος, τό, finis.

Πέπτυσμαι, per ſyncopen pro πεπέτασμαι. hic in 3. plur. πέπτυνται, expanſa ſunt, pro πεπέτανται, perf. paſſ. verbi πετάννυμι, vel πετάσσω, expando. Sunt qui πέπτυσμαι, exponant volavi, & pro ἐπτύσμαι, poni credant, perf. paſſ. verbi πτάω, volo, volas.

Πεπτώκοι, vel πέσοι, lapſum, acc. ſingul. perf. part. act. a πεπτώς, per ſyncopen pro πεπτωκώς, gen. ότος, vel ότος, perf. part. a πίπτω, cado. fut. πτώσω. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Πεπτώκης, ὁ, terrefactus, perf. part. activ. verbi πτώσσω, metu contrahor. f. ξω. præt. πέπτωχα, & ſublato χ Jonice, πέπτηκα. hinc part. πεπτηώς, & in acc. πεπτηότα, quod tamen per Eclaſin dici pro πεπτῶτα quidam eredunt. quod vide.

Πέπτω, coquo, maturo. f. ψω. p. πέπεφα. Et Æol. πέσσω, Attic. πέπτω.

q. πυρί ὄψω, igne coquo. Hinc πέψις, εως, ἡ, coctio. πέπων, ονος, ὁ, ἡ, maturus: item mollis, mitis, de fructo dicitur.

Πέπτωκα, cecidi, perf. activ. πεπτωκώς, ότος, perf. part. act. verbi πίπτω, cado. fut. πεσοῦμαι. aor. a. ἔπεσον. fut. e. med. πεσοῦμαι.

Πεπτῶτα, per fyncopen pro πεπτωκότα, accuſ. ſing. perf. part. activ. verbi a jufdem.

Πεπύθωτας, Jonic. aoadipleſiaſmo pro πεπύθατας, 3. plur. aor. 2. ſub. med. verbi πυνθάνομαι, interrogo. ſ. πεύσομαι. perf. paſſ. πέπυσμαι. a. 2. med. ἐπυθόμην.

Πεπωμεμβλῶ, ῶν, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi πωμάζω, deoſo. Thema πώμη, adv. denſe.

Πεπωμένος, α, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi πωόω, inſtemmo. ſ. ὤσω. p. πέπωκα. Tham. πῶρ, πωρός, τὸ, igni

Πεπώθω, Jonic. pro ἐπεπώθη, 3. du pluiq. perf. paſſiv. verbi πυνθάνομαι, interrogo.

Πέπυσμαι, interrogavi, perf. paſſ. πύνθανο, Jon. pro ἐπύθετο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεπωκώς, bibi, perf. act. verbi πίνω, bibo. ſ. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πέπων, ονος, ὁ, coctus a Sole, maturus; item mollis, ignavus. Interdum πέπων eſt blanda, & amica vox, ὦ πέπων, amiciſſime, jucundiſſime, cariſſime, Homerus in Odyſſ.

Πέρ, particule capletiva, quæ aliis oratioois partibus annecti ſolet; & plerunque ſignificat quanquam, temerſi. interdum reſpondet particulæ cunque. Sæpe etiam vecat. Æolibus πάρ eſt παρά.

Πέρα, ultra, ulterius, ſupro. πέρα ἢ δέοντος, præter decorum, & fas, Ariſtot. πέρην, πόρρω, idem. περαίτερος, ος, ον, ulterior.

Περάω, penetrare, Jon. pro περῶ, præſ. infin. verbi περάω, tranſeo. fut. ήσω, & ἄσω.

Περαίη, ας, ἡ, Jon. terra, quæ eſt ultra mare. Th. πέρα, ultra.

Περαιτέρω, ac περαίτερος, ulterius, longius, amplius, cum gen. περαιτέρω ἢ προσήκοντος, ſupra juſtum, Eurip.

Πέραν, adv. trans, ultra, ſupra, cum gen. πέρα θαλάσσης, traoe mare, Thocyd. item cie, ſecoo. idem ac πέρα, ultra. Sed περᾶν, præſ. iof. a περάω, traoſeo.

Πέρας, ατος, τὸ, & πῶρας, τὸ, finie, earremitas, terminue, limes, mera, exitue: item adverb. tandem, denique. πέρας δὲ ἔστι χώρης τις, denique regio eſt, Procl. hioc περατόν, fioio, termino. ἄπειρος, α, ὁ, ἡ, infioitus.

Περάσας, Æolic. pro περάσας, aor. s. part. act. verbi περάω, tranleo.

Πέρατα, τὰ, fines, nom. plural. a πέρας, finis. περάτη, ης, ἡ, pro πέρας, finie.

Περάω, tranſeo, ſupero, emetior, penetro, tranſfero, tranſporto: veodo, Item accedo, cum iofio. ſ. ήσω, & ἄσω. πέρασον ἔξω δόμων, prodi ex ædibue, Sophocl. περᾶν ὑπὸ σκηνὴν πέδα, a tentorio profett pedes, Eurip. ἐπεράσαν δὲ γῆρας περῶντες, per ſenectutem tranieuotes, Xenoph.

Περγαμία, ας, ἡ, Poet. pro ἡ Πέργαμος, Pergamue, Troja.

Πέργαμος, ου, ὁ, orbs Aſiæ ioſigoie, Troje; ire dicta, quod adita in rupa ſit ſita. Pergame enim omnia loca editiora olim appellebantur.

Περγασίδαι, Pergeſidem, accoſ. ſing. oom. patronymici.

Πέργη, ης, ἡ, Perga, nomeo metropoleos Pomphyliæ. Hebr. valum.

Πέρδιξ, ικος, ὁ, ἡ, perdix, áſtutae, libidinoſue. q. a περαίνω, circumedo. Perdix enim eſt avis obeſa, unde & uſa facit τὸ πέδαν, pedera. Vel a περδῶ, quod ſaltet e loco io locum.

Πέρδω, pedo, crepitum ventris emitto. fut. σω. p. κα. aor. a. ἔπερδα.

Πέρθαι, Jonic. pro πέρσαι, ut, perf. inf. paſſ. verbi πέρθω, veſ

Πέρθω, privo, veſto, p . perdo, everto, diripio. f. πέρσω, aor. ἔπερσα. praet. m .

Περί, præpoſit. cum genit. de, pro, propter, ob, cootre. cum accuſ. circa, circ circum, erga, edverſus, per, ex, ut τὰ περὶ ἐμέ, ree meæ, οἱ περὶ βασιλέα, regie miniſtri. cum dat. , pro, circom. περί, præ, cum comparatiooem aliquam, & excellentiam ſignificamue. Eſt & loci, cauſæ, & temporis, perticula. περὶ τρίτον ὥραν, circiter horam tertiam. περὶ τριάκοντα, circiter triginta, Demoſth. Adhiberur etiam περί pro ὑπέρ, propter. διὰ ἀλλήλων περὶ πραγμάτων, neque diſtrectus propter negotium, Ariſtoph. in Nubibus. Dicitur etiam locutione Græca, εἰ περὶ Σωκράτη, pro Socratem, εἰ περὶ Ἀρίστιππον, pro Ariſtippue. In compoſitione ſæpe auget ſignificationem. ut περίφορος, pertrepidue. περίεργος, nimis occupatue. περικαλής, valde puleber. Hinc περιοκὴς, ῆς, ὁ, eaimiue, præſtane. περιουσία, abundo. περιουσία, ας, ἡ, abundantia.

Περὶ δείματι φόβου, Poetic. pro ὑπὸ φόβου φεύγων, præ metu fugere.

Πέρες, pro περάσας, ſuperior eſt, ſicut ἔν, pro ἐνέσας. Th. εἰμί, ſum.

Περάω, circumeo, circumduco, luſtro, circumogo, addoco tendem. ὡς ὁμόσαντα, & φιλίαν περάσαντο, adductue eſt tandem ad conditionem amicitiæ, & concordiæ, Harodian. redigo, Dioſcor. l. 3. Eſt eriem expaodo & explico apud Naaienz. Item cootorqueo, contórqueodo confiingo. ſ. περάξω. a. a. περάσαγον, Att. pro περῆγον. Th. ἄγω, duco.

Περικαρῶ, ῶ, aofero, amputo, circamcido. ſ. ήσω. p. περίκαρκα. a. 2. περικαρὼν, ὄνος, ὁ, ἡ. a. a. inf. περικαρεῖν. præſ. paſſ. περικαρέσθαι, ἄσθαι, rollor. περικαρῶ τὴν θαλασσαν τῶν κλάδων, thaliem iamie obſcindo, Theophr.

Περικαρῶτα, præſ. pert. ſ. g. verbi περικαρῶ, eulero.

Περικλεὴς, ὁ, ἡ, aliis præſtans, eximius. περικλὴς, vel περικλὼς, eaimie, ſupra modum.

Περικεραύνου, circumfulgeo, circum illumioo, Actor. 9. fut. ψω. p. περικέκραφα. aor. ſ. περικέκραφον. Ex περί, circum, & κέραυνος, fulguro.

Περικοίμα, ατος, ὁ, dormiene, præſ. part. activ. a περικοίμω, pernocto.

Περίκχε, infonuit, 3. ſing. c. 2. iod. act. verbi περιχέω, Doric. περιχέα, circom ſooo. fut. ύσω.

Περιβαίνω, defendo, protego, circumeo. fut. βήσομαι, a. a. περιέβην, a. e. inf. act. περιβῆναι.

Περιβλήσθαι, a. a. inf. med. περιβάλλω, circumdo.

Περιβάλλω, circumdo, cingo, ambio, induo, amicio: ampleotor, Xenoph. de lepore. irretio. circumveoio, implico. κακοῖς περιβάλλω, incommodie implicare, Xenoph. & Æſchioce. Poetice vioco, fupeio, Odyſſ. ὁ. ſ. περιβαλῶ. aor. 2. περιβαλὼν, amicui. præt. περιβέβληκα. præſ. paſſ. περιβάλλομαι, veſtior. perl. paſſ. περιβέβλημαι.

Περιβάρα, genoe calceamenti, Suid. περιβάλαι. An a περιβάλλω, quod pedi circumjiciatur?

Περιβάσσω, protegere, a. 2. inf. act. verbi περιβαίνω, protego, defendo.

Περιβλεπτὸς, ὴ, ὁ, ſpectabile, luſtrabile, conſpicuus, illuſtrie, inſignis, celebrie. hinc περιβλεπτότης, ſpectabilitas. a περιβλέπω, circumſpicio.

Περιβλέπω, circumſpicio: item admiror, ſuſpicio. ſ. ψω. p. περιβέβλεφα. oſitetius vero eſt περιβλέπομαι, idem. 101 perf. med. περιβλέπόμαι, α, ον.

Περιβόητος, ου, ὁ, clarus. e βοάω, clamo.

Περιβόλαιον, ου, τὸ, veſtie, ſtrogulum, polliom, operimentum, amictue, velamen. περιβολὴ, ῆς, ἡ, veſtitus. a p. m. περιβέβλημαι, verbi περιβάλλω, circumdo.

Περίβοητος, ου, ὁ, celebrie, clarue, lamofue, pro περιβόητος. Th. βοάω, clemo.

Περιγίγνομαι, ſupereum, ſupero, ſuperites ſum, ſervor. Demoſth. invedo, incelſo. φόβος τοῖς πασὶ παγίγνεται, metue pueros inceſſit, Aphthon. potior, ſum victor, Plutarch.

Περιγίνομαι, ῃ, εται, conſequor. aor. a. mad. περιγενόμην, a. 2. part. mad. περιγενόμενος. a. e. int. m. περιγένωμαι. Th. γίνομαι, ſum, fio.

Περιγλαγὴς, lecte plenue, ſucculentue, lacteus, abundans. Ex περί, & γλάγος, Poetic. pro γάλα, ατος, τὸ, lac.

Περίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, q. ὁ περισσὸς τὴν γλῶτταν, qui lingua eſt eximius, diſertus, eloquens, & diceodi ſeculcate præditus.

Περιγογγύζω, murmurent, 3. pluraf. præſ. ſub. Ea περί, & γογγύζω, murmoro.

Περίγυμ, ως, ἡ, circioue, quo rotarum περιγυρὶς, id eſt, circumferentia perficitur. q. a περιάγω, circumogo.

Περιδείσατα, verite, ectoſi Poet. pro περιδέδια, aor. 2. part. ſ. g. verbi περιδείδω. fut. ίσω. a. 2. ἔδεισα. aor. r. part. δείσας, δείσασα. præt. med. περιδείδια. Th. δείδω, timeo.

Περιδεὴς, έος, ὁ, ἡ, maticuloſue, trepidus, metuens. Ee περί, & δέος, τὸ, metus.

Περιδείδια, timai, p. m. verbi περιδείδω. Th. δείδω, idem. ſ. σω.

Περιδέξιος, α, ὁ, ambidexter: aptus, ſapiens. ex περί, & δεξιὸς, ᾶ, ὁν, dextera.

Περιδέω, circumligo, oligo, involco, objicio, cum accuſ. ſ. ήσω. p. περιδέδεκα. præſ. paſſ. περιδέομαι, obvinciot. perf. paſſ. περιδέδεμαι. pluſq. perl. paſſiv. περιδεδέμην, σο, το.

Περιδρομάδες, nom. plur. a. o. pert. act. a περιδρόμη, percurro. fut. περιδράμω, a. o. περιδράμασα, ας, ε. a. o. part. activ. περιδραμών, ὄντος, ὁ. perf. ind. act. περιδεδράμηκα.

Περιδρομος, α, ὁ, circumdatue, rotundue, velox. Th. τρέχω, curro.

Περιδύω, circumveſtio. Ab Hom. περιδύσα exponitur Ipoliavit, pro ἐνέδυτο.

Περιεβάλετο, 2. plur. a. 2. ind. act. περιβάλλετο, 3. ſing. aor. e. med. verbi περιβάλλω, amicio.

Περιεβήσετο, 3. ſing. a. a. med. verbi περιγίνομαι, conſequor.

Περιεδέξατο, ας, ε, aor. 2. ind. activ. verbi περιτρέχω, percurro.

Περιζωσμεμβλῶ, ῶ, præeinctue, perf. part. paſſ. verbi περιζώννυμι, præcingo.

Περιθήσω, ας, ε, cor. r. ind. act. verbi περιτίθημι, circumpono. ſ. θήσω. a. e. περιέθηκα. Th. τίθημι, pono.

Περιελιξάς, άντος, ὁ, iovolutus, ioduous, a. 2. part. paſſ. a περιελίσσω.

Περιέλιξις, εως, ἡ, circumvolutio, circuitos.

Περιελόντο, 3. plur. perſ. act. Att. verbi περιαιρέω, complector.

Περιελίξαντες, οἱ, circumvolventes, nom. pl. a. 2. part. act. ea περὶ, & ἑλίσσω, vel ἕττω. Th. ἑλίσσω, verto.

Περίεμι, ſuperior ſum, abundo, ſupervom, ſuperiteo. περίεσσα τοῖς νοσι, abundare Thucyd. ἡ περιοῦσα χρήματα eraot pecuniæ, Demoſth.

Περίεσσε, ſuperaſſe. a περίεσσα. Thema ἔω, ſeu ἔω, ſum.

Περιέχετο, circuibat, 3. ſingul. imperf. paſſ. a περιέχω, circumeo.

Περιήμπλαον, ες, ε, aor. a. ind. act. verbi περιπίπτω, occurro. fut. πλήσω. p.

ἀφελκάφω. Th. κλάπτω, abſcindo, ſ
Περιλλω, apud Heſych. p o περιλλῆ, quaſi
ciet aor. r. imperat. med. verbi περι-
αἴρω, aufero. fut. s. ἀφελῶ. ex inu-
ſitat. Thematc περιλλω, unde a. r. περι-
ειλα.
Περιλλαγης, ου, ἡ, circumactio, ex περι
& ἐλαύνω, agito.
Περιλλιχω, 3 ſingul. imperf. act. verbi
περιλλιχω, circumlingo, Them. λείχω,
lambo.
Περιλλῦω, ύτω, ὁ, aor. 2. part. act
verbi περιέχομαι, circumeo. Thema
ἴχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. aor. a.
ἦλθον.
Περιλθαι, 3. ſing. aor. a. opt. act. περιε
λθῶν, aor. a. inf. act. verbi περιειμι.
Περιλθοντες, οἱ, nom. plural. aor. 2. part.
act. περιελθὼν, ύντος, ὁ, & in l. g. περι-
ελθόντα, verbi περιαιρέω, aufero. Th.
αἱρέω, capio. fut. ήσω. p. ῄρημαι. a. a.
ἑλον.
Περιμάω, curare, officioſe tractare. ab
ὦμι, tracto, ſequor.
Περιμάσσω, ες, ε, a. 2. iad. activ. verbi
περιπίπτω, incido, cum dat. fut. πε-
σοῦμαι, præt. περιπέπτωκα. ex περί,
& πίπτω, cado.
Περιμεγάζομαι, inaniter ſatago, & labo-
ro, curioſe ag to, anxie, & accurate
conficio, Plato in Apol. fut. ἀσομαι.
non r. m. περιμεγαλίζομαι, ω, ιτω. Ex
περί, & μέγας, opus.
Περιμένω, circumeo, luſtro, oberro,
circumpo: circumſido, circumdo, Plu-
tarch in Public. decipio, circumſcri-
bo Ariſtoph. evento, contingo. Bud.
in Epiſt. pol. cum acc. f. περιμελήσο-
μαι. a. 2. περιμολεῖν, ob travi.
Περιμιμνω, 3. ſingular. impeſf. paſſiv.
verbi περιμιμνω, ῶ, diſtraho.
Περιμνω, 3. ſingul. a. a. Jonic. verbi
περιμνω, avello, diſtraho. a. 2. πε-
ριμμαρτον. Th. μνάω, troho. Alii a περι-
μνω deductum volunt.
Περιμπισθω, a. 1. inf. med. gem. ειν,
verbi περιέπυω, circuminduo. The.
ὕω, induo. f. ύσω. a. r. ὕσα. a. 2.
med. ὑμάμην, Jon. & Poet.
Περιμυκλωσω, ω, ὁ, circumcirca indu
tus, vcrbi περιείμι. Th. εἵλω, orno,
f. λῶ. p. ἐίλυκα. perf. paſſ. ἐίλυγμαι.
Περμνη, 3 ſing. a. 2. ind. act. verbi πε
ρίειμι, circumſto. Th. ἵστημι, ſto. f.
στήσω. p. ἕστηκα, a. a. ἔστην.
Περμνησαν, 3. plur. a. a. ind. act. περιέ
στημι, ης, η, vel, ut alii volunt, a. 1.
verbi περίστημι, circumdo, obſideo.
Περμνη, 3. ſingul. præſ. ind. verbi πε
ρειμι, ſuperior ſum, abundo.
Περμυφθη, circumtulit, 3. ſing. aor.
r. ind. act. verbi περιφέρω. Thema
οἴσομαι, fulguro.
Περμυσῶτα, accul. ſing. perf. part. activ.
περιμυσώς, ῶτος, ὁ, contracte pro πε-
ριεστηκώς, verbi περίειμι, proprie circu-
ſtilo.
Περμύτχατος, ε, ὁ, extremus. Th. ἔσχα
τος, idem.
Περμύχω, ες, ε, aor. 2. ind. activ. verbi
περιέχω, occupo. Th. ἔχω, habeo.
f. ἕξω, & σχήσω.
Περμύτωμι, ες, ε, vel περίστημι, ant. a.
ind. activ. verbi περίστημι, circumei-
do. fut. περιστήσω. præt. περιέστηκα.
perf. med. περιέστασμαι. Thema στάω,
ſteco.
Περμυτύπτω, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ.
ve bi περιστάω, circumeido.
Περμύχος, ες, ε, a. a. ind. act. verbi
περιέχω, adipiſcor. The. τυγχάνω,
ſum. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.
Περμφθησαν, circumvenerunt, Jonic.
pro περιέφθησαν, 3. plur. a. 1. r. ind.
paſſiv. verbi περίφημι, fallor.
Περμχω, occupo. hc περιέχω, vel περιί-
χομαι, continetur. 1. Petr. 2 6. a. 2.
περίσχον, ες, ε, Item contineo, con-
cludo, amuto, undique amplectior, &
teneo, circumdo, cingo. Plutarch. in
Paul. Demoſth. contra Calli. excel-
lo, Thucyd.
Περμχω, 3. ſingul. imperf. activ. verbi
περίειμι, circumſpicio,
Περμχνω, præcingo, circumcingo, ambio, fut. περίξω. p. περίζωκα. a. 1.
περίζωσα. pert. paſſ. περίζωσμαι. perf.
part. paſſ. περιεζωσμένος, præcinctus.
a. r. med. περιεζωσάμην, ω, ατο. a. 1.
imperat. med. περίζωσαι, σθω. a. 2.
part. med. περιζωσάμενος. Ex περί, &
ζωνύω, vel ζώννυμι, cingo. f. ζώσω.
Περίζωμα, præcingere, a. r. imper. med
verbi περιζώννυμι, præcingo.
Περίζωμα, ατος, τὸ, ſalcia, cingulum. Th. ζώ-
σω, cingo.
Περιηγητικός, ἡ, ὁ, circumductus, adjectiv. verbale a περιήγημαι, circumducor. ex περί, & ἡγέομαι, duco. r
ηγεομαι,
Περιῆγον, ες, ε, imperf. vel aor. a. verbi περιάγω, circumduco. Thema ἄγω, duco. fut. ξω. ptæt. ἦχα. a. a. ἤγαγον, & Att. ἤγαγον.
Περιῆει, ας, α, pluſq perf. med. verbi
Περίειμι, εο, accedo. Th. εἶμι, eo, p
ἴμαι, pluſq. perf. ἤειν, & in plur. ἤεσαν, & Att. ἤεσαν.
Περιῆκε, de illis dicitur, qui ob virtutes ſuas ad ſummum laudis gradum perveniunt: mutatis in orbem vicibus pervenio, & redco, recido. Th. ἥκω ve io.
Περιῆλθε, ες, ε, a. a. ind. activ. verbi περιέρχομαι, circumeo.
Περιηλυτάω, circumeo. hinc a. plur. præſ med. περιηλυτάεσθε, circuitis. Hinc περιήλυσις, circuitus. Ex περί, & ἐλεύθω. pro ἔρχομαι, venio.
Περιηνατέω, in quo animo fero, lamentor. Th. ἀνιάτέω, idem.
Περιῆρ, 3. ſing. imperf. verbi περίειμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.
Περιήσεις, circumſuti, Jonic. pro περι-
ἐσεις, a. 1. vel perf. ind. act. verbi περιέτεμον, circumago.
Περιηυγασμένος, η, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi περιαυγάω, argento tingo. Ex περί, & ἀργός, ὸ, ὁ, argentum.
Περιθεῖτε, abſata erat, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi περιτίθημι, autem. Thc. τίθημι, capio. fut. στω. p. τέθεικα. a. 2. ἔθην.
Περιθεσπε, ες, ε, perf. ind. activ. verb περιεσπέρτω, circumfulgeo.
Περιθῆς, ῆτος, ὁ, aor. 2. pert. act verbi περιτίθημι, circumpono. Them. πίθημι, pono. f. θήσω. p. τέθηκα. a. a. ἔθηκα.
Περιθήσις, ως, ἡ, circumpoſitio, a περιτίθημι, circumpono. Them. πίθημι, pono.
Περιθύσαμαι, & per ſyncop. περίθυμαι, Dor. & Att. pro περί οἶδα, a. a. inf verbi περιοἶδα, ſcire ſupra, excellere, circumſpicere. quod ex περί, & οἶδα, ſcio. Them. ὦδα, video, ἴσκω, icio, a. 2. ἴδον, & ἶδον.
Περιίδης, a. ſing. a. 2. ſub. act. verb περιοἶδα, contemno, negligo, circumſpicio. ex περί, & ὦδα, ſcio, video. a. s. ἴδω, & ἶδον.
Περιῆσα, a. 2. part. f. g. verbi περίειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. a. ἦα. a. 2 part. ἰὼν, ἰοῦσα.
Περιῆσι δ' ὅν, ε, ει, præſ. part. paſſ. ve bi περίειμι, circumſto.
Περίεσσα, proprie circumſto: obſideo, circumdo, Thucyd. degenero, Stnec incommodis afſligo, Plutarch. in Lycurg. converto, immuto, Athen. l. 12. circumfundor, Lucian. t. στω. perf. περίεσσα. a. 1. περίεστα. perf. part. act. περιεσσώς, ότος, ὁ, & contracte περισσώς, ῶτος, ὁ, circumſtans. Hinc περίεστικα, cohibeo. περίεσταμαι. obſiſto, cohibe, præſ. imperat. paſſ. cum acc. quod ex περί, & ἵστημι, ſto.
Περιεσπερμα, ατος, τὸ, purgamentum, retrimentum, ſordes undique collectæ. a περιεσπέρκω, circumquaque purgo. Ex περί, circum, & πέσπερμι, purgo.
fut. περῶ. præt. πεπέρκα.
Περιεσπερμένος, accuſ. ſing. f. g. a περιεσπέρκω, ὁν, ὁ, ἡ, perpulcher. in nom. pl. περιεσπέρκοὶ. Ex περί, & κάλλος, ὁ, ει pulcher, ra, rum.
Περιεσπάλυπτω, obvolvo, circumtego, contego, obtego fut. ψω. p. περιεσπάλυφα. aor. r. περιεσπάλυψα. perf. paſſ. περιεσπάλυμμαι. perf. part. paſſ. περιεσπαλυμμένος, η, ον, circumtectus, a, um. Ex περί, & καλύπτω, abſcondo.
Περιεσπείρω, tellucam circumpono. hiac περιεσπειρωτὶς. ἴδος, ἡ, quam gallina, ovo edito, le tellucu a aqua purificat. Ex περί, & κάρη, ὸ, ὁ, tellucu, palea. Th. κάρφος, ſtcc.
Περιεσπέσσομαι, Jonic. pro περιεσπέζομαι, obſidere, præſ. inf. Sic περιεσπέσσεσθαι, Jonic. pro περιεσπέζεσθαι, dat. ſingul. part. præſ. a περίεσσα, ſedeo.
Περιεσπέτομαι, circumponor, circumdor, vestior, undique cingor, cum acc. Hinc περιεσπέτασται, 3. ſing. luperelt, reſtat: περιεσπέτασται πάντοθεν, circumdatus eſt ſolo mitare, ad Hebr. 5. Th. κάτημαι, jaceo. f. κάτσομαι.
Περιεσπερκάνη, ας, ἡ, pales, caſſia, quaſi περὶ τὴν κεφαλὴν κάνη. Item capitis dolor, Theophr. l. 3. c. 10. Item comæ ſuggeſtus, ſpiræ capilli mulicbris.
Περιεσπέσσω, Jon. pro περικάθω, præſ. impert. paſſ. ve bi περιεσπέσσομαι, idem ac κάθομαι, curam gero. The. κάθω, έω, ὦ, cura.
Περιεσπκόω, ε, ὁ, valde aridus, ſiccus, ambuſtus, præduius. Ex περί, & κάω, uro. unde κλές, calidus.
Περιεσπκαθόντων, genit. plur. aor. r. part. paſſ περιεσπκαθείς, verbi περικλάω, undique frango. Th. κλάω, frango.
Περιεσπκλείω, ω, ὁ, circumclutus, præſ. part. paſſ. a περικλήω, circumcludo.
Περικλήω, Jonic. pro περικλείω. Them. κλήω, claudo.
Περικλῆς, έους, ὁ, Pericles, nomen proprium.
Περικλυτός, ἡ, ὁ, celebris. Ex περί, & κλύω, audio.
Περικλύσω, particula, quæ libando ambedi potelt. a περικλύζω, circumcarpere. Th. κύζω, ſeu κείρω, rado.
Περικοπτός, ὁ, ὁ, ὁ, compos, cum genitivo. Ex περί, & κόπτω, reuco.
Περικρύπτω, occulto, fut. ψω. p. περικέκρυφα. a. a. περίκρυβον, ες, ε.
Περικτίνες, vide in περικτίνες.
Περικτίτης, ε, ὁ, circumvicinus, accola, in plur. περικτίται. hic περικτίνες, finitimus. Ex περί, & κτίζω, ædifico, ſtruo, itaque περικτίσις ſunt, qui vel ædificia circa eo habent, v l poſſeſſiones, ſi velis, a κτίσις, poſſeſſio.
Περικτίων, ονος, ὁ, finitimus habitator, vide in περικτίτης, ε, ὁ.
Περικτίσις, ως, σι, Pro eodem ſcribitur & περικτίσις, a περικτίω, ονος, ὁ, qui circum aliquem locum ad ſcia exiſtit. Ex περί, circum, & κτίζω, ædifico.
Περικυκλόω, ῶ, circumcingo, circumdo. fut. ώσω. perf. περικεκύκλωκα. aor. r. περικεκύκλωσα. Th. κύκλος, ου, ὁ, orbis, circulus.
Περικυρόω, circumcirca illino, oblino, obduco. Ex περί, & κῦρος, ου, ὁ, conus, picea, turbo.
Περιλαμβάνω, complector, comprehendo. τὴν ψυχὴν περιλαμβάνω, memoriæ mando. Plato in Epiſt.
Περιλάμπω, circumfulgeo, colluſtro. fut. ψω. a. 1. περιέλαμψα. a. r. part. act. περιλάμψας, αντος, ὁ. Th. λάμπω, luceo.
Περιλείπω, reliquum facio, reliquo. fut. ψω. præt. περιλέλοιφα. præſ. paſſ. περιλείπομαι, reliquus ſum, perf part. paſſ περιλελειμμένος, η, ον, relictus, reſiduus, a, um. Ex περί, & λείπω, linquo. a. a. ἔλιπον. præt. med. λέλοιπα.
Περιλεπίω, delibro, decortico, deſquamo. The. λέπω, decortico.
Περιλεχυλίτης, ἡ, ὁ, celebris. ex περί, & λεχυλίω, fermocinor.

Περι-

Περιλυπ-ος, ὁ, ἡ, valde tristis, dolore confectus, solicitus, anxios, Ilsoc. περὶ in compositione intendit. & λύπη, ης, ἡ, dolor.

Περιμαίνεται, valde furit, circumquaque furit, 3. præs. indic. Ex περὶ, & μαίνομαι, furo, insanio. f. μανήσομαι.

Περιμαρνάμεθ', pro περιμαρνώμεθα, propugnamus, 1. pl. præs. ind. verbi μάρναμαι, pugno.

Περίμαστον, ου, τὸ, circuitus, ambitus.

Περιμήδης, acc. sing. a Περιμήδης, ους, ὁ, nomen viri, Perimedes.

Περιμήκεες, prælongæ, nom. plural. a περιμήκης, ους, ὁ, ἡ, prælongus.

Περιμήνῃς, 2. sing. præs. sub. verbi περιμήνω, expecto.

Περιμήνω, expecto, operior, præstoloe. cum acc. fut. περιμενῶ, perf. πεπεμένηκα. a. 1. περιέμεινα.

Περιναιετάουσι, circumhabitant, 3. plur. præs. sub. verbi περιναιετάω circumbabito.

Περίνεον, vel περίνεων, ου, τὸ, perinæum, pars intec πυγοστὴ & αἰδοίων, ferotum, & anum, ubi vesicæ colum est, id est pars interior femoris, & natis commonia, puto, quod humore foleat quasi περινέω, id est, circumnatare.

Περινεύ-ω, ω, ὁ, superfluus in navi vector. a πέρη, supra, & ναῦς, navis.

Περινεοπλήτοις, circumitantibus, gen. plur. Æol. part. præs. a περινεόομαι, circumeo.

Περινοστέουσ', περινοστέοντα, a. 1. part. act. m. & f. g. a περινοστέω, redeo. Th. ποτέω, redeo.

Πέρξ, circumcirca, undique. πέρξ ἀπ', in ejus circuitu. Tb. περί, circum.

Περιοδ-ος, ου, ὁ, ἡ, circuitus, ambitus, circuinatio, circumfertipiro. Medicia eil tempus in morbis ex intenfione, & remiffione conflitens, Galen. περίοδοι τόνων. Eft etiam vas, quo metallici utuntur, Poll. Item accellio. περίοδος στόματος, accellio labris, Demoith. Ex περί, & ὁδός, ἡ, via.

Περιοικέω, ῶ, accola fum, circumcolo. f. ήσω. perf. περῳκηκα. Ex περί, & οἰκέω, habito.

Περίοικ-ος, ου, ὁ, ἡ, locus juxta domom. Item accola, qui circa nos habitat, qui nobis eft vicinus. περίοικοι, ἰδ-ων, οἱ, circa urbem fita, vicina.

Περιορατέ-ος, α, ὁ, negligendus, adject. verbale a περιοράω, contamno.

Περιορᾷς, præl. int. activ. a περιοράω, circumfpicio, negligo. Item luxus, lafcivia, Polyb. falus, incolumitas, Demoith.

Περιουσία, ας, ἡ, abundantia, præftantia, opum copia. a περίειμι, abundo.

Περιουσιακός, ὰ, ὁ, fingularis poffeffio, & quali actus ? περιουσιάζοντ-ος, peculium, copia, fubftantia.

Περιόν-ος, ου, ὁ, ἡ, acceptus, peculiaris, abundans, eximius, a πορεῖν, verbi πέρνημι, excello: item fubftantivus. Th. ἰών, fum.

Περοχή, ῆς, ἡ, argumentum, fumma, complexio, ambitus, leptum. πόλις ἐν-ὸν περοχῇ, civitas obfidebatur. l. 4. Reg. c. 23. Apud Theophraftum l. 1. c. 21. eft involucrum, & integumentum. a περίεχω, continco.

Περπαλίσθη, aor. 2. inf. paff. a περιπαλίζω, trajectus, aoc. a. part. paff. verbi περιπάλλω, circumcitca transfigo.

Περπατέω, ῶ, obambulo, circumambulo, fpatior, circumcalco. fut. ήσω. p. πεπάτηκα. Hinc περιπατητικός, ἡ, ὁ. Peripateticos.

Περιπεπτηώς, vide in περιπατέω. περιπεπτηῶτες, deambulando, Bud. in Epift.

Περιπεπτίλιν, Attic. pro περιπεπτίλιον, præl. opt. act. verbi ejufdem.

Περπερόω, transfigo, perforo. f. περπερῶ. a. 2. περπάρην, ας, α. in paff. περπερώσομαι, ῇ, σται, transfigor.

Περπετάσμαι, circumcirca expanfus fum.

Περιπεττικόνα, perf. inf. activ. verbi περιπίπτω, incido, cado fupec. ex περὶ, & πίπτω, cado.

Περιπεσών, ὄντ-ος, ὁ, aor. 2. part. activ. περιπετέω. a. 2. inf.

Περιπετής, ές-ος, ὁ, ἡ, ὲς ὁ, qui incidit, incurrit: temerarius. Res vero περιπετεῖς dicuntur, quæ in contrarium ilatum funt lapiæ. περιπετεῖς τύχαι, fortunæ effrenatæ, & diverfæ, Eurip. Apud Sophoclem in Ajace, ἄγχ-ων, οἱ περιπετεῖς κατηγοροῦ, id eft, ὃ περίπεσε, telum, in quod incidit.

Περιπεφαλάσθαι, ambuftis, gen. plur. perf. part. paff. a περιφαλάω, pro περιφολάω, amboro. quod a φλὼς, ferveo.

Περιπήγνυ, incido, decido, illidor, impingo. oftendo, obviam fio. cum dat. fut. περιπήξω. p. περιπέπηγα. a. a. περιπάγην. aor. a. inf. περιπαγῆναι. περιπάγηναι ἑωυτῷ, fibi ipfi contradicere, fecum pugnantia dicere, vel agere, Alexandar de fato.

Περιπλεκτ-ός, ὴ, ὸν, implicitos, connexos. verbale a περιπλέκω, circumplico.

Περιπλόμεν-ος, α, ὸν, per fyncopen pro περιπλεόμεν-ος, circumvolutus. in genit. pl. περιπλομένων. Hinc περιπλόμεν-ος ἐνιαυτός, vertens annus, a περιπέλω, circumverto. Th. πέλω, fum, & verto.

Περίπλοφ-ος, ου, ὁ, circumvectio. Item circum navigabilis. περίπλους ἐστὶ γῆ, ora navigando ambiti poteft, Thucyd. ex περὶ, circum, & πλέω, navigo.

Περιποιέω, fervo, comparo, foveo, juvo, tueor, fervo, affequor, curo, profum, confero, tribuo. περιποιήσασθαι τοῖς Ῥωμαίοις, Romanos tutatus eft, Plut. in Publ. περιποιῆσαι τὰ πράγματα εἰς αὐτὸν, ad fe res transferunt. ἔχουσα περιποιεῖ, bonum colorem reddit, Diofc. lib. 3 cap. 30. fut. ήσω. p. περιπεποίηκα. præl. med. περιποιοῦμαι, ῶμαι, acquiro, vendico, ufurpo, mihi aflero. τὰ μὴ προσῆκον περιποιήσασθαι, alienam rem fibi affectare, Synef. præpofitere facio. περιποιεῖσθαι, arte fingulari, atque induftria fieri.

Περιποίησις, εως, ἡ, acquifitio, vendicatio, aflertio in libertatem.

Περιπρὸ, ultra: permultum, Dionyf. de Sit. orbis.

Περιπτύξατο, complexa, aoc. s. patt. fœm. gen. a περιπτύσσω, complector.

Περίτιμ-ος, ου, ὁ, ἡ, celebris, illuftris, fama notus. Ex περὶ, & τυθήσομαι, audio, cognofco. fut. πεύσομαι. perf. paffiv. πέπυσμαι.

Περιτμήσ-ας, ἁσα, ἀν, idem ac ῥήξας, fuo. fut. ψω. p. ἔρρηχα.

Περιῤῥαντήριον, ου, τὸ, afpergillum, aquimanale. Ex περιῤῥαίνω, circumafpergo.

Περιῤῥέω, circumfluo, allun, circumluo, redundo. περιῤῥέουσι ἐπ' ἀκρότατα, utrinque circumfluens, Thucyd. hinc περιῤῥέ-ων, affluens.

Περιῤῥήγνυμι, dirompo, circumfringo. circumfcindo. fut. περιῤῥήξω. perf. περιέῤῥηγα. aor. 1. περιέῤῥηξα.

Περιῤῥέ-ος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus. a περιῤῥέω, circumfluo.

Περιῤῥύτ-ος, ου, ὁ, ἡ, circumfluus, mari clauius. Ex περὶ, & ῥέω, fluo.

Περίσσατ-ος, α, ὸν, excellus, altus, editus. a περισσάτωμι, circumpicio.

Περισταλλίζω, luftro per σταλλαγὴν, canem. Veteres enim le luftrare, & expiare foliebant, catulo circa corpus ducto: quam luftrationem vocabant περισταλλισμὸν. a σταλλὰξ, ακ-ος, ὁ, ἡ, canis, catulus. Th. ὄλακα, latro.

Περιστένω, ῶ, diftrahn, flecto, contraho, circumflecto. περιστῶ ξίφος, ftringo enfem, Eurip. vi autero, Philoft. in Heroic. concifcindo, difcerpo. περιστένουσι τὴν τίαρα, difcerpfit tiaram, Xenophn. fut. ένω. p. πεπερίστακα.

Περιστέρχω, & Attic. vel Jonic. περιστείχω, ftudiofe propero, graviter fero, vel iolenfus fum.

Περιστέρκ-ος, ου, ὁ, ἡ, ftudiofe expetitus, experendus. Ex περὶ, & στερκίζω, fedulo ago, enitoe. Tb. στέρκω, feftino.

Περιστή, eximia, nom. plur. n. g. vel pro περισσὰς, a περισσὸς, excellus.

Περιστήν, ας, ἡ, redundantia, fuperfluitas: abundantia, copia. 2. ad Corinth. 8. quod a περισσὸς, excelleoe.

Περιστόμιον, ου, τὸ, abundantia, ab eodem them.

Περιστρέφω, vel περιστρώω, abundo, exubero, redundo, excedo, fuperfluo, excello. fut. ψω. a. 1. ἐπεριστρεψα, tocie exuberare. περιστρέψασθαι, aor. c. opt. act. περιστρέψειν, ουσ-ων, τὸ, quod fupereft, reliquiæ, præl. participi

Περιστὸς, & Att. περιστὸς, ὴ, ὸν, excellens; item redundans, ὃν περιστὸν, multo magis.

Περιστῶς, adverb. amplius, fupra modum, præterea. a περιστὸς, excellens.

Περισυρὶν, adv. circumitando, circum, circumcirca. Ex περὶ, & ἴσημι, fto.

Περισωθεῖμι, ις, ι, a. a. optat. activ. verbi περίειμι, circumfio. περισώσαντ-ος, accuf. pl. a. a. part. quod ex περὶ, & ἴσημι, fto. f. σῶσα. a. 2. ἔσωσα.

Περίσωσις, εως, ἡ, ftatio, circumfiantia: turba circumfufa, Polyb. fedirio Phalar. in Epift. ad Epiftrar. rerum eventus, viciffitudo, Laert. occafio, opportunitas, Polyb. clades, afflictio, Polyb.

Περσείουσι, circumftent, Poetic. pro περσείουσι, & hoc Jonic. pro περσῶσι, 3. pl. a. 2. ind. act. verbi περίειμι, circumfto.

Περσέπω, ptotegere, diligenter obfervare: ornare. περσέπειν κάλλος, carmen concinnare, & componere.

Περστερά, ᾶς, ἡ, columba. Hinc περστερών, ῶν-ος, ὁ, columbarium.

Περστρών, ῶν-ος, ὁ, columbarium. Item crilla gallinacea, trisalis, verbena, herba ita dicta, quod columbæ libenter circa hanc varfari foleant, Diofc. l. 4. c. 60.

Περστεφάνω, ῶ, corona cingo, undique redimio, corono.

Περστέφονται, coronatur, 3. fing. præf. ind. paff. verbi περστέφω, corona cingo.

Περσσυχίζε, circumquaque impemicebat, 3. fing. impert. activ. Jonic. verbi περσσυχίζω, idem ac περσύχω, circumcirca gemo.

Περστράπτω, pro περστράπτω, circumfulgeo. a. s. περστράψω, ας, ε, Att. 9. 13. Th. πρήσσω, fulguro.

Περστρέφομαι, ῇ, εται, circumvertoe. Item nubio, complector. περστρέφεται κύκλος, peragit fuum circulum, Procl. de Sphæra. περστρέφεσθαι, converti, Acat. a περστρέφω, converto.

Περστρωφᾶσθαι, Jonic. pro περστρέφεσθαι.

Περστυγέω, ῶ, τὸ, fimbria, rajatia, falcia circa talos. es περὶ, & στύφω, ῦ, malleus.

Περσύχω, auxiliare, Jon. pro περίσχω. a. a. imperat. med. verbi περίεχω. quod a περὶ, & ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω. a. a. ἔσχον.

Περστύζω, circumcido, dirimo, abfcindo. Ex περὶ, & στύζω, fiodo.

Περστωμύλλω, incidere, Jonic. pro περστομόω, præf. int. activ. a περστόμιον, Jon. pro περστόμιον, circumcido. Thema τόμω, feco. fut. τομῶ. p. τέτμηκα.

Περστρώσω, ας, ε, perf. ind. activ. verbi περστρώννυμι, attribuo.

Περσυχισμὸς, ῦ, ὁ, circumvallatio murorum, Thucyd. Ex περὶ, circum, & τυχίζω, murum ftruo.

Περστώμενος, Poet. pro περστὰς, orior, exortor.

Περσύρω, circumvolvo, perficio: morior. Ex περὶ, & σύρω, Poet. fum, impero.

Περστομεῖν, f. s. inf. act. a περστέμνω, circumcido.

Περστόμιον, circumcido, circumfeco, amputo. fut. ώσω. p. πεπερστόμωκα. a. a. περστόμωσα, & ἐτόμωσα. a. s. int. activ. περστομῶσαι. perf. paff. περστέτμημαι. perf. 3pt. paffiv. περστετμημένος. præt. med. περστέτμητο.

Περστέτμωντο, 3. plural. perf. paff. verbi περστέμνω, circumcido.

Περστύθωσι, circumpono. 3. plural. περστυθέτω, Jonic. pro περστυθήτω. fut. περστυθήσω. perf. περστέθηκα. aor. s. περστύθην.

ης. aor. a. περιέθλιψα, ης, ν. ἐ. a. part. act. περιθλίψας, αντος, ὁ. Them. πίθω, pono.

Περιτμηθήναι, a. 1. inf. pass. περιτμηθήσομαι, η, σται, f. 1. ind. pass. verbi περιτέμνω, circumcido.

Περιτομαίτης, gen. sing. f. g. a. a. part. pass. verbi περιτρέπω, converto, circumago.

Περιτρέπω, circumago, converto, inverto, subverto, redigo, impello. f. ψιλ. p. περιτέτροφα. a. 1. περιέτρεψα. aor. 2. περιέτραπον.

Περιτρέχω, percurro, in orbem curro, Artilloph. fut. περιδράμουμαι. a. a. περιέδραμον, ες, ε. a. a. part. activ. περιδραμών, οντος, ὁ. perf. περιδεδράμηκα, quasi a δραμέω. Th. τρέχω, curro. f. ξυ. p. m. δέδρομα.

Περιτροπάων, revertens, Jonic. pro περιτροπαίος. a περιτροπή, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιτροπή, ῆς, ἡ, vicissitudo, qua aliquid per vices fit, & in orbem, circuitio, orbis, vertigo, Nazianz. a περιτρέπω, circumeo. Th. τρέπω, verto.

Περιττός, ὸν, ὁ, impar, modum excedens. περιττοὶ λόγοι grandia, & nitrhea verba, eximiæ rationes, Æschines. περιττὰ σίτα, sunt impari numero, Gaza. περιττὸς πρὸς τὸ ἄμως πολλὰ ἔχει, multa habet præter alios, Aristot. lib. 2. Polit. cap. 9.

Περιτυχής, ὀντος, ὁ, & in f. g. περιτυχὲς, a. 2. part. act. verbi περιτυγχάνω, incido, forte reperio.

Περιφάνεια, ας, ἡ, prolpectus, splendor, quoquoversus prolpectus.

Περιφανῆ, 3. singul. aor. 2. sub. passiv. verbi περιφαίνομαι, circumquaque conspicior.

Περιφανῶς, adverb. splendide, plane, palam, perspicue, Sophocl.

Περιφάντη, acc. sing. a Περιφάντης, αντος, ὁ, Periphas, propr. nomen.

Περιφέρω, circumfero, circumago, traduco, Synchus. in errorem induco, perturbo: transfero, Plutarch. mecum semper fero, Synelius. περιφέρομαι, pertinet, Herodot. in Erat. l. περιφέρω. aor. a. περιήνεγκον. præs. pass. περιφέρομαι, circumferor. præt. part. pass. περιενηνεγμένος, η, ον, circumactus.

Περιφεύξ, aor. a. part. activ. a περιφεύγω, pro quo usurpatur περιφύγων. Them. φθάνω, prævento, anteverto. f. φθήσω. aor. a. ἔφθην. tanquam a φθάνω.

Περιφοιτᾷ, ᾷς, ᾷ, tegula. An quia περιφοιτᾷται, circumlertur? fertur circa rem metiendam. Alioqui & περιφορεῖον, circumferaneus.

Περιφορητός, ἡ, ὸν, quoquoversus versatilis. a περιφέρω, circumago.

Περιφραδέως, adv. accurate, perite, rite, fcienter, Odyss. ξ. περιφραδές, έος, ὁ, ἡ, sciens, peritus, quod a περιφράζω, circumloquor, considero.

Περιφρονέω, despicio, contemno. fut. ήσω. pr. περιφρονήσω. Item contemplor, considero, scrutor, perpendo. περιφρονῶ τὰ πράγματα, perpenda, & obscreva, Artilloph. in Neb.

Περιφορῶν, genit. sing. a περίφορον, vide περιφορέω.

Περιχαρὴς, έος, ὁ, ἡ, supra modum lætus. a περιχαίρω, summopere lætor. Th. χαίρω, lætor. f. αιρῶ, & χαρήσω. a. 2. ἐχάρην. perf. pass. κεχάρημαι.

Περίχυμα, ος, τὸ, circumjacens regio, vicina. Ex περί, & χύμα, ας, ἡ, ragio. Th. χύω, ω, ὁ, loeua.

Περίψημα, ατος, τὸ, fordes, scobs, ramentum. a περιψάω, circumquaque abstergo, delinio, quod a περί, & ψάω, tergo. fut. ψήσω. p. ἔψημα.

Περιψιλᾶν, circumcirca nudare, spoliare. ex περί, & ψιλὸς, nudo.

Περίσκεψις, ὁ, ἡ, specula: item attenta consideratio, ipla circumspiciendi actio. Ex περί, circum, & ὄψ, oculus. Th. ἔσκεψαι, vide.

Περισπουδος, admodum sanctus, eximius, nimius. Hinc περισπούδως, adv. magnopere, supra modum, supra cætera. ex περί, & σπουδή, ἁ, ὁ, sanctus. Vel quasi περισώδης, qui facile exaudiri potest. a περιωδύω, admodum clamo.

Πέρκος, α, sau πέρκης, ᾶ, ὁ, niger, nigris maculis variegatus. q. περκάζω τὸ περκάσιος, amburere.

Περκασός, ᾶ, & Jonic. εῖος, ὁ, fluvius Bœotiæ ex Helicone, Phœbo, & Musis facer.

Πέρνα, ης, ἡ, perna, petasio. πέρνης, ης, ὁ, calx, pes suis tale maceratus, & inlumatus.

Περνὰς, ὁ, præs. part. act. a πέρνημι, vendo. πέρνασθαι, vendi. Thema περάω, idem.

Περνάτην, περνᾶν, πέρνημι, vendo.. a περάω, idem.

Περόνημα, ατος, τὸ, Dor. pro περόνημα, opus: sed proprie opus acu factum. Th. περόνη, ἡ, fibula.

Περονᾶσθαι, Att. pro πεπερᾶσθαι, fibula nectere. ab eodem them.

Περονατοῖς, ίδος, ὁ, peplum, vestis, qua fibula fuccingebatur. Th. περόνη, fibula.

Περονᾶν, ῶ, fibula necto.

Περόνη, ης, ἡ, fibula, acus, sura: item monile. a πείρω, tranladigo, figo. Hinc περονάω, ῶσω, fibula subnecto, fibulo.

Περονήσασα, perperam ago: extollor, ollento me, 2. ad Cor. 13. alius garrio; alris præceps sum, & temerarius. Th. πέρνημι, ης, ὁ, vanus.

Πέρνης, ὁ, ἡ, levis, vanus, præceps, procax, temerarius. Hinc περνησάμενος, temerarius fum. περνησία, ας, ἡ, temeritas.

Περὶ δὲ ἔπεκτο, metri gratia, pro περιθέντο, 3. sing. a. 2. med. verbi περιτίθημι, circumpono. Th. τίθημι, pono.

Πέρσχω, ω, ὁ, excellens, eminens. a περίσχω, pro περίεχω, ὑπερέχω. hinc verbale περίσχω, & per syncop. Poet. πέρσχ.

Πέρσω, a. 1. inf. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. Est & Πέρσαι, nom. plur. a Πέρσης, ου, ὁ, Perla.

Περσεὺς, έος, vel έως, ὁ, Perseus, nomen viri.

Περσεφόνη, seu Περσεφόνα, ης, ἡ, Proserpina, filia Jovis, & Cereris. quasi a πέρθω, vasto, & φόνος, occido, vel quasi φέρνα φόνου.

Περσεῖος, ου, ὁ, Poetic. pro Περσῆος, Persius, ex Perseo natus. quod a Περσεὺς, έος, ὁ, Parseus.

Περσὴς, ῆος, ἡ, nomen mulieris.

Πέρσης, ου, ὁ, Perla, nom. plur. οἱ Πέρσαι. Fuit & hater Helenæ ita appellatus. ἡ Πέρσα, vocat. casus. Est & πέρσης, jactus quidam telicrarum. Persia dicta a Perse quodam.

Περσὶς, ίδος, ἡ, Perlis, nomen fœmine. H. q. d. ungula.

Πέρυσι, anno præterito: item nuper. Hinc περυσινὸς, qui est anni superioris.

Πεσᾶ, fut. verbi πίνω, transligo. p. πέπωκα. a. 2. ἔπωκα. ant. 2. ἔπωκον, p. m. πέπωκα. hinc πῶμα, meatus.

Πεσὼν, ὁ, transiens, præs. part. act. a πεσᾶν, transeo. f. ήσω, & ήσω.

Πέσε, seu πέσα, cecidit, Jnn. pro ἔπεσε, 3. sing. a. 2. ind. activ. verbi πίπτω, cado. fut. πεσέομαι. p. πέπτωκα. a. a. ἔπεσον.

Πεσέεσθαι, casurum, Jnnic. diphtong. dissolut. pro πεσέσθαι, f. 2. iol. med. verbi πίπτω, cadn,

Πεσῆν, a. a. int. act. πεσάτω, 3. singul. fut. a. med. πεσέομαι, fut. a. int. med. ejusdem verbi.

Πεσέσθαι, Jon. pro πεσεῖν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Πεσέσθων, decidant, 3. plur. a. a. imperat. act. verbi πίπτω, cado. a. a. ὄφρον. a. a. imperat. act. πέσε, έτω.

Πεσέσθων, cadam, Dor. pro πεσέομαι, f. a. med. verbi ejusdem.

Πέσεται, Jonica pro πέσῃ, 3. sing. a. 2. sub. act. ab eodem verbo.

Πέσος, idem ac πῆνος, pellis tondenda, vellus. a πέκω, tondeo.

Πέσσε, Jonica pro ἔπεσον, a. 2. ind. act. πεσόντα, acc. sing. πεσόντες, nom. plur. part. a. 2. a. verbi πίπτω, cado.

Πέσσος, ους, τὸ, cadaver. The. πίπτω, cado.

Πεσσόμαι, f. a. med. in 3. plur. πεσέονται, verbi πίπτω, cado.

Πεσσύθω, Jonice pro πέσσω, præs. inf. act. a πέσσω, Æol. pro πίπτω, concoquo, digero.

Πεσσὸς, seu πεσσὴς, ῆ, ὁ, calculus, vel scrupulus lusorius, ipse ludos. q. a πεσεῖν, cadere. Est & πεσσὸς, medicamentum molli lana compositum, quod fœminis subjicitur inter naturalia. Vide Cels. l. 5. c. 20. & Æginet. l. 3. c. 61.

Πέσσω, Æolic. pro πέπτω, coquo. hinc præs. part. πέσσων, demulcens.

Πεσὼν, όντος, ὁ, qui cecidit, a. a. part. act. a πίπτω, cado.

Πετάζω, extendo, explico, pando, idem ac πετάω.

Πέταλ', pro πέτηλα, folia, nom. plur. a πέτηλος, folium.

Πεταλοι, οἱ, vituli, qui cornua habent intlat πετάλων, id est, foliorum, seu ramorum.

Πέταλον, & Jonic. πέτηλον, ε, τὸ, folium; item lamina, bractea. partic. lana coacta, in Epigram. dat. pl. πετήλοισι. Hinc πεταλίζω, germino, foliu protrudo.

Πετάννυμι, idem ac πετάω, pando.

Πετανὸς, ὴ, όν, Poetice, & Dor. pro πετεινὸς, volatilis, volucris. Th. πέτομαι, volo, as.

Πέτασκε, & gen. ον, πέτασσε, Jonic. pro ἐπέτασσε, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi πετάω, vel πέζω. fut. άσω, expando.

Πέτασος, ου, ὁ, pileus latior; petasus, galerus. Item umbella. Pariter textura genus.

Πετάσσω, extendam, f. 1. ind. act. verbi πετάννυμι, vel πετάω, explico.

Πετασὸς, petaso, coxa cum coltis. a πετάω, expando.

Πέτασφος, ου, τὸ, pertica, in qua gallinæ dormiunt: gallinarum Aristoph. genus ludi, Juven. Satyr. 14. Græcis est laqueus: nonnullis afferes, quibus domus regitur.

Πέτασχος, vel πέδασχος, ου, τὸ, poculum amplum in modum folii expressum. a πετάω, expando.

Πετάω, πετάννυμι, πετῶ. pando, extendo, elevo, explico, aperio. f. άσω.

Πετεηνὸς, volucribus, per apentbesin Poet. pro πετεινὸς, dat. plural. a πετεινὸς, ὴ, ὸν, vulucris. Dicitur & πετήνιος, pro πετεινὸς, volatilis: nam Poeta ε in duplex ει mutant, quorum unum in a vertunt. Th. πέτομαι, volo.

Πετεινὸς, ῆ, τὸ, volatile, avis. a πέτομαι, volo, as. πετεινὰ, ῶν, τὰ, volucres.

Πετείοισιν, volabant, Jon. pro ἐπετείοθην, 3. dual. imperf. verbi πέτομαι, volo, as.

Πέτηλ', Dor. pro πέτε, præs. imperat. a πέτομαι, volo, as.

Πέτηλα, ου, τὸ, trabs, lignum, lacunar, tignum, scandula. locus, ubi gallinæ, aut aliæ aves dormire soleot. Dictum quasi πέτηλον ὅθεν τὰ τὰ πετηνὰ ὀν αὐτῷ κέλονται, quod volucres in eo dormiant. Pro eodem dicitur & πέτασσος.

Πετεὼς, Att. pro Πετεὸς, genit. singul. a Πετεὸς, ὁ, nomen proprium.

Πέτηλα, Jon. pro πέτηλα, nom. plur. a πέτηλον, folium.

Πέτηται, 3. singul. sub. præsentis verbi πέτομαι, volo.

Πέτημαι, ᾶμαι, & πετάομαι, volo, as.

q. a πτύω. Volarus enim ſit pannis aliis. præſ. part. med. πετομένω, præſ. ſub. πέτωμαι, ῃ, ται. a. 1. paſſ. ἐπτόμην, πτῶ, πτῃς, πτῃ, volavi. Hinc πετωκής, ῆς, ὁ, volucris.

Πεπτάτωσαν, Jonic. & Poet. pro πέτασαν, dat. pl. part. præſ. act. vel ut alii, a. n. verbi πέτω, pro πίπτω, cado.

Πετᾶν, præſ. inf. act. idemque valet ac ἐκπίπτειν, ἐκτυγχάνειν, incidere in aliquid, nancisci, verbi πετάω, in aliquid incido.

Πετάω, ſ. άσω, incido in aliquid, nanciſcor. a πέτα, cado, inuſit. pro πίπτω.

Πέτρα, ας, ἡ, rupes, petra. Hinc πετρίνος, ωτος, ὁ, petroſus, ſaxeus, ſaxatilis. Th. πέτρ-, ε, ὁ, lapis, ſaxum.

Πετρήεντα, ας, ἡ, Dor. pro πετρήεσσα, ης, ὁ, ſaxoſa. Vide πετρήεις.

Πετραῖος Ποσειδών, Neptunus Petræus, ita dictus, quod olim ſuper faxo conſopitus uriaam proluderit genitalem, unde natus ſit primus equus.

Πετρίτης, gemma quædam apud Orpheum.

Πέτρη, ης, ἡ, Jonic. pro πέτρα. dat. plut. Jon. πέτρηισι.

Πετρίης, αο, ὁ, ſaxoſus. ἡ fœm. gen. πετρήοντα, & in n. g. πετρῆιν. Thema πέτρ-, petra.

Πετρήσσῃ, dat. ſing. f. g. a πετρήεις, εσσα, ὁ, & ἡ πετρήεντα, petroſus, ſaxoſus. ejuſdem rhem.

Πέτρ-, ε, ὁ, lapis minor, qualis eſt qui manum implet. an a πίπτω, compingo? eſt enim terra compacta. aut a πέτω ῥάος, facile cedere? Hinc πέτρα, ας, ἡ, grande ſaxum, rupes. πετρόω-, ω, ὁ, ſaxatilis. πετρόω, in ſaxum verto. Eſt & Πέτρ-, ε, ὁ, nomen Apoſtoli, Petrus.

Πετροῦς, ῦδ-, ὁ, ἡ, ſaxis adhærens. Ex πέτρ-, ε, ὁ, ſaxum, & φύω, naſcor.

Πετρώδης, ες-, ὁ, ἡ, petroſus. a πέτρος, lapis.

Πέτω, cado, inuſit. pro πίπτω, idem. q. ὁ πέδον, ſolum. Eſt anim ad ſolum moveor.

Πετώμην-, ε, ὁ, contracte a πετόμεν-, verbi πετόμαι, ſeu πέτομαι, volo, as.

Πέϑετε, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πέϑομαι, audio.

Πέϑοιντο, audirent, Jon. pro πέϑοιτο, 3. plur. opt. præſ. verbi πέϑομαι, audio. Th. πιϑέσθαι, audiri, intelligo. fut. πέϑσομαι. a. 2. med. ἐπυϑόμην.

Πέϊκαι, αἱ, abietes, nom. plur. a πέϊκη, ης, ἡ, abies.

Πεϊκάλμ-, α, ὁ, amarus: acutus, intelligens, pendens, cautus. Th. πέϊκη, ης, ἡ, picea, vel larix arbor. Vel quaſi a πίσσα: nam & πισσὸς eſt σωστός.

Πέϊκας, acc. plur. a Πέϊκης, ου, ὁ, nomen gentile.

Πεϊκάσσις, ᾶ, ὁ, amarus, lethalis, Iliad. κ. Them. πέϊκη, ης, ἡ, picea arbor, cujus lacryma amara.

Πέϊκη, ης, ἡ, pinus, larix. an a πισσὸς, amarus? An quia πῖϑ- ἔχω, pingue habet? aut a πίσσα, pix? Πέϊκη pro face aliquando uſurpatur, Ariſtophanes in Nub. Hinc πέϊκιν-, α, ὁ, piceus.

Πέϊσῆσθα, audietis, Dor. pro πέϊσεσθε, 2. plur. fut. ſ. verbi πέϑομαι, ſeu πιϑέσθαι, audio. ſ. πέϊσομαι.

Πέϊσμαι, interii, perf. paſſ. pro πέφυμαι, a φύω, occido. Alii volunt eſſe præſ. paſſ. verbi πείθω, idem ac φεύ. hinc 3. ſing. perf. πέϊσται, & in 3. plural. πέϊσνται. inf. πεϊσϑῆναι. paulo poſt fut. πεϊσθήσομαι.

Πέϊσμαι, apparui, & in 3. plur. πέϊσνται, perf. paſſ. verbi φαίνω, apparco. ſ. φανῶ. p. πέφασμαι.

Πεϊσσομένω-, ε, obſtructus, per metatheſin lit. pro πεσσομένω-, perl. part. paſſ. verbi φράγνυμι, idem ac φράσσω, ſepio. f. ξω. p. χα.

Πέφασμαι, apparui, perf. Att. pro πέϊσμαι, quod vide; hinc perf. part. πεφασμένω-,

Πεφιδέσται, parces, pro πεφείσῃ, 2. ſing. paulo poſt fut. verbi φείσομαι, parco, remitto pœnam. fut. φείσομαι, & φειδήσομαι. perf. paſſiv. πεφείσμαι.

Πεφίσεται, 3. ſingul. paulo poſt fut. verbi φείσομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφυτευόν-, ὁ, perf. part. paſſ. a φείδομαι, parco. f. φείσομαι.

Πεφυζήκω, perf. inf. med. a φύγω, fugio. f. ξω. nor. 2. ἔφυγον. præt. med. πεφύζεγα.

Πεφυζήκειν, Attic. metaplaſm. pro πεφυζήκεμεν, præt. opt. med. verbi ejuſdem.

Πέφυκα, vifue ſum, præt. med. verbi φαίνω, videor, oſtendo. fut. φανῶ. p. πέφαγκα.

Πεφνέσσαι, Jon. pro πεφνεῖν, a. ſingul. paulo poſt f. verbi φένω, occido. f. φόνω. paulo poſt fut. πεφνέσσομαι.

Πεφήσεται, apparebit, 3. ſing. paulo poſt fut. verbi φαίνω, idem ac φανῶ, apparebo.

Πεφιδέσθαι, Joo. ansdiplaſiaſm. pro φείδεσθαι, a. 2. inf. med. verbi φείδομαι, parco.

Πεφιδήσεται, parcet, Jon. anadiplaſiaſ. pro φείσεται, 3. ſingul. a. a. opt. med. verbi φείδω, vel φείδομαι, parco. a. 2. ὄφιδον, & jon. anadiplaſiaſmo πέφιδον.

Πεφιλακύϊα-, Dor. pro πεφιλημένω-, a, ον, amatus, perf. part. paſſ. verbi φιλέω, amo.

Πεφίμωτο, μόω, obmutuſce, perl. imperat. paſſ. verbi φιμόω, os occludo: ad ſilentium adigo. fut. ώσω. p. πεφίμωμαι. Th. φιμός, ὁ, vel φίμ-, α, ὁ, camus, fiſcella.

Πέφνε, interemit. vide ἔπεφνον, imp. Jon. a πέφνα, pro φόνω, occido; vel a. a. quod 10 p. m. πέφνα.

Πεφοβέατο, territi erant, eſtaſi Poet. pro πεφοβέατο, quod Jonic. dicitur pro ἐπεφοβέατο, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. verbi φοβέω, terrefacio. fut. ήσω. p. πεφόβημαι. pluſq. perf. paſſiv. ἐπεφοβήμην, ᾶο, το. The. φόβομαι, timeo. p. m. πέφοβα.

Πεφόρητο, fetebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Jonic. verbi φορέω, fero. fut. ήσω. p. πεφόρημαι. Th. φέρω, faro. fut. οίσω.

Πεφορτισμένω-, ε, ὁ, onuſtus, perf. part. paſſ. verbi φορτίζω, onero. f. ίσω. p. πεφόρτικα. Th. φέρω, fero.

Πέφραδε, p. m. verbi φράζω, loquor. fut. σω. p. πέφρακα. a. 2. ἔφραδον. perf. paſſ. πέφρασμαι.

Πεφραδέσται, locuti ſunt, Jonic. pro πεφράσμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. verbi φράζω, loquor.

Πεφράδοντο, itidem Jon. pro πεφρασμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ejuſdem verbi.

Πέφρηδε, Jon. ansdiplaſiaſmo, pro ἔφραδε, 3. ſingul. a. o. act. hinc πεφραδέτην, pro ἐφραδέτην, 3. dual. a. a. act. πεφραδέμεν, Jon. pro πεφράδειν, per anadiplaſ. pro φραδεῖν, a. 2. int. act. verbi φράζω, dico, memoro. fut. σω. a. a. ἔφρασα, & Jon. anadiplaſiaſmo πέφρασα.

Πεφραδέμεν, a. 2. inf. pro φραδεῖν. Vide in πέφρηδε.

Πεφραδέτην, 3. duel. ant. 2. ind. activ. pro ἐφραδέτην. Vide in πέφρηδε.

Πεφράσμαι, Dorice pro πέφασμαι, perfect. paſſ. verbi φράζω, loquor. f. σω. p. πέφρακα.

Πεφρήδι, ίος, ἡ, nomen mulieris. a πέφρηδε, p. m. verbi φράζω, dico.

Πεφρίκα, horrui, perf. activ. Jon. vel perl. med. verbi φρίσσω, vel ττω. fut. ξω. p. α, & ſequitur tertiam conjug. hinc πέφρικτο Chalcidice dici volunt pro πεφρίκασι, 3. plur. perf. act. The. φρίξ, ικός, ἡ, fluctuum fremitus.

Πεφρίκων, οντος, ὁ, præſ. part. a πεφρίκω, horreo. Quod præſens a perfecto formatum, ut & alia multa verba. Vide πέφρικα.

Πέφυκα, natus ſum, præt. med. verbi φύω, naſcor. a. a. ἔφυσα, vel ἔφυν; vel imperf. activ. dicitur pro πέφυκα, Poet. hinc πεφύεσαν, pro πεφύκασι, 3. plur. perf. act.

Πεφυγμένος, ὁ, qui fugit, perf. part. paſſ. pro πεφυζήκως, verbi φεύγω, fugio. f. ξω. a. 2. ἔφυγον.

Πεφύγω, præſ. e præt. med. πέφευγα factum, more Syracuſano. Alioquin eſt præt. med. ſub. verbi φεύγω, fugio.

Πέφυζα, Jon. pro πέφευγα, perf. med. itidemque πεφυζώς, pro πεφυγώς. πεφυζότες, fugitivi, pro πεφυγότες, perf. part. med. verbi φεύγω, fugio. Alii tamen malunt per ſyncopen dici pro πεφυζηκότες, ut & πέφυζε, pro πεφύζεκε, verbi φυζέω, ῶ. f. ήσω. Th. φεύγω, fugio.

Πέφυκε, ας, ε, extiti, & in 3. plur. πεφύκεσι, perf. act. verbi φύω, fum, naſcor. fut. φύσω.

Πεφύκει, nata eſt, 3. ſing. pluſq. perf. act. Jon. verbi φύω, naſcor.

Πέφυκεν, 3. ſing. perf. act. πεφυκέτω, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Πεφυκώς, ὰ, innatus, perf. part. act. verbi φύω, naſcor.

Πεφυλαγμένος, ὁ, obſervatus, perf. part. paſſ. verbi φυλάσσω, vel ττω, f. ξω, cuſtodio, ſervo. p. πεφύλαχα.

Πεφύλαξο, χθω, perf. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Πεφωρακώς, ότος, ὁ, in furto deprehenſus, perf. part. activ. varbi φωράω, in furto deprehendo. f. άσω. The. φώρ, φωρός, ὁ, fur.

Πεφωρημένος, ὁ, perf. part. paſſ. a φωράω, in furto deprehendo. fut. άσω. p. πεφώρακα, & Jonic. πεφώρηκα. hinc perf. paſſ. πεφώρημαι.

Πεφωτισμένος, ὁ, perf. part. paſſiv. verbi φωτίζω, illumino. f. ίσω, p. πεφώτικα. a φώς, φωτός, τὸ, lumen. Th. φάω, luceo.

Π Η.

Πῆ, extra interrogationem, ullo modo, interdum: πῆ, interrogat. pro πᾶ; qui, quonam modo? qua ratione? cui reſpondet ᾗ, πᾶ δὲ, quo pacto, qua ratione? ᾗ, ἦ δ' ἐγώ, ea, inquam, ratione. πῆ apud Poetas ponitur pro ποῖ, quò, & qua, Odyſſ. ε, πῆ γὰρ ἴω, quonam me conferam? πῆ vero ſine accentu encliticum eſt. Interdum etiam πῆ περιλλικὸν, ſupervacaneum eſt, redundat, Ariſtoph. Interpr. ab ᾗ, quatenus, quomodo. Th. ὅς, qui.

Πηγαί, αἱ, plural. num. a πηγή, ῆς, ἡ, fons.

Πήγανον, α, τὸ, ruta, quia πέπηγε πηγνὺς, compingit ſuo calore, & ſiccitate. Ideo caſtitatie herba. Th. πηγνία, compingo, concrelcere facio.

Πηγές, έος, ἡ, glacies. Item rupes, ſcopulus. Apoll. Schol. l. 2.

Πήγασος, α, ὁ, Pegaſus, equus Perſei natus, natus ex ſanguine Meduſæ. Heſiodus in Theogonia.

Πηγασιχρὼς, α, ὰ, villoſus, vel habens vellus nigrum, vel album. Iliad. γ.

Πηγή, ῆς, ἡ, lons, ſcatebra. quia πάσῶν γῆς, hoc eſt, quia aquæ terra ſalit. Hinc πηγαῖος, α, ὁ, fontanus, πηγάζω, ſcateo, ſcaturio.

Πήγνυμι, υσι, τὸ, aliquid compactum. Th. πηγνύω, compingo.

Πηγνύω, υμι, & πήσσω, ſeu πάττω, compingo, cogo, concreſcere facio, congluti no, figo. f. ξω. Hinc πῆξις, εως, ἡ, coagmentatio, congelatio. πηκτὸς, ὴ, ὸ, compactus, concretus, congelatus. πάγη, ης, ἡ, laqueus. πηγὶς, ίδος, ἡ, idem. πηγίδιον, illaqueo. καπηγὸς, ὁ, navium fabricator. σαπηγία, ας, ἡ, a

tabernaculorum compagio. Festum est apud Hebræos.

Πηγός, ὄ, ά, bene compactus, pinguis: albus. πηγοὶ πλόκαμοι dicit Lycophr. albos crines.

Πηγυλίς, ίδος, ἡ, glacialis, glacies, gelu. Ex p. m. πάγνυμι, compactum est. Them. πηγνύω, compingo.

Πηδάλιον, ὁ, τό, gubernaculum, clavus navis: stiva Hesiodo. Th. πηδόν, ὄ, τό, remus, vel πῆδον, ου, ὁ, ligni species.

Πήδασος, ου, ὁ, Pedasus, nomen proprium.

Πήδασσος, ου, Pedasus, nomen proprium regionis. uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ, salit. Item mons, Nicand. Schol.

Πηδάω, salio, salto. fut. ήσω. p. πεπήδηκα. q. a πούς, pes. Est enim pedum actio. Jam pede libero pulsanda tellus, Horat. vel a πήδον, solum: quod in terra saltamus. hinc πήδημα, ατος, τό, saltus. πήδοσος, uliginosus locus, unde aqua πηδᾷ, salit.

Πήδημα, ατος, τό, saltus. Th. πηδάω, salio.

Πηδήσας, ὁ, aor. 1. part. activ. πηδήσαντι, 3. plur. aor. 1. sub. verbi πηδάω, salto.

Πήδον, ου, ὁ, ligni species. τὸ πηδὸν, ὄ, remus. hinc πηδάλιον, ου, τό, gubernaculum, clavus navis. q. δοκὸν τὰ πηδόνα.

Πηδόω, aquis scateo: aquas salire facio. πηδῶντες, πάτρᾳ, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει, Hes.

Πήθω, inusitat. patior. Thema πάσχω, patior.

Πηκτός, exponitur gelu fictitium, a πήγνυμι, compingo. Item cultrer ad sciudendas carnes. q. a πέλλω, vello, carpo. Instrumentum eriam musicum, magadis, quia a ligois πεκτὸν. an a πήγνυμι, quod q. pectatur ut fouet? πηκτίδι, janua.

Πηκτίδες, αἱ, fides, lum. Vel musicum instrumentum.

Πηκτός, ὄ, ὁ, compactus. Th. πηγνύω, compingo. f. ξω.

Πηλοεῖζε, proinde affiecio: illudo. hinc πηλοκτισμός, contumeliosa injuria. Them πηλός, ὁ, lutum. ut sit luto aspersa πτυαζόμενα, coolumelia afficere.

Πηλαμύς, ίδος, ἡ, pelamis, genus piscis, ex rhynnorum genere, quia ὁ πηλὸν μένει, luto adhaet. Th. πηλός, lutum.

Πήλας, ὁ, qui vibravit, aor. 1. part. a πάλλω. Jon. pro ἔπηλα, aor. 1. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πῆλε, vibravit, pro ἔπηλε, aor. 2. ind. act. Jon. a πάλλω. a. 2. ἔπηλον.

Πηλεῖ, dat. sing. a Πηλεύς, έος, ὁ, Peleus, nomen viri.

Πηλείων, ονος, ὁ, Pelida, nomen propr. Est & raour nomen, a loro sic dictus.

Πηλειάδεω, gen. Jon. per dissolut. ει, pro ε, & ω, pro ου, a Πηλείδης, ου, ὁ, pro Πηλείδου, & per crasin Πηλείδης, patronymicum a Πηλεύς, έος, & Jon ῆος, ὁ, Peleus. Hinc Πηλείδης.

Πήληξ, ηκος, ἡ, galea, cassis. quod a πάλλεσθαι, id est, κινεῖσθαι, quod vibrari soleat.

Πηλίκος, η, ον, quantus, a, um? πηλίκος, quantus, citra interrogationem. Idem fit in ὅσσος πόσος, πόσος ποῖος, qualis. ὅτε πότε, quando. ὁ πῶς, ubi. ὅθεν πόθεν, unde. ὡς πῶς, quomodo, &c.

Πηλοβάτης, ου, ὁ, nomen rauæ. ex πηλὸς, ὄ, ὁ, lutum, & βαίνω, eo.

Πῆλον, vibravi, a. 2. ind. act. Jonic. pro ἔπηλον, verbi πάλλω, vibro.

Πηλός, ὄ, ὁ, lutum, cœnum. item mortarium. quasi a πελὸς, niger. Est & πηλὸς, vinum, Jonic. proprie faculentum, vel vinum rubium, quod turbidum videtur. an a πελὸς, lutum?

Πηλοτόκος, ου, ὁ, nomen rauæ, a πηλὸς, ὄ, & τέκω lutum.

Πῆμα, ατος, τό, damnum, jactura, exitium, clades. q. a πάσθω, patior. ut sit, quod quis patitur. πήματα sunt παθήματα, παθήματα sunt μαθήματα. hinc

πήμων, ονος, ὁ, ἡ, illæsus. πημαίνω, nuceo

Πημαίνω, noceo, lædo, peeco. f. ανῶ. a. 1. ἐπήμανα, Att. ἐπήμηνα. a. 1. pass. ἐπημάνθην. a. 1. inf. pass. πημανθῆναι. Th. πῆμα, ατος, τό, damnum.

Πημανθῆναι, oblæsum esse, aor. 1. inf. pass. verbi πημαίνω, nocui.

Πημήνας, ας, ὰ, a. 1. opt. Æol. pro πημάνειας, verbi ejusdem.

Πῆνος, Dorie. pro πήμνος, quando? ab ἦμος, quando.

Πήνη, pro πήγνη, rheda.

Πήνειός, ὄ, ὁ, nomen viri, vel fluvius Peneus.

Πηνελόπη, ης, ἡ, Penelope, uxor Ulyssis.

Πήνη, ης, ἡ, tela, textum: fusus.

Πηνίκη, vel πήνιον, fucus: coma additicia.

Πηνίκος, quando? ab πήνη, idem.

Πήνιον, ου, τό, stamen, seu filum, quod e colo deducitur: licium: fusus. Item infectum ex erueis generatum. Arist. l. 5. c. 19. Interpres Aristophanis in Vesp. animal ait esse culici simile.

Πῆνος, ου, ὁ, & πήνη, ης, ἡ, tela, textum. q. a πένομαι, uperor. Quidam derivant a Πάν, qui perhibetur inventor artis textoriæ.

Πηξάμενος, ὁ, qui compegit, a. 1. part. med. verbi πηγνύω, vel πήσσω. f. πήξω. a. 1. ἔπηξα. a. 1. part. act. πήξας. a. 1. inf. med. πήξασθαι.

Πῆξεν, infixit, 3. sing. aor. 1. ind. activ. Jon. pro ἔπηξεν, verbi ejusdem.

Πήξω, figam, fut. 1. activ. verbi πηγνύω, vel νυμι, compingo.

Πηός, ὅς, ὁ, Jon. pro πατὴρ, τέρος, ὁ, affinis, cognatus. in plur. πηοί. Th. πάομαι, vel πάσσομαι, possideo.

Πήρα, ας, ἡ, vel πήρη, Jon. pera, faccus. πηρίδιον, ου, τό, perula, sacculus, manticula, q. a φέρω, fero. Malim a πάω, paseo, ut sit escaria pera.

Πηρός, ὁ, ὁ, mutilus, mancus, fractus: mutus: cæcus. hinc πηρόω, f. ώσω, mutilo. πήρωσις, εως, ἡ, mutilatio, q. a πάσθω, tanquam aliquid passus.

Πησάμενος, η, ον, passurus. an a πάσθω, f. πήσω, patiar. a. 2. ἔπαθον. pro quo magis usitat. πάσχω, patior.

Πητύς, ος, ὁ, coagulum. a πήσσω, cogo, cuagulo.

Πηχυς, lacertus, nom dual. a πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, ulna.

Πῆχθεν, Bœot. syncop. & Jon. pro ἐπήχθησαν, fixi sunt, 3. plur. aor. 1. ind. pass. verbi πηγνύω, vel νυμι. f. πήξω. p. πέπηχα. perf. pass. πέπηγμαι. aor. 1 pass. ἐπήχθην.

Πηχυαῖος, cubitalis, unius cubiti Dioscl. a.

Πῆχυς, εως, ὁ, cubitus, ulna. In arcu πῆχυς est pars brachiorum arcus media, qua arripitur, & quæ sagittam fustinet. Odyss. φ. Item pars citharæ, quæ vesticillos continet, quibus fides renduntur, & laxantur, Interp. Iliad. ι. Item apud architectos regula, norma, γνώμων.

Π Ι.

Πιάζω, quasi Dorie. pro πιέζω, premo, affligo: capio, prehendo. f. άσω. perf. πεπίακα. a. 1. ἐπίασα, & in 2. plur. ἐπιάσαμεν. aor. 2. subj. πιάσω, ῃς, ῃ. p. 2. inf. act. πιάσαι. a. 2. part. πιάσας, ασης, ὁ. a. 1. ind. pass. ἐπιάσθην, πιάσθησαν. aor. 2. pass. ἐπιάσθην. f. πιάσω. p. πεπίασμαι. aor. 1 pass. ἐπιάσθην.

Πιαίνω, pinguefacio. Hinc πιαίνει πλάστιγγα, pro πιέζει πλάστιγγα, opes suas augere. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιαίνετε, 3. sing. a. 1. imperat. act. πιαινάτω, verbi πιαίνω, pinguefacio. f. ανῶ. a. 1. ἐπίανα. a. 1. sub. πιάνω, ῃς, ῃ. Them. πίων, ονος, ὁ, pinguis, obesus, fagmatus, opimus.

Πιάξας, Dor. pro πιάσας, a. 1. part. act. verbi πιάζω, capio.

Πίαρ, ατος, τό, pinguedo, pro πίαρ, ατος, ὁ, ἡ, idem. Th. πίων, ονος, ὁ, pinguis.

Πιάσασι, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi πιάζω, capio.

Πιγκάσης, pocillator. Gl. Cyr.

Πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra, scaturigo, stilla. q. a πίνω, bibo, vel πηδάω, salio. Hinc πιδακώδης, εσσα, ὁ, aquis scatens, irriguus. Euripides.

Πιδήεσσα, scatebris abundantis, genit. sing. f. g. a πιδήεσσα, ης, ἡ, & ὁ πιδήεις, per syncopen pro πιδαεσσα, εσσης, ὁ, irriguus. Th. πίδαξ, ακος, ὁ, fons.

Πίε, bibe, aor. a. imperat. ut & πίθι, a πίνω, bibo. fut. πιόμαι. pract. πέπωκα. aor. a. ἔπιον. hinc πίον, pro ἔπιον, 3. sing. imperf. Jon.

Πιέειν, bibere, Jon. diaeresi pro πεῖν, a. a. inf. verbi ejusdem.

Πιέζεσκον, premebant, Jonic. seu Dor. pro ἐπίεζον, 3. plural. imperf. activ. verbi πιέζω, idem ac πιέζω, premo.

Πιέζω, ες, ε, premo, stringo: item crucio. fut. έσω. pract. πεπίεκα. perf. passiv. πεπίεσμαι. Dicitur & πιέζω, q. ἐπιέζω, ut vult Etym. ab ἐπέω. Duci posset a πέζω, pes, ut sit proprie, premo, pede calco.

Πιέν, p. a. inf. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. 2. ἔπιον.

Πίειρος, α, ον, & ὁ πίειρα, pinguis, uber, opulentus. Th. πίων, idem.

Πιερίη, ης, ἡ, nomen regionis, quæ eredita fuit Musarum sedes, Pieria. Hinc Πιερίηθεν, adv. ex Pieria. Πιερίς, ίδος, ἡ, & in plur. Πιερίδες, Pierides.

Πίετε, a. plur. a. a imperat. πίε, bibe, varbi πίνω, bibo.

Πίη, absorbeat, 3. sing. a. a. sub. activ. verbi ejusdem.

Πίηθι, Æolic. paragoge, pro πίης, a. sing. a. 2. sub. act. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. a. ἔπιον.

Πίθακνη, ης, ἡ, doliolum, & poculum instar dolii. Thema πίθος, ὁ, ὁ, dolium.

Πιθανολογίαι, ας, ἡ, probabilitas sermonis. Ex πιθανός, pertuasorius, pro πιθός. The. πείθω, persuadeo, & λέγος, sermo. Thema λέγω, dico.

Πιθανός, ὁ, ὁ, probabilis, e. Item gratus, jucundus, Arist. id. In compar. πιθανώτερος. superlativ. πιθανώτατος. ab eodem them.

Πιθανότης, ητος, ἡ, probabilitas. Them. πείθω, persuadeo. f. σω. aor. 2. ἔπιθον.

Πίθεσθ', pro πίθεσθε, persuadeamini, a. pl. a. 2. imperat. med. πίθω, verbi πείθω; f. σω. a. 2. ἔπιθον.

Πιθέσθω, obediant, 3. dual. a. 2. imper. med. ejusdem verbi.

Πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πιθήσω, persuasos fie, Jonic. paragog. pro πίθω, a. singul. aor. 2. sub. med. a πείθω.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, idem ac πίθηξ, ηκος, ὁ, simius, & simia: nanus.

Πιθηκοποιεῖσθαι, simias edere. ex πίθηξ, simia, & ποιέω, edo.

Πίθηξ, ηκος, ὁ, & πίθηκος, ου, ὁ, simia, item pumilio. an a πίθος, pro πίθηξ?

Πιθήσας, ὁ, fretus, a. 1. part. act. verbi πείθω. Th. πείθω, persuadeo. f. σω. a. a. ἔπιθον.

Πίθησιν, parverit, 3. sing. a. a. sub. med. πίθωμαι, ῃ, ηται, verbi ejusdem.

Πίθι, bibe, pro πίε, a. 2. imperat. act. verbi πίνω, bibo. fut. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πιθήσειν, credant, Jonic. pro πίθωσιν, 3. plur. aor. 2. upt. med. πιθήσομαι, ει, ετο. Them. πείθω, persuadeo. a. 2. ἔπιθον.

Πίθοιο, Jon. pro πίθου, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πιθόμενοι, obedisti, a. 2. ind. med. Jon. pro ἐπίθοντο, verbi πείθω.

Πίθοι, Jon. pro ἔπιθον, a. 2. iod. activ. verbi πείθω, persuadeo. f. πίθσω, a. a. ἔπιθον.

Πίθος, ου, ὁ, dolium, endus, fidelia, urceus. q. ubi τὸ πίθι θέσις. hinc πιθεών, torcular, cella vinaria.

Πίθου,

Πίθος, Dor. pro πίθος, gen. sing. a πίθος, ου, ὁ, dolium.

Πίθων, ονος, ὁ, Poet. idem ac πίθηξ, simia.

Πιείρων, ονος, τό, butyrum, Hippocr. an πίων κερατὸς, optimum butyrum ex bubus, seu bobus.

Πικραίνω, ameritudinem affero, exacerbo, attrito. f. ανῶ. a. 1. ἐπίκρανα. a. c. inf. πικρᾶναι. præf. pass. πικραίνομαι, exacerbor, sum amarolcotus. a. 1. pass. ἐπικράνθην, ης, ῆ. Th. πικρὸς, amarus.

Πικρὰν, acc. sing. f. g. a πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, a, um.

Πικρία, ας, ἡ, emarulentie. Thema πικρὸς, amarus.

Πικρὸς, ὰ, ὸν, amarus, e, um, acerbus, difficilis. Item asper, cum de sapore usurpatur. Ana πίνω, pinos, cujus lacryma est amara? an sit quasi πίνορός. an a πείνω, tondeo? amara tondent, & radunt linguam. hinc γλυκύπικρος, α, ὁν, dolcedinem amaroti pesmixtam habens.

Πιλάτος, ου, ὁ, nomen Præfidis Romani, Pilatus. Lat. telo armatus.

Πιλῶ, & πιλέω, edere. ut Germ. einstopfen.

Πίλνᾱ, deicit, 3. præf. ind. act. verbi πιλνάω, idem ac πελάω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πίλνημαι, pass. a πίλνημι, appropinquo, idem ac πελάω.

Πίλνατο, Jon. pro ἐπίλνατο, 3. singul. imperf. pass. a πίλνημι. quod vide.

Πιλνάω, ῶ, idem ac πελάω, seu πελάζω, appropinquo. Th. πέλας, adv. prope.

Πῖλος, ου, ὁ, pileus, seu pilcum, petasus. propric ex lana coacta. πῖλος est lanam cogn. an a πιέζω λᾶος, an a πίλος? engendo partes. πιλοῦσθαι. hinc πιλέω, & έω, cogo, coarcto.

Πιμελή, ῆς, ἡ, pinguedo. hinc πιμελὴς, έος, ὁ, ἡ, pinguis, obesus. quasi a πῖος, pinguedo, & μελέω, membrum. ut sit quasi solidarum partium pinguedo.

Πιμπλάσιτο, implebatur, 3. sing. præt. passivi verbi πιμπλάνημι. perf. πέπλημαι. a. c. pass. ἐπλήσθην. Th. πλέος, plenus.

Πίμπλαντ', plena esant, pro ἐπίμπλασαν, 3. pl. imperf. pass. verbi πίμπλημι. fut. πλήσω, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπλάσσαι, replentes, Æol. pro πιμπλῶσαι, nom. plur. part. præf. f. g. a πιμπλὰς, ᾶσα, verbi πίμπλημι. f. πλήσω, idem ac πλήθω, impleo. Them. πλέος, plenus.

Πίμπλᾱ, impleo, Attic. pro πίμπλᾶθι, præf. imperat. a πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλέος, plenus.

Πιμπρὰς, ᾶσα, ὰν, præf. partic. activ. a πίμπρημι, idem ac πρήθω, incendo.

Πίμπρημι, seu πρήθω, incendo. f. πιμπρήσω, & πρήσω. præt. πέπρηκα. a. 1. ἔπρησα. præf. pass. πίμπρασθαι, incendor, intumesco. præf. iof. passiv. πιμπρᾶσθαι. Th. πρήθω, incendo.

Πιμπρήσω, incendam, f. r. a πίμπρημι, incendo.

Πίν', pro πίνε, bibe, præf. imperat. a πίνω, bibo.

Πινακίδιον, ου, τό, pogillaris, tabella cerata, in qua olim scribebant. Lucæ c. 1. Item index. Gall. l. 20. c. 1. 1.

Πίναξ, ακος, ὁ, tabula, asser: libellus: index. Est & πίνης, discus, quadra. q. a πίνω, pious: quod e pineo ligno maxime fuerit olim confecta. Hinc πινάκιον, ου, τό, tabella: edictum.

Πινδόθεν, adverb. ex Pindo. Pindus autem mons erat agri Perrhebæi. Vel, ut alii, etiam urbs.

Πίνε', pro πίνετε, ob sequentem aspiratam. 3. singul. præf. pass. verbi πίνω, bibo. præf. imperat. πίνε, bibe.

Πινέμεν, Joo. & πινέμεναι, Dor. pro πίνειν, præf. inf. verbi πίνω, bibo. fut. πώσω. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον.

Πίνετο, bibebatur, Joo. pro ἐπίνετο, 3. sing. imperf. pass. verbi ejusdem.

Πίννα, ης, ἡ, pinna; genus conchæ. Aristot. histor. Animal lib. 5. cap. 15. Ducunt a πίνος, id est, ῥύπος, scil. a sordibus, quibus hæc semper obducta est. Scribitur & πίνα. Hinc πίννινος, marinum, propris ad πίννα pertinens.

Πίνος, α, τὸ, vinum hordeaceum. e πίνω, bibo. Th. πίνος.

Πίνοντ', pro πίνοντα, bibentem, acc. sing. part. præf. verbi πίνω, bibo.

Πίνος, ου, ὁ, sordes. q. πίος, quic labore detergitur. Sed πίνος, ου, ὁ, pios. q. a πίνω, pinguis, quia abundat tetina.

Πίνυτ', pro πίνυτο, bibunt, 3. plur. præf. ind. act. verbi πίνω. f. πώσω.

Πινύσκω, seu πινύσσω, moneo, sapere facio. a πινύω, sapio, quod a πίνη, spiro.

Πινυτὴ, aliquando substantive sumitur pro πινυτότης, sapientia, prudentia. quod a πινυτὸς, ὁ, prudens, consultus. hoc a πινύω, vel πινύσσω, moneo, & ad sanam mentem reduco. quod a πινύω, sapio. Th. πίνω, spiro.

Πινυτὸς, vide in πινυτή.

Πίνω, bibo. imperf. ἔπινον. f. πίομαι. p. πέπωκα. a. 2. ἔπιον. a. a. imperat. πῖθι, & πίδι. a. 2. sub. πίω, ῃς, ῃ. p. a. a. inf. πιεῖν. aor. 3. part. πιὼν, ὄντος, ὁντ. f. 1. med. πίομαι, εσαι, pro πίωμαι, ῇ, ῆται. Hinc πῖσις, εως, ἡ, potio. πότης, α, ὁ, potor, potator. πωτίζω, potum præbeo. συμπόσιον, ου, τό, compotatio.

Πίνσπι, 3. plur. præf. sub. verbi πίνω, bibo.

Πίνωμαι, bibam, fut. 1. vel 2. med. pro πίωμαι. Sunt qui eclint ista præsens a πίνω, fut. πίσω, pro πίνω, bibo.

Πίονος, geo. singul. a πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis. accus. πίονα, pinguem. hinc compar. πιότερος, superl. πιότατος.

Πίος, εος, τό, pinguedo. Thema πίων, ονος, ὁ, ἡ, pinguis.

Πιότερος, & πιοτατος, compar. & superlat. a πίων, pinguis.

Πιότης, ητος, ἡ, pinguedo, ubertas. Th. πίων.

Πῖσα, aor. a. part. act. f. g. verbi πίνω, bibo. f. πώσω. a. a. ἔπιον. aor. 2. part. πιὼν, ὄντα, ὸν.

Πιπίσκω, potum præbeo. quod a πίνω, pro πίνω, bibo.

Πιπλάνω, & πιπλάσκω, impleo, idem ac πλήθω. Th. πλέος, plenus.

Πίπος, ου, ὁ, pipus, avis marina. q. a πίνω, quod frequentius bibat.

Πίππος, pipio, pullus avia: a sono πιπίζω, pipio.

Πιπράσκω, vendo, venundo. imperf. ἐπίπρασκον, ες, ε. fut. πεπράσω, quasi a πράω, pro πρήσω. perf. πέπρακα. pesf. pass. πέπρασμαι. part. part. πεπρωμένος, venditus. a. 1. pass. ἐπρήθην. a. 1. inf. pass. πρηθῆναι. a. 1. part. πρηθὴς, ῆσα, ὲν. f. 1. pass πρηθήσομαι, vendar. Th. πρᾶσις, venditio.

Πίπτε, cadebat, imperf. Jonic. verbi πίπτω, cado.

Πίπτοντα, incidentes, plural. num. f. g. part. præf. verbi ejusdem.

Πίπτω, cado, procido. fut. πέσω. q. a πέτω. fut. med. πεσοῦμαι, Dor. pro πέσομαι. præt. πέπτωκα. q. a πέτω. a. 1. ἔπεσα. a. 2. ἔπεσον. a. a. imperat. act. πέσε, έτω, & in plural. πέσετε. aor. a. sub. πέσω, ῃς, ῃ. aor. 2. inf. πεσεῖν. a. a. part. πεσὼν, ὄντα, ὸν. Hinc πτῶμα, ατος, τό, casus, lapsus. πτῶσις, εως, ἡ, idem. πρηστὴς, ῆρος, ὁ, ἡ, præceps, petulans. πρηστάων, ας, ἡ, præcipitantia, petulantia.

Πίπτουσι, 3. plur. præf. sub. a πίπτω, cado.

Πισσῆρες, ων, ὁ, nomen Pyricum, quod leprolum significat.

Πίσσα, potum præbere, aor. 1. inf. activ. verbi πισσάω, f. πίσω. q. a πίνω, pro πίνω, bibo.

Πισσία, ας, ἡ, Pisidia, nomen regionis.

Πίσσα, α, τὸ, pisum, & pisa; legumen. a πίσσω, tundo.

Πίσσος, & πῶσος, ου, τό, locus humidus, hortus, prætum. q. a πίσω, irrigase.

Πίσσα, seu πίττω, ης, ὁ, pix. quasi a πίσος, quia pinguis. aut a πίτυς, pinus, unde est. aut a πίσσω, coagulo. coagulatum enim aliquid est, & coagulat. Hinc πιττώσω, ᾶ, τὸ, tabula.

Πιστὰ, pigoora, beneficentiæ, nom. plur. n. g. a πιστὸς, ὴ, ὸν, fidus, a, um. quod a πίστις, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστάκιον, τὸ, pistacia, nuculæ pinois nucibus similes, intus viridi nucleo, Nicand.

Πίστις, εως, ἡ, nom. plur. a πίστις, εος, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστὰ θέσπις, οἱ, nom. plur. a. 1. pass. a πιστὰω, credo.

Πιστὰω, ῶς, ῶ, credo, fidem habeo, recipio, assentior, sum fretus, cum dat. & accus. πιστὰω σοι τοῦτο, hanc fidei tuæ committo. Nazianz. in Orat. πιστὰω τοῦτο, hanc ita esse credo. Demosth. Æschines. πιστεύειν τῷ λόγῳ, diceodi facultate fretus. πιστεύω etiam usurpatur pro fidem facere, & probare ab Aristotele in lib. 1. priorum Analyt. fut. εὐσω. p. πεπίστευκα. pluiq. perf. πεπιστεύκειν, Attice pro ἀπεπιστεύκειν. part. præt. act. πεπιστευκὼς, ῶς, ὸς. a. 1. ind. act. ἐπίστευσα. aor. 1. imperat. πίστευσον, σάτω, & in plur. πιστεύσατε. a. 1. fut. πιστεύσω, ῃς, ε. aor. 1. inf. πιστεῦσαι. a. 2. parr. πιστὰς, ασα, αν. præt. pass. πιστεύομαι, ceedor. perf. passiv. πεπίστευμαι, concreditur mihi. a. 1. pass. ἐπιστεύθην, ης, ῆ. quod a πίστις, εως, ἡ, fides. Th. πείθω, persuadeo.

Πιστικὸς, ὴ, ὸν, fidelis, salubris. Item qui fidem maxime facere potest, Aristot. l. 2. Rhetoric. πιστικοὶ λόγοι. Est & πιστικὸς, ὴ, ὸν, porabilis, liquidus, a, um. a πίνω, vel πίνω, bibo. vel dicitur πιστικὸς, pro ὑπισταὸς, per aphæresin τῆ ὑ, ab Ophis, ιτος, ἡ, nomine urbis prope Babylonem, unde optima nardus.

Πίστις, εως, ἡ, fides, fiducia, credulitas.

Πιστὸς, ὴ, ὸν, fidelis, le, fide dignus. Est & πιστὸς, ὴ, ὸ, Christianus, credens in Christum. οἱ πιστὸ, credentes. πιστὸν, adv. pro πιστῶς, fideliter. Est & πιστὸς, ὴ, ὸν, porabilis, liquidus, a πίνω, poto. Thema πιστὴ, bibo.

Πιστότερος, α, ον, compar. a πιστὸς, fidelis.

Πιστόω, fidem facio, confirmo, stabilio, fidem accipio, & do. f. ώσω. p. πεπίστωκα.

Πιστοῦδος, ὄντος, ὁ, cui fides habita est, a. c. part. pass.

Πιστόγγιον, ου, τό, coriom: sutrina.

Πιστωγγος, α, ὁ, sutor, cerdo.

Πίστωμος, ὁ, fretos, fidena, credulus, ol bedieos. Thema πείθω, persuadeo. f. σω. p. κα. aor. a. ἔπιθον.

Πίσυρες, & πίσυρσι, Æol. pro τέσσαρες, quatuor, Etym. Odyss. δ.

Πίσω, potabo, f. 1. Poet. a πίνω, bibo.

Πιτνὰς, ᾶς, ἡ, torma, cohors; tribue quædam ab usbe Æolidis Πιτνάη. iode Πιτνᾶτις λόχος, cohors Pitanete.

Πίτνα, cadebat, imperf. Jon. pro ἐπίπτνα, vel a πίτνημι, προπὴ τὸ κῆϊκ, ut ἔβα, pro ἔβᾱ. hioc πιτνὰς, præf. part. Th. πίπτω, cado.

Πίτνον, 3. plural. imperf. act. pro ἐπίπτνον. vide πίτνα.

Πίτνω, cadere facio, jacio, Att. πιτνῶ. hioc πιτνῶν. a Them. πίπτω, cado.

Πιττακὸς Μιτυλληναῖος, ὁ, Pittacus Mitylenæus, unus e septem Græciæ sapientibus.

Πίτυλος, α, ὁ, strepitos aquæ remo percussæ. Item crebra agitatio, & motus, qualis complosio, vel micatio manuum, Hesych. & Poll. lib. 2. Metaphosica adhibuit etiam Enrip. in Hippol. πολλὰν ἐκπόνει ἔχει πίτυλος, h. e. lacrymarom ubertim manantium crebra veluti micatio, & distillatio.

Πίτυον, ου, τό, furfor, palea. q. a πίτνω. Est enim id, quod πίτνω, id est, excidit a frumento, cum molitur.

Πίτυς, υος, ἡ, picea pinos. quasi a πίος, quia pingui abundat. vel a πίτνημι, pio. liquidem ea ea pia defluit. Hinc πιτύεις, εντος, ὁ, pinta abundans. πιτυώδης, εος, ὁ, ἡ, idem. πίτυινος, η, ον, pineus.

Πιφάν-

Πεφάσκω, Jon. pro πεφάσκω, loqueris, a. fingul. præſ. ſub. verbi πεφάσκομαι, pro φάσκω, jactito, dico, Th. φάω, vel φημί, dico.

Πεφάσκω, Jon. pro πεφάσκω, præſ. imperat. paſſ. a πεφάσκω, inſerto υ, pro πεφάσκω, quod per reduplic. pro φάσκω, idem ac φημί, dico, loquor. Thema φάω, dico. Eſt etiam πεφάσκω, in ludem profero. a φάω, idem.

Πίν, inuſit. pro πίνω, bibo. Eſt & a. 2. ſab. act. verbi πίνω. ſ. πώω. a. 2. ἔπιν.

Πίονδε, 2. pl. a. 2. ſub. activ. verbi ajuſdem.

Πίων, ονος, ὁ, pingnia, obeſus, q. a πῖος, τό, pinguedo. πιαίνω, pinguefacio.

Πιὼν, ὄντος, ὁ, qui bibit, a. 2. part. act. verbi πίνω, bibo. ſ. πώω. a. 2. ἔπιον.

Π Α.

Πλαγά, ᾶς, ἡ, Dor. pro πληγή, ῆς, ἡ, plaga.

Πλαγγών, όνος, ὁ, icuncula cerea, quaſillus, ornamentum quoddam puellare ex cara factum, Heſychius. a πλάσσω, fingo. Sunt qui πλαγγὼν exponant vagus, volantqae eſſe a. 2. part. verbi πλάζω. ſ. a. πλαγῶ. a. a. ἐπλαγαν, & plaonaſmo τῦ γ, ἔπλαγγον. unde a. a. part. πλαγγὼν, όντος, ὁ. Verum contra morem participiorum flectitur per όνος: at apud Heſych. πλαγγόνες κανᾶκλοι, reticula muliebria.

Πλαγιάριος, α, ὁ, plagiarius, fragana. Gl. Cyr.

Πλαγίαυλος, α, ὁ, obliqua tibia, quæ fiebat ex loro. ex πλάγιος, obliquus, & αὐλός, ὁ, tibia.

Πλάγιος, α, ὁ, ἡ, obliquus, tranſverſus. q. a πλάζομαι, erro.

Πλαγχθέντες, οἱ, errantes, nom. plur. a. a. partic. paſſ. ab aor. 1. ind. paſſ. ἐπλάγχθην, euphoniæ gratia interpoſito γ. ἐπλάγχθην, ης, η, erravi, verbi πλάζω, errare facio. l. πλάγξω.

Πλάγχθην, ης, η, Jon. pro ἐπλάγχθην, a. 1. ind. paſſ. Vide πλαγχθέντες.

Πλαδὸν, α, τὸ, & πλαδὸς, ος, ὁ, humor ſuperfluus. q. a πλάζομαι, quod humorea ſuperfluat in univerſi corporis ductus errent: val potius dicitur a πολύ, multum, & ὕδωρ, aqua. πλαδαρὸς, valde humidus.

Πλάζομαι, vagabundus jactor, erro. hinc part. præſ. πλαζόμενος. Thema πλάζω, errare facio.

Πλάζω, errare facio: amoveo, diſturbo. ſ. πλάγξω. aor. 1. ἔπλαγξα. p. χα. q. a πολὺς, ut ſit quaſi πολλάζω. Errantium animi multæ ſunt viæ, & in diverſa abeunt. Ponitur & πλάζω, per ſyncopen pro πολλάζω, appropinquo, accedo. Them. πέλας, prope.

Πλάθανος, ſea πλαθανιὰς, ὁ, τό, orbis, ſuper quo panes formant. ut puto, a πλάσσω, formo.

Πλάθω, appropinquo, admoveo. a πελάω. Th. πέλας, prope.

Πλαίσιον, ο, τό, lateris forma, vel forma, in qua lateres formentur. Item militaria ordo quadrangulari forma ἀφ' ἑαυτῦ τετραγώνου, quadrato agmine inſtructi, Thucyd. Porro machina compacta ex quatuor trabibus, Suid.

Πλάϊνος, acc. ſing. a πλάξ, ἡ, tabula lata.

Πλακὶς, ὁ, involutus, aor. a. part. paſſiv. a πλέκω, plecto, necto, fut. ξω. aor. 2. paſſ. ἐπλάκην. aor. 2. infin. paſſ. πλακῆναι.

Πλακὶς, ος, ἡ, error, peccatum. a πλάζω, erro. ἁμπλακὶς, error, peccatum. ab ἁμὶ, & πλακὶς, error.

Πλακόεις, εσσα, εν, latus, & tenuis, ut πλάξ, tabula. ἀρτῦ πλακόεις, placenta. Th. πλατὺς, έῶ, ὁ, latus.

Πλακὶς, placenta, nom. ſing. a πλακόεις, ὁ, & per contract. πλακὶς, pinnis craſſæ ſpeciem referens. Th. πλατὺς, έῶ, ὁ, latus.

Πλᾶκτρον, α, τὸ, Doric. pro πλῆκτρον, plectrum, inſtrumentum, quo citharæ fides pulſantur. a πλήσσω, percutio.

Πλακὼν, plicatus ſum, a. a. ſub. paſſ. verbi πλέκω, plecto.

Πλὰν, Dor. pro πλὴν, niſi, præterquam quod. Item præter, ſeorſum.

Πλανᾶω, facio errare, fallo, ſeduco. f. ήσω. p. πεπλάνηκα. a. 1. ἐπλάνησα. præſ. paſſ. πλανῶμαι, ſeducor, erro. perf. paſſ. πεπλάνημαι. perf. part. πεπλανημένος, η, ον, ſeductus, a, um. a. 1. paſſ. ἐπλανήθην, ης, η, ſeductus ſui. Th. πλάνη, error.

Πλάνη, ης, ἡ, error, deceptio. Eſt & πλάνος, error. q. a πλάζω. hinc πλάνης, ητος, ὁ, erro, vagabundus. πλανάω, fat. ήσω, errare facio. πλανάομαι, erro.

Πλανήτης, ητος, ὁ, decipiens, aor. 1. part. act. a πλανάω, fallo.

Πλανήτης, α, ὁ, erro, onis, erraticus: ſtella erratica. Plato.

Πλάνος, ο, ὁ, ſeductor, impoſtor. Item error, Ceb. Theb. Sed πλάνος, η, ον, fallax.

Πλάξ, πλακὸς, ἡ, tabula lata: æquor: planities, cruſta: profunditas Pindaro. Item lapis, qui ſuperponitur ſepulcro.

Πλᾶξεν, Dor. & Jon. pro ἔπλαξεν, percuſſit, 3. ſing. aor. 1. verbi πλήσσω, vel πλάσσω, percutio. fut. ξω.

Πλᾰξιππος, ω, ὁ, ἡ, Dor. pro πλήξιππος, equorum agitator, ὃς δὴ τὸ πλῆττον τὸς ἵππος, a percutiendis equis.

Πλάσσαν, dat. ſing. a πλάσσις, a. 1. part. a πλάσσω, fingo.

Πλάσσας, aor. 1. part. act. dat. ſing. πλάσσαν. a πλάσσω, fingo.

Πλάσμα, ατος, τό, figmentum. ab eodem Them.

Πλάσσω, finxit, Jon. & Poet. pro ἔπλασε, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi πλάσσω, fingo. fut. πλάσω. p. πέπλακα. aor. 1. paſſ. ἐπλάσθην, & Att. ἔττω, fingo, comminiſcor, fimulo. f. πλάσω. p. πέπλακα. perf. paſſ. πέπλασμαι. hinc πλάσμα, ατος, τό, figmentum. πλάστης, ου, ὁ, fictor. πλαστὸς, ὸ, ὁ, fictus. q. a πλάζω, ut ſit primo, a luto formo, ſicut Deus πλάσας πρωτόπλαστον Adamum e terra.

Πλάστιγξ, ιγγος, ἡ, lanx jugo ſuſpenſa, cui pondus imponitur. tam tabula, in qua cottabia ludebantur. Tum πλάστιγξ, pro πλάστιγξ, lerula.

Πλαστίγγιον, τό, ſarula chirurgica exponitur in Hippiatria.

Πλαστὸς, ὴ, όν, fictus, a, um, fictitius, commentitius, adulterinus.

Πλατάγιον, crepito, crepitaculo ſonitum edo. a πλατάγη, crepitaculum, quod a πλατάττω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατὺς, έῶ, ὁ, latus.

Πλατάγισμα, ατος, τό, ſtrepitus, ſonus. a πλατάγιον, crepito.

Πλατάγιζω, palmula aquam percutiendo ſtrepitum excito. a πλάτη, palmula, latior remi pars. Thema πλατὺς, latus.

Πλατεῖαι, ῶν, αἱ, Platææ. hinc Πλαταιὰς, ιάδος, ὁ, Platæenſis. det. plurel. Πλαταιῆσι.

Πλάτανος, οἱ, piſces coracini dicti. Athen. lib. ζ.

Πλατανὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, idem ac πλάτανος, ος, ἡ, platanus, arbor. Item vaſis genus, in quo popana fingebantur.

Πλάτανος, ὁ, ἡ, platanus, arbor, quia late diffuſa ramis. Thema πλατὺς, latus.

Πλατὺ, pro πλατέα, nom. plural. n. g. πλατέων, gen. plur. a πλατὺς, εῖα, ὺ, latus, a, um.

Πλάτη, ης, ἡ, palmula, extrema, & latior pars rami, vel ipſe remus. Thema πλατὺς, latus.

Πλάτιγξ, ſumma para remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατὺς, Dor. pro πλατέος, proximum, prope.

Πλάτος, τό, navicula, in Epigr. vel parvus remus. Lafcar. tamen pro πλάτος, prope, exponit.

Πλάτος, ους, τό, latitudo. Thema πλατὺς, latus.

Πλατυνέσθωσαν, Dor. pro πλατυζέσθωσαν, ore diducto pronuntiantes, nom. plural. part. præſ. a πλατυζω. Alii πλατυσθέσθωσαν leguat, a πλατύσθω, Doric. pro πλατυζω, ore in latum diducto loquoe. Th. πλατὺς, latus.

Πλατὺγξ, ſumma pars remi, qua percutitur aqua, quia πλατεῖα, lata.

Πλατύκερως, gemmas, Gall. chamois: dama. Ex Dioſcoride eſt animal cervo minus, præditam canda pro corporis ſtatura longiore, pilo magis albicante, cornibuſque ſupra fidem patulis.

Πλατυνθήσομαι, f. 1. paſſ. verbi πλατύνω, dilato. ſ. υνῶ. perf. πεπλάτυγκα. a. 1. ἐπλάτυνα. perf. paſſ. πεπλάτυσμαι. a. 1. paſſ. ἐπλατύνθην. a. 1. imperat. paſſiv. πλατυνθῆτι, ήτω. Th. πλατὺς, latus.

Πλατυώνυτοι, οἱ, lati tergo, nomin. plur. ex πλατὺς, latus, & νῶτος, ο, ὁ, tergum.

Πλατὺς, έος, ὁ, latus, amplus, patens, patulus, & in f. g. πλατεῖα, ης, ἡ, & in g. n. πλατύ. Etymolog. a πλᾶ, id eſt, πλήθω, impleo. nempe ab inuſitato πλάω, unde πλᾶτος. Hinc πλάτος, εος, τό, latitudo. πλατεῖα, dilato. πλατύνω, ο, ἡ, platanus. πλάξ, ακὸς, ἡ, tabula.

Πλάτων, ωνος, ὁ, Plato, magiſter Ariſtotelis. Item πλάτων, vaſculum æneum, quo lacte coagulato ſerum exhauritur.

Πλάω, per ſyncopen pro πελάω, appropinquo. Inde πλάτος, uxor. ἐμπλάω, prope, tanquam ab ἐμπελάω. Th. πέλας, adv. prope.

Πλέγμα, ατος, τό, & in plur. τὰ πλέγματα, cincinni, crines intorti. Thema πλέκω, necto.

Πλείας, Poet. pro πλέονας, per ſyncopen pro πλείονας, acc. plur. a πλείων. Sic & πλέας, pro πλείονας, nom. plur. compariativi gradus a πολὺς, multus.

Πλειάων, τὰ, humida, & herboſa loca.

Πλείθρον, ο, τό, jugerum. forta a πλέω, vertere, arare. Eſt tantum agri, quantum jugo boum uno die arare poſſis.

Πλεῖ, naviga, pro πλεῖε, præſ. imperat. act. val eſt 3. ſing. præſ. ind. a πλέω, navigo. l. πλέτω.

Πλειὰς, άδος, ἡ, Pleias, Etymolog. a πλέω. quod pluribus ſtellis conſtet. an a πλέω, navigo, quia navigationis tempus oſtendit. Latine Vergiliæ.

Πλεῖν, Jon. ſeu Poet. epentheſi pro πλεῖν, præſ. inf. verbi πλέω, navigo. f. πλεύσω.

Πλεῖσθ, per pleonaſm. ſyllabæ θι, pro πλεῖ, vel πλεῖε, præſ. imperat. act. ejuſdem verbi.

Πλείη, Jon. pro πλείᾳ, ας, ἡ, plena. a maſc. πλεὶς, plenus, Poet. πλεῖος, Att. πλέως.

Πλεῖν, præſ. inf. a πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεῖον, plus, compar. n. g. genit. πλείονος. genit. plurel. πλειόνων. in nom. plur. n. g. πλείονα, plura. Th. πολὺς, multus, comp. πλείων, ſuperlat. πλεῖστος.

Πλείοι, plurima. dat. plur. f. g. πλείοις, ſuperlat. grad. a πολὺς, πλεῖ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειστηριάζω, plurimi licitor. a πλεῖστος, ſuperl. a πολὺς, multus.

Πλειστηριασμὸς ἀγρῦ, celebritas, ad quam plurimi mortales conveniunt. πρὸς ἓω πλῆθος βροτῶν συνίοντα.

Πλεῖστος, η, ον, plurimus, a, um, ſuperl. a πολὺς, multus. comp. πλείων.

Πλείω, contracte pro πλείονα, ας, ω, nom. pl. n. g. a πλεῖον, plus. comparat. a πολὺς, multus.

Πλείων, ονος, ὁ, ἡ, major, amplior. & n. g. πλεῖον, plus, compar. a πολὺς, πλεῖ, πολὺ, multus, a, um.

Πλειὼν, ῶνος, ὁ, annus, ſic dictus, quod eo completantur tempora; vel a Pleiadibus, quarum circumvolatio annum deſcribit. Theon. in Arat.

Πλεκέω, implico, coco. a πλέκω, plico.

Πλεκτὰς, plicatia, dativ. plural. Jonic.

a πλε-

Digitized by Google

a πλεκτός, ή, όν, plexos. Th. πλέαν, necto. f. ξω.

Πλεκτός, ή, όν, plicatus, implexus, textilis, plicatilis, nexilis, textus, Hesiod.

Πλέκω, plico, necto, conemno, texo. fut. ξω. p. πέπλεχα. a. 2. ἔπλαγον. perf. passiv. πέπλεγμαι. a. 2. pass. ἐπλέχθην. p. m. πέπλεγμαι. Etymolog. ab ἕλκω, craho. Malim a πέλω, verto. Quæ plicamus, mvertimus, & flectimus. vel a πολλὰ ἔχω, quia quæ plicantur, πολλὰ ἔχοντα, ideſt, aſcte cohærent. hinc πλεκτός, ὸ, ὸν, plexos. πλοκὴ, ῆς, ἡ, nexus. πλόκος, ὁ, ὸ, cirrus, coma plexilis. πλοκώδης, ὰ, ὸν, idem. συμπλοκὸ, ῆς, ἡ, complicatio, connexio.

Πλένω, leu βλένω, mucus narium. q. a βλάω, vel πλαίω. quia abjicitur, & lavari debet.

Πλέξιππος, ὁ, nom. plur. a. r. part. act. verbi πλέκω, plico.

Πλέξις, a. ſing. a. 1. ſub. act. ejuſdem verbi.

Πλέον, ονος, τὸ, Poet. pro πλῶν, plus. in plur. πλέονα, & per ſyncop. & craſin πλέω. hinc πλεονάζω, abundo. Thema πολὺς, multus.

Πλεονάζον, τὸ, abundans, præſ. part. n. g. πλεονάζοντ, 3. pl. ind. præſ. verbi πλεονάζω, abundo.

Πλεονάζω, plus habeo, abundo; item facio nhundare. f. άσω. a. 1. ἐπλεόνασα. Hinc a. 2. opt. πλεονάσαιμι, αις, αι. Th. πολὺς, multus.

Πλεονάσαι, 3. ſingul. a. 1. opt. act. a πλεονάζω, abundo.

Πλεονασμὸς, ὁ, ὸ, abundantia, ſuperfluitas, oimietas. In ſacris litteris ſumitur pro eo, quod præter ſortem uſuræ nomine accipitur, Ezech. 22.

Πλεονεκτέω, ῶ, quæſtui habeo, Ineror: plus poſſideo, plus habeo, Iſocr. traudo, vi ago, rapio, circumvenio. ἐξὸν ἐπλεονεκτήσαμεν, cnemnem per avaritiam circumſcripſimus, 2. ad Corinth. 7. fut. ήσω. a. 1. ἐπλεονέκτησα. pert. πεπλεονέκτηκα. a. 1. paſſ. ἐπλεονεκτήθην.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ, melior conditio, prærogativa, Xenoph. victoria, Dionyſ. Halicarn. lucrum, Xenoph. fraudatio, injuria, Demoſth. rerum copia, præcipuum ſegatum, Demoſth.

Πλεονέκτης, ου, ὁ, avarus, q. πλέον ἔχειν βουλόμενος, qui vult plus habere, ad rem attentior.

Πλεονεξία, ας, ἡ, avaritia: commoditas, melior conditio, Iſocr. in Nicocl.

Πλείονες, pluros, nom. pl. πλείονοι, pro πλείονες, pluribus, dat. plur. Jon. a πλέω, Poet. pro πλείων, major, compar. m. g. a πολὺς, multus. ſuperlat. πλεῖστος, plurimus.

Πλέος, α, όν, plenus, Poet. πλεῖος, & Attic. πλέως. quaſi a πολὺς, multus. Hinc πλῆρης, εος, ὁ, ἡ, plenus. πληρόω, impleo. πλήρωμα, ατος, τὸ, complementum. πλήρωσις, εως, ἡ, repletio. πλήθω, impleo. πλησμονὴ, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas. πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. πίμπλημι, ſ. πλήθω, impleo.

Πλείσας, uavigantes, accuſ. plural. part. præſ. act. ſ. g. verbi πλέω, navigo. ſ. πλεύσω.

Πλέτο, Jon. pro ἔπλετο, quod per ſyncop. pro ἐπέλετο, 3. ſing. imperf. verbi πέλομαι, fum.

Πλεῦς, Jonic. pro πλεῖος, plus. πλείτε, pro πλείστε, accuſ. ſingul. m. g. πλεῦνας, Jonic. pro πλείονας, & ſic in reliquis.

Πλεῦνες, οἱ, Jonic. pro πλείονες, & Att. πλείες, plures. πλείων, pro πλείονα. πλείονες, Jon. pro πλείονες, pius.

Πλεύρη, ῆς, ἡ, membrana ineeingens coſtas: larus, coſta. Dionyſ. in περιηγήσει dimit ripas amnis πλευρὰς ποτιμὰς.

Πλεύσεται, Jon. pro πλεύσῃ, a. ſingul. fut. 1. med. verbi πλέω, navigo. fut. πλεύσω.

Πλεύσωμαι, ῆ, ῶτον, Dor. pro πλεύσομαι. f. a. med. ejuſdem verbi.

Πλέσα, navigabo. f. r. act. a πλέω.

Πλέω, navigo. f. πλεύσω. p. πέπλευκα. quaſi a πλέω, pro πλεύω, pinquo. ad regiones enim a nobis diſtitas navigationis beneficio appropinquamus. Hinc πλοῦς, οῦ, ὁ, navigatio, πλοῖον, a. τὸ, navigium.

Πλέω, plura, per ſyncopen & craſin pro πλέονα, εα, α, nom. vel acc. plur. n. g. Poet. pro πλέονα, compar. a πολὺς, multus. comp. πλείων, & Poet. πλέων, & 10 n. g. πλέον, ονος, τὸ.

Πλέῳ, pleno, dat. ſing. n πλέος, α, όν, plenus.

Πλέων, Poetic. pro πλείων, comparat. a πολὺς, multus.

Πλέως, Att. pro πλέος, plenus.

Πληγὴς, ῆτος, ὁ, percuſſus, & in ſ. g πληγῆτα, a. 2. part. paſſ. n πλήσσω, vel πτω, percutio. f. ξω. a. 2. ἔπληγον, & ἔπλαγον.

Πλαγὴ, ῆς, ἡ, & Dotic. πλαγὰ, percuſſio, plaga, ictus, vulnus. πλαγὰς ἔχω, affici verberibus, Ariſtoph.

Πληγῆναι, percuſſum eſſe, a. a. inf. paſſ. verbi πλήσσω. fut. ξω, percutio.

Πληγῶν, genit. plural. a πληγὴ, plaga.

Πλῆθα, dat. ſingul. a πλῆθος, εος, τὸ, multitudo. Th. πλέος, plenus.

Πλήθεσσι, dat. ſing. part. præſ. a πλήθω, inundo. hinc part. πλήθων, ουσα, ὸν. Th. πλέος, plenus.

Πλήθοντος ἔχλο ὸν ἀγορᾶ, cum frequens eſſet turba in foro. Quod alias dicitur πλήθοντος ἀγυιᾶς.

Πλῆθος, εος, τὸ, multitudo, vulgus. Th. πλέος, planus.

Πλήθουσι, 3. plural. ind. præſ. act. verbi πλήθω, impleo. f. ήσω. Th. πλέος, plenus.

Πλήθουσι, plenum eſſe, abundare. πλήθουσέσθαι, idem. Th. πλέος, plenus.

Πλῆθυϊ, multitudinem, accuſ. ſingul. a πλῆθύς, ύος, ἡ, multitudo.

Πληθυθείην, ης, η, nor. 1. opt. paſſ πληθυνθείην, a. 1. inf. paſſ. verbi πληθύνω, multiplico.

Πληθύνεται, ῃ, εται, creſco, præſ. paſſ. a πληθύνω, multiplico. Thema πλέος, plenus.

Πληθύνω, multiplico, creſco: item coacervo, augeo. fut. υνῶ. p. πεπλήθυνκα. perf. paſſ. πεπλήθυσμαι, σται. a. 1. ἐπληθύνθην. a. 2. inf. paſſ. πληθυνθῆναι. a. 1. inf. πληθυνθῆναι. Th. πλέος, plenus.

Πληθὺς, ύος, ἡ, multitudo. acc. πληθὺν. idem ac πλῆθος, εος, τὸ. Th. πλέος, plenus.

Πλῆθω, impleo, inundo. f. πλήσω. a. 1. ἔπλησα. perf. act. πέπληκα. a. 1. paſſ. ἐπλήσθην, ης, η. aor. 1. part. paſſ. πλησθὶς, ῆσα, ὴν. aor. 1. part. paſſ. πλησθὶς, έντος, ὸ. Th. πλέος, a, όν, plenus.

Πλῆθων, ης, ἡ, humorom abundantia, plenitudo, repletio. Item maaima hominum frequentia.

Πλῆθον, 3. plur. ſub. act. verbi πλήθω.

Πλησίλεος, Poet. pro πλησίλεως, Vergiliæ, ſidus io dorſo tauri. a πλησὶς, ίδος, quod n πλέονες, quod ibi ſint ſtellæ complures. Th. πολὺς, multus. Alii a πλέω, navigo, derivari malunt.

Πλήστης, ου, ὁ, percuſſor: objurgator, convitiator. n perf. paſſiv. πέπληγμαι, ξαι, κται, verbi πλήσσω, percutio.

Πληστίζομαι, pugno, pnogo, injuria afficio, uſque ad plagam digladior: affectos moveo.

Πληστικώτερα, vehementiora, nom. pl. n. g. a πληστικὸς, qui percutiendi vim habet, mordax. a πλήστης, percuſſus. Th. πλήσσω, percutio.

Πλήσιαι, ης, ἡ, æſtus maris. a πλήθω, impleo. Eſt eoim cum mare πλήσιαι, plenum eſt. Th. πλέος, plenus.

Πλῆσι, appropinquo. a πλέω, per ſyne. pro πελάω, idem. Th. πέλας, prope.

Πλησιαλὴς, ές, ὁ, ἡ, inconcinnus, inconditus, incompoſitus: mendoſus, vitiolus, culpabilis. πλημμελὴς, quod vitio vertitur, Eurip.

Πλησμονὴ, ῆς, ἡ, maris æſtuantis acceſſus, inundatio. ex πλήσω, accedo. hinc πλῆσις, æſtus maris, quod vide, & μῶσι, fluo. vel fit a πλέω, & μῶσι, eum mare ubertus fluit. cui opponitur ὦπωσις, εως, ἡ, maris æſtuantis receſſus, pro ὤμωσις. ex ἀπώσεως, quod ab ἀπωσέω, reforben.

Πλῆσμα, ατ, modioli, nom. plural. a πλῆμη, ης, ἡ, modiolus rotæ. πλῆσμα enim ſunt fiſtulæ, quæ axi inſeruntur, & circa eum volvuntur. quaſi a πολλὸς, verſor. Thema πλέθ-, plenus.

Πλησμοδέτου, ῦ, τὸ, ferramentum rotæ, quo radii modiolo junguntur, ſeu δέσμη.

Πλησσοχόη, ης, ἡ, vas quoddam fictile. Athen. a πλήθω, impleo, & χέω, fundo.

Πλὴν, adverb. præterquam, præter, cum genit. ſed, ſed tantum, tamen, quinetiam, cæterum, itaque. πλὴν pro χωρὶς, ſine, Ariſtoph. Comm. in Plutu. πλὴν εἰ, vel πλὴν ἐὰν, niſi ſi, Demoſth. πλὴν ἢ, præterquam, Plato in Apol. πλὴν ὅτι, niſi ut, Demoſth. πλὴν ὅσον, niſi quod, Nazianz. in Orat. quatenus, aliter quam, Plato de Leg. πλὴν ὅτι, niſi quod, præterquam quod. Ariſtot. in Neb. πλὴν ὡς ἐμοίγε, etſi non ſimiliter, Argyrop.

Πλῆτο, implebantur, 3. pl. imperf. paſſ. Jonic. verbi πλήω, idem ac πλήθω, impleo. f. σω. Thema πλέθ-, pleous, Jon. pro ἔπλητε, 3. ſingul. aor. r. ind. activ. verbi πλήσσω, percutio.

Πλῆτο, ητθ-, ὁ, & in oom. dual. πλήξατο, a. 2. part. act. ejuſdem verbi.

Πλῆτο, deterrnit, Jonic. pro ἔπληξε, 3. ſing. a. 1. act. verbi πλήσσω, percutio.

Πλήττιππος, ου, ὁ, eques, equorum domitor, & ſtimulator. ex πλήσσω, percutio, & ἵππος, ου, ὁ, equus.

Πλὸος, n. g. a πλῆρης, plenus.

Πλοῖον, acc. ſing. a πλῆρης, εος, ὁ, ἡ.

Πλοῖος, εος, ὁ, ἡ, & τὸ πλῆος, plenus, a, um, cum gen. hinc πλοόω, impleo, exſolvo. Thema πλέθ-, plenus.

Πλοῖσι, 3. ſingul. præſ. indic. activ. & opiat. verbi πλοΐω, impleo.

Πλοροφορῶ, ῶ, plenam fidem facio, plenum affero. f. ήσω. p. πεπληροφόρηκα. a. 1. ἐπληροφόρησα. a. 1. imper. πληροφόρησον. præſ. paſſ. πληροφορέομαι, οῦμαι, cestus ſum, perſuaſiſſimum habeo. Res enim πληροφορεῖσθαι dicitur, quæ nobis plene notificatur, omnino perſuadetur. perf. paſſ. πεπληροφόρημαι.

Πληροφορία, ας, ἡ, plena affranſio, certioratio, certa perſuaſio. πληροφόρησις, εως, τὸ, plenitudo, fatisfactio.

Πλοῶ, ῶ, impleo; item abſolvo, finio, perficio. f. ώσω, ſupplebo. p. πεπλόωκα. a. 1. ἐπλόωσα. a. 1. opt. act. πλοώσαιμι, αις, αι. a. 1. ſub. paſſ. πλοωθῶ, ῇς, ῇ. perf. paſſ. πεπλόωμαι. πλοῶσθαι τὰς πύλας, ſupplementum claſſi præbere, claſſiarios milites imponere, Demoſth.

Πλῶθθεν, 3. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πλήσσω, impleo.

Πλῶμα, ατος, τὸ, ſupplementum, plenitudo, impletio. a πλοόω, impleo.

Πλώστης, στθ-, ὁ, a. 1. part. act. a πλοόω, impleo.

Πλωσάμθ-, cum impleviſſet, a. 1. part. med. verbi πλήθω, impleo.

Πλῶτας, στθ-, ὁ, & in plur. πλῶται, ῶν, a. 1. part. act. verbi πλήθω, impleo. f. σω. a. 2. ἔπλητα.

Πλωθὶς, ίστθ-, ὁ, impletus, a. r. part. paſſ. ejuſdem verbi, & them.

Πλωσίζω, appropinqua, præſ. imperat. act. a πλησίω. f. ίσω, appropinquo.

Πλωσίζω, converſor, appropinquo prope accedo, adjaceo, ſum [illegible]

hinc acc. plurral. part. præſ. πλησιάζοντας. Th. πέλας.

Πλησιαστέρω, Jonic. adv. pro ἐγγύτερον, propius.

Πλησίον, adv. prope, cominos. ſed ὁ πλησίος, propinquus. Animadvertendum, Scripturam accipere τὸν πλησίον pro quovis alio homine præter loquentem. Th. πέλας, prope.

Πλησί-ος, ία, ον, propinquus, a, um. qui eſt πέλας, prope.

Πλησιόχωρ-ος, ος, ὁ, ἡ, alicujus agro vicinus. ex πλησί-ος, vicinus, & χώρ-ος, ager, locus.

Πλησμονή, ῆς, ἡ, ſatietas, ſaturitas, expletio, plenitudo, πλήθ-ος, ingurgitatio. Iſocrates πλησμονὴ ἁπάντων, omnium rerum ſatietas eſt.

Πλήσσω, ſeu πτω, percutio, illido, vulnero, fatio, frango, cædo, vexo, percello, terreo. f. ξω. p. πέπληχα. a. 1. ἔπληξα.

Πλῆτο, 3. ſing. præſ. ind. act. πλήττω, 2. plur. præſ. imperat. a πλῆττω, idem ac πλήσσω, percutio.

Πλῆτο, implebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi πλάω, idem ac πλήθω, impleo. futur. πλήσω, Sunt qui velint eſſe pluſq. perf. paſſ. & Poet. ſeu Jon. poni pro ἐπέπλητο. Th. πλήθ-ω, plenus.

Πλήων, ον-ος, ὁ, ἡ, Dor. & Æol. pro πλείων, copioſior, ptolieior, major.

Πλησθένειαι, 1. plural. a. 1. ſub. act. a πλησθένω, lateres fingo. Thema πλίνθ-ω, later.

Πλίνθ-ος, ου, ὁ, later. πλίνθου πλώειν, laterem lavare. Vide Eraſmum in Proverb. πλίνθος ἀμπνθάς, Ariſtophanes dixit de genere quodam torturæ. hinc πλινθίον-ος, ου, ὁ, lateritius. πλινθία, lateres fingo.

Πλίξ, gradus: os inter femora, cujus præcipuus uſus ad τὸ πλίσσειν, gradiendum. Hinc apud Suphoclem ἀμφιπλίξ, τὸ περιβάλλειν, pedibus alternatim motis, Comment. Ariſtoph. in Acharn. Alii πλίξ eſt etiam ſpatium inter pollicem, & medium digitum, id eſt, dodrans, Suid.

Πλίσσω, ſeu σσομαι, gradior, greſſus glomero, tollutim incedo.

Πλιχάς, cutis, qua pudendis ſubeſt, inter utrumque femur. a πλίξ.

Πλοιάριον, α, τὸ, navigiolum, navicula, dimiout. a πλοῖον, ου, τὸ, navis.

Πλοῖον, ου, τὸ, navigium, navis. a præt. med. inuſit. πέπλοα, verbi πλέω, navigo. ſ. πλέω.

Πλοκωμίς, ίδ-ος, ἡ, cæſaries, capillorum nodus, crines plexi, coma. a πλέκω, necto.

Πλόκωμ-ος, ου, ὁ, cincinnus, cæſaries, coma, cirrus, crines plexi, & intorti. Apud Poetas interdum πλόκωμοι ſignificant ſumoſi, q. circumvolutiones. Poll. Apud Galenum lib. 3. ὑγιεινῶν, calathorum plexus πλόκωμοι dicuntur, ot vertit Linacer. item πλοκωμὶς, ἡ, & πλοκὰς, άδ-ος, ἡ, a πλοκὸς, ὸς, ὁ, implicatio.

Πλοκὸς, ὰ, ὸν, pro πλόκιμ-ος, textilis. Th. πλέκω, plico.

Πλοκὴ, ῆς, ἡ, flexus, implicatio, textura, dolus. ὑμπλέκειν πλοκὰς, intexere dolos, Eurip. πλοκὴ τριχῶν, plicatura, nexoſque capillorum. 1. Petr. 3. λυγισμὸν πλοκὴς, argutiarum perplexitates, Nazianz.

Πλόκ-ω, ω, ὁ, Poet. idem ac πλέγμα, ατ-ος, τὸ, plica, nexus, coarctatus.

Πλό-ος, ους, ὁ, genitiv. ου, ῦ, navigatio, curſus navis, nautica expeditio: viæ, iter. ὑλόοντα ὑπὸ πλόου, in via memoroſa, Nicand. & Antimachus. Item πλεῖ, πλοεῖς, πλοῖ. Them. πλέω, navigo.

Πλῶ, genit. contract. a πλό-ος, ους, navigatio. quod vide.

Πλωμάκιον, ου, τὸ, plumaciam. Gloſſ. Eſt cervical, a pluma.

Πλούσ-ιος, α, ον, ὁ, dives, locuples, opulentus. πλουσία πόλις, urbs opulenta, in compar. πλουσιώτερ-ος, α, ον, locupletior. Th. πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτε, vocativ. ſingul. a Πλοῦτ-ος, ου, ὁ, Plutus, Deus divitiarum præſes.

Πλουτεῖν, præſ. inf. act. a πλουτέω, dives ſum.

Πλουτίζων, Dor. pro πλουτοῦντα, acc. ſing. præſ. part. activ. verbi πλουτέω, dives ſum. Thema πλοῦτ-ος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλουτέω, ῶ, dives ſum, dives evado, ditor. f. ήσω. p. πεπλούτηκα. aor. 1. ἐπλούτησα. πλουτεῖν πρὸς σώμα, creſcunt in corpus. Aphrod. lib. 2. Probl.

Πλουτίζω, dito, locupleto, divitem reddo. fut. ίσω. p. πεπλούτικα.

Πλοῦτος, gen. Jon. pro πλούτε, a πλοῦτος, ου, ὁ, divitiæ.

Πλοῦτ-ος, ου, ὁ, divitiæ, Platus. quaſi πολύστ-ος, quod ſit opulentia ex multorum annorum proventu. ο πολύ, & ὠνος, unde ὄνιν. Ergo πλοῦτ-ος ſunt πολλὰ ὠνὰ, & πλείονα, cui πολλὰ ὠνία.

Πλουτῶν, dat. ſingul. præſ. part. act. πλουτῶν, dat. plural. part. præſ. vel 3. pl. iodicat. præſ. verbi πλουτέω, dives ſum.

Πλουτώ-ος, ὼ, ὸν, nom. mul. q. d. opulenta.

Πλοχμὸς, ὰ, ὁ, crinis plexus, & intortus, per ſyncopeu pro πλόκιμ-ος, ὁ, crioes plexi. Th. πλέκω, necto.

Πλυθῆς, ῆτ-ος, ὁ, lotus, a. 1. part. paſſ. verbi πλύω, lavo. perf. paſſiv. πέπλυμαι.

Πλυίεσκε, lavabat, Jon. pro ἔπλυνε, 3 ſingul. imperf. activ. verbi πλύω, lavo.

Πλυνὸς, ὸ, ὁ, locus, ubi lavabatur, balocum, piſcina, labrum, pelvis. Th. πλύω, lavo.

Πλύω, lavo, propriè veſtimenta: at λούω, corpus, νίπτω, manus, & pedes. Significat & maledictis proſcindo, objurgo, cootamino. fut. πλυνῶ. a. 1. ἔπλυνα. p. πέπλυγα. μυρίοις σε πᾶς ἔπλυνεν λοιδορίοις, infinitis te contumeliis quidem affecerunt. Hinc πλύντης, ου, ὁ, qui veſtimenta lavat, fullo.

Πλῶ, navigabat, 3. ſingul. imperf. act. Jon. Sic πλώσκω, imperf. Jon. πλώον, præſ. inf. verbi πλώω, ſeu πλώω, Poet. pro πλέω, navigo.

Πλωΐζουσι, pro πλωίσκε, acc. pl. f. a part. præſ. Jon. pro πλέουσα, a πλωΐω, quod a πλόω, navigo.

Πλωΐζεσκε, navigabat, 3. ſingul. imperf. Jon. vel Poet. verbi πλωΐζω, navigo. πλώω, ſeu πλόω, Poet. pro πλέω, navigo. ſ. πλώω.

Πλωτὴρ, τῆρ-ος, ὁ, idem ac πλώτωρ, ορ-ος, ὁ, oarator, navigator, nauta. a πλώω, Poetic. idem ac πλέω, navigo.

Πλωτὸς, ὴ, ὸν, natans in aquis, aquatilis. τὰ πλωτὰ ζῶα, beſtiæ aquatiles. Item navigabilis. πλωτὸν-ος πλωτὸν, mare navigabile, Philo de mundo.

Π Ν.

Πνείοντες, ες, anhelantes, num. plural. part. præſ. act. verbi πνέω, Poet. pro πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνείουσα, ας, ἡ, Dor. pro πνέουσα, ſpirans, præſ. part. f. g. a πνέω, ſpiro.

Πνεῦμα, ατος, τὸ, ventus, ſpiritus, flatus, anima, animus. Th. πνέω, ſpiro.

Πνευματικός, ὴ, ὸν, ſpiritualis, e. τὰ πνευματικὰ, res ſpirituales. Hinc adverb. πνευματικῶς, ſpiritualiter. Item πνευμονικός, pulmonis inflammatione laboraus. πνευμονικὰ ἀναθέσεως, inflationes, Dioſcor. lib. 3. c. 92.

Πνεύμων, ον-ος, ὁ, pulmo, reſpirationis inſtrumentum. πνεύμων θαλάσσιος, pulmo marinus, fruticis magis naturam, quam piſcis, refert, Dioſc. l. 2. c. 38

Πνεῦσαι, aor. 1. inf. act. verbi πνέω, ſpiro. f. πνεύσω. aor. 2. ἔπνυσα. aor. 1. part. πνεύσας, αντ-ος, ὁ.

Πνεύσειαν, ſpirarent, 3. ſing. a. 2. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Πνεύσω, ſpirabo, f. 1. act. a πνέω.

Πνέω, ſu, ſpiro. f. πνεύσω, p. πέπνευκα. perf. paſſ. πέπνυμαι, cum acc. πνέοντες, ignem ſpirantes, feroces, Xenoph. cum genit. πνέω πεπείρας τρίγλης, olere ſecit bireum, lib. 4. Epigram.

Πνιγεὶς, έντ-ος, ὁ, ſuffocatus, a. 2. pass. paſſ. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνιγήσομαι, ſuffocabor, fut. 2. paſſ. a πνίγω, ſuffoco.

Πνίγω, ſuffoco, ſtrangulo; cneco, torqueo, augo. f. ξω, imperf. ἔπνιγον. perf. πέπνιχα. a. 2. ἔπνιγον. imperf. paſſ. ἐπνιγόμην, ο, ετο. perf. paſſ. πέπνιγμαι, ξαι, κται. a. 2. ind. paſſ. ἐπνίγην. fut. 2. paſſ. πνιγήσομαι. q. πολλὴ ἄγω, ſpiritum frango. Hinc πνιγμὸς, ὁ, ὁ, ſuffocatio. πνίγος, ους, τὸ, idem. πνικτὸς, ὴ, ὸν, ſuffocatus, a, um.

Πνικτὸς, ὁ, ὸν, ſuffocatus, a, um, præſocatus. Thema πνίγω, ſuffoco.

Πνίξαντες, οἱ, ſuffocantes, nom. pl. mor. 1. part. act. verbi πνίγω, ſuffoco.

Πνοὴ, ῆς, ἡ, ſpiritus, flatus, afflatus, halitus, anra. Ariſtophani tibiarum flatus.

Πνοιὰς, flatus, acc. pl. πνοῖσι, dat. pl. Jon. a πνοὴ, ῆς, ἡ, per epenthel. ῖ pro πνοὴ, Dor. quod vide.

Πνόος, ου, ὁ, ſpiritus, ſpiro, ſapio, intelligo. perf. πέπνυμαι. hinc πεπνυμέν-ος, ſapiens, prudens. Thema πνέω, ſpiro. f. πνεύσω.

Πνυξ, ὑ, locus Athenis, ubi concio habebatur: cuneio. q. a πνέω, moneo.

Πνύων, ſpirabat, intelligebat, 3. ſingul. imperf. Jon. verbi πνύομαι, ſeu πνέω, ſpiro, ſapio, intelligo.

Π Ο.

Πόα, ας, ἡ, Jon. ποίη, herba, pabulum. q. a πάω, olim paſco, alo: quia πάομαι, eſt guſto, edo. unde apud Hom. πάσασθαι, pro γεύσασθαι, & ἀπα-ος, eſt jejunus. Alii volunt a πάω, bibo, herba enim pluviam imbibit, & ab humo bibitur.

Πόδα, acc. ſingul. a πούς, acc. plural. a πῶς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδαβοὸς, ᾶ, ὁ, Jon. pedibus mollibus, & delicatis præditus. ex πῶς, pes, & ἀβὸς, mollis.

Ποδάγρα, ας, ἡ, podagra, morbus circa pedes oriens: pedale, pedica, tendicula, qua πόδες ἀγρεύονται, pedes capiuntur. Ex πῶς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄγρα, ας, ἡ, captura.

Ποδανιπτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, pelvis. ex πῶς, pes, & νίπτω, lavo.

Ποδαπὸς, ὴ, ὸν, cujas, qualis, quaſi ποῖα ἀπὸ πᾶ. Ariſtoph. in Nub. τωτὶ ποδαπὰ τὰ ξυρία, quonam ferro.

Ποδάρκης, vocat. ſing. a πόδαρκ-ος, ου, ὁ, ἡ, nibus, vel celeres pedes habens. ex πῶς, pes, & ἀρκὸς, ὸ, albus.

Ποδαρκὼν, Poet. πῶς ποσὶν ἀρκὼν, pedibus valere, pedum velocitate præditum eſſe. vide πόδαρκης.

Ποδάρκης, ου-ος, ὁ, pedibus volens, celer. ex πῶς, pes, & ἀρκὼν, ſufficio, par ſum.

Ποδανιπτήριον, ου, τὸ, pedale. id, quo pedes Caniatores, abſtergontur. Ex πῶς, pes, & μήσσω, abſtergo.

Πόδες, nom. plur. πόδεσσιν. dat. pl. Jon. pro ποσὶ. a πῶς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ποδεὼν, ῶν-ος, ὁ. in utribus vocatur pediculus, e pellibus dependens, & acceptitur pro rei alicujus figura in angustum deſinente, idque ad humani pedis ſimilitudinem. Hiec apud Theocritum πεδεῦσις, calcesments ruſtici genus, perones. Item πεδεὼν, membrum virile, Interpr. Thucyd.

Ποδηνεκὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, uſque ad pedes depeodens, talaris. ex πῶς, pes, & ἐνέκω, ἐσ-ος, ὁ, ἡ, porrectus in longitudinem: item perpetuus.

Ποδήνεμ-ος, ος, ὁ, ἡ, pedibus velox, ventipes. ex πῶς, pes, & ἄνεμ-ος, ος, ὁ, ventus.

Ποδήρης, ες-ος, ὁ, (ſcilic. ὀδὸς) veſtis talaris, ad pedes uſque dependens. ex πῶς, ποδὸς, ὁ, pes, & ἄρω, apto.

Ποδίκη-ος, ος, ὁ, ἡ, μικὸς πῶς, pediculus, parvus pes.

Ποδὸ-ς,

Ποδέω, compede vinciam, Att. pro ποδίσω, fut. s. ind. act. verbi ποδίζω. f. σω, pede metior. **ποδισμός**, pedatura, pedestris saltatio. Pollux lib. 3. 14.

Ποδοῖν, Jon. pro **ποδοῖν**, gen. & dat. dual. a **πούς**, pes.

Ποδόκκλαο, ι, τό, cavilla. Est vola pedis, **ποδὸς κοῖλον**.

Ποδόπαι, ι, τό, vestis ad pedes demissa. Ex **πούς**, pes, & **ἄμπ**, vel **ὁράω**.

Ποδός, gen. singul. **ποδοῖν**, gen. plural. a **πούς**, pes.

Ποδόψελλο, ι, τό, pediculum. Gl. Cyr. puto **ποδὸν ψέλλιον**, pediculi.

Ποδοψόφοι, οἱ, suat qui pede strepitum excitant, **ποδὶ ψοφεῖν**.

Ποδύνεα, acc. sing. a **ποδύνης**, ου, ὁ, ἡ, pedibus celer. ex **πούς**, **ποδός**, pes, & **ὠκύς**, ὁῦ, ἡ, celer.

Πόθωμ, ατ, τό, pulpitum, tanquam res pedata, pedibus fulta.

Πόι, Att. pro **ποῖ**, præs. imperat. act. a **ποέω**, Att. pro **ποιέω**, facio.

Ποῖ, sequente aspirat. pro **ποτέ**, aliquando. vide in **πότε**, quondo?

Ποθέεσκε, desiderabat, Jon. pro **ἐποθέε**, ε, 3. sing. imperf. verbi **ποθέω**, desidero. Thema **πόθ**, ε, ἡ, desiderium.

Ποθεινός, ἡ, ὁ, desiderabilis, Thucyd. Them. **πόθ**, ε, ὁ, desiderium.

Πόθεν, unda? oudeoam? quomodo? adverb. interrogativum. ab **ὅθεν**, unde, indefinitum.

Ποθέοντα, Dor. pro **ποθέοντας**, desiderantes, nom. plur. part. præs. f. g. a **ποθέω**. Th. **πόθ**, desiderium.

Ποθέοντε, desideraotes, oom. dual. præs. part. verbi **ποθέω**, desidero. præs. pert. **ποθέοντ**, ος, ος. hinc **ποθέοντι**, Dor. pro **ποθέουσι**, 3. plur. præs. ind. actio. Th. **πόθ**, desiderium.

Ποθέρπω, Dor. pro [redacted] serpendo accedere: acceder[redacted] & **ἕρπω**, serpo.

Ποθέσκε, Jon. pro [redacted] plat. a. o. ind. activ. verbi **ποθέω**, desidero. f. **σω**, & **ἴσω**. aor. s. **ἐποθέσα**. Th. **πόθ**, desiderium.

Ποθέσπερ, vesperi, Dor. pro **προτόσπερα**. Th. **ἔσπερ**, vesper.

Ποθέττες, smaotes, Dor. pro **ποθέντες**, oom. plurel. part. a **ποθέω**. **ποθέντ**, Dor. pro **ποθέσ**, 3. pl. præs. iod. verbi ejusdem.

Ποθήσσεται, per ecfasin pro **ποθέσεται**, desiderare, Dorie. seu Jonic. pro **ποθῆ**, præsens infinit. verbi **ποθέω**, cupio.

Ποθί, ubi? quo? **πόθι τοι πόλις**, Odyss. ξ. ubi tibi civitas? cujus es? **πόθι πάσσομαι**, quo tendo? in Epigr. Sed **ποθί**, alicubi, aliquando. ab **ὅθι**, ubi, iodefinitum.

Ποθόπτεν, Dor. pro **προτοπῶσα**, aspiciens, præs. part. f. g. a **προτοπάω**. Th. **ὄπω**, video.

Ποθοπῆ, Doric. pro **προτοπῇ**, aspicit 3. sing. præs. indicat. ex **ποτί**, pro **πρός**, & **ὄπω**.

Ποθόπται, Dor. pro **πρόσοψαι**, Poet. pro **προτοπῆ**, aspicio.

Ποθορῆτε, Dor. & Æol. pro **προτοπᾶτε**, aspicis, a. singul. præs. ind. act. verbi **προτοπάω**. vel a Dorie. **ποθόπτω**.

Ποθορῆτε, ες, ὁ, Dor. pro **προτοπάτε**, ὁ, aspiciens. ab **ὄπω**, video.

Πόθος, ε, ὁ, desiderium, ardor, amor, appetitus, cupido. q. v. **πόθω**, desidero, inusit. unde Latinum pero. alii a p. m. **πόσθαι**, verbi **πόθω**, persuadeo. hinc **ποθέω**, ῶ, desidero. **ἀποπόθω**, idem.

Ποθῶμεν, desideramus, s. plur. præs. ind. verbi **ποθέω**, desidero.

Ποῖ, quo, quorsum? ab indefin. **οἴ**, quo. **ποῖ δὲ ϵ πόδω**, elegans paroëmia, qua petimus, qua quis tendat, & unde veniat, Ploto in Phædo.

Ποία, ας, ἡ, qualis? in m. g. **ποῖος**, n. g. **ποῖον**. Th. **οἷος**, qualis, citra interrog.

Ποίαεις, ᾶσα, ᾶν, herbosus, a, um. Dor. pro **ποιήεις**. vide in **ποίη**.

Ποίαντος, ὄος, pro Philoctete.

Ποιᾶ, facit, 3. singul. præs. ind. Sed **ποίει**, 2. sing. imperat. præs. act. verbi **ποιέω**, facio.

Ποιᾶς, fac, Dor. pro **ποιῇς**, præs imperat. pass. **ποιᾶσθ**, faciemi, Dor. pro **ποιῶμ**, dativ. singul. particip. præs. act. **ποιάντα**, Dor. pro **ποιέοντα**, accus. singul. verbi ejusd.

Ποιάλλω, Dor. & Jon. pro **ἐποίαλλον**, 1. sing. imperf. poss. fic **ποιάλλων**, Doric. & Jon. pro **ἐποίεων**, 2. plur. imperf. act. verbi **ποιέω**, facio.

Ποιάσθαι, vide in **ποιέω**.

Ποιέα, facio, factito, fabricor, carmina facio, pono, celebro. **ποιέω τοι ἀγνὰ μυθ**, pario tibi argentum, Demosth. **ποιεῖ εὖ**, beneficia confero. **ποιεῖ ὕδωρ**, pluo, Laert. moror, Basil. 10 Epist. **ποιῶ σε κακῶς**, te incommodo afficio, affligo, Demosth. **ποιεῖ λέγοντας**, inducit loquentes, Plutarch. in Solone. f. **ποιῶ**. p. **πεποίηκα**. præs. pass. **ποιέομαι**, **ὄμαι**, fio. perf. pass. **πεποίημαι**. a. 2. pass. **ἐποιήθην**. a. 2. med. **ἐποιησάμην**, ε, ατο. Hellenismus **εὖ ποιῶ τινα**, alicui benefacere. **ποιεῖ τὴν ἀλήθειαν**, veritati operam dare. Hinc **ποίεμα**, ατ, τό, opus; item poema. **ποιητὴς**, ῆ, ὁ, factor, conditor; item Poeta. **ποιητεύω**, tueor; item acquiro. **ποιητεύομαι**, ομ, ἡ, acquisitio, vindicatio, assertio. **ποιητεύω**, mihi assumo, vindico: item simulo, fingo. **ποιητεύσομ**, ους, ἡ, vindicatio, simulatio. **ποιλωμπτεύς**, ῆ, ὁ, statuarum fabricator. **ζωοποιὸς**, ὁ, ὁ, vivificus. **θαυματοποιὸς**, ὁ, ὁ, præstigiator, circulator. **κτιστοποιὸς**, ὁ, ὁ, rerum studiosus. **ὀνοματοποιὸς**, ὁ, ὁ, vocabulorum fictor. **τεκνοποιὸς**, ὁ, ὁ, liberorum procreator.

Ποίη, ης, ἡ, Jon. pro **ποία**, ας, ἡ, herba. Item interrogativum pro **ποῖα**. hinc **ποίεος**, herbolus. ita f. g. **ποιήεσσα**, herbola.

Ποιήεσσα, ης, ἡ, vide in **ποίη**.

Ποιηθείς, ἐντ, ὁ, factus. a. 2. part. pass. verbi **ποιέω**, facio.

Ποίημ, ατ, τό, opus, actio, poema, figmentum. **ποιήματ**, ων, τῶν, res condita.

Ποιήμεν, Jon. pro **πεποιημένοι**, factus, perf. part. poss. a **ποιέω**, facio.

Ποίη', pro **ποίησε**. quod vide.

Ποιήσατο, 3. sing. aor. 2. med. Jon. abjecto augmento, verbi ejusdem.

Ποίεσ, fecit, Jonie. pro **ἐποίησε**. 3. sing. aor. 1. ind. activ. a **ποιέω**.

Ποιῆτ, Jon. parogoge pro **ποιῇ**, 3. sing. præs. sub. act. ejusdem verbi.

Ποίησις, εως, ἡ, actio, conficiendi ratio, poesis, poetico descriptio. Item adoptio, a **ποιέομαι**, adoptare.

Ποιήσομ', faciam, pro **ποιήσωμαι**, f. 2. med. a **ποιέω**, facio.

Ποιητᾶ, ᾶς, ἡ, Dor. pro **ποιήσω**, ις, ι, f. 2. ind. act. verbi ejusdem.

Ποιητής, ὁ, ἡ, Poeta; item effector, factor, conditor, creator, auctor. **ὁ ποιητὴς τῶν ὅλων**, fæcolorum auctor, Nazianz. fr x 3. sing. perf. pass. verbi **ποιέω**.

Ποιητικός, ὴ, ὸν, Poeticos, efficax, ad carmen aptus. ita plur. n. g. **ποιητικά**, **ποιητικῆς**, ῆς, ὁ, Poeta.

Ποιητός, ἡ, όν, factus, a, um, adoptivus, factitius. **ποιητοὶ πολῖται**, civitate donati, Aristot. l. 3. Polit. c. 2. adject. verbale a **ποιέω**, facio.

Ποιηφαγῶ, herbas comedere, Herodot. ex **ποίη**, seu **πόα**, herba, & **φαγῶ**, edo.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas, varius color, maculæ, verfuria, prudentia. a **ποικίλος**, ο, ὁ, varius.

Ποικιλοποδ, ω, ὁ, Dor. pro **ποικιλοποδ**, ὁ, qui variegatas habeoas bubet. **ὁ ποικίλας πόδας ἔχων**.

Ποικίλω, variego, varie fingo, acu pingo, exorno. f. ώσ. Th. **ποικιλοδ**, varius.

Ποικίλωμ, ατ, τό, oraatas versicolor, varietas, tectura, pigmentum.

Ποικιλόβουλ, ο, ὁ, ἡ, verturus, qui animo suo egitor varia cnnsilia. Ex **ποικίλος**, varius, & **βολή**, ῆς, ἡ, consilium.

Ποικιλόγηρυς, υ, ὁ, ἡ, ὑ, Dor. pro **ποικιλόγηρυς**, vaziam vocem, fonumque habens, ὁ **ποικίλως γηρύω** ϵ **φωνὴ ἔχων**.

Ποικιλόδειρ, ος, ὁ, ἡ, ε, coarius, varidne vocem. hobens collum variatum. **ποικιλόδειρος ἀηδών**, lufcinia varium habens collum, vel querulam lamentationem, Hesiod. Ex **ποικίλος**, varius, & **δειρή**, ῆς, ἡ, collum, & per metonym. cauſæ, vox.

Ποικιλόνωτ, ο, ὁ, ἡ, qui tergam variis maculis diſtinctum hobet.

Ποικίλος, η, ὁ, varius, dilcolor, diverſi generis, diverſis maculis diſtinctus, vater, Xenoph. **τὸν ποικίλον δὲ μηχανᾶσθαι**, nihil oportet argutum moliri. **ἡ ποικίλη**, porticus picta erat Athenis, Æschines. maculoſus. Hinc **ποικίλως**, varie, multiplici ſpecie, multis modis: varia Xenoph. **ποικίλω**, fut. **λῶ**, variego, exorno.

Ποικιλορράπτ, γγ, ὁ, ἡ, apitheton carminis, quod verio citharæ ſono conitur.

Ποικίλων, acc. ſing. part. præſ. act. verbi **ποικίλλω**, paico. præſ. iof. **ποικίλεω**. Th. **ποικίλη**, paſtor.

Ποικάλλεσκ, Dor. pro **ποικάλλουσι**, paſcunt. 3. plur. præſ. verbi **ποικίλλω**, paſco, paſtorum more guberoo, & curo gregem, rego. f. **κῶ**. aor. 2. **ἐποίμησα**. Th. **ποικίλη**, ὁῦ, ὁ, paſtor.

Ποικίλη, Dor. pro **ποικίλη**, paſtor.

Ποικίσατε, 2. pl. a. 2. imperat. activ. verbi **ποικάλλω**, paſco.

Ποικιστῆες, palcendum, verbale a **ποικάλλω**, paſco.

Ποικνεῖ, paſcam, ſ. ν. verbi ejuſdem.

Ποικόμ, dat. ſing. a **ποικίλη**, ὁῦ, ὁ, paſtor.

Ποικόν, ὁῦ, ὁ, paſtor, opilio, Theocr. adjutor, Sophocl. in Ajace, **ποικόμες ἔχων**, ſectotes eurruum, Eorip.

Ποικόσιν, ες, ἡ, g ex, Dorie. **ποίκνες**. hinc **ποικνιῶ**, ὁ, ὁ, ad ovium gregem pertinens.

Ποίκνιον, ν, τό, grex ovium, ovile, armentum. **ποίκνια**, ὧν **πρόβατα**, Plato de Leg.

Ποιν, ῆς, ἡ, Dor. **ποιν**, pœna, oltio, injuria, vindicta. Pro præmio etiam accipitur, mercede, ſatisfactione: tum pro mulcta pecuniaria: tum pro liberatione, & ſolutione. hinc **ποινάω**, pomio.

Ποινίλω, ες, ν, Att. vel Æol. pro **ποτείμι**, εῖς, εἶ, præſ. opt. act. verbi **ποιέω**, facio.

Ποιολογεῦτε, Dor. pro **ποιολογῆτε**, ſpicas legens. ex **πόα**, ſeu **ποία**, herba, & **λέγω**, colligo.

Ποῖος, οία, οῖον, qualis, e? Th. **οἷος**, qualis. citra interrogationem.

Ποιότητα, qualitatem, accuſ. ſing. a **ποιότης**, ητος. a **ποῖος**, α, ὁ, qualis?

Ποιῶ, præſ. imperat. paſſ. verbi **ποιέω**, facio. **ποιῶμαι**, Dor. pro **ποιῶμεν**, 1. pl. præſ act.

Ποιῶντι, faciant, Attic. pro **ποιοῦντωσ**.

Ποιμαίνω, ſeu **ποιμένω**, operor, valde occupor, aliquid ſedulo agn, fatago, expeta, miniſtro. **λύκοι δ' ποιμαίνουσι**, & **ποίμνια**, ſeu **πρόβατα**, ſpiro. hinc & **ποιμνιῶ**, ὁ, ὁ, ſedulus, miniſter.

Ποιμήν, ῆνος, ἡ, ſerotum, mentola, virgæ virilis caput. Etymol. a **ποιμαίνω**. vide **πομβός**.

Ποινήν, ος, ὁ, ἡ, Poet. remunerator, qui gratiam refert. per ſyncopea. **ὃς δ' ποινήνων**, ὁ **ποιμὴν ποίμνης**, **τοιοῦτος ὁ λειτουργὸς Χριστοῦ**, ϵ **χρὼ κτηνοτρόφου**.

Ποιῶμι, Attic. pro **ποιοῖμι**, præſ. opt. act. verbi **ποιέω**, facio.

Ποκα, Dor. pro **ποτέ**, quoado, aliquando.

Ποκίζω, tondeo.

Ποκίσατο, Dor. & Jon. pro **ἐπεκίσατο**, 3. ſing. a. 1. med. verbi **πεκίζω**, vello, tondeo. f. **ίσω**. a **πόκος**, ου, ὁ, vellus, lana.

Πόκ⊙, ι, ὁ, vellus. Th. πώκω, vel πέκω, tondeo, vello.

Πόκος, Dor. pro πόκος, acc. pl. e πόκος, vellus.

Πολεῖς, Poet. pro πολλοί, acc. pl. m. g. a πολύς, multus. Sed πόλεις, urbes, acc. pl. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολέες, Jon. seu Poet. πολλοί, πολέος, pro πολλέσσι, πολλῶν, plur. Poet. & Jon. pro πολλοῖς, e πολύς, multus.

Πόλη, dat. sing. a πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολῆσ, præs. inf. act. a πολέω, verto.

Πολεμίζω, πολεμίσω, p. πεπολέμικα. a. ι. ἐπολέμικτα. a. ι. inf. act. πολεμίξαι. πολεμίσκω, oppugnor, bellum sustineo. πολεμιζόμενος, bello implicitus, Xenoph. πολεμίσκω etiam ἀντὶ τοῦ πολεμῶ, bellum gero, belligero. πολεμίζεσθαι ὑφ' ὑμῶν, bellum administrari a nobis, Thucyd. πολεμιστέον, belligerandum, pugnandum est.

Πολεμιῶ⊙, Jonica dialysi pro πολεμῶ⊙, ῶ, ὁ, bellicus. Th. πόλεμ⊙, bellum.

Πολεμήσω, præliabitur, 3. sing. fut. 1. act. verbi πολεμέω. Th. πόλεμ⊙, bellum.

Πολεμιζόμενος, & πολεμιζόμενα, pugnare, præs. inf. Jon. & Dor. pro πολεμίζειν, verbi πολεμίζω, pugno. ſ. ίσω. p. πεπολέμικα.

Πολεμίζω, Jon. pro ἐπολέμιζον, 1. sing. vel 3. plur. Imperf. act. verbi πολεμίζω, pugno. Th. πόλεμ⊙, bellum.

Πολεμικός, ή, ὁ, bellicus, bellicosus, militaris. & pro eodem πολεμιστήρ⊙. πολεμικῶς ἔχειν, hostili animo esse.

Πολέμι⊙, ι, ὁ, hostis, inimicus. πολεμίως, hostiliter, animo hostili.

Πολεμιστής, ῆ, ὁ, bellicosus, belletor, bello destinatus. ἵππ⊙ πολεμιστής, equus bellator, Plut. in Febio. a πόλεμ⊙, ι, ὁ, bellum.

Πολεμοδόκ⊙, ι, ὁ, Poet. bellum excipiens, ὁ πόλεμος δεχόμεν⊙.

Πολεμικῶν, dat. plur. Jon. a πόλεμ⊙, bellum.

Πολεμόκλεο⊙, ι, ὁ, tumultuosus, bellicosus. πολεμόκλεον ὄργον ἀρκ⊙, belli turbulentum opus. Homer. in Batrach. ex πόλεμ⊙, ι, ὁ, bellum, & κλόδ⊙, ι, ὁ, tumultus.

Πόλεμ⊙, ι, & Jon. εο, ὁ, bellum. πόλεμον ἀναλαβών, bellum suscipere, Demosth. πόλεμον ποιῆσαι, bellum excitare, Thucyd. πόλεμον ποιήσασθαι μετά τινος συμμάχων, bellum edditis sociis gero, Thucyd.

Πολ⊙, gen. Poet. pro πολλοῦ. sic in gen. pl. πολέων, pro πολλῶν, a πολύς, multus.

Πολέτευτο, Jon. pro ἐπολέετο, ῆτο, 3. sing. imperf. pass. verbi πολέω, verto.

Πόλδος, gen. sing. Dor. pro πόλεως, e πόλις, ὁ, urbs.

Πολδέω, nutrio, ministro, contineo. Item verso, habito, circumeo, ambio, Phrynich.

Πολέω, verto, verso: item scindo, aro, occo, τὰς βόλας ἀνεμέρσον τῷ δικέλλῃ, Interpr. Hesiod. ſ. ησα. p. πεπόληκα. Hinc πόλ⊙, ι, ὁ, vertex, seu cardo mundi. μυστιπόλ⊙, seu μυστοπόλ⊙, ι, ὁ, qui mystica versat, sacerdos. ἐνοσιπόλ⊙, ι, ὁ, conjector.

Πόλεος, & Poet. πόλη⊙, gen. singul. e πόλις, ἡ, urbs.

Πολέων, genit. plur. Jon. pro πόλεων, urbium.

Πολιάοχ⊙, ι, ὁ, ἡ, & per crasin πολιῆχος, urbium conservator, vel præses.

Πολιάρχ⊙, ι, ὁ, patriæ princeps, ἡ πόλεως ἀρχός, ὥτε ἄρχων ☪ ἡγεμών.

Πολιατῶν, Dor. pro πολιητῶν, gen. pl. e πολίτης, ι, ὁ, pro πολίτης, civis.

Πολίτ⊙, gen. sing. ſ. g. a πολιός, ὰ, ὸν, canus, e, um.

Πολιήτας, dat. plur. πολιήτῃσι, gen. pl. e πολίτης, Poet. pro πολίτης, ι, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Πολίζω, urbem condo. Th. πόλις, urbs.

Πολιοκράν⊙, ι, ὁ, ἡ, cana habens temporà. Ex πολιός, ῆ, ὁ, canus, & κρᾶτ⊙, ι, ὁ, tempora.

Πολιορκέω, urbem obsideo, cingo obsidione, præs. part. pass. πολιορκέομέν⊙, hinc πολιορκία, ας, ἡ, obsidio. ex πόλις, urbs, & ὄρκος, ου, τὸ, septum. Th. ἔργω. f. ξω, includo.

Πολιός, ᾶ, ὁν, canus, albus, senilis. hinc πολιὴ ἔριθι, canuc capillus.

Πόλις, εως, ἡ, urbs, civites, ubi homines πολῶσι, id est, versantur. vel potius a πολέω, quod fiut πολοί certis legibus juncti. hinc πολίτης, ι, ὁ, civis. πολιτεία, respub. administro. πολιτεία, ας, ἡ, respub. status, & administratio. πολιτεύω, ω⊙, idem. ἀκρόπολις, εως, ἡ, summa, seu altissime pete urbis; item arx. πέντε πόλεις, εως, ὁ, ἡ, catorris. δεκάπολις, εως, ἡ, decem hebeus urbes, Decapolie, regio Judææ contermine. ὁλόπολις, εως, ἡ, machina obsidionelis, capiendis urbibus apta. μητρόπολις, εως, ἡ, primerie urbs.

Πόλισμα, ατος, τὸ, perve urbs, vicus, oppidum.

Πολίσσω, Jon. & Poet. pro ἐπολίσσαμεν, 1. pl. a. 1. ind. act. verbi πολίζω, urbem condo. ſ. ίσω. p. πεπόλικα.

Πολῖται, nom. pl. a πολίτης, ι, ὁ, civis. Th. πόλις, urbs.

Πολιτάρχης, ι, ὁ, gubernetor civium. urbis præfectus. ea πόλις, urbs, & ἄρχω, impero.

Πολιτεία, ας, ἡ, & Jon. πολιτηΐη, civitas, respublica, jus civitatis.

Πολιτεύθ⊙αι, præs. inf. pass. a πολιτεύω, remp. administro.

Πολιτεύμ⊙, ατος, τὸ, vite civilis, in pl. τὰ πολιτεύματα. Th. πόλις, urbs.

Πολιτεύτ⊙ς, ῦ, ὁ, magistratus. πολιτεύται, οἱ, civitatis administratores, Nazianz. a πολιτεύω, respub. administro. Theme πόλις, urbs.

Πολιτεύω, respub. administro, civiliter negotior; rego, guberno. f. εύσω, perf. πεπολίτευκα. præs. med. πολιτεύομαι, idem. item me gero. perf. pass. πεπολίτευμαι, servivi. cum dat. a πόλις, urbs.

Πολίτης, ι, ὁ, civis, populeris, municeps. in nom. pl. πολῖται. in genit. plur. πολιτῶν. πολίτης, ίδος, ἡ, civis, fœmine.

Πολιτικός, ή, όν, politicus, civilis. hinc compar. πολιτικώτερος, ρα, ρον. superl. πολιτικώτατος, η, ον.

Πολίχνη, ης, ἡ, urbs, oppidulum. Th. πόλις, urbs.

Πολλά, nomin. vel accus. plur. n. g. vel adv. pro πολύ. aliquando pro πολλάκις, sæpe. Th. πολύς, multus.

Πολλάκι, Poet. pro πολλάκις, adverb. sæpe, multoties, frequenter.

Πολλαπλάσιος, ος, ον, multiplex, multiplicetus. acc. sing. πολλαπλάσιον. Them. πολύς, multus.

Πολλαχῆ, & πολλαχῶς, & πολλαχῇ, sæpe, multifariem, vulgo, passim, variis modis. ab eodem them.

Πολλή, ῆς, ἡ, multa, f. g. a πολύς, multus.

Πολληπλάσιος, Jon. pro πολλαπλάσιος, multis partibus major, copiosior.

Πολλός, ῆ, ὁ, Poet. pro πολύς, multus. hinc πολλά, Poet. pro πολύ, multum, longe.

Πολλᾶ, πολλῷ, gen. & det. sing. πολλοῖς. dat. pl. a πολύς, multus.

Πόλος, ι, ὁ, polus, cœlum: horologium, Athen. l. 5. crenium, calvaria, Pollux. Item oris palati vertex.

Πόλτος, ι, ὁ, puls, pulmentum. q. e πολέω, versin. quie fit versendo, dum masse liquide πολῶνται, vertitur.

Πολύ, multum, n. g. vel adverbialiter sumitur, & vertitur valde, sæpe τὸ πολύ, diu. sic & in plur. τὰ πολλά, multum, valde.

Πολυάινος, gen. singul. e πολυαΐξ, impetuosus.

Πολυαΐξ, ικος, ὁ, impetuosus, multas muretiones habens. Bellī epith. Hied. ἀ. Ex πολύς, multus, & ἄϊσσω, ruo, cum imperu feror.

Πολυάνδριον, ι, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur, Ælian. ex πολύς, multus, & ἀνήρ, ἀνδρός, ὁ, vir.

Πολυάνθεμος, ι, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυανθής, ὁ, ἡ, multos hebens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολύς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Πολυαπαύστατος, ι, ὁ, copiosissimus, uberrimus, longe inficiencissimus. ex πολύς, multus, & ἀπαύω, sufficio.

Πολύαρος, αρος, ὁ, ἡ, multos equos habens, & per consequ dives. Ex πολύς, multus, & ἄρσ, ἄρος, ὁ, ἡ, equus, vel agna.

Πολυάρχος, ι, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἄρχος. Alii legunt πολύαρχος, princeps urbium.

Πολυβενθής, ές, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολύ, valde, & βάθος, ους, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοτος, ι, ὁ, epitheton telluris, quæ multos pascit. ea πολύς, multus, & βόσκω, pasco. Th. βα, idem.

Πολυβότ⊙ς, ας, ὁ, ἡ, & Poet. πολυβότωρ, quæ multos pascit. ex πολύς, multus, & βα, pasco.

Πολύβοτρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολύς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uve.

Πολύβουλος, ι, ὁ, valde prudens, sestus, Homer. e πολύ, valde, & βουλή, ῆς, ἡ, consilium.

Πολυβῶται, nom. plural. a πολυβώτης, ι, ὁ, multes boves habens, dives boum copie, Iliad ί. a βῦς, bos.

Πολυβώτ⊙ς, ου, ὁ, ἡ, a πολυβότης, idem a[illegible] dives bonm copia, Iliad.

Πολυγαθής, ές, ὁ, Dor. pro πολυγηθής, quod vide.

Πολυγηθής, ές, ὁ, ἡ, multum lætitiæ edicens. ex πολύ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολύγναμπτος, ι, ὁ, ἡ, qui veriis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπάς, qui multos habet flexus. a κάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ι, ὁ, valde notus, multiscius, celeberrimus.

Πολύγομφος, ι, ὁ, multos clevos habens, multis clavis junctus. Ex πολύς, multus, & γόμφος, ι, ὁ, cuneus, clevus.

Πολυγόνος, ι, ὁ, ἡ, ebundans fœtu, fœcundus, ferax, fœtificus.

Πολυδαίδαλος, ι, ὁ, multo artificio elaboratus, ingeniosus, effabre factus, perelegens, estutus. Ex πολύς, multus, & Δαίδαλος, ι, ὁ, Dædelus, ingeninsue ilie ertifex.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, multum lacrymens, lacrymosus, acc. sing. πολύδακρυν. ex πολύς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryme.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminosus, eminens, Hied. d. ex πολύς, multus, & δειράς, άδος, ἡ, jugum montie. Th. δέρη, & δειρή, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ι, ὁ, ἡ, qui multos arbores habet, multis erboribus consitus. Th. δένδρον, erbor.

Πολυδευκής, ές, ὁ, ἡ, multos intuens, ea πολύς, multus, & δέρκω, video.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen proptium.

Πολυδίψιος, ι, ὁ, ἡ, multum siticulosus, vel valde defiderebilis. ea πολύς, multus, & δίψα, ης, ἡ, sitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πολύδωρος, ι, ὁ, ἡ, multe donans, aut qui multa dnua eccepit, vel qui ingeutem dotem ettulit. Ex πολύ, multum, & δῶρον, ι, τὸ, donum. Est & Πολύδωρος, ι, ὁ, nomen proprium.

Πολυειδής, ές, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multiterius, diverses habens species. ex πολύ, multum, & εἶδος, εος, τὸ, species.

Est & proprium nomen Πολυείδης.

Πολυεργός, ι, ὁ, ἡ, multum operis habens. Epith. Iried. ἀ. Ex πολύς, multus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

Πολυεύδεμον, ι, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, & eo ferantur, Ælian. ex πολύς, multus, & εὐδέω, dormio, ἀνδρός, ὁ, vir.

Πολυεύθεμος, ι, ὁ, ἡ, Poetic. idem ac πολυανθής, ὁ, ἡ, multos hebens flores, floribus abundans, floribus refertus. Ex πολύς, multus, & ἄνθος, εος, τὸ, flos.

Πολυεπαύστατος, ι, ὁ, copiosissimus, uberrimus, longe inficiencissimus. ex πολύς, multus, & ἀπαύω, sufficio.

Πολυΐππος, ι, ὁ, ἡ, multos equos habens, & per consequ dives. Ex πολύς, multus, & ἵππος, ου, ὁ, ἡ, equus, vel agna.

Πολυΐσχος, ι, ὁ, multorum princeps, multorum dominus, ὁ πολλῶν ἄρχος. Alii legunt πολύαρχος, princeps urbium.

Πολυβενθής, ές, ὁ, ἡ, valde profundus. ex πολύ, velde, & βάθος, ους, τὸ, quod a βάθος, εος, τὸ, profunditas.

Πολύβοτος, ι, ὁ, epitheton telluris, quæ multos pascit. ea πολύς, multus, & βόσκω, pasco. Th. βα, idem.

Πολυβότ⊙ς, ας, ὁ, ἡ, & Poet. πολυβότωρ, quæ multos pascit. ex πολύς, multus, & βα, pasco.

Πολυβότρυς, υος, ὁ, ἡ, multas habens uvas. Ex πολύς, multus, & βότρυς, υος, ὁ, uve.

Πολυβουλος, ι, ὁ, valde prudens, sestus, Homer. e πολύ, valde, & βουλή, ῆς, ἡ, consilium.

Πολυβώται, nom. plural. a πολυβώτης, ι, ὁ, multes boves habens, dives boum copie, Iliad ί. a βῦς, bos.

Πολυβώτ⊙ς, ου, ὁ, ἡ, a πολυβότης, idem a[illegible] dives bonm copia, Iliad.

Πολυγαθής, ές, ὁ, Dor. pro πολυγηθής, quod vide.

Πολυγηθής, ές, ὁ, ἡ, multum lætitiæ edicens. ex πολύ, multum, & γηθέω, lætor.

Πολύγναμπτος, ι, ὁ, ἡ, qui veriis modis flectitur, ὁ πολλὰς ἔχων καμπάς, qui multos habet flexus. a κάμπτω, flecto.

Πολύγνωτος, ι, ὁ, valde notus, multiscius, celeberrimus.

Πολύγομφος, ι, ὁ, multos clevos habens, multis clavis junctus. Ex πολύς, multus, & γόμφος, ι, ὁ, cuneus, clevus.

Πολυγόνος, ι, ὁ, ἡ, ebundans fœtu, fœcundus, ferax, fœtificus.

Πολυδαίδαλος, ι, ὁ, multo artificio elaboratus, ingeniosus, effabre factus, perelegens, estutus. Ex πολύς, multus, & Δαίδαλος, ι, ὁ, Dædelus, ingeninsue ilie ertifex.

Πολυδάκρυς, υος, ὁ, multum lacrymens, lacrymosus, acc. sing. πολύδακρυν. ex πολύς, multus, & δάκρυ, υος, τὸ, lacryme.

Πολυδειράς, άδος, ὁ, ἡ, cacuminosus, eminens, Hied. d. ex πολύς, multus, & δειράς, άδος, ἡ, jugum montie. Th. δέρη, & δειρή, ἡ, cervix, jugum montis.

Πολυδένδρεος, ι, ὁ, ἡ, qui multos arbores habet, multis erboribus consitus. Th. δένδρον, erbor.

Πολυδευκής, ές, ὁ, ἡ, multos intuens, ea πολύς, multus, & δέρκω, video.

Πολυδεύκης, Pollux, nomen proptium.

Πολυδίψιος, ι, ὁ, ἡ, multum siticulosus, vel valde defiderebilis. ea πολύς, multus, & δίψα, ης, ἡ, sitis.

Πολυδώρη, ης, ἡ, nomen mulieris.

Πολύδωρος, ι, ὁ, ἡ, multe donans, aut qui multa dnua eccepit, vel qui ingeutem dotem ettulit. Ex πολύ, multum, & δῶρον, ι, τὸ, donum. Est & Πολύδωρος, ι, ὁ, nomen proprium.

Πολυειδής, ές, ὁ, ἡ, multiplex, multiformis, multiterius, diverses habens species. ex πολύ, multum, & εἶδος, εος, τὸ, species.

Πολυδεύς, έως, ὁ, Polydius, nomen proprium.

Πολυεργός, ὄς, & πολύεργος, ος, ὁ, multi operis homo, operosus, semper aliquid agens.

Πολύζυγος, ος, ὁ, ἡ, habens multa transtra, multijugus. Ex πολύς, multus, & ζυγός, jugum. in plur. ζυγά, transtra. Thema ζάζυγον, jungo.

Πολυήρατος, ος, ὁ, ἡ, peroptabilis, amabilis, multum aspectus. Ex πολύ, multum, & ἔραμαι, ῶμαι, amo. f. ἔσω.

Πολυηχής, ὄς, ὁ, ἡ, multisonus, sonorus. acc. sing. πολυηχέα. Ex πολύς, multus, & ἠχή, ὁ, sonus.

Πολυθύτης, ος, ὁ, ὁ, Epitheton, quod & convivio tribuitur, & epulo multis victimis mactatis instructo: ubi saepe sacrificatur, halaos crebris suffitibus hus. Ex πολύς, multus, & θύω, macto.

Πολϊέσσα, multiscium, acc. sing. a πολϊέσσης, ος, ὁ, ἡ, scians, prudens, molitarum rerum peritus, admodum callidus, Odyss. ε.

Πολυκάγκης, ὄς, ὁ, ὁ, moltum aridus, peraridus. Ex πολύ, & κάγχανος, ο, ὁ, aridus, quod a κάγχαινω, arefacio.

Πολυκάρηνος, ος, ὁ, Dor. pro πολυκέφαλος, multiceps, qui multa capita habet. Ex πολύ, multum, & κάρηνον, ο, τὸ, caput.

Πολυκηρία, ας, ἡ, lentitas, Theophr.

Πολυκαρπότατος, η, ὁ, fructibus abundantissimus. Ex πολύς, multus, & καρπός, ὁ, ὁ, fructus.

Πολύκοος, η, ὁ, multum acu pictus, & ornatus. Ex πολύ, multum, & κοσσος, ὁ, ὁ, acu pictus. Th. κεντέω, pungo.

Πολυκτίτης, ὄς, ὁ, ὁ, magnis piscibus abundans. ex πολύ, multum, & τὸ κῆτος, εος, cata, balaena.

Πολυλαυστεύω, gen. Jon. a πολύλαυστος, seu πολύλαυος, ος, ὁ, multum defletus. Ex πολύ, multum, & [illegible] flao. f. λαύσω.

Πολύλεπτος, ος, ὁ, be[illegible] Phocyl. Ex πολύ, multum, [illegible] claudo.

Πολύλητος, ος, ὁ, ἡ, clarissimus, gloriosissimus.

Πολυλλίδα, acc. sing. a πολυλλίς, ίδος, ὁ, ἡ, multis transtris instructa, val multa compage juncta. Ex πολύ, multum, & λλὶς, sedes nautica. vel a κλαὶς, pro κλείς, δος, clavis.

Πολύλλιστος, ος, ὁ, multis locis evocatus, in Iliad. ex πολύ, multum, & λλέω, voco.

Πολύλουτος, ος, ὁ, undosus, undis agitatus, qui multis abluitur fluctibus, multisonus, murmurabundus, Hesiod.

Πολυλλύγι, dat. sing. a πολύλλυγος, ος, ὁ, undis agitatus. Ex πολύ, multum, & λλύζω, ablun. fut. σω.

Πολύμητος, ος, ὁ, multum elaboratos, laboriosus, ad multos labores idoneus. ax πολύ, multum, & μῆτις, ος, ὁ, labor. Thema κεμω, laboro.

Πολυνεφὴς, ος, ὁ, ἡ, multos habens colles, saltuosus: habens multas silvas, Iliad. β. Ex πολύ, multum, & νεφὸς, pars montis. Th. νεμος, ους, ὁ, tilia.

Πολυοιρανίη, ας, ὁ, & Jonic. ἴη, ος, multorum imperium, multorum dominatio. a πολυοίρανος, multorum dominus, & rex. Ex πολύς, multus, & οἰρανός, ος, ὁ, rex, princeps.

Πολυπάμων, ος, ὁ, ἡ, multarum possessionum dominus. Ex πολύ, multum, & πτῆμα, ος, τὸ, Poetis idem ac κτῆμα, ατος, τὸ, res, possessio.

Πολυπάμων, ονος, ὁ, ἡ, dives.

Πολυπενθὴς, ος, ὁ, luctuosus. Ex πολύ, moltum, & πενθὴς, fletus. Th. πενθέω, fleo.

Πολυπῖος, ος, ὁ, ἡ, habens multas segetes, aut pecudes, aut spolia, dives, locuples, fertilis. Iliad. ε. ex πολύ, multum, & πῖαρ, ατος, τὸ, campus, teges.

Πολυπλογία, ας, ἡ, multiloquium, multus sermo, facundia, loquacitas. a πολυπλόγος, ος, ὁ, ἡ, multiloquus. Ex πολύς, multus, & λόγος, sermo.

Πολυρρηθὴς, ος, ὁ, ἡ, qui multa dicit, multifetus, eruditus, Ionice. Ex πολύ, multum, & ῥητὸς, dico.

Πολυσαρδὸς, adv. multifariam, varie, multis vicibus. Ex πολύ, multum, & σαρδὸς, pars. Th. σαίρω, dividn.

Πολυσθενὴς, ος, ὁ, pecorosus, dives, Iliad. β. Ex πολύ, multum, & σθένος, ος, τὸ, ovis.

Πολυσσινὴς, ος, ὁ, valde prudens, sapiens. Ex πολύ, valde, & μῆτις, ιος, ἡ, consilium.

Πολυσσίνα, pro πολυσσίνης, vocat. a πολυσσινὴς, artificiosus.

Πολυσσινὴς, ος, ὁ, ἡ, valde artificiosus, industrius, acutus, versutus. τέχνας πολυσσίνας, artes peracutas, Lucian. Ex πολύ, multum, & σσυσσάω, ῶς, ἁ, artificium.

Πολύσσης, ος, ὁ, nomen Musa, Polymnia. Ex πολύς, multus, & ὔμνος, ο, ὁ, hymnus, cantus. Th. ὔδω, celebro, cano.

Πολυσσχὴς, ος, ὁ, laboriosus, strenuosus. πολυσσχέω, gen. Dor. pro ος.

Πολυσσοφίλης, ο, ὁ, Dor. pro πολυσσοφὴς, ος, ὁ, qui multas habet nubes.

Πολυξεῖνος, ος, ὁ, multorum hospes. Ex πολύς, multus, & ξεῖνος, ος, ὁ, Poet. pro ξένος, hospes.

Πολυξέων, ος, ὁ, Dor. pro πολυξεὶς, ος, ὁ, pro quo dicitur alias πολυξεστὸς, ὁ, qui, quave multos habet hospites. Ex πολύς, multus, & ξένος, hospes.

Πολυόλβιος, ος, ὁ, perbeatus, praedives. Ex πολύς, multus, & ὄλβος, ος, ὁ, beatitudo.

Πολυπαίδης, ος, ὁ, Polypaeda, nom. proprium.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, locuples, pecuniosus. ex πολύ, moltum, & πῆμα, ατος, τὸ, possessio. Thema πᾶω, possideo.

Πολυπενθὴς, ὄς, ὁ, ἡ, luctuosus, gravi luctu affectus. Ex πολύ, multum, & πένθος, εος, τὸ, luctus.

Πολυπήμων, ονος, ὁ, ἡ, qui multa mala, & damna dat, qui moltas alades infert. Th. πῆμα, ατος, τὸ, damnum.

Πολυπίδαξ, ακος, ὁ, & πολυπίδακος, ο, ὁ, ἡ, moltas habens scaturigines, fontibus scatens. Ex πολύς, multus, & πίδαξ, ακος, ὁ, ἡ, fons, scatebra.

Πολυπλαγκτὸς, ος, ὁ, multivagus, & πολυπλανὴς, ὄς, ὁ, ἡ, peterraos, anni apithatos, Sophocl. geo. plur. πολυπλάγκτων. Ex πολύ, multum, & πλάζω, f. πλάγξω, errare facio.

Πολυπλανῆων, gen. pl. a πολυπλανὴς, ὄς, ὁ, ἡ, multivagus. πολυπλάγκτης, qui multum vagatur. πλάζω, errare facio.

Πολυπλοκίη, ας, ἡ, versutia. a πολύπλοκος, in quo multa sunt πλοκαὶ, seu nexus, undosos, implicitus, implicatus, sinuosus. πολύπλοκος, multiplex, quod ea πολύ, multum, & πλέκω, necto.

Πολυποίκιλος, ο, ὁ, ὁ, multiformis, multicolor, varius. ἡ πολυποίκιλος σοφίη Θεῶν, multitaria, & multimoda sapientia Dei, multiplex, valde varia, ad Ephes. 3. aa πολὺς, multus, & ποικίλος, varius.

Πολύπους, Polypus. ex πολὺς, moltus, & πὰς, pes. geo. ποδὸς.

Πολυπραγμοσύνη, curiosa persecutor, indagio, satago. Ex πολύ, multum, & πρᾶγμα, ατος, τὸ, res.

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas, negotiatio, multiplex studium, solicitudo inanis. quod a πολυπράγμων, curiosus.

Πολυπρόβατος, ο, ὁ, ἡ, pecoris abundans. ex πολύ, multum, & πρόβατον, ο, τὸ, pecus.

Πολύπτυχος, ο, ὁ, sinuosus, implicitus, foltis, multiplicter duplicatus. Ex πολύ, moltum, & πτύσσω, duplico.

Πολυρήμων, nom. pl. a πολυρήων, moltos agnos habens, dives. quod pro πολύμης, ηος, ὁ, ἡ, idem.

Πολύς, πολλὴ, πολὺ, multus, a, um, fraquens, prastans, vehemens. g. πολλὸς, ὁς, ὁν, acc. πολλὸν, πολλὴν, πολὺ. οἱ πολλοὶ sunt versatiles instar segetis, quam ventus modo huc, modo illuc impellit.

Πολύσαρκος, ος, ὁ, ἡ, multum agilis. in saltu, peragilis, Iliad. β. ax πολύ, multum, & σαίρω, salio.

Πολυσπερὲες, dispersa, nom. pl. a πολυσπερὴς, ὲος, ὁ, ἡ, multum spatsus, dissiminatus, multiplex, Iliad. β.

Πολύστονος, ος, ὁ, valde miserabilis, intima miserabilia abundans. Ex πολύ, multum, & στονάχω, ω, τὸ, viscus.

Πολυστράφιος, ος, ὁ, Polystrephon. nomen proprium.

Πολυστάφυλος, ος, ὁ, ἡ, uvis abundans. Iliad. β. ax πολύ, moltum, & σταφυλὴ, ῆς, uva. Th. σταφὶς, ίδος, ἡ, uva passa.

Πολύσσος, ος, ὁ, multum gemens; sciens lusspirare. Item loctuosus. Ex πολύ, multum, & σσω, gemo.

Πολυσφάλυγξ, γγος, ὁ, multorum varricem. Ex πολύ, multum, & σφαλὰγξ, γγος, ὁ, cooversio, vortex. Th. σφάλω, verto.

Πολυτεκνίη, ας, ἡ, sœcunditas pullorum, val liberorum, copia filiorum. Ex πολύ, multum, & τέκνον, ο, τὸ, fœtus, proles.

Πολυτελεῖων, gen. plur. a πολυτέλεια, ας, ἡ, magnificentia, quod a πολυτελὴς, ὄς, ὁ, ἡ, sumptuosus. Ex πολύ, multum, & τέλος, εος, τὸ, impensa, sumptus.

Πολυτελὴς, ὄς, ὁ, ἡ, pretiosus, exquisitus, sumptuosus, qui multa profundit, opiparus, operosus. πολυτελὴς δίαιτα, victus exquisitus, & sumptuosus.

Πολυτελῶς, adverb. magnifice, sumptuose.

Πολύτιμος, ος, ὁ, ἡ, valde pretiosus, multo honore dignus. Ex πολύ, multum, & τιμὰ, ῆς, ἡ, pretium.

Πολύτλας, αντος, ὁ, & ἡ, multa passus, nobilis, Sophocl. ex πολύ, multum, & τλάω, seu τλάσσω, tolero.

Πολυτρήρων, ονος, ὁ, & ἡ, columbis abundans. ex πολύ, multum, & τρήρων, ωνος, ὁ, columba.

Πολυτρόπως, adv. multis modis. a πολύτροπος, ος, ὁ, ἡ, varius, cujus sunt multi modi. πολυτροπίη, ας, ἡ, Jonic. astutia.

Πολυύμνητος, ος, ὁ, ἡ, valde celebratus. Ex πολύ, multum & ὔμνος, ο, ὁ, hymnus, carmen. Th. ὔδω, celebro.

Πολυφάρμακος, ος, ὁ, ἡ, multorum venenorum peritus, medicamentis sestens. ex πολύ, multum, & φάρμακον, venenum, medicamentum.

Πολύφημος, ος, ὁ, ἡ, celebris, illustris. ax πολύ, multum, & φημὶ, seu φάω, dico. Est & Πολύφαμος, ος, ὁ, omen proprium. Forum etiam dicitur πολύφημος, in quo varii tumores narrantur.

Πολύφθορος, ος, ὁ, qui multos perdit, & auctor est multorum interitorum. ἡ πολλὰς φθίσας. Th. φθέω, corrumpo.

Πολύφιλτρος, ος, ὁ, valde amans. ax πολὺς, multus, & φίλτρον, ος, τὸ, amoris illecebra.

Πολυφλοίσβοιο, gen. Jon. pro ος, a πολυφλοίσβιος, ος, ὁ, magnum strepitum faciens.

Πολύφοιτος, ος, ὁ, ἡ, pratiugus, vagus. ex πολὺς, multum, & φοιτάω, vexio, ventito.

Πολυφόρβη, ης, ἡ, multos pascens. & in m. g. πολύφορβος, multa nutriens, Hesiod. Ex πολὺς, multus, & φόρβη, pascua.

Πολυφορίη, ης, ἡ, fertilitas.

Πολύφορτος, ος, ὁ, ἡ, onustus, qui multos habet farcinas. ex πολὺς, multus, & φόρτος, ος, ὁ, onus.

Πολυχρόνιοι, assutis, dat. pl. a πολυχρονίδης, ὲος, ὁ, ἡ, valde consultus. Th. φράζω, dico. a. 2. ἔφραδον.

Πολυχρύσεος βαλὰ, confixa multarum curarum plena. a φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Πολυφρασίη, ης, ἡ, multiplex peritia, prudentia. Th. φρὴν, ενος, ἡ, mens.

Πολύφημος, ος, ὁ, nomen tam, a multo clamore sic dictum.

Πολύχαλκος, ος, ὁ, moltum habens aris, solidus, firmus; epitheton ensis, Iliad. ε. Ex πολὺ, & χαλκὸς, ὁ, æs.

Πολύχορδος πλὰς, tibia, quæ multas habet chordas. a χορδὴ, ἡ, chorda, fides. Hinc

πολυχορδία, ας, ἡ, in fidibus chordarum multitudo.

Πολυχρυσότατος, ον, ος, diuturniori, us, comparat. a πολυχρυσος, η, ον, diuturnus, longævus, diu vivens, durabilis, antiquus. Ex πολὺς, multus, & χρόνος, ου, ὁ, tempus.

Πολύχρυσος, ος, ὁ, ἡ, dives, abundans, & affluens auro. Th. χρυσός, οῦ, ὁ, aurum.

Πολυψηφίς, ίδος, ὁ, ἡ, litium multia calculis, seu lapillis abundans. Th. ψῆφος, ου, ἡ, lapillus.

Πολυωδύνος, ος, ὁ, ἡ, qui multos dolores affert: calamitosus, afflictus, tristis. Th. ὀδύνη, dolor.

Πολυώνυμος, ος, ὁ, ἡ, multa habens nomina, celebris. Hesiodus in Theogonia vocavit Iridem πολυώνυμον ὄρνυν, multi nominis aquam, a colorum varietate. Ex πολὺ, multum & ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Πόμα, ατος, τὸ, potus, potio: poculum. Thema πίνω, bibo.

Πομπαὶ, idem etiam ac πομπὴ πρὸς τὸν λιμένα πόμπευσις.

Πομπαῖος, α, ον, Mercurii cognomen, quod animos ad inferos deducat, Sophocl.

Πομπαῖος ἄνεμος ventus secundus, qui navea deduxit, quo naves perveniri cupiunt. Sic πόμπιμος τέλος, secundus, ac prosper finis. Th. πόμπος, mitto.

Πομπεία, ας, ἡ, coavitium, scomma, Demosth.

Πομπεῖα, τὰ, utensilia ad lustrationes ac pompamque pertinentia, Demosth.

Πομπεῖον, α, τὸ, locus Atheais celeberrimus. Laert. Interpr. lib. 6. in Diogene transfert palatium, & lib. 2. celeberrimum urbis locum.

Πομπεύειτον, Dor. pro πομπεῖον, ta pro ducit. quod a πομπεύρα. Th. πόμπος, mitto.

Πομπὴ, ῆς, ἡ, missio, legatio, deductio, comitatus, pompa, impulsus, ac afflatus divinus, solemne spectaculum in modum triumphi, vectura, Thucyd. vectus, Eurip.

Πομπὸς, ὁ, ὁ, comes.

Πομφολύσσω, f. ξω, bullarum instar co, mano. hinc πομφόλυξαν, 3. plur. a. 1. act. Jon. vida πομφὸς.

Πομφὸς, ὁ, ὁ, eminentia cutis tumida, & simul humore abundans, πομφόλυξ, υγος, ἡ, bulla: apud Eutipidem superbus, tumidus.

Ποναῦσι, Dor. pro πονοῦσι, 3. sing. a. 1. sub. pass. verbi πονέω, laboro. Th. πόνημα, facio, p. m. πόπονα.

Πονεῖν, praes. inf. act. a πονέω, laboro: vexo, fatigo. f. ήσω. Th. πόνημα, facio. p. m. πόπονα.

Πονεῖτο, laborabat, Jon. pro ἐπονεῖτο, 3. sing. imperf. act. verbi πονέομαι.

Πονέοντο, Jon. pro ἐπονέοντο, laborabant, 3. plur. imperfect. ejusdem verbi, & them.

Ποναδίμενος, Dor. pro πονηθέμενος, pract. part. pass. ejusdem verbi, & them.

Ποναδμες, laboramus, Dor. pro πονεῦμεν, 1. plur. a πονέω, laboro.

Ποναδοντας, tractantes, Dor. pro πονοῦντας acc. plur. part. praes. act. a πονέω, laboro.

Πονηδόμενος, η, ον, praes. ind. pass. πονηδέομαι, praes. sub. pass. a πονηδέω, improbe, malitiose ago. f. ήσω.

Πονηρία, ας, ἡ, malitia, nequitia, pravitas. Iam defectus, infirmitas, inopia. Plato l. 1. de Republ.

Πονηρότατος, superl. a πονηρὸς, ὴ, ὸν, malignus, scelestus. ab eodem them.

Πονηρὸς, ὰ, ὸν, de industria malus, malignus, pravus, malitiosus, improbus, scelestus. Item putris, cariosus, inops, mancus, debilis, infirmus. σῶμα πονηρὸν, corpus imbecille est, & fragile, Plato l. 2. de Republ. πονηρὸς, ὰ, ὸν, diabolus, κατ' ἐξοχὴν. in comp. πονηρότερος, α, ον. superl. πονηρότατος. Sed πόνος, ου, ὁ, est laboriosus, miser, infelix. Th. πόνημα, efficio.

Πονήτας, Æol. pro πονήτας, a. 1. part. act. verbi πονέω, laboro.

Πονηταλέω, α, ὁ, laborans, 1. r. part. med. πονέομαι, 3. sing. a. 1. med. Jon. pro ἐπονήσατο, verbi πονέω, laboro. f. ήσω.

Πόνος, gen. Jon. pro πόνου, a πόνος, labor.

Πόνος, α, ὁ, labor, doloc, molestia, lassitudo, exercitatio. Item pestis, morbus, ex Epicuri epist. πόνοι, tormina, Aristot. 2 pract. med. πόνος, verbi πόνημα, laboro.

Ποντίη, Dor. gen. pl. f. g. a πόντος, ὁ, ου, marinus. ut ποντίη Νηρηΐδων.

Ποντὶς, ίδος, ἡ, Poet. pro πόντιν, maritima, Eurip. Th. πόντος, ου, ὁ, mare.

Ποντοπόρος, ος, ὁ, Epith. Neptuni, qui maris est rex, seu dominator. Ex πόντος, mare, & πόρος, impero.

Ποντοπόρος, ας, ἡ, nomen mulieris. vide in ποντοπόρος.

Ποντοπόρος, gen. Jon. a ποντοπόρος, α, ὸν, mare sulcans. Ex πόντος, α, ὸ, mare, & πορὶν, ας, ἡ, itar, quod a πορεύω, duco, ago. Th. πόρος, transeo. p. m. πόπορα.

Πόντος, ου, ὁ, pontus, mare. Etym. a πνέω, spiro, quod in eo præcipue sentiantur πνοαὶ, id est, venti. vel q. πόντος, a πορὸς, quod in mari laborandum. Vera cum nautica amasia, hinc ποντικὸς, ὴ, ὸν, marinus. πόντος, α, ὸ, idem. Est & Πόντος, nomen regionis, Pontus, Asiæ pars.

Πόπανον, α, τὸ, popanum, placenta lata tenuis, & rotunda sacrificiis apta, Aristot. Item effigies Deo similis, Eustath. Iliad. δ. Gl. Cyr. πόπανον, liba.

Πόπλιος, α, ὁ, Lat. Publius.

Πόποι, prob Dii. Dryopum enim lingua Dii dicebantur, quasi πόποι ὀπτόντες. Est & vox admirantis, vel indignantis.

Ποππύζω, sibilo, demulceo, blande contracto. a sono. hinc πόππυσμα, ατος, τὸ, sibilus, adulatio, plausus. ποππυσμὸς, ὰ, ὸ, idem.

Ποππυλιάσθαι, Dor. pro ποππυλιάζειν, quod pro ποππύζειν.

Ποππύσδει, Dor. pro ποππύζει.

Πόρδαλις, pardus, mas. nam fœmina πάρδαλις, εως, ἡ, pardalis, panthera. a πορδὸς, ὁ, pardus.

Πόρε, præbuit, 3. sing. a. 2. act. Jon. pro ἔπορε. Est & πάρε, da, a. 2. imperat. act. verbi πόρω, Poet. pro παρέχω, suppedito. sic πόρε, pro ἔπορε, & πάρε, 3. singul. opt. act. ajusdem verbi, πόρω θανάτῳ, dare morti. Them. πόρω, transadigo. f. πορῶ. pract. med. πέπορα.

Πορεία, ας, ἡ, via, iter, ingressus, profectio, progressus. a πορεύω, trajicio. πορείαν ποιεῖσθαι, iter facio, Lucianus.

Πορεύθημεν, aor. 1. infin. pass. verbi πορεύομαι, proficiscor.

Πορεύομαι, proficiscor. imperf. ἐπορεύόμην, ου, ετο. præt. taf. πεπόρευθαι. fut. med. πορεύσομαι. perf. pass. πεπόρευμαι, versatus sum. a. 2. pass. ἐπορεύθην, ης, η, abivi. a. 1. imperat. pass. πορεύθητι. Th. πόρος, tranieo.

Πορεύτην, ibis, 2. sing. f. 2. med. verbi ejusdem, & them.

Πορεύω, ago, duco, deduco, ire jubeo, facio ire: mando, mitto. f. εύσω, p. πεπόρευκα. a πόρος, transitus. Th. πόρος, transeo. p. m. πόπορα.

Πορεῖν, seu πόρε, do, præbeo, Poet. pro παρέχω, aditum facio, comparo; item do. Th. πόρος, transadigo.

Πορθέω, vasto, imperf. ἐπόρθουν, ες, f. ήσω. p. πεπόρθηκα. a. 1. ἐπορθήθην. a. 2. part. act. πορθήσας, ντος, ὁ. a Th. πόρθος, diruo, depopulor. f. εω. a. 2. ἔπραθον. p. m. πεπόρθω.

Πορθήσειν, depopulaturum esse, f. 1. inf. act. verbi πορθέω, vasto.

Πορθμεῖον, Jonic. pro πορθμεῖον, ου, τὸ, naulum, fretum, & navis, qua fretum trajicitur. Πορθμεὺς, qui per πορθμεῖον vehit, portitor.

Πορθμὸς, ὰ, ὸ, fretum, sinus maris, trajectus. a πόρος, tranieo. hinc & περθμεὺς, portitor, in pl. πορθμῆες, & Jon. πορθμῖες.

Πορθμὸς, ὸς, ὁ, devastata, præt. part. pass. f. g. verbi πορθέω, vasto.

Πορίζεσθαι, præt. inf. pass. a πορίζω, pario transitum.

Πορίζω, transitum patefacio, paro, invenio, suppedito: rem familiarem augeo, consequor, acquiro, confio. f. ίσω. p. πεπόρικα. perf. pass. πεπόρισμαι.

Πόρκης, pervia, nom. pl. a πόρκος, ου, ὁ, quod a πόρος, transitus. Th. πόρος.

Πόρκος, ου, ὁ, ἡ, vitula parva, juvenca.

Πόρκος, ου, ὁ, anulus, seu fibula, cujus circumplexu hastæ ferrum cum ligno coercetur. Item rete piscatorium ex funiculis contextum, Plat.

Πόρκος, α, nomen viri, Porcius. Gr. piscator.

Πόρος, α, ὁ, rete piscatorium, arcuius quivis. a πορὸς, penetro. vel quia pisces ingredientes πορίσκονται.

Πορνὶς, ίδος, ἡ, scortatio. a πόρνη, meretrix.

Πορνεύω, scortor, f. εύσω. a. 1. ἐπόρνευσα. p. πεπόρνευκα. Th. πόρνη, vendo.

Πόρνη, ης, ἡ, meretrix, quod corpus suum πορὸς, id est, vendit, ac prostituit, quod a πορὸς, seu πόρνος, vendo. p.m. πέπορνα.

Πόρνος, ου, ὁ, scortator: scortum masculum, cinædus. οἱ παῖδες πόρνοι, pueri meritorii, Aristoph.

Πόρος, α, ὁ, transitus, vadum, meatus, via, canalis: ora maritima: via, & ratio aliquid efficiendi: pons. πόρος λίθου, pontem intercidere, vel solvere, Harodot. exercitus, Halic. lib. 6. reditus, vectigal, Aristoph. in Vespis. πόροι πολιτικοὶ, quæstum facere, Artilot. in Polit. ratio parandæ pecuniæ, & augendi vectigalia, pecunia ipsa, & lucrum, Demolth. emportum, Thucyd. facultas rei gerendæ, & occasio. πόροι, οἱ λόγοι πιθανότητος, modum, rationemque rei conficiendæ compertus, Plato de Leg. πόρος etiam ab Herophilo vocabatur nervus opticus, quis insigne habet meatum, & velut canalem spiritus, qui visionis est causla, Galen. lib. 4. de different. Symptom.

Πόρπη, [illegible]: annulus clypei, hinc ποπόρπαξ, [illegible] fibulis astringo. πόρπαξ, [illegible] bula.

Πόρρω, adv. [illegible] ul, longe aate, in anteriorem partem: aliquando prope, proxime. Est autem idem πρόσω, πόρσω, & πέρᾱ, & his opponitur ἄπῑσω. πρόσω & ἔπῑσω, ante, & retro. hinc compar. πορρωτέρω, longius. πορρώτατος, ulterrimi.

Πόρρωθεν, adv. procul. a πόρρω.

Πορρωτέρω, compar. a πόρρω.

Πορσύνειν, vel πορσύνειν, præbeo, orno, paro, curo, molior, honoro: alo, Pindarus in Olympiis.

Πόρσω, Poet. adv. pro παρέτερον, longius, remotius. Quod a πρόσω, adv. loage, &c. & per Metathes. litt. πόρσω. hinc comparat. πόρσιον, & superl. πόρσιστα, longissime. Th. πρό, ante.

Πορσύνειν, longissime.

Πορσυνέειν, Jon. pro πορσυνεῖν, fut. part. f. g. verbi πορσύνω. vide in πορσύνω, augeo, amplifico.

Πορτύνω, augeo, in pretio habeo, honoro. Vide πορσύνω.

Πόρτω, longe, compar. πόρσιον, longius. vide πόρρω.

Πόρτις, ος, ἡ, parva vitula, juvenca. Item & πόρις, quæ jam cœpit πορεύεσθαι, ire.

Πορφύρα, ης, ἡ, purpura. genus conchæ nobilis. Item pannus purpura liquore tinctus, vestis purpurea.

Πορφύρεος, ος, ον, gen. ία, ας, ὁ, purpureus.

Πορφύρω, purpureo colore perfundo. rubeo. Et mare fluctuans πορφύρειν dicitur. Hinc & aoimus dicitur πορφύρειν, cum æstuat, sed leniter. Thema πορφύρω.

Πόρῃ, suppedito, præbeo, do, Poet. idem ac πορίζω.

Πός', pro ποσί, pedibus, sic & πόσ', pro ποσί, Poet. dativ. plural. a πούς, pes.

Πόσαις, quotiea? adv. interrogandi. a πόσος, η, ὁ, quantus?

Πόσε, quo? quem to locum?

Πόσις, dat. singul. a πόσις, ιος, ὁ, maritus. Th. πίνω, bibo.

Ποσειδὰν, ᾶνος, ὁ, Dor. pro Ποσειδῶν, Neptunus. Hinc Ποσειδάνιος, ία, ιον. Dor. pro Ποσειδώνιος. Neptunius, a, um.

um. Dicimus & Ποτιδέων, ῶνος, & ῶν, ὁ, Poet. & pat crasin pro Ποσειδέων, ὁ, Neptunus.

Ποτιδέων, gen. ῶνος, & Jon. Ποτειδέων, ὁ, Neptunus, Deus maris. Dicimus & Ποτειδάων, acc. Ποτειδάωνα, Dor. at & in vocat. Ποτίδεκτο, q. πόσιν δοῦναι, porum dare. Et unum aquarum festuriginis mare, vel ὑφ' ᾧ τὸ πόσιν τὸ πόδον, quod terram assilientibus undis quasi concutiat.

Πόσσος, gen. fing. a πόσις, ὁ, potus, idem ac πόμα. Them. πίνω, bibo. f. πίσω.

Πόσθη, ης, ἡ, pellis, qua glans virilis tegitur. Item penis, pudeadum, præputium, membrum virile.

Ποσιδήϊος, per fyncopen pro Ποσειδάωνος, ου, τὸ, Neptuni templum. a Ποσειδῶν, Neptunus.

Πόσις, εως, ἡ, potus, potio, compotatio, Homer. ὑφ' ᾧ τὸν πόσιν, inter compotandum. Item fponfus, vir, conjux, maritus. Odyff. ι'. Interdum ufurpatur pro vino.

Πόσις, ιος, ὁ, maritus. The. πίνω, bibo.

Πόσος, η, ον, quantus, a, um? πόσις, quanti? Them. ὅσος, citra interrogat.

Ποσσιαρτος, ου, ὁ, ἡ, terræ epitheton, quod pedibus pulfetur. ea πούς, pes, & πρότος, ου, ὁ, pulfus.

Ποσσὶν, pedibus, dativ. plur. Poet. pro ποσὶ, a πούς, ποδὸς, ὁ, pes. vocat. ὦ πῶς.

Πόσσω, Dor. pro πόσου, quanti pretii. e πόσος, & gam. ου, πόσσος.

Πόσσος, quotus, quafi πόσατος. ex πόσος. Ποσσαῖος, hæc portiuncula.

Ποτ', & ποθ', pro ποτὸ, aliquando.

Πότακες, admova, Dores dicunt pro πρόσαγε, ege, præl. impesat. act. a Dorico verbo ποτάγω, pro προσάγω.

Ποτάγχυμαι, appropinquamus, Dor. pro προσάγχυμαι, 1. plur. præf. iod. verbi ποσάγχυμι, e πάσσω, pro quo Dores ποτὶ dicunt, & ἄγχυμι. Th. ἄγχι, adv. prope, juxta.

Ποτακίδω, accino, Dor. pro προσακίδω. f. ποτακίσσαμαι.

Ποτανὸς, nuper, recenter. ποταλὸς, recens, novus, peregrinus, primus. a Dor. ποτὶ, ad, prope. Th. πρός.

Ποτημιβρέσθαι, Dor. pro προτημιβρέσθαι, refpondere.

Ποτημέλξομαι, ῃ, ται, Dor. pro ποσσημέλξομαι, fut. 1. med. verbi ἀμέλγω, mulgeo.

Ποτημοῖο, gen. Jon. pro ποσσημοῦ, e ποσσημὸς. quod vide.

Ποτικὸς, ἡ, ὁ, fluvius. q. a πότος, quia potulentam equam continet, non falfam, ut mare. Et quod animalibus potum præbeat, five quod ille ποτίζῃ, id eft, potet. ποτικὸς ὁ οὐράνιος, genus cœleſte, Proclus de Sphæra. Hinc ποτικὸς, ὰς, ἡ, fluvialis.

Ποτικυρήτης, ου, ὁ, ἡ, ὁ, qui, vel quæ e flumine abripitur. Ex ποτικὸς, ὁ, ὁ, fluvius, & φορητὸς, ἡ, ὁ, qui geftari poteſt. quod a φορέω, idem ac φέρω, fero. f. οἴσω.

Ποτικὸς, ὴ, ὁ, volucer, qui volat, volatilis, Dor. pro πετικὸς, ἁ, ὁ, a ποτάομαι, volo, as.

Ποτίομαι, volo, as. f. ποτήσομαι, perf. πεπότημαι. hinc 3. pl. Jon. πεποτέαται, pro πεπότηνται. Them. πέτομαι, volo, es.

Ποτικὸς, ἡ, ὸν, qualis, e? cujas? a Th. δώτεδον, ου, τὸ, ſolum, pavimentum. hinc ποδατὸς, cujas? inde ποτικὸς, mutato τ in δ.

Ποτικυγίζω, Dor. pro προσυγίζω, τετόκυια προτοφόρῳ, aſpicere, lotueri. quod ex Dor. ρωπορῶ. ποτὶ pro πρὸς, & αὐγάζομαι, video.

Ποτικλὰς, accinebat, Dor. pro προσκλᾶς, 3. ſing. imperf. act. verbi αὐλέω, tibia cano. Th. αὐλὸς, ὁ.

Ποτιῶ, Dor. pro ποσσῶς, Orientalis, ad Orientem ſitus. Th. ἠὼς, aurora.

Πότε, quando? adverb. interrogandi. ὅτε πότε? quouſque. Sed ποτὲ, aliquando, abſ dictio enclitica, & ſolo accentu diſcriminantur.

Ποτεέρομαι, Dor. pro προτεέρομαι, aor. a. ε προχω, corro.

Ποτελαστύλῳ, Dor. pro προτελαστύλῳ, impeſt. paſſ. verbi προτελάστυμαι, fuſtim ad aliquem duco. The. πλάστω, furor.

Ποτεμάξατο, Dor. pro προτεμάξατο, a. 1. med. a προτεμάττομαι.

Ποτέοντο, volabant, 3. plur. imperf. Jon. verbi ποτέομαι, f. ήσομαι, idem ac πέτομαι, volo, as.

Ποτεφέρεσθαι, Dor. pro προτεφέρεσθαι, cum aliquo certare. Ex ποτὶ pro πρὸς, & ἔρις, ιδος, ἡ, lis.

Ποτεφωνὶ, dat. pl. a πότερος, uter.

Πότερος, α, ον, & io f. g. ποτέρα, n. g. πότερον, uter, utra, utrum? q. ab ὅς, ut ἑκάτερος, uter, infinite.

Ποτέρχε, Dor. & Æol. pro προτέρχε, acceds, præf. imperat. ab ἔρχομαι, venio.

Ποτεφύετο, adhærebat, Dor. pro προσφύετο, 3. ſing. impeſt. verbi ποτεφύομαι, pro προσφύομαι. Th. φύω, naſcor.

Πότεχ', & πότεχα, adhibe, Dor. pro πρόσεχε, præſ. imperat. act. a προσέχω.

Ποτῆμμι, Dor. pro προσῆκα, præt. inf. verbi πρόσημι.

Ποτήριον, ου, τὸ, poculum, celix. Item ſpinoſus frutex, quem Dinic. l. 3. c. 97. & Plin. l. 27. c. 12. vocant φοίνικα, & φλοιὰκα. πότης, bibax, potax. a πίνω, bibo.

Ποτὶ, & πετὶ, Dor. pro προτὶ, a πολὺς. adv. ποτὶ χρόνον ἔρχεται, tempus adveniet, per Tmeſin, & Dor. pro προσέρχεται.

Ποτιβλέπειν, Dor. pro προσβλέπειν, aſpicere, præſ. inf.

Ποτιδείσε, ας, ἡ, Potidæa, urbs Græciæ.

Ποτιδέγμενοι, Dor. pro προσδεχόμενοι, nom. pl. præſ. part. paſſ. vel potius pro προσδεδεγμένοι, nom. plur. perf. part. paſſivi. fœm. geo. verbi προσδέχομαι, exſpecto. Sic ποτιδέγμενος, pro προσδεχόμενος, vel προσδεδεγμένος. ex πρὸς, ad, & δέχομαι, capio. f. δέξομαι. perf. δεδέγμαι.

Ποτιδὲν, Dor. pro προσιδὲν, adſpexiſſe. a. 2. inf. ab ἰδὼν.

Ποτιδέρκεται, Dor. pro προσδέρκεται, 3. ſing. præſ. ind. verbi προσδέρκομαι, aſpicio. Th. δέρκω, video.

Ποτιδόκιμαι, iudigeo, Dor. pro προδέομαι.

Ποτίδυα, Dor. pro προσίδεα, 3. ſingul. a. 2. opt. ab ἰδὼν, video. Sic ποτιδὺν, pro προσιδὼν.

Ποτιδόχιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ, ed cœnum utilis, Dor. pro προσδόχιος. ποτιδόχιος ὕδωρ, aqua ad cœnum, Apoll. Rhod. Alii ποτιδόχια explicant comeſſationes, ut Heſychius.

Ποτίδω, Dor. pro ποσσίδω. e. a. ſub. activ. verbi προσίδω. Th. ἰδὼν, video.

Ποτίζω, do potum, doceo aquatum, rigo. fut. ίσω. p. πεποτίκα. a. 1. ἐπότισα. a. 1. ſub act. ποτίσω, ις, ι. a. 2. ind. activ. ἐπόπον. præſ. paſſ. ποτίζομαι. ποτίζω τὰς πίθους ὀδίλεσσας, potum præbet bibere volentibus.

Ποτίθω, Dor. pro ποσσίθω, pro Attic. προσίθω, appone, & hoc pro προσίθεσι, præſ. imperat.

Ποτικαλδῶ, Dor. pro προσκαλδῶ, qui in corde hæret, cordi infidens. Th. καρδία, cor.

Ποτικεκλιμένος, ω, ὁ, Dor. pro προσκεκλιμένος, η, ὁ, inclioatus. Ex πρὸς, & κλίνω, inclino.

Ποτίπωσον, ω, τὸ, Dor. pulvinum, pulvioar. quod ea ποτὶ, pro πρὸς, & κεφάλαιον, caput.

Ποτιλέγων, Dos. pro προσλέγων, alloqui. hinc ποτιλέξεται, pro προσλέξεται, 3. ſing. a. 2. med.

Ποτιμάξατο, Dor. & Joo. pro προσμάξατο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi προσμάττω, attingo. Ex πρὸς, & μάττω, taogo. f. ξω.

Ποτιμυθέσθαι, alloqui, Dor. pro προσμυθέσθαι. Th. μῦθος, ſermo.

Ποτιπέσσομαι, ῃ, εται, advehor, Dor. pro προσπέσσομαι, advenio, præſ. ind. a πρὸς, Dor. pro πρὸς, & πέσσομαι, ſo, venio. Th. πέω, an.

Ποτίπολοι, ων, οἱ, nomen urbis. Lat. puteos.

Ποτιπόσσεται, adipicit, 3. ſing. præſ. Dor. pro προσπόσσεται, quod ab ὄπτομαι, video, Æol. pro ὄπτομαι, idem. p. ὤμμαι. p. m. ὦπα, Att. ὄπωπα.

Ποτιρρητὸν, Dor. pro προρρητὸν, quod Attice formatum e genitivo προρρήτου, projicere. Th. ῥήπτω, idem.

Ποτίσδω, Dor. pro ποτίζω, potum præbeo.

Ποτίσσω, bibendum dedeit, 3. ſingul. e. 2. ſub. activ. & in plural. ποτίσσαμεν, πότισον, a. 1. imperat. act. verbi ποτίζω, potum præbeo.

Ποτισπάζω, Dor. pro προσπάζω, adſtillo, inſtillo. Ex ποτὶ, Dor. pro πρὸς, ad, & σπάζω, ſtillo. fut. ξω.

Ποτίσσπορος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro προσφορος, accommodatus, convaniens, aptus.

Ποτὶω, fut. 1. Att. & in o. plur. ποτιῶμεν, verbi ποτίζω, potum præbeo.

Πότμος, α, ὁ, ſors, fatum, mors, interitus, caſus, eventus. a πέτω, cado. πότμος, Dor. gen. pro πέτματος.

Πότνα, ας, ἡ, Dor. pro πότνια. quod vide. Sic πότνος, pro πότνιος.

Πότνι, pro πότνια. quod vide.

Πότνια, ας, ἡ, & contracte πότνα, veneranda, domina. a πότνιος, α, ὁ, veneraodus.

Ποτνιόκτιτος, η, ὁ, ἡ, dominatu eencrandus. ex πότνιος, venernodus, & ἄναξ, rex.

Πότνιος, α, ὁ, venerandus, honorandus. in f. g. πότνια, & contracte πότνα.

Ποτὸν, gen. Jonic. a ποτὸς, ὁ, τὸ, potio, potus, e πίνω, bibo.

Ποτὸν, ὁ, τὸ, potio, potus, quod bibitur. πότος, ου, ὁ, compotatio. πότης, ὁ, ὁ, potulentus. Them. πίνω, bibo.

Ποτοῦσα, præſ. part. o. g. a ποτέω.

Ποτοῦσα, Dor. pro προτίζω, idem ac ſimplex ὄζω, oleo. f. ὄζησω, & ὀσω. p. ὄζηκα. p. m. ὦδα, & ὄδωδα, Attics.

Ποτὰ, gen. ſing. a ποτὸν, potio.

Ποττὰν, vel πὸτ τὰν, pro ποτὶ τὰν, Dor. pro πρὸς τὴν. Sic ποττὸν, Dor. pro ποτὶ τὸν, & hoc pro πρὸς τὸν.

Ποττῶ, Dor. pro ποτὶ τῶ, vel πὸτ τῶ, & hoc pro πρὸς Τ.

Πῆ, ubi? quo? adv. Eſt & dictio enclitica. aliquando vacat, ut in ἐπεὶ δὴ πῆθεν. ab ὁ. Th. ὅς, qui.

Πυγγὴ, πυγγίου, facculus.

Πυγγία, τὸ, vincula ex ſericis filis contexta, quæ ad ſuperſtitioem uſurpant.

Πύδος, οντος, ὁ, nomen viri. Latin. Pudens.

Πολυβότειρα, ας, ἡ, multorum alumoa. Epitheton terræ. Ex πολὺς, Poet. pro πολὺς, & βόσκω, paſco. Them. βόω, idem.

Πολὺς, Poet. pro πολὺς, multus. quod vide. acc. πολλὸν.

Πῶς, ποδὸς, ὁ, pes. vocet. ὦ πῶς. dat. pl. ποσὶ. πῶς πασὶ, pro ipſo gubernaculo. κατὰ πόδα, lanta. πρὸς πὸς ποσὶ, apud pedes. ὑπὸ πόδας τίθεσθαι pro ὀλιγωρῶ, contemnere, aſpernari, Plutarch. contra Epicurum. πὸς πόδι, collato pede, Eurip. πρὸ ποδὸς, & πρὸ ποδῶν, ante pedes, Ariſtoph. κατὰ πόδα, convenienter, congroenter, Plat. ὑφ' ἑνὶ πόδι, continuo, e veſtigio, Sophocl. in Phil. ὑφ' ἑνὶ ποδὶ, quod ioſtar, immineruque, Pindar. ἕλκω ποδὶ, omoi conatu, Suid. πὸρ ποδὸς, ut τὸ πὸρ ποδὸς, dicitur præſens ſtatus, humanæ vitæ conditio, Pindar. ὀπὶ πόδα, pedibus inſiteodo, Ariſtot. hiſt. anim. l. 5. ὀπὶ πόδα, tetro, Xenoph. Pæd. 3. ὀπὶς ὄχου πόδα, extra periculum conſtitutum eſſe, Pindar. in Pythia hymno 4. ἐκ ποδὸς, e veſtigio. Dionyſ. Halicarn. l. 3. ἐπὶ δυὸ πόδοιν κατακλίνειν, duobus pedibus fugere, h. e. ſumoia celeritate, & cocatu, Ariſtid. in Paoath.

Πῆχ' ὦ, Dor. pro ποτὲ ὑ, & hoc pro πάρα.

Πῶα, inuſitat. bibo. a πίνω, vel πίω.

Πρᾶγμα, ατος, τὸ, negotium, res, opus, factum, officium. ἔχω πράγματα, molestias capere, difficultates habere, Lucian. παρέξω σοι πράγματα, exhibebo tibi molestias, Aristoph. in Plut. Item πράγματα, rerum administratio, Thucyd. fortunæ, Demosth. contra Æschinem, judicia, lites, Aristoph. in Neb.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, negotiatio, studium, commentatio. ποιεῖσθαι πραγματείαν, conscribere opus, Galen. lib. 2. ad Glauc. res forenses, advocatio, Isocr. ad Nicocl. αἱ πραγματεῖαι, ῶν, negotiæ.

Πραγματεύομαι, ῡ, σομαι, negotior, negotiis implicor: molior, laboro, tento, Xenoph. philosophor, commentor, excogito, occapor in quærenda veritate, & rectitudine, Plat. l. 4. de Rep. Iterum sector, Chrysost. f. ἐπραγματευσάμην, a, ατο. a. 1. med. ἐπραγματευσάμην, a, ατο.

Πραγματικός, ή, όν, serius, e, um, solers in rebus tractandis.

Πρᾶες, dat. pl. a πρᾶος, ος, ὁ, idem ac πρᾶος, ος, ὁ, lanis, mitis, mansuetus.

Πρᾶθέω, Jonica diphthongi resolutione pro πρᾱθῶ, vestire, c. a. inf. act. verbi πρήθω, vasto. f. πρήσω. fut. a. πρᾱθῶ, & per metathes. πρᾱθῶ. hinc aor. 2. ἔπρᾱθον.

Πρᾱθείς, ὁ, venditus, a. 1. part. pass. πρᾱθῆναι, a. 1. inf. pass. verbi πιπράσκω, vendo. f. πρᾱσω.

Πρᾱθον, ες, τὸ, Jon. pro ἔπρᾱθον, a. 2. sod. act. verbi πέρθω, vasto. f. σω. c. 2. ἔπρᾱθον, & per metathesin ἔπρᾱθον. p. m. πέπρᾱθυ.

Πρᾱιτώριον, ου, τὸ, prætorium. a nomine Latino prætor, sic dictus quasi præitor, a præeundo.

Πρᾱκτέον, verbale, faciendum. a πράσσω, facio.

Πρᾱκτήρ, ῆρος, ὁ, & Jon. πρᾱκτήρ, exactor, coactor tributorum.

Πρᾱκτικός, ή, όν, tractabilis, opere pollens, efficax, operosus. πρᾱκτικῶς, efficaciter.

Πρᾱκτωρ, ορος, ὁ, perpetrator. Dionæi auctor, Demosth. exactor.

Πρᾱμνόθεν, seu πρᾱμνόθεν αἴθων, vini genus, sic dictum a Pramnia rupe, vel vite. At πρᾱμνόθεν, ου, ὁ, mansuetus.

Πρᾱν, Dor. pro πρῶν, super: dudum.

Πρανχθείς, ᾶσα. a. 2. part. pass. verbi πρανίζω, Dor. pro πρηνίζω, præcipito. Th. [illegible] ος, ὁ, ἡ, pronus.

Πρᾱξαι, c. a. inf. act. verbi πράσσω, facio.

Πρᾱξαντας, ασα, αν. plur. c. a. part. act. a πράξας, αντος, ὁ, & in n. g. πράξαν, verbi πράσσω, facio. f. ξω.

Πρᾶξις, εως, ἡ, factum, actio, actus, transactio, successus rerum, executio. πρᾶξις πολεμική, bellum, bellica actio. Plato de Legibus. ἔργῳ, & πράξει, re, & factis, Demosth. οἱ ἐπὶ ταῖς πράξεσιν, magistratus. Item πράξις, fors, fletus, Herodot. exactio, Aristot. l. 6 Politic. subdola molitio, Æschin.

Πράξωσι, 3. plural. aor. 1. sub. act. verbi πράσσω.

Πρᾶος, & πρᾷος, ᾱ, ον, lenis, mitis, mollis, moderatus, humanus, misericors, placidus, facilis. πρὸς τὸς οἰκέτας πρᾶος, in familiares mitis, & humanus. Plato l. 2. de Rep.

Πραπίδες, ων, αἱ, præcordia. dat. plur. πραπίδεσσι. q. ex πρᾶ, & ἴδω, quod mens sit sutari προβλητική, sive rerum fatorarum sagax.

Πραπίς, ίδος, ἡ, areola in horto.

Πρᾶσις, εως, ἡ, venditio. a πιπράσκω, vendo. πρᾶσιν ποιεῖσθαι, venale habere, Plato de Legibus.

Πρᾶτος, ου, ὁ, porrum. q. a πρᾶν, incendo. Est enim calidum. Est etiam πράσον algæ species, Theophr. hist. plant. l. 4. c. 7.

Πρασσεῖος, α, ον, nomen tunæ, a πράσον, porrum, in quo variatur.

Πρᾰσσόμεθα, Dor. pro πρᾰσσόμεθα, a. plur. præs. Πρᾰσσοντι, Dor. pro πρᾰσσοντι, exiguet, 3. pl. præs. ind. act. verbi πρᾰσσω, exigo.

Πρασσοφόρος, ου, ὁ, ἡ, nomen tunæ. ex πράσον, porrum, & φέρω, comedo.

Πράσσω, & ττω, facio, age, administro, adjuvo, tracto, vivo, exigo. f. ξω. p. χα. pers. pass. πέπραγμαι. πράττω κλέος, gloriam sibi parare. Hinc πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, Jonic. πρῆγμα. πρᾶξις, εως, ἡ, actio. πολυπράγμων, ονος, ὁ, ἡ, multis negotiis implicans, curiosus. πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, curiositas.

Πράσσω, vendo, quod & πιπράσκω, a περάω, transeo, seu circumeo, vendendi, aut emendi ergo. Hinc πράτης, venditor

Πρᾶτ, vendam, f. 2. verbi πιπράσκω, vendo.

Πρᾶτος, ου, ὁ, Dorice. pro πρῶτος, primus, superl. a πρῶτος, primus.

Πρᾶτος, α, ον, Dor. pro πρῶτος, primus. Th. πρό. Et πρᾶτον, pro πρῶτον, primum.

Πρᾰωπίτης, ου, ὁ, qui mite consilium habet, mitis.

Πρᾰΰς, εῖα, ὑ, idem ac πρᾶος, ος, ὁ, mitis. gen. πρᾰέος. Hinc πρᾰότης, ητος, ἡ, lenitas.

Πρᾱν, inusit. pro uro, vel vendo. vide πιπράσκω. Th. περάω, vendo.

Πρᾱΰς, leniter, mansuete, placide, adv. a πρᾶος, lenis.

Πρέμνον, ου, τὸ, stipes, stirps, caudex, erboris truncus. αὐτοπρεμνός, radicatus per se. πρεμνίζω, ana cum radice evello, quia est firmam εἰλαχός, ut sit q. ἐμβριθίζω.

Πρέπει, decet, eum dat. imperf. ἔπρεπε. part. præs. τὸ πρέπον, decorum. præs. inf. πρέπειν. c πάπτω.

Πρεπέμεν, Jon. pro πρέπειν, præs. inf. a πρέπω, vel πάπτω, decet.

Πρέπτοι, 3. sing. opt. præs. πρέποιτο, 3. pl. præs. ind. πρέποντο. geo. sing. part. præs. a πρέπω, decorus sum.

Πρέπω, decorus sum, conspicuus sum, congruo, sum dignos, excello. πρέπει τῇ κεφῇ, mihi congruit tonsura, Eurip. ἐς ἀμφοτέρους ἔπρεπε, utrique conveniebat, in Epigramm. Hinc πρέπει, decet. πρέπας, αντος, τὸ, decorum. Σεσπρέπος, ους, ὁ, ἡ, vetes. Σεσπρεπίη, ας, ἡ, & Σεσπρέπεια, ς, τὸ, varietinum.

Πρέσβυ, antiqua, pet fyncopeo pro πρέσβεια, f. g. e πρέσβυς, υος, ὁ, senes. & in f. g. πρέσβευ, in n. g. πρέσβυ.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, honos augustiori deprecatio Gregorio. Th. πρέσβος, legetas.

Πρέσβεις, acc. plural. contract. a πρέσβυς, υος, ὁ, legatos.

Πρεσβεύω, legatione fungor. fut. εύσω. p. πεπρέσβευκα. aor. a. ἐπρέσβευσα, ejusdem them.

Πρεσβίες, seniores, nom. pl Jon. a πρεσβύς, ύος, ὁ, idem ac πρέσβεις.

Πρεσβίων, Jon. pro πρεσβείων, ς, τὸ, honorariam, quod meretatis, qui meamus est natu: vel in genere, quo aliquis honoratur, velari major natu. Them. πρέσβις, υος, val Attice εως, ὁ, legatos, senex.

Πρεσβίς, ίδος, ὁ, antiqua. acc. singul. πρεσβίδα. Th. πρέσβις, senex.

Πρέσβις, εως, ὁ, legatus. a πρέσβις, quia senes, & prudentes ad legationem capeturntur.

Πρέσβυς, & πρεσβύτατος, superl. a πρέσβυς, senex. compar. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυγένεια, Jon. pro πρεσβυγένεια, primogenitura. vide in πρεσβυγένης.

Πρεσβυγένης, ους, ὁ, ἡ, maximos natu. ex πρέσβυς, υος, ὁ, senex, & γένομαι, nascor.

Πρέσβυν, acc. sing. a πρέσβυς, senex.

Πρέσβυς, υος, & Att. εως, ὁ, senex; item legatus, princeps, senator. Hinc πρεσβύτατος, η, ον, ὁ, senior. πρεσβύτης, ου, ὁ, senec. πρεσβεύω, senior fum: item in honore, & pretio fum: legatione fungor. πρεσβεία, ας, ἡ, legatio.

Πρεσβύτας, acc. pl. a πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Th. πρεσβύς, senex.

Πρεσβύτατος, η, ον, maximus natu, superlat. a πρέσβυς, senex, comparat. πρεσβύτερος, senior.

Πρεσβυτέρη, ας, ἡ, natu grandior. αἱ πρεσβύτεραι, seniores, majores; item senatores. Th. πρέσβυς, senex.

Πρεσβυτέριον, ου, τὸ, presbyterium, seniorum ordo, senatus Ecclesiasticus. ejusdem them.

Πρεσβύτης, ου, ὁ, senex. Thema πρέσβυς, idem.

Πρεσβύτι, acc. sing. a πρεσβύς, ύος, ἡ, aous, acc. sing. πρεσβύπιν, & ύτιν. ab eodem them.

Πρᾳΰμητος, ου, ὁ, ἡ, placidus, mitis, mansuetus, propitius. a πρᾶος, & μενός.

Πρᾴξας, αντος, ὁ, qui convenit, n. s. part. act. verbi πράσσω. fut. ψω, decorus fum.

Πρᾶγῦ, pro πρᾶγμα, Jon. pro πρᾶγμα, ατος, τὸ, res, negotium, prætium. πρᾶγμα ἔχειν, molestias habere. dat. plur. πρᾶγμασι. Them. πράσσω, facio. fut. ξω.

Πραγχεών, pro πραγχεών, gala, guttur, ingluvies.

Πρᾶθῶσι, Jon. pro πρᾱθῶσι, venditum fuisse. vide πρᾱθείς.

Πρᾶθω, incendo, inflammo: ioflo. ἄνεμος πρᾶσεν μέσον ἱστίον, ventus perflavit media vela, Iliad. ω. Numer. 5. significat ἐπιγνώσθαι, difrumpi. fut. σω. p. πέπρησμαι. q. a πόω.

Πρηκτῆρα, acc. sing. a πρηκτήρ, ῆρος, ὁ, Jon. pro πρακτήρ, actor. Th. πράσσω, facio.

Πρημαίνω, furenti impetu spiro. a πρῦμνα, spirare, & μαίνεσθαι, furere.

Πρήνις, ιος, ὁ, ἡ, prodax, præceps. q. a πρό, & νία, seu νέω, nuo.

Πρῆσαι, egisse, a. 1. inf. act. verbi πράσσω, Jon. pro πρᾶσσω. f. ξω.

Πρήξις, facies, a. fing. fut. 2. ind. activ. ποιῆξις, 2. fing. a. [illegible] fub. act. verbi πράσσω, Jon. pro πρᾶσσω.

Πρῆξις, nom. pl. a πρῆξις, Jon. pro πρᾶξις, εως, ἡ, utilitas, res. acc. fing. πρῆξιν. Th. πράσσω, facio. f. ξω.

Πρῆσαι, incendisse, aor. 1. inf. act. verbi πρήθω, incendo. f. σω.

Πρῆσε, incendit, Jon. pro ἔπρησε, 3. fing. a. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Πρῆσις, ή, venditio, Jon. pro πρᾶσις, Lucien. Item inflatio: astio.

Πρῆσον, præf. imper. activ. Jonic. a πρήσω, pro πράσσω, facio. f. ξω.

Πρήσσω, Jon. pro πράσσω, facio. f. ξω. Est & πρήσσω fut. 1. a περάω, transeo. f. περάσω, & per fyncop. πρήσσω.

Πρηστήρων, gen. plur. a πρηστήρ, ῆρος, ὁ, valde spirans. a Th. πρήθω, incendo. f. σω.

Πρήσω, futur. 1. act. verbi πρήθω, incendo.

Πρήτιλον, agous, vel hordeæ, agnicnlaa. An a πεφῆ ἴσης? Est & ἰσπετήλιον.

Πρητήιον, ου, τὸ, mercatus, locus, ubi res venduntur. a πρῆσις, venditio, Jon. pro πρᾶσις. Item prætorium, Herodot.

Πρήσω, mitigat, Jonice pro πρᾱσῶν, 3. fingul. præf. ind. verbi πρᾱΰνω. Theme πρᾱΰς, vel & πρᾶος, ος, ὁ, lenis, mitis.

Πρηΰς, ῦος, ὁ, cecumen monrie; eminentie, excellentia. Dicimus & πρᾱΰς, & πρᾶος. q. ex πρᾶ, & ἰθύς.

Πρίαμαι, 3. fing. præf. opt. pass. a πρίαμαι, emo. Sed πρίαται, Jon. pro ἐπρίατο, 3. fing. imperf.

Πρίαμαι, amo, redimo. q. a περάω. Emeno, & vendens περᾷ, tranfit in alia, & alia loca. hinc πρίαμαι, præf. part. πρίασθαι, præf. inf.

Πριαμίδης, ου, ὁ, Priamides. vocat. ὦ Πριαμίδη. a Πρίαμος, Priamus.

Πρίαπος, ου, ὁ, Priapus, hortorum custos, idolum hortorum. Item membrum virile.

Πρίζω, idem ac πρίω, serra seco.

Πρίν, pnuliquam, & pro πρό. cam genit. ante,

Digitized by Google

ante, adv. regit inf. & ind. ut πρὶν φωνῆσαι, pro πρὶ τὸ φωνῆσαι, antequam cecinerit. Elegantor postponitur ἄ, ut πρὶν ἢ κτανεῖν, antequam habiteret. πρὶν aliquando geminatur, ut priore loco positum ante significet, secundo vero quam. ὁ πρὶν com. ut τὸν πρὶν ἄνδρα, prisci, priscus, ut ὁ πρὶν χρόνος, superius tempus. Thucyd.

Πρινή, priusquam, pro quo sæpius πρὶν ἢ.

Πρίνινος, iligneum, iligneus, a πρῖνος, ου, ἡ, ilex.

Πρῖνος, ου, ὁ, ilex, arbor; fructus, ex quo nascitur coccus. Ilicis ganos lignum est crassissimum, quod, si sremetur, strepitum edit. Aristoph. in Ran.

Πρίονται, οἱ, nom. plur. aor. 1. part. activ. verbi πρίω vel πρίζω, serra seco. fut. σω. pract. πέπρικα. perf. pass. πέπρισμαι.

Πρισθείς, ὁ, sectus, aor. 1. part. passiv. ab ἐπρίσθην, anr. r. ind. passiv. verbi πρίω, vel πρίζω, serra seco.

Πρίστης, ου, ὁ, nomen viri. Latina Prisens.

Πρίστιλλα, ης, ἡ, nomen mul. Lat. Priscilla.

Πρίω, seu πρίζω, serro, serra seco: stringo, all gn. f. σω. p. πέπρικα. perf. pass. πεπρισμαι, σαι, σται. a. 1. pass. ἐπρίσθην. μὴ πρίε τὰς ὀδόντας, noli dentes serrare, & stringera, Aristoph. hius πρίσις, εως, ὁ, qui serra uliquid secat, & siodir. πρίων, ονθ-ος, ὁ, serra. Est & πρίων, Attic. & Jon. pro ἐπρίατο, 2. sing. imperf. vel ast πρίω, eme, præs. imperat.

Πρό, ante, coram, præ, genit. regit. In compositis modo tempus notat, modo ordinem. interdum pro σφόδρα ponitur πρόθυρα, & ὑπερθύρα, idem. πρὸ, præ, in comparationes, sc. magis. ὑπερὰν πρὸ δικαιοσύνης ἀδικίαν, præ justitia laudara injustitiam.

Προαγγελία, præmuuntia, uom. plural. n. g. Ex πρὸ, & ἄγγελ-ος, nuntius.

Προάγω, præcedo, progredior, procedo, aum acc. f. προάξω. a. a. προήγαγον, ες, ε, produai. provcho, deduco, Herodot. Item prostituo. Pariter impelin, stimulo, Demosth. ad honores promoveo, Plot. in Thamist.

Προαγωγίδης, prostituas, 2. sing. a. 1. snb. act. verbi προαγωγίδω, produco, prostituo. quod a προαγωγὸς, perdnctor. Th. ἄγω, duso.

Προαιδεῖσθαι τινα, alicui revarentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προαιρέομαι, οῦμαι, præopto, aligo, malo, præsero. f. ήσομαι. a. 2. med. προειλόμην, ου, στο. perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. hinc προαίρεσις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo.

Προαίρεσις, εως, ἡ, propositum, institutum, consilium, studium. ἐκ προαιρέσεως, vel κατὰ προαίρεσιν, voluntarie, consulto, de industria, Demosth.

Προαιρετώτατος, dat. plur. part. præs. pass. verbi προαιρέομαι, præopto.

Προαπόλλυμαι, ῦμαι, ante strimior, canfsor, uata causam reddo. fut. ὀλοῦμαι. a. 1. med. προαπωλόμην, ου, στο, ante avici, & demonstravi. Th. ὄλλυμι, ω, ὀλῶ, causa.

Προακούω, ὦ, perf. part. med. f. g. verbi προακούω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. p. m. πρόακοσμαι, & Attis. προήκουσμαι.

Προακούω, prior audio, ante audio, præsentio. f. ούσω. perf. προήκουκα. perf. med. προήκουσμαι, & Att. προακήκοσμαι. Th. ἀκούω, audio.

Προαλὴς, ὄν-ος, ὁ, ἡ, promptus, declivis, præceps, audax. a προάλλομαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προαμαρτάνω, ante pecco. f. προαμαρτήσω. p. προημάρτηκα. perf. part. act. προημαρτηκὼς, ότ-ος, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προεῖδε, f. 1. ind. act. verbi προόραω, præcedo.

Προεκαλοῦν, a. 2. iof. act. verbi προκαλέομαι, provoco. Ex πρὸ, ἐκ, & καλέω, voco.

Προεκβαίνω, progredior, procedo, aum acc. f. προβήσομαι. a. a. προεκβαίνω, ες, ε, produai. provcho, deduco, Herodot. Item prostituo. Pariter impelin, stimulo, Demosth. ad honores promoveo, Plot. in Thamist.

Προεκβάλλω, prostituas, 2. sing. a. 1. snb. act. verbi προεκβάλλω, produco, prostituo. quod a προεκβολὴς, perdnctor. Th. βάλλω, duso.

Προεκδέχεσθαι τινα, alicui revarentiam ante alios debere. quod ab αἰδέομαι, revereor. Th. αἰδὼς, pudor.

Προεκκέομαι, οῦμαι, præopto, aligo, malo, præsero. f. ήσομαι. a. 2. med. προεξελόμην, ου, στο. perf. pass. προῄρημαι, σαι, ται. hina προείρησις, εως, ἡ, propositum. Thema αἱρέω, eligo.

Προεκκλησία, εως, ἡ, propositum, institutum, consilium, studium. ἐκ προαιρέσεως, vel κατὰ προαίρεσιν, voluntarie, consulto, de industria, Demosth.

Προεκκλησιάζω, dat. plur. part. præs. pass. verbi προεκκλησιάζομαι, præopto.

Προεκπίπτω, ἔσομαι, ante strimior, canfsor, uata causam reddo. fut. πεσοῦμαι. a. 1. med. προεξέπεσον, ες, εν, ante avici, & demonstravi. Th. πίπτω, ω, πεσῶ, causa.

Προεκφωνῶν, ὦ, perf. part. med. f. g. verbi προκαλέω, prior audio, ante audio. f. ούσω. perf. προήκουκα. aor. 1. προήκουσα. p. m. πρόακοσμαι, & Attis. προήκουσμαι.

Προεκκλησία, prior audio, ante audio, præsentio. f. ούσω. perf. προήκουκα. perf. med. προήκουσμαι, & Att. προακήκοσμαι. Th. ἀκούω, audio.

Προελὴς, ὄν-ος, ὁ, ἡ, promptus, declivis, præceps, audax. a προάλλομαι, prosilio. Thema ἅλλομαι, salio.

Προεκκλησία, ante pecco. f. προεκκλησία. p. προεκκλησία. perf. part. act. προεκκλησὼς, ότ-ος, ὁ. Th. ἁμαρτάνω, pecco.

Προεῖδε, f. 1. ind. act. verbi προόραω, præcedo.

Προεκκλησία

μῦθος, prædecretus, perf. part. paſſ. verbi προγηρύσκω. quod vide.

Προεγγράφω, ης, ν, a. 2. ind. paſſ. verbi προγράφω, ante ſcribo.

Προέγραψα, aor. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Πρόεδρος, ας, ὁ, primum ſubtellium, Pollux.

Προέδραμον, a. 2. ind. act. verbi προτρέχω, præcurro. Thema τρέχω, curro.

Προεδρεύω, præſideo, gero magiſtratum.

Προεδρία, ας, ἡ, prima ſedes, prima ſubtellia, Herodot.

Προεδρίη, ης, ἡ, Jonic. principia locus, in ſedendo prærogativa. vide ἕδος, ſella.

Πρόεδροι, οἱ, ſive οἱ ἕδρης, decemviri, quaſi præſides, magiſtratus quidam primi ſubtellii, Æſchines κατὰ Κτησιφῶντος.

Προέηκα, præmiſit, 3. ſing. a. 1. Attic. pro προΐκα, verbi προΐημι, præmitto.

Προειδέναι, expertum eſſe, perf. inf. act. per ſync. pro προοιδηκέναι, verbi οἶδα, ſcio. fut. εἰσω. Thema εἴδω, feio, video.

Προείδω, proſpicio, provideo, præſcio. fut. ὄψομαι. 2. x. προεῖδον, ες, ε. a. 2. part. προϊδών, ὄψας, όν. Th. εἶδω, ſcio.

Προελόμην, ε, ετο, a. 2. ind. med. verbi προαιρέομαι, præopto. Them. αἱρέω, capio. f. ἕσω. p. ἥρημαι. a. 2. ἕλον. a. 2. inf. act. ἑλεῖν.

Προέηκα, ας, ε, aor. 1. ind. act. προΐημι, ες, α, & in 1. plur. προείκαμεν, aor. 1 ind. act. verbi προέω, præcido.

Προείπακα, ας, κ, prædixi, perf. act. Sic in perf. paſſ. προείρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. προειρημένος, α, ον, prædictus, a, um. verbi πρόρρησις. fut. ρήσω. perf. πρόρρηκα, & Art. προείρηκα. Th. ῥέω, dico.

Προειρημένος, η, ον, perf. part. paſſ. a προρρέω, ῶ, prædico. quod ab ἐρέω, dico. Th. εἶρω, idem.

Πρόϊσιν, 3. plur. præſ. verbi πρόειμι, progredior. Th. εἶμι, eo.

Προΐσχες, ες, ε, imperf. verbi προΐσχω, prætando, prætexo, promineo, præſto. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. imperf. ἔσχον. a. 2. ἔσχον.

Προεκμαθήσω, ante edifco. ex πρὸ, ἐκ, vel ἐξ, & μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἐμαθον.

Προέκρινα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, ſecerno, judico. f. κρῶ. p. κέκριμαι.

Προέλαβεν, ος, ε, a. 2. ind. act. verbi προλαμβάνω, præcipio.

προέλαυνε, procaſſiſſet, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jonic. & Att. a προελήλακα, f. άσω. perf. προελήλακα, & Art. προελήλακα, & io paſſ. προελήλαμαι. Th. ἐλαύνω, agito.

Προελήλυθεν, 3. ſing. p. m. ind. Attic verbi προέρχομαι, prævenio. Thema ἔρχομαι, veoio.

Προελθε, 3. ſing. a. 2. ſub. προελθῶν, a. 2. inf. προελθεῖν, ών, a. a. pxrt. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, vanio. f. ἐλεύσομαι. a. a. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον. p. m. ἐλήλυθα, & Art. ἐληλύθα.

Προελείμεθα, 2. plur. a. 2. opt. med. verbi προαιρέομαι, præfero, conſtituo. Thema αἱρέω, capio. fut. ήσω. a. a. ἕλον. a. 2. inf. ἑλεῖν.

Προελπίζω, prior ſpero, ante ſpero. f. ίσω. p. προήλπικα. Th. ἐλπίς, ίδος, ἡ, ſpes. Hinc ἐλπίζω, ſpero.

Προεμαντεύε, a. ſing. imperf. paſſiv. verbi προμαντεύομαι, ante vaticinor. quod a μαντεύομαι, vaticinor. Th. μάντις, εως, ὁ, vates.

Προεμεν, promiſiſſe, Jon. ſeu Doric. pro προεῖναι, a. 2. inf. act. verbi προΐημι. Th. εἶμι, mitto, a. 2. ἧν.

Προεπέχομαι, ante incipio. fut. ξομαι. a. 1. med. προεπεξάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἄρχομαι, incipio. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προεπηγκα, a. 2. inf. act. verbi προφέρω, proponu, exhibeo. Th. φέρω, fero. f. οίσω. o. 1. ἤνεγκα. a. 2. ἤνεγκον. perf. paſſ. ἠνεγμαι. a. 1. paſſ. ἠνέχθην. a. 1. partic. paſſiv. ἐνεχθείς.

Προεξέδοτο, prorrera. Ex πρὸ, ἐξ, & δίδωμι, tuo.

Προεξευγνύσθαι, ante alios fargere. Ex πρὸ, ἐξ, & ζεύγνυμι, flo.

Προεξέδρη, ſedes prominens: prætorium, Herodot. Th. ἕδρα, ſella.

Προεπαγγέλλομαι, multo ante promitto, ad Rom. c. 1. aor. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο. quod ex πρὸ, ἐπὶ, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεπύθοντο, deduxit, Jon. & Poet. gem. ον, pro προεπύρσε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi πρεπίω. Th. ἐρύω, trahu.

Προερύσατο, deduxero, a. 1. ſub. act. Poet. gem. σω, ab eodem verbo, & themate.

Προέρχομαι, prævenio, præcedo, originem doco, pervenio. ἐς τοῦτο προελθεῖν, ad tantum ſucceſſum pervenerunt, ſ. ſocr. προέρχεσθαι ὁδὸν, enniſaere viam, Plato de Rep. προέρχεσθαι ἐπὶ τὰ κακὰ, domo prodire, Gal. ad Glauc. l. x. imperf. προηρχόμην, α, ετο. f. προελεύσομαι, præcedam. a. a. προῆλθον, ες, ε. part. προελθὼν, ὀντος, ὁ, progreſſus.

Πρόες, ἅτω, præmitte, aor. 2. imperet. act. verbi πρόειμι, præmitto.

Προίοντες, præmiſeruot, 3. plur. a. 2. ind. act. verbi προΐημι, præmitto.

Προεσχέθοντο, Jon. pro ἐπείχετο, 3. pl. a. 1. med. verbi προσέχω, prius importo.

Προεστάτει, præeſtis, per ſyncopen pro προεστήκατε, 2. plur. perf. act. vide προεστῶτες.

Προεστῶτες, οἱ, præfecti, nom. plural. perf. part. Attice pro προεστηκότες, verbi προΐστημι, præſum. Themix ἵστημι, ſtatuo, ſiſto. fut. στήσω. pract. ἕστηκα. aor. 1. ἔστην.

Προετοιμάζω, ante præpxro. f. άσω. a. 1. προετοίμασα. quod ab ἑτοιμάω, paro. Th. ἕτοιμος, α, ὁ, promptus, paratus.

Προευαγγελίζομαι, ante evangelizo. a. 1. med. προευηγγελισάμην, ω, ατο, quod ex πρὸ, εὖ, bene, & ἀγγέλλω, nuntio.

Προεφήτευε, ες, ε, imperf. προεφήτευσα, ας, ε, a. 1. tad. act. verbi προφητεύω, propheto, prophetas expono. quod a πρόφημι, prædico. Th. φημὶ, ſeu φάω, dico.

Προεύθυνα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προεύθύνω, prævenio. ſut. προεθύνω. p. προεύθυκα. Th. εὐθύω, prævenio. aor. a. ἐξεύθυνα.

Πρόεχον, ως, ω, & in 3. plur. πρόεχον, præcello, præcendo. f. πρόσχω. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω. a. a. ἔσχον.

Προεχώρησαν, pervenerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi προχωρέω, procedo. Th. χωρέω, eo, accedo. f. ήσω.

Πρόηγαγον, a. 2. ind. act. Att. verbi προάγω, præcedo, procedo. f. ξω. a. 2 πρήγον. Th. ἄγω, duco.

Πρόηδον, 3. ſing. imperf. vel a. 2. ind. act. verbi προάγω, præcedo.

Προηγέομαι, εῖσθαι, præeo, arbitror. eum acc. & in 3. ſing. προηγεῖται. f. προηγήσομαι. perf. προήγημαι. Th. ἡγέομαι, duco.

Προηγορεύω, ῶ, ὁ, gula, guttor, veſica emiaentior in avibus; ubi eſca προηγείεται, id eſt, præcolligitur.

Προήγορος, ε, ὁ, prædicator. a προηγορεύω, prædico. quod ab ἀγορὰ, ἡ, forum.

Προηδυσθέντες, acc. pl. a. 1. part. paſſ. verbi προηδύνω, delecto ante. quod ex ἡδύνω, lætitia afficio. Th. ἥδυς, εῖα, ύ, ſuavis.

Προήειον, ες, ε, progrediebar, pluſq. perf. med. a πρόειμι, procedo, progredior. Th ἴω, εο. perf. med. εἷμαι. pluſq. perf. ἤειν.

Προήκαν, 3. pl. a. 1. ind. act. verbi προΐημι, præmitto. vide προῆκα.

Προῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προέρχομαι, prævenio. Th. ἔρχομαι, venio. f. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, ες, ε, & per ſyncopen ἦλθον, ες, ε. p. m. ἐλήλυθα, & Art. ἐληλύθα.

Προηλπικότας, acc. plural. perf. part. act. verbi προελπίζω, prior ſpero. fut. ίσω. p. προήλπικα. quod ab ἐλπίζω, ſpero. Th. ἐλπὶς, ſpes.

Πρήμαρ, pro πρὸ ἡμέρας, ante diem.

Προημαρτήκεσαν, dxt. plur. perf. pxrt. act. verbi προαμαρτάνω, ante pecco, f. προαμαρτήσω. pract. προαμάρτηκα. perf. part. προημαρτηκὼς, ότος, ὁ.

Πρήσσω, 3. ſing. imperf. verbi πρήσσομαι, prævenio, enm genit. imperf. προηρχόμην, ο, ετο.

Προηυκάτο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προαυκάω, ante exerceo. Th. αὐκάω, exerceo. fut. ήσω.

Πρόθεσιν, η, ατος, profundam, fut. v. med. verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto. f. ἥσω.

Προθεσπίσασθε, ante demonſtravimus, a. 1. ind. med. verbi προθεσπίσαμεν, ante criminor. f. ίσομαι. Th. πίφα, ας, ὁ, cauſa.

Προθέλυμνος, funditus, radicitus, adv. a προθέλυμνον, qui radicitus extirpatur. Aliquando idem ac ἐπ' ἀκρέλας, invicem. Ex πρὸ, & θέλυμνον, τὸ, fundamentum. Th. θέμελος, idem.

Προθέντε, acc. ſing. o. 2. part. m. g. verbi προτίθημι, propono. Th. τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην. a. x. pert. θῆκα, θήκαμεν.

Προθέσπιν, præmittunt, 3. pl. iad. præſ. verbi προθέω. Th. πίφα, pono.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propoſitum, propoſitio, a προτίθημι, propono.

Προθυμία, ας, ἡ, ſeil. ἦτα, tempua præfinitum. ab adject. πρόθυμος, ον, ὁ, ante conſtituitur. quod etiam a πρόειμι, ante conſtituo. Th. τίθημι, pono.

Πρόθεσις, ως, ἡ, propoſitio, res propoſita. πρόθεσιν, ab eodem verbo, & them.

Προθορὼν, ὁ, præſiliens, Apoll. lib. 3. aor. x. parr. activ. verbi προθορεῖν. Th. θέω, ſeu θοάω, ſalio, inſilio.

Προθυμίη, ας, ἡ, alxeritax, animi promptitudo, fedulites, diligentia. Th. θυμὸς, animus.

Προθύμως, α, ὁ, ἡ, promptus, ſtudioſus, expeditus, binc προθύμως, adv. prompta, alacri animo, ſtrenue, impigre, accutata.

Πρόθυρα, α, τὰ, idem ac προθύριον, veſtibulum, quod anta januem. Them. θύω, ας, ἡ, jxnux, oſtium.

Προΐαπτε, præmitto, procul mitto. f. ψω. a. 1. προΐαψα, ας, ε. f. 1. inf. προΐαψαι. Th. ἵαπτω, mitto. f. ψω.

Προΐαψε, 3. ſing. aor. 1. verbi προΐαπτω, præmitto.

Προϊδεσθαι, 2. a. inf. med. verbi προείδω, video. Th. εἶδω, video. f. ὄψομαι. a. 2. ἰδεῖν, & ἴδον.

Προϊδὼ, ὼσα, a. 2. pxrt. act. verbi προείδω, prævidgo. Th. εἶδω.

Προΐει, contract. ex προΐεσε, Attic. pro προΐε, 3. ſingul. imperf. activ. verbi προΐημι, ſeu προΐσκω, præmitto, largiar. Them. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Προΐεμεν, Jon. & προΐεσαν, Attic. ſeu Dor. pro προεῖσαν, præt. inf. act. verbi προΐημι, præmitto, oeglgo.

Προϊόντος, ὁ, emittens, præt. part. paſſ. προΐεται, 3. ſingul. præt. tod. varbi ejuſdem.

Προΐεσαν, pro κατὰ ἴσαν, projicere, dejicere, & pro ἐφίεσαν, permittere, ſinare.

Προΐζησθαι, ante xlios ſedere. ex πρὸ, & ἵζομαι. Th. ἕζω, ſedere facio.

Προΐηλε, præmiſit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προΐημι. Th. ἵημι, mitto. f. ήσω.

Προΐην, emittit, manuſtitar, Dor. pro προΐεται, 3. ſing. præſ. ind. a προΐημι. Th. ἵημι, mitto.

Προΐκτης, ου, ὁ, mendicus, perens gratis, Odyſſ. ρ. l. cui fortuna, impoſſui, Suid. a πρὸ,

πρὸ, & ἱκετεύω, supplico: vel quia πρόξενος petit.

Προῖξ, & προῖξ, ικός, ἡ, donum, dos, quam affert uxor: gratia. acc. προῖνα, sed adeerbialiter etiam asurpatur, pro gratis, sine mercede. q. a πρὸ, & ἴημι, venio, quia est donum, quo quis alium prævenit ultro: vel quod dos, sive pactum de dote celebrationem nuptiarum præcedat. Etymolog. ducit a πρὲ, & οἶκος, domus, quod dos in generi domum præmittatur. Aut a πρόεσις, largitio, quod a προΐημαι, effundo largiter.

Προΐξεσθαι, f. t. inf. med. verbi ἐπέρχομαι, venio. f. ἴξομαι.

Προΐσσω, præficio. f. προσίσω. ind. præf. med. προΐσσομαι, σαι, ται, præsum, cum gen. Th. ἴσσω, ilo.

Προΐσχω, & προΐσχομαι, Jon. pro πρετείνω, prætendere.

Πρόϊτος, ου, ὁ, sordidus. quia solet πρόϊσθαι, projici, abjici.

Προϊών, ῶντος, ὁ, & in f. g. προΐσσα, a. a. part. verbi πρόειμι, accedo. Th. εἶμι, eo. a. a. ind. ἤϊον.

Προΐωξις, εως, ἡ, persecutio, prosecutio, per syne. pro προδίωξις, a προδιώκω. Th. διώκω, persequor. f. ξω. p. χα.

Πρόκα, adv. statim, extemplo, subito. ot puto, mute πρωΐ, id est, hiinulit, qui celox.

Προκαθεσπισμένος, gen. singul. f. g. perf. part. act. verbi προκαθίστημι, ante constituo. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἵστημι, statuo. f. στήσω. p. ἕστηκα, seu ἑστάκα. a. 2. ἔστην.

Προκαλέομαι, provoco. Th. καλέω, voco. f. ἐσω. p. κέκληκα. προκαλέσασθαι ἐς ὁμολογίαν αὐτὸς, hortor ipsus ad deditionem, Herodot.

Προκαλίζετο, provocabat. 3. sing. imperf. Jonic. verbi προκαλίζομαι, provoco, suadeo, rogo.

Προκάμνω, ἐκάμον, ὁ, a. a. part. activ. a προκάμνω, prælaboro. Th. κάμνω, laboro. fut. κάμω. p. κέκμηκα. a. s. ἔκαμον.

Προκάρηνος, ον, ὁ, ἡ, præceps, capite deorsum vergens. Th. κάρηνον, ου, τὸ, caput.

Προκαταγγέλλω, prænuncio, ante denuntio, ante promitto, 2. ad Corinth. 9. f. ελῶ. p. προκατήγγελκα. a. s. προκατήγγειλα. perf. part. pass. προκαταγγελμένος, prænunciatus.

Προκαταλαμβάνω, a. a. inf. act. verbi προαπαλαμβάνω, præcupo, quod ex πρὸ, κατὰ, & λαμβάνω, capio.

Προκατηρκτικὸς, ὴ, ὸν, principalis, primarius. ex πρὸ, κατὰ, & ἄρχομαι, incipio. Them. ἀρχὴ, ῆς, ἡ, initium.

Προκατηρτίσω, prius ablnlen, præconcinno, præcomponn, a. ad Corinth. 9. fut. ίσω. ant. 1. προκατήρτισα. a. 1. fub. act. προκατηρτίσω, ῃς, ῃ, & ia 3. plur. προκατηρτίσωσι. quod ex πρὸ, κατὰ, & ἀρτίζω, perficio.

Προκατηλωμένης, ης, ἡ, perf. part. paſſe. fœm. gen. verbi προκατηλαμβάνω, præceupo. quod eide in προκατηλαβῶ.

Προκατήγγειλα, ας, ε, a. s. ind. act. προκατήγγελκα, ας, ε, perf. ind. act. verbi προκαταγγέλλω, aate denuntio.

Προκατήμενον, Jon. pro προκαθήμενος, ὁ, ante ſedeas, præſ. part. a κάθημαι, ſedeo.

Προκατίζω, Jon. pro προκαθίζω, propalam ledere.

Προκατοφθέντας τῆσς, naces, quæ caploratute præmittuntur, f. 1. patt. med. pl. num. ab ὄπτομαι, video.

Πρόκειμαι, σαι, ται, propouor. hinc part. præſ. προκείμενος, η, ον, propoſitus. f. προκείσομαι. præſ. int. προκεῖσθαι. quod ea πρὸ, & κεῖμαι, jsceo.

Προκεκηρυγμένον, τὸ, pronuntiatum, perf. part. paſſ. a προκηρύσσω, pronuntio.

Προκεχειροτονημένος, prius deſignatus, dat. pl. perf. part. paſſ. a προχειροτονέω. Ea χὴ, manue, & τόνω, tendo.

Προκηλίσω, vel Att. ῶττω, ante prædico. fut. ξω. a. s. προεκήλιξα. perf. προκέκληκα. perf. paſſ. προκεκήλισμαι.

Προκλέης, έους, ὁ, Procles. nom. propr.

Προκληθὶς, ίσα, ὁ, provocatus, a. t. part. paſſ. a προκαλέομαι, prococor.

Πρόκλυτος, ὴ, ὸν, præauditus, præcogaitus. Th. κλύω, audio.

Πρόκοπὴ, ἡ, augmentum, proceſſus, progreſſus. προκοπὴ οὐς τὴν ἀρετὴν, progreſſio ad virtutem. Binc apud Lsetrium ejebat, τὴν ὑπὸ ὑγιοτὴν αὐτοῦ προκοπὴς, opinarionem eſſe proſectus retardationem.

Προκόπτω, proficin, progtedior, procedo. fut. ψω. imperf. προέκοπτον. perf. act. προκέκοφα. perf. med. προκέκοπτα. prætereo, transeo, ad Rom. 13. unde προκοπὴ, ῆς, ἡ, profectas. ἐγκοπὴ, ῆς, ἡ, impedimentum, mora. Th. κόπτω, ſcindo.

Πρόκρημνος, ου, τὸ, proprie, prælatio, qua alii alium antepanimus. a προκρίνω, antefero. Th. κρίνω, judico.

Προκρίνω, ις, ι, aatefero, anteponо. præſ. inf. προκρῖνον. Th. κρίνω, judico.

Πρόκροσσαι νῆες, dicuntur naves aliæ poſt alias, ſeu ſuper alias in continua ſerie. a κροσσὸς, ὸυ, ἡ, fimbria. vel προσσαὶ, ſcalæ.

Προκυρῶν, ῶ, ante ſancio. fut. ώσω. perf. προκεκύρωκα. perf. part. paſſ. προκεκυρωμένος, η, ον, prius ſanctus. quod a κυρόω, ratum haben, auctoritstem do.

Προκύκλια, ε, τὸ, Pindar. pro προοίμιον, τὸ ἓν κόμμα γραφόμενον. Quod ante κῶμον, hymnumque ſcribitur, aut canitor. Hymni procemium.

Προλαμβάνω, præoccupo: præripio, præcurro, antreverto, Aphtod. in Probl. præcedo, Syneſ. opinor, exiſtimo, Lucian. fut. προλήψομαι. p. προείληφα. a. a. προέλαβον, ες, ε, præoccupavt. Th. λαμβάνω, capio.

Προλέγω, prædico, prius commemoro, præoccupo. imperf. προέλεγον. dat. præſ. part. act. προλέγοντι.

Προλελεγμένος, η, ον, ante delectae.

Προλελειπότες, τῶν, relicti, nom. plural. patt. p. m. eerbi προλείπω, relinquo.

Προλεσχεύω, eide in Λεσχεύω. Th. λέσχη, ἡ, fermociaatio.

Προλιπόν, & προλιπόντ', pro προλιπόντα, acc. ſingul. & pro προλιπόντε, nom. dual. a. 2. part. activ. verbi προλείπω, relinquo. vide προλιπών.

Προλιπών, ὤν, relinquens, & in f. g. προλιπόντου, a. a. part. act. verbi ejuſdem. vide προλελειπότες.

Πρόλοχος, ου, ὁ, aomen viri, Prolochus. q. d primus infidiator.

Προμήθεια, ας, ἡ, Dor. pro προμήθεια, ὁ, τατῖσι πάσιοιι, ἡ, providentia.

Προμηθὴς, prædidiciſſe, a. a. tof. act. verbi μανθάνω, diſco.

Προμηθὶς, ίδος, ὁ, Dor. pro Προμηθὶς, Promethens.

Πρόμνλος, ου, ὁ, ἡ, plantæ ſpecies, myrica, Hippocr.

Προμαρτύρομαι, aate teſtor, prænuntio. fut. ήσομαι. a. s. med. προεμαρτυρόμην, ω, ατο. quod a μαρτύρομαι, teſtor.

Προμαχεὼν, ῶνος, ὁ, Jon. pro προμαχὼν, ῶνος, ὁ, propugnaculum.

Προμαχίζω, in prima acie pugno. Iliad. γ. f. ίσω. Th. μάχομαι, pugao. f. μαχήσομαι.

Προμάχοισι, & Jon. προμάχοιση, propugaatoribus, dat. plut. a πολεμαχος, ου, ὁ, ἡ. Th. μάχομαι, pugno.

Προμάχων, gen. plur. a πρόμαχος, ου, ὁ, aatefignanus, propugnator in prima acie pugnaas, Iliad. γ. Eſt & genus placeatæ. Dicebatur etiam πρόμαχος, qui præbibeedo cæteris præibat, Athen.

Προμελετᾶν, ῶ, præmediror. fut. ήσω. perf. προμελέτηκα. a. 1. προεμελέτησα. quod a μελετάω, euro, meditar.

Προμερμηρίζω, ῶ, ante ſum ſollicitue. fut. ίσω. p. προμεμερίμνηκα. quod a μερμηρίζω, anaie cogito.

Προμετωπίδιον, ου, τὸ, frontale. ex πρὸ, & μέτωπον, ου, τὸ, frnas. Th. ὄπτομαι, video.

Προμηθέομαι, curam alicujus gero. ex πρὸ, & μήθος, ου, τὸ, cura. hinc προμηθὴς, & προμήθεια, Jon. pro προμήθεια, prodeidentia.

Προμηθὴς, ίος, ὁ, Prometheus, nomen viri. q. a μήθος, ου, τὸ, cura.

Προμιγλίσσω, miſceri, a. a. inf. paſſ. verbi προμίγνυμι. Th. μίγνυμι, miſceo.

Προμολέω, progredidr, procedo, præcedo. ex πρὸ, & μολέω, ſeu μόλω, venio, eo. præt. μεμβλωκα, pro μεμόλωκα.

Προμολὴ, ῆς, ἡ, veſtibolum, caeamea, eminentia, progreſſus.

Πρωμὸς, ὸ, ὁ, anteſignanus, primus in acie. contract. ex πρόμαχος, primarius bellator.

Προναυμαχῶ, prælio aavali dimicare. ex πρὸ, & ναυμαχίη, aavale prælium.

Προνάϊα, ſeu προνάϊον, tribuo: promnceo.

Προναὸς, ὸ, τὸ, Jon. pro πρόναος, templi veſtibulum.

Προνοέω, ῶ, & ὁράω, ῶμαι, procuro, prævideo, proſpicio. ſum ήσω. perf. πεπρόνηκα, eum acc. præſ. inf. act. προνοῶν. præſ. inf. paſſ. προνοεῖσθαι, præparare, cnmparare, procurare, Xeaoph. προνόησις, conſilio, & de induſtria aliquid aggredior. Lycias in Apolog.

Προνόη, ης, ἡ, nomen mulieris, Prunoe.

Προνοήσας, ησαντος, ὁ, a. s. part. act. a προνοέω, præcideo.

Πρόνοια, ας, ἡ, & Jna. προνοίη, cura, prudeatia, proeiſio. ἡ θεῶ πρόνοια, Dei providentia, ὁ δαίμων ἔσχεν αὐτὰ πρόνοιαν, Deus ei providit, Hoct. πρόνοια etiam appellsbatur Pallar, διὰ τὸ πρὸ τοῦ ἰδρῦσθαι, quia aate templum ſedebat. Æſchines contra Cteſiphontem.

Προνοῦσι, 3. plur. præſ. ind. προνοοῦσι, gea. ſingul. part. præſ. verbi προνοέω, præcideo. hinc πρόνοος, providus.

Πρωΐ, Poet. adv. idem valet, ac πρὸ νυκτὸς, ante ooctem.

Πρωΐς, προκὸς, ἡ, himulas, dama.

Πρώϊος, & πρώϊον, ου, ὁ, ἡοſpes publicus civitatie. Item qui nobis aliquid conciliat, & parat.

Προοιμάζετο, a. ſingul. ſat. s. med. verbi προοιμάζομαι, exordior.

Προοπτέον, proſpiciendum, & πρόοπτος, msaifeſtus. Th. ὄπτομαι, eideo.

Προορῶν, ῶ, proſpicio, providen, conſulo. προορῶ, idem. προορέοντες τὸ σίτου, rer frumentariæ conſolentes, Herodot.

Προορίζω, prius definin. f. ίσω, præt. προώρικα. a. t. προώρισα, prædeſtinavi, decrevi exſequi. a. 1. part. activ. προορίσας, αντος, ὁ, qui prædeſtinaeit.

Πρὸς, projice, aor. 2. imper. med. πρόσες, πρὲς, ἐς πόδα, verbi προΐημι, projicio. Th. ἵημι, ſeu ἴω, mitto.

Πρόσβολος, Jon. pro πρόσβολος, ὁ, ἡ, conterminus. ab ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσγελάσιμον, ου, τὸ, ante debitus. Th. ὀφείλω, debro.

Πρόσιος, α, ὁ, & πρόσσος, η, ον, uniecrſus, um, tatus, intum.

Πρόσπαρ, per apocopen a προσπάρεισθε, ente, e regione, in cnuſpectu.

Προσπέσχω, ante patior, ante afficior. a. a. προσπέσεσθαι. a. s. part. act. προσπαθὼν, ὁντ', ὁ. Them. πάσχω, patior. f. πείσομαι. p. m. πέπονθα. a. s. med. ἐπαθόμην.

Πρόσπατρος, ὁ, ſecundus auctor, qui vice patris, ſeu auctoris. Alioqui vulgo Græcis πρόσπατρος eſt avus, progenitor, generis auctor.

Πρόσπειρα, ἡ, periculum, quod de re aliqua ſit, antequam aliquid aggrediamur, aategreſſa experientia. Th. πεῖρα, conatus.

Προπέμπω, dedueo, præmitto, honorie gratis dedueo, Eurip. f. ψω. a. 1. προέπεμψα. a. 1. imperat. activ. πρόπεμψον, ατω, deducendum cura. a. 1. ſub. act. προπέμψω, ῃς, ῃ, proſequar. a. s. pſſt.

Digitized by Google

pass. προπέμφθην, ης, ν. Them. πέμπω, mitto. fut. ψω.

Προπεπαλαμβ⊙, vel προπεπαμβ⊙, qui ante aliquid intellexit, pert. part. pass. a παλαμάομαι, audio. fut. πάθεσθαι.

Προπεπωκώς, ότ⊙, ός, qui propioavit, perf. part. act. verbi πρόπινω, propino.

Προπετόντα, scc. singul. anr. 2. part. act. a. προπίπτω, procido. Thema πίπτω, cado. fut. πεσέομαι. p. πέπτωκα. a. 2. ἔπεσον.

Προπετῆ, acc. sing. a προπετής, έ⊙, ός, ές, præceps.

Προπετής, έ⊙, ός, ές, præceps, pronus, protervus, procax, temerarius, effusus, effrænis. προπετέως, præcipitanter, adverb. Ea πρά, & πέτω, pro quo in usu est πίπτω, cado.

Προπεφραδμένα, prædaliberata, Dor. pro προπεφρασμένα, perf. part. pass. nom. pl. n. g. Thema φράζω, dico.

Προπηλακισθείς, έντ⊙, ός, aor. 1. part. pass. verbi προπηλακίζω, probro, & ignominia afficio. Th. πηλός, οῦ, ὁ, lutum.

Προπιπτοντες, οί, incidentes, nom. pl. p. æf. part. verbi πρόπιπτω, procido.

Προπεδίζω, procedo, progredior, ingredior. a πεδίζω, gradior. Hinc Mathematici προπεσσμός stellarum dicunt, cum videntur de signo aliquo vel ad præcedentia, vel ad sequentia procedere, & pergere.

Προπεσών, prius lacio, occupo.

Πρόπτολιν, ο. ὁ, ἡ ἐμπρὸ τῶν ἑαυτῶ κύριος πολίτης ἢ προσοίκ⊙, qui circa dominium suum versatur, ut ad imperata faciendu sit paratior, minister, servus sacrificulus, æditnus, Aristoph. in Nub

Προπρομοῖ, οῦ⊙, ὁ, promptos. q. ποιθυμ⊙.

Πρόπτολις, έ⊙, ὁ, ἡ, præceps, prnnus. Homer. Iliad. γ. Th. πρόμνς, έ⊙, ός, ές, idem.

Προπρηνιλίδεσθαι, msjoris emphasens grætia pro προπυλίδεσθαι, provolvor ad pedes alicujus more supplicis.

Προπύλαιος, & πρόπυλος, ου, τὸ, porticus, vestibulum. πρόπυλα τὰ ἱερὰ, templi vestibulum. Herodot. Th. πύλη, ης, ἡ, porta.

Πρ μέει, profluit, 3. sing. præs. ind. vide προρέουσι.

Προρέοντι, profluenti, dat. singul. part. præs. Ex πρό, & ῥέω, fluo, i. ῥέσω. p. ἔῤῥύηκα.

Προρρέω, prædico, profluo. f. ήσω. perf. προείρηκα, & Attic. προῤῥύηκα. Th. ῥέω, dico. f. ῥήσω. Hesych.

Προρρήσις, εως, ἡ, vaticinium: oraculum. dativ. pl. προῤῥήσεσι, verbi προῤῥέω. Apud Lucianum ubi Dor. capitur pro loco, in quo oraculum redditur.

Προῤῥίζ⊙, & πρόῤῥιζ⊙, una cum radice, radicitus, Sophocl. Them. ῥίζα, ης, ἡ, radix.

Πρός, com genitivo est a, ab, ex, erga, cum. cum dativo ad, apud, usque. cum acc. in, apud, inter, ad, contra, proprar, juxta, circiter. q. a πάρα. Absoluta πρός est πρὸς τοῦτο, præterea. Sed πρὸς δὲ, ad hæc vero.

Προσάββατος, α, τὸ, dies, qui sabbathum antecedit.

προσάγω, a. 2. imperat. act. προσαγάγω, ης, ν, a. a. 2. fub. act. verbi προσάγω, adduco.

προσαγορεύω, cognomino: alloquor, appello. f. εύσω. præt. προσαγόρευκα. præf. pass. προσαγορεύομαι, η, εται, cognominor. a. 1. ind. pass. προσηγορεύθην, ης, ν. quod ab ἀγορεύω, verba facio pro concione. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Προσαγορευτικός, ή, όν, compellativus, salutaturius, a, om. a προσαγορεύω, alloquor.

Προσάγω, adduco, admitto, admoveo, affero, appono, offero, Locian. in Cato. accedo, appropinquo, Plutarch. in Galba. obrepo, προσάγεσθαι τοῖς βασιλεῦσι, obrepunt regibus. Idem. προσάγω τῶν λόγων, hoc verbis aggreditur, Plutarch. in Particle. concilio, placo, Plut. in Publicola. f. ξω. p. προσῆχα. a. 2. προσήγαγον. a. a. fub. προσαγάγω, ης, ν. a. 2. part. προσαγαγών, ότ⊙, ός, qoi pertraxit. Th. ἄγω, duco. f. ξω.

Προσαγωγή, ῆς, ἡ, aditus, accessus: admissin: admotio. a προσάγω, admoveo.

Προσαιτέω, ῶ, mendico, stipem usitatim peto. f. ήσω. p. προσῄτηκα. Th. αἰτέω, peto.

Προσαιτέον, sdduceodum, verbsle a προσάγω, adduco.

Προσαιωλεῖ, toratur, 3. singul. præs. ind. act. verbi προσαιωλέω, auxilior.

Προσαναβαίνω, ascendo. f. βήσομαι. a. 2. προσανέβην, ης, ν. a. 2. imper. προσανάβηθι, & Att. ἀνάβαθι, per apocopen ἀνάβα.

Προσαναλίσκω, impendo. f. προσαναλώσω. perf. προσανήλωκα. a. 1. act. προσανῆλωσα. Ea πρός, & ἀναλίσκω, consumo.

Προσαναπληρόω, ῶ, suppleo. f. ώσω. a. 1. ind. act. προσανεπλήρωσα. Ex πρός, ἀνά, & πληρόω, impleo.

Προσανατίθημαι, confero, adjicio, superaddo. Item simul deliberio, in consilium adhibeo. τοῖς μάντεσι προσανεθέμην ⊙ περὶ τῶ σταθῆ, cum super portento Chaldæos consuluissem. Diodor. de Alexandro. præf. ind. pass. προσανατίθεμαι, a. singul. præf. ind. act. προσανατίθεμαι, σι, τι, a. a. ind. med. cum dat. quod ex πρός, ἀνά, & τίθημι, pono.

Προσανεσπάσθησαν, cnovulsi fuerunt, 3 pl. a. 1. ind. pass. verbi προσαναστῶ, convello.

Προσανής, έ⊙, ός, ές, Dor. pro πρᾶος, έ⊙, ός, ές, miris, lenis.

Προσάντης, ες⊙, ός, ές, ε, acclivis, arduus, oppositus. κατάντης, declivis. ab ἄντα, coram.

Προσάπαξ, semal, duntaxat. Th. ἅπαξ, semel omnino.

Προσαπολέσεται, ὄμαι, addo minas. fut. ήσομαι. aor. 1. med. προσαπωλεσάμην, ω, ατο, addidi minas.

Προσαπολοῦντες, nom. plural. fut. 2. part. verbi προσαπόλλυμι, simul perdo, una amitto. sunt qui velint esse nom. plural. præf. part. activ. verbi προσαπολέω.

Προσαρτήσεται, adjungit, aptat, 3. singol. præf. ind. pass. a προσαρτάομαι. A præteriro enim medio formatur præsens, significans idem ac primitivum. Sic ab ἄρω, apta, congruo. f. ἄρῶ. p. m. ἦρμαι, & Attr. ἄρμαι, unde præsens hoc σαρτάομαι.

Προσαρτέντα, adaptata, nom. pl. n. g. vel acc. singul. m. g. præt. med. part. verbi προσάρω, adapto. Th. ἄρω, apto. f. σῶ. p. ἦρμαι. p. m. ἦρα, & Att. reduplic. ἄρμαι, unde p. m. part. ἀρμένος, ότ⊙, ός.

Προσβαλόντων, gen. plur. præf. part. act. verbi προσβάλλω, adjicio. Th. βάλλω, jacio, mitto. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. a. ἔβαλον.

Προσβάς, ᾶσα, ἀδιενα, a. 2. part. act. verbi προσβαίνω, adeo, accedo. Th. βαίνω, an. fut. βήσομαι. a. e. ἔβην. hinc & πρόσβασις, ἡ, accessus.

Προσβολή, ῆς, ἡ, oppugnatio, impetus, incursus, impressio, tormentum, machina, Herodot. Thocyd. appropinquatio, transitus, trajectus. ἔστι δ' αὐτῶν τοῖχος, ἐ τραχείας προβολῆς, irrueranon solum angusto, sed etiam aspero, Polyb. ictus, plaga, vulnus, noxa ob lætum numen, Comment. Aristoph. in Pace. Plutarchus τὸν ἐπὶ προσβολῆς ἀγῶνα vocat pugnam, quæ in urbis aggressione, arque obsidione circa muros committitur. προσβολὴ dicitur etiam ἡ σίγμα, cuspis, & gladii mucro a Dione historica.

Προσγελάσαι, ῶ, præterea intuma, insuper absumo. fut. ήσω. a. 1. προσεδαπάνησα. a. a. fub. act. προσδαπανάω, ῶ, ῆς, ῆ. Them. δαπανάω, consumo.

Πρὸς δὲ, Jon. pro πρὸς δὲ τούτοις, præterea.

Προσδέχομαι, Jonice pro προσδέχομαι, expecto.

Προσδέομαι, egeo, com genit. δεῖσθαι, præf. inf. δεήσομ⊙, præt. part. Them. δέω, unde δῆ, opus æst.

Προσδέξασθαι, a. 1. inf. med. verbi προσδέχομαι, expecto.

Προσδέχομαι, expectin, præstolor. διὰ φόβον προσδεχόμενοι, timentes, & caventes, Plato de Leg. excipio, suscipio, assumo, admitto, Polyb. προσδέχε, præf. imperat. f. ξομαι. perf. προσδέδεγμαι. a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, ατο. aor. 2. imperat. med. πρόσδεξαι, ἀσθω. Th. δέχομαι, capio.

Προσδεκάω, ῶ, expecto, spero. προσδεκῶ λιτεῖζειν, confido, me prabaturum, Æschines. imperf. προσεδέκων⊙, ων. f. ήσω, a. 1. προσεδέκησα. quod a δοκέω, idem ac Th. δοκέζω, observo, expecto.

Προσδεκέω, Jon. pro προσδοκέω, expecto.

Προσδεκής, ες, ὁ, ἡ, expectatio: matus, opinio impendentis mali. Aristot. in Probl. sect. 7.

Προσδεκώ⊙, ῶ, qui expectatur, approbatus, imminens, impendens, adfuturos. προσδεκώμ⊙ δώμασιν ex Pindaro, ex Panonoia copiæ expectantur, Plut. in Orhone.

Προσδεκώμ⊙, ῶ, præf. part. pass. a προσδοκάω, expecto.

Προσδίδωμι, ῶ, aor. a. part. act. verbi προσδίδωμι, accurro. Th. τρέχω, curro.

Προσείκω, ῶ, permitto, fino. fut. ἴσω. aor. 1. προσέικησα. Th. εἴκω, fino, permitto. f. ἴσω. p. ἔοικα.

Προσεβήσατο, accessit, 3. sing. a. 1. med. verbi προσβαίνω, accedo.

Προσεγγελάσσω, 3. plural. præf. ind. activ. verbi προσεγγελάω, arrideo.

Προσεγγίζω, appropinquo. f. ίσω. p. προσέγγικα. a. 1. προσήγγισα. ab ἐγγίζω, appropinquo.

Προσεδεύσθη, 1. plural. imperf. verbi προσεδέχομαι, expecto.

Προσεδόκησα, a. 1. ind. act. verbi προσδοκάω, expecto.

Προσεδόκων, imperf. activ. προσεδόκουν, ων, verbi προσδοκάω, expecto.

Προσεδρώμεν, ες, a, a. 2. ind. act. verbi προσέδρομαι, accurro.

Προσεζήμην, assideo. fut. ήσω. quod a πρόεδρ⊙, assessor. quod ab ἕδρα, ας, ἡ, sella. Th. ἕζομαι, sedeo.

Προσέθηκε, ας, ε, admovi, a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, apponn.

Προσέθη, a. sing. 2.a. ind. med. verbi προτίθημι, appono. Th. τίθημι, pono. f. θήσω. a. a. ἔθηκα. a. 2. med. ἐθέμην, θεο, Jon. ἔθευ, & per crasin Att. ἔθυ.

Προσεικνεν, alloquebatur, Att. vel Poet. pleonasm. pro προσῆκεν, 3. singul. a. 1. vel 2. val etiam imperf. verbi προείκω. Th. ἔκω, dico. aor. 1. ἔκνα, κας, a. a. 2. ἔκον, ες, ε.

Προσείκελ⊙, ον, ες, assimilis, similis. ab ἔοικα, similis sum.

Προσελιπεν, 3. sing. plusq. perf. act. Att. verbi προσλείπω, affumo. Them. λείπω, capio. f. λείψομαι. præt. λέλοιπα, & Att. εἴληφα. a. 2. ἔλαβον.

Προσεμὰ, a. sing. a. 2. med. verbi προσαμάομαι, ῶμαι, allego. Th. αἰράω, capio. fut. ήσω. p. ἤρημαι. a. a. ἤλατο. a. a. med. ἐλόμην, ου, ετο.

Προσεῖναι, adesse, juvare, præf. inf. a πρόσειμι. Th. εἶμι, sum.

Προσεικῶ, alloqui, affari, a. a. inf. act. a προείκω. Th. ἔκω, dico. a. 1. ἤκα. a. 2. ἔκον.

Προσέοντ, 3. sing. præf. ind. a πρόειμι, adeo. Th. εἶμι, eo.

Προσέχει, ες, ε, imperf. act. verbi προσέχω, animum adverto, caseo. fut. προσέξω. Th. ἔχω, habeo. a. 2. ἔσχον.

Προσε-

Προτεκάιστο, Jon. pro προτέκιστο, 3. plur. imperf. vide in προτέκιστο.

Προτέκιστο, inſtabat, 3. ſingul. imperf. verbi πρότεκιμαι. Thema κίμαι, jaceo.

Προτεκλίθω, ις, ι, a. 1. ind. paſſiv. verbi προτεκλίνω, agglutino. fut. ινῶ. præt. προτεκέκλιμαι. Th. κλίνω, ις, ί, gluten.

Προτέκοψα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προτέκοπτω, offendo, impendo. fut. ψω. p. προτέκοφα. a. 1. ſub. προτέκοψω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. προτέκομμαι. Th. κόπτω, ſcindo.

Προτεκτήσατο, 3. ſing. aor. 1. med. verbi προκτάομαι, acquiro. Them. κτάομαι, poſſideo. f. κτήσομαι. p. κέκτημαι.

Προτεκύλιε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προτεκυλίω, advolvo. Th. κυλίω, volvo. l. ίσω. p. κεκύλικα.

Προτεκύνει, 3. ſing. imperf. activ. verbi προκυνέω, oſculor, adoro. fut. ήσω. p. προτεκύνηκα. a. 1. προτεκύνησα. quod ex πρός, & κυνέω, pro κυσέω. Th. κύω, oſculor.

Προτέκυρσα, appulit, 3. ſingul. a. 1. ind. activ. Æolic. verbi προκύρω, appicpinquo. Th. κύρω, iocido. fut. Æol. κύρσω.

Προτελέκατο, alloquebatur, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. Poet. pro προτελέλεκτο, verbi προτλέγομαι. Th. λέγω, dico. f. ξω. p. χα.

Προτελέξατο, verſavit, 3. ſing. a. 2. med. verbi ejuſdem, & item.

Προτελθέσται, 3. ſingul. f. 1. med. verbi προτέρχομαι, accedo.

Προτελθών, p. m. verbi προτέρχομαι, accedo.

Προτελθών, όντος, ά, a. a. part. act. verbi προτέρχομαι, accedo. fut. ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλυθον, & per ſyncopen ἦλθον. præt. med. ἐλήλυθα, & Att. ἐλήλυθα.

Προτελκόμενος, ὁ, attraheos, præſ. part. med. verbi προτέλκομαι. Th. ἕλκω, traho. f. ξω.

Προτέμενον, imperf. act. verbi προτεμνῶ, permaneo. Th. μένω, maneo. f. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Προτέπυξε, admiſcuit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτεμύσσω, admiſceo.

Προτεπιπρήσκομαι, inſuper acerbor in aliqua re, furio. Ex πρός, ἐν, & πικραίνω, exacerbo. Th. πικρός, ά, ά, acerbus.

Προτεπωφρὼς, ὔσης, ὀν, ὀντ. vide ἐμφρὼς, ſimilis.

Προτέρυχα, Dor. pro προτέτυχα, 3. ſingul. imperf. a προτεύχω, adoro. fut. ξω. Th. τύω, nato.

Προτεσπάκτω, 3. ſing. a. 2. imperat. act. προτέσπαγον, ὤτω. vide in προτεσχεδάτο. προτεσπάγκας, a. 2. part. act.

Προτεσχεθίτο, gen. ſing. a. 2. part. paſſ. verbi προτεύχω. Th. σχέω, fero. fut. ἐνέγκω. a. 2. ἠνεγκον. a. 2. ἠνείκατο.

Προτεσχύκω, ας, ε, p. m. Attic. verbi προτεύχω. vide in προτέτυχα.

Προτεθυμῶσαι, 3. ſingul. ind. præſ. paſſ. verbi προτεθυμέω, intelligo. fut. ήσω. p. προτεθύμηκα. quod ea πρός, ἐν, & θυμός, ὁ, ὁ, animus.

Προτεοικότα, acc. ſing. a προτεοικός, ότος, ὁ, affimilia, decens, præt. pari. med. quod ex πρός, & οἶκα, ſimilis ſum. p. m. ἔοικα.

Προτέπικρος, Attice pro προτέπυξε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προπικρίζω, jocor. Them. παίζω, ludo, jocor. f. ξω, & σω.

Προτέπτωκε, a. a. ind. act. verbi προπίπτω, accido ad pedes. f. προπεσοῦμαι. perf. προπέπτωκα. a. 2. προέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προπεσών, όντ, ός. Them. πίπτω, cado. f. 2. med. πεσοῦμαι.

Προτεπτόξασμαι, a. 2. opt. act verbi προπτήσσω, inſuper oſtendo. quod ex πρός, ἐπί, & δείκνυμι, ſeu δεικνύω, monſtro. f. ξω, p. δέδειχα.

Προτεπτάκα, 3. ſing. a. a. ind. paſſ. verbi προπτάσσω, aonecto. Th. πτάσσω, necto. fut. ξω. a. 2. ἔπταγον.

Προτεπωῦτο, 3. ſingul. imperf. paſſ. verbi προτεπούομαι, ſogo, ſimulo. Them. ποιέω, facio.

Προτέπταισεν, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi προπταίω, impingo. Th. πταίω, idem f. σω. p. ἔπταικα.

Προτέπτυκτο, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſiv. a προπετύσσομαι. f. ξομαι. perf. paſſiv. προτέπτυγμαι, ξαι, κται, circumvolutus, vel adplicitus ſum. Ex πρός, & πτύσσω, plico.

Προτεργάζομαι, lucrifacio, operam do, acquiro. fut. άσομαι. a. 1. m. προεργασάμην, ω, ασο. quod ab ἐργάζομαι, operor. p. ἠργασμαι. Th. ἔργον, ε, τὸ, opus.

Προτερῶ, 3. ſingul. verbi προτερέω, alloquor. quod ab ἐρέω, dico. Th. ἔρω, dico.

Προτερείσας, 2. ſing. fut. 1. activ. verbi προτερείδω, affigo, allido. Th. ἐρείδω, figo, firmo. f. σω.

Προτερύγω, adructo. Th. ἐρύγω, tuſtin. f. ξω. a. a. ἤρυγον.

Προτέρχομαι, accedo, aggredior, fubeo, adeo, com dat. imperf. προτηρχόμην, ε, ετο. f. προτελεύσομαι. a. a. προτῆλθον, ες, ε. a. 2. imperat. πρότελθε. a. a. part. act. προτελθών, όντ, ών. p. m. προτελήλυθα. Them. ἔρχομαι, veoio.

Προτέτλα, a. plor. aor. a. ind. vel imperat. med. verbi προτίομαι, admitto. quod ab ἴημι, ſeu ἵέω, mitto. Them. ἴω, idem.

Προτέτυχηκε, ας, ε, perf. ind. activ. verbi προτεύχω, adhibeo.

Προτετυσχέσθαι ἑωυτῷ τινα, aliquem ſibi ſocium adjungere. Them. ἑταῖρος, ſodalis.

Προτέτυκα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi προτίκτω, vel ίσκω, mando, præcipio, oidino. f. ξω. p. προτέτυχα. perf. paſſ. προτέτυγμαι. perf. part. paſſ. προτετυγμένος, η, ον. Th. τίκτω, ordino.

Προτεθέσθαι, ης, η, ῃ. 1. fod. paſſ. verbi προτίθημι, appono.

Προτεθῆναι, 3. ſing. imperf. act. q. a προτιθέω, pro τίθημι, [illegible]

Προτεθέντο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Προτεθέξομαι, ſf. ται med. verbi προτέχομαι, precor.

[illegible] item quod a προτέχομαι.

Προτέχομαι, precor, oro, [illegible] noncupo. imperf. προτειχόμην, ε, ετο. fut. προτεύξομαι. a. 2. med. προτυχόμην, ω, ετο, Attice. a. 1. imperat. med. πρότεσθε, ἀσθω. a. 1. ſub. med. προτεθέξωμαι, ῃ, ηται. a. 1. inf. med. προτεθέχθαι. Th. εὔχομαι, precor.

Προτέφερεν, 3. ſingul. imperf. act. verbi προτέρω, adfero. Th. φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Προτεφθέγξατο, alloquebantur, 3. plur. imperf. act. a προτέφαμαι. Th. φημί, ῆς, ῆ, vox.

Προτεχὴς, έος, ἑ, ἐς ἡ, vicious, attentus, continuus, contiguus. a προτέχω.

Προτέχοντος, geo. ſingul. præſ. part. act. verbi προτέχω, attendo.

Προτέχω, adhibeo, ſc. τὸν νοῦν, animum adverto, caveo. imperf. προτεῖχον, ες, ε, præſ. inf. προτέχειν. fut. προσχήσω. præt. προτέσχηκα. a. 1. ſub. act. προτέσχω, ῃς, ῃ. Th. ἔχω, habeo.

Προτεῦτος, gen. ſingul. part. præſ. verbi προτεύω, permitto. Th. εὔω, ſuo. f. εὔσω. p. εὖκα. a. 1. ὦσα.

Προτέυξε, ας, ε, occluſi, a. 1. ind. act. verbi προτεύγω. Th. εὔγω, aperio.

Προτῆ, 3. ſing. ſub. verbi πρόεσμι, adſum. Th. εἰμί, ſum.

Προτήγγειλε, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προαγγέλλω, appropinquo.

Προτῆγε, acceſſit, 3. ſing. a. a. ind. act. verbi προτάγω, adduco.

Προτηγόρευκε, ας, ε, perf. ind. act. προτηγορεύω. a. 1. ind. act. προτηγόρευσα. a. 1. iod. paſſ. verbi προτηγορεύω, cognomino.

Προτηγορίη, ας, ἡ, appellatio, allocutio, compellatio. a προτηγορεύω, alloquor, appello.

Προτήκτας, ſimilis eſt, 3. ſing. perf. paſſ. Jon. dialyſi pro πρότηκται, verbi πρότηκω, vel προτέκω, ſimilis ſum. perf. paſſ. προτέτυγμαι, γῆαι, γῆκται. Sed a προτήκω eſt in perf. paſſ. προτῆγμαι, ξαι, κται, & ſoluta diphthongo, mutatoque augmenti gratia ε in α, προτέγμαι. Th. ἥκω, ſimilis ſum. p. m. ἑῆγα.

Προτίαντο, admiſit, 3. ſingul. a. 1. med. verbi προτίημι, admitto. Them. ἴημι, ſeo ἴω, mitto.

Προτήκει, pertinet, 3. ſing. præſ. vel impersonale a προτήκω, pertineo. hinc προτήκων, οντ, & τὸ προτῆκον, pertineos. ακτὶ τὸ προτῆκον, ut decet. τὰ προτήκοντα, in plur. Th. ἥκω, venio.

Προτηλοῖ, ῶ, clavis affigo. fut. ώσω. p. προτέτηλωκα. a. 1. προτήλωσα. quod ab ἦλος, clavis affigo. Th. ἦλος, ε, ὁ, elaeus.

Προτήλυθε, ας, ε, a. 2. ind. activ. verbi προτέρχομαι, accedo.

Προτήλυτος, ε, ὁ, ἡ, proſelytus, qui, vel quæ ea Paganiſmo ad Judaiſmum accedebat: advena, peregrinus. a προέρχομαι, accedo. in præt. med. προτήλυθα.

Προτημαίνω, aore ſignifico, præſignifico.

Προτῆσι, imperf. activ. verbi πρόειμι, adſum.

Προτηωκισθῆναι, perf. inf. paſſ. verbi προτηοικίζομαι, inſuper in ſervitutem redigo. vide ἀποτηοικίσαντας.

Προτήωγε, ας, ε, a. 1. iod. act. verbi προτρώω, offero.

Προτήωκε, vide ſimplex δήωκα, dixi.

Προτήωξε, ας, ε, a. 2. ind. paſſ. ve bi πρόειμι, accedo, offero. Th. ἔρχω, fero. fut. οἴσω, perf. paſſ δήνεγμαι.

Προτήως, έω, ὁ, ἡ, benignus. lenis, mſuetus, blandus. Ex πρός, & ἦος, bonus.

Προτητεμένος, ὁ, ἡ, appenſus, perf. part. paſſ. verbi προτημάομαι. Them. ἁπτω, appendo.

Προτιόσσω, alloquebatur, 3. ſing. imperf. act. verbi προτιοπάω. f. ήσω. quod ab ὄσσα, loquor. imperf. ὄσσον, ω, ας, ας, αι, ατ. Th. ὄσσα, ης, ἡ, aox.

Προτιτύσσομαι, ω, ατο, a. 1. med. Attic. verbi προτεύχομαι, precor.

Προτίχα, ας, ε, perf. ind. act. verbi πρόειμι, adduco. Th. ἴω. fut. ξω. p. ἦχα. a. 1. ἔξα.

Πρόσθε, ante, coram, antea, prius, ulterius, ſupra, priori loco. a πρό. πρόσθε βαλὼν, ſuperans. πρόσθ' ἵππων, ante equos.

Προσθέτω, a. 2. iof. act. προσθές, έτω, a. a. part. act. verbi προτίθημι, addo, appono, pergo.

Προσθέτης, gen. ſing. f. g. a. 2. part. activ. verbi προτίθημι, vide in προσθέτω.

Προσθέμεν, aotea, & Poet. πρόσθε. Them. πρό, ante.

Πρόσθεσις, εως, ἡ, additio.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum, a προτίθημι, addo. Th. τίθημι, pono.

Προσθήσαμεν, 1. pl. fut. 1. actis. verbi ejuſd.

Προσίκω, præſ. inf. act. πρόσιξθαι, præſ. inf. paſſ. a πρόειμι, aggredior, admitto.

Προσίκτην, per Ectaſim Poet. pro πρόσσω, 3. plur. imperf. verbi προσίκω, accedo. quod ab ἵκω, ſeu ἵκω, en.

Προσίκτη, dat. ſing. aor. a. pair. act. a προσίκω, ίκτο, ἡ, a. a. part. verbi πρόσειμι, accedo.

Προσίσχω, appellere, admovere. Them. ἴσχω, vel ἔχω.

Πρόσκαιρος, ὁ, ἡ, ἡ, temporarius. quaſi dicas,

dicas, ad tempus durans. τὰ γὰρ βλεπόμενα πρόσκαιρα, quæ enim videntur, temporalia sunt. 2. ad Cor. 4. Th. καιρός, ὁ, occasio, opportunitas temporis.

Προσκαλεσάμενος, ὁ, a. 1. part. med. verbi προσκαλέομαι, ῶμαι, advoco. f. ἐσομαι. a. 1. med. προσεκαλεσάμην. a. 1. impet. med. προσκάλεσαι, άσθω. a. 1. sub. med. προσκαλέσωμαι, ῶ, σται. perf. passiv. προσκέκλημαι Th. κηλέω, vocor.

Προσκαρτερέω, ῶ, cum dat. sempet sum prælto, perdum, persto, insisto, perseveio, assiduus sum, toleio. f. ήσω. a. 1. προσεκαρτέρησα. προσκαρτεροῦσι τοῖς λόγοις, studia perseverantier incumbens, Athen. προσκαρτεροῦσι τινί, ab alicujus latere non discedere. Actor. 8.

Προσκαρτέρησις, εως, ἡ, perseverantia, perpessio. a προσκαρτερέω, tolero.

Προσκείσται, Jon. pro πρόσκειται.

Πρόσκειμαι, adjaceo, vicinus sum, adhæreo. præf. part. προσκείμενος, η, ον. hinc προσκεῖσθαί τινι, aliquem urgere: assentiri. Th. κεῖμαι, jaceo.

Προσκολητάμβος, ὁ, a 2. part. med. a προσκέλομαι, adhortor. Th. κέλω, seu κέλομαι, jubeo, hortor. f. κελεύσομαι.

Προσκεφάλαιον, ου, τὸ, cervical, pulvioar. & προσκεφαλή, ῆς, ἡ, idem. quod ex πρὸς, & κεφαλὴ, ῆς, ἡ, caput.

Προσκηδὴς, έος, ὁ, ἡ, curstum pleous, solicitus, qui est affinis alicui. a κῆδος, ους, τὸ, affinitas, cura.

Προσκλήσομαι, ώμαι, conlocior, cum dat. a. 1. pass. προσεκλησθῆναι, ης, ναι. vide προσκλήσις.

Προσκλήσω, ῶ, sorte allego, seu sorte lectum adjungo, addico, quasique sortito affigo, & circumscribo, Lucian. fut. ώσω. prat. προσκεκλήκωκα. Th. κλῆρος, ου, ὁ, sors.

Πρόσκλισις, εως, ἡ, inclinatio in alteram partem, propensio. metaph. a libra. Ex πρὸς, & κλίνω, reclino.

Προσκολλάω, ῶ, agglutino, conglutino. f. ήσω. pass. προσκεκόλλημαι. a. 2. pass. προσεκολλήθην, ης, a. 1. 2. pass. προσκεκολλήσομαι, adhærebo. cum dat. seq. πρὸς. προσκολλᾶσθαι τῷ σώματι, corpori conglutinari, Aphrod. 2. Probl.

Πρόσκομμα, ατος, τὸ, offendiculum, ostentio, impedimentum, obex, a προσκόπτω, offendo.

Προσκοπὴ, ῆς, ἡ, offensio, Polyb. προσκοπὴ διδόναι, offensioni esse, 2. ad Cor. 6. δι προσκοπὴν ἔχω, ad impediendas naves, vel ad speculandum, Thucyd.

Προσκόπτω, offendo, impingo, collidor. cum dat. vel seq. πρός, cum acc. fut. ψω. prat. προσκέκοφα. a. 1. προσέκοψα.

Προσκρούσης, gen. sing. fœm. g. aor. 1. part. act. verbi προσκρύω, impiogo, offendo. Th. κρούω, pulso.

Προσκυνέσομαι, acquiro, adjungo, insuper nequiro, seu paro, Hocr. 10 Evag. a προσκυέω, possideo.

Προσκυλίσας, ατος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi προσκυλίω, advolvo.

Προσκυλίω, advolvo. f. ίσω. p. προσκεκύλικα. a. 2. προσεκύλισα. Them. κυλίω, volvo.

Προσκυνέω, proprie oscolor: enlo, supplico, adoro, veneror, cum acc. & sæpe dat. f. ήσω. a. 2. προσεκύνησα. prat. προσκεκύνηκα.

Προσκυνητὴς, οῦ, ὁ, adorator. a προσκυνέω, ῶ, adorandus. Nazianz.

Προσλαβόμενος, ου, ὁ, a. 2. part. med. προσλαβὼν, addens, a. 2. part. act. verbi προσλαμβάνω, assumo.

Προσλαλέω, alloquor, colloquor. cum dat. f. ήσω. perf. προσλελάληκα. a. 1. προσελάλησα. aor. 1. iof. act. προσλαλήσω. Προσλαμβάνω, accipio prius ea, admitto, occupo, mihi asciseo, assumo, excipio, accipio, cum accus. fut. προσλήψομαι. aor. 2. προσέλαβον. a. 2. int. activ. προσλαβὼν. προσλαβὰν ὁ μέλλων ἐξ ἴσης ἐπιτηδειότατος, assumptis ea accommodatissimis, Xenoph. Sed προσλαβὼν τροφὴς, assumere aliquid cibi, tanquam verbum desiderii, cum genit. Act. 27 34. a. 2. med. προσλαβέσθαι, ου, σθαι. a. 2. imperat. med. προσλαβοῦ, έσθω, recipe.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio, comprehensio.

Προσμαντεύσθαι, ὁ, adnumerandus. a λογίζομαι. Th. λόγος.

Προσμένω, a. 2. inf. προσμένειν, ειν, ὁ. a. 1. part. act. verbi προσμένω, permaneo.

Προσμενέτω, expectet, 3. singol. imperat. præt. act verbi ejusdem.

Προσμένω, permaneo, sustineo, cum dat. f. προσμενῶ. a. 1. ind. act. προσέμεινα. a. 2. ind. προσμείνας. Th. μένω, maneo.

Προσμηχάνω, admiscco, adjungo, cooffigo. προσμήξαι, appellere aliquo. a. 2. inf. προσμηχανῆναι τοῦ κρότου, aliquem victo tia compotem efficere, præt. inf. act. verbi προσμήχανημι, seu προσαμάω.

Πρόσοδος, ου, ἡ, accessus, aditus. Th. ὁδὸς, ὁ, via.

Προσοίσω, f. 2. iof. act. verbi προσφέρω. adfero.

Προσοίσουσα, a. pl. aor. 2. sub. med. verbi ejusd.

Προσοίχομαι, accedo, adeo. Th. εἶχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι.

Προσομορτῆ, comitetur, 3. sing. præf. sub. act verbi προσομορτέω, ῶ, comitor. quod ex πρὸς, & ὁμορτέω. f. ήσω. sequor. Th. ὁμορτῆ, idem ac ὁμῆ, simul.

Προσομιλᾶν, conversare, præf. imper. act. a προσομιλέω. f. ήσω. Th. ὁμιλος, ου, ὁ, turba.

Προσόντας, οῦ, ὁ, ἡ, vicious, confinis. ex ὁμὸς, & ὅρος, Jon. pro ὅρος, ου, ὁ, terminus.

Προσὸν, όντος, τὸ, præf. part. n. g. verbi πρόσειμι, adsum. Th. εἰμὶ, sum.

Προσπαλίζομαι, appello, vel perveoio in portum. fut. ίσομαι. perf. pass. προσπεπαλισμαι. aor. 1. pass. προσπαλίσθην, ης, n. quod ab ἐμπαλίζω, navem in stationem subduco. Th. ἔμπορος, α, ὁ, statio navium.

Πρόσπα, pro πρόσπασο admitte, a. 2. imper. med. verbi πρόσειμι. Them. ἴημι, seu ἵω, mitto. f. ἴσω. a. a. ἐἰω. a. 2. imperat. med. ἔσο, ἔσθω, & ὦ.

Προσπαλίζω, humi allido, prosterno. The. ίσω, άσω, πάσω, solum.

Πρόσπολος, α, ὁ, ἡ, vicinus, conterminus. ab ἄγχος, Jon. pro ἄγχος, ου, ὁ, terminus.

Προσσχεῖν, ace. singul. part. præf. f. g. a πρόσειμι, adsum. Them. ἴημι, seu ἵω, tum. præf. part. ὦν, οῦσα, ὄν.

Προσοφείλω, insuper debeo. fut. ήσω. p. προσοφείληκα. Th. ὀφείλω, debeo. f. ήσω.

Προσοχθίσας, idem ac προσοχθίζω.

Προσοχθίζω, infensus sum, cum dat. f. ίσω. p. προσοχθίσηκα. a. 1. προσώχθισα, ας, ε. quod ab ὀχθίζω, idem cum Th. ὀχθέω, indignor.

Πρόσοψις, εως, ἡ, facies, vultus: aspectus, prospectus.

Πρόσπαιος, ου, ὁ, recens, novus, subitus. ὁ πρόσπαις, recentes, recentiores. πρόσπαιος, idem.

Προσπασσαλόω, paxillis affigo, defigo. Them. πάσσαλος, α, ὁ, paxillus, clavus ligneus.

Πρόσπεινος, ου, ὁ, ἡ, qui valde esurit, esuriens, famelicus. a πεῖνα, ης, ἡ, fames.

Προσπετάσαι, acc. sing. 2. a. part. f. a πρόσπίπτω, irruo.

Προσπήγνυμι, affigo, cruci affigo. f. ξω. p. προσπέπηχα. a. 1. προσέπηξα. a. 2. part. activ. προσπήξας, ασα, ὁ. Them. πήγνυμι, seu πάγνυμι, compingo. f. ξω.

Προσπήξαντες, nom. plur. a. 2. part. act. verbi προσπήγνυμι, affigo.

Προσπίπτουσι, 3. plur. ind. præf. verbi προσπίπτω, procido.

Προσπίπτω, accido ad pedes, iocido. eum dativ. impers. προσέπεσε, εν, a. f. προσπεσοῦμαι. p. προσπέπτωκα. a. 2. προσέπεσον, ες, ε. a. 2. part. act. προσπεσὼν, οῦσα, ὄν. Th. πίπτω, cado.

Προσπολέω, per syncopen pro προσπολλέω, idem ac simplex πολέω, per syncopen pro πολλέω, appropinquo, accedo. Th. πόλας, prope.

Προσπλωτὸς, ὴ, ὸν, navigabilis, c. a πλῶμι, seu πλέω, navigo.

Προσποιέομαι, ώμαι, simulo, pim me fero: acquiro: suborno. imperf. προσεποιούμην, ούμαν, ῦ, ᾶ, ῶτο, ῶντο. Th. ποιέω, facio.

Προσποιῆ, 2. sing. præf. ind. vel sob. pass. verbi προσποιέομαι, simulo.

Πρόσπολος, ου, ὁ, ἡ, famulus, a. Th. πολέω, verso.

Προσπορεύομαι, accedo, procedo, progredior. cum dat. f. εὔσομαι. perf. προσπεπόρευμαι. προσπορευομένου μηνὸς, procedente, & labente mense. Th. πόρω, tranico. f. ρῶ. p. κα. p. m. πέπορα.

Προσπταίω, f. σω. idem ac Th. πταίω, offendo.

Προσπτῶσα, a. 1. iof. activ. verbi προσπτάω, advolo. f. πτήσω. a. 2. ἔπτην. a. 2. med. ἐπτάμην. Th. ἵπταμαι, volo, as.

Πρόσρησις, affinctie. Th. ῥέω, fluo.

Προσρήγνυμι, illido. f. ξω. perf. προσέρρηγα. a. 2. προσέρρηξα, ας, ε. Them. ῥήγνυμι, seu φήγνυμι, frango. fut. ξω.

Πρόσσω & ὀπίσσω, præsentia, & futura. gem. σσ, pro ρσ. Th. πρὸ, ante.

Προσσημάτων, geo. plural. a προσσήμων, ατος, τὸ, mandatum. quod a προστάσσω, mando. Th. τάσσω, vel ττω, ordino. f. ξω. perf. τέταχα. perf. pass. τέταγμαι.

Προστάξω, 2. 1. int. act. προστάξω, 3. sing. a. 1. sub. act. vel 2. sing. a. 2. sub. med. verbi προστάσσω, mando.

Πρόσταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum. ab eodem verbo, & thrm.

Προστάξουσι, 1. plural. fut. 1. ind. act. verbi προστάσσω, jubeo, impero, mando.

Προστάσσω, vel ττω, mando, præcipio. f. ξω. p. προστέταχα. a. 1. προσέταξα, ας, a. perf. pass. προστέταγμαι. perf. pass. προσετάγμην, ην, ντο, & in plur. n. g. τὰ προσετεγμένα ην, quæ tibi præcepta sunt. Th. τάσσω, vel τάττω, ordino. f. ξω.

Προστάτας, α, ὁ, patronos, Plutarch. in Mario. duæ, præfectus, præsul, præses, Xenoph. auxiliator, defensor, tutor, Sophocl. in Oedipo.

Προστάτις, ιδος, ἡ, hospita. sic vocatur Phœbe, Rom. 16. 2. quæ Christianos ho pitio excipere solita fuit. Item tutatrix, patrona, Chrysost.

Προστεταγμένοις, dat. sing. part. præf. a προστέτακται, præsum. quod a προστάτης, ου, ὁ, præsea. hoc a πρόσειμι. Th. ἴημι.

Προσθῶ, ὄντος, ὁ, aor. 2. part. pass. a προστίθημι, appono.

Προσθέσει, apponcodum. verbala a προστίθημι, appono.

Προσθήσουσι, ῶ, σται, apponat, fut. 1. ind. pass. verbi προσθήμι, appono, pergo.

Προστεταγμένοι, ου, ὁ, perf. part. pass. verbi προστάσσω, mando.

Προσθῶμεν, 1. a. int. act. a προσθήμι, appono.

Προσθὼς, ὄντος, ὁ, præf. part. act. προστιθέναι, præf. inf. activ. ejusdem verbi.

Προσθῶσιν, 1. plur. præf. ind. act. προστίθημι, appono.

Προστιθέμενοι, η, ον, præf. part. pass. verbi προστίθημι, appono.

Προστίθημι, appono, pergo. imperf. act. προστίθην, & in 3. singul. προστίθη, & προστίθει, tanquam a προτιθέω. fut. προθήσω. perf. προτέθηκα. a. 2. προσέθην, adjeci. a. 2. προσθῶ, ης, η. a. 2. imperat. act. πρόθες, auge. a. 2. inf. προθεῖναι. a. 2. part. act. προθεὶς, ὄντος, ὁ, pergens. præf. pass. προτίθεμαι, adjungor. imperf. προτιθέμην, ου, το. a. 1. ind. pass. προτετέθην, ης, η. fut. θήσομαι. perf. pass. προτέθειμαι, ῃ, σται, apponar. a. 2. med. προθέμην, ου, το, perrexi.

Προστρὼν, ὄντος, ὁ, qui everrit aliquid, ac in suam potestatem redegit, a. 2. part. act. verbi προτρέπω. Th. τρέπω, verto. a. 2. ἔτραπον. p. m. τέτραπα.

Προστρέχω, accurro. & in 3 plur. προστρέχουσι. fut. ξομαι. perf. προδεδράμηκα. aor. a. προσέδραμον, ες, ε. a. 2. pass.

part. activ. προτρῦνων, ὀντ⊖, ὁ. præt. med. προτέθρυμμαι. Th. τρύχω, corro.

Προτυπτεδείκνυμι, 1. plur. a. 2. ind. act. verbi προτυποδείκνυμι, ostendo. quod ex πρός, ὑπό, & δείκνυμι, monstro. fut. δείξω.

Προσφάγιον, ου, τό, idem ac τὸ ὄψον, quicquid cum pane comeditur, polmentatum. Ex πρός, & φάγω, edo.

Πρόσφατ⊖, ος, ὁ, ἡ, propriè recens dictue, vel occisus, & in genere recens, juvenis, junior. πρόσφατον, adverb. pro νεωστί, modo, nuper, recenter. Thema φάω, loquor, vel occido. perf. pass. πέφαται, σαι, ται.

Προσφάτως, adverb. nuper, recens, aupertime.

Προσφυής, ἐος, ὁ, ἡ, similis, assimilis. Item conducibilis, Herodot. inde προσφέρω, similem esse.

Προσφέρω, offero, affero, profero, adhibeo, injicio. imperf. προσέφερον. f. προσοίσω, a. 2. προσήνεγκα. præt. med. προσενήνοχα, ας, ε, obtuli, Attice pro προσήνοχα. προσφέρω τοι τὰ βουλήματα, tibi remedia admoveo, Aphrod. προσενήνεγκε τὰς χεῖρας ἑαυτῷ, sibi manus attulit, Polyb. προσφέρω λόγον, alloquor, Herodot.

Προφιλὴς, ὁ⊖, ὁ, ἡ, amabilis, gratus. Th. φιλέω, ῶ, ε, amicue.

Προφορά, ᾶς, ἡ, oblatio: probrum, Polyb. hinc πρόφορ⊖, commodus, aptus, conveniens, congruus. a προφέρω, offero.

Πρόφορ⊖, ε, ὁ, nomen pro participio προφερόμεν⊖, & hoc pro φοιτώμεν⊖, allatus, advectus. Et pro ἐπιτήδει⊖, accommodatus, aptos, conveoiens.

Προφυῆ, acc. sing. a προφυής, ἐσ⊖, ὁ, ἡ, accommodatus, aptus, commodus, adhærens. hinc προφυάς, Jonic. apte, feite. a προφύω, adnasci facio, adhæren.

Πρόφυξ, υγ⊖, ὁ, perfuga; protugus. Item eliens in Paodett. Græcis.

Προφύσα, adhærens, a. 2. part. act. f. g. verbi πρόφυμι, seu προφύω, adhæreo. Th. φύω, nascor.

Προχαλᾶ, ῶ, accelamo, alloquor, appello. cum dat. aoncupo, confecto, devoveo. fut. ήσω. perf. πεπροκάληκα. aor. 1. ind. act. προεκάλεσα.

Προχέθομαι, prætendo, idem ac προέχομαι, seu ὄχω.

Πρόχειρ⊖, ε, ὁ, ad manum situs. Ex πρός, ad, & χείρ, χειρός, manus.

Πρόχειρ⊖, ου⊖, τό, prætextus, color, species, decus, dignitas, amplitudo, Aristot. integomentum, Aristot. l. 2. Rhetor. cauſa, occaſio, Thucyd. Demoſth. perſona, larva, Suid. proœmium, initium, Plato in Hippia majore.

Πρόχεις, 2. sing. a. 2. sub. act. προχεῖν. a. 2. inf. verbi προέχω, obtendo, objicio.

Προχειτίσω, vide χρίζω.

Προχεῖτες, nom. p. plur. a. 2. part. activ. προχεῖν, ὀντ⊖, ὁ, verbi προέχω, prætendo, præemineo. Th. ὄχω.

Πρόχυσις, υσ⊖, ἡ, affuſio, affuſio, profuſio. a προχύω, affundo. fut. ύσω. p. προκέχυκα. perf. pass. προκέχυμαι, σται, ντω.

Πρόχωρ⊖, ε, ὁ, vicinus, accola, finitimus. hinc προχωρέω, accommodo. Th. χῶρ⊖, ε, ὁ, locus.

Προεψαύω, attingo, primoribus digitis tango. eum dat. f. αύσω. præt. προέψαυκα. quod ex πρός, & ψαύω, idem ac ψάω, contingo. eum genit.

Πρόω, adv. io anteriorem partem, ante, oltra, alterius, a froote, eminus lange, procul. πρόσω σοφίας, supra sapientiam, Philoſtr. Th. πρό, ante.

Πρωτώδης, ες, ὁ, fœtidus, Hippocr. ab ζω. ᾄζομαι, nlen. Sed πρωτώδης, inflatus, tumidus, ab οἰδάω, tumeo.

Προῳδία, ας, ἡ, accentus. ea πρός, & ᾠδή, ἡ, cantus. Critias cantus cithacœdicos πρωτῳδίας appellavit, Poll.

Προσώπατα, per metaplaſm. pro πρόσωπα, dat. plur. a πρόσωπον, ου, τό, facies, vultus.

Προστολιτεύω, ῶ, facicm, perſonam refpicio. fut. εύσω. hinc προστολίτης, ου, ὁ, perſonarum acceptor, qui acceptat faciem, id eſt, movetur rebus illis externis: quod a πρόσωπον, facies, & λαμβάνω, capio.

Προστολιτεία, ας, ἡ, acceptio perſonarum, ad Epheſ. 6.

Πρόσωπον, ου, τό, facies, perſona, vultus, aſpectus; initium, Pindar. homo, Phocyl. πρόσωπον in acie dicitur frons. κατὰ πρόσωπον ἄγειν τὸν στρατὸν, copias inſtructas a fronte ducere, & recta io hoſtem teodere, Xenoph. 1. Pæd. κατὰ πρόσωπον, coram, Diodor. Sicul. larva, ſpecies, figura, Lucian. Theologi πρόσωπον vocant perſonam, non qualis fuit Roſcii in theatro, ſed ſubſtantiam individuam, & intelligentem, quam etiam ὑπόστασιν appellant: qualitatem inſeparabilem dixit Valla, ut eſt color, & lux in Sole. βλέπειν εἰς πρόσωπον, λαμβάνειν πρόσωπον, reſpicere faciem. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, facie ad faciem, hoc eſt coram. 1. Cor. 13. verſ. 12. Hebraiſmos. Sumitur etiam πρόσωπον pro tecto domus.

Προσωποποΐα, ας, ἡ, fictio perſonæ.

Προσωρμίσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi προσορμίζομαι, appello in portum. fut. ίσομαι. perf. paſſ. προσώρμισμαι. a. 1. paſſ. προσωρμίσθην, ης, η.

Πρόσω⊖, longiſſime, ulterius, ſuperlat. a πρόσω, quod vide. προσωτέρω, alterius, Jonic.

Προσωχθίσα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi προσοχθίζω, iofenſus ſum. f. ίσω. præt. προσώχθικα.

Προτιμοίμην, a. 2. opt. med. verbi προτίμαω, præſciodo.

Προτιμών, ὁ, præincidene, a. 2. par. activ. verbi ejuſdem.

Προτίνω, vel ύττω, præſtituo, præordino, præfinio, præfigo. fut. ξω. perf. προτέτακχα. perf. paſſ. προτέταγμαι.

Προτεθείς, εἰτ⊖, ὁ, aor. 1. part. paſſ. verbi προτίθημι, propoon.

Προτείνω, diſtendo, protendo, in medium affero. Item prætendo, præ me fero. Plato a. de Rep. f. ενῶ. a. 2. προέτεινα. perf. προτέτακα. Th. τείνω, tendo.

Ποστρέπω⊖, Joa. pio ποστρέπ⊖, prior.

Προτρέπ, 3. ſing. præſ. ind. a προτρέπω, prior ſum, præco.

Προτέρωτ⊖, dat. plur. Jaa. a πρότερ⊖, prior, entecedens, ſuperior, aata major.

Πρότερ⊖, α, ὁ, prior. dat. plor. προτέρεσι. hinc πρότερον, adeerb. ante.

Πρόπ, idem ac πρός. Dor.

Προπόττω, Dor. pro προτίττω, alligo, appello, affigo, agglutino: item attribuo, defero. a πρός, & ἅπτω, necto.

Προπεβόλησα, coercee, Dor. & Jon. pro προβάλλω, 2. ſingul. præſ. ſub. paſſ. verbi προβάλλω, aggredior, coerceo.

Προπεδέγμεν⊖, Doric. & Æolic. pro προσδεδεγμέν⊖, ὁ, præt. part. paſſ. verbi προσδέχομαι, admitta, expecto. Th. δέχομαι, capio. fut. ξομαι. vide & ſimilex δέγμεν⊖.

Προπιθῖν, Dor. pro προσιδεῖν, adſpicere, præſ. inf. act. verbi εἶδω, video.

Προπολῶν, propellite, præt. inf. pro imperat. Dor. verbi προπολέω, pro προπολεῖτε. Th. πολέω, verto.

Προπολῶν, eodem modo pro προτελῶν, a. 2. inf. verbi προτελέω. Th. τέλεα, capio. f. έσω. p. τέλεκα. a. 2. ἔτελον.

Προπόσσαι, propono, exbibeo, præfero, præopto, Eurip. f. προθήσω. perf. πρατέθεικα. a. 2. med. προθέσθαι, σο, το, propoſui. Th. τίθημι, pono.

Προπτώσσω, Dor. pro προπτώσσω, attingo. Th. πτώσσω, vel πτάσσω, pinſo, fubigo, tango. fut. ξω.

Προτιμῶν, præſ. part. act. a προτιμάω, pluris facio, præfero. quod a τιμή, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Προπτόσσομαι, aſpicio, præſagio. Doric. pro προϊδόσσομαι, quod Æolic. eſſe ferunt pro προϊόπτομαι. Th. ὄπτομαι, video, f. ὄψομαι. Alii vnlunt derivari ab ὄσσομαι, auguror. Th. ὄσσα, ης, ἡ, vox, omen.

Πρόπτωσις, εως, ἡ, ipſa actio præſciendi, id, quod præſcinditur. uode & ambitus aſpidis πρόπτωσις dicitur, quoniam ab ipſo ſtatim partu ambitus infantibus præſcindi ſolet. aat quoniam juxta umbilicum is duo dividitur medius homo. Quod ea πρό, & πέτομαι, ſaco. perf. πέπτωκα.

Πρότιμοι, dat. plur. a πρότι⊖, ος, ὁ, vel πρότιμος, ος, ον, tanis ille, qui deducitur a malo ad proram. Th. τείνω, tendo. p. m. τέτακα.

Προτὸ, prius, antea, antehac, antequam, dudum, Ariſtoph. ὡς τῷ προτὸ χρόνῳ, tempore ſuperiori, Herodot.

Προτρέπονο, reverrebsatur, 3. plural. imperf. paſſiv. Jooic. Ex πρό, & τρέπω, verto.

Προτρεπτὴς, ῆ, ὁ, adhortatorius. a προτρέπω, adhortor.

Προτρέπω, ante ma certo, ſubſiſteateu, & eunctantem urgeo, ſuadeo, exhortor, invito. προτρέψασθαι ἀνθρώπους ἐπ' ἀρετὴν, ad virtutem homines incitare, Xenophon. f. ψω. p. πρατέτροφα. aor. 1. med. προτρεψάμην, ω, ατο. Th. τρέπω, verto.

Προτρέχω, præcurro: accurro, adjuago me feſtioanter. προτεέχοντες curruum præcurſores, Baſil. f. 1. med. προδραμέομαι. f. a. med. προδεδράμημαι. a. a. προέδραμον. perf. act. προδεδράμηκα. p. m. προδεδρόμη. Tb. τρέχω, curro. f. δράμω.

Προτροπάδην φοριᾶσθαι, dieuntur, qoi eom maxima celeritata fugiuot, hoſtibue terga vertentes.

Προτροπὴς, dat. plar. a προτροπὴ, ῆς, ἡ, exhortatio. quod a προτρέπω, adhortor.

Προτυχὸν, ὀντ⊖, τὸ, pta ⊖ὸ τυχόν, quicquid ſe aobis fortuito offeit, vel obvium eſt. Th. τυγχάνω, ſum, &c. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον. inde aor. a. part. τυχών, ὀντ⊖, ὁ.

Πρόβαλεν, projecit, Attica ſynæreſi pro προέβαλεν, 3. ſingul. aor. 2. act. verbi προβάλλω, projicio. Th. βάλλω, jacio. f. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Πρίβα, itidem pro πρόϊσθι, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi προβαίνω, progredior.

Πρόγραφε, Attic. ſynæreſi pro προέγραφε, 3. ſingul. impeft. act. verbi προγράφω, ante ſcribo.

Προδιδέξατο, pro προεδιδέξατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi προδιδάσκω, prius doceo. Th. δείκνυμι, doceo. f. ξω.

Πρόδουσας, pro προϊδούσας, a. ſing. a. 1. ind. act. a προΐδομαι, prodo. Th. δίδωμι, do. f. δώσω. a. a. δόμην.

Πρόδοντο, pro προέδοντο, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi προτίθημι, propono.

Πρόθηκεν, pro προέθηκεν, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi προτίθημι, propono. Tbema τίθημι, pono. fut. θήσω. aor. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην.

Πρόκειτο, propoſitus erat, Att. pro προέκειτο, 3. ſing. imperf. Ex πρό, & κείμαι, jaceo. f. κείσομαι.

Προκινδύνιον, pro προκινδύνιον, 3. ſing. impeft. verbi προκινδυνεύω, periculis me objicio pro aliquo.

Πρόκλη⊖, ε, ὁ, convitiator, mercenarius, homo turbulentus, bajulus. Ex πρό, & κλέω, fero. vel a κλά⊖, rixæ.

Πρόκλις, ις, ἡ, pranus. Ao quia ei magnus, & durue nucleue, ?

Προξένησεν, conciliavit, Att. pro προξένησεν, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi προξενέω, ſam hoſpes publicus: comparare eooor. Th. ξένος, ου, ὁ, peregrinus, hoſpes.

Προπάρχε, ante exiſto, tempore præcedo. προυπάρχοντα φιλότης, ἡ κοινωνία, præcedens neceſſitudo, & antiqua conſuetudo. Plato in Epiſt. Item liberalia prior io aliquem exiſto. πρότερον ὑπάρχοντες τῷ ποιεῖν εὖ, qui priores partes occapant in officin beneficentiæ, Demoſth. impert. act. προϋπῆρχον, ες, ε. f. ξω. p. προυπῆρχα. quod a πρό, & ὑπάρχω, ſum, exiſto, Προνηλύθασιν, 3. plur. perf. iod. Attic. Ex πρό, ἐπί, & λαμβάνω, capio. fut. λήψο-

Digitized by Google

λήφομαι. perf. Attic. ἄλλημμαι. aor. 2. ἔλαβον.

Πρόπεμψαν, Attic. synæres. pro προὔπεμψαν, 3. plural. aor. 1. ind. activ. verbi προπέμπω, mitto ante, deduco.

Προϋπῆρχεν, 3. sing. perf. ind. paſſ. verbi προυπάρχω, prævenio. Hinc προϋπαρχοσία, beneficia in quampiam collata. Ea πρό, & ὑπάρχω, authot ſum, exiſto. Th. ἀρχή, ῆς, ἡ, initium.

Προϋπῆρχον, ες, ε, imperf. activ. verbi προϋπάρχω, præaſiſto.

Πρόπτων, avidens, manifeſtum, viſibila, Eurip. pro πρόοπτον, ου, τό, quod ex πρό, & ὄπτομαι, video.

Προμνησίτερον, melius, otilius, antiquius, Thuayd. q. πρὸ ὄργα αἱρετώτερον. quod a πρόμνα, pro πρὸ ὄργα, quod operæ pretium eſt, & prævertendum.

Προπίθω, Attic. pro προπίθει. 3. ſingul. imperf. act. quaſi a προπίθεω, propono, pro προτίθημι. imperf. ἐπίθουν, ης, ν.

Προτρέπετο, Att. ſynæreſ. pro προετρέπετο, 3. ſing. imparf. paſſ. verbi προτρέπω, impello, adhortor. Th. τρέπω, verto.

Πρότυψαν, Attic. pro πρόετυψαν, 3. plur. a. 1. ind. activ. verbi προτύπτω.

Πρόφελες, Att. pro πρόοφελες, debebas, Jon. pro προὤφελες, 2. ſingul. imperf. quod ex πρό, & ὀφέλω, debeo. ſ. ιτω.

Προχυ, pro πρόχυ, præſ. inf. verbi πρόχυω, amineo.

Προχυῆ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi πρόχυω, præluceo, præmonſtro, oſtendo.

Πρόφητις, ᾶ, τό, oraculum, prædictum, Herodot. πρόφητιν χρᾶσθαι, declarare.

Πρόφρων, ων, ὁ, ἡ, idem ac πρόθυμος, ὁ, manifeſtus, eximius, conſpicuus, alatus, celabris. Ex πρό, & φαίνω, oſtendo.

Προφωνίζομαι, cauſificor, occaſionem prætando, ſimulo, tergiverſor. fut. ίσομαι. quod a πρόφασις, εως, ἡ, prætextus.

Πρόφασις, εως, ἡ, prætextus, tergiverſatio. προφασις ποιῶν, prætexere, prætendere, Demoſth. occaſio, cauſſa, Manand. Hippocrates interdum vocat προφάσεις, cauſſas primarias, & principes, ut lib. 1. Epidem. interdum etiam Galianus cauſſas falſas, lib. 2. & 3. de fracturis. προφασιτικὸς λόγος, occaſionalis verbum, aacufatorium verbum, Deuteron. cap. 22. cauſarius.

Προφάτας, α, Dut. pro Προφήτης, ου, ὁ, Propheta.

Πρόφερε, præſ. imperat. προφέρω, promovet, 3. ſing. ind. act. verbi προφέρω.

Προφερὴς, έος, ὁ, ἡ, præſtans: aliquando vitis. Polluci aſt, cujus facies multos annos præ ſe fert, cum ſit junior. in compar. προφερέστερος, melior, præſtantior. in ſuperlat. προφερέστατος, optimus, quod a προφέρω, præſto.

Προφέροι, adferat, 3. ſing. præſ. ſub. act. pro προφέρῃ, per paragogen τ ει, verbi προφέρω, profaro.

Προφέρω, profero, in medium adduco, propono: cito, allego: ſic proferre inſtrumentum in Pandectis. præſto, acculo, ſum melior, προφέρω ἐμαυτὸν ἐμοὶ φίλῳ, nemine vaſtrum viribus ſum melior, Thucyd. exprobro, objicio.

Προφητία, ας, ἡ, prophetia, vaticinium: interpretatio Divinæ Scripturæ, 1. ad Corinth. 4. a προφημι, prædico.

Προφητεύω, propheto, prophetas expono, vaticinor, præſagio, interpretor. imperf. προφήτευον, ες, α. ſ. εύω.

Προφήτις, ᾶ, ὁ, propheta, prænuntiator, prophatarum interpres. a φάω, dico.

Προφητικὸς, ὴ, όν, propheticus, a, um. ax πρό, & φημί, ſeu φάω, dico.

Προφῆτις, ιδος, ἡ, prophatiſſa.

Προφθάνω, prævanio, anticipo. fut. προφθάσω, perf. προέφθακα. aor. 1. προέφθασα, præſeni, cum acc.

Πρόφασις, εως, ἡ, prolatio, annuntiatio, pronuntiatio, elatio. a προφάω, profaro.

Προφήζω, prædico, prænuntio. Th. φαίζω, dico.

Πρόφρασσα, ης. ἡ, propenſa, benevola, promptu, animata, Iliad. χ. a πρόφρων, propenſus.

Πρόφρασσε, Poet. idem ac προθύμως, animo prompto, lubenter. Th. φρὴν, ment.

Πρόφρων, ονος, ὁ, prudens, promptus, alacer, propenſus, benavolus, Odyſſ. ξ. hinc προφρόνως, ads. prompto animo, libenter.

Προφυγὼν, aor. 2. inf. activ. verbi προφεύγω, effugio. Them. φεύγω, fugio. fut. φεύξω. aor. 2. ἔφυγον. pract. med. πέφευγα.

Προφύγες, 2. ſing. aor. 2. opt. act. verbi ejuſdem, & tham.

Προφυλάσσω, anta aliquem locum excubias ago, caveo, proſpicio, protego, auſtodio, Xenoph.

Προχέων, infundere, præſ. inf. act. a προχέω, infundo.

Προχειρίζομαι, propria, manum admoveo operi antequam fiat, habeo in manibus, anta oculos pono, expromo, Lucianus. deligo, deſigno, inſtituo, Act. 22. expedio, apparo, comparo, Ariſtoph. anta omnia facio, primum in manus ſumo, Ariſtot. da Cœln. ſ. ίσομαι. a. 1. med. προχειρισάμην, ω, στο. a. 1. inf. med. προχειρίσασθαι.

Πρόχειρος, α, ὰ, ὸν, qui aſt in promptu, expeditus, facilis: audax, manu promptus, Nazianz. credulus, ſimplex, Polyb. hinc advarb. προχείρως, facillime.

Προχειροτονῶ, prius deſigno, prius deligo, Demoſth. fut. ήσω. p. προκεχειροτόνημαι. perf. paſſ. προκεχειροτόνημαι. perf. part. paſſ. προκεχειροτονημένος, η, ον, prius deſignatus, a, um. quod ex πρό, & χειροτονέω, manum protendo.

Προχειροτονίζω, idem.

Προχέουτ, Doric. pro προχέουσι, profundunt, 3. plur. præſ. ind. act.

Πρόχυ, in genua, adv. quaſi per ſyncopen pro πρόγονυ, ἀπὸ γόνυ, geniculatim.

Προχοὴ, alvao, gutturnio, dat. ſingul. a προχὴ, ῆς, ἡ, fluantum, alsaus, omnis fluxus aquæ.

Προχόη, alveo, dat. ſing. a πρόχος, ου, ὁ, gutturnium, vas aquarium.

Πρόχειρος, ον, ὁ, nomen viti, Prochorus. Gr. præiens in choro.

Πρόχυσις, εως, ἡ, profuſio, alluvio. Hioc πρόχυσις χώσις, limo obducta terra, & aggeſta, regio oblimata, ut aſt Ægyptus, Dionyſ.

Πρώιμα, vel πρώιμα, daferam, remittam, & in 3. plur. προώμεθα, aor. 2. ſub. med. varbi πρόειμι.

Πρωίζετο, ες, ε, prædeſtinavi, decrevi. a. 1. ind. act. verbi προορίζω, prius dafinio. f. ίσω. p. προώρικα. perf. paſſ. πρώρισμαι. a. 1. paſſ. προωρίσθην.

Προωμάλιμ, imperf. med. verbi προοσκέω, ῶ, proſpicio. impert. med. προωρκόμην, ώμην. Th. ὁράω, video.

Πρωλίες, ων, οἱ, propugnatores, pedites, multitudo in unum congregata. dat. plural. Jonic. πρωλίοισι, pro πρωλέοισι Euſtath. a πρόω, tranſeo. an a προβλώσκω? Λέσβ?

Πρῶλις, ὁ, ſaltatio armata, pyrrhica, quam pedites ſaltant, Callimach.

Πρῶμα, Jonic. ᾶ, ης, ὁ, puppis, poſterior pars navis: interdum navis. Item puppis non ſolum navis, ſed rei cujuslibet extremitas, Etym. πρύμνη ἐστὶ, a puppe, a tergo.

Πρωμνῆτ', pro πρωμνήσια, retinacola, nom. plur. n. g. a πρωμνήσιον, ου, τό, Innis, quo navis teligatur ad tartam. quod a πρῶμα, ης, ὁ, puppis.

Πρωμνὸς, ὸ, ὸν, extremus, ultimus, ſummos. Hinc πρῶμα, ης, ἡ, puppis. πρωμνήσιος, ὁ, ad πρῶμαν, puppim pertinans.

Πρωμὼ, ιδος, ἡ, nomen mulieris. q. d. ultima.

Πρωμώνη, ης, ἡ, extrema pars montis, radia montis.

Πρωτάνια, numarus triginta diarum, Ariſtoph. Ea Harpocrate aſt numarus triginta quinque, val triginta novem dierum.

Πρυτανίκ, τὸ, pecunia tam ab actors, quam reo, qui inter ſa litigabant, in Prytaneo depoſita: Latine dicitur ſportula, Ariſtoph.

Πρυτανῖον, ε, τὸ, locus Athanis, in quo magiſtratus, & judices verſabantur, & de rep. diſcaptabant. In eo alebantur publice de rap. bena meriti, qui honos maximus habebatur, Plato in Apolog. ἐν πρυτανείῳ σιτεῖσθαι, in Pritaneo ſumptu publico nutriri.

Πρυτανεύσασα, f. εύσασα, pr. εύω, in Prytaneo publica alor, Demoſth. in 3. Philippica.

Πρυτανεύω, tego, moderor, adminiſtro, pro imperio conſtituo. ὅσα περὶ φρόνησιν πρυτανεύεται, niſi ds paca agatis, & conſilia agiratis, Ariſtoph. Acbar. ἡ αὐτῶν ἐπουσιάζουσα, pro poteſtata paaem firmavit, & confecit, ſloet.

Πρυτανηὶη ἡμέρας, dies imperii, Herodot.

Πρυτάνις, ᾶ, & πρύτανις, εως, ὁ, diſpenſator, gubernator, frumentorum præfactus, Thucyd. l. 6.

Οἱ πρυτάνεις, qui ſimul ſacrificant, & comedunt, Demoſth. quæſtoras, conſilio præfecti, Plato de Leg. τῶν πρυτάνεων τοῖν ἐκκλησίαν, cogera conciaaam, Æſchines.

Πρύτανις, εως, ὁ, præfectus, adminiſtrator, cuſtos.

Πρώην, Dor. pro πρωΐην, panlo anta, primum, nuper, non im pridem.

Πρώϊαν, adv. panlo ante, nuper.

Πρωϊήθης, ες, ὁ, & πρωϊηθέω, α, ὁ, ἡ, qui primos pubertatis annos agit.

Πρωΐ, mane, diluculo. Poetica pro πρωΐ dicitur πρωΐζα, & πρωΐζόν, nndius tartius. val ut alii volunt, hodia mane.

Πρώϊα, ας, ἡ, ſubaudi ὥρα, maturinum tempus, mane. Th. πρωΐ, mane.

Πρώϊζα, præmature, nndius tartius.

Πρωϊηθέω, ες, ὁ, ἡ, matutinus, matnrus.

Πρωϊνὸς, ὰ, όν, matutinus, a, um, feſtinus, celar.

Πρωϊοῦ, ᾶς, ος, matutinus, a, um, præcox.

Πρωκτὸς, οῦ, ὁ, podex, anus, nates.

Πρών, & πρῶνα, ὁ, pro πρωΐ, ἄθ, ὁ, aacumen montis, collis.

Πρῶξ, ωκὸς, ὁ, gutta, ros. Th. πρωΐ.

Πρῷρα, ας, ἡ, prora, frons navis. In vite etiam πρῷρα dicitur extrama cacuminum artaulatio, ut Plinius loquitur, Theoph. hiſt. l. 2. c. 2.

Πρῴθεν, ads. ex prora. Th. πρῷρα, prora.

Πρῶτα, primom, adv.

Πρωτεσίλαος, α, ὁ, Dor. pro Πρωτεσίλεως, ω, ὁ, Protaſilaus.

Πρωτεύω, primas teneo, ſum primus.

Πρώτη, ης, ἡ, prima, f. g. a πρῶτος, primus.

Πρωτηφόρῳ, dat. ſing. a πρωτηφόρος, ος, ὁ, qui primus arat.

Πρῶτ', pro πρῶτα, adv. ſuperl. a πρῶτος. Sic πρώτου, ſuperlat. maſc. gen. a πρῶτος, primus. Th. πρό, anta.

Πρωτογένης, ους, ὁ, Protogenes, nomen proprium.

Πρωτόγονος, primogenitorum, gen. plur. a πρωτόγονος, ος, ὁ, quod aa πρῶτος, primus, & γίνομαι, naicor. p. m. γέγονα.

Πρωτοθρόνιος, ας, ἡ, primus confeſſus, prima caibedra, primus locus.

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus.

Πρωτοκύειρα, ας, ἡ, nomen mulieris, quæ prior eutat.

Πρῶτον, τὸ πρῶτα, adv. primum.

Πρωτοτοκίης, nom. plur. a πρωτοτοκίη, ος, ὁ, ὁ, recens compactus.

Πρωτόπλαστος, ος, ὁ, qui primus formatus eſt, ut Adam.

Πρῶτος, ο, ὁ, primus, contract. ax πρώτατος, pro πρώτιστος, ſuperlat. τὸν πρώτιστον Graci dicunt pro primitiva, val primum.

Πρωτόστης, ου, ὁ, qui primus ſtat in acia; item princeps, auibor.

Πρωτοτόκια, ων, τὰ, jus primogeniti. ad Hebr. 12. 16.

Πρωτοῦ, ιδος, ἡ, nomen mulietis.

Π Τ.

Πτάλλω, volem, a. a. opt. act. verbi πτῶμι, volo, as. a. 2. ἔπτᾶλον.

Πτάλον-

Πταίστα, offendens, Dor. pro πταίουσα, præſ. part. f. g. n πταίω, offendo.

Πταίρω, & πτάνω, ſtarouto. a. a. ὕπτημαι. Eſt aliquid cadera facio, ſtarno or poſſit eſſe a πτέω, cado. quod ſternutatione oliquid e naribus decidat.

Πταίσαι, fut. 1. inf. act. πταίσαιτα, 2. plur. a. 1. ſub. act. verbi πταίω, impingo.

Πταίσμα, ατ-Θ-, τό, offenſio, lapſus, caſus, peccatum. Refertur & ad fabularum exactionem in ludis ſcenicis. Terent. in prologo Hecyræ calamitas.

Πταίω, impingo, offendo, arro, labor. f. πτάίσω. perf. ἔπτακα. a. 1. ἔπταικα. aor. 1. ſub. activ. πταίσω, σε, q. perf. paſſ. ἔπταισμαι. ἐν ἑλάσσω πταίω, non minus labitur, Thucydides.

Πταίσθ-, ε, ν, volans, præſ. part. paſſ. verbi πτάω, & in paſſ. πτάομαι. Alii malunt eſſe a. 2. pert. med. verbi ἵπταμαι, volo. f. πτέσομαι. aor. a. med. ἐπτάλλω.

Πτάτο, volabat, Jon. pro ἔπτατο, 3. ſing. tmperf. paſſ. verbi πτάομαι, vel aor. 2. med. ut dictum in πτάομαι-Θ-.

Πτάω, inuſit. volo, as. unde ἵπταμαι, q. n πέτομαι.

Πτέ, particula Poet. per ſyncopen ex πτέτ.

Πτελέα, ας, ἡ, ulmus, & πτελαία, ῆς, ἡ, Theocr. Iliad. ε. ulmus.

Πτεοῦ, nomin. vel accuſ. plur. n πτερόν, ῦ, τό, ala: πτερὰ νίκης, olm victoriæ, id eſt, victoria, quam quis celeritee adipiſcitur.

Πτερίς, ἴδ-Θ-, ἡ, filix herba, Theophr. l. 8. hiſtor. c. 8. ab ala πτέρυξ, quia folia habet inciſa, & expliceta.

Πτέρνα, ας, ἡ, calx, calcaneum, cujuſmodi rai extremitas. ὧν πτέρνας ἔξω τοιμίων, poſt veſtigia gregum, Cantic. 1. Salomon. dolus Suidæ. Hinc πτέρνης, ἰδ-Θ-, ὁ, calx pedis. πτερνίζω, calca peto, ſeuio.

Πτερογλύφης, ου, ὁ, nomen muris, a πτέρνα, ες, ὁ, calx, & γλύφω, ſcalpo. Th. γλύφω, cavo.

Πτερστρίπτης, ganit. ſing. a πτεροτρίπτης, ε, ὁ, nomen muris. Ex πτερόν, ου, ἡ, calx, & τρύω, rodo, comedo.

Πτερορύγ-Θ-, ν. ὁ, nomen muris. a πτέρνα, ας, ἡ, calx, & ῥύγω, comedo. a. a. ὄρυγον.

Πτερόεις, ατ-Θ-, ὁ, ulatus, penniger, velox, agilis, levis. nccuſ. ſingul. πτερόεντα, velocem. Aliquando ſagittis tribuitur: aliquando etiam verbis, quod emiſſa ax ore revocari nequeant, ac animum vulnerent inſtar ſagittarum, Homerus.

Πτερόν, ῦ, τό, ala, peona, q. per ſyncopen pro πετερόν, quod a πέτομαι, volo. Item πτερόν, umbella, Poll. πτερά, remorum palmulæ, Poll. Heſiodus dicit πὰς πτερά, h. e. ἰσίου, vela. In architectura πτερά, ſeu πτερώματα, ſunt duo muri in altitudinem conſurgentes alarum inſtar.

Πτεροφόρ-Θ-, ε, ὁ, penniger Plinio, ſicuti pinnifer Ouidio. Hinc ordo quidam militaris vocabatur πτεροφόρ-Θ- propter criſtas, quas in conn geſtabant. Πτεροφόρ-Θ- etiam dicebatur Sacerdotum genus apud Ægyptios. Ex Dionyſio πτεροφόροι appellabantur curſores, tabellarii, ac nuntii, quod peregre proficiſcentes ſummas in capite penoas geſtara ſolerent.

Πτερόω, ῶ, alatum fecio, alas addo: alicujus animum excito, Gregor. Tha. πτεοῶν, ᾶ, τό, ala.

Πτερύγεσσι, dat. pur. Jon. pro πτέρυξι, a πτέρυξ, υγ-Θ-, ἡ, ala. dat. ſingul. πτέρυγι. Th. πτερόν, ala.

Πτέρυξ, υγ-Θ-, ἡ, ala. Item temonis pars latior, Poll.

Πτεύθω, volaſſe, pro πτῆσθαι, a. a. inf. med. q. a πτέω, pro ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. a. 2. act. ἔπτην. a. a. med. ἐπτάμην. a. a. inf. med. πτῆσθαι.

Πτῆμεν, a. e. inf. act. verbi ἵπταμαι, volo, as. fut. πτήσομαι. aor. a. ἔπτην.

Πτῆμι, ῆ, τό, volatile, eves. τὰ πτήμια ῶν, eves. n πτῆμα, ſeu ἵπτημαι, volo. f. πτήσομαι.

Πτῆξαι, conſternare, e. 1. inf. activ. verbi πτήσσω. f. ξω. The. πτέω, ῶ, conſterno.

Πτήσσω, metu contrahor. f. ξω, Tbem. πτέω, terrefacio.

Πτῆτο, volabo, fut. 1. act. verbi πτῆμι, ſeu ἵπταμαι, volo. Them. ἵπτημαι, idem. f. πτήσομαι.

Πτιλ-Θ-, ε, ὁ, cui ex ciliis pili periere, calvos.

Πτίσσω, ſeu πτω. f. πτίσω, pinſo, tondo: decortico.

Πτοέω, terrefacio, terreo: item obſtupefacio: hallucinor. f. ήσω. p. ἐπτόηκα. a. 1. paſſ. ἐπτοήθην. a. 1. ſub. paſſ. πτοηθῶ, ῆς, ῇ, & in 1. plur. πτοηθέντα. aor. 1. part. paſſ. πτοηθείς, ἐντ-Θ-, ὁ, conſternatus, attonitus.

Πτοηθῆτε, 2. plur. aor. 1. ſub. paſſ. verbi πτοέω, terreo.

Πτοιόμ-Θ-, ε, ὁ, attonitus, admirans, Jonic. pro ἐπτοημένο-Θ-, perf. part. paſſ. verbi πτοέω, terreo.

Πτόησις, εως, ἡ, conſternatio, pavor, timor, impotens libido.

Πτοίω, οῦμι, οῖτο, volem, es, et, pro πτοίμην, οῖο, οῖτο, aor. 2. opt. med. verbi ἵπταμαι, volo. fut. πτήσομαι. a. 2. ἔπτην.

Πτόλεμα, conſtarnor, præſ. paſſ. a πτοέω, Poet. pro πτοέω, exterreo.

Πτολεμάς, ἰδ-Θ-, ἡ, nomeo urbis, Ptolemais. Gr. bellatrix.

Πτολεμίζω, Poet. pro πολεμίζω, præſ. inſ. e πολεμίζω, bello. fut. ίσω. The. πολεμ-Θ-, ε, ὁ, bellum.

Πτόλεμ-Θ-, ε, ὁ, Poet. pro πόλεμ-Θ-, bellum.

Πτολίεθρον, ε, τό, oppidulum, diminut. e πτόλις, εως, ἡ, Poet. pro πόλις, ἡ, orbs.

Πτολίεσσι, dat. plural. Jon. & Poetic. a πτόλις, εως, ἡ, urbs, Poet. pro πόλις, idem.

Πτολιέθρου, det. ſing. a πτολίεθρ-Θ-, ε, ὁ, urbium evarſur. quod a πτόλις, Poet. pro πόλις, εως, ἡ, urbs, & πύργος, vaſto. p. m. πέπυρθα.

Πτόρθοιο, gen. Jonic. a πτόρθ-Θ-, ε, ὁ, ramus. Forte a πετάω, volo, & ὀρθός, rectus, quod celut rectus volet. Rami enim ſunt velut alæ arborum. Them. ὀρθός, ῆ, ὁ, iactus.

Πτύγμα, pro πτύγωμα, ατ-Θ-, τό, plicatura. a πτύσσω, plico. f. ξω.

Πτύγξ, γγὸς, ἡ, avis genus. Eadem cenſetur quæ ὄβριξ.

Πτυκτός, ῆ, ὁ, plicatus, complicatus. quod a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτυξ, υχὸς, ἡ, plica, cacumeo montis, devexitae montis. πτύχες, valem Poll. In ſcutis πτύχες dicuntur coria alia ſuper alia complicata, Iliad. ε.

Πτύξας, ατ-Θ-, ὁ, aor. 1. part. actic. a πτύσσω, complico. f. ξω.

Πτύον, ε, τό, vantilabrum, quo ſordes a frumentis veluti πτύονται, ſeu ἐκβάλλονται. Hinc πτυόν, cum ventilabro, Iliad. ν.

Πτυόν, Poet. abject. s, cum ventilabro. a πτύον, vantilabrum.

Πτύω, terreo, conſterno, expavefacio. f. πτύσω. p. ἔπτυγα. præſ. paſſ. πτύομαι, pertarrefio, propria de equis. Th. πτόω, terreo.

Πτύσμα, υτ-Θ-, τό, ſputum. a πτύω, ſpuo.

Πτύσσω, complico, plico. fut. ξω. p. πέπτυχα. aor. 1. ἔπτυξα. q. a πτύω, pando. Hinc πτυκτός, ῆ, ὁ, plicatus. πτύξ, υχὸς, ἡ, plica. πτυχή, ῆς, ἡ, idem. ἀπτυχ-Θ-, ε, ὁ, duplex, duplicatus.

Πτύχες, αἱ, plicæ, nom. plur. a πτύξ, υχὸς, ἡ, plica. Th. πτύσσω. plico. f. ξω.

Πτυχθείς, ἐντ-Θ-, ὁ, plicatus, a. 1. part. paſſ. verbi πτύσσω, plico. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐπτύχθην.

Πτύω, ſpuo, aſpuo, excreo: contemno: a mari ejicio, in Epigr. hinc πτύελον, ου, τό, ſputum. πτύσμα, ατ-Θ-, τό, idem.

Πτωσσέμεν, Jon. ſeu Doric. pro πτωσσάζειν, præſ. inf. actic. verbi πτωσσάζω, idem cum πτώσσω, trepido. Th. πτόω, terrefacio.

Πτῶμα, ατ-Θ-, τό, cadavet. Item caſus, ruina, lepſus. Lyſias olivas cedeas dicit πτώματα ἐλαῶν.

Πτωξ, ωκὸς, timidus. Subſtantiva pro lepore uſurpatur, a timiditeta, h. e. λόγῳ τῷ πτώσσειν, a trepidando, Poll. The. πτόω, tarrefacio.

Πτῶσις, εως, ἡ, caſus, ruina. Exod. cap. 30. vertitur plaga.

Πτώσσω, 2. ſingul. præſ. ſub. a πτώσσω, mendico, trepido. præſ. inſ. πτώσσειν. Th. πτόω, terrefacio.

Πτώσσουσι, Dor. pro πτώσσουσι, trepidant, formidant, 3. plur. præſ. act. a πτώσσω.

Πτώσσω, trepido, trepide obetro mendicans; f. ξω. hinc πτωξ, trepidus. Th. πτόω.

Πτώσω, fut. 1. eſt. verbi πτάω, cado. q. a πτόω.

Πτωχεία, ας, ἡ, mendicitas, inopia. a. ad Corinth. 8. πτωχείᾳ ψυχῆς, puſillanimitas apud Nazianz.

Πτωχεῖον, ε, τό, domus mendicorum, in Canon. 8. Concilii Chalcedon. Dicitur etiam πτωχοτροφεῖον.

Πτωχεύω, pauper fum, mendico. f. εύσω. perf. πεπτώχευκα. aor. 1. ἐπτώχευσα. βαίνω πτωχεύω, prandium emandicare. Odyſſ. ξ.

Πτωχός, ῆ, ὁ, mendicus, pauper, inops. χήν πτωχή, vidua pauper. Th. πτόω, terrefacio.

Π Υ.

Πυανεψίοις, τοῖ, & πυανεψίοι, Pyanepſia ſacra, feſtum quoddam Athenis. a πύανον ἑψάω, fabarum coctiona.

Πυανεψιών-Θ-, ε, ὁ, in quo legumina coquuntur.

Πυανεψιών, ῶνὸς, ὁ, menſis apud Athenienſes, October Gazæ, Julius Lupo in Theſ. Plutarch.

Πύϊνος, ε, τό, fabeginom. πυϊν-Θ-, ε, ὁ, fabaginus.

Πύκασε, ε, τό, faber aliter πύκασος, & πύκασον.

Πύκη, cnagulum, forte quia aſt craſſum, ut πύη, pus. Πυκάζειν, lac decoctum, quod ſtatim a partu emulgatur.

Πυγάργ-Θ-, ε, ὁ, aquilæ genus cauda albicanta. Item qui aſt albo podice, mollis.

Πυγαῖα, τά, dicuntur clones. πυγαῖον, ε, τό, poſticum, πυγαῖον ὄμφη, extrema netium. πυγαῖ-Θ-, ε, ὁ, ſalax, libidinoſus.

Πυγέ, ῆς, ἡ, & ἡ πύξ, nares, clunes.

Πυγίζω, pudico. hinc πύγισμα, pudicatro. πυγιεῖς, ῆς, ὁ, pudico, nnis. adu. πυγιέως σαπίστης λέοντες leones evarſi coeuntes. Ariſtot. l. 5. animal.

Πυγμάχ-Θ-, ε, ὁ, pugil, luctator. ex πυγμή, pugnus, & μάχομαι, pugno.

Πυγμαῖ-Θ-, ε, ὁ, Pygmæus. Item bellator, & ad bella prompriſſimus, inquit Hieron. io c. 27. Ezech.

Πύγμητ-Θ-, ε, ὁ, inſtabilis.

Πυγμοχίω, ας, ἡ, Poet. pro πυγμή, pugilatus, pugilum certemen.

Πυγμή, ῆς, ἡ, pugnus, cæſtus. πυγμὴν πυγμῇ, pugno percurare. Euſtathius ducit a πύσσω, plico, quia pugnus fit cleuſis digitis. πυγμὴ ἰέναι πεδόθεν, Mare. 7. 3. vertitur, crebro lavara. q. ſit πυκνῇ, vel potius πυκτί. Sumitur & pro menſura cubiti, unde dicti ſunt Pygmæi, πυγμαῖοι, q. d. cubiteles.

Πυγών, ῶνὸς, ὁ, πυχυς, cubitus. n πύγω, quia pars compacta nervis, ad robur.

Πυγοστόλ-Θ-, ε, ὁ, quæ nates veſtibus ornat. meretricis epitheton, a πυγή, ῆς, ἡ, nates, clunes, & στέλλω, orno. p. m. ἔσταλμαι.

Πυγών, ῶνὸς, ὁ, menſura a cubito ad extremam partem manus, digitis inflexis. a πύγ-Θ-, unde id ſpatium incipit. Th. πῦξ, adverb. pugno.

Πυκάζω, ægra fero, refilio, calcitro, clunes mentans laſciva ſalto, Etym.

Πυκάλ-Θ-, ε, ὁ, πυκάλιον, ε, τό, πυκλὶς, ἰδ-Θ-, ἡ, πύκλος, ε, τό, ſolium balneorum, ſeu calla, alveus. Apud Medicos πύκλ-Θ- eſt cavitas, ſeu intercepedo, in quam cerebri meatus exeunt. πύκλ-Θ-, ε πυκλὶς, pala annuli Polluci.

Πυθαγόρας, ε, ὁ, Pythagoree Philoſophus. Hinc Πυθαγορικὸς, ἡ, ὁ.

Πυθαγορικὸς, ῶ, ὁ, Dor. pro Πυθαγορικὸς, ἡ, ὁ, Pythagoricus.

Πυθέσθαι, aor. 2. inſ. med. verbi πυνθάνομαι,

μαι, interrogo, quæro. f. πύσομαι. a. 2. med. ἐπυθόμην. perf. pass. πέπυσμαι.

Πύθεται, 3. singul. præs. ind. med. verbi πύθομαι, putrefco. Th. πύθω, putrefacio. f. πύσω.

Πύθε, Dor. pro πύθη, 2. a. imperf. med. verbi πυνθάνομαι. vide πυθέσθαι.

Πύθη, 3. singul. præs. subj. activ. verbi πύθω, putrefacio. Est & 2. sing. 2. a. fub. med. verbi πυνθάνομαι.

Πύθηαι, Jon. pro πύθη, 2. sing. aor. 2. fub. med. verbi πυνθάνομαι, audio, intelligo, quæro. fut. πεύσομαι.

Πυθιάς, άδ-ος, ἡ, Poet. pro τὰ Πύθια, ων, Pythia, orum, id est, Pythii ludi; vel rempus ipsum τῆς Πυθίου. v. Πύθ-ος, quod vide.

Πυθιονίκης, ου, ὁ, Dor. pro Πυθιονίκης, ου, ὁ, in ludis Pythiis victor. ὁ ἀπὸ τῆς Πυθίους νικήσας. Dicitur & Πυθιόνικ-ος, ου, ὁ. Hinc Πυθιόνικον ἄσμα ϑησαυρίσ, vocat Pind. thesaurum hymnorum de victoria Pythica, id est copiam amplam carminum in laudem victoriæ Pythiei.

Πύθ-ος, ε, ὁ, Pythius, cognomen Apollinis ita dicti a serpente Pythone, quem sagittis suis iaretemisse Poeta fabulantur. Apud Lacedæmones πύθιοι erant, qui mittebantur Delphos ad consulendum oraculum, & vescebantur in loco publico cum Regibus, Herodot. l. 6.

Πυθμάδ-ες, ὁ, fundum, ima pars. ramus, propago. dat. fingul. πυθμένι, acc. πυθμένα. q. a πέδον, solum.

Πυθόνδεν, ex Pythone, per fyncopen ex τῆ Πυθωνόθεν. quod a Πυθών, ῶν-ος, unde factum Πυθώνδε, & per fyncopen Πυθῶνδε, idem, ex τῆ Πυθῶνδε.

Πυθοῖ, dat. fing. a Πυθώ, οῦ-ος, ἡ, nomen urbis. Πυθοῖδε, Pythum verfus. Hic de postpositur dativo; aliaqoin postponi solet accusativo, ut οἶκον δε, &c.

Πυθοίατο, rogaviffent, Jon. pro πύθοντο, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi πυνθάνομαι, quæro, audio. fut. πεύσομαι.

Πυθόμεν-ος, α, ον, a. 2. part. med. verbi πυνθάνομαι, quæro. vide πυθέσθαι.

Πύθοντο, audierunt, Jon. pro ἐπύθοντο, 3. plur. a. 2. ind. med. verbi ejusdem.

Πύθω, putrefacio. f. πύσω. πύθωνα, putrefco. Hinc πύθων, ων-ος, ὁ, draco, vel serpens, quem Apollo interemit. πυθμάδ-ες, ὁ, fundum, ima pars. πύματ-ος, η, ον, Poet. extremus, ultimus.

Πύθων, ων-ος, ὁ, divinator, vel daemonium, cujus afflatu futura prædicebant. & vulgo πυθωνες appellabantur. Et sic dictus Apollo διὰ τὸν μαντικὸν περὶ τὸ πυθέσθαι. Tradit Plutarchus, fuo tempora πύθων vocatum fuisse, quem olim & δεύτερον, & ἐγγαστρίμυθον dicebant. πυθώ, οῦς, ἡ, idem ac πυθοῖ, ους, ἡ, putredo: & urbs Phocydis, Etym.

Πυθωνάδε, Poet. pro εἰς Πυθῶνα, in, vel ad Pythonem. Πυθωνόθεν, ex Pythone.

Πύκα, denfe, fpiffe, ornate, affabre, accurate, prudenter. Hinc πυκάω, denso, fpisso.

Πυκάζω, denso, stipo. fut. άσω. Thema πύκω, denfe.

Πυκάσαι, aor. 1. inf. act. verbi πυκάζω, meato, fulcio, condenso. fut. άσω.

Πυκάσδεν, Dor. pro πυκάζω, ornare. fic πυκάσδη, Dor. pro πυκάζη, ornaris.

Πυκναὶ, nom. pl. f. g. a πυκνὸς, ὴ, ὸν, idem ac πυκνὸς, creber, denfus, fpiffus, prudens. Th. πύκω, denfe, adverb.

Πυκνὸς, gen. fing. f. g. a πυκνὸς, idem ac πυκνὸς, denfus. Th. πύκα, denfe.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, denfus, prudens, idem ac πυκνὸς. Th. πύκα, denfe.

Πυκνὸς, ὴ, ὸν, creber, a, um: denfus, frequens, per fyncopen pro πυκνὸς. hinc πύκνα, adverb. pro sæpe.

Πυκνὸς, sæpe, crebro, adv. in comparat. πυκνότερον, sæpius, ab eodem them.

Πύκτας, α, ὁ, Dor. pro πύκτης, pugil. Thema πύξ, pugnis.

Πυκτάω, pugil fum, pugilem ago, pugnis decerto. Sumitur etiam pro quovis modo contendere, Lucian. fut. άσω. perf. πεπύκτακα.

Πύκτης, ου, ὁ, pugil, qui pugno certat. Th. πύξ, adv. pugoo, vel pugnis.

Πυλαγόραι, ῶν, οἱ, & Πυλαγόραι, dicebantur legati, qui a singulis Græciæ civitatibus ad Amphictyonum concilium, quod ad Thermopylas habebatur, nomine publico, & de rep. acturi mittebantur. Vide πυλαία, apud Suidam, & alios.

Πύλαι, αἱ, gen. plur. Eol. πυλάων, pro πυλῶν, ὰ πύλη, ης, ἡ, porta. Dicebatur etiam πύλαι conventus Amphictyonum.

Πυλαία, Jon. pro Πυλαία, ας, ἡ, Amphictyonum concilium, quod ad Pylas, five Thermopylas haberi solebat, Æschines. Hinc πυλαία, & πυλαικὰ ὀχλαγωγία pro triviali loquacitate usurpatur, quia ad Thermopylas homiaum colluvies confluebat, quos πυλαγοὺς nuncupabaor, & Suidas πυλαγωγὸς dicit. τῶν μὲν οὖν πυλαικῶν ὀχλαγωγίας, hæc redoleot Thermopylarum ineptias, Plutarch. in Pyrrho.

Πυλάρτης, ου, ὁ, habeus portas validas, & beoe compactas. Epith. Plutonis apud Hom. Odyss. λ.

Πυλάων, gen. plural. Jon. pro πυλῶν, ὁ πύλη, porta.

Πύλη, ης, ἡ, porta, janua, columna ex lapide quadrato, vel laterculis, Apoll. Rhod. ἐκ πυλῶν vectigal quoddam apud Athenienles. πύλησ, pro πύλῃσι, dat. plur. Jon. Hinc πυλών, ῶν-ος, ὁ, atrium. Θερμοπύλαι, ῶν, αἱ, calidæ portæ locus quidam in Græcia, Thermopylæ.

Πύλιγγος, οἱ, lanugo, pili, qui in aau naiscuntur. πυλὶς, ίδ-ος, ἡ, portula.

Πυλίων, gen. plural. a πύλων, ων-ος, ὁ, Pylius, nomen proprium. Th. Πύλος, ὁ, Pylus, vel πύλος, ου, ὁ, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta.

Πύλος, α, ὁ, nomeu regionie, Pylus. Est & πύλος, idem ac πύλη, ης, ἡ, porta. Est & Pylus, iogens opus Athenienfium.

Πυλουρὸς, πυλωρὸς, & πυλάωρος, ου, ὁ, janitor, portæ custos, urbi porrarum custodiæ præfectus. Apud Galenum πυλωρὸς etiam ὁ πυθμὴν τῆ καλιᾶς, infetius ventricoli orificium.

Πυλὼν, ῶνος, ὁ, atrium, vestibulum, Item ipsa porta, janua. πυλῶνες portæ, fores, januæ, in Epigr.

Πυμάτῃ, ultimæ, dat. fing. f. g. a πύματος, η, ον, extremus.

Πύματ-ος, η, ον, Poet. extremus, ultimus, quod a πυθμὴν, ένος, ὁ, fundum; unt a πείσομαι, eesso, quia ibi fistitur.

Πύξὶς, ιδος, ἡ, fundum, manubrium gladii. Gaza apud Aristot. in Problem. pro operculo accipit.

Πυθέσθαι, seu πεύσομαι, audio, intelligo, cognosco, comperie, perconror, scifcitor, quæro. f. πεύσομαι. perf. passiv. πέπυσμαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην, s, απο. πύθεσθαι τοῦτο, hæc audio, Xen. πυθέσθαι τὰ λόγια πάντα, de omnibus scifcitor de viro, Aristoph. πυθόμαι ἐκ τῶ, audio ex re, Thucyd. Hinc πεῦσις, εως, ἡ, iaterrogatio.

Πύξ, adv. pugno, vel pugnis. Hinc πυγμὴ, ῆς, ἡ, pugnus. πυγμᾷ, adv. statim. πυγμαῖ-ος, ε, ὁ, Pygmæus, parvæ staturæ homo. πύκτης, ου, ὁ, pugil. Est & πύξ, assidue, frequenter. q. compacte. a πύκω, denfe, spisse.

Πύξ-ος, ε, ὁ, buxus. a πυκάζω, denso. denfum enim est ejus lignum. Hinc πυξὶς, ίδ-ος, ἡ, pixis, vasculum e buxo. πυξίον, tabella scriptoria. Item instrumentum pictoris.

Πύον, ου, τὸ, pus, sanguis corruptus. Th. πύθω, putrefacio.

Πύπτουσ, vox poppysmatis, Aristoph. in Acharn. unde πύπτειν ἀπὸ τινὸς est palpum obtrudere, Plaut.

Πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis, vis ignea, calor, incendium. πῦρ κάειν, ignem facere, focum accendere. Xenoph. in Oecon. Voluit πῦρ pro æthere etiam usurpari, ut in illo Adagio, ἐπὶ θνήσκοις γῆν μηχθέντα πυρὶ, aut mortuo terra cœlo miscentur. πῦρ πνέοντες, feroces, Xenoph. 7. Ἐλλ. in Epigr. πῦρ videtur accipi metonymice pro febre. Hinc πυρώδ-ες, εστ-ος, ὁ, igneus. πυρίτης, ου, ὁ, lapis ignem emittens. πυρίον, ου, τὸ, igniarium. πυρὸς, οῦ, ὁ, fax, faculu. πυρόω, facem præfero. πυῤῥ-ος, ου, ὁ, rufus, ratilus. πυῤῥάχ-ος, ου, ὁ, idem. ζώπυρον, ου, τὸ, fuscitabulum igais, unde, qui mortuus, vivus, fiat. ζωπυρέω, ῶ, ignem fuprium fufeito.

Πυρὰ, ᾶς, ἡ, rogus, pyra, lignorum ftrues, buftum. Them. πῦρ, πυρὸς, τὸ, ignis.

Πυράγρα, ας, forceps, qua πῦρ ἀγράμεθα, ignem capimus, Iliad. c. quod ab ἀγρέω, capio.

Πυραίδεται, præf. part. f. g. a πυραίδω, ignem facio. ex πῦρ, ignis, & αἴδω, uro.

Πυρακτὸς, ὴ, ὸν, & πυρακὴς, rufus. q. ex πῦο, ignis, & ἄγω, Gen. 25. verf. 25.

Πυρακτέω, & έω, in ignis verfo, eandefacio, comburo. a πῦρ, ignis, & ἄγω.

Πυρὰμη, ης, ἡ, falx messoria, qua πυρὸς, triticum demetitur.

Πυραμὶς, ίδ-ος, ἡ, pyramis, figura in conum attenuata, tanquam meta πυρὸς, tritici collecti. Them. πῦρ, ignis.

Πύρανθ-ον, & ος, ignisrium, vas, quo prunæ ardeotes in meosam inferuotur, a πῦρ, ignis, & αἴθω, accendo.

Πυργηδὸν, in modum turris. Th. πύργος, ε, ὁ, turris.

Πύργ-ος, ε, ὁ, turris: Martiall pyrgos, Juvenali fritilles: est alveolus, in quo agitantur tesseræ ante jactum. Est etiam πύργ-ος, ordo militaris viros quadringentos complectens, cohors, turma equestrie. Hinc πυργόω, turris instar erigo, in altum tollo. πυργοδίφαντος ἐλέφας, elephas turritus, & ingens, l. 1. Epigram.

Πυρεῖον, ε, τὸ, igniarium, thuribulum, quin la id πῦρ, ignis, imponitur. Jonic. πυρήιον.

Πυρέσσω, vel πυρέττω, febricito, febri laboro, febre coofliclor. præf. part. πυρέσσων. f. ξω. p. πεπύρεχα. πυρέττα τῶν τὸ πυρετὸν, corripior hac febre, Galen. lib. 6. ad Glauc. πυρέττοντες τεταρταῖοι, quartana febre laborantes, Philostr. in Heroicis.

Πυρετὸς, οῦ, ὁ, febris. ub eodem them.

Πυρὴν, ῆν-ος, ὁ, nucleus. a πῦρ, ignis, quia ignea vis feminis in eo est.

Πυρηνοῦ-ς, pro πυρώδης, ες, ὁ, ἡ, ferens triticum. ex πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, & φέω, fero.

Πυρὶη, ας, ἡ, fotus, fomentum. Galen. fudario ficca, qoia πυρὶ elicitur: tum ipsum vas, in quo πυρὶη peragitur, caldarium.

Πυρίηθ-ος, & πύρηθος, igni coctus. a πῦρ, ignis, & ἕψω, coquo.

Πύρινος, η, ον, igneus, a, um.

Πυρπνείστας, igaitos, acc. plural. part. præf. activ. verbi πυρπνέω, merri gratia pro πυρπνέω. quod ex πῦρ, τὸ, ignis, & πνέω, flo.

Πυρπνόεσσιν, dat. plur. a πυρπνόεις, εσσα, εν, ardens. ex iisdem them.

Πυρσηφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui ignis iaflat com quodam ftrepitu lacerat, & abtumit. Ex πῦρ, igois, & σφάραγος, ε, ὁ, sonus.

Πυρσαὶ, ᾶς, ἡ, rogus. Ex πῦρ, τὸ, ignis, & κάω, incendo.

Πυρσὸς, ὸ, ὁ, maturus, tuber. a πυρὸς, ὸ, ὁ, triticum.

Πυρσὸς, geu. Jon. pro πυρὸ. u πυρὸς, ὸ, ὁ, triticum.

Πυρὸς, ὸ, ὁ, triticum, frumentum. quasi σιτωὸς, pro σιτερὸς, a σῖτος, semiao, p. m. ἴσπερος.

Πυροφόρος, ε, ὁ, ignem fereos, pro quo & πυρφόρος, a πῦρ, ignis, & φέω, fero. Est πυροφόρος, triticum fereos, frugifer, Plut. in Solone. ex πυρὸς, ὸ, ὁ, triticum, & φέω, fero.

Πυρόω, ῶ, igne injecto uro. fut. ώσω. præt. πεπύρωκα. præf. pass. πυρόομαι, ώμαι. impers. ώσο. perf. pass. πεπύρωμαι. perf. part. pass. πεπυρωμένος, η, ον, ignitus, a, um.

a, um; item igni exploratus. Them. πῦρ, ignis.

Πυρπάλαιος βάλ⊖, fulmen. a Pindaro dicitur, quod Jovis manu jaciatur.

Πυρπάλαμ⊖, ος, ὁ, versutus, vafer, callidus: ignem protendens. a πῦρ, ignis, & πάλλομαι. quasi qui ignem possit tractare manu. Them. πάλλω, manus, & πῦρ, ignis.

Πυρπάλλω, & διὰ δυ, iocoendera, flammis vastare. ex πῦρ, ignis, & πάλλω, versio.

Πυρράζω, tubeo. f. άσω. perf. πεπύρακα. Th. πῦρ, ignis.

Πυρράχ⊖, fulvus, Dor. idem ac πυρρός.

Πυρρός, ά, όν, rufus, a, um. colorem ἐκ πυρός, ignis habens. Sed Πύρρ⊖, ος, ὁ, Pyrrhus rex Epirotarum.

Πυρρότριχ⊖, ος, ὁ, rufus capillis præditus, flavus crines. ex πυρρός, rufus. Them. πῦρ, ignis, & θρίξ, τριχός, ἡ, pilus.

Πύρρω, gen. Dor. pro Πύρρε, Pyrrhi.

Πυρσός, ὁ, ά, fax, facula, flamma, ignis, ignis editus, ignis accensus. Est etiam πυρσὸς festum quoddam anniversarium Argivis. Usurpatur etiam πυρσὸς apud Euripidem in Hecuba pro πυρρός, rufus. Th. πῦρ, ignis.

Πυρσόφ⊖, ος, ὁ, qui ignem fert, igniser, sacrificulus. ex πῦρ, ignis, & φέρω, fero.

Πυρωθέντων, gen. plural. aor. 2. partic. pass. verbi πυρόω, iocendo, cremo.

Πύρωσις, εως, ἡ, exploratio, quæ fit per ignem: iocendium, ustio, coococtio. Theopbr. l. 7. c. 7.

Πύσα, 3. sing. f. 1. act. verbi πύθω, putrefacio. f. πύσω. a. 1. pass. ἐπύθθην.

Πυτ⊖ός, ἐτ⊖, ὁ, puttefactus, a. s. part. pass. ab eodem verbo.

Πύσις, ιτ⊖, τὸ, quæstio, scisciratio, quæsitum, iotertogatio. hinc πυστικός, ἡ, όν, rationalis, e, a πύθομαι, seu πυνθάνομαι, quæro, interrogo. f. πύσομαι.

Πύτω, puttefaciam, fut. 1. activ. verbi πύθω, putrefacio.

Πυτὶς, ος, ὁ, lagena vimine obducta, vas vinarium. Est ceu πίθ⊖, cadus quidam, & inde duco. vel a πότ⊖, potus, cujus servandi causa fit.

Π Ω.

Πῶ, quomodo & Dor. pro πῆ, ubi. Est & πω, enclit. quodammodo, Doric. alicunde. Th. ὅθ, qui.

Πῆ, bibe, præs. imp. verbi πάω, lo imperat. πάθι; & per Ecthlipsin πᾶθι, hinc per apocopen πᾶ. Th. πίνω, bibo.

Πώγων, ων⊖, ὁ, barba, villus barbæ instar peodeos. Etymolog. quia significat ætatis πῆξιν, q. coagmentatum statum. Malo quod sit, q. πὰν γενέᾳ, herba fructificaos in mento. hinc πωγωνίας, ου, ὁ, barbatus.

Πόδ, acc. plur. a πῶς, ὁ⊖, τὸ, grex. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώλεαι, Jonic. pro πωλῇ, 2. sing. præs. sub. pass. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέτης, Jon. pro ἀπωλῆς, 2. sing. imperf. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλέσκετο, versabatur, Jon. pro ἐπωλεῖτο, & a verbo io α, a πωλέω, versor, dego. nam πωλέω cum ω dicitur vendo. Vel est imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, idem ac πωλέω, Poetic. pro πωλέω, verso.

Πωλέσκων, Jon. & Dor. pro ἐπωλέων. imperf. pass. verbi πωλέσκομαι, ῶμαι, veodor. Th. πωλέω, vendo.

Πωλέω, vendo, venale propono. imper f. ἐπώλεσα, ῆσ. fut. ήσω. p. πεπώληκα. Hinc πρωπώλης, iostitoris munere fungor. πρωπώλης, ου, ὁ, propola, institor. βιβλιοπώλης, ου, ὁ, librorum venditor. φαρμακοπώλης, ου, ὁ, pharmacopola, medicamentorum venditor.

Πώλησαι, a. 1. inf. activ. πωλήσας, ασαι, ἡ, a. 1. part. act. πωλήσαι, ήσω, aor. 1. imperat. act. verbi πωλέω, vendo.

Πωλήσαν, Joo. pro πωλήσῃ, 2. sing. fut. 2. med. vel aor. 2. sub. med. verbi πωλέομαι, vendor. Th. πωλέω, vendo.

Πῶλ⊖, ου, ὁ, pullus, plerunque equinus. q. a πολῶ, versare, quod sit agilis ad se versandum, vel quod ἐν πῷ ἅλσεσι, in herba falit, vel q. ἐν πῷ λίμνῃ se obfectet.

Πώλυψ, υπ⊖, ὁ, polypus. a πολλοῖς ποσί, multis pedibus.

Πῶμ, pro πώματ, ατος, operculum.

Πῶμα, ατος, τὸ, operculum; item potus, pocufum. tanquam a πάω, seu πίνω. fut. πώσω, bibo.

Πώμαλλ, haudquaquam, minime, vne Dorica. Sonat πῶ μάλλ, quomodo valde? nisi sit a πάω, & μάλλ, quiesco valde, nihil ago.

Πωμενικός, ὦ, όν, Doric. pro ποιμενικός, pasturalis. Th. ποιμήν, ένος, pastor.

Πώποτε, pro πότε, unquam, aliquando. adverb. ab ὅτε quando.

Πῶρος, ου, ὁ, luctus. Comment. Aristoph. in Plut. Iren calloſa conretio, durities instar tophi, præsertim in articulis, callus, Arillot. l. 4. Anim. πῶρος πολυγόνων, durities lapidosæ in podagris, Gaz. apud Alexandr. Aphrod. hinc πωρόω, facio occallescere, obduco. πώρωσις, εως, ἡ, obduratio.

Πωρόω, facio occallescere, obduro. fut. ώσω. perf. πεπώρωκα, obduravi. πεπώρωκεν αὐτῶν τὴν καρδίαν, callum obduxit cordi eorum, sc. obduravit, Joan. 12. præt. pass. πεπώρωμαι, ῶμαι, occallefeo. perf. pass. πεπώρωμαι. a. 2. pass. ἐπωρώθην, ης, η, ex callo obdurui, occallui.

Πώρωσις, εως, ἡ, obdoratio. a πῶρος, obduro.

Πῶς, interrog. quomodo? qui? qua ratione? πῶς, (eatra interrog.) enclit. quodammodo, cum particulis, εἰ, μὲ, ἐπεί, ἐπεὶ πως, si forte, μήπως, ne forte. q. ab ὅς, quod ex

Πώσω, bibam, fut. 2. act. ver πίνω, bibo. aor. 2. ἔπωσα. perf. πέπωκα.

Πωτάομαι, Poetic. pro πτάομαι, volo, vnlito. quod a πέτομαι, idem.

Πωτήσῃ, vnlabis, 2. singul. fut. 1. med. vel aor. 2. sub. med. verbi πωτάομαι. Πωτῶ, Dor. pro πέτα.

Πῶϋ, ὁ⊖, τὸ, grex ovium, pecus. in nom. plur. πῶες. Th. πάω, vel πάομαι, possideo.

Πώυγξ, γος, ἡ, mergus quidam. Scribitur & πῶυξ.

P A

Est littera decima septima, & in numerorum notis centum designat. Attici dictiones habentes communiter ρ efferunt per duplex ρ, ut pro ὄγκος, ὄρρος, &c.

Ρ', pro ρά. quod vide.

Ρα, (exclitica partic. apud Poetas explctiva, ficut ὦρ, aa qua facta per metathesin) certe, utique. q. ea ἄρα, loquor: q. ῥητῶς affirmando. Cum accentu etiam tovaeitur, ut ἔ ῥα, dixit quidem. ut discreoator ab ἦρα, nom. plur. & ab imperf. ἦρα. tum ab ἄ ῥω, aut profecto, & ἔ ῥα, certe quidem.

Ρᾶ, vel potius ῥᾴ, pro ῥᾴδιος, facile. τὸ ῥᾷ apud Medicos genus est radicia.

Ῥαάβ, vel Ῥαχάβ, ὁ, nomen hospitæ ἄλλων, Rhaab. Heb. latitudo.

Ῥαβδέτω, fursum, ac deorsum eo, stre pitum excito, complodo.

Ῥαββί, voa Syriaca, ea Hebræo יי rab, multus; item magister, sic dictus a multiplici eruditione, qua præditus esse debet. ῥαββονί, & ῥαββουνί, eadem sensu dicuntur.

Ῥαβδίζω, virgis cædo, eacutio, decutio. f. ίσω. p. ἐρραβδικα. a. 1. ἐρραβδισα. perf. pass. ἐρραβδισμαι. a. 1. pass. ἐρραβδίσθην, ης, η. ἐραβδίζης, pro ἐρραβδίζῃς, 2. sing. impert. act. Jud. 6. 11. Th. ῥάβδος, ου, ἡ, virga.

Ῥάβδος, ου, ἡ, virga, bacillus, scepterum, fasces, fecures: vena metallica. πικρὰ ῥάβδος ὀφθαλμοῦ, fummittere fasces, Plut. in Publ.

Ῥαβδοῦχος, ου, ὁ, viator; lictor. ⊖ὸ τὸ ἔχειν ῥάβδον, quod gestaret bacillum, qua magistratos otebatur, vocandi, & nuntiandi causa.

Ῥάγη, ης, ἡ, vigat, via, impetus. quasi ἡ ῥάξις. Item ῥάγα σταφυλῆς, acinus uvæ, Diosc. l. 4. c. 72.

Ῥαγής, ῆτος, ὁ, ἡ, ruptura, rima, fciffura, a ῥάγνυμι, rumpo. Th. ῥήγνυμι, idem. f. ξω.

Ῥάγω, ῦ, nomen viti κλήτου, Hebr. proaimus.

Ῥαγὼς, ῶτος, ὁ, ruptus, a. a. part. pass. verbi ῥήγνυμι, vel ῥηγνύω, frango. fut. ξω. a. a. ἐῤῥηγων. a. 2. pass. ἐῤῥώγην.

Ῥαγώσασθαι, ruptorum esse, f. 2. inf. pass. ejusdem verbi.

Ῥαγίζω, uvæ grana, vel uvas legere, vel comedera. hinc ῥαγίζουσι, Dorie. pro ῥαγίζει, comedunt. Th. ῥάξ, ῶγός, ἡ, acinus.

Ῥαδαλὸς, ὴ, ὸν, tener, mollis, delicatus, diffolutus. a ῥᾴδιος, facilis, tener.

Ῥαδάμανθυς, υος, ὁ, Radamanthus, judex ioferorum, in accus. Dor. Ῥαδάμανθα, pro ων.

Ῥάδαμνος, ου, ὁ, germen, ramus tener, furculus. qoia ῥᾴω δαμνῶται. vel q. ῥᾳδαὶς, mollis, tener.

Ῥαδίνες, αἱ, calcei quidam, quod ῥᾳδίως facile induerentur.

Ῥαδινὸν, οἱ Πέρσαι καλέουσι τὸν ὄλυνθον.

Ῥᾳδὸς, agilibus, dat. plur. Joo. pro ῥᾳδινὸς, a ῥᾳδὴς, ἡ, όν. quod vide.

Ῥᾳδὴς, ῆ, όν, gracilis, tenuis, mollis, imbecillis, delicatus, impotens. Item celer, Anacr. ramosus, Nicand. in Theriac. Stesichorus ῥᾳδὲς ἄκοντας, stridula jacula vocat.

Ῥᾳδὶς, ῖος, ἡ, ramus. Nicand. in Theriac. q. a ῥᾴδιος, quia ῥᾴω δίεσθαι; potest facile jaci.

Ῥᾴδιος, α, ον, facilis, proclivis, expeditus. in comp. ῥᾴων, facilior. superlat. ῥᾴστος, facillimus. ῥᾳδίστος, apud Poet. idem ac ῥᾴστος.

Ῥᾳδιούργημα, ατος, τὸ, veteratorium facinus, astutia, malitia, fallacia, prinpensio ad facinus quodvis. Unde Plutarchus hoc vocabulo usus est ad significandam testamenti suppositionem. Item otium, desidia, mollities, intruria, vivendi facilitas, Xenoph. a ῥᾳδιουργέω, ῶ, facile ad scelus perpetrandum prorumpo.

Ῥᾳδιουργία, ας, ἡ, scelus, malefirentia. a ῥᾳδιουργὸς, ὸς, ὸν, maleficus, falsarius.

Ῥᾳδίως, adverb. facile, leviter, temere? a ῥᾳδὴς⊖, facilis.

Ῥάζω, idem ac ῥαίνω, adspergo. Est & ῥάζω, latro.

Ῥαιστάζ⊖, ε, ὁ, strepitos, tomultus, sonitos proprie remi aquam ferientis, & fragor a flocribus in scopulos allisis excitatus, Nicand. interpr.

Ῥαθάμιγξ, γγ⊖, ὁ, Poet. gutta. Item pulvis ex equitatu. in plur. ῥαθάμιγγες.

Ῥαθεὶς, έντ⊖, ὁ, insperfus, a. 1. part. pass. verbi ῥαίνω, adspergo. a. 1. pass. ἐῤῥάθην.

Ῥᾳθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia, ignavia, inertia, focordis, mollities animi.

Ῥᾳθυμ⊖, ος, ὁ, remissus, piget, segnis, quietos, supinus.

Ῥᾳθυμοῦντες, οἱ, segniter agantes, nom. pl. præt. part. a ῥᾳθυμέω, torpeo, piger sum, desco.

Ῥαῖα, sanitas, a ῥάω, roboro. val ῥάω; Sanitas enim est quædam facilitas vitiom.

Ῥαιβὸς, ὴ, όν, iocurvus, introrsus.

Ῥαιστὴν, ῆρος, ἡ, flagellum. a ῥαίω, disperdo. unde & ῥαιστὴρ, malleus.

Ῥαίνω, perfundo, adspergo, f. ανῶ. p. ἔῤῥαγκα.

Ῥαΐτερ, Poet. pro ῥᾴστα, facillime.

Ῥαιστὴρ, ῆρ⊖, ὁ, malleus. a ῥαίω, destruo.

P'ᾶττερον, Poet. pro ῥᾷον, faciliue, compar. a ῥᾳδ-ος, facilis.

P'ᾰ́ω, profligo, corrumpo, perdo, vasto, destruo. fut. σω. p. κ. hinc ῥᾰ́κης, malleus.

P'ακὲ, voa convitii. Syr. fed Latin. vacus, cerebro vacuoe.

P'ακίς, ίδ-ος, ἡ, furcolus, ramue, quia facile ῥηγνυται, rumpitur.

P'ᾰ́κ-ος, ε-ος, τὸ, laccra veſtis, panaieulus. Hiac ῥᾰκώδης, εσσα, ες, paonolus, a, um. Th. ῥάσσω, fraogo. f. ξω.

P'ᾰ́λτ-ος, α, ὁ, vallum: vallis, petra, a ῥάσσω, frango. Sic rupes a ruptura.

P'αμᾶ, ἡ, nomen urbis ἄλλοτε, Rama. Hebr. celſa.

P'ᾰ́μμος, ατ-ος, τὸ, futura. Item licium, filum, & fibula, ſiva tenia, quæ per anaulos axcurrit, veſtiſque ſciſſuras iotar ſe committit, Joſeph. de Antiquit. a ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔρραμμα. perf. paſſ. ἐρράμμαι.

P'ᾰ́μν-ος, α, ὁ, ſpioa alba, ſpinoſus frutex, quaſi ῥᾴων ῥάβ-ος, corrumpens robur.

P'αμνουσία, ας, ἡ, Rhamauſia, Nemeſis. A Rhamouate vico Atticæ, ubi ſepulchrum habuit. Alioqui dioi poteſſet ῥᾳδίᾳ τὰ ῥᾴδια μάχη, quod animi roborα deſtruat hoſtilia.

P'ᾰ́μφ-ος, ε-ος, τὸ, roſtrum avium. ῥαφὴ, culter, gladius. quaſi a ῥάπτω, deſtruo. eo enim deſtruit, ac pungit.

P'ᾰπίζω, ἄσω, ἐς, rigatue. aor. 1. part. paſſ. a ῥάπτω, perfundo.

P'ᾰπίς, ῖδ-ος, ἡ, alperſus. a ῥάπτω, aſpergo. f. ῥαπῶ.

P'απτίζω, aſpergo. f. ίσω. perf. ἐρράπτικα. a. 1. ἐράπτισα. perf. paſſ. ἐράπτισμαι.

P'απτομός, ῦ, ὁ, alperſio, ab eodem verbo, & tbem.

P'ᾰ́χ, ῥαγὸς, ὁ, aciaus ovæ, & granum. q. a ῥάσσω, quia ῥάσσεται a ſcapo: aut quia ex ea ῥᾷ, latex vitigeous.

P'ᾷον, facilius, comparat. neut. gen. a ῥᾳδ-ος, facilis.

P'ᾰπτάκ-ος, α, ὁ, & ῥαπτακώλης, α, ὁ, calamum ioſiane. a ῥαπτάω, calamus, ſtipula. vel ab κώλος, ᾱ, ὁ, tibia, & ῥάπτω, ſtruo.

P'απτίζω, bacillo, fuſte, virga eædo, percutio, f. ίσω. perf. ἐράπτικα. a. 1. ἐρράπτισα. bacillo cæcidi. perf. paſſ. ἐρράπτισμαι, Them. ῥαπτὶς, ίδ-ος, ἡ, virga.

P'απτὶς, ίδ-ος, ἡ, virga, crepida, fibula. quia ea aliquid ῥάπτει, ut malleo, & idem ac ῥᾰβδ-ος.

P'απτήρ, ατ-ος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥαπίζω, bacillo cædo.

P'άπισμα, ατος, τὸ, ictus, qui virga inantitur, alapa. Th. ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

P'άπτω, fuo, confuo, farcino, aonſarcino, machinor. f. ψω. præt. ἔρραφα. q. ῥᾳδίως ἅπτω, facile necto. Hinc ῥάπτης, α, ὁ, futor, coofarcinator. ῥαφὶς, ίδος, ἡ, acus.

P'ᾰ́πυς, & ῥᾰ́φ-ος, υος, ἡ, tapa.

P'ᾳσίς, Cerce. quia alimoaia roborat mortales. a ῥώω, roboro.

P'ᾴδιον, ι, τὸ, iofane, poet. cui ſoloe veoter adhuc curatur.

P'ᾳδ-ος, α, ὁ, veoter. puto a robore, quod in eo habet animal. a ῥώω, roboro.

P'ᾰ́χ-ος, ε, ὁ, venter: robuſtus. Item puer. Pariter nomen proprium loci, Etym.

P'ᾰ́ψατε, a. plur. a. 1. imper. act. verbi ῥάζω, pro ῥώσω, aſpergo.

P'ᾰ́ω, allido, dejicio, pulſo, tundo. idem ac ῥᾰ́σσω. f. ξω. p. χα.

P'ᾷστ-ος, facillima, nom. plur. n.g. & ſuperlat. grad. a ῥᾳδ-ος, α, ὁ, facilis. in comp. n. g. ῥᾷον, faciliua.

P'ᾳστώνη, ης, ἡ, facilitas, res fecundæ. Item remiſſio, relaxatio, reſpiratio, quies, otium, deſidia, ſegnities. a ῥᾳδ-ος, facillimus. Them. ῥᾳδ-ος.

P'ᾴστρ-ον, ου-ος, ὁ, pbculum, cratar. a ῥώ-ζω, irrigo.

P'ᾰφανὶς, ίδ-ος, ἡ, radix, fau radicula, tapbanue. dicitur & ῥαφανὶς, ίδ-ος, ἡ, & ῥαφάνη, ης, ἡ, raphanus. q. a ἁπτω, ſeu ῥάφω, vel q. ῥᾳδίως φανέσθαι, acto apparens poſt ſeminationem.

P'αφὶς, ίδ-ος, ἡ, acus, fibula, virga, calceamentum. a ῥάπτω, ſuo, conſun. fut. ψω. præt. ἔρραφα. unde ῥαφὶς, ἡς, ἡ, futura. ῥαφιδᾶς, ίδ-ος, ὁ, futor.

P'αχαὶ, flagella in vitibus, quia fragilia. a ῥήσσω, frango.

P'αχὴλ, ἡ, nomeo mul. ἄλλοτε, Rachal. Hebr. ovis.

P'αχθὸς, ὀντ-ος, ὁ, allifue. a. 1. part. paſſ. verbi ῥήσσω, allido, dejicio. f. ξω.

P'αχὶς, ιος, ἡ, ſpina: rupes in mara procurreoe: quia ibi fluctus ῥήγνυται, tumpuntur; & ioundatio.

P'αχὶς, ιος, ἡ, ſpina dorſi: quaſi rupta multie veriebrie. terræ dorſum, in Epigr. acc. ῥᾶχιν, lumbum. a ῥήσσω, fraago. hioc ῥαχίζω, diſſeco ſpioam dorſi.

P'αψῳδία, ας, ἡ, conteatura carmioum, præſertim heroicorum. hinc ῥαψῳδὸς. quod ex ῥάπτω, ſuo, texo, & ᾠδὴ, aaoticum, quod ab ἀείδω, cano.

P'ᾴων, facilior, comparat. a poſitivo ῥᾳδ-ος, facilie.

P E.

P'έα, facile. q. ῥᾳδία, a ῥᾴζω, ut facile a facio, & ῥᾴων, idem ac ῥᾳδίως, Th. ῥᾳδ-ος, facilis.

P'εβέκκα, ἡ, nomeo mul. ἄλλοτε, Rebecca. Hebr. craſſa, ſagioaata.

P'έγκω, vel ῥέγχω, ſterto, ronchizo. f. ξω. q. ῥοὴ ἐγχῶ. eſt eaim narium ſonitus. hinc ῥέγκ-ος, ε, ὁ, ronchus.

P'έζα, ης, ἡ, rheda. Apoc. 18. 13.

P'έζω, facio: facrificio. a ῥίζω, idem.

P'έη, & ῥέει, fluebat, 3. ſingul. imperf. Jonic. pro ἔῤῥεεν, verbi ῥέω, fluo. tut. ῥεύσω.

P'εεθρα, fluenta, oom. plur. a ῥεῖθρον. α, τὸ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. Dicitur & ῥῆθρα.

P'έω, ῥᾷ, 3. ſiag. iod. præſ. verbi ῥέω, fluo.

P'έζεσκε, facrificabat, Joa. pro ἔῤῥεζε, 3. ſiag. imperf. act. verbi ῥέζω, facin.

P'έζεσκον, facieatem, acc. ſing. part. præſ act. ſ. g. verbi ejuſdem.

P'έζω, facio, facrifico. & in 3. plural. ῥέζουσι. fut. ῥέξω, & ἐρξω. p. χα. Hioc paſſ. ῥέζομαι, ῇο. præt. med. ἔρεγα, & per merath. ἔοργα. Dicitur & ἔρδω, pro ῥέζω.

P'έη, ης, ἡ, Rhea, nomen mol. accuſ. ῥέην.

P'εθεμμελίους, εῖ, qui delieata cute, qoibus ῥέθεα μαλά.

P'έθ-ος, εθ-ος, τὸ, membrum, aorporis pars. q. a ῥέζω. quia aptatum ad opus vitale. Vel a ῥέω, quia vie animus per corporie membra q. fluit, & in ſpiritibus natat.

P'εῖα, Poat. pro ῥέα, & pro ῥᾳδίως, facile. idem ac ῥειδίως. Them. ῥᾳδ-ος, faeslis. comparat. ῥᾴων, facilior. ſuperlat. ῥᾷστ-ος, facillimus.

P'είκ, ας, ἡ, Rhea, oomen mulierie.

P'είν, 3. ſiag. ſub. præſ. act. verbi ῥέω, Pnat. pro ῥέει, fluo.

P'εκτὴν, ῆν-ος, ὁ, factor, auctor. a ῥέζω, facio. f. ξω.

P'έμβω, io gyrum ago. circumverto i zacillo. aa quaſi ῥέω ἀμείβω, facile verto? Hiac ῥόμβ-ος, α, ὁ, thombus, rota.

P'εμφὰ, ἡ, nomen Idoli ἄλλοτε, Remphan. Lat. Saturnus. Gr. Κρόν-ος. Act 7. 43.

P'έξ', facrificavit, qood pro ῥέξε, Jonic. pro ἔῤῥεξε, 3. ſing. a. 1. iod. act. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

P'έξαι, facere, a. r. part. act. ῥέξας, αντος, ὁ, a. 1. pert. act. verbi ejuſdem.

P'έξει, 3. ſing. a. 1. opt. act. Æol. verbi ῥέζω, facio. f. ξω.

P'έξω, f. 1. verbi ῥέζω, facio,

P'έοντε, fluentee, oom. dual. præſ. part. act. ῥέοντ, Dor. pro ῥέοντ, 3. plur. præſ. iad. ῥέω.

P'έω, pro ῥεῖς, εἰ, 1. ſing. vel 3. plur. Imperf. act. verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. præſ. part. ῥέων, ῥέουσα.

P'εώμενοι, αἱ, fluentes, nom. plur. part. paſſiv. a ῥέω, fluo.

P'έπω, vergo, declino, propendeo, inclino, propenſus ſum, pertineo. f. ψω. ὁ χρησμὸς οὗς τοτὲ ῥέπει, ao pertinet Oraculum, Ariſtoph. τὰ ἰσόῤῥοπα faciunt æquilibrium. hiac ῥόπη, ης, ἡ, clava. ῥομφαία, ας, ἡ, telum, framea, enſis. ῥόψ, οπὸς, ὁ, virgoltum. ῥίψ, ῥιπὸς, ὁ, vimco flcaile. ἰσόῤῥοπ-ος, ὁ, æqualiter vergens, in oantram partem iacliaaos. ἰσόῤῥοπον, α, τὸ, ejuſdem valoris, pondera.

P'έῤῥωκα, pro ἔῤῥηκα, perf. act. ῥήσσω, pro ἔῤῥωμαι, projectus ſum, perf. paſſ. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω.

P'εῦμα, ατ-ος, τὸ, fluentum, fluxus, humoris affluentia. ῥεύματα τῶν ὀφθαλμῶν, diſtillationes oculorum, Galen.

P'έουσα, fluet, 3. ſing. fut. a. med verbi ῥέω, fluo. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα.

P'έπης, diffluus, 2. ſing. a. 2. ſub. act. ejuſdem verbi.

P'έσω, fluam, & in 3. plural. ῥέσουσι, f. 1. ind. act. verbi ῥέω, fluo.

P'εχθὼ, ῥᾳχθέντ-ος, τὸ, a. 1. part. paſſ. oeut. gen. verbi ῥάζω, facio. f. ξω. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥαχθην, a. 1. part. ῥᾳχθείς.

P'έω, fluo, fundo, evanaeſco. f. ῥεύσω. p. ἐῤῥύηκα. a. 1 ἐῤῥύην, perf. paſſ. ἐῤῥύημαι. hinc ῥεῦμα, ατ-ος, τὸ, fluotum. ῥεῖθρον, α, τὸ, idem. ῥοὴ, ῆς, ἡ, idem. διαῤῥέω, per medium fluo; item deſluo. διαῤῥοὴ, ῆς, ἡ, fluxus; item profluvium veatris.

P'έω, dico, ab ἐρέω; nifi a ῥέω, fluo; quod ſermo ſit veluti fluentum e pulmooibus per oe. f. ῥήσω. p. ἐῤῥηκα, & Attice εἴρηκα. perf. part. act. εἰρηκὼς, ότ-ος. plufq. perf. ind. act. εἰρήκειν, ης, ει, perf. paſſ. εἴρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. εἰρημένος, η, ον. κατὰ τὸ εἰρημένον, ſecundum quod dictum erat. a. 1. ind. paſſ. ἐῤῥήθην, ης, η. ſcribitur & ἐῤῥέθην, ſed rarius. a. 1. part. paſſ. ῥηθὲς, ῆσα, ἐν. nunquam ῥηθὲς. f. 1. ind. paſſiv. ῥηθήσομαι, dicar.

P H.

P'ηγνῦσα, pro ῥηγνῦσαι, toptum eſſe, a. 2. iat. paſſ. verbi ῥήσσω, ſeo ῥήγνυμι, frango. f. ξω, a. a. ind. paſſ. ἐῤῥάγην.

P'ήγιον, α, τὸ, nomen urbis terræ motu ab Italia avulſæ. Gr. ruptora.

P'ήγμ-ῑς, ατ-ος, τὸ, roptio, ruina, fractura, avulſio, Thema ῥήσσω, frango.

P'ηγμὶς, ῖνος, ἡ, ὁ, littus, qoia ibi unda ῥήγνυται, frangitur. Proprie procella, & aqoa alliſa littori, Etym.

P'ήγνυνται, refringuntur, 3. plur. ind. paſſ. verbi ῥήγνυμι. vide in ῥηγνὺς.

P'ηγνὺς, ῥᾴγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango, illido: rumpere facio, Plutarch. ῥηγνύναι δάκρυα, erumpere io lacrymas, l. 3. Epigram. fut. ῥήξω. a. a. ἔρρηξα. a. 1. imperat. activ. ῥῆξον, ἄτω. a. r. ſub. act. ῥήξω, ῃς, ῃ. aor. 2. ind. act. ἔῤῥαγον. p. m. ἔῤῥηγα. præſ. paſſ. ῥήγνυμαι, σαι, ται, & 10 3. plor. ῥήγνυνται, frangootur. perf. paſſ. ἔῤῥηγμαι, ξαι, κται.

P'ῆγος, εος, τὸ, colcitra, lodix, ſtragulum. Item paaoa tinctoa. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, fraago.

P'ᾳδίη, pro ῥᾴδια, facilia. f. g. a ῥᾳδ-ος, facilis.

P'ηθὲς, ῆσα, ἐν, declaratue, a, um, a. a. part. paſſ. verbi ῥέω, dico. fut. ῥήσω. a. 1. iad. paſſ. ἐῤῥήθην. a. 2. ini. paſſ. ῥηθήναι.

P'ηθὲν, verbale a ῥέω, dico.

P'ηΐδιος, ης, ὁ, lactiis, in m. g. ῥηΐδιος, facilis.

P'ηΐδι⊙-, ι, ὁ, Jonic. vel Poet. pro ῥᾴδι⊙-, facilis. hinc ῥηΐδιος, facile.

P'ηΐτερ⊙-, α, ὁ, facilior. ῥηΐς⊙-, facillimus, compsrat. & superlat. a ῥηΐδι⊙-, facilis.

P'ῆμ⟨μ⟩α, ατος, τὸ, verbum, dictum, fabula, res, factum, carmen, datum, sermo: res nova, quæ rumore divulgatur, Luc. 2. dat. pl. ῥήμασι. Th. ῥέω, dico.

P'ήμασι, dat. plural. a ῥῆμα, verbum.

P'ῆνας, α, ὁ, instrumentum, quo pascet in furnum immittuntur, pals.

P'ῆνὶ, νός, ὁ, ovis. ab ἄρ, ἄρνός, agnus.

P'ῆξα, a. 1. inf. act. ῥήξαι, αντες, ὁ, & in f. g. ῥῆξαντα, a. 2. part. act. ῥηξάντω, 3. sing. aor. 1. imperat. act. verbi ῥήγνυμι, seu ῥήγνυω, frango. fut. ξω. p. ὄρρηγμαι. aor. 2. ἔρράγην.

P'ῆξε, abrupit, 3. sing. a. 2. ind. activ. Jon. pro ἔρρηξε, vide ῥῆξαι.

P'ηξηνορίη, ας, ἡ, & Jonic. ῥηξηνορίη, intritudo in perrumpendis hostium copiis. a ῥηξήνωρ, bellicosus.

P'ηξήνωρ, acc. sing. a ῥηξήνωρ, ορος, ὁ, qui virum frangere potest, strenuus, fortis, bellicosus. a ῥήγνυμι, frango.

P'ῆξω, rumpam, fut. 1. ind. act. ῥήξω σι, 3. plur. m. s. sub. act. verbi ῥήγνυω. fut. ξω. a. 1. ἔρρηξα. a. 2. part. ῥήξας, ασα, αν.

P'ηπαὶ, ῶν, αἱ, fublicæ, tigilla ad substructiones apta.

P'ηπᾶ, ᾶ, nomen viri ἄκλητον. Syr. aspersus.

P'ήτητο, dixerunt, Jonic. pro ἐρρήτητο, 3. pl. a. 2. ind. med. verbi ῥῆν, dico. fut. ῥήσω. p. ἐρρήθην. Attic. ἠρρήθην.

P'ητάδιον, α, τὸ, idem ac ῥητίνιον, λεξίδιον, α, τὸ, dictiunculs. βλακχὺς λόγος, bruva dictum, a ῥῆσις, dictio.

P'ῆσις, σεως, ἡ, dictio, mandstum, locutio, sententia, oratio.

P'ῆσος, ου, ὁ, nomen fluvii, Rhesus.

P'ήσσω, ῥήγνῦμι, vel ῥήγνυμι, frango, rumpo. f. ξω. p. ὄρρηχα. a. 1. ἔρρηξα. a. 2. ἔρράγην.

P'ητὴρ, pro ῥήτωρ, ορος, ὁ, rhetor, orator. a ῥῆν, dico. f. ῥήσω. perf. pass. ἐρρήμαι, σαι, ται.

P'ήτιν, ος, ὁ, rufina, a ῥῆν. quia aliquid fluxum.

P'ητὸ, σί, clari. ὄρρητα, ignobiles. a ῥῆν, dico.

P'ητορίη, ας, ἡ, rhetorica, orandi ratio, actio dicendi, ajusd. thematis.

P'ητορίω, rhetorem ago, declamo, oro, dico. f. ήσω. ab eodem them.

P'ητορικὴ, ῆς, ὁ, sc. τέχνη, ars Rhetorica, rstio dicendi, Oratoria facultas. a ῥῆν, dico. vide ῥήτωρ.

P'ήτορσι, dat. plur. a ῥήτωρ, orstor.

P'ητὸς, ὴ, ὸν, dictus, certus, ratus: celebris. a ῥῆν, dico.

P'ῆτρα, lex, propria Lycurgi: sommus rstius, scriptura. ῥήτρην ἔγραψε, rogationem tulit, Demosth. conventio, pactum.

P'ήτωρ, ορος, ὁ, orator, rhetor, considicus, concionator: dolstor, Plato in Apol.

P'ητῶς, adv. diserte, palam, plane, certo, certis verbis.

P'ηχὸς, ᾶ, ὁ, vallum, sepes.

P'ηχὼς, ους, ὁ, ἡ, ἅσπερ, falsbrosue.

P I.

P'ιγεδανὸς, ὴ, ὸν, terribilis, horribilis, quem omnes exhorrent. Th. ῥῖγος, ους, τὸ, rigor.

P'ιγηλὸς, ὴ, ὸν, rigidus, horrendus. hinc ῥίγιον, durius, comparat. a ῥῖγος, ους, τὸ, frigus.

P'ιγὼ, seu, ῶ, rigeo, alseo, horreo, obstupefco. ab eodem them.

P'ιγήσω, fut. 1. ion. activ. verbi ῥιγῶ, rigeo.

P'ίγιον, dorius. compsrat. a ῥῖγος, vide in ῥίγιστος.

P'ίγιστα, horrendo, superlat. neut. gen. pl. num. a ῥῖγος, ους, τὸ, rigor. compar. ῥίγιον, durius. superlat. ῥίγιστος.

P'ῖγος, ους, τὸ, rigor, frigus vehemens, horror. q. a ῥήγνυμι, fraspo. quod fragat calorem nativum in plantis, atque inde vitam destrust. hinc ῥίγιον, ου, τὸ, magis horrendum.

P'ίζα, ης, ἡ, ῆ, radix, stirps. q. per quam ῥεῖ τὸ ζῆν, fluit vita.

P'ίζαν, Jon. pro ῥίζαν, dat. plural. a ῥίζα, ης, ἡ, radix.

P'ιζόω, ῶ, radicibus munio, figo radicem, tulcio, stabilio. fut. ώσω. p. ἐρρίζωμαι. aor. 1. ἐρρίζωσα. præs. pass. ῥιζοῦμαι, ῶμαι, radicor. perf. pass. ἐρρίζωμαι, σαι, ται. parf. part. pass. ἐρριζωμένος, η, ον, radicatus.

P'ιπτέω, ῶ, decipio. quod fit inanitate propolita pro veritate.

P'ιπὸς, ἡ, ὸν, rugosus. curvus. q. a ῥιγηλὸς, rumpo.

P'ιπτάσκω, Jon. pro ῥιπτέω, f. ε. med. 2. sing. a ῥιπτάσκομαι, indecenter me flecto. Th. ῥιπὸς, curvus.

P'ίμφα, adv. celeriter, luniter, fseile, statim. a ῥίπτω, projicio eum impetu.

P'ιμφαύμητος, α, ὁ, ἡ, qui celeriter curru fertur. Ex ὄτμφα, celeriter, quod vide, & ἄμαξα, ης, τὸ, auctus.

P'ὶς, & ῥῖς, ῥινὸς, ἡ, naris: nasus, q. a ῥέω, quia per eum fluit humor a capite.

P'ῖσι, acc. sing. a ῥὶς, nasus.

P'ινάω, ῶ, decipio, prupria nares, ot eum axoss falluntur olfactu. Th. ῥὶς, nasus.

P'ίνη, ης, ἡ, lima. quasi a ῥαίνω, quia limis ῥαίνεται, tundimus, & tadimus. Est & ῥὶς, squatina pisces; squatinæ anim cutis pro lima esse potest. Item ῥίνη, instrumentum auro fundendo aptum, in Epigram. hinc ῥινάω, polio.

P'ινοκόλη, ης, ἡ, portula, postienm. tanquam ῥὶς parva.

P'ινὸς, ᾶ, ὰ, ἡ, sentum, pellis, cutis, per quam sudorus ῥέουσι, fluunt.

P'ινοτόρυ, clypeos diffseanti, dat. sing. a ῥινοτόρος, α, ὁ, proprie pellem perforans, transverberans. Est Martis epith. a ῥινὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, pellis, & per synecdoc. clypeus, & τορέω, perforo, terebro.

P'ῖνες, oarium, gen. plur. a ῥὶς, ῥινὸς, ἡ, nasus.

P'ίον, α, τὸ, montia cacumen, promontorium. Etymolog. ab ὄρος, quod inde fit ὄρειον, circumspicure. alii a ῥέω, quod undis circumfluat.

P'ιπτίζειν ἀνέμων πλοιοῦσθαι, imperunsis ventis agitari, turbari. vide ῥιπὴ.

P'ιπὸ, οῦ, ἡ, impetus ejus, quod ῥίπτεται, seu projicitur. jactus teli missi sicut fulminis. impulsus, properatio, incitamentum. Th. ῥίπτω, projicio.

P'ιπίζω, flabello ventilo. ῥιπὶς, flabellum. a ῥίπτω, huc illuc jacto.

P'ῖπος, εος, τὸ, crater, rasgmisa, storea, idem ac ῥίψ. vide in ῥίπτω, projicio.

P'ίπτασκον, ες, ε, imperf. Jon. verbi ῥιπτάσκω, Poet. pro ῥιπτίζω, jacto, projicio, præcipitem do. fut. ήσω. vel Jon. dicitur pro ἐρρίπτιζον, adjiciebaot, 3. plur. imperf. verbi ῥιπτίζω. Thsm. ῥίπτω, projicio.

P'ίπτε, 3. sing. præs. verbi ῥίπτω. fsd ῥιπτῶ, a ῥιπτέω, Att. pro ῥίπτω.

P'ιπτέσκετο, Att. pro ῥίπτεσκε, vel a ῥιπτέω, idem ac ῥίπτω.

P'ίπτω, fut. ψω. & ῥιπτέω, ήσω, projicio, jacto, precipito. q. a ῥίπω. projectum enim ῥέπει, & inclinat. hinc ῥιπὸ, οῦ, ἡ, impetus; itsm ictus, seu jactus. ῥιπὶς, ίδ⊙-, ἡ, flabellum. ῥῖψ, ῥιπὸς, ὁ, ramus saligsnus, vimeo fissile. ἀποῤῥίπτω, abjicio.

P'ίσκ⊙-, α, ὁ, riscus, cista pelis contecta. a ῥίσκω, custodio.

P'ιφθεὶς, ντ⊙-, ὁ, a. 2. part. pass. verbi ῥίπτω, projicio. f. ψω. p. ἔρριφα. a. 1. ἔρριψα. a. 1. pass. ἐρρίφθην.

P'ῖψ, πός, ὁ, vimen, ramus saligsnus. Ducamus a ῥίπτω, quia inclinari, & flecti potest. Est & ῥίπ⊙-, ι, & ⊙-, vimen, & aliquid inde factum.

P'ίψαι, a. 1. inf. act. ῥῖψας, αντ⊙-, ὁ, a. 1. part. act. verbi ῥίπτω.

P'ίψας, Æol. pro ῥίψας, a. 1. part. act. a ῥίπτω, projicio.

P'ῖψε, Jon. pro ἔρριψε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ῥίπτω, projicio.

P'ιψηδιάω⊙-, ω, ὁ, temerarius, qui se ῥίπτω εἰς κίνδυνον, audax: qui se periculo objicit. ῥιψηδιάων ὄργον, audax facinus, Xsnoph.

P'ῖψω, ψς, ψ, aor. 1. sub. act. verbi ejusdem.

P O.

P'οὰ, vel ῥοὰ, ᾶς, ἡ, malus Punica, ejusque fructus. an a ῥοὴ?

P'οάων, dat. plur. a ῥοὴν, ὸς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo.

P'οαὶς, ac. plur. a ῥοὴ, ῆς, ἡ, fluentum. Th. ῥέω, fluo. f. ῥύσω.

P'οβοὰμ, ὁ, nomen filii Salomonis, ἅλλων, Robosm. Hebr. augustne.

P'ογεῖν, florco. conciro: domo.

P'ογεὺς, ῆ, ὁ, horreum, granarium, σιτοβόλιον. puto a ῥαγὴ, fractura.

P'όδα, roſæ, nom. plur. a ῥόδον, rosa.

P'όδαμι⊙-, ω, ὁ, tamus, german. Vide ῥάμνος.

P'οδέων, ῶν, ἡ, trama, subtegmen. an quis ῥοδεὴς, rapida?

P'οδωνὶς, ῖδος, ἡ, ἅ, rapidus. a ῥέω, fluo. Hinc Rhodanus fluvius in Gallia, ob velocitatem motus.

P'οδωπὸς, ὸν, ὸν, rosæus, speciosus. τὸ ῥοδωπὸν τοῦ σώματ⊙-, coloria bonitas in corpore ἀκμάζοντος. Th. ῥόδον, rosa.

P'όδων, ος, ὁ, nomen psellæ. Gr. rosa.

P'όδ⊙-, ου, ὁ, oumen fluvii. a ῥόδον, ου, τὸ, rosa.

P'οδοδάκτυλος, ου, ὁ, ἡ, habens rosseos digitos. Ex ῥόδον, rosa, & δάκτυλ⊙-, ου, ὁ, digitus.

P'οδοδάφνη, ης, ἡ, arboresesus stirps, quam Apulsjus rosam laurram appellat: nerium plsura, Dioſc. l. 4. c. 82.

P'οδοειδὴς, ές⊙-, ὁ, ἡ, rosseus. ex ῥόδον, rosa, & εἶδος, ους, τὸ, forma.

P'οδέινος, ου, ὁ, rosaceus. Th. ῥόδον, ου, τὸ, rosa.

P'οδόμηλον, Dor. pro ῥοδόμηλον, ου, τὸ, rosea geoa. Ex ῥόδον, rosa, & μῆλον, malum. Th. μηλέα, ᾶ, malus arbor.

P'όδον, ου, τὸ, rosa. quasi ex ῥόω, fluo, & ὄδμη, odor, quia ex eo fluit odor. vel ex ῥοὴ, & ζῶ. a. 2. ὦδον, quod odorem facile spiret.

P'οδόπεπλος, ους, ὁ, ἡ, Dorie. pro ῥοδόπεπλος, habens laserto rosseo.

P'οδόπεπλος, quæ habet roſeos cubitos. Ex ῥόδον, ου, τὸ, rosa, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

P'όδος, ου, ἡ, nomen Nymphæ, & insulæ. olim dicta videtur Ῥόδος, α, ὁ, ab undarum strepitu.

P'οδόχρως, ωτος, ὁ, ἡ, Dor. pro ῥοδόχρους, rolsi coloris. ex ῥόδον, τὸ, rosa, & χρὼς, ῶ, color.

P'όζω, Istic: sterm, potins ῥωζῶ, & ῥωζέω, a ῥοιζέω, stridor.

P'οὴ, ῆς, ἡ, fluxus, fluctus. a ῥέω, fluo.

P'όθιον, ου, τὸ, impetus undarum, unda, fluctus. Thsm. ῥόθος, undarum strepitus.

P'όθος, α, ὁ, undarum strepitus, tumultus. q. a ῥέω, & θέω. Est ex fluentis aquæ curtu. ῥόθος, strepens.

P'οιζεσχ', pro ῥοιζεσκε, stridebat, ob sequens. aspir. 3. singul. imperf. activ. verbi ῥοιζέω, strido. imperf. ὀρροίζεον, & Post. ἐρροίζεσκον, & pro s π. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor.

P'οιζέω, vida io ῥοῖζος, ε, ὁ, stridor.

P'οιζηδὸν. adverb. cum stridore. a. Petr. 3. 10. Th. ῥοῖζος, ου, ὁ, stridor.

P'οῖζος, ου, ὁ, stridor, impetus: fluctus vehemens, Iliad. π. quasi a ῥέω, quia propria sque fluentis. Hinc ῥοιζέω, ῶ, stridorem edo, strido, latro.

P'οὶ, ἡ, Jonic. pro ῥοὴ, malum granatum.

P'οικὸς, ὴ, ὸν, incurvus: fluxione laborans, Dioscor.

P'οίσκος, q. parva ῥοὶ. figura referens malum Punicum.

P'όμβος, ου, ὁ, rhombus, turbo, inis, impetus. a ῥόμβω, circumago.

Ῥόμξ, vermis lingua corrodens, teredo.
Ῥομφία, ας, ἡ, gladius, framea, jaculum longum. a ῥέμβω, in gyrum circumago, vel a ῥέπω, vergo, propendeo. unde ῥοπή, ῆς, ἡ, inclinatio, propr. ie lancis. hinc ῥοπαία, ῥομφαία.
Ῥομφὼς, lora, quibus confuuntur calcei.
Ῥόος, acc. ſing. a ῥόος, ου, ὁ, fluxus. a præt. med. ἔῤῥοα, varbi ῥέω, fluo. f. ῥέυσω.
Ῥόπαλον, ου, τὸ, haculus, ſuſtis, clava, ſceptrum, virga: membrum virile, in Epigr. a ῥέπω, flecto, vel a ῥέω, moveo, quatio.
Ῥοπὴ, ῆς, ἡ, inclinamentum, momentum: auxilium, propenſio in aliquem. Chryſoſt. diſcrimen, periculum, Sophocl. in Trachi. exitus, finis, Sophocl. in Oedip. Colon.
Ῥοβὶὰ, ἡ, nomen viri ἄλλοτε, Ruben. Hebr. filius viſionis.
Ῥῶ, ἐ, nomen piæ mulieris, ἄλλοτε, Ruth. Hebr. tremor.
Ῥόσσος, α, ὁ, color coccineus, & flemmeus, qualie eſt rubricæ Sinopicæ. Ruſſus Latinum aſt. aut a ῥόδα, cujus granum rubet.
Ῥῶς, ὸς, ὁ, noman viri. Latin. Ruſos.
Ῥοφέω, & ἀω, forbeo, exhaurio. fut. ήσω. p. ἐῤῥόφηκα.
Ῥοχθέω, ſonum edo, fremo, ſtrepo, frendeo.
Ῥόω, moveo, rno. a ῥέω, fluo.

P Υ.

Ῥύγχος, ου, τὸ, roſtrum, rictus propria porci. quia eo ῥέγχει, animal ſtertit.
Ῥυεὶς, έντος, ὁ, qui fluit, a. 2. part. paſſ. verbi ῥέω, val ῥύω, a. 2. paſſ. ἐῤῥύην. Th. ῥέω, fluo. f. ῥέυσω.
Ῥύεο, libera, Jon. pro ῥύω, præſ. imperat. paſſ. varbi ῥύομαι. imperf. ἐῤῥυόμην, a, εσο. Th. ῥύω, tueor: fluo.
Ῥύεται, tuetur, 3. ſing. præſ. ind. verbi ῥύομαι, ſarvo. f. ῥύσομαι, & io plur. ῥυσόμεθα.
Ῥῦσὸν, a. a. imperat. paſſ. verbi ῥύω, pro ῥέω, fluo. a. a. paſſ. ἐῤῥύην.
Ῥύσεσθαι, ai, σται, fluam, fut. e. paſſ. verbi ῥέω, pro ῥέω, fluo.
Ῥυσθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥυσμὸς, ὰ, ἁ, rhythmus, numerus, concinnitas. quicquid certo modo, & ratione fit. ῥυθμόω, ῥυθμὸν, extra numerum
Ῥῦμα, ατος, τὸ, fluentum, pro ῥέεθρον. Th. ῥέω, fluo. f. ῥέυσω. Eſt & ῥῦμα, ατος, τὸ, tractus, a ῥύω, traho. Hinc ῥύματα, tractorii funes, Polyb. l. 1. Item ῥῦμα, arx, defenſio, propugnaculum.
Ῥῦμαι, liberavi, Jon. dempto augmento pro ἐῤῥύσαμαι, perf. paſſ. varbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, libero.
Ῥύσεσι, nom. plur. a ῥῦσις. quod vide.
Ῥύσβδον, α, ἁ, turbo, vertea, rorula. Euripides accipit pro matu, & vertigine capitis. a ῥέμβω, circumago.
Ῥύσις, εως, ἡ, vicus, tractus in urbe, Actor. a. defenſio, euſtodia, Heſych.
Ῥυσὸς, ὰ. Mach. ss. ζ. ὁι ῥυσοὶ χωρὶν, aliter & recte ἔρυμα, id eſt, fortu, munito. vet. interp. angusto. q. ad ῥύσιν, plateam ratulerit.
Ῥυσὸς, ὰ, ὁ, temo currus, lignum inter agnos, quo currus ῥύονται, id eſt, trahitur. Th. ῥύω, traho.
Ῥύονται, tuentur, 3. plur. ind. præſ. varbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, euſtodio.
Ῥύοντο, ſervabant, Jon. pro ἐῤῥύοντο, 3. pl. imperf. verbi ejuſdem.
Ῥυπαπαῖ, nautica quædam acelamatio. an q. ῥύα παπαῖ. Ariſtoph. in Ran. & Veſp.
Ῥυπαρὸς θήτω, 3. ſing. a. 1. imperat. paſſiv. verbi ῥυπαρόω, ſum ſordidus. Th. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ῥυπαρία, ας, ἡ, ſordes, ſpurcitia: avaritia. Eſt etiam genus ſordidi ulceris apud Dioſcor. l. 5. c. 67. Th. ῥύπος, ου, ὁ, idem.
Ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus, a, um, putris, ſpurcus, ſqualidus. ab eodem them.
Ῥύπος, ου, ὁ, ſordes, per metaph. avaritia. Item ῥύπος, cera ſigillaris, Ariſtoph. in Lyſiſtr. piſcina, & locus, in quo quidvis eluebant, Poll. Hinc ῥυπαρὸς, ὰ, ὸν, ſordidus.
Ῥυπόω, ῶ, ſordaſco, ſqualeo. præſ. part. ῥυπόων, ῶν, lut. ώσα. p. ἐῤῥύπωκα. a. 1. ἐῤῥύπωσα. a. 1. imperat. act. ῥύπωσον, άτω. Them. ῥύπος, ου, ὁ, ſordes.
Ῥύπτω, ſordes aluo, purgo, abſtergo, daiergo. Th. ῥύπος, ſordes.
Ῥυσὶ, ᾶς, γήρανσις, ſenectus: quum quis ſit rugoſus ob ſenectam, ῥυσὸς, & ῥυσᾶς, rugoſus: eum cutis veluti in ſulcos ῥύεται, idaſt, trahitur. Ruga enim aſt cutis in plices contractio. Item ῥυσὶ, anus. Tham. ῥύω, traho.
Ῥυσαὶ, rugoſæ, nom. plur. a ῥυσὶ, ruga. Sed ῥύσαι, αἶσθω, pro φιλήσαι, eſt aor. 1. imperat. med. ſerbi ῥύομαι, ſeu ῥύω, cuſtodio. a. 1. med. ἐῤῥυσάμην.
Ῥύσατο, 3. ſing. a. 1. opr. med. verbi οῦμαι, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσασθαι, aor. 1. inf. med. verbi ῥύομαι, tueor. lut. ῥύσασθαι. a. 2. med. ἐῤῥυσάμην, ε, σθαι. Th. ῥύω.
Ῥυσαίμεθα, 3. ſing. aor. 1. imperat. med. verbi ῥύω, vel ῥύομαι, libero.
Ῥύσθαι, Jon. pro ἐῤῥύσθαι, perf. inf. paſſ. verbi ῥύομαι, libero. Vel ut alii volunt ῥῦσθαι, per ſyncop. vel ſynæreſio dici pro ῥύεσθαι, præſ. inf. verbi ῥύομαι.
Ῥυσθῆ, liberet, & in plural. ῥυσθεῖμεν, a. 1. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.
Ῥυσιβόας, ᾶ, ὁ, ἁ, apitbaton aurigæ, qui trahit, ae trahendo currum regit. Ea ῥύω, traho, & βόας, currus.
Ῥύσιον, α, τὸ, ruta, quod a venaois ῥύεται, liberet. Eſt & ῥύσιον, ſeries, tractus, a ῥύω, traho.
Ῥύσιον, ου, τὸ, good pro ῥύσις, liberatione, datur: pignus, ſpolium. Item præmium gratulatorium. Accipit pro valetudine bona, aut felici eventu Dionyſ. da ſitu orbis.
Ῥύσις, εως, ἡ, liberatio. Tha. ῥύω, val ῥύομαι, libero. Eſt & ῥύσις, εως, ἁ, fluxio, fluaus. Athenæo l. 11. ῥύσις eſt aurea patera.
Ῥύσιον, ſeu ῥύσιομαι, euſtodio, tueor; idem ae ῥύω, libero.
Ῥυσμὸς, ὰ, ὁ, Poet. rerum aliquarum ſaties: figura, ſpecies, imago. Item natanſio. Th. ῥύω, traho.
Ῥυτὶς, ῥυτίδος, ἁ, ὁ, rugoſus. a ῥυτὶς, ίδος, ἁ, ruga. Th. ῥύω, traho.
Ῥυσπάω, trahendo rapto, extraho: violo, Odyſſ. π. Th. ῥύω, trabo.
Ῥυτὶ, τί, frena, habenæ. Apud Atheneum l. 12. vaſa coroea.
Ῥυτιάω, convitior, datraho, fœdo, maladictis lacero.
Ῥυτὶνη, ἡ, tefina. Geneſ. 37. 25.
Ῥυτὴρ, ῆρος, ὁ, euſtos, ſervator. a ῥύομαι, euſtodio. Eſt & tractor, a ῥύω, traho. Item tendens arcum, Dionyſ. de ſitu orbis. hebena, lorum, frænum, flagellum, Sophocl. in Ajace.
Ῥυτὶς, ίδος, ἡ, ruga. a ῥύω, traho.
Ῥύτο, Jon. ſeu Poet. pro ἐῤῥύτο, 3. ſing. pluſq. perf. paſſ. verbi ῥύω, ſeu ῥύομαι, libero, tueor.
Ῥυτὸν, ὸ, τὸ, rhythum, poculum, e quo potus tanuiſſime ῥύη, ſeu fluit. Capiebat duos congios, teſte Athenæo. Erat poculum haroibus peculiare; vide Interpr. Demoſth. Eſt & ῥυτὸν, habena, qoia ea equus ῥύεται, trahitur.
Ῥυφὸς, ὰ, ὁ, incurvus, Æol. a ῥέπω, inclino, curvo. vide & ῥίψω.
Ῥύω, vel porius ῥύομαι, traho, tueor, libero: ut ἀνύω. Pauſaniæ atiam de ſacrificiis ulurpat. Hinc ἀνῤῥύω, ſacrificare.

P Ω.

Ῥωβακίστερος, α, ὰ, qui vix literam ῥ pronuntiare poteſt.
Ῥωγαλὸς, α, ὰ, riſſus, fractus. ῥαγὴς, fillara. Th. ῥήγνυμι, fraogo.
Ῥωγμὴ, ᾶς, ἡ, rima, a ῥήγνυμι, frango.
Ῥώθων, ωνος, ὁ, naris. frequantius pl. ῥώθωνες, nares. q. a ῥὶς, vel ῥέω, fluo.
Ῥωμαῖος, αία, αῖον, Romanus, a, um, a Ῥώμη, Roma.
Ῥώμη, ης, ἡ, robur, vires, potentia, ſanitas. q. a ῥωννύω. Eſt & Ῥώμη, ης, ἡ, Roma. Gr. robur.
Ῥώννυμι, 3. ſingul. ind. præſ. verbi ῥώννυμι, ſeu ῥωννύω, corroboro.
Ῥωννύω, ſeu ῥώνυμι, confirmo, corroboro. f. ῥώσω, q. a ῥόω. p. ἐῤῥώωγα. præſ. paſſ. ῥώννυμαι, σαι, ται. roboror, valeo. perf. paſſiv. ἐῤῥώσθαι, σαι, ται. perf. imperat. paſſ. ἐῤῥώσο, ἐῤῥώσθω, velc. & in plur. ἐῤῥώσθε, valeta. Hinc ἐῤῥωμένος, robuſta. ῥώμη, ης, ἡ, robur.
Ῥῶξ, γός, ἡ, fiſſura: rupes: acinus uvæ. Iſa. c. 65. Item genus phalangii, ſimile acino uvæ, Nicand. in Theriac.
Ῥώοντ', pro ἐῤῥώοντο, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. ab inuſit. ῥώομαι, quarior, eum impetu ferar. a ῥωννύω, confirmo.
Ῥωπήιον, α, τὸ, locus virgultia plenus. a ῥώψ, virgultum.
Ῥωπὸς, ὰ, ὁ, vchamens. a ῥόω, ſeu ῥώννυμι, roboro.
Ῥὼς, caput, vertea. 2. Sam. cap. 16. verſ. 16.
Ῥωσθὴς, vida in ῥόω.
Ῥώσω, roborabo. f. 1. act. varbi ῥώννύω. a. 1. paſſ. ἐῤῥώσθην, a. 1. part. ῥωσθεὶς.
Ῥωτάζω, litteram ῥῶ ſæpe i taro.
Ῥωχμὶς, ἴδος, ἡ, ſciſſura, rima, hiatus. a ῥώγνυμι, fiſſura.
Ῥώψ, dentibus fremo.
Ῥώψ, merx non magni momenti: virgultum. a ῥέπω, vergo, propendeo. vel q. ῥέπω, rejectamenta.
Ῥώω, roboro, firmo. aa ῥόω, tueor.

Σ Α.

Decima octava Græcorum litare: Attici interdum pro eo habent ξ, item τ. & Dor. & Æol. in δ mutatut. In numeris aſt acc. a in ρ crebro mutabant Lacedæmones. Multarum vocum initio impune σ adeſt: etiam abeſt: ut σμικρὸς, μικρὸς, &c.
Σᾶ, του, ex σάος, ἀὸ, σὸν, tuus, a, um. Sed σᾶ, ſalva, contract. ex σάα, quod a σάω, ſalvus.
Σαβάζιος, α, ὁ, Bacchus. a σαβάζω, ἀζω, bacchari, tripudiare.
Σάβανον, α, τὸ, pannus aſperior a balneo deficcandis corporibus accommodatus.
Σαβάχθανι, Syr. ἐγκατέλιπές με, deſereiſti me.
Σαβαὼθ, exercitus. Legitur & Σαβαὼθ.
Σαββατισμὸς, ὰ, ὁ, ſabbatiſmus.
Σάββατον, α, το, labbatum, quias. Synecd. hebdomada. in plural. num. aſt quinta declinationis ſimplicium, σάββατα, ων, σαββάτων.
Σαββαὼθ, idem ac Σαβαὼθ.
Σαβοὶ, voa bacchantium. Ea utitur Demoſthenes contra Æſchinem. σαβοὶ, οῦ, οἱ, Baccho initiati.
Σαγαρὶς, ιος, ἡ, ſecuris Amazonum, Scythica vox.
Σαγγάριος, α, ὁ, nomen viri, Sangaris.
Σαγήνη, ης, ἡ, voa Lat. ſagena, verriculum, genus retis piſcatorii.
Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumenti farcinarii. ſcuti theca. Item ſtipata coogeries, atque ecervus, Plut. in Catone. σάγματα, τὰ, clitellæ.
Σάγος, ου, τὸ, ſagum.
Σαδδουκαῖος, α, ὁ, Sadducæus. ſic dictus a ſecta illius authore Zadoko.
Σαλπιστὴς, campeſtria. 2. Reg. 23. 4.
Σαλὼμ, nomen viri ἄλλοτε, Hebr. juſtus.
Σαλὼφιμμα, ατος, τὸ, animal quadrupes, ex mari victum quærens. Ariſt. lib. 8. hiſt. cap. 5.
Σάθη, ης, ἡ, pudendum virile, verenum.
Σαθρὸς, ὰ, ὸν, marcidus, putris, a σήπω, putrefacio. leu qui ασαφῶς ἐρ-

Θω habet, aut σείστω ἐχθίων. Vel ut σίω, & θνίω.

Σαΐ, acc. ſing. a Σαΐς, ΐδ-, ἡ, Sais, urbs Ægypti.

Σαίνω, adulatur, 3. ſingul. iod. præſ. a σαίρω, idem ac σίω, moveo.

Σαίρω, ω, ὁ, cauda blandiens. Ex σαί ρω, moveo, & ἀρά, ᾶς, ἡ, cauda.

Σαίω, idem ac σίω, moveo, caudam moveo. (propria de canibus, qui cauda abblandiuntur) f. σαΐσω. aor. 2. ὁ. σηα. præſ. paſſ. σαίομαι, commoveor.

Σαίρω, ſcopis purgo, verro: ore ſimi hianti. f. αρῶ. perf. σέσαρκα. perf. paſſ. σέσαρμαι. p. m. σάρρω, ας, ε. Hinc σάρμα, ατ-ος, ſordes purgando colle ctæ. σαρθμὸν, ὰ, τὸ, ſenpæ. σαίρω, ν, vel σαρῶ, ᾶς, ὁ, idem.

Σαλάμινα-ος, ὰ, ὁ, ſcuri vibrator. a σάλ-ος, ὰ-ος, τὸ, ſeutum. Th. σάττω, onero, & πάλλω, vibro.

Σαλίτιαι, ſtabularium, acc. ſing. a σαλίτης, ὰ, ὁ, Dor. pro σιτίτης, ὰ, ὁ. Th. σιτὸς, ῦ, ὁ, ſtabulum.

Σάκκ-ος, ὁ, ὁ, ſaccus: ciliciuin, Iſa. 20. inde σακκεύω, σακκίζω, vel σακκελίζω, per ſaccum tranſmitto.

Σάλ-ος, ὁ-ος, τὸ, ſcutum, clypeus: barba, Heſiod. σακέλ-ος, Dorie. pro σάκος, ax σάκεϊ-ος. Dores enim mutant genit. u in ἀ. Th. σάττω, onero. fut. ξω. ſed σακῶ, ᾶς, ὁ, Dorie. pro σακὸς. quod vide.

Σάκχαρ, αρ-ος, vel σακχάριον, ὰ, τὸ, ſaccharum.

Σακῶν, gen. plur. a Σακαὶ, Sacæ, Scythiæ populi.

Σαλὰ, ὁ, nomen viri ἄλλιτον, Sala. Hebr. jaculum.

Σαλαθιὴλ, ὁ, nomen viri ἄλλιτον, Salathiel. Hebr. petiti a Deo.

Σβλαΐζω, lamentor. a mentis turbatione, σκλῳ.

Σαλάκων, ωνος, ὁ, pauper, qui opulentiam ſimulat, jactabundus. Item Salacon Antolyci pater, ob mollitiem infamis. Hinc molleo σαλάκωνες dicti. quaſi a σαλάω, jacto.

Σαλαμάνδρα, ας, ἡ, animal laaerti figura.

Σαλάμβη, ης, ἡ, foramen, pes quod σάλαι βαίνει. Heſych.

Σαλαμὶς, ῖνος, ἡ, nomen inſulæ. Gr. marula ſali.

Σαλάττω, moveo, aoueutio, ut modium implen largiter, ot diffluat.

Σαλείω, τὸ, nomen loci ἄλλιτον. Hebr. pupillus. Joh. 3. 23.

Σαλεύω, egito, proprie de mari ventorum vi agitato. per Synecd. aoncutio, commoveo, coneito, quatio, jacto. f. εύσω. perf. σεσάλευκα. a. 2. ἐσάλευσα. a. 2. inf. activ. σαλεῦσαι. præſ. part. paſſ. σαλευόμενος, qui agitatur. τὰ σαλευόμενα, res inſtabiles. perf. paſſ. σεσάλευμαι. perf. part. paſſ. σεσαλευμένος, agitatus. a. 2. paſſ. ἐσαλεύθην, ης, η, concuſſus ſui.

Σαλήμ, ἡ, nomen urbis ἄλλιτον, Salem. Hebr. paa. Pſalm. 76 3. Hebr. 7. 1.

Σαλμὼν, ὁ, nomen abavi Davidis ἄλλιτον, Salmon. Hebr. pacificus.

Σαλμώνη, ης, ἡ, nomen mul. Habr. perfecta, pacifica.

Σάλος, ὰ, ὁ, ſalum: item jactatio ejus, qui naviget. hinc σαλεύω, fluctuo, fluito. Σάλος ergo q. σάλασος, a σάω, quatio, & ἅλς, mare. in ſalo anim naves σαλεύονται, agitantur.

Σάλπη, ης, ἡ, ſalpa, piſcis. q. a σέλας, ſplendor, & σπάω, appareo.

Σάλπιγξ, ιγγος, ἡ, tuba, lituus, buccina. acc. plur. σάλπιγγας. Etymolog a σέλας, & ἔψ, quod tubæ ſit ſplendida vox. nifi an ὦψ; facies, quod ſit ſplendide ſpecie. Hinc σαλπίγγα, ξω, & σαλπίζω, σω, tuba cano, buccino, reſono. σαλπιγκτὴς, ᾶ, ὁ, tubicen, buccinator.

Σαλπίζω, tuba cano. fut. ίσω, & Attic. ιῶ. a. 1. ἐσάλπικα. a. 1. ſub. act. σαλπίσω, ῃς, ῃ. aor. 2. part. σαλπίσας. Th. σάλπιγξ, tuba.

Σαλπιστὴς, ὰ. ſing. aor. 2. ſub. act. verbi σαλπίζω, buccina canu.

Σαλπιστὴς, ὁ, ὁ, tubicen. ab eodem verbo, & them.

Σῆμα, τος, τὸ, Dor. pro σῆμα, ſignum, monumentum. Accipitur etiam pro σῶμα, corpus.

Σημαίνεται, Dor. pro σημαίνεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ατος, τὸ, ſignum.

Σαμάρεια, ας, ἡ, nomen urbis, Samaria. Heor. a viro Schemer. Lat. ſex, Hebr. Heor. a viro Schemer. Lat. ſex, Hebr.

Σαμαρίτης, ου, ὁ, Samaritanus, & Σαμαρῖτις, ἴδος, Samaritana.

Σαμβαλὸν, ὰ, τὸ, idem ac σάνδαλον, aalceus. inde ἀσύμβαλος, qui ſandalis caret.

Σαμβύκη, ης, ἡ, inſtrumentum muſicum: item machina bellica. Dan. 3. 5.

Σάμαρον, Dor. pro σήμερον, hodie, Att. τήμερον.

Σαμοθράκη, ης, ἡ, nomen inſulæ, ſic dictæ a Samia tractum illum occupantibus.

Σαμφόρας, qui σὰν φόρᾳ, id eſt, litteram ſigma fert.

Σαμουὴλ, ὁ, nomen Prophetæ ἄλλιτον, Samuel. Hebr. axauditus a Deo.

Σαμψυχον, majorana herba, vel amaracus.

Σαμψὼν, ὁ, nom. viri ἄλλιτον, Sampſon. Hebr. Sol.

Σὰν, nomen litteræ σ, ex Phœnicio ſebin nomen factum.

Σανδάλιον, ὰ, τὸ, ſandalium, calceamentum muliebre.

Σανδαράχη, ης, ἡ, ſuccus coneretus, ſandaracha. hinc σανδυξ, υχος, ὁ, cetuſſa uſta & tuſa.

Σανὶς, ἴδος, ἡ, tabula, aſſer, ſtipes. σανίδες, αἱ, valvæ. σανίδιον, ὰ, τὸ, tabella.

Σάπας, σάπος, ὁ, fatuus. vida Sannio.

Σάνταλον, ὰ, τὸ, ſantalum.

Σάω, ſervet, 3. ſing. præſ. opt. act. verbi σάω, Poet. pro σῴζω, ſervo. Them. σάος, ὰ, ὁ, ſalvus.

Σάος, idem ac σάως, ſalvus, & contract. σᾶς, aompar. σαώτερος.

Σαὺλ, nomen regis, Saul. item Apoſtoli, ἄλλιτον. Hebr. petitus. Flectitur etiam Græce Σαῦλος, ου, ὁ, Actor. 13. 2.

Σαόφρων, prudentibus, dativ. plural. a σαόφρων, prudens.

Σαόφρων, & σώφρων, aui mens ſalva eſt. Item prudens, caſtua. ax σάος, ſeu σόος, ſalvus, & φρὴν, ἡ, mens.

Σάπυξ, tinea, quia σήπει veſtes. Th. σήπω, putrefacio.

Σαπιότης, putrefactæ, gen. ſing. ſ. g. a. 2. part. paſſ. verbi σήπω, putrefacio. ſ. ψω. a. 2. ἔσαπον.

Σαπέρδης, ου, ὁ, ſaperda, piſcis nomen, ponticum opſonium: alin nomine eoraeinus vocatur, Cæl. l. 7. c. 47. Accipitur atiam pro homine ſapienta, & aſtuto, Varro Saperdam pro ſapiente ponit; ſed Lipſius ſeurram exponit.

Σαπρὸς, ὰ, ὸν, putris, vetuſtata putridus, vietus. a σήπω, putrefacio.

Σάπφειρα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. Sapphirus gemma.

Σάπφειρος, ου, ὁ, ſapphirus, gemma.

Σαπφικὸν, Sapphicum.

Σαπρόθ, pelvis, limen. Jerem. 52. verſ. 19.

Σαπὼν, ὄντος, ὁ, qui putreſcit, aor. 2. part. act. verbi σήπω, putrefacio. a. 2. ἔσαπον. Eſt & σάπων, ſapo.

Σαράβαρα, ſarabara, bracca, tibialia; veſtis Perſica.

Σάραβος, αἰδοῖα γυναικῶν, muliebra pudendum: generatio, familia.

Σαργάνη, ης, ἡ, ſparta, eiſta: vinculum. idem ac σπυρὶς, ἴδος, ἡ.

Σάργος, ὰ, ὁ, ſanguis, piſcis a mugilom genere.

Σάρδεις, εων, nomen urbis, plur. uum. tantum. Syr. elypeus.

Σάρδιος, ὰ, ὁ, & σάρδιος, ὰ, ὁ, ſubsudi λίθος, ſardius. noman gemmæ, ſic dictæ a Sardinia inſulæ, ubi laudatiſſ. naſcitur. Rabbini rubiuum. F. l. pyropum vocat. Nomen ſuum cum onyche communicavit, unde σαρδόνυξ factum.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, ſardonyx, nom. gemmæ. compoſ. ex σάρδιος, ὰ, ὁ, ſardius, & ὄνυξ, υχος, ὁ, onguia, quod anlore ſuo unguem humanum imitatur.

Σαρδὼ, & Σαρδὼν, όνος, ἡ, Sardinia, inſula.

Σαρῶ, verret, 3. ſing. f. 1. act. verbi σαίρω, varro, ſenpis purgo. f. ρῶ. Sed σαροῖ, eſt 3. ſing. npt. præſ. verbi σαόω, idem eum σαίρω, verro.

Σάρπτα, τὰ, nomen urbis, Sarepta. Hebr. officina aurifabri. nom. plur. n. g. ἄλλιτον. Vel fœm. ὰ.

Σάρισσα, ης, ἡ, ſariſſa, Macedoniaa haſta.

Σαρκάζω, ſau σαρκίζω, carnss carpera, ac vellera. Th. σάρξ, caro.

Σαρκικὸς, ἡ, ὸν, cernalia, a.

Σάρκινος, η, ον, carneus, a, um.

Σάρξ, σαρκὸς, ἡ, caro: corpus, in Scleſtis ſentent. Epienri. Item pulpa ulivæ, Theophr. l. 6. c. 25. Dorieuſ. σάρξ, a σάω, quia pellis ab ea σώσεται. Hinc σαρκῶν, carnenm teddo. σαρκάζω, carnes detraho; item diducto rictu irrideo. σαρκασμὸς, ὰ, ὁ, irriſio amarulenta.

Σαρὶχ, ὁ, nom. viri ἄλλιτον. Hebr. palmes.

Σαρπηδὼν, Serpedun, nomen pinprium.

Σάρπος, ου, ὁ, area, domus lignea.

Σαρῶ, verro, orno. fut. σῶσω. perf. part. paſſ. σεσαρωμένος, quod a σαίρω, idem.

Σάρρα, ας, ἡ, nom. mul. uxoris Abrahami, Sarra. Hebr. prioceps.

Σάτυρος, ου, ὁ, libidinoſus, Heſyeh. nomen regionis, Saron. Act. 9. 35. Hebr. Intiea. Eſt & σάρων, naturæ muliebris. Item Saron Deus nautieus. Hinc apud Græcos proverbium illud de homioibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνες ναυτικώτεροι. Paritar teta venatorium, Heſyeh.

Σάρωνος, quercus eava. quia σάρπτε.

Σάς, tuas, ſec. pl. ſ. g. a σός, σὴ, σὸν, tuus, a, um. Th. σῦ, tu.

Σατὰν, ὁ, uomen prioeipis malorum Angelnrum, ἄλλιτον, Satan. Hebr. adverſarius.

Σατιὰς, ᾶ, ὁ, idem. a. Cor. 12. 24.

Σάτιον, ες, ἡ, vel σάτιον; ε, τὸ, plauſtrum. a σάττω, onero.

Σάτον, ε, τὸ, frumenti menſura, tartia pars ephæ; & reſpondet ſeſquimodio. Et ſeſquimodius continet ſex eabos, aabus vero 24. ova.

Σατράπης, ε, ὁ, ſatrapa, provinciæ præſes. vox Perſica, Ariſtot. de mundo.

Σατραπὴα, ης, ἡ, Satrapia, principarus, Herodot. l. 3.

Σάττω, onero, onus impono: impleo, reſercio, conſtipo, Lucian. premo, ſubigo. σατιγμὸν γῆ, ager ſubactus. fut. ξω. præt. σέσαχα, perf. paſſ. σέσαγμαι.

Σάτυρος, ου, ὁ, Satyrus. Eſt & Orphei hymnus in Satyrum. Hinc σατύριον, ε, τὸ, berba ad Venerem ineitans, Dioſc. Item animal amphibiũ in Ariſtot.

Σαυκὸς, ῆ, ὸν, aridus, ſicaus.

Σαυλὸς, ὴ, ὸν, delicatus, mollis, fluxus, levis, vitioſus. Dicitur & σαυὸς, & σαυκὸς. σαυλοῦσθαι, delieiari. Apud Eutipidem in Cyelope Intarpres vartit tripudiare.

Σαυνάζω, ſaunio pereutio. σαυνίον, haſta, penis. a σαύνα, quatio.

Σαυὸς, σαυλὸς, mollis, tener.

Σαῦρα, vel σαύρα, ας, ἡ, lacerta. ſed σαῦρος, ου, ὁ, lacerrus. Eſt & nomen piſcis.

Σαυρωτὴρ, ῆρος, ὁ, cuſpis in imo heſtæ ferro tranſverſa, ſeu ferramentum enneavum, mucronatum, cui extrema haſtæ pars inſerta efficit, ut erigatur, & ſuln depangstur. q. σαυρωτὴρ, a σαῦρα, palum depengo.

Σαῦσαρος, ου, ὁ, ſuſurrus. q. u σαῦω, & σαίω, ut ſit ſonus, qualis eſt rei, quæ paritur. aut ſimpliciter a σόος, ſonus.

Σαυτοχειρία, ὰ, ὁ, linguæ hæſitatio.

Σαυτὸς, per crafin, pro σεαυτὸς. ſic σαυτὴν, pro σεαυτὴν, te ipſum. Ex σὺ, tu, & αὐτὸς, ipſe.

Σάφα,

Σάφα, adverb. perſpicue, certo, vere, manifeſte. a σαφὴς, ίθ-, ές, ής, manifeſtus.

Σαφηνὴς, ίθ-, ές, ά, Dotic. pro σαφὴς, perſpicuus, clarus, certus. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαφὴς, Poet. n. g. loco adverbii σαφῶς, aperte, perſpicue.

Σαφεσέρα, ας, ἡ, comparet. magis manifeſtior, a σαφὴς, ίθ-, ές, ής, manifeſtus. ſuperlat. σαφέστατ-, maximeſtiſſimus.

Σαφίως, & σαφλιώς, Jon. pro σαφῶς, aperta, palam, plane, explanate.

Σαφᾶ, accuſ. ſingul. a σαφὴς. quod vide.

Σαφήνεια, ας, ἡ, claritas, perſpicuitas. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαφήνιζω, manifeſto, declaro, idem ac σαφέω. Th. σαφὴς, ίθ-, ὁ, manifeſtus.

Σαφηνῶ, fut. 1. Attic. pro σαφηνίσω, verbi σαφηνίζω, manifeſto.

Σαφηνὴς, idem ac σαφὴς, perſpicue.

Σαφὴς, ίθ-, ὁ, ἡ, manifeſtus, apertus, perſpicuus, certus. Hinc σαφῶς, manifeſte. σαφήνεια, ας, ἡ, perſpicuitas.

Σαφῶς, adv. manifeſte, perſpicue. Th. σαφὴς, manifeſtus.

Σαχθὶς, ίντ-, ὁ, conſtipatus, aor. t. part. paſſ. a σάττω, onero. fut. ξω. a. 1. paſſ. ἐσάχθην.

Σαώ, ίθ-, ῦς, ἡ, nomen mul. ſalva.

Σάω, ſarvaſit, ſervabnt, pro ἐσάωσε, 3. ſingularis aor. 1. ind. activ. rejecto augmento, & apocope Poet. σάω. Sumitur & pro σάωσον, ſarva, aor. 2. imperat. act. per eandem apocopen. Alii volunt eſſe 3. ſingul. imperf. pro ἐσάιζε, vel præſ. imperat. pro σάιζε, verbi σαΐζω. Sunt qui σάω Doricum eſſe dicant pro σάα, verbi σάομαι, vel σάω, Poet. ſervo. quod a σαό-, Poet. pro σόω-, ſalvus.

Σαΐζω, Poet. pro σαΐζω, ſervo. Them. σόω-, a, ὁ, ſalvus.

Σάωσα, ſervavit, Jon. pro ἐσάωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi σαώζω, Poet. pro σαΐζω, ſervo. Th. σόω-, ſalvos.

Σαώσει, ſeruabit, 3. ſing. f. s. verbi ejuſdem, & rbem.

Σαωσίμεν, ſervaturum aſſa, Jonic. pro σαώσειν, fut. 1. inf. act. verbi σαώζω, ſeruo.

Σαώσετον, dual. f. 1. act. verbi ejuſd.

Σαώσομεν, 1. pl. f. 1. ind. act. ejuſdem verbi.

Σαώτερ-, a, ὁ, magis ſalvus. compar. a σάος, idem ac σόω-, e, ὁ, ſalvus.

Σ Β.

Σβεννυμένου, Æolic. pro σβεννυμένου, gen. plur. part. præſ. paſſ. verbi σβέννυμι, ſupprimor. Th. σβέννυμι, exſtinguo. f. σβέσω. p. ἔσβεκα. a. 1. paſſ. ἐσβέσθην.

Σβέννυμι, & σβεννύω, extinguo, reſtinguo. præſ. imperat. σβέννυθι, ύτω, & in 2. pl. σβέννυτα. fut. σβέσω. ab inuſit. σβέω. n. 1. ἔσβεκα. aor. 2. tuſ. activ. σβέσαι. perf. ἔσβεκα. præſ. paſſ. σβέννυμαι, σαι, ται, & in 3. pl. σβέννυνται. perf. paſſ. ἐσβέσμαι. aor. 1. paſſ. ἐσβέσθην. fut. 1. paſſ. σβεσθήσομαι, ῇ, σται. Hinc ἄσβεστ-, ος, ὁ, ἡ, inextinguibilis. Σβέω ergo, q. σάω βίον, quatere vitam.

Σβέσα, ας, ἁ, Jon. pro ἔσβεσα, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi σβέννυμι.

Σβέσασα, gem. ας, Poet. pro σβέσαι, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Σβέσω, ως, ὡ, extinguam, fut. 1. act. verbi ejuſdem.

Σ Ε.

Σέ, te, acc. ſing. a σύ, tu. σὲ φρένες, Att. pro σῇ φρένες, vel potius pro κατὰ φρένας, Synecd.

Σεαυτ-, ῆς, ῇ, & contracte σαυτ-, ῆς, ῇ, tui ipſius, caret oominatiuo, compoſitum ex σέο, pro σοῦ, τοῖ, & αὐτ-.

Σεβίζομαι, idem ac σέβομαι, colo, ſeneror; item vereor: religioſe admiror, Genoad. f. ἐσόμαν. perf. paſſ. σεσέβασμαι, σαι, ται. a. 1. paſſ. ἐσεβάσθην. Th. σέβω, colo.

Σέβας, τό, indeclinab. reverentia, cultus, veneratio, pudor. ſtupor præ admiratione, Odyſſ. ζ. res auguſta, Sophocl. Th. σέβω, colo.

Σεβάσθησαν, colucrunt, Jon. pro ἐσεβάσθησαν, 3. plural. a. 1. ind. paſſ. verbi σεβίζομαι, colo.

Σέβασμα, ατ-, τό, numen: coltus, religio. σεβάσματα, ων, τά, ſacre.

Σεβάσσατο, Jonic. & Poet. gem. ος, pro ἐσεβάσατο, 3. ſing. a. 1. med. ejuſdem verbi, & them.

Σεβαστὸς, ὴ, ὁ, venerabilis, veneratione dignus. Lat. Auguſtus. Σεβαστὴ, ῆς, ἡ, Auguſta, Cæſaris uxor.

Σέβε, colc, præſ. imperat. act. a σέβω.

Σεβέων, ω, τό, palmæ inſolucrum. q. σάβανον.

Σεβίζω, Poet. idem ac σεβίζομαι, colo, veneror.

Σέβομαι, colo, veneror, ſum pius, ſum religioſus. cum accuſ. præſ. imperat. σέβε, præſ. inf. σέβεσθαι, part. præſ. σεβόμεν-, η, ὁν, religioſus. εὐσεβὴς, ὲς, ἡ, religioſa; religionem Judaicam amplexa. Act. 13. 50.

Σέβοντ, Dor. pro σέβουσι, 3. plur. præſ. act. a σέβω, colo, veneror.

Σέβω, veneror, adoro, colo. τὰ θεῶν σέβειν, diuina colere. Hinc σεβαστὸς, ὴ, ὁ, veneratio. σεβαστὸς, ὴ, ὁ, Auguſtus, quaſi venerattone dignus.

Σέθεν, per ſyncop. pro σέοθεν, Poet. Dor. ſeu Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σύ, tu. Vel ſtinm acc. ſing. pro σέ.

Σεῖο, & σέο, Jonic. pro σοῦ, genit. a σύ, tu.

Σειόμεν-, a, ὁ, præſ. part. paſſ. a σείω, moveo. f. σω. p. σέσεικα.

Σείοντες, nom. plor. præſ. part. act. verbi ejuſdem.

Σεὸν-, Laconica pro θεὸν-, a, ὁ, divinus. Th. θεὸς, Deus.

Σεύ, ῥός, ὁ, Sol. a σείω, deſicco.

Σειρὴ, ᾶς, ἡ, catena, funis, reſtis, vinculum, linea, fera, & obex. σειρὴ quoque bulborum, & olerum faſciculi, q. ob ἅπερ, necto, quod catena ex varia partibus connexia conſtet, vel quod res rsbua nnnectat. Item morbus in equorum jumentorumque ſuffraginibus præcipue, Colum. l. 6. c. ult. Hinc Σειρὴ, ῆν-, ἡ, Siren, monſtri marini genus.

Σειρὴν, ῆν-, ἡ, Siren. Alii ab ἅπερ, necto, alii a σείω, traho. Alii a σειρὰ, quod audientes voca Sirenum capti, ab ea tanquam fune penderent, & veluti alligati trahrentur. Item σειρὴ, infectum api non diſſimile, Ariſtot.

Σειρὴν, inflammatione capitis laboro. a σείω, deſicco. Item ſuffragioum vitio laboro.

Σείριος, ου, ὁ, Sirius. Item Sol, Heſiod. nomen ſtellæ, quæ etiam canicula dicitur. Σείριον, ου, τό, aſtrum.

Σείω, deſicco. hinc σεὺ, Sol.

Σειὼν, ίντ-, ὁ, commotus, a. 2. part. paſſ. verbi σείω, moveo. f. σείσω. a. 1. paſſ. ἐσείσθην, ῶ, ῇς, & in 3. pl. ἐσείσθεσαν.

Σεισιχθὼν, Dor. pro σεισιχθεὶς, aor. 2. part. med. f. g. a σείω, quatio.

Σεισμὸς, ὲ, ὁ, motus, concuſſio. Th. σείω, moveo.

Σείω, concutio, quatio, moveo, vibro, agito: calumnior, Suid. f. σείσω. p. σέσεικα. a. 1. ἔσεισα. perf. paſſ. σέσεισμαι. Hinc σεισὸς, ὸ, ὁ, concuſſio, terræ motus.

Σεκοῦνδος, a, ὁ, nomen viri. Lat. Secundus.

Σέλας, jubari, dat. ſing. a σέλας, ως, τό, fulgor. dar. σέλαϊ, φ.

Σελαγέω-, ω, ſplendeo, ſalgeo, luceo, eluceo. q. σέλας ἄγω. Th. σέλας, fulgor.

Σέλαγ-, a, ὁ, nomeo propr. Selagus.

Σελαναίη, Dor. & σελαναία, ἡ, Jon. Luna.

Σελάννα, Dot. pro σελήνη, acc. ſing. a σελήνη, Luna.

Σέλινος, ου, ὁ, ſolgor, jubar, lumen. Hinc σελαγέω, fulgeo, luceo. σελήνη, ἡ, Luna. πανσέληνος, ίνη, ὲς, Luna cum eſt in plenilunio.

Σέλαχος, ους, τό, & σελαχίον, ου, τό, genus piſcium cartilaginoſum. an a σέλας, curis ſcilic. ſplendore? Galen. in Gloſſ. vocat σελάχε, piſces ſine ſquamis.

Σελεύκεια, ας, unmen urbis, a Seleuco Nicanore ſic dicta, Selencin.

Σελήνη, ίθ-, ἡ, pocnli, anvia; & veſtis quoddam genus. Item calceamentum muliebre. Paritar avia quædem locuſtia veſcens, Oppiana io Ixeut.

Σελήνη, ης, ἡ, Luna, Jon. d. σέλας ίου, lumen novum, Sic dicta, quod ſubinde nouam accipiat phaſes. Item Diana. Æliano eſt etiam nomen piſcis. Hinc σεληναῖ-, lunaria, clarua.

Σεληνιάζομαι, σεληνιάζει ὑμᾶς, lunaticus ſum, conſtictor morbo per certa Lunæ intarvalla redeunte. f. ἀσόμαν. a. 1. m. ἐσεληνιάσθην, ῶ, ῇς. præſ. part. m. σεληνιαζόμεν-, η, ον, lunaticus, a, um.

Σέλινον, ου, τό, apium, herba. ab ἅλ-, paſus.

Σελὶς, ίθ-, ἡ, pagina, ſpatium inter lineas: carina navis, ſpatium inter tabulata navis.

Σέλλα, ſella, ax Lat. Tamen ex Lacon. ἕλλα, quod ab ἕζω, ſedeo.

Σεμνόγαμος, ους, ὁ, ἡ, nuptiternium. Gl. Cyr. σελλὸς γάμος.

Σελλὸς, ὸ, ὁ, Sellus, pauper, qui divea bnberi volebat, jactetor, ambitioſus & pauper. Comment. Ariſtoph.

Σέλμα, ατ-, τό, ſpatium inter tabulata navis, tranſtrum. a σελὶς, ſpatium inter lineas.

Σελμὶς, ίδ-, ἡ, funiculus piſcatorius, rudsna. An a σείω, & ἑλίσσω, quod moveatur, & volvatur?

Σεμὲ, ὁ, nomen viri ἄκλητος, Semi. Habr. attonitus.

Σεμέλε, ες, ἡ, Semele, mater Liberi, Cadmi filia. Ducunt a σέλας, & μέλω, quod Joot volnit jungi cum fulgure, & tonitru, & ἐσάιδε τὰ μέλε. Item menſa, & feſtum quoddam.

Σεμιδάλιθ-, a, ὁ, exiguus lacertus. Italoli tarentola appellaur: veteribus Chalcidica lacerta dicta.

Σεμίδαλις, ους, ἡ, ſiligo, ſimila, ſimilago, flos farinæ triticeæ.

Σεμίραμις, ὶ, Semiramis, Nili uxor: item columba ſylveſtris.

Σεμνὸς, ὴ, ὸν, honeſtus, venerandus, auguſtus, gravis, ſeverus. compar. σεμνότερ-, præſtantior. Hinc σεμνὸν illuſtro, exorno.

Σεμνότης, ητ-, ἡ, gravitas, honeſtas, antoritas, majeſtas. Th. σεμνὸς, honeſtus.

Σεσεμνώμαι, gravitatem præ me ſero, ad gravitatem me compono. jactito me. a σεμνὸς, venarabilis.

Σέσι, ſena, planta inter purgantea excellens.

Σεὸ, Jon. pro σοῦ, gen. ſing. a σύ, tu.

Σεσὶ, Dii, Dor. melius σοὶ.

Σεπτὸς, ὴ, ὸν, venerabilis, colandus, adorandus, prerioſus, ſanctus.

Σεσαμὶς, ίδ-, ἡ, herbæ nomen.

Σεραφεὶμ, Seraphim.

Σέργ-, a, ὁ, oomen civis Romani, Sergius.

Σέρις, ιος, ἡ, cichorii genus, intybum.

Σέρπιλλα, vel σέρπυλλον, α, τό, abſinthium marinum, Dioſc. l. 3. c. 27.

Σέρρ-, γος, ἡ, anus, quæ in virginitate conſenuit.

Σέρρ-, ω, ὁ, inſecti genus, culex.

Σέσαγμαι, inſtratus ſum, perf. paſſiv. verbi σάττω, onero. f. ξω. p. σέσαχα.

Σεσαρὼς, ridens, dentes ſtridens, præt. med. part. f. g. verbi σαίρω, ſum ora hiantis, ſea diducto, pronat illi faciunt, qui cachinnantur. unde pro ridente accipitur. f. σαρῶ. p. σέσαρα. p. m. σέσηρα, & σέσηκα.

Σεσῶδθαι, perf. inf. paſſ. aerbi σώω, quatio, moveo.

Σέτελι, ος, τό, & σίτελις, ι, herbæ oomen, Dioſc. l. 3. c. 63.

Σέσηπα, putrefactus ſum, p. m. verbi σήπω, putrefacio, f. ψω.

Σέσηρα, ſum ure aperto, p. m. verbi σαίρω, idem, & vertu. part. præt. med. σεσηρώς, ῶτ.

Σίδθω, & σίδω, Poetic. pro σῦ, gen. ſing. vel acc. ſiog. a σύ, to.

Σεσιγημένθ, Dor. pro σεσιγημένθ, ὁ, qui ſilentio præteritur, perf. part. paſſ. a σιγάω. fileo. fut. ήσω.

Σεσιωπημένθ, ω, ος, taeitus, qui ſilentio premitur, Dor. pro σεσιωπημένθ, perf. particip. paſſiv. aetbi σιωπάω, ſileo.

Σεσοφισμένθ, ω, ὁ, peritus, perf. part. paſſ. verbi σοφίζω, reddo ſapientem. f. ίσω. præt. σεσόφισμαι. Th. σοφός, ή, ὁ, ſapiens.

ΣΦ, Dor. pro σῦ, genit. a σύ, to.

ΣΦα, fogavi, a. 1. Joo. pru ἔσδα, verbi σάω, cieo, agito. Them. σώω, quetio.

ΣΦιτο, Jon. pro ἐσδέτο, 3. ſingul. a. s. med. verbi σάω. vide σΦα.

ΣΦω, cooeitetur, per tyna. pro σΦάσθω, 3. ſing. a. 1. imperat. med. σΦάω, άσθω, verbi ejuſdem.

Σθτλωθ, α, ὁ, nomea ranæ. a σθτλόω, vel τθτλόω, beta, in qua verſatur.

Σεβθάσω, a. 1. inf. paſſ. verbi σέβω, aolo, veneror.

Σέβθεσθαι, . 1. inf. med. verbi ajuſd.

Σεαυτᾶ, Jon. pro σεαυτῆ, tui ipſius.

Σ Η.

ΣΗ, ὁ, oomen viti ἄκλητου, Setb. Hebr. repoſitus.

ΣΗθω, cribro, excutio. quod a σάω, moveo.

Σήκωσθαι, Bœot. ſyncup. pro ἐσηκάσθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi σηκόω, ſtabulo includo. Them. σηκός, ὁ, ὁ, ſtabulum.

Σηκός, ᾶ, ὁ, aaula, ſtabolum, pruprie ovium, & caprarum: templum. Item avium luauli, aidus. Eſt etiam pondus, ael ſtatera: unde σηκίον, pondero. σηκίς, ίδθ, ἡ, ancilla. σήκωμ, ατθ, τό, æquipondium.

Σήμ, ὁ, nomen viri ἄκλητου, Sem. Hebr. ὀνομαστός, celebtis. Sed σῆμ', pro σῆμα, quod vide.

Σῆμα, ατθ, τό, ſignum, nota, trophæum, aaxillum, ſepulchrum: podex, Theocr. Idyl. ὁ. σημάου, ς, τό, idam. Hinc σημαίου, ooro, ſigoo. σημαίνω, αυῦ, ſi gonfieo. διάσημθ, ς, ὁ, ἡ, inſignia, illuſtris. ἐπίσημθ, α, ὁ, ὐ, idem.

Σήμαιν', pro σήμαινε, præſ. imperat. a σημαίνω, ſignifico.

Σημάσσετε, Dor. pro σημάνετε, ſignificaus, præſ. part. f. g. a σημαίνω.

Σημαίνω, ſignum do, ſignifico, auntiu, præcipio, impero. f. ανῶ, a. ι. ind. act. ἐσήμηνα. a. s. inf. act. σημῆναι. præſ. paſſ. σημάίνομαι. perf. paſſ. σεσήμασμαι, & Arr. σεσήμασμαι. hinc perf. part. σεσημασμένθ, η, ον, obſignatus, a, um, Th. σῆμα, ſigoom.

Σημήνω, a. 1. inf. act. verbi σημαίνω, ſignifico.

Σημήνω, indicabo, Jon. pro σημανῶ, f. 1. ſod. activ. verbi σημαίνω, ſignifico. Th. σῆμα, ſignum.

Σεσημάσθαι, ſignificaodum, verbale a σημαίνω, ſignifico.

Σημάντωρ, ορθ, ὁ, præfectoe, dua, prætor, qui ſignom dat claſſicum canendo, quod a σημαίνω. Th. σῆμα, ſignum.

Σήματα, τά, litteræ, aom. plur. a σῆμα, ατθ, τό, ſignum.

Σημεῖον, ς, τό, ſignum, mireculum. Th. σῆμα, ατθ, τό, idem.

Σημειόομαι, ᾶμαι, uoro, commentarium rerum ſcribo. præſ. imperat. σημείω, ᾶ, οίθω, οίθω, & io a. plur. οισθε, οῖθε. fut. ώσομαι. perf. paſſ. σεσημείωμαι. Them. σῆμα, ατθ, τό, ſigoum.

Σήμερου, & Art. τημερου, hodie, adv. q. d. τῇδε ἡμέρᾳ, hoc die. ὁ σημερου, ſcil. ἡμέρα, bodiernos diee. σημερινός, hodiernus.

Σημεῖου, pro σημεῖον, ς, τό, ſignum.

Σημήνῃ, ſignificaverit, 3. ſingul. aor. 1. ſub. act. verbi σημαίνω, ſignifico. fut. ανῶ. a. 1. ἐνήνεμα, & ἐσήμηνα. Th. σῆμα, ατθ, τό, ſignum.

Σημαντῆρου, & σημαντῆρα, ς, τό, funt Lat. origine, lemiciuſtium, quod & luccinctorium, aut ſubligaculum dicitur. Græce αἰζωμα, ατθ, τό.

Σοί, acc. ſiogul. σῆς, geoit. Sed σῆς, σῆσι, & σῆσιν, Jonice pro σοῖς, dat. plur. a σός, ή, όν, tuue, a, tuom. Th. σύ, tu.

Σηπία, ας, ἡ, ſepia: nomen piſcis atrum liqoorem in timore emittentis: accipitur & pro atramento. Athen. lib. 7. Th. σήπω, putreſaecio.

Σήπω, putrefaaio, aorrumpo. f. ψω. a. 1. ἔσηψα. perf. act. σέσηφα. præt. med. σέσηπα, & Dor. σέσαπα. uode σαπρός, putris. σάπωμι, putrefio, computreſao. aor. 2. paſſ. ἐσάπην, ης, η, computrui. q. aom a madore pannus putreſcit, σαῖς ὅτου, tioea ſtatim ſequitur, & tum aſt σαπέβρωτθ. Hina σῆψις, εως, ἡ, putredo. σῆψ, πός, ὁ, ſerpentis oomen. accipitur etiam pro atramento. σής, πός, ὁ, tioea. σαπρός, ᾶ, ὁ, putris, putridue. σαπρότης, ητθ, & σαπρία, ᾶς, ἡ, putredo, marcor. σαθρός, ᾶ, ὁ, putris, marcidus.

Σήραγξ, αγγθ, ἡ, antrum, ſpecue, tima, & fiſſura terræ. a σεσηράσα, aerbi ναίρω, apertue ſum.

Σῆρες, ων, οἱ, Seiea, populus: item vermiculi, qui aent ſericum.

Σηρικός, ή, όν, ſeriaua, a, um, a σήρ, σηρός, ὁ, vermiculus, qui uet ſericum.

Σής, πός, ὁ, tinea. Th. σήπω, putrefacio. oaſcitur enim ex porredine.

Σῆς, & σῆσι, Jon. pro σοῖς, dat. plur vide σύ.

Σεσήκαμ, κες, ἡ, ſeu σήκωμα, ατ, τό, ſeſamon, ſromenti Indici genos.

Σητίς, ᾶ, uomen propr. iofulo. Hinc Σισίς, ίδθ, Seſtia puella.

Σῆτες, adv. hoc auuo. Art. τῆτες, queſ τῷ ὅτω τάτῳ. hioc σητός, ᾶ, ὁ, horuus.

Σητόβρωτος, ε, ὁ, ἡ, a tinais coufumptue. ea σής, tinea, & βρωτός, vorarus. Th. βρώσκω, aomedo.

Σητοκόθ, ω, ὁ, a tinaia aæſua, fau pertuſua. quod a σής, σητός, ὁ, tinea, & κόπτω, ſctudo. p. m. κόκοπα.

Σ Θ.

ΣΘεκά, ὁθ, ἡ, nom. mul. robuſta. quod a σθένθ, robur.

ΣΘεκρός, ᾶ, ὁ, robuſtos, validus. quod a σθένος, εος, τό, robur. Th. σθένω, valeo.

ΣΘενελαΐδης, Sthenelaides.

ΣΘένελος, α, ὁ, oomen proprium viti.

ΣΘένος, εος, τό, robur, vis. Th. σθένω, valeo.

ΣΘενόω, ῶ, roboro, aoofirmo. f. ώσω. p. ἐσθένωκα. aor. 1. ἐσθένωσα. a. 1. opt. act. σθενώσαμι, ας, αι. 1. Petr. 5. to. ab aodem them.

ΣΘένω, valen, pnſſum. σθένω ἐς πλέϊτα, opibus valere, Sophocl. in Ajace. ἐσθὲν τὸ σθένει, nihil poſſit, Plutarch. in Opuſcul. Hinc σθένος, εος, τό, vis, robur, potentia. ἀσθενής, ές, ὁ, ἡ, invalidus, imbecillis. ἀσθένεια, ας, ἡ, imbecillitas. ἀσθενόω, imbecillis fum.

Σ Ι.

Σιαγών, όνος, ἡ, mala, meailla. Hinc σιαγόνιος, pars maaillaris, Deot. 18. verſ. 3. q. σείουα ἀγουάν, id eſt, περιαγωγήν, movetur, dum edimus.

Σιαίνομαι, tedio afficiar. Gloſ. Cyr.

Σίαλος, ου, τό, ſaliva, ſpuma ex ore emiſſa. Dicitur & σίελος. quaſi a σείω, quia in ure movetur.

Σίαλος, ε, ὁ, porcus faginarus, pinguis. gas. Jon. σιαλω. q. a σπάλω, & ὠλός, quia edmodum paſtus.

Σίβυλλα, ης, ἡ, Sibylla vates, vaticinatria. q. d. σὺ βαλλὰ, Dei conſiltum. Σίὸς enim Dorica Deos eſt.

Σιβώλη, ης, ἡ, venabulum, baſtile, propria quo fuee fobiguatur. Dicitur & σοβώλη, a σῦς, fue. Item tibiarum theca, Pull.

Σιγαλόεις, εσσα, ὁ, ſpleodidus, elegans, varius, ob pulchritudinem ſilentium, & admirationem inducens. χιτὼν σιγαλόεις, alegaos tuoica, Odyſſ. ὁ. Them. σιγάω, admiror, fileo.

Σιγαλός, ή, όν, Dor. pro σιγηλός, taciturnus, taciturous. Th. σιγάω, taceo.

Σιγᾶν, tecere, præſ. inf. act. a σιγάω, taaeo.

Σιγάω, taceo, fileo. f. ήσω. p. σεσίγηκα. σίγα λόγος, ſupprime ſermones, & verba, Eurip. Hina σιγαλός, ή, όν, taciturs.

Σιγή, ῆς, ἡ, ſileotium, taciturnitas. σιγῇ, tacite, adverbialiter ſumitur. Them. σιγάω, fileo.

Σιγηθείς, έντος, ὁ, fileotio præteritue, a. 1. part. paſſ. verbi σιγάω, fileo.

Σιγῆν, Dor. pro σιγᾶν, filere, præſ. inf. ejuſdem verbi.

Σίγλος, ου, αἱ, inaurer. Sed σιγλοῖ, ciſiæ, notæ compendiariæ io ſcribendo; quod per eas aliqoid σιγᾶται, tacemus.

Σιγυνοφόρος, ε, ὁ, manipularis. Ea σίγυνος, ſignum, quod Lat. & φέρω, fero.

Σίγυνος, ὁ, jaculum a ferro. ut σιβύνη, Oppiao. 1. diatur & σίβυνος.

Σιγῶσι, Dor. pro σιγῶσι, ſilaat, 3. ſingul. præſ. a σιγάω, fileo.

Σιδήρεος, Dor. pro σιδήρεος, ferreus.

Σιδηροδέτος, α, ὁ, Dor. pro σιδηρόδετος, ferru vinctus, Herodot.

Σίδηρος, Dor. pro σίδηρος, ferrum.

Σιδηροχάρμης, α, ὁ, Dor. qui ferro, vel ferreia armie gaudet, bellicoſus, ὁ σιδήρῳ χαίρων. σιδηροχαρμᾶς, Dor. pro σιδηροχαρμῶν, geo. plur. a σιδηροχάρμης, α, ὁ.

Σίδη, ης, ἡ, malus Punica, & fructus, a Sida Bœotiæ oppido.

Σιδήρεος, ᾶ, ᾶ, ᾶ, (& Dor. ᾶ, ᾶ) εα, ᾶν, ferreus, a, um.

Σιδηρίτης, & σιδηρίτας, ου, ὁ, Dor. pro σιδηρίτης, ου, ὁ, magnes. σιδήρειος, ος, ον, ὁ, ferreus. Them. σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.

Σίδηρος, α, ὁ, ferrum, ſnfis. quaſi a σίζω, ſtrideo, quod dicitur de ferro eaadeote, cum io aqua reſtinguitur. Hioc σιδηρίτης, α, ὁ, magnes. σιδήριον, α, τό, ferrameotum.

Σιδηροστόρος, ε, ὁ, ſarro ligatua. a δέω, ligo, & σίδηρος, ου, ὁ, ferrum.

Σιδών, όνος, ἡ, nomeo urbis, Sidna. Hebr. venatio. Hinc Σιδόνιος, ου, ὁ, Sidonius, nomea gantila.

Σίζω, dicitur de ferro candente, qoom in aqua reſtinguitur, a ſono.

Σικανοί, ῶν, οἱ, Sicani, gens.

Σικάριος, α, ὁ, ſicarius, vox origina Lat. a ſica. q. ſeca, a ſecando, eſt gladiolus. Gt. δέλων, ωνος, ὁ, pugio.

Σικελία, ας, ἡ, Sicilia, regio.

Σικελός, ᾶ, ὁ, ἡ, Siculus, a. io plural. Σικελοί, Siculi.

Σίκερα, τά, ſiceta, ἄλατος. & ſumitur pro

pro quolibet potu inebriante, præter vinum: ut est cerevisia, &c.

Σίκιννις, ιδ-, ὁ, saltatio quædam militaris: saltatio satyrica. a σείω, & κινέω. Exercent eam σειλήνοι & κίνναται.

Σίκλ⊖ς, ὁ, siclus, numi ponderisque genus.

Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, κολοκυνθη. quia similis est τῷ σίκυϊ, cucumeri. Item Galeno in Gloss. est medicinalis cucurbita. Th. σίκυ⊖ς, υ, ὁ, cucumis.

Σίκυ⊖, ε, ὁ, cucumia. Item pepo. q. a σείω & κίω. Est enim plusta ὀρμητικὸ, & latè funditur.

Σικυήρατον, ε, τὸ, cocumerarium. Etsi. 2. 8. Aliter σικυήλατον, quod ibi σικύου ἐλαύνονται. Vel σικύηρατον, quod σίκυος κρατῶ.

Σικυωνίδε, adv. pro ὅτι ἐκ Σικυῶν⊖, ex urbe Sicyone.

Σικχός, ή, ὁ, gracilis, invalidus, injucundus, molestus. imbecillus. derisor. Athen. l. 3. morosus. σικχασία, tædium. σικχαίνω, fastidio.

Σίλας, ε, ὁ, nomen viri, Silas, Lat. testiculus.

Σίλιγνις, ιδος, ἡ, siligo. a Lat.

Σιλικάστρον, ε, τὸ, pisnta quædam.

Σίλλοι, ων, εἱ, sales, dicacitates, cavillationes. q. a σείω ὀφρῦς, movere oculos. Hesych. σιλλὸς, χλεύασμὸς, μῶκ⊖, κακολογία. Est & σιλλὸς, κακοήλικ⊖, id est, recalvaster.

Σίλλυβον, ἀκαίρως π κόβει & ἐξαίνων. Dioscor. l. 4. Est spina lata, solius chamæleontis. Est & σίλλυβος τῆς βιβλίου τὸ ἔξωθεν. quasi a συλλαμβάνω, quia pellis, in qua liber exemplatur aut involvitur, comprehendit illum.

Σιλουανὸς, ου, ὁ, Silvanus, nomeo viri.

Σίλουρ⊖, piscis silurus, quia σείω τὴν ὀρὰν.

Σίλφη, ης, ἡ, blatta. Silpha insecti genus, quod senectutem exuit, Aristot. l. 8. Anim.

Σίλφιον, ε, τὸ, laserpitium, frutex.

Σιλωάμ, ὁ, nomen piscinæ, ὑδατος. Hebr. missus.

Σίμβα, εἱ, citharæ partes summæ, & in quibus quædam pooniur cantiones. Sed σιμὶ suat spes, q. a σείω, quia obtorquentem habent aculeum, quam vespa.

Σίμβλον, ε, τὸ, vel **σίμβλ⊖**, ε, ὁ, & **σίμβλη**, ης, ἡ, alveare, ubi σιμὶ βάλλουσι μέλι, apes mel ponunt.

Συμεών, vel **Συμεών**, ὁ, nomen viri ἁγίου, Simeon. Hebr. exauditus.

Σιμὲ, ης, ἡ, & in nom. pl. σιμὶ, εἱ, apes.

Σιμηκίδιον, Suidas exponit fascism, fudarium, semicinctum, Actor. 19.

Σιμῆς, ιτ⊖ς, ὁ, Simois, nomen fluvii, & viri.

Σιμὸς, ὴ, ὁ, simus, pressis naribus. Est & σιμὸς, τυφλὸς, cæcus. Item ad locum relatus, declivis.

Σιμόεντα, pro **Σιμόεντα**, acc. sing. a **Σιμόεις**, ντος, ὁ, nomen viri, vel fluvii, Simois.

Σιμωνίδης, ε, ὁ, Simonides.

Σινᾶ, τὸ, nomen montis, ἅλατος, Sina. Hebr. tobur.

Σινάμορος, ε, ὁ, ad alios lædendos natus, libidinosus. a σείω, lædo, & μόρος, fatum, tanquam cui fatale sit nocere. hinc σινομαίμι, vastor, corrumpo

Σίναπυ, vide in σίνηπυ, sinapi.

Σινδὼν, όνος, ἡ, sindon, amictus ex lino, linteum tenue.

Σίνεται, 3. sing. ind. præs. verbi σίνομαι, lædo, noceo.

Σίνηπυ, & **σίναπυ**, εως, τὸ, sinapi. quis σίνει ὄπας, lædit oculos. hinc σπυτέω, vultum adduco, δριμύζομαι, ut qui sinapi edunt.

Σινίζω, vcatilo, vanno, cribro, concutio. fut. ίσω. p. σεσινίκα.

Σινόπη, ης, ἡ, urbs quædam Ponti, Sinope.

Σίντης, ε, ὁ, noxiue. Hinc Lemnii incolæ **Σίντιες** dicti, quod piraticam exercuerint, Iliad. α'.

Σίντιες, vide in σίντες.

Σίνω, & σίνομαι, noceo, attera, lædo. Hinc **σίνος**, εος, τὸ, noxa, damnum. σινερὸς, ὴ, ὁ, noxius. **σίνις**, ιος, ὁ, ἡ, innoxius.

Σινωπίζω, lascivire more scorti. a Sinope scorta quadam nobili, & celebrata lascivia.

Σίοι, ων, τὰ, laver. herba aquatica.

Σιὸς, Deus, Dorice, quia omnia σείω, movet, vel a **Θεὸς**.

Σιπαλὸς, ὴ, ὁ, deformis, difficilis, molestus, impurus. σιφλὸς, ὴ, ὁ, idem.

Σιπταχόρα, nomeo Indicum fluvii.

Σιπύη, ης, ἡ, aca, proprie panaria. Suidæ quasi σιτοβύη, quia in eam σῖτα ἐμβάλλονται. Respicit, opinor, ad σῖτ⊖, & βάω, implen.

Σιρὰ, vide σωρὰ, & in Lat. Etymol. firs.

Σίρμιον, ε, τὸ, defrutum, sapa, vinum novum decoctum. Aphr. l. a. Probl.

Σιρὸς, vel σιρὸς, ὗ, ὁ, firus, fovea in usum granarii cavata. q. σωρὸς.

Σισαμὶς, ίδ⊖ς, ἡ, selamum, species frugum, mala, quæ frugibus infpergitur. Hom. in Batrach.

Σίσερνα, ε, τὸ, siser, olus.

Σισὴν, ης, ὁ, Suidas σῖτος τὸ πλεῖστον. Levit. 19. 29. An a σείω, ut indicetur coma contorta in diversos cinctinos, quibus caput velut in anguios frangatur, qui cincinni cancuti possint? an a σίνω, ut sit capillus, velut caprini villi?

Σίσυβ⊖, ε, ὁ, fimbria. quasi a σείω, & βάω, quod cnacuti queat, & resonare.

Σισύμβριον, υ, τὸ, serpillum sylvestre, sisymbrium, mentha barbeosis similitudine. Est & squaticum gustu asperitii, Dioscor. l. 2. c. 156.

Σισύρα, ας, ἡ, sagum pelliceum, vestis e pellibus caprinis, penula.

Σίσυς βάκτρα, pellis capræ, vile vestimentum. q. a σείω.

Σίσυφ⊖, ε, ὁ, Sisyphus, nomeo proprium.

Σίτανα, vel σίτανι, σ⊖, ἡ, semen apio simile in Syria. Dioscor. l. 2. c. 64.

Σιτάζω, Dor. & Jon. pro **ἐπιτάζω**, commedi, a. s. pass. a σῖτος. vide in σῖτος, ε, ὁ, frumentum.

Σιτανίαι, ε, ἡ, species fumenti.

Σιτᾶτος, ὴ, ὁ, sagmatus, a, um. a verbo σιτάω, frugibus fagino.

Σιτηρέσιον, ε, τὸ, demensum frumentum, frumenti distributio, frumentum in Suet. stipendium militare Demosth. Item tessera frumentaria, Plut. in Craf.

Σιτίζω, pinguefacio, nutrio, alo, pasco. fut. ίσω. pers. σεσίτικα, pers. pass. σεσίτισμαι, σαι, σται. hinc σιτιστὸς, ε, ὁ, altilis, e. Th. σῖτ⊖, frumentum.

Σιτίον, ε, τὸ, cibus, commeatus, res frumentaria, Xenoph. dat. σιτίῳ. Th σῖτ⊖, ε, ὁ, frumentum.

Σιτοβολῶνας, horrea, acc. plur. a σιτοβολῶ, ῶ⊖, ὁ, quod ex σῖτ⊖, ε, ὁ, frumentum, & βάλλω, jacio.

Σιτοδεία, ας, Jon. σιτοδίη, ης, ἡ, anona caritas. Ex σῖτ⊖, frumentum, & δέομαι, indigeo.

Σιτοδοσίας, ας, ἡ, frumenti datio, frumentatio.

Σιτομέτρης, ου, ὁ, demensum. q. d. μέτρον τ σίτε, mensura cibi.

Σῖτος, ὁ, τὸ, panis ex frumento, cibus Thema σίτος, frumentum.

Σιτοποιὸς, ὁ, pistor, panifex. Ex σῖτ⊖, & ποιέω, facio.

Σῖτ⊖, ε, ὁ, frumentum, panis, cibus, annona, commeatus. Item σῖτ⊖, fruges, sat, seges. Unde σῖτα ἐκβλῆ, quasdn segetes aristas emittunt, Thucyd. l. 4. Apud Demosth. πυτὰ κρεβ. est σῖτ⊖ annua præfitatio ad viduarum, & pupillorum alimentum. Hinc σιτέω, σιτῶ, & σιτίζω, alo, nutrio, pasco, fagino. σιτηγὸς, frumentarius. σιτώνης, qui σῖτον ὠνῆται, emit. σιτωλὴς, qui σῖτον πωλῇ, vendit. φθείσιτ⊖, ε, ὁ, adulator.

Σιτοφάγ⊖, ε, ὁ, nomen mutis. quod a σῖτος ε, ὁ, frumentum, & φάγω, comedo.

Σιτοφόρ⊖, ε, ὁ, ἡ, qui frumentum portat.

Σίττης, vox pastorum, ut sestinet grex. a σεύω, cutio, & hinc ex σεύω, concito.

Σιττυβὴ, ῆς, ἡ, vestis pellicea.

Σίττυβ⊖, ε, ὁ, genus vasis. an quod in eo σῖτ⊖, frumentum ponatur?

Σιφλὸς, ὴ, ὁ, deformis, debilis, per lyne. pro σιπαλὸς. Lycii ferulæ medullam etiam σιφλὸν vocant, ob lunposam ejus raritatem, Eustath. Iliad. ξ. hinc σιφλὸν, deformem reddo, ignominiam affero.

Σιφὸς, ὴ, ὁ, vacuus.

Σίφων, ωνος, ὁ, tubos, caoalie: calex Melxagro, l. 7. Epigr. Item homo sordidus, libidinosus.

Σιὼν, τὸ, nomen montis ἅλατος, Sion. Hebr. aridiras.

Σιώπα, præs. imperat. act. a σιωπάω, tacen.

Σιωπάω, fileo, enaticesco. fut. ήσω. pers. σεσιώπηκα. a. 1. ἐσιώπησα. aor. 1. sub. act. σιωπήσω, ῃς, ῃ. Hinc σιωπὴ, ῆς, silentium. σιωπῇ, adverb. silentio, tacite.

Σιωπὴ, ῆς, ἡ, fileotium. a σιωπάω, taceo.

Σ Κ.

Σκάζω, claudico, fut. άσω. p. ἔσκακα. Hinc σκαιὸς, ὰ, ὸν, lævus, sinister. σκάνδαλον, ε, τὸ, scandalum, in quod ita impingimus, ut claudicemus. ab a. 2. ἔσκαδον, 1 inserto. σκαμβάζω, scandalo sum.

Σκαιαὶ πύλαι, Scæas portas, acc. plural. vide σκαιὸς.

Σκαιὸς, dat. sing. unde Latinor. scæva. a σκαιὸς, ὰ, ὸν, sinister. Th. σκάζω, claudico.

Σκανὶς, ῖδος, ὁ, sinister, ab eodem them.

Σκάρος, salin, tripudio. f. ωρῶ. q. σκέλη αἴρω, crura attollo. Hinc σκάρος, ὁ, & σκαρὶς, ίδος, ἡ, nomen piscis. σκαλμὸς, ὁ, ὁ, ligsum, cui remum alligant. Accipitur etiam pro osci. σκαῖρος, ε, ὁ, qui tales tumeatee, & porrectos habet. σκαρτέω, salto, salin.

Σκαληνὸν τρίγωνον, cujus tria latera sunt inter se inæqualia. a σκάζω, claudico, seu σκολιὸς.

Σκαλὶς, σκαλισίφιον, instrumentum ἐ σκάλλω, sarculum.

Σκάλλω, fodio. Ducunt a κάλλω, moveo, & σκάω, pro ξέω, rado. Hinc σκαλὶς, & σκαλίζω, idem.

Σκαλμὶς, ῖδ⊖ς, ὁ, scalmus, paxillus, ad quem alligatur remus, quia eo σκάλλεται pars navis, dum iocutitur.

Σκάλοψ, οπος, ὁ, talpa. quia σκάλλει ὀπὰς, fodit foramina. vel a σκαλύπτω, quia tectos oculos habet.

Σκαμάνδρου, ε, ὁ, Scamander, nomen fluv. dat. Σκαμάνδρ⊖. Hinc **Σκαμάνδριος**.

Σκαμβὸς, ὸν, ὁ, qui obliquus in latus procedit. a σκάζω, vel σκαιὸς βαίνω.

Σκαμμώνια, ε, τὸ, vel ία, ας, ἡ, scammonium, herba.

Σκανὰ, ᾶς, ἡ, Dor. pro σκιανὴ, ἡ, taberna, tentorium. Fortasse ab ἔσκαμμαι.

Σκανδαλίζω, scandalizo, offensans sum. f. ίσω. a. 2. ἐσκανδάλισα, leci, ut offenderet. a. 1. sub. σκανδαλίσω, ῃς, ῃ. & in s. plur. σωμεν. pers. act. ἐσκανδάλικα. a. 1. ind. pass. ἐσκανδαλίσθην, ῃς, η. ant. 1. sub. pass. σκανδαλισθῶ, ῆς, ῇ, & in a. plur. σκανδαλισθῆτε. f. 1. pass. σκανδαλισθήσομαι, ῃ. στεν. quod a σκάνδαλον, ε, τὸ, offendiculum. Th. σκάζω, claudico.

Σκάνδαλον, ε, τὸ, offendiculum in via positum, obex. Th. σκάζω, claudico.

Σκανδὶξ, ικος, ὁ, genus oleris sylvestris. An a σκάω, unde est, ξέω, secn, quia semen ei acutum?

Σκανδυλίζω, vel potius **σκανδυλίζω**, medin digitn nasum ferin. σκανδίζω, pro eodem apud Hesych.

Σκάνθαξ, ακος, ὁ, grabatum. vide ἐσκάνθη.

Σκάνις, ιδος, κάνιδος, Hesych. culpa, impedimentum, sinquam si quid σκανῶς factū.

Σκανὸν, & Dorice, ε, ὸν, sutio: ligo. a σκάπτω, fodin.

Σκαπέδαι, ludi genus. an σκαπάδαι leg. Poll. lib. 9. cap. 7.

Σκάπτω, ε, ὁ, fossa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαπτοπύλη, ἡ, urbs Thraciæ.

Σκάπτοτο, 3. sing. opt. pass. verbi σκάπτω.

Σκι-

Σκῆπτρον, ου, τό, Doric. pro comm. σκῆπτρον, ου, τό, ſceptrum. Th. σκήπτω, inoiror.

Σκήπτω, fodio, excavo. fut. ψω. a. 1. ἔσκηψα. perf. ἔσκαφα. unde σκάφη, ης, ἡ, ſcapha. Act. 27. verſ. 31. σκαφή, ῆς, ἡ, foſſa. σκαπτήρ, ῆρος, ὁ, foſſor.

Σκαρδαμύττω, & σκαρδαμυκτῶ, oculis ſaltientibus crebro connveo. Item σκαρδαμυκτῶ, adnictor mulieri, oculis invito, & provoco. Xenoph. in Sympoſ.

Σκαρδμός, ὁ, ὁ, ſaltus, agilitas. a σκαίρω, ſalio. nude ἔσκαρδμος, bene ſaltans, agilis.

Σκαρίζω, ſalio, palpito, tripudio, tutbor, bullio.

Σκαριφάω, radiis delineo, leviter, & umbris tantum dalinen; ſacrifico. & σκάριφος, τό, ſtylus, peoicillus; item ſtipula, feſtuca. quaſi a σκάρος, feſtuca.

Σκάρος, ε, ὁ, ſcarus, piſcis, Ælian. & Ariſtot.

Σκαῦρος, ου, ὁ, ſcaurus, qui extantes talos habet, quia difficulter σκαίρει, ſalit.

Σκεβῶσι, a. 2. part. paſſ. ſ. g. verbi σκέπτω, fodio.

Σκάφη, ης, ἡ, ſcapha, vas oblongum, & ſpecies uaviam: item alveus. Galeno capitalis vinculi genus. Item inſtrumentum repurgandis ſeminibus aptum, πτίου Heſych. σκάφη etiam eſt inter inſtrumenta horoſcopa, & horologica. Sed σκαφή, ῆς, ἡ, foſſa. Th. σκάπτω, fodio.

Σκαφθῆναι, effoſſum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi σκάπτω, fodio. fut. ψω. a. 1. paſſ. ἐσκάφθην. a. 2. paſſ. ἐσκάφην.

Σκαφίον, ου, τό, ligo, quo σκάπτεται, foditur.

Σκαφίς, ίδος, ἡ, & mulctra, vas melli ſervando deſtinatum. Th. σκάπτω, fodio.

Σκάφος, ους, τό, foſſa, foſſio. Item vocabulum commune cajuſcunque generis navium. σκάφη τετρήρεις, naves quadriremes, Diodor. Roſtrum inſtrumentum foſſorum, Poll. Pariter vas, in quo ventris onus reddebant fœminæ. Cavitas auris Polluci; naſturtium Interpr. Ariſtoph. in Neb. paſtinario Heſiodo; cavitas, venter navis Diodoro.

Σκαφῶ, diſſipabis, Bœor. pro σκεδάσῃ, a. ſingul. fut. s. med. verbi σκεδάω, ſeu σκίζω. fut. 1. med. σκεδάσομαι, σκεδάσῃ, & ſublato σ, σκεδάᾳ. unde per craſin σκεδᾷ.

Σκεδάζω, vide in σκεδάω, diſſipo.

Σκεδάστως, a. ſingul. fut. 1. activ. verbi ejuſdem σκεδάω, σζω, & σκεδάννυμι, diſſipo, diſpergo. l. ατω. p. ἐσκέδαστα.

Σκεθρές, ὁ, ὁ, exactus, diligens, exquiſitus. σκέθρα δίαιτα, ratio victus exacta; in Hippiatr.

Σκείρων, ωνος, ὁ, Caurus, ventus e Scironis ſaxis ſpirans.

Σκελετὸς, ὁ, ὁ, aridus. Item humani corporis oſſium invicem cohærentium univerſa compactio.

Σκελέω, idem ac σκέλλω, exſicco.

Σκέλη, nom. plur. a σκέλος, ους, τό, crus.

Σκελικγός, crotis fractio. a σκέλος, crus, & ἄγω, frango.

Σκελὸς, ὁ, ὁ, aridus; item diſtortus.

Σκέλλω, exſicco, arefacio, attenuo. q. a σκελὸς, aridus. hinc σκελετὸς, ὁ, ὁ, exſiccatus. item cadaver aridum.

Σκέλος, ους, τό, crus, pes. quaſi a σκέλλω, quaſi aridum, ἄτροφον. Etymolog a σχίζω, quia crura diviſa. σκέλος ἔχειν iarer σχίζεσθαι, & geſtus ſaltationum tragicarum eoumeratur, a Comm. Ariſtoph. Hinc σκελὶς, ίδος, ἡ, perna. ἀμφισκελὴς, ές, ὁ, ἡ, crura ambiens.

Σκέπη, tecta, accaſ. plur. per apocopen pro σκεπάσματα. Th. σκέπω, tego.

Σκέπασμα, ατος, τό, aſcia, dolabra. Dithytambi σκέπασμα dixerunt pecoris vellus, Euſtath. in Homer.

Σκεπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi σκεπάζω, tego. Th. σκέπω, idem.

Σκέπασμα, ατος, τό, tegumentum, quo quis tegitur.

Σκέπη, ης, ἡ, tegumentum, velamentum, ὡ σκέπη ἔ φόβε, metus praeſtetu, Herodor.

Σκέπτεο, ſpecolare, Joa. pro σκέπτε, præſ. imperat. verbi σκέπτομαι, conſidero.

Σκεπτέον, conſiderandum, adject. verbale a σκέπτομαι, conſidero.

Σκέπτομαι, circumſpicio, loviſo, meditor, video, ſpecular, delibero. fut. ψομαι. perf. ἔσκεμμαι, ψαι.

Σκέπω, tego, velo, operio, munio, prætexo, Aphrod. σκεπάω, & σζω, idem. σκέπασμα, ατος, τό, tegumentum.

Σκέπτωρ, ου, ὁ, conviciator. q. a κέκρ, cor, & βάλλω, jacio, ut ſit cor petere verbis. vel a σκῆρ βάλλω, ut ſit, qui ſtercus verborum in aliquem jacit.

Σκευάζω, inſtruo, paro, orno, concinno, munitor, ſtruo. σκευασάμενοι τόξοις, arcubus inſtructi, atque armati. Th. σκεῦος, ους, τό, vas.

Σκευᾶς, ᾶ, ὁ, nomen Pontificis. Hebr. æquator. Act. 19. 13.

Σκευὴ, ῆς, ἡ, armamenta navis, Act. 27. apparatus, ornatus, habitus, cultus, vaſtis, geſtamea, Ariſtoph. armatura, apparatus militaris, Demoſth.

Σκεῦος, ους, τό, vas, vaſis: uteuſile, geſtamen. σκεῦος ὀστράκινον, vas teſtaceum, inſtrumentum, velum. Act. 9. 15. & 17. 27. Forte a σχέω, capio. quod ſit capiæ. σκεῦος ἐκλογῆς, Act. 9. de D. Paulo, inſtrumentum electum; Eraſmo organum. τὰ σκεύη, armamenta, ſupellex, ſarcinæ, impedimenta. σκεύη τριηρικὰ, armamcata triremiam, Demoſth. τὰ τῆς ἵππου σκεύη, oroamenta equorum, Xenoph. l. 4. Pædag.

Σκευοφόρος, ε, ὁ, ἡ, qui ſarcinas fert, liaa, calo Suidæ. σκευοφορῆτις Polluci.

Σκεψάμενος, ου, ὁ, qui τὸ σκεῦος ὠνῆ, vaſorum, & armorum cuſtos. σκευοφύλαξ, utenſilia cuſtodio, ſatago.

Σκέψασθαι, a. 1. inf. med. σκεψάμενος, fut. s. part. med. verbi σκέπτομαι, circumſpecto. fut. ψομαι, aor. s. imper. med. σκέψαι.

Σκέψις, εως, ἡ, conſideratio, deliberatio, contemplatio, circumſpectio, diſceptatio. σκέψασθαι, diſſerere, Platode Leg.

Σκέλη, arefecerit, 3. ſing. a. s. ſub. verbi σκέλλω, arefacio, ſcl σκελέω, ſodio, findo. fut. σκελῶ. a. 1. ἔσκηλα, & Att. ἔσκλα. Hinc a. 1. opt. Æol. σκήλαις, ας, ς. a. 1. ſub. act. σκήλω, ῃς, ῃ, arefecerim. a. 1. inf. σκῆλαι.

Σκηνὴ, ῆς, ἡ, tabernaculum, tentoriom; compotatio; actio ſcenica: ſcena. αἱ ἐκ ἐ σκηνῆς, ſcenici, & hiſtriones. Item σκηνὴ convivium. τὰ σκηλὰ ἐς κοίτην δεῖλον, convivium in lectum diſſolverunt, h. e. cubitum ſe contulerunt, Xenoph. Hinc σκηνῖτης, & σκηνίτης, ου, ὁ, in tentoriis habitans. σκηνέω, ſau σκηνάω, tentorium figo.

Σκηνίπτω, idem ac σκοπτίζω, quaſi σκήλως ἵπτω, id eſt, corpus ludere. σκήλως corpus eſt, in quo σκηλωὶ anima habitat.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tentoriorum fieio: nidi conſtructio, Ariſtor. σκηνοπηγία erat dies Hebræorum feſtus, qui mente Septembri proptar conrectas fruges celebrabatur, in quo tabernaculis confectis tanquam ſub dio agentes lætabantur. ἡ ἐ σκηνοπηγίας ἑορτὴ, dies feſtus tabernaculorum, Zach. 14.

Σκηνοποιὸς, ὁ, ὁ, tabernaculorum confector, qui aulæa texit, Actor. 18.

Σκηνὸς, ους, τό, tabernacolum, cella. hinc ὁμόσκηνος, ου, ὁ, ἡ, & σύσκηνος, ου, ὁ, contubernalis.

Σκηνόω, ῶ, habiro, commoror, caſtrametor, tentorium erigo. f. ήσω. perf. ἐσκήνωκα. a. 1. ἐσκήνωσα, habitavi.

Σκηπάνιον, ου, τό, & Jon. σκηπάνιον, & Dor. σκηπάνιον, ſceptrum. a σκήπτω, iouitor.

Σκήπτεσθαι, protexere ſpecioſam aliquam cauſam, ſimulare. Th. σκήπτω, inaitor.

Σκηπτὸς, ὁ, ὁ, fulmen. in plur. σκηπτοὶ, procellæ. Th. σκήπτω, cum impetu cado.

Σκηπτοῦχος, ε, ὁ, ſcepiriter. a σκῆπτρον, ου, τό, ſceptrum.

Σκῆπτρον, ου, τό, ſceptrum, ſcipio, baculus, ſuper quo quis σκήπτεται, innitur.

Σκήπτω, innitor, incumbo, cado, ruo, fulmino, irruo, Sophocl.

Σκήπων, ωνος, ὁ, baculus, ſcipio. Th. σκήπτω, incumbo.

Σκηρίπτω, fulcio, innitor. χηλὰς σκηρίπτοντες, ungulis inuitentes. a Argon de bobus.

Σκῆψις, εως, ἡ, ſpecioſa cauſa, prætextus, ſimulatio, fictio, excuſatio.

Σκιά, ᾶς, ἡ, umbra, adumbratio ὑπὲρ ἐκ σκιᾶς, de re nullius pretii. Proverbium. Per metaphoram σκιὰ dicuntur convivæ advocati, & aſſumpti ab invitatis. Plutarch. 7. Sympoſ. Item σκιαὶ, mànes, & umbræ apud Latinos, Odyſſ. κ.

Σκιαρὰν πυγὴν, Dotic. pro σκιερὰν πυγὴν, umbroſorum footiam.

Σκιερὸς, & σκιερὸς, ᾶ, ὁ, opacus.

Σκίγγος, vel σκίγκος, ου, ὁ, crocodilus terreſtris. Dioſc. l. 2. c. 72.

Σκιδναμένη, diſperſa, præſ. part. paſſ. f. g. verbi σκίδνημι, diffipo, diſpergo.

Σκίδνημι, & σκιδνῶ, diſpergo, diffipo. in paſſ. σκίδνασθαι.

Σκιερὸς, ᾶ, ὁ, opacus, umbroſus, Heſiod.

Σκιῇ, dativ. Jonicus a σκιὰ, ᾶς, ἡ, umbra, Σκιητροφῶν, Jon. pro σκιητροφῶν, in umbra viram degere.

Σκίλλα, ης, ἡ, ſquilla. herba, bulbum ioſignem habens.

Σκιμαλίζω, perteoto, an gallina ovum conceperit. q. σκιὰν μελαίνης, locum tenebrolum explorare. Deinde eſt χαλκεύω, medio digito oſtenſo irridere.

Σκιμβὸς, ᾶ, ὁ, claudus, loripes, qui σκίμπτει in fulcro.

Σκίμπτω, & σκίμπτω, nitor, iocumbo.

Σκίμφθι, Jon. pro ἐσκίμφθη, fixa eſt, 3. ſing. a. 1. ind. paſſ. verbi σκίμπτω.

Σκίνξ, ιγγος, ὁ, agilis, velox ad ſubſiliendum. quaſi a κινῶ, movere.

Σκίνη, αρος, ὁ, fœtus, fœtuta. fit a κνέω, ot & κύω, fœtus.

Σκινδάλαμος, vel σκινδαλαμὸς, ᾶ, ὁ; ſcrupulum, & ut: aſſula, fragmentum. Interpr. Ariſtoph. in Ran. σκινδαλμὸν, parvæ tabellæ eidem Interpreti. nugæ, quiſquiliæ, Ariſtoph. in Neb. Hinc σκινδαλαμοῤῥάπτης, qui meras argutias crepat, ſubtilitates effutiet, ſubtiliter deblaterat.

Σκινδαψὸς, ᾶ, ὁ, planta quædam hederæ ſimilis; item muſcum Lyricorum inſtrumentum, vulgo cetra.

Σκιόδης, ᾶ, ὁ, naufragus, urinator. Vide Theophraſt. hiſt. 4. 7. 8.

Σκιόεις, αντος, ὁ, umbroſus, obſcurus, opacus. in accuſ. σκιόεντα.

Σκίοντο, Jonic. & Poet. pro ἐσκίοντο, 3. plur. imperf. paſſ. a. σκιάω, obumbio.

Σκιρτάλος, ὁ, ὁ, tardus, ſcotus, qui baculo innitens incedit.

Σκίπων, ωνος, ὁ, baculus. a σκήπτω, innitor.

Σκίρος, ου, τό, umbraculum, a σκιὰ. Sed σκίρα, feſtum quoddam Athenis: undè σκιροφορεῖν, ῶν, ὁ, Martius menſis Gazæ.

Σκίρος, ου, ὁ, marmoris fragmentum. cæmentum, gypſus. puto a σκάω, id eſt, ξύω, ſcalpo.

Σκίρρος, ου, ὁ, tumor quidam duror, ut in hepate, liane, quia ſimilis σκίρῳ.

Σκιρτητῆτε, ſaltatis. an legendum σκιρτήσητε, a. 1. imperat. Dor. pro σκιρτήσατε. a σκιρτάω, ſalio.

Σκιρτάω, ῶ, ſalio, exulto, laſcivio. Theoma σκαίρω, idem. fut. ήσω. perf. ἐσκίρτηκα.

Σκιρτήσας, a. 1. ioſ. act. verbi σκιρτάω, ſalio. Th. σκαίρω, ſalio.

Σκιρτῶσι, 3. plur. præſ. act. ejuſdem verbi, & tbem.

Σκίτλιοι, ων, οἱ, homines viles, & improbi, Ariſtoph. a Scitone quodã ſulione.

Σκλάω, & σκλᾶμι, durus ſum ee nimia ariditate, areo. per ſyncop. pro σκλήω.

Σκλῆναι, atuiſſe, aor. 2. inf. verbi σκλάω (quod ex σκλήω, per ſyncop. factum pro σκιλήω, ceſicco) perf. ἔσκληκα.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, doritia cordis. quaſi dicas, σκληρὸ καρδία, durum cor.

Σκληρὸς, ὰ, όν, durus, a, um. Them. σκλήω, caſicco, arefac.o.

Σκλη-

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, ſcabrities: Σκληροτράχηλος, ος, ὁ, duræ cervicis homo, pertinax, metaph. ab equo indomito. quod ex σκληρὸς, durus. Th. σκλήω, caſico, & τράχηλος, ος, ὁ, collum.

Σκληρύνω, induro, obduro. fut. υνῶ. a. 1. ἐσκλήρυνα. a. 1. ind. paſſ. ἐσκληρύνθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. σκληρυνθῶ, ῆς, ῆ.

Σκληρῶ, Dor. pro σκληρᾷ, genit. a σκληρὸς, durus.

Σκῆπτος, ὁ, ὄν, pareus, a, um, ſordidus, avarus. q. a σκιὴ, culex, quod ſit μικροβίβρωτος, parvi cibi.

Σκιερὸς, ἡ, ὁν, hebes viſu, cæcutiens, Att. eſt σκοτῶδες, oempe κινῆται.

Σκιὴ, idem ac κιὴ, vermiculus ligna erodens cultei ſimilis, Ariſtot. l. 8. anim. c. 3.

Σκιὸς, ὴ, ὸν, validus, fortis, mollis, vatius, tenebroſus, Heſych.

Σκολιῆσι, dat. plur. f. g. pro σκολιαῖς. a σκολιὸς, tortuoſus.

Σκολιὸς, ὰ, ὸν, tortuoſus, a, um, obliquus, diſtortus, & per metaph. parvus, aſper, difficilis. Hinc σκολιὸν, tortuoſum teddo.

Σκόλυς, υος, ὁ, lanugo, villus. quia σκολιὸς, intortus.

Σκολόπαξ, ακος, ὁ, gallinago avis, quæ in arbore nunquam ſedet, Ariſtot. l. 9. anim. c. 8. vel piſcis quidam a toſtro extenſo, inſtar σκολιτοῦ.

Σκόλοπας, palos, acc. plur. a σκόλοψ, οπος, ὁ, palus.

Σκολοπένδρα, ας, ἡ, ſcolopendra, animal ex genere multipedum torum piloſum. Eſt etiam piſcis hujus nominis ſic dictus a ſimilitudine terreſtris animalculi, Plin. l. 9. c. 42. Item σκολόπενδρα, ſive σκολοπένδριον, herba, quæ a ſcolopendra animali nomen eſt mutuata, Dioſc.

Σκόλος, Ipiræ ſpecies, quia σκόλοψ, id eſt, offendit; vel σκάλλω, pungit.

Σκόλοψ, οπος, ὁ, palus præacutus, vallus, ſurculus, aculeus, ſtimulus. veluti σκόλοψ ἵππος, ſpineo lacies.

Σκόλυμος, ος, ὁ, humilis, parcus, ſordidus, illiberalis. an a σκολιὸς, aridus, quia parci ſe aridos gerunt?

Σκόλυμος, ου, ἡ, cardui ſpecies. q. a σκόλοψ.

Σκολύω, lacero, evello.

Σκολυμβάω, ω, ὁ, tetricus, durus, operoſus, difficilis.

Σκόμβρος, ου, ὁ, ſcombrus, piſcis marinus, Ariſtot. l. 6. anim. c. 2.

Σκοπαῖος, vel potius σκοπαῖος, α, ὁ, nanus, homuncio, Athen. l. 12.

Σκόπει, præſ. imperat. act. σκοπῶ, præſ. inf. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκόπελος, ου, ὁ, ſcopulus, locus ſitus, onde σκοπῶ, ſpeculari licet. Thema σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοπέω, ῶ, & Jon. σκοπέω, ſpeculor, conſulto, contemplor, ſpecto, obſervo, accurate cogito. f. ήσω. p. ἐσκόπηκα. Them. σκέπτομαι, circumſpicio. f. σκέψομαι. p. ἔσκεμμαι, ψω, πτω. præt. med. ἐσκεψάμην.

Σκοπῇ, 3. ſingul. præſ. ſub. act. verbi σκοπέω, ſpeculor.

Σκοπιὰ, ᾶς, ἡ, ſpecula. hinc σκοπιάζω, ſpeculor, ſpecto. Th. σκέπτομαι, circumſpicio. fut. ψομαι, p. m. ἔσκεμμαι.

Σκοπιάζομαι, Jon. ſeu Dor. pro σκοπιάζομαι, præſ. int. act. verbi σκοπιάζω, ſpeculor.

Σκοπιῇ, ῆς, dat. & gen. Jon. a σκοπιὰ, ᾶς, ὁ, ſpecula.

Σκοπὸς, ὰ, ὸν, ſpeculator, inſpector, explorator, cuſtos, princeps, qui σκοπεῖ, ſeu σκέπτεται. λπὶ τὸν σκοπὸν, præter propoſitum, Odyſſ. λ. φέρει τὸν σκοπὸν πρὸς τί, ad aliquid intendere. Eſt & σκοπὸς, ὁ, ἡ, ſcopus, finis: id, quod acturus σκοπεῖ, conſiderat. Aphrod. Th. σκέπτομαι, circumſpicio.

Σκοπόντας, acc. ſing. m. g. σκοπῶντας, nom. plurali. part. præſ. verbi σκοπέω, ſpecto.

Σκοπτίζει, ad corvos abire jubeo. a κόραξ, corvus: tum maledictis perſequor, vitupero, convitior, proſtigo, odi, Plutarch. in Artaxerae. σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, cantumelia, vituperatio. Hinc λοιδορητίζω, λοιδοπιμῳζέσθαι. λοιδορητικὸς, ἐξελέγκτης.

Σκορπίσκαι, pandiculor: aſt extendere membra cum oſcitatione, ut faciunt, qui a ſomno ſurgunt, Galeo. l. 3. de cauſ. ſympiom. An a κόλοψ, & ἀνοίσθαι; accidit enim ille motus ex fatierate, & faſtidio. Th. σκόροδον, allium.

Σκόροδον, ὰ, τὸ, ſcordium. herba in maligoto moibis efficax, ita dicta ab odore allii, quem refert, Dioſc. l. 3. a. 123.

Σκόροδον, ὰ, τὸ, allium, capc. q. σκῶρ ὄζω, quod fœde oleat, tanquam ſtercos. Hinc σκοροδίζω, alliis paſco. σκοροδίσκαι, pandiculor, extendo membra cum oſcitatione.

Σκορπίζω, diſſipo, ſpargo. fut. ίσω. perf. ἐσκόρπικα. aor. 1. paſſ. ἐσκορπίσθην. a. 1. ſub. paſſ. σκορπισθῶ, ῆς, ῆ.

Σκορπίος, ὰ, ὸν, ſcorpius, ſerpens. ἀπὸ τοῦ σκορπίζω τὸν ἰὸν, a ſpargendo veneno. Item piſcis oomen. Pariter σκορπίος, coma plexilis puerorum, cincinnus crinium in acumen deſinens, idqua in pueris, Schol. Thucyd. Eſt etiam σκορπίος genus plantæ, quæ & τριβόλιον dicitur, Theoph. l. 9. hiſt. plant. Ciceroni apud Aratum eſt nepa ſidus quoddam. Item genus tormenti bellici, ſcorpio Cæſari. Hinc dimiout. σκορπίδιον, τὸ, Polyb. in Epitom.

Σκορπίσθητε, 2. plur. a. 1. ſub. paſſ. verbi σκορπίζω, ſpargo.

Σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus, a, um. nom. plur. n. g. σκοτεινὰ. Thema σκότος, ου, τὸ, caligo.

Σκοτίζω, tenebras alicui offundo, obſcuro. fut. ίσω. perf. ἐσκότικα. perf. paſſ. ἐσκότισμαι. perf. part. ἐσκοτισμένος, η, ον, obtenebratus. ἐσκοτισμένη τῇ διανοίᾳ, quorum intellectus, vel cogitatio obſcurata eſt, & teoebria obdocta, ad Epheſ. 4.

Σκοτοδινιάσει, a. 1. inf. act. verbi σκοτοδινιῶ, tenebricoſa vertigine laboro.

Σκοτοδινιῶν, nox illunis, in qua ἀλιὸν σκοτεινὸν.

Σκότος, ὰ, ὸν, vel ου, τὸ, teoebræ, caligo: mors Homero. Hinc σκοτεινὸς, ὴ, ὸν, tenebroſus. σκοτωδὴς, ὴς, ὲς, idem. σκοτία, obſcuro. σκοτίζω, idem. σκότωμα, ατος, τὸ, vertigo.

Σκοτόω, obſcuro, tenebras induco, caligare facio, Sophocl. f. ώσω. p. ἐσκότωκα. præſ. paſſ. σκοτόομαι, ώμαι, tenebroſus fio. perf. paſſ. ἐσκότωμαι. perf. part. ἐσκοτωμένος, η, ον.

Σκοτράμμη, cetra. Gl. Cyr. Ex Latin. q. parvum ſcutum.

Σκοβάλισμα, ατος, τὸ, rejectamentum. Th. σκωβαλὸν, ου, τὸ, ſtercus.

Σκώβαλον, ου, τὸ, ſtercus, ſimus, quiſquiliæ.

Σκωλαίνω, irafcor, ſtilli vultu ſum. q. a σκώλη, ad iram conciio. vel murmuro, ut canis, q. a κύων, ut ſit q. κυλαίνω.

Σκύλαξ, catulus. de canibus oppeteoribus catallos. Gloſſ. Cyr. σκύλη, canis. Coire a cane dixit, ſicut a catulo catulire, & ab equo equire. Th. κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ, caois.

Σκυζόμενον, irato, dat. ſing. part. præſ. paſſ. a σκύζομαι, ad iram provocor.

Σκύζη, placide admurmuio, ut canis. σκύζεται ὡὶ ἵππου, equæ aquiunt, ad libidinem incitantur, Ariſt. l. 6. Anim.

Σκυθᾶν, vocat. ſing. Σκύθαι, nom. plur. a Σκύθης, ης, ὁ, Scytha. Hinc & σκύθαι, fagittarii.

Σκύθης, α, ὁ, Scytha, qui aſt e Scythia. Accipitur & pro fero. q. a σκύζω, quod ſint irafoces, & facile σκυζόμενοι. Hinc Σκυθικὸς, Scythicus. Σκυθικὶ, adverb. Scythice. q. a σκυθρὸς, torvus.

Σκυθρὸς, ὸς, ὸν, vultum præferens iratum, & tetricum, moleſtus, triſtis. Thema σκυθράζω, irafcor.

Σκυθρωπὸς, ὸς, ὸν, qui eſt voltu tetrico, mœſto, torvo. quod ex σκυθρὸς, tetricus.

Σκύλακας, accuſ. plural. a σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus annis. Th. ὑλάω, latro. an ab ὕσχω ὑλακὴν, quod contineat latratum?

Σκυλάκιον, dat. plot. Jon. a σκύλαξ. vide σκύλακος.

Σκυλάκιον, ου, τὸ, catulus, diminut. a σκύλαξ.

Σκύλαξ, ακος, ὁ, catulus, proprie canis.

Σκυλάζοντες, nom. plur. a. e. part. act. verbi σκυλάζω, ſpolio.

Σκύλλεται, a. a. inf. paſſ. verbi σκύλλω.

Σκύλλε, vexatur, præſ. imperat. paſſ. verbi σκύλλω, vexo.

Σκύλλω, vexo, moleſtiam exhibeo, moleſtus ſum, Marc. 5. cum acc. f. υλῶ. præſ. paſſ. σκύλλομαι, vexor.

Σκυλμαίνω, 2. fing. f. ι. act. verbi σκυλμαίνω, irafcor. fut. ανῶ.

Σκῦλον, α, τὸ, ſpolium, cauviæ mortuo detractæ, præda. Item leonis pellis, Interpr. Sophocl. idem ac σῦλον, τὸ. Th. σῦλη, ἡ, ſpolium.

Σκύμνος, ος, ὁ, catulus leonis; item catulus in genere. a σκυζάω, aatulio.

Σκύμνος, acc. plur. Dor. pro σκύμνους, a σκύμνος, catulus.

Σκύπος, ος, τὸ, ſumma pelpebra, ſupercilium. quaſi a σκύπω, quod oculos tegat.

Σκῦρος, Scyrum, nomen urbis.

Σκωπτὸ ἔδος, quanam fuerit, vide apud Pindar. Pythior. Od. 9. v. 277. in Græcis Schnlite.

Σκυτάλη, ης, ἡ, & Dor. α, & Poet. σκυτάλων, τὸ, ſcytale, ſcutica, fuſtis, clava, vectis. Item mus araneos, Colum. lib. 6. c. 17. pera ea corio. Pariter σκυτάλη, ſurculus loricatus, quod erat genus epiſtolæ apud Lacedæmonios. Vide Gell. l. 17. c. 9. Item ſerpens venenata, Nicand. & Dioſc. l. 8. c. 7. caterva equeſtris. Eſt quoque tabula, in qua ſontium delicta proponebantur.

Σκυτεὺς, έως, ὁ, coriarius, cerdo, qui artem ſutoriam exercet.

Σκύτος, ους, τὸ, corium, pellea ſcutica: quibuſdam medulla dorſualis. alias occiput, ſeu nervus cervicis; alias capitis; cutis, caput Etymol. Hinc σκύτινος, η, ον, coriaceus. σκυτάλη, ης, ἡ, flegrom. σκυτικὸς, ὴ, ὸν, idem.

Σκυτοτόμος, ος, ὁ, coriarius, qui coria in ſuum uſum ſcindit ad lora, calceos, &c. futor. quod a σκύτος, ους, τὸ, corium; & τέμνω, ſcindo, ſeco.

Σκύφος, α, ὁ, & εος, τὸ, ſcyphus.

Σκωληκόβρωτος, ος, ὁ, ἡ, qui phthiriaſi periit, a vermibus arroſus.

Σκώληξ, ηκος, ὁ, vermis. quia ona habet κῶλον. Vel quia terram σκάλλει, fodit.

Σκῶλον, ος, τὸ, offendiculum, ſcandalum, impedimentum in itinere, Heſych.

Σκόλος, α, ὁ, ſpinæ genus, palus præacutus, & præuſtus.

Σκωλύσσει, pro σκωλύει, Poet. lacero.

Σκωλύπτομαι, obliquo tractu moveor, Nicand.

Σκῶπες, ων, οἱ, ululæ, bubones. a σκώψ, ωπὸς. Th. ὄψ, ὄπες, ὁ, vox.

Σκώπτει, cavillor, irrideo, jocor, illudo, contumelioſo geſtu ſubſanno. fut. σκώψω, præt. ἔσκωφα. hinc σκώμμα, ατος, τὸ, cavillum. σκώπτης, ου, ὁ, cavillator. σκωπτισμὸς, ὁ, ἡ, cavillatio.

Σκὼρ, gen. σκατὸς, τὸ, ſtercus, oleum.

Σκωρία, ας, ἡ, ſcoria, fæces metalli. σκὼρ σκωρία, ſerti excrementum, Dioſc. l. 5. c. 86.

Σ Μ.

Σμάω, ῶ, Dor. pro σμῶ, apom eaamen. Item alveare, apiarium, Heſiod. in Theogon.

Σμάραγδος, ου, ὁ, ſmaragdus, gemma, & idem ac μάραγδος. hinc σμαράγδινος, η, ον, ſmaragdinus, a, um.

Σμαραγέα, ᾶ, reſoon, ſtrepo. f. ήσω.

Σμάραγος, ου, ὁ, quæ & μάραγος, flagellum.

Σμαραγώντα, quod & μαραγώντα, ſplendeo, luceo.

Σμαρὶς, ίδος, ἡ, piſcis quidam puſillus. mæna caodida. quaſi a μάω, ſplendeo.

Σμάω, & σμάω, abſtergo, detergo, purgo. σμάχω, idem. hinc σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, quo in ſubbiergendo utimur.

σμή-

σμῆξις, εως, ἡ, abſtersio.

Σμιδαλέως, ἀδν, adv. terribiliter, proprie viſu. a σμερδαλέος, terribilis.

Σμιδαλόεις, ος, ὁ, terribilis viſu, horrendus, formidandus, immanis. idem cum σμερδνός, quod a σμέρδω, intueor. Th. μέρδω, privo; item intueor.

Σμιδνή, ῆς, ἡ, terribilia. Th. μέρδω, intueor.

Σμῆγμα, ατος, τὸ, ſmegma, ſapo. a σμήχω, lomento. Hinc σμηγματοπώλης, lomentarius. Th. σμήω, abſtergo.

Σμίλιαι, & σμίλακες, dat. plur. Jon. & Poet. a σμίλαξ, ακος, τὸ, examen apum.

Σμῆνος, εος, τὸ, examen apum: alvearе: ſermonis ſuavitas. Item multitudo, copia.

Σμήχω, idem ac σμήω, abſtergo, deterго, purgo, lavo. σμήχω αἰθίοπα, Æthiopem lavo, Lucian.

Σμικρός, ή, όν, parvus, a, um, Jon. idem ac μικρός. σμικρὸν μέλιτος, parvum mellis, Ariſtoph. κατὰ σμικρὰ μᾶλλον, particulatim diſtribuere, ſo minima quæque, Plato de Leg. pro cultello, quo pennæ ſcriptoriæ parantur, in Epigr.

Σμίλαξ, ακος, ὁ, & σμίλος, α, ὁ, taxus arbor feralis, & venenata.

Σμίλη, ης, ἡ, ſcalprum, cælum, σμιλίον, α, τὸ, ſcalpellum. σμιλάω, ſcalpello reſeco.

Σμίνθα, ης, ἡ, κατακλίδος μῦς, mus domeſticus, qui vaſa eſcaria σμᾶ, Heſych.

Σμινθεύς, voc. ſing. a Σμινθεύς, Apollo. Sic dictus, quia cum Smintham urbem mures infeſtarent, animalia infrita confecit, cujus memores beneficii, templum, & ſimulacrum Apollini Smintheo poſuerunt, & figuram muris ad ſtatuи pedes expreſſam, Iliad. α'.

Σμυγείς, έντος, ὁ, exuſtus, a. a. part. paſſ. verbi σμύχω, abſumo. ſ. ξω. p. ἔσμυχα, a. x. paſſ. ἐσμύγην.

Σμυγερός, ὸν, ὁ, ærumnoſus, Apoll. a. Argon. qui σμύχεται, atteritor malis. Th. σμύχω, conſumo.

Σμύξαι, incendere, a. r. ioſ. act. verbi σμύχω, inflammo, conſumo. ſ. ξω.

Σμύρις, & σμίρις, lapis, quo anoularii gemmas exteruot, Dioſc. l. 5. c. c. 116. Eo etiam vitrarii utuntur ad vitrum frangendum.

Σμύρνη, ης, ἡ, myrrha. Eſt lacryma arboris Arabicæ. Diolc. l. r. c. 78. Eſt & nomen urbis ſic dictæ a Smyrna Amazone.

Σμυρίζω, myrrha imbuo, myrrham redoleo. ſ. ίσω. præt. ἐσμύρικα. perf. part. ἐσμύρισμαι. perf. part. paſſ. ἐσμυρισμένος, myrrha imbutus.

Σμύχω, attero, conſumo, inflammo, perdo, abſumo, corrumpo.

Σμώδιξ, ικος, & σμώδυξ, γος, ἡ, vibex, livor ex percuſſione. q. a σμάω, & δίκω, ξω, jacio.

Σμώκω, mando, ις, Ariſtoph. Suidæ eſt coovitior. q. a σμάω, defrico.

Σ Ο.

Σοβαρῶς, Poet. pro σοβερῶς, inſolenter, ſuperbe. a σοβέω, abigo.

Σοβέω, abigo, expello, obvios ſubmoveo, Demoſth. ſ. ήσω. p. σεσόβηκα. quatio, excutio. σοβεῖν τὴν κόνιν, pulverem excutere, Xenophon. Item compello, gregem cogo. Hinc σίβη, ης, ἡ, muſcarium, σοβᾶς, ᾶδος, ἡ, inſolens, de meretrice. σοβαρός, ὸν, coocitatus, mobilis.

Σίγκος, ου, ὁ, cucurbita, lactuca leporina.

Σόδομα, ων, τὰ, oomen urbis, Sodoma. Hebr. ſecretum.

Σόης, σοῖς, σόν, σοῦ, a. & 3. ſing. præſ. ind. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo. Th. σόος, ſalvus.

Σόη, σοῖ, 3. ſing. præſ. ſub. verbi σόω, ſervo. ſ. σώσω. Th. σόος, ſalvus.

Σοῖ, tibi, dat. ſing. a σύ, tu.

Σοῖο, gen. Jon. pro σοῦ, vel a σύ, tu, vel a σός, tuus.

Σοῖσι, dat. plur. Joo. pro σοῖς, tois. a σός, tuus. Th. σύ, tu.

Σολομών, ῶντος, ὁ, nomen regis, Salomon. Hebr. pacificus.

Σόλος, α, ὁ, diſcus, quem excitationis gratia jactuot, ferreus orbis. Interpr. in Iliad. ψ.

Σομφός, ὸν, ὁ, inanis, fungoſus, ſpongioſus, laxus. Item ſubſtant. cucurbita ſylveſtris. Plin. l. 20. c. 3.

Σόος, ſervet, a. ſing. præſ. opt. act. verbi σόω, Poet. pro σώζω, ſervo.

Σόος, α, ὁ, ſalvus, incolumis, perfectus. Hinc σόω, Poetic. pro σώζω, σώω, vel σοόω, ſervo. fut. ώσω. σωτὴρ, ῆρος, ὁ, ſervator. σωτηρία, ας, ἡ, ſalus. Sed σῶς, σῶς, eſt motus corporum, qui ſurſum feruntur. Ariſtot. lib. 4. de cœlo, cap. ultim. a σώσαμι, σῶμι, σῶμαι.

Σολοικισμός, ὁ, ſoloeciſmus in Græco ſermone. Heſych.

Σορός, ὸ, ὁ, ἡ, loculus, ſepulcbram, urna, capulom, ſandapila, conditorium.

Σός, σὸ, σὸν, tuus, a, um. a σύ, tu.

Σῦ, gen. ſing. a σύ, tu. Eſt σοῦ, contract. ex σοο, præſ. imperat. paſſ. a σόομαι, vel σόω, ſervo, vado, ſtruo. Eſt & σοῦ, vox abigentis aves, curre. a σόω, in fugam conjicio. Th. σύω, agito.

Σοβλίον, ſubula, Heſych.

Σόβος, ὁ, animal terreſtre, ſed & marinis inſeſtum. Oppian. lib. 2. de venatione.

Σοδόμιον, α, τὸ, ſudatium. nomen originе Latin. a ſudor, quod a Græc. ὖδωρ.

Σουσάννα, ης, ἡ, Suſaona, oom. fœm. Hebr. lilium.

Σοῦθι, & σοῦθε, vadat; ruite, ite. vel perl. imperat. paſſ. a σύτω, ούθω, detracto augmento Jonice: vel eſt 3. ſing. & a. plur. præſ. imperat. paſſ. verbi σόω, vado, ſtruo.

Σόζος, α, τὸ, lilium, flos, lingua Phœnicum. Eſt & σῶσο, vade, a. r. imperat. act. verbi σόω, vado.

Σετὸ, pro σωυτὸ, tui ipſius, ex σύ, tu, & αὐτὸς, ipſe.

Σοφίη, ας, & Jon. ης, ἡ, ſapientia. Th. σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens.

Σοφιζομένῳ, dat. ſing. part. præſ. paſſiv. a σοφίζω, ſapientem reddo.

Σοφίζω, ſapientem reddo, erudio. ſ. ίσω. præt. σεσόφικα. a. r. ἐσόφισα. præſ. paſſ. σοφίζομαι, ῃ, εται. perl. paſſ. σεσόφισμαι. perf. part. paſſ. σεσοφισμένος, α, ον. Th. σοφὸς, ὸ, ὁ, ſapiens.

Σοφίσαι, a. r. inf. act. verbi σοφίζω, ſapientem reddo.

Σόφισμα, ατος, τὸ, commentum, ſubtilitas, argutiæ, artificium.

Σοφιστῆς, ᾶ, ὁ, ſophiſta, artifex callidus, gen. plur. σοφιστῶν, acc. plur. σοφιστὰς.

Σοφοκλῆ, dat. ſing. a Σοφοκλῆς, έος, ὁ, Sophocles. nomen propium.

Σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens, doctus, acutus, ſcitus, peritus. Eſt & σοφὸς, Dor. pro σοφὸς, acc. plur. Olim dicebantur σοφοὶ cujuslibet opificii artifices, ut animadvertit Euſtath. Iliad. ε'.

Σοφὸς, ſapientar, apte, ingenioſe.

Σοφωτέρῳ, ſapientiori, dat. ſing. a σοφώτερος, ος, ον, comp. a σοφὸς, ὴ, ὸν, ſapiens. & in ſuperl. σοφώτατος, ſapientiſſimus.

Σόω, ſervo, & in 3. plur. ſubjun. σόωσι a σόος, α, ὸν, ſalvos. Sed σόω, in fugam conjicio, abeo. a σόω, agito.

Σ Π.

Σπαδίζω, detraho. ſutor. σω. Them. σπάω, traho.

Σπαδών, ονος, & ωνος, ὁ, ſpado: cui nervus, quo genitale membrum erigitur, evulſus eſt. a σπάω, traho, evello.

Σπαθολόω, quaſi a σπαθόω, prodigo.

Σπαθοφόρος, Gen. 38. 14. Σύμεων Scholiaſtes exponit. Puto quaſi textum σπάθη, aut oblongum ut σπαθίζομαι.

Σπάθη, ης, ἡ, rudis, ſeu rudicula, ſpatha: gladius: inſtrumentum texrorium: palma. Rudicula enim eſt, qua ſpumam σπώμεν, trahimus. Hinc σπαθάω, prodigo, texo.

Σπαθῶσι, diſſipant, 3. pl. præſ. ind. act. verbi σπαθόω, prodigo.

Σπαίρω, palpito, vibro, tremo, trepido, effio ſpiritum. In palpitatione σπασμοὶ, & διασπασμοὶ ſunt ſupra modum vehementes. Σπάρτα ὅτι σπαίρει τὸ γεώτιον, nutri adhuc palpitantem vetulum. Epigr. l. 6.

Σπαλαξ, ακος, ὁ, talpa, quæ & ἀσπάλαξ. Item genus herbæ, Theophr. l. r. c. rr. Them. σπάω, traho.

Σπαλίς, Æolic. pro σπαλὶς, a. a. part. paſſ. verbi σπάω, mitto. ſ. 2. σπάσω.

Σπαλίσσεται, lacerat, turbat. quaſi a σπαράσσω, turbo.

Σπανία, ας, ἡ, idem ac σπανότης, ητος, ἡ, raritas, penuria. a σπανὸς, rarus. Et Σπανία, ἡ, Hiſpania.

Σπανιοθλίβει, a. r. inf. paſſ. verbi σπανίζω, penuria laboro, indigeo. l. ίσω. p. ἐσπάνικα. perf. paſſ. ἐσπάνισται. a. r. ἐσπανίσθην. Th. σπανὸς, rarus.

Σπανὸς, ὸν, ὁ, & σπανὸς, α, ὁ, rarus, infrequene. q. a πάω, laboro. vel σπάω, traho. Hinc σπανίζω, penuria laboro, egeo, careo.

Σπάξ, σπακὸς, ὁ, ἡ, canis.

Σπαράσσω, vel ἄττω, lacero, lanio, vellico, diſcerpo. fut. ξω. p. χα. a. r. ἐσπάραξα. m. r. part. σπαράξας, ασα, ας. perf. paſſ. ἐσπάραγμαι. σπαράττειν τὸ στόμαχον, ſtomachum vellicare. Hinc σπάραγμα, ατος, τὸ, fruſtum rei dilaceratæ. σπαραγμὸς, ὰ, ὁ, laceratio, avulſio.

Σπαργανίσαντα, faſciis involuta, a. r. part. act. ſ. g. verbi σπαργανίζω, faſciis involvo. ſ. ίσω. p. ἐσπαργάνικα. Them. σπάργανον, α, τὸ, faſcia.

Σπάργανα, α, τὰ, faſcia, qua infans involvitur, pannus oblongus. q. a σπαράσσω, quia diviſi panniculi, & vincula: cunabola. Item σπάργανα, monumenta, Donat. in Eunuchum. Hinc σπαργανίζω, & σπαργανόω, faſciis involvo.

Σπαργανόω, faſciis iovolvo. fut. ώσω. præt. ἐσπαργάνωκα. a. r. ἐσπαργάνωσα. perf. paſſ. ἐσπαργάνωμαι, perf. part. paſſ. ἐσπαργανωμένος, faſciis tovolutus. Th. σπάργανον, α, τὸ, faſcia.

Σπαργῶσα, tumeo, turgeo libidine, luxurior, diſtentus ſum, ut quum ubera lactis plena ſunt. Hinc σπάργα, appetitus ille exinaniendi, quod plenum eſt.

Σπαρέδρη, ας, ἡ, Sparedra, Amogi Sacorum regis uxor.

Σπαρὸς, ὸν, ὁ, ſatus, a. m. part. paſſ. verbi σπείρω, ſemino, ſero. fut. a. σπερῶ. præt. ἔσπαρκα, a. r. paſſ. ἐσπάρην.

Σπαρίζω, palpito, ſalto, moveor, ut pilcis.

Σπαρὸς, ὸν, ὁ, infrequens, rarus, paucus, tenuis, diſperſus.

Σπάρος ἰχθὺς, cammarus, ſparus, piſcis genus.

Σπάρτα, ης, ἡ, Sparta, Laconiæ urbs primaria. Item σπάρτη, hlum, linea, carpentarii rubrica, ſcirpus.

Σπάρτον, α, τὸ, ſpartum vitila, ſunis ſparteus, funiculus. Etiom ὁ σπάρτος. Puto a σπάω, quia flecti, & trahi poteſt, vel a σπαρῶ, quia ceu in ſpiram convolvi poteſt. hinc σπαρτίον, α, funiculus.

Σπαρτολίνος, α, ὁ, incanus, ſemicanus.

Σπαρτὸς χθὼν, Satorum genus. Thebani ſic dicti, quod ea draconis dentibus a Cadmo ſatis nati credantur. Th. σπείρω, ſemino.

Σπαταλήσας, α, ὁ, a. r. part. med. a σπαλάω, trabo.

Σπάται, traait, Jon. pro ἕπεται, 3. ſing. a. r. ind. act. verbi ejuſdem.

Σπατάγγης, ου, ὁ, ſeu σπατάγγας, ου, ὁ, ſpatangus, echinorum ſpecies.

Σπατιλῶ, ᾷς, laſcivio, in deliciis vivo. Jacob. 5. ſut. ήσω. perf. ἐσπατίληκα. a. r. ἐσπατίλησα. a σπατίλη, ης, ἡ, idem ac τρυφὴ, ῆς, ἡ, luxus, deliciæ.

Σπαπάλη, ης, ἡ, cibus, deliciæ. a σπαθάω, prodigo. Th. σπαθή, ης, ἡ, tudicula.

Σπαπάλη, ης, ἡ, coriorum præsegmina: hnminis aæramentum, stercus.

Σπάτος, εθ-, τὸ, corium, pellis. Bœot. forte a σπάω, quia contrahi potest. Hinc σπάτινθ-, coriaceus. σπατία, opus ex corio facio.

Σπάω, traho, extrahо, stringo, contorqueo, vallo. fut. σπάσω. perf. ἔσπακα. præs. med. σπάομαι, distringo, stringo. a. 1. med. ἐσπασάμην, ω, σπ. a. 1. part. med. σπασάμεν-.

Σπᾶω, sequere, per Ecthasin Poet. pro σπέω, quod Joo. pro σπῶ, præs. impesat. verbi ἔσπομαι, Poet. pro ἕπομαι, sequor, sed e amittitur. Sic in inf. σπείσθαι, pro ἕσπεσθαι, in part. σπόμεν-, pro ἑσπόμεν-. Them. ἔσπ, sequor.

Σπέ-, Poet. pro σπέθ-, ἐσ-, τὸ, specus, spelunca.

Σπεῖρα, ας, ἡ, spira, funis; item cohors, legio, hominum caterva.

Σπεῖραι, ferito, præs. inf. pro impetat. Jon. verbi σπείρω, sero.

Σπεῖρος, ε, τὸ, funis nauticus in orbem convolutus. Item subucula: velum.

Σπείρω, fero, sanino, spargo. f. 1. σπερῶ. fut. a. σπαρῶ. perf. ἔσπαρμαι. a. 1. ἔσπαρκα. a. 1. inf. act. σπεῖραι. aor. 1. part. act. σπείρας, ασα, αν. aor. a. ind. act. ἔσπαρον, ες, ε. præs. pass. σπείρομαι, feror. perf. pass. ἔσπαρμαι, σαι, ται. pert. part. pass. ἐσπαρμένο-, η, ον. a. a. ind. pass. ἐσπάρην, ης, η. a. 2. sub. pass. σπαρῶ, ῇς, ῇ. a. a. part. pass. σπαρείς, έντος, ε. præt. med. ἔσπορα.

Σπεῖσαι, a. 1. inf. act. σπείσας, αντος, ὁ, a. 2. part. σπείσασθαι, a. 2. inf. med. σπεισάμενο-, a. 1. part. mad. verbi σπένδω, libo. f. σπείσω.

Σπείσαντ', libaverunt, Jon. pro ἐσπείσαντο, 3. plur. a. 1. mod. verbi ejusdem.

Σπείσατκε, Poet. pro ἔσπεισε, 3. singular. a. 1. ind. activ. verbi σπένδω, libo. fut. σπείσω.

Σπείσε, libabo, f. 2. ind. act. verb σπένδω, libo.

Σπεῦ, εθ-, ἡ, Speo, nomen mulieris. q. d. in speeu fatitani.

Σπέχλεο, speculuni, Gloss. Cyr. ea Latin. σπεκλοποιός, specularius.

Σπεκλάτωρ, ορ-, ὁ, specnlator, vox Lat. sic dictus a speculo, quod gestabat. δορυφόρος, ε, ὁ, seu δεξιολάβος, ε, ὁ, fatelice. Alii tamen speculatorum a speculando dictum volunt: idaoque pro e scribi debera.

Σπέλεθος, & πέλεθος, ε, ὁ, sterenc, exeremeutum. quasi a σπίλος, sordes. vel quia εἰς σπέος, pura eloacam, ἔλθω.

Σπείλεσκε, libabat, Jon. pro ἔσπενδε, 3. sing. imperf. act. verbi σπένδω, libo.

Σπειλόμενος, ε, ὁ, præs. patt. pass. a σπείλω, libo.

Σπείλω, libo, sacrifico, fœdus ineo. σπείλεται πηγῆς, libata ea fonta. fut. σπείσω, aor. ε. ἔσπεισα. præs. pass. σπείλομαι, libor. p. m. ἔσπειλα. nnde σπειλεύς, ῆς, ἡ, libsmen, fœduo.

Σπέος, ους, τὸ, speeus, spelunca. Poet. σπῆος, Jon. σπῆος. dat. pl. σπέεσι, Poet. & Jon. σπήεσσι. q. quod in eo lna a tenebris quasi σβέννυσθαι, siva extingui videtur: ut fit q. σβέος. Hinc σπέλαιον, ε, τὸ, idem.

Σπέρδος, ους, τὸ, semen. a σπείρω, samino.

Σπέρμ, ατος, τὸ, t. men, & in plural. σπέρματα, dat. plural. σπέρμασι. Metaphorica σπέρμα πεφύκειν acciatur pro auctorem alia, Demoith. ἀφ' ἑαυ.

Σπερμαίνω, idem ac σπείρω, semino, semen emitto, genero, Hesiod.

Σπερμολογία, ας, ἡ, collectio seminis avium, quando seminatur. Item ὄλως ἡ, loquacitas.

Σπερμολόγος, ε, ὁ, garrulus, nugator, blaterator. Hinc σπερμολογῶ, nugor, deblatero. ea σπέρμα, ατος, τὸ, leiocn, & λόγος, ε, ὁ, farma, qui suas ougas disseminat. Th. λέγω, dico.

Σπερχθείς, εῖσα, έν, irritatus, a. 1. part. pass. verbi σπέρχω, orgeo. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερχιές, ὁ, ὁ, acrie, celer, festinus, diligens, Hesych.

Σπέρχω, urgeo, hortor, excito, propello, italeor, festino. a. 1. pass. ἐσπέρχθην.

Σπερῶ, semiabo, fut. 1. act. verbi σπείρω, semino.

Σπές, die, pro σπέ, a. 2. imperat. act. ad formam verborum in μι, a στεω, vel σπέω, dico. f. σπέω. a. 2. ἔσπον. Quod σπές ponitur pro ἔσπε, Poet. pro ἕπε, dico. vel pro ἕσπε, pro ἕπε. vel ἕσπεμαι, sequor.

Σπεῦθαι, sequi. vide in σπᾶω.

Σπεύτε, 2. plural. a. a. imperat. σπές. quod vide.

Σπεῦδε, festinat, 3. sing. præs. ind. verbi σπεύδω, festino.

Σπεῦδε, 3. singul. optat. activ. ajusdem verbi.

Σπεύδετ', pro σπεύδοντα, accus. singul. σπεύδοντες, nom. plural. part. præs. σπεύδων, Dor. pro σπεύδων, properant, 3. plural. præs. verbi ejusdem.

Σπεύδω, festino, præcurro. σπεύδων βίον ἀθάνατον, Poet. loquendi genus, immortalem vitam affectare. præs. imperat. σπεύδε, έτω. imperf. ἔσπευδον. fut. σπεύσω. a. 1. ἔσπευσα. a. 1. imperat. σπεῦσον, άτω. a. 1. part. activ. σπεύσας, αντος, ὁ. præt. med. ἔσπευσμαι.

Σπεύδωμες, propetemue. Dorie. pro σπεύδομεν, 1. plur. præs. sub. verbi σπεύδω.

Σπεύσας, αντος, ὁ, aor. 1. part. act. verbi σπεύδω, festino. σπεῦσον, a. 1. imperat.

Σπέω, sequor, ex ἔσπω, quod ab ἔπω.

Σπῆι, alii legunt σπῆϊ, idque melius, dat. sing. a σπέος, pro σπέος, έος, τὸ, antrum, & Joa. σπῆος.

Σπήλαιος, ε, τὸ, & σπήλυγξ, spelunca. Th. σπέος, έος, τὸ, specus, antrum.

Σπήλυγξ, υγγος, ἡ, idem ac σπήλαιον, spelunca.

Σπήλωες, εἱ, lapides prægrandes in itinerihus projecti pontis loco. a σπιλάς, saaum. Th. σπῖλος, ε, ὁ, idem.

Σπιδής, passus amplus, spissus. a σπίζω, attendo.

Σπίζα, ης, ἡ, avia passeri similis.

Σπίζω, aapendo, expando. q. a σπάω, traho. trabendo enim res extenditur. Est etiam σπίζω, pipilo, fouua quarundam avium.

Σπιθαμή, ῆς, ἡ, spithama, spatium inter pollicem, & minimum digitum manu extenta. mensura duodecim digitorum. fatio, leges, Eurip. palmus major, dodrana. q. a σπίζω, extendo. quippe manus, digitique extenduntur.

Σπῖλαι, fraecs, σάμουλαι. Hesych. Sunt quædam fordea. a σπῖλος, ε, ὁ, macula.

Σπιλάδεσσιν, procellis, dat. pl. Joo. a σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, procella. Th. σπῖλος, macula, saaum.

Σπιλάς, άδος, ἡ, rupes, scopulus maris, qui ceu σπῖλος scopulus maris. Item glarea, vel terra glareosa. Est σπιλάς, procalla. ab eodem ihem.

Σπῖλος, ε, ὁ, macula, labes, vitiligo. item saaum. Lycophroni insula. Hinc σπιλάς, άδος, ἡ, rupes. σπιλόω, maculo.

Σπιλόω, maculo. fut. ώσω. parf. ἐσπίλωκα. Th. σπῖλος, mocula.

Σπίνιαις, ος, ἡ, avis peregrina, avis incendiaria. Plin. an a σπινθήρ.

Σπινθήρ, ῆρος, ὁ, scintilla. quasi a σπάω, & αἴθος, ignis. vel q. σπίζομαι τὸ θέρμον, calidum quid extenfum, & quasi ejaculatum. hinc & σπινθηρίδιος, scintilla. σπινθηρίζω, scintillo.

Σπίνος, υ, ὁ, passeris genus. friagilla, avis, a σπίζειν, aspandere.

Σπλαγχνίζομαι, misericordia commoveor, misericordia tangor. a. 1. pass. ἐσπλαγχνίσθην, ης, η. a. 1. part. pass. σπλαγχνισθείς, έντος, ε. ἐσπλαγχνίσθη ᾠῶν, misertus est eorum, Matth. 9.

Σπλάγχνον, a, τὸ, viscus. τὰ σπλάγχνα, viscera, cor, jecur, pulmones, affectus maternus, commiserstio. σπλάγχνα, τὰ, intestina, viscera. Ἅ ἔφερε σπλάγχνα, victimæ exta, Plut. in Gaib. Hinc ἄσπλαγχνος, non habeas cor, & ὑπερλαγχνος, animosus, misericors. Eustorb. ducit a Dor. σπλάν, pro σπλήν, splen, unum ex viscerihus.

Σπλανός, ᾶ, ὁ, cinis, a σπολάς, ᾶς, ὁ, idem.

Σπλήν, σπληνός, ὁ, splen, lien. An a σπλανός, quia nigricat, ut cinis? aut potius quia σπιλάω, a σπῖλος, collugit sanguinis ceu σπῖλα, id est, fraeoc.

Σπόγγος, ε, ὁ, spongia. σπόγγοι Hippocrati l. 4. Epidem. adones, glandulæque spongiolæ juxta fauces. Hinc σπογγώδης, ους, ὁ, spoogiosus.

Σπολάδωνας, α, ὁ, Dor. pro σπολάδους, ε, ὁ, qui in cinera jacet, ac dormit. Ea σπολάς, cinis, & ἐλαί, ἡ, cubile.

Σπολάω, fervaoti cinere obruo, parcutio, cando: item fubagtio: aras cinere expurgo. Interpr. Aristoph. in Ran.

Σπολειδής, ἐος, ὁ, ἡ, ex σπολάς, ᾶ, ὁ, cinis, & εἶδος, species. Th. εἶδω, video.

Σπολάς, ᾶ, ὁ, cinis fordidus, & io quo antincti carbones permixti sunt, & aliarum rerum reliquiæ. Lucian. de Luctu. Lycophron utitur pro incendio.

Σπολάς, άδος, ἡ, vestis coriacea, diphthera, Poll.

Σπολή, ῆς, ἡ, stola. Hesych. pro στολή, Dor.

Σπόλια, τὰ, lanæ, quæ ex ovium cruribus evelluntur. a σπάω, traho, avello.

Σπόμος, pro ἑσπόμενος. sic σπομένη, Dor. pro σπωμένη, ης, ἡ, vida in σπᾶω.

Σποδοκχίαι, ῶν, immolatorum libamina, Hesod.

Σποδός, acc. plural. a σποδή, libatio.

Σποδή, ῆς, ἡ, libatio. Aristophanes adhibet pro vino, quod libatur. σποδῆσι, dat. pl. Jon. pro σποδαῖς. Paculiaritat σποδαὶ dicuntur libationes, quæ in fanciandis fœderibus adhibentur: & ἰαπα etiam ipsa fœdera. a σπένδω, libo. fut. σπείσω. præt. med. ἔσπονδα.

Σποδοφόρος, α, ὁ, qui libationes fert facerdos. Ex σποδή, ῆ, libatio.

Σπόνδυλος, υ, ὁ, spondylus, vertebra, spina dorsi. Etym. ducit a σφίγγω, quod inter se constrictæ. malim a σπᾶω, & δεῦκω, quod altera alteram quasi attrahat, & subingrediatur. Item σπόνδυλος, pisois, Plin. l. 32. c. 11. Fastus scribit σπειδύλης, cubos appellatos fuisse. Plinius etiam ostreis spondylum tribuit, lib. 33. cap. 6. callum interiorem caponunt. Apud Martial. Epigram. 29. l. 7. spondylos animalium officula interpretantur. Item σπόνδυλος instrumentum illud, & pondusculum, quod mulieres nentes imæ parti fusi apponuot, ut illum facilius torqueant. A Latinis vocatur verticillum, vel vertibulum.

Σπορά, ᾶς, ἡ, & σπόρος, υ, ὁ. Item generatio, genus, Sophocl. item semen. a præt. med. ἔσπαρμα, verbi σπείρω, semino.

Σπόριμος, α, ὁ, ἡ, qui seminari potest. σπόριμον, ω, τὸ, sata.

Σπόρος, gen. Dor. pro σπέρμ. vide σπορά.

Σπῶ, pro ἔσπε, pro quo & σπᾶω, Jon. & Poet. præt. imperat. med. verbi ἔσπομαι, sequor. pro ἕσπασαι, in cujus temporibus fæpe amittitur σ. vide in σπᾶω. Et σπᾶ Scythico oculum significat.

Σπουδάζω, sedulo ago, studeo, operam do, elaboro. f. άσω. perf. ἐσπούδακα.

Σπουδαῖος, α, ὁ, honestus, probus, diligens. compar. σπουδαιότερος, & Attice σπουδαιότερος, majori studio utens. a σπουδή, studium. Th. σπεύδω, festino.

Σπουδαιότατοι, nom. plural. superl. grad. a σπουδαῖος, probus.

Σπεδαιότερος, & σπουδαίστερον, diligentius, adv. compar. grad. a σπουδαῖος, αία, αῖον, ſtudioſus. Th. σπεύδω, feſtino.

Σπεδή, ῆς, ἡ, & Dor. σπευδή, feſtinatio, deſiderium, ſtudium, diligentia, ſedulitas, ſollicitudo. σπουδῇ παιδὸς, ſerio accipio, Ariſtoph. in Ran. σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam dare, Chryſoſt. σπουδὴν ἴδε, diligenter incubuiſti, diligenter feciſti. Sophocl. Th. σπεύδω, feſtino. p. m. ἔσπευδα.

Σπουδῇ, diligenter, feſtinanter, properanter, cum ſtudio, cum labore.

Σπυρεδία, ας, ἡ, & σπυρεοδ-ος, ου, ὁ, ἡ, tum σπυρὸς, οῦ-, ὁ, caprarum ſtercus, & ovium.

Σπυρὶς, ίδ-ος, ἡ, ſporta, ſportula, corbis, ſiſcella, ſeu vas viminum, aut junceum. puto quia ex ſtealibus virgis σπυρίδας. Eſt & caprarum ſimus. Thema πυρὸς, οῦ, ὁ, triticum, frumentum.

Σ Τ.

Στάγων, ὀξύγων, σ' nota ſenarii.

Στακτὸν, οῦ-, ὁ, ſtilla, gutta, ſtillicidium. στακτὶ ταγήνα, guttatim. Lucianus in Timone uſurpavit ταγὴν in gen. fœm.

Στᾰλὸ-ος, ία, ον, ſtimus, a, um, compactus, ſtabilis. ab ἵσταμαι, ſtn. ταῖνος appenſus, Nicand. in Alexiph. σταλὶς μάχη, pugna ſtataria, Thocyd. Sed σταθερὸ-ος, α, ὁν, ſubſtaat. & τὸ στάδιον, ſtadium, curriculum, ſeu cempus, ubi equeſtria vigeot exercitia, contineos ſea iugera.

Σταδιοδρομέω, curſu contendo, ſtadiom curro. f. ήσω.

Στάζουσα, ſtillantem, acc. ſing. part. præſ. a στάζω, ſtillo.

Στάζω, ſtillo. στάζω δάκρυ, ſtillo, ſeu bibo lacrymas. Soph. in Ajace. f. ξω. Hinc σταλάζω, ξω, ſtillo. σταλαγμὸς, ὁ, diſtillatio.

Στᾰθὲς, ὁ, ſtatus, a. s. part. paſſ. verbi ἵσταμι, ſtn. f. στήσω. a. s. paſſ. ἐστάθην.

Στάθεν, Bœot. ſyncop. pro ἐστάθησαν, ſteterunt, 3. plur. a. 1. paſſ. verbi ἵσταμι, ſto

Στᾰθερὸς, ά, όν, ſtabilis, firmus, conſtans, a στάω, ſeu ἵσταμι, ſto. Item calidus, fervidus, Plato in Phædro.

Στᾰθῆ, 3. ſingul. aor. 1. ſub. paſſ. ἐστάθην, ῆς, ῆτον, fut. 1. paſſ. ejuſdem verbi.

Στᾶθι, Dor. pro στᾶδι, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Στᾰθμὸς, ὰς, ὁ, Dor. pro στάθμη, ἡ, meta.

Στᾰθμόω, ad amuſſim exigo, pondero, æſtimo. στᾰθμώσασα, conjicio. a στάθμη, amuſſis. Th. ἵσταμι, ſto.

Στᾰθμοβλήθρ-ον, Jon. pro στᾰθμόβλητρ-ον, conjiciens. a στᾰθμόω, vel ὄμμα.

Στάθμη, ης, ἡ, amuſſis, regula, ad quam aliquid exæquatur, meta. Item enſis capulus, Diod. Siculus. inde στᾰθμίζω, expendo. Them. ἵσταμι, ſto, pondero.

Στᾰθμὶς, ῖδ-ος, ὁ, ſtabulum, libra, ſtatera, pondus. dat. ſing. στᾰθμῖ. dat. plur. Jon. στᾰθμῖσι. στᾰθμοὶ, poſtes. Th. ἵσταμι, ſto.

Στᾰθὸ-ος, ό-ον, τὸ, Dor. pro στῆθ-ος, τὸ, pectus.

Στᾶμαι, στᾶται, στᾶσι, Attica ſyncope, pro στάσθαι, ται, στάντων, 3. plur. a. 2. opt. act. verbi ἵσταμι.

Στᾶς, & στὰς, αντὸς, τὸ, farina triticea aqua ſubacta. q. a στάω. quod ſit maſſa ad conſiſtentiam redacta.

Σταγὼν, όν-ος, ὁ, gutta, a στάσις, ῆ, ὁ, ſtillatitia. Th. στάζω. f. ξω. ſtillo.

Στᾶλα, ας, ὁ, Dor. pro στάλη, ἡ, columna.

Σταλάω, & σταλάζω, ſtillo. Th. στάλω, idem

Σταλεῖσα, miſſum eſſe, a. 2. inf. paſſ verbi στέλλω, mitto. a. 2. paſſ. ἐστάλην.

Σταλὶς, ίδ-ος, ἡ, vatne, paxillus, qui facit impoſita στέγη, ſtare.

Στάλλω, Poet. pro στέλλω, 2, a. inf. act. verbi ἵσταμι, ſto. Alii ſcribendum cenſent στᾶλλαι, e στέλλαι, Dor. στᾶναι, hioc Att. & Jon. στέλλεσθαι, & per apocopeo στᾶσθαι.

Σταμὶς, ligaum in navi erectum. στᾰμῖνες, tabulata navis, Odyſſ. ε. ſtamina vocat Ceſar.

Στάμν-ος, ε, ὁ, ἡ, urna, hydria, amphora. ut puto, a στάω, & μάω, quod arecta ſtet.

Στᾰν, Jon. pro ἔστην, hoc vero Bœot. ſyncop pro ἔσταεν, ſteterunt. 3. pl. a. a. ind. act. verbi ἵσταμι, ſto. f. στήσω. a. 2. ἔστην.

Σταξόμεθ-α, Dor. & Æol. pro στάξομεν, ſtillabimus, a. plur. f. s. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Στάξοισι, Æol. & Dor. pro στάξουσι, 3. perſ. plural. f. a. verbi στάζω, ſtillo. fut. ξω.

Στασάτω, Joo. pro ἑστασάτω, 2. g. pl. num. perſ. part. act. ab ἵσταμι, ſto. perſ. part. ἑστακὼς, ότ-ος, & Jon. eraſi ἑστὼς, ότος, & per aphæreſin στὰς, &c.

Στὰς, ὁ, qui ſterit, a. 2. part. act. Sed στᾶς pro στᾶτα, aor. 2. patt. f. g. ab ἵσταμι, ſto.

Στάτη, conſiſtas, a. ſing. a. s. ſub. m. Dor. pro στῇ, ſb ἵσταμι, ſto.

Στασιάζω, ſeditiooem exeito; res novas molior.

Στάσιμ-ος, ο, ὁ, ſtativus, firmus, conſtans. Gloſſ. Cyr. ab ἵσταμι, ſto.

Στάσις, εως, ἡ, proprie ſtatio, quies, ipſe ſtandi actus. Deinde factio, ſeditio, bellum civile, & inteſtinum. Item ſitus, collocatio, ſtabilitas, firmitas. στάσις uſurpatur etiam de choro, ſtatio, & στάσιμα μέλη dicuntur carmina, quæ chorus ſtando recitabat, Commeot. Ariſtoph. in Veſpis. στάσις apud Rhetores eſt id, in quo maxime res vertitur, ſtatus a Latiois dicitur, & ecuſſæ conſtitutio, ab Ariſtotele ἀμφισβήτησις. Vide Cic. io Topiers, & Quioctil. l. 3. cap. 6. Helychio στάσις eſt officina, & ab Ariſtophane in Equitib. στάσεις dieuntur etiam amnium aggeres, ac ripæ. hinc στασιώδης, ώδ-ους, ὁ, ἡ, & στασιῶτης, ου, ὁ, ſeditioſus.

Στάτην, Jon. & Poetic. pro ἔστη, 3. ſing. n. a. ind. act. verbi ἵσταμι, ſto.

Στάτομαι, Dor. pro στάσομαι, f. a. med. verbi ἵσταμι, ſto.

Στατῶ, Dor. pro στάω, f. 2. verbi ἵσταμι.

Στατὴρ, ῆρ-ος, ὁ, ſtater, eria, nomea monetæ continentis pondus quatuor drachmarum: alia ſiclus. Apud Epicharmum debitor.

Στατὸς, ὴ, ὸν, ſtans, ſtabilis, qui din ſtat. Sic στατὸς ἵππ-ος, equus, qui in ſtabulo continetur. hinc στατίζομαι, ſto.

Στατὸς, ῆ, ὸν, vallus, palus ligneus, cuoa. στατοὶ, retia genna, quod viſco oblinitur. Comment. Ariſtoph. in Avibus. hinc σταυρὸν, palo, ſeu cruci affigo. σταυρόομαι, furcifer.

Σταυρόω, ῶ, crucifigo: per metaph. imperum cæpis, ne in me regoet, frangi: virtute ſcil. Spiritus S. precibus, &c. fut. ώσω. perf. ἐσταύρωκα.

Σταφὶς, ῖδ-ος, ἡ, uva paſſa. σταφὶς ἀγρία, herba pedicularis Scribonio Largo, a necandis pediculis ita dicta. Hinc σταφυλή, ῆς, ἡ uva. σταφυλὴ ἀγρία, uva ſylveſtria. Dinſe. l. 5. c. 16. Sed σταφύλη, ης, eſt perpendiculum.

Σταφυλὲ, & σταφύλη, vide σταφὶς. σταφυλῆσι, dat. plor. Jon. a σταφυλὴ, uva.

Σταχάνη, ης, ἡ, ttutina, Doric. ab ἵσταμι, pondero.

Στάχυς, υ-ος, ὁ, ſpica. Item herba ſimilis marrubio. Eſt & Στάχυς, υ-ος, ὁ, nomen viri. Item neaus, & vinculum quoddam ita dictum a ſpicæ ſimilitudine. Inveoirur etiam στάχυς uſurpetom in navium fabrica, aliiſque aliquot artibus, ſed ubique a ſpiciis translatum. Item στάχυς vocatur para, quæ ventri ſubjacet. Euſtarh. Iliad. γ. animadvertit, lumbos animalium στάχυας dici. At στάχυς Proclo eſt ſtella fulgida in Virginis ſiniſtra maau, dicta Spica.

Στάω, στῶ, ſto, maneo. ab hoc inuſit. eſt ἵσταμι, ſtatuo.

Στέαρ, ατ-ος, τὸ, ſebum, ſeu ſevum, adeps.

Στεγανὸς, & στεγνὸς, ὸ, ὁ, opertus, ſolidus. a στέγω, tegn, ſuſtineo.

Στεγανόω, ad aliquid tegendum aptæ. Th. στέγω, tego.

Στέγω, tego, operio, celo, occulto. item tolero, ſuſtineo, impedio, propulſo: feio. porto. fut. ξω. pmt. ἔστεγκα. præt. med. ἔστεγμαι. Hinc στέγη, ης, ἡ, & στέγ-ος, ους, τὸ, tectom.

Στείβω, calco, conſtipo, ambolo, tero. Hinc στίβ-ος, ου, ὁ, via, ſemita.

Στείλαντο, collegerunt, Jnn. pro ἐστείλαντο. 3. plur. a. s. ind. med. verbi στέλλω, mitto, contraho.

Στειλεὰ, ᾶς, ἡ, foramen ſeeuris, in quod στέλεται, id eſt, immittitur lignum, ſeeuris manubrium. στειλεὰν, ῆ, τὸ, ſeeuris manubrium.

Στειμμένη, arctata, Jon. pro στεμμένη, præſ. part. paſſ. fœm. g. verbi στέφω, gemo. Th. στεὸς, ὸ, ὁ, anguſtus, arctua. Jon. στεὸς, idem.

Στείνοντο, Jon. pro ὀστείνοντο, reſonabant, 3. pl. impeſt. a στένομαι, ſuſpiro. vide συνομβρῶν.

Στεινὸς, ῆ, ὁ, Jno. idem ac στεὸς, ῆ, ὁ, anguſtus. Sed στεῶ-ος, έ-ον, τὸ, vin anguſta, anaietas.

Στειπτὸς, Jon. pro στειπτὸς, hoc autem Poet. pro στεπτὸς, arcta, ſeu anguſta via. a στειὸς, ῆ ὁ, anguſtus, & ὁπὴ, ἡ, foramen.

Στείομεν, ſteterimus, Jon. pro στῶμεν, a. pl. a. a. ſub. activ. ω, io ei reſoluto, στείομεν, & eclaſi Poet. στεῦμεν, verbi ἵσταμι. fut. στήσω. aor. a. ἔστην, a. a. ſub. στῶ.

Στεῖρα, ας, & Joo. στεῖρον, ου, ἡ, carioa navis, quaſi σφῖρα, firma: a σφῖρος, ſolidus, pro σφιρὰς, idem. quod carina ſit ſolidiſſimus aſſerum, quippe in quem, tanquam fundamentum quoddam, ædificeotur cæteræ partes navis, eſt etiam στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis. Polluci στεῖρα eſt geoua ornamenti inſtar carioæ, ut ſunt capilli hinc inde pectinis diſcrimine per mediam hoeam diſcreti.

Στεῖρ-ος, α, ὁ, ſterilis vir. στεῖρα, ας, ἡ, ſterilis fœmina: tamen & στεῖρ-ος de fœmina. Thema στερέω, privo.

Στείχων, Jon. pro ἐστιχον, incedebant, 3. pl. imperf. act. verbi στείχω, eo, vado.

Στείχω, vado, ordine incedo, acceedo, advento, prodeo. στεῖχε δομάτων πάρ-ος, prodi ante ædes. fut. ξω. p. ἐστιχα. aor. a. ἔστιχον. Hinc στίχ-ος, & στοῖχ-ος, ε, ὁ, ordo; item verſus ſuis pedibus incedena. στοιχεῖον, ου, τὸ, elementum. δίστιχ-ος, & δίστοιχ-ος, ο, ὁ, a duobus verſibus cooſtane.

Στέλεγγις, ἡ, ſtrigilis; item coronamenti genus, lamina. a στέλλω γῦα, ornata membra. vide στλεγγὶς.

Στέλεχ-ος, ό-ον, τὸ, & στέλεχυ, υ, τὸ, truocus, caudex, ſtipes.

Στελὶς, ίδ-ος, ἡ, viſcum, quod arbori ianaſcitur.

Στέλλει, ornate Dor. pro στέλλει, præſ. inf. act. vide στέλλω. στέλλω πῆας, eſt armare oaves.

Στέλλω, mitto, inſtruo, apparo, orno, amicio: contraho, aſtringo, compeſco. τὰ στέλλοντα τῶν κοιλίων, quæ alvum aſtringunt, Aphrod. fut. στελῶ. fut. 2. στολῶ. perf. ἔσταλκα. aor. e. ἔστειλα. præſ. med. στέλλομαι, devito, ſubduco. præter. med. ἔσταλμαι. Hinc στόλ-ος, ου, ὁ, commeatus, profectio; item expeditio terreſtria, & navalis.

Στελμονέαι, αἱ, ſaſcæ, quibus canom Istera prætooluntor. a στέλλω, inſtruo.

Στελῶ, mittam, f. 2. verbi στέλλω, mitto.

Στέμβω, conrumelia, ſeu injuria affectio. quaſi a στέμφω, ατ-ος, τὸ, ot ſir, ore lædo. Eſt & στεμβάω, aſſidue moveo.

Στέμμᾰ, ατος, τὸ, ſertum, corona, Th.

στέφω, corono. fut. ψω. perf. act. ἔσεφα. perf. pass. ἔσεμμαι.

Στεμφύλα, τῶν, vinacea: floces, fraces. Sunt folliculi σταφυλῆς, vitis.

Στένω, mnveo. unde ἀστενάξαι, & ἀσεμφὲς, immotus.

Στεναγμὸς, ᾶ, ὁ, suspirium, gemitus. a στενάζω, ingemisco. Th. στονὸς, ᾶ, ὁ, angustus.

Στενάζω, ingemisco, suspiro. præs. imperat. act. στένάζε, ἄτω, & in plur. στενάζετε. fut. activ. ξω. a. s. ἐστέναξα, ingemui. a στένω, gemn. Th. στονὸς, angustus. gemitus enim fit angosto corde.

Στενάχιζε, ingemiscebat, 3. singul. imperf. Jon. verb στεναχίζω, idem ac στένω, gemo. Them. στονὸς, ᾶ, ὁ, angustus.

Στενάχω, aec. sing. m. g. vel plur. n. g. a στένος, ους, ὁ, gemeboodus. Th. στονὸς, ᾶ, ὁ, arctus.

Στενολεσχία, anxium esse, seu torqueri in rebus frivolis, & augatoriis. a στενὸς, ὰ, ὁ, anxius, & λέσχη, ης, ἡ, fermocinatio.

Στενὸς, ὴ, ὁ, angustus, arctus, compressus. Hinc στένω, gemo, ingemisco. στενίζω, fut. ξω, idem. στενχὴ, ῆς, ἡ, gemitos. στενχμὸς, ᾶ, ὁ, idem.

Στενόστομον, ν, τὸ, angustielavium. Ex στενὸς, angustus, & ὄπωρ, ωπος, τὸ, signum. ita πλατύστομον, latielavium.

Στενόσωμος, ε, τὸ, osculi genus, quod fit labris compressis, Poll. Hesychyus dixit στενόστομον τὸ χος vas oris angusti.

Στενοχωρία, ᾶς, ἡ, angustia, loeos angustus. Dicitur etiam στενοχώρημα.

Στέντωρ, ορος, ὁ, Stentor, præco, qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta. dat. sing. Στέντορι.

Στένω, gemo, suspiro, ingemisco, deploro, anhelo, Sophocl.

Στενωπὸς, Poet. pro στενωτὸς, ὲ, ὰ, angustus, in quo visus contrahitur: arcta, seu angusta via. a στενὸς, angustus, & ὀπὴ, ἡ, foramen.

Στέρεμνι, stetissemus, Jon. pro στῶμεν, 1. pl. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto.

Στέργεται, Dor. pro στέργεται, præs. part. f. g. a στέργω, diligo.

Στέργω, amo, adamo, amore prosequor, naturali charitate complector; item acquiesco, sum contentus, æqui bonique facio. f. ξω. p. ἔστοργα. p. m. ἔστεργμαι. Hine στοργὴ, ῆς, ἡ, affectus naturalis, quo parentes, & liberi se mutuo prosequuntur. φιλόστοργος, ος, ὁ, propensus ad amorem.

Στέργωσι, 3. pl. præs. sub. verbi στέργω, amo.

Στερεὸς, ὲ, ὁ, solidus, integer, perfectus: rigidus, firmus. Virg. Vos o quibus integer ævi sanguis, ait, solidæque suo stant corpore vires. Hinc στερεύω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ὐσω. perf. ἐστερέυκα.

Στερεόω, ῶ, confirmo, solidum reddo, corroboro. f. ὠσω. p. ἐστερέωκα. imperf. pass. ἐστερεούμην, οὔμην, & in 3. pl. ἐστερέωντο, ὦντο. perf. pass. ἐστερέωμαι. a. 1. pass. ἐστερεώθην, ης, η. Th. στερεὸς.

Στερέουσι, a. 2. inf. act. verbi στερέω, privo.

Στερέσται, privatur, 3. sing. præs. pass. verbi ejusdem.

Στερέωμα, ατος, soliditas, firmamentum. ab eodem them.

Στερέω, privo, orbo, aruo, fraudo. fut. ήσω, & ὠσω. Hinc στέρησις, εως, ἡ, privatio. στέρα, ας, ἡ, sterilis.

Στερεῶς, adv. solide, firmiter, constanter, arcte. a στερεὸς, solidus, firmus.

Στερηθῆναι, nom. plur. a. 2. part. pass. fœm. g. verbi στερέω, privo. a. 2. pass. ἐστερήθην.

Στερήσας, αντ⊖, ὁ, a. 2. part. activ. verbi ejusdem.

Στερηθέμεν, privatum esse, per syncopen pro στερηθῆμεν, seu στερηθήμεναι, Jonic. & Dorie. pro στερηθῆναι, a. 2. inf. pass. verbi στερέω, privo.

Στερήσκονται, privantur, 3. plural. ind. pass. verbi στερέσκω, idem ac στερέω, privo.

Στέρνο⊖, ε⊖, τὸ, pectus, quia στερρὸν, solidum. Et στερρὸ⊖, ε, ὰ, sterilis Dioni, solidus Thucydidi, minime dumosus, minime aquolue eidem.

Στέρνον, υ, τὸ, pectus, quia στερρὸν, ossibus firmiter munitum. τὸ στέρνα πλήσσειν, ferire pectus, Xeonph. Item στέρνον, animos, cogitatio. ἀπὸ στέρνου ἔχειν, in animo habere, cogitare. Sopbocl. in Antigona.

Στέρξαι, amaviste, a. 1. iof. act. verbi στέργω, naturali charitate complector. f. ξω. a. s. iod. pass. ἐστέρχθην.

Στερόπη, ης, ἡ, fulgur, splendor, per Aphæres. pro ἀστερόπη, Poetic. pro ἀστραπὴ, ab ἀστράπτω, fulguro. f. ψω. Est & Στερόπης, nom. propr. Cyclopis, Steropes.

Στεροπηγερέτα, vocat. sing. a στεροπηγερέτας, α, ὁ, qui fulgur suscitat: Jovis Epitheton. a στεροπὴ, fulgur, & ἀγείρω, excito.

Στεροψ, οπος, idem ac στεροπὴ, fulgur, Sophocl.

Στερχθεὶς, ὁ, dilectus, a. 1. part. passiv. verbi στέργω. f. ξω. vide in στέρξαι.

Στέτ', pro στέτο. vide in στέτο.

Στέτο, firmator, per syncopen pro στέστο, 3. sing. præs. verbi στέομαι, & στέωμαι, promitto, firmo, præ me fero. fie στέτ', pro στέτο, firmabatur, Jonie. & per syncop. pm στέσθαι, 3. sing. imperf. verbi ejusdem.

Στεφανὴς, ῶ, ἁ, nomeo viri. Gr. sertum.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona: circulus verficolor pupillam ambiens, Galen. vertex orbis, oribri ambitus, montis culmeo, galeæ species, cassis: loricula: Pollueci eireuitus capillorum extremus, qui eaput ambit, Luciano ornatus capitis mulicbris, Aplytto uoguluæ pedis equotum circuitus, atque ambitus. Item orbieulus capiti impositus, quo mulieres onera gestant, ab Ovidio vertea vocatus, a Festo cestieillum. Est etiam στεφάνη circulus veoatorius fupelleCtilis, quo ferm inserto collo capiuntor. Deoique incernieuli, siva oribri ambitus, eribrumqna ipfum, Aristot. io Concino.

Στεφανηφορία, ᾶς, ἡ, coronam fern, Aristot.

Στεφανηφόρ⊖ ἀγὼν, certameo, in quo vi ctori corooa datur ferenda. Ea στεφάνη, quod a στέφω, corono, & φέρω, fero.

Στεφανί⊖, ε, ὁ, corona: virtutis præmium: coetus: mœoium ambitus, podex: fidus dictum coroos: Procl. στεφάνος, Dor. pro στεφάνος, Tb. στέφω, corono.

Στεφανῶνται, 3. plur. præs. ind. pass. verbi στεφανόω, corono.

Στεφανωφορία, ας, ἡ, idem ac στεφανηφορία, ἡ, coronæ gestatio.

Στεφανῶω, ῶ, corono, cingo, redimio. f. ώσω. perf. ἐστεφάνωκα.

Στεφάνωμα, ατ⊖, τὸ, corona. & metaph. pro ornamentum.

Στέφων, coronarunt, Jon. pro ἔστεφον, 3. pl. imperf. verbi στέφω.

Στέφ⊖, ε⊖, τὸ, sertum corollarium, Callimach. in hymno Diaoæ. Item rectum: pellis.

Στέφω, corono, redimio, f. ψω. p. ea. perf. pass. ἔστεμμαι. Hioe στέμμα, ατ⊖, τὸ, sertom, corona. στέφος, ε⊖, τὸ, idem. στεφαν⊖, ε, ὁ, idem. separεω, & στεφανίζω, corono.

Στέψας, αντ⊖, ὁ, qui coronavit, aor. 1. part. act. verbi στέφω, corono. fut. ψω. a. 1. ἔστεψε.

Στέωμεν, Jon. pro στῶμεν, 1. plor. a. 2. sub. act. verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστων.

Στῆ, stetit, Jon. pro ἔστη, 3. sing. a. 2. ind. act. Sed στῇ, 3. sing. a. 2. sub. activ. verbr ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστων.

Στῆν, vel στῆν, & στῆ, Poet. pro στὰν, & hoc pro στὰ, quod Joo. pro στῇ, 3. sing. a. 2. sub. act. Vel στῆ, pleonasmo ᾰ, pro στῇ, verbi ἵστημι, sto. a. 2. ἔστων.

Στηθέεσσι, dat. plur. Jon. pro στήθεσι, a στῆθ⊖, ε⊖, τὸ, pectus.

Στηθέτρον, ο additur per paragogen. dat. pl. ejusdem rbem.

Στῆθι, a. 2. imperat. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστων.

Στηθιαῖον, aottiena. στηθέσσιον, pectorale.

Στῆθ⊖, ε⊖, τὸ, pectue. quasi a στῆναι, stare. quia stat quasi immotum. Polluci στῆθος in manu est, ubi psimæ initium eoit, & est pars torosior exaggeratum quid, & promioeos nstendens. στῆθ⊖ ὠτίγκιος est illud carnosum in radicibus pollicis: oonnulli montem vocant: quod vero paulo depressios subest, dicitur στῆθ⊖ χαμαὶ.

Στήκετε, a. plural. præs. verbi στήκω, firmiter sto.

Στήκω, (ab ἵστημι) firmiter sto. legitur vero in solo præsenti. dicitur στήκω, pro ἑστήκω, per aphæresin, persto, constanter sto. fut. ήξω, & ωμαι.

Στήλα, ης, ἡ, columna, lapis e terra extans, munitionis, vel signi gratia. Sæpe sumitur pro eippo, vel columna, quæ in sepulchris statuebatur. Hioe στηλίς, eippum erigo.

Στηλὶς, ίδ⊖, ἁ, parvus eippus, seu columella: ligni in puppi erectum Polluci.

Στηλίτας, ace. plur. a στηλίτης, α, ὁ, notatus iofamia, & qui notavit alterum. in eippum inscriptus. στηλίτης ὁ ἀκροπάλη, ararius factus, in Ceritum tabulas relatus, Aristot. Rhetoric. lib. 2.

Στήμων, ονος, τὸ, stamen: omnes herbæ marinæ. στήμων, stameo. στῆμα in genitalibus hominis, quod ea virga propendet.

Στήμονα, acc. sing. a στήμων, ον⊖, ὁ, stameo. dst. στήμονι. Th. ἵστημι, sto.

Στήσαι, polutsse, a. 2. iof. act. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω. a. 2. ἔστων.

Στησία, festum erat Athenis, quo se mutuo seommatis perstringebant.

Στήσιος, ε, τὸ, pectus. a στῆναι, firmum stare.

Στησιάζειν, convitiis & salibus incessere.

Στηρίζω, firmiter statuo, confirmo, iuleio, figo, sto. quasi a στερὸς, firmus. Item stationem facio. fut. ξω. a. 1. imperat. act. στήριξον, ατω. a. 2. npt. στήριγμα, ατος, αι. præt. ἐστήρικα. perf. pail. ἐστήριγμαι, ξαι, εται. Hinc στήριγμα, ατ⊖, τὸ, fulcrum, stabilimentum.

Στήριξε, firmiter fiait, 3. sing. a. 1. ind. act. Jon. verbi στηρίζω, confirmo, stabilio.

Στῆς, a. singul. aor. a. sub. activ. sb ἵστημι, sto.

Στῆσαι, statuisse, a. 1. iof. act. στήσατο, 3. sing. a. 2. opt. med. verbi ἵστημι, sto. f. στήσω.

Στῆσαιτ', pro στήσωσιν, ereae at, 3. plur. a. 1. med. Jon. pro ἐστήσαντο, verbi ejusdem.

Στῆσαν, & in f. g. στήσατο, a. 1. part. act. verbi ejusdem.

Στήσει, 3. sing. f. 1. ind. act. ejusdem verbi.

Στήσομὲν, constituemus, 1. plur. f. 1. act. verbi ἵστημι, sto. fut. στήσω.

Στῆτε, στῆτωσαν, 2. & 3. plur. a. 2. imperat. act. στῆθι, στήτω, verbi ejusdem.

Στῆτι, vel στῆτις, ης, ἡ, fœmina, mulier, uxor, apud Theoct.

Στήτην, Jon. pro ἐστήτην, 3. dual. a. 2. ind. act. verbi ἵστημι, sto.

Στήτεσι, steterint, 3. plur. a. 2. sub. act. Poet. pro στῶσι, verbi ἵστημι, sto. a. 2. sub. στῶ, & pleonasmo στέω, deinde ectasi στέω, & Attice ῃ, pro ω, στῶ, & in 3. plur. στῶσι.

Στία, ας, ἡ, & στίον. Scribitur etiam στέα, ὲ, lapillus, calculus. a στέω, quia immobilis. Hioe στέϊος, durum.

Στιβαρὸς, ὲ, ὰ, densus, erassus, firmus, dativ. plural. Jon. στιβαροῖσι, a στιβὸς caleo, deoso. Hine & στιβὰς, culcitra.

Στιβὰς, άδ⊖, ὁ, strarum calcarum: iorus ex herbis, aut foliis humi stratis.

Στιβεὺς, vestigo, indago. Gl. Cyr. proprie est calco: ut στιβάω, a στιβὸς.

Στιβ⊖, ε, ὁ, iter trirum, semita, vestigium.

Στίγμα, ατ⊖, τὸ, stigma, signum alicui inustum, aut impressum. plural.

τὸ στίγμητι. Th. στίζω, pungo. f. ξω.
Στιγμὴ, ῆς, ἡ, punctum. στιγμὴ χρόνου, punctum temporis, momentum. a στίζω, pungo.
Στίζω, pungo, percutio, signo, noto. f. ξω. pert. ἔστιχα. perf. pass. ἔστιγμαι. hinc στίγμα, ατ⊙, τὸ, nota, qua aliquis compunctus est. στιγματίας, ε, ὁ, stigmate notatus. στιγματίαι, οἱ, servi compuncti auris, stigmatici Cic. Off. 2. inusti Val. Max. literati Plauto in Casina.
Στίλβω, splendeo, luceo, coruſco, illuſtro. fut. στίλψω. perf. ἔστιλφα. id est, στίλβω ἤλιος βαίνω, id est, ἥλιος βαίνει, scil. ut quaſi emicando progrediatur. Hinc στίλβη, ης, ἡ, nitor, ſplendor. στιλβὶς, ῖδος, ἡ, fulgidus, loridus. στιλβόν, οῦ, ſpicadium reddo.
Στῖλος, ου, ὁ, cumulus minimi prerii. Unde pro τὸ ὀλίγιστον, id est, minimum, ſumitur. Ariſtoph. in Veſp.
Στιλπνὸς, ὁ, luceus. a στίλβω, ſplendeo.
Στίμμι, τὸ, ſtibium. Est, quo aliquid στίβεται, denſatur.
Στῖξ στιχὸς, ὁ, ordo. in plur. αἱ στίχες, acc. plur. στίχας. Th. στίχω, ordine eo, vado.
Στῖφ⊙, φος, τὸ, turba, globus militum. Iliad γ. a στίβω, denſo.
Στιφὸς, ἡ, ὸν, denſus.
Στρυὸς, deuſus, hirſutus, torosus, contractus. a στίβω, denſo.
Στίχας, acc. pl. a στὶξ, στιχὸς, ὁ, ordo, turma. Th. στίχω, ordine eo.
Στιχὼ, & ἀομαι, ordiae eo. Th. στίχω, idem. a. 2. ἔστιχον.
Στίχω, diſcede, a. 2. imperat. act. verbi στίχω, eo, vado. a. 2. ἔστιχον.
Στιχθὶς, ὁ, notatus, a. s. part. paſſ. verbi στίζω, pungo. f. ξω. a. 1. paſſ. ἐστίχθην.
Στίχ⊙, ε, ὁ, verſus, ordo: manipulus militum: virga. Euſtath. Iliad. α'.
Στλεγγὶς, ἰδ⊙, ἡ, olei gutta: ſtrigil, idem ac στλεγγὶς, & στλεγὶς. Balocaris ſtrigilis erat incurva cum maonbrio. Tum ab ejus ſimilitudine στλεγγὶς, pellis deaurata, capiti aptari ſolita, laſciola quadam, ταινίδιον, lamina, qua pro corona utebantur. Item vas, quo aqua hauritur. Pariter ornamentum capitis mulierum. Athen. lib. 4. Hinc στλεγγίζω, fut. ίσω, deſtringo, s. ξ, ſili rado.
Στοὰ, ᾶς, ἡ, porticus. quaſi a στάω, ſeu ἵστημι, quia ibi ſtari poteſt, & diſputari. Item horreum: cella, apotheca.
Στοβὸς, ὁ, convitium, a σὺμβα, contumelia afficio. quaſi σὺμ-τ⊙- βοὴ, oris clamor, jurgium.
Στοιβάζω, compono, ſtruo. στοιβάσμ⊙, ὁ, ſtabilis. στοιβακὴς, ἡ, ſtipator. στοιβὴ, ῆ, ſtipatio.
Στοιβὰς, ἄδ⊙, ἡ, frons, dis. Idem ac βαίνω, ε, τὸ, ramus proprie palmæ, ſermes. a σὺβω, calco. f. ψω. p. ὀστοιφε. p. m. ὄστοιβα.
Στοιχὼν, ε, τὸ, elemeotum. Ex ſtemeotis omnia corpora compoſita σὺχειν, id est, procedunt. Vel omnia compoſita ſiont ex elementorum ſtaliru, τὰ στοιχῶν per metaphoram rudis inſtitutio, rudimenta, fuedamenta. στοιχεῖον etiam dicitur Solarii umbra quia ἐν hac veluti clemeutis horarom ratio, temporiſque momeuta deprehenduntur. Poll. lib. 6. c. ϛ'. στοιχῶν ὑμὰτα dicuntur imagines, & ſigna cœleſtia.
quod a στοίχ⊙, ordo.
Στοιχὼ, ῶ, incedo. f. ήσω. perf. ἑστοίχηκα. a στίχ⊙, ordo.
Στοῖχ⊙, ε, ὁ, ordo, verſus. The. στίχω, ordine eo.
Στολὴ, ῆς, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Th. στέλλω, orno, amicio. & hoc στολίζω, veſtio.
Στολίσας, ασσος, ὁ, ornate præparans, a. s. part. act. στόλασσον, ora, a. s. imperat. act. Poet. verbi στολίζω, amicio, apparo. Th. στέλλω, eaorno.
Στόλ⊙, ε, ὁ, militaris expeditio, claſſis, copiæ, quæ aliquo mittuntur. a στέλλω, mitto.
Στόμα, ατ⊙, τὸ, os, oris: ſermo, acies gladii: oſtium, aditus. q. a τέμνω, σ præfixo. ut στόμα, ſit quaſi σπόνυμα. nam τόμα, ſectio eſt, & dentes cibum ſeindunt. στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι, loqui eum præſentibus. κἀκβλῆναι στόμα, os effrenatum. Eurip. in Bacchis. Hinc στωμύλ⊙, (an σωμύλ⊙, ſcrib.) garrulus, loquax: σωμύλλω, & σωμυλόω, in quax ſum. ὑποστόμιζω, frænum injicio. ἀποστομίζω, os obturo. χρυσόστομος, ε, ὁ, aureum os habens, ſeu aurea verba ore fundens.
Στόμαργ⊙, ε, ὁ, fabula. Gl. Cyr.
Στομάτεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. a στόμα, ατ⊙, τὸ, os, oris.
Στόμαχ⊙, ε, ὁ, ventriculus, ſtomachus. q. a στόμα, os, quia duo στόματα ἔχει, ora habet, ſuperius ſcil. & inferius. Sunt qui ducant a στόμα, os, & ἄγχω, ſtraogulo, ob aagultum ventriculi os.
Στόμβ⊙, ὁ, qui ore dilatato ſonum edit, clamoſus. a στόμα, os, & βοὴ, clamo.
Στόμ⊙, ὁ, garrulitas, convitium. a στόμα, ατος, τὸ, os, oſſis.
Στομόω, στόμα ἔχω ποιῶ, ore afficio, os facio, acuo: diſertum reddo: & os claudo. στόμωμα, τὸ, robur. στομωθὲν, chalybs.
Στομφάζω, utor grandibus verbis. a στόμβ⊙, graviter ſonans, clamoſus.
Στοναχεῶν, Doric. & Æol. pro στοναχῶν, 3. plural. ind. præſ. vel Doric. pro στοναχῶσι, dat. ſing part. præſ. verbi στοναχέω, gemo, cum gemitu reqairo. a στένω, gemo. Thema στονὸς, anguſtus.
Στοναχίζομι, 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi στοναχίζω, ſeu ομαι, fut. σομαι. idem ac στένω, gemo, ingemiſco. Thema στονὸς, ὁ, anguſtus.
Στονὸς, ατ⊙, ὁ, & in ſ. g. στονόεντα, ης, ἡ, ſuſpirioſus, gemabundus quod a στέν⊙, gemitus. Th. στονὸς, atctus.
Στονὺξ, ὁ, pro ὄνυξ. uoguia. Oppian.
Στοργὴ, ἡ, actus ἀ στέργοντος, amor ingenitus. Th. στέργω, amo.
Στορέννυμι, vide in στρώω, ſterno.
Στορέσαι, ſternere, a. s. iaſ. act. στόρεσαι, Jon. pro ἐστόρεσαι, 3. plur. aor. 1. ind. activ. στορέσαι, στορέσασα, a. s. part. act verbi στορόω, ſterno. f. ώσω.
Στορεσσιῶσι, Dor. & Æolic. pro στορέσουσι, ſternent, 3. plur. f. s. act. verbi στορόω, ſterno.
Στορόω, ſterno. f. ώσω, vel ώσω: q. a στρώω. Hinc στορωμὴ, ſeu στορέννυμι, & στρωτὸς, ſeu στρώσιμος, idem. στρῶμα, ατος, τὸ, ſtrameutum, ſtragulum. στρωτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, ſtrator.
Στρόβ⊙, γ⊙, ὁ, cuſpis haſtæ. idem ac στρόβω, quaſi a στρώω, ſterno, quod ea aliquid ſternere poſſimus. Στρόβυγγος, συστραμμένων τριχῶν μετὰ ὀὐτὸς, Pollox lib. 3. 3. Heſych. legit στρόβυγγος.
Στοχάζομαι, collineo, ad ſcopum tendo: conjecto. f. άσομαι. perf. ἐστόχασμαι, q. a τύχω, ordine inesdo. Est enim collineare, ὀρθῇ κατὰ στοχῶν radiis oculorum velut lineis rectis aliquid deſignare, & quaſi recta in rem teudere. Hinc στοχασμὸς, ὁ, conjectura. στοχαστὸν, verbale. στοχαστῶς, conjecturaliter.
Στοχαστέλλ⊙, ὁ, a. 1. pert. med. verbi στοχάζομαι, ſcopum peto.
Στοχασσιῶσι, conjecturaliter. a στοχάζομαι, in ſcopom intendo.
Στραβλ⊙, ὁ, qui est tereti corpore: tortus, tortuoſus. q. a στρεβὸς, ὸ, ὁ, qui est oculis diſtortis. hoc a στρεβλὸς, tortus. Th. στρέφω, verto.
Στραβὸς, ὸ, ὁ, qui est oculis diſtortis, luſcus. Th. στρέφω, diſtorqueo.
Στραγγαλὶ, ſeu στραγγαλὶς, ἰδ⊙, ἡ, tortuoſae laqueus, doloſum cooſilium. Th. στραγγὸς, ὸ, ὁ, tortus. hinc στραγγάλη, ης, ἡ, ſtrangulatio, nempe cum collum στρέφεται, torquetur.
Στραγγέω, & στραγγίζω, guttatim exprimo. Metaph. premo. a στραγξ, γγὸς, ἡ, gutta, ſtilla, quod a στάζω, ſtillo. fut. στάξω, unde pleonaſmo τ γ & β, στράγξβ.
Στραγγίας, triticum ſtrangias appellatum. an a rotunditate guttæ?
Στραγγὸς, ὸ, ὁ, tortuoſus, obliquus. q. a στρέφω, verto. Hinc στραγγόω, & στραγγίζω, torqueo. στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.
Στραγγουρία, ας, ἡ, urinæ ſtillicidium. a στραγξ, γγὸς, ἡ, gutta, & οὖρον, ατὸ, urina.
Στραγξ, γγος, ὁ, gutta, ſtilla. q. a στάζω, ut ſit quaſi στάγξ, quia a re aliqua ſtillat. Hinc στραγγίζω, f. ίσω, guttatim exprimo.
Στράπτω, pro ἀστράπτω, ſplendeo.
Στρατόομαι, exercitam colloco, caſtra pono. hinc στρατώσατο, Jon. & Poet. pro ἐστρατώσαντο, 3. plur. imperf. Thema στρατὸς, ὁ, exercitus.
Στρατάρχης, ε, ὁ, dux exercitus, στρατηγὸς.
Στρατάρχ⊙, ε, ὁ, Poet. idem ac στρατάρχης, exercitus dux, Imperator.
Στρατέα, ας, ἡ, militia. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατήλ⊙, ατ⊙, τὸ, exercitus: a στρατέω, milito. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατήω, milito. fut. ήσω. perf. ἐστράτηκα. a. s. ἐστράτηκα. præſ. med. στρατέομαι, idem a Th. στρατὸς, exercitus. q. a στρέω, ſterno, Στρατηγία, præſum exercitui. ex στρατὸς a exercitus, & ἄγω, duco.
Στρατηγὶς, ε, ὁ, præfectus militiæ, dux, prætor. ex iisdem thematibus.
Στρατικὴ, idem ac στρατία, ἡ, militaris expeditio.
Στρατικὸς, ὴ, ὸν, pro στρατία, militaris expeditio. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατηλατὸς, idem ac στρατηγὸς, ducens rei bellicæ ago.
Στρατὸς, οῦ, ὁ, exercitus. Th. στρατὸς, exercitus.
Στρατώτης, ου, ὁ, & Dor. στρατώτας, miles, ab eodem themate.
Στρατολογέω, militem deligo. q. d. στρατὸν συλλέγω, exercitum conſcribo. Hinc & στρατολόγ⊙, qui exercitum collegit.
Στρατολογία, ας, ἡ, delectus exercitus.
Στρατοπεδάρχης, ε, ὁ, exercituum præfectus, imperator belli. q. d. ἄρχων τῆ στρατοπέδου, princeps caſtrorum. Th. ἀρχὴ, imperium & στρατόπεδον, caſtra.
Στρατόπεδον, τὸ, proprie caſtra ſignificat, hoc eſt, locum, ubi imperator cum ſuo exercitu commotatus. tum per metonym. exercitus. Ex στρατὸς, ὁ, exercitus, & πέδον, ου, τὸ, ſolum, campus. Hinc στρατοπεδεύω, caſtrameror.
Στρατὸς, ὁ, exercitus. q. a στορέω, ſternere, hoſtiliter dejicere.
Στρατόω, Jon. & Poet. pro ἐστρατῶσα, 3. plur. imperf. verbi στρατόομαι, caſtra pono.
Στρεπτὸς, ὸντος, ὁ, & στρεφτὸς, converſus. a. s. part. paſſ. a στρέφω, verto.
Στρεφῶσαι, a. 2. inf. paſſ. verbi στρέφω, verto. f. ψω. a. 2. ἔστραφον.
Στρεβλὸς, ὸ, ὸν, tortuoſus, callidus, perverſus. Thema στρέφω, verto, torqueo.
Στρεβλόω, ῶ, detorqueo. f. ώσω, perf. ἐστρέβλωκα.
Στρεπτὸς, gen. Jon. a στρεπτὸς, ὸ, ὁ, torques. Th. στρέφω, verto.
Στρεπτὸς, ὸ, ὁ, flexibilis, exobilis, verſatilis, tortus. Sed στρεπτὸς, ſubſt. torques. Th. στρέφω, verto.
Στρεπτοφόρ⊙, ε, ὁ, torquatue. a φέρω, & στρεπτὸς, torques.
Στρέφω, dolore afficio: tardo, ceſſo. στρέφομαι, paulatim deficio, tabeſco. q. στραγγάομαι. Th. στρέγξ, γγὸς, ἡ, gutta.
Στρεφόω, io gyrum verto. oculi dicuntur alicui στρεφόμενοι ἄμα, cum vertigioe corripiuntur. Ea στρέφω, verto, & δίνω, gyro, circumago. The. δῖνη, ης, ἡ, vortex.
Στρεφθὶς, ῖσσα, ὸν, converſus, aor. s. part. paſſ. a στρέφω, verto.
Στρεφθέντε, nom. dual. στρεφθέντι, dat. ſingul. a στρεφθὶς, ε. s. part. paſſ. verbi στρέφω, verto. fut. ψω. a. s. paſſ. ἐστρεφθὴν.
Στρέφω, verto, torqueo, flecto. q. a τρέπω, verto. fut. στρέψω. pert. ἔστροφα. a. s. impetat. act. στρέψον, ατω, obverte. a. 2. ἔστραφον. præt. paſſ. στρέφομαι, convertor, converto me. a. r. paſſ. ἐστρεφθὴν. a. 2. paſſ. ἐστράφθην, ης,

Σ τ.

ς. a. a. ſub. paſſ. στραφῆ, ῆς, ῆ, a. t. part. paſſ. στραφὶς, ῖσα, ὁν, converſus, a, um. n. 1. part. paſſ. στραφθὶς, ῖσης, ὁ, ἡ. m. ἔστροφα. Hinc στροφὶ, ᾶς, ὁ, verſio, flexus. στροβλὶς, ῖ, ὁ, tortus, tortuoſus. στραβὸς, ὸ, ὁ, qui eſt ocullo diſtortis, ſtrabus. στρόβλ⊕, ος, ὁ, vortex; item turbo, trochus. ἀναστρέφω, iaverto; item redeo. ἀναστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio; item reditus. ἀπιστρέφω, in contrariam partem verto. ἀπιστροφὴ, ῆς, ἡ, inverſio, recipeocatio. ἀποστροφὴ, ῆς, ἡ, averſio.

Στρηνὼς, adverb. aſpere, horribiliter. a στρηνὺς, aſper. Eſt & στρηνὼς pro σαφῶς, manifeſtè.

Στρηνὺς, ὁ⊕, ὺ, ὰ, aſper, iadomitis moribus; qui rationis habeasa excutit. Ducatur ideo a σεσῶ ἠνία, excutere habenas.

Στρῆνιάω, luxurio, diſſolute vivo. f. ἔστρηνίασα. perf. ἐστρηνίωκα. Th. στρῆν⊕, ος⊕, τὸ, luxus.

Στρὴν⊕, ος⊕, τὸ, luxus, deliciæ: nſperitas morum, ſoſtus. a στρηνὺς, nſper, quaſi a σεσῶ ἠνίας, ab ablatis habenis, (ἔστρηνα, helluones enim nullis legum habenis coerceri queuat) q.d. effrenarus.

Στρὶβ⊕, ὸ, exilis & tenuis voa avis. a στρίζω, pro τρίζω, ſtrido.

Στρηγνὶς, ῖ, ὁ, ſtridor quidam. a στρίζω, pro τρίζω, ſtrido.

Στρωνὶς, ὁ, ſtrigoſus: Gloſſ. Cyr.

Στρὶξ, In columnis ſtriatis pars cava canaliculi inſtar. Vitrav. l. 10. c. 13.

Στρυμὸς, ῦ, ὁ, ſtrigoſus. a στρίφω, ſtriago.

Στρυβὶς, ὁ, vortex aquarum: vertigo, gyrus. a στρυβίω, circumago. ands & στρυβὶς, inſtrumentum quoddam fullonum e carduis, quo rudera pannam tractant, & lanæ villoi excitant: vel potius aſt varticillus. Commant. Ariſtoph. in Equit. στρόβλ⊕, vortex, procella, turbo, trohus. Item cochlea, & marea marinus, qui & νηρίβλ⊕.

Στρογγὺλ⊕ς, ὰ, ὸ, rotnadus, contractus: reres inſtar cylindri. qaaſi a στρεγγὸς, tortuoſus. γογγύλος, idem ac στρογγύλος,

Στρομβιχίδης, Stiombichides, oomen proprium.

Στρόμβ⊕, υ, ὁ, turbo, trochus. idem ac στρόβλος, a στρυβίω, torqueo. Th. στρέφω, verto.

Στρυθὶον, ν, τὸ, paſſercolus, diminaut. a στρυθὸς, paſſer.

Στρυθὸς, ὔ, ὁ, paſſer, parva avis. hinc στρυθίον, ν, paſſerculus. q. eum οἴσῳ θῶ, ſcil. nd ὀχέω. Eſt enim avis ſalax. Vel a νεύω, & θῶ, quis velox.

Στρὶς, paſſer, Heſych. coatractum ex στρυθὸς. Si στρὶς, quia ſolex, duxerim a στρὶθη, q. στέγω⊕. Vel a σεσῶ, quis ſa ſtarait crebro ad ὀχέω, coitum.

Στροφαλιγξ, ὶγ, vertigo, gyius. a νροφαλίζω, idem nc στρέφω, verto.

Στροφὰω, verſo. στροφάομαι, Jon. pro στροφοῦμαι, verſantes. Th. στρέφω, vsrto.

Στρόφιγξ, ὶγ, vertebra, cardo oſtii, quio ejus vt aliquid vertitur, ar collum, porta. a στρέφω, verto.

Στροφίον, gen. Jon. n Στρόφι⊕, υ, ὸ, aomen proprium.

Στρόφος, ὁ, homo verſatilis: qoi ſe novit στρέφειν, vsrtere.

Στρόφ⊕, ὸ, nliquid tortum, & torquens: cincinnus, cirrus: ſuais, ſoſcia, lorum. Eſt & tormna morbus. στροφοποιὸς, reſtio, qui στρόφος, id eſt, ſuaes ποιῶ, facit.

Στρύμφγ⊕, ὸ, furioſa libidinoſus. Rsfar ad στρὶς, paſſerem, quia ὀχέτικὸς, ſalax.

Στρυμὸν, acc. ſing. a Στρυμὼν, όν⊕, ὁ, nomen flavii, Strymon.

Στρυφὸς, ὸ, neatbus. Idem as τυφὸς, nade & factum ajant interpoſito ρ. Alii referunt ad νέφω, conſtringo.

Στρύχ⊕, ν, ὁ, ſolanum, bsibs.

Στρῶμα, ατ⊕, τὸ, ſtratum, ſtragulum. a στρόννυμι, ſterno.

Στρόννυμι, vel στρωνύω, ſtarno. imperf. ὁ νρώννυον. f. νρώσω. q. a στρώω. aor. 1. ἔστρωσα. aoriſt. 1. imperat. ſdtiv. στρῶσον, άτω. perf. ἔστρωκα, perf. paſſ. ἔστρωμαι, σται, ται. perf. part. paſſ. ἐστρωμένος, η, ον, ſtratus. Hinc στρῶσις, ſtramen, ſtratura. στρωτὴρες, afferes, quia illis pavimentum ſternitur. στρῶμα, τὸ, ſtratum, ſtragulum. στρωμνὶς, pulvinar, veſtis aliqua futilis. Thema στρόω, ſterno.

Στρῶσον, ſterna, aor. 1. imperativ. activ. στρόω, ſternam, ſut. 1. activ. verbi στρόννυμι, ſterno. Thema στρόω, idam.

Στρωσὶς, dativ. plural. n στρωσὶς, ῦ, ὁ, ſtratus, quod a στρόννυμι, idem ac στρόω, ſterno.

Στρυφὰσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi στρυφὰω, idam ac στρεφάω, verſor, circamago. fut. 1. med. στρυφήσομαι. quod a στρυφὴ, verſio, flexus. Thema στρέφω, verto. f. ψω. p. m. ἔστροφα. a. n. med. ἐστρυφάμην.

Στρωφᾶ, Dor. pro στρέφω, verto.

Στρωφώμεν⊕ς, præſ. part. paſſ. verbi στρωφάω, circamago.

Στρύω, inuſit. a νεύω, ſterno.

Στυγὴω, odit, 3. ſing. tad. præſ. στυγὴ, timsat, 3. ſing. præſ. ſub. verbi στυγέω, odio proſequor.

Στυγερὴ, Jon. pro στυγερὰ, ᾶς, ἡ, horribilis, odioſa. dativ. plural. στυγερῇς. Th. στυγέω, odi.

Στυγερόπης, ὁ, invifus, aa στυγερὸς, horribilis, & ὤψ, ὠπὸς, valtus. Th. ὄπτομαι, video.

Στυγέω, odio proſequor, reformido. fut. ήσω, & εὔξω, ab inaſit. εὔχω. a. 1. ἔστυξα. a 2. ἔστυγον. Hiac εὐγ⊕, ος⊕, τὸ, odium. Θεὸς στυγ⊕, ος, ὁ, Deo exoſus. Ao λὸς ϑ Στυγὸς, a Styge palude Infernalt, qaæ odioſa, & formidarda?

Στυγνὸς, ὴ, ὸν, odioſus, a, am. Ths. στυγέω, odio proſequor.

Στυγνάζω, triſtis ſum, contriſtor, f. άσω. a. 1. ἐστύγνασα, ſ. 2. part. aſt. στυγνάσας, αντ⊕, ὰ. quod a στυγνὸς, ὴ, ὸν, odioſus, inviſus: itam triſtis. hnc a εὐγ⊕, ος⊕, τὸ, odium. Th. στυγέω, odio proſequor.

Στυγνότης, ατ⊕, ὁ, a. 1. part. aſt. verbi στυγνάζω, triſtis ſum.

Στύλ⊕, ς, ὁ, colnmaa; item graphiam, γραφὴν. q. a σεύω, quio ſtot srsɛta.

Στὺξ, γὸς, ἡ, Styx, nomen fluvii Inferaalis. a στυγέω, exhorreſeo.

Στύξαμι, odiſſam, a. 1. opr. aſt. vsrbi στυγέω, odi.

Στυππεῖον, ν, τὸ, Jon. pro στυππεῖον, & σύπη, ſtupa.

Στύπη, & σύπη, ς, ἡ, ſtupa. Eſt & σύπη, ſtipes, ſtirps. q. a σύω, quia en urimur ad ſtipaadum, & obſtruendum.

Στύπ⊕, ος⊕, τὸ, idem ſtiam nc σύπη, ſtuppa.

Στυπτηρὶα, ἡ, ſlumsn; qaia valde σύω, id eſt, adſtringit.

Στυφακὶν, populus. Gen. 30. 37.

Στυφὰς, ακ⊕, ὁ, cuſpis haſta, quaſi στρεὸς, firmus.

Στυφελίζω, aſpere tracto, everto, qoatio. f. ξω.

Στυφελίξαι, quaters, a. 1. inf. aſt. verbi στυφελίζω, aſpara tracto, depello. f. ξω. Th. σύφω, adſtringo.

Στυφελὸς, ὴ, ὸν, durus, aſper. Th. σύφω, adſtringo.

Στυφερὸς, ὰ, ὸν, acerbus, quia linguam σύφει, id eſt, adſtringit. Στυφὸς, acerbus. στυφὸς οἶν⊕, inſpidum vinum.

Στυφρὸς, ὰ, ὸν, durus, rigidus.

Στύφω, adſtringo, de iis, quæ guſtantor, ſpiſſo. f. ψω. ab hoc verbo στυπτικὸς, ſtypticus, adſtrictivus. στυφὸς, ὰ, ὸν, adſtringaadi vim habens.

Στύω, tentigins laboro, priapum extendo. q. a σεύω, unde ὄρνυμι, crigo.

Στωικὸς, ὴ, ὸν, Stoicus, a, um. ἀπὸ τῆς στοᾶς, a portico ſic dicti Stoici, ubi diſputsbant. Zeno nutem ejus ſectæ author traditur.

Στωμύλ⊕, ος, ὁ, gorralus, lepidas: dicsa. νωμύλος, argutus.

Σὺ, tu, Dor. τύ, & addita ſyllaba νί, τυὶν, pronomen omais gen. ου gen. σ. &c. Hina σόος, σῆ, ὁ, tuus.

Σύαγρ⊕, ὁ, nper, σὺς ἄγρ⊕, ſus agreſtis.

Σύβαρις, ιδ⊕, & ι⊕, ὁ, Sybaris, urbs magna Graciæ; & ut alii volust Italiæ. Ob luxam ab ὕβρις, deliciis omnis dici meretur. Hinc Συβαρίτης, ου, ὁ, Sybarita, qui eſt a Sybari. & Συβαρίτις, ὶδ, quæ eſt a Sybari. Συβαριτικὸς, Sybariticus.

Συβάρτης, ου, ὁ, Dor. pro Συβαρίτης, Sybarita, h. a. ab urbe Sybari.

Συβλιὴν, vsl συβλὶν, ὴ, theca ex corio, ut ſnillo, a σὺς, ſus. Eſt etiam venabulum.

Συβόσιον, ν, τὸ, grex ſuum, qui paſcantur. a σὺς, ſus, & βόσις, ὴ, paſtus. Th. βόω, ſsu βόσκω, paſco.

Συβώτης, ου, ὁ, ſubulcas. qui σὺς βόω, bovas paſcit.

Συγγεγραφότες, ων, οἱ, nom. plur. perf. part. act. vatbi συγγράφω, conſcribo. Thsma γράφω, ſcribo. ſat. ψω. prat. γέγραφα.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio, generis, & ſanguoia commanio. Ex σὺν, & γέν⊕, ος⊕, τὸ, genus, proſspia. Thema γίνομαι, aaſcor.

Συγγενέσθαι, a. 2. inf. med. verbi συγγίνομαι, ſimul ſum, convaſſor. Th. γίνομαι, naſcor, ſum. a 2. med. ἐγενόμην.

Συγγενέσιν, cognatis, dat. plar. a συγγενὴς, ὲ⊕, ὸ, ὴ, aonſsguineus.

Συγγενὴς, ὲ⊕, ὸ, ὴ, conſanguioaas. ab iiſdem thsm.

Συγγίνομαι, 2. plar. a. 2. ſub. med. a συγγίγνομαι, ſimul ſum, coaverſor.

Συγγνώσκω, ως, ω, conſeuſco. quod a γνώσκω. f. άσω, ſcoſco. Th. γνῶσις, αντ⊕, τὸ, ſeneſtus.

Συγγίνεσθαι, præſ. iaf. a συγγίνομαι, converſor, conveoio, coeo. Them. γίνομαι, naſcor.

Συγγνώσκω, cognoſcere, ſibi conſcium eſſe, conſiderare, ignoſcere. Vida γιγνώσκω, cogaoſco.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia. quod a συγγινώσκω, igooſco, quod ex σὺν, & γνώμη, ſententia. Tbemn γνώσκω, cognoſco. f. γνώσομαι. præt. ἔγνωκα. a. 2. ἔγνων, ω, ω. a. 2. imperat. γνῶθι.

Συγγνωθὴναι, vsaism coaſeqal, a. 1. inf. paſſ. verbi συγγνώσκω, igaoſco. fut. συγγνώσομαι. a. 2. ἐγνώσθην. Thema γνώσκω, cognoſco.

Σύγγν⊕ς, ος, ὁ, ἡ, cognatus, Poet. idem ac συγγενὴς, conſanguineus.

Σύγγραμμ⊕, ατ⊕, τὸ, ſcriptum. dat. plur. συγγράμμασι. Th γράφω, ſcribo.

Συγγραφὲς, έ⊕, ὁ, auctor. a γράφω, ſcribo.

Συγγραφὴ, ῆς, ἡ, monumentum, deſcriptio. a γράφω, ſcribo.

Συγγράφω, ις, ι, conſcribo. f. ψω. hinc συγγράψαι, a. 1. inf. aſt. nb eodem themats.

Συγκωμῶσαι, tollenti onus auxilior, juvo.

Συγκαθῆμαι, conſideo. Ea σὺν, & κάθημαι, ſedeo. Th' ἧμαι, idam.

Συγκαθίζω, ana colloco; item aan ſedeo. a. 1. ind. aſt. συνεκάθισα. n. 1. part. aſt. συγκαθίσας, αντ⊕, ὰ. quod ea σὺν, & καθίζω, ſedsre faaio. Th. ἵζω, idem.

Συγκαλυπτάνω, ῶ, ſam particeps afflictionum, ana patior. fut. ήσω. perf. συγκεκαλυπτάνηκα. Ea σὺν, & καλυπτάνω, malis afflictor, quod ex καλὸς, malas, & πάσχω, patior. a. 2. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συγκαμπτὴριον, ῶ, ona male vexo. fat. ήσω. perfect. συγκεκαμπτήρικα. præſ. paſſiv. συγ-

Digitized by Google

συγκακόομαι, ῶμαι, uns male vexor. quod ex συ, & κακόω, malc tracto. hoc ex κακός, malus, & ἔχω, hebeo. f. ὀξω. a. 2. ἔσχον.

Συγκαλέω, ῶ, seu ίσμαι, ῆμαι, convoco. f. έσω. perf. act. συγκέκληκα. a. 1. συνεκάλεσα. a. 2. med. συνεκαλεσάμην, ω, κτλ. Th. κλέω, voco.

Συγκαλύπτω, operio. f. ψω. perf. συγκεκάλυφα. perf. pass. συγκεκάλυμμαι. a. 1. passiv. συνεκαλύφθην. a. 2 passiv. συνεκαλύβην. perf. part. pass. συγκεκαλυμμένος, η, ον, opertus, tectus. Th. καλύπτω, occulto, tego. fut. ψω. a. 2 ἐκάλυβον.

Συγκαλύπτω, 3. sing. a. 2. opt. Æol. verbi συγκαλύπτω, operio.

Συγκάμπτω, incurvo. f. ψω. perf. συγκέκαμφα. n. 2. συνέκαμψον. a. 2. imper. act. σύγκαμψον, άτω, incurva. quod ex συ, & κάμπτω, flecto. f. ψω.

Συγκαταβαίνω, una descendo. a. 2. ind. activ. συγκατέβην, ης, η, aor. 2. part. act. συγκαταβάς, άσα, άν. quod ex συ, κατά, & βαίνω, eo. fut. βήσομαι, a. 2. ἔβην.

Συγκαταβάντες, οί, nom. plur. a. 2. part. act. verbi συγκαταβαίνω, una descendo.

Συγκατατίθεμαι, eor. a. inf. med. verbi συγκατατίθημι, una depono, idem sentio. quod ex συ, κατά, & τίθημι, pono. fut. θήσω. a. 2. ἔθην. a. 2. med. ἐθέμην.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensio. a συγκατατίθημι, idem sentio.

Συγκατασκάπτω, ψω, una instruo, & adorno. quod ex συ, κατά, & σκάπτω, instruo, paro. Th. σκάω, εις, τι, εας.

Συγκατατίθεμαι, assentior, præs. ind. perf. pass. συγκατατέθειμαι. perf. part. pass. συγκατατεθειμένος, assensus. Ea συ, κατά, & τίθημι, pono.

Συγκατεσθίοντα, acc. sing. a. 2. part. act. verbi συγκατεσθίω, una comedo. quod ex συ, κατά, & ἐσθίω, edo. aor. 2. ἔφαγον. a. 2. inf. φαγεῖν.

Συγκατεψηφίζω, una damno: item una eligo. fut. ίσω. perf. συγκατεψήφικα. præs. passio. συγκατεψηφίζομαι, communibus celeulis eligor. aor. 2. passiv. συγκατεψηφίσθην, ης, η, communibus calculis electus fui. quod ex συ, κατά, & ψηφίζω, celeulis computo; item deeerno, statuo. Th. ψῆφος, ου, ἡ, celeulus.

Συγκατέλθωμεν, 2. plur. a. 2. sub. activ. verbi συγκατέρχομαι, infra accedo. quod ex συ, κατά, & ἔρχομαι, deicendo. hoc ex κατά, & ἔρχομαι, venio. fut ἐλεύσομαι. a. 2. ἦλθον.

Συγκατεργάζεσθαί τινα, aliquem in re aliqua comparanda juvare.

Συγκατορύσσω, a. 2. inf. act. verbi συγκατορύττω, confodio una. quod ex συ, κατά, & ὀρύττω, fodio. f. ξω. p. χα.

Συγκείμενος, η, ον, compactus. a συγκείμαι, simul positus fum. Th. κεῖμαι, jaceo.

Συγκεντέω, Jon. compungo, conficio.

Συγκερτόμεω, contempero. f. συγκερτόμησω. a. 2. συνεκέρτομε, ες, ε. perf. συγκεκέρτομα. perf. passiv. per syncopen συγκέκρημαι, perf. pert. pass. συγκεκραμένος, η, ον, contemperatus, una permistus. quod ex συ, & κεράννυμι, misceo. f. κερῶ.

Συγκεχυμένη, confusa, perf. part. pass. f. g. verbi συγχύνω, vel ύω. f. ύσω, confundo.

Συγκεχωρήθω, 3. singul. pluſq. perf. imperat. pass. verbi συγχωρέω, concedo, indulgeo. quod ex χωρέω, no, seeedo: capio. f. ήσω.

Συγκεχωσμένα, humo congesta tecta, perf. part. pass. a συγχέω, humo congeste tego.

Συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ήσω. perf. συγκεκίνηκα. a. 1. συνεκίνησα, ας, ε. Th. κινέω, moveo.

Συγκλάω, concludo. f. άσω. perf. συγκέκλεικα. a. 2. συνέκλεισα, perf. pass. συγκέκλεισμαι, σαι, σται. perf. partic. pass. συγκεκλεισμένος, η, ον. Them. κλείω, cleudo. f. σω.

Συγκληρονόμος, ω, ὁ, ἡ, cohæres. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes cohæredes; tanquam adjective accipitur. Epheſ. 3. 6. Compoaitur ex σύ, & κληρονόμος, hæres. hoc ex κλῆρος, ου, ὁ, fors, & νέμω, tribuo, poſſideo. f. νεμῶ. aor. 2. ἔνεμον. p. νενέμημαι.

Σύγκλυς, ὁ, collectitius, convens. a συγκλύω, convoco. συγκλύζω autem eſt inundo.

Συγκοινωνία, una ſum particeps, una communico, commercium habeo. cum dat. vom. plur. part. præſ. συγκοινωνοῦντες. fut. ήσω, perf. συγκεκοίνωκα. a. 2. συνεκοινώνησα. aor. 1. part. activ. συγκοινωνήσας, αντος, ὁ. quod ex σύ, & κοινόω participeps ſum. hinc a κοινός, ή, όν, conſors, particeps. Th. κοινός, ή, όν, commonis.

Συγκοινωνός, ῶ, ὁ, ἡ, particeps, conſors, ab iiſdem thematibus.

Σύγκοιτος, ος, ὁ, qui cum aliquo in eodem cubili cubat, & dormit. ex σύ, cum, & κοίτη, ης, ἡ, cubile.

Συγκολυμβάω, 3. ſing. f. r. activ. verbi συγκολυμβῶ, ſimul nato. Th. κολυμβάω, nato. f. ήσω.

Συγκομίζω, ana affero. fut. ίσω. perf. συγκεκόμικα. aor. 1. συνεκόμισα. ex σύ, & κομίζω, fero. Them. κομέω, curo.

Συγκόπτω, conacido, contundo, diſcindo. f. ψω.

Συγκρίνω, a. 2. inf. act. συγκρίνας, ας, ας, ὁ, a. 1. parr. act. verbi συγκρίνω, comparo, conjungo.

Συγκρύβω, comparo, conjungo. f. κρινῶ. aor. 1. συνέκρινα. aor. 1. inf. act. συγκρίναι. Them. κρίνω, ſecerno, diſcepto, judico.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio. dativ. plurel. συγκρίσεσι. a συγκρίνω, comparo.

Συγκρύπτω, idem fere ac κρύπτω, celo, abſcondo. f. ψω. p. κέκρυφα. a. 2. ἔκρυβον.

Συγκρύψω, a. 1. inf. act. verbi ejuſdem.

Συγκτίσις, ως, ἡ, ejuſdem coloniæ deducendæ focius. a κτίζω, condo.

Συγκύπτω, deorſum ſpicio, ſimul inclinor; conſentio. f. ψω. perf. συγκέκυφα. a. 1. συνέκυψα. Th. κύπτω, pronus ſum, demitto oculos, incurvo me deorſum.

Συγκυρέω, occurro alicui; invenio.

Συγκυρία, ας, ἡ, caſus. quod a συγκύρω, cuncido. apud Hom. ponitur pro πρηνέϊ, collido. quod ex σύ, & κύρω, incido. f. κύσω. a. 1. ἔκυρσα. vel a συγκυρέω, invenio, contingo, occurro alicui.

Συγχαίρω, gratulor. cum dativ. imperf. συνέχαιρον, ες, ε. fut. 1. med. συγχαρέομαι. a. 2. paſſ. συνεχάρην, ης, η, gratuletus ſum. a. a. imperat. paſſiv. συγχάρηθι, ήτω, & in pl. συγχάρητε. The. χαίρω, gaudeo. f. χαρῶ. p. κεχάρημαι.

Συγχαρῆτας, f. 2. med. a συγχαίρω, gratulor.

Συγχάρητε, 2. plural. aor. 2. imperat. act. verbi συγχαίρω, gratulor.

Σύγχα, turba, præſ. imperat. act. verbi συγχέω, confundo.

Συγχέω, confundo, conſterno; item concito rorbam, obi omnis genetis homines promiſcue confluunt. f. συγχέσω. a. 1. συνέχεα. aor. a. συνέχεον, ες, ε Act. 21. 27. Th. χέω, & χύω, fundo. f. χέσω, & χύσω, & χεῶ. aor. 2. ἔχεα, ἔχεα, & ἔχεον.

Συγχόω, humo congeſte tego. fut. ώσω. quod a χόω, eggerem duco. Th. χέω, fundo.

Συγχρέομαι, ῶμαι, cummercum habeo cum aliqun, eum det. f. ήσομαι. perf. συγκέχρημαι. Th. χράω, commodo.

Συγχύνω, & συγχέω, confundo. f. ύσω. præt. συγκέχυκα. aor. 2. eel imperf. συνέχυνον, ες, ε, diſputando pudefeci, ſuperavi. perf. paſſ. συγκέχυμαι, σαι, ται, contorbatus fui. perf. part. paſſ. συγκεχυμένος, η, ον, confuſus; a, um. a. 2. paſſ. συνεχύθην, ης, η. quod ex συ, & χύω, vel χυνόω, fundo. Th. χέω, idem.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confuſio. ab eodem verbo, & themare.

Σύγχυτα, ως, ἡ, cjoſdem regionis. ex σύ, & χῶρος, ου, ὁ, locus.

Συγχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo. f. ήσω. præſ. párt. paſſ. συγχωρούμενος. quod ex σύ, & χωρέω, eo, ſecedo.

Συγχωστέον, concedendum eſt, adject. verbale a συγχωρέω, concedo, aſſentior, indulgeo.

Συγχωστα, aor. 2. inf. a συγχόω, humo congeſta tego.

Σύδην, adverb. caleriter. n σύω, concito. Th. σύω, agito.

Σύες, οί, αί, ſues, nom. plur. à σῦς, σύος, ὁ, ἡ, ſus. pro quo uſitatius ὗς, ὑός, ἡ.

Σύεται, conelitus eſt, 3. ſingul. imperf. oel a. 1. med. Jonic. pro ἤνυτο, verbi σύομαι, vel σεύομαι, concito. Them. σύω, agito.

Συζάω, ῶ, una vico. præſ. inf. συζῆν, pro συζῆν, Dor. f. συζήσω. perf. συνέζηκα. quod ex συ, & ζάω, vivo.

Συζεύγνυμι, vel συζεύγνυω, conjungo. f. συζεύξω. a. 1. συνέζευξα. perf. συνέζευχα. perf. paſſ. συνέζευγμαι. perf. part. paſſ. συνεζευγμένος, η, ον. quod ex συ, & ζεύγνυμι, jungo.

Συζῆν, Dor. pro συζῆν, præſ. inf. activ. verbi συζάω, una vivo.

Συζητέω, ῶ, mutuo quæro, diſcepto, diſputo. imperf. συνεζήτουν, ες, ες, ες, ε, ν. f. ήσω. perf. συνεζήτηκα. a. 1. συνεζήτησα. quod ex συ, & ζητέω, quæro.

Συζήτησις, εως, ἡ, diſputatio, diſceptatio, eb eadem verbo & themate.

Συζητητής, οῦ, ὁ, diſquiſitor, diſputator, ejuſdem verbi, & themetis.

Συζυγία, ας, ἡ, conjunctio, copulatio. a σύζυγος, conjunctus. quod a συζεύγνυμι, conjungo. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Σύζυγος, ος, ὁ, coojunctus, copuletus. quod a ζυγός, jugum. Them. ζεύγνυμι, jungo.

Συζῶν, ῶντος, ὁ, præſ. part. act. a συζάω, una vivo.

Συζωοποιέω, una vivifico. f. ήσω. præt. συνεζωοποίηκα. aor. 2. συνεζωοποίησα. quod ex συ, & ζωός, ῆ, όν, vivus, quod a ζάω, Poet. pro ζάω, vivo, & ποιέω, facio.

Συΐνος, ου, ὁ, qui porcinis eſt moribos, ſtupidus, inſulſus. hinc σύϊνον, porcini mores. Th. σῦς, ſus.

Συθείς, ὁ, concitatus, a. 1. pert. paſſ. verbi σεύω, vel σύω, concito. perf. paſſ. σέσυμαι, & δέσυμαι, per hypertheſin. a. 2. paſſ. ἐσύθην. Th. σύω, agito.

Σύθεν, impetum feeerunt, 3. pl. a. 2. ind. paſſ. Jon. & Bœotica ſyncope pro ἐσύθησαν, verbi ejuſdem & thematis.

Σύθι, per ſyncopen pro σύθητι, feſtine, a. 2. imperat. paſſ verbi ejuſdem. vel eſt præſens, vel a. 2. imperat. activ. verbi σύω, ejuſdem themstis.

Συκαμίς, ἡ, ficedula, quia ficus pingoeſcit.

Συκάμινος, ου, ἡ, ſycammus, ſycomorus, nomen arboris. Pro fructu aſt συκάμινον. volunt dici, quod fructum ferat σύκοις ὅμοιον, qui ficubus melius ſapiet.

Συκέη, ῆ, ἧς, ῇ, ficus arbor. σῦκον, ου, τό, ficus, fructus. q. a σάω, quod celeritar creſcat. Hinc σύκινος, η, ον, ficulnus.

Συκομορέα, ας, ἡ, ſycomorus. Ex συκέη, ῆ, ἡ, ficus, & μορέα, ſeu μορία, ας, ἡ, morus.

Συκοφαντέα, ῶ, proprie, indico illos, qui ficus Athenis elio exportabent ablegue vectigali exſpenſo. per ſyneedóchen ſpeciei, ealnmior. fut. ήσω. perf. συνεκοφάντηκα. a. 2. ἐσυκοφάντησα, quod a

συκοφάντης, α, ὁ, sycophanta, calumnioſus delator. Ex σῦκον, ν, τὸ, ficus. Th. συκὴ, ficus, & φαίνω, in lucem proſero, indico.

Συκοφάντης, α, ὁ, ſycophanta, delator, calumniator.

Σίκχα, ων, calceamenta Phrygia.

Συλαγωγέω, ῶ, praedas ago, & abduco, depraedor, ſpolio, denudo. Ex σῦλη, ης, ἡ, praeda, & ἄγω, duco.

Συλεθεὺς, έντος, ὁ, Dor. pro συληθεὶς, a. 1. part. paſſ. a συλάω, praedor.

Σύλεσκε, vi ſpoliabat, 3. ſingul. imperf. act. Jonic. pro ἐσύλα, verbi συλάω, praedor, ſpolio.

Συλάω, vel έω, ſpolio, diripio. Item violo. fur. ήσω. p. εσύληκα. a. 1. ἐσύλησα. Them. σῦλη, ης, ἡ, praeda.

Συλεύμενος, η, ον, Dor. pro συλώμενος, a, praedans, part. praeſ. verbi συλόομαι, ῶμαι. Th. σῦλη, praeda.

Συλέω, idem ac συλάω, praedor.

Σῦλη, ης, ἡ, praeda, ſpolium, maxime in ſylva captum; q. a σωὶ & ὕλη, ſylva. σύλης ἱερῶν, ſacrilegium. Plato de Leg. Hinc ἱεροσύλου, ε, ὁ, ſacrilegus. ἱεροσυλία, ας, ἡ, ſacrilegium.

Συληθεὶς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. verbi συλάω, praedor. Th. σῦλη, ης, ἡ, praeda.

Συλήσαντες, ων, nom. plur. a. 1. part. act. verbi συλάω, deprador. f. ήσω. fut. 1. part. act. συλήσων. p. εσύληκα. Th. σῦλη, ης, ἡ, praeda.

Συλλαβεῖν, aor. 2. inf. act. συλλαμβάνω, a. 2. inf. med. verbi συλλαμβάνω, comprehendo: concipio.

Συλλαβόντε, ὼ, a. 2. part. act. f.g. verbi ejuſd.

Συλλαλέω, ῶ, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. συλλελάληκα. a. 1. ind. act. συλελάληκε. aor. 1. part. activ. συλλαλήσας, αντος, ὁ. quod ax συλ, & λαλέω, loquor.

Συλλαμβάνω, comprehendo, concipio. f. συλλήψομαι. concipiam. perf. Att. συλλήλημμαι. perf. part. act. συλλαμβηκὼς, ῦῖα, ός. a. 2. ind. act. συλλάβοι. concepi. praeſ. med. συλλαμβάνομαι, opitulor, auxiliot, cum dat. aor. 2. paſſ. συλλήφθην, cooceptus fni. aor. 2. med. συλλαβόμην, ου, ετο, adjuvi, cum dat. comprehendi, com acc. Th. λαμβάνω, capio, f. λήψομαι.

Συλλέγω, colligo. f. συλλέξω. perf. συλλέλεχα. a. 1. συνέλεξα. a. 1. imp. act. σύλλεξον, άτω. a. 2. ſub. συλλέξω, ῃς, ῃ, & in 3. plur. συλλέξωσι. praeſ. paſſ. συλλέγομαι, colligor: compato, numero, Demoſth. ratiocinor, Naa. confluo, convenio, Plato.

Συλλέξατε, 2. plur. a. 1. imperat. activ. verbi συλλέγω, colligo.

Συλλήβδην, comprehenſim, collectim, ſimul, ſummatim. adv. a verbo συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλληφθεὶς, ὁ, aor. 1. part. paſſ. συλληφθῆναι, a. 1. inf. paſſ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συλλήψῃ, concipies, 2. ſing. fut. 1. med. a συλλαμβάνω, concipio.

Συλλογίζομαι, ratiocinor, computo, cogiro, conſidero. fut. 1. med. ίσομαι, & Att. ιοῦμαι. a. 1. med. συνελογισάμην, ω, ατο. perf. paſſ. συλλελόγισμαι. Ex σωὶ, & λογίζομαι, rationem ineo.

Συλλογισμὸς, ὁ, ὁ, collectio, qua ratiocinando fit. Item ſyllogiſmus dialecticus, conſtans propoſitione, aſſumptione, & concluſione. a συλλογίζομαι, ratiocinor.

Σύλλογος, ὁ, homianm frequentia, concio, conventus, coetus. a συλλέγω colligo.

Συλλοχίτης, α, ὁ, ejuſdem cohortis locius. Th. λόχος, ου, ὁ, cohors.

Συλλυπέομαι, οῦμαι, condoleo, condoleſco. ex σωὶ, & λυπέω, dolore afficio, contriſto. Th. λύπη, ης, ἡ, dolor.

Συλόμενος, η, ον, praeſ. part. paſſ. verbi συλάω, idam ac συλάω, deprador. fut. ήσω. Them. σῦλη, ης, ἡ, praeda.

Συλὼν, ὁ, praeſ. part. act. verbi συλάω, vel έω, ſpolio. praeſ. patt. paſſ. συλώμενος. Th. σῦλη, ης, ἡ, praeda.

Συμβαίη, eveniat, 3. ſing. a. 2. opt. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβαίνω, ως, ω, evenio, contingo. Item tranſigo, paciſcor, ſoedus ineo, conſenrio. Ariſtoph. in Ran. congredior, ſimul eo. Sophocl. imperf. activ. συνέβαινον, fut. συμβήσομαι. perf. συμβέβηκα. perf. particip. act. συμβεβηκὼς, ότος, ὁ, a. a. ind. act. συνέβην, ης, η. a. 2. ſub. συμβῶ, ῇς, ῇ.

Συμβαλεῖν, a. 2. inf. act. verbi συμβάλλω, diligenter conſidero, conſeco.

Συμβαλεόμην, conjiciens, Jon. & Att. pro συμβαλλόμην, praeſ. part. Sic συμβαλεόμενος, pro συμβαλλόμενος, a. a. part. med. Th. βάλλω, jacio.

Συμβάλεσθαι, 2. dual. imperf. act. Jonic. pro συμβάλεσθον, verbi συμβάλλω.

Συμβάλλω, diligenter conſidero, conſeco, conjicio: item congredior cum aliquo, confligo, Xenoph. colloquor, Eurip. commiſceo, connecto, Philoſtr. commiſcetom habeo, paciſcor, Plato de Leg. f. συμβαλῶ. a. 2. συνέβαλον. a. a. inf. activ. συμβαλεῖν, confligere. perf. συμβέβληκα. a. 2. med. συνεβαλόμην, ου, ετο contuli, cum dat. praet. med. συμβέβλημαι.

Συμβάλλω, Dor. pro συμβάλλω, a. 2. inf. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβάντα, acc. ſing. a. 2. part. act. a συμβὰς, άντος, ὁ. gen. plur. συμβάντων, verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβασιλεύω, una regno. fut. εύσω. perf. συμβεβασίλευκα. a. 1. συνεβασίλευσα. a. 1. ſub. συμβασιλεύσω, ῃς, ῃ. Them. βασιλεὺς, έως, ὁ, rex.

Σύμβασις, ἡ, comparatio, convantio. a συμβαίνω, evento.

Συμβεβάσι, Jonic. pro συμβεβηκέναι, perf. inf. act. verbi ejuſdem.

Συμβέβηκε, ας, ε, perf. ind. act. verbi συμβαίνω, evenio.

Συμβῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. act. συμβαίνομαι, f. 2. med. verbi ejuſdem.

Συμβιβάζω, inſtruo, collaris Scripturae locis probo. f. άσω, ως, α. a. 1. ind. activ. συνεβίβασα. praet. paſſ. συμβιβάζομαι, compingor. a. 1. ind paſſiv. συνεβιβάσθην, ης, η, aor. 1. part. paſſ. συμβιβασθὲς, έντος, ὁ, compactua. Ex σωὶ, & βιβάζω, facio aſcendeta. Th. βαίνω, ſcando, eo.

Συμβιβασθέντων, gen. pl. a. 1. part. paſſ. verbi συμβιβάζω, inſtruo.

Συμβλητ' ὀϊς, conferenda ſunt. verbale a συμβάλλω, confero.

Συμβόλαιον, ε, τὸ, ſignum, argumentum. συμβολὰ, ῆς, ἡ, congreſſus, conflictus, commiſſura. a συμβάλλω, congredior, confero.

Συμβολικὸς, ὴ, ὸν, conjecturalis, ænigmaticus. hinc συμβολικῶς, adv. conjecturaliter. quod ex συμβάλλω, conjicio. p. m. συμβίβολα. Hinc συμβολὴ, ῆς, ipſe actus conjiciendi, conjectura. Them. βάλλω, jacio.

Σύμβολον, ου, τὸ, ſignum, taſſera militaris. a συμβάλλω, confero.

Συμβολοκοπικὸς λόγος, oratio ſuaſoria. a συμβολεύω, conſilium do.

Συμβουλεύω, ſimul conſulto, conſilium do. f. εύσω. perf. συμβεβούλευκα. aor. 1. συνεβούλευσα, ας, α. a. 1. part. act. συμβουλεύσας, αντος, ὁ. aor. 1. med. συνεβουλευσάμην, ω, ατο. quod ex σωὶ, & βουλεύω, conſulto. Th. βολὴ, conſilium.

Συμβουλὴ, ῆς, ἡ, conſilium, conſultatio. Them. βολὴ, ῆς, ἡ, conſilium.

Συμβούλιον, ου, τὸ, conſilium. ab eodem themate.

Συμβούλιος, ου, τὸ, conſilium: item ſenatores.

Συμμαθητὴς, οῦ, ὁ, condiſcipulus. Ex συμμανθάνω, una diſco. Th. μανθάνω, diſco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Συμμαρτυρέω, ῶ, una teſtimonium reddo, una teſtor. fut. ήσω. p. συμμεμαρτύρηκα. a. 1. συνεμαρτύρησα. Ex σωὶ, & μάρτυς, υρος, ὁ, ἡ, teſtis.

Συμμαχία, ας, & Jon. η, ἡ, ſocietas in bello. ex σωὶ, & μάχομαι, pugno. f. μαχήσομαι.

Συμμαχίδα, acc. ſing. a συμμαχὶς, ίδος, ἡ, ſocia. ab eodem Themate.

Σύμμαχος, ου, ὁ, commilito, pugnax ſocius. ejuſdem rhem. Hinc συμμαχικὸς, ὴ, ὸν, ſociale.

Συμμένειν, conſiſtere, permanere, durare.

Συμμερίζομαι, una partem capio, cum dar. Ex σωὶ, & μερίζω, partior, diſtribuo, f. ίσω. perf. paſſ. μεμέρισμαι. Them. μέρος, divido.

Συμμεταχηματίζω, tranſiguro. Hinc praeſ. part. paſſ. συμμετασχηματιζόμενος, quod a μετασχηματίζω, tranſtormo. hoc ex μετὰ, trans, & σχῆμα, ατος, τὸ, habitus. Th. ἔχω, habeo. fut. ἕξω, & σχήσω. perf. paſſ. ἔσχημαι.

Συμμετέχοις, ως, ε, imperf. activ. verbi συμμετέχω, una particeps ſum. quod ex σωὶ, & μετέχω, particeps ſum. f. μεθέξω. hoc ex μετὰ, & ἔχω, habeo. imperf. εἶχον. a. 2. ἔσχον.

Συμμέτοχος, ος, ὁ, ἡ, conſors, una particeps.

Σύμμετρος, ος, ὁ, ἡ, modice temperatus. Hinc συμμέτρως, moderate, Th. μέτρον, ου, τὸ, menſura.

Σύμμιγε, adv. promiſcue cum, ſimol cam. a συμίγνυμι, commiſceor.

Συμμίγνυμαι, commiſceor. praeſ. partic. συμμισγόμενος. Th. μίγνυμι, miſceo. fut. μίξω. praet. μέμιχμαι. a. a. ἔμιγην.

Σύμμικτος, ος, ὁ, omaigenus, permixtus. ab eodem verbo, & themate.

Συμμιμητὴς, οῦ, ὁ, ſimul imirator. Ex σωὶ, & μιμητὴς, οῦ, ὁ, imitator. Th. μιμέομαι, οῦμαι, imitor. f. ήσομαι.

Συμμίξεις, 2. ſing. a. 1. ſub. act. συμμίξω, a. 1. inf. act. verbi συμμίγνυμι, commiſceo. f. ξω. Th. μίγνυμι, miſceo.

Σύμμισγε, praef. imperat. act. verbi συμμίσγω, idem com συμμίγνυμι, commiſceo.

Συμμιχθῆς, commiſceaeris, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συμμίγνυμι, commiſceo.

Σύμμορος, ος, ὁ, ἡ, conformis. σύμμορα, oom. plur. n. g. Ex σωὶ, & μορφὴ, ῆς, ἡ, forma.

Συμμορφόω, ῶ, conformo. f. ώσω. perf. συμμεμόρφωκα. praef. paſſ. συμμορφόομαι, ώμαι, conformor. ab eodem. themate.

Συμπαθέω, ῶ, condoleo, una patior. f. ήσω. a. 1. συνεπάθησα, a. 1. imperat. act. συμπάθησον, ήτω. a. 2. inf. act. συμπαθῆσαι. quod ex σωὶ, & πάσχω, patior. fut. πάσομαι. a. a. ἔπαθον. p. m. πέπονθα.

Συμπαθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, compatiens, condolens. ab eodem rhemate.

Συμπαίσδειν, Dor. pro συμπαίζειν, colludere. Th. παίζω, ludo.

Συμπάντων, gen. plur. a σύμπας, ασσα, ὁ, univerſus, totus. quod ex σωὶ, & πᾶς, πᾶσα, πᾶν, omnis, omne.

Συμπαραγίνομαι, una accedo, adſum. f. συμπαραγενήσομαι, aor. 2. med. συμπαρεγενόμην, ου, ετο. quod ex σωὶ, παρὰ, & γένομαι, ſeu γίγομαι, fum, fio, naſcor.

Συμπαραμυθέομαι, ῶμαι, communem conſolationem percipio. a. 1. ind. paſſ. συμπαρεμυθήθην, ης, η. aor. 1. inf. paſſ. συμπαρεμυθηθῆναι, mutua exigi conſolatione. quod ex σωὶ, παρὰ, & μυθέω, voco.

Συμπαρεμυθήθην, a. 1. inf. paſſ. verbi συμπαρεμυθέομαι, communem conſolationem percipio.

Συμπαρελαμβάνω, ſimol aſſumo. f. συμπαρελήψομαι, a. 2. ind. act. συμπαρέλαβον, ες, ε. a. 2. inf. act. συμπαραλαβεῖν. a. 2. part. συμπαραλαβὼν, όντος, ὁ. quod ex σωὶ, παρὰ, & λαμβάνω, capio.

Συμπαρελήφθης, 2. ſing. a. 1. ſub. paſſiv. verbi συμπαραλαμβάνω, ſimul aſſumo.

Συμπαραμένω, una permaneo. f. μενῶ. perf. συμπαραμεμένηκα. a. 1. ind. act. συμπαρέμεινα. ex σωὶ, παρὰ, & μένω, maneo. fut. μενῶ. a. 1. ἔμεινα.

Συμπαρέστες, αἱ, qui cum iis ſunt, nom. plur. praeſ. part. Poet. pro συμπαρόντες, a συμπάρειμι, una adſum. quod ex σωὶ, παρὰ, & εἰμὶ, ſum. praeſ. part. ὤν, Poet. ἐὼν, ἐόντος.

Συμπαρέστησεν, adſtare fecit, vel joſſit, Dor. pro συμπαρέστησεν, 3. ſing. aor. 1. activ.

act. verbi συμπερίειμι. Ex σύ, περί, & ἴστημι, sto.

Σύμπας, ασ⊙, ὁ, universus, totus. σύμπαν κράτος, totum robur. σύμπαν ὦ μοντι, omni ope incubuerunt, Thucyd.

Συμπάσχω, simul patior. aor. 2. συνέπαθον. p. m. συμπέπονθα. quod ex σύ, & πάσχω, patior.

Σύμπειρος, ον, ὁ, ἡ, qui idem cum aliquo experitur. Ea σύ, & πεῖρα, ας, ἡ, inceptum.

Συμπέμπω, una mitto. fut. ψω. aor. 1. συνέπεμψα. Th. πέμπω, mitto.

Συμπεριφορέω, undique tollendum, verbale a συμπεριφέρω. Quod ex σύ, περί, & φέρω, capio. f. ήσω, aor. 2. ήλαβον.

Συμπεφιλημβάνω, amplector. f. συμπεφιλήψομαι. a. 2. συμπεφίλαβον. a. 2. part. act. συμπεφιλαβών, ότος, ὁ, complexus. quod ex σύ, περί, & λαμβάνω, capio. præt. λέλαφα, & Att. εἴληφα.

Συμπίνω, bibo cum aliquo, combibo. eum dat. fut. συμπίομαι. perf. συμπέπωκα. a. 2. συνέπιον, ες, ε. Th. πίνω, bibo.

Συμπλακέντα, ace. fing. part. præf. verbi συμπλάττω, ineido, incurro, contingo, &c. Th. πλάττω, cudo. f. a. med. πλάσομαι. perf. act. πέπλαγμαι. a. 2 ἔπλακον.

Συμπλακήσομαι, ῆ, σται, f. 2. ind. paſſ. verbi συμπλέκω, connecto.

Συμπλάσας, άσασα, αν, a. 1. part. act. συμπλάσασθαι, a. 1. inf. med. verbi συμπλάττω, vel πλάσσω, fingo, accommodo, f. συμπλάσω. quod ex σύ, & πλάσσω, vel ττω, fingo. fut. πλάσω.

Συμπλατάγω, manibus complosis ſtrepitum edo. quod a πλατάγη, crepitaculum. hoc a πλατίζω, ex ictu ſonitum excito. Th. πλατύς, ύος, ὁ, latus.

Σύμπλασα, conformavit, Jon. & Poet. pro συμπλάσατο, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συμπλάσσω. Th. πλάσσω, formo.

Συμπλέκω, connecto, coacervo. f. ξω. aor. 2. συνέπλακον. fut. 2. ind. paſſ. συμπλακήσομαι. a. 2. inf. paſſ. συμπλακῆναι. a. 2. part. συμπλακείς, ῆσα, έν. quod ex σύ, & πλέκω, necto. f. ξω.

Συμπλήγδην, adv. collifim, conferte, contexte. a συμπλήκτω. f. ξω, collido, concutio. Thema πλήσσω, vel πτω, percutio.

Συμπλήθω, impleo, compleo, augeo. verbi πλήθω, vel πλησίω.

Συμπλησάντων, 3. plural. iad. paſſ. verbi συμπλησίω, compleo.

Συμπλήσω, ῶ, complen. fut. ήσω. p. συμπέπλησμαι. præt. paſſ. συμπλησθήσομαι, ήσομαι. imperf. paſſ. συμπλησοῦμην, ούμην, ῦ, ῦτο, ῦντο, & in 3. plur. οῦντο, ῦντο. præſ. inf. paſſ. συμπλησθῆναι. quod ex σύ, & πλησίω, implen. quod a πλήρης, ους, ὁ, ἡ, plenus. Th. πλέος, idem.

Συμπλοκή, ῆς, ἡ, conaexio, complicatio, complexio, commercium, congreſſio, conflictus. Item textura, coatextus. Paritet ſymploce figura quædam Rhetorica.

Σύμπλους, ους, ὁ, navigationis ſocius, convector, corſus comes.

Συμπνίγω, ſuffoco, coarcto, imperf. act. συνέπνιγον, coarctabam. fut. ίξω. perf. συμπέπνιγα. aor. 1. συνέπνιξα. quod ex σύ, & πνίγω, ſuffoco.

Συμποδισθέντες, ὁ, cum ligaſſet, a. 1. part. act. verbi συμποδίω. ea legendum συμποδίσας, verbi συμποδίζω, Them. πᾶς, pes. Gea. 22. 9.

Συμπόδιν, τό, abſorptum, a. 1. part. paſſiv. o. g. verbi συμπίνω, una bibo. aor. 1. paſſ. συνεπόθην. Th. πίνω.

Συμπολιτδόμενοι, in eadem republ. cum aliis verſor, in eadem gubernatione ſum. Quod ex σύ, & πολιτδία, rempub. adminiſtro. hoc a πολίτης, ου, ὁ, civis. Th. πόλις, εως, ἡ, urbs.

Συμπολίτης, ου, ὁ, concivis. ab eodem Them.

Συμπορδόμαι, una proficiſcor, eum dat. item coaveaio, coco. imperf. med. συνεπορδόμην, ου, ετο. f. συμπορδήσομαι. a. 1. ind. paſſ. συνεπορδήθην, ης, η. συμπορδηθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. quod ea σύ, & πορδόμαι, eo, proficiſcor.

Συμποσία, ας, ἡ, Poet. idem ac συμπόσιον, convivium.

Συμπόσιον, ου, τό, coavivium, aompotatio, diſtinctio ordinum aorum, qui ac cubueraat, locus convivii. Ex σύ, & πίνω, bibo. f. πόσω. p. πέπωκα. a. a. ἔπιον.

Συμπρεσβύτερος, ου, ὁ, una presbytet, qui & ipſe presbyter eſt. Ex σύ, & πρέσβυς, υ⊙, & Attic. εως, ὁ, ſenex. comparat. πρεσβύτερος, ſeaior.

Συμπράττω, ορες, ὁ, Jon. adjutor. Th. πράττω, facio.

Συμπρεπάψαι, a. a. inf. act. Ex σύ, περί, & πάπτω, mitto.

Συμφάγε, comedo. f. a. συμφάγομαι. a. 2. συνέφαγον. Th. φάγω, edo.

Συμφέρει, coaducit, 3. ſingul. ind. præſ. verbi συμφέρω, conduco.

Συμφερῆτες, ῆ, ὁ, collatus, congeſtus: utilis. Ea σύ, & φέρω, fero.

Συμφέρω, ως, ω, conduco, profum: utilis ſum, comporto. συμφέρω χρήματα, cumulo pecuniam. Item ſimul fero, ſimul tolero, Eurip. Sophocl. quadro, competo, Sophocl. obſequor, pareo, Sophocl. in Electra. convenio, Ariſtoph. Interpr. συμφέρον, ουτ⊙, τό, commodum, præſ. part. n. g. fut. συνοίσω. a. 1. συνήνεγκα, comportavi. a. 1. part. activ. συνενέγκας, αντος, ὁ.

Σύμφημι, proprie, una loquor. & per metonym. conſentio, confiteor, aſſentior. eum dat. aor. 2. συνέφην, ης, η.

Συμφορῆα, calamitatem alicujus deploro. quod a συμφορά, ᾶ, calamitas.

Συμφορῆσι, Jon. pro συμφόρῃσι, comporto.

Συμφορά, Jon. pro συμφορά, ᾶς, ἡ, calamitas, caſus, collatio, jactura, damnum, detrimentum. & τὰ συμφορά, idem. Ex σύ, & φέρω, fero. f. οἴσω. a. 1. ἤνεγκα.

Σύμφορ⊙ν, ον, ὁ, utilis, aptus, frugi, conveniens, decens. item comes.

Συμφράδμων, ον⊙ν, ὁ, ἡ, qui una conſilia agitat, conſiliarius: a συμφράζομαι, ſimul conſulo.

Συμφρασσάσθαι, anr. 1. iaf. med. Poetic. συμφράσσατο, contulerat, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. & Poetic. pro συνεφράσατο, verbi συμφράζομαι, ſimul delibero. fut. άσσομαι, & Poetic. συμφράσομαι. Th. φράζω, dico. f. σω. aor. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Συμφυέντα, nom. plur. fœm. g. aor. 2 part. paſſ. verbi συμφύομαι, coeo.

Συμφυλέτης, ου, ὁ, gentilis, coatribulis, qui eſt ex eadem tribu. Quod ex σύ, & φυλέτης, ου, ὁ, tribulis.

Συμφύομαι, una enafcor, coalefco, coeo. a. 2. paſſ. συμφύω, ης, η. a. 2. part. paſſ. συμφύς, ῦσα, ῦν. Th. φύω, ualcor.

Σύμφυτ⊙ν, ον, ὁ, ἡ, una planiatus, ſimul genitus, cognatus, infitus, innatus, genuinus. τὸ σύμφυτον, cognatio, cognata natura, Plato de Leg. Item ſexus, Eurip.

Συμφύω, coalefcere facio, aoaglutino, aoagmentu.

Συμφώς, congenite.

Συμφωνία, ea diverſis vocibus unum efficio coacentum, concino. Pe metaph. conſeatio, commuai conſenſu paciſcor, conſpiro, idem ſentio. συμφωνῶ σοι ἐπί τίνος, adverſus hos tecum coaſpiro, Ariſtot. lib. 4. Polit. c. 12. f. ήσω. p. συμπεφώνηκα. aor. 1. συνεφώνησα, ας, ε, pactus ſum. a. 1. paſſ. συνεφωνήθην, ης, η. συμφωνῆθη ἐαῖν, convenit inter vos.

Συμφωνθείς, έντ⊙ν, ὁ, a. 1. parr. paſſiv. verbi ejuſdem.

Συμφώνιος, ους, ἡ, concordia, convenientia, conſenſus. a συμφωνία, conſentio.

Συμφωνία, ας, ἡ, concentus, conſonantia. ab eodem verbo, & themata.

Σύμφωνος, ον, ὁ, ἡ, conſonus. per metaph. concors, reſpondēs. συμφώνως, concorditer.

Συμψάω, ῶ, coocero, conturbo, aorrado, aonfuado veſtigia, ae amplius appetcant, Ariſtoph. in Neb.

Συμψηφίζω, conputo. f. ίσω. a. 1. συνεψήφισα, ας, ε. perf. συνεψήφικα. quod ex σύ, & ψηφίζω, calculis computo.

Σύμψυχ⊙ν, ον, ὁ, unanimis, eiuſdem ſententiæ. Ex σύ, & ψυχή, ῆς, ἡ, anima.

Σύ, aum præpoſit. regit dat. σὺν Χριστῷ ἦναι, cum Chriſto eſſe. Aliquando ſine caſu eſt, & ſignificat pariter, una. Sed σύ, fuem, aec. a σύς, σύος, ſus.

Συναγαγεῖν, a. a. inf. act. verbi συνάγω, colligo.

Συναγήγετε, a. plut. a. x. imperat. activ. συνάγαγον, pro συνήγαγον. aor. 2. ind. act. verbi ejuſdem.

Συνάγγελ⊙ν, ου, ὁ, legationis ſocius. Th. ἀγγέλλω, nuntio.

Συναγείρω, colligo ma. Th. ἀγείρω.

Συναγήγερθεν, Bœotic. pro συναγήγερται, 3. pl. a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Συναγορδάσας, αντ⊙ν, ὁ, a. 1. part. act. verbi συναγορδάω, colloquar. f. άσω. quod ex σύν, & ἀγορδάω, idem ac ἀγορεύομαι, concionor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συναγορδέ⊙ν, ὁ, præſ. part. verbi συναγείρομαι, congrego. quod ea σύ, & ἀγείρομαι, per ſyncopen pro ἀγήγερμαι. Them. ἀγείρω: aongrego. f. ερῶ.

Συνάγω, ως, ω, colligo, congrego, ſimul duco: claudo, glomero, coarcto, conjungo. Ariſtot. l. 2. hiſtor. da pinnophylace, conſocio, aoacilio, Ariſtot. de mundo. conquiro, confero, compato, committo, Plato de Leg. συνάγων ὀβδίαν, conflare iavidiam, Demoſth. Item συνάγω, uaa bibera, compotare, Menandat, teſte Athen. l. 8. fut. συνάξω. a. 2. συνήγαγον, & Att. συνήγαγον, & ia 2. plur. συνηγάγετε, boſpitio eacepiſtis. a. 2. imperat. συνάγαγε, enllige, & in 2. plur. συνάγαγετε. a. 2. lub. act. συναγάγω, ης, η. a. 2. part. act. συναγαγών, άντα, ών. perf. ind. act. συνήχα, perl. paſſ. συνήγμαι, ξαι, κται. perf. part. paſſ. συνηγμένος, η, ον, congregatus. a. 1. iad. paſſ. συνήχθην, ης, η. a. 1. part. paſſ. συναχθείς, έντ⊙ν, ὁ. f. 1. ind. paſſ. συναχθήσομαι, congregabor. p. m. συνήγαγα. quod ex σύ, & ἄγω, dueo.

Συναγωγή, ῆς, ἡ, Synagoga, conveatus, ſcbola, a συνάγω, congrego.

Συναγωνιζόμενα, una certo. fut. ίσομαι. perf. paſſ. συνηγώνισμαι. aor. 1. med. συναγωνισάμην, ω, ατο. aor. a. inf. med. συναγωνίσασθαι.

Συναγωνιστής, ῆ, ὁ, qui una cattat, commilito.

Συαδόντι, 3. plut. præſ. a συαδέω, conſono, conſentio. Th. ᾠδή, & contracte ᾠδω, ους, ὁ. f. ήσω. præt. ᾖκα.

Συναθλέω, ῶ, uaa certo, certamau adjuvo. fut. ήσω. perf. συνᾔθληκα. a. 1. συνᾔθλησα, ας, ε. quod ex ἀθλέω, vel ἀέθλω, certo.

Συναθροίζω, coagrego, f. ίσω. præt, συνήθροικα. a. 1. συνήθροισα.

Συναΐκτην, imperum patiter laciebant, 3. dual. plufq. perf. paſſ. verbi συναΐσσω, impetu feror. fut. συναΐξομαι. perf. paſſ. συνάϊγμαι. plufq. perf. συνάϊγμην, ξ, κτο. Th. ἄϊσσω, ruo, eum impetu feror. f. ξω.

Συναίμιος, conſanguiaeis, dat. plural. a συναίμ⊙ν, ου, ὁ, conſanguineus. ax σύ, & αἷμα, ατ⊙ν, τό, ſanguis.

Συναίρεται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi συναίρω, eum alio tollo, adjuvo, conſaro.

Συναίρω, capitulor. f. συναιρῶ. p. συνῆρκα. a. 1. συνῆρα. inf. act. συναῖραι. Th. αἴρω, tollo.

Συναιχμάλωτ⊙ν, ου, ὁ, ἡ, concaptivus. quod ab αἰχμάλωτος, ου, ὁ, ἡ, captivus. hoc ab ἁλωτός, ῆ, ὁ, qui poteſt capi. Th. ἁλίσκω, capio. fut. ἁλώσω. præt. ἑάλωκα, & Att. ἐάλωκα. a. 2. ἥλων.

Συναιχμολόθεν, ῶ, uaa feqnor, f. ήσω. perf. συναιχμολόθηκα. a. 1. συναιχμολόθησα.

Συναλγέω, una doleo, enodoleo. f. ήσω. p. συνάλγηκα. Th. ἄλγ⊙ν, ε⊙ν, τό, dolor.

Συναλίζω, aongrego. f. ίσω. perf. συνάλ-

ῶμι. pref. part. pass. *συνελιζόμενος*, conveniens, veniens in cœtum. aor. 1. part. *συνελιθείς*. quod ab *ἐλίζω*, congrego. hinc *ἑλίη*, ας, ἡ, cœtus. Th. *ὦλις*, satis, adverb.

Συνίω, pro *συνέμι*. adv. simul cum, una. ab *ἅμα*, simul.

Συνίμπων, vel *συνίμπωλος*, ὁ, ἡ, ἡ, vastator, maleficus.

Συναμφότεροι, pro *ἀμφότεροι*, utrumque. Th. *ἄμφω*, ambo, vel ambæ.

Συναμύω, læda, vasto. Alii malunt *συναμῶν* legere, quasi *συνάμων* sit, cui in satis est nocere aliis, a *μάω*, fatum. Th. *μάω*, divido.

Συναναβαίνω, una ascendo. f. *βήσομαι*. a 2. *συνανέβην*, ης, η. a. 2. part. act. *συναναβάς*, *άντος*, & in dat. plur. *συναναβᾶσι*, & in f. g. *συναναβάσκω*, ης, ᾖ, & in plur. *συναναβᾶτε*, quæ una ascenderant. quod ex *σύν*, *ἀνά*, & *βαίνω*, eo.

Συναναβᾶσι, dat. pl. a. 2. part. act. *συναναβᾶσα*, ης, ᾗ, a. 2. part. f. g. a *συναναβαίνω*, una ascendo.

Συναναιρέομαι, simul tollor: calligo. præs. int. *συναναιρεῖσθαι*. quod ex *σύν*, *ἀνά*, & *αἴρω*, capio. f. *ἀρῶ*. a. 2. *ἦρον*.

Συναναπίπτω, una accumbo. imperf. *συνανεπίμπλαν*, σο, ση, & in 3. plur. *συνανέπιπτο*. præf. part. *συναναπίπτων*, ων, ουσα, quod ex *σύν*, *ἀνά*, & *πίπτω*, jaceo. f. *πέσομαι*.

Συναναμίγνυμι, una commisceo: intermisceo, commisceo. fut. *συναναμίξω*. a. a. *συνανέμιξα*. præf. inf. pass. *συναναμίγνυσθαι*, cum dat. quod ea *σύν*, *ἀνά*, & *μίγνυμι*, miscen. f. *μίξω*. p. *μεμιχα*.

Συναναπαύομαι, una relocitior: simul accumbo, simul quiesco. fut. *αὐσομαι*. quod ex *σύν*, *ἀνά*, & *παύω*, cesso. a. 2. *ἔπαυον*.

Συναναστρέφω, aor. 2. ind. pass. quod ex *σύν*, *ἀνά*, & *στρέφω*, verto.

Συναντάω, ῶ, occurro, obviam eo. cum dat. f. *ήσω*. fut. 1. part. activ. *συναντήσων*, *οντος*, ὁ. a. 1. ind. act. *συνάντησα*. a. 1. part. *συναντήσας*, *αντος*, ὁ. quod ex *σύν*, & *ἀντία*, obvius fio. Th. *ἀντί*, contra, pro, præpositio.

Συναντήσης, ους, ὁ, occursus. ab eodem verbo, & them.

Συναντιλαμβάνω, vicissim juvo, opem feto, adjuvo. cum dat. a. a. med. *συναντελαβόμην*, ης, στο, a. 2. sub. med. *συναντιλάβωμαι*, ῃ, ηται. quod ex *σύν*, *ἀντί*, & *λαμβάνω*, capio. f. *λήψομαι*. a. a. *ἔλαβον*.

Συναντόμαι, occurro, obviam eo. Poet. pro *ἀπαντάω*.

Συναντώντων, gen. plur. part. præs. verbi *συναντάω*, occurro.

Συναντῶσι, occurrant, 3. plur. præs. sub. verbi ejusdem.

Συναξω, 3. sing. f. 1. act. verbi *συνάγω*, congrego. f. *ξω*. Th. *ἄγω*, duco.

Συνάορ, ος, ὁ, ἡ, conjunctus, socius, comes: supta, uxor, Eurip. *σοῦ τ' συναόρου*, *τὸ συναόρου*, in altum simul tollere, vel conjungere. *ἀείρω*. fut. *ἀερῶ*, perf. med. *ἦορα*, & Jon. *ἄορα*, unde illa verbalia.

Συναπάγω, simul abripio, una abduco. f. *ξω*. perf. *συναπῆχα*. præf. part. pass. *συναπαγόμενος*, α, ον, obsecundans, attemperans. a. 2. ind. pass. *συναπήχθην*, ης, η, simul abreptus fui. a. 1. part. pass. *συναπαχθείς*, *έντος*, ἑν, una abreptus. ex *σύν*, *ἀπό*, & *ἄγω*, duco.

Συνάπας, αντος, ὁ, simul omnis. *συνάπαντα*, universa. a *πᾶς*, omnia.

Συναπέκρυψας, ας, ε, aor. 1. iod. activ. verbi *συναποκρύπτω*. occulta. Ex *σύν*, *ἀπό*, & *κρύπτω*, abscondo. f. *ψω*. a. a. *ἔκρυβον*.

Συναπείκατο, Jonic. pro *συναφίκοντο*, 3. plur. imperf. verbi *συναφίκνεμαι*. vide *ἀφίκνεμαι*. alii legendum ceosent *συναπεφίλοντο*.

Συναποθνήσκω, una morior, enmmorior. *συναπέθανον ἀλλήλοις*, alterutis ictibus transfixi occisi sunt. Plutarch. in Publ.

cum dat. a. 2. ind. act. *συναπέθανον*, ες, ε. aor. 2. inf. *συναποθανεῖν*.

Συναπολλύης, a singul. a. 2. sub. activ. verbi *συναπόλλυμι*, una perdo.

Συναπολῶ, una perdas, 2. sing. a. 2. sub. med. a *συναπόλλυμι*, una perdo.

Συναπόλλυμι, una perdo. *συναπόλωμαι*, una pereo. a. 2. med. *συναπωλόμην*, ης, στο. quod ex *σύν*, *ἀπό*, & *ὄλλυμι*, perdo. fut. *ὀλέσω*. aor. 2. med. *ὠλόμην*. præt. med. *ὄλωα*, & Att. *ἔλαλα*.

Συναπόπεμπω, una mitto, ablego. f. *συναποπεμψῶ*. perf. *συναπόπεμφα*. aor. 1. *συναπέπεμψα*. quod ex *σύν*, *ἀπό*, & *πέμπω*, mitto.

Συναπτω, agglutino, copulo, coagmento, enjungo: cohæreo, cneo, cnalesco, Aristot. congruo, contenraneus sum, Aristot. confligo, congredior, Aristid. bellum gero, Thucyd. f. *ψω*. perf. *συνῆφα*. *συνάπτω ὥρᾳ*, tempus instat, & urget. Th. *ἅπτω*, necto. fut. *ψω*. perf. *ἧφα*.

Συναρῶ, a. 1. inf. activ. verbi *συναίρω*, contero. Them. *αἶρω*, tollo. f. *ἀρῶ*. p. *ἦκα*. a. 1. *ἦρα*.

Συναράσσομαι, a. 1. inf. med. verbi ejusdem, & them.

Συναρήκατε, Att. redupl. pro *συνήρατε*, 3. sing. perf. pass. verbi *συναίρεσμαι*, collidor. Them. *ἀράσσω*, vel *ττω*, amputo, tundo. f. *ξω*.

Συναράσσω, collido, confligo, contundo, urgeo. Th. *ἀράσσω*, pullo.

Συναρμολογέω, ῶ, congruenter cosgmento, congruente propositione enuntiun. f. *ήσω*. perf. *συναρμολόγηκα*. part. præf. pass. *συναρμολογούμενος*, ου, ουσα, *οῦν*, congruenter cogmentatus, a. Ex *σύν*, & *ἁρμολογέω*, ῶ, apte concinno, compingo.

Συναρμόξει, Dor. vel Jon. pro *συναρμόζει*, a. 1. ind. act. verbi *συναρμόζω*, edspro. f. *ξω*, quod ex *σύν*, & *ἁρμόζω*, apto. Th. *ἄρω*, idem.

Συναρπάζω, una abripio, corripio, Aristoph. cito intelligo, percipio. Sophocl. f. *άσω*. perf. *συνήρπακα*. pluſq. perf. *συνηρπάκειν*, ης, ει. aor. 1. ind. activ. *συνήρπασα*. a. 1. part. *συναρπάσας*, *αντος*, ὁ. a. 1. pass. ind. *συναρπάσθην*, ης, η. a. 1. part. pass. *συναρπασθείς*, *έντος*, ἑν, abreptus. Them. *ἁρπάζω*, rapio. f. *σω*, & Dor. *ξω*.

Συναρπάσας, αντος, ὁ, a. 1. part. activ. verbi ejusdem, & them.

Συναυξάνω, simul augeo, facio crescere: una cresco, Nuziana. fut. *συναυξήσω*. perf. *συναύξηκα*. præf. passiv. *συναυξάνομαι*, una cresco. præt. inf. pass. *συναυξήσθαι*. quod ex *σύν*, & *αὐξάνω*, seu *αὔξω*, augeo. f. *αὐξήσω*. Th. *αὐξω*, idem.

Συναυξήθη, 3. sing. a. 1. sub. passiv. verbi *συναυξάνω*, simul augeo.

Συναχθῶμι, a. 1. inf. pass. verbi *συνάγω*, congrego. f. *ξω*. p. *συνῆχα*. Th. *ἄγω*, duco.

Συναχθόμενος, η, στο, f. 1. ind. passiv. verbi ejusdem.

Συναχθόμαι, condoleseo, vicem dolen. & in 3. pl. *συναχθονται*. quod ab *ἄχθομαι*, gravor, ægre fero. f. *έσομαι*, vel *ήσομαι*. Th. *ἄχθω*, ους, τὸ, pondus, onus.

Συναψουσι, 3. pl. f. 1. act. verbi *συνάπτω*, connecto. Th. *ἅπτω*, necto. f. *ψω*.

Συνδέησαιτο, ήσω, aor. 1. imperat. act. verbi *συνδέω*, conceno. quod a *δεῖπνον*, cœno. Thema *δᾶσαι*, ας, τὸ, cœna.

Σύνδεσμο, ος, ὁ, nexus, vinculum, nodus, copula, connectio. Item nodus, stella prætulgens *ἐν ὕδρῃ τῇ λίνῃ*, Procl. Fit etiam pars nervoli artus connectens. a *συνδέω*, una vincio.

Συνδέω, una vincio, connecto, committo. f. *ήσω*, perf. *συνδέδεκα*. perf. pass. *συνδέδεμαι*. pesf. part. pass. *συνδεδεμένος*, una vinctus.

Συνδιαπονέω, cum aliquo periculum subeo. Ex *σύν*, *διά*, & *πόνος*, periculum.

Συνδιατρίβω, commoror, una versor, consuetudine utor, operam, & studium pono, Xenoph. Quod ex *σύν*, *διά*, & *τρίβω*, tero. f. *ψω*. pret. *τέτριφα*. perf. pass. *τέτριμμαι*.

Συνδιαφέρω τί τινι, aliquem in re aliqua tolerauda juvare.

Συνδιαχαράσσω, contrucida. vide *διαχαράσσω*.

Συνδέλεσθ, Jonic. pro *συνδέησθε*, ήσεις, qui vinctus est cum aliquo. Th. *δέω*, ligo.

Συνδιατρέβω, ες, ε, in perf. vel a. 2. act. verbi *συνδιατρίβω*, commorot.

Συνδιαιτῶμι, 3. singul. imperf. med. verbi *συνδιαιτάομαι*, ᾶσαι, cohabito, contuberualis fam. quod a *διαιτάομαι*, vitam depo. Them. *δίαιτα*, ης, ἡ, viveadi mos.

Συνδμο, ος, α, ὁ, ἡ, tellis, comes, adjutor. proprie *συνδμοι* vocantur plures patroni, qui simul unam, eamdemque causam in judiciis defenduat. Th. *δόμος*, jus.

Συνδοκιμάζοντας, acc. plur. præl. part. act. verbi *συνδοκιμάζω*, simul explaro, quod a *δοκιμάζω*, probo, exploro. Th. *δοκέω*, videor. f. *ήσω*. præt. *δεδόκημαι*.

Συνδραξίζω, simul glomico. f. *άσω*. perf. *συνδεδράχαγα*. a. 1. ind. pass. *συνδεδράχθην*, ης, η. a. 1. sub. pass. *συνδραχθῶ*, ῇς, ῇ, & in 1. pl. *συνδραχθῶμεν*. quod a *δράσσω*, opinor, sentio. boc a *δέκω*, ης, ᾗ, opinio. Th. *δοκέω*, videor.

Συνδολο, ου, ὁ, ἡ, conservus. Them. *δολο*, ου, ὁ, servus.

Συνδραμόντων, gen. plur. a. a. part. activ. verbi *συντρέχω*, concurro. Th. *τρέχω*, curro. fut. *δραμοῦμαι*. p. m. *δεδράμηκα*. a. a. *ἔδραμον*. p. m. *δεδράμημαι*. inde *συνδρομή*, concursus.

Συνδρομάδες, ων, concurreates: angustiæ. Epithetum insularum, quæ & *συναπλαγάδες* appellantur. a *τρέχω*, curro.

Συνδρομή, ῆς, ἡ, concursus. a *συντρέχω*. quod vide in *συνδραμόντων*.

Συνδρομο, ος, ὁ, ἡ, Poetic. pro *συντρέχων*, concurrens. vide in *συνδραμόντων*.

Συνδυο, Poet. duo simul conjuncti, bini. ex *σύν*, & *δύο*, dun.

Συνέβλησε, ες, ε, a. a. ind. activ. verbi *συμβάλλω*, confero.

Συνέβη, & Dor. *συνέβα*, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi *συμβαίνω*, evenio. Th. *βαίνω*, eo. f. *βήσομαι*. a. 2. *ἔβλην*.

Συνεβήσετο, 3. singul. imperf. pass. verbi *συμβίσκω*, una pasco. quod a *βόσκω*, pasco. f. *βοσκήσω*. Them. *βόω*, pasco. fut. *ώσω*, & *ώσω*.

Συνεβόλλοσι, ες, ε, imperf. verbi *συμβάλλω*, confulto, horror. quod a *βολλόω*, idem. Th. *βολή*, ῆς, ἡ, consilium.

Συνεβολλόσατο, & *συνεβολλόσαντο*, 3. sing. & plur. anr. 1. med. verbi ejusdem, & them.

Συνέγειρε, alleva, a. 2. imperat. act. verbi *συνεγείρω*, simul excito. Th. *ἐγείρω*, excito. fut. *ερῶ*. a. 2. *ἤγερε*. a. 1. pass. *ἠγέρθην*, ης, η.

Συνεγείρω, vide in *συνέγειρε*.

Συνεδρώντων, gen. plur. part. præf. act. verbi *συνεδρόω*, confiden. fut. *δσω*. quod ab *ἕδρα*, fedes. Them. *ἕζομαι*, fedeo. fut. *ἕσσομαι*.

Συνέδριον, ου, τὸ, conseſſus, sc. judicum.

Συνεζευγμένο, η, ον, conjunctus, a, um, perf. part. pass. verbi *συζεύγνυμι*, vel *υω*, enjungo. quod ex *σύν*, & *ζεύγνυμι*, seu *υω*, jungo. f. *ζεύξω*. hinc & *συνεζευγμένως*, adv.

Συνέζευξε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi *συζεύγνυμι*, conjungo.

Συνεζῶτο, 3. sing. imperf. act. verbi *συζώννυμι*, discingo.

Συνεζωσμένα, 3. singul. a. a. ind. activ. verbi *συζώννυμι*, una vivere lacio, ad Ephes. 2.

Συνέηκας, ας, α, Jonic. pro *συνῆκας*. a. 1. iod. act. verbi *συνίημι*, intelligo. fut. *συνήσω*. quod ex *σύν*, & *ἵημι*, seu *έω*, mitto.

Συνεθέμεθα, 1. pl. a. a. ind. med. verbi *συντίθημι*, constitun, f. *συνθήσω*. perf. *συντέθεικα*. a. 2. med. *συνεθέμην*, ου, το, pactus sum. Th. *τίθημι*, pono.

Συνέθεντο, componebant, 3. pl. a. a. ind. med. verbi ejusdem, & them.

Συνέθεσ, pacta es, Dorie. pro *συνέθετο*, θου, vel θε, 2. sing. anr. a. ind. med. verbi *συντίθημι*, paciscor. ani. 1. med. *συνεθέμην*. Th. *τίθημι*, pono.

Συνέ-

Συνεθίζω, 2. fing. a. s. fub. paſſ. verbi συνηθίζω, conſuefacio. quod ab ἔθίζω, idem. Th. ἴθω, εθ-, τό, mos, conſuetudo.

Συνείδησις, εως, ἡ, conſcientia. in plur. συνειδήσεις. quod a συνείδομαι, hoc ab οἶδα, ſcientia. Th. ἴδω, ſcio.

Συνεῖδον, s. fing. vel 3. pl. a. 2. ind. act. verbi συνοῖδα, proſpicio. a. s. inf. συνιδεῖν. a. 2. part. συνιδών, ὁντ-, ὁ. p. m. συνειδὼς, conſcius mihi ſum. Th. οἶδα, ſcio, video. f. ἴσομαι.

Συνειδώς, υῖα, ὸς, f. g. & in m. g. συνειδὼς, ὁτος, ὁ, conſcius, coarracte pro συνειδοτὼς, ὕη, ὸς, perf. part. activ. Them. εἶδω, vel οἶδα, video. f. ἴσω. p. εἴδηκα.

Συνειδὼς, ὁτ-, ὁ, conſcius, qui ſimul novit, Demoſth.

Συνελαγμῴ-, α, ον, Arr. pro συνελεγμῴ-, pert. part. paſſ. verbi συλλέγω, colligo.

Συνελέω, convolvo, cogo, compello, includo.

Συνείληφα, perf. ind. activ. Hinc συνειληφὼς, υῖα, ὸς, perf. part. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνειλῆῦν, & συνειληχὼς, vida in συνείληφα.

Συνείλαχα, κα, s. perf. Attic. pro συνείληχα, κε, s, perf. ind. act. verbi συλλαγχάνω, ſimul ſortior. Th. λαγχάνω, ſortior. a. s. ἔλαχον, tanquam a λάχω, inuſit. præt. med. λέλογχα.

Συνελαχέσθαι, collegiſſe, perf. inf. Attic. συνειληχέσθαι, perf. part. Art. verbi συλλάγω, colligo. Th. λάγω, lego. f. ξω. perf. λέλεχα, & Att. εἴλεχα.

Συνεμι, ſum eum alio, utor familiariter, vivo cum aliquo, verſor. συνεῖναι τῷ ἀνδρὶ, in labore verſari, Arrſt. Plut. cum dat. imperf. συνῆν. f. συνέσομαι. præſ. inf. σύνεσθαι. præſ. part. συνὼν, ὄντ-, ὁ. quod ex σύν, & εἰμι, ſum.

Σύνειμι pro συνέρχομαι, ſimul eo, convenio, coeo, pergo in congreſſum.

Συνείσα, una ire.

Συνείσατο, 3. ſingul. imperf. med. verbi συνίστημι, comitor. Th. ἵστω, lequor.

Συνείς, ἰσῶντ-, ὁ, animadverſor. cognoſcens, conſcius, s. s. part. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνεισῆλθε, a. a. inf. act. verbi συνεισέρχομαι, una introco, cum dat. aor. a. 1od. συνεισῆλθον, ες, α. quod ex σύν, ἰς, & ἔρχομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. a. s. ἦλθον.

Συνεισήρχοντο, una introeo, ſimul ingredior. a. a. συνεισῆλθον, ες, s. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνεισφέρουσι, Att. ſyac. pro συνεισφέρουσι, 3. ſing. a. r. ind. act. verbi συνεισφέρω, ſimul induco. quod a φορέω, geſto. Th. φέρω. Alii volunt ab εἰσφέρω derivari, intus admitto. Th. φέρω, & φόρμι, amitto. fut. ἴσω.

Συνεισῆλθε, 3. ſing. a. 2. ind. act. vide in συνεισελθεῖν.

Συνεῖχε, continebat, 3. ſing. imperf. act. verbi συνέχω, contineo. Tbem. ἔχω, habeo.

Συνείχετο, angebatur, 3. ſingul. imperf. paſſiv. verb συνέχω, conſtringo.

Συνεκάθιζα, κα, s. a. s. ind. act. verbi συγκαθίζω, una colloco, & ſedeo.

Συνεκαιετο, coardebat, 3. ſingul. imperf. paſſ. Ex σύν, & καίω, uro. f. καύσω. a. a. act. ἔκαυσα. a. a. paſſ. ἐκαύθη.

Συνεκδημῶ-, ω, ὁ, ἡ, ſocius peregrinatione, comes itinerie. συνεκδημῶν-, Heſych. quod ab ἐκδημῶ-, abſens a popularibus ſuis. Th. δῆμ-, ος, ὁ, populus.

Συνεκίρνα, κε, s, aor. r. ind. act. verbi συγκεράννυμι, contempero. f. συγκεράσω. perf. συγκεκίρακα. Th. κεράννυμι, miſceo.

Συνεκίνησε, 3. pl. a. s. ind. activ. verbi συγκινέω, ῶ, commoveo. fut. ἤσω. quod ex σύν, & κινέω, moveo.

Συνέκλασε, 3. ſingul. aor. s. indicat. activ. verbi συγκλάω, concludo.

Συνέκλεκτ-, ος, ὁ, ἡ, una electus. Ex σύν, & ἐκλέγω, eligo. Th. λέγω. fut. ξω.

Συνελαβεν, 3. ſing. a. s. ind. activ. verbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελαβόμην, ες, ετο, a. 2. med. vide συνέλαβον.

Συνελάλει, s. ſing. vel 3. plural. imperf. act. verbi συλλαλέω, ῶ, colloquor. quod vida. Th. λαλέω, loquor.

Συνελαύνω, compello, is, ις anguſtum radigo. συνέλαυνε σε πρὸς ἔσχατον πενίας, in extremam neceſſitatem te redigo. Lucian. Neutralitar uſurpatum ſignificat infeſto animo concurro, Homer. f. συνελάσω. a. s. συνέλασα, compuli.

Συνέλεξαν, collegerunt, 3. plur. aor. s. ind. act. verbi συλλέγω, colligo.

Συνελευθέρας, accuſ. plur. part. præt. med. verbi συνέρχομαι, conveaio.

Συνελεύσεται, n. s. ind. paſſ. varbi συλλαμβάνω, comprehendo.

Συνελθὼν, a. a. inf. activ. συνελθέσθαι, geo. plur. a. s. part. act. varbi συνέρχομαι, convanio.

Συνελεγίσαντο, 3. plural. aor. e. med. verbi συλλογίζομαι, ratiocinor.

Συνελέσθαι, dat. ſingul. aor. n. part. activ. verbi συναιρέω, ſimul everto, contraho in usum. Th. αἱρέω, capio. fut. ἥσω. p. ἤρηκα. a. 2. ἕλον, aor. 2. part. ἑλὼν, ὄντ-, ὁ.

Συνεμάχησας, n. ſingul. aor. r. ind. act. verbi συναμαχέω, pugnæ ſum ſocius, ſto a partibus alicujus. fut. ἥσω. Th. μάχομαι, pugno.

Συνέμβα, a. a. inf. activ. Jonic. Doric. & Æolic. pro συνιέναι, verbi συνίημι, percipio, intelligo.

Συνεμίσγοντο, Jonic. & Æolic. 3. plur. a. s. opt. act. verbi συμφέρω, confero. vide ἐνέικαι.

Συνενέσσατον, confertus. 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. quod ab ἐνέω, Poetic. pro ἐνέγκω. Th. φέρω, faro. fut. ἐνέγκω. a. 1. ἤνεγκα.

Συνεξαμαρτάνω, ω, ω, una erro, & in 3. plur. συνεξαμαρτάνουσι. quod ex σύν, ἐκ, vel ἐξ, & ἁμαρτάνω, pecco. fut. ἁμαρτήσω. n. a. ἥμαρτον.

Συνεξερήξαντο, 3. plural. a. r. med. verbi πράσσω, Joo. pro πράττω, facio. f. ξω.

Συνεξετάζονται, 3. plur. præſ. ind. paſſiv. verbi συνεξετάζω, exquiro. quod ex σύν, ἐξ, & ἑτάζω, examino. f. σω.

Συνεξομοιοῦσθαι, præſ. inf. paſſiv. verbi συνεξομοιόω, aſſimilor. quod ex σύν, ἐξ, & ὁμοιόω, aſſimilo. hoc ab ὅμοιο-, ος, ὁ, ſimilis. Thema ὅμις, ὁ, ὁ, idem.

Συνεξωκήλευ, pertraxit, devenit, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi συνεξωκήλευω, pertraho. quod ex σύν, ἐξ, & ἐκήλευω, appello. Th. κέλευω. f. κελεῦσω, idem.

Συνεοχώς, Attic. pro συνοχώς, idem ac συνοχὴ, ῆς, ἡ, juncture, congluti natio, commiſſura. a συνέχω, contineo. Them. ἔχω, habeo.

Συνεπαθήκατε, s. plur. aor. s. ind. act. verbi συναπαθέω, condoleo.

Συνέπαινο-, ε, ὁ, ἡ, conſentiens, comprobans, approbans, cum dat. Hatod. ap ἐπί, σύν, & αἶνο-, ος, ὁ, laus.

Συνεπαξα, Dor. pro συνέπηξα. quod vide in συνέπηξεν.

Συνεπάψασθαι, Jon. pro συναράξασθαι, a. r. inf. med. ſimul attingere, & aggredi. Ex σύν, ἐπί, & ἅπτομαι, tango.

Συνεπελαφρύνω, ſimul allavo. Th. ἐλαφρὸς, ὰ, ὸ, levis, celer.

Συνεπαυψε, a. 1. ind. activ. verbi συναπάω, una mitto. Th. πέμπω, mitto. f. ψω. p. πέπεμφα.

Συνεπέζευ, ες, ευ, a. s. ind. act. verbi συνεπιζεύγνυμι, una præficio. Ex σύν, ἐπί, & ζεύγνυμι, ſto. f. ζεύξω.

Συνέπηξεν, condenſavit, 3. ſing. aor. s. ind. activ. verbi συναπήγνυμι, compingo. Thema πήγνυω, ſeu πάγνυμι, idem. fut. ξω. præt. χα. præt. med. πέπηγμαι.

Συνεπιμαρτύρεῖν, ῶ, teſtimonium inſuper præbeo, adſtipulor, teſtis ſum. f. ἤσω. pert. συνεπιμεμαρτύρηκα. quod ex σύν, ἐπί, & μαρτύρεω, teſtor. Th. μάρτυρ, υρ-, ὁ, ἡ, teſtis.

Συνεπίνομαι, r. plural. aor. s. ind. activ. verbi συναπίνω, bibo cum aliquo, cum dat. f. συνεπίομαι. perf. συνεπέπωκα. a. s. ind. act. συνέπιον, ες, ε.

Συνεπισκοπῶ-, α, ὁ, ſimul ſequens. vide in συνῶ, ſequera.

Συνέπνιγον, imperf. act. verbi συναπάγω, ſuffoco. f. ξω. p. συνέπεπνιχα. aor. 1. συνέπνιξα. Th. πνίγω, idem.

Συνέπιπτον, 3. plur. a. s. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνέπομαι, comitor, non reſiſto, attente audio, eom dat. imperf. med. συνεπόμην, ου, ετο. quod ex σύν, & ἕπω, ſequor.

Συνέπραται, inciderat, Jon. pro συνεπέπτωκει, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συναπίπτω, iocido. Th. πίπτω. quod vidt.

Συνεργάω, ῶ, una operor, auxilior, adjuvo. imperf. συνηργεον, ων, εας, ας, ει. fut. ήσω. p. συνείργακα. Th. ἔργον, ου, τὸ, opus.

Συνεργός, ὸν, ὸς, s. ſing. f. 1. act. verbi. συνεργέω, adjuvo.

Συνεργὸς, ὸν, ὸ, ἡ, adjutor, focius, conſors operis, adminiſter, collega. συνεργὸς πρὸς τέχνην, adjuvans artem, Xenoph.

Συνέρεθο-, ου, ὁ, ἡ, adminiſter, ia, propria, qui, vel quæ lanificium aaereet. Ex σύν, & ἔρεθο-, quod fit ab ἔρι-ον, ου-, τὸ, laos.

Συνέρχομαι, coovenio, ona veaio, in unum coeo, confluo, coocurro. συνελθεῖν τὸ σὸν λέχος, convesi ad tuum cubile, Sopbocl. συνελθεῖν εἰς λόγους, in colloquia veneroot, Plutarch. in Camillo. συνελθεῖν τῇ σκέψει, adhibitus eſt in conſilium hujus rei, Nazianz. imperf. συνηρχόμην, α, ετο. f. συνελεύσομαι. a. s. συνῆλθον, ες, ε. a. a. inf. act. συνελθεῖν, confuſcera. a. 2. part. συνελθὼν, ὄντ, ὁτ. p. m. συνελήλυθα, ας, ε, conveni. perf. part. med. συνεληλυθὼς, ὁτος, ὁ.

Σύνες, intelligo, & in plur. σύνετε, a. a. imperat. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Σύνεσιν, dat. ſing. a σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia. acc. σύνεσιν. varbi συνίημι, intalligo.

Συνεσθίω, veſcor cum aliquo. imperf. συνήσθιον, ες, ε. quod ab ἐσθίω, ἔσα, idem ac ἔδω, edo, comedo.

Σύνεσις, εως, ἡ, intalligentia, prudentia, peritia, perſpicientia. a συνίημι, intelligo.

Συνεστάφεμεν, 3. plural. a. s. ind. activ. verbi συναφέρω, vel ἵστω, diſcerpo. fut. ξω. p. συνεστάφεκα. Them. στάφω, lacero.

Συνεστ' ὠῶσ-, α, ὁ, perf. part. paſſ. a συσσῴζω, contraho.

Συνέστασαν, conſtituti erant Poet. pro συνέστησαν, 3. plur. aor. a. act. vide in συνίστημι.

Συνεσταυρωμένο-, α, ὁ, perf. part. paſſ. verbi συσταυρόω, una crucifigo. f. ώσω. perf. συνεσταύρωκα.

Συνέστειλαν, 3. plural. a. 1 ind. act. verbi συστέλλω, compono ad ſepulturam, ſubtraho. fut. συστελῶ. perf. συνέσταλκα. a. 1. συνέστειλα.

Συνεστὸς ἀγὼν, prælium, quod adhuc committitur, perf. part. act. f. g. pet eoenth. τὰ ε, pro συνεστῶτα, quod pei eraſin dicitur pro συνεστηκότα, verbi συνίστημι. Sic συνεστῶτες λίθοι, qui in fame ſunt conſtituti, fame enecti, perf. part. m. g. ab eodem verbo.

Συνέστη, 3. ſing. a. s. ind. act. συνέστησα, 3. perſ. perf. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συνέστησαν, Joo. pro συνέστησαν, perſtitit, duravit, 3. ſing. pluſq. perf. act. verbi συνίστημι, conſtituo, conito.

Συνεστῶτα, firmæ, nom. pl. perf. part. f. g. verbi ejuſdem.

Συνεστῶτε, 2. pl. aor. 2. ind. act. verbi συνίστημι, conſtituo. f. σταήσω. perf συνέστηκα. perf. part. συνεστηκὼς, & per eraſin συνεστὼς, ὁτ-.

Συνεσία, ἡ, convivium. Th. ἴσία, ἡ, focus.

Συν-

Συνεστᾶτε, accuſ. plur. perf. pert. activ. verbi συνίστημι, conſtituo.

Συνέχω, εις, ε, a. 2. ind. act. verbi συνέχω, conſtringo. Th. ἔχω, habeo. f. ἕξω, & σχήσω. a. a. ἔσχον.

Συνέπαξε, ας, ε, præcepi, a. 1. ind. act. verbi συνεπάσσω, conſtituo. fut. ξω, Th. πάσσω, vel τάττω, ordino. præt. τεπαχα.

Συνεπαίμεσ, 2. plur. aor. 2. ind. paſſ. verbi συνθάπτω, una ſepelio.

Συνετέλεσε, ας, ε, finii, a. 1. ind. act. a συντελέω, finio.

Συνετήκει, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συντηρέω, obſervo.

Συνετῶ, f. 1. Att. pro ίσω, verbi συνετίζω, ſotelligentem reddo. quod a συνετός, intelligens, & hoc a συνίημι, intellego.

Συνετίθεντο, conſtituerant, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi συντίθημι, conſtituo.

Συνέτη, intellexit, 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συνίημι, intelligo.

Συνετός, ή, ὁ, prudens, intelligens. dativ. plur. συνετοῖς, a συνίημι, intelligo.

Συντρίβη, 3. ſing. aor. 2. ind. paſſ. verbi συντρίβω, contero.

Συνήδεσαν, complacuerunt, 3. pl. imperf. vel aor. a. plasmaſmo Æol. pro ἤσαν, & hoc pro ᾖδεσαν, quod & derracto augmento dicitur ᾖδεσαν, ας, ε. ab ἄδω, placeo. Vel ut alii voluat ab σύνειμι. p. m. ᾖδη, & ἔαδα.

Συνήδεσθε, contentio, applaudo, communico, aſſentior, comprobo, cum dat. fut. ήσω. perf. συνήδεσμαι.

Συνήκεσθον, Bœot. pro συνήδεσθε, 2. pl. a. 2. ind. paſſ. verbi συνήδομαι, conſopio, cum aliquo ſopio. συνήδεσθαι vero concumbera, cubare cum aliquo. quod ab ἥδομαι, ſopio.

Συνήλικ-ος, η, & συνήλικ-ος, η, ὁ, ἡ, Poet. maritus, vel uxor, conjux, quod alter cum altero in eodem lecto cuber.

Συνήμενος, ου, una epulor, una ſum in convivio. cum dat. quod ex σύν, & ἧμαι, convivio exerpio.

Συνήρεσμαι, una præficio, conſidero, diligeater antaiadverto, Polyb. l. 3. aor. 2. ind. activ. συνηρέσμην. perf. pert. act. συνηρεσμένος, ῶτα, ός, una præfectus. præf. paſſiv. συναίρεσμαι, ana inſurgo. quod ex σύν, ἀνά, & ἵσημι, ſto, ſtatuo.

Συνηφάνησε, pactus es, 2. ſingul. aor. 2. ind. activ. verbi συναφίσκω, conſentio. f. ήσω. perf. συνηφάνηκα.

Συνίχεσι, ες, ε, imperf. vel a. 2. verbi συγχέω, confundo, concito. f. συγχέσω. a. 2, συνέχεα. Th. χέω, fundo.

Συνιχές, adverb. aſſidue, continenter; ſubinde, Ariſtoph. in Equit. a συνέχω, conſtringo.

Συνιχέως, Jonic. pro συνεχῶς, aſſidue, frequenter, ordinatim, quod a συνέχω, conſtringo.

Συνίχεια, ης, ἡ, præf. part. activ. f. g. verbi συνέχω, conſtringo.

Συνίχω, conſtringo, una teneo, contineo, coarcto, connecto, comprimo, Ariſtoph. in Neb. τὸ μηδ' ἂν συνίσχοντας, femora non comprimentes. Item cohæreo, implicor, Plato in Timæo. detineo, poſſideo. συνίσχει τῷ πνεύματι ὁ Παῦλ-ος, Spiritus afflatu Paulus totus agebatur, & concitabatur. Paritur calleo, peritus ſum. συνίσχοντες κώπαις, remigationis periti, artiſque nauticæ, Thucyd. συνίσχεσθαι ἐκ τῶν δύο, a duobus coarctari, h. e. coerceri, cohiberi. f. συνέξω. perf. συνίσχημα. aor. 2. συνέσχον, ες, ε, compreſſi. præſ. paſſ. συνίσχομαι, conſtringor. imperf. paſſ. συνισχόμην, ης, ετο, angebar, numina afflabar. Th. ἔχω, habeo.

Συνισχῶς, adv. continenter, aſſidue, frequenter, protinus. a συνίσχω, contineo. Hinc & συνισχί, coarctatio.

Συνψήφισε, -ας, ε, aor. 1. ind. activ. verbi συνψηφίζω, computo. fut. ίσω. perf. συνψήφικα. Th. ψῆφ-ος, ε, ἡ, calculus.

Συνῳχήκεσε, 2. plural. aor. 2. ind. activ. verbi συνάγω, congrego. f. ξω. a. a. συνήγον, & Att. συνήγαγον, ες, ε.

Συνῶγε, 3. ſingul. aor. a. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Συνῴγησε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi συναγείρω, una exeito. f. συναγερῶ. 2. 1. paſſ. συναγέρθην, ης, η. Th. ἀγείρω, excito. a. 1. ἤγειρα, ας, ε.

Συναγερθέντα, a. plur. aor. 1. ind. paſſiv. verbi ejuſdem, & them.

Συναγμένοι-ν, η, ον, congregatus, perf. part. paſſ. gen. plur. συναγμένων, verbi συνάγω, congrego.

Συναγίσω, 3. ſingul. imperf. activ. verbi συναγοράω, patrociaor. quod ab ἀγορά, ſeu ἀγοράομαι, loquor, dico. Th. ἀγορά, ᾶς, ἡ, forum.

Συναγορέα, ας, ὁ, patrociniam, advocatio, defenſio; cui opponitur κατηγορία, Aphthon.

Συναγορεύω-ν, 2. plur. imperf. act. verbi συναγορεύω, aſſentior.

Συναδέκτα, 3. ſing. perf. paſſ. cogoovit. verbi συναδέω. fut. ήσω. pert. paſſiv. συνᾴδημαι, σαι, ται, & Att. συνᾴδεται, & Jon. diſſolut. συναδέεται. Th. ᾄδω, vel ἄδω, ſcio.

Συνᾔδει, conſcius erat, 3. ſingul. pluſq. perf. ind. Att. verbi ᾄδω, vel ἄδω. ſcio. fut. ᾄσομαι. perf. ᾔσμαι. pluſq. perf. ᾐδέσμην, & per ſyncop. ᾔδμην, Att. ᾔσμην, ης, ει.

Συνᾴδουσι, delector, oblector, gratulor, cum dat. ἐ μλὶ θνήτη συνᾴδομαι, non lætor ejus morte, Eurip.

Συνήθεας, acc. plural. a συνήθης, ες-ων, ὁ, ἡ, conſuerus. Th. ἦθ-ος, εσ-ους, τὸ, mos.

Συνήθεια, ας, ἡ, conſuetudo, aſſuefactio, converſatio, familiaritas. quod a συνήθης, ες-ους, ὁ, ἡ, coaſuetus, a.

Συνήθη, aom. plur. n. g. a συνήθης, ες-ους, τὸ, conſuetum.

Συνηθλήτην, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi συναθλέω, ῶ, una certo. fut. ήσω. p. συνάθλησ-ος, quod ex σύν, & ἆθλος, ſeu ἄεθλος, ε, ὁ, certamen.

Συνήθης, gen. ſing. a συνήθης, ες-ους, ὁ, ἡ, conſuetus. Th. ἦθ-ος, εσ-ους, τὸ, mos.

Συνηγορεύθη-ν, η, ν, perf. part. paſſ. verbi συναγορεύω, congrego.

Συνηθῶν, gen. plur. a συνήθης, ες-ους, Th. ἦθ-ος, εσ-ους, τὸ, mos.

Συνηθῶς, pro more, pro conſuetudine. adverb. ab eodem them.

Συνίημε, ας, ε, totellexi, & ia 3. plur. συνίεσαν, a. 1. ind. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνήλασε, ας, ε, compuli, aor. 1. ind. act. verbi συνελαύνω, compello, is. Th. ἐλαύνω, agito. fut. ἐλάσω. præt. ἐλήλακα.

Συνήλθον, ες, ε, aor. a. ind. activ. verbi συνέρχομαι, convenio.

Συνηλικιώτης, ου, ὁ, idem ac συνήλιξ, ικος, ὁ, ἡ, coætaneus, coævus, ex σύν, & ἡλικιώτης, ου, ὁ, idem ac ἥλιξ, ικ-ος, ὁ, ἡ, coætanens.

Συνηλόησε, 3. ſing. aor. 1. act. verbi συνηλοάω, ῶ, contundo. f. ήσω. Them. ἀλοάω, commiouo. dicitur & ἀλοάω.

Συνημοσύνη, ης, ἡ, pactum, compoſitio, conlœderatio. a συνίημι, committo. Th. ἵημι, ſeu ἧω, mitto.

Συνήορε, ορος, ὁ, ſocius, familiaris. ab eodem verbo, & themat.

Συνηρικήθη, ης, η, aor. 1. ind. paſſiv. a συναείρω, coaduco. perf. paſſ. συνήρεικα, & inferto ι, συνήρεικμαι. hinc ἠρείχθη, a. 1. paſſ. Th. φέρω, fero. f. οίσω.

Συνήντησε, ας, ε, a. 1. iad. activ. verbi συναντάω, occurro. f. ήσω. quod ab ἀντάω, obvius fio. p. ἤντηκα.

Συνήργει, 3. ſing. imperf. act. verbi συνεργέω, una operor. imperf. συνήργεον, ων, εες, ες, εε, ει. fut. ήσω. Thema ἔργον, opus.

Συνηρεφὲς, ους, ὁ, ἡ, ὃ, tectus umbra, opacus. ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἄσμενος, tumus ta umbra. Lucian. in Anach.

Συνίχετο, 3. ſing. imperf. med. verbi συνέρχομαι, convenio. imperf. συνηρχόμην, η, ετο, f. συνελεύσομαι. aor. 2. συνῆλθον. Th. ἔρχομαι, venio.

Συνήθισα, imperf. activ. verbi συνήθω, velcor cum aliquo. fut. ήσω. Thema ἔθω, edo.

Συνῆτε, intelligetis, a. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi συνίημι, intelligo.

Συνιέθην, aor. 1. indic. paſſiv. vide in συνίημι.

Συνιχθέν, ης, η, & in 3. plur. συνιχθέντων, a. 1. ind. paſſ. verbi συνάγω, congrego. Th. ἄγω, duco. f. ξω. perf. paſſ. ἦγμαι. aor. 1. paſſ. ἤχθην. f. r. paſſiv. ἀχθήσομαι.

Συνῳχα, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi συνόχω, conjungn. f. ψω. a. 1. paſſiv. συνώχθην. Th. ἄχθω, oecto.

Συνθάπτω, una ſepelio, Sophocl. fut. ψω. pert. συντέθαφα. a. 2. συνέταφον. aor. a. ind. paſſiv. συνετάφην, ης, η, conſepultus fui. aor. 2. part. paſſ. συνταφείς, έντ-ος, ὁ. Th. θάπτω, ſepelio.

Συνθέμεν-ον, η, ὁ, conjungens, reuniens, perpendens, a. a. part. med. verbi συντίθημι, conjungo.

Συνθέο, & συνθὲς, compone, a. a. imp. mrd. verbi ejuſdem, & them.

Συνθεσίη, ας, ἡ, pactum, fœdus. Iliad. β. gen. plural. Æol. συνθεσίηων. quod a συντίθημι, compono.

Συνθεσις, εως, ἡ, compoſitio, pactum, compages, ſtructura, coagmentatio.

Συνθέτην, Jon. pro συνέθεν. 3. ſing. a. 2. ind. med. verbi συντίθημι, accumulatim colligo.

Συνθέτη, ς, τὸ, compoſitum. dat. plur. συνθέτης, ejuſdem th. & verbi.

Συνθέτως, conjunctim, adv. ab eodem verbo, & them.

Συνθέωμαι, aom. plur. a συνθέομαι, ης, ἡ. compoſitio. accuſ. plural. συνθέωνας. a συντίθημι, compono. Them. πθέω, pono.

Συνθήκη, ης, ἡ, pactum, conventum, fœdus. κατὰ συνθήκην, ex condicto, ex pacto. Item conſenſus, aſſenſus, adſtipulatio. πόλεως συνθήκη κοινὴ, communis conſenſus civitatis, Demoſth. contra Ariſtogir.

Συνθήκη-ος, ατ-ον, τὸ, compoſitum, conſtitutum. λόγ συνθήκατ-ον, ex compoſito. Item ſignum, teſſera. τὰ συνθήματα, ſymbola.

Συνθήσει, componet, 3. ſingular. fut. 1. iad. act. verbi συντίθημι, ejuſdem th.

Συνθλάσθαι, aor. 2. inf. activ. verbi συνθλάω, confriago.

Συνθλασθήσεται, confriagetur, 3. ſingul. fut. 1. paſſiv. verbi συνθλάω, confringo.

Συνθλάσα, conquaſſo, confriago, contundo. f. άσω. a. 1. συνέθλασα. perf. συντέθλακα. perf. paſſiv. συντέθλασμαι. aor. 2. iod. paſſ. συνεθλάσθην. fut. 2. paſſ. συνθλασθήσομαι, η, σται, conquaſſabor. Them. θλάω, fiango.

Συνθλίβω, comprimo, conſtriago, vexo, affligo. fut. ψω. imperf. συνέθλιβον, ες, ε. perf. συντέτριφα.

Συνθρώσκουσι, 3. plural. præſ. ind. activ. verbi συνθρώσκω, commotior. Thema θρώσκω, morior. fut. 2. med. θρώσομαι. perf. τέθνηκα. a. 2. ἔθανον.

Συνθρύπτω, proprie, delicus frango, effœmino, enervo, affligo. Item comminuo, conſtringo. f. ψω. a. 1. συνέθρυψα. perf. συντέτρυφα.

Συνίδεν, perſpicere, conſiderate, a. 2. inf. act. verbi συνείδω, præt. med. σύνοιδα, conſcius mihi ſum. Th. εἶδω, video. fut. ὄψομαι. a. a. εἶδον, & ἴδον.

Συνίεν, præſ. inf. pro συνίσεν, a συνίημι, pro συνίημι, intelligo. a. a. συνίσω.

Συνιείς, ἐντ-ος, ὁ, intelligens, audiens, gaarus. acc. συνιέντα, dat. plural. συνιεῖσι. præſ. part. act. verbi συνίημι, intelligo.

Συνίεσαν, paciſcor, conveaio, congredior, coeo. συνίεσαι εἰς ἑαυτὸ, ſe colligere, in ſe coire, Ariſtot. Problem.

Συνίεσαν, Jonic. pro συνίσαν, præſ. inf. act. verbi συνίημι, committo, intelligo,

go. ab eodem them.

Σωίετε, intelligite, a. plural. imperat. præf. act. σωιέω, ἔτω, verbi σωίημι, intelligo. Th. ἵω, mitto.

Σωίζομαι, Junic. cunſiderare, pro σωίζεσθαι. Tham. ἴζομαι, fedeo. vel ἵζω, ſedare facio.

Σωίημι, propria, committo: item intelligo, diſco, ſentio, animadvarto. 3. plur. σωίουσι, intelligunt, quaſi a σωιέω. Sic ad Rom. 3. 11. σύνιει, pro σωιεῖς, ἵστ⊙, ὁ, præſ. part. ad formam ταῦς. Iram compone, committo, Iliad. præſ. imperat. activ. σωιείτω, ἄτω, & in 3. plur. σωιέντε, intelligita. præſ. ſub. σωιῶ, ῇς, ῇ, & in 3. plur. ῶσι. præſ. inf. σωιέναι. f. σωίσω, ῃς, ῃ, & in 3. pl. σωίσεται. a. 1. σώικα. a. a. σώιμι, κς, κ. a. 2. imperat. σώιθι, σωίετω, & in 2. plor. σώιτε. a. 2. ſub. σωῶ, ῇς, ῇ, & in 2. plur. σωῆτε. aor. 2. part. σωίντα. Matth. 13. 13. quaſi a σωιέω. Hoc ex σύνι, & ἴημι, ſeu ἵω, mitto.

Σωίουσι, Jonic. Æolic. ac Doric. pro σωίασι, quod idem valet, ac τὸ σωιάζεσθαι, convenire, præſ. inf. activ. a σύνι, & ἴημι. hinc ἰάσιν, in inf. Th. ἴω, eo, vado.

Σωιόντες, τὲς, nom. pl. a. 2. part. act. verbi σωίημι, ſimul eo. quod ab ἴμι, eo. a. 2. ἴον. aor. 2. part. ἰών, ἰόντες, ὁ. Thama ἴω, eo.

Σωίον, pro σωίεσκον, intelligebant, 3. plur. imperf. activ. q. a σωιέω, pro σωίημι, intelligo.

Σωίσιν, intelligunt, 3. plur. ind. præſ. tanquam a σωιέω, intelligo.

Σωίσιον, concurrerunt, una iverunt, 3. pl. imperf. act. verbi σωίημι, una an. quod ab ἴμι, an. imperf. ἴα, ἴας, ἴα, in dual. ἴτον, &c. Th. ἴω, eo.

Σωίσιτον, ſciunt, 3. pl. ind. præſ. verbi ἴστημι, ſcio.

Σωισάμ⊙, ε, ὁ, præſ. part. paſſ. σωίζεσθαι, præſ. inf. paſſ verbi σωίημι, conſtituo.

Σωίσεται, 3 ſing. præſ. paſſ. verbi σωίημι, conſtituo. inf. σωίσασθαι, conciliare, congregare. Th. ἵστημι, ſtatuo. fut. στήσω. a. a. ἔστην.

Σωισάτ⊙, gen. ſing. part. præſ. activ. verbi ajuſidem.

Σωισάω, vel σωισάω, commando, idem ac σωίσσω, a. Cor. 3. 1. Item approbo, 2. ad Corinth. 6. concinno, Polyb.

Σωίσημι, conſtituo, commendo. præſ. part. σωίσῶν, ῶσ⊙, ἁ, contracta; q. a σωισέω, ῶ, idem ac σωίσημι. f. σωίσω. perf. σωίσωκα, ſeu σωίσηκα. perf. paſſ. act. σωισέωκώς, & per craſin σωισῶς, σωισῶσα, confiſteos, & per Epenth. σωισώς, σωισῶσα. a. 1. tad. act. σωίσασθαι, teſtatum feci. præſ. inf. paſſ. σωίσασθαι.

Σωισᾶν, & in nom. pl. σωισῶντες, præſ. part. act. quaſi a σωισέω, commendo, idam ac σωίσημι.

Σωισῶν, (pro σωισὶς) præſ. part. activ. q. a σωισέω, idem ac σωίσημι, intelligo, committo. Sed σωισὶ, (pro σωισὶς) a. a. part. act. etiam q. a. σωισέω, ſeu σωίσημι.

Σωισῶσι, 3. plur. ſub. præſ. activ. verbi σωίσημι, intelligo.

Σωισωμάζετε, Dor. pro σωισωμάσετε, choraam una inſtituita. a. 1. imperat. act. verbi σωισωμάζω. quod ex σύν, & χωμάζω, enmeſſor. Th. κῶμ⊙, a, ὁ, hymnus, enmeſſatio.

Σωισάσκετε, Jon. pro σωίσασθε, 3. ſing. imperf. activ. verbi σωισάω, cohabito.

Σωισόκεται, in acervum congeſti ſunt, Jnoic. pro σωισώρευται, 3. plural. perf. paſſ. verbi σωισόω, vel σωισάω, in unum acervum congero. quod ab σύν, & σόω, glomero.

Σωισῶω, nubes cogo. Dicitur etiam apud Euripidam in Electra, σωισῶν ὀμμάτων, de vultus triſtitia, atque mœſtitia, quæ oubes Latine, & νέφ⊙ Græce dicitur.

Σωίσσω, coaeatvare. a. 1. inf. activ. a σόω, glomero.

Σωισσία, Jon. pro σωίσσω, ἡ, profuſa cogitatio, mœror. Ea σύν, & σέ⊙, ῆς, ὁ, mens.

Σωίσ⊙, ε, ὁ, ἡ, qui cum aliquo paſcitur. Metaph. conjunctus, cognatus. σωίσσοι παῖδες, filii una educati, Plut. in Lycurgo. ex σύν, & τρώω, ᾶς, ἁ, pabulum.

Σώκον, gravem. ea σύν, & κέ⊙, ῆς, ἁ, mens.

Σωοδεύω, iter facio cum aliquo, una itar aggredior, coacurro. f. εύσω. perf. σωοδέωκα.

Σωοδία, ας, ἁ, comitatus, colloquium, congreſſus, iter commuua. σωοδ⊙, ὁ, proveotus, reditus.

Σωοδοιπόρ⊙, ε, ἁ, ὁ, comes in irinere. Ex σύν, ὁδός, via, & πέ⊙, rraofitus.

Σωοίδα, conſcius mihi ſum, p. m. σωοίδεια, perf. inf. med. a σωοίδα.

Σωοικέω, ona verſor, una habito, contubernio utor, conſuetudinem haben. Item ia matrimonium accipio. σωοικέειν τῇ κόρῃ, in matrimonnin copulata cum viro, Lucian. Item matrimonium contraho, conjugium fubeo. Et ouprui colloco. Interdum implicor, adhæreo. fut. ήσω. p σωοίκημαι.

Σωοικητής, ῆ⊙, ὁ, Poet. σωοικῶν τις, qui cum aliquo habitat, cnotubernalis.

Σωοικίζης, ῆ, ἁ, qui cum aliquo ædificat, focius alicujus in condaodo ædificio, urbe, &c. Ea σύν, & οἰκίζης, ῆ, ἁ, ædificator. Th. οἶκ⊙, ε, ὁ, domus.

Σωοικοδομέω, ῶ, una ædiſco. fut. ήσω. perf. σωοικοδόμηκα.

Σωοιτήσομεθα, congrediemur, 1. pl. fut. 1. med. verbi σωοράω. Th. φέρω, fero.

Σωολοφύρομαι, una lugen, lamantor, conqemiſco. Th. ὀλοφύρομαι, lamentor, ejulo, f. ύσομαι.

Σωόλως, adverb. prorſus, omnino.

Σωομαλής, ές⊙, ὁ, ἡ, Dor. pro σωομαλής, ætate par, æqualis. vide ὁμήλικες.

Σωομιλέω, ῶ, una colloquor, confuefco, conſuetudinem baben. cum dat. fut. ήσω. perf. σωομίλεκα.

Σωομορέω, ῶ, conſinis ſum, contignos. f. ήσω. perf. σωομόρηκα. quod ex σύν, & ὅμορ⊙, α, ὁ, ἡ, conterminus. quod ab ὁμός, una, adv.

Σωοπαδές, ῆ, ὁ, comes. ex σύν, & πάζω, perſequor, comitem do. f. άσω.

Σωοσία, ας, ἡ, conſuetudo, convarſatio, conventus, fodalitas, ſociatas, cœtus, neceſſitudo, familiaritas. Item cnius, concubitus, Vaneris uſus. Ariſtot. in Polit. eſſentia, Theophr. in hiſtor. plant. a σώοικα, una ſom, converſor.

Σωόφρυς, υ⊙, ὁ, ἡ, juocta ſupercilia habens: ſuperbus, arrogans. Interdum triſtis. Th. ὀφρύς, ύ⊙, ἡ, ſupercilium.

Σωοχή, ῆς, ἡ, anaiataia: cobærentia, conjunctio, coagmentatio. a σώοχα, conſtringo.

Σωοχωκότε, cnarctati, in anguſtum coeuntes, nom. dual. perf. part. act. Attica pro σωοχωκότα. Atticarum enim eſt a vartere in ω, & Jon. rejicitur augmentum. a verbo σωοχόω, fut. ώσω, perf. σωόχωκα. quod a σωοχά, cnarctatio, anguſtia. hoc a σώοχα, conſtringo. Th. ἴσχω, haben. Heſych. vetus ex σωοίχω derivari inquit; namaa οἴχω, ſit præt. med. ὦχα, & Attice reduplicatis initialibus præfeotis ἴσχω.

Σωοτάσαιτο, Jomic. pro σωοτέσσαιτο, concidere, itineris compeodio uti.

Σωοτανύσας, Æolic. pro σωοτείνας, a. 1. part. act. verbi σωοτανύω, idem ac σωοτείνω, tendo, vergo.

Σωότασις, εως, ἁ, conſtructio, ſeries, ordo, compoſitio. acc. ſing. σώοτασιν. quod a σωοτάσσω, conſtruo.

Σωοτάσσω, vel ἄττω, colloco, compono, inſtruo, in ordinas digero, una cum aliis ordiaa, conſtituo: jubeo, impero, Polyb. commemror, deſcribo, librum compono: compara, conſtitutum haben, Æſchines. f. ξω. a. 1. σωοτάξα, ας, ἁ, præcepi. perf. σωοτέτακα. perf. paſſiv. σωοτέταγμαι, ξαι, σται.

Σωοτατόω⊙, ε, ἁ, præſ. part. paſſ. a σωοτάσσω, conſtituo.

Σωοτραχύνω, propero, accalcro, corripio. Th. τραχύς, celar.

Σωοτελεῖσθαι, præſ. inf. Poet. pro σωοτελεῖν, conficera, efficere, parare.

Σωοτέλεια, ας, ἡ, conſummatio, finis: cauſus, tributum, penſitatio. ὡς σωοτέλειαν ἄγειν, vaſtigalea facara, Demoſth. Item σωοτέλεια, monea in ſua decuria cnoferendi, Demoſth. cootiburin Papiaiaoo. Paritar communitas, & conſortium claſſis alicujus, & ordinis.

Σωοτελέω, ῶ, finin, perficio, perago. σωοτελῶ, cauſori, annumerari, Demoſth. eodam rendera, pertinere, Hoſiodian. σωοτελῶ ὄλεθρον, reuni perageaa, Dion. Halicarn. hiſt. l. 7. f. ήσω. a. 1. σωοτέλεσα, ας, ἁ. perf. σωοτέτελεκα.

Σωοτελέντα, acc. ſingul. part. præſ. activ. verbi ejuſdem, & them.

Σωοτέμνω, concido, abbrevio. fut. σωῶ. perf. σωοτέτμηκα. ἐν σωοτεμέσσι, unico verbo rei ſummam colligeos, Eurripid.

Σωοτέτμηται, 3. ſing. præt. ind. paſſ. verbi σωοτέμνω, conſtituo.

Σωοτετριμμέν⊙, η, ον, contritus, a, um. perf. part. paſſ. verbi σωοτρίβω, contero.

Σωοτηρέω, obſervo, conſarvo, tevaraor. f. ήσω. perf. σωοτετήρηκα.

Σωοτίθεται, præſ. int. activ. σωοτίθεται, 3. plur. præſ. ind. paſſ. a σωοτίθημι, conſtituo.

Σωοτίθημι, conſtituo: compono, conciano, Theophr. comminiſcor, Antipb. σωοτιθέναι γέλωτα, riſum movare, aut irridere, Sophocl. f. σωοθήσω. perf. σωοτέθεικα. a. a. σωοθέμην, præſ. med. σωοτίθεμαι, paciſcor, conſantio. perf. paſſ. σωοτέθειμαι.

Σωοτμία, ας, ἡ, brevitas, compendium; conciſſiura. quod a σωοτέμνω, concido.

Σωοτόμως, conciſe, braviter, adv. quod a σωοτόμ⊙, ε, ὁ, ἡ, cnociſus.

Σωοτομώτατα, breviſſima, adv. ſuperl. a σωοτόμως, breviter.

Σωότ⊙, ε, ὁ, conſaotus, conceitatus, inrenrus, vehemens. a σωοτέω, contsodo.

Σωοτρέχω, coocurro: affantior, confiteor, Demoſth. fut. 1. med. σωοθρέξομαι. a. a. σωοθράμην. p. m. σωοδέδρομα.

Σωοτρίβω, contero, comminuo, confringo, quaſſo. fut. ψω. perf. σωοτέτριφα. a. 1. σωοτρῖψα, aor. 1. part. act. σωοτρίψας, ασα, αν. aor. a. ind. act. σωότριβον.

Σωότριμμα, ατ⊙, τὸ, contritio, confractio. a perf. paſſ. verbi σωοτρίβω, contero.

Σωοτρῖφα, a. 1. inf. verbi σωοτρίβω, contero.

Σωότρ⊙, α, ὁ, ἡ, una educata. a σωοτρόω, ſimul educo.

Σωοτροχάζω, Poet. pro σωοτρέχω, cnacurrera, ſimul currare. Ex σύν, & τροχάζω, curro. Th. τρέχω, idem.

Σωοτυγχάνω, convenio, incido in aliquem, congredior, colloquor, coarrngo, cum dat. a. a. σωότυχον, ες, ε. a. a. inf. σωοτυχεῖν.

Σωοτύχη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. affabilis.

Σωοτυχίζω, acc. ſing. Jmic. a σωοτυχία, ας, ἡ, ſoeceſſus, caſus. quod ea σύν, & τυγχάνω, ſum. hinc σωότυχον ὄργον, opus vulgara.

Σωοτωκάσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi σωο-

ὑπακούω, una ſubauſculto. quod ex σύ, ὑπό, & ἀκούω, audio, fact. p. ἐκήκοα.

Συμπεκρίνομαι, una ſimulo, aor. 1. ind. paſſ. συνεκρίθην, ης, ε. quod ex σύν, ὑπό, & κρίνω, ſecerno.

Συνεργάω, ῶ, una operam confero, une operam navo. f. ήσω. perf. συνεργήκα. quod ex σύ, & ὑπεργός, ὄ, ή, ὸν, adjutor.

Συνεφάπτω, cnotexo, ſimul texo.

Σύνηθες, ὄ, ὁ, conſonus, conſentiens, conſentaneus, pro συνήθης. ex σύν, & ἔθω, eam.

Συνωδύνω, una inſtar puerperæ dolentibus afficior, erucior. Ex σύν, & ὠδύνω, parturio. Th. ὀδύνη, ης, ἡ, dolor.

Συνοκνᾶς, maritata, perf. part. act. f. g. verbi συνοκνέω, una verſor.

Συνωμότην, ας, ὁ, conjuratus. συνωμότης, ὁ, conjuratus, confœderatus. a συνόμνυμι, conjuro. fut. συνομόσω. perf. συνωμόσκα. Th. ὄμνυμι, juro.

Συνοικέομαι, coemo.

Συνώνυμα, ας, ἡ, nominis eum alio in ſignificatione communio. συνώνυμος, α, ὁ, unmen commune habens. ex σύν, & ὄνομα, ατος, τό, nomen.

Συνωρὶς, Att. ξυνωρὶς, par equorum, aut mulorum currum traheorium. Per metaph. quodvis conjugium par, ſive compar, ut amicorum. Sic Syneſius dixit τὴν συνωρίδα τῆς ἀδελφῆς de fratrum concordia. a συνείρω, connecto. Camerar. a συνωρίς.

Συνωχαδὸν, conferrim, continuoter, adv. a συνέχω, continuo. Th. ἔχω, haben.

Συός, ſuis, gen. ſing. a σῦς, Dorie. pro ὑς, ſus.

Σύρια, ὧν, τά, parvæ, vileſque lacernæ. vide στύρα.

Συρίσκαι, ῶν, αἱ, Dorie. & Poet. pro Συρίσσαι, ῶν, Syracuſæ.

Συρίσσα, ὧν, αἱ, & Συράκαι, Syracuſæ. nomen urbis. Gr. trahentes invitum.

Σύρβα, ης, ἡ, tumultus, & vox, qua ſubuleі ad ſuos utuntur: item theca fiſtulæ. Att. τύρβη, ης, ἡ. Et hinc Lat. turba. Hinc τυρβάζω, turbas, ſeu tumultum excito. q. a σύω, moveo, turbo. vel a σύω, & βάω, quia huc & illuc βαίνειν συρίσσουσι.

Σύργωρος, ε, ὁ, ſerpens, in Theocr. a σύρω, trabo, & γαστὴρ, quia ventrem trahit.

Συρίττες, οἱ, tracti, nom. plur. aor. 2. part. paſſ. a σύρω, trahn. f. ρῶ, a. 2. paſſ. ἐσύρην.

Συρία, ας, ἡ, nomen regionis, Syria, factum ex Aſſyria per aphæreſin, ab Aſſur, hoc eſt progreſſus, qui fuit filius Semi. Συρμηνὸς, ὁ, ἡ, genere Syrus.

Συρίγγων, gen. pl. e σῖριγξ, γγος, ἡ, tibiæ. Th. σύριγμα, ſibilo.

Σῖριγξ, γγος, ἡ, fiſtula: caverna, Ariſtot. de mundo. Item ſumitur pro cavo ſpinæ dorſi, quo medulla continetur, Poll. foramen rotæ, in quo vertitur axis, Eurip.

Συρμὰς, ᾶ, ὁ, Dor. pro συρμὸς, ὁ, fiſtuleтor.

Συρίξας, αντος, ὁ, a. 1. part. act. verbi συρίσσω, ſ. ξω, ſibilo, fiſtulo.

Συρίσδειν, & συρίσδειν, Dor. pro συρίζειν, fiſtula ludere. Th. σύριγμα, ſibilo.

Συρίσδων, Dorie. pro συρίζων, ſibilare. συρίσδες, pro συρίζεις, verbi συρίζω, idem ac συρίσσω, ſibilo.

Σῖρίσσω, vel ίττω, ſibilo. hinc σῖριγξ, γγος, ἡ, fiſtula. q. a σύω, quippe fugiendo humor σύρεται, id eſt attrahitur.

Συρμάζω, purgare potione ex aqua, & rea. συρμαίσμός, ῦ, ὁ, hujuſmodi purgatio.

Σύρσα, trahena, Dor. pro σύρτις, præſ. part. ſ. g. a σύρω.

Συροφοίνισσα, ης, ἡ, Syrophœniſſa, ex Syria, Phœnicibus conterminis, oriunda mulier.

Συρράττω, conſuere, præſ. inf. activ. ex σύ, & ῥάπτω, ſuo. f. ψω. præt. ἔρραφα.

Συρίσσει, 3. plur. præſ. ind. verbi συρίσσω, conſuo. quod ex σύ, & ῥίω, ſuo. f. ῥάσω.

Συρίσσγύνας, conſluere impetuoſe. The. ῥήγνυμι, ſeu ῥήσσω, frango. f. ξω.

Σύρτις, εως, ἡ, Syrtis, locus arenoſus in mari. in plur. αἱ σύρτεις, ſunt duo ſinus in mari mediterraneo periculoſiſſimi. a σύρω, trahn, quod aeves ettractas mergant.

Σύρφαξ, ακος, ἡ, vilia multitudo, undecunque tracta, a σύρω, trahn.

Συρφετὸς, οῦ, ὁ, ſordes corraſæ, q. contractæ, e σύρω, trabo.

Σύρω, trahn per pavimentum: ſtringo, evagino: curro Suidæ. f. σύρω. præt. σέσυρκα. perf. paſſ. σέσυρμαι. q. a σείρω, ore ſum hiantes. Qui enim hiat, magnam aeria copiam arretahit. unde eſt σύραγξ, αντος, τό, quod trahitur: & veſtia exſudata matronarum nobiliom. σύρτης, ε, ὁ, tractor.

Σῦς, συός, ὁ, ἡ, porcua, ſus. dativ. plur. συσὶ. ῦς, idem. ὑὰς, ᾶδος, ἡ, ſucula. ὗπυς, υς, ἡ, idem. Eſt etiam nomen feræ.

Συσπάσαι, a. 1. inf. act. verbi συσπάζω, adumbro. f. άσω.

Συσπασάσθω, vel άττω, diſcerpo, lacero. f. ξω. perf. συσπάσπαχα. a. 1. συσπαράξω. Th. σπαράσσω, lacero.

Συσπεύδω, ſtudioſe, & impenſe alieui faveo. Th. σπεύδω, feſtino.

Σύστημα, ατος, τό, commune ſignum. σύσσημος, α, ὁ, ἡ, conſignificans. Ex σύν, & σῆμα, ατος, τό, ſignum.

Συστίτιον, ſodalibus, dat. plur. Jonic. a σύσσιτος, α, ὁ, ſodalis.

Συστηθὶς, ίντος, ὁ, a. 2. part. paſſ. verbi συνίστημι, conſtitui.

Συστάσις, nom. plur. a σύστασις, εως, ἡ, conſtitutio, aſſertio, coitio, conſpiratio; item cœtus. quod a συνίστημι. ſ. συστήσω, conſtituo.

Συσσιτὴς, ου, ὁ, ſocius feſtivus. Ex σύν, & σιτίζω, factionibus contendo. hinc σῖτος, ους, ὁ, ſeditio.

Συσσιτίτης, ου, ὁ, qui ejuſdem eſt factionis. vide in συσσίτης.

Συστατὴς, ὁ, ἡ, ὸν, commendatitius, a, um. a συνίστημι, commendo.

Συσταυρῶ, ῶ, una crucifigo. fut. ώσω. perf. συνεσταύρωκα. perf. paſſiv. συνεσταύρωμαι, aor. 2. ind. paſſ. συνεσταυρώθην, ης, α. a. 1. part. paſſ. συσταυρωθὶς, ίντος, ὁ.

Συσσίλλω, proprie contraho; item compono ad ſepulturam, veſtibus ſepulcralibus obvolvo. Alii vertunt ſubtraho, amoveo, corripio. ſiſt. συσσιλῶ. ſ. a. συσιλῶ. perf. συσσέσαλκα. a. 2. ind. act. συσσέσιλα.

Συσσάζω, una ſuſpiro, congemiſco. f. ξω. quod ex σύ, & πνάζω, idem ac σύρω, gemo. Th. πνοὴ, ῆς, ἡ, auguſtus.

Συσσίνιον. a. 2. inf. act. συσσίνω, a. pl. fut. 1. act. verbi συνίστημι, conſtituo, in unum congrego. Th. ἵστημι, ſto.

Συσσηκόω, ῶ, eadem ſeria reſpondeo. ſ. ήσω. perf. συσσεσήκωκα. quod ex σύ, & σηκόω, ordiae procedo.

Συσολὴ, ῆς, ἡ, contractio. συσέλλω, contraho.

Συστρατώτης, α, ὁ, commilito. Ex σύν, & στρατώτης, ου, ὁ, miles.

Συστρέφω, convolvo in faſcem, contorqueo, colligo, ſubigo. fut. ψω. a. 2. συνέστρεφα. e. 1. part. act. συστρέψας, αντος, ὁ. p. m. συνέστροφα.

Συστροφὴ, ῆς, ἡ, convolutio, converſio, tumultuoſa, & ſeditioſe concio, concurſus. Item συστροφὴ eſt vitium in arboribus, eum ſe vanæ convolverunt, & collecta, atque contorta materia veluti nodum effecit, Theophr. hiſt. plant. lib. 3. cap. 3. Hinc hujuſmodi collectiones, & nodi in corporibus humanis συστροφαὶ appellantur. συστροφώδεις, vervorum nodi, & concretiones; Dioſc. l. 5. c. 127. Periter compita apud Halicarn. lib. 6. hiſtor. Idicuntur συστροφαὶ, a converſione viarum. Hinc vero multitudo, quæ in compitis coit, & conſiſtit per circulos, & ſtationes, συστροφὴ dicitur, coitio, Actor. 19.

Συστῶ, ῇς, ῇ, conſtituerim, aor. a. ſub. actívi verbi συνίστημι, conſtituo. a. 2. συνέστην, quod ex σύν, & ἵστημι, ſto, ſtatuo.

Συσχεθῇ, 3. ſing. a. 1. ſub. paſſ. verbi συνέχω, continco. fut. συσχήσω. perf. paſſ. συνέσχημαι. a. 1. paſſ. συνεσχέθην.

Συσχηματίζω, configuro. fut. ίσω. præt. συνεσχημάτικα. præſ. paſſ. συσχηματίζομαι, conformor, conformor, me accommodo. συσχηματίζομαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ad Rom. 12. eum dat. quod ex σύν, & σχῆμα, ατος, τό, figure.

Σύντο, concitatos eſt, prorait, 3. ſingul. pluſq. perf. paſſ. Jon. pro ἐσίατο, vel ἐσσίατο, verbi σεύω, vel σύω, conciro. vel eſt 3. ſing. a. 1. med. ἐσύαλτο, ᾰ, ατο, & per ſyncop. & Jon. σύτο.

Σύρα, exuvium anguis, & cicadæ, pelliecula rugoia: ſenectua: valde ſeuex, Lycophr.

Συφορβὲς, ῆ, ὁ, ſubultus, pro συφορβὸς, ὁ, a σῦς, ſua, & φορβὴ, pabulum.

Συρὸς, vel συρὸς, & συρὼ, hara, ubi ſues. Hebr. mereenaria.

Συχὶὼ, ἡ, nomen urbis ἄλλοτε, Syehar. Hebr. mereenaria.

Συχὶμ, ἡ, nomen urbis ἄλλοτε, Sychem. Hebr. dorſum.

Συχνὸς, ὴ, ὸν, creber, multus, frequens. συχνὸν ἦ βίε, vitæ bona pars, Plato in Epiſt. νέα συχνὴ, cenſus copioſus, Ariſtoph. hinc συχνὸς, erebro, aſſidue, frequenter.

Σύω, quatio, concutio, moveo. ut σώω.

Συώδης, εως, ὁ, ἡ, ὲ ἡ, ſuillus, porcinis moribus, ſordidus.

Συών, aprorum, gen. plur. a σῦς, συὸς, ὁ, ἡ, ſua.

Σ Φ.

Σφ', pro σφὶ, nom. & acc. dual. ab ὁ, οἱ, ſui.

Σφάγανα, ε, τὸ, enſis. a σφάζω, jugulo.

Σφαγὶς, ίντος, ὁ, trucidatus, aor. 2. part. paſſiv. verbi σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo. f. ξω. a. 2. iod. paſſ. ἐσφάγην.

Σφαγεὺς, έως, ὁ, occiſor, jugulator: gladius, Sophocl. in Ajace. Th. σφάζω, jugulo.

Σφαγὴ, ῆς, ἡ, mactatio, cædes, epulum, Demoſth. jugulum. σφαγὴν προτείνω, jugulum proteudens, Plutarch. in Galba.

Σφάγιον, α, τὸ, victima. Item vas, quod ſupponitur hoſtiæ, dum jugulatur, & quo ſanguis excipitur. Hinc σφαγιάζεσθαι, hoſtias mactare.

Σφαδάζω, fut. σω, pedes agito, cum tractu quodam ſalio: palpito, diſeruciot, Soph. fatiſco, vacillo. Dicitur etiam equus σφαδάζων, cum glomerat greſſus, & ſtare nequit. Hinc σφαδασμὸς, ᾶ, ὁ, cum quis pedes jactat.

Σφάζω, ſeu σφάττω, jugulo, macto, lanio, immolo, f. άξω. p. χα. a. 2. ἔσφαγον.

Σφαῖρα, ας, ἡ, ſphæra, globus, pila, ſollicnlus. Hinc σφαιρικὸς, ὴ, ὸν, ad ſphæram pertinens, globoſus. σφαιρίσκιον, ν, τὸ, locus, in quo pila ludiтur. σφαιρίω, in globi modum rotundum facio.

Σφαιρηδὸν, in modum pilæ, inſtar globi. Th. σφαῖρα, ſphæra.

Σφαιροειδὲς, ἐδος, ὸ, ἡ, ὁ, globoſus. Ex σφαῖρα, ſphæra, & ὠδος, εδος, τὸ, forma, ſpecies. Th. εἶδω, video.

Σφαιρὶν, in globi modum rotundum facio.

Σφάκελος, α, ὁ, gangræna, mortificatio partis alienjus inflammatæ. puto a σφάζω, quia necata fere, & mortua eſt pars illa affecta, a σφάκος. Hinc σφακελίζω, ſphacelo laboro. Eſt etiam σφάκελος, medius digitus.

Σφάκος, α, ὁ, ſalvia, herba.

Σφακτηρὶν, ας, ἡ, Sphacteria.

Σφαλλῆναι, lapſum eſſe, a. a. inf. paſſiv. verbi σφάλλω, everto. f. λῶ. p. ἔσφαλμαι. a. 2. ἔσφαλεν.

Σφάλωσι, Dor. pro σφάλωσι, 3. plur. præſ. act. a σφάλλω, fallo.

Σφάλλω, ſupplanto, evarto, fallo, ſeduco, circumvenio, decipio. fut. σφαλῶ. Hinc σφαλερός, ὸν, ὸ, lubricus, inſtabilis. σφάλος, ους, τὸ, ſcabellum. ἀσφαλής, ὲς, ὸν, ἀ, minime lubricus, tutus. ἀσφάλεια, ας, ἡ, ſecuritas.

Σφᾶξ, Dor. pro σφᾷξ, ἀ, veſpa.

Σφάξαι, trucidaſſe, a. 1. inf. act. σφάξας, a. 1. part. verbi σφάζω, vel σφάττω, jugulo. fut. ξω.

Σφάξωσι, 3. plural. aor. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.

Σφαραγέοντο, Dor. & Jon. pro ἐσφαραγῶντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi σφαραγάω, guttura ſonum edo. Th. σφάραγος.

Σφάραγος, & σφάργος, ου, ὁ, ſinus, qui gutture emittitur; item guttur. q. a φάρυγξ, guttur.

Σφε, & σφέ, nom. dual. ab ἑ, ſui: & σφὼ, Dor. pro αὐτὼ, ipſa, & pro αὐτὸ.

Σφέας, illos, Jon. pro σφᾶς, acc. plur. ab ἑ, ſui. vide 10 ἑ. σφέα, Jon. pro αὐτά.

Σφεδανὸς, ἡ, ὸν, vehemens, terribilis, intoſus, acer, durus, feſtinus. q. a σπεύδω, feſtino.

Σφῆς, nom. pl. ab ἑ, ſui. & pro αὐτοί.

Σφίσιν, Jon. & Poet. pro σφῶν, gen. plur. ab ἑ.

Σφόλος, ου, τὸ, ſcabellum, lignum cavum, ſedes humilis.

Σφόλοψ, οπος, ὁ, ſtos inutiſci, vel ilicis.

Σφενδάμνος, ου, ἡ, acer arbor. hinc σφενδάμνεος, acernus: item durus, firmus.

Σφενδόνη, ης, ἡ, funda, qua lapides violentiſſimi jaci queunt. Item pela anconli. Plato l. 2. de Rep. Pariter pars oculi alba. Eſt & crurum obligaculum: aliquando vertitur ſubligaculum. Ulpiano eſt faſcia pedalis. hinc σφενδονάω, & ῶ, fundam torqueo. σφενδονήτης, & σφενδονίτης, ου, ὁ, funditor.

Σφηκοτόμος, Gen. 14. verſ. 23.

Σφῆτερ', pro σφέτερα, nom. pl. n. g. σφέτερος, gen. plot. Æol. pro σφετερῶν. Tb. ἑ, ſe, acc. ſing. ab ἑ, ſui.

Σφετέρῃσι, acc. ſing. Jon. ſ. g. a σφέτερος, ρη, ον, ſuus, a, um. dat. plor. σφετέρῃσιν, & Jon. ſ. g. σφετέρῃσι, th. ejuſdem.

Σφετερίζω, meum facio, ioterverto, meum aſſero, mihi vendico, mihi aſſumo. Xenoph. emergor, aſciſco, Nazianz. σφετερισμὸς, uſurpatio. ab eod. them.

Σφέων, Jon. pro αὐτῶν, ipſorum.

Σφήκω, ῶ, in angoſtum ex lato contraho, revincio: aſploto: obſtruo. Dioſc. l. 5. c. 86. ἐσφηκῶντο, Dor. & Æolic. pro ἐσφήκωντο, 3. plur. imperf. paſſiv. Th. σφῆξ, ὸ, veſpa.

Σφῆλαι, movera, a. 1. inf. act. σφήλας, falſus, a. 1. pert. act. verbi σφάλλω, verto. f. λῶ. a. o. ἔσφαλα.

Σφηλὸς, ἡ, ὸν, facile mobilis, obliquus, deofus: agilis. Heſych. a σφάλλω, ſupplanto.

Σφήν, ῆνὸς, ὁ, cuneus, quo ligna ſcinduntur. Apud Ariſtophanem inſtrumentum torquentium, quo veritas exprimitor. A Latinis fidicula dicantur.

Σφῆξ, ηκὸς, ἡ, veſpa, crabro, fucus.

Σφίγγος, ου, ὁ, acer, val acris.

Σφί, & σφίν, pro σφίσιν, & pro αὐτοῖς, ipſis. Nam Poetæ pro σφίσι, dat. plur. utuntur dual. σφίν, per apocop. σφί, & per aphæreſin φίν. Th. ἑ, ſe.

Σφίγγ', pro σφίγγα, accuſ. ſing. a σφίγξ, γγος, ἡ, Sphinx, nomeo vatis cujuſdam alatæ, virginea facie, reliquo corpore leonis ſimilis, quæ reſponſa conſulentibus inſalſtu difficilia reddebat. Tb. σφίγγω, ſtringo.

Σφίγγω, ſtringo, conſtringo, amplector, arceo, cogo. f. ξω. q. a στέγω. Non eſt ſtrictio, niſi ubi præcreſſa eſt ſtrictio. hinc σφιγγίη, ας, ἡ, parſimonia. Σφίγξ, ιγγὸς, ἡ, Sphinx; item qui ænigmatice loquitur.

Σφίγξαι, conſtrioxiſſe, a. 1. inf. act. verbi σφίγγω. f. γξω. a. 1. ἔσφιγξα.

Σφὶν, ipſis, dual. vel dat. plur. pro σφίσι, ab ἑ, ſui. Th. ἑ, ſe.

Σφοδρὸς, ὴ, ὸν, vehemens, validus, acer, acerbus, vegetus, violentus, moleſtus, truculentus.

Σφοδρῶς, vehementer. adv. a σφοδρὸς.

Σφὸς, ὴ, ὸν, Dor. pro σφέτερος, ſuus. quod ab ἑ, ſui. Th. ἑ, ſe.

Σφὼ, geo. ſing. a σφὸς, ſuus.

Σφραγίζω, ſigno, obſigno. fut. ίσω. perf. ἐσφράγικα. a. 1. ἐσφράγισα. a. 1. imperat. activi σφράγισον, άτω. a. 1. ſub. act. σφράγίσω, ῃς, ῃ. pert. paſſ. ἐσφράγισμαι. a. 1. ind. paſſ. ἐσφραγίσθην, ης, a. a. o. med. ἐσφραγισάμην, ω, ατο. Th. σφραγὶς, ίδος.

Σφραγὶς, ίδος, ἡ, ſigillum, ſignum, annulus, quo ſigilla imprimuntur, ſignatorius annulus, ſeu gemma. σφραγῖδα βάλλειν, ſigillum imprimere, Ariſtoph. balteus Luciano, ſymbolum, & nota impreſſa Herodoto, terra Lemnia, qua etiam hodie obſignatur, Dioſc. l. 6. c. 9. hinc σφραγίζω, ſigno, obſigno. f. ίσω.

Σφραγίσαντες, οἱ, nom. plur. a. 1. part. act. σφραγίσας, a. ſing. a. 1. ſub. act. verbi σφραγίζω, obſigoo.

Σφραγὶς, Jon. pro σφραγὶς, ſigillum.

Σφριγάω, ῶ, creſco, turgeo, ſum vegetus, & corpore bene habito, laſcivio.

Σφύζω, ſalio, pulſo, mico, palpito, deſiderio æſtuo. quaſi σφυάζω, inſtarc. hinc σφυγμὸς, ὸ, ὁ, pulſus. σφύξις, εως, ἡ, idem.

Σφύρα, ας, ἡ, mallens, quo occantur gibbæ. σφυρὸν, ὸ, τὸ, malleolus, pedis extremitas, & pro imis montium partibus. in plural. τὰ σφυρά.

Σφυρηλάτης, α, ὁ, malleator, faber. a σφύρα, ας, ἡ, mallcus, & ἐλάτης, ου, ὁ, labor. Th. ἐλάτω, fceo. f. ψω. p. m. ἐλήλακα.

Σφύρᾶν, Dor. pro σφύζειν, palpitare.

Σφωέ, σφώ, nom. dual. ab ἑ, ſui. The. ἑ, ſe.

Σφῶϊ, anom. dual. σφῶϊν, geo. dual. a σύ, tu. Sed σφωϊν, gen. dual. ab ἑ, ſui.

Σφω[redacted]ῶν, ſuus, aliquando tuus, & veſtr[redacted]ῶν, vel σφῶϊν.

Σ Χ.

Σχαδόνες, ὸ, ὁ, aoimal peonis, & pediculus [redacted]eno: cella, vel ſubnles apum. Item jactus quidam taſſerarum. σχαδόνες, οἱ, favi.

Σχαλὶς, ίδος, ἡ, vatus, paxillus, furcula attollendis retibus. q. σκάλξ.

Σχάσας, Æol. pro σχάσας, a. 1. part. act. m. g. verbi σχάζω, cohibeo, inhibeo. f. άσω. a. o. ἔσχασα. Th. σχάω, idem.

Σχασθείλαι, impellerer, a. 1. opt. paſſ. verbi σχάω, vel σχάζω, impello. fut. άσω. a. o. paſſ. ἐσχάσθην.

Σχάω, ſcarifico, ſcalpo, aperio, laxo, demitto, dedideo, transfero, cohibeo. Eſt & σχάζω. Ducam a σκάω, id eſt, ξάω, ſeco.

Σχᾷ, habs, a. 2. imperat. act. verbi ἔχω, habeo. a. a. ἔσχον.

Σχάδη, ης, ἡ, tabula, in qua fetibimus, proprie ax tempora. a σχεδὸν, illico.

Σχεδάλλω, prope, ſenſim, pedetentim. q. retento greſſu. ab ἔχω, retineo.

Σχεδίλλω, adverb. cominus: prope, fere. a σχεδὸς, ſubitarius.

Σχέδιος, α, ον, fubito factus, ſimplex, inelaboratus. τὸ σχέδιον, opus tumultuarium, & ex tempore, Hermog. Hinc σχεδιάζω, ex tempore facio. σχεδία, navis tumultuarie facta.

Σχεδὸν, prope, propemodum, cominos, fere, ferme, fortaſſe, pœne, juxta. σχεδὸν τι ἐξὶ τοῦτο, hæc fere ſunt. circiter, Plato epiſt. 7. cum dat. & cum genit. hinc σχεδιάζω, ex tempore, & tumultuario opere facio. σχεδίασμα, ατος, τὸ, opus ex tempore factum. αὐτοσχέδιος, ὸ, ὁ, ex tempore factus. αὐτοσχεδιαστὶ, ex tempore.

Σχέθε, habe, præſ. imperat. vel eſt 3. ſing. imperf. pro ἔσχεθε, verbi σχέθω, habeo. a σχέω. Th. ἔχα, idem.

Σχεθὼν, όντος, ὁ, a. 2. part. paſſiv. verbi ἔχω, habeo. fut. ξω, & σχήσω. a. 1. paſſ. ἐσχέθην.

Σχεθώλω, Joo. & Dor. pro σχέθω, habere, præſ. inf. verbi σχέθω, pro ἔχω.

Σχέθω, habeo, detineo, teneo, cohibeo, coerceo, reprimo, Odyſſ. ξ.

Σχελίδες, αἱ, laterum carnes, & pulpæ oblongæ. Ariſtot. ἰππ.

Σχέλλω, Jno. ſeu Dor. pro σχῶ, aor. 2, inf. act. verbi ἔχω, habeo.

Σχέο, Jonic. pro σχᾷ, tene, a. 2. imperat. med. verbi ἔχω, habeo. anr. 2, med. ἐσχόμην.

Σχεσὶ, Poet. adv. pro ἐξαίφνης, deinceps, ordine, prope, juxta. Formant a σχέσις, ſubito factus. hinc in dat. σχεδίῃ, & per ſyncopen σχεδὶ, & κατὰ τροπὴν ᾱ ὸ εἰς ο, & accentu mutato, factum σχεσὶ.

Σχές, habeto, a. 2. imperat. act. ab eodem verbo.

Σχέτλιος, α, ον, durus, irrequietus, infelix, miſerabilis. ὦ σχέτλιε ἀνδρῶν. o hominum miſerrime, Ariſtoph. indignus, Ariſtoph. in Plut.

Σχέτο, tenebatur, Jon. pro ἔσχετο, 3. ſing. a. 2. med. verbi ἔχω.

Σχέω, habeo, tenso, detineo, teneo, reprimo, cohibeo, prohibeo, obſtineo. σχέω χάριν τῷ Θεῷ, Deo gratiam habeo, Iloer. hiac σχέσις, habitudo. σχῆμα, habitus.

Σχῆμα, ατος, τὸ, forma, figura, perſona, habitus, geſtus, ſpecies, vultus, Xenoph.

Σχήσω, fut. 1. inf. act. σχήσεσθαι, fut. 1. inf. med. verbi σχέω, inuſitat. pro ἔχω, habeo. f. ξω, & σχέω.

Σχιδὼν, aſſula. a σχίζω, findo.

Σχίζη, dat. plur. Jno. a σχίζα, ης, ἡ, ſciſſura. Th. σχίζω, findo.

Σχίζω, ſiodo, ſcindo, diſſeco. fut. ίσω. p. ἔσχικα. perf. paſſ. ἔσχισμαι. σχίζειν ξύλα, ſcindere ligna, Xenoph. l. 2. Pæd.

Σχιδακώδης, ες, ὁ, aſſula: ſruſtum τῷ σχίζω ablatum: ſiſſura.

Σχίδη, ης, ἡ, lentiſcus, arbor. Eſt etiam herba bulboſa, ſcilla, vel ſquilla Varroni.

Σχίσας, αντὸς, ὁ, a. 1. part. act. a σχίζω, findo. f. σω. p. ἔσχικα.

Σχιστὸς, ἡ, όν, ſciſſum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi σχίζω, ſcindo.

Σχίσμα, ατὸς, τὸ, ſiſſura, diſſidium, diſſenſio: ſiſſio. ab eodem them.

Σχίσσας, ὁ, conſciodans, gem. ας, pro σχίσας, a. 2. part. act. a σχίζω, findo, f. ίσω.

Σχοίατο, continerent, Jon. pro σχοῖντο, 3. pl. a. 2. optat. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχοῖμι, haberem, Art. pro σχοῖην. a. 2. opt. act. verbi ejuſdem.

Σχοῖνος, ου, τὸ, ſunicnlus a joneo plexus: prois, ſiva veretrum, Ariſtoph. in Velp. Hinc σχοινίζομαι, obſcœne, turpiterque aliquid agere, Athen. l. 14.

Σχοινὸς, ου, ὁ, vel ὁ, juncos, funis e junco. Hinc σχοινίζω, func metior, circumſcribo, & finio. σχοινία σαμβαλὶς, qui e junco funes nectunt, & ſtnreas.

Σχοῖνος, pro menſura 60. ſtadiorum. Eſt vox Ægyptiaca; ompe duplex paraſanga.

Σχοινοτενὴς, ὸ, ἡ, ſunibus extenſus, longus, rectus. σχοινοτενὲς κατὰ πόλιν πορεύεται, rectum limitem juxta urbem faciuot.

Σχοῖντο, 3. plural. aor. a. opt. med. verbi ἔχω, habeo.

Σχολαῖος, otioſus eſſet, 3. ſingul. præſ. optat. verbi σχολάζω, otior.

Σχολάζω, otior, vaco, cum dat. f. άσω. perf. ἐσχόλακα.

Σχολαίτερος, ſeu ος, adverb. tardius, ſegnius. Th. σχολὴ, otium.

Σχολὴ, ῆς, ἡ, otium, vacatio, incubratio. Item ſcbola. Hinc σχόλιον, ου, τὸ, gloſſema.

Σχόμενος, ὸ, qui tenuit, a. a. part. med. verbi ἔχω, habeo. f. ξω, & σχήσω. a. a. med. ἐσχόμην.

Σχῶ, habe, a. a. imperat. med. verbi ejuſdem.

Σχῶ, a. 2. sub. act. Alii volunt esse fut. 2. iod. act. verbi ejusdem.

Σ Ω

Σωβώις, ίος, ὁ, proprium viri nomen. Sogenes.

Σώετκε, Jon. pro ἔσωε, servabat, 3. sing. imperf. act. verbi σάω, idem ac σώζω, servo. Th. σάος? salvus.

Σάω, acc. sing. fœm. g. a σῶος, idem ac σῶς, idem ac Thema σόος, α, ὁ, salvus.

Σώζει, 3. sing. ind. act. σώζει, servet, 3. sing. oprat. præs. verbi σώζω, servo. quod vide.

Σωζόμενος, ε, ὁ, & in dat. plur. Jonic. σωζομένοισι, præs. part. pass. verbi σώζω, servo.

Σώζω, ως, ω, servo, libero, custodio, tueor. fut. σω. perf. σέσωκα. a. 1. ἔσωσα. a. 2. imperat. act. σῶσει, serva. a. 1. sub. σώσω, ης, η. perf. pass. σέσωσμαι. a. 1. pass. ἐσώθην. præs. part. pass. σῳζόμενος, servandus, & in dat. plural. Jon. σωζομένοισι. Th. σόος, α, ὁ, salvus.

Σωθῆς, ὁ, servatus, a. 1. part. pass. verbi σώζω, servo. a. 1. pass. ἐσώθην.

Σωθῆναι, a. 1. inf. pass. σωθησεσθαι, 1. pl. & σωθήσεται, 3. plur. fut. 1. ind. pass. verbi σώζω, servo.

Σωΐσω, possum, valeo. a σῶς, sanus. Th. σόος.

Σωκλῆος, α, ὁ, Dor. pro Σωκλέους, α, ὁ. Est autem πατρωνυμικὸν, ἀπὸ τοῦ κυρίου Σωκλῆς, έος, ὁ.

Σώκος, α, ὁ, servator. Mercurii epitheton pro σωτῆρος. a σάω, servo, & οἶκος, domus.

Σωκράτης, ους, ης, ὁ, Socratea. vocat. ὦ Σώκρατες. Hinc Σωκρατικὸς, ὴ, ὸν, Socraticus.

Σωλὴν, ῆνος, ὁ, canalis, fistula, tubus. quia σώζει λίπα seriem aquam, ne diffluat. σωλὴν μηχανικὸς, instrumentum, quo uterotur medier in luxationibus, Galen. Item σωλὴν, vertebrarum velut canalis, quo continetur medulla, Pull.

Σῶμ', pro σῶμα, corpus.

Σῶμα, ατος, τὸ, corpus. dat. σώματι. oom. pl. σώματα, corpora: servi. q. σάος αἷμα, saous sanguis. Vel a σώζω, servo, quia animam servat: vel quia σώζει τὸ αἷμα. sanguinem servat. Hinc σωμάτιον, ε, τὸ, corpusculum. σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporalis. σωματοειδὲς, corpus esse facio.

Σωματικὸς, ὴ, ὸν, corporeus, a, um. hinc σωματικῶς, adv. corporaliter. ab eodem them.

Σώπατρος, ε, ὁ, nomen viri, Sopater. Gr. salvus pater.

Σώρακος, vasis genus, in quo histrionum supellex, Poll. a σωρὸς, quia io eo quadam σωρεύονται, acervantur.

Σωρεύσατε, a. 1. part. activ. fœm. gen. verbi σωρεύω, coacervo.

Σωρεύω, coacervo, colligo, cumulo, congero aceervarim, onero, obruo. fut. εύσω. perf. σεσώρευκα. perf. pass. σεσώρευμαι. Them. σωρὸς, ὁ, acervus.

Σωρὸς, ὁ, acervus, fasels, strues, cumulus. Hinc σωρεύω, cumulo. f. σωρηδὸν, acervatim, cumulatim, adv.

Σῶς, ῶ, ὁ, ἡ, integer, salvus. ex σάος, idem ac σόος, & contracte σῶς, ὁ, ἡ, & neutr. σῶ.

Σῶσαι, servasse, a. 1. inf. act. σώσασα. aor. a. part. act. fœm. g. σώσασθαι, a. 1. inf. med. verbi σώζω, servo.

Σώσει, 3. sing. fut. 1. s. ind. act. verbi ejusdem.

Σωσθένης, εος, ὁ, nomen viri, Sosthenes. Gr. cui vires sunt integræ.

Σῶσι, servaot, pet exasin pro σώζωσι, vel σώσι, a σώζω, servo.

Σωσίπατρος, α, ὁ, nomen viri, Sosipater. Gr. conservatio patris.

Σῶσον, ατε, a. 1. imperat. act. σώσατε, f. 1. part. act. verbi σώζω, servo..

Σῶσρος, α, τὸ, merces, quæ datur medico ob sanationem. a σώζω, servo. Th. σόος, salvus.

Σώτειρα, ας, ἡ, Poet. pro σώτερα, ης, ἡ, servatrix, liberatrix.

Σωτὴρ, ῆρος, ὁ, servator, salvator. σωτῆρα, ἡ, servatrix. σωτηρία, ας, ἡ, salus. σωτήριος, ε, ὁ, ἡ, salutifer. σωτήριον, ε, τὸ, salus.

Σώτρον, α, τὸ, lignum orbiculare totæ, quod tadios in se σώζει. q. a σάω, agito.

Σώφρον', pro σώφρονες, accusat. singul. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, quod ex σόος, vel σῶς, & contracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρονῶ, ῶ, fum fobrioa, fana mente fum præditus, modestus fum, & temperans. ὡς σωφρονῶν σωφρονῶ, fum casta, Eurip. σωφρονῶ πρὸς σέ, erga te fum modestus, Xenoph. f. εἰμὶ. p. σεσωφρόνηκα.

Σωφρόνη, ης, ἡ, Sophrone. prop. nomen.

Σωφρονίζω, doceo sapere, bonis moribus imbuo, moderor, cohibeo, compesco. fut. ίσω. p. σεσωφρόνικα. perf. pass. σεσωφρόνισμαι. unde σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ, sanitas animi, castigatio, emendatio. Ex σόος, sanus, & φρὴν, mens.

Σωφρόνιστος, α, ὁ, Sophronisteus.

Σώφρων, temperantibus, dat. plur. a σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans. gen. pl. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, temperanter, adverb. ab iisdem them.

Σωφροσύνη, ης, ἡ, temperantia, sobrietas, verecundia, pudicitia. trein mentis saoitas, ab iisdem them.

Σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, temperans, castus, pudicus, honestus. gen. plur. σωφρόνων. hinc σωφρόνως, adverb. temperanter. Ex σόος, eoontracte σῶς, sanus, & φρὴν, mens.

Σώχω, tero, lævigo. a σάω, quatin.

T A.

TEst decima nona littera. Et in numeris trecentorum signum est. Attici ea pro σ utuntur. & τ, Jon. pro θ, Dor. pro σ.

Τά, hæc, τήγω, τῶ, τάω, cum Enclit. nom. plur. o. g. ab ὁ, ἡ, τό, hic, hæc, hoc. Et τᾶ, Dor. pro τῆ. Tum τᾶς, Dor. pro τῆς, pro τῆσδε:

Ταβιθᾶ, ἡ, nom. mul. Tabitha. Syr. capræa, dama. Ταβιτὶ, Seythice Vesta nominatur.

Τάγγη, ης, ἡ, raneor: eum vigor naturalis perit, & rea τάκεται, molleseit. πάγλωσι, sarragO, in qua aliquid τήκεται, liqueseri. Hinc ταγγὲς, ῆ, ὁ, tandendus. ταγγίζω, rancidus bo.

Ταγὼς, ὁ, constitutus, a. a. part. pass. a τάσσω, ordino. f. ξω. a. 1. pass. ἐτάγην.

Τᾶγκλον, Att. & Dor. pro τὸ ἀγκύλον.

Ταγὸς, ὁ, ἡ, dux, præfectus, qui τάσσει aliquid. Item magistratus summus in Thessalia. Xenoph.

Τάγμα, ατος, τὸ, ordo, acies, agmen, turma, legio, cohors, peditin eetra, Aristot. 2. Oecon. τάγματα αἰκτεθέντα ὁ τῷ ἱερῷ, res quasdam certas, & denotatas in templo dicare.

Τάδε, extendo, ab inusit. τάω, capin. a. a. ἔτηγον. unde a. 2. part. Jon. τετηγώς. Th. τάνω, tendn. f. ενῶ. perf. τέτακα. a. 2. pass. ἐτάδην.

Ταδὲς, ὁ, extentus, a. 1. part. pass. verbi τάνω, extendo. a. 1. pass. ἐτάδην.

Ταδῶν, tolendantur, 3. plur. a. 1. sub. pass. verbi ejusdem.

Τᾶι, Jon. pro αἱ, & Dor. pro αἷ. τοῖσι, pro τοῖς.

Ταίναρος, ε, ὁ, Srephaoua πρὸς πόλεμον docet, & urbem, & promontorium, & portum ita vocari.

Τάκεται, Dor. & Jon. pro τήκεται, & hoc pro τήκει, 2. sing. præs. pass. verbi τάκω, Dor. pro τήκω, liquefacio. f. ξω.

Τακὶς, ίδος, ὁ, liquefactus, a. 2. pass. verbr τήκω, & Dor. τάκω, liquefacio. f. ξω. a. 2. ἔτακον.

Τακερὸς, ὰ, ὸν, quod liqueseit, molle est. a τήκω, liquefacio.

Τακέσομαι, fut. 2. pass. verbi ejusdem.

Τακτὸς, demensum. a τάσσω.

Τακτὸς, ὴ, ὸν, statutus, a, um. Them. τάσσω, ordino.

Τλημονικὸς, ὴ, ὸν, qui patienter npua faeit, laborioline, patiens laborum. gen. pl. τλημονικῶν. a τάλας, αινος, ὁ, miser. Th. τλάω, suffero, & ἔργον, ὰ, τὸ, opus.

Τλήσθης, α, ὁ, Talaithus, nomen proprium.

Τλησιπόλις, α, ὁ, Dor. pro Τλαισιπόλις, α, ὁ, ὁ Τλαῶ πόλις, td est, Adiastus, Talat filioa.

Τλησίφρων, miser sum, laboro, fatigor, vexor, mecum mitere agitur, Thucyd. ἐ βέλεσσι τλησίφρονι, teeulo arumnas, Demosth. Item fatigo, erucio, affligo. Hocrates. τετλησιφρονήκασι, nos afflixit.

Τλησιφροσύνη, ας, ἡ, miseria, arumna, afflictio, molestia. a τλησίφρων, miser. quod ea τλάω, seu τλάω, vel τλάμι, suffero, & πάθος, ὰ, ὁ, luctus.

Τλησικάρδιος, ε, ὁ, ἡ, magnanimus, qui multa animo sustiner, ex τλάω, sustineo, & καρδία, ας, ἡ, eor.

Τλήτε, miser, vocst. sing. a τλήτας, αινος, ὁ, miser. Th. τλάω, suffero.

Τλητιάω, ῶ, ὰν, talentarius, a, um, talentum suo pondere æquans. Th. τλάντον, talentum.

Τλάντον, α, τὸ, statera, libra, lanx, trutina, pondus 125. librarum, talentum. q. a τλάω, fero. statera enim fert, seu sustinet pondus. Hinc τλαντιαῖος, seu τλαντιάσιος, α, ὁ, talentum æquans.

Τλάπες, ες, ὁ, qualue, eatathus viminens, in quo laca, & fnfi. in aceusf. plur. τλάπες, & Dor. τλάπας, cistas. Th. τλάω, suffero.

Τλᾶς, αινος, ὁ, miser, laborioline, Aristoph. voc. ὦ τλᾶν. Th. τλάω, suffero.

Τλασία, lanificium, textura, Poll. forte quo τλάω, miser se sustinet. Nam τλασία, lana: id, circa quod τλασία occupatur.

Τλησίφρων, ονος, ὁ, ἡ, arumnosus, cujus spéstue omnia tolerat. Ex τλάω, sustero, & φρὴν, mens.

Τλησίφρως, α, ὁ, audax, fortis, prudens: & in adverse patiens, miser, Iliad. ὃ. τλησίφρονι, adverb. audacter. a τλάω, suffero.

Τλῆναι, suffern, perperior, sustineo, pollum, audeo. ἐπλῆτο λαπάδι, tolerayit mnnitrum, Laicar.

Τλήθυβις, α, ὁ, nomen proprium, Talthybius.

Τλήθυμα, ἡ, nomen ἔκλιτι, Syriace, Talitha, puella, Marc. 5. 40.

Τλῆς, ίος, ὁ, virgo nubilis. q. τλᾶς ἄλλος, viri potens. Item nymphæ nomen.

Τλῆν, pro τὰ ἄλλα, plurali. b. g. ao ἄλλος, alius.

Τλῆμὸς, pro τὸ ἐμὸς, mea, nom. plursl. n. g. ab ἐμὸς, meus. Th. ἐγὼ, ego.

Τμῆλος, Jon. maxime: adverb. idem ac μάλιστα.

Τῆμος, Poet. Att. & Dor. pro τὴμερον, dies.

Τέμε, fendit, Jon. pro ἔτεμε, 3. sing. a. 2. ind. act. verbi τέμνω, & Dor. τέμνω, scindo. f. τεμῶ. a. 2. ἔτεμον. part. τετμηκὼς. p. m. τέτμην.

Τέμεν, Jon. pro τεμεῖν, 3. singul. fut. a. act. verbi ejusdem. Src τεμεῖν, pro τεμῶν, a. 2. inf. act.

Τεμὼν, a. 2. inf. act. verbi τέμνω, seco.

Τεμένος, ε, τὸ, conclave, promptuarium, cella, penu, pro ταμεῖον. Th. τεμένη, seu τὸς, ὰ, ὁ, promus coocus, dispenistor.

Τεμόσσαι, aor. a. inf. med. verbi τέμνω, scindo.

Τεμσιχρὼς, οος, ὁ, incideos corpus. 10 Iliad. τέμνων τὸ χρὼς. a τέμνω, seco, & χρὼς, α, ὁ, & eoontracte χρὼς, χροὸς. χροΐ, dte. cuius eum carne subjecta. Th. χρὼς, ὰς, ὁ, colnr.

Τεμίας, α, ὁ, promus condus, dispensator, quæstor, qui erario præest. domus œconomus, arbiter. Hinc ταμιεῖον, tum promos condus, qua tioris munus obeo.

Τεμιεῖον, α, τὸ, conclave, idem ac ταμεῖον.

Τεμιὰς, ὰς, ἡ, promia, dispensatrix. a ταμίας, promus condus.

Τάμαθ-, ᾰ, ὁ, coagulum, πυτία, Hesych. vel pellis hirco recens detracta. a τάμνω, seco.

Τάμνω, dividebat. Jon. pro ἔτεμνε, 3. sing. imperf. verbi τέμνω, Dor. & Jon. pro τέμνω, secu.

Τάνυ, secu, Dor. pro τέμνω.

Τᾶμ-, Dor. pro τῶν-, tum, tuae.

Τεμῶ, incidam, f. a. ind. act. verbi τέμνω, seco. aor. n. ἔτμαγον. a. 2. part. τμαγών

Τὰν, Dor. pro τὴν, vel ἐᾶ. sed τᾶν pro τῶν, vel pro ὧν, quarum.

Τανάγρα, ας, ἡ, vas æreum, in quo condiebant carnes. q. a τανύω πρᾶσις. Th. τάνω, extendu.

Τἀναντία, pro τὰ ἐναντία, ab ἐναντίος, contrarius, adversus. Them. ἀντὶ, pro, contra.

Τανυός, ᾶ, extensus, porrectus, protentus, intentus: longus, acutus, asper. τανυὸς δρυός, patula quercus, in Epigr. Th. τάνω, tendo.

Τανύπεζ, longum sumaom affereas. facions τὶ τανυόπεζον θεᾶς, in longum cubare. ex τανυός, longus, quod a τανύω, idem ac πτείνω, seu Th. τάνω, extendo, & πέζα, cubare fasin.

Τανίκα, Dor. pro τηνίκα, tunc: quod ab οὗτος, quum.

Τάνταλ-, ου, ὁ, Tantalus. unmen proprium.

Ταυρόψοφ, ος, ἡ, Poet. epitheton mulieris passos habeatis crines. ἀμφὶ τὸ ταυρέον τρίχα ἐσπάρας, evpandere capillos, sinu comam. Ea τανύω, pro τάνω, tendu, & ὄγκος, ἡ, coma.

Ταυρόκης, ᾱ-, ὁ, ἡ, longam habens cuspidem, extealus in ncutum. quod a ταῦρος, idem ac τάνω, entendo, & ἀκή, cuspis.

Ταῦν, aunc, in praesentia. adv. alias νῦν τῶν.

Ταύνυντο, extendebantur, 3. plur. imperf. pass. verbi τανύω, idem ac τάνω, extendo. Et pro ago, impello.

Ταυόπελ-, ος, ὁ, ἡ, longum habens peplum, vel vestem, Iliad. γ. πλαδὸς ταυόπελ-, placenta tatomnseas, apuu eumdem, in βατραχομυομ. a ταυός, idem ac τάνω, extendu, & πέπλ-, ου, vestis muliebris.

Ταυόπτερ-, ος, ὁ, Poet. per syncop. pro ταυοπέτερ-, habens alas catensas, alis patnatibus volans.

Ταυοτρόχοισι, velocibus, dat. pl. Jon. & Post. a ταυοτρόχ, νυ-, idem ac ταυόπτερος, cui alæ sunt ententæ. Quod ex τάνω, aatnadu, & πτερὸν, ᾱ, τὸ, ala.

Ταυόῤῥιζος, anpandeas radices. Epitheton arboris. a ταυύω, pro τάνω, teadu, & ῥίζα, ης, ἡ, radia.

Ταυοθρίς, ῖνος, ὁ, a. 1. part. pass. verb ταυύω. f. ύσω. extendu. a. 2. pass. ἐταυόθην. Th. τάνω, idem.

Ταυοπτέρυξ, eapaodeas alas. avium epitheton. ex ταυύω, pro τάνω, extendo, & πτερὸν, ῆ, τὸ, ala.

Τάνυσται, 3. plur. τάνυται, 3. sing. Poet. a. 1. ind. activ. verbi ταυύω, idem ac τάνω, extendo.

Ταυύσωρος, ᾰ, ὁ, ἡ, procera: talos extendens, veloa, Hesiod. ex ταυύω, pro τάνω, & σφῦρα, ας, ἡ, malleolus pedis.

Ταυύτριχα, birfutam, ace singul. n ταυύθριξ, qui laxa cnpillo est. a ταυύω, sca τάνω, teado, & θρὶξ, τριχὸς, ἡ, capillus.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, acies, agmen, pugnandi locus, statio: centuria. Aristot. de mundo. locus, loci dignitas, situs, conditio, Plutarch. in Galba. officium, munus, institutum, Demosth. τάξιν τίθεσθαι, certum modum præscribere, Plato 8. de Leg. ἐς τάξιν, per ordinem, Xenoph. τάξις numeratur etiam inter figuras a Rutil. Lupo in fig. lib. 2. τάξις Vitruvio est ordinatio, certus, ne ratus tenor, ordinara constractio, digestio conciana. ἐς τάξιν αὐτὸ ἄγειν ὃν τῆς ἀτάξίας, Plato in Timæo, ex inordinato in ordinem adduxit, Cicero. Inde τάξιν, in acie colloco. f. ύσω.

Ταπεινὸς, ἡ, ὸν, humilis, plebejus, abjectus, non multum a terra surgens. Hinc ταπεινόω, humilem reddo. ταπεινότης, ητος, ἡ, humilitas. ταπείνωσις, εως, ἡ, idem.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, modestia, animi demissio. a ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, cujus animus est humilis.

Ταπεινῶ, ῶ, humilin, deprimu, atteauo, summitto. ταπεινοῖ τὸ φθόνον, lenit invidiam, Plutarch. in Pericla. fut. ώσω. perf. τεταπείνωκα.

Ταπεινῶς, humiliter, adv. a ταπεινός. ταπεινῶς διῆγον τὸν αὐτῶ βίον, sordidum asse, sordide vivere, Isocr.

Ταπείνωσις, εως, ἡ, humiliatio, humilitas, demissio.

Τάπης, ητος, ὁ, tapes, stragulum. τάπις, idem ac τάπης, Hesych.

Ταπρὶν, pro ταπρῶτα, at primum. Th. πρό.

Ταρέξω, turbet, 3. fiug. a. 1. fab. activ. verbi ταράσσω, turbo.

Ταραπαγμῶν, gen. plur. part. præs. pass. verbi ταράσσω, turbo.

Ταραίσω, vel ἄττω, turbo, commoveo, territo, vexo, percello. f. ξω. p. τετάραχα. a. 2. ἐτάραξα, ας, ε, & in 3. plur. ἐτάραξεν. præs. imperat. pass. ταράσσου, σθω. perf. pass. τετάραγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετραγμένος, η, ον, turbarus. aor. 1. ind. passiv ἐταράχθην. Hinc ταραχή, ῆς, ἡ, perturbatio, tumultus. q. ab ἀράσσω, pulso, τ præfixo.

Ταραττέσθαι, præs. inf. pass. verbi ταράσσω, vel ττω, turbu.

Ταραχὴ, ῆς, ἡ, turbatio, turba, tumultus, discordia. a ταράσσω, turbo.

Τάραχος, ε, ὁ, tumultus, turbs.

Ταρβέω, timeu, tremo. f. ήσω. ταρβῶ pro ταρῶ, honorare, Suid. & Sophocl. Them. τάρβος, εος, τὸ, terror, metus.

Ταρβήσαντε, perterriti, anm. dual. aor. 1. part. act. verbi ταρβέω, timeo.

Τάρβος, εος, τὸ, stupor, timor, metus. q. per syncop. pro τάραβος, idem, q. a ταράσσω, turbo, vexo. hinc ταρβέω, pavro.

Ταργάνα, turbo. puto a ταράσσω.

Ταργάνη, ης, ἡ, nexus, colligatio, laqueus, pedica. Ubi anum cum alio συναίρεται.

Ταρίχος, ε, ὁ, vel εος, τὸ, salsamentum piscium, caro sala condita, & exsiccata. q. a τάρη, exsicco. hinc ταριχάω, sale condio. ταριχοπώλης, fallamentorum venditor.

Ταρνίσσω, terreo, quasi ταρβύσσω, a ταρβῶ.

Τάρνη, ης, ἡ, nomen proprium regionis.

Ταρὸς, velox, q. a τάω, extendu, seu πτάω, volo, as.

Ταρπήσω, Jon. pro ἐπιτερπήσω, 3. plur. a. 2. ind. pass. τάρπησαν, oblectari sunt, Junic. pro ἐτάρπησαν, 3. plur. a. a. ind. pass. verbi τέρπω, delectu. f. ψω. a a. ἔτραπον.

Ταῦθεος, auntiatur. q. a Θαῦς, & Θέω, quia celeriter subvenit.

Ταφὸς, vel ταφὸς, crates, in qua aliquid τέρεται, id est, siccatur. Vel aliquid ταφῷ simile: at ala avium cum pennis ai infertis. palmula remi: palmula manus, vel pedis. Est & ταφός, ᾶ, ἡ, ac meu urbis. Syr. marmoris explauatio.

Τάφναρ, ος, ἡ, Tartarus, profundissimus inferorum locus. & plur. τάφναρα, inferi, Tartarus, quod a ταράσσω, turbo, terreo. Hinc ταφναῶ, in Tartarum detrudo. fut. ώσω.

Ταφναρόω, ῶ, in Tartarum detrudo. f. ώσω. perf. τεταφνάρωκα. n. 1. ἐταφνάρωσα. a. 1. part. act. ταφναρώσας. Th. τάφναρος.

Ταφρεία, vehemater: frequeater. adv. a τάφρος, εος, τὸ, densitas.

Ταφρίαι, οἱ, nom. plur. a ταφρὶς, seu ταφὶς, ίδος, ἡ, ἡ, deasius, creber. Th. τάφρος, εος, τὸ, densitas.

Ταφρὶς, ῖδος, ὁ, & ταφρὶς, ὁ, ἡ, densus, frequeas.

Ταφρῶν, dat. plur. a τάφρος, εος, τὸ, densitas.

Τάφρος, ης, ἡ, urbs Locrorum. fic dicta ob sylvæ densitatem.

Ταφρὺς, ύος, ὁ, ἡ, deusus. Th. τάφρος, εος, τὸ, densitas.

Ταφρώδεια, Dor. pro ταφρώδεσι, a. n. inf. pass. verbi τάσσω, oblecto. fut. ψω.

Τάφρος, εος, τὸ, densitas, peculiariter sylvæ, q. τρέφος, a τρέφω, natrio, eo quod animal nutrit. Hinc ταφρὸς, seu ταφρὺς, ύος, ὁ, ἡ, densus, areber, frequens. ταφρώδης, ᾶ, ὁ, idem.

Τάφρω, fieco. q. a τάω, idem.

Τάχεα, ων, τὰ, & τάφεα, ῶν, al, inferiæ, justa, paeuralia. Hinc ταφέω, ταφεῖον, & ία, exsequias facio.

Τᾶς, Dor. pro τῆς. Sic τᾶσδε, pro τῆσδε, & τᾶνδε, & τᾶς, pro ἧς.

Τάσσω, vel ττω, ordino, colloco, constitun. f. ξω. p. τέταχα, a. 1. ἔταξα, ας, ε, statui. præs. pass. τάσσομαι, constituor. perf. pass. τέταγμαι, ξαι, κται. perf. part. pass. τετάγμενος, η, ον, ordinatus, prædestinatus. a. 1. med. ἐταξάμην, ω, ατο, constitui. n. 1. part. med. ταξάμενος, η, ον. Hinc τάγμα, ατος, τὸ, cobors, legio.

Τάτταιεν, 2. plur. præs. sub. act. verbi τάττω, seu τάσσω, ordiau.

Ταταίλλος, ε, ὁ, Dor. pro τετάφλος, ε, ἡ, privatus re aliqua, præs. part. passiv. verbi τετάφω, privo.

Ταῦγέτιος, gen. Jon. a Ταῦγετος, ε, ὁ, nomen proprium.

Ταῦτ, feq. aliquatinus pro ταῦτα, hæc, nom. plural. n. g. ab ὅτος, αὕτη, τόπ, hic, hæc, hoc.

Ταῦλιον, ε, τὸ, Att. & Dorie. pro τὸ αὐλεῖον, stabulum. Th. αὐλὴ, ἡ, aula.

Ταῦρος, & ταῦρος, ε, ὁ, rauriaus. ταῦρων αἷμα πιοῦσαι, tauri recens jugulati sanguis, Dioic. l. 6. c. 26. Th. ταῦρος, ὁ, ὁ, taurus.

Ταυροκτίτων, ος, ὁ, ἡ, ex tauro procreatus. Th. κτίτω, pater.

Ταῦρος, ε, ὁ, taurus. ταῦρος etiam locus tater pudenda, & nnum: nuda κτείνατος ταῦρίνος, expers conjugii, virgo apud Tragicos, teste Poll. l. 2. Apud Suid. ταῦρος, τὸ αἰδοῖον τῆς αἰδοῖς, & ἀκρωτήρια, ἢ κέρατος, & ἀγελ. ταῦρος, Dorie. pro ταῦρος, acc. plur. hinc ταῦρους, & ταῦρως, a, ὁ, taurinus. κίτταυρος, ᾶ, ὁ, cearaurus.

Ταυροφόνος, ὁ, tauricida. Ex ταῦρος, taurus, & φένω, occido. pract. med. τέφονα.

Ταῦτ, pro ταῦτα, hæc, anm. vel acc. plur. Att. Jon. & Dor. pro δεῦ ταῦτα, ob hæc. ab ὅτος, αὕτη, τόπο, hic, hæc, hoc. Accipitur & ταῦτα adverbialiter pro, quod magis est, imprimis, præsertim. & ταῦτα, eoque. ταυτῷ, Dor. Æol. & Poet. pro τῷ αὐτῷ.

Ταυτὰ, eadem, pro τὰ αὐτὰ. ταυτῇ, pro αὕτω, hoc modo.

Ταύτην, Dor. pro ταύτλην, hanc, istam.

Ταυτολόγος, ου, ὁ, qui idem dicit, ταυτὰ λέγω. hinc ταυτολογία, ejuldem sermonis repetitio crebra.

Ταυτομάτως, forte fortuna: per se ipsum, spontaneus: ἀπὸ ταυτομάτου, casu, fortuito, sponte, altra. Th. μάτην, frustra, temere, adv.

Τάφε, Jon. pro ἔταφε, ubstupuit, aor. 2. ind. act. ταφὼς, sepultus, a. a. part. pass. verbi θάπτω, sepelin.

Ταφὶ, ῆς, ἡ, sepultore, a θάπτω, sepelio.

Τάφιοι, ων, οἱ, populi quidam fic dicti.

Τάφος, ε, ὁ, sepulum funebre, sepulchrum, tumulus. Item τάφος, stopor. Pariter podex.

Τάφρος, ε, ἡ, fossa, fuvea, in quam mortui ejecti fuerunt. Est & τάφος, ὁ, vallum, fossa circa mœnia, agger, sulcus, lcrubs. apud Thucyd. in gen. fœmin.

Ταφὼ, ὁ, a. n. part. act. Est notandum, duplicam habere significationem: nonnunquam declarat idem ac θάπτω, qui sepelivit, & tum est a θάπτω, sepelio. nnnanunquam idem ac θαμβέω, obstupefactus, & tum est a θάω, obtupeo. a. 2. ἔταφον. p. m. τέθαφα.

Ταχ', pro τάχα, adv. brevi, cito, velociter: forfitan, unique. Thema ταχὺς, celer.

Ταχέες, anm. pl. a ταχὺς, ἐος, ὁ, celer.

Τάχα, dat. sing. a τάχος, ους, τὸ, celeritas. ajusdem them.

Ταχέα, ας, ὁ, celeritas. ἀπὸ ταχέως, celeriter.

Ταχέως, gen. plor. a ταχὺς, celer.

Ταχέως, adv. celeriter. cito, continuo.

Ταχύνω, a. 2. inf. paſſ. verbi τάσσω. conſtituo. fut. ξω.

Ταχυός, ά, όν, pernix, celer. ταχύς. Poet. pro ταχινὸς, & hoc pro ταχέως, celeriter. Thema ταχύς, celer.

Τάχιον, adverb. citius. τάχιστα, citiſſime. † ταχίστων, celerrime. Th. ταχύς, celer.

Τάχιστα, ocyſſime, velociſſime. ſuperlat. a ταχύ, celeritas.

Ταχυαλκητὴς, οῦ, ὁ, qui cito capi poteſt. ex ταχὺς, celer, & ἁλίσκω, capio.

Ταχυδρόμος, ὁ, qui velociter currit. a ταχὺς, celer, & δρέμω, curro. f. δραμῶ. p. δεδράμηκα. a. 2. ἔδραμον. pract. med. δέδραμα. Iode δρόμος, curſus.

Ταχυνῶ, 3. ſing. fut. 1. act. verbi ταχύνω, feſtino. vide in ταχὺς, celer.

Ταχυπειθὴς, ές, ὁ, facile credulus. ex ταχὺς, celer, & πείθω, perſuadeo.

Ταχύπετος, ος, ὁ, ἡ, ὸ pro ὁ τῷ ταχὺ πέτεσθαι ὑποπεπτωκὼς, qui citæ manifeſt obnoxius, cito moriturus. Ex ταχὺς, celer, & πέτομαι, v. ἐ, mors.

Ταχύπωλος, ὁ, celeres equuleos habens: rei equeſtris peritus: bellicoſus Homero. Quod ex ταχὺς, celer, & πῶλος, ὁ, ἡ, pullus equinus.

Ταχὺς, έος, ὁ, celer, velox, properans, præceps. quaſi a πάσσω, extendo. Vel a τέω, extendo, & χὼς, fundo. Curſor enim in viam extenditur, & quaſi eſt fundibuli. vel a τάσσω, ordino. comparat. ταχύτερος, celerior, pro quo uſitatius ταχίων: item θάσσων, & θάττων. ſuperlat. ταχύτατος, ſeu τάχιστος, celerrimus. Hinc τάχα, ταχέως, & ταχέως, celeriter. τάχος, εος, τὸ, celeritas. ταχύτης, ητος, ἡ, idem. ταχύνω, accelero, propero.

Ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, Dotic. pro ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, celeritas, velocitas. Them. ταχὺς, celer, valox.

Ταχυτῆτ, pro ταχυτῆτα, accuſ. ſing. a ταχυτὴς, ῆτος, ἡ, ſeu ταχήτης, ητος, ἡ, celeritas. Th. ταχὺς, celer.

Τάω, τῶ, capio. Iode format Euſtath τάζω.

Τάων, Æol. pro τῶν, genit. plur. f. g. ab ἡ, hæc.

Ταὼς, & ταὼς, ὼ, ὁ, & ταὼν, ὼνος, ὁ, pavo. queſi a πάω, id eſt, extenſione pennarum. Th. τάω, extendo.

T E.

Τὲ, conjunctio copulativa, valet idem ac Latinorum que. Eſt dictio anchitica, & ſemper poſtponi ſolet. ἠτὲ τε dixitque. τὲ, & ἦτε, aliquando apoſtrophantur: ut τ' ἄρ', & expletivæ particulæ ſunt. Et τέ. Dor. pro νέ, te.

Τέγγω, tingo, humecto, irrigo, molio, madefacio, macero. f. ξω. τέγγω ψᾶλλει λόγον, tingere mendacio orationem, pro mendacia dicere. τέγγεσθαι ὑπὸ ἀγκλοδοξίας, infamia emoliri, & a propoſito dimoveri, Plato. Hinc τεγανὸς, ὴ, ὸν, tinctus. τέναγος, εος, τὸ, focus humidus.

Τέγεα, Ionic Τεγέη, eſt oppidum Arcadiæ.

Τέγεος, pro τέγεος, ὁ, ſub tecto, ſublimis, altus. Item domus, porticus. Etym. cubilia fœmioarum, Homer. Iliad ζ. a τέγος, pro τέγος, tectum domus. quod a τέγω, tego.

Τέγος, εος, τὸ, Poet. pro λέχος, vel ὄρος, collis, mons. Item tectum, regmen domus, Suid. cœnaculum Polluci

Τελὼ, tuam. Poet. & Dor. pro σὴ, ac cuſ ſing. f. g. a σὸς, ἡ, ὸν, tuus, a, um. Th. νὸ, tu.

Τεθαλότα, Dor. pro τεθαλότα, perf. part. med. accuſ. ſingul. a θάλλω, floreo. vide τεθαλῶς.

Τεθαλῶς, ὼ, abundans, perf. part. med f. g. verbi θάλλω, floreo. fut. θαλῶ. p. m. τέθηλα, & τεθάλκα. parſ. med. part. τεθαλώς.

Τεθάμμενος, aufus ſum, perf. ind. act. verbi θαμβέω, fiduciam habeo. a θάρρος, εος, τὸ, idem ac θάρσος, τὸ, fiducia.

Τεθαρσήκασι, 3. plur. perf. act. verbi θαρσέω, fiduciam habeo. Them. θάρσος, εος, τὸ, fiducia.

Τεθάφαται, Jon. pro τεθαμμένοι εἰσὶ, ſepulti ſunt, 3. plur. perf. paſſiv. verbi θάπτω, ſepelio.

Τεθεσπισμένα, perf. paſſ. verbi θεσπίζομαι, ſpecto, ſpectabilis.

Τεθήασι, Attic. ſyncope pro τεθήκασι, 3. pl. a. 2. opt. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 2. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηκα, perf. act. τέθημαι, perf. paſſiv. verbi τίθημι, pono.

Τεθεμελίωτο, fundata fuerat, 3. ſingul pluſq. perf. paſſ. Attic. & Jon. verbi θεμελιόω, fundamentum jacio. f. ώσω. perf. τεθεμελίωκα. a θεμέλιος, ου, ὁ, fundamentum. Them. θέμελλος, ου, τὸ, idem.

Τέθηλα, ας, ε, floruit, perf. med. τεθάλα, 3 ſing. pluſq. perf. med. Jon. verbi θάλλω, floreo.

Τεθήλασι, a. 1. inf. paſſ. verbi τίθημι, pono. f. θήσω. a. 1. paſſ. ἐτέθην.

Τέθηπα, perf. med. verbi θάπτω, ſepelio, ſtupeo, aor. a. ἔθηπον. perf. int. med. τεθήπεσαι. perf. part. med. τεθηπὼς, ὸτος.

Τεθήπατο, Jon. pleonaſmo pro ἐθήπατο, 3. ſing. a. 1. med. verbi θάπτω. Significat autem ἐθαύμαζον.

Τεθλασμένος, ὁ, perf. part. paſſ. a θλάω, frango. fut. άσω.

Τεθλασμένος, α, ον, preſſus, a, om. perf. part. paſſ. verbi θλίβω, premo, affligo. f. ψω. p. τέθλιφα.

Τέθμιον, Poet. idem ac τεθμὸς, lex.

Τεθμὸς, ὁ, lex, mos. a τίθημι, pono.

Τέθνα, pract. med. quaſi a θνάω. τεθνάσι, contracte pro τεθνήκασι, perf. inf med. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηθι, præſ. imperat. τεθνάτω, præſ. opt. τεθνάναι, præſ. inf. τεθνὼς, præſ. part. a τίθημι, morior. hoc a θνάω, ſeo θνήσκω, morior. f. 2. med. θανοῦμαι. perf. act. τέθνηκα. a. a. ἔθανον.

Τεθνάλω, moriar, præſ. opt. a τίθημι, pro θνήσκω, morior. Sunt qui anadiplaſiaſmo Jon. poni volunt pro θνάλω, a. 2. opt. act. verbi τίθημι.

Τεθνάμεν, αῖτα, αῖσι, per ſyncopen pro τεθνάμενον, αίστα, αίσιν, num. plur. præſ. opt. τεθνάλων.

Τεθνάκασι, Dor. pro τεθνήκασι, 2. pl. perf. activ. verbi θνήσκω, morinr. perf. τέθνηκα.

Τεθνηκὼς, ότος, ὁ, mortuus, Dor. pro τεθνηὼς, perf. part. act. verbi θνήσκω, morior.

Τεθνήκων, Jon. & τεθνήκουσι, Dor. pro τεθνάσι, præſ. inf. verbi τίθημι, pro θνήσκω, morior.

Τεθνήκω, præſ. inf. a τίθημι, morior. Sed τεθνάκω, contracte pro τεθνήκω, perf. ioſ. med. verbi θνήσκω, morior. f. 2. θανοῦμαι. perf. activ. τέθνηκα. perf. med. τέθνημαι. q. a θνάω.

Τεθνῆν, mortui fuor, per ſynaereſin pro τεθνήκειν, 3. pl. perf. med. verbi θνήσκω, morior. pract. med. τέθνημαι.

Τεθνήτω, interficiatur, 3. ſingul. imperat. præſ. τεθνήθι, verbi τίθημι, pro θνήσκω, morior.

Τέθνικα, Boeot. ſyncope pro τέθνηκα, perf. ind. activ. hinc τεθνικὼς, ῶτος, per ſyncopen pro τεθνηκὼς, ότος, perf. part. activ. verbi θνήσκω, morior. fut. s. med. θνήξομαι. perf. τέθνημαι, & Boeot. τέθνικα. aor. a. ἔθνικον. p. m. τέθνικα.

Τεθνικότος, gen. ſingul. perf. part. vide τέθνικα.

Τεθνὼς, ῶτος, & Poetic. τεθνηὼς, ὸς, per craſin pro τεθνηκὼς, perf. pract. act. verbi θνήσκω, morior.

Τέθνηκα, ας, ε, & in 3. plur. τεθνήκασι, perf act. τεθνηκότα, 3. ſingul. perf. imperat. act. a θνήσκω, morior.

Τεθνῶτε, 2. 1. verbi τεθνάω, Syracuſano more fect. ex perf. τέθνηκα, verbi θνήσκω, morior.

Τεθνὼς, Poetice pro τεθνηὼς. quod vide.

Τεθνὼς, per ſyncopen pro τεθνηκὼς, perf. part. med. verbi θνήσκω, morior. p. m. τέθνημαι.

Τεθόλωται, turbatus eſt, 3. ſingul. perf. paſſ. a. θολέω, turbo, inquino. Them. θολὸς, ὴ, ὸν, ſordes turbidæ.

Τέθοφα, Jon. anadiplaſiaſmo pro θοφῶ, pæn. vel a. a. inf. act. verbi θέφω, vel θοφέω, ſallo.

Τεθραμμένον, acc. ſingul. part. perf. f. g. verbi τρέφω, alo. f. ψω. a. 2. ἔτραφον. perf. paſſ. τέθραμμαι.

Τεθράφαται, Dor. pro τεθράπται, perf. inf. paſſ. verbi πτάω, ſeu πτάομαι, perfoceo. f. πτήσω. perf. paſſ. τέτραμμαι.

Τεθρακαβάτης, ὁ, qui quadrigis vehitur. ex τεθρακατὸν, τὸ, quadriga. quod ex τέτρες, quaternio; hoc ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & βαίνω, aſcendo.

Τεθρίππων ἄρμα, currus quadrijugus, quadriga. Ex τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus.

Τεθρεπτοτόκος, α, ὁ, quadrigarius, qui equos quadrijugos alit. Ex τεθρεπτοτροφὸν, equos quadrijugos alo. & τεθρεπτὸν, τὸ, quadriga. quod a τέτρες, ὠδὸς, quaternio; & hoc a τέσσαρες, quatuor, & ἵππος, equus, & τρέφω, alo.

Τεθυμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi θύω, ſacrifico, immolo. f. θύσω. perf. τέθυμαι.

Τεθυμῶσθαι, iratum eſſe, pract. int. paſſ. verbi θυμόω, ed iram provoco. fut. ώσω. p. τεθύμωκα. Th. θυμὸς, animus, ira.

Τεθυωμένος, ὁ, perf. participp. paſſiv. verbi θύω, odorem jucundum reddo. The. θύω, macto.

Τεὸν, & τὸν, Joo. Poet. & Dor. pro σεῖ, tibi, dat. ſing. a σύ, tu.

Τέτας, αντος, ὁ, a. 2. part. act. verbi τείνω, tendo. f. τενῶ. p. τέτακα. a. 2. ἔτανον.

Τείνω, tendo, oetendo, produco, protrago me, ſeu pertineo: iter contendo, intendo. κραναὰς ἔτεινε, viam longam peregerunt, Sophocl. τείνω βιαίως, vehementer intendo, Ariſtoph. ſpecto ad, eum præpoſitione πρὸς, Ariſtot. f. 2. Rhatoricor. πρὸς ἀλήθειαν τείνει τοῦτο, hæc ad veritatem tendunt. Significat etiam τείνειν cum magna difficultate, & labore eaoere. f. τενῶ. perf. τέτακα. a. 2. ἔτανον. p. m. τέταμαι. Hinc τόνος, ου, ὁ, intentio; item accentus. τεταμὸς, ὴ, ὸν, extentus. τανὺς, ῆ, ὺ, idem. πτανύω, tendo. τανία, ας, ἡ, tænia.

Τείρεα, τὰ, aſtra, ab fiecandi virtutem, a τείρω, ficco, vel ob τείρειν mirabilem.

Τειρεσίης, ου, ὁ, Tireſias, vates Thebanus præſtantiſſimus.

Τείρετο, Jon. pro ἐτείρετο, affligebatur, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi τείρομαι, vexor. Th. τείρω, vexo, tero.

Τείρω, ως, ω, fut. 2. a τρύω. f. ἴσω. idem ac τύω, affligo, vexo, domo. Genef. 3. 15.

Τειρωμένοισι, vexatis, dativ. plur. part. præſ. paſſ. τειρόμενος, η, ὸν, verbi ejuſdem.

Τείσιν, Dor. pro τίσιν. 3. plur. præſ. a τείρω, vexo.

Τείρω, vceo, etrigo, ſubjugo, domo, conficio, tero, ficco. fut. τερῶ. a. a. ἔτειρον. Hinc τέλμα, ατος, τὸ, tener, mollis.

Τειχεσπάλαιν, mœnium quaſſator, voc. ſing. a τειχεσπάλτης, ου, ὁ. quod ex τεῖχος, murus, & πάλλω, percutio.

Τειχέων, genit. plur. a τεῖχος, murus. τειχέω, pro τειχίζω, muris cingo.

Τειχέως, ὁ, ἡ, monibus concluſus, Thucyd. Ex τεῖχος, murus, & οἶκος, apro.

Τειχίοις, ὁ, muris cinctus. a τεῖχος, ου, τὸ, murus.

Τειχίσαι, a. 1. inf. act. τειχιοδόμαι, a. 1. inf. paſſ. verbi τειχίζω, muris cingo munio, f. ίσω. p. τετείχικα. a. 1. ἐτείχισα. Th. τεῖχος, ου, τὸ, murus.

Τειχομαχῆσαι, muros oppugno. hinc τειχομαχία, & Jon. a, murorum oppugnatio. Ex τεῖχος, & μάχομαι, pugno.

Τεῖχος, εος, τὸ, murus, mœnia. τείχεα ξύλινα, lignorum ſtrues, ſegus. q. a τέλ-

Digitized by Google

τεύχω, fituo. Hinc ταχίζω, murum ædificeo.

Ταχεσώλαξ, ακος, ὁ, murorum cuſtos. ταχεσοφύλακες, cuſtodes in omnibus conſtituti, Poll. ex τεῖχος, murus, & φυλάσσω, cuſtodio.

Τέη, pro τέκε, Jon. pro ἔτεκε, 3. ſing. a. e. ind. act. Eſt & τέκε, a. 2. imperat. act. verbi τίκτω, pario, fut. τέξω. p. m. τέτεμαι. a. a. inſ. act. τεκεῖν.

Τεκέσθαι, a. e. inf. med. verbi ajuſdem.

Τέκεσσι, dat. pl. Jon. pro τέκνοις, a τέκος, εος, τό, fœtus. Th. τίκτω, pario.

Τέκετ', pro τέκνον, Jon. pro ἐτέκνωσε, peperit, 3. ſing. e. a. med. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι, a. e. ἔτεκον.

Τεκμαίρομαι, ῶ, σομαι, deſtino, ad finem perduco, ſtruo, denuntio. e. a. med. ἐτεκμηράμην. τεκμήριον, indico, demonſtro. Th. τέκμωρ, τό, finis.

Τέκμωρ, ατος, τό, finis, exitus rei. Item ſignum, conjectura. Hinc τεκμαίρω, certis ſignis oſtendo. τεκμήριον, ου, τό, certum, & indubitatum ſignum.

Τεκμήριον, α, τό, certum ſignum. τεκμήριον ποιῶ, teſtimonium perhibeo. Thucyd. τεκμήρια λέγω, argumente colligere, Demoſth.

Τέκμωρ, ορ, idem ac τέκμωρ, ſignum.

Τέκνε, τό, pulli, filii, nom. pl. n τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario.

Τεκνίον, ε, τό, filiolus. τεκνίω, ῶ, τὸ, filiolus.

Τεκνογονία, liberos pario, liberos gigno, fœtifico. fut. ήσω. perf. τετεκνογόνηκα. a. r. ἐτεκνογόνησα.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio.

Τέκνον, ου, τό, filius, proles, ſoboles, catulus. Et pro auctore generis, Pindarus. τέκνα, ων, τά, liberi. a τίκτω, pario.

Τεκνοποιέομαι, ſ. ῶ. iad. paſſ. verbi τεκνοποιέω, quod ea τέκνον, ου, τό, filius. The. τίκτω, pario, & ποιέω, facio.

Τεκνοτροφέω, ῶ, liberos educo. ſ. ήσω. perf. τετεκνοτρόφηκα. e. r. ἐτεκνοτρόφησα. Quod ex τέκνον, ου, τό, filius. Th. τίκτω, pario, & τροφέω, nutrio. Th. τρέφω, alo. Hinc τεκνοτρόφος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ liberos elit. τεκνότροφος, ος, ὁ, ἡ, qui, vel quæ a liberis elitur.

Τεκνόφιν, adverb. per filium, opere filii. ἀπὸ Ϝ τέκνου. Simonid.

Τέκνον, ος, Jon. pro ἔτεκνον, a. e. ind. act. verbi τίκτω, perio. fut. τέξομαι. e. 2. part. τεκών, όντος, ὁ, in gen. pl. τοκόντων.

Τέκος, εος, τό, fœtus, proles, filius, vel filia. Διὸς τέκος, Pellas, Iliad. d. Item τόκος, pullus equinatium, Iliad. Θ. a τίκτω, pario.

Τεκτάρων, paricus, a. e. part. act. ſ. g. τεκών, όντος, ὁ, a. e. part. m. g. e τίκτω, pario.

Τεκτήνατο, febreſcecit, Jon. pro ἐτεκτήνατο, 3. ſingul. a. 1. med. cerbi τεκταίνω, febricor. ſ. ανῶ. quod a τέκτων, ονος, ὁ, faber. Thema τέκχω, fabricor.

Τέκτονος, gen. ſingul. e τέκτων, faber.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, erchitectus, ſtructor, ædificator. τέκτονες κακῶν, malorum fabricatores, Eurip. a τέκχω, fabricor. fut. ξω. perf. τέτεκχα.

Τεκών, όντα, ών, a. a. part. activ. verbi τίκτω, perio. ſ. τέξομαι. a. 2. ἔτεκον.

Τελαμών, ῶνος, ὁ, falcie, lorum clypei, aut enſis. a τελάω, ſuffero, ſuſtineo. Hinc τελαμωνία, baltæ corticea, quibus armantur eanes advarſus feras.

Τελαμώνιος Αἴας, Ajax Telamonius, noman proprium. Hinc Τελαμωνιάδης, ε, ὁ.

Τελέεσθαι, præſ. iof. paſſ. cerbi τελέω, ad finam pardueo.

Τελέης, perficias, e. ſingul. præſ. ſub. act. verbi ajuſdem, & them.

Τελέθοντι, ſunt, Dor. pro τελέθουσι, 3. plor. præſ. verbi τελέθω.

Τελέθω, ες, ε, ſum, fio, orior, perficior. Poet. τελέθομαι, idam. in 3. plur. τελέθονται. τελέθοντι, 3. plural. præſ. ſub. act. Th. τέλλω, ſum, fio.

Τέλλ, det. ſingul. a τέλος, εος, τό, finis.

Τελείη, perfecta, ſ. g. a τέλειος, perfectus.

Τελείεν, perficiebetur. 3. ſing. imperf. paſſ. Jon. verbi τελέω, Poet. pro τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλειος, τελεία, ον, perfectus, a um, abſolutus, eximius, integer, adultus, qui eſt perfectæ magnitudinis, & integræ ætatis. τέλειος ἀνήρ, integre ætatis eſt, Lucian. τέλειον ἀτύχημα, fueulentum detrimentum, Demoſth. Apud Plutarchum τέλειοι dicitur, qui uxorem habet. Jupiter τέλειος, h. e. nuptiarum præſes, ſicuti Juno ὑμὴ τελεία. Τέλειαι etiam ἔφραι dicebant hoſtias eximias, vel ſenctiores, quas Licius eliquando hoſtias majores, eliquanda meliores appellat. τέλειαι ἵπποι etiam equi dicuntur, qui dentes ætatis indices amiſerunt, Pleto l. 8. de Legibus. Luciano Θεοὶ τέλειοι ſuat Dii perfecti, Dii ſummi, Dii præcipui. In comperer. τελειότερον, ρα, ρον. hinc adverb. τελείως, perfecte.

Τελειότης, ητος, ἡ, perfectio, integritas.

Τελειόω, ῶ, perficio, abſolvo, finio, ed Hebr. 11. Item initio, ſacro, conſecro, purifico. ut de ſacris Eleuſiniis dicebant τελεῖσθαι τὰ μικρὰ, & μεγάλα, Plutarch. de Demetrio. fut. ώσω. perf. τετελείωκα.

Τελειώθω, perficitor, 3. ſing. præſ. impet. paſſ. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεῖται, 3. ſing. præſ. paſſ. verbi ajuſdem, & them.

Τελείω, Poet. pro τελέω, perficio, conſummo. The. τέλος, εος, τό, finis.

Τελειωθῇ, 3. ſing. a. r. ſub. paſſ. verbi τελειόω, perficio, abſoleo.

Τελείως, integre, adverb. a τέλειος, εια, ον, perfectus, a, um. Th. τέλος, finis.

Τελείωσις, εως, ἡ, perfectio, conſummatio. e τελειόω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελειωτής, οῦ, ὁ, conſummator, initietor, propegator, finitor, Nazianz. in Orat. ab eodem τελείω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεῖς, a. ſingul. præſ. opt. act. verbi τελέω, fnio, perficio. Th. τέλος, finis.

Τελεσ, ὁ, idem ac τέλειος, perfectus.

Τελεσθῆ, idem ac τελειωθῇ, perficio. hinc præſ. iof. τελεσθῆν.

Τελέσαι, aor. inf. act. τελέσαιμι, cor. 2. opt. act. τελέσεις, e. 1. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τελέσαις, Æol. pro τελέσας, αντος, ὁ, a. r. pert. act. verbi τελέω, perficio.

Τέλεσαν, Joc. pro ἐτέλεσαν, 3. pl. a r. ind. activ. ab eodem verbo, & them.

Τελέσσαι, ας, α, e. 1. opt. Æol. ejuſdem verbi.

Τελεσσι, Jon. pro ἐτέλεσαν, 3. ſingul. cor. 1. act. ajuſdem verbi.

Τελέσσης, 2. plur. a. r. ſub. act. verbi τελέω, perficio.

Τελεσθέντων, Attica pro τελεσθέντων, maſc. pro ſ. g. aor. r. part. paſſ. a τελέω, perficio.

Τελεσθῆ, 3. ſing. a. r. ſub. paſſ. verbi ejuſd.

Τελεσθήσεται, 3. ſing. fut. ſ. paſſ. verbi τελέω. Th. τέλος, finis.

Τελεσσίδιος, α, ὁ, Dor. pro τελεσσίδης, α, ὁ, πατρωνυμικὸν, pro Τελεσίας, α, ὁ.

Τελεσθ, ος, ὁ, perfectus, ultimus. a them. τέλος, finis.

Τελεσιουργὸς, ὁ, ἡ, perfector, efficax, effector operum. τελεσιουργὸς τῆς ὑποσχέσεως, promiſſorum perfector.

Τέλεσον, ὅτω, perfice, a. r. imperat. activ. verbi τελέω, perficio. Them. τέλος, finis.

Τέλεσσε, Jonic. & Poet. gem. σσ, pro ἐτέλεσε, aor. 1. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελέσσει, gem. σσ, Poet. pro τελέσῃ, perfecerit, 3. ſing. aor. 2. ſub. activ. cerbi ejuſdem.

Τελεσσιγάμοισι, perficientibus nuptias, dat. plur. a τελεσσίγαμος, ος, ὁ, ἡ. quod ea τελέω, perficio. The. τέλος, finis, & γάμος, ος, ὁ, nuptiæ.

Τελέσσω, perficiam, Poet. pro τελέσω, fut. r. ind. vel a. 2. ſub. activ. verbi τελέω, perficio.

Τελεστῆρες, ων, οἱ ἡ, ad finem perducens; & qui τελέσσαι φύλα. tum qui perfectum fructum fert, fructifer; ferens tributum. τελεστῆρες γῆς, terra fruges perficiens, Theophr. μισὸν τελεστῆρα ἔτεος ἑκάστου, per annum integrum, & totum, h. e. τέλειον, perfectum, Odyſſ. ζ. Nonnulli τελεστῆρα interpretantur eatem, aut eriem pythonem.

Τελετή, ῆς, ἡ, & τελέτη finis, exitus. Th. τέλος, finis.

Τελεῦσι, & τελοῦσι, Doric. pro τελοῦσι, 3. pl. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio.

Τελευταῖος, αία, αῖον, ultimus, extremus, poſtremus. e τελευτή, idem ac τέλος, finis.

Τελευτᾶ, ᾶς, Dor. pro τελευτῇ, ἡ. Hoc vero Attr. pro τελευταία, ας, ἡ, poſtrema. Th. τέλος, finis.

Τελευτᾶσθαι, præſ. ind. cerbi τελευτάω, morior.

Τελευτάτω, perficiet, Dor. pro τελευτήσει. τελευτάσαν, finivit, Dor. & Jon. pro ἐτελεύτησαν, a. 1. ind. act. e τελευτάω, finio.

Τελευτάω, morior, ad finem perduco; affaro, ſuppedito, Odyſſ. α'. fut. ήσω. aor. ε. ἐτελεύτησα. perf. τετελεύτηκα.

Τελευτῇ, ῆς, ἡ, pro τελετή, finis, mors.

Τελευτήσαι, a. r. iof. act. τελευτήσειν, dat. plur. τελευτήσασιν, acc. plur. a. r. part. act. cerbi τελευτάω, morior.

Τελέω, ῶ, impleo, ſolvo, perficio. ſ. έσω. p. τετέλεκα, abſolei.

Τελέως, plane, perfecte, abſolute, omnino, ſſocreres.

Τελεωτέρων, gen. plur. compſrat. grad. e τέλειος, perfectos. Thema τέλος, finis.

Τελέως, ωτος, ἡ, perfectus, abſolutus, & in ſ. g. τελέωσα, ης, ἡ, ad eodem them.

Τελεώσασα, complcot, perficior, initior. Heſych.

Τελεώσης, ὁ, perfectus, acc. plur. ſ. g. a τελέως, perfectus.

Τέλλειν ἐδέᾳ, itar facere, proficiſci, Dor. pro ἐὰν τελλῶν.

Τελλίν, ος, ἡ, piſcis nomen, quia celeriter erefcit, & fit τελεία, mutulus, ſice mytulus Athenæo lib. 3.

Τελλὶς, ίος, ἡ, rorum, pers, ordo, Hafycb. nempe τέλειον, ex partibus, quæ illud τέλειον, perficiunt.

Τέλλομαι, Poetica pro ὑπάρχω, ſum, exiſto: orior: mando. Item mitto.

Τέλλω, inuſit. ſecio, fio, orior. hinc τελέθω, Poetic. ſum, κίκτελλω, oriri facio, orior.

Τέλμα, ατος, τό, lacuna, locus paluſtris. Hinc τελμᾶς, ῆτος, ὁ, latum.

Τέλος, εος, τό, finis, exitus, victoria. vectigal, impenſe, myſterium. dignires magiſtratuum. legio, turma, cohore. Jonica ſcribentibus ſæpe eſt χρῆμα, res. q. n τέλλω, facio. Soida τέλος eſt nuptiæ. Accipitur etiam aliquando τέλος adverbialiter pro tandem, denique; ut τέλος θέσπισε τὸ πάντες, ed poſtiamom ipſe quoque moriar, Sophocl. τέλος δὲ, demum, noviſſime autem, denique. τέλος δὲ πᾶσι πάντων, ad aatremum omnium, Plato de Legibus. Hinc τελευτάς, ῆ, perfectio. τελευτή, ῆς, ἡ, finis. item mote. τελευτάω, fnio, finem habeo, deſino, morior. κατατέλλω, perficio. κατατέλεσμα, ατος, τό, effectus. peculiariter effectus ſtellarom. item eventus. ἐκτελέω, peragn, conficio; item permeneo, perſevero.

Τελοῦσι, perficiunt, e. plur. præſ. ind. act. verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finis.

Τέλσον, a, τό, finis, extremitas, Heſych. a τέλος, per Metathefim.

Τελχὶν, ῖνες, ὁ, fafcinator, qui homines in rebus non bonis θέλγει, demuleet, furiofus, ſupra hominum vires habens, ſceleſtus, malitioſus. Etymol. eſt ad mortem dapreſſio, ſeu deductio. Τελχῖνες, οἱ, homines ſpiritu affati, & inſani, quales feruntur fuiſſe Corybantes, & Cebri.

Τελῶν, ὁ, perficiens, præſ. patt. verbi τελέω, perficio.

Τελώνης, ε, ὁ, publicenus. quod ex

τέλ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, vectigal, & ἀτέλεια, ἄτελεια, exemtio.

Τελώνιον, ε, τὸ, teloneum. locus, ubi publicani fedebant, & vectigal exigebant. τελωνῶν Suidæ.

Τέμαχ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, fruſtum ſectione alicunde ablatum. Interpr. Ariſtoph. obſervat, de piſcibus, & placentis proprie dici, non autem de carnibus.

Τεμάχει, dat. ſing. a τέμαχ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, lucus. Th. τέμνω, ſeco.

Τέμεν⊙ν, ε⊙ν, τὸ, nemus, portio agri a cæteris refecti, delubrum Diis dicatum, fanum, lucus, facellum, Ariſtph. in Plut. Th. τέμνω, ſeco.

Τέμενεται, ſecuotes, Dor. pro τέμνονται, nom. plur. f. g. præſ. part. a τέμνω, ſeco.

Τέμνω, ſeco, ſcindo, amputo. τέμνετε ἵππους φίβλῃ, to adete equorum jubam, Euripidee. fut. τεμῶ. perf. τέτμηκα. aor. 2. ἔτμαγον. præt. med. τέτμημαι. Hinc τέμ⊙ν, ε, ὁ, ἡ, fruſtum, pare. ἄτμ⊙ν, ε, ὁ, ἡ, qui ſectus non eſt, item qui ſecari nequit. διχότμ⊙ν, ε, ὁ, ἡ, in duas æquales partes diſſectus.

Τέμπεα, ν, τὰ, Tempe, locus emmniſſimus in Theſſalia, vallee Herodot.

Τεμῶ, fut. 1. ind. verbi τέμνω, ſeco.

Τέναγ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, locus humidus, mare illuvies, limus: locus cæno ſus, vallum, Polyb. a τέγγω, bumecto.

Τένει, ariodit, 3. ſing. præſ. a τένδω, rudo.

Τένδω, ſeu τανδω, comedo, voro, rodo. Hinc τένθων, ε, ὁ, voretor, ligoritor. τενθρήνη, ης, ἡ, inſectum aculeorum.

Τένθ⊙ν, gen. Jon. τενθέος, nomen proprium inſulæ, Tenedus.

Τε τενθρήνη, & τενθρίνη, ης, ἡ, inſectum aculeatum, ut veſpa, quia delectatur τενθείν, id eſt, liguritioue. Th. τένθων, edo.

Τ'ἐννεα, ace. ſing. τέσσερα, oom. dual. a τέσσαρ, ες⊙ν, ὁ, tendo.

Τένων, ον⊙ν, ὁ, tendo, fiaia muſculi, qui pera oervuſa, cujue actio præcipue in τένοντα, id eſt, tenſione coofiſtit: collum, cervia, nervus io collo, qui uſque ad talos protenditur. Gaza tendonem traoefert. τὸν τένοντα Ϝ τυράνν κεφαλήν, cervicem tyranni preme, Lucian. Polluci τένων poplitum nervus latus, tendens ad calcem. Baſiline uſurpat τένων per metaphoram de montis jugo, & cacumioe.

Τέξεσθαι, f. s. inf. med. verbi τίκτω, pario. ſ. τέξομαι, ῃ, εται. a. 2. ἔτεκον. p. ni. τέτοκα.

Τέο, Jon. pro Ϝ, id eſt, τίν⊙ν, Poet. ſubintellige ἕνεκα.

Τεοῖς, & τέοισι, dat. plur. a τεός, tuus.

Τεός, ή, όν, tuus, a, um, Dor. pro σός, ὁ, ὸν. Th. σύ, tu.

Τέραμν⊙ν, ε, ον, coſtu foeilie. a τέραμον, ον⊙ν. Sed τέραμν⊙ν, ε, ὲ, ulvearc, umbroculum, Heſych.

Τεραμνὸν, ὁ, ὴ, & τέραμνος, mollie, tener, a τέρδω, idem. Th. τέρω, veao, tero.

Τέρας, ατ⊙ν, τὸ, ſignum, monſtrum, prodigium, portentum. quod facit τρέω, quia terret. vel quo natoræ ordo τέρετα, quaſi vexatur, & conturbatur. Hinc τερατώδες, ε⊙ν, ὁ, ἡ, portentoſue. τερατεύω, & τερατεύομαι, monſtra loquor. τερήμης, ε⊙ν, ὁ, præſtigiator, ineuntator. τερήτεια, ας, ἡ, præſtigiæ, incantamentum.

Τερατοσκόπ⊙ν, ε, ὲ, Poet. ſyncop. pro τερατοσκέπ⊙ν, ὁ, prodigiorum inſpectot, & obſervator, vates.

Τερέβινθ⊙ν, ος ἡ, terebiothue, arbor. Theophr. l. 3. hiſt. plaat.

Τέρεια, & Jonic. τερείη, ης, ἡ, tenera, moſcul. ὁ τέρδω, ειν⊙ν, tener, mollie. Th. τέρω, tero, vexo.

Τέρεν⊙ν, acc. ſing. a τέρδω, ειν⊙ν, ὁ, tener, mollie, & τὸ τέρεν, mnlle.

Τερετίζω, lafcive cento. Geza interpretatur teutare io Probl. Ariſtotelie.

Τερέω, fut. ήσω, terebio, perforo, torno, vulnero. q. a τέρω, tero. Hinc τέρετρον, ε, τὸ, terebra. τερέτραν, ε, τὸ, terebella.

Τερηδών, όν⊙ν, ὁ, teredo, vermie in mari præcipue ligna corrodene, Ariſtoph. in Eqoit. τερηδὼν ὀδὸν, a Galeno per metaphoram dicitur offie ex carie perforario.

Τέρην, ειν⊙ν, ὁ, tener, mollie, friabilie, eolidus, Iliad. π. a τέρω, tero, quia facile teritor.

Τερθρεύς, ὁ, præſtigiator. q. a. τέρας, portentum, quia portenta edit.

Τέρθριον, ε, τὸ, artemo; fuoie, quo utrinque velum trahitur ad antennæ ſummum jugum. Etymol. q. τέρεθριον, quia per foramen ducitur. Th. τερέω, terebro.

Τέρμ', pro τέρμα, ατος, terminus.

Τέρμα, ατος, τὸ, terminue, meta, finie. adverb. tandem, ad extremum. Dicitur & τέρμας, & τέρμον. quaſi a τέρω. Moleſtia enim finem præcedit. vel a τέρπω, delecto. perf. paſſ. τέτερμαι. Finis efficientem delectat, & amorem mediie conciliat.

Τέρμινθος, ε, ὁ, idem ac τερέβινθος, terebinthoe. Item tumor præter oaturam oigrieans, mui ime in tibiie, Æſchines.

Τερμιόεις, εντος, ὁ, ad pedee uſque demiſſus. in accuſ. τερμιόεντα, telarem. Th. τέρμα, ατος, τὸ, terminne.

Τέρπει, delectat, 3. ſing. præſ. oct. τέρπεται, 3. ſingul. præſ. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τέρπειν, delectare, Jon. pro τέρπειν, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Τερπέσθω, 3. ſing. præſ. impet. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέρπετ', Jon. pro ἐτέρπετο, 3. ſiagul. imperf. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τερπικέραυνος, ο, ὁ, ſulmiae geudens. a τέρπομαι, delector, & κεραυνὸς, ὁ, fulmeo.

Τερπνὸς, ὴ, ὸν, jucundne, a, um, venuſtus. τερπνὸν, ὸ, τὸ, delectatio, voluptas. a τέρπω, delecto.

Τερπνότατος, ὴ, jucondiſſimue, fuperlor. a τερπνὸς, ὸ, ὸ, jucundus. biac τερπνῶς, adv. jneuode. Th. τέρπω, delecto.

Τερπόμην, præſ. opt. paſſ. verbi ejuſdem.

Τερπόμενος, ὸ, præſ. part. paſſiv. verbi τέρπω, delecto.

Τέρποντο, delectabantur, Jon. pro ἐτέρποντο, 3. pl. imperf. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τερπε, ἰέθω, oblectare, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Τέρπω, delecto, exbilaro, mulceo, de mulceo, vulnptare afficio. τερπόμενοι, s. plural. præſ. ſnh. paſſ. f. r. ind. activ. τέρψω. p. ρα. Etymolog. a τρέπω. oblectatio enim animam avertit a curie. Hioc τέρψις, εως, ἡ, delectatio, oblectatio. τερπνὸς, ὸ, ὸ, jucundue, delectutionem ndferens. τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas.

Τερπωλὴ, ῆς, ἡ, idem ac τέρψις, voluptae, delectatio. Th. τέρπω, delecto.

Τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσε, fut. Æolic. verbi τέρω, veao. fut. τερῶ, & Æol. τέρσω.

Τέρσετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi τέρσω. quod vide. Alioqui τέρσετο, eſt dual. fut. 1. Æolic. verbi τέρω, tero.

Τέρτρυε, ficcabat, 3. ſing. a. s. ind. act. Jon. verbi τερσαίνω, idem ac τέρσω.

Τέρσω, atefocio, ficco: tero. quoſi a τέρω. hinc τερσαίνω, idem ac τέρσω. τερσὸς, & Att. ταρρὸς, ῆ, ὁ, crotes, ſuper qua colei, & alia ſolent ficcari; item alovium, & ordo remorum.

Τέρτιος, ε, ὁ, nomea viri. Lat. Tertius.

Τέρτυλλος, ε, ὁ, nomen rabulæ forenſis, dimtout. a Tertius.

Τερυς, υος, ὁ, invalidue, imbecillie, teoute, tritue. a τέρω, tero.

Τερύσκω, affligo. u τέρω, vexo.

Τερφθῇ, delecletur, 3. ſiagul. a. e. ſub. paſſ. verbi τέρπω, delecto.

Τέρψας, ὁ, oblectans, a. e. part. act. verbi τέρπω, oblecto.

Τέρψις, εως, ἡ, delectotio, oblectatio. in pl. τέρψεις. Th. τέρπω, delecto.

Τερψιχόρη, ης, ἡ, Terpſicore, nomen Muſæ, tripudiis ſe oblectane. a τέρπω, delecto, & χορὸς, ὦ, ὁ, chorue, tripudium.

Τεσσαράκοντα, εἱ, αἱ, τὰ, quadraginte. Th. τέσσαρες, quetuor.

Τεσσαρακοντούτης, ους, ὁ, ἡ, quadragiota annorum. Ea τεσσαράκοντα, quadraginta, & ὄντος, ους, τὸ, aanus.

Τέσσαρες, & Att. τέτταρες, ων, οἱ, αἱ, & τὰ τέσσαρα, quatuor. dat. τέσσαυσι, accuſ. τέσσαρας, & α. Hinc τετράγωνος, quatet. τέτραρος, & Poet. τέτρατος, η, ὁ, quartus. τέτρακ, & τετράκις, avium nomina.

Τέσσαρες, Jon. pro τέσσαρες, quutuor.

Τεταγμένος, η, ον, ordinatue, perf. part. paſſiv. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τεταγών, ὁ, qui tereadit, Jon. reduplicat. pro ταγών, u. 2. part. act. verbi τάζω, prehendo, capio, teodo. Th. τένω, tendo.

Τέτακε, extendi, perf. act. a τένω, tendo. f. τενῶ. a. 1. poſſ. ἐτάθην.

Τέτακται, perf. ind. paſſ. verbi τάσσω, ordino. f. ξω. p. χα.

Τέτυλμαι, perf. rud. paſſ. verbi τέλλω, orior. & τολῶ. p. τέτολκα. a. 2. ἔτλαν.

Τετνὸς, ὸ, ὁ, extentue. a τιτάνω. Thema τένω, extendo.

Τέτανται, exporrecti ſunt, 3. plural. perf. paſſ. verbi τείνω, extendo. perf. paſſiv. τέτμημαι.

Τετράγμαι, ξαι, ται, perf. paſſ. verbi ταράσσω, turbo, commoveo. f. ξω. p. χα.

Τετραπάμενος, Jon. reduplic. pro παραπάμενος, ὁ, a. 2. part. med. verbi τέρπω, delecto.

Τετραπέσθαι, Jon. reduplic. & Poet. pro παραπέσθαι, 1. pl. a. a. ſub. med. verbi ejuſdem.

Τετραετὴς, αία, ἐς, quatridonnue, a, um. quod a τέσσαρες, η, α, quartue. Th. τέσσαρες, quetuor.

Τετράτῃ, dat. ſing. f. g. a τέτρατος, quartus.

Τέτμεσσι, α, ον, & Poetic. τέτρασι, quartue, a, um. ejuſdem them.

Τέτταρα, Pindar. pofuit pro contendit, io iſtam curam incubu[illegible] ſing. perf. poſſ. vide io τέτταρα.

Τέτταρο, Jon. pro ἐτέτταρο, 3. ſiagul. ploſq. perf. paſſ. verbi τείνω, extendo. f. σω. p. τέτακμαι. perf. poſſ. τέτασμαι, σαι, ται.

Τετύχηται, ordinari ſunt, Jon. pro τετάγμενοί εἰσι, 3. plor. perf. paſſ. verbi τάσσω, ordino. fut. ξω. p. χα. perf. τέτακται, τέτραγμαι, ξαι, ται.

Τετυχισμένος, η, ον, perf. part. paſſ. verbi τυχίζω, murum ædifico. f. ίσω. Τὸ τυχος, εος, τὸ, murus.

Τέτυλα, perfeci, perf. med. verbi τελέω, perficio. fut. έσω. Them. τέλος, εος, τὸ, finis.

Τετέλεκα, perf. act. τετέλεσα, 3. ſing. perf. paſſ. τετέλεσμαι, verbi τελέω, perficio. Th. τέλος, finio.

Τετελεσμένον, peractum, perf. part. paſſ. verbi τελέω, perficio.

Τετεύξομαι, pro τετεύγμαι, ὁ, conſecutus, perf. part. paſſ. verbi τυγχάνω, aſſequor. fut. τεύξομαι. a. ο. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι.

Τετεύχατα, febrefacti ſunt, Jon. pro τετάγμενοί εἰσι, 3. plur. perf. paſſ. Sic τετεύχατο, pro τετάγμενοι ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. Joaie. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω.

Τέτμημαι, perfect. med. inde τετμημένος, ῆν, perf. part. med. verbi τέμνω, liquefacio.

Τετιμένος, affiicte, vocat. ſing. perf. part. paſſ. τετιμένος, ε, ὁ, verbi τένω, crucio, dolore afficio. f. ίσω. perf. τετίμηκα. hinc perf. part. act. τετικώς, per eresin pro τετικώς. Th. τίω, puoio, ulciſcor.

Τετίνθαι, s. duel. perf. paſſ. τετίμεσθον, verbi τένω, crucio. Th. τίω, punin.

Τετικότες, vide in τετικώς, a τένω, crucio.

Τετικὼς, ότος, per crafio pro τετικυῖα, ότος, pert. part. act. verbi ejuſdem, & them.

Τετιμένος, η, ον, honorurus, per tynenp. pro τετιμησόμενος, perf. part. poſſ. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem. Alii volunt eſſe perf. part. paſſ. verbi τίω, honoro: punio. fut. τίσω. perf. paſſiv. τέτιμαι.

Τέτ-

Τετιμημένος, ὁ, æſtimatus, perf. part. paſſiv. verbi τιμάω, æſtimo, honoro. Them. τίω, idem.

Τετιμῆσθαι, hoooratum eſſe, perf. inf. paſſ. verbi τιμάω. Th. τίω, honoro.

Τετίμηται, honorata eſt, 3. ſing. perf. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Τέτλαθι, patere, per apocopen pro πάτλαθι, vel præſens imperat. act. veroi τέτλημι, tolero. Vel τέτλαθι, per redupl. Jon. dicitur pro τλαῖθι, a. a. imperat. act. verbi τλάω, patior, a. a. ἔτλαον. a. 2. imperat. τλῆθι, & Doric. τλᾶθι. Th. τλάω, ſeu τλάω, perſero.

Τέτλακα, perf. med. verbi ejuſdem. Sunt qui velint eſſe perf. ind. act. & per ſyncopen diei pro τέτληκα.

Τέτλαθ', pro τέτλαθι, ſuſtineas. vide τέτλα.

Τετλαίην, ης, η, præſ. opt. act. a τέτλημι. Th. τλάω, perfero.

Τετλαίμην, Jon. & τετλαίατο, Æol. pro τετλαίνην, præſ. int. verbi τέτλημι, ab eodem them.

Τετλάτω, præſ. inf. verbi τέτλημι. Th. τλάω, perfero.

Τέτλαμεν, ſuſtinuit, 3. ſing. perf. act. verbi τλάω, ſuſtineo. fut. ήσω. Thema τλάω, idem.

Τετλαμές, ότος, ὁ, paſſus, per ſyncopen pro τετλαμένος, perf. part. act. verbi ejuſdem, & Them.

Τέτυμ, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi τέτυμα, invenio. Th. τυμέω, feco, inde τύω, & per reduplic. τέτυμα.

Τέτμημαι, incidi, perf. act. verbi τέμνω, feco. fut. μῶ. perf. paſſ. τέτμημαι. perf. part. paſſ. τετμημένος.

Τετμημένος, ὁ, ineiſus, perf. part. paſſ. ab eodem verbo.

Τέτνυμι, ας, ε, peperi, præt. med. verbi τίκτω, pario. fut. τέξομαι. aor. a. ἔτεκον. præt. partic. med. τετοκώς, ῦῖα, ός.

Τετυίης, εοικα, gen. ſingul. part. perf. med. fœm. g. a τέτυγμ.

Τετλημόνησα, perf. inf. act. verbi τλημόνω, audeo. f. ήσω. p. τετλημόνηκ. Th. τλάω, ης, ἡ, audacia.

Τέτμηα, ineidi, perf. med. verbi τέμνω, ſeco. f. τεμῶ. perf. τέτμηκ.

Τέτορ, pro τέτρες, dual. num. a τέτρες, quatuor, Jnn. & Poet. prn τέσσαρες. Sic τέτρα, τά, Dor. pro τέσσαρα.

Τέτρα, in compoſitione eſt contracte pro τέτταρα, vel τετράσι, id eſt, quater. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραγωνοτρόπιστος, ὁ, ἡ, quadrata ſecie præditus. Ex τετράγωνος, quod vide, & ποίησις, ι, τό, factiee. Thema ὁ πτημα, video.

Τετράγωνος, ὁ, ἡ, ὁν, quadrangularis, quadratus. τετράγωνος ἀνὴρ, vir bonus, atque perfectus, Ariſtot. l. r. de moribus ad Nicomach. Ex τετρᾶς, ά-δος, ἡ, numerus quaternarius, & γωνία, ας, ἡ, angulus.

Τετρᾶ, ace. ſing. pro τετράδα, a τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternio.

Τετράδιον, ε, τό, quaternio. diminut. a τετρᾶς, άδος, ἡ, idem.

Τετρᾶες, Dor. pro τέτρασες.

Τετρᾶκις, ὁ, ἡ, & τό τετρᾶκες, quadrimus, quatuor annos habens.

Τετραθλάνδος, quatuor habens fundamenta, quadruplex. Ex τετρᾶς, ά-δος, ἡ, quaternarius numerus, & θλάνδος, ε, τό, fundamentum.

Τετρᾶνα, pro πτρᾶνα, pertundo, perforo. Th. πτρᾶνα, perforo.

Τετρακισχίλιοι, αι, α, quater mille. divitio τετρακις, quod a τέτρασες, quatuor, & χίλιοι, mille.

Τετρακτυπος, ὁ, ὁ, Dor. pro τετρακτύπος, ὁ, qui quatuor habet radios. Epitheton rotæ. Ex τέτρακες, quatuor, & κτύπος, ὁ, tibia.

Τετρακόσιοι, αι, α, quadringenti, æ, a. quod ex τέτρα, vel τετρᾶκις, quater. Th. τέτρασες, quatuor, & κόσιοι, quod vide.

Τετρακτύς, ύδος, ἡ, idem ac τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternio. Them. τέτρασες, quatuor.

Τετράμμενος, α, τό, quadrimeſtre ſpatium. quod ex τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, & μήν, μηνός, ὁ, menſis

Τέτραμμαι, ψαι, πται, pert. paſſ. a τέτρω, verto, fut. ψω. perf. φα. perf. part. paſſ. τετραμμένος, verſatos. p. m. τέτροπα.

Τετραπλῆθος, vide in τέτραπλος.

Τετραπλίξ, ικος, ἡ, Poet. pro τετράπτυχος, vel ος, quum adjectivum eſt, ſubaud. πόμπη, πτος, τό, quadrigæ, vel quadrigarum curſus. τετράπλιγα ἅρμα, Poet. etiam pro ἅρμα τετράπτυχον, quadrigæ. Ex τέτρος, Dor. pro Att. τέτταρα, & per ſyncopen τέτρα, quatuor, & πλέκω, conjungo. p. m. πλοκα, & Jonic. πλεγα, ε.

Τετραπλόος, quadruplicirer, adv. a τετράπλος, όος ὁ, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετραπλόος, ος, ον, η, ους, ουν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quetuor.

Τετραπλόος, ος, ον, η, ους, ουν, quadruplex. Th. τέσσαρες, quatuor.

Τετράπολος, ε, ὁ, ἡ, epithethon foli, quieter atatro verſi. a τετρᾶς, quod a τέσσαρες, quatuor, & πολέω, verſo.

Τετράπους, ὁ, ὑ, ὁ τό τετράπουν, quadrupes. io geo. τετράποδος. dativ. τετράποδι. acc. τετράποδα, & τό τετράπουν. in plur. οἱ, ὁ αἱ τετράποδες, ὁ τὰ τετράποδα. gen. τετραπόδων. dat. τετράποσι. componitur ex τετρᾶς, άδος, ἡ, ametus quaternarius, & πούς, pes.

Τετράρμενος ἅρμα, complerus currus, ex quatuor ſe. ῥυμοῖς, id eſt temooibus, ſeu jugis; ia ab octo equis trahitur.

Τετραρχέω, ſum tetrarchus, tetrarcham gero. f. ήσω. p. τετράρχηκα.

Τετράρχης, ου, ὁ, tetrarcha. quaſi quatuor provinciarum princeps. ex τέτρασες, quatuor, & ἀρχή, imperium.

Τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternarius numerus, quaternio. dat. ſing. τετρᾶδι. accuſ. τετρᾶδα. dativ. plural. τετρᾶσι. Theme τέσσαρες, quatuor.

Τέτρασι, Poet. metri gratia, pro τέτταρσι, quatuor, Att. pro τέσσαρσι. vide τέσσαρες, quatuor.

Τέτρατος, per metathef. pro τέταρτος, quartus. Th. τέσσαρες, quatnor.

Τετράτροφος, ὁ, qui in quatuor partes finditur: io quatuor troſta divifus, Heſiod. quod ex τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternio, & θρύπτω, frango. f. ψω.

Τετραφάλαρος, τέσσαρας φάλαρας ἔχων, habens quatuor eonos eminentes, ſeu phaleras. quod a τετρᾶς, άδος, ἡ, quaternio. Th. τέσσαρες, quatuor, & φάλος, ὁ, ὁ, coous gelea, ſpeodidus. Vel a φάλαρα, τά, pro φάλαρα, phaleræ, ornamentum equorum, equitum, & nobilium.

Τετράφαται, veiſi ſunt, Jon. prn τετραμμένοι εἰσί, 3. pl. perf. paſſ. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. τέτροφα. perf. paſſ. τετραμμένος, ψαι, πται. p. m. τέτροπα.

Τετραχθᾶ, Jon. pro τετραμμένως ἦσαν, 3. pl. pluſq. perf. paſſ. verbi ejuſdem.

Τετράφομαι, paulo poſt fut. verbi ejuſdem.

Τέτρυγα, turbatus ſum, perf. med. τετρύγω, turbatus eram, pluſq. perf. med. Jon. per ſyncopen pro τετρύχα, & Jon. mutatinne n in π, τέτρυγα, & in pluſq. perf. med. ἐτετρύγην, verbi πωόω, turbo. fut. ξω. præt. τετρύχα.

Τέτρυπα, ας, ε. Jon. pro ἐτέτρυφα, ης, ε, aor. a. ind. activ. verbi τετρύφω, idem ac πτραίνω, ſeu πτύω, perforo. fut. τρήσω.

Τέτρητα, per ſyncop. pro τετρύπατα, 3. ſing. perf. paſſ. verbi πτάω, perforo. Th. τρέω, terebro. f. ήσω.

Τέτυγκα, perf. ind. act. τετύχηκα, 3. ſing. pluſq. perf. Jonic. verbi Poet. τεύχω, pro τραχύνω, aſper, & ſalebroſus fum. hinc perf. part. τετυγκώς, ῶῖα. Th. τύκ-χός, ὁ, ἡ, aſper, Jon. τρηχύς.

Τετραχῶ, perf. part. act. f. g. verbi τρέχω, pro τραχύνω. vide in τέτρηκα. Suot qui velint per ſyncopen diei pro τετραχχῶ, & n in κ converſo, verbi τραχύνω, turbo. f. ξω. p. τετράχχα, per ſyncopeo τέτρηκα.

Τετεύχατο, 3. ſingul. pluſq. perf. med. Jon c. pro ἐτετεύκατο, verbi τεύχω, ſtrido. f. εω. perf. med. τέτευγα. hinc perf. part. med. τετεύχατο, ῶα.

Τετεύχατες, Poet. pro τετεύκατες, acceuſ. pl. perf. part. med. verbi τεύχω, ſtrido. vide in τετεύκατο.

Τέτροφα, nutrivi, perf. med. verbi τρέφω, alo. fut. ψω. perf. act. τέτροφα. a. e. ἔτραφον. At τέτροφα, verti, Attice dicitur pro τέτραφα, verbi τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Τέτυμμαι, perf. paſſ. verbi τύπω, tern.

Τέτυγμαι, vulneravi, perf. act. verbi τύπτω, fut. τύψω. hioe perf. paſſ. τέτυπμαι. pett. pert. paſſ. τετυμμένος.

Τέτυγμαι, τετυγμένος. vide in τέτυκα.

Τέτυ, adv. benevulentiæ, aut honoris, quo ſeniorem junior compellat. τέτυ eſt amici, ἄττα, nutricis, πάππα, patris, κάκη, fratris.

Τέτυπες, Att. pro τέτυφες, quatuor.

Τέτυξ, υγος, ἡ, cieuda. in pl. τέτυγες, q. τέρετ, a τερετίζω, muſicum poſtum edo: quod ſit ſtridula: vel quia ſtridor ejus τέτυπται, ideſt, exteoſus, & contiouus eſt.

Τέτυγμαι, perf. ind. paſſ. τετυγμένος, fabricatus, perf. part. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. a. ἔτυχον.

Τετύκοντο, pataveruot, 3. pl. a. 2. med. verbi τεύχω, fabricor. f. ξω. a. 2. ind. act. ἔτυχον. a. 2. med. ἐτυκόμην, & Jon. ἐτυκόμεθα, & Poet. anapeſtiaſmo τετυκόμην, ε, etc.

Τέτυκται, fabricatus eſt, 3. ſing. perf. paſſ. τέτυκτο, Jonic. pro ἐτύκτο, 3. ſingul. pluſq. pert. verbi τεύχω, fabricor. perf. paſſiv. τέτυγμαι. ξω, κται.

Τετύφεται, 3. ſingul. perf. paſſ. verbi τυφόω, fumo ioſeſto. item inſolentem teddo. f. ώσω. p. τετύφωκ. a τύφος, fumus. Th. τύφω, fumum exeito.

Τετύχηκε, nactus ſum, perf. act. verbi τυγχάνω, nacciſcor. fut. τεύξομαι, & τυχήσω, ranquem a τυχέω. a. κ. ἔτυχον.

Τετύχθαι, Jonic. & Poet. reduplic. pro τεύχω, 3. ſing. n. a. ſub. act. verbi τυγχάνω, ſum, naneiſcor. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τετύχθαι, perf. inf. paſſ. verbi τεύχω, fabricor. fut. ξω. peif. paſſiv. τέτυγμαι, ξαι, κται.

Τέ, Dor. τύ, & hoc pro σέ, tui. Thema σύ, tu. Sed τέ fion aeeentu, pro πού.

Τέγος, ους, τό, mooumentum, opus. Th. τεύχω, pario.

Τεθεύς, ῆος, ὁ, explorator. a τέω, quæro. vel prn πεθεύς.

Τέθηξ, ικος, ὁ, piſcis ex ſepiarum genere. τέθυς, ύος, ἡ, loligo minor.

Τέθυια, ace. ſing. nom. propr.

Τέκτων, ε, ὁ, fabricator. Eſt & nomen proprium, a quo Trojani dicti ſunt Teuori. Th. τεύχω, fabricor.

Τεκτήνομαι, ſtruo, fabricor, apparo. a τεύχω, idem.

Τέξ', Jon. pro ἔτεξε, fecit, 3. ſing. a. 1. ind. act. τέτεχα, pro ἐτέτεξα, 3. pl. a. 1. act. verbi τίκτω, fabricor. f. τέξομαι. f. s. inf. med. τέτεσθαι.

Τέξεται, Jon. pro τέξῃ, 2. ſing. f. 1. med. verbi ejuſdem.

Τεπίδα, ſatago, ſedulo ſem euro. Item miſiin, Suid. ponitur etiam pro ἀτυχίζω, quieſco.

Τέπλεν, ε, τό, heta, Att. pro τέπλεα, nleris genus.

Τέρχε, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jonic. vel præſ. imperat. act. verbi τέρχω, fabricor. f. ξω. a. a. ἔτυχον.

Τέρχε', pro τέρχετε, aimia. dat. plur. τέρχεσι. Th. τέρχω, fabrico.

Τέρχεσα, Dor. pro τέρχουσα, faciens, præſ.

præſ. part. f. g. a τέλχω, fabricor.
Τέλχονται, 3. plural. imperf. paſſ. Jon. verbi τέλχω, fabricor.
Τέλχα, para, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.
Τέλχω, fabricor, ſtruo, paro, cobo, obarmo, Haſiod. fut. ξω. perf. τέτελχα. a. a. ἔτυχον. perf. paſſ. τέτυγμαι, ξαι, ται. Sic τέλχειν γέρας τινί, Poet. honorarium muuus alicui parare. Gall. Faire un preſent à quelqu'un, τέλχειν τιμήν τινι, honorem alicui habere? Hinc τέλχος, εος, τό, vas, alveos. τέλχεα, ων, τά, arma.
Τέφρη, ας, ἡ, ciois, uſtorum ligneſum reliquiæ. quaſi a τύφω, uro. Cinis enim ex lignis uſtulatis oritur. hinc τεφρός, ᾶ, ὁ, cinereus. τεφρόω, in cinerem redigo. τεφρώδης, εος, ὁ, ἡ, idem ac τεφρός, cinereus.
Τεφρόω, in cinerem redigo. fut. ώσω. perf. τετέφρωκα. n. s. ἐτεφρώθην. a. 1. part. act. τεφρώσας, ασσα, ὁ.
Τεχθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. paſſ. τεχθῆναι, natum eſſe, a. 1. inf. paſſ. verbi τίκτω, pario. f. τέξομαι. a. 2. paſſ. ἐτέχθην.
Τεχθεῖσα, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. fœm. g. verbi ejuſdem.
Τεχθὲν, n. c. inf. paſſ. vide τεχθείς.
Τεχθέντεσσι, natos ero, fut. 1. ind. paſſ. verbi τίκτω, pario.
Τεχνάζω, aserceo, dolis ntor. Thema τέχνη, ars, dolus.
Τέχνασμα, ατος, τό, dolus, fraus, artificium, commentum, machinamentum. a τεχνάζω, arte confcio. Thema τέχνη, dolus.
Τέχνη, ης, ἡ, ars, artificium, artis profeſſio, diſciplina, dolus, aſtutia, fraus, fallacia. Hinc τεχνικός, ὴ, ὁ, ad artem pertinens; item artificioſus. τεχνάω, artificioſe fabricor. τέχνημα, ατος, τό, opus arte confectum. ὀντεχνος, ὁ, ἡ, peritus, doctus: item artificialis, arte conſtans.
Τεχνικώτερος, τὸ, artificioſius, comparat. a τεχνικός, artificioſos. Them. τέχνη, ars.
Τεχνίτης, ου, ὁ, artifex, opifex, artis peritus, faber, artis profeſſor. in acc. plural. τεχνίτους. ejuſdem them.
Τεχνίτης, ίδος, ἡ, magiſtra. ab eodem them.
Τέῳ, dat. Joo. pro τινί, cui, ſeu τοῦ, dat. ſing. a τεός, tuus. At τεῷ, nom. dual. a τεός, ὼ, όν, tuus, a, um. τέων, Jon. pro τινῶν, aliquorum. Them. σύ, tu.
Τέως, tandiu, ſntea, interea, interim, tooc, tum, tandem, aateous, hactenus, paulo ante, nuper, olim, Haſych. tantiſper, Lucian. in Alcyone. τέως ὁ τῷ ποιήτῃ, primum in principio, Hermog. τέως pro prius cum τότε, Demoſth. τέως, ὕος, tamdiu quamdiu, & ita ſa habent, ut τότε, & ὅτε. τέως ὅτε, interim atiam, Demoſth. τέως ἦ παρόντος, ad hunc oſque diem, Phal.

T H.

Τῆ, dat. f. g. adverbialitar ſump. hac, ea parta, hia, huc. Sic & τῇδε, τῇμῆ, per ſynæreſin pro τῇδημῆ. Th. ὅ, ἥ, τό.
Τῆ, pro τίθι, cape, præſ. imparat. verbi τίθω. Vel pro τῇδε, per apocopen, a τίθημι, capio.
Τήβεννα, ης, ἡ, & τήβεννος, ου, ἡ, toga. veſtis Romana. a quodam Tebenoo Arcade. τήβεννα ἁβρὰν περιπέρασον, togam geſtabat purpum circumtextam, Plot. io Romulo. Item τήβεννα pro aandidatoria toga, Polybius. Accipitur atiam aliquando pro trabea, Halicarnaſſ. l. 6. hiſtor.
Τήγανα, α, τό, ſartago, a τήκω, liquo.
Τῆδε, huc. adv. ab ὅ, ἥ, τό, hic, hæc, hoc.
Τήθη, vel τηθίς, nutria. Ea & πθή.
Τήθος, εος, τό, oſtreum quoddam. a τηθύς, terra, quia terreum.
Τηθύς, ύος, ἡ, terra, Homeros. q. a πθή, nutrix. quia terra omnia nutrit. Eſt & Τηθύς, ύος, ἡ, nomen mulieris.
Τηιδέων, dat. ſing. a τηιδέα, idem ac τῇδε, εως, ἡ, tabefactio. Th. τήκω, liqueſacio. f. ξω.
Τήκεται, liqueſcit, 3. ſingul. præſ. paſſiv. verbi τήκω.
Τήκω, liqueſacio, mollio, macero. fut. ξω. p. τέτηκα. κηρὸς τετηκὼς, liquata cera, Galen. ad Glauc. lib. 2. præſ. paſſ. τήκομαι, liquaſco, liqueſio. Hinc τηκτός, ὴ, ὁ, liqueſactus. τεκτικός, ὴ, ὁ, liquafaciendi vim habens. τηκερός, ὰ, ὁ, liquefactus, mollis, humidus.
Τηλαυγὴς, έος, ὁ, ἡ, eminus ſplandens. binc comparat. τηλαυγέστερος, α, ὁ. Ex τῆλε, vel τηλοῦ, procul, & αὐγὴ, ῆς, ἡ, ſplendor. hinc adverb. τηλαυγῶς, perſpicue, liquido, ſplendida. Heſych.
Τῆλε, adverb. procul, longa. τηλοῦ, & τηλόθι, idem.
Τηλεβοάων, geo. plor. nomen gentis.
Τηλέβολος, ου, ὁ, eminus, e remoto loco jactus. Ex τῆλε, procul, & βάλλω, jacio. p. m. βέβληκα. Sed τηλεβόλος, qui longe jacolator. τηλεβόλος ἰὸς, ſagitta longe ferions, in Epigr. Lſcari τηλεβόλος, bombarda.
Τηλεθάω, germioo, floreo. hinc τηλεθάοντες, florentes, nom. plur. part. præſ. Thema θάλλω, floreo.
Τηλεκλειτοῦ, gen. Jon. a τηλεκλειτὸς, ὴ, ὁ, inclytus. Eſt & nomen viri, a τῆλε, procul, & κλέω, celebro.
Τηλεκλυτός, ὴ, ὁ, ἡ, a longinquo avocatus, clarus, inclytus. Ex τῆλε, procol, & κλέω, voco. perf. paſſ. κέκλημαι, σαι, ται.
Τηλεκλυτός, ὴ, ὁ, clarus, cujus nominis inclyta fama procul pervenit. Ex τῆλε, procul, & κλύω, audio.
Τηλέσκοπος, α, ὁ, ἡ, aminus apparens, procul ſpeculans. Ex τῆλε, procul, & σκέπτομαι, video. τηλεσκέπτου nutem procul videos, aſpiciens, Ariſtoph.
Τηλέφιον, α, τὸ, portulaca agreſtis. Romani vocant illecebram. Golen. in Gloſ. a Τήλεφος, ου, ὁ, nomen viri.
Τηλία, ας, ἡ, & τηλίη, vas ſtolæ figura, in qua farina ſubigitur. quaſi a τείω, movao. Item τηλία, ſeptum, area, ot nrea aqoaria, area fromantaria, Ariſtoph. cribri anoulus, περιφέρεια πτυκτὴ, circulus cribri, vel ipſum inſerniculum, Ariſtoph. in Veſp. Item tabnla lata, io qun piſtores panes exponunt, ut fiacentur, Suid. ſumarii operculum, Ariſtoph. in Veſp. Accipitor etinm τηλία pro concapisculo, & modio, in quo ſnrinæ vendebantne in foro: in eo, qui cotnrnices alabaot πρὸς ἐρτυγομαχίαν, ſiva ἐρτυγοσοκίαν, aas committebant, Comm. Ariſtoph. io Plut.
Τηλικαῦτα, plural. n. g. a τηλικοῦτος, tantus.
Τηλίκος, η, ὁν, tantus, tantæ magnis, ab ἡλίκος, quaotns.da magnitudine corporis.
Τηλικοῦτος, τηλικαύτη, τηλικοῦτο, tantus, a, um, & de magnitudina, & da ætata.
Τῆλις, εως, & ιδος, ἡ, fœoum græcum. hinc τήλινος, α, ὁ, ex fœno græco factus.
Τηλόθεν, Poet. pro τηλόσε, eminus, longa. τηλόθι, adverb. regit genitivum. idem ac τῆλε, procul.
Τηλυγέτης, ου, ὁ, per ſync. pro τηλυγετότης, in ſenecture geoitus, natu minimus, charus, ablenta petta genitus, unicus. a τῆλε, procul, & γίνομαι, naſcor.
Τηλύγετος, α, ὁν, idam fere, ac τηλυγέτης.
Τηλεῖος, ίου, ὁ, ἡ, ὁ, diligeos, ſtudioſus. hinc τηλεῶ, coro.
Τήμερον, Att. pro σήμερον, adverb. hodie, ex tempore. ob ἡμέρα, dies.
Τῆμος, & τημοῖ ὃε, tum, reſpondet ἡμος, quum, a quo derivatur.
Τηνεῦτος, pro τῆνος, quod vida.
Τήνδε, hanc. τήνδα, τήνδε, acc. ſing. ab ἥ, hæc.
Τῆνος, ἴλα, Doric. a τῆλος, ο, ὁ, pro ἐκεῖνος. quod vide.
Τηνίκαυτα, obiter, leviter, gratis, inaoiter, frustra. adv. q. τῆνο ἕκαστος, hoc frustra.
Τηπάβλα, & ος, ὁ, lyræ harmonia, & pulſationcula, quæ in victoria edebatur. Heſych.

Τῆνδε, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi, illuc.
Τήνελλα, ης, ἡ, & τηνελλος, ου, ὁ, lyræ harmonia, Ariſtoph. in Equit.
Τηνεσμὸς, ᾶ, ὁ, teneſmus, ioteſtinorum morbus. atiam τηνεσμὸς, a τείνω, tando.
Τῆνικα, tnoc, adverb. & τηνικάδε, & τηνικαυτα, pro aodem. Thema τῆνος, quum. axtra interrogationem.
Τῆνθι, Dor. pro ἐκεῖ, illic, ibi.
Τῆνος, vel τῆνο, α, ο, hic, illic. Dor. τῆνοι, illic. τῆνθε, illinc.
Τῆνο, Dor. pro ἐκεῖνο, illius. a τῆνος, hic. hinc τῆνθε, adverb. pro ἐκεῖθεν, illioc, ea ao loco.
Τῆνος, Jon. & Poet. pro ἕκαστος, ut, veluti, & pro ἐκεῖνος, illic.
Τήρει, præſ. imperat. act. a τηρέω, ſervo.
Τηρέονται, Dor. pro τηροῦνται, cuſtodiuntur, 3. plural. præſ. ind. verbi τηρέω, cuſtodio.
Τηρέω, ῶ, ήσω, ῆσα, ήκα, ῶ, ſervo, aſſervo, tueor, cuſtodio, imperf. ἐτήρεον, ῶν. fut. ήσω. perf. τετήρηκα. a. 1. ἐτήρησα, ας, ε. a. 2. imperat. act. iv. τήρητον, άτω, & in plur. τηρήσατε, ervata. n. c. ſub. activ. τηρέον, ῶν, ῆ. a. 1. inf. τηρῆσαι. a. 2. part. act. iv. τηρήσας, ασσα, ὁ. præſ. paſſiv. τηρέομαι, aſſervor. imperf. paſſiv. ἐτηρεόμην, ώμην, ῆς, ᾶ, ῆεν, ῶτο. perf. paſſ. τετήρημαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. τετηρημένος, η, ον, ſervatus, n, um. a. 1. paſſ. ind. ἐτηρήθην, ης, a. a. 1. inf. paſſ. τηρηθῆναι, reſervari. Hinc τήρησις, & σωτήρησις, εως, ἡ, obſervatio.
Τηρήσητε, ε. plur. aor. 1. ſub. activ. verbi τηρέω, obſervo.
Τήρησις, εως, ἡ, obſervatio; item coſtodia, carcer. Th. τηρέω, ſervo.
Τῆσι, Jon. pro ταῖς, bis, dativ. plural. f. g. ab ἡ, hæc.
Τῆτε, quæris; cares, 2. ſing. præſ. med. verbi τητάομαι, ᾶσαι, ᾶται. Th. τητάω, privo, quæro. f. ήσω.
Τητάω, privo. an a τῆτα, ἡ, privatio, peouria? Eſt & τητάω, quæro, privo. τητῶμαι, carco, mihi deeſt.
Τῆτος, Att. idem ac τῆτες, τὸ ἔτος, hoc aano.
Τῆτα, ἡ, penuria, privatio, egeſtas. Thema τητάω, privo.
Τητώσης, α, ὁ, inanis. hinc τητώδης, temete, fruſtra. a τῆτα, privatio.

T I.

Τί, aur? quid? Poet. τίη. a τίς, quis. gen. τέου. τί, indefinit. aliquid.
Τίαρα, ας, & Jon. α, ἡ, capitis geſtamen apud Perſas, tiara.
Τιβεριάς, άδος, ἡ, nomen urbis, Tiberias. a Tiberio Cæſare ſic denominata.
Τιβέριος, α, ὁ, nomen Cæſaris, Tiberius: quo nomine etiam appellabantor qui ad Tiberim naſcebantur.
Τιβλοῦ, q. τριβλοῦ, λοῦς, ὁ, tripus. q. quia τρεῖς βάσεις habet. eo nitor Lycophron.
Τίγρις, ιδος, ὁ, & ος, ὁ, tigris.
Τίη, honorat, 3. ſing. præſ. a τίω, honoro.
Τίεν, honorabat, 3. ſing. imperf. act. Jonia. pro ἔτιεν, verbi ejuſdem.
Τίετκεν, honorabat, Poet. & Jon. pro ἔτιε, 3. ſing. imperf. act. a τίω, honoro. fut. τίσω.
Τίεται, 3. ſing. ind. præſ. paſſ. verbi τίομαι, honoror. Th. τίη, honoio.
Τίειν, punio. idem ac τίω.
Τίεῖ, vel τίε. Poet pro τί, quid.
Τιθαιβάσω, vel πιθαιβάσω, mel confcio, favum condo, curam gero. q. a πιθὸς βίος, ponere aſeã. Mel eſcn apum.
Τιθασσός, ὸν, ὁ, ἡ, & πιθασός, eicur, mitis, manſuetus, fativus. hinc πιθασεύω, eicuro, manſuefacio. q. a πιθάω, nntrio, lacto. Ercoim quæ domi nutrimus, cicuraotur.
Τίθεαι, Jon. pro πίθεται, 3. ſingul. præſ. ind. paſſ. verbi πίθημι, pono.
Τίθεικεν, Joo. pro πίθηκεν, 3. plur. præſ. ind. act. verbi ejuſdem.
Τίθενται, Jon. pro πίθενται, 3. plural. præſ. paſſ. ejuſdem verbi.
Τίθεῖσι, Jon. pro πίθῃς, 2. ſing. præſ. ſub. act. verbi πίθημι, pono. præſ. ſub. πίθω, ῇς, ῇ, Jon. πίθέω, έῃς, &c. & in additum per paragogen.
Τίθει, poocbat, Jon. pro ἐπίθει, vel ἐπί-

θη, 3. singul. imperf. act. quasi a τιθέω, verbi τίθημι, pono. Sed τίθω, pone, imperat. imperf. act. pro τίθεν, verbi ejusdem. Ar τιθῶ, 3. singular. præs. indicat. a τιθέω.

Τιθεῖσαν, τιθεῖτε, τιθεῖσι, per syncopen pro τιθέασιν, ντο, plur. præs. opt. act. verbi τίθημι, pono. præs. optat. act. τιθείην, ης, ε.

Τιθεὶς, έντος, ὁ, præs. part. activ. verbi ejusdem.

Τιθείων, Jon. & τιθέων, Dor. pro τιθέντων, præs. inf. act. verbi τίθημι.

Τίθεμαι, Æol. pro τίθημι, pono.

Τίθεν, Poet. & Dor. pro ἐτίθεντο, 3. pl. imperf. obliv. verbi τίθημι, pono. Hinc Pindarus τιθέναι τινὰ ἐν φονᾷ, ponere aliquem in cædibus, pro interficere.

Τιθήνα, præs. inf. act. a τιθήνη.

Τιθήν, oatrio, lacto. a τιθή, nutrix.

Τιθή, ῆς, ἡ, nutrix. a τιτθός, ὁ, mamma.

Τιθήνεται, Poet. ectasi pro τιθήνεται, quod Dor. pro τιθήνη, præs. ind. act. Sic τιθήσεται, Poet. ectasi pro τιθήσεται, præsens partic. poss. verbi τίθημι.

Τίθημι, pono, constituo, condo, colloco, suppono. facio ita esse. tribuo, affligo. præs. imperat. τίθεν, ἔτω. præs. inf. τιθέναι. præs. part. τιθείς, ἐντος, ὁ. imperf. ἐτίθουν, ης, η, & ᾱ τίθην, tanquam a τιθέω, & ἐτίθεν, pro ἐτίθεντο. fut. θήσω. perf. τέθηκα. a. 1. ἔθηκα. a. 2. ἔθην, ες, ε. a. 2. sub. act. θῶ, θῇς, θῇ, a. 2. part. θείς, ἐντος, ὁ. perf. pass. τέθειμαι. pluſq. perf. ἐτεθείμην, ντο, ντο. a. 1. pass. ἐτέθην, ης, η. a. 1. sub. pass. τεθῶ, θῇς, θῇ. a. 1. inf. pass. τεθῆναι. a. 2. iod. med. ἐθέμην, ντο, & θοῦ, θέντο. a. 2. imperat. med. θοῦ, & θοῦ, θέσθω, & in 2. plurel. θέσθε. a. 2. part. med. θέμενος, ου, ον, qui posuit. Hinc θέσις, εως, ἡ, positio. θήκη, ης, ἡ, repositorium, theca. ἀνατίθημι, sursum pono, sustollo. ἀνάθημα, ατος, τὸ, donum parietibus, & columnis templi appensum. Item execratio. διατίθεμαι, dispono. διάθεσις, εως, ἡ, dispositio. διαθήκη, ης, ἡ, testamentum. διάθετος λόγος, ὁ, sermo mente concipitur. συντίθημι, compono. σύνθεσις, εως, ἡ, compositio. σύνθημα, ης, idem. fundus. ὑποτίθεμαι, suppono. ὑπόθεσις, εως, ἡ, fundamentum, basis; item res, de qua agitur. ἀγωνοθέτης, α, ὁ, judex, & præses certaminum. νομοθέτης, ου, ὁ, legislator. μνήστις, ιδος, commonefacio, moneo. μνῆσις, εως, ἡ, commonefactio. ὀνομοθέτης, ου, ὁ, qui nomina imponit. ὀνομοθεσία, ας, ἡ, impositio nominum. βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. χειροθήκη, ης, ἡ, chirotheca.

Τιθήνη, ης, ἡ, τιθήνη, Dor. & τιθήνη, nutrio. a τιθή, idem. Thema τιτθός, οῦ, ὁ, mamma.

Τίθητι, Dorie. pro τίθησι, 3. sing. præs. verbi τίθημι.

Τιθωνὸς, οῦ, ὁ, filius Laomedontis, ab Aurora adamatus. dat. sing. Τιθωνῷ.

Τίκτε, Jon. pro ἔτικτε, 3. singulor. imperf. act. verbi τίκτω, pario. τίκτης, 2. singul. præs. sub.

Τίκτω, pario: gigno, creo. f. τέξομαι, ῃ, εται, a. o. ἔτεκον, ες, ε. a. o. sub. τόκω, ῃς, ῃ. a. 2. inf. act. τεκεῖν. a. 2. ind. pass. ἐτέχθην, ης, η. a. 1. part. pass. τεχθεὶς, ἐντος, ὁ. fut. 1. pass. ind. τεχθήσομαι, ῃ, εται. præs. med. τίτυσκε, ας, ε. perf. part. med. f. g. τετοκυῖα, ίας, ἡ. Hinc τόκος, α, ὁ, portus. τόκος, ε, τὸ, fœtus, proles. τεκνόω, liberos procreo, gigno. Θεοτόκος, ε, ἡ, Dei genitrix, Mariæ virginis epitheton. παιδοτόκος, ε, ὁ, puerpera. ἄτεκνος, α, ὁ, ἡ, prole careos. πολύτεκνος, α, ὁ, ἡ, multos habens liberos.

Τιλὰ, τὰ, penoæ, quia solent τίλλεσθαι, velli.

Τιλαὶ, αἱ, coiſquiliæ: ot illæ, quæ a panno volſo evolant: ſed τίλια, ε. 1. inf. act. a τίλλω, vello.

Τίλλε, imperf. Jon. pro ἔτιλλε, verbi τίλλω, vello.

Τίλλουσα, vellens, Dor. pro τίλλουσα, præſ. part. f. g. a τίλλω, vello.

Τίλλω, vello, vellico, vexo, diſcerpo, lacero. imperf. ἔτιλλον, ες, ε, fut. λῶ. præt. τέτιλκα. a. 1. ἔτιλα. perf. poſſ. τέτιλμαι. petf. part. τετιλμένος, depilatus. Etymolog. a τείνω, extendo. ut ſit quaſi τετίλκω. quæ enim vellicantur, extenduntur.

Τίλος, ε, ὁ, ſtercus, Poll.

Τιμᾷ, honorat. 3. ſing. præſ. ind. act. ſed τίμῳ, vel eſt 3. ſing. imperf. act. Jon. vel eſt præſ. imperat. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, idem.

Τιμάγορας, ου, ὁ, Timegoras, proprium nomen.

Τιμάεις, εσσα, εν, Dor. pro τιμήεις, honoratus. Vide τιμήεντα.

Τιμαὶς, dat. plural. a τιμὴ, ῆς, ἡ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμαίῳ, dat. ſing. a Τιμαῖος, α, ὁ, Timæus, nomen proprium. Syr. contaminatus.

Τιμαλφέω, ob ingeniosa inventa honoro τιμαλφὸς. Τιμαλφὴς, qui honorem invenit, qui habetur in pretio, pretioſus, qui facile emptorem reperit. ὁ τιμάω, honoro, & ἁλφύω, invenio, excogito.

Τιμᾶν, Dor. pro τιμᾶν.

Τιμάντες, Dor. pro τιμῶντες, quod vide. Τιμάορ, τὸ τιμᾶν ἄξιον, honorem afferre. Item vindex, ultor. a præt. med. τέτμα, & Jonic. τέτμα.

Τιμαρχος, α, ὁ, Timarchus, nomen proprium.

Τιμάσας, Dor. pro τιμήσας, a. 1. part. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμασσεῖτε, honorabuot, Dor. & Æol. pro τιμήσετε, 3. pl. fut. a. act. verbi τιμάω, honoro.

Τιμαὼ, honoro, æſtimo 1 mulcto, Demoſth. fut. ήσω, p. τετίμακα. perf. poſſiv. τετίμαμαι, σαι, ται. a. 1. med. ἐτιμησάμην, ω, ατο. Th. τίω, honoro.

Τιμὴ, ῆς, ἡ, honor, dignitas, reverentia, cultus, veneratio. Item æſtimatio, pretium, Demoſth. pariter ultio, pœna, Iliad. α'.

Τιμήεις, εσσα, εν, pretioſo. a τιμὴ, ῆς, ἡ. Th. τίω, honoro.

Τιμήεντα, per eraſin pro τιμήεντα, accuſ. ſing. a τιμήεις, εντος, ὁ, honoratos. a τιμὴ, honor. Th. τίω, honoro.

Τιμήτωρ, ορος, ὁ, ultor, Poet. Piodar. τιμήτορος, etiam laudum celebrator, quaſi τιμὴν αἴρων. Item adjutor, inſpector, Etym. Oratoribus τιμωρὸς eſt ultor. q. a τιμὴ, pœna, & αἴρω, tollo, ſumo. vel οὖρος, curo.

Τίμηντας, honoraſti, a. ſing. a. 1. ind. act. Jon. τιμήσατε, 2. plural. a. 1. imperat. act. a τίμητος, verbi τιμάω, honoro.

Τιμήτης, ου, ὁ, & ᾱ. ſing. a. 1. ſub. act. verbi τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.

Τιμήτον, 3. plur. fut. 1. ind. act. verbi ejuſdem, & them.

Τιμητὸς, ὁ, honorandus, adject. verbale a τιμάω, honoro. Th. τίω, honoro.

Τίμιος, ου, ὁ, pretioſus, carus, honorabilis. comparat. τιμιώτερος, α, ον. ſuperlat. τιμιώτατος, η, ον.

Τιμιότης, ητος, ἡ, opulentia. a τιμὴ, pretium. Th. τίω, honoro.

Τιμιώτατος, η, ον, ſuperlat. a τίμιος, honorabilis. quod a τιμὴ. Th. τίω, honoro.

Τιμοδημίδαι, ῶν, αἱ, Timodemidæ. Græca Scholia: Τιμοδημίδαι, φρατρία, ὧν ἦν οἱ πρόγονοι Φ Τιμοδήμου.

Τιμόθεος, ου, ὁ, nomen miniſtri verbi divini, Timotheus. Gr. Colens Deum.

Τιμόομαι, color, præſ. paſſ. a τιμάομαι, ῶμαι, ejuſdem them. τίω, honoro.

Τίμων, ωνος, ὁ, nomen viri, Timon. Gr. honoratus.

Τιμωρὲω, ponio, crocio, vindico, mulcto: totor, defendo: ulciſcor, Iſocr. fut. ήσω. perf. τετιμώρημαι. a. 1. paſſ. ἐτιμωρήθην, ης, η. a. 1. ſub. paſſ. τιμωρηθῶ, ῆς, ῇ, & in 3. plur. τιμωρηθῶσι, puniatur.

Τιμωρῶνται, pœniantur, 3. pl. a. 1. ſub. paſſ. verbi τιμωρέω, punio.

Τιμωρήσασθαι, a. 1. inf. med. verbi τιμωρέω, punio.

Τιμώρημα, ατος, τὸ, ultio, vindicta: ſupplicium, Plat. a. de Rep. τιμωρητὴρ, ῆρος, ὁ, & τιμωρητὴς, οῦ, ὁ, vindex. a τιμωρέω, punio.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, ſupplicium, punitio: præſidium, auxilium, defenſio. quod a τιμωρὸς, ὁ, ὁ, ultor. τιμωρίαν ὑπελάμβανον, auxilium promiſerunt, Thucyd.

Τιμωρὸς, ὁ, ὁ, ultor, vindex, defenſor.

Τιμῶσι, præſ. part. actiu. n. g. a τιμάω, punio.

Τίν, Dor. pro σοί, tibi. a σύ, tu.

Τίν', pro τίνα, acc. ſing. a τίς, quis?

Τινάσσω, quatio, concutio, vibro, agito. fut. ξω. p. χα. quaſi σπάσσω, a σείω, moveo.

Τίνασθαι, Jon. pro τίνεσθαι, ulciſci. vide τίνυμαι.

Τίνεσκε, Jonic. pro ἔτινε, 3. ſingul. imperf. act. verbi τίνω, luo. Th. τίω, idem.

Τανηλὸς, ου, ὁ, calidus, tepidus, fervidus.

Τίνυμαι, puoio. τίνυσθαι, puniri, ulciſci, præſ. inf. πτυσθῆναι, vindicantes, ecculſ. plur. part. præſ. paſſ. Ioem. g. Thetin, punio.

Τίνυμι, πτύω, & τίνα, idem ac τίω, luo, ſolvo.

Τίσε, honorarunt, 3. plur. a. 1. ind. act. pro ἔτισε. Sed τίσι, 3. plur. imperf. Jon. verbi τίω, honoro.

Τίπτα, cur? at quid? Eurip. & per ſyncop. τίττα. a πότις, quaodo? Th. ὅτε, quando.

Τίπτ', pro τίνα, Poetic. pro τίκτε, cut?

Τίρυνθ', pro τίρυνθα, accuſ. ſing. a τίρυνθα, nomen oppidi.

Τίς, τινὸς, & in n. p. τί, quis? quid? Sed τὶς, τινὸς, indefinitivum, aliquis, quidam. Hinc ὅστις, ἥτινος, & in f. g. ὅτις, quis, quæ, vel quiſnam, quænam.

Τίσαι, a. 1. inf. actiu. verbi τίω, honoro: punio.

Τισάμην, Jonic. pro τίσασθε, 3. plor. a. 1. opt. med. τίσαιθαι, a. 1. iof. med. verbi τίομαι, oleiſcor, punio.

Τίσασθαι, ulti ſuerimus. 1. plural. a. 1. optat. med. τίσαιθαι, a. 1. inf. med. verbi ejuſdem.

Τίσαν, a. 1. Jonic. pro ἔτισαν, verbi ejuſdem.

Τίσειαν, luiſſent, 3. plural. aor. v. optat. actiu. Æol. τίσειαν, ας, ε. Thema τίω, punio.

Τίσεις, 2. ſingular. fut. 1. actiu. verbi ejuſdem.

Τίσιν, ultionem, accuſ. ſing. a τίσις, εως, ἡ, ultio. Th. τίω, punio.

Τίσον, ατω, a. 1. imperat. act. a τίω, punio.

Τίσεται, 3. plural. fut. 1. ind. actiu. verbi ejuſdem.

Τίσωσ', pro τίσωσι, honorent, 3. plur. a. 1. ſub. act. verbi τίω, honoro.

Τίτασκον, 3. ſiogul. imperf. Jon. verbi τιτάω, tendo.

Τιτανόεντα, nocentes, acc. plur. part. præſ. actiu. verbi τιτάω, punio, vel tendo.

Τιτάω, ponio, ulciſcor, quod a τίω, idem. Sed τιτάω, tendo, intendo, traho, a τείνω, idem.

Τιτὰν, ᾶνος, ὁ, Titan. dat. plur. Τιτᾶσι.

Τιτὰνη, regina. Puto quia πτὰ, honoraia. a τίω, honoro.

Τιτανοτόνος, ε, ὁ, qui Titanes ſuſtulit. a Τιτᾶνες, ſeu Τιτῆνες, Titanes. Tbe. τιτάω, ulciſcor, & κτείνω, occido.

Τίτανος

Τίνω-Θ, ω, ἰ, aalx, gypſum. τίνω-Θ, ἀκρ-τίνβος-Θ, calx viva, Galenus. Eſt etiam Τίνωνος, mons Theſſaliæ, a candore ſic dictus.

Τιτῆνες, Titanes, poſteri Saturni, Tartari, & Cœli filii, Heſiod. dat. plural. πτῆσι, & Poet. ſeu Jonic. πτῆσσι. a πτάω, ulciſcor. Th. τίω, punio.

Τιτθός, ὁ, ἡ, mamma, mammilla: quia ſcil. προσίσταται, ſive infantis ori admovetur. Hinc πτθη, ſeu πτθή, ῆς, ἡ, idem: nutrix. πθίως, ὁ, ἡ, nutritius. πθίον, ου, τό, idem. πθόω, nutrio, nutricor. πθίς, & πτθίς, ίδ-Θ, ἡ, avia, amita, matertera. τυτθός, ὁ, ἡ, parvus, puſillus.

Τίτλ-Θ, ε, ὁ, ἡ, titulus, par ſyncopen ex Lat. Sed Græce eſt ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, ioſcriptio.

Τίτ-Θ, ε, ὁ, nomen miniſtri verbi divini, Tyrus. Gr. honoratus.

Τιτράω, τίτρημι, & πτρόω, for. τρήσω, perforo, terebro. quaſi a τρύω. perf. paſſ. τέτρημαι. hinc τρῆμα, ατος, τό, foramen. τρητός, ὸς, ἡ, perforatio. τρητός, ὸ, ὁ, perſpicuus, manifeſtus.

Τιτρώσκω, fut. τρώσω, vulnero, lædo, quaſi a πτρός. Hinc τρῶμα, ατ-Θ, τό, vulnus. τραῦμα, ατ-Θ, τό, idem.

Τιτύσκετο, 3. ſing. imperf. Jon. verbi τιτύσκομαι, collimo, ſeu petitos collineo.

Τιτυός, ὰ, ὁ, Tityus, gigas per ovem jugera ſparſus, cujuſque jecur ſempeı renaſcens a vulture caeditur.

Τιτύσκομαι, obſervo, tendo, collimo, dirigo ad ſcopum, ſtruo: paso, Iliad. β. q. a τίω, tendo, unde & πτείνω.

Τίφη, ης, ἡ, tipha, frumenti genus. Puto a τίφ-Θ, quod ſit tritieum degener, ut in τίφαι, locis humidis.

Τίφθ', pro πτε, cur, Poet. pro τίνος, quid tandem? Th. ὅτε, quando.

Τίφ-Θ, οῦ-Θ, τό, palus, udis, locus uliginoſus.

Τίω, honoro, æſtimo, colo, magni facio. Iliad. pendo, punio, ulciſcor. fut. τίσω. p. τέτιμα. perf. paſſ. τέτιμαι. q. a τί, aliquid, ſcil. præſtans; ergo & honorandum. τί, & ὠδί, ut τίμιος, & vile opponuntur. unde τιμή, ῆς, ἡ, honor; item pretium. pœna, oltio. τιμάω, honoro. f. ήσω. item mulcto. τιμητός, ή, ὁ, honorabilis, honore dignus.

T A.

Τλᾶθι, tolera, Dor. pro τλῆθι, præſ. imperat. act. a τλῆμι, tolero. Thema τυλάω, idem.

Τλαθυμί-Θ, ῶ, ὁ, æromnarium, & laborum patiens, quod a τυλάω, ſeu τλάω, tolero, & θυμός, ὁ, ὁ, animus.

Τλαίην, tolerarem, præſ. opiat. val aot. a. verbi τλάω, perfero.

Τλάμων, ον-Θ, ὁ, ἡ, Dor. pro τλήμων, tolcraos.

Τλάς, άντ-Θ, ὁ, præſ. part. val a. a. a τλῆμι, tolaro.

Τλάω, per ſyncop. idem ac τυλάω, ſuffero, audeo, ſuſtineo.

Τλᾷ, tolerat, 3. ſingul. a. a. ſub. act. a τλῆμι. ſed τλᾷ, ſina jota ſubſcripto, Jon. pro ἔτλη, 3. ſingul. a. x. ind. act. ejuſdem verbi.

Τλῆναι, perfaro, tolero, ſuſtineo, patior. fut. τλήσω. p. τέτλημαι. a. 2. ἔτλην.

Τλῆσθ', pertulimus, Jon. pro ἔτλημεν, 1. plur. a. a. ind. act. verbi τλῆμι.

Τλήμονες, εἰ, miſeri, nom. plur. a τλήμων, ον-Θ, in accuſ. ſing. τλήμονα, a τλῆναι, patieos.

Τλήμων, ονος, ὁ, patiens laborum, æruinoſus, miſer: audax, fortis. τλημόνως, miſerabiliter, ὀλοιῶς, miſere, Heſych.

Τλῆναι, paſſum eſſe, a. 2. inf. verbi τλῆμι, τέτλητο. a. a. ἔτλην.

Τλωπόλεμος, ου, ὁ, Tlepolamus, nomeo propium.

Τλήσω, tolerabo, fut. 1. ind. act. a τλῆμι, ſeu τλάω, pro τυλάω, perſero.

T M.

Τμήγλω, fecti ſunt, Jon. & Bœot. ſyncop. pro ἐτμάγησαν, 3. plur. a. 2. ind. paſſ. verbi τμήγω, idem cum τμάω, ſeco, ſciado. fut. τμήξω. a. 2. ἔτμαγον, & ἔτμηγον.

Τμάω, feco, unde τμήσω. Th. τέμνω, ſeco.

Τμηγός, ſeu τμηγύς, έντος, ὁ, ſciſſus, a. 2. part. paſſ. verbi τμήγω, ſcindo. Th. τέμνω, idem.

Τμητός, idem ac τμητικῶς, cæſim, feſtinanter. a τμάω, inuſitat. pro τέμνω, ſæco.

Τμητός, όντος, ὁ, ſectus, a. 2. part. paſſ. verbi τέμνω, ſeco. perf. paſſ. τέτμημαι. aot. 2. paſſ. ἐτμήθην.

Τμήσω, ſecabo, fut. 1. act. verbi τέμνω, ſeco, ab inuſit. τμάω.

Τμῶλος, ε, ὁ, Tmolus, nom. proprium.

T O.

Τό, hoc. Aliquando quapropter, & tunc ſubauditur κατά, vel ὅτι, ut διὰ τό, ob id, τόγ', τόγε, pro τόδε, τὸ αὐτό, id, quod eſt.

Τοιγαρῶν, Jon. pro τάλαι, olim, quondam, ab origine.

Τόγε ἐμοί Jno. pro quantum in me.

Τοδέτερον, iterum, ſecundum.

Τοιπάσαν, Jonic. pro παντελῶς, omnino, penitus, ot plurimum.

Τόθι, ubi, ibi. ab ὅθι. Sed τόθ' pro τότε, & τόθεν, tunc. & pro ἐκεῖ, illic.

Τοί, quidem, particula eſt enclitica, quæ adverbiis, vel conjunctionibus adnectitur. interdum ornatus tantum gratia additur, ut τίς, inuſit. pro ὅς.

Τοί, tibi, Dor. pro σοί, a σύ, tu. vel Dor. pro οἱ.

Τοιοῦτ', pro τοιοῦτο, talia. τοιοῦτον, talem, accuſ. ſingul. fœm. gen. a τοιοῦτος, quod ex τοῖος, talis. Th. οἷος, qualis, & ὅτος, hic, gen. τότε.

Τοιγαῖ, aquidem: itaque. τοιγαῖν, idem. Ex τοι, γαῖ, enim, & ἄν, argo.

Τοῖη, ης, ἡ, talis. Th. οἷος, qualis.

Τοίνυν, igitur. Ex τοι, & νῦν, nunc.

Τοῖο, Joo. pro Ϝ, ab ὁ, hic, articul. præpoſit.

Τοῖος, α, ὁ, talis. Thema οἶος, qualis. hinc τοιόνδε, τοιόσδε, τοιόνδε, talis, a. Ea τοῖος, & ὁ ſyllabica adjecta.

Τοιοῦτος, τοιαύτη, τοιοῦτο, talis, e. Ex τοῖος, & ὅτος, hic.

Τοῖς, ipſi, illi, dat. ſic & τοῖσι, & τοῖσιν. ab ὁ, vel ὅς, hic, hæ, hoc.

Τοῖσδε, & τοῖσδεσσι, Poeticæ dat. plur. ab ὅδε, hic, retinetur circumflexus in antepenultima, non ex lege, ſed quia particula δεῦρο articulo τοῖς quaſi enclitica adjungitur.

Τ' οἰσία, leg. δὲ τὰ σία, ſu paluſtris. vide in Σίον.

Τοῖχος, ε, ὁ, paries, murus: τοῖχες in acie eſt profunditas. Item τοῖχος latus navis, l. 2. Epigr. latus hominis apud Eurip. Hinc τοιχόω, munum ſtruo. μετότοιχος, ὁ, τό, paries interjacens.

Τοίω, tales, dual. num. a τοῖος, talis. τοίως, Poet. pro ὕτω, ſic, ita. q. d. tali modo.

Τόκα, Dor. pro τότε, tunc. Ex ὅκα, pro ὅτε.

Τοκάς, άδος, ἡ, Poet. idem valens, ac ἡ τοκοῦσα, quæ peperit.

Τοκέεσσι, Jon. & Poet. pro τοκεῦσι, dativ. plural. a τοκεύς, parens. Thema τόκω, pario,

Τοκεύς, έος, ὁ, parens, Jon. ῆος. acc. pl. τοκῆας, ab eodem them.

Τοκῆ, dat. Jon. pro τοκεῖ, acc. τοκῆα, Jon. genit. plur. τοκέων, a τοκεύς, parens. Th. τίκτω, pario,

Τόκος, ου, ὁ, uſura, fœnus: partus, fœtura. a τίκτω, pario. fut. τέξομαι, præt. med. τόκομαι.

Τολμᾶ, ης, ἡ, audacia, fiducia, & τλαμοσύνη. a τυλάω, faro.

Τολμᾷ, 3. ſing. præſ. ind. τολμᾷν, præſ. inf. act. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάεις, άεσσα, άεν, Dor. pro τολμήεις, audax.

Τολμήσσεις, Dor. pro τολμήσεις, 2. ſing. fut. 1. verbi τολμάω, audeo.

Τολμάω, ῶ, audeo, ſuſtineo, conor, aggredior. imperf. ἐτόλμων, ων, ας, ες. f. ήσω. perf. τετόλμηκα. a. 1. ἐτόλμησα.

Τολμήεις, εσσης, ὁ, audax, intrepidus, conſumax, tamerarius, tolerans. Th. τυλάω, audacia.

Τολμηρός, ά, όν, audax. comparat. τολμηρότερ-Θ, audacior. Hinc τολμηρότερον, adv. liberius. ajuſdem them.

Τολμῆς, Dor. pro τολμᾷς, 2. ſing. præſ. a τολμάω, audeo.

Τολμητής, ᾶ, ὁ, homo audax, contumax, temerarius. Th. τόλμα, ης, audacia.

Τολμῶσι, audent, 3. pl. præſ. act. verbi τολμάω, audeo. præſ. paſſ. act. τολμῶν.

Τολυπεύω, glomero, machinor, ad finem perduco, confecto, elaboro, abſolvo. Item herba lethalis. Th. τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τολύπη, ης, ἡ, lana carpta, & pexa.

Τομή, ῆς, & Dor. τμά, ſectio, ſtirpis amputatio. a τέμνω, ſeco.

Τομός, ή, όν, acutus, penetrans, ſaiodena. comp. τομώτερ-Θ, ω, ον, penetrantior, penetracotior. Sed τόμ-Θ, ὰ, ὁ, eſt fructum factiocs ablatum. Th. τέμνω, ſeen.

Τόμυρις, ιδος, ἡ, Scytharum regina, Tomyris.

Τομώτερον, τό, peoetrantius, compar. a. β. a τομός, penetraos.

Τόν, pro ὅν, vel ὁκεῖνον, quem, accuſ. ſing. ab ὅς.

Τονθορύζω, & τονθορίζω, murmuro, muſſo, ſubmiſſa loquor. f. ίσω. p. ιμα.

Τόν-Θ, ε, ὁ, ἡ, tonus, teaſio, robur, vitei, Galan. τόνος ζωτικός, vigor vitalis, Basil.

Τός, pro πᾶν. aom. pl. a τόξον, ου, τό, areus.

Τοξάλωσα, ατ-Θ, τό, ſagitta, telum, miſſile, ſpieulum.

Τοξάτης, ὁ, ὁ, & τοξότης, ου, ὁ, ſagittarius, jaculator. a τοξάω, jaculor. Th. τόξον, arcus.

Τόξον, ου, τό, areus: telum: vel ars ipſa ſagittandi. ὑπερχέρ ὑπερτόξον, telum in ſcopum dirige. Hinc τοξότης, ὁ, ὁ, ſagittarius. τοξοφόρ-Θ, idem. τοξάω, jaculor. f. άσω. p. κχ. τοξότης, ἀρτεῖον Diana, ſagittaria.

Τοξότας, α, ὁ, Dor. pro τοξότης, ὁ, ὁ, ſagittarius: item τοξόται, miniſtri publici Athenis numero mille, Ariſtoph. Iutarpt. Th. τόξον, ου, τό, arcus.

Τοξοφόρ-Θ, ου, ὁ, arcitenans, ſagittifer. hinc τοξοφόρος Κρῆτες, ſagittarii Cretenſes. a τόξον, ου, τό, areus, & φέρω, fero.

Τοπάζιον, ου, τό, topazius, nomen gemmæ. Forte a τοπάζω, quæro, inveſtigo.

Τοπάζω, ſtatuo, colloco, quaſi in loco. a τόπ-Θ. Item quæro: conjicio, ſuſpicor.

Τοπάλαι, idem ac πάλαι, olim. τοπαλαιός, antiquitus.

Τοπαμπάσσω, omnino, prorſus.

Τοπαραυτίκα, ſtatim, in præſentia.

Τόπαρ-Θ, & τὸ παρόπαρ, idem ac πάρ-Θ, Poet. pro πρό, ante.

Τοπάρχης, ου, ὁ, præfectus.

Τόπος, ου, ὁ, locus, tractatus, argumentum. quaſi a τύω, capio. Hinc τοπάζω, ſtatuo, colloco. ἄτοπ-Θ, ε, ὁ, ἡ, abſurdus.

Τοπρίν, Joo. pro πρότερον, prius, olim.

Τοπρώτου, principio, primum, Thucyd. a πρῶτ-Θ, primus. Th. πρό, ante.

Τοργυ-

Ταγγύλιον, seu τράβυλον, ι, τό, sessili Cretieum, herbæ nomen. Valde dioreticum est, ut dignum sit, quod dictum fuerit, quasi τραβιβύλιον.

Τορέω, ῶ, perforo, penetro, trajicio. a τορός, idem.

Τόρν-ος, ου, ὁ, vel τόρνη, ης, ἡ, modiolus rotæ, in quem axis inseritur, quia τορεύεται lignum.

Τόρν-ος, ου, ὁ, tornus, instrumentum, quo aliquid excavatur, idem ac τόρ-ος, a τορέω, terebro.

Τορνόω, ῶ, torno, calo, totundum facio, circulo circumscribo. a τόρν-ος, ου, ὁ, torcula. quod a τορέω, torno, terebro

Τόρ-ος, ου, ὁ, funis, & idem ac τόρν-ος, tornus. Sed τορός, ή, όν, penetrans, acutus. a τορέω, perforo. Th. τορέω, idem.

Τορτός, ή, όν, id, quo aliquid inter coquendum agitatur, & teritur. a τόρω, tero.

Τός, inusitat. pro ὁ, unde Ϝ, hujus. pl. Poet. τοί, pro οἱ. Vel τός, Dor. pro τούς.

Τοσοῦτ-ος, ος, ον, tanta, fœm. g. a τοσοῦτ-ος, tantus.

Τόσσ-ος, & Poet. τόσσ-ος, tantus. τόσσον ὅσσον, tantum quantum. Th. ὅσσ-ος, quantus.

Τοσσάτ-ος, τοσαύτη, τοσοῦτον, tantus, a, um. in plur. τοσοῦτοι, tot. Ita τόσσ-ος, tantus, & ἄτ-ος, hic. τοσοῦτον, Jon. pro ὅσον, ita.

Τόσσον, pro τόσα, tanta, com. plural. n. g. a τόσσ-ος, pro τόσ-ος. quod vide.

Τυπτάων, Dor. pro τύπτων, tantum.

Τότε, tunc. ποτέ, aliquando. ab ὅτε.

Τοτρίτων, tertiam.

Τᾶ, & Ϝᾶδε, hujas, gen. fing. ab ὅ, & τό, hic, hoc.

Τοῦ, feq. aspirat. pro Ϝτο, hoc.

Τἄλλοτον, deterius, pro τὸ ἄλλοτον, comparat. n. g. a μοχθός, parvus. comp. ἀλλόχτ-ος. superl. ἀλλόχτ-ος.

Τἰμόν, pro τὸ ἐμόν, meum, acc. fing. ab ἐμός, ή, όν, meus. Them. ἐγώ, ego

Τἀμπροσθεν, Attic. pro τὸ ἔμπροσθεν, adv. ante, antarior pars. idem ac πρόσθεν. Th. πρό, ante.

Τἐναντίον, pro τὸ ἐναντίον, contra, e contrario. Th. ἐνώ, pro, contra.

Τὔνεκ', seu τὕνεκα, quocirca, pro Ϝ ὅτεκα, cujus gratia.

Τὄνομα, pro τὸ ὄνομα, nomen, allipsis præpolit. κατά.

Τός, hos, acc. plur. ab ὅ, bic.

Τἄν', pro Ϝτο, hoc, quod vide.

Τοτίνα, & τοτίνας, tunc, adv. a Ϝτο, vel τότα.

Τὄτερος, Jon. pro τὸ ἕτερον, Att. θάτερον, alterum.

Τοτίες, hoc est. legitat & τὸν' ὅσι. quod ea Ϝτο, & ὅσι.

Τοτέων, Jon. pro τούτων, horum, harum.

Τοτί, Dor. averb. ab Attico τοτέ, hic. & hoc pro Ϝτο.

Τὸτο, hoc, ex τὸ αὐτό, vide in ἀτ-ος.

Τοτίθε, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc, adverb.

Τοτοί, Attica pro Ϝτοι, hanc, ab ὅτος, hic.

Τότῳ, Dor. pro ὦ τούτῳ τῷ τόπῳ, ἐc hoc loco.

Τοτῦθεν, Dor. pro ἐντεῦθεν, hinc. Sed τότα, Dor. pro τότε.

Τοφθ, 2. Reg. 23. vers. 10. aliter τοφθ, sed corrupta, ut Jerem. 6. vers. ag. 30.

Τόφρα, tunc, interea, tamdiu, aliquando, cum. Aliquando adhibetur pro ἕως τότε, hactenus, Hom.

T P.

Τραγαλέω, callosum. Gl. Cyr.

Τραγάω, & τραγίζω, hircum refero, hircitallio. Dicitur de adolescentibus, qui incipiunt libidine tentari, quod circis imprimis accidit.

Τραγέα, ας, ἡ, scil. δορά, hircina pellis. Th. τράγ-ος, bircus.

Τραγῆν, comedisse, a. 2. inf. act. verbi τράγω, comedo, todo. fut. τράξομαι. aor. 2. ἔτραγον.

Τράγημα, ατος, τό, tragema, id, quod in secunda mensa apponitur.

Τράγ-ος, ου, ὁ, bircus, caper: libido, salacitas, Lucian. caprificus, Herod. pulris genus, Galen. de Animal. τράγος etiam Hippocr. l. 6. Epid. vocat juvenes pubescentes. Hinc τραγικός, & τραγώδικός, ή, όν, Tragicus, ad Tragœdum pertinens.

Τραγῳδός, οῦ, ὁ, Tragœdus. a τράγ-ος, caper, & ᾠδή, cantus. atpote qui cantando capram mactarat. Hinc & τραγῳδία, ας, ἡ, Tragœdia.

Τραπᾶω, negotior. bioe τραπᾶτις ωφὸς, cera, quæ tractando inalbuit. a Latioo.

Τρᾶμα, vel τράμις, linea, quæ medium scrotum dividit, & q. τορὸ.

Τράμπις, ιδ-ος, ὁ, navicula, qua trajiciuntur. puto quia facile τροπεται.

Τρανός, ή, όν, & τρανής, ἐσ-ος, ὁ, ἡ, integer, solidus, adultus: clarus, planus, manifestus. hinc τρανόω. f. ὦσα, manifestum reddo.

Τράπω, aor. a. Jon. pro ἔτραπα, verbi τρέπω, verto.

Τράπεζα, ης, ἡ, mensa, quasi per aphæresin pro τετράπεζα. Ex τετρας, άδ-ος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes. Apud Aristoph. τράπεζα, palpitum, aut locus editior, in quo varia, & mancipia venum exponebantur omnium ocalis. Hinc τραπεζίτης, ου, ὁ, mansarius.

Τραπεζίτης, ου, ὁ, mensarius, nummularius, collybista. in plur. οἱ τραπεζίται.

Τραπεζοφόρ-ος, ου, ὁ, mensipeta, qui satiatur mensæ appositis. a τράπεζα, mensa, & φορέω, fatio.

Τραπεζάφορον, ου, τό, caliculate, abi escæ ponuntur.

Τράπω, Jon. pro τέρπω, vertere.

Τραπόωμαι, vertamne, Jonic. & Poet. pro τραπῶμαι, 1. plur. aor. a. fub. pass. ῶ, resolat. ita ας, deinde ο pro ω, per syncten, & σ inserto metri gratia, verbi τράπω, verto. a. a. ἔτραπον.

Τραπελός, ή, όν, mutabilis, e. a τράπω, muto. f. ψω. a. a. ἔτραπον.

Τράπω, Jon. pro ἔτραπον, 3. fing. a. 2. ind. act. Vel dici potest etiam Jonic. & Bœotica syncope pro ἐτράπετον, 3. plar. a. a. ind. pass. verbi τράπω. fut. ψω. a. a. ἔτραπον. p. m. τέτροπα.

Τράπεζα, ας, Dor. pro τράπεζα, ης, ἡ, mensa.

Τραπέσθαι, a. 2. inf. med. τράπημαι, aor. 2. fub. med. verbi τράπω, verto.

Τραπέω, ῶ, uvas calco. a τράπω, verto: calcando enim vertu[illegible]

Τράπεξ, πεδ-ος, ὁ, ἡ, je[illegible]ta. quia potest τράπεσθαι, v[illegible]

Τράπωμαι, a. a. fab[illegible]bi τράπω, verto. vide τράπεσθαι.

Τραπεῖ, locus, ubi siccantur ficus, & calefit a τέρσω, sicco.

Τραυλός, ή, όν, balbus, blæsus. τραυλίζω, balbutio. q. a τρώω, ut fit quasi ejus sermo volneratus.

Τραῦμα, ατ-ος, (pro τρῶμα) τό, vulnus.

Τραυματίζω, vulnero, saucio. fut. ίσω. perf. τετραυμάτικα. perf. passiv. τέτραυμάτισμαι.

Τραύξομαι, (q. τράξομαι) reliquias pabuli, quæ de præsepi cadunt. quasi a τρώγω, edere.

Τραῦ', pro τράφε, Jon. pro ἔτραφε, 3. fing. a. 2. indicat. activ. verbi τρέφω, alo. fut. θρέψω.

Τραφερ-ός, ή, όν, coagulum, caseus recens. a τράφω, idest, πήγνυμι cogo.

Τράφω, Jon. & Dor. pro τρέφω, educare, vel educasse, pro τραφῶν, a τρέφω, alo. vel [illegible]tr. pro τρέφεσθαι.

Τραφόμεν, Jon. pro τραφῶν, a. a. inf. act. verbi τρέφω, alo. f. θρέψω.

Τράφω, Jon. & Bœot. fync. pro ἐτράφομεν, 3. plar. a. a. ind. pass. Sed τραφῆ, est aoristi. 2. infin. Doric. & Æolic. pro τραφῶν, vel Attic. pro τραφείσαι, verbi τράφω, alo. f. θρέψω. a. a. ἔτραφον. p. m. τέτροφα.

Τραφερός, ά, όν, siccus, compactus. Hesiod. tam de mari, quam de terra dicitur: quod utraque animalia nutriat. τραφερή, terra arida, continens. Theom. τρέφω, alo.

Τράφις, ιδ-ος, ἡ, pars navis, cou labrum, ubi scalmi ponuntur. quia, ut puto, para ea τραφερή, sicca: tabula, qua pania ad sarnum fertur, Etym. lignum Lycophroni.

Τραφήσομαι, fut. 2. ind. pass. τραφήσεσθαι, fut. 2. inf. pass. verbi τρέφω, alo, f. ψω. a. a. ἔτραφον.

Τραφθέντες, Jon. pro τραφθέντες, ant. e. part. pass. vel a τράπω, verto, vel τρέφω, alo.

Τράφωτε, ας, ἁ, Doric. & Æol. pro τραφῆτε, ή, quæ aluit, a. 2. part. act. f. g. verbi τρέφω, alo.

Τραχῆα, ας, ἡ, f. g. a τραχὺς, asper.

Τραχέως, aspere. compar. τραχύτερον, asperius. superlat. τραχύτατα, asperrime.

Τραχηλίζω, in cervicem resupino; item patefacio, Phavorin. Item cervicem cæda, & ferio, ut solent pancratiastæ, Suid. Plat. difficeo, per dorsi spinam findo, ut aperiantur porci, & olim victimæ, Phavorin. Apud Plutarch. in Antonio τραχηλίζω est luctatores cervicibus manuum mutuo complexu hærentes, atque implicitos separare. ίσω. f. τετραχήλικα.

Τράχηλ-ος, ου, ὁ, collum, cervix. q. a τραχὺς, asper, & ἦλ-ος, clavus, quod ossa sint in eo tamquam asperi clavi: purpurarum maricatam genus, Athæ. l. 6. in censu τῆς ὀρνίθου reposuit. Item verticillum, vertebra. τράχηλ-ος ἡ αὐχέν-ος, collum vesicæ, Hippocr.

Τραχύς, έῖ-ος, ὁ, asper, durus, scaber, agrestis, salebrosus. Hinc τραχύτης, ητ-ος, ἡ, asperitas. τραχύω, asperio, ἀσπερο.

Τραχωνίτης, ιδ-ος, ἡ, aonan regionis, Trachonitis, Græc. Latine salebrosa.

Τρᾶω, inusit. unde πατρᾶω, perforo.

Τρεσσέτων, timebant, 3. dual. imperf. act. Jon. pro ἐτρεσσέτην, verbi τρέω, timeo.

Τρέων, præsens infin. a τρέω, tremo. Sunt qui valiat τρέω Dorica dici pro τρέμω.

Τρεῖς, εἰ, αἱ, & τὰ τρία, trea, tria. gen. τρίων. dat. pl. τρισί.

Τρικυβίστια, ῶν, τά, nomea hospitii. Lat. tres tabernæ. Act. 28. 16.

Τρέμω, tremo, timeo, borreo, præ metu trapido. fut. τρεμῶ. præt. med. τέτρεμμαι. τρέμει ἀφὶ τῆς ἀρχῆς, anaiae est de principatu, Chrysost.

Τρέον, Jon. pro ἔτρεον, tremabant, 3. pl. imperf. act. verbi τρέω.

Τρέπτω, στ-ος, (q. τρεπ-τός) ὁ, g. n. part. præs. verbi τρέπω, verto.

Τρέπω, varto, convarto, muto, transfero, submoveo, fugo, fugo, profligo. confidero. fut. ψω. p. τέτροφα, præt. med. τέτροπα. q. a τρίβω. Hinc τροπή, ῆς, ἡ, conversio. τροπικοὶ κύκλοι, οἱ, tropici circuli, quos quando Sol attingit, convertit carsum suum. Σκυτοτόμος, avarto, deflecto. Σκυτοτόμος, ου, ὁ, ἡ, invenustus. τροπόπαις, propella, tacito; adhorror. τροπωτή, ῆς, ἡ, exhortatio, incitatio. πλινθοτρίπτης, ου, τό, berba Solaria. πολύτροπ-ος, ου, ὁ, ἡ, multiplex. Δικτοπάλ-ος, ου, ὁ, ἡ, lepidus, facetus, elegans, facetus.

Τρέσσαν, territi sunt, Jon. & Poet. pro ἔτρεσαν, 3. plur. a. 1. ind. act. Sic τάσσω, pro ἔτραπα, 3. fing. a. 1. verbi τρέω, tremo.

Τρέσσ-ος, ου, ὁ, timidus. a τρέω, tremo.

Τρέφοιτο, alterem, per syncopen pro τρεφοίμην, præf. opt. Attic. pro τρεφοίμαι, verbi τρέφω, alo.

Τρέφω, nutrio, compingo. futur. θρέψω. perf. τέθρεφα. a. 1. ἔθρεψα. perf. pass. τέθραμμαι, ψαι, πται. part.

part. paſſ. τεθραμμένος, educatus. præt. med. τέτροφα.

Τρέχω, curro, accurro. f. θρέξω, & δραμοῦμαι. perf. δεδράμηκα, & a. 2. ἔδραμον. p. m. δεδράμημαι.

Τρέψας, Æol. pro τρέψας, αντος, ὁ, a. 2. part. act. m. g. a τρέπω, verto. fut. ψω.

Τρέψας, αντος, ὁ, convertens, in accuſ. τρέψαντα, a. 2. part. act. verbi τρέπω, verto. f. ψω. p. m. τέτροφα.

Τρέψαι, vertat, 3. ſingul. a. 2. opt. act. Æol. verbi ejuſdem.

Τρέω, ttemo, trepido, timeo, fugio. fut. τρέσω, perf. τέτροφα. Hinc τρόμος, & τρομέω, idem. τρόμος, ου, ὁ, tramor. ἀτρέμας, & ἀτρέμα, adv. ſine tremore.

Τρῆμα, ατος, τό, foramen, cuniculos. tanquam a τρέω, ex τετρέω, perforo.

Τρηχυτίζω, aleæ ludo. q. a τρήμα, quia aleæ ſuot pooſtis cavis iofignitæ.

Τρήρων, ωνος, ὁ, ἡ, columba, ſic dicta a timiditate. dat. plur. τρήρωσιν. a τρέω, quia timida.

Τρητοῖς, cavernoſi, gen. Jon. a τρητός, ή, όν, perforatas. Thema πτρέω, perforo.

Τριχῖνος, gen. ſing. a Τριχὶς, ῖνος, ὁ, nomeo viri.

Τρῆχος, ου, ὁ, Treehus, nomen viri.

Τριχὶς, aſper, Jon. pro τραχὺς, έος, ὁ, idem. Hinc τροχὸς, οῦ, ὁ, locos aſper. ſad τρίχα, Poet. pro τραχέα, aſper ſum.

Τρία, tria, plural. neut. gen. vide τρῖς.

Τρίαινα, ης, ἡ, tridens, fuſcioo, piſcatorum inſtrumentum, quo piſces ſeriuot: & Neptuni ſatigoe, Odyſſ. ε. a τρία, quia tres habet cuſpides.

Τριάκοντα, οἱ, αἱ, τὰ, triginta.

Τριακοντάζυγος, ου, ὁ, ἡ, quæ habet triginta tranſtra. navis Epitheton ex τριάκοντα. Th. τρῖς, & ζυγὸν, ttanſtia. Tbe. ζεύγνυμι, jungo.

Τριακόσιοι, αι, α, trecenti, æ, a.

Τριάκοντα, vinco. ab athletis. ſomptom, quorum victoria to triplici certamine ſita erat: quaſi tegmo. a τρία.

Τριαχθῆναι, a. 1. ioſ. paſſ. verbi τριάκοντα, vineo, ſupero. fut. ξω. ab Athletis, quorum victoria in triplici certamine ſita erat. Quod a τριάς, άδος, ἡ, numerus ternarius. Th. τρῖς, tres.

Τριβακὸς, ὸν, ὁ, homo diuturno uſu vellnt tritus. a τρίβα, tero. τριβακὰ ἀφροδίσια dicitur a Cyrillo vitioſitas, cujus viam plerique inſiſtuoot, & terunt voſtra, & veteromria malitia. τριβακὴ etiam in abſceſſibus eſt cuticula, quæ & ῥαχὰδες dicitur.

Τρίβακος, ου, ὁ, ſycophanta, menſaram aſſecta. Nam Triballis populis ſordes vitæ objiciebant.

Τριβὰς, άδος, ὁ, tribas, frictrix. a τρίβω, tero.

Τριβεῖς, έως, ὁ, piſtillum, quo τρίβονται, teritur.

Τρίβολος, ου, ὁ, tribolus, herba. Etiam tribulum, quo paleæ teruntur. Item τρίβολοι ſunt, quæ lupatis equorum adduntur, & ipſi manduot, dicta a tribuli aſperitate: his equi oris durioris domantur, effrænoſque coerceotoi, Poll. l. ι.

Τριβόμενος, ου, ὁ, præſ. part. paſſ. a τρίβω, tero.

Τρίβος, ου, ἡ, via trita, ſemita: ritus, conſuetodo, Hippocr. περὶ ἄρθρων, de articulis: τρίβου λαβεῖν, aſſuefcere, ioveteraſcere. a præt. m. τέτριφα, verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, præſ. imperat. paſſ. τρίβεσθον, 3. plur. præſ. ind. act. verbi τρίβω, tero.

Τρίβω, tero, attero, vexo, frieo, tundo, quotidianie laboribus aaaiceo. f. ψω. p. τέτριφα. perf. paſſ. τέτριμμαι. præt. med. τέτριβα. q. a τείρω, vaxo. Hinc τρίψις, εως, ἡ, tritoia. τριβὴ, ῆς, ἡ, idem.

Τρίβωμεν, teramus, Dor. pro τρίψωμεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a τρίβω.

Τρίβων, ωνος, ὁ, pallium tritum: homo uſu terum tritne. a τρίβα, tero.

Τρίγαμος, ου, ὁ, ἡ, tam de vito, quam de fœmina dicitur, quæ ter napſit. a γαμέω, oxorem duco.

Τρίγαχες, idem ac Θρίγκος, ſeptum, vellum.

Τρίγλα, ης, ὁ, trigla piſcia. q. τρίγονα, quia τρὶς γίνεται, id eſt, tat anno parit.

Τρίγλωσσος, ου, ὁ, ἡ, tres babens pupillas, vel babens in modam trium pupillaram: perfectae. Th. γλῶσσα, pupilla, & τρῖς, tres.

Τριγλώχιν, ινος, ὁ, tricuſpie, in dat. τριγλώχινι, quod a τρῖς, tres, & γλωχὶς, vel γλωχὶν, ῖνος, caſpia, acies.

Τριγμὸς, maceria. vide Θριγκός.

Τριετὴς, ες, ὁ, ἡ, triennium. a τριετὴς, οὺς, ὁ, ἡ, trimas, trieonis. & τριετίζουσα, idem. & in m. g. τριετίζω. Ex τρία, & ἔτος, τα, τὰ, anni. Them. ἔτης, annus.

Τρίζω, & τρίζω, ſtrido, murmuro. hioc τριγμὸς, οῦ, ὁ, tortare.

Τριηκὰς, άδος, ἡ, trima pars, numerus trigeſimus. Poet. pro τριακὰς. acc. ſing. τριηκάδα.

Τριήκοντα, trigiota, Poet. vel Joaia. pro τριάκοντα. ſani enim ἔλκεσιν. Thema τρὶς. τριηκοντακτύπους κτυπεῖν, triginta annorum fœdas.

Τριηρόστρος, ου, ὁ, lembus, navis, quæ triginta remis agitur. ex τριήκοντα, tb. τρῖς, & ἐρέσσω, remigo.

Τριηρόσιος, trecentas, acc. ploral. f. g. Jon. a τριηκόσιοι, trecenti.

Τριηρίτης, ου, ὁ, qui trircmi vehitur.

Τριήκης, ης, ἡ, tribula, qua ſeil. teritur frumeatum. q. a τρίω, tero.

Τριοκέφαλον, trieeps, ter geminus, Heſiod. io Theog. q. τρὶς κέφαλον, tris capita. Eſt τρῖς, & κέφαλον.

Τρίλιτρος, & τρίλιτρος, ου, ὁ, maltum copitos, proprie ter peritas votis, perotatus. Ex τρῖς, & λίτρουμαι, precor.

Τρίμηνον, ου, τὸ, trimeſtra ſpatium, anni quadrane. τρίμηνος, ου, ὁ, ἡ, triam manſium. Ex τρῖς, tres, & μὴν, μηνὸς, ὁ, menſis.

Τριμόλαις, gryllos. vide τριξάκης.

Τρίπους, ὁ, ὁ, triplex. τριποῦς, a τρὶς. quod a τρῖς, tras.

Τριπλάσιον, dat. plur. Jon. a τριπλόος, η, ον, trivium. dat. ſing. τριπλόῳ. Ex τρῖς, tres, & ἔδος, via.

Τρίπους, ποδος, ὁ, tridena. Ex τρὶς, ter. Th. τρῖς, tres, & ὄδες, ὁ, deos.

Τρίποδος, ſeu Τριπόδιον, regio Cnidiae.

Τρίπηχυς, εως, ὁ, tricubitalie. acc. ſing. τρίπηχυν. Ex τρῖς, & πῆχυς, εως, ὁ, cubitus.

Τριπλᾶ, adv. tripliciter. q. τριπλόος, a τριπλόος, ὸς, ὁ, triplus. hoc a τρεῖς, tres, & πλέω, ſum.

Τριπλόος, ὸς, ὁ, triplex. Vide in τριπλᾶ.

Τρίποδ', pro τρίποδα, acc. ſing. a τρίπους, οδος, ὁ, tripes. τριπόδης, ες, ὁ, tripedale. quod a τρίποδος, ος, ὁ, Æol. pro τρίπους, οδος, ὁ. ex τρῖς, tres, & πῆς, ποδὸς, ὁ, pes.

Τριπόδοφορῶν, τριπόδας φορῶν, ὦτα φέρων, tripodas ferre.

Τριπόδωτος, ου, ὁ, ἡ, Dor. pro τριπόδητος, ter opratus. Ea τρὶς, ter, & ποθητὸς, a ποθέω, opto. Th. πόθος, ου, ὁ, deſiderium.

Τρίπολις, εως, ὁ, ἡ, ὁ τρῖς πόλεις ἔχων, Spirb. loci tres urbes habentis.

Τριπόλιν, dat. ſing. a τρίπολος, ος, ὁ, ἡ, tar aratus. a τρὶς, tres, & πολέω, varto, aro.

Τριπόρθος, ου, ὁ, ἡ, qui ter eaptus, ac direptus fait. ex τρὶς, ter, & πέρθω, vaſto.

Τρίπτυχος, ου, ὁ, triplex. a τρὶς, ter. Them. τρῖς, tres, & πτυχὴ, plicatura. The. πτύσσω, plico.

Τρὶς, ter. ἐπὶ τρὶς. Th. τρεῖς, tres.

Τριτακτὸν, acc. ſing. a τριτατὸς, ὴ, ὸν, tartius nonue dies meoſis; hoc eſt, vigeſimus ſeptimus. Ex τρὶς, ter, & ἑπτὰ, novem.

Τριτκαιδεκάχειρ, tiedecim. hine τριτοκαιδεκάπηχυς, ης, ἡ, tricefima. Ex τρῖς, tres, & δέκα, decem.

Τριτκαιδεκάπηχυς, ὁ, qui longae eſt tredecim cubitorum magoitodine. a πῆχυς, εως, ὁ, cabitus.

Τριτοπίστος, ου, ὁ, ter piſtas, tet piſtillo ſubactus. ex τρὶς, tet, quod a τρῖς, tres, & πίσσειν, ν, τὸ, piſtillum. Th. πίσσω, ſcindo.

Τριτολυμπιονίκης, α, ὁ, ὁ τρὶς ὀλύμπια νικήσας, qoi ter in Olympicis lodis vi-ctor fuit.

Τριτοσθμοῦς, ῦν, ὁ, ἡ, tres ſpithamas longus. a τρὶς. Th. τρῖς, tres, & σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, ſpithama, een ſpanne.

Τρίτογεν, ν, τὸ, q. d. τρίτον γένος, tertia contignatio. τρίτογος, ου, ὁ, ἡ, tres contiguationes habens. Ea τρὶς, ter, quod a τρῖς, & γέγα, ης, ὁ, tectom. Th. γέγα, tego.

Τριτοχῶ, adv. triplici farie, per tree ordioee. quod ax τρὶς, ſeu τρῖς, tres, & τέχω, ordine ao.

Τρισχίλιοι, αι, α, ter mille. Ex τρὶς, ſeu τρῖς, & χίλιοι, mille.

Τρίτων, ωνος, ὁ, venius poſt tridoum orieos. Th. τρῖς, tres.

Τριτάτῳ, dat. plor. Jon. a τρίτατος, η, ὸν, tertius. dotiv. ſingul. τριτάτῳ. quod a τρίτος, tertine. Th. τρῖς, tres.

Τριτάτῳ, vide τριτάτοισιν.

Τρίτη, ης, ἡ, tertia, ſ. g. a τρίτος, quod vide.

Τριτημόριον, pro τὸ τρίτον μέρος, trinas, tertia pars. hine τριτημόριος, ίου, ὁ, ἡ, tertio pars.

Τριτογένεια, ας, ἡ, Minerva epitheton a τρίτος, ὁ, ἡ, Bœotic. caput, & γένεια, noſeo. Poetæ enim finguot, illam e Jovis capite eſſe geoitam. Vel a τρίτος, tertius: quod nata ſit tertia menſis die: aut quia eadem cum Luna eſt, quæ tertia a cotto die apparet.

Τριτογενὴς, ὁν, ὁ, Tritogenius.

Τριτώ, ex τρεῖς, & τώω, ſeco. Gen. 17.12.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um. pro quo & τρίτατος. Th. τρῖς, tres. τὸ τρίτον, ſe. μέρος, tertia para. τὸ τρίτον, vel τὸ τρίτον, adv. tertio. ἐκ τρίτου, tertio vice, ἐς τρίτον, perendie.

Τριτοῦς λίμνη. Conſule Græca Scholia. Pind. Pyt. Od. 4. 034.

Τριτόπους, Jon. τριπλοῦς, triplex.

Τριτρίλατος, ω, ον, Dor. pro τριτρίλητος, maxima amabilie. Th. φίλος, amicus.

Τριτύτα, ας, ἡ, nomen mul. Gr. id eſt, volde luceos.

Τρίχα, & Dor. τριχθᾶ, tripliciter, triſotiam. adv. τρίχα, tripliciter. a τρῖς, tres.

Τρίχες, αἱ, pili, plor. nom. a Θρὶξ, τρίχος, ἡ, pilus. dat. plar. Θριξὶ.

Τρίχινος, ίνη, ινον, crlicinus, a, um, confectus ex pilis, ſeu crinibus. Tbe. Θρὶξ, τρίχος, ἡ, pilus.

Τρίψας, αντος, ὁ, a. 2. part. activ. verbi τρίβω, tero. f. ψω.

Τριψόμενον, vide διψόμενον, ab διψάω, tego.

Τροία, ας, Jon. ης, ἡ, Troja. in accuſ. Τροίλον, Jon. Th. Τρώς, Τρωὸς, ὁ, Trojanos.

Τρομεοίατο, Jon. pro τρομέοντο, 3. pl. præſ. opt. paſſ. verbi τρομέω, tremo.

Τρομέοντι, Dor. pro τρομέουσι, ὄσι, metuunt, verbi τρομέω, tremo.

Τρομέω, tremo. τρομέοντα, præſ. part. ſ. g. quod a τρόμος, tremor. hoc a τρέμω, idem ac Th. τρέω, tremo.

Τρόμος, ου, ὁ, tremor. vide τρομέω, tremo.

Τρόπις, lufus puerorum, quum talos, aut nuces in foveam quandam collineando projiciunt. Pollox lib. 7. 7. quoſi a τρύπη, foramen.

Τρόπαιον, ſeu τροπαῖον, ου, τὸ, tropæum, monomentum poſt τροπὴν hoſtium.

Τροπὴ, ῆς, ἡ, converſio. acc. pl. τροπὰς. a τρέπω, verto.

Τρόπηλις, vel τρίπηλις, alliorum macipulus. a τρέπω, verto, convolvo.

Τρόπις, εως, ὁ, monubrium remi, quod inter remigandum τρέπεται.

Tro-

Τροπικός, ή, όν, figurativus, a, om, metaphoricus. τροπικοὶ κύκλοι, tropici orbes a conversionibus dicti. hinc τροπικῶς, figurate, metaphorice, allegorice, per tropum. adv. a τρέπω, verto.

Τρόπις, ιδος, vel ιος, ἡ, carina navis: tropis Martieli. Fit ex lignis ver-

Τρόπος, ου, ὁ, modus, mores, confuetudo, formula, exemplum, ratio: mutatio, commutatio, Artillot. in Rhetor. sed τροπὴς, ῆς, ἡ, lorum contortum, quo remus fealmo alligatur, tudens. The. τρέπω, verto, torqueo.

Τροποφορέω, ῶ, mores alicujus tolero: motem gero, indulgenter tracto. f. ήσω. perf. τετροποφόρηκα. a. r. ἐτροποφόρησα. quod a τρόπος, ου, ὁ, mos, & φέρω, fero.

Τροφεύς, έως, ὁ, altor, nutritor. τροφεὺς ἵππων, aquifo, Plato de Leg.

Τροφή, ῆς, ἡ, alimentum, esca, pastus, victus, annona, educatio. τροφαὶ apud Sophoclem dicuntur adolescentes.

Τρόφιος, οἱ, qui jam fuot adulti. Thema τρέφω, nutrio.

Τρόφιμος, α, ὁ, nomen viri. Gr. alumnus.

Τροφός, ός, ὁ, bene nutritne, araffne, pinguie. τροφὸς, ου, ὁ, idem. a τροφὴ, alimentum. The. τρέφω, alo.

Τροφός, ὴ, ὁ, ἡ, altor, & altrix, nottix. Item τροφὸς, rex, Plat. in Polit.

Τροφοφορέω, legitur a Machab. 7. 27. τροφοφορήσασά σε, edueavi te. Ex τροφὴ, & φέρω. Sed Martinius legendum nenfet τροποφορήσασα, leniter tuli tuos mores. a τροποφορέω, mores tolero.

Τροχάω, ῶ, Poet. pro τρέχω, unde τροχὸς, ὁ, rota, & τροχάω, curro, festino.

Τροχαλός, ή, όν, velox, rotundus, loquax, incurvus, volubilis, ut τροχὸς, rota. τροχαλία, iota, quæ circumagitur ad aquam educendam.

Τροχάς, gallicula, Gloss. in qua sc. pasfio τρέχων.

Τροχάω, ῶ, curro, festino, volvor. Thema τρέχω, curro.

Τροχιά, ᾶς, ἡ, orbita, vestigium, via. a τρέχω, curio.

Τροχιλία, torquilla, Glass. Cyr. avie est torquilla. Legn τροχιλὰς, tortula, id ast, trochlea.

Τροχίλος, ου, ὁ, trochilus. In architectura τροχίλος, scoria, ornamentum quoddam aolumnarum, Vitruv. l. 3. c. 3.

Τρόχισμα, τὸ, septa, & lapilli, quibus ufus ait ad macerias, ad eingendus agros.

Τροχοειδὴς, dat. fing. a τροχοειδὴς, ους, ὁ, ἡ, τὸ, rotæ fpeciem habens, rotundus. hoc a τροχὸς, ὁ, ὁ, rota, quod a τρέχω, curro, & εἶδος, ους, τὸ, forma, fimilitudo. Th. εἶδα, video.

Τροχὸς, ὁ, ὁ, rota. Sed τρόχος, ου, ὁ, aurifex, curfor, trochus. τροχοὶ, fibulæ, quibus bidentes ligantur. Item τροχοὶ, ro.e pisces, Plin. l. 9.

Τροχόωσα, Poet. pro τροχώσασα, nom. plur. part. praef. act. f. g. a τροχάω, citato gradu fetor, propero. Th. τρέχω, curro.

Τρύβλιον, feu τρύβλιος, ου, τὸ, catinus, patnplis, patina, trulle; culeus Ariftoph.

Τρυγάω, ῶ, fruges colligo: item vindemio, uvas decerpo, fruor. f. ήσω. perf. τετρύγηκα. a. r. ἐτρύγησα. Thema τρύγω, ης, ἡ, triticum.

Τρυγέω, ῶ, ficco. refer hoc ad τρύγω, ficco, fi vio, & ἄγω, fra go.

Τρύγη, ης, ἡ, triticum, frumentum, fructus: vindemia in Epigr. Hinc τρυγάω, f. ήσω, Cereales fructus colligo; item vindemio. τρυὸς, γέος, ἡ, vinum recens, muftum.

Τρυγητήρων, gen. plur. a τρυγητὴρ, ῆρος, ὁ, vindemiator, a τρυγάω, vindemio.

Τρυγητὸς, ῆ, ὁ, frugum collectio, vindemia. Thema τρύγη, triticum.

Τρυγόων, Poet. pro τρυγώων, 3. plur. praef. opt. act. verb. τρυγάω, vindemio.

Τρυγὼν, όνος, ἡ, turtur. Item paftinaca pifcis, Diofc. l. 3. c. 40.

Τρυζόντων, gen. plur. part. praef. activ. a τρύζω, murmuro.

Τρύζω, idem ac τρίζω, murmuro, ftrido, obftrepo. vox per Onomatop. fed proprie turturis. hinc turtur dicitur τρυγὼν.

Τρῦμα, ατος, τὸ, vel τρύμη, ης, ἡ, foramen. tanquam a τρύω, pro τρύω, foro.

Τρυμαλία, ας, ἡ, idem ac τρῦμα, foramen.

Τρυὸς, υγὸς, ἡ, fæx vini, muftum. Exponitur etiam de granis recens a Sole duratis, de fcoria ferri atque retrimento, Nicand. in Alexiph. pariter de amurca ufupatur, Poll. l. r.

Τρύπα, ης, ἡ, foramen. a τρύω, pertundo. Hinc τρυπάω, terebro, perforo. τρύπανον, ου, τὸ, terebra.

Τρύπανον, ατος, τὸ, foramen. a τρυπάω, terebro. Th. τρύπα, ης, ἡ, foramen.

Τρυσὸς, ὸν, ὁ, afflictus, æger, imbecillus. Thema τρύω, vexo.

Τρυτάνη, ης, ἡ, trutina, lanx. a τρύω, pro τρέω, foro.

Τρύφαινα, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. delicatula.

Τρυφάλεια, ας, ἡ, galea tree conos habens, Iliad. γ. q. τριφάλεια. dat. fing. Jon. τρυφαλείῃ. Ex τρὶς, tres, & φελὸς, ὰ, ὁ, conus galeæ.

Τρυφάω, ῶ, in deliciis vivo, genio indulgeo. f. ήσω. p. τετρύφηκα. a. r. ἐτρύφησα.

Τρυφερὸς, pro τρυφερὸς, delicata, molittar. Them. θρύπτω, frango.

Τρυφή, ῆς, ἡ, luxue, deliciæ, mollities. a θρύπτω, frango. f. ψω. p. τέθρυφα.

Τρυφήτης, ης, ἡ, noman mulierie. Gr. delicate viveos. qoafi a τρυφάω, delicata vivo.

Τρύχναλα, τὰ, afpera loca, a τραχὺς, afper.

Τρύχνος, α, ὁ, idem ac τρύχος, mollis. Item oleris fylveftris geous, a Latinis dictum mala infana.

Τρυχὸς, ὴ, όν, mollis, e. tanquam tritus. a τρύχω, tero.

Τρύχονται, affliguntur, 3. plural. praef. ind. paff. a τρύχω, tero.

Τρύω, tero, attero, vexo. Hinc τρύσω, τρύχω, & τρυχόω, idem. τρύχος, ους, τὸ, pannus attritus. τρυπάνη, ης, ἡ, trutina.

Τρωάδδε, Poet. & Dor. pro Τροίαδε, ad Troiam.

Τρωάς, άδος, ἡ, nomen urbis, Troas. Gr. penetratrix.

Τρωγάλια, τὰ, bellaria, quæ τρώγουσιν, edimus: fecundæ menſæ. a τρώγω, comedo.

Τρωγάλια, τὰ, bellaria in genere, quæ faturi voluptatis gratia velut todebant. Th. τρώγω, comedo.

Τρωγλοδύτας; accuf. fing. part. praef. a τρωγλοδύω, latebram fubeo. quod ex τρώγλη, caverna, & δύω, vel δύω, fubeo.

Τρωγλοδύτης, ου, ὁ, nomen muris. Item paffer. τρωγλοδύται, τὰ, cavernas fubeuntia, Ariff. l. 4. de partib. anim. τρωγλοδύται, αἱ, populi cavernas incolentes, qui a fubeundis cavatnis noman accepetunt, Ariff. hift. anim. c. 8. τρωγλοδύτης, gaudeo cavernis. τρωγλοδυτικὰ, τὰ, animalia, quæ cavarnas ineunt, & in iis degunt. τρωγλοδυτικὸν, οὖ, ὁ, fpecies viperæ. Diofc. lib. a. c. 193. τρωγλοδύτης, ου, ὁ, qui cavarnas fubit.

Τρωγοίσας, Dor. pro τρωγήσας, rodentes, acc. plur. f. g. part. praef. a τρώγω, rodo. τρώγοντι, pro τρώγει.

Τρωγύλιον, ου, τὸ, nomen urbis. Gr. cella penuaria.

Τρώγω, rodo, comedo, cibum capin. f. ξομαι, p. τέτρωχα, a. s. ἔτραγον. Hinc τρώξ, γὸς, ὁ, vermiculus, qui legumina rodit. τρώκτης, ου, ὁ, comeftor, vorator.

Τρώεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro Τρωσὶ, a Τρὼς, Trojanus. hinc Τρωικὸς, Trojanus.

Τρωθῶ, vulneretur. 3. fingul. a. t. fubpaff. τρωθὼς, a. r. part. paff. verbi τιτρώσκω, fut. τρήσω. perf. τέτρωκα.

Τρωὶς, ίδος, ἡ, Poet. pro Τροὶς, ὰς, ἡ, Troja. Τρωὶσθε, Pacr. adv. pro Τροίαδε, & Jon. Τρωίσδε, ex urbe Troja.

Τρωΐτερ, Troi, dat. fing. a Τρωὶς, nomine peoprio.

Τρῶμα, ατος, τὸ, Dor. pro τρῦμα, ης, ἡ, foramen: clades, damnum: vulnus Herodoto.

Τρῶμα, ατος, τὸ, vulnus, plaga, Jon. pro τραῦμα. Thema τιτρώσκω, vulnero.

Τρωξαλίδες, οἱ, vermium quoddam genus.

Τρωξάντας, gen. Æol. a τρωξάντης, ου, ὁ, nom. propr. muris. ἀντὶ τοῦ τρώξαν ἄρτον, panem vorando.

Τρώξιμος, ου, ὁ, & ἡ, edolie, matura. a τρώγω, comedo. τρώξιμα, των, τὰ, herba iatybum.

Τρωπάω, ῶ, verto. a τρέπω, idem.

Τρώσαι, vulneravit, 3. fing. aor. s. ind. act. Jon. verbi τιτρώσκω, vulnero.

Τρώσω, vulnerabo, f. o. ejufdem verbi.

Τρῶσμα, ατος, τὸ, Jonice pro τρῦμα, vulnus.

Τρωχὰν, Poet. pro τροχὰν, idem ac τρέχω, curro. f. δραμοῦμαι.

Τρῶων, & τρώων, Dor. gen. pl. a Τρὼς, Τρωὸς, Trojanus. dat. plor. Τρωσὶν.

T T.

Τὺ, Dor. pro σὺ, tu, vel pro σὲ. τύγε. Dor. pro σύγε, tu.

Τυγχάνω, ῶ, α, fum, compoe fio, fortior, attingo, obtineo, aflequor, cum geo. & cum accuf. Pind. τυγχάνω, contingit, evcait. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον, ες, ε. perf. τέτυχα, ας, ε, & τετύχηκα. τυχὸν λόγε, dicuntur ii, quibus dicendi poteftas facta eft, Demoath. ἐ τυγχάνω, nihil proficio, Thucyd. τυγχάνω τιμωρίας, luere pœnae, Demoath. Hinc τύχη, ης, ἡ, fortuna. ἀτυχὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐ, infortunatus. δυσυχὴς, ους, ὁ, ἡ, idem. ἀτυχία, ας, ἡ, infortuniom, fortuna adverfa. δυσυχία, ας, ἡ, idem. εὐτυχία, ας, ἡ, felicitas, fortuna feeunda.

Τυδείδης, & Τυδείδεω, gen. Jon. a Τυδεὺς, ὰ, ὁ, Tydides, nomen proprium.

Τυκτὴ, ης, ἡ, tribula, ἡ ἁλοάστρα. Eustath. a τύκω, paro.

Τυλίζω, fcalpo, polio. a τύκω.

Τύκω, ω, ὸς, & τυκέω, inftrumentum, quo fabricantur, nimirum lapidee fcalpunt. a τύκω, labricor.

Τυκτὸ, Perfice, nomen cœnæ.

Τυκτὸς, ὸ, ὁ, factus, a τύκω, fabricor.

Τύκω, paro, tanquam τέκω. vide τύκω.

Τύλη, ης, ἡ, callus. a τύλος, idem.

Τύλιμος, ου, ὁ, erumena pellicea, quia ibi aliquid τυλίττεται, involvitur.

Τυλίττω, vel ίσσω, involvo. Es τύλη, lodix, culcitra.

Τύλος, ου, ὁ, callus, feu callum; item clavus ligneus. quafi a ξύλον. Hinc τυλόω, callofum reddo. perf. paff. τετύλωμαι.

Τυμβίς, ίδος, ἡ, venefica, quæ circa τύμβες verfatur, & mortuos mutilat, ἀκρωτηριάζει.

Τύμβος, ου, & Dorica τύμβα, ὁ, buftum, fepulchrum, tumulus, q. a τύφω, uro: quod Ethnicis olim in more fuerit damnatorum corpora concremare.

Τυμβοχοὴ, ῆς, ἡ, tumulus. a τυμβοχόος, tumulum ftruo, fepelio. quod a τύμβος, & χόος, feu χοὴ, terra appefta eftftuo.

Τύπανον, ατος, τὸ, Poet. pro πλαγὴ, ἡ, vulaus, plaga. a τύπτω, verbero.

Τυπανίζω, diftendo, fuftigo, flagello. fut. ίσω, perf. τετυπάνικα.

Τύπανον, ου, τὸ, pro τύμπανον, tympanum. inftrumentum; quod fufle percutitur.

Τυὶν, tu, pro Dor. τύ, & hoc pro σύ, tu. Sic ἄγὶν, pro ἄγε.

Τυὸς, vel τυιὸς, ὰ, ὁ, parvus, τυιὸτος, parvulus.

Τυτλὰς, ὰς, lutum. τυτλάζω, lutum calco.

Τυτὸς, ὸν, ὁ, percuffus, a. a. part. paff. a τύπτω, verbero.

Τυτὼ, ὼς, ἡ, percuffio, ictus, dat. plur. Jon. τυτῶσι, abc. a. verbi τύντω, percutio.

Τύπ⊙, ε, ὁ, oota, figura quælibet. signum percussione factum. typus, exemplar: a τύπτω, verbero. τύπ⊙ etiam dicebatur judicium, quod statim recitabatur foro, qui creditoribus non satisfaciebant. Vide Erasmum in Adag. εἰς λειτομίαν, & Cael. Rhodig. l. 20. c. 20.

Τυπτήτης, verberabis. Att. pro τύψεις, 2. sing. f. 1. act. verbi τύπτω, fut. ψω.

Τύπτουσι, Dor. pro τύπτουσι, 3. plur. præs. ind. activ. Sic τυπτώμεθα, pro τυπτόμεθα, 1. plur. ind. pass.

Τυπτοντων, verberent, Att. pro τυπτόντων. nom gen. plur. part. præs. act. usurpant pro 3. plut. imperat. præs. verbi τύπτω, verbero.

Τύπτω, verbero, percutio, pulso, tundo. imperf. ἔτυπτον. f. ψω. p. τέτυφα. a. 1. ἔτυψα. a. 2. ἔτυπον. præs. pass. τύπτομαι, cædor, vapulo. p. m. τέτυμμαι, ας, ε.

Τυπτομένης, αι, nom. plur. a. 1. part passiv. verbi τυπτόω, figuram pono. f. ώσω. Th. τύπτω.

Τυραννέοντας, gen. plural. part. præs. verbi τυραννέω, regno, impero. fut. ήσω. Th. τύραν⊙, rex.

Τυραννέω, idem ac τυραννεύω, tyranoidem obtineo, tegoo.

Τυραννίδας, acc. plur. a τυραννίς, ίδ⊙, ἡ. tyrannis. Th. τύραν⊙, tyranus.

Τυραννικώτ⊙, ή, ὁ, superl. a τυραννικός, ή, όν, tyranicus.

Τυραννοκτόν⊙, ε, ὁ, tyrannicida. a τύραν⊙, tyrannus, & κτείνω, occido. p. m. ἔκτονα.

Τύραν⊙, ε, ὁ, tyrannus, rex, princeps. q. a τύφω, vexo, quasi τύφανος. Etl & ooaneo viri. Hinc τυραννίς, ίδ⊙, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus. τυραννεύω, regno, impero.

Τυρβάζομαι, fatago, perstrepo. præs. act. τυρβάζω, turbas do. f. άσω. perf. τετύρβακα. quod a τύρβε, ης, ἡ, Att. pro σύρβη, tumultus, turba.

Τύρβα, ης, ἡ, turba, tumultus: vita voluptuariorum. a σύρβη, vel Θόρυβ⊙.

Τυρίη, ας, ἡ, pro Europa.

Τυρχάλ⊙, ε, ό, nomen mutis. Eo τυρός, ῦ, ὁ, caseus, & γαλόω, cavo, ex cavo. Th γαλόω, idem.

Τυρεύς, ῆτ⊙, ὁ, vide in τυρός, caseus.

Τυρίς, ῆ, ἡ, caseus. τυρὶς χλωρός, caseus recens. Hinc τυρεῖος, caleosus, ut & τυρώδης, ῆτ⊙, ὁ.

Τύρος, ε, ὁ, oomen urbis, Tyrus. Syr. rupes.

Τυρσηνίδων, Tyrrhenis, dat. plur. nomen populi.

Τύρσις, εως, ἡ, turris, propugnaculum, mœnia.

Τυρχὸ, ῆς, ὁ, furca, quæ & ὑπχὴ.

Τυρώ, Dor. pro τυρῷ, caseo, gentt. a τυρός, caseus.

Τύπτω, Dor. pro τύπτω, supplico, Hes. puto pro πτύσσω, ut sit, plicat manus, vel gcaua.

Τυτθὸς, ή, όν, parvus, infans, parvulus. pendeas adhuc ab oberibus. κατὰλλω τυτθὸν, pusillum poculum dici: Eustath. Iliad. χ. τυτθὸν, poululum, adv. τυτθὸν ὄσσον, valda parum. Them. πτθός, ῆ, ὁ, momma.

Τυτώ, noctua. ex eo sono, tu, tu.

Τυφάονα, acc. sing. a Τυφάων, ονος, ὁ, nomen propr. viri. hinc Τυφάονιον, nomen proprium loci.

Τύφη, idem ac πόα, typha, genus frumenti.

Τυφθάκω, ᾶτε, ᾶτ⊙, verberati essemus; per syac. pro τυφθείκω, ήτε, ήτον, 2. plur. a. 1. opt. pass. verbi τύπτω, verbero.

Τυφλός, ή, όν, cæcus. τυφλὸν ὄστεον, intestinum cæcum, quod cum tenui committitur, spinaque insidet, Galenus Hinc τυφλότης, ητος, ἡ, cæcitas. τυφλόω, cæcuco. f. ώσω.

Τυφλόττει, cæcutit, 3. sing. præs. pass. a τυφλός, cæcuco.

Τυφλοφόρης, ες, ὁ, peram gestans.

Τυφλόω, ῶ, ascæco. fut. ώσω. perf. τετύφλωκα, ας, ε. a. 1. ἐτύφλωσα, ας, ε

Τύφος, ε, ὁ, fumus. res inanis fumo similis, fumosa arrogantia. Item stupor, Hippocr.

Τυφόω, ῶ, fumo infesto, vel exacco: item insolentem reddo. f. ώσω, perf. τετύφωκα. præs. pass. τυφόομαι, ῶμαι, inflor, turgeo. perf. pass. τετύφωμαι, σμαι, ται. perf. pass. τετυφωμένος; α, ον, inflatus, a, um. a. 1. tad. pass. ἐτυφώθην, ης, ε. a. 2. part. pass. τυφωθείς, έντος, ὁ, tumefactus. a τύφος, ε, ὁ, tumus, fastus. Th. τύφω, fumum excito.

Τύφω, fumum excito, incendo, uro, inflammo. fut. θύψω. perf. τέθυφα. a. 1. ἔθυψα. præs. κακῇ τύφει τέλη, fumo infelicis civitatem, Aristoph. pass. τύφομαι, fumigo, fumum edo. Hinc τύφος, seu τῦφος, ε, ὁ, fumus; item jactantia, ostentatio. τυφόω, fumo infesto, vel exacco; item efficro, insola tem reddo.

Τυφώδες, gen. sing. a Τυφώδης, oomen geatis.

Τυφωνικὸς, ὴ, όν, turbulentus, a, um. quod a τυφὼν, ῶν⊙, ὁ, ventus procellosus, turbo, vortex. Them. τύφω.

Τυφὼς, ῶ, ὁ, pro Τυφὼν, ῶν⊙, ὁ, Typhæus centiceps.

Τύχα, ας, ἡ, Dor. pro τύχη, ης, ἡ, fortuoa, gratia, favor.

Τύχαις, dat. plur. a τύχη, ης, ἡ, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo. fut. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τύχε, Jon. pro ἔτυχε, 3. singul. a. o. verbi τυγχάνω. vide in τύχαις.

Τύχεν, a. 2. inf. act. verbi ejusdem.

Τυχεῖν, Poet. pro τυχεῖν, a ocisci, aor. o. inf. act. verbi τυγχάνω, adipiscor. a. 2. ἔτυχον.

Τύχη, ης, ἡ, fortuna, fors, casus fortuitus, eventus. ἡ τύχης, dolentis loccntio est, Xenoph. 2. Paed. τύχαι, successus. ἐπ' ἀμείνοσι τύχαις, melioribus auspiciis, Plato de Leg. Est & τύχη, ης, ἡ, oom. propr. mulieris, Tyche.

Τυχηδὸν, gen. plur. a τυχηδὴς, ὁ, ὁν, fortuitus, a, um. quod a τύχη, fortuna. Th. τυγχάνω, sum, contingo.

Τύχης, assecutus sum, 2. sing. aor. a. sub. act. verbi ejusdem.

Τυχήσω, fut. 1. q. a τυχέω, idem ac τυγχάνω, assequor. hinc τυχήσας, ατ⊙, ὁ, a. 1. part. act.

Τυχθὲς, έντ⊙, ὁ, aor. 2. part. pass. verbi τέυχω, fabricor. perf. pass. τέτυγμαι. aor. 2. pass. ἐτύχθην.

Τυχικὸς, ὴ, όν, fortuoatus. Item nomen viri. τυχικῆς, fortuito.

Τύχοιεν, assequi potero, a. a. opt. verbi τυγχάνω. f. τεύξομαι. a. 2. ἔτυχον.

Τυχοῦσα, ας, ἡ, Dor. pro τυχοῦσα, adepta. aor. o. part. act. fœm. g. a τυγχάνω, adipiscor.

Τυχὸν, forsitan, adv. ab a. a. part. n. g. verbi τυγχάνω, sum.

Τυχόντ, ei, qui obviam fuerit, dat. sing. a. 2. part. act. verbi τυγχάνω. a. 2. ἔτυχον.

Τυχὼν, όντ⊙, ὁ, confectus, a. a. pert. verbi ejusdem.

Τύχωσι, 3. plur. a. 2. sub. act. verbi ejusdem.

Τύψεις, Æol. pro τύψας, a. 1. part. act. verbi τύπτω, verbero.

Τυψάντων, verberent, Attice pro τυψάντωσαν, 3. plut. a. 1. imperat. activ. verbi τύπτω. f. ψω.

Τυψὰς, ης, ἡ, sordes in autibus, Sed aliter est κυψέλη, Hesych.

Τύψεν, percussit, Jon. pra ἔτυψεν, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi τύπτω, verbero.

Τύψον, ατω, aor. 1. imperat. activ. verbi ejusdem.

Τυψῶσι, Dor. pro τύψωσι, 3. pl. f. 1. act. verbi ejusdem.

Τ Ω.

Τῷ, hnic, dat. sing. ab ὁ, & pro ᾧ, cui. Esponitur enim quare, idcirco, pro διὰ τοῦτο. Sed τῷ sine accentu pro τοῖ, olicui. τῶ, Dor. pro τοῦ.

Τώγ', seu τώγε, hi, dual. num. ab ὁ, hic.

Τῶγαλμα, ατ⊙, Dor. pro τὸ ἄγαλμα, simulacrum.

Τῶγκυρον, Dor. pro τὸ ἄγκυρον, hamus.

Τωθάζω, convitior, dicteriis incesso, irrideo, increpo, decipio: moideo: glorior. fut. άσω. Nonnulli ducunt ab ὦθος, trudo. q. in infamiam. Quid si a τυτθὸς, ut sit aliquem parvi pendere? & sic erit q. τυτθάζω. Hinc τωθασμὸς, ὁ, ὁν, irritio. τωθαστὴς, ῆ, ὁ, irrisor.

Τωθάσσασκε, Dor. pro τωθάζασκε, convitiis infectaotes. a τωθάζω, irrideo.

Τῶλγ⊙, Dor. pro τὸ ἄλγ⊙, ab ἄλγ⊙, ⊙ος, τὸ, dolor.

Τωμπέχεσσι, Dor. pro τοῖς ἀμπέχουσι, idem ac ἀμπεχόνη, ἡ, vestitus. ab ἀμπέχω, pro ἀμφιέχω, circumdo. Th. ἔχω, habeo.

Τῶ μῶ, Dor. pro τῷ ἐμῷ, mei.

Τῶν, τουγε, & τῶνδε, gen. plural. ab ὁ, ἡ, τὸ, hic, hæc, hoc.

Τῶντρε, Dor. pro τῷ ἄντρῳ, antro.

Τῶνεον, Dor. pro τὸ ὄρνεον, avis. Them. ὄρνις, idem.

Τὼ ὀπὸ τάτε, pro τὸ ὀπὸ τάτε, postea.

Τὼργείε, Dor. pro τῶ Ἀργείω, Argivi viri.

Τὼρτρον, Dor. pro τὸ ἄρτρον, aratrum.

Τὼσχαῖον, Jon. pro τὸ ἀρχαῖον, antiquitus, olim.

Τὼς, sic, pro ὥτως, per sphæresio. vel Dor. pro ὡς. Them. ὥτ⊙, hic, vel τῶς, similiter, a τὸς, iousitat. pro quo ὁ in usu. τὼς, ὡς, tantum, quantum, & Dor. pro τὸς.

Τὼσεον, Dor. pro τὸ ὀστέον, osse.

Τὼστ' ἐπ' χιό⊙, Dor. & Poct. dictom, pro τὸ αὐτὸ ἐπὶ χιό⊙, ad idem miaisterium.

Τωὐτὸ, τωὐτὼ, & τωὐτὸ, pro τῷ αὐτῷ, τὼ αὐτὼ, τὸ αὐτὸ.

Τωὔτ, Dor. pro τῷ αὐτῷ.

Υ, Ά.

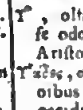

Est littera vigesima. In numeris est cccc. Æolibus ponitur pro ι, ut ὄνυξ, pro ὄνυξ. u ia ι Doric. & Æolic. mutatur. ut in Μοῦσα pro Μῶσα, &c.

Υ, oltacisotis sonus, cum edit, qui se odoratu aliquid probara ostendit. Aristoph. in Plut.

Υάδες, οἱ, Hyades, stellæ septem in cornibus Tauri, quæ, quum oriuntur, aut occidunt, pluviae excitent, ab ὗω, pluo. Dicuntur etiam Pallilicium fidus, Plin. l. 18. c. 26.

Ὕαινα, ζῶον, bellua, oomen quadrupedis, dict. a fetis fuitis in dorso. ὗς est sus.

Ὑαλίζω, pluo, madefacio. Th. ὗω, idem.

Ὑάκινθ⊙, ε, ὁ, ὁ, hyaciathus, puer, flos, & gemma. atiam homen viri. Item lana, filique hyacinthi colore infecti, Esod. 28. Hinc ὑακίνθινος, η, ον, hyacinthiaus, a, um. ὑακίνθια, festum in cjus honorem. sic dict. quo μετὰ τὸν κατὰ ἄνθ⊙, florem emittit, ubi terra vernis imbribus permaduit.

Ὕαλ⊙, seu ὕαλ⊙, ε, ὁ, vitrum, crystallus. Etymol. ab ὗω, pluo. est enim vitrum pluviis conglaciatæ nos absimile. Malo ab ἅλη, splendor, hinc ὑάλη⊙, ἰνη, ες, vitreus, a, um. ὑαλουργὸς, vitrarius. ὑαλουργεῖον, vitrarium.

Ὕας, άδ⊙, ὁ, hyas. vide ὑάδες.

Ὑββάκωσι, subvertere, subjicere, Dor. seu Æol. syncope pro ὑπεβάκωσι, præs. inf. act. ab ὑπὸ, & βακέω, jacio.

Τ Β.

Τ'βὸς, Dor. pro κυρτὸς, gibbosum.

Τβὸς, ῆ, όν, curvus, inflexus, a κυρτὸς. Hinc τβώσις, τβωμα, curvamen. tonquam ab τβόω, curvo.

Υβάλιον, Doric. pro Εὐβούλιον, Euhuli.

Ὑβρίζω, contumelia afficio, lædo, offendo, injurius fum. Vites etiam dicuntur ὑβρίζειν, cum luxuriant. fut. ίσω. præt. ὕβρικα. a. s. ὕβρισα. a. 1. inf. act. ὑβρίσαι. perf. paſſ. ὑβρίσμαι, σαι, σται. a. 1. paſſ. ὑβρισθῆναι, ης, ῃ. a. 1. part. paſſ. ὑβρισθείς, έντος, έι, contumelia affectus. fut. 1. paſſ. ὑβρισθήσομαι, ῃ. Th. ὕβρις, contumelia.

Ὕβρις, εως, ἡ, injuria, contumelia, ſtuprum, ſtuprum, ſuperbia, faſtus, petulantia, licentia, protervia. ὕβρις pro ſpecia deſpicientiæ ponitur ab Ariſtot. l. 2. Rhetoric. Item ὕβρις deliria præmimiæ, & inſolentes, Ariſtoph. in Ran.

Ὕβρισα, a. s. inf. act. ὑβρίσαι, 3. plur. a. s. ind. act. verbi ὑβρίζω, contumelia afficio. f. ίσω. Th. ὕβρις.

Ὑβρίσθαι, Dor. pro ὑβρίζειν, lædere.

Ὑβρισθέντας, accuſ. plural. a. 1. part. paſſ. verbi ὑβρίζω, lædo.

Ὑβρισθήσεται, 3. ſing. f. s. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὕβρισμα, ατος, τό, idem ac ὕβρις, injuria.

Ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, contumelioſus, injurioſus, inſoleos. Et ὑβριστικὸς, ἡ, ὸν, contumelioſa, ſuperba. Th. ὕβρις.

Υ Γ.

Ὑγεία, vel ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas, valetudo, bona valatudo. ἡ ὑγιείας ἀθηναίων ἄγαλμα, ſalobria Minervæ ſignum Athenis fuit a Periela erectum, Plutarch.

Ὑγιαίνω, 2. ſing. præſ. ſob. verbi ὑγιαίνω, ſanus ſum.

Ὑγιαίνων, ſanus ſum. f. ανῶ. Th. ὑγιὴς, ὁος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιᾶ, acc. ſing. ab ὑγιὴς, ὁος, ὁ, ἡ, ſanus.

Ὑγιᾶς, gen. ſing. Jon. ab ὑγίεια, ας, ἡ, ſanitas.

Ὑγιαίτατος, ε, ὁ, ſaniſſimus. ſuperl. ab ὑγιαὸς, idem ac ὑγιὴς, ſanus.

Ὑγιὴς, ὁος, ὁ, ἡ, ſaoos, incolumis, integer. Animadvertendum, Græcos vocare ὑγιὰ idomoe, quod probatur. Hinc Proverbium ὑγιὲς μηδὲν, vel ὑγιὲς πᾶν ἦν, cum omnia diſpliceant. ὑγιὴς ἱδωρ, veſtis bona, integra, Baſil.

Ὑγρὰ, ſeu Jon. ὑγρὴ, interdum ſumitur ſubſtant. pro ὑγρὸς κἀλλσθ, mare, pelagus. Th. ὑγρὸς, humidus.

Ὑγρὸς, ά, όν, humidus, a, um, viridis, tener, mollis, labricus, fluidus, laxarus, remiſſus. ὑγρὰ μέτρα, menſuræ rerum mollium, & liquidarum, Plato de Leg. ὑγρὰ ἀγκῶνα, teoeri lacerti, Eurip. ὑγρὸς πρὸς τὴν δίαιταν, mollior in victu, Plutarch. in Solone. Homerus de ventia dixit, ὑγρὸν ἄητον, h. e. μαλακὸς πνέοντα, mollis flantium.

Υ Δ.

Ὕδατι, dat. ſing. ὕδατι, dat. plur. ab ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua. hinc ὑδατώδης, ους, ὁ, aquoſus.

Ὑδατὶς, ίδος, ἡ, veſicula, ſtilla, gutta. Gloſſ. Cyr. ab ὕδω, aqua.

Ὕδη, aquæ, limo, dat. ſing. ab ὕδος, εος, τὸ, Poet. pro ὕδωρ, aqua.

Ὑδρὰς, ὁος, ὁ, hydrops. ab ὕδωρ, aqua.

Ὕδρος, ὁ, qui perite canit, ſapiens, prudens. ab ὕδω, cano.

Ὑδρεῖα, ἅγγεια, σκεύη παρὰ Ἡσυχίῳ. Heſych.

Ὑδρεὶα, nutrio. an ab ὕδω;

Ὕδρον, ου, τὸ, tuber. ὕδρα, tubera.

Ὕδρα, ας, ἡ, hydra, aquarilis ſerpens: ut & ὕδρος, hydrus. Th. ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua.

Ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ, aquæ ductor, aquator Cæſari, aquam edocens. ὑδραγώγιον, aquæductio, ab ὕδωρ, & ἄγω, ducere. ὑδραγωγία, ας, ἡ, aquæ ductus.

Ὑδραλέτης, molæ aquaria. vel qui ὕδατι ἀλεῖ. ab ἀλέω, molo.

Ὑδάλμη, ης, ἡ, aqua ſalſa. ab ὕδωρ, aqua, & ἅλμη, ης, ἡ, ſalſugo, muria.

Ὑδραύλης, organarius, hydraules. ὑδραύλις, orgauum, ſeil. muſicum, quo ἀὐλοῦσι per ὕδωρ, aquam.

Ὑδρεύω, rigo, aquam poto, aquam haurio. ὑδρεύομαι, aquor, aquam haurio. ſ. ἀντομαι. Th. ὕδωρ.

Ὑδρεῖον, τὸ, Jon. pro ὑδρεῖα, urna.

Ὑδρίον, Jon. pro ὕδριον, accuſ. ſing. ab ὕδρα, ας, ἡ, hydra.

Ὑδρία, ας, ἡ, cadus, urna, ſitula, hydria, aquatio. Item urna, in quam conjiciebantur ſortes, Xenoph.

Ὑδροποτέω, ῶ, nomen ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & πίνω, impero.

Ὑδροποτῶ, aquam bibo, ſum abſtemius. ſ. ήσω, perf. ὑδροπότηκα. quod ab ὑδροπότης, ου, ὁ, aquæ potor, pro ὑδροποτάτης, ε, ὁ.

Ὑδρο, ος, ὁ, hydrus, ſerpens aquaticos, coluber. Eſt & nomen ſideris, de quo Proclus in Sphæra.

Ὑδροχόος, nomen proprium ranæ. ab ὕδωρ, aqua, & χέω, gaudeo.

Ὑδροχόος, ε, ὁ, aquarius, ſigoum Zodiaci, Ararus.

Ὑδρωπικὸς, ὴ, όν, hydropicus, a, um, qui laborat aqua intercuta. ab ὕδρωψ, ωπος, ὁ, hydrops, aqua intercus.

Ὑδρωψ, ῶπος, ὁ, hydrops, aqua intercus. Eſt atiam ſeroſa, & mucoſa illa proluvies, quæ egeritur in parra, Hippocr. ὑδρωψ ὡς ἐμέθη, urinæ profluvium, Galan.

Ὑδρωπῶν, ῶντος, ὁ, hydropicus; Hippocr. in l. 2. Epidem.

Ὕδωρ, fidus, vocatum a Proclo in Sphæra ὕδωρ τὸ λύτι ἢ ὑδροχόον.

Ὕειν, celebro, laudo, cano, dico, voco, Nicaud. quaſi ab ὕδω. Hinc ὑμὶν, idem.

Ὕδωρ, ατος, τὸ, aqua, humor, pluvia, imber. Poet. eſt ὕδως, & ὕδος.

Υ Ε.

Ὑέ, vox minitantis, hoi.

Ὗε, pluit, 3. ſing. præſ. verbi ὕω, pluo. ſ. ύσω. hinc ὑετὸς, ὁ, ἡ, pluvia.

Ὑενὸν πρόσω, furtim cano, Polloa.

Ὗες, ε, ὁ, ſuillus. ὑὶν, in gen. fœm. Dioſc. lib. 2.

Ὑθλέω, ῶ, deliro, deſipio, Heſych.

Ὑέλος, ου, ὁ, vitreus, a vitro contectus

Ὑαλίδες, vitra coquens.

Ὑαλίζω, vitri colorem aaprimo, vitr ſplendorem imitor.

Ὑάλος, ε, ὁ, vitreus, ὑάλινα κάτοπτρα vitrea ſpecula, Alex. phrod.

Ὑαλος, ε, ὁ, vitrum, pro ὕαλος. quod vide.

Ὑαλοτέχνης, ε, ὁ, artifex vitri.

Ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, officina vitrearia.

Ὑαλουργὸς, ὁ, ὁ, vitrearius.

Ὑάλινος, ον, ὁ, ἡ, ὸν, vitreus, vitrea.

Ὑάσσω, pluviis irrigari. Th. ὗω.

Ὑέτιος, ε, ὁ, imbrem afferens, pluvialis, pluvius, Lucianus.

Ὑετόσκοπος, ος, ὁ, qui pluviam futuram præſcire novit. Epitheton cornicis.

Ὑετὸς, ὁ, ἡ, pluvia. ab ὕω, pluo, f. ύσω, p. ὗκα.

Ὑετώδεις, ώδους, ventus maxime pluvius.

Ὑὰς, ὑος, ὁ, Bacchus, Heſych.

Υ Η.

Ὑθλὶν, & ὑθλὸν, mori ſuilli inſulſitas: ſtultitia; Ariſtoph. in Ran. ab ὗς, ſus.

Ὑικὸς, ὴ, ὸν, porcinus.

Ὑκίω, ſtultra ago, indocilis ſum.

Ὑκς, ος, ὁ, Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Item ὗς, Jupiter pluvialis, Heſych.

Ὑλᾶν, ε, ὁ, augur, loquacitas.

Υ Ι.

Ὑῖσιν, dat. plur. pro ὑὸν, ab ὑὶς, filius, gen. ὑῖος, & contracte ὑοῦ. dat. ὑῖϊ. Th. ὑὶς, ὑὸς, ὁ, filius.

Ὑῖε, filii, nom. dual. ab ὑὶς, vide in ὑῖσιν. ὑίες, nom. plur. ab ὑὶς, ὑος, ὁ, filius. acc. plur. ὑίας.

Ὑῖϊ, dat. ſing. contract ab ὑῖῖ, vide ὑῖσιν.

Ὑιοθεσία, ας, ἡ, adoptio. q. d. θέσις υἱ.

Ὑιὸν, gen. contract. ab ὑῖος, ut dictum ὑῖσιν.

Ὑῖος, ὁ, ἡ, filius.

Ὑιωνὸς, ὁ, ἡ, nepos, filius filii. ὑίωνα, ης, ἡ, neptis.

Ὑίωται, in filium adoptavit, 3. ſingular. a. s. med. verbi ὑίω, adopto. fut. ώσω. a. 1. ὑίωσα. a. s. med. ὑιωσάμην, ω, ασο. Th. ὑίος, ὁ, ἡ, ὁ, ἑ, filius.

Ὑῶσις, εως, ἡ, adoptio.

Υ Κ.

Ὑκαλὸν, ὁ, τὸ, ſanum.

Ὑκὴς, vel ὑκνὸς, & ὑκνὴ, piſcis quidam.

Ὑκὸν, ὁ, ὁ, Erythinus piſcis.

Υ Α.

Ὑλα, ας, ἡ, Dor. pro ὕλη, ſylva. hinc ὑλαῖος, ſylveſtris.

Ὑλαγμὸς, ὁ, ὁ, & ὑλακμὸς, ὁ, ὁ, latretus.

Ὑλαγμὸς, ὁ, ὁ, idem ac ὕλαγμα, ατος, τὸ, latratus. ab ὑλάω, latro.

Ὑλαγωγία, ας, ἡ, ignorum vectura.

Ὑλαγωγοὶ, ὼν, οἱ, qui ligna convehunt, Poll.

Ὑλακὴ, ῆς, ἡ, idem ac ὑλαγμὸς, latratus.

Ὑλακτέω, idem ac ὑλάω, latro.

Ὑλάω, ῶ, latro. ſut. ήσω. ὑλακτέω, idem.

Ὕλη, ης, ἡ, materia, ſylva, ligna, cibus, ſegas, alimenta, ſæces cibi decocti: ſtirps humilis, frutetum, Xenoph. in Oecon. Hinc ὑλοτόμος, lignator.

Ὑλήεις, εσσα, ὁ, & ὑλήεσσα, ης, ἡ, ſylveſtris, a. Th. ὕλη, ſylva.

Ὑλητόται, οἱ, qui in ſylvis dormiunt, nom. pl. ab ὑλητὴς, ε, ὁ.

Ὑλοτόμος, ε, ὁ, ſylvicida, lignator.

Ὑλαῖα, αἱ, præſegmina coriorum, ree ſæculeuræ. ab ὕλη, ſæx.

Ὑλὶς ζυγὸν, Doriea libra. vide Scholiaſt. Pind. Pythior. p. 195.

Ὑλοτόμος, cæſor lignorum. hinc ὑλοτομία, ligna in ſylvis cædo.

Ὑλοφάγος, gen. Joo. ab ὑλοφάγος, qui ſylvas depaſcitur.

Υ Μ.

Ὑμὰς, Jon. pro ὑμᾶς, vos. ὑμὶς, Dor. pro ὑμεῖς.

Ὑμᾶς, vos, q. σωμᾶς, a σύ, tu. Inde ὑμέτερος, veſter. Poet. ὑμὸς.

Ὑμέναιος, ε, ὁ, hymenæus, nuptiale carmen. Eſt & nomen Hæretici. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula.

Ὑμέναιος, Poet. pro γαμέω, uxorem duco. Th. ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana.

Ὑμέτερος, α, ον, veſter, ra, rum. ab ὑμᾶς, vos. Th. σύ, tu.

Ὑμὴν, ένος, ὁ, membrana, pellicula, tunicula. Vel carmen nuptiale. Ponitur & ὑμὴν, pro ὑμέτερον, veſtram, accuſ. ſingul. fœm. gen. a σύ, tu.

Ὑμμα, & ὕμμες, Æol. pro ὑμᾶς, nom. pl. ſic ὕμμε, Æol. pro ὑμᾶς, accuſativo. plur. a σύ, tu.

Ὑμμι, & ὔμμιν, Æol. pro ὑμῖν, dat. plur. a σύ, tu.

Ὑμνέσαι, Dor. pro ὑμνῆσαι, celebrare. a. 1. inf. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνίσαι, cantantes, nom. plur. part. præſ. f. g. Poet. pro ὑμνήσασαι, verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνίομες, Dor. pro ὑμνήσωμεν, hymno celebramus, 1. plur. præſ. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνίοισι, Doric. pro ὑμνήσουσι, nom. plural. part. præſ. f. g. Sic ὑμνίοισι, pro ὑμνῶσι, Dorice 3. ploral. præſ. ind. verbi ajuſd.

Ὑμνέω, ῶ, celebro, hymnum cano: conqueror, convinior, Plato l. 9. de Rep. ſ. ήσω. perf. ὑμνηκα. a. s. ὕμνησα.

Ὑμνήσαντες, οἱ, nom. plur. a. s. part. act. verbi ὑμνέω, celebro.

Ὑμνητὸς, ὴ, όν, celebratus, celebris.

Ὑμνοδίτης, ου, ὁ, qui hymnos ſcribit.

Ὕμνος, ε, ὁ, hymnus, carmen in honorem Dei ſcriptum. Th. ὕω, celebro.

Τμνέω, impersf. activ. verbi ὑμνέω, celebrn.
Τμνέω, 3. pl. præs. ind. act. verbi ὑμνέω, celebro.
Τμνη, carmioi, dat. sing. ab ὕμνος, hymnus.

Τ Ν.

Τνς, & ὖνς, υος, ὁ, & ὖνος, υ⊙, ὁ, vomer.
Τνὶς, ίδ⊙, ἡ, capra sylvestris, αἴξ ἀγρία, Hesych.
Τν⊙, ι, ὁ, equuleus, mannus. Puto ab υἱός, tanquam equi filius.

Τ Ο.

Τὸς, geo. sing. ab ὗς, sus. Them. σῦς, συός, ὁ, ἡ, idem.
Τοσκύαμ⊙, hyoscyamus, herba caliculatis, vel succularis, a succula: unde ὑὸς κύαμ⊙, q. suilla faba. Sues enim ejus pastu convelluntur; sopit enim. unde ad ὑπνώσκω, dolorem sopientia adhibetur.
Τοτρόβης, ου, ὁ, qui ὗς σιτεύει, subulcus.
Τοτροφεῖον, τὸ, porcinarium, hara. ab ὗς, sus.

Τ Π.

Τπαγγελίσκω, Jon. pro ὑπαγγελῶ, innuens, fut. a. part. act. l. g. Jones eum κ in σ resolvunt.
Τπάγεται, 3. sing. præs. pass. verbi ὑπάγω, abeo.
Τπαγκάνιον, ε, τὸ, cervical, quod sub ἀγκῶνι, lacerto ponimus.
Τπαγορεύτεον, cicitsim dicendum, edict. verbale ab ὑπαγορεύω, vicissim respondeo dicto.
Τπάγω, subduco me, abeo, dego, discedo, clam eximo, Iliad. λ. vado, accedo, progredior, procedo, Johan. 3. subjicio, subigo. Nazianz. in Orat. pellicio, pretrudo, Demosth. Aliquando ad forum pertinet. ὑπάγειν αὐτὸν εἰς δίκην, eum in judicium vocant, Thucyd. οἱ ἐσάγοντες ὑπάγεται, tamquam sacrilegii reus postulatur, Hermog. Item ὑπάγω, demitto, & in clunem submitto. ὑπάγονται τὰ θέλκια ἐκ τῶν τῶν γενῶν, subsidentibus clunibus semen recipiunt genitale, Aristot. l. 5 Anim.
Τπαί, Poet. pro ὑπό, a, præ, sub, &c.
Τπαθρα, ex obliquo, coram, tecta. ὑπαθρα κλίνεται, in obliquum declinavit.
Τπαιδέομαι, Jon. pro ὑφαιρέομαι, furtim. cida ὑφαιδέ⊙.
Τπαίτιος, α, τὸ, culpa, noxa: crimen, accusatio, Bud. in Epist. ab ὑπαιτ⊙, obnoxius crimini. Ex ὑπὸ, & αἰτία. ας, ἡ, causa.
Τπακοή, ῆς, ἡ, obedientia, a præt. med. ὑπήκοα, & Att. ὑπακήκοα, verbi ὑπακούω, obedio.
Τπακούσατε, audi, Dor. pro ὑπάκουσον, a. 2. imperat. act. sic ὑπακούσω, Dor. pro ὑπακούσω, a. σ. sub. verbi ὑπακούω.
Τπακούω, obedio, pareo, Thucyd. audio, cum genit. ἡ ἀλκὴ ὑπακούει, audire preces, Aristoph. in Neb. ex animi sententia succedere, Lucianus. intelligo, Ptolem. assequor: ὑπακούειν τοῖς λόγοις, orationis sensum assequi, Plat. l. 10. de Leg. Usurpatur etiam ὑπακούω de janitoribus, & est cognoscere quis adsit, & introrniti velit. προσῆλθε παιδίον ὑπακοῦσαι, processit puella ad audiendum, Aëtor. 12. Dicit ur etiam accusator, & advocatus ὑπακούειν, cum facta potestate dicendi, & vocatus in medium procedit, Demosth. παρὰ παντὸς. fut. ἀκούσ. perf. ὑπήκοα, cum dat.
Τπαλεύασθαι, subterfugere, a. σ. inf. med. verbi ὑπαλέομαι, fugio, elabor.
Τπαλθέο, Jon. pro α, præt. imperat. pass. verbi ejusdem, & ibem.
Τπαλύσω, effugere, a. σ. inf. act. verbi ὑπαλύτω, vel ὑπαλύζω, effugio.
Τπαλυξις, εως, ἡ, effugium.
Τπανδ⊙, ος, ον, vito subjecta mulier, ad Romas. 7.
Τπανίστω, surge, præs. imperat. pass. ab ὑπανίσταμαι, assurgo.
Τπαντάω, ῶ, obviam procedo, occurro. fut. ήσω, perf. ὑπήντηκα, aor. σ. ὑπέντητα.
Τπάντησις, εως, ἡ, & ὑπάντη, ῆς, ἡ, obviatio, occursus.
Τπαντήσασα, Æol. pro ὑπαντήσασα, aor. 1. partic. activ. fœm. gen. verbi ὑπαντάω, occurro. Hinc ὑπαντήσαι τὴν εὐεργέτιν, benefactori occurrere, id est, viro de nobis bene merito gratiam referre.
Τπαντιάω, & ὑπαντιάζω, obviam prodeo, incurro, incido.
Τπάπτων, Jon. pro ἁπτόμενος, succendere. Th. ἅπτω, accendo.
Τπαρ, τὸ, ἄλλετος, visio cera, q. ὕπνος ἄρης, & ei ὕπαρ opponitur.
Τπαρχμένα, τὰ, Jonic. pro ὑπαρχθέντα, quæ jam facta sunt. ab ὑπάρχω, sum.
Τπάργυρ⊙ ἐστὶ, vox peennia venalia. hoc de illa dicitur, qui linguam, & vocem pretio venalem habeat.
Τπαρ⊙, & ὑπόβλητ⊙, ὁ, ovis supra te, vel in te agoum habens, Eurip Item grex, in quo sunt agni. Ex ὑπὸ, & ἄρν, ἄρνός, ὁ, ἡ, agnus, vel agna.
Τπάρξας, aor. σ. inf. activ. verbi ὑπάρχω, sum.
Τπαρπάζω, Jon. pro ἁρπάζω, surripere. vide ἁρπάζω, rapio.
Τπάρχει, Dor. pro ὑπῆρχεν, erat, 3. sing. imperf. act. ab ὑπάρχω, sum.
Τπαρχ⊙, α, ὁ, nomen Indicum fluvii.
Τπαρχίσεως, gen. sing. f. g. part. præs. ὑπαρχων, 3. plur. præt. ind. act. verbi ὑπάρχω, sum.
Τπάρχω, ις, ι, sum, adsum, existo: incipio. fut. ὑπάρξω. p. ὑπῆρχα. a. 1. ind. act. ὑπῆρξα, auspicor, auctor sum, Thucyd. l. 6. paro 2. præsum, Synes. obsequio, obtingo, Polyb. ὑπάρχω, ad iem pertinet, Xenoph. ὑπῆρχε, necesse fuit, vel erat. Æschin. ὑπάρχειν, inesse, supperetse, Aristot. prodesse, proficere, Basil. Dialecticis supponere, Plato in Timæo. ὑπάρχοντες, qui nunc sunt incolumes. οἱ ὑπάρχοντες, superiores, Demosth. οἱ πρότερον ὑπάρχοντες, priores, Thucyd. τὰ ὑπάρχοντα, præsens rerum status, Plato epist. 4. τὰ ὑπάρχοντα, quæ quis habet bona, & possessiones, quas quis habet. τῆς ὑπαρχούσης ὑπακοῆς, pœna sueri, & conservare, Hocr. ad Demon. τὰ ὑπαρχόντα, quæ quis accepit. τὰ ὑπαρχόντα ὑπὸ τοῦ θεοῦ, quæ nobis a Dia data sunt, Demostb. ἐξὸν τῆς ὑπαρχούσης, in quem merito conferuntur beneficia, Aristid.
Τπασπίδι⊙, α, ὁ, clypeo tectus. hinc ὑπασπίδιος, adverb. Ex ὑπὸ, sub, & ἀσπὶς, ίδος, ἡ, clypeus.
Τπασπίζω, sub clypeo latentem incedere, vel pugnare. Metaphorice sub alicujus patrocinio, & tutela esse. Item armigerum esse alicujus. Hinc ὑπασπιστὴς, οῦ, ὁ, protector, satelles, propugnator.
Τπατ⊙, ς, ον, summus, a, um, contract. ex ὑπέρατ⊙. Est & ὕπατ⊙, consul, quia penes eum erat summa potestas. Aliquando honoratus. τὸ ὕπατον, imum, & profundum, Apollon. a. Argon.
Τπάτη, subjunct, Jon. pro ὕπατον, 3. pl. præs. ind. verbi ὕπαμι, quod ex ὑπὸ, & εἰμὶ, sum.
Τπάτη, sultro. sed vocabolum hoc de mendo suspectum.
Τπάτλιος, ος, α, a. a. ind. act. verbi ὑπατάω, subjicio, suborno.
Τπαυλέσατο, 3. plural. imperf. pass. verbi ὑπαυλίσσομαι, torve intueor.
Τπάγγυ⊙, ς, ὁ, ἡ, qui sponsiuni est obnoxius. Item cicieus.
Τπεδδείσατο, timuerunt, 3. plur. a. 2. ind. act. Poet. gem. ὁ, pro ὑπέδεισαν, verbi ὑποδείδω. Th. δείδω, timeo. f. σω.
Τπεδδύσαντο, timuerunt, per syncopen pro ὑποδείδισαν, 3. plur. pluſq. perf. med. δείδιμι. quod ab ὑπὸ, & δείδω, timeo.
Τπέδεξε, ας, α, a. σ. ind. act. verbi ὑποδείκνυμι, prænionstro.
Τπέδεκτο, excepit, Dor. cel Poet. syncop. pro ὑπεδέξατο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio.
Τπεδέξατο, 3. sing. a. 1. ind. med. verbi ὑποδέχομαι, suscipio.
Τπεδήσατο, instruxit, 3. singul. a. med. verbi ὑποτίθημι, suppono.
Τπείκω, obsecundo, obedio, succombo, cedo. Poet. dicitur ὑποίκω. f. ὑποίξω.
Τπείμεν, remittare, Jon. pro ὑφεῖναι, a. 2. iof. vide ὑφίημαι. & ὑπεῖμεν, adesse, præs. iof. verbi εἰμὶ, sum.
Τπείξομαι, cessero, f. 1. med. verbi ὑπείκω, cedo.
Τπειρεχον, superabant, per metathesin pro ὑπερεῖχον, 3. pl. imperf. verbi ὑπερέχω.
Τπειροχ⊙, ς, ὁ, ἡ, Jon. & Poet. pro ὑπερέχ⊙, eximius, excellens, eminens.
Τπείροχος, nom. plor. a. 1. part. activ. ab ὑπείρω, Jon. pro ὑφαίνω, summitto.
Τπεκθώσεται, Jon. pro ὑποκθήσεται, 3. plur. a. 2. sub. med. verbi ὑποκτίθημι, subduco. Th. τίθημι, pono.
Τπεκπέμπειν, clam aliquo exportatum esse.
Τπεκσυρίζεσθαι, clam exportare. Hinc ὑποξυρισάμενοι, 3. plur. n. 1. med. ab ὑπὸ, ἐκ, & ξυρίζω, fero.
Τπεκτρεφθῆ, longe præcurrit, 3. sing. præt. ind. verbi ὑπεκτρέφω.
Τπεκτρεφὼν, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi ὑπεκτρέφω, clam profugio.
Τπεκτρέμε, clam affero e cum celocitate curro, Odyss. γ.
Τπεκτρέχετε, Dorie. pro ὑπεκτρέχετε, clam fugiunt. Th. φεύγω.
Τπέκφυγε, effugisset, Jonic. pro ὑπεξέφυγε, 3. singul. aor. 2. ind. act. verbi ὑπεκφεύγω.
Τπεκχωρέω, ῶ, ex aliquo loco me subdneo. ὑπεκχωρεῖ ἡ βίε, naturæ cedo, morior, Plato.
Τπέλαβον, ες, ε, suscepi, a. 2. ind. act. verbi ὑπολαμβάνω, existimo, præsumo.
Τπελείφθη, relictus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo. fut. ψω.
Τπελείφθησαν, 3. pl. a. 1. ind. pass. verbi ὑπολαμβάνω, existimo.
Τπελύσω, solvisti, Jon. pro ὑπολύσω, 2. sing. a. 1. med. verbi ὑπολύω, dissolvo.
Τπέμενον, exspectabant, vel instituerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπομένω, sustineo. a. e. ὑπέμεινα, ας, ε.
Τπέμενε, 3. sing. imperf. act. verbi ejusdem.
Τπεμόχθησε, deflexit, tristatus est, 3. sing. perf. act. pro ὑπέκλινε, verbs ὑπτιάω, quod ab ὑπὸ, & ἐκλίνω, cado, inclino. f. ὑπω. p. ὕκλικα, & Att. reduplic. ἐκκέκλικα, mutato c, in σ, & pleonasmo Poet. ἔ, ὑπέκλασσε.
Τπεμνήσθην, es, η, recordatus sum, a. 1. ind. pass. verbi ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco.
Τπενάντι⊙, ι, ον, occulte contrarius, adversarius.
Τπένερθε, Poet. sub, subtus. Ex ὑπὸ, & ἔνερθε, infra. Item ἔνερθε, pro ἐνέρτερ, ab ἔνερθ⊙, mortuus.
Τπεσσε, imperf. activ. verbi ὑπείκω, ῶ, fuspicor. fut. ὑπείξω. perf. ὑπέσσυκα.
Τπεξανάβης, ὁ, emersus, vel salleos emergendo, præs. vel a. κ. part. ex ὑπὸ, ἐξ, ἀνὰ, & βαίνω, vel βῆμι, subeo.
Τπέξειμι, relinquo, excedo, exeo, subterfugio. ab ὑπὸ, & ἔξειμι, exeo. Th. εἶμι, seu εἶμι, eo.
Τπεξαίρω, subtraho. ab ὑπὸ, ἐκ, & αἴρω, Poet. pro ἐξαίρω, tr. ho.
Τπεξέβαν, a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέρχομαι, clam egredior. Ex ὑπὸ, ἐξ, & ἔρ-

χομαι, venio. fut. ἐλεύσομαι. aor. 2. ἦλθον.

Υπεξέρχεσθαι, clam exire. Th. ἔρχομαι, venio.

Υπεξέρχε, effugit, pro quo comm. ὑπεξέρχεται, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπεξέρχω, clam me ſubduco. Th. ἔχω, habeo.

Υπεξῆγον, ες, ε, imperf. act. verbi ὑπεξάγω, ſubduco. Quod ex ὑπό, ἐξ, & ἄγω, fero. fut. ξω. a. 1. ἤηξα.

Υπεξῆσαν, ſe ſubduxerunt. vide ὑπεισι.

Υπεξέλιξε, evitavit, 3. ſing. aor. 1. ind. act. verbi ὑπεξελίσσω, fut. ξω. quod ab ὑπό, ἐξ, & ἑλίσσω, fut. ξω, evito. a. 1. ἔλιξα. Th. ἑλεῖν, idem.

Υπεξούσ⊙, ε, ὁ, filius familias, proprie eſt qui ὑπ' ἐξουσίᾳ, ſub poteſtate, ſalicet patria, nondum emancipatus: ſubjectus, ſubditus.

Υπεπλέυσαμεν, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπεκπλέω, ſubnavigo, ſublego. Thema πλέω, navigo. fut. πλεύσω. aor. 1. ἔπλευσα.

Υπέρ, Poet. ὑπήρ, cum gen. ſuper, pro, per. cum acc. ultra, præter, trans. Hinc ὑπέρτερ⊙, α, ὁ, ſuperior. ὑπέρτατος, ſupremus. ὑπερθε, deſuper, ſuperne. ὕπατ⊙, α, ὁ, ſummus: item conſul. ὑπατεύω, conſulatum gero.

Υπέρη, ας, ἡ, funis, quo antennatum corona transloruntur, tenduntur, & laxantur. ab ὑπέρ, & τείνω. ὑπείρη, τὸ, infecta longa, quo ira dicuntur a piſcibus forma, ἀπὸ τ῀ ὑπείρη, Ariſt. l. 5. c. 19.

Υπερέχω, excello, ſupero. ὑπερεχόντως, valde. Th. ἄγω, duco. 2. Mech. 7. eo.

Υπερεῖ, per dialyſ. pro ὑπερεῖ, dat. ſing. ab ὑπερεής, ἐ⊙, ὁ, ἡ, deſuper ſitus. ab ὑπέρ, & εἰμι, ſto, ſpiro.

Υπερεπαίρω, ſupra modum me effero. item aorecello, ſupergredior, vinco, ſupero. l. ὑπεραίρω. p. ὑπερῆρκα. a. 1. ὑπῆρα. paſſ. perf. ὑπερήρμαι, ſupra modum efferor, vel effero me ipſum. nor. 1. paſſ. ὑπερῄρθην. a. 2. inf. paſſiv. ὑπερεπάρηναι.

Υπέρηβ⊙, α, ὁ, ἡ, ſtirem ætatis excedens, ſuperadultus. Ex ὑπέρ, ſuper, & ἥβη, ἡ, cutis: item flos ætatis.

Υπερηερίς, ε, ἡ, qui loca montana in colit, montanus. Th. ἄκρος, ſummus.

Υπέρθυμ⊙, α, ὁ, ἡ, pro ἔξοχ⊙, exi mius, præſtans, excellens. Ex ὑπέρ, ſuper, & θυμ⊙, animus.

Υπερθύμων, tranſilientam, per ſyncopen pro ὑπερθύμεστον, accuſ. ſingul. part. præſ. verbi ἅλλομαι, ſalio.

Υπερθύνω, & ὑπερθυνθύω, adverb. cum genit. longe ſupra, ſuper, in cœlo. Ex ὑπέρ, & ἄνω, ſurſum.

Υπερκαλογεῖσθαι πρ⊙, pro ὑπέρ πρ⊙ κατηγορεῖσθαι, pro aliquo cauſam egere.

Υπερκάθιμαι, 2. ſ. inf. paſſ. verbi ὑπερκάθημαι, aorecello.

Υπερκόπτω, ſupra modum metuo. ex ὑπέρ, & κόπτω, non metuo. quaſi ex ο priv. & ὀρκόπτω, metuo. Th. ὄρκος.

Υπερκοπτῶ, 1. ſ. Att. pro ὑπερκόπτω, verbi ὑπερκοπτίζω, clypeo protego. Ex ὑπέρ, & ἀσπίζω, clypeo defendo.

Υπερκυμαίνω, vehementer augeſco, f. ὑπερκυμαίνω. a. 1. ὑπερκύμανα. quod ab ὑπέρ, & κύμαινω, crecto. Th. κῦμα, augeo.

Υπερμεν⊙, ω, ὁ, & ἡ, Doric. pro ὑπερφεν⊙, ε, ὁ, ἡ, ſuperbus, præclarus, ſublimis, alatus.

Υπερμηχόμην, iniquiſſimo animo ferο, valde doleo. hinc ὑπερμηχθής, ἐ⊙, ὁ, ἡ, ſupra modum gravatus, & onuſtus. Th. μήχ⊙, ε⊙, τὸ, pondus.

Υπερβαίνω, ſupergredior, tranſ⊙, tranſgredior, ſcando ſuper reliquos, opprimo: exundo, ſupero, ſum major: ſuggeſtum aſcendo, Ariſtoph. in Conei. fut. ὑπερβήσομαι. p. ὑπεβέβηκα. a. 2. ὑπεβήσην, ς, ν. quod ex ὑπέρ, & βαίνω, eo.

Υπερβαίνω, præterierit, 3. ſing. præſ. ſub. act. verbi ὑπερβαίνω, aaccilo.

Υπερβαλόντως, adv. excellenter, valde, plus juſto.

Υπερβάλλω, excello, ſupero, modum excedo. p. m. ὑπερβέβλημαι. The. βάλλω, jacio, fut. βαλῶ. p. βέβληκα. a. 2. ἔβαλον.

Υπερβασία, ας, & Jouic. ης, ἡ, tranſgreſſio, contemptus, perjurium Suidæ. Poet. pro ὑπέρβασις, εως, ἡ, ab ὑπερβαίνω, tranſgredior. The. βαίνω, eo. ſ. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Υπέρβασις, εως, ἡ. vide ὑπερβασία.

Υπέρβαστ⊙, ν, ὁ, excellens, præſtantiſſimus. ab ὑπερβαίνω, tranſgredior.

Υπερβατής, οῦ, ὁ, qui tranſiri poteſt. ὑπερβατὸν, verborum, & conſtructionis ordo turbatus, Gaza lib. 4. Grammat.

Υπερβατὴς, in tranſitu: defunctorie, perfunctorie, Hippocr. περὶ τέχνης.

Υπερβατῆρ⊙, α, ὁ, extremus anni menſis apud Macedones; & Aſiæ populus, October Suidæ. Unde pro competendinatore, & cunctatore capitur.

Υπερβῇ, Att. pro ὑπερβῇ, tranſgreſſus fuerit, 3. ſing. a. 2. ſub act. verbi ὑπερβαίνω: The. βαίνω. ſ. βήσομαι. aor. a. ἔβην. ἡ. 2. ſub. βῶ, βῇς, βῇ.

Υπερβῆναι, ſuperare, aor. 2. inf. activ. verbi ejuſdem, & them.

Υπερβῆς, tranſcas, 2. ſing. a. 2. ſub. act. verbi ejuſdem.

Υπέρβι⊙, α, ὁ, violentus, ſuperbus, inſolens, omnem vim excedens. Hinc ὑπερβίην, ſupra vires. ὑπερβίως, idem. Ex ὑπέρ, ſupra, & βία, ας, ἡ, vis, robur.

Υπερβολόν, adv. ſupra modum, in carmine. ab ὑπερβολὴ, ας, ἡ, exceſſus.

Υπερβολὴ, ῆς, ἡ, exſuperantia, exceſſus, præſtantia, excellentia. ὑπερβολικὸς, excedens, nimius, ſuperans fidem. ab ὑπερβάλλω, excello. ὑπερβολὴ κἀκῶς π⊙ιεῖν, de omnibus bene mereri provenit ex virtutis exuperantia. Ariſtot. lib. 1. Rhetoric.

Υπερβορέιος, adv. procul, longe.

Υπερβόρεοι, οι, populi, qui ultra Aquilonem habitant. Th. Βορέας, Boreas.

Υπερδέα, per ſyncopen pro ὑπερδέα, acc. ſing. ab ὑπερδέης, meto ſuperior, qui oullo oletu ſuperatur, nor frangitur.

Υπερδείδω, ſupra modum timeo. Them. δείδω, timeo.

Υπερδικάω, ῶ, cauſam ago pro, defendo in judicio. ὑπερδικῶν ἔ λόγε, orationi patrocinari. Plato in Phædr.

Υπέρδικος Νέμεσιν φυγεῖν, Nemeſin ultricem evitare. Vide Scholin Pindar. Pythior. Od. χ. 314. 5. Aliæ ὑπέρδικ⊙ ſignificat ſupra modum juſtus.

Υπερδιωκόμην, 1. plur. a. 1. ind. act. verbi ὑπερδιώκω, præterecurro.

Υπερδυναμαῖ, prævaleo. Pſalm. 63. 3. ab ὑπέρ, & δύναμαι, poſſum. fut. δυνήσομαι. a. 1. paſſ. ἐδυνάσθην.

Υπερεθύλευν, ον, ω, a. 2. med. verbi ὑπερεθύω, ſupra pono. Th. τίθημι, pono.

Υπερείδω, conniveatia diſſimulo: himo, confimo, fulcio. f. ὑπείσομαι. a. 2. ὑπερέβδον.

Υπερείσω, a. 1. inf. act. ab ὑπερείδω, ſuſfulcio, pro fulcimine ſuppono.

Υπερεκπαν, adverb. tranſ, cum gen. 2. Cor. 10. verſ. 16. idem ac ἔκπαν, pro ὑπὲ ἐκεῖνα. adverb. loci. Interdum illic, ultra, ante.

Υπερεκπέσω, præter modum produen, extendo me ultra, quam fas eſt. f. ὑπερεκπεσοῦμαι. aor. 1. ὑπερεξέπεσα.

Υπερεκπίνω, ſolvo pro. ὑπερεκπίνω τῇ νηρὸν, pro mortuo ſolvere. hinc ὑπερεκπίνος, depoſito, depenſus.

Υπερεκχέω, ſuper effundo. Ex ὑπερ, ἐκ, & χέω, fundo. f. χεύσω.

Υπερεκχύνω, nimium effondo. f. ὑπερεκχύσω. p. ὑπερεκκέχυκα. ſed ὑπερεκχύνομαι, ſuperfluo.

Υπερελθὼν, ὀντ⊙, ὁ, qui ſuperavit, qui vicit, ſnt. 2. part. activ. ab ὑπέρ, & ἔρχομαι, venio. futur. ἐλεύσομαι.

Υπερεντυγχάνω, deprecor pro alio, poſtulo, interpello, intercedo.

Υπερέχει, 3. ſing. f. 1. ab ὑπερέχω, ſupero.

Υπερελεύσεσθε, 1. pl. fut. 1. med. verbi ὑπερεξέρχομαι, digredior.

Υπερεφαίνω, admodum effero. a. 1. ind. paſſ. ὑπερεφάνθην, ς, ν. Pſal. 139. 5. Quod ex ὑπέρ, ἐπί, & φαίνω, trallo.

Υπερεπιθυμῶν, ῶ, admodum deſidero. quod ex ὑπέρ, & ἐπιθυμέω, deſidero.

Υπερεπλάσατο, ας, ε, a. 1. ind. activ. verbi ὑπερπλασσω, ſuperabundo, fut. άσω.

Υπερέσχε, protexit, 3. ſing. a. 2. ind. act. verbi ὑπερέχω, emineo, præſto.

Υπερηφανίς, ſeu ὑπερήφαν⊙, ſuperbus.

Υπερήφανα πατρὸς, pro ὃς ὑπὲρ τ῀ πατρὸς ἔθετο, τετέκη ἐφονεύθη & ἔθανεν, qui pro patre periit, ac cæſus eſt. vide ἔθετο.

Υπερέχω, emineo, prævaleo, vinco, ſupero, ſupereminco, præſtantior ſum; item protego, defendo, ſuaſilior, tueor. fut. ὑπεσχήσω. a. 2. ὑπερέσχον. Ariſtoph. in Equit. τὸ ὑπερέχον, eminentia, præſ. perf. n. g. in plurali. τὰ ὑπερέχοντα, ſublimia. ὑπερέχοντα ζῶα, animalia prægrandia, Ariſtot. l. 1, Rhetoric.

Υπερήδομαι, ſupra modum delector, valde lætor, Bud. in Epiſt.

Υπερημίσεος τ῀ κύκλ⊙, ultra dimidiam civiom partem.

Υπερθαρσέω, ultra virum poſſum, inſolefco, me effero, ſuperbio. quod ab ὑπερθάρσης, ſupra modum virilis, fortis, ſuperbus.

Υπερθαρσὴς, ἐ⊙, ὁ, ſuperbus, magnanimus, virilis, validus. vide ὑπερθαρσέω, inſolefco, me effero.

Υπερθυγατὴρ τέκνε, ſuperbæ prolee. ab ὑπερθύμ⊙, ſuperbus.

Υπερθυμία, ας, ἡ, ſuperbia, inſolentia, faſtus: ſplendor.

Υπερθυμ⊙, ε, ὁ, ἡ, ſuperbus, qui ſupra alios vult videri. Hinc ὑπερθυμία, ſuperbia, faſtus. ὑπερθυμητὴς, ſuperbio.

Υπερθε, ſeo ὑπερθεν, deſuper, ſupra. ὑπερθε βάλλω, Poet. pro ὑψόω, extollere, in altum evehere. Th. ὑπέρ, ſuper.

Υπερθωρηκίζω, licitor, licor, prætium augeo. tanquam ab ὑπέρθωρος, prætium ſuperadditum. hinc ὑπερθωρηκτὴς, licitatio, adjectio. ὑπερθωρηκτὴς, licitator.

Υπέρθωρος, ος, ὁ, dilatio, mora, procraſtinatio. ab ὑπερτίθημι, differo.

Υπέρθορε, tranſilii, a. 2. ind. act. verbi ὑπερθορεῖν, tranſilio.

Υπέρθυμ⊙, α, ὁ, magnanimus, elatus. ex ὑπέρ, & θυμὸς, ὁ, ἡ, animus.

Υπερθύμων, ω, ὁ, ſuperliminare. ὑπέρθυρος, idem.

Υπερίδης, α, ἡ, Hyperides, nomen proprium.

Υπερίδων, ὀντ⊙, ὁ, a. 2. perf. act. verbi ὑπείδω, conniventia diſſimulo.

Υπέρικον, vel ὁ, ἡ, τὸ, hypericum, herba. Ejus ſpeciee ſunt ἀφροσύμιον, ἄσκυρον, & κόρις. Dioſc. l. 3. Dicitur etiam ἡ ὑπέρικ⊙, Nicand.

Υπερκλύζω, gen. Æol. pro ε, ab Υπερκλύζω, e, ὁ, nomen gentile.

Υπερκλυμένε, gen. ſing. ab Υπερκλυμένη, nomen viri.

Υπέρκον, ονος, ὁ, ſuperegredions. Epitheton Solis. q. ὑπὲρ ἰὼν, ſupra ieos.

Υπερκορύσσω, cornu circumvenio, alterum cornu hoſtis ſupero. Ex ὑπέρ, & κέρας, ατ⊙, τὸ, cornu.

Υπερκρέτεως, exſaturaverie, 2. ſingul. a. 1. opt. act. verbi ὑπερκρέμαμαι. fut. έσω. Quod ex ὑπέρ, & κρέμαμαι, idem ac κρέμω, ſatio. f. έσω.

Υπερκρέμαμαι, σαι, ται, ſuſpendo, præſ. med. verbi κρέμαμαι.

Υπερκύδαντα, accuſ. ſing. ab ὑπερκύδας, αντ⊙, ὁ, gloria ſupereminens.

Υπερμενὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, Dor. pro ὑπερμενὴς. quod vide.

Υπερμεγάθης, ἡ, ὁ, Jon. pro ὑπερμεγέθης, ſupra modum magnus.

Υπερμενέ⊙, præpotantie, genit. ſing. ab ὑπερμενὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, dat. ſing. ὑπερμενεῖ. Th. μένος, ε⊙, τὸ, animus.

Υπερ-

Υπερμήκης, ους, ὁ, ἡ, praecelsus, praealtus, praelongus, ingens. a μῆκος, τό, longitudo.

Υπέρμορον, & ὑπέρμορα, & ὑπερμόρως, praeter fatum, contra quod in fatis erat, praeter sortem, indecenter. a μοῖρα, fatum. Th. μέρω, dividu.

Υπερνικῶ, ῶ, plus quam victor sum, praevalao. f. ήσω. p. ὑπερνένικηκα. Th. νικάω, vincu.

Υπερόπιοι, ων, εἰ, populi, qui supra Austrum habitant. Them. Νότος, ὁ, ὁ, Notus, Auster.

Υπέρογκος, ος, ὁ, ἡ, praetumidus: accedens, nimius, immodicus, redundans. τὰς μεγάλας ἐσίας, & ὑπερόγκους, iogentes, & nimias opes, Platu in Epist. Ex ὑπέρ, super, id est, nimis, & ὄγκος, ὁ, ὁ, tumor, fastus.

Υπεροικέω, ῶ, supra habitu, hinc ὑπέροικος, ὁ, ὁ, supra habitans. ὑπέροικοι τὴν χώραν, supremi incolae regionis.

Υπεροπλία, ας, ἡ, & ὑπερόπλιον, Etymol. superbix. dativ. plur. Jon. ὑπεροπλίηισι. ab ὑπέροπλος, superbus.

Υπέροπλος, ος, ὁ, insulens, elatus, furtis, audax, cujus robur armis superat. βίῃ ὑπέροπλος ἐπεῖν, minister immensis viribus, s. Argon. Pindarus etiam in Olympiis dixit ἅπαν ὑπέροπλον, calamitatem ineluctabilem.

Υπερόπτης, ὁ, ὁ, superbus, elatus, contemptui.

Υπεροπτικός, ὴ, ὁ, qui cuntamnere, & superbe despicari solet, superbus. Hinc adverb. ὑπεροπτικῶς, mure eorum, qui superbe contemnunt, contemptim.

Υπεροπτῶντας, accus. plur. part. praes. act. verbi ὑπεροράω, contemno, negligo.

Υπηρ, ος, ὁ, pistillum. veteres murtarium ofi fuerunt pro molia.

Υπεροχὴ, ῆς, ἡ, eminentia, excellantia, praestantia, sublimitas, dignitas, praerogativa. ab ὑπερέχω, excellu.

Υπερόχους, Doric. pro ὑπερόχους, iugantes, immanes, accus. plural. ab ὑπέρεχος, egregius, major, amineos. hinc ὑπεροχώτατος, ας, ὴ, Dor. pro ὑπεροχωτάτη, ὁ, excellaotissima. ab ὑπερέχω, excello.

Υπερπαδῆτε, Dor. pro ὑπερπηδᾶτε, transilitis, s. plur. praes. ind. a πηδάω, saliu.

Υπερπερομοδέω, superabundo. fut. δήσω. aor. 1. ὑπερπεριόδησα. praes. pass. ὑπερπεριοδέομαι, vebemeniet esundo. cum dat.

Υπερπερομοδῶς, adv. supra modum.

Υπερπιμπλάμενος, superimpleo, quod ab ὑπέρ, super, & πίμπλημι, idem ac πλήθω, impleo. Th. πλεῖος, plenus.

Υπερπίπτω, praeterlabor, delabor, superincido. Th. πίπτω, eadu.

Υπερπλουτίζω, superabundu, eauberu. f. ίσω. a. s. ὑπερεπλούτισα.

Υπερπλουμιῶσα, ῶ, ἅις, ᾶς, axuodo.

Υπερπονέω, ῶ, supra modum laboru, & aaarceur, Galen. l. 2. ad Glauc.

Υπέρπονος, ος, ὁ, labors confectos.

Υπερπόντιος, ος, ὁ, Poet. trausmarinus. ex ὑπέρ, & Πόντος, s, ὁ, mare.

Υπερράγη, 3. singul. a. 2. iod. pass. verbi ὑπορρήγνυμι, subtus rumpo.

Υπερτελεσμένος, ὴ, ὁ, plus quam perfectus. ab ὑπέρ, & τελέω, perficiu.

Υπερτίζω, superficiarium sulcum ducu, quod ex ὑπέρτατος, supremus, superl. ab ὑπέρ, super. comparat. ὑπέρτερος, superior.

Υπέρτατα, suprema, num. plur. n. g. ab ὑπέρ, super.

Υπερτερίης, gen. singul. Junic. ab ὑπερτερίη, ας, ἡ, sturea superior.

Υπέρτερος, ος, ὁ, superior. cumpar. ab ὑπέρ, super, & in superlat. ὑπέρτατος, supremus.

Υπερτῆθέμεν, & ὑπερτῆθέμεναι, Jon. & Dor. pro ὑπερτῆθέναι, praes. inf. vide πτῆθεμεν.

Υπερτῆθέναι τι τινί, aliquid alicui committere.

Υπερτίθω, ῶ, in summam effero subli-

mitatem. fut. ώσω, perf. ὑπερτέθεμαι.

Υπερφέρω, excello, supero, antecello, praestio, cum dat. ὑπερφέρειν μεγέθει πάντας, magnitudine cunctos superat, Plutarch. in Rumul. & cum genit. ὑπερφέρω τῷ πλήτει αὐτῶν, upibus eos antecello, Thucyd. concito, cum accus. πτηνὸν ὑπερφέρων, concitat strangulatum, Dioic. l. 6. c. 33.

Υπερφυσᾶ, ὁ, ἡ, fondifragus, qui pertranfir jusjurandum, quod per phialas factum est, infidus. ab ὑπέρ, supra, & φιάλη, phiala, vas, ex quo libamina fundebantur. Eaponitur etiam vinulus, superbus, insolens. inde advarb. ὑπερφυάλως, superbe, audacter, temera, impudenter, perfide, Hom. in Odyss. β.

Υπερφυῶς, ῶ, supra modum de me sentiu, cuntamno, despicio, insolaseo. Item supra sapio. ad Rom. 12. 3. Item supero, Laicar.

Υπερφυὴς, & ῆ, acc. sing. ab ὑπερφυὲς, ἐος, ὁ, ἡ, natura modum excedens, valda admirandus, insignis.

Υπερχάσκουσι, retrocesserant, 3. plur. a. 2. ind. act. ab ὑπερχάσκω, retrocedo.

Υπερῷον, idem ac ὑπερῷος, qui ad coenaculum attinet.

Υπερῷον, ου, τὸ, coenaculom. Hinc adject. ὑπερῷος, ος, ὁ, ἡ, in superiore edium parte exiftens.

Υπερώτατος, α, ὁ, supremus. superlat. ab ὑπέρ, super. comparat. ὑπερώτερος, superior.

Υπεσσύετο, Dor. pro ὑπέσσυτο, subarit, 3. sing. f. s. ab ὄμαι, sum.

Υπέσχον, Dor. pro ὑπέσχου, suscepi. vel Boeot. syncop. pro ὑπέσχεσα, 3. plur. a. a. ind. activ. varbi ὑφίστημι, suppono, subduco.

Υπεστιλάμενον, subterlugerim, a. s. ind. med. verbi ὑποστέλλω, subduco.

Υπέτευ, pollicetur, & in s. pl. ὑπέτευσαν, a. a. varbi ὑφίστημι. Th. ἵστημι, sto.

Υπέστι, subest, 3. sing. praes. ind. varbi ὕπειμι, sobsum.

Υπέστρεφε, avertebat, 3. sing. imperf. act. varbi ὑποστρέφω. Th. στρέφω, verto.

Υπέσχεθεν, 3. singul. aor. s. act. verbi ejusdem.

Υπέσχε, sustiouit, 3. sing. a. a. ind. act. verbi ὑπέχω, sustineo.

Υπέσχετο, promisit, 3. sing. aor. a. med. verbi ὑπισχνέομαι, ούμαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. a. a. med. ὑποσχόμην.

Υπέσχηται, sum pollicitus, perf. verbi ὑπισχνέομαι. vide in ὑπέσχετο.

Υπεσχόμεσθα, 3. plural. a. a. ind. passiv. varbi ὑποτίθεμαι, subjiciu.

Υπέσχεν, 3. singul. a. 2. ind. act. varbi ejusdem.

Υπεύθυνος, ον, ὁ, obnoxius reddendae rationi, rans, nocens. ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἔχω, administratorum rationem reddit, Herodur.

Υπεύθυνε, congressa, pro ὑπεύθυνον, a. 2. part. pass. f. g. ab ὑπείκω. quod ab εἶκω, sopin. f. ήσω.

Υπεφθίμεν, a. 2. verbi ὑπεφθίνω, praevenio. Th. φθίνω, idem.

Υπέχω, sustineu, submitto, cum acc. fut. ὑφέξω. aor. a. ind. ὑπέσχον, ες, ε. ὑπέσχε θηλὴν νηπίοις, infantibus mammam submisit, Plutarch. in Romul. ὑπέχω δίκην, poenam persolvo, Demosth. ὑπέχω λόγον, sustineo quaestionem, Demosth. Item ὑπέχω, occupo, opprimo. Interdum sumitur pro prudenter ago.

Υπήκοος, ον, ὁ, ὁ, ubedieus, morigerus, cum genit. ab ὑπακούω, ubediu. ὑπήκοος ἦ βασιλίας, regi ubremperans, Hesiodur. πόλις ὑπήκοος Ἀθηναίων, civitas, quae est sub jura Athenienfium, Plutarch. in Periele. Ab Aristophane usurpatur cum dativo; ὕπνοισι τῇ πλουτῶ ἓοθ' ὑπήκοα, omnia divina parent.

Υπήκουον, imperf. act. verbi ὑπακούω, obedio. f. σω. a. 1. ὑπήκουσα.

Υπηκόωτε, a. plur. ὑπήκουσα, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Υπήλυγγον, 3. plur. aor. 2. ind. activ. verbi ὑποφέρω, subduco.

Υπήλιν, ος, ὁ, barba, pili circa labia. Hinc ὑπηλιάτης, ου, ὁ, juvania, pubescens.

Υπηλιώδης, ες, ὁ, evanidus, levis, qui est sub vento positus. Th. ἥλιος, ventus.

Υπηλύτευε, ας, ε, & in 3. plural. ὑπηλύτευον, aor. 2. iod. activ. verbi ὑπερεύω, occurro. f. εύσω, perf. ὑπήλυτευκα.

Υπηλύτησεν, ubviam processit, 3. singul. aor. 2. iod. act. verbi ὑπερεύω.

Υπηγμένος, ος, ὁ, qui fuit, perf. part. pass. verbi ὑπείχω, fum. f. ξω. perf. pass. ὑπήγμαι. Th. ἀρχὴ, ὁ, initium.

Υπηρεσία, ας, ἡ, ministerium, obsequium, servitium, administratio, officium. ὑπηρεσία νόμων, cultus legum, Plato de Legibus. ὑπηρεσία τῶν Θεῶν, cultus, & ministerium Deorum. Ibidem. Plato de Leg. cum accus. ὑπηρετῶν τὸ προσῆκον, exequi quod honestum est.

Υπηρετεῖτο, 3. singul. imperf. pass. verbi ὑπηρετέω, servio, ministro.

Υπηρετέω, ῶ, servio, ministro. cum dat. f. ήσω. p. ὑπηρέτηκα. a. s. ὑπηρέτησα.

Υπηρέτης, ου, ὁ, remex proprie, sed per synecdochen quilibet minister, famulus, Aeschin. In Can. 20. Concil. Laodicen. Subdiaconus intelligitur.

Υπηρετικάλλω, ω, ησω, a. s. med. verbi ὑπηρετέω, ministro, sarviu.

Υπῆρμαι, perf. pass. verbi ὑπαίρω, attollu. ab ὑπό, & ἄρω, tollo.

Υπῆρξα, exstiti, a. 1. ind. act. verbi ὑπάρχω, fum. f. ξω. p. ὑπῆρχα.

Υπῆρχε, as, e, exstiti, perf. ind. activ. ὑπῆρχον, ες, ε, imperf. ejusdem verbi, & them.

Υπῆσαν, prominabant, 3. plur. imperf. varbi ὕπειμι, subsum.

Υπήωρα, Jon. pro ὑφῆρα, fut. s. inf. ab ὑφίημι, submitto.

Υπίεσθαι, Jon. pro ὑφίεσθαι, remittere. Them. ἵημι, mitto.

Υπίλλω, claudo. ab ἴλλω, claudu, stringu, uculia conniveo.

Υπίσταθαι, Jon. pro ὑφίστασθαι, subsidere, subesse. Th. ἵστημι, sto.

Υπισχνέομαι, οῦμαι, polliceor, promitto, voveo, spondeo, Demosth. f. ὑποσχήσομαι. perf. pass. ὑπέσχημαι. a. s. ὑπεσχέθην.

Υπίσχημαι, Jon. pro ὑπισχνέομαι, promitio.

Υπνάω, dormiu, somnum capio, sopior. Them. ὕπνος, ὁ, ὁ, somnus.

Υπνος, ου, ὁ, somnus. κατὰ τὸν ὕπνον ἰδών, videns per quietem; Plutarch. in Romulo. Hinc ὕπνος, ου, ὁ, ὁ, insomnis, pervigil. ἄγρυπνος, α, ὁ, ὁ, idem. ἀγρυπνία, vigilu.

Υπνῶσα, accus. singul. praes. part. activ. verbi ὑπνάω, sopiu. Th. ὕπνος, somnus.

Υπνω, Dor. pro ὕπνῳ, sumen.

Υποάσσας, Jon. vel Poet. pro ὑποῶσας, acc. plural. part. praes. verbi ὑπνάω, dormiu. Th. ὕπνος, somnus.

Υπό, Post. ὑπαί, cum genit. junctum verbis passivis, & neutris, a, ab, ex. Cum dat. & accus. sub, subter. In compositiona etiam submissionem, & diminutionam significat. ὑπὸ πόλει βάλλει ἑαυτὸν, se quaestui subjicere, lucro servire.

Υποβάλλω, subjicio, suppono, subjungu. fut. αλῶ. perf. ὑποβέβληκα. a. a. ὑπέβαλον, suggero, admoneo, commonefacio, Xenophon.

Υποβάς, ὑποβᾶσα, ὑποβάν, a. part. act. verbi ὑποβαίνω, progredior. Th. βαίνω, eo. f. βήσομαι. a. 2. ἔβην.

Υποβλῆδην, adv. subjiciendo, vel interpelleto sermone cacipiendo verba dicentis nondum finita. ab ὑποβάλλω, subjiciu.

Υποβ-

Ὑποβρυχία, acc. sing. ab ὑποβρυχίς, aquis submersus. alii l. g. ὑπὸ βρυχίᾳ. Th. βρύχω, f. ξω, strideo. vel a βρέχω, medelacio.

Ὑπογάστριον, α, τό, subventrale, pecten, seu imus venter, pubes.

Ὑπογραμμός, ὁ, ἡ, exemplar. r. Petr. a. at. ab ὑπό, & γράφω, scribo. fut. ψω, perf. pass. γέγραμμαι.

Ὑπόγυος, & ὑπέγυος, ouper, ex tempore. ἐξ ὑπογυίς, subito. ὑπογυὸς, nuper. Th. γύω, ο, τό, membrum. γυῖα, pedes.

Ὑποδείδιττω, ὁ, subvereor, a. s. part. activ. gem. ὁ, verbi ὑποδείδια. Tb. δείδω, timeo. f. δείσω. p. δέδειχα.

Ὑποδέκτομαι, 3. singul. pert. pass. verbi ὑποδέχομαι, excipio.

Ὑποδεδυϊώσι, accus. plurel. perf. pert. pass. verbi ὑποδύω, subligo.

Ὑποδεὴς, ἐος, ές, subtimidus, subnixus, humilis, indigens. ὑποδείσ, ᾶ, ὁ, timeor. ex ὑπό, & δέ, εος, τό, metus. Th. δείδω, timeo.

Ὑπόδειγμα, ατος, τό, signum, exemplum, exemplar. ab ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυ, pet apocopen pro ὑποδείκνυσι, 3. singul. pres. ind. act v. Sunt qui valiet esse præs. imperat. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδείκνυμι, præmonstro, indico, suggero, subjicio. f. ὑποδείξω. a. 1. ὑπέδειξα. pret. χα. perf. pass. ὑποδέδειγμαι, ξαι, χται. Them. δείκνυμι, seu δεικνύω, ostendo. f. ξω.

Ὑποδείμαίνω, sohveieor, metuo, timeo. Th. δείδω, idem.

Ὑποδείξω, a. 1. inf. activ. ὑποδεῖξαι, 3. sing. aor. s. sub. ὑποδείξῃ, ατος, ὁ, a. s. part. act. verbi ὑποδείκνυμι, indico.

Ὑποδεῖξε. f. s. ind. act. verbi ejusdem.

Ὑποδείσθαι, Jon. pro ὑποδέχεσθαι, sustipere.

Ὑποδέξε, Jon. pro ὑποδέξαι. quod vida. Sic ὑποδέξῃ, pro ὑξῃ.

Ὑποδεξίη, αι, apparatus, quo quis excipitur. commoditas excipiendi. ab ὑποδέχομαι, excipio. Th. δέχομαι, capio. f. ξομαι.

Ὑποδεξίη, ης, ἡ, susceptio. Jon. ὑποδεξίη, α, ὁ, susceptor. verbi ejusdem.

Ὑποδέχομαι, excipio: rem virum admitto, concipio. fut. ὑποδέξομαι. perf. pass. ὑποδέδεγμαι, excepi. a. s. med. ὑποδεξάμην, ω, ατο. Th. δέχομαι, capio.

Ὑποδέω, subligo, sub pedibus relarie ligo, calceo. fut. ήσω. perf. ὑποδέδεκα, & κμ. præs. pass. ὑποδέομαι, calceor. ioduo me, vel caligas. perf. pass. ὑποδέδεμαι. perf. part. ὑποδεδμένος, η, ον. a. 1. med. ὑποδησάμην, ω, ατο. aor. 1. imperat. med. ὑπόδησαι. Quod ex ὑπό, & δέω, ligo.

Ὑπόδημα, ατος, τό, calceus, calceamentum, &c. a, ab ὑποδέω, subligo.

Ὑπὸ δ' ἔφερε, pro ὑφέρει, imperf. ab ὑποφέρω, sublato. Thema αἴρω, cepio. f. ρσω. p. ἦρκα. a. s. ἦλον.

Ὑπόδησαι, a. 1. imperat. med. verbi ὑποδέω, subligo.

Ὑπόδρᾱ, ὁ, ἡ, obnoxius, reos, sons, cum dat. q. d. ὑπὸ δίκῃ, sc. ὤν, qui subest pœnæ.

Ὑποδυσόμην, subjugera, aor. 2. part. pass. f. g. verbi ὑποδύομαι. f. ὑσομαι. perf. ὑποδέδυκα. a. 1. pass. ὑπεδύθην. Quod ex ὑπό, & δυέω, domo, per syncopen pro δυέω.

Ὑποδύω, ης, ἡ, convivium: hospitium, receptaculum. ab ὑποδέχομαι, excipio convivio. Them. δέχομαι, capio. f. δέξομαι.

Ὑπόδρα, adv. torve. q. ὑπόδρα. ab ὑποδράω, torve aspicio, per pleonasmum τῆ δ'. Tbam. ὁράω, vel, ut alii volunt, δέρκω, video.

Ὑποδραμεῖν, ύτος, ὁ, a. a. pert. activ. verbi ὑποτρέχω, cursu comprehendo: suffugio: circumvanio; assentor. Th. τρέχω, curro. fut. δραμοῦμαι, aor. a. ἔδραμον.

Ὑποδύναι, administrare, f. e. sof. act. verbi ὑποδρᾶν. Th. δράω, ῶ, facio

Ὑποδυτος, α, ὁ, ἡ, subisciidus. Th. ὑπόδυτος, ος, ον.

Ὑποδύω, subeo, subrepo, iodun, celceo. hinc ὑποδύσομαι, suscipere, a. r. inf. act. a δύω.

Ὑποείκω, Poet. pro ὑπείκω, assimolo, morem gero, cedo. Th. εἶκω, cedo.

Ὑπόεργος, ὁ, ἡ, Poet. pro ὑπούργος, adjutor, ministei. Th. ἔργον, ο, τό, opus.

Ὑποζάκορος, ο, ὁ, minister. ex ὑπό, & ζα, intensiva partic. & κορέω, verro, purgo.

Ὑποζύγιος, ο, ὁ, ἡ, subjugis, & τὸ ὑποζύγιον, jumentum subjuge', asina subjugis. Ex ὑπό, & ζυγός, ᾶ, ὁ, jugum. Th. ζεύγνυμι, jungo.

Ὑποζώννυμι, succrago. præs. part. ὑποζώννυς, υντος, ὁ, & in f. ὑποζώσσων, & n. υσα, υντος. f. ὑποζώσω. perf. ὑπέζωκα. ὑμὴν ὁ ὑπέζωκε, membrana costas succingens, Galen. Quod ax ὑπό, & ζώννυμι, vel ζώσσω, cingo.

Ὑποθάλπομαι, subceletacio. & ὑποθαλπίσκομαι, incalsco. quod a θάλπω, idem ac Th. θέρω, calefacio.

Ὑποθέσθαι, a. 2. inf. med. verbi ὑποτίθημι, suppono. Th. τίθημι, pono. a. e. med. ἐθέμην, ες, το.

Ὑπόθεσις, εως, ἡ, suppositio, argumentum, thema, caput cenlæ. Item propositum: cootroversia, quæstio definita. Aristot. Rhetor. l. a. occasio, prætextus, Plut. ὑποθέσεως etiam vocentur principia, & elementa scientiarum, quæ a quibusdam subjectiones, ab aliis suppositiones dicuntur, Bud. in Pand. dativ. plural. ὑποθέσεσι. ab ὑποτίθεμαι, suppono.

Ὑποθήσομαι, f. 1. med. verbi ὑποθέω, cursu subeo. vide θέω, curro.

Ὑποθήκη, αι, præcepta, documenta, admonitiones, ab ὑποθέσθαι, ἡ, suppositio, ergumeotum. quod ab ὑποτίθεμαι, suppono.

Ὑποθήσομαι, ης, ἡ, præceptum; admonitio. ab ὑποτίθεμαι, suppono.

Ὑποθήσομαι, præcepte dabo, f. 1. med. ejusdem verbi, & them.

Ὑποθωμίδες, ων, αἱ, Alcæus 145. n. Scribitur & ὑποθωμίδες. Vida ὑποθωμίδες.

Ὑποθωμίδες, vel ὑποθωμίδες, coronæ de cervice pensiles. ab ὑπό, & θωμός, suffitus, odores incendo.

Ὑποθωπεύω, adulor. Th. θώπτω, assentor.

Ὑποικέειν, ferre oportet, subeundum, verbale ab ὑποφέρω, sustero.

Ὑποκαίω, succendo, ignem subdo, Them. καίω, uro. f. κάυσω.

Ὑποκάρδιος, ον, ὁ, qui est sub corde. ὑποκάρδιος, ὑμὴν, cardis conceptio, cogitatio

Ὑποκάτω, sub, infernè, deorsum, adv. Ex ὑπό, sub, & adv. κάτα, deorsum, cum gen.

Ὑποκέκλιμαι, σαι, ται, subjaceo, subjectus sum, constituor. præs. part. ὑποκείμενος, η, ον. f. 1. med. ὑποκείσομαι. ὑποκείμενα, τά, pignora, Demosth.

Ὑποκεντῶ, pungo, suppungo. Th. κεντέω, pungo.

Ὑποκινέω, ῶ, commoveo. Th. κινέω, moveo.

Ὑποκλαπτόμενα, abscondens, præs. part. f. g & m. g. ὑποκλάψων, verbi κλάπτω, furor. f. ψω. a. 2. ἔκλαπον. p. m. κέκλαπα.

Ὑποκλιδίας, ου, ὁ, a. 1. part. pass verbi ὑποκλίνω, inclino. Th. κλίνω, reclino. f. νῶ. p. κέκλικα.

Ὑποκλυσθ, ε, ὁ, ἡ, præs. part. pass. verbi ejusdem.

Ὑποκλυτὸς, ὁ, ἡ, subluvies, id est, sordes, quæ subtus ex fundo cuntor ὑποκλύζω, sublue, proluo. Th. κλύζω, eluo.

Ὑποκολπίον, α, τό, fumen, subventrile, quasi ὑπὸ κόλπου. Th. κόλπος, ος, ὁ, venter.

Ὑποκόλπιος, α, ὁ, qui est in sino. Th. κόλπος, ὁ, sinus.

Ὑποκορίζομαι, blande appello. puta sese ut κόρη, vel κόλπος, puellarem ætatem blandis verbis solemus tractare. Item extenua, innuo.

Ὑποκρούω, Poetic. pro κατακρούω, congrucre, convenita, simile esse. ab ὑπό, & κρόω, pectine, seu radio pulso.

Ὑποκυπτήριον, α, τό, vas, in quo aliquo i tuto collocatur, capsa, theca.

Ὑποκρίνομαι, simulo, fingo, mentior: respondeo: conjecto, interpretor, Hippocr. fu. ὑποκρινοῦμαι. perf. pass. ὑπεκρίθην, κς, κ. aor. 1. med. ὑπεκρινάμην, ω, ατο.

Ὑπόκρισις, εως, ἡ, simulatio, hypocrisis. ab ὑποκρίνομαι, simulo.

Ὑποκριτὴς, ᾶ, proprie histrio, mimus, lodo, persouam aliquam in fabula sustinens, actor, hypocrita, simulator. Item conjector, varca, Lucian. In voc. ὁ ὑποκριτὴς. ab eodem verbo, & themate.

Ὑποκυκλεῖν, Poetic. pro ὑποκυκλοῦν, ῆς λεγόμενος, clam, occulte.

Ὑποκύπτω, succumbo, submitto me alicui. ὑποκύπτω τῷ τύλῳ, summitte celsum humerorum, Aristoph. in Achern.

Ὑποκυφαφόρος, ος, ὁ, prægnans, gravida facta, a. 1. parr. med. gem. or, metri graria, verbi ὑποκύσκομαι, fio gravida.

Ὑπολάβας, a sing. a. a. sub. ὑπολαβών, ὄντος, ὁ, & in f. g. ὑπολαβοῦσα, a. a. part. act. verbi ὑπολαμβάνω, puto.

Ὑπόλαος, seu ὑπόλεως, aurruca, avis.

Ὑπολαμβάνω, existimo, puto, suscipio, præsumo: sospicor, conjicio, deprehendo. Item abripio, subtrahn, invado, Thucyd. subduco, ὑπέλαβε αὐτὸν αρίλλα, subduxit eum nubes, cap. 1. Actor. Apostol. ὑπολαμβάνω τὸ ἵππον, equum fræno sistera, & coercere, Xenoph. interpretor, Nazianz. sequor, subsequor, Herodot. in Eret. ὑπολαμβάνω μισθῷ conduco mercede, Thucyd. f. ὑπολήψομαι. perf. ὑπείληφα. aor. a. ὑπέλαβον, ες, ε, suscepi.

Ὑπολαμπὴς, n. p. ab ὑπολαμπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, lubricidus. eb ὑπολάμπω, illucesco a Th. λάμπω, luceo. f. ψω.

Ὑπολείπω, relinquo, reliquum facio, desino. f. ψω. perf. ὑπολέλοιπα, perf. pass. ὑπολέλειμμαι. aor. s. pasiq. ὑπολείφθην, relictus fom. præt. med. ψπολελοιπα. aor. a. med. ὑπολιπέσθαι.

Ὑπολειφθῆναι, aor. r. inf pass. ὑπολειφθείς, ἐντος, ὁ, eor. e. part. pass. verbi ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολέλοιπτο, aa legead. ὑπελέλειπτο, 3. singul. pluiq. perf. passiv. verbi ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπολελάκκωκα, album reddo. ὑπολελακκώσομαι, albesco.

Ὑπολήνιον, α. τό, torcular, vas, quod τῷ λήνῳ, id est torculeri, subjacat, & in quod mustum expressum defluit; item locus in torculari.

Ὑπόληψις, εως, ἡ, responsio, suspicio, conjectura, judicium, existimatio, opinio: vicissitudo. ἐξ ὑπολήψεως, alternis, vicissim, Plato in Hippare.

Ὑπολίζων, ονος, ὁ, compar, aliquanto minor. quod ab ὀλίζων, ὁ, ἡ, parvus. ὑπολίζονες, οἱ, minoree magnitudine corporis, Hesych.

Ὑπολιπαίνω, relinquo. idem eum ὑπολείπω.

Ὑπόλοιπος, reliquum, n. g. ab ὑπολείπω, relinquo.

Ὑπόλως, ὁ ὑπελαὶς, curruca; avis.

Ὑπομαζίδες, ῶν, οἱ, loca, quæ sunt sub mammis. a μαζὸς, ὁ, ἡ, mamma.

Ὑπόμβριος, a. 1. impet. verbi ὑπομβρέω, vel ατω, sub go, agito. f ξω. p. χα.

Ὑπομαστίζω, ας, ὁ, subinfamis, vecora. Th. μαστὸς, ὁ, ἡ, infamis.

Ὑπομασχάλιος, lateralium, Gloss. puto lateiale tegumentum sub μασχάλη.

Ὑπόμωρος, α, ὁ, obscurus, tubiecidus. a μωρὸς, per aphæresin pro ἀμωρὸς, ᾶ, ὁ, ἡ, vicorus, qui non bene vigetur.

Ὑπομένω, ης, ὁ, s. r. pass. activ. ve bi ὑπομείνω, fust neo, cum accus. fine ella. persevero. f. ὑπομενῶ.

Ὑπομεμενηκότα, ecc. sing. perf pass. act. verbi ὑπομένω, sustineo.

Ὑπομένω, fatisco, tolero, cum ecc. sine casu, persevero, expecto, permaneo, resto, supersum. f. ὑπομενῶ. perf. ὑπομεμένηκα.

Ὑπομιμήσκω, Doriee pro ὑπομιμνήσκω, recordor.

Ὑπομιμνήσκω, in memoriam revoco, reconfeco, admoneo, fuggero, memoro, commoneo, commonefacio, ante oculos pono. Δακρύων ὑπομιμνήσκει τῇ ἀγόνῃ, flena ante oculos certamina ponebat. Plutarch. in Camillo. fut. ὑπομνήσω, memoriam refricabo. perf. ὑπομέμνηκα. perf. paſſ. ὑπομέμνημαι, σαι, ται. a. 1. ind. paſſ. ὑπεμνήσθην.

Ὑπόμνημα, ατος, τό, monumentum, recordatio. ὑπομνήματα, commentarii, libri ad memoriæ ſtudium confecti. Plat. epiſt. 7. ὑπομνήματα χεῖρα τῶνδε ἔγραψε, in memoriæ ſubſidium hæc ſcripſit.

Ὑπομνήσαι, in meotem revocare, aor. 1. inf. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπόμνησις, εως, ἡ, recordatio, commonefactio, mentio, memoria.

Ὑπομνήσω, fut. 1. ind. act. verbi ὑπομιμνήσκω, memoro.

Ὑπομονή, ῆς, ἡ, tolerantia, parientia, expectatio. ab ὑπομένω, tolero.

Ὑπόμυξις, τὸ μέσον τῆς μυκτῆρος, cartilago. Gloſſ. quia ὑπὸ μύξῃ.

Ὑπονοέω, ῶ, ſuſpicor, animo concipio. Aliquando arbitror, ſeorio, Philo de mundo. imperf. activ. ὑπενόουν, ον. perf. ὑπονενόηκα.

Ὑπόνοια, ας, ἡ, ſuſpicio, opinio. Item locutio figurata, cum aliud dicitur abeo, quod audiens expectabat, Iurerpr. Ariſtoph.

Ὑπόνομος, ου, ὁ, canalia ſubterraneas, aloaca, eunicului.

Ὑποπεπτώκως, perculſi, perf. part. activ. nom. plur. Quod a πτόω, capavefeo. fut. ξω. perf. πέπτηχα. perf. part. act. πεπτηχώς, & per eraſio Jon. πεπτηώς, ότος, & in plur. οἱ πεπτηότες, & eclaſi Poetica πεπτῶτες. Th. πτόω, terrefacio.

Ὑπόπετρος, ου, ὁ, ἡ, ſaxoſus. Th. πέτρα, ſaxum.

Ὑποπιέζω, ſupprimo, quod n πιέζω, Dor. pro πιέζω, digiria premo, premo.

Ὑποπίπτω, decido, ma ſubmitto: inferio, adulor, aſſentor, Philoſtr. me offero, me objicio, Galen. ad Glauc.

Ὑποπλέω, ſubnavigo, ſublego. f. εὔσω. 2. a. ὑπέπλευσα.

Ὑποπνέω, ſpiro, adſpiro. fut. εὔσω. perf. ὑπεπίπνευκα.

Ὑποπόδιον, ου, τό, ſcabellum. q. d. ὑπὸ τοῖς ποσί, ſub pedibus.

Ὑπόπτης, ου, ὁ, quæ liberos habet. proprie dicitur de vaeca vitulum habente. a πόπις, εως, ἡ, vitula.

Ὑποπρήθω, ſueeendo, incendo. Th. πρήθω, idem.

Ὑπόπτερος, ου, ὁ, ἡ, alatus, pennatus. Th. πτέρον, τό, ala.

Ὑποπτάζει, Dor. pro ὑποπτάει, ſuſpicatur, 3. ſing. præſ. vide ὑποπτάζοντες.

Ὑποπτάζοντες, num. plur. part. præſ. verbi ὑποπτάζω, ſuſpicor.

Ὑπόπτωσις, εως, ἡ, humiliatio, pœnitentia, ſubmiſſio, Cao. 5. Concilii Ancyrani. Apud Dionyſ. Theolog. ὑπόπτωσις eſt genuam ſubmiſſio, & flexio.

Ὑπόπωγον, ου, τό, barba, quæ ſub naribus naſcitur. Latin. muſtax.

Ὑποσαθής, ὀτος, ὁ, ἡ, concuſſus, a. r. part. paſſ. ab ὑποσείω, concutio.

Ὑποσάμενος, α, ὁ, irruens, præſ. part. paſſ. verbi σάω, agito.

Ὑποσαῶ, ᾷς, ᾷ, permitterem, a. a. opt. act. ὑποσάς, άτος, ά, a. a. part. activ. verbi ὑφίημι, ſubjicio, ſubſtituo.

Ὑποσείς, vide in ὑποσαῶ.

Ὑποσπάντες, οἱ, ſupponentes, Doric. pro ὑποσπάντες, nom. plural. aor. 2. part. act. ab ὑφίημι, ſubjicio.

Ὑπόστασις, εως, ἡ, perſona, hoc eſt, ὑφεστῶσα οὐσία, res per ſe ſubſiſtens, intelligens, audacia, fidacia, confidentia, ſubſiſtentia. Item inſidiæ. Aliquando rebellio, defectio, Ælian. compages. ὑπόστασις κοιλώδης, compagea roax, Theophr. l. 5. de cauſ. plant. Pariter ὑπόστασις alicujus rei lax ſubſidens, ut urinæ ſedimentum.

Ὑποσύρω, ſubterlugio, ſubtico; aliqua ex parte diſſimulo; item ſubduco ma. contraho vela. imperf. ὑπέσυρον, ες, α. fut. ὑποσύρω. perf. ὑπέσυρκα. aor. 1. ὑπέσυρα. aor. 2. med. ὑπεσυλάμην, ω, ατο, ſuppreſſi, detrectavi. aor. 1. ſub. med. ὑποσύλωμαι, ῃ, ασαι, ſubducam. præt. med. ὑπέσυλα: unde ὑποσυλῶ, ſubductio. Item ὑποσύλωμαι, ſubtraho, ſubduco, adimo, ſummuvan. τὴ τροφὴς ὑποσύλασθαι, demere de cibo, cibum deducere, Ariſtot. Probl. ſect. 5.

Ὑποσχάν, aor. 2. inf. act. verbi ὑφίημι, ſuppono.

Ὑποσχάμαι, ῃ, εται, fut. 1. med. verbi ὑφίημι, excello, ſubjicio.

Ὑποσχάν, ſubjiciatur, a. a. imper. activ. ὑπόσχεθε, verbi ὑφίημι, ſubjicio.

Ὑποσχολή, ῆς, ἡ, ſubductio, ſabtractio, fuga. ab ὑποσχέθω, ſubtraho.

Ὑποσφάω, revertor. præſ. imperat. ὑπόσσεσο, άτω. imperf. ὑπέσσευο, ες, ε. ſ. ψω. a. 1. ὑπέσσωψα, ας, ε.

Ὑποσφορά, ᾶς, ἡ, reditus, enneerſio. Item ſchema orationis, Hermog. quæ a Trapezuntio dicitur injectio.

Ὑποσφοντίω, vel υω, ſubſterno, ſubjicio. imperf. ὑποσφόντιον, ες, α. fut. ὑποσφόσω. perf. ὑπέσφονκα. a. 1. ὑπέσφοσα. Th. σφόω, ſteroo. f. ὄσω.

Ὑποσφόντας, ατος, ὁ, α. 1. part. activ. verbi ὑποσφοντίω, ſubſterno.

Ὑποσχίζω, idem ac ὑπέχω, porrigo, ſubtus teneo. Th. ἴσχω, habeo.

Ὑπόσχεο, promitte, Jon. pro ὑπόσχα, a. s. imparat. med. varbi ὑποσχέσθαι, promitto. fut. ὑποσχήσομαι. perf. ὑπέσχημαι. anr. a. med. ὑποσχέμην. Quod ab ὑπίσχομαι, idem. hoc ab ὑπέχω, ſuppono, ſuſtinco. Th. ἴσχω, habeo.

Ὑπόσχεσις, εως, ἡ, promiſſio, rapromiſſio, Iliad. β. profeſſio, Demoſth. Item bona, quæ quis poſſidet, Deuteron. 11.

Ὑποσχήσομαι, fat. 1. med. verbl ὑποσχέομαι, promitto.

Ὑποσχέμενος, α, ὁ, pollicitus, a. a. part. med. verbi ejuſdem.

Ὑποσχών, ὁ, ſubmittena, 2. a. part. act. verbi ὑπέχω. Th. ἴσχω, habeo. a. a. ἔσχον.

Ὑποτακή, ῆς, ἡ, ſubjectio. ab ὑποτάσσω. ſubjicio. Sed ὑποταγῆ, 3. ſing. a. a. ſub. paſſ. ejuſdem verbi.

Ὑποτέμω, Jon. pro ὑποτέμνω, ſaccidera. Th. τέμνω, ſcindo.

Ὑποτιτύσκομαι, οἱ, ſub Tartarum detruſi. Th. Τάρταρος, α, ὁ, Tartarus.

Ὑποτάσσω, vel ἄττω, ſubordino, ſubjicio, certo ordine ſubjicio. f. ξω. p. ὑποτέταχα. a. 1. ὑπέτᾰξα.

Ὑποτείνω, Poet. pro πρότείνω, protendere. Th. τείνω, tendo.

Ὑποτελέω, ῶ, perſolvo tributum. Them. τέλος, vectigal.

Ὑποτίθημι, ſuppono, principia pono. fut. ὑποθήσω. perf. ὑποτέθηκα. a. s. ὑπέθηκα, ας, α, & in 3. plur. ὑπέθηκαν. præſ. med. ὑποτίθεμαι, σαι, ται, ſubjicio.

Ὑποτοπέω, Jon. pro ὑποτοπάω, ſuſpicor, io ὑποτοπάζοντες.

Ὑποτρέχω, infra curſu deferor, ſubeo. fut. ὑποδράμοῦμαι. a. a. ὑπέδραμον, ες, α. aor. 2. part. ὑποδραμών, όντος, ὁ. Th. τρέχω, carro.

Ὑποτρέω, perterrafaeio: tremo, trepido. Them. τρέω, tremo.

Ὑπότροπος, ου, ὁ, rediens, redux. a τρέπω, verto. f. ψω. præt. med. τέτροπα.

Ὑποτρόχαλα κείρω, in rotundum tondere. vide io ὑποτροχάω.

Ὑποτροχάω, Poetic. pro ὑποτρέχω, infra carro. Th. τρέχω, curro.

Ὑποτύπτω, ſuffringo. Th. τύπτω.

Ὑποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar. Per translationem ὑποτύπωσις dicitur impreſſa rei in menta forma, ſive naturalis ſit, ſive a præceptora imprimatur. Eſt etiam ὑποτύπωσις figura, apud Cicer. l. 3. de Orar. illuſtris explanatio, rerumque, quaſi gerantur, ſub aſpectum pœne ſubjectio. ab ὑποτυπόω, delineo.

Ὑποτυχεῖν, quæ ſcite reſpondit, aor. a. part. act. f. g. ab ὑποτυγχάνω, appoſita reſpondeo.

Ὑπουργέω, inſarcio alieui, exequor, miniſtro. inde ὑπούργημα, ατος, τό, miniſtarium.

Ὑπουργός, ὁ, ἡ, miniſter, artifex, cujus ὑπ' ἄλλο ἔργον.

Ὑπόλοβος, α, ὁ, ſubdolus, latens, occultus. q. ſub cieatrice lateos. ab ὑπό, & ὀλή, cieatrix.

Ὑπουράνιος, ου, ὁ, qui ſupra cœlos eſt: item cœleſtis. Them. ἀνώ, ῶ, ὁ, cœlum.

Ὑποφαίνεσθαι, præſ. inf. paſſ. ab ὑποφαίνομαι, declaro, ſubooſtendo. Th. φαίνω, oſtendo. fut. φανῶ. præt. πέφαγμαι.

Ὑποφάντης, ου, ὁ, Poetic. & Dor. pro ὑπηρέτης, ſubvates, vatis alicujus miniſtar. vide in ὑπηρέτης.

Ὑπόφασις, εως, ἡ, alii ſeparatim leg. ὑπό φασιν, ſub diluculum, ad auroram. Thema φάω, luceo.

Ὑποφέρω, ſuffero: veſtigium fallo, pedem aufero. f. ὑποίσω. a. 1. ὑπήνεγκα. a. 2. ὑπήνεγκον. a. 2. inf. act. ὑπενεγκεῖν. Th. φέρω, fero. fut. ἐίσω.

Ὑποφήτης, ου, ὁ, propheta, vel propbetæ miniſter: item interpres Poetarum, Laſcar. a φημί, ſeu φάω, dico.

Ὑποφθάμενος, α, ὁ, prævenieus, aor. 2. part. med. ὑποφθάς, a. 2. part. activ. verbi ὑποφθάνω, prævenio.

Ὑποχείριος, α, ον, ὁ, io poteſtatem redactus, ſubjectus, obnoxius, captivus. ex ὑπό, ſub, & χείρ, ἡ, manus.

Ὑπόχυμα, ατος, τό, liquor, humor. idem ac χυμός. Th. χέω, fundo.

Ὑποχυτέω, fecado, clam me ſubduco, acdo, digredior. f. ήσω. perf. ὑποκεχύφηκα. a. 1. ὑπεχύνην, ας, ε. ὑποχωρήσας εἶδεν, in via cedentes, Plutarch. ὑποχωρεῖν τῷ πατρὶ, ſuparioria imperia detrecto, Thueyd.

Ὑποψάμμος, α, ὁ, ſubarenaccus. Th. ψάμμος, ὁ, arena.

Ὑποψία, ας, ἡ, ſuſpicio.

Ὕπτιος, α, ον, ſupinus, reſupinus. Item ſocora, remiſſus. ἴσαι ὕπτιοζα, reſupino.

Ὑπώλενος, ου, ὁ, qui ſub ulnis geſtari ſolet. Th. ὠλένη, ἡ, ulna.

Ὑπώπιον, τό, pars ſub oculis. Item ſuggillatio ſub ocalo, orta ex ictu. Item ὑπώπια, aoram. Pariter facies, aſpectus, vultus.

Ὑπωπίζω, plagis conrundo, domo, validia ictibus ſubjecio reluctantem. fut. ίσω. perf. ὑπωπίκα.

Ὑπώπιον, ου, τό, pars oculo ſubjecta, Poll. Hinc ὑπώπια ſunt partes circa oculos percuſſionibus contuſæ, & lividæ. Quamquam ὑπώπιον da omni contuſiona corporis ſioe vibicibus accipitur. Hinc Ariſtor. in Probl. ὑπώπιον πᾶν τοῦμα γίνεται πεφυτώμενος, ſenibus totum aorpus ſugillarum efficitur.

Ὑπώρεια, ας, ἡ, ima montis pars, pea montis. proprie latua montea, qua parte aſcenditur.

Ὑπωρόφιος, ου, ὁ, ἡ, qui ſub tecto, ſeu camera eſt, contubernalta, domeſticus.

Υ Ρ.

Ὗραξ, ακος, ὁ, mus, Æol. a ſuillo roſtro, ab ὗς, ſus, porcus. Th. σύς, idem.

Ὕρεα, ὁ, τό, examen. Puto ab ὕφω, neſto: eſt oœtus apum. & hinc ὑφεών, favus, examinis opus.

Ὑρίς, ίδος, ἡ, ſporta, ab ὕφω, quia aliquid e viminibus nexum, ſru plexum. hinc ὑρίνεος, vas vimineam.

Ὑρτή,

Υ'τρὶη, ης, ὁ, olla operculum. quia ollæ ὑπίστανται, inſtruitur. ab ὕω, iuſero. Heſychio eſt lotor, πλυντής.

Υ'τρὶς, ίδος, ἡ, inſtrumentum, in quo nautæ oucra bajulant. vae fictile.

Υ Σ.

Υ'ς, ὑός, ὁ, ἡ, ſus, aper, porcus, porca. Them. σῦς, tdem. Eſt etiam ὗς piſcis uomeu.

Υ'σγινον, ο, τὸ, hyſginum, plautæ ſpeciee.

Υ'σδω, pro ὄσδω, id eſt, ὄζω, oleo. Æol. in Sapphus carminib. pag. 23. leg. ὕσδων μελίνων, vel leg. ὄσδων, Dor. pro ὄζων. vel ὕσδων.

Υ'σθῆναι, pluria madefactum eſſe, a. c. inf. paſſ. ab ὗω, pluo. fut. ὑσθήσομαι. a. 2. paſſ. ὑσθῆναι.

Υ'σπιν, ι, τὸ, vimen. ὑσπινλόυ, vletor. q. ab ὗω, pluo.

Υ'στιξ, ιγος, ἡ, ligoom, quo ignie aceendiſur. q. fomes ignis. Item obſuniolum.

Υ'σμίνη, ης, ἡ, pugna. Th. μάω, maueo.

Υ'σπληξ, Doric. pro ὕπληξ, repagula.

Υ'σπληξ, γγος, ὁ, ſcutica, flagellum, quo ὗες πλήσσονται, & quo alia animalia pulſaotur. ſonue ſcuticæ vibratæ. & uominatim ie, quo curſoribus in ſtadio ſignum curſus datur. Tum carcerce, uade dimiſſi incipiunt. Eſt etiam ὕπληξ, paxillus rotræ inſitus, qui fit pro oota iucipiendi curſus. Heſycbio laquei genus. Item dimiſſio, remiſſio, Dionyſ. de ſitu orbie.

Υ'στικὸν, ὑστικὸν, vel ὕσυξ, paxillus corneue. Heſych. an ab ὑστός.

Υ'στὸς, ὸν, ὁ, verutum, pilum, gæſum.

Υ'σσωπος, ὁ, ὁ, byſſopue, libanotis arboreſcens. Matth. 27. 48.

Υ'σατος, poſtroma, nom. plural. u. g. ab ὕστατος, η, ον, ultimum, ſuperlat. ab ὑστερὸν, poſterior.

Υ'στατος, adv. tandem, noviſſimc, poſtremo. ab eodem them.

Υ'στέρα, ας, ἡ, vulva, matrix, uterue, loci muliebres.

Υ'στερὸν, ω, ον, pro quo & ὕστερος, poſterior.

Υ'στερῶ, ὦ, ſum poſteriot. careo, deſum: ceſſo, ſerius accedo, tardius iucipio, ὑστέρησεν τῇ ἀνάγκῃ, tardius ſunt inſecuti, Thusyd. ὑστέρησε δὲ μάχης. prælio non interfuit, Plutarcb. io Orbonc. f. c ἤστερ. perf. ὑστέρηκα. a. 1. ὑστέρησα, deſeci, inferior fui. præſ. paſſ. ὑστερέομαι. ἤμαι, deficior, deſtituor. perf. paſſiv. ὑστέρημαι, σαι, ται. a. 2. paſſ. ὑστερήθην, egui.

Υ'στέρησις, εως, ἡ, penuria, quod deeſt. in plur. ὑστερήσεις, ων, τὰ, rsliquiæ.

Υ'στέρησις, εως, ἡ, tnopie, egeſtae.

Υ'στερὸν, ο, ὁ, poſterior, ſequens, inferior. ὕστερα, adverb. poſtea, poſtremo, tandem. Hinc ὑστέρων, poſtenior ſum: item non habeo, deeſt mihi. ὑστατος, η, ον, poſtremue.

Υ Τ.

Υ'τεον, tuber. vide ſupra ὕδνον.

Υ Φ.

Υ'φ', pro ὑπὸ, ſub, &c.

Υ'φάγε, Doric. pro ὑπάγε, clam duc, præſ. imperat. ab ὑφηγέομαι. Them. ἡγέομαι, duco.

Υ'φαίν, teao. imperf. ὕφαινον, ες, ε. f. αἰνῶ. a. 1. ὕφηνα. perf. act. ὑφάγκα. perf. paſſ. ὕφασμαι, & Att. ὑφαμμαι. Them. ὑφάω, idem.

Υ'φαιρέομαι, ο, ὁ, præſ. part. paſſ. ver bi ὑφαιρῶ, aufero. Th. αἱρέω, capio ſ. ἕλω. p. ἥρημαι. a. a. εἷλον.

Υ'φαλὸς, ὁ, ἡ, petra, lateue ſaxum, unmpe ὑπ' ἁλί, ſub mari.

Υ'φάντης, ε, ὁ, textor. vide ὑφαντής.

Υ'φαντὸς, ἡ, ὸν, textus, a, um. ab ὑφαίνω, teao. Them. ὑφάω, idem.

Υ'φάω, & ὕω, teao. Hinc ὑφὴ, ῆς, ἡ, textura. ὑφῶ, ῶ, τὸ, tels. ὑφαστὸς, ὑτῶ, τὸ, idem.

Υ'φεαὶ, ἀφῶ, τὸ, viſcus, ex abiete, vel larice, ita dictum, quia poreſt ſalva arbore ὑφαιρεῖσθαι, tolli.

Υ'φεῖμαι, perf. paſſ. verbi ὑφίημι, remitto. Hinc ὑφειμένος, perf. patt. paſſ. Th. ἵημι, ſau ἕω, mitto.

Υ'φεὶς, ἕντος, ὁ, aor. 2. part. activ. verbi ejuſd.

Υ'φελέσθαι, Jon. pro ὑφέλεσθαι, 3. plur. a. 2. opt. med. verbi ὑφαιρέω, aufero.

Υ'φελέσθω, ας, ά, Doric. pro ὑφελέσθω, quæ ſubtraxit, ac evulſit. aor. 2. part. act. ſ. g. ab ὑφαιρέω. Vide ὑφαιρέωμος.

Υ'φελόμενος, ο, ὁ, aor. 2. part. med. verbi ejuſdem, & tbem.

Υ'φὲς, ὑτος, τὸ, uuio. ὑπὸ ἓν. Gloſſ.

Υ'φέντες, οἱ, demittentes, uom. plur. aor. 2. part. ὑφίημι, ab ὑφίημι, demitto.

Υ'φέξω, 3. ſing. fut. 2. act. verbi ὑπέχω, ſuſtineo. f. ὑφέξω. a. a. ὑπέσχον, ες, ε. Th. ἔχω, habeo.

Υ'φεῦσθε, 2. plur. a. 2. med. verbi ὑφίημι, demitto.

Υ'φῆκε, ας, ε, aor. 2. iud. activ. verbi ejnidem.

Υ'φῆνε, teaui, aor. 2. ind. act. ὑφῆνα, aor. 2. inf. activ. ὑφῆνάμεν, α, αντι, a. 1. med. verbi ὑφαίνω, idem ac ὑφάω, teao.

Υ'φηνίοχος, ε, ὁ, adminiſter aurigæ. ex ὑπὸ, & ἡνίοχος, a, ὁ, antiga.

Υ'φῆρπε, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὑφαιρέω, aufero. fut. ἥσω. præt. ὑφήρημαι. a. a. ὑφῆλον. Th. αἱρέω, capio.

Υ'φήσσων, aliquanto minor, & juuior. ab ὑπὸ, & ἧττων, vel ἧσσων, ονος, ὁ, ἡ, minor.

Υ'φόρμεσε, ſubtextue eſt, 3. ſingnl. perf. paſſ. Attic. rednpl. verbi ὑφάω, teao. perf. act. ὑφύγκα. perf. paſſ. ὑφασμαι, & Att. tedupl. ἀφάσμαι, ſubſtitutn σ pro υ.

Υ'φίεν, Dor. pro ὑφίεσαν, 3. ſiagul. præſ. ind. verbi ὑφίημι, ſubmitto.

Υ'φίσταμαι, σαι, ται, ſubeo, ſubſiſto, conſtillo. ſuſtineo, ſuſcipio, ὡς τοῦτο ὑφίσταται, ſi quid tale ſuſcipis. Lucian. polliceor, Xenoph. Præd. c. ſuppono, Athen. conſtituo, Apollod. tolero, patior, Thucyd. liberum ſuſtineo, Plutarch. in rerum natura ſum. ὑφίστασθαι οὖς, lua oritur, lumeu exoritur, Nazianz. præſ. particip. ὑφεστάμενος, repugnans, non ſuccumbene.

Υ'φορᾶσθαι, ſuſpicari, præſ. inf. paſſ. verbi ὑφοράομαι, ſuſpectum habeo.

Υ'φορβὸς, ὁ, ἡ, idem ac συφορβὸς, ſubulcus, qui ſues paſcit. ab ὗς, ſus, & φόρβω, paſco.

Υ'φόωσι, rosunt, 3. pl. præſ. iud. Poetic. pleonaſm. pro ὑφόωσι, verbi ὑφάω, teao.

Υ'φόωσαι, vide ὑφόρασθαι.

Υ Χ.

Υ'χαλὸν, ὑχαλὸν, inſtat, 3. ſing. ind. præſ. verbi ὑφωχέω. Ex ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & ωχέω, glorior.

Υ'ψαγόρης, ους, ὁ, ἡ, & ὑψηγορὴς, & merc ſanſa ὑψηγορὴς, altom tectom habens, altus, alte extrectus. ab ὕψ-, εος, τὸ, altitudo, & ἀείρω, tago.

Υ'ψαλὰς, altus, dat. plur. Jon. ſ. g. pro ὑψηλὰς, ab ὑψηλὸς, altue.

Υ'ψαλὸς, ὴ, ὸν, altus, procerus, editus, ſublimis, e. Comparat. ὑψαλότερος, α, ον, altior. Th. ὕψος, ους, τὸ, altitudo.

Υ'ψαλοφρονέω, ῶ, animo efferor, mihi placeo, ſuperbio. fut. ήσω. p. ὑψαλοφρόνηκα. Quod ab ὑψαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt mcuta elata, ſuperbue, magnanimus. quod ab ὑψαλὸς, altue.

Υ'ψαλὸς, ſublimiter, alte. adverb. ab ὑψαλὸς, altus.

Υ'ψαυχὴς, ὁ, Hypſeuor. uom. propr.

Υ'ψαυχὴς, ένος, ὁ, ἡ, altue, ſublime taſtigium habene.

Υ'ψαχὲς, ους, ὁ, ἡ, alte ſonans, altiſonus. & in plural. ὑψαχέες. ab ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & ἠχος, α, ὁ, ſonus.

Υ'ψίβατος, α, ὁ, ἡ, altigradus, altus, exaltus. ab ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & βαίνω, eo.

Υ'ψιβόας, nomen ranæ, ab alta voce ſic dictæ.

Υ'ψιβρεμέτης, ε, ὁ, altitonans, altifremus. Ex ὕψι, alta. Th. ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & βρέμω, reſono.

Υ'ψίγυϊος, α, ὁ, alta membra habens, altue. ab ὕψι-, altitudo, & γύϊον, τὸ, membrum.

Υ'ψιδὴ, Poet. adverb. pro ὑψοῦ, & ὑψόσε, in alto, in ſublimi.

Υ'ψίζυγος, α, ὁ, altijugus, ſummue, gubernator ſupremue, trntinator rerum humanarum, altue, ſublimis. Them. ὕψι-, ος, τὸ, altitudo, & ζυγὸς, jugum. Th. ζεύγνυμι, ſeu ζεύγνυω, jungo.

Υ'ψίθρονος, ε, ὁ, ἐ, qui in alto ſolio ſedet. ab ὕψι, alte. Thsm. ὕψος, & θρόνος, ὁ, ſulium.

Υ'ψικόμος, α, ὁ, alte comatus, io ſummo parte froodnſus. Epitheton querous. δρῦς ὑψικόμους, alticoma quercus, Heſych. Ea ὕψι alte. quod ab ὑψι-, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Υ'ψίλοφος, α, ὁ, epitheton loci ſublimis. q. d. qui criſtam, vel verticem, aut cacumen in alto habet. Th. λόφος, criſta.

Υ'ψιμέδοντος, gen. ſing. ab ὑψιμέδων, οντος, ὁ, in alto regnane.

Υ'ψιπρὴς, ἐος, ὁ, ἡ, qui eſt in altie uubibue. Epitberon Jovie. Ab ὕψι, alte, & νέφος, εος, τὸ, nubes.

Υ'ψιπέδος, ε, ὁ, altum ſolum habens, altus, ſublimis. ab ὕψος, altitudo, & πέδον, τὸ, ſolum.

Υ'ψιπετὴς ἄνεμος, Doric. pro ὑψιπτὴς, altevolantium ventorum. vide an ab ὑψιπέτης, altivolans; an ab ὑψιπτὴς, alte cadens? quod a πίπτω, cado.

Υ'ψιπέτης, ε, ὁ, altivolans. ab ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & πέτομαι, volo, as.

Υ'ψιπέτηλος, ε, ὁ, ſolia in cacumine gereus: altus, accliue. Ea ὕψος, ους, τὸ, altitudo, & πέτηλον, folium. quod a πέτομαι, pando.

Υ'ψιρρὰς, n. g. ab ὑψιρρὰς, άος, ὁ, ἡ, alta ædificatue.

Υ'ψιστος, α, ὁ, altiſſimus, de Deo dicitur. ab ὕψι, adverb. in alto. compar. ὑψίων, & ὑψίτερος, α, ον, ſuperlat. ὕψιστος.

Υ'ψιτόνοιτας, accuſ. plur. ab ὑψιτένων, qui alta cervice eſt. Ea ὕψι, alte.

Υ'ψίφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui altos, & elstoe animoe habet, ſuperbue. ab ὕψι, alte, & φρὴν, ἡ, mens.

Υ'ψιχαίτης, ο, ὁ, alte comatue. ab ὕψι, alte, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Υ'ψόθεν, ὑψόθι, & ὕψοι, alte, ex alto, ſuperne, adverb.

Υ'ψόροφος, ε, ὁ, altum tectem babens, cacelſus. ab ὕψος, ους, τὸ, & ὄροφος, α, ὁ, tectum. Th. ὀρέφω, tego.

Υ'ψος, ους, τὸ, altitudo, procetirae, faſtigium, exſelcutia, ſublimitae, cacumen. ἐξ ὕψους, ex alto. q. ab ὑπὲ, ſub, quatenus notat motum ſurſum. Hinc ὑψηλὸς, ὴ, ὸν, altus. ὑψόθεν, ex alto. ὕψιστος, ε, ὁ, altiſſimus. ὑψόω, in altum tollo. ὕψωσις, εως, ἡ, exaltatio.

Υ'ψοῦ, adverb. altc. Them. ὕψος, ους, τὸ.

Υ'ψόω, extollo, erigo, aveho, in altnm tollo: perficio, abſolvo, Joſeph. l. 2. f. ώσω, perf. ὕψωκα. a. a. ὕψωσα. aor. 1. ſub. ὑψώσω, ῃς, ῃ. perf. paſſ. ὕψωμαι, σαι, ται. a. c. paſſ. ὑψώθην, ης, η, & in a. plur. ὑψώθητο. a. 1. ſub. paſſ. ὑψωθῶ, ῇς, ῇ. a. r. inſ. paſſ. ὑψωθῆναι. a. 1. part. ὑψωθείς, ῶσα, έν. fut. 1. ind. paſſ. ὑψωθήσομαι, ῇ, σται.

Υ'ψωθὲν, vide in ὑψόω, extollo.

Υ'ψωμα,

Ὑψους, ατος, τὸ, altitudo, ſublimitas, cacumen. dat. plur. ὑψεσι. Th. ὑψος, εος, τὸ, idem.

Ὑψοῦντες, ατος, ὁ, a. 1. part. act. verbi ὑψόω, elevo, exalto. Th. ὑψος.

Υ Ω.

Ὑω, pluo, rigo, madefacio, pluvia perfundo. humecto. ὗω ὕδωρ, pluo aquam, Ariſtoph. præſ. part. ὕων. fut. 1. ind. ὕσω. p. ὕσας. (q. a χύω, fundo.) hinc ὑάδες, ων, αἱ, hyades, ſtellæ in cornibus Tauri. ὑετὸς, ὁ, ἡ, pluvia

Ὑᾶδες, ſuillos, porcinus: immundus, ſtupidus, ab ὗς, ſus.

Φ Α.

Φ Eſt vigeſima prima littera. In numeris 500. ſignificat. Æoles pro Θ utuntur, ut φῆρες, pro Θῆρες dicentes.

Φᾶ, dixit, Dorie. pro φῆ, & hoc pro ἔφη, a. 2. vel imperf. verbi φημὶ, dico.

Φάαθον, viſi ſunt, Poet. pleonaſm. pro φάθη, quod Jon. & Bœot. ſyncope pro ἐφάθησαν, 3. plur. a. 1. ind. paſſ. verbi φαίνω, appareo, videor. fut. ανῶ. præt. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 1. paſſ. ἐφάνθην. a. 2. paſſ. ἐφάνην.

Φαγέειν, Jon. pro φαγεῖν, a. 2. inf. act. ſic φαγέεσι, Jon. pro φάγοις, aor. a. optat. act. verbi φάγω, comedo.

Φαγὼν, a. 2. ioſ. act. ejuſdem verbi.

Φάγωσι, pro φάγῃ, 2. ſing. præſ. med. φάγομαι, quod etiam pro f. a. ſumitur, verbi φάγω, comedo.

Φάγωμαι, pro φαγόμαι, fut. 2. med. verbi ejuſdem.

Φάγω, ου, ὁ, edax, vorax, bellao. Sed φαγὸς, Doric. pro φηγὸς, ἡ, fagus, arbor. Th. φάγω, comedo.

Φάγω, ſeu φάγω, edo, comedo. f. 2. med. φάγομαι, ῃ, ται, εται, edam, pro φαγέομαι, ῇ, ῆται. a. 2. ἔφαγον, ες, ε. a. a. imper. act. φάγε, ἐτω. a. a. opt. φάγοιμι, οις, οι. a. a. ſub. φάγω, ῃς, ῃ. a. a. inf. φαγεῖν. a. a. part. φαγὼν, οὖτος, ὁ. Hinc φάγαινα, & φαγέδαινα, ης, ἡ, immodicus cibi appetitus. φάγος, ου, ὁ, vorax. ἀνθρωποφάγος, ου, ὁ, qui humani carne veſcitur. πωποφάγος, ου, ὁ, balluo, qui omnia devoiat.

Φάγωντι, Doric. pro φάγωσι, vorent, 3. plur. a. 2. ſub. act. verbi φάγω, edo. a. 2. ἔφαγον.

Φάε, lucebat, Jon. pro ἔφαε, 3. ſingul. imperf. act. verbi φάω, luceo.

Φαέθων, ὁ, ſplendidus, præſ. part. a φαέθω, idem ac φάω, ſplenden.

Φαείνει, lucet, 3. ſing. præſ. verbi φαείνω, idem ac Th. φάω, luceo.

Φαεσιμβροτος, ου, ὁ, idem ac Th. φάω, luceo, & βροτὸς, mortalis.

Φαεσφόρος, ου, ὁ, lux. φαεσφόρος, ε, ὁ, Lucifer. a φάος, εος, τὸ, lumen. Them. φάω, luceo, & φέρω, fero. p. m. πέφορα.

Φαζλὴν, ης, ἡ, morbus quidam, qui mare tabrum navigantibos accidit, Heſych.

Φάζω, loquor: appareo. a φάω, unde φημὶ, dico. Eſt & φάζω, interficio, ut σφάζω, etiam a φάω, unde φάνω.

Φάθι, dic, præſ. imperat. a φημὶ, dico Th. φάω.

Φάικες, dat. plur. a φάικ, ικος, ὁ, Phuaces, populi.

Φαίδιμ', pro φαίδιμα, voc. ſing. a φαίδιμος, illuſtris.

Φαιδιμόεις, εντος, ὁ, idem ac Φαίδιμος, ος, ὁ, illuſtris, Th. φαιδρὸς, ὰ, ὁ, hilaris.

Φαίδιμος, ε, ὁ, ἡ, illuſtris, clarus, fortis, Homet. Th. φαιδρὸς.

Φαιδρὸς, ὰ, ὁ, hilaris, alacer, nitidus, illuſtris, ſplendidus. quaſi a φάω, luceo. vel φαιδρὸς dicatur is, cujus φαεσὶν εἶδος. eſt enim hilaris facie pariter, & mente lucida, & apparente. φαιδρῶς, hilariter, nitide. Hinc φαιδρότης, ητος, ἡ, hilaritas. φαιδρύνω, & φαιδρύω, exhilaro. Sed Φαίδρος, ου, ὁ, Phædrus, diſcipulus Platonis.

Φαιδρύνθησαν, præſ. inſ. paſſ. verbi φαιδρύνω, nitidum reddo.

Φαίδων, ωνος, ὁ, Phædon. nomen viri.

Φαίην, ης, præſ. vel a. a. optat. act. verbi φημὶ, dico. aor. 2. ἔφην.

Φαίκασον, ου, τὸ, πάκασον, rota.

Φαικάσιον, ου, τὸ, ſolea, calceameoti genus. quis φαικὸν, id eſt, leve.

Φαίκλη, vel φάκλη, ης, ἡ, ſæx vini cocta. Ex Lat. ſuccula.

Φαικὸς, ὴ, ὁ, ſplendidus, efficax, vigens, agilis. a φάω, luceo.

Φαίλοπις, pepula. quia φαίνεται ὅλος, tota apparet.

Φαίμβ', φαῖτε, φαῖεν, plural. a. a. optat. activ. per ſyncopen Attic. pro φαίημεν, ητε, ησαν, verbi φημὶ, dico. aor. a. ἔφην. Th. φάω.

Φαινεπήτης, ου, ὁ, Phenatetes, nomen propriam.

Φαίνθ', Jon. pro ἐφάνθη, apparuit, 3. ſing. imperf. med. verbi φαίνω, appareo. f. ανῶ. p. πέφαγκα.

Φαίνομαι, Jon. pro φαίνω, indicare, denuntiare. præſ. inf. a φαίνω. quod vide.

Φαινόπετα, Jon. pro ἐφαίνετο, 3. ſing. imperf. med. a φαίνω ejuſdem. Niſi a φαινόπετα derivat malis.

Φαίνοται, apparet, 3. ſing. & in 3. plur. φαίνονται, verbi φαίνομαι, ſen φαίνω, appareo.

Φαίνοτε, oſtendam, Dor. pro φαίνωτε, præſ. part. f. g. a φαίνω, appareo.

Φαίνοτ', apparoat, pro φαίνοιτο, 3. ſing. præſ. opt. verbi ejuſdem.

Φαινόλης, ου, ὁ, penula.

Φαινομένην, apparentem, acc. ſing. f. g. part. præſ. med. verbi φαίνω, oſtendo.

Φαινομένῳ, per paragogeo ῾ ι, pro φαινομένῳ, dat. ſingul. f. g. part. præſ. verbi ejuſdem.

Φαίνοπος, gen. ſing. a Φαίνοψ, οπος, ὁ, Phanops, nomen proprium.

Φαίνω, το lucem edo, declaro, demouſtro, oſtendo; item lucso, ſplendeo; do, exhibeo, Odyſſ. δ. accendo, Ariſtoph. in Ran. fut. φανῶ. perf. πέφαγκα. a. 1. ἔφηνα. a. a. ἔφανον, ες, ε. præſ. med. φαίνομαι, apparso, videor, luceo. f. 1. med. φανέομαι. perf. paſſ. πέφασμαι, & Att. πέφασμαι. a. a. ind. paſſ. ἐφάνθην, ης, η, apparui. a. a. ſub. paſſ. φανῶ, ῇς, ῇ. f. 2. paſſ. φανήσομαι, ῃ, εται. Hinc φάσμα, ατος, τὸ, vilum, ſpectrum. φάντασμα, ατος, τὸ, idem. φαντασία, ας, ἡ, viſio: item imaginatio. φαντὴς, ὴ, ὁ, manifeſtus. ἀπόφασις, ὁ, ἡ, enuntiatio, διαφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, perlucidus, tranſparens. ἐπιφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, illuſtris. ἐπιφάνια, ας, ἡ, apparitio; item ſuperficies. ὑπερφανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, conſpicuus ſupra alios. ὑπερφανὸς, ου, ὁ, ἡ, ſuperbus, arrogans. ὑπερφάνια, & ὑπερφανία, ας, ἡ, ſuperbia, arrogantia. Θεοφάνια, ας, ἐ, apparitio Dei.

Φαιὸς, ὸ, ὁ, fulcus, ſubnigor, pullus.

Φαῖσ', ου, ὁ, nomen proprium, Feſtus.

Φαίσηλ', leu φάσηλ', ου, ὁ, faſciculus, faſeis, manipulus. Amm. exponit convulſionem cum raſſammatione.

Φακὴ, vel φακὶ, ῆς, ἡ, lens, lenticula, pulmentum ex lentibus vili geoere leguminis.

Φακὸς, ὸ, ὁ, lens crudo, a φακὴ. Eſt & nigra quædam oculi macula.

Φάλα, vel φαλὰ, ornamentum galeæ, quia aliquid φαλὸν, ſplendidum: capot; phalera, Suid.

Φάλαγγες, nom. plur. & in accuſ. plural. φάλαγγας, a φάλαγξ, phalanx.

Φάλαγξ, αγγος, ἡ, phalanx, genus aciei apud Macedonas, acies quævis: aranea quædam: ſtatera Suidæ. Item ioternodium in digitis, Ariſtot.

Φάλαινα, ης, ἡ, eiciendela, lampyris, quæ noctu lucernis advolat. Eſt & φάλαινα, balæna.

Φαλακρὸς, ὰ, ὁ, calvus. hinc φαλακρόω, calvum facio. (quis album φαλὸν, id eſt, λᾶιὸν κέρα habet) vel φαλὸς ὄμμα, quod eſt in capite calvo, ſeu depili.

Φαλαιὸς, ου, ὁ, canus. q. a φαλὸς, albus.

Φάλαρα, phaleræ. a φαλὸς, quia ſplendent.

Φάλαρος, ίου, ὁ, quis fuerit, vide Pindar. Pyth. Ode prima, pag. 20a. verſ. 4. In voce Καυτὸν.

Φαλαρὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, Poet. pro λᾶιὸς, albus.

Φαλάω, ὁ, nomen viri ἔλυτρα. Hebr. rivus.

Φαλαρὸς, idem ac φαλακρὸς.

Φαλαφάω, albeſco ſpuma: attollo; cumulo. quod a φαλαρὸς, albus. Th. φαλὸς, albus.

Φαλαφὸς, ὰ, ὁ, albus, ſpumeus. Eſt & φαλαφὶς, ferram galeæ. & nom. prop. viri. Th. φαλὸς, ὰ, ὁ, ſplendidus.

Φαλίττω, deſipio: ſpumo: dealbo. quaſi a φαλὸς, canus.

Φαλίσσομαι, ſpumo. Th. φαλὸς, albus.

Φαλὸς, ὴ, ὁ, penis ligneus, vel corioeus, Priapus.

Φαλὸς, ὴ, ὁ, ſplendidus, albae. quaſi a φάω, εος, τὸ, lux. alba enim ſplendent. Sed φαλὸς, ου, ὁ, conus, apex galeæ.

Φαλύνω, ſpendidum reddo, illuſtro, polio.

Φαλύσσομαι, Heſych. κατιλλίσσομαι, ἀφίεμαι.

Φάμα, ας, ἡ, Dor. pro φάτις, ἡ, fama.

Φαμὶν, dicimus, 1. plural. præſ. indicat. a φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάμβος, ου, ὁ, a. a. part. med. verbi φημὶ. a. 2. med. ἐφάμβο.

Φαμὶ, Dor. pro φημὶ, dico.

Φάν, dicebaot, Bœot. ſync. pro ἔφασαν, vel ἔφησαν, 3. plur. imperf. vel aor. 2. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.

Φάναι, dicare, præſ. inf. a φημὶ. Sed φάναι, apparuiſſe, pro φῆναι, a. 1. inf. activ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. aor. 1. ἔφηνα.

Φανεὶν, ης, ἡ, appaiuerim, anr. 2. opt. paſſ. φανὴς, ἔντος, ὁ, & in fœm. gen. φανείσης, ης, ἡ, a. a. 2. part. paſſ. verbi φαίνω, appareo. fut. ανῶ. p. πέφαγκα. perf. paſſ. πέφασμαι. a. 2. paſſ. ἐφάνην. p. m. πέφαμι.

Φάνεν, apparuerunt, Æol. vel Bœot. ſyncop. pro ἐφάνησαν, 3. plor. aor. 2., paſſ. verbi φαίνω.

Φανερὸς, ὰ, ὁ, apparens, manifeſtus, celebris, clarus. φανερῶς, adv. plane, manifeſte. Th. φαίνω, apparen.

Φανερόω, manifeſto, patefacio, in lucem edo. fut. ώσω, perf. πεφανέρωκα. a. 1. imper. φανέρωσον, ώτω. plusq. paſſ. φανερώσεσθε, ώσεται. perf. paſſ. πεφανέρωσαι, ται, ται. a. 1. paſſ. ἐφανερώθην. a. paſſ. φανερὸς, manifeſtus.

Φανέρωσις, εως, ἡ, manifeſtatio.

Φανότερα, clariora, nom. pl. n. g. comparat. grad. a φανὸς, manifeſtus.

Φάνεται, Jon. pro ἔφανε, 3. ſing. aor. 2. ind. act. verbi φαίνω, appareo.

Φάνη, Jonic. pro ἐφάνη, apparuit. 3. ſingular. aor. 2. ind. paſſiv. Sed φανῇ, 3. ſingul. aor. a. ſub. paſſiv. verbi φαίνω, appareo.

Φάνῃ, videatur, pleonaſmo ῾ α, pro φανῇ, 3. ſing. a. 2. ſub. paſſ. verbi ejuſdem.

φανὴ-

φαινήμην, apparere, Dor. pro φανῆναι, a. 2. inf. paſſ. ejuſdem verbi.
φανῆναι, vide in φαινήμην.
φάνης, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo, luceo.
φανήσεται, 3. ſing. f. 2. paſſiv. verbi φαίνω, apparebo, luceo.
φάντο, 3. ſing. a. 1. impetrat. paſſ.
φαόεις, ἑσσα, ἑν, a. 2. part. paſſ. a φάω, appareo. 2. a. paſſ. ὀφάνθην.
φαοπίδης, ου, ὁ, pro Παοπίδης, quod ab urbe Παοπη deductum.
φαός, οῦ, ὁ, laterna, lucerna, faa. Th. φάω, luceo. a. 2. ἔφαον.
φαντάζω, apparere facio. imaginem meatior, in ſomnis video, fingo. fut. ἀπω. perf. πεφάντακα. præſ. paſſ. φαντάζομαι, apparco, videor; item imaginor. Pb. φάω, oſtendo.
φαντασία, ας, ἡ, oſtentatio, imaginatio viſio, opinio: intuitus, ſpecies, Polyb. imago relata, repræſentatio, inanis rei exhibitio. Ariſtotel. in Meteor. pompa, faſtus, oſtentatio. Act. 25. a φαντάζω, apparere facio.
φάντασμα, ατος, τὸ, ſpectrum, viſum, Eurip. a perf. paſſ. verbi φαντάζω, apparere facio.
φαντί, Dor. pro φασὶ, dicunt, 3. plur. præſ. indicat. verbi φημί, dico.
φανῶσι, 3. plur. a. 2. ſub. paſſ. verbi φαίνω, appareo.
φάο, Jon. & Poet. pro ἔφαεο, 2. ſing. a. 2. med. verbi φημί, dico.
φάος, εος, τὸ, lumen, lux: diea in Epigram. oculus in Odyſſ. Item auxilium, ſalus. a φάω, luceo.
φάραξ, γγος, ἡ, barathrum, præcipitium, biatus, vallis, vorago.
φαραώ, ὁ, nomen regis ἅλλοτε, Pharao. Hebr. viudea.
φαρέσσι, dat. plur. Jonic. & Poetic. & in dat. ſing. φαρεῖ. a φᾶρος, εος, τὸ, veſtis exterior, palla.
φαρεῖ, dat. ſing. a φᾶρος, εος, τὸ, palla.
φαρὲς, ἡ, nomen viii ἅλλοτε, Phares. Hebr. ruptura.
φαρέτρη, ας, ἡ, pharetra. q. u φέρω, & τρύω, vulnero. quia fert vulnifica tela.
φαρέτρην, acc. ſing. Jon. a φαρέτρη, pharetra.
φαρετρηφόρος, ὁ, Poet. pro φαρέτρη, pharetra.
φαρμακὶς, ιος, ἡ, genus veneni, Dioſc.
φαρμακὸς, ὁ, ἡ, Phariſæus, hoc eſt, interpretaua. Hebr. Phariſæi enim Scripturæ interpretes erant.
φαρὶς, ίδος, ἡ, ruga. φαρμάδης, rugoſus.
φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium. a φαρμακεύω, veneficio utor. Th. φάρμακον, veneuum.
φαρμακὸς, οῦ, ὁ, veneficus, magus. Hinc φαρμακεύω, paro, conficio medicamenta; veneno utor.
φαρμακὶς, ίδος, ἡ, venefica, incaatatrix.
φαρμακόεις, εσσα, εν, veuenatos. a φάρμακον, venenum, medicamentum.
φάρμακον, ου, τὸ, medicamentum, veneuum, medicina, pigmentum. φάρμακα, apud Herodotum in Clio, colores. Suidæ φάρμακα, colloquium, converſatio. Hiuc φαρμακὸς, ὁ, ἡ, veneficus, magus. φαρμακὶς, ίδος, ἡ, idem. φαρμακεύω, veneficio utor. Th.
φαρμάσσω, fut. ξω, Poetic. pharmaca, ſeu medicamentum miſcen. Th. φάρμακον, medicamentum, veneuum.
φαρμάσσω, veneno afficio, tingo, cingo: immergo ſertum in æquam frigidam. Item medeor. Metaphorice apud Plut. in Politic. φαρμάσσεσθαι τὰ πράγματα τοῖς βλασφημοῦσι, admiſcentes res maledictis. Them. φάρμακον, medicamentum, veneuum.
φᾶρος, εος, τὸ, palla, pallium, veſtis exterior, velum capitis, tegmen: fœmina, Odyſſ. ι.
Φάρος, ου, ὁ, Pharus, inſula ante Ægyptum, Plin. Interdum oratin. Eſt etiam nomen urbis proprium. Pariter turris maxima prope Alexandriam, nocturno tempore navigantibus lumen præbens. Quare etiam aliæ turres ad hoc factæ φάροι, phari, vulgo appellantur.
φαρόω, ſeu φαρύω, ato. Heſych. φᾶρος, ἔρυσις, φαῖρε, ἁρπαγῆν.
φάρος, εος, τὸ, velum, velamen, involucrum; tractus, regio, pars. Hinc φαρεσφόρος, ſignifer, vexillarius.
φάρυγξ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, per quas φάγεται, fertur cibus, & ſpiritus.
φᾶς, ἡ, dicens, a. 2. part. act. a φημὶ, ſeu φάω, dico.
φάσγανον, ου, τὸ, culter, enſis: item herba dicta gladiolus a Plinio lib. 21. cap. 17. pro σφάγανον, a σφάζω, interficio.
φᾶσι, diait, Dor. & Jon. pro ἔφησι, 3. ſing. a. 1. act. a φημὶ, dico.
φατὶς, dices, Dor. pro φήσεις, fut. 1. a φημὶ, dico.
φᾶσθαι, dixiſſe, a. 2. inf. med. verbi φημὶ, vel φάω, dico.
φασὶ, inquiunt, 3. plur. præſ. ind. Sed φᾶτε, dicentibus, dat. plur. a. 2. part. act. φάς, ἄντος, ἁ, verbi φημὶ, dico. Sed φάντι, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio. Th. φάω, dico.
φασιανὸς, ὁ, ἡ, phaſianus, avis. Item ſycophanta, Ariſtoph. in Acharn.
φασὶν, ajunt, 3. plur. ind. præſ. φημὶ, dico. Sed φάντι, acc. ſing. a φάσις, εως, ἡ, dictio, apparitio. a φάω, dico, vel φαίνω, appareo.
φάσις, εως, ἡ, dictio, fama, tumor, a φάω, dico. Eſt & φάσις, apparitio. Sic Luna habet multas phaſes, ſeu apparitiones, modo falcata, modo gibboſa, &c. a φαίνω, appareo. Eſt & φάσις, nomen fluvii. Item propoſitio, Ariſt. 3. Metaphyſ. affirmatio, Plato in Sophiſta. ſententia, apophthegma, Ariſt. 6. Ethic. Relatio certorum crimiuum, ſed κατηχρηστικὴς omnium. Iſocr. φάσις τῆς χρυσίου πτήσεως.
φάσκα, dicitabar, 3. ſing. imperf. Jonic. verbi φάσκω, Poet. pro φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
φασκόντων, 3. plur. præſ. paſſ. verbi φάσκω, dico, pro φημὶ.
φάσκω, & διαφάσκω, illinceſco. a φῶς, τός, lux. Th. φάω, luceo.
φάσομαι, Dor. pro φήσομαι, dicam. f. 1. med. a φημὶ, dico.
φάσσα, vel Att. φάττα, ης, ἡ, avis columbini generis, palumbes.
φασσοφόνος, ὁ, occiſor columbarum. a φάσσα, columba, & φονεύω, occido. Th. φάω, idem. p. m. πέφασμαι.
φατὼ, ῶς, ῶ, Dor. pro φάτνη, ης, η, f. a activ. verbi φημὶ, dico. Th. φάω, idem.
φατῶν, gen. plur. a φατὸς, enarrabilia. Th. φάω, dico.
φατὶ, Dor. pro φησὶ.
φατίζω, rumorem ſpargo. u φάω, dico.
φάτις, ἡ, idem, ac φάσις, dictio: apparitio.
φάτνη, ης, ἡ, præſepe, ſtabulum. φάτναι, dentium ſedes, Galen. Item ſtellæ, quæ in cancro nubeculam referunt, Procl.
φάτο, diait, Jon. pro ἔφατο, 3. ſing. a. a. med. verbi φημὶ, dico. 2. a. ἔφην. Th. φάω, dico.
φατὸς, ἡ, celebris. a φάω, vel φημὶ, dico.
φαύλω, frigo, torreo. Heſych.
φαῦλος, η, ὁ, vilis, parvus, ſimplex, vitioſus, nugatorius: rudis, exiguus, levis. φαυλότερα τῶν ἀνδρῶν, tardioris ingenii homines, Thucyd. Hinc φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas. φαυλίζω, pro vili haben, floccifacio.
φαυλοτάτης, gen. ſingul. fœm. gen. ſuperlat. gradus, a φαῦλος, η, ὁ, parvus, comparat. φαυλότερος, pejor, ſuperlat. φαυλότατος, praviſſimus. φαύλως, adverb. prave.
Φαυρος, Doric. pro φαῦλος. q. a φλαύρος, quod κατὰ τὸ φλαύρος formarum dicunt.
φαυσίβροτος, η, ὁ, Solis epitheton, ὅτι τὰ φαίνει, τατέστι φῶς τοῖς βροτοῖς φέρει, quod lucem mortalibus ferat. Vel ὅτι τὰ φαίνει, ἤγουν φαίνεται, & λάμπει τοῖς βροτοῖς, quod luceat mortalibus. Idem & φαεσίμβροτος ab Homero vocatur.
φαύσιγγες, vel φαύσιγγες, αἱ, maculæ in tibiis ea igne contractæ, quia a φαύειν igneo.
φαύω, lucen. ea φάω, idem.
φαῦψ, φαβὸς, avis e columnino genere. a φάβομαι, quia timida.
φάω, Poet. lucen. ſplendeo: item dico, animi enim ſunt in oratione lucent: item occido, interficio. Hinc φάος, εος, τὸ, lumen, lux. φῶς, φωτὸς, τὸ, idem. φὼς, φωτὸς, ἡ, Poetic. vir, homo. φωτεινὸς, ἡ, ὁ, lucidus. φωτὸς, ἡ, ὁ, idem. φωτίζω, illumino. fut. ίσω. φωτισμὸς, ἡ, ἡ, ſplendor. ἀμφιφαὴς, ἐος, ὁ, ἡ, circumquaque lucem habens. φημὶ, dico. φαεινὸς, idem. φάσκω, idem. φάμα, ας, ἡ, fama. φάσις, εως, ἡ, dictio, dictum. φάτις, εος, ἡ, dictum, ſententia. φάτης, ης, ὁ, loquax. ἀπόφημι, contradico, nego. ἀπόφασις, εως, ἡ, negatio. πρόφημι, prædico. πρόφατος, η, ὁ, propheta. προφατάω, varticinor. προφητὴς, ας, ἡ, prædictio futurorum. πρόφατος, εος, τὸ, prætextus. βλασφημος, η, ὁ, ἡ, famam alicujus lædens. βλασφημία, probra, & convitia jacta in aliquem. βλασφημία, ας, ἡ, maledicentia. εὐφημέω, & εὐφημίζω, celebro, laudo. εὐφημία, ας, ἡ, fauſta acclamatio.

Φ E.

φέβεσθαι, fugere. præſ. inf. a φέβομαι, fugio.
φεβομαι, fugio: item timeo, metuo. p. m. πέφοβα. Hinc φέβος, ους, ὁ, fuga, item timor, metus. φοβερὸς, ὰ, ὸν, formidabilis; item timidus. φοβέομαι, ούμαι, metuo.
φεβώμεθα, fugiamus, 1. pl. præſ. ſub. verbi φέβομαι, fugio.
φέγγος, εος, τὸ, ſplendor, lux, lumen. (q. a φάω, luceo, & ἐγγὺς, ut ſit q. φάεγγος. lux enim prope adeſt, & ad ipſius oculos pertingit) Hinc φέγγω, ſplendorem præbeo.
φείδου, parcas, præſ. imperat. med. Jon. pro φεῖδε, verbi φείδομαι, parco, ignoſco, condono. præſ. inf. φείδεσθαι.
φείδομαι, parco, ignoſco: parce utor, abſtineo, cum gen. Etymolog. quia φείγω ἔστιν, id eſt, dare recuſat. præſ. inf. φείδεσθαι. fut. 1. med. φείσομαι, η, εται. aor. 1. med ἐφεισάμην, ω, ατο, peperci. a. 1. med. ſub. φείσωμαι, η, ηται. Hinc adverb. φειδωλῶς, parce. φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φεισμὸς, ὁ, ἡ, idem. φειδωλὸς, ὴ, ὸν, parcus. q. φείγω τὸ δῶρον.
φειδωλῶς, parce, adv. a φείδομαι, parco. præſ. part. med. φειδόμενος.
φειδὼ, οῦς, ἡ, parſimonia. φειδωλὴ, ἡ, idem. Item Parca.
φείσεται, 3. ſing. fut. 1. med. verbi φείδομαι, parco.
φελγωνᾶν, nugor, deſipio. Puto a φαῦλος. Heſych.
φελλὸς, ὸν, ὁ, ſuber. q. a φλοιὸς, cortex.
φένακ, ακος, ὁ, impoſtor, derilor. Hinc φενακίζω, decipio, fallo.
φενάλης, ου, ὁ, penula, vox origine Latina.
φένω, occido, interficio. (q. a φάω.) p. m. πέφονα. Hinc φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium. φονὶς, ίδος, ἡ, homicida. φονεύω, occido, cædem perpetro. ἀνδροφόνος, ου, ὁ, homicida. πατροφόνος, ου, ὁ, parricida. Περσεφόνη, ης, ἡ, Perſephone, quæ cædibus omnia vaſtat: Proſerpina, mater Otei.
Φερὲ, ῶν, αἱ, oppidum Theſſaliæ.
φερβάσσω, paſcere, præſ. inf. Jonic. pro φέρβειν, verbi φέρβω, paſco.
φέρβεσθαι, alere, nutrire, Att. paſſ. pro act. φέρβειν, a φέρβω, paſco, alo.
φέρβω, paſco, alo. fut. ψω. p. φε. p. m. πέφορβα. Hinc φορβὰ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca: ἱπποφορβὸς, ὁ, ἡ, equorum paſtor. q. a φέρω, fero, & βίος, vita: vel φέρω βίον, paſtum affero.
φέρε, fer, præſ. imperat. act. a φέρω, fero.
φερέγγυος, η, ὁ, ἡ, ſponſor fide digna. a φέρω, fero, & ἐγγὺς, ὁ, ſponſio.
φέρεις, ει, a. & 3. ſing. præſ. ind. verbi φέρω, fero.
Φέρεκλος, ου, ὁ, nomen proprium.
φερέμεν, Jon. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.
φερέσπολος, domiporta. Epitheton cochleæ. Ex φέρω, fero, & οἶκος, domus.
φερέστεγος, η, ὁ. Poet. laborum tolerans, ac ærumnas ſuſtinens. a φέρω, fero, & στέγω

& τίθ-, ω, ὁ, l[illegible] Th. πόνημα, laboro, p. m. πέπ-

Φερέβιος, ω, ὁ, ἡ, almus, vitam ferens mortalibus, a φέρω, fero, & βίος, ου, ὁ, vita.

Φέρεσκον, imperf. act. Jon. pro ἔφερον, verbi φέρω, fero.

Φερεσκυλίας, ferentes scuta, scutiferos, acc. plural. a φερεσκυλής, ἐθ-, ὁ, ἡ, hoc a φέρω, fero, & σκύθ-, εθ-, τὸ, scutum. Th. σκύτος, onere.

Φέρτ', Jon. pro ἐφέρετο, 3. sing. imperf. pass. φέρεται, 3. sing. præs. pass. verbi φέρω, fero.

Φέρετρον, ου, τὸ, pheretrum, capulum. a φέρω, fero.

Φέρρ, ferat, 3. sing. præs. sub. act. verbi ejusdem.

Φέρτ-ος, φέρτερος, & φέρτατος, optimus, superlat. a φέρω, fero, enmparat. φέρτερ-ος, validior.

Φερνή, ῆς, ἡ, dos, quam uxor affert. q. a φέρω, fero. Etymnlog. quia φέρει ἄνδρα, affert emolumentum. Hinc φερνάφορα, ων, τὰ, bona, quæ sponsa præter constitutem dotem secum affert, paraphernalia.

Φέροιτο, geratur, 3. plur. optat. præs. act. verbi φέρω, fero.

Φέρουσα, ας, ἡ, Dor. pro φέρουσα, ferens, præs. part. f. g. a φέρω, fero.

Φερόμεσθα, Æol. pro φερώμεθα, 1. pl. præs. ind. pass. verbi ejusdem.

Φερόμεσθα, Poet. pro φερώμεθα, e. plur. præs. pass. verbi φέρω, fero.

Φέροντα, nom. dual. φέροντε, acc. plur. præs. part. act. verbi ejusdem.

Φέρονσι, ferunt, Dor. pro φέρουσι, 3. pl. præs.

Φέρουσα, ης, ἡ, præs. part. f. g. verbi φέρω. Est & nomen Nymphæ.

Φέρουσι, 3. plural. præs. indicat. verbi φέρω, fero.

Φερσεφόνη, ας, ἡ, Proserpina, Dor. & Æol pro Περσεφόνη, ἡ. Eadem & Περσεφόνεια dicitur, & Περσέφασσα.

Φέρτατος, & φέριστος, ὁ, præstantissimus, superlat. a φέρω, fero. comparat. φέρτερ-ος, præstantior.

Φέρτε, per syncop. pro φέρετε, ferte, 2. pl. imperat. act. verbi φέρω, fero.

Φέρτερ-ος, ω, ον, præstantior, qui plus porrat, comparat. a φέρω, fero. superl. φέρτατ-ος, præstantissimus.

Φέρτ-ος, vide in φέρτατ-ος.

Φέρω, fero, porto; obtineo, consequor: perfolvo: profero: auferor: conferr: pendo, solvo. ἰώντες χρήματα, pecunias solverunt, Plutarch. in Pericle. φέρειν μισθὸν, præmium, mercedem accipere, Aristot. Thocyd. φέρειν, tendere, pertinare, Antiph. φέρειν, & ὄγκος, depopulari, & diripere, Herodot. l. 1. φέρειν χάριν, conferre beneficium, obsequi, gratificari, Iliad. β. φέρειν ψῆφον, ferre suffragium, Demosth. φέρειν ἐπὶ μνήμης, meminisse, Herodian. lib. 2. imperf. ἔφερον, ες, ε, f. οῦν, tanquam ab εἴω. aor. 2. ἤνεγκον, ας, ε, q. ab ἐνέγκω. 2. 1. imperat. act. ἔνεγκον, ἄτω, & in 2. plur. ἐνέγκατε. a. e. ind. ἤνεγκον. præs. pass. φέρομαι, feror, agor. præs. sub. φέρωμαι, ῃ, ηται. præs. inf. φέρεσθαι. imperf. pass. ἐφερόμην, ε, ετο. perf. pass. ἐνήνεγμαι. aor. 1. pass. ἠνείχθην. aor. 1. part. pass. ἐνεχθείς, εῖσα, ἐν. prat. med. ἠνεγκα, & Attic. ἐνήνεγκα. Hinc a φέρω, compar. φέρτερ-ος, α, ὁ, validior, præstantior, superl. φέρτατος, η, ὁ, validissimus, præstantissimus. διάφερ-ος, α, ὁ, ἡ, indifferens. περιφέρω, circumfero, circumago. περίφορος, ὁθ-, ὁ, ἡ, orbicularis, rotundus. περιφέρεια, ας, ἡ, circumferentia. προσφέρω, offero. προσφορὰ, ᾶς, ἡ, oblatio. συμφέρω, simul fero; item conducu, utilis sum. συμφέρον, οντος, τὸ, utile. σύμφορος, ος, ον, collatio; item infortunium, calamites.

Φεῦ, heu, eheu, pepæ. quasi a φέβω, terreo. Est interjectio rejicientis, lamentantis, & admirantis.

Φεύγον, Jonice pro ἔφευγον, imperf. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγοντ, Dor. pro φεύγουσι, fugiunt, 3. pl. præs.

Φευγόντων, Att. pro φευγόντοιν, 3. plur. præs. imperat. act. verbi φεύγω, fugio.

Φεύγοντα, nom. pluralis, φεύγοντες, gen. sing. præs. part. activ. fœm. gen. φεύγοντ, 3. plural. præs. indic. verbi ejusdem.

Φεύγω, fugio, evado, declino: teus sum, accusor. Item exulo, φεύγω τὴν γῆν, extorris exulat, Aristoph. φεύγων ἐπὶ προδοσίᾳ, reus proditionis, Thucyd. fur. ξυ. fur. 2. med. φεύξουμαι. anr. 2. ind. activ. ἔφυγον. præt. med. πέφευγα, pro πέφυγμαι, ας, ε. Hinc φυγὲ, ῆς, ἡ, fuga. φυγὰς, άδ-, ὁ, ἡ, profugus, exul.

Φευκτέον, fugiendum, adject. verbale n. g. a φεύγω, fugio.

Φευκτὸς, gen. plur. a φευκτὸς, ὴ, ὸν, vitabilis. Th. φεύγω, fugio.

Φεύξομαι, fut. 2. med. verbi φεύγω, fugio.

Φεῦξῃ, fugies, 2. sing. fut. 2. med. Dotic. a φεύγω, fugio.

Φέψαλ-ος, ε, ὁ, scintilla. Hinc φεψαλόω, comburo.

Φ H.

Φῆ, dixit, Jnn. prn ἔφη, 2. sing. imperf. vel aor. 2. ind. act. Sed φῆ est 3. sing. ant. 2. sub. activ. verbi φημὶ, vel φάω, dicn.

Φηγενὶς, ὁ. Phegena, nomen viri.

Φήγιν-ος, ὁ, fagineus, adject. a φηγὸς, ὁ, fagus.

Φηγὸς, ὁ, ἡ, fagus. λιτὸ Ϝ φαγῶν, quod glandes fuarint varerum cibus. Item verpue, veretrum, Cnmm. Aristoph. in Pace.

Φήγω, inofit. edo. unda a. 2. ἔφαγον.

Φῆς, dicas, per plennasm. Ϝ π, prn φῇς, 3. sing. a. 2. snb. verbi φημὶ, dico.

Φηλίτῃσι, furibus, alii legunt φηλίτῃσι, det. plur. Jnn. a φηλήτης, α, ὁ, impostor. a φῆλ-ος, α, ὁ, idem. Hinc φηλάω, decipio. Sed φηλήτης, α, ὁ, fut.

Φῆλιξ, ὁ, nomen viri. Lat. Felix.

Φῆλ-ος, α, ὁ, impostor, fallax, insidiator, improbus. Hinc φηλήτης, α, ὁ, impostor. φήλης, ητ-ος, ὁ, idem. φηλάω, decipio, & ὦν, decipio.

Φῆμαι, αἱ, rumores, nom. plur. a φήμη, ης, ἡ, rumor.

Φήμη, ης, ἡ, & Dor. φάμα, ας, ἡ, rumor, fama. a φημὶ, dico.

Φημὶ, dico. n. 2. ἔφην. Th. φάω, idem. hinc φημίζω, divulgo.

Φῆνις, ὰ, idem ac φήμη, fama.

Φηὶς, ῇς, σὶ, Jonice pro ἔφης, ης, ε, imperf. vel a. 2. verbi φημὶ, dico.

Φῆσθα, a. 2. inf. a φημὶ, dico. Sed φῆσθαι, Att. pro φῆναι, aor. 1. inf. verbi φαίνω, apparen.

Φήσσ, ης, ἡ, aquila, quæ major offifraga dicitur.

Φήτ, ῥὸς, ὁ, fera, Æolic. seu Jon. prn θήρ. Gigas, centaurus Homern. Iliad. α'.

Φήτρα, ων, τὰ, nervnrum tumnree, & tensiones snb auribus, Hippocr.

Φῆτρὶ, ῆς, ἡ, Phere, oomeo pinprium regionis.

Φῆτρ-ον, antiquntum Deorum cibus. Hesychius.

Φησὶν, det. pl. a φὴς, fera.

Φῆς, inquis, 2. sing. præs. ind. Sed φῇς, Jnn. pru ἔφης, a. 2 sing. imperf. vel aor. 2. Att. φῇς, 2. sing. a. 2. sub. verbi φημὶ, dico.

Φήσας, dixerit, Æol. pro φήσας, 3. sing. a. 1. opt. act. verbi φάω, dien.

Φήσας, dices, 2. sing. fut. 1. ind. act. verbi φάω, seu φημὶ, dico.

Φῆσθα, dicebas, Jonice. & Æol. paregoge pro ἔφης, 2. sing. imperf. vel a. 2. ind. verbi φημὶ, dicn.

Φησὶ, dicit, 3. sing. præs. Sed φῆσι, Jnn. paragng. prn φῇ, 3. sing. a. 2. sub. verbi ejusdem.

Φήτ-ων, ωνος, ὁ, nomen viri, Lat. Festus.

Φήτω, dicam, f. 1. a φάω, seu φημὶ, dico.

Φῆτρα, ας, ἀ, Jon. pro φυλὰ, ᾶ, tribus.

Φ Θ.

Φθάλλω, enticipaverim, e. a. opt. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenin. f. φθάσω. a. 2. ἔφθην. a. 2. med. ἐφθάμην.

Φθάμενος, ὁ, præveoiens, a. 1. part. med. verbi ejusdem.

Φθὰν, Bœot. pro φθᾶσαν, Jnn. prn ἔφθησαν, 3. plur. a. 2. ind. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio.

Φθάσαι, vel præs. inf. a φθάνω, vel pro φθῆναι, aor. 2. inf. a φθάω, prævenin.

Φθάσω, prævenio, anteverto. f. φθάσω. p. ἔφθακα. a. 1. ἔφθασα. aor. 1. snb. φθάσω, ᾳς, ᾳ. a. 2. med. ἐφθάμην. q. a φθάνω. a. 2. med. ἐφθάμην. hinc a. 2. part. med. φθάμενος.

Φθαρὲς, ῖτ-ος, ὁ, corruptus, a. 2. part. pass. verbi φθείρω, corrumpo. f. φθαρῶ. p. ἔφθαρκα. a. 2. ἔφθαρον. aor. 2. pass. ἐφθάρην. Th. φθόω, idem.

Φθάφθω, pereas, per syncopen pro φθάφθητι, a. 1. imperat. passiv. verbi φθάω, corrumpo. f. ήσω. perf. pass. ἔφθαμμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφθάφθην.

Φθαρτὸς, ὴ, όν, corruptibilis, e. quod a 3. sing. perf. passiv. verbi φθείρω, corrumpo. vide in φθάφθι.

Φθάσε, ὁ, qui præoccupavit, aor. 2. partic. activ. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio, antevertor.

Φθάσας, αντ-ος, ὁ, & in acc. φθάσαντα, a. 1. part. verbi ejusdem.

Φθάσω, f. 1. ind. act. φθάσωμαι, 1. pl. a. 1. snb. verbi ejusdem.

Φθέγγετ', Jon. pro ἐφθέγγετο, 3. sing. imperf. verbi φθέγγομαι, loquor, clamn.

Φθέγγοιθ', pro φθέγγοιτο, 3. sing. optat. verbi φθέγγομαι, loquor.

Φθέγγομαι, fnnum edn; item loqnor, clamo. f. φθέγξομαι. perf. ἔφθεγμαι. præt. med. ἐφθεγγα. Hinc φθέγγ-ος, α, ὁ, sonus. ἐφθέγγης, α, ὁ, cujus geminus est sonus, qui est duarum vocum. μεσέφθεγγες, ν, ὁ, unum snnum habens.

Φθέγγοντ', fnnabant, Jnn. pro φθέγγοντο, 3. plur. imperf. verbi φθέγγομαι, sonum edn, loqnnr.

Φθεγξαμένῳ, dat. sing. a. 1. med. part. verbi ejusdem.

Φθέγξεται, dicet, Dor. pro φθέγξεται, 3. sing. fut. 1. med. verbi φθέγγομαι, loqunr.

Φθέγξῃ, loqueris, Dor. pro φθέγξῃ, 2. sing. ejusdem temporis, & verbi.

Φθείλω, φθῶ, φθείνω, defeciffem, præteriffem, præf. optat. passiv. a. φθῶμι, pro φθάω, prævenio. fur. φθάσω. a. 2. ἔφθλον. vel a φθάω, corrumpo, pro quo & φθάω.

Φθείλῃ, antieipemue, 1. pl. a. 2. snb. activ. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio. a. 2. ἔφθλον. a. 2. snb. φθῶ, ῇς, ῇ, & Jnnic. φθέω, φθέῃς, φθέῃ, Poetic. φθεῖν, ῃς. r. plur. φθέωμεν, & Poetica fystnle φθείομεν.

Φθεὶρ, ῥὸς, ὁ, pediculus. a φθάω, corrumpo, quia nascitur ex corporis φθορᾷ, corruptinoe. Th. φθόω, corrumpo.

Φθείρῃ, corrumpat, 3. singul. præf. snb. activ. vel aor. 1. snb. verbi φθείρω, corrumpn.

Φθειρίζεσθαι, pediculos venari. vide in φθεὶρ, pedieulus.

Φθείρουσι, 3. plur. præf. ind. φθείρωσι, 3. pl. præf. snb. verbi φθείνω, corrumpo.

Φθειροφαγέω, pedieulis vcienr. ex φάγω, comedo, & φθεὶρ, ῥός, ὁ, pediculus.

Φθείρω, enrrumpo, vitio, perdo. f. φθερῶ, ῇς, ῶ. p. ἔφθαρκα, a. 1. ἔφθειρα, ας, ε. a. 2. ἔφθαρον, ες, ε. præf. pass. φθείρομαι. a. 2. ind. pass. ἐφθάρην, ης, η. a. 2. snb. pass. φθαρῶ, ῇς, ῇ. perf. pass. ἔφθαρμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐφθάρθην. Th. φθόω, corrumpo.

Φθ-

φθερῶ, 3. sing. fut. 1. activ. verbi φθείρω, corrumpo.

φθέρω, Æol. pro φθείρω, corrumpo: unde f. φθέρσω.

φθέρσω, vastabit, 3. sing. f. 1. act. verbi φθείρω, vasto. f. ερῶ, & Æol. φθέρω.

φθέω, corrumpo, labefacto, vitio, perdo. f. φθέσω. Hinc φθίω, idem. φθέσις, εως, ἡ, corruptio. φθόη, ης, ἡ, idem. φθίνω, pereo, deficio. φθινύθω, perdo, corrumpo. φθόρος, corrumpo, vitio. φθορικός, ἡ, ὁ, corruptibilis. φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus. φθήρ, ῆρος, ὁ, pedicolus. φθειρίασις, εως, ἡ, pedicularis morbus. ἀφθιτ@-, ος, ὁ, ἡ, incorruptibilia.

φθίμενος, Jonic. pro φθίμενος. vide in φθίνω.

φθῆ, Jon. pro ἔφθη, occupavit, 3. sing. aor. 2. ind. activ. verbi φθάνω, item φθάνω, prævenio. fut. φθήσω. a. a. ἔφθην. Sed φθῆ est 3. sing. a. 2. sub. ejusdem verbi.

φθῆν, ut Eustath. vult, pro φθάν, 3. sing. a. 1. oprat. Alii dici voluot pro φθῆ, per pelonasm. Φ ν, estque a. a. sub. verbi φθάνω, seu φθάω, prævenio. a. a. ἔφθαν.

φθῆτα, præoccupavit, Joo. pro ἔφθητε, 3. sing. a. 1. ind. activ. verbi φθάνω seu φθάω. f. φθήσω. Th. φθάνω, prævenio.

φθῆν, Jon. paragog. pro φθῆ, 3. sing. a. 2. sub. verbi φθάνω. Th. φθάνω, prævenio.

φθίνομαι, & in 3. plural. φθίνονται, fut. 1. med. verbi ejusdem, & them.

φθίνω, ις, & Jon. φθίνω, νς, ὁ, Phthia, oppidum Thessaliæ, Achillis patria.

φθιμένοιν, mortuis, dativ. plur. a φθιμένος, quod vel pro ἐφθιμένοις, perf. part. Jon. detracto augmento, & mutato accentu, vel per syncopeo pro φθιμένοις, præs. part. passiv. a φθίομαι, corrumpor. Thema φθίω, corrumpo.

φθινύνθ@-, ο, ὁ, Poet. qui fructum non amplius fert. Ex φθίνω, quod a φθίω, corrumpo, & ὠρῶς, ὕ, ὁ, fructus.

φθινωρός, ὕ, ὁ, emareidus, a, um. φθινωρός. fructibus exitialis. Ex φθίνω, deficio, contabesco. Them. φθίω, corrumpo, & ὀπώρα, ας, ἡ, autumnus: item fructus autumnalis.

φθινώρων, τὸ, autumnus: emarcidus. Galen. 1. ad Glauc. sic dicitur, quia eo tempore poma, fructusque omnes, & folia quasi mortia quadam imagine deciant.

φθίσθεσκε, consumebat, 3. singul. imperf. act. Jon. per epenthes. Φ σσκ, pro ἐφθίνυθε, verbi φθινύθω. Alii volunt esse impers. verbi φθινύθεσκε, quod a φθίνω, vel φθίω, idem cum Themate φθίω, corrumpo.

φθίω, leu φθίνω, idem ac φθέω, corrumpo.

φθιτλίοιν, aceul. singul. a φθιτλίον, ορος, ὁ, perdena oiros. Epitb. belli, quod a φθίω, seu φθίνω, corrumpo, & κτίνω, vir.

φθίσθαι, periisse, per syncop. pro φθίνεσθαι, præs. inf. passiv. a φθίνω, vel potius abjecto augmento pro ἐφθίσθαι, perf. inf. passiv. verbi φθίομαι. Them. φθίω, corrumpo.

φθίσθω, per syncopeo pro φθινέσθω, 3. sing. imperat. præs. passiv. verbi φθίομαι. Th. φθίνω, corrumpo, labefacto.

φθισίμβροτ@-, ὁ, peroiciosus; homicida, hominum corruptor. a φθίνω, seu φθίω, corrumpo, & βροτός, mortalis.

φθίσω, tabelaciam, fot. 1. iod. activ. verbi φθίω. hinc f. 1. iof. med. φθίσεσθαι, ejusdem verbi, & thematis.

φθόγγ@-, ε, ὁ, sonus, sonitus, Vitruvius. 1. ad Corioth. 14. ἐὰν διαστολὴν τοῖς φθόγγοις μὴ δῷ, nisi sonituum discrimen dederint.

φθοῆ, ῆς, ἡ, seu φθόης, diminutio corporis, & macies. Th. φθίω, corrumpo.

φθοῖς, ίδ@-, ἡ, & per contractionem φθοῦς, ὁ, quoddam placentæ genus. φθόης vero pastillos vocat Hippocrates.

φθονέω, invideo, æmulor, reprehendo. cum dativ. fut. ήσω. p. ἐφθόνηκα. a. s. ἐφθόνησα. Thema φθόν@-, invidia, φθονήσας, αντ@-, ὁ, φθονήσασα, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φθονέω, inviden.

φθόν@-, α, ὁ, iovidia, repreheosio, obtrectario. q. a φθίνω. nam invidia facit marcescere luos possessores. Hinc φθονερός, ὕ, ὁ, invidus. φθονέω, invideo. φθόν@-, α, ὁ, ἡ, invidia eatens: item largus, copiosus.

φθόνησαν, 1. pl. φθόνεσι, 3. pl. præs. ind. act. φθονήσασι, accusat. plur. præs. part. verbi φθονέω, iovideo.

φθορά, ᾶς, ἡ, corruptio, interitus, caitium, strages: vitium, corruptela, stuprum, iocestua. φθόρος, ὁ, pernicies. a φθείρω, corrumpo. f. ερῶ. p. m. ἔφθορα.

Φ Ι

φί, & φίν, particulæ paragogicæ. Poet.

φιάλε, ης, ἡ, phiala, poculum planum, & repsndum, patera. Hinc φιαλίς, ίδ@-, ἡ, parva phiala. ὑπερφιάλ@-, ος, ὁ, fœdifragus: item immocosus, abuodans.

φιαρός, ὁ, lucidos, magis splendens: pinguis. Nicand. crudus, acerbus.

φίβαλις, ις, ἡ, carica, ficus arida: myrtus.

φίβλη, ης, ἡ, fibula. Ex Lat.

φιδάκιον, ου, pro πιθάκιον, ὁ, doliolum, a πίθος, ὁ, dolium.

φιδόμενος, part. pro φειδόμενος, parco.

φίδ@-, ος, ὁ, montia nomen. Ex ἴφι, fortiter, & κίω, incedo. quia ardui montes summis viribus luperandi sunt.

φίλ', pro φίλας, voc. sing. a φίλ@-, amicos. Et φίλ', pro φίλα, nom. pl. n. g.

φίλαι φρένες τοι, amicus alicui.

φιλάγλα@-, ος, ὁ, ἡ, amans bonorum. Ex φίλ@-, ος, ὁ, amicus, & ἀγλαός, ὁ, ἡ, bonus.

φιλάγλαος, ος, ὁ, ἡ, amicus splendoris. Ex φίλος, amicus, & ἀγλαός, ὁ, splendidus.

φιλάδελφεια, ας, ἡ, nomen urbis, Philadelphia. Gr. amor fraternus.

φιλαδελφία, ας, ἡ, fraterna charitas. Ex φίλος, amicus, & ἀδελφός, ὁ, frater.

φιλαθὴς, ὁ, amatus, Dor. pro φιλαθείς, a. 1. part. pass. verbi φιλάω, amo.

φιλαίτατος, ὁ, Jonic. & Dor. pro φιλώτατος, superl. a φίλος, amicus.

φιλαίτερος, ος, ὁ, coorentiosus. Ex φίλος, amicus, & αἰτία, ἡ, causa.

φίλαιμα, ατος, τὸ, Doric. pro φίλημα, τὸ, osculum.

φιλανδρεία, ας, ἡ, amans mariti. Epithaton probæ uxoris. φιλανδρία, amor erga maritum, Lucian. Euripidi φιλανδρία est cupiditas coeundi cum viro.

φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas; amor erga homines, Demosth. quod a φιλάνθρωπος, α, ὁ, ἡ, humanus. φιλάνθρωπος est ariam herba a vereribus dicta aperine, Dioscor. l. 3. c. 104.

φιλανθρώπως, adv. humaoiter.

φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia, quæstus cupiditas. φιλάργυρος, ος, ὁ, ἡ, avarus, a.

φιλάσαι, Dor. pro φιλῆσαι, oscolari, a. 1. inf. act. verbi φιλέω, oscolor.

φίλασε, Dor. & Jonic. pro ἐφίλησε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ejusdem.

φιλασῶ, Dor. pro φιλήσω, 3. fut. φιλάσεις, Dorie. pro φιλήσεις. φίλασεν, Dor. pro φίλησον, a. 1. imperat. activ. φιλάσω, Dni. pro φιλήσω.

φίλατο, amabat, 3. sing. imperf. passiv. Joo. pro ἐφίλητο, verbi φιλέω. Nisi maoia syocopen esse pro φιλέατο, 3. sing. a. 1. med. verbi φιλέω, amo. f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

φιλαυτία ας, ἡ, amor sui ipsius, cæcus amor sui. a φίλαυτος, ος, ὁ, qui nimis sibi placet, amans sui ipsius.

φίλα, dilige, pro φίλαε, præs. imperat. activ. verbi φιλέω, amo, f. ήσω. Th. φίλος, amicus.

φιλάων, præs. inf. verbi ejusdem, & thematis.

φιλάεσκε, diligebat, 3. sing. imperf. activ. Jon. pro ἐφίλαε, α, verbi ejusdem.

φιλεῖ, solet, amat, 3. sing. præs. ind. verbi φιλέω, amo. Th. φίλ@-, ὁ, amicus.

φιλέαται, Doric. & Æol. pro φιλοῦσι, solent 3. pl. [illegible]. verbi φιλέω, amo.

φίλεαν, diligebant, 3. pl. imperf. Jon. pro ἐφίλεον, a φιλέω, diligo, amo.

φιλέατε, amaot, Doric. pro φιλεῖτε, 3. plur. præs. indicat.

φιλεπιπλήτης, ὁ, amicorum objurgator, & mator reprehensionum, mordax, Ifoct. a φίλ@-, amicus, & ἐπιπλήσσω, reprehendo, objurgo. hoc a πλή, honor, Theti, hooorio, puoio.

φιλεργός, ὁ, ὁ, operis amicus, operosus, industrius. Ex φίλ@-, amicus, & ἔργον, ου, τὸ, opus.

φιλέσσαν@-, ος, ὁ, deserta diligeos, solitudinis amicus. Ex φίλ@-, amicus, & ἔρημ@-, ος, ἡ, desertum.

φιλέφθ@-, ος, ὁ, lanificii amica. Ex φίλος, amicus & ἔφθ@-, ος, ἡ, lanifica.

φιλέωται, Dor. pro φιλῶνται, 3. pl. præs. pass. φιλέωντες, Dor. pro φιλοῦντες, nom. pl. præs. part. act. verbi φιλέω, amo.

φιλέων, Dor. pro φιλῶν, amant.

φιλέων, Doric. pro φιλῶν, osculans, præs. part. act. a φιλέω, oscolor.

φιλέων, amant, Dor. pro φιλοῦσι, 3. pl. præs. ind. act. verbi φιλέω, amo.

φιλεχθής, ὁ, ἡ, odiosus, & amans inimicitiarum. Ex φίλ@-, amicus, & ἐχθ@-, ος, τὸ, odium.

φιλέω, ῶ, amo, diligo, benigoe accipio. φιλῶ ὄρνιν, amo facieos, pro facio libenter, Aristot. in Plat. aonfuesco, soleo, Aristoph. in Neb. oscolor, Xenoph. fut. φιλήσω. perf. πεφίλεκα, p. m. πέφιλα. φίλα imperfonal. cum infiuit. præterlti, vel præsentis temporis, numquam futuri, ut Plato de rep. φιλεῖ γίγνεσθαι, non solent mutari.

φίλη, ης, ἡ, amica. a φίλ@-, ε, ὁ, amicus.

φιλήδ@-, ε, ὁ, ἡ, voloptatibus deditus. Ex φίλ@-, amicus, & ἡδονή, ῆς, ἡ, voluptas.

φιληκόος, ος, ὁ, audieodi cupiditas. a φιλήκο@-, audiendi copidus. Ex φίλ@-, amicus, & κόος, audio. p. m. ἄκουα.

φίλημα, ατ@-, τὸ, osculum, ἀκροτελεύτιον. a φιλέω, suavior, basio.

φιλήσασα, dilexiffa, aor. a. inf. Jon. seu Dor. pro φιλῆσαι, ab inofit. φίλημι. Sunt qui per ectasin dici volunt pro φιλησάμενα, Dorice itidem pro φιλῶν, præs. inf. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλος, amieus.

φιλήμων, ον@-, ὁ, nomen viri, Philemon. Gr. deoscolaos.

φιλήρης, ρ@-, ὁ, perblandus. Ex φίλος, ος, ὁ, amieus, & ἠνὴρ, vir.

φίλησ', Jon. pro ἐφίλησε, amavit, 3. sing. a. 1. iod. act. verbi φιλέω, amo.

φιλῆσαι, amare, a. 1. inf. activ. φιλήσω, ῶ, 2. & 3. sing. aor. 1. fub. act. verbi ejusdem.

φιλησιμολπ@-, ος, ὁ, ἡ, Poet. ἡ φίλων τῶν μολπῶν, qui amat eaotiooem, amans hymnorum. quod ex φίλ@-, amicus, & μέλπω, canto. p. m. μέμολπα.

φιλήτης, ου, ὁ, fut. q. πιλήσης, a πιλέω, stipo. cupidus enim τῶν πιλῶν aliena.

φιλητός, ὕ, ὁ, nomen viri. Gr. dilectus.

φιλία, ας, ἡ, amicitia, oeceffitudo, amor, fovor, ftudium.

φίλι@-, ώτερ@-, ώτατος, Jon. amicus, amicior, amicifimus.

φιλιππικ@-, ος, ὁ, Philippeufis.

φιλιππικός, ὰ, όν, adject.

φίλιππ@-, ος, ὁ, Philippus, nomen viri, qui delectatur equis, ὁ φίλ@- τῶν ἵππων.

φιλίς, ίδ@-, ἡ, canna, fiftula.

φίλισ@-, ος, ὁ, Philiftus. dativ. fingul. φίλίσῳ.

φιλυρίη, ἡ, arbor quædam ligufiro fimilis, quam defcribit Dioic. lib. 1. c. 126.

φιλυρίδης, ου, ὁ, Dor. pro φιλυρίδης, ος, ὁ, patronymicum, ὁ ἐκ φιλύρας παῖς χείρων.

φιλυσσίδης, ὁ, nomeo gentila.

φιλοβασιλήτης, ὁ, qui fuper amicum fe conjeit officii gratia: ut qui fui corporis

injecto febricitantis horrorem cohibet. quasi a φίλ-, nmen, & βολὰς, a βάλλω, jacio.

Φιλοδέσποτ-ος, α, ὁ, domini amans. Ex φίλ-ος, nmicus, & δεσπότης, dominus. Th. δεσπόζω, dominor.

Φιλόζωος, α, ὁ, ἡ, vitæ cupidus. The. φίλ-ος, amicus, & ζάω, seu ζῶω, vivo.

Φιλόθεος, α, ὁ, ἡ, Dei amans.

Φιλοθρήνης, έσ-ος, ὁ, ἡ, idem ac φιλόθρην-ος, nmans luctus. Ex φίλ-ος, amicus, & θρῆν-ος, luctus.

Φιλοῖ, amet, 3. sing. præs. opt. act. verbi φιλέω, amo. Th. φίλ-ος, amicus.

Φιλοίμας, α, ὁ, Dor. vel φίλοιμ-ος, homo libidinosus. Ee φίλ-ος, amicos, & ἰάομαι, eoeo.

Φιλόκαλ-ος, α, ὁ, pulchritudinis amans. Ex φίλ-ος, nmicus, & κάλ-ος, ου, τὸ, pulchritudo. Th. καλὸς, pulcher.

Φιλοκερδὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, lneri cupidus, avarus. Ex φίλ-ος, amicus, & κέρδ-ος, ους, τὸ, lucrum.

Φιλοκέρτομ-ος, ο, ὁ, ἡ, mordae, cavillator, irrisos: convitiorum amicus. Ex φίλ-ος, amicus, κείρω, tondeo, & τομὴ, ῆς, ἡ, sectio.

Φιλοκτίτ-ος, α, ὁ, avaritiæ, loeri avidus, possessionum cupidus. in compar. φιλοκτησότερ-ος. superl. φιλοκτησότατ-ος, avaritiæ simus: quod ee φίλ-ος, amicus, & κτῆσις, Poet. idem ac κτῆμα, κτ-ος, τὸ, possessio. Th. κτάομαι, acquiro.

Φιλοκτίτης, penit. Bœot. pro Dorie. φιλοκτήτα, quod pro φιλοκτήτης, α, ὁ, Pindarus Pythior. Od. 1. pag. 193. vers. 87.

Φιλόλογ-ος, ο, ὁ, nomen viri. Gr. eloquentiæ deditus, loquax. Ex φίλ-ος, amicus, & λόγ-ος, quod a λέγω, dico.

Φιλομαθὴς, έσ-ος, ὁ, ἡ, discendi cupidus, disciplinæ studiosus. Ee φίλ-ος, amicus, & μαθήσομαι, disco. f. μαθήσομαι. a. 2. ἔμαθον.

Φιλομμειδὴς, έσ-ος, ὁ, ἡ, amans risus. ex φίλ-ος, amicus, & μειδάω, rideo.

Φιλομμηδὴς, έσ-ος, ὁ, ἡ, quæ nmat genitalia: Venus Hesiodo. io nceus. φιλομμηδέα. Ex φίλ-ος, amicus, & μῆδ-ος, εσ-ος, τὸ, cura, & μήδεα, τὰ, pudenda.

Φιλομμελὴς, ές-ος, ὁ, ἡ, qui cantum nmat. Ex φίλ-ος, amicus, & μέλπω, cnnio. præt. med. μέμολπα. hinc μολπὴ, ἡ, caotus.

Φιλομυθ-ος, ο, ὁ, ἡ, fabularum amans; fabulosus. Ex φίλ-ος, amicus, & μῦθος, ὁ, ἡ, fabula, verbum.

Φιλόμουσος, ο, ὁ, ἡ, Dor. pro φιλόμους-ος, ὁ, Musarum studiosus. Ex φίλ-ος, nmicus, & Μοῦσα, ἡ, Musa.

Φιλονικία, ας, ἡ, contentio, rixarum amor, nmbitiosa vincendi contentio, animi concitatio. Ex φίλ-ος, amicus, & νῖκ-ος, εσ-ος, τὸ, jurgium, contentio.

Φιλόνικ-ος, α, ὁ, ἡ, contentiosus, rixosos, victoriæ amans, Xenoph. Hinc φιλονικέω, rixor.

Φιλονικῶντω, gen. plural. part. præs. verbi φιλονικέω, rixor, contendo.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas. a φιλόξεν-ος, α, ὁ, ἡ, hospitalis. quod a φίλ-ος, amicus, & ξέν-ος, α, ὁ, hospes.

Φιλοπαίγμων, ον-ος, ὁ, ἡ, nmator ludorum, vel jocorum, facetus, festivus. ex φίλ-ος, amicus, & παίζω, lodo. Th. παῖς, puer.

Φιλοπαρθέν-ος, α, ὁ, amator virginum: studiosus virginitatis. Ex φίλ-ος, amicus, & παρθέν-ος, α, ὁ, virgo.

Φιλοπόλις, ὁ, ἡ, nmans civitatis, civitatis studiosus, studiosus civilis artis. Ex φίλ-ος, amicus, & πόλις, ἡ, urbs.

Φιλόπον-ος, α, ὁ, ἡ, laboris amans. comparat. φιλοπονώτερ-ος. Hinc φιλοπονία, ας, ἡ, diligentia. Ex φίλ-ος, nmicus, & πον-ος, α, ὁ, labor. Them. πόνεω, laboro. p. m. πέπονα.

Φιλοπονέουσι, 3. plur. præs. ind. verbi φιλοπονέω, laborem diligo. Ex iisdem them.

Φιλοπροσηγορία, ας, ἡ, affabilitas, salutandi studium. a φιλοπροσήγορ-ος, salutandi studiosus. Ee φίλ-ος, & προσαγορεύω, compello, saluto. Quod ex πρὸς, & ἀγορὰ, seu ἄγω, verba facio. Th. ἀγορὴ, ῆς, ἡ, forum.

Φιλοπρωτάω, primatum amo, ambio, empio esse primus. φιλόπρωτ-ος, α, ὁ, ἡ, cupiens esse primus. ex φίλ-ος, nmicus, & πρῶτ-ος, α, ὁ, primus. Th. πρό.

Φιλόρ-ος, α, ὁ, amiens, gratus, familiaris, earus. φίλη, ης, ἡ, amica.

Φιλοσοφέω, ῶ, ῆς, ῆς, sapientiam amo, philosophor, discepto, differo, disputo. a. s. part. act. φιλοσοφήσας, αντ-ος, ὁ, & in aec. sing. φιλοσοφήσαντα. Ex φίλ-ος, amicus, & σοφὸς, ὴ, ὸν, sapiens.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, Philosophia; sapientiæ studium: item Sophistica, quæ est veræ Philosophiæ abusus. φιλόσοφ-ος, α, ὁ, Philosophus, qui studio sapientiæ deditus, quasi φίλ-ος σοφίης.

Φιλοσοφοῦντας, acc. pl. part. præs. activ. verbi φιλοσοφέω, philosophor.

Φιλόσπορος, α, ὁ, ἡ, ad nmodum propensus, amicus, benevolus, indulgens. Dicitur etiam de prole pia erga parentes, Xenoph. de Cyro, παῖς φιλόπατρ-ος φύσει, patrum venerator, & pius puer. Ee φίλ-ος, amiens, & σπορὰ, ᾶς, ἡ, amor inter parentes, & liberos reciproeus. quod a præt. med. ἔσπορμαι, verbi σπείρω, amore naturali complector, diligo: acquiesco. f. ξω, præt. ἔσπορκα.

Φιλότης, ητος, ἡ, Dorie. pro φιλότης, ητος, ἡ, amor.

Φιλότητος, α, ὁ, ἡ, amaos liberorum, indulgens liberis. Ex φίλος, amicus, & τέκνον, α, τὸ, proles.

Φιλότης, ητος, ἡ, nmicitia, amor: eonenubius Hesiodo. in nee. pl. φιλότητες.

Φιλότητος, ος-ος, ὁ, amiciria. ejusd. them.

Φιλοτιμέομαι, præs. ind. med. verbi φιλοτιμέομαι, bonorem ambio.

Φιλοτιμέομαι, ώμαι, ambio honorem: contendo. quod a φίλοτιμος, α, ὁ, ἡ, honoris cupidus. Ee φίλος, amicus, & τιμὴ, ῆς, ἡ, honor.

Φίλτ-ος, gen. sing a φίλος, α, ὁ, amicus.

Φιλτρόσυνος, adv. comiter, peramice. a φιλέω, comis, benevolus.

Φιλοφροσύνη, ης, ἡ, amicitia. Ex φίλος, amicus, & φρὴν, nmen, ἡ, mens.

Φιλόφρων, ονος, ὁ, comis, benevolus, affabilis, humanus.

Φιλοχάλκαντος, α, ὁ, pecuniæ cupidus, avarus. Ee φίλος, amicus, & χάλκος, ου, τὸ, res, pecunia.

Φιλοχρηματίαι, ας, ἡ, opulentia. ex iisdem them.

Φιλοψυχία, & Jonic. η, vitæ desiderium. Ee φίλος, amicus, & ψυχὴ, ἡ, nmmn, vita.

Φίλτατος, ὁ, nmicissimus, superlat. a φίλος, amicos. comp. φίλτερος. superl. φίλτατος, per syncopeo pro φιλέστερος, φιλέστατος.

Φίλτερος, ὁ, amicior. vide in φίλτατος.

Φιλύκη, ης, ἡ, philyca. arbor semper virens. an quia φιλῶ ὑγρὴ, amat humida?

Φίλυπνος, α, ὁ, amans somni. ex φίλος, amicus, & ὕπνος, α, ὁ, somnus.

Φίλυρα, ας, ἡ, tilia, quæ commendabilis cortice. An a φιλύω, corteo?

Φιλώνιδα, Dorie. pro φιλώνιδα, ᾶ, Philonidæ.

Φιμὸς, ὰ, & σῖμος, α, ὁ, fiscella, eamus, capistrum. φῖμος in mulieribus est illud ornamentum, quo ora obdueunt. Apud medicos φῖμος est meatuum naturalium præclusio. vocatur etiam φῖμος, cum ita arcte glans præputio obligatur, ut cure sua oequeat renudari, Dioscor. l. 4. c. 91. Ætymol. ait φῖμος esse obturamentum, quo urinatores os sibi obligant, ne aquam absorbere eogantur; pariter fagenam rei cuiusam instar fiscellæ inter instrumenta pistorum. Cœlius vult fuisse reticularum operculum, coli imagine quadam, oe immissa suffragia dilaberentur. Hinc φιμόω, os capistro, obturo.

Φιμόω, ῶ, os capistro obturo, occludo, os obligo. Et per metaphoram ad silentium adigo. f. ώσω. perf. πεφίμωκα. a. s. ἐφίμωσα. perf. pass. πεφίμωμαι, obmutui. perf. imperat. pass. πεφίμωσο, ώσθω, obmutesce. a. 1. pass. ind. ἐφιμώθην, ης, η, prorsus obmutui, q. ea pistro injecto. n. s. imperat. passiv. φιμώθητι. Th. φιμὸς, ὁ, capistrum.

Φιμωθὶς, ὁ, obturatus, a. 1. part. passiv. verbi φιμόω, os capistro obturo.

Φὶν, pro σφίν, quod pro σφῶν, sibi, dat. pl. ab ὁ, fui.

Φίνξ, pro φίκτης, ὁ, auriga: nmmus humani corporis auriga, & rector. a φίκτης, Dor. pro φίλτατος, amicissimus.

Φίξ, φικὸς. Bœotic. pro σφίγξ, sphinx.

Φιτρὸς, ὰ, ὁ, stipes, truncus. q. θετυρὸς. nam φίτυ est τὸ φυτὸν, planta.

Φιτύω, genero. a φυτὸν, plantlo.

Φ Α.

Φλάζω, stulte, & inarticulate loquor: item ferveo. q. a φλὰω, nugor.

Φλᾶν, Attice pro θλᾶν, frangere, peteutere.

Φλαύαξα, garrio, inepto, deliro. a φλαῦ, nugor.

Φλαῦσε, Jon. pro ἔθλασε, aor. s. ind. act. verbi φλάω, quod Attice pro θλάω, ᾶ, frango, eommiooo, tundo.

Φλαυτῶ, f. 1. Dor. pro φλαύσω.

Φλαῦρος, ὁ, vilis, malus. ex φλάω, nugor, ineptiæ. inde φλαύριος, male.

Φλάω, frango, eontundo, mollio: avide eomedo. Att. pro θλάω, frango.

Φλεγεθοίατο, Jon. pro φλεγέθωντο, 3. pl. præt. opt. pass. verbi φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγέθοντος, ardentis, gen. singul. part. præs. verbi φλεγέθω, uin. quod ex φλέγω. ineendn, & θέω, curro.

Φλεγέθω, idem ac φλέγω, uro.

Φλεγθὶς, έντος, ὁ, combustus, a. e. part. pass. verbi φλέγω, uro. fut. ξω. aor. e. pass. ἐφλέγθην.

Φλέγμα, ατος, τὸ, nmmatio; item humor albidus. Them. φλέγω, uro.

Φλεγμῆναι, intumuisse, aor. s. inf. act. verbi φλεγμαίνω, ardeo. fut. ανῶ. a. 1. ἐφλέγμηνε. quod a φλέγμα, inflammatio. Them. φλέγω, uro.

Φλεγοίατο, eomburantur, Jon. pro φλέγωντο, 3. plur. præs. opt. pass. verbi φλέγω, uro.

Φλέγοντι, Dor. pro φλέγουσι, 3. plural. præs. ind. φλέγεθσι, Poet. pro καίουσι, splendere, refulgere.

Φλέγυαι, ης, ἡ, urbs Macedoniæ.

Φλεγύας, gen. Æolic. a φλεγύης, α, ὁ, aquila. πὸτ φλέγω, ob urendo.

Φλέγω, uro, incendo, illustro, illumino, angeo, ardeo. f. φλέξω. p. πέφλεγκα. perf. passiv. πέφλεγμαι. hinc φλέγμα, ατος, τὸ, inflammatio, ardor: item humor albidus, & frigidus, pituita. φλεγμαίνω, ardeo, æstuo. φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, inflammatio. φλὸξ, γὸς, ἡ, flamma. φλεγέθω, uro, incendo.

Φλέγων, οντος, ὁ, nmen viri. Gr. urena.

Φλέξης, αντος, ὁ, qui combussit, aor. s. part. act. verbi φλέγω, mo. f. ξω. n. s. pass. ἐφλέχθην.

Φλεχθὶς, ὁ, combustus, a. s. part. passiv. φλεχθήναι, a. 1. inf. passiv. a φλέγω, uro.

Φλὶψ, φλιβὸς, ἡ, vena q. a φλὰω, abundo, & ἴψω, coquo. Venæ enim sanguine abundant, qui in illis coquitur. Hinc φλιβοτομὶη, ης, ἡ, venæ sectio.

Φλὸς, nugor, plenus fum, abundo. Hinc φλέβιος, ος-ος, ὁ, nugator, nugax. φλεβονία, ης, ἡ, nugacitas, ineptiæ. φλεβάω, & φλεβόω, nugor, garrio. φλὰω, & φλύζω, idem. φλυσάω, idem. φλύαρος, α, ὁ, nugæ, ineptiæ.

Φλυάκος, α, ὁ, nugator, nugax. q. a φλυάω, nugor, & ἅπτεσθαι, hærere, ut sir nugis adhærens.

Φλυαῖν, nugor. n φλὰω, idem.

Φλιὰ, ᾶς, ἡ, valvarum postes, vestibulum, limen.

Φλίβω, Æol. pro θλίβω, premo, affligo.

Φλιδὼ, putresco, putreno, rumpor, lanior. q. a φλὰω, contundo.

Φλέγεος, α, ὁ, flammeus, splendidus. a φλέγω, uro.

Φλο-

Φλογαμόν, flammeam, acc. ſing. ſ. g. a φλογεός, idem ac φλόγεος, flammeus, ſplendidus.

Φλογίζω, Inflammo, exuro. præſ. part. φλογίζων, ουσα, ον, inflammans. f. ίσω. perf. πεφλόγικα. a. 2. ἐφλόγισα. præſ. paſſ. φλογίζομαι. præſ. part. φλογιζόμενος, ruflammatus. a. 1. ind. paſſ. ἐφλογίσθην, ης, a. quod a φλέξ, γός, ἡ, flamma. Thema φλόγω, uro. Hinc φλόγινος, η, ον, flammeus.

Φλογός, gen. ſing. a φλέξ, γός, ἡ, flamma. Th. φλέγω, uro.

Φλοιός, ὁ, ὁ, cortex. quaſi a φλάω, frango, quia fragilis: hinc φλοΐζω, decortico.

Φλοίσβιος, gen. Jon. a φλοῖσβος, ου, ὁ, murmur.

Φλοῖσβος, ου, ὁ, ſonitus aquæ, mormur, tumultus. hinc πολύφλοισβος, ου, ὁ, ἡ, multo ſtrepitu reſonans.

Φλόμος, ου, ἡ, verbaſcum, herba.

Φλόξ, γός, ἡ, flamma. a φλέγω, uro. Irem herba.

Φλόος, acc. ſing. a φλοῦς, οῦς, ὁ, teges, ſtoreu. Th. φλοιός, ὁ, cortex.

Φλυαρέω, garrio, blateru, nugor. fut. ήσω. p. πεφλυάρηκα. a. ε. ἐφλυάρησα. Th. φλάω, nugor.

Φλυαρία, ας, ἡ, garrulitas, importuna loquacitas. φλύαρος, ου, ὁ, garrulus: nugax. quod a φλάω, vel φλέω, nugor.

Φλυάω, humuſco, flaccefco: madeo. a φλύω, tumefco. Hinc φλυδαρός, humidus.

Φλύζω, vel φλύω, idem ac φλέω, ferveo, nugor, bullio, vomo, eructo.

Φλυκτέω, Jonic. pro φλυκτίω, garrio.

Φλύκταινα, ἡ, puſtula ex farvore, bulla. ua & φλυκτίς dicitur. a φλύζω, ferveo.

Φλύις, ουσα. Th. φλέω, nugor.

Ο.

Φοβεθῆς, Dorice pro φοβηθῆς, metuas, a. ſingul. a. 1. ſub. paſſ. a φοβέομαι, timeo.

Φοβέσκοον, Poet. pro ἐφόβουν, 3. plur. imperf. act. verbi φοβέω, timorem injicio, terreo. φοβέομαι, ούμαι, timeo.

Φοβέσθαι, præſ. inf. paſſ. a φοβέω, terreo.

Φοβερός, ά, όν, formidabilis, horrendus, a, um. in comparat. φοβερώτερος. quod a φόβος, timor.

Φοβέω, ῶ, timorem injicio, terreo. f. ήσω. p. πεφόβηκα. præſ. paſſ. φοβέομαι, οῦμαι, metuo, terreor, trepido, expaveſco. φοβοῦμαί σε pro περὶ σοῦ, timeo tibi, ad Galat. 4. φοβοῦμαι, minor, minitor. φοβοῦται δὲ τὸν λιμὸν, jam minatur famem, Halicar. biſt. lib. 6. aum aecuſ. præſ. imperat. paſſiv. φοβοῦ, ὸ, εέσθω, ούσθω, έσθω, ὦσθε. imperf. ἐφοβεόμην, ούμην, ού, ὰ, έσθην, ὦντο. a. s. paſſiv. ἐφοβήθην, ης, a, timui, & in 3. plur. ἐφοβήθησαν. aor. 1. imperat. paſſiv. φοβήθητι, ήτω, & in 2. plural. φοβήθητε. aor. 1. ſub. paſſ. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, metuam, & in 2. plur. φοβηθῆτε. aor. 1. part. paſſ. φοβηθείς, ῆσα, έν, metuens.

Φόβη, ης, ἡ, coma, juba leonis. a φοβέω, tarreo, quia terrifica. Sed φοβῇ, 3. ſing. ſub. act. verbi φοβέω.

Φοβηθῆτε, ης, ἡ, a. 1. part. paſſ. ſ. g. φοβήθητε, 2. plur. a. s. imperat. paſſ. verbi φοβέω, terreo.

Φοβηθῶμεν, a. 1. inf. paſſ. φοβηθῶ, ῆς, ῆ, a. 1. ſub. paſſ. verbi φοβέω, tarreo.

Φόβητρον, ου, τὸ, terriculamentum, ſpectrum, monſtrum. a φοβέω, terreo.

Φόβος, ου, ὁ, timor, metus. a præt. med. πέφοβα, verbi φέβομαι, timeo.

Φοβῶ, præſ. imperat. paſſ. a φοβέω, terreo: ſed φόβα, gen. ſing. a φόβος, timor. φοβώμαι, φοβώμενος, præſ. ind. & part. paſſ.

Φοβῶν, Poet. pro καθαίρων, purgo, luſtro. Th. φοῖβος, purus.

Φοίβη, ης, ἡ, nomen mulieris. Gr. Luna. Item aqua, & omne purum.

Φοιβλαμπής, ής, ὁ, ἡ, Jonice pro φοιβόλαμπος, Phœbi numine affilatus. Φοιβόλαμπος, ου, Phœbus inſtinctus, Herodor.

Φοῖβος, ου, ὁ, Phœbus, Apollo, Sol, qui φάος βίᾳ, lumen vitu. ſed φοῖβος, η, ον, purus, caſtus, ſplendidus. Hinc φοιβάζω, illuſtro.

Φοινικῆς, ητος, ὁ, idem ac φοινικόεις, purpureus. The. φοῖνξ, ικος, ὁ, palma arbor, color ruber.

Φοινικόθριξ, ὶξ, ver purpureos flores habens. Ex φοῖνξ, purpura, & ἄνθος, ους, τὸ, flos.

Φοινίκη, ης, ἡ, oomau regionis, Phœnice. Gr. palma.

Φοινίκιος, ία, ον, porpureus, a, um. Th. φοῖνξ, purpura.

Φοινικόεις, εσσα, ὁ, puniceus, purpureus. Th. φοῖνξ, purpura.

Φοινικόπορος, ου, ὁ, ἡ, ὁ φοινικῆ πρόκλωτον ἔχων, puniceam tramam habens. quod u πρόκη, trama, filum, ſubtegmen.

Φοινικοστρώτης, ου, ὁ, rubram criſtam habens. Epith. galli gallinacei. ex φοῖνξ, purpura, & λόφος, ὁ, criſta galus.

Φοινικόπεζος, ου, ὁ, quæ rubrum pedem habet. a φοινίκιος, ία, ον, puniceus, ruber. Th. φοῖνξ, purpura, & πέζα, ης, ἡ, malleolus pedis.

Φοινικοστρόφης, ου, ὁ, Dor. pro φοινικοστρόφος, α, ὁ, epithetoo Jovis, rubra, ſeu rutila fulmina jaculantis. Ex φοῖνξ, purpura, & στρωπά, ἡ, fulgor.

Φοινικόστολος, ου, ὁ, Phœnicum more inſtructus, aut armatus. Ex φοῖνξ, purpura, & στολή, ἡ, ſtola, veſtis oblonga. Them. στέλλω, orno. p. m. ἔσταλμαι.

Φοίνικων, gen. plur. a φοῖνξ, purpura.

Φοῖνξ, ικος, ὁ, palma arbor: phœnix. uo men avis, & viri, & nomen portus. purpora, puniceus color. & adject. tuber, tufus. q. a φόνος, cædes, ſanguis. Hinc φοινίκεος, α, ὁ, phœniccus, puniceus. φοινικῆς, ῆσσος, ἡ, veſtis puniccl coloris; item purpureus amictus. φοινίσσω, rubefacio.

Φοίνιος, ὁ, cruentus. a φόνος, cædes.

Φοίνισσα ἐμπολὴ, phœnicia mercatura. Φοίνισσα φλὲξ, rutila flamma:

Φοινίσσετο, 3. ſingul. imperf. paſſ. Jon. verbi φοινίσσω, rubefacio.

Φοινίσσω, a. 1. ind. paſſ. Jon. a φοινίσσω, rubefacio, cruento. Th. φοῖνξ, purpura.

Φοίτα, ibat, 3. ſingul. imperf. act. pro τροφοίτα, verbi φοιτάω, eo.

Φοιτάω, ito, ventito: iofanio. f. ήσω. p. πεφοίτηκα. Hinc φοίτησις, εως, ἡ, itatio, ventitatio. φοίτης, ου, ὁ, præco. φοιτάς, άδος, ἡ, infana, furinſa.

Φοιτέω, Jon. pro φοιτάω, eo, ventito.

Φοιτᾷ, Dor. pro φοιτᾷ, it, 3. ſingul. præſ. φοιτάω, eo. Sic φοιτῇς, Dor. pro φοιτᾷς, 2. ſing. præſ.

Φοιτίζω, idem ac φοιτάω, eo.

Φοιτῶ, præſ. part. act. φοιτῶν, 3. pl. præſ. ind. act. vel ſub. verbi φοιτάω, eo.

Φολὶς, ίδος, ἡ, ſquama, ut piſcium, aut ſerpentum. q. a φλύω, ferveo. ſquamæ unim velut bulliunt ex animantibus. Item textura picturis, & coloribus variegata.

Φολκὸς, οῦ, ὁ, ſtrabus, qui habet oculos diſtortos. q. φώλακος, a φάος, lumen, & ἕλκω, traho.

Φονὰς, άος, ὁ, homicida. a φόνος, cædes, ſanguis.

Φονάω, occido. f. άσω, & in 1. pl. φονάσσομεν. perf. πεφόνᾱκα. a. s. ἐφόνᾱσα. Them. φόνος, idem.

Φονεύς, gen. ſing. Att. a φονὰς, homicida.

Φόνος, ου, ὁ, cædes, homicidium, ſtrages, occiſio. φόνος eriam dicitur ſpina, quæ & ἀτραπτυλὶς, Theophr. l. 6. c. 4. a prat. med. πέφονα, verbi φένω, occido.

Φόξηος, ε, ὁ, nomen piſcis.

Φοξὸς, ὴ, ὸν, cujus caput eſt acutum, & valur turbinatum. quaſi a φάος, lumen, & ὀξὺς, acutus.

Φορὰ, ᾶς, ἡ, latio, actio a φορέω, onus, a φέρω, porto. Item caſus temerarius; impetus, curſus. φορὰ πραγμάτων, curſus rerum, Demoſth. jactus, φορὰ δίσκου, jactus diſci, Ariſt. tributum, collatio, Thucyd. proventus, uberras, copia. Item vecturæ merces, Ariſtoph. apud Poll. l. 7. & 9.

Φορβὰς, ὰ, equa, quia foris φέρβεται, paſcitur, gregalis, non domeſtica. Eſt autem φορβὰς, ὁ, ἡ, alumnus, φορβοῦ, uſeom, ſuppeditans: ut φορβὰς γᾶ, alma terra, quæ alit: & paſſive φορβὰς, qui alitur in grega cum aliis: cui opponitur τροφίας, qui domi τρέφεται. φορβὰς γαστὴρ, quæ ſe φέρβει, proſtitotinae corporis.

Φορβειὰ, ὰ, uſca. Uſurpatur atiam pro capiſtro. Metaphorice corium ſignificat, quo veluti capiſtro tibicines ora ſua muniebant, quaſq; capiſtrabant, ne nimio flatu labia ſcinderentur, uve expirati aeris moderatione inſtatus lenior aſſat, ſeuſque gratior auribus aęcideret. Ariſtoph. in Veſpis.

Φορβὴ, ῆς, ἡ, pabulum, eſca, alimentum. a φέρβω, alo. q. φέμι βίον, viram faro.

Φορέτω, 3. ſing. imperat. præſ. act. verbi φορέω, fero, porto. Th. φέρω, idem.

Φορέωσι, Dor. pro φορέουσι, geſtant, 3. plur. præſ. ind. a φορέω, pro φέρω, fero. Sic & φορέωθαι, pro φέρεσθαι.

Φορέωντα, accuſ. ſing. part. præſ. verbi φορέω, fero, porto.

Φορήιμος, Dor. pro φορήσιμος, præſ. part. paſſ. verbi φορέω, geſto.

Φορήσιντος, ſurentis, Dor. pro φορέοντος, gen. ſingul. præſ. part. activ. a φορεω, pro φέρω, feto.

Φορία, ᾶ, fem, geſto. f. ήσω. parf. πεφόρηκα. a. 1. ἐφόρησα.

Φορῆσαι, tuliſſe, a. 1. inf. act. verbi φορέω, fero. f. μῶ. a. s. ἐφόρησα.

Φόρτος, ου, ὁ, portus: quia naves in eum φέρονται, feruntur. Eſt & φόρμος, ου, ὁ, & φόρκυς, nomen monſtri marini. dat. φόρκυϊ, pro φόρκυι, in accoſ. φόρκυα.

Φόρμιγγ', prn φόρμιγγα, dat. ſingul. a φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Φόρμιγξ, γγος, ἡ, citbara, teſtudo, quæ ὑπ' ὠιδοῦ φέρεται. hinc φορμίζω, citharam pulſo.

Φορμιστὴς, οῦ, ὁ, Dor. pro φορμιστὴς, ῆ, ὁ, citharœdus. Th. φόρμιγξ, γγος, ἡ, cithara.

Φορμὸς, οῦ, ὁ, ſporta, corbis, calathus, quo aliquid φέρεται, ferrur.

Φορῶντα, lerentes, Dor. pro φορέοντες, nom. pl. part. act. 1. g. contract. a φορέω, porto.

Φόρος, ου, ὁ, τό, forum. ὠνὴ τὸ φόρου, quod eo omnia ferantur venalia. φόρος Ἀτθὶς, nomeo oppidi in Latio, Forum Appii.

Φόρος, ου, ὁ, tributum, quod φέρεται, in fertur. φορὸς, ὰ, ὁ, ferax, ferens.

Φορῶντα, acc. ſing. part. præſ. act. verbi φορέω, geſto, habeo.

Φορτηγὸς, ὰ, ὁ, bajulus. φορτηγὰ πλοῖα, naves onerariæ. Ariſtoph. Interpr.

Φορτὶ, pro φορτία, onera, nom. pl. a φόρτιον, ου, τὸ, idem ac φόρτος, ου, ὁ, onus.

Φορτίζεσθαι, imponito, præſ. inf. paſſ. pro imperat. verbi φορτίζω, onero, cum acc. fut. ίσω, p. πεφόρτικα.

Φορτικὸς, ὁ, onerarius. item metaph. moleſtus. ujuſdem thematis.

Φόρτος, ου, ὁ, onus: res moleſta, & odioſa. q φόρτος, a φέρω, fero. hinc φορτίον, ου, τὸ, idem. φορτικὸς, ὰ, ὁ, onerarius. φορτίζω, onero.

Φορτουνάτος, ου, ὁ, nomen viri. Latin. Fortunatus.

Φόρυς, poden. a φορέω, inquino.

Φορυτὸς, οῦ, ὁ, quiſquiliæ. Th. φορέω, inquino.

Φορύω, φορυῶ, & ὔσω, pinſo, miſceo, fœdo. Hinc φορυτὸς, οῦ, ὁ, quiſquiliæ.

Φόως, idem ac φῶς, lumen. Metaphoriae pro ſalute, auxilio, & victoria.

Ρ.

Φραγέλιον, ου, φραγγέλιον, & φραγγέλλιον, τὸ, flagellum. Ex Lat. & eſt diminut. a flagrum, quod eſt ſcutica, qua ſervi cædebantur: ſic dicta, quod pars corporis ea percuſſa quaſi flagret, hoc eſt, ardeat.

Φραγελόω, ῶ, flagello. fut. ώσω. perf. πεφραγέλωκα.

Φραγῆ, obſtruetur, 3. ſingul. aor. e. ſub. paſſiv. φραγήσομαι, ἦ, σται, f. ε. ind. paſſ. verbi φράσσω, ſepio, occludo.

Φραγμὸς, οῦ, ὁ, ſeptum. a φράσσω, ſepio.

Φραδάζω, indico, declaro. a φράδη, cogitatio. Th. φράζω, memoro, dico. a. 2. ἔφραδον. p. m. πέφραδα.

Φράδεν, dixit, Jon. pro ἔφραδεν, 3. ſing. a. 2. ind. activi verbi φράζω, dico. p. m. πέφραδα.

Φράδη, ης, ἡ, cognitio, prudeotie, conſilium. hinc φραδὴς, έσ, ὁ, ἡ, conſultue, prudent. Soid.

Φραδμοσύνηισι, dativ. pl. Jon. pro φραδμοσύνῃσι, a φραδμοσύνη, ης, ἡ, conſilium. Th. φράζω, dico.

Φράδμων, ſeu φράσμων, ονος, ὁ, ſolers, conſultus, peritur, doctus.

Φράζεαι, Jon. pro φράζῃ, deliberas, 2. ſing. præſ. paſſ. verbi φράζω, dico.

Φράζῃ, Jon. pro φράζει, præſ. imperat. paſſ. verbi ejuſdem.

Φράζεσθαι, præſ. inf. paſſiv. φραζέσθω, 3. ſing. imperat. paſſ. verbi φράζω, dico.

Φράζεσκε, Jon. pro ἔφραζε, 3. ſing. imperf. act. cerbi φράζω, dico.

Φράζετο, Jon. pro ἐφράζετο, 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ejuſdem.

Φράζῃ, Dor. pro φράζει, cogitato, præſ. imperat. paſſ. ejuſdem eerbi.

Φράζω, dico, expono, memoro, ediſſero: jubeo, judico: depromo, Ariſtoph. φράζω σιγὴν, indico ſilentium, Ariſtoph. polltulo, Sophocl. conſidero, diſpicio, Sophocl. f. πάω. perf. πέφραγμαι. aor. 1. ἔφραξα. a. 1. imperat. actie. φράσον, πάω, ediſſere. a. 2. ἔφραδον. præſ. med. φράζομαι, video, perſpicio, intelligo. perf. paſſ. πέφραγμαι, σαι. perf. med. πέφραδα. Hinc φράσις, εως, ἡ, eloquutio, geous loquendi. μεταφράζω, in eliam linguem transfero, interpretor. μετάφρασις, εως, ἡ, interpretatio. μεταφραστὴς, οῦ, ὁ, interpres. περιφράζω, juxte loquor; item latios esplico. περιφράζω, circumloquor. περίφρασις, εως, ἡ, circumlocutio. ἀφράδων, ονος, ὁ, ἡ, inconſultus, inconſideratus. ἀφραδὴς, έος, ὁ, ἡ, idem. ἀμφιφράσσω, ομαι, ὁ, ἡ, unanimie, concors.

Φρᾰξιμῆος, ὁ, ἡ, munitus, aor. 1. part. med. verbi φράσσω, munio. f. ξω.

Φρασάμενο, dicaotur, Jon. pro φρασάμενοι, 3. pl. e. 1. opt. med. verbi φράζω, dico. f. φράσω. e. 1. med. ἐφρασάμην.

Φράσσαν, acc. ſing. a. 1. pert. act. f. g. e φράζω, dico.

Φράσσαι, dicere, Dor. pro φράζειν, præſ. inf. e φράζω, dico.

Φρασσὶ, Dor. pro φρασὶ, mentibur, dat. plur. a φρὴν, φρενὸς, ἡ, mens.

Φράσις, εως, ἡ, eloquutin, genus loquendi. eb eodem themate.

Φρασσόμεθα, Pnet. pro φρασόμεθα, conſultabimus, 1. plur. fut. 1. med. verbi φράζομαι, ſeu φράζω, dico.

Φράσσε, ατω, ediſſere, a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φρασσόμεθα, geminetoor, pro φρασόμεθα, pl. f. 1. med. a φράζω, dico.

Φράσσω, five ττω, ſepio, munio; item obturo, occludo: ſtipo, condenſo. f. φράξω. præt. πέφραχα. eor. 1. ἔφραξα, ας, ε, & in 3. pl. ἔφραξαν. a. 2. ind. act. ἔφραγον, ες, ε. perf. paſſ. πέφραγμαι, ξαι, κται. Hinc φράγμα, ατος, τὸ, ſepimentum, ſeprum, ſepes. φραγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρακτὸς, ὴ, ὁ, ſeptus, munitus. φρακτοφόρος, armis circumquaque munio: unde ἱππεῖς φρακτοφόροι, eques caraphractus.

Φρασ[illegible], τὸ, dicendum, adject. verbale a [illegible], dico.

Φράσωμεθ', cogitemos, 1. pl. e. 1. ſub. med. verbi φράζω, dico.

Φράτερες, ων, οἱ, contribules. Th. φράτηρ, eurie.

Φράτηρ, ſeu φρατὴρ, ερος, ὁ, curie; contubernium, ſodalitas, ſodalitium, Halicer. hiſt. l. 6. Hinc φρατρικὸς, ὴ, ὁ, curialis, ed curiem pertinens. φράτηρ, ρος, ὁ, ejuſdem curiæ conſore. φρατὴρ, ορος, ὁ, idem.

Φραῦγμα, ατος, τὸ, faſtur. a φρυάττομαι, fremo, inſoleſco.

Φραχθὲς, ὁ, ſeptus, a. 1. part. paſſ. a φράσσω, ſepio. fut. ξω. aor. 1. paſſ. ἐφράχθην.

Φρέαρ, Poetic. φρῆαρ, ατος, τὸ, puteus. q. a φρέω, emitto.

Φρέν, ferre, per ſyocop. pro φέρειν, præſ. inf. verbi φέρω, fero.

Φρενοπλὴξ, decipio. f. ξω. perf. πεφρενόπληγα. q. φρένα ὑπαπτάω, mentem decipio.

Φρένες, accuſ. plural. a φρὴν, ἡ, mens. φρένες, αἱ, intelligentiæ. φρενοπλήτης, ου, ὁ, mentium deceptor. Ex tildem thematibus.

Φρενήρης, εος, ὁ, ἡ, mentis compos, prudeos, cordetus. ex φρὴν, ἡ, mens, & ἄρω, apto.

Φρενοβλαβὴς, έος, ὁ, ἡ, mente captur, ſtultue, deſipieos. ex φρὴν, mens, & βλάπτω, lædo.

Φρενῶν κραταὶ, pro ipſa prudeotia Poetice ſumitur.

Φρὲς, fer, aor. e. imperat. activ. e φέρω. Niſi φρὲς, pro φρὶ, quod per ſync. pro φέρε, præſ. imperat. verbi φέρω, fero.

Φρεσὶ, & φρεσὶν, datie. plural. a φρὴν, ἡ, mens.

Φρέω, emittin. fut. φρέσω. q. a φέρω, fero.

Φρήγνυμι, Jon. pro φράγνυμι, ατος, τὸ, ſeprum. Th. φράσσω, ſepio, munio.

Φρὴν, ενὸς, ἡ, mens, ſapientia. φρένες, præcordia. q. a φρέω, ut ſit quaſi φρὴν, quo eximus corpur agit, & fert quo eelit. Hinc φρονέω, q. σοφνέω, ſepio; item delibero, cogito. fut. ήσω. φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio. φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, intelligeotia. φρόνιμος, ος, ὁ, ἡ, prudens. κῦρια φρονέων, εσθ' ὁ, ἡ, ameos. ἐὐφρόνη, lætitia afficio. ἐὐφροσύνη, ας, ἡ, lætitia. κενόφρων, ονος, ὁ, ἡ, vana cogitaos. μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus: ὀνείρων, ονος, ὁ, ἡ, prudens, item moratus, temperans. σωφροσύνη, ης, ἡ, prudeotia; item temperantia. σωφρονέω, feno mentis fum, prudens fum; item temperanter, & modeſte me gero. σωφρονίζω, ad fanam mentem reduco; item caſtigo, emendo. σωφρονισμὸς, οῦ, ὁ, caſtigatio, emendatio. πυκνόφρων, ονος, ὁ, ἡ, qui eſt enimo bumili, & abjectu. ταπεινοφροσύνη, ης, animi humiliras.

Φρήτρη, Jon. pro φρατρία, ας, ἡ, curie, ſodalitas, tribus.

Φρήτωρ, Jon. pro φράτωρ, contribulis. vide etiam in φρατρία.

Φρικαλέος, accuſ. plural. fœm. gen. a φρικαλέος, idem ac φρικώδης, horribilis. Them. φρὶξ, ικός, ἡ, fremitus maris.

Φρίκη, ης, ἡ, horror frigoris, febrilis horror, alcor. φρίκη πρὸς τὸ θεῖον, horror, & religio in Deum, Xenoph.

Φρικώδεος, Jon. pro φρικώδους, præſ. imperat. paſſ. a φρικόομαι, fremo.

Φρικώσομαι, flatum æribus emitto: fremo. q. a βρύκω, fremo.

Φρικώσσεται, Dor. pro φρικώσεται. vide φρικόομαι, fremo.

Φρὶξ, ικός, ὁ, maris, vel fluctuum fremitus. quaſi a φρίσσω, horreo. hinc φρίκη, ης, ἡ, idem. Tum horror frigoris, & febrilis. hinc φρίσσω, vel ττω, horreo. φρικτὸς, ὴ, ὁ, horrendus, horribilis.

Φρίξᾰ, ος, ὁ, quis iſte fuerit, vide Pindarum Pythior. Ode 4. 251. 3. & Græca Scholia.

Φρίσσει, Jonic. pro ἔφριττον, imperf. activ. verbi φρίσσω, horreſco: cum horrore reformido.

Φρίσσεν, pro φρίσσουσι, 3. plur. præſ. ind. verbi φρίσσω, horreo.

Φρίσσω, vel ἴττω, horreſco, contremilco: item eom horrore reformido, eum aeeuſ. q. θρίσσω, metaphora a capillis duſta, quos metue erigit, & horrere facit. futur. φρίξω. perf. πέφρικα. aor. 2. ἔφριξα. perf. paſſ. πέφριγμαι, ξαι, κται. unde φρικτὸς, ὴ, ὁ, tremendue, a, um. Th. φρὶξ, ικός, ἡ, fremitus maris.

Φρομιάσεα, a. 1. inf. Att. pro προομιάσαι, verbi φρομιάζω, ſeu ὁμιλέω, exordio utor. quod a φροίμιον, Attic. pro πρόοιμον, exordium. Th. οἶμη, ης, ἡ, eia, ſemita.

Φρόνει, e. ſing. imperet. activ. φρονῶν, præſ. inf. φρονέω, 3. ſing. ſub. præſ. act. verbi φρονέω, ſepio.

Φρονεόντων, gen. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω, ſapio.

Φρονέω, q. φρονῶν, intelligo, cogito, ſapio, ſtatuo, deſidero: euro: glorior, exulto, Iſocr. recte ſentin, recte judico, recta conſulo, Plut. Δ' φρονῶ τὰ σὰ, faceo tibi, & tois rationibus, Sopboel. φρονῶ cum infioitivo, volo. φρονεῖν θυμῷ μαχέσασθαι. animum intendit ad pognam, Heſiod. f. ήσω. perf. πεφρόνηκα. Them. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνημα, ατος, τὸ, cogitatio, animus: item deſiderium, voluntas. quod a φρονέω. Th. φρὴν, ενὸς, ἡ, mens.

Φρόνησις, εως, ἡ, prudentia, ſenſus.

Φρόνιμος, ος, ὁ, ἡ, prudens, providne, cordatus. comparat. φρονιμώτερος, prudeotior. hinc φρονίμως, adeerb. prudenter. Aliquando φρόνιμος arrogans, animo elatus.

Φρονίστας, nom. plur. part. præſ. act. verbi φρονέω, ſapio, intelligo.

Φροντὸς, genit. ſing. a φροντὶς, cura, engitatio, ſolicitudo.

Φροντίζετε, curatis, 2. plur. præſ. ind. vel imperat. act. verbi φροντίζω, curo, ſtudeo.

Φροντίζω, curo, ſtudeo, operam do, meditor, rationem habeo. fut. ίσω. perf. πεφρόντικα. a. 2. ἐφρόντισα. φροντίζω περὶ τὰ πράγματα, in re, & negotio occupari. Alexand. Aphrod. Thema φροντὶς, ίδος, ἡ, cura.

Φροντὶς, ίδος, ἡ, cure, cogitatio, commeotatin, ſolicitudo. Hinc φροντίζω, cogito, euram gern. φροντιστὴς, οῦ, ὁ, commentator, diſcipulus, Ariſtoph. φροντιστήριον, ου, τὸ, ſchola: locus, in quo cogitationes noſtras explicamus.

Φρὸς, ος, ὁ, canus, obſeurus, irritus, nun appareus. φρὸς ὢν ὁ φόνευσε, abſens non apparet. φρὸς τὰ χρήματα, facultates ad irritum redactæ. Ariſtoph. in Neb.

Φρόσσω, coſtodi, præſ. imperat. activ. a φρουέω, cuſtodio.

Φρουρὰ, ᾶς, præſidio teneo, cuſtodio, eum accuſ. imperf. ἐφρούρεον, ες, εε, ες, ε, ε. fut. φρουρέσω. perf. πεφρούρημαι. præſ. paſſ. φρουρέομαι, ωμαι, præſidio teneor, cuſtodio. οἱ φρουρούμενοι, qui præſidio cuſtodiuntur, Ariſtid. qui præſidio tuentur, Demoſth.

Φρούσσομες, excubias agamus, Dorie. pro φρουρήσομεν, 1. plural. præſ. ſub. activ. a φρουέω, coſtodio.

Φρύασσε, vel ττω, fremo: proprie de equo feroci, & hinotenta. fut. ξω. p. πεφρύαχα. a. 1. ἔφρυξα. ufitatus eſt φρυάττομαι, fremo.

Φρυάττομαι, fremo: inſoleſco, ferocio. q. a φρὺ. hinc φρύαγμα, ατος, τὸ, fremitus. φρυαγμὸς, οῦ, ὁ, idem. φρυασσόμαι, idem eum φρυάττομαι.

Φρύγανον, ου, τὸ, eremium, virgultum aridum. a φρύγω, ſicco.

Φρυγία, ας, ἡ, & Jon. ης, Phrygia, regio in minori Aſia. Gr. torrida.

Φρύγιον, ου, τὸ, frictorium, id eſt, inſtrumentum frigendi. Sed φρύγιοι, cantilena incitatos ad arma, a Phrygibus ſic dicte. Item eremium, lignum aridom, Heſych.

Φρύγιος, α, ον, aridus, ſiccus. Item flos quidam apricus. Theophr. l. 6. hiſt. Plant. Eſt & φρύγιος Phrygius. nomen gentile.

Φρύγω, φρύσσω, vel ττω, torreo, torrefacio, frigo. hinc φρυγμὸς, οῦ, ὁ, torrefactio, frixio. φρυκτὸς, ὴ, ὁ, toſtus, torrefactus.

φρυ-

Φρυκτὸς, ὴ, ὸν, torridus. Substantive varia ootat, ut ſaba fricta: calculus judiciarius: ſax, qua hoſtium adventus ſignificatur: ſors μυστικὴ, &c. φρυκτοὶ, οἱ, judiciarii calculi, judicum ſuffragia, Poll. l. 8. Hinc διαφρυκτᾶν, ferre ſuffragia, ſortiri.

Φρυκτωρὸς, ὁ, qui φρυκτὸς ὁρᾷ, obſervator ignium prænuntiorum. φρυκτώριον, ſpecula.

Φρυνὸ-, ε, ὁ, rubeta, rana venenoſa. q. a φρυκὸς, fœdo: quia fœdum eſt animal.

Φρυξ, φρυγὸς, ὁ, Phrygiæ incola. Proverb. Sero ſapiunt Phryges.

Φρυξῶ, torrebit, Dor. pro φρύξει, 3. fut. s. a φρύγω, torreo.

Φρύσσω, vel ὔττω, idem ac φρύγω, torreo.

Φρύω, ε, per ſyncopen pro φρύγω, fero.

Φ Υ.

Φῦ, caluit, Joa. pro ἔφυ, 3. ſingul. a. 2. verbi φύω, inuſit. aor. a. ἔφῡα. a. a. inf. φῦναι. a. a. part. φύς. Them. φύω, gigno.

Φυά, ᾶς, ἡ, Poet. pro φύσις, εως, ἡ, natura, naturæ ſolertia. Thema φύω, naſcor.

Φυγαδίζομαι, in exilium pellor. a φεύγω, fugio.

Φυγὰς, a. a. inf. act. verbi φεύγω, fugio.

Φύγαθο-, ο, ὁ, nomen viri. Gr. hominum oculos fugiens.

Φύγδα, pro ἔφυγον, Jon. 3. ſing. a. 2. iod. verbi φεύγω, fugio.

Φυγὴ, ῆς, ἡ, fuga, cauſin: exilium, Ariſtoph. Sed φύγη eſt 3. ſing. a. 2. ſub. act. ut & φύγοιμι, pro φύγῃ, per paragogen τοῦ ι. & in plur. φύγωτι, verbi φεύγω, fugio.

Φυγοδικᾶ, tergiverſor. q. φεύγω δίκην, fugo judicium.

Φύγοις, οι, a. & 3. ſingular. a. 2. optat. act. & in 1. plur. φύγοιμεν, a φεύγω, fugio.

Φυγοξενο-, ο, ὁ, ὁ φεύγων τὰς ξένας, hoſpites fugiens. Vel pro ξεν-, qui fugat hoſpites, inhoſpitalis, inhumanus erga hoſpites. Ex φεύγω, fugio, & ξένος, hoſpes.

Φυὰς, a. s. part. n. g. a φυὴς, ῆσα, ὲν, verbi φύω, naſcor.

Φύσσα, 3. ſing. præſ. paſſ. φύσθαι, præſ. inf. verbi φύσσω, ſeu φύω, fum, gigno.

Φυζὰ, ᾶς, ἡ, fuga cum timore, Jon. pro φυγὴ, fuga. Th. φεύγω, fugio.

Φυζακτὸς, ὸ, ὁ, fugax. a φυζὰ, fuga.

Φυὴ, ῆς, ἡ, natura, indoles. acc. φυὴν. Th. φύω, naſcor.

Φυῇ, 3. ſing. a. s. ſub. paſſ. a φύω, naſcor. f. φύσω. a. 2. ἔφυον.

Φυκὶ, Dor. pro φύκει.

Φύκιον, στο-, ὁ, algoſus. Th. φῦκο-, κο-, τὸ, fucus, alga.

Φυκὶς, ἰχθὺς, ſaxatilis.

Φῦκο-, κό-, τὸ, focus, alga, herba marina, unde lana inficitur, & vultus tingitur: radicula, qua ſe ſucant mulieres: Poll. l. 5. hinc φυκίνης, algoſus. q. a φύω, quia in eo facile naſcitur.

Φυκτὸς, ὴ, ὸν, evitabilis. a φεύγω, fugio.

Φῦλ', pro φῦλαι, nom. plur. φῦλαι, ων, τὰ, idem ac φυλὴ, tribus.

Φυλαδὸν, adverb. per tribus, tributim.

Φυλαὴ, ῆς, ἡ, Dor. pro φυλακὴ, ἡ, cuſtodia. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φύλακα, ς, per ſyncopen pro φύλαξ, κο-, ὁ, cuſtos, & in dativ. pl. Jon. φυλάκεσσι. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακὴ, ῆς, ἡ, carcer, tutela, cuſtodia, ſtatio, præſidium. in dat. pl. Jon. φυλακῇσι. Sed φυλακὴ, proprium loci. a φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακίζω, in carcerem conjicio, pertraho. f. ίσω. perf. πεφυλάκικα. hinc φυλακίτης, carcerarius. Th. idem.

Φύλακο-, ε, ὁ, Jon. pro φύλαξ, cuſtos.

Φυλακτέον, τὸ, cuſtodiendum. verbale a φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακτὴρ, ῆρο-, ὁ, cuſtos, excubitor. in plur. φυλακτῆρες. a φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλακτήριον, ε, τὸ, præſidium, tutela, munimentum, ars, locus cuſtodiæ. Item arma ſalutis. Antidotum etiam contra venena, amuletum.

Φυλακτήριος, ος, τὸ, Phylacteris, conſervatoria, quibus memoria legis conſervabatur. a φυλακτὴρ, cuſtos.

Φυλακτικὸς, ὸ, ὸν, habens vim τοῦ φυλάσσειν, cuſtodiendi.

Φύλαξ, ακο-, ὁ, cuſtos, ſervator. Th. φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλάξαι, a. 1. inf. act. verbi ajuſdem.

Φύλαξαι, a. 1. imperat. med.

Φυλάξατε, a. plur. a. 1. imperat. act. verbi ejuſdem.

Φυλάξειε, Jon. pro φυλάξαι, a. 1. ſof. act. verbi φυλάσσω, cuſtodio. f. ξη.

Φυλασσόμενος, Att. & Dor. pro φυλάσσων, præſ. inf. verbi ejuſdem.

Φυλάσσουσι, cuſtodiunt, Æol. pro φυλάττουσι, 3. pl. præſ. ind. verbi φυλάσσω, cuſtodio.

Φυλάσσω, vel ὔττω, cuſtodio, tueor: excubo, obſervo: caveo, vito. q. a φυλὴ, quod φύλακες, cuſtodes haberent εἰς φυλαὶ, tribus. vel ſit quaſi πυλάσσω. non enim eſt urbs ia tuto, niſi portæ occludantur. fut. φυλάξω. p. πεφύλαχα. a. 1. ἐφύλαξα. præſ. paſſ. φυλάσσομαι, caveo, cuſtodio. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, ω, ατο, obſervavi. perf. paſſ. πεφύλαγμαι, ξαι, κται. Hinc φυλακτὴρ, ῆρο-, ὁ, cuſtos, vig l. φυλακτηρία, ας, ἡ, cuſtodia, excubiæ. φυλακτήριον, ε, τὸ, ſtatio excubitorum, ſeu vigilum: item præſidium, munimentum, arx. φύλαξ, ακο-, ὁ, cuſtos; item excubitor, vigil. φυλακὴ, ῆς, ἡ, cuſtodia; item excubiæ. ὁμοφύλαξ, ακο-, ὁ, legum cuſtos, vel præſes.

Φυλαττόμενο-, ὁ, præſ. part. paſſ. a φυλάττω, ſeu πάσσω, cuſtodio.

Φυλλὶς, Phyllides. nomen proprium.

Φυλὴ, ῆς, ἡ, tribus, Athenis decima urbis pars, claſſis: cognatio, familia, cohors. Thucyd. κατὰ φυλὰς tributim, Xenoph. γλῶσσα φυλαὶ adjective ſumitur a Nazianzeno, tribules linguæ, ſeu cognatæ. Niſi forte legendum ſit φύλαι. φύλον, ο, τὸ, oatio, genus: φυλέτης, ε, ὁ, tribulis, qui eſt ex eadem tribu. ὁμόφυλο-, ο, ὁ, ἡ, ὁ, qui eſt ea alia tribu. ὁμόφυλο-, ο, ὁ, ἡ, qui ejuſdem eſt tribus. σύμφυλο-, ο, ὁ, ἡ, idem.

Φύλλα, τὰ, ſolis. hinc φύλλ' ἐλαίᾳ, ſolia Poetarum. a φύλλον, τὸ, ſoliam.

Φυλλὰς, άδο-, ἡ, ſoliorum acervos, Th. φύλλον, τὸ, ſolium.

Φύλλινο-, ο, ὁ, ſoliaceus, ex ſoliis factus. an eodem them.

Φύλλον, ε, τὸ, ſolium: frons, dis. apud Theophr. lib. 9. hiſt. c. 19. φύλλον eſt nomen herbæ.

Φυλλορυὴς, ῆτο-, ὁ, ſoliis conſtratus. ex φύλλον, τὸ, ſolium, & ῥώομαι, τὸ, ſtratum. quod a ῥώομαι, ſterno. Them. ῥοέω, idem.

Φυλλοφόρο-, ε, ὁ, ſolia ferens. ex φύλλον, ε, τὸ, ſolium, & φέρω, fero.

Φύλον, ο, τὸ, idem ac φυλὴ, ἡ, tribus.

Φύλοπις, ιδο-, ἡ, pugna, contentio, ſeditio, certamen: ſtamor bellicus. a φῦλον, ſeu φυλὴ, ἡ, natio, gens, & ὄψ, ὀπὸς, ἡ, vox. q. clamor natiouum. vel quaſi ἡ ἐπὶ φύλοις ὄπις, id eſt, ultio. quod bellis puniat Deus homines.

Φῦμα, ατος, τὸ, vomica, tubet, tuberculum, tumor præter naturam φυόμενο-, naſcens.

Φῦναι, naſci, a. 2. inf. act. verbi φῦμι, vel φύω, naſcor. fut. φύσω. a. a. ἔφυσα.

Φύονται, naſcebantur, Jon. pro ἔφυντο, 3. plur. imperf. paſſ. verbi φῦμι. Them. φύω, naſcor.

Φύξηλις, ὁ, ἡ, profugus, exſul: fugax, timidus. a φεύγω, fugio, & ἅλις, ſatis, adv.

Φυομένῳ, naſcenti, dat. ſing. part. præſ. paſſ. verbi φύω, naſcor.

Φύοντ, Dor. pro φύουσι, naſcentur, 3. pl. verbi φύω, naſcor.

Φύραμα, ατο-, τὸ, maſſa loti, farina aqua ſubacta. quod a φυράω, miſceo: ſubigo. f. ήσω. perf. πεφύρηκα. perf. paſſ. πεφύραμαι. Th. φύρω, miſceo.

Φύρασον, a. 1. imperat. act. verbi φυράω, miſceo: ſubigo.

Φύρω, præſ. inf. act. a φύρω, miſceo.

Φύρω, miſceo, inquino, perfundo, rigo, pinſo: fœdo, perturbo, Heſiod. fut. φυρῶ, & Æol. φύρσω. p. πέφυρκα. perf. paſſ. πέφυρμαι. γαῖαν ὕδατι φύρειν, terram aqua ſubigere. ἀκρήτοις πεφυρμένο-, lacrymis perfuſus, in Epigr. πεφυρμένη ἅλατι τῷ οἴνῳ, & ἐλαίῳ, vino, oleoque panis maceratus, Thucyd.

Φύς, φῦτο-, ὁ, a. a. part. act. verbi φύω, vel φύω, naſcor. a. a. ἔφυν.

Φύσα, vel φύσαν, ης, ἡ, follis. Thema φυσάω, ſuffio, inflo.

Φυσαθεὶς, ῆσα, ὲν, Dor. pro φυσηθεὶς, inflatus, a. 1. part. paſſ. a φυσάω, inflo.

Φῦσαι, a. 1. inf. act. verbi φύω, gigno. f. ήσω. a. 2. ἔφυσα.

Φυσαλὶς, ίδο-, ἡ, bulla in aqua naſcens. Item φυσαλὶς, vehearia, quæ & ἀλκυόνιον, ſtrutex eſt, Dioſc. l. 4. c. 72.

Φύσας, αντο-, ὁ, & in ſœmi. gen. φύσατος, ης, ἡ, a. 1. part. act. verbi φύω, naſcor. alii per ſyncopen pro φυσήσας, dici volunt, a φυσάω, inflo.

Φυσάω, & φυσάομαι, ſuffio, inflo, ſpiritum immitto, flatu diſtendo, tumefacio. πρὸς γνάθους φυσᾶν, buccas inflare, Demoſth. Item efflo. φυσᾷ δ' ἀνὰ πρὸς ῥῖνας ἀμπνοὴν, per nares efflantem cruorem. Sophocl. Item tumeo, inflor. Interdum affero, Xenophon. f. ήσω. Hinc φύσημα, ατο-, τὸ, flatus, inflatio. φυσητὴρ, ῆρο-, ὁ, flabellum; item follis. φύσις, vel φύσεως, ης, ἡ, follis. φυσαλὶς, ίδο-, ἡ, bulla in aqua naſcena; item tibia, ſeu fiſtula. φύσαλο-, ο, ὁ, bufo. φυσιγγὶς, γγο-, ἡ, veſicula, ſeu puſtula in manibus, aut pedibus. φυσᾶν, anhelo: item inflo.

Φύσω, producat, 3. ſing. ſ. τ. a φύω, gigno. Poteſt etiam eſſe dat. ſing. a φύσις εως, ἡ, natura, a φύω, gigno.

Φυσίγναθο-, ο, ὁ, nomen proprium raonæ. q. buccas inflans. Ex φυσάω, inflo, & γνάθος, ε, ὁ, mandla.

Φυσίγξ, γγο-, ἡ, veſicula, ſeu puſtola in manibus, vel pedibus.

Φυσίζοο-, ο, ad victum generaex neceſſaria. Epitheton terræ, & Solis.

Φυσικὸς, ὴ, ὸν, naturalis, e: naturus, aptus: ſpeculator, venatorque naturæ: qui ſtatum ciet, Baſil. φυσικῶς, naturaliter.

Φυσιόω, ῶ, inflo. f. ώσω. perf. πεφυσίωκα.

Φύσις, εως, ἡ, natura, recta ratio: ſtatura. φύσεως ἰσχὺς, vis ingenii, Thucyd. φύσις metaph. ἡ τοῦ, ſubſtantia, Ariſtot. Accipitur etiam φύσις pro pudendis tum virorum, tum mulierum, quæ Plin. naturalia vocat, Cic. de Divinot. naturam.

Φυσίωσις, εως, ἡ, tumor, inflatio animi. a φυσιόω, ῶ, inflo. Thema φυσάω, idem.

Φύσκη, ης, ἡ, veſica, quia inflata: craſſum inteſtinum, aut venter: inteſtinum, ex quo farina, & exoribus injectis lucaniæ fiunt, Ariſtophanes in Equit.

Φύσκα, Dor. pro φύσκη, gea. a φύσκης. quid illud ſit Stephanus docet de Urbibus.

Φυσκᾶν, præſ. inf. a φυσκίον, pro φυσάω, inflo.

Φυσκέω, Jon. pro φυσκάω, inflo. hinc φυσκητὴρ, ῆρο-, ὁ, inſtrumentum inflatorium.

Φυσκιὰς, ᾶς, ἡ, locus arboribus conſitus: hortus, vinea.

Φυτὰς, ας, ὁ, plantatio, & idem ac φυτὸν, ὸ, τὸ, planta. Th. φύω, gigno.

Φύτδεν, Bœotic. pro φυτεῦθεν, 3. plur. aor. 2. iod. paſſivo. verbi φυτεύω, plan

Φυτεύθητι, a. 1. imperat. paſſ. verbi φυτεύω, planto.

Φυτεύτηρ, ητο-, τὸ, Poet. pro φυτὸν, ὸ, τὸ, planta.

Φυτεύσαιτο, 3. ſing. a. 1. med. Jon. φυτεύσῃ, plantaret, 3. ſing. a. 1. ſub. act. a φυτεύω, planto.

Φυτεύω, planto. φυτεύειν τινὶ δόλους, Poet. pro mortem alicui machinari. fut. εύσω. perf. πεφύτευκα. perfect. paſſ. πεφύτευμαι,

μαι, σαι, ται. perf. part. paſſ. πεφυτ-ευμένος, η, ον. a. 1. ind. paſſ. ἐφυτεύθην, ης, η. aor. 1. imperat. paſſ. φυτεύθητι, άτω, plantator tu. quod a φυτὸν, ὃ, τό, planta. Them. φύω, gigno.

Φυτὸν, ὃ, τό, planta, propago, virgultum, ſtirps. Item quivis vivens, Plato: homo apud Eutipidem. φυτὸν pro φῦμα, tuberculum. φυτὸν etiam genus herbæ eſt, quæ pariter κυνόγλωσσον dicitur. Dioſcor. l. 4. c. 119. φυτὰ χαμαίζηλα, frutices Gazæ.

Φυτουργός, ὁ, ἡ, agricola, foſſor

a χαλᾶν, remittere. Frænum enim certis modis laxatur, fient & adducitur. Hinc χαλινὸς, fræno. ἐχάλασ-, ας, ὁ, ἡ, affimos.

Χαλίνε, frena, præf. Imperat. act. χαλίνω, ο, verbi χαλινόω, fræno. Thema χαλινός, ὁ, frænum.

Χαλύ, idam ac χάλυς, Bacchne. Eſt etiam χάλυ, υ-, ὁ, lapillus, ſilex, ex quo ignis excutitur: fruſtum capitis, Thucyd.

Χάλυς, ſeu χάλυ, υ-, ὁ, Bacchus: vinum merum. q. a χαλᾶν, quia laxat velut in lætiriam. χαλύς, ύ-, ἡ, merum.

Χαλίφρων, accuſ. a χαλίφρονα, ὁ, remiſſus, inſipiens.

Χαλίφρων, ον-, ὁ, ἡ, inſipiens, remiſſus, delirus. a χαλᾶν & φρὴν, vel cui χαλᾶται φρὴν, visum mentem turbavit.

Χαλκάμαξ-, ακ-, ὁ, Poet. & Jon. pro χαλκάμαξος, qui æreo curru vehitur. Ea χαλκὸς, ὁ, ος, & ἅμαξ, ακ-, τὸ, curtus.

Χαλκάσπις, ίδ-, ὁ, qui æreum clypeum geſtat. Ea χαλκὸς, ος, & ἀσπὶς, clypeus.

Χάλκε, pro χάλκεα, nom. plur. n. g. a χάλκεος, ος, æreus.

Χαλκέων, gen. plur. a χάλκεο-, ον, ὁ, metri gratia pro χάλκεος, æreus.

Χαλκήλατ-, ον, ὁ, ἡ, ea ære ductio factus. Ex χαλκὸς, ος, & ἐλάω, agito. fut. ἐλάσω.

Χαλκήτης, ίδ-, ὁ, Poet. qui æreis armis utitur. Ex χαλκὸς, ὁ, ἡ, ος, & ἔντεα, τὰ, arma.

Χαλκογάμφ-, ον, ὁ, æreis, vel ferreis clavis compactus. Ea χαλκὸς, ος, & γόμφ-, ος, ὁ, clavus.

Χαλκοκόλπ-, ον, ὁ, qui æreum pectus habet. Ex χαλκὸς, ὁ, ἡ, ος, & κόλπος, ὁ, eor.

Χαλκομίτρας, ου, ὁ, Poet. ὁ χαλκῆν μίτραν ἔχων, qui æream mitram geſtat.

Χάλκε-, ᾶς, έα, ᾶν, ους, ᾶς, æreus, a, um. Th. χαλκὸς, ὁ, ὁ, ος.

Χαλκόφων-, ον, ὁ, æream vocem & duram habens. Epitheton Cerberi apud Heſiodum. dat. ſing. χαλκοφώνῳ. Ex χαλκὸς, ος, & φωνὴ, ῆς, ἡ, vox.

Χαλκεύς, ῆ-, ὁ, faber æratius, excuſor. Them. χαλκὸς, ος.

Χαλκεύω, ea ære fabrico, cudo, tracto artem ferrariam: metaphorice expolio, Ariſtot. Rhet. 3.

Χαλκῷ, dat. ſing. a χάλκεος, ᾶς, ὁ, æ aeus.

Χαλκίος, adverb. ex ære. ab eodem th.

Χαλκολίθος, ὁ, oomen gemmæ, Chalcedonius.

Χαλκοῦν, υ, τὸ, Jon. pro χαλκοῦν, vas aheneum. Item fabri ferrarii officina. Th. χαλκὸς, ος.

Χαλκόλιτος, ὁ, ex ære ductus. Ea χαλκὸς, ος, & ἐλαύνω, ſeu ἐλάω, duco, ductile opus facio.

Χαλκόμης, εος, ὁ, ἡ, æneus, ex ære factus, & aptatus. Ex χαλκὸς, ος, & ἁρμὸς, apto.

Χαλκόν, acc. ſing. a χαλκὸς, ἔος, ἡ, noman urbis, Chaleis.

Χαλκοῦν, ᾶ, τὸ, vas æreum, quo coquos utitur. Th. χαλκὸς, ος.

Χαλκοχρῶ, gen. plur. Dor. pro χαλκοχρῶν, a χαλκόχρως, ο, ὁ, qui æreis, aut ferreis armis eſt ſublatus, ac interfectus. Vel active, qui ferro interficit hoſtes. Ea χαλκὸς, ος, & ὄμνυμι, tollo, cædo.

Χαλκοβαρὴς, ὁ, ære gravis: item firmus, ſolidus. Ea χαλκὸς, ος, & βάρος, ος, τὸ, pondus.

Χαλκοβατὴς, ὁ, ἡ, & τὸ χαλκοβατὲς, ahenea baſis, firma, ſolida. Ea χαλκὸς, ος, & βάσις, fundamentum. Thema βαίνω, eo.

Χαλκοβήλης, ου, ὁ, ἡ, qui æreas, vel ferreas ganas, vel maxillas habet. χαλκοβήλης ἡνίοχος, anehora ærata, quaſi qua maxillis æreis armata, apud Pindarum πυθίων δ. ea χαλκὸς, ος, & γένυς, υος, ἡ, mentum.

Χαλκοδάμας ορος, ὁ, æris domitor. ex χαλκὸς, ος, & δαμάω, domo.

Χαλκόδα, gen. Jon. a χαλκὸς, ὗ, ὁ, ος.

Χαλκοκορυστὴ, dat. ſing. a χαλκοκορυστὴς, ὁ, ὁ, ærea galea munitus. Ex χαλκὸς, ος, & κόρυς, υθος, ἡ, galea.

Χαλκόκροτος, ος, ὁ, qui ſtrepitum edit æ te pulſato. Ex χαλκὸς, ος, & κρότος, ος, ὁ, pulſus.

Χαλκολίβανον, υ, τὸ, chaleolibanum. Ea χαλκὸς, ος, & λίβανος, υ, ὁ, thus.

Χαλκοπάρῃος, υ, ὁ, Æol. & Dor. pro χαλκοπάρῃος, υ, ὁ, hoc Att. factum ex χαλκοπάρηος, qui æreas genas habet. Ex χαλκὸς, ος, & παρειὰ, ἡ, gena.

Χαλκόπεδος, ὁ, æreum pavimentum habens. epith. Cœli. χαλκῦν πέδον ἔχων.

Χαλκόπους τῶν-, ὁ, Ea πὼς, pes, & χαλκὸς.

Χαλκόπυλος, υ, ὁ, ἡ, æreas, vel ferreas portas habens. Th. πύλη, porta.

Χαλκὸς, οῦ, ὁ, ος, arma ærea, vel moneta. Item oomiſmatis genus, Poll. l. 9. χαλκοῦ τέτταρες, ærei nummi quatuor. Plut. gladius, arma, Odyſſ. ξ. Ibidem haſtæ ferrum, ſecuris. In Epigram. antem vomer. Hinc χάλκεος, ᾶς, ον, ὁ, ἡ, ἀνεος. χαλκὶς, ίδος, ὁ, faber æratius. ἀρύχαλκος, ου, τὸ, ος montanum, orichalcum.

Χαλκόστομος, ος, ὁ, ἡ, qui æreum aream habet. a στόμα, ος, τὸ, aieus.

Χαλκοτόρος, υ, ὁ, qui æs perforat, & penetrat. Ex χαλκὸς, ος, & τορέω, perforo.

Χαλκότυπος, ὁ, ære impreſſus, ferro inflictus. a χαλκὸς, ος, & τύπτω, verbero. p. m. τέτυφα. χαλκετύπος, faber ferrarius, aut melius æratius. In Epigram. fuſor.

Χαλκόω, æreis armis armari, præſ. ioſ. paſſ. a χαλκὸς, æreum reddo, ære obduco. Th. χαλκὸς, ος.

Χαλκοχάρμης, ες, ὁ, qui æreis armis delectatur. Ex χαλκὸς, ος, & χάρμη, gaudeo.

Χαλκοχίτων, gen. plur. a χαλκοχίτων, ωνος, ὁ, ἡ, lorica ærea armatus. a χαλκὸς, ος, & χιτὼν, ὁ, tunica.

Χαλκῦν, υι, dat. ſing. a χαλκὺς, ὗ, ὁ, ος.

Χαμᾶζε, & χαμάζις, humi, adverb. a χαμὰ, idem.

Χαμαὶ, humi, in terra, adverb. Hinc χαμάζε, humi.

Χαμαιπίτης, humilis ἀπὸ, id eſt, ſambucos, ebulus.

Χαμαίπιτυς, ὁ, humilis rubus: ebulus, vel ebulum Plinio. χαμαίπιτυς, τὸ, fraga.

Χαμαιγενὴς, ὁς, ὁ, ἡ χαμαὶ ᾗ ὁ τῇ γῇ γηγενὴς, terrigena, quique humi, & in terra eſt natus. χαμαιγενὴς ποτιμὸς, terreſtris fluvius, humi genitus, Heſiodus in Theogonia.

Χαμαιδάφνη, ἡ, Jaureola herba.

Χαμαιδιδάσκαλος, ὁ, ludimagiſter, inferioris ſe. ludi.

Χαμαιδικαστὴς, ὁ, pedaneus judex, qui plano pede judicat, nec tribunal habet. pedibus, non curru in forum iens. Sic χαμαιδιδάσκαλος, pedanei magiſtri, qui primas litteras docent, nec cathedram habent.

Χαμαίδρυς, υος, ἡ, chamedrye, herba; trifagio Plinio.

Χαμαιδρὺς, ῦος, ὁ, humilis populus alba. ἀλίκη Actio tuſſilago. ἀλίκη enim populus alba.

Χαμαιλέων, ὁ, chamæleon, vertipello, quia vertit pellis ſuæ colorem, ob pavorem: nollem enim animal pavidius eo dicitor. Eſt etiam herba. Diolc. l. 11. c. 135. Theoph. l. 3. hiſt. plant. c. 3.

Χαμαιλέων βοτάνη, earduus: ſic dictus ob foliorum varietatem, a chamæleonte animali.

Χαμαίμηλον, camomilla. q. pumilum μῆλον, id eſt malum. ab odore mali Mediani dicta herba. Plin. lib. 22. 21.

Χαμαιπετεῦσαι, Dor. pro χαμαιπετῆσαι, humi eadentem, acc. ſing. præſ. part. act. a χαμαιπετέω, quod ex χαμαὶ, humi, & πετέω, quod a πίπτω, eado. Hinc χαμαιπετὴς, ὁς, ὁ, ἡ, humi cadens, vel in terram decidens.

Χαμαίπιτυς, υος, ὁ, chamæpitys, herba ita dicta, quia odore pinum refert. Dioſc. l. 3. c. 171.

Χαμαιρρὴς, ὁ, in terram ſtratus. a ῥίπτω, projicio.

Χαμαιτύπη, ης, ἡ, ſcortum vile, quod ſe ſinit χαμαὶ τύπτεσθαι.

Χαμαλείη, contracte pro χαμαιλείη, ἡ, q. humilis oles.

Χαμάδις, ας, ἡ, Dor. pro χαμαδίη, ης, ἡ, per ſyncopen pro χαμαιδάδις, humi jacens ebrile. χαμαιδάδις, τὸ, humilia grabata. χαμαιδάδις, ας, ἡ, humi dormitio, eum quis in humo dura dormit. ſtam ſtorea humi ſtrata lecti vice. Poll. l. 6.

Χαμαιδὴς, ὁς, humilis lectus. ex χαμαὶ, humi, & δύω, cubile.

Χαμαίθεν, adv. ex humo, a terra. Item ſupplicitter. Them. χαμαὶ, humi.

Χαμαλὲς, ὁ, ὸν, humilis, ε, vilis. Poet. χαμαλὸς, ungulæ. q. a χαμαὶ, humi.

Χαμάλλης, traha. machioa, qua navis a marr in ſiccum trahitur. a χαμαὶ, & ἕλκω, traho.

Χάμος, ὁ, fræoum. puto a κάμος, eamus. aut a χαβὸς, curvus.

Χαναὼ, ὁ, oomen viri, κάλαμος, Chanaan. Hebr. depreſſus, humiliatus.

Χανδὸν, idem ac χάσκω, capio, ſum capax.

Χανεῖν, a. 2. inf. activ. verbi χαίνω, hiſco. f. χανῶ. a. a. ἔχανον. a. a. part. χανὼν.

Χανοῦμαι, f. med. χανούμενος, fut. pars. med. verbi ejuſdem.

Χανῶ, hiabo, fot. verbi χαίνω, hiſco, dehiſco.

Χάος, εος, τὸ, riſtus, hiatus: confuſio, incondita congeries. At χάος, ε, ὁ, bonus, generoſus, priſcus. Thucyd. Idyll. ξ. tanebræ. hinc χαίνω, in chaos verto. Thema χάνω, hiſco.

Χάρε, ε, ὁ, bonus, illuſtris. Dorice ſ. a χάω, capio, quia bonum aſt acceptabile.

Χαρὰ, ᾶς, ἡ, gaudium. a p. m. κέχαρμαι, verbi χαίρω, gaudeo.

Χάραγμα, ατος, τὸ, ſculptura, ineiſura, nota impreſſa, vel inſculpta, character. quod a χαράσσω, vel ἄττω, inſculpo, inoido.

Χαράδρα, ας, ἡ, & Jon. ης, alveus, ſuleus, foſſa. Th. χαράσσω, excavo.

Χαραδρὸν, aec. ſing. Jonic. a χαράδρα, alveue, ſuleus, foſſa.

Χαρακτὴρ, ῆρος, ὁ, character, typus, forma, nota inſculpta. Item ſtylus diceodi, vel genus: ritus, forma, mota, indicium. χαρακτῆρες γλώσσης, linguarum formæ, atque differentiæ.

Χάραξ, ακος, ὁ, vallum, ſeſſ egget, quo caſtra munirl ſolent. Item caſtra, Polyb. piſeis Athenæo. a χαράσσω, ſculpo.

Χαραύνεως, Dor. & Æol. pro χαράσσω, præſ. inſ act. verbi χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσεται, ατ, ὁ, Dor. pro χαράσσεται, ται, ὁ, ootans, vellicaas, præſ. part. f. g. a χαράσσω, ſculpo.

Χαράσσω, ſeu ἄττω, ſculpo, imprimo, inoido, excavo. fut. ξω. perf. κεχάραχα.

Χαρείων, vide in Χαρὶς, gaviſus.

Χαρὶς, ίτος, ὁ, gaviſus, a. a. part. paſſ. verbi χαίρω, gaudeo. fut. χαρῶ.

Χάρη, Jon. pro ἐχάρη, lætatus eſt, 3. ſing. a. a. ind. paſſiv. χαρήσω, a. a. inf. paſſ. χαρήσομαι, f. 2. ind. paſſ. verbi χαίρω, lætor, gaudeo.

Χαρίεις, ίεντος, ὁ, ἡ, gratioſus, elegans. acc. pl. χαρίεντας. Thema χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρίεν, τὸ, a χαρίεις, εντος, ὁ, in acc. χαρίεντ, pro χαρίεντα. ejuſdem them.

Χαριμήδη, dativ. ſingul. a χαριμήδης, ους, ὁ, venuſtas ſermonis.

Χαρίεντως, adverb. gratioſa, orbaoe.

Χαρμόσυνος, ὁ, jucundiſſimus, ſuperlat. a χαρίεις, εντος, gratioſus, elegans.

Χαρίζομαι, dono, gratificor, condono. f. χαρίσομαι, ῃ, εται. perf. paſſiv. κεχάρισμαι. a. 1. part. paſſ. χαρισθεὶς, εῖσα, ἐν, ἀ, donatus, gratis datus.

Χαρι-

Χαριτίδες, gen. Æol. & Dor. pro χαριτίνης, a Χαριτίνη, Charicle, proprium nomen.

Χαρίζω, 2. fing. a. 1. fub. med. Dor. pro χαρίσσω, a χαρίζομαι, gratificor.

Χάρις, ιτος, ἡ, gratia, gratiarum actio: gaudium, clementia: venuſtas: benevoleotia: præmium, donum, munus. χάριν σοι ὀφείλεται, gratia tibi debetur, Thucyd. in acc. χάριν. q. a χαίρω, lætor, gaudeo. Sæpe χάριν ponitur pro ὕνεκα. Hinc χαρίεις, εντος, ὁ, & in f. g. χαρίεσσα, elegans, gratioſus. χάρισμα, ατος, τό, donum gratuitum. χαριτόω, grutia afficio. ἀχάριστος, ον, ὁ, ἡ, ingratus.

Χαρίσασθαι, a. 1. iuſ. med. verbi χαρίζομαι, gratificor. f. ίσομαι. Th. χάρις, ιτος, ἡ, gratia.

Χαρίσσω, a. 2. inf. paſſ. u χαρίζομαι, dono.

Χάρμη, ατος, τό, & χάρμα, ος, ἡ, tiſus, gaudium, Phocyl. pugna, conflictus, Iliad.

Χαμαιτυπεῖον ποιεῖσθαι, res quaſdam lætas facera. a χαίρω, gaudeo.

Χαροπὸς, genit. Jou. a χαροπός, ὁ, ἡ, lætus; vultu ſerenus, cæſius. Quod u χαίρω, gaudeo, & ὤψ, oculus. Them. ὀπτεμαι, video.

Χαῦσι, 3. plural. futur. 1. verbi χαίρω, gaudeo.

Χαρὸδὶ, ἡ, nomen urbis ἄκλητος, Charrau. Hebr. æſtus.

Χάρτης, ε, ὁ, charta, quiu littaris χαράσσεται, inſcribitur: item chartarius. hinc χαρτίον, ου, τό, volumen, chartula.

Χαρτοπώλης, ου, ὁ, chartarius, qui chartas πωλεῖ, vendit. χαρτοπώλιξ, chartularius. φύλαξ, charrarum cuſtos.

Χάρυβδις, εως, ἡ, charybdis, vortex maris: vorago.

Χάρων, ωντος, ὁ, Charon, Orci portitor: mors. Ariſtoph. in Plut. Hinc χαρώνιος, ad Charontem pertinens.

Χάσκω, hiſco, dahiſco, idem ac χαίνω.

Χάσμα, ατος, τό, hiatus, fiſſura, rictus, vorago, os. barathrum. Th. χαίνω, hiſco. f. χανῶ. u. 1. ἔχανα. a. 2. ἔχανον. perf. κέχηκα. perf. paſſ. κέχασμαι.

Χασμᾶσθαι, Jonic. & Doric. pro χασμᾶσθαι, ὁ, inhians, præſ. part. a χασμάομαι, vel χασμῶμαι, iohio.

Χάσμη, ης, ἡ, oſcitatio, actus hiaotia oris. a χάσκω, ſeu χαίνω, hio.

Χασσάμενος, ὁ, retrocedens, aoriſt. 1. part. med. gem. ον, Poetic. verbi χάζω, recedo.

Χατέομεθα, Poet. pro χατέμεθα, cedamus, 1. plural. aor. 1. ſub. med. vathi χάζομαι, cedo.

Χατέων, indigentibos, dat. pl. part. præſ. act. verbi χατέω, egeo.

Χατέω, Poet. egeo, indigeo, eopio, Heſych. careo: prohibeor. Hioc χατάω, & χαπίζω, idem ac χατέω. χάτης, εος, τό, indigeotia.

Χαπίζω, idem ac χατέω, egeo.

Χαυλιόδους, & χαυλιόδων, οντος, ὁ, dautes exſertos habens. Ex χαλάω, laxo, e mitio, & ὀδὸς, dens. gen. ὀδόντος.

Χαῦνος, η, ὁ, mollis, inanis, ſolutus, laxus, fungoſus, tumidus, fui opinione inflatus, ſuperbus, Plat. epiſt. 7. Item ſtolte, & abſurde liberalis, oſtentator ineptos, Ariſtotel. 4. Ethic. a χαίνω, hio.

Χαυῶν, placenta. Jer. 7. 17. & 44. 19.

Χάω, hio, apertus, vacuus ſum; cupio.

X E.

Χέαι, fudiſſa, a. 1. inf. act. verbi χέω, fundo. f. χέσω. u. 1. ἔχεα, a. 1. imperat. χέον. a. 1. part. χέας.

Χεβρόβωλος, edulium quoddam Syrorum.

Χεδροπὰ, τά, lagumina, quaſi χεδρόπτα. quia χερὶ δρέπεται, manu colliguntur.

Χέει, fuodit, 3. ſing. præſ. iod. a χέω, ſeu χώω, fundo. fut. χέσω, χώσω, & χεύσω. a. 1. ἔχεα, & ἔχεα, a. 1. paſſiv. ἐχύθην.

Χεῖζω, caco, ventris ouus depono, Ariſtoph. in Equit. f. χέσω. q. a χέω. eſt enim effundo excramenta.

Χειά, ᾶς, ἡ, Inſtrum, eubilu ferarum, ſerpentum latibulum. a χείω, ſeu χέω, id eſt, χωῶ, capio.

Χέλεσσι, & Poet. χείλεσσι, dat. plural. a χεῖλος, εος, τό, labrum, labium.

Χείλεα, Dor. pro χείλη, labri, genit. ſing. a χεῖλος, labrum.

Χεῖλος, εος, τό, labium, labium. Per id q. χέομαι, fuodimus potum, & ſputum. Et pro ſermone, per metaphoram littus, ripa, ſeu ora maris apud Æſchyl. ium. χεῖλος ἡ πόρρω, crepido foſſæ.

Χεῖμα, ατος, τό, hyems; tempeſtas, quaſi a χέω, fao χώω, quod multas fundat pluvias, & nives. Hinc χειμών, ῶνος, ὁ, idem. χειμάζω, hyemo, hyemem traduco, hyberno. χειμέριος, & χειμερινὸς, η, ὁ, ἡ, hyemalis, hybernus.

Χειμαίνω, tempeſtata vexare. Th. χεῖμα, hyems.

Χείμαρος, ὁ, clavus lignens ſub carina; quo fotameo obſtruitur. Eo umoto naves iu tartam tractæ uquam in fautina collectam emirtunt, Heſiod.

Χειμάρρους, ος, ὁ, & Χειμάῤῥοος, ους, ὁ, torrens. ex χεῖμα, ατος, τό, hyems, & ῥέος, ῆς, ὁ, ἡ, fluxus. Th. ῥέω, fluo. fut. ῥύσω. perf. ἔῤῥυκα. p. m. ἔῤῥυσμαι. nnde ῥέος, fluxus.

Χειμάῤῥῳ, dativ. ſing. a χειμάῤῥους, torrens.

Χείμασθλον, ου, τό, pernio, morbus ex frigore, enm χεῖμα θλᾷ, frangit calees.

Χειμερίζω, hyemem traduco. Th. χεῖμα, hyems.

Χειμέριος, ία, ον, & χειμερὸς, ῆ, ὁ, hyemalis, frigidus, turbidus, bromalis, hyberuus: tempeſtuoſus. Th. χεῖμα, ατος, τό, hyems.

Χειμὼν, ῶνος, ὁ, hyems, tampeſtas, procella maris, frigus, idem ac Th. χεῖμα, ατος, τό, hyems.

Χείσεται, 3. plur. iud. præſ. verbi χέω, pro χέω, fuodo.

Χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus: ſcriptura: eopiæ: axis, l. 3. Reg. c. 7. poteſtas, Euripin Medea. Χεὶρ upud Trallianum de porci aſungia legitur, niſi ſit legendum χοῖρ, a χοιρὸς, poreus. quaſi a χώ, capio. eſt enim eapieodi inſtrumentum. & χοῖρ, pro χεῖρα, acc. ſing. Hinc χέρνα, ης, ἡ, paupertas, inopia. χέρνης, ητος, ὁ, ἡ, inops, paupet. χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior. αὐτοχειρ, ρος, ὁ, ἡ, qui ſua ipſe manu aliquid facit; itam qui ſua manu eædem patravit. ἐγχειρίδιον, ε, τό, parvus gladius, pugio, fica: item libellus, qui manu facile geſtari poteſt. ἐπιχείρω, manom admoveo, aggiedior. ἐπιχείρημα, ατος, τό, conatus. δυσχερὴς, ὁ, ἡ, difficilis, arduus. δυσχεραίνω, moleſte fero.

Χειραγωγέω, manu duco: demulceo, lemo. Ariſtot. 8. Polit. de eo, qui inſtromenta muſica pulſat. futur. ήσω. perf. κεχειραγώγηκα, quod a χειραγωγὸς, ὁ, ἡ, ἡ, qui, vel quæ manu ducit. Ex χεὶρ, χειρὸς, ἡ, manus, & ἀγωγὸς, ὁ, ἡ, dux viæ. Th. ἄγω, duco.

Χειροπτίζω, manibus tracto. Ex χεὶρ, manos, & πτύω, necto.

Χείρεσι, & χείρεσσι, dat. plur. Jon. & Poet. pro χερσὶ. a χεὶρ, ρὸς, ἡ, manus.

Χειρίδωτοι κιθῶνες, tunicæ manicatæ. Th. χεὶρ, manos.

Χειρίστου, acc. ſing. f. g. ſuperl. grad. a κακὸς, malus. compat. χείρων, & χειρίων, pejor. ſuperlat. χείριστος, peſſimos.

Χειροβαλίστρα, ἡ, ſaluriea. q. χειρὸς βαλίστρα.

Χειρόγραφον, ου, τό, chirographum, ſyngrapha. q. d. χερὶ γεγραμμένον, manu pioptia ſcriptom.

Χειροδέτημα, ατος, ἡ, copula. quaſi χειρῶν δεσμὸς, manuum vincolum, a δέω, ligo.

Χειρόδικος, oom. pl. a χειρόδικος, ε, ὁ, violentus, cui jus eſt in maoibus, Heſiod. Ex χεὶρ, maous, & δίκη, ης, ἡ, jus.

Χειροδρόπος, ὁ, qui χερὶ δρέπει, maau decerpit.

Χειρώδης, ες, ὁ, ἡ, manſuetus, eicur. ex χεὶρ, maous, & ὄδος, τό, indoles.

Χειροκτονέω, 3. ſing. præſ. imperat. paſſ. verbi χειροκτονέω, maoum abſeindo.

Χειρόμακτρον, τό, maotile, quo ſeil. χεῖρας μάσσομεν, manus exiergimus.

Χειρόμυλος, ὁ, τό, mola mannalis, mola truſatilis, q. χεῖρα μύλη.

Χεῖρον, τό, pejus, io plur. χείρονα, & χείρω, ονος, ὁ, ἡ, pejor, compar. a κακὸς, malus. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειρονομία, manibus geſticulor. Hinc χειρονομία, manuum geſticulario.

Χειροπλήθης, ὁ, manipulus, manum, ſeu carpum impleas: δεσμὰ χειροπλήθη, faſciculi manuales, Dioſc. l. 1. c. 2.

Χειροσίητος, η, ον, manu factos. Χειροσίητα νοσήματα, morbi manufacti Galen. quibus inepti medici curando ægrotos afficiuut, l. 1. ad Glauc.

Χειρὸς, gen. ſingul. a χεὶρ, ἡ, manus. dat. χερσὶ. dat. plur. χερσὶ.

Χειροσκοπέω, ὁ, ἡ, qui manum inſpicit, ut inde divinet. qoi χεῖρα σκέπτεται.

Χειστὰσσετες, σι, acrvoſis manibus, nom. pl. Ex χεὶρ, maous, & τείνω, tendo, ionis. Th. τείνω, tando.

Χειρότερος, comp. n. g. pejus. u κακὸς, malus. Th. χεὶρ, manus.

Χειροτέχνης, ὁ, ἡ, opifes. Ex χεὶρ, manus, & τέχνη, ἡ, urs.

Χειροτονέω, per ſuffragia creo. q. protenſa manu eligo, ot in ſuffragiis ſolebant. Item manus extando ſimpliciter. Interdum defero, alicui trado ia manus. f. ήσω. perf. κεχειροτόνηκα.

Χειῶ, in ſoam poteſtatem redigere. a χειρὸς. Th. χεὶρ, ὸς, ἡ, munus.

Χειρουργὸς, ὁ, ἡ, q. χειρεργὸς, qni χερὶ ἔργον facit, quique manu medicinam facit, chirurgus: operarios, opifex.

Χείρω, deteriora, nom. vel ace. plural. u. gen. pro χείρονα, ος, ων, a χεῖρον, comp. a κακὸς, malus, comparat. χείρων, ſuperl. χείριστος. Th. χεὶρ, manus.

Χείρων, ονος, ὁ, ἡ, pejor, deterior, comp. a κακὸς, ut dictum. Eſt etiam Χείρων, Chiron, nomeo viri. gen. Χείρωνος.

Χειρώνακτες, οἱ, opifices, qui propriis manibus victum ſibi quæritant. Hinc χειρωνακτίη, ἡ, opificium.

Χειρώσασθαι, a. 1. iuſ. med. verbi χειρόω, manuum viribus ſupero, domo. f. ώσω. Th. χεὶρ, ὸς, manus.

Χήσεται, capax urit, 3. ſingul. f. 1. med. verbi χέω, Poet. pro χέω, capio.

Χηλὴ, idem ac χαὶ, ἡ, cavernu, latibulum ſerpentum.

Χελιδὼν, όνος, ἡ, hirundo. q. u χείλα δεκτὴν, quod ſc. labia agitut; vul quod χείλεσι φῶν. labiis canat.

Χέλυς, υος, ὁ, ἡ, lyra, chelys, taſtudo, animal, quod teſtam gerit. Item pectus. Hinc χελυὶς, & χελώνη, ης, ἡ, idem.

Χελιόσσομαι, expectoio, eructo, toſſio, a χέλυς, pectus. Item nato.

Χέων, ὁ, ἡ, fuadens, præſ. partic. act. f. g. a χέω, fuodo. fut. χέσω.

Χῆμα, ατος, ἡ, colluvies miſta cœno, & lapidibus. quod a χέομαι, acervus parvorum lapidum. Th. χεὶρ, ἡ, manus.

Χειόνια, pejora, oom. plur. n. g. u χείρων, pejor.

Χειρίστερος, & χερείων, Poet. pro χείρων, pejor, interior, q. ὁ τοῖς χερσὶν ἧττων, qui manuum robore ſuperatur, compar. a κακὸς, malus. ſuperl. χείριστος, peſſimus. Th. χεὶρ, ὸς, manus.

Χερείων, vide in χειρίστερος, pejor.

Χέρσου, dat. plural. Poet. pro χέρσοι, quod

quod Jon. pro χειρί. Th. χώ, οῖς, manus.
Χάρῃ, dat. ſing. pro χείρων, in accuſ. χέρα, pro χερίων, a χερίον, ονθ., ὁ, ἡ, comparat. Poet. pro χέρων, pejor, inferior. ſuperlat. χέρισθ. Th. χήρ, ὁ, manus.
Χερμαῖθ, gen. pl. Dor. pro χερμαῶν, a χέρμαψ, ὁ, manibus aptus.
Χερμάρης, ὁ, vel ᾱ, ὁ, qui aliquid manu aptat, & compingit. χερὶ ἄρω.
Χερμάς, άδθ, ἡ, lapis, qui manum implere poteſt: tumulus in l. 1. Epigr. Th. χήρ, manus.
Χερμαδίζω, ſaxo, dat. ſing. a χερμάδιον, ου, τὸ, lapis. quod ex χήρ, manus, & μάσσω, tango.
Χέρνα, ἡ, paupertas, ut quum quis χερὶ, manu, victum quærit. Vel ea χήρ, manus, & νέω, neo.
Χερνήτης, ου, ὁ, idem ac χερνὶς, ῆτθ, ὁ, ἡ, qui, vel quæ manu victum quærit. χερνῆτις, ἡ, mulier victum quærens ſtupido manibus. Ex χήρ, manus, & νέω, neo.
Χέρνιβον, ν, τὸ, gutturnium. Quod a χερὶ νίπτω, manus lavo. a χήρ, manus, & νίπτω, lavo. ſ. ψω.
Χερίνιπτομαι, manus lavo. ab eodem th.
Χερίψαντο, laverunt manus, 3. plural. a. 1. med. verbi ejuſdem.
Χερσὶ, dat. dual. a Poet. ganit. χερὸς, a χήρ, ὁ, manus.
Χέρσος, αἱ, & χέρσης, τῶν, Dor. pro χῶν, & χῆρες, manus, a χήρ.
Χέρσθ, ſeu χέρσθ, ᾱ, ὁ, ὁ, deſertus, incultus ager. vel ſubſt. ſolum, deſertum. χέρσθ γῆ, terra, quæ non aratur. Sophocles in Oedipo metaphorice χέρσας vocavit illnearas, ſterites, atque incultas virgines. Hinc χερσάω, inculcus jaceo.
Χερσαῖθ, αια, ον, terreſtris, a. neglectus: meditarrancus: a χέρσος, ſeu χέρσος, ager ineultus.
Χερσὶ, dat. plur. a χήρ, ρὸς, ἡ, manus.
Χερσόθεν, Poetic. adv. pro ἐκ ἡ χέρσα, ex humo, ex terra. Vide χέρσος.
Χερσονησοῖς, ὁ, ἡ, qui Cherſonneſi, id eſt, peninſulæ ſpeciem habet.
Χέρσος, vide in χέρσος.
Χερυβεὶμ, & βὶμ, αἱ, ἄκλιτον. nomen Angelorum ſic a forma juvenum dictorum.
Χερύδιον, ν, τὸ, diminut. a χήρ, ὁ, manus.
Χερῷ, ὁν χερῷ, vel ὁν χερσῷ, in propinqun. ab ἔχομαι, juxta ſum, adhæreſco.
Χέσσαν, fundant, Att. pro χέαντων, 3. pl. a. 1. imperat. act. a χέω, ὰτω, verbi χέω, fundo. ſ. χέθω, a. 1. ἔχεθα, & ἔχεα.
Χέσθα, ατος, τὸ, unds: liquor, fluxus: flumen: aatrama ora rei. quod fuſum: vas fuſile. a χέω, χέθω, fuodo.
Χέσσατο, 3. pl. a. 1. ſub. act. verbi ejuſdem.
Χέω, fundo, ſpargo, liqueſacio. fut. χέσω, χεύσω, & χέθω. a. 1. ἔχεθα, ἔχυθα, & ἐχεα. perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. Hinc χυτὸς, ὴ, ὸν, luceus. χοὴ, ῆς, ἡ, libamen.

X H.

Χηλάδες, ὑ, ὸν, forcipieulatns. Th. χηλὸς, ὁ, forfex.
Χηλὴ, ῆς, ἡ, ſorſea, ſeu forceps caneretum, ſpecillum biſuleum Hippocrati. Item pranmontorium, eminentia. χηλαὶ Polluci ſunt puſtulæ, veſiculæ, tumoreſque in pedibus, & manibus. Item dicuntur χηλαὶ laxa, quæ ad arecndas undas mari objecta ſunt, ut muros lædant, Thucyd. dat. pl. Jon. χηλῆσι.
Χηλὸς, ᾶ, ὁ, orca, a χέω, capio.
Χημέρᾳ, pro ἐ ἡμέρᾳ, & dies.
Χήρη, ἡ, hiatus. a χάσκω, bio. Et oſt oicoſura liquidorum, pendens drachmas tres, vel duas.
Χήμωσις, ὁ, affectus albi in oculo, quum illud ſupra nigrum eminet: inflammatio palpebrarum.
Χὴν, χηνὸς, ὁ, ἡ, anſer. in pl. χῆνες.
Χηνοπλόμακτα, accubita ex plumis anſerum. Ex χηνὶ, anſar, & pluma.
Χῆρα, ας, ἡ, vidua. vide χῆρος, viduus.
Χηραμὸς, ᾶ, ὁ, caverna, latibulum, antrum, feceſſus.
Χηρεία, ας, ἡ, viduitas. Th. χῆρος, viduus.
Χηρεύω, ας, ω, vidnam vitam dego. Hinc χηρεύσις, viduitas. ab eodem themate.
Χῆρος, α, ὁ, vidnus, deſertus: orbus aliqua re. χήρα, ας, ἡ, vidua. χηρόω, viduo, viduum reddo. q. a χωρὶς, quia ſeparatus a compara.
Χήρωτο, deſolavit, Jonic. pro ἐχήρωσε, 3. ſingul. a. 1. ind. act. verbi χηρόω, viduo, vaſto: vitam cœlibem ago. ſ. χηρεύω, ας, ω. Th. χῆρος, α, ὁ, viduus, deſertus.
Χηρωσὶ, οἱ, remoti cognati. Item viduatum tutores. Euſtath. Iliad. c. nit magiſtratum eſſe, qui præficiebatur ſucceſſoribus viduntum, & viduis tutorum agentibus. Th. χῆρος, viduus.
Χίδνα, dat. ſing. a χίδνης, ος, ὁ, penuria, privatio.
Χηΐζω, indigeo, deficio. Th. χανὼ, idem.
Χῆτος, ος, τὸ, penuria, privatio, orbitas, indigentia. Th. χητὼ, indigeo.

X Θ.

Χθαμαλὸς, ὁ, plenaſmo τῦ θ, pro χαμαλὸς, humilis, declivis, depreſſus, non multum a terra aſſurgens. a χαμαὶ, humi.
Χθὲς, adv. heri, nuper, dudum. ὁ χθὲς, ſcil. ὦν, heſternus. q. abἐχθὲς, idem. Etymolog. ἐχθὲς. q. ἐνθὲς, exeutro: quia χθὲσινὴ ἡμέρα eſt, quæ præteriit.
Χθιζὰ, pro χθὲς, heri.
Χθιζὸς, ὁ, heſternus. Th. χθὲς, heri.
Χθὼν, corpus, Heſych. An ax χθὼν, terra?
Χθονὶ, dat. ſing. a χθὼν, ονὸς, ἡ, tarra.
Χθονὶς, gen. ſing. a χθόνος, ι, ὁ, tarreitris. Th. χθὼν, ονὸς, ὁ, terra.
Χθονὸς, terræ, gen. a χθὼν, terra.
Χθὼν, χθονὸς, ἡ, tarra. q. χῶν, a χῶ, capio. Hinc χθόνιος, α, ὁ, terreſtris.

X I.

Χιὰ, ἡ, idem ac χιὼ, latabra.
Χιάζω, nnto figura liræ χ, quæ quia Latinis decem ſignificat, χιάζω, vertitur decuſſare. Eſt autem χ nota delctionis in ſcriptura. Item ſum ni: is curioſus in earmine.
Χίδνα, χίδνα, nnvæ ſpicæ, aut legumina.
Χίλια, α, mille, in pl. ſ. g. & n. Hinc χιλιὰς, άδος, ἡ, numarus millenarius.
Χιλίαρχος, α, ὁ, militum tribnnus. Ex χίλιοι, milla, & ἄρχος, dux. Th. ἀρχὴ, imperium.
Χίλιοι, αι, α, milln. Æolic. χίλλιοι. hinc χιλιοὶς, ὰ, ὁ, millaſimus. χιλιὰς, άδος, ἡ, numerus millenarius. διςχίλιοι, bis mille. τριςχίλιοι, αι, αι, ter mille.
Χιλὸς, ὰ, ὁ, pabulum. ſeribitur & χυλὸς, q. quod per τὸ χύλω labia recipiatur. hinc χιλόω, ῶ, paſco.
Χίμαιρα, ας, & Jon. ης, ὁ, Chimæra, monſtrola quædam beſtia. vel caprn hyema nata. χίμαρος, ου, ὁ, hircus, aut hœdus hyama natus. Th. χεῖμα, τὸ, byemis.
Χιμάρους, Dor. pro χιμάρος, capellas. eajuſdem rhematis.
Χίμαυλον, τὸ, idem ac χίμαθλον, pernio.
Χιονέων, gen. plur. a χιόνεος, α, ὁ, niveus. Th. χιὼν, ονος, ὁ, nix.
Χιονίζω, nive conſpergern. Th. χιὼν, όνος, ἡ, nix.
Χῖος, ν, ἡ, nomen Inſulæ, a fondendo.
Χιτὼν, ῶνος, ὁ, & Jon. κιθὼν, tunica exterior, & interior, lorica. χιτῶν, pro χιτῶνα, accuſ. ſingul. Hinc χιτωνίσκος, tunicula.
Χιὼν, όνος, ἡ, nix. quaſi a χέω, fundo, quia funditur a cœlo.

X Λ.

Χλαῖνα, ης, ἡ, læna veſtis, quæ tunicæ exteriori ſuperinduebatur, ad frigus arcendum, penula, veſtis eralia, toga, Odyſſ. ξ. χλαινοθήκας, fut veſtium. χλανὶς, induo.
Χλαμυδηφόρος, pro χλαμυδοφόρος, ν, ὁ, qui chlamydam ferr. ca χλαμὺς, chlamys, & φέρω, fero.
Χλαμὺς, ὺδος, ἡ, chlamys. q. n χλαῖνα, quod indutum corpus calefaciat. ut ſit q. χλαμύς.
Χλεύάζω, cavillor, irrideo. ſut. άσω. perf. activ. κεχλεύακα. perf. paſſiv. nexλεύασμαι, σαι, σαι. Thema χλεύη, ης. ἡ, riſus.
Χλεύη, ης, ἡ, riſus, dariſio, ludibrium: q. a χάλος, labrum. labiorum anim motu fieri ſolet. Hinc χλευάζω, ludificor, irrideo. χλεύασμος, ὰ, ὁ, illuſio. χλεύαστης, ὰ, ὁ, illuſor, irriſor.
Χλιαίνω, tepefacio, calefacio, tepeſco. ſ. ανῶ. perf. κεχλίανκα. n. r. paſſiv. ἐχλιάνθην. Hinc χλιαρὸς, ὰ, ὁ, tepidus.
Χλιαρὸς, ά, όν, tepidus, placidus, ſuavis. χλιανὸς, Poet. pro χλιαρὸς, ſuaviter. Th. χλιαίνω, tepefacio.
Χλιδαὶ, αἱ, nom. plur. a χλιδὴ, ῆς, ἡ, luxus. Tb. χλίω, deliciis frango.
Χλιδανόπους, ος, ὁ, ἡ, qui delicatas pedum plantas habet. es χλίω, deliciis frango, & πους, ὸς, τὸ, malleolus pedis.
Χλιδάω, delicior, deliciis facio, delicatus ſum. ſic χλιδῶσα πολιτεὶ, delicioſa modulatio, ſeu ſuavis eantus. hinc χλιδῶσες, armillæ, quia delicati iis utuntur. Th. χλίω, deliciis frango.
Χλιήρης, ους, ὁ, a. s. part. act. verbi χλιαίνω, tepefacio.
Χλίω, deliciis frango, luxu effœmino. qui id facit, ſe χλιδᾶι, laxata, diſſolute vivem dicitur. Hinc χλιδὴ, ῆς, ἡ, deliciæ, luxus.
Χλιδὸς, ος, τὸ, luxus, deliciæ.
Χλόη, ης, ἡ, herba virens, gramen. Hinc χλοερὸς, & χλωρὸς, ὰ, ὁ, harbidus, viridis.
Χλοερῇ, dat. ſingul. a χλοερὸς, viridis. Th. χλόη, gramen.
Χλοεύης, & contracta χλόης, ὁ, qui in virenti gramine cubat: agreſtis. Ex χλόη, herba, & εὐνὴ, ἡ, cubile.
Χλόη, ης, ἡ, nomen mulieris; Cloe. Gr. herba virens.
Χλοῦνα, agreſtes, nom. plur. a χλούης, per crafin pro χλοεύης, agreſtis.
Χλούης, α, ὁ, acenſ. χλοῦνα. vide in χλοεύης, agreſtis.
Χλωρὸς, ά, όν, per crafin pro χλοερὸς, viridis, herbidus, & qui res virides ſapit: mollis, tenar: flavus, luteus. Them. χλόη, viridis gramen.

X N.

Χνάω, carpo, vellico: voro, deglatio. fut. χνάσω. Hinc χνόος, α, ὁ, & χνῆς, ῆ, ὁ, raſio; item lanugo, pubes.
Χνάω, lanuginem habeo, pubeſco. a χνόος, ὁ, lanugo. Th. χνάω, carpo.
Χνόος, χνῆς, raſio. a χνάω, vellico.

X O.

Χοάνη, ἡ, infundibulum. a χέω, fundo.
Χοάνιον, gen. Jon. a χόανος, α, ὁ, catinua.
Χόανος, ω, ὁ, fornax fuſoria: vas ex argilla ad fundenda metalla.
Χοεὺς, & χόος, χοῦς, ὁ, congius, menſura liquidorum capiens libras ix. Dor. χῆς, a χέω, capio.
Χοὴ, ῆς, ἡ, libamen. χοαὶ, αἱ, inferiæ. a χέω, libo.
Χοῖνιξ, tunica. Nehem. c. 7. verſ. 70. 72.
Χοϊκὸς, ὴ, ὸν, pulvereus, a, um. quod a χόος, χοὸς, ὸς, ὰ, ὁ, pulvis, a χέω, fundo.
Χοινὶς, modiolus, rotæ medium ecu fiſtula, cui infial ſunt radii. a χοινὴξ.

Χοῖ-

Χοινιξ, ικος, ἡ, mensura duas continens sextarios: semodius Vallæ apud Herodot. l. 3. pedicæ genus, erassa, & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur, Aristuph. in Plut.

Χοιρος, ου, ὁ, ἡ, porca. a χοῖρος, porcus, vel saxum in mari aliquantum eminens, ut porcæ asuti similis videatur. Δήλιοι χοιρίδες, scopuli Deli Euripidi. Item struma, se. cumur, in quo quasi glandulæ oriuntur sub concretis quibusdam ex pure, & sanguine.

Χοιρίν, ἡ, concha porcellaos. a χοῖρος, porcus.

Χοιρογρύλλος, ὁ, cuniculus. Levit. 11. 5. Deut. 14. 7.

Χοιροκομεῖον, τὸ, locus, ubi porci κομέονται, cursantur, & aluntur.

Χοῖρος, ου, ὁ, porcus, sus. etiam natura, qua mulieres sunt, τὸ γυναικῶν αἰδοῖον, Aristuph. in Achars. Hinc χοίριος, ου, ὁ, porcinus.

Χοιροτροφεῖον, τὸ, consectorium, ubi porci conficiuntur, seu mactantur. a τροφεύω, mactu.

Χολέ, Dor. pro χολὴ, ἡ, bilis.

Χολὰς, άδος, ἡ, intestinum, quia χολὴν bilem capit, vel quasi κοιλὰς, vallis, spelunca.

Χολάω, indigeo, icascur, cum dat. f. άσω. perf. κεχόλακα. Th. χολὴ, bilis.

Χολὴ, ῆς, ἡ, bilis, fel, ira, nausea. Hinc χολέρα, ας, ἡ, cholera. χολερικὸς, ἡ, ὁ, cholsricus, iracundus. χολόομαι, irascur. μελαγχολία, ας, ἡ, furor, seu desipientia ex atræ bilis redundantia.

Χόλιξ, ικος, ἡ, idem ac χολὰς, intestinum.

Χόλινθος, ου, ὁ, idem ac χολὰς, bilis.

Χολισθῆναι, 3. sing. perf. opt. pass. Jon. pro κεχολῆσθαι, irascatur, verbi ejusdem, & thematis.

Χονδρίτων, gen. plur. a χονδρίτης, ου, ὁ, pulvis ex hurdeo. Th. χόνδρος, ὁ, granum.

Χόνδρος, ου, ὁ, granum, grumus coacervatus, ut salis, thuris: cartilago: sales. q. a χῶν ὕδωρ, quia affunditur aqua ad farinam, &c.

Χόος, χέος, ὁ, ἡ, terra agesta, humus, agger, pulvis. a χέω, fundo. Hinc χοϊκὸς, terreous. Est & χώς, ὁ, congius.

Χορεῖα, ἡ, nomen urbis Ἀκαρνᾶνος, Chocaziu. Syr. pramulgattix.

Χόρδιλος, vel χορδαλὸς, ὁ, tumor tenuis intestini, & fides in instrumento musico, aut arcu. quia fit ex intestinis.

Χορδὴ, ῆς, ἡ, intestinum; item chorda, fides. dat. plur. Jon. χορδῆσι.

Χορείη, ας, ἡ, chorea, tripudium, in plur. χορῖαι. Th. χορὸς, ὁ, chorus.

Χορεύω, salto, saltaodu celebru. χορεύω, 3. sing. præs. sub. Th. χορὸς, chorus.

Χορηγὸς, ὁ, ὁ, chorsgus, dux chori. a χορὸς, churus, & ἄγω, duco. Etymologo videtur quasi χειραγὸς. Ex χεὶρ, manus, & ἄγω, duco.

Χορηγῶντες, aum. plural. part. præs. act. verbi χορηγέω, sum dux chori.

Χορὸς, & χορὸν, τὸ, edulia e lacte, & mells: sxta. Item χωρὸν, τὸ, carmina, quæ in choris canuntur.

Χόρτος, χορτὸν, vel χωρτὸν, τὸ, secundina, quia fœtum χωρεῖ, idest, capit. Item schola.

Χόρτος, vel χορτὸς, pes metricus choreia aptus.

Χορτυνία, ἡ, chorea, ipsa actio plaudendi pedibus solum iutec saltandum, a χορτύνω, qui in choro pulsat terram pedibus. quod a χορὸς, ὁ, chorus, & τύπτω, pulso.

Χορὸς, ὁ, ὁ, chorus, cœtus cansutium, & saltsutium, chores, tripudium. quasi a χαίρω, vel χαρὰ, ut fit q. χορὸς. Hinc χορεύω, salto. χορεία, ἡ, saltatio. χορευτὴς, ὁ, ὁ, saltator.

Χορτάζω, herbor, seu gramins pasco, fœoo saturo; item satiuu. fut. άσω. pert. as χόρτασα. a. 2. ἐχόρτασα, ας, a. a. r. inf. sct. χορτάσαι, saturare. præs. pass. χορτάζομαι, saturor. perf. pass. κεχόρτασμαι, a. e. iud. pass. ἐχορτάσθην, es, n, & 1a 3. plural. ἐχορτάσθησαν. a. 1. inf. pass. χορτασθῆναι. fut. 1. ind. pass. χορτασθήσομαι, ῃ, εται, & in 2. plur. χορτασθήσεσθε. Thema χόρτος, ου, ὁ, gramen, fœnum.

Χορτάσαι, a. r. inf. act. a χορτάζω, saturo.

Χορτασθῆναι, a. 1. inf. passiv. verbi ejusdem.

Χόρτασμα, ατος, τὸ, cihus. ab eodem verbo, & themate.

Χόρτος, ου, ὁ, fœnum, gramen, herba. q. αἴρτος, a αἴρω, tundeo. hinc rondere pascua dicuntor pecudes. hinc χορτάζω, gramius pascu. χορτοκόπιον, campus fœnarius. χορτοκοπία, ας, ἡ, fœnilecium.

Χυζὸς, ὁ, ὁ, numsu virt. Hebr. videos.

Χῦσι, funduut, Jun. pro χέωσι, a χέω, fundo.

X P.

Χραίνω, euluro, imhuu, uago: inescu. a χρὼς, coloru.

Χραΐσμα, Jun. pro ἔχρεισμα, 3. sing. aur. 2. ind. activ. verbi χρεισιμάω, ausiliur, profum. f. ήσω. Thsm. χρεία, commodo.

Χρεισιμάω, adjuvo, opituloc. q. χρησιμάω, a χρήσιμος, utilis. quod a χρῆσθαι, utor.

Χρείσιμον, ης, ὁ, auxilium. χρεισιμοῦσα, auxiliatus est, Jonic. 3. sing. a. e. ind. act. verbi χρεισμάω, adjuvo.

Χρὴ, oraculum reddsre, vaticinari: commodars.

Χρηΐσθης, ὁ, pollutus, a. c. part. pass. verbi χραίνω, ungo, euluro. f. ανῶ. a. 1 pass. ἐχρηΐσθην.

Χρήσασθαι, ήσεται, utor. cum dat. præs. imperat. χρῆσο, οῦ, utere. imperf. ἐχρησάμην, ώμην, ω, ῶ, ατο, ητο, & in 3. pl. ἐχρήσαντο, ῶντο. f. χρήσομαι. perf. pass. κέχρημαι, ωμαι. a. r. imper. med. χρῆσαι, ήσθω. a. r. sub. med. χρήσωμαι, ῃ, ηται. Th. χρεία, commodu.

Χρῆσθαι, a. pl. imper. pass. vide χρήσασθαι.

Χρῆσθαι, Jnn. pro χρῆσθαι. sic χρῆται, pro χρῆται, utitur.

Χρανῶν, fauciarer, 3. sing. a. 2. sub. act. verbi χραίνω, leviter saucio.

Χραύω, leviter saucio. fut. αύσω, q. χραύσω. Th. χραίνω, coluro, tingo.

Χραύω, ῶ, do mutuo, cum eodem do. q. e manu in manum (ideo ne ducu a χωρεῖ, manu.) fut. χρώσω. perf. κέχρωκα. a. 1. ἔχρωσα. a. r. imperat. act. χρῶσον. Est & χράω, oracula edo. Hinc χράσμα, commodaru accipiu, mutuor: orsculum cnafulu: item utor. χρῆσις, εως, ἡ, usus. χρήσιμος, ος, ὁ, ἡ, utilis. χρησμὸς, opitulor, upem feru. χρησὸς, ὁ, ὁ, urilis, eummodus; item mirte, clemens, benigous. χρηστὸς, ὴ, ὸν, utilitas; item boonas, clemsuria, benigoitas. κεχρήσμαι, abutur. κεχρησάμην, idem. κεχρήσιος, ου, ὁ, abusio, abusus. χρησμὸς, ὁ, ὁ, oraculum. χρησμῳδικὸς, ὴ, ὸν, idem. χρησμῳδῶ, oraculum reddu. χρησμῳδέομαι, oraculo admuneoe.

Χραὺω, coluto, tiugo, polluo. & pro ὀμόσαντο, imperuose irroo, secu.

Χρὴς, debita, per syucopeo piu χρέου, a χρέος, εος, τὸ, debitum. pl. τὰ χρέεα.

Χρήσθαι, Jon. pro χρῆσθαι, oraculum consulers. χρήσται, Jon. pro χρῆται. χρέσται, pro χρῆται. χρέωσι, pro χρῶσι, & Att. χρῶσι.

Χρεία, ας, ἡ, usus, utilitas, commodum: sentontia gravis: indigentia, necessitas, uegutium. q. u χράομαι, utor. hinc ἀχρεῖος, ος, ὁ, inutilis. χρὴ, oportet. χρείαν ἔχω, egeo.

Χρεῖος, ος, ὁ, egenus. a χρεία, indigentia. Et χρέος, Poet. pro χρέος, ους, τὸ, debitum.

Χρειὼ, Jun. idem ac χρεία, indigentia.

Χρειώδης, εος, ὁ, ἡ, utilis. a χρεία, ας, ἡ, usus.

Χρεὼν, genit. pl. a χρεία, ας, ἡ, usur, utilitas, commodum.

Χρεωστίζω, hinoio. etiam χρεωλύζω dicitur. fut. ίσω. p. ικα. q. χρεῶν ὀφείλω. ot fit q. χρεωστῶν. nam biamtus sit lutsbonda equi vociferatio.

Χρέωσιν, hiuuivere, 3. pl. a. 1. ind. act. Jun. verbi χρεωλύω, per syncopeo pro χρεωστῶσι.

Χρήματα, ων, τὰ, screo, sxcreo. hinc χρέμπτω, ατος, τὸ, sersstus, sputum.

Χρέων, χρέως, & χρέμψ, ὁ, chremis pisois audisu acco.

Χρέος, εος, τὸ, debitum, mutuum, ar alienum; item fatum, murs. quasi a χρὴ, oportet.

Χρεὼ, χρεὼν, pro χρειὼ, quod Jon. pro χρεία, ας, ἡ, indigeotia. & χρέω, Jon. pro χρῆ, utere, præs. imperat.

Χρεωκόπος, seu χρεοκόπος, qui χρέος, seu χρέος κόπτει, debitum rescindit, frsudans se. creditures, decocta pecuois, quod est χρεωκοπῶ. Ergo hic κόπτει, rescinders, est nulle exsulvera, & suio cedere.

Χρεωλυτέον, debitum solvu. tanquam a χρεωλύτης, qui χρέος λύει, debitum solut.

Χρεώμενος, Jon. pro χρέμενος, ὁ, præs. part. verbi χράομαι, ώμαι, utor. fut. χρήσομαι. Th. χρεία, utur.

Χρέος, τὸ, idem ac χρεὼς, εος, τὸ, debitum, mors, fatum. quasi dicer es χρέων ἐστὶ, usceile sit, far est.

Χρήσιμα, Jun. pro χρήσιμα.

Χρέος, ω, τὸ, Att. pru χρέος, εος, τὸ, debitum, æs alienum.

Χρεοφείλης, ου, ὁ, debitor. a χρέος, debitum. χρεοφείλω, sum debitur. χρεοφείλεσθαι, deberi. Th. χρέος, τὸ, dabitum.

Χρεοφειλέτης, ου, ὁ, debitur. a χρέος, τὸ, Att. pro χρέος, εος, τὸ, debitum, & ὀφείλω, dsben.

Χρὴ, oportet, impersonala cum accusat. imperf. ἐχρῆν, & χρῆν. f. χρήσει, oportebit. præs. int. χρῆναι, pro quo subinds χρῆν. Thema χρεία, ας, ἡ, indigeutia.

Χρῆσον, volunt, Doric. pro χρῆσον. a χρῆζω, vulu. Th. χρεία, ας, ἡ, indigeotia.

Χρῆσω, indigso, cum gen. pru χρῄζω. vide χρῄζων. χρῆσος, 2. sing. opt. præs. χρῄζοιτο, dat. sing. part. act.

Χρηΐσων, præs. inf. a χρῄζω, idem ac χρῄζω, egeu, vulo, rogu. Th. χρεία, ας, ἡ, indigeotia.

Χρήσασθαι, Jun. pro χρῆσθαι, uti.

Χρῆσε, pru χρῆμα. quod vide.

Χρῆσις, εως, τὸ, res utibilir, qua quis potest χρῆσθαι, uti, sc. pecunia, opes, merx: orsculum: upus: factum. in plur. τὰ χρήσεως, pecuoiæ, upes. hinc χρησιμεύω, negotium tracto, cunfulto, respondum do. χρησιμεύεσθαι, oraculu admoueri. ἐκ χρῆσεως, adv. e vestigio, ex tempore.

Χρῆσθ', seq. uspirat. χρῆσθ' pro χρῆσεως, nom. plur. a χρῆσις, εως, τὸ, pecunia, opus.

Χρησμῳδέω, Dei uomine loquor, divinitus admoneo: oumiaur. a. 1. ind. act. ἐχρησμῴδησα, ας, ε. a. e. inf. χρησμῳδῆσαι. præs. pass. χρησμῳδέομαι, divinitus admoneor. pert. pass. κεχρησμῴδημαι, σαι, σται, divioitus sui admonitus, sui edoctus. perf. part. pass. κεχρησμῳδημένος, η, ον, divinitus promissus. a. r. pass.

pass. ὀχρηματισθῆναι, ης, ῆ. a t. part. pass. χρηματισθείς, έντος, ὁ, disioitus ad monitus. Th. χρῆσαι, res.

Χρηματίσατε, aor. 1. inf. activ. χρηματισθείς, έντος, ὁ, a. 1. part. pass. verbi χρηματίζω, dicinitus admoneo.

Χρηστηριακός, ή, όν, divinum responsum. ab eodem verbo, & them.

Χρῆσις, εως, ἡ, indigentia, penuria, necessitas; petitio, Herodnt. q. a χρείη.

Χρῆσαι, inusit. opus sum, debeo. imperf ἔχρῆν, & χρῆν, oportabat, sub. χρὴ, inf. χρῆναι. ἀπόχρη, sufficit.

Χρηστοσύνη, ης, ἡ, divitiæ. a χρήσιμος, απες, τὸ, res.

Χρῆν, Jon. pro ἔχρῆν, imperf. vel pro χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρὴ, oportet.

Χρῆναι, inf. verbi impersonal. χρὴ, oportet.

Χρῆς, Hesych. exponit θέλεις, χρήζεις, Doric. contractione ex χρήεις, 2. singul. præs. verbi χρῆω, commodo.

Χρέωστ', pro Χρέοντο, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi χρέομαι, utor. vide χρήσασθαι.

Χρῆται, rugire. an a χρῆζω, vel a χρέω.

Χρήτας, ὁ, a. 1. part. act. a χρέω, commodo.

Χρήσασθαι, usum esse, aor. 1. inf. med. verbi χρέομαι, utor. aor. 1. med. ἐχρησάμην. aor. 1. part. med. χρησάμενος. Th. χρέω.

Χρήσθω, Dor. pro χρῆζων, vel χρηίζων, quod vide.

Χρῆσις, dat. sing. a χρῆσις, εως, ἡ, usus. Th. χρέω, vel χρέομαι, utor.

Χρῆσται, 3. sing. a. 1. sub. med. verbi ajuidem.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρὴ, oportat.

Χρῆσθαι, Dor. pro χρῆσθαι præs. inf. verbi χρέομαι, utor.

Χρηστός, ή, mutuatus, a. 1. part. pass. verbi χρέω, commodo. anr. 1. pass. ἐχρήσθην. a. 1. inf. pass. χρησθῆναι.

Χρήσθων, utantur, 3. dual. Actus pro χρήσθωσαν, quod Doric. pro χρέωσθω, & χρησθώσαν, 3. dual. pro plur. imperat. præs. verbi χρέομαι, ῶμαι, utor. f. χρήσομαι.

Χρήσιμος, ε, ὁ, ἡ, otilis, fructuosus, frugi. in pl. τὰ χρήσιμα, a. g. compar. χρησιμώτερος, superl. χρησιμώτατος. ab eodem verbo.

Χρῆσις, εως, ἡ, Poet. pro χρησμὸς, ὁ, ὁ, oraculum. Item usus, consuetudo: operum functio: otilitas.

Χρησμολόγος, ὁ, vates, fatidicus, atiolus. ax χρέω, & λέγω.

Χρησμὸς, ὁ, ὁ, oreculum. χρησμὸν, Dor. pro χρησμὸς.

Χρησμοσύνη, ἡ, oraculum, vatiainium: item indigentia, paupertas. Apoll. a. Argon.

Χρησμῳδέω, vaticinari. Ex χρέω, & ᾠδὴ, ἡ, cantus.

Χρησόμεθα, 1. pl. f. 1. med. verbi χρέομαι, utor. f. χρήσομαι. f. 1. part. med. χρησόμενος.

Χρηστὸν, utendum, verbala a χρέομαι, utor. Th. χρέω.

Χρηστόμαι, benignus sum, indulgeo. f. δέομαι, perf. pass. κεχρήσθημαι. a χρηστὸς, utilis, bonus. Th. χρέω, commodo.

Χρηστηριάζομαι, oraculum consulere. a χρηστήριον, oraculum.

Χρηστήριον, a, τὸ, oraculum: cædes: sacinus. Th. χρέω, commodo. Item locus vaticini, id est, cortina. Poll. fatidicum templum.

Χρήστης, ε, ὁ, fœnerator, creditor: item debitor, Demosth. a χρέομαι, utor. Th. χρέω.

Χρηστολογία, ας, ἡ, blandiloqoeotia. a χρηστολόγος, ε, ὁ, ἡ, blandiloquus.

Χρηστὸς, ὁ, ὸν, utilis, bonus, benignus, probus, humanus, facilis. χρηστὸν, ὸ, τὸ, benignitas. compar. χρηστότερος, α, ον, melior, us. Th. χρέω, commodo.

Χρηστότης, ητος, ἡ, utilitas, benignitas, indulgentia, comitas.

Χρῆται, Dorie. val Att. pro χρῶνται, 3. sing. præs. ind. verbi χρέομαι, utor. Th. χρέω.

Χρήσασθαι, appropiaquare facio, admoveo: accedo: sulcio me, ionitor: illino, applico. f. ψω.

Χριτωσάν, uncta, aor. 1. part. med. verbi χρίω, ungo. fut. ίσω. perf. passiv. κέχρισμαι.

Χρίσμα, ατος, τὸ, unctio, ungueotum. a perf. pass. verbi χρίω, ungo.

Χριστιανὸς, ὴ, όν, Christianus, a, um. ab eodem them.

Χριστὸς, ὴ, όν, unctus: cognomen D. N. JESU, quo officium ejus indicatur. a χρίω, ungo. perf. passiv. κέχρισμαι, σται, σται.

Χρίω, ungo; pungo, stimulo. f. ίσω. a. 1. ἔχρισα, ας, a. perf. κέχρικα. perf. passiv. κέχρισμαι, σται, σται. Hinc χρίσμα, ατος, τὸ, unguentum. χρίσις, εως, ἡ, unctio. χριστὸς, ὸν, ὁ, unctus. q. χρωτὸς ὢν, manu oli quid inteto, illino. an a χράω, tango.

Χρὸς, ὼς, ὁ, color, superficies: corpus, val cutis hominis. Est & χρὼς, accus. a χρὼς, χροὸς, χροΐ, ὁ, cutis. (q. a χρόος, coloro) Hinc χροΐζω, coloro, colore iatbuo. χροὸς, χροόνος, seu χρόους, idem. χρόως, ωτος, τὸ, color; item cutis: ὀυσχρὼς, α, ὁ, ἡ, cnocolor. χρὼς, ῶτος, ὁ, cutis. χροὸς, οτος, ὁ, idem.

Χρὶ, & χρῖ, dat. sing. a χρὶς, cutis.

Χροὶ, ᾶς, ὁ, inferto ι, pro χρὼς, ως, ὁ, color.

Χροΐζεσθαι, propius accubare t eutim tangere. Th. χροὸς, cutis.

Χρυσοῖ, accus. singul. Jon. a χρυσὸς, color.

Χρόμιος, ὁ, ὁ, stridor dentium, deatium, & maxillarum collisio: strepitus. q. a χρεμίζω.

Χρομὶς, α, ὁ, Chromius, nom. propr.

Χρονὸς, vivo: mentis compos sum. Th. χρόνος, ὁ, tempus.

Χρονίζω, tardo, moror, persevero. fut. ίσω, & Att. χρονιῶ, ᾶς, ᾶ. aor. 1. ἐχρόνισα, ας, a. perf. κεχρόνικα, ως, ὁ, cunctatus sum. Thema χρόνος, tempus.

Χρόνος, α, ὁ, ferus, diuturnus, tardus.

Χρόνος, ε, ὁ, tempus, annus, diutornitas. Item cœlum Hesiodo. (q. a χράω, utendum do. an a χρὼς, & ῥέω, fluo? quia in perpetuo fluxu est. an a χοὴ τελεῖν, quod omnia perficiat?) hinc χρόνος, ε, ὁ, diuturnus. χρονίζω, moror. χρονικὸς, tamporalis. ὁμόχρονος, α, ὁ, ἡ, contemporeneus.

Χρονοτριβέω, ῶ, tempus tero. f. ήσω. perf. κεχρονοτρίβηκα. a. 1. inf. act. χρονοτρῖβῆσαι. Quod a χρόνος, tempus, & τρίβω, tero. fut. ψω.

Χρὸς, gen. a χρὼς, cutis.

Χρὼς, χροὸς, ὁ, cutis, accus. sing. χρόα. hinc a χρόος, ε, ὁ, ἡ, idem. The. χρὼς, ως, ὁ, color.

Χρυσηλάκατος, α, ον, Doric. pro χρυσηλάκητος, α, ὁ, ἡ, auream colum habens, & gestans. ἡ χρυσῆν ἠλακάτην ἔχουσα ἢ φέρουσα. hinc χρυσηλακάτα Λητὼ, Dor. pro χρυσηλακήτη Λητὼ. Ex χρυσὸς, ὁ, aurum, & ἠλακάτη, ης, ἡ, colus.

Χρυσηλὶς, ὶδος, ἡ, blatta, eruca. a colore auri, quod χρυσὸς. Gaxa in Aristot. vertit aureliam.

Χρυσίμος, baluca. Gl. quod Hispanis est minutum. χρυσῆ ἄμμος, est aurea arena.

Χρυσόμιτρος, accus. plur. a χρυσόμιτρις, ιδος, ἡ, ὁ, aurea fascia ligatos crines habens; vel babens auream habenam, vel frænum. Hesiod. in Theogonia. Ex χρυσὸς, ὁ, ὁ, aurum, & μίτρα, ης, ἡ, aurea talis fascia. q. ab ἀμπέχω, circumdo.

Χρυσόθαμνον, τὸ, chrysotemum, herba: eaitha Dioic. lib. 4. cap. 58. Item luteum ovi, quod vitellus dicitur.

Χρυσόκρος, ε, ὁ, ἡ, & χρυσόκρη, ὁ, ensem aureum habens. Ex χρυσὸς, aurum, & ἄορ, ἄορος, τὸ, ensis. Them. ἀείρω, tollo.

Χρυσάρματος, α, ὁ, qui aureo curru vehitur. Ex χρυσὸς, & ἅρμα, ατος, τὸ, currus.

Χρύσασπις, ίδος, ἡ, Poet. ἡ χρυσῆν ἀσπίδα ἐν φέρουσα, aurum clypeum ferens.

Χρυσάωρ, ορος, ὁ, nomen etiam viri. vida χρυσόκρος, ὁ, ensem aureum habens.

Χρυσάργυρον, tributi genus, quod profuis, ac brutorum animalium excrementis dabant.

Χρυσὸ, vocat. singul. a χρυσὸς, ὸν, ὁ, aurum.

Χρύσια, pro χρύσεα, nom. plural. neute. gen. vel accus. a χρύσεος, idem ac χρύσεος, ος, aureus. Thema χρυσὸς, aurum.

Χρύσεος, ῆ, ὁ, aureus. dat. singul. χρυσέῳ, & in f. gen. χρυσέη, ῆ, & in n. g. εου, ῆς, in plut. χρύσεοι, χρυσᾶ. ab eodem them.

Χρυσέῳ, dativ. singul. a χρύσεος, aureus.

Χρυσῆ, dat. sing. f. g. a χρυσὸς, ὸν. in acc. χρυσῆν. eide in χρύσεος, ῆς, ὁ, aureus. Est & Χρυσὴ, ἡ, nomen urbis.

Χρυσηὶς, ἴδος, ἡ, in acc. Χρυσηΐδα, patronym. a Χρύσης, Chryses, sacerdos Apollinis.

Χρυσηλάκατος, ὁ, auream habens colum; vel aureas babens sagittas. Homer. Ex χρυσὸς, aurum, & ἠλακάτη, colus, sagitta.

Χρυσήλατος, ὁ, ἡ, aureas habens habenas. Ex χρυσὸς, aurum, & ἐλαύνω, ης, ὁ, habena.

Χρύσιος, ὁ, solidus. aureus nummus. ex χρυσὸς, aurum.

Χρύσιος, α, τὸ, aurum. aureus nummus. idem ac χρυσὸς.

Χρυσοδακτύλιος, ε, ὁ, ἡ, aureum gastans annulum. ax χρυσὸς, ὸ, ὁ, aurum, & δακτύλιος, α, ὁ, annulus. Thema δάκτυλος, α, ὁ, digitus. q. d. digitalis.

Χρυσόδετος, ὁ, ὴ, auro ligatus. χρυσοδέτη, Dor. pro ε, fœm. g. a δέω, ligo, & χρυσὸς, aurum.

Χρυσόθεμις, Chrysothemis. nom. filiæ.

Χρυσόθρονος, ὁ, aureum thronum habens. Ex χρυσὸς, ὸ, ὁ, aurum, & θρόνος, α, ὁ, thronus. Th. θάω, sedeo.

Χρυσόκερως, vel est acc. sing. a χρυσόκερως, ωτος, aursis cornibus, & accus. χρυσοκέρωτα, & κέρων. vel est quartæ declinat. simpl. ut Μενέλαος. Ex χρυσὸς, aurum, & κέρας, τὸ, cornu.

Χρυσόκλαβον, aureis clavis ornatum. a χρυσὸς, & clavus.

Χ υσοκόμης, ὁ, ἡ, aoreo crine conspicuus, Dor. χρυσοκόμας, α, ὁ, dicitor & χρυσόκομος. Ex χρυσὸς, ὸ, ὁ, aurum, & κόμη, ης, ἡ, coma.

Χρυσόλιθος, ε, ὁ, chrysolithus, aurei coloris gemma. Ex χρυσὸς, aurum, & λίθος, lapis.

Χρυσόμαλλον δέρας, vellus auraom. Ex χρυσὸς, aurum, & μαλλὸς, ὸ, ὁ, vellus.

Χρυσόξανθος, sia vocatur Θέτις, quæ alter ἐρυθρόξανθος, rubia tinctorum, quæ corticem rubentem habet.

Χρυσόπαστος, ε, ὁ, ἡ, auro aspersus. ex χρυσὸς, aurum, & πάσσω, inspargo.

Χρυσοπέδιλος, ε, ὁ, aureis calceamentis gaudens. Ex χρυσὸς, aurum, & πέδιλον, ε, τὸ, calceus.

Χρυσόπρασος, α, ὁ, chrysoprasus, gemma viridis. Ex χρυσὸς, aurum, & πράσον, ε, τὸ, porrum.

Χ υσόρραπις, & χρυσόρραφις, ιδος, ἡ, antiviaga. quod ax χρυσὸς, aurum, & ῥαπὶς, ίδος, ἡ, virga.

Χρυσὸς, ὸ, ὁ, aurum. moneta aorea. χρυσὸς ἄστρολος, aurum recoctum, Poll. Item piscis aursi coloris, ut tradit Plinius. q. a χράω, id est, usu, vel a χρὼς. est enim colore amabili. Hinc χρυσοῦν, ε, τὸ, aurum. χρύσεος, ῆς, ὁ, aureus. χρυσοῦς, inauro.

Χρυσοστέφανος, ὁ. aurea redimitus corona. Ex χρυσὸς, & στέφανος, corona.

Χρυσότευκτος, ε, ὁ, qui aureum arcum habet, & gestat, ὁ χρυσοῦν τόξον ἔχων.

Χρυσοτόκος, ε, ὁ, aurifer.

Χρυσοφύλαξ, ακος, ὁ, auri custos.

Χρυσοχαίτης, ω, ὁ, Doric. pro χρυσοχαίτης, ε, ὁ, auricomus. Ex χρυσὸς, aurum, & χαίτη, ης, ἡ, coma.

Χρυσῶ, gen. Dor. & Æol. pro χρυσοῦ. hinc χρυσῶ χρυσοτόκε, auto magis aurea.

Χρίζω, coloro. a χρὼς, color.

Χρῶμ, ατ⊙, τό, color: cutis, Hippocr. ἐξ ἀνωτέω. The. χρόα, ας, ἡ, idem. χρώματα translate dicuntur colores Rhetorici.

Χρωτίζω⊙, ῶ, σω, præf. part. a χρώματα, uror. Th. χρόα.

Χρωτόω, coloro, tingo. a χρόα, ας, ἡ, color.

Χρῶνται, 3. plur. præf. ind. χρώομαι, utor.

Χρώς, ωτός, ὁ, corpus: cutis, idem ac χρόα, χροός, χροΐ. Them. χρόα, color.

Χρωτίῃ, ὁ, colonos, iofector, in Epigramm.

Χρώσω, colorabo, fut. 1. iud. actio. verbi χρώννυμι, feo χρόω, coloro. f. ὤσω. n. 1. Inf. act. χρῶσαι. aor. 1. paſſ. χρωσθῆναι. Th. χρόα, ας, ἡ, color.

Χρῶνται, utarur, 3. ſingul. oprar. præſ. paſſiv. χρωτίζομαι, ίζω, ίσω, ῖται, verbi χρώομαι, utor. Them. χρόα, commodo.

Χ Υ.

Χυλόω, fuſe, copioſa, abundanter, cumulate, paſſim. a χύω, fundo. hinc χυδαῖος⊙, αία, αῖον, copioſus, vulgaris.

Χυλός, ῦ, ὁ, ſueeus, humor. q. a χύω, fundo. quia per unieerſum corpus diffunditur. hinc χυλόω, in χυλόν, fuccum, redigo. χυλίζω, ſuccum exprimo.

Χύμα, ατος, τό, aliquid effuſum, & confuſum: amplitudo, liquor, fluxus: copia. quaſi u χύω, fundo. Th. χόω, fundo.

Χυμός, ῦ, ὁ, proprie ſapor: ſoccus, humor: ſanguineus humor, quem a chylo ventriculi per meſenterium attracto coquit epar, quæ epatis actio dicitur χύμωσις, ut illa ventriculi χύλωσις.

Χυτός, fundo. χύτη, ἡ, fuſio. χύτης, ὁ, fuſor. Th. χόω, fundo.

Χύτος, εος, ἡ, effuſio. a χύω, feo χόω, fundo.

Χύτλον, τό, oleum aqua permixtum ad perfundeoda iaeantium eorpora: eas oleatium. Item luſtratio: quod mortuis libatur, atque effunditur, Argon. l. 1.

Χυτλόω, oleo perfundo. a χύω, feo χόω, fuodo.

Χύτο, fuſus erat, Joo. pro ἐκέχυτο, 3. ſing. pluſq. perf. Sic χυθέν pro ἐκχυτέν, 3. plur. verbi χύω, fundo. f. ὕσω. perf. paſſ. πέχυμαι.

Χυτός, ὁ, agger ex congeſta terra. Item fuſus, fuſilis, liquidus. Ariſtot 1. anim. cap. 9. Et circomcluſus, lapidibus conſtructus, vel cœnom, & ſordes habens. Etym. Th. χύω, fundo.

Χύτρα, ας, ἡ, olla, fictile, ſidelia, cacabus. Item lafor. Poll. lib. 9.

Χυτρόγαυλος⊙, magna olla, χύτρα, ut γαυλός, mulcta: & γαυλός, eſt genus navigii.

Χυτροπόδιον, gen. plur. a χυτρόπους, οδος, olla pedes habens. Ex χύτρος, α, ὁ, olla, & πούς, ποδός, ὁ, pes.

Χύτρος, α, ὁ, olla. q. a χύω, quia in eam aliquid fundiur, coctum eauſa.

Χύω, fundo. f. χύσω, perf. κέχυκα. perf. paſſ. κέχυμαι. pluſq. perf. ἐκεχύμην, ευ, σο. Th. χόω, idem.

Χ Ω.

Χῶ, capio, pro ἔχω, eel χάω, unde & κατάχω, capio. ſed χ' ὦ, pro ἐγ ὦ.

Χ' ὡδωνς, Dor. pro ἐγ ὁ Ἅιδης.

Χόεο, Jon. pro χώο, iraſcere, præſ. impetat. verbi χώομαι, idem eum χολῶμαι, iraſcor. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Χ' ὡ 'κ, Dor. pro ἐγ ὁ ἐκ.

Χωλόω, claudico, mutilo, claodum reddo. Hippocr. f. ώσω. Th. χωλός, claodus.

Χωλός, ῦ, ὁ, claudus, mutilus. q. a κόλος, idem. hioc χωλοῦμαι, & χωλόω, clandieo. χωλόω, claudum reddo. χώλωσις, εως, ἡ, claudicatio. χωλότης, ητος, ἡ, idem.

Χῶμα γῆς, terræ aggeſtæ moles.

Χ' ὡ μός, Dor. pro ἐγ ὁ ἐμός.

Χῶν, ὁ, fundens, pro χέων, præſ. part.

Χώνη, ης, ἡ, infundibulum: fornax, Diofc. lib. 5. cap. 77. a χόω, fondo.

Χώνυμι, aggerem educo, f. χώσω. hioc χῶμα, agger. qood a χῆς, ὁ, terra aggeſta, agger, pulvis. Th. χόω, terra aggeſta extruo.

Χώνος, eootract. ex χόανος, fuſorium vas, infundibolum. unde χωνεύω, in χῶνον conjicio.

Χωνεύω⊙, ῶ, σω, ſuccenſens. gen. Joo. χωνεύομαι, præſ. part. a χώομαι, iraſcor. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Χ' ὡπόσοι, & quot. Dor. pro ἐγ ὁπόσοι.

Χώρα, ας, ἡ, regio, tractus, platea: ſolum, ſtatio: conceptaculum. Plutarch. Jon. χώρη. hinc χῶρος, ου, ὁ, agri. Them. χῶρος, ου, ὁ, locus, ſedes.

Χωρέω, acceedo, proficiſcor, capio, capax ſum: avado, locum do. f. ήσω. perf. κεχώρηκα. a. 1. ἐχώρησα. aor. 2. imperat. activ. χώρησον, ήτω, & plut. χωρήσατε, recipere uos. aor. 1. inf. act. χωρῆσαι, recipere. q. a χῶρος, locus, χωρῆ, imperſoaliter, pro χῶρα ἐστί, loeus eſt, ſpatium eſt, Ariſtot. de hiſt. anim. lib. 9. Hinc ἀναχωρέω, ſedeo. ἀναχώρησις, εως, ἡ, reditoa. ἀναχωρητής, ᾶ, ὁ, qui in ſolirudine vivit. συγχωρέω, concedo, aſſentior. συγχώρησις, εως, ἡ, conceſſio, aſſenſus.

Χωρίβ, ὁ, nomen monris ἅπαξ λεγ. Choreb. Hebr. deſolatio, vaſtitas.

Χωρῆσαι, a. 1. inf. act. χωρέω, ατος⊙, ὁ, aor. 1. part. verbi χωρέω, accedo.

Χωρεμός, ὁ, arca, ciſta. quia χωρῆ, capit aliquid.

Χωρίζω, ſeparo, ſejungo. fut. ίσω. perf. κεχώρικα. aor. 1. ἐχώρισα, ας, ε. aor. 1. inf. χωρίσαι. præſ. impetat. paſſ. χωρίζομαι, ίζου. perf. paſſiv. κεχώρισμαι. perf. part. κεχωρισμένος⊙.

Χωρίον, ου, τό, membrana extima, quæ fœtum inoolvit, & eapit. Item locus, ager, regio, prædium. χωρίον ἡμελημένον, prædiom ineultom Polloei, vinea Ariſtoph. marc Thucyd. ſpatium figuræ Geometricæ Ariſtoph. in Nub.

Χωρίς, ſeo: ſum, ſeparatim, abſque, ſine: niſi: χωρὶς ἢ ὅτι πολλῷ μείζονες, niſi quod ſunt multo eapaeiores, Herodor. lib. 4. Hinc χωριστός, ἡ, ὁ, ſeparatio.

Χωρὶς δὲ, ὧν δὲ, ad hæc, rum vero, Herodor.

Χώρισις, ἡ, ſeparatio, ſegregatio.

Χωριστός, ἡ, ὁ, ſejunctio.

Χωρατός, ἡ, ὁ, ſeparabilis, deſtinatus, ſeparatus.

Χωρίτης, ου, ὁ, agreſtis, Heſychius.

Χωρίτικὸν πλῆθος⊙, agreſtis multitudo.

Χωρίτικῶς, ruſtice, duriter. Xenoph.

Χωρίτις, ἡ, indigena, villica. Lucian.

Χωρώδης ὑμήν, membraoa, quæ pro ſeeundis habetur. Ariſt. lib. 6. anim. c. 3.

Χωσβατᾶν, in loco aliquo circumire. Heſych.

Χωσβάτης, ου, ὁ, inſtrumentum, cujus uſus eſt in aquarum libratione, Vitruvios lib. 8. c. 6.

Χωρογραφέω, regiooem aliquam deſcribo.

Χωρογραφία, ἡ, regionis deſcriptio. Prolom.

Χωρογράφος⊙, ου, ὁ, locorum deſcriptor.

Χωροειδὴς πλέγμα, tenuis menynx, ſive membraoa humana, veſtiensque eerebrum.

Χωροποιέω, regionem populor: pabulor: iraſcor, Heſych.

Χῶρος⊙, ου, ὁ, locus, ſedes: item ager, prædium. q. a χῶ, id eſt, capio. Hinc ὁ, χωρός⊙, ου, ὁ, & ὁ χωρεύς⊙, έως, ὁ, indigena. ἐπιχώριος⊙, ου, ὁ, idem.

Χῶς⊙, α, ὁ, nomeo veori, chorus. Act. 27. 12.

Χωστός, idem ac γωνιαῖος, pharetra.

Χ' ὡς, Dor. pro ἐγ ὡς.

Χώσαι, aggeſſiſſe. aor. 1. inf. act. χώσας, αντος⊙, ὁ, a. 1. part. κεχωκὼς⊙, a. 1. part. med. verbi χώσομαι, aggerem duco. fut. χώσω. quod a χῆς, ὁ, terra aggeſta.

Χώσατο, iratus fuit, 3. ſingul. a. 1. med. Jon. Sic κεχώσατο⊙, aor. 2. part. med. verbi χώομαι, iraſcor. Th. χολή, ῆς, ἡ, bilis.

Χωσθείς, ατος⊙, ὁ, aggeſtus, abr. 1. part. paſſ. a χώσομαι, aggerem duco.

Χώσω, aggeſabo, f. 1. act. a χώσομαι. Th. χόω, aggerem duco.

Χ' ὅτεω, Dor. pro ἐγ ὅτεω, & quando.

Χ' ὃ, π, Dor. pro ἐγ ὁ, π, & quod.

Ψ Α.

Ψ.

Ψ Eſt littera vigeſima tertia. valet βσ, πσ, στ. In numeris ψ valet DCC.

Ψάγδας, unguenti genus, Hippocr. a ψάω, mulceo, abſtergo.

Ψαθόω, contrecto turpiter: chordas muſicas tracto. q. a ψάω, tango.

Ψαθερός, mollis, tener, delicatus, Soid. Item putris, fragilis, aridus.

Ψαθυρός, & ψαθυρός, Att. ᾶ, ὁ, friabilis. ψαθυρότης, ητος, ἡ, friabilitas.

Ψαλακός, ᾶ, ὁ, rarus, raros habeos capillos; planus, lævigatos.

Ψαλάσσω, ήσω, ραρο, ſparge, aſpergo.

Ψαλακός, idem ac ψακάς, gutta, ſtilla.

Ψαλάω, leviter attingo. (q. a ψάω, tango.) & pro inoato, ſpiro, feſtino.

Ψαλόω, tenue facio, contero. hioc ψαλός, ἡ, όν, attenuatus, ſubactus.

Ψακάς, άδος⊙, ἡ, ros, ſtilla, gutta. (q. a ψάω, minuo.) hinc ψακάζω, & ψεκάς, άδος⊙, ἡ, idem. ψαχάζω, & ψεκάζω, roro, roris guttas ſtillo.

Ψαλάττω, tango. a ψάω.

Ψαλδαῖος⊙, α, ὁ, nomen gentile, Pſaldæus, pro Chaldæus, a Cheſeo filio Nachoria.

Ψαλίδεσσι, οἱ, habeores forficea io ore. a ψαλίς, ίδος⊙, ἡ, forfex, & σάω, στος⊙, τό, os.

Ψαλίζω, reeido, reſeco. fut. ξω. Them. ψαλίς, ίδος⊙, ἡ, forfex.

Ψάλιον, ψαλίου, & ψάλιου, α, τό, frænum. ψάλια, ſeu ψάλιαι, ων, τῶν, torques, monilia, collaria. q. a ψάω, tergo.

Ψαλίς, ίδος⊙, ἡ, forfex. (q. u ψάλλω, moveo) motus eeler. hioc ψαλίζω, f. ίσω, vel ίξω, forfice reſeco.

Ψάλλω, tango, leni motu percutio: fidiboe eano, pſallo. (q. a ψάω, tango) fut. αλῶ. perf. paſſ. ἔψαλμαι. p. m. ὤψαλα. Hinc ψαλμός, ῦ, ὁ, carmen fidibus cantatum. ψαλτήρ, ῆρος⊙, & ψάλτης, α, ὁ, qoi feit fidibus. ψαλτήριον, α, τό, pſalterium, inſtrumeotum, quo pſallitur.

Ψαλμός, ῦ, ὁ, pſalmus. Th. ψάλλω, pſallo.

Ψαλυχιάδης, Dor. pro ψαλυχιάδου, genit. plural. a Ψαλυχιάδαι, οἱ. Pindar. Iſthm. Od. 6. 475. 4.

Ψαμάθεια, ας, ἡ, Nympha cujuſdam Nereidos nomen. Pindar. Nem. Od. 5. 370. 1.

Ψαμάθη, ης, ἡ, oom. mul. a ψάμμος⊙.

Ψάμμαθος⊙, & Poet. ψάμμαθος⊙, ου, ὁ, arenoſus locus, ſabulum. geo. Jou. ψαμμάθου. Th. ψάμμος⊙.

Ψάμμος⊙, ου, ἡ, arena, ſabulum. q. ab ἅμμος⊙, α, ἡ, idem. Hinc ψαμμώδης, ες⊙, ὁ, ἡ, atenuſus. ψάμμαθος⊙, & ψαμμάθος⊙, ου, ἡ, arena. q. a ψάω, comminuo.

Ψάρ, & Jon. ψήρ, ὁ, ſturnus, avis varii eolonis. in geo. plur. ψαρῖς. Dicitur & ψάρος⊙, q. a ψαίρω, idem ac ψάω.

Ψαρίς, ὁ, celer, veloa. Item eblaris ſpecies.

Ψαρῶ, attrigam, f. r. verbi ψάρω, tango.

Ψαῦε, attinge, præſ. imper. act. a ψαύω, idem ac σπάω, tongo, tergo.

Ψαυρός, ὁ, agilis, levis, tenuis, delicatus. quaſi a ψαύω, leniter tango. Th. ψαύω.

Ψαυθείς, ὁ, palpatus, a. 2. part. paſſ. verbi ψαύω, rango, contrecto. f. fut. ευ. perf. ἔψαυκα. aor. 2. paſſ. ἐψαύθην. Th. ψάω.

Ψαύω, tango, contrecto, palpor: percutio. a ψάω, accedo, tango.

Ψαυρός, ὁ, ἡ, aridus, ſqualidus, infirmus, tenebroſus. Eſt & ψαθερός.

Ψαυρότης, ὁ, ἡ, friabilitas. q. a ψάω. arida enim facila minuuntur, λεπτύνονται.

Ψάφος⊙, ου, ὁ, Dor. pro ψῆφος⊙, ου, ἡ, calculus, ſuffragium.

Ψάω, f. ήσω, p. ἔψακα, commiouo, extenuo, tango leniter, mulceo, abſtergo, accedo, foveo, calefacio. Hioc

ψίχω,

ψήχω. f. ξω, tado, frico. ψῆξις, εως, ἡ, raſura. ψηκὸς, ἁ, ὲ, mobilis, agilis. ψώω, tango.

Ψ Ε.

Ψέ, Dor. pro σφέ, σφᾶς, acc. dual. & pl. ab ἅ, ſui.

Ψέγω, ἰω, ν, Poetic. idem ac ψόγος, & ψογερὸς, ά, όν, vituperatorius. Th. ψέγω, vitupero.

Ψέγω, reprehendo, vitupero, carpo, improbo, culpo. fut. ψέξω. præt. ἔψεξα. perf. paſſiv. ἔψεγμαι, ξαι, κται. Hinc ψόστης, ν, ὁ, vituperator, reprehenſor. ψεκτὸς, ὴ, όν, vituperatus, reprehenſus. ψόγος, ὁ, ὁ, reprehenſio, vituperium.

Ψέγωνται, 3. pl. præſ. ſub. paſſ. verbi ψέγω, reprehendo.

Ψεδὸς, ὴ, ὲ, raros habena capillos, & impexos, glaber, calvus. Iliad. β. ψελὸς dicitur etiam quia ſecundum Pindarum, qui σὺν ἰῇσιν, Ε σκοπιὰς, ignobilis, & obſcurus.

Ψεκὰς, άδος, ἡ, gutta. Ponitur etiam pro abia rebus minutis, ſicuti pro auro inter areuam. ψεκάδες etiam dicuntur aoeillæ, quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conſpergunt. Hinc ψεκάζω, guttas demitto, ſtillo, rigo.

Ψεκτέον, vituperandum. varbale a ψέγω, vitupero.

Ψέλιον, ν, τὸ, armilla. ψέλιον etiam, ſive ψαλιον, in equorum fræna dicitur ille toiques ferreus equorum mantum ſubſtringens, quo equuareſtinetur. Poll. l. 1.

Ψελιοφόρος, ν, ὁ, vel ψελιεροφόρος, qui fert armillas. a ψέλιον, armilla, & φέρω, fero.

Ψελὸς, ὔ, ὁ, balbus, blæſus. q. a ψῆω, minuo. Blæſus anim mioult integritatem litterarum. Apud Athen. l. 8. ψελλὸς uſurpatur pro eleganti. Hinc ψελλίζω, balbutio. ψελλότης, ητος, ἡ, baibuties.

Ψέξαι, a. 1. inf. act. verbi ψέγω, vitupero. f. ξω.

Ψέξωσιν, 3. plur. fut. 1. actiν. verbi ejuſdem.

Ψευδάδελφος, ὁ, ὁ, falſus frater. a ψεῦδω, fallo, & ἀδελφὸς, ὁ, ὁ, frater.

Ψευδαπόστολος, ὁ, ὁ, falſus Apoſtolus. Ex ψεῦδω, fallo, & ἀπόστολος, apoſtolus.

Ψεῦδος, mendacia, acc. plur. a ψεῦδος, ος, τὸ, mendacium. ſed ψεύδεας, ας, acc. plur. a ψεῦδης, ὲς, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεῦδω, decipio.

Ψεύδει, dat. ſing. a ψεῦδος, ος, τὸ, mendacium.

Ψευδεσθαι, præſ. inf. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.

Ψεῦδη, acc. ſingul. a ψεῦδης, ὲς, ὁ, ἡ, mendax. Th. ψεῦδω, fallo.

Ψευδιδασκαλος, ὁ, ὲ, falſus doctor. a ψεῦδω, fallo, & διδάσκω, doceo.

Ψευδολόγος, ὁ, ὲ, ὁ, falſiloquus. Hinc ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδομάρτυρ, υρος, ὁ, ἡ, falſus teſtis. Ex ψεῦδω, & μάρτυς, υρος, ὁ, teſtis. Hinc & ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falſum teſtimonium. ψευδομαρτυρίαν, falſa teſtor. f. ήσω. præt. ἐψευδομαρτύρησα.

Ψευδόμβρος, ὁ, præſ. part. paſſ. verbi ψεύδω, fallo.

Ψευδονύμφος, ἡ, falſa virgo. Th. ψεύδω, fallo, & νύμφη, ἡ, virgo.

Ψευδόμνυκος, ὁ, ὁ, pro ψευδόρκος, perjurus. Th. ὄμνυμι, ὔω, jurandum, & ψεύδω, fallo.

Ψεύδορκον, τὸ, falſum juramentum. ex ψεύδω, fallo, & ὅρκος, ὁ, ὁ, jusjurandum.

Ψευδοπροφήτης, ὁ, ὁ, falſus propheta. Ex ψεύδω, fallo, & προφήτης, ὁ, ὁ, propheta.

Ψεῦδος, ος, τὸ, mendacium, vanitas, falſum commentum. Thema ψεύδω, fallo.

Ψευδοτέλεστον, τὸ, apiaſtrum.

Ψευδόχριστος, ὁ, ὁ, falſus Chriſtus. Ex ψεύδω, fallo, & χριστὸς, ὁ, Chriſtus. Th. χρίω, ungo.

Ψεύδω, decipio, fallo. fut. ψεύσω. perf. ἔψευσμαι. præſ. paſſiv. ψεύδομαι, fruſtror, mentior. præſ. imperat. paſſiv. ψεύδου, ὔσθω, & in plur. ψεύδεσθε. f. 1. med. ψεύσομαι. perf. paſſiv. ἔψευσμαι, σαι, σται. aor. 2. med. ἐψευδόμην, ω, ετο. aor. 2. infinit. med. ψεύδεσθαι, mentiri. q. a ψῆω, & ὔω, pro λέγω. mendax rem narrando minuit. hinc ψεύστης, ν, ὁ, mendax. ψευδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, falſus, mendax, fictus. ψεῦδος, ος, τὸ, mendacium. ψευδολόγος, α, ὁ, mendax.

Ψευδώνυμος, α, ὁ, ἡ, falſo nominatus. Ex ψεῦδος, ὁς, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω, fallo, & ὄνυμα, ατος, τὸ, nomen.

Ψεύσονται, mentiti ſunt, Jon. pro ἐψεύσαντο. 3. plur. a. 1. med. verbi ψεύδω, fallo. a. 1. inf. med. ψεύσασθαι.

Ψευδὼς, ὼ, ὲ, falſus, aor. 1. part. paſſiv. verbi ejuſdem.

Ψεῦσμα, ατος, τὸ, mendacium. Thema ψεύδω.

Ψεύσας, α, ὁ, Dor. pro ψεύσης, ν, ὁ, mendax, falſus.

Ψεύσεῦ, mendacium dico, propoſitum ſcopum non aſſequor. a ψεύδω, fallo.

Ψεύσης, ης, ὁ, mendax, vanus, nebulo.

Ψεφλιὲς, ᾶ, ὁ, obſcurus, homo ignobilis, Heſych.

Ψέφος, εος, τὸ, tenebræ, obſcuritas. caligo. (ex ψέω, minuo, & ὄφος, τὸ, lux, quia lux tenebris obſcura minui videtur) hinc ψεφερὸς, ὰ, ὸν, obſcurus. ψεφλιὲς, ὰ, ὲ, & ψεφιὲς, ὲ, idem.

Ψεχθὶς, ὲ, vituperatus, aor. 1. part. paſſiv. verbi ψέγω, vitupero.

Ψέω, minuo. Euſtath. a ψῆω.

Ψ Η.

Ψῆγμα, ατος, τὸ, auri ramentum; pala Plinio; Suidæ ſimpliciter ramentum.

Ψήκτρα, ας, ἡ, ſtrigilis, inſtrumentum, quo radimus. quod a ψήχω, idem eum ψῆω, rado.

Ψήλας, ὁ, qui cecinit, aor. 1. part. activ. verbi ψάλλω, caoo. futur. λῶ. aor. 1. ἔψηλα.

Ψηλαφάω, ᾶ, contrecto, palpo, attrecto, tango, rimor, Polyb. cum accuſ. part præt. paſſ. ψηλαφώμενος, η, ον, qui contrectatur, contrectabilis. Ex ψῆλα, quod a præt. med. ἔψαλα, verbi ψάλλω, tango, & ἀφή, tactua. Thema ἁφάω.

Ψηλοφάτης, ας, ν, aor. 1. optat. act. Æol. a ψηλαφάω, contrecto. fut. ήσω.

Ψήν, ψῆνος, ὁ, vermiculus in capriſicis naſcena. An quia ψῆω, radit, vel urit?

Ψῆνος, ὁ, calvus, ψῆνες. a ψῆω, rado. Et ψηνίζω, rado.

Ψῆν, πός, ὁ, Jon. pro ψῆν, ſturous, avia. a ψῆπω, idem ac ψῆω.

Ψῆνα, vel πα, piſcis e genere latorum.

Ψηφιδοφόρος, ν, ὁ, pro ψηφοφόρος, qui ſuffragium fert. Ex ψῆφος, α, ἡ, ſuffragium, & φέρω, fero.

Ψηφίζω, calculis computo, ſupputo. f. ίσω. p. ἐψήφικα. a. 1. ἐψήφισα. Th. ψῆφος, ν, ὁ, lapillus.

Ψηφὶς, ίδος, ἡ, idem ac ψῆφος, ſuffragium.

Ψηφίσατο, 3. ſing. a. 1. imperat. act. verbi ψηφίζω, ſuffragium fero.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, plebiſcitum, decretum. Th. ψῆφος, ν, ὁ, calculus.

Ψῆφος, ν, ὁ, lapillus, calculus, gemma, ſuffragium, decretum. Hinc ἀποψηφίζομαι, ſuffragio me abſolvo: item aboleo. κατεψηφίζομαι, ſuffragio meo damno.

Ψήχω, rado, ſtrico, ſtringo. Item demulceo, lenio, Heſych. Hinc ψηκτὶς, raſus. Item modius.

Ψ Ι.

Ψιάδας, guttas, accuſ. plural. a ψιὰς, άδος, ἡ, roris gutta.

Ψιάδος, α, ὁ, ἡ, ſtorea, teges, maxime e junco. Dicitur & ἐψιάδος Suid. ψιάδος ἀσθμένοι, ſportæ, in qua feruntur carbones, Ariſtoph.

Ψιάω, reprehendo. q. a ψάω.

Ψιὰς, άδος, ἡ, roria gutta, roa, ſtilla minuta. Hinc ψιδίζω, roro, minutatim ſtillo. q. a ψῆω, minuo.

Ψίζω, cibo minutia cibia. a ψῆω, teouc facio.

Ψιθία, ας, ἡ, vitis ſpecies.

Ψιθυρίζειν, vel Ψιθυρίδειν, Dor. pro ψιθυρίζειν, ſuſurrare, calumniari, accuſare.

Ψιθυρισμὸς, ὁ, ὁ, ſuſurrus. quod a ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω. perf. ἐψιθύρισμαι. perf. paſſ. ἐψιθύρισμαι, σαι, σται. Thema ψίθυρος, ſuſurro: item ſuſurrus.

Ψιθυριστὴς, ὁ, ὁ, ſuſurrio, onia. delator. Th. ψίθυρος, ſuſurro: item ſuſurrus.

Ψίθυρος, ὁ, ὁ, ſuſurrus. Hinc ψιθυρίζω, ſuſurro. f. ίσω. ψιθυριστὴς, ὰ, ὰ, ſuſurrator, occultus delator.

Ψιλὸς, ὰ, ὸ, tenuis: nudua: ſcaber. q. a ψῆω, minuo. Hinc ψιλότης, ητος, ἡ, nuditas. ψιλίζω, & ψιλόω, nudo. ψίλωσις, α, τὸ, medicamentum, quo uruntur in depilando corpore.

Ψίμυθος, ſeu ψιμύθιον, α, ὁ, ceruſſa. q. a ψῆω.

Ψίνθος, dicitur vitis, quom deflorent irrorat, aut quum acini defluunt, & remanentes parvuli conſtant. Hinc ψινθίζειν ἄμπελον, ὁ, vitia, quæ fructum ſolet amittere. q. a ψῆω, minuo.

Ψὶν, ipſa, idem ac σφὶν.

Ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, minutum fruſtulum. Hinc ψιχίον, ν, τὸ, parva mica. q. a ψῆω, minuo.

Ψιττάκιον, ου, ἡ, & ψίττακος, ου, ὁ, pſittacua.

Ψιχοάρπαξ, αγος, ὁ, micas rapiens. Nomen proprium muria. a ψὶξ, χὸς, ἡ, mica, & ἁρπάζω, rapio.

Ψιχίον, ν, τὸ, parva mica. Th. ψὶξ, ἡ, mica.

Ψίω, tenue faſcio, feco, divido, minuo, Etym.

Ψ Ο.

Ψόα, ἡ, lumbua: fuſtuttix Heſych. in plural. ψόαι. q. a ψόω, ſado, frico.

Ψογερὸς, ὸν, ὁ, Poet. coovitiator, vituperatos. ψογερὸν, ὸ, torpe, reprehendeodum, Heſych. Th. ψόγος, vitupero.

Ψόγος, ν, ὁ, vituperatio, vituperium. a ψόγω, vitupero.

Ψοθρὸς, ὰ, ὸν, Dor. a ψόφος, ſtrepitus, vel a ψῆω, rado.

Ψολόεσσι, ψολόεντα, dativ. & acc. a ψολὸς, εσσα, ὸν, ardens. Th. ψόλος, α, ὁ, ſuligo.

Ψόλος, α, ὁ, fumus: item flamma, ſuligo. q. a ψῆω, oro. Hinc ψολὸς, ὴ, ὸν, fumidus, flammeoa.

Ψόφος, α, ὁ, ſtrepitus, crepitus, fragor, tramitus, ſonus. Hinc ψοφέω, ſtrepitum edo, ſono.

Ψ Τ.

Ψύα, ἡ, idem ac ψόα, lumbua.

Ψυγήσωμαι, η, αται, refrigeſcam, f. a. paſſ. varbi ψύχω, refrigero. fut. ξω.

Ψύδακας, ων, αὶ, & ψυδάκια, ων, τὰ, puſtulæ. q. a ψῆω, uro.

Ψυδὴς, ὁ, ψάδης, ſalſus. a ψεῦδω, fallo.

Ψυθίζω, γεγγίζω, murmuro minuta voce. a ψῆω, minuo.

Ψύθος, mendacium. a ψεῦδος.

Ψύλλος, ν, ὁ, & ψύλλα, ας, ἡ, pulex. q. a ψῆω, & ἅλλομαι, ſalio. Pulex enim breviores, & quaſi minores facit ſaltus. hinc ψύλλιον, ν, τὸ, herba pulicaria.

Ψύλλα, ωτος, ὁ, piſcis io littoribus pariens.

Ψύξας, ὁ, qui exſiccavit, a. 1. parr. activ. verbi ψύχω, ſpiro. fut. ξω. a. 1. ἔψυξα.

Ψυχᾷ, dat. Dor. pro ψυχῇ, a ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima.

Ψυχὴ, ῆς, ἡ, anima, animus, vita, ſpiritus: ingenium, indoles, homo: ſanguis, Ariſtoph. in Nebul. τὴν ψυχὴν ἐκτίνειν, animam ebibuot, i. e. ſanguinem. Hinc ψυχικὸς, ὴ, ὸν, animalis. ψυχόω, animo, animam indo. μετεμψυχόω, animam ex uoo corpore io aliud traduco. μετεμψύχωσις, εως, ἡ, tradu-

ctio aoimæ ea uno corpore in aliud.

Ψυχικός, ή, όν, animalis, e, humaous, a, um. Hinc ψυχικὰ ἀγαθά, bona aoimi.

Ψύχω, ῶ, σω, τω, frigus, tempus frigidum, Gaa. a ψύχω, refrigero. f. ξω.

Ψυχρός, ρά, όν, frigidus, a, um, gelidus, algidus. ψυχρὸν interdum pro aqua frigida fomitur. ψυχρὸν πίνω, frigidam bibere, Epictet. ψυχρότης, τητος, ἡ, frigiditas, refrigeratio. ψυχρότης etiam dicitur, cum loeptum quid, & frigidum esse dicimus, Demosth. ἀπὸ τοῦ. Καὶ μὰ πρὸς Διὸς, ὦ Θεοῦ ἀνδεικὴς ψυχρότητα ἀφιεγκεῖν μοῦσις. Me per Deos immortales nollur ineptum esse judicet. Ψυχῶ, Dor. pro ψυχῶ. a ψύχω, refrigero.

Ψύχω, refrigero, arefacio, fieco, flo, ipiro. fut. ξω. perf. ἔψυχη. e. 2. ἔψυγον. præf. paffiv. ψύχομαι, refrigefco. perf. paffio. ἔψυγμαι. Hinc ψῦξις, εως, ἡ, refrigeratio.

Ψυχῶν, gen. plor. a ψυχὴ, ἄς, ἡ, vita.

Ψύχωσις, εως, ἡ, animatio, oita. Pythagoras de Deo loquens, πάντων πατὴρ, νοῦς, & ψύχωσις, omnium pacer, mens & vite.

Ψυχωφελὴς, ές, ὁ, ἡ, & ὁ, animæ, vel aoimo utilia.

Ψ Ω.

Ψώα, ας, ἡ, fœtor, ndor tetur. q. a ψύχω, tergo.

Ψώζω, σω, ῶ, morbi fpecies: malue odor, teter, Soid.

Ψώθιον, ε, τὸ, fruftulum panis, mica.

Ψώκτης, ε, ὁ, quadratarius. eft marmorarius, qui circa quadratu occupatur.

Ψωλὴ, ῆς, ἡ, deoudata glans: meotula.

Ψωλὸς, ὴ, ὸν, oerpus, apella, recotitus: titio: heroiofus, Ariftoph. io Plut.

Ψωμίζω, buccella in os ioforta pafco; item alo, eibo, fruftulatim diftribuo: in frufta coocido, feco. fut. ίσω. perf. ἐψώμικα. aor. 1. ἐψώμισα. aor. 1. fob. ψωμίσω, ῃς, ῃ. Th. ψωμὶς, fruftum.

Ψωμίον, ε, τὸ, offula, offella, buccella, fruftulum. diminut. a ψωμὸς, ὸ, ὁ, buccella.

Ψωμίσω, f. 1. a ψωμίζω, alo.

Ψωμὸς, ὸ, ὁ, fruftum, buccella.

Ψώρα, ας, ἡ, fcabies, afperitas cutie. Theophr. l. 4. c. 16. eft etiam morbus in fico. Item ψώρα eft beftiola, quæ in lychnos ardentes invehitur, dicta pyrauita alio nomine. Hinc ψωραλέος, α, ὸν, fcabiofus. ψωρὸς, ὸ, ὁ, idem. ψωρώδης, ες, ὁ, ἡ, idem. ψώρα ἀγρία, fera fcabies. hinc ψωραγριῶν, fera fcabie laboro.

Ψώχω, in frufta comminuo, attenoo. Item lavo, polio, abftergo. Hoc ψώχω, α, ὁ, terra arenofa, γῆ ψαμμώδης Suidæ.

Ω.

Ultima littera, ex duobus o fecta figura, & μέγα, id eft, magnum, oocator. In oumeris eft DCCC. Tum ω Dorice & Æolice in genitieo fingul. tertiæ declinationis pro ο ponitur: ut λόγω, pro λόγο. Et in ν mutator in quinta declinatione fimplicium, ut Ποσειδῶν, pro Ποσειδῶν, ῶνος, ὁ. Tum etiam ω mutatur in ν in participia, quæ ω habeat. fic ποιῶσα, pro ποιῶσα.

Ω, adv. eocantis, & exclamantis. fed ω adverb. admirantis, & dolentis. At ᾧ, cui, dat. fing. ab ὅς. Tum ὦ, fim, præf. fub. ab εἰμὶ, fum. Sed ὦ, ῆς, miferim, aor. 2. fub. verbi ἵημι, feu ὦμι, mitto. aor. a. ἰῶ.

Ὦα, pellis ovina, ex ὦν, ὸς, quod pro οἶα. Thema οἰϝ, οἰός, vel οἶς, οἰ-, ὸς, ovie. Sed ὦα, pro ὄν, dicitur etiam hubria veftimenti. At ὠὰ, ὠῶν, plur. ab ὠὸν, ᾶ, τὸ, oeom.

Ὠ'n, ας, ἡ, faftigiom. Et πὶ ὦι, domicilia, οἰκήματα, ædificii faftigia, Euftath. Iliad. π.

Ὠ'ιζω, audio, f. ὠόσω, audiam.

Ὠ'ιὸν, ὸς, τὸ, ovulum.

Ὠ'ιωνίου φύσιν λαχὼν, pro τὴν Ὠ'ιωνίου φύσιν λαχὼν, Orionis naturam fortitum eiie, per epentheiin Ϝ n.

Ὠ'ις, τὸ, auris, Dorie. pro οὖας, ὠτος, τὸ, idem.

Ὠ'ιτοθόησαι, Dorice pro ἀκόσαι, audiam, Suid.

Ω Β.

Ὠ'βὲς, apud Plutarch. μεσὶς Ϝ πλήθυς. Ὠ'βεν, ova, Argio. pro φά, inferto β, tanquam digamma.

Ὠ'βὶ, ῆς, ἡ, tribus. vox Laconica, para populi. Hinc ὠβίζω, popolum in tribus diftribuo.

Ὠ'βὴλ, ὁ, nomen viri ὄκλεπτου, Obed. Hebr. ferviens.

Ω Γ.

Ὠ'γη, aperui, præt. med. & Att. ἔωγα, oerbi οἴγω, aperio.

Ὠ' 'γηθὲ, Dorie. pro ὦ ἀγαθὲ, o bone oit.

Ὠ'γὴν, Oceanus, Hefych. q. ab ἄγειθαι, quod fit in perpetuo motu.

Ὠ'γεωντο, aperiebantur, 3. plural. imperf. paff. verbi οἴγνυμι, idem ac οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὠ'γεν, aperiebam, imperf. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ὠ'γύγε, ε, ὁ, Poetic. antiquus, vetuftus. ab Ogyge antiquiffimo rege Thebanorum.

Ὠ'γυγὶς, palue, odis, laeue, ftagnum, q. ab ὤγυγα, quia eft aquarum congregatio.

Ὠ' 'γὼ, Dor. pro ὦ ἐγὼ, quod ego.

Ω Δ.

Ὠ'δε, olui, præt. med. verbi ὄζω, oleo. f. ὀζήσω. Alii ab οἴδω, ῶ, tumeo. perf. ὤδηκα, p. m. ὠδη, formaot.

Ὠ'δε, ado. fic, hoc modo. & pro τῇδε, ab ὅδε, τόδε, hic, hæc, hoc.

Ὠ' 'δωνις, Dor. pro ὁ Ἄδωνις, o Adonis.

Ὠ'δὴ, ῆς, ἡ, cantus, cantilena, canticum. per crafin pro ποιὴν, ῆς, ἡ, idem. a præt. med. ἤοιδα, verbi ἀείδω, cano.

Ὠ'δηκα, intumui, perf. act. verbi οἰδέω, tumeo. perf. paff. ὤδημαι.

Ὠ'δήκωντι, tumuerunt, Dorie. pro ὠδήκασι, 3. plur. perf. activ. verbi οἰδέω, tomeo.

Ὠ'δηκὼς, ὼ, inflatus, perf. pert. paff. verbi ejufdem.

Ὠ'δὶς, five ὠδὶς, τῖνος, ἡ, dolnr parientium. Hinc ὠδίνω, doleo in partu, patio.

Ὠ'δίνω, perturio, patio, doleo in partu. f. ὠδινῶ, & ὠδινήσω. a. 1. ὠδίνησα. perf ὠδίνηκα.

Ὠ'δοπόεον, imperf. act. verbi ὁδοιπορέω, irer facio. fut. ήσω. p. ὠδοιπόρηκα.

Ὠ'δον, tumebam, imperf. act. verbi οἰδέω. unde ὤδουν, pro ὤδει.

Ὠ'δύετο, 3. fing. imperf. medi verbi ὀδύομαι, lamentor. f. ὀδυρέμαι.

Ὠ'δύκετο, & Poet. ὠδύκατο, iratus eft, 3. fingul. aor. 1. med. ind. verbi ὀδύζομαι. fut. ὀδύσσομαι. e. 1. med. ὠδυσάμην, ω, ατο. Th. ὀδύσσω, irafeor.

Ὠ'δυσὶν, ας, ἡ, indignatio.

Ὠ'δώδει, pluiq. perf. med. ea perf. m. ὤδωκα, aflumpto augmento, verbi ὄζω, oleo. præt. med. ὤδα.

Ω Ε.

Ὠ'ὲ, ohe, adv. dolentis.

Ὠ'ετο, exiftimabat, 3. fingul. imperf. verbi οἴομαι, oel οἶμαι, puto. imperf. ὠόμην, ῶο. f. οἰήσομαι. perf. ὤημαι. a. 2. ὠήθην. Th. οἰω, puto, exiftimo.

Ω Ζ.

Ὠ'ζεσαν, oluerunt, 3. plur. a. 1. ind. act. verbi ὄζω, feu ὀζέω, oleo. f. ὀζήσω, & ὀζέσω. a. 1. ὄζησα, & ὄζεσα. præt. m. ὄδα.

Ὠ'ζω, exclamo, clamo: admiror, Æfchyl. onde ὠγμὸς, exclamatio.

Ω Η.

Ὠ'ή, adv. clamandi, & vocantis, Eurip. ab ὦ.

Ὠ'ήθην, ης, ν, putavi, a. 1. ind. paff. verbi οἴομαι, & οἶμαι, puto, exiftimo. perf. ὤημαι. Th. οἰω, idem.

Ω Θ.

Ὠ'θεῦθ', pro ὠθοῦνται, trudunt, Dorie. ab ὠθέω.

Ὠ'θέω, trudo, pello. f. ὠθήσω, & ὤσω. perf. ὦκα. Hinc ὠθίζω, idem. ὠσμὸς, ὁ, impulfio. βοώτης, ου, ὁ, boom agitator.

Ὠ'θισμα, pellam, fut. 1. activ. ab ὠθέω.

Ὠ'θίζομαι, in conferta turba premor, contendo. hinc ὠθισμὸς, ὁ, impulfio, conflictue. Th. ὠθέω, pello.

Ω Ι.

Ὠ'ϊγνυντο, patebant, 3. plur. imperf. med. Poet. feu Jon. refolutiooe pro ὤγνυντο, verbi ἄγνυμι, pro ἄγω, aperio.

Ὠ'ϊετο, 3. fing. imperf. paff. oerbi ἴεμαι, pro οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἰω, idem. hinc aor. 1. ὠϊήθην, vel potius ὠϊάθην.

Ὠ'ϊξε, aperuit, 3. fing. aor. 1. Jonie. diffolutione pro ὤξε, verbi οἴγω, aperio.

Ὠ'ιον, idem ac ὠὸν. vel diminut. ea οἰὸς, ᾶ, τὸ, ovum.

Ὠ'ϊστο, 3. fing. a. 1. med. Poet. verbi ἴεμαι. Hinc aor. 1. ὠϊσάμην, ης, ν. quod ab οἴομαι, oel οἶμαι, puto. Th. οἰω.

Ὠ'ϊχετο, Poet. pro ὤχετο, 3. fing. imperf. ab οἴχομαι, abeo.

Ω Κ.

Ὠ' 'κα, Dor. pro ὁ ἵκα.

Ὠ'κα, adv. ecleritor, per fyocopeo pro ὠκέως, & ὠκέως, & fequent. nfpiratioou ὡχ'. Them. ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer.

Ὠ'κὲα, aec. fing. ab ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer. Dicitur & ὠκὺς, metri gratia pro ὠκέα, f. g. ab ὠκὺς, celer.

Ὠ'κεανῖνα, Oceanitis, nomen poerperæ. ὠκεανῖνες, filiæ Oceani.

Ὠ'κεανὸς, ὰ, ὸν, & genit. Jon. ὠκεανοῖο, Oceanus, mare ambiens oibem terrarum. quaſi ex ὠκέως, cito, & ῥέω, fluo.

Ὠ'κέες, οἱ, voloces, nom. plur. m. g. ab ὠκὺς, ὑος, ὁ, celer.

Ὠ'κέα, ας, ἡ, celox, f. g. ab ὠκὺς, ὕα, in accuf. ὠκέαν, in dat. plural. Jonic. ὠκείης, pro ὠκέαις.

Ὠ'κθον, Barot. fyncopa pro ὠκθόνην, 3. plural. aor. 1. ind. paff. verbi ὀκλέω, habito. f. ήσω. p. ὠκλέκην.

Ὠ'κκεα, ας, ε, a. e. iod. act. verbi ὀκλέω, habito.

Ὠ'κκέας, Jonic. pro ὠκέας, ab ὠκὺς, celer.

Ὠ'κκέωλεν, 1. plur. a. 1. ind. activ. verbi ὀκλίζω, habito. f. ίσω. p. ὤκκικα.

Ὠ'κλασεν, defecit, 3. fing. a. 1. ind. act. verbi ἐκλάζω, in genoa procumbo, labafco.

Ὠ'κοδομήθην, ες, ν, a. 1. ind. paff. ὠκοδόμηκα, ης, ε, a. 1. ind. act. oerbi ὠκοδόμεω, ædifico: doceo. f. ήσω. perf. ὠκοδόμηκα, quod ab οἶκος, ου, ὁ, domus, & δόμος, ftruo. præt. med. ὠδόμημαι.

Ὠ'κοδόμεον, ης, ε, & io 3. plural. ὠκοδόμεσκον, a. 1. ind. act. verbi ejufdem, & iliem.

Ὠ'κτειρε, miferatus eft, aor. 1. ind. activ. oerbi οἰκτίρω, miferor. Th. οἰκτος, ου, ὁ, mifericordia.

Ὠ'κτίρασκε, 3. fing. a. 1. med. oerbi οἰκτίζω, miferor. f. ίσω. p. ὤκτικα. Them. οἶκτος, ου, ὁ, mifericordia.

Ὠ'κύαλος, α, ὁ, ἡ, velociter per mare curreus. ab ὠκὺς, valox, & ἅλς, mare.

Ὠκυ-

Ὠκυδίνητος, ε, ὁ, ἡ, Dor. pro ὠκυδίνητος, α, velociter ſe moveos, velox. Ex ὠκὺς, celer, & δίνητός, volubilis. quod a δίνεω, verſo. Th. δῖνη, ης, ἡ, vortex.

Ὠκύμορος, ε, ὁ, ἡ, cito periturus. Iliad. ι. ab ὠκὺς, velox, & μοῖρα, ας, ἡ, fatum. Th. μείρω, divido. p. m. ἔμμορα.

Ὠκυμορώτατος, ὁ, ſuperlat. ab ὠκύμορος, cito peritorus.

Ὠκυπότη, ἡ, nomen mulieris.

Ὠκυπέτης, ὁ, celeriter volaes, Heſiodus. Epith. equorum. Ex ὠκὺς, ος, ὁ, celer, & πέτομαι, volo, as.

Ὠκύπους, ὁ, velocipedes. ab ὠκὺς, celer, & πούς, ποδὸς, ὁ, pes.

Ὠκύπορος, ε, ὁ, velox: fluvii, aut navis epitheton, Odyſſ. ζ. quod celeriter feratur. dat. plur. Jon. ὠκυπόροισι. Quod ab ὠκὺς, celer, & πόρω, tranſeo. p. m. πέπορα.

Ὠκυρόη, ης, ἡ, nomen mulieris, q. ab ὠκύρροος, ε, ὁ, rapidus. quod ab ὠκὺς, velox, & ῥέω, fluo.

Ὠκυρρόος, ε, ὁ, celeriter fluens, Iliad. ε. ab ὠκὺς, celer, & ῥέω, fluo.

Ὠκὺς, ύος, ὁ, & in ſ. g. ὠκέως, in n. g. ὠκὺ, velox, celer, citus. q. ἀκὺς, ab ἀκέω. acuta enim celeriter penetrant. in compar. ὠκύτερος, ſuperl. ὠκύτατος, hinc ὠκέως, & ὠκᾶ, adv. celeriter. ποδώκης, ους, ὁ, ἡ, pedibus celer.

Ὠκύτης, ητος, ἡ, Dor. pro ὠκύτης, ητος, ἡ, celeritas, velocitas. Th. ὠκὺς, celer.

Ὠκύτερος, ε, ὁ, celerior, & in ſuperlat. ὠκύτατος, ab ὠκὺς, veloa.

Ὠκύτοκος, α, τὸ, partus celeritas, Herodor. Ex ὠκὺς, veloa, & τόκος, partus. Th. τίκτω, patio. p. m. τέτοκα.

Ω Λ.

Ὤλε, periit, perf. med. verbi ὄλλυμι, perco. f. ὀλέσω. perf. ὤλεκα. perf. med. ὄλα, & Att. ὤλωλε,

Ὤλεξ, Dor. pro ὠλεκὴ, ης, ἡ, fulcoe. Hinc ὠλένιος, ſinitimi.

Ὤλεος, Dor. pro ὁ ἔλεος, cervus.

Ὠλένη, ης, ἡ, ulna, cubitus, brachium, ulea. Dicitur & ὠλὴ, ἡ, quaſi ab ὠλὸς.

Ὤλετο, periit, 3. ſingul. aor. 2. med. verbi ὄλλυμι, perdo. fut. ὀλέσω, perf. ὤλεκα. p. m. ὄλω. a. a. med. ὠλόμην, ε, σο.

Ὤ λλ' ἄγε. Dor. pro ὦ ὀλλὸ ἄγε, o ingenue.

Ὤ λλος, ὁ ἄλλος, alios. ſic ὤλλοι, Dor. pro οἱ ἄλλοι.

Ὠλὸς, ὁ, curvatura brachii.

Ὠλοσυίτωσε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁλοσυτόω, totum combaro, quod in quibuſdam ſacrificiis fieri ſolebat. fut. ώσω. perf. ὁλοσύτωκα. quod ex ὅλος, totus, & κεύω, comburo. fut. κεύσω.

Ὠλοφύσετο, 3. ſing. imperf. verbi ὀλοφύρομαι, lamentor. f. ὀλοφύξομαι.

Ω Μ.

Ὠμὰ δάσασθαι, in fruſta cruda diſcerpi. ab ὠμὸς, crudus.

Ὠμάρτειν, Jon. & Dor. pro ὠμάρτουν, imperf. act. verbi ὀμαρτέω, ſequor.

Ὠμάρτησε, 3. ſing. a. 1. ind. act. verbi ὁμαρτέω, ſequor. f. ήσω. Th. ὁμαρτὲ, ſimul. idem ac ἅμα.

Ὦμβι, ſimus, 1. plur. præſ. ſub. verbi ὦμι, ſum. ia ſub. ὦ, ῇς, ῇ.

Ὦμες, ſimus, Dor. pro ὄμμι, 1. plur. ſub. ab ὦμι, ſum.

Ὠμόλινος, ἡ, ferina hordeacea. ὠμὲ λίνος, etiam ſeparatim dicitur.

Ὤμοι, putabam, imperf. verbi οἴομαι, vel οἶμαι, puto. Th. οἴω, idem.

Ὠμοφὴς, ᾶ, ὁ, qui cruda edit, crudelis, efferus. ab ὠμὸς, crudus, & ἔδω, vel ἐδέω, edo.

Ὠμόλει, 3. ſing. imperf. activ. verbi ὁμιλέω, colloquor, cum dat. fut. ήσω. perf. ὠμίληκε. Th. ὅμιλος, ε, ὁ, turba.

Ὠμίλησε, ας, ε, a. 1. ind. act. verbi ejuſdem.

Ὠμιλλα, ης, ἡ, ludus aucum, contraſt. ex ὁ ὁμιλλος.

Ὠμίλλα, 1. ſingul. vel 3. plur. imperf. act. verbi ὁμιλέω. vide ὠμίλλα.

Ὤμυυ, Dor. pro ὁ ὄμνυς, quod dimidium. Th. ὄμνυς, εος, ὁ, dimidius.

Ὠμοβοίη, ης, ἡ, crude pellis bovis. hinc ὠμοβόϊνος, ε, η, ex cruda bovis pelle factus. ex ὠμὸς, crudus, & βοῦς, bos.

Ὠμοβόρος, ε, ὁ, crudivorax. eb ὠμὸς, crudus, & βορὰ, ᾶς, ἡ, eſca.

Ὠμογέρων, ὁντος, ὁ, cui viridis, & cruda eſt ſenectus. Ex ὠμὸς, crudus, & γέρων, οντος, ὁ, ſenex.

Ὠμοδάτησαν, cruda poſuerunt, 3. plur. a s. md. act. verbi ὠμοδατέω, crudas carnes ex ſingulis victimæ membris carpras arte impono. Iliad. α. Item humeria impono. f. ήσω. ab ὠμὸς, crudus, & πάομαι, pono.

Ὤμοι, hea, interjectio, pro οἴμοι, hei mihi, vox dolentis.

Ὤμοις, & ὦμοισι, dat. plur. ab ὦμος, ε, ὁ, humerus.

Ὠμοκόπω, ης, ἡ, a. s. ind. paſſiv. verbi ὠμόω, aſſimilo. fut. ώσω.

Ὤμοκα, & Att. ὀμώμοκα, juravi, perf. act. verbi ὄμνυμι, juro. f. όσω.

Ὠμόλινον, τὸ, ſudarium toſturium humeris circumpoſitum, linum crudum. Gelen. lib. a. περὶ τύπ. Gloſſar. id eſt, ὠμὸν λίνον, crudum, nondum curatum.

Ὠμολόγησα, ας, ε, a. s. ind. act. ὁμολογέω, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὁμολογέω, confiteor. f. ήσω. p. ὡμολόγηκα.

Ὦμος, ε, ὁ, humerus, ſcapule, quaſi ab οἴω, fero. humeris enim ferimus onera. hinc ὠμαῖος, ίδος, ἡ, ſuperhumerale.

Ὠμὸς, ὴ, ὁ, immaturus, crudus, immizis, ſævus. Poſſit eſſe ab ὤζω, quia faciat ὄζειν, exclamare.

Ὤμοσα, ας, ε, juravi, a. 1. ind. act. verbi ὄμνυμι, ſeu ὀμόω, juro. f. όσω, præt. ὄμοκα.

Ὠμοφάγος, ε, ὁ, crudivorus: item ſanguinarius. det. pl. ὠμοφάγοισιν.

Ὠμύξε, ας, ε, ploravi. a. s. ind. act. verbi ὠμύζω, ploro. f. ξω. Th. οἴ, hei.

Ω Ν.

Ὤν, ὄντος, ὄντ, ens, præſ. part. ab ὦμι, ſum. Sed ὤν, gen. plural. eb ὄς, qui. Eſt & ὦν, pro ὧν, ergo. Doric.

Ὠνάϊλιος, Dor. pro ὀνήϊλιος, a. 2. paſſ. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ὠνάμενος, lucrifeci, vel deſpexi, per ſyncop. pro ὠνησάμην, a. 1. med. verbi ὄνημι, proſum, virupeto. fut. ὀνήσω. aor. 1. ὤνησα. Alii volunt eſſe imperf. verbi ὄνημαι, ſeu ὀνάομαι, paſſiv. ab ὄνημι.

Ὤνασ', Poet. pro ὦ ἄνασ, vel ὦ ἄναξ, Rex. Sic ὦ ἄνασσα, pro ὦ ἄνασσα, ἡ, Regine.

Ὤνασεν, Dor. pro ὄνησεν, a. 1. ab ὄνημι, juvo, proſum.

Ὠνείδιζον, imperf. act. verbi ὀνειδίζω, exprobro, convitior. f. ίσω. p. ὠνείδικα. Th. ὄνειδος, εος, τὸ, probrum.

Ὠνείδισα, ας, ε, a. 1. ind. actrv. verbi ejuſdem, & them.

Ὠνεροπόλει, imperf. act. verbi ὀνειροπολέω, in ſomniorum interpretatione verſor. quod ab ὄνειρος, α, ὁ, idem ac ὄνερ, τὸ, ſomnium, & πολέω, verſo.

Ὤνεως, Dor. adv. pro ὀνήσεως.

Ὤνεωρ, ὄνειρος, ὁ, Dor. pro ὁ ὄνειρος, ventus.

Ὠνέομαι, ώνημαι, emo. (q. ab ὀνέω, juvo.) f. ὠνήσομαι. perf. paſſ. ὤνημαι. a. 1. med. ὠνησάμην, ω, σεο. Hinc ὤνησις, εως, ἡ, emptio. ὠνητὴς, ᾶ, ὁ, emptor. τελώνης, α, ὁ, vectigalium redemptor, publicanus. τελώνιον, ε, τὸ, locus, in quo ſedeat publicani. ὠνὸς, α, ὁ, pretium.

Ὠνῇ, 2. ſing. præſ. ind. vel ſub. verbi ὠνέομαι, ώνημαι. Sed ὠνῇ, ῆς, ἡ, emptio.

Ὤ νῆ, Jon. & Dor. pro ὁ ἀνὴρ, vir.

Ὤνησα, ας, α, a. s. ind. activ. ὠνήσω, 3. ſing. h. 1. med. verbi ὄνημι, juvo, proſum. f. ήσω.

Ὠνήσω, a. ſing. a. s. med. verbi ὄνημι, juvo. f. ήσω. a. 2. med. ὠνησάμην, vel ab ὠνέομαι, emo.

Ὠνητὴ, ſ. g. ab ὠνητὸς, ὴ, ὁ, emptus. Th. ὠνέομαι, ώνημαι, emo, mercor.

Ὤνητο, lucriſecerat, vel eſt 3. ſing. imperf. paſſ. verbi ὄνημι, ab ὄναμαι, juvo, proſum. vel eſt 3. ſing. pluſq. perf. verbi ὀνέω, ſeu ὀνάω, vel ὠνέομαι, emo.

Ὤϑρωπε, Jonic. & Doric. pro ὦ ἄνθρωπε. ſic ὤϑρωποι, pro οἱ, &c.

Ὤνομ, ατος, τὸ, Doric. pro ὄνομα, oomeu.

Ὠνομάσθησαν, nominati ſunt, Jon. pro ὠνομασμένοι εἰσὶ, 3. plur. perf. ind. paſſ. verbi ὀνομάζω, nomino. f. άσω. perf. ὠνόμακα. perf. paſſ. ὠνόμασμαι, σαι, σται. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomen.

Ὠνόμαζον, imperf. act. verbi ὀνομάζω, nomino. f. σω. a. 1. ὠνόμασα. Th. ὄνομα, ατος, τὸ, nomeo.

Ὠνόμασα, ας, α, a. 1. ind. act. ὀνομάσθην, ης, η, a. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὠνομάσθην, ης, ἡ, a. e. ind. paſſ. verbi ejuſdem, & them.

Ὤνος, ε, ὁ, pretium. id, quo ὠνέομαι, emimus. Gl. ὠνὴ, emptio.

Ὠνοχόει, propinabat. 3. ſing. imperf. activ. verbi οἰνοχοέω, vinum infuodo. imperf. ὠνοχόεον, ες, quod ab οἰνος, ε, ὁ, vioum, & χέω, fundo.

Ω Ξ.

Ὤ ξ, Dor. pro ὁ ὄξ.

Ὤξε, eperut, a. 1. ind. activ. verbi οἴγω, aperio.

Ω Ο.

Ὠόμην, imperf. paſſ. verbi οἴομαι, puto. f. οἰήσομαι, perf. ὤημαι. Th. οἴω, idem.

Ὤοντο, 3. plural. imperf. ejuſdem verbi, & them.

Ὠόν, α, τὸ, ſuperior domus pars. q. ἐπὶ τῷ ὠῷ. Hinc ὑπερῷος, ε, ὁ, qui in ſummo adium parte eſt.

Ὠὸν, ᾶ, τὸ, ovum. Etiam ὠὸν, ovum eſt, quaſi ab οἰὸς, ſolum. ſingula enim pariuntur. Hinc ὠάδης, ovi ſpecies gereus.

Ὠΐξ, ὠΐτ, ὠΐτ, acclamationes nauticæ, ubi ὀπὶ, voce opus eſt.

Ω Π.

Ὤπα, acc. ſing. ab ὤψ, ὠπὸς, ὁ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπασε ἱ, & ὤπασσε, dedit, 3. ſing. a. s. act. verbi ὀπάζω, præbeo; item inſequor. fut. ὀπάσσω.

Ὠπάσμαι, video. ſæpe apud Oppian. ὀπάσσαθαι, a. s. iof. med. ab ὤψ, vultus. Th. ὄπτομαι, video.

Ὤπερ, Dor. pro ὅπερ, ubi.

Ὤπια ὀφρύδια, ſupercilia. qoia ſopra ὠπας, oculos. Heſych.

Ὤπιμελητὰ, Dor. pro ὦ ἐπιμελητὰ, o curator.

Ὤπλε, ἡ, ictus, qui fit manu; plaga manu inflicta. manus enim eſt naturalis ὅπλον. Heſych.

Ὤπολλον, Dor. pro ὁ Ἀπόλλων.

Ὤπολλοι, Dor. pro οἱ ἀπόλλοι.

Ὤπτευ, 3. ſing. perf. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι, perf. ὦμμαι.

Ὤπτηντο, ας, ε, & in 3. plur. ὄπτησαν, aſtarunt. a. 1. ind. act. verbi ὀπτάω, torreo, aſſo. f. ήσω.

Ω Ρ.

Ὥρα, ας, ἡ, tempus: item hora: q. ab ὁράω, video. Diſcimus enim quota ſit hora ſciotericum ioſpiciendo. Item pulchritudo, venuſtas. ὥρα κεκραμένος, qui temperatam pulchritudine formam habet, formoſus, ώρων, gen. plur. pro ὡρῶν,

Doric. Hinc ὡρῖο-, α, ὁ, tempestivus. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥρων, ων, ων, ας, ας, α, verbi ὁράω, video.

Ὥρα, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλίγωρο-, α, ὁ, qualiquid parum curat.

Ὡραῖο-, αια, αῖον, speciosus, a, um, formosus, tempestivus, vernus. ὡραῖοι κυκνοὶ dicuntur omnes fluctus æstivi. Th. ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡραίστερο-, ὁ, superlat. ab ὡραῖο-, speciosus.

Ὡραῖος, matura reddunt. AEol. pro ὡραῖσαν, 3. plur. præs. ind. act. verb ὡραίζω, orno. Th. ὥρα, tempus.

Ὥρᾱς, pro ὥρασι, vide in ὡρᾶις.

Ὡρᾶις, Dor. pro ὡραῖς. ὡραῖς, genit. AEol. & Dor. pro ὡρᾶι.

Ὥρατο-, Dor. pro ὁ Ἄρατο-, Aratus.

Ὡργῶ-, Dor. pro ὁ Ἀργῶ-.

Ὡργίσθω, ης, η, a. 3. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor. hoc ab ὠργίζω, facio irasci. f. ἰσω. p. ὤργικα. Th. ὀργὰ, ᾶς, ἡ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orithya, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, petiit, 3. sing. aor. e. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὄρωχα. aor. 1. pass. ὠρέχθην. hinc ὠρέξαθ', pro ὠρέξατο, 3. sing. a. 1. med.

Ὥρεον, videbam, imperf. act. ab ὁράω, Jon. pro ὁρῶν, video.

Ὡρεσσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὥρσι, ab ὤρις, ἐσσ-, ἡ, uxor. in plur. ὧρες, & contract. ὦρες.

Ὡρέω, curo, custodio. ὠρίζω, idem. ὦρσιμον, præceptum. Th. ὥρα, cura.

Ὥρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ὡρθρίζα, 3. singul. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὠρθρισα.

Ὠρθρισα, ας, α, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, dilinculo vanio. impers. ὤρθρισε. fut. ἰσω. p. ὠρθρικα. Thema ὄρθρο-, ου, ὁ, diloculum.

Ὠρθώθην, ας, η, a. e. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθὸς, tectus.

Ὠρίγνωτο, 3. sing. imperf. pass. vide ὠρεγνωτο.

Ὠρίγνωντο, certabant, porrigebantur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀρεγνύομαι, ὤμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. pret. χα.

Ὤρεον, concivit, a. 1. ind. act. ὠρόμην, commovebatur, 3. sing. imperf. pass. verbi ὀρόω. Th. ὄρω, excito.

Ὥρι-, α, ὁ, tempestivus, & certo tempore factus. ὥρι, pro ὥρᾳ, nom. plur. n. g. ὥρια τελετὴς, solemnitates, quæ quotannis certo, statoque tempore celebrantur. Th. ὥρα, hora, tempus.

Ὡρίστατο, 3. sing. a. 1. med. ὡριστυλο-, α, ὁ, perf. part. pass. verbi ὁρίζω, definio. f. ἰσω. a. 1. ὥρισα, ας, α. p. ὥρικα. Th. ὁρο-, α, ὁ, terminus.

Ὥριφο-, Dor. pro ὁ ἔριφο-, hœdus.

Ὠρίων, ωο-, ὁ, Orion, signum cœleste, sed eum aspiratione signum suis apud AElianum.

Ὥρμοσα, ας, α, aor. a. ind. act. verbi ὁρμόω, jurn.

Ὥρμυθα, Dor. pro ὡρμὴθα, eum imperu cepit, 3. sing. ant. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρμαινε, agitaret, 3. sing. imperf. act verbi ὁρμαίνω, tuo. f. νῶ. p. ὥρμακα. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὡρμήθη, motus est, 3. singul. imperf. pass. v. verbi ὁρμάω, impetu feror. f. ησω. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμήσαν, Jon. pro ὡρμῆσαν, 3. plural. pluſq. perf. pass. verbi ὁρμάω, vel ὁρμόω, tuo. Th. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὡρμηθο-, per syncop. pro ὡρμαθέις, ὁ concitatus, perf. part. pass. ab ὁρμάω, suo. Them. ὁρμὴ, ῆς, ἡ, impetus.

Ὥρμησα, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, tuo. Th. ὁρμὴ, ἡ, impetus.

Ὥρμησε, ας, α, & in 3. plur. ὥρμησαν, a. 1. ind. act. verbi ὁρμάω, eum impetu ferot. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὡρμῆντο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὁρμάω, cum impetu feror. Th. ὁρμὴ, impetus.

Ὥρνεες, Dor. pro οἱ ὄρνεες, agni.

Ὥρνυτο, suebat, 3. sing. imperf. med. verbi ὄρνυμι, excitor. Thr. ὄρω, excito.

Ὥρορε, per metathes. pro ὄρορα, perf. med. Att. pro ὦρα, verbi ὄρω, excito.

Ὥρος, anaus, tempus: fol. ab ὥρα. At ὄρος, τὸ, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὥρσα, ας, α, concitasi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & AEol. ὄρσω. p. ὄρωκα.

Ὥρσα, coacitabat, 3. sing. imperf. act. verbi ὄρνυμι, quod Poetæ fiaxerunt ab AEol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὥρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ὦρμαι, σο, το, verbi ὄρω, concito. f. ῥῶ. p. ὦρμαι.

Ὥρυγες, ας, ε, a. e. ind. act. verbi ὀρύσσω, val ὀρυττω, fodio. f. ξω.

Ὤρυξα, ας, α, aor. 1. ind. act. verbi eiusdem.

Ὠρύχατεν, & Attice ὠρυχάτην, quod ouie. pro ὠρυγμῶν ἐστὶ, perf. passiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. pret. ὤρυχα.

Ὠρύω, & ὠρύομαι, ululo, latro, rugio: lamentor, ejulo. f. ὑσω. perf. ὦρυκα. a. 1. ὦρυσα. hinc ὦρες, οἱ, feræ dicuntur. quarum clamor est horribilis.

Ὠρχᾶος, Dor. pro ὁ ἀρχᾶος, ille antiquus.

Ὠρχεῖσθα, a. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, salto. fut. ἡσομαι. aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὠρχεῦντο, Jonic. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 3. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, ὦμαι, salto. fut. ἡσομαι.

Ὠρχήσαθα, a. plor aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, ὦμαι, salto. fut. ἡσομαι.

Ὠρχωδὸς, par syncopen pro ὁ ἀρχίωδος, incipiens, ab ἄρχομαι. Th. ἀρχὴ, initium.

Ὤρωρεν, excitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, excito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦρα, & Att. ἔορα.

Ὠρώρεχατο, porrecti erant, Joo. pro ὠρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὄρωχα, & Attice ὀρώρεχα. io pass. ὠρέγμαι, in pluſq. perf. ὠρεγμένην, ἦν, ατο.

Ὠρώρεχεν, porrexerat me, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejusdem.

Ὠρώρουτο, Jonic. & Attic. pro ὦρυκτο, 3. singul. pluſq. perf. pass. verbi ὀρύσσω, f. ξω, fodio.

Ὠρώρυχεν, foderam, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ὀρύττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὠρύχα.

Ω Σ.

Ὡς, particula varios habens usus: sic, tamquam, seu, veluti, sicut: post quam: initat. ὡς pro ὅτου, perinde ac: ὡς, fere, ferme, circiter, Herodot. quam, quantum, quantopere, Aristoph. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡς λύκαι, h. a. ἀπὸ λύκων, ainte lupo rum, Hom. in Iliad. ὡσὶ, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, sicut, ὅσε, adeo ot. ὥσαν, ot, utinam. ὡσὼς, velut, sicut. ἕως, donec, usque dum, τέως, tam dio.

Ὥα, sic. an ὁ, val ὃς, pro αὐτὸς. est enim αὐτὸς τράπεζ, ὑπαύτως. Sed ὡς, ὡτὸς, τὸ, Dor. pro ὠς, auris.

Ὦσα, ας, α, impuli. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὦσω. p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Attic. ὤσμαι.

Ὦσαι, a. 1. inf. act. ὦσαι, pro ὦσασθαι, reprimeret, 3. sing. a. 1. opt. med. verbi ejusdem. Sed ὦσαι, pro οἴσαι, a. 1. inf. ab οἶδα, pro εἰδω.

Ὠσάμην, ης, ατο. aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὠθω. f. ὦσω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repulerunt, 3. plur. aor. a. ind. act. verbi ejusdem.

Ὡσανὰ, quasi, pro ὡσὰ, tamquam, veluti. Th. ὡς.

Ὥσαννα, Hebr. serva quaso, felicem successum tribue. ὥσαννα τῷ υἱῷ, pro σῶσον υἱὸν δαὶδ, more Hebræo.

Ὥσατε, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, sicut, & αὐτὸς, ipse.

Ὡσεῖτο, Dor. pro ὤζετο, redolebat, imperf. ab ὄζω, olco.

Ὥσθε, pepulit, 3. sing. a. 1. ὦσα.

Ὡσὶ, perinde, tamquam. ab ὡς, sicut, & εἰ, tanquam.

Ὡσηὲ, ὁ, nomen Prophetæ, ὠλληὲ, Osee. Hebr. servavit.

Ὠσθήσαν, aor. 1. inf. ὠσθῆς, a. 1. part. pass. ab ὠθέω, pello.

Ὦσι, sint, 3. pl. præs. sub. verbi εἰμὶ, sum. At ὦσι, miserint, 3. plur. a. 1. sub. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὠσὶ, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὦσι, ασιν, τὸ, idem.

Ὦσμαι, & Att. ὤσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω, pello. f. ὦσω. perf. ὦκα.

Ὠσμῆς, ὁ, pollus, pers. part. pass. ab eodem verbo.

Ὥσπερ, sicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὥσπερεί.

Ὦσσα, & ὦσ', adeo ot, itaque.

Ὠστὸς, Attic. pro οὐτὸς. a. singol. fut. med. ὠστοῦμαι pro ὠθήσομαι, verbi ὠθέω, trado. f. ἰσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὠστοργες, Dor. pro ὁ ἄοργος, crudelis.

Ὤσφοντο, 3. singul pluſq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio.

Ὤσχε, ὁ, & ὄσχα, ἡ, ramus, sarmenta.

Ὤσω, pellam, fut. activ. ab ὠθέω, pello.

Ω Τ.

Ὠτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Th. ὦσ, ασιν, τὸ, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumeari genus, quo aures fontium contorquebaotur. Synes. auricularia forceps, quia ὦτα ἀγρᾶται.

Ὠτακουσὶη, auribus capto, quæ dicuntur, intentis auribus asto, Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius. Gl. qui ὑπ ἀκοὴν. Delatores enim principum ὦτα, & ὑπήκοα dicuntur, quia sunt eis pro auribus.

Ὦ ὠτὰ, o amica, heus tu bona vir, pro ὦ ἑτὰ, vocat. Dor. pro ἕτα, ab ἕτης, a, ὁ, socius.

Ὠτάριον, α, τὸ, antis Veneris, ostreum quoddam AEolibus, ab auriculæ similitudine. Usurpatur etiam pro auricula.

Ὠτάριος, pro ὠτώεις, ὁ, auricolosus, auritus, Gloss.

Ὦτε, Poet. pro ὅτε, εο, velut, ut. ὦτε, pro ὅτε, cuicumque, Homer.

Ὠτεγχύτης, ὁ, auriculatis clyster; instrumentum, quod in ὦτα ἐγχύεται.

Ὠτειλὴ, ῆς, ἡ, vulnus; cicatrix. ab ὀτάω, vulnero.

Ὤτερος, Dor. pro ἕτερος, alter.

Ὠτίον, α, τὸ, auricula; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris.

Ὠτὶς, ἴδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia auriti.

Ὠτὸς, gen. sing. ab οὖς, ὠτὸς, τὸ, auris. Sed Ὦτος, α, ὁ, Otus, nomen proprium.

Ὤτρυνα, ας, α, imperf. vel aor. a. verbi ὀτρύνω, incito. f. ὑνῶ. p. ὤτρυγκα. a. 1. ὦτρυσα, ας, α.

Ὠτώεις, ωτο-, ὁ, auritus. acc. singul. ὠτώεντα. Th. ὦσ, ωτος, τὸ, auris.

Ω Τ.

Ὠὐτὶς, Jon. pro ὁ ὠτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠφὲλ, locus optimo auro abundans, Ophaz. Jerem. 10. 9.

Ὤφελεν, imperf. ab ὀφείλω, debeo. fut. ὤφλω. p. ὠφείληκα. a. 1. ὤφλεσα.

Ὤφελο, pluſq. perf. act. verbi ὄπτω, video. f. ὄψω. p. ὦπα.

Ὠφὴ,

Ὠφίρ, nomen loci, vel regionis aurifera, Ophir. Pſal. 44, 10.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mundo. σὺν δὲ Θεᾷ ὠφέλεια, Dei auxilium, & præſidium. Item præda, prædæ peritio, Plutarch. in Camill. Thema ὠφελέω, juvo.

Ὠφελῆτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφελήσω, ω, juvo, proſum, ſum utilis: commodo officio: ſum auxilio, opem fero, adjumentum affero. cum acc. ſæpius abſolute, q. ab ὀφέλω. fut. ὠφελήσω. nor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodeſt mihi. a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, ης, percepi commodum. a. 2. ſnb. paſſ. ὠφελήθω, ῆς, ῆ. a. 2. part. paſſ. ὠφεληθείς, ῆσα, ὀν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas. κατωφελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, commodum afferens utilitatem.

Ὠφελήθης, 2. ſing. aor. 1. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo.

Ὠφέλησα, ας, ὁ, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφελήσῃ, ᾳ, ᾷ, ᾖ, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenophon. ὠφελητέος, ας, ἡ, utilitas, in Epigr. ὠφελητέῳ, commodo afficiendus, Xenophon. ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas. ὠφελὶς, ἴδος, ὁ, & ἡ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum. ab ὠφελέω, juvo, proſum.

Ὤφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφελήσω. p. ὠφέληκα.

Ὠφθίω, κ, ν, a. 2. ind. paſſ. aerbi ἔπτομαι, aideo. f. ὄψομαι. perf. ὦμμαι, ψαι, πται.

Ὤφθησαν, viſi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. aerbi ejuſdem.

Ὤφλες, 2. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per ſyncop. ea ὀφλήσω.

Ὠφόρος, Doric. pro ὁ ὀφόρος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὤχα, ας, ε, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤχετο, Jon. pro ᾠχοντο ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ᾠγμαι, ᾠξο, φατο, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤχεον, ουσι, gradiebantur, 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ᾤχημαι.

Ὤχθησαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor. f. ὀχθήσω. a. 2. ὤχθην, ας, ε.

Ὤχμωθ', pro ᾤχμωθα, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠχρὸς, ᾶ, ὁ, pallor, qualitas ὠχρᾶ. Deut. 28. 22.

Ὠχρὸς, ᾶ, ὁ, pallidus, luteus, (q. ab ἀπὸ χρόος. eſt enim ut ovi aitellus. vel q. ὤχρεος, ab α, priv. & χρόα, color. vel quaſi ἀχρὸς, expers coloris, ut νεῦκωος, expers doloris) τὸ ὠχρὸν, id eſt, pallor, conflatur ex albi, & flavi commixtione, id eſt, λιλαῖ ξανθῷ μιγνυμένῳ, teſte Platone in Timæo. τῷ ὠχρῷ, pallori nullus color eſt contrarius, Ariſtot. in Prædic. Hinc ὠχρὸς, ά, ὁ, pallor. ὠχρότης, τος, ἡ, palliditas, pallor. ὠχριάω, & ὠχριάσσω, palleo, palleſco. ὠχρίω, & ὠχριάω, palladium reddo.

Ὤχωκε, abiit, Attice pro ᾤχηκε, perf. act. verbi οἴχω, quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. paſſ. ᾤχημαι.

Ω Ψ.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus, facies. Hinc κατωπὶς, caput in terram demitto, Ariſtot. l. 8. κατωπὸς, capite in terram demiſſo, in Hippiat. ἀμβλυωπέω, oculis hebetibus ſum. ὀξυωπέω, acute cerno, Baſil. Item Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, nomen proprium, apud Homerum. Ἰόπος Ὠγυγίης, Opi filia.

Ὠψά, τὰ, ὀπτητύρια, Heſych. munera, & præmia, quæ in ſpectaculis impendiuntur.

Ὠψίησαν, eunctati ſunt, ab ὀψίζω, Suid.

Ὠψίθυρα, ſerius venit, ὀψὲ, ἐ βραδέως ἦλθε, Ælian.

Ὠψοπώλης, ου, ὁ, qui cires obſonia aerſatur, obſonator, coquus. in Epigr. ſcribitur, ὠψωνίου Σπαθῆ Ε'ωιῆ τῶν ὠνίων ἕνεκα Θέωνος διλοσοφίας ἀχθος λιπομένῳ, id eſt, ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀγχόλιμος, ὁ μάγειρος.

Ὠψῶνες, penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠόεις, εσσα, ὁ, ἡ, ἐν, ſimilis ovo, inſtar ovi, ὠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

Τῷ Θεῷ Δόξα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΓΝΩΜΑΙ Ε'ΛΛΗΝΙΚΑΙ' ΒΡΑΧΕΓΑΙ, Ρωμαΐϛὶ μεθερμηνδόμεναι;

Πάντας ϗ Ε'πάθ⊙ φωνὰς λέξις τραγῳδικὰς ὀπωσοῦν συλλαβοῦσα, ἵνα πάντα ϗ Ε'πάθ⊙ θέμενα τοῖς νεωτέροις ἐπιμαθέστερα γένηται, ϗ εἰς τὴν μνήμην ἐκμελβίτερον πέσῃται.

ΚΕΦ. α.

Θεὸς, Θεοσέβεια, ϗ Λατρεῖαι αὐτῷ. Ε'θελοθρησκεία, Οἰωνοὶ, Α'στέρες.

Α'ρχὴ ἁπάντων ϗ τέλ⊙ ποίει Θεόν.
Ε'πάκ⊙ δὲι Εὐσεβῶν μόνων ἡ Χρεὼς.
Α'γνοὶ γὰρ χοῷ ἁγίων ἀγάλματα.
Σφαῖρα ἡ κόσμ⊙ ἴσα.
Χωρὶς ἀγκύλης πᾶσι, ϗ ἀσφ. ἐλπίδ⊙ ὕπερ, ὁμοίως πράττουσι.
Ο'πῃ Διὸς ἐκ ἀλέγουσι φάσκοντες.
Θεῷ δόντ⊙ οὐδὲν ἰσχὺν φθόν⊙.
Καὶ μὴ δόντ⊙, οὐδὲν ἰσχὺν πόνος.
Ρ'ῆμα Θῶν κοινὸν βίε.
Ο'ν φιλῶ Θεός, θνήσκει νέος.
Αἰθρον εἰ ἀγέρες μεμήνασι.
Μάκαρα αἰθρίου αἰῶνα δῶρόν ἐϛι ϗ ἐν ὕμνῳ παίοντος.
Εἰ Θεὸν τις ἀπὸ ἔλπεται π λεθέμβῳ εἶδον, ἁμαρτάνει.
Οἴαξ ϗ βίε ἡ νόμος Θεῦ.
Τῷ ἀγρὸς χῶρος ὁ παῖ.
Εὐχαὶ ἀγαθοῖχον ψυχὰ ἵμπροσθεν ϗ Θεῦ.
Νέρος φωνὸς αὖτ⊙ ἁγίας γραφῆς δίω.
Πίϛεως ἐϛὶ ἔρκος ἡ σφραγίς.
Ο' αἰθὴρ δύτι λήθεται.
Ψεῦδι πάσιως Ω'ρίων τὰς πάντας.
Οὗδὲ ἡ Ζεὺς, ἀλ' ὧν πάντας ἀνδάνει, τῷ' ἀνίχω.
Ε'ν ἄλσι ϗ πίϛεως νάβλα ϗ κάρυα.
Χεῖρες ϗ πίϛεως πανταχῇ βλαϛάνει.
Τῷ Θεῷ δεξιὰ δύμπας ἐκπέδι ἀλιγγία.
Ερέβατα τὰς γραφὰς τὰς ϗ σωτηρίας πηγάς.
Τὸ δυσπίϛευ ἐχθρὸς πίϛεως.
Χημικὸς, ϗ ἥτορ ϗ χθονὸς δύσχεται αὐλὰν.
Μυήμονι βίε ἀγιότητα λαμβάνει.
Τῶτο δοκεῖ, ἢ μάκαρ ἦσθ.
Εὐχαὶ τοῖς Θεοῖς, ἡ βέλε θύε.
Ε'κὼν ὁ ἀν⊙ ϗ δικαὶ πολίτ⊙ ἀνίκητός ἐϛι.
Ο'ξὺς Θεῦ ὀφθαλμὸς εἰς πάντ' ὁρᾷ.
Οὐχ ἁδὺ ϗ Δαίμον⊙ ἔϛαι τὸ θρησκεύειν.
Πόντ⊙ ὁ Ζεὺς τοῖς ϗ μερόπων πρηπίδας κυβερνᾷ.
Γλυκὺ τοῖς πιϛοῖϛι ὁ Σωτὴρ, ϗ ἐλύμπε αὐτοῖς θύραν ἀνοίγει.
Οὐδὲς ἄθεμιϛὰ περὶ ϗ ἐλπίδι, πλὴν ὁ λόγῳ ϗ ἔλπε.
Οὐδεὶς ἐὸς πλὴν ϗ Θεῦ.
Οὐ μόνῳ ἁμῖν ὁ Θεός.
Μετὰ θνητοῖς νόησει ἀνέϛιν ἐλπίς.
Πλατὺς ὁ κόσμ⊙ Θεὸν ὁ δέχεται.
Οὐ τὰ κάτω, ἀλλὰ τὰ ἄνω φρονεῖν δεῖ.
Γέρας ἐϛὶ βίε μέγιϛος Ζηνὸς σημεῖον.
Α'γαθότητ⊙ κρίϛι μᾶλ⊙ Ζηνὸς ὑψίϛε.
Διὸς ἔπαι ἀλίγων δεῖ.
Ρ'αδίως ὁ Ζεὺς ἀγκύλῃσι κάμπτει.
Σέας ἐξ ὑμβρις ἄστρα θνητὸς ἔπαυσε ὁ Σωτήρ.
Χιλὸς ψυχῶν ῥῆμ⊙ Θῶν.

ΚΕΦ. β'.

Α'ρετὴ, Κακία, Α'γαθοὶ, Κακοὶ.

Κοπῇ μερόπων γλίχ⊙ ἔλκει πονηρία.
Ζῆλ⊙ ζῆλῳ ἐϛὶ πάντων.
Κολαζίζει φαῦλ⊙ τὴν σωφροσύνην φαντάζ⊙.
Γ'ασπίδα ϗ ἄργυρον ἀρετὴ κρεῖϛ.
Α'βρότη, ἔρως, ϗ εἶν⊙ μεγάλων πημάτων αἴτιος.
Μυρία κρύπτει νὺξ μυχοῖς.
Σκυτάλης ἀλαθὴς ἀνήκης.
Κακὸς πονήρως, ἀεί τι μωμήσεται.
Νικᾶσιν κρίσιν σωφροσύνης κρεῖϛ.
Οὐκ ἔϛι ταὐτὸ λῶον ϗ κρέϊϛον.
Οὐ δέρκουϛ' ἄγκλιον οἱ σχέτλιοι.
Φεύγε τὰς φαγομένας ἐλεφάντα.
Στέφει πιθανὰς αὐτὸν ἀρετὴ.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γαυτὸν ποιοῦν. ὀλίγοι δ' ἐπιϛάμ.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ, Latine explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a junioribus edifci, eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cælum, Stellæ.

INitium omnium, & finem facito Deum.
Paratum ſemper piorum propugnaculum Chriſtus.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus finis telo, & cor fine fide, idem præſtant.

Dei vocem impoſtores non audiunt.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et non dante, nihil proficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, moritur adoleſcens.
Aeris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vie aliquis ſperat latere faciens aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Venerationis locus in templo eſt.
Superborum precea fortor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor Sacrarum Literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit, dono accipiet.
Fallit ſæpiſſime nautas Orion.
Ipſe Jupiter nec; pluens omnibus placet, neq; abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt, & odoramentum.
Germinat ubique granum fidei.
In totum dextera Dei ſcuto ſimilis eſt.
Scrutamini Scripturas, ſalutis fontes.
Inimica fidei dubitatio eſt.
Cavernas, & imum terræ ventrem calor Solia penatrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc aga, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerendus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemo bonus, niſi Deus.
Non fruſtra jurabit Deus.
Cum ſtupore adoleſcentes divinam audiunt vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Non ea, quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſupra.
Non aſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Jovis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefacit ſuperbum.
Salvos ea Orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Jaſpidem, & argentum ſuperat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum cauſa ſunt.
Infinita occultat mala intimus receſſus.
Aciaces viles depellit homines.
Qui mele fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indefinenter judicat mala conſcientia.
Non eadem res lavis, & aſpera eſt.
Spleadorem non vident improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultores ſuos.
Multi quidem rectum quod aſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.

Kal

Καὶ φαῦλος ἀρχηθεὶς ἄριστ' ἀγαθὸς εἶναι.
Ἀστοῖς πόλεσιν ὠφέλιμον.
Στίβους ἐπ' ἀρετὴν εἶμος παιδὸς πεσεῖ.
Θεσμοὶ σωφρονοῦσι δίκαι.
Μέλι παιδὶ μαστὸς μείονα.
Παῖδες παίζουσι κρίνοις, γέροντες δ' ὄνοις.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

Ἐν σκότῳ πλείονα πόδες σφάλλει, ἢ τυφλὴ ἕπεται.
Ἀγρὸς & πόλεως Σοφίη, & νόος κυβερνᾷ.
Τὸ θυρὶ πτοίου ἔλαθεν φάρμ.
Μυτίδα δέτεκμαρσαι μὴ τέτμη σχίς.
Περὶ Ἥ Ἰλιὰς ἐσσῆμ Ἰλιὰς Οὐλίξ ἔχει.
Ἀπάλη κτυχίας ἐστὶ δυθρώπεις Τέχνη.
Φίλα τοῖς Μοῖσις ὑές.
Οἱ πολλοὶ νόοι τὸ ἦθος ποιοῦσι.
Φάγε φρένα τὸ νοῦ Τυχοῦς.
Ὀλίγα ἐμπλίη & φρενὸς ἢ Ἥ ζόφ.
Εἰς ὁδὸν ἀλλοτε ἄγε.
Τέκνῳ κῆπ μοῦσ.
Ἀγγεῖα καινοῖσι ἐμπίπτει ἰάλλουσι.
Ἀρὰ ὕδωρ κρατῆρ, & ἀπὸ βίβλε μανθάνει.
Ἀντὶ γοῦ γοῦσι γόσπις πίσει βροτοί.

Μαθητὴς πρατέρα ὕστερός ἐστι διδάσ.
Διπλᾶν ἡμέρη οἱ μαθόντες γράμματα.
Βλέπομεν ἐν ὀφθαλμῷ Ἥ κάλαθι τὸ κάρφος, ἐν δ' ἰδίῳ ὀφθαλμῷ τύλ δοκὸν ἐ κατανεύομεν.
Ῥᾶτερ πατρὸς τὰς νόμας λυμαίνεται.
Χορδὰς κρούειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχεδὸν πάσχει μῶμος, μέλεος, ᾧ μῶλυς.
Μέγα μὲν πάλι ἐ μωρὸς, ἰσχὺς δ' οὐ μερή.
Τέχνη ἄπαντες εὗρον.
Γραὸς γράου ἔρίτιμ.
Μέλι τῷ μέλιτι ἐ κεῖ μετέχει, ἀλλ' οὐχ μέτρῳ.
Μέμφ ἐ μῶμος, ἢ τεθος ἀλίφεται.
Λαμβ ἐστ ἐα ελαχίστ, ἐαὶ ἐ τὸν μέγιστ φάρμ μανικοῦ.
Καὶ λῶος παλαίης Σοφίαν τέχνη.
Πρόσβυς λάθετ τὸ πρόσω & ἐπίσω.
Πολυγὰς δ' ἐὸν λέλεται.
Χάρις μὲν πρῶτ ὡς παιδίον εἶμος, ἀλλ' ὕστ ἐμαλὸς ὑπάρχει.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ἐ μογγός.
Τέχνῃς πάντας τὰς νοσύσας ἰαμεῖσθαι.
Τὰ ῥᾶια μαλέβασε.
Παιδὶς ἔπλαγξε ἄνοια.
Αὐτῷ ἐ βάκλῳ ἔχῳ ῥάπτα.
Νάρθηξ παιδείας ἐσὶ σκῆπτρον.
Ἀνὸ ὅλοὸς ἄγγυα τραυμῆν ἰμάς.
Οὐ σφίγξ ἔδ. φλοίσβα ἐσί.
Τί βακτίσῃ, ἢ τοφῷ;

Φίλυρα γελγίδα ἔχουσι τὰ μέλιστα λέγα.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων ἐς βόθρον ἑαυτὸν μετ' αὐτῷ βίπτει.
Τῶν δικλῶν ἐπέχε.
Πάγκαλ τράγκ μὴ ἐσι, ἄλλ' ἐ τὸς σοφός.
Ἀμαρτάνει & σοφὸ σωφρονῷ.
Θάνατ ἔρχει κύριῳ τιμῇ.

ΚΕΦ. δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιείκεια, Ἡδονή, Ἀκολάσια, Ἐδεσμα, τὸ Πίσημον.

Ἐξ ἄλλῳ βοῖν τὸν μοχεῖ.
Βρύθῳ μεγίστ ἔθυσι χθόν.
Βράζει κῶμι ἐ κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἀγάται.

Οὐ κηλίδας ἀμέρξει πορφύρα.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκῶ.
Κρόμβη δὶς ἑψομένη πάτιον φέρει.
Ἵνα μὴ μοιρίῳ, ἢ ἐυθῆτας μαρύσσωσι εἶται, μυρόχθης πάσσαι.
Τὸ πυρὸν ὕδωρ μὴ χέει, πρὶν ἂν ἔχις.
Ὥσπερ τὸν νόσ νοτῳ, ἔτω & φαῦλος τροφὴ κύκλε.
Οὐ τοῖς αἰζηῖς ἐθύρεω, ἀλλὰ παισὶς, ἔξεσ.
Μὴ αἰσχρῶς αἰῶν πρίσω.
Μέτε γαμικλοπέειν, μὴ ἀνελγέα κύπρῳ ἐρίσσω.

Δίν νέκταρ δίψω, πῶσὶ τ' ἄρτῳ.
Ἀγάρχαι δὲ ἄνοχία πλίθοι ἄσω.
Ἥρεμει, & ἥσυχ ἐδωμῇ.

Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplicem noc, & integros esse decet.
Aspera ad virtutem via multos perterrefacit.
Lex conscientiam tangit.
Frustra multa prætendit reus.
Pueri ludunt nucibus, senes vero jocamentis.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

IN tenebris ambulanti pedes offendit, & errorem sequitur.
Agros, & civitates Sapientia, & nevim gubernat.
Crebro impingere lapsus indicium est.
Consilium arcanum mulieri ne aperias.
Iliae Homeri de Troja historiam continet.
Portus infelicitatis Ars est mortalibus.
Aurora Musis emica.
Vulgus consuetudinem pro lege habet.
Incitat mentem ipse Artium dulcedo.
Exigua est consuetudo inter lucem, & tenebras.
Erroncm in viam reducito.
Stultus aquem colat.
Argento destituti mittimus carmen.
Heurit aquam cribro, qui discere vult sine libro.
Parentum loco præstigiatores in honore sunt apud mortales.
Discipulus est prioris posterior dies.
Duplum vident, qui didicerunt litteras.
Festucam in oculo fratris cernimus, in proprio vero ne trebem quidem animadvertimus.
Orator improbus leges subvertit.
Chordas pulsare nosit cantor.
Ejusdem fermè sunt farinæ irrisor, stultus, & ignavus.
Magnum quidem spirat stultus, robur vero ipsi parvum.
Reprehendere omnes sciunt.
Fatuæ setuum invenit.
Non sericum Poetæ, sed versus eam sunt.
Momus, aut notbue unguento non angitur.
Dececue non exiguum, quando is, qui armillas gestet, stulte se gerit.
Sæpe etiam vile vestimentum Sapientiam tegit.
Videt scoea ea, quæ ante, & a tergo suot.
Dux viæ latetna est.
Aspera quidem primum ad eruditionem via est, sed postea fit plane.
Non prælarum agit rhetorem, qui obtusa est voce.
Sani omnes ægrotoe sanamos.
Propria cures.
Multos errare fecit dementia.
Sibi ipsi stultus, ac mulierosus dolorem consuit.
Ferula disciplinæ sceptrum est.
Vir stultus vasi perforato similis est.
Non est Sphinx absque tumultu.
Quid commercii habet artifex sedentariue cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam seipsum cum illo præcipitat.
Ab ignavie abstine.
Barba quidem hirco est, sed non mens sapiens.
Peccat & sepiente sapientior.
Vaticinum servum dominus honorat.

CAP. IV.

Temperantia, Intemperantia, Moderatio, Voluptas, Superbia, Cibus, Potus.

EX alica confectum epulum ventrem implet.
Perdit genus hominum saltue.
Fervet eurmi, quando in comessationibus luxus dominetur.
Non maculas absterget meretrix.
Pauca abunde mediocribus sufficiunt.
Bressica bis cocta mortem fert.
Ne formam, aut vestes fœdent torpiter amati, morochthos habent.
Ne præsentem aquam effundas, priusquam ullam sis adeptus.
Sicut Notus pulverem, sic luxuries improbos gyrat.
Ludere non adolescentibus, sed infantibus, licet.
Non turpiter coire decet.
Ne furtivie nuptiis vaces, nec Venerem obscœnam exerceae.
Sitim expellit nectar, panisque famem.
Superbi homines in convivio stulti sunt.
Placidi, ac mites nusquam.

E'

Ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ τοῖς λοιποῖς ὅμοιος.
Γυνὴ κόσμῳ αἰδοῖ, ἐ κοσμοῦ κάλλει.
Εἴ τις ἐν ἀλκυόνι πολὺ πλῆσαι πίνι μεθυ, ἢ φῶτα ἄλλο κελεύῃ, πατῶν ἀξιόω ἀνεῖδος κρίνεται.
Ἀντὶ τ βορᾶς γάλα ἀθέλγω τὸ βρέφος.
Τὰ ἀνάγκης τὸ χαλὸν κόσμ.
Ἄρτος ἐ ζῶσ· ἢ βία χιλὲς ὄπο.
Ἀβέλτ μὴ γένοιτο ἄβρὸς μοιχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄυτοι ἀ μὴ ἂν γλυκὺ, θρέψω· ἀφαλεῖς φάγ.
Νύμφαι μὴ πᾶς τύβε.
Περφύρα ἐσκέδασ· ὁ πένης αὖ ἀμνησῖ.
Ψυλὸς ἐσι, ὃ φάγεται κρέας.
Βάκχ βλίζα κενὸν λυπῆ.
Μᾶλ νίκης λαβὲ δέον.
Ὄργια ἐκ τελετῶ ἐ ἔστι ἐ ἄγνοσ ἐχθίστ.
Γλυκυσμὸ λιμὸς κακίας.
Ἀγχόθε τὸ ὄφιο, ἃ τὸ κρεμνιλᾶε.
Οὔθαρ ἔχων τοῖς βρέφεσι ὀργᾶ.
Κύμη μίσκος κακίας.
Πεινῶ τι πλέονας λιμὲ κόρ· ἔλεγεν ἀνὴρ.
Μαῖα ἄγω.
Σύβαρι σορχοῦντ ὄτρυς ὠδί.
Ἑκατ· ἐκ ἰδίῳ τάκι λαθάνι.
Ἄρτ· ἐκ ἀρίστα ὀλίγῳ τέρψιν ἔχε.
Τρυφὴ δουλείαι κὴ αἰτία ἐσί.
Τραχήλα ἀκοῦσθαι νέτον μαλαβρὸς ἐ δοκῆται.
Ξανθὰ μᾶλα ἀρέσκει.
Ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν.
Ἄγυρι ὃς φλέγετο.
Κρυβάλα κόσμος λύγες.
Βρῦτ κεφαλῆσι μεσὸν ἄλγο δόκα.
Ἀκάνθες ἃ γάλακται ἐ αἰθερῖ δόκησι.
Ἀλκὴ γαστὴρ ἐκ ἀλέγω βίοτα.
Κάστα θεὸ χάριτες ἄκοιτ ἀκοῦσι σοφὴ.
Γλῶσσ ἐ ἀκρᾶος κρίνις σῖτις ἐσι φάρτερς.
Κολάκων μῆλον κόμης, ἐ κομᾶν δὲ κέρα.
Ἀγχόθι τὸ μὲν δόμος λαῖφος, τὸ δὲ πρόσωπον αἰδώς.
Ἄρτων μὲν κορεσθῆναι τόμῳ, ἀλ' ἐκ ὀφθαλμοὶ πεπλήσθαι δοκοῦσι.
Ψυχὴ ἄρτων ἀνάγκης ἐλεύθερίαν πωλᾶ.

Κ Ε Φ. ἰ.

Δικαιοσύνη, Ἄδικία, Κριτὴς, Θέμις, ἃ δ' Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πόλιν σῶσαι ἐ φωλοτέρους, ἀλ' ἐ τὶ χώρης αὖθις ἔστασι, δυσκαλές.

Πᾶμφ μὲν ἔνιστε φέρειν ἄνακτας, ἀλ' ἃ λέθλιον.

Οὐκ ἔσι δεσπότης ἄλλ ἀτιμάσ.
Ἄνακτες καθεύδοντος εἰ λαοὶ φρονέστεροι.
Γοργοὶ πόδες λεπτοῦ.
Τέκνα ἔστω δότω μιζον.
Ἀρχὴ ἢ πόλεως αὐδὲ ἐσί.
Σκάπτειν οὐκ αἰσχύνομ ἔφεσιν.
Θέμιδα θέμιδος ἐν Ἀκαδημίας κῆπαι.
Μέλη αἰτιωτέρ ἀγῶ.
Μὴ Ρ μεῖον ἰμειρόντα, λαβεῖν πολλῶ μᾶ δυνάμενος.
Μηδὲν τωθάσσης.
Μὴ ἀγαπάκτη ἀλλ τὸν πατέρα λύπησ,
Καὶ πρὸ ἐκείνε κήρυσσε ἐκ ἀγάπα.
Εἷς ἐσι δῆλος εἰκῆς ὁ δεσπότης·
Δούλου δέδρα δοθείσα.
Νέοτα τῶν δίκαιον αἰδικῆν.
Οὓς μὲν ἐκ εἶδεν, εἶδ' ἄχνη.
Ἀκολουθητέον τῷ δεσπότῃ δῆλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.
Ἀτιμίαν κρίθῃ κλοῦσται ἃ μέλψει.
Βελισσὰς τωῦτῷ πυθμὴ τὸν τ' ἀγαθὸν τόν τε κακὸν λύει.
Αἴολον ἐ μῆγος μίγγασι σπείρει.
Ἀῆσι ἃ λιμένες ἐσι τέκνων.
Ὃ' ἄρχων ἀγαθὸς, κοινὸν ἀγαθὸν ἐσι.
Αἰ τεχνῆς κενὸν! σοῦ δόλον ἀκριβωτέρ!
Σπείσει μᾶλ ὁ ναυκράτειος, ἀρχῆς δὲ μᾶλ ἀνθρωπίνη.
Λύσεσι ἀπρὶς βλωμὸν παῖδεσσι βλίττει.
Οὐ ποέτη ἄπεκτι τὸ κλαῖον, οὐδὲ τὸ αἰδέζεσ.
Τὸ ξυνὸν, μὴ τὸν μέσον λέγε.
Μὴ αἰδέσης χάλακτι κτίσ.
Λίτρα δικαία δίκαιον τηρῖ.

In ſepulchro vero reliquis ſimiles.
Verecundia mulierem, non color fucatus, ornat.
Si quis in convivio plurimum evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille unus dignus virtute cenſetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevisia ſunt vitæ pabulum.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Niſi ſuaviter ſpirent flores, luctum mollibus afferunt.
Nam quivis ſuavis ſuavia comedit edulia.
Purpura indutus pauper ſui ipſius immemor eſt.
Apella eſt, non velcitur esne.
Vinum Bacchi poculum manat.
Famem jejunus omnium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta ſunt.
Fabas indulcet fames.
Melius eſt ſobrium eſſe, quam erapulari.
Uber infantibus opſonium præbet.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multa plures fatietas, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle latitat.
Panis ex farina craſſiora exiguam delectationem habet.
Luxus ſemper tumultus cauſa.
Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.
Flava poma placent.
Voluptas eſca malorum.
Cedat unus multitudini.
Virga cincinnorum puerorum decet.
Poculum cerevisiæ plenum dolores expellit.
Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Venter cæcus verba non curat.
Meletrix fera peſſima ente abſtergit lachrymas.
Muſtum, & cicadæ cum cibus ſunt optimus.
Refecare comam potius, quam nutrire, virum decet.
Oroſt corpus quidem veſtis, facies vero pudor.
Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſime poſſunt.
Fruſtum panis libertatem vendit parasitus.

CAP. V.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi.

FAcila quidem eſt urbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ferunt reges, ſed non calumniam.
Non eſt dominus abſque ſervo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Velnces ſuot latronum pedes.
Det locum ſuperiori inferior.
Magiſtratus civitatis caput eſt.
Cavillatorem ſequitur injurius.
Juſtitiæ fundamenta in Academiis ſunt poſita.
Curæ eſt certamen præſidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem ittridebia.
Ne duleas propter patrem abſentem,
Neque ignotum illi præferae.
Unus eſt ſervus domus herus.
Dodra furunculum perſequitur.
Juſtitiam injuria premit.
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnata.
Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne repreliendas.
Balneator in eodem folio & probum, & improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ ooo ſunt aoimi virilis indicium.
Bonus princeps commune bonum eſt.
O fallaciæ inanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactatur, at imperium ſalva affectat.
Auſterus parens pueris buccellam vi auſert.
Nequa flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſte opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ. ε'.

Ἀνδρεία, Ἀθυμία.

Ἄλκιμον ἄνδρα μάλ' οὐδὲν ἔοικε κακῶς.
Στύλος οἶκον τοῖος παῖδες ἀγαυοὶ ἔασιν.
Αἰνὸς γίγαντος βραχίων.
Θαμιζόμενον δὲ καὶ τύπτοντα.
Οὐδεὶς δειλὸς δαΐζει.
Τὸν γὰρ ἢ βουὶ ἐτοίμῃ μάρναται.
Θάρσος μετανοίης ἔπος.

In ſemitabidum ab Adriaco Rege cibum petentem.

Ἠ μισεῖ με τέθνηκα, τὸ δ' ὑμέτερον λιμὸς ἀλέγυνε.
Σῶσόν με βασιλεῦ μισηθὲν ὑμέτερον.
Ἐνθάδε σ' ἐνθάδε ἄλκαρ ἄκοιτις ἐκαστὸς.
Γυιὸς σώματος ἰχὼρ καίνυται.
Λοιμὸν ἕλκεος ἄλγος ἐρεθίζει ἄκοιτιν.
Δόρυ ὀξὺ ἀγαθὸν μέλαν ἢ μάχης ἀνίκητον.
Οὐκ ἐς παῖδα ἀλκῆς ἄβλον ἀγωνίσασθαι.

ΚΕΦ. ζ.

Πάθος, Ἀκηδία, Ὕπνος, Ἐγκοίμησις.

Ἔλαφος ἐν λειμῶνι ταχείας ἐρίζουσι.
Οἱ φεύγων μόλιβον, ἄλφιτα οὐχ ἅλρει.
Οἱ ἀπροόπτως τεθνηκότες ὁμοῖοί εἰσι.
Οἷος ἔτρεκτος, τοιοῦτος ἀλκαίτης.
Κεκλὼς ἐρίηρος ὀπάονι τῷδ' ἀλκαὶ.
Ἠ'όγως τοιοῦτος ἀγρεύ.
Καὶ ἔτρεκτος ὄργανον χρηστόν.
Πολὺ ὕπνου ἥδιον τὸ ἀγρὸν ἄροσθαι ἄλφι.
Φέρτερον βραδὺ ἐπισπέσθαι κακόφωνι.
Σχολὴ γλαυκὸς ὄρνις.
Πλείη βίου πόνοι σωφρονέστερον.
Οὐκόζει τι ἀλκηέις ὕπνῳ.
Φιλέουσι ζῶον μύρμηκες.
Ἕκαστος ὡς ἡ ἐκλήθη, ὡς τέτυ μένοντα ἐνώπιον Θεοῦ.

Γεωργὸς μὴ λίπῃ ἄροτρον.
Οὐδὲν τί πᾶν.
Οὐχ ἅπας τύπος ἧς ἅλις ἄρμα.
Μόνη ἡ μέλισσα πεποίηκε.
Καὶ ἀτιμότερος, ὃς ἀ ἀγὼν ἔτυχον ἴσως ταῖς κυμασκαῖς.
Τῷ νόμῳ αὐτοῦ νικᾶν ἐ βέλτιον.
Ἠ'φαιστος ἔργα ἐκ ἄτερ ἦγε.
Σίδηρος, ἐ χαλκὸς τοῖς ἁπαξαῖς ἦν χειρῶν ἀστερβοῦσαι.
Πρέβεντα ἢ αἶγας ὀρεσσὶς φυλάττει.
Οἷας ὁ ποιμὴν εὐθὺς ἀγέλην, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὰς ὁ λύκος.
Σχολὴν θλίβοντα κῦδος ἀγαθόν.
Ὅτε ἐν ἔσι τρύγη, ὅκου ἔκ ἔσι σαῖς.

Καλῶς οἶκον ὁρᾶσθαι ἔοικε ἀνήρ.
Ἀ'ΐδηλα ἀϊδῆ ἀΐδηλα ἀϊδῆ ἐσί.
Τῶν δειλῶν ἀσπὶς, γυῖς, ὅτι ἁμῶν ἀλίγη χέρης.
Χαλεπὸν ἀγωνίς μαθεῖν χαίρειν.
Διὰ πάτης κατὸς λαζεῖσθαι ἐκ ἄτρεκτος.
Στυγέους ὕδατος πίδηκε κοιλαίνεται.
Ἠ' μάρμαρα τὰ κυδάλιμα ἐσθίει, ἐ ἐδὲν ὀρεῶν.
Ἀλλ' ἔδε ἐ πόνε ἐδὲν πρόγνωσ τέλεον.
Ὅτε καλὸν ἐ πόνος, ὅκου μὴ ἔσω ἐ ἔδεν.
Μᾶλλον ἐ Σίσυφος πέτρου κύλισ.

ΚΕΦ. η.

Ἔγχος, Φιλία, Ἀπιχθία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλευθεριότης, Φιλαργυρία.

Σκέζαι ἁμῶν, πάντες σκέζωμεν ῥᾳδίως.

Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγχοῦ ἐλᾶν ἔχει μέλιττα, ἐ ὃν ὁμοῖον ἔχθος τρέφων ἁμάτας.
Τέγγε ὕδατι μῦθον.
Μὴ φεῦγε ἑταῖρον ὃν κακοῖσι κείμενον.
Ἐκκαὶ δέργεται ξένον.
Ἄρτε ἀκρὶς ἐσὶ ἐ θάπτων.
Μᾶλλον γνῶθι ποτε τοῖσι κακοῖσι δέξαι μεγάθρους.
Ξένος πάντες μὴ πρόβλημος ἦσθ.
Αὐτὸν δῶρον, λυτὰ χαρις.
Πενθερὸν νυὸς ἐχθρή.
Νύμφην μὴ ποθεῖσα.
Πολλὰ χλιδᾶ τῆς φιλίας δεσμὸν λύει.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heros bellum nulla re privat.
Columna domus filii ſunt marea.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculie ligatom vel puer verberaret.
Nemo timidus audax eſt.
Pugna pro aris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una fame premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tanum.
Hue illoe trahit invitum potens.
Sanguia crudua corporie flectit robur.
Multam tatua lamentationem ulcus excitat.
Membia, & animom fortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamine adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus de pedum celeritate contendunt.
Qui fugit molum, farinam non invenit.
Dormientes mortuie ſimiles ſunt.
Qualie fuſine, talis eolus.
Peſſime colit vineam aper.
Quiete dormiant otioſi.
Etiam fuſus inſtrumeotum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſanis membris medetur.
Onus ſegni impone aſello.
Exeoriat inertem otium.
Peregrinatio vitam reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laborioſum animal formica eſt.
Unuſquiſque in eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne linquat agricola lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Non qoilibet callum, & clavos tollit.
Sola apis mel cooficit.
Et jumentum, & arator qoietue erit diebus dominicis.
Nendo ſuperare civitatem, non facile eſt.
Non abſque ſooitu fiunt opera Vulcani.
Æs, & ferrum manoum contrectationibus atteruntur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bonus, ne lupus eas diſſipet.

Otioſum dedeeue comprehendit.
Ubi triticum noo eſt, ibi noa eſt farina triticea aqua ſubacta.
Egregie domum juvat vir impiger.
Magnum certamen magnum meretur præmium.
Ab ignavorum conſortio abſtine, ſciens igoavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum laborem manus recoſat.
Non cujuſvis eſt, cete in litore capere.
Aquæ guttæ ſaxa excavant.
Sollicitudo cor devorat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major labor, illie major voluptas.
Fruſtia ſaaum volvit Siſyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudicaotie converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcordiis fovet, viperam amplexato ſimilis eſt.
Attenuat odiom amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſterna gratia dormit.
Cibo indignus eſt aſſentator.
Ne anum improbam tuie unquam ædibus recipias.
Hoſpites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Socrum norua odit.
Flagrat nurus odio ſocrus.
Multus riſus amicitiæ ſolvit vinculum.

Oſtus

Σ' ἅπαντα ἑταῖρος ὁ αἰκάλλων, ἀλώπηξ ἐστί.
Στέργει μῦς γαλέαν.
Δεῖ τοὺς υἱοὺς ἕπεσθαι τοκῆας.
Μητρὸς μὴ ψαῦε γε δέστρα λέκτρα γονῆος.
Ὁ ἴσος ὁρίνας πλέκει.
Ἀναβάσεις ἄδικα μόνος ὁ μεταμέλων Ϝ κρατῶν.
Εἰσὶ & ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμης βίους δοκεῖ φέρβειν.
Ἔτης ὁ φιλῶν ἄγκυρα ἔχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρόχος τοῦ ἑταίρου ὁ ἑταῖρος αἰμύλος.
Εὐθὺς χρὴ τὸν ἑταῖρον ἅμα, & μὴ σκολιὰ φρονῶντα.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ & φιλῆσαι.
Χαλεπώτερον δὲ τίκτειν
Ἀποτυγχάνει φιλοῦντα.
Μηδένα φίλει ποτὲ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μαγείρῳ.
Σ' ἔλαθες ὄφιλον.
Σχίζα φιλεῖ ἴχθον.
Στέργε ἀδελφόν, & ἐ μητέρα ἐθέτω μάθε.
Μακὴ σὺ χθονὶ ἔρπε ἡ χάρις.
Τὰ σὰ σοὶ λύπης, οἷς ἐμιλᾶς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθείας φίλοι.

ΚΕΦ. Θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῃ μὲν διόνυσος ἡγάλλεται, αἰγίδι δὲ Ζεύς.
Οἱ πένται ξένοις, ἡ δὲ πόλις πένταις.
Μύρτος ἄλγεα φέρει.
Πόκῳ ξιφίαν, ἀλόκῃ κακοὺς ἀλίσκω.
Καὶ μὴ κληθεὶς ἔπεσθαι ἐκέλευσε.
Ὀλοφυρόμενος φιλοκλαύσους δάκνει.
Μεγίστας φόβητρ' ἄλγη.
Ἔρημον ἴσθι οἶκον ἄλοχος ἀέξει, ἔτος μειοῖ.

Βόστρυχον ἁπαλὸς πίλει.
Τὰ τῆς ἁμίλλης κρότος ἀμύνεται πεσεῖν.
Οὐ πάντα σὺ ἄλλῃ ἀκεσῇ.
Δίσκοισι τέρπονται & ἀγωνίοις ἥβαι.
Στεῖχε κρὶς, & μὴ ἀκεσθέντα.
Οἷα ἐξ πάθος ἐψέσαι βελές.
Θυόεντος ἑτὸς ἄνεται δὴ ἕτερος.

Βλέπεται Ϝ παθεῖν τὸ γεγὼς ἔλυται.
Στέγος ἁμέρᾳ χαρὰν ἄγει.
Μάτην ἰὼν ἄνορος.
Καγχάζει χαλὰς λαγὼς πλέοντος ἀρᾷ.
Στενὴ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὴν ζωήν.
Πρατῆρας πτίσσει λύπη οἰκεία.
Ἡλίθιος ᾧ ἄτερ λύρας κελαδεῖ ἄκουσα.
Χέλυς ᾗ χορδαὶ θυμὸν ἐδηδόμεναι τέρπουσι.

Οὐ πεθαίρει ἁμαρτήματα ἀρνούμενος.

ΚΕΦ. Ι'.

Ἐλπίς, Φόβος.

Ὅπλα δέπει ὁ δειλός.
Πτοᾶ πτοίης μορμώ.
Φόβου πίπτει φώνεγξ.
Οἰκεῖον βιοτὴ ᾗ αἰεί, ἀθῆναί τε πτοᾶ.
Ἐγγύς, πάρα δ' ἄτη.
Θέλτη χάρις ἐλπὶς πάλιν.
Ῥᾳδίως ὅλος πτοᾶ ψόφος.
Μετὰ τὴν ἀρτὴν ὄξος ἤλπισε ὁ πυλᾶν.
Οὐχ ἅπας φοβῆται πρόμβαλον κρίζον.
Ταραχθεὶς μαλάθης Ϝ πλησίον ᾗ τὸ σὸν καθαιρεῖν.
Νεοήλου ἀλαβὸς σκέπη.
Καλύπτου τὴν νόσον, λυγρόν.

ΚΕΦ. ΙΑ'.

Ἀπλότης, Φιλαθρωπία.

Ἀρετὴν ζαφελῆ ᾗ γλῶς ἐμιλᾶ.
Γάτε ἑλάμου ὀδὸς ἀτᾷ.
Πλατεῖ κέντρῳ αἰθέρα ὁ χαλὸς πραθυμῶν,
Σκιὴν θυμᾷ σκιάν.
Στέργει κρὸς ἁπλέγχνιον ὑπερχυ.
Ὀλέσθαι τὸ πρέβευ ὀφ δεῖ ἀπαιδεύτου πομῆος.
Μετᾷ τὰς ὀδύσσεως ὁ Ϝ Ὀλύμπιος κτεῖς.

Assentator, cum salotat, vulpes est.
Amore salem mus prosequitur.
Venerari parentes liberos decet.
Noverca oe attingas secundos parentis tui lectos.
Amor mentes nectit.
Abuede aceipit solus is, qui beneficii memor est.
Viventium atiam adulatores corvi sunt.
Insaotis avia amorem paseit.
Socrus fidelis anchora tuta ast.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalia blandus stroit.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvere.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Durissima omnium res
Amare, nec potiri.
Nemioam tibi adjungas amicum, priusquem exploraverie, quomodo prioribus amicis sit usus.
Mendicus mendico invidet,
Qui annuit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matris consilia non aspernata.
Rara avis in terris est gratia.
Ulula eum lupis, eum quibus coovarsaris.
Multi mensæ amici sont, pauci varitatis.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEdera quidem Bacchus delectatur, capella vero Jupiter.
Ioeolæ hospitibus, ipsa vero urbs incolis.
Myrtus affert dolores.
Reti xiphiam, esca stultos capio.
Morbus regius etiam non vocatus venit.
Lamentees consolatione indiget.
Curas eithara tollit.
Defertum domicilium dolorem auget, unaus (seu tempos) minuit.
Cineinnum febris quotidiana vellicat.
Certamisis robur irreprehensibilem facit.
Noo omnia vulnera sont sanabilia.
Discis delectabantur, & jaculis jacolantes.
Pectus pulsa, & flebilis vocula audietur.
Nos fiat maturate consilia luctus.
Vociferante uno, etiam alter belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoris immutat gaudium tristitia.
Frustra tempus terit spectator.
Cachinnatus claudus frangenta recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel absque lyræ sono saltat.
Oblectant animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Non purgat peccata, qui negat.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUi metuit, arma ioduat.
Terret strix infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tremitu, & fetas terrefacit.
Sponda, prope est damnum.
Favor fovet spem miseri.
Facile timidos terret strepitus.
Post festum veniasc caleeos non vendit.
Non quilibet erepitaculum stridens metuit.
Aecensa domo proximi, tua quoque perielitatur.
Attonitum servabit cavea.
Occultare morbum, funestum.

CAP. XI.

Sevitia, Misericordia.

VEhemeoe eum vehementi optime conversatur.
Supplicie lamentationem nemo asperostur.
Latum verberat æthera, qui ita flagrat,
Cilium iræ indeium est.
Pectus misericordiæ fons est.
Deglubere oves non est probi pastoris.
Iraseentiae odit conditôt Olympi.

Κῳ

Κᾶν ἀνείγωσί τινες, ἀ δεῖ ἐμπίπλασθαι ἀτιμίας.

Στηλῶν σύβδην ὄρη, μέσσας λύσσαν.
Σκύτος ἔχει σπαραττόμενον κύων ὀπτικός.
Τίγριδος ἕλκει ἀταμίαν.
Βλάπτει τὸ ἔνδον θυμὸς ἐς ἐγκλὴ πεσών.
Στασμὸς μέγας πάντα τάπτει.
Τύραννοι αἴσυλοι ἀ λόγων ἔστε, ἀλλ' αἵματος ἀνθρωπίνης χορτάζονται.
Νάρθηξ δαλοῦ ἀπαλός.
Ἰχνίου τένδων κρύπτει ὀφθὴν ἰχθύν.
Πάντανε, κᾆ πᾶς ἔσθ' ἁμῶν διῶν.
Σκληρὸς βασιλεὺς ἐς ὀφ ἔστ, & ἀ ζίζυς.
Ἐχθρὸς ἀνὴρ θηλὺ ὀφ κέντρῳ βάλλει.
Εὐλάγων ἀγγεῖον χαλκώματον ποτηρία τέλεται.
Ὁ κτείνων τῷ κρίτᾳ ἐξὶν ἔνοχος.
Νέων παιδὸς σμικρὸς θάνατος.
Ἑλεὸς ἔλεος ἐκ οἴδεν.
Οἷα ἡ ὀΐζὺς πρὸς οἶκτον κλάσθος.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævia opem ferre decet.
Deliciæ tomultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Trigidis evita ſodalitatem.
Ludit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramqoe crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio tarribilis mioatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plaoſtrum qoatit.
Apum examinis regi jaculum non aſt, neque pungit.
Damuum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia otitur.
Homicida judicio obnoxius aſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſarari menſa coquinaria.
Sola miſaria ad miſericordiam via eſt.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμος, Εἰρήνη.

Ἄ Ἤδη μή ἐς ὠδῖνα κρίσεως Ἀετός.
Ὅμιλος πλεῖ κινδύνου ἔξω κερδαίνει.
Αἰτία νίκης νίκη.
Δολιχὴ δοκεῖ δέλεαρ ἔλκει ἰχθύν.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ τροχάδην πίπτει ἐξ.
Ὀλίγων Ἄρης ὀρέγει ὅλβον, ὄκνος δὲ πλείστους.

Τετύφονται πολέμων τύφοι ἐν αἰθέρι.
Οὐ δεινὸς ἐκ ἔλεσε πόλεμος, ὑπὸ νόσου θλίβεται.

Νικᾷ ἵνα πειθώ.
Ἀμαυρώσεως ἄκρος & ἀφανὴς μῦθος δαμᾷ.
Ἰθὺς & λοξὸς ἀλλήλοις μάχονται.
Οἱ ἰσχνὸς θνητὸς ὄντες βιοτεύω ἀ διώκεται.
Πᾶσι γὰ λοιδορεῖ τρέφει.
Εἰρήνη παγκαὶ πλοῦ.
Οὗπερ κρείσσει ὀβολᾶ ἐκ ἦν ἀνήσεως.
Ἀ'μφὶ κραίνε ὄχλῳ βάθρου σμερδαλέα ὀρθρεία.
Μετὰ κτυπαλεῖ ἵπτανται ἄκοντες.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævia opem ferre decet.
Deliciæ tomultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Trigidis evita ſodalitatem.
Ludit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramqoe crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio tarribilis mioatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plaoſtrum qoatit.
Apum examinis regi jaculum non aſt, neque pungit.
Damuum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia otitur.
Homicida judicio obnoxius aſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſarari menſa coquinaria.
Sola miſaria ad miſericordiam via eſt.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad puguam provocet Aquilam luſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Rixa rixæ eaoſa eſt.
Procaras dajicit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath eadit.
Paucas Mare opes præbet, truncos vero corporis plurimos.
Ad ſcopum collimant hoſtes turri in alta.
Quam bellum raformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem paritet, & debilem bellum domat.
Rectus, & curvus advarſus ſa inviecm pugnant.
Homo macileutus arma gerere non valet.
Quævis rarra coovitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uaorem malam obolo non emerem.
Circum caput contantionem jactaus tarribilis etucta.
Poſt acelamationem belliam jacula volant.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥ Ἀδίως εἰ φαῦλοι κακότητι ἀλοῦσι τὺς σπουδαίους.
Ἅπαξ κλαπὲν κἀ φῶρ ἔσι.
Ἀρετὴ γάρ τὸ κλέος ἐστὶν, ἀ χρόνος ἀμᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐδ' ἄβρωμα, ἢ συκάμινα, οὐδ' ἀβυρτάκη τέρπει, ἀλλ' ὄνομα κλεὰ κρύπτει.
Διαβύλλου φήμη τὸ μὴ ὂν ποιεῖ εἶναι.

Τὸν ἐδώδιμον ἔδμε, & μιὰ σοὶ ἔσεται,

Μῦς & αἴσχος ἐγκείμενον ἄγει.
Ἀμβλὺν δὲν μὰ ἄθυρ πλήσεται φήμη.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævia opem ferre decet.
Deliciæ tomultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Trigidis evita ſodaliretem.
Ludit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramqoe crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio tarribilis mioatur.
Milvum comedena & ipſe milvus eris.
Circumſpica, & mitis ſis, qui plaoſtrum qoatis.
Apum examinis regi jaculum non aſt, neque pungit.
Damuum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia otitur.
Homicida judicio obnoxius aſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſarari menſa coquinaria.
Sola miſaria ad miſericordiam via eſt.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Ὁ Ὀτρύας ἀ αἰὼν ἄμητος.
Οἱ δημόται ὠὸν πόντῳ πλοῖδα ἀκύτῃ χρῶνται.

Μὴ κρὰ' ὁρᾷ τὸ κακὸν, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πληγὴ γάτα εἶπεν.
Ποιμὴ φῶρ μὴ γνώσκει, ἐ μὴ ἀλοῦται.
Ὀρτυλὶς ὠὸν πάντων ἀλλοῖόν ἐσί.
Οὐχ ἅπαντες πόνος ἄξιοι.
Ἀμοιβὸς ταίνης πλοῦ χαίνει.
Οἱ δεῖπνοι & πλεῖν γλίσχονται.
Βακτηρίαν ἀέρων ἀλαίνει κρόταλα.
Μόγον μὴ πᾶσι ἡμέρα, ἀλ' ἐκ ἴσου ὀρέγει.
Ἐν σκάφῃ σωτηρίας λοιδόρος & πρωτος ἐν βυθῷ λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς ἄνθος.
Αἰκία & μάλαψ.
Εἶναι ἔνοχος μυδάλεα κομίζει.
Ἄξινα & χύτρας πᾶμα.
Καλάζει μαρέγνα λήγοντα.
Κακλίσει εὐέστοτα πλησιῶ πέρπερος.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μάλαψ ἐν σώματι, ὄγκος ἐν ἀγρῷ.
Τὰ τῶν μήτηρ δίκλα χοίρες δονῶ.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævia opem ferre decet.
Deliciæ tomultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam canis mordax.
Trigidis evita ſodaliretem.
Ludit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramqoe crux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ex frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio tarribilis mioatur.
Milvum comedena & ipſe milvus eris.
Circumſpica, & mitis ſis, qui plaoſtrum qoatis.
Apum examinis regi jaculum non aſt, neque pungit.
Damuum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia otitur.
Homicida judicio obnoxius aſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſarari menſa coquinaria.
Sola miſaria ad miſericordiam via eſt.

CAP. XIII.

Fama, *Infamia*.

FAcile improbi malitia ſua aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, nou tempus metit.
Non abrotonum, neque mora, neque abyrtace delectat, ſed fama bona, & honeſta.
Magna fama, & longe, latequa ſa extendena id, quod nihil eſt, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi ſedile præbet, & erit tibi gloriæ.
Turpitodo, & ſcelue laudem ſuffocant.
Pertranſit, niſi ſuffocetur ſtatim, fama.

CAP. XIV.

Præmium, *Pœna*.

NOn produeit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes, actuario utuntur navigio.
Ne judices videas pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœuam fur uou agnoſcit, niſi ſurſum tollatur.
Gallina ova pariaos libera eſt.
Nou omnes tiara digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane hiando captat.
Cantoras amant humores.
Baculum arrollans verbera minatur.
Laborem qoidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipient præmium.
Merces virtotis laue eſt.
Varbera & vibex.
Suam qoiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam vantrem explet tartarus.
Minor eulpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſalaus in agro.
Quod dulce aſt ſcuticæ inſtar porcos impellit.

Κ Ε Φ. ιδ'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, © ἐ ψιττάκη ἔσαι.
Ἀκκώ, κἂν ζυρᾷ κοσμηθῇσα, τὰ εὐδείοντα μὴ λαλεῖ.
Ἔπαινον φίλων μᾶλλον, ἢ σαυτῇ, λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ἐχυτὸν ἀκμῆς ξίφεος.
Ἐν ἔργῳ ψυ ὁ φὼ ἐκ ἴδχα.
Ἀκάρδιος λαλαγχὴ θνητοὺς κρατηγόρες.
Τυπτόσ᾽ ἐ χρὴ πολλὰν λέγοσ᾽.
Ξίφος μὲν πτρύσκει τῶμφ, τὸν δὲ λόγος.
Λόγως ἀμείβε τὸν λόγοις πιθανὰ σε,
Λόγος ἀτελγὲς ἐθαχλὶν μαρύκων.
Μολυνὶν ἔδη κακὰ ἡ ὁμιλία χρὴ φαύλων.
Αὐδὰν ἄγχελος δηλόσει.
Βρύχω τὸ ἐθέγγεσθαι ἐρητύν.
Ῥίψας λόγον τὸς φε ἀνιμῆται πάλιν.
Ἐχθρός μὲν μοι κἀσ᾽ ὅμως εἶδαο τύλμην,

Ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν κεῖθι φρονῇ, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Βαμβαίνει ἔξεσι ὅως ἐ λαλεῖν δωνάμεθα.
Ὡς φὼ κλέπτην ἔκρηξεν.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σημαγεῖ.
Πίτυλος ἰχθύας σεβῇ.
Μῦθος ἐ πιθέσθαι πάσι.
Ἀκριβὴς λόγχη κοιμᾶς © ὄχλα πῆτεται νόα.

Φθόα τὰ ἔθη κακὰ ὅμιλος λίμνη.
Οὐκ ἔστιν, ἀλλ᾽ ὕψι κακὸν ὀρνῖ.
Ὁ λόγος φάρμακον λύπης.
Ἐμεγελῶντα ἐμεγέλα.
Οὐδὲς κρύζει λοίτερον εἶδεν, ἢ κρεκκίβη.

Κ Ε Φ. ιε'.

Σπιχῶν, Μέταλλα, τὰ Φυτικά, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν ἀέμος, τὸν δὲ κίνδυνον γαλέη.
Χλόμυς φάρμακον ἀνέρος μῆλα.
Ἐν κόρυ κρυβαῖον.
Τί κυρῶν © μολίσσεις;
Λυκὶ πάσῳ ἔοικε.
Τὸ κρῖθὸν χροὶ ἐρύσιμον.
Καίγχυος καθαιρῆς, τὰ κρεκὶ κίκυ.
Κεφαλῇ εἶκε κρητίς.
Κάπρος ἐ δίκ κάρα,
Εἰ μὴ σὺ κόσος ἐσί, ἐυγλωῖ σε Πὰν παρελθέσθαι.

Σίταρον ἔσαι σεύμβιον, ὅταν πυρὸν δίδωσι σῖτη.

Ἐλαίκιον ζῶον ψῶμος ἄλμη μόγιστον ἐλέφαντα κτανῇ.
Σοβῇ μελίσσας ψόλος.
Φίλη μὴ ψάμμος, ἀλλ᾽ ἐκ ὀφθαλμοῖς.
Καρύκλου βρῶσις ἐρυθάνου τ᾽ ὀθενῶ.

Βαλὼν © ἐνδικὸν πῆς λείπει.
Βρίσει μὲν ἔλκος, ἀλλ᾽ ἐκ ἐλεύθερον ἔδει.
Γραβὶς ἐ δῶτα βίος, ἔτε βαλὼ.
Φασιανὸς πρόσης πρόσωπος.
Φέρμα ψῆσαι ὀπκὴ.
Τὸ ῥόδον ἀκαζῇ βαλὸν, χρόνῳ δὲ παρέλθῃ,
Ζαῖῆς ἀρίστης ἐ ῥόδον, ἀλλὰ βάτον.
Ἀγρὸς βαλὸν ἐ φάρμ.
Βάτου ἐκδύσ βαλών.
Τὸ ποσπύζω σκίγγου νεκρὸν τ᾽ ἐ δύσκη.

Τὸ᾽ ἄγαν ὗσ πυρὸν σήπει.
Γῆρας ἔρως ἀναίρει, αἰγίθαλὸς μολίσσας.
Πλίνθου πλοῦν ὁ κόραξ κρυβερζῶ.
Τὸ μὴ ἔδον, πῦρ ἐκ ἔσι.
Ἐν καλοῖς θρῖμμ᾽ ἦπαρ ἀνιμᾶσι μόγη ἀρίστεται.
Ἰκτὶς σμικρὸν ζῶον μεγαλων πολλὰν πακῶν αἰτία.

Καιομένη ἔσλυξε κριθὴμη ὑπ᾽ ἐμπεζέται.
Δεινὸν δρόσος χλόης, ὁ δ᾽ χλοῶν ὅλη.
Δρυὸς πεσούσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Λύκυλος αἰ ὄνοι ἄχθος βασιζῶν.
Ποικίλοι εἶσιν πτερὸς ὀνὲ μετοίκου ἀέρος πετῆται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δέρμης ἄχυ.
Οὐδεμίη ὄμφακος χρόα.
Καλοκαιρίης πίνυς κοίλη ἀγυιός.
Ἐν πλίθροις πλέθρα κάλυπε.

Οὐκ ἔσι χλόη πόλ. σκολίκων.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Folfitas.

SI omne loquens homo eſt, atiam pſittacus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere poſſint.
Amicorum magie, quam tuam ipſius, laudem prædica.
Lingua mala acutior auſpide gladii.
In opera exiſtene ſur non vocſeratur.
Noxia ſortitur arebra maledicos.
Inanie eſt vulgi ſermo.
Gladioe quidem corpue vulnerat, mentem verq ſermo.
Verbie penſa, verbie qui ſuadet tibi.
Impodicue ſermo delicie adoleſcantum frangit mores.
Conſuetudo malorum bonoe mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Raucedo vocem inhibet.
Jaculatue verbum aliquie non recipiet rurſum.
Inimicus quidem mibi ille aſt, aqoe ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat aoimo, aliod vero loqnitur.
Belbutire licet, donec loqui poſſumue.
Sicut ſur ſuraos clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuotur, reſonat.
Strepitue aqoæ remo percoſſæ piſcee abigit.
Verbie ſames non obremperat.
Accnrata ſermocinatio principie, & populi tangit mantem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudeptium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doiorie remedium eſt.
Cavillatorem illude.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit ſumum aaminue, vulpem vero ſpelunca.
Peſſima arbutus fert poma.
Ex cauda calceamantum vile.
Quid ſuci commercii habent aum apibus?
Lupo ſimilie eſt ſiber.
Fulvue color amabilie eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellont.
Fundamentum domus trabe eſt.
Sambuci floe cimicem non expellit.
Si tibi aoſtue noo eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ex malo punico butyrum elicitur, ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutebitur.
Minimum aoimal pulex ſaltu maximum ſuperat alephantem.
Apee ſumue abigit.
Grata quidem aiana aſt, ſed non in oaulie.
Lydorum coodimeotum, apumqua ciboe bruchue averſatur.
Hordeum madefactum, & piper cia relinqnit.
Muſcum quidem hionulue, ſed non alleborum devorat.
Echinne marinoe ligno ſulgenti oon indiget, neque agro.
Phaſianue pruni cuſtoe, atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum piſcem.
Roſa ſenſcit brevi tempore, ubi vero tranſierit, inquiranc inveniee non roſam, ſed rubum.
Non regit pyrue ſylveſtrie ramos palmæ arborie.
Bæoni piſci laoam ex corio conſurtam induit.
Sibilando arocodilue terreſtris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefecit.
Ibie avie ſerpeotee, parus apee ioterimit.
Latarem lavat, qui corvum muodare conatur.
Quod noo urit, igoie non eſt.
In tumolie lactuce jecur ſanane vix invenitur.
Muſtela ſylveſtrie animal non magnum megnorum ſæpe malorum cauſa aſt.
Sciotilla urane vittum non curat.
Irrigat roe herbam vivntem, & calor ſolarie tepefaeit.
Arbore dejecta quilibet ligoa aolligit.
Grava onue aſini portant.
Variæ avee per ſublimem aera gennie volitant.
Non omoe forum caprae habet.
Fructne immaturi nullus eſt uſue.
Cucurbitæ vie aunilæ ignota eſt.
Pulchertima ſunt jugera, quæ in humidis, & herboſis locie ſunt.
Non eſt regio, quæ vermibus careat.

ſ° inter

Ὥσπερ τὸ λαλεῖν ἴδιόν ἐστιν ἀνθρώπου, οὕτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι βοός.
Εὔριπον κρατὺν ἀρμὶ τραχὺ διώκειν.
Ὅπου πολλοὶ μόσχοι, ἐκεῖ πολλοὶ ἔσονται βόες.
Καρκίνου βάδισιν μιμεῖται.
Οὐκ ἔχει φολίδας ὁμοίως.
Δέλφακος τράγον χοῖρον ἔξει.
Μὴ ῥηϊδίως ψαθυρὸν λίθον ἀρώσεις.
Ὁ ὄμφαλος οὐ μέσος.
Ἐν πισσοῖς καὶ λίμναις ἀνθρώπους.
Ἴδας ὄρος ἰβίσκους, ἵππους ἀγρίους βορᾶς.

Ἐκ σχοίνου λαβύρινθον.
Ἄμπελον ἴξῃ, ἐχ ἱμάντα ἔπτα.
Γαῖαν ψυχὰς ἀνέρπτους ποιεῖ.
Νεβρὸν παιδικεῖον ποιεῖ χελώνη.
Μὴ ὦν ζῶα μόνον ξηρὸν γίνεται.
Βατίζοντος ὠός, ἀσπὶς βαίζει ὁ ἕτερος κύων.
Χαμαιτίζει πολὺς ἵππος ἀγρίως.
Τὰ ὑγρὰ φιλεῖ τέττιξ.
Οἴδεῖ ὁ ἀλκυών.
Οὐ τὸ μέλαν ἀμέλξει κάπρος.
Χαρὰς μίσχος ἀ γίνεται μέλαν.
Ζυλίνας κηλὰς κρίνει τέρπει.
Ἀσβεστῖτι ὄσις λύει κάλλ᾽ ἀραιωμένῃ πτοεῖται.
Τέρμιν ἰξίας θρώπ.
Γέντα κλιβάδιον θεραπεία.
Εἰ πρέπει χαμαίγηε ἅπτεται, ἐκ ἄλλων φαγμάκων χρῆσιν ἔχουσιν
Ψῆττα φαγεῖν τοπᾶν ἔξις.
Θοεῖ κυφέλης ἐοὶ ὠὸν αἰγιθαλὸς, ὁ ἀνθρήνη.
Ἐκ πόντου βῦς γίνεται.
Ἀγαπᾷ μοσὶ ἄρκτος.
Ὀρφοὶ αἰκεσὶ, ἢ τὰ ἄλλα ὅσαρκα ζώων τροφίμων βιοτικόν.
Ζωῆς σῆμα κρότος.
Ἐν νότῳ σκωλύουσι.
Χαμαῖναι φλέγοντες, ἢ ὕμβρον γένωνται, πέπτονται ἐπὶ βοῦν ἀκμαιῶ.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μίαν χελιδόν.
Μυσὶν μόλυζα κοπρομιῆν.
Νεῖδον ἀμέλγει ἄνωρος.
Ἄριστος ἀρὶς φύλαξ ὁ λύκος.
Ἀόρατος, κρὶ λευκὸς ἦ, μόλιβδ ὁμίλεται.
Ἀλάβαστρον εἰ καὶ λευκὸν, ἀ κακόν.
Οὐ πᾶς ὁ κύων μόλιβδος ἔχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνια.
Μηκάονται πρόβατα, ἐκ ἄνθρωποι, ἔθνη.
Τὰ ὄντα ὄντ᾽ ἐκλύει.
Κέρμοι προπιθῶσι κύλιχι, σίγλοι τε.

Ἔκτος λίθος ὑπ πολύ.
Κυρτῷ ῥάμφει σῦλον ἀγύπιος ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλισγεῖ οἶνον κολούει.
Ἐλαίαις ἄμπελος ἥδη κάμπτ᾽ ἐκ ἰσάσιν.

Γαυγαίνει θύννος ὁ κορκόβη.
Θεὸς ἢ ἰέρηξ τέκνα πάλαι αὖθ᾽.
Ὀρέα πτηνὰ κεφαλωμάτα γαλέαι τρώγουσι.
Αἰγυπιὸς ὁ ἀπὸ κτερέων.
Χαίρει λέων μεγάλης ἄγρας κύρσας.
Ἐλαίαν ὁ κάπρος ῥέφων μόνος ἀμέργει.
Ὀγκᾶται μόνος ὁ κάπων.
Στελὶς πίτυος ἴδος.
Σμερδνὸν ἄδυτ᾽ ἦ κῆτος ἐχ ὄψει.
Γαγλίον ἐρῶ θηλὴν ἐν ἀκάνθαι.
Οὐχ ἅπαν τὸ ἀμφιόσιον χυσὸς ἐστι.
Χλοῦν λύτρωλας χλοῦν ἀνελόμεν.
Οὐ φωτᾶται ὠλγὸς.
Κήλος γῆϊ εἶδον ἀγαυὸν ἐστι.
Θρέπτ᾽ ὁ ὀχυρὸν πολλοῦ πλοῦτον πίστιν.
Ὁμαρτῆ μέμονε ῥᾳδίως ἐπτὰς.
Ὀγκᾶται κλεῖδες ἔρπτος κορθύστος.
Σκίλλαν σκελοπένδρα φύβα
Ἢ λαζυτὸν ἀρτελὶς ἐκ ἀνθέος ποσὶν ἔχει.
Θυμὸν ἐάπτοντα οἷς ἀπτὸν σε μὴ ἔπτας.
Καὶ ἀρετὶς ὄνος χυτός.
Οὐχ ὁμοῖα τῷ ἀμβλυόπῃ γαλεώψης.
Οὐ τρόπον θέτος θάψον.
Δῶτα σῶτον οὐδὲν.
Τέρπ᾽ τέκμηχον ταῦρος.
Καλῶ ἄγγατε, ἴσχιτ᾽ ἐσίκιον.
Οὐχὶ ἅπας μακαμῶν μόνον ὀρέπει.
Νεῦρος κρακάβη ὀκ ἔστ, ὁ μὲ κάμη.
Ῥόδον μελίσσας μὲν γλυκὺ κάζει μέλι.
Ἔνθα δ᾽ ἀρέχης αἰκὸν ἰὸν πίν.
Ἀψίνθιον, ἢ ἀμμακος ἐξῆς ἔρθας ἐτύγον.

Κάθαρτε, ἐ κίστιν μόνον γάρον μέγις κάμε.

Ἐλλέβορος ὁ πρασιᾶς φύεται.

Quemadmodum loqui homioie aſt proprium, ite mugire boum.
Velocem Euripum aolle more tardat.
Ubi multi ſuot vitali, ibi molti quoqua boves arunt.
Cancri merini inceſſum imitetnt.
Caret ſquamis rubere.
Porcellum elens porcam habebit.
Non fecila friabilem invenies lapidem.
Umbilicua medium occopat.
In fluviis, & ſtagnis mergi.
Ida mons ibiſcum producit, violaſque capris pabulum gretiſſimum.
Ex juncia fecti ſunt labyriothi.
Vitem, non lorom Ix lædit.
Terrem ros ſarrilem reddit.
Hinnulum teſtudo pedom celeriteta vincit.
Non fit ex ſpelta vinum merum.
Latreota uno, letrat ſtetim & elter canis.
Hianit pullus eque abſente.
Humide quæ ſunt anas diligit.
Turget etiam groſſus.
Non ebſterger nigredinem corvus.
Abſqua pediculo pomom non creſcit.
Leurus Alexandrinæ ſureulus erietem delectet.
Exuvila anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Ferit lumbos ſeotum Perſicum.
Medetur viſceribus clibadium.
Si porro chiragra tollitot, non opus habemos aliis remediis.
Latam piſcem pinſeas bomorem babebis.
Acuti ſunt elveeris epum inſpectores, parus, & crabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit urſos.
Ervum, hordeamqua, & alia legumioa animaliom corrobotant vitem.
Vitæ ſigoum pulſus eſt.
In inſula oletom punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres groes ad ocesni fluenta volant.
Une biruodo noo fecit ver.
Putreſcit allii caput refectum.
Nerdum immature cerpit imperitus.
Optimus hædi caſtos aſt lupus. (debetor.
Cervix jumantorum, licet glebra ſit, temen hebenis
Alabaſtrum, niſi elbum fuerit, non eſt bonum.
Noo omnis eſinus linees-thigtes io collo hebet.
Jungitat cum tritico aizania.
Balare oves ſolent, noo homines.
Ex euribus cogooſcitur eſious.
Flos, quo tiegitut purpura, etqua inaures ornatum ſuperaddunt.
Lædit nimia pluvie ſegetas.
Aduaco prædem roſtro vultur tepit.
Stercore polluit oidum monedule.
Vitis pedameotum, & ſupercilium petta oon exhilareur vomerem.
Splendet in olle teſtacea thynous.
Nutrit etiam eccipiter pullos ſuos.
Oſſe pinguedine obducta ſeles errodunt.
Ulula io cœru corvarum.
Gaudet leo, ubi magne præda potitus eſt.
Oleam in borto fovens ſolus amurcam eaprimit.
Solus eſinus rudit.
Viſcum pini ſudor eſt.
Qui ſmeridem eſperoatur, oequa catum hebebit.
Nervi contortionem plenta virens non ſanat.
Noo omoe id, quod fulger, eurum eſt.
Aoſerem emitteus, anſerem recipies.
Fletu diſtandi bulga oequit.
Aries ovium dox eſt.
Flotes in horto megoam perioot voluptatam.
Tenui ſuoiculo ſecila afinom ligabis.
Tripudient ſurcoli ſtolooe ampateto.
Celcat ſquillam ſcolopendre.
Singultieos gellioe oon ſterim pullos hebet.
Nocentem thymum ne in borrum tuum mittas.
Orontii qnoqua ſuceus utilis eſt.
Hand ſimilis eſt ciceri galiopſis.
Thaſus ioſula herbas ad tiogendum eptas ooo habet,
Corrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum loligo.
Mulcet viſcere, lumbumque ificium.
Non quivis enxie cogiteos papaver decerpit.
Noo eſt tarde perdix, niſi ægrotet.
Apibus quidem dulca ſtillat mel roſa.
Iade vero aranea grave veoenum bibit.
Abſinthium, & emerecus ordion exulcerationes in oris ſuperficie perſequontur.
Dioturnos ea defluxione effectus, & picam vix tollit garum.
Naſcitur in hostorum arais ellaborus.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Τελμοπορία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλῆτες Ἀτιστίδαι βούκλης μία, ἐκ τριχόμαλος
Ἦν δ' ἶσς. ὀκ τέτων λοιπὸν ὄλοπο θέμις.
Ἡμβροτε δ' ἀφορότερον. ἁμαλὰ λύκος ἥρπασεν, ὠδίς
Τλῆ δάκρυσι. πενὶς δ' οὖλον βιβλίον.
Πηδάτη δ' ὅγ' ἐμῶπ κατ' αἰχένος ἄκρης λυγάτης,
Οἰκτρὸς τελέυτος κάτθανε πὰρ κρολίῳ.
Χρυσὸς τοι κόπις ὀστ ἐκ ἄργυρος, ἦδε ἐκ αὐτοῖ
Λᾶες ὑπὸ βαγαλῇ πολυψηφίδι θαλάσσης.
Δόλ ἐκ φθίγοντα δαίσατο.
Τ'υφὸ τ' ἀνάγκης δαλέται παγὺ πάντα.
Μάνει ἕκαστον Τᾷ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
Πλατχὺ τύχης βάκτρα.
Οὐκ ἀεὶ πεζῇ κόχλαξ ἀκολεθῇ.
Χιλιοὶ πατρὸ δόμα ὀστ ἐνδὸ ἅλαστον ἐκ χόλη.
Οἰδεμία δόλ ἦκε μόνη.
Ἰῶ, ἰξὶς φθίγγετο ἅμος βρόχῳ δακρυτ.
Νῆμα Ἄτροπος ἄργυρος.
Τῷ κλῆς πρόσπτυτι πᾶσα γῆ πατρός.
Ἅπαντες ὡς θαλάσσῃ κακῶν πλέομεν.
Τὰ χρήματ' ὀχὶ ψυχὴ βελτίω κέκτηται.
Κακὸς σύμπας κόσμος ἰλύς.
Ὁ πλοῦτός ὀχὶ ψυχὴ ἢ γαῖος βροτῶν.
Οὐ πάντα κοίρα ἀεὶ ζημίας.
Τοῖχος χρὼς κεῖται.
Μή μοι γένοιτ' ἃ βέλομαι, ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰτίαι πόλεσι πᾶσαι ὧν κόσμος.
Ἀγχιλέη πενίη κακὸν, ἄσχετον, ἀμέγαρτον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄπαυστοι πολλάκις ἀλᾶνται, ζωλὸν οὐκ ἔχοντες.
Τύχης κίνησις θαμὰ εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς, ἐ πόλεμος· λαὸς ὧδε λογίζ.
Αἰθὴς ἐ ἀγαθοχεὶρ πολλοῖς τίσι, ἐ πρεσβύτεροι.
Ἰδία οἰκία πάντων ἄριστον.
Αἶσα χρυσὸν φέρει, χρήματα ἐ πλοῦτο αὖ πάλιν.

Χρήματα ἀνήρ.
Ἐμὲ ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιη'.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἔσπερος ἐ ἡμέρης τέλος.
Τέρετται κάκες ὀπώρης μελίσσης.
Ὀπώρη ἡ καλύπτει κρόκους.
Χειμὼν χλαῖνάν τε χιόν κνέφ.
Αἶψα ἡ ἀκαλύφη ἀτρεκὲς αἶθρη.
Ἔχει ὁ ἐνιαυτὸς μῆνας δύο ἐ δέκα.
Μὴς ἔτη παιδίοιοι.
Οὐκ ἀεὶ θέρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ πάσι ἐκ ἥβη.
Ὥσπερ χρυσὸν τὸ πῦρ, ὕτω καὶ φίλους ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλολύζε σαὶ λίπασι καιρὲ ἀκμὴ πεζόντος.
Ἀλλὰ λείρια δίγες.
Τὰ ἥβαι χρόνι μαπρότατα βέβηκεν.
Τρέχει λυκάβας θνητὸς ἀνίκα.
Ἔργα νέων, βαλαὶ δὲ μάστων, ἀγροὶ δὲ γεωτόμων.
Χειμὼν ὅταν πατάγεται, θάμνοι μὴ θρόπτε.
Ἄχρις ἂν εἴλαφ πῶς, θρόνα μάρκας ὑτρυόμενον λέγετο.
Ἰδοὺ γέρας γῆρας.
Τῇ ἀκμῇ ἴσθος ὡς τὸ μέλλον σημαίνει.
Τὰ ὑγιῆ ἄριστα.
Ἡμέρα ἐπίλοιπος μήτηρες σοφώτατοι.
Χαλεπὸν τὸ γῆρας ὅταν αἰσθάνεσθαι βάρος.
Εὖ σαι τὸ μέλλον ἄξει, ἐ τὸ παρὸν ἀ πεθῇς.

Ἡλικίη βέα ὡς ἄνθος ἔαρος.
Δεῖλη τὸ ἦλιτον ἤρια σκιᾶ.
Πολιὰς τρίχας σκύλλει, ἀσεβές.
Ὥρα ἄνθη μισθοῦ.
Ὅπα κράτιστος, ὅπῃ χώρα.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miſeria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

OPes Atiſtidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem expulit a janua.
Privatus autem eſt utraque. Ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: panperis vero perdidit armentum.
Peræ vero corrigia hic circa cervicem nodum flectens,
Miſer expers halatu mortuus eſt prope rugurium.
Aurum fane, & argentum pulvis ſunt, & ipſi
Lapides in calculoſa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A neceſſitate omnia in ſervitutem redigentur brevi.
Manet unumquemque id, quod paſſurus eſt.
Lubrici ſunt fortunæ greſſus.
Non ſemper deſiderio fatisfecit calculus.
Vel mille calamitates ſunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium ſolum.
Eheu, viſcum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum eſt.
Fortunato omne ſolum patria eſt.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes ſunt vita improborum hominum.
Peſſimus fimbriarum ornatus eſt ocreum.
Nummus eſt anima, lætitia mortalium.
Nun omnis dies damni expers eſt.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, ſed quæ ſunt utilia.
Altæ turres civitatis ſunt ornamentum.
Grave paupertas malum eſt, intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani ſicut venti ſæpenumero vagantur non habentes jus eſculentum.
Fortuna cardinem movente hanc nobiſcum agitur.
Fames, peſtis, & bellum populi ſunt pernicies.
Gemmas, & Arabicum lignum juvenes, ſeneſque in pretio habent.
Propria domus omnium optima.
Mortem Parca affert, opes rurſus, ac facultatee auſert.
Divitiæ virum faciunt.
Veſtis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Seneſtus, Opportunitas.

VEſpera diei terminus eſt.
Areſit gramen vocante Autumno.
Ætatem non regunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accerſit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus meſes duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non ſemper æſtas erit, venit hyems.
Finem ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempus judicat.
Ululat eum lupis, quando tempus poſtulat.
Exſiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporis CONFESTIM abbreviat.
Ferax ioſtar annus currit.
Conſule vir, fac vota ſecox, juveniſque labora.
Cum approperat hyems, thoraeem non laceravis.
Cum aurora fulget, moniti adoleſcentes flores colligite.
Ineurvat genu ſenectus.
Ætatem plerumque indicat langno.
Antiqua ſunt optima.
Poſteri dies teſtes ſunt ſapientiſſimi.
Grave ſenectus eſt hominibus pondus.
Si præſens bene collocaveris, de futuro tibi dubium non erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos veris.
Veſperæ, quanta pars ſtaminis confecta ſit, oſtendit.
Moleſtiam exhibere canis crinibus, impium eſt.
Hora (ſeu tempus) curam imminuit.
Ubi glacies, ibi hyems.

ΚΕΦ. ιθ'.

Τὰ παμμιγῆ.

Ἀτενὲς μὲν φάρμακον αὐαίνεται ἀμέτρως, αὖτερ βαλσαμον ἐδέποτε.

Βλέφαρα ἰμὼς ἀγλὴ, ἀκτῖσιν Ἠ ἠλίο σιλβόεσσιν.

Οἱ ὑφαίνοντες ἄγναθος ἐ λέπτοσι.
Γόλγη ὠὸν ἀγορᾷ ζατέονται.
Κακίστη ὧν μύξης ἰκμὰς μύρου.
Βαρύτερον μολίβδε ἐστὶ, ἢ πτίλο ψιλότερον.
Ἐ ὀξὺ πυρετῷ ὥστε καρηθῆναι μανικόν.
Ὠχροὶ, ἰσχνοὶ, πτυελίζοντες, ὠὸ τετέσιον ὠὸ ὕπνιον ἰδόντες ἀγαθοί.
Οὐ δοκίμη βοῦ ψίαθος.
Τί αἰγῆ Ϲ ψέφος;
Ἀλλὰ μᾶλλον, ἢ τὸ ηρωπύλιον, ἐλέου ἔμπλεος.
Τόσον διαφέρει κατύλη Ϲ βαιβοειδὲς, ὅσον τὸ ἀργὸς Ϲ τὸ μέλαν.
Κλεισμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ εἰκίας τέκμαρ.
Τῷ κακιμαβότι αἱ μάμμαι αἰεὶ κάπτουσι.
Μαγὶς πῶρον ψυχαγώγιον.
Πύθει μυκητὶ σαθέρμου.
Ψύχει ἀέρος σῶμα ψυθρόν.
Ἀ'θρόον ἀ πάχει χαλαζῶν αἴθρη.
Σωκρὰ ζύμη ἅλες φυσικὸ ζυμοῦ.
Νεφέλαι λαίου καρδιακόν.
Αἰγυπὸς Ἠ λαγὼς ἐχθρός.
Οὐ κεφάλης βρέβελα μανθάνει.

Ξύλου δίκλιν μυθρὸν ἐρέα.
Γβέλιν ὠὸ τυθμὴν ναὸς μέσ:

Ἀγκύλα ἄτερ ἀγκίστρε ἰχθύας ἐχ ἁλόσης.
Τὸ ἅλον ψαθία μάζον.
Κρόκου σφῦρα μὴ κρατῆ.
Ἀτελεσταὶ ἐφαὶ κάκλῃσι κρόκου ὄθλοι.
Μὴ νόσῳ νοτιᾷ νότου.
Καίπερ ὡς ποτε γνάφαλλα ὁ ἀετώδης.
Χαλκίῳ πόδας πεδὶ πίθηκος.
Ψαλίδι τρίχα ἀ τιμῆς.
Τᾶ ἕδαφ αἰθέρα ἀδαίμων πεπότηται.
Κοίλου δακτύλου λιχανὸς ἐστ.
Ἀντὶ ἁμαρτῶ ἵππος χάσεται ἱππεύς.
Οὐκ ἄνδ. αἰχμᾶς δόρυ.
Οὐκ ἔστ ἄγκυρα γαλήνης βασές.
Βορέου ἅλιος, ἅπαντ ἐ'δίου πίθηκος.

Μητέρῳ δάκτυλος θυγάτηρ.
Ἐλαῖῳ λιμὴν ἐ δέσεται.
Δρέπεται πορφυρέης ἀρετῆς ἀπὸ πασᾶς αἰχλαζόντων τῇ μαστιᾶς ὁ αὐτῷ.
Ἄγγελοι οἷς χαίρει ἄγγελον χαιρέσαντες ἀγῶσι τὰ λαμπρὰ αἰθέρεσιν.
Ἀμφορὸν ἐρέφει ὁ ἀρθμὸς δίζυρός.
Λίπτει λιμνάδῳ αἰγυρῷ.
Κᾆρ μὲν οὐκέτι κάρτῳ, ἀλλ' ἐ λιμὸν ἀλεγαίνει.

Νίφει γάλει ψυχῆς.
Ἀ'ὴ τὸ ἔσχατον κέρᾳ.
Ἴτρεκ κύκλο ἔχει.
Θαλίης κάτῳ ἦθι δίδυμοι.
Ἐ'κ μυελὸ ἐλαὶ ἄκαρπος ὠὸκ ἐν πηγῆς πιδᾷ.
Λεσβιάζειν κοίλεσιν λάκκι αἰσχυνέζει.
Σύριγξ ἴχνη ψαφαρὸν ποιῆ.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροάμενοι Σατύρες.
Σκολὸς πάχεσθ ἀμείνων.
Καμβὺν μυκτῆρα ὁ λέων φρονῆ.
Ψῆφ ὠμὰ κράτῳ σάρκα βλάπτει.
Κάλων τὸ αὐχ ἀ λήψεται.
Πέλεκυς ἐρέπια ὄγκων, ὥσπερ Ἠ σιδηρεῦς αἶρα.

Φορεῦσι οἶνι αἱ ὑπὸ ἄλλο.
Ἀβήρες ποθέσι ἡμέρες Θ' οἱ ὠὸ ἡδονῇσι ζῶντες.

Πρὸς ἥλιον πίπτων ἀκρόων γλῶ Ϲ ἄλλ κακῶ.

Σπήῳ ἐκ ἐπ. δείρα.
Σῖ φωνὴ κρατῆσι ἐρεθῖσα σοβῶ ἀκάρης.
Σκολὸς θέλοι μακρὸν.
Ἀ'σθενῶ ὁ βοκχίων ἐπικλίνει ἀγκῶνᾳ.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκου πωλῶ.
Κύβοι κοκκοῖν ἀκκαλῶσι.
Λαγὼς Λίγυς πελέκεως σαῖρα σφάλλει.
Ὁ' Κρόνᾳ κρόνου χρυσοῦ.
Τόξα ἄκων τοξίζει, πτοιὸς πάντ ἐδέποτε.
Λάτρις ἀυβλὺς λεπίδι χρώματι λάκκωσιν ὀφέλλει.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FOEtum involvens membrana auſterum quidem remuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba eicatrix oculos ladit, fulgentibus Solis radiis.
Pooduſeuls textrinarum non linquont textores.
Variæ merces in foro quæri ſolant.
Peſſimus humor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & penna lsvius.
In febre acuta furdeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, in his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propoſat frigus ſtoren.
Quæ ſplendori sum tenebris communio eſt?
Aciem potius, quam corvitatem, ſcalprum amittat.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem, & conveximtem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmantorum euſtos ſports eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urioatori manus ſuot remi.
Espellit loſtum magas.
Putrefacit msmsra fatherium.
Frigsfucit eorpus fuſurrus.
Coacervatam oon patitur graodinem ariſta.
Puſillum fermanti totam eonſperſionem fermentat.
Maſtra nartalo vaſo malior eſt.
Advatſatur tsosbris loceroa.
Pruna damaſcena oon commiouit radula caſeo deſtinata.
Ferrum igoitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo edocto aqua e navi effluit, in navie fundo qomras.
Cuteo ſine hamo piſces non eapies.
Totum psrts majus eſt.
Lilium mallaus non perficiet.
Coneiones ſacræ maoipulo delirorum nugæ ſunt.
Non sſt auſter fins pluviis.
Flaſtit interdum ſententiam eurſor.
Aheno pedss ſuppanit ctipus.
Forfice pilum non reſcabie.
Pulmsotum sders qui oeſeit, daſioat.
Prioceps digitorum medius sſt.
Loco eurrus equis uruntur equites.
Non eſt haſta abſque euſpide.
Non sſt collis ſpadooibus anchora.
Orbis eirea Lunam præſupponit ventum, non ſereoitatem.
Matris imago filia sſt.
Habeom ramus oon ligatur.
Decerpena ſummitates ex ſingulie virtutibus etiam Muſices in flore reſplandet.
Tabellarii in ignotam profecti regionem veſtes homioum miranlur.
Obſcurum inſauſtus nomerus regit.
Gaodet humore popolus.
Cor quidem aliquaodo erepitus, ſed non famem decipit.
Madefacit arvum toris gutta.
Caoda ſemper extremum eſt.
Imæ parti ventris veſica ineſt.
Luſtra ſaris ſaltus præbet.
E medolla robur tanquam ex fonte ſalit.
Lesbiorſi mores obſcœnos imitari ſtultum cogit pituita.
Anguis exuvium ſuber aridum reddit.
Colunt Seres audiantes Satyros.
Veſtis pellicea crate melior eſt.
Mutilatum oaſum lavans ſapit.
Fruſtulum etiam crodæ carnis ſtomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acos.
Securis lanii ioſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle ſimilas, qui in deliciis vivont.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movst.
Spslunea non eſt tenebrarom expers.
Tua vox fortior omne volucrum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium eonſpurcant.
Ubi vulneratus eſt eobitus, brachium eſt infirmum.
Non omois pharmacopola crocum vendit.
Teſſeræ præcipitium minantur.
Argutus Ligor ſecuris ictum decipit.
Saturnus moroſorum eſt genitor.
Arcus jaculum ſtridat, hunuli coriom nequaquam.
Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.

Ὅς διζέσθαι ἀ θάλπη, λιτὸς δίσεται.

Τᾶτον δίβη μὴ ὄμβαλλε.
Οὐδὲν δίωκεν ἐκρὸν ὀπίσω.
Ναύτης ὢν Ποσειδᾶνι λλάσευ.
Μικρὰ μὲν σμίλη, ἀλλὰ τίκτει ἀ πολλᾶται.

Γνῶ γνωλὸν καῦσ.
Κόπρ & κοὶ σπαρνάγγον ἄγυσ.
Τ', ὑ, πηθκλὰ ῥαὶς ἀδὶ ἐσι.
Οὔθ' ὁ δῶσ & ὁ δῶσ ἐνσίησεν, οὔθ' ἐγώ.
Ἐκ πλάτης Ἀδάμου ἀ Εὔα γεγένηται.
Ἐρρῶ ἐλλέβορ· κοκλῶν.
Σπαργᾶν χεῖρ' λέγεται οἶσι πληρωθῶσι.
Οὐκ ἂν πρασίλου ἀσσὸς λόγα βροτόν.
Ὀδόντας τρακόσια & δύο ἔχει ἄνθρωπ·.
Δόκας τῷ Διονύσῳ, & τῷ Πλούτῳ βαθρόν.
Ἤγκα ἐσθλὴ ἀ καίρι.
Σκάλιξ χυλὸν, ἀ φυτὸς δίδωσι.
Ὅπου διγγὺς, ἐκεῖ κρύ·.
Λακάνης & ἁμαξ· χρῆσι πρίσις οἴδεν.
Σμάλαξ ἄδοντας ταρρός.
Ἄγχι κέγχλα λάμβ· θίσσα.
Μαγίρα σῆμα τεμάχ.
Κισσὸς ἀδῆτα κρατᾶ.
Σρίζει ἀγκυρίσι γομφίσι κοιλάγτ·.
Ἤκ· ἄρδα κἀρα ἔπαρσι.
Οἰκτρὸν σέλκη ὁ ἵππ. ἄδηλος δόρ· ἔπεται.

Ἄμαξα τέρμις τετρώρη ἕλκεται.
Θέρεθρα γίγγρας δίκτυ τ' ἐκ ἔρι.

Τὸ ῥέγχειν τῇ νυκτὶ Ρ· αἰ Ρ ζῆν ἀεὶ ἔργα.
Βάπτει μὲν κάκον, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ὁ δὺς ποτέ.

Κυθῶν λευκὴ κύβεια βλάπτει.
Ξύλον ἀθρᾶξ ἀ πρίθη.

Κ Ε Φ. κ'.

Θάνατος, Ζωή.

Κλοτὸν κρᾶσι κιδνᾶσθε.
Ἐκ Ρ πηγαῖα μερμηρὸς ἀπὸ ἅπαντες.
Ὡς χόρτος, ἅτω & βροτὸς σκίβαται.
Κόρη σκιά, & ἀτμὸς ὀσὶ ἀλῆθω βί·.
Πάντες τῷ θανάτῳ τημώθα, ἀσὶ ἀγέλη βοῶν λευκῶν σφαζομένων.
Φεῦγε, ὑγιὴς ἔδεσσε τοῦτ.

Τέφρα ἄνθρωπ·, ἄλθ·, & πόμφ.
Ἀ πάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.
Ἐν θάμνῳ πυρὸν μὴ θάπτει.
Τῶν θνητῶν βί· σπουδὶς ἐσι, & ῥηγμὶς.
Ὁ βί· βροτοῖς ἄδηλ·.
Σκάλλ μοῖρα ἐσὶν τῶν βροτῶν χθό· ἀμᾷ.
Βέβαιον οὐδὲν ὁ βίῳ δοκᾷ πέλειν.
Νεκρὸς ἀ δάκνει.
Οὐθεμία πόα, ἢ βέλ Ρ θανάτ βέλη κλάει.
Πολιὰς χθὸν ἀθρῶ.
Οἵπερ φῶτων χθονὶ, τοῦδε & ἀδρῶν.
Ἀ ζῶν δὲ ὁ βάσκ· Ρ ᾠδὲ πιέζει.

Νῦν πτῆξε μὴ ὡς τέλ· ἀθάτω.
Ἀναβάντας μέσον φαμὶς.
Πάντα γέλως, & πάντα κόνις, & πάντα τὰ μεταξύ.
Σμύχει πρὸς φίλιχ· σμίλαξ.

Qui ſtamini, quod deeſt, addere non vult, ſubtili ac tenui linteo carebit.
Gaſum ſiſcellæ ac immittas.
Nullam denaria tabulam emes.
Nauta qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat ſora moleſtram.
Coax, & coi ſparagum agunt.
Hy, by, ſervidi naſi vox eſt.
Neque hic, aut ille fecit, neque ego.
E letere Adami Eva facta eſt.
Inhibet helleborus lichenem.
Tumere chorain dicitur vino repleta.
Non emerem ullo ratione mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & navigium Plutoni.
Non exornat Junonem vestis a pelle caprina.
Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & nullo uſum promue eondus novit.
Res ſerculum periculoſum eſt.
Prope litus currat lembus.
Ex cultro iociſorio cognoſcitor coquus.
Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Leniter irrigat aquæ ductos terram continentem.
Decedentem ſplendorem deoſa in terris caligo ſequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatus.
Tumultum, cœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum aquam humidam haud ſubit.
Poculo faga os cobiti ladit.
Lignum carbo non accendit.

C A P. XX.

Vita, Mors.

VAricem ſcindere periculoſum.
Ex argilla omnes homines facti ſunt.
Ut ſæcum, ita & homo aret.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti ſervamur, velut armentum boum ſuperatorum maſtandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotat.
Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In ſraticeto mortuum ne ſepeliſto.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcura eſt.
Falce mors acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortuus non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis telo frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exbalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Aonos ruga indicat.
Omnia riſus, & omnia pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon — Γνῶθι σεαυτόν.
Noſce teipſum.

Chil. — Τέλ· ὁρᾶν μοιρᾶ βίο.
Finem videra vitæ longævæ.

Pittac. — Καιρὸν γνῶθι.
Occaſionem cognoſce.

Biac — Οἱ πλείονες κακοί.
Plures ſunt mali.

Periander — Μελέτη τὸ πᾶν.
Induſtriæ nihil impoſſibile.

Cleob. — Ἄριστον μέτρον.
Modus eſt optimus.

Thales. — Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη.
Sponde, prope eſt damnum.

TABEL-

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant { σ in ξ, ut ξυὶ pro σὺ. ος in ττ, ut ἁλιαττὸς pro ἁλιὸς. σ in ρ, ut ἀρίλω pro ἀρσὶλω, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt { η pro α, φιλίη pro φιλία, amicitia. ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo. & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαιρῶμαι pro ἀφαιρῶμαι: contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant {
α { pro η, ut φάμα pro φήμη, fama. pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε. pro ω, ut μοσᾶν pro μουσῶν, Muſarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus. pro ει, ut κλᾳδὶς, pro κλεῖδας, claves.
η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμιῶ pro κοσμεῖν.
ω pro ο, ut μῶτα pro μοῦσα, Muſa, & pro ε, ut ὦνεκα, pro ἕνεκα, propterea.
αι pro ει, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
ὰ pro ι, ut ἀλλᾶμαι pro ἁλλῆμαι, ſaliam.
οι pro ι, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τλῶος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur {
ω pro ο, ut κώρος pro κόρος, puella.
& contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
αις pro ας, ut καλαῖς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus πτ pro μο, ut ὄπταμι pro ὄμμασι, oculi: & β ante ρ, ut βράκη pro ῥάκη, cento.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλὸς; & aſpirationem rejiciunt, ut ἥλιος pro ἅλιος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέῤῥω pro σπεφω, χέῤῥες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchilus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGU-

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſtheſis.

PRoſtheſis eſt littera, vel ſyllaba principio dictionis addita, ut πάγω pro πηγῶν, a πήζω, apprehendo; σμικρός, parvus, pro μικρός.

Apharesis.

Aphæreſis eſt, cum littera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, feſtum; ἱρὸς pro ἱερὸς, ſanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit, ut ἀράμην pro ἀρησάμην, inveni; ἐγμήατο pro ἐγμνήσατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis littera, aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε. ὑπτόπρος pro ὑπόπρος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δᾶ pro δῶμα, domus, ποσειδᾶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; ζεῖ pro ζείαρα.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦθα pro ἦς, eras: τύπτεσκε, pro ἔτυπτε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ pro κλάδω, ramus. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω procul, θάλαπτα pro θαλασσα, mare.

Metatheſis.

Metatheſis eſt litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέζω ἔκραθον pro ἔπαρθον, a πέρθω, vaſto; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, a δέρκω, video, καρπὸς pro κρατερὸς, fortis, κάρτος, pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀ μὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τὄνομα pro τὸ ὄνομα. θαμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

Anadiploſis.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι. ἀταρτηρὸς pro ἀτρὸς. ἐπήτυμον, pro ἔτυμον.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Νοησεως ἐν ἀναλυσει τῶν ῥηματικῶν τυπων χρησολογίν, hoc eſt, Modus ſingularis taſſexa verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſime, & ſine errore deducendi. In quo fructus Regularum percipitur, & unitas conjugationis berytonorum cognoſcitur.

In tradendis Regulis, quibus Themata flectuntur in æteris perſonis, & modis, docuimus modum compoſitionis verborum, hic vero docemus modum ſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, ſeu Thema facile reperitur. Ex ſupradictis igitur Regulis facila eſt deprehendere, quod illa ſua flexiona, & formationa tripliciter immutentur, nimirum.

Io toitio, (licet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque io omoi voce, Activa vid. Paſſ. & Media, & in initio, quia ſolent recipere iocrementa ſyllabice & temporalie, ut λείπω, ἔλειπον, λέλοιφα, ἐλελοίφειν, in quo exemplo Thema λειπ in uno tempora excivit une ſyllaba, & in altero duabus a parte antea; & ἀγω, ἦγον, ἦξα, ἦκα, in quo exemplo non numerus ſyllabarum, ſed quantitas vocalium creſcit: hoc eſt vocales producuntur, ſicut & ἐγγύζω, ἤγγυζα· ἀύσσω, ἄυσχα. nam α, ε, & ο in præſentr ſunt breves, & in prætertris mutantur in longas.

In fine vero, quia ſolant recipere terminos, necnon conſonantas terminales, quibus Thams creſcit interdum una ſyllabe, ut τύπτω, τύπτουσι, interdum duabus, ut τυπτόμεθα. primum vero & ſecundum futurum cujuslibet verbi in paſſive voce craſcunt tribus ſyllabis in fine, nulle habita initii retione; e. p. τυφθησόμεθα, τυπησόμεθα. idem numerus ravanitur atſam io illis vatbis, quæ incipiunt ab una conſonente, val u duabus, quarum prima eſt mutn, & ſecunda liquida, habita ratione initii, & finis, ut ἐλελοίφειμεθον, λελοιφόμεθα, a verbo λείπω. Nam illa verba, quæ recipiunt interamantu temporalia, ut & illa, quæ nolle admitrunt, non creſcunt ultra duas ſyllabas, ut ᾄδόμεθον, ᾄσμεθα, a verbo ᾄδω, & ἤκουσθον, ἠϰούσθον, a varbo ἀκω, excepto tamen primo, & ſecundo Futuro Paſſivæ vocis, ut ſupra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonenras verborom rejciantur, quæ ſunt Denteles, ut ᾄδω, ἔτυπλαθον, πλάσσω, πλάσω, ἀύσω, nliquando mutantur tonlies conſonantes, nimirum in ſuas affines, val ſaltem proximas. ut λείπω, ἐλείφθην, λείβω, ἐλείφθην, λέλειμμαι, & λέλειμμαι, in quibus exemplis videmus π figurativaro verbi λείπω mutetam fuiſſe in aſpiratam ſuam affinem φ in Aoriſtn primo Peſſ. & in μ proximam ſuam affinem in Præt. perfecto Paſſ. quemad modum & β figurativam varbi λείβω mutatam fuiſſe in φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Præt. perfecto Paſſ. Etenim quemvis conſonans ω ſit ex ordine immutabilium, affinis temen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorom pronuntiatur. Præterea accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentor in altis tamporibus, quæ ſunt ω, ε, ο, ut ἀγωγέω, ἀγωγέσω, ἀκερῶ, ἀκερῶσω, πλησῶ, πλησῶσω.

In medio randem, qoie ſnlent recipere mutationes vocalrum, in quibus loogæ mutantur aliquando in breras, & vica verſa brevas in loogas, ut λείβω, ἔλειβον, ψεύδω, ἔψελσα, & aliquendo ſubjunctivæ diphthongorum reperuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & aliquando præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον, φεύγω, ἔφυγον. & eliquando ſubjunctivæ, ut μίμνω, ἔμεινα. τίθημι, ἔθεμεν. & aliquando nil rejicitur, aut producitur, ſed tantom fit mutatio brevis in nliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, τρέφω, ἔτραφα.

Quoniam vero σ inter terminales conſonantes (quæ una cum illo ſunt ſex, vid. θ, κ, ω, ρ, ς,) pro vario uſu divarſimoda conſideratur, neceſſe aſt, ut illud accuretius hic examinemus, & nominibus idonais donemus, quæ ejus officia ſignificent, eo vid. fine, ut in invaſtigando Themata Regolæ plenius intalligantur.

In noſtris Regulis meutinnem ſecimus Ƭ σ, quod in genere, & ϖεθέλα vocavimus ſarvile, ob ipſius multiplicem, & maximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitum, & Potentiale: hoc σ invanitur in Activa, & Media voce. Preterea in Paſſ. voce tribus (divarſis a prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecunda perſona Præter. perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur terminale, eo quod ſemper ſit anoexum ſuo tarmino σα, vid. σαι, ut τετύφθαι, τετύφθαι. Dein datur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem aſpiratam θ. nam ſi quis valit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſnlent incipere a θ, vel nb π, & ϕ, ques vocales ſubſequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ tarmioala, ut τύπτεσθαι, τετύφθαι, val figuretivam Thematis, ot ἔψελσθαι. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philothetum, & ieprtitur atiem in voca Media. Datur poſtremo σ, quod raquiritur in prima perſona Præt. perfecti Paſſivæ vocis, & intardum non, (prout in regulis noſtris declaravimus) quod idao nominabitur Hotethetum. In his, quæ de σ diximus, elucefcit utilitas, & poteſtas Ƭ σ, quam omnes Grammetici nominaruut, & nullus hacteous (quem ſcio) meniteſtavit.

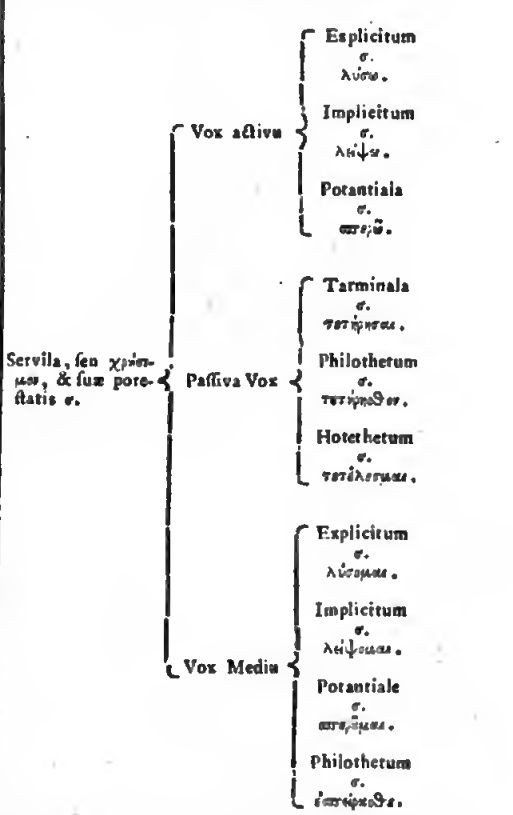

Hoc præterea non ignorandum eſt, figuretivas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) poſſa atiam dici Implicitas, & Explicites: nem in duplice conſonante ψ tres Labiales implicentur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Palatinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis magis exprimantur; tamen ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figuretivæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π eſt Implicita, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλεξάμην, κ eſt Implicite, & eedem de cauſa γ & χ. Verom in ἐτυπάμην π, & in ἐλαγάμην γ ſunt explicitæ. Ex his nmnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ tarminele Paſſ. vocis fieri Implicitum, quando Labiales, & Pelatinæ anteceduot illud σ, ut γράψω, γέγραψμαι, λέξω, λέλεξμαι.

His

Doric. Hinc ὡρᾶϊος, α, ον, tempestivus. Est & ὥρα, respiciebat, 3. sing. imperf. act. ὥρων, ων, ασκε, ας, ασι, ειν, verbi ὁράω, video.

Ὥρη, ας, ἡ, cura. Hinc ὠρέω, curo, curam gero. ὀλιγωρέω, parvam curam habeo, negligo. ὀλιγώρος, α, ον, qui aliquid parum curat.

Ὡραῖος, αία, αῖον, speciosus, a, um, formosus, tempestivus, vernus. ὡραῖοι καρποὶ dicuntur omnes fructus æstivi. Th. ὥρη, ας, ἡ, pulchritudo, tempus.

Ὡραιότατος, ὁ, superlat. ab ὡραῖος, speciosus.

Ὡραίουσι, matura reddunt. AEol. pro ὡραίζουσι, 3. plur. præs. ind. act. verb ὡραίζω, orno. Th. ὥρα, tempus.

Ὡρᾶς, pro ὡραῖος, vide in ὡραῖος.

Ὡραίος, Dor. pro ὡραῖος. ὡραίου, genit. AEol. & Dor. pro ὡραῖου.

Ὥρατος, Dor. pro ὁ Ἄρατος, Aratus.

Ὠργᾶς, Dor. pro ὁ Ἀργᾶς.

Ὠργίσθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀργίζομαι, irascor. hoc ab ὀργίζω, facio irasci. f. ἰσθ. p. ὠργισμ. Th. ὀργή, ῆς, ἡ, ira.

Ὠρείθυια, ας, ἡ, Orithya, regina Amazonum.

Ὠρέξατο, petiit, 3. sing. aor. 1. med. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὤρεγμαι. aor. 1. pass. ὠρέχθην. hinc ὠρέχθ', pro ὠρέχθητο, 3. sing. a. 1. med.

Ὥρεον, videbam, imperf. act. ab ὁράω, Jun. pro ἑώρων, video.

Ὠρεσσι, uxoribus, dat. plural. Jon. pro ὥραι, ab ὥρη, ἠος, ἡ, uxor. io plur. ὥρεες, & contract. ὧρες.

Ὠρέω, curo, euslodio. ὠρέω, idem. ὡ ἐστω, præceptum. Th. ὥρη, cura.

Ὥρη, ης, Jon. pro ὥρα, ας, ἡ, hora, tempus. dat. ὥρῃ, Jon.

Ὠρθρίζε, 3. singul. imperf. act. verbi ὀρθρίζω. vide ὤρθριτο.

Ὤρθριτο, ας, ο, aor. 1. ind. act. verbi ὀρθρίζω, diluculo venio. Imperf. ὤρθριζον. fut. ἰσω. p. ὤρθρικα. Thema ὄρθρος, ου, ὁ, diluculum.

Ὠρθώθην, ης, η, a. 1. ind. pass. verbi ὀρθόω, erigo. Th. ὀρθός, rectus.

Ὠρίγνᾶτο, 3. sing. imperf. pass. vide ὠργνᾶτο.

Ὠρίγνῶντο, ceriabaot, porrigebsntur, 3. pl. imperf. pass. ab ὀργνάομαι, ῶμαι. Th. ὀρέγω, porrigo. f. ξω. prat. χα.

Ὤρμα, concitavit, a. 1. ind. act. ὀρόω, commovebator, 3. sing. Imperf. pass. verbi ὀρόω. Th. ὄρω, eseito.

Ὠρός, ου, ὁ, tempestivus, & cerro tempore factus. ὦρα, pro ὥρια, nom. plur. n. g. ὡραῖος τελετὰς, solemnitates, quæ quotannis cerro, statoque tempore celebrantur. Th. ὥρη, hora, tempus.

Ὠρόθυνε, 3. sing. a. 1. med. ὀρθυνθήν, ῆναι, ἀ, perf. part. pass. verbi ὀρθόω, de finiu. f. ὀσω. a. 2. ὦρσα, ας, ε. p. ὦρκα. Th. ὀρ, ω, ὁ, terminus.

Ὠρός, Dor. pro ὁ ὄρνις, hœdus.

Ὠρόων, ωος, ὁ, Orion, signum cœleste, sed cum aspiratione signum avis apud AEliauum.

Ὤρουσα, ας, ε, aor. 1. ind. act. verbi ὀρκίζω, juro.

Ὠρουσθη, Dor. pro ὡρμήθη, eum impetu cepit, 3. sing. aor. 1. ind. pass. ab ὁρμάομαι. Th. ὁρμή, impetus.

Ὤρουσε, agitaret, 3. sing. imperf. act verbi ὀρούω, ruo. f. ὀσω. p. ὦρμαγ κα. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ὠρόυθη, mutus est, 3. singul. imperf. pass. verbi ὀρυύω, impetu feror. f. υσω. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ὠρόυοντο, Jon. pro ὠρώρουντο, 3. plural. pluſq. perf. pass. verbi ὀρούω, vel ὀρυύω, ruo. Th. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ὠρυθόν, per syncop. pro ὠρυμακόμενος, ὁ concitatus, perf. part. pass. ab ὀρυύω, ruo. Them. ὁρμή, ῆς, ἡ, impetus.

Ὦρυρε, 3. sing. aor. 1. ind. act. verbi ὀρυύω, ruo. Th. ὁρμή, ἡ, impetus.

Ὤρυσσε, ας, α, & in 3. plur. ὦρυσσαν, a. 1. ind. act. verbi ὀρύσσω, cum impetu ferot. Th. ὁρμή, impetus.

Ὠρύσσετο, 3. plur. imperf. pass. verbi ὀρύσσω, eum impetu feror. Th. ὁρμή, impetus.

Ὦρσε, Dor. pro οἱ ὦρες, agni.

Ὤρτετο, ruebar, 3. sing. imperf. med. verbi ὄρνυμαι, excitor. Thr. ὄρω, excito.

Ὦρτο, pet metathes. pro ὄρτο, perf. med. Att. pro ὦρκα, verbi ὄρω, excito.

Ὧρος, annus, tempus: sol. ab ὥρα. At ὄρος, τό, Dor. pro ὄρος, mons.

Ὦρσα, ας, ε, conciasi, aor. 1. ind. act. verbi ὄρω, excito. f. ὀρῶ, & AEol. ὄρσω. p. ὦρκα.

Ὦρτο, concitabat, 3. sing. imperf. act. verbi ὄρω, quod Poetæ finxerunt ab AEol. f. ὄρσω, verbi ὄρω, concito.

Ὦρτ', pro ὦρτο, concitatus erat, 3. sing. pluſq. perf. pass. ὦκαμαι, σο, το, verbi ὄρω, concito. f. ῥῶ. p. ὦρμαι.

Ὠρυγες, ες, ε, a. 2. ind. act. verbi ὀρύσσω, val ὀρυττω, fodiu. f. ξω.

Ὤρυξα, ας, ε, aur. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὠρύχατο, & Attica ὠρύχαντο, quod onic. pro ὠρυγμένοι ἦσι, perf. passiv. verbi ὀρύσσω, fodio. f. ξω. præt. ὤρυχα.

Ὠρύω, & ὠλόλυσσω, ululo, latro, tugio: lamentor, ejulo. f. ὑσω. perf. ὤρυγα. a. 2. ὤρυσα. hinc ὦρυες, οἱ, fera dicuntur, quarum clamor est horribilis.

Ὠρχᾶδες, Dor. pro ὁ ὀρχᾶς, ille antiquus.

Ὠρχεῖσθε, 2. plur. imperf. med. verbi ὀρχέομαι, salto. fut. ἠσομαι. aor. 2. mad. ὠρχησάμην, ω, ατο.

Ὠρχεῖτο, Jonic. seu Dor. pro ὠρχοῦντο, 2. pl. imperf. verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, salto. fut. ἠσομαι.

Ὠρχήσαθα, 2. plur aor. 1. med. ὠρχησάμην, ω, ατο, verbi ὀρχέομαι, οῦμαι, saltu. fut. ἠσεσθε.

Ὠρχιλίης, per syncopen pro ὁ ὠρχιλίδης, ineptiens, ab ὄρχημαι. Th. ὀρχή, initium.

Ὠρμην, exeitatus eram, pluſq. perf. med. verbi ὄρω, aarito. fut. ὀρῶ. perf. med. ὦκα, & Att. ὄρμαι.

Ὠρωρέατο, porrecti erant, Jon. pro ὠρωρεγμένοι ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. pass. verbi ὀρέγω, porrigo. f. ξω. perf. ὦρεγμαι, & Attice ὠρώρεχα in pass. ὠρώρεγμαι, in pluſq. perf. ὠρωρέγμην, ης, ατο. Ὠρωρέχατο, porrexeram ma, pluſq. perf. act. Attic. verbi ejusdem.

Ὠρώρουτο, Jonic. & Attic. pro ὦρουτο, 3. singol. pluſq. perf. pass. verbi ὀρούω. f. ξω, fodio.

Ὠρώρυγμαι, fodaram, pluſq. perf. Attic. verbi ὀρύσσω, vel ὀρυττω, fodio. fut. ξω. p. ὤρυχα, & Att. ὠρώρυχα.

Ω Σ.

Ὡς, particula varios habens usos: sic, tamquam, sau, veluti, sicut: posi quam: instar. ὡς pro ὥστε, perinde ac: ὡς, fere, ferme, circiter, Herodot. quam, quaotum, quantopere, Aristoph. Att. pro πρὸς, ad, cum acc. ὡς λύκοι, h. e. δίκην λύκων, more lupo rum, Hom. in Iliad. ὡσεί, velut. ab ὡς, & εἰ. ὥσπερ, sicut, ἅσε, adeo ut. ὥστε, ut, urinam. κυθώς, velut, sient. ἕως, donec, osque dum. τέως, tam diu.

Ὡς, sic, aa ἁ, val ὃς, pro αὐτὸς, est enim αὐτὸ τρέπον, ὡσαύτως. Sed ὡς, ὑτὸς, τό, Dor. pro ὃς, aurus.

Ὥσα, ας, α, impuli. a. 1. ind act. verbi ὠθέω, pello. fut. ὠθήσω, & ὦσω. p. ὦκα. perf. pass. ὦσμαι, Attic. ἐώσμαι.

Ὦσαι, a. 2. inf. act. ὦσαντ', pro ὦσαντο, repelleret, 3. sing a. 1. opt. med. verbi ejusdem. Sed ὦσαι, pro οἶσαι, a. 2. inf. ab οἴω, pro εἶμι.

Ὠσάμενος, η, ον, aor. 1. part. med. verbi ὠθέω, vel ὠθέω. f. σω. a. 1. ὦσα.

Ὦσαν, repularunt, 3. plor. aor. 1. ind. act. verbi ejusdem.

Ὡσανά, quasi, pro ὡσεί, tamquam, veluti. Th. ὡς.

Ὥσανα, Hebr. serva quæso, felicem successum tribue. ὥσανα τῷ υἱῷ, pro σῶσον τὸν υἱὸν, more Hebraeo.

Ὥσασα, impulit, Jon. pro ὦσε, 3. sing. a. 1. ind. act. verbi ὠθέω.

Ὡσαύτως, eodem modo, adverb. ab ὡς, sieut, & αὐτὸς, ipse.

Ὡσάων. Dor. pro ᾤζων, redolebat, imperf. ab ὄζω, oleo.

Ὥσε, pepulit, 3. sing. a. 1. ὦσε.

Ὡσεί, perinde, tanquam. ab ὡς, sient, & εἰ, tanquam.

Ὡσηέ, ὁ, nomen Prophetæ, ὡλλων, Osee. Hebr. lervasit.

Ὠσθείην, aor. 1. inf. ὠσθείς, a. 1. part. pass. ab ὠθέω, pello.

Ὦσι, sint, 3. pl. præs. sob. verbi εἰμί, sum. Ar ὦσι, miserot, 3. plur. a. 2. sob. act. verbi ἵημι, mitto.

Ὠσί, auribus, dat. plur. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὠσί, ωσι, τό, idem.

Ὦσμαι, & Att. ὦσμαι, perf. pass. verbi ὠθέω, pello. f. σω. perf. ὦκα.

Ὠσμῖνος, ὁ, pullus, perf. part. pass. ab eodem verbo.

Ὦσπερ, sicut, adv. ex ὡς, & περ. Hinc ὥσπερεί.

Ὥσσε, & ὦσ', adeo ut, itaquo.

Ὠστεῖ, Attic. pro ὠσεῖ. a. singol. fut. med. ὠστοῦμαι pro ὠσέομαι, verbi ὠθίζω, trado. f. ἰσω. Th. ὠθέω, idem.

Ὠστέργες, Dor. pro ὁ ἀστοργος, crudelis.

Ὤσφρατο, 3. singul pluſq. perf. pass. verbi ὀσφραίνομαι, olfacio.

Ὦχος, ὁ, & ὄχη, ἡ, ramus, sarments.

Ὠχω, peliam, fut. activ. ab ὠθέω, pello.

Ω Τ.

Ὦτα, aures, acc. plur. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Th. ὦτα, ωτος, τό, idem.

Ὠτάγρα, ας, ἡ, instrumenti genus, qua aures sontium eouorquebantur. Synaf. auricularia forcepa, qnla ὦτα ἀγρεῖα.

Ὠτακουσῶν, auvibus expro, quæ dicuntur, intentis autibus aflo, Xenoph. Hinc ὠτακουστὴς, auricularius. Gl. qui ὠτα ἀκούει. Delatores enim prioeipum ὦτα, & ὠτάγρα dicuntur, quia sunt eis pro aursus.

Ὠτ' ἀγαθὲ, o amiee, beus tn bona vir, pro ὦ ἀγαθὲ, vocat. Dor. pro ἄνερ, ab ἀνὴρ, ερος, ὁ, locius.

Ὠτάριον, ου, τό, autia Venerie, ostreum quoddam AEolibus, ab auricuiæ similitudina. Usurpatur etiam pro auricula.

Ὠτᾶρὶς, pro ὠτώνις, ἡ, auricolosns, auritus, Gloss.

Ὦτε, Poet. pro ὥστε, ceu, velut, ut. ὦτα, pro ὥστε, cuicomque, Homer.

Ὠτεγχύτης, ὁ, auriculatia alpfiter; instrumentum, quod in ὦτα ἐγχεῖται.

Ὠτειλή, ῆς, ἡ, vulnus; cicatrix. ab ὀτεύω, vulnero.

Ὦτερος, Dor. pro ἕτερος, altet.

Ὠτίον, ου, τό, auricula; item auris. diminut. ab οὖς, ὠτός, τό, auris.

Ὠτίς, ίδος, ἡ, avis tarda. Gl. quia autira.

Ὠτός, gen. sing. ab οὖς, ὠτός, τό, auris. Sed Ὦτος, α, ὁ, Otus, nomen proprium.

Ὤτρυνα, ας, α, imperf. eel aor. 2. verbi ὀτρύνω, incito. f. υνῶ. p. ὄτρυγκα. a. r. ὄτρυτα, ας, α.

Ὠτώνις, ιτος, ὁ, auritus. acc. fiagel. ὠτώνιτα. Th. ὦτα, ωτος, τό, auris.

Ω Υ.

Ὠὐτός, Jon. pro ὁ αὐτὸς, idem.

Ω Φ.

Ὠφείς, locus optimo auro abundans, Ophaz. Jerem. xo. φ.

Ὤφελον, imperf. ab ὀφέλω, debeo. fut. ὀφελῶ. p. ὠφείληκα. a. 2. ὠφελον.

Ὤφελον, pluſq. perf. act. verbi ὄπτω, video. f. ψω. p. ὄπα.

Ὠφέ,

Ὠφίρ, nomen loci, vel regionis auriferæ, Ophir. Pſal. 44, 10.

Ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, emolumentum, ſubſidium, præſidium, Ariſtot. de mundo. τιμὴ ἐν θεοῖς ὠφέλειαι, Dei auxilia, & præſidium. Item præda, præda petitio, Plotarch. in Camill. Thema ὠφελέω, juvo.

Ὠφελῆτε, 2. plur. ind. vel imperat. præſ. act. verbi ὠφελέω, juvo.

Ὠφελέω, ω, juvo, proſum, fum utilis: commodo afficio: ſum auxilio, opem fero, adjumentum affero. eum acc. ſæpius abſolute, q. ab ὄφελος. fut. ὠφελήσω. aor. 1. ὠφέλησα. perf. ὠφέληκα. præſ. paſſ. ὠφελέομαι, οῦμαι, juvor, prodeſt mihi. a. 1. paſſ. ὠφελήθην, ης, ἡ, percepi commodum. a. 2. ſub. paſſ. ὠφελῆθῶ, ῆς, ῆ. o. 1. part. paſſ. ὠφελῆθείς, εῖσα, έν, adjutus, a, um. Hinc ὠφέλησις, εως, ἡ, commodum afferens utilitatem. ὠφελησίμη, ἡ, communem afferens utilitatem.

Ὠφελήθῆς, 2. ſing. aor. 2. ſub. paſſ. verbi ὠφελέω, ῶ, juvo.

Ὠφέλησις, εως, ἡ, aor. 1. ind. activ. verbi ejuſdem.

Ὠφέλιμος, ε, ὁ, ἡ, utilis, commodus, adjumentum afferens, Xenophon. ὠφελία, ας, ἡ, utilitas, in Epigr. ὠφελητέος, commodo afficiendus, Xenophon. ὠφέλησις, εως, ἡ, utilitas. ὠφελὲς, ἐος, ὁ, & ἡ, utilis, commodus, Sophocl. in Ajace. ὠφέλιμα, τος, τὰ, emolumentum. ab ὠφελέω, juvo, proſum.

Ὠφελον, ες, ε, debui, aor. 2. ind. activ. verbi ὀφείλω, debeo. f. ὀφελήσω. p. ὠφείληκα.

Ὠφθέω, ης, ἡ, 2. ind. paſſ. verbi ὄπτομαι, video. f. ὄψομαι. perf. ὄμμαι, ψαι, πται.

Ὠφθησαν, viſi ſunt, 3. plur. aor. 1. ind. paſſ. verbi ejuſdem.

Ὠφλες, 2. ſing. imperf. ab ὀφλέω, per ſyncop. ea ὠφλήσω.

Ὠφέλτερος, Dorice. pro ὁ ὠφελητέος, ſecurus.

Ω Χ.

Ὤχα, ας, ὁ, aperui, perf. ind. act. verbi οἴγω, aperio. f. ξω.

Ὤγετο, Jon. pro ὠγεῖτο ἦσαν, 3. plur. pluſq. perf. paſſ. ὠγέω, ὤξα, ὦκται, verbi οἴγω, aperio. f. οἴξω.

Ὤχετο, ibat, gradiebatur, 3. ſing. imperf. med. verbi οἴχομαι, abeo. fut. οἰχήσομαι. perf. ὤχημαι.

Ὠχθήσαν, ingemuerunt, 3. plur. aor. 1. ind. act. verbi ὀχθέω, indignor. f. ήσω. a. a. ὤχθησα, ας, ε.

Ὤχμωδ', pro ὠχμώδω, ibamus, 1. pl. imperf. med. verbi οἴχομαι, eo. fut. οἰχήσομαι.

Ὠχρὲς, ας, ἁ, pallor, qualitas ὠχρὸς. Demr. 28. aa.

Ὠχρὸς, ὸ, ὁ, pallidus, luteus, (q. ab ὠὸ χρὼς. eſt enim ut ovi vitellus. vel q. ὤχρος, ab ω, priv. & χρὼς, color. vel quaſi ωχρὸς, expers coloris, ut νεάκωδ, expers doloris) τὸ ὠχρὸν, id eſt, pallor, conflatus ex albi, & flavi commixtione, id eſt, λάμπῃ ξανθῷ μεμιγμένῃ, teſte Platone in Timæo. τῷ ὠχρῷ, pallori nullus color eſt contrarius, Ariſtot. in Prædic. Hinc ὠχρὸς, ὰ, ὸν, pallor. ὠχρότης, τος, ἡ, pallidinas, pallor. ὠχράω, & ὠχριάω, palleo, palleſco. ὠχρόω, & ὠχριάω, pallidum reddo.

Ὤχωκε, abiit, Attice pro ὦχηκε, perf. act. verbi οἴχω, quod ab οἴχομαι, abeo. f. οἰχήσομαι. perf. ὤχημαι.

Ω Ψ.

Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, oculus, vultus, facies. Hinc κατωπὸω, caput in terram demitto, Ariſtot. l. 8. κατωπὸς, capite in terram demiſſo, in Hippiat. ἀμβλυωπέω, oculis hebetibus ſum. ὀξυωπέω, acute cerno, Baſil. Item Ὤψ, ὠπὸς, ὁ, nomen proprium, apud Homerum. Ἐὐρυ Ὠπυίτης, Opi filia.

Ὤψα, τὰ, ὀπτητήρια, Heſych. munera, & præmia, quæ in ſpectaculis impenduntur.

Ὤψησαν, conflati ſunt, ab ὀψίζω, Suid.

Ὤψιος, ſerius venit, ὀψὲ, ἐ βραδύνω ἥκει, Ælian.

Ὤψοπώλης, ου, ὁ, qui circa obſonia verſatur, obſonator, coquus. in Epigr. ſcribitur, ὠψοπώλης Σπεύθῃ Ἐμοὶ τὰς σιμβόλα τίχης Θίωσιν διλοτρίας ἔχθος ὑποκυβδ, id eſt, ὁ περὶ τὰ ὄψα ἀγχολίμενος, ὁ μάγειρος.

Ὤψωνες, penuariæ cellæ.

Ω Ω.

Ὠὸς, ὸ, ὁ, ἡ ὸν, ſimilis ovo, inſtar ovi, ὠοειδὴς, ovi ſpeciem gerens.

ΤΩ Θεῶ Δόξα.

ΤΕΛΟΣ.

ΓΝΩΜΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΒΡΑΧΕΓΑΙ, Ρωμαΐστὶ μεθερμηνεύόμεναι;

Πάσας τ' Ελλάδ⊙ φωνὰς λέξις πρωτοτύπως ἑκατὸν συλλαβοῦσα, ἵνα πάντα τ' Ελλάδ⊙ ῥήματα τοῖς νεωτέροις εὐμαθέστερα γένηται, & εἰς τὴν μνήμην ἀσφαλέστερον πήξῃ.

ΚΕΦ. α'.

Θεὸς, Θεοσέβεια, & Λατρεῖαι αὐτῶ. Εὐλαβηστικὸν, Οὐρανὸς, Ἀστέρες.

Ἀρχὴ ἁπάντων & τέλ⊙ ποίει Θεόν.
Ἕκαστ⊙ ἀεὶ ζητείτω μέσον ὁ Χριστός.
Ἅγιοι ἐν χορῷ ἁγίων ἀγάλλονται.
Σφαῖρα ὁ κόσμ⊙ ἔοικε.
Χωρὶς ἀγκύλης τόξον, & ἄνευ ἐλπίδ⊙ ὕπερ, ὁμοίως πράττουσι.
Οὕτω Διὸς ἂν ἐλάγιστ' φάνοιμι.
Θεῦ δεῖσθαι⊙ δεῖ ἰσχὺν ῥᾳθύμ⊙.
Καὶ μὴ δεῖσθαι⊙, δεῖ ἰσχὺν πόνου.
Ῥᾶμα Θεῦ κοινὸν βίε.
Οἷ' ἀγαθὸν Θεὸς, τοιάδε καὶ ἐμέ.
Ἀΐδην εἰ ἀστέρες μιμοῦνται.
Μάκαρες ἀθρῶν αἰῶνα δῶρα ἐστ' ἐν ὕψει ναίοντες.
Εἴ Θεόν τις ἀνὴρ ἔλπεται τι λαθέμεν ἔρδων, ἁμαρτάνει.
Οἷαξ ἐστὶ βία ὁ νόμος Θεῦ,
Τὰ ἄγαν χεῖρες ἐς πᾶν.
Εὐχαὶ ἀγαθοῖσιν ψυχαῖς ἔμπροσθεν ἐστὶ Θεῦ.
Νόμος φωτὸς αὐγὴ ἁγίας γραφῆς δίκη.
Πίστεως ἐστὶ ἄρκος ὁ σφραγίς.
Οὐ αἰδὼς δύκη λήψεται.
Φλέγει πολλάκις Ὠρίων, τὰς ναύτας.
Οὐδὲ ὁ Ζεὺς, εἰθ' ὗσι πάντας ἐνδύκνυσι, εἴθ' ἀνέχει.
Ἐν ἕλκει ἐστὶ πίστεως νεῦλα & κάρτος.
Χείδρος ἐστὶ πίστεως πιστικὴ βλαστάνη.
Τὸ Θεῦ δεξιὰ διάπαξ ἀπιδεῖ ἀλγηδία.
Ἐρεύνατε τὰς γραφὰς τὸν ἐστὶ σωτηρίας πηγάς.
Τὸ δικαίζειν ἐχθρὸς πίστεως.
Χαμαιὰς, & κάτω ἐστὶ χθονὸς διέρχεται πλάτη.
Μυήμῃσι βία ἀγάστατος λαμβάνεται.
Τῶτο ὁρᾶς, ἡ ὠφέλιμ' ἔστι.
Εὐχαῖς τοῖς Θεοῖς, ἃ βόες θύε.
Ἑκὼν ὁ ἄνεμ⊙ ἐστὶ δικαιοπαλαῖστ⊙ ἀπίστοις ἐστί.
Οἷ' ἐξὸς Θεῦ εὐθυμίας ἐς πᾶσ' ὁρᾶν.
Οὐχ ἅδιν ἐστὶ Δαίμον⊙ ἔστι τὸ θρησκεῖον.
Πάντ⊙ ὁ Ζεὺς τοῖς ἐστὶ μερόπων κραδίας κυβερνᾷ.
Γλυκὺ τοῖς πιστοῖς ὁ Σωτὴρ, & ἐλάμπει αὐτοῖς θῶπα ἀνοίγει.
Οὐδὲς ἀδικοῦ περὶ ἐστὶ πλοῦτ⊙, πλοῦ ὁ λύπης ἐστὶ φλέω.
Οὐδὲς ἐὼς πλοῦ ἐστὶ Θεῦ.
Οὐ μὴν ἀμύσει ὁ Θεός.
Μετὰ θάμβης γίγνοι ἀκέστ⊙ ἐλπὶς.
Πλατὺς ὁ κόσμ⊙ Θεὸν ὁ δέχεται.
Οὐ τὰ πάντα, ἀλλὰ τὰ ἄνω ὁρᾶν δεῖ.
Γέγε δὲ ἔστ μείους Ζηνὸς σπουδέν.
Ἀγαθότατ⊙ κλῆν μεγ⊙ Ζηνὸς ὕψιστ⊙.
Διὸς ὅπα ἀλάγιστ δεῖ.
Ῥᾳδίως ὁ Ζεὺς ἄγκιπτα κάρπα.
Διὸς ἐξ ἐρέβεος ἄντρο ζητεῖς ἔπεσεν ὁ Σωτὴρ.
Χιλιὰς ψυχῶν ῥῆμα Θεῦ.

ΚΕΦ. β'.

Ἀρετὴ, Κακία, Ἀγαθὸν, Κακὸν.

Κοπὴ μερίσσων χθόν⊙ ἔθνεα πατρίδι.
Ζῆλ⊙ ζῆλόν ἐστι πίκτων.
Καλαμῶζα φωλ⊙ τὸν σωφρονεῖν μετιμβρ⊙.
Γλυκερὸν τὸ ἄργυρον ἀρετὰ νικᾷ.
Ἀβρότη, ὄμως, & οἶν⊙ μεγάλων πραγίτων αἰτία.
Μυρία πράττει κακὰ μυχῆς.
Σκιπλὸς ἀλαζὼ ἀνιάκης.
Κακῶς ποιήσας, ἀεί τι μιμήσεται.
Νυκλεώσας χρὴν σωφρονεῖν κρατεῖ.
Οὐκ ἔστι ταὐτὸ λῶον & χέρσον.
Οὐ δέρκεσθ ἀγγέλοι οἱ σχέτλιοι.
Φεῦγε τὰς φαγεμβρίας ἐλεφαντα.
Στέφει τιμῶντας αὐτὸν ἀρετή.
Πολλοὶ μὲν τὸ ὀρθὸν, γναμπτὸν ποιοῦσι. ὀλίγοι δ' ἀνατείνουσι.

BREVES SENTENTIÆ GRÆCÆ, Latine explicatæ,

Quibus omnia Græcæ Linguæ primitiva quocunque modo incluſa comprehenduntur, ut eo facilius omnes Græcæ linguæ radices a juvenibus edifci, eoque tenacius memoriæ infigi poſſint.

CAP. I.

Deus, Cultus, & Cultores ejus. Superſtitio, Cælum, Stellæ.

INitium omnium, & finem facito Deum.
Paratum ſempet piorum propugnaculum Chriſtus.
Sancti in cœtu ſanctorum exultant.
Sphæræ mundus ſimilis eſt.
Arcus ſine telo, & cor ſine fide, idem præſtant.

Dei vocem impoſtores non curant.
Deo dante, nihil nocet invidia.
Et nun dante, nihil pruficit labor.
Verbum divinum regula vitæ eſt.
Quem amat Deus, muritur adulescens.
Aeris ſerenitatem ſtellæ indicant.
Videre vitam beatam donum eſt altiſſimi.
Quod ſi Deum vir aliquis ſperat latere facieus aliquid, fallitur.
Gubernaculum vitæ lex Dei eſt.
Veneratonis locus in templo eſt.
Superborum preces fœtor in conſpectu Dei.
Nubem mentis ſplendor Sacrarum Literarum expellit.
Septum fidei eſt ſigillum.
Qui petit, dono accipiet.
Fallit ſæpiſſime oantas Orion.
Ipſe Jupiter neq; plenus omnibus placet, neq; abſtinens.
In luco Fidei nablia ſunt, & odoramentum.
Getminat ubique granum fidei.
In totom dextera Dei ſeuto ſimilis eſt.
Scrutamini Scripturas, ſalutis fontes.
Inimica fidei dobitatio eſt.
Cavernas, & imum terræ ventrem calur Solis penetrat.
Initiati vitæ ſanctitatem amplectuntur.
Hoc age, & eris beatus.
Preces Diis, non boves offer.
Sponte ſummus periclitanti auxiliatur.
Acutus Dei oculus eſt ad omnia videndum.
Non placet auribus Dei ſuperſtitioſus cultus.
Venerandus ille Jupiter præcordia hominum gubernat.
Propitius eſt humilibus Salvator, & cœli ipſis januam aperit.
Nemo de peccatis angitur, niſi qui indiget miſericordia.
Nemu bonus, niſi Deus.
Non fruſtra jurabit Deus.
Cum ſtupore adulescentes divinam audivot vocem.
Amplus mundus Deum non capit.
Nun ea, quæ infra ſunt, ſapere oportet, ſed quæ ſupra.
Non eſt iræ Jovis indicium arcus cœleſtis.
Bonitatis fons eſt verbum Juvis altiſſimi.
Dei vultum revereri oportet.
Jupiter facile arefseit ſuperbum.
Salvos ex Orci antro mortales extraxit Salvator.
Pabulum animarum eſt ſermo divinus.

CAP. II.

Virtus, Vitium, Boni, Mali.

UT perdat hominum genus properat malitia.
Æmulatio æmulationem parit.
Murmurat improbus conſcientiam tactus.
Jaſpidem, & argentum ſuperat virtus.
Nox, amor, & vinum magnorum malorum caoſæ ſunt.
Infinita occultat mala intimus receſſus.
Acinsces viles depellit homines.
Qui male fecit, ſemper aliquid prætendit.
Indefinenter judicat mala conſcientia.
Num eadem res lævis, & aſpera eſt.
Splendorem non videot improbi.
Fuge illos, qui elephantem deglutiunt.
Coronat virtus cultures ſuos.
Multi quidem rectum quod eſt, curvum faciunt, ſed pauci contra.

Kal

Καὶ φαύλοις αὐχεσθαῖς ἄρι ἀγυιὰς οἴγω.
Ἀγροὺς πόλεσθαι ἰθυνω.
Στόμιον ἐπ' αἰστοὶ οἶμος πολλὸς πτοῦ.
Θατερὸν σωφρονῶν δίγω.
Μεῖψ πολλὰ μαμπτὸς μυῖστας.
Παῖδες παίζοντ κχρὸς, γέροντες δ' ὄρκους.

Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplices nos, & integros eſſa decet.
Aſpera ad virtutem via multos pertertefacit.
Lex conſcientiam tangit.
Fruſtre multa prætendit reus.
Pueri luduat nucibus, ſenes vero joramentis.

ΚΕΦ. γ'.

Σοφία, Ἐπιστήμη, Τέχνη, Ἄγνοια.

Ἐν σκίτῳ πλίοντων πέδας σρώσω, ἢ πλὴν ἐκτεται.
Ἀγρὸς ϵ πόλεως Σοφίη, ϵ τὸν κυβερνᾷ.
Τὸ σκωμ πτοῖσο ἔλιθον φέρω.
Μυτίλη λάτυρρόν μὴ τίτη σχέδ.
Περὶ Ϝ Ἰλία ἔσοφεν Ἰλιὰς Ὅμηρε ἔχω.
Λιμένι ἀτυχίας δεῖν ἀθρώποις Τέχνη.
Φίλη ταῖς Μώσαις ὑός.
Οἱ παῖδοὶ νόων τὸ ἦθος ποιῶσι.
Θάγω φρένα τὸ ὕδ Τεχνῶν.
Ὀλίγη ὁμιλία ϵ φρενὸς ἢ Ϝ ζόφε.
Εἰς οὐδὲν ἄλλοτε ἔγω.
Τ'ἔω ἔδω μορέ.
Ἀγυιὰς τρέχοντ ἴαμβον ἰάλλοντα.
Ἀρὰ ὕδωρ κρατῆρι, ὁ ἀνὴ βίβλα μανθάνω.
Ἀνὶ Ϝβὶ γονέων γέντας πίστ βροτοί.

Μαθητὴς πρότερ ὕστερός ἐστι διδοῦ.
Διπλᾶν ὁρᾶσιν οἱ μανθάντες γράμματα.
Βλάπτουσι οἱ ὀφθαλμῷ Ϝ ἀδελφὸ τὸ κάρφος, ἢ δ' ἴδιρ ὀφθαλμῷ τὸ δοκὸν ὁ κρατοῦσιν.
Ῥήτωρ ποτρὸς τὰς νέους λυμαίνεται.
Χορδὰς κρούειν οἶδεν ἀοιδός.
Αὐτὸ σχολὴν πάσχουσι μῶσαι, μέλος, ἢ μῶλυς.
Μέγα μὲν τόνε ὁ μικρὸς, ἰσχὺς δ' οἱ μικρόν.
Φέγω ἅπαντας οἶδα.
Γραῦς γράου ἀρίστη.
Μέλι τῷ μέλιτοντι ἀ τῷ μυτίλῃ, ἀνὴ ἀβῷ μέτρων.
Μίκρ ὁ μῶσος, ἢ τόδος ἐλείφεται.
Λαμβὰ ὅσον ἰσ ολαχίσι, ἰσὶ ὁ τὸν μόνον φέρων μακαρ.
Καὶ λᾶος πολλὰς Σοφίαν σέγει.
Πρόσβυς λέγοντ τὰ πρῶτα ϵ ἐπίσω.
Ποδηγὸς ὁ ἰσὶ δάλατρος.
Χάρις μὲν πρῶτον ἰς παιδίων οἶμος, ἀλλ' ὅτω ὁμαλὸς ὑπάρχη.
Οὐ κλυτὸς ῥήτωρ ὁ μογγός.
Ὑγιὴς πάντας τὸς νοσοῦντας ἰάσιμθα.
Τὰ ἴδια μαλδακὸς.
Παθεῖν ἔπαινος ἔσπε.
Αὐτῷ ὁ βάκλῳ ἄχθ ῥάστα.
Νήπιοι παιδιὰς ἐσὶ σπάνιος.
Ἀνὴρ ἰδιὸς ἄγγε τερπνὸν ὁμός.
Οὐ σρίγξ ἀλλ φλοίσβα ἐσί.
Τί βασιλῆρ, ἢ σορῷ;

Φίλωρα γαλιγὸν ἄχουσι τὰ μέλοντα λέγω.
Τυφλὸς τυφλὸν ἄγων ἐς βόθρον ἀνατὸν μετ' αὐτᾷ βίπτει.
Τῶν ἀκλῶν ἀπέχε.
Πάγων τρέγω μὴ ὄσι, ἄλ' ἁ πῆς σορός.
Ἀμαρτάνει ϵ σοφὸ σοφώτερθ.
Θάσσω θᾶττ κώμθ τιμᾷ.

Urbs vicos tam malis, quam bonis, aperit.
Simplices nos, & integros eſſa decet.
Aſpera ad virtutem via multos pertertefacit.
Lex conſcientiam tangit.
Fruſtre multa prætendit reus.
Pueri luduat nucibus, ſenes vero joramentis.

CAP. III.

Sapientia, Doctrina, Ars, Ignorantia.

In tenebria ambulans pedes offendit, & arrorem ſequitor.
Agros, & civitates Sepiantia, & navim gobernat.
Crabrn impingera lapſus indicium aſt.
Conſilium ercanum mulieri ae aperias.
Ilias Homeri da Troja biſtoriam continet.
Portus infelicitatis Ars aſt mortalibus.
Aorora Muſis amica.
Vulgus conſuetudinem pro lage habet.
Incitat mentam ipſa Artium dalcedo.
Exigna eſt coofastudo inter lucem, & tenebras.
Errantam in viam reducito.
Stultus aqusm colat.
Argento deſtituti mutimus carmen.
Haurit aquam cribro, qui diſcere vult ſine libro.
Parsntam loco præſtigiatores in honore ſunt apud mortales.
Diſcipulos aſt prinris poſterior dies.
Duplum vident, qui didicerunt littratas.
Faſtucam in oculo fratris cernimus, in proprio varo ne trabem quidem animadvertimus.
Orator imprnbus leges ſobvertit.
Chnrdas pulſare novit cantor.
Ejuſdem farma ſunt farinæ irriſor, ſtultus, & ignarus.
Magnum quidem Ipirat ſtultus, robur varo ipſi parvum.
Reprehenders omnes ſciunt.
Fatuus fatuum inveait.
Non ſericum Poeta, ſed verſus anræ ſunt.
Momus, aut morhus ungusnto non angitur.
Dedecus non exiguum, quando is, qui armillas geſtat, ſtulra ſe gerit.
Saps atiam vile veſtimentum Sapientiam tegit.
Videt ſuoex sa, quæ anta, & a tergo ſunt.
Due viæ leterna aſt.
Aſpera quidem primum ad eruditionem via aſt, ſed poſtea fit plane.
Non præclarum agit rhetorem, qui obtuſa eſt voce.
Sani omnes ægrotos ſanamus.
Propria cures.
Multos errara fecit dementia.
Sibi ipſi ſtultus, aa mulieroſus dolorem conſuit.
Fernla diſciplinæ ſceptrum eſt.
Vir ſtultus vaſi perforato ſimilis eſt.
Noa eſt Sphinx abſque tumoltu.
Quid commercii habet artifex ſedentarius cum homine docto?
Tilia allii caput habens futura prædicit.
Cæcus cæcum ducens in foveam ſeipſum cum illo præcipitat.
Ab igaavis abſtine.
Barbe quidem birco aſt, ſed non mens ſapiens.
Peccat & ſapiens ſapientior.
Vaticinom ſervum dominus honorat.

ΚΕΦ. δ'.

Σωφροσύνη, Ἀκράτεια, Ἐπιθυμία, Ἡδονὴ, Ἀλαζόνεια, Ἔδεσμα, τὸ Πόσιμον.

Ἐξ ἄλικθ θοίνη πλῆω μορσῖ.
Βρύθθ μορόντων ὄψυσι γθόθ.
Βρῶζει κόρυς ἐν κώμοις, ὅταν τρυφὴ ἀγῶται.

Οὐ κηλίδας ὁμόχρω προσάλφι.
Ὀλίγα ἄλις τοῖς μετρίοις ἀρκῶ.
Κρόμβη δὶς ἑψομένη πότιμον φέρει.
Ἵνα μὴ μορφοῖ, ἢ ἐσθῆτας μαρύσωσι εἶται, μυρόχθω πόσται.
Τὸ πᾶσι ὕδωρ μὴ χέαι, πρὸ ἀλ' ὄξος.
Ὦ ἄστρ τῶν κόνι τότθ, ὅτω ϵ φαύλος τρυφὴ κιλικι.
Οὐ τοῖς αἰσχροῖς ἀθύρω, ἀλλὰ πτίσις, ἄξοι.
Μὴ αἰσχρὰς αἰσῶ πρέπω.
Μίτα γαμικλινδοῦ, μὴ ἀτελεῖ κύπρῳ ἐρίπω.

Δὶς πάσπερ δίψας, πῶνό τ' ἄρτθ.
Ἀγόμενον δὲ ἔλκε ἠλίθιοι ὕπνοι.
Κρεμοῖ, ϵ ἔπνοι ἰδρῶ.

Ex alica confectum epulom veotrem implet.
Perdit genus hominom faſtuo.
Fervet curmi, quando in comeſſationibus luxus dominatur.
Non mſculas abſterget meretrix.
Pauca abunde msdincribus ſufficiunt.
Braſſica bis coſte mortem fert.
Ne formism, aut veſtes fœdant turpiter amati, morochthos habent.
Ns præſentem aquam effandas, priaſquam aliam ſis adeptus.
Sicut Notus polverem, ſic luxuries improbos gyrat.
Ludsrs nos adoleſcantibus, ſed infantibus, licet.
Non turpitar coirn decat.
Na furtivis nuptiis vaces, nec Venerem obſcœnam exarceas.
Sitim expellit oscſar, paniſque famem.
Superbi homines in conviviis ſtulti ſunt.
Placidi, ac mites naſquam.

Ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ τοῖς λοιποῖς ὅμοιον.
Γυνὴ κακὸν οὐδὲν, ὁ κοσμιὸς κάλλος.
Εἴ τις δὲ ἀλκυτὴν πολὺ πλέον τὴν μέθυ, ἢ φάγοι ἄκρον κολάβ, πατὴρ ἔξω κρεμᾶται.
Ἀντὶ τ' βορᾶς γάλα ἀθήλυν τὸ βρέφος.
Τὰ ἐμέσματα αὖ κυνὸς κύων.
Ἄρτος ζῶσ τ' βίος χιλὸς εἶπε.
Ἀβύλε μὴ γένοιτο ἄβρὸς μαχὸς ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ.

Ἄνευ δὲ μὴ δὲν γλυκὺ, θρέψασ ἀμελοῖς φέρει.
Νύγμα μὴ πᾶς τιτθὸν.
Πορφύρα δουλώσασ ὁ πένης αὐτ' ἀμηχῶ.
Ψολὸς ἐστ, ὁ φάγεται κρέας.
Βάκχε βλίζε κεῖθι λοιμόν.
Μάτ' ὑγιὲς λιμὸν ἔδειν.
Ὄγκια ἐκ τελεῖ ἐ ἔτεσι ἄγνεια ἐγένετο.
Γλυκύπικρὸς κυπάρις.
Ἀγαθὸν τὸ νήφειν, ἢ τὸ κραιπαλᾶν.
Οὖθαρ ὄψον τοῖς βρέφεσι ὀφέλιμον.
Κόμμι μέτρος κακός.
Πεπῶ τε πλέονας λιμὰ κόρος ἤλεσεν ἄνδρας.
Μεθὺ ἄγνον.
Σύβαρι τροφῇ σάτυρα ἔδνα ἰδοῦσ.
Ἐκκρος ἐν ἄλλῃ νύκτι λαβοῦσα.
Ἄρτος ἐκ κρίνων ἀλίγιον τρόφιμ ἔχει.
Τροφὴ Σοφίαν ἀεὶ αὐτὴ ἐστί.
Τραχήλου κακῶσθαι κόπον μαλακοῖς ἐ δώμασι.
Ἐκ θὲ μᾶλλ κρέσσον.
Ἡδονὴ δίλεαρ κακῶν.
Ἄγνευμ ἱερ φλέγετω.
Κρυβδὶν κάτμος λύγος.
Βρύτ' ἀκρόπιον μετὰ ἄλγια δεῖπνα.
Ἀμάκτος ἐ γλύκεται ὁ ἀθυμῆ δόπτος.
Ἀεὶ Ἀλκὶ γυκτὶ ἐκ κλέγα ῥήματα.
Κόρτα θὼ χαίρεις ἀκόρῃ ἐλέσυα σιτία.
Γλεῦκος ἐ κοιλίας κρίνος σῖτις ἀπὸ ῥάστος.
Κολίου μᾶλλον κύμβ, ἢ κεφαλὴ δὲι κόπτε.
Ἀγάπα τὸ μὴ δόμος λαῖρος, τὸ δὲ πρόπαν αἰδώς.
Ἄρτου μὲν κορέσθαι σόμφ, ἀλλ' ἐκ ὀφθαλμοῖς πυρὰ μὴς δόκεται.
Ψωμὶ ἄρτου ἐλεύθερος ἀλεθέριον πωλεῖ.

Κ Ε Φ. ί.

Δικαιοσύνη, Ἄδικία, Κριτὴς, Θέμις, οἱ Ἄρχοντες, οἱ Ἀρχόμενοι.

Ῥᾴδιον μὲν γὰρ πέλαι σῶσαι ἐ σωλευτῆρας, ἀλλ' ἐ-πὶ χώρας αὖθις ἔστας, δυσπαλές.

Πᾶσι μὲς ἐνίστε φέρει ἄκρατος, ἀλλ' ἐ λεθήμων.

Οὐκ ἔστ δεσπότης ἄνδ. κτεάνε.
Ἄνακτος κεθεύδοντος οἱ λαοὶ φυσέτουσι.
Γοργοὶ πόδες λητῶν.
Τόπον ἔστιν δότω μέζον.
Ἀρχὴ τ' πόλεως αὐτὴ ἐστί.
Σκότεσιν τύμβων ἔπεται.
Θέμιδλα Θέμιδος ἐν Ἀκαδημίας κεῖται.
Μέλη αἰτιατῆς ἀγοῦ.
Μὰ τ' μέθυ ἰμαινέτω, λάβλω πιλᾶν μὴ δυνάμενος.
Μηδὲν τωθάσσης.
Μὴ ἀγαπάτω λῷ τὸν πατέρα λύπτα,
Καὶ πρὸ ἐκείνε κέγεσον ἐκ ἀγάπα.
Εἷς ἐστ ἅλος οἰκίας ὁ δεσπότης·
Δικὴν δέδρα δοθλίαν.
Νέοτα τῷ δικίῳ εἰδοίη.
Οὓς μὲν ἐκ οἶδεν, εὖ' ἄγχει.
Ἀκολαθητέτω τῷ δεσπότῃ δόλος, τῇ δὲ δεσποίνῃ ἄβρα.
Ἀτμένε κρεθῆν ἀλοῦντα ἐ μεμῦκε.
Βελεσσὸς τωὐτῷ πυθμὴ τὸν τ' ἀγαθὸν τὸν τε κακὸν λύει.
Αἰόλον ὁ μόγος μάγγανον σκεῖον.
Ἀκροι ἐ λιμενὸς εἰσι τέκμαρ.
Ὁ' ἄρχων ἀγαθὸς, κακὸς ἀγαθὸν ἐστ.
Αἰ τεχνῆν κακῶν! σεῦ δόλιον ἀνερθυπτικ!
Στάσιδα μὲν ὁ παυχένιος, ἀρχῆς δὲ μόνος ἀνθυμᾶ.
Λύσποὸς ἀκρὸς βλωσὸν παθέσαι βλίττει.
Οὐ πόσιν ἄκατ τὸ κλαῖν, εἰδὲ τι αἰδῶν.
Τὸ ξυὸν, μὴ σὸν μόνον λέγε.
Μὴ πλέκος χίτακτα κτεῖν.
Λίτρα δικαία δίκλιν τηρεῖ.

In ſepulchro vero reliquis ſimiles.
Verecundia mulierem, non color fucatus, ornat.
Si quis in convivio plurimos evacuare calices poſſit, & alium virum provocare audeat, ille omni digna virtute cenſetur.
Pro cibo lac fugit infans.
Evomita iterum vorat canis.
Panis, & cerevifia ſunt vitæ pabulum.
Utinam non ſit in toto terrarum orbe effœminatus aliquis adulter.
Niſi ſuaviter ſpireot flores, luctum mollibus afferunt.
Non quicia ſuavis ſuavia comedit edulia.
Purpura indotus pauper ſui ipſius immemor eſt.
Apella eſt, non veſcitur carne.
Vino Bacchi poculum mactat.
Famem jejunus nimium expellere cupit.
Sacra Liberi in montibus olim, & vallibus facta ſunt.
Fabas indulcat fames.
Melius eſt ſobrium eſſe, quam crapulari.
Uber infantibus opſonium præber.
Devorant canes rejectamenta cœnarum.
Multo plures ſatieras, quam fames, perdidit viros.
Ne quid nimis.
Sybarim turgentem voluptas atterebat.
Quilibet in propria pelle lætatur.
Panis ex farina craſſiore exiguam delectationem habet.
Luxus ſemper tumultus cauſa.
Colli ſanare morbum guloſus non poteſt.
Flava poma placent.
Voluptas eſca malorum.
Cedat uous multitudini.
Virga cinciouorum puerorum decor.
Poculum cereviſia plenum dolores expellit.
Lucanicam non guſtabit, qui cœnam aſpernatur.
Venter cæcus verbo non curat.
Meretrix tera peſſima cors abſtergit lacrymas.
Muſtum, & cicadæ caro cibus ſunt optimus.
Reſecare coniam potius, quam nutrire, virum decet.
Ornat corpus quidem veſtis, factem vero pudor.
Os quidem panibus ſatiari, ſed non oculi ſæpiſſime poſſunt.
Fruſto panis libertatem vendit parafitus.

CAP. V.

Juſtitia, Injuſtitia, Judex, Jus, Magiſtratus, Subditi.

FAcile quidem eſt orbem concutere etiam imbecillioribus, ſed in ſedem ſuam rurſum collocare, difficile.
Damnum quidem interdum ſerunt reges, ſed non ſalumniam.
Non eſt dominus abſque ſervo.
Rege dormiente populi ferociunt.
Veloces ſunt latronum pedes.
Det locum ſuperiori inferior.
Magiſtratus civitatis caput eſt.
Cavillatorem ſequitur injurius.
Juſtitiæ fundamenta in Academiis ſunt poſita.
Curæ eſt certamen præſidi.
Ne regnum affectet, injuriam qui ferre nequit.
Neminem irridebis.
Ne doleas propter patrem abſentem,
Neque ignotum illi præferas.
Unus eſt ſervus domus herus.
Dodra ſuruuculum perſequitur.
Juſtitiam injuria premit.
Qui neſcit diſſimulare, neſcit regnare.
Dominum ſervus, & dominam ſequatur famula.
Servum triturantem hordeum ne reprehendas.
Balneator in eodem ſolio & probum, & improbum lavat.
Varias ſpargit præſtigias præſtigiator.
Ineptiæ non ſunt animi virilis indicium.
Bonus princeps communis bonum eſt.
O fallaciæ imanes! heu doli innumeri!
Fœdus quidem init jactator, at imperium ſolus affectat.
Auſterus parens pueris buccellam vi aufert.
Nequs flere, neque lamentari regem decet.
Commune quod eſt, ne tuum ſolum dicas.
Ne injuſte opes poſſideas.
Libra juſta juſtitiam ſervat.

ΚΕΦ. ε'.

Ἀνδρεία, Ἀθυμία.

Ἀτλὴς ἦσθα μᾶλλον ἢ ἀνὴρ σκληρός.
Στύλος εἶσι παῖδες οἱοὶ ἄρσενες.
Λίνος γίγνεται βραχίων.
Θαμνίζεσθαι δὲ παῖς τύπτων.
Οὐδεὶς δηλὸς δαΐμων.
Τὸν ἢ βωμὸν ἔτρεμες μάταιον.
Θάρσος μετανοίας ἔτης.

In ſemitabidum eb Adriano Rege oibum petentem.

Ἥμισύ μου τέθνηκε, τὸ δ' ὑγιὲς λυγρὸς ἐλέγχει.
Σῶσόν με βασιλεῦ μυσαρὸν ἐμέσαντα.
Ἔνθα δὲ ἔνθα ἕλκη ἀνοσίου δυσπαθές.
Γῆρας σώματος ἰχὼρ κάματος.
Λοιμὸν ἔνδον ὀλέγει ὄμμα ἀτελές.
Δόρυ σὺν ἀγῶνι μᾶλλον ἢ μόθῳ δύσκνον.

Οὐκ ἐς παλαίειν ἐλαφρὸν ἥβαν πάσῃ.

ΚΕΦ. ζ.

Πόνος, Ἀπραξία, Τέρψις, Ἐπιμέλεια.

Ἔλαφος δὲ λαγωὸς ἀμφὶ ταχίαις ἐρίζουσι.
Ὁ φεύγων μύλλον, ἆλφιτον οὐκ ἄλφει.
Οἱ ὑπνώοντες τοιούτοις ὁμοῖοι ὕπνοι.
Οἷος ἄτρακτος, τοιοῦτος ἱλαρώτης.
Κακῶς ἐρίφους σύτευσον τοὺς ἀλωάς.
Ἡσύχως τοιχάζεται ἐργάτης.
Καὶ ἄτρακτος ὄργανον χρηστόν.
Παλαιὸν ὕπνος εὖδε τὸν ὄγιν οὐδεὶς ἄλθει.
Φύγοι βιαίως ἀκτινοβόλον κεφάλαιον.
Σχολὴ γλαυκὸν ἔαρ.
Πλείη βίος πόνου συμφορέσεται.
Ὀπάζει τὸ ἑλισθὲς ὕπαρ.
Φιλόπονοι ζῶον μύρμηκες.
Ἕκαστος οὗ ἢ σκάλοθι, ὁ τέτυ μάρτυς ἐμοὶ Θεός.

Γεωργὸς μὴ λείπει ἀλέτρου.
Οὖθι τὸ πᾶν.
Οὐχ ἅπας τέλος ἢ ὅλης ἔρις.
Μᾶν ἡ μέλισσα πεπαιδεύσται.
Καὶ στάλος, ὃ ἐ ἀμὸν ἔσυχος ἔσσι τοῖς συμπασιν.
Τῷ τοῦ ἄσυ ποιῶν ἐ βέβιον.
Ἡ φωνὴ ἔργα ἐκ ἄτερ ἔργων.
Σίδηρος, ὃ χαλκὸς τοῖς ἐπιρρὶς τῶν χειρῶν ὀπτόμενος.
Πρίβατα ἢ αἶγας φρουρὶς φυλάττει.
Οἷος ὁ ποιμὴν οὐδεὶς ἀγέλην, ἵνα μὴ σκορπίζῃ αὐτὸς ὁ λύκος.
Σχολαὶ θλίβουσι πόδος ἀγοῦ.
Ὅτε ἐκ ἔσι τρύγη, ὄκω ἔκ ἔσι σῦκ.

Κακῶς οἶνον ὀρύσσει ἄοινος ἀνήρ.
Ἀνδρὶ ἀνδρὶ ἔνδηλον ἀνδρὶ ἔσι.
Τῶν δηλῶν ἐπόχε, γνῶς, ὅτι ἁμῶν ὀλίγη χάρις.
Χαλεπὸν ἀγροῖς μόθον χαΐζειν.
Διὰ ἐκτὸς κατος καζεῖσθαι ἐκ ἄπαντος.
Στυγόεις ὕδατος πόρον καλλίστου.
Ἢ αἰσχυνε τὴν ἀκρίδα ἐνθεῖν, ὃ ἔδει ἀρᾶσθαι.
Ἀνὴρ ἔσσ ὃ πόνου ἔδει πρᾶγμα τέλειον.
Ὅτε θαλάσσα ἐ πόντος, τόκα μᾶλλον ἢ ἤδιον.
Μάτην ὁ Σίσυφος πόρρω κύλισ.

ΚΕΦ. η.

Ἔρως, Φιλία, Ἀπεχθεία, Ἔχθρα, Κολακεία, Φθόνος, Ἐλαφροφρένεια, Φιλαργυρία.

Σκέζοντι ἁμιλλᾶν, κρύπτος σκέζει μεθύοντας.

Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.
Ἀγκὰς ἑλεῖν ὄζου μέλοντι, ὃ ὠμὸν φασὶν ἔχθος τέρπειν ἑαυτόν.
Τὴν ὄρνιν μῖσος.
Μὴ φεύγε ἑταῖρον ὠμὸν ἀκοῖτιν κεῖμενον.
Ἐνικὰ διαγενέσιν δόσιν.
Ἄρτε ἀνεμίοις ἔσι ὁ θάνατος.
Μήτε γρῶν ποτε τοῖσι ἀκαλὰ δέξυτε μελίθριος.
Ξένος πάντας μὴ παραλήμπτης ἴδοι.
Αὐτὸν δῶρον, αὐτὴ χάρις.
Πανθαρὰν τοὺς ἑαυτῶ.
Νύμφιον μετὰ πενθερά.
Πολλὴ χολὴ τῆς φιλίης δεινὸν λύσι.

CAP. VI.

Fortitudo, Imbecillitas.

Illuſtrem heros bellum nulla re privat.
Culumoa domus filii ſunt mares.
Gigantis robur in brachio eſt.
Funiculis ligetum vel puer verberaret.
Nemo timidus eudex eſt.
Pugne pro eris, & focis.
Audacia pœnitentiæ comes eſt.

In ſemitabidum ab Adriano Rege cibum petentem.

Corporis una ſeme premitur, pars altera nulla eſt.
Dimidium ſerva rex miſerate tuum.
Huc illuc trahit iavitum potens.
Sanguis crudus curporis fiectit robur.
Multam tutua lamentationem ulcus excitat.
Membra, & animum ſortem in certamine haſta oſtendit.
Non in certamiue adoleſcentiam exercet jactator.

CAP. VII.

Labor, Otium, Somnus, Cura.

Cervus, & lepus da pedum celeritate contenduat.
Qui fugit molam, farinam non invenit.
Dormientes mortuis ſimiles ſunt.
Qualis fuſus, talis colus.
Peſſime culit viueam aper.
Quiete dorminnt otioſi.
Etiam fuſus inſtrumentum utile eſt.
Præter ſomnum nihil ſenis membris medetur.
Onus ſegui impone aſello.
Excoriat inertem otium.
Peregrinatio viram reddit modeſtiorem.
Perſequitur veritatem ſomnium.
Laboriuſum eoimal formica eſt.
Uouſquiſque iu eo, in quo vocatus eſt, maneat apud Deum.
Ne liuquet egricole lignum, cui ſtiva infigitur.
Curæ nihil impoſſibile eſt.
Nou quilibet cellum, & clavos tollit.
Sola apis mel conficit.
Et jumeorum, & arator quietus erit diebus dominicis.
Nendu ſuperere civitetem, non facila eſt.
Non abſque ſunitu fiunt upera Vulcani.
Æs, & ſertum manuum contrectetiouibus xtteruntur.
Oves, & capras cura cuſtodit.
Congregat oves paſtor bouus, ne lupus eas diſſipet.

Otioſum dedecus comprehendit.
Ubi triticum nou eſt, ibi non eſt farina triticea aqua ſubecta.
Egregie domum juvet vir impiger.
Magnum esrtameu magnum meretur præmium.
Ab ignevurum conſortiu abſtine, ſeiens ignavorum exiguam eſſe gratiam.
Moleſtum leborem menus recuſat.
Non eujuſvis eſt, cete in litore capere.
Aquu guttu ſaxe excavant.
Sollicitudo cor devurat, & nihil prodeſt.
Abſque ſudore, & labore nullum opus perfectum eſt.
Ubi major lebor, illie mejor voluptas.
Ftuſtra ſaxum volvit Siſyphus.

CAP. VIII.

Amor, Amicitia, Inimicitia, Odium, Adulatio, Invidia, Liberalitas, Avaritia.

Claudisantis converſatione utens, ipſe quoque claudicare diſces.
Manus manum lavat, & digitus digitum.
Qui odium in præcurdiis ſuvet, viperam amplexato ſimilis eſt.
Attenuat odium amorem.
Ne fuge ſocium in malis conſtitutum.
Heſtetne gretia dormit.
Cibo rodigans eſt affentator.
Ne coom improbam tuis unquam ædibus recipias.
Hoſpites pauperes ne negligas, cum videris.
Vile donum, vilis gratia.
Soetum urus odit.
Flagrat mutus odio ſocrus.
Multas rifus amicitræ ſulvit vinculum.

Ὅτως

Ὅταν ἀπαζηται ὁ αἰκάλων, ἀλώπηξ ἐσί.
Στέργω μὸς γελάειν.
Δεῖ τὸς υἱὸς ἄζεω τοκῆας.
Μητρὸς μὴ ψαῦε γο δάτηρε λέκτρα γοητ⊙.
Ὁ ὄρος ὀρνίας πλάνα.
Ἀσυβέτω ἄδειν μάθ⊙ ὁ μνησίκακος ⊕ κρηγύη.
Εἰσὶ ⊕ ζώντων οἱ κόλακες κόρακες.
Μάμμη βόσις ὄφιν φέρει.
Ἔτης ὁ ψαλὸς ἄγκυρα ἀχυρά.
Χάρις χάριν τίκτει.
Βρίχας τύπη ὁ ἑταῖρος αἰμύλος.
Ἐλθέω χρὴ τὸν ἑταῖρον ὅμω, ⊕ μὴ σκολιὰ φρονῆ.
Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι.
Χαλεπὸν δὲ ⊕ φιλῆσαι.
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀ'κτυγχάνειν φιλοῦντα.
Μηδένα φίλον ποιῶ, πρὶν ἂν ἐξετάσῃς πῶς κέχρηται τοῖς προτέροις φίλοις.
Πτωχὸς πτωχῷ μεγάιρει.
Ὁ γέλως ὀρνίθων.
Σχίζα φιλίαν ἔχθ⊙.
Στέργε κάκιστος, ⊕ ὁ μητρὸ⊙ εἴδετο μᾶλλον.
Μανὴ σε χθονὶ ὄρνις ἢ χάρις.
Τ'λα σαῦ λύκοις, οἷς ὁμιλῆς.
Πολλοὶ τραπέζης, ὀλίγοι ἀληθέως φίλοι.

Κ Ε Φ. Θ'.

Εὐφροσύνη, Λύπη.

Κίσσῳ μὲν διόνυσ⊙ ἀγάλλεται, ἀγγέλῳ δὲ Ζεύς.
Οἱ ναῦται ξένοις, ἡ δὲ πόλις ναύταις.
Μύρτ⊙ ἄλγος φέρει.
Πόκῃ ξηρᾷ, βολέσῃ μοιρὶς ἀλεῖν.
Καὶ μὰ κληθεὶς ἵκτεσο ἰκνῆται.
Ὀλοφυρόμεν⊙ ⊕ θρασυκλείτους δάκνει.
Μερίμνας φάρμακ⊙ ἄλφι.
Ἔρημοι ἐθ⊙ ὁμίλων ἀέξει, ὀτ⊙ μοῦσα.

Βάσκανον ἀτίμητ⊙ τίμα.
Τὸ τῆς ἐμέθης κράτ⊙ ἀμύμοσε πιεῖν.
Οὐ πάντα τοῖ ἅλκα ἀκοντί.
Δίσκοισι τέρπουτο ⊕ ἀγυιάταν ἥιτες.
Στέθεα κρέα, ⊕ μοῦ ἀκκαθίσεται.
Οὐκ ἐᾷ πόθ⊙ ὑψοῦσι βαλεῖν.
Θωύσσοντος ἑνὸς θωύσσει δὴ ἕτερ⊙.

Βλάσκετ⊙ ⊕ πολλοῖς τὸ γηθεῖν ἅλυται;
Στιβέ⊙ ἀλαίνει χαρὰν αἰεί.
Μάτην ἐμοὶ θεμοῖς.
Καγχάζει χαλεῖς λεγέος πλάσετ⊙ ὀρθῶ.
Στενὰ ἡ ὁδὸς ἡ ἀπάγουσα εἰς τὸν ζωόν.
Πραπίδας πτόησι λύπη εἰκαίη.
Ἡλίθι⊙ ᾗ ἄτερ λύρας καλεῖ ἄθεσαι.
Χόλος ᾗ χορδαῖ θυμὸν ὀδηξάμενοι τέρπουσι.

Οὐ κηθέμεν ἀμφιτίμητοι ἀμέμφ⊙.

Κ Ε Φ. Ι.

Ἐλπὶς, Φόβ⊙.

Ὄπλα δέτω ὁ δειλός.
Πτοῦ πτοίης μορμώ.
Φόβοι τίκτει φάρμακ⊙.
Οἰωνὸν βροτὸ ᾗ αἶσα, θῆρές τε πτοῦ.
Ἐγγύς, πόρρω δ' ἄτη.
Θείλτει χάρις ἐλπίδα τιλεί⊙.
Ῥᾳδίως δειλὸς πτοῦ ψόρ⊙.
Μητὶ τῶι ἑρτῶι ἔξης πλῆτας ὁ πυλῶν.
Οὐχ ἅπας φοβῆται κρέμβαλον κρέζον.
Ταρομῶν μολέθρε ⊕ πλουτεῖν ᾗ τὸ σὸν κοδωνίαν.
Νοσήλευ κλαβὸς ὢν.
Κελύττειν τῶι τοῖον, λυγρόν.

Κ Ε Φ. ιε'.

Ἀ'τιμία, Φιλανθρωπία.

Ζαρελὸς ζαρελὸν κηλεῖ ὁμιλῶ.
Γλύκ' ἐλεῖν ὁμοῖος ἐοῖς ἅτε.
Πλατεῖ αἴπτε αἰθέρι ὁ χαλᾶς πρηθυμί⊙,
Σκιμνοι θυμὸ σημῆον.
Στέργει κρυὸς ἀπαλύγκιον ὑπαίχη.
Οἰκτεῖρε τὰ πρόβατα ἵν' ἔσι ποιμένα πεμφί⊙.
Μητῶ τὲς ἀθύρατους ὁ ⊕ Ὀλύμπι κτερίς.

Assentator, cum salutat, vulpes est.
Amore felem mus prosequitur.
Venerari parantes liberos decet.
Noverca ne attingas secondos parentis tui lectos.
Amor mentes occlit.
Abunde accipit solue is, qui beneficii memor est.
Viventium etiam adulatores corvi sunt.
Iosaotie avia amorem pascit.
Socrus fidelis anchora tuta est.
Gratia gratiam parit.
Retia sodalis blandus strait.
Sincerum oportet esse sodalem, & non obliqua animo volvare.
Et non amare durum est.
Et est amare durum.
Durissima omnium res
Amare, nec potiri.
Neminem tibi adjuogas amicum, priusquam exploraverie, quomodo prioribus amicis sit usus.
Mandicus meodico invidet,
Qui anauit, debet.
Odium amicitiam findit.
Fratres dilige, & matrie coosilia non aspernata.
Rara avie in terria ast gratia.
Ulula eum lopis, cum quibus conversaria.
Multi mensæ amici sunt, pauci veritatie.

CAP. IX.

Gaudium, Dolor.

HEdera quidem Bacchus delectatur, capella vera Jupitar.
Iocolis hospitibus, ipsa vero urbs iucolie.
Myrtue affert doloree.
Reti xiphiem, esca stultos capio.
Moibue regius etiam non vocatus venit.
Lamentens consolatione indiget.
Curae cithera tollit.
Defertum domicilium dolorem auget, annos (seu tempoe) minuit.
Cincinnum febrie quotidiaoa vellicat.
Cerraminis robur irreprehensibilem facit.
Nun omnia vulnera soot sanabilia.
Discia delectabantor, & jaculie jacolentee.
Pectne pulsa, & flebilia vocola audietur.
Non finit maturara consilia luctus.
Vociferaote ono, etiam altet belluino impetu fertur.
Adveniente periculo gaudium perit.
Pectoria immutat gaudium tristitia,
Frostra tempus tarit spectatot.
Cachionatur claudue frangente recto ilia.
Angusta via est, quæ ducit ad vitam.
Tundit præcordia dolor intestinus.
Stultus vel ebsque lyræ sono saltat.
Oblectaut animum doloribus irretitum chelys, & fides.
Nou purgat peccata, quæ oegat.

CAP. X.

Spes, Timor.

QUi metuit, arma ioduat.
Terret strie infantes.
Præcipitium timorem parit.
Cœlum, & terram tonitru, & feras terrefacit.
Sponde, prope est damnum.
Favot fovet spem miseri.
Fecila timidos terret strepitus.
Post festum vaniene calceos non vendit.
Non quilibet erapiaculum stridena matuit.
Accusa domu proximi, tua quoque periclitatur.
Attontum servabit cavea.
Occultare morbom, funestum.

CAP. XI.

Sævitia, Misericordia.

VEhemena cum vehemaoti optime cooversatur.
Supplicia lamentationem oemo aspernatur.
Latum verberat æthera, qui ira flagrat.
Cilium iræ indicium est.
Pectne misericordiæ sone aft.
Deglubere ovee non est probi pastoris.
Irascentes odit copditót Olympi.

Κῶι

Κᾷν ἀνόητοί τινες, ἐ δεῖ ἀμύνεσθαι ἀτρέμα.

Στρίβῶ σύβλιν ὄμι, μίσος λύσσαν.
Σκύτῶ ἔχει ἀσπαρασσόμενον κύων δηκτικός.
Τίγριδῶ ἕλκ ἀτιμάζω.
Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς ὡς ὀργὴν πεσών.
Στυγῶ μῖσῶ κότητα εἶδον.
Τύραννοι αἵματι ἢ λιτῷ σίτῳ, ἀλλ' ἀμύτῶ ἀνθρωπίνῳ χορτάζονται.
Νέῶ δικὴ ἄπειλεῖ.
Πυτίνου τέκνον κάπτῶν ὄφιν ἐκτὸς.
Πέπτωκας, μὴ πρῶ ἴσθι ἄμυξιν δρῶν.
Σαλπιγκὴ βασιλῆ ἐς ἀκ ἔοι, ὃ ἐ εἰζῆ.
Ἐρινὺς αἰνὰ θυμῷ ὀφλήσῃ βόα.
Εὐλύσῃ ἀγωγῆς χαλυμένου πυκνὰ τέθηπα.
Ὁ πτίνων τῇ κόμῃ ἐρίζει ἔοικῶ.
Νάιν παιδὸς σμικρὸς σθένεσι.
Ἑλεὸς ἔλεῶ ἐν οἴδεν.
Οἶκ ἡ ἄζυξ πρὸς οἶκτον ἀλλάσσῶ.

ΚΕΦ. ιβ'.

Πόλεμῶ, Εἰρήνη.

Ἀ Ἤδυ μὴ ὡς μόλον ἠκόλαπα Ἀετόν.
Ὅσπερῶ πολὺ κινδύνου ἄδην κερδαίνει.
Αἰτία πίκρῶ πόνῶ.
Δεινὰ ὀρνίθ' ὁράπα δένδρα ἄνεμος ἀέτα.
Τοξότης ἄτερ φαρέτρας.
Γολιὰθ σφενδόνης πίπτει εἷς.
Ὀλίγων Ἄρης ὁράγει ἅλβον, ὄγκως δὲ πλείους.

Τιτύσκονται πελάσαι τύρσιν ὀπίσῳ.
Οὐ δεδιὼς ἐκ ἄλκαρ πόλεμῶ, ὑπὸ νόσῳ θλίβεται.

Νικᾷ ἔνα πτύνα.
Ἀμαιμάκετον ἄκρᾳ ἐ ἀφωρὶ μάλῶ δαμᾷ.
Ἰδὼς ἐ λοιδὸς ἀθύνειος μάχονται.
Ὁ ἰσχὺς θνητὸς ἔντεσι βασάζων ἐ δώσεται.
Πᾶτα γῆ λοίδορον τρόφιν.
Εἰρὴν πάγκλῃ ἀλθῆ.
Ὅ,τι κρείσσῃ εἴρολᾷ ἐκ ἂν ὠνήσαιο.
Ἀ ὠρὶ κραίνε ἔρδε βάθυν σμερδαλέα ὀφθαλ.
Μετὰ ἀναλίῃ ἵπτανται ἔθνητος.

ΚΕΦ. ιγ'.

Φήμη, Δυσφημία.

Ῥᾴδιος οἱ φαῦλοι κακότητι αἰσχῦναι τὸς ἀγαθούς.
Ἅπαξ πλάττων ἀν φῶ ἔοι.
Ἀρετὴ γέρας τὸ κλέος, ἐ χρόνῶ ἀνᾷ.
Οὐκ ἀβρότονον, οὐ ἄβρυας, ἢ συκάμινος, οὐ ἀβρυτόνη τύρτη, ἀλλ' φήμη κρεῖσσ' κέχυθε.
Δυσλύγῶ φήμη τό μὴ ἔν ποσὶ ἵστα.

Τὸν θρόνοντα ἴδρυε, ὃ τιμὴ σοὶ ἔσεται,

Μῦσῶ ὃ αἰσχῶ ἀγκάλαιον ἄγων.
Ἀμάλη ἐκ μὴ ἄθαρ πτίγεται φήμη.

ΚΕΦ. ιδ'.

Μισθὸς, Ποινή.

Βοτρύας ἐ κίν ἄκρυθε.
Οἱ δηρόντες ὦ πόντῳ πλοῖδα ἀνάτῳ χρῶνται.

Μὴ κρῖ' ὀρῶ τὸ κάλλῶ, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Πλαγὴ νότα φίτης.
Ποιλαὶ φὰρ μὴ γυῖσται, ἢ μὴ αἰκίζεται.
Ὀρνιθὶς οἷς πίπτουσ ἐλαθόμεν ἔοι.
Οὐχ ἅπαντες πάσας ἄξιοι.
Δυσὸς Τάρτης πῶλῳ χαίνει.
Οἱ αὐδῶντες ἢ πλοῦτα γλίχονται.
Βακτηρίαν αὐρῶν ἐλαίνει ἀπειλῆ.
Μόγοι μὲν πᾶσι ἡμέρη, ἀλ' ἐκ ἄζυγα ὁράγει.
Εἰ ῥαδίῳ σωτηρίας λοιθίος ἐ πρωτῶ ἐν βραβεῖον λήψονται.
Μισθὸς ἀρετῆς αἶθῶ.
Αἰκία ἐ μάλαψ.
Ἐλαὶ ὄφεσῶ μυρσίναν κομίζει.
Ἄξιον ἢ χύτρας πῶμ.
Κολάζει μαρόγνα λέγοντα.
Κολάσεις ἥδιστα πλησὶ πάρτῶ.
Μείων αἰτία, μείων δίκη.
Μάλαψ ὦ σώματι, ἄγμῶ ὦ ἀγρῷ.
Τὰ δὲν μάσῃῶ δίκλιν χοίρος δονᾷ.

Quamvis jubeant quidam, non tamen ſævis opem ferre decet.
Delicia tumultum excitant, ira rabiem.
Cutem gerit laceratam eania mordax.
Trigidis evita ſodalitatem.
Lædit virum animus in iram lapſus.
Odium, iramque erux reprimit.
Tyranni iniqui non cibis ea frumento confectis, ſed humano ſanguine ſatiantur.
Pumilio terribilia minatur.
Milvum comedens & ipſe milvus eris.
Circumſpice, & mitis ſis, qui plauſtrum quæris.
Apum examinis regi jaculum non eſt, neque pungit.
Damnum in ſinu horribilis Furia paſcit.
Laxatis diſciplinæ habenis malitia oritur.
Homicida judicio abnuxius eſt.
Patris matriſque ſoror vibices pueri ſolatur.
Neſcit miſereri menſa coquinaria.
Sola miſeria ad miſericordiam via eſt.

CAP. XII.

Bellum, Pax.

NE ad pugnam provocet Aquilam laſcinia.
Præter pericula obſes nihil lucratur.
Riza riam cauſa eſt.
Proceras dejecit arbores procella vehemens.
Sagittarius abſque pharetra.
Fundæ lapillo Goliath cadit.
Paucas Mars opes præbet, trancos vero corporis plurimos.
Ad ſenpum exlimant hoſtes turri in alta.
Quem bellum reformidans non perdidit, a morbo tribulatur.
Superat unum turma.
Inſuperabilem pariter, & debilem bellum damnat.
Rectus, & curvus adverſus ſe invicem pugnant.
Homo macilentus arma gerere non valet.
Quamvis terra convitiatorem alit.
Pax auget facultates.
Uanrem malam obolo non emerem.
Circum caput contentionem jactans terribilia eructa.
Poſt acclamationem bellicam jacula volant.

CAP. XIII.

Fama, Infamia.

FAcile improbi malitia ſua aſpergunt probos.
Qui ſemel furatur, ſemper fur vocatur.
Virtutis præmium gloria, nno tempos metit.
Non abrotonum, neque mura, neque abyrtace delectat, ſed fama bona, & bonoſta.
Magna fama, & longe, lateqon ſe extendens id, quod nihil ſit, eſſe facit.
Sedere jubeas eum, qui tibi ſedile præbet, & erit tibi glorim.
Turpirudn, & ſeelus laudem ſuffocant.
Pertranſit, niſi ſuffocetur ſtatim, fama.

CAP. XIV.

Præmium, Pœna.

NOn producit racemos ſpina.
Prædam in mari quærentes, actuatio utuntur navigio.
Ne judices vidsos pulchritudinem, ſed mores.
Plaga dorſi auriga eſt.
Pœnam fur non agnoſcit, niſi furſum tollatur.
Gallina nva pariens libera eſt.
Non omnes tiara digni ſunt.
Guttur Gehennæ immane biando captat.
Cantores amant humores.
Baculum attollens verbera minatur.
Laborem quidem ſinguli dies, ſed non prædam præbent.
In ſtadio ſalutis ultimus, & primus unum accipient præmium.
Merces virtutis laus eſt.
Verbera & vibex.
Suam quiſque pellem portat.
Dignum patella operculum.
Ceſſantem punit flagellum.
Nunquam ventrem caplet tartarus.
Minor culpa, minor pœna.
Vibex in corpore, ſulcus in agro.
Quod dulce eſt ſcaticæ inſtar porcus impellit.

ΚΕΦ. ις'.

Γλῶσσα, Ὁμιλία, Ἀλήθεια, Ψεῦδος.

Εἰ πᾶν τὸ λαλοῦν ἄνθρωπός ἐστι, & ὁ ψιττάκης ἄνθρωπος ἔσται.
Ἄκκω, κἂν ζωῇ κοσμηθῆτε, τὰ ἀηδέστατα μὴ λαλεῖ.
Ἑταίρου φίλου μᾶλλον, ἢ σαυτῷ, λέγε.
Γλῶσσα κακὴ ὀξυτέρα ἀκμῆς ξίφους.
Εὐ ὄγγῳ νιν ὁ φὼς οὐκ ἴσχυε.
Ἀκρίδων λαλαγὴ θυμὸν κοκκυγόμης.
Τυπτοῦ μὲ χρὴ πολλὰ λόγου.
Ξίφος μὲν πτρύσκει τῶμα, νοῦ δὲ λόγος.
Λόγοις ἁμάρτε τοὺς λόγοις πιθησομένους.
Λόγου ἐπαλγὴς ἀθηναίη μηχάνων.
Μολακίη θάνατος καὶ ἡ ὁμιλία χρὴ φεύγειν.
Ἀθλιώτατος ἄγχιλος ὀπλοῦται.
Βραγχοῦ τὸ σθένος θαυμάζεται ὀρτύκι.
Ῥίψας λόγον τὶς οὐκ ἀνακρύπτεται πάλιν.
Ἐχθρός μοι κατὰ πύλας ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσι,
Ὅς χ' ἕτερα μὲν κεύθει οἷ φρεσὶν, ἄλλα δὲ βέζει.
Βεμβαίνει ἔχει ὅπως ἢ λαλεῖν δυνήσεται.
Ὡς φὼς κλέπτην ὄνειρος.
Ἠχὼ νύμφη τὰ λεγόμενα σημαντική.
Πίτυλος ἰχθύας σοβεῖ.
Μῦθος ἐ πείθεται πόνῳ.
Ἀκριβὴς λέσχη κοιράνῳ ἐ ἔχλε ἄπτεται νόος.
Φθόνῳ τὰ πάθη κακὰ ὁμιλος λίρνη.
Οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὄψιν κωλύει ὀφρύ.
Ὁ λόγος ῥάμφασιν λύπης.
Ἐμπεχολοῦσι ἐμπεχέλυν.
Οὐδεὶς κρίζει λαΐτερον οἶδεν, ἢ κρεσσέβη.

ΚΕΦ. ις'.

Στοιχεῖα, Μέταλλα, τὰ Φυτικὰ, Ζῶα.

Δέχεται τὸν καπνὸν κάμινος, τὸν δὲ κίτκιδον γυλέα.
Χείρονα φόρμ κόμιστος μῦλυ.
Ἐκ κέρκα κερβερίτην.
Τί κυρῶσι ἐ μελίσσας;
Λυκὴ κάπρῳ ἔοικε.
Τὸ κρῆδε χροὰ ῥάπισμος.
Κάγχρυος καλοιμένης γ' τὰ κρεκὰ κάλλα.
Κατάλυψ οἶκε κρήτες.
Κάπνου ἐ δίη κόμη,
Εἰ μὴ σὺ κόσος ἐσί, ἐυγλυὶ σε Πὰν παραλέσεται.

Δίσκαρν ὄσαι σπάμβιον, ὅταν πεκάσῃ δίδυσι σίλη.

Ἐλάχιστον ζῶον ψύλλος ἄλκῃ μεγίστου ἐλέφαντα πικᾷ.
Σεβᾶ μελίσσας ψύλλος.
Φίλη μὲν ψάμμος, ἀλλ' ἐκ ὀ ὀφθαλμοῖς.
Καρύκου βρῶσις ἐμιθάλου τ' ἀδύτῳ.

Βυλλὸν & ἰπνοῦ κὶς λούτρα.
Βρίον μὲν ἐλκὸς, ἀλλ' ἐκ ἐμέβορον ὄδυ.
Γραβὶς ἃ δῶται βίοτος, ἔτε βυλλ.
Φασιανὸς πρίσης πρίσιης.
Φέρβει ψῆττκα ρακκὶ.
Τὸ ῥᾴδιον ἀκαζόν βαιὸν, χρόνῳ δὲ παμάλῃ,
Ζητῇ ἀλήτης ἃ ῥᾴδιον, ἀλλὰ βάπτει.
Ἀγρὰς βαίου ἃ φύκι.
Βαίτιον ὠδῖνα βαιοῦ.
Τὸ ποππύζων σκίγγον νάκιλλ τ' ἃ ξυλοκα.

Τὸ ἄγαν ὄαν πυρὸν σήπει.
Γῆρις ἔφυς ὀνείρα, ἀργυθελὸς μελίττας.
Πλίνθου πλοῦν ὁ κόραξ κρᾶζων.
Τὸ μὲ δ'ον, πῦρ ὐκ ἔστι.
Ἐν κολυνοῖς δρύμαξ ἅπαν ἀκαμεῖν μέγα δρέπεται.
Ἰκτὶς ἀμαχὸν ζῶον μεγάλων πολλοὺς κακοὺς αἴτιος.

Καπνιὰν ὄκλυγξ κρούειν ὐκ ἐμπεζεται.
Διαίνει ὑδρο χλόαν, ἃ δὲ χλοαίνει ὕλη.
Δενδρὸς πατάσσῃς πᾶς κὶν ξυλδέσεται.
Ἀσυλον σὶ ὄνοι ἄχθος βαστάζειν.
Ποικίλοι οἰνοὶ πτηνοὶς διὰ μετεώρου ἀέρος πετῶνται.
Οὐ πᾶσα ἀγορὰ δέρκος ἄχα.
Οὐδεμία ὄμφακος χυλὸς.
Κολοκυνθης κίκυος κοίλη ἄγγος.
Ἐν πλείοσις πλεῖστα κακίστα.

Οὐκ ὄσι χώρα πᾶσι σκωλήκων.

CAP. XV.

Lingua, Sermo, Veritas, Felicitas.

SI omne loquens homo eſt, etiam pittacus erit.
Acco, licet mitra ornata, non loquitur, quæ placere poſſint.
Amicorum magis, quam tuam ipſius, laudem prædica.
Lingua mala acutior enſipide gladii.
In opere exiſtens ſur non vociferatur.
Noxia fortitur crebra maledicos.
Inanis eſt vulgi ſermo.
Gladius quidem corpus vulnerat, mentem vero ſermo.
Verbis penſa, verbis qui ſuadet tibi.
Impudicus ſermo deliciis adoleſcentum frangit mores.
Conſuetudo malorum bonos mores contaminat.
Voci anguilla nocet.
Rancedo vocem inhibet.
Jaculatus verbum aliquis non recipiet rurſum.
Inimicus quidem mihi ille eſt, æque ac portæ inferorum,
Qui aliud occultat animo, aliud vero loquitur.
Balbutire licet, donec loqui poſſumus.
Sicut fur furans clamavit.
Echo nympha ea, quæ dicuntur, reſonat.
Strepitus aquæ remo percuſſæ piſces abigit.
Verbis fames non obtemperat.
Acentrata ſermocinatio principis, & populi tangit mentem.
Corrumpit mores honeſtos turba impudentium.
Non vocem, ſed viſum impediunt tenebræ.
Sermo doloris remedium eſt.
Cavillatorem illud.
Nemo melius crocitare novit, quam perdix.

CAP. XVI.

Elementa, Metalla, Vegetantia, Animalia.

EXcipit fumum camoenos, vulpem vero ſpelunca.
Peſſima arbutus fert poma.
Ea canda calecamentum vile.
Quid fuci commercii habent cum apibus?
Lupo ſimilis eſt fiber.
Fulvus enim amabilis eſt.
Appellente hordeo in furno toſto, mala appellnot.
Fundamentum domus trabs eſt.
Sambuci flos cimicem non expellit.
Si tibi enſtus non eſt, præteribit Pan diverſorium tuum.
Quando ea malo punien butyrum elicitur, ſiſer in ſerpillum ſylveſtre mutabitur.
Minimum animal pulex ſaltu maximum ſuperat elephantem.
Apes fumus abigit.
Grata quidem arena eſt, ſed non in neolis.
Lydorum condimentum, apumque cibos bruchus averſatur.
Hordeum madefactum, & piper cis relinquit.
Moſcum quidem hinnulus, ſed non elleborum devorat.
Echinus marinus lignum fulgenti non indiget, neque agro.
Phaſianus pruni cuſtos, atque inſpector eſt.
Nutrit lenticula Latum piſcem.
Roſa ſeneſcit brevi tempore, ubi vero tranoſcerit, inquirens invenies non roſam, ſed rubum.
Non regit pyrus ſylveſtris ramus palmæ arboris.
Baroni piſci lanam ex ervio confutam ioduit.
Sibilando crocodilus terreſtris, & torpedo non fugantur.
Nimia pluvia frumentum putrefacit.
Ibis avis ſerpentes, parus apes interimit.
Laterem lavat, qui cervum mundare conatur.
Quod non urit, ignis non eſt.
In tumulis lactuca jecur ſanans vix invenitur.
Muſtela ſylveſtris animal non magnum magnorum ſæpe malorum cauſa eſt.
Scintilla urens virtam non curat.
Irrigat roſ berbam virentem, & calor ſolaris tepefacit.
Arbore dejecta quilibet ligna colligit.
Grave onus aſini portant.
Variæ aves per ſublimem aera pennis volitant.
Non omne ſirum capras habet.
Fructus immaturi nullus eſt uſus.
Cucurbitæ vis cuoilæ ignota eſt.
Polcherrima ſunt jugera, quæ in humidis, & herboſis locis ſunt.
Non eſt regio, quæ vermibus careat.

Super

Ὅσπερ τὸ λαλεῖν ἢ πλήθοντα ἴδιόν ἐστι, ὅτω καὶ τὸ μυκᾶσθαι βοός.
Εὔοκτον πρωτεῖον ἐδωδῇ τρυβὶ ἐνδιδόναι.
Οὔπω παῖδοι μάστακι, ὅπου πυκνοὶ ἕστηκε βόες.
Κερκίδι βαλίσκεσθαι μιμοῦνται.
Οὐκ ἔχει φολίδας ὁρμός.
Δελφὶς τὴν τέρψιν χαίρων ἕλκει.
Μὴ ὀφείλει ψεύσηται λίθον δρέπειν.
Ὁ ἔμφρων ὁ μόνος.
Ἐν ποταμοῖς τὰ λίμναια πλέκεται.
Ἴδα φῦλα ἰβίσκων, ἔστε πλέκει ἱέρακος βορά.

Ἐκ σχοίνου λαβύρινθοι.
Ἄμπελον ἕλκ, οὐκ ἰχθῦς ἔπτευε.
Γαῖαν ψακὰς εὐκάρπου ποιεῖ.
Ναβρὸν ταῦρον εἶναι καὶ χαλκῆν.
Μὴ ὃν ζέαν μέθυ ξηρὸν γίνεται.
Βωζοντος ὄνος, αὐτίκα βωΐζει ὁ ἕτερος πλησίον.
Χρεμετίζει πᾶλος ἵππου ἀτειής.
Τὰ νηκτὰ φιλεῖ νῆττα.
Οἶδε ὁ ἔλαιοβότης.
Οὐ τὸ μέλαν ὑμᾶξαι πάρεξ.
Χαρὰξ μίτυλο ὁ γίνεται μέλος.
Ζελώνης κρέα κρῶν τέρπει.
Ἀσβολῇ ὄσις λύπη κεῖμαι κρεμμυάδη πτοῆται.
Τέθρον ἵππος θρώσκει.
Τέκτων κλιβάνιον θερμαίνει.
Εἰ πρέπει χαλάζῃ αἴρεται, ἐκ ἄλλων ῥαμμάτων χρὴ ὑφαίνειν
Ψάλτης ὄρνιν νοητὸν ἔχεις.
Θοαὶ κυψέλαι ὀρεὶ ὧτα αἰγιθαλίς, ὁ αἰθυλίων.
Ἐν πόντοις βᾶς γίνεται.
Ἀγαπᾷ ἀεὶ ἔρπειν.
Ὀρνεοι ἀκοαῖς, ἢ τὰ ἄλλα ἅπαντα ζώων σκιζῆσι βιοτεύει.
Ζωὴ σῶμα κρότος.
Ἐν ὕστερ σκεφάσσει.
Χαλκῆς σάλπιγγες, ἢ ὄμβροι γέφυραι, πέπτωκε ἐπὶ δοκὸν ὑπνικὸν.
Οὐ ποιεῖ ἔαρ μία χελιδών.
Μυσὶν μιλάζει κυνομυῖα.
Ναῦδον ἐμόλγει ἄτιμος.
Ἄρκος ἔρεμα σύλακι ὁ λύκος.
Λόφος, καὶ λοφὸς ὁ, κἀσθλῃ ἐφίλησαν.
Ἀλλάξεσθε ἐν αἰ λάλαι, ἢ κλαί.
Οὐ πᾶς ὁ καθὼν ἀσκλᾶς ἔχει.
Ζεύγνυται τῷ σίτῳ ζιζάνιον.
Μακέλαι πρόβατα, ἐκ ἀσβόλαι, ἔθυσε.
Τὰ ἄπτα ὄσα ἐνδίδει.
Κάμνει προπάθειαι κάλυξ, σίγλαι τα.

Γῆτται λύκοι ὧν πολλοί.
Κωτῷ ῥάιφη σίλλυς αἰγίπος ἁρπάζει.
Κόπρῳ ἀλωγῷ οἶκοι κολοιός.
Εὐλάκτου ἄμβη ἅδη κάμηξ ἐκ ἰαίνει.

Γαργαίρει θώρος ὁ κρεκάδων.
Θάλ ἢ ἰέρηξ τὰς πύλας αὖθ.
Οἵτε πτωλὴ κεκλιμένοι γελᾶσι τρώγειν.
Αἰγυλιὸς ὁ ἀστέρι κορύσσει.
Χαίρει λύκος μεγάλης ἀγρας κύρσας.
Ἑλκύει ὁ κύκλῳ ἑρέφων μόνος ἀμέργω.
Οἰγκῶται μυῶν ὁ κάνθων.
Στελὶς πίτυος ἦθος.
Σμερδνὸν ἀδεσπὲς κύτος ὀχ ἕξει.
Τεγλίνι ὄρνος θηλυν ἐκ ἄκυπται.
Οὐχ ὅπου τὸ ἀμφιλύκειον χυτὸς ἐστι.
Χίλιαι λιτοσίλαι χίλιαι ἀνελίψη.
Οὐ φυτεῖται μιλτοὶ χυμός.
Κτηνος γῆν εἶναι ἀγαμὸν ἐστι.
Θρίον ἐν ὀχῃ πολλοὶ λοιλοὶ πίπτε.
Ὀμιχῇ μέμονε ἰχθύος ἐκτὸς.
Ὀρχοῦται κλαῖοι ὄρνιθος κορθίστος.
Σκιῶν σκολοπένδρα σκιᾶν
Η' λίζετε ἀγκαλὶς ἐκ ἀθρόος νοσεῖ ὄχε.
Θυμὸν ἱάπτοντα ὡς κύπρι σε μὴ ἵκηται.
Καὶ ὀρνιθ ὀνὸς χρυσός.
Οὐχ ἁμοῖν τῷ ἐρεβίνθῳ γαλεώψης.
Οὐ τιμὴν θέος θαῦμ.
Δῶτε σῶτον οἰδίω.
Τίμη τόμαχος τεῦθος.
Κρᾶ ἄγνυτο, ἵστητ' ἰσχιον.
Οὐχὶ ἅπαν ἀκρεμόνι μίκωνα ὀρέπει.
Νωθὴς κρεκάδη ἐκ ἔσι, ὁ μὴ κάμνῃ.
Ῥόδον μαθόντας μὲν γλυκὺ τρέφει μᾶλι.
Ἔνθει δ' ἀρέχης αἰσιον ἐν πίν.
Ἀψίνθιον, ἢ ἄμφακος ἕξης ἄρθης ἐπάγειν.

Κέδματα, ἐ κίονα μόνη γέφει μέγις αἴρει.

Ἐπίβορος ὁ πρεσβὺς φύεται.

Quemadmodum loqui hominis eſt proprium, ita mugire boum.
Velocem Euripum nulla mora tardat.
Ubi multi ſunt vituli, ibi multi quoque boves erunt.
Cancri marini ineeſſum imitatur.
Caret ſquamis rubeta.
Poreellum alens porenm habebit.
Non facile friabilem inuenies lapidem.
Umbilieua medium occupat.
In fluviis, & ſtagnis mergi.
Ida mons ibiſeum produeit, violaſque eapris pabulum gratiſſimum.
Ex juncis facti ſunt labyrinthi.
Vitem, non lorum Ix lædit.
Terram ros fertilem reddit.
Hinnulum eſſundo pedum celeritate vineit.
Non fit ex ſpelta vinum merum.
Latrante uno, latrat ſtatim & alter canis.
Hinnit pullus equa abſente.
Humida quæ ſunt anas diligit.
Turget etiam groſſus.
Non abſterget nigredinem corvus.
Abſque pediculo pomum non ereſcit.
Laurus Alexandrinæ furculus arietem delectat.
Exuviis anguis in ligno ſuſpenſis perterretur.
Ferit lumbos ſentum Perſicum.
Medetur viſceribus elibadium.
Si porro chiragra tollitur, non opus habemus aliis remediis.
Latum piſcem pinſens humorem habebis.
Acuti ſunt alvearis apum inſpectores, parua, & erabro.
Ex vitulo bos fit.
Mel diligit uſua.
Ervum, hordeumque, & alia legumina animalium eorroborant vitam.
Vitæ ſignum pulſus eſt.
In inſula oletum punctim cædit.
Frigus fugientes, & imbres grues ad oceani fluenta volant.
Una hirundo non facit ver.
Putreſcit allii eaput reſectum.
Nardum immature earpit imperitus.
Optimus hædi euſtne eſt lupus. (debetur.
Cervix jumentorum, licet glabra ſit, tamen habenis
Alabaſtrum, niſi album fuerit, non aſt bonum.
Non omnis aſinus lineas nigras in eollo habet.
Jungitor eum tritico aiaanis.
Balare oves ſolent, non homines.
Ex auribus cognoſcitur aſinus.
Flos, qun tingitur purpura, atque inaures ornatum ſuperaddunt.
Lædit nimia pluvia ſegetes.
Adunco prædam roſtro vultur rapit.
Steicore polluit nidum monedula.
Vitis pedamentum, & ſupercilium petræ non exhibarant vomerem.
Splender in olla teſtacea thynnus.
Nutrit etiam accipiter pullos ſuos.
Oſſa pinguedine obducta ſales arrodunt.
Ululs in eœta corvorum.
Gaudet leo, ubi magna præda potitus eſt.
Oleam in horto ſovens ſolos nmurcam exprimit.
Solus aſinus rudit.
Viſcum pini ſudor eſt.
Qui ſmaridem aſpernatur, neque eetum habebit.
Nervi contortionem planta virens non ſanat.
Nnn omna id, quod fulgat, aurum eſt.
Anſerem emittens, anſerem recipies.
Flatu diſtendi bulga nequit.
Aries ovium dux eſt.
Flores in horto magnam pariunt voluptatem.
Tenni funiculo facile aſnam ligabis.
Tripadiant ſureuli ſtolona amputato.
Calcat ſquillam ſcolopendra.
Singultiens gallina non ſtatim pullos habet.
Nocentem thymum ne in hortum tuum mittas.
Orontii quoque ſueene atilis eſt.
Haud ſimilis eſt cieeri galiopſis.
Thaſus inſula herbas ad tingendum apras non habet,
Carrumpit lilium fœtor.
Affligit ſtomachum lnligo.
Mulcet viſcera, lumbumque ificium.
Non quivis anxie cogitans papaver decerpit.
Non eſt tarda perdix, niſi ægrotet.
Apibus quidem dulce ſtillat mel roſn.
Inda vero oranea grave venenum bibit.
Abſinthium, & amarnens ordine exulcerationes in oris ſuperficia perſequuntur.
Diuturnos ex defluxione affectus, & picam vix tullit garum.
Naſcitur in hortorum areis alleborus.

ΚΕΦ. ιζ'.

Πλοῦτος, Πενία, Εὐδαιμονία, Ταλαιπωρία, Κοσμήματα.

In Infelicitatem.

Πλοῦτος Ἀρχεπόλη βούκλης μία, ϗ τετράγνωθος·
Ἦν δ' ὄϊς. Ὃν τοῦτο λυκὸς ἔλαφον θήρας.
Ἤμβροτε δ' ἀμφοτέρων. ἀμυλὶ λύκος ἔκτανεν, οὐδὲ
Τίλι βούκλη. ποίμης δ' ἄλεσε βουκόλιον.
Πηνέλοπ' ἦν' ἐμῶν κατ' αὐχένος ἄμυγα λυγίσας,
Οἰκτρὸς ἀώνυκτος κάτθανε πὰρ ἡμέρᾳ.
Χρυσὸς τοι κόπις ἐσσὶ ϗ ἄργυρος, ὦδε ϗ αὐτοῖ
Λᾶες ἐπὶ ἠιγιαλῷ παλυφορίδι ψηλάονται.
Δῦη ϗ ῥέοντα δάκτα.
Τ'πὸ τ' ἀνάγκαι: δαίσασα παχὺ πάντα.
Μόνα ἔφευσι Ϝᾷ' ὕπαρ μόνη πεθεῖν.
Γλισχρὰ τύχης βάσματα.
Οὐκ ἐπὶ παντὶ κόχλαξ ἀκολουθεῖ.
Χίλιαί ποτε δόκι ὀπὶ ϝοῖ ἔλαττον ϗ χίλη.
Οὐδενία δ' ὁ ἓν μόνον.
Ἰώ, ἰξίς φίλοντα ὄρνις βρόχῳ ἔκυρσε.
Νεῦρα Ἄρηος ἄργυρος.
Τῷ κρατὶς πάσοντι πᾶσα γῆ πατρίς.
Ἅπαντες οἱ θαλάσσῃ κακῶς πλέομεν.
Τὰ χρήματ' ἐστὶ ψυχὴ δηλῶν ἀνθρώπων.
Κακὸς θνητὸς πόπος ἐλύς.
Ὁ πλοῦτος ἐστὶ ψυχὴ τῷ γάνος βιοτεῖν.
Οὐ πᾶσα ἡμέρα ἄβλ ζημίας.
Τοῖχον χρὼς κεῖται.
Μὴ ὡς γλίσθ' ἃ βόλομ', ἀλλ' ἃ συμφέρει.
Αἰτᾶς πύργοι ἄστεος ὑπὸ κότμου.
Ἀγγελίαν πενία κακὸν, ἄτυκτον, ἀνέγαρτον δάμνησι λαόν.
Ὀρφανοὶ ὡς ἄνεμοι πολλάκι ἀλῶνται, ζωοὶ ἐκ ἔχοντες.
Τύχης κυβέρνης θαμὰ εὖ πράττομεν.
Λιμὸς, λοιμὸς, ϗ πόλεμος λαῶ ἐπὶ λαγγίς.
Λίθος ϗ ἀγάλματα πάλαισε τίσι, ϗ πρεσβύτερος.
Ἰθὺς ἐνὶ πάντα ἔρχεται.
Λίτα χρὼς φέρει, χρήματα ϗ πάλιν ὦ αἶρῆ.

Χρήματα ἀνήρ.
Ἐμὰ ἀνήρ.

ΚΕΦ. ιή.

Χρόνος, Ἡλικία, Ἥβη, Γῆρας, Καιρός.

Ἔσχατος ἦμαρ τέρμα.
Τέρετρα κώεις ἀπάρας μαλύσσ.
Οἴπάρει ἁ μαλύττει κρόπτος.
Χιτῶνα χαλκοῦν τὰ χεὶ πελᾶ.
Αἶψα ἡ ἀκαλύφη ἀτρεκὲς αἰθήρ.
Ἔχει ὁ σωστὸς μοῖρας δύο ϗ δέκα.
Μιᾶς ὅτη προϊδέσθαι.
Οὐκ ἀεὶ θάρος ἔσται, ἔρχεται χεῖμα.
Τέκμαρ αἰὲν ἐκ ἴδεν.
Ὦ πόποι χρυσὸν τὸ πῦρ, ὅτων ἐν φίλος ὁ καιρὸς κρίνει.
Ὀλόλυζε σοὶ λύκοις καιρὰ διαγκάζοντος.
Ἀλλ' ἀλίρρε βίγος.
Τὸ ἦθαρ χρόνε μακρότητα βραχύνει.
Τρέχει λυκάβας ὥσὸς δίκλος.
Ἔργα πέκε, βολαὶ δὲ πάτων, ἄλλοι δὲ γεράοντων.
Χειμὼν ὅταν παλάγεται, θέρεσι μὴ θρύπτα.
Ἄχρις ἂν εἴλβῃ ἠὼς, θρόνα μάρκας ὀτρυνόμενος λέγετα.
Ἴδοῖ γέρο τὸ γῆρας.
Τίλι ἀκμὴ ἔστθος ὡς τὸ μάλιστα σκιαίνει.
Τὰ ἀγύγια ἄρμεν.
Ἡμέραι ἀτίλεσσι μάρτυρες σοφίσασι.
Χαλεπὸν τὸ γλῶς ἐστι πιθήσεως βάρος.
Εὖ σοι τὸ μέλλει ἴξει, ὦ τὸ παρὸν δ' ἐπῆς.

Ἡλικία δίκι ἐς ἀνθ' ἕκαθ.
Δηλῆ τὸ ἡλίκον ἤτορ σοῖσι.
Πολλὰς τείχας σκύλλει, ἀσεβές.
Ὥρα ὥραν μιτίθη.
Ὅτε κρύσταλλος, ὄκι χεῖμα.

CAP. XVII.

Divitiæ, Paupertas, Felicitas, Miseria, Ornamenta.

In Infelicitatem.

Opes Aristidæ bucula una, & lanigera
Erat ovis. His famem capulit a janua.
Privatus autem est uttaque. Ovem enim lupus occidit, partus
Buculam: pauperis vero perdidit armentum.
Penæ vero cotrigia hic circa cervicem uodum flectens,
Miser expers balatu mortuus est prope tugurium.
Aurum sane, & argentum pulvis sunt, & ipsi
Lapides in calculosa maris crepidine.
Infortunium etiam fugientem comprehendit.
A necessitate omnia in servitutem rediguntur brevi.
Manet unumquemque id, quod passurus est.
Lubrici sunt fortunæ gressus.
Non semper desiderio satisfacit calculus.
Vel mille calamitates sunt inter calicem, & labra.
Nullum infortunium solum.
Eheu, viscum fugiens avis in laqueum incidit.
Nervi belli argentum est.
Fortunato omne solum patria est.
Omnes in malorum mari navigamus.
Opes sunt vita improborum hominum.
Pessimus fimbriarum ornatus est cœnum.
Nummus est anima, lætitia mortalium.
Non omnis dies damni expers est.
Parietem color exornat.
Ne mihi contingant, quæ volo, sed quæ sunt utilia.
Altæ turres civitatis sunt ornamentum.
Grave paupertas malum est, intolerabile, quæ magnum domat populum.
Orphani sicut venti sæpenumero vagantor non habentes jue esculentum.
Fortuna cardinem movente bene nobiscum agitur.
Fames, pestis, & bellum popoli sunt perniciee.
Gemmas, & Arabicum lignum jovenes, feneſque in pretio habent.
Propria domus omninm optima.
Mortem Parca affert, opee rursus, ac facultatee aufert.
Divitiæ virum faciunt.
Vestis virum facit.

CAP. XVIII.

Tempus, Ætas, Juventus, Senectus, Opportunitas.

Vespera diei terminus est.
Arefit gramen veniente Autumno.
Ætatem non iegunt tempora.
Tunicam nix, lanamque accersit.
Urit mature urtica vera.
Habet annus menses duos, & decem.
Lanugo annos prodit.
Non semper ætas erit, venit hyeme.
Fincm ævum ignorat.
Sicut aurum ignis, ita etiam amicos tempue judicat.
Ululat cum lupis, quando tempus postulat.
Exiccat lilia frigus.
Longinquitatem temporie CONFESTIM abbreviat.
Ferè instar annus currit.
Consule vir, fac vota senex, juvenisque labora.
Cum approperat hyems, thoracem non lacerabis.
Cum aurora fulget, moniti adolescentes flores colligite.
Incurvat genu senectus.
Ætatem plernmque indicat lanugo.
Antiqua sunt optima.
Posteri dies testes sunt sapientiſſimi.
Grave senectue est hominibus pondus.
Si præseus bene collocaverite, de futuro tibi dubium noa erit.
Vigor ætatis fluit, ut flos verie.
Velpera, quanta pars staminis confecta sit, ostendit.
Molestiam exhibere eanie crioibos, impium est.
Hora (seu tempus) curam imminoit.
Ubi glacies, ibi hyeme.

ΚΕΦ. Ϡ'.

Τῶν πεμμάτων.

Ἄρτοι μὲν ζύμωσιν ἀναίνεται ἁγνίσας, αὐτὰρ βλάσφημα ἔδεσπτα.

Βλάπτει ἧμις ὠχλίη, ἀκτῖνες Ϝ ἠλίου τηλεφάντου.

Οἱ ὑφῶντες ἄγχιθυς ὁ λέπτων.
Γάλχη ὦν ἀγορᾷ ζητῆται.
Κακίστη ὄξ μέλης ἰκμὰς μύρου.
Βαρύτερον μολίβδου ἐστί, ἢ πτίλου ψιλότερον.
Ἐν ἐξῆ πυρετῷ ἄπτου καρδίαν μακρὰν.
Ὀχροί, ἰσχνοί, πτυελίζοντες, οἱ τετέσιοι ὦν ὕπνοισι ἰδόντες ἀγαθοί.
Οὐ δεῖται μίγδην ψιάθου.
Τί αὐγῇ Ϲ ψόρου;
Ἀλλὰ ὑφῶν, ἀ τὸ κμητύλιον, ἐλάτου ἄμβλιον.
Τάτου ἀκρώρου κατώλη Ϲ βαιβυσσὸς, ὅπου τὸ ἀγγεῖ Ϲ τὸ αὐλικόν.
Κλασμάτων φύλαξ φορμός.
Φλιὰ αἰσίης τέμνω.
Τῷ καλυμβᾶτι αἱ μάσχαι εἰσὶ κῶπαι.
Μαγὶς πῶρον ψυγμάλεα.
Πῶϋ κμηνοῖ σαθρόμου.
Ὑσχνὸν ἐδέος σῶμα ψ θυρίου.
Ἀ'δρὸν ἀ πάχνη κελαινὸν ἀδῦ.
Σωκικὰ ζύα· ἅλων φυσικὰ ζυμεῖ.
Ναρτηκὶ λαπτὸν καρδοπίου.
Λύχνου ϝ λυγὸς ὑχθρὸς.
Οὐ κορώνης βοίβυλα μυῶδη.

Ξύλου δίκελλα μυδρὸν ἐστὶ.
Γβᾶλον ὦν πυθμὴν νεὸς μάλ'.

Ἀγκύλα ἄτερ ἀγαίης ἰχθῦς ἰχ ἁλίσεως.
Τὸ ἅλας ψυθῖα μάζης.
Κρῆνον σαῦρα μὴ κακῶς.
Ἀτελοὶ ἰσοὶ ἀκαλὴν κρόκον ὦδλει.
Μὴ νότῳ ποτὸν πίτου.
Κάλαπτος ὃς ποτε γνάμπτει ὁ δεσπότης.
Χαλκῷ πόδας πρῶϊ πίπτει.
Ψαλὶς τρίχα ἀ τμῆσις.
Τᾶ ἴδιο ἀστέρι ἀδικίαν πωτᾶται.
Κοίλου δακτύλου λιχνὸς ἐστ.
Ἀ'πὶ ἁρματῶν ἵππος χρᾶται ἱππεῖς.
Οὐκ ἄνδ. αἰχμᾶς δόρυ.
Οὐκ ἔστι ἄγκυρα γαλόοις βασί.
Βορέου ἅλως, ἄπορα ἀ'δίου πίπτει.

Μητρῷ δάκελον ζυγάτρ.
Ἔλαῖ λιπὶς ἀ δέσται.
Δράκων κορυφὰς ἀρετῶν ἀπὸ πασῶν ἀγκλίζεται τῇ μητρικῇ ὦ αὐτῷ.
Ἄγγελοι ὡς χαίρει ἄγνοσον χειρόπτερος ἀγῶν τὰ ἰματία καθάπτων.
Ἀμαυρὸν ἐρέμνη ὁ ἀριθμὸς δίζυρός.
Αἴπτει ἱμαλῶν αἴγιῶν.
Κῦρ μὲν ὁπότε κόπτῳ, ἀλλ' ἀ λαὸν ἀλεγαίρει.

Νέρα γάλει ψυᾶς.
Ἀ'ὸ τῷ ἴσχατον κέρᾳ.
Ἴστρια κύστι ἔχει.
Θορίως υἱὸν ἦτι δίδωσι.
Ἐκ μυελᾶ ἀλκὴ ἄπτερ ὡς πηγῆς πηδᾷ.
Ἀστράζω κοάλεσιν λέπτι ἀσκαλίζη.
Σίραι ἴχνη ψαφαρὸν ποτί.
Θαυμάζουσι Σῆρες ἀκροώμενοι Σατύρου.
Στολὰς πόρπᾳ ἁμύνει.
Κιμβὸν μυκτῆρι ὁ λέων φρονῖ.
Ψῆφ ὠμὰ κρέατ ἐσθιόντι βλάπτει.
Κέλευ τὸ κύαρ ἀ λέβητας.
Πέλεκυς ἀρτύμις ὄργανον, ὅπερ Ϝ σιδηρογῆ αἶρα.

Φορμὸς οἶνι φύσις ἔδει.
Ἀ'βάρας ποδὸς ἁμάρας δ' εἰ ὦ ἥδιστα ζῶντες.

Πρὸς πίδαι πίπτων ἀκρέμων γλῶ Ϲ ἅλα κατῶ.

Στέγ ἐκ ἄνδ. δόξα.
Σῖ φωνὴ κρᾶτον ἁρμὸς σοβῶ ἀτάσας.
Στολὸς θέλει μιαίνει.
Ἀ'θρόῳ ὁ βοκχίων ἀτιμάνα ἀγκῶν.
Οὐ πᾶς φαρμακοπώλης κρόκου πυλῶ.
Κύβοι κοινοὶ ἀπαλοῖσι.
Λαγὼς λίγως πελάσεως σαῦρα σφάλλει.
Ὁ Κρόνου κρόνιον γλυκύτ.
Τέξε ἄκων τοῖχου, πτοιὸς πάτος ἐδέστε.
Λάτρις ἀμβλὺς λευθῆρ χέλυστιν λέκτοισι σφάλλει.

CAP. XIX.

Miſcellanea.

FOEtum involvens membrana auſterum quidem reuuit medicamentum, ſed nequaquam balſamum.
Subalba cicatrix oculos lædit, fulgentibus Solis radiis.
Ponduſcula textrinarum non linquunt textores.
Variæ merces in foro quæri ſolent.
Peſſimus homor ex mucore fluit.
Plumbo gravius eſt, & peona levius.
In febre acuta furdeſcere, furioſum.
Pallidi, graciles, ſputantes, io his per ſomnum ſudores boni ſunt.
Non propoſſat frigus ſtorea.
Quæ ſplendori cum tenebris communio eſt?
Aciem potius, quam curvitatem, ſcalprum amittet.
Tantum eſt diſcrimen inter concavitatem, & conexiratem, quantum eſt inter album, & nigrum.
Fragmentorum cuſtos ſporta eſt.
Veſtibulum domus ornamentum eſt.
Urinatori manus ſunt remi.
Eapellit lactum magas.
Patrofacir mamera fatheriúm.
Frigefacit corpus ſufurrus.
Concervatam non paritur grandinem arifta.
Puſillum fermenti totam conſperſionem fermentat.
Mactra nartalo vaſe melior eſt.
Adverſatur tenebris lucerna.
Pruna damaſcena non comminuit radula caſeo deſtinata.
Ferrum igoitum inſtar gladii eſt.
Clavum, quo educto aqua e navi effluit, in navia fundo quæras.
Curco ſine hamo piſces non capies.
Totum parte majus eſt.
Lilium malleus non perficiet.
Conciones facræ manipulo delirorum nugæ ſunt.
Non eſt auſter ſine pluviis.
Flectit interdum ſententiam curſor.
Aheno pedes ſupponit tripus.
Forfice pilum non reſecabis.
Pulmentum edere qui neſcit, deſioat.
Princeps digitorum medius eſt.
Loco currus equis urunrur equites.
Non eſt haſta abſque cuſpide.
Non eſt collis ſpadonibus anchora.
Orbis circa Lunam præſuppoait vectum, non ſerenitatem.
Matris imago filia eſt.
Habena ramus non ligator.
Decerpens ſummitates ex ſingulis virtutibus etiam Muſices in flore reſplendet.
Tabellatii io ignotam profecti regionem veſtes hominum mirantur.
Obſcurum ioſauſtus numerus tegit.
Gaudet homore populus.
Cor quidem aliquando crepitus, ſed non famem decipit.
Madefacit arvum roris gotta.
Cauda ſemper extremum eſt.
Imæ parti ventris veſica ineſt.
Luſtra feris ſaltus præbet.
E medulla robur tanquam ex ſoote ſalit.
Lesbiorũ mores obſcenos imitari ſtultum cogit pituita.
Anguis exuvium fuber aridum reddit.
Colunt Seres audientes Satyros.
Veſtis pellicea crate mellor eſt.
Mutilatum naſum lavans ſapit.
Fruſtulum etiam crudæ carnis ſtomacho nocet.
Non admittit rudentem foramen acus.
Securis lanii inſtrumentum eſt, ſicuti fabri ferrarii malleus.
Mixti vini natura perit.
Placentas appetunt, & coctas melle ſimilas, qui in deliciis ſivunt.
Prope littus cadens grandis ramus terram, & mare movet.
Spelunca non eſt tenebrarum expers.
Tua vox fortior omne voluerum genus abigit.
Sordes turbidæ ædificium conlpurcant.
Ubi vulneratus eſt enbitus, brachium eſt infirmum.
Non omnis pharmacopola crocum vendit.
Teſſeræ præcipitium minantur.
Argutus Ligur ſecutie ictum decipit.
Saturnus moroſorum eſt genitor.
Arcus jaculom ſtridet, hinnuli corium neqoaqusm.
Servus obtuſus vitello ungere gulam debet.

Ὃς δειλιᾷσθαι ἢ θάλπ, λιτὸς δέσται.

Γαῖαν θίβη μὴ ἅμβαλλε.
Οὐδὲν δίκαιον ἐκβιάσῃ ἀνήρ.
Ναύτης ὢν Ποσειδῶνα ἱλάσκου.
Μικρὸν μὲν σμίλη, κἂν εἰκὼς ἢ πωλῆται.

Ἰοῦ γυναῖκ καῦσον.
Κύμβ Θ νοῦ κατάπαυσον ἄγαν.
Τ', ὦ, πτῶλός βοὸς αὐδὴ ἐστ.
Οὔθ' ὁ δοὺς Θ ὁ δοὺς ἐπαίνησεν, οὔ' ἐγώ.
Ἐκ πλάτης Ἀδάμου ἡ Εὔα γεγένηται.
Ἐρυθ ἐκλάβου κοχλίαν.
Στεγνῷ χοῦς λέγεται οἶνα πληροῦσθαι.
Οὐκ ἂν πραπίδων ἄνδρὸς λάγε βροτόν.
Ὀδόντας τρώκτουσα Θ δὺο ἔχει ὑπόζυγον.
Δέπας τῷ Διονύσῳ, Θ τῷ Πλούτῳ βαλάνι.
Ἥρα ἐσθλὴ ἡ καίνη.
Σκύβαξ χυλὸν, ἡ φυλὰς δίψαν.
Οἶνα δαγὺς, ὧδε πρόβ.
Ἀσκάνης Θ ἄμβλυν χρέαν παμίας οἶδεν.
Σμηλοῦ ἔδεσμα νεφρός.
Ἄγχι κάγκελλ λάμβ Θ θίσσα.
Μάγειρε σῦαν πεμέ.
Κυσοῦς ἐθέτω κρατῆ.
Σρόζαν ἀγκοίνι γνάμπτε καλάμ.
Ἦκε ἄρδα κώμην ἔπαυσαν.
Οἰχνᾶσιν σίλαι ὑπ ὄρη κύνες δύρ ἔπεται.

Ἄγκύλ τέρμις τερμόν ὄμπαλ.
Θόρυβον γίγγρας θίλπε τ' ἐκ ὄρη.

Τὸ ῥέγχειν τῇ κοιμᾷ Ϝ αὖ Ϝ ζῶν οὐκ ἄρχε.
Βάπτε μὲν κ'τκόν, ὕδωρ δ' ὑγρὸν ἐ δὺο πατέ.

Κυθρὸν λεπὶς κύβερνον βλάπτε.
Ἑλκε ἀνθρακ ἐ πρίθε.

Κ Ε Φ. κ'.

Θάνατος, Ζυή.

Κλοτὸν κακὸν πεδιανᾶς.
Ἐκ Ϝ τεκόνε μορτὸς ἔστ ἅπαντες.
Ὡς χόρτος, ἅτε Θ βροτὸς ἐκλάπαλ.
Κύρη σκιά, Θ ἀνρὸς ἐστ ἀνδρὸς βίΘ.
Πάντες τῷ Θανάτῳ τρέμεθε, ὡσὶ ἀγέλη βοῦς λευκὸν σφαζομένων.
Φεῦγε, ὑγιὲς ἐάσητε ποτ.

Τέρμα ἀνθρωΘ, ἀνΘ, Θ πόμπ.
Ἀπάντων Χάρων κάλπιν βάπτει.
Ἐν θάμνῳ κειρὸν μὴ δάπτε.
Τῶν θνητῶν βίΘ σπολὶς ἐστ, Θ κρατός.
Ὁ' βίΘ βροτοῖς ἄδηλΘ.
Ζάγκλῃ μοῖρα ὀξίᾳ πᾶν βροτῶν γένΘ ἀμᾷ.
Βάθιον ὄδε ὀ βίῳ δομᾶ πάλιν.
Νεκρὸς ἐ δάκνει.
Οὐδεμία πόα, ἣ βίᾳ Ϝ θανάτ βέλη κλάσ.
Πάντως χθὼν ἀνῶ.
Οἵπερ φῶτων γένεᾶ, τοῦδε Θ ἀδρῶν.
Ἀ'ζῶν δὲ ὁ βάτεΘ Ϝ ᾠὰ πτίζω.

Νόσε κτύπει μὴ ἐς τέλΘ ἀθέτει.
Ἀναβάσεως μέτριος φειδές.
Πάντα γέλως, Θ πάντα κόπος, Θ πάντα τὰ μάταν.
Σμύχω πρὸς σίλιχΘ σμίλαξ.

Qui flemini, quod deeſt, eddere non vult, ſubtili ee tenui linteo carebit.
Gulam ſifallæ ne immittas.
Nullam damariu tebulam emes.
Naute qui es, Neptunum placato.
Scalprum magnum quidem non eſt, attamen minimo pretio non venditur.
Evacuat fœtus moleſtram.
Coax, & coi ſpartangum agunt.
Hy, hy, ſervidi naſi vox eſt.
Nequa hia, aut illa fecit, neque ego.
E latara Adami Eve facta eſt.
Inhibet halleborus liahenem.
Tumera chorois dicitur vino repleta.
Non emarem ulla ratione mortalem.
Dentes homo triginta, & duos habet.
Poculum Baccho, & uxiglum Plutoni.
Noo exornat Junonem veſtis e pelle caprina.
Succum dat ſcandix, non ſuber.
Ubi glacies, ibi frigus.
Catini, & ollæ uſum promus condus novit.
Rao feraulum periculoſum eſt.
Prope litus currat lembus.
Ex cultro inciſorio aognoſcitur coquus.
Fimbria veſtem continet.
Facto motu arteriæ ſaliunt.
Lenitat irrigat aquæ ductus terram continentem.
Decedentem ſplendorem denſa in terris caligo ſequitur.
Perit currus modiolo rotæ privatos.
Tumultum, fœtumque tripudiantium gingras non excitat.
Stertere, & dormire ejuſdem animalis opera.
Mergit quidem utrem, verum equam humidam haud ſubit.
Poculo ſage os cubiti ladit.
Ligoum carbo non exceadit.

C A P. XX.

Vita, Mors.

VAricem ſcindere petiaulofum.
Ex argille omnes homines facti ſunt.
Ut fœnum, ita & homo arefit.
Vana umbra, & vapor eſt hominum vita.
Omnes morti farvamur, velut armentum boum ſaginetorum mactandorum.
Si ſanus is eſt, cui caput acutum eſt, nequaquam ægrotet.
Cinis homo eſt, flos, & bulla.
Omnium Charon urnam ſubmergit.
In fruticeto mortuum ne ſepeliae.
Vita mortalium cinis eſt, & fumus.
Sua cuique vita obſcure eſt.
Falce more acuta omne mortale genus metit.
Conſtans nihil in vita videtur eſſe.
Mortem non mordet.
Nulla herba, aut vis mortis tela frangit.
Pronus terram ſpectat.
Qualis foliorum generatio, talis etiam virorum.
Exhalare eum oportet, quem mortis tormentum premit.
Patrui exequias ne omnino aſperneris.
Annos ruge indicat.
Omnia riſus, & omnie pulvis, & omnia nil ſunt.
Celeriter cadaver taxus venenata conſumit.

Dicta ſeptem Græciæ Sapientum.

Solon	Γνῶθι σαυτόν. Noſce teipſum.
Chil.	ΤέλΘ ὄψει μακρᾶ βίᾳ. Finem videra vitæ longævæ.
Pittac.	Καιρὸν γνῶθι. Occaſionem cognoſce.
Bias	Οἱ πλείονες κακοί. Plures ſunt mali.
Periander	Μελέτη τὸ πᾶν. Induſtriæ nihil impoſſibile.
Cleob.	Ἄριστον μέτρον. Modus eſt optimus.
Thales.	Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. Sponde, prope eſt damnum.

TABEL-

TABELLÆ DIALECTORUM.

QUatuor numerantur Græcæ linguæ Dialecti, ſive loquendi formæ præcipuæ, pro numero præcipuarum Græciæ Gentium, quæ a lingua communi in nonnullis variant, nimirum Attica, Jonica, Dorica, Æolica: præter quas ſuam Dialectum, & idioma in quibuſdam habuerunt Poetæ, quæ omnes, quod ad terminationes partium orationis ſpectat, ſequentibus tabellis ſubjiciuntur. In reliquis vero cum tanta ſit varietas, ut regulis comprehendi vix poſſit, ſingularum proprietates inſigniores breviter proponere ſufficiat.

Attici mutant
- σ in ξ, ut ξυὶ pro σὺ. σσ in ττ, ut θάλαττα pro θάλασσα. σ in ρ, ut ἄρκω pro ἄρσω, vir. contractionibus vero in primis gaudent.

Jones ponunt
- η pro α, φιλίη pro φιλία; amicitia.
- ε pro α, γελέω pro γελάω, rideo.
- & contra α pro ε, τάμνω pro τέμνω, ſeco.

Ex conſonantibus κ pro π, ut κῶς pro πῶς. π pro φ, ut ἀπαυρῶμαι pro ἀφαυρῶμαι: contractionibus prorſus abſtinent, & diphthongos reſolvunt.

Dores uſurpant
- α pro η, ut φάμα pro φήμη, fama.
- α pro ε, ut πιάζω pro πιέζω, premo; γα pro γε, ut ἔγωγα, pro ἔγωγε.
- α pro ω, ut μυσᾶν pro μυσῶν, Muſarum. πρᾶτος pro πρῶτος, primus.
- α pro ει, ut κλᾳδὰς, pro κλεῖδας, claves.
- η pro α, ut ζῆν pro ζᾶν, & pro ει, ut κοσμεῖν pro κοσμεῖν.
- ω pro υ, ut μῶσα pro μῦσα, Muſa, & pro ε, ut ὦνεκα, pro ἕνεκα, propterea.
- αι pro ες, ut αἴθε pro εἴθε, utinam.
- ᾳ pro υ, ut ἁλᾴμαι pro ἁλύσκω, faliam.
- οι pro υ, ut τύπτοισα pro τύπτουσα.

Ex conſonantibus σδ pro ζ, ut συείσδω pro συείζω: σ pro θ, σεὸς pro θεὸς: κ pro τ, ut πόκα, ὄκα pro πότε, & ὅτε, aliquando: & contra τ pro κ, ut τῖνος pro κεῖνος, ille.

Æoles utuntur
- ω pro ο, ut κῶρος pro κόρος, puella.
- & contra ο pro ω, ut ἔρος pro ἔρως, amor.
- ε pro α, ut θέρσος pro θάρσος, audacia.
- ας pro ες, ut καλᾶς pro καλὰς, bonas.

Ex conſonantibus πτ pro μφ, ut ὄπτα pro ὄμμα, oculi: & β ante ρ, ut βράχη pro ῥάχη, centro.

Accentum in priores ſyllabas retrahunt, ut κάλος, pro καλὸς; & aſpirationem rejiciunt, ut ἦλος pro ἧλος: atque pro ι conſonantem ſequentem geminant, ut σπέρρω pro σπείρω, χέρρες pro χεῖρες.

Poetæ non ſolum peculiarem in quibuſdam habent Dialectum, ſed etiam Dialectos commiſcent: Homerus Jonicæ, qua maxime utitur, reliquas admiſcet; Pindarus Doricus alias etiam Dialectos adjungit; Ariſtophanes Atticus, ut etiam Euripides, Sophocles, & Æſchilus in choris, & cantilenis ſubinde ſunt Dorici.

FIGU-

FIGURÆ DICTIONIS.

Proſtheſis.

Proſtheſis eſt littera, vel ſyllaba principio dictionis addita, ut πάγων pro ταγών, a ταΐζω, apprehendo; σμικρὸς, parvus, pro μικρός.

Aphæreſis.

Aphæreſis eſt, cum littera, vel ſyllaba principio dictionis ſubtrahitur, ut ὀρτὴ pro ἑορτὴ, feſtum; ἱρὸς pro ἱερὸς, ſanctus.

Syncope.

Syncope litteram, vel ſyllabam e medio dictionis ſubtrahit, ut ἀράμην pro ἀρησάμην, inveni; ἐγμήσατο pro ἐγημήσατο, natus eſt.

Epentheſis.

Epentheſis eſt, cum medio dictionis littera, aut ſyllaba interjicitur, ut ἔλλαβε pro ἔλαβε. ὑπτόπρος pro ὑπόπρος, uter.

Apocope.

Apocope fini dictionis aliquid detrahit, ut δῶ pro δῶμα, domus, ποσειδῶ pro ποσειδῶνα, Neptunum; ζεῖ pro ζείαρα.

Paragoge.

Paragoge eſt, cum extremæ ſyllabæ aliquid adjungitur, ut ἦθα pro ἦς, eras: τύπτεσκε, pro ἔτυπε, verberabat.

Metaplaſmus.

Metaplaſmus eſt mutatio ultimæ ſyllabæ in eodem caſu, ut κλαδὶ pro κλάδω, ramus. Metaplaſmus vero generis eſt quævis mutatio in dictione per Poeticam licentiam.

Antitheſis.

Antitheſis (nonnulli ἀντίστοιχον vocant) eſt literæ commutatio, ut πόρσω pro πόῤῥω procul, θάλαττα pro θάλασσα, mare.

Metatheſis.

Metatheſis eſt litterarum ordo immutatus, ut ἔρξω, faciam, pro ῥέξω ἔσταθον pro ἔπαρθον, a πέρθω, vaſto; ἔδρακον, pro ἔδαρκον, a δέρκω, video, καρτερὸς pro κρατερὸς, fortis, κάρτος, pro κράτος, robur.

Synalœpha.

Synalœpha eſt eliſio quædam vocalis ante alteram in diverſis dictionibus, ut τἀμὰ pro τὰ ἐμὰ, mea; τὄνομα pro τὸ ὄνομα. θαμάτιον pro τὸ ἱμάτιον, veſtimentum.

Anadiploſis.

Anadiploſis (id eſt, reduplicatio) eſt primarum, vel ſecundarum ſyllabarum repetitio, ut κεκάμωσι pro κάμωσι. ἀταρτηρὸς pro ἀπηρὸς. ἐπίτυμον, pro ἔτυμον.

CONSTANTINI RHODOCANACIDIS CHIENSIS

TRACTATUS

DE RESOLUTIONE VERBORUM.

Νωρισικὴ ἐπιστήμη τῆς ἐνεργητικῶν τετάρτων χρησολογία, hoc eſt, Modus ſingularis inflexe verba cognoſcendi, & illa in ſua Themata breviſſime, & ſine errore deducendi. In quo fructus Regularum peteipitur, & uoites conjugationis barytonorum cognoſcetur.

In tradendis Regulis, quibus Themata fiectuntur in cæteris perſonis, & modis, docuimus modum compoſitionis verborum, hic vero docemus modum ſolutionis illorum, cujus beneficio quodlibet verbum, ſeu Theme facile reperitur. Ex ſuprædictis igitur Regulis facile eſt deprehendere, quod illa ſue flexione, & formatione triplieiter immutentur, nimirum.

In initio, (ueet hoc non omnibus contingat) in fine, & in medio, idque in omni voce, Activa vid. Paſſ. & Media, & in initio, quia ſolent recipere incrementa ſyllabica & temporalia, ut λείπω, ἔλειπον, λέλοιφα, ἐλελοίφειν, in quo exemplo Thema λείπω in uno tempore exercuit una ſyllaba, & in eltero duabus a parta antea; & ἄδω, ἦδον, ᾖκα, ᾖσμαι, in quo exemplo non numerus ſyllaberum, ſed quantites vocalium creſcit: hoc eſt voceles producuntur, ſicut & ἀγγέλω, ἤγγειλα· ἄρυσα, ἄρυχα. nam α, ε, & ο in præſenti ſunt breves, & in præteritis mutantur in longas.

In fine vero, quia ſoleot recipere terminos, necnon conſonentes terminales, quibus Thems creſcit interdum une ſyllaba, ut τύπτω, τύπτουσι, intardum duabus, ut τυπτωμεθα. primum vero & ſecundum ſoturum cujuslibet verbi in paſſivs voce creſcunt tribus ſyllabis in fine, nulle hebita initii ratione; e. g. τυφθησόμεθα, τυπτόμεθα. idem aomerus saventitur etiam in aliis verbis, quæ ineipiunt eb una conſonante, vel a duabus, quarum prime eſt muta, & ſeconda liquide, habita tettone initii, & ſiois, ut ἐλελείμμεθον, λελειψόμεθα, e verbo λείπω. Nam ille verba, quæ recipiuat ſociemente temporalia, ut & illa, quæ nulla admittunt, non ereſcunt ultre doas ſyllabas, ut ᾠδόμεθον, ᾄσμεθον, e verbo ᾄδω, & ὤσμεθον, ᾠδόμεθον, e verbo ᾖδω, excepto tamen primo, & ſecundo Futoro Paſſivæ vocis, ut ſupra diximus.

Præterea accidit, ut figurativæ conſonantes verborum rejciantur, quæ ſant Dentales, ut ᾄδω, ἄτω. πλήθω, πλήτω, ἀνύτω, ἀνύτω, aliquando mutantur in alias conſonantes, nimirum io ſuas affines, vel ſaltem proximas. ot λείπω, ἐλείφθην, λίβω, ἐλίφθην, λέλειμμαι, & λέλειμμαι, in quibus exemplis videmus π figurativam verbi λείπω mutatem fuiſſe in ſuam affinem φ in Aoriſto primo Paſſ. & in μ in Præt. perfecto Paſſ. Etenim quamvis coolonans ω ſit ex ordine immutabilium, affinis tamen eſt Labialibus, quoniam beneficio labiorum proauntiatur. Prætera accidit, ut vocales figurativæ, vid. breves in longas mutentur in aliis temporibus, quæ ſunt α, ε, ο, ut ἀγαπάω, ἀγαπήσω, ἀπορέω, ἀπορήσω, πλανέω, πλανήσω.

Io medio tandem, quia ſolent recipere mutationes vocalium, io quibus longæ mutantur aliquando in breves, & vica verſa breves in longas, ot λείβω, ἔλαβον, ψάλλω, ἔψηλα, & aliquando ſubjunctivæ diphthongorum rejciuntur, ut φαίνω, ἐφάνην, & eliqoando præpoſitivæ, ut λείπω, ἔλιπον, φεύγω, ἔφυγον. & aliquando ſubjunctivæ, ut μάθω, ἔμαθα. τίθημι, ἔθηκα. & aliquando nil tejicitur, aut producitor, ſed tantum ſit mutatio brevis in eliam brevem, ut λείπω, λέλοιπα, τρέφω, ἔτροφα.

Quoniam vero σ inter termineles conſonantes (quæ una cum illo ſunt ſex, vid. θ, π, φ, τ, β, χ) provario uſu diverſimode conſideretor, oeceſſe aſt, ut illud ſecuratius hic examinemus, & nominibus idoneis donemus, quæ ejus officia ſignificent, eo vid. fine, ut in iaveiligaodo Themate Regulæ plenius iotelligentur.

In noſtris Regulis mentionem fecimus τοῦ σ, quod in genere, & καθόλα vocavimus ſervila, ob ipſius moltiplicem, & meximum uſum. Poſtea ſubdiſtinximus illud in Explicitum, Implicitom, & Potentiale: hoc σ inventur in Active, & Medie voce. Prætatee in Paſſ. voce tribus (diverſis e prioribus) modis conſideratur. Nam in ſecunda perſona Præter. perfecti Paſſivæ vocis reperitur σ, quod (ſi placet) vocetur termioale, eo quod ſemper ſit conexum ſuo termino αι, vid. σαι, ut τετύφθαι, τετύφθαι. Dein detur σ, quod ſemper ſubſequitur dentalem elpiratam θ. nam ſi quis velit inſpicere terminos omnes Paſſ. vocis, qui ſolent incipere a θ, vel ab π, & φ, quas vocales ſubſequitur, nullum reperiet, qui non habeat hoc σ terminale, ut τύπτεσθον, τετύφθον, vel ſiguistrivum Thematis, ut ἔψηλθον. Et hoc σ (ſi velis) vocetur Philithetum, & reperitur etiam in voce Media. Detur poſtremo σ, quod requiritur in prima perſona Præt. perfecti Paſſivæ vocis, & interdum oon, (prout in regulis noſtris declarevimus) quod ideo nominsbitur Heterhetum. In his, quæ de σ diximus, elucaleit utilites, & poteſtas τοῦ σ, quam omnes Grammatici nominarunt, & nullus hactenus (quem ſcio) manifeſtevit.

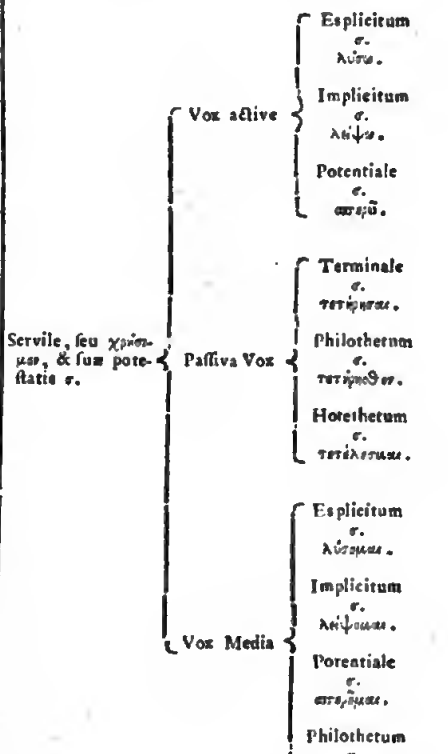

Hoc præterea non ignorandom eſt, figurativas verborum (vid. Labiales, & Palatinas) poſſe etiam dici Implicitas, & Explicitas: nam in duplice conſonante ψ tres Labiales implicentur (vid. β, π, φ,) & in Ξ tres Paletinæ, vid. γ, κ, χ.

Quamvis tenues eorum in illis megis exprimentur; tamen ubi σ Implicitum eſt, ibi quoque ſunt prædictæ figurativæ Implicitæ, ut in λείψομαι, π eſt implicite, & per conſequens β & φ ob affinitatem: & in ἐλαξάμην, π eſt Implicita, & eadem de cauſe γ & χ. Verum in ἐτυπόμην π, & in ἐλαγόμην γ ſunt explicitæ. Ex his omnibus colligitur σ Futuri Activæ vocis, & σ terminale Paſſ. vocis fieri Implicitum, quando Labieles, & Palatinæ enteeeduot illud σ, ut γράψω, γέγραψα, λέξω, λέλεξα.

His

Hie præmiſſis, ut facilius invaniatur Thema, quæ ſequuntur, obſervanda ſunt.

1. Primo rejiciantur a parte ante incrementa ſyllabica, ſeu temporalia (ſi adſint). Si enim nulla ſunt, nulle datur dubitandi anſa.

2. Secundo rejiciantur a parta poſt tarmini, nec non terminales conſonantes, ut & ς, quocunque modo conſiderentur.

3. Tertio non omittendum eſt, fieri mutationes vocalium, quæ invaniuntur in medio varbi: vid. α reſtituatur in ſuam η, ω, vel ε, ubi opus ſuarit, ut ἔλαβ», λάβω. ἔτραγον, τράγω. ἐτράπλω, τράπω, quemadmodum & ε rejiciatur, val addatur, ubi neceſſitas poſtulaverit, & ο vertatur in ε, vel addatur υ, ubi opus arit, ſeandum regulas traditas da incrementis verborum.

4. Obſarvendum eſt præterea, quod rejectir terminie a parta poſt in Paſſ. voce, & in Madia, quæ aſſimilatur illi ratione terminorum, ſi reſtat conſonans (excepto σ) illa aſt figurativa, vel affinie ei: ſi vero reſtat σ, tum boc σ, liaet quoque rejiciendum, indicabit taman Dentalem aliquam aſſe figurativam, vel ζ, vel duo σϱ, & per conſequens dun ττ, vel aliquam vocalem mutabilem υ ε, ο, quæ ambiguitas non poteſt tolli, niſi inquiſitiona Dictionarii, vel uſu, quamvis aliquot notæ afferra poſſimus, quarum beneficio illa maxima ex parta diminuetur.

Nota igitur, rejectne terminali, val Hntetheto, ſeu Philotheto, ſi raſtat diphthongus, illa eſt figurativa: ſi vocalis ι, & verbum ſit hyperdiſſyllabum, tum ſemper ζ; ſi varo η, ſuna aliquando ζ, aliquando ν eſt figurativa: ſi vero reſtet ε, val ω, tuna horum brevar arunt figurativæ, vidalicat ε vastitarin κ, vel ο, & alterutra arit figurativa. Præterea ω vertitur in ο, quod aſt figurativa: ſi varo reſtabit ϰ, ε, val ο, ſæpiſſime illæ ſunt ſignrativæ. Hia igitur bene obſervatis, & omnibus extrinſeca tita rejectis, terminatur varbum Barytonum Activæ vocie per ω, Paſſ. vero, ſau Mediæ per ομαι, & varbum in μι claudetur pet terminum μι Activæ vocie, & Paſſivum, ſeu Medium per μαι.

Hæa ſana magno erunt nobie auxilio, ſed ufur accedit intar omnia. Porro ut faciline intelligantur, quæ hactanus diximus, ſaquantam Hypoteſin ſubjungamus.

Supponamus igitur, huinſce linguæ candidatum in legendis authoribus incidiſſe in haa dictiones; ἐξηλάψω, ἐλήλεγξε, ὑπερεπέχθων, ἀπεξέστο, ϰεϰλώθασι, διελήλυθότες, μαθημονθόντα, διεχϱεμάσθην, πεπυϰασμένα, σατράτες, πεθήνεθαι, ἀπεπαιπαλώσας, ἐπαρϰεσθήναι, ἐπιτετροφάμεσθε, ἐπεπυργώϰεσαν, ἐπρηνίσθω, ἀπαλπάσϰεσθαι, ἀναβρωμοῖ, πατρβίω, ϰατηγάς, ἀπεῖρα, πηρίβη, &c.

Ἐξελῆψω. Quod ad primum vocabulum pertinat, cognoſcitur eſſe Aor. a. Act. vocie, Mod. infinit. a termino σω, ut τύψω, quo rejectn una cum ς, quod in ψ arat implicitum, reſtabit π Labialis, cui addito termino Thematico ω, reſtabit varbum ἐξηλάπω. quod ſi quæratur in Dictionario, non invanietur, ſicut & ἐλαλάβω. diaam igitur eſſe ἐξαλάφω, deungo, & per metaphoram, doleo. Nam φ, ſient & β, ob σ axtrinſecum Futuri primi (a qun Anriſtus primus formatur) mutatur in π ob ἅλωσίπω.

Ἐϰέπαρθε. Videmus eſſe Præteritum pluſq. paſſ. ex duplici in aramentn ſyllabico ϰα, uno duplicato Perfecti, & altero ſimplicitar repetito pluſq. perfecti, & ex terminno aum tarminali θ, ut ἐτέτυφθε, quibus rejectia, & adjuncto termino communi υ, val σμεν, reſtabit πέφυ, val πέφυμεν, quod beneficio Dictionarii non reperietur, ſicut neque πέβω, val ϰέπω. quod ſi π addas τ ob ἅλωσίπω, iuvenies πέντα, comedn, nam π, ſic ut & β, mutantur in φ ob θ ſequene tarminela.

Τπεπεφύχθην. Eſt aor. 1. Paſſ. vocie, qui cognoſcitur ex terminn, & θ terminali θην, & incremento ſyllabico ε, ut ἐνήθην. Etenim in omni Imperfectn, & Aor. primo & ſecundo Modi Indicativi nuſquam reperietur ε in initio verbi, quod ſit vocalie thematica, quia in illie juxta regulam vertitur in η. Excepta tantum licentia Poetica, ut apud Homerum Il. ἀλλὰ. ἐκ. ἐρητύσετε λαὸν, pro ἠρητύσετε, ab ἐρητύω, coerceo. Poetæ ſiquidem reſpuunt incrementa temporalia, & ſyllabica, ut ibidem ἐκ. χ. ὃν τέϰεν ὠδῖν, pro ἓν ἔτεϰεν ὠδῖν, quam pepeiit ipſa. Θεὸς ἀνάμπαϰε πάντα, pro ἀνέμπαϰε, ab ἀναμάϰω, nomino, ἐκ. ξ. Si igitur rejiciatur incrementum ε, & terminus cum conſonanta terminali θην, addito termino generali ω, reſtabit πέφυ. quod ſi quæras in Dictionario, non inventes; imo neque σύγω, σύϰω, vel σύζω, quoniam verbum aſt σπεῦδω, onero, & ὑπερπάτω, ſatie ſuperqua onero. nam γ, & ϰ figurativæ (quæ virtualiter concipiuntur interdum in ζ, vel duo σϱ) ſolent mutari in χ ob ſequens terminala θ, ſiaut λέγω, ἐλέχθην. πλέϰω, ἐπλέχθην.

Conſtat eſſe Aor. 1. Mediæ vocis a termino σωτο, una cum σ, quod erat implicitum in ξ, ut ἐτύψατο, ξατο. Διπρώ-
qun rajecto, & addito termino communi ω, reſtabit ἐπρίπω, quod non invanies in Lexico, nequa ἐπρίγω, ἐπρίϰω, aut ἐπρίζω, vel ἐπρίσϰω. Debes igitur concludere, te non advartare inarementum temporale η, quod ſi vertaa in ε, dein quærac itarum, ne tum quidam invanies; verſo varo in η reperies eſſe ἐρίπω, amputn, abſcindo, illido, & metaphoriaa impeto; ut ὀνίδεσι ἐρίπτων πολὺ, convitiis impetere aliquem: aujus generis verba in Præteritis pariunt Tyronibus amplam difficultatem. Etenim quindecim verba ſunt illia inquiteoda, ſail. ἐράγω, ἐρήϰω, ἐράϰω, ἐράζω, vel ἐρίσσω. præterea ἀράγω, ἀρήϰω, ἀράϰω, ἀράζω, ſiva ἀρίσσω, & quinque ſuperiora, ſc. ῥήγω, ῥήϰω, ῥᾴϰω, ῥᾴζω, ſive ῥήσσω. Etenim quæ habent ſignrativaa Palatinas, additn σ ex parte Futuri, efficarent in illo ξ juxta regulam; quæ vero habent prn figurativie ζ, vel σϱ, ut ex ordina δδτεσσζίτων, poterant habere ξ in Futurn. Præterea juxta temporalis inarementi Regulam, vocalie thematica ε, val α vertaretur in η, & hoc modo unum verbum in Præteritie immutatum, ſi Thema ipſum, & ipſiue ſignificationem ignoret, meriro Tyroni, imo & cuilibet altari ad unguem omnes Regulas Grammaraas callenti multifasiam erabit difficultatem, quæ non potaſt ſuperari alitar, niſi uſu. Beatior ſane aſt liugna Latina, quia longe natura facilior: ſed χαλεπὰ τὰ καλά, difficilia, quæ pulare.

Præterita perf. paſſ. Inſ. rejiciatur incrementum ſyl- Κεκλῆ-
labicum ϰε, & terminus αι, a parta poſt aum terminelibur conſonantibue θ, reſtat ϰλω, σ vero indicabit eſſe aliquam figurativam Dentalem, vel ζ, val σϱ, ſed non arit niſi ϰλίθω, glomaro, vel uco; quia diſſyllabum, ut & πεπεῖσθαι, a πείθω, inaendo. θαι.

Conſtat eſſe Participium Præteriti perfect. Madiæ Διελη-
vocie numeri pluralis, ganeris maſculini a termino ότες, λυθό-
& figurativa præteritis, quibus rejectia una cum ἐπαπα- τες.
λείφω Attica priorum litterarum Themetie, & varſo incremento temporali ει in α, & addito termino ω, reſtabit διελύθω; ſed hoc non eſt, niſi addatur præpoſitiva ε, ut fiat diphthongue ά, qua addita Thama eſt διελάθω inuſitatum, pro quo διῤχομαι, prætereo, & per metaphoram diſſero, ſeu oratione percurro; in formando hoc Præterito Medin ε rejicitur, non per regulam communem, quia penultima Præt. Med. non mutatur, niſi fnerit una harum quatuor, ω, αι, α, ῳ, ϑάθω, νέϑηλα· ϖλάζω, ϰάϰληγα· φαίνω, πέφρηνα· πέμω, πέπομα, & λάπτω, λέλοφα. led rejicitur mora Atticorum, & κατ' ἐπαναλῆψιν priorum litterarum præſentie, idqne in verbis hyperdiſſyllabis, in quibue corripitur penultima, ut ἐλέλυθα, ἤλυθα, communiter, & ἐλήλυθα, Attica: ἐλήϊα, ἦκον, & Attice ἑϊκάϰαμεν, ἐλείφαμεν, ἤλυθαμεν, & ſimilia.

Particip. Aor. ε. Paſſ. unda rejiciendum eſt θεντα, Μεθη-
σ indicabit eſſe aliquam Dentalem, vel σϱ, val ζ, & μεσθέν-
erit μεταμείζω, coapto, quia triſyllabum, ut ἐξεργα- τα.
θέντα, ab ἐργάζομαι, perfacio.

Eſt Infinitivue Præteriti perf. Paſſ. vocie. cognoſcitur Κεκλῆ-
a tono in penultima, incremento duplicato κε, & ter- σθαι.
mino una cum terminali θ, & Hntothetn ε, quibue rajactie, & addito termino ω, fit ϖπε——quod aum non fit, neqne arit ϖείθω, πήτω, ſau πεσσω, reſtat eſſe πέζω, orno, & decoro, verbum Poeticum, & apud Homerum Il. ἀλλὰ. ῥηϕ. π, Τῶνος γάρ πλείστη τε ϵ ἠδὲ φυὴ ϰεϰαθμένη. Horum ta, ſenex, divitiſque, & filii aunt exrinatum fuiſſe.

Aor. 1. Mad. rejiciatur ε, terminus σάμην, & qui Διεχει-
reſtat ε, & verbum eſt polyſyllabum, ideo ζ aſt fi- ρισά-
guariva, ſcil. διεχειρίζω, tracto, ut ἐπεχειρήμην, a μην.
χείρ, ſeu χερίζομαι, ſeu χερίω, comparo.

Eſt Parneip. Perf. & pluſq. perf. Paſſ. quare rejiaien- Πεπυ-
dum eſt incrementum ſyllabicum πε, & in fine μενε, κτιμέ-
una cum ε Hntotheta, quod eſt indicium ejus figura- νε.
tivam eſſa Dentalem, val ζ, val σϱ, & aſt quidem ζ, vid. πεπείζω, denſo, ſeu tego, quoniam polyſyllabum.

Eſt partieip. perfect. Med. Quare rejicienda eſt du- Σεσῳ-
plicatio in initio σε, & in fine terminus Partiaipialie σμένος.
ὀτΘ-, & quoniam ν habet ι ſubſcriptum, ideoqua eum ſit impropria diphthongue, vastetur in propriam, vid. ω, & addito termino generali ω, varbum erit σώω, ſcopia purgn. ut πεφωτότες, a φαίνω. Varba hujuſce ordinie, ſa. immutabilium, felicine, & citiua reperiuntur, quam cætera, quia ſarvant figurativam Thematicam. Excepto ν, quod ſolet mutari interdum vel in γ, vel in μ, prout in Regulia videta aſt.

Vocabulum in Homaro, & juxta meas Regulas vi- Ε'τέτυ-
deo eſſe Aor. 1. act. voc. ob ε Explicitum. Præterea φε.
puto e eſſe incrementum ſyllabicum, quo rejecto una cum σε, & addito ω, reſtabit πέφω, quo quæſito, & haud invento, concludam π non eſſe Thamaticam litteram, ſed præpoſitionis ἐπί, qua rejecta, teſtabit πέ-

φω,

ρω, quod ſi quæram, non invenio: dicam igitur eſſe temporale incrementum. Quod ſi vertam in α, erit ἄρω, quod tamen non eſt, quia eſt ἄρω, apio, cujus Futurum facit communiter ἄψω, & Æolice ἄρσω, & ex ἀμφὶ ἔχειν, & eum præpoſitione ἀνὰ, ἀνέρχεται, ut apud Homerum, Ἰλιάδ. ρ. ψ. ξ.

Ἔγκε τοι ἐλπωμαι, τὸν τοι φίλον ὧδε ἑκόντα
Ἥρωες, τυπτοῖς τε δόρυ ἐχθροῖσιν ἀνάρξει.

Πεθήσομαι. Eſt Aoriſt. 1. Infin. Med. ideoque εσθαι rejecto, & verſa ε impropria diphtongo in ου propriam, & termino Paſſ. voc. adjecto, erit πεθήσουμαι, vehementer afficior.

Ἐπιμεμνήμην. Cognoſcitur eſſe Partieip. Aor Med. per terminum κμην, in quo σ potentiale ſubinteliigitur: quare rejecto termino κμην, & verſe impropria diphthoogo ει in ι, & addito generali termino ω, eſt ἐπιμνάμενος, indicium facio, ſeu ſignifico.

Ἐπεπείθησθε. Cognoſcitur eſſe A. 1. Paſſ. per tarminum θην, quo rejecto, σ Hotothetum indeabit eſſe verbum tertii, vel querti, val ſeliem ſexti ordinis, & ultimum erit. nam illo termino cum σ rejecto, & addito communi termino Paſſ. ομαι, erit ἐπεπειθόμαι, adverſus aliquem concurior, a πείθω.

Ἐπιτετραμμένος. Hæc vox eſt Particip. Prær. perf. Paſſ. a que rejecto μένος, & duplicato τε e parte ante, & addito termino Act. ω, vel Paſſ. ομαι, verbum erit ἐπιτρέπω, vel ἐπιτρεπόμαι, procuro, admioiſtro, in tutela habeo. Hujuſce generis verba recte, nulloque negotio inveniuotur propter diphthongam figurativam ε.

Ἐπετυγχάμεθα. Eſt pluſquam perf. Paſſ. unde rejecto in initio incremento επ, & in fine μεθα, reſtat τυγχα. deinde α in ο verſo, additoque terminali ω, fit τυγχάω, innnio, ſeu turribus urbem inſtruo, a nomina τύργος, turris. Hujus generis verba nulla difficultate deprehenduntur; quia omnia fere ſunt derivata a Nominibus, ac proinde ſolent mutare figurativam ο Præſentis in ω in ipſo Futuro, ut videre eſt in Regulis noſtrie de Futuro Activæ vocis.

Conſtat eſſe in Perfecto Paſſ. Med. Imperat. tert. perſ. Quare rejiciendum aſt σ una cum ρ, & in fine θω cum σ Philotheto, & verſo ε in ω, & addito communi termino ω, fit ῥοφήσω, quod etiam & ῥοφέω recte dicitur, ſorbeo, & exhaurio. Id genos verba facile etiam deprehenduntur. Nam η figurativa longa eſt indicium, quod figurativa primitiva erat ε, vel figurativa longa eſt iudicium, quod figurativa primitiva erat ε, vel ο; nequa σ vobis dubiom creet, quod licet non admittatur in prima perſoua Præt. perf. Paſſ. quando figurativæ brevea mutantor in longas, tamen quoties θ terminalis ſubſequitur, ibi σ deſideratur, atque ideo vocatur σ Philorhetum.

Ἐρρῴθην. Ἐρρῴσθω.

Eſt Fut. 1. Paſſ. Inf. quare θήσεσθαι rejecto, reſtat ω figurativa, cui addito termino ω fit ἀπολῶ inuſitetum, pro quo ἀπολέσω, abigo: in hoc Verbo deboerat eſſe σ Hotothetum, ot γελασθήσεσθαι, a γελάω, παπαθήσεσθαι, a πατάω, ſecundum Regulam; ſed ἁλάω, pello, facit ἅλσομαι, & ἁλτέομαι.

Ἀπολῶ. Λαθέσθαι. Ζαθέσθαι.

Eſt Aor. 2. Act. ω Patticipii termino rejecto, verſoque α in ε, una cum termino ω, fit ἀπαδρήσω inuſitatum, pro quo ἀπαδρήσομαι, recurro.

Ἀπαδρήσομαι.

Anr. a. verbi in μι. Rejecto enim incremento γ, additoque termino verborum in μι, fit κατεβίωσα, vivo. Diximus enim in his temporibus figurativam ſervari longam, ut γνῶναι, Aor. a. ἔγνων, ἔγνως. ſic & βίωμι, Aor. a. ἐβίων, ως, ω, &c.

Κατεβίων.

Aor. 2. Paſſ. e quo rejecto ως termino partieipiali, & addito eommuni termino ω, fit κατάγω, confringo, inuſitatum, pro quo κατάξω.

Κατεγώς.

Aor. a. Act. eujus incremento rejecto, & figurative ε verſa in α, & com termino Verborum in μι, fit ἀπέδραμι, eufugio. Hoc eſſet ἀπέδρα juxta Regulam, quia Aor. a. ſolet ſervare figurativam longam, ſed ω oum eſt eorum, quæ excipiuntur.

Ἀπέδραν.

Aor. 2. Act. verbi in μι, qoi eognoſcitur a figurative ε, quere incremento a rejecto, & addito termino μι, fit πεβάμην inuſitatum, pro quo πεδέβαν: transgredior.

Πεβάμην.

CON-

TRACTATUS ALTER DE ARTICULIS.

Articulus duplex est, unus præpositivus, postpositivus alter. Præpositivus dicitur προτακτικὸν ἄρθρον, quod Nominibus, Participiis, & interdum Verbis infinitivi Modi, Pronominibus, Conjunctionibus, necnon Adverbiis præponitur. Postpositivus vero dicitor Græce ὑποτακτικὸν, quod Nominibus tantum postponitur; ideoque fungitur officio Pronominis relativi, ut significatio ostendit ὅς, ἥ, ὅ, qui, quæ, quod. Hoc autem de præpositivo tantum agimus, qui accuratius loquendo solus est Articulus.

REGULA I.

Quando sermo est de re quapiam certa, de qua videlicet nobis constat, tunc nomen illud gaudet articulo; sin minus, respuit: ut Isoc. ad Nicocl. Ὅλως γὰρ ἃ βέλομαι σκοπῶν τὰς φύσεις τῶν ἀνθρώπων, ἐξήτουν τὸν τοιοῦτον, ὅστε τῶν σπίνων χαίροντας τοῖς ὑγιαινουσίοις, ἢ τῶν ἐπιτηδευμάτων τοῖς κρείττοσι, in quo exemplo φύσεις, ἀνθρώπων, σπίνων, & ἐπιτηδευμάτων, ut omnibus nota, articulum habent. Hæc regula sola pene sufficeret, ut de usu Articuli minime dubitaremus: pergamus tameo alias præscribere, quæ variis exemplis eandem illustrebunt.

REGULA II.

Nomen substantivum, seu appellativum, si conjunctum habet adjectivum, exigit articulum; ita tamen, ut si adjectivum præponatur, unicus articulus ipsi præfixus sufficiat. Demosth. pro Corona: Σκοπεῖτε δὲ τί χρὴ τὸν ἄνδρα πολίτην, ὃν τὸ μετὰ πάσης προνοίας, καὶ προθυμίας, καὶ δικαιοσύνης ὑπὲρ τῆς πατρῴδος πολιτεύσασθαι. Ubi ἄνδρα adjectivum, quod præponitur appellativo πολίτην, contentum est unico articulo.

Quod si adjectivum postponetur, opus est duplici articulo, uno se. pro adjectivo, pro appellativo, seu substantivo altero. Lysias contra Eratosthenem. Τιμᾶς δὲ πάντες ἐγγίζοθε, ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας. Idem in Nicom. Εἰ γὰρ ἐτῶν μὴ πλείω ἀπέγραψεν, ἓξ πάντα ἂν ἦγον τὰ ὄντα τὰ πατρῷα ἐξήκοντα, &c.

Quod si adjectivum in priori loco desideratur, articulus tamen reperi debet: ut Demosth. pro Corone: Ἐμὲ δὲ πάντ' ἐγαστεῖς τὸν ἐπὶ τὰς Φοινίκας ἀτρεπῆ ποιήσαντα. ubi τὸν ἐπὶ τὰς Φοινίκας, subintelligitur suscepturæ.

Ista repetitio articuli fieri etiam solet maxima cum venustate, si nomen substantivum sequatur genitivus possessivus, & potissimum si intercedat Verbum inter duo illa Nomina. Hic casus etenim æquipollet adjectivis, ubi eum genitivus possessivus juxta Regulam quartam requirit suum articulum, articulus repetendus præponi debet articulo nominis possessivi. Demosth. pro Corona. Συωρῶν δὲ φιλίππῳ ἐν ὑμῖν ὑμοίως ἅπαντ' ἀπηλγηκότας, καὶ τὸ βαρύτατος ἀπαλλαγῆναι τοῦ Θηβαίου. ubi articulus τοῦ Θηβαίου repetitur designando molestiam, & stupiditatem Thebanorum.

REGULA III.

In definiendis rebus eoque subjectom, neqoe attributum exigunt articulum. Aristot. ad Nicom. Λέγεται δὲν ἕξις προαιρετικὴ ὡς μεσότης οὖσα τῇ πρὸς ἡμᾶς ὡρισμένη λόγῳ, ἢ ὡς ἂν ὁ φρόνιμος ὁρίσειεν. Et in Topicis. Ἔτι δὲ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν, ἕτερόν τι τῶν κειμένων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει διὰ τῶν κειμένων. In quibus exemplis non præfigitur articulus Nominibus ἕξις, & συλλογισμὸς ut subjectis; nec Nomioibus ἕξις, & λόγος ut prædicatis. Sæpe tamen præfigitur artteulus subjectis, ac potissimum apud Oratoree, sed non prædieatis. ot Demosth. pro Corona: Ἵνα τοίνυν ἐκ τῶν βλασφημίας, ἃς κατὰ τῆς Εὐβοέων καὶ τῆς Βυζαντίων ἐποίησατο, συκοφαντίας ὄντας λύσητε, &c. in quo exemplo Nomini βλασφημίας, quod est subjectum, præponitur artieulus; at Nomini συκοφαντίας non item, veluti prædicato.

REGULA IV.

Genitivus possessivus Nominis, vel Partieipii, imo & Nomen ipsum, a quo possessivum regitur, gaudent artieulis, ut Demosth. pro Corona: Ἡ μὲν ὑμὴ πολιτεία ἐκ προαιρέσεως, ἃς τῆς ἀρχῆς ἐκαστῃ, τοῖς τῆς τότε ἐπαινουμένοις εἴδεσι ὁμοία ἐκ τῶνδε βουλομένη φανήσεται, ἡ δὲ τῆ τοῖς τῆς τυχῆς τότε συκοφαντήσασι. Ubi Nomini una cum Partieipio ἐπαινουμένοις, & συκοφαντήσασι præfigitur artieulus. Præterea in hoc exemplo observandi sunt artieuli, qui immediam geudent poni; ut τοῖς, τῆς, τῆς, &c. Insuper licet non exprimatur Nomen substantivum in secundo membro periodi, videl. πολιτείας, magno temen com lepore subintelligitur, qnemadmodum & in priori. Interdum vero hic artieulus genitivi possessivi omittitur, & potissimum in nominibus propriis, ut in exempin secundæ Regulæ videre est. Διὸ τῷ τοίνυν Οὐκῖν ποιοῦντι, &c. & Demosth. pro Corona: Οὐ δὲ γ' ἐπιθήσω ἐγὼ τοῖς λογισμοῖς φιλίππου.

REGULA V.

Nomen, quod ante se, vel post se habet Pronomen οὗτος, η, ο, vel ὅτος, αὕτη, τοῦτο, semper exigit artieulum. Demosth. pro Corona. Δῆλον γὰρ ὅτι ἐκ τοῦ ἐπιγράμματος. Et Lysias contra Thenm. Οὐχ ὁ Ante se. τος λόγος ὢν τῆ πόλει κατεσκεύασεν. Idem pro Aristoph. Παλαιὸν μὲν λιτοῖκον πατρίκιον ἐγὼ οὗτοι, ὦ Post se. ἄνδρες δικασταί.

REGULA VI.

Articulus locum hsbet in divisionibus, adjunctis particulis conjunctivie μὲν, quæ præponi, & δὲ, quæ subsequi solet. Hic modue loquendi pereleganc quidem est, & usitatissimus. Isocr. ad Nicocl. Διὰ ἐκ τοῦδ' Οὗμὲν ποιῆσαι, ἐκ τοῦδε πρῶτος δίκαιος πραχθέντα ἄξιος θαυμάζειν, ὅτι κτησάμενος τοῦ φύσει τοῦ τῆς ἀνθρώπου, ἀμφοτέρους τοῦς ἄλλους ταύτας κατεχρήσατο πρὸς τοῦ ποιῆσαι. a' μὲν γὰρ τοὺς ἀγῶνας ἐκ τοὺς πολέμους τῆς ἡμεθέρου ὁμολογήσει, οἱ δὲ τοὺς μῦθους ἐκ ἀγῶνας ἐκ πράξεις κατέστησαν. ubi elare patet a' μὲν (Homerus se.) & οἱ δὲ (se. Tregici.)

REGULA VII.

Nomina propria, seu Cognomina, si solitarie ponuntur, raro adfeifcunt articulum. Lysias contra Alcibiadem: Ἐγὼ μὲν ὦ ἐκ φίλην ἔτι Ἀρχεστρατίδη βουθῶτι, ἐκ Ἀλκιβιάδου ἐχθρὸν ὄντα, ὁμοίως τιμωρήσεσθαι δίδυμα τοῦ δίκαια ψηφίσεσθαι. Idem pro Arist. Πρῶτον μὲν γὰρ βούλομαι Κόωπος πέμπτον ἀπὸ ὡς Σκελίου ἥκειν ὑποσὰς μετὰ Εὐάνδρου ἐκ Αυσίου.

Interdum tamen illo gaudent. Demosth. adversne Arist. Ὡς δὲ συμβῆκε διώκων παρὰ τοῦ Ἀριβαζοῦ ἐκφυσοῦντος τοῦδ' ἐκ Λύσιππόν τε.

Quod si proprium Nomen eum Cognomine, vel utrumque eum nomine patriæ una ponantur, sæpine accidit, ut ultimum solummodo sortiatur artieulum: ut Lysias contra Eratosthenem: Ἀνὴρ μὲν τοι πολλῶν λοιδορίων αὐτοῦτε χθομένου Ἀγχίστρατος ὁ Φλειάσιος, &c. Et alibi: Τέτων τοίνυν Φίλων ὁ τῆς τριακοντα γενόμενος ἐκ Ἱππυλῆς ἐκ Ἐπιχάρης ὁ Ἀκαμαντίδος, &c.

Si

Si vero nomen Patriæ non datur in recto inſtar adjectivi (ut in prædicto exemplo Ἀναπαιϛὸς) ſed neceſſe ſit, ut nomen Patriæ in diverſo caſu ponatur eum eliqua præpoſitione, vel adverbialiter, tunc articulo maxime gaudet. Demoſth. edverſus Andr. Οὗτος δὲ ὑπέστρεφε Λεπτίνῃ τὸν ἐκ Κοίλης τέτταρα ϵ τριάκοντα δραχμὰς ϵ Θεόξενον τὸν Ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς Ο'. ϵ μικρὸν τῇ πρός.

REGULA VIII.

NOmine propria poſt ſe recipiunt articulum, enm genitivo poſſeſſivo parentum. Quo in loco articulus denotet filium, qui interdum, temetſi reriſſime, eeprimitur; ut Hellcarn. Ἀυτίας ὁ Κερδίλα Συρακούσιος μὲν ἰὼν γενόμενος, ὠφληκὼς δὲ Ἀθήνῃσι μετοικεῖν τῷ πατρὶ. h. e. Lyſies Cephali filius, &c. Hoc ramen nil impedit, quo minus id genus nomine careant teli articulo; ut Demoſth. prn Corona: Ἐπὶ Χαιρώνδᾳ Ἀρχοντ⊙ ἐλαφηβολιῶνϛ⊙ ἕκτῃ ἱσταμένου Αἰσχίνης Ἀτρομήτου Κοθωκίδης ἀπώμνυτο πρὸς τὸν ἄρχοντα ϖ⊙ξενίαν γεγράφθαι κατὰ Κτησιφῶντ⊙ Ϝ Λεωθοίνης Ἀναφλύστιος. h. e. filius Atrometi, &c.

REGULA IX.

PRonomen demonſtrativum ἅτ⊙, αὕτη, Ϝτο, conjunctum enm edjectivis in gradu ſuperletivo, quibus terminus univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν ſupereddítur, ente iſtum terminum vendicat articulum, idque venuſte edmodum. Lyſias in Nicum. Καὶ ἁ πάντων ἅτ⊙ πεπρότατ⊙ ἴσω φανερὰς ϖαιοχαπίσει, &c. h. e. Et hic omnium ſceleratiſſimus ite aperte collufionem ſuam prodidit.

REGULA X.

TErminus Univerſalis πᾶς, πᾶσα, πᾶν nominibus præpoſitus articulum poſt ſe requirit, ut Demoſth. pro Cnrone: Πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὑμεῖ⊙ ὡς τάχιστ ἂν τις ἴδοι ὅτι δικαίως, ἅπ' ἐπ' ἀληθείας εἴρηκεν. Lyſias cnntre Theomn. Ἐγὼ γὰρ ἐξαίμλου ἂν πάσας τὰς ἀπορίας ἐρήμους ἢ πυνθάνομαι γνώμλυς ἔχειν ὑμᾶς τὸν πατρός.

Demoſth. pro Cornna: Οἱ γὰρ τότε ὑσεροῦντες πόλλῳ⊙ ἦσαν· ἀλλ Ϝ πολλοὶ δέξει ὑσεγκεῖν ὃν πᾶν πῖς κατὰ τὸν βίον ὠφθονωτέρους ϵ ἀνοτέρους διήγαμλεν ὑμᾶς Ϝ νῦν ὁρῶντας. .

Quod ſi terminus univerſelis privetur nomine ſubſtentivo, vel edjectivo, tnne erriculum ente ſe elegenter exigit, ite tamen nt articulum inter, & nnmen univerſale aliquid inſeri debegt. Lyſias in Nicom. Οὗτο γὰρ ὑπάρχως διοικεῖσθαι τὰ κατὰ τὴν πόλιν πάντα.

REGULA XI.

Ἄλλ⊙, ἄλλη, ἄλλο in re certa ente ſe exigit articulum: ut Plato de Legibus: Τὰ μὲν γὰρ πλατεῖ δὲ χρὼν διπλάσιον πρῶτον ϵἰπόντι, ἐὰν ἕψλη τις τὴν τοιαύτην δίκλιν, ϵ ἱκανὴν ἔχη τὴν ἄλλην ὑπὸ ἁπάντων. Lyſias de Niciæ bonis publ. Ἀλλ' εἰς ὑμᾶς προτέρου ϵ διὰ χρόν⊙, ἢ διὰ πλῆθ⊙, ϵ διὰ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ποιήσθαι. Iſoc. de pace: Ἀλλὰ τὰς μὲν τυμπάσας γνώσθαι χαλεπὰς ὄντας, ἢ βλαβερὰς ἡ μόνον τοῖς πέλας, ἀλλὰ ϵ τοῖς ἔχουσι αὐτάς.

Lyſias ed Deletionem. Καὶ τι ὅσις τάντας φθονῆ, ὃς οἷ ἄλλοι ἐκεῖσι, πόσ⊙ ἂν ὑμῖν ὁ τοῦτ⊙ ὑποχρεῖσθαι δοκῇ ϖοιῆσαι.

Quod ſi ἄλλ⊙, ἄλλη, ἄλλο notam quandam indeterminatem ſeeum conjunctam habet, tunc ſecundum primam regulem erticulo deſtituitur: ut Demoſth. in Onit. Καὶ γὰρ ἅδε λόγον τι πράγμα ἔχει ὁτί τὸν αὐτὸν αὐτῷ μὴ δυνάμλυον κωλύεσθαι πλάττειν, τοῦτο ἄλλο τοῦ φάσκειν, ἀπατᾶν ϵ τοῦτ' ἐγγυᾶσθαι, h. e. Nullu etenim retione nititur hæc ceuſe, qui ipſe telenrum teneperere nequeet, eum elteri cuipiam ſe ſatis eſſe factnrum polliceri, etque edeo ſpondere. Et inferius: Ἐπὶ φόνῳ πῶς ὁσί δίκαιον ἢ ἀδικεῖν ἢ σὲ μηδέπω ϵ τὸ μεῖον ἄλλῳ ϖωποιήσης, μηδ' ἀπολωγμένος Ἀρείβα, μηδὲ τῶν πρίν ἀδικούντ⊙ τότε, μηδ' ὑπὲρ τούτων ὧς βάσανον, μηδ' ὡς ἄλλο δίκαιον μηδὲν ϖαιοῦντ⊙ δίδοντ⊙; h. e. Ant qui æquum eſt ſorore tua ne hodie quidem alteri enipiem nupta, nec eb Aphobo deſerte, neque per iſtum dote numerete, quæ in his rebue neque quæſtranis, nec ullum eliud jus eecipit?

REGULA XII.

GEnitivus pertitivna ſemper gandet artieuln. Iſoc. Oret. Penarhen. Ἔτι δὲ Ϝ μὴ μόν ϖαιβεβλαμμένων ὡς ὄντας, μηδὲ Ϝβὴ ϖαιειλημμένων, ἀλλ' ὁπόσων, οὗτοί δ' αἱ χωρὶς τῆς Ἐλλάδ⊙ ϵ μισθῶν ἄν, ϵ διαλαχθέντες ὡς ϖαιβολὴν ὄντων. Lyſias in Apolog. Ἀλλὰ ϵ ἴ τις Ϝβὴ ἑαυτῷ φίλον τοῦτον ἡγοῦτο ἡγεμίζετο, ὑμᾶς ἐξεῖν ἂν ἐμοὶ ὄντα τῶν χάρα.

REGULA XIII.

NUlla pronomina ante ſe tequirunt urticulum. Ut Lyſies pro Ariſt. Αὐτοὶ γὰρ ὑπεγχ⊙ ἠκατε ὑ τὴ ἐκκλησίᾳ, &c. Et inferius, Ἐβέλοντ⊙ δὲ ἐκεῖνο λογίζεσθαι, &c.

Pronomen vero αὐτὸς, αὐτὲ, αὐτὸ, quando ſonet idem, eadem, idem, tunc neceſſerio ente ſe poſtulat erticulum. Ut Demoſth. pro Coron. Ἐγὼ δὲ ἐχ ἁ λόγ⊙ Ϝ Ῥήτορ⊙, Αἰσχίνη, τιμ⊙, ἀλ' ἁ τιμ⊙ Ϝ φυσὶς, ἀλλὰ τὸ τιμᾶν ϖαιαρῆσθαι τοῖς ϖολίταις, ϵ τὸ τοὺς αὐτὸς μισεῖν ϖ φιλεῖν, ὅσπερ ἂν ὁ ταῦτ⊙ς, h. e. Non eſt enim Oretoris honnranda oretio, n Æſchinea, neque ſonna vocis, ſed quod eadem eum populo eliget, & eoſdem, quos & patria, amet, & udio habeat.

REGULA XIV.

QUando præcedunt nominibus edjectivis & nominibus prnprnis edverbie ὥτε, vel ὅτις, imu & nomen ποσ⊙, ποσὴ, ποσὸν, tunc adjectiva nulletenua exigunt erticulum. Lyſ. in Apolog. Ἐγὼ δ' ὅτε ϖολὺς καθοίμις ὑπὸ ὑμῶν κακολογούμλυς, ϵ ποσοῦτ⊙ ἀγανθὺ ὑφεσμένου τῶν πάλι καὶ δίκαια μὴ ϖεμθῆναι Ϝβὲ ἀκοῦσ. Et elibi: Ἀκούσεις δ' ὅτας ἄτοπα ϵ δεινὰ ϖεῖγμα, &c.

REGULA XV.

ΠΟλλοὶ, ϖολλαὶ, ϖολλὰ, ſi numerum defignunt ἀπροδιόριστον, i. e. indeterminerum, nulleteenus exigunt artieulum. Iſocr. de pace: Καὶ τοῦτο ὁρῶντες αὐτοὶ τε τῶν πάλι ἀδυνάμενοι, ἢ ϖολλοὶ Ϝβὲ τῶν ἐκ ὑχόντων ἐμνημόνευον αὐτῶν. h. e. quæ dum viderent cum ipſi, tum multi non mentia enmpotes urbis felicirerem prædicabant. Et inferius: Εἰς ἃς ϖολλοὶ ϵ Ϝ ἀσυντύχησαν, ϵ ἄλλοι Ἑλλήνων ὁρῶντες ἃ συμπεθήκοντες τὰς ϖαθούσας, ἀλλ' ὁρθοτέρᾳ τοῖς ἡμετέροις συμφοραῖς. h. e. ad quas multi u finitimis eliuſque Græcia ennveniebant, &c. Lyſies eontre Frumentarios. Πολλοὶ μὲν ϖροσελθόντες, ἃ ἄνδρες δικασταὶ, ϑωυμάζοντες, h. e. Multi me adierunt, o judices, admiretione ducti. Demoſth. in Aphobum; τοῦτο τοίνυν οὐκ ἔβ ϖολλοὶ μάρτυρες, ὅτι δ' ἐκ ὀλίγοι τεκμήρια Ϝβὲ μαρτύρων, h. e. Cum autem herum rerum multi teſtes ſint, non minore etiem ergnmente nobis ſuppetunt.

Quod ſi ϖολλοὶ ſinnet πλῆθ⊙, h. e. vulgus, vel populus, tunc neceſſerio defideret erticulum. Ut Iſocr. ad Demon. Εὐλαβῆ τοὺς διαβολὰς, καὶ ψιλὰς ὦσι. οἱ γὰρ ϖολλοὶ τῶν μὲν ἀληθῶν ἀγνῶσι, ϖρὸς δὲ τὴν δόξαν ἀποβλέπουσι. h. e. Ceve erimineriones etiem ſelſes. vulgus enim veritatem ignorat, ſed ex ſeme, & opinione judicat. Dem. edverſus Timocret. Τίς γὰρ οὐκ ἂν φυλακὴν ϵ δικαίαν, ϵ βέβαι⊙ Ϝβὲ νόμων; ὑμᾶς οἱ ϖολλοί. h. e. Quæ igitur ſole eſt euſtodie, & juſte, & firme legum? Vos popalns. Idem ϖερὶ συντάξεως. Νῦν δὲ αἱ ϖολλαὶ Ϝτο λέγουσι, ὡς Κίμωνι ὧλς Τιμόθε⊙. h. e. Nune vero vulgus hoc dicunt, quod Cereyram cepit Timotheus.

Peri modo ϖολλοὶ, ϖολλαὶ, ϖολλὰ, ſi ſeſe hebeant nt ſubjecte in oratinne, non reſpuunt ertieulum. Exempl. K. R. Τὰ γὰρ ϖολλὰ διαὶ τὸ τῷ αὐτῷ τότε συμβαίνοντα, ἅπερ γέγονε Ϝ νυνὶ τὸν ϖατέρα ἐξαίφνης ὑμᾶς ϖαθεῖν. h. e. Multæ clades, quæ tnne temporie filio ipſius contigerunt, in eeuſe fuere, ear pater e vivis exceſſerit. Demoſth. pro Formione: Τὰ μὲν ὦ ϖολλὰ, ὦ Ἀϖολλόδω⊙ ὀρᾷ, νομίζετε ὄντα λόγον ϵ συκοφαντίαν, h. e. verbe vero multe, quibus Apollodorus uterut, nugea eſſe, & eelumnies putate.

Verum ϖολὺς, ϖολλὴ, ϖολὺ, quendo ponnntur ἀπροδιορίστως, reſpunnt prorſus artieulum, nt Lyſiee adverſus Pandeon. Οἷς γὰρ ἅπαν μα ϖολλῷ χρόνῳ ἀν ἐπαύσατο. h. e. hie enim eum mihi jamdudum negotinm faceſſere non deſtiterat. Idem ed Nicom. Περὶ δὲ Ϝβὲ μεγίσων τῶν αὐτὸς ὧτε ϖολλῷ χρόνῳ ἀνῃρῆσθαι, h. e. Vns in mexinnie magiſtretibus eoſdem finitis longo jem tempore ſummum obtinere magiſtratum.

REGULA XVI.

Πλείων, πλῆσαι, πλῶσι, cum obtinent locum ſubjecti, gaudent articulo. Iſocr. de pace: Εὑρήσεις γὰρ τὰς πλείους τῶν αὐθρώπων περὶ τὰς αἱρέσεις τῶν πραγμάτων ἐσφαλμένας, καὶ πλείω ἐπιθυμίας ἔχοντας τῶν ἔργων, ἢ τῶν ἀγαθῶν.

REGULA XVII.

Μᾶ' Adverbium jurandi omnia ſubſequenti articulum largitur. Dem. in Aphob. Μὰ τοὺς Θεοὺς ἐγὼ μὲν ἂν οὐ δίκαια ἐπιθεῖμι τοῦτ' ἀκριβέστερον, ἢ τοῦτον τὸν τρόπον. Ego medius fidius, &c.

REGULA XVIII.

QUod ſi conjungator cum nomine Δία, reſpuit prorſus, ut Demoſth. ibid. Οὐ μὰ Δία ἀλλ' ὅτι τὸν Μιλτίαδην ἀπαιτήσουσιν ἀπαλλάξαι. Non mehercule, quod, &c.

REGULA XIX.

REgula prædicta convenit etiam partitulæ τί. Idem pro Formione: Καὶ τῶν ποιητῶν, αὐτοί τε ἀκηκόατε, καὶ τοῦτο δικαίως φάσκετε εἶναι ὅτι, τὴ τὸν Δία καὶ τοὺς Θεοὺς ἅπαντας. Non tamen impedit, quin interdum nomen Διὰ articulo deſtituatur, ut Demoſth. de ordin. Reſpubl. καὶ τὴ Δία οἱ Ἄνδρες. Nomina Appellativa, ſeu adjectiva virorum, qui in aliqua arte, ſeu ſcientia excelluerunt, neceſſario articulo inſigniri debent. Ut eum vellem indicare Homerum. dico ὁ Ποιητὴς, & Ariſt. ὁ Φιλόσοφος, quia ſicut his in Philoſophia, ita illa in Poeſi primas tenet.

Supra articulus deſtitoitur Partiſipio magna cum elegantia, idque cum variis præpoſitionibus, vel adverbiis, quæ immediate ſubſequi ſolent articulum, ut οἱ ὧν πάλαι, h. s. ſives, oppidani. Οἱ ὡς ἥλικες, adoleſcentes. Οἱ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν, amariti. Οἱ ὡς ἔπαλες, milites, in quibus omnibus ſubintelligitur Partiſipium ὄντες, vel γενόμενοι, vel quid ſimile. Demoſth. Philipp. Καὶ γὰρ τοι διεστάτων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν πάλαι, h. s. cum oppidani in duas partes, &c. Idem da ordinand. Rap. Ἀμείνω ὑμῖν φημὶ χρῆναι τὸ ἴσον ἔχειν, τοὺς μὲν ὡς ἡλικίᾳ ἐρασθησομένους, τοὺς δ' ὑπὲρ τῶν γεγενημένων ἐξεταστάς.

Pari modo, οἱ ἔπειτα, poſteri, τὸ ἔπειτα, poſteritas, οἱ πρόσθεν, priſci, οἱ πέρᾱν, diſſiti, οἱ περὶ τὸν Βασιλέα, qui ſtant a parte Regis, οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, Sacerdotes, &c.

REGULA XX.

SÆpiſſime articulus neutrius generis præponitur infinitivo, ubi infinitivus pro nomine ſumitur. Demoſth. in Olynth. 3. πάντωμεν γὰρ ἐξ ὧν πεῖσιν ἢ κἀκείνοις συμβῆναι, τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφυγέναι, τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, ἢ τῷ μὴ συνιέναι. Ubi τῷ μὴ βούλεσθαι, pro neglectu, & τῷ μὴ συνιέναι pro inſcitia ſumitur. Pari modo dicitur τὸ σπουδάζειν, ſtudium, τὸ σωφρονεῖν, temperantia, τὸ φρονεῖν, prudentia, &c.

REGULA XXI.

NOmina κλητικὰ reſpuunt prorſus articulum: ut Demoſth. pro Corona: Πρῶτον μὲν ὦ Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, &c.

REGULA XXII.

ARticulus neutrius generis vel uni tantum dictioni, vel pluribus materialiter, vel artificialiter poſitis ſolet præponi. Ariſt. de interp. εἷον τὸ ἐπικτηρεῖλλω τὸ κύλλ ἔδει τι σημαῖνε καθ' αὑτό. Item paulo inferius: Τὸ δὲ ἐκ ἀνθρωπου. Ubi ootaodomeſt hujuſmodi articulum vocari ἄρθρον ὑπαγωγὸν, quoniam ex conſulto præponitur illis dictionibus, quæ pro ſeipſis accipiantur. Qui modus loqoendi peculiaris tantum aſt Græcis, quo explicaot ſuae maoiss ἐκφαντορικῶς & διαρθρόδην, h. a. enucleate, & clare: ut Demoſth. in Orat. 3. Ὀλυνθ. Εἰ δὲ γὰρ ἦν ὑπαίθρῳ, ὅτε & περὶ ἧς τινα τρόπον τιμωρήσεται τις ἐκεῖνον, ἐξῆσαι σκοπεῖν, h. s. Si enim certo hos conſtiterit, tam qua ratione quis illum ulciſcatur, licebit diſpicere: quo in loco articulus ἧς complectitor hæc omnia, τίνα τρόπον τιμωρήσεταί τις ἐκεῖνον, ἐξῆσαι σκοπεῖν. Pro Corona idem: μὴ τὸν αὐτὸν ὑμῖν σύμβουλον ποιήσωθε περὶ ἧς πῶς χρὴ ὑμᾶς ἐμὲ δίκαι. Ne adverſarium adhibeatis in conſilium de modo, quo me audire vos oporteat.

Obſervandum aſt, Poetas, & potiſſimum Homerum raro uti articulis præpoſitivis: ut Ἰλ. ῥψ. Θ. ἔστομαι αἶψα μ' ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης.

Ariſtoph. tamen crabro iis utitur.

Ἦ γὰρ τὰ βάλανθ' ὁ Θρᾴττων λέξας τύχῃ,
Δέξῃ δὲ μὲν ἐγὼ τοῦτο τῷ κεκτημένῳ,
Μετέχειν αὐτὸν τῶν Θρᾳττοντων τῆς κακῆς, &c.

Illud præterea non ignorandum aſt, Poetas ſæpe oſurpare artiſulos præpoſitivos loco pronominum, ut Hom. Ἰλ. ῥψ. β. εἰ μὲν ἐπαύσαντο, τοὶ δ' ἠγήσαντο μολὼν ὄλεθρ, pro ἄτην, vel ἐκεῖνον.

Interdum etiam Oratores uſurpant hunc artiſolom pro τὶς vel τὶ, ut Demoſth. in Orat. Olynth. 3. εἰκὸς δικαιοῦν ἢ τῷ ποτε αὐθρώπων ἢ γένους ἢ χρήσεται &c. pro ἢ τινί ποτε αὐθρώπων. Et idem pro Corona: Ἅπαντ' ἐκεῖν' ὑπ' ἐχθρᾶ τῷ Φιλίππου συμβαίνη, pro τινί.

FINIS.

LEXICON
LATINO-GRÆCUM.

A

Vel Ab ἀπό cum gen. ut & παρά, ὑπό, πρός, ἐκ, vel ἐξ.
A fronte, ἐπίπρυς, cui opponitur κατόπιν, a tergo.
A me ſalvo aliquid, h. e. de mea pecunia παρ' ἐμοῦ ἐκτίσαι. Lucian. Budæus.
A puero, ἐκ παιδίου, ἐκ παιδός.
A ſecretis, ὑπὸ τῶν ἀπορρήτων.
Ab aliquo ſtare, μετά τινος εἶναι, τὰ τινι εἶναι, πρός τινος εἶναι.
Ab aliis, ὑπ' ἄλλων.
Ab argumento digredi, ἀπὸ τοῦ ὑποθέσεως διαπλανᾶν.
Ab epiſtolis, ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν.
A, vel Ab ſequeore uſque, ὑπὸ ſequeore μέχρι, vel ἄχρι, vel ἕως cum genitivo.
Ab hoc tempore, ἐξέτι τοῦ, ὑπὸ τότε, ἐκ τοῦ νῦν, ὑπὸ τοῦ νῦν.
Ab ineunte adoleſcentia, ἐκ τέως, ἐκ νέου, ἐκ νεότης, ἐκ παιδός, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Ab initio, κατ' ἀρχῆς, ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρχῆς, ἀρχῆθεν, Poetice.
Ab integro, πάλιν, αδ, ἐκ δευτέρου.
Ab inteſtato, h. e. ſine teſtamento, ἄνευ θέτως, μὴ διαθεμένου.
Ab occidente, ὑπὸ τοῦ δύσεως.
Ab re, ἔξω λόγου, ὑπὸ, vel ἐξω πράτου, ὑπὸ τοῦ πράγματος, ὑπὸ σκοπῦ.
Abacium, ἄβακιον, α, τό.
Abactio, ἔλασις, εως, ἡ, ἀπέλασία, ας, ἡ.
Abactio boum, βοηλασία, ας, ἡ.
Abactor, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ.
Abactor boum, βοηλάτης, ου, ὁ.
Abactus, α, um, ἀπελαυθείς, έντος, ὁ, ἀπολαυθῶν, ῶντος, τό, ἀπωθείς, έντος, ὁ, ἀπωθῶν, ῶντος, τό, ἀποθείς, έντος, τό.
Abaculus, ἀβάκιον, ου, τό, ψηφίδιον, α, τό, τραπέζιον, α, τό.
Abacus, ἄβαξ, ακος, ὁ, ἄβακος, ου, ὁ.
Abalienatio, ἀποτρίωσις, εως, ὁ, ἀπαλλοτρίωσις, εως, ἡ.
Abalienatio mentis, ἀποπληξις, εως, ὁ, ξένωσις εως, ἡ, Eurip.
Abalienatus, ἀπαλλοτριωμένος, η, ον.
Abalieno, ἀλλοτριῶ, ῶ, ἀπαλλοτρίω, ῶ, ἀποξένω, ῶ. Lucian. & Athen. ἀπαλλοτριῶ τινα τῆς ἰδίου, abalieoare aliquem a propriis.
Abalienor, ἀπαλλοτρίωμαι.
Abalienor ab aliquo, ἀλλοτριοῦμαί τινος, ἀπαλλοτρίωμαι πρός τινα.
Abambulo, κατ' ἰδίαν περιπατῶ.
Abamira, ἡ θάλασσα πρὸς πατρὸς μεγάλη, θάλασσα ἔξω προπάτορα, ἀποπηδίς, ίδος, ἡ.
Abarceo, ἀπαυλῶ.
Abavia, ἀπομάμμη, ης, ἡ, προγόνη, ης, ἡ.
Abavia quinta, πρωμάμμη, ης, ἡ.
Abavunculus, ὁ θεῖος ἔξω προπάτορα, ἀπόθειος, α, ον, ὁ θεῖος πρὸς μητρὸς μέγας.
Abavus, ὑπέρπαππος, ου, ὁ, ὑπέρπαππος, α, ὁ πρόγονος, ου, ὁ, προπάτωρ πατήρ.
Abax, ἄβαξ, ακος, ὁ.
Abbas, καπηβάρχης, χου, ὁ, ἀρχιμανδρίτης, α, ὁ.
Abbatia, ἀββάτεια, ας, ἡ, καπηλεῖον, ου, τό.
Abbatiſſa, ἀρχιμανδρίτης, ίδος, ἡ.
Abbrevio, βραχύνω, ἐπιτέμνω, συντέμνω, cum acc. ut ἐπιτέμνω τὰς ἀπορίας, abbrevio difficultates, Eurip.
Abdico, ω, ἀποδημίζω, ἀποπηδῶ, ἀποποιέομαι, οῦμαι, ἀπόειπον.
Abdicare filium, ἀπαιτῶ τὸν υἱόν.
Abdico munere, ἀποπέμπω τῆς χρείας.
Abdicare magiſtratu ſe, ἀπίεναι τῆς ἀρχῆς, ἀπαιτῶ, vel ἐξέρχεσθαι, vel ἀποτίθεσθαι τὴν ἀρχήν, ἀφίεσθαι, vel παύεσθαι τῆς ἀρχῆς.
Abdicatio, ἀποπομπή, ῆς, ἡ, ἀπόρριψις, εως, ἡ.
Abdico, is, ideſt, repudio, recuſo, ἀπογράφω, παραιτέω, ῶ, ἀποπέμπομαι, ἀποπέμομαι, ἀρνέομαι.

Abdite, κρύβδην, κρύφα, κρυφίως, λάθρα.
Abditum, κρύφιον, τοῦ, κρυπτόν, οῦ, τό.
Abditus, κρυπτός, ῆ, όν, ἀπόκρυφος, α, ον, διδόμυχος, ου, ὁ, μύχιος, α, ον, μυχαῖος, α, ον, ἀπόρρητος, α, ον.
Abdo, is, ere, κρύπτω πόρρω, abdo aliquid alicui, cum duobus acc. ἀποκρύπτω, κρυπτάνω, ἀποκλείω.
Abdomen, ἀπογάστριον, ου, τό, ὄγκος, α, τό.
Abduco, ἀπάγω, παράγω, διάγω, ἀφίστημι, ἀφίλκω, καταπείθω.
Abduco a ſententia, μεταπείθω, διάγω ἀπὸ τῆς λόγου.
Abduco a recto itinere, πλανάω, ῶ.
Abduco a grege, ἀποβουκολέω, ῶ; quod idem etiam valet, ac in errorem abduco, per metaphoram.
Abduco aliquem in ſervitutem, ἀνδραποδίζω τινά.
Abduco aliquem a propoſito, ἀποπλανῶ τινα ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως.
Abductio, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ.
Abductor, ἀπαγωγός, ῆ, όν, ὁ, ἡ.
Abeda, κρατεύω, ἀποτρέχω, ἀποθέω.
Aben, ἀπέρχομαι, quod ſignificat etiam migrare ex hac vita. Chryſoſt. ἄπειμι, ἀποβαίνω, ἀποίχομαι.
Abeo in Thraciam, οἴχομαι εἰς Θρᾴκην.
Abeo in malam rem, ἀπόλλυμι. V. Abi.
Aben de via, ὑπάγω μὲ τῆς ὁδοῦ.
Aben peregre a domo, ſive patria, ἀποδημέω, ῶ.
Aberrare facio, διαπλάνω, παραπλάνω.
Aberratio, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀφαμαρτημα, ατος, τό, ἀποτύξις, εως, ἡ, ἀποτροπιασμός, εως, ὁ.
Aberro, ἁμαρτάνω, ἀφαμαρτάνω, παραμαρτάνω, ἀποτυγχάνω, ψεύδομαι, ἀποπλάνομαι, ἀποπλανώμαι cum genitivo.
Aberro a via, διαμαρτάνω τῆς ὁδοῦ.
Aberro a propoſito, ἀποπλανῶμαι τῆς προκειμένου. vel ἔξω φέρομαι τῆς καιροῦ.
Aberro a ſcopo, ἀποτυγχάνω τοῦ σκοποῦ.
Aberro paulum, παρολισθάνω.
Aberruncо, ἐκβοτρυίζω.
Abgrego, ἀφορίζω.
Abhinc, πέρι, ἀπό τοῦ δε, ἐντεῦθεν, ἐκθένδε.
Abhorreo, μυσάττομαι, ἀποβδελύττομαι, ἀποστρεφόμαι, δυσχεραίνω cum accuſativo, ut δυσχεραίνω τι, abhorreo ab aliqua re.
Abhorret, ἀποφέρεται, ἀπόδοξόν ἐστι.
Abi, ἄπει, ἄπιθι, ἄφορμα.
Abi in malam rem, ὄλοιο, ἄπαρδε, ἄπαγ' ἐς κακοφόρτου, ὄρρ' ἐς κόπους, σκορπίζε.
Abjecte, ἀποβλήμενος.
Abjectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, ἀπόῤῥιψις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
Abjectio animi, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, ἀκαψυχία, ας, ἡ.
Abiecta aoima ſum, ταπεινώμαι, ᾶμαι, ἀθύμως ἔχω, διάγω, διάκαμαι.
Abjectus, ἀποῤῥιπτος, ου, ὁ, καταβεβλημένος, α, ον, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄ, ἀνάρθμος, α, ον, ταπεινός, ῆ, όν, ἀδόκιμος, ου, ὁ, ἀτίμητος, α, ον, ὑπόθετος, α, ον.
Abiegnus, ἐλάτινος, η, ον, ἐλάτειος, ου, ὁ.
Abies, ἐλάτη, ης, ἡ.
Abigo, σοβέω, ῶ, ἀπελαύνω, ἐξελαύνω cum acc. ut ἐξελαύνω τινά, aliquem abigo, Polyb. ἀπώγω cum acc. perſonæ & gen. rei, ut ἀπώγω σε ἔξω τόπου, abigo te ab hoc loco, ἀπάγω, ἐξωθέω, ῶ, ἐκβάλλω, ἐξάγω.
Abigeatus, ἀπελασία, ας, ἡ.
Abigeus, ἐλατήρ, ῆρος, ὁ.
Abjicio, ἀποῤῥίπτω, καταβάλλω, ὑποβάλλω, περιωθέω, ῶ, προλύω, προλύομαι, cum accuſativo.
Abjicio curam de aliqua, προλύομαί τινα.
Abjicio onus, ἀποῤῥιπίζομαι.
Abjicio animum, ἀθυμέω, ῶ.
Abiit, pro mortuus eſt, ἀνοίχεται, οἴχεται, οἴχεται; ſed hoc Poeticum eſt.
Abitio, Abitus, ἀπέλασις, εως, ἡ, ἐξοχώκησις, εως, ἡ, ἀπαλλαγή, ῆς, ἡ, χώρησις, εως, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ.
Abjudico, ἀποδικάζω, ἀποκρίνω.

Abju-

Abjugo, id eſt, a jugo removeo, ἀπεζεύγνυμι, ἀπολύω.
Abjungo, ἀπεζεύγνυω, ἀπεζεύγνυμι, ἀποχωρίζω, ἀπειμὶ, ἀπεζεύγνυμι, μεταίγω.
Abjuratio, ἀπωμοσία, ας, ἡ, ἐξωμοσία, ας, ἡ.
Abjuratum, ἐξωμοσθὲς, οῦ, τὸ.
Abjuro, διομνύω, cum accuſativo, ot διομνύω τι, abjuro aliquid, ἀπομνύω, ῶ, ἀπόμνυμι, ἀπομνύω, ἐξόμνυμι, cum acc. ἀποβάλλω τι ἐπ' ὅρκῳ, abjuro aliquid jurejurando.
Ablactatus, ἀπογεγαλακτισμένος, α, ὁ.
Ablacto, ἀπογαλακτίζω.
Ablaqueatio, ῥίζοτομία, ας, ἡ.
Ablaqueo, ῥίζοτομέω, ῶ, ἀξιναμάομαι, γυμνόω, ῶ, cum dativo, & accuſativo, ut γυμνόω σκαπάνῃ τὰς ῥίζας, ablaqueo ligone radices.
Ablatus, ἀφηρημένος, α, ὁ, ἀφαιρεθὲς, ἀντος, ὁ.
Ablatus furto, κλεψιμαῖος, α, ὁ.
Ablectæ ædes, οἶκος κεκορημένος, κεκαθαιρημένος.
Ablegatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
Ablegatus, ἀπόπεμπτος, ὁ, ἀπόβλητος, ὁ, ἐ.
Ablego, ἀποπέμπω, cum accuſativo, ut ἀποπέμπω τινά, ablego aliquem, ἀποτίλλω, ἐκπέμπομαι ἢ ἀποστέλλω, ablego literas.
Ablego peregre aliquem, ἀπεξενόω τινά.
Ablego a patria, ἀποξενόω ἢ πατρίδος.
Abligurio, κατατριχίλω, σκαλίχω, διαλαρίσω, κατατρέχω, ἀναπαίω, ῶ, κιναλίζω.
Abloco, ἐκμισθόω, ῶ, ἀπωσιτέω, ῶ.
Abloco agros colendos, & fruendos, ἀπομισθῶ τὰς γεωργίας.
Abluendus, πλυτέος, α, ὁν.
Abluo, ἀποίπτω, πλίζω, πλύνω, ἀπολούω, ἀποπλύνω, ἐκπλύνω, σκαλίζω, βαπτίζω.
Abluo a ſordibus, expurgo, ἀποῤῥύπτω.
Abluo undique ἀμφῤῥύπτω.
iterum Abluo, ἀναπλύνω.
Abluo manus, χεροὺς νίπτω, χεροὺς πλύνομαι.
Ablutio, ἄπνιψις, εως, ἡ, ἀπόνιμμα, ατος, τὸ, ἄπλυσις, εως, ἡ, ὀλύσμα, ατος, τὸ.
Ablutus, λεχεποιῶς, α, ὁν.
noa Ablutus, vel qui ablui nequit, ἀκατάνιπτος, ο, ὁ.
ἀκατάπλυτος, ο, ὁ, ἄπλυτος, ο, ὁ.
qui facile Ablui poteſt, εὐκατάπλυτος, ο, ὁ,
qui difficulter Ablui poteſt, δυσκατάπλυτος, ο, ὁ, δύσπλυτος, ο, ὁ, δυσάνιπτος, ο, ὁ.
Abluvium, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ, ἔκπλυτος, ο, ὁ.
Abmatertera, ἡ θεία πρὸς μητρὸς μεγάλη.
Abnato, ἀποτίχομαι, σκιήχομαι, σκολυμβάω, ῶ.
Abneco, ἀποτείνω, νεκρόω, ῶ.
Abnegatio, ἀπόφησις, εως, ἡ.
Abnego, ἀπαγόμαι, ὄμαι, ὄμενός εἰμι, quaſi ſum negans.
Abnepos, ἀπέγονος, ο, ὁ.
Abneptis, ἀπεγόνη, ης, ἡ.
Abnoſco, ἀπαυτοσχεδιάζω.
Abnodo, h. e. vincula ſolvo, δεσμὰς σκλάω.
Abnumis, ἄμισθος, ο, ὁ. ἐ ἡ.
Abnuo, & Abnuto, ἀνανεύω, cum accuſativo, ἀνανεύω τινὰ, abnuo hanc rem. ἀποδίω, ἀπόμνυ, ἀφίσμαι, ὄμνυ, ἀπομόσαι, ἀνόμοσα.
Abnurus. ἐκ γένε γυνὴ.
Abolendus, ἀξιωστέος, α, ὁν,
Aboleo, ἀφανίζω, ἐξαλείφω, ἀκορέω, ῶ, ἀμαυρόω, ῶ, ἀπολέω, λήθη θελήτρια, quaſi oblivioni trado.
Abolere ignes, ἀναιρῶ τὰς πύρας, λύω, vel ἀπαλύω πῦρ, ἀπεφορίζεσθαι, ἀποχωνεύω, vel ἀποδομεύω πῦρ.
Aboleo memoriam alicujus, ἀΐστω, ῶ, ἐξαΐστω, ῶ, διαΐστω, ῶ, cum accuſativo, ut διαΐστω τινὰ, oblivioni aliquem trado; Poetice potius, quam Oratorie.
Abolitio, ἀφανισμὸς, οῦ, ὁ, ἀφάνισις, ιος, ἡ.
Abolitus, ἀφανισθὲς, ἀντος, ὁ, ἐξαλειφθὲς, ἀντος, ὁ.
qui Aboleri poteſt, κατάλυτος, ο, ὁ.
Abolla, toga, ἱμάτιον, ε. τὸ.
Abominabilis, & Abominandus, βδελυκτὸς, ὸν, ὁ, βδελυρὸς, ὸν, ὁ, μυσαρὸς, ὸν, ὁ, μυσὸς, ὸν, ὁ, ἀποτρόπαιος, α, ὁν.
mors Abominabilis, θάνατος ἀπάλαστος.
Abominatio, βδέλυγμα, ατος, τὸ, μίασμα, ατος, τὸ, ὄστος, εος, τὸ, ὑπαὶ, ας, ἡ, προσίχθισμα, ατος, τὸ.
Abominor, βδελύττομαι ες, μυσάττομαι, ἀποστύομαι, ἔμμα, προσέχθίζω, ἀποτροπιάζομαι.
Ab origine, ἐκ' ἀρχαιογονίας.
Aborigines, αὐτόχθονες, οἱ.
Abortio, abortum facio, ἐμβλισκάνω, ἐμβλίσκω, & ἐμβλόω, ἐξαμβλόω, ἐξαμβλίσκω, ἐκτιτρώσκω, ἐκπυΐσκομαι.
Abortire facio, ἐμβλίτεω.
Abortivus, a, um, ἀγίνθλος, ο, ὁ, ἐκβάλιος, ο, ὁ, ἐκτρωματίδιος, ο, ὁ.
Abortivus partus, ἐμβλεθρίδιον, ε, τὸ.
Abortum, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἔκτρωσις, εως, ἡ, ἐκβόλιον, ε, τὸ.
Abortus, abortio, ἐκτρωσμὸς, οῦ, ὁ, ἔκτρωμα, ατος, τὸ, ἐξάμβλωσις, εως, ἡ, ἐξαμβλωμὰ, τος, τὸ, ἄμβλωσις, εως, ἡ.
Abortum infero, ἀποκύω. Ariſt. Hiſt. animal. lib. 6. pharmacum Abortum faciens, φάρμακον φθόριον.
Ab orto ſolis uſque ad occaſum, ἐφ' ἡλίᾳ ἀνίοντος μέχρι δυομένε.
Abrado, ἀποξύω, ἀποξύρω, ἀποκναίω.
Abraſus, ἀποξύσεος, α, ὁν.
Abreptus, ἁρπαγεὶς, ἁρπαγὲν, ἁρπαγεὶσα, α, ὁν.
Abripio, ἁρπάζω, vel ἁρπαγίζω cum accuſativo, ut ἁρπάζω τινὰ, aliquem abripio, ἕλκω, ῶ.
Abrodo, ἀποκνίω, ἀποτρώγω, ἀποκείρω.
Abrogatio, ἀποκύρωσις, εως, ἡ, ἀκύρωσις, εως, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀποχειροτονία, ας, ἡ.
Abrogo, ἀποκυρόω, ῶ, ἀκυρόω, ῶ, ἀναιρέω, ῶ, ἀποδοκιμάζω, ἀποκλείω, ῶ, ἄκυρα ποιέω, ῶ, h. e. auctoritate privo, διαγράφω, μεταγράφω.
Abrogo leges, ἀποχειροτονέω, ῶ, vel λύω, vel καταλύω, vel ἀναιρέω, ῶ, vel ἀποδοκιμάζω, vel ἀποψηφίζω τοὺς νόμους, cum accuſativo.
Abrugo tibi imperium, παύω σε τῆ ἀρχῆς.
Abrotonum, ἀβρότονον, α, τὸ.
Abrumpere vitam, ἀποῤῥήγνυμι τὸν βίον. Eorip.
Abrumpo, ἀποῤῥήγνυμι.
Abrupta, ἀπόκρημνα, τὰ, ἀποῤῥήγματα, τὰ.
Abrupte, ἀποτόμως.
Abruptio, ἀποῤῥῆξις, εως, ἡ, ἀποτμὴ, ῆς, ἡ.
Abruptus, ἀπότμος, α, ὁ, ἀποτμὲ, ἠγὸς, ὁ, ἀποῤῥὼξ, ῶγος, ὁ, ἐ ἡ, ἀποῤῥήγνυς, ὑτος, ὁ.
Abs, ἀπὸ, χωρὶς.
Abſcedo, ἀποχωρέω, ἄπειμι cum prapoſitione ἀπὸ, & genitivo, ut ἄπειμι ἀπὸ τινος, ἀφίσταμαι cum genitivo, ἀφίσταμαί τινος, ἐξαναχωρέω, ῶ, ἀποχωρέω, ῶ.
Abſceſſio, vel Abſceſſus, ἀπόστημα, ατος, τὸ, ἀπόστασις, εως, ἡ.
Abſcido, vel Abſcindo, ἀποτέμνω, cum accuſativo, ut ἀποτέμνω τι, abſcindo aliquid, ἀποκόπτω, σκεπάτω, ἐξαίρετω, ἀποκείρω.
Abſciſſio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτμὴ, ῆς, ἡ, σκοτμὴ, ῆς, ἡ.
Abſciſſor, ἀποτομίας, ὁ, ὁ.
Abſciſſus, ἀποκοπὴς, ἀντος, ὁ, ἀποκεκομμένος, η, ὁ.
Abſciſſus, b. e. ſpado, eviratus, ἀπόκοπος, α, ὁ, σκοπίας, α, ὁ, σκοπίας, α, ὁ.
Abſcondite, κρυφὴν, λάθρᾳ, λαθραῖα.
Abſconditus, κρυβὴς, ἀντος, ὁ, ἀποκεκρυμμένος, η, ὁ, ἀφάνης, α, ὁ.
non Abſconditus, ἀκατακάλυπτος, α, ὁ, ἀκάλυπτος, α, ὁ.
omnino Abſconditus, πανδάδης, ες, ὁ, Sophocl.
Abſcondo, κρύπτω, ἀποκρύπτω, cum accuſativo, ut ἀποκρύπτω τι, abſcondo aliquid, ἐγκρυφίζω, συγκρύπτω, συγκαλύπτω, κάθω, Poetice. Vide Abdo.
Subabſcondo, ὑποκάθω.
Abſconſio, ἀπόκρυψις, εως, ἡ.
Abſens, ἄπων, οντος, ὁ, ἀπὼν, ουσα, ὸν, ἀποδημῶν, ουσα, ὸν.
Abſentia, ἀπουσία, ας, ἡ, ἀπεσία, ἀντος, ἡ.
Abſentio, idem ac diſſentio, διαφωνῶ cum prapoſitione πρὸς, & accuſativo ſignificat diſſentio in aliqua re.
Abſilio, ἀποπηδάω, ῶ.
Abſimilis, ἀνόμοιος, α, ὁ, ἀφόμοιος, α, ὁ, ἀνισοκὼς, ὁτος, ὁ.
Abſinthium, ἄψινθος, ε, τὸ.
Abſinthium marinum, σέριφον, α, τὸ, σεριφὸς, ὸ, τὸ.
Abſiſto, ἀφίσημι, vel ἀποστάω cum genitivo, ut ἀποστῆναι πάσης, deficio ab aliquo, διαλείπω.
Abſitanum, ὦλος χυσῆ.
Abſoleo, h. e. ab uſu recedo, ἀποχαίνομαι.
Abſoletum, ἀπεκχαινωμένος, η, τὸ, πεκαινωμένον, α, τὸ.
Abſolvere, pro perficere, ἀποτελῶ, cum accuſativo: ut ἀποτελῶ τι, perficio aliquid, ἀπεργάζεσθαι, διαπράττω, τελέω, συντελίζεσθαι.
Abſolvere creditorem, h. e. ei ſatisfacere, διαλύω τὸ χρέος, us alienum, ἀποδίδωμι.
Abſolvere orationem, περαίνω τὸν λόγον, cum accuſativo.
Abſolvere aliquem crimine, ἀφίημι, vel ἀφίημι τινὰ ἢ ἐγκλήματος, cum accuſativo, & genitivo.
Abſolvere aliquem debito, ἀφίημί τινα ἢ χρέος, cum accuſativo, & geoitivo.
Abſolvere aliquem morte, ἀποψηφίζεσθαί τινος θάνατον, cum accuſativo, & geoitivo.
Abſolvo, ἀπαλλόω cum accuſativo, τινὰ, ἀπεγκλήσω ἢ ἐγκλήματος, crimine, ἀφίημι, ἀποψηφίζομαι.
Abſolute, πλέως, ἁπλῶς, ἐντελῶς.
Abſolutio, liberatio a crimine, ἀπάλυσις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ, οἴκησις, εως, ἡ.
Abſolutio, ἐξεργασία, ας, ἡ, ἀπεξεργασία, ας, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ, αὐτοτέλεια, ας, ἡ.
Abſolutorius, ἀπολυτικὸς, ὸ, ὁ.
Abſolutum, αὐτοτελὲς, ὸς, τὸ, ἀπολελυμένον, α, τὸ.
Abſolutus, ἀπέλυτος, α, ὁ, ἀνεθὼς, ἐντος, ὁ, ἄφετος, η, ὁν, ἄσπετος, η, ὁν.
Abſolutus crimine, ἀφεθὲς ἢ ἐγκλήματος.
Abſolutus, h. e. perfectus, ἀποτελεσθὲς, ἀντος, ὁ, ἀποτε-

πατρὸς, ίδ-, ὁ, τέλει-, ὁ, ἀπεπὸς, ίδ-, ὁ, & ὁ, ὀστοῦς, ίδ-, ὁ, & ὁ.

Absolutus omnibus partibus, κατηρτισμένος, ὁλό-, ὁ, κατὰ πάντα τέλειος.

Absolvo, ἀπολύω.

Absonum, ἀπήχητος, ὁ, τό.

Absonus, ἀπηχὴς, ίδ-, ὁ, & ὁ, ἀπρεπὴς ῆ, ὁ, ἀδιάθεμ-, ὁ, ὁ, κακοηχὴς, ίδ-, ὁ, & ὁ, & κακόηχ-, ος, ὁ, παρηλλ, ῆκ-, ὁ, ὁ, ἄμουσος, ίδ-, ὁ, & ὁ.

Absorbeo, καταπίνω, ἀπορρίπτω, ῥοφέω, ῶ, & ἀπορρόφω, ῶ, καρόω.

Absorbitio, βόρησις, ατ-, τὸ, βόρησις, εως, ὁ.

Absorptum, καταποθὲν, ὁτ-, τὸ, συμποθὲν, ὄντος, τό.

Absque, ἄξω cum gen. ἄνευ, & χωρὶς, ἀΐχω Poet.

Abstemius, ἄοιν-, ος, ὁ, ἀγλύκ-, ος, ὁ, ἀβρόμ-, ος, ὁ.

Abstentio, ἀπεχηματίσεως, εως, ἡ.

Abstergendi vim habens, σμηκτικὸς, ἡ, ὁ, ῥυπτικὸς, ἡ, ὁ.

Abstergere exlumalas, ἀπολύειν τὰ ἐκβολὰς, & ἀποτρίβεσθαι ἐκβολάς.

Abstergo, & Abstergeo, ἀποσμάω, & ἀποσμήχω, ἀπόψω, ἀποτρίβω, ἀποσηκόω, & νω, ἀποκάτταμαι, σμάω, ἀποσμάω, & ἀποσπάω, ῥάπτω.

Abstineo, ἀπέχομαι, cum accusativo, & genitivo cum præpositione ἀπὸ, ut ἀπέχομαι τινὸς, abstineo ab aliqua re, ἀφεροῦμαι, ῶμαι, φοβέω, ῶ, πτοέω, ῶ, ἀποτρέπω.

Abstersio, ἄψεις, εως, ἡ, ἔοψις, εως, ἡ, πάῤῥις, εως, ἡ.

Abstinaco, ἀπεκλείστημαι, & ὑπέχομαι, cum genitivo, ut ἀπέχομαί τινὸς, abstineo ab aliqua re, ἀπέχω, ἀφίσταμαι, ἐξίσταμαι, ἀφεσίνω.

Abstinere a feeleribus, ἀπέχειν, vel ἀπέχεσθαι τῶν ἀδικημάτων, cum genitivo.

Abstinera a cibo, λοσπῶν, ἀσπῶν.

Abstinere ab injuria, ἀπέχω τῆς ὕβρεως, cum genitivo.

Abstinaeas a cibo, ἀπέπτ-, ος, ὁ.

Abstinens, ἀπεχὼν, ὀτ-, ὁ, ἐγκρατὴς, ίδ-, ὁ, & ὁ, ἄποτος, ὀτ-, ὁ.

Abstinenter, ἐγκρατῶς.

Abstinentia, ἀπόσχεσις, εως, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ὁ.

Abstinentia a cibo, ἀσιτία, ας, ἡ, ἀποσιτία, ας, ὁ.

Absto, ἀφίσταμαι.

Abstractum, τὸ ἐξ ἀφαιρέσεως, τὸ ἀπεσχωρισμένον, ε.

Abstractus, ἀφαιρετὸς, ὁ, ὁ, ἀποχωριστικὸ-, ὁ, ὁ.

Abstraho, ἀποχωρίζω, ἀποτάω, ῶ, ἀπάγω, χωρίζω, cum accusativo & genitivo cum præpositione ἀπὸ, ut χωρίζω ἀπὸ τοῦ σώματος τὴν ψυχὴν, abstraho a corpore animum, ἀφίλεω.

Abstringo, ἀπολύω.

Abstrudo, ἀποθέω, ῶ, ἀποκρύπτω.

Abstrusus, ἀπόκρυφ-, ος, ὁ, κρυφαῖ-, ος, ὁ, ἀποκεχωρισμὸς, ατ-.

Absum, ἄπειμι, ἀπόλείπω, ἀπόθλω, ῶ, ἀπολείπομαι. Dicitur ἄπειμι τόπε, vel ἀπὸ τόπε, absum ab hoc; cum simplici genitivo, & cum genitivo & præpositione ἀπό.

Aanum iorum absum, ἀπεπατίζω.

Absum a domo, seu patria, ἀποδημέω.

parum Abest, quin faciam, ὀλίγα δέω τοῦ ποιῶ, vel μικρὸν ἀπολείπεται τοῦ ποιῶ.

multum Abest, ut &c. πολλὰ δέω τοῦ &c.

tantom Abest, ut faciam hoc, ut &c. τοσοῦτον ἀπέχω τοῦτο τοῦτο, ὥστε &c.

Absit pro nequaquam, μηδαμῶς.

Absit, ἀ γὼ δὴ, μὴ γένοιτο, μὴ δῆτα, μὴ συμβείη.

Absit, ut facias hoc, ἄπαγε, μὴ δείσῃς τοῦτο.

Absuma, ἀπτασ, ἀποδαπανῶ, ἀποτρύω, ἀπαλίσκω, διαφθείρω, κατέω.

Absumptum, ἀφαλίσκωτον, τό. Absumpta κατηναλωθέντα, τά.

Absurde, ἀτόπως, ἀδικῶς, ἀβελτέρως.

Absurditas, & absurdum, ἄτοπος, ε, τὸ, ἀτοπία, ας, ἡ, ἄτοπον, ε, τὸ, ἀδίκοτον, ε, τὸ, ἀμαθὲς, ίδ-, τὸ, ἀπάμουσον, ε, τὸ, ἀσυχὲς, τὸ, ἀτύφλον, ε, τὸ.

Absurdus, ἄλογ-, ε, ὁ, ἄτοπ-, ε, ὁ, ἐλεῖδ-, ε, ὁ, ἀλόγιστ-, ε, ὁ, παράτοπ-, ε, ὁ.

Abundans, ἄτορ-, ε, ὁ, λαβρὸς, ὴ, ὁ, ἀφυλὸς, ὁος, ὁ, & ἡ, ἀφθον-, ε, ὁ, πολυτόκ-, ατ-, ὁ, πολύσπορ, ε, ὁ.

Abundanter, & Abunde, ἐξαρκέντως, ἀρθόνως, ἀφθόνως, διαρκῶς, λιτῶς, ἀδῆν, ἀτέρως, πολυτρόπως, ἐκ πολυτροπίας, ἀνυφλῶς.

valde Abundanter, ὑπερπολυτρόπως.

Abundantia, ἄτορία, ας, ἡ, ἀθονία, ας, ἡ, πολυτοκία, ας, ἡ, ἀβρότης, τος, ὁ, ἀνυφλία, ας, ἡ, ἀφθονία, ας, ἡ, φορία, ας, ἡ, πολυτροπία, ας, ἡ.

ex Abundantia, ἐκ πολυτροπίας.

Abundatio, πλημμυρὶς, ίδ-, ὁ, ἡ, κατακλυσμὸς, ὁ, ὁ, ἐπίκλυσις, εως, ἡ, χύσις, εως, ἡ.

Abunde, πολυτρόπως, ἀπαίρχως, ἱκανῶς, ἐκ πολυτροπίας. Vide abundanter.

Abundo, ἀθονέω, & ε᾽μαι cum dativo, ut ἀθονέομαι φυτοῖς, abundo arboribus, πολυτοκέω, & ἄτορέω, ῶ, cum gen. ot ἄτορῶ ἀργυρίε, argento abundo, γέμω, ἀνυφλέομαι, ἀσκυμαίνω, πλουτίζω.

Superabundo, ὑπερπολυτρόπω, ἀβυολο, ἀφίστημι, vel ἀφίσταμαι.

Ab Urbe condita, ἐξ ἃ τὸν πόλιν ᾠκίσαμεν, h. e. ex quo urbem incolimus.

Abusive, καταχρηστικῶς.

Abusivus, καταχρηστικὸς, ὴ, ὁ, ὄχρης-, ος, ὁ, ὁ.

Abusus, καταχρησις, εως, ἡ, λοιγισμὸς, εως, ὁ, & ἀφθίσις, εως, ἡ.

Abusus, a, um, λοιχρησάμεν-, ὁ, ση, ὁ, ος, τό.

Abutentes, ἀποχώμενοι, οἱ, παρεχόμενοι, οἱ.

Abutor, καταχρῶμαι, ῶμαι, cum dativo, ut καταχρῶμαί τινι, aliqua re abutor. fic ἀποχρῶμαι, ῶμαί τινι σκοὺς, vel ἀπροσκόπως, male utor aliqua re, παρακαταχώμαι, ῶμαι, παρεχόμαι, ῶμαι.

Abyssus, ἄβυσσ-, ος, ὁ, & ἡ.

A C.

Ac, καὶ, ἠδὲ Poetice.

Acadamia, Ἀκαδημία, ας, ἡ.

Acanthus, ἀκανθ-, ος, ὁ.

Acatium, ἀκάτιον, ε, τό.

Aceanto, προτρέπω.

Accedere fententiæ, συγκατατίθεσθαί τινι, cum dativo.

Accedit ad hæc, ἐπιγίνεται τούτοις.

Accedo, προσβαίνω, cum dativo, ut προσβαίνω τινὶ, accedo ad aliquem, πλησγίσμαι, προσέρχομαί τινι, ἀφικνέομαι, ῶμαι, ἀπαρικνέομαι, ῶμαι, προσίμαι, μετάμαι, συναγγίζω, προσαγγίζω.

propiuseule Accedo, παραγγίζω.

Accelcratio, ἐπαξις, εως, ἡ, ταχὺς, ας, ὁ, σπευδὴ, ῆς, ὁ.

Accelero, σπεύδω, ἐπισπεύδω, ἐγκονέω, ῶ, καταπεύδω, ταχύνω.

Accendo, ἀνακαίω, cum accusativo, ut ἀνακαίω τι, accendo aliquid, ὦπτω, κάπτω, ἐξάπτω, διαπυρόω, ῶ, καίω, πίμπρημι, καταπίμπρημι.

Accenio rurfus, ἀναθάλπω, ἀναίω.

Accenfio, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.

Accenlor, ἀπεγωγὸς, ίδ-, ὁ, βάλαγχ-, ος, ὁ.

Accenfus, ἀναιδ-, ος, ὁ, ἀπόκαυσ-, ος, ὁ, & ἀναλώσ-, ος, ὁ, ἐξαπτ-, ος, ὁ, ἐπικαυσ-, ος, ὁ, ἐρυθρώδ-, ος, ὁ, πεφλεγμένος, ος, ὁ, πεφλεγμένος, ος, ὁ.

Accentus, προτροπὴ, ας, ἡ.

Acceptio, λῆψις, εως, ἡ, προσλήψις, εως, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.

Acceptio perfonarum, προσωπολημψία, ας, ἡ.

Acceptor perfonarum, προσωπολήπτης, ε, ὁ.

Accepto, λαμβάνω, προσδέχομαι, ὑποδέχομαι.

Acceptum habeo, χαίρω, cum fimpl. dativo, vel cum dativo, & præpositione ἐπὶ, ut χαίρω τινὶ, vel ἐπί τινι, acceptum habeo alicui. Pro probo, ἀποδέχομαι.

Acceptum fero, προσλογίζομαι, ἀναπίθημί τι τοῦτο, ἀφίημι, ῶ, ἀναγράφω.

Accepti, expenfique rationem reddere, λόγον ἀποδίδωμι τῶν λαμβανομένων, & δαπανωμένων.

Acceptus, ἀποτὸς, ὸν, ὁ, χαριὸς, ὄντος, ὁ, ἀσμενὸς, ὁος, ὁ, & ἡ, καταθύμιος, ε, ὁ, ἐπιτέθεκτος, ε, ὁ, προσληθὴς, ὄντος, ὁ, ἀπτωτὸς, ὴ, ὁ.

Accarfitor, κλήτωρ, ορος, ὁ, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.

Accenfitus, a, um, προσκληθὴς, ὄντος, ὁ, προσκλεθέντα, ης, ὁ, προσκληθὲς, ὄντος, τὸ. προσκληθὴς, ὄντος, ὁ, προσκληθέντα, ης, ὁ, προσκληθὲς, ὄντος, τὸ.

Accerfio, καταγκαλέω, ῶ, μεταγκαλέω, ῶ, μεταπέμπω, προπέμπω, cum accusativo, ut προπέμπω τινὰ, accerfio aliquem, προσκαλέω, ῶ.

Accerfio aliquem crimine conjurationis, ἐπικαλέω τὴν συνωμοσίαν τινὶ, cum accusativo, & dativo.

Accellio, ἐπίδοχὴ, ῆς, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίκτησις, εως, ἡ, αὔξησις, εως, ἡ.

Accellu difficilis, δυσέμβατος, ε, ὁ, δυσπρόβολος, ε, ὁ.

Accellu facilis, ἐπίδρομος, ε, ὁ, εὐπρόσοδος, ε, ὁ.

Accellum tutum præbere, ἀσφάλειαν παρέχω τινὶ, cum accusativo, & dativo.

Accellus, πρόῤῥις, εως, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπέλασις, εως, ἡ, πρόσοδος, ε, ὁ.

Acciders, συμπτωκὼς, ότος, τὸ, συμβεβηκὸς, ὸτος, τὸ.

Accidentia, συμβλήματα, ὰτων, τὰ, συμβαίνοντα, ὸντων, τὰ.

Acciair, συμβαίνω, cum dativo, & accusativo, ut συμβαίνει μοι τοῦτο, hoc mihi accidit, ἐκβέχεται, συμπίπτω, κυθάνω, & active τυγχάνω.

Accido, συμπίπτω, προσγχέω, προσπίπτω.

Accidere alicui ad genua, προσπίπτειν πρὸς γόνατά τινι.

Accido, πεσκίπτω, ὑπτρόχω.

Accico, μεταπέμπω, cum accusativo, ut μεταπέμπω τινὰ, accico aliquem, ἐπικαλέομαι, ῶμαι, προπέμπω.

Accingo, περιζώννυμι, διαζώννυμι, διαπαλάζω, ἐπαμαζω.

Accingo me ad navigationem, παρασκευάζομαι τὸν πλοῦν, h. e. navigationem paro.

Accingo me ad bellum, παρασκευάζομαι εἰς πόλεμον.

Accino, προσᾴδω, vel παρᾴδω, cum detivo, ut παρᾴδω τινί, accino elicui; παῳδέω, ῶ.
Accio, προσκαλέω, ῶ, vel μετακαλέω, ῶ, cum accuſativo, ut μετακαλῶ τινά, eliquem accio.
Accipio, λαμβάνω, προσλαμβάνω, παραλαμβάνω, δέχομαι, & ἀποδέχομαι, & προσδέχομαι, cum accuſetivo, ut προσδέχομαί τι, accipio aliquem. ἀκούω, ῶ, νομίζομαι, cum eccuſetivo, & genitivo cum præpoſitione παρά, ut ἀκούομαι τὸν ἐπιστολὸν παρά τινος, accipio epiſtolem eb eliquo.
Accipio ſigilletim, διαλαμβάνω.
Accipio per ſucceſſionem, παραλαμβάνω.
viciſſim Accipio, ἀντιδέχομαι.
ultre Accipio, προσπαραλαμβάνω, προσλαμβάνω.
une Accipio, συμπαραλαμβάνω.
Accipio in deteriorem partem, ὑπολαμβάνω ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἐξηγέομαι πρὸς τὸ χεῖρον.
male Accipio, κακοχρόομαι, οῦμαι, cum detivo.
Accipiter, ἱέραξ, ακος, ὁ, ἱέραξ, ηκος, ὁ, κίρκος, ακος, ὁ, ἀετὸς, ος, ὁ.
Accipitrarius, ἱερακοτρόφος, ὁ, ὁ.
Acciſo, h. e. fimulo, ἀκκίζω.
Accitus, ὁ, um, προσκληθὴς, ἐντος, ὁ, προσκληθεῖσα, ης, ἡ, προσκλητὸν, ἐντος, τὸ. μετακληθὴς, ἐντος, ὁ, μετακληθεῖσα, ης, ἡ, μετακλητὸν, ἐντος, τὸ.
Accitus, us, ui, μετάκλητος, ους, ὁ, πρόσκλησις, εως, ἡ, προσπεμψις, εως, ἡ.
Acclemetio, ἐπιφωνὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφώνημα, ατος, τὸ, ἐπιβόημα, ατος, τὸ, ἀξίωσις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ.
per Acclemationem, ἐπιφωνηματικῶς.
Acclemationæ epprobo eliquid, ἐπιφωνέω τι, cum accuſativo.
Acclametione excipio, ἐπιβοάομαι, ῶμαι, κατάβοημαι, ῶμαι, ἀβοημέω, ῶ.
Acclemito, προσαυδάω, ῶ.
Acclemo, ἐπιφέζω, ἐπιτρέπω, ῶ, ἐπιφωνέω, ῶ, ὑπαίχω, ἀβοημέω, ῶ.
Acclinis, & ecclinus, ἔπικλινὴς, ἐος, ὁ, προσκλινὴς, ἐος, ὁ.
Acclino, ἐπικλίνω, προσκλίνω.
Acclive, ἐπικλινές.
Acclivis, & Acclivus, ἀναφορὴς, ἐος, ὁ, ἀνάντης, ες, ὁ, ἡ, ἐπάντης, ες, ὁ, ἡ, παρώρης, ες, ὁ, ἡ, προσάντης, ες, ὁ, ἡ, Heſych.
Acclivitas, ἀναφορὰ, ας, ἡ.
Accola, πάροικος, ὁ, ἡ, πρόσοικος, ὁ, ἡ, περίοικος, ὁ, ἡ.
Accolæ, ἀγχιστίνες, ὧν, οἱ.
Accolo, παροικέω, ῶ, & προσοικέω, ῶ, cum detivo, ut προσοικῶ τινι, aliquem accolo.
Accommodete, ἐπιτηδὲς, ἐκτὸς, λυσιτελῶς.
Accommodetio, ἐπιτηδειότης, ητος, ἡ, ἁρμογὴ, ῆς, ἡ, προσοικείωσις, εως, ἡ.
Accommodatus, & Accommodus, ἐπιτήδειος, ὁ, ἡ, ἁρμόττων, ἁρμόττουσα, ἁρμόττον, cum detivo, ut ἁρμόττων τινί, alicui rei accommodetos.
Accommodo, ἁρμόζω, vel προσαρμόζω, vel ἁρμοζω, cum accuſetivo, & dativo, ut ἁρμόζω τινί τι, accommodo elicui aliquid. προσοικεῖν, ῶ, συμβιβάζω, πείθω, προσχωρέω, ῶ.
Accredo, ἐπιπίθομαι.
Acrementum, & accretio, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
Accreſco, ἐπαυξάνομαι, συναύξομαι, ἐπιγίνομαι, προσφύομαι, ἐπιδίδωμι.
Accubario, & Accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, κατάκλισις, εως, ἡ, λοχμὴ, ας, ἡ.
Accubitorium, ἀνακλιτήριον, ου, τὸ.
Accubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ, ἀνακλισμὸς, ὁ, ἡ, κατάκλισις, εως, ἡ.
Accubo, & Accumbo, παράκειμαι, cum detivo, ut παράκειμαί τινι, accumbo elicui rei, κατακλίνω, παρακατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, κατάκειμαι, ἀνάπίπτω, cum geeitivo, & cum genitivo & præpoſitione ἐπί, ut ἀνάπίπτω τῆς γῆς, vel ἐπὶ τῆς γῆς, in terre eccumbo.
Accudo, κόπτω, τυπέω, ῶ.
Accumbo, κατακλίνομαι, ἀνάκειμαι, ἀνάπίπτω. Vide Accubo.
une Accombo, συγκατακλίνομαι.
juxte Accumbo, παρακλίνομαι.
Accumbo ſob alio, h. e. in inferiori loco, ὑποκατακλίνομαι.
Accumbere facio, κατακλίνω.
Accumulate, σωρηδὸν, πυκνῶς.
Accumuletio, ἐπισώρευσις, εως, ἡ, συνέθροισμα, ατος, τὸ, πῶσις, εως, ἡ.
Accumuletus, πυκνὸς, ὁ, ἡ, πυκνώδης, ες, ὁ.
Accumulo, ἀθροίζω, συλλέγω, ἐπισωρεύω, κατασωρεύω, cum accuſetivo. συμφορέω, ῶ, πίμπλημι, & πίμπλω.
Accurate, ἀκριβῶς, ἀκριβῶς, λεπτῶς, & λεπτῆς, περιεργῶς, ἀκριβολογικῶς.
Accurate perſequi, ἀκριβολογεῖσθαι, cum accuſetivo, & cum genitivo, ac præpoſitione ὑπὲρ, vel περὶ, ut ἀκριβολογεῖσθαί τι, & ὑπὲρ τινος, & περὶ τινος, eliquid accurete perſequi.
Accuretim, ἀκριβῶς, ας, ὁ.
Accuretus, ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἧ ἡ, ἀκριβὲς, ἐος, ὁ, ᾧ ἡ, λεπτὸς, ἐος, ὁ, ᾧ ἡ, & paſſive ἠκριβωθὴς, ἐντος, ὁ.
Accuro, ἐπιμελῶμαι, ἐξακριβόω, ῶ.
Accurro, ἐπιτρέχω, προστρέχω, ἐπιδέω, ῶ.
Accurſus, προδρομὴ, ἧτος, τὸ.
Accuſebilis, αἰτητὸς, ὴ, ὸν, ἐγκλητὸς, ὴ, ὸν, ἐπίμεμπτος, ος, ὁ.
Accuſatio, ἔγκλημα, ατος, τὸ, κατηγορία, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, γραφὴ, ῆς, ἡ.
Accoſatio, id eſt, conqueſtio, ἀκτίμεμψις, εως, ἡ, λιβὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ, ὑπαιτιος, ος, τὸ.
Ad accuſetiones reſpondere, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐγκλήματα, cum accuſetivo & præpoſitione πρός.
Accuſator, κατήγορος, ὁ, ὁ, δικαστὴς, αστης, ὁ, κρίτης, ου, ὁ, γραφεὺς, εως, ὁ, αἰτιατὴς, ου, ὁ, αἰτίαν ἔχειν.
Accuſatorie, ἐπικατηγορικῶς, κατηγορικῶς.
Accuſatorius, ἐπικατηγορικὸς, ὴ, ὸν, κατηγορικὸς, ὴ, ὸν.
Accuſetus, ἔγκλητὸς, ὴ, ὸν, κακοῦμενος, ος, ὁ, ὑπαιτίους αἰτίας.
Accuſo, αἰτιάομαι, ῶμαι, κατηγορέω, ῶ, ἐγκαλέω, ῶ, ἐπιτίθεμαι, ῶμαι, μέμφομαι, ὑπεγκρούω, τινὶ αἰτίαν ἐπιφέρω, vel ἐπάγω, δικαστὴν τὸν καθίζω, ἐπαίτιον γραφὴν πρός τινα, ὧν αἰτίᾳ ποιοῦμαί τινα, ἐν αἰτίᾳ ἔχω, ἀδικοῦμαί τινα, γράφομαι, cum accuſetivo.
Accoſere ſello eliquem, συκοφαντῶ τινα, ψεύδη ἐγκαλῶ τινι.
Accuſare aliquem credis falſo, ψεύδεσι κατηγορῶ τινα φόνου, vel περὶ φόνου.
juſte eliquem Accuſara, ἐγκαλῶ τινι δικαίως, τὴν κατηγορίαν δικαίαν ποιοῦμαι.
Accuſeri, δίκην ἔχω, κρίνεσθαι, γίγνεσθαι ὑπ' αἰτίας, ὑπ' αἰτίαν ἦναι, κατηγορεῖσθαι, γράφεσθαι, ἐπὶ κρίσει παρελθεῖσθαι, αἰτίαν ὑπομένω.
Accuſationibus reſpoodere, ἀπολογεῖσθαι, ἀπολογίαν προίσχεσθαι, λόγον ὑπὲρ ἑαυτοῦ, ἀπολογίαν ποιεῖσθαι, ἀπολύεσθαι τὰ κατηγορούμενα.
Accuſo te bujus, ἐπαιτιῶμαι, cum accuſetivo, & genitivo, ut ἐπαιτιῶμαί σε τούτου, vicilim te accuſo, ἀντιτιμωρέομαί σε. nullius rei te accuſo, ἐγκαλῶ σοι μηδέν.
Accuſara, & criminteri ſe tovicem, κατηγορῶ, & διαβάλλω ἀλλήλους.
Accuſare eliquem apod eliquem, κατηγορῶ τινος πρός τινα, cum genitivo, & eccuſetivo, & præpoſitione πρός.
Acedia, id eſt, tocurie, ἀκηδία, ας, ἡ.
Aceo, id eſt, ecidus ſum, ἀζῶ, ἀξῶ.
Aceratus, id eſt, paleis plenus, ἀχυρώδης, ες, ὁ, ἡ, ᾧ ὁ.
Acer, eris, ἄχυρον, ου, τὸ.
Acer, eris, arbor, σφένδαμνος, ου, ὁ.
Acer, ecris, ὀξὺς, ὑος, ὁ, δριμὺς, ὑος, ὁ, πικρότατος, η, ὁ.
Acerbe, πικρῶς, τραχέως, χαλεπῶς, δεινῶς, τραχέως.
Acerbitas, κότος, ου, ὁ, πικρία, ας, ἡ, ἀξύτης, ητος, ἡ, ῥυσότης, ητος, ἡ.
Acerbo, h. e. eceibum reddo, πικραίνω, τραχύνω.
Acerbum ſuccinum, ου, τὸ, πικρὸν, οῦ, τὸ.
Acerbus, πικρὸς, ὰ, ὸν, τραχὺς, ὰ, ὺ, ἀηδὴς, ἐος, ὁ, ἡ, τραχὺς, ὰ, ὺ. metephorice δεινὸς, ὴ, ὸν.
Aceres, σῖτος λέπυρος.
Acero, id eſt, paleis perſundo, ἀχυρόω, ῶ.
Acerofus, h. e. paleis plenus, ἀχυρώδης, ες, ὁ, ᾧ ἡ.
Acerra, θυμιατήριον, ου, τὸ, λιβανωτρὶς, ίδος, ἡ.
Acervetio, σώρευσις, εως, ἡ.
Acervetim, σωρηδὸν, ἀθρόως.
Acervo, as, σωρεύω.
Acervus, σωρὸς, ὁ, ὁ, ὄγκος, ου, ὁ, θῖνα, ης, ἡ, θὶς, ὶνος, ὁ, & θὶς, ὶος, ὁ, ᾧ ἡ.
Aceſco, ὀξύνομαι, & ἐξῶ, ἀξῶ, παροξίζω.
Acetebulum, ὀξύβαφον, ου, τὸ, ἐμβάφιον, ου, τὸ, κοτύλη, ης, ἡ.
Aceterie, πρίξιμα, ατος, τὸ.
Aceterium ves, ὀξὶς, ίδος, ἡ, ὀξύβαφον, ου, τὸ.
Acetum, ὄξος, ους, τὸ, ὄξυμα, ης, ἡ.
Achates, gemmæ nomen, ἀχάτης, ου, ὁ.
Acheron, fluvius infernalis, ἄχερων, οντος, ὁ.
Achetæ, id eſt, cicadæ, ἀχέται, οἱ.
Achilus, id eſt, pabulo deſtitutus, ἄχιλος, ὁ, ὁ.
Achillea, herbæ nomen, ἀχίλλειον, ου, τὸ, χιλιόφυλλον, ου, τὸ.
Acie, ῥάμμα, ατος, τὸ.
Acierium, ῥαφιδοῦσθαι, ῶ, ἡ.
Acicule, ἀκιστὴρ, βελόνη, ῥαφίδιον, ου, τὸ, ἀκιστὴρ, ῆρος, τὸ, πεῖρα, ας, ἡ, ἐκτηρίον, ου, τὸ.

Aci-

Aciditas, ὀξύτης, ητος, ἡ, πρωθύστης, ητος, ἡ.
Acidulus, ὑποξυς, υος, ὁ, ὀξύδους, α, ὁ.
Acidum reddo, ὀξύω.
Acidus, a, um, ὀξύς, εῖα, ύ· ὀξίδους, ίδα, ῖδος, ὁ, ἡ, τό, Aciem instruere, ἐκπίττειν, πυρεκτίττειν δύναμιν, cum accusativo. πολέμιον πομπὴν, copias instruere.
Acie instructa, συστατηγιάνως.
Acies instructio, παράταξις, εως, ἡ.
instructio Acies adversus aliam, sive acies contra instructa, ἀντιπαράταξις, εως, ἡ.
in prima Acie pugno, πρωμαχέω, ῶ.
in Acies sto, ἐν τῇ τάξει ἢ καθίστημι.
Acies falcis, & gladii, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκμὴ, ἰδος, ἡ, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἀκμὴ, ης, ὁ.
Acies exercitus, παράταξις, εως, ἡ, εἶδ, ιχὸς, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ.
Acies oculorum, γλαὺξ, γος, ἡ, βλέμμα, ατος, τὸ, κόρη, ης, ἡ, ὀφθαλμὸς, οῦ, ὁ.
Aciem oculorum obtusam habens, ἀμβλυωπὸς, ῆ, ὁ, & ἀμβλυωπὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
Acinosus, ῥαγώδης, εος, ὁ, ἡ, οὐραγὴς, εος, ὁ, ἡ ἡ.
Acinus, & Acinum, ῥᾶξ, γὸς, ὁ, ἡ ἡ, ῥᾶξ, γὸς, ὁ, πυρὸν, ῆνος, ὁ, & πυρὴν, ῆς, ὁ.
Acipenser, piscis, ἄμμψ, οπος, ὁ, & ἄμψ, οπος, ὁ, ὀξυρύγχ, α, ὁ.
Aconitum, herbæ genus, ἀκόνιτον, ου, τό.
Acontia, id est, jacula, ἀκόντια, ων, τὰ.
Acontiæ, serpentum genera, ἀκοντίαι, ῶν, αἱ.
Acor, ὀξύτης, ητος, ὁ, πρωθύστης, ητος, ἡ.
Acorona, planta quædam, ἄκορον, ου, ὁ.
Acquiesco, κάτω, ἡσυχάζω, κλίνομαι, ἀναπαύομαι, ἀναπαύομαι, ἀνίημαι, ἐπικλίνομαι, ἐρείδομαι.
Acquiesce robus præsentibus, συμβούλοις τοῖς παροῦσι, κάτω τότε, ἀνίεμαι τοῖς δὲ, ἀνίεμαι τότε, ὀλίγον τοῖς παροῦσιν, ἐκ ἡσυχαίης, μᾶλλον ἐν τότε, ἐπὶ τότε χαίρω, κλίνομαι, ἐκ ἡσυχάω, ῶ, & συγχαίρω παροῦσι, acquiesco præsentibus.
Acquiro, αὐτόχομαι, τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, κτάομαι, ὠνέομαι, προκτάομαι, ὠνέομαι, προκτάομαι, ὠνέομαι, προστοιέζομαι, προσκτάω, cum accusativo, & dativo, ut προσκτᾶσθαι τινί τι, acquiro aliquid alicui.
Acquirere bonum aliquod civitati, προσκτᾶσθαι τῇ πόλει ἀγαθόν τι.
Acquiro gloriam, τυγχάνω, vel ἐπιτυγχάνω δόξης, cum genitivo.
Acquisitu facilis, εὐπόριστος, ον, ὁ, ἡ ἡ, εὐκτητος, ον, ὁ.
Qui acquiri non potest, ἄκτητος, ον, ὁ.
Qui acquiri potest, κτητὸς, ὴ, ὸν, κτητὸς, ὴ, ὸν.
Acquisitio, προσποίησις, εως, ἡ, κτῆσις, εως, ἡ, ἐκτησις, εως, ἡ.
Acredo, πικρία, ας, ἡ.
Acredula, id est, luscinia, ἀηδὼν, όνος, ὁ, ἀηδὼ, όος, ὁ, φιλομήλα, ας, ἡ.
Acrimonia, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, πρωθύστης, ητος, ὁ, πρωθύστης, ητος, ὁ, πικρία, ας, ἡ.
Acris, acre, ὀξύς, ύος, ὁ, δριμὺς, ύος, ὁ, κτητικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
Acris ira, ἐξύθυμος, ον, ὁ, ὀξυθυμίαι, ας, ἡ.
Acriter, πικρῶς, ὀξέως, δριμὺ, δριμέως, σφόδρα, ἐντόνως.
Acritudo, πικρία, ας, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, δριμύτης, ητος, ἡ, πρωθύστης, ητος, ἡ, πρωθύστης, ητος, ἡ.
Acrodrua, h. e. lignorum puramen habentia, ἀκρόδρυα, ων, τὰ.
Acrostichis, genus versuum, ἀκροστιχὶς, ίδος, ἡ.
Ac, si, ὡς εἰ ὡ.
Ac siquis, ἢν δὲ τὶς.
Acta, æ, id est, littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ.
Acta, orum, πράξεις, ων, αἱ.
Acta publica, γραμματεῖα, ας, τὰ, ἀναγραφικὰ δημόσια.
In acta referre, ἀναγράφω, & ἀναγράψασθαι apud Aristot. Oecon. 2.
In acta relatus, ἀναγραπτος, ον, ὁ.
Actio forniarum, ἄρκυα ἔλκειν.
Actio, & Actus, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ, ἀγῶν, ῶνος, ὁ.
Actio, hoc est, Accusatio, κατηγορία, ας, ἡ, ὄγκλημα, ατος, τὸ, αἰτία, ας, ἡ.
Actionem intendere, ἀγωνίζεσθαι, δίκην ἀναίρειν, λαχὼν cum accusativo & dativo ac genitivo, ut λαχὼν δίκην τινὶ ἢ κατηγορίας, injuriarum actionem alicui intendere.
Actito, ἐνεργάω, ῶ, πραγματεύομαι.
Active, ἐνεργητικῶς, πρακτικῶς.
Activus, ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, ἐμπρακτικὸς, ὴ, ὸν, δραστήριος, α, ὸν, ἐνεργὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ἐ ἡ, πρακτικὸς, ὴ, ὸν.
Actor, πρακτὴς, ὁ, ὁ, πράκτωρ, ορος, ὁ, ἐμπρακτὴς, ὴ, ὸν, & δραστήριος, α, ὸν.

Actor, h. e. Accusator, κατήγορος, ου, ὁ, δίκαιος, ου, ὁ.
Actor, h. e. Patronus, συνήγορος, ου, ὁ.
Actor, h. e. Histrio, ὑποκριτὴς, ὴ, ὁ.
Actualis scientia, πρακτικὴ, ῆς, ἡ.
Actuarium, h. e. onerariæ navis, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
Actuarius, h. e. actorum scriba, γραμματεὺς, έος, ὁ.
Actuarius, h. e. facilis, ἐνεργὴς, ὲς, ὁ.
Actum est, id est, perit, πέπρακται, οἴχεται, διαπεπράγμαθα, actum est de nobis, ἀπεγήνεμαθα, apud Euripidem.
Actuosa, μογοῦς, δραστικῶς.
Actuosus, ἐνεργὸς, ὸς, ὁ, ἀργὸς, ὸς, ὁ, & ἡ, πρακτικὸς, ὴ, ὸν.
Actus, subst. πρᾶξις, εως, ἡ, πραγμάτωσις, εως, ἡ.
Secundus actus, δεύτερα, ων, τὰ.
Actus, a, um, πεπραγμένος, η, ὸν, πραχθὲς, ὲντος, ὁ.
In ipso actu, ἐπ' αὐτοφώρῳ.
Actutum, αὐτίκα, αὐτίκμορον.
Ac veluti, καθάπερ.
Acuens visum, ὀξυωπὴς, ὲς, ὁ & ἡ.
Aculeatus, ἀκανθώδης, εος, ὁ, & ἡ, ὀξυστερὴς, ὰ, ὸν, κεντρωτὸς, ὴ, ὸν.
Aculeum, γεράνιον, ου, τό.
Aculeus, κέντρον, ου, τὸ, ἀκανθα, ης, ἡ, ὀξυστερὶς, ίδος, ἡ, ἀχφὶς, ὶ, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, ἄλος, ου, ὁ.
Aculeos in animis relinquere, τὰ κέντρα ὑγκαταλιπὼν τοῖς ἀκροωμένοις, cum accusativo & dativo.
Acumeo, ὀξύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, ἄκρον, ου, τό.
Acumeo andirus, ὀξυκοΐα, ας, ἡ.
Acumen ingenii, ἀγχίνοια, ας, ἡ, συνέσις, εως, ἡ.
Acumen oculorum, ὀξυωπία, ας, ἡ, ὀξυβλεψία, ας, ἡ.
Acuminatus, κεντρώτης, ου, ὁ, ὀξυστερὴς, ὲς, ὁ, & ἡ.
Acumino, ὀξύνω.
Acuo, ὀξύνω, θήγω, θηγάνω, ἀκονάω, ῶ.
Acopedius, ἐξύπους, οδος, ὁ.
Acupictores, πολυκίδαι, ῶν, οἱ, φρυγίονες, ων, οἱ, οἱ ζωγράφοι ὑγρότεροι.
Acu-pictus, ποικὶς, ῖδος, ἡ, πολύμορος, ον, ὁ.
Acu-pingere, βελόνῃ πανίζειν.
Acus, eris, ἄχυρον, ου, τὸ, ἄθηρ, ῆρος, ὁ, σκίβαλον, ου, τό.
Acus, us, ἀκόρη, ης, ἡ, βελόνη, ης, ἡ, ῥαφὶς, ίδος, ἡ.
Acute, ὀξὺ, ὀξέως, λιγέως.
Acute vociferans, ὀξυβόας, ου, ὁ & ἡ.
Acute videns, ὀξυδερκὴς, ὲος, ὁ & ἡ, ὀξυωπὴς, ὲς, ὁ, & ὀξυώπης, ου, ὁ.
Acotino, ὀξὺς, ύος, ὁ, δριμὺς, ῦ, ὁ, ἀγκυλόος, ου, ὁ, ξυρὸς, ῦ, ὁ.
Acutus, h. e. callidus, & ingeniosus, δεξιὸς, ὰ, ὸν, ὀξυχος, ου, ὁ, ἐντροχὸς, ὲος, ὁ, ἡ ἡ, quæ vox proprie significat acrem, & celerem ingenio.
valde Acutus, ἄκμων, ονος, ὁ, & ἡ, ὀξύκμων, ονος, ὁ, ἡ ἡ.
Praeacutus, πρόκμων, ονος, ὁ, & ἡ.
utrinque Acutus, anceps, ἀμφίκμων, ονος, ὁ, ἡ, ὸν.
Acutum sonum edens, ὀξύηχος, ου, ὁ.
Subacutus, ὑπόξυς, ος, ὁ.
in Acutum extenuo, σμικρύνω.
Acutum tonum habens in ultima syllaba, ὀξύτονος, ου, ὁ, in penultima, παροξύτονος, ου, ὁ, in antepenultima, προπαροξύτονος, ου, ὁ.

A D.

Ad, πρὸ, πρὸς, ὡς, & ἐς cum accusativo. ποτὶ, & Attice ἐπὶ, ut ἐς Κάτωνα παρέλαμεν, ad Catonem eo.
Adactio, βίασις, εως, ἡ, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
Adactus, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, βιαθεὶς, ὲντος, ὁ, ἀναχθὲς, ὲντος, ὁ, ἀναγκασθὲὶς, ὲντος, ὁ.
Ad amussim, ἀκριβῶς, κατ' ἀκρίβειαν, πρὸς τάθυλον.
Adæquatio, ἐπίτασις, εως, ἡ, παράτασις, εως, ἡ.
Adædifico, προσοικοδομέω, ῶ.
Adæque, ἐπίσης, πρὸς τὸ ἴσον.
Adæquo, ἰσόω, ῶ, ἐξισόω, ῶ, ἀπαρτίζω, ἀναθιάω, ὁμαλίζω.
Adæratio, ἐξαερίωμα, ατος, ὁ.
Adæro, ἐξαερόω, ῶ.
Adæstuo, ὑπεκκαίω, ἐπαυξάνω, προσαυξάνω cum dativo.
Adaggero, ἐπισωρεύω.
Adagium, & Adagio, παροιμία, ας, ἡ, ἄνος, εος, τὸ, λόγος, ου, ὁ.
Adalligo, ἀναδέω, καταδέω, δέομαι, διαδέομαι, ἀνδέομαι, πλημμέομαι, ἐξέομαι, ἐφέομαι, παθέομαι, ἐξαναθέομαι, ἐξαναδέομαι, προσδέομαι.
Adamantinus, ἀδαμάντινος, η, ὸν.
Ademas, ἔξημας, ατος, ὁ.
Adamatorius, ἐρωτικὸς, ὴ, ὸν.
Ademo, ὑπεξαιρέω, ῶ, cum accusativo. ut ὑποφυλῶ τινα, aliquem amo, ἀγαπάω, ῶ.
Adasperio, ἀνείγω, ἀναπείγω, προσπείγω, ἐμφανίζω.

Ada-

Adapertilie, & Adapertue, ἀνεγμένος, η, ὁ, ἀνοικτὸς, η, ὁ.
Adapto, ἁρμόζω, cum accuſativo, & dativo, ut ἁρμόζω τί τινι, adapto aliquid alicui, ἐπαρτύω, διαπήγνυμι, μεταρρυθμίζω.
Adaquo, ποτίζω, cum accuſativo, ut ποτίζω τινα, adaquo aliquid, ὑδρεύω.
Adarca, vel Adarcea, concreta quædam ſalſugo, αἰθίοπις, ιδος, ὁ.
Adareo, καταμηρύομαι.
Adauctue, us, ui, ἐπαύξησις, εως, ὁ.
Adaugeo, ἐπαύξω, αὐξάνω.
Adbibo, ἐπαρτίνω, cum genitivo, vel accuſativo, ut ἐπαρτίνω τοῦ οἴνου, vel τὸν οἶνον, bibo vinum.
Adblandior, ⸗Θελκτέω, ῶ, ὑποκαίνω, ὑποκαλέω.
Adcreſco, ἐπαγίνομαι, ἐπαυξάνομαι.
Addecimo, δεκατεύτης, ῶ.
Addenſo, πυκνόω, ῶ.
Ad dexteram, Ad ſiniſtram, ἐπὶ δεξιὰ, ἐπ' ἀριστερά.
Addico, id eſt, vendo, ἐκπωλέω, ῶ, ἐκπολάττομαι cum accuſativo, ut ἐκπολάττομαί τι, aliquid addico, ⸗Θεκπώττω.
Addico, id eſt, pronuncio, ἐπαγγέλλω, ⸗Θεκπώττω.
Addico, id eſt, condemno, κατακρίζω.
Addico me alicui, προσκατατίθημί μέ τινι, cum accuſativo, & dativo.
Addictus ſum alicui, προσκατατίθεμαι, cum dativo, ut προσκατατίθεμαί τινι, προσκάκωμαι, ἀρτεράομαι, ἐκλέγω τινί.
Addictio, id eſt, condemnatio, κατακρίσις, εως, ἡ.
Addico, id eſt, bene diſco, προσμανθάνω, προσλαμβάνω, cum accuſativo, & dativo, ut προσλαμβάνω τι ταῖς ἐπιστήμαις, addico aliquid artium cognitione.
Additamentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, προσθήκη, ης, ἡ, παράθεσις, εως, ἡ.
Additio, πρόθεσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ, πρόθεμα, ατος, τὸ.
Additum, προσθὲν, ὄντος, τὸ.
Additus, a, um, πρόθετος, ὁ, ἡ, προσθητικὸς, ὴ, ὸν.
Addo, ἐπιτίθημι, vel προστίθημι, cum accuſativo & dativo, ut προστίθημί τί τινι, addo aliquid alicui rei, ἐπιβάλλω τι, προσβάλλομαι, σωκάπτω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione πρός, ut σωκάπτω τι πρός τι, aliquid addo ad aliquid, διατείνω.
Addoceo, προσδιδάσκω.
Addormiſco, προσκοιμίσκομαι, ὕπνομαι.
Addubitanter, διαπορητικῶς.
Addubitatio, ἀπόρησις, εως, ἡ, διαπόρησις, εως, ἡ, ὑποψία, ας, ἡ.
Addubitatus, ὑπονοητὸς, ὴ, ὸν, ὑπονοητικὸς, ὴ, ὸν.
Addubito, ἀμφισβητέω, ῶ, cum genitivo, & præpoſitione περὶ, ut ἀμφισβητῶ περὶ τινος, addubito de aliqua re, διαπορέω, ῶ, διαπάζω, ἀμφιβάλλω, ὑποπτεύω.
Adduco, ἀνάγω, διάγω, ἐπάγω, ἐπάγω, ⸗Θάγω, προσάγω, συνάγω, ὑπάγω, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, ut ὑπάγω τι εἰς τι, aliquid in aliud adduco.
Adducere in ſuſpicionem, ἄγω τινα εἰς ὑποψίαν, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς.
Adducor, ἀνάγομαι, προσάγομαι, cum accuſativo, προσδέομαι, cum infinitivo.
Adductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, ⸗Θαγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
Adductus, ἀναγόμενος, η, ὁ, ⸗Θαγόμενος, η, ὁ, προσαγόμενος, η, ὁ, συναγόμενος, η, ὁ.
Adductus donis, πειθὼς ὑπὸ δώρων.
Adduplico, διπλόω, ῶ, ἐπιδιπλασιάζω.
Adedo, κατατρώγω.
Ademptio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ἀφορισμὸς, ῦ, ὁ.
Ademptue, ἀφαιρεθὴς, ὲντ⸗, ὁ.
Adeo, id eſt, uſque eo, ὅτου, ὅτους, ὅς, ὅς, ποτέτου.
Adeo, ut, τοῦτου, ὥστε cum indicativo, vel infinitivo.
Adeo, ideſt, accedo, ἐπιβαίνω, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, adeo aliquem, ἀρτεράομαι, ὑπάω, ἐρεθίζω, προσπορεύομαί τινι, φοιτῶ πρός σε, accedo ad te, cum accuſativo, & præpoſitione πρός.
Adeo, id eſt, adorior, ſeu aggredior aliquem, ἐπιχειρέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, & præpoſitione πρὸς, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα, κάτειμι cum genitivo, ut κάτειμί τι⸗, aliquem iocando, adorior.
Adeo hæreditatem, ὡς τὸ κτῆμα περιέρχεται, ἐμβατεύω ὡς τινὶ κληρονομίας, & κληρονομίαν ἢ κληρονομίας.
Adeps, στέαρ, ατ⸗, τὸ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, ἐξύγιον, η, τὸ, πλῆαρ, ατ⸗, τὸ, δημὸς, ῦ, ὁ.
Adepti, τυχόντες, ὄντων, οἱ.
Adeptio, ἐπιτυχία, ας, ἡ, ἐπίτευξις, εως, ἡ, λοπάλωσις, εως, ἡ.
Adeptus, ἐπιτυχὼν, ὁντ⸗, ὁ, λοπαλώσας, ατ⸗, ὁ.
Adequito, id eſt, equitando propius accedo, προσιππάζω, προσιππεύω, περιιππεύω.
Ades, πάρα.
Adeſdum, δεῦρο, δεῦτε, ἴθι δή, ἴθι τωῦ.
Adeſpotus, id eſt, ſine domino, ἀδέσποτ⸗, η, ὁ.
Adeſurio, βαλιαύζω, βαλιαύω, ῶ, βαλιαύττω.
Adeundum eſt, προσιτέον ἐστὶ, δίκαιον προσιέναι.
Adtero, ἐπαίρω, προσαίρω, παρέχω, κομίζω τι, παρακάζω, cum accuſativo.
Adfringo, προσάγνυμι.
Adgannio, προσκύζομαι, cum dativo.
Adglomerati, συνεσταλμένοι, ὄντων, οἱ.
Adhabito, παροικέω, ῶ.
Ad hæc, πρὸς δὲ, ⸗Θ ὡς τοῦτο, πρὸς τούτοις, ἐπὶ τούτοις, προσέτι.
Adhæreo, προσέχομαι, vel προσίχομαι, προσκάθημαι, ῶμαι, προσκλίττομαι, συνάπτομαι, προσίσχομαι ταῖς ἐμφύσεις, veſtibus adhæreſco; omnia cum dativo.
Adhæſio, προσκόλλησις, εως, ἡ,
Adhalo, προπνέω, προσπνέω.
Adhamo, ἀγκιστρόω.
Adhibeo, δίνυμι, vel διανέμω, cum accuſativo, ut διανέμω τι, adhibeo aliquid, προσέχω, προσφέρω, ⸗Θελαμβάνω.
Adhibeo curam, & diligentiam, ἔχω, vel ποιοῦμαι ἐπιμέλειάν τι⸗, alicujus.
Adhibeo in conſilium, ⸗Θεκαλέω σε εἰς συμβουλὴν, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, ⸗Θελαμβάνω τινὰ συμβουλὴν, συμβουλεύομαί τινι, cum dativo.
Adhibeo mentem, προσέχω cum dativo, ut προσέχε τινι, vel προσέχε τὸν νὸν τινι, mentem adhibeo alicui.
Adhinnio, προχρεμετίζω.
Adhorreſco, ἐπιπολάττομαι, ἐπιφρίττω.
Adhortatio, διακελεύσεις, ῦ, ὁ, ἐγκέλευσμα, ατ⸗, τὸ, ἐγκελεύσις, εως, ἡ, ⸗Θρίκλησις, εως, ἡ, ⸗Θρικέλευσμα, ατ⸗, τὸ, ⸗Θρικελεύσεις, ῦ, ὁ, ⸗Θρικέλευσις, εως, ἡ.
Adhortator, ⸗Θρικλήτωρ, ορ⸗, ὁ, πρατήτωρ, ορτ⸗, ὁ, ⸗Θρικλήτης, ου, ὁ, ἐρεθιστὴς, οῦ, ὁ, ἐρεθιστικὸς, ὴ, ὸν.
Adhortatoriue, ⸗Θρικελευσικὸς, ὴ, ὸν.
Adhortor, ἐπιβελεύω, ῶ, cum accuſativo, ut ἐπιβελεῦσε, accuſo te, πρατήτωρ cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione ὡς, vel ἐπί, ut πρατήτωρ τινα ὡς, vel ἐπ' ἀρετῇ, adhortor aliquem ad virtutem, παρακελεύω, ῶ, ἐγκελεύομαι, διακελεύομαι, ἐπικελεύομαι, ⸗Θεκελεύομαί τινι, cum dativo, & accuſativo, ut παρακελεύομαί σε τοῦτο, ad hoc te adhortor, ὁρτάνω.
Adhuc, μέχρι τότε, μέχρι τωῦ, πρόσθεν, ἔπι.
Adhuc hodie, ἔτι ⸗Θ τωῦ.
Adjaceo, ⸗Θκεῖμαι, vel πρόκειμαι, cum dativo, ut παράκειμαί τινι, adjaceo alicui.
Adjectio, & Adjectus, us, ui, ἐπίθεσις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατ⸗, τὸ.
Adjectivus, ἐπίθετ⸗, η, ὁ, ⸗Θβλητικὸς, ὴ, ὸν.
Adjectivum, ἐπίθετον, ου, τὸ.
Adjectus, a, um, ἐπίθετος, η, ὁ, πρόθετ⸗, η, ὁ, ἐπιβεβλημένος⸗, η, ὁ, προσβεβλημένος⸗, η, ὁ.
Adigo, id eſt, adduco, προσάγω, ὑπάγω, ἐπάγω.
Adigo, id eſt, cogo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, cum accuſativo, ut βιάζομαί τινα, adigo aliquem. περίκειμαι, cum accuſativo, & accuſativo cum præpoſitione εἰς, ut περίκειμαί τινα εἰς τι, adigo aliquem ad aliquid.
Adjicio, ἐπιβάλλω, cum accuſativo, ut ἐπιβάλλω τι, adjicio aliquid. προσαμβάλλω, cum dativo, ut προσαμβάλλω τινι, adjicio alicui, προστίθημι, ⸗Θεζεύγνυμι.
Adjicio animum rei, vel ad rem, προσέχομαί τινι, ἐπίσχε τὸν νὸν τοῖς γράμμασι, vel τῶν.
Adjicio oculos in aliquid, ἐπίσχω ὀφθαλμοὺς τινι, cum accuſativo, & dativo.
Adimo, παίρω, ἀφαιρέω, ῶ, vel ἐξαιρέω, ῶ, cum accuſativo rei, & genitivo perſonæ, vel cum accuſativo perſonæ & genitivo rei, ut ἐξαιρῶ τί τι⸗, vel τινά τι, aliquid alicui adimo. ⸗Θαιρέω, ῶ, cum accuſativo perſonæ, vel cum genitivo, accuſativo & perſonæ & rei, vel cum accuſativo rei, & genitivo perſonæ, or ⸗Θαιρῶ τι, & τινά τι, vel τινὸς τι, aliquid adimo alicui.
Adimpleo, ἐπιπλήθω, ῶ, vel πρατπλήθω, ῶ, τι, cum accuſativo, διαπλόω, ῶ.
Adineo, ἐπεοίκω.
Adinvenio, ἐξεύρω, ἐφεξεύρω, παρεξεύρω, προσεξεύρω, cum dativo & accuſativo, ut προσεξεύρω τί τι, aliquid alicui invenio.
Adiuventio, παράδοσις, εως, ἡ, ἐξεύρεσις, εως, ἡ, ἐπιτέχνησις, εως, ἡ, ἐπιτύδευμα, ατ⸗, τὸ.
Adipalis, στατὸς, ὴ, ὸν.
Adipatus, & Adipoſus, στατὸς, ⸗Θ, ὁ, ⸗Θ ὑ, & στατώδης, ⸗Θ, ὁ, ⸗Θ ὑ, πιμελώδης, ⸗Θ, ὁ, ⸗Θ ὑ.
Adipes, στέαρ, τὸ, λίπη, τὰ.
Adipiſcor, προλαμβάνω, cum accuſativo, τυγχάνω cum genitivo, ut τυγχάνω τι⸗, aliquid conſequor, ἐπι-

πτυγχάνω, προσκύπτω, ἅπτω, ἀντιπαίομαι, ἅπτομαι, cum genitivo.

Adipatus, λιπαρὸς, ᾶ, ὁ, εκτικὸς, εῶν, ὁ, ἡ ἑ.

Aditio, & Aditus, πτῶσις, ις, ἡ, πρόσοδος, ς, ἡ, διέξοδος, ος, ὁ, ἐπίβασις, εως, ἡ, εἴσοδος, εως, ἡ.

Aditu difficilis, ἀνάβατος, ος, ὁ, δυσπρόσοδος, ος, ἡ.

Aditu facilis, εὐπρόσοδος, ος, ὁ, ἀπρόσιτος, ς, ὁ, ἡ, πρόσοδος, ος, ἡ, πρόπυλαιος, ος, ὁ.

Aditus, ἔξοδος, ος, ὁ, ἔντευξις, εως, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.

Aditum præbens, προσαγωγὸς, ὁς, ὁ.

Adjudico, ἐπιπλέκω, ἐπικρίνω, ψηφίζομαί τινα, aliquem, cum accusativo.

Adjugo, ἐπιζεύγνυμι,

Adjumento esse alicui, ὠφελεῖ τινα βοηθὸς, συναγωνιστὴ, σύνεργος, ἐπίκουρος. ὑπαγωνίζεσθαί τινι, cum dativo.

Adjumentum, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ὠφέλεια, ας, ἡ.

Adjumentum offerens, ὠφελιμος, ος, ὁ, ὠφέλιμος ἐμπορῶν.

Adjunctio, ἐπίζευξις, εως, ἡ, ἐπίθεσις, εως, ἡ, πρόσθεσις, εως, ἡ.

Adjunctor, ἐπιζευκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἐπιθέτης, ς, ὁ, προσθέτης, ς, ὁ, ἡ.

Adjungo, συνζεύγνυμι, προσίθημι, προσάπτω, προσαρμόττω, cum dativo, & accusativo, ut προσαρμόττω τινὶ τι, al quid alicui adjungo, κολλάομαι, ἅπτομαι.

Adjungo, seu intendo animum ad aliquid, ῥοπὴν τι, cum accusativo.

Adjungo me alicui, προσρέμαι τινὶ μαι, προσκυνεῖσθαί μοί τινα, cum accusativo, & dativo.

Adjungo mihi aliquem, familiarem reddo, προσκτῶμαι, vel συνοικεῖν τινὰ ποιῶ, cum accusativo, & dativo.

Adjuratio, ἐξορκισμὸς, ὁ, ὁ.

Adjurgium, ὄρος, ὀδος, ὁ, πὰν, εος, τὸ.

Adjurgo, ἐρίζω, λοιδορέω, ῶ, ἐπιπλήσσομαι.

Adjuro, ὁρκίζω, ἐξορκίζω, ἐπομνύω cum accusativo, ut ἐπομνύω τινα, aliquem adjuro, ὀμνύω, ῦω, ἐπορκόω, ῶ, ἐπόσω, ῶ, ἐπόσιμι.

Adjutor, & Adjutrix, βοηθὸς, ὁ, ὁ, ἡ ἑ, ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ ἑ, συναγὸς, ὁ, ὁ ἡ ἑ, ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ ἑ, ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ ἡ ἑ, βοηδρομος, ος, ὁ, ἡ ἑ.

Adjutorium, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀλεξητήριον, ου, τὸ.

Adjuvamen, βοήθεια, ας, ἡ, βοήθημα, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ.

Adjuvator, & Adjutrix, βοηθὸς, ὁ, ἡ, ἀμυντὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ ἑ, συναγὸς, ὁ, ὁ, ἡ ἑ, ἀλκτὴρ, ῆρος, ὁ, ἡ ἑ.

Adjuvo, βοηθέω, ῶ, cum dativo, ἀκούω, ὀφέλω, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπωφελέω, ῶ, συνωφελέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.

Adjuvo re, συμπονοῦσι τί τινι quasi laborem tibi demo, cum genitivo & dativo. συμπονεῖσί σε τοῦ πόνου, cum dativo & accusativo in eadem significatione. ὠφελέω, ῶ, cum dativo, ut ὠφελῶ τινα, alicui opem fero, συνωφελέω, ῶ, τινι.

Adjuvo te hac re, βοηθῶ σοι τούτῳ, cum genitivo dativo.

Simul adjuvo, συνωφελέω, ῶ.

Vicissim adjuvo, ἀντωφελέω, ῶ.

Adlaboro, πολυπονέω, ῶ, ἐπιπονέω, ῶ, ἐπαγωνίζομαι.

Admodo, ἐπιτάττω.

Admembratim, κατὰ μέλη.

Admetior, ἐπιμετρέω, ῶ, προμετρέω, ῶ.

Adminiculor, ὑπερείδω, στηρίζω, ὑποστηρίζω, βοηθέω, ῶ, χαρακίζω.

Adminiculum, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκιον, ου, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τὸ, στήριγμα, ατος, τὸ, βοήθημα, ας, ἡ, βοήθεια, ατος, τὸ, ἐπικουρία, ας, ἡ.

Administer, ὑπηρέτης, ου, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.

Administra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ.

Administratio, διοίκησις, εως, ἡ, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, οἴκησις, εως, ἡ.

Administratio Reipublicæ, πολιτεία, ας, ἡ.

In Administratione Reipublicæ versor, πολιτεύομαι, ἐμπολιτεύομαι.

In Administratione Reipublicæ alicui adversor, ἀντιπολιτεύομαί τινι, cum dativo.

A Reipublicæ Administratione alicuus, ἀπολίτευτος, ος, ὁ ἡ ἑ.

Administratio prava Reipublicæ, κακοπολιτία, ας, ἡ.

Administro publica negotia, τὰ τῆς πόλεως πράττω, τὰ πολιτικὰ διοικῶ, τὴν ἐπιμέλειαν, ἡ προεστὼς τῶν κοινῶν λαμβάνω, ἅπτομαι πολιτικῶν πραγμάτων, ἐν πράγμασι πολιτικοῖς ἀναστρέφομαι.

Administro male Reipublicam, τὰ πράγματα πάντα τῆς πόλεως λυμαίνομαι, κακῶς προεστῶμαι τῶν πραγμάτων.

Administrator, διοικητὴς, ῆ, ὁ, ὑπηρέτης, α, ὁ, ἐπίτροπος, ος, ὁ.

Administro, διοικέω, ῶ, ὑπηρετέω, ῶ, ἀμφιλέω, ῶ, πολιτεύομαι.

Administro res civitatis, διοικῶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν, διὰ χειρὸς ἔχω τὰ τῆς πόλεως.

Administro Rempublicam, διοικῶ τὰ κοινά.

Administro rem familiarem, οἰκονομέω, ῶ.

Administro male, ἐκδιοικῶ, ῶ, cum genitivo, ut ἐκδιοικῶ τινος, male aliquid administro, παραδιοικέω, ῶ, cum accusativo.

Administro domum bene, vel male, διοικῶ τὸν οἶκον εὖ, ἢ κακῶς.

Administro Sacramenta, μυσταγωγέω.

Admirabile, θαῦμαστον, ου, τὸ.

Admirabilis, θαυμάσιος, α, ον, ὁ, θαυμαστὸς, ὴ, ὁ, εὐθαύμαστος, ος, ὁ, ἀγαστὸς, ὴ, ὁ.

Admirabiliter, θαυμασίως, θαυμαστῶς, ἐκπληκτῶς, ἀγαστῶς.

Admiraudus, θαυμάσιος, α, ον, ὁ, θαυμαστὸς, ὴ, ὁ, εὐθαύμαστος, ος, ὁ, ἀγαστὸς, ὴ, ὁ.

Admiratio, θαῦμα, ατος, τὸ, θαυμασμὸς, ῦ, ὁ, θάμβος, εος, τὸ, θέλγητρον, ου, τὸ, θαυμαστικὸν, ου, τὸ.

Admiratio attonita, θάμβος, εος, τὸ.

Citra Admirationem, ἀθαυμάστως.

Admiratione dignus, ἀξιοθαύμαστος, ος, ὁ.

Admiratione stupefactus, κατεθαμβὴς, ὲς, ὁ ἑ.

Admirationi fum in re aliqua, θαυμάζομαι κατά τι.

Admirator, θαυμαστὴς, ὴ, ὁ, ἀγαστὴς, ὴ, ὁ, θελκτὴρ, ῆρος, ὁ.

Admiror, θαυμάζω, ἐπιθαυμάζω, ἄγαμαι, ἐπάγαμαι, θάπτω, καταθάπτω, σέβομαι.

Admiror sapientiam tuam, vel admiror te ob tuam sapientiam, θαυμάζω σε τῆς σοφίας, vel ἐπὶ σοφίᾳ, vel θαυμάζω τὴν σοφίαν σου. Eodem modo construitur ἄγαμαι.

Admiror supra modum, ὑπερθαυμάζω.

Admiror cum stupore, ἐκθαμβέω, ῶ, καταθαμβέω, ῶ.

Admisceo, κεράννυμι, sive κιρνάω, & κεράω, ῶ, ἐπιμίγνυμι, παραπλέκω.

Admisceo vinum aqua, κεράω ὕδωρ οἴνῳ, vel κεράω οἶνον ὕδατι.

Admissarium admitto, ὀχεύω.

Admissario admoveo, βιβάζω.

Admissarius, sc. equus, ὀχεύτης, ου, ὁ, ὀχῆος, ου, ὁ, ἀναβάτης, ου, ὁ, Σάτυρος, ου, ὁ.

Admissio, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶσις, ις, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ, ὄχευσις, εως, ἡ.

Admissum, sc. scelus, πλημμέλημα, ας, ἡ, πλημμέλημα, ατος, τὸ, ἁμαρτία, ας, ἡ.

Admissura, sc. equa, ὀχεύσιμη, ης, ἡ.

Admissus, προσέχησις, εως, ἡ.

Admistio, μῖξις, εως, ἡ, ἐπιμῖξις, εως, ἡ, πρόσμιξις, εως, ἡ.

Admistus, ἐπίμικτος, ος, ὁ, πρόσμικτος, ος, ὁ.

Admitto, ἄγομαι τὸς, προσδέχομαι cum accusativo, τὸν ἄνδρα, pacem. ἐρίζω, πολεμῶ, προσπαῖ τινα τῆς τι, aliquam ad aliquid. προσάγω, ἀγκάζω, ἀνάγω.

Admitto flagitium, ἀνοσιῶ, vel αἰσχρόν τι ποιῶ, ῶ, vel ἐργάζομαι, πλημμελέω, ῶ, cum accusativo.

Admodulor, προσᾴδω, ἁρμολογέω.

Admodum, ἐπαρτὶ, ἀκριβῶς, ἐκμανῶς, παμπὰν, πάνυ.

Admolior, ἐπιχειρέω, ῶ.

Admoneo, παραινέω, cum accusativu, atqua accusativu cum præpositione ἐπὶ, ut ἀναμιμνήσκω τινα ἐπί τι, aliquem da re aliqua admoneo. παρανέω, ῶ, cum dat. σοί, τα; νουθετέω, ῶ, ἀναμιμνήσκω, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accusativis.

Admonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτησις, ατος, τὸ, παράνεσις, εως, ἡ, ἀνάμνησις, εως, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.

Admonitor, παραινέτης, α, ὁ, νουθέτης, ς, ὁ, ἐπαινημπτὴς, ὁ, ὁ,

Admonitorius, παρανετικὸς, νουθετικὸς.

Admonitus, παρανετὸς, ου, ὁ, παραινεθεὶς, ἐντος, ὁ.

Admordeo, ἐπιδάκνω, κατεδάκνω.

Admotio, & Admotus, us, ui, πρόσψις, εως, ἡ, προσθετὸς, ἐος, ἡ.

Admotus, a, um, προσελαυθεὶς, ἐντος, ὁ &c.

Admoveo, προσίθημι cum accusativo, atque accusativo cum præpositiona πρὸς, ut προσίθημί τι πρός τι, aliquid ad aliquid admoveo. πυρβάλλω, vel προσβάλλω cum accusativo & dativo, ut προσβάλλω τί τινι, aliquid alicui rei adjicio, admoveo. ἐφαμίζω, προσάγω, πελάζω, προσπελάζω, προσαμίζω. Lucianus.

Admoveo manum alicui rei, προσάγω, vel παραβάλλω, vel προσβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα, aam accusativo, & dativo.

Admugio, ἐπιμυκάομαι, ὤμαι.

Admurmuro, ἐπιμορμύρω, προσμορμυρίζω.

Admutilo, κολοβόω, ῶ.

Adnascor, ἐπιφύομαι, συμφύομαι, προσφύομαι.

Adnatatio, πρόσνηξις, εως, ἡ.

Adnato, & Adno, ἐπινήχομαι, vel παρανήχομαι, vel προσνήχομαι cum dativo, ut προσνήχομαί τινι, ad aliquem natando perveuio.

Adnavigatio, ἄπλο-, ους, ὁ, ἐπίπλο-, ἰας, ὁ.
Adnavigo, ἐπιπλέω, ῶ, προσπλέω, ῶ, ἐπιπλεύ, ῦ.
Adnecto, ἐπιπλέκω, ἐπισυνάπτω.
Adnexus, συνεζευγμένο-, η, ὁ.
Adnicto, ἐφθαλμιάω, ῶ, ἐπιφθαλμιάω, ῶ, πρός τι, vel τινι cum accuſativo, & prepoſitione πρός, vel cum dativo. ἐπιφθαλμέω, ῶ, σκηπτόμενος, ὑττω, ἐπιδίδωμι.
Adnitor, πειρώμαι, ῶμαι.
Adnixus, πεπηθώς, ὑτο-, ὁ, προσπλεκτός, ὑτο-, ὁ.
Adnomioatio, παρονομασία, ας, ἡ, προσονομασία, ας, ἡ.
Adnomino, παρονομάζω, προσονομάζω.
Adnubilo, ζοφόω, ῶ, & ἐπιζοφόω, ῶ.
Adnuo, προνεύω, ἐπινεύω.
Adnutivum, χρητικόν, ῆ, τό.
Adnutrio, ἐπιτρέφω.
Adnutritus, ἐπιθρεπτός, ή, όν.
Adobruo, ἐπισυγκλύπτω, περιχωννύω.
Adoleo, θυμιάω, ῶ, καὶ activa. θυόω, ῶ, κατακαίω, ῶ, κηθαγίζω.
Adoleſcans, ωκώς, ωκο-, ὁ, νεανίας, α, ὁ, ἡλικιώ-, η, ὁ, ἔφηβο-, α, ὁ, νέ-, η, ὁ, ἀμφιλιξ, ικο-, ὁ.
Adoleſcentia, νεότης, ητο-, ἡ, ἥβη, ης, ἡ, ἐφηβία, ας, ἡ, ἐφηβότης, ητο-, ἡ.
Ab iocunda adoleſcentia, ἐκ νέας, ἐκ νέα, ἐκ παίδων, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
Adoleſcentior, Adoleſcenturio, νεανιεύομαι, μειρακιεύομαι, μειρακιάομαι, μειρακιώμαι, ὥμαι.
Adoleſcentula, νεανὶς, ίδο-, ἡ, μειρακύλλιον, ου, τὸ, μειρακίσκη, ης, ἡ, παλαιστικίον, ου, τό.
Adoleſcentulus, μειράκιον, α, τὸ, μειρακίσκο-, ου, ὁ, παίσκο-, ου, ὁ.
Adoleſco, ἀτίλλω, ἀνείζω, μειρακιεύομαι, μειρακιάομαι, ὥμαι, μειρακίζομαι, αὐξάνομαι, αειρίζω.
Adoperio, καλύπτω, ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω, συσκιρώτω.
Adopratitius, Adoptivus, & Adoptitius, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱοθετο-, ου, ὁ, ὑστοποιητὸς, ῆ, ὁ.
Adoptaodus alteri traditus, ἀποποιητὸς, ἀ, ὁ.
Adoptator, υἱοθετέων, ῶν.
Adoptio activa, υἱοθεσία, ας, ἡ, θέσις, εως, ἡ, ποίησις, εως, ἡ, ἀποίησις, εως, ἡ.
Adoptio paſſiva, ἀποίητις, εως, ἡ. ἀποιῶ unius aſt in adoptionem dare.
Adoptivus, Adoptitius, Adoptatitioe, ποιητὸς υἱὸς, υἱὸς θετὸς, υἱοθετο-, ου, ὁ, ὑστοποιητὸς, ῆ, ὁ.
Adopto, υἱοθετέω, ῶ, υἱοποιέω, ῶ, ἀποιέω, ῶ, ποιέω ποιέομαι, παῖδα ποιέομαι, filium adopto. ποιέω, ῶ, vel ὑστοιέω, ῶ, παῖδα εἰς θέσιν λαμβάνω, puerum in adoptionem accipio.
Ador, ζέα, ας, ἡ, χόλβο-, ου, ὁ.
Adoratio, προσκύνησις, εως, ἡ, σέβας, ατο-, τό.
Adordior, ἄρχομαι, ὑπάρχομαι, ἐπιχειρέω, ῶ.
Adorior, iris, vel aris, ἐπιχειρέω, ῶ cum dotivo, vel accuſativo, & prepoſitione πρός, ut ἐπιχειρῶ τινι, vel πρός τινα. ὑπάρχομαι cum accuſativo, ut ὑπάρχομαί τινα, aliquem adorior, ἐμβάλλω, ἐμβάλλομαι, ἀναβάλλω, ἐφίεμαι, ἐπεύχω, ἐπιβαίνω.
Adornatio, διακοσμὶς, ίδο-, ἡ, συσκεδασία, ας, ἡ.
Adorno, ἐπικοσμέω, ῶ, ὑπτίω, ἐπισκεδάζω, διασκεδάζω, περισκεδάζω.
Adorno convivium, συμποτέω, ῶ, συμπότομαι.
Adoro, προσκυνέω, ῶ, cum dativo, vel accuſativo, ut προσκυνῶ τινι, vel τινα, aliquem adoro, προσεύχομαι.
Adoro Deum, προσκυνῶ τὸν Θεὸν, vel τὸν Θεόν.
Adorſus, ἐπιθέμενο-, α, ὁ, ἐπιπεφάμενο-, η, ὁ.
Adortus, ἐπιχειρήσας, ητο-, ὁ.
Adpoſco, προσαιτέω, ῶ, ἐπαιτέω, ῶ.
Adpracor, προσεύχομαι.
Adpugoo, προπυχόομαι.
Adradico, προσερίζω, ῶ, cum accuſativo, & dativo. Philo da mundo.
Adrado, ἐπιξέω, ἐπιξύω.
Adraſus, ἐπίξυ-, η, όν.
Adrepo, προσέρπω cum dativo, ἐφέρπω cum accuſativo, & prepoſitioos ἐπί, ut ἐφέρπω ἐπί τινα, ad aliquem repo. ἐφέρπω.
Adruo, ἐπιτρέπω.
Adſciſco, προσαιρέομαι, ὥμαι, cum accuſativo, ut ἑαυτῷ τι, adſciſco mihi aliquid. ἐπιποιέομαι, ὥμαι cum accuſativo, ut ἐπιποιῶμαι κίνδυνον, periculum adſciſco, attraho.
Adſciſcere ſibi uxorem, γυναῖκα συνοικίζω ἑαυτῷ, Nazian. in Orat.
Adſcribo, προσγράφω, ἐγγράφω.
Adſcriptoe in tribum, προσωνυθὲς τῇ φρατρίᾳ.
Adſertor, διαγάστης, ου, ὁ.
Adſpecto, ἀφορῶ, ῶ.
Adſpactus, ἐπίφασις, εως, ἡ.
Adſpiro, πνεύσω, ῶ.
Adſpuo, καταπτύω.
Adſtipulator, προσσφαστὴς, ᾶ, ὁ.
Adſtringo, σφίγω.
Adſum, ἐγγίζω cum dativo, vel accuſativo, & prepoſitiooe πρός, ut ἐγγίζω τινί, vel πρός τινα, alicui adſum, πάρειμι, παραγίγνομαι, πρόσειμι, παρεγίνομαι.
Ad ſummam, ὅλως, ὁ κεφαλαίῳ, κεφαλαιώδες.
Ad ſummum, τὸ μέγιστον, τὸ πλεῖστον, τὸ ἄνχιστον.
Adtexo, παραπλέκω.
Advaſtio, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐποχὴ, ῆς, ἡ, κομιδὴ, ῆς, ἡ, ἀσκομιδὴ, ῆς, ἡ.
Adveſtitius, ἐπακτὸς, ὴ, ὸν, παράκλητο-, α, ὁ, πάροικος, α, ὁ, ξένος, α, ὁ, ἐπηλύτης, α, ὁ, ἔπηλυς, υος, ὁ.
Advenetor, σεβάζομαι, προσκυνέομαι, ὥμαι.
Adveniens, ἐπιὼν, ὼν, ὁ, ἐπιὼν, ὼσα, ὸν, ὁ.
Advenio, πρόειμι, πρόεμι, ἀφικνέομαι, ὥμαι, cum accuſativo, & prepoſitione ἐπί, ut ἀφικνοῦμαι ἐπί τινα, ad aliquem perveoio. ἐπιβαίνω, παραγίνομαι, μάτημι, προσελθεῖν.
Advenio peregia, ἐπιδημέω ἐν τῇ ἀποδημίᾳ.
Adventitia bona, τυχηρὰ, τά.
Adventitius, ἐπείσακτο-, α, ὁ, ἐξωτικὸς, ἀ, ὁ, ἔπηλυς, υο-, ὁ, συμβεβηκὼς, ότο-, ὁ, ἐπιτροδιώτης, ητο-, ὁ, ἐ ὁ, ἐπεισάκτο-, η, ὁ.
Adventitius morbus, συμβεβηκὸς νόσο-.
Advento, προσέρχομαι cum dativo, ut προσέρχομαί τινι, ad aliquem advento, ἥκω, παραγίνομαι, ἀφικνέομαι, ὥμαι πρός τινα, cum accuſativo & prepoſitione πρός, adventu ad aliquem.
Adventor, προπέλυτο-, η, ὁ, πλυσπόζων, ονο-, ὁ, ἀγγελότης, α, ὁ.
Adventus, ἐπέλυσις, ας, ἡ, ἐπιφοίτησις, ας, ἡ, παρουσία, ας, ἡ, ἄφιξις, εως, ἡ, ἐπιδημία, ας, ἡ, προσέλευσις, εως, ἡ.
Adverbero, ἐπιτυπτέω, προσαπίζω.
Adverbium, ἐπίῤῥημα, ατο-, τό.
Adverſa, τὰ ἐναντία.
Adverſa fortuna, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσυχία, ας, ἡ, δυσύχημα, ατο-, τό.
Adverſa fortuna uti, κακῶς πράττειν, δυστυχῶ.
Adverſa res, ἀτύχημα, ατο-, τό, δυσπραξία, ας, ἡ, κακοπραγία, ας, ἡ.
ex Adverſa parte, fao adverſa fronta, ἐξεναντίας, cum genit.
Advarſam faciam habeos, ἀντιπρόσωπο-, α, ὁ.
Adverſans, ἐναντιούμενο-, η, ὁ.
Adverſaria, ὑφηγηταὶ, αἱ, ἐπιθέγγματα, ων, τά.
Adverſarios, ἐναντίο-, η, ὁ, πολέμιο-, α, ὁ, ἀντιταγὴς, α, ὁ, ἀντιστάτης, η, ὁ, ἀντάλλαγμα, ατο-, τὸ, ὑπεναντίο-, α, ὁ, ἐναντίβιο-, η, ὁ.
Advarſator, ἀντιμάτης, α, ὁ.
Adverſipedes, ἀντίποδες, ων, οἱ.
Adverſitas, ἐναντίωσις, εως, ἡ, ἐναντίωμα, ατο-, τὸ, ἀντίπραξις, εως, ἡ.
ex Adverſo, ἀντικρὺ, κατεναντίον, πόλι, ἐξ ἐναντίας, ἐξ ὄπιθε.
Adverſo flumine oavigare, κατὰ ποταμὸν πλέω. Herodotus.
Adverſor, ἐναντιοῦμαί τινι, ἀντίκειμαι.
Adverſum, ἀντικὺς, ἐναντίον.
Adverſus, vel Advarſum, prepoſitio, κατὰ cum genitivo. πρὸς, ἀντικρύ.
Adverſuor, vel Advarſus, adverb. ἀντικρύ, ἐναντίον.
Adverſus, ἀντιπάλο-, η, ὁ, ὑπεναντίο-, α, ὁ.
Advertare animum, ἐφιστάνω τὸν νοῦν, διανοῦμαι, προσέχω τὸν νοῦν. ἀποκλίνομαι, βάλλομαι εἰς τὸν.
Adverto, id eſt, ad aliquem locum verto, μεθίστημι, ἐπιστρέφω.
Adveſperaſcit, ἑσπερίζει, ἑσπέρα γίνεται, πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, πάλιαιος ἡ ἡμέρα.
Advigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, πᾶς νύκτας, noctes. ἐπαγρυπνέω, ῶ. & pro incumbo, ſeu operam do, προσέχω τινὶ τὸν νοῦν, incumbo ad aliquid. σπουδάζω, & ἀγωνίζομαι περί τινο-, alicui rei operam do.
Adulatio, κολακεία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ.
ab Adulationa abſenus, ἀκόλακο-, η, ὁ.
Adulationa demulceor, vincor, trahor, κολακεύομαι.
Adolutione non capiendus, non permulcendus, ἀκολάκευτο-, η, ὁ.
Adulator, κόλαξ, ακο-, ὁ, θῶψ, ωπὸς, ὁ, θωπευτικὸς, ἡ, ὁ.
Adulatorum more, κολακευτικῶς.
Adolatorius, κολακευτικὸς, ἡ, ὁ, θωπευτικὸς, ῆ, ὁ, θωπικὸς, ῆ, ὁ, θῶψ, ωπὸς, ὁ.
Adulatrix, κολακὶς, ίδο-, ἡ, κολακευτρία, ας, ἡ.
Adulor, κολακεύω τινὶ, & τινὰ, alicui adulor, θωπεύω, κεχαριζόμενος κολακείαν ποιοῦμαι, ὑπακούω.
Adulor ſupra modum, ὑπερκολακεύω.

Adulor vicissim, ἀντοκλακεύω.
Adulans, θωπεύ-, ὀντ-, ὁ, σύνεργ-, ος, ὁ, ϕιλόπτης, ου, ὁ.
Adulter, μοιχὸς, οῦ, ὁ, μόχλ-, ος, ὁ, μοχλὸς, οῦ, ὁ, μοχλ-, ος, ὁ, τύπτης, ου, ὁ.
Adultera, μοιχαλὶς, ίδ-, ἡ, μοιχὸς, οῦ-, ἡ, μοχλὰς, άδ-, ἡ, μοχλὶς, ίδ-, ἡ.
Adulteratus, μοιχικὸς, ἡ, ὁ, μίβδηλ-, ος, ὁ, μιβδηλάδης, ες, ὀντ-, ὁ.
Adulterina monata, μίβδηλον νόμισμα, εἴδωλον, vel παρακεκομμένον, vel ἐκ ὀρθῶς κοπὲν, vel ἀμιβδηλάμενον, vel μίβδηλος νόμισμα, ϕαῦλον ἀργύριον.
Adulterina, spuria, aut etiam ficta, νόθος, ψεῦδος.
Adulterino concubitu natus, μοιχίδ-, ος, ὁ.
Adulterinus, μίβδηλος, ος, ὁ, μοιχικὸς, ἡ, ὁ, μοίχιος, ος, ὁ.
Adulterium, μοιχεία, ας, ἡ, μοχλεύσις, εως, ἡ, μιβδήλαμα, ατος, τὸ.
Adultero, vel Adulteror, μοιχεύω, μοιχάομαι, μοιχίζω, κατηλοῦμαι, ακκατεχέω, ῶ, διαϕθείρω τὰς γυναῖκας, alicujus mulierem corrumpo.
Adultero, ideſt, rem ſinceram corrumpo, ut μιβδηλεύω τὰ νομίσματα, nummos.
Adultero monetam, ϕθείρω, ϕθοχαρίττω, ϕθορεύω.
Adulteror, corrumpor, πυθούομαι.
Adultus, ἀνδρωθὶς, ὀντος, ὁ, τέλειος, α, ὁ, ἀκμαῖος, α, ὁ.
Adultus puer, ὠρίπαις, παιδὸς, ὁ.
Adumbratim, σκιερῶς.
Adumbratio, σκίασμα, ατος, τὸ, σκιαγραϕία, ας, ἡ, ἐπισκιασμὸς, οῦ, ὁ, λεπτολόγημα, ατος, τὸ, ἐπικάλυσμα, ατος, τὸ, ὑπογραϕὴ, ῆς, ἡ.
Adumbratus, ἐπίσκιος, ος, ὁ.
Adumbro, ἀκαίζω, σκαίζω, ἐπισκαίζω, κατασκαίζω.
Adumbro veritatem, σκιαγραϕῶ, οῦμαι τὴν ἀλήθειαν. Nazianzenus.
Aduncо, id eſt, aduncum reddo, ἐπικάμπτω, γρυπόω, οῦμαι.
Aduncо naſo, γρυπὸς, ἡ, ὁ, ἐπίγρυπος, ος, ὁ.
Aduncus, καμπύλος, η, ὁ, γναμψὸς, ῆ, ὁ, ἀπόκαμπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
Aduncitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, γρυπότης, ητος, ἡ.
Aduncus, καμπύλος, η, ὁ, γναμψὸς, ῆ, ὁ, ἐπίκαμπος, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
Ad unguem, ἐπ' ὄνυχος.
Adunо, ἑνόω, οῦμαι.
Ad unum, μέχρι ἑνὸς, πάντ' ὄν.
Advocatio, συνηγορία, ας, ἡ, ϕωνάλδησις, εως, ἡ.
Advocatus, συνήγορος, ος, ὁ, ϕωνάλτης, ου, ὁ, πρόκλητος, ος, ὁ.
Advocо, προκαλέω, οῦμαι, & προκαλέομαι, οῦμαι, cum accuſativo, ἐπικαλέω, οῦμαι, & ἐπικαλέομαι, οῦμαι, μετωπίζομαι.
Advocate concionem, πανὶ ἀκκλησίαν.
Advocо in auxilium, ϕωνάλω, οῦμαι.
Advolatio, & Advolatus, πρόπτησις, εως, ἡ, ἐπίπτησις, εως, ἡ.
Advolо, προπέτομαι, ὀπτάσω, οῦμαι.
Advolvо, προκυλίω, οῦμαι.
Advolvor genibus, προπίπτω πρὸς γόνατα, λιτανεύω, ἑαυτὸν, ἐμαυτὸν κατακύλινδω πρὸς τῶν γόνατα, meipſum jacio ad alicujus genua.
Advolutus genibus, πεσὼν εἰς γόνατα.
Advorſor, pro Adverſor, ἐναντίομαι, οῦμαί σοι, tibi.
Ad ventum, id eſt, ex ſententia, κατὰ γνώμην.
Adurgeo, ἐπικείχω.
Aduro, λύπαίω, πρησκαίω, συγκαίω, προσκλέγω.
Aduſque, μέχρι.
Aduſtio, λύπαωσις, εως, ἡ, ἐπίκαυσις, εως, ἡ, ἐπίκαυμα, ατος, τὸ.
Aduſtus, ασκωμμένος, η, ὁ.
Adytum, ἄδυτον, ου, τὸ.

A E.

Ædepol, εἰ τὸν πολιοῦχον, ἢ τὸν Θεὸν, εἰ τὰς Θεὰς, ἢ Δία.
Ædes, is, id eſt, locus ſacer, νηὸς, οῦ, ὁ, τέμενος, ους, τὸ, ἐκκλησία, ας, ὁ, ἱερὸν, οῦ, τὸ, σηκὸς, οῦ, ὁ.
Ædes, dium, id eſt, domus, οἶκος, ου, ὁ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
Ædicula, id eſt, parva domus, οἰκίδιον, ου, τὸ, πτωκοθήκη, ης, ἡ.
Ædificatio, οἰκοδομία, ας, ἡ, οἰκοδόμησις, εως, ἡ, οἰκοδόμημα, ατος, τὸ.
Ædificator, οἰκοδόμ-, ου, ὁ, κτιστικὸς, ἡ, ὁ, ἀρχιτεκτονήτωρ, ορος, ὁ, ἡ.
Ædificium, οἰκοδομὴ, ῆς, ἡ, οἴκημα, ατος, τὸ, δομὴ, ῆς, ἡ, δῶμα, ατος, τὸ, δόμβημα, ατος, τὸ, κτίσμα, ατος, τὸ, κατασκεύασμα, ατος, τὸ, κτίσμα, υος, τὸ.
Ædifico, οἰκοδομέω, ῶ, δέμω, δομέω, ῶ.
Ædilis, ἀγορανόμος, ος, ὁ, ἀστυνόμος, ος, ὁ.
Ædilitas, ἀγορανομία, ας, ἡ, ἀστυνομία, ας, ἡ,

Ædilitate fungor, ἀγορανομέω, ῶ, ἀστυνομέω, ῶ.
Ædilitius, ἀγορανομικὸς, ἡ, ὁ, ἀστυνομικὸς, ἡ, ὁ.
Ædo librum, ἐκδίδωμι βίβλον, λιτὸν βιβλίον.
Ædituus, νεωκόρ-, ου, ὁ, ζακορ-, ος, ὁ, ἱερόδουλ-, ος, ὁ, ἱεροδούλ-, ου, ὁ, νεωκόρος, ου, ὁ, Attice νεωκόλαξ.
Ædituor, νεωκορέω, ῶ.
Æditus, corrupte pro editus, id eſt, altus, ὑψηλὸς, ἡ, ὁ.
AEger, κτὼν, ὄντ-, ὁ, κοπρὸς, οῦ, ὁ, & κοπρὶς, οῦ, ὁ, λυπηὸς, ἡ, ὁ, ἰσπαῖ-, ος, ὁ, πεπαχθὴς, έ-, ὁ, ἡ, ἀδύσιος, ία-, ὁ, ἡ, ὸν.
AEger animo, διάπυρ-, ος, ὁ.
AEgilops, oculi vitium, & herbæ, ſeu arboris ſpecies, αἰγίλωψ, ωπ-, ὁ.
AEgonomus, id eſt, copratius, αἰπόλ-, ος, ὁ.
AEgre, χαλεπῶς, δυσχερὲς, μόγις, δυσθύμως, in compoſitis δύς.
Ægre fero, δυσπαθέω, ῶ, π. ἀγανακτέω, ῶ, cum dativo, τῷ θανάτῳ, mortem. δυσχεραίνω, δυσφορέω, ῶ, διαὶ παίσματα, ὅμαι, δυσφόρως ἐνέγκω, χαλεπῶς φέρω.
Ægreſco, νοθεύω, ῶ.
Ægrimonia, λύπη, ης, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
Ægrimonium, ὠδίνωσις, ας, ἡ.
Ægritudo animi, λύπη, ης, ἡ, ἴσπαμα, ατ-, τὸ, πάθ-, ος, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
Ægro animo ſum, δυσθυμέομαι.
Ægrotatio corporis, ἀρρωστία, ας, ἡ, ἀβλάκεια, ατ-, τὸ, νόσημα, ωτ-, τὸ, πάθ-, ος, τὸ.
Ægroto, νοσέω, ῶ, τὰς νόσους, tenibus, ἀσθενέω, ῶ, ὑρρωστέω, ῶ, πικρῶς ἔχω, μολακίζομαι, φλεγμαίνω, φλεγμαίνω.
Ægrotus, ἄρρωσ-, ος, ὁ, ἡ, νοσηρ-, ος, ὁ, ἀμπαθὴς, ἐ-, ὁ, ἡ, ὲν ἡ.
Ælurus, id eſt, felis, αἴλουρ-, ου, ὁ.
Æmulatio, ζηλοτυπία, ας, ὁ, ζῆλ-, ος, ὁ, μίμησις, εως, ἡ.
Æmulatio bona, ἄζηλία, ας, ἡ.
Æmulatio mala, κακοζηλία, ας, ἡ.
Magna cum æmulatione, ἀκριζήλως.
Ad æmulationem excito, ϕωζηλόω, ῶ.
Æmulatione dignus, ἐπαινετ-, ος, ὁ, pro ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἀξιόζηλ-, ος, ὁ.
Æmulator, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
Æmulator bonus, ἄζηλ-, ος, ὁ.
Æmulator malus, κακόζηλ-, ος, ὁ.
Æmulor, ζηλόω, ῶ, π. ϕθονέω, ῶ, κτενέω, ῶ, φιλονεικέω, ῶ, σοι πρὸς ἀρετὴν, æmulor te ad optimam, διαζηλοτυπέω, ῶ.
Æmulor, id eſt, invideo, ϕθονέω, ῶ, πνος, vel ἐπί τι.
Æmulus, κτιζήλης, ου, ὁ, ϕθονερὸς, ὰ, ὁ, ζηλότυπ-, ος, ὁ, ἀσπάσιος, ος, ὁ, φιλόνικος, ος, ὁ, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ, ἀντίτεχνος, ος, ὁ, ἐρίμιλος, ος, ὁ.
Æneus, χάλκεος, ος, ὁ, χάλκιος, ος, ὁ.
Aënum, vel Ahenum, χαλκῶν, ος, τὸ.
Ænigma, αἴνιγμ, ατος, τὸ, αἰνιγμὸς, οῦ, ὁ.
Ænigmatice, αἰνιγματικῶς, αἰνικτηρίως.
Ænigmatice loquor, αἰνιγματίζομαι.
Ænigmatice loqui ſolitus, αἰνιγματικὸς, ὴ, ὁ.
Ænigmaticus, αἰνιγματώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς.
Æquabilis, vel Æqualis, ἴσος, α, ὁ, ὁμαλὸς, ὴ, ὁ, ἄρτιος, α, ὁ, ὁλικάτης, α, ὁ, ἐπαλίγκιος, α, ὁ, ὅμιος, α, ὁ.
Æquabilitas, & Æqualitas, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ, ἰσότης, ητος, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ.
Æquabiliter, ἴσως, aut apponitur αἰσίως, inæquabiliter.
Æquævus, ἰσόχρονος, ος, ὁ, ὁλικάτης, α, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ.
Æqualis, ὁμαλὸς, ὴ, ὁ, ἴσος, η, ὁ.
Æqualitas, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσομοιρία, ας, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ.
Æqualiter, ἴσως, ὁμαλῶς, κατ' ἴσον.
Æquamentum, σκέπασμα, ατος, τὸ.
Æquator, ἰσημερὸς, ὴ, ὁ.
Æque, ἐξ ἴσου, ἀγχιμήλως, ἐς ἴσον, διοπίως.
Æquanimitas, ἐπιεικεία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ας, ἡ.
Æquanimiter, ἀγνωμόνως.
Æquanimis, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ἐπιεικὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲς ὁ.
Æquanimo, πρεσβύως.
Æquatio, συγκεκλείσις, εως, ἡ.
Æqui, bonique facio, ἀλογίσω, ῶ, πρὸς π, ἀγνωμοσύνη, ῆς, τιν, aliquid boni facio.
Æquidialis, ἰσήμερος, ος, ὁ.
Æquidies, ἰσημερία, ας, ὁ, τὸ.
Æquilatatio, ἰσοπλατὴς, ὲς, τὸ.
Æquilibris, ἰσόζυγος, ος, ὁ, ἰσομέτρητος, ος, ὁ.
Æquilibrium, ἰσόζυγία, ας, ὁ, ἰσοκρότημα, ος, τὸ, ἰσάζωτα ζύγα, ἰσομοιρία, ας, ὁ.
Æquimanus, ὁμοχείριος, ος, ὁ.

AEqui-

Æquinoctialis, ἰσημερινός, ή, όν.
Æquinoctium, ἰσημερία, ας, ἡ.
Æquiparabilis, ἰσαξής, ής, ές, ὁμόλογος, ος, ον, ἀπόλογος, ος, ον.
Æquiparatio, ἴσωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
Æquiparo, ἰσόω, ῶ, ἐξισάζω, παρατείνω, ῶ, ἐξισόω, ῶ.
Æquipolleo, ἰσοδυναμέω, ῶ, ἰσοζυγέω, ῶ.
Æquipondium, ἀντίσταμος, ου, ὁ, σίκωμα, ατος, τό.
Æquitas, ἐπιείκεια, ας, ἡ, δίκαιοσύνη, ας, ἡ, ὁμαλότης, ητος, ἡ, ἰσονομία, ας, ἡ, δικαιότης, ητος, ἡ.
Æquitatem colere, νέμειν τὸ ἴσον.
Æquiter, ὁμαλῶς, ἐπιεικῶς, δικαιοπράτως.
Æquivalens, ἀντίροπος, ος, ὁ, ἴσος, ος, ὁ, ἰσοκρατὴς, ἐς, ὁ, ἡ.
Æquiveleo, ἴσταμαι, ῶμαι, ἰσοδυναμέω, ῶ.
Æquivocum, ὁμώνυμον, ου, τό.
Æquo animo ferre, ἀνεξικάκως, vel ἀνεκτῶς, vel ἀνεκτικῶς τι φέρειν.
Æquo animo fum, δίκαιοπάθω, ῶ, ut apud Plutarchum in conſol. ed Apoll. interpretetur Budæus.
Ea æquo, & bono ego, ἐπαινῶ.
Æquo, æquare, ἐμοιόω, ῶ, ἰσόω, ῶ, ἀναλογέω, ῶ, ἐμμελίζω, ἐξομαλίζω.
Æquo, complano, διομαλίζω, διομαλύνω.
Æquo ſolo, ἀμαλδύνω, ἀπεδίζω, ἀρτυδίζω.
Æquor, mare, πέλαγος, ους, τό, ἅλς, λός, ὁ.
Æquor, planities, πεδίον, ου, τό, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδιάς, άδος, ἡ.
Æquoreus, ἁλίπλους, ους, ὁ, πελάγιος, ου, ὁ, & πελάγιος, ου, ὁ, πελαγικός, ή, όν.
Æquum, ἐπιεικία, ας, ἡ, ἐπιεικές, ους, τό, ἄρεσον, ου, τό, δίκαιον, ου, τό.
Æquum eſt, ἐπιεικὲς ἐστι, προσῆκόν ἐστι, ὡραῖόν ἐστι.
Æquum cenſeo, δικαιῶ, ῶ.
Æquum cenſeo ſacra facere, δικαιῶ θύειν.
Æquus, bonus, juſtus, ἐπιεικής, ἐος, ὁ, ἑ ἡ, ὁμαλὸς, ου, ὁ, ἴσος, α, ὁ, κατηκὼς, ὁσα, ὁ, ἑ ἡ, δίκαιος, α, ὁν.
Æquus, pleous, ὁμαλὸς, ὴ, ὸν, τρηχὺς, εῖα, ὺ, πεδινὸς, ὴ, ὸν, ὑπεδὴς, ὁος, ὁ, ἑ ἡ.
Aër, ἀήρ, έρος, ὁ, & ἡ ἀὴ, έρος, αἶρα, ας, ἡ, αἰθρη, ης, ἡ.
Aëris intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ.
Aëris bona conſtitutio, εὐκρασία, ας, ἡ.
Ærementum, χάλκωμα, ατος, τό, χρυσοπρυλάκιον, ου, τό.
Ærarie fabrice, χαλκάπη, ης, ἡ.
Ærarii Præfecti, & tribuni, λογισταὶ, ῶν, οἱ, ταμιεῦσι, ων, οἱ.
Ærarii milites, μισθοφόροι, ων, οἱ.
Ærarium, ταμίειον, ου, τό, χαλκεῖον, ίου, ὁ, καλκεῖος, ου, τό, ἀνθεστήριος, ου, ὁ.
Ærarium militare, στρατιωτικὸν χρηματοφυλάκιον.
Ærarius, ſive terrarius febet, χαλκῆς, έος, ὁ, χαλκεργίης, ου, ὁ, χαλκοπαίκης, ου, ὁ, χαλκικτὴς, ου, ὁ, χάλκωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Ærarius, id eſt, qui ad æs pertinet, χάλκειος, ου, ὁ.
Ærarius, id eſt, qui æs cogit, φορτίζων, ουσα, ὁν, ὑποτελὴς, έος, ὁ.
Æretus homo, id eſt, debitor, ὑπόχρεως, ω, ὁ, χρεώστης, ου, ὁ, κατάχρεως, ω, ὁ.
Æratus, id eſt, ære tectus, κεχαλκαμβδ, ου, ὁ, ἠρτιχάλκ, ου, ὁ.
Ære alieno obſtrictum eſſe, ὀφείλειν παὶ τὸ χρέ.
Æreum vas, ἄλκος, ου, τό, ἀλκεῖον, ου, τό, χαλκὸν ἀγγεῖον, χάλκωμα, ατ, τό.
Ærcus, ὁ χάλκ, ου, ὁ, παγχάλκ, ου, ὁ, ὁ, χάλκ, ᾶς, ὁ, χαλκοσίμ, ου, ὁ, χάλκιν, ου, ὁ, Poetice.
Æreus ſummus, χαλκῆς, ῆ, ὁ, apud Poll. lib. 9. c. 1.
Ærificium, χάλκωμα, ατ, τό.
Ærifodine, χαλκωρύχιον, ου, τό.
Aëripes, ἀερσίπους, οδ, ὁ.
Æripes, id eſt, ferratus, χαλκόπους, οδ, ὁ.
Aeris bonitas, εὐδία, ας, ἡ.
Aërius, ἀέρ, ου, ὁ, ἠέρ, ου, ὁ, ἠλίβατ, ου, ὁ.
Æris flos, χάλκανθ, ου, ὁ.
Æro, as, χαλκόω, ῶ.
Æroſus, χαλκῆς, έος, ὁ, ἑ ἡ.
Æruginoſus, ἰώδης, ες, ὁ ἑ ἡ, ἰοπρόσης, ες, ὁ, ἡ, ἑ ἡ.
Ærugo, ἰὸς, οῦ, ὁ, ἄρυσίβη, ης, ἡ.
Ærugisem contreho, ἰόομαι, ὦμαι.
Æruginī obnoxius, ἰώδης, ες, ὁ.
Æruginem non contrabeos, ἀνίωτ, ου, ὁ, ἑ ἡ.
Ærugine obdueo, ἰόω, ῶ.
Æruginæ, πελιτνία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, δίζυς, ύος, ἡ, τὸ ἄσης, ὀθλιότης, ητος, ἡ.
Ærumoes petior, πελιτνιάω, ῶ, & πελιτνιάομαι, ῶμαι.
Ærumoerum eſpers, ἀπελαίτυρος, ου, ὁ.
Ærumoſus, πελιτνώδης.
Ærumnoſus, ἀθλιος, ου, ὁ, πελαίτυρος, ου, ὁ, ἀτυχὴς, ὁς, ὁ, ἑ ἡ, δίζυρὸς, ὴ, όν, ὁ, πολύπονος, ου, ὁ, ἀπολαυσάρψυχος, δυσψυχὴς, ὁς, ὁ, ἑ ἡ, δυσψυχῶν, ῶντος, ὁ, κακοπαθὴς, ῆντος, ὁ.
Æs, χαλκὸς, οῦ, ὁ, pro pecunia, χρήματα, ων, τά.
Æs alienum, id eſt, debitum, χρέος, ους, τό, χρέον, ου, τό, ὀφείλημα, ατος, τό.
Æs caldarium, χαλκὸς, οῦ, ὁ, χυτὸς, ὸν, ὁ.
Æs alienum diſſolvere, χρεολυτῶ, τὰ χρέα διαλύσαι.
Æs noſtrum, id eſt, nobis debitum, τὸ χρεοκόλλητον, ου.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æſculeus, βαλανικὸς, ος, ὁ.
Æſculus, erboris ſpecies, βάλανος, ου, ὁ, ἡ.
Æſtas, θέρος, ους, τό, θέρμη, ας, ἡ, ὥρη, ρας, τό.
Æſtifer, αἰθεριβόλος, ος, ὁ.
Æſtimabilis, τιμητὸς, ὴ, όν.
Æſtimandum eſt, δοκιμαστέον.
Æſtimete poena, τίμημα, ατος, τό.
Æſtimatio, ἐξία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
Æſtimatio litis, ἀντίτιμημα, ατος, τό, & ἀντίτιμησις, εως, ἡ.
Æſtimator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, διατιμητὴς, οῦ, ὁ, κριτὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ, ταμίας, ὦντος, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, διατιμάω, ῶ, ἀξιόω, ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, ὦμαι, μετρέω, ῶ.
Æſtimere magni, τιμᾶν πλέω.
Æſtimere pluris, τιμᾶσθαι μείζονος, πρατιμᾶν.
Æſtimere nihili, ἀξιοῦ ποιεῖσθαι.
Æſtive, τὰ Θέρμα.
Æſtivo, διάθερζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æſtivus, θερμὸς, ὴ, όν, θέρμος, ου, όν.
Æſtivum tempus, θέρμα, ας, τό.
Æſtu effligo, id eſt, cauro, καυματίζω.
Æſtuarium, ἀκτὴ, ας, ἡ, ῥοῦξ, ακος, ὁ.
Æſtuat mare, ἅλς πλημμύρα.
Æſtuetio, κάυσις, ισος, ὁ.
Æſtuo, καυτέομαι, -ῶμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æſtuo, d videro, ζέω, ζέω.
Æſtuoſus, καυματώδης, ες, ὁ ἑ ἡ, καυσώδης, ες, ὁ, ἑ, ἑ ἡ, πυγώδης, ες, ὁ, ἑ ἡ.
Æſtus, calor oimius, καῦσις, εως, ὁ, ἔγκαυσις, εως, ἡ, αἰθ, ος, τό, θάλπ, ος, τό.
Æſtus maris, σάλ, ου, ὁ, βρασμὸς, οῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
Ætas, βί, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
in Ærete puerili conſtitutus, ἐν παῖ τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ.
Ætate ſuperior, ἡλικίᾳ πρέσχυς.
Ætete inferior, ὁ τῆς κατὰ χρόνου χρόνος ὑστερίζω.
Æretu proficere, προκόπτω ἡλικίᾳ.
Ærete progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνω.
Ætatu venerendus, ἀπὸ ἡλικίας σεβάσμι, vel αἰδέσι.
Ætetis ujnſdem, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἑ ἡ, ἰσόχρον, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ἡ.
Ætate mea, ἐπ' ἐμοῦ.
hec Ætate, ἀντιῶν τῇ ἡλικίᾳ.
Ætas florens, ἀνθηρὸν ἄνωρ.
AEtas ſeneſcens, ſeu deflorescens, παρηλικία, ας, ἡ.
AEtas virilis, ἀνδρεία, ας, ἡ.
AEtas ſenilis, γεροντικὴ, ῆς, ἡ.
Ærate flotere, ἀκμάζω.
Ætete progredi, προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ.
AEtatem ago, πράττω.
AEtatis vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
AEtatula, νηπία, ας, ἡ.
AEternitas, ἀϊδιότης, ητ, ἡ, αἰών, ῶν, ὁ, ἀθανασία, ας, ἡ.
AEternitati mando, ſeu AEterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
AEternum, & AEterno, ἀΐδιος, αἰώνιος, αἰῶνι, ἀθανάτως.
AEterous, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰών, ου, ὁ, ἀθάνατ, ου, ὁ.
AEther, αἰθὴρ, ῆρ, ὁ.
AEthereus, αἰθέρ, ου, ὁ.
AEvitas, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, τὸ πρεσβύ.
AEvum, αἰών, ῶν, ὁ.

A F.

Afer, λίβυς, υ, ὁ.
Affabilem eſſe, ἔχω, vel διαπρέπω ἡδέως πρός τινα. Iſocrates.
Affabilis, ἀπροσήγορος, ου, ὁ, ἐμλεπτὸς, ὴ, όν.
Affabilitas, ἀπροσηγορία, ας, ἡ. φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Affabre, id eſt, artificioſe, ſcite, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς, καλῶς.
Affabrefacio, ἀρμόσιον, ὦ, & ἁρμοσιόομαι, ἁρμοσιόμαι.
Affabrefactum, ἁρμοστὸν, ου, τό.
Affarim, id eſt, ebunde, ἐκφυλῶς, ἄβλως, & ἄβλην, πυκνῶς, ἀδιαφόρως, ἅλις, & cum genitivo, & abſolute.

ός, ὁ, ἑ ἡ, ὄζυρὸς, ὴ, όν, ὁ, πόλις, ιος, ὁ, πολύπονος, ου, ὁ, ἀπολαυσάρψυχος, δυσψυχὴς, ὁς, ὁ, ἑ ἡ, δυσψυχῶν, ῶντος, ὁ, κακοπαθὴς, ῆντος, ὁ.
Æs, χαλκὸς, οῦ, ὁ, pro pecunia, χρήματα, ων, τά.
Æs alienum, id eſt, debitum, χρέος, ους, τό, χρέον, ου, τό, ὀφείλημα, ατος, τό.
Æs caldarium, χαλκὸς, οῦ, ὁ, χυτὸς, ὸν, ὁ.
Æs elienum diſſolvere, χρεολυτῶ, τὰ χρέα διαλύσαι.
Æs noſtrum, id eſt, nobis debitum, τὸ χρεοκόλλητον, ου.
Æs militare, χρήματα στρατιωτικά.
Æſculeus, βαλανικὸς, ος, ὁ.
Æſculus, erboris ſpecies, βάλανος, ου, ὁ, ἡ.
Æſtas, θέρος, ους, τό, θέρμη, ας, ἡ, ὥρη, ρας, τό.
Æſtifer, αἰθεριβόλος, ος, ὁ.
Æſtimabilis, τιμητὸς, ὴ, όν.
Æſtimandum eſt, δοκιμαστέον.
Æſtimete poena, τίμημα, ατος, τό.
Æſtimatio, ἐξία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
Æſtimatio litis, ἀντίτιμημα, ατος, τό, & ἀντίτιμησις, εως, ἡ.
Æſtimator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, διατιμητὴς, οῦ, ὁ, κριτὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ, ταμίας, ὦντος, ὁ, τιμητὴς, οῦ, ὁ.
Æſtimo, ἀναλογίζομαι, τιμάω, ῶ, διατιμάω, ῶ, ἀξιόω, ῶ, δοκιμάζω, ἀκριβολογέομαι, ὦμαι, μετρέω, ῶ.
Æſtimere magni, τιμᾶν πλέω.
Æſtimere pluris, τιμᾶσθαι μείζονος, πρατιμᾶν.
Æſtimere nihili, ἀξιοῦ ποιεῖσθαι.
Æſtive, τὰ Θέρμα.
Æſtivo, διάθερζω, θερίζω, τὸ θέρος διάγω.
Æſtivus, θερμὸς, ὴ, όν, θέρμος, ου, όν.
Æſtivum tempus, θέρμα, ας, τό.
Æſtu effligo, id eſt, cauro, καυματίζω.
Æſtuarium, ἀκτὴ, ας, ἡ, ῥοῦξ, ακος, ὁ.
Æſtuat mare, ἅλς πλημμύρα.
Æſtuetio, κάυσις, ισος, ὁ.
Æſtuo, καυτέομαι, -ῶμαι, καυματίζομαι, βράσσω.
Æſtuo, d videro, ζέω, ζέω.
Æſtuoſus, καυματώδης, ες, ὁ ἑ ἡ, καυσώδης, ες, ὁ, ἑ, ἑ ἡ, πυγώδης, ες, ὁ, ἑ ἡ.
Æſtus, calor oimius, καῦσις, εως, ὁ, ἔγκαυσις, εως, ἡ, αἰθ, ος, τό, θάλπ, ος, τό.
Æſtus maris, σάλ, ου, ὁ, βρασμὸς, οῦ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
Ætas, βί, ου, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, χρόνος, ου, ὁ.
in Ærete puerili conſtitutus, ἐν παῖ τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ.
Ætate ſuperior, ἡλικίᾳ πρέσχυς.
Ætete inferior, ὁ τῆς κατὰ χρόνου χρόνος ὑστερίζω.
Æretu proficere, προκόπτειν ἡλικίᾳ.
Ærete progredi, ἡλικίας εἰς τὸ πρόσθεν προβαίνω.
Ætatu venerendus, ἀπὸ ἡλικίας σεβάσμι, vel αἰδέσι.
Ætetis ujnſdem, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἑ ἡ, ἰσόχρον, ου, ὁ, ἡλικιώτης, ου, ὁ, ἥλιξ, ικος, ὁ, ἡ, ἡ.
Ætate mea, ἐπ' ἐμοῦ.
hec Ætate, ἀντιῶν τῇ ἡλικίᾳ.
Ætas florens, ἀνθηρὸν ἄνωρ.
AEtas ſeneſcens, ſeu deflorescens, παρηλικία, ας, ἡ.
AEtas virilis, ἀνδρεία, ας, ἡ.
AEtas ſenilis, γεροντικὴ, ῆς, ἡ.
Ærate flotere, ἀκμάζω.
Ætete progredi, προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ.
AEtatem ago, πράττω.
AEtatis vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
AEtatula, νηπία, ας, ἡ.
AEternitas, ἀϊδιότης, ητ, ἡ, αἰών, ῶν, ὁ, ἀθανασία, ας, ἡ.
AEternitati mando, ſeu AEterno, ἀθανατίζω, ἀπαθανατίζω.
AEternum, & AEterno, ἀΐδιος, αἰώνιος, αἰῶνι, ἀθανάτως.
AEterous, ἀΐδιος, ου, ὁ, αἰών, ου, ὁ, ἀθάνατ, ου, ὁ.
AEther, αἰθὴρ, ῆρ, ὁ.
AEthereus, αἰθέρ, ου, ὁ.
AEvitas, ἡλικία, ας, ἡ, τὸ πρεσβὺ, τὸ πρεσβύ.
AEvum, αἰών, ῶν, ὁ.

A F.

Afer, λίβυς, υ, ὁ.
Affabilem eſſe, ἔχω, vel διαπρέπω ἡδέως πρός τινα. Iſocrates.
Affabilis, ἀπροσήγορος, ου, ὁ, ἐμλεπτὸς, ὴ, όν.
Affabilitas, ἀπροσηγορία, ας, ἡ. φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Affabre, id eſt, artificioſe, ſcite, ἐντέχνως, δαιδαλέως, τεχνικῶς, καλῶς.
Affabrefacio, ἁρμόσιον, ὦ, & ἁρμοσιόομαι, ἁρμοσιόμαι.
Affabrefactum, ἁρμοστὸν, ου, τό.
Affarim, id eſt, ebunde, ἐκφυλῶς, ἄβλως, & ἄβλην, πυκνῶς, ἀδιαφόρως, ἅλις, & cum genitivo, & abſolute.

Affatu, Affatuc, λογισμὸς, προσδιάγμα, διάφασις, εως, ἡ, πρόσθεγμα, ατος, τό.
Affectate, id eſt, curioſe, κατασκευαστικῶς, φιλοτίμως.
Affectatos, περίεργος, ε, ὁ.
Affectatus, ἐπιτηδής, ὲς, ὁ. Hinc affectata coma, ἐπιτηδὲς κόμη.
Affectatus ſermo, λογοποιία, ας, ἡ, λογοδαιδαλία, ας, ὁ, ὁρυγματώδης λόγος.
non Affectatus, ἀνεπιτήδευτος, ς, ὁ.
ſine Affectatione, ἀνεπιτηδεύτως.
Affectio, & Affectus, διάθεσις, εως, ἡ, πάθος, εος, τό, πάθημα, ατος, τό, ἕρωτα, ως, ἡ, ὄρεγμα, ατος, τό.
Affecto, id eſt, appeto, nimis exquiro, ἐπιθυμέω π. μᾶλλόν τινος φιλίας, affecto cmicitias. σπουδάζω cum accuſatico, ζηλόω, φιλονεικέω, ἀντιποιέομαι τινός, aliquid appeto.
Affectum, διάθεσις, εως, ἡ, ἕπαρσις, εως, ἡ.
Affectuo, id eſt, ægrotus, διακείθης, ες, ὁ, ἢ ἡ, κακοπαθέων, ῶν, ὁ, ἀστὴ, ἄστης, ᾶ, τρυχόμενος, ς, ὁ, κρατυγκαιμένος, ε, ὁ.
Affectus ſum bene erga aliquem, διόμαι τινός.
Affectus ſum male erga aliquem, κακοπάθω τινί.
Affectus graviter animo, διάθημος, ς, ὁ.
Affectus ita ſum, ἕτως ἔχω γνώμης, πιστὸς εἰμι, ἕτως ἔχω περὶ τοῦτο, ἕτως διάκειμαι τὰ παθη.
Affectus benevolus, ἀγαθοποιὸς, ὸς, ὁ.
Affectus vitioſus, πάθημα, ατος, τό.
Affectus, us, ὁρμὴμα, ατος, τό, πάθος, εος, τό, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, πάθημα, ατος, τό, διάθεσις, εως, ἡ.
Affero, προσφέρω τινί τι, affero tibi aliquid, ἐπιφέρω, κομέω, ῶ, παρέχω, & παρέχομαι, φιλοτιμίζω.
In medium affero, παρέχομαι τὸ ψήφισμα.
Afferre alicui manus, h. e. vim inferre, ἐπιφέρω τινὶ χεῖρας.
Afficio, διατίθημι, παθίζομαι.
Afficio cliquem beneficiis, ἀτρέω, ῶ, τινα, τοιέω, ῶ, τινὰ τῶν ἀγαθῶν τι, ἐγκλίομαι μεγάλα ἀγαθὰ τινὶ πόλει, δράω τινὶ πόλει ἀγαθόν τι, πράττω τινὶ πόλει τηλικοῦτα ἀγαθὰ, talibus bonis efficio civitatem.
bene Affici erga cliquem, διάκειμαι τινι.
Afficior, h. e. iſtius animi ſum, ἔχω, διάκειμαι, διατίθεμαι, πάσχω.
Affictitius, ἐπίπλαστος, ς, ὁ.
Affingere alicui crimen proditionis, κατασκεύαζεσθαί τινος προδοσίαν.
Affigo, προσπήγνυμί τινι τινα, προσηλόω, ῶ, προσπήγω, συναλόω, διακεντέω, ῶ, προσπαροκαλέω, & προσπαρηλάω.
Affiogo, προσκλάττω, προσσυκλάττω, προσπαλάομαι, -ᾶσμαι.
Affinis, id eſt, cognatus, προσήκων, οντος, ὁ, συγγενὴς, ὲος, ὁ, φρατὴρ, ορος, ὁ, ὁμόγαμβρος, ς, ὁ, συγγαμβρὸς, ς, ὁ, κηδεμὼν, ὀνος, ὁ.
Affinis, id eſt, conterminus, ὅμορος, ε, ὁ, πρόσορος, ε, ὁ.
Affinis culpæ, ὁ αἰτίαν ἔχων, vel ὑπόχων.
Affinitatem contrahi, σκήπτω τινὶ κῆδος, ἐπιγαμβρέω, συμπέγω ἀνθρώποις εἰς οἰκίαν, verbatim, concilio affinitatem inter homines. Ariſtot. l. 6. Polit. c. 5.
Affinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, κῆδος, ους, ὁ, κῆδεμὼν, ὀνος, ὁ, ὁμογαμβρία, ας, ἡ, συγγαμβρία, ας, ἡ.
Affinitatis jure duco, ἐπιγαμβρέω.
Affirmate, κατηφορικῶς.
Affirmatio, κατάφασις, εως, ἡ, ἐπίφασις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ, διαβεβαίωσις, εως, ἡ, ἐπίδειξις, εως, ἡ.
Affirmo, ἐπαγγέλλω, act. βεβαιόω, ῶ, τινί τι, aliquid alicui, διαβεβαιόομαι, -ώσομαι, κατάσκημι τι, διίσχυρίζω, συμβιβάζω, ἐπομόσομαι.
Affixus, προσπαγείς, ὀντος, ὁ, & προσηρεικὼς, ὀτος, ὁ, προσπαγὼς, ὼς, ὁ, προσηλάμενος, ς, ὁ, συμπλεκὼς, ὸς, ὁ, σύμπλεκος, ε, ὁ.
Affixus cruci, σταυρωθὴς, ὀντος, ὁ, σταυρῷ σύμπλεκος.
Affiatus, a, um, ἐπίπνους, & ἔπιπνος, ὁ, ἐπιπνοώδης, ὀντος, ὁ.
Afflatus numine, ἐνθουσιαστὴς, ς, ὁ, ἔνθεος, ς, ὁ.
Afflatus numinis, θεοπνεὴς, ς, ὁ.
Afflatus, us, ui, ἐπίπνοια, ας, ἡ, πρόσπταλμα, ατος, τό.
Afflictatio, Affictio, & Afflictus, us, ui, κάκωσις, εως, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ, πολυπαθία, ας, ἡ, & πολυπάθημα, ατος, τό, πάθος, εος, τό, πένθος, ατος, τό, ἀνάγκη, ης, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, Poetice.
Afflictiones, τὰ κακά.
Affligo, προσθλίβω, πολυπαθέω, ῶ, tranſitive, κακόω, ῶ.
Afflictor, θλίβιμαι, κακοπαθέω, ῶ, πολυπαθέω, ῶ, κακόομαι, -ώσομαι.
Afflictor, id eſt, qui effligit, ὑγρὸς, ὰ, ὁ, κακοποιὸς, ὸς, ὁ, πολυπαθέων, ῶν, ὁ.
Afflictos, πολύπαθος, ς, ὁ, κακοῦδὴς, ὀντος, ὁ, κακοβλαβὴς, ὲς, ὁ, προκακοχθὴς, ὀντος, ὁ, κακοπαθοπαθὴς, ὲς, ὁ.
Affligo, θλίβω, ἀναθλίβω, προσθλίβω, πολυπαθέω, ῶ, cum accuſatico, κακόω, ῶ, κακοῖς πολὺ, ῶ, πεσὼν, ὀντος, προσκόπτω, προσκρούω, προπίπτω.
Affligor, θλίβομαι, κακοπαθέω, ῶ, πολυπαθέομαι, ῶμαι, κακόομαι, ῶμαι, κατακόπτομαι.
Affo, ἐπτάνω, προπτάω, ἐμφορέω, ῶ.
Affluens, ἀβλεπίζων, ὀντος, ὁ, ἀβλεπτικὸς, ὴ, ὸν, ἄπορος, ε, ὁ.
Affluens omnibus, ἄπορος πᾶσι.
Affluenter, ῥᾴδιως, & ῥᾳδίως, ἀφθόνως.
Affluentia, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, ἄπορία, ας, ἡ, ἐπίῤῥυσις, εως, ἡ, πλάσιασμα, ατος, τό.
Affluere divitiis, ἀβλεπίζω χρημάτων ἔχω, ἀβλεπίζω, πεντ. abſolut. πλοῦτῳ πᾶσι πλοῦτον, ἀγαθὰ πάντα ἔχω, affluere omnibus bonis.
Affluo, id eſt, abundo, ἐπίῤῥέω, ἀβλεπίζω, ἀβλύζω, πλασιάζω, βύω, ἐπιπολάζω, ἄπορέω, ῶ.
Affodio, προσορύττω.
Affor, id eſt, alloquor, προσδιάγγομαι, προτρωπάω, ῶ, ἔπω, act. προτκαλέω, ῶ.
Affore, παρέσεσθαι.
Affrango, ἐπιῤῥήγνυμι.
Affremo, προσφύττω, ἐπιβρέμω.
Affrico, Affrio, ἐπιτρίβω, προτρίβω, ἐπιθρύω, προσψάω.
Affrictum, id eſt, quod quis affricat, ἐπίτριγμα, ατος, τό.
Affrictio, & Affrictus, us, ui, ἐπίτριψις, εως, ἡ, πρόστριψις, εως, ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ε, ὁ, ἀναμπρυόμαι, ε, ὁ.
Affulgentia, ἐπίλαμψις, εως, ἡ.
Affulgeo, ἐπιλάμπω, ἀναμπρύομαι, προσίλβω.
Nulla ſpes affulget, οὐ ἐλπὶς ἔστ, μεδεμία ἐς ἐλπίδα ἔχω.
Affundo, προσχέω, ἐπιχέω, ἐπιχύω, ἐπιχυτὸν, προσχύω, προσχαίνω.
Affubo, πρόχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
Affuſus, προσχυτὸς, ὀντος, ὁ, ἐπιχυτὸς, ὀντος, ἡ.
Aforis, ἔξωθεν.
Africus ventus, λίβος, ὁ, λὶψ, βός, ὁ, λίβος, ε, ὁ.

A G.

Agemus, id eſt, innuoptus, ἄγκωτος, ς, ὁ.
Agarienm, ἀγαρικὸν, ῦ, τό.
Agaſo, ἀμαλὴς, ς, ὁ, ἀβρομαλὴτης, ς, ὁ, ἱππόμβρος, ς, ὁ, κωμήτης, ὁ, ὁ.
Age, ἄγε, ἄλλα γε, ἔτω, φέρε, φέρε δὴ, φέρε γε.
Agedum, ἄγε δὴ, τὸ ἄγε, ἔχε δὴ, φέρε πάλιν.
Age porro, age vero, ἀλλ δὲ, ἴσω δὴ, φέρε δὴ, ἴθι δὴ.
Agelaſtus, id eſt, qui ſine riſu eſt, ἀγέλαστος, ς, ὁ.
Agellus, χωρίον, ο, τὸ, γῆδιον, ς, τό, χερδίον, ς, τό, ἀγρίδιον, ς, τό, γωνίτιον, ε, τό.
Ager, ἀγρὸς, ὰ, ὁ, χῶρος, ς, ὁ.
Ager fertilis, πολὺς σπορέως, τρόπος ἄνδρος, & ἔχφορος.
Agere ſerio, σπουδάζω.
Agri ſterilitas, ἀκήσιος, & ξηρὰ, & ἄπορος γῆ.
Agri partitio, γεωδαισία, ας, ἡ, γεωμετρία, ας, ἡ.
Agere animam, ἀναγοράομαι. Homerus κατβολὴν. Nicander ψυχορραγῶν.
Agere feſtum diem, ἄγω ἑορτὴν, ἄγομαι πανήγυριν.
Agere radicem, ῥιζόβολῶ, ῥιζόομαι, ἐκβάω.
Ageſis, ἄγε δὴ, ἄγε δῆτα.
Aggemo, ἐπιχεύζω.
Agger, τεῖχος, ε, ὁ, χῶμα, ατος, τὸ, χωμάκωμα, ατος, τὸ, χῶς, ὲ, ὁ, πρόχωμα, ατος, τό.
Aggero, as, συμβάλλω, χόω, ἐπιχόω.
Aggero, ic, ere, ἐπιφορέω, ῶ, προτρέφω, προσφορβάλλομαι.
Aggero lepides in meum uſum, προσφορβάλλομαί μοι λίθους. Thucydides.
Agglomero, συναγείρω, πλωίζω, ἐκπλωίζω, συναίγω.
Agglutino, προσκολλάω, ῶ, προσάττω.
Aggravatus, βαρύμενος, ε, ὁ.
Aggrevo, ἐπιβαρύνω, ἐμβρίθω, ἐνισχύττω.
Aggredior, ἐπιχειρέω, & ἐγχειρέω, ῶ, τινι, ἐπιβαίνω ὅς τι, ἐπέρχομαί τῳ, ἐπιπολάω, ῶ, ὁρμάομαι πολέχω, ἵστημι.
Aggredi alia cia, ἑτέρῳ τρόπῳθαι, ſc. ὁδῷ.
Aggredior egere, ἐγχωρέω ἄγρῳ. Hocretes.
Aggredior quodlibet opus, ἐρίσσημα τῷ ἄγρῳ τυχόντι, Ariſtoteles.
Aggredior una, συγκατεβαίνω, συμέχομαι, συμπαρίθεμαι.
Aggrego, ἐπισυναθροίζω, ἀγελάζω, ἐπισυνάγω.
Aggreſſio, ἐπίβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπέρχομαι, εως, ἡ, ὁρόμησις, εως, ἡ, ἐπίλασις, εως, ἡ.
Aggreſſus, ἐπίβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
Agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, ὁ, ἀλίγκιος, ς, ὁ, ἄλιγκτος, ς, ὁ, ἀλίγκτης, ὲς, ὁ, ἄλιγκος, ε, ὁ.
Agilitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἄλιγκτις, ις, ἡ.
Agilitet, ἄλιγκτος.

Agitabilis, ἐλαυνὸς, ὁος, ὁ, ἡ, ὁν, ὀρμὸς, ὁ, ὁ.
Agitare conſilia inter ſe, πολυλογεῖσθαι ἀλλήλοις περί τινος.
Agitatio, ἔλασις, εως, ἡ, ἐλασμὸς, οῦ, ὁ, ἐλάτωσις, εως, ἡ, ἐλάτωμα, ατος, τὸ, ἐλάτησις, εως, ἡ, ἀντελάγησις, εως, ἡ.
Agitator, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, ἡνιοχὸς, ὁυ, ὁ, κωπήτης, ὃ, ὁ, ἡγεμὼν, ὁνος, ὁ.
Agite, Agitedum, ἄγετε, φέρετε.
Agito, ἐλαύνω, ἐλάσω, ὦ, αἰτέω, ῶ, ἀκαμπὴν, ὃ, πρᾶττω, σκάλλω.
Agitur tecum bona, ſeu præclare, γίνεταί σοι καλῶς.
Agmen, ἄγμα, ατος, τὸ, λόχμη, ης, ἡ, τάγμα, ατος, τὸ, πλῆθος, ους, τὸ.
Agmen conſertum, ἐκκλὼς, ῶ, ὁ. tranſfertur ad agmen apum a Nicandro in Theriac.
Agmen duco, λοχαγέω, ῶ, λοχαγετέω, ῶ.
Agmiois perfectas, λοχαγὸς, ὁ, ὁ,
Agna, ἀμνὴ, ῆς, ἡ.
Agnaſcor, ἀναφύομαι.
Agnatio, πάτρωσις, εως, ἡ, ἀγχιστεία, ας, ἡ, ἀνεψιότης, εως, ἡ.
Agnati, συγγενῆς, οἱ, πατρίοι, οἱ, οἱ πρὸς ἀνδρὸς, οἱ πρὸς πατρὸς, οἱ ἐγγυτάτω πρὸς ἀνδρὸς, οἱ ἐκ τοῦ ἀνδρὸς οἶκοι.
Agnatus, συγγενὴς, ὁυ, ὁ, πατρῷος, α, ὁ, ἀγχιστεὺς, ὑτου, ὁ, ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ, ὁ πρὸς ἀνδρός.
Agoallus, ἀωλὸς, ὁ, τὸ, ἀωλιστὴς, ὁ, ἡ.
Agricola, ἀωλὸς, ὁ, ἡ, ἀρότης, ὁ, ὁ, ἀγρὸς, ὁ, ὁ, ἀρὸς, ὁ, ὁ, ἀρὸς, ὁ, ὁ, ἀ

Aliubi, ἄλλη πῆ, ἀλλαχόθι.
Aliud nihil, nisi quod, ἀνὴρ ἄλλο, πλὴν.
Aliunde, ἀλλαχόθεν, ἄλλη.
Alius, a, ud, ἕτερος, ον, ὁ, ἄλλος η, ὁ, ἀλλοῖος, α, ὁν.
Alius quispiam, τις ἄλλος.
Allabor, προσρέω, ῶ.
Allaboro, ἐπιτείνω, ῶ.
Allavo, λικμάω.
Allambo, ἐπιλείχω.
Allatro, προσλαυτέω, ῶ.
Allatus, προσενεχθείς, ἐντος, ὁ.
Allaudo, ἐπαινέω, ῶ.
Allecto, & Allicio, ἐπάγω, ἐφέλκομαι.
Allectus, προσημιλλώμενος, ου, ὁ, προσηκολουθηκώς, ος, ὁν. ἐπαγόμενος, ου, ὁ, ἐφελκόμενος, ου, ὁ.
Allegatio, προβίβασις, εως, ἡ, διαστιγμὴ, ης, ἡ, ἐνστρέβλωσις, εως, ἡ.
Allegendum, διαλογιστέον, τὸ, ἀναλεκτέον, τό.
Allego, as, προβιβάσω τινά, ἐγκρίνω, προσίημι, ἐπάγω.
Allegu, is, ἐπιλέγομαι, προσηκολεγω.
Allego, hoc eſt, ex aliquo auctore teſtimonium profero, ἔπω κατά τινα.
Allegoria, ἀλληγορία, ας, ἡ.
Allegoricus, ἀλληγορικός, ὴ, ὁ.
Allegorice loquor, ἀλληγορέω, ῶ.
Allegorice, συμβολικῶς.
Allevamentum, & Alleviatio, ἀναπαυσις, εως, ἡ, ἀνάπαυσμα, ατος, τό.
Allevo, ἀναφύω, ἀναπαύζω, ἀναύω, ἐκφεύζω.
Allistus, ἀναρριπισμένος, ου, ὁν.
Allicio, ἐφέλκω, ἀναγομαι τινὰ τι, ἀναγαγὼ τινα.
Allido, προσκρόω, προσκόπτω, ωσθείρω, ῥάσσω.
Allidor, προσκρούομαι πρὸς τινὰς πέτρας, ad petras, προσάγομαι τίνας, προσρήσσομαι, προσήγνυμαι.
Alligatio, & Alligatura, πλέξις, εως, ἡ, ἐπίδεσμος, ου, ὁ, ἐπίσπις, εως, ὁ, παρέμπλεγμα, ατος, τό.
Alligo, ἀναγνύω, ῶ, περιπτω, προσδέω, ἐξαρτάω, ῶ.
Alligator, πραθήτης, ου, ὁ.
Allii caput, γαλγίς, ίδος, & ίδος, ἡ.
Alliuo, ἐπίχρω, χρωχέω.
Allubeſco, ἐπαρύτω.
Alluceo, ὑπερλάμπω, προφαίνω.
Allucinatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, παραβλεψις, εως, ἡ.
Alleciuor, παραθέλγω.
Alludere ad aliquid, ἀπόπτεσθαι ὡς τι.
Alludo, προσπαίζω τινί. Plato de Legibus, & τινὶ Plutarchus ἐ χαριδιτίζομαι.
Alluo, ἐπικλύζομαι, ἐπικλύζω.
Alluvies, πρόκλυσις, εως, ἡ.
Almus, τρόφιμος, ου, ὁ, ἡ, Δίκτυρις, ίδος, ὁ, & ἡ, ζείδωρος, ου, ὁ, ἡ, κλυτός, ὴ, ὁν.
Aluus, κλιθὴ, ης, ἡ, & κλιθία, ας, ἡ, πίγωμα, ατος, τὸ, θῶλος, ου, τό.
Alo, τρέφω, παίω, χιλδάω.
Alo canes, σκυλακεύω.
Alo equos eurules, ἁρματοτροφέω, ῶ.
Alo pane, ἀρτοτροφέω, ῶ.
Alo lacte, γαλακτοτροφέω, ῶ.
Alo in ſenectute, γηροτροφέω, ῶ.
Alos, ἅλως, ὡς, ἡ.
A longe, πόρρωθεν.
Alpes, ὄρη ὑψηλά.
Altare, βῶμος, ου, ὁ, θυσιαστήριον, ου, τὸ, βαμὸς, ὁ, ὑ.
Alte, βαθέως, ὑψοῦ, ὑψηλῶς.
Altiſonus, Altus, κρυόεις, εντος, ὁ, κραιπὸς, ὴ, ὁν.
Alter, ἕτερος, α, ον.
Alter, eum bis repetitur, ἅ μὲν, ὁ δέ.
Alter alterum calumniator, ἄλλος διαβάλλων.
Altercatio, ἀντερίσις, εως, ἡ.
Altercatio, φιλονικία, ας, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, νῖκος, εος, τὸ, ἀγὼν, ὁνος, ὁ.
Alterestor, ἐρίζω, ὁ, ὁ, ἀμφισβητικὸς, ὴ, ὁν.
Altercor, διαφέρομαι ὑπέρ τινος, de aliqua re, ἐρίζω τινί τι, ἀμφισβητέω, ῶ.
Alternatim, ἀμοιβαίως, ἀμοιβαδὶς, ἀπαλλὴ.
Alterno, ἀμείβω, ἀμείβομαι, ἐξαλλάττω, ἐπαμφοτερίζω.
Alternis, ἀνὰ μέσον, ἀμοιβαδὶς, ἀμοιβαίως.
Alternis diebus, παρ' ἡμέραν, πρὸς μίαν ἡμέραν.
Altero, ἀτρέμα, ῶ, ἀλεύω, ῶ.
Alteruter, ἑκάτερος, α, ον, ἑκάτερος, α, ον, ἀμφοτεροῖν.
Alterutrum, ἑκάτερον, ἑκάτερον.
Altilis, σπερὸς, ὁ, ὁ, τρόφιμος, ον, ὁ.
Altiſonus, ὑψηχὴς, ες, ὁ, ἡ, ὑ.
Altitonans, ὑψιβρεμέτης, ου, ὁ.
Altiſſimus, ὕψιστος, η, ὁ, πανυπέρτατος, η, ὁν.
Altitudo, ὕψος, εος, τὸ, ὕψωμα, ατος, τὸ, ὑψηλότης, ητος, ὁ, βαθέος, εος, τὸ.
Altitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
Altitudo maris, θαλάσσης βάθος.
Altitudo poli, ὄχμη, ης, τὸ.
Altius rem repeto, ἀνώτερον τὸν λόγον.
Altivolans, Altivolus, ὑψιπέτης, ου, ὁ.
in Alto, ὑψόθι, ὑψοῦ, ὕπαθι.
Altor, τροφὸς, ου, ὁ, πάθητὴς, οῦ, ὁ, τράφιμος, ου, ὁ.
Altricufecus, ἐτοιμῶνος.
Altrix, τροφὸς, ὁ, ἡ, θρέπτειρα, ας, ἡ, πτόθι, ῆς, ἡ.
Alteroverſus, ἑτέρωτος.
Altum, id eſt, mare, βυθὸς, ὁ, ἡ, θαλάσσης, ης, ἡ.
Alius, τραφθὶς, ἐντος, ὁ.
Alius, a, um, ὑψηλὸς, ὴ, ὁ, ὑψίβατος, ου, ὁ, ἡ, αἰπὺς, ὑος, ὁ, ἄκρος, ου, ὁ.
Alvear, & Alvearium, κυψέλη, ης, ἡ, σμῆλος, ου, τό, σμῆνος, ου, τό.
Alvearia, σμίνη, τὰ, σμῆλος, εἰ, σμῆλα, τὰ, σμήλια.
Alveolus, κύπτιον, ου, τό.
Alveus, πλατεῖα, ὁ, ὁ, ῥάθος, ου, τὸ, αὐτὸς, ὁν, τὸ, κοιὸς, ὁ, ὁ, κυψέλη, ης, ἡ, μαντεῖον, ῦος, ὁ, γεσὴ, ἐρὸς, ἡ.
Alveatus, κυτώδες, ὁς, ὁ, ἡ, ὑπαυλίδιος, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
Alvinus, κοιλιακὸς, ὴ, ὁν.
Alumen, στυπτηρία, ας, ἡ, σπαστηρία, ας, ἡ.
Alumnus, τιθήμενος, ου, ὁ, Θρέπτος, ὴ, ὁν.
Aluta, κάβασα, ης, ἡ, βύρσα, ης, ἡ.
Aluarius, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
Alvum euacuare, ἀποκαθαίρω, ὑφελίσσω, ἀποκαθάζεσθαι, σχάζω.
Alvus, γαστὴρ, ἔρος, ἡ, κοιλία, ας, ἡ, ὑπαὶ, ὕσος, ος, ὁ, πόλος, ους, ὁ.

A M.

Amabilis, ἐρώμενος, ου, ὁ, ἐρατὸς, ὴ, ὁν, ἀγαπητὸς, ὴ, ὁν.
Amabilitas, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Amabiliter, ἀγαπητῶς, ἐρασίως.
Amabo, φίλτατε, ὦ, πρὸς θεῶν.
Amandatio, ἀπόπεμψις, εως, ἡ.
Amando, ἀποπέμπω τινά, ἀποστέλλω.
Amans, ἐραστὴς, οῦ, ὁ.
Amans perdite, ἐξόλεως, ατος, ὁ, ἡ.
Amans quietis, φιλήσυχος, ου, ὁ.
Amanter, Amatorie, φιλικῶς, φιλοφρόνως.
Amauuenſes, ὑπογραφεῖς, οἱ.
Amauuenſis, γραμματεὺς, έως, ὁ, ὑπογραφεὺς, ως, ὁ.
Amaracus, σάμψυχος, ου, τὸ, ἀμάρακος, ου, ὁ, ἡ, & ἀμάρακον, ου, τό.
Amaracoides, herba eoncen, qu. immarceſcibilis, ἀμάρακος, ου, ὁ, ἡ, & ἀμάρακος, ου, ὁ, ἡ.
Amare, περᾶν.
Amareſcu, περάομαι.
Amaritas, πικρία γλίσχρα.
Amaritie, Amaritudo, Amaror, πικρότης, ητος, ἡ, πικρία, ας, ἡ.
Amaruleotus, & Amarus, πικρὸς, ὰ, ὸν, ἐχεπλικὴς, ἐος, ὁ, ἡ, κακὸς, ὴ, ὸν.
Amarum, πικρὸν, ὁ, τό.
Amarus valde, ὑπερπικρὸς, ου, ὁ, περικπλικὴς, ὴ, ὁν, ἡ, ὴ, ὰ.
Amaſia, & Amatrix, ἐρωμένη, ης, ἡ, ἐρωτὶς, ος, ἡ.
Amaſius, & Amator, ἐρώμενος, ου, ὁ, πολιὸς, ὴ, ὁν, ἐρωτὴς, οῦ, ὁ.
Amator, ἐραστὴς, οῦ, ὁ, φιλητὴς, οῦ, ὁ, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
Amatoria, ἐρωτικὰ.
Amatorium poculum, φίλτρον, ου, τό.
Amatus, ἐρατὸς, ὴ, ὸν.
Ambactus, ζάλος, ου, ὁ, μισθωτὸς, ὴ, ὁν.
Ambages, διέξοδος, ους, ἡ, περιτολαὶ, αἱ, γύροι, ου, ὁ, & γύρος, ου, τὸ, περιεγωγὰ, ῆς, ἡ.
Ambagibus verborum uti, πολυλογεῖν ὥσπερ.
Ambagioſus, περίπλοος, ου, ὁ, γυρώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ.
Ambedo, περιτρώγω.
Ambeſus, περιδρεγὴς, ἐντος, ὁ, περιτρωγὴς, ἐντος, ὁ.
Ambi-dexter, ἀμφιδέξιος, ου, ὁ.
Ambigo, ἀμφιβάλλω, ἀπορέω, ῶ, περιλέγω, ἀμφισβητέω, ῶ.
Ambigue, ἀμφιβόλως.
Ambiguitas, ἀμφιβολία, ας, ἡ, ἀμφιλογία, ας, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
Ambiguus, ἀμφίβολος, ος, ὁν, ἀμφίλογος, ου, ὁ, ἀμφίδοξος, ος, ὁν, λαστὸς, ὴ, ὸν.
Ambimauus, περίδεξις, ος, ὁ.
Ambio, undique eingo, κυκλόω, ῶ, περιβάλλω, περιζώννυμι, περιέχομαι.

Am-

Ambire, προσαγγέλλω τὴν ὑπατείαν, consulatum, μισθὸν παρὰ κόρης, puellam, μισθόομαι.
Ambire, id est, honores quærere, φιλοτιμεῖσθαι, δεξιόομαι, ἄγομαι.
Ambire, id est, simpliciter desiderare, μνηστεύω, & μνηστεύεσθαι μοναρχίαν, imperium, Plut. in Cæs.
Ambitio, φιλοτιμία, ας, ἡ, φιλοδοξία, ας, ἡ,
Ambitiose, φιλοτίμως, φιλοδόξως.
Ambitiosus, φιλότιμος, ος, ὁ, φιλόδοξος, ος, ὁ.
Ambitus, circuitus, περίβολος, ος, ὁ, & περίβολον, ου, τὸ, κύκλος, ου, ὁ, περίοδος, ου, ἡ.
Ambitus, circumderus, κυκλίμιος, ος, ὁ.
Ambo, ἄμφω, ἀμφότερος, α, ον.
Ambabus manibus haurire, ἀντλεῖν ἀμφοτέραις, subaudi χερσίν.
Ambulacrum, Ambuletio, περίπατος, ου, ὁ.
Ambulatio, βάδισις, εως, ἡ, πορία, ας, ἡ, περίπατος, ου, ὁ.
Ambuletiuncule, μικρὸς, & ὀλίγος περίπατος.
Ambulator, περιπατητικὸς, ὴ, όν.
Ambuletorius, περιπατικὸς, ὴ, όν.
Ambuletrix, πρόσβημος, ος, ὁ.
Ambulo, βαδίζω πρός τινα, βαίνω.
Ambulo enimi eaofa, περιπατέω, ῶ.
Amburo, περιαλίγω.
Ambustus, περιφλεγμένος, η, ον, περιπεπυρωμένος, ε, ον.
Ambustio, περίκαυσις, εως, ἡ,
Amellum, μελίφυλλον, ου, τὸ.
Amens, ἄνους, ος, ὁ, μάταιος, α, ον, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀποβλακωμένος, ε, ον, ἄφρυς, ύος, ὁ, & ἡ.
Amentie, ἄνοια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
Amento, ἀμφιβάζω.
Amentum, λῶρος, ε, τὸ, ἄμμα, ατος, τὸ, ἰχάν, ης, ἡ.
Ames, ψάλιμος, ος, ὁ, ἰξάλπυές, ῆ, ὁ, ψάλις, ιδος, ἡ.
Amethystus, ἀμέθυστος, ἡ.
Amica, ἐρωμένη, ης, ἡ, φίλη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
Amicabilis, ἀγαπητὸς, ὴ, όν.
Amice, φιλοτεχνῶς, φιλοτρόπως, φιλικῶς, εἰκότως, προφιλῶς.
Amicio, id est, vestio, περιβάλλω, ἐνδύω ἐνδῦται, esse, περιτίθημι στεγάσειν, palliolo, ἀμπίσχω, ἀμφιεννύω, & ἀμφιέννυμι.
Amiculum, ἀμπέλιον, ου, τὸ, περιβολὴ, ῆς, ἡ.
Amictus, e, um, ἀμφιεσμένος, η, ον.
Amictus, us, ui, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπίβλημα, ατος, τὸ.
Amicissime ebarus, & gratus, φιλικὸς, ἡ, όν, & ἡ.
Amicissimus, φίλτατος, η, ον, φιλότατος, η, ον.
Amicitie, φιλία, ας, ἡ, ἑταιρία, ας, ἡ, φιλότης, ητος, ἡ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Amicitiem conservare, σώζω τὴν φιλίαν.
Amicitiem dissolvere, διαλύεσθαι φιλίας.
Amicitiem inire, φιλιάζω.
ad Amicitiem pertinens, φιλικὸς, ὴ, όν, φιλοτίμως, ε, ὁ ἢ ὁ.
Amicitie tricialis, βάναυσος φιλότης.
Amicitia freodolente, & lupina, λυκοφιλία, ας, ἡ.
Amicitie bonorum, χρηστοφιλία, ας, ἡ.
Amicitie Dei, Θεοφιλία, ας, ἡ.
Amicus, φίλος, η, ον, ἀναγκαῖος, α, ον, γνωσὸς, ὴ, όν.
Amicus certus in re iucerta cernitur, ἀνάγκη τὸν φίλον ἐκ τῆς περὶ τὸν βίον ἀτυχίας.
Amicum reddo, φιλόω, ῶ.
Amicis carens, ἄφιλος, ος, ον.
Amicorum copie, πολυφιλία, ας, ἡ.
Amicorum penuria, ἀφιλία, ας, ἡ, ὀλιγοφιλία, ας, ἡ.
Qui emicus fieri non potest, ἀφιλόστοις, ος, ὁ.
Qui idsatidem novis amicis utitur, κυπόφιλος, ος, ὁ.
Amicis ebundens, πολύφιλος, ος, ὁ.
Amicus amicis, φιλόφιλος, ος, ὁ.
Velde emicus, ὑπόφιλος, ος, ὁ.
Amicus prevorum, φιλοπόνηρος, ε, ὁ.
Amicus laboris, φιλόπονος, ος, ὁ.
Amicus Musarum, φιλόμουσος, ος, ὁ.
Amita, πατρὸς ἀδελφὴ, ης, ἡ, θεία, ας, ἡ, τηθὶς, ίδος, ἡ.
Amiriuus, ἀνεψιὸς, οῦ, ὁ.
Amissio, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ, ἀπώλεια, ας, ἡ, ut ἀποβολὴ χρημάτων, amissio pecuniarum.
Amitto, id est, demitto, ἀποπέμπω τινά.
Amitto, id est, perdo, ἀποβάλλω, ἀπόλλυμι, ὄλλυμι, cum genitivo, ἀφίημαι, cum accusatieo, ut ἀφιεῖμαι τὸν ἵππον, privor bouis.
Amicus, φιλικὸς, ὴ, όν.
Amuis, φιλικὸς, ὴ, όν.
Amuicolæ, φιλοτιμέομαι, οῦμαι.
Amo, στέργω τὸς γονεῖς, pareutes, ἀγαπῶ τινα, ἐράω, ῶ, πόθω, φιλέω, ῶ, ἀσπάζομαι.
Amo eebemeuter, ὑπερφιλέω, ῶ, ζηλόω, ῶ.
Amo illos, qui longe ebsunt, μακρὰν ἀπόντας ἀγαπῶ. Ifocterus.
A modo, ἀπὸ τότε.
Amœne, ἁβρῶς, τρυφερῶς.

Amœnitee, ψυχαγώγια, τῶν, ἡ, ἁβροσύνη, ης, ἡ.
Amœnus, ἁβρὸς, ὴ, όν, τρυφερὸς, ὸ, ὁ, ἁβάλις, ίδος, ὁ, ἡ, ὁ ἡ, ψυχαγώγιος, ος, ὁ.
Amoletum, φυλακτήριον, ου, τὸ.
Amolior, ἀπωθέω, ῶ, & ἀπωθέομαι, ἄμαι, ἀπελαύνω, ἀποκλίζω.
Amolitio, ἀπώθησις, εως, ἡ.
Amomum, ἄμωμον, ου, τὸ.
Amor, ἔρως, ωτος, eel ἔρα, Attice, πόθος, ου, ὁ, φιλία, ας, ἡ.
Allicere ad amorem, ὑπαγωγὸν, & ἑαυτῷ ποιῶ.
Amore frui, ἀπολαύω τῶ κάλλους, νυχῶ τῆς ἐμπῆς, vel ἔρωτος.
Amor sui, φιλαυτία, ας, ἡ.
Amor mutuus, φιλαλληλία, ας, ἡ.
Amor gloriæ insanus, δοξομανία, ας, ἡ, vel δοξομάνια, ας, ὁ.
Amor Muserum, seu musices insanus, μουσομανία, ας, ἡ. Hinc μουσομανὴς, ῆς, insanio per Mulas, vel studio Musarum.
Amor insenus mulierum, γυναικομανία, ας, ἡ. Hinc γυναικομανὴς, mulierum amore insenio.
Amor equorum insanus, ἱππομανία, ας, ἡ. Hinc ἱππομανὴς, equorum emore insenio.
Amore euri insanio, χρυσομανῶ, ῶ.
Amores, ἔρωτες, οἱ.
Amore carens, ἄερως, ος, ὁ.
Amore captus sum, ἐράομαι, ῶμαι, ἐρῶμαι.
Amore complecti animum, ἀνιᾶσθαι, eel οἰκείως διακεῖσθαι, vel ἔχειν πρὸς τινα.
Amotus, ὠθὶς, ἀπωθέω, ῶ, ἐξαμφιθὶς, ἀπωθέω, ὁ.
Amotus eb uberibus matris, ἀπόπτηθος, ος, ὁ.
Amoveo, ἀπωθέω, ῶ, διακρίνω, ῶ.
Amphibolia, ἀμφιβολία, ας, ἡ.
Amphisbæna, ἀμφίσβαινα, ης, ἡ. Est genus serpentis, quod in ceput geminum insurgit, quorum elterum loco suo est esse cauda, utroque eeuenum fandente. Ab Hesychio dicitur etiam ἀμφιστόμιον.
Amphithsetrum, ἀμφιθέατρον, ου, τὸ.
Amphora, ἀμφορεὺς, έως, ὁ, κεράμιον, ου, τὸ, καμπὴν, ου, τὸ, καμίσιον, ου, τὸ, κάμος, ου, ὁ.
Ample, πλατὺς, εῖα, ὺ, εὐψυλὴς.
Amplector, ἀμφιβάλλω, ἀσπάζομαί τινα, περιπλέκω.
Amplexor, περιπλέκομαι, cum accusatieo, συχνὰ περιπτύσσομαι.
Amplexus, e, om, ἀσπασθὶς, ἀπόπτηθος, ος, ὁ, περιπτυξάμενος, η, ον.
Amplexus, ἀσπασμὸς, ῦ, ὁ, περίπλοκὴ, ῆς, ἡ, παράστυξις, εως, ἡ.
Ampliarus, ἐκτεινόμενος, η, ον.
Ampliatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, πλατυσμὸς, ῦ, ὁ.
Amplificatio, αὔξησις, εως, ἡ, διάνοσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Amplifico, πλάθομαι, μεγάλα ποιῶ, αὐξάνω.
Amplio, πλατύνω, μεγαθύνω.
Amplitudo, πλάτος, εος, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ, μέγεθος, εος, τὸ.
Amplius, ἔτι πλέον, ἔτι πλῆσον, ἔτι.
Ampium, εὐμέγεθες, εος, τὸ.
Amplus, πλατὺς, ὺς, ὑ, εῖα, ὺς, ὑ, μέγας, ἄλα, ὁ.
Ampulle, λήκυθος, ου, ὁ, φύτα, ης, ἡ, φιάλη, ης, ἡ, τεμφάλη, ης, ἡ.
Ampullæ eerborum, τὰ σκιλήματα.
Ampullas eerborum Pundens, κεκαρφάλιος, ος, ὁ.
Amputatio, ἀπάκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀφαίρεμα, ῆς, ἡ, ἀφαίρεσις, εως, ἡ.
Amputetor arborum, δρυοτόμος, ος, ὁ.
Amputetor marsupiorum, βαλαντοτόμος, ος, ὁ, & βαλαντηρότομος, ος, ὁ.
Amputo, ἀποκόπτω τὸν τράχηλον, collum, ἀποκλίζω, περιτέμνω, λοπτέμνω, κολοβῶ.
Amputo eites, κλαδὸς ἀμπέλος, περιτέμνω τὰς ἀμπέλος, ἀμπελουργῶ.
Amula, περιφρητήριον, ου, τὸ.
Amuletum, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, περίαμμα, ατος, τὸ.
Amurea, ἀμουγὴ, ῆς, ἡ, ἁλιπόταγος, ος, ὁ.
Amuſſis, σκῶμα, ατος, ἡ, προσαγωγὶς, ος, τὸ, κατάθυτρίς, ίδος, ἡ.
Amygdelus, ἀμυγδάλη, ης, ἡ.
Amygdelinus, ἀμυγδάλινος, η, ον.
Amylum, ἄμυλον, ου, τὸ.
An, nec ne, πότερον, ἆρα.
An, ἆλλ', ἄλλ' ἢ, ἆλλ' ἔχ', ἀλλ' ὅτι.
An non, ἆλλ' ἢ, ἆλλ' ἔχ', ἀλλ' ὅτι.
Anagogicus, ἀναγωγικὸς, ὴ, όν.
Anagrammatismus, ἀναγραμματισμὸς, ῦ, ὁ.
Anapæstus, ἀνάπαιστος, ε, ὁ.
Anas, atis, βαιόδης, ου, ὁ, ἔνατα, ης, ἡ, eel νῆττα, ης, ἡ.
Aneterius, πτερόφιλος, ος, ὁ.

Anathema, homo execrabilis, ἀνάθεμα, ατος, τό.
Anathema, donum, ἀνάθημα, ατος, τό.
Anatricula, πυκάριον, ο, τό.
Anatomia, ἀνατομία, ας, ἡ.
Anatus, ἀνατελλοιβόος, ος, ὁ.
Anceps, ἀμφίβολος, ε, ὁ, ἄπορος, ος, ὁ, ἀμφίσημος, ος, ὁ.
Ancipiti Marte, ἀγχέμαλα, τά.
In Ancipiti esse, ἐν ἀμφιβόλῳ πίπτειν. Thucydides.
Anceps, utrinque oculus, ἀμφόπις, ος, ὁ, ἡ ὠ.
Anceps lingua, ἀμφίκης γλῶττα, id est, oncipitem usum habens.
Anceps securis, ἀμφιπελέκιν, εως, ἡ.
Anceps telum, δίβολος, ον, ὁ.
Anchora, ἄγκυρα, ας, ἡ, ἀλή, ῆς, ἡ.
Anchoram demittere, χαλᾶν ἄγκυραν, solvere, ἄραι ἄγκυραν.
Ancilla, οἰκέτις, ιδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, παιδίσκη, ης, ὁ.
Ancillaris, δουλος, ου, ὁ.
Ancillor, δουλεύω τοῖς ἡδοναῖς, voluptatibus, ὑπηρετέω, ῶ.
Ancillula, θεραπαίνιον, ου, τό, παιδάριον, ου, τό, παιδίσκιον, ου, τό, παιδισκάριον, ου, τό.
Aocitus, ἀκόντιτος, ου, ὁ.
Anethum, ἄνηθον, ου, τό.
Anfractus, ἀμφιβολή, ῆς, ὁ, περίβολος, ου, ὁ.
Angario, ἀγγαρεύω τι ἐς ἡ π, te ad aliquid, Matth. 5. & 27.
Angaria, ἀγγαρεία, ας, ἡ.
Angellus, γγελίων, ου, τό.
Angelus, ἄγγελος, ου, ὁ.
Ange animo, δυσθυμέω, δυσθύμως ἔχω.
Angina, κυνάγχη, ης, ἡ, ὄγχνη, ης, ἡ.
Angiportus, στενωπός, οῦ, ὁ, ἀμφοδος, ου, ὁ.
Ango, ἄγχω, ἄπνοα, ῶ, λυπέω, ῶ.
Angor, id est, marceo, ἀθυμέομαι, οῦμαι, ἄχθομαι.
Angor, oris, ἀθυμία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τό, λύπη, ης, ἡ.
Angueulus, ὀφίδιον, ου, τό.
Anguilla, ἔγχελυς, υος, & εως, ἡ, ἐγχέλης, ους, ἡ, Aristoteles. ἔγχελυν, τό, anguillæ, Aristoph. in Achar. πλάττα, αἱ, anguillæ in Sicilia, flutæ Plinio.
Anguina, ἄγκυνα, ας, ἡ.
Anguis, ὄφις, ιος, ὁ.
Angularis, γωνιαῖος, ος, ὁ.
Angularim, κατὰ γωνίας.
Anguli oculorum, κανθοί, οἱ.
bene Angulatus, εὐγώνιος, ος, ὁ.
Angulosus, γωνιώδης, ους, ὁ, ἡ ὠ, ἀγγώνιος, ος, ὁ.
Angulus, γωνία, ας, ἡ, κάμπη, ης, ἡ.
Angulos multos habeos, πολυγώνιος, ος, ὁ, & πολύγωνος, ος, ὁ.
Aagulos habens æquos, ἰσογώνιος, ος, ὁ, ὀρθογώνιος, ος, ὁ.
Anguloe habens ab omni parte, παγγώνιος, ος, ὁ.
Angulum habens obtusum, ἀμβλυγώνιος, ος, ὁ.
Aagulum habens acutum, ὀξυγώνιος, ος, ὁ.
Angulos quinque habens, πενταγώνος, ος, ὁ.
Aagulos sex habens, ἑξάγωνος, ος, ὁ.
Aaguste, στενῶς.
Anguste dicere, στενολογεῖν.
Aogustia, στενοχωρία, ας, ἡ, στένεια, ατος, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ.
in Angustias redigo, εἰς στενὸν συνελαύνω, στενόω, ῶ.
in Angustus vertor, στενοχωροῦμαι.
Angustia spiritus, δύσπνοια, ας, ἡ.
Angustia viarum, συνοχὴ, ῆς, ὁ.
Angustiæ viarum, fauces, arcta via, στενωπός, οῦ, ὁ, vel στενωπός, ὁ, ὁ.
Angusto, στενοχωρέω, ῶ, στενόω, ῶ.
Angustus, στενός, ὴ, ὁ, στενηρός, ὰ, ὸν, πυκνὸς, ὴ, ὸν, στενωπὸς, ὴ, ὸν.
Anhelator, ἀθυμοπνοὸς, οῦ, ὁ.
Anhelatus, ἐκπνοὴ, ῆς, ἡ.
Anhelitus, anhelatio, ἄθημα, ατος, τό, πολυπνοῖτις, εως, ἡ.
Anhelo, ἀθυμέω, πολυπνέω, ῶ.
Anhelos, a, um, ἀθυμοπνοὸς, οῦς, ὁ.
Aoicula, γραῦδιον, ου, τό.
Anilis, γραώδης, ὁ, ὁ, γραώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ.
Anilitas, γεροντικός.
Anima, πνεῦμα, ατος, τό, ψυχὴ, ῆς, ἡ, χάρ, ρὸς, ἡ, μάνος, ου, τό, ἄνεμος, ου, ὁ.
Anima carens, ἄψυχος, ον, ὁ. hinc ἀψυχία, anima careo.
Anima præditus, ψυχικὸς, ὴ, ὸν, ἔμψυχος, ον, ὁ.
Animæ traductio, ea uno corpore in aliud, μετεμψύχωσις, εως, ἡ.
Animadversio, id est pœna, κόλασις, εως, ἡ, ἐπίπλημξ, ατος, τό.

Animadversio, observatio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ, ἐπισκοπία, ας, ἡ.
Animadversor, κολαστὴς, οῦ, ὁ.
Animadversus, id est, cognitus, διαγνωθὴς, ῆτος, ὁ.
Animadversus, punitus, κολασθὴς, ῆτος, ὁ.
Qui facile potest animadvarti, εὐσθὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὲ.
Qui difficile potest animadvertì, δυσκατανόητος, ος, ὁ.
Animadvertere, id est, punire, κολάζω πινα.
Animadverto, βάλλομαι τὸ νῷ, διανοῦμαι πρός τι, προσέχω τὸν νῶν, αἰσθάνομαι, κολάζω, ἐρίσσω, cum dativo.
Animal, ζῶιον, ου, τό, ζῶον, ου, τό, ἔμψυχον, ου, τό.
Animalculum, ζωΐδιον, ου, τό, ζῶιον, ου, τό.
Animal mutum, ζῶον ἄλογον.
Animalis, ἔμψυχος, ον, ὁ, ψυχικὸς, ὴ, ὸν.
ago Animam, ἐγχάσκω διάκοπα, ὀλιγοθυμέω, ῶ, Homerus de Hectore expirante. ψυχορραγέω, ῶ, Nicander. καταβάλλω, ὰ, Nicaad. in Alex.
Animans, adject. ἔμψυχος, ον, ὁ.
Animans, subst. ἔμψυχος, ον, ὁ.
Animatio, ἐμψύχωσις, εως, ἡ.
Animatus, ψυχαγωγέω, ῶ, ὁ.
Animatus fumi male, κακοφρονέω, ῶ, κακὸς φρονέω, δυσμενέω, ῶ.
Animatus fum bene, εὐφρονέω, ῶ, ἀγαθὰ φρονέω, εὐμενέω, ῶ.
Aniani alacritas, προθυμία, ας, ἡ. Hinc προθύμως, alacriter, & προθυμέω, ῶ, alacriter facio, alacriter copio.
Aniani consternatio, ἀθυμία, ας, ἡ.
Animi demissio, ταπείνωμα, ατος, τό, ταπείνωσις, εως, ἡ, ταπεινότης, ητος, ἡ, κακοψυχία, ας, ἡ.
Animi ardor, μενεὰ, ῆς, ἡ. Hinc μενεάω, ῶ, & μενεαίνω, ῶ, opto, gestio, io animo habeo.
Animi cauffa, διατριβῆς ἕνεκα.
Animi defectio, λιποθυμία, ας, ὁ, λιποψυχία, ας, ἡ.
Animi magnitudo, ἀψυχία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
Animi præfentia, παρόντος, εως, ἡ, παρουσία, ατος, τό, ὑπόστασις, εως, ἡ.
Animi remiffio, ῥᾳθυμία, ας, ἡ. hinc ἐῤῥᾳθύμει, remiffo animo fum.
Animi præftantia, bonitas, ἀψυχία, ας, ἡ.
ex Animi fententia evenit, ἐπιτυγχάνεται.
ex Animi fententia, κατὰ γνώμην. Polybius.
Animio cedete, ἀπαλλᾶν, ἐ ψυχῆς ἀποχωρεῖν
Animirus, ψυχίδιον.
Aoimo, as, κατανοέω, πρόθυμίαν ἐμβάλλω.
bono Animo fum, εὐθυμέομαι, οῦμαι, & εὐθυμέω, ῶ.
Aoimo æquo ferre, εἰς ῥᾴστα φέρω, ῥᾳδίως, ἐ πρᾴως φέρω, ἀτρέμας, κώφως, ἐ μετρίως φέρω, ἀσχαλάσας φέρω, ἀκόλως, ἢ ῥᾳδίως φέρω, ἀπαθῶς φέρω, ἀ. χθος φέρω, ἀλύπως φέρω, γαληνὰς φέρω, καὶ πολλὰ τῇ μακροθυμίᾳ φέρω, ἀνεσταλμένως φέρω, τῇ σταθῇ φέρω, λογισμοῖς ἐσχοφορήσας φέρω, πράως φέρω, καρτερῶς φέρω.
Aaimo iniquo ferre, ἀπαθῶς φέρω, λυπηρῶς, ἐ βαρέως φέρω, ἀχθομαι τῷ, τραχέως ἐνεχθῆναι.
Animo abjecto esse, ἀθύμως ἔχω.
Animu æquo ferre, ἀγχιναίως φέρω.
Aoimo coacipio, θαῤῥέω, ῶ.
Animo defeio, ἀψυχῶ, λιποθυμέω, ῶ.
Animo efferri, μεγαλορρημονῶ ἐπί τινι.
in Animo habeo, ἀβουλέομαι, οῦμαι.
Animo forti, ἀψύχως.
Aaimo vitili esse in calamitatibus, ἀλγεινῶς διακεῖσθαι ἐν ταῖς συμφοραῖς.
Aoimorum coacordia, ὁμοθυμία, ας, ἡ, συμψυχία, ας, ἡ.
Aaimorum diffeafio, διθυμία, ας, ἡ.
Animos tollere, θαρσύνεσθαι.
Animos fumere, αὖραν θάρσους.
Aaimos remittere, ῥᾳθυμῶ.
Aaimus bene affectus, εὐβούλιος, ος.
Animus male affectus, δυσμενὴς, ες, ἡ.
Aoimofe, θυμοειδῶς, πρόθυμος, ξυμψύχως.
Animofitas, θυμότης, ους, ἡ, ἄτολμία, ας, ἡ.
Aoimofus, θυμώδης, ους, ὁ, ἐ ἡ, θυμοειδὴς, ὲς, ὁ, ἐ ἡ, ἄψυχος, ον, ὁ.
Animula, Aoimulus, ψυχάριον, ου, τό, ψυχίδιον, ου, τό, ψυχίδιον, ου, τό.
Animum addats, θαρσύνειν τινὰ ἐπὶ τὸν ἐχθρὸν, contra hoftem.
Animum defpoadeo, ἀθύμως διάκειμαι, λιπολέγομαι τῇ ψυχῇ.
In animum induco, προθυμέομαί τι, ἐμβάλλομαι εἰς νῶν.
Animum tareadere ad aliquid, ἀρέγεσθαι τῆς π.
Animum oblectare, ψυχαγωγῶ, eum accufativo.
Aaimum recipere, ἀναθάρσω, & ἀναθαῤῥῶ.
Animum recipio, ἀναπνεύζομαι.
Animus, διάνοια, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, νόος, νοῦς, νῶ, ὁ, θυμὸς, ὁ, ὁ, μένος, ου, τό.
Animum gerens generofum, & mitem, ἄψυχος, ον, ὁ

Animum converto, & appello, προσέχω τὸν νοῦν τινι. Demosthanca.
Animo effcrri propter aliquid, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι, ἀνοιώδαι ἐπὶ τῷ κάλλει, propter formæ pulchritudinem.
Animum applico, intendo, ἐρίστημι τοῖς ποιήμασι, ad Poemata.
Animum invictum habere, ψυχὴν ἀήττητον ἔχειν. Demosth.
Annales, ἐνιαύσιοι, οἱ, χρονικὸ, τὸ, ἱστοριογραφία, ας, ἡ.
Annelis, ἐνιάτειος, α, ον, ὁ, ἡ, ἐνιαύσιος, α, ον.
Annalium ſcriptor, χρονογράφος, α, ὁ, ἱστοριογράφος, ε, ὁ.
Anoſſanr, προτρύνομαι.
Annecto, & derivata. Vida in adnecto.
Annianla, ὗς, ὁ, ἡ, ut βοῦς λαὸς, juvenca anoieula. Homerus.
Anniculariis, ἐνιαῖος, α, ον.
Anniculus, ἐνιάσιος, α, ον, ὁ, ἡ.
Annilis, ὶς, πολυετὴς, ές, ὁ, ἡ, ές ἡ.
Annitor, προσχωρέω, ῶ, τοῖς λόγοις, rationibus.
Anniverſarius, ἐνιαῖος, α, ον, ὁ, ἐνιαύσιος, α, ον.
Anno ab hinc tertio, ant quatto, τρίτον, ἢ τέταρτον ἔτος.
Anno aodam, αὐτοτέ.
Anno novn incunte, νέα ἔτη.
Anno alapſa, διελθόντος ἐνιαυτοῦ.
Anni quarta pars, ὥρα, ας, ἡ, ὥρος, α, ον.
Annuis vicibus, κατ' ἔτος, κατ' ἐνιαυτόν.
Anno præterito, πέρυσι.
Anno ſequente, εἰς ὕστερα.
Annona, σῖτος, ου, ὁ, σφοσμὸς, οῦ, ἡ, ἐσθεσία, ας, ἡ, σιτωνία, α, τὸ.
Annonæ præfectus, σιτάρχος, α, ὁ, fine σιτάρχης, ε, ὁ. Hinc σιταρχέω, ῶ, annonæ præfectus ſum.
Annonæ procuratio, σιτονομία, ας, ἡ.
Annonæ penuria, σπανισμὸς, ας, ὁ.
Annoſus, πολυετὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐ, μακρόβιος, α, ον.
Annotandum, σημειωτέον.
Annotarius, σημειογράφος, α, ὁ.
Annotatio, ὑποσημείωσις, εως, ἡ.
Annotator, σημειωτὴς, οῦ, ὁ.
Annoro, ὑποσημαίνω τί τινι, σημαίνω, ῶ.
Annua imperia, ἐνιαυσίαι στρατηγίαι.
Anouatim, κατ' ἔτος.
Annulus, δακτύλιος, α, τὸ, σύμβολον, ου, τὸ.
Annulum gaſtaos aureum, χρυσοδακτύλιος, α, ον.
Annumero, προσαριθμέω, ῶ.
Annuntiatio, προσαγγελία, ας, ἡ.
Annuntio, ἐξαγγέλλομαί τινι, προσαγγέλλω τι, ὑπολέγω.
Anno, προσνέω, ἐπιπλέω, κατανέω, ῶ.
Annus, ἐνιαυτὸς, οῦ, ὁ, ἔτος, ε, τὸ, χρόνος, ου, ὁ, ὥρατὸς, ὁ, ἡ, ὡρατὸς, ὁ, ἡ.
Annus alapſus, ἐξελθὼν ὁ ἐνιαυτὸς.
ultra Annum durans, ὑπερενιαύσιος, ον, ὁ.
Annus alimaſtericus, ἔτος κλιμακτηρικὸν.
Annuum, ἐνιαυσιαῖον, τὸ, ἐτήσιον, α, τὸ.
Annuus, ἐνιαύσιος, α, ον, ἐνιάτειος, α, ον.
Anſa, λαβὴ, ῆς, ἡ, ἀρωγὴ, ῆς, ἡ, κατὰ, πε, ἡ, ἀντιλαβὴ, ῆς, ἡ.
Anſam præbera, ἀρωγὴν διδόναι τινί.
Anſatus, κατὰ, εντος, ὁ, ἀτὸς, ον, ὁ.
Anſer, χὴν, χηνὸς, ὁ, ἡ.
Anſerarius, χηνοβοτικὸς, ὴ, ὸν.
Anſarculus, χηνίσκος, α, ὁ.
Anſerinus, χηνῖνος, η, ον.
Anſula, βραχὼν, ονος, ὁ, λαβίδιον, α, τὸ.
Antæ, ἀβραξάδες, αἱ, ἀβραξαμίδες, αἱ.
Antarcticus polus, ἀντιαρκτικὸς, ὴ, ὸν, ἀντάζων, ον, ὁ, ἡ.
Anta, ἀντίον, ἀντίος, ἀντὶ cum genitivo. πάρος Poetice.
Anta pedes, ὦ ποδί.
Aots oculos, ὀφθαλμοῖς, val πρὸ ὀφθαλμῶν, aut ἐμμέτων.
Ants omnia agendum eſt, ἐκ πάντος πάντῃ.
Anta tempus, πρὸ ὥρας.
Antaa, πάλαι, ἀμπρόσθεν, τὸ πρότερον, πρῶτον, πρὸ τότε.
Anteacta aita, προβεβιωμένα, τὰ τὸ πάρος. Eſt etiam πάρος ada. loci, aut temporis, antea, prius. πάρος πρὶν ἄρνα βλίσθαι, priuſquam hoa opera fierent, in Iliad.
Anteambulo, πρόδρομος, ε, ὁ.
Antecapio, προλαμβάνω, προφθάνω.
Antecedo, προέχομαι, προπορεύομαι, προηγέομαι.
Antecello, ὑπερέχω τινός τινι, aliquem io aliqoa re, προέχω, διαφέρω, ὑπερβάλλω.
Antecellor, πρόβουλος, α, ὁ, προηγητὴς, οῦ, ὁ, προηγέμενος, ε, ὁ.
Antecellus, πρόδρομος, ατος, τὸ, πρόλημμα, ατος, τὸ.
Antecœnium, τὸ μετ' ἄριστον, πρόδειπνον, α, τὸ.
Antecurſor, πρόδρομος, α, ὁ.
Antedico, προλέγω, πρόφημι.
Anteen, ὑπερέχω τινός τινι, alicui in aliqua re, προέχομαι, πρόφημι, προπορεύομαι.

Anteferо, προτιμάω, ῶ, ησα, προκρίνω.
Anteganitus, πρωτογενὴς, ές, ὁ, ἡ.
Antegredior, προπορεύομαι.
Antehac, ἔμπροσθεν, πρὸ Ϝ, πρὶν, πρότερον.
Antelatus, προτιμηθεὶς, ἐντος, ὁ.
Anteloquium, προτολογία, ας, ἡ, πρόθεσις, εως, ἡ.
Antaloquor, προλέγω, προοιμιάζομαι.
Antelucanus, ὄρθρος, α, ὁ, ἀμφίλυκος, ε, ὁ, προύϊπτος, ε, ὁ, λυκαυγὴς, ές, ὁ, ἡ.
Anta lucem, ἐνυχα, ὄρθρου.
Anteluco, as, ὀρθρίζομαι.
Antalucula, λυκαυγὲς.
Antameridianus, πρωτομεσημβρινὸς, ε, ὁ, προδιάλιος, ε, ὁ.
Antenna, ἐπίκριον, ο, τὸ, κεραία, ας, ἡ.
Anteoccupatio, προπάθεια, ας, ἡ, παλιλληψις, εως, ἡ, προκατάληψις, εως, ἡ.
Antaocupo, προκαταλαμβάνω.
Antapsgmanta, προπάγματα, τὰ.
Antaponn, id aſt, præfero, προίσταμαι τινός τινος, aliquem alicui, προτίθημι.
Antequam, πρότερον, ἀλλ' ὅτε, πρὶν ὅτ', πρὶν ἤ.
Anterior, διαπρύσιος, α, ον.
Anterius, προτέριος, πρίσθιος, cui opponitor ὄπισθε, & ὀπίσθιος, poſterius.
Antes, φραγέλλαι, αἱ.
Antaſignanus, πρόμαχος, ε, ὁ.
Antaſto, προίστημαι.
Anteſtor, aris, ἀλιτέω.
Antevenio, προφθάνω τι.
Antexerto, ὑποκαταλαμβάνω τινά.
Antranbanus, πρόσιτος, ε, ὁ.
Antiæ, προπύλαια, α, τὰ.
Antichriſtus, ἀντίχριστος, α, ὁ.
Antiaipatio, πρόληψις, εως, ἡ.
Anticipo, κατάλαμβάνω, προλαμβάνω τι, πρακατέχω.
Antidorum, ἀντίδοτον, ε, τὸ, ἀντιφάρμακον, α, τὸ.
Aotilana, προσθίδιον, α, τὸ.
Antimoniom, στίμμι, εος, τὸ. Dicitur etiam στίμμις, ιος, ὁ, ab Jona Pocta ὡς ὑμνῆλγ, apud Pollucem.
Antiquarius, φιλαρχαῖος, α, ον.
Antiquatio, ἀπαίρεσις, εως, ἡ.
Antiquatio per ſuffragia, διτηφοροτονία, ας, ἡ.
Antique, παλαιῶς, ἀρχαίως.
Antiquior, γεραίτερος, α, ὁ, πρεσβύτερος, α, ὁ.
Antiquitas, ἀρχαϊσμὸς, ὁ, ὁ, παλαιότης, ητος, ἡ.
Antiquitatis amator, φιλάρχαιος, α, ὁ.
Antiquitus, ἀρχαίως, πάλαι, ἄνωθεν.
Antiquius, προτιμότερον.
Nihil eſt antiquius, οὐδὲν ἐστι πιυότερον.
Antiquo, παλαιόω, ῶ, ἀπαιρέω, ῶ, καταιρέω, ῶ.
Antiquare legem, λύω τὸν νόμον, διατηφίζεσθαι τὸν νόμον.
Antiquus, ἀρχαῖος, α, ὁ, παλαιὸς, ὰ, ὸν, πρέσβυς, υος, ὁ.
Antiquo cenſu dives, παλαιόπλουτος, ὰ, ὸν, ἀρχαιόπλουτος, ε, ὁ.
Antiſtes, προστάτης, α, ὁ, ἀντιστάτης, α, ὁ, προφήτης, α, ὁ.
Antiſtes ſacrorum, ἱεροφάντης, α, ὁ.
Antiſtitia ſacrorum dignitas, ἱεροφαντία, ας, ἡ.
Antiſtita, ἱερὶς, ίδος, ἡ, ἱέρη, ης, ἡ.
Antiſtitium, πρεσεῖα, ων, ἡ.
Antithefis, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
Antitheton, ἀντίθετον, ε, τὸ.
per Antithata loquor, ἀντιθέτως λέγω.
Antlare, ὠντλήσαι.
Antrum, ἄντρον, α, τὸ, αὐλίσκιον, α, τὸ, βυθμὸς, οῦ, ὁ.
Anulars, δακτυλικὸς, ὴ, ὸν.
Anularius, δακτυλιοποιὸς, ὸ, ὸν.
Anulatus, δακτυλωτὸς, ὴ, ὸν.
Anulus, δακτύλιος, α, ὁ.
Anus, us, idaſt, aernla, γραῦς, αὸς, vel εὼς, ἡ, γραῦς ας, ἡ, πρωκτὸς, ου, ὁ.
Anilis fabula, ὦθλος γραϊκὸς.
Anus, ani, podex, πρωκτὸς, οῦ, ὁ, πυγὴ, ῆς, ἡ.
Anxie, φροντιστικῶς, μεριμνητικῶς.
Anxietas, ἀδημονία, ας, ἡ, θλῖψις, εως, ἡ, ἀλίτη, ας, ἡ.
Anxio animo eſſe, ἀπορίᾳ ἔχεσθαι, λύπαις, οἷς ἀπορίαν ἀρκιπίθαι, λύπαις διακεῖσθαι, εἰς λύπην κεῖσθαι, ἢ γνώμην πεπλανῆσθαι, ἀμηχανίαν ἔχειν.
Anxius, δυσάρεστος, ον, ὁ, μεριμνητὴς, ές, ὁ, ἡ, πολυμέριμνος, ο, ον.
Anxius ſum, ἄγχω, λυπέομαι.

A P.

Apage, & Apsga te, ἄπαγε.
Apsgaſis, ἄπαγε δή.
Apella, ſine pella, de Judæis circumciſis dicitor, λευκόχροος, α, ὁ, ψωλὸς, ὸ, ὁ.
Apellam facio, λευκαίνω, ῶ.
Aper, κάπρος, α, ὁ, σύαγρος, ε, ὁ, ὗς ἄγριος.
Apario, ἀναίνω, ἀπαρνέομαι, προφαίνω.

Ape-

Aperio herrea, λύω τὰς λαπθήκας.
Aperire ludum, κατασκάπτεσθαι διδασκαλεῖον.
Aperio litteras, διατεμαχίσμαι, vel λύω τὰ γράμματα, vel ἀποσολίζω.
Aperimentum, ἄνοιγμα, ατος, τὸ, ἄνοιξις, εως, ἡ, διοίξις, εως, ἡ.
Aperte, φανερῶς, ἐκφανδὸν, σαφῶς, ἁπλῶς.
Apertio, ἄνοιξις, εως, ἡ, διοίξις, εως, ἡ.
Aperto Marte, ἐκ τῆ διάνοιας.
In Apertum profero, εἰς ἐμφάνειαν ἄγω.
Apertus sum, μανῶ, πεπτανμαι.
Apertus, patens, ἀνοικτὸς, ἡ, ὸν, διαρὴς, ἐος, ὸς, ὁ, ἡ.
Apea, vel Apis, μέλιττα, ης, ἡ, & μέλιττα, ης, ἡ.
Apex, κορυφὴ, ῆς, ἡ, καλαθὸς, ὁ, ἄκρον, ου, τὸ.
Aphorismus, ἀφορισμὸς, ὁ, ὁ.
per Aphorismos dico, ἀφορίζω.
Apianus, μελισσωτικὸς, ὴ, ὸν.
Apiarium, μελισσὼν, ῶνος, ὁ, μελιτροφῖον, ὁ, τὸ, σμῆνος, ους, τὸ.
Apiarius, μελιττηγὸς, ὁ, ὁ, μελισσεὺς, έως, ὁ.
Apiastra, μελισσοτρόφος, ὁ, ὁ.
Apiastrum, μελισσόφυλλον, ὁ, τὸ.
Apicula, μελίσσιον, ὁ, τὸ.
Apiculus, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
Apium, σέλινον, ὁ, τὸ.
Apiustrum, ἄφλαστος, ὁ, ὁ.
Apographum, ἀπόγραφον, ὁ, τὸ.
Apocryphus, ἀπόκρυφος, ὁ, ὁ.
Apollo, Ἕκατος, ὁ, ὁ, Παιὼν, ῶνος, ὁ, Ἀγυιὰς, έως, ὁ, Ἀπόλλων, ωνος, ὁ.
Apologus, ἀπόλογος, ὁ, ὁ.
Apophthegma, ἀποφθεγμα, ατος, τὸ.
Apoplexia, ἀποπληξία, ας, ἡ.
Apoplexia laborans, ἀποπλήκτος, ὁ, ὁ, ἡ, ἀποπλητικὸς, ὴ, ὸν.
Apostasia, ἀποστασία, ας, ἡ.
Apostata, ἀποστάτης, ὁ, ὁ.
Apostato, ἀποστατέω, ῶ.
Apostema, ἀπόστημα, ατος, τὸ.
Apostolus, ἀπόστολος, ὁ, ὁ.
Apostolatus, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ.
Apostolicus, ἀποστολικὸς, ὴ, ὸν.
Apostolus falsus, ψευδαπόστολος, ὁ, ὁ.
Apotheca, ἀπόθηκη, ης, ἡ.
Apparate, παρασκευάσμασι.
Apparatio, & Apparatus, σκευασία, ας, ἡ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ, ἑτοιμασία, ας, ἡ.
Apparatus, τελετὴ, ῆς, ἡ.
Apparatus bellicus, ὅπλισμα, ατος, τὸ.
Appareo, φαίνομαι, δοκέω, ῶ.
Apparet, φαίνεται, δοκεῖ, δῆλόν ἐστι.
Appetitio, ἐπιθύμια, ας, ἡ, σκευασία, ας, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
Apparitio Dei, Θεοφάνεια, ας, ἡ.
Apparitores, κλητῆρες, οἱ, ὑπηρέται, οἱ.
Apparitura, σκευασία, ας, ἡ.
Apparo, σκευάζω, ἑτοιμάζω.
Apparuit, ἐφάνη, ἐπάρθη.
Appercipere, συντυγχάνω πρός τινα.
Appellare, accusare, κατηγορῶ τινος περὶ τούτου, aliquem de hac re.
Appellare, id est, provocare ad superiorem judicem post sententiam tanquam iniquam, ἐκκαλεῖσθαι τὴ δίκην.
Appellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ.
Appellativus, κλητὸς, ὴ, ὸν, προσηγορικὸς, ὴ, ὸν.
Appello, is, id est, nomino, ὀνομάζω τινὰ, προσηγορεύω.
Appello, is, ere, προσκαλέω, προσορμίζω εἰς λιμένα, ad portum, ὁρμίζω, κατάπλεω, cui opponitur ἀπάγομαι, soleo a porta.
Appellere navem, κατανεμίζειν ναῦν.
Appello animum ad hoc, προσέχω τὸν νῦν τούτῳ.
Appendeo, προσκρεμαμαι.
Appendere, pro ponderare, σταθμίζειν, cum accusativo. πελαπίζω.
Appendix, προσθήκη, ης, ἡ, ἐξάρτημα, ατος, τὸ.
Appendo, προσκρεμαμαι τινί.
Appenho, προσάπτομαι, εως, ἡ, ἀνάπτησις, εως, ἡ.
Appetentia, ὄρεξις, εως, ἡ.
Appetitia, seu Appetitus, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ὄρεξις, εως, ἡ.
Appetit dies, ἐγγίζει ἡμέρα.
Appeto, ὀρέγομαι, cum genitivo. ἐπιθυμέω τέτε, ὀρέομαι, ἐπιποθέω, ῶ.
Appeto impatienter, ὀργάω, ῶ.
Applando, ἐπιθαυμάζω, ἐπαινοτέω, ῶ.
Applausor, ἐπαινοτητὴς, ὴ, ὁ.
Applausus, κρότος, ὁ, ὁ, ἐπικρότησις, εως, ἡ.
Applicatio, κατηγορία, ας, ἡ, πάταξις, εως, ἡ.
Applicatus, κεκολλημένος, ὴ, ὸν, ἐφαπτομένος, ὴ, ὸν.
Applicitum, προσερρόθιον, ἔνος, τὸ.
Applico, κατάγω εἰς λιμένα, ad portum, προσορμίζω, ἐκπέμπω, προσάπτω, ὁρμίζω.
Apponere alicui crudum, σκληθύναι τινὰ ἐμέν.
Appono, προσίθημι, σκληθύναι τ, προσάπτω τινὶ π, appono aliquid alicui, ἐπάπτω τι.
Apporto, προσφέρω σοί τὰ βοηθήματα, apporto tibi remedia, πρατημίζω.
Appositus, ἐπιτήδειος, ἐθετὸς.
Appositio, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πρόθεσις, εως, ἡ.
Appositus, conveniens, ἐπιτήδειος, α, ὸν, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, πρόσφορος, ος, ὸν.
Apprehendo, ἐπιλαμβάνομαι τῆ τεχνῆ, crines. ἐπιλαμβάνομαι τινὰ τῆ χειρὶ, apprehendo aliquem manu. ἔχομαι τῆς προφάσεως, apprehendo occasionem.
Apprehensio, ἀπιλάβη, ης, ἡ, ἀπίλαψις, εως, ἡ.
Apprime, εἰς τὰ πρῶτα, κρίνετε.
Approbandus, δοκιμασθέος, ος, ὸν, ἀρεστὸς ὴ, ὸν.
Approbatio, δοκιμασία, ας, ἡ, συμφώνησις, εως, ἡ.
Approbo, δοκιμάζω, ἀρέσκω τινί.
Appropero, σπεύδω τινὶ ἡγεμονίαν, ad principatum.
Appropinquatio, προσέλευσις, εως, ἡ, προσεγγισμὸς, ὁ, ἡ.
Appropinquo, ἐγγίζω πρὸς π, ἐφίσταμαι, πλησιάζω.
Appropriо, ἰδίωμι, ῶ, ἐξιδιάζομαι.
Appulsio, καταίρεσις, εως, ἡ, προσόρμησις, εως, ἡ.
Appulsus, us, καταγωγὴ, ῆς, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
Appricari, ἡλιοθερμαίνεσθαι, ἡλιάζεσθαι.
Apricatio, ἡλίασις, εως, ἡ, ἡλιασμὸς, ὁ, ἡ.
Apricus, προσήλιος, ὁ, ὁ, ἡλιῶδης, ὁ, ὁ.
Aprilis, ἀφροδισιὼν, ῶνος, ὁ, Θεσμοφοριὼν, ῶνος, ὁ.
Aprinus, κάπρειος, ὁ, ὁ.
A priocipio, ἐξ ἀρχῆς.
Apte, ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως, κατίως.
Aptitudo, κομψότης, ητος, ἡ, ἁρμοσία, ας, ἡ.
Apto, ἁρμόττω, προσάπτω.
Aptatis corpori arma, περὶ τὸ σῶμα περιτίθεσθαι τὰ ὅπλα.
Aptus, ἐπιτήδειος, ὁ, ὁ, ἁρμόδιος, ὁ, ὁ, ἐθετὸς ἐς π, ἐπιδέξιος, ὁ, ὁ, ἁρμοδὸς, ὁ, ὁ, ἐπιτηδὲς, ὁς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸν.
Aptus ad aliquid, ἐπιτήδειος ἐπί τι, vel ἐς π.
minime Aptus, ἀνάρμοστος, ὁ, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ὁ, ὁ, ὁ ὁ.
Apud, ἐς, cum accusativo. παρά, πρὸς, cum dativo, & accusativo.

A Q.

Aqua, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὕδως, ος, τὸ, χέμμα, ματος, τὸ.
Aquæductor, ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ.
Aquæductus, ὑδραγωγὸς, ὁ, ἡ, ὑδάτων, ος, ἡ, ὑγαγὸς, ὁ, ὁ.
Aqua intercus, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
Aqua intercute laboro, ὑδρωπιῶ, ῶ.
Io aquam converto, ἐξυδρεύω, ῶ.
Aqua, & igni interdicere, ἀγχυσθαι & ἀγορᾶς, & τῆ ἱερῶν.
Aqua lustralis, καθάρσιον ὕδωρ.
Aqua limpida, ἀγλαὸν ὕδωρ, λάμπον ὕδωρ. Homerus.
Aqua, quæ lavandis manibus ante cibum adhibebatur, ὕδωρ κατὰ χειρός.
Aqua salsa, θάλασσα, ης, ἡ, ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Aqua potor, ὑδροπότης, ου, ὁ. hinc ὑδροποσία, ῶ, aquam bibo.
Aqualiculus, γάστρων, ωνος, ὁ, ὑπόπους, ου, τὸ.
Aqualis, ὑδρία, ας, ἡ.
Aquarius, a, um; quod ad aquam pertinet, ὑδατικὸς, ὴ, ὸν, ὑδραγώγιος, ος, ὸν, ὑδροφόρος, ος, ὸν.
Aquarius, undecimum signum Zodiaci, ὑδροχόος, ου, ὁ, ὑδροχόος, ος, ὸν.
Aquaticus, qui in aqua degit, ὑδρῶδης, ες, ὁ, ὑδατώδης, ες, ὁ, & ἡ, ἁλιῶδης, ος, ὸν.
Aquatio, πορισμὸς, ὁ, ὁ, ὕδρευσις, εως, ἡ.
Aquator, ὑδροφόρος, ος, ὸν.
Aqueus, ὑδατώδης, ες, ὁ, & ἡ, ὑδατέος, ετος, ὁ, ὑδατινος, ος, ὸν, ὑδαλὲς, ὁ, ὁ, & ἡ, ὑδατὸς, ὁν, ὁ, ἡ, ὑδρώδης, ες, ὁ, & ἡ, ὑδρόεις, ετος, ὁ, ὑδρηλὸς, ὁ, ὁ.
Aquila, ἀετὸς, ὁ, ὁ.
Aquilex, ὑδραγωγὸς, ὁ, ὁ, ὑδρηλάγος, ος, ὸν.
Aquiliter, ἀετηδὸν, ος, ὸν.
Aquilinus, ἀετώδης, ες, ὁ, & ἡ, ἀετὸς, ος, ὸν.
Aquilo, βορέας, ου, ὁ, βοῤῥᾶς, ᾶ, ὁ, & βορέης, ου, ὁ.
Aquilonaris, βορειὸς, ος, ὸν, βόρειος, ος, ὸν.
Aquo, as, aquor, ὑδρεύω.
Aquosus, ὑδατώδης, ες, ὁ, & ἡ, ὑδρὸς, ος, ὸν, ὑδρώδης, ες, ὁ, ὁ.
Aquula, ὑδάτιον, ου, τὸ. Ital. *pioviggina*.

A R.

Ara, βῶμος, ου, ὁ, βωμὶς, ἴδος, ἡ, ὑστασίδιον, ου, τὸ.
pro Aris, & focis dimicare, ἀγωνίζομαι ὑπὲρ τῆ ἑστίας, & ὁσίων.
Arabilis, ἀροτὸς, ὴ, ὸν, ἀροτήσιμος, ος, ὸν, ἀρόσιμος, ος, ὸν.
A Ramulario, ἀπὸ τῆ κονιατόρου.
Araneus, ἀράχνης, ου, ὁ, Hesiodus, aranea, ἀράχνη, ης, ἡ.

Ara-

Areneorum tela, ἀράχνιον, ου, τό.
Aratio, ἄρωμα, ατος, τό, ἄρσις, εως, ἡ.
Arator, ἀρότης, ου, ὁ, ἀροτρεύς, έως, ὁ.
Aratrum, ἄροτρον, ου, τό.
Non aratus, ἀνήροτος, ος, ὁ, ἀρήροτος, ου, ὁ.
Aratu facilis, ἄρηρος, ου, ὁ.
Aratu difficilis, δυσήροτος, ου, ὁ.
Arbellum, βατιακίριον, ου, τό.
Arbiter, διαιτητής, οῦ, ὁ, δοξητής, οῦ, ὁ, διαγνώμων, ονος, ὁ.
Arbiter ex compromisso, διαλλακτής, οῦ, ὁ, & διαλλακτήρ, ῆρος, Poeriee.
Arbiter sum, διαιτάω, ῶ.
Arbitrarius, προαιρετός, ή, όν, διαιτήσιμος, ον, ὁ.
Arbitrarium, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ.
Arbitratu meo facio, αὐτογνωμονέω, ῶ, ἰδιογνωμονέω, ῶ.
Suo Arbitratu, sue sponte, αὐτοπροαιρέτως.
Arbitris remotis, κρυπτομένως.
Arbitrium, διαίτη, ης, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, τὸ δοκεῖν, δόκησις, εως, ἡ.
Liberum arbitrium, τὸ ἑκούσιον, ου, αὐτεξουσιότης, τητος, ἡ.
Libero arbitrio egens, αὐτοπροαιρέτος, ος, ὁ.
Arbitror, ἡγέομαι, οῦμαι, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, νομίζω, λογίζομαι.
Arbor, δένδρον, ου, τὸ, δένδρεον, ος, τό.
Arboribus consitus, κατάδενδρος, ος, ὁ, πολυδένδρος, ος, ὁ.
Arbor navis, ἱστὸς πλοίου.
Arborescens, Arboreus, δενδρώδης, εος, ὁ, ἡ ή.
Arborefco, δενδρόομαι, ωμαι.
Arboretum, δενδρών, ῶνος, ὁ.
Arboreus, a, um, δένδρινος, ίη, ινον.
Arbuftum, ἀνθεδενδρία, ίας, ἡ.
Arbutus, κόμαρος, ου, ὁ.
Arbutum, fructus arbuti, κόμαρον, ου, τό.
Arca, κιβωτός, οῦ, ἡ, θήκη, ης, ἡ, ζύγκρυφον, ου, τὸ, κίστη, ης, ἡ, σισύρνον, ου, τό.
Arca fœderis, κιβωτὸς τῆς διαθήκης.
Arcane, λανθάνοντως, κρύπτως.
Arcanum, λανθάνον, ου, τὸ, μυστήριον, ου, τό.
Areanus, λανθάνετος, ος, ὁ, κρυπτός, ή, όν.
Arcane pervulgare, τῆ λανθάνοντι ὀπώρᾳ ποιεῖν. ἐξορχεῖσθαι τὰ λανθάνοντα. Lucianus.
Arcana tericere, σιωπᾶν λανθάνετα. Laertius.
Arceo, ἀμύνω αὐτῷ, arceo ab eo. ἀπέργω, ἄργω τινὰ τῆς ἰδοῦν erceo aliquem a facris. κωλύω τινὰ τῆς αἰσχρᾶς, arceo a turpibus. Xenophon. λανθάνειν.
Arceffo, advoco, μεταπέμπω.
Arceffere alsquem impieratis, ἐλαύνειν τινὰ ἀτιμίας.
Archaifmus, ἀρχαϊσμός, οῦ, ὁ.
Archangelus, ἀρχάγγελος, ου, ὁ.
Archarius, οἰκονόμος, ου, ὁ.
Archerypum, ἀρχέτυπον, ου, τὸ.
Archetypus, ἀρχέτυπος, ου, ὁ.
ex Archetypo expreffus, ἔκτυπος, ος, ὁ. Hinc ἐκτυπόω, ῶ, & ἐκτύπωσις, εως.
Arcoipirata, ἀρχιπειρατής, οῦ, ὁ.
Architectonice ars, ἀρχιτεκτονική, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτονική, ης, ἡ.
Architectonicus, ἀρχιτεκτονικός, ὸν, ὁ.
Architectonicam artem exerceo, ἀρχιτεκτονέω, ῶ.
Architectura, ἀρχιτεκτονική, ſcilicet, τέχνη, vel ἐπιστήμη, ης, ἡ, τεκτονική, ης, ἡ.
Architectus, ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, τεκτοναρχός, οῦ, ὁ.
Architriclinus, ἀρχιτρίκλινος, ου, ὁ.
Arehivum, ἀρχεῖον, ου, τό.
Areitenens, πεζοφόρος, ος, ὁ.
Arefte, σωμαχικῶς, στρατικῶς, στρατιωτικῶς.
Aréto, στείνω, ῶ, στενοχωρέω, ῶ.
Arctophylax, ἀρκτοφύλαξ, ακος, ὁ.
Arctous, ἀρκτῶος, ου, ὁ, ἀρκτικός, ή, όν, ἀρκτῶος, ου, ὁ, πρακτικός, ή, όν, πρακτορικός, ου, ὁ, ὑπάρκτος, ου, ὁ.
Arctus, στενός, ή, όν, στενόχωρος, ος, ὁ.
Arctus, Urſa, ἄρκτος, ου, ὁ, ἡ ή.
Arcuatus, πεζοειδής, ὲς, ὁ, ἡ ή, καμπυλοειδής, ής, ὁ.
Arcubelifta, σκορπίων, ωνος, ὁ.
Areula, πιβάκιον, ου, τὸ, ἀγγειοθήκη, ης, ἡ.
Arculus, πεζάριον, ου, τό.
Arcus, us, τόξον, ου, τὸ, καμάρα, ας, ἡ.
Arcum habens bonum, & ſagittas bonas, ἐυτόξος, ου, ὁ.
Arcum intendere, τόξον ἐντείνω. Homerus τόξα πτανύω, arcus intendere.
Arcom curvare, κυκλοῦν τόξον.
Arcum gerens, τοξοφόρος, ος, ὁ.
Areu propulſo, λοξοτοξεύω.
Arcum trehere, κίνεισθαι τόξον, apud Aratum.
Arcu inclytus, κλυτόξευτος, ος, ὁ.
Areus cœleſtis, ἶρις, ἰδος, ἡ.
Arcus triumphalis, καῖς τροπαιοφόρος.
Arcus parvus, πεζάριον, ου, τό.
Ardea, ἐρωδιός, οῦ, ὁ.
Ardelio, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
Ardens, πύρινος, ίη, ὁ, ἐμπυρος, ου, ὁ, πυρώδης, ης, ὁ, πυρφόρος, ος, ὁ, ἐμπυρος, ου, ὁ.
Ardenter, πυρικῶς.
Ardentia, διάπυρα, τὰ, καιόμενα, τά.
Ardeo, flagro, καίομαι, πυροῦμαι.
Ardere, amare, διάμπυρος ἐκπεφόιτα πρός τινα, ardenter.
Ardeſco, ἐκπύρωσις, ἐκπύρωμα.
Ardor, oris, διάκαυσις, εως, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, στεφάνη, ης, ἡ.
Ardore corripior, αἴθομαι.
Arduitas, λοφώδης, ατος, τὸ, ut ἀπόκλιμα ἢ ὄρος, ei. duitas montis.
Arduum, δυσχερές, ὲς, τό.
Arduus, ἀνάντης, ους, ὁ, ἡ ή, ὑψηλός, ή, όν.
Area, ἅλως, ω, ἡ, κάλως, ω, ἡ, πάλος, ου, τὸ.
Areator, ἀλωάτης, ου, ὁ.
Arefacio, ἄρω, ἀνάπτω, σκίλλω, κατασκίλλω, τέρσω.
Arefactio, αἴρεσις, εως, ἡ, σκελετεία, ας, ἡ, ταρίχη, ας, ἡ.
Arefactus, σκελετός, ὸν, ὁ.
Areſco, σκίλλομαι, αἶζομαι, αἰάσσομαι.
Arena, κάμος, ου, ἡ, ἄμμος, ου, ἡ, ψάμμος, ου, ἡ.
Arenacius, κάμακτόης, ητος, ὁ.
Arenarius, κάμινος, ου, ὁ.
Arenarum, ψαμμήτου, ου, τό.
Arenoſus, κάμακτόης, ητος, ὁ, ψαμμώδης, ὸν, ὁ.
Arenula, ψαμμίον, ου, τό.
Areo, σκίλλω, ῶ, αἰάσσω, ῶ, σκίλλομαι, ξηραίνομαι.
Areola, αὐλών, ῶνος, ὁ, ἡ ή.
Areſco, ξηραίνομαι, αἰάσσομαι.
Argentaria ars, ἀργυροπρακτική τέχνη.
Argentariæ officinæ, ἀργυροπρακτικὰ ἀργυραῖοι, ἀργυρᾶι, τά.
Argentariam facere, ἀργυρέω.
Argentarius, ii, τραπεζίτης, ου, ὁ, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
Argenteus, ἀργυροῦς, ᾶ, ὁ, ἡ ᾶ, ἀργύρεος, ου, ὁ.
Argenteus nummus: ἀργύριον, ου, τό.
Argenti ſcoria, ἄλκυτον, ατος, τό.
Argenti ſpume, λιθάργυρος, ου, ὁ.
Argenti ſodine, ἀργυρίτις, ιος, τό.
Argento obduco, περιαργυρόω τι, xliquid.
Argentum, ἄργυρος, ου, τὸ, ἄργυρος, ου, ὁ.
Argentum vivum, ὑδράργυρος, ου, ὁ.
Argilla, ἄργιλλος, ου, ἡ, leu ἄργιλος, ου, ἡ.
ex Argilla fingens, πλαστικὸς θεός, ου, ὁ.
Argillaceus, ἀργιλλώδης, ους, ὁ.
Argumentario, ἐπιχείρημα, ατος τὸ, συλλογισμός, οῦ, ὁ.
Argumentor, συλλογίζομαι, λογίζομαι.
Argumentoſus, ἐλεγχώδης, ους, ὁ, ἐ ή.
Argumentum, hoc eſt, probatio, ἐπιχείρημα, ατος, τὸ, πίστις, εως, ἡ, ἔλεγχος, ου, ὁ.
Argumentum, hoc eſt, materia, ὕλημα, ατος, τὸ, ὑπόθηκη, ης, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Argumentum alicujus libri, ὑπόχυσις, εως, ἡ.
Argumentum proponn, ἐρωτάω, ῶ, ἐρωτάομαι, ῶμαι.
Argumentum mihi propono ſcribendi, ὑποτίθεμαι.
Arguo, ἐλέγχω, κατηγορέω τινός.
Arguratur, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, σοφιστὴς, οῦ, ὁ, λεπτολογιστὴς, οῦ, ὁ.
Argura diſputatio, λεπτολογία, ας, ἡ, λεπτολόγημα, ατος, τό.
Argure, ſtridule, λιγέως.
Argute diſſero, λεπτολογέω, ῶ, ſive λεπτολογέομαι, ῶμαι.
Argutiæ, σοφιστεῖαι, αἱ, σοφίσματα, τά.
Argutor, σοφίζομαι, ἀπολογέω, ῶ.
Argutulus, ὀγκωματικός, ὴ, όν.
Argutus, acutus, ſubtilis, ὀξύς, ύος, ὁ, ἀγχινοῦς, οῦ, ὁ, λεπτολογικὸς, ὴ, όν, κωφὸς, ὴ, όν, ἐλεγθὸς, ὀντος, ὁ.
Argotus, ſtridulus, λιγὺς, ύος, ὁ.
Ariditas, ξηρότης, ας, ἡ, ξήρεια, ας, ἡ, αὐανότης, ητος, ἡ.
Aridus, ξηρός, ή, όν, αὐχμηρός, ή, όν, σκληρός, ᾶ, όν, αὖος, ή, όν, αὐάλεος, ή, όν.
Aries, animal, κριὸς, οῦ, ὁ, κτίλος, ου, ὁ.
Aries, ſignum cœleſte, κριὸς, οῦ, ὁ.
Aries, machina bellica, κριὸς, οῦ, ὁ.
Arietarios, κριάδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Arieto, κύω, κορύπτω, κριοκοπέω, ῶ.
Ariolor, ύτις, χλιαστεύομαι.
Ariolus, γόητης, ου, ὁ, εἰμαρθίτης, ου, ὁ, εἰμαρμένης, οῦ, ὁ, χρησμολόγος, ου, ὁ.
Ariſta, ἄσταχυς, ὁ, ἀθέρξ, ιος, ὁ.
Ariſtocratia, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
Ariſtocraticus, ἀριστοκρατικός, ὴ, όν.
Arithmetice, ἀριθμητική, ſubaudi, τέχνη.
ad Arithmeticem pertinens, ἀριθμητικός, ὴ, όν.
Arithmeticus, ἀριθμητικός, ὴ, όν.
Arma, ὅπλα, τὰ ὅπλα, σάκος, τό.
Armæ abjicere, ῥίπτω τὰ ὅπλα.
Arma capere contre aliqu[illegible], ὅπλα κατὰ τινος λαμβάνειν.
Arma gero, ἐπλοφορέω, [illegible].
Armamenta, ἐργαλεῖα, σκεύη, τά.
Armamenta nevium, σκεύη ναυτικά.

Arma-

Armamenta bellica, σκεύη πολεμικά.
Armamentarium, ὁπλοθήκη, ης, ἡ.
Armarium, ὄργανον, ου, τό, πυγίσκος, ου, ὁ.
Armati, ὁπλῖται, τῶν.
Armaris ſtipor, ὁπλοφορέομαι, οῦμαι.
Armatura, ὁπλισμός, οῦ, ὁ, πανοπλία, ας, ἡ.
Armatura levis, γυμνῆτα, ας, ἡ, κοῦφα ὅπλα ἔχων.
Armaturæ gravis miles, βαρὺς ὁπλίτης.
Armotus, ὁπλισμένος, η, ον, ὁπλίτης, ου, ὁ.
Armentarius, ἀγελαῖος, α, ον, ὁ, βουκόλος, ου, ὁ, βουγάβος, ου, ὁ.
Armentarius, a, um, ἀγελαῖος, α, ον, ὁ, βουκολικός, ἡ, όν.
Armenti ductor, βουάρχης, ου, ὁ.
Armenti locus, ἀγελαῖον, ου, τό.
Armentoſus, ἀγελαῖος, ον, ὁ, ἡ.
Armentum, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνιον, ου, τό.
Armiductor, ὁπλοδιδάσκαλος, ου, ὁ.
Armiger, ὁπλοφόρος, ου, ὁ.
Armilla, ψέλιον, ου, τό.
Armillæ, βραχιονιστῆρες, οἱ.
Armillorus, ψελιοῦχος, ου, ὁ.
Armipoteos, κρατερός, ά, όν.
Armiluſtrium, ὁπλομαχία, ας, ἡ.
Armis ioſtruo, ὁπλίζω.
Armis ſpolio, ἀνασύρω τινὰ, ἀφοπλίζω.
Armo, ὁπλίζω, θωρήσσω, κορύσσω.
Armorum fabricatio, ὁπλοποιΐα, ας, ἡ.
Armorum opifex, ὁπλοποιός, οῦ, ὁ, ὁπλουργός, οῦ, ὁ.
Armorum ſtudioſus, φιλόπλος, ον, ὁ.
Armus, humerus, ὦμος, ου, ὁ, ἐπωμίς, ίδος, ἡ.
Aro, ἀρόω, ῶ, ἀρατριάζω, ἀλοιάζω.
Aromata, ἀρώματα, των, τά.
Aromaticus, ἀρωματικός, ἡ, όν.
Aromatis imbuo, ἀρωματίζω.
Aromatopola, ἀρωματοπώλης, ου, ὁ.
Arquarus, ὑπερφίαλος, ου, ὁ.
Arquites, πέτυρα, ων.
Arrha, vel Arrhabo, ἀρραβών, ῶνος, ὁ, ἐπίχυρον, ου, τό.
Arrhebo nuptiarum, μνηστρον, ου, τό.
Arructus, ὀρθός, ον, ὁ.
Arrepta occaſione, ἐξαίφνης ἢ προφάσεως. Budæus ex Libanio.
Arreptitius, ἀναπτικός, ἡ, όν.
Arrideo, προσγελάω, ῶ, προσμειδιάω, ῶ.
Arrigo, ἵστημι τὰ ὦτα, auctor, τείνομαι τὰ ὄμματα, ἀνορθόω, ῶ, ἐπαίρω.
Arripere occaſionem, συναρπάζεσθαι τῆς καιρῆς.
Arripio, προσαρπάζω, ἁρπάσομαι.
Arrodo, κατατρώγω, διαβιβρώσκω.
Arrogans, ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ, ὑπερηφανικός, ή, όν.
Arrogens opinio de ſe, οἴησις, εως, ἡ.
Arrogantar, ἀλαζονικῶς, ὑπερηφάνως.
Arrogantia, ἀλαζονία, ας, ἡ, μεγαλορροσύνη, ης, ἡ, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ἀπόνοια, ας, ἡ.
Arroganter de me ſentio, κατοίομαι, ὑπερφίαμαι.
Arrogo, ἀναίνομαι ἑαυτῷ τιμάς, ſibi honoram arrogare, ἀλαζονεύομαι, προπετεύομαι, ἄομαι.
Ars, τέχνη, ης, ἡ, τεχνοσύνη, ης, ἡ.
Ars illiberalis, βαναυσία, ας, ἡ. Plutarchus.
Arſenicum, ἀρρένικον, ου, τό, ἀρσενικόν, οῦ, τό.
Arta loquor, τεχνολογέω, ῶ. exponitur etiam, de arta loquor.
fiot Arta, ἀτέχνως.
Artefactum, ἐπιτεχνητόν, ου, τό.
Artefactus, ἐπιτεχνητός, ή, όν.
Arta conficio, τεχνάομαι, ῶμαι.
Arteria, ἀρτηρία, ας, ἡ.
Arteria aſpera, φάρυγξ, υγγος, ὁ, vel ἡ.
Arteria magna, ἀορτή, ῆς, ἡ.
Artes mechanicæ, χειροτεχνικαὶ τέχναι, & βαναυσικαί.
Artium bonarum ſtudioſus, φιλόλογος, φιλόπαις.
Artes liberales, ἐγκύκλιος παιδεία, ας, ὁ, ἐλευθέριοι τέχναι.
Artes exarceo, τέχνας ἐργάζεσθαι.
Arthritis, ἀρθρικός, ή, όν, ἀρθριτικός, ή, όν.
Arthritis, ἀρθρῖτις, ίδος, ἡ.
Artibus malis deditus, κακοτέχνης, ου, ὁ, κακοτέχνος, ου, ὁ. unde κακοτεχνέω, ῶ, malis artibus utor.
Artibus vanis deditus, ματαιοτέχνης, ου, ὁ.
Articularis, ἀρθρικός, ή, όν.
Articulorte morbus, ἀρθρῖτις, ίδος, ἡ.
Articulatu, ſeu articulatim, ἀνάρθρως.
Articulo, ας, ἁρμόζω, ῶ.
Artiaulator, μελοποιός, οῦ, ὁ.
Articulatus, ἔναρθρος, ον, ὁ, ἡ.
Articulus, ἄρθρον, ου, τό.
Artibus bene inſtructus, ἐντεχνος, ου, ὁ, πάντεχνος, ου, ὁ.
Articuli dolor, ἀρθρῖτις, ίδος, ἡ.
Artifex, τεχνίτης, ου, ὁ, δημιουργός, οῦ, ὁ, μηχανοπηγός, οῦ, ὁ.
Artifex manuarius, χειροτέχνης, ου, ὁ.

Artificium, τέχνη, ης, ἡ, τέχνημα, ατος, τό, δεξιότης, ας, ἡ.
Artificio carens, ἀδαίδαλτος, ου, ὁ ἡ, ἄτεχνος, ου, ὁ ἡ.
Artificioſa verba, τεχνολογία, ας, ἡ.
Artificioſum opus, δαίδαλμα, ατος, τό, τέχνημα, ατος, τό.
Artificioſus ſupra modum, ὑπέρτεχνος, ου, ὁ.
Artificium orationis, κατασκευή, ῆς, ἡ.
Artificioſus, ἔντεχνος, ου, ὁ, δαιδαλέος, α, ον, πολύτεχνος, ου, ὁ, τεχνικός, ή, όν.
Artificioſe, κατατεχνικῶς, κατὰ τέχνην.
Artio, as, τανύω, ῶ.
Artocreas, cibus paoe, & carne conſtans, ἀρτόκρεας, ατος, τό.
Artuo, as, ἀναρθρόω, ῶ.
Artus, ἄρθρον, τό, μέλη, τὰ, ἄρθρα, ων, τά.
Artuum debilitas, ἀνάρθρία, ας, ἡ.
Artuum commiſſura, διάρθρωσις, εως, ἡ.
Arvina, λίπος, εος, τό, πιμελή, ῆς, ἡ, πίαρα, ης, ἡ.
Arundo, κάλαμος, ου, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ.
Arundinaus, καλάμινος, η, ον, ὁ.
Arundinatum, δονακῶν, ῶνος, τό.
Arondo opta modularinni, ὑπολύριος δόναξ.
Aruodo aucuparoria, ἰξός, οῦ, ὁ.
Arundo piſcatoria, καλαμίς, ίδος, ἡ. hinc καλαμεύω, aroudion piſcor.
Aruſpex, θυοσκόπος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ου, ὁ.
Aruſpicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
Aroſpicium, θυσία, ας, ἡ.
Arvum, ἄρουρα, ας, ἡ, ἄρουρον, ου, τό, γεωργία, ας, ἡ.
Arx, ἀκρόπολις, ιος, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ, ὄρυμα, ατος, τό.

A S.

As, aſſis, μνᾶ, ᾶς, ἡ, ἀστάριον, ου, τό.
ex Aſſe, ὁλοκλήρου.
Aſcendere ad honores, κατατυχεῖν ἀρχῆς.
Aſcendere in navem, ἐμβαίνειν εἰς τινὰ ναῦν.
Aſcendere facio, ἐπιβιβάζω, ἐκβιβάζω, ἀναφέρω.
Aſcendo aliquaotum, & rum altius rapuro, μικρὸν ἀναπηδῶ.
Aſcendo, is, ἀναβαίνω, ἀναίσσομαι, ἄσομαι.
Aſcenſor, ἀναβάτης, ου, ὁ, ἐπιβάτης, ου, ὁ.
Aſcenſus, ἀνάβασις, εως, ἡ, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἄνοδος, ου, ἡ, ἐπίβασις, εως, ἡ.
Aſcenſu difficilis, δυσάνοδος, ὁ ἡ, ἡ.
Aſcia, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, υος, ὁ.
Aſcio, id aſt, aſcia cædo, πελεκίζω.
Aſciſco, ἐπάγομαί τινα, alicui aliquid, εἰσποιῶ παιδα, aſciſco mihi filiom.
Aſcititius, ἀλλότριος, α, ον, ὁ, ἀντιπάτης, ου, ὁ.
Aſuribera, imputara, προσίεσθαι.
Aſcribere civitati, πολιτογραφῶ εἰ πόλει τινί.
Aſcribere aliquem in catalogum, ἀναγράφω τινὰ εἰς κατάλογον.
Aſcribi in oumerum virorum, τάττεσθαι εἰς ἄνδρας.
Aſcribi in tribum, προσνέμεσθαι τῇ φρατρίᾳ.
Aſcribo, προσγράφω, ἐγκαταλέγω.
Aſcribor, προτίμωμαι.
Aſcribor in catalogum, προσκαταλέγομαι.
Aſcriptio in margine, παράγραφή, ῆς, ἡ.
Aſcriptitius, παράγγραπτος, ου, ὁ.
Aſcriptor, προσγραφεύς, έως, ὁ.
A ſecretis, οἱ ἐπὶ τῷ ὑπομνήματος.
Aſella, ὄνισκη, ης, ἡ.
Aſelli agitator, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
Aſellus, ὀνάριον, ου, τό, ὀνίδιον, ου, τό, ὀνίσκος, ου, ὁ.
Aſilus, οἶστρος, ου, ὁ.
Aſilo agitor, οἰστράω, ῶ, & οἰστρέω, ῶ, οἰστρηλατέομαι, οῦμαι.
Aſina, ὄνος, ου, ὁ, ἡ.
Aſinarius, ὀνικός, ή, όν, ὁ, ὀνηλάτης, ου, ὁ.
Aſioinus, ὄνειος, α, ον, ὁ, ὀνικός, ή, όν, ὁ, ὀνώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
Aſinus, ὄνος, ου, ὁ, βάσκανος, ου, ὁ, βραυλός, αυλος, ὁ.
Aſinum agito, ὀνηλατέω, ῶ.
Aſinus ioduius pella Lasais ὄνος ἀνδυσάμενος λεοντῆν.
Aſparagus, ἀσπάραγος, ου, ὁ.
Aſpectabilis, θεωρητός, ή, όν, ὁ, ὀπτός, ὁπτή, ὁπτόν, ὁ, ἡ, ἀσπαστός, ή, όν, ὁ.
Aſpectio, θεωρία, ας, ἡ.
Aſpectu horribilis, βλοσυρώπης, ου, ὁ, ἡ, βλοσυρῶπις, ιδος, ἡ.
Aſpectu maoſuctus, τὸ βλέμμα ὕπιος.
Aſpectus, ὄψις, εως, ἡ, ἀνάβλεμμα, ατος, τό, βλέψις, εως, ἡ.
Aſper, τραχύς, ύς, ὁ, χαλεπός, ή, όν, ὁ, ἀκαὴς, ἡ, όν, σκληρός, ή, όν.
Aſper utrinqus, ἀμφίδηκος, ον, ὁ.
ſub Aſpectum cadens, ὀπτός, ή, όν, ὁ, ἐπιδεικτός, ή, όν.
Aſpectu difficilis, δυσπρόσοπτος, ου, ὁ, quæ vox ſignificat etiam illum, qui eſt aſpectus infauſti.

Aſpare, τραχύνω, χαλεπῶς.
Aſpergillum, ῥαντήριον, ου, τό.
Aſpergo, βάπτω, ἐπιβάπτω, διυγραίνω, αἰονίζω, ῶ, ἐπιπάσσω.
Aſpergo, inis, ῥαντισμός, οῦ, ὁ, κατάχυσις, εως, ἡ, ραντισμός, οῦ, ὁ, ῥαντισμός, οῦ, ὁ, ῥαντισμός, οῦ, ὁ, ῥα

Athleticus, ἀθλητικός, ῆ, ὁ.
Atlas, ἄτλας, αντ⊙, ὁ.
Atque, Ε, τό, μὴ, δὲ.
Atque adeo, Ε ου δίε, καὶπερμάλιστα.
Atque etiam, ἀλλὰ δὴ καὶ.
Atqui, πατρὸς δὸς, ἀλλὰνυν, γάπου.
Atre bilis, χολὴ μέλαινα, μελαγχολία, ας, ἡ.
Atramentarium, μελανοδοχεῖον, ου, τό.
Atramenta ſcribere, διὰ μέλανο⊙ γράφειν.
Atramentum, μέλας, αν⊙, τό, ἀτέκμαρον, ου, τό.
Atramentum ſcriptorium, γραφικὸν, οῦ, τό.
Atramentum ſutorium, χαλκανθος, ου, τό.
Atretus, μελανείμων, ον⊙, ὁ, ἡ ἡ.
Atrici, Θυωροὶ, οἱ.
Atrifer, μελαγερωτικός, ὴ, ὸν.
Atrienſis, αὔλι⊙, ου, ὁ, αὐλικὸς, ὴ, ὸν.
Atriolum, αὐλίδιον, ου, τό.
Atriplex, ἀτράφαξις, εως, ὁ, χρυσολάχανον, ου, τό.
Atrium, αὐλὴ, ῆς, ἡ, μέλαθρον, ου, τό, αὐλεῖον, ας, ἡ.
Atroeites, ἀμότης, ητ⊙, ἡ, ἀπλότης, ας, ἡ.
Atrocitet, ἀναῦρ, ἀπλῶς.
Atrocius, δεινότερον, ου, τό.
Atrox, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, ἀπλοῦς, ὁ⊙, ὁ, Ε ἡ, διπλοῦς, ῆ, τὸ, αὐλικὸς, ικτ⊙, τό.
Atrox ſeclus, ἀμείλιχ⊙, ου, ὁ.
Attumen, ἀλλ' ὅμως, ἀλλὰ Ε ὡς, ἢ μᾶλ.
Attemperate, ἁρμόνως.
Attempero, προσάπτω τινί τι.
Attendere enimum, mentem, προσέχειν τὸν νῶν τινι.
Attendo, προσέχω, διατείνομαι.
Attunte, φιλικῶς, προσεχῶς.
Attentio, προσοχὴ, ῆς, ἡ, προσέχειν, ας, ἡ, πρυτανεύσις, εως, ἡ.
Attento, πειράω, ῶ.
Attentum facere, προσεκτικὸν ποιῶ.
Attentus, φιλόπονος, ε, ὁ, προσοχὴς, ὁος, ὁ, ἢ ἡ.
Attenuatio, λεπτομερὴς, ῆ, ὁ.
Attenuatus, ἀλεπτωμένος, ὁντος, ὁ.
Attenuo, ψιλόω, ῶ, λεπτύνω.
Attero, προσρίβω τινὶ τι, ⊙διατρίβω, eum dativo, & acculativo. συνίχω.
Atteſtor, μαρτύρομαι.
Attexo, προσύφημι τινί τι.
Attiguus, προσαρὴς, ὁς, ὁ, Ε ἡ.
Attinere, pertinere, προσήκειν, ἀνήκειν.
Attinet ad me, προσήκει μοι.
Attingo leviter, ἅπτομαι ἀκροδιγῶς, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
Attingo, ἅπτομαί τινος, ἐπιψάω, προθίγγανομαι.
Attollo, ἐπαίρω νῦν φωνὴν, vocem, ἀναβιβάζω τι, ἀναφέρω, αἴρομαι, ῶ.
Attollere oculos, ἀναγείνειν τὰς ὄψεις, ἀναβλέπειν τὸ ὄμματα; cui opponitur καταβλέπειν τὸ ὄμματα, oculos demittere.
Attollere vocem, ἐγγυαλίζειν φωνὴν, ἀκροᾶν.
Attollere meaue, χαίρειν αὐχένι, χαυνοῦσθαι.
Attollere ſupercilia, ὀφρύσθαι, ὀφρᾶν.
Attondeo, ἐπινέμω, κερίζω.
Attonitus, ἐμβροντησθὶς, ὄντος, ὁ,
Attonitum reddo, ἐκπλήττω τινὰ, aliquem; ἀτίζω, ἀτύω.
Attonitus, ἐκπλαγεὶς, ε, ὁ, ἐμβρόντητος, ε, ὁ.
Attonitus ſum, ἐκπλήσσομαι πρὸς τὸν ὄψιν, ſpectu.
Attonine, ἀστεπαρωλίως, ου, ὁ.
Attrectio, ἐλκυσμὸς, οῦ, ὁ, ἁπίσασις, εως, ἡ.
Attrecto, ἅπτομαι, ἁφάλλω, ἀπτόμαι, ῶ.
Attraho ad me, προσάγομαι.
Attrecto, μεταχειρίζομαι τὰ ὅπλα, arma: ψηλαφάω, ῶ, ⊙ἁφάω, ῶ, προσάπτομαι.
Attrecto leviter, ἐπιψηλαφάω, ῶ.
Attribuo, προσάρμω τινὶ τι, ⊙πιδίδωμι τινί τι, νέμω, ἐπιμένω.
Attributio, ⊙πίδοσις, εως, ἡ, ⊙πίνομαι, ῆς, ἡ.
Attritio, τρῖψις, εως, ἡ, ⊙ἡγτρῖψις, εως, ἡ.
Attritus, ⊙ἡγτριβὴς, ὲς, ὁ, ἢ ἡ, ἀπαρτισμένος, ε, ὴ, ⊙ἡγτεθραμμένος, ου, ὁ.

A V.

Auere, πλεονεκτικὸς, συκοφολόγος, ἀνελεύθερος, φιλοκερδὴς.
Averitia, φιλαργυρία, ας, ἡ, πλεονεξία, ας, ἡ, φιλοχρηματία, ας, ἡ, ἀνελευθερία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μικρολογία, ας, ἡ, δυσκερδία, ας, ἡ.
Avaritiæ deditum eſſe, ἔχειν φιλοχρηματίας.
Avarus, φιλάργυρ⊙, ου, ὁ, φιλοχρήματ⊙, ε, ὁ.
Acea, πτωὶς, οῦ, ὁ.
Aucellus, σωδίον, ε, τό.
Auceps, ἰξευτὴς, ὲ, ὁ, ἀνιθευτὴς, ῦ, ὁ, ὀρνιθοθήρας, ου, ὁ.
Auctarium, προσθήκη, ης, ἡ, ἐπίμετρον, ε, τό, ὑπόμετρον, ε, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό.
Auctio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπαυξητικὸς, ὴ, ὸν.
Auctionem bonorum facere, κηρύττω τὰ ὄντα, πρᾶσιν αὐτῶν ποιεῖσθαι.
Auctionor, ὑποκηρύττω τὰ πατρῷα.
Auctio, αὐξάνω.
Auctor, αὐτουργὸς, ὲ, ὁ, αὐτ⊙ τέκτων, ὑφηγητὴς, ὴ, ὁ.
ſine certo Auctore, ἀδόκιμος. ue ἀδόκιμον ἐπίγραμμα, Epigramme incerti euctorie.
Auctorem certum non habens, ἀνεπίλ⊙, ε, ὁ, ut ἀνεφέλ⊙ αἵρεσις, Hæreſis ſine auctore.
Auctoramentum, μισθοδοσία, ας, ἡ, ὀψώνιον, ου, τό.
Auctorem, ſuaſoremque ſe præbere, ὑποτιθέναι τι.
Auctoritas, ἀξιοπιστία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατ⊙, τό, εὐφ⊙, εος, τό, κυριότης, ητ⊙, ὲ.
Auctoritate polleo, κατέχω ἀκροᾶν.
Auctoritate præditus, ἀξιοπιστικὸς, ὴ, ὸν.
Auctoritate privo, ἀκυρόω, ῶ, ὑποκηρύσσω, ῶ.
Auctuarium, ἐπίμετρον, ε, τό.
Auctus, αὐξηθὶς, ὐντ⊙, ὲ, αὐξητὸς, ὴ, ὸν.
Aucupatorius, ἰξευτικὸς, ὴ, ὸν.
Aucuperor, ἰξευτὴς, ῦ, ὁ.
Aucupium, ἰξευτήριον, ου, τό, ⊙ἀνιθοθήρα, ας, ἡ.
Aucupor, θηράσσω, ᾶμαι, eum accuſativo, ἰξεύω, ⊙ἀνιθοθηρέω, ῶ.
Audacia, θράσ⊙, ⊙, τό, θρασύτης, ητος, ἡ, τόλμη, ας, ἡ.
Audecia verborum, θρασυγλωττία, ας, ἡ.
Audacia, & impudentie fretus, τόλμη, ἢ ἀναιδείᾳ πεποιθώς.
Audeciter, vel audacter, θρασέως.
Audacter loquor, παῤῥησιάζομαι.
Auduculus, θρασύτερ⊙, ε, ὁ, ⊙φιτολμ⊙, ε, ὁ.
Audax, τολμητὴς, ῆ, ὁ, τολμητὸς, ὴ, ὸν, θρασὺς, ὺ⊙, ὁ, ⊙ἀναιδ⊙, ε, ὁ.
Audax ſum, θαῤῥῶ ἐπί τινι, τολμάω, ῶ.
Audens, θαῤῥαλέ⊙, ου, ὁ, θαῤῥαλ⊙, ε, ὁ.
Audeo, τολμῶ τι, θαῤῥέω, ῶ, eum accuſativo.
Audientiam facio, ὑποκρίνομαι.
Audio, ἀκούω, διακούω τι, & τινος, πυνθάνομαι, ἀκροάομαι, ᾶμαι, πυθέσθαι.
Audire, præcipienti parere, ὑπακούειν τινός.
Audire bene, id eſt, laudari, &, eut καλῶς ἀκούειν.
Audire male, id eſt, vituperari, κακῶς ἀκούειν, ἀδοξεῖν, ⊙ἡδοξεῖν.
Audire petientes orationes, ὑποκούω λόγους.
Audire ex aliquo, ἀκούειν τινός, vel ⊙ἡρ τι⊙.
Audire de aliqua re, ἀκούειν τινός, vel ἀκούω τι.
Audire aliquem, hoc eſt, diſcipulum ejus eſſe, διακούειν τινός.
Audiendo falli, audire perperam, ⊙ἡκούω.
Auditio, ἀκρόασις, εως, ἡ.
Auditor, ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, ἀκοὴς, οῦ, ὁ.
Auditorium, ἀκροατήριον, ου, τό.
Auditu intelligere, ἀκοῇ εἰδέναι.
Audita veleas, ἀξύν⊙, ε, ὁ.
Auditus, ου, ἀκοὴ, ῆς, ἡ, ἀκρόασις, εως, ἡ, αἰσθησις, εως, ἡ, ἀκουσικὴ, ῆς, ἡ.
Auditus grevitas, δυσηκοΐα, ας, ἡ.
Auditus, particip. ἠκουσθὶς, ὄντος, ὁ, διακουσὲς, οῦ, ὁ.
Ave, χαῖρε, ὄρνεον.
Aveho, ἀπάγω.
Avellane, λεπτοκάρυον, ε, τό.
Avello, λύτω, λύσσω, οῦ, παῖδας λύσσειν λύει τῶν πατέρων, Ε μητέρων, libetos avellere e perentibus. Iſocretes. λύσειλεν.
Avellere e latere alienjus, ⊙ἡσπάω, ῶ.
Avena, βρῶμ⊙, ε, ὁ, αἰγίλωψ, ωπ⊙, ὁ.
Aveo, γλίχομαι, ἐπιθυμέω, ῶ, ἱέμαι.
Avernus, ἄορν⊙, ου, ὁ.
Averruncare, id eſt, avertere, λοιτρέσθαι, λοιτεύεσθαι, ἢ λοιτροπίζομαι, ἀλέξω.
Averruncatio ire Deorum, λοιτροπιασμὸς, οῦ, ὁ.
Averruncus, ὁ λοιτρόπιο⊙ δαίμων.
Averſandus, λοιτροπιασέ⊙, ε, ὁ.
Averſatio, λοιτροπιασὸς, εως, ἡ.
Averſus, ἀπεστραμμένος.
Averſo, λοιτροπὴ, ῆς, ἡ.
Averſor, λοιτεύομαί τινα, λοιτροπιάζομαι, λοιτρέπομαι.
Averſus, λοιτρεὺς, ὲως, ὁ, ἀπεστραμμέν⊙, ου, ὁ.
Avertit Deus hoc, ἀλλ' ἀπέχοι Θεός.
Avertere oculos aliquo, λοιβλέπειν τινι.
Averto, λοιτρέπω, λοιτρέφω, ἀπάγομαι.
Aufero, λοιτρόω, eum ecculativo. ἀφαιρῶ τι τῶν, aufero tibi hoc. ἀπαιρῶ, ῶ, ἀφαιρέομαι, ᾶμαι, ⊙ἡσυτρέομαι, ᾶμαι, ἀπαλλάττω, eum ecculativo, ἀπάρνυμαι, ἀπαιρέω, ῶ, κομίζω, ποσρίζομαι.
Aufugio, λοιτρέφυγ, λοιτεδιόσκω.
Augeo, αὔξω, ήσω, & αὐξάνω, συκάγω.
Augere rem familiarem, ⊙φελοσίαν ποιῶ.
Augere res parvas verbis, τὰ μικρὰ τῶν πραγμάτων τοῖς λόγοις αὐξάνω.
Angere odium in eliquem, τὸν ἔχθος πρός τινα μείζω ποιῶ.

Augeor, αὐξάνομαι, αὔξω, ῶ.
Augeſco, αὐξάνομαι, ἐπιδίδομαι.
Augmento, συναυξίζω.
Augmentum, & augmentatio, αὔξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
Augur, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνίσμητης, ου, ὁ, ὀρνιθοσκόπος, ου, ὁ, προθύτης, ου, ὁ.
Augurandi ars, οἰωνοσκοπική, ῆς, ἡ, οἰωνισμητική, ῆς, ἡ.
Augurium, οἶωνος, ου, ὁ, οἰώνισμα, ατος, τὸ, οἰωνισμός, οῦ, ὁ.
Augurium capio, κατοιωνίζομαι.
Augurium capio ex avibus, διαμαντεύομαι ἀπ' ὄρνιν.
Auguro, & Auguror, μαντεύομαι, οἰωνοσκοπέω, ῶ, διοσκοπεύομαι, οἰωνίζομαι.
Auguror bene, ὀρνὶν ἀγαθὴν ποιοῦμαι.
Auguſtale, τρυτανεῖον, ου, τὸ.
Auguſte, σεβαστίως, σεμνῶς, μεγαλοπρεπῶς.
Auguſtus, a, um, σεβάσμιος, ος, ὁ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, σεβαστὸς, ὴ, ὸν.
Auguſtus menſis, αὔγουστος, ου, ὁ.
Avis, μέμψις, εως, ἡ, & μέμφις, εως, ἡ.
Aviarium, ὀρνιθῶν, ῶνος, ὁ, ὀρνιθοτροφεῖον, ου, τὸ.
Aviarius, ὀρνιθοθήρας.
Aviculæ, ὀρνιθάριον, ου, τὸ, ὀρνίθιον, ου, τὸ, ὀρνιθόπαις, αιδος, ὁ.
Avibus bonis, ὄρνισι αἰσίοις.
Avide, ἐπιθυμητικῶς. ἐκθύμως.
Aviditas, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
Avidus, πλεονέκτης, ου, ὁ, ἐπιθυμητικὸς, ὸν, ὁ.
Avidus belli, φιλοπόλεμος, ος, ὁ.
Avidus cædis, φιλαίματος, ου, ὁ.
Avidus lucri, φιλοκερδὴς, ους, ὁ, ἡ.
Avis, ὄρνις, ιθος, ἡ, νεοττὸς, ὁ, ὁ, οἰωνὸς, οῦ, ὁ.
Avis tarda, ὠτὶς, ίδος, ἡ.
Avitus, a, um, πρωτογονικὸς, ὴ, ὸν, πατρῷος, ου, ὁ.
Aviue, ſine via, ἄβυστος, ου, ὁ, ἡ, ὁδὸς, ου, ὁ, ἀδιάξεδος, ου, ὁ, ἡ.
Aula, αὐλὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τὸ.
Aulæa, orum, αὐλαῖα, τὰ, περιπετάσματα, τὰ.
Auletes, tibicen, αὐλητὴς, οῦ, ὁ.
Auletris, αὐλητρὶς, ίδος, ἡ.
Aulicus, αὐλικὸς, ὴ, ὸν.
Avocamentum, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
Avocatio, λοιτροπὴ, ῆς, ἡ, λοιτορεσὶὰ, ῆς, ἡ.
Avoco, λοιτροπεύω πινὰ, λοιτρόπιον πινὰ ποιῶ, ἀπάγω.
Avolo, ἀφίπταμαι, λοιπτάω, ῶ.
Aura, αὔρα, ας, ἡ, πνοὴ, ῆς, ἡ, ἀτμὶς, ίδος, ἡ.
Auramentum, χρύσωμα, ατος, τὸ.
Auraria, χρυσῆρα, ας, ἡ.
Aurarii, χρυσοχόοι, οἱ.
Aurarius, ὀγχρυσος, ου, ὁ.
Aurata, piſcis, χρύσοφρυς, υος, ὁ.
Auratus, ὀγχρυσος, ου, ὁ, χρυσωτὸς, ὴ, ὸν, ὁπόχρυσος, ου, ὁ, χρυσοφὴς, έος, ὁ, ἡ, χρυσαβρὸς, έος, ὁ, ἡ.
Aures, ὦτα, τὰ.
Aureus, χρύσιος, ου, ὁ, ἐπίχρυσος, ου, ὁ, χούσεος, ῆς, ὁ.
Aureus nummus, χρυσοῦν, ſubaudi, κυπρ.
Auricomus, χρυσοκόμης, ου, ὁ. Hinc χρυσοκομέω, ῶ, aureus comas habeo.
Auricula, ὠτίον, ου, τὸ.
Auricula ſumma, πτερύγιον, ου, τὸ.
Auricularis, ὠτικὸς, ὴ, ὸν.
Auricularius, ὠτικοῦς, ὴ, ὸν.
Aurifer, χρυσοφόρ-, ος, ὁ.
Aurifex, χρυσοποιὸς, ὸ, ὁ, χρυσοχύτ-, ος, ὁ.
Aurificina, χρυσῖον, ου, τὸ, χρυσουργία, ας, ἡ.
Aurifodina, χρυσῖον, ου, τὸ, χρυσωρυχία, ας, ἡ.
Autiga, ἡνίοχ-, ου, ὁ, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ, ἐλατὴς, ῆρ-, ὁ, τροχηλάτης, ου, ὁ.
Aurigarius, ἁμαξοποιὸς, ὴ, ὸν, ἁμαξοπηγὸς, ὴ, ὸν.
Aurigatio, ἡνιοχία, ας, ἡ, ἁμαξηλασία, ας, ἡ.
Aurigor, ἡνιοχέω, ῶ, ἁμαξηλατέω, ῶ.
Aurigelus, χρυσολόφ-, ος, ὁ.
Auripigmentum, τὸ ἀρτεμὲς.
Auris, ὁς, ὠτὸς, τὸ, ὦας, ατ-, τὸ.
in utramvis Aurem dormire, ἐπ' ἀμφότερα τὸ ὦτα κοθεύδειν.
Aurem vellere, ἀπτάκτειν τὸ ὠτός.
Aures obtundere, κατεθρυλλῶ τὰ ὦτα, τὰς ἀκοὰς κατηχῶ, ὠτακοπῶ.
Auriſcalpium, ὠτογλυφὶς, ίδ-, ὁ.
Auritus, magnas habens aures, ὠτὰς, ατ-, ὁ.
Auri amor, φιλαργυρία, ας, ἡ.
Auro, as, χρυσόω, ῶ.
Auro abundans, ζάχρυσος, ου, ὁ, Euripides.
Auro carens, ἄχρυσος, ου, ὁ.
Auro coronatus, διάχρυσος, ου, ὁ, χρυσοστέλεος, ου, ὁ.
Auro intextus, χρυσοφὴς, έος, ὁ, ἡ.
Auro obduco, ſeu perlino, χρυσόω, ῶ, λοιπχρυσόω, ῶ, κατακρυσόω, ῶ, περιχρυσόω, ῶ.
Auro captus, χρυσαρπὴς, ὴ, ὁ, χρυσοκμὴς, έος, ὁ, ἡ.
Auro micans, vel coruſcans, χρυσαυγὴς, έος, ὁ, ἡ.
Aurora, ὦος, ως, ἡ, ὠὼς, έος, ὁ.
ſub Aurorum, ὑπὸ τὴν ἑω τὴς ἑω.
Aurugineſus, ἰατρικὸς, ὴ, ὸν.
Aurugo, ἴατρος, ου, ὁ, ἰατρικία, ας, ἡ.
Aurum, χρυσὸς, οῦ, ὁ, χρυσὸν, οῦ, τὸ.
Auſcultatio, ἀκρόασις, εως, ἡ, ἀκρόαμα, ατος, τὸ, ἀκρόασις, εως, ἡ.
Auſcultator, ἀκροατὴς, οῦ, ὁ, ἀκουτὴς, οῦ, ὁ.
Auſcultare, obedire, πείθομαι τῷ νόμῳ, obedio legi, ποιοῦμαι τὸν νόμον.
Auſculto, audio, ἀκούω, οῦ, ἀκροάομαι, ῶμαι, ὑπακούω, ῶ, προσέχω, προσέχω.
Auſim, πολμήσω.
Auſpex, οἰωνοσκόπος, ου, ὁ, οἰωνοπόλος, ου, ὁ.
Auſpicatio, exordium rei, quæ inſtituitur, ἔκτασις, εως, ἡ.
Auſpiciis bonis, Θεῶν ἀμώμοις τυχῆ. Homerus.
quod bonis Auſpiciis fit, ſeu bonis avibus, ἔορτος, ίθος, ὁ.
Auſpicium loci capio, αἰσιάομαι τὸ χωρίον.
Auſpicuo, εἰς ὑψηλὸν, αἰσίως.
Auſpicialis, οἰωνιστικὸς, ὸν, ὁ.
Auſpicium, οἰωνισμὸς, οῦ, ὁ, οἰωνοσκοπία, ας, ἡ.
Auſpicor, οἰωνοσκοπέω, ῶ.
Auſpicor, negotium aliquod aggredior, ἀπάρχομαι, ὀνάρχομαι, ἀοίσσομαι.
Auſter, νότος, ου, ὁ.
Auſtere, αὐστηρῶς, ἀκοπιαστίως, σκυθικῶς.
Auſteritas, τραχύτης, ητος, ἡ, αὐστηρότης, ητος, ἡ.
Auſterus, αὐστηρὸς, ὸν, ὁ, σκληρὸς, ὰ, ὸν.
Auſtralis, νότιος, ου, ὁ, ἀντιμεσικὸς, ὴ, ὸν.
Auſus, τόλμημα, ατος, τὸ.
Aut, ἤ, ἤτε.
Autem, pro ſed, δὲ, δαὶ, δέτε, δέτοι.
Authenticus, αὐθεντικὸς, ὴ, ὸν.
Authorare, αὐθεντεύω.
Authoritas, ἐξουσία, ας, ἡ, αὐθεντία, ας, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, κῦρος, εος, τὸ, σωστὴς, ητος, ἡ.
Autographum, αὐτόγραφον, ου, τὸ, ἰδιόγραφον, ου, τὸ.
Autoratus, αὐτωμότης, ου, ὁ.
Autumator, ἀνομαστὴς, οῦ, ὁ.
Autumnalis, ὀπωρινὸς, ὴ, ὸν.
Autumnus, ὀπώρα, ας, ἡ, μετόπωρον, ου, τὸ.
Autumo, ὑπολαμβάνω, νομίζω, λέγω.
Avulſio, λοιπτασμὸς, ατος, τὸ.
Avolſus, λοιπτασθὲς, έντος, ὁ.
Avunculus, θεῖος, ου, ὁ, μητραδελφὸς, ὰ, ὸν.
Avus, πάππος, ου, ὁ.
Avus paternus, προπάτωρ, ορος, ὁ, πατρικὸς πάτωρ, ορος, ὁ.
Avus maternus, μητροπάτωρ, ορος, ὁ.
Auxiliares, συμβοηθοὶ, οἱ.
Auxiliaris, βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, ἐπικούρειος, ου, ὁ, ἐπικουρικὸς, ὸν, ὁ.
Auxiliarius miles, συμμαθητὴς, ου, ὁ.
Auxiliatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
Auxiliarius, βοηθητικὸς, ὴ, ὸν, ἀρηγὸς, ὸν, ὁ.
Auxiliator, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἀλεξητὴρ, ῆρος, ὁ, βοηθὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκουρος, ου, ὁ, ἐπίσκυρος, ου, ὁ.
Auxilior, βοηθέω τινὶ πρὸς τὸς πολεμίους, alicui adverſus hoſtes, ἐπικουρέω τινί.
Auxilio tibi venio, βοηθῶ σοι παρίσταμαί σοι.
Auxilium, βοήθεια, ας, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἀντίληψις εως, ἡ.
Auxilium afferre, ὠφέλειαν, vel βοήθειαν φέρειν, προσβοηθῶ.
Auxilium afferens, ὠφελητικὸς, ὴ, ὸν.
Auxilium viciſſim ferre, ἀντιβοηθῶ.
citra Auxilium, ἄβοηθητί.

A X.

Axilla, μασχάλη, ης, ἡ, μασχαλὶς, ίδος, ὁ.
Axiomα, ἀξίωμα, ατος, τὸ.
Axis, ἄξων, ονος, ὁ.
Axis mundi, ἄξων τῦ κόσμου, & ſimpliciter, ἄξων, ονος, ὁ.
Axia, ſeu polus, qui noſtro oppoſitus eſt, ἀντάξων, ονος, ὁ, ἀντικοπικὸς, ὴ, ὸν.
Axungia, ἄλειμμα σῦκρ.

A Z.

Azyma, ἄζυμον, ου, τὸ.

B A.

Bacca, κύρβασις, τὸ.
Bacchus, Θυὰς, ſive Θυὶὰς, άδος, ἡ, βάκχη, ης, ἡ.
Bacchanale, διονύσιον, ου, τὸ.

Becchanalia, διονύσια, τά.
Bacchanalia agere, ἄγω διονύσια, διονυσίζω. Lucianus.
Bacchantium vox, Εὐοῖ.
Becchatim, διονυσιακῶς, βακχικῶς.
Bacchario, βάκχαδος, ους, ἡ.
Bacchica factificia, βακχεῖα, τά.
Bacchicus, βακχικὸς, ἡ, ὸν, βακχικῶ-ος, η, ὸν.
Becchor, infanio, βακχάω, & βακχεύω, ῶ.
Bacchus, βάκχ-ος, ου, ὁ, ἴακχ-ος, ου, ὁ, διόνυσ-ος, ου, ὁ, ζαγρεύς, έως, ὁ.
Becillus, βακτηρίου, ου, τό.
Baculatio, σφιξ, ῖγος, ἡ.
Baculue, βάκτρον, ου, τό, βακτηρία, ας, ἡ.
Baculum gestans, γαβδάχ-ος, ου, ὁ, ξιλοφόρ-ος, ου, ὁ.
Baculo imuiri, βακτηρίαν, ραπίσιον ἐμπίπτεσθαι, seu σφίζεσθαι.
Bejulo, βακτίζω, δουμάζω, αἰχθοφορέω, ῶ.
Bajulus, σκηνοβασάκτης, ου, ὁ, φορτηγὸς, οῦ, ὁ, ὑποζύριος, ου, ὁ.
Balæna, βάλαινα, ης, ἡ, κῆτ-ος, εος, τό.
Balanus, βάλαν-ος, ου, ἡ.
Balarus, ως, βλαχὴ, ῆς, ἡ, βλάχωμα, ατ-ος, τό.
Balbus, ψελὸς, ὴ, όν, ἄπτερ-ος, ον, ὁ, ἰσχνόφων-ος, ου, ὁ.
Balbuties, τραυλότης, ητ-ος, ὁ, τραυλισμὸς, οῦ, ὁ, ψελλότης, ητ-ος, ἡ, ψελλισμὸς, οῦ, ὁ.
Balbutio, τραυλίζω, ψελλίζω.
Balilla, σφενδόνη, ης, ἡ.
Balneaticum, βαλανικὸν, οῦ, τό.
Balneator, βαλανεὺς, έως, ὁ, λουτροχόο-ς, ου, ὁ, & λουτροχόν-ος, ου, ὁ.
Bilneatrix, βαλανεὶς, ίδ-ος, ἡ, & βαλάνισσα, ης, ἡ.
Balaneum, βαλανεῖον, ου, τό, λουτρὸν, οῦ, τό, πλυσὸς, οῦ, ὁ.
Balneere, levare, ἀναζίω, ἀνίπτω, ἀνίψω.
Balsamum, βάλσαμον, ου, τό.
Balsami fructus, καρπὸς βαλσάμου, ου, ὁ.
Balsami succus, ὀποβάλσαμον, ου, τό.
Balteus, vel Balteum, ζωστὴρ, ῆρ-ος, ὁ, ζώνη, ης, ἡ.
Baptilmus, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατ-ος, τό.
Baptiflerium, βαπτιστήριον, ου, τό.
Baptizo, βαπτίζω.
Beptizator, βαπτιστὴς, οῦ, ὁ.
Barathrum, βάραθρον, ου, τό.
Barba, πώγων, ων-ος, ὁ, γένειον, ου, τό.
Berba megne, πωγωνίας, ου, ὁ, Suidas.
Barba prime, lenugo, πρωτοπώγιον, ου, τό.
cui rara eft Barba, σπανιοπώγων, ων-ος, ὁ, cui opponitur ἀκτυπώγων, ων-ος, ὁ, Pollux.
Barba tenus Philoſophus, λότ πώγων-ος φιλόσοφ-ος.
Barbam nutrire, πωγωνοτροφῶ.
Barbam vellere, τὸν πώγωνα τίλλειν.
Barbule, πωγωνάριον, ου, τό.
Barbere, βαρβερεῖ.
Barbare loquor, βαρβαρισμὸν, οῦ, βαρβαρισμὸν, οῦ.
Barbara oratio, φάσις-ος λόγ-ος.
Barbaries, βαρβαρότης, ητ-ος, ἡ, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
Barbaricus, βαρβαρικὸς, ἡ, όν.
Barbarifmus, βαρβαρισμὸς, οῦ, ὁ.
Barbarus, βάρβαρ-ος, ου, ὁ.
Barbatus, πωγωνίας, ου, ὁ, γενειήτης, ου, ὁ.
Barbitos, βάρβιτ-ος, ου, ὁ.
Barbitos pullare, βαρβιτίζω.
Barbulus, φαγ-ος, ου, ὁ, ἰχθὺς, ύ-ος, ὁ.
Bardatus, στολ-ος, ου, ὁ, σκεῦ-ος, εος, τό.
Bardes, δορυφορ-ος, ου, ὁ.
Bardus, stupidus, βλὰξ, ἀσ-ος, ὁ, μωλαλό-ος, ου, ὁ.
Barrirus, ἐλέφαντος, ου, ὁ, βούχαιρ-ος, ους, τό.
Barrua, ἐλέφας, αντος, ὁ.
Bafilica, βασιλικὴ, ῆς, ἡ, βασίλειον, ου, τό.
Bafiliſcus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
Baſiator, φιλητὴς, οῦ, ὁ.
Bafio, oſculor, φιλέω τινά.
Baſis, βάσις, εως, ἡ, βάθρος, ου, ὁ, βέθρον, ε, τό, ἔδρα, ας, ἡ.
Baſium, oſculum, φίλημα, ατος, τό.
Batillum, πάτανον, ου, τό.

B E.

Beata, μακαρία, Εὐδαιμόνη.
Beate vivere, ὡς Εὐδαιμονίᾳ ἄγω, vel διάγω, vel τὸν βίον διάγειν.
Beatitudo, μακαριότης, ητος, ἡ, Εὐδαιμονία, ας, ἡ.
Beetum eſſe, πρᾶττειν μακαρίως, Ariſtoteles. Εὐδαιμονεῖν, Iſocrates.
Beatum facere, Εὐδαιμονίζω.
Beatum prædicare, ὀλβίζειν, μακαρίζειν.
Beatus ex omni parte, πάμμακαρ, αρος, ὁ, παμβίλιος, ου, ὁ.
terque, quaterque Beatos, τρισόλβιος, ου, ὁ, τρίτυχος, ος, ὁ, vel τρὶς μάκαρ, τετράκις μάκαρ, ἡ, ὁ, τρισμακάριος, ου, ὁ.

Beatum judicare, Εὐδαιμονίζειν τινὰ ἐπὶ τῆς ἱστορίας, ſubintelige ἕνεκα, hiſtoriæ cauſſa.
Beatus, μακάριος, α, ὁ, μάκαρ, ος, ὁ, ἀπολαυστικὸς, ὴ, όν, Εὐτυχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὄλβιος, α, ὁ.
Beatus valde, παμόλβιος, ου, ὁ.
Bellaria, τραγήματα, τά, ἐπιτραπέζια, τὰ, τραγήματα, τά.
Bellator, πολεμικὸς, ὴ, όν, ἀγέριλος, ου, ὁ, αἰχμὴς, ητος, ὁ, μάχιμος, α, όν.
Bellatrix, αἰχμητὴς, ῆτος, ἡ, πολεμίστρια, ας, ἡ.
Belle, καμψῶς, ὀκλίας.
Bellicæ rei peritus, δόκιμος τὰ πολεμικά.
Belli dux, πολέμαρχος, α, ὁ.
Belli ſocius, σύμμαχος, α, ὁ.
Belli cupidum eſſe, πολεμικῶς ἔχω.
Bellica ars, πολεμικὴ ἐπιστήμη.
Bellicoſus, φιλοπόλεμος, α, ὁ, πολεμικὸς, ὴ, όν, βαθυπόλεμος, α, ὁ, epithetum Martis.
Belli expers, vel imperitus, ἀπειροπόλεμος, α, ὁ, ἀπόλεμος, α, ὁ.
Belligero, bellum gero, πολεμῶ σοι, & πρός σε, tecum. πολεμοσταίω, ῶ.
Bellicus, πολέμ-ος, ου, ὁ, πολεμικὸς, ὴ, όν.
Bellipoteus, σώπολ-ος, ου, ὁ.
Bello, as, πολεμέω, ῶ.
Bellare cupio, πολεμιστιάω.
Bello decerno, κρίνομαι. ut κρίνεσθαι περὶ τῆς ἴλης, de ſumma rerum prælio decernere.
Bello invado, ἐπιστρατεύω, vel ἐπιστρατεύομαι, ἐπιστρατεύω, στρατεύω.
Bello oſtios hoſtes capere, ζῶντας λαμβάνειν, ζωγρεῖν.
Bello vincere, νικᾶν, ἢ πόλεμον διαφέρεσθαι, κρατεῖν, φέρεσθαι τὰ νικητήρια, τὰ βραβεῖα φέρεσθαι.
Bello invictus, ἀνικητοπόλεμ-ος, ου, ὁ, ſeu ἀνικητοπόλεμος, ου, ὁ.
Bello ſterus, διαφερόντως ἀγαθὸς περὶ τὰ πολεμικά, πανοπλίαν ἔφη-ος, τὰ πολεμικὰ κράτος, ἐν τοῖς πολεμικοῖς λαμπρὸς.
Bello ſucceſſor, πολεμίσιμος, ίμου.
Bello captus, δορίκτητος, ου, ὁ.
Bello parte, ἐν πολεμίᾳ.
Bellona, ἐνυώ, οῦς, ἡ, ἡ πολεμικὴ Θεός.
Bellonarii, οἱ θεοφορούμενοι.
Bellua, θὴρ, ηρός, ὁ, θηρίον, ου, τό.
Belluile, θηριῶδης, ες-ος, τό.
Belluinus, θηριώδης, ους, ὁ, ἡ.
Bellum, πόλεμ-ος, ου, ὁ.
Bellom gero, πολεμίζω.
Bellum inſtitutum, ἐφεστὼς πόλεμ-ος.
Bellum gero contra, ἀντιπολεμέω, ῶ, προπολεμέω, ῶ, κατὰ πολεμέω, ῶ.
Bellum fugiens, φυγοπόλεμ-ος, ου, ὁ.
Bellum decernere, γνώμην πόλεμου.
Bellum committere, ἄπτεσθαι πολέμου, καθιστάναι τὸν πόλεμον.
Bellum excitare, πόλεμον ποιῶν τιν, κοντιὰ aliquem.
Bellum finire, καταλύεσθαι τὸν πόλεμον.
Bellum indico alicui, πόλεμον ἄπτω ἐς τινα.
Bellum infero, πόλεμον ἐπάγω πρός τινα, πόλεμον ποιέω, ῶ.
Bellum ſuſcipere, πόλεμον ἀναιρεῖσθαι πρός τινα, ἀναλαμβάνειν πόλεμον.
Bellum civile, ἐμφύλ-ος πόλεμ-ος.
Bellum inteſtinum, πόλεμ-ος κατοικεῖ συγγενῶν.
Bellus, a, um, καμψός, ὴ, όν, καλὸς, ὴ, όν.
Bellulus, καλύτατος, α, ὁ, ὑπόκαλ-ος, ου, ὁ.
Bene, ἐ, καλῶς, ὀρθῶς.
Bene audire, ἐ ἀκούω.
Bene cogitare, ἐφρονῶ.
Bene meteri de aliquo, ἐ ποιῶ τινα, ἐ ἔχω τινα.
Bene ſe habet, καλῶς ἔχει, ἐ ὁποίως, ἐχει.
Benedico, ἐλογέω, ῶ, ἐφημέω, ῶ.
Benedictus, κατελογημένος, α, ὁν.
Benefacio, ἐργάζομαι, ῶμαι, ἐποιέω, ῶ.
Benefactum, ἐργάσιμον, ου, τό.
Beneficentia, ἐυεργεσία, ας, ἡ, φιλοθεσπίτης, ητ-ος, ὁ.
Beneficiarius, ὑπηρέτης, ὀπ-ος, ὁ.
Beneficio afficere aliquem, εὖ ποιῶ τινα.
Beneficio affici, ἐ πάσχω, ἐπάσχω.
Beneficium, ἐργασία, ας, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
Beneficium accipio, ἐπάσχω, ἐγκεῖ πάσχω.
Beneficium compenſo, ἀντευεργετέω, ῶ, ἀντιποδίδωμι.
Beneficio referre cum fœnore, ἀμοιβεσθαι καὶ ὀπισυνίσιν.
Beneficio reddo, ἀντιποιέω, ῶ.
Beneficus in aliquem, ἐργέτης πινός.
Beneficus, ἐργέτης, ου, ὁ, ἀγαθεργὸς, ὸς, ὁ, ἐποιὸς, ὸς, ὁ.
Benemerentes, ἐυεργέται, οἱ.
Benemereri de aliquo, ἐργετῶν τινα, ἀγαθοποιῶν.
Benemereri de Republica, ἐυεργετῶν τὸ κοινόν.
Benemeritum, ἐυεργέτημα, ατος, τό.
Benevole, ἐνίκως, φιλοστόργως, ἐνίως.

Benevnlentis, εὔνοια, ας, ἡ, ἐύνοιασμὸς, ου, ὁ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Benevolentia complecti aliquem, ἔχειν εὐνοϊκῶς πρός τινα.
Benevolentiam recuperare subditorum, ἀποκαλεῖσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας.
Benevolentiam comparare, εὐνοιαν κτήσασθαι.
Benevolentiam conciliare, χάριν τινὶ, cui opponitur χάριν διαλύω, diſſolvere.
Benevolus, εὔνοϊ⊙, ἔυνους, ου, ὁ, πρόφρων, ον⊙, ὁ.
Benigne, χρηστῶς, ἀλληθείως, φιλοφρόνως, φιλανθρώπως.
Benignior, κεχρηστότερο⊙, α, ὁ.
Benignitas, ἀλήθεια, ας, ἡ, χρηστότης, τητος, ἡ, φιλανθρώπια, ατος, τὸ.
Benignus, χρηστὸς, ἡ, ὁ, ἀληθίζο⊙, α, ὲ, φιλόγαθο⊙, η, ὁ.
Beo, μακαρίζω τινὰ, μακαρίζω.
Beryllus, βήρυλ⊙, υ, ὁ.
Bes, beſſis Vitruvio, διμοιρ⊙, α, ὁ, διμοιρία, ας, ἡ.
Beſtia, θηρίον, ου, τὸ, θὴρ, ηρὸς, ὁ, ζῶον ἄλογον.
Beſtialis, θηριώδης, ε⊙, ὲς, ὲ ὑ.
Beſtiarii, θηριομαχηταὶ.
Beſtiola, ζωάριον, ου, τὸ.
Beta, τὰ Γαλλων, ου, τὸ, βλίτον, ου, τὸ, σὰ Γαλλα, τὰ.
Betaceus, σεῦτλον, α, τὸ.

B I.

Bibacitas, πολυποσία, ας, ἡ, φιλοποσία, ας, ἡ.
Bibaculus, φιλοπότης, α, ὁ.
Bibax, bibulus, πολυπότης, α, ὁ, ποτικὸς, ὴ, ὸν.
Bibliopola, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
Bibliotheca, βιβλιοθήκη, ης, ἡ.
Bibliotheca omnis generis libris referta, παμβιβλία, ας, ἡ, & παμβίβλιον, ου, τὸ.
Bibera, πίνω.
Bibendi primus locus, πρωτοκλισία, ας, ἡ,
Bibo, πίνω, cum accuſativo. ſed Attice cum genitivo. aquam Bibo, ὕδωρ πίνω, ὑδροποτέω, ῶ.
Bibulus, πολυπότης, ου, ὁ.
Bicaps, διπλοκεφαλ⊙, ου, ὁ, δίκρανο⊙, ου, ὲ.
Bicolor, δίχρο⊙, χρως, ο, ὁ.
Bicorpis, διπλάσ⊙, & δίσωμος, ου, ὁ, ⊂ ἡ, & διπλάσιο⊙, ου, ὁ, in Epigram.
Bidens, δίδους, οντ⊙, ὁ.
Biduum, δύο ἡμέραι, διημερον, ου, τὸ.
Biennis, διετὴς, ὲ⊙, ὁ.
Biennium, διετὲς, ὲ⊙, τὸ, διετία, ας, ἡ.
Bifariam, δίχως, ἀδιχα, δίχα.
Biferus, δίφορ⊙, ου, ὁ.
Bifidus, δίχηλ⊙, α, ὁ, ⊂ ἡ, διφυὴς, ὲ⊙, ὲ, ⊂ ὁ, διχηδὴς, ὲ⊙, ὲς ⊂ ἡ.
Bifolius, δίφυλλ⊙, α, ὁ.
Biformis, δίμορφ⊙, ου, ὁ.
Bifores, διμέτωπ⊙, ου, ὁ, ἀμφιπρόσωπ⊙, α, ὁ.
Bifureus, δίξυλ⊙, ους, ὁ.
Biga, ζωγρὶς, ίδ⊙, ἡ, διφο⊙, ου. Suidæ δίφρου, α, τὸ, & in plur. τὰ δίφρα.
Bijugis, & Bijugus, δίζυξ, γ⊙, ὁ, δίζυγ⊙, α, ὁ.
Bijuges equi, δίζυγες ἵπποι.
Bilabrum, διχηλ⊙, ους, τὸ.
Bilanx, ζυγὸς, ὰ, ὲ.
Bilem enimmovere, εἰς ὀργὴν ἐμβάλλειν τινὰ, χολᾶν.
Bilex, δίμιτο⊙, ου, ὁ.
Bilibre, ζύξ, ιγος, ὁ.
Bilinguis, δίγλωττος, α, ὁ, δίλογ⊙, α, ὁ.
Biloſus, χολώδης, ε⊙, ὲς, ⊂ ἡ, δίπλοος, ου, ὁ.
Bilis, χολὴ, ῆς, ἡ.
Bilis atra, μελαγχολία, ας, ἡ, χολὴ μέλαινα.
Bilis flava, χολὴ ξανθὴ, χόλος, ου, ὁ.
Bile carens, ἄχολ⊙, ου, ὲ. hinc ἀχολία, ας, ἡ, carentia bilis.
Bilis inflammo, χολόω, ῶ.
Biloſus, b. e. dacem annorum, διωβοτὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ.
Bimater, διθήμων⊙, ου, ὁ, δίμητο⊙, ου, ὁ.
Bimatus, διετὴς, ὲ⊙, τὸ
Bimembres, δίσωμοι, οἱ, δίσωμοι, οἱ.
Bimaritus, δίγαμ⊙, ου, ὁ.
Bimembris, διμελὴς, ὲος, ὁ, ⊂ ἡ, δίπλους, ου, ὁ.
Bimeſtris, δίμηνος, ου, ὁ.
Bimulus, διετὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ, διέτης, α, ὁ.
Bimus, δίμος, ου, ὁ, διετὴς, ὲος, ὁ, ⊂ ἡ.
Binarius, δύμοι, ὰ, ὲ.
Bini, διττὸς, ὴ, ὸν, σύμβιος.
Binis metris conſtans, δίμετρος, α, ὁ.
Binominis, διώνυμος, ου, ὁ
Bipalium, δίρυξ, υγος, ὁ, δίκελλα, ης, ἡ.
Bipartior, διχοτομῶ, ῶ, διχάζω.
Bipartiti, δίχα μεμερισμένος.

Bipartito, δίχα.
Bipartitus, διχασθὲς, ὲντος, ὁ, διφυὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ.
Bipater, διπάτωρ, ορ, ὁ.
Bipatens, διγνώστος, υ, ὁ, διθύρ⊙, ου, ὁ.
Bipedalis, δικτυλιαῖ⊙, α, ὲ, δικτύδιος, ου, ὁ ⊂ ἡ.
Bipennis, πέλεκυς, υος, ὁ, ἀξίνη, ης, ἡ, δίστομος, ου, ὁ.
Bipertito, διχῆ, δίχα.
Bipes, δίπους, οδος, ὁ.
Biremis, διήρης, ους, ἡ.
Bis, δίς.
Bis in die, δὶς τ᾽ ἡμέρας.
Bis coctum, δίπεπτον, υ, τὸ.
Biſellium, δίθρονον, ου, τὸ.
Biſſextus, ἐμβόλιμος ἡμέρα.
Biſulcus, δίχηλος, α, ὁ, διαχηδὴς, ὲος, ὁ, ⊂ ἡ.
Bitumen, ἄσφαλτος, ου, ὁ, & ἄσφαλτον, α, τὸ.
Bituminеus, ἀσφάλτινος, η, ὁ.
Bitumino, ἀσφαλτόω, ῶ.
Bivium, ἀμφόδος, α, ἡ, δίοδος, ου, ἡ.

B L.

Blactas, βλαίσσων, ουσ, ὁ, βλαισότης, τητος, ἡ.
Blaſus, βλαισὸς, ὴ, ὸν, τραυλὸς, ὴ, ὸν.
Blandæ appellatio, ἐρασμίη, ης, τὸ.
Blanda verba, ἁγνὰ ἔπεα. Homerus.
Blande compello, ἐρασμίομαι, καρίζομαι, προσπτύσσομαι.
Blande, ἡδέως, μαλίχως,
Blandiloquentia, χρηστολογία, ας, ἡδυλογία, ας, ἡ.
Blandiloquus, χρηστολόγος, ου, ὁ, ἡδυλόγος, ου, ὁ.
Blandimentum, θωπία, ας, ἡ, προσωπεῖον, ας, ὁ, ἐρασμίη, ης, τὸ.
Blandior, τέρπω σε, tibi, καρίζομαί τινι, alicui, μαλάσσω, ἀποτερόμαι, μειλίσσω.
Blanditiæ, χρηστολογία, ας, ἡ, μολακία, ας, ἡ.
Blandus, χρηστολόγος, ου, ὁ, ἥμερος, α, ὁ, ἀπροσάγορος, α, ὁ, μείλιος, α, ὁ, ἥπιος, α, ὁ, μειλίχος, η, ὁ, ἀπαγωγὸς, ὴ, ὸν, μείλιος, α, ὁ.
Blaſphemia, βλασφημία, ας, ἡ.
Blaſphemo, βλασφημέω ἐς Θεὸς, in Deos.
Blatero, ψεθίζομαι, βαττολογέω, ῶ.
Blaturo, omit, φλύαρος, α, ὁ, ἀδολέσχης, α, ὲ, ματαιολογέω, ῶ.
Blatta, σῆλαι, ων, αἱ, σφηκία, ης, ἡ.

B O.

Boarium forum, βουκόλιον, ου, τὸ.
Boarius, βοϊκὸς, ὴ, ὸν, ὁ, βόα⊙, ου, ὁ.
Boatus, βοὴ, ῆς, ἡ, μυκηθμὸς, ὴ, ὸν.
Boletus, βωλίτης, α, ὁ.
Bolis, βολὶς, ίδ⊙, ἡ.
Bolus, βῶλ⊙, υ, ὁ, ἄμαλ⊙, ου, ὁ, βλωμὸς, ὴ, ὸν.
Bombilatio, ſonus aquæ, βόμβ⊙, ου, ὁ.
Bombus, βόμβ⊙, υ, ὁ, ἠχ⊙, α, ὁ.
Bombum emitto, ſeu bombilo, βομβέω, ῶ.
Bombycinus, βομβύκιν⊙, η, ὁ.
Bombyx, βόμβυξ, υκ⊙, ὁ.
Bona Dea, ἀγαθὴ Θεὸς, ἄῤῥητ⊙ Θεὰ.
Bona, ideſt, opes, οὐσία, ας, ἡ, χρήματα, ων, τὰ.
Bona mobilia, οὐσία, ας, ἡ.
Bona immobilia, κτήματα, τὰ. Homer. Odyſſ. β.
Bona terræ, ἡ γῆς ἀγαθά.
Bona oppignorata, ἐσφυρωμένη οὐσία.
Bonis cedere, ἐξιστάναι τῇ ἕξει, Demoſthenes. ἐκχωρῶ ἡ οὐσίας, ἀφίσταμαι τῆς κτήσεως.
Bona hereditaria, κλῆρος, ου, ὁ.
Bona fide, ἀσπαθαμένως, ἐπικῶς, κατὰ πίστιν.
Bona venia, ἐπικῶς.
Bona animi, ἀγαθὰ τὰ ὀν τῇ ψυχῇ.
Bona corporis, ἀγαθὰ τὰ ὀν τῷ σώματι.
Boni conſulo, χάρις ἐμὶ τῇ ἐπικοίᾳ, λοιδόρημα τὶ λοίδορον.
Quod bonum, fauſtumque ſit, ἀγαθὴ τύχη.
Bonitas, ἀγαθότης, ητος, ἡ, ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ.
Bonitus ingenii, ſeu naturæ, εὐφυὴς, ὲς, ἡ, εὐμοιρία ἡ φύσεως.
Bonus, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, ἐσθλὸς, ὴ, ὸν, χρηστὸς, ὴ, ὸν, καλὸς, ὴ, ὸν.
Bonus, & probus vir, καλοκἀγαθὸς, ὴ, ὸν.
Boo, as, are, mugio, μυκάομαι, ὠμὰ, βοάω, ῶ.
Borealis, βορειᾶς, ου, ὁ, βορε⊙, ου, ὁ.
Boreus, Aquilo, βορέας, ου, ὁ, βο ῆς, ου, ὁ.
Bos, βοῦς, οὸς, ὁ, ἡ ὁ.
Boſphorus, βόσπορος, α, ὁ, βοσπόρ⊙, ου, ὁ, Boſphorius.
Borrus, βόρρας, υος, ὁ.
Bovem mactare, βοθυτῶ.
Boves paſcere, βουκολῶ, βατρεῶ.
Bovilla, βουσία, ας, ἡ.
Bovillus, & bovinus, βούϊος, η, ὁ.
Boum abactio, & abactor. Vide in abactor, & abactio.

Boum armeore, τὰ βοηρόβια.
Boum cædes, βοκτασία, ας, ἡ, βοσφαγία, ας, ἡ.
Boum cultos, βικόλος, ε, ὁ, βουκόλος, ε, ὁ, βοηρόβος, ᾶ, ὁ.

B R.

Brabium, certaminis præmium, βραβεῖον, ε, τὸ.
Bracca, femorale, ἀναξυρὶς, ίδος, ἡ. διαζώματα, τὰ.
Brachiale, περιβραχιόνιον, ε, τὸ, χλιδὼν, ῶνος, ὁ, χλιδὼν, ης, ἡ.
Brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
Bractea, πέτηλον, ε, τὸ, ἐλασμὸς, ᾶ, ὁ.
Brecteator, πετηλιστὴς, ᾶ, ὁ.
Brectcola, πετηλίδιον, ε, τὸ, ψῆγμα, ατος, τὸ.
Brenchiæ, βράγχια, τὰ, βράγχια, τὰ.
Bressica, κράμβη, ης, ἡ, κοράμβη, ης, ἡ.
Brevi, ὡς βραχύ, βραχέως.
Brevia, τὰ βραχέα.
Brevitarium, compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, βραχύτης, ητος, ἡ.
Breviloquentie, βραχυλογία, ας, ἡ.
Brevior, βραχίων, ονος, ὁ, βράσσων, ονος, ὁ.
Brevie, βραχὺς, ῖος. ὁ, λιτότατος, α, ὁ, σμίκρατος, α, ὁ.
Brevis in diceodo, βραχύλογος, ε, ὁ.
Brevie sum in dicendo, βραχυλογέω, ῶ.
Brevis vitæ, βραχυβίος, ε, ὁ, ὀλιγόβιος, ε, ὁ, μικρόβιος, ε, ὁ.
Breviras, βραχύτης, ητος, ἡ, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
Brevitur, βραχέως, ὡς βραχέως.
Brochus, ὁ τὸ ἄνω χεῖλος ὠσεὸς.
Brome, χειμερία, ης, ἡ, τροπὴ, ῆς, ἡ, χῶμα, ατος, τὸ.
Brumalis, χειμερινὸς, ῆ, ὸν.
Brutum, animal, ζῶον ἄλογον.
Brutus, stupidus, ἀνόητος, ε, ὁ, ἠλιθιώδης, ους, ὁ, ἡ, ἄλογος, ε, ὁ.

B U.

Bubalus, βούβαλος, ε, ὁ.
Bubile, βουῶλιον, ε, τὸ, βουστάσιον, ε, τὸ.
Bubo, βύας, ε, ὁ, γραὸς, υπος, ὁ.
Bubule cero, τὸ βόειον κρέας.
Bubulcio, βουκολέω, ῶ.
Bubulcus, βουκόλος, ε, ὁ, βουλάτης, ε, ὁ, βουκολίων, ους, ὁ.
Bubelum cortum, τὸ βόειον δέρμα, βοῦς, ος, ἡ, βυρσόψιον, ε, τὸ.
Bubulus, βόειος, α, ὁ, βοικὸς, ἡ, ὸν.
Bucce, στόμα, ατος, τὸ, κόρη, ης, ἡ.
quod in Buccem venerit, ὅ, τι ἂν ὑπὸ τὸ στόμα ἔλθῃ.
Buccas inflare, τὰς γνάθους φυσᾶν.
Buccea, ε, ψωμὸς, ῦ, ὁ, ἔγκωμος, ε, ὁ.
Buccelle, σῖτος, ε, τὸ, ψωμίον, ε τὸ.
Buccioe, σαλπιγῆ, ἐγγὺς, ἡ.
Buccinetor, κῆρυξ, υκος, ὁ, σαλπιγκτὴς, ᾶ, ὁ.
Buccino, σαλπίζω, ακρώττα.
Buccinum, βυκάνη, ης, ἡ, κώνογγος, ατος, τὸ.
Buccule, ἀφιγκτηρίς, ίδος, ἡ, τόμιον, ε, τὸ.
Buccoleus, βουκολικὸς, ὴ, ὸν.
Bucule, diminut. βούβαλις, εως, ἡ, βοῦς, οὐς, ἡ.
Bufo, κόλιξ, ε, ὁ, φύσαλος, ε, ὁ.
Bu, luffus, βάγλωσσος, ε, ὁ, ἐκ βαγλώσσου, ε, τὸ.
Bulbaceus, βολβώδης, εος, ὁ, ἡ ὠ.
Bulbus, βολβὸς, ᾶ, ὁ.
Bulga, δερμάτιον, ης, ἡ, πῆρα, ας, ἡ.
Bulla, πομφολὺξ, υγος, ὁ, φύσημα, ατος, τὸ, λῆμμα, ας, ἡ.
Bulla, insigne, κάλυξ, υκος, ὁ.
Bulla Pontificia, βούλωμα, ατος, τὸ.
Bulletos, tumidus, πομφολυγώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
Bullatus, Bulle ornatus, ὁ ὑπὸ τῶν κοσμητόρων κοσμηφολυγωμένος, ε, ὁ.
Bullio, bullas emitto, ζέω, βράσσω.
Bullo, as, ὀχυρώσομαι, ὠσαι.
Bullole, φυσημάτιον, ε, τὸ.
Bura, sive Burra, ἐχέτλη, ης, ἡ.
Burtuerius, ἐκτιτώβιος, ε, ὁ.
Burtum, τύμβος, ε, ὁ, τυρὸ, οῦ, ἡ.
Bullum violare, τυμβορυχῶ.
Butyrum, βούτυρον, ε, τὸ.
Buxetum, πυξεὼν, ῶνος, ὁ.
Buxus, πύξινος, η, ὸν.
Buxus, vel Buxus, πύξος, α, ὁ.

B Y.

Byssinus, βύσσινος, η, ὸν. βύσσινα ῥήματα, ornata verba. Pluterchus.
Byssus, βύσσος, ε, ἡ.

C A.

CAbellarius, κάλως ἱππάς, ἱππικὸς.
Ceballinus, ἵππινος, η, ὸν.
Caballus, ἵππος, ε, ὁ.

Cebro, τρυξ, εκὸς, ἡ.
Cacabus, κάκκαβος, ε, ὁ, λόβης, ητος, ὁ.
Caceturio, χεζητιῶ, ᾶς, χεζᾶν.
Cachinnatio, καγχασμὸς, ε, ὁ.
Cachinoator, καγχαστὴς, ᾶ, ὁ, vel καγχασιὰς, ᾶ, ὁ.
Cechinnor affuse, ὑπερκαγχάζω.
Cachionor, καγχάζω, κχλίζω.
Cachinnum tollere, ἄδην κακκαγχάζειν, ὀκκαγχάζω.
Cachinnos, καγχασμὸς, ε, ὁ, κχλιασμὸς, ε, ὁ.
Ceco, ventris ooos depono, χέζω, ἀποδίω, διαπτύω, ῶ.
Cacumen, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρον, ε, τὸ, αἰτῶ, ῶ, ης, τὸ.
Cacumco duplex habens, διάκορυφ⊙, ε, ὁ, ⊂ ἡ.
Csaumen mootis, ἀκρώρεια, ας, ἡ, λοφὶα, ας, ἡ.
Cacumioetus, ὀπτεξωσὶς, ίπτος, ὁ.
Cacumioo, ὀπτεξόω, κορυφόω, ῶ.
Cadever, νεκρὸν, ῦ, τὸ, νεκρὸς, ῦ, ὁ, πτῶμα, υτος, τὸ.
Cadevere spoliere, νεκροτυλεῖν.
Cedaverosus, νεκρώδης, ⊙ῦ, ὁ, ἡ ἡ.
Csdere fecio, πτωσπτίζω.
Cadere enimis, ἐξωμαι ἀπὸ τελλτιῶ, ob finem, τοῦς πολλοὺς νεκροὺς ob cædes aliquorum; ἐξώμαι ἀκάγω.
Csdere in suspicionem, εἰς ὑποψίαν ἐμπίπτω, πρὸς ὑποψίαν ἥκω.
Cadivus, πτώσιμ⊙, ε, ὁ, ἀνυπόπτωτος, ε, ὁ.
Cado, ἐμὸν, ἐμάτω, πίπτω εἰς γόνατα, ed genua cado.
Caduccator, κῆρυξ, υκ⊙, ὁ, ὠμοσεισὶς, ᾶ, ὁ.
Caduccatores mitto, προπεμπομεύομαι.
Cadeccus, πεκὰς, ἀδ⊙, ἡ, κηρύκιον, ε, τὸ.
Caducifer, κηρυκοφ⊙, ε, ὁ.
Coducum, τὸ χωρὶν εἰς τὸν ῥίσκον.
Caducus πτώσιμ⊙, ε, ὁ, ὀλισθη⊙, ε, ὁ, ῥεψίμ⊙, ε, ὁ, φοβητὸς, ᾶ, ὁ.
Cedes, κόδ⊙, ε, ὁ, σκῦλ⊙, ε⊙, τὸ, ἔβδον, ης, ἡ.
Cadus judicialis, seu cista, in quam calculos judices mittebant, κημὸς, ᾶ, ὁ, ῥίμ⊙, ε, ὁ, Poetice.
Cæcies, κακίας, ε, ὁ.
Cæcitas, τυφλότης, ητ⊙, ἡ, ἀβλεψία, ας, ἡ, ἀωρασία, ας, ἡ.
Cæco, τυφλόω, ῶ.
Cæcus, τυφλὸς, ᾶ, ὁ, ἀλεὸς, ᾶ, ὁ, ἀρύπη⊙, ε, ὁ.
Cæcus eliquantum, ὑπότυφλ⊙, ε, ὁ.
Cæcutio, ἀμβλυώττω, τυφλώττω.
Cædes, σφὸν⊙, ε, ὁ, ῥόν⊙, ε, ὁ, σφαγὴ, ῆς, ἡ, ἀναίρεσις, εως, ἡ.
Cæde contaminatus, ῥόν⊙, ε, ὁ, ⊂ ἡ, πολεμικὸς, ὴ, ὸν.
Cædes mutuæ, ἀλληλοφονία, ας, ἡ.
Cædis evidus, ἐκφονὸς, ὸν, ὁ, seu ἐκφονὸς, ᾶ, ὁ, ὁ λίαν φόν⊙, φονικὸς, ᾶ, ὁ.
Cædo, percutio, ferio, δέμ, ἴμφοτε, fut. ἴμφω, πάτταω, δάφω, πλέττω, ὑτρίβω, πατῶ.
Cædo arbores, δενδροτομῶ, ῶ, ὑλοτομῶ, ῶ.
Cædo flagris, μαστίγόω, ῶ, μαστίζω.
Cædo fulle, ξυλοκοπέω, ῶ.
Cædo malee, γναθόω, ῶ, δέρω ἐς πρόσωπον.
Cædo, occido, πατάσσω, ῶ.
Cædue sylve, ὑλοτομία, ας, ἡ.
Cæduue, τομὸς⊙, ε, ὁ, κάρμ⊙, α, ὁ.
Cælamen, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
Cælator, γλύπτης, ᾶ, ὁ, γλαπτὴρ, ῆρ⊙, ὁ, τορεὺς, ᾶ, ὁ.
Cæletuie, γλυφὴ, ῆς, ἡ, ἀναγλυφὴ, ῆς, ἡ.
Cælatus, γεγλυμμέν⊙, ε, ὁ, γλυπτὸς, ᾶ, ὁ.
Cælatus ex euro, χρυσοτύπλαστος, ε, ὁ.
Cælebs, ἄγαμ⊙, ε, ὁ, ἀγάμετ⊙, ε, ὁ, ἀζυγὴς, ἐ⊙, ὁ ⊂ ἡ.
Cæleftis, οὐράν⊙, ε, ὁ, ὑπερκόσμ⊙, ε, ὁ, ὠλύμπι⊙, ε, ὁ, αἰθέριος, ε, ὁ.
Cælibatus, ἀγαμία, ας, ἡ, ἀζυγία, ας, ἡ.
Cælicnle, ὠκεανὶς, ῖνος, ὁ.
Cælicnlæ, ὠκεανίτιδες, εἰ.
Cælites, οὐράνιοι, οἱ.
Cælitus, οὐρανόθεν
Cælo, sculpo, γλύφω, ὑγλύπτω.
in Cælo, ὀρεύω.
Cælum, instrumentum, γλυπτήριον, ε, τὸ, γλυφεῖον, ε, τὸ.
Cælum, οὐρανὸς, ῦ, ὁ, πόλος, ε, ὁ.
Cæmentarius, κτιστικὸς, ὴ, ὸν, χυλικοεργὸς, ᾶ, ὁ.
Cæmentum, χαλὸξ, κος, ὁ, γύψος, ε, ὁ, κονία, ας, ἡ.
Cæpe, κρόμμυον, ε, τὸ.
Cæremonia, θεσπέσια, ας, ἡ, μέμψις, εως, ἡ.
Cærites, δᾶδαι, αἱ ἐξ τῶν ἀγγαρῶν ἀποτιθέμεναι.
Cæruleus, κυάνεος, ε, ὁ.
Cæsar, βασιλὲς, ῆος, ὁ, ἰμπεράτωρ, ε, ὁ, καῖσαρ, αρος, ὁ.
Cæsariatim, σωστήμως.
Cæsaries, some, κόμη, ης, ἡ, χαῖτη, ης, ἡ, βόστρυχος, ὁ, κυρὰ, ας, ἡ.
Cæsim, τμητὸν, ὀκκαιτομητὸς.
Cæsius, γλαυκὸς, ᾶ, ὁ χαροπὸς, ᾶ, ὁ.
Cæspes, βῶλος, ε, ὁ. βῶλος, ους, ὁ.
Cæspititius, ὁ ἐκ τῆς βώλου πεποιημένος.

Cæspi-

Cæspito, φλέβοτομεῖν βαδίζω.
Cæſtus, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
Cæſura, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆσις, ισεως, τὸ.
Cæſus, κεκομμένος, η, ον, τμηθεὶς, έντος, ὁ, τυπτηθεὶς, έντος, ὁ.
Cæteri, οἱ ἕτεροι, τὰ λοιπά.
Cæteroquio, ἅλως τε.
Cæterum, δὲ, πλὴν, τοίνυν, μέντοι, ἀτὰρ.
Cætum crudum, ἀκροτόμαχος, ε, ὁ.
Calamarium, καλαμοθήκη, ης, ἡ.
Calamiſter, vel Calamiſtrum, καλαμὶς, ίδος, ἡ, καλλαυτῆρες, ε, τὸ.
Calamiſtratus, βοστρυχισθεὶς, έντος, ὁ.
Calamiſtro, βοστρυχίζω.
Calamitæ, καλαμῖται, οἱ.
Calamitas, miſeria, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δύστυχία, ας, ἡ, δυσυχία, ας, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
Calamitates levare, τὰς συμφορὰς ἐπικουφίζω.
in Calamitates conjicio, δυσὶν, ῶ.
Calamitate afficere, πολλαπλῆ τύπτω.
Calamitate premi, δυσυχῶ ὑ τνι, val κακοῖ τ.
Calamitoſe, δυσυχῶς, πολυπήμως, ἀθλίως.
Calamitoſus, ὀιζυρὸς, ᾶ, ὁ, δυσυχὴς, ὲς, ὁ, ἡ, δύσπονος, ε, ὁ, ἄθλιος, α, ον.
Calamo cavo, καλαμίζω.
Calamos ſcriptorius, δόναξ, ακος, ὁ. In Epigramm.
Calamus, κάλαμος, ε, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ, καλάμη, ης, ἡ.
Calamus aromaticus, ἡδύσπορος, ε, ὁ.
Calathus, κάλαθος, ε, ὁ, σπυρὶς, ίδος, ἡ, κάνεον, ητος, ὁ, τάλαρος, ε, ὁ.
Calator, κλήτωρ, ορος, ὁ. Demoſthenes.
Calatores, ὑπηρέται ἱερέων.
Calcaneum, πτέρνα, ης, ἡ.
Calcar, κέντρον, ε, τὸ, πλῆκτρον, ε, τὸ.
Calcar addere curreoti, τῷ τρέχοντι ὑπτίνειν, προβάλλειν τινὶ τὰ κέντρα.
Calcari urgeo, κεντρίζω, μυκτίζω.
Calcaria equo ſubdere, κεντίζω ἵππον.
Calcare uvas, τρυπῶν.
Calcarius, qui præeſt fornaci, γυψοποιὸς, ῦ, ὁ.
Calcatores uvarum, τρυπηταὶ, οἱ.
Calceamentum, ὑπόδημα, ατος, τὸ.
Calceamenta Comica, ἔμβατα, τὰ.
Calceamenta lignea, κρηπῖδες, αἱ, κρηπῖδιον, ὑποτελλίδιον, ὑπόλο.
Calceamenta muliebria, γυναικεῖα, εἰ.
Calceamenta ancillarom, σφενδόνιβες, οἱ, Pollux.
Calceamentum venatorium, ἐμβολὶς, ίδος, ἡ.
Calceamentum vile, & tuſticum, κρηβατὶς, ης, ἡ.
Calceamentis carens, ἀνυπόδητος, ον, ὁ.
Calceatus, ὑποδεδυκὼς, υῖα, ὸς, ὑποδεδὼς, ὸτος, ὁ.
Calceo, ὑποδέω, ῶ.
Calceolarius, ὁ τοὺς ὑποδημάτων, σκυτοτόμος, ε, ὁ, σκυτέὺς, έως, ὁ.
Calces, πτέρνα, αι.
Calceus, ὑπόδημα, ατος, τὸ, πέδιλον, ε, τὸ, ἐμβάδιον, α, τὸ.
Calceos ſolvere, ἐμβάδα ὑπολύω.
ſine Calceis ſum, vel ingredior, nudis pedibus incedo, ἀνυποδητέω, ῶ, γυμνοπεδάω, ῶ. Nazianzæus.
Calceorum par, ζεῦγος, εος, τὸ, ἐμβάδιον, ον, ὁ.
Calciot, ὑποδέω, ῶ.
Calcitratus, λακτιμὸς, ὸ, ὁ.
Calcitro, calcitras, λακτίζω, πτερνίζω.
Calcitro, onis, λακτιὴς, ῆ, ὁ, πτερνιὴς, ῆ, ὁ.
Calcitroſus, λακτικὸς, ὴ, ὸν.
Calco, πατέω, ῶ, σιβέω, ῶ.
Calculatio, ψῆφος, ε, ἡ, λόγος, ε, ὁ.
Calculator, λογιστὴς, ὸ, ὁ, ψηφιστὴς, ῆ, ὁ.
Calculatoria tabula, ἀβάκιον, α, τὸ.
Calculatoriæ ſcholæ, λογιστήρια, τὰ.
Calculatorius, λογιστικὸς, ὴ, ὸν. Significat etiam eum, qui calculatoriæ artis peritus eſt.
Calculo, ψηφίζομαι, λογίζομαι.
Calculorum generatio in veſica, λιθίασις, εως, ἡ.
Calculorum ludus, πεττεία, ας, ἡ.
Calculo laboro, λιθιάω, ῶ.
Calculi damnatorii, ψῆφοι ἀναιρέσεως, vel καθαιρέσεως.
Calculis ludo, πεσσεύω, πεττεύω, ῦσω, διαπεττεύω.
Calculis ludendi peritus, πεσσευτικὸς, ὴ, ὸν.
Calculus luſorius, πεσσὸς, ὁ, ὁ, πεττὸς, ῆ, ὁ, πεσσευτήριον, α, ὁ, πεσσικὸς βέλος.
Calculus, lapillus, κάγχλης, ηου, ὁ, κάγχλαξ, ακος, ὁ, ξιὰ, ας, ἡ.
Calculus computatorius, ψῆφος, ε, ἡ.
Calculus, ſuffragium, ψῆφος, ε, ἡ, σφένδολος, ε, ὁ, ἡ, ſeu σφένδολος, ε, ὁ, ἡ, ſeu σπένδολος, ε, ὁ.
Calculoſus, λιθώδης, ες, ὁ, ἡ, λιθιάων, ωντος, ὁ.
Caldarium, λέβης, ητος, ὁ, θερμοτρὶς, ίδος, ἡ.
Caldarius, θερμοδότης, ου, ὁ, θερμαντὴρ, ος, ὁ, συμπὸς, ὴ, ὸν.
Calebra, ἵππου βολή.
Calefacio, θερμαίνω, θάλπω, ἐνθερμαίνω, χλιαίνω.
Calefactus, θερμανθεὶς, έντος, ὁ, θαλφὴς πρὸς τὸ πυρὶ, ad ignem.
Caleſco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calendæ, καλένδαι, αἱ, νεομηνία, ας, ἡ, νουμηνία, ας, ἡ.
Caleodarium, ὑγρασία, ᾶς, ἡ, ὑπολουτρὸν, ου, ὁ.
io Calendarium teſtato, διατίθεμαι, cum acculativo, διατίθεσθαι.
Caleo, θέρμομαι, θερμαίνομαι.
Calefco, θερμαίνομαι, θάλπομαι.
Calidus, σφόδρα, ἐπὶ πολὺ, ἐπὶ πλεῖστον.
Caliculus, αὐλίσκος, ε, τὸ.
Calida aqua, τὸ θερμὸν, ſubintellige ὕδωρ.
Calide, θερμῶς.
Calidi dies, ætatis tempus, θερμασία, αἱ.
Caliditas, θερμότης, ητος, ἡ.
Calidus, θερμὸς, ὸ, ὁ, ζεστὸς, ὴ, ὸν.
Calidus aliquantum, ὑπόθερμος, ον, ὁ.
Calidus admodum, ζεθερὸς, ὸν, ὁ, ἡ ὸ.
Calidos multum, πολύθερμος, ον, ὁ.
Caliga, σκαλὸς, ᾶς, ἡ, κρηπὶς, ίδος, ἡ.
Caligatio, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
Caligatus, κρηπιδωμένος, ον, ὁ.
Caliginoſus, γνοφώδης, ες, ὁ, ἡ, ζοφώδης, ες, ὁ, ἡ, ὀμιχλώδης, ες, ὁ, ἡ.
Caligo, ioris, ζόφος, ου, ὁ, σκότος, ους, τὸ, ἀχλὺς, ύος, ἡ.
Caligo oculorum, ἀμαύρωσις ὀφθαλμῶν, ἀμβλυωπία, ας, ἡ, ὀφθαλμῶν ἀχλὺς.
Caligo, cæcutio, ἀμβλυώττω.
Caliendrum, κόσμιον, ε, τὸ.
Calix, κύλιξ, ικος, ἡ, ποτήριον, ε, τὸ.
Calleo, hoc eſt, callum obduco, τυλόω, ῶ, τυλόομαι, ῶμαι.
Callen, perfecte ſcio, ἐπίσταμαι cum acculativo, ἀκριβὲς γινώσκω, ἀκριβῶς ἔχω.
Callide, πανούργως, δολερῶς.
Callide ago, δολοφρονέω π.
Calliditas, πανουργία, ας, ἡ, σόφισμα, ατος, τὸ, δεινότης, ητος, ἡ.
Callidus, πανοῦργος, ον, ὁ, δολερὸς, ὸν, ὁ, δεινὸς, ὴ, ὸν, ἀγκυλόμητις, ος, ὁ.
Callis, is, τρίβος, ου, ἡ, πάτος, ου, ὁ.
Calloſum, τραχηλὸν, ε, τὸ.
Calloſus, τυλώδης, ους, ὁ, ἡ, τυλοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, τετυλωμένος, η, ον.
Callus, & Callum, τύλος, ου, ὁ, τύλωσις, εως, ἡ.
Callum obdusta, σκληρὸν, σκληρὸν, τυλῶδες.
Calo, onis, καλοποδιὸς, ε, τὸ, σκλαφός, ου, ὁ, ὑλοφόρος, ου, ὁ.
Calor, & ſalditas, θέρμη, ης, ἡ, θερμότης, ητος, ἡ, καῦμα, ατος, τὸ, αἴθος, ους, τὸ, θάλπος, ους, τὸ.
Calorificus, θερμοτικὸς, ὴ, ὸν.
Calvæ, ποπικαὶ, πεφρυγμέναι.
Calcaria, κράνος, ε, τὸ, βρύγμα, ατος, τὸ.
Calvaſtar, ἀνεφαλαντίας, ε, ὁ.
Calveo, φαλακρόομαι, ῶμαι.
Calveſco, φαλακρόομαι.
Calvitium, & calvities, φαλάκρωσις, εως, ἡ, φαλάκρωμα, ατος, τὸ.
Calumnia, διαβολὴ, ῆς, ἡ, συκοφαντία, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ ος, ὁ.
Calumnias diluere, τὰς διαβολὰς λύσει βεβαίαν, γίγνεσθαι τὰς διαβολὰς, τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι, τὰς διαβολὰς διαλύεσθαι.
Calumniator, συκοφάντης, ε, ὁ, διάβολος, ε, ὁ.
Calumoiatoria accuſatio, συκοφαντία, ας, ἡ, συκοφάντημα, ατος, τὸ, διαβολὴ, ῆς, ἡ, διαβολὴ, ῆς, ἡ.
Calomniatorie, συκοφαντικῶς, συκοφαντικοῦς, διαβόλως.
Calomniatorius, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν, διαβολικὸς, ὴ, ὸν.
Calumoior, διαβάλλω τινὰ, συκοφαντῶ τινὰ πρός τινα, συκίζω τινὰ, λοιδορικίζω, ἐπιτιμάω, ῶ, διαπίνω, κακῶς λέγω τινὰ, κακῶς ἀγορεύω.
Calumnioſus, συκοφαντικὸς, ὴ, ὸν.
Calumniſas delationes comminiſcor, συκοφαντέω, ῶ.
Calumnioſus delator, συκοφάντης, ε, ὁ, συκοφὸς, ῦ, ὁ.
Calumnioſa delatrix, συκοφάντρια, ας, ἡ, συκοφῶτρια, ας, ἡ.
Calvo, as, φαλακρὸν, ῶ.
Calvo, is, κατασοφίζομαι.
Calvus, φαλακρὸς, ὴ, ὸν.
Calx, eſtrema pars pedis, πτέρνα, ης, ἡ, σφυρὸν, ῦ, τὸ.
Calcibos impeto, κολοπίζω, λακτίζω π. Ariſtoteles.
Calx, cis, πτερνὼν, ος, ὁ, κανὼν, ος, ὁ, γύψος, ε, ὁ.
Calx viva, πτερνὼν, ος, ὁ, ἀκροπυθμένιος, ε, ὁ.
Camelarios, καμηλίτης, ε, ὁ.
Camelus, κάμηλος, ε, ὁ.
Camena, μοῦσα, αι.
Camera, καμάρα, ας, ἡ.
Cameram altam habens, ὑψόροφος, ε, ὁ.
Cameratius, καμαρικὸς, ὴ, ὸν.
Cameratus, καμαρωτὸς, ὴ, ὸν.
Camero, καμαρῶ, ῶ.
Camilla, ἱερὶς, ης, ἡ.

in caminum excoquo, χωνεύω.
caminus, κάμινος, ου, ὁ, ἡ ὁ.
cammarus, κάμμαρος, ου, ὁ.
camœna, μοῦσα, ης, ἡ.
campana, κώδων, ωνος, ὁ, κωδωνίς, ίδος, ἡ.
campanam pullare, κρούειν κωδωνίδιον.
campestris, πεδιάς, άδος, ἡ.
campior, κολυμβιστής, οῦ, ὁ.
campus, πεδίον, ου, τὸ, πέδον, ου, τό.
campus Martius, Ἄρεως πεδίον.
per campum, κατὰ πεδίον, ου, τό.
camurus, inflexus, & curvus, ἀγκύλος, ίου, ὁ, ἡ ὁ, κυρτώδης, ους, ὁ.
camus, κυρτός, ὴ, όν.
canaliculus, σωλήνιον, ου, τό.
canalis, σωλήν, ῆνος, ὁ, χοάνη, ης, ἡ.
canalis subterraneus, ὑπόβολος, ου, ὁ.
canalitius, σωληνώδης, ους, ὁ.
canatim, h. e. ad similitudinem canis, ὡς ἐπὶ κυνὸς.
cancellarius, κογχυλιωματάδης, ίδ-, ὁ.
cancellatim, κιγκλιδόν.
cancellatus, κεκιγκλισμένος, μένη, κιγκλιδωτός, ή, όν, ἐκτετυπὼς, ῶσ, ὁ.
cancelli, κιγκλίς, ίδος, ἡ.
cancello, κιγκλίζω.
cancer, cri, καρκίνος, ου, ὁ, five καρκῖνος, ου, ὁ. aſt atrum hoc nomine Cancer fidus, nam a duodecim Zodiaci ſignis.
cancer, morbus, καρκίνος, ου, ὁ, καρκίνωμα, ατος, τό.
cancer parvus, καρκίνιον, ου, τό.
candefacio, λάμπω.
candefacio, ignitum reddo, ἐμπυρίζω.
candefactus, διάπυρος, ου, ὁ.
candela, λύχνος, ου, ὁ, λυχνίδιον, ου, τό, λυχνὶς, ίδος, ἡ, λύχνος, ου, τὸ, λυχνία, ας, ἡ.
candelabrum, λυχνίον, ου, τό, κηρύγιον, ου, τό.
candeo, candidus fum, λάμπομαι, λάμπω εἰμι.
candefco, λάμπομαι, ῦμαι.
candidati, qui dignitatem petunt, οἱ ἀγγέλλοντες τὰς ἀρχὰς, οἱ δεξιούμενοι.
candidatum effe, ambira, ἀγγέλλω. Plutarchus δεξιοῦσθαι.
candidatus, alba veſta indutus, λαμπηδὼς, ὑπὸς, ὁ, λευκοφόρος, ου, ὁ.
candide, λίγκωνος, ἀσθένως, πάλαι.
candidus, λάμπος, ου, ὁ, αἴγλη, ης, ὁ.
candidus, cum ad animum transfertur, εὐγενὴς, ους, ὁ, ἄκακος, μὸς, χρηστὸς, ὴ, όν, ἀγαθὸς, ὴ, όν, ἀπλοῦς, ῆ, όν, ἐπιεικὴς, ους, ὁ, ἡ ὁ.
candor, oris, albedo, λάμπρυσις, ιος, ὁ.
candor, de animo dictus, εὐγενεστάτη, ης, ὁ, πάλαι ὸς, ιος, ὁ.
caneo, & canaſco, πολιόομαι, ῶμαι, ἐπιπολιόομαι, ῶμαι.
cani, αἱ πολιαί.
canicula, κυνίδιον, ου, τὸ, κυνίσκη, ης, ἡ.
canicula, fidus, σείριος, ου, ὁ, κυνίσκος, ου, τό.
canicularis æſtus, κυνόκαυμα, ατος, τό.
caniculares dies, αἱ περὶ τὸν σείριον ἡμέραι.
caniculus, κυνίδιον, ου, τό.
caninus, κυνικὸς, ὴ, όν, κυϊνος, ου, ὁ.
caninos oculos habens, κυνώπης, ου, ὁ.
caninam faciem habens, κυνοπρόσωπος, ου, ὁ.
canina muſca, κυνομυῖα, ας, ἡ.
canina carne veſci, κυνοφαγῶ.
canini dentes, κυνόδοντες.
canina convulſio, κυνικὸς σπασμός.
canis, κύων, κυνὸς, ὁ, ἡ ὁ, σκυλάκιον, ου, τό.
canis, fidus, σείριος, ου, ὁ.
canis marinus, κυνοχάρις, ου, ὁ.
canam admiſſura, σκυλακοκή, ης, ἡ.
canis venaticus, κύων θηρευτής.
canis veſtigiator, κύων ἰχνευτής.
caniſtrum, κάνεον, ου, τό, κάνης, ητος, ὁ.
caniſtrum parvum, κανίσκιον, ου, τό. ſcirpeum, ου, τό.
canities, πολιότης, ητος, ἡ, πολιὰ, ᾶς, ἡ.
canna, κάννα, ης, ὁ, δόναξ, ακος, ὁ, κάλαμος, ου, ὁ.
cannabacus, κανναβὶς, ος, ὁ.
cannabis, κάνναβις, ιος, & ίδος, ἡ.
canneus, καλάμινος, ου, ὁ.
cano, ᾄδω, μελίζω, μέλπω, ὑμνέω.
cano cithara, κιθαρῳδέω.
cano calamo, καλαμίζω.
calamo caneus, καλαμοῤῥόγγος, ου, ὁ.
cano fidibus, χορδολογέω, ῶ.
cano receprui, τῇ σάλπιγγι ἀνακαλέω.
cano claſſicum, τὸ πολεμικὸν σημαίνω.
cano furdis, κωφοῖς λέγω.
cano eleganter, εὐμελετάω, ῶ.
canon, κανὼν, όνος, ὁ.
in canonem relati libri, κανονικὰ βιβλία.
non relati, ἀκανόνιστα βιβλία.
canonicus, κανονικὸς, ὴ, όν.
canor, ῆχος, αὐδήεις.
canorus, ωνὼν, ντος, ὁ, λιγυρὸς, ὸν, ὁ, λιγυόθογγος, ὁ, ὸν, ὁ, ἀρωνὼν, ντος, ὁ, ὠδικὸς, ὴ, όν, ὁ, ἐνηχὼν, ντος, ὁ, ὸν, ὁ, ἐχέτιμος, ου, ὁ, ἡ, εὐφθογγὼν, ντος, ὁ, ὁ, λιγυθροῦν, ντος, ὁ, ὁ, λιγυφθογγὼν, ντος, ὁ, ὁ, λιγυφωνὼν, ντος, ὁ, ὁ, λιγὺς, ὺς, ὺ, ὁ ἡ ὑ, ἀμυθὴς, ῆος, ὁ, ὁ, ἡ ὁ, & ὑμνῳδὸς, ὸν, ὁ, ἡ ὁ, μητρὸς, ὸν, ὁ, λίγνων, ντος, ὁ, γόνυ, ὁ, γόνυ, τό.
canore, ὠδικῶς.
canore, ſeu ſuavi pronunciatione, ἀρωνῶς.
cantator, ᾠδὸς, οῦ, ὁ, ψελτὴς, οῦ, ὁ.
cantatrix, ψάλτρια, ας, ἡ.
cantatus, ᾄσμενὼν, ντος, ὁ, ἐπαοιδὸς, ὸν, ὁ.
cantharis, κανθὼν, ῆος, ὁ, κάνθαρος, ου, ὁ.
cantharus, κοσθὼν, ῶνος, ὁ, κρατὴρ, ῆρος, ὁ.
cantherius, καβάλλης μαγγανικὸς.
canthus, κανθὸς, οῦ, ὁ.
canticum, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ὕμνος, ου, τὸ, μέλος, ους, τό.
canticum convivale, σκόλιον, ου, τό. Ariſtophanes.
cantilena, ὕμνος, ου, τὸ, μέλος, ους, τό.
cantilena paſtoralis, βουκολισμὸς, οῦ, ὁ.
cantilenæ, quas puellæ nutrices canunt ad eos ſopiendos, ἐπῳδαὶ, κατακωμάλιδες. Themi κατακωμαλίδα, & κατακωμαλίζω, jucunda cantillatione ſopio.
cantillo, μυρομαι.
cantillatio, λικνοθετικὸς, ὸν, ὁ.
cantio, cantus, ᾄσμα, ατος, τό, μέλος, ους, τό, ψαλμὸς, οῦ, ὁ, ᾠδὴ, ῆς, ἡ.
cantito, τερπνίζω.
cantiuncula, μελισμάτιον, ου, τὸ, μελίδριον, ου, τό.
canto, ᾄδω, ψάλλω, μέλπω.
cantor, ψάλτης, ου, ὁ, ἀοιδὸς, οῦ, ὁ.
cantus, αἴτιμα, ατος, τό, αἴδη, ης, ἡ.
cantus lugubris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
cantus alegantia, ἁρμολπία, ας, ἡ.
cantus ad citharam, προσῳδία, ας, ἡ.
cantus chori, χορῳδία, ας, ἡ.
cantus ſtudioſus, φιλῳδὸς, ὸς, ἡ, φιλοιδὸς, ὸν, ὁ, ἁρμολπὸς, ου, ὁ.
canus, πολιὸς, ὰ, ὸν, ὁ, λάκκος, ου, ὁ, λάκκοιθος, ου, ὁ, λάκκοθος κάρη, caput canum. Sophocles.
canus aliquantum, ὑποπόλιος, ου, ὁ.
canus ante tempus, προπόλιος, ου, ὁ.
capacitas, χώρησις, εως, ἡ, ἀγυιωφελὲς, ους, τό.
capax, δεκτικὸς, ὴ, όν, χωρητικὸς, ὴ, όν.
capedo, ἀγυιωφελὲς, ους, τό.
capella, χίμαιρος, ου, ὁ, αἰγίδιον, ου, τό.
caper, τράγος, ου, ὁ, χίμαιρος, ου, ὁ.
capere, delectare, τέρπω τινά.
capere, deceipera, πλανῶ, φακελίζω τινά.
capera, eligere, αἱρῶ τὰ ὅπλα, arma.
capere, tenera, αἱρῶ τὴν πόλιν, urbem.
capero ſcoutem, μέτωπα κάκτομαι, συσκιάζω τὰς ὀφρῦς.
capeſſo, ἐπιβάλλω, ἐφάπτω, ἐφάπτομαι, ἀντιλαμβάνω, ἐπιχαιρέω, ῶ.
capeſſera fugam, φυγὴν ἐλίσσω.
capeſſere Rempublicam, ἅπτεσθαι πολιτείαματος.
capilleaus, τριχῶδης, ους, ὁ, ἡ ὁ.
capillamentum, τρίχωμα, ατος, τό.
capillatus, τετριχωμένος, ου, ὁ, τριχωτὸς, ὴ, όν.
cani capilli, πολιαὶ τρίχες.
capilli nigri, rufi, flavi, τρίχες μέλαιναι, ξανθαὶ, πυῤῥαί.
capillitium, κόμη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατος, τό.
capillo, ας, τριχόω, ῶ.
capillorum deſluvium, ἀλωπεκία, ας, ἡ.
capillos comare, τριχοκομῶ, ἐπικομῶ.
capillofus, τριχώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ, λαχνὸς, ὴ, όν, ὁ.
capillus, κόμη, ης, ἡ, θρὶξ, τρίχος, ὸς.
capillus Veneris, ἀδίαντον, ου, τό.
capillos calamiſtratos habens, καλλικόμης, ου, ὁ.
capillos paſſos habens (mulier) λινοθώρηξ, ηκος, ἡ.
capillos promiſſos habeus, πανυκόκομος, ου, ὁ, ἀπλόθριξ, τρίχος, ὸς.
capilloſe raros habens, ψιλόθριξ, ὸ, ὁ.
capillum compono, βοστρυχίζω.
capio, preheudo, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ, κλέπτω, ἔχομαι, κρατέω, ῶ.
capio cibum, προσίσχομαι τροφῆ. Ariſtoteles in Problem.
capiſtro, φιμόω, ῶ, κημόω, ῶ.
capiſtrum, κεφαλοδέσμιον, ου, τὸ, κημὸς, ὸ, ὁ, σίμος, ου, ὁ.
capita librorum, κεφάλαια, τὰ.
in capitu redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
capital, ἄμπυξ, υκος, ὁ, quibuſdam ἡ, κράδεμνον, ου, τό.
capitalis, κεφαλικὸς, ὴ, όν, ἀπωτικὸς, ὸν, ὁ, ὸ.
capitalis morbus, νόσος ὀλεθρία, θανατηφόρος, θανατώδης.
capitales inimicitiæ, κεφαλικὴ ἔχθρα.
capitala odium, ἔσχατος μῖσος.
capitala flagitium, φοινικὸν κάκημα.
capitatus, κεφαλωτὸς, ὴ, όν.
capite periclitor, κινδυνεύω ὑπολέσθαι.

a capite ad pedes, ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, & inverso ordine, ἐκ ποδῶν ἐς τὴν κεφαλήν. Homerus.
capite picti, λιπαρώπιδα τὴν κεφαλήν. sine capite, ἀκεφάλους.
capite plectere, θανάτῳ ζημιῶν τινα, λιτοκεφαλίζειν.
capite doleo, κεφαλαλγῶ, ῶ, κραιπαλῶ.
capitis aliquem arcessere, θανάτου τινὶ τιμᾶσθαι.
capitis damnari, θανάτου ἅλλῳ ἁλῶναι.
capitis diminutio, κεφαλῆς ἐλάττωσις.
capitis dolor, κεφαλαλγία, ας, ἡ, κραιπαλία, ας, ἡ.
capito, κεφαλ-ων, ωνος, ὁ, κεφαλίων, ον-ων, ὁ.
capitones, κέφαλοι, οἱ.
capitulatim, κεφαλαιωδῶς.
capitulum, κεφάλαιον, ου, τό.
capo, onis, ἀλεκτρυών, ονος, ὁ, ⓒ ἡ, ἀκτομίας, ου, ὁ.
capre, αἶξ, αἰγός, ἡ.
capra, vel caper (sylvestris, αἴγαγρ-ων, ωνος, ὁ, vel ἡ.
capra cœlestia, αἶξ, αἰγός, ἡ.
caprimulgus, αἰγοθήλης, ου, ὁ.
caprina tacta, αἰγοκρότητ-ων, ωνος, ὁ.
caprarius, αἰγιβάτης, ου, ὁ, αἰγονόμ-ων, ωνος, ὁ; αἰπόλ-ων, ου, ὁ.
caprea, δορκάς, άδ-ων, ἡ, αἰγάγρ-ων, ου, ὁ, αἴγαγρ-ων, ου, ἡ.
capreola, δορκάς, άδ-ων, ἡ.
capreoli δορκάδια, τά.
caprens, αἰγάδ-ων, ου, ὁ.
capricornus, αἰγόκερως, ωτ-ων, ὁ.
caprificatio, ἐρεσμός, οῦ, ὁ.
caprificus, ἐρινός, οῦ, ὁ, αἰγὸς συκῆ.
caprile, αὐγῶ, ῶν-ων, ὁ, αἰπόλιον, ου, τό.
caprinus, αἰγε-ων, ου, ὁ.
capsa, κάψα, ης, ἡ, κιβωτός, οῦ, ὁ, θήκη, ης-ων, ὁ.
capsula, θυλακίσκ-ων, ου, ὁ, κιβώτιον, ου, τό.
caprario, vsuatio, θήρα, ας, ἡ, θήρασις, εως, ἡ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captator, θηρατής, οῦ, ὁ, θηρατήτης, ου, ὁ.
captator verborum, λογοθήρας, α, ὁ, ὀνομαθήρας, α, ὁ.
captio, decsptio, ἀλέ-ων, ωνος, ὁ, ἀπάτη, ης, ἡ.
captiosè, σοφιστικῶς, ἀπατηλῶς.
captiosus, ἀπατηλός, ή, όν, σοφιστικός, ή, όν, αἰγρέτικός, ή, όν.
captivitas, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
captivus, αἰχμάλωτ-ων, ος, ὁ.
captivum abduco, αἰχμαλωτίζω, αἰχμαλωτίζω, cum accus.
captiva fœmina, αἰχμάλωτις, ίδ-ων, ἡ.
capto occasionem, φιλάττω, φυλάττω, ἐπιλαμβάνομαι προφάσεως.
capto, θηράω, θηρεύω, αἰγρεύω, ἄγκυμαι, θηράω, ῶ, ἐπιλαμβάνομαι, σκοπῶ, τηρέω, ῶ, φιλάττω, φυλακὴν ἄγω.
captura, ἄγρα, ας, ἡ, λῆψις, εως, ἡ, ἅλωσις, εως, ἡ, ἁμαλή, ῆς, ἡ.
captus, ἁλὺς ἔρωτι, amore, κατακόρως ὑπ' ἔρωτ-ων, ωτος, ὁ, ἀληθὴς, ἔτος, ὁ, ἀληθιβ-ων, ος, ὁ.
captus, comprehensio, ὑπόληψις, εως, ἡ, κατάληψις, εως, ἡ.
captu facilis, εὔληπ-ων, ων, ὁ.
captu difficilis, δυσλήπ-ων, ων, ὁ.
captus sum amore hujus rei, διάκειμαι περί τόδε ἐρωτικῶς.
capularis sence, ὁ τυμβαγώγιμος.
capulus, manubrium gladii, λαβή, ῆς, ἡ, πύτη, ης, ἡ.
capus, i, vel capo, onis, ἀλεκτρυών, όνος, ὁ, ⓒ ἡ.
caput, κεφαλή, ῆς, ἡ, κεφάλαιον, ου, τό, κάρηνον, ου, τό.
caput, origo, ἀρχή, ῆς, ἡ.
caput, summa, κεφαλή, ῆς, ἡ, κεφαρή, ῆς, ἡ, ut κεφαρὴ τῦ λόγυ, summa, vel caput sermonis.
caput crigo, ἀνακύπτω.
caput inclino, ὑποκύπτω, κύπτω.
caput scalpere, πρίψαι τὴν κεφαλήν.
caput aperire, κεφαλὴν ἀποκαλύπτεσθαι, ἀποκαλύπτω κράτα.
caputium, tutsia parietum ab aqua pluviali, θριγγός, οῦ, ὁ.
carbasea vsia, λίνεα κρεμάμενα.
carbaseus, vel carbasinus, λίνε-ων.
carbasus, λίνον, ου, τό, λαῖκ-ων, ον, τό, λαῖφος, ους, τό, λαιφὸς, ίδ-ων, ἡ.
carbo, ἄνθραξ, ακ-ων, ὁ, θυμίαμα, ατ-ων, ὁ.
carbonaria fornax, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ.
carbonariam, seu atram facicm habeus, ἀνθρακίας, ου, ὁ, ⓒ ἡ.
carbonarius, ἀνθρακεύς, έω-ων, ὁ.
carbunculus, ἀνθράκιον, ου, τό, ἄνθραξ, ακ-ων, ὁ.
carbunculus, gemma, ἀνθράκιον, ου, τό.
carbunculus, ulcus, ἀνθράκωσις, εως, ἡ, ἄνθραξ, ακος, ὁ.
carcer, δεσμωτήριον, ου, τό, φυλακή, ῆς, ἡ, εἱρκτὴ, ῆς, ἡ.
carcerarius, φυλακιτικ-ων, ου, ὁ.
a calce ad carcares redire, διακεκρούσθαι.
carceres cursorum, βαλβίς, ίδ-ων, ἡ, γραμμή, ῆς, ἡ, ἀφετηρία, ας, ἡ, subintelligc γραμμαὶ, vel θύρα.
in carcerem conjicio, εἰς φυλακὴν βάλλω, ἐμβάλλω, aut ἄγω εἰς τὸ δεσμωτήριον.
carcerarius, adject. ἀφετικός, ή, όν.

a calce ad cursores revocari, ἐκ τῦ τέρματ-ων ἐπὶ τὴν βαλβίδα μετακαλεῖσθαι.
a carceribus ad metam, λὰπὸ τῶ ἀφετηρίου μέχρι τῦ καμπτῆρ-ων.
a carceribus exire, ἀφίεσθαι λπό τινος, ἐκ τῶ βαλβίδ-ων ἐξιέναι.
carcesis custos, ἀγγεμοφύλαξ, ακ-ων, ὁ, δεσμοφύλαξ, ακ-ων, ὁ.
carchesium, άδ-ων, τετηρὼς.
carcinoma, καρκίνωμα, ατ-ων, τό.
cardiacus, καρδιακός, ή, όν.
cardines mundi, οἱ πόλοι.
cardines rerum, ἄκρα κάμαι.
cardo, θυρὸς, οῦ, ὁ, τροχὸς, ός-ων, ὁ, στροφίγξ, ίγγ-ων, ὁ, γογγλυμὸς, οῦ, ὁ.
carduelis, κάνθις, ίδ-ων, ὁ.
carduus, σκόλυμ-ων, ος, ὁ.
care, πολυτίμως.
carectum, δασύλλιον, ου, τό.
careo, λὰτυχέω, ῶ, cum genitivo. ὑστερῶ, ῶ, λείπομαι.
carere sensu, ἀναισθητῶ.
carex, quibusdam τὸ ξυρὸν, ου, aliis τὸ ἄκαινον, ου, vel ἡ ἀκαιν-ων, ων.
carica, ἰτέα, ας, ἡ, ἰτέα, άδ-ων, ἡ.
caries, ἐρυσὶς, ῦτ-ων, ὁ, σαπρότης, ητ-ων, ἡ, κύστ-ων, ος-ων, τό.
carina, τρόπις, ός-ων, ἡ, τρόπις, ας, ἡ, ὀκτωρία, ας, ἡ, κύστ-ων, ος-ων, τό.
carinari, χαρακτίζεσθαι.
carino, κυτόω, ῶ.
carioſus, ἐρυσὸς, ός-ων, ὁ, ⓒ ἡ, σαπρὸς, ή, όν, ἐρυσὸς, ῦτ-ων, ὁ.
cariſſimus, τιμιώτατ-ων, ος, ὁ, γνησιώτατ-ων, ος, ὁ.
caritas, πολυτιμία, ας, ἡ, τιμιότης, ητ-ων, ἡ, ἀγάπη, ης, ἡ.
caritata annonæ premi, ἐν σπάνει γίνεσθαι.
caritas rei frumentariæ, σπανία, ας, ἡ, σιτοσπανία, ας, ἡ.
caritas summa, πανσπερμία, ας, ἡ.
carman, ᾄσμα, ατ-ων, τό, ᾠδὴ, ῆς, ἡ, ὕμν-ων, ος, τό, μέλος, εος, τό, ἀοιδὴ, ῆς, ἡ, ὕμνημα, ατος, τό, μέλημα, ατος, τό, μέτρον, ου, τό, νόμος, ου, ὁ, ὕμνος, ου, ὁ, ἐξ ὧν ῥίμοι Aristophanes.
carmen nuptiale, ἐπιθαλάμιον, ου, τό, ὑμέναιος, ου, ὁ.
carmen pastoritium, βουκολισμὸς, οῦ, ὁ.
carmentalia, ὑμνολογία, ας, ἡ.
carmina compono, μουσικεύω, σκοιῶ.
carmina scribo, σκοιῶ.
carmina celebro, ἐξυμνέω, ῶ, ὑμνέω, ῶ, ἐρυμνέω, ῶ.
carminis amans, φιλύμνος, ου, ὁ.
carminatio, κτενισμὸς, οῦ, ὁ, διάξεσις, εως, ἡ.
carmino, κτενίζω, διαξαίνω, ξαίνω.
carnalis, σαρκικὸς, ή, όν.
carnarium, κρέων, ου, τό, κρεωπώλιον, ου, τό.
carnarius, κρεωπώλης, ου, ὁ, κρεοδαίτης, ου, ὁ.
carneus, σαρκικὸς, ή, όν.
carnes bubulæ, κρέα βόεια.
carnes clixæ, ἀνάβρωτα κρέα.
carnes assæ, φλογίδες, αἱ.
carnes distribuo, κρεανομέω, ῶ.
carnis privium, λύπησις, ως, ὁ.
carnium abstinentia, κρεωδοσίας λύσις.
carnium amor, φιλοσαρκία, ας, ἡ.
carnifex, δήμιος, ου, ὁ, σαρκοβόρος, ου, ὁ.
carnificina, κρεαγρία, ας, τό, βυρσοκρήμνον, ου, τό.
carnifico, κρεαγρέω, ῶ, κτανερέω, ῶ.
carnivorus, σαρκοβόρος, ου, ὁ, κρεοφάγος, ου, ὁ, σαρκοφάγος, ου, ὁ.
carnoſitas, πολυσαρκία, ας, ἡ.
carnoſus, πολύσαρκος, ου, ὁ, σωματώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐς, εὔσαρκος, ου, ὁ.
caro, σάρξ, κός, ἡ, κρέας, ατος, τό.
caro ovilla, δίκτυον κρέας.
carpentaries, ἁμαξηγός, οῦ, ὁ.
carpentum, ὄχημα, ατος, τό, ἅμαξα, ης, ἡ.
carpo, decerpo, δρέπομαι, ἁμύσσω, vel ἀμύττω, διδύττω, ἐκδρέπομαι, τίλλω, & πίλλω, ἐκπαιτέω, ῶ, χράω.
carpo florss, ἀνθολογέω, ῶ, ἀνθολογέομαι, ζάω.
carpo, reprehendo, κακίζω σε τὴς ἀνοίας, ob infidelitatem, ψέγω, ἐπιλαμβάνομαι.
carptim, ἀκροθιγῶς, ἐς ἐπιτομὴν.
carptor, reprehensor, διαιφέτης, ου, ὁ.
carptus, διαθέτης, ους, ὁ, ἐπιξυγμὸς, ου, ὁ.
carpus, καρπὸς, οῦ, ὁ.
carruca, ἁμαξίτος, ου, τό, ἁμαξὶς, ίδος, ἡ.
carrucarius, ἁμαξοποιὸς, οῦ, ὁ, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ.
carrus, vel corrum, ἅμαξ, αξος, τό, ἅμαξα, ης, ἡ.
carticula, διάπτυξ, υχ-ων, ὁ.
cartilagineus, χονδρώδης, ους, ὁ, χονδρῶδες, ους, ὁ, ⓒ ἡ.
cartilago, χόνδρος, ου, ὁ.
caruncula, κρεάδιον, ου, τό, σαρκίδιον, ου, τό.
carus, πρατιλὸς, ὸς-ων, ὁ, ⓒ ἡ, πολύτιμος, ου, ὁ, ἔτιμος,

Digitized by Google

μός, ὁ, ἡ, τόμος, ου, ὁ, γνῶσις, εως, ἡ.
caryota, φίλτρον, ου, τό. Eustathius.
casa, σάγη, ης, ἡ, ἔπαυλις, ιος, ἡ, καλύβη, ης, ἡ.
casarius, καλυβίτης, ου, ὁ.
caseus, τυρός, οῦ, ὁ, τροφαλίς, ίδος, ἡ, & τροφαλίς, ίδος, ἡ.
caseus recens, τυρὸς χλωρός. cui opponitur, τυρὸς ξηρός, vel παλαιός.
caseus sale aspersus, ἁλίτυρος, ου, ὁ.
caseolus, τυρίον, ου, τό.
casei formula, τροφαλίδες γαλακτος.
cassis, rete venatorum, δίκτυον, ου, τό, κύκος, ους, ὁ, & κύκυος, ου, τό.
cassis, galea, κόρυς, υθος, ἡ, εὐκνημοπλάτις, ας, ἡ.
cassita, κορυδαλὶς, ὁ, ἡ, κορυδαλὸς, ὁ, ὁ, κορυδαλλὶς, ίδος, ἡ.
cassum, κενόν, οῦ, τό, μάταιον, ου, τό, ἄκυρον, ου, τό.
cassus, inanis, φῶλος, η, ον, μάταιος, ο, ὁ.
incassum, εἰς κενόν.
castanea, κάστανον, ης, ἡ, λάπυρον, ου, τό.
caste, ἁγνῶς, καθαρῶς.
castellum, φρούριον, ου, τό, κώμη, ης, ἡ, ἔρυμα, ατος, τό, πρβολὴ, ης, ὁ, ὀχύρωμα, ατος, τό.
castellarius, κατὰ φρούριον.
castigare, punire, κολάζειν τινὰ, τιμωρεῖν τινα.
castigatio, σώφρονισμὸς, ους, ὁ, κόλασις, εως, ἡ, ὁ, παιδεία, ας, ἡ, ἐπίπληξις, εως, ἡ.
castigator, ἐπανορθωτὴς, οῦ, ὁ, ἐπιτιμητὴς, οῦ, ὁ, σωφρονιστὴς, οῦ, ὁ.
castigo, παιδεύω τινά, ὀπτηλάτην τινὶ, & τινὰ, ὑπαπορθάω, ἄω, κολάζω.
castitas, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ.
castor, κάστωρ, ορος, ὁ.
castor, & Pollux, οἱ Διόσκοροι.
castoris, & Pollucis templum, Διόσκουρον, ου, τό.
castoreus, καστόριον, ου, ὁ.
castra, στρατόπεδον, ου, τό, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ.
castra muto, μετιστρατοπεδεύω, ἀνιστρατοπεδίομαι.
castrametatio, στρατοπέδευσις, εως, ἡ, κατασκηνὴ, ῆς, ἡ.
castris cingo, περιστρατοπεδεύω.
castrorum Praefectus, στρατοπεδάρχης, ου, ὁ.
castra moveo, ἀναζεύγνυμι τρος τι, ἐξαναχωρῶ τὴν στρατιάν.
castra pono, στρατοπεδεύω.
castrametor, στρατοπεδεύω.
castratio, ἀνάχωσις, ὁ, ἡ, ἀχόωσις, ως, ἡ.
castrator, τομίας, ου, ὁ.
castratus, ἀνάχης, ου, ὁ, ἀναχωσθὶς, ίστος, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἐκτετμημένος, ου, ὁ.
castrensis, τὸ τῆ στρατιᾶ.
castro, excido, ἐκτέμνω τινά, ἀνοχίζω, ὀχόωσιῶ.
castrum, locus muris munitus, ἔρυμα, ατος, τό, ὀχύρωμα, ου, τό.
castus, ἁγνὸς, ὴ, ὸν, καθαρὸς, ὴ, ὸν, σώφρων, ονος, ὁ.
casu, ἀπὸ τύχης, συμβεβηκότως.
casula, σκηνίδιον, ου, τό, καλυβίδιον, ου, τό.
casurus, πτησόμενος, ου, ὁ.
casus, lapsus, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τό, ὄλισθος, ου, ὁ, πέσημα, ατος, τό, σφάλμα, ατος, τό, ἐκπτωμα, ατος, τό, κατάπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ.
casus, calamitas, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσύχημα, ατος, τό, ἀτύχησις, εως, ἡ.
casus fortuitus, σύμβολα, ατος, τό.
si casus incideret, ἐὰν τύχῃ.
cataclysmus, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
catadromus, καταδρομὸς, ου, ὁ.
catalogus, κατάλογος, ου, ὁ.
catamitus, πάϊος, ου, ὁ.
cataphractus, κατάφρακτος, ου, ὁ.
catapulta, καταπέλτης, ου, ὁ.
catapultarius, καταπαλτικὸς, ὴ, ὸν.
cataracta, vel cataractes, καταράκτης, ου, ὁ.
catarrhus, κατάῤῥους, ῥοος, ὁ.
catechesis, κατήχησις, εως, ἡ.
catalla, κοπάνη, ης, ἡ.
catallus, καυδίον, ου, τό, σκυλάκιον, ου, τό.
catena, δεσμὸς, οῦ, ὁ, σφὼ, ᾶς, ἡ, ἅλυσις, εως, ἡ.
catena constringo, σφάδω.
catenae in modum connecto, ἁμαθίζω.
catenarius, ἁλυσιώτης, ου, ὁ.
catenis constrictus, ἁλυσίδωτος, ου, ὁ.
caterno, δεσμῶ, οῦ, δεσμέω.
caternulo, ἁλυσίδιον, ου, τό.
caterva, στῖφος, εος, τό, σπεῖρα, ας, ἡ, ἴλη, ης, ἡ, ἀλαμὸς, ὁ, ἡ, πολυανθρωπία, ας, ἡ.
catervatim, ἰλαδὸν, ἀγελαδόν.
cathedra, καθέδρα, ας, ἡ.
catinus, vel catinum, τρυβλίον, ου, τό, πυξὶς, ίδος, ἡ.
catulus, σκύμνος, ου, ὁ, σκύλαξ, ακος, ὁ, & ἡ.
aatus, a, um, sagax, τὴν ὄσφρησιν, ῶτος, ὁ, & ἡ, ἁλιβὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
catus, felis, αἴλουρος, ου, ὁ, γαλῆ, ῆς, ἡ.
cavamen, κοίλωμα, ατος, τό.
cavatus, κοιλωθὶς, ίστος, ὁ.
cauda, οὐρὰ, ᾶς, ἡ, κέρκος, ου, ὁ.
cauda vulpina, ἀλωπέκερκος, ου, ὁ.
cauda Ursae, nomen stellae, ἁρκτοῦρος, ου, ὁ.
cauda equina, ἵππουρις, ιος, ὁ.
cauda canis, κυνόσουρα, ας, ἡ. Item sidus coeleste.
cauda blandiri, σαίνειν οὐρᾷ. κύων σαίνουσα, canis, qui cauda blanditur.
cauda mutilatus, κολοβόκερκος, ου, ὁ, κολοβοῦρος, ου, ὁ.
cauda avium, ὀϊόπυγιον, ου, τό.
caudam motitans, σαίνουσα, ης, ὁ, seu σαίνουσα, ης, ὁ.
caudatus, ὁμαῖος, ου, ὁ, κόμητης, ου, ὁ, κομοφόρος, ου, ὁ.
caudex, σέλαχος, ου, τό, σελαχὼν, ῶνος, ὁ, ου, τό, καμὸς, οῦ, ὁ.
caudicalis, σελαχώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ.
cave facias, φυλάττου, vel τηρῶ μὴ ποιήσῃς.
cavea, κόφτα, ης, ἡ, κυφὶς, ίδων, ἡ, αἰκίσκων, ου, ὁ, ἐμβολοτροφεῖον, ου, τό, γαλεάγρα, ας, ἡ.
cavendum est, ἁλιβρεκὲς.
caveo, ἁλιβρέομαι, ήσομαι, cum accusativo. φυλάττομαι, ἐξαλύσσω, φεύγω.
caveo instrumento, ἀσφαλογράφομαι, ῶμαι.
cavere sibi ab aliqua re, ποιεῖσθαι λόγον τινὸς, & παρέχειν ἑαυτῷ λόγον τινὸς, φυλάττειν ἑαυτὸν λόγου τινὸς.
cavernus, ἄντρον, ου, τό, κρύπτη, ης, ἡ.
cavernae dentium, ἐμβρώματα ὀδόντων.
cavernosus, κοτυλώδης, ους, ὁ, ἡ, ὁ, & ὁ.
caverosia, μυχὸς, οῦ, ὁ.
cavernum, τρύπημα, ατος, τό.
cavilla, ω, σκώμμα, ατος, τό, σίκυμμα, ατος, τό.
cavillatim, ἐπίβλην, ης, ὁ, κωμῳδία, ας, ἡ, παιγνιώδως, ους, ὁ, κωμῳδικὸν, ου, τό.
cavillator, φιλοπαίγμων, ονος, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ, παιγνιώδης, ους, ὁ.
cavillatorius, σκωπτικὸς, ὴ, ὸν, κόμμα, ατος, τό, καγχασμὸς, οῦ, ὁ.
cavillor, σκώπτω τινὰ ὡς τι, propter aliquid, ἐπιχαρακτομέω, ήσω, διάπτω.
cavitas, γλυφὴ, ης, ἡ, γύαλον, ου, τό, καίλωμα, ατος, τό, κοιλότης, ητος, ὁ, κοιλία, ας, ὁ.
caula, ἔπαυλις, εως, ὁ, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
caulae, κάγκανα, ων, τά, αὐλοὶ, οῖ.
caulibulus, καυλίσκος, ου, ὁ.
caulis, καυλὸς, οῦ, ὁ.
cavo, κοιλαίνω, ῶ, κοιλαίνω.
caupo, κάπηλος, ου, ὁ, ξενοδόκος, ου, ὁ.
caupona muliar, καπηλὶς, ίδος, ἡ.
caupona, taberna, καπηλεῖον, ου, τό, πανδοκεῖον, ου, τό.
cauponaria ara, καπηλικὴ, ῆς, ἡ.
cauponariam artem exercco, καπηλεύω.
cauponarius, καπηλικὸς, ὴ, ὸν.
cauponor, καπηλεύω.
causa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τό, πρόφασις, εως, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
hujus rei causa, τοῦτου.
tua causa, ὑπὲρ σοῦ.
abique causa, ἀναιτίως.
qui ast in causa, ideil auctor alicujus rei, αἰτιάτης, ου, ὁ, συναίτιος, ου, ὁ, αἴτιος, ου, ὁ. αἴτιος ων, in causa fum.
hac de causa, διὸ τοῦτο.
qua de causa, διόπερ.
causam attribuo, αἰτιάομαι, ῶμαι.
causam defendere, ἀπολογίαν ἀγωνίζομαι. Ariftophanes, λόγους ἀγωνίζεσθαι δίκαιον.
causam prodere, προδίδωμι δίκην.
caulas fingo, προφασίζομαι.
cauli cognita, ἡ αἰτίας γνῶσις.
cauia eft, est, αἰτία, δι' ὃν.
cauffa indicta damnari, ἀκούσιον καταδικάζεσθαι.
cauffa indicta damnare, κατάκτης, ὁ ἄκοντος λέγων κατακαδικάζεσθαι.
cauffam dicere, λόγον διδόναι, δίκην ὑπέχειν, αἰτιολογεῖσθαι, δίκην ἀπὸν, λαγχάνειν, ἀγωνίζεσθαι.
cauffalis, αἰτιολογικὸς, ὴ, ὸν.
cauffidicus, δικανολόγος, ου, ὁ, συνήγορος, ου, ὁ.
cauffor, προφασίζομαι, αἰτιολογέω, ῶ.
cauti ἁλιβεῖς.
cautela, ἁλίβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cauterium, καυτήριον, ου, τό.
cautes, is, βοχὶς, ίδος, ὁ, πέτρα, ας, ἡ, λιτοβίωτος, ὁ, ἡ.
caotio, ἁλίβεια, ας, ἡ, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
cautio, chirographum, seu lyngrapha, γραμματεῖον, ου, τό, συγγραφὴ, ῆς, ἡ. Budæus, Thucydides.
cautum eft legibus, διάκειται ὁ νόμος.
cautiones, ἀσφάλειαι, αἱ.
cautor, προφυλακτικὸς, ὴ, ὸν.

cantus, ἄλφιτα, ὁ, ἡ, ἐ ἡ, προσλαπτικός, ὴ, ὁ, ὄγκ-ος, ὁ, ἡ, ἐ ἡ, σωστός, ὴ, ὁ.
cavum, κοίλωμα, ατ-ος, τὸ, κοῖλον, ὁ, τό.
cavus, κοίλ-ος, ὁ, ἡ, ὠκεανὸ-ς, ὁ, ὁ, ἀκκαλ-ος, ο, ὁ.
cavus utrinque, ἀμφίκοιλος, ὁ, ὁ.

C E.

cedere feliciter, καλῶς φέρεσθαι, ἀτυχῶς φέρεσθαι, ἀτυγχάνω.
cedere bonis, ἐκκλῆναι τῇ ὄντι.
cedo, cessi, προχωρῶ πί τ βάσι-ος, e suggestu. ἔκ-κα τινί, ὑποχωρῶ τινί ἐδῶν, de via, ὑποχέζω.
cedo tibi sede, ὑπεῖκω σοι τ ἕδρας.
cedo, ideſt, dic, φέρε δή.
cedrinus, κέδρι-ος, ο, ὁ.
cedrus, κέδρ-ος, ὁ, ἡ.
celatnr, τυλάτης, ὁ, ἐ.
celatura, τύλωσις, εως, ἡ.
celatus, ἀρχαῖ-ος, ο, ὁ, λάτρευτ-ος, ὁ, ὁ.
celeber, ἀκήρυκ-ος, ο, ὁ.
celeberrimus, ὑπερόνυστ-ος, ο, ὁ.
celebrare, prædicare, ὑπερῆ ποιῶ. δοξάζω τινά, aliquem celebro.
celebrare laudibus, ὑπεραίζω τινά τιν, ἐγκωμιάζω τινά.
celebrare feſtum, ἄγω ἑορτήν.
celebratio, ὑπερτιμήσεις, ὁ, ὁ, διαβίωσις, εως, ἡ, ἐορτασμός, ὁ, ὁ.
celebratum, vulgoque jactatum, θρυλλούμενον, ο, τό.
celebratus, ἀξιωματῶτις, ὑπ-ος, ὁ, διαβόητ-ος, ο, ὁ, ἔνδοξ-ος, ο, ὁ, περίπυστ-ος, ο, ὁ.
celebris, ἔνδοξ-ος, ο, ὁ, περίβλεπτ-ος, ο, ὁ, ἄκλειος, ἐ-ος, ἡ, ἐ ἡ, κυδρός, ὰ, ὁ, κυδρὸς, ὑτ-ος, ὁ, λόγι-ος, ο, ὁ, ὀνομαστῶ-ος, ω, ὁ, ὀνομαστός, ὴ, ὁ, μεγαλώνυμος, ο, ὁ, πολυώνυμ-ος, ο, ὁ, ῥήτωρ-ος, ο, ὁ, ὀπτός, ὴ, ὁ, διάσημ-ος, ο, ὁ, περίσκοπ-ος, ο, ὁ, ὑπτ-ος, ὁ, ὁ, πολύυμν-ος, ο, ὁ, διορατός, ὴ, ὁ, ῥητός, ὴ, ὁ.
celebritas frequentia hominum, πολυπλήθεια, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ.
celebritas, famæ claritas, ἀξιοξία, ας, ἡ, ἄκλεια, ας, ἡ, ἀξιωσία, ας, ἡ.
celebriter, ἐνδοξῶς.
celebre, frequenter, φοιτῶν πρὸς σε.
celer, ταχύς, ὑ-ος, ὁ, ὠκὺς, ὑ-ος, ὁ, αἰψηρὸς, ὴ, ὁ, ἰσάμερ-ος, ο, ὁ, ἀγγέλ-ος, ο, ὁ, κεραύνι-ος, ὁ, ὁ, (Anacreon) πτερόεντ-ος, ο, ὁ, ἁλκυὸς, ὴ, ὁ, ὠκύγεως, ὦ, ὁ, λάπαγ-ος, ὁ, ὁ, ταχὺς, ὰ, ὁ, ἄτυχ-ος, ο, ὁ, ἀτρόκαλ-ος, ο, ὁ, ἄδρομος, ο, ὁ, ψαμαχρὸς, ὴ, ὁ, θοὸς, ὴ, ὁ.
celer curſu, ὠκύθο-ος, ο, ὁ.
celer ingenio, ταχὺς, ὑ-ος, ὁ.
celer manibus, ἐξύχειρ, ω-ος, ὁ.
celer pedibus, ὠκύπους, οδ-ος, ὁ.
celeritas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὠκύτης, ητος, ἡ.
celeritas manuum, ἀγχειρία, ας, ἡ, ἐξυχειρία, ας, ἡ.
celeritas mentis, ταχυνοια, ας, ἡ.
celeriter, ταχέως, κατὰ αὐτάκοιν, θοῶς, αἶψα, ἀκριβελίμως, πέρσε, ἄνδυ, κρατερῶς, ἐς τάχυ.
celerius nimirum, θᾶττον ἐλπίδος.
celern, ταχύνω.
celerrime, τάχυστα.
quam celerrime, ἔπι τάχιστα.
cella, λουθήκη, ης, ἡ, ταμίειον, ο, τό.
cella vinaria, οἰνὰς, άδος, ὁ, οἰνοθήκη, ης, ἡ.
cellarium, ταμιῶν, ω, τό.
cellarius, ταμίας, ω, ὁ.
cellula, τὸ μικρὸν ταμίειον, οἰκίσκος, ο, ὁ, καλαμιώτης, ο, τό.
celo, abſcindo, ἀποκρύπτομαι, & λοκρύπτω τινά, aliquem, κελάπτω, ἐγκρύπτω.
celox, κέλης, ητος, ἡ.
celſitudo, excellentia, ἐξοχή, ῆς, ἡ, ὑψηλότης, ητος, ἐ, ὕψος, εος, τό.
celſitudo animi, τὸ ὑψηλὸν, μεγαλόνοια, ας, ἡ.
celſus, ὑψηλὸς, ὴ, ὁ, μετέωρος, ο, ὁ.
cenatrophium, κοπρῶνιον, ο, τό.
cenſeo, puto, τιμῶ, ῶ, ἀξιῶ, ῶ, νομίζω, οἶμαι, δοκέω, ῶ, συμβουλεύω.
cenſeor, νομίζομαι, δοκιμάζομαι, τιμῶμαι, ῶμαι.
cenſere, ſententiam dicere, λογοποιεῖσθαι τὴν γνώμην.
cenſere, facultates æſtimare, τιμᾶν τὰ τότο, tanti.
inter viros cenſeri, ὡς ἀνὴρ ὀνόσεσθαι.
cenſio, τίμησις, εως, ἡ.
cenſitor, δογγραφὸς, ἐος, ὁ, τιμητὸς, ὴ, ὁ.
cenſor, τιμητὴς, ὦ, ὁ.
cenſorius, τιμητικὸς, ὴ, ὁ.
cenſura, τιμητικὴ, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ, διατίμησις, εως, ἡ.
cenſus, τίμημα, ατος, τὸ.

cenſus, partitipium, τετιμημένος, ο, ὁ.
centantrus, κέντωρος, ο, ὁ.
centenarius, ἑκατοντάδιος, ο, ὁ.
centenue, ὁ ἔτι ἑκατόν.
centeſimus, ἑκατοστὸς, ὴ, ὁ.
centies, ἑκατοντάκις.
centimanus, ἑκατόγχειρ, ιρος, ὁ.
centipes, σκολοπένδρα, ας, ἡ, ἑκατόπους, ποδος, ὁ.
cento, κέντρων, ωνος, ὁ.
centrum, κέντρον, ο, τὸ.
centum, ἑκατὸν.
centuncnlus, τίλιον, ο, τὸ.
centupondium, ἑκατοντάκιθιον, ο, τὸ.
centuplus, ἑκατονταπλάσιος, ος, ὁ, ἡ, ἡ, & ἑκατονταπλάσιος, ος, ὁ, ἡ, & ἑκατονταπλάσιος, ο, ὁ.
centurio, ἑκατοντάρχης, ου, ὁ.
in centurias diſtribuo, συλλοχίζω, κατιλοχίζω.
in centurias deſcribo, διακοσμῶμαι εἰς δεκάδων. Homerus.
centuriatim, κατὰ λόχος.
centuriati milites, κατηγορεύτες στρατῶται.
centuriatus, τάξιοχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
centurio, ἑκατοντάρχος, ο, ὁ, vel ἑκατοντάρχης, ου, ὁ.
centurionatus, τάξιοχία, ας, ἡ, ἑκατονταρχία, ας, ἡ.
cepa, κρόμμυον, ο, τὸ.
cephalus, piſcis, κέφαλος, ο, ὁ.
cera, κηρὸς, ὁ, ὁ.
cera compactus, κηροπαγὴς, ἐος, ὁ, ἐ ἡ, κηρόπλαστος, ο, ὁ.
cera obduco, κηρῶ, ῶ.
ceratius, κηροπλάστης, ου, ὁ, κηρηγὸς, ὁ, ὁ.
ceraites, κηρίνης, ου, ὁ.
ceroſum, κήρωτον, ο, τὸ.
cerafus, κηρωτὸς, ὴ, ὁ.
ceratura, κήρωμα, ατος, τὸ, κήρωσις, εως, ἡ.
cerarus, κηρώδης, ἐστης, ὁ, κηρωτὸς, ὴ, ὁ.
cercopithecus, κερκοπίθηκος, ο, ὁ.
cerdo, βύσσινος, ο, ὁ, βυρσοδέψης, ου, ὁ.
cerealis, δημήτριος, ου, ὁ, δημητριακὸς, ὴ, ὁ.
cerebellum, περεγκεφαλὶς, ίδος, ἡ.
cerebrum, ἐγκέφαλος, ο, ὁ.
ceremoniæ, θρησκεῖα, ας, ἡ, τελετὴ, ῆς, ἡ, θεσμὸς, ὴ, ὁ, ἱερὸς, ὴ, ὁ.
ceres, Δημήτηρ, ηρος, ἡ, σύκλωσία, ας, ἡ.
cereris lucus, Δημήτριον, ο, τὸ.
cereus, ea, um, κήρινος, ο, ὁ, ἐ ἡ, κήρεος, α, τὸ.
cereus, κηρὸς, ὁ, ὁ, κηρὸν, ο, τὸ.
cerites, gemma ceræ ſimilis, κηρίτης, ου, ὁ.
ceritus, δημητρέλητος, ο, ὁ, πεπίδος, εος, ἡ, ἐ ἡ.
cernere, dimicare, ἀγωνίζεσθαι.
cerno, βλέπω π, vel ὄς πνα.
cerno hereditatem, ἀγχιστεύω τινί ἐμβατεύω ἐς τὸν κλῆρονομίαν, aut οἶκον.
cerno acutum, ὀξυδερκέω, ῶ, & ὀξυδερκάω, ῶ.
ipſe oculis meis cerno, αὐτόπτεύω, ῶ.
cernuus, ἀπηνικῶς, ότος, ὁ, πρηνὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
cero, ας, κηρῶ, ῶ, κατακηρόω, ῶ.
ceroma, κήρωμα, ατος, τὸ.
certamen, ἀγὼν, ῶνος, ὁ, ἆθλος, ους, τὸ, ἄμιλλα, ης, ἡ.
certamen equeſtre, ἱπποδρομία, ας, ἡ, ἀγὼν ἱππικὸς, ἱππόδρομος, ο, τὸ.
certamen curule, ἁρματοδρομία, ας, ἡ.
certamen gymnicum, ἀγὼν γυμνικὸς.
certamen ineo, ἀγωνίζομαι.
in certamen deſcendo, κατεναντίον ἔρχομαι ἀγῶνος.
in certamen venio, καθίσταμαι εἰς ἀγῶνα.
certamen conſtituo, ἆθλοθετῶ.
certamen navale, ναυμαχία, ας, ἡ.
certaminis moderator, βραβεὺς, έως, ὁ, βραβλάτης, ου, ὁ.
certaminis ſocius, συναγωνιστὴς, ου, ὁ.
certaminis præmium, ἆθλον, ο, τὸ.
certatim, ἀγωνικῶς.
certatio, ἀγώνισμα, ατος, τὸ.
certator, ἀθλητὴς, ου, ὁ.
certe, ἀληθῶς, ἀτεδῶς, ἀληθέα.
certiorem facio, πεφραγγύω, ῶ, cum dativo. σημαίνω, μηνύω.
certiorem facio per litteras, ἐπιστέλλω.
certior fio, διδάσκομαι.
certitudo, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
certo, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo, ἆθλέω, ῶ, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, adverſus hoſtes.
certo cum aliquo hac de re, ἀμφισβητέω τινὶ περὶ τότε.
certo, ἀκριβῶς, βεβαίως.
certo ſcio, εὖ οἶδα.
certum, ἀληθὲς, ἐος, τὸ.
certus, ἄλλος, η, ὁ, ἀκρίβὴς, έος, ὁ, ἐ ἡ, βέβαιος, α, ὁ, ἡ.
certus, definitus, τακτὸς, ὴ, ὁ.
cervical, προσκεφάλαιον, ο, τὸ.
cervicem duram habens, σκληροτράχηλος, ος, ὁ.
cervicem longam habens, δολιχαύχην, ενος, ὁ.

cer-

cervicem elatam habens, ὑψαύχην, ενος, ὁ.
cervinus, ἐλαφεῖος, α, ον.
cerasia, ζυθίς, ίδος, ἡ.
carvix, τράχηλος, ου, ὁ, αὐχήν, ἰνός, ὁ, δορή, ῆς, ἡ.
cerussa, ψιμμύθιον, ου, τό, ψιμμυθος, ου, ὁ.
cerussa oblinere, ψιμμυθίζω.
cerussatus, ψιμμυθωθείς, έντος, ὁ.
cervus, ἔλαφος, ου, ὁ.
cespes, βῶλος, ου, ὁ, βώλαξ, ακος, ὁ.
cessans, πανόμενος, ου, ὁ, ἀργός, ὴ, όν.
cessatio, ἀνεσις, εως, ἡ, ἀργία, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἀπραγμοσύνη, ης, ἡ.
cessator, ἀπαύστης, ου, ὁ, ῥᾳθυμος, ου, ὁ.
cessio, ὕπεξις, εως, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
cessio juris, ἐκδικία, ας, ἡ.
cesso, λήγω, σχολάζω, παύομαι ἀ μάχης, cesso a pugna, ῥαθυμέω, ῶ, ἀργέω, ῶ.
cessare facio, ἀπαύω, ἀπεργάω, ῶ, λήγω, παύω, λύτον βαίνω, & λύτον βίνημι.
cessus, εος, ους, ὁ.
cetarius, ria, rium, κητώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ, κητῶος, α, ον.
cetarius, κητοπώλης, ου, ὁ.
cete, τὰ κήτεα, κήτη.
cetra, πέλτη, ης, ἡ, πέλτα, ης, τό.
cetratus, πελτοφόρος, ὁ, ἡ, πελτικός, ὴ, όν.
cetus, κῆτος, εος, τό.
ceu, οἷον, οἷσι, ὥστεο.
ceveo, σιγκλίζω, & κιγκλίζομαι, διακιγκλίζομαι, συλλοπιπάω, ῶ, σαλπικτάζω, & σαλπικτίζω.

C H.

chalybs, χάλυψ, βος, ὁ.
chamæleon, χαμαιλέων, οντος, ὁ.
chamæmelum, χαμαίμηλον, ου, τό.
chaos, χάος, εος, τό.
character, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ.
charitas, ἀγάπη, ης, ἡ, εὐνοια, ας, ἡ, φιλοστοργία, ας, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ.
chartæ, χάρτου, ου, τό, χάρτης, ου, ὁ.
charticeus, ὁ ἐκ χάρτου.
chartula, χαρτίον, ου, τό.
charus, τίμιος, α, ον, ἀγαπητός, ὴ, όν, προσφιλής, ἐος, ὁ, ἡ ἑ, ποθεινός, ὴ, όν.
charybdis, χάρυβδις, ιος, ἡ.
chasma, χάσμα, ατος, τό.
chelæ, χηλαί, αἱ.
chelidonius, χελιδόνιος, α, ον.
chelidonius lapis, χελιδονίου λίθος.
chelys, χέλυς, υος, ἡ.
cherronesus, χερρόνησος, five χερσόνησος. fabintelligo χώρα, seu πόλις, Regio, vel Civitas.
chiliarchus, χιλίαρχος, ου, ὁ.
chilias, χιλιάς, άδος, ἡ.
chimæra, χίμαιρα, ας, ἡ.
chiragra, χειράγρα, ας, ἡ.
chiragricus, ἀγθικός, ὴ, όν.
chirographum, χειρόγραφον, ου, τό, ὑπογραφή, ῆς, ἡ.
chiromantes, χειρομάντις, εως, ὁ.
chiromantia, χειρομαντική, ας, ἡ.
chironomos, χειρονόμος, ου, ὁ.
chirotheca, χειροθήκη, ης, ἡ.
chirurgia, χειρουργία, ας, ἡ.
chirurgus, χειρουργός, ὴ, όν.
chlamydatus, ὁ τῇ χλαμύδι περιβεβλημένος, χλαμυδωτός, ὴ, όν.
chlamydula, χλαμύδιον, ου, τό.
chlamys, χλαμύς, ύδος, ἡ.
cholera, χολέρα, ας, ἡ.
cholara laborare, χολεριᾶν.
cholericus, χολερικός, ὴ, όν.
choragium, χορήγιον, ου, τό.
choragus, χορηγός, ὴ, όν.
choraules, χοραύλης, ου, ὁ.
chorda, χορδή, ῆς, ἡ.
chorda ultima, sua ima, νήτη, ης, ἡ, & contracte νῆτη, ης, ἡ.
chorda peoultima proxima, παρανήτη, ης, ἡ.
eborda suprema, ὑπάτη χορδή, & simpliciter ὑπάτη, ης, ἡ.
a chorda aberro, παρεχορδίζω, παρεχορδέω, ῶ.
chordas quinque habeos, πεντάχορδος, ου, ὁ.
chordas novem habens, ἐννεάχορδος, ου, ὁ.
chordas multas habens, πολύχορδος, ου, ὁ.
chordis consonos, πρόσχορδος, ου, ὁ, σύγχορδος, ου, ὁ.
chordula, νάβλιον, ου, τό.
chorea, χορεία, ας, ἡ.
choreas ducere, χορεύω.
chorus, χορός, ὁ, ὁ.
chorum duco, χορηγέω, ῶ.

chori magister, χοροδιδάσκαλος, ου, ὁ.
chorographia, χωρογραφία, ας, ἡ.
chorographus, χωρογράφος, ου, ὁ.
christiana protestio, χριστιανισμός, ὁ, ὁ.
christianus, χριστιανός, ὴ, όν.
CHRISTUS, ΧΡΙΣΤΟΣ, ου, ὁ.
ebristi religionem profiteor, χριστιανίζω.
chrooica, χρονική, τά.
chronicus, χρονικός, ὴ, όν.
chrysendeta, χρυσίδιον, τό, ἐκπώμιον, τό.
chrysocolla, χρυσοκόλλα, ης, ἡ.
chrysolithus, χρυσόλιθος, ου, ὁ.
chylus, χυλός, ὁ, ὁ.

C I.

cibalis, βρῶμος, ου, ὁ.
cibaria, σῖτα, τά. τὰ βρώσιμα, βρώματα, τά, ἐπισίτια, τά, τροφαί, αἱ.
cibariorum inopia, σιτοδία, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ, στενοσιτία, ας, ἡ.
cibarius, βρώσιμος, ου, ὁ, ἡ, τρώξιμος, ου, ὁ.
cibarius panis, πιτυρίτης ἄρτος, ὁ, ἄρτος συγκομιστός.
cibi copia, ἀτροφία, ας, ἡ, ἀφορβία, ας, ἡ.
cibi pecuria, ἀβοσία, ας, ἡ.
cibi avidus, βρωτικός, ὴ, όν.
cibi fastidium, ἀφαγοσία, ας, ἡ.
cibum cspio, σιτέομαι, ἔδομαι.
cibi abstinentia, λύτεσις, ας, ἡ, ἀσιτία, ας, ἡ.
cibum capiens domi suæ, αὐτόσιτος, ου, ὁ, ἡ, αὐτόσιτος, ου, ὁ.
cibo, σιτίζω τινά, aliquem.
cibum fallidiens, ἀνόρεκτος, ου, ὁ.
cibum sumo, σιτοτεύομαι, αἱρέομαι σῖτον, προσφέρομαι τροφήν.
cibum parare, σῖτον ποιῶ.
cibum appero, seu, alacriter sumo, ἀσιτέω, ῶ.
cibus, σῖτος, ου, ὁ, βρῶμα, ατος, τό, ἔδεσμα, ατος, τό, τροφή, ῆς, ἡ, σιτία, ων, τά, ἔδωδη, ης, τό.
cicada, τέττιξ, γος, ὁ.
cicatrico, ἑλκόω, ῶ.
cicatricosus, ἑλκώδης, ες, ὁ, ἡ ἑ.
cicatricula, ἑλκίδιον, ου, τό.
cicarrix, ἕλκη, ης, ἡ, οὐτιδανή, ῆς, ἡ.
cicar, ἐρέβινθος, ου, ὁ.
cicercula, λάθυρος, ου, ὁ.
cicindela, φάλαινα, ης, ἡ, λαμπυρίς, ίδος, ἡ, πυρελαμπίς, ίδος, ἡ.
cicooia, πέλεγγος, ου, ὁ.
cicur, πῆκτος, ὁ, ἡ, ἥμερος, ου, ὁ, πρᾶος, ου, ὁ.
cicuratio, ἡμέρωμα, ατος, τό, ἐξημέρωσις, εως, ἡ, ἡμέρωσις, εως, ἡ, πῆκτόσις, εως, ἡ.
cicurator, πῆκτολάτης, ου, ὁ, seu πῆκτολάτης, ου, ὁ.
cicuratu difficilis, δυσθάρσολτος, ου, ὁ, δυσεξήμερος, ου, ὁ.
cicuro, πῆκτολίω, ἡμερόω, ῶ.
cicuta, κώνειον, ου, τό.
cieo, item cio, ἐξορμῶ τινά, aliquem. κινῶ πάντα λίθον, omnem lapidem.
ciera alvum, κενολίσι ἄγω.
cicre urinam, ἄγω ὄμον.
ciere bellum, πολεμοποιῶ, πόλεμον ἐγείρω.
cilicium, κιλίκιον, ου, τό, τραχύτης, ου, τό, ἀρθέγμα, ατος, ἡ.
cilium, βλέφαρις, ίδος, ἡ.
cimex, κόρις, εως, ὁ, ἡ ἡ.
cinædus, κίναιδος, ου, ὁ.
cinara, κινάρα, ας, ἡ.
cinocinoatus, βοσμυχοθείς, έντος, ὁ, κινίσιος κεκοσμημένος.
cincinnus, κίκινος, ου, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ, ἠμορίς, ίδος, ἡ, βόστρυχος, ου, ὁ.
cincinnos pulchros habens, εὐπλόκαμος, ου, ὁ.
cinctorium, ζωστήριον, ου, τό.
cinctus, us, ζῶσις, εως, τό, ζῶμα, ατος, τό, περίβολος, ου, ὁ, περιβολή, ῆς, ἡ.
cinctus, a, um, ἐζωσμένος, ου, ὁ, περιβεβλημένος, ου, ὁ.
cinereaeus, τεφρώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
ciogere, circumsepire, περιβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, civitatem muris.
cingo, coerceo, ζώννυμι, περιβάλλω, δεσμέω, ῶ.
cingula, æ, qua cingoator jumeota, ζῶμα, ατος, τό.
cingulum, ζωστὴρ, ῆρος, ταινία, ας, ἡ.
cioisso, ὁ τὴν πλακοῦντα σποδίζων, ἐπὶ τῆς σποδοῦς θερμαίνων.
ciois, κόνις, εως, ἡ, τέφρα, ας, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ, σποδός, ὴ, ὁ.
ciois Cyprius, μίλτος τὸ Κύπριον.
sub cinere coquo, σποδίζω.
cinereus, σποδιός, ὴ, ὁ, τεφρός, ὴ, ὁ, εὔτεφρος, ου, ὁ.
cinnabaris, κιννάβαρις, ίδος, ἡ.
cinnamomum, κινάμωμον, ου, τό.
cinnus, πλόκαμος, ου, ὁ, πολυμυγία, ας, ἡ.

cio, ἐξορύσσω τινά, aliquem, κοῖλα πάντα λίθου, omnem lapidem.
cippus, τυλωτόκης, ης, ὁ, στήλη, ης, ἡ.
circa, ἀμφί cum genitivo. περί cum accusativo, ἀμφὶ μέσον ἡμέραν, circa meridiem.
circellum, κρικίον, ου, τό.
circenſis, κυκλικός, ὴ, όν.
circenſes ludi, ἱπποδρομία, ας, ἡ, δρόμος, ου, ὁ.
circinatio, ἀπεγγυᾶ, ῆς, ἡ, ἀπεγγραμὶ, ῆς, ἡ, γύρωσις, εως, ἡ, περιγραφὴ, ῆς, ἡ.
circino, ἀπεγγύω, γυήσω, ῶ, κυκλοῦμαι, ἀπεγκυκλέω, ῶ.
circinus, διαβήτης, ου, ὁ.
circiter, idem, ac circa, ἀμφί, ἀμφί.
circiter decem, δέκα τι.
circitores, οἱ ὁδοὶ, οἱ ἀβίτολοι φύλακες.
circitura, ἀπεοδία, ας, ἡ.
circuitio, ἀπεόδος, ου, ἡ.
circuitio loquendi, ἀπείρωσις, εως, ἡ.
ſine circuitione ſermo, ἁπλοῦς λόγος.
circuitor, ἀπεοδάτης, ου, ὁ, ὁδοὺς, ου, ὁ.
circuitus, a, um, ἀπεκχθὴς, ὑστος, ὁ, ἀπεκλημμένος, η, ὁν.
circuitus, ſubſtant. ἀπεόδος, ου, ἡ, ἀπεβολὴ, ῆς, ἡ.
in circuitu, ἀμφίς.
circularis, ἀγκύκλιος, ου, ὁ, ἀπεοδάπιος, ου, ὁ.
circularie ſigumentatio, κύκλος, ου, ὁ, apud Dialecticos.
circulatim, κυκληδὸν, κύκλῳ.
circuletor, ἀγύρτης, ου, ὁ, ὀχλαγωγὸς, οῦ, ὁ, κυκλοβάρος, ου, ὁ, ψηφολόγης, ου, ὁ.
circulatorem ago, κυκλοβορέω, ῶ, ψηφολογέω, ῶ.
circulatorius, ἀγυρτικὸς, ὴ, όν.
circulo, κυκλόω, ῶ, κυρόω, ῶ.
circulor, ὀχλαγωγῶ.
circulus, κύκλος, ου, ὁ, κυκλίσκος, ου, ὁ.
circulus oculi. vide oculus.
circum, ἀπεί, cum accuſativo, ἀμφί.
circumactio, ἀπεαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀπεισροσὴ, ῆς, ἡ.
circumaggero, ἀπεχώννυμι, aut ἀπεχώσυμαι.
circumago, ἀπεάγω, κυκλόω, ῶ, ἀπεοδόω.
circumambulo, ἀπεέρχομαι, ἀμφιβαίνω.
circumcido, ἀπεκόπτω, ἀπετόμνω.
circumcingo, ἀπεζώννυμι, καταζώννυμι.
circumcirca, πάντῃ.
circumciſio, ἀπετμὴ, ῆς, ἡ, ἀπεκοπὴ, ῆς, ἡ.
circumciſus, κάλαθος, ου, ὁ, ὀπίτομος, ου, ὁ.
non circumciſus, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
circumclamo, ἀπεκράζω.
circumclaudo, ἀπεκλείω, κατακυκλόω, ῶ.
circumculo, ἀπεκόλπω, ῶ.
circumcutro, ἀπετρέχω.
circumdatus, ἀπεβλητὸς, ὴ, όν, ἀπεβεβλημένος, η, ὁν.
circumdo, ἀπεβάλλω τῇ πόλει τεῖχος, urbem muro, κυκλόω, ῶ, ἀπεέχω.
circumducere, decipere, ἐξαπατᾶσθαί τινα, aliquem; ἐξαπατᾶν.
circumduco, ἀπεάγω, ἀπεαγγέομαι, ἄομαι.
circumeo, ἀπεβαίνω, ἀπεοδέω π.
circumequito, ἀπεϊππάζω.
circumferentia, ἀπεφόρημα, ατος, τό.
circumfero, ἀπεφέρω π, ἀπεάγω.
circumfleclo, ἀπεκάμπτω, ῶ, ἀπεγκάμπτω.
circumflexio, ἀπεκαμψὶ, ῆς, ἡ.
circumflexus, ἀπεκλασὶς, εως, ἡ, ἀπεοφὴ, ῆς, ἡ, ἀπεγκαμψὶς, εως, ἡ, ἀπεκαμπὴς, ὴ, ὁν.
circumfluo, ἐπερῶ πινὶ, ἀπεῤῥέω π.
circumfluus, ἀπεῤῥοος, ου, ὁ, ἡ, ἀπεῤῥέων, οντος, ὁ.
circumfodio, ἀπεορύττω, ἀπεσκάπτω.
circumforaneus, ἀγύρτης, ου, ὁ, ἀγορᾶιος, η, ὁν, ἀλήμων, ονος, ὁ.
circumforo, ἀπειπεράω.
circumfoſſura, ἀπεσκοὴ, ῆς, ἡ, ἀπεόρυξις, εως, ἡ.
circumfrico, ἀπετρίβω, ἀπεκνίζω.
circumfulgeo, ἀπελάμπω, ἀπεϊλλω.
circumfundo, ἀπεχέω, ῶ, ἀπεῤῥέω.
circumfuſio, ἀπέχυσις, εως, ἡ.
circumfuſa lux, ἀπεαγγυᾶ, ᾶς, ἡ.
circumfuſus aer, ἀπεάχυ ἀὴρ, & ſimplicitar, τὸ περιχυ.
circumfuſus, ἀπεῤῥεῤῥυθὶς, ὑστος, ὁ, ἀπεῤῥέων, ου, ὁ, ἡ, ἀπεσπάμενος, η, ὁν, ἀπεκεκμένος, η, ὁν.
circumgelatus, ἀπεπαγὶς, ὑστος, ὁ.
circumgemo, ἀπεστενάζομαι, ἀπεστένομαι.
circumgeſto, ἀπεάρω π.
circumglobor, ἀπεσφαιρόομαι.
circumjaceo, ἀπείκειμαι.
circumjicio, ἀπεβάλλω.
circumlambo, ἀπελείχω.
circumlator, ἀπεφορεὺς, ου, ὁ.
circumlatus, ἀπεφορητὸς, ὑστος, ὁ.
circumligo, ἀπεδέω, ῶ, ἀπεδέω, ῶ.
circumlino, ἀπεχρίω.
circumlitus, ἀπεχριθὴς, ὑστος, ὁ.
circumlocutio, ἀπείρασις, εως, ἡ.
circumloquor, ἀπεφθέγγομαι.
circummitto, ἀπεπέμπω.
circummunio, ἀπεβρέττω.
circummunitio, ἀπεφραγμὸς, ῦ, ὁ, ἀπείρωξις, εως, ἡ.
circummunitus, ἀπεφραχθὴς, ὑστος, ὁ.
circumnaſcor, ἀπεφύομαι.
circumnavigo, ἀπεπλέω, ῶ, ἀπεάω, ῶ.
circumobruo, ἀπεχώννυμι.
circumplector, ἀπεπλέκω.
circumpono, ἀπεπίθημι τινί π.
circumpoſitus, ἀπεθετὸς, ὴ, όν, ἀμφίθετος, ου, ὁ.
circumpoſitio, ἀπέθεσις, εως, ἡ.
circumpullulo, ἀπεβλαστάνω.
circumquaque, πάντῃ, & Dorice ἁπᾷ.
circumquaque fero, ἀπεπτάω.
circumquaque trabo, ἀπείλκω.
Circumrudo, ἀπείξω, ῶ.
Circumretio, ἀπεπλέκω, περιλαμβάνω.
Circumretitus, ἀπεπλημμὶς, ὴ, όν, ἀπεπλεκὴς, ὑστὸς, ὁ.
Circumrodo, ἀπεβρώσκω, ἀπετρώγω.
Circumſculpo, ἀπεκολάπτω, ἀπεκαίζω.
Circumſcindo, ἀπεκόπτω, ἀπετέμνω.
Circumſcribo, definio, determino, ἀπεγράφω, ὁρίζομαι.
Circumſcribo terminis, ἀπεορίζω.
Circumſcriptio, ἀπεγραφὴ, ῆς, ἡ, διαγραμὴ, ῆς, ἡ.
Circumſcriptor, ἀπεγραφὲς, έως, ὁ.
Circumſcriptus, ἀπεγεγραμμὶς, ὴ, όν, ἀπεγραπτὸς, ὴ, όν.
Circumſeco, ἀπετέμνω.
Circumſedeo, obſideo, ἀπεκάθημαι.
Circumſepio, ἀπεφράττω, ἀπεβάλλω.
Circumſeptus, ἀπεφραχθὴς, ὑστὸς, ὁ, ἀπεβεβλημὶς, η, ὁν.
Circumſero, ἀπεφυτεύω.
Circumſeſſio, ἀπεκάθ.ος, ου, ἡ, ἀπεκάθημα, ατος, τό.
Circumſeſſus, ἀπεκαθέζομαι, πολιορκέω, ῶ.
Circumſido, ἀπεκαθέζομαι.
Circumſigno, ἀπεσημαίνω, ῶ, ἀπεσφραγίζω.
Circumſiſto, ἀπείστημι, ἀμφίστημι.
Circumſono, ἀπηχέω, ῶ. ἀπεβρόμέω, ῶ.
Circumſonantes loci, ἀπηχέντες τόποι.
Circumſpecte, ἀπεσκεμμένως, ἀπεφυλαγμένως, ἀλαβῶς.
Circumſpectio, ἀπέσκεψις, εως, ἡ.
Circumſpecto, περισκοπάομαι.
Circumſpectus, qui prudens eſt, περιλαγμὸς, ὴ, όν, συνετὸς, ὴ, όν.
Circumſpergo, ἀπεῤῥαίνω.
Circumſpicio, ἀπεσκοπέω, ῶ, ἀπεβλέπω πάντη, ἀπεωρέω, ῶ.
Circumſpicio attonitus, περιφοβέω, ῶ.
Facile circumſtans, circumdans, vel circumſiſtens, ἀπερίστατος, ου, ὁ.
Circumſtantia, ἀπέστασις, εως, ἡ.
Circumſto, ἀπείστημι.
Circumſtrepo, ἀπεκτυπέω, ῶ, ἀπεθρυλέω, ῶ.
Circumſtruo, ἀπεοικοδομέω, ῶ.
Circumſuo, ἀπεῤῥάπτω.
Circumtectus, ἀπεκεκαλυμμὶς, η, ὁν.
Circumtego, ἀπεκαλύπτω.
Circumtexo, ἀπεπλέκω.
Circumtondeo, ἀπεκείρω.
Circumtono, ἀπεβρομέω, ῶ.
Circumtonſus, ἀπεκεκαρμὶς, η, ὁν.
Circumvado, ἀπεέρχομαι.
Circumvagus, ἀπεπλανήμὶς, η, ὁν, ἀπεπερχὴς, ὁος, ὁ, ἡ.
Circumvallo, ἀπεβάλλω, ἀπερόω, & ἀπεῤῥάττω, περιχαράκωμα, ῶ.
Circumvallatus, ἀπεπαρεμβλὴς, ὑστὸς, ὁ, ἀπεβεβλημὶς, η, ὁν, ἀπεφραχθὴς, ὑστὸς, ὁ.
Circumvectio, ἀπεφόρησις, εως, ἡ.
Circumvector, περιχέομαι, ἄομαι.
Circumvectus, περιχθὴς, ὑστὸς, ὁ:
Circumveho, περιχέω, ῶ, περιάγω.
Circumvenio, περιέρχομαι, περιπυλέω, ῶ, περιΐστημι.
Circumvenio, decipio, περιέρχομαι, πρᾶγμα, ατος, τό, πραγμάτιον, ου, τὸ, περιβάλλω.
Circumvenio ſophiſmate, περιτροπίζομαι, περιτροφίζω.
Circumventio, ἀμφίβασις, εως, ἡ.
Circumventus, περιπλημμὶς, η, ὁν.
Circumverſor, περιπλέομαι, ἄομαι, περιστρέφομαι.
Circumverto, περιστρέφω, περιπλέω, ῶ, περιπτύω, ῶ.
Circumveſtio, περιστολίζω.
Circumvincio, περιδέω, ῶ.
Circumvolitu, περιΐπτασθαι.
Circumvolo, περιπωλίζω, ἀγυιάω, ῶ, περιπλέω, ῶ.

Cir-

Circumvolutio, ὅλιξ, ικος, ἡ, κυλίνδησις, εως, ἡ.
Circus, κύκλος, ὁ ἢ ἱπποδρομία γίνονται.
Ciris, avis, κάρις, ιδος, ἡ.
Cirratus, βαθυκρυφαῖος, ος, ὁ.
Cirrus, βόστρυχος, ου, ὁ, κίκινος, ου, ὁ, τρίχος, ου, τὸ.
Cis, citra, ἐντὸς, ἐπὶ τάδε.
Ciſta, κίστη, ης, ἡ, κιβωτὸς, οῦ, ὁ, λάρναξ, ακος, ἡ, κάφινος, ου, ὁ, κοίτη, ης, ἡ.
Ciſtella, μυὶς, ίδος, ἡ.
Ciſterna, τὸ ὕδατον δοχεῖον, λάκκος, ου, ὁ.
Citare teſtem, μάρτυρα παρέχεσθαι, μάρτυρα παρατίθεσθαι.
Citatio, ἀκλησις, εως, ἡ.
Citatus, ἐξωρμημένος, ἐπὶ, ος, ὁ.
Citerior, ἐγγύτερος, α, ὁν, ἐγγύτερος, α, ὁν.
Cithara, κιθάρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, φόρμιγξ, γγος, ὁ.
Cithara cano, κιθαρίζω, φορμίζω.
Citharæ pulſandæ peritus, κιθαριστικὸς, ὴ, ὸν.
Citharam pulſo, κιθάραν κρούω, vel κρέκω, διακρίνω.
Cithariſta, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
Cithariſtria, κιθαρίστρια, ας, ἡ.
Cithariædas, κιθαρῳδὸς, οῦ, ὁ.
Citimus, ἐγγύτατος, η, ον.
Citius, ταχέως.
Citius dicto, ἐμπρήσιος.
Citius dicto aliquid facere, ἐμπρήσιον.
Cito, ταχέως.
Cito, as, ὁρμάω, ῶ.
Cito, in jus voco, diem alicui dico, προσκαλοῦμαί τινα.
Citra, cis, ἔντος, χωρὶς, ἐκτὸς.
Citra, abſque, ἐκτὸς τοῦ ῥήνου, citra Rhenum, ἔνδ.
Citra laborem, ἀκμητὶ, vel ἀκμητεί.
Citrea mala, τὰ κίτρια μῆλα.
Ultro, citroque, δεῦρο πάλιν τε. πρόσω & ὀπίσω. ἔμπροσθεν, & ὄπισθεν.
Citrum, κίτριον μῆλον. vel ſine adjectione, κίτριον, ου, τὸ.
Citus, ἐξορμηθεὶς, ἐπὶ, ος, ὁ, ταχὺς, ὺ, ὁ.
Civicus, πολίτης, ου, ὁ.
Civile bellum, ἐμφύλιος πόλεμος.
Civilia negotia tracto, πολιτεύω.
Civilis, πολιτικὸς, ὴ, ὸν, ἀστὸς, ου, ὁ.
Civilitas, τὸ πολιτικὸν, ἀστότης, ητος, ἡ.
Civiliter, ἀστείως, χαριέντως, πολιτικῶς.
Civis, πολίτης, ου, ὁ.
Civis ooves, τειπολίτης, ου, ὁ, πολεμιώτης, ου, ὁ, & ἡ.
Civitas, πόλις, εως, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
Civitatis princeps, πολιάρχης, ου, ὁ.
Civitate privare, ἀπόξενόω.
Civitatem extruere, κατοικίζω.
Civitatis regimen, πολιτεία, ας, ἡ, πολίτευμα, ατος, τὸ.
Civitatis oſor, μισόπολις, ιδος, ὁ.
Civitatis ſtudioſus, φιλόπολις, ιδος, ὁ.
Civitas condita, πόλις κατοικία.
Civitate donare, πολιτεύω δίδωμι, ἐγγράφω τῇ πόλει.

C L.

Clades, πτῶμα, ατος, τὸ, ὄλεθρος, ου, ὁ, λύμη, ης, ἡ, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
Cladem accipio, βλάπτομαι, πλήττομαι.
Clam, λάθρα, ſeu λάθρᾳ. λάθρα ὑμῶν, clam nobis, κρύφα ὑμῶν.
Clamator, κράστης, ου, ὁ, κεκράκτης, ου, ὁ.
Clamito, κραυγάζω.
Clamo, βοάω, ῶ, κράζω, κραυγάζω, αὔω.
Clamor, κραυγὴ, ῆς, ἡ, ἰαχὴ, ῆς, ἡ, βοὴ, ῆς, ἡ.
Clamoſus, κραυγαστικὸς, ὴ, ὸν, μεγαλόφωνος, ου, ὁ.
Clancularius, κρυπτὸς, ὴ, ὸν, κρύφιος, ου, ὁ.
Clanculum, λαθραίως, κρυβδὴν.
Clandeſtinæ nuptiæ, γάμοι ὀδυσσέως, vel λαθραῖοι.
Clandeſtinos, αὐρυπὸς, ου, ὁ, λαθραῖος, ου, ὁ.
Clango, tuba cano, κλάζω, κλαγγάω.
Clangor, κλαγγὴ, ῆς, ἡ, ἦχος σαλπιγγος.
Clara, ὑπαιθρίοι, λαμπραὶ, περῶσαι, εὐδοξοι.
Clareo, φαίνω, φαίνομαι.
Clareſco, διαφαίνομαι.
Clarifico, δοξάζω.
Clarigatio, ἀλάλητήριον, ου, τὸ.
Clariſonus, λαμπρόφωνος, ου, ὁ, ἡ.
Clariſſimus, λαμπρότατος, η, ον.
Claritas, αὐγάσσω, ας, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
Claritas viſus, ὀξυδερκὴς, ὲς, τὸ.
Claritas vocis, λιγυρία, ας, ἡ.
Claritas nominis, ἔνδοξία, ας, ἡ.
Clarum, πρόβλημα, ατος, τὸ, φανερὸν, οῦ, τὸ.
Clarus, perſpicuus, λαμπρὸς, ὰ, ὸν, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, φαιδρὸς, ὰ, ὸν.
Clarus ſum, ἔνδοξέω, ῶ.
Clarus, inſignis, ἔνδοξος, ου, ὁ, ἀείμνηστος, ου, ὁ.
Claſſe pugnare, ναυμαχῶ.
Claſſem ædificare, προσκατασκευῶ.
Claſſem deducere, καθέλκω.
Claſſes diſtribuo, κατατάσσω.
Claſſiarius, ἐπιβάτης, ου, ὁ, ναυμάχος, ου, ὁ, ναυμάχιμος, ον, ὁ.
Claſſicum canere, ὑποσημαίνω τὸ ὡς ἔπαθον, σημαίνω τὸ ἐκκλητικόν.
claſſicum, σάλπιγξ, γγος, ἡ, ἐκκλητικὸν, οῦ, τὸ.
claſſicum bellum, ναυμαχία, ας, ἡ.
claſſicus, ναυτικὸς, ὴ, ὸν.
claſſis, ordo, σύνταξις, εως, ἡ, φυλὴ, ῆς, ἡ.
claſſis, navium moltitudo, στόλος ναῶν.
claſſis dux, ναύαρχος, ου, ὁ, στόλαρχος, ου, ὁ.
clathratus, κλεῖθρον κεκλεισμένος.
clathro, as, κλείθρῳ ἐρύω.
clathrum, κλεῖθρον, ου, τὸ.
clava, ποδόλη, ης, ἡ, ῥόπαλον, ου, τὸ, κορύνη, ης, ἡ.
clavarius, ἡλοπόνος, ου, ὁ.
clavator, ῥοπαλίτης, ου, ὁ, ῥοπαλοφόρος, ου, ὁ.
clavatus, a, um, ἡλωτὸς, ὴ, ὸν.
claudicatio, χωλότης, ητος, ἡ, χωλεία, ας, ἡ.
claudico, χωλαίνω, σκάζω, χωλεύω.
claudo, ānio, κατακλείω, κατακλήω, παύω, ἀκτίνω, πεπαίνω, ῶ.
claudo, intercludo, ἀποκλείω, ἔρχω, κλείω, κλήζω.
claudo oculos, κατακλίνω ὀφθαλμούς.
claodus, χωλὸς, ὴ, ὸν, αὐλὸς, ὴ, ὸν, γυὶς, ὸς, ὁ.
claudus utroque pede, ἀμφίκωλος, ου, ὁ.
clavicula, κλεῖδιον, ου, τὸ, ὅλιξ, ικος, ἡ.
clavicularius, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
claviculus, γομφίον, ου, τὸ.
claviger, κλειδοῦχος, ου, ὁ.
clavis, κλεὶς, ιδὸς, ἡ.
clavis adulteria, ἀντίκλεις, κλὶς, ιδος, ἡ.
clauſtrarius, κλειδοποιὸς, οῦ, ὁ.
clauſtrum, κλεῖθρον, ου, τὸ.
clauſula, πάρος, ατος, τὸ, ἔσχατον, ου, τὸ, πέρας, ατος, τὸ.
clauſora, σύμπτυξις, εως, ἡ.
clauſus, κλειστὸς, ὴ, ὸν, ἀπόκλειστος, ου, ὁ, κατάκλειστος, ου, ὁ.
non clauſus, ἄκλειστος, ου, ὁ, ἀνέῳγος, ου, ὁ.
clavos, ἥλος, ου, ὁ, γόμφος, ου, ὁ.
clavus, gubernaculum, οἰήϊον, ου, τὸ, αὐξ, ὀκος, ὁ, πηδάλιον, ου, τὸ.
clavus ligneus, πάτταλος, ου, ὁ.
clavis compactus, γομφωτὸς, ὴ, ὸν, & ἡ.
clavum tenere, πηδαλιοῦχῶ.
clavis affigo, κατήλω τινὰ, aliquem.
clemens, πρᾶος, ου, ὁ, ἥπιος, ία, ὸν, ὁ, & ἡ, ἤπιος, ου, ὁ.
clementer, πρᾴως, ἠπίως.
clementia, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
clepo, foror, κλέπτω.
clepſydra, κλεψύδρα, ας, ἡ.
clepſydra parva, κλεψύδριον, ου, τὸ.
clericus, κληρικὸς, ὴ, ὸν.
clerus, κλῆρος, ου, ὁ.
clibanus, κλίβανος, ου, ὁ.
clicns, πολίτης, ου, ὁ, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ.
clientela, θεραπεία, ας, ἡ, πολιτεία, ας, ἡ.
clima, κλίμα, ατος, τὸ.
climactericus, κλιμακτηρικὸς, ὴ, ὸν.
clicns, πρόξενος, ου, ὁ.
clinicus, κλινικὸς, ὴ, ὸν, κλινίσιος, ου, ὁ.
clitellæ, ἐπισάγματα, τὰ, καπύθια, τὰ, ἄτυγες, αἱ.
clitellarius, ὑποζυγοφόρος, ου, ὁ, σαμαροφόρος, ου, ὁ.
clitellas impono, ἐπιφορτίζω τινὶ.
clivoſus, βαθὺς, εῖα, ὺ, ὁ, ἡ.
clivus, γαῦλος, ου, ὁ, βῶλος, ου, ὁ.
cloaca, ἀφεδρὼν, ῶνος, ὁ, ἀμάρα, ας, ἡ, βόθρυος, ου, ὁ.
cloacæ, ῥυγὲς, ὲς, ἡ, γλυκὺς, ὺ, ὁ.
cluois, ἰσχίον, ου, ὁ, ἀφεδρυγών, ῶνος, ὁ, τὸ.
clypeatus, ἀσπιδοφόρος, ου, ὁ.
clypei umbilicus, ἀσπίσκος ἀσπίδος, μεσομφάλιον, ου, τὸ.
clypeus, ἀσπὶς, ίδος, ἡ, ὅπλον, ου, τὸ.
clypeo monitus, ὑποσπίδος, ου, ὁ, ὁ ἀσπιδίτης, ου, ὁ ἀσπισμὸς, ῆτος, ὁ.
clypeo defendo, ἀσπίζω.
clypeatim teſtudine facta, ἀσπιδὸν.
clypeis confertis pugno, συναστίζω.
clypeum ferens, φόρασπις, ιδος, ὁ.
clypeus parvus, ἀσπίδιον, ου, τὸ, λαισῶν, ῶνος, ὁ, τὸ.
clypeum ubiiciens, ἀσπιδοπροβολὴς, ῆτος, ὁ, βίψασπις, ιδος, ὁ.
clyſter, κλυσὴρ, ῆρος, ὁ.
clyſtir parvus, κλυστῆριον, ου, τὸ.

C o.

coacervatio, συναθροισμός, ῦ, ὁ.
coacervatus, συσωρευθείς, έντ-ος, ὁ.
coacervo, λόφον ποιῶ, ἀθροίζω πάντα εἰς ἑαυτό, coacervo omnia in unum; συγκομίζω, συσωρεύω.
coacesco, συνοξύνω.
coactilatius, πηλοπαιδός, ᾶ, ὁ.
coactio, συναγωγή, ῆς, ἡ.
coactor, ἀσπράκτωρ, ορος, ὁ.
coactus, συγκλειόμ-ος, η, ὁ, συμπεκλεισμέν-ος, η, ὁ.
coactus vi, βιαιοθείς, έντ-ος, ὁ.
coactus necessitate, ἀναγκασθείς, έντ-ος, ὁ.
coadjuvo aliquem, συμβοηθῶ πρός τινα.
coadonata, συναγωγή.
coaduno, συνείρω, συναμιλλῶ.
coæqualis, ἴσος, η, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ ἡ.
coæquo, ὁμαλίζω, active.
coætaneus, ἡλικιώτης, ου, ὁ, σύγχρονος, α, ὁ, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ ἡ.
coævus, ὁμῆλιξ, ικος, ὁ, ἡ ἡ, σύγχρονος, α, ὁ.
coagmentarius, ἁρμολόγος, α, ὁ.
coagmentatio, συναρμογή, ῆς, ἡ, σύνθεσις, εως, ἡ.
coagmento, συναρμόζω, συνάπτω, συγκείνω.
coagmentum, σύνθεσις, εως, ἡ, σύναρμα, ατος, τό.
coagulatio, πῆξις, εως, ἡ.
coagulo, πήγνυω, πηγνύω, τυρόω, ῶ.
coagulum, πυτιά, ᾶ, ἡ.
coalescere facio, συνάπτω.
Qui nequit coalescere, δυσόγκριτος, ος, ὁ.
coalesco, συνίσταμαι, συμφύομαι, συνάπτομαι.
coarctare, ἀπορθρίσκω, στενόω, ῶ, στοιχειόω, ῶ.
coarctatio, ἀπορθρίσεως, εως, ἡ, συρολή, ῆς, ἡ.
coarctatus, συνεχούς, ούσης, ὁ.
coarguo, ἐλεγχῶ π, κατελέγχω.
coax, vox ranæ, seu imitatio ejus vocis, κόαξ, ακος, ὁ.
coccinatus, κοκκοβαφής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
coccinea vestis, κόκκινος χιτών.
coccineus, κόκκινος, η, ὁ.
cocco tinctus, κοκκοβαφής, ές, ὁ, ἡ ἡ, & κοκκοπεβαφής, ές, ὁ, ἡ ἡ.
coccum, κόκκος, ου, ὁ.
cochlea, κόχλος, ου, ὁ, κοχλίας, α, ὁ.
cochleare, ὀστοῦξ, υκος, ὁ, ὀστράκιον, α, τό.
cochlides scalæ, κλίμαξ ἑλικτή.
cocta, seu elixa vendens, ἑφθοπώλης, α, ὁ.
Locus, ubi cocta veneont, ἑφθοπώλιον, ου, τό, ἑφθοπώλιον, ου, τό, & ἑφθοπώλειον, ου, τό.
coctilis, ἑφθός, ῆ, όν.
coctio, ἕψησις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ, σηλία, ας, ἡ.
coctitius, α, ον, ἑψητικός, ἡ, όν.
coctor, ἑψητής, οῦ, ὁ.
coctum, ἑφθόν, οῦ, τό, ἑψημένον, ου, τό.
coctura, ἕψησις, εως, ἡ.
coctus, ἕψθείς, έντ-ος, ὁ, ὑπεπεμμένος, α, ὁ.
coctu difficilis, δύσπεπτος, ος, ὁ.
coctu facilis, εὔπεπτος, ου, ὁ, ἕψιμος, α, ὁ.
non coctus, ἄπεπτος, ος, ὁ, ἀνέψητος, ου, ὁ.
codex, ασμιός, οῦ, ὁ, σέλαχος, εος, τό. sed pro libro, βίβλος, ου, ἡ.
codex rationum, λογολογισμός, οῦ, ὁ, Lucianos.
codicillus, γραμμάτιον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
cœlebs, ἄγαμος, ου, ὁ.
cœlum, ὑφός, οῦ, ὁ.
cœmetarium, κοιμητήριον, ου, τό.
cœmo, συναγείρω, ιρα, συμπήγνυμι.
cœmptio, συνάνησις, εως, ἡ.
cœna opipara, δεῖπνον, α, τό, πολυτελὲς & πολυτάλαντον, τελὲς, ές, τό.
cœna dominica, δεῖπνον κυριακόν.
cœna, δεῖπνον, α, τό, δεῖπνος, α, ὁ, δόρπον, ου, τό, δειπνοσύνη, ης, ἡ.
cœnam instruo, δεῖπνον ἑτοιμάζομαι. Poetice δειπνοτεύω, ῶ.
cœnam præbeo, δειπνίζω.
cœnaculum, δειπνητήριον, ου, τό, ὑπερῷον, ου, τό, ἀνώγεον, α, τό, & Attice ἀνώγαιον, ου, τό.
cœnatio, δειπνήριον, ου, τό.
cœnatorium, οἴκημα, ατ-ος, τό.
cœnatutio, δειπνητέον.
cœnipata, συνδειπνητ-ής, οῦ, ὁ, ἑπιδημοδειπνητ-ής, οῦ, ὁ.
cœno, δειπνῶ ποῦ τινος, apud aliquem, ξυνδειπνῶ μετά τινος.
cœnobium, κοινόβιον, α, τό.
cœnosus, πηλώδης, έσ-ος, ὁ, ἡ ἡ, βορβορώδης, έσ-ος, ὁ, ἡ ἡ.
cœnula, συμπόσιον, α, τό.
cœnum, lutum, πηλός, οῦ, ὁ, βόρβορ-ος, α, ὁ.
coeo, convenio, σύνειμι, συνέρχομαι.
coeo, conspiro, συνίσταμαι.
coeo ad arma, σύνειμι.

coepi, ἄρχω, ἄρχομαι, ἐπάρχομαι.
coercitio, συοχή, ῆς, ἡ, πιεσμός, οῦ, ὁ.
coire, concumbere, μίσγεσθαι γυναικί, συγγίνεσθαι.
coitus, concubitus, μῖξις, εως, ἡ, ὁμόμιξις, εως, ἡ, συνουσία, ας, ἡ.
cœptum, institutum, κατηρχθόν, έντ-ος, τό, ἀρχή, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατ-ος, τό.
coequito, συναπαδῶ.
coerceo, κατέχω τινά, ἀπείργω εἴ τινος, ἀναχαιτίζω, συνείργω.
cœtus, συνοδία, ας, ἡ, ὁμήγυρις, ε-ος, ἡ.
cogitabundus, σκοπός, ὁ, ἐπίβουλ-ος, ος, ὁ.
cogitamantum, ἀνθρώπιον.
cogitatio, ἔννοια, ας, ἡ, νόημα, ατ-ος, τό, ἐπίνοια, ας, ἡ.
in cogitationem revocari, ἀναπολέω, ῶ.
cogitatiuncula, νοῆμα, ατ, τό.
cogitato, consulto, ἐκ προνοίας.
cogito, meditor, σκοπέω, ῶ, ἐνθυμέομαι τάδε, διανοῦ π, λογίζομαι.
cogito mecum, συνοπάζομαι, ἄομαι.
cognata, σύμψυχα, τά, σύμφυλα, τά.
cognatio, συγγένεια, ἐθ-ος, τό, συγγένεια, ας, ἡ.
cognationem habere inter se, προσήκειν ἀλλήλοις.
cognatus, συγγενής, ἐθ-ος, ὁ, ἡ ἡ, ὁμογενής, ἐθ-ος, ὁ, ἡ ἡ, συμφυής, ἐθ-ος, ὁ, ἡ ἡ, κηδεστής, ἐος, ὁ.
cognitio, γνῶσις, εως, ἡ, ἐπίγνωσις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
cognitor, ἐπιγνώμων, ον-ος, ὁ, δοξαστ-ής, ὰ, ὁ, γνώστης, α, ὁ.
cognitu difficilis, δύγνωστ-ος, ος, ὁ.
cognitu facilis, εὔγνωστ-ος, ος, ὁ.
cognitus, γνωστός, ή, όν, γνώριμ-ος, ος, ὁ, ἐγνωσμένος, η, όν.
cognomen, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἐπωνυμία, ας, ἡ.
cognomento, adverb. ἐπίκλην.
cognominatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
cognomines, ὁμώνυμοι, οἱ, ὁνόμωνοι, οἱ.
cognomino, ἐπικλέω τινά, ὀνομαζω.
cognominatus, ἐπονύμ-ος, ος, ὁ.
cognosco, γινώσκω, γνωρίζω, ἐπιγινώσκω, κατανινώσκω, οἶδα, ῶ, ἐσομαι, ῶ, διαπυθάνομαι.
cogo, adigo, ἀναγκάζω, βιάζομαι, ἀγγαρεύω, ἐπιάω, ἐξαναγκάζω, ἐπαναγκάζω.
cogo, coacervo, συνάγω, ἐπισυνάγω.
cogo in unum, ἁμίζω εἰς ταυτό.
cohabitatio, συνοίκησις, εως, ἡ.
cohabitator, σύνοικ-ος, ος, ὁ, σύνοικ-ος, α, ὁ.
cohabito, ἐπινέω, ῶ, συνοικίζομαι τινι, συνοικῶ.
cohæres, ἐγκληρονόμ-ος, ος, ὁ.
cohæreotta, συνέφεσις, εως, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ.
cohæres, συγκολλώμενος, ἐφαπτός τινι, συνάπτομαι.
cohærens, συγκληρονόμ-ος, α, ὁ.
cohibentia, ἐμβυσίς, εως, ἡ, συοχή, ῆς, ἡ.
cohibeo, ἐπέχω τινά, κατασχέθω, συνέχω, συνείργω.
cohibere iracundiam, κατασχεῖν τὴν ὀργὴν, κρατεῖν τῆς ὀργῆς.
cohibitio, κώλυσις, εως, ἡ.
cohonesto, ἐπικοσμῶ τινά, aliquem, σεμνολογέω, ῶ.
cohorresco, κατατρέβομαι, ὄμαι.
cohors, σπεῖρα, ας, ἡ, πάγμα, ατ-ος, τό, λόχ-ος, α, ὁ, ἴλη-ος, ου, τό.
flipata cohors, συνειλημένη πάγμα.
cohortandus, παρακλητ-έος, α, όν.
cohortatio, παράκλησις, εως, ἡ, παράλησις, εως, ἡ.
cohorror, συμφρίκη, ῆς, παρηγορία, ῶ, ἐπικλάω, παρέω, ῶ.
coinquino, συμμολύνω, συμμιαίνω.
coitio, συνέλευσις, εως, ἡ, συνεργασία, ας, ἡ.
coitum appero, ἐγκυκάω, ῶ.
coitus, συνουσία, ας, ἡ.
coitus Lunæ cum Sole, συνοδικόν, α, τό.
colaphos impingere alicui, κολαφίζω, βαπίζω τινά ἐπὶ σιαγόνα, in maxillam, ἐπὶ πόρπας, in caput.
colaphus, κόλαφ-ος, ος, ὁ, βάπισμα, ατ-ος, τό.
colatio, πῶσις, εως, ἡ.
colator, πῶτης, ου, ὁ.
colator vini, οἰνοπῶτης, ου, ὁ.
colatum vinum, οἶνος πεπωμένος.
coliculus, κρωλίον, α, τό, κωλίσκ-ος, α, ὁ.
colicus, κωλικός, ή, όν.
colis, κωλός, ή, όν.
collabasco, συνολισθάνω.
collabefacto, λυμαίνω, διαφθείρω.
collabefio, καταλύομαι, λυμαίνομαι, διαφθείρομαι.
collabor, συμπίπτω, συμπολισθάνω.
collachrymatio, ἐπιδάκρυσις, εως, ἡ.
collachrymor, συνδακρύω τινί, ἐπιδακρύω, προσκαταλαμβάνομαί τινος.
collactaneus, iisdem mammis nutritus, συγγάλακτ-ος, ος, ὁ, σύτροφ-ος, ἐμογάλακτος, ος, ὁ.
collata, παστρικχλίνη, ης, ἡ, περιδόμιον, α, τό.

Col-

collarium, περιτραχήλιον, ε, τό.
collatio, συγκομιδή, ῆς, ἡ, συμβολή, ῆς, ἡ, συναφορά, ᾶς, ἡ.
collatio, comparatio, ἐπιβολή, ῆς, ἡ, ἀντιπαβολή, ῆς, ἡ, ἀντιθεώτασις, εως, ἡ.
collatitius, συγκομιστός, ή, όν.
collaudatio, ἐγκώμιον, ου, τό, συναίνεσις, εως, ἡ.
collaudo, προσαινῶ, ῶ, συναινέω, ῶ.
collecta, συναγορά, ᾶς, ἡ, ἄθροι-ος, ου, ὁ, συμβολή, ῆς, ἡ.
collectanea, τὰ ἐκλεκτα, τὰ ἐολεκτα.
collectio, συλλογή, ῆς, ὁ, σύλλεξις, εως, ἡ, ἀθροισμός, ᾶ, ὁ.
collectitius, συλλεγμάι-ος, α, ὁ.
collectivus, seu aptus ad colligendum, ἀνυπάγωγ-ος, ε, ὁ.
collector, συναγωγεύς, έως, ὁ, συναγτὴρ, ῆρ-ος, ὁ, ἀθροιστής, ᾶ, ὁ.
collega, συνάρχων, οντ-ος, ὁ, σύναρχ-ος, ε, ὁ.
collega in consulatu, συνυπατεύων, οντ-ος, ὁ, συνύπατ-ος, ε, ὁ.
collega sum in magistratu, συνάρχω.
collegæ, συναγωγοί, οἱ, συνάρχοντες, οἱ.
collegium, συνέδριον, ου, τό, σύλογ-ος, ε, ὁ, συμβούλιον, ε, τό, σύστημα, ατ-ος, τό.
colliberrus, συνατολοιθ-ος, ε, ὁ, σύδουλ-ος, η, ὁ.
collibet, collubet, συνδοκεῖ μοι τόδε, hoc mihi libet, Thucydides.
collido, συμβάλλω π, aliquid frango, συγκρίω, κατακράτω.
colligatio, σύδεσμ-ος, ου, ὁ, σύνδεσις, εως, ἡ.
colligo, as, simul ligo, συνδέω, ῶ, κατασδέω, ῶ.
colligo, is, συνάγω π, aliquid colligo, συναθροίζω, συνάγω τι, ἀγείρω, συγκομίζομαι.
colligere in unum, ἀγυρτίζω, ἀγυρέω, ῶ, ἀγυρτζω, συνάγω εἰς ἕν.
colligo se, ἀναπαύομαι ἐν ὕπνῳ.
colligere, pro redimere, ἐκλαμβάνω, ἀναζωπυρῶ τινα, aliquem.
colligere stipem, ἔρανον αἰτεῖν, ἢ συνάγειν.
colligere rationem, λογίζεσθαι.
colligere sparsa, ἀναλέγεσθαι.
colligo, concludo, συνάγω, ἀναλέγομαι, συλλέγω, συλλέγομαι.
collineare ad scopum, στοχάζεσθαι σκοπῆ.
collimatio, στοχασμός, οῦ, ὁ.
collineo, as, διαχρίω, ῶ, κατασκιαζόμενα τῆς ἡδονῆς, ad voluptates.
collinio, συναλείφω.
collino, uno lino, κατακρίω.
collinus, ὁ ἐν τῷ βυτῷ, ὁ ὅν τῷ βυτῷ. Aristoteles de mundo.
colliquefacio, συντήκω.
colliquesco, συντήκομαι.
collis, λόφ-ος, ου, ὁ, βουνός, οῦ, ὁ, κνημός, οῦ, ὁ, χῶν-ος, ου, ὁ, γηλοφία, ας, ἡ.
septem colles habens, ἑπτάλοφ-ος, ε, ὁ. Epitheton urbis Romæ.
collisio, πρόσρηξις, εως, ἡ, συγκρασμός, οῦ, ὁ.
colloeare in tuto, ἐν καλῷ θέσθαι.
colloeare una, συγκαθιδρύω.
collocare in, ἐνιδρύω, ἐνιδρύομαι, ἐγκατοικίζω εἰς θρόνον, in sedem.
collocare columnas in curiam, ἱστάναι κίονας εἰς τὸ βουλευτήριον.
collocare bene, & κατατίθεσθαι τὰ χρήματα, pecuniam.
collocatio, θέσις, εως, ἡ, πῆξις, εως, ἡ.
colloco, καθίζω, ἐγκαθιδρύω.
collocupleto, κατατλουτίζω.
collocatio, συνουσία, ας, ἡ.
colloquium, συνουσία, ας, ἡ, κοινολογία, ας, ἡ, συντυχία, ας, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
in colloquium venire cum aliquo, ἐς, vel εἰς λόγους ἰέναι τινί, Thucydides. ἐς λόγους ἐλθεῖν τινι, Aristophanes. εἰς λόγες ἀφίεσθαί τινι, Atheoagoras.
colloquor, κοινολογέομαί τινι, συνομιλῶ τινι, συνδιαλέω, ῶ, ἐντυγχάνω.
colluceo, φέγγω, κατατλάμπω, φαίνω.
colluctor, συμπαλαίω cum dativo, διαπαλαίω.
colluctatio, διαπάλη, ῆς, ἡ.
colludo, ia, συμπαίζω τινί, alicui, προσαθῶ.
colludere alicui, συναγωνίζεσθαί τινι, Demosthenes. συμπράττειν τινί. Lycurgus contra Leoc.
collndere, fiste, & simulare agere, συγκατατεύγω.
colludium, συδοκησμός, οῦ, ὁ.
collum, τραχηλ-ος, ε, ὁ, αὐχήν, ἰν-ος, ὁ.
collum amputo, τραχελοκοπέω, ῶ.
collum obtorqueo, τραχηλίζω.
collum fraogo, λύτητραχηλίζω, ἐκτραχηλίζω.
collum attollo, τραχηλέω, ῶ.
collum longum habens, μακροτράχηλ-ος, ε, ὁ, τετραδιν-ος, α, ὁ.
collum maculosum habens, ποικιλοδερ-ος, ε, ὁ.
colluo, διακλύζω, κατακλύζω.
colluvio, κατάγνυμι, ατ-ος, τό, συμπαγοία, ας, ἡ.
colluvor, συμπαστάς, ᾶ, ὁ.
colluvorie, συγκρασμός.
colluvratio, σύσυψις, εως, ἡ, σύμπαμψις, εως, ἡ.
colluvro, περιαγύζω, κατακλύσω.
colluvro oculis, περιακτίσσομαι ὄσσοις, noctem, Aratus. περιακτέω, cum accusativo, περιβλέπω.
colluvies, sordes, χλίδ-ος, εδ-ος, τό, συγκλύς, ύδ-ος, ὁ, σύμρυσις, εως, ἡ.
collyrium, κολλύριον, ε, τό.
colo, as, are, κάω, ῶ, κάω, διαθάω, ῶ, ἀθαλβίζω, ἀθάλγω.
colo, is, ere, veneror, adoro, σέβομαί τινα, aliquem, λατρεύω τινί, τιμάω, ῶ, σεβίζω, θεραπεύω τινὰ κατ' εὐσέβειαν, animi benevolentia aliquem colo.
colere, pro exercere, ἀσκέω π, ἐπιτηδεύω.
colere, pro habitare, οἰκέω.
colere, pro diligere, φιλῶ τινα, aliquem.
colere eitam, διώκω.
colere agrum, γεωργῶν χῶρον, vel γῆν.
colere, pro ornare, κατασκευάζω, cum accusativo. Nazianzenus 2. contra Jul.
coloni, κάτοικοι, αἱ, γειώμοροι, οἱ, ἐμμοιρῆται, οἱ.
colooi nooi, ἀθρόοι νεοκατοίκητοι, νεοκάτοικοι, οἱ.
colonia, λάτοικίς, ας, ἡ.
coloniæ deductio, κατοικία, ας, ἡ, μετοικισμός, ᾶ, ὁ.
coloniæ deductor, λάτοικος, ου, ὁ.
colonism deducere, λάτοικίαν ἐκπέμπειν, λάτοικίζω, λάτοικίαν πάσσθαι.
coloous, ἀγροῖώτ-ος, ε, ὁ, γεωργός, ᾶ, ὁ, ἔποικ-ος, ε, ὁ.
colophon, κολοφών, ῶν-ος, ὁ.
colophonem imponere, τὸν κολοφῶνα ἐπιτθέναι.
color, χρῶμα, ας, ἡ, χροΐ, ᾶς, ἡ, χροιά, ας, ἡ, βαφή, ῆς, ἡ, Poetice.
coloratio, χρωματισμός, οῦ, ὁ, χρῶσις, εως, ἡ, λάτχρωσις, εως, ἡ, ἀνάχρωσις, εως, ἡ.
colorator, σιλβωτής, οῦ, ὁ, ἰλλικοπλάστης, ε, ὁ, χρωστὴρ, ῆρος, ὁ.
coloratus, σιλβώεις, ε, ὁ.
non coloratus, ἄχρο-ος, ε, ὁ, & ἄχρως, ω, ὁ.
colore booo præditus, ἄχρωτ, ῶτ-ος, ὁ, ἡ, ἡ, & ἄχρους, ε, ὁ.
coloro, βάπτω, ἐπιχρίω, χρωίζω, χροΐζω.
colossus, κολοσσός, οῦ, ὁ.
colostra, vel colostrum, τροφεῖς, ἴδ-ος, ὁ, τυκρίτης, ε, ὁ, πυός, ὁ, ἰδ-ος, τό.
coluber, ὄφις, ἰδ-ος, ὁ, δράκων, οντ-ος, ὁ, χέρσυδρ-ος, ε, ὁ.
colum, ἰθμός, οῦ, ὁ, ὑθμός, ου, τό.
columbarium, περιστερεών, ῶν-ος, ὁ, περιστερωτοφεῖον, ου, τό.
columbarius, περιστερότροφ-ος, ε, ὁ.
columbus, & columba, περιστερά, ᾶς, ἡ.
columbious, quod est ex columbis, περιστερώδης, ἰδ-ος, ὁ, ἡ, ὁ, περιστερίδιος, α, τό, περιστερώδης, ες, ὁ.
columbatim, περιστερηδόν.
columella, στηλίδιον, ε, τό.
columen, στύλ-ος, ου, ὁ, ἔρισμα, ατ-ος, τό.
columna, στύλ-ος, ε, ὁ, κίων, ον-ος, ὁ, val ἡ, ἔρισμα, ατ-ος, τό.
columnæ basis, στυλοβάτης, ε, ὁ.
columnæ fastigium, ἀκροκίονιον, ε, τό.
columnarum capitulum, κιονόκρανον, ε, τό.
columnia sulcio, διαστυλόω, ῶ.
in columna insculpere, στηλογραφῶ, στηλοκοπῶ.
columnatus, στυλωθείς, έντ-ος, ὁ.
colus, ἠλακάτη, ης, ἡ.
coma, κόμη, ἄθωρε, ας, ἡ, χαίτη, ης, ἡ.
coma promissa, μακρός, ά, όν. Hesychius.
conia pexa, κτένες, ἀδ-ος, ἡ.
comam nutrio, ἀθωρίζω, ἀθώρομαι, κομοτροφέω, ῶ, κομάω, ῶ.
comarum exornatrix, κομώτρια, ας, ἡ.
comarum exornator, κομωτής, οῦ, ὁ.
coma adultera, ἔτερόχρο-ος, ου, τὸ, τριχόμιον, ε, τό, φενάκη, ης, ἡ, περικη, ης, ἡ.
comatus, κομήτης, ε, ὁ, τολόκομ-ος, ε, ὁ.
comatus bene, ἀτρεξ, ίχ-ος, ὁ, ἀτρίχος, α, ὁ, ἄκομος, ε, ὁ.
combibo, συμπίνω τί τι, aliquid cum aliquo.
combibo, ooia, συμπότης, ε, ὁ.
combinatio, σύζευξις, εως, ἡ.
combino, συζεύζω.
comburendi vim habens, καυστικός, ή, όν.
comburo, ἐμπρήθω, λάτκαίω π, aliquid, φλέγω, συμφλέγω.
combustio, λάτάκαυμα, ατος, τό, ἐμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμός, οῦ, ὁ.
combustus, αἰθαλωτός, ὸν, ὁ, αἰθός, ὸν, ὁ.
combustu facilis, ἄφλεκτος, ε, ὁ, ἀκαυτός, ἰος, ὁ, ἡ, ὁ.
combustivus, καύσιμος, α, ὁ.

comedo, φάγω, τρώγω, βρύκω, ἐσθίω.
comedo ad ſatietatem, ἀδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγίω, ῶ. hinc ἀδηφαγία, ας, ἡ, ſeu ἀδηφαγία, ας, ἡ, nimia comeſtio.
comedo intemperanter, λαιμάττω.
comedo, onis, & comeſtor, κρεωφάγος, ϲ, ὁ, βόφαγος, ϲ, ὁ.
commejo, κρεωφῶ.
comes, ἑταῖρος, ου, ὁ, συνέμπορος, ϲ, ὁ, σύνδυος, ϲ, ὁ.
comes itineris, συνοδοιπόρος, ϲ, ὁ.
comes ſum, ὑπηρέτω, ῶ, ὑπαδέω, ῶ, ὑπηδέω.
comeſſabundus, ἐπίκωμος, ϲ, ὁ.
comeſſatio, κῶμος, ου, ὁ, πότος, ου, ἡ.
comeſſator, κωμαστής, οῦ, ὁ.
comeſſor, κωμάζω.
nomeſtor, κρεωφάγος, ῶ, ὁ.
comeſtura, ἔδεσμα, ἄτος, τὸ, ῥῶσις, εως, ἡ.
comeſus, βεβρωμένος, η, ον.
cometa, κομήτης, ου, ὁ.
comice, κωμικῶς, κωμῳδικῶς.
comicus, κωμῳδός, οῦ, ὁ, κωμικός, οῦ, ὁ.
comicus, a, um, κωμικός, ὁ, κομική, ἡ, κομικόν, τό.
comious, ἐγγύθεν, συχνόθεν, ἐκ χειρός.
comious pugnare, συχνόθεν, aut συχνὸν μάχεσθαι.
comis, humanus, χρηστός, ἡ, ὁ, φιλοπροσήγορος, ϲ, ὁ, ἥμερος, ὁσ, ὁ, ἡ, ἡμῖν, μείλιχος, ϲ, ὁ.
comitas, ἀπροσηγορία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ.
comitatus, us, ἀκολουθία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
comiter, φιλοφρόνως, εὐμενῶς.
comitia, ἀγχιρεσία, τὰ, ἀγχιρεσίαι, αἱ, σύνοδος, ϲ, ἡ.
comitialis morbus, ἐπιληψία, ας, ἡ.
comitiali morbo laboro, ἐπιληπτέω.
comitialis, vel comitiarius, ἀγχιρεσιακός, ἡ, ὁ.
comitium, ἐκκλησιαστήριον, ου, τό.
comitiis interſum, ἀγχιρεσιάζω.
comitor, συνακολουθέω, ῶ, cum dativo. συνεπεσθαί τινι, aliquem comitor, συμπέμπομαι, ὑπηδέω.
comma, κόμμα, ατος, τό.
commaculo, ῥυπαίνω τινά, κηλιμαίνω.
commeatus, τροφή, ῆς, ἡ, τὰ σιτία, δίοδος, ου, ἡ, ἐφόδιον, ου, τό.
commeatui præfectus, βίαρχος, ου, ὁ, σιτάρχος, ου, ὁ, βιώτης, ου, ὁ.
commeatus, proficiſcendi venia, τέλος, ους, ὁ.
commeatus inopia, ἐκκομιδία, ας, ἡ.
commeato abundo, ἐκπλέω, τέτμα ὑπάρχω, Demoſthenes.
commeminl, διαμέμνημαί τινος, διαμνήμης ἔχω.
commemorabilis, διαμνημονευτέος, α, ὁ.
commemoratio, ὑπομνημάτισμα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commemoratione dignus, ἀξιομνημόνευτος, ου, ὁ, ἀξιόλογος, ου, ὁ.
commemoro, ὑπομνηματίζω.
commendabilis, digous, qui laudetur, ἐπαινετός, ὴ, όν.
commendare, id eſt, fidei alicujus committere, ἐπιτρέπω τινί τι, Xenophon. συνίστημί σοι τοῦτο, hoc tibi commendo, Demoſthenes. ἐγχειρίζω ἑαυτὸν τινι, ſeipſum alicui commendere, h. e. alicujuc fidei ſeipſum committere, Æſchines.
commendare, id eſt, laudere, ἐπαινῶ σε τοῦτο, laudo te propter hoc, συνίστημι, e. ad Corinth. 6.
commendatio, ἔπαινος, ου, ἡ, ὑποδοχή, ῆς, ἡ.
commendatus, a, um, ἐπαινετός, ὸς, ὁ, ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, ἄσπ, ἡ, ἐπαινετόν, ἔτ, τό.
commendatitiæ litteræ, συστατικὴ ἐπιστολή.
commendo, ἐμπιστεύω, συνίστημι.
commentaris ſcriptis interpretor, ὑπομνηματίζω.
commentarium, vel commentarius, ὑπόμνημα, ατ, τό, ὑπομνηκιδιον, ου, τό.
commentatio, μελέτημα, ατος, τό, ἄσκημα, ατ, τό, φρόντισμα, ατ, τό.
commentatiuncula, ἐνθύμημάτιον, ου, τό.
commentator, φροντιστής, οῦ, ὁ.
commentitius, ἔκτος, πλασματώδης, ες, ὁ, ἡ, ὁ.
commentor, φροντίζω, διαλαμβάνω, πραγματεύομαι, ἐπισκέπτομαι, συμμελετάω, ῶ.
commentum, res ficta, σκῆψις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τό, ἐνθύμημα, ατ, τό, ἐπίνοια, ας, ἡ.
commeo, as, are, iter facio, φοιτάω ὅς τινα, ad aliquem, & πρός τινα.
commercium, συναλλαγμα, ατ, τό, ἀλλαγή, ῆς, ἡ.
cui commercium cum nullo eſt, ἀπρόσμικτος, ου, ὁ, ἀσυναλλακτος, ου, ὁ.
commercium cum aliquo habere, ὁμιλάττω τινί, cum dativo.
commercium eſſe, συμβόλαιον ἔχειν πρός τινα, cum aliquo, πρός γίνεσθαι συμβόλαιον, cum aliquo, συμβόλαιον γίνεσθαι πρός ἄνθρωπον ὑποφόριον.
commereor, μισθαρνέω, ἄξιος εἰμι.
commetior, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει, hoc viribus meis commetior, Nazianzenus.
commigro, μετοικέω παρ' ἑτέρους, apud exteros exulo, Iſocrates.
commilitium, συμμαχία, ας, ἡ, συστρατεία, ας, ἡ.
commilito, συστρατιώτης, ου, ὁ, σύμμαχος, ου, ὁ.
comminatio, ἀπειλή, ῆς, ἡ, ἀπείλημα, ατ, τό.
comminiſcor, συμπλάττω, ἐξαμάσσω τι, ἐνθυμέομαι, ἔμμα, ἔπεσθαι, ῶ.
comminor, eris, ἀπειλέω, ῶ, ἀπειλέω, ῶ, συναπειλέω, ῶ, προσαπειλέομαι.
comminuo, συντρίβω, λεπτύνω.
commiſceo, συμμίγνυμί τινι, συγχυσίω, ῶ, συγκεράννυμι, συγχεράννυω.
commiſeratio, κρατίκτησις, εως, ἡ, οἰκτος, ου, ὁ.
commiſereſco, οἰκτίζω σε τοῦτο, commiſereſco te hujus rei.
commiſeror, σπλαγχνίζομαι περί τινος, vel ὑπέρ τινος, alicujus commiſeror.
commiſſio, σύμβλημα, ατ, τό.
commiſſor, συμβαλλομαχέω, ῶ, ὁ.
commiſſum, πλημμέλημα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τό.
commiſſura, ἁρμογή, ῆς, ἡ, συνάρμα, ας, ἁ.
commiſſus, ἐπιστομισμένος, η, ον, συμβεβλημένος, η, ον.
commiſtio, ἀνάκιρνις, εως, ἡ, σύμμιξις, εως, ἡ.
commitigo, κρατυμαλάσσω.
committo, alicujus fidei trado, ἐπιτρέπω τινί τι, πιστεύω σε τοῦτο, hoc tibi committo.
committere, iojungere, ἐπιπάττω τινί τι, aliquid alicui præcipere.
committo, pro permitto, προτίθημι cum infinitivo. ἐπιτρέπω.
committere inter ſe, ideſt, inimicos facere, συνέπω.
committere, peccare, πλημμελῶ τι.
committere, idem ac ſociare, συνάπτω, συζεύγνυμι.
committere prælium, πόλεμον κρίνεσθαι, μάχεσθαι, κρίνεσθαι τὴν μάχην.
committere, id eſt, in certamen mittere, συμβάλλω, συγκρίνω, σύρρηγνυμι.
commode, ἐπικαίρως, ἐπιτηδείως.
commodior, χρησιμώτερος, α, ὁ.
commodius, λυσιτελέστερον, ου, τό.
commodiſſime, κάλλιστα.
commoditas, ὠφέλεια, ας, ἡ, ἐπιτηδειότης, ητ, ἡ, συμφόρα, αττ, τὰ, ἐπικαιρία, ας, ἡ.
commodo, commoditati alicujus inſervio, συμφέλω τινί, συμφόρου τινί.
commodare alicui argentum, χρῆναι τινὶ ἀργύριον, Demoſthenes.
commodo utendum, χράω, ῶ.
commodis alicujus conſulere, ſeu inſervire, σκοπῶ τὸ συμφέρον τινός, σκοπεῖσθαι τὸ συμφέρον τινί.
commodum capio, λυτελέω, cum genitivo. ὠφελέομαι, ὦμαι, ει ἔδει αὐτῷ λυτελέω, ubiil commodi ex ea re percipio. Ariſtophanes.
commodum, utile, ὠφέλεια, ας, ἡ, σύμφορον, ου, τό.
commodum, opportune, κατὰ καιρόν, ἐπικαίρως.
commodus, πρόσφορος, ου, ὁ, ἐπιτήδειος, α, ὁν, χρήσιμος, ῶ, ὁ.
commerco, καταλγέω, καταλγῶ.
commouefacio, ἀναμιμνήσκω τι, ὑπομιμνήσκω, ἐνθυμέω, ῶ, ὑπομνέω, ῶ.
commonefactio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
commoneſio, ὑπομνηματίσκομαι.
commoueo, ὑπομιμνήσκω τινά τι, cum duobus accuſativis. παραινέω, ῶ, νουθετέω, ῶ, ἐμβάλλω, ῶ.
commonitio, νουθέτησις, εως, ἡ, νουθέτημα, ατος, τό, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
commooitus, νουθετούμενος, ὑπόμνησις, η, ὁ, ὑπομνηθείς, ὲντος, ὁ.
commoniſtro, κρατυνόμενος.
commoratio, habitatio, διατριβή, ῆς, ἡ.
commoratio, mora, ἐγχρόνισις, εως, ἡ, κατοχή, ῆς, ἡ, σχέσις, εως, ἡ.
commorior, συναποθνήσκω.
commoror, maneo, χρονίζω. διατρίβω ἐν τῇ πόλει, in civitate immorari. βραδύνω.
commorari aliquem, i. e. detinere, ἐπέχω τινός, διακατέχω τινά.
commotio, συγκίνησις, εως, ἡ.
commotus, συγκινητός, ὴ, όν.
commoveo, perturbo, διαταράττω, συγκινέω, ῶ, διακινέω τι.
communicatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ.
communico, κοινωνέω τινί τινος, & τινί τι, communicate aliquid cum aliquo, μεταδίδωμι.
communio, onis, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητ, ἡ, μέθεξις, εως, ἡ.
communionem habere cum aliquo, κοινωνῶ τινι.
communio, is, ire, ἀθροίζομαι, ἀκροκαθίζω, ἀθροικαθίζω, ἔχω ὦ.
communis, κοινός, ῆ, όν, ἐπίκοινος, ου, ὁ, ξυνός, ῆ, όν, ξυνικός, ου, ὁ. hoc mihi cum eo eſt commune, ἔστι ὑπάρχει μοι κοινὸν πρός ἄνδρα. Max. Tyrius, Serm. 40.

com-

communis multis, πολύκοινος, ε, ὁ.
communis omnibus, πάγκοινος, ε, ὁ.
communitas, κοινότης, ητος, ἡ, κοινωνία, ας, ἡ.
communitas vitæ, συμβίωσις, εως, ἡ.
communiter, κοινῶς, ἐκ τοῦ κοινοῦ, κοινῇ, ἐπικοινῶς.
commotabilis, κινητὸς, ἡ, ὁ, συμβλητὸς, ἡ, ὁ.
commutatio, μεταβολή, ῆς, ἡ, ἀλλαγὴ, ῆς, ἡ.
commuto, permuto, ἀλλάττομαί τι τινος, aliquid aliqua re.
commutare, ἐπιμείβομαί τί τινος.
commuto vitam cum morte, μεταλλάττω τὸν βίον.
como, κομῶ, κομῶ, ἐξυπνίω, ῶ, κομβόω, ῶ, κεκλωκὼς.
comœdia, κωμῳδία, ας, ἡ.
comœdiarum scriptor, κωμῳδοποιὸς, ὁ, ἡ, & κωμῳδοποιητὴς, ἡ, ὁ.
comœdus, κωμῳδὸς, ἡ, ὁ.
compactio, σύμπηξις, εως, ἡ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compactum, συναρμογὴ, ῆς, ἡ, συνηρμοσμένον, ου, τό.
compactus, συμπαγὴς, ἐσσα, ὁ, ἡ, ἔπηγος, ὁς, ὁ, ἡ.
compages, ἁρμογαί, αἱ, ἅρμαι, αἱ.
compaginо, as, συναρμολογέω, ῶ.
compago, & compages, σύνεσις, εως, ἡ, σύστημα, ατος, τὸ, συναρμογὴ, ῆς, ἡ.
compar, παρὸς, ος, ὁ, ἴσος, ος, ὁ, σύζυγος, ος, ὁ, ἡ, ἐ.
comparabilis, παραβλητὸς, ἡ, ὁ, συμβλητὸς, ἡ, ὁ.
comparandus, ὁμοιωτὸς, ος, ὁ.
comparare, συγκρίνειν.
comparatio, ἀναλογία, ας, ἡ, παραβολὴ, ῆς, ἡ, σύγκρισις, εως, ἡ.
comparatio rerum ad victum necessariarum, σιτησις, εως, ἡ, σιτησὶς, ῆς, ἡ.
comparco, φείδομαι, κατηφὴς γίνομαι.
comparo aliquid ad aliquid, συμβάλλω τι πρός τι.
comparo, acquiro, πορίζω, πορίζομαι, προσπορίζω, ἐπιπορίζομαι, συμπορίζω, κατασκευάζομαι.
comparo, confero, παραπλέκω, προσπλέκω, παρεξετάζω, διατάσσω, συγκρίνω.
comparare se ad bellum, παρασκευάζεσθαι.
comparam victum, πορίζω βίον.
comparare sibi potentiam, ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ὑπ' ἐξουσίαν.
comparare, pro præparare, συσκευάζω.
comparare cognitionem, λαβεῖν τὴν γνῶσιν.
comparare, emere, πορίζομαί τινί τι, aliquid ab aliquo emo.
ita comparatum est, οὕτω πέφυκε.
compartior, συμμερίζομαι.
compascuus, σύμβοτος, ος, ὁ.
compascuus ager, σύμβοτος ἀγρὸς, ἀγρὸς κοινός.
compatior, συμπάσχω.
compedes, πέδαι, αἱ.
compedibus affligo, ποδέω, ἐμποδέω, ῶ, ἐμποδίω, ῶ.
compellatio, πρόσκλησις, εως, ἡ, ἔντευξις, εως, ἡ.
compellator, προσήγορος, ος, ὁ.
compellatus, προσηγορος, ος, ὁ.
compello, as, alloquor, καταλογέομαί τινα, ὁσπαγχάνω πρός τινα, προσκαλέομαι.
compello, is, συκλείω, συκοφαντέω, ζημιόω.
compendiario, συντόνως.
compendiarius, συντομος, ος, ὁ.
compendiosè, συντόμως.
compendiosus, βραχυτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, συντομος, ος, ὁ.
compendium, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ, συνοψις, εως, ἡ, συντομία, ας, ἡ.
in compendium contraho, συνείρω, ἐπιτέμνω.
compensatio, διαιτὰ, ῆς, ἡ, ἀντίσταθμησις, εως, ἡ.
compenso, ἐπισκευάζω τινὰ, ἀντισταθμίζομαι.
compensare beneficium beneficio, ἀντιφιλοτιμέομαι.
comperendinatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
comperendino, ἀναβάλλομαι.
comperio, ἐξανίσκω, πυνθάνομαι.
comperior, compertum habeo, πυνθάνομαι.
compertum, & exploratum habeo, ἐπίσταμαι ἔτι σαφῶς.
compertus, a, um, πεπληροφορημένος, η, ον.
compes, πέδη, ης, ἡ.
compesco, συσχέθω καὶ, συμίσγω.
competens, ἱκανὸς, ος, ὁ.
competenter, μετρίως.
competentia, ἀναλογία, ας, ἡ.
competitor, ἀντιποιητὴς, ὁ, ἡ.
competitorem esse alicui in aliqua re, ἀντεπιθυμῶ τί τινι.
competitores, συνομόγγιοι, οἱ.
competo, συμπίπτω, συμπίπτει.
compilatio, ἁρπαγὴ, ἁρπαγμὸς, ἁρπαγμὸς, ἡ.
compilator, spoliator, συλητὴς, οῦ, ὁ, λωποδύτης, ου, ὁ.
compilatores & fures alienorum versuum, κλοπεῖον λωποδύται ἐπέων.
compilatus, ἁρπαγμοσυλημένος, η, ον.
compilo, συκολογέομαι, cum accusativo, συκολογία, ῶ.
compingo, συμπήγνυμί π, συμπήγω.

compita, ἄμφοδος, ου, ἡ, ἄγυια, ης, ἡ.
compitalia, ἑορτὴ δημοτελὴς ἐν ταῖς ἀγυιαῖς.
complacco, ἀδονέω, συναρέσκω.
complano, ὁμαλίζω.
complector, περιπλέκομαι, λαμβάνομαι, ἀμφέχω, περιβάλλω.
complectior summatim, ἀνακεφαλαιόω, ῶ.
complectior mente, λαμβάνω ἐν ταῖς γνώμαις.
complectior animo, ἀμφιβάλλω τῷ νῷ.
complementum, συμπλήρωμα, ατος, τό.
compleo, συμπλήρω, συμπληθύνω.
completus, perfectus, τέλειος, ος, ὁ, συμπλήρης, ες, ὁ, ἡ.
complexio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
complexio verborum, ἀρμὸς, ου, ὁ.
complexus, περιπλέξις, εως, ἡ, περισχὼν, όντος, ὁ.
complicatio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
complicatus, συμπλακὴς, ἐος, ὁ, ἀμφίπλοκος, ος, ὁ, ἡ, ὁμόπλεκτος, ος, ὁ, ἡ, ὁμοπλακὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἡ.
complico, συμπλέκω, συμπτύσσω.
complosio, ὀλόφυρσις, εως, ἡ, θρῆνος, ος, ὁ, & θρῆνος, ους, τό.
comploro, ἐπιβοκρύω, κατακλαίω, θρηνέω, ῶ.
complosio manuum, χειρῶν τύπτυλος.
complures, compluria, συμπλείονες, συμπλέες, αἱ, αἰ, συμπλέονα, ω, τά.
compluſculi, ῖναι, αἱ, πολλοί, οἱ.
compono, conjoogo, συντίθημι λόγον.
componere, conferre, ἀντιπαρατίθημι, παραθέω.
componere, commentari, πραγματεύεσθαι, διατάσσω, ἀναπλάττεσθαι.
componere inter se, comparare, παραβάλλω.
componere, pro disponere, συντάττω.
componere, ornare, διατίθημι.
componere, concordare, συναρμόττω πρός τινα.
comportatio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ, sive ξυγκομιδὴ, ῆς, ἡ.
comportatus, συγκομιστὸς, ὁ, ἡ.
comporto, συναγείρω τι, συγκομίζομαι.
compos, ὄμφακτος, ος, ὁ, & ἡ, ἐπίβολος, ος, ὁ.
compos alicujus rei factus, ἐπίβολος, ος, ὁ, & Poetice ἐπήβολος, ος, ὁ, ἐπιπόβολος, ος, ὁ.
compos voti fio, τυγχάνω, cum genitivo.
compos mentis, εὐνοῦχος, ου, ὁ, ἥμων, ονος, ὁ.
compositè, διατόνως.
compositio, ἁρμονία, ας, ἡ, διάπλεξις, εως, ἡ.
compositio, seu artificium orationis, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
compositio, pacificatio, διέξαγωγὴ, ῆς, ἡ, σύμβασις, εως, ἡ.
compositionis, seu pacificationis desiderio teneor, συμβατεύω.
compositio mala, κακοσυνθετία, ας, ἡ.
ex composito aliquid agere, ἐκ συνθήκης.
compositus, διατεταγμένος, η, ὁ, καθεστηκὼς, ότος, ὁ.
compotatio, πότος, ε, ὁ, συμπόσιον, ε, τό.
compoto, συμπίνω.
compotor, συμπότης, ου, ὁ.
compotrix, συμποτὴς, ίδος, ἡ, συμπότρια, ας, ἡ.
comprecatio, κατάχυ, ῆς, ἡ, ἀχὴ, ῆς, ἡ.
comprecor, δέομαί τινος τινι, κατάχομαι.
comprehendi qui nequit cogitatione, & mente, ἀκατανόητος, ος, ὁ, ἀνόητος, ος, ὁ, ἀπερίληπτος, ος, ὁ, cui opponitur δυόητος, ε, ὁ, ἀκατανόητος, ε, ὁ, περιληπτὸς, ὴ, ὁ.
comprehendo undique, ἐκπεριλαμβάνω.
comprehendo summatim, συγκεφαλαιόω, ῶ.
comprehendo, mana teneo, λαμβάνω, συλλαμβάνω, περιέχω.
comprehendere, intelligere, κατανοῶ.
comprehendere mente, περιλαμβάνειν τῇ διανοίᾳ.
comprehensibilis, καταληπτὸς, ὴ, ὁ.
comprehensio, καταληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprehensus, συναληθὴς, ἐος, ὁ.
compressio, συμπίεσις, εως, ἡ, συμπίλησις, εως, ἡ.
compressus, συμπιλέομαι, ῶ, συμπιεσμένος, η, ον, πεπιεσμένος, η, ον.
comprimo, premo, συμπιέζω, συμπίλεω.
comprimera os, συλλαμβάνω τὸ στόμα.
comprimere virginem, i. e. vitiare, βιάζεσθαι κόρην, φθείρω.
comprehensio, conceptus mentis, περίνοια, ας, ἡ.
comprobatio, συναίνεσις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
comprobatur, δοκιμαστὸς, ὴ, ὁ.
comprobo, δοκιμάζω, συναινέω, ῶ.
compromitto, συνεπαγγέλλομαι.
comptus, κόσμιος, ος, ὁ, & ἡ, κεκαλλωπισμένος, η, ον, ὁ.
compulsus, ἀναγκασθεὶς, ἐντος, ὁ, βιασθεὶς, ἐντος, ὁ.
compulsio, συναθησις, εως, ἡ, συλλογὴ, ῆς, ἡ.
compunctio, κατάνυξις, εως, ἡ.
compungo, κατανύττω.
computare, λογίζεσθαι, συμψηφίζω.
computatio, λογισμὸς, ὁ, ἡ.
computator, λογιστὴς, ὁ, ἡ, λογιστικὸς, ὴ, ὁ.

com-

compuncto, κατανύσσομαι.
conamen, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, ἐπιβολή, ῆς, ἡ.
conatus, ἐπιβολὴ σύμβ⊙, ῆς, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
conatus, us, ἐγχείρημα, ατος, τὸ, πεῖρα, ας, ἡ.
omni conatu, χαρᾷ, & τοδί.
concaco, κατακόζω.
concameratio, καμάρωσις, εως, ἡ, ὀρόφωσις, εως, ἡ.
concamaratus, καμαρωτός, ή, όν.
concamero, καμαρόω, ῶ, ὀροφόω, ῶ.
concavitas, κοίλωμα, ατος, τὸ.
concava, κοιλάδα, ῶν.
concavus, κοῖλ⊙, η, όν, ἐγκοιλ⊙, η, όν.
concedo, ⊕χωρῶ σοι ⊕ βάσιν⊙, ὑπείκω.
concedo, concero me, προσχωρέω, ῶ.
concedo, permitto, ἐπιχωρέω, ῶ, ἐπιδίδωμι.
concedo aliquid petenti, κατανεύω, cum accusativo.
concelebro, συμπαννυχίζω.
concelebro laudes, συμπανηγυρίζω.
concentus, ἁρμονία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ, συμφωνία, ας, ἡ.
concepticulum, περίοχή, ῆς, ἡ.
conceptio, συλλήψις, εως, ἡ.
conceptus, συλλοβὴς, ἔντ⊙, ὁ, συγκλημαῖ⊙, η, όν.
coocaptus, us, συλλήψις, εως, ἡ, κύημα, ατος, τὸ.
conceptus animi, ἐνθύμημα, ατος, τὸ.
conceptus impedicus medicamentum, ἀκυπόρον, ου, τὸ, & ἀκυπόριον, ου, τὸ, cui opponitur κυπρον, ου, τὸ.
concerno, συνερίζω, ῶ.
concertatio, ἀγώνισμα, ῶν, ἡ.
concerto, συμπαλαίζω τινί, συναγωνίζομαι.
concessio, συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, assensus, συγχώρημα, ατ⊙, τὸ, & συγχώρησις, εως, ἡ.
concessio, permissio, ἐπιχώρησις, εως, ἡ, συγγνώμη, ης, ἡ.
concussum est, ἔξεστι.
concessus, συγχωρητὸς, ὁστ⊙, ὁ.
concessus, us, συγχώρησις, εως, ἡ.
concha, κόγχη, ης, ἡ.
conchyliata vestis, πλυγίς, ίδ⊙, ἡ.
conchyllatus, ὁρμι⊙, η, όν, πλυγὲς, ίδ⊙, ὁ, ἡ, ἡ.
conchyliam, κογχύλη, ης, ἡ, κογχύλιον, ου, τὸ.
concido, συγκόπτω π, κατατέμνω.
concidn, cado, κατακόπτω, συμπίπτω.
concidere animo, vel manta, ἀκηδιᾶν, κατεθυμεῖν, πλύνειν.
concieo, συγκαλέω, ῶ.
conciliabulum, συνέδριον, ου, τὸ.
conciliatio, συνάλλαγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conciliator, πρέξεντὴς, οῦ, ὁ, διαλλακτὴς, οῦ, ὁ.
conciliatrix, πρέξεντρια, ας, ἡ.
conciliatus, συνάλλαγμ⊙, η, όν.
concilio, benevolum facio, προσάγομαί τε χρήμασι, φιλέω, ῶ, ἑταίρω, ῶ, συναλλάττω.
conciliare nuptias, μνηστεύω, μνηστεύω γάμου, μνᾶσθαι, & μνᾶσθαι γάμου.
conciliare nuptias pro alio, προμνᾶσθαι, προμνηστεύειν, & προμνηστεύεσθαι.
conciliare sibi alicujus amicitiam, κτᾶσθαι, ἑταιρῶν.
conciliare sibi auditorum mentes, ἐπιχαλκεύειν. Aristoteles l. 3. Rhetoricorum.
concilium, συλλόγ⊙, ου, ὁ, συνέδριον, ου, τὸ.
concilium cogere, ἐκκλησίαν συναγεῖν.
concinne orare, ἐγκαταλλ⊙ λέγ⊙.
concinnatio, κατασκευή, ῆς, ἡ.
concinnus, κομψὸς, ἐπιμελὴς.
concinnitas, ἁρμονία, ας, ἡ, εὐθηνοσμία, ης, ἡ.
concinno, συνεθίζω, συνηρεμίζω.
concinnus, ἁμιλλητὸς, ὁ⊙, ὁ, & ἡ, κομψὸς, ἡ, ὁ, εὐθετ⊙, η, όν.
concino, συναφύω, συνᾴδω.
concio, ἐκκλησία, ας, ἡ, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ.
concio, oratio, ἀγορὰ, ᾶς, ἡ, δημηγορία, ας, ἡ, φήμη, ης, ἡ.
concionabundus, δημηγορικὸς, ἡ, όν.
concionator, δημηγόρ⊙, η, ον, ἐκκλησιαστὴς, οῦ, ὁ.
concionem convocare, ἐκκλησίαν συνάγειν.
in concionem vocare, ἐκκλησιάζειν.
concionem habere, δημηγορεῖν λόγου.
concionor, orationem habeo, δημηγορέω, ῶ, λόγου ποιοῦμαι, ἀγορεύω.
concipio, συλλαμβάνω.
concipio, gravidus fum, κυοφορέομαι, οῦμαι, γεγάδα, ὑποδέχομαι, κύω.
concipere animo, εἰς τὸν νοῦν λαμβάνειν.
mulier concipit, κυεῖ.
conciſa, ἀποτόμως.
conciſus, συνεκκομμ⊙, η, όν.
concitare alicui invidiam, συνάγειν τινὶ φθόνον.
concitare ſeditionem, στασιάζειν.
concitatio, ἐξόρμησις, εως, ἡ, διέγερσις, εως, ἡ.
concitator, διεγέτης, ου, ὁ.
concitatus, παρορμητὸς, ὁστ⊙, ὁ.

concito, παροξύνω, ῶ, συνορμάομαι, οῦμαι, ὀρίνω, ἐπείγω, ὁπορίνω, συνεγείρω, ὄρω, ὁρμάω.
concito, παροτρύνω τινὰ πρός τι.
concitus, κινητὸς, ὁστ⊙, ὁ, ἐξορμητὸς, ὁστ⊙, ὁ.
conclamare ad arma, ⊕βοηγορέω εἰς τὰ ὅπλα.
conclamare vaſa, ἀναζυγὴν σημαίνω.
conclamatio, συμβοὴσις, εως, ἡ, κατιβοὴ, ῆς, ἡ.
conclamatus, deſperatus, ἀπογνωσμέν⊙, η, όν.
conclamatum eſt, πέπρακται.
conclamo, συμβοάω, ῶ, ἀνακράζω.
conclave, μυχὸς, οῦ, ὁ, ταμεῖον, ου, τὸ, συμπόσιον, ου, τὸ.
concludo, κατέργω, συγκατακλείω.
concludo, ratiocinor, συλλογίζομαι, διορίζω.
concluſio, ἐπίλογος, ου, ὁ, σύγκλεισις, εως, ἡ.
concluſio argumentativa, συλλογιστικὸς, ἡ, όν, συναγωγὴ, ῆς, ἡ.
concluſus, συγκεκλεισμένος, η, όν.
concoctio, πέψις, εως, ἡ, πέπανσις, εως, ἡ.
concoctio facilis, εὐπεψία, ας, ἡ.
concoctio tardu, βραδυπεψία, ας, ἡ.
concoctionis difficultas, δυσπεψία, ας, ἡ.
concoctu difficilis, δύσπεπτος, ου, ὁ, ἡ.
concoctu facilis, εὔπεπτος, ου, ὁ, ἡ.
coococtus, πεπεσμένος, η, όν.
concolor, ὁμόχροος, ως, ὁν, ὅς, ὁ.
concomitor, συμπαρέπομαι, ἕπομαι, συνεπόμην, ῶ, συνακολουθέω, ῶ.
concoquere difficulter, δυσπεπτεῖσθαι, δυσπεπτεῖν.
concoquere odium, κατατρέφειν χόλον.
concoquo, πεσσέω, πέπτω.
concordia, ὁμόνοια, ας, ἡ, ὁμοφροσύνη, ης, ἡ.
concordia animorum, συμψυχία, ας, ἡ.
adduco ad concordiam, ἀπακατελλάσσω πρός τινα.
concorditer, ὁμοφρόνως, ὁμοθύμως.
concordo, convenio, ὁμογνωμονέω σὺν ⊕τῳ, ὁμοφρονέω, ῶ, ὁμοιόω, ῶ.
concors, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ἁμόνος, ἡ, ὄν, ὁ, ἁμόψυχος, ον, ὁ, ὁμόφρων, ονος, ὁ.
concredo, ἐπιτρέπω τί τινι, ἐγχειρίζω, κατατρέδω.
concremo, συγκαίω, συμφλέγω.
concreſco, συμφύομαι, συναύξομαι.
concretio, σύνταξις εως, ἡ, πῆξις, εως, ἡ.
concretio humorum, ὑπόπηξις, εως, ἡ. Galenus.
concretus, συνταγὲς, ὄντος, ὁ.
concubina, ὁμόκοιτος, ίδος, ἡ, παλλακὴ, ῆς, ἡ.
concubitus, συνουσία, ας, ἡ.
concubium, ἡ ἀνάκλισις τύδ.
conculcatio, κατατάτημ⊙, ατος, τὸ.
conculco, κατατατέω, ῶ, διαλακτίζω.
concumbere, συγγίνεσθαί τινι, πλαπίζειν γυναικὶ, παρακοιτέω.
concupiſcentia, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ου, ὁ.
concupiſcibilis, ἐπιθυμητὸς, ή, όν.
concupiſco, ἐπιθυμέω χρημάτων, ἐράομαι ⊕ ἐρέομαι, ſcilicet. ἐράσσαι.
concupitus, ἐπιθυμητὸς, ὁστ⊙, ὁ.
concurro, ὁμοδρομέω, συντρέχω.
concurſio, συνδρομὴ, ῆς, ἡ.
concutio, πατάσσω παρειθέω, συνδραμέομαι, ῶ.
concurſus, συνδρομὴ, ῆς, ἡ, συνδρόμος, ου, ὁ.
concuſſio, πάταγ⊙, ατος, τὸ, πλαμὸς, ὁ, ὁ.
concuſſus, συγκεκρουσμένος, η, όν, διασεισθὲς, ὄντος, ὁ.
concutio, σείω, ἐκτίνω, συσείω.
condecenter, προσηκόντως, κατὰ τὸ πρέπον.
condecet, πρέπει, συμπρέπει.
condecoro, ἐκκοσμέω, ῶ, κατακοσμέω, ῶ.
condemnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, κατάδικη, ης, ἡ.
condemnator, κατακρίνων, ονος, ὁ.
condemnatus, κατάκριτος, η, όν, κατάδικος, ον, όν.
condemno, κατηγορέω τινὸς θάνατον, κατακρίνω τινὸς, κατάδικάζω τινος.
condemnor, κατακρίνομαι.
condenſo, συμπάγνυμι, κατατυκόω.
condenſus, πυκνὸς, ἡ, όν.
condico, ἐπαγγέλλομαι συμπίεσθαι.
condictio, ⊕μολογία, ας, ἡ, ἐπαγγελία, ας, ἡ.
condictus, ὁμολογημένος, η, όν.
condigne, ἐπαξίως.
condignus, ἐπάξιος, η, ὁ, ἀξιοπρεπὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
condimentum, ἄρτυμα, ατος, τὸ.
condio, is, ire, ἀρτύω, ἁλίζω.
condiſcipula, συμμαθήτρια, ίδος, ἡ, συμμαθήτρια, ας, ἡ.
condiſcipulus, συμμαθητὴς, οῦ, ὁ.
condiſco, συμμανθάνω.
conditio, κατάστασις, εως, ἡ, κλῆρος, ου, ὁ.
conditio, conventio, αἴρεσις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ. Καλὴ αἱρέσει, conditionibus bonis.
conditionem ferre, προκαλεῖσθαι πρόκλησιν.
conditionem vicissim ferre, ἀντιπροκαλεῖσθαι.
conditiones repudiare, ἀποδοκιμάζειν τὰς ὁμολογίας.

con-

conditionalis, ὑποθετικός, ὴ, ὸν.
conditione ea, ἐπὶ τούτοις τοῖς ὁμολογίαις, vel ἐπὶ τούτῳ.
conditionem accipere, πρὸς ξύμβασιν χωρεῖν.
conditor, rei alicujus auctor, ἀρχηγός, ὸ, ὁ, κτιστής, οῦ, ὁ, ποιητής, οῦ, ὁ.
conditura, ἄρτυμα, ατος, τό.
conditus, ἡδυσθείς, έντος, ὁ, ἀρτυσάμενος, ε, ὁ.
condirus elegantèr, bene structus, εὐκριτος, ε, ὁ, Homerus.
conditus a Deo, θεόκτιστος, ε, ὁ.
condere urbem, πολίζειν.
condere leges, θεσμοτεύειν.
conditus, κτισθείς, έντος, ὁ.
condo, extruo, κτίζω, δημιουργέω, ῶ.
condo, ἀποθήκη, κελύφη, κρύπτω.
condocefacio, συμπαιδεύω.
condoceo, δεδιδάσκω παῖδας.
condoleo, συναλγέω σοι, λυπέομαι.
condoleſco, συμπαθῶ σοι, συμπάσχω.
condonatio, συγγνώμη ης, ἡ.
condonatus, συγγνωσθείς, ε, ὁ.
condono, ἀφίεμαι, pro ignoscere alicui, συγγνώσκω τί τι, κατοχαρίζομαί τι.
cooducibilis, λυσιτελὴς, ές, ὁ, ἡ, χρήσιμος, ε, ὁ.
condneit, utile eſt, συμφέρει.
conduco, duco, συνάγω, cum accuſ. συμφέρει.
conducere opus faciendum, ἐργολαβεῖν.
conducere mercede, πρασιωθῆναι, μισθοῦσθαι.
conductio, μίσωσις, εως, ἡ, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
conductor, μισθοδότης, ε, ὁ, μισθωτὴς, ὸν, ὁ, ἡ, ὸ.
conductus, μεμισθωμένος, ε, ὁ.
conductus mercede, ὑπόμισθος, ε, ὁ, μισθωτὸς, ὴ, ὸν.
conduplicatio, ἀνάπλασις, εως, ἡ.
conduplico, ἀναπλάσσω, ῶ.
condus, ταμίας, ου ὁ.
confabulatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, ὁμιλία, ας, ἡ.
confabulator, λεσχηνευτὴς, οῦ, ὁ, ὁμιλητὴς, οῦ, ὁ.
confabulor, λεσχηνεύω, λεσχηνεύομαι, λεσχηνῶ, ὁμιλῶ, ἀμείβομαι, ἄμοιβον, συνομιλῶ τινί, cum aliquo, διαλαλῶ, διαμυθολογέομαι, ὄμμα.
confectio, διάπραξις, εως, ἡ.
confector, διαπονήτωρ, ορος, ὁ, συντελεστὴς, οῦ, ὁ.
confectus, κατεργασμένος, ε, ὁ.
laboribus confectus, κεκμηκὼς τοσούτοις πόνοις.
confercio, συνοδοιπορῶ.
confabulor, συνομιλῶ τινί, διαμυθολογέομαι, ὄμμα.
conferendus, cnmparandus, συμβλητὸς, ὸν, ὁ.
confero, congero, συμφορέω τι, συναγείρω.
confero me, id eſt, eo, ἀπαντῶ, ῶ, κομίζω.
confero, profum, συμφέρω, ῶ, συντελῶ, ῶ, συμφέρω.
conferre verba in pauca, διὰ βραχέων εἰπεῖν.
conferre in commune, συνατέω.
confertim, πύκνως.
confertus, πύκνος, ε, ὁ, πεῖνὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἁλὼς, ε, ὁ, ſive ἁλέος, ε, ὁ.
confeſſio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ.
ex confeſſo, ὡμολογημένως.
confeſſus, & manifeſtus, ἀνέλεγκτος, ε, ὁ.
confeſtim, αὐτὸ, παραχρῆμα, παραυτίκα.
conficio, perficio, ἀπεργάζομαι, ἀνύω, ἀποτελῶ, ῶ.
conficio, perimo, κατεργάζομαι, ἀναιρῶ, ῶ.
conficio vulneribus, κατατιτρώσκω.
confidens, θαῤῥαλέος, ε, ὁ, θάρσυνος, ε, ὁ.
confidenter, θαῤῥαλέως.
confidentia, θάρσος, εος, τὸ, θαῤῥαλία, ας, ἡ.
confido, θαῤῥέω ἐπί τιν, θαῤῥύνομαι, ἐπιθαῤῥέω, ῶ.
configo, κατηλέω, ῶ, σκληκτέω, ῶ.
configere clavis, ἥλοις, ἐφηλοῦν, καθηλᾶν, προσηλᾶν.
confingo, συναλάττω.
confinis, μεθόριος, ε, ὁ, συνόμορος, ε, ὁ.
confinium, μεθόριον, ε, τό.
confirmatio, βεβαίωσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
confirmator, βεβαιωτὴς, οῦ, ὁ, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ.
confirmatus, βεβαιωθείς, έντος, ὁ.
confirmo, βεβαιόω, ῶ, κρατύνω, ἰσχυρίζω.
confirmo, animum addo, ὑπερθύμω.
confiſco, δημεύω.
confufus, ταραχήρης, έντος, ὁ, πεπληθὼς, ότος, ὁ, ἡ, ὸ.
confiteor, ὁμολογέομαί σοι ταῦτα, ἐξομολογέομαι τῇς ἁμαρτίας, σύμφημι.
confixio, καθήλωσις, εως, ἡ.
confixus, καθηλωθείς, έντος, ὁ, πεπηγυίος, ε, ὁ.
telis confixus, κατατετρωθείς, έντος, ὁ.
conflagratio, καταφλεξις, εως, ἡ.
conflagratus, κατεφλεχθείς, έντος, ὁ.
conflagro, κατακαίομαι.
conflare invidiam, συνάγω τὴν φθόνον.
conflare as alienum, δανείζομαι ὑπό τινος, χρεωστῶ.
conflatio, χώνευσις, εως, ἡ.
conflatos, συγχωνευθείς, έντος, ὁ.
conflictatio, σύγκρισις, εως, ἡ.
conflictatus morbo gravi, βαρυπόνητος, ε, ὁ, & βαρυπαθὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
conflictor, συγκρίνω, συμβάλλω.
conflictus, σύγκρισις, εως, ἡ.
confligo, acie decerno, συμβάλλω, συμβάττω τινί, συγκρίνω.
confluo, συμρυσέω, ῶ.
confluens, ὁμόρροος, ος, ὁ, σύῤῥοος, ε, ὁ, ὁμόῤῥοος, ὸν, ὁ.
confluo, συῤῥέω, ῶ.
confodio, διανύττω, διατιτράσκω.
confœderatus, συνάσπονδος, ε, ὁ.
conformatio, διαμόρφωσις, εως, ἡ, σχηματισμὸς, οῦ, ὁ.
conformis, σύμμορφος, ε, ὁ.
conformo, σχηματίζω, διαμορφόω, ῶ.
conforto, ἐπιθαῤῥύνω, πρατύνω, ῶ.
confoſſus, διεῤῥυγὼς, ότος, ὁ.
confoveo, συναλεαίνω, συνθάλπω.
confractus, συῤῥαγὴς, έντος, ὁ.
confregoſus, σεσηῤῥαγὼς, ότος, ὁ, λελεπισμένος, ε, ὁ.
confrico, συντρίβω, λεπτρίβω, κατατρίβω.
confringo, διαῤῥήγνυμι, συντρίβω.
confugio, καταφεύγω πρός τινα.
confugium, καταφυγὴ, ῆς, ἡ, πρατούγιον, ε, τό.
confundo, συγχέω, πάσχυνω, ταράττω.
confuſe, perturbato ordine, συγκεχυμένως.
confuſio, σύγχυσις, εως, ὁ, συντάραξις, εως, ἡ.
confuſus, συγκεχυμένος, ε, ὁ, ταραχθείς, έντος, ὁ.
confutatio, ἀνασκευὴ, ῆς, ἡ, ἐξέλεγξις, εως, ἡ.
confuto, ἀνατλέγω τινὰ πρὸς ἕτερον, ἐξελέγχω.
congelatio, πάγησις, εως, ἡ.
congelo, κρυσταλλόω, συναπάγνυμι.
congemino, ἀναδιπλόω, ῶ.
congemiſco, συστενάζω, συμπάσχομαι.
congener, συγγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ὸ.
congeries, συμφόρημα, ατος, τὸ, σώρευσις, εως, ἡ.
congero, συμφορέω, ῶ, συναθροίζω.
congero acervatim, συντωθάζω, σωρεύω, σωρίζω.
congerro, συλλαρίνω, έντος, ὁ, συμφιλῶ, ῶ, ὁ, ἡ.
congeſtio, συμφόρησις, εως, ἡ.
congeſtus, συγκομισθείς, έντος, ὁ.
congiarium, δόσις, εως, ἡ, σιτὴ, ῆς, ἡ.
congius, χόος, ου, ὁ.
conglobatim, σφαιρηδὸν.
conglobatio, συνέλιξις, εως, ἡ, σφαίρωσις, εως, ἡ.
conglobatus, συγκεκομισμένος, ε, ὁ.
conglobo, εἱλῶ, ῶ, σφαιρόω, ῶ.
conglomero, συνελίζω τινὰς τι, συνελίττω.
conglutinatio, συγκόλλησις, εως, ἡ, συνάφεια, ας, ἡ.
conglutinator, συγκολλητὴς, οῦ, ὁ, κολλητὴς, οῦ, ὁ.
conglutinatus, σύγκολλος, ος, ὁ, κολλητὸς, ὴ, ὸν.
conglutino, συγκολλῶ, ῶ, ἁφύσσω.
congratulatio, σύγχαρμα, ατος, τό.
congratulor, συγκαίομαί τινι ἀτυχίας, συγχαίρω σοι τούτῳ.
congredior, συνέρχομαι, συμίσγω, συμπαλαίω, ῶ.
congredior, confligo, συμπλέκομαι, συμίσγω.
congregatio, συναγωγὴ, ῆς, ἡ, ἄθροισις, εως, ἡ.
congregatus, συναθροισθείς, έντος, ὁ, ἐπισυναχθείς, έντος, ὁ.
congriego, ἀγείρω τι, ἀθροίζω τι, συμίγω τι, κομίζω, ἐπισωρεύω.
congreſſio, ὁμιλία, ας, ἡ, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
congreſſus, συνέλευσις, εως, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ.
congruenter, ἁρμοζόντως, προσηκόντως.
congruentia, ἁρμονία, ας, ἡ, ἁρμογὴ, ῆς, ἡ.
congruo, convenio, συμπίπτω τινί, ἁρμόζομαι, ὁμοιόω, ἁρμόττω, ῶ.
congrus, vel conger, γόγγρος, ε, ὁ.
congruus, ἁρμόδιος, ε, ὁ.
conjecto, divino, τεκμαίρομαι, διαστοχάζομαι.
conjector, ἐπιστολὸς, ε, ὁ, ἐπιστοχάστης, ε, ὁ.
conjectura, στοχασμὸς, ὁ, ὁ, τεκμήριον, ε, τό.
conjecturem locio, εὐθυμῶ, ῶ, εὐθυμέομαι, ἐμαι. Theophr.
conjecturo aſſequor, διστοχάζομαι, cum genitivo.
conjecturalis, στοχαστικὸς, ὴ, ὸν.
conjectus, συμβλημὸς, ε, ὁ.
conjicere, conjectura aſſequi, συμβάλλω τι, στοχάζεσθαί τινός, de aliquo.
conjicere in periculum, κινδύνῳ περιβάλλειν.
conjugalis, γαμικὸς, ὴ, ὸν.
conjugatio, συζυγία, ας, ἡ.
conjugator, συζυκτὴς, οῦ, ὁ.
conjugatus, συζυγὴς, έντος, ὁ.
conjugialis, γαμικὸς, ὴ, ὸν, γαμικὸς, ὴ, ὸν.
conjugium, συζυγία, ας, ἡ.
conjugo, συζεύγνυμι.
conjunctè, vel conjunctim, συνημμένως.
conjunctio, σύζευξις, εως, ἡ, σύμπηξις, εως, ἡ, συναφὴ, ῆς, ἡ.
conjunctivus modus, ſive ſubjunctivus, ἔγκλισις ὑποτακτική.

conjunctus, συνεζευγμένος, η, ον.
cojungo, ἀλλάσσω, συνάπτω π πρός τ, ἁρμόζω, συνάδω.
conjurati, οἱ συνόμοσσαντες.
conjuratio, σύστασις, εως, ἡ, συνωμοσία, ας, ἡ.
conjurationem facere, συνωμοσίαν συνάγειν.
conjuro, συνόμνυμι, συνίσταμαι.
conjux, vel conjunx, σύζυξ, υγος, ὁ, ἡ, ὁμόζυγος, ος, ον, ὁ, ἡ.
connecto, is, συναπλέκω, συνάπτω.
connexio, συμπλοκή, ῆς, ἡ, συναφή, ῆς, ἡ.
connexus, συμπεπλεγμένος, η, ον.
connitor, συντείνομαι.
conniventia, ἐπίμυσις, εως, ἡ.
conniveo, σκαμβαίνω, κατανεύω.
connixus, συντονώτερος, α, ον.
connubialis, ἐπιγαμικός, ἡ, όν, γαμικός, ἡ, όν.
connubio jungere, συγκαταζεύξαι τινι.
connubium, γάμος, ου, ὁ, συζυγία, ας, ἡ.
connumero, κατεριθμέω ῶ, συναριθμέω, ῶ.
conopeum, κωνωπεῖον, ου, τό.
conor, πειράομαι, πειράζω.
conquassare, concutere, συσσείειν π.
conquassatio, συσσεισμός, οῦ, ὁ.
conqueror, μέμφομαί σοι, αἰτιάομαι.
conquestio, κατάμεμψις, εως, ἡ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
conquiesco, ἡσυχάζω πό ἄλλα, in cæteris. ἀναπαύομαι.
conquinisco, ὑποκύπτω.
conquiro, ζητέω, ῶ, ἀνεζητέω, ῶ.
conquisitio, συζήτησις, εως, ἡ.
conquisitus, συζητητός, ἐπτος, ὁ.
consanguinei, συγγενεῖς, οἱ, ὁμαιμοι, οἱ.
consanguinitas, συγγένεια, ας, ἡ, ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ.
consarcinator, ῥάπτης, ου, ὁ.
consarcino, συρράπτω, ἐπισάττω.
consecelerare, μιαίνειν.
consecelerata mens, πεπλημμὴν γνώμη.
conscendo, ἐπιβαίνω τίνὸ νεὼ, navim. ἐπιβαίνειν ἐπί, cum accusativo.
conscensio, ἐπίβασις, εως, ἡ, ἀνάβασις, εως, ἡ.
conscientia, συνειδός, ότος, τό, συνείδησις, εως, ἡ.
conscindo, διαῤῥήγνυμι, κατατέμνω.
conscio, συνειδέναι.
conscisse sibi mortem, ἐθελῆσαι ἢ ζῆν ἑαυτῷ, ἀναιρεῖν ἑαυτόν.
conscissus, διεσχισμένος, η, ον.
conscius, συνειδώς ἑαυτῷ π, ὑπαίτιος.
conscias sum mihi, συγγινώσκομαι.
conscius sum, συνειδα, συνίημι.
conscribere milites, στρατίαν ἐθελοντὰς ἀγείρεσθαι, vel συλλέγειν.
conscribo, συγγράφω, διαγράφω.
conscripti patres, συγγεγραμμένοι πατέρες.
conscripti milites, κατηγορεύτες στρατιῶται.
conscriptio, συγγραφή, ῆς, ἡ, καταγραφή, ῆς, ἡ.
conscriptus, συγγεγραμμένος, η, ον.
consecratio, καθίερωσις, εως, ἡ, ἐκθέωσις, εως, ἡ.
consecratas, καθιερωμένος, η, ον.
consecro, καθιερόω τῷ θεῷ π, ἱερεύω.
consector, διώκω τίνὰ ἀλίσκειν.
consectio, συμπολιόρκησις, εως, ἡ.
consenesco, συγγηράσκω, γηράσκω.
consensus, as, ai, ὁμόνοια, ας, ἡ, σύμφρασις, εως, ἡ, ὁμολογία, ας, ἡ, ὁμοφωνία, ας, ἡ.
consentaneam, ἀκόλουθον, ου, τό, εἰκός, ότος, τό.
consexagenus, σύμπας, η, ον.
consentio, ὁμοδοξέω πρί πνος, συμφωνέω σοι, ὁμολογέω, συμπνέω σοι.
consepelio, συγκαταθάπτω, συνθάπτω.
consepio, περιφράττω.
consequentia, ἀκολούθησις, εως, ἡ, συνέπεια, ας, ἡ.
consequor, ἀκολουθέω, ῶ, pro obtineo: τυγχάνω πνός, aliquid: ἐπιτυγχάνω.
conserere manam, πόλεμον συνίστασθαι.
conserere manas, συνάγω εἰς χῶρας.
consero, ui, συμπλέκω, συνάπτω.
consero, planto, φυτεύω.
consertus, ἀνάπλεος, η, ον, συμπεπλεγμένος, η, ον.
conserva, συνδούλη, ης, ἡ.
conservatio, σωτήρια, εως, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ.
conservator, σωτήρ, ῆρος, ὁ φύλαξ, κος, ὁ.
conservatus, διατετηρημένος, η, ον.
conservo, castodio, φυλάττω, σώζω πνά, τηρέω, σωτηρέω.
conservus, ὁμόδουλος, ου, ὁ, συνδούλος, ου, ὁ.
consessus, συνεδρίον, ου, τό, συνέδρησις, εως, ἡ.
confidan, συνεδρεύω, συνακαθέζομαι.
considerata, σκεπτεμένος.
consideratio, σκέψις, εως, ἡ, διάνοησις, εως, ἡ.
consideratus, ὑπερτετιμημένος, η, ον.
considero, σκέπτομαί τι, & πρί πνος, τηρέω τι, & πρί πνος.
consignatus, κατεσφραγισμένος, η, ον.
consigno, ἐπισημαίνω.
consiliarius, βουλεύτης, ου, ὁ, σύμβουλος, ου, ὁ.
consilii inops, ἄπορος ὁ βουλῆς, ἄβουλος, ου, ὁ, ἀμήχανων, ωτος, ὁ.
consilii sam inops, δύσπορος, ου, δυσπορώτερος, ου.
consilium, βουλή, ῆς, ἡ, βουλία, ας, ἡ, βούλημα, ατος, τό.
consilium simul initam, συμβούλιον, ου, τό.
consilium capio, ἐπιβουλεύω, προμήθομαι, ῶμαι.
consilium muto, μετεβουλεύομαι.
consilium ferum, ὑπερβολία, ας, ἡ.
consilium malum, δυσβουλία, ας, ἡ.
consilium vanum, εἰκαιοβουλία, ας, ἡ.
consilium bonam, εὐβουλία, ας, ἡ.
consilium pradens, λεπτόμητις, ιδος, ἡ.
consilia agito, βουλεύω, μητάω, ῶ, μητίζομαι, & μητίομαι.
consilium do, βουλεύω τινὶ πρί πνος, διδόμαι γνώμην τινί, γνώμην ἀπαγγέλλω.
in consilium adhiben, συμβουλεύομαι μετά πνος.
consilio proprio nitor, ἰδιοβουλία, ῶ.
consilii inconstantia, πολυβουλία, ας, ἡ.
consilio prospicio, προβουλεύω.
consilio carens, ἄβουλος, ου, ὁ, ἡ, ὁν.
sine consilio, inconsulto, ἀβούλως, ἀβούλητος.
consimilis, ὁμοῖος, α, ον, ὁ, ἡ, τροπόμοιος, α, ον.
consisto, ἵσταμαι, ἵστημι.
consisto, σταθῆναι, ἵστημι.
consistas, διαστὰς, ἀστος, εως, ἡ.
consistens vitibus, ἀμπελόφυτος, α, ον, ὁ, ἡ, ἀνάφυτος, α, ον, τό, subintellige χωρίον.
consistus arboribus, δενδρόφυτος, α, ον.
consociatio, κοινωνία, ας, ἡ, κοινότης, ητος, ἡ.
consociatas, συνεζευγμένος, η, ον.
consocio, κοινωνὸν σοι, συναγείρω.
consolario, παραμυθία, ας, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
consolator, παρακλήτωρ, ορος, ὁ, ὑπαγορος, ου, ὁ.
consolatorias, παραμυθητικός, ἡ, όν.
consolatrix, παράκλητος, ου, ἡ.
consolido, συμπήγω, ῶ, κατεμβαίνω, ῶ.
consolor, παρακαλέομαί σε, παραμυθέομαί σε, παραγορεύω, ῶ.
consonans, ἔναρθρος, α, ον, σύμφωνος, α, ον.
consonantia, συμφωνία, ας, ἡ.
consono, simul sono, συμφωνέω σοι.
consonus, σύμφωνος, α, ον.
conspio, κατανοέω, ῶ, κατανοεύζω.
conspiritus somno, ὕπνῳ κάπνος.
consors, κοινὸς, ὴ, όν, μέτοχος, α, ον, σύγκληρος, α, ον.
consortium, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
conspectus, σκεπτὸς, ἐπτος, ὁ, κατανοήσεις, εντος, ὁ.
conspectus, ὑς, ὄψις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ, ὄμμα, ατος, τό.
in conspectam venio, παραγίνομαι, ἐμφανίζομαι.
in conspectu, ἀπέναντι, ἔναντι, ἐνώπιον.
conspergo, κατασπάω, καταβρέχω.
conspersus, κατασπασθεὶς, ἐντος, ὁ.
conspicillum, κάτοπτρον, ου, τό.
conspicio, ἀφορῶ ὡς π, βλέπω.
conspicio, ὁράω, ῶ, κατανοέω, ἀναβλέπω.
conspicuus, ἀναβλεπτὸς, ὴ, όν, ἄξιος, α, ον, ἀξιοφανὴς, ὲς, ὁ.
conspicaus undique, περίφαντος, α, ον, πάντοπτος, α, ον.
conspiratio, σύνοσις, εως, ἡ.
conspiratus, συνωμότης, ἐντος, ὁ.
conspiro, συμπνέω τνί, ὁμοφρονέω, ῶ.
conspuo, καταπτύω, προσπτύω.
conspargo, μιαίνω, καταμιαίνω.
constans, ἔμπεδος, ὁς, ὁ, βέβαιος, α, ον.
constanter, ἐμπέδως, ὁμαλῶς.
constantia, ἐμπέδωσις, εως, ἡ.
constornari, ταράττεσθαι.
constornatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
constornatus, ἐκπλαγὴς, ἐντος, ὁ, τεταραγμένος, α, ον.
constorno, as, ἐκπλήττω, ταράττω.
constorno, is, καταμιαίνω.
constipatio, συμπίλησις, εως, ἡ, πίλωσις, εως, ἡ.
constipatas, πίλωτὸς, ἡ, όν, πιλητὸς, ἡ, όν.
circumstipo, περιστέφω.
constipo, ἐπισπέρνω, καταπυκνόω.
constituo, decerno, βουλεύομαι. item locum, & tempus determino, ἀφορίζω, διατίθημι, σημαίνω, καθίστημι.
constituo Regem, ἵστημι βασιλέα.
constituo recte, & ordine, διακοσμέω, ῶ.
constituo, colloco, καθίστημι.
constitutio, σύστασις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ.
constitutio, collocatio, καταστασις, εως, ἡ.
constitutio reipublicæ, κατάστασις ἡ πολιτείας.
constiturio, sanctio, σανίσκιον, ου, τό, σανίσκιον, ου, τό.

con-

constitutio, status apud Rhetores, στάσις, εως, ἡ.
constitutio corporis, ἕξις, εως, ἡ. bona, εὐξία, ας, ἡ. mala, κακεξία, ας, ἡ.
constitutus, κατεστραμμένος, ἀντ-, ὁ, πικτός, ή, όν.
constitutus dies, ἡμέρα τεταγμένη.
consto, σωίστημι, ἐπισωίστημαι.
constrario, κατάφασις, εως, ἡ.
constrinta onvis, κατάφατος πᾶσι.
constrepo, ἀμορυβέω, ῶ.
constrictio, πίλησις, εως, ἡ, σύψις, εως, ἡ.
constringo, συσφίγγω π, vel πιπ, συσφίγγω, βρόχῳ περιβάλλω, laqueis, &c.
constructio, σωώτυξις, εως, ἡ, κατασκευή, ῆς, ἡ.
construo, τωπάττω, κατασκεύζω.
constupratio, κατατρόβασις, εως, ἡ.
constupro, κατατοιχίζω.
consubstantialis, ὁμοούσιος, ου, ὁ.
consubstantialitas, ὁμοουσιότης, ητ-, ἡ.
consuefco, ἐθίζομαί πιθ-, συνεθίζω.
ex consuetudine, κατὰ τὸ εἰωθ-.
consuetudinem habeo, ἐπιτριπτῶ σοι, tecum. ὁμιλέω μοί.
consuetudo, εἴωθ-, ἐθ-, τό, συνήθεια, ας, ἡ.
consuetudo, cooversatio, συνουσία, ας, ἡ, εἰσιόντες, ντ-, ἡ.
consuetudo quotidiana cum aliquo, συνδιαφόρησις, εως, ἡ.
præter consuetudinem, παρηθίως.
consuetus, εἰθισμένος-, ου, ὁ, συνήθης, ἐθ-, ὁ.
consunvi, ὕπνωκα.
consul, ὑπατ-, ου, ὁ.
consularis, ὑπατικός, ἡ, όν.
consulare imperium, ὑπατ- ἀρχή.
consularia vir, ὑπατίας, ατ-, ὁ.
consulatum gero, ὑπατεύω.
consulatus, ὑπατία, ας, ἡ.
consulere sibi, ἐπιβαλέσθαι ἑῤ ἑαυτῷ.
consuln, συμβουλεύω.
consulo, consilium peto, συμβουλεύομαι.
consulo, provideo, προνοέω, ῶ, προνοῶμαι, cum genit.
consultare cum alio, συμπροσβάω.
consultatio, συμβουλεύσις, εως, ἡ.
consulte, vel consulto, ἐκ προνοίας, ἐκ προαιρέσεως, προνοημένως.
consulto, as, συμβουλεύομαι.
consultor, βουλάτης, ου, ὁ.
consultus, βεβουλευμένος-, η, όν.
consummatio, συντέλεια, ας, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
consumo, perficio, συντελέω, ῶ, ἀπαρτίζω.
consumo, ἐκπυκνόω π, πυκάζομαι.
consumptio, κατανάλωσις, εως, ἡ.
consumptus, κατανηλωθὴς, ἐντ-, ὁ.
consuo, συράπτω, ἀπεράπτω.
consurgo, συμπήγνυμι.
contabeo, vel contabesco, καταίσσομαι, συντήκομαι.
contabulatio, συνίδωσις, εως, ἡ.
contabulo, συνιδόω.
contactus, συναφθὴς, ἐντ-, ὁ.
contages, συναφὴ, ῆς, ἡ.
contagio, συνάφεια, ας, ἡ, διαφθορὰ ἐκ τῆ συναφῆς.
contaminatus, κατασυκολυσμένος-, η, ον.
contamino, μιαίνω, διαφθείρω.
contego, περιτείχω, ἐμφρακτόω.
contemnendus, ἀπαξιώτος-, η, όν, ὀλιγωπτέ-, η, όν.
contemno, ὀλιγωρία τῆς ἀρετῆς, virtutem. κατατρονῶ τινὸς, ἀμελέω, ῶ.
contempero, συνεκκεράννυμι, ἀνακεράννυμι, ὑγκεραννύω, ὑγκαθίστημι.
contemperatio, σύγκρασις, εως, ἡ, κατακέρασις, εως, ἡ.
contemperatum vioum, seu dilutum, σύγκραμα, ατος, τό.
non contemperatum vinum, ἄκρατ- ἄκρατο-.
contemplatio, θεώρησις, εως, ἡ, σκέψις, εως, ἡ, θεωρία, ας, ἡ.
contemplator, θεωρὸς, ῦ, ὁ, θεωρητικὸς, ῆ, όν.
contemplor, διακατέχομαί π, θεωρῶ π. κατανοέω, ῶ, κατασκοπέω, ῶ.
contemporaneus, σύγχρονός τιν.
contemptibilis, ἀξιοκαταφρόνητ-, η, όν.
contemptim, κατατρεχαστικῶς. ἀμελητί.
contemptor, ὀλίγωθ-, ε, ὁ, καταφρονητὴς, ῆ, ὁ.
contemptui habere, περὶ ὀλίγε ποιεῖσθαί π. ὀλιγώρως ἔχω.
contemptus, us, κατανόησις, εως, ἡ.
contemptus, ὀλιγωθὴς, ἐντ-.
contendo, ἀμφισβητῶ σοι περὶ πθ-, ὑγκαίζομαι. ἐρίζω, σπουδάω.
contendo, intendo, τιτάνω, τείνω, τάω, κατατείνω, συντείνω.
contendo, proficiscor, τείνω.
contendo jure, δικαιολογέω, ῶ.
contendo, nonitor, ἐπείγω, φιλοκινδύνω, cum infinito, διατείνομαι.
contentio, ἔρις, ἰδ-, ἡ, νεικ-, εθ-, τό, μάχη, ης, ἡ.
contentio, iorcotio, ἔντασις, εως, ἡ, ἀνάπτη, ας, ἡ, σύντασις, εως, ἡ, συντονία, ας, ἡ.
contentio, studium, φιλοτιμία, ατ-, τὴ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
in contentionem venire de aliqua re, ὑγκαίζεσθαί π, ἢ περί πθ-.
contentionem remittere, μαθύνω. Homerus.
contentiose, ἐριστικῶς.
contentiosus, φιλόνικ-, ου, ὁ, ἀμφισβητικὸς, ῆ, όν.
contentus, ὠπόμενος, εθ-, ὁ.
contentus, intentus, ἔντατος, ἐθ-, ὁ, τανυθ-, η, όν.
contentus animus sua sorte, αὐτάρκεια, ας, ἡ.
paucis contentus, ὀλιγαρκὴς, ἐθ-, ὁ, ἡ, ὀν.
contemtious, ὑπερθ-, ε, ὁ, μεθάθ-, η, όν.
contero, συντρίβω π.
contero tempus, διατρίβω τὸν χρόνον.
contertaneus, πατρώτης, ου, ὁ, ἐπιχώρ-, ε, ὁ.
contestatus lis, ἀνεσπαμένη δίκη.
contestatio, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
contestor, διαμαρτύρομαι, ἅμα, συμμαρτυρέομαι, ἅμα, συμμαρτυρω, ῶ.
contestor, ἀκαμαρτύρομαί τινα.
contexo, ὑμπλέκω π, συνυφαίνω.
contexte, contextim, κατὰ συμπλοκήν.
contextio, συνυφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, ως, συπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὑφὴ, ῆς, ἡ.
contextus, συνυφὴς, ἐθ-, ὁ, ἡ, ὀν.
contextus verborum, συνέχεια, ας, ἡ.
contextus, us, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὑφὴ, ῆς, ἡ.
conticeo, κατασιγάω, σιωπάω, ῶ.
conticinium noctis, πρώτη φύλ, συντὴς ἀκμὴ.
contignatio, ξύλωσις, εως, ἡ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ.
contigno, ὀροφόω, ῶ, κατασεγεύζω.
contiguus, σωαφὴς, ἐθ-, ὁ.
contineus, συνέχω, οντ-, ὁ. aliquando tempetans, ὑγκρατὴς, ἐς, ὁ.
continens terra, ἤπειρος, ου, ἡ.
continenter, συνεχῶς.
continentia, ὑγκράτεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
contineo, κατειλημμένομαι, περιέχω.
in continentibus qui habitant, ἠπειρότης, ου, ὁ.
continens linguam, ὑγκαμύθιον, ῶ.
contineo, cohibeo, ἔρυκω, κατασχω.
contingit, accidit, συμβαίνει, ἐνέχεται.
contingo, attingo, ἅπτομαί τινος, συνάπτω.
continuatio, συνέχεια, ας, ἡ, συνέχεια, ας, ἡ.
continue, assidue, συνεχῶς, διηνεκῶς, ἀεί.
continuitas, ἀδιαπαυσία, ας, ἡ, συνέχεια, ας, ἡ.
continuo, id est, statim, confestim, παραυτίκα, παραχρῆμα.
continuo, persevero, διατελέω τινῶν.
continuus, διηνεκὴς, ἐος, ἡ, συνεχὴς, ἐος, ὁ.
contorqueo, συστρέφω, κατελέω, ῶ, περιάγω.
contortio, συστροφὴ, ῆς, ἡ, περιαγωγὴ, ῆς, ἡ.
contorte, συστροφικῶς.
contra, ἀντί. ἐπί cum geo. κατὰ cum gen. ἀπεναντί, ἐναντίον.
contra, ex adverso, ἀπεναντί, ἀπέναντα, ἀπεναντίον, ἀπεναντίου, κατεναντίου.
contra ac licet, παρ' ἃ ἔδει.
contractio, συστολὴ, ῆς, ἡ.
contractus, συναλλαγμ-, ατος, τό, ἐμπαγὴ, ῆς, ἡ.
contractus ioco, συμβόλαιον.
contradico, ἀντιλέγω τινὶ, & πρός τινα, κατατείνω τινὶ, ἀντηγωνίσμαι, ῶ.
contradici cui non potest, ἀναντιλεκτ-, ου, ὁ.
contradici cui vix potest, δυσαντιλεκτ-, ου, ὁ.
contradici cui facile potest, ἀναντιλεκτ-, ου, ὁ.
citra contradictionem, sine controversia, ἀναντιλέκτως, ἀναμφιλέκτως.
contradictio, ἀντίφασις, εως, ἡ, ἀντίλεξις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ, ἀντίρρησις, εως, ἡ.
contradictorius, ἀντιφατικὸς, ἡ, όν.
contrario in angustum, στρικίω, ῶ.
contrabo, συστέλλω, σωστέλλω, σωμάζω.
contrahere se alicoum, ἐρείδω.
contrapono, ἀντιθέτω.
contrapositio, ἀντίθεσις, εως, ἡ.
contrapositus, ἀντίθετ-, ου, ὁ, ἡ, ὀν.
contrarie sentiens, ἀντίφρων, ον-, ὁ.
contrarie, ἐναντίως, ἀντιθέτως.
contrarietas, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
e contrario, ἀντιπαρβάσεως, αὐτίκα.
contrarium, ἀντιπαράβασις, ου, τό.
contrarius, ἐναντί-, ου, ὁ, ἀντίθετ-, ου, ὁ.
contrectatio, σωάφεια, ας, ἡ, ἅψις, ἰδ-, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
contrecto, παθάπτομαι, ψηλαφέω.
contrecto manu, χωρατίζω.
contremisco, τρομέω, ῶ, πτοέλλεζω.
contribulis, σύμφυλ-, ου, ὁ.

con-

contribuo, συμτελέω τι, προστίθημι.
contributio, ἔρανος, ου, ὁ.
contrifto, ἐπιλυπέω τινά. ἀσχολέω, ῶ.
contritus, συντριβὴς, έντος, ὁ.
controverfie, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀμφισβήτημα, ατος, τό.
ie controverfie pofitue, ἀμφιδοξος, ε, ὁ, ἀμφιλεκτος, ε, ὁ.
in cootroverfiam venio, ἀμφιδοξέομαι, μαι.
fice coatroverfia, ἀναμφιδόξως ; ἀναπλέκτως, ἀνεμφιλέκτως.
fine coatroverfie, ἀναπλέκτως.
cootroverfias dirimere, κρατεῖσθαι τὰς ὑπολογίας.
controverfor, ἀμφισβητέω, ῶ.
controverfue, ἀμφισβητέομαι, ε, ὁ.
contrudo, συνωθέω, ῶ.
cootrucidn, συγκοπτέω, ῶ.
contubernelie, σύσκιτος, ε, ὁ, συμβίωτος, ε, ὁ, σύσσιτος, ε, ὁ, ὁμόσκευος, ε, ὁ.
contubernium, κοινόβιον, ου, τὸ, συνοίκησις, εως, ἡ.
contueor, ἐμβλέπω τινι, συνοράω, ῶ.
contumecia, ἐτοιμότης, ατος, ὁ, αὐθάδεια, ας, ἡ.
contumacitet, αὐθάδης, ἀπειθὴς.
contumax, αὐθάδης, ους, ὁ, ἀπειθὴς πιν.
contumelie, ὕβρις, εως, ἡ, ἀτέλεια, ας, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
contumelie efficio, ὑβρίζω, αἰκίζω.
contumeliam patior, ἀτιμάζομαι.
cootumelioſe, ἀτελῶς, ὑβριστικῶς.
contumelioſus, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, ἐπονείδιστος, ε, ὁ.
contundo, συντρίβω, συγκόπτω, ῥήσσω.
conturbatio, ἀποστάτησις, εως, ὁ, ἀπεσβέσις, εως, ἡ, διατροπὴ, ῆς, ἡ.
conturbo, διατάττω.
contue, κόπτος, ε, ὁ.
contufus, θλαστὸς, έντος, ὁ, συντετριμμένος, ε, ὁ.
conoeleſco, ὀπωρίζομαι.
convallis, συνοχὴ, ῆς, ἡ.
convectio, συγκομιδὴ, ῆς, ἡ.
convehn, συγκομίζω, συναίρω.
coovello, κατασπάω, ἀποσπάω, ῶ.
conveoiene, συμφέρων, οντος, ὁ, συνήκων, οντος, ὁ.
coovenieos, eptus, πρόσφορος, ε, ὁ, ἐπάξιος, ε, ὁ, ἐμμελὴς, ές, ὁ, ἡ.
non convenieoe, ἀνάξιος, ε, ὁ.
conveniester, συνεκτέος.
convenientie, ὁμολογία, ας, ἡ, εὐσημοσύνη, ης, ἡ.
conveoio, συνίημι, συνέρχομαι, ὁμολογῶ τινι, πρέπω, ἁρμόζω.
ccnvenio, cnacordo, ἁρμόζω, ῶ, συνάπτω.
coovenio, pcciieor, συμβάλλω, ὁμολογέω, ῶ, & ὁμοθυμολογέομαι, οῦμαι.
conveoio, ievilin, συμφέρομαι, cum det.
convenio domi eliquem, ἀντέχομαι τῆς τινα.
convenit, συμπίπτει.
coevenium, συνθήκη, ης, ἡ, ὁμολόγημα, ατος, τὸ, σύμβασις, εως, ἡ.
conventus, σύμβασις, εως, ἡ, συλλόγος, ου, ὁ.
conversetio, διατριβὴ, ῆς, ἡ, συμπαλαίη, ας, ἡ.
conversio, ἐπιστροφὴ, ῆς, ἡ.
e conversio, κατὰ μόγδιν.
conversor, conluetudine alicujus utor, διατρίβω μετά τινος, προσομιλῶ τινι.
conversus, συμπεπλεγμένος, ε, ὁ.
converto, συστρέφω, ἀνατρέπω.
coaverto enimum ed eliquid, προσέχειν.
convexitas, συγκλίνεια, ας, ἡ, καμπύτης, ητος, ἡ.
coovexus, ἐπικαμπὴς, ές, ὁ, ἀγκύλος, ε, ὁ.
coovictnree, σύσκιοι, οἱ, σύσσιτοι, οἱ, ζυγίβιοι, οἱ, ὁμοδάπιοι, οἱ, ὁμόσκιοι, οἱ.
convictus, κατελεγχθὴς, έντος, ὁ.
cnnvictue, us, συμβίωσις, εως, ἡ.
coovinco, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, κατελέγχω, ἐπικρατέω, ῶ.
coaviocor mendacii, ἁλίσκομαι ψεύδους.
conviooo, κατελέγχω τινά, ἐπικρατέω, ῶ.
convitiator, λοίδορος, ου, ὁ, βλάσφημος, ε, ὁ.
cnnvitior, λοιδορέω τινά, διατρίβω, λοιπκόπτω, βλασφημέω, ῶ.
coovitium, λοιδορία, ας, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, βλασφημία, ας, ἡ.
convinie impeto eliquem, ἐξαπίστω λόγος τινά.
conviva, σύμβιος, ου, ὁ, συμπαίζων, ουσα, ὁ, ἡ.
convivalie, συμποτικὸς, ὴ, ὸν.
convivatio, ἑστίασις, εως, ἡ.
convivio excipio, ἑστιῶ τὸς πρέσβεις, legetos.
convivium, συμπόσιον, ε, τὸ, συνδεῖπνον, ο, τὸ.
convivie niuous agitete, συνεστιάζειν.
cnnoivium adnrnare, συμπόσιον κατασκευάζειν.
convivium fioite, συμπόσιον διαλύεται.
convivo, ὁμιλέω τινί, συμβιόω, συνδιαίτω.
convivor, ἀνυχέομαι, ἔμαι, ξυνέω, ῶ, δαίνυμαι.
convocatio, συγκλῆσις, εως, ἡ.
convocatus, σύγκλητος, ε, ὁ.
Coevoco, συγκαλέω, ῶ, ἀγείρω.
Convolo, συμπίπτομαι, συμπτύσσομαι.
Cnnoolvo, συμπλέκω τὰς πράξεις, συνείρω.
Conue, λέος, ου, ὁ, κῶνος, ε, ὁ.
Convulfio, σπασμὸς, οῦ, ὁ.
Convulfue, σπαστὸς, έντος, ὁ.
Coopercnlum, πῶμα, ατος, τὸ, ποτηκάλυμμα, ατος, τὸ.
Cooperio, παρακαλύπτομαι, συγκαλύπτω τι.
Cooptetio, ἔγκριτος, εως, ἡ.
Coopto, ἐπιλέγω, ἐκλέγω, ἐγκρίνω.
Cophinus, κόφινος, ου, ὁ, φορμὶς, ῖδος, ἡ.
Copie, ἀπορία, ας, ἡ, ἄθυμος, ος, ὁ.
Copiam fecio, πορίζω.
Copiæ pedeſtres, δύναμις πεζική.
Copiæ nevales, δύναμις ναυτική.
Copiæ equeltree, ἱππικὴ δύναμις.
Copiee ducere, ἄγειν στρατόν.
Copiole, ἀπόρως.
Cnpintus, ἄπορος, ου, ὁ, δειλὸς, ὀδος, ὁ.
Copula, συμπλοκὴ, ατος, τὸ, συμπλεκτὸς, ὴ, όν.
line Copule, ἀσυνδέτως.
Copulotin, συνδεσις, εως, ἡ, συμπορὴ, ῆς, ἡ.
Copuln, συνδεῖν τι τινι, ἁρμόττω, ἄπτω.
Coquina, culina, μαγειρεῖον, ε, τὸ, ὀπτανεῖον, ε, τὸ.
Coquinarius, μαγειρικὸς, ὴ, όν.
Cnqun, ὀπτὸν, πέπτω, ἕψω.
Coquue, μάγειρος, ου, ὁ.
Cnr, καρδία, ας, ἡ, κῆρ, & per crasin κᾶρ, ῥός, τὸ, πτορ, ορος, τὸ.
Cot rodere, ἐσθίειν τὴν κεφαλήν.
Cordis duritiee, σκληροκαρδία, ας, ἡ.
qui Cordis eſt, σκληροκάρδιος, ου, ὁ.
Cardis dolor, καρδιαγμὸς, οῦ, ὁ, καρδιακὸς πόνος, καρδιαλγία, ας, ἡ.
Corellium, κορόνιον, ου, τὸ, λιθάδιον, ε, τὸ.
Coram, πρὸς, cum genit. ἐμπροσθεν, cum geo. ἐνώπιος, ἔπτα.
Corem, ex edverſo, ἀντικρύ.
Coram omnibus, ἐν ἅπασιν.
Corem teſtibus, ἐν μάρτυσι.
Corbis, κόφινος, ε, ὁ, σπυρὶς, ἴδος, ἡ.
Corbula, σπυρίδιον, ου, τὸ, σπυρίσκιον, ε, τὸ.
Corculum, σωλίδιον, ου, τὸ.
Cnrdare, σοφὸς, σοφῶς.
Coidatue homo, ἔμφρων, ονος, ὁ, ἐλλόγιμος, ε, ὁ.
Cnrtaceum, σκύτινος, η, ον.
Corioceus, βύρσινος, ου, ὁ, δερματίδης, ου, ὁ, δερμάτινος, ου, ὁ, σκυτινος, η, ὁ, σκυτικὸς, ὴ, όν.
Coriatius, βυρσοδέψης, ου, ὁ, βυρσεὺς, έως, ὁ.
Cnrium, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ, σκύτος, εος, τὸ.
Corneue, κερατινος, ου, ὁ.
Cornibus corens, κέρως, κέρα, ὁ.
Cornicen, κερατώλης, ου, ὁ.
Cnrnicnla, κλοιὸς, οῦ, ὁ.
Cornix, κορώνη, ης, ἡ.
Cornu, κέρας, ατος, τὸ.
Cornupete, κερατίζω, ῶ, ὁ, κυρίττολος, ε, ὁ.
Coinupeto, κερατίζω.
Cornutus, quod coroue hebet, κερατίας, έντος, ὁ, ἔκκερας, ε, ὁ, κερκὸς, ὴ, όν.
Cornutus lupra modum, ὑπέρκερως, ε, ὁ.
Cornutus ſyllogiſmus, κερατίνος λόγος.
Corolla, στέμμα, ος, τὸ, στεμμάτιον, ου, τὸ.
Corollarium, ἐπίδοσις, εως, ἡ, προσθήκη, ης, ἡ.
Corone, στέμμα, ος, τὸ, στέφανος, τος, τὸ. item pro conventu hominum, ὁ ὄχλος κύκλῳ περιεστώς.
Coroue cingo, κατασείρω, ἐπισείρω, περισείρω, περιστρομόω.
Coronetin, στεμμάτιον, ου, ὁ.
Corone pulere redimitue, καλλιστέφανος, ὁ.
Corone ex violie ornetus, ἰοστέφανος, ὁ, ὁ.
Coroua aorea redimitus, χρυσοστέφανος, ὁ, ὁ. χρυσεοστέφανος, ου, ὁ.
Coroaerna emans, φιλοστέφανος, ὁ, ut φιλοστέφανος Ἀπόλλων.
Coronae nectio, στεφανοπλοκέω, ῶ.
Coroaetus, σαπὶς, ῖδος, ὁ, κατασείρω, ἴος, ὁ, περισείρω, ἴος, ὁ.
bene, pulere Coronetue, εὐστεφὴς, ἐος, ὁ, δύστεφὴς, ὁς, ὁ, εὐστέφανος, ου, ὁ.
non Coronatue, ἀστέφανος, ου, ὁ, ἐστεφάνωτος, ε, ὁ.
Coronie, κορωνὶς, ἴδος, ὁ.
Coronn, στεμμάτιον τῶν ποδῶν, τόρνα τινά.
Cnipoieus, σωματικὸς, ὴ, όν, σωματοειδὴς, ἐος, ὁ.
Coipulentie, πολυσαρκία, ας, ἡ.
Corpulentne, μεγαλόσωμος, ε, ὁ, εὔσαρκος, ε, ὁ.
Coipue, σῶμα, τος, τὸ, χρὼς, ὠτος, & χρὼς, ῶτος, ὁ.
Corpus cuio, θεραπεύω σῶμα.
Cnrpue megnum habene, μεγαλόσωμος, ε, ὁ.
Cnipue grneile, & tenue habene, λεπτόσωμος, ε, ὁ.
Corpue effœmioetum, σῶμα παρωμένον τῇ ἡδονῇ.

red-

reddere Corpus terræ, τῇ γῇ τὸ σῶμα ἀποδοῦναι.
Corpore pulcro, & bena habito, vel robusto ſum, εὐσωματέω, ῶ.
Corporis bona habitudo, εὐσωμία, ας, ἡ.
Corporis unius in aliud tranſmutatio, μετασωμάτωσις, εως, ἡ.
corpuſculum, σωμάτιον, ο, τό.
corrado, συνάγω, κρατίζω.
correctio, ἀνόρθωσις, εως, ἡ.
corrector, ἐπανορθωτής, οῦ, ὁ, ἐπανορθωτ-ὸς, ή, όν.
correctus, ἐπανορθωτός, ἐπανορθωτ-ὸς, ή, όν.
correctu facilis, εὐπαιδεύτος, ος, ὁ, εὐπαίδευτ-ος, ος, ὁν.
correptio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
correptor, ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ, παιδευτής, οῦ, ὁ.
corrigia calceamenti, ἱμὰς τὸ ὑποδήματ-ος.
corrigo, διορθόω π, εὐθύνω π.
corripio, reprehendo, objurgo, ἐπιτιμάω σοι τοῦτο, ἐπιλαμβάνομαί τιν-ος.
corripio, capio, αἱρέομαι, συναίρομαι, καθαρπάζω, συναρπάζω, ἁρπάζω, ἁγάπτω, καταμάπτω, συναγάπτω.
corripio, breve iaddo, apud Grammaticos, συστέλλω.
corrivalea, ἀντερασταί, ῶν, οἱ.
corroboro, κρατύνω, ῶ, ἰσχυρίζω.
corrodo, καταβιβρώσκω.
corrogo, συναγείρω, συλλέγω.
morbo corripior, λαμβάνομαι νόσῳ.
corroſio, διάβρωσις, εως, ἡ.
corroſus a tineis, διάτρωτος-ὸς, ή, όν, & ὁ.
corrugara frontem, ἀναστρέφω τὸ μέτωπον, ῥυτίδα, ῥυτίδες.
corrumpo, contamino, διαφθείρω τῇ γυναῖκα. item illicera munſtibus, καταδωροδοκέω, διαφθείρω χρήμασί τινα.
corrumpere largitione, διαφθείρω, καταδωροδοκέω.
corrumpor, φθείρομαι.
corruo, συμπίπτω, καταπίπτω.
corruptibilia, εὐδιάφθορος, ος, ὁ, αὐδιαφθορ-ὸς, ή, όν.
corruptio, διαφθορά, ᾶς, ἡ, σῆψις, εως, ἡ.
corruptor, λυμαντής, οῦ-ὸς, ὁ, ὑβριστής, οῦ, ὁ.
corruptus, διαφθαρμένος-ὸς, ή, όν.
cors, tis, ἄπαλος, ὁ-ὸν, ἡ.
cortex, λέπισμα, ατος, τό, φλοιός, οῦ, ὁ.
corticem detraho, φλοΐζω, φλοΐα, λεπραλοιάω.
cortice carena, ἅρλοσ-ὸς, ή, όν, & ἡ.
corticoſus, φλοιώδης, ες-ὸν, ὁ.
cortina, περιπέπτυξις, εως, τό.
coruſco, ἀστραγίζω, ἀστράπτω.
coruſcus, ἀστράπτων, οντος, ὁ, τιλπνός, ή, όν.
corvus, κόραξ, ακ-ὸς, ὁ.
corybas, κορύβας, αντος, ὁ.
corybantius, κορυβαντικός, ή, όν, κορυβάντι-ος, ος, ὁν.
corybantes imitor, κορυβαντιάω, ῶ.
corylus, κόρυλ-ος, ος, ὁ.
corymbus, κόρυμβ-ος, ος, ὁ, & κόρυμβον, ος, τό.
corypheus, κορυφαῖ-ος, ος, ὁ.
cos, cotis, ἀκόνη, ης, ἡ, θηγάνη, ης, ἡ.
coſmographia, κοσμογραφία, ας, ἡ.
coſtæ, πλάγιοι, ων, οἱ.
cothurnus, κόθορν-ος, ος, ὁ.
coricula, βάτραχ-ος, ος, ὁ.
cotonea malus, κυδώνι-ος μηλέα, & κυδωνία μηλέα.
coroneum malum, κυδώνιον μῆλον.
cotuinix, ὄρτυξ, γ-ος, ὁ.
coxa, coxendix, ἰσχίον, ος, τό, μηρίον, ος, τό.
coxeodicum dolores, ἰσχίων πόνοι, ἰσχιάς ιόν-ος.

C R.

crabro, σφηκία, ας, ἡ.
crabrones irritare, ῥοθίζω τὰ σφηκία.
crambe, κράμβη, ης, ἡ.
cranium, κρανίον, ος, τό.
crapula, κραιπάλη, ης, ἡ.
crapolam adormio, ſeu exhalo, ὑπερκραιπαλίζομαι, ὑπερκραιπάλῳ, ῶ.
crapulæ exhalatio, ὑπερκραιπάλισις, εως, ὁ.
crapulam ſentio, dolora capitis laboro ex nimio potu, κραιπαλάω.
crapulor, κραιπάλη, κραιπαλίζω.
cras, αὔριον.
craſſeſcera, παχύνεσθαι.
craſſitudo, craſſities, παχύτης, ητος, ἡ, πάχ-ος, εος, τό.
craſſus, παχυλός, ή, όν, παχύς, έος, ὁ.
craſſus, ſtupidus, συκῆς, οῦ, ὁ, γαυλοσ-ὸς, ή, όν.
craſſa Minerva, παχυλὴς.
craſſiora Minerva, παχυμερέστερον.
craſſo ingenio, παχύνους-ὸς, ή, όν.
in craſtinum diem differe, αὐρίζω.
craſtinus, ὁ ἐπαύριον.
crater, aris, κρατὴρ, ῆρ-ὸς, ὁ.
crateres ſtatuere, κρατῆρα στήσασθαι. Homer.
crates, παρός, ὁ, ὁ, πλέκτρος, ου, ὁ.

craticola, ὀχεάρμων, ου, τό, ἀθλητικός, ή, όν, ὀχεαρμ-ὸς, ή, όν.
creatio, κτίσις, εως, ἡ, δημιουργία, ας, ἡ.
creatio magiſtratuum, αἵρεσις, εως, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
creator, κτιστής, οῦ, ὁ, δημιουργός, ὁ, ἡ, ποιητής, οῦ, ὁ.
creatura, κτίσμα, τος, τό, κτίσις, εως, ἡ.
creatus, κτισθείς, έντ-ὸς, ὁ.
creatus, deſignatus, αἱρετός, ὸς, ὁ, ἀποδεδειγμέν-ὸς, ος, ὁν.
creatus ſuffragiis, χειροτονητός, ὸς, ὁ.
creber, θαμινός, ὴ, όν, πυκνός, ὸς, ὁ, συνεχής, ἐσ-ὸς, ὁν.
crebro, συχνῶς, πυκνῶς, θαμινά.
credibilis, πιστός, ὸς, ὁ, πιθανός, ὸς, ὁ.
creditor, δανειστής, οῦ, ὁ, χρεώστης, ου, ὁ.
creditum, δάνειμα, τ-ος, τό.
creditu difficilis, δύστιστ-ος, ος, ὁν.
credo, committo, πιστεύω, cum dat. ἐμπιστεύω, ἀνατίθημι.
credo, fidem habeo, πιστεύω. quandoque mutuum dare, δανείζω. interdum pro puto, οἴομαι, νομίζω.
credulitas, παχυπιθήκη, ας, ἡ, εὐπιθία, ας, ἡ.
credulos, εὐπιθής, ἐσ-ὸς, ὁ, ἡ, ὀ, εὐπιθ-ὴς, ής, ὲς ἡ.
crematio, κάμψις, εως, ἡ.
cremo, καίω, ὀλέγω.
cremor, τὸ παχὺ τὸ γάλακτ-ος.
creoa, γλυφίς, ἰδ-ὸς, ἡ.
creo, κτίζω, ποιέω, δημιουργέω.
creo, deſigno, αἱρέομαι, προβάλλομαι, ἀναδείκνυμι, ἀποδείκνυμι, ἀποδεικνύω.
creare ducem, ἀποδείκνυσθαι στρατηγόν.
craare conſulem, ἀναδείκνυσθαι ὕπατον.
creare judicem, αἱρεῖσθαι δικαστήν.
creare magiſtratum, ἀρχαιρεσιάζω.
crepida, κρηπίς, ἰδ-ὸς, ἡ.
crepidatius, κρηπιδοποιός, οῦ, ὁ.
crepidatus, κρηπιδόμυθ-ος, ος, ὁν.
crepido, ῥάγαξ, γ-ος, ος, & ὁ.
crepitaculum, κροτάλον, ου, τό, κύδαν, ανος, ὁ.
crepito, ἀναψοφέω, ἀναποτέω.
crepitum cieo, λαπάω, ῶ.
crepitum ventris edo, πέρδω, πέρδομαι.
crepitus ventris, βόλος, ου, ὁ, ποδὸς, ὸς, ὁ.
crepitum reddo, ἀποτέρδω μέγα.
crepitus, ψόφος, ου, ὁ, κρότος, ου, ὁ.
crepo, ψοφέω.
crepundia, κροταφίσκια, τά, αὐθάμματα, τά.
crepuſculum, δείλη, ης, ἡ, πάρος, εος, τό.
ante crepuſculum, πρὸ δείλης ὀψίας.
creſco, αὐξάνω.
Creta, κρωμύλη γῆ.
cretacaua, ἡ ὀπὴ τῆς κρωμύλης γῆς.
cribri inſtar, κοσκινηδόν.
cribro, κοσκινίζω, σήθω.
cribrum, κόσκινον, ου, τό, & κόσκινος, ου, ὁ.
crimen, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημ-α, ατος, τό, αἴτημ-α, ατος, τό.
crimeo inteodere, ἐπίκεσθαι τῷ δίκῃ.
crimen diluere, λύειν ἔγκλημα.
in crimine deprehendi, τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλίσκεσθαι.
crimen objicare, ἐπιφέρειν αἰτίαν.
crimeo in ſa recipere, ἀναδέχεσθαι αἰτίας.
criminatio, διαβολή, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
crimina aliquem liberare, ἀφιέναι τινὰ τῶν ἐγκλήματος.
crimine vacans, ἀναίτιος, ος, ὁ, ἡ, ἀναίτιος, ος, ὁν, ὁ, ἡ.
crimini do, ἐπιφέρω αἰτίαν, ἐπ αἰτίᾳ ποιέομαι τινά.
criminor, αἰτιάομαι τινα τινός, vel ὡς π, διαβάλλω π, ἐγκαλέω, μέμφομαι.
criminoſe, ἐγκληματικῶς.
criminoſus, ἐγκληματικός, ή, όν.
crinis, θρίξ, χός, ὁ, πλόκαμος, ου, ὁ, κόμη, ης, ἡ.
pulchris crinibus, εὐπλόκαμος, ος, ὁν.
crinitus, κομήτης, ου, ὁ.
criſpo, πλόκω, ῶ.
criſpus, πλόθριξ, ιχος, ὁ, ἥλος, ου, ὁ.
criſta, λόφος, ου, ὁ.
criſtatus, λόφον ἔχων, εὔλοφος, ος, ὁ, ἡ, & ὁ, ἡ.
criticus, κριτικός, ὸς, ὁ.
criticos dies, κριτικὴ ἡμέρα.
croceus, κρόκινος, ος, ὁ.
crocus, & um, κρόκος, ου, ὁ, & κρόκον, ου, τό.
crocodilus, κροκόδηλος, ου, ὁ.
cruci affigere, σταυρόω.
cruciatus, βάσανος, ου, ὁ, ἀλγηδών, όνος, ἡ.
crucio, αἰκίω, ῶ, πλασσανίζω σε, βασανίζω.
crudelis, ὠμός, ὸς, ὁ, ἀπηνής, έος, ὁ, & ἡ.
crudelitas, ὠμότης, ητος, ἡ, ἀπήνεια, ας, ἡ.
crudeliter, ὠμῶς, ἀπήνως, χαλεπῶς.
croditas, ἀπεψία, ας, ἡ, δυσπεψία, ας, ἡ.
crudus, ἀμός, ὸς, ὁ, ἄπεπτος, ου, ὁ.
cruento, αἱματόω, ῶ, αἱματίζω.
cruentus, αἱματηρός, ὸς, ὁ, αἱματώδης, εσσα, ὸς, ὁ.
crumena, βαλλάντιον, ου, τό, μάρσυπος, ου, ὁ.
cruor, αἷμα, ατος, τό, ἰχώρ, ῶρος, ὁ.
crus, σκέλος, εος, ὁ, κνήμη, ης, ἡ.

crusta, πλάξ, κός, ὁ, ἄρκτος, ου, τό.
crusto, πλάσσω, ῶ.
crustula, τό πλακοῦς, τοῦ πλακοῦντος.
crustum, πλακοῦς, οῦτος, ὁ.
crux, patibulum, σταυρός, οῦ, ὁ.
in malam crucem abire jubeo, σταυροῦζω.
crocis formem gerens, σαυροειδ-ης, ες, ές.
crypta, κρύπτη, ης, ἡ.
crystallinos, κρυστάλιν-ος, η, ον.
crystallum, & crystallus, κρύσταλλ-ος, ου, ὁ, κρύσταλλον, ου, τό.

C U.

cubatio incommoda, ἀνησυχία, ας, ἡ.
cubatio hiemi, χειμασμὸς, ου, ὁ. Hinc χειμαστὴς, οῦ, hiemi cubo.
cubiculoris, δικοῦ-ος, υ, ὁ.
cubicularius, κοιτωνίτης, ου, ὁ.
cubiculum, οἰκημάτιον, ου, τό, θάλαμος, ου, ὁ, θαλάμη, ης, ἡ.
cubile, κοίτη, ης, ἡ, δίκη, ης, ἡ, θάλαμ-ος, ου, ὁ.
cubitalis, πηχυαί-ος, α, ον.
cubito innitor, ἀνεγκλίζω.
cubito percutio, κυβιτίζω.
cubitum ire, εἰς κοίτην ἰέναι.
cubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, κοίμησις, εως, ἡ.
cubitus, πῆχυς, ε-ος, ὁ, ἀγκὼν, ῶν-ος, ὁ.
cubo, ui, itum, κατάκειμαι, κοιμῶμαι, ῶμαι.
cubus, κύβ-ος, ου, ὁ.
coculus, κόκκυξ, υγ-ος, ὁ.
cucomer, σίκυος, υ-ος, ὁ, σίκυ-ος, υ, ὁ.
cucurbita, κολοκυνθη, ης, ἡ.
cucurbitula, ἀσκοκύστιον, ου, τό.
cudo, dis, cusum, κόπτω νόμισμα, nummum, χαράττω, τυπόω.
cujas, ποδαπός, ἁ, ὁ, ποταπὸς, ἁ, ὁ.
cujus, a, um, ποῦ ου.
cujusdam modi, ὁ ποιός, ποιὰ, ποιὸ τις.
cojusmodi, ποῖός τις.
cujusvis est, ἐ παντὸς ἐστι.
culcita, στρωμνὴ, ῆς, ἡ, στρῶμα, τ-ος, τὸ, κνέφαλον, α, τό.
culcus, καλάμη, ης, ἡ.
in coleum infuere, εἰς βύρσαν ὑφάπτειν.
culex, κώνωψ, ωπ-ος, ὁ, vel ἡ, σίφων, ον-ος, ὁ.
culina, μαγειρεῖον, ου, τό, ὀπτανεῖον, ου, τό.
culinarius, ὀψαρτυτικὸς, ἡ, ὸν.
culmen, στέγ-ος, ε-ος, τό, κορυφὴ, ῆς, ἡ.
culmus, καλαμ-ος, ου, ὁ, κάλαμη, ης, ἡ, ἀλθέρη, ης, ἡ.
culpa, αἰτία, ας, ἡ, ἔγκλημ-α, τ-ος, τὸ, πταῖσμα, τος, τὸ.
culpa carens, ἀναίτι-ος, ος, ὁ, ἡ, ἀκηκοπιστ-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
in culpa qui est, ἐναίτι-ος, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
culpa liberare, αἰτίας ἀπολύω, πατὰς ἐξαλῶ.
culpæ affinis, αἰτίας, ου, ὁ.
culpam præstare, αἰτίαν ἐγγυᾶσθαι.
culpabilis, πλημμελὴς, ἐ-ος, ὁ, ἡ, ἁμάρτη-ος, ος, ὁ.
culpandus, πλημμελὴς, ἐ-ος, ὁ, ἡ, ἡ, ἀνεπαίνητ-ος, ος, ὁ.
culpo, αἰτιάομαι τινα τινὸς, διαβάλλω.
cultellos, μαχαίριον, α, τὸ, μαχαιρὶς, ἰδ-ος, ἡ.
culter, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφ-ος, ε-ος, τό.
cultee sutorius, σμίλη, ης, ἡ.
cultor, λατρευτὴς, οῦ, ὁ, ἐργάτης, α, ὁ, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ.
cultor agrorum, γεωργὸς, οῦ, ὁ.
coltor Musarum, θεραπων μουσῶν.
cum, præpositio, ξύν & σὺν cum dativo. μετὰ, & μετ' cum genit. ἅμα cum dat. πρὸς, cum accus.
cum, posiquam, quando, ἐπεὶ ὡς, ὅτε, ὁπόταν, ἄτε. ὡς-ος, ὅτε, Poetica.
cum, tum, τῇ, καὶ, τε, καὶ. τῇδὲ μὲν, τῇδὲ δὲ. μὲν, δὲ. & Dorice ὡς-ος, τως-ος.
quæ cum ita sint, τάτων δ' ὑπαρχόντων.
cultrarius fabet, μαχαιροποιὸς, οῦ, ὁ.
culrura, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus, ἐργαστηρί-ον, ου, ὁ, κοσμητηρί-ον, α, τό.
cultus, ἐργασία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
cultus terræ, γεωργία, ας, ἡ.
cum diluculo, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
cum imperio esse, ἐν ἀρχῇ εἶναι.
cum primis, εἰς τὰ πρῶτα.
cum omnia tua, σοὶ τελεσφόρως, τυγχανόντι σου.
cumulate, ἀθρόως, συμπάν, ἄπαξ.
cumulatim, συμπάν.
cumulatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
cumulatus, ἐπισωρευθεὶς, ἐντ-ος, ὁ, ἐπαλθ-ος, η, ὁ.
cumulo, συρῶ, ἐπισωρεῦσαί τι τινι.
cumulus, σωρὸς, οῦ, ὁ, σόρευμα, τ-ος, τὸ.
cunæ, κοσσὶς, ίδ-ος, ἡ, σπαργανον, α, τὸ.
in aucta cagita, ἐν κοσσίδι βαβύζειν.
a cunabulis, ἐκ παίδων, ἐκ πρώτης ἡλικίας.
cunctabundus, μελλητικὸς, ἡ, όν.
cunctanter, σχολαίως, βραδέως.

C U

cunctatio, μέλλησις, εως, ἡ, ἐπιθ-ος, α, ὁ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
cunctator, μελλητὴς, οῦ, ὁ, ἐπιτρεχὴς, οῦ, ὁ.
cuncti, σύμπαντες, οι, ἅπαντες, οι.
cunctor, μέλλω, ἀναβάλλομαι, ἐπέχω.
cuneatim, σφηνοειδῶς.
cuneatus, σφηνοειδὴς, ἐθ-ος, ὁ, γομφοειδὴς, ἐθ-ος, ὁ.
cuneo, σφηνόω, ῶ, γομφόω, ῶ.
cuneus, σφὴν, ηνὸς, ὁ, γόμφ-ος, ος, ὁ.
cuniculus, foramen sub terra, ὑπόγαι-ος, α, ον, ὁ, ἡ, ὀρυκτὴ, ὀρύγος, ὁ, πρόσυγμα, ατος, τό.
coniculus animal, λαγίδ-ιον, γομφιχος.
cuniculos agere, ὑποσκάπτω.
cupa, κύπελλον, α, τό.
cupedia, orum, ὀψοφαγία, ας, ἡ, ἐψοποιΐα, ας, ἡ.
cupedinis deditus, λιχνος, α, ον.
cupide, ἐπιθυμητικῶς.
cupiditas, ἐπιθυμία, ας, ἡ, προθυμία, ας, ἡ.
copiditata flagro, καίω, ῶ, κνησιάω, ῶ, μαραίνομαι.
cupido, πλεονεξία, ας, ἡ, ἐπιθυμία, ας, ἡ.
cupidus, ἐπιθυμῶν, οῦντος, ὁ, ἐμπορεύμενος, α, ὁ.
cupidus cognitionis, φιλομαθὴς, ους, ὁ.
cupio, ἐπιθυμῶ τινος, ὀρέγομαι τοῦ εἶναι, scire: ἐράω, ῶ, ἵεμαι, γλίχομαι, ἱμείρω.
cupio alicui bene, εὐνοέω τινὶ, ἀγαθὰ φρονέω, & φρονέω.
cupio alicui male, κακῶς φρονέω, κακὰ φρονέω, ἄλλα φρονέω. Hom.
cupio vehementer, καίω, ῶ.
cupitus, θελητὸς, ἡ, όν.
cupressus, κυπάρισσ-ος, ου, ἡ.
cuprum, κύπριος, α, ον, χαλκὸς, οῦ, ὁ.
cur, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τί ποτε.
cur tandem? τί δὲ ποτε;
cura, φροντὶς, ίδος, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, κῆδος, εος, τό.
cura vacuus, ἀφροντις, ιος, ὁ, ἀμέριμνος, α, ὁ.
fine cura, ἀφροντιστὶ.
multos curas habeus, πολύφροντις, ιος, ὁ.
cura, ut, μέμνησο ὅπως. φρόντιζε ὅπως seq. conjunct.
curæ plenus, id est molestus, ἀλγεινὸς, ἡ, ὁ, ἀλγεσὶς, ἁ, ὁ.
curam abjicere da aliqua re, προΐεσθαί τι.
curæ est mihi hoc, μέλει μοι τοῦτο.
curam gero, habeo, προσέλεμαι περί τινος, φροντίδα ποιοῦμαι.
curam suscipere, ἐπιμέλειαν ἔχω.
curatio, saoario, θεράπευσις, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, ἴατρεία, ας, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τό.
curator, procurator, ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ. item tutorem significat, ἐπίτροπος, ου, ὁ.
curator, saoator, θεραπευτὴς, οῦ, ὁ, & θεραπευτὴρ, ῆρος, ὁ.
curatrix, θεραπεύτρια, ίδος, ἡ.
curia, βουλευτήριον, ου, τό, ἀρχεῖον, ου, τό.
curiose, ἐπιμελῶς, μετ' ἐπιμελείας.
curiositas, πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ.
curiosus, πολυπράγμων, ονος, ὁ.
curiosus sum, πολυπραγμονέω τι.
curo, σπουδάζω περί τι, vel ὑπέρ τινος, φροντίζω, ἐπιμελοῦμαι περί τινος. significat etiam mederi, ἰᾶσθαί τινα, θεραπεύειν τινα.
noo curo, ἀφροντιστέω τινός.
curo cutem, σκυτροφῶ.
curriculo, δρομαίως.
curriculum, parvus currus, ἁρμάτιον, ου, τό, ἀφετήριος, α, ὁ.
cutro, τρέχω, θέω.
curro stadium, σταδιοδρομέω.
curro velociter, ταχυδρομέω.
curru vehor, ἁρμάω.
curru excutio, ἐκβιβάζω.
currum retrohera, & inhiberc, ἀναπεδάω ἅμα, vel ἀναπεδάω.
currus, ἅμαξα, ης, ἡ, ἅρμα, τος, τὸ, δίφρος, ου, ὁ.
currus agere, διφρεύω, ἡνιοχέω.
currus traho, ἁρμεύω.
curtim, δρομαίως, μεταδρομαίως.
curtito, σφυρίζω.
curtirare lartum deorsum, Ter. σφυρωτὸν δὸν κάτω.
curtor, δρομεὺς, έος, ὁ, δρομαῖος, ου, ὁ.
curtotius, τροχαῖος, α, ὁ, τροχαῖα ὁδὸς, curtoria via.
curtu rapido ferri, πέτεσθαι.
curtus, ὠκὺς, ε, ὁ, τρέχος, ου, ὁ.
curtus Lucas, σκέλεσι τερφορῇ.
curtus, brevis, κολοβὸς, ἡ, όν, βραχὺς, ύος, ὁ.
corvamen, & curvotura, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvario, κάμψις, εως, ὁ.
curvatus, καμφθὶς, ἐντ-ος, ὁ.
curule certamen, ἁρματοδρομία, ας, ἡ, ἱππαδρομία, ας, ἡ.
curules ludi, ἱππόδρομοι, ων, τὰ.
curulis, ἁρματὶς, ιος, ὁ.
sella curalis, ἁρμαμαξικὸς δίφρος.
curvitas, καμπυλότης, ητος, ἡ.
curvo, καμπτω.

cur-

curvus, σκαφοειδὴς, ὁος, ὁ, κρωτίλος, ε, ὁ.
cuſpidatim, κατ' ἀκωκὴν, κατ' αἰχμήν.
cuſpis, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀκὶς, ἴδος, ὁ, ἀκωκὴ, ῆς, ἡ.
cuſpis haſtæ, ἄκρον τῦ δόρατος.
cuſtodia, φυλακὴ, ῆς, ἡ, φυλακτήριον, ε, τό.
cuſtodia, carcer, χαρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
in cuſtodia teneo, συνέχω, κατέχω, κατασυρίττω, κατάγνυμι.
cuſtodio, φυλάττω π, τινά, σώζω, τηρέω.
cuſtos, φύλαξ, ακος, ὁ, φυλακτὴρ, ῆρος, ὁ.
cuſtos carcaria, ἀγγαροφύλαξ, ακος, ὁ,
cuſtos legum, νομοφύλαξ, ακος, ὁ.
cuſtos Tampli, νεωφύλαξ, ακος, ὁ.
cuſtos corporis, σωματοφύλαξ, ακος, ὁ.
cuſtos domus, οἰκοφύλαξ, ακος, ὁ.
cuticula, δερμάτιον, ε, τό.
cutis, χρὼς, ὁος, ὁ, & χρὼς, ωτὸς, ὁ, δέρμα, τος, τό.
ad cutem, ἐς χρῶ.
cutem mollem habens, μαλακόδερμος, ε, ὁ.
cutem aſperam, & ſcabram habens, τραχυδέρμων, ονος, ὁ.
cutem curo, σκυτοτροφέω, ῶ.

C Y.

Cyathus, κύαθ-ος, ε, ὁ, ξέστρης, του, τό.
Cyclops, κύκλωψ, πος, ὁ.
cyclopeus, κυκλωπικ-ὸς, ὴ, ὸν.
parvus Cyclops, κυκλώπιον, ε, τό.
Cyclopum more, κυκλωπικῶς.
Cygnaus, κύκνε-ος, ε, ὁ.
Cygneus, κύκν-ος, ε, ὁ.
Cylindrus, κύλινδρ-ος, ε, ὁ.
Cymba, κύμβη, ης, ἡ, σκαφίδιον, ε, τό.
Cymbala pulſo, κυμβαλίζω.
Cymbalum, κύμβαλον, ε, τό.
Cynoſura, κυνόσουρα, ας, ἡ.
Cytiſus, κύτιν-ος, ε, ὁ.

D.

DActylus, fructus palmæ, & dactylus pes matricus, δάκτυλ-ος, ε, ὁ.
Dædalus, δαίδαλ-ος, ε, ὁ.
Dæmon, δαιμόνιον, ε, τό, δαίμων, ον-ος, ὁ.
Dæmon malus, κακοδαίμων, ον-ος, ὁ.
Dæmoniacus, δαιμονικὸς, ὴ, ὸν.
Dæmoniacus ſum, δαιμονάω, ῶ.
a Dæmonio teneor, δαιμονίζομαι, δαιμονάω, ῶ.
Dæmonum vexatio, ἐνέργημα, ατ-ος, τό.
Dama, δορκὰς, άδος, ἡ.
Damnatio, κατάγνωσις, εως, ἡ, καταίκλημα, ατ-ος, τό.
Damnatus, κατεδεδικασμέν-ος, η, ὸν.
Damnatus repetundarum, κλοπῆς ἅπαξ τῆς ἀθλίας ἁλούσης.
Damno, κατακρίνω, cum gen. perſ. & accuſ. rei, κατακρίζομαι τῦ θάνατον.
Damnoſus, ζημιώδης, ες, ὁ, ἡ, βλαβερὸς, ὰ, ὸν.
Damnum, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ, θνὴ, ῆς, ἡ.
Damnum infero, ζημίαν τινὶ, ἐπάγω ζημίαν.
Damnum patior, ζημίωμαι, βλάβιν ἔχω.
Damnum rependo, ἀντὶ τῆς βλάβης.
Damna avertens Jupiter, ἀποτρόπ-ος ζεύς.
Dapes, δόρατα, τά.
Dativus caſus, δοτικὴ, ῆς, ἡ.
Dator, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
Datus, δεδομέν-ος, η, ὸν.

D E.

De, περὶ, ὑπὲρ, ὑπὸ, cum gen.
Dea, θεὰ, ᾶς, ἡ.
Dealbo, λευκαίνω, λευκόω.
Deambulatio, περίπατος, ε, ὁ.
Deambulo, περιπατέω, ῶ.
Deamo, ὑπερφιλέω, ῶ.
Deauratio, χρυσωσις, εως, ἡ.
Deauratus, ἐπίχρυσ-ος, ε, ὁ.
Deauro, χρυσόω, ῶ.
Debacchor, παροινεῖσθαι πρὸς τινα, in aliquem: ἐκβακχεύομαι.
Debellandus, πολεμητέ-ος, α, ὸν.
Debellatum eſt, ἐ πόλεμ-ος κατεπολέμηται.
Debellatus, πολεμηθείς, ἐντ-ος, ὁ.
Debello, πολεμέω τινὰ, πολεμίζομαί τινα.
Debeo, ὀφείλω τινὶ χάριν, gratiam alicui.
Debeo, debitor ſum, ὀφείλω, ἐνέφλω, χρεωστέω, ῶ, χρεωφέλω.
Debilis, ἀδύνατος, δ-ος, ὁ, ἄῤῥων-ος, ον, ὁ.
Debilitas, ἀδύναμις, ας, ἡ.
Debilitatio, ἀδύναμις, εως, τό.
Debilito, ἐξασθενίζω, ἀδυνάτω, ῶ.

Debitio, ὀφλησις, εως, ἡ.
Debitor, ὀφειλέτης, α, ὁ,
Debitum ὀφείλημα, ατος, τό, χρέ-ος, ους, τό.
Debitum remittere, ὀφείλημα ἀφιέναι.
Debitum ſolvere, ὀφείλημα διαλύω.
Debito fraudo, χρεωκοπέω, ῶ.
Deblatero, φλυαρέω, ῶ, παραληρέω, ῶ.
Decanto, laudo, ἐγκωμιάζω τινὰ, ἐπαινέω.
Decanto, ineulco, παντηλογέω, ῶ.
Decantatio, ὕπνωσις, εως, ἡ.
Decanus, δεκάρχης, ε, ὁ, δέκαρχ-ος, ε, ὁ, δεκαδάρχης, ε, ὁ, δεκαδάρχ-ος, ε, ὁ.
Decas, δεκὰς, άδ-ος, ἡ.
Decedere de ſuo jure, τῦ δικαίου ἐκπί πτειν ἢ ἐκχωρεῖσθαι.
Decedere pro mori, ἀποθνήσκειν ἀντὶ τῦ τελευτᾶν.
Decedo, ἀπέρχομαι, ῶ.
Decedo de via, ἐξίσταμαι ἢ ἔξω.
Decem, δέκα.
Decem millia, μυριὰς, άδ-ος, ἡ.
December, ποσειδεὼν, ῶν-ος, ὁ.
Decempeda, δεκάπους, όδ-ος, ὁ.
Decampedator, γεωμέτρης, ε, ὁ.
Decemvir, δεκαδάρχ-ος, ε, ὁ, δεκαπενταρχ-ος, ε, ὁ.
Decemviratus, δεκαδαρχία, ας, ἡ.
Decemviri, οἱ δέκα ἄρχοντες.
Decannalis, δεκαετηρίδ-ος, ε, ὁ, δεκαετὴς, ἐσ-ος, ὁ.
Decennia, δεκαετὴς, ἐσ-ος, ὁ, δεκάτης, ου-ος, ὁ.
Decennale, δεκαετὴς, ἐσ-ος, ὁ.
Decennium, δεκαετία, ας, ἡ.
Decens, πρέπων, τό, δέον, τὸ, ἁρμοὴ, ῆς-ος, τό.
Decentar, καθήκοντος, ἁρμόττοντος.
Deceo, ἁρμόζω, καθήκω, cum dativo.
Deceptor, σοφιστὴς, ὰ, ὁ, ἀπατητὴς, οῦ, ὁ.
Deceptu facilis, εὐξεπάτητος, ε, ὁ.
Deceptu difficilis, δυσαπατητ-ος, α, ὁ, ἡ, δυσξεπάτητος, ε, ὁ.
Decerno, ſtatuo, ἐπιψηφίζομαι. aliquando pro dimicare, κρίνεσθαι.
Decarnere bello de ſummo rerum, κρίνεσθαι περὶ τῦ ὅλου.
Decarpo, λοπολογῶ, λοπολόγω.
Decerpo fructum, καρπολογέω, ῶ.
Decertatio, ἀγωνισμὸς, ε, ὁ.
Deceſſio, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
Decertro, ἀγωνίζομαι περί τι-ος.
Decet, πρέπει, χρὴ, ἔξεστὶν ἐστι, πρεπάκις.
non Decet, ἀπρεπὲς.
quod Decet, τὸ δέον.
Decido, deſit, abſcindo, ἀποκόπτω, ἀποτέμνω. pro determinare, διαλύεσθαι.
Decido, deorſum cado, καταπίπτω κάτ' ὄπ, ἐκπίπτω.
Deciduus, πίπτων, ουσα, ον.
Decies, δεκάκις.
Decies mille, μύριοι, αι.
Decies millies, μυριάκις.
Decies milleſimus, μυριοστὸς, ὴ, ὸν.
Decimus, arum, δεκάτα, ης, ἡ, δεκατὴς, ὰ, ὸν.
Decimas accipio, δεκατεύω, οῦ, cum accuſ.
Decimas do, δεκατεύω.
Decimas tadimens, δεκατὼν, ῶν-ος, ὁ.
Decimatio, δεκάτευσις, εως, ἡ.
Decimatio, decimarum exactio, δεκατευτὴς, ου-ος, ὁ.
Decimator, δεκατευτὴς, ὰ, ὁ.
Decimo, δεκατεύω, οῦ.
Decimus, δέκατ-ος, α, ὸν.
Decipio, ἀπατάω, ἐξαπατάω ου ῶτο, ta hac in re, παραγω, ἐνεδρεύω, διαβάλλω, ἐξαβάλλομαι, δολόω, οῦ.
Deciſi qui nequit, ἀνεξαπάτητ-ος, α, ὸν.
Decipula, παγὶς, παγίδ-ος, ἡ.
Deciſio, διάλυσις, εως, ἡ, διάσυψις, εως, ἡ.
Deciſus, διαλυθείς, έντ-ος, ὁ.
Declamatio, λογοποιία, ας, φωνασκία, ας, ἡ.
Declamator, λογοποιὸς, ὁ, φωνασκὸς, οῦ, ὁ.
Declamito, λογοποιέω, ῶ.
Declamo, φωνασκέω, ῶ, ῥητορεύω.
Declamatio, διάλυσις, εως, ἡ.
Declarator, σαφήνιστὴς, οῦ, ὁ.
Declaratorius, τρανωτικὸς, ὴ, ὸν.
Declaro, σημαίνω, φανερόω, τηκμηρόω, σαφηνίζω, δηλόω, ῶ, λαμπρύνω, διαφαίνω, μηνύω.
Declaro, διαφαίνω π, δηλόω π, μηνύω.
Declarare comitiam, i. renunciare, ἀπαγορεύω τινὶ ὑπατεύειν. Plut.
Declinatio, κλισις, εως, ἡ.
Declino, λοπαλίνω πρὸς τὰς ὁδούς. ἐκβαίνω π.
Declino, averto, ἐκτρέπω, λοπαλόω.
Declino, deflecto, deſino, ἐκβαίνω, λοπαλίνω, ἐκκλίνω, ἐκκλίνω.
Declivia, ὀκλακὴς, ὲος, ὁ, ἡ, ὀκλακὴς, ὲος, ὁ, κατωφερὴς, ὲος, ὁ.

Decli-

Declivitas, τὸ κάτωτες, τὸ πρανές.
Declivitas montis, κλιτύς, ύος, ὁ.
Decoctio, ἕψησις, εως, ἡ.
Decoctum, ἑφθμα, ατος, τό.
Decoctor, χρεωκόπος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
Decoctus, ἀφεψθείς, έντος, ὁ.
Decollo, κεφαλοτομέω, ἐκτραχηλίζω.
Decolor, ἄχροος, ως, όν, ᾱ, ὁ, εὐσχροος, ως, ον, ᾱ, ὁ.
Decoloro, ἀχρόω ποιῶ.
Decompositus, ἀδιακόσμητος, ου, ὁ.
Decoquo, κατατέτω, ἀφέψω.
Decor, κάλλος, εος, τό, τιμή, ῆς, ἡ, ὑπερόχη, ας, ἡ.
Decora, τρόπαιτος, καλῶς.
Decoro, τιμῶ, ῶ, κοσμέω, ῶ.
Decortico, ἀπολέπω, ἀπολεπίζω.
Decorum, τὸ πρέπον, τὸ καλόν.
Decorum servare nesciens, ἀτιμοκάλος, ε, ὁ, ἡ ή.
contra Decorum facio, ἀκοσμέω, ῶ.
præter Decorum, ἀτιμοκάλος.
Decorus, ὑπρεπής, ους, ὁ, ἡ ή, εὐσχήμων, ονος, ὁ.
Decrepitus senex, ὑπέργηρως, ω, ὁ, ἐτχατόγηρως, ω, ὁ.
Decrelco, μείωμαι, ἐλαττόωμαι.
Decrescere, μειοῦσθαι, ἐλαττοῦσθαι.
Decrsta funatus, τὸ βαβαλλώδης.
ex Decreto Dei, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Θεῷ.
Decretum, δόγμα, ατος, τό, ψήφισμα, ατος, τό.
Decretus, δόγμασι, ε, ὁ.
Decubitus, κατάκλισις, εως, ἡ.
Decumanus fluctus, δεκατιαῖος, ας, ὁ, quæ & τριτιμαῖα, ας, ἡ, dicitur.
Decumbo, κατάκειμαι, κατακλίνομαι.
Decuplum, δεκαπλάσιον, ου, τό.
Decuplus, δεκαπλῆς, ᾶ, ὁ, δεκαπλάσιος, ε, ὁ.
Decuria, δεκάς, άδος, ἡ, λόχος, ε, ὁ.
Decurio, δεκάδαρχος, ε, ὁ.
Decurio, as, λοχίζω, κατιλοχίζω, κατατάσσω, κατάττω.
Decurro, κατατρέχω, κατατρέω, ῶ.
Decursio equestris, ἱππόδρομία, ας, ἡ, ἱππασία, ας, ἡ.
Decursio militaris, διάδρομος, ους, ὁ, διάδρομία, ας, ἡ.
Decursus, κατάδρομή, ῆς, ἡ.
Decurtatio, ἀποκόλουσις, εως, ἡ, κόλασις, εως, ἡ.
Decurrator, κολοβωτής, ῆ, ὁ.
Decurto, κολόω, κολοβόω, ῶ, δοκολόω, ἀποκολίζω.
Decus, oris, ώρα, ας, ἡ, κόσος, εος, τό, κόλος, εος, τό.
Decussatio, χιασμός, ῦ, ὁ.
Decussationis formam habens, χιασός, ᾶ, όν.
Decussatim, εἰς χ῎.
Decussio, projectio, ἔκρεψις, εως, ἡ.
Decussis, δεκάς, άδος, ἡ.
Decusso, χιάζω.
Decutio, δοτινάσσω, δοτινύσσω, ἀποσείω.
Dedecet, ἀπρεπές ἐστι, ὁ πρέπω, ἀπόκειμαι.
Dedecora afficio, κατασχύνω τι, τὸ: καθυβρίζω τινί, ὑπαίσχω.
Dedecoro, καταισχύνω τινά, ὑβρίζω, ῶ.
Dedecus, αἰσχύνη κακή, ἀτιμία, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
Dedere se alicui rei, καθιέναι ἑαυτὸν τινι.
Dedere se deliciis, δοῦναι ἑαυτὸν τρυφῇ, αὐλῆσαι τῇ ψυχῇ ἑαυτ῀ εἰς ἡδονάς.
Dedicatio, καθίερωσις, εως, ἡ, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
Dedicatio, hoc est, ouncupatio alicujus libri, προσφώνημα, ατος, τό, προσφώνησις, εως, ἡ.
Dedico, καθιερόω, ἀνατίθημι.
Dedignatio, ἀπαξίωσις, εως, ἡ.
Dedignor, ἀπαξιόω, ῶ, ἀγωμοκτέω, ῶ.
Dedisco, μετμαθάνω, λησμονέω.
Dedita opera, ἐκ προνοίας, ἐξεπίτηδες.
Deditio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ.
ad Deditionem compellere, καθυποτάσσω τινα.
Dedititius, ἐκδοτ῀, ος, ὁ.
Deditus, ἐκδοθείς, έντ῀, ὁ, προσκείμεν῀, ος, ὁ.
Dedo, is, ere, ἐγχειρίζω τινὰ τιν, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τιν.
Dedocere, μεταδιδάσκω.
Dedoleo, ἀπαλγέω, ῶ.
Deduco, ἕλκω, καθέλκω, ποσπάω.
Deduco pro duco, ἀνάγω, κομίζω, πομπεύω.
Deducere coloniam, ἀποικίαν ποιεῖσθαι.
Deducere, comitari honoris causa, καθηγέομαι, προπέμπω.
Deductio, καθήγησις, εως, ἡ, ἀπαγωγή, ῆς, ἡ, ἀνάγκη, ας, ἡ.
Deductio honoris causa, προπομπή, ῆς, ἡ, & προπομπία, ας, ἡ, καθηγεσία, ας, ἡ.
Deerro, ἀφαμαρτάνω, ἀποπλανῶ.
Deleco, ἀποτρίγω, ῶ, καθαίρω.
Delatigatio, κάμα῀, ους, ὁ, κοπιάσεις, εως, ἡ.
Delatigo, κατακοπόω τινα, κατατρύχω.
Delectio, rebellio, ἀποστασία, ας, ἡ, ἔκλειψις, εως, ἡ.
ad Delectionem follicito, συνίσταμαι, διαστασίζω, ἀφίστημι.
Delectus, ἔκλεκτος, ατ῀, τό, ἐκλογή, ῆς, ἡ.

Delectus animi, λιποθυμία, ας, ἡ, λιποψυχία, ας, ἡ.
Defendo, διατείχω τινά, ἀμύνω σοι.
Defensio, προστασία, ας, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ, ἀπολογία, ας, ἡ.
Defensor, ὑπερασπιστής, οῦ, ὁ, συνήγορος, ου, ὁ.
Defero, ἀπάγω, κατενέγκω.
Defero i. accuso, ἀπορέω δίκην, ἢ γραφάς. ἀπορέω τινά, ἀναγγέλλω, ἐνδείξει ποιοῦμαι.
Deferre aliquem falso, συκοφαντέω τινά τι῀.
Defervesco, ἀπίζω.
Defessus, κατάκοπ῀, ος, ὁ, κεκμηκώς, ότ῀, ὁ.
Defetiscor, ἀποκάμνω, κοπέομαι, ἔκαμον.
Deficere animo, λιποψυχέω.
Deficio, ἐκλείπω, ἔκλειπω.
Deficio, defcico, συναπαλλάσσομαι, ἀφίσταμαι.
Deficio, ἀποστάτω τινός, ἀφ aliquo.
Deficio ad hostes, πρός τοὺς ἐναντίους ἀποστρέφομαι.
Defigere oculos, ἐνατενίζω τῇ ἀληθείᾳ, in veritatem.
Defigo, κατανύσσω τι, κατατίττω.
Definio, καθορίζω, ἀφορίζω, ἀποχαράσσω.
Definite, διωρισμένως.
Definitio, ὁρ῀, ος, ὁ, ὅρισμός, οῦ, ὁ.
Definitivus, ὁριστικός, ἡ, όν.
Definitus, τακτός, ἡ, όν. τακτὸς χρόν῀, definitum tempus.
Defit, ἀπογίνεται, ἄπειμι, λείπω.
Defixus, καταπεπηγμέν῀, ος, ὁ.
Deflagratio, ἔμπρησις, εως, ἡ, ἐμπύρωσις, εως, ἡ.
Deflagro, ἐμπρήθομαι, κατακαίομαι.
Deflecto, κατακάμπτω ὡς τι, μεταβάλλω, ἐκκλίνω, ἀποκλίνω, ἀποτρέπω.
Deflecto a via, παρεκβαίνω, ῶ.
Defleo, κατολοφύρω τὸν τάλαν, fortem. ἀποκλαίω, κατολοφύρομαι.
Defluxus, κατακεκμηκώς, ότ῀, ὁ.
Defluere, ἀπορρέω.
Defluo, καταῤῥέω, κατατήκω.
Defluvium, defluxus, λιπόβιον, ου, τό, ἀπόρρυσις, εως, ἡ.
Defodio, κατορύττω, κατασκάπτω.
Defore, ἐλλείπω.
Deformatio, ἀμόρφωσις, εως, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ.
Deformis, ἄμορφ῀, ος, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
Deformitas, ἀμορφία, ας, ἡ.
Deformo, ἀμορφόω τινά, ἀτιμάζω, ἄμορφον ποιῶ.
Defossus, κατορυκτός, ῆ, όν.
Defraudare pecora, ἀπατεωνίζεσθαι τὴ φύσει.
Defraudatio, κατάκλεισις, εως, ἡ, ἀποκέρσις, εως, ἡ.
Defraudator, κατάκλειστος, ου, ὁ, ἀποκερστής, οῦ, ὁ.
Defrudo, καθαιρέω, ἀποστερέω τινά.
Defrutum, ἕψημα, ατ῀, ὁ, ἑψητὸν, οῦ, τό, σίραιον, ε, τό.
Defugio, ἀποφεύγω, ἐκφεύγω.
Defunctoria, προκτικὸς λόγος, τυχόντος.
Defunctus, ἀπαλλαγείς, όντος, ὁ. item mortuus, νεκρός, οῦ, ὁ, ἀπολλύμ῀, όντ῀, ὁ.
Defungi officio, ἀπαλλάττομαι τ῀ καθήκοντ῀.
Defungi, i. e. mori, τ῀ βίᾳ ἀπαλλάττομαι.
Defuogor, ἀπαλλάττομαι.
Degener, ἄξυλος, ἰδ῀, ὁ, δυσγενής, ἰδ῀, ὁ.
Degenerare, ἐξίσταμαι τ῀ γένους, ἐκπίπτω ἀπὸ τ῀ γένους, ἐκτρέπομαι.
Degeneratio, ἐκτροπή, ῆς, ἡ.
Degere vitam, διάγω βίον.
Degravo, καταβαρύνω, βρίθω.
Degredior, ἀποβαίνω.
De-hinc, τοῦτ῀δεν, ἀπὸ τότε, ἐκ τότε.
Dehisco, ἀποχάσκω, χασμάομαι, ᾠδίνω.
Deglubo, ἀποδέρω, ἀπολεπίζω, ξύω.
Deglutio, καταπίνω.
Dego, ἄγω, διάγω, διατρίβω.
Degusto, ἀπογεύομαι.
Dehoneflo, αἰσχύνω τινά, ἀτιμάζω.
Dehortatio, ἀποτροπή, ῆς, ἡ.
Dehortor, ἀποτρέπω τινά τι῀, μετανοέω, ἀποκλάω, ῶ.
Dejectio, ἀποβολή, ῆς, ἡ, καταβολή, ῆς, ἡ.
Dajero, διόμνυμι, ἐπόμνυμι.
Dejicio, καταβάλλω.
Deinceps, ἐπὶ τάτε, ἑξ῀ς.
Deinde, ἐντ῀δεν, ἐκ τότε, κεθεξῆς.
De integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
Deipara, Θεοτόκ῀, ος, ὁ. Deitas, Θεότης, ητος, ἡ.
Delabor, καταπίπτω ἀπ' ὄρ῀, ἀπολισθαίνω πρὸς, καταφέρομαι.
Delapfio, ἔκπτωσις, εως, ἡ.
Delapfus, ἔκπτωτος, ου, ὁ, ἡ ή.
Delapfus cœlo, ἐμπεπτωκὼς, ότ῀, ὁ. Herodian.
Delaffo, καταπονέω, ῶ, κοπιάζω.
Delatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, ἀπαγγελία, ας, ἡ.
Delatio falfa, ψευδογραφία, ας, ἡ.
Delator, ἐνδείκτης, ου, ὁ, ἀπαγγελεύς, έως, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
Delebilis, διαλυτός, ἡ, όν.

Dele-

Delactabilis, ταρπὸς, ῆ, ὁ.
Delectamentum, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
Delectatio, ἄρεσις, ης, ἡ, ταρπωλὴ, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ,
Delectatos, ἡδὺς, ῆ, ὁ.
Delecto, τέρπω τινά τι, ἀρρᾶσω, ῶ.
Dr.lectot, ἀρρᾶσομαι, τέρπομαι, χαίρω.
Delector hac re, φιλῶ τοῦτο.
Delectum habere militum, διαγράφω τὸς στρατίωτας, ἢ διελέγω τὸν ἐπιτηδείων, καταλέγω.
Delectus, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἐπιλογὴ, ῆς, ἡ, ἐπίλεξις, εως, ἡ.
fine Delectu, ἀπλέκτως, ἀμίκτως, ἀδρομὶ.
Delegare, ἐπιτρέπω τινὶ τινὸς, λοιπὸν π, ἐπιτάπτω, ἐπιτίθεμαι.
Delagatio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ἐντολὴ, ῆς, ἡ.
Deleatio, καταπρᾶσις, καταθόλγω.
Deleo, ἐξαλείφω, ἀφοτρίβω.
Delatio, ἐξάλειψις, εως, ἡ, ἀφαιρέσις, ῆ, ὁ.
Deliberandus, οἷος συμβαλλεσθαι Θ.
Deliberata, συμβεβλημένα περί τινος, σκέπτομαι, βεβλεύομαι.
Deliberatio, συμβέλλεσις, εως, ἡ, συμβέλλημα, ατος, τό.
Deliberatious, συμβελλετικὸς, ἡ.
Delibo, ἀπολείβω, ἀπογεύομαι.
Delibro, ἀπολεπίζω, φλοίζω.
Dalibutus, ἠλλιμμένος Θ, η, ὁ, λιπαρὸς, ῆ, ὁ.
Delicata vivera, τρυφᾶν.
Delicate, molliter, τεθραμμένως, τρυφερῶς, διατεθραμμένως.
Delicatulus, τρυφοκόμης, ῶντες, vel τρυφοκόμητες, ου, ὁ.
Delicatus, τρυφερὸς, α, ὁ, ἁβρὸς, ὰ, ὁ, ἁπαλὸς, ὴ, ὁ.
Delicia, τὰ παιδικὰ, ἁβροτὰ, ης, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, τρυφερὸν Θ, οῦ, τό, ἁβρότης, ητ Θ, ἡ.
Deliciis frango, θρύπτω, τεθρυμμένος Θ. deliciis frangor, θρύπτομαι.
Delicius fractus, τεθρυμμένος Θ, η, ὁ.
Daliciis deditus, ἐπὶ τοῖς ἐς τρυφὴν.
Deliciarum confectator, τρυφητὴς, οῦ, ὁ.
Delicitis indulgeo, τρυφῶ, ῶ.
Delicias facio, ἐκπατρυφῶ, ῶ, θρύπτομαι.
Deliciur, ἁπτομαι, ῶ, ἁβρύνομαι.
Delictum, πλημμέλημα, ατος, τό, ἁμάρτημα, ατος, τό.
Deligo, ἐκλέγω.
Delineatio, καταγραφὴ, ῆς, ἡ.
Delinao, as, ara, καταγράφω, διαγράφω.
Delinio, is, ira, καταχρίω. pro permulceo, κηλέω, ῶ, θέλγω τινά, μαλάσσω.
Delinitio, κήλησις, εως, ἡ.
Delinitor, θελατὴς, ῆρος, ὁ.
Dalinitus, θελχθεὶς, ἐντ Θ, ὁ.
Delinquo, πλημμελέω τι εἰς τινα, πταίω, ἁμαρτάνω.
Deliquium, ἔκλειψις, εως, ἡ.
Deliquium animi, λιποψυχία, ας, ἡ.
Deliquium animi patior, λιποψυχέω, ῶ.
Deliramentum, λήρημα, ατ Θ, τό, φλήνημα, ατος, τό.
Daliratio, φλεγμονὴ, ης, ἡ, φλύσις, εως, ἡ.
Delirium, φλήρημα, ατ Θ, τό.
Deliro, φλαρέω, ῶ, φλήρω, ῶ.
Dalirus, φλήνων, ονθ Θ, ὁ, φλήναλξ, ῆνθ Θ, ὁ.
Delirus senex, μορολόγος Θ, ου, ὁ.
Delitao, val dalitasco, διελανθάνω, καταφεύγομαι.
Delphin, ὁ Δελφὶς, ῖνθ Θ, aut Δελφὶς, ῖνθ Θ, ὁ.
Delubrum, τέμενος Θ, ους, τό.
Deludo, καταπαίζω, ἐκπαίζω,
Delumbis, μαλακὸς, ὴ, ὁ.
Demanda, ἐπιτρέπω σοι Φησὶ, ἐντέλλομαι.
Demens, φλέφρων, ονθ Θ, ὁ, μάτων Θ, ων, ὁ, ἀνόητος Θ, ος, ὁ.
Demensus, μετρητὸς, ὴ, ὁ.
Demensum, σιτομέτριον, ου, τό.
Dementer, ἀνοήτως.
Dementia, ἄνοια, ας, ἡ, φλήνη, ης, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ.
Damereor, ἐνεγγυῶ τινι, προῖκα.
Demergo, καταδύω, καταβαπτίζω.
Demerito, καπύσιος, εως, ἡ, καταπονηρὸς, ὴ, ὁ.
Demeritus, ὑφιέμενος Θ, η, ὁ.
Demeto, κατεμαι, ῶ, διαμῶ, ῶ, διθερίζω.
Demigrare e vita, ἀποθνῄσκω, ὑπαχωρῶ τοῦ βίου.
Demigro, μετοικίζομαι, καταλύομαι.
Demiror, ὑπερθαυμάζω τι, ὑπερφέρομαι.
Demisse, ταπεινῶς.
Demissio, καθεσις, εως, ἡ, ταπείνωσις, εως, ἡ.
Demiss, animo esse, μικρὸν φρονῶ.
Demissus, καθυφέμενος Θ, η, ὁ.
Demittere animum, καταβάλλειν ἑαυτόν.
Demitto, καθίημι, καταβάλλω.
Demo, is, ere, ἀφαιροῦμαί τοι τοῦτο.
Democratia, imperium populare, δημοκρατία, ας, ἡ.
Democraticus, δημοκρατικὸς, ὴ, ὁ.

Demolior, καταρρήγομαι τὰς πύλας, καταβάλλω.
Demolitio, κατάβλη, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
Demolitus, καταβλητὸς, ἐντ Θ, ὁ.
Demonstratio, ὑπόδειξις, εως, ἡ, ὑπόφασις, εως, ἡ.
Demonstrativus, ὑποδεικτικὸς, ὴ, ὁ.
Demonstratus, ἐκφαντ Θ, η, ὁ. non demonstratus, ἀφάμφαντ Θ, ος, ὁ.
Demonstro, δείκνυμι π, ἀποδείκνυμι π, ἀποφαίνω, ἐμφανίζω, ὑποδείκνυμι.
Demoror, διατρίβω πρός τι, in aliqua re.
Damoveo, λοιπὸν, ῶ.
Demptus, ἀφαιρεθεὶς, ἐντος, ὁ.
Demulceo, καταμαλάσσω, θέλγω.
Demulceo populum, δημαγωγέω, ῶ.
Demum, τὸ τέλ Θ, τὸ τελευταῖον.
Denarius, ii, δηνάριον, ου, τό.
Denascor, ὑπογίγνομαι.
Denego, ἀπαρνοῦμαι, ἀπαρνέομαι.
Deni, ai, ai ☞ αἱ ☜ τὰ δέκα.
Denigratio, μελανισμὸς, ῦ, ὁ.
Denigro, ἀπομελαίνω.
Denique, τέλ Θ, ὄγχαστον.
Denominatio, κατονομασία, ας, ἡ.
Denominativa, παρωνύμως.
Denominativus, παρωνυμικὸς Θ, η, ὁ.
Denomino, ἐπονομάζω, ἀπολέγω, ῶ.
Denotatio, χαρακτηρισμὸς, οῦ, ὁ.
Denoto, σημαίνω, ἀποσημαίνω.
Dens, ὀδὼς, ὀντ Θ, ὁ.
Dens molaris, γόμφ Θ, ου, ὁ.
Densatio, δασυσμὸς, οῦ, ὁ, δασ Θ, σ Θ, τό.
Densatus, συνδεδεμένος, ὴ, ὁ.
Densa, πυκνῶς.
Densitas, πυκνότης, ητος, ἡ, πυκνότης, ητ Θ, ἡ.
Densus, ἀθρόος Θ, ου, ὁ, ὀδασὺς, ὑθ Θ, ὁ, πυκνὸς, ἡ, ὁ, πυκνὸς, ὴ, ὁ, & Poetice πυκνὸς, οῦ, ὁ, συχνὸς, ὴ, ὁ, κατάπυκνος Θ, ου, ὁ, τιθαρὸς, ὰ, ὁ, πρηνὴς, ὲς, ὁ, τιφρὸς, ὴ, ὁ.
Dentatus, ὀδοντωθὲς, ἐντ Θ, ὁ.
Dentes incifores, τομὲς, οἱ, a Sing. τομὲς, ἐθ Θ, ὁ.
Dentes magnos habens, μεγαλόδους, ὀντ Θ, ὁ, & Poetice μολόεις, ὀντ Θ, ὁ.
exertos Dentes habens, χαυλιόδους, ὀντ Θ, ὁ.
Dentes ætatis indices qui amittt, ἀγνώμων, ονθ Θ, ὁ. ἀπογνώμων, ονθ Θ, ὁ, qui nondum amisit, ἀβολόγνωμ Θ, ων, ὁ, ἄβολ Θ, ος, ὁ.
Dentes non habens, ἀδὴς, ὴ, ὁ.
Dentes molares, μύλαι, αἱ, vel μύλαι, αἱ, μυλίται ὀδόντες.
prominentes Dentes habens, πρόδους, ὀντ Θ, ὁ, & πρόδων, ὀντ Θ, ὁ.
Dentium amissio, βάλ Θ ὀδόντων.
Dentium dolor, ὀδοντάλγια, ας, ἡ.
Dentibus doleo, ὀδοντάλγεω, ῶ.
Dentibus stridco, τρίω, & ὑπερίω τὰς ὀδόντας.
Dentium medicamentum, μυλὼν, ῶνος, ὁ, subintellige, ὑγιεινὸς.
Dentes caninι, κυνόδοντες, οἱ.
Dentilricium, ὀδοντίτεμμα, ατ Θ, τό.
Dentio, is, ire, ὀδοντίζω.
Dentiscalpium, ὀδοντογλυφὶς, ἰδ Θ, ὁ.
Denudator, ψιλωτὴς, οῦ, ὁ.
Denudo, ἀπογυμνόω, ῶ.
Denuntiatio, φήμη, ης, ἡ, φάτις, εως, ἡ.
Denuntio, ἀπαγγέλλω τινί τι, ἀπαγορεύω.
Denuo, ἐξ ὑπαρχῆς, αὖθις, πάλιν.
Deorsum, κάτω.
Desiculor, καταφιλέω, ῶ, cum accus.
Depacisco, συντίθεμαι Φησὶ τινὸς τινα.
Depasco, καταπίμπλημι τινὶ χόρτου.
Depascor, ἐπιβόσκομαι, καταβόσκω.
Depastio, πομὴ, ῆς, ἡ.
Depastus, πεπωθὼς, ἐντ Θ, ὁ.
Dapaupero, πτωχίζω.
Depecto, κτενίζω.
Depeculatio, σύλησις, εως, ἡ.
Depeculator, ἀποσυλητὴς, οῦ, ὁ.
Depeculor, ἀποσυλάω, ῶ.
Depeculari patriam, συλᾶν τὴν πατρίδα.
Depello, ἀπελαύνω τινά τινὸ Θ, ἀπάγομαι.
Dependeo, ἀπαίωμαι, ἐξάπτομαι.
Dependo, ἄπτω, καταπήγνυμι.
Deperditus, ἀπολλυθὶς, ἐντος, ὁ.
Deperdo, ἀπεβάλω.
Deperco, ἀπέπομαι: item impatienter amare, ἐπιμαίνεσθαί τινι.
Depexus, κτενισθὶς, ἐντος, ὁ.
Depilatio, φθιπλασὶς, ῆ, ὁ, ψίλωσις, εως, ἡ, ἀποψίλωσις, εως, ἡ.
Depilatus, ἀψιλωμένος, ὴ, ὁ.
Depilis, ἄθριξ, ιχος, ἡ, ἀπόθριξ, ιχος, ὁ.

Depingo, καταγράφω π, διατυπόω, ῶ.
Depleo, ἐξαντλέω, ῶ, ἀποκτλέω, ῶ.
Deplorandus, ὀλοφυρτέος, ᾶ, όν.
Deploratus, κατοδυρθείς, έντος, ὁ.
Deploratus a medicis, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἀπεγνωσμένος.
Deploro, ὀδύρομαι, ἀποκλαίω.
Deploro mortuum, δακρύω τὸν ἀποθανόντα, ὀλοφύρομαι, κατοδύρομαι, ᾶ.
Deplumis, ἄπτερος, ος, ὁ.
Depluo, κατομβρέω, ῶ.
Depono, κατατίθεμαι. pro fidei alicujus committo, παρακαταθήκην εἰς Ϝτν.
Depooera iram, μεθίημι (Dorice μεθίεμι) χόλον.
Deponere arma, ἀφοπλίζεσθαι.
Deponere apud sequestrem, ἐγβάλλειν, ἐγβαλλεσθαι.
Depopulatio, πόρθησις, εως, ἡ.
Depopulator, πορθητής, οῦ, ὁ.
Depopulor, ἐκπορθέω, ῶ, διαπτέρθω.
Deportatio, ὑκροάρησις, εως, ἡ.
Deporto, καταπομπεύω π, βαστάζω.
Deposco, ἐξαιτέω, ῶ, ἀπαιτέω, ῶ.
Depositum, ἐγκατάθεσις, ως, ἡ.
Depositum reddere, τὰς ἐγκαταθέσεις ἀποδίδωμι.
Depositus, ἐγκατατεθείς, έντος, ὁ.
Depraedatio, προνομή, ῆς, ἡ.
Depraedor, συλάω, ῶ.
Depravatio, ἐγκατροπή, ῆς, ἡ, διαστροφή, ῆς, ἡ.
Depravatus, διαθαμβώς, ῶτος, ὁ.
Depravo, διαθρόω, διαστρέφω π.
Deprecatio, δέησις, εως, ἡ, παράιτησις, εως, ἡ.
Deprecator, παρατητής, οῦ, ὁ.
Deprecor, supplico, δέομαι, παραιτέομαι π.
Deprecor pro alio, πρεσβεύω.
Deprecari vitam, παραιτεῖσθαι τὴν ψυχήν.
Deprecor a me, ἐγκαίρω, & ἐγκωρέομαι.
Deprehendo, καταλαμβάνω.
Deprehendo in furto, φωράω, ῶ.
Deprehensio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
Deprehensor, φορκτής, οῦ, ὁ.
Deprehensus, καταληφθείς, έντος, ὁ.
Depressus, καταπιεσμένος, η, όν.
Deprimo, τυπόω, ῶ, καταπιέζω, ὑποβάλλω.
Depromo, προφέρω π, προχειρίζομαι.
Depromptus, ἐξαιρέτος, ος, όν, ἐκποτρίπτος, η, όν.
Depropero, καταπετδόω.
Depugnatus, καταμεμαχημένος, η, όν.
Depugno, διαμάχομαι.
Depulsio, ἄπωσις, εως, ἡ.
Depulsor, ἀπώτορος, ος, ὁ, ἐκποτρίπτης, ου, ὁ.
Depulsus, ἀπωσμένος, η, όν.
Deputo, reseco, ἀποτέμνω, & pro existimare, νομίζω, οἰομίζομαι.
Derado, ἀποξέω, ῶ.
Deraliatio, ἀπόλειψις, εως, ἡ.
Derelinquo, καταλείπω, ὑρίπτω.
Derepente, ἐξαίφνης.
Derideo, καταγελάω τινός, χλευάζω.
Deripio, ἁρπάζω.
Derisor, καταγελαστής, οῦ, ὁ, σκώπτης, ου, ὁ.
Derivatio, ἐκτροχή, ῆς, ἡ, ἐκτέλεσις, εως, ἡ.
Derivo, παροχετεύω, ἐχετεύω.
Defævio, ἐξαγριαίνομαι.
Derodo, ἀποτρώγω, καταβιβρώσκω.
Derogo, ἀφαιρέω π, ἀκυρόω, ῶ, διαιρέω, ῶ.
Descendo, καταβαίνω λατ Ϝ ἵππου, καταίχομαι, καταδύω, Descendere e navi in terram, ἀποβαίνω ἐκ τῆς γῆς.
Descendere in certamen, ἐλθεῖν ἀκτεκοντὸν ἀγῶνος, in Epigr. lib. 2.
Descensus, καταβάσις, εως, ἡ, καταβαθμός, οῦ, ὁ.
Desciscor, deficio, ἀφίσταμαι τινος, ἀποστατέω, ῶ.
Describo, ἀπογράφω, διαγράφω.
Describo, dilioeo, διαγράφω, ὑπογράφω.
Describo ab exemplari, ἀπογράφω.
Describo, in rationes refero, ἀπογράφομαι.
Describo, decorio, καττόω, & ἄττω, καπάττομαι.
Descriptio, exscriptio, ἀπόγραφον, ου, τό.
Descriptio, delineatio, διαγραφή, ῆς, ἡ, καταγραφή, ῆς, ἡ.
Descriptio, dimensio, ὠνομάτρησις, εως, ἡ, διαμέτρησις, εως, ἡ.
Descriptio, decoriatio, διάπαγμα, ατος, τό, καττάξις, εως, ἡ.
Descriptio, διαγραφή, ῆς, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
Deseco, abscindo, ἀποτέμνω, ἀποσκίπτω.
Desero, ἀπολείπω τινά, ἀπολιμπάνω.
Deserere officium, προδιδόναι τὰ καθήκοντα.
Deserere sadimonium, ὁ τὸ δικαστήριον ἢ ἀπαιτᾶν, φυγοδικεῖν.
Desertor miles, ὁ λιποστάτης, ου.
Desertum, ἔρημος, ου, ἡ, ἐρημία, ας, ἡ.
Desertus, ἀπολιφθείς, έντος, ὁ.
Deses, idis, ῥᾴθυμος, ου, σχολαῖος, α, όν, ἄπτος, ου, ὁ.
Desicco, ἀποξαίνω.
Desideo, ῥᾳθυμέω, ῥᾳθυμέω, ῶ.
Desiderabilis, ἐπιθυμητός, ή, όν, ποθεινός, ή, όν.
Desideratio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
Desiderium, ἐπιθυμία, ας, ἡ, πόθος, ου, ὁ.
Desiderio teneor alicujus rei, ἐν ἐπιθυμίᾳ γίγνομαί τινος. σαπόχομαι πρθυμίᾳ.
Desiderio iocendor, ἱδύω. verbum Poeticum est.
Desidero, ἐπιθυμέω τέτι, ἐπιποθέω π. ὀρέγομαι, eum genitivo, μαμάω, ῶ.
Desidis, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
Desidiolus, ῥᾳθυμος, η, όν, ἀργός, ή, όν.
Desido, ie, ire, καθέζω, τυκάομαι.
Designare senatorum, λογχάνω βελδτίων.
Designati consules, ἀποδεδειγμένοι, & ὑποδεδειγμένοι ὕπατοι.
Designati magistratus, εἱ μέλλοντες, subintellige ἄρχειν, ἀρχτέω, &c.
Designatio, denotatio, σημείωσις, εως, ἡ, ἐπισημείωσις, εως, ἡ, χαρακτηρισμός, οῦ, ὁ.
Designatio, creatio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
Designo, denoto, σημείομαι, ὄμαι, ὑποτυπόω, ῶ, ἀποσημαίνω.
Desilio, saltu descendo, καταπηδάω ἀπὸ Ϝ δίφρε, ἀφάλλομαι ἀπὸ τῶν κραλίων τινος.
Desino, ideft, ceflo, παύομαι, ἀπολήγω Ϝ πόνε.
Desipio, deliro, ἐγκρονέω, ῶ, ληρέω, ῶ, μωραίνω.
Desifto, ἀφίσαμαι τινος.
Defolatio, ἐρήμωσις, εως, ἡ, πόθησις, εως, ἡ.
Defolator, ἐρημάτης, ου, ὁ.
Defolo, as, are, ἐρημόω, ῶ.
Defpectio, ἀπαγωγεσις, εως, ἡ, παρόρασις, εως, ἡ.
Defpectus, ἀπαγωγεσθείς, έντος, ὁ.
Defpectus, us, παρόρασις, εως, ἡ, ἀπαγώγεσις, εως, ἡ.
Defperanter, ἀνελπίστως.
Defperatio, ἀπόγνωσις, εως, ἡ, ἀνελπισία, ας, ἡ.
Defperatus, ἀπελπισθείς, έντος, ὁ.
Defpero, ἀπελπίζω τινός, καὶ ταῦτα, ἀπεγνῶκα τὴν σωτηρίαν, de falute.
Defpicio, καθορόω π, pro contemno, καταρόω τινά, καταφρονῶ τινος.
Defpicor, κατοφρονέω τινός.
Defpolio, ἀποσυλάω, ῶ, ἀπεγυμνόω, ῶ.
Defpondeo, ideft, promitto, ἐγγυάομαι γαμεῖσθαι.
Defpondere animum, ὑποπεπηγμένην ἔχειν.
Defponfus, a, um, καθωμολογημένος, η, όν.
Defponfa mulier, ἔγγυτη, ης, ἡ.
Defpumo, ἀποφορίζω, ἐξορίζω.
Defpuo, καταπτύω σε, te. item contemnere, ἀποπτύω τινός.
Deftillo, μεταλείβω, ὑπολείβομαι.
Deftino, eligo, conftituo, κρωτίζω, ὑπογράφω, προβάλλω.
Deftinatio, πρωίμησις, εως, ἡ, δοκιμασία, ὁ, ὁ.
Deftinatus, ἀποτεπηγμένος, η, όν.
Deftino, conftituo, προορίζω, ἀποτίττω π ὡς π, διωκέομαι.
Deftituo, ἀπολείπω.
Deftitutus, ἀπολελειμμένος, η, όν.
Deftructor, καταλυτής, οῦ, ὁ.
Deftruo, λυμαίνομαί τινα, ἀτίθημι, cum accuf. ἀπαμύκω, ἀποτρέπω.
Defudo, καθιδρόω, ῶ.
Defuetacio, ἀποθίζω.
Defuefco, ie, ἀποθίζομαι, ἀπομιθέω.
Defuetudo, ἀποθισμός, οῦ, ὁ.
Deluetus, ἀθης, ες, ὁ, ἀποθισμένος, η, όν.
Defultor, καλπιστής, οῦ, ὁ.
Defultorius, ἵππος, ου, ὁ.
Defum, deficio, ἄπειμι, ἐλλείπω, ὑστέω.
Defumo, παραλαμβάνω, ἐκλέγω.
Defuper, ἄνωθεν, ἐξάνω, καθύπερθεν.
Detectus, ἀποκεκαλυμμένος, η, όν.
Detego, ἀποκαλύπτω, ἀποστεγάζω.
Detergeo, & detergo, ἀποσμήχω, ῶ.
Deterior, χείρων, ους, ὁ.
Determinatio, ἀφορισμός, οῦ, ὁ.
Determino, ἀφορίζω, ὁρίζω.
Deturo, is, κατατρίβω, ἀποτρίβω.
Deterreo, καταπλήττω πάντας, ἀπείργω σέ τινος, vel ἀπό τινος.
Deterrimus, χείριστος, η, όν, κάκιστος, η, όν.
Deterritus, ἀφορβηθείς, έντος, ὁ, ἔμφοβος, ος, όν.
Derterfio, ψῆξις, εως, ἡ.
Deterfus, ἀποψήσας, α, ἄν. ψητός, ή, όν.
Detestabilis, βδελυκτός, ή, όν, βδελυρός, ά, όν.
Detestabodus, μυσαχθής, ές, ὁ, βδελυρός, ά, όν.
Detestatio, κατάρα, ας, ἡ, βδελυρία, ας, ἡ.
Detestor, abomioor, μυσάττομαι, βδελύττομαι, ἀπομαρτύρομαι, ῶ.
Detineo, ἀπέχω, κατέχω.
Detono, ἀστραπέω τινι, ῶ.

Deton-

Detonſus, ἀπογεγυμνάσιος, α, ὁ.
Detorqueo, κυρτόω, ἀποστρέφω.
non Detortus, ἀνεξέλικτος, ος, ὁ.
Detractio, ἀφαίρεσις, εως, ἡ. pro obtrectatione, κατηλοιδία, ας, ἡ.
Detractor, κατηλοιδος, ου, ὁ.
Detractus, ἀφαιρεθείς, έντος, ὁ.
Detraho, ἀποσύρω, ἀφαιρέω, ῶ, ἀφελκύω.
Detrectatio, ἀναίδεια, ας, ἡ.
Detrecto, fugio, ἀναίνομαι χρέος τινί, munus aliquod: ἀναιδέω τι, ἀποδιδράσκω.
Detrudo, ἀστυθίω, ῶ, ἀποθλίβω, ῶ.
Detruncatio, κολόβωσις, εως, ἡ.
Detrunco, ἀποκόπτω, κολοβόω, ῶ.
Detumeo, ἐξοιδαίνω.
Deturbatio, καθαίρεσις, εως, ἡ, δίωσις, εως, ἡ, ἄτωσις, εως, ἡ.
Deturbo, περιθέω, ῶ, καταβάλλω.
Daturpo, αἰσχύνω, αἰσχίνω, αἰσχίζω.
Devaſto, καταπορθέω, ῶ, ἀποπολεμέω, ῶ.
Deveho, καταφέρω, ὀχεύω, ὀχεύζω.
Devexitas, κατωφέρεια, ας, ἡ.
Devexus, κατώτης, ος, ὁ, ἡ, κατωλικὸς, ὸς, ὁ.
Devictus, ἡττητέος, α, ὁ.
Deviocio, is, ita, ἐξαγνίω, ῶ. pro obnoxium reddo, κατάδω, ῶ.
Devinco, κατακρατέω, ῶ.
Devinctus, καταδεδεμένος, α, ὁ.
Devio, ἀφοδεύω τὴ ὁδὸ, διαμοδεύω, ῶ.
Devito, declino, ὑποκλίνομαί τι, ἐκφεύγω, ἐκκλίνω, ἀποτρέπομαι.
Devius, ἄβατος, α, ὁ, ἄπλους, ους, ὁ.
Devolo, καθίπταμαι.
Devolvo, κατακυλίω, κυλίω, ἀποκυλίζω.
Devoratio, ἐκπωσις, εως, ἡ, κατάποσις, εως, ἡ.
Devoro, κατεσθίω ἅπαντα, καταφάγω.
Devotio, ἀνάθεμα, ατος, τὸ.
Devotus, κατάρατος, ος, ὁ.
Devotus diris, ἀράσιος, α, ὁ, ἀρατὸς, ὸν, ὁ, ἡ. κατάρατος, α, ὁ, ἐπάρατος, α, ὁ, ἡ.
Devoveo diris, καταράομαι, ἄομαι.
Devoveo, κατάχρωμαι, ἀναπέμπω.
Deus, θεὸς, οῦ, ὁ.
Deus ex homine factus, ἀνθρωποθέωτος, ος, ὁ.
Dei amans, φιλόθεος, ου, ὁ, θεοφιλὸς, ὸς, ὁ.
Dei amor, φιλοθεία, ας, ἡ, θεοφιλία, ας, ἡ.
Deo dilectus, θεοφιλὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
per Deos immortales, φεῦ. Eſt autem juſjurandum admirationis, ut cum dicimus, *Dii boni, papae*, &c.
Deo favente, σὺν θεῷ.
Deo ſimilis, ἰσόθεος, α, ὁ.
ſine Deo, ἄθεε, ἄθεος.
Deum nagans, ἄθεος, α, ὁ.
Dei genitrix, θεοτόκος, α, ἡ.
a Deo natus, θεόγονος, α, ὁ.
Deus avertat, μὴ γένοιτο.
dexter, δεξιὸς, ἁ, ὁ, ἀνάδεξος, α, ὁ, δεξιτερὸς, ὰ, ὁ.
dexteritas, aptitudo, δεξιότης, ητος, ἡ.
dexteritas ingenii, ἀρτιότης, ας, ἡ.
dextra, δεξιὰ, ᾶς, ἡ, δεξιτερὰ, apud Poet.
dextram jungo, δεξιόομαι, ὦμαι, συμβάλλω τὰς δεξιὰς.
ad dextram qui eſt, εὐδέξιος, α, ὁ, ἀναδέξιος, α, ὁ, παραδέξιος, α, ὁ.
dextrarum conjunctio, δεξίωσις, εως, ἡ.
dextram prehendo, διεξιόομαί τα.
deateram porrigere, τὰν δεξιὰν προτείνω.
dextre, apte, ἀναδέξιως, δεξιῶς.
a dextris, δεξιόθεν, ἐκ δεξιᾶ.
deatrorſum, ἐπὶ δεξιᾶ.

D I.

diabolicus, διαβολικὸς, ὴ, ὸν.
diabolus, διάβολος, α, ὁ.
diaconatus, διακόνισις, α, τὸ, διακονία, ας, ἡ.
diaconus, διάκονος, α, ὁ.
diadema capitis, διαδήμα, ατος, τὸ, μίτρα, ας, ἡ.
diaeta, δίαιτα, ης, ἡ.
dialectica, διαλεκτικὴ, ῆς, ἡ.
dialectice, adv. διαλεκτικῶς.
dialecticus, διαλεκτικὸς, ὴ, ὸν.
dialectus, διάλεκτος, α, ἡ.
dialogus, διάλογος, ου, ὁ.
diameter, διάμετρος, ου, ἡ, ſubintellige, γραμμή.
diana, Ἄρτεμις, ιδος, ἡ.
diana feſtum, Ἀρτεμίσια, α, τὸ, Ἐόρτη, ἡς, ἡ.
diarium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, τὸ ἐφήμερον, ου.
dic, εἰπὲ, φάθι, φάσι.
dica, δίκη, ης, ἡ.
dicacitas, διγερολία, ας, ἡ, χλεύασμὸς, οῦ, ὁ.
dicam ſcribere, διάδικασίαν γράφω.

dicam impiago, accuſo, ἐπάγω δίκην, δίκην ἐπάγω.
dicatio, ἀνάθεσις, εως, ἡ.
dicax, σκώπτης, α, ὁ, διγερολόος, ου, ὁ, ὦν, οντος, ὁ.
dicendo, taceada, ῥητὸ & ἀκόλουτα. ῥητὸ & ἀκατάληκτα διξυτῶς, dicenda tacenda effutita.
dicare bona verba, εὐφημέω.
dicere libere, παῤῥησιάζεσθαι τῇ ἀληθείᾳ, veritatem.
dicere leges, ἐπιτίθημι τοὺς νόμους.
dicare diem, ἐπάγω δίκην.
dico, as, ara, conſecro, ἱερόω τῷ Θεῷ, ἀφοσιόω, ῶ.
dico, is, xi, loquor, λέγω, φημὶ, φράζω.
dictatio, ὑπαγόρευσις, εως, ἡ.
dictatu accipio, ὑπαγορεύω.
dicto, as, ὑπαγορεύω, ἀναγκαιτίζω.
dictionarium, λεξικὸν, ὁ, τὸ, ſubaudi βιβλίον. ὀνομαστικὸν, τὸ, ſubaudi βιβλίον.
diem ducere, ἡμερεύω, διημερεύω.
dictator, δικτάτωρ, ορος, ὁ.
dictatura, δικτάτωρος ἀρχὴ.
dicterio inceſſere, σκώπτειν τινὰ, & τινί.
dicterium, σκῶμμα, ατος, τὸ, πρόβλημα, ατος, τὸ.
dictio, oratio, λέξις, εως, ἡ, ῥῆσις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
dictito, πολλὰκις λέγω, διαφημίζω.
dicto citius, dictum, factum, ἐμμετρώτερος, θᾶττον ἢ λόγος.
dicto citius aliquid facere, ἐμμετρέω.
dictum, ἀπόφθεγμα, ατος, τὸ, ῥῆμα, τος, τὸ, λεχθὲν, ὀντος, τὸ.
dictum vetus, παλαιὸς λόγος.
dictu difficilis, δύσρητος, ος, ὁ.
diduco, διάγω.
ſingulis diebus, καθ' ἑκάστην, & καθ' ἑκάστου ἡμέρα, καθημέρα.
diecula, ἡμερίδιον, α, τὸ.
diem dicare, προτιγορεύω κρίσιν, προαγγέλλω εἰς δίκην, προβάλλεσθαί τινα. diam dicere alicui, κλητεύω τινὰ κρίσει τινί.
per totum diem, πανημέριος.
in poſterum diem, ἐς τὴν αὔριον, ἐς αὔριον, εἰς αὔριον.
ultimis diebus durans, ἐσχατοήμερος, α, ὁ.
diem dico, κρίνω τινὰ τινος.
in diam viventes, ἡμερόβιοι, οἱ.
per totum diem, πανημέριος.
dies, ἡμέρα, ας, ἡ, ἦμαρ, ατος, τὸ.
dias condicta, συγκαμένη ἡμέρα, vel τεταγμένη.
dies ſtatu, certa, ἡμέρα ὁρισὴ.
dies feſtus, δεκαπολὸς ἡμέρα, καθαρὰ ἡμέρα.
dies feſtus, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
dias nefaſtus, ἀποφράς ἡμέρα.
in dies, καθημέραν.
dies natalis, γενέθλιος, ὁ, τὸ.
diffamatus, διαφημισθεὶς, ατος, ὁ, διατεθρυλημένος, ὁ, ἡ, ὸν.
diffamo, διαφημίζω, διαφαίνω, ῶ.
differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀπαραλλαξία, ας, ἡ.
differo, ἀναβάλλομαι, διαφέρω.
differre in longius, χρόνου ἀφαιρεῖν, εἰς πλέον καιρὸν τιθέναι, ἀναβάλλεσθαι τὸ ἔργον.
difficile, δυσκόλως, δυσχερῶς, χαλεπῶς.
difficilis, δυσχερὴς, ὲς, ὁ, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, δυσκίνητος, ος, ὁ.
difficultas, χαλεπότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
difficultas pariendi, δυτοκία, ας, ἡ.
difficultas ſpirandi, δύσπνοια, ας, ἡ, ἀσθμὰ, ατος, τὸ, ἀσθένεια, ας, ἡ.
difficultas urinae, δυσουρία, ας, ἡ, στραγγουρία, ας, ἡ.
difficultas anoae, δυσεντερία, ας, ἡ, στρόφος, ου, ὁ.
difficultar, χαλεπῶς, δυσκόλως, δυσχερῶς.
diffidentia, ἀπιστία, ας, ἡ, δυσελπιστία, ας, ἡ.
diffido, ἀπιστέω, ῶ, cum dat. ἀπελπίζω.
diffindo, διασχίζω.
diffiſus, ἀπιστος, ατος, ὁ.
diffiteor, nego, ἀπαρνέομαί τι, ἀρνέομαι, οῦμαι.
diffluo, διρέω ὑπὸ μαλακίας, laſcivia.
diffluare luxuria, ἀκρατεύεσθαι.
diffringo, διαῤῥήγνυμι.
diffugio, διαφεύγω.
diffundo, διαχέω, ῶ.
diffuſe, διαπεχυμένως.
diffuſio, διάχυσις, εως, ἡ.
diffuſus, διαχυθὴς, ὲς, ὁ.
digero, ordino, διατάττω, διακοσμέω τι.
digeſtio, διάπτυξις, εως, ἡ, διακάθαρσις, εως, ἡ, πέψις, εως, ἡ.
digeſtus, concoctus, πεπεμμένος, α, ὁ.
digitale, δακτυλιαῖον, ου, τὸ.
digitalis, δακτυλιαῖος, α, ὁ.
digito monſtro, δακτυλοδεικτέω, ῶ, χειροδεικτέω, ῶ.
digitorum coacreatio, ἀκροκόλλησις, εως, ἡ.
digitum medium offendere. t.a. deridere. σκωμμάζειν τινά.

digi-

digitis ſummis attingere, ἄκροις δακτύλοις ἅπτεσθαι. ἐπιψηλαφᾶν.
primoribus digitis, ἄκροις δακτύλοις, ἀμυχιῶν, apud Etymol.
digito oſtendere, χειροδεικτεῖν τι.
digitus, δάκτυλος, ὁ. pollex, ἀντίχειρ, aut μέγας. index, λιχανός, aut δεικτικός. medius, infamis, μέσος, ὁ, medina, ſeu annularis, παράμεσος, ὁ, ὁ, δακτυλοδείκτης, ὁ, ὁ. minimus, ſive auricularis, μικρός, ὁ, ὁ, ὠτίτης, ὁ, ὁ.
digladior, διαμάχομαί τινι.
digna memoratu, ἀξιομνημόνευτα.
dignatio, ἀξίωσις, εως, ἡ.
digne, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
dignitas, honor, ἀξία, ας, ἡ, ἀξιοπρέπεια, ας, ἡ. item pro dignitate in ſermone, σεμνότης, ητος, ἡ.
dignitas regia, κράτος, εος, τό.
dignitate afficio, σεμνύνω.
pro dignitate, κατὰ τὴν ἀξίαν, ἀναξίως, καταξίως, ἀξίως, πρὸς ἀξίωμα.
cum dignitata, ἀξιωματικῶς.
in dignitatibus conſtituti, οἱ ἀξιωματικοί, οἱ ἐπ' ἀξίαις.
dignor, ἀξιόω, ῶ.
dignoſco, διαγινώσκω.
dignum judico, puto, ἀξιόω, ῶ, καταξιόω, ῶ.
dignus, ἄξιος, α, ον.
dignus morte, ἄξιος θανάτου.
digredior, παραβαίνω τὸ μέσον, διίστημαι.
digreſſio, ἔκβασις, εως, ἡ, ἀποχώρησις, εως, ἡ.
digreſſus, ὑπαναχωρῶ, ῆς, ὁ, ἔκβασις, εως, ἡ.
dii indigetes, αὐθιγενεδαίμονες, οἱ, & ſimpliciter δαίμονες, οἱ.
dii avertant, μὴ γένοιτο, & μὴ γάρ γε. ἀπόρροι θεοί.
dijudicare controverſias, κατὰ τὰς ἀπλογίας.
dijudicatio, κρίσις, διαλογισμός, ως, ὁ.
dijudico, διαδικάζω, διακρίνω.
dijungo, διαζεύγνυμι.
dilabor, συμπίπτω, clam diſcedo, διολισθαίνω.
dilacero, διασπάω, ῶ, διασπαράττω, metaph. diſperdo, διαφθείρω τι.
dilanio, σαράττω τι, διασπάω, ῶ.
dilapido, diſperdo, διασπαθᾶν τὰ ὑπάρχοντα, bona, κατασπατᾶν.
dilatio, ἀναβολή, ῆς, ἡ.
dilato, πλατύνω.
dilectio, ἀγάπη, ης, ἡ, ἀγάπησις, εως, ἡ.
dilectus, ἀγαπητός, ή, όν, φίλος, α, ον, προσφιλής, ές, ὁ.
dilemma, δίλημμα, ατος, τό.
diligens, ἐπιμελής, ές, ὁ, σπουδαστικός, ἡ, όν, σπουδαῖος, α, ον.
diligenter, μετὰ σπουδῆς, ἐπιμελῶς, ἀκριβῶς, πρὸς ἀκρίβειαν.
diligentia, σπουδή, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκρίβεια, ας, ἡ.
diligentiam adhibere, σπουδὴν ἔχω περί τινος, & πρός τι, φιλία, ᾶς, ἡ, ὑγιαστικὸν, οῦ, τέχνη.
dilucido, ἐμφανίζω, σαφηνίζω.
dilucidus, ἐμφανὴς, ές, ὁ, καταφανής, ές, ὁ.
diluculo, ὑπὸ τὴν πρώτην ἕω, ἅμα ἕῳ.
diluculum, ἀρχόφως, α, τό, λυκαυγές, ές, τό.
dilao, purgo, ἀπολύομαι, διαλύομαι διαβολῆς.
dilutum vinum, οἶνος ὕδατος.
dilutus, διαλελυθὼς, υῖα, ός.
diluvies, κατακλυσμὸς, εως, ὁ.
diluvium, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
dimaco, διαβρέχω, διαθρυπτόμαι.
dimenſio, διαμέτρησις, εως, ἡ, μέτρησις, εως, ἡ.
dimenſum, σταθμέτρημα, ατος, τό.
dimenſus, διαμετρητὸς, ή, όν.
dimetior, διαμετρέω, ῶ.
dimicatio, ἀγώνισις, εως, ἡ, ἀγωνισμός, οῦ, ὁ.
dimicatio ſumma belli, ἀκροτελεύτιος κίνδυνος.
dimico, διαμάχομαί τινι, ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
dimidiatim, ἐξ ἡμισείας, ἥμισυ.
dimidiatus, ἡμιτελὴς, ές, ὁ.
dimidium, ἥμισυ, υ, τό.
dimidius, ἥμισυς, υ, ὁ.
diminuo, μειόω, ῶ, ὀλιγόω, ῶ, ἐλασσόω, ῶ.
diminutio, μείωσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
diminutus, ὑποτετμημένος, ένη, ὁν, μειωθὴς, ές, ὁ.
dimiſſio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ.
dimitto, διοτρέπω τὴν ἀποστολὴν, ἀπολύω τινά.
dimittere concionem, λύω ἀγορὰν. Hom.
dimittere uxorem, ἀπολύω τὴν γυναῖκα.
dimoveo, ἀποτρέπω, διακινῶ, ῶ.
dinumero, ἀναριθμέω, ῶ.
diploma, δίπλωμα, ατος, τό.
dirae, ἀραὶ, αἱ, ἐλπίδες, αἱ, ἐρεμίαι, αἱ.
diras imprecor, ἀρῶμαι ἀρᾶς.
directe, five directo, ἐπ' εὐθείας,
directio, εὐθυβολία, ας, ἡ.
director, διδάσκαλος, ου, ὁ, εὐθυντὴς, οῦ, ὁ, εὐθυντὴρ, ῆρος, ὁ.
directus, διδασκαλικὸς, ή, όν, εὐθυντικὸς, ή, όν, εὐθυντήριος, α, ον.
diremptio, διάλυσις, εως, ἡ.
diremptor, διορθωτὴς, οῦ, ὁ.
diremptus, διαφυτὸς, ή, όν.
direptio, διαρπαγὴ, ῆς, ἡ.
direptus, διαρπαγὴς, ῆτος, ὁ.
diribitorium, λογιστήριον, ου, τό.
dirigo, διάθημι τὸν λόγον, orationem.
dirigere ſagittam in ſcopum, ἐπιτείνω σκοπῷ τὸν ὀϊστὸν. πτίσσεσθαι.
dirigare ad regulam, κανονίζω.
dirimo, διαλύω, cum accuſ. ἀναιρέω, ῶ.
dirimere controverſias, ἄγω λύσιν.
diripio, διαρπάζω τινά, ἐκπορθῶ.
diris deootus, ἀρᾶς ἐναγίσμασι.
diritas, ἀπόνοια, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ, ἀγριότης, ητος, ἡ.
dirumpo, διαῤῥήγνυμι.
diruo, καταβάλλω τι, καταπολεμῶ.
dirus, ἐπάρατος, ον, δεινὸς, ή, όν.
diruta, καθαιρεθὲν, έντος, ὁ, καταπεπτωκὸς, ότος, ὁ.
diſcalceatus, ἀβλαυτος, ον, ὁ, ἀνύλιτος, ον, ὁ, ἀνυπόδητος, ον, ὁ.
diſcalceo, ἐξυποδέω, ῶ.
diſcedo, ἀποχωρέω, ῶ, ἀπαλλάττομαι ἐ ἀρχῆς, magiſtratu: ἀπολύομαι ἐ ζῆν, ex hac vita: ἀπέρχομαι, ἔρχομαι.
diſcendi cupidus, φιλομαθὴς, ές, ὁ.
diſceptatio, διάγνωσις, εως, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ.
diſceptator, διαγνώστης, ου, ὁ, μεσολάβος, ου, ὁ.
diſceptare, διακρίνεσθαι, ἀμφισβητῶ.
diſcere cupio, μαθητιῶ, μαθεῖν ἐπιθυμῶ.
diſcerno, διαλογίζομαι, διορίζω, διαγινώσκω, ἀναιρέω, διαλαμβάνω.
diſcerpo, διασπάω, ῶ, διαπαραττόμαι τι.
diſcaſſio, & diſceſſus, ἀποχώρησις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ.
diſciectus, ἐκτεζαπολύω, υ, ὁ.
diſcindo, καταῤῥήγνυμι, διαπάσσω.
diſcingo, ἀποζωννύω τινά.
diſciplina, μάθημα, ατος, τό, μάθησις, εως, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
diſciplinæ liberales, λόγοι, οἱ.
diſciplinarum orbis, ἐγκυκλοπαιδεία, ας, ἡ.
diſciplinis iiſdem deditus, διατρίβων, ὤν, ὁ.
diſciplinam, ſeu ordinem ſervo, διατάττω, ῶ.
diſcipula, μαθήτρια, ας, ἡ.
diſcipulus, μαθητὴς, οῦ, ὁ, φοιτητὴς, οῦ, ὁ.
diſciſſio, διαῤῥῆξις, εως, ἡ, καταίσχυσις, εως, ἡ.
diſciſſus, διάτμημα, ατος, τό.
diſcludo, διακλείω, διοχετεύω.
diſco, μανθάνω ἔτι σοφός εἰμι, a te.
diſco ſero, ὀψιμαθὴς, ές.
diſcolor, ἀποχρωσθὲν, χρως, ὁ, gen. χρωτος.
diſcordia, διαφορὰ, ας, ἡ, διαφορὰ, ας, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
diſcordo, διαφέρομαι, διαφορὰν τινί.
diſcors, ἀκρατὴς, ές, ὁ, ἀσύμφωνος, α, ον.
diſcrepans, ἀσύμφωνος, α, ον.
diſcrepantia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀσυμφωνία, ας, ἡ.
diſcrepo, διαφωνῶ τινι, διίσταμαι.
diſcretio, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcretus, διαχὼς, ώσα, ὁν, ᾧ ᾗ.
diſcrimen, pro differentia, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ, pro periculo, κίνδυνος, ου, ὁ.
in diſcrimen conjicio me, ἀκροκινδυνεύω, διακινδυνεύω, παρακινδυνεύω, ἀμφικινδυνεύω.
in diſcrimen voco, εἰς ἀγῶνα καθίστημι.
diſcriminatio, διαίρεσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
diſcrimino, ἀφορίζω.
diſcrucio, διασφάλλω, ῶ, διαβασανίζω.
diſtructor, ἀνύσιμα διά τινος, ἀχθόμενα ἐπί τινι.
diſcubitorius lectus, κατακλίνης, ου, τό, ἐπικλιντήριον, α, τό, κλισμὸς, οῦ, ὁ, κλιντήριον, α, τό.
diſcubitoria ſella, κλιντὴρ, ῆρος, ὁ.
diſcubitus, κατάκλισις, εως, ἡ, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
diſcumbo, ἀνάκειμαι, ἀνακλίνω.
diſcurro, διαδρομέω, ῶ, ἐφίστημι.
diſcurſio, διαδρομὴ, ῆς, ὁ, περίδρομος, ου, ὁ.
diſcurſus, διαδρομὴ, ῆς, ἡ, διάδρομος, ου, ὁ.
diſcus, δίσκος, ου, ὁ.
diſcutio, διατίθημι, pro examino, ἐξετάζω, ἀναιρέω, διαλύω.
diſerta, διαῤῥήδην.
diſertus, λόγιος, α, ον, εὐέπτης, ου, ὁ.
diſgrego, ἀποσυνάγω, διασπείρω, vel τινα.
disjectio, διάῤῥιψις, ατος, τό.
disjectus, διεῤῥιμμένος, η, ον.

disjicio, διαβάλλω, καταβάλλω.
disjuncti locorum intervallis, διαζευγνύμενοι τόποις, μεσχωρούσιοι τόποις.
disjunctio, διαζευξις, εως, ἡ, διαχώρησις, εως, ἡ.
disjunctus, διαχὼς, ὁς, ὁ, & ἡ.
disjunctus sum, διέχω, διατρυποῦμαι.
disjungo, διαζεύγνυμι, διατείνω, ῶ.
dispar, ἄνισος, ος, ὁ, ἀνόμοιος, ος, ὁ, διάφορος, ος, ὁ.
dispello, διελαύνω, διωθέω τὸν ὄχλον.
dispendium, δαπάνη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, ζημία, ας, ἡ.
dispensatio, οἰκονομία, ας, ἡ, διαχείρισις, εως, ἡ.
dispensator, οἰκονόμος, ου, ὁ.
dispenso, οἰκονομέω, ῶ, διανέμω τί τινι.
disperdo, διαφθείρω τινὰ, ἐξολοθρεύω.
dispereo, διαφθείρομαι, διαπόλλυμαι.
dispergo, διασπείρω τι, διασπάω.
dispersim, σποραδὸν.
dispersio, σκεδασμὸς, οῦ, ὁ, σκέδασις, εως, ἡ, σκορπισμὸς, οῦ, ὁ, διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ.
dispersus, διεσπαρμένος, η, ὁ, διεσπασμένος, ο, ὁ.
dispertior, διανέμομαι, διαμερίζω.
dispesco, ἀπαίγω, λοιδορέσθαι.
dispicio, διασκοπέω, ῶ, διασκέπτομαι.
displiceo, ἀπαρέσκω, δυσαρεστέω, ῶ.
displicet mihi hoc, ἀπαρέσκει μοι τοῦτο.
displodo, διακροτέω, ῶ.
dispolio, σκορπυλαίω, ῶ.
dispono, διατίθημι.
dispositio, διάταξις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
dispositus, διατεταγμένος, η, ὁ, διάθετος, η, ὁ.
disputatio, διάλεξις, εως, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
disputator, διαλεκτικὸς, ὁ, ὁ.
disputo, διαλέγομαι πρός τινα, συζητέω τινὶ, διαλογίζομαι.
disquiro, ἐξετάζω.
disquisitio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
distrumpo, διαῤῥήγνυμι.
dissecо, σχίζω, διατέμνω, διατμίζω.
dissectio, ἀνατομὴ, ῆς, ἡ.
dissector, ῥαχιστὴς, ῆρος, ὁ, & ῥαχίστης, ου, ὁ.
dissectus, διατμητὸς, ἀνατομικὸς, ἀνατομικὸς, ὁ.
disseminatio, διασπορὰ, ᾶς, ἡ, σπαρασμὸς, οῦ, ὁ.
dissemisatus, πολυσπερὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
dissemino, διαβίβημι λόγους.
dissensio, διχόνοια, ας, ἡ, διαφωνία, ας, ἡ.
dissentio, ἀντιγνωμονέω, ἀφιστάμαι τινος, ab aliquo, διαφέρομαι πρός τινα, διαφωνέω.
dissepio, διαφράττω.
differo, disputo, διαλέγομαί σοι, tecum. διαλογίζομαι περί τινος.
dissertatio, διαλογισμὸς, οῦ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
disserto, διαλέγομαι, διαλογίζομαι.
dissideo, σφίσιν, ἀφίσταμαί τινος.
dissidium, διάστασις, εως, ἡ, διαφορὰ, ᾶς, ἡ.
dissilio, διαπηδάω, ῶ.
dissimilis, ἀνόμοιος, ος, ὁ, ἀλλοῖος, α, ὁ.
dissimiliter, ἀνομοίως.
dissimilitudo, ἀνομοιότης, ητος, ἡ.
dissimulanter, εἰρωνικῶς.
dissimulatio, εἰρωνεία, ας, ἡ, εἰρώνευσις, εως, ἡ.
dissimulator, ἄρυ, αστος, ὁ, προσποιούμενος, ου, ὁ.
dissimulo, διαπρύτομαι, εἰρωνεύω.
dissipator, διασκεδαστὴς, οῦ, ὁ.
dissipatus, σκεδαστὸς, ὸν. ὁ.
dissipatio, διασκέδασις, εως, ἡ, διασκορπισμὸς, οῦ, ὁ.
dissipo, διασκεδάννυμι, διασπείρω, διασκορπίζω.
dissitus, διακεκριθὼς, ὁτος, ὁ.
dissociatio, διάλυσις, εως, ἡ, διαζεύξις, εως, ἡ.
dissocio, διαλύω, διαζεύγνυμι.
dissolute vivere, ἀσώτως, ἀκολάστως ζῆν.
dissolutus, ἀκόλαστος, ου, ὁ. pro luxurioso, ἄσωτος, ου, ὁ.
dissolvo, διαλύω.
dissolve, liquefacio, λύω.
dissono, διαφωνέω, ῶ, ἀνῳδὸν.
dissonus, ἀπῳδὸς, ὸς, ὁ, & ἡ, ἀσύμφωνος, ος, ὁ, διάφωνος, ος, ὁ.
dissuadeo, ἀποτρέπω τι, λοιδορέω.
dissuasio, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ, λοιδορεῖν, ῆς, ἡ.
dissuo, διαῤῥάπτω, καταλύω.
distans, διεστὼς, ὼς, ὁ.
distantia, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τὸ.
distendo, διατείνω τι.
distensio, διάτασις, εως, ἡ, διάστασις, εως, ἡ.
distentus, διατεταμένος, η, ὁ.
distermino, διορίζω.
distillatio, λοιδορία, ας, ἡ, καταῤῥοος, ο, ὁ.
distillo, καταῤῥέω, λοιδορέω.
distincte, διορισμένως.
distinctio, ἀφορισμὸς, οῦ, ὁ, διορισμὸς, οῦ, ὁ.
distinctus, διορισθὲις, ἐντος, ὁ.
distinctus auro, χρυσόπαστος, ο, ὁ.
distinctus notis & punctis, κατεστιγμένος, ο, ὁ, κατεστιγμένος, η, ὁ.

distineo, πολεμαρχέω, ῶ.
distinguo, διορίζω, διαγινώσκω, ἀποφαίνω, διακρίνω, διΐστημι.
Disto, differo, διαφέρω τινός, ἀπέχω τινός.
Distorqueo, διαστρέφω, στρεβλόω, ῶ.
Distorsio, διαστροφὴ, ῆς, ἡ.
Distortus, διεστραμμένος, η, ὁ.
Distractio, διατομὴ, ῆς, ἡ, διατμησμὸς, οῦ, ὁ.
Distractus sum, διΐστημαι.
Distraho, divello, διαπάω, ῶ.
Distribuo, διανέμω τι πρός τινα, cum aliquo, μοιράζω τι ὡς τι.
Distribuo in classes, κατατάσσω εἰς τὰς τάξεις.
Distribuo in populum, κατανέμω τῷ δήμῳ.
Distributio, διανομὴ, ῆς, ἡ, διάδοσις, εως, ἡ.
Distributio ferculorum in convivio, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
Distributor, διανομεὺς, ὲως, ὁ, διάτακτης, ου, ὁ, διανομὰς, ὰδος, ὁ, τομίας, ου, ὁ, τομὰς, ὰδος, ὁ.
Distributor eranium, κρανοδόκος, ου, ὁ.
Distributus, ἀνάδοτος, ου, ὁ.
Districtus negotii, ἀσχολος, ος, ὁ, & ἡ.
Distringere gladium, ξίφος ὀλκίζειν.
Distringo, διακόπτω, διαπάω, ῶ, διασπάω, ῶ.
Disturbo, ἀνασπάω, ἐξαίρω τι.
Diteſco, πλουτέω χρημάτων, διπορέω, ῶ.
Ditbyrambus, διθύραμβος, ου, ὁ.
ad ditbyrambum pertinens, διθυραμβικὸς, ὴ, ὸν.
Ditio, ἐπικράτεια, ας, ἡ, δυναστεία, ας, ἡ.
Ditior, πλουσιώτερος, α, ὁ. Ditiſſimus, πλουσιώτατος, η, ὁ.
Dito, as, ἐμπλήθω, ἁρθίω, πλουτίζω, πλουσίζω.
Diu, πολὺ ἡμέρων. ſæpius pro longo tempore, πολλοῦ χρόνου, ἐπὶ.
diu multumque, ἐπιπόνως.
Divagor, πλανῶμαι.
Diverſico, τὰ σκέλη διατείνω.
Divello, διαπάω, ῶ.
Divendo, διαπωλέομαι,
Diverſe, διαφόρως.
Diverſitas, διαφορὰ, ᾶς, ἡ, ἀτοπία, ας, ἡ.
e Diverſo, τόπωθεν.
Diverſor, ξενίζομαι παρά τινι.
Diverſorium, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοκεῖον, ου, τὸ.
Diverſus, διάφορος, ος, ὁ, ἀνάπαλος, ος, ὁ, ἀλλοῖος, α, ὁ.
Diverſus natione, ἀλλογενὴς, ὲος, ὁ, ἀλλοεθνὴς, ὲς, ὁ.
Diverſus forma, ἀλλοιόμορφος, ος, ὁ, ἡ ἡ.
Diverſus ab alio, ἄξενος, ος, ὁ.
Diverſum reddo, ἀλλοιόω, ῶ.
Diverſo modo, ἀξένως, ἀτοπίως.
Diverticulum, παράδρομος, ου, ὁ, καταγωγὴ, ῆς, ἡ.
Diverto, καταλύω, καταγάγομαι, vel
Divertor, ἀπορέομαι, πανδοκεύω. item in diverſorium ſe recipere, καταλύω καταγάγομαι, καταλύω εἰς πανδοκεῖον.
Dives, πλούσιος, ος, ὁ, ἄπορος, ος, ὁ, ἀφνειὸς, ὸς, ὁ.
Dives ſum, πλουτέω, ῶ, χρηματίζομαι.
Dives haberi qui vult, eum ſit pauper, uno verbo oſtentator, σκιλάκων, ωνος, ὁ, & ἡ. σκῖλις, ῖδος, ὁ, ἀλαζὼν, ὀνος, ὁ, ἡ, & ἡ. Salmon fuit Autolyci pater, ob mollitiem infamis. Quare molles dicti ſunt σκιλάκωνες, Commentat. Ariſtophanis, qui σκιλακωνίζεσθαι, exponit τὸ σκιλάζειν τὸν πρωκτὸν, videlicet cevare. Appellatur etiam σκιλάκων, qui ſumptum facit, ubi non oportet. A Victorio per σκιλακωνες ii intelliguntur, qui patrimonium amplum gloriæ ſibi ducunt, & toti in oſtentandis divitiis occupantur. Hinc σκιλακωνίζω, opes jacto, & tenuitate tamen, atque inopia; vel ſumptuoſus ſum, ubi minime oportet.
Divexo, καταπατέω, ῶ, τύπτω.
Divido, διαιρέω, διαμείρω, ῶ, διαμερίζω.
Divido in tres partes, τριμερίζω.
Divinatio, μαντεία, ας, ἡ, μαντάλημα, ατος, τὸ, θέσπισμα, ατος, τὸ.
Divinitas, θειότης, ητος, ἡ.
Divinitus, θείοθεν, κατὰ θεὸν, ἐμφύτως.
Divino, μαντεύομαι, θεσπίζω.
Divinus, θῖος, α, ὁ, θεσπέσιος, ος, ὁ.
Divinus, hoc eſt, vates, θεόπομπος, ος, ὁ, ἡ ἡ, προφήτης, ου, ὁ.
Diviſibilis, & dividuus, διαίρετος, ος, ὁ, διχότμητος, ος, ὁ.
Diviſim, διαλλὰ, διχᾶ.
Diviſio, διαίρεσις, εως, ἡ, μερισμὸς, οῦ, ὁ.
Diviſor, μερισὴς, οῦ, ὁ, διαιρετὴς, ὲος, ὁ.
Diviſus, διαιρεθὲις, ἐντος, ὁ.
Divitiæ, πλοῦτος, ου, ὁ, χρήματα, των, τὰ.
Divitiarum ſimulatio in paupertate, σκιλακωνία, ας, ἡ, vel σκιλακωνίη, ας, ἡ.
Divitias jacto in paupertate, σκιλακωνίζω, & σκιλακωνέω.
Divitiarum amor, φιλοπλουτία, ας, ἡ.
Divitiarum amans, φιλόπλουτος, ος, ὁ.

Divitias concervare, πλοῦτον σωιζειν.
Divitiae sulligere, ἐπὶ χρημασιλὸν ἐρχεσθαι, πρὸς χρηματισμὸν πτῶσιν συκάζειν, ἐπὶν συκάζεσθαι, χρημάτ συκάζειν, πλοῦν ποιεῖν τὸν οἶκον.
Divitiis carens, ἄπλουτος, ν, ὁ, ἡ ἡ.
Divitias absumo, sel amitto, ἀπόπλυτέω, ῶ.
Divitiis aboodo, ὑπερπλυτέω, ῶ.
Divortium, λύσιμος, ου, ὁ, ἀποτροπὴ, ῆς, ἡ,
Divortium fassre, διάλυσιν ποιεῖν.
Dium, αἰθέρι, ος, ὁ, ἀέρια, ᾶς, ἡ.
sub Dio, ὁ τῷ αἰθέρι.
sub Dio moreri, αἰθερικατεῖν.
Diurnus, ἡμερινὸς, ὴ, ὸν.
Dius, a, um, διος, ν, ὁ.
Diutinus, πολυχρόνιος, ν, ὁ.
Diutiffims, ὑπερπλούσιος, πολυχρονίτατος.
Diotios, χρονιώτερος.
Diaturnitas, χρονότης, ητος, ἡ.
Diuturnus, πολυχρόνιος, ν, ὁ.
Divulgerio libri, ἐκδοσις βιβλίε.
Divulgatus, διαβόητος, ν, ὁ, ἐκφορικὸς, ὴ, ὸν,
Divulgo, διαλαλέω π, ἐξαλλέω π, διαφημίζω π, ἐκφέρω, ποτιγγράφω.
Divulfus, διαπεπλεθὼς, ότος, ὁ.
Divus, διος, ν, ὁ.
Diuus, a, um, διος, ν, ὁ.
Diutinus, πολυχρόνιος, ν, ὁ.
Diutiffims, ὑπερπλοῦσιος, πολυχρονίτατος.
Diotios, χρονιώτερος.
Diaturnitas, χρονότης, ητος, ἡ.
Diuturnus, πολυχρόνιος, ν, ὁ.
Divulgerio libri, ἐκδοσις βιβλίε.
Divulgatus, διαβόητος, ν, ὁ, ἐκφορικὸς, ὴ, ὸν,
Divulgo, διαλαλέω π, ἐξαλλέω π, διαφημίζω π, ἐκφέρω, ποτιγγράφω.
Divulfas, διαπεπλεθὼς, ότος, ὁ.
Divus, διος, ν, ὁ.
ioter Divos refero, ἐκθεάζω, ἀποθεόω, ῶ.
Do, δίδωμι, παρέχω.
Dare manus, ideft, ſe victum prabere, τὰ χεῖρε προτείνεσθαι.
Dare fidem, πίστιν δίδωμι.
Dare operam, προσέχειν τινί.
Dare pœnas, δίδωμι τιμωρίαν.
dere poteſtatem, δόσιν ἐξουσίας.
dare alicui filiam in uxorem, δίδωμί τινι τὴν θυγατέρα πρὸς γάμον.

D O.

doceo, διδάσκω, παιδεύω, μυθεύω, & pro moneo, παραινῶ.
doceo mercede, διδάσκω μισθῷ.
docilis, εὐμαθὴς, ές, ὁ, εὐπειθὴς, ές, ὁ, πειθανὸς, ὴ, ὸν.
docilitas, εὐμάθεια, ας, ἡ, εὐλογεσθαι, ας, ἡ.
docte, ἐπιστημόνως, πεπαιδευμένως.
docti homines, οἱ τὰ παιδεῖα εἰληφότες τετυχηκότες.
doctor, παιδεύων, οντος, ὁ.
doctor legis, νομοδιδάσκαλος, ν, ὁ.
doctor falſus, ψευδοδιδάσκαλος, ν, ὁ.
doctrina, διδασκαλία, ας, ἡ, διδαχὴ, ῆς, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
doctrina imbao, ἐνδιδάσκω.
doctrinæ supidus, φιλοίσιμος, ος, ὁ.
doctus, πεπαιδαμένος, ν, ὁ, πεπαιδευτὸς, ὴ, ὸν, σοφὸς, ὸν, ὁ, ἐμπείρως, ν, ὁ.
doctus a ſe ipſo, αὐτοδίδακτος, ν, ὁ.
doctus a deo, θεοδίδακτος, ν, ὁ.
documentum, δείγμα, ατος, τὸ.
documentum præbeo, ὑποδείκνυμι, vel ὑποδείκνυμαι.
dodrans, ὀκτάκλινος, ῆς, ἡ, τρεμόριον, ο, τὸ.
dogma, δόγμα, ατος, τὸ, δόξα, ης, ἡ.
dogma hæreſim, κακοδοξία, ας, ἡ.
dogmatis alicujus auctor, δογματιστὴς, οῦ, ὁ,
dolabra, ἀξίνη, ης, ἡ, πέλεκυς, υος, ὁ.
dolatio, πελέκησις, εως, ἡ.
dolatos, πελεκητὸς, ὴ, ὸν, ξεστὸς, ὴ, ὸν.
doleas, πρεσβυγὴς, έος, ὁ, ἀχθόμενος, ν, ὁ.
doleo, ἀλγέω, ῶ, λυπέομαι, οῦμαι, ἄχθομαι.
doleo vicem tuam, συμπάσχω σοι, συνάχθομαί σοι. συμπαθῶ σοὶ σὴμ.
doleo ſopre modum, ὑπεραλγῶ.
dolent mihi dentes, ὀδοντάλγέω, ῶ.
dolet mihi capot, ἀλγέω τὴν κεφαλὴν.
doliolom, καπίον, ν. τὸ, πίθιον, ο, τὸ.
dolium, πίθος, ν, ὁ, κάπιον, ν, ὁ.
dolo, πελεκάω, ῶ, πελεκίζω.
dolon, δόλων, ωνος, ὁ, ξυρίστρε, ν, τὸ.
dolor, ἄλγος, έος, τὸ, λύπη, ης, ἡ, ἄλγημα, ης, ἡ, ἄχος, έος, τὸ.
dolore afficio, λυπέω τινὰ πολλὰ, multis doloribus: ἀλγύνω.
dolore afficior, λυπέομαι, οῦμαι.
dolore conficio, κατοδύνω, ῶ. dolore conficior, κατοδυνῶμαι, ῶμαι.
doloribus partus ſrucior, ὠδίνω.
doloribus medens, ἀκεσώδυνος, ο, ὁ, ἡ ὁ.
dolorem ſedans, παυσώδυνος, ν, ὁ.
doloris remiſſio, ῥᾳστώνη, ης, ἡ. Demoſth.
dolore carens, ἀναλγητος, ν, ὁ.
ſine dolo, ἀδόλως, ἀτόχητος.
doloſe, δολερῶς, δολίως.
doloſis ago, δολόω, ῶ,
doloſus, δολερὸς, ὴ, ὸν, δόλιος, ν, ὁ.
dolus, δόλος, ν, ὁ, πανοῦργία, ας, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
dolo malo utor iorer pugnandum, κακομαχέω, ῶ.
domeſticus, a, um, οἰκιακὸς, ὴ, ὸν, ἐγχώριος, ν, ὁ, ἐνδότιος, ν, ὁ.
domi, οἴκοι, ἔνδον, οἴκοθι.
domi, militiæque, ἐν οἰκίᾳ, & ἐν πολέμῳ.
domicilium, οἰκητήριον, ν, τὸ, οἴκημα, ατος, τὸ.
domina, δέσποινα, ης, ἡ, κυρία, ας, ἡ.
dominatio, κυριότης, ητος, ἡ, δεσποτεία, ας, ἡ.
dominatrix, κυρία, ας, ἡ, κυριακὴ, ῆς, ἡ.
dominator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν.
dominatus, κράτος, ους, τὸ, τυραννὶς, ίδος, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
dominicus, κυριακὸς, ὴ, ὸν.
dominium, δεσποτεία, ας, ἡ, κυριότης, ητος, ἡ.
domioor, δεσπόζω τινός, κυριεύω τινός, ἐνεργέω.
dominus, κύριος, ο, ὁ, δεσπότης, ὰ, ὁ.
dominus emtium, ταμιοῦχος, ν, ὁ.
domitor, δαμαστὴς, ὰ, ὁ, δαμάτωρ, ορος, ὁ.
domitor equorum, ἱππόδαμος, ν, ὁ, ἡ, πωλοδάμνης, ὰ, ὁ.
domitor populorum, λαοδάμας, αντος, ὁ.
domitus, δεδαμασμένος, ν, ὁ.
domo, as, are, δαμάζω, δαμάω, ῶ.
domo, οἴκαδε, κατὰ τὰ οἰκία, οἴκοθι.
domum redire, οἴκαδε ἔλθεῖν, aut οἴκαδε.
domunsula, οἰκημάτιον, ν, τὸ.
domus, οἶκος, ν, ὁ, οἰκία, ας, ἡ, δῶμα, ατος, τὸ.
domus ſmpla, μέγαρον, ν, τὸ.
domus parva, οἰκημάτιον, ν, τὸ, οἰκίον, ν, τὸ, οἰκίσκη, ης, ἡ, οἰκίσκος, ν, ὁ.
donare civitate, πολιτεύω δίδωμι.
donatio, δόσις, εως, ἡ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, χάρισμα, ατος, τὸ.
donativum, νομὴ, ῆς, ἡ, λαχαρὰ ὑπέρογκος.
donator, δώτης, ν, ὁ, δότης, ο, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ.
donatrix, δότειρα, ας, ἡ.
donec, μέχρι, μέχρι ὅ, μέχρι τότε, ὄφρα.
dooo, δωρέομαι σε ἵππον, & σε τοῦτο, χαρίζομαι, δωρεὰν δίδωμι.
dono dare aliquid, δωρεὰν τι δίδωμι.
donum, δῶρον, ο, τὸ, δωρεὰ, ᾶς, ἡ, δόσις, εως, ἡ,
dormip, κοιμάομαι, ῶμαι, ὕπνῳ, ῶ.
dormio curis depoſitis, ἀποκοιμίζω.
dormio profunde, κώθω.
dormire facio, κοιμίζω, ῶ, καμίζω, κατακοιμίζω.
dormitabundus, νυσταλέος, ο, ὁ.
dormitatio, νυσταγμὸς, ὁ, ἡ, νύσταγμα, ατος, τὸ, νῆψις, εως, τὸ.
dormitator, νυσταλέος, ὁ, ὁ, νυσταλέος, ν, ὁ.
dormitio, κοίμησις, εως, τὸ, κοίμησις, εως, ἡ.
dormito, νυσάζω, ὑπνόω.
dormitorium, κοιμητήριον, ν, τὸ.
dorſum, νῶτος, ν, ὁ, μετάφρενον, ν, τὸ.
dorſum latum habens, ἀμφίνωτος, ν, ὁ.
dorſum bovum habens, ἄζυγος, ν, ὁ.
dorſo bajulare, κατανωτίζεσθαι.
dos, dotis, πρὶξ, κός, ἡ, φερνὴ, ῆς, ἡ.
dotalis, προικῶος, ν, ὁ.
ſine dote, ἄδωρος, ν, ὁ, ἠδ ἡ, ἄφερνος, ὁ, & ἡ, ἄπροικος, ν, ὁ, ἠδ ἡ.

D R.

drachma, δραχμὴ, ῆς, ἡ.
draco, δράκων, οντος, ὁ,
drama, δρᾶμα, ατος, τὸ.
dramaticus, δραματικὸς, ὴ, ὸν, δραματικὸς μῦθος, Poetica fabula.
dramatizum opue ſcribo, δραματίζω, διαδραματίζω.

D U.

dualis, δυϊκὸς, ὴ, ὸν.
ſine dubio, ἀναμφιδόξως, ἀναμφιλύτως.
dubitatio, ἀπορία, ας, ἡ, ἀπόρημα, ατος, τὸ.
dubito, ἀπορέω, ῶ, ἀμφιβατέω περί τινος, διακίζω, ἀμφιβάλλω, ἀμφίζω.
dubios, ἀμφίβολος, ν, ὁ, ἄπορος, ν, ὁ.
dabius animi, μετέωρος, ν, ὁ, Poet. pro μετέωρος, διχόθυμος, ν, ὁ.
dubius animi ſum, ἀορίθω, ἐν τρισὶν ὦμι, ἀπορέω, ῶ, ἀπορέομαι, οῦμαι, διαπορέω, ῶ, διακρίνομαι, ῖμαι.
ducatus, ἡγεμονία, ας, ἡ.
ducenarius, διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν.
duceni, διακόσιοι, αι.
dasentefimus, διακοσιοστὸς, ὴ, ὸν.
duceaties, διακόσιοι.
duco, ἄγω, ἡγέομαι, οῦμαι.
duco, ἄγω, ἡγέομαι. ῶμαι, δέω, ῶ, ἀφηγέομαι, ἡγεμονεύω.
duco, exiſtimo, ἡγέομαι, ῶμαι, οἶμαι, πείθομαι.
ductilis, ἀγωγὸς, ὴ, ὸν.
dactor, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, στρατηγὸς, ὸ, ὁ.

ductos, us, ἀγωγή, ῆς, ἡ, ἴγμα, ατος, τό, ἴγκος, ους, ὁ.
ductus ex ære, χαλκήλατος, ος, ὁ.
ductus ex auro, χρυσήλατος, ος, ὁ.
ductus equorum, ἵππων ἀγωγαί, ἱππαγωγοί, οἱ.
dudum, πάλαι, ὦ πολλῶ.
duellum, πόλεμος, ου, ὁ, vel μονομαχία, ας, ἡ.
dulce, & dulciter, γλυκερῶς.
dulcedo, γλυκύτης, υτητος, ἡ, ἡδυσμα, ατος, τό,
dulcesco, διαγλυκαίνομαι.
dulciarius panis, χοιρίνος ἄρτος.
duleiloquus, ἡδιλόγος, ος, ὁ, ἡδυεπής, ἐος, ὁ, ἡ ὁ.
dulcis, γλυκύς, ὑς, ὁ, ἡ ὑ, γλυκερός, ᾶ, ὁ, μελιδής, ἐος, ὁ, ἡ ὁ.
dulciſonus, γλυκίφωνος, ος, ὁ.
dum, μάχρι τοῦ, ἕως οὗ, ἐφ ὅσ ῶ.
dumetum, ἀκανθών, ῶνος, ὁ.
dumoſus, ἀκανθώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
dumus, βάτος, ου, ὁ.
duetaxat, γῶν, γέ ὲπί, μόνον.
duo, δύο, δυοῖν, & in ſ. g. δυοῖν.
duodecies, δωδεκάκις.
duodecim, δώδεκα, δυοκαίδεκα.
duodecimus, δωδέκατος, η, ον.
duodevigieti, δεκαοκτώ. δυοῖν δέοντες ἕκοσι. ὀκτωκαίδεκα.
duplex, διπλόος, ὁ, ἡ, ἁπλοῦς, ἡ, διπλοῦς, ἡ, ὁ.
dupliciter, διχῶ, διττῶς, διπλαχῶς.
duplico, διπλόω, ῶ, διπλασιάζω.
duplus, διπλάσιος, ία, ὁ.
durabilis, ἄμμορος, ος, ὁ, μόνιμος, ος, ὁ.
duræ cervicis homo, τραχηλιώτης, ου, ὁ, σκληροτραχηλος, ος, ὁ.
dure, & duriter, σκληρῶς.
dureſco, σκληρύνομαι.
duritia, & durities, σκληρότης, ητος, ἡ.
duro, σκληρύω. permaneo, διαμένω, χρονίζω.
durus, σκληρός, ᾶ, ὁ, χαλεπός, ῆ, όν.
durus, inexorabilis, στερκτός, ὸν, ὁ, ἀπότιλος, ος, ὁ, ἄτεγκτος, ος, ὁν λίθινος τὸν μηρόν, ἀπηνής, ἐος, ὁ, ἀμείλικτος, ος, ὁ, σκληρόχιρ, ος, ὁ.
duumvir, δυάνδρχος, ου, ὁ.
duumviratus, δυανδρχία, ας, ἡ.
dux, ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡγεμών, ὄνος, ὁ, ἄρχων, οντος, ὁ,
dux belli, πολέμαρχος, ου, ὁ, προεστὼς τοῦ πολέμου.
duce carens, ἀνάρχος, ου, ὁ.
ducem præbere ſe in aliquæ re, ἐξηγεῖσθαι,
qui ducem ſe præbet, ἐξηγητής, οῦ, ὁ.
dux viæ, ὁδηγός, ὁῦ, ὁ.

D Y.

dynaſtes, δυνάστης, ου, ὁ.
dyſenteria, δυσεντερία, ας, ἡ.
qui dyſenteria laborat, δυσεντερικός, ὴ, όν, δυσέντερος, ου, ὁ,

E.

E vel Ex, ἐκ, ante conſonantem, vel ἐξ, ante vocalem, com genit.
Eæneus, quatenos, ους, ους.
Eæneus, quoad, ἐφ' ὅσον, καθ' ὅσον.
E contrario, ἀνάπαλιν, ἔμπαλιν, ἐξ ἐναντίας.
E propinquo, ἐξ ἐλίγου.
E regione, ἐκ τοῦ ἀπεναντίου, ἐξ ἐναντίας.
E veſtigio, παραυτίκα.

E B.

Ebrioſitas, μέθυσμα, ατος, ὁ, φλυκτὶς, ας, ἡ.
Ebenus, ξύλον, ου, τό.
Ebibo, ἐκπίνω, καταπίνω.
Ebrietas, μέθη, ης, ἡ, οἰνωσις, εως, ἡ, μέθυσμα, ατος, τό.
Ebrioſites, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, φλυκτὶς, ας, ἡ.
Ebrioſus, οἰνόλεσπος, ος, ὁ, οἰνοβαρὴς, υγος, ὁ, μεθυστικὸς, ὴ, όν.
Ebrius, μεθύων, οντος, ὁ, μεθυστικὸς, ὴ, όν, πάροινος, ος, ὁ.
noc Ebrius, ἀμέθυστος, ος, ὁ, ſive ἀμέθυσος, ου, ὁ, ἡ ὁ.
Ebrius dimidiæ partis tantum, ἡμιμεθύσιος, ους, ὁ, ἡ ὁ.
ἡμισυ μεθύων, ἡμίχυλος, ος, ὁ, ἡμιμέθυσος, ος, ὁ.
Ebrium reddo, μεθύσκω, καταμεθύω.
Ebrius fum, μεθύω, ὑπομεθύσκομαι.
Ebullio, ἀναζέω, ῶ, ἀναβλύω.
Ebullitio, βόησις, εως, ἡ, ζέσις, εως, ἡ.
Ebur, ἐλέφας, αντος, ὁ.
Eburneus, ἐλεφαντινὸς, ὴ, όν.

E C.

Ecce, ἰδέ.
Eccleſia, ἐκκλησία, ας, ἡ.
Eccleſia vacans, id eſt, Rectore carens, σχολάζουσα ἐκκλησία.
Eccleſiæ ejuſdem ſum, συνεκκλησιάζω.
Eccleſiaſticus, ἐκκλησιαστικὸς, ὴ, όν.
Echo, ἡ ἠχὼ, gen. οῦς, ἡ.
Eclipſis, ἔκλειψις, εως, ἡ.
Ecloga, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
Ecquando, ἤ πότε.
Ecquis, ἤτις.

E D.

Edacitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
Edax, ἐδωδάφαγος, ος, ὁ, ἡ ὁ, πολυφάγος, ος, ὁ.
Edentulus, νωθὴς, ὴ, ὁ, ἀόδους, οντος, ὁῦ, ἀπόδοντος, ος, ὁ.
Edere exemplum, παράδειγμα δικαίωσε.
Edere in publicum, ἐκφέρω εἰς τὸ φῶς.
Edere librum, ἐκδιδόναι βίβλον, aut βιβλίον.
Edere ſpectacula, ἐπιδείκνυσθαι θεάματα.
Edere partum, ἐκτίκτω.
Edico, προαγγέλλω, ἐπαγγέλλω πόλεμον, bellum, διατάττω, ἐπαγορεύω.
Edictum, διάταγμα, ατος, τό, ἐπίταγμα, ατος, τό.
Ediſco, παραπαιδεύομαι τὴν μνήμην, ἐκμανθάνω π.
Ediſſero, διεξέρχομαι π περί τινος.
Editio, ἔκδοσις, εως, ἡ, ἀναγόρευσις, εως, ἡ.
Editus, in lucem emiſſus, ἔκδοτος, ος, ὁ, ἐκδεδομένος, ος, ὁ.
non Editus liber, ἀνέκδοτος βίβλος, ἀνεπιχώριος βιβλίον.
Editus, excelſus, ὑψηλὸς τόπος, locus.
Edo, ἔδω, τρώγω, φάγω, eliquid.
Edo immodice, λαιμάσσω.
Edo, oſtendo, ἀποδείκνυμι, ἀναδείκνυμι, ὑποδείκνυμι, ἐκδίδωμι.
Edoceo, ἐκδιδάσκω.
Edoctus, σεσοφισμένος, ος, ὁ, ὑποτεθράμμενος, ος, ὁ.
Edomo, ἐκδαμάζω.
Edormio, καταπαυόμαι, ῶμαι.
Educatio, τῶν παίδων ἀγωγὴ, ἐστροφὴ, ῆς, ἡ, ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ.
Educator, τροφὸς, ὁῦ, ὁ, πθμὴς, ῆ, ὁ.
Educatus male, κακῶς τεθραμμένος.
Educo, as, are, ἀνάγω, ἐστρέφω τινά.
Educare delicate, ἁπαλύνω, ſeu ἁπτύνω.
Educo, is, ere, ἐξάγω, ἀνάγω.
Eductio, ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐξάρσις, εως, ἡ.
Eductio exercitus, στρατηλασία, ας, ἡ.
Edulis, ἐδώδιμος, ος, ὁ.
Edulium, ἔδεσμα, ατος, τό.

E F.

Effabilis, ῥητὸς, ὴ, όν.
Effari, ἐκφαίνω, λογοφορέω.
Effatum, ἐξίωμα, ατος, τό, λογοφορικὸς λόγος.
Effectio, ὄντως, ους, ὁ, γένεσις, εως, ἡ, χειρόγμα, ατος, τό, τελεσιουργία, ας, ἡ.
Effectus, ἐγκεντὸς, ὴ, όν.
Effector, ποιητὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ.
Effectus, ἐπίργμα, ατος, τό, λογοτέλεσμα, ατος, τό.
Effero, as, ferre, ὦ, ἐξενεγκεῖν.
Effero, ἐκφέρω, ἐξάγω.
Effero, eloquor, ἐξαυδάω, ἐξηχέω, ῶ, ἐξαύδω.
Effero, enuncio, ἐξηχέω, ῶ, ἐξαγγέλλω, διάπτω.
Effero in vulgus, ἐκφοιτάω.
Effero, ettollo, ἐπαίρω, ἐξαίρω, ἀναίρω, αἰωρέω, ῶ.
Efferre ſe magnifice, φυσᾶσθαι.
Efferre ſe ſpe vana, φυσᾶσθαι εἰδόλοις ἐλπίσι.
Efferre cadaver, ἐκφέρω νέκυν, ἐκκομίζω.
Efferveo, ἀναζέω, ῶ, ἐκζέω, ῶ.
Efferveſco, ἐκβράζομαι.
Efferus, θηριώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ, διαγριωπόψυχος, ος, ὁ.
Efficacie, ἐνέργεια, ας, ἡ, τὸ ἐνεργητικὸν.
Efficaciter, ἐνεργῶς, δραστικῶς.
Efficax, ἐνεργητικὸς, ὴ, όν, ἐνεργὸς, ὸς, ὁ.
Efficientia, ἐνέργεια, ας, ἡ.
Efficio, ἐπιτελέω π, διαπράττομαι π, ἀπεργάζομαι π, ποιέω, ῶ.
Effictio, πλασίγραμμα, ατος, τό, ἐξομοίωσις, εως, ἡ, ὁμοίωμάς, ῆ, ὁ, ἀπεικόνισμα, ατος, τό.
Effictus, τυπωτὸς, ὴ, όν, ἐσκιωμένος, ος, ὁ
Effigies, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἐκτύπωμα, ατος, τό, εἴδωλον, ου, τό.
Effingo, διατυπόω, ῶ, ἀπομιμέομαι.
Effingere ad imaginem, ſeu exemplar, ἐξεικάζω, ἀπεικονίζω, ἐξεικονίζω.
Effagito, λιπαρῶ τινα, ἐξαιτῶ π.
Effare animum, ἐκπνέω.
Efflo, ἐκφυσάω, ῶ, ἐκπνέω.
Efflorefco, ἐξανθέω, ῶ, ἀνανθέω, ῶ.
Effluo, ἐκρέομαι, ἐκρέω, pro divulgari, διαβόδομαι, ῶμαι,

Effluvio, ἔκρυσις, εως, ἡ, ἐκροή, ῆς, ἡ.
Effluxus, λειπόρξη, ης, ὁ, ἔκρορ-, ους, ὁ, gen. ου.
Effodio, ἀορύττω, ηρυκτικόν τω.
Effœminate, γυναικωδῶς, μαλακῶς.
Effœminatio, λειτουργικώσις, εως, ἡ, ἀνθήλυσις, εως, ἡ, θηλύτης, εως, ἡ, διάθηλυσις, εως, ἡ.
Effœmioato animo præditus, ἀτπαλόψυχ-, ος, ὁ.
Effœminatus, ἐστεθηλυσμέν-, η, ον, ὁ, θηλυδρίας, α, ου. Herodot.
Effœmino, λειτοθηλύνω, ἀνθηλύνω.
Effœtus, ἐκτοκώς, ἀστ-, ὁ.
Effoſſio, ἐξόρυξις, εως, ἡ.
Effoſſus, ὀρυκτός, ή, όν.
Efflictor, τυχηρίκτης, ου, ὁ, ſive τυχορίκτης, ου, ὁ, τυχόρυχ-, ου, ὁ, ῥίπτης, ου, ὁ.
Effrenatis, ἀχαλίνωτος.
Effrænatus, & effrænis, ἀχάλιν-, ος, ὁ, δυσλίκ-, ος, ὁ.
Effringo, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
Effugio, λειποφυγῶ, ἀποφεύγω.
Effugium, λειποφυγή, ῆς, ἡ, ἀναφυγή, ῆς, ἡ.
Effulgeo, λειτολάβω, λειτολάμπω.
Effundo lacrymas, κατείβω δάκρυα.
Effundo riſum, ἐκγελάω, ῶ.
Effuſe, large, ἀφθόνως, πρεσπῶς.
Effuſe, diſſoluta, ἀκρατέως.
Effuſio, ἔκχυσις, εως, ἡ, διέκχυσις, εως, ἡ, & pro prodigalitate, ἄσωτία, ας, ἡ.
Effuſor, ἐκχύτης, ου, ὁ.
Effuſus, ἔκχυτ-, ου, ὁ.
Effuſus, ſolutus, ἀκρατέν-, ου, ὁ.
Effuſus riſus, ἔκγελως, ωτ-, & λω, ὁ.
Effutio in deliciis, ἐπιδὺς εἰς τρυφάς. Athen.
Effutio, ψυχρολογέω, ῶ, φλυαρέω π.

E G.

Egens, ἐνδεὴς, ἐν-, ὁ, ἄπορ-, ος, ὁ, πτωχός, ή, όν.
Egeous, ἄπορ-, ος, ὁ, ἐνδεὴς, ἐν-, ὁ, ἀχρήματ-, ος, ὁ.
Egeo, λειτορέω ἀπό χρημάτων, pecunia. εἰμὶ ὁ λειτορέων, ὁ ἐνδεὴς, δέομαι τιν-.
Egero, ἐκφορῶ τι ἐκ τῆ οἰκίας, ἐκκομίζω.
Egeſtas, ἔνδεια, ας, ἡ, λειτορία, ας, ἡ, πενία, ας, ἡ.
Egeſtio, ἐκκένωσις, εως, ἡ, ἔκφορά, ᾶς, ἡ.
Ego, ἐγώ, ἔγωγε.
Egredior, ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι.
Egregie, χρηστῶς, ἐξαίρετως, διαφερόντως.
Egregius, ἐξαίρετ-, ος, ὁ, ἐπίλεκτ-, ος, ὁ, ὑπέροχ-, ος, ὁ, ἔξοχ-, ος, ὁ.
Egregiue forma, καλλίμορφ-, ος, ὁ, ἐξηκριβῶ- τῷ κάλλει, ἄμορφ-, ος, ὁ.
Egreſſus, & egreſſio, παρέκβασις, εως, ἡ.

E H.

Ehem, oho, ὦ.
Eho, αἶ, εἰ.
Ehen, ὦ, ὦα, ἴᾱ.
Ehodum bona vir, ὦ'γαθέ, ὦ τοῦ.

E I.

Eja, ἆα, ὦ ὦα, ὦα μᾶλλον.
Ejaculor, ἐκπεζάω, ἀκοντίζω εἰς τόπον.
Ejectio, ἐκβολή, ῆς, ἡ, ἐξώθησις, εως, ἡ, ἐξέλασις, εως, ἡ.
Ejectus, ἐκβλητός, ἐκτ-, ὁ, πρόβλητ-, ου, ὁ.
Ejicio, ἐκβάλλω τινά, λειτορέομαι, ἐξωθῶ τινα, ἐξάγω, ἐξώθω.
Ejicio poſſeſſione, ἐξαίρω.
Ejicio domo, ἐξοικίζω.
Ejulatio, & ejulatus, ἐλολυγμός, οῦ, ὁ, κλαυθμυρισμός, οῦ, ὁ.
Ejulo, ἐλολύζω, κλαίω, ὀρύομαι.
Ejuro, ἐξομνύω.
Ejuſmodi, τοιόσ-, η, ὁ, τοιοῦτρος, α, ὁν.

E L.

Elabor, effugio, διαλύομαι, διεκπίπτω, ἐξολισθαίνω, ὑποφεύγω.
Elabor per mediam turbam, διαδύω, vel διαδύω, διεκπίπτω.
Elaboretus, ἐκπονηθείς, έντος, ὁ, ἐξεσκευάσμένος, α, ὁν.
Elaboratus artificioſe, κατάτεχνος, α, ὁν.
Eleboro, ἐξαγγέζομαί τι, διατείνω ἐξελ τι.
Elanguefco, ἐκμαραίνομαι, ἐκκάμνω.
Elapſio, διέκπτωσις, εως, ἡ.
Elapſum tempus, χρόνος παρελθών.
Elapſus eſt annus, ἐξῆλθεν ὁ ἐνιαυτός.
Eleigior, κατακαζόμαί τινί τι.
Elargitio, τρύφωσις, εως, ἡ.
Elate, ἐλαζονικῶς.
Elate dicere, μεγαλαγορῶν.
Elatio, ὄλκωμα, ατος, τό.
Elatio, exportatio, ἐκκομιδή, ῆς, ἡ, ἐκκομιστός, ή, όν ἐκφόρησις, εως, ἡ, ἐκφορά, ᾶς, ἡ.
Eletio animi, ὄγκος ἢ ψυχῆς.
Elator funerum, νεκροτάλης, ου, ὁ.
Eletus, tumefactus, ὀγκώλ-, ου, ὁ, ὀγκωτός, ή, όν.
Eleius, ſuperbus, ὑπερφίαλ-, ος, ὁ, ὑπερῤῥώς, ἀστ-, ος, ὁ, γαῦρος, α, ὁν, γαυρός, ός, ὁ, ἡ ὁ, γαύρη, κοῦ, ὁ, γαυριᾶς, ᾶ, ὁ, ἀγαυρός, ή, όν.
Elatus, ὑπαφθείς, έντος, ὁ.
Electio, ἐκλογή, ῆς, ἡ.
Electos, αἱρέτης, ου, ὁ.
Electrio, αἱρέσις, ιδος, ἡ.
Electrum, ἤλεκτρον, ου, τό.
Electus, ἐκλεκτός, ή, όν.
Eleemolyne, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ.
Elegaoe, χαρίεις, αστ-, ὁ, κομψός, ή, όν, περιττολόγ-, ὁ-, ὁ, ἐλεγεῖ-, ου, ὁ.
Eleguuter, ἐκτρεπτός, χαρίεντος.
Elegentia, ηδυέπεια, ατ-, τό, λαμπρότης, ητ-, ὁ, ἐκτρέπεια, ας, ἡ.
Elegia, orum, vel elegus, ἔλεγ-, ου, ὁ.
Elegiacum carmen, ἔλεγ-, ου, ὁ, ἐλεγεῖον, ου, τό.
Elegierum ſcriptor, ἐλεγειοποιός, οῦ, ὁ.
Elementa, στοιχεῖα, ων, τά.
Elementa (apud Grammeticos) trado, στοιχεῖόω, ῶ.
Elementa quatuor mundi, τὰ στοιχεῖα.
Elementa reſolvo, ἀναστοιχειόω, ῶ.
Elementaris, στοιχειῶδης, ες-, ὁ, ἡ ὁ.
Elephantiaſis, ἐλεφαντίασις, εως, ἡ, λέπρα, ας, ἡ.
Elephantinus, ἐλεφάντ-, ου, ὁ.
Elephas, ἐλέφας, αντ-, ὁ.
Elevatio, ἄρσις, εως, ἡ, αἴρησις, εως, ἡ, αἰώρημα, ατ-, τό, αἰώρησις, εως, ἡ.
Eleva, μετεωρίζω, αἴρω, ἐπαίρω.
Elevo, extollo, διεγείρω, φιλοτιμίζω.
Elicio, ἐξάγω τι, ἐφέλκομαι.
Elido, ἐκθλίβω τι, ἐκκόπτω.
Eliga, αἱρέομαί τινα, ἐξαιρέομαι ἑαυτῷ τινα, ἐκλέγω, προκρίνω, προχειρίζομαι.
Eliga in alterius locum, ἀνθαιρέομαι, ὦμαι.
Elimino, ἐκβάλλω ἐκ τῆ πατρίδ-, λειτοπάτριδ-.
Eliuguis, ἄρωμ-, ος, ὁ, ωπός, ή, όν, ἀγλωσσ-, ος, ὁ.
Eliquo, ἐκτήκω, ηκτητήκω, τήκω, λειτοτήκω, ἀποτήκω.
Eliſio, λειτοθλῖψις, εως, ἡ, ἐκθλῖψις, εως, ἡ.
Elixa carnes, ἑψήσας κρέα.
Elixatio, ἕψησις, εως, ἡ.
Elixetus, ἑψηλέ-, ος, ὁ, ἑψός, ή, όν, ηκθεψὸς, ὁ-, ὁ, ἡ ὁ, ἐφθός, ή, όν.
Eliso, ἑψέω, ῶ, ἀναβράσσω.
Elixus, ἐφθός, ή, όν, ἑψηλό-, ος, ὁ, ἀζος-, ος, ὁ.
Ellyshnium, ἐλλύχνιον, ου, τό, θρυαλίς, ίδ-, ἡ.
Ellychnii fungus, μύκης, ητ-, ὁ, vel ητος, ὁ.
Ellychnia habens duo, δίμυζ-, ος, ὁ.
Elocatio, μίσθωσις, εως, ἡ, θυγατέρων ἔκδοσις.
Elocare, dote data, ἐκδιδόσθαι, & Poetice ἐκδιδόσθαι.
Elocare alicui filium, ἐκδιδόναι τινὶ θυγατέρα.
Eloco, λειτομισθόω, ῶ, μισθόω οἶκον.
Elocutio, ἐρμηνεία, ας, ἡ, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
Elogium, ἐγκώμιον, ου, τό, μαρτυρία, ας, ἡ.
Eloquens, λέγων δικῆς, ἐλόγιμ-, ος, ὁ, διαπρύσι- λέγων, ἀγορᾶς, ὁ-, ὁ, ἀγλωσσ-, ος, ὁ.
Eloquentia, ἡ περὶ λόγος δεινότης, ἀγορεία, ας, ἡ, λογιότης, ητ-, ἡ.
Eloquentiſſimus, λογιώτατ-, η, ὁ, ἀγορητότατ-, η, ὁ.
Eloquium, λόγ-, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, ἄφραστος, εως, ἡ.
Eloquor, λειτορθέγγομαι, φράζω.
Eloquutor, φραστῆρ, ῆρ-, ὁ.
Elotio, ἀπόπλυσις, εως, ἡ, ἔκπλυσις, εως, ἡ.
Eloius, ἔκπλυτός, ή, όν, ἑψὸς, ὁν, ὁ, ἡ ὁ, ἐκπλυντ-, ου, ὁ.
Eluceo, ἐκλάμπω.
Eluctor, ἐκπαλαίω, ἐκπονῶ τινί.
Eludo, ηκτοπαίζω.
Eluo, ἐκπλύνω, ἐκνίπτω, & ἐκνίζομαί τι.
Eluo ſordes, ῥύπτω, λειτορύπτω, διαῤῥύπτω.
Eluvies, ηκπλυσμός, οῦ, ὁ, χαράδρα, ας, ἡ.

E M.

Emacero, ἐκτήκω.
Emancipatio, λειτοῤῥοή, ῆς, ἡ, λειτόῤῥοια, ας, ἡ.
Emancipare ſe alicui, ἐκδοτὸν τὸν ἑαυτὸν ποιεῖσθαι.
Emancipo, ἐκποιέομαι, ἐκποιέσθαι τὸ χειρότερες, ἀφίημι.
Emano, as, are, λειτορέομαι, ἐκβαίνω, ῥέω.
Emax, ad emendum propenſus, ὠνητικός, ή, όν.

Em-

Emblema, ἔμβλημα, ατ⊙ν, τό.
Embryn, ἐμβρύων, ων⊙ν, ὁ, ἡ, βρέφος, ε, τό.
Emendate loqui, ὀρθολογεῖν.
Emendatrix, ἐπανορθώσεως, ους, ἡ, διορθωσις, εως, ἡ.
Emendator, ἐπανορθωτής, οῦ, ὁ.
Emendo, ἐπανορθόω, ῶ, κατορθόω τὰ πέλα, διόρθωμα.
Emendari qui nequit, ἀνεπανόρθωτ⊙ς, ου, ὁ.
Emendati qui facile poteſt, ἐυπανόρθωτ⊙ν, ου, ὁ.
Emendo meipſum, σωφρονίζω ἐμαυτόν.
Ementior, εκπήγω, ψεύδομαι π, aliquid.
Ementrior legationem, ψευδπρεσβεύομαι.
Emergo, ἀναδύομαι, ἀνακύπτω, ἐξαναδύομαι, ἀναβαίνω.
Emeriti, οἱ ὑπὲρ τὸν κατάλογον, οἱ μισθοφορὰν πεπαυμένοι.
Emerſio, ἀναδυσις, εως, ἡ.
Emetior, metior, διαμετρέω, ῶ.
Emico, ſplendeo, ἐκλάμπω, ἀκτέω. pro excellere, ὑπέχω. pro exilire, ἐκπηδάω, ᾶ.
Emigrare vita, id eſt, mori, τὸν βίον τελευτᾶν, τελεῖν, καταλύειν τὸν βίον.
Emigratio, ἀποικέσκησις, εως, ἡ, μετοικέσκησις, εως, ἡ, ἀποίκησις, εως, ἡ, λοιμοστασία, ας, ἡ.
Emigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζομαι.
Eminens, ὑψηλ⊙ς, η, ὁ.
Eminentia, ὑψηλότης, τος, ἡ, προβολή, ῆς, ἡ.
Emineo, πρωτεύω. pro excello, πρόσχω ὧν τινι, ὑπερέχω, cum gen. ὑπερβάλλω.
Eminus, e longinquo, πόρρωθεν, μακρόθεν, λοιπόθι, λοιπαδέ.
Eminus pugnans, τηλεμάχ⊙ς, ου, ὁ.
Emiſſarius pugno, διὰ ἐρκέων μάχομαι.
Emiſſarius, πρεσβυγενὴς, ὲ⊙ς, ὁ, πρεσβυγενὴς, ὲ⊙ν, ὁ.
Emiſſarius equus, ὁ ἀναβάτης ἵππ⊙ν.
Emiſſio, ὀκπομπή, ῆς. ἡ, ἐξαποστολή, ῆς, ἡ.
Emiſſitius, λοιμαλιμαῖ⊙ς, ου, ὁ.
Emitto, πρίεμαι, ἀνίημι, ἀναδύω, ἀναβάλλω, βάλλω, προβάλλω, ἀφίεμαι, ἀφίημι, ἵημι, ἀφίημι.
Emitto lacrymas, βάλλω δάκρυα. Hom.
Emittere vocem, ἀφίεσθαι φωνῆ.
Emitto, πρίεμαι, ἐκπέμπω. pro in lucem edere, ἀναδίδωμι.
Emo, ἀγοράζω π, πρίαμαι, ὠνέομαι π, aliquid.
Emollio, μαλακύνω π, ἀπαλαίτω.
Emollitio, μαλακίς, εως, ἡ, μαλάκωσις, εως, ἡ, μαλθακίς, εως, ἡ.
Emollitus, μαλακὸς, ἡ, ὁ, μαλθακὸς, ἡ, ὁ, μαλθάκωσις, ε, ὁ.
Emolumenta eſſe alicui, ὠφελεῖν τινα.
Emolumentum, ὠφέλημα, ατος, τό, ἐκχρῆσιμα, ατ⊙ν, τό, ὠφέλεια, ας, ἡ.
Emorior, ἀποθνήσκω.
Emori ſitu, γέλῳ ἀποθνῄσκω.
Emortualis dies, ἡ θανάσιμ⊙ς ἡμέρα.
Emortuus, νεκρωμέν⊙ς, η, ὁ.
Emoveo, λοιμαίνω, ᾶ, ἐκκινέω, ῶ.
Emotus loco ſuo, ἄκρατ⊙ς, ου, ὁ.
Emotus argento, ἀργυώνητ⊙ς, η, ὁ.
Empyreum cœlum, ἐμπύρι⊙ν οὐρανός.
Emulgeo, ἐξαμέλγω.
Emungere candelam, πρωκτίζειν τὸν λύχνον.
Emungo, λοιμάττω.

E N.

En, ἴδε.
Enarratio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
Enarrator, ἐκφάντωρ, ορ⊙ν, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
Enarro, διηγέομαι τινί π, λογολεσχέω.
Enaſcor, ἐκφύομαι, ἐκφύομαι.
Enato, ἐκνήχομαι, λοιπήχομαι.
Eoavigo, ἐκπλέω, ἀκπλέω.
Eocænia, ἐγκαίνια, ων, τά.
Eocaolticus, ἐγκαυστικὸς, ἡ, ὁ.
Euchiridion, ἐγχειρίδιον, ου, τό.
Eucomium, ἐγκώμιον, ου, τό.
Eocen, λοιπαινὸς τινί, λοιπαίνιος.
Enectus, δεδιηκόν⊙ς, η, ὁ.
Enectus ſiti, δίψῃ πεπιεσμένος.
Enervatio, θρύψις, εως, ἡ, διάθρυψις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
Enervatus, ἔκλυτ⊙ς, η, ὁ.
Enervis, vel Exervus, ἀσθεν⊙ς, ε, ὁ, ἀβίων⊙ς, η, ὁ.
Enervo, ἐκθηλύζω, ἐκθηλύνω.
Enim, γάρ, δέ, μήν.
Enimvero, ἦ μὰν μήν, ἐπεὶ, ἐ μὰν, ἐκεῖ.
Eniteo, διαλάμπω, κατασκιάω, λοιπίλβω.
Enitor, pario, λοιπίσκω, κυοφορέω. interdum eniti, πιέζομαι π, σπουδάζω.
Enitendum eſt, πειρατέον.
Enixe, φιλοτίμως, ἐκτενῶς.
Exodatio, ἀκάπτυξις, εως, ἡ, φαίδρυσις, εως, ἡ.
Enodo, λύω τινά. pro explicare, ποιῆσαι κατανοητὸν, ποιῆσαι φανερὸν, ἀναδηλόω, ῶ.
Enormis, ἄτακτ⊙ς, ου, ὁ, ἄμετρ⊙ς, ου, ὁ, ἀνώμαλ⊙ς, ου, ὁ.
Enormiter, ἀμέτρως, ἐκτόπως.
Enſe jugulare, ξιφοκτονῶ.
Enſem ſtringere, ξιφολαβῶ, μάχαιραν σπᾶν.
Enſifer, ξιφώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ξιφηφόρ⊙ς, ου, ὁ.
Enſis, ξίφ⊙ς, ε⊙ς, τό, φάσγανον, ε, τό, μάχαιρα, ας, ἡ.
Enſis evaginatos, γυμνὸν ξίφ⊙ς.
Enthymema, ἐνθύμημα, ατ⊙ς, τό.
Enthymematicus, ἐνθυμηματικὸς, ἡ, ὁ.
Enucleate, exquiſite, ἀκριβῶς, ἀκριβέως.
Enucleo, pro declaro, ἐκφαίνω.
Enudo, λοιπγυμνόω, ῶ.
Enumeratio, ἐξαρίθμησις, εως, ἡ, κατάλογ⊙ς, ου, ὁ.
Enumero, ἐξαριθμέομαι.
Enuncietio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἀξίωμα ατ⊙ς, τό, λοιφησις, εως, ἡ, & λοιφησις, εως, ἡ.
Enunciator, ἐκφάντωρ, ορ⊙ν, ὁ.
Enunciatus, ὑπαγγελτ⊙ς, η, ὁ, ἀπρολέ⊙ς, η, ὁ, ἄκρατ⊙ς, η, ὁ.
Enuncio arcana, κρυπτολογῶ, κρυπτομυῶ.
Enuntio, ἀκφαίνω, λοιφαίνω.
Enutrio, ἐκτρέφω, ἀνατρέφω.

E O.

Eo, εἰ᾽ ᾗ, εἰς τοῦτο κακίας ἐλθεῖν, en dementiæ devenerunt, ὠνατῶθ᾽, εἰς τοῦτο.
Eo inſolentiæ proceſſit, ὠνατῶθ᾽ ἡ ὕβρις ἐλήλυθε.
Eo quod, διότι, ἀνθ᾽ ὧν, ἐξ ὧν, ⊕ῷ τοῦτο.
Eo magis, quo, τοσῷτῳ, ὅσῳ.
Eo uſque, ἐπὶ τοσοῦτον, μέχρι τούτου.
Eodem modo, τὸν αὐτὸν τρόπον.
Eodem modo, quo, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅπερ πρότερον.
Eo, is, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: πρὸς αἰκίαν, domum: ὡς εἰς τὴν Κύπρον, in Cyprum: ἔρχομαι, βαίνω, πορεύομαι.
Eo obviam alicui, ἀπαντάω πρός τινα. τοῖς πολεμίοις, hoſtibus.
Eoos, ἀκτολικὸς, ἡ, ὁ, ἀπηλι⊙ς, η, ὁ, ἠοῖ⊙ς, η, ὁ vel ἠῷ⊙ς, η, ὁ, ἐῷ⊙ς, η, ὁ.
Epaſta, ἐπακταὶ ἡμέραι.

E P.

Ephebus, ἔφηβ⊙ς, η, ὁ, ἀστικὸς, κλε⊙ς, ὁ.
ex Ephebis excedere, ἥβαν, ἐξελθεῖν ἐκ παίδων.
Ephemeris, ἐφημερὶς, ἰδ⊙ς, ἡ.
Ephippium, ἐφίππιον, ου, τό.
Ephori, magiſtratus Lacedæmoniorum, οἱ ἔφοροι.
Ephærorum moous, ἐφορία, ας, ἡ.
Epigramma, ἐπίγραμμα, ατ⊙ς, τό.
Epilepſia, ἐπίληψία, ας, ἡ.
Epilingus, ἐπίλογ⊙ς, ου, ὁ.
Epiphonema, ἐπιφώνημα, ατ⊙ς, τό.
Epiſcopalis, ἀρχιερατικὸς, ἡ, ὁ.
Epiſcopi vicarius, χωρεπίσκοπ⊙ς, η, ὁ.
Epiſcopus, ἐπίσκοπ⊙ς, η, ὁ.
Epiſtola, ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ, γράμματα, ων, τά.
reſpondere per Epiſtolam, ἀντεπιστέλλω.
ab Epiſtolis, οἱ ἀπὸ τῶν ἐπιστολῶν.
mitto Epiſtolam, ἐπιστέλλω ἐπιστολὴν.
Epiſtomium, ἐπίσθμιον, ε, τό.
Epitaphium, ἐπιτάφιον, η, τό.
Epithalamium, ἐπιθαλάμιον, ε, τό.
Epitome, ἐπιτομὴ, ῆς, ἡ.
Eporn, ἐπίτιν.
Epulæ, ἔδωδὴ, ἐδώδιμα, ἐδητ⊙ς, ὁ, ἡ, θοίνη, ης, ἡ, βρώματα, ων, τά.
Epulatis, θοινητικὸς, ἡ, ὁ.
Epulatio, ἑστίασις, εως, ἡ, ἐδέσματος, εως, ἡ.
Epulor, ἐδωδίμομαι, ἄμαι, σιτέομαι, ἄμαι, ἐστιάομαι, ἄμαι.
Epulum, ἑστίασις, εως, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐδωδὴ, ας, ἡ.
Epulum funebre, ἐπιτάφιον δεῖπνον.
Epulum ouptiale celebro, δαῖτα γάμου.
Epulum alicui præbeo, δαῖτα τινί, ἐδωδὴν τινί.
Epulum publicum, δημοθοινία, ας, ἡ.

E Q.

Equa, ἵππ⊙, ας, ἡ.
Eques, ἱππ⊙ς, ου, ὁ, ἱπποβάτης, ου, ὁ.
Equeſtar, vel equeſtris, ἱππικὸς, ὴ, ὸ, ἵππι⊙, ου, ὁ.
Equeſtres copiæ, ἱππικαὶ δυνάμεις.
Equeſtris ordo, ἱππικὸν τάγμα.
pugna Equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ.
Equidem, γέ, ∈ δύτε μὴν, μήτε.
non Equidem, ὁ μενοῦν.
Equile, ἱππο⊙ίσιον, ου, τὸ, ἱππο⊙ικία, ας, ἡ.
Equinus, ἱππεῖος, ου, ὁ, ∈ ἡ.
Equiſo, ἱππευσ⊙, ω, ὁ, ἱππορίβ⊙, ου, ὁ.
ars Equitandi, ἱππική, ῆς, ἡ, ἱππεσία, ας, ἡ.
Equitatio, ἱππεία, ας, ἡ, ἔλασις, ας, ἡ.
Equitator, ἱππεύς, έως, ὁ.
Equitatu ſuperati, ἱππο⊙οκατῶ⊙αι.
Equitatui præſum, ἱππά⊙χω.
Equitatus, ἱππικὸν, οῦ, τὸ, ἵππ⊙, ου, τὸ.
Equito, ἱππάω, ἱππάζομαι.
Equorum medicus, ἱππίατρ⊙, ου, ὁ.
Equitum magiſter, ἵππαρχ⊙, ου, ὁ, ἱππαρχικὸς, οῦ, ὁ.
Equorum domitor, ἱππόδαμ⊙, ου, ὁ, πλὴξιππ⊙, ου, ὁ.
Equorum paſtor, ἱππόβοτ⊙, ου, ὁ, ἱππονόμ⊙, ου, ὁ.
Equorum ſtudioſus, φιλίππ⊙, ου, ὁ, ἱππομανὴς, ὲ⊙, ὁ.
Equo deſilptus, ἀπηρικὸς τῶ ἵππ⊙. Plutarchus.
Equuleus, ἱππάριον, ου, τὸ.
Equum agitare, ἱππηλατῶ.
Equus, ἵππ⊙, ου, ὁ, ἡ ὁ.
Equus deſultorius, πῶλος, ποῦ, ὁ, ſcil. ἵππ⊙.
Equus ſternax, ποταμοὺς ἵππ⊙.
Equus ſtratus, ἐπιστρωμάδ⊙ ἵππ⊙.
Equus non ſtratus, ἐξωμίλης, ποῦ, ὁ.

E R.

Eradicatio, ἐκριζώσις, ους, ἡ.
Eradicator, ἐκριζωτὴς, οῦ, ὁ.
Eradico, ἐκριζόω, ῶ, λύπῃ ῥίζόω, ῶ, cum acc.
Erectus, iaratus, μετάρ⊙, ου, ὁ, ∈ ἡ.
Erectus in ſpem, θάρσων⊙, ου, ὁ.
Erectus incedens, ἀνεβάσιμος, ο⊙, ὁ, ἡ ὁ.
Erado, λύπῃ, ἐξαλείφω.
Eremita, ἐρημίτης, ου, ὁ, ἀνεχωρητὴς, οῦ, ὁ.
Eremitæ, ἐρημῖται, αἱ, ἀνεχωρηταὶ, αἱ.
Eremus, ſolitudo, ἔρημ⊙, ου, ὁ.
Ereptus, ἀποσπαστὸς, ὴ, ὸ, ἁρπασ⊙, ου, ὁ, ∈ ἡ.
Erga, πρός, πρός τινα, εἰς, vel ὲς.
Ergaſtulum, ἐργαστήριον, ου, τὸ, δεσμωτήριον, ου, τὸ.
Ergaſtulus, ἀνδράποδον, ου, τὸ.
Ergo, ἄρα, τοίνυν, ἀρ' ὦν, τοιγαροῦν. ἡ ἀρετῆς ἕνεκα, virtutis ergo.
Erigo, αἴρομαι, ἀνίστημι, ἐγείρω. pro conſolari aliquem, ⊙ῳμυθέομαί τινα.
Erigo in ſpem, μετουρίζω, ἀναθαρρύνω, ἀναθαῤῥύνω.
Erinnys, ἐρινὺς, ὕ⊙, ἡ.
Eripio, ἁρπάζομαι, ἅμμι, ἁρπαῖά σε τᾶτο, λύπ σὺ τᾶτο ἁρπάζω.
Eripio torto, κλέπτω, κλοπεύω, ῶ, & κλοπέω, κλωπεύω, κλοπεύομαι, ὥμαι.
Eripio e periculo, σωτίζω, & διασώζομαι.
Erogatio, ἐπίδοσις, ους, ἡ, ἔκδοσις, ους, ἡ, χάρισμ⊙, ατ⊙, τὸ.
Erogo, ἐπιδίδωμί τί τιν, ἐκδίδωμί τινί τινα, ἐρανίζω, πρύτανω.
Eroſio, διάβρωσις, ους, ἡ, βρῶσις, ους, ἡ, ἀνάβρωσις, ους, ἡ.
Eroſus, βεβρωκὼ⊙, ου, ὁ.
Erraabundus, πλανώμεν⊙, ου, ὁ, πλανητικὸς, ὴ, ὸ.
Erraticus, πλανήτης, ου, ὁ.
Errario, πλάνημ⊙, ατ⊙, τὸ, πλάνη, ης, ἡ, πλάνησις, ους, ἡ.
Errare facio, πλανάω, ῶ, σφάλλω.
Erratio, vagatio, πλάνησις, ους, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, πλάνημ⊙, ατ⊙, τὸ, πλανοσύνη, ης, ἡ.
Erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, πταῖσμ⊙, ατ⊙, τὸ, ⊙ῴ⊙ημα, ατ⊙, τὸ, ἁμάρτημα, ατ⊙, τὸ.
Erro, ἁμαρτάνω περί τι, in aliqua re. ἁμαρτάνω ἡ ὁδὸ, erro via. πταίω, πλανόομαι, ὥμαι, πλημμελέω, ῶ.
Erro, arroneus, πλάν⊙, ου, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνος, ητ⊙, ὁ. πλάνητες πυρετοί, febres errabundæ, Galen.
Erro, vagor, αἰολέω, ῶ, ſeu αἰολόομαι, ὥμαι, πλάνομαι, ὥμαι, ἀλητεύω, πλανάομαι, ὥμαι, πλανύστημι. Erro toto cœlo, ἀπὸ ∈ κάτω πλανῶμαι.
Error, πλάνη, ης, ἡ, σφάλμα, ατ⊙, τὸ, ἁμάρτημα, ατ⊙, τὸ.
in Errorem induco, πλανάω, ῶ, παρεκτρέπω.
in Errorem inducor, ⊙ῴγομαι, πλανάομαι, ὥμαι.
Errorum plenus, πολυπλανὴς, ὲ⊙, ὁ.

Erubeſco, ἐρυθραίνω, ῶ. αἰσχύνομαι λέγω, erubeſco dicere: αἰδέομαι, οῦμαι, ἐντρέπομαι.
Eruca, κάμπη, ης, ἡ.
Eructatio, ἐρεύγμ⊙ς, ους, ὁ, ἐρυγμὸς, ου, ὁ, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ.
Eructo, ἐξερεύγομαι, ἀνερεύγομαι.
Erudiendus, παιδευτέ⊙, ου, ὁ.
Erudio, παιδεύω τινὰ πρὸς ἀρετὴν, διδάσκω τινὰ τὰ γράμματα, παιδαγωγέω, ῶ.
Erudire, πεπαιδάμενος.
Eruditio, παιδεία, ας, ἡ, παίδευσις, εως, ἡ, πρτύχησις, εως, ὁ.
Eruditiſſimus, ὡς ἄριστ⊙ τῆς παιδείας ἐλληνικῆς.
Eruditus, ὁ ἡ παιδείας ἐλληνῆς τετυχηκὼς, πεπαιδαμέν⊙, ου, ὁ, ἀτεχνῶς, ἀπτ⊙, ὁ.
Erueré oculos, ἐξορύττειν, ἐκκόπτειν ὀφθαλμούς.
Erumpo, ἐξορμάω, ῶ. ἀναῤῥήγνυμαι.
Erunco, as, ἐκβοτανίζω.
Eruo, extrabo, ἐξαίρω, ἐξαιρέω, ῶ, ἀναῤῥίπτω.
Eruptio, ἀνάῤῥηγμα, ατ⊙, τὸ, διεκβολὴ, ἧς, ἡ.
Eruptionem facere, ἐκδύεσθαι ἀπὸ τῆς πόλεως, ex urbe.
Ervum, ὄρβ⊙, ου, ὁ.

E S.

Eſca, ἔδεσμα, ατ⊙, τὸ, βρῶμα, ατ⊙, τὸ, δέλεαρ, ατ⊙, τὸ.
Eſca capio, δελεάζω.
Eſculenta, ἐδωδὴ, ῆς, τὰ, φάγημα, ατ⊙, τὸ.
Eſculentus, βρώσιμ⊙, ου, ὁ, ἐδώδιμ⊙, ου, ὁ.
Eſſe alicui adjumento, ὠφελεῖ τινα βοηθόν.
Eſſe alicui ornamento, ὡς κόσμ⊙ ∈ τιμᾷ ὠφελεῖ τινα.
Eſſedarius, ἁμαξηλάτης, ου, ὁ.
Eſſedum, ἅμαξα, ατ⊙, τὸ, ὄχημα, ατ⊙, τὸ.
Eſſentia, οὐσία, ας, ἡ.
Eſto, γενέσθω, ἐπ' ἔσω.
Eſurians, πεινῶν, ῶντος, ὁ.
Eſuries, πεινολεότης, ητος, ἡ.
Eſurio, πεινάω, ῶ.
Eſuritio, πεῖνα, ης, ἡ.
Eſuritor, πεινολὴς, ου, ὁ.
Eſus, ἐδωδὸς, ὴ, ὸ, τροφὸς, ου, ὁ.

E T.

Et, ∈, ἠδὲ, ἔτε, τέ.
etenim, ∈ γὰρ, ἐ γὰρ.
Ethnicus, ἐθνικὸς, ὴ, ὸ.
Etenim non, ἀ γὰρ, ἆρας μή.
Etiam, ἀλλά, ἀλλ' ἔσθ', ἔτ', μέντοι, ἆρα, ∈ τέ.
Etiamnum, ἔτι ∈ νῦν, ἔτι.
Etiam, atque etiam, ἡ τάλαι, ∈ παλαιὸς.
Etiam ſi, κἄν, κἂν εἰ, ∈ εἰ, καί τι.
Etſi, tamen, εἰ ἡ, καί τι, ſequitur ὅμως, κἄν εἰ.
Et tamen, ἀλ' ὅμως, μέντοι.
Etymologia, ἐτυμολογία, ας, ἡ.
Etymologicus, ἐτυμολογικὸς, ὴ, ὸ.
Etymon, ἔτυμον, ου, τὸ.

E V.

Evacuatio, κένωσις, ους, ἡ, κένωμα, ατος, τὸ.
Evacuo, κενόω, ῶ, λαπάζω, λύπαινόω, ῶ.
Evado, λύπῃ φεύγω τι, σώζομαι ἐκ τῆς κινδύνου, e periculis: ὑπεκδύομαι.
Evadit in virum optimum, ἀνέβη ἀνὴρ ἄριστος.
Evagatio, λύπλάνησις, ους, ἡ.
Evagino, γυμνῶ τὸ ξιφίδιον.
Evaginatio enſis, ξιφολαισία, ας, ἡ.
Evagor, λύπλανάομαι, περιπλανῶμαι: pro extra propoſitum aliquid dicere, τῆς ὑποθέσεως λύπλανᾶσθαι, ἔξω τῶ σκοπῶ ἐρῶ.
Evaneſco, ἀφανίζομαι, ἐξαφανίζομαι.
Evanidus, ἀξιτήλος, ου, ὁ.
Evangelicus, εὐαγγελικὸς, ὴ, ὸ.
Evangeliſta, εὐαγγελιστὴς, οῦ, ὁ.
Evangelium annuncio, εὐαγγελίζω, & ὥμαι.
Evangelium, εὐαγγέλιον, ου, τὸ.
Evaporatio, ἐξατμίσεως, εως, ἡ.
Evaporo, θυμιάω, ῶ, ἐξατμίζομαι.
Evado, ἐκβασις, εως, ἡ, λύπφυξις, εως, ἡ, λύπφυγὴ, ῆς, ὁ, διαφυγὴ, ῆς, ἡ.
Evax, εὖγε.
Evectus, ἐπιμάσης, ου, ὁ.
Eveho, ἐξαίρω, ἐξαίρω, ἐκκωμίζω. pro extollo, τινὰ ἐς τὸ ἄκρον ἄγω.
Evello, λύπαιρῶ σε, λύπαίρω.
Evello tuoditus, ἐπείρω.
Evello radicitus, λύπορίζόω, ῶ.
Evello ſedibus, ἀναῤῥαίω.
Evenio, λύπβαίνω, ἐκβαίνω, συμβαίνω.

Evenit,

Evenit, συμβαίνω εσι τῶν.
Eventus, τὸ συμβαῖνον, οντος, τὸ συμβεβηκὸς, ότος.
Eventus infelix, συμφορὰ, ᾶς, ἡ, δυστύχημα, ατος, τὸ, δύστυχία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
Eventus fortuitus, συντυχία, ας, ἡ, τυχαῖον, ου, τὸ.
Everriculum, σαγήνη, ης, ἡ.
Everro, ſcopis purgo, ἐκκορέω, ῶ.
Everſio, ἀνάτρεψις, εως, ἡ, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, καθαίρεσις, εως, ἡ.
Everſor, ἀνατροπεὺς, έως, ὁ, καθαιρέτης, ου, ὁ.
Everſor orbium, πτολίπορθος, ο, ὁ, & πτολιπόρθιος, ου, ὁ.
Everſus, ἀνάστατος, ου, ὁ, ἡ, ἡ.
Evertendus, ἀναιρετέος, α, ον.
Evertere decretu, ἄκυρα ποιῶ τὰ ψηφίσματα.
Everti qui facile poteſt, ἀνασθαίρετος, ου, ὁ, cui opponitur ἀνασθαίρετος, ου, ὁ, qui everti non poteſt.
Everto, diruo, ἀνασκάπτω ποιῶ, πορθέω, ῶ. καταστρέφομαι πόλεις, κατατρέπω.
Everto e fundamentis, ἐξολοθρεύω.
E veſtigio, confeſtim, ἐκ ποδὸς, κατὰ πόδας, παραχρῆμα, αὐτίκα.
Fuge, φεύγε.
Evibratio, δόνησις, εως, ἡ, σκιμὸς, οῦ, ὁ, & σκίμα, ατος, τὸ, δόνημα, ατος, τὸ.
Evibro, δονέω, ἀνακίνω, δονησιόω.
Evideos, σαφὴς, ές, ὁ, ἐναργὴς, ές, ὁ, ἐμφανὴς, ὲς, ὁ.
Evideoter, ἐναργῶς, σαφῶς.
Evidentia, ἐνάργεια, ας, ἡ.
Evigilata ſcripta, λύχνος, ου, ὁ, metaphorice.
Evigilo, ἐγείρομαι, ἔξυπνον γίνομαι.
Evinco, νικάω, ῶ, ὑπερτείνω πρός.
Evito, φεύγω, μελλησὸν ποιῶ.
Eviſcero, ἐξεντερίζω.
Evitatio, ἔκλυσις, εως, ἡ, ὑπέκλυσις, εως, ἡ, ἐξυπέκλυσις, εως, ἡ, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ.
Evito, διαφεύγω κακόν τι, ἐκκλίνω.
Eunuchus, εὐνοῦχος, ου, ὁ, σπάδων, ονος, & οντος, ὁ.
Euouchum facio, εὐνουχίζω.
Evocati milites, ἔκκλητοι, οἱ.
Evocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἔκκλησις, εως, ἡ, κατάκλησις, εως, ἡ.
Evoco, extra voca, ἐκκαλέω τινά. παρακαλέω σε, pro averto, ἀποτρέπω.
Evolo, ἐξίπταμαι.
Evolvo, δόπτυλίω, ἐκκυλίζω, ἀνατύσσω.
Evolutio, ἀνάλημμα, ατος, τὸ, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἐξελιγμὸς, οῦ, ὁ, ἐξέλιξις, εως, ἡ.
Evomo, ἐξεμέω, ῶ.
Euripus, εὔριπος, ου, ὁ, ἡ.
Eurus, εὖρος, ου, ὁ.
Evulgo, ἐξαγορεύω τι, δημεύω, δημοσιόω.
Evulgare ſecreta, δόπτομαι τῶν ἀθρήτων.
Evulgatio, ἐξαγγελία, ας, ἡ, ἔκφασις, εως, ἡ.
Evulgatus, ἐξάγγελτος, ου, ὁ, & ἡ, ἔκφατος, ου, ὁ, ἔκτυτος, ου, ὁ.
Evulſio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
Evulſus, ἐξημμένος, ου, ὁ.

E X.

Ex, ἐκ, ſequente conſona, ἐξ, ſequente vocali, cum genit.
Ex adverſo. ἀντικρυς, ἀντικρύ, ἀπέναντι, ἀπεναντίας, κατέναντι, κατεναντίας, ἀπεντικρύ, κατεντικρύ.
Ex æquo, λοῦ τα ἴσα, ἐκ τοῦ ἴσα.
Ex æquo, & bono, ἐπιεικῶς.
Ex altera parte, ἑτέρωθεν.
Ex animo, εὐθύμως, ἐκ ψυχῆς, κατὰ γνώμην.
Ex compoſito, ex compactu, λοῦ τὰ συγκείμενα.
Ex eo tempore, quo, ἐξ ὅ, ἀφ' ὅ.
Ex inſidiis, ἐξ ἐνέδρας, ἐκ λόχε.
Ex improviſo, ἐξ ἀπροσδοκήτε, ἀπροσδόκητος, ἀπρόπτως.
Ex quo, ἐξ ὅ, ἐξ ὅτε, ἐπειδὴ.
Ex tempore, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστὶ.
Ex utraque parte, ἀμφὶ, περὶ, ἀμφὶς, διαμφὶς.
Exacerbatio, παροξυσμὸς, ὁ, ὁ.
Exacerbo, παροξύνω, ἐπικραίνω.
Exacteſco, λεπτύνομαι.
Exacte, ἀκριβέως, ἐπιθῶς, ἀκριβῶς.
Exactio tributi, φορολογία, ας, ἡ, δασμολογία, ας, ἡ.
Exactio pecuniæ, ἀργυρολογία, ας, ἡ.
Exactor, ἀποπράκτωρ, ορος, ὁ.
Exactus, ἀθρὸς, όν, ὁ, & ἡ, ἀκριβὴς, ές, ὁ, & ἡ.
Exactus, exquiſitus, σκεπτὸς, ὴ, όν.
Exacuere animum ad fortitudinem, παρασκευᾶν ψυχὴν.
Exacuo, ἀκονέω, ῶ, ἐξαίνω, παροξύνω.
Exadverſum, ἀντικρύ.
Exædifico, ἐξοικοδομέω, ῶ, ὑποικοδομέω, ῶ.
Exæquatio, ἐξίσωσις, εως, ἡ, ἐξομάλισις, εως, ἡ.
Exæquo, ἐξισῶ τί τιν, ἐξομαλίζω.

Exæſtuo, ἐκκαίομαι, ὑπερβλίζω.
Exaggeratio, αὔξησις, εως, ἡ.
Exaggero, αὐξάνω, ἐπιχύτομαι.
Exaggerate dicendo, λόγῳ αἴρω.
Exagito, διατύρω τινὰ, διαπειράω, ῶ.
Exagitatos œſtro, οἰστρώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, οἰστρικὸς, ὴ, όν, οἰστρώμενος, ου, ὁ.
Exaltatio, ὕψωσις, εως, ἡ.
Exalto, ὑψόω, ῶ, μετεωρίζω.
Examen, pro diligenti ioquiſitioue, ἀνάκρισις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
Examen apum, ἰσμὸς, οῦ, τὸ, σμῆνος, ους, τὸ.
Examinator, δοκιμαστὴς, οῦ, ὁ, ἐξεταστὴς, οῦ, ὁ.
ooo Examinatus, ἀνεξέτασος, ου, ὁ, & ἡ, ἀβασάνιστος, ου, ὁ, & ὁ.
Examino, ἐξετάζω, ἀνακρίνω π.
Examuſſim, ἀκριβῶς, ἐπὶ σαθμὸν.
Exanguis, ἄναιμος, ου, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ.
Exaoguis teddor, λιμαμίη, ῆς.
Exaoimatio, ἔκπληξις, εως, ἡ, λιποθυμία, ας, ἡ.
Exanimis, ἄψυχος, ου, ὁ, & ὁ, ἄπνους, ἄπνοος, ὁ, & ἡ.
Exaoimo, ἐκπλήττω.
Exaoimot, ἀψυχέω, ῶ, ἐκψύχω, ἀποψύχω.
Exanthemata, ἐξανθήματα, ων, τὰ, ἐκρύματα, ων, τὰ.
Exaotlare laborem, ἀτλῶ, ἐκμοχθῶ, μοχθῶν πόνον, πονῶν.
Exaotlo, ἐξατλέω, ῶ.
Exardere ira, ὀργίζεσθαι.
Exardeſco, ἐκπυρόομαι, ἅπτομαι, ἐκκαίομαι.
Exareſacio, ἀρόω, ἐξαιρέω, περιτρέπω.
Exareſco, ἀρωμαίνομαι, ἀποξηραίνομαι.
Exarmo, ἀφοπλίζω.
Exaro, ἐξαρόω, ῶ. pro ſcribo, διαχαράττω.
Exaſperatos, τραχυπικὸς, ὴ, όν.
Exaſperatio, τραχυσμὸς, ου, ὁ, τὸ, τραχυσμὸς, οῦ, ὁ, ἀπεγερσὶς, εως, ἡ, ἐξεγερσὶς, εως, ἡ.
Exaſpero, ἐξαίρω. pro irritum, παροξύνω, ἐξεγείρω, ἐκτραχύνω.
Exaturo, ἐμφορέω, ῶ.
Exauctoratt milites, ἀφειμένοι, οἱ, ἀπολυτμένοι, οἱ.
Exauctoro, ἀφίημι τὰ στρατεύεσθαι, ἀποστρατεύω.
Exaudio, ἐξακούω ἐ φωνῆς, vocem ὑπακούω, ὑπακούω.
Exauditio, ἐπακοὴ, ἐπακοῆς, ἡ, ὁ.
Exauditus, ἔπακτος, ου, ὁ.
Exaugeo, ἐξαύξω.
Excæcatio, πήρωσις, εως, ἡ, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
Excæcatus, πεπηρωμένος, ου, ὁ.
Excæco, τυφλόω, ῶ, ἐκτυφλόω, ῶ, ἐξωμφετύω, ῶ.
Excalceatos, ἀβλαυτος, ου, ὁ, ἀπόβλητος, ου, ὁ.
Excaleco, ψυχόμαι κύω.
Excandeſcentia, θύμωσις, εως, ἡ, ἐξυθυμία, ας, ἡ.
Excandeſco, incendor, ἐκπυρόομαι, θυμὸν, metaphorice iraſci, ἄγαν θυμόομαι, ἐξυθυμέω, ῶ, βρομάομαι, θύω.
Excanto, iduſt, incantatione libero, ἐξάδω.
Excarnifico, κατακρεωγέω, ῶ, ἐκτρυχόω, ῶ.
Excaſtro, ἐκτέμνω.
Excavatio, ἐκκοίλωσις, εως, ἡ.
Excavo, ἐκκοιλόω, ῶ.
Exceedo, diſcedo, ἐκπέρχομαι, ἐκχωρέω, ῶ. item ſupero, ὑπεραίρω τινὰ, διαφέρω πολὺ ὅ τιν.
Excedere e vita, ἀπολείπεσθαι τὸν βίον, ἀπίναι τὸ βίε.
Excedo ex ephebia, ὡς ἄνδρας τελῶν, ὡς ἄνδρας ἐλθὼν ἐφηβείαν.
Excellens, προέχων, οντος, ὁ, ἐξέχων, οντος, ὁ, ἐπιφανὴς, ές, ὁ, περίβλεπτος, ου, ὁ, ἐξαίρετος, ου, ὁ, ἐξέχων, ουσα, ὁ.
Excellentia, ἐξοχὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ.
Excellentiſſimus, ἄκρος, α, ὁ, κορυφαιότατος, η, ον, ὁ, ut, ἄκρος ἰατρὸς, ἄκρος τοξότης, excellentiſſimus medicus, excellentiſſimus legislator.
Excello, ſupero, διαφέρω τῶν ἄλλων ὅ τιν, πλεονεκτῶ τιμαῖς, honoribus: πρωτεύω τῇ σοφίᾳ, in ſapientia: ὑπερβαίνω, ὑπερβάλλω, ἐξέχω, προέχω.
Excelſe, ὑψηλῶς.
Excelſiſſimus, ὕψιστος, η, ὁ, ὑπερύψηλος, ου, ὁ.
Excelſitas, ὑψηλότης, ατος, ἡ, ὕψος, ους, τὸ.
Excelſitas animi, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
Excelſus, ὑψηλὸς, ὴ, όν, μετέωρος, ου, ὁ.
Exceptio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ.
Exceptio, præſcriptio, παραγραφὴ, ῆς, ἡ, διαμαρτυρία, ας, ἡ.
Excepto, ſucceſſio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, ἐκδοχὴ, ῆς, ἡ, παράληψις, εως, ἡ.
Exceptor, actuarius, notarius, σημογράφος, ου, ὁ, ταχυγράφος, ου, ὁ.
Exceptor, ſuſceptor, διάδοχος, ου, ὁ, ὑποδέκτης, ου, ὁ, ὑποδοχεὺς, έως, ὁ.

Excerno,

Excerno, σκεφάω, διακρίνω.
Excerpo, ἀπολέγω, σκάλλω.
Excerptio, διάληψις, εως, ἡ.
Excessus, ἔκχυσις, εως, ἡ, διαχώρησις, εως, ἡ. item ἔξοχή, ῆς, ἡ, ὑπερβολή, ῆς, ἡ.
Excessus mensuræ, ἀμετρία, ας, ἡ, ὑπερμετρία, ας, ἡ.
Excidium, ἄπωσις, εως, ἡ, ἄλυσις, εως, ἡ.
Exeido, σκνίπτω. pro oblivisci, ἐπιλανθάνομαι.
Excido, excindo, ἐκκόπτω, ἐκτέμνω τινά. ἀναιρέω, ῶ, καταπάττω.
Excio, vel excieo, σκυβάλλω, ῶ, ἐξεγείρω.
Excipio, συλλαμβάνω, ἐκδέχομαι. ἐκδέχεσθαι ξένους, hospites excipere: pro eximo, ἐξαιρέω, ῶ.
Exeipio, præscribo, προαγγέλλομαι.
Excipio, in pacto contineri oolo, ὑπεξαιρέω, ῶ.
Exeipio, succedo, διαδέχομαι, ἐκδέχομαι.
Excipio dictata, ὑπογράφω.
Exeipio dorso, ἀναδέχομαι ἀπὸ τῶν ὤμων.
Excipio familiariter, ὑποδέχομαι.
Excipio convivio, ξενίζω, ῶ.
Excisio, ἔκκαισις, εως, ἡ, ἔκτμησις, εως, ἡ.
Excisus, ἐκτετμημένος, η, ον.
Excitatio, διέγερσις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ, διέγερσις, εως, ἡ.
Excitatio oocturna, νυκτεγερσία, ας, ἡ.
Excitatus, διάνυστος, η, ον.
Excito, ἐγείρω τινὰ ἐπὶ τὸ ἔργον, ad labores: ἀνεγείρω ἐκ ὕπνου, ex somno excito.
Excito cooteotionem, νεῦρα ἐγείρω.
Excito, expergefacio, ἀνεγείρω, ἐγείρω. ἐξανίσταμαι, ἀνανήφω.
Excito a mortuis, ἐγείρω ἐκ νεκρῶν, & simpliciter, ἐγείρω.
Excito, instigo, ἐπακροκλίζω, ἐπιπαθίζω.
Excitus, ἐγερθείς, ἐντος, ὁ.
Exclamatio, ἐκφώνησις, εως, ἡ, ἀναβόησις, εως, ἡ.
Exclamo, ἀναβοάω, ῶ, ἀνακράνω, ῶ, ἀνακράζω.
Excludo, σκολίω, διπαλίω, σκολίπτω τὸ ὠόν.
Exclusio, ἀπόκλησις, εως, ἡ.
Exclusio pullorum, σκόλοψις, εως, ἡ, σκόλεπτις, εως, ἡ.
ad Excogirandum ingeniosus, ἐπινοητικός, ἡ, όν.
Excogitatio, ἔννοια, εως, ἡ, περίνοια, ας, ἡ.
Excogitator, ἐλεγκτής, οῦ, ὁ, ἐρεύνητης, οῦ, ὁ.
Excogito, ἐπινέω, ῶ, ἐξεύρισκω π.
Excogito fraudulenter, σοφίζομαι.
Excolo, is, ere, orno, ἐπισκευάω, ῶ, ἐξιππάζομαί π. ἐξασκέω, ῶ, διασκέω, ῶ.
Excolo, as, ὑλίζω.
Excommunoicatio, ἀφορισμός, οῦ, ὁ.
Excommunicstus, ἀποκήρυκτος, η, ον.
Excommunico, ἀποκηρύττω, θύγω τινὰ τῆς ἐκκλησίας, ἀφορίζω.
Exeoquoo, ἀρίψω, καθέψω.
Excoriatio, ἐκδορά, ᾶς, ἡ, δέρμα, ατος, τό, δορά, ᾶς, ἡ.
Excoriatus, δερτός, ἡ, όν.
Excorio, ἀποδέω, σκύλλω.
Excors, ἀνόητος, ον, ὁ, ἄνους, ου, ὁ.
Excortico, λεπυρίω, ῶ, λέπω, λεπίζω.
Excreatio, πτύσις, εως, ἡ, ἀπόχυμψις, εως, ἡ.
Excremeotom, ἔκχυμα, ατος, τό, διαχώρημα, ατος, τό.
Excrementa ejicio, ἀποψύχω.
Excreo, πτύω, ἀποχυμπτόμαι.
Excrescentia, ὑπερσχή, ῆς, ἡ, ἔξοχή, ῆς, ἡ.
Excresco, ἐκφύομαι, ἀποφύομαι.
Excretio, ἀπόκρισις, εως, ἡ, ἔκκρισις, εως, ἡ.
Excrucio, βασανίζω, σφαδάω, ῶ, κνάω, ῶ.
Excubatio, φυλακή, ῆς, ἡ, φυλακτηρία, ας, ἡ.
Excubiæ nocturnæ, νυκτερινὴ φυλακή.
Excubiæ, φυλή, ῆς, ἡ, νυκτοφυλακίτης, ου, αἱ.
Excubias agere, ἐν φυλῇ εἶναι, φυλάσσω.
Excubitor, φύλαξ, ακος, ὁ.
Exeubo, φυλάω, ῶ, φυλάττομαι, ἀπαγρυπνέω, ῶ.
Excudo, σκολάπτω, σκάπτω, ῶ, κόπτω νόμισμα.
Exculpo, διακρούομαι.
Excultus, ἐπιστημονίζεις, ἐντος, ὁ, ἐξεργασθείς, ἐντος, ὁ.
Excultus litteris, πεπαιδαμένος, η, ον.
Excurro, ἐκτρέχω, ἐκθέω.
Excurro populabunde, ἀποξέρχομαι, περίειμι.
Excursus, πλάνησις, εως, ἡ, κατάβασις, εως, ἡ.
Excusabilis, συγγνωστός, ἡ, όν.
Excusare fenecturem, προέχω τὸ γῆρας.
Excusari qui non potest, ἀπολόγητος, ον, ὁ.
Excusari qui facile potest, ἀπολόγητος, ον, ὁ.
Excusatio, ἀπολογία, ας, ἡ, προφάσις, εως, ἡ. fine Excusatione, ἀπροφασίστως.
Excusationem prætendere, προΐσχω πρόφασιν.
Excuso, purgo, προφασίζομαι, ὑποκρίνομαι, ἀπολογέομαι, ὑποκρίνω, προφασίζω.
Exculor, χαλκεύς, έως, ὁ, τυπεργάτης, ου, ὁ, χαλκοτύπος, ου, ὁ.
Excussus, Exturbatus, ἔκπτωτος, ον, ὁ.
Excutio, examino, μετερευνάω, σκαλεύω, ῶ, & ἐρευνάω, ῶμαι.
Exeotio, σκάπτω, σκαπάω, σκαφίω.
Execo, ἀποτέμνω, ἀποκόπτω.
Execrandus, & abilis, ἐπάρατος, ον, ὁ, ἡ, κατάρατος, ον, ὁ, ἡ.
Execratio, κατάρα, ας, ἡ, ἀρά, ᾶς, ἡ, βδελυγμία, ατος, τό.
Execror, καταράομαί τινι, vel τινά.
Exectus, castratus, βάσκλος, ον, ὁ, ἐκτομίας, ου, ὁ, ἔκτομος, ον, ὁ.
Exectio, ἀποτμή, ῆς, ἡ, ἔκτμησις, εως, ἡ.
Exedo, κατέδω, ἐξέδω, pro absumo, ἐκφαγῶν.
Exedra, ἐξέδρα, ας, ἡ, σχολαστήριον, ου, τό.
Exemplar, ἀντίγραφον, ου, τό, πρωτότυπον, ου, τό.
ad Exemplar effictus, ἀπόγραφος, ον, ὁ, ἡ.
Exemplaris, ὑποδειγματώδης, ες, ὁ, ἡ, ὑποδειγματικός, ἡ, όν.
Exempli gratia, οἷον εἰπεῖν.
Exemplum, ὑπόδειγμα, ατος, τό, παράδειγμα, ατος, τό.
Exemplum præbeo, ὑποδείγμα κατασκευάζω τινὶ ἄλλῳ.
Exemptio, ἔκνιμσις, εως, ἡ, ἔξαιρσις, εως, ἡ.
Exemptus, ἐξαιρετός, η, όν, ἀφαιρετός, ἡ, όν.
Exenteratio, ἐξαίρεσις, εως, ἡ.
Exenteto, ἐξαιτερέω.
Exeo, ἀπαίρω, ἐξέρχομαι, ἔξειμι.
Exequiæ, ἐκφορήσιμα, ων, τά, ἡ τοῦ νεκροῦ ἐκφορά.
Exequiarum curator, κηδεμών, όνος, ὁ.
Exequias, vel funos curo, κηδεύω, κηδόω.
Exequias facio, τιμάω, τιμηδέω, & τιμάω, ῶ.
Exequor, ἐπιτελῶ ταφὴν τινι, ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ.
Exerceo, ἀσκέω τὸ σῶμα, corpus, ἐξέρπομαι, pietatem. ἐργάζομαι τέχνας, artes. γυμνάζω τινὰ πόνοις, laboribus.
Exerceo agriculturam, μεθίστω γεωπονίαν.
Exercitatio, γυμνασία, ας, ἡ, μελέτη, ης, ἡ.
Exercitatio militaris, ἐξάσκησις, εως, ἡ, ἐξάσκησις, ας, ἡ.
Exercitatio corporis, σωματική, ης, ἡ, σωματική, ῆς, ἡ, corpus exerceo.
Exercitator, ἀσκητής, οῦ, ὁ, ἀσκητής, οῦ, ὁ.
Exercitatus, μελετηρός, ἡ, όν, διαπονημένος, η, ον, ὁ, τριβικός, ἡ, όν.
Exercitium, γυμνασία, ας, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ.
Exercitum ducere, στρατεύειν, στρατηγῶ.
Exercitus, στρατιά, ᾶς, ἡ, στρατός, οῦ, ὁ, στράτευμα, ατος, τό.
Exercitum colligo, στρατολογέω, ῶ.
Exercitum comparare, ὑποτρέφεσθαι τὸν στρατόν.
Exercitom in expeditionem duco, ἐπιστρατεύω, & ἐπιστρατεύομαι, στρατεύω, ῶ.
Exercitum receofeo, ἀποκρίθεσθαι τὸ στράτευμα.
Exercitum ordino ad pugoam, τάττω, vel ὑποτάττω τὸν στρατὸν ὡς μάχην.
Exercitus dux, στρατηγός, οῦ, ὁ, ἡγεμών, όνος, ὁ, ἡγεμονικός, ἡ, όν.
Exereitos defertor, λιποτακτής, οῦ, ὁ.
Exero, προφαίνω, ἐξελκύω, ἐξαίρω.
Exertus, ἐξωμίας, ου, ὁ, ἔξω, ὁ, ἡ, προπετής, ἐος, ὁ, ἡ, ές.
Exesio, διάβρωσις, εως, ἡ, κατάτρησις, εως, ἡ.
Exesus, διάβρωτος, ον, ὁ, διαβεβρωμένος, η, ον, ὁ.
Exesus a vermibus, σκωληκόβρωτος, ον, ὁ.
Exhæredatio, ἀποκλήρωσις, εως, ἡ.
Exhæredatus, ἀποκληρωτός, ἡ, όν.
Exhæres, ἀπόκληρος, ον, ὁ.
Exhalatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ, ἀτμίς, ίδος, ἡ.
Exhalo, ἐξατμίζω, ἀναθυμιάζω.
Exhoorio, ἐξαστράω, ῶ, σκάπτω, ῶ, ἐξορύσσω, ὀρύσσω.
Exhaurio, absumo, κενολογέω, καταναλίσκω, καταπέμπω, κενόω.
Exhaurire sentinam, τὸν ἄντλον ἀναξηθαι.
Exhaustio, ἀπάντλησις, εως, ἡ, ἔξαντλησις, εως, ἡ.
Exhaustus, ἐξαντλημένος, η, ον.
Exhedra, σχολαστήριον, ου, τό, ἔξεδρα, ας, ἡ.
Exhibeo, ἀποφαίνω, παρέχω, ὑποβάλλω, παρίστημι.
Exhibere oegotium, πράγματα παρέχω τινί.
Exhibitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
Exhilerator, πτωρητής, οῦ, ὁ. metaphotice apod Gregor.
Exhilaratos, ἱλαρός, ἡ, όν.
Exhilaro, ἱλαρύνω, ἱλαρίζω, ῶ, φαιδρύνω, ῶ.
Exhorreo, φρίττω τι, σκοβέομαί τινα.
Exhorreseo, πτήσσω, κατατρέσσω, ἀναπτοέομαι, ῶμαι, σκυλάπτομαι, ἐμπλήσσομαι.
Exhortatio, προτρεπτή, ῆς, ἡ, παράκλησις, εως ἡ.
Exhortator, παράκλητωρ, ορος, ὁ, παρήτης, ου, ὁ.
Exhortatorie, παρητικῶς.
Exhortatorius, παρητικός, ἡ, όν, παρακλητικός, ἡ, όν, πιστρεπτικός, ἡ, όν.
Exhorror, πτοέομαί τινα ἐπί τι. παρακλῶμαί τινα ἐς μάχην, ad pugnam.
Exibilatio, κλωγμός, ῆ, ὁ.
Exibilo, σκεπάττω τινὰ, κλίζω.
Exibilor, συρίττομαι.
Exiecatus, σκελετός, ῆ, ὁ, σκελετώδης, ἐστος, ὁ.

Exi-

Exiecatio, σκιλετία, ας, ἡ, σκίλημα, ατ⊙, τὸ, ἀδεσμὸς, ὁ, ἡ.
Exicco, ἐξηκάω, ῶ, vel ἐξικκίζω, ξηράω, com accuſ.
Exigo, expello, ἐξωθέω, ῶ, ἐξελαύνω τι. exigere pecuniam a debitore, ἀπαιτεῖν, aut ἀπαιτεῖσθαι ἀφελέτθαι τὸ χρέ⊙. item traducere, διάγω τὸν βίον, vitam.
Exigere jusjurandum, τὸς ὅρκους ἀναλαμβάνω.
Exiguitas, ὀλίγον, ὁ, τὸ, μικρότης, ητ⊙, ἡ.
Exiguus, ὀλίγ⊙, ὁ, ἡ, βραχὺς, ὁ⊙, ὁ, μικρὸς, ὁ, ἡ.
Exiguo tempore, ὀλίγως.
Exilio, ἐκπηδάω, ῶ, pro vehementer gaudeo, ἀκπτηδάω, ῶ, ἐξάλλομαι.
Exilis, λεπτὸς, ὁ, ἡ, ἰσχνὸς, ὁ, ἡ, ἀμυδρὸς, ὁ, ἡ.
Exilitas, λεπτότης, ητος, ἡ, ἰσχνότης, ητ⊙, ἡ.
voeis Exilitas, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, λεπτοφωνία, ας, ἡ.
Exiliter, λεπτῶς, ἰσχνῶς, ἀμυδρῶς.
Exilitas de rebus diſputata, λεπτολογία, σμικρολογία θαι.
Exilium, φυγὴ, ῆς, ἡ, ἐξορία, ας, ἡ.
Exilium perpetuum, ἀκόλυγον, ας, ὁ.
Exilio damnari, εἰς ἀϊδιότητα ἡμιτελεύτιον ζημιοῦσθαι.
Exilio mulcto, ζημιῶ φυγὴ, ἐξορίζω.
Exilio damnor, πρὸς τὸν ὑπερέχοντα μετοικίζομαι.
in Exilium mitto, ἐκβάλλω, ἐκδιώκω, ἀνδραποδίζω, ῶ, ἀποπέμπω.
Eximeodus, ἐξαιρετ⊙, ὁ, ἡ, & ἐξαίρετ⊙, ὁ, ἡ.
Eximie, ἐξαιρέτως, λίαν.
Eximius, ἐκλεκτὸς, ὴ, ὸ, & ἔκκριτ⊙, ὁ, ἡ, ⊂ ὸ. ἐξαίρετ⊙, ὁ, ἡ, ὑπέροχ⊙, ὁ, ἡ, ἐξαιρετικὸ⊙, ὁ, ἡ.
Eximo, ἐξαιρέω τὸν φόβον τῇ πολιτείᾳ, civibus, ἀποδίδωμι.
Eximo, immunem facio, ἀτελῶ.
Eximo, libero, λύω, ἀπαλλάττω, ἀπολύομαι.
Exin, exinde, ἐντεῦθεν, τὸ ἀπὸ τότε.
Exinanio, ἐκκενόω, ῶ, κενόω, ῶ.
Exinanitio, ἐκκένωσις, ἐκκένωσις, ὁ, ἡ.
Ex inſperato, παρ' ἐλπίδα.
Exiſtentia, ὕπαρξις, ὁ, ἡ.
Exiſtimeodum eſt, νομιστέον, τὸ, ὑπολητέον, τὸ, οἰτέον, τό.
Exiſtimatio, δόξα, ας, ἡ, δόκησις, ὁ, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
Exiſtimatio bona, ἀδοξία, ας, ἡ.
Exiſtimatio mala, κακοδοξία, ας, ἡ.
Exiſtimationem alicujus laedo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
eſſe in Exiſtimatione, δόξαν ἔχω μεγίστου, ἀδοξῶν, τιμᾶσθαι, δοξάζεσθαι.
Exiſtimo, νομίζω, ὑπολαμβάνω, οἶμαι, ἡγοῦμαι, δοκέω, ῶ, δοξάζω.
Exiſto, ὑπάρχω, ἐπιγίγνομαι.
Exitiabilis, & exitialis, ὀλεθρ⊙, ὁ, ἡ, θανάσιμ⊙, ὁ, ἡ, ὀλετήρι⊙, ὁ, ἡ.
Exitialiter, ἀπαξίως.
Exitium, ὀλεθρ⊙, ὁ, ἡ, ἀφανισμὸς, ας, ἡ, φθορὰ, ᾶς, ἡ.
Exitium affero, ὄλεθρον, ſive ὄλεθρ⊙, ὀλεθρεύω, ὀλέκω, τελῶ ὄλεθρον.
Exitio dare, ὀλέθρῳ φυλάττω.
Exitio diſſimos, πεφυλαγμένος.
Exitioſe, λυγρῶς.
Exitioſus, λυγρὸς, ὰ, ὸ, ἀπωλετικὸς, ὸ, ὁ, μιαιρὸς, ὰ, ὸ, μιαλὸς, ὰ, ὸ.
Exitu anni, τὰ ὀπωρινὰ τῶν καρπῶν.
ad Exitum perduco, τελειόομαι, τελευτάω, ῶ.
Exitus, ἀπόβασις, εως, ἡ, ἔκβασις, εως, ἡ, ἔξοδ⊙, ὁ, ἡ.
Exitus, eventus, σύμβασις, εως, τὸ, συμβαίνω, ατ⊙, τὸ, ἄκβασις, εως, ἡ.
Exitus, finis, τελευτὴ, ῆς, ἡ, καταλυσις, εως, ἡ.
Exlex, ἄνομ⊙, ὁ, ἡ, παράνομ⊙, ὁ, ἡ.
Exoculo, ἐξοφθαλμίζω, ἐξομματόω, ῶ.
Exoleſco, φθίνω, ἐξίτηλ⊙ γίγνομαι.
Exoletus, ἀκμαιοφθὴς, ἐντ⊙, ὁ, ἐξίτηλ⊙, ὁ, ἡ.
Exolvo, ἀπολύω. item ſatisfacio, ἀποτίω.
Exolotio, ἔκλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ.
Exolutus, ὀλυτ⊙, ὁ, ἡ, ⊂ ὸ.
Exonerrio alvi, ἀποσκλᾶ, ῆς, ὁ, ἀπόψυξις, εως, ἡ.
Exonero, ἀποφορτίζω.
Exoneratus alvum, ἀποκατὼν, ἀφεδρίου, χάζω.
Exoptabilis, ἐπιθυμητὸς, ὴ, ὸ, ἐπιπόθητ⊙, ὸ, ὰ.
Exoptatio, ἐπιθύμησις, εως, ἡ, ἐπιπόθησις, εως, ἡ.
Exopto, ἐπεύχομαι, ἐπιθυμέω τινός.
Exorabilis, φθαρτὸς, ὴ, ὸ, ἔκτ⊙, ὸ, ὰ, καταπτὼς, ὸ, ὁ, ἔκπτ⊙, ὸ, ὁ.
Exorato difficilis, δυσπαράπτος, ὸ, ὁ, ἀπαράπτος, ὸ, ὁ, ⊂ ὸ.
Exoratus, ἐκκλεφθὲς, ὸντος, ὁ.
Exorbeo, ἐκροφέω, ῶ, ἀποῤῥοφέω, ῶ.
Exorbito, ἐκμαζάω, ῶ.
Exorciſmus, ἐξορκισμὸς, ὁ, ἡ.
Exorciſta, ἐξορκιστὴς, ὴ, ὁ.
Ex ordine, ἑξῆς.
Exordior, προκατάρχομαι, προοιμίζω.

Exordium, προοίμιον, ὸ, τὸ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, καταρχὴ, ῆς, ἡ.
Exortior, ἀνατέλλω, ἀνατέλλομαι.
Exortui facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
Exornatio, διασκευὴ, ῆς, ἡ, κόσμησις, εως, ἡ.
Exornator, κοσμητὴς, ὴ, ὁ.
Exorno, διασκεύζω, ἐπικοσμέω, ῶ.
Exoro, ἐξικετεύω τι, φθάνω, καταλέγομαί τινα.
Exore, ἀνήλιπος, ὁ, ἡ, ἄλιπος, ὁ, ἡ, ἄμοιρος, ὁ, ἡ.
Exors ſum, ἀλιπέω, ῶ, ἀμοιρέω, ῶ.
Exortus, us, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ, ἔκφυσις, εως, ἡ.
Exos, ἐξόστος, ὁ, ἡ, & ἀόστος, ὁ, ἡ.
Exoſculatio, καταφίλησις, εως, ἡ.
Exoſculor, καταφιλέω, ῶ.
Exoſſo, ἐξοστίζω.
Exoſus, qui odio habet, στυγῶν, οῦσα, ὁ, μισῶν, οῦσα, ὁ, & paſſive, ἀπεχθαιόμενος, ὁ, ἡ.
Exoſus Diis, θεομισὴς, ὸς, ὁ, θεοστυγὴς, ὸς, ὁ, ⊂ ἡ.
Exoticus, ἐξωτικὸς, ὴ, ὸ.
Expalleo, ἀπωχρίω, ῶ.
Expando, ἐκπετάννυμι, ἀπαπτύσσω.
Expaodere palmas, χεῖρας ἀπαπτύσσω.
Expanſus, πλωσιόμ⊙, ὸ, ὁ, ἀπαπεπταμέν⊙, ὸ, ὁ. per ſyncopen pro ἀπαπεπταμέν⊙, ὸ, ὁ, πεπταθὴς, ὲν τος, ὁ.
Expatior, περιβάλλω, ἀπολαύομαι, ὕμνω.
Expaveſco, ἐκπλήττομαι, περιφοβέομαι, καταδέδια, ἀπαδιάω, ῶ.
Expectatio, προσδοκία, ας, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ.
præter Expectationem, παρ' ἐλπίδα, παράδοξος.
Expecto, περιμένω τι, ἐκδέχομαί τι, προσδοκάω, ῶ.
Expectoto, ἀποσκίζω.
Expedio, libero, ἀκολύω, ἀπολύω. item otia eſſe, συμφέρω, ὠφελῶ τινα.
Expedio, confeio, ἀνύω, ἀνύτω, vel ἀνύττω.
Expedit, συμφέρει σοι, λυσιτελῆ.
Expedite, ῥᾳδίως, ἀζόνως, προχείρως.
Expediti equites, ἀζωνοι ἵπποις ἀκόντιον.
Expeditio, κάτβολὴ, ῆς, ἡ, ὁλκὰς, εως, ἡ, ἔξοδ⊙, ὁ, ἡ, ἔρροδ⊙, ὁ, ἡ.
Expeditio adverſus aliquam, ἐκστρατία, ας, ἡ.
Expeditio navalis, ἀνάβασις, εως, ἡ, ναυσὶ ἔλασις, ατ⊙, τὸ, ἀποστολὴ, ῆς, ἡ, πλό⊙, πλὸς, ὁ.
Expeditus miles, ἄζων⊙, ὁνος.
Expeditionem ſuſcipere, στρατείαν ποιεῖσθαι.
Expeditus, promptus, ἕτοιμ⊙, ὰ, ὸ, ἄζων⊙, ὰ, ὸ, πρόχειρ⊙, ὰ, ὸ.
Expello, ἐκβάλλω τινὰ τῆς ἀρχῆς, regno. ἐλαύνω ἐκ τῆς πατρῴδ⊙ τινά, expello a patria, ἐξωθέω, ῶ, ἐκπορθέω, ῶ.
Expellere domo, ἐξοικίζω, μετοικίζω.
Expellere finibus, ἐξορίζω.
Expendo, conſidero, ἐξετάζω τι· σκέπτομαι τῶτα· item pondero, ταλαντεύω. aliquando luere, ἐκτίνω.
Expendo, ergo, ἐξοικίζω.
Expenſa, ω, ſumptus, δαπάνη, ης, ἡ, ἐξοικίλωμ⊙, ατος, τὸ.
Expenſi relatio, ἀπολογισμὸς, ῦ, ὁ.
Expeoſio publicis aliquid facio, δημοτελέω τι.
Expurgefacio, ἀνεγείρω, διανίστημι, διεγείρω.
Expergefactus, & experrectus, διεγερθὶς, ἐντ⊙, ὁ, ἐγρηγορὼ⊙ ἐκ τοῦ ὕπνου.
Expergefio, ἐγείρομαι.
Expergiſcor, ἐξανίστομαι, ἐξεγείρομαι.
Experientia, πεῖρα, ας, ἡ, ἐμπειρία, ας, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
Experientiæ fidam habeo, πείθομαι τῇ πείρᾳ.
Experimentum, δοκιμασία, ας, ὁ, ἀπόπειρα, ας, ἡ.
Experior, πεῖραν λαμβάνω, πειρῶ, ῶμαι, & πειράομαι, ῶμαι, κινδυνεύω.
Experti jure. i. lege agere. δίκην λαγχάνω, δίκην ὑπέχω, ἀγωνίζεσθαι.
Expers, ἄμοιρ⊙, ὰ, ὸ, ἀμέτοχ⊙, ὰ, ὸ.
Expers laboris, ἀπόνος πόνου.
Expers rationis, ἄλογ⊙, ὸ, ὁ.
Expertus, ἔμπειρ⊙, ὰ, ὸ.
Expeteodus, αἱρετὸς, ὴ, ὸ, αἱρετὸ⊙, ὸ, ὁ.
Expeto, ἐπιθυμέω χρημάτων, pecuniam, ἐράομαι, γλίχομαί τι⊙.
Expiata ſcelus, ἀγ⊙ ἁλιάω.
Expiatio, ἁγισμὸς, ῦ, ὁ, ἐξίλασμα, ατος, τὸ.
Expiator, καθαρτὴς, ὴ, ὁ, λυτὴρ, ἁγ⊙, ὁ, λύτωρ, ορος, ὁ.
Expiatus, ἠγνισμέν⊙, ὸ, ὁ.
Expiatus a ſcelere, ἁγνὸς, ὴ, ὸ.
Expilatio, περιστύλωσις, εως, ἡ.
Expilator, συλητὴς, ῆ, ὁ, συλαγωγὸς, ὸ, ὁ.
Expilo, diripio, deprædor, περιστυλόω, ῶ, περιλαφύω, ῶ.
Expilo, depilo, piloe detrabo, ψιλόω, ῶ.
Expio, καθαίρω τινὰ πάλιν, ἁγνίζω.
Expiratio, ἔκπνοια, εως, ἡ, ἔκπνοὴ, ῆς, ἡ.
Expiro, ἐκπνέω, ἐκψύχω.

Exanimo, animam efflo, ἀπνεύω, & Poetice ἀποπνέω, λιποψυχέω, ῶ.
Expiſcor, diligenter exquiro, ἐξετάζω τι ἀκριβῶς, ἐξιχνεύω, ῶ.
Exaplanatio, ἔλωσις, εως, ἡ, ἔξήγησις, εως, ἡ.
Explanator, ἐκφωνητής, οῦ, ὁ, τραπεσίτης, ου, ὁ.
Explano, πεπλωκέναι. pro manifeſtum facere, διαφορῦν τινα, δηλόω τι.
Expleo, ἐκπληρόω, ῶ, ἀναπληρόω, ῶ.
Expletio, ἐκπλήρωσις, εως, ἡ, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
Expletus, ἔπλεως, ὰ, & Attice ἔπλεως, πεπλεῶ, & εως.
Expletus vino, & dapibus, εἴνου πεφορτισμένος & ἐδωδῆς. Homerus.
Explicare, ἐκπεπτυλίσσειν. pro aperire, διαφορῦν.
Explicatio, ἐμβολώσις, ως, ἡ, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἐξήγησις, εως, ἡ.
Explicator, explanator, ἐξηγητής, οῦ, ὁ, φραστὴρ, ῆρος, ὁ.
Explicatus, ἀνάπτυχος, ὰ, ὁ, ἡ, ὸν.
Explicatu facilis, ἄφραστος, ου, ὁ, & difficilis, δύσφραστος, ὰ, ὁ.
Explico, πεπτύσθαι βιβλίον. pro explanare, διαπορθμίζω τι· ἐπίσημόομαι, ῶμαι.
Explodo, ἐκπορτίζω, ῶ, ἐκκρούω τι, ψηλίζω.
Exploratio, σκέψις, εως, ἡ, κατασκοπή, ῆς, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
Explorator, σκοπὸς, οῦ, ὁ, δοκιμαστὴς, ὰ, ὁ.
Exploratorius, κατασκοπτικὸς, ὴ, ὸν.
Explorata, τὰ, οῦ, ὁ.
Explorata eſt mihi, πρόδηλόν ἐστί μοι.
Exploro, pro ſagacirer inquiro, κατασκοπέω, ῶ. pro dijudicare, δοκιμάζω, διαγινώσκω, ἐξετάζω, κατακρίνω.
Expoliatio, λεπτολογία, ας, ἡ.
Expolio, as, ἀποψιλόω, ῶ.
Expolio, is, ire, κατασκευάζω, ῶ, ἐξεργάζομαί τι, ἀποξέω, ῶ.
Expolitio, ἐπεξεργασία, ας, ἡ, κατακόσμησις, εως, ἡ.
Expolitus, ξεσὸς, ὰ, ὸν.
Expono, ἐκτίθημι. pro declarare, ἐξηγέομαι, ῶμαι, δηλόω, ῶ.
Exporrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, ἐπέκτασις, εως, ἡ.
Exporrectos, πεπυθὴς, ἐντὸς, ὁ, τετανὸς, ὰ, ὸν.
Exporrigo, ἐκτείνω.
Exporrigere frontem, πρόσωπον αἰνέειν.
Exposcu, ἐξαιτέω, ῶ, cum genitivo.
Exposco ad pœnam, ἐξαιτῶ ἐπὶ τιμωρίᾳ.
Expoſitio, ἐξήγησις, εως, ἡ, διάσκεψις, εως, ἡ.
Expoſitor, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, σαφηνιστὴς, ὰ, ὁ.
Expoſitus, ἐκθετὸς, ὴ, ὸν, ἔκτιτος, ὸν.
Expoſtulatio, κωκυὸς, οῦ, ἡ, ἔξωγωγὰ, ῆς, ἡ.
Exporto, ἐκφέρω, ἐκκομίζω, & ἅμα, ἐξάγω.
Exposſco, ἐξαιτέω, ῶ.
Expoſtolo, ἐξαιτέω, ῶ, κατηξέσθαι αὐτῆ. pro conquestor de injuria, ἐγκαλέω, ῶ, μέμφομαί τινα.
Expoſtulatio, ἐξαίτησις, εως, ἡ, παράκλησις, εως, ἡ.
Expoſtulationem facere, ἐγκλήματα τιθέσθαι.
Expoſtulator, ἐγκλητικὸς, ὴ, ὸν.
Expreſſe, διαρρήδην.
Expreſſio, ἔκτισμὸς, οῦ, ὁ, ὑπόδλημμα, ατος, τὸ.
Expreſſus, ἔκτιστὸς, ὴ, ὸν.
Expreſſus, effictus ea archetypo, ἔκτυπτος, ὰ, ὸν.
Exprimo, premendo elicio, ἐκθλίβω, ἀποθλίβω, ἐκπιέζω, & ἐκπιάζω.
Exprimo, ἐκφαίνω. pro declaro, ἐξηγέομαι. item pro repræſentare, ἀπεικάζω, ἐκγράφω, ἐκτυπογραφέω.
Exprobratio, ὀνείδισις, εως, ἡ, ἐξονειδισμὸς, οῦ, ὁ.
Exprobrator, ὀνειδιστὴς, οῦ, ὁ.
Exprobro, ὀνειδίζω τινὶ τι, ἐξονειδίζω τι.
Exptomo, προφέρω τι· προχειρίζομαι.
Expugnabilis, ἁλωτὸς, ὴ, ὸν, ἁλώσιμος, ος, ον.
Expugnatio, αἵρεσις, εως, ἡ, πολιόρκησις, εως, ἡ.
Expugnatu difficilis, δυσπροσβολώτος, ος, ὁ, δυσμεχανος, ος, ὁ, δυσάλωτος, ὰ, ὸν. expugnato facilis, ἀκροπρόσβολος, ος, ὁ, ἄλωτος, ὰ, ὸν, εὐάλωτος, ὰ, ὸν.
Expogno obſidione, ἐκπολιορκῶ, ῶ.
Expugno, αἱρέω, ῶ, κατασκολοπίω, ῶ.
Expulſio, ἔξωσις, εως, ἡ, ἔκπεσις, εως, ἡ, ἐκβολὴ, ῆς, ἡ.
Expulſor, ἐκπαγγεὺς, οῦ, ὁ, ἐκ ἡ, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ, ἐκ ἡ, ἐλατὴρ, ῆρος, ὁ.
Expulſus, ἔκπεσὼν, οῦσα, ὸν, ἐκπόρτιστος, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
Expungo, ἐξαλείφω, ἐξαλείφω.
Expuo, ἐκπτύω, ἀποπτύω.
Expurgatio, ἐκκάθαρσις, εως, ἡ.
Expurgo, ἐκκαθαίρω.
Exquiro, ἐξετάζω τι, βασανίζω, δοκιμάζω, ἀκριβόω, ῶ, ἀνεζητέω, ῶ, ἀνακρίνω.
Exquiſita, & accurata oratio, ἀκριβὴς λέγος.
Exquiſite, ἀκριβῶς.
Exquiſitus, ἐξακριβωμένος, ος, ὁ, ἀκριβὴς, ὲς, ὁ, ἐξηκριβωμένος, ος, ὁ.
Exſcarnfio, ἐκβλύζω.
Exſcindo, κατολισθάω, ῶ, & κατολισθέω, ῶ.
Exſetibo, ἀντιγράφω.
Exſcriptor, μεταγραφεὺς, ἑως, ὁ.
Exſcriptum, ἀπόγραφον, ου, τὸ.
Exta, σπλάγχνα, ων, τὰ, ἔντερα, ων, τὰ.
Eata coufulo, πεπεπεισόμαι, ῶμαι.
Extabeſco fame, ἀποκλῆμι λιμῷ.
Extabeſco, ἐκτήκομαι.
Extempio, ſtatim, αὐτίκα, παραχρῆμα.
Extemporalis, αὐτοσχεδιαστὴς, οῦ, ὁ.
Ex tempore, non premeditata, αὐτοσχεδίως, αὐτοσχεδιαστί, ἐκ καιροῦ.
Extendo, ἐκτείνω, διατείνω ἐπὶ πολύ, late, πλατύνομαι.
Extenſe, πλατυτέρως, ὑπόνως, ἐκτατικῶς, ἐκτόνως.
Extenſio, διάτασις, εως, ἡ, ἔκτασις, εως, ἡ.
Extenſus, ἐκτατὸς, ὴ, ὸν, ἐκτεταμένος, ὰ, ὸν, ἐκτονος, ὸν, ὁ, & ὴ, ἔκτασις, ὸν, ὁ, ἡ ὰ.
Extenuatio, λέπτωσις, εως, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
Extenuatus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν.
Extenuo, κατατεκταίνω, λεπτύνω. & pro verbis deprimere, ἐκφαυλίζω.
Exterge, ἀπομόργνυμι, ἐκκαθαίρω.
Exteri, ἐξέλοιο, εἶ. εἰ θύραζε.
Exterior, ἐξώτερος, ος, ὁ.
Extermioatio, ἐξολόθρευσις, ατος, τὸ, ὀλοθρευσις, εως, ἡ.
Exterminator, ὀλοθρευτὴς, οῦ, ὁ.
Exterminatus, ἐξώρυστος, ος, ὁ, ἐξόβλητος, ὰ, ὸν.
Extermino, ἐξορύσσω τινὰ, ὀλοθρεύω τινὰ.
Externa bona, τὰ ἐκτὸς ἀγαθά.
Exterous, ἐξωτερικὸς, ὴ, ὸν, ξενικὸς, οῦ, ὁ.
Extero, ἐκτρίβω.
Exterreo, ἐκφοβέω, ῶ, ἐκπλήττω.
Exterritus, ἐκπλαγὴς, ἔντος, ὁ.
Extretus, ξηρὸς, ὰ, ὸν, κλήρος, ὰ, ὸν, ἄκαρπος, ος, ὸν.
Extimeſco, περιφοβοῦμαί τινα.
Extimulator, ἐπῳδιστὴς, οῦ, ὁ, ἐτραστὴρ, ῆρος, ὁ, αὐτωρ, ορος, ὁ.
Extimulo, παροξύνω, κεντέω, ῶ, ἐτείνω.
Extimus, ἔξώτατος, ος, ὁ, ἔσχατος, ὰ, ὸν.
Extinctio, κάθαρσις, εως, ἡ, σβέσις, εως, ἡ.
Extinctor, σβεστὴρ, ῆρος, ὁ.
Extinguo, ὑποσβέννυμι, ἐξαλείφω. item occidere, διαφθείρω τινά.
Extirpatio, ἀποῤῥίζωσις, εως, ἡ, ἐκῤῥίζωσις, εως, ἡ.
Extirpator, ἐκῤῥιζωτὴς, οῦ, ὁ.
Extirpo, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἀνθρωμαλιόω, ῶ, ἀποκόπτω τι, ἐκμοχλεύω.
Extiſpex, σπλαγχνοσκόπος, ου, ὁ, ἱεροσκόπος, ὰ, ὸν.
Extiſpicina, ἱεροσκοπία, ας, ἡ.
Extiſpicium, σπλαγχνοσκοπικὴ, ἧς, ἡ.
Extо, ἐξέχω, ἀνεφάνομαι, ἐπιπολάζω.
Extollo, ἐξαίρω τινὰ, ἐπαίρω τι, τῷ λόγῳ σῶμα, μετεωρίζω.
Extorqueo, ἐκβιάζομαι, ἐξαιρέω, ῶ.
Extortis, exul, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἥ, φυγὰς, άδος, ὁ.
Extra, ἐκτὸς, ἔξω, cum gen.
Extra propoſitum loqui, ἔξω τῆς ὑποθέσεως λέγειν.
Extra telorum jactum, ἔξω βολῶν.
Extra ſe, ἔξω αὐτῆ.
Extractio, ἐξαγωγὴ, ῆς, ἡ.
Extractus, ἀνάσπαστος, ος, ὁ, & ὴ.
Extrsho, ἐξέλκω τι, ἐκτείνω.
Extraneus, ξένος, ος, ὁ, ἐξωτικὸς, ὴ, ὸν, ἀλλοδαπὸς, ὴ ὸν.
Extraordinarios, ἔκτακτος, ος, ὁ, ἐπίλεκτος, ος, ὁ.
Extreme, ἐσχάτως.
Extremitas, ὕστατον, ου, τὸ, ἔσχατιὰ, ᾶς, ἡ, πεῖρας, ατος, τὸ.
Extremo, ὕστατον, τελευταῖον.
Extremus, ultimus, ἔσχατος, ος, ὁ, ἔσχατος, ος, ὁ, πρυμνὸς, ὴ, ὸν, πύματος, ος, ὴ, τάμιος, ος, ὁ, ὕστατος, ος, ὁ, τελευταῖος, ος, ὁ.
Extremus, ſummus, ἀκρος, ος, ὁ, μυχὸς, ος, ὁ, τελευτατος, ος, ὁ.
Extremus, ἔσχατος, ος, ὁ, ἄκρος, ος, ὁ, ὕστατος, ος, ὁ.
Exttico, ἐξελίττω, ἀνακλάττω.
Exttinſceus, ἔξωθεν, ξύμφυτος, ος, ὁ.
Extritus, παρεξυσμένος, ος, ὁ.
Extroiſum, ἔξωθεν, εἰς τὸ ἔξω.
Extroſta dapibus menſæ, τράπεζα βρώμασιν ἐπισεσαγμένη.
Extructor, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ.
Extructus, κατασκευασὸς, ὴ, ὸν.
Extructio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
Extructio tectorum, οἰκοδόμησις, εως, ἡ.
Extrudo, ἐξωθέω τινὰ τινος, ἐξελαύνω.
Extruo, κατασκευάζω, οἰκοδομέω, ῶ.
Extrufio, ἔθησις, εως, ἡ, ἐξώσησις, εως, ἡ.
Extrufus, ἔπτωσις, οῦ, ὁ.
Extuberantia, ὑπερογὴ, ῆς, ἡ, ἔξοχὴ, ῆς, ἡ.

Extu-

Extubero, ἐξοιδέω, ῶ, ἐπιφυσάω, ῶ.
Extumesco, ἐξογκόομαι, ώμαι.
Exturbatio, ἔκπρωσις, εως, ἡ, ὠσμὸς ἐκ, ῆς, ὁ.
Exturbator, ἐκπρωτ⊙, ωρ, ὁ, ἐκπρωτικός, ὴ, όν, Ariſtotel. Rhetor. l. a.
Exturbo, ἐσβάλλω τινὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς, ab imperio: ἐκωθέω, ῶ, ἐξωθέω, ῶ.
Exuberantia, ὑπέρβλυσις, εως, ἡ, ἐμφιλάρμα, ας, τὸ.
Exubero, ἀβλύω, ῶ, πλυθω.
Exuccus, ἄκκυ⊙, υ, ὁ, ἔχυμ⊙, ω, ὁ, ἄυχρ⊙, ρ, ὁ.
Exactio, ἔκκρισις, εως, ἡ, λοιδόρησις, ῆς, ἡ.
Exudo, ἐφίδρω, ῶ, ἐξίδρω, ῶ.
Exeffatio, ἐκφύσησις, εως, ἡ.
Exuffio, ἐκφυσάω, ῶ, ἐκπνέω.
Exugo, ἐκθηλάζω, ἐκμυζάω, ῶ, & ἐκμυζίω, ῶ.
Exul, φυγὰς, άδ⊙, ὁ, ἄτιτλος, ίδ⊙, ὁ, ἐξόμις⊙, ε.
Exulem eſſe, περυγαδεύω.
Exulate parrie, φεύγω τὴν πατρίδα.
Exulcero, ἐλκόω, ῶ. pro exaſperare, παροξύνω.
Exulo, φεύγω, μετοικέω, ῶ, ἐξοικίζομαι.
Exultabundus, γαυρὸς, ότ⊙, όν.
Exulceratio, ἐρέθισμος, υος, ὁ, ὄλκωσις, εως, ἡ.
Exultanter, vel exultim, σκιρτητικῶς, ὠγκωμένως, περιχαρῶς.
Exultantia, & exultatio, ἐκτάσις, εως, ἡ, σκίρτησις, εως, ἡ, ἀγαλλίαμμα, ατ⊙, τὸ.
Exulto, ἀγάλλομαι, & ὠγκώσομαι χαρᾷ, γαυρόω, ῶ, σκιρτάω, ῶ, ἐκτρέω, ῶ.
Exulcelo, ἐξολολύζω.
Exundatio, κατακλυσμὸς, ὁ, ὁ, πλημμύρα, ας, ἡ.
Exundo, κατακλύζω, ἐκκυμαίνω, πλημμύρω.
Exuo, λύτδύω, ἐκδύω, σεαυτὸν σε ἐνδύω.
Exuperantia, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
Exupero, ὑπερβάλλω, ὑπερέχω.
Exurdo, κυφόω, ῶ, μωρόω, ῶ, ἀνοκωφόω, ω, λύτκωφόω, ῶ, ἐκωφόω, ῶ.
Exurgo, ἀνίστημαι, ἐγείρομαι.
Exurgere facio, ἀνιστάνω, & ἀνατείνω, ῶ, ἀξανίστημι, ἀνατείνω.
Exuro, κατακαίω, ἐκκαίω, ἀπομολύνω.
Exuſcitatio, ἀνεξερεθισμὸς, ὁ, ὁ.
Exuſcito, ἀναβιώσκομαι, ἐπεγείρω, ζωγρέω, ῶ.
Exuſtio, ἔγκαυσις, εως, ἡ, ἐκπύκωσις, εως, ἡ, ἔγκαυμα, ατ⊙, τὸ, μυπόλεξις, εως, ἡ.
Exuſtus, ἀπανακαυμέν⊙, ε, ὁ, ἔγκαυς⊙, υ, ἡ.
Exuſtus Sola, ἡλιόκαυς⊙, υ, ἡ, ἡλιοκαὴς, έ⊙, ὁ.
Exutes, λύτδύτης, έντ⊙, ὁ.
Exuviæ, ἔνδυμα, τὰ, λάφυρα, τὰ.
Exuviæ leonis, λεοντὴ, ῆς, ἡ.
Exuviæ ſerpentis, σύρμα, ατ⊙, τὸ.
Exuvias ferens, σκύφορ⊙, υ, ἡ, σκυτόφορ⊙, υ, ἡ.

F A.

FAba, κύαμ⊙, ε, ὁ.
Fabella, μυθάριον, υ, τὸ.
Fabellas fingo, μυθεύλασσω, ῶ.
Faber, δημιοργὸς, ὴ, ὁ, τεχνικὸς, ὴ, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
Faber æratius, χαλκεὺς, έ⊙, ὁ, χαλκουργὸς, ὴ, ὁ, χαλκάτης, ὴ, ὁ.
Faber aurarius, χρυσοκὸς, ῆ, ὁ, χρυσουργὸς, ῶ, ὁ.
Faber ferrarius, σιδηρουργὸς, ῆ, ὁ.
Faber lignarius, ξυλοδόμος, υ, ὁ, τεκτονικὸς, ὴ, όν.
Fabrefacio, κατεργάζομαι, τεκταίνομαι.
Fabrefactum opus, κατέργασμα, ατ⊙, τὸ, ἔργον ἐξειργασμένον.
Fabrica, officina fabri, ἐργαστήριον τεκτονικὸν. & pro arte, μαχανὴ, ῆς, ἡ.
Fabricatio, δημιουργία, ας, ἡ, κτίσις, εως, ἡ.
Fabricator, τεχνίτης, ὴ, ὁ, κτίστης, ὴ, ὁ.
Fabricator mundi, κοσμοπλάστης, υ, ὁ.
Fabricatus, τετυγμέν⊙, η, ὁ, τέλεκτος, ὴ, όν.
Fabricatus attificiole, τεχνητὸς, ὴ, όν.
Fabrico, & fabricor, τεκταίνομαι, ὑφαστελλάζομαι, δημιουργέω, ῶ, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrico ex ære, χαλκεύω, & χαλκεύομαι.
Fabrico naves, ναυπηγέω, ῶ.
Febrilis opus, τεκτονὴ, ας, ἡ.
Fabrilis artis peritus, τεκτονικὸς, ὴ, όν.
Febrilem artem exerceo, ξυλουργέω, ῶ.
Fabrilis, τεκτονικὸς, ὴ, όν.
Febrilis ars, τεκτονικὴ μεχανὴ.
Fabriliter, δημιουργικῶς.
Fabula, pereа faba, ούκιον, υ, τὸ.
Fabula, μῦθ⊙, υ, ὁ, ἄκκιτ, υτος, τὸ.
Fabula anilis, γραώδης μῦθ⊙.
Fabulam narro, μυθολογέω, ῶ.
Fabularum ſcriptor, μυθογράφ⊙, υ, ὁ, δημοπλάγ⊙, ε, ὁ, μυθοποιὸς, ὴ, όν, λογοποιὸς, ὴ, όν.
Fabulor, μυθολογέω, ῶ.
Fabuloſe, μυθικῶς, ψιλῶς.
Fabuloſus, μυθώδης, εος, ὁ & ἡ.
Fabuloſa narratio, μυθολόγημ⊙, ατ⊙, τὸ, ἀτέλεγ⊙, υ, ὁ.
Facere copiam, παρέχω.
Facere iter pedibus, πεζῇ πορεύεσθαι.
Facere ſacrificium, θύω, θυσίζω.
Facere verba, λόγως ποιεῖσθαι, διαπίθεσθαι λόγως, χίτεσθαι λόγῳ.
Facere fidem, πίστιν ποιῶ, δίδωμι πίστιν, πίστιν παρέχεσθαι.
jacturam, ſeu damnum Facere, ζημίαν ὑφίχω.
Facere injuriam, ἀδικῶ.
Faceſſere negotium alieni, παρέχω τινὶ πράγματα, ἄγω πανέχω τινί, ὀνοχλῶ.
Faceſſere, pro diſcedere, ἀπαλλάττεσθαι, ἀναπαλάζεσθαι, μετοικίζεσθαι.
Facete, σκωπτικῶς, χαριέντως, εὐτραπέλως.
Facete loquor, εὐτραπελίζομαι, ῶ.
Facetiæ, ἀστειολογία, ας, τὰ γελοῖα, τὰ κομψά.
Facetus, ἀστεῖολ⊙, ος, ὁ, εὐτραπὴς, ὴς, ὁ, σκωπτικὸς, ὴ, όν, φιλοσκώπτης, ου, ὁ.
Facetum dictum, χαριεντισμὸς, ῦ, ὁ.
Facetus ſum, εὐτραπίζομαι.
Facie virili præditus, ἀρρενωπὸς, ῆ, όν.
Faciem pulcram habens, ἀλῶψ, ῶπ⊙, ὁ, ἡ, ἡ, καλοπρὸς, ὴ, όν, ἀκρὸς, ὴ, όν, ἀκρόθηκλ⊙, ος, ὁ.
Faciem deformem habens, δυσπρόσωπ⊙, ος, ὁ.
in omnes Facies ſe vertere, μεταβάλλεσθαι πάσαι μεταβολαί.
Facies, πρόσωπον, υ, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, βλέμμ⊙, ατ⊙, τὸ.
Facile, ῥᾳδίως, ἀχερῶς.
Facile, æquo animo, ἀκόλως.
Facilem ſe præbere, παρέχω, vel εὐδιδόναι ἑαυτὸν ἵλεων, vel ἵλεον.
Faciliſ, ῥᾴδι⊙, ος, ὁ, ἄκολ⊙, ος, ὁ, ἀχερὴς, ές⊙, ὁ.
Facilitas, ἀκολία, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, ἀμορία, ας, ἡ.
Facilitas morum, ἀκρὶλία, ας, ἡ.
Facilitas ſermonis, ἀκροσηγορία, ας, ἡ.
Facilitor, ῥᾴνω.
Facillime, ῥᾷστα.
Facillimus, ῥᾳστ⊙, ος, ὁ, ῥᾴιστ⊙, ος, ἡ, ῥᾷστ⊙, ος, ὁ, Poetice.
Facinus, in bonam partem, κάλλωγάθημ⊙, ατ⊙, τὸ. in malam, κακούργημ⊙, ατ⊙, τὸ, ἐμπλόκημ⊙, ατ⊙, τὸ.
Facinus præclarum, εὐεργέσιμ⊙, ατος, τὸ, καλὸν ὀφγασθὲν ἔργον.
Facinus audax, θρασὺ ἔργον.
Facinus nefandum, ἀθεμιτουργία, ας, ἡ, μῦσ⊙, ος, τὸ.
Facinus nefandum admittere, θεμιτουργῶ, θεμιτουργέω.
Facio, ποιῶ, ῶ, δρῶ, ῶ, ἐργάω, ῶ, ἐργάζομαι.
Facio ſacra, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερουργέομαι, ώμαι.
Facio, ſacrifico, θύω.
Factio, σύστ⊙, ος, ἡ, αἵρεσις, εως, ἡ, συστροφὴ, ῆς, ὁ.
Factio, conſpiratio, σύστασις, ας, ὁ, σύστ⊙, ος, ἡ, μῦσ⊙, ος, ὁ, συθεσκευὴ, ῆς, ἡ.
Factio contraria, ἀντιπολιτεία, ας, ἡ.
Factionis contrariæ qui eſt, ἀντιστασιώτης, ε, ὁ, ἀντιστασιαστὴς, ὴ, ὁ.
Factioſe, στασιωτικῶς.
Factioſus ſum, στασιάτεύω, ῶ.
Factioſus, στασιώτης, ου, ὁ, στασιαστικὸς, ὴ, όν, στασιώδης, ές⊙, ὁ.
Factitius, σκιδνὸς, ὴ, όν, τεχνικὸς, ὴ, όν.
Factito, ἐργάω, ῶ.
quo Facto, ἐπὶ τῷ δὲ.
Facto opus eſt, ποιῶ δῶ, πειστέον.
Factor, ποιητὴς, ὴ, ὁ, ἐργάτης, ε, ὁ.
Factum, πρᾶξις, εως, ἡ, πρᾶγμ⊙, ατ⊙, τὸ, ἔργον, ου, τὸ.
Factum infectum fieri nequit, οὐδὲ γὰρ δεῖ τὰ γεγενημένα ἀνεπόησα λεπτὸ.
poſt Factum conſultans, ὑστερόβουλ⊙, ος, ὁ.
Factus, ποιητὸς, ὴ, όν, ῥαχθὶς, ίστ⊙, ὴ, σκιδνὸς, ὴ, όν, ἀ'στὸς, ὴ, όν.
Factus bene, ἀκόλπτος, ος, ὁ, ἄτυκτος, ος, ὁ.
Factus ad amuſſim, ἀπηκριβωμέν⊙, ω, ὁ.
Facula, δᾳδίον, ου, τὸ.
Facultas, ἐξουσία, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
Facultas datur, χωρὶς, ἐγχωρεῖ.
Facultas dicendi, δεινότης, ητ⊙, ὁ.
Facultas eſt mihi, οἷός τε εἰμὶ, κ' ἔστι μοι. hinc ἔστι μοι ἐπεῖν, facultas eſt mihi dicendi:
Fseultatem do, παρέχω, ἐγχωρῶ, ῶ.
Facultates, id eſt, opes, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, χρήματα, ἃ ἔστι.
Facunde ἀρρωδῶς, λογίως.
Facundia, λογιότης, ητ⊙, ἡ, ἀγλωττία, ας, ἡ, δύναμις, ας, ἡ.
Facundia præditus, δυνάμενος λέγειν.
Facundus, ἐπέγημ⊙, ος, ὁ, ἀρρωδὸς, έ⊙, ὁ, δεινὸς, ή⊙, όν, ἀγλωττ⊙, ος, ὁ.
Fæcibus expurgo, ἀθλίζω, ἀφυλίζω.
Fæculentus, τρυγηρὸς, ὴ, όν, τρυγώδης, ες⊙, ὁ.

Fæx,

Fax, τρὺξ, υγὸς, ὁ, ὑποσύθιον, ου, τὸ.
Fax civitatis, συμφορὰ τῆς πόλεως.
Fagineus, φήγινος, α, ον, φηγίνεος, α, ον.
Fagus, φηγὸς, ὁ, ἡ.
Falcarius, δρεπανοποιὸς, οῦ, ὁ.
Falcatus enſis, ἄρπη, ης, ἡ, ξιφοδρέπανον, α, τὸ, δρέπανον, ου, τὸ.
Falco, ἱέραξ, ακος, ὁ.
Fallacia, ἀπάτη, ης, ἡ, δόλος, ου, ὁ.
Fallaciter, δολερὸς, ἀπατηλὸς.
Fallax, ἀπατηλὸς, ὴ, ὁ, ἀπατηπαὸς, ῆ, ὁ, ψιθὺς, ὑος, ὁ.
Fallax ratiocinator, ψευδολογιστὴς, οῦ, ὁ.
Falli ſpe, ψιθύρῳ ἢ ἐλπίδι.
Fallo, ἐξαπατάω, ῶ, ψεύδομαί τε, σφάλλω τινά.
Fallere aures judicum, κλέπτειν τὴν ἀκρόασιν.
Fallere ſpem alicujus, ψεύδειν τινὰ ἐλπίδα.
Falli qui non poteſt, ἀνεξαπάτητος, ος, ὁ, ἀδιάψευστος, ος, ὁ.
Falli qui facile poteſt, εὐεξαπάτητος, ος, ὁ, ἐυαπάτητος, ος, ὁ.
Fallit me opinio, διαμαρτάνω τῆς δόξης.
Fallor, ἁμαρτάνω, ἁμάρτημα, ὕβρις, ἐξαπατῶμαι, ὦμαι, ψεύδομαι, διαψεύδομαι.
niſi Fallor, εἰμὶ.
Falſarius, μισογράφων, ωνος, ὁ, ψευδογράφος, ος, ὁ.
Falſidicus, ψευδολόγος, ος, ὁ, ψευδάγγελος, ος, ὁ.
Falſitas, ψεῦδος, εος, τὸ.
Falſo, & falſe, ψευδῶς, ἐκ ψευδοῦς.
Falſam, ψεῦδος, ους, τὸ, ψεῦδος, εος, τὸ.
Falſi caulam dicere, ἀγοράζεσθαι ψεύδεμπορεῖον.
Falſum jurare, ψευδορκεῖν.
Falſus, a, um, ψευδὴς, ές, ὁ & ἡ ὁ.
Falſus ſpe, ψευδὴς ἐλπίδος.
Falx, ἄρπη, ης, ἡ, δρεπάνη, ης, ἡ.
Falx putatoria, ἀλισσόμον, ου, τὸ, κλαδοτόμιον, ου, τὸ.
Fama, φήμη, ης, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
Fama bona, εὐδοξία, ας, ἡ.
Fama mala, δυσφημία, ας, ἡ.
Fama eſt, λόγος ἔχει, λέγεται.
ut Fama eſt, ὡς λόγος, ὡς φασι.
Fama increbreſcit, λόγος χωρεῖ.
Famam lædo, βλασφημέω, ῶ, δυσφημέω, ῶ.
Fama, celebritas, ὄνομα, ατος, τὸ, αἰδὼς, οῦς, ἡ.
Famam ſpargere, φήμην κατατιθέσθαι.
Fama ſpargitur, φήμη κατατεθέσπται.
Fama aagatur, διαφορᾶ φήμη.
Famelicus, βελιμὸς, ὄντος, ὁ, πεινάλεος, α, ὁ, πεινητικὸς, ὴ, ὁ, λιμώττων, οντος, ὁ.
Fame perire, λιμῷ λοιμώδει, aut λοιμικῶς.
Fames, λιμὸς, οῦ, ὁ, πεῖνα, ης, ὁ, τροφῆς ὄρεξις.
Fames magna, βουλιμία, ας, ἡ.
Fama laboro, λιμαίνω, λιμώττω, πεινάω, ῶ, ſeo πεινῶ, ῶ.
Famem excitans, πεινητικὸς, ὴ, ὁ.
Famam pellens, ἄλιμος, α, ὁ.
Familia οἰκία, ας, ἡ, οἰκετεία, ας, ἡ.
cum tota Familia, πανοικί.
Familiam rego, οἰκοδεσποτέω, ῶ.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
Familiarem reddo, οἰκιῶ, ῶ, ἐπιοικιῶ, ῶ.
Familiares, οἱ περὶ ἑαυτὸν ἥκοντες.
Familiaris, οἰκεῖος, α, ον, & pro amico, συνήθης, ους, ὁ, ἡ & τὸ, ἑταῖρος, ου, ὁ, ἑρέσιος, ου, ὁ. ſignificat etiam uſitatum, εἰθισμένος.
Familiaria rei jactura οἰκοφθορία, ας, ἡ.
Familiaris ſum illi, φίλος ὠὶ & συνήθης αὐτῷ.
Familiariſſimus, συνηθέστατος, η, ὁ, ἀναγκαιότατος, α, ὁ.
Familiaritas, συνήθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
Familiaritatem conciliare, ἑταιρίαν συναγω.
Familiariter uti aliquo, οἰκείῳ τινὶ χρῆσθαι.
Famoſus, ἐνδοξότατος, α, ὁ, διαβόητος, ος, ὁ, ἔμφημος, α, ὁ, & cum in malam partem accipitur, δύσφημος, α, ὁ.
Famula, ὑπηρέτης, ιδος, ἡ, παιδίσκη, ης, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
Famularis, δοῦλος, α, ὴ, ὑπηρετικὸς, ὴ, ὁ, ἀνδραποδώδης, ους, ὁ.
Famulatus, θεραπεία, ας, ἡ.
Famulitium, θεραπεία, ας, ἡ.
Famulor, λατρεύω τινί, δουλεύω.
Famulus, ὑπηρέτης, ου, ὁ, θεράπων, οντος, ὁ, δοῦλος, α, ὁ.
Fanaticus, ἐνθεος, ου, ὁ ἢ ἡ, & ὀργιαστικὸς, ὴ, ὁ.
Fanaticorum mos, ἐνθουσιαστικὸς.
Fando inauditus, ἄφατος, ου, ὁ.
Fando audio, αἰσθάνομαι τῷ ἀκοῇ.
non Fandus, infandus, ἀνοσιώδης, ους, ὁ & ἡ.
Fandus, φατὸς, ὴ, ὁ, φατὸς, ὴ, ὁ, ἀπὸς, ὴ, ὁ.
Fanum, templum, νεὼς, οῦ, ὁ, ἱερὸν, οῦ, τὸ, τέμενος, ους, τὸ.
Fanum dedicare, ἐνιδρύω τέμενος, Lucian.
Far, farris, ζέα, ας, ἡ, vel ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Farcimen, ἔντερον, ου, ὁ, ἀλλᾶς, ᾶντος, ὁ.
Farcimina facio, ἀλλαντοποιέω, ῶ.
Farciminum venditor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ.
Farciminum vendo, ἀλλαντοπωλέω, ῶ.
Farcio, συμπλήθω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ.
Fari, φάσκω, ἐρῶ.
Farina, ἄλφιτον, ου, τὸ, ἄλευρον, ου, τὸ.
Farinaceus, ἀλφίτης, ου, ὁ.
Farinæ ſobactio, τρίψις, εως, ἡ. Ariſtot.
Farinæ flos, πτισάνη, ης, ἡ, πτισάνη, ης, ἡ.
Farinarius, ἀλφιτώνης, ους, ὁ & ἡ.
Farrago, πολυμιγία, ας, ἡ.
Farreus, σπυρὶς, ᾶ, ὁ, ἐκ ζειᾶς.
Farilis, σπέλτης, ου, ὁ.
Fartor, ἀλλαντοπώλης, ου, ὁ, σπεύων, οντος, ὁ.
Farrum, ἐμφορητὸν, ου, τὸ, σπέλτης, ου, τὸ.
Fartara, ἐμφόρητος, ους, ἡ, σπέλτος, ους, ἡ.
Fartus, ἐμφορητὸς, ὴ, ὁ.
Fas eſt, θέμις ἐστὶ, ὅσιόν ἐστι.
non Fas eſt, οὐ ἐυσεβὲς ἐστι.
per Fas & nefas, & δικαίως, κρδίως.
Faſcee, ῥάβδοι, οἱ, ῥαβδυχίαι, αἱ.
Faſcia, σπείρωμα, α, ὁ, σπαργανον, α, τὸ, ταινία, ας, ἡ.
Faſciculus, δεσμὶς, ίδος, ἡ.
Faſciculus litterarum, φάκελος ἐπιστολῶν.
Faſcinatio, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
Faſciuator, & faſcinatrix, βάσκανος, α, ὁ, & ἡ.
Faſcino, βασκαίνω, γοητεύω.
Faſcinum, γοητεία, ας, ἡ, βασκανία, ας, ἡ.
Faſcio, σπαργανίζω, σπαργανόω, ῶ,
Faſcis, θέσμη, ης, ἡ, φάκελος, α, ὁ.
Faſces Magiſtratuum inſignia, οἱ ῥάβδοι, αἱ ῥαβδυχίαι, τὰ πάβδωμα.
Faſti, oram, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ, ἡμερολόγιον, α, τὸ.
Faſti dies, αἱ ἔνδικοι, ἐπαίσιμοι ἡμέραι.
Faſtidio, λυπορρόσημαι, βδελύττομαι.
Faſtidioſe, ὑπερόπτικῶς.
Faſtidioſus, δύσκολος, α, ὁ, ὑπεροπτικὸς, ὴ, ὁ, καταφρονητικὸς, ὴ, ὁ.
Faſtidium, καταφρόνησις, εως, ἡ, ἀπορξία, ας, ἡ, βδέλυγμα, ατος, τὸ.
Faſtidium affarens, ἀπωθὸς, οῦ, ὁ, προπαρὸς, ίος, ὁ, καταπόρος, α, ὁ, ἀπόρος, ου, ὁ.
Faſtigio, ας, κορυφόω, ῶ.
Faſtigium, κορυφὴ, ῆς, ἡ, κολωφὶς, ῖνος, ὁ, ἄκρον, α, τὸ.
Faſtoſus, ὑπέροπτος, ου, ὁ, ὑπέρφρων, ονος, ὁ, ὑπερόπτης, ου, ὁ, ἀλαζὼν, όνος, ὁ & ἡ, αὐχήνης, αντος, ὁ.
Faſtus, τῦφος, α, ὁ, φρόνημα, ατος, τὸ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
Faſtu alatus, ἐξαρθεὶς ὑπὸ μεγαλαυχίας.
cum Faſta loquor, ὑπερηφανέω, ῶ.
ſine Faſtu, ἀτύφως.
Faſtus dies, ἐπίσημος ἡμέρα, & ἔνδικος ἡμέρα.
Fatalis neceſſitas, fatum, αἰτία, ας, ἡ.
Fatalis, ἐμφαίνων, ουσα, ον, μέρμερος, α, ον.
Fateor, ἐξομολογέω, ῶ, ὁμολογέω, ῶ, σύμφημι.
Faſidica, θεσπιέπεια, ας, ἡ, φοιβὰς, άδος, ἡ.
Fatidicus, ἔνθεος, α, ὁ, μάντις, ιος, ὁ, χρησμῳδός, ος, ὁ.
Fatigatio, κόπος, α, ὁ, κάμπτης, α, ὁ.
Fatigo, καταπονέω, ῶ, ἀνοχλέω τινά.
in Fatis eſt, ἄμφρτος, πέπρωται.
Fatiſco, χάσκω. pro deficere, λιποψυχέω, ἐκλύω.
Fatuitas, ἀνοήτια, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ.
Fatuus, ἀνόητος, μωρὸς.
Fatum, ἐμαρμένη, ης, ἡ, αἰτία, ας, ἡ.
Fato decretum eſt, in fatis eſt, ἄμφρτος.
Fato affignatus, fatalis, ἐμφαίνων, ουσα, ον.
Fatu immaturo rapi, πρὸ ὥρας ἁρπάζεσθαι.
Fato felici natus, μοιρηγενὴς, ές, ὁ & ἡ.
Fatuum reddo, μωραίνω.
Fatuus præ ſenio, κοπώδης, ες, ὁ.
Fauces, λάγγος, εος.
Fauces, angustiæ montium, τάφροι, αἱ.
Fatuus, ἄνους, ας ὁ, μωρὸς, ὰ, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ.
Faveo, προσθέμαι τινὶ, συναρπάττω τινί.
Faveo lingua, ἐυφημέω, ῶ, ἐυφημίζω.
Favente Deo, σὺν Θεῷ.
Favere alicui, θερμὸν τὸ πνεῦμα. προσκεῖσθαι, cum dativo.
Favilla, αἰθάλη, ης, ἡ, σποδὴ, ης, ἡ.
Favillaceus, αἰθαλώδης, ους, ὁ, ταρφώδης, ους, ὁ.
Favonius, ζέφυρος, α, ὁ.
Faxor, ἐυφημία, ας, ἡ, εὐφημ, ας, ἡ.
Favorabilis, ὁ εὐνοϊκὸς ἄξιος, εὐμενιστικὸς, ὴ, ὁ.
Faxurabiliter, εὐνοϊκαστικῶς.
Fauſta acclamatio, ἐυφημία, ας, ἡ, ἐυφημισμὸς, οῦ, ὁ.
Fauſtis acclamationibus proſequor, ἐυφημέω, ῶ, ἐυφημίζω, ῶ, κατευφημέω, ῶ.
Fauſte, ἐυτυχῶς.
Fauſtitas, ἐυτυχία, ας, ἡ.
Fauſtus, ἐυτυχὴς, ὲς, ὁ ἢ ἡ, ἔυστροφος, ὴ, ὁ, ἡ, δίξιος, ὴ, ὁ.

Fau-

Faustus dies, λαμπρὰ ἡμέρα.
Faator, αὐξητὴς, οῦ, ὁ, Θρέπτωρ, ορος, ὁ, βοηθὸς, ὁ, ἡ, ὄυσος, & ὄυσος, gen. ν, ὁ, ἐυμβώς, ὁος, ὁ.
Fautrix, αὐξητικὴ, ῆς, ἡ, ἐυμβώς, ὁος, ἡ.
Favus, κηρίον, ε, τὸ.
Faux, λάρυγξ, γγος, ὁ, φάρυγξ, γγος, ὁ, & ἡ.
Fax, δαὶς, ἴδος, ἡ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
Faxo, ποιήσαιμι, ποιήσω.

F E.

Febricito, πυρέττω, πυρεταίνω.
Febricula, πυρέτιον, ε, τὸ.
Febrilis, πυρετικὸς, ὴ, ὸν.
Febrilis horror, φρίκη, ης, ἡ.
Febrilit horrore cotripior, φρικώδη, ῶ.
Febris, πυρετὸς, οῦ, ὁ.
Febria ardens, καύσος, ε, ὁ.
Febris quotidiana, ἐφημερινὸς πυρετός.
Febris tertiana, οἱ τριταῖοι.
Fsbre tartiana laboro, τριταίζω.
Fsbris quartana, τεταρταῖος πυρετὸς, & ſimpliciter τεταρταῖος, ε, ὁ.
Fsbre quartana laboro, τεταρταίζω, τεταρταίᾳ πυρέττω.
Febris continua, λιπαρὸς πυρετός.
Februarius, φεβρουάριος, ε, ὁ.
Feciales, ἱερόκηποι, οἱ.
Fel, fellis, χολὴ, ῆς, ἡ.
Felicisſime, ὀλβιωτάτως, ἐυτυχέστατα.
Felicisſimis vivo, τὰ βέλτιστα πράττω.
Felicisſimus fam omnium, ὑπερόλβιος ἁπάντων, ῶ.
Falicisſimus, παράδεισος, ου, ὁ, τερπόλβιος, ου, ὁ, τερπόλβιος, ε, ὁ.
Felicitas, ὄλβιότης, ητος, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, ἐυτυχία, ας, ἡ.
Felicitsr, ὀλβιοδότως, δεξιῶς, ἐυτυχῶς.
Felicitar evenit, συμβαίνει σοι ἔτυ καλῶς.
Felicitar vitam tranſigere, ὀλβιοδότως τὸν βίον διαπερᾶν.
Felis, αἴλουρος, ε, ὁ, γαλὴ, ῆς, ἡ.
Felix, μακάριος, ε, ὁ, δαίμων, ονος, ὁ, ἐυτυχὴς, ὁος, ὁ, ὄυλαιος, ε, ὁ, ὄλβιος, ε, ὁ.
Felix fum, ὀλβιοδοτέω, ῶ, πράττω μακαρίως.
Felleas, χολώδης, ους, ὁ.
Femeo, inis, ὁ ἐντὸς μηρὸς, Θρεμμύριον, ε, τὸ.
Femoralia, περιζώματα, ων, τὰ.
Femar, oris, μηρὸς, ῦ, ὁ.
Feneſtra, θυρὶς, ίδος, ἡ.
Faoeſtram apetire alicui ad nequitiam, λαβεῖν Θυρίδα τινος.
Fenſtreaas, θυρωρὸς, ὁ, ὁ.
Fera, θὴρ, ηρὸς, ὁ, θηρὸς, ῦ, ὁ, θηρίον, ε, τὸ.
Feracitas, ἐυφορία, ας, ἡ, πολυκαρπία, ας, ἡ.
Feralia, νεκύσια, ε, ὁ, ἐπιτάφιος, ε, ὁ.
Ferax, fertilis, εὔφορος, ε, ὁ, ἡ ἡ, καρποφόρος, ε, ὁ.
Ferax omnium, παμφόρος, ε, ὁ.
Ferax tritici, πυροφόρος, ε, ὁ.
Farax vini, οἰνοφόρος, ε, ὁ, ὄυσιος, ε, ὁ.
Fercula, quæ ſingulis apponuntur, αἱ μερίδες.
Ferculum, ὄχημα, ατος, τὸ, παράθεσις, εως, ἡ, φορὸν, ε, τὸ.
Fere, μικρῷ δῦ, ὀλίγου δεῖν, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ.
Fera, immaniter, ἀγρίως.
Ferandas, tolerabilis, ὑποφορὸς, ὴ, οἰστὸς, ὰ, ὸν, οἰστὸς, ὴ, ὸν.
non Farandus, ἀπόρεατος, ὴ, ὸν, ἄφορτος, ε, ὁ.
Feretrum, φέρετρον, ε, τὸ, σορὸς, ῦ, ὁ, vel ἡ.
Ferim, ἑορταὶ τελεταὶ, αἱ, ἑορτάσιμοι ἡμέραι.
Ferias agere, σχολὴν ἄγω, ἑορτάζω.
Feriatio, ἄνεσις, εως, ὁ, σχολὴ, ῆς, ἡ.
Ferioam faciem habens, ἐγελάμορφος, ε, ὁ.
Ferino more, θηριωδῶς.
Ferina, θήριον, ε, τὸ.
Ferioua, θήριος, ε, ὁ, θηρώδης, εος, ὁ & ἡ ἐ.
Fario, percatio, τύπτω, πλήττω ὀδόμαι, πλῆσσω, βάπτω, πατάσσω.
Ferio vicſimom, ῥαχίζω, κατάχομαι.
Ferior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Feritas, ἀγριότης, ητος, ἡ, θηριωδία, ας, ἡ.
Ferma, μικρὰ δῦ, μετοχὴ, θρέψ μικρὸν.
Fermantatio, ζύμωσις, εως, ἡ.
Fermentatas, ζυμίτης, ε, ὁ.
non Fermeatatus, ἄζυμος, ε, ὁ, & ἡ ἐ.
Fermento, ζυμόω, ῶ.
Formentum, ζύμη, ης, ἡ, ζύμωμα, ατος, τὸ.
Fero, porto, φέρω, βαστάζω. oliquando tolero, ἀνέχω πολλὰ κακὰ, καρτερῶ λιμὸν, famem, ὑπομένω.
Fsro, confeqaor, reporto, αἴρομαι, φέρω, ἀπαίρομαι.
Fero accaptam, ἀνέπτα, ἀποθήκη σοι ἔτω, fero acceptum hoc tibi.
ægre Faro, ἀγανακτέω, ῶ, ἄχθομαι, ὀπάχθομαι, ἀχέω, ῶ, βαρυκαρδέω, ῶ, δυσκολαίνω, σκυθάζω.

Fero patientar, μακροθυμέα, ᾶ.
Fero conditionem, προσκλίνομαι πρόκλησι,
Fero indigna, προσχωρέω τοῖς, ῶ.
Fero legem, νόμον εἰσφέρω, τιθεμαι, ῶ.
Fero opem, ἐπικουρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.
Fsro ſententiam, ψηφοφορέω, ῶ.
præ me Fero, ὀκνέω, ῶ, ὀκνέομαι.
Ferocia, ἀγριότης, ητος, ἡ, θράσος, εος, τὸ.
Ferocio, is, ἀγριόομαι, ἀγριόομαι.
Ferociter, ἀγρίως.
Ferox, ἄγριος, ε, ὁ, θηρώδης, εος, ὁ & ἡ ἐ.
Fsrocem reddo, βαρβαρόω, ῶ, ἀγριόω, ῶ.
Fsrtameotam, τὸ σιδήρεον.
Ferrarius, σιδηρεὺς, έως, ὁ.
Ferre æquo animo, φέρειν καλῶς.
Fsrre gravitar, χαλεπῶς φέρω, ἀγανακτῶ ἐπὶ τοῖς παροῦσι, præſentem ſtatum.
Fsrre ſuffragium, λεγχίνω, τιθέναι ψῆφον.
Ferreus, σιδήρεος, α, ον.
Ferrugineus, σιδηρώδης, ες, ὁ, & ἡ ἐ.
Ferrugo, ἰὸς σιδήρου.
Fsrrum, σίδηρος, ε, ὁ. Dicitur etiam τὸ σίδηρον in Comment. Homer. Iliad. ζ.
Ferrum tracto, σιδηρεύω.
Farruminatio oſſium fractorum, πάρωσις, εως, ἡ.
Ferrumino, συνάπτω, συγκολλάω, ῶ.
Fertilis, ἄρουρος, α, ὁ πολύκαρπος, ε, ὁ.
Fsrtilitas, ἀθλιότης, ας, ἡ, ἀφορία, ας, ἡ, πολυφορία, ας, ἡ.
Fertilitsr, ἀρούρως.
Fervefacio, ἀναβράζω, & ἀναβράσσω, ἐκβράζω, ζέπυμι, & ζεπόω, λύτζίω, ῶ.
Farvefactus, ζεστὸς, ὴ, ὸν, ἀνάβρασος, ε, ὁ, ἡ ἐ, ἀναζεσθὲις, ἐντος, ὁ, λύτζεσθὲις, ἐντος, ὁ.
Fsrvefio, ἀναζέομαι, ἄμαι, λύτζέομαι, ἄμαι, ζέπυμαι.
Fervens in pugna, πυρίμαχος, ε, ὁ.
Fervanter, & fervide, θερμαπόντως.
Ferventiſſimas, καπνυρός, ε, ὁ.
Fsrveo, & ferveſco, ζέω, βράζω.
Fervidas, θερμὸς, ὴ, ὸν.
Ferula, ῥάβδος, ους, ἡ, ῥάβδος, ε, ἡ.
Fervor, ζέσις, εως, ἡ, βρασμὸς, ῦ, ὁ.
Ferum vultum habenas, ἀγριωπὸς, ῆ, ὸν, ἡ ἐ.
Fsrus fum, ἀγριαίνω.
Ferus, θηρώδης, εος, ὁ & ἡ, ἄγριος, ε, ὁ.
Feſſus, ἀπαγὴς, ὄντος, ὁ, καπώντος, ε, ὁ.
Feſſus ſum labore, μογέω, ῶ, μογέω, & μογάω, Jonica, & Poetica.
Feſtinare cogo, σπεύχω, διακαλέω.
Feſtinauter, διὰ σπουδῆς, μετὰ σπουδῆς.
Feſtinario, σπεύδω, ῶ, ἦ, ἔπειξις, εως, ἡ.
Feſtinator, ἐπισπουδαστὴς, ε, ὁ, σπουδαστὴς, ῆ, ὁ.
Feſtins, σπουδαῖος, ταχὺς.
Feſtiuo, σπεύδω πρός τινα, ἐπισπεύδω, ἐπάγω.
Feſtiaus, ταχὺς, ὑος, ὁ, σπουδαῖος, ε, ὁ.
Feſtivs, τερπνὸς, χαριέντως.
Feſtive loquor, ἀστειολογέομαι, ῶ.
Feſtivitas, ἀστειότης, ητος, ἡ, ἀστεῖα, ας, ἡ.
Feſtivus, ἀστεῖος, ε, ὁ, ἐυτρέπελος, ε, ὁ.
Feſtivus admodam, πολύμωμος, ε, ὁ.
Feſtuca, ἐρύσος, εος, τὸ, ῥάγανον, ε, τὸ.
Feſtam, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
Feſtum anaiverſariam, ἐμπιετηρὶς, ίδος, ἡ.
Feſtum eslsbro, ἄγω τὴν ἑορτὴν.
Feſtas, a, am, ἑορτάσιμος, ε, ὁ.
Feſtus dies, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
non Feſtus, ἀνέορτος, ε, ὁ, ἡ ἐ. ἀνέορτος ἡμέρα, non feſtus dies.

F I.

Fiber, κάστωρ, ορος, ὁ.
Fibra, ἶς, ἰνὸς, ἡ.
Fibræ, ἶνες, αἱ, λοβοὶ, οἱ.
Fibula, πόρπη, ης, ἡ, περόνη, ης, ἡ.
Fibala necto, περονάω, ῶ, προσπερονάω, ῶ, πορπακίζω, πορπάω, ῶ, ἐμπορπάω, ῶ.
Fibulatus, ἀνθρωπομόρφος, ε, ὁ, προσωποπαρτὸς, ὴ, ὸν.
Fibulo, πορπάω, ῶ, περονάω, ῶ.
Ficedula, συκαλὶς, ίδος, ἡ.
Ficte, πανουργικῶς.
non Ficte, ἁπλῶς, ἀτεχνῶς.
Fictile, κεράμιον, ε, τὸ, ἐρεμνίον, ε, τὸ.
Fictilia vaſa, κεράμια, ας, ὁ, ἐρεμνία, ας, ἡ.
Fictilium venditor, κεραμοπώλης, ε, ὁ.
Fictilia vendo, κεραπωλέω, ῶ.
Fictilis, πλαστὸς, ὴ, ὸν, ἐρεμνίος, ε, ὁ.
Fictio, ποίησις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, πλάσμα, ατος, τὸ.
Fictor, ποιητὴς, οῦ, ὁ, πλάστης, ε, ὁ.
Fictrix, πλάστιφα, ας, ἡ, πλάστειρα, ας, ἡ.

Fictus, commentitios, ἐπίπλαστος, ε, ὁ, πλασματώδης, ες, ὁ, ἡ, πλαστὸς, ὴ, ὁ, ἐπιποίητος, ε, ὁ.
non Fictus, ἀνεπίπλαστος, ε, ὁ, ἀληθινὸς, ἐσς, ὁ, ἄσκηπτος, ε, ὁ.
Ficta loquens, πλασολάλος, ε, ὁ.
Fictue, πεπλασμένος, ε, ὁ, πλαστὸς, ὴ, ὁ.
Fictus, formatus, πεπλασμένος, ε, ὁ, πλαστὸς, ὴ, ὁ.
Ficulnus, ficuleus, σύκινος, ε, ὁ.
Ficus, συκῆ, ῆς, ἡ, arbor: σῦκον, ε, τὸ, fructos.
Ficoe comedens, κριθοφάγος, ε, ὁ.
Ficos comedo, συκάζω, σῦκα τρώγω.
Fide mala agn, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
Fide dignus, ἀξιόπιστος, ε, ὁ.
Fidei commissum, ⸗Ξυγκαταθήκη, ης, ἡ.
Fidei alicujus committo, ⸗Ξυγκαταθήμι τινι, διαπιστεύω, ἐμπιστεύω, καταπιστεύω.
Fidejussio, ἔγγυη, ες, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, διεγγυὰ, ᾶς, ἡ, ἐξεγγύησις, εως, ἡ.
Fidejussor, ἔγγυητὴς, ὴ, ὁ.
Fidejubeo, ἐγγυάομαι, ὤμην.
Fidelia, κηφίδιον, ε, τὸ, ὠγγεῖον, ε, τὸ, λοπὰς, ἄδος, ἡ, χύτρα, ας, ἡ.
Fidelis, πιστὸς, ὴ, ὁ, δυνητὸς, ε, ὁ.
Fidelitas, τὸ πιστὸν, πιστότης, ητος, ἡ.
Fideliter, εὐπιθέως, πιστῶς.
Fidem facio, βεβαιόομαι, πιστόομαι.
Fidem do, ἐγγυῶ, ἐπαγγέλλομαι, πίστιν ἐπιτίθημι.
Fidem dare, ἐγγυᾶν, ἐπαγγέλλεσθαι.
Fidem dare, & accipere, πίστιν διδόναι, καὶ δέχεσθαι.
Fidem non haben, ἀπιστῶ τινι.
Fidem violare, ⸗Ξυβαίνω τὰς πίστεις.
Fidens, πίσσυος, ε, ὁ, & πίσυνος, ε, ὁ, προσεύχων, οντος, ὁ, θαρσῶν, ουσα, ὁ, θαρσαλέος, ε, ὁ.
Fidenter, θαρσαλέως, θαρσαλέως, καταθαρρήκότως.
Fidenti animo, ⸗Ξυμπικῶς.
Fides, πίστις, εως, ἡ.
Fides publica, ἀτρύλωτ, ας, ἡ, βεβαίωσις, εως, ἡ.
Fides, fidium, χορδὴ, ῆς, ἡ, μίτυλος, ας, ἡ.
Fidibus canere, κιθαρίζειν, κιθαρῳδεῖν.
Fidicen, κιθαρῳδὸς, ὴ, ὁ, κιθαριστὴς, ὴ, ὁ.
Fidicula, λυρίον, ε, τὸ.
Fidicula, λύρνη, ης, ἡ.
Fidium cantus, ψάλμα, ατος, τὸ, ψαλμὸς, ὴ, ὁ.
Fido, πίσσυω ἐπὶ τῷ Ξεῷ, ἐπὶ τὸν Θεὸν, Deo, θαρρέω.
Fiducia, πεποίθησις, εως, ἡ, θάρσος, ους, τὸ.
Fiducia praditus, θαρσαλέος, ε, ὁ, & θαρρᾶλέος, ε, ὁ, θαρσὺς ὑος, ὁ, εὐθαρσὴς, ἐος, ὁ.
Fiduciæ expers, κίθαρσὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ.
Fiduciam affero, θαρσῶ, & θαρσύνω, & θαρρύνω.
Fidus, πιστὸς, ὴ, ἀξιόπιστος, ε, ὁ.
Figlina are, κεραμεία, ας, subaudi, τέχνη. κεραμευτικὴ τέχνη.
Figlios officina figoli, κεραμεῖον, ε, τὸ.
Figlina terra, κέραμος, ε, ὁ, πηλὸς, ὴ, ὁ.
Figlinum opus, πλάσμα, ατος, τὸ.
Figmentum, πλάσμα, ατος, τὸ.
Figo, πήγνυμι, ἁρμόζω, παχύνω, ῶ.
Figo obtutum, ἐμβλέπω.
Figo pedes, ἐμβαίνω.
Figulatis, κεραμικὸς, ὴ, ὁ, κεραμικὸς, ε, ὁ.
Figularia rota, τροχὸς γῆ κεραμικῶν.
Figulinus, κεραμικὸς, ε, ὁ, κεραμευτικὸς, ὴ, ὁ, κεραμικὸς, ὴ, ὁ.
Figulus, κεραμεὺς, ἑως, ὁ, πλάστης, ε, ὁ, πηλοπλάστης, ε, ὁ, πηλογλύφος, ὴ, ὁ, πηλοτοίχος, ὴ, ὁ.
Figura, σχῆμα, ατος, τὸ, τύπος, ε, ὁ.
Figura, translatio, τρόπος, ε, ὁ.
Figurata dictio, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
Figurate loquor, αἰνίζω, τροπολογέω, ῶ.
Figuratus sermo, τροπικὴ λέξις, τροπολογία, ας, ἡ.
Figuratio, σχηματισμὸς, ὴ, ὁ.
Figuro, σχηματίζω, πλάττω.
Fila aranei, ἀράχνια, ων, τὰ.
Fila dedeco, κρόκην, vel ἄρκα κατέγω, κατακλώθω.
Filia, θυγάτηρ, τέρος, & τρὸς, ἡ.
Filiola, θυγάτριον, ε, τὸ, παιδίον, ε, τὸ, θέλυ, υος, τὸ.
Filiolus, τεκνίον, ε, τὸ, υἱδιον, ε, τὸ, παιδίον, ε, τὸ.
Filius, υἱὸς, ὴ, ὁ, τέκνον, ε, τὸ, παῖς, δὸς, ὁ.
Filius unicus, μονότοκος κόρος.
Filix, herba, πτερὶς, ίδος, ἡ.
Filum, νῆμα, τος, τὸ. σπάρτη, ης, ἡ, ῥάμμα, ατος, τὸ.
Filum Parcarum, κλωστὴρ, ῆρος, ὁ.
Fimbria, κράσπεδον, ε, τὸ, θύσανος, ε, κροσσὸς, ὴ, ὁ.
Fimbriatus, θυσανωτὸς, ὴ, ὸν, κροσσωτὸς, ὴ, ὸν.
Fimetum, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
Fimus, κόπρος, ε, ὁ & ἡ, σκύβαλον, ε, τὸ.
Finalis, τελευταῖος, ε, ὁ.
Findo, σχίζω, διαῤῥήσσω, ῥήγνυμι.
Fine carens, ἀτελεύτητος, ε, ὁ.
finc Fine, διὰ βίᾳ, βιαίως.
Finem facio, ἐπιτίθημι τὸ τέλος, ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα.
Finem facere dicendi, καταλήγειν τὸν λόγον. τελος μύθῳ ἐπιθεῖναι, Poetice.
Finem impono, ἵστημι τέλος, παύω, ἀπαυράζω, παύομαι ἢ ἄρμα, finem currendi facio.
Finem imponere orationi, καταπαύειν τὸν λόγον.
Fingo, πλάττω, ὑποκρίνομαι. pro simulare, προσποιέομαι εἶναι φίλον.
Finio, τελέω π, τελευτᾶν λόγον.
Finio, definio, ὁρίζω, ἀφορίζω.
Finire vitam, καταλύειν τὸν βίον.
Finis, τέλος, εος, τὸ, πέρας, ατος, τὸ, τελευτὴ, ῆς, ἡ, τέρμα, ατος, τὸ.
Finis, limes, terminus, ὅρος, ε, ὁ, πέρας, ατος, τὸ, τέρμα, ατος, τὸ.
Finitimus, πρόσορος, ε, ὁ, ὅμορος, ε, ὁ, πρόσχωρος, ε, ὁ.
Finitor, ὁριστὴς, ὴ, ὁ, τελωνητὴς, ὴ, ὁ.
Finitus, περατωτὸς, ὴ, ὸν, ὡρισμένος, ε, ὁ.
Fio, ἔω, γίνομαι, & γίγνομαι, ὑπάρχω.
Fit, pro evenit, συμβαίνει.
Fiat, γένοιτο.
Fieri potest, ἐνδέχεται, οἷόν τε, δυνατόν ἐστι.
Fieri non potest, οὐκ ἐνδέχεται, ἀδύνατόν ἐστι.
Fieri potest, ut, δύναται, sequente infinito.
Fieri non potest, quin, ὅπως οὐκ ἔστιν, ὅπως ἀ, οὐχ οἷόν τε.
Firmamentum, στήριγμα, ατος, τὸ, ἔρεισμα, ατος, τὸ.
Firmatus, ἱδρυτὸς, ὴ, ὁ.
Firme, & firmiter, βεβαίως, τεμῶς.
Firmitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, τεμότης, ητος, ἡ.
Firmo, στηρίω, ῶ, πηγνύω, στηρίζω.
Firmus, stabilis, βέβαιος, ε, ὁ, τεμὴς, ὴ, ὁ, ἕδραῖος, ε, ὁ.
Fiscella, σίβη, ης, ἡ, πλεκτάνη, ε, ὁ. pro capistro, ἐμὸς, ὴ, ὁ.
Fiscus, urarium, φίσκος, ε, ὁ, ταμεῖον, ε, τὸ.
Fissilis, σχιστὸς, ὴ, ὁ.
Fissio, σχίσις, εως, ἡ.
Fissura, σχισμὴ, ῆς, ἡ, σχίσμα, ατος, τὸ, ῥαγὰς, ἀδος, ἡ.
Fissura manuum, χειρὸς, ἀδος, ἡ, vel χειρὰς. per catachresim significat etiam fissuram pedum.
Fissura manuum, vel pedum laboro, χειρόω, ῶ.
Fissus, ἐρικτὸς, ὴ, ὁ, διαῤῥῳξ, ῳγὸς, ὁ, σχιστὸς, ὴ, ὁ.
Fistuco, as, ἐδαφίζω.
Fistula, σύριγξ, γγος, ἡ, δόναξ, ακος, ἡ, αὐλὸς, ὴ, ὁ,
Fistula cano, συρίζω, ίσω, vel ίττω.
Fistulæ cantus, ἰυγμὸς, ὴ, ὁ.
Fistulator, συριακτὴς, ὴ, ὁ, αὐλητὴρ, ῆρος, ὁ.
Fistulosus, συριγγώδης, ες, ὁ, ἡ.
Fixus, πεπηγμένος, ε, ὁ, πακτὸς, ὴ, ὁ.

F L

Flabellum, & flabrum, πτύον, ος, τὸ, ῥιπίδιον, ε, τὸ.
Flaccelen, χαλάω, ῶ, μαραίνομαι.
Flacciditas, μάρανσις, εως, ἡ, μαρανσὶς, ὶδος, ἡ.
Flaccidus, χαλαὸς, ὴ, ὁ, σαθρὸς, ὴ, ὁ.
Flaccidum reddo, μαραίνω, λύτιμαίνω, σαθρόω, ῶ.
Flagellatio, αἰκισμὸς, ὴ, μαστίγωσις, εως, ἡ, μάστιγμα, ατος, τὸ.
Flagellator, μαστιγίας, ου, ὁ.
Flagello, μαστίζω, ῥαπίζω τινα, μαστιγόω, ῶ.
Flagellum, μάστιξ, γος, ἡ.
Flagitiosus, μοχθηρὸς, ὴ, ὁ, ὕβριστὴς, ὴ, ὁ, πονηρὸς, ὴ, ὁ.
Flagitiosa vita, βδελυρία, ας, ἡ.
Flagitiosè, βδελυρῶς.
Flagitiosè vivo, ἀκολαστέω, ῶ, ἀκοσμέω, ῶ.
Flagitium, μοχθηρία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ὕβρις, ἰδος, ἡ.
Flagitium admittere, διαπράττεσθαι πονηρίαν, ἐργάζεσθαι κακά.
Flagito, αἰτιάλω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
Flagrantia, φλογμὸς, ὴ, ὁ, καῦμα, ατος, τὸ.
Flagrare desiderio, ποθῶ τινα, vel π, ἐπιποθῶ π.
Flagro, φλέγομαι, cum dativo.
Flagro studio infano, νοσέω, ῶ.
Flagris cædo, αἰκίζω, ἀλοάω, ῶ, θαμίζω, vel θάσσω, μαστιγόω, ῶ.
Flamea, inis, ἐρυθὰς, άδος, ἡ.
Flamma, φλὸξ, γὸς, ἡ.
Flammeus, φλογώδης, ες, ὁ, φλογεὸς, ὴ, ὁ.
Flarulentus, πνευματώδης, ες, ὁ, πνευματώδης, ες, ὁ.
Flatus, πνοὴ, ῆς, ἡ.
Flatum ventris emitto, βδέω, διαπνέω, & Poetice διαπτάω.
Flaveo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
Flavesco, ξανθίζομαι.
Flavus, ξανθὸς, ὴ, ὁ, πυῤῥὸς, ὴ, ὁ.
Flavam cæsariem habens, ξανθόκομος, ε, ὁ, & ξανθοκόμης, ε, ὁ.
Flebilis, πολύθρηνος, ος, ὁ, δακρυώδης, ες, ὁ, θρηνώδης, ες, ὁ.

Flebili voce loquor, μιθύρομαι, μυθίζω.
Flebiliter, ἀσιάβαστα.
Flecto genu, γόνυ κάμπτω.
Flecto, κάμπτω, γναμπτω, ἀγκυλόω, ῶ.
Flendus, θλιπτέος, α, ὁ, κλαυσέος, α, ὁ.
Fleo, κλαίω, ὀδύρομαί τινα, πενθέω τινά.
Flere facio, κλαυθμυρίζω.
ſine Fletu, ἀκλαυσὶ, & ἀκλαυτὶ, ἀστιφάκτως, & ἀστιφάκτι.
Fletus, κλαυθμός, ῦ, ὁ, θλῖψις, ε, ὁ, ὀδυρμός, ῦ, ὁ.
Flexanima oratio, λόγος ψυχαγωγός.
Flexibilis, καμπύλος, η, ὁ, λυγώδης, εος, ὁ.
Flexibilitas, ἀκαμψία, ας, ἡ, ὑγρότης, ητος, ἡ.
Flexibiliter, ὑγρῶς.
Flexilis, λυγώδης, εος, ὁ.
Flexio, κάμψις, εως, ἡ, καμπὴ, ῆς, ἡ.
Flexuoſus, καμπύλος, α, ὁ.
Flexus, ux, καμπὴ, ῆς, ἡ, κάμψις, εως, ἡ.
Flexu difficilis, δυσκαμπὴς, έος, ὁ & ἡ.
Flexu facilis, εὐκαμπὴς, έος, ὁ, εὔκαμπτος, α, ὁ.
Flo, ſpiro, πνέω, φυσάω, ῶ.
Floccifacio, ὀλιγώρως ἔχω τινός, ἀμελῶ τινος, ἀδεὴς ποιῶμαι.
Floccus, κρωσίς, ίδος, ἡ, ἀνάρπαλος, α, τὸ.
Floreo, ἀνθέω, ῶ. pro vigeo, ἀκμάζω. pro felix ſum, εὐδαιμονέω, ῶ, εὐτυχέω, ῶ.
Flores colligo, ἀνθολογίζω, ἀνθολογῶ.
Floride, ἀνθηρῶς.
Floriditas, ἀνθοσύνη, ης, ἡ, Poetice.
Floridus, ἀνθὴς, έος, ὁ, ἀνθηρὸς, ὰ, ὸν.
Flos, oris, ἄνθος, εος, τὸ. ἄνθη, ης, ἡ.
Flos ætatis, τὸ τῆ ἀκμῆς ἄνθος.
Floſculus, ἀνθύλιον, α, τὸ.
Fluctuatio, κύμανσις, εως, ἡ, κυμάτωσις, εως, ἡ.
Fluctuatio animi, παλιμβολία, ας, ἡ.
Fluctuo, & fluctuor, κυμαπίζεσθαι, κυματοῦσθαι. per metaphoram παράττεσθαι, ἐν ἀπορίᾳ γίνεσθαι.
Floſtus, κύμα, ατος, τὸ.
parvus Floſtus, κυδύνιον, α, τὸ.
Fluentum, ῥεῦμα, α, τὸ, ῥέυμα, ατος, τὸ.
Fluide, ὑγρῶς.
Fluidus, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν, κατάῤῥυτος, α, ὸν.
Fluito, ἐπικυλίζω.
Flumen, ποτιμὸς, ὴ, ὸν.
Flumion facundo natare, κατὰ ῥεῦμα, ἢ διὰ ῥοῆθαι.
Fluminaus, ποτίμιος, α, ὸν.
Fluo, ῥέω, κατασσάω, νάω, μύω, ἐκχέω.
Fluuialis, fluviatilis, fluviaticus, ποτίμιος, α, ὸν.
Fluvius, ποτιμὸς, ὸ, ὸν.
Fluminare, ποτιμιδὸν, ϑήλεια ποτιμά.
Fluxe, ῥᾳδίως.
Fluxio, ῥοὴ, ῆς, ἡ, διάῤῥοια, ας, ἡ.
Fluxione laborans, ῥευματικὸς, ὴ, ὸν.
Fluxione laborn, ῥευματίζω.
Fluxus, a, um, ῥᾴδιος, ία, ον, ῥυτὸς, ὴ, ὸν. pro momentaneo, ὀλιγοχρόνιος, α, ον.
Fluxus, us, ῥᾳδιος, εως, ἡ, ῥοὴ, ῆς, ἡ.

F O.

Focus, ἑστία, ας, ἡ, ἑστία, ας, ἡ.
Foco eodem utaotes, ὁμόκαπνος, ον, ὁ.
Fodico, νύττω, σκαλίζω.
Fodina, μέταλλον, ου, τὸ, μεταλλεῖον, ου, τὸ.
Fodina argenti, ἀργυρῖτις, α, τὸ, μέταλλον τοῦ ἀργυρίου.
Fodina auri; χρυσῖτις, ου, τὸ, χρυσωρυχία, ας, ἡ, & χρυσορυχεῖον, ου, τὸ.
Fodio, ὀρύττω, σκάπτω.
Fodio puteum, φρεωρυχέω, ῶ, & φρεωρυκτέω, ῶ.
Fœcunda, εὐτοκία, ας, ἡ, πολυγονία, ας, ἡ.
Fœcundo, ποιῶ, γόνιμον ποιέω.
Fœcundus, ἔυφορος, ου, ὁ, ἔγκυος, ου, ὁ, εὔτοκος, α, ὁ.
Fœde, αἰσχρῶς.
Fœdera facere, ferire, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo.
Fœderati, ὑποσπονδοὶ, ῶν, οἱ, σύμμαχοι, ων, οἱ.
Fœderatorum more, φιλίως, ἐσπονδίως.
Fœdifragus, ϖδιάσπονδος, α, ὁ, ἄσπονδος, α, ὁ.
Fœdirax, αἰσχρὸς, ὰ, τὸ, αἰσχρότης, ητος, ἡ.
Fœdiſſime, αἰσχιστα.
fœdo, μολύνω, μιαίνω.
fœdus, συνθήκη, ης, ἡ, σπονδὴ, ῆς, ἡ.
fœdus facere cum aliquo, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, σπένδεσθαί τινι, vel πρός τινα, σπονδοποιεῖσθαι. σπονδὰς, & ὁρκια τάμνω, κατατίθημι.
fœdus ſervare, ὁμόσαι τὰς συνθήκας, φυλάττειν τὰς συνθήκας.
contra fœdus, perfide, ϖδιασπόνδως.
contra fœdus facio, ϖδιασπονδέω, ῶ.
fœderis ſanctio, συνομοσία, ης, ἡ.
fœdus rumpere, ϖδιασπονδέω.
fœdus, a, um, deformis, αἰσχρὸς, ὰ, ὸν, δυσειδὴς, έος, ὁ, μορφὸς, ὴ, ὸν. γένος τῦ ϑήλυ, ſexus fœmineus.
fœmina, γυνὴ, ῆς, ϑήλεια, ας, ἡ, ϑῆλυ, υος, τὸ.
fœminam repræſento, γυναικίζω.
fœmineum ingenium, ϑηλύτης, ητος, ἡ.
fœmineus partus, ϑηλυτοκία, ας, ἡ.
fœminem partum edo, ϑηλυτοκέω, ῶ.
fœmineus, ϑηλυκὸς, ὴ, ὸν, ϑυλυδρὶς, α, ὁ.
fœmininus, ϑηλύπορος, α, ὁ.
fœneratio, δανισμὸς, ῦ, ὁ, δάνισμα, ατος, τὸ.
fœneratitius, δανιστικὸς, ὴ, ὸν.
fœneratitia pecunia, δάνισμα, ατος, τὸ.
fœnerato, ἐπὶ τόκῳ, ἐν τόκῳ.
fœnerator, δανιστὴς, ᾶ, ὁ· τοκιστὴς, ῦ, ὁ.
fœneratoria ars, ἀβελοστατικὴ, ῆς, ἡ.
fœnero, & fœneror, δανίζω τινί π.
fœnieulum, μάραθρον, α, τὸ.
fœnile, χορτοδοχῖον, α, τὸ.
fœnifecium, χορτοκοπία, ας, ἡ.
fœnum, χόρτος, α, ὁ, κάρφη, ης, ἡ.
fœous, τόκος, α, ὁ, δάνισμα, ατος, τὸ, δάνισμ, ατος, τὸ.
fœnore accipio, δανίζομαι.
cum fœnore beneficium referre, ἀμείβεσθαι σὺν ἐπιτιμήσει.
fœteo, δυσωδέω, ῶ, μυδάω, ῶ, κακῶς ὄζω.
fœtidus, δυσώδης, εος, ὁ, ἡ, βρωμώδης, εος, ὁ ἡ.
fœtidum os habens, ὀζοστομος, ου, ὁ.
fœtor, δυσωδία, ας, ἡ, κακωδία, ας, ἡ.
fœtor alarum, γρᾶσος, α, ὁ, κακόβρα, ας, ἡ, τρᾶγος, α, ὁ.
fœtura, ϑήσιμα, τος, τὸ, γονὴ, ῆς, ἡ.
fœtus abigens medicamentum, ἐκβόλιον, α, τὸ.
fœtum edo, λοχεύω, & λοχεύομαι.
fœtum immaturum patio, ἀμοτοκέω, ῶ.
fœtus, us, γονὴ, ῆς, ἡ. ὄγκωσις, α, τὸ, ἔκγονος, α, τὸ, ἔκγονὴ, ῆς, ἡ.
foliofus, φυλλώδης, εος, ὁ ἡ· πολύφυλλος, α, ὁ.
folium, φύλλον, ου, τὸ, πέτηλον, α, τὸ.
foliis abundans, φυλλώδης, εος, ὁ, ἡ.
foliis carens, ἀπέτηλος, α, ὁ, ἡ.
folia ſpargo, φυλλοβολέω, ῶ.
folia emitto, froodeſco, φυλλάω, ῶ.
foliolum, φυλλάριον, α, τὸ.
folliculus, ϑυλακιον, α, τὸ, φυσαλίον, α, τὸ.
follis, φῦσα, ης, ἡ, κάμινος, α, ὁ, καμίνιον, α, τὸ:
follis, pilæ genus, κάμινος, α, ὁ. ſcribitur & κάμινος, ῦ.
follibus aceendo, ἐκκαπίζω, ἐπίζω.
fomeotatio, ϑάλψις, εως, ἡ.
fomentum, ϑελπτήριον, ῦ, τὸ, ϑάλψις, εως, ἡ.
fomes, ὑπόκαυσις, ατος, τὸ, ἔναυσμα, ατος, τὸ, ζάπυρον, α, τὸ.
fons, πηγὴ, ῆς, ἡ, κρήνη, ης, ἡ.
fontanus, πηγαῖος, α, ὁ, κρηνικὸς, ὴ, ὸν.
fonticulus, πηγάδιον, α, τὸ.
foramen, ὀπὴ, ῆς, ἡ, πόρος, α, ὁ, τρύπημα, ατος, τὸ, τρῆμα, ατος, τὸ.
foramen acus, κύαρ, ατος, τὸ.
foramen auris, κυφόλη, ης, ἡ.
foraminoſus, τρηματώδης, εος, ὁ, ἡ.
forax, ἔξω, ἔκτος, ϑήκλη.
foras ejicio, ἐκπυρόω, ῶ.
forceps, πυράγρα, ας, ἡ, λαβὶς, ίδος, ἡ.
forceps cancrorum, χηλὴ, ῆς, ἡ.
forcepx fabrilis, πυράγρα, ας, ἡ.
fore, ἔσεσθαι.
forem, fores, foret, μέλλω.
forenſis, ἀγοραῖος, α, ὁ, ἀκροπολὸς, ὰ, ὸν.
forenſis gratia, ἀγοραίου χάριν.
forenſium rerum peritus, ἀγοραῖος, α, ὁ, ἡ.
fores, ϑύρα, αἱ, ϑυρίδες, αἱ, ϑυρώματα, ων, τὰ.
fores aperire, τὴν ϑύραν ἀνοίγω.
forfex, ψαλὶς, ίδος, ἡ.
forfice ablcindo, ἀποψαλίζω, ψαλίζω.
forfices, ψαλίδες, αἱ.
forficula, ψαλίδιον, α, τὸ.
fori, ἀκατασκόπτω, ων, τὰ.
forica, ἀφοδιστήριον, ου, τὸ.
forinſecus, ϑύραζεν, ἔξωθεν.
foris, ἔξωθεν, ϑύραζεν.
foris pernocto, ϑυραυλέω, ῶ.
forma, ἰδέα, ας, ἡ, μορφὴ, ῆς, ἡ, σχῆμα, ατος, τὸ, τύπος, α, ὁ.
forma rei cujuſque, κατάϑεσις, εως, μορφὴ, ῆς, ἡ.
forma decors, ἐμμορφία, ας, ἡ.
forma indecora, δυσμορφία, ας, ἡ, ἀμορφία, ας, ἡ, ἀκιδία, ας, ἡ, δυσειδεία, ας, ἡ.
forma carens, ἄμορφος, α, ὁ, ἀνείδεος, α, ὁ, ἐ ἡ, ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ.
forma conſpicuus, ἀγλαόμορφος, α, ὁ.
in aliam formam verto, μεταμορφόω, ῶ, μεταπλάσσω, vel ατω.
formatio morum, πλάσις, εως, ἡ.

Forma-

formatio, μόρφωμα, ατος, τό, πλάσις, εως, ἡ, τύπωσις, εως, ἡ.
formator, πλάστης, ου, ὁ, εἰδοποιός, οῦ, ὁ.
formica, μύρμηξ, ηκος, ὁ.
formicarum agmen, μυρμηκιά, ᾶς, ἡ, μυρμηδών, όν-, ὁ.
formicosus, μυρμηκώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
formicula, μυρμήκιον, ου, τό.
formidabilis, φοβητός, ή, ὁ, φοβερός, ά, ὁ.
formidabiliter, φοβερῶς.
formidator, ἀγωνιστής, ου, ὁ.
formido, inis, φόβ-, ος, ὁ, δέ-, ός-, τό, φόβη, ης, ἡ.
formido, metoo, φοβέω τινά, ὑποδειλιάω, πτήσσω.
formidolosus, πολύφοβ-, ος, ὁ, καταφοβ-, ος, ὁ, φοβερός, ά, ὁ.
formidolosus fum, φοβερὸς γίνομαι.
formo, σχηματίζω τι, τυπόω, ῶ, μορφόω, ῶ.
formositas, ἐμμορφία, ας, ἡ, καλοσύνη, ης, ἡ, κάλλ-, ους, τό, ἐλεός, έος, τό.
formosus, ἐλεός, έος, ὁ, ἔμμορφ-, ος, ὁ, ἐσχήμων, ον-, ὁ, ἀρτί-, ος, ὁ, καλός, ή, όν.
formosam faciem habeo, καλωπίζω, ῶ, ὁ, καλλωπίζω, σω, ὁ, ἐπρίστωρ-, ος, ὁ, καλλιπρόσωπ-, ος, ὁ.
formula, σχηματισμός, ου, τό, γραμματεῖον, ου, τό.
fornax, κάμιν-, ος, ὁ ἡ ὁ, βαλάν-, ου, ὁ.
foroan fuforia, χωνάτήριον, ου, τό, χόανος, ε, ὁ, ſeu χόανον, ου, τό.
fornicatio, πορνία, ας, ἡ.
fornicor, πορνεύω, πορνεύομαι.
fornix, icis, ὀρυμάγ, ας, ἡ, & pro lupanari, πορνεῖον, ου, τό.
fors, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ονος, ὁ.
forſan, forſitan, ἴσως, τυχόν, τάχα τε.
fortaſſis, ἴσως.
forte, fortuoa, ἐκ τύχης, ἴσως, κατὰ τύχης, διὰ τύχην, κατὰ τύχην.
ſi forte, εἴ πως.
ne forte, μή πως.
niſi forte, εἰ μὴ ἄρα. ἐστὸς εἰ μή.
forte, ἴσως, τυχόν, συμβαίν.
fortifico, ἰσχυρίζω, διαπραγματεύομαι, κρατυνέω, ῶ.
fortis, ἀνδρώδης, ου, ὁ, ἰσχυρός, ὸν, ὁ, κραταιός, ὸν, ὁ.
fortis ſupra modum, ὑπερήφανος, ου, ὁ, ὑπερφυόφρων, ον, ὁ.
forti animo fum, ἐυθυμέω, ῶ.
fortem virum me præſto, ἀνδρικὸν ἐμαυτὸν παρέχω, ἀνδρικὸν φαίνομαι, ῶ.
fortiſſimus, ἀνδρωδέστατος, η, ὁ, ἄριστος, η, ὁ.
fortiter, εὖ, γενναίως, ἰσχυρῶς.
fortiter agere, ἀλκίζομαι.
fortiter ferre, εὐκόως φέρω.
fortitudo, ἀνδρία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
fortuito, κατὰ τύχην, διὰ τύχην.
fortuitus, τυχηρός, ὸν, ὁ, τυχαῖ-, ος, ὁ.
fortuna, τύχη, ης, ἡ, δαίμων, ον-, ὁ, κλῆρ-, ου, ὁ.
fortunæ bona, τὰ τῆς ἐκ τύχης.
fortunæ indulgentia, ἐπιτυχία, ας, ἡ.
fortunæ committo, τῇ τύχῃ ἐπιτίθημι, τῇ τύχῃ πιστεύομαι.
fortunam omnem experiri, ἀνατρέπειν πάντα κύβον.
fortunæ, facultates, βίοτος, ου, ὁ, ὄλβ-, ος, ὁ, χρήματα, των, τά, τὰ ὄντα, τὰ ὑπάρχοντα, οὐσία, ας, ἡ, πτήματα, ατων, τά βοσκήματα, ατων, τά.
fortuna proſpera, εὐδαιμονία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
fortona proſpera uti, εὐπράττειν, vel κατὰ πράττειν, εὐτυχεῖν, εὐδαιμονεῖν.
fortuna adverſa, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσχία, ας, ἡ.
adverſa fortuna uti, ἀτυχεῖν ἐν τινι.
fortunate, εὐδαιμόνως, εὐπάτρως, ἀτυχίως, ſive ἀτυχῶς, τυχηρῶς.
fortunatus, ἄτυχής, όν-, ὁ, ἐδαίμων, ονος, ὁ, μακάρ-, ος, ὁ.
fortuno, ὀλβιάζω.
foruli, θυλάκια, ων, τά.
forum, ἀγορά, ᾶς, ἡ, πωλητήριον, ου, τό.
forum nuodinarium, ἐμπόριον, ου, τό, & ἐμπορεῖον, ου, τό.
forum piſcarium, ἰχθυοπωλεῖον, ου, τό.
forum rerum venalium, ἀγορὰ τῆς ὠνίου, ἀγορὰ τῆς πωλουμένων, & ſimpliciter ἀγορά.
in forum, εἰς ἀγοράν, ἀγοράζω.
forum judiciale, δικαστήριον, ου, τό.
foſſa, τάφ-, ου, ὁ, λάκκ-, ου, ὁ, διώρυξ, υκ-, ὁ.
foſſilia, ὀρυκτός, ὴ, ὸν.
foſſio, ὄρυγμ-, ατ-, τό, ὀρυχή, ῆς, ἡ.
foſſor, σκαπτήρ, ῆρ-, ὁ, ὀρυκτήρ, ῆρ-, ὁ.
foſſura, ὄρυγμ-, ατος, τό.
foſſus, κατορυκτός, ὴ, ὸν, κατάντης, υγ-, ὁ.
fotus, particip. θαλφθείς, έντ-, ὁ.
fotus, us, τρυφερότης, ητος, ἡ, ἐμβολή, ῆς, ἡ.
fovea, βόθυν-, ος, ὁ, βόθρ-, ου, ὁ, τάφρ-, ου, ὁ.
foveo, θάλπω, τιμάω, ῶ.
foveo bellum, πολεμιστροφέω, ῶ.
foveor ſpe inani, ὑποθάλπομαι ἐλπίδι.

F R.

fraces, τρύξ, υγός, ἡ, ἐξεπίσμητα, τά, τέφρωλα, τά.
fractio, ἀπάγμ-, ατ-, τό, κλάσις, εως, ἡ.
fractor, κατάστης, ου, ὁ.
fractura, κλάσις, εως, ἡ, συντέμημ-, ατος, τό.
fractus, a, um, κεκλασμέν-, ος, ὁ, κεκλασμένη, ης, ἡ, κεκλασμένον, ου, τό. κατεαγώς, ότ-, ὁ, κατεαγώς, ῆς, ἡ, κατεαγός, ότ-, ὁ, τό.
fractus ſenio, ἀπωρικὸς γήρᾳ.
fractus deliciis, τεθρυμμέν-, ος, ὁ, ἐθρυπτος, ον, ὁ.
fractus morbo, κακοκαμέν-, νόσῳ, pro νόσῳ, Poetice.
fractus viribus, ἄκλυτ-, ος, ὁ, ὁ, ἡ ἡ.
fractu difficilis, δυσκατάκτ-, ος, ὁ, δύσθρυπτ-, ος, ὁ, δυσκατάλακτ-, ος, ὁ.
fractu facilis, θραυλὸς, ἡ, ὁ, ἐθρυπτ-, ος, ὁ, ἔκλυτ-, ος, ὁ, ἐυκάτ-, ος, ὁ, ſive ἐυκάτακτ-, ος, ὁ.
fræno, χαλιναγωγέω, ῶ, ἀμπυκίζω, ἱππίζω, κολάζω, χαλινόω, ῶ, ἐγχαλινόω, ῶ.
fræno carens, ἀχάλιν-, ος, ὁ, ἐ ὁ, ἀχάλινοτ-, ος, ὁ.
fræno rego, χαλιναγωγέω, ῶ.
frænum, χαλινός, ὁ, ὁ.
frænum reſpuo, ἀφυσιζῶ.
frænum mandens, χαλινοφάγ-, ος, ὁ.
frænum injicio, φιμόω, ῶ.
fræni amans, φιλίππ-, ος, ὁ.
fræni patiens, πειθίππ-, ος, ὁ, εὐίππ-, ος, ὁ.
fræna aurea habena, χρυσίππ-, ος, ὁ.
fraga, orum, κάμμορα, ων τά.
fragilis, ψαθυρός, ὸν, ὁ, εὔθραυστ-, ος, ὁ, θραυστός, ὴ, ὸν.
fragilitas, εὔθραυστον, ου, τό, ψαθυρότης, ητ-, ἡ.
fragiliter, ψαθυρῶς.
ftagmen, & fragmentum, κλάσμ-, ατ-, τό, θραῦσμ-, ατ-, τό.
fragor, στόν-, ος, ὁ, πάταγ-, ος, ὁ.
fragor nubium, σύρριξις νεφῶν.
fragorem edo, ἀράσσω, ῶ, ἐστόν-, ἐπιβοάω, ῶ, πατάσσω, ῶ, ῥαβδάσσω, ῶ, σμφαγέω, ῶ, σμφαγίζω.
fragrans, ἐυοσμ-, ος, ὁ, ἐυώδης, ος, ὁ, ἐ ἡ.
fragrantia prata variis floribus, ἀνθοσμία λειμῶνες. Antiſophaoes.
fragrantia, ἐυωδία, ας, ἡ, ἐυώδες, εος, τό.
fragro, ὄζω, ἐυωδιάζομαι.
framea, ῥομφαία, ας, ἡ.
frangere animum, δαλάττεσθαι τὴν γνώμην.
frangere animum deliciis, ἀπαλύνω, ἐνθρύπτω.
fraogere navim, ναυαγῶ τὸ πλοῖον. & ναυαγῶ abſolute.
frangere vires, παρίημι.
frangere lapides, λιθοθλαῶ.
fraogere naves, ναυαγῶ τὸ πλοῖον.
frangi animo, ἐπιολιθοῦμαι τῇ γνώμῃ.
frangi malis, ἀνάπτεσθαι.
frangi qui nequit, ἄκαμπτ-, ος, ὁ, ἐ ἡ.
frango, κλάω, καταῤῥήγνυμι, θλάω.
frater, ἀδελφός, οῦ, ὁ. κοσίγνητ-, ου, ὁ.
frater uterinus, ὁμογάστρ-, ἀδελφός.
fratre careos, ἀνάδελφ-, ος, ὁ, ἡ ἡ.
fratres ex eodem patre, ὁμοπάτριοι ἀδελφοί.
frotres ex eadem matre, ἀδελφοὶ ὁμομήτριοι.
fraterculos, ἀδελφίδιον, ου, τό.
fraterne, ἀδελφῶν δίκην.
frateroitas, ἀδελφότης, ητ-, ἡ.
fraternus, ἀδελφικός, ἡ, όν, ἀδελφός, ἡ, όν.
fraterna ſocietas, ἀδελφότης, ητος, ἡ.
fratrum odium, μισαδελφία, ας, ἡ.
frarrum oſor, μισάδελφ-, ος, ὁ.
fratricida, ἀδελφοκτόν-, ος, ὁ.
fraudator, δόλιαστής, οῦ, ὁ, συλητής, οῦ, ὁ.
ſine fraude, ἀδόλως, ἄδολος, ἄπατος, ἄπατος.
fraudo, δόλιάω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, σφάλλω τινά, σφάλλομαι.
fraudulenter, ἀπατηλῶς, δολερῶς.
fraudulenter ago, κλωπεύω, δολεύομαι.
fraudulentia, ἀπάτη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudulentus, ἀπατηλός, ὴ, ὸν, δολερός, ὰ, ὸν.
fraus, ἀπάτη, ης, ἡ, βλάβη, ης, ἡ, πανουργία, ας, ἡ.
fraudes oppono fraudibus, ἀντιμηχανάομαι, ῶμαι.
fraudes ſtruere, πλάσσω μηχανάς.
fraodem cogitator, κακοῤῥάπτ-, ος, ὁ.
fraudum excogitatio, κακορραφία, ας, ἡ.
fraxineus, μελίν-, ος, ὁ.
fraxinus, μελία, ας, ἡ.
fremebunde, βρομηδόν.
fremebundus, κρυπτάντης, εντ-, ὁ.
fremitus, βρόμ-, ος, ὁ, ἐρυγμός, ῦ, ὁ, ῥόμαγμ-, ατ-, τό.
cum fremitu, βρομηδόν, βουχηδόν.
fremitus militum in pugna, ἀλαλητός, ῦ, ὁ.
fremitum edo, ἐπιῤῥόθιάζω, ῶ, ἀναβρυχάομαι, ῶμαι.

fremo, ἀμβρόμομαι, ῥοιζέττω.
frendeo, βρύχω τὺς ὀδόντας.
frendere dentibus, βρύχω τὺς ὀδόντας, ἀμπρέω τὺς ὀδόντας.
frequens, συχνὸς, ῆ, ὸ, θυκινὸς, ῆ, ὸ, πυκινὸς, ῆ, ὸ.
frequenter, ἀεὶ, & αἰεὶ, συχνῶς, πολλάκις.
frequentia, πλῆθ-ος, εθ-ος, τὸ, σύλλογος, ου, ὸ.
frequentia hominum, πολυανθρωπία, ας, ἡ.
frequentia habitatorum, συνοίκησις, εως, ἡ.
frequentissime, συνεχέστατα.
frequento, φοιτάω, ῶ, ὡς τὸ διδακτικὸν, ſchnlam: πολὺς διατρίβω.
freſus, vel freſſus, ὀκυπτὸς, ῆ, ὸ.
fretum trajicio, περθαλάσσω, & περθαλάσσομαι.
fretum, περθαλὴς, ῆ, ὸ, συνοχὴ, ῆς, ἡ, πέλαγος, ους, τὸ.
fretus, confiſus, πεποιθὼς, ότος, ὁ, τεθαῤῥηκὼς, ότος, ὁ.
friabilis, εὔθρυπτος, ος, ὁ, ψεθαφὸς, ῆ, ὸ,
friatio, θρύψις, εως, ἡ.
frico, ψάω, ψαιτρίβω.
fricta, fricticio, τρῖψις, εως, ἡ, ἐπίτεμμα, ατος, τὸ.
fricta, a, um, τηγανιόθὺς, ότος, ὁ.
frigefacio, ψύχω.
frigeo, ῥιγόω, ῶ, & ῥιγάω, ῶ, κατιψύχομαι.
frigeo, remiſſus ſum, ἀναπίττω.
frigeſcn, ὑποψύχομαι, κατιψύχομαι.
frigide, ψυχρῶς.
frigiditas, ψυχρότης, ητος, ἡ.
frigidus, ψυχρὸς, ῆ, ὸ.
frigidu dictio, ψυχρολογία, ας, ἡ.
frigida oratione utor, ψυχρολογέω, ῶ.
frigidus in verbis, & jejunus, ψυχρὸς, ῆ, ὸ, metaphorice.
frigo, coquo in fartagine, ῥοῦγω π, τηγανίζω.
frigo, tero, ματτυλόω, ῶ, λεπτύνω, θρύπτω.
frigus, oris, κρύος, εος, τὸ, ψύχος, εος, τὸ, ῥῖγος, εος, τὸ.
frigore obtorpeſco, μηλάω. ῶ, μηλάομαι, ῶμαι.
præ frigore tremo, βαιβαλίζω.
frigus intenſum, κρυμὸς, οῦ, ὸ.
frigus matutinum, ῥιβόης, οντος, ὁ.
fruo, tero, λεπτύνω, ῶ, λεπτύνω, θρύπτω.
fritillus, τυμπ-ον, ου, ὸ.
frivolus, ψυχρολόγος, ου, ὸ, φλυκὸς, ῆ, ὸ.
frivolas res conſectatus, ματαιολοιχὸς, ῆ, ὸ.
frixio, φρυγμὸς, οῦ, ὸ.
frixio in ſartagine, τηγανισμὸς, οῦ, ὸ.
frixus, φρυκτὸς, ὴ, ὸ.
froadatur, κλειδάτῳ, ῆρος, ὸ, φυλακοπᾶς, ᾶντος, ὸ.
frondeo, φυλλορροῶ, ῶ, λεπτυλίζω.
frondoſus, πολύφυλλος, ου, ὸ, φυλλώδης, εος, ὸ.
frons, frondis, φύλλον, ου, τὸ, πέτηλον, ου, τὸ, κλαδὸς, ου, ὸ.
frondes amitto, φυλλορροέω, ῶ.
frondibus luxurio, φυλλοκομέω, ῶ.
frons contracta, σκυλλα. ης, ἡ, metaphorice.
frons inverecunda, τὸ σκυλακῶδες.
frons in acie militari, μέτωπον, ου, τὸ, τόμη, ατος, τὸ.
frons, frontis, μέτωπον, ου, τὸ.
frontale, περιαλοίσημον, ου, τὸ, ὑπομετώπιον, ου, τὸ.
frontem contrahere, τὸ μέτωπον ἀκαμπῶ.
frontem exporrigere, τὸ μέτωπον χαλῶ.
frontem latum habens, εὐρυμέτωπος, ος, ὸ.
frontem capernatam habens, φαμιόμματος, ος, ὸ.
adverſa fronte, μετωπηδὸν.
frons pertricta, ἀπεψοθρισμένος.
in fronte collocatus, προτεταγμένος, ος, ὸ.
frontis inſpector, μετωποσκόπος, ου, ὸ.
frnaris tugæ, κιμβυγαὶ, ῶν, αἱ, σολὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
fructifer, σαρίκαρπος, ου, ὸ, καπνίκαρπος, ου, ὸ, ἐπικάρπιος, ου, ὸ, ἐγκάρπὺς, ύος, ὸ, καρπίμος, ου, ὸ, καρπώσιμος, ου, ὸ, ἡ, καρποφόρος, ου, ὸ.
fructifico, λοπκοποιῶ, ῶ.
fructum annum fero, σπαστοφορέω, ῶ, ἐπετοφορέω, ῶ.
fructum capio, ἀφελέομαι, ῶμαι, γεωργέω, ῶ, λοπλαίω, καρπόομαι, ῶμαι, καρπίζομαι, καρπεύω, σπαρπόομαι, ῶμαι, ἐκαιρέω, ῶ, ἐπαυξάνομαι, & ἐπαύξομαι.
fructus decerpo, ſeu colligo, καρπίζω, σπαρπίζω, ἐπιδίζω.
fructum percipio ex calamitatibus Reipublicæ, γεωργῶ τὺς συμφορὰς, vel καρπόομαι τὺς τῆ πόλεως συμφορὰς.
fructum fero, ἐπικαρπίζομαι.
fructuoſus, πολύκαρπος, ου, ὸ, ἔγκαρπος, ου, ὸ.
fructus, καρπὸς, ῦ, ὸ.
fructus autumnales, ὀπωρισμὸς, ῦ, ὸ.
fructus decerpo, σπαρπίζω, ἐπιδίζω.
fructus ſemper habens, ἀένναος, ος, ὸ.
fructus aureos ferens, χρυσόκαρπος, ου, ὸ.
fructus cereales colligo, τριγάω, ῶ.
fructus fero, gigno, ἀφιπαρπόω, ῶ.
fructus mature tedo, πρωϊκαρπίω, ῶ.
fructuum ubertas, ἀνκαρπία, ας, ἡ, καρποφορία, ας, ἡ.

fructus, commodum, utilitas, καρπὸς, ῦ, ὸ, λοπλαισις, εως, ὺ, ὄνησις, εως, ὺ, ὠφέλεια, ας, ἡ.
fructus, & utilitatis aliquid percipere ex aliquo, ἀγαθόν τι ἐκκαρπῶ τινος.
frugalis, χρησὸς, ῆ, ὸ, σώφρων, ονος, ὸ, ἐγκρατὴς, ὸος, ὸ.
frugalis menſa, αὐτηρὰ τράπεζα.
frugalitas, ἐυτέλεια, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
frugaliter, σωφρόνως, ἐγκρατῶς, ἐυτελῶς.
ad frugem bonam redire, χρησὸν αὖθις γίγνεθαι.
frugeo, καρπὸς, ῆ, ὸ, ἐπικαρπία, ας, ἡ.
fruges conſumere natus, σπάκαρος, ου, ὸ.
frugi, χρησὸς, ῆ, ὸ, σώφρων, ονος, ὸ, ἐυθλὸς, ῆ, ὸ.
frugi homo ἐλεγμὸς, ὸος, ὸ, ἐυδίαιτος, ου, ὸ.
frugifer, καρποφόρος, ου, ὸ, ἔυοσος, ου, ὸ.
nullius frugis, ἄχρηστος, ου, ὸ, ἀχρὴς, ου, ὸ.
fruitio, λοπλαισις, εως, ἡ.
frumentaceus, σπαπὸς, ῆ, ὸ.
frumentaria navis, σπαγωγὰ ναῦς.
frumentariæ rei penuria laborare, ὠ σπάδὺς γίνεθαι.
frumentarius, σπαπὸς, ῆ, ὸ.
frumentarius mercator, σπαπάπελος, ου, ὸ, σπαπώλης, ου, ὸ.
frumentatio, σπαλογία, ας, ἡ, ἐπισπασμὸς, οῦ, ὸ, σίτησις, εως, ὺ, σπαπὴ, ας, ἡ.
frumentator, σπαλάγος, ου, ὸ, σπάνης, ου, ὸ.
frumeatatum excurrere, προνομὴν ποιεῖθαι, σπαπωνεῖθαι.
fiumentor, σπαλογία, ῶ, ἐπισπίζομαι, σπαπάω, ῶ.
frumentum, σῖτος, ου, ὸ.
fiumentum tuicicum, καυκασὶς, ου, ὸ, σῖτος, ε, ὸ.
frumentum præbeo, σπαγωγίζω.
frumentum veho, σπαγωγέω, ῶ, σπαγία, ῶ, & σπαγαγίκη σπαγωγὴ. Lucianus.
frumeatum metiri, σπαμετρῶ.
fruor, λοπλαίω τῆ ἀγαθῶν, bouis: ἐκπεπυγχάνω, cum genitivo.
fruor otio, καρπόομαι σχολὴν. λοπλαίω σχολῆς.
fruſtatim, κατὰ μέρη.
fruſtra, μάτην, ματαίως, εἰκῆ, κένεως.
fruſtra verba facere, ματαίως λέγω.
fruſtra coaari, ματαιοπονῶ.
fruſtra laborare, μάτην πονῶ, ματαιοπονῶ.
fruſtrari ſpe, διαμαρτάνω τ ἐλπίδος, vel λοπεπυγχάνω.
fruſtrari ſpem, προλιόσαι τὺς ἐλπίδας.
fruſtratio, ἀπάτη, ης, ἡ, λοπάθλια, ατος, τὸ.
fruſtratin opinionis, ἀστοχία, ας, ἡ.
fruſtro, ψεύδομαί τ, ἐξαπατῶν, ῶντ, λοπεπυγχάνω.
fruſtior, λοπεπυγχάνω τ ἐλπίδος, ψεύδομαι τ ἐλπίδος.
fruſtulum, ψωμὶς, ὶδος, ἡ, τομάχιον, ου, τὸ.
fruſtum, τόμαχος, ου, ὸ, ψωμὸς, οῦ, ὸ, θρύσμα, ατος, τὸ.
ia fruſta concido, ἐρτομέω, ῶ.
fruſtum panis, ψωμὸς, οῦ, ὸ, ἄρτου παπικὸς, θρύμμα, ατος, τὸ.
fruteſcum, θαμνὼν, ῶνος, ὸ, ὕλαμβ, ατος, τὸ.
frutex, θάμνος, ου, ὸ.
fruticetum, θαμνῶδες τόπος.
frutico, θαμνίζω, θάμνος φύω.
fruticoſus, θαμνώδης, εος, ὸ, ἡ, ὲ.

F U.

fucatus, φυκιθὴς, ῶντος, ὸ.
fucata facies, γραφὴ, ῆς, ἡ.
fuco, ας, καμόω, ῶ, κονάω, ῶ, φαρμάσσω, ſeu ἄττω, φυκόω, ῶ.
fucus comam, ἐλίσσεθαι τὴν κόμην.
ſine fuco, ἀδόλως, ἀπλάστως.
fuco carens, ἄφυκος, ου, ὸ, & ἡ.
fucum alicui facere, φενακίζω τινά.
fucus, φῦκος, εος, τὸ. pro fraude, φενακισμὸς, οῦ, ὸ.
fucus orationis, ἀρτύσεις, ῦ, ὸ.
fucus pro ape ſias ſpicnlo, κηρὸν, λίπος, ὸ.
fuga, φυγὴ, ῆς, ἡ, ἀποφυγὴ, ῆς, ἡ, φύξις, εως, ἡ.
fuga labotis, φυγοπονία, ας, ἡ.
fugam capeſſere, φυγὴν αἴρεσθαι, φεύγω.
in fugam conjicio, τρέπω, & στέω, στέω.
in fugam vertere, τρέπειν ἐς φυγήν.
fugum adorno, βαλλόω τὴν λόφωσιν.
fugax, φυγαλὸς, ῆ, ὸ, φυγὰς, άδ-ος, ὸ, ἀκμάλατ-ος, ου, ὸ, ἡ.
fugiendus, ἀλυτὸς, ῆ, ὸ, ἀπομλατ-ος, ου, ὸ, ἡ.
fugio, φεύγω, διαφεύγω τὺς κινδύνους, pericula: pro latere, λανθάνω.
fugere velis temiſque, φεύγω φυγῆ ἀπλίκτῳ.
fugitive, δραπετικῶς.
fugitivus, δραπέτης, ου, ὸ, φυγὰς, άδ-ος, ὸ.
fugito, δραπετεύω.
fugo, φυγαδεύω ἐκ τ πολέως· τρεπὴν ποιῶμαι τῆς πολεμίων, hoſtes, διώκω.
fui, ἐλὼ, ἐχρησάμην.
fulcimentum, ὄρεισμ-α, ατ-ος, τὸ, στήριγμ-α, ατ-ος, τὸ.
fulcio, ἐρείδω, στηρίζω.
fulcio columnis, ὑποστυλόω, ῶ.

fulcrum, ὑποσφύγιον, ατος, τό, ἔρεισμα, ατος, τό.
fulcrum toti, ſive pes lecti, ἐρμίνιον, ου, τό, ἔρμις, vel ἔρμις, ιδος, ἡ.
fulgen, ἀστραγίζω, σίλβω, στιλπνίζω.
fulgetrum, ἀστραπή, ῆς, ἡ, στεροπή, ῆς, ἡ.
fulgidus, ἀστράεις, εσσα, εν, ὁ, ἡ, ἀκτινοβόλος, ος, ον, λαμπρός, ά, όν, σιλβηδών, όντος, ὁ, ἡ, φωτεινός, ή, όν, πυρσεργάτης, ου, ὁ, φλογερός, ά, όν, φλογερὸς, ῆ, ὁν, φλογέος, ατος, ὁ, φλέγμων, ονος, ὁ, ἡ, φλογερὸς, ῆ, ὁν, φλογέος, ατος, ὁ, φλέγμων, ονος, ὁ, φλογερὸς, ῆ, ὁν.
fulgor, ἀστραπή, ῆς, ἡ, στεροπή, ῆς, ἡ.
fulgorem emitto, ἀναφλύω, ἀναλάμπω.
fulgorem reflecto, ἀντιλάμπω, ἀνταυγέω, ῶ.
fulgur, σίλας, ατος, τό, αὐγή, ῆς, ἡ.
fulgura ferens, ἀστραπηφόρος, ος, ὁ.
fulguralis, ἀστραπαῖος, α, ον.
fulguratio, ἀστραπή, ῆς, ἡ.
fulguro, ἀστράπτω, κεραυνόω.
fulguro circumquaque, ἀστεροπάω.
fulica, ἐμβάς, άδος, ἡ, ἐρυθρόπους, ποδος, ὁ, ἡ.
fuliginoſus, αἰθαλώδης, ους, ὁ, ἡ, αἰθαλώδεις, εσσα, εα, & Poetice, αἰθαλόεις, ους, ὁ, ἡ, ψολόεις, ους, ὁ, ἡ, λιγνώδης, εσσα, ες, & λιγνύεις, εσσα, εν.
fuligo, λιγνύς, ύος, ἡ, καπνία, ας, ἡ, αἰθάλη, ης, ἡ.
fullo, γναφεύς, έως, ὁ.
fullonia, γναφεῖον, ου, τό, & γναφήϊον, ου, τό.
fullonicus, γναφικός, ή, όν, seu γναφικὸς, ἡ, όν.
fullonicam exerceo, γναφεύω, seu γναφεύω.
fulmen gerens, κεραυνοφόρος, ος, ον.
fulmen, κεραυνός, ῦ, ὁ.
fulminie in modum coruſcans, κεραυνώδης, ους, ὁ, ἡ.
fulmina tangi, κεραυνοῦσθαι.
fulmine ictus, κεραυνίας, ου, ὁ, κεραυνοβοληθείς, ντος, ὁ.
fulminetur Jupiter, τερπικέραυνος, ου, ὁ.
fulmineus, κεραύνιος, ος, ον.
fulmino, κεραυνόω, ῶ, κεραυνοβολέω, ῶ.
fulvus, πυῤῥός, ή, όν, τυφώδης, ης, ες.
fumerium, κάπνη, ης, ἡ, καπνοδόχη, ης, ἡ.
fumatio, κάπνισμα, ατος, τό.
fumidus, καπνώδης, ους, ὁ, ἡ, ες.
fumigo, καπνίζω.
fumo, καπνίζω, καπνὸν ἀναδίδωμι.
fumoſus, καπνώδης, ους, ὁ, ἡ, ψολόεις, ους, ὁ, ἡ, ες.
fumus, καπνός, οῦ, ὁ, ψόλος, ου, ὁ.
fumo infeſto, τύφῳ καπνῷ, τυφόω, ῶ.
fo fumum evaneſco, ἐκτυφόομαι, ῶμαι, & ἐκτύφομαι.
in fumum redigo, ἐκτυφόω, ῶ, ἐκτύφω.
fumi vortex, πλόκιον, ου, τό.
funale, λαμπὰς, άδος, ἡ.
funambulus, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
functio, ἐνέργημα, ατος, τό, ἀντιτέλεσις, εως, ἡ.
functio Eccleſaſtica, λειτουργία, ας, ἡ, λειτούργημα, ατος, τό.
functus, τελέσας, αντος, ὁ, ἀνεργήσας, αντος, ὁ.
funda, rete piſcatorium, βόλος, ου, ὁ, ἀμφίβληστρον, ου, τό.
funda, σφενδόνη, ης, ἡ, χειρεμβολή, ῆς, ἡ.
funde emiſſus, λιθοσφενδονητός, ου, ὁ, ἡ.
funda disjicio, διασφενδονάω, ῶ, & άω, ῶ.
funda otor, σφενδονάω, ῶ, & άω, ῶ.
fine fundamento, ἀθεμέλιος, ος, ον.
fundamentum, θεμέλιον, ου, τό, βάσις, εως, ἡ.
fundamenta jacere, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, ἀρχὴν βάλλεσθαι, θεμελίου, κρηπίδων.
fundamenta jecere libertatis, βάλεσθαι κρηπῖδα ἐλευθερίας.
fundamenta profunde habens; βαθυκρηπὶς, ίδος, ὁ, ἡ, ὑψιθέμελος, ος, ον.
fundamentis emn, λιθοθεμελίου, ῶ, ἐξεδαφίζω.
fundator, θεμελιωτὴς, οῦ, ὁ.
fundatus, τεθεμελιωμένος, η, ον.
fundens verba ſine judicio, & delectu, ἀκριτόμυθος, ος, ον, ὁ, ἡ, & ἡ.
funditor, σφενδονήτης, ου, ὁ, ſeu σφενδονίτης, ου, ὁ.
funditus, ὦλον, ου, ὅλεθρος, πανωλεῖ, ἐκ θεμελίου, ἐκ βάθρου.
funditus evello, ὑποσύρω.
funditus evertere urbes, πόλεις ἐκ βάθρων κινεῖσθαι.
fundo, as, θεμελιόω, ῶ, καταβαθύνω.
fundo, is, λιθοχέω, ῶ, σπείδω, κατασχέω, ῶ, χυτεύω.
fundo lacrymas, κατάβω δάκρυα, χέω, & σπένδω δάκρυα, λείβω δάκρυα.
fundo verba vana, κενοφωνέω, ῶ.
fundo, liquefacicudo diffluere facio, χέω.
fundo aurum, χρυσοχοέω, ῶ.
fundo, io fugam verto, κατατρέπω, & καταστρέφομαι.
fundo cereus, ἀναθηλάω, άσω, ἐ.
fundum, πυθμὴν, ένος, ὁ, βόθος, ου, τό, βυθὸς, ου, τό.
fundum navis, γάστρα, ας, & γάστρη, ης, ἡ, quod ſignificat etiam fundum vaſis, ἀμφικύπελλον, ου, τό.
in fundo maris, πρὸς τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης.
fundus, χωρίον, ου, τό, ἀγρὸς, οῦ, ὁ.
fondus exiguus, agellus, γύδιον, ου, τό.
funebris, ἐπιτάφιος, ος, ον, ἐπιτάφειος, ος, ον, ἐνταφίσιος, ος, ον.
funebris oratio, μνημαντικὸς λόγος, ἐπιτάφιος λόγος.
funebris concio, ἐνταφίσιος λόγος.
funereus, ἐνταφίσιος, ος, ον, κηδεῖος, ος, ον.
funero, ἐνταφιάζω, κηδεύω.
fnnes nautici, λινόγαια, ας, ἡ, ἐπίγαια, ας, ἡ, καμάλαι, ων, αἱ, & ἡ.
foceſto, μακύνω, ἐναγγίζω, μακρύνω, ῶ.
funeſtus, ἀλάθεμος, ος, ον, ἐναγὴς, ἐσσα, ὁ.
funeſte hora, λοίγιος ὥρη.
fungor magiſtratu, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, ἀρχὰς μετα-χειρίζομαι, διαχειρίζομαι τὰ τῆς πόλεως.
fungor munere Eccleſiaſtico, λειτουργέω, ῶ.
fungor officio, τοῦ καθήκοντος λειτουργέω, πράττω τὰ προσήκοντα, ἐπιτελέω, ῶ.
fungoſus, μυκητώδης, ους, ὁ.
fungus, μύκης, ητος, ὁ, & μύκις, ιος, ὁ, βωλίτης, ου, ὁ.
fungus ellychnii, μύκης, ητος, & μύκις, ιος, ὁ.
funiculus, σχοινίον, ου, τό, καλώδιον, ου, τό, σπάρτη, ης, ἡ.
funis, σχοῖνος, ου, ὁ, σπάρτη, ης, ἡ.
funus, κηδεία, ας, ἡ, τάφος, ου, ὁ.
funeris curatur, κηδεμὼν, όνος, ὁ.
funus euro, κηδεύω τινά.
fuous efferre, ἐκφέρειν τάφον, vel λιθοθετέω τινα.
prodire in funus, ἐς τὸ κῆδος ἐκπορεύω.
fur, κλέπτης, ου, ὁ, κλοπεύς, έως, ὁ, φώρ, ῥός, ὁ.
fur nocturnus, νυκτικλέπτης, ου, ὁ.
furum princeps, ἀρχίλοπος, ου, ὁ.
furaciſſimus, πανουργοκλοπος, ου, ὁ.
furacitas, κλεπτοσύνη, ης, ἡ.
furaciter, κλεπτικῶς.
furax, φιλόκλοπος, ου, ὁ, κλεπτικὸς, ή, όν.
furca, δίκρανον, ου, τό.
furcifer, κάφος, ους, ὁ.
furens, ὀμαδικὸς, ος, ὁ, ὀμαδικὸς, ή, όν.
furens Deorum taſtiſicus, θεομανὴς, ους, ὁ.
furens amore, ἐρωτομανὴς, ους, ὁ, ἐρωμανὴς, ους, ὁ.
furens ventis mare, ἀνεμόμανος θάλασσα.
furenter, μανικῶς.
furfur, πίτυρον, ου, τό.
furfuraceus, πιτυρώδης, ους, ὁ.
furfures, πίτυρα, ων, τά.
furia, ἐρινὺς, ύος, ἡ, ἀλάστωρ ορος, ὁ, & ἡ, δυσμενὶς, ίδος, ἡ.
furiæ, ἐρινύες, αἱ, ἀλάστορες, οἱ, & αἱ, δυσμενίδες, αἱ.
furialis, μανικὸς, ος, ὁ, διακλήσιος, ος, ὁ.
furibundus, ἐξεμμανὴς, ους, ὁ, μανιώδης, ους, ὁ.
furiis agitatus, παραληθὴς, ους, ὁ.
furiis egito, παραληθάω, ῶ.
furioſe, μανικῶς.
furioſus, μανιώδης, ους, ὁ, μανικὸς, ὴ, όν.
furnaria, πρυτανικὴ, ῆς, ἡ.
furnarius panis, πλιβανίτης ἄρτος.
furnus, πλίβανος, ου, ὁ, ἰπνὸς, οῦ, ὁ.
furo, re, ere, μαίνομαι, ἐνθουσιάζω, ἐμμανὴς, ὲς.
furo vehementer, ὑπερμαίνομαι.
furo bacchatium more, βακχάω, & βακχάομαι, & ἐκβακχάομαι.
furore, vel œſtro egitatus, οἰστρηλὴς, ητος, ὁ.
furore agitor, οἰστρηλατέομαι, ῶμαι.
furore lymphato corripior, νυμφόω, ῶ.
furore percitus, μανιώδης, ους, ὁ, & ἡ, μανιάκης, ου, ὁ.
furore plenus, ἐμμανὴς, ους, ὁ, ἀλομανὴς, ους, ὁ.
furore furorem ago, & agor, μανιάω, ῶ.
in furorem verſus, μανιώδης, ους, ὁ, πυρακτικὸς, ὴ, όν.
furor, oris, μανία ας, ἡ, ἡ ὑπερβολὴ μανίας.
furor, κλέπτω, κλοπεύω, συλάω.
furore corripi, ἐκμαίνεσθαι, ἐνθουσιάζω.
furtim, κλεπτικῶς, λαθραίως, λαθρα.
furtivus, κλεπτικὸς, ὴ, όν, λαθραῖος, α, ον.
furtum, κλοπὴ, ῆς, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
in furto deprehendo, φωρῶ, ῶ, ἐπιφωρῶ, ῶ.
furti focius, συγκλέπτης, ου, ὁ.
furvus, niger, ἐρεβώδης, ους, ὁ, μέλας, αινα, αν, ὁμαρὸς, ὴ, όν.
fuſcina, δίκρανον, ου, τό, τρίαινα, ης, ἡ, ἰχθυόκεντρον ου, τό.
fuſcus, λαμπάρυσος, ος, ον.
fuſe, χύδην.
fuſilis, χυτὸς, ὴ, όν, ῥυτὸς, ὴ, όν, χωνευτὸς, ὴ, όν.
fuſor, χωνευτὴς, οῦ, ὁ.
fuſor argenti, ἀργυροχόος, ου, ὁ.
fuſor auri, χρυσοχόος, ου, ὁ.
fuſorium inſtrumentum, χωνὶς, ὶδος, ἡ.
fuſoriue, χωνευτικὸς, ὴ, όν.
fuſtis, βάκτρον, ου, τό, ῥόπαλον, ου, τό, ξύλον, ου, τό.
fuſte cædo, ξυλοκοπέω, ῶ, ῥαπίζω, τυπτανίζω.
ſofuta, χυτὸς, ὴ, όν, χώνευμα, ατος, τό.

fuſus,

fusue, a, um, χυτὸς, ᾶ, ὁ, χωθὶς, ὀτ⊙, ὁ.
fusus longe lateque, ἀχιστ⊙, ᾶ, ὁ.
fusus, i, ἔτοκτ⊙, ᾶ, ὁ, πλοκὶς, ῆρ⊙, ὰ.
fusum torqueo, ἠλακάτῳ τορμιλίζω.
futilia dicere, μεταπολαχῶ.
futilis, χωθὼδ⊙, ε, ὰ, φλυαρὸς, ᾶ, ὰ.
futilitas, φλυαρία, ας, ἡ, μωταιότης, ητος, ὰ.
futoro tempore, ὑσὶμ χρόνῳ.
in futurum, ὀπιωδὶς.
futurus, a, om, μελλητόμυος, α, ὁ, μέλλων ἔσεσθαι a ἐσόμυος, η, ὁ.

G A.

GÆsum, teli genus, γαισὸς, ᾶ, ὁ.
Galbanum, χαλβάνη, ης, ἡ.
Galea, κόρυς, υθ⊙, ὁ, λόφ⊙, α, ὁ, πῖλος, ηκ⊙, ἡ, ἀμφιπερικαλία, ας, ἡ.
Galea criſtata, αὐβατὴς, ας, ἡ.
Galeam quaſſans, τυπτοπῖλος, ηγ⊙, ὁ.
Galeam auream habens, χρυσοπῖλος, ηγ⊙, ὁ.
Galea tegi, κρᾶτα σκέπεσθαι.
Galearus, κορυσὶς, ᾶ, ὁ.
Galericulum, πιλίδιον, α, τὸ, πιλίσκ⊙, α, ὁ, φρυγία, ης, ἡ.
Galarita, κορυδαλὸς, ὖ, ὁ, κόρυς, υθ⊙, ὁ.
Galerus, & Galerum, τίτυρ⊙, α, ὁ, πῖλημ, ατος, τὸ.
Galla, κυὶς, ἰδ⊙, ἡ.
Gallicinium, ἀλεκτροφωνία, ας, ἡ.
Gallina, ἀλεκτορὶς, ἰδ⊙, ὰ.
Gallinaceus, ἀλεκτορ⊙, α, ὁ.
Gallinaceus pullus, ἀλεκτρίδιον, α, τὸ, & ἀρτιθάλαμον, ε, τὸ.
Gallinago, ἀσκαλώπας, αβ⊙, ὁ.
Gallus, ἀλέκτωρ, ορ⊙, ὁ, ἀλεκτρὼν, ὀν⊙, ὁ, & ἡ.
Gammarus, ἀστακὸς, ᾶ, ὁ.
Ganea, παρόψις, α, τὸ.
Ganeonee, ὥστου, οἱ, γαστρίμαργοι, εἱ.
Ganeum, ἀστιᾶον, α, τὸ.
Gangræna laborata, γαγγραινᾶσθαι.
Gangræna, γάγγραινα, ης, ὰ.
Gannio, αὐλέω, ῶ, & αὐλίω, ῶ, ὑλακτέω, ῶ.
Gannitus, κυζηθμὸς, ᾶ, ὁ, κυζημ⊙, ατος, τὸ.
Gargarizo, γαργαρίζω.
Gargarizare aquam in ore, ἀσκαγαργαλίζειν ὕδωρ ἐν τῷ στόματι. ὕδατι ἀσκογχυλιάζειν.
Gargarizatio, γαργαρισμὸς, ὁ, ἀσκογχυλισμὸς, ᾶ, ὁ.
Garrio, φωνίσκομαι, φλυαρέω, ῶ, λαλέω, ῶ, αὐδολεσχέω, ῶ, κατέω.
Garrulitas, αὐδολεσχία, ας, ἡ, φλυκεία, ας, ἡ, μυρολογία, ας, ἡ.
Garrulus, αὐδολεσχὴς, α, ὁ, λάλος, α, ὁ, φωνίλος, α, ὰ.
Garum, γάρον, α, τὸ.
Gaudeo, ἐπιγηθῶ τινὶ, ἥδομαι τύχῃ, χαίρω.
Gaudere aliqua re, φιλεῖν τιν. ἐρᾶσθαι.
eem Gaudio, ἀσμένως, γεγηθότως.
Gaudio efferor, ἀλῶμ.
Gaudio ſummo afficior, περιχαλάω, ῶ.
Gaudium afferens, ἐπίχαρτος, ν, ὁ, & ἡ.
Gandere alienis malis, ἐπιχαίρω ἐς κακὰ τινος.
Gaudium, χαρὰ, ᾶς, ἡ, χάρμη, ητος, τὸ.
Gauſape, φαρίμμδον, α, τὸ.
Gaza, γάζα, ης, ὁ, θησαυρὸς, ᾶ, ὁ.
Gazophylacium, γαζοφυλάκιον, α, τὸ.

G E.

Gehenna, γέεννα, ης, ὰ.
Gelaſco, πήγνυμι.
Gelatio, ἔκπαγις, εως, ὁ.
Gelatus, παγὰς, ὄντος, ὁ.
Gelidus, κρυερὸς, ᾶ, ὁ, ψυχρὸς, ὸ, ὁ.
Gelo, as, κουφιζόμαι, πήγνυμι.
Gelu, κρυὸς, & κρυμὸς, ὰ, ὁ, αρὸς, ος, τὸ.
Gelu adſtrictus, παγετώδης, εος, ὁ, πακτὸς, ᾶ, ὁ.
Gelu conſtringo, λιτοπήγνυμι, ὀκπαγόω.
Gelo concreſcere, πήγνυσθαι ὑπὸ τὸ αρὺς.
Gemebundus, ἐπιστόνος, ὀστ⊙, ὁ.
Gemellipara, διδυμοτόκος, διδυμοτοκέτις.
Gemellos pario, διδυμοτοκέω, ῶ.
Gemellus, διδύμων, ον⊙, ὁ, δίδυμος, α, ὁ.
Gemioatio, ὀκκλασπασμὸς, ᾶ, ὁ, διδυμότης, ητος, ἡ, ἐπωδίνωσις, εως, ὰ.
Gemini uno partu editi, δίδυμοι, οἱ, διδυμαίοτες, αἱ.
Gemino, διπλασίζω, διπλόω.
Geminorum partus, διδυμοτοκία, ας, ἡ.
Gemioua, δίδυμος, α, ὁ, ὀττὸς, ᾶ, ὁ.
Gamiſco, γέμω ὑπί τινι, γεμίζω.
Gemitibus circumſono, περιστόνημι, περιστοναχίζομαι.
ſine Gemitu, ἀστέκτως.
Gemitus, στεναγμὸς, ᾶ, ὁ.
Gemma, λίθος, α, ἡ.
Gemma in vitibus, ὀφθαλμὸς, ᾶ, ὁ.
Gemmeus, λίθινος.

Gemmo, λιθίζω, & de vite, ὀφθαλμίζω.
Gemo, στενάζω, στένω ὑπί τιν, propter aliquid, πένθομαι, ὀλοφύρομαι.
Gena, γένυς, υος, ἡ· παρειὰ, ᾶς, γνάθος, α, ἡ.
Genia puleria, ἀνθρώπιος, α, ὁ, πανθρώπιος, α, ὁ.
Genaa candidaa habens, λευκοπάρηος, vel λευκοπάρυος, α, ὁ.
Genaa minio infectae habens, μιλτοπάρηος, α, ὁ.
Genealogia, γενεαλογία, ας, ἡ.
Gener, γαμβρὸς, ὰ, ὁ.
Generalia, γενικὸς, ὴ, ὁ, καθολικὸς, ᾶ, ὁ.
Generaliter, καθολικῶς, γενικῶς.
Generatim, κατὰ γένη.
Generatio, γένεσις, εως, ἡ, γένεσ, ᾶς, ὰ.
Generator, γεννητὴς, ὰ, ὁ.
Generatus, γεννητὸς, ᾶ, ὁ.
Genere ei proximus, ὁ ἐγγυτάτω γένει ὢν, ὁ ἐγγύτατα γένους.
Generis auctor, ὁ τῆ γένες ἀρχηγός. γενάρχης, ε, ὁ. ἀρχηγέτης, α, ὁ, προγενέτωρ, α, ὁ.
Generis ejuſdem, ὁμογενὴς, ές, ὁ, ὁμοιδὴς, ές, ὁ, & ὁμοιοειδὴς, ές, ὁ, ὁμόφυλος, α, ὁ.
Generis promiſcui, ἀμφιθνὴς, α, ὁ, & Attice ἀμφιτὴς, α, ὁ.
Genero, τίκτω, fœminarum; γένυμαι vero virorum.
Generoſe, γενναίως.
Generoſitas, ἀγλάϊσμα, ας, ἡ, γενναιότης, ητος, ἡ.
Generoſus, γενναῖος, α, ὁ· ἀγλαὸς, ὴ, ὁ, γονατώδης, εος, ὁ.
Generoſus animus, μεγαλοψυχία, ᾶς, ὰ, & καλοψυχία, ας, ἡ.
minime Generoſus, δυσγενὴς, ές, ὰ, ἀγενὴς, ές, ὰ, & ἀγενὴς, ἐδ⊙, ὁ, & ἡ.
Generoſa, e ſtirpe ortus, εὐγενὴς, ές, ὁ, εὐγενέτης, ε, ὁ, γνησιος, α, ὁ.
Genialis, γαμήλιος, α, ὁ, γήμιος, ᾶ, ὁ.
Genialiter, τρυφερῶς, ἁλιτρῶς, ἀσρισίως.
Geniculatim, ὀνὶ τὰ γόνατα, κατὰ γόνυ, γονατηδὸν.
Geniculatus, πολυγόνατ⊙, α, ὁ, γονατώδης, εος, ὁ.
Geniculum, τὸ μικρὸν τῆ λεπτοῦ γόνυ.
Genitale, αἰδοῖον, α, τὸ.
Genitalis, γενετικὸς, ὴ, ὁ, γενεθλ⊙, α, ὁ, γάμι⊙, ν, ὲ.
Genitor, γενετὴρ, ῆρος, ὁ, γένυτωρ, ορος, ὁ.
Genitor omnium, παγγενέτης, α, ὰ.
Genitrix, γενέτειρα, ας, ἡ.
Genitria Dei, Θεοτόκ⊙, α, ἡ.
Genitura, γένεσις, εως, ἡ, γενὴ, ᾶς, ἡ, γόν⊙, ε, ὁ, ἔκβλημ, ατ⊙, τὸ.
Genitus, γεγενημένῳ, α, ὁ, γενεθὶς, ὀντος, ὁ.
Genio indulgere, κατὰ ἡδονὴν ποιῶ.
Ganius, δαίμων, ονος, ὁ.
Genius bonus, vel malus, ἀγαθὸς, aut κακὸς δαίμων.
Gens, ἔθν⊙, εος, τὸ, γένος, ᾶς, ὰ. pro familia, φῦλον, ν, τὸ.
Gentiana, γεντιανὴ, ης, ἡ.
Gentiles, ἐθνικοὶ, οἱ ἔξωθεν.
Gentilis, ἐθνικὸς, ᾶ, ὁ, ὁμοφυλ⊙, α, ὁ.
Gentilis, qui ejuſdem generis & familiæ eſt, γενίτης, α, ὁ.
Gentilium more, ἐθνικῶς.
Genu, γόνυ, ατ⊙, τὸ.
Genuflecto, γονίζομαι, γονυπετέω, ῶ.
Genua flexio, γονυκλισία, ας, ὰ, ὄκλασμ, ατ⊙, τὸ, ὄκλασις, εως, ἡ, ὀκλαδία, ας, ἡ.
in Genua procumbo, ὀκλάζω.
Genuini dentes, κραστῆρες, οἱ, σωφρονιστῆρες, οἱ.
Genuinus, γνησι⊙, α, ὁ.
Ganus, progenies, ſtirpa, γέν⊙, ον⊙, τὸ, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γέννημ, ατ⊙, τὸ, βίζα, ης, ἡ, στοχὴ, ᾶς, ἡ, φυλὴ, ᾶς, ἡ, φῦλον, α, τὸ, φύτευμ, ατ⊙, τὸ.
Genus dicendi Aſiaticus, ζῆλ⊙ Ἀσιανὸς, Plutarchus.
Genus humanum, β⊙ ἄνθρωπ, τὸ ἀνθρώπινον γέν⊙.
Genus orationis, χαρακτὴρ, ῆρ⊙, ὁ.
Genus apud Logicos, γέν⊙, εος, τὸ, εἶδ⊙, ον⊙, τὸ.
Geographia, γεωγραφία, ας, ἡ.
Geographus, γεωγράφ⊙, α, ὁ.
Geometra, γεωμέτρης, α, ὁ.
Geometria, γεωμετρία, ας, ἡ.
Geometrice, γεωμετρικὴς.
Geometricus, γεωμετρικὸς, ᾶ, ὁ.
Germana ſoror, ὁμοσπλαγχνὴ, ης, ὰ.
Germane, id eſt, ſyncere, ἀδολεσχικῶς, γνησίως.
Germania, Γερμανία, ας, ἡ.
Germanus, Γερμανὸς, ᾶ, ὁ.
Germanus frater, ὁμοπάτρ⊙, ε, ὁ, ὁμοκάτωρ, ορ⊙, ὁ, αὐτοδελφ⊙, α, ὰ.
Germen, βλαστὸς, ὸ, ὁ, γέννημ, ατ⊙, τὸ.
Germinatio, βλάστησις, εως, ἡ, ἄκρωσις, εως, ἡ.
Germino, βλαστάω, ῶ, ἐκβλαστάνω.
Gero, κομίζω, φέρω. pro adminiſtro, πράττω τὰ τῆ πόλεως. παρέχω ὁμοίως δίκαια, gero me honeſte.
Gero arma, σιδηροφορέω, ῶ.
Gero ſimultatem, χόλον φυλάσσω. Homerus.
Gero bellum cum aliquo, πόλεμον ποιῶμαι μετὰ τιν⊙.

πόλε-

πόλεμον ἀναλαμβάνω.
Gero curam alicujus rei, μελετῶ τι⊖. ἐπιμελέομαι, ε-μαι, cum genitivo, & accuſativo.
Gero morem alicui, obedio, ἀπειθέομαί τι⊖. πειθαρχέω τι⊖.
Gero negotium, χρηματίζω.
Gerræ, αἱ λῆροι.
Gerro, φλυαρὸς, ᾶ, ὁ, ληρώδης, ε⊖, ὁ, εἰδέλεχος, η, ὁ.
Gerulus, φορεὺς, έως, ὁ, φορτηγὸς, ὁ, ὁ.
Geſta, res geſtæ, αἱ πράξεις, τὰ πεπραγμένα.
Geſtare io utero, φέρω ἐν γαστρί.
Geſtatio, φορὰ, ᾶς, ἡ.
Geſtatoria ſella, φορεῖον, ε, τό.
Geſticulator, μῖμος, ε, ὁ, χειρονόμος, η, ὁ.
Geſticulatoria ſaltatio, χειρονομία, ας, ἡ.
Geſticulans concinne manibus, χειρονόμος, ε, ὁ.
Geſticulor, χειρονομέω, ῶ.
Geſticuloſus, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὁ, χειρονομικὸς, ὴ, ὁ.
Geſtio, is, ivi, γαυριάω, ῶ, cum dativo, pro cupere, προθυμέομαι τὰ ὁμοῖα, ὁρμάω, ῶ.
Geſtio lætitia, ἀγαλλιάω, ῶ, & ἀγαλλιάομαι, ἀγαλλιῶμαι.
Geſto, κομίζω, φέρω διατελῶν, annoſum: πολυχρονέω, ῶ.
Geſtus, us, σχῆμα, ατος, τὸ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
Geſtus lex, χειρονομία, ας, ἡ.
Geſtum adhibeo, μορφάζω.

G I.

Gibboſitas, κύφωσις, εως, ἡ, κύφτωσις, εως, ἡ.
Gibbus, gibboſus, κυφὸς, ὴ, ὁ, ωδὸς, ὴ, ὁ.
Gigantæos, γιγάντιος, α, ὁ, γιγαντεῖος, ο, ὁ.
Gigaotum bellum, γιγαντομαχία, ας, ἡ.
Gigas, γίγας, αντος, ὁ.
Gigno, γεννάω, ῶ, de viris: τίκτω, de mulieribus, φύω.
Gilvus, πράσος, ος, ὁ
Giogiva, ἔνθλον, ο, τό.
Girgullus, ῥόμβος, ε, ὁ.

G L.

Glabet, ψιλὸς, ὴ, ὁ, λᾶος, ο, ὁ, φαλακρὸς, ὰ, ὁ.
Glabreſco, ψιλόομαι, ῶμαι, μαλάσσω, ῶ, φαλακρόομαι, ῶμαι.
Glabritics, μαλακρότης, ητος, ἡ, μαλάκρωσις, εως, ἡ, μάδωσις, εως, ἡ, ψιλότης, ητος, ἡ.
Glabro, ψιλόω, ῶ, μαδίζω, φαλακρόω, ῶ.
Glacialis, κρυώδης, εος, ὁ, κρυερὸς, ὰ, ὁ, πηγεταῖος, εος, ὁ.
Glacies, κρύσταλλος, ε, ὁ, κρυὸς, ὁ, ὁ, πάγος, εος, τό.
Glacie cooperetus, κρυσταλόκτιστος, ο, ὁ.
Glacio, as, πηγνύω.
Gladiator, μονομάχος, ο, ὁ, ἀθλητὴς, ὰ, ὁ.
Gladiatorius, μονομαχικὸς, ὴ, ὁ, ἀθλητικὸς, ὴ, ὁ.
Gladiolus, ξιφίδιον, ο, τὸ, μαχαιρίδιον, ο, τό.
Gladius, αἰμάτη, ες, ἡ, κοπὶς, ίδος, ἡ, μάχαιρα, ας, ἡ, ξίφος, εος, τὸ, φάσγανον, ο, τὸ, κελεὸς, ὴ, ὁ, apud Homerum.
Gladio confectus, ξιφήκτους, η, ὁ.
Gladio decerto, διαξιφίζω.
Gladium ſtringere, γυμνὸν ξίφ⊖, σπάω ξίφ⊖, ξιφελκῶ.
Gladius falcarus, ξιφοδρέπανον, ε, τὸ, δρέπανον, ε, τὸ.
Glaodiſtrus, βελεπορόβ⊖, ε, ὁ.
Glaodula, αὐλὸς, ὁ⊖, ὁ.
Glandulaſus, ἀδενώδης, ε⊖, ὁ.
Glans, βάλαν⊖, ο, ὁ.
Glandibus qui veſcitur, βαλανοφάγ⊖, η, ὁ.
Glans unguentaria, βάλαν⊖ μυροψική.
Glarea, ψαφὶς, ίδ⊖, ὁ, ψάμμ⊖, ο, ἡ.
Glareola, ψαμμίον, ο, τό.
Glaucedo, γλαύκωμα, ατ⊖, τὸ, & γλαύκωσις, εως, ἡ.
Glauceſco, γλαυκαίνω, ῶ.
Glaueus, γλαυκὸς, ὴ, ὁ.
Glaucus color, γλαυκότης, ητ⊖, ἡ.
Glaucos oculos habens, γλαυκῶψ, ὁ, γλαυκῶπις, ιδ⊖, ἡ, ſpithetus Palladis, & Ætheris, λευκώλενος, ος, ὁ.
Gleba, βῶλ⊖, ο, ἡ, βῶλαξ, ακ⊖, ὁ.
Gleboſus, βωλώδης, ε⊖, ὁ, πολυβωλ⊖, η, ὁ.
Glis, irle, ὄλους, ο, ὁ.
Gliſco, ereſco, αὐξάνω, ἐπτόμην.
Globoſus, σφαιρικὸς, ὴ, ὁ, σφαιροειδὴς, ἐ⊖, ὁ.
Globulos, σφαιρίδιον, ο, τὸ.
Globus, σφαῖρα, ας, ἡ. pro multitudine hominum, σύστημα, ατ⊖, τὸ.
Glocito, κλωκάζω, κλωκαβίζω.
Glomeratio, σωμβωσις, εως, ἡ, ἐπίλημψ, ατ⊖, τό.
Glomero, ἑπιλέω, ῶ, κρυβδίν, ῶ.
Glomus, i. & eris, ἀγκοθὶς, ἰδ⊖, ἡ.
Gloria, δόξα, ης, ἡ, κλέο⊖, ἑο⊖, τὸ.
Gloria immortalis, ἀείκλε⊖ τιμή.

Gloriæ cupiditas, φιλοδοξία, ας, ἡ.
Gloriæ ſervio, φιλοδοξέω, ῶ.
Gloriæ cupidus ſum, ἐφίεμαι δόξης.
Gloriam coolequi, ἀλιάσας τυγχάνω.
Gloriaboodus, καυχητιάς, η, ὁ.
Gloriatio, καύχησις, εως, ἡ, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ.
Glorifico, δοξολογέω τι⊖, ἐπαινέω.
Gloriola, δοξάριον, α, τό.
Gloriot, γαυριάω τούτῳ, αὐχέω, ῶ, καυχάομαι ἐπί τι⊖, glorior ob aliquam rem.
Glorioſe, ἀλικῶς, ὡδέως.
Glorioſiſſimus, κλεινό⊖, η, ὁ.
Glorioſum reddo, κυδαίνω, κυδρόω, ῶ.
Glorioſus, ἔνδοξ⊖, ο, ὁ, ⊖ ὁ, κλειτὸς, ὴ, ὁ, ἄδοξ⊖, η, ὁ, ⊖ ἡ. pro oſtentatore, ἀλαζὼν, ον⊖, ὁ, ⊖ ἡ, κενόδοξ⊖, ο, ὁ, ⊖ ἡ.
Glos, ἡ γλῶς, ⁊ γλῶσ.
Gloſſema, σχόλιον, ο, τό.
Globo, λιπλάπω, λιπαίνω.
Gluma, ἄλυπον, ο, τὸ, ἄχυρον, ε, τό.
Gluten, & Glutinum, κόλλα, ης, ἡ.
Glutinator, συγκολλητὴς, ὰ, ὁ, κολλητὴς, ὰ, ὁ.
Glutinatus, κολλητὸς, ὴ, ὁ, σύγκολ⊖, η, ὁ.
Glutino, κολλάω, ῶ, σαυάσσω.
Glutinoſus, κολλώδης, ε⊖, ὁ, ⊖ ἡ.
Glutio, devoro, κατεσθίω, γλίζω.
Glycyrrhiza, γλυκυῤῥίζα, ης, ἡ, γλυκύφυτον, ε, τό.

G N.

Gnarue, ἐπιστήμων, ον⊖, ὁ, ἴδιος⊖, ο, ὁ.
Gnara, ξυνετὴ, ἐρ⊖, & ατρὶς, ἡ.
Gnatus, filius, υἱὸς, ὁ, ὁ, τόκος, ε, τό.
Gnaviter, δραστικῶς, σπευδαίως.
Gnavus, ſtrenuus, δραστικὸς, ὴ, ὁ, δραστήρι⊖, η, ὁ, ἐργάτης, ἐ⊖, ὁ.
Gnomon, γνώμων, ον⊖, ὁ.
Gnoſtici hæretici, γνωστικοί, οἱ.

G O.

Gobius, κυβιὸς, ὦ, ὁ.
Goſſipium, πάμβαξ, αξ⊖, ὁ, βαμβάκιον, ε, τὸ, ἐρεοφόρον δένδρον.

G R.

Grabatus, ἀσκάντης, ε, ὁ, κράβατ⊖, η, ὁ, five κράβατ⊖, ο, ὁ.
Gracilſco, ἰσχναίνομαι, λεπτυύνομαι.
Gracilis, tenuis, ἰσχνὸς, ὴ, ὁ, λεπτὸς, ὴ, ὁ.
Gracile corpus habens, λεπτόσωμ⊖, ε, ὁ.
Gracils dicendi genus, ἰσχνὸς, ὴ, ὁ.
Gracilem reddo, ἰσχναίνω, & ἰσχνάω.
Gracilsm vocem habens, ἰσχνόφων⊖, ο, ὁ, λεπτόφων⊖, ο, ὁ.
Gracilitas, ἰσχνότης, ητ⊖, ἡ, λεπτότης, ητ⊖, ἡ.
Graculus, κορακίας, ε, ὁ.
Gradarius, ὁ βάλλων πεδιόδρομ⊖.
Gradatim, βάδην, κλιμακηδόν.
Gradatio, κλίμαξ, ακ⊖, ὁ.
Gradior, βαίνω, πεζεύομαι, ὁδεύομαι.
Gradus, βῆμα, ατ⊖, τὸ, ὑπόβαθρον, η, τὸ, κλίμαξ, ακ⊖, ἡ.
Gradum ſacio, ἐμβαίνω.
Gradus dignitatis, βαθμὸς, ῦ, ὁ, metaphorice.
Græcanice, ἑλληνικῶς, ἑλληνιστί.
Græcanicus, ἑλληνικ⊖, ο, ὁ, & ἑλληνίσ⊖, ε, ὁ.
Græce, ἑλληνιστί, τῇ ἑλληνίδι.
Græcos imitor, Græcus ſum, ἑλληνίζω.
Græcorum imitator, ſeu ſtudioſus, ἑλληνιστὴς, ῦ, ὁ, φιλέλλην, ην⊖, ὁ, ἑλληνικὸς, ὴ, ὁ.
Græcia, ἀχαΐα, ας, ἡ, ἑλλὰς, άδος, ἡ.
Græcor, καυχάζω.
Græcus, ἕλλην, ηνος, ὁ, ἑλληνικὸς, ὴ, ὁ, ἀχαϊὸς, ὰ, ὁ.
Græcæ litteræ, ἑλληνικὰ γράμματα. ἑλληνικὰ παιδεύματα.
Græce loquor, ἑλληνίζω, & τῇ φωνῇ ἑλληνίζω.
Græca lingua, ἑλληνισμὸς, ὁ, ὁ.
Grallæ, arum, κηλοβατῶν βαθρα.
Grallator, κηλοβάτης, ὰ, ὁ.
Grallis inceders, σκηλοβατίζω.
Gramen, πόα, ας, ἡ, χόρτ⊖, η, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
Gramine paſcor, χλοάζω.
Graminsus, ὁ τῆς ἀγρώσεως, χλοηρὸς, ο, ὁ.
Graminoſus, χορτώδης, εος, ὁ, ποώδης, εος, ὁ.
Grammatica, γραμματικὴ, ῆς, ἡ.
Grammatice, γραμματικῶς.
Grammaticus, γραμματικὸς, ὴ, ὁ.
Granarium, σιτοφυλάκιον, ε, τὸ, σιτοβολὼν, ῶνος, ὁ.
Granatum, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, vel ῥοὰ, ῶς, ἡ.

Gran-

Grandævus, πολυετὴς, ὁος, ὁ, προβεβηκὼς, ὁτος, ὁ, γηραιὸς, ᾶ, ὁ, μακρόβιος, ᾱ, ὁ.
Grandesco, μηκύνομαι, μεγαλύνομαι.
Grandiloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ.
Grandiloquus, μεγαλορρήμων, ονος, ὁ, ὑψηγόρος, ᾱ, ὁ.
Graodinatio, χαλάζωσις, εως, ἡ.
Grandia verba, βόμβος ῥημάτων.
Grandis, μεγαλόσωμος, ᾱ, ὁ.
Grandis natu, καθ' ἡλικίαν προήκων, προβεβηκὼς, ὁτος, ὁ, πολιητὴς, οῦ-, ὁ.
Grando, inis, χάλαζα, ης, ἡ.
Granosus, κοκκώδης, ες-, ὁ.
Graaum, κόκκ-, ου, ὁ, χόνδ-, ν, ὁ.
Graphice, γραφικὴ.
Graphicus, γραφικὸς, ἡ, ὁ.
Graphium, γραφεῖον, ου, τὸ.
Grassatio, λωποδυσία, ας, ἡ, ληϊσία, ας, ἡ.
Grassator, λωποδύτης, ου, ὁ.
Grassor, savio, κραιπαλήσω ὡς τὴν πόλιν, grassor in urbem. λωποδυτέω τὴν Ἑλλάδα, grassor in Græciam: ἐπέρχομαι.
Grate, ἀγαμένως.
Gratia, χάρις, ιτ-, ἡ.
Gratia, decor, alegantia, ἀφροδίτη, ης, ἡ, χάρις, ιτος, ἡ.
Gratia valeo, κατάκλειδός εἰμι, ἀκμάζω, ῶ.
cujus rei Gratia, οὗ ἕνεκα.
hujus rei Gratia, οὗτ' ἔστι. τούτου χάριν.
varbi Gratia, οἷον, ἀμέλει, φέρε εἰπεῖν.
absque Gratia ulla, ἀχαρίτως.
Gratiæ conciliatio, ἀκέστησις, εως, ἡ, διάλλαξις, εως, ἡ.
Gratiæ omnis expers, ἄχαρις, ιτος, ὁ, & ἡ ἀχάριτ-, ος, ὁ.
Gratiam alicujus sibi coaciliare, ἀκαρίζεσθαί τινα. χάριν τινῶν. χαρίζεσθαι, cum dativo.
Gratiam parem referta, τὸν ὡτὸν ἔρανον ἀποδοῦναι. τὸν ἴσον ἀντιτελεῖσθαι. χάριν ἀποδιδόναι.
Gratiam inire, τυγχάνω τῆς χάριτ-. χάριν ἔχω, κατατίθεσθαι χάριν.
ad Gratiam, κεχαρισμένως.
ad Gratiam loquor, προσχαρίζομαι.
in Gratiam redira cum aliquo, διαλλάττεσθαί τινι· ποιεῖσθαι διαλλαγὰς πρός τινα. εἰς διαλλαγὰς χωρῆσαι. κατηλλάττεσθαί τινι, vel πρός τινα.
Gratiarum actio, ἐξαγορεύσιμον, ν, τὸ.
Gratia orea, ἐμοὶ χάριν.
Gratiam habere, χάριν ἔχειν τινὶ ὑπέρ τιν-, εἰδέναι χάριν τινὶ τούτου, χάριν τίνειν.
Gratiam referta, ἀποδιδόναι τοῖς χάριν ὑπέρ τιν-.
Gratias agere, ἐξαγορεύω τινὶ ὑπέρ πάντων, pro omnibus: χάριν οἶδα, gratias ago.
Gratificor, χαρίζομαί τινι τι, ἀρέσκω τινὶ, ἐξαρκέω, ῶ, χάριν δίδωμι.
Gratiola, χαριέντως.
Gratiosus, χαρίεις, εντ-, ὁ, ἐχαρις, ιτ-, ὁ, & ἡ.
minima Gratiosus, ἀχαρέστ-, ος, ὁ, & ἡ.
Gratis, ἀφειδῶ, αἰρεσίμως, ἀμισθί.
Gratissimus, χαριέστατ-, ος, ὁ, πανήμερ-, ος, ὁ.
Gratitudo, ἐξαγορεία, ας, ἡ, ἀγαμοσύνη, ης, ἡ.
Gratuito, ἀμισθί.
Gratuitus, ἀμισθ-, ος, ὁ, προῖκα διδόμεν-.
Gratulatio, σύγχαρμα, ατ-, τὸ, φιλοφροσύνη, ης, ἡ.
Gratulor, συγχαίρω σοι τάδε.
Gratulor da aliqua re, συνήδομαί τιν-, cum dativo personae. eodem modo construitur & συγχαίρω.
Gratum me præbeo, ἐξαγορεύω, ῶ.
Gratum est, κατ' ἐμὲ φαύεται.
Gratum facio, gratifiror, χαρίζομαί τινί τι.
Gratus, ἀγαθὸς, αθ-, ὁ, ἐχαρις, ιτ-, ὁ, & ἡ, idem ac acceptus, ἥδυς, ἐῖ-, ὁ, χαρίεις, εντ-, ὁ.
Gratus sum, αἰσθάνομαι, ἀχαρίτου τινί, alicui.
Gratus, beneficii memor, ἀχάριστ-, ος, ὁ.
Gravate, ἀκόντως, δυσχερῶς.
Gravata faro, ἄχθομαι, cum genitivo, βαρυθυμέω, ῶ, ἀχθέω, ῶ, προσοχθίζω, βαρύνομαι, cum accusativo.
non Gravate, ἀκοντιχθῶς.
Gravatus, βεβαρυμμέν-, ος, ὁ.
Gravatus vino, οἰνοχυής, οῦ-, ὁ.
Gravatus somno, ὕπνῳ βεβαρυμένος.
Gravedo, κόρυζα, ης, ἡ.
Gravadina capitis afflictor, βαρύνομαι τὴν κεφαλὴν. πονίζω, ῶ.
Graveolans, δυσώδης, ες-, ὁ, βαρύζ-, ν, ὁ.
Graveolentia, δυσωδία, ας, ἡ.
Gravasco, βαρύνομαι.
Gravia patior, δυσπαθέω, ῶ.
Gravida, ἔγκυ-, ος, ὁ, & ἡ, ὡ γαστρὶ ἔχουσα.
Gravidam esse, κύειν, ἐγκυμονεῖν, κυοφορεῖν.
Gravis, βαρὺς, εῖα, ὺ, & pro molesto, δεινὸς, ἡ, ὁ, βαρὺς, ύ-, ὁ, χαλεπὸς, ἡ, ὁ. item pro severo viro, σεμνὸς, ὁ, ὁ.
Gravis animo, βαρύθυμ-, ος, ὁ, βαρύψυχ-, ος, ὁ.
Gravi sermone utor, σκολιολογέω, ῶ.
Gravi tono effero, βαρυτονέω, ῶ.
Gravis oratio, σεμνηγορία, ας, ἡ.
Gravis vultus, ἀρχὴ βλέμμα.
Gravisonus, βαρύηχ-, ος, & Poetice βαρύγδουπ-, ος, ὁ, βαρυχής, ές-, ὁ, δυσηλιό-, ος, ὁ, ἡ. βαρύκτυπ-, ος, ὁ, βαρύβροντ-, ος, ὁ.
Gravissime, βαρύτατα, ἀπηκέστως.
Gravitas, βάρ-, εσ-, τὸ, βαρύτης, ητ-, ἡ. pro severitate, σεμνότης, ητ-, ἡ.
Gravitas vocis, βαρυφωνία, ας, ἡ.
Gravitata animia præditus, σεμνοπρεπὴς, ές-, ὁ.
Gravitatam vultu præfero, σεμνοπροσωπέω, ῶ.
ad Gravitatam me compono, σεμνοποιοῦμαι, σεμνύνομαι.
Gravitas orationis, δικολογία, ας, ἡ.
Graviter, molesta, βαρέως, δυσχερῶς, χαλεπῶς, & cum auctoritate, σεμνῶς.
Graviter ferra, δυσχεραίνω· ὠγκωκτῶ τῷ θυμῷ, mortam, χαλεπῶς ἔχω.
Graviter loquor, σεμνολογοῦμαι.
Gravitar sonans, βαρυηχὴς, ές-, ὁ.
Gravo, βαρύω, πείζω.
Gravor, βαρύνομαι, δυσφορέομαι, ἄχθομαι.
Gregarius, ἀγελαῖ-, ος, ὁ.
Gregatim, ἀγεληδόν. κατ' ἀγέλην.
Gragatim vivo, συναγελάζομαι.
Gremium, κόλπ-, ος, ὁ.
Grassus, us, βάδισμ-, ατ-, τὸ, βῆμ-, ατ-, τὸ.
Grex, ἀγέλη, ης, ἡ, ποίμνη, ης, ἡ.
a Grega, ἀγέληθεν.
Grex ovium, ποίμνη, ης, ἡ.
Grex caprarum, αἰγοσύνη, ς, τὸ.
Greges equorum, ἱπποφορβεῖα, τὰ.
Grossus, ὀλιγοθ-, ος, ὁ.
Grumus, θρόμβ-, ος, ὁ, χόνδ-, ος, ὁ.
Gruaaio, γρυλίζω, γρίζω.
Gruuuitus, γρυλισμὸς, ὁ, ὁ.
Grus, γέρανο-, ος, ὁ.
Gryllus, γρύλλ-, ος, ὁ.
Gryphus, gryps, γρύψ, υπὸς, ὁ.
Gryphes, γρῦπες, οἱ.

G U.

Guberaaculum, πηδάλιον, ν, τὸ, οἴαξ, ακ-, ὁ.
Gubernaculum tenere, πηδαλιοῦχέω.
Gubernare oavam, κυβερνᾶν τὴν ναῦν, & simpliciter κυβερνᾶν.
Gubernare remp. διοικεῖν τὰ κοινά.
Gubernatio, κυβέρνησις, εως, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
Gubernator, κυβερνήτης, ου, ὁ, διάδηλωτὸς, ὁ, ὁ, πρύτανις, εσ-, ὁ, πρυτάνις, ε, ὁ.
Gubernatore carena, ἀκυβέρνητ-, ος, ὁ, ἡ ἀ.
Gubernatrix, κυβερνήτειρα, ας, ἡ.
Guberno, κυβερνῶ ναῦν, navem: pro administro, διοικῶ τὴν πόλιν.
Gula, οἰσοφάγ-, ου, ὁ, λαιμὸς, ὁ, ὁ.
Gulositas, γαστριμαργία, ας, ἡ, λιχνεία, ας, ἡ.
Gulosus, γαστρίμαργ-, ος, ὁ.
Gulosus sum, τοῦθάω.
Gulosa, λίχνος.
Gummi, κόμμι.
Gurges, δίνη, ης, ἡ.
Gurgas pro homine insatiabili, λαιμάργ-, ος, ὁ, δίνη, ης, ἡ, πέλαγος, ους, τὸ.
Gurgulio, γαργαρεών, ῶνος, ὁ. pro vermiculo, τρυξ, γὸς ὁ, κὶς, ιος, ὁ.
gurgustium, gurgustiolum, σκιάδιον, ου, τὸ.
gustabilis, γάστος, ὁ, ὁ.
gustatus, us, γεῦσις, εως, ἡ.
gusto, γεύομαι.
gustus, γεῦσις, εως, ἡ, γεῦμα, ατος, τὸ.
gutta, σταγὼ, ὼς, ἡ, ῥανὶς, ίδος, ἡ, σταλαγμὸς, ὁ, ὁ.
guttatim, κατὰ σταγόνα.
guttula, ψεκάδιον, ν, τὸ.
guttur, βρόγχος, ο, ὁ, φάρυξ, υγος, ὁ, & ἡ, λάψυξ, γγος, ὁ.
gutturnium, πρόχους, πώχους, ἡ.
guttus olearius, πρόχους, πώχους, ἡ, λήκυθος, ου, ὁ, ὦτοχυτὴ, ῆρος, ὁ.

G Y.

gymnasii præfectus, γυμνασίαρχος, ου, ὁ.
gymnasium, γυμνάσιον, ν, τὸ.
gymnicus, γυμνικὸς, ὁ, ὁ.
gymnæum, γυμνικὸν, ου, τὸ, ὠκτὴ, ῆς, ἡ.
gypsatus, πτισσόμενος, ν, ὁ, πτιστὸς, ὁ, ὁ.
gypso illiao, γυψόω, ῶ.
gypsum, γύψος, ν, ὁ.
gyro, γυρόω τι· κυκλίζω, ἰλλίω.

gyrus, γύρος, ε, ὁ, γύρεως, ος, ὁ.
in gyrum, ἐλικηδόν.
in gyrum verto, ἑλίσσω, ξω.

H A.

HAbeas, ἰώλη, ας, ἡ.
Habeoas detrecto, ἀρνέζω, & ἀρνέω, ῶ.
Habeoas reneo, ἀποχθω, ῶ, & ἀποχθέω.
Habenis parens, ἡνιοπ-, ος, ὁ.
Habenarum impetiens, ἡνιόπ-, ος, ὁ, & ἡ.
Habenis laxatis, ἐκλελυμένος.
Habenas laxo, χαλάω.
Habendus, ἐκτέ-, ος, ὁ.
Habeo, ἔχω. pro tenere, κρατῶ πι[illegible]rem pro credere, δοκέω, ῶ. sic πιθάνως πιστ[illegible] ἐχθρὸς, habere in numero hostium.
Habere in animo, ἔχω ἐν νῷ, μενεπῆν, νοῶν.
Habere aliquem in numero hostium, πιθάνως πιστὸς τοὺς ἐχθρούς.
Habere in manu, ἔχειν ἐπὶ χειρὸς, vel μετὰ χεῖρας.
Habere in ore, ἔχω ἐπὶ στόμ-, vel ἀπὸ στόμ-.
Habere pro certo, πιστὸν ἔχω.
Habere rationem, λέγειν, aut πρόνοιαν ποιεῖσθαι, ἐπιμελέομαι τέτε.
Habere se bene, vel male, ἔχειν καλῶς, aut σωλόπατα.
Habilis, ἁρμοστ-, ος, ὁ, ἐπιτήδ-, ος, ὁ, ἑκτικὸς, ἡ, ὁ.
Habilitas, ἁρμογία, ας, ἡ, ἐπιτήδευσις, εως, ἡ.
Habitabilis, οἰκήσιμ-, ος, ὁ, οἰκητὸς, ἡ, ὁ.
non Habitabilis, ἀνοίκητ-, ος, ὁ.
Habitaculum, οἴκημ-, ατ-, τὸ.
Habitatio, οἴκησις, ἡ, ὁ, οἴκησις, εως, ἡ.
Habitator, οἰκήτωρ, ορ-, ὁ, οἰκητὴς, οῦ, ὁ.
Habito, οἰκέω πόλιν, vel ἐν τῇ πόλει, in urbe, πόλιν, πολιτεύω, πολιτεύω, ῶ.
Habitudo, ἕξις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
Habitudo bone corporis, εὐεξία, ας, ἡ, εὔπελία, ας, ἡ.
Habitudo mala corporis, κακοξία, ας, ἡ, κακηπελία, ας, ἡ.
Habitus, affectio animi, ἕξις, εως, ἡ, σχέσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, κατάστασις, εως, ἡ, σχῆμα, ατ-, τό.
Habitus, conſtitutio, κατάστασις, εως, ἡ.
Habitus, cultus, veſtitus, σχῆμα, ατος, τό, σολὴ, ῆς, ἡ, σόλ-, ος, ὁ.
Habitus humilis, σχῆμα ταπεινὸν.
Hac, ταύτῃ, τῇδε.
Hac, illac, τῇ & τῇ.
Hac ratione, τῇδε, οὕτε.
Hactenus, μέχρι τέ δεῦ· μέχρι τέτε.
Hac, adhuc.
Hadulus, ἐφήβιον, ε, τό.
Hædus, ἔριφ-, ος, ὁ, ἐ.
Hæmatites, αἱματίτης, ε, ὁ.
Hæredem inſtituere, κληρονόμον ποιεῖσθαι τινά.
Hæredipeta, κληροποιὸς, ὁ, ἡ.
Hæreditarius, κληρονομούμ-, ος, ὁ.
Hæreditas, κληρονομία, ας, ἡ, κλῆσ-, ος, ὁ.
Hæreditatem adire, παραδέχθαι τὴν τὸ τετόκοτος, κλῆρον λαμβάνειν.
Hæreo, σκώπτω πρός τι, elleni: συμβάλλομαι: pro dubitare, ἀμφιβητῶ περί τι-.
Hæres inter loquendum, ἐνίσχομαι.
Hæres fio, κληρονομέω, ῶ.
Hæres, edis, κληρονόμ-, ος, ὁ.
Hæreſis, αἵρεσις, εως, ἡ.
Hæreſis auctor, αἱρεσιάρχ-, ος, ὁ, αἱρετίκης, ος, ὁ.
Hæretienm dogme, κακοδοξία, ας, ἡ, apud Eccleſiaſticos Scriptores.
Hæretieus, ἀτερόδοξ-, ος, ὁ, αἱρετικὸς, ῆ, ὁ.
Hæſitoter, dubitranter, ἀφασπικῶς.
Hæſitantia, λόπορία, ας, ἡ.
Hæſitatio lingum, σωσαρισμὸς, ῆ, ὁ, ψέλισμ-, ατ-, τὸ, ψελλισμὸς, ῆ, ὁ, βατταρισμὸς, ῆ, ὁ, βατταλογία, ας, ἡ.
Hæſitatio, dubitatio, ἀπόρησις, ῆ, ὁ, ἀπορία, ας, ἡ, ἀπόρησις, εως, ἡ, ἴλιγξ, γγ-, ὁ, λόπορία, ας, ἡ.
Hæſito lingua, βατταρίζω, βατταλογέω, ῶ.
Hæſitatio, λόπορία, ας, ἡ.
Hæſito, λοπορέω, ῶ, ἴσχομαι.
Halcyon, ἀλκυὼν, όν-, ὁ, ἡ.
Halcyonei dies, ἀλκυόνιαι ἡμέραι, ἀλκυονίδες.
Halec, μαινὶς, ἰδ-, ἡ, μαῖνα, ης, ἡ.
Halecula, μαινίδιον, ε, τό.
Halitus, ἀναπνοὴ, ῆς, ἡ, Ἀσπνὴ, ῆς, ἡ, ἀὴτμ-, ατ-, τό.
Hallucinatio, ὀφθαλμόψια, ας, ἡ, ἀπάτημ-, ατ-, τό, πλάσις, ος, ἡ.
Hallucinor, ὀφθαλμάτω, σφάλλομαι.
Halo, ἁλίζω, Ἀσπάω,

H E

Halo, onis, ἅλως, ἅλω, ἡ.
Hamadryades, ἁμαδρυάδες, αἱ.
Hematus, ἁγκιστρὶς, ῖ, ὁ.
Hamis conſertos, ἁλυσιδωτὸς, ῆ, ὁ.
Hamivoros, ἁγκιστροφαγ-, ος, ὁ, & ἡ.
Hamo capio, ἁγκιστρόω.
Hamus, ἄγκιστρον, ε, τό.
Hara, συρεός, ῆ, ὁ, σῦς ἔλυ.
Hariolatio, μαντεία, ας, ἡ, χρησμῳδημ-, ατ-, τό.
Hariolor, μαντεύομαι, χρησμῳδῶ.
Hariolus, μάντις, ἐ-, ὁ, χρησμολόγ-, ος, ὁ.
Harmonia, ἁρμονία, ας, ἡ.
Harmonice, ἁρμονικὸς.
Harmonicus, ἁρμονικὸς, ἐ-, ὁ, & ἡ, ἁρμονικὸς, ῆ.
Harpago, ἅρπαξ, αγ-, ὁ.
Harpyiæ, ἅρπυιαι, αἱ.
Haruſpex, ἱεροσκόπ-, ος, ὁ, μάντις, ἐ-, ὁ.
Haruſpicina, ἱεροσκοπικὴ, ῆς, ἡ.
Haſta, δόρυ, υ-, τό, λόγχη, ης, ἡ, ἔγχ-, ε-, ος, ἔτ.
Haſta pugno, δοκίζομαι, δορατίζομαι, ἀκοντιστίζομαι.
sub Haſta veoders aliquid, λαφυροπωλῶ τι.
Haſtatus, λογχοῦ-, ος, ὁ, λογχοφόρ-, ος, ὁ.
Haſtile, τὸ ἀκοντὶς ξύλον, ὁ λόγχη, τῆς λόγχης.
Haud, ὁ, ἦ, οὐχί,
Haud dubie, ἀναμφισβητήτως.
Haudquaquam, ὁ μὰ, οὐχί, ἀδαμῶς.
Haud ita pridem, πρὶ βραχέ-, πρὶ μικρῦ.
Haurio, ἀρύομαι, ἀντλέω, ῶ, ἀντλέω, ῶ.
Haurio aquam, ὑδρεύω, & ὑδρεύομαι.
Haurio ex fonte, ἀνυδρεύω, & ἀνυδρεύομαι.
Haurio, ebibo, ἐμπίνω.
Hauſtrum, ſitula, ἀντλίον, ε, τό, ἄντλημ-, ατ-, τό.

H E

Hebdomas, ἑβδομὰς, ἀδ-, ἡ.
Hebes, obtuſus, ἀμβλὺς, ἐ-, ὁ.
Hebes aeies oculorum, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
Hebes, indocilis, ſtupidus, ἀνοϊσθητ-, ος, ὁ, σκληρ-, ος, ὁ, & ἡ, ἀκοὴς, ῆ, δυσμαθὴς, ἐ-, ὁ, μῶλως, υ-, ὁ, five μωλὼς, υ-, ὁ, πωθὼς, ἰ-, ὁ, παχὺς, ἰος, ὁ, πάχυς, ος, ὁ.
Hebeti viſu ſum, ἀμβλυωπέω, ῶ, ἀμβλυώττω.
Hebeſco, ἀμβλύνομαι, ἀμβλὺς γίνομαι, ἀκωρέομαι, ἔμαι.
Hebetatio, ἄμβλυσις, εως, ἡ.
Hebetior, ἀμβλύτερος, α, ὁ.
Hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλύω, ῶ, ἀμβλύσω, & ἀμβλύνω, ἀπαμβλύνω, ἐπαμβλύνω.
Hebetudo viſus, ἀμβλυωπὶς, ῖ, & ἀμβλυστόμη, ῆ, ἡ.
Hebetudo, ἀμβλύτης, ητ-, ὁ.
Hecatombe, ἑκατόμβη, ης, ἡ.
Hectica febris, ἑκτικὸς πυρετὸς.
Hectica febri laborans, ἑκτικὸς, ῆ, ὁ.
Hedera, κισσὸς, ῦ, ὁ.
Hederaceus, κίσσινος, η, ὁ, κισσίνη, ινης, ἡ.
Hei, οἴ μοι.
Hei mihi, ἰὼ μοι.
Hei mihi, misero mihi, ἰὼ τλὰς.
Heliotropium, ἡλιοτρόπιον, ε, τό.
Helleboro purgo, ἐλλεβορίζω, vel ἐλλεβορίζω.
Helleborum, ἐλλέβορος, ε, ὁ.
Helleniſmus, ἑλληνισμὸς, ῦ, ὁ.
Hellustio, λαφυγμὸς, ῦ, ὁ, ἀσωτία, ας, ἡ, λυχνία, ας, ἡ.
Helluo, ooie, κραιπαγὴς, ἐος, ὁ, ἄσωτος, α, ὁ, πολυφάγος, ε, ὁ, γαστρίμαργος, ῦ, ὁ, λαφύστης, ε, ὁ.
Helluor, λαφύσσω, κραιπάω.
Hem, εἶε, ἰδού.
Hemicyclus, ἡμικύκλιον, ε, τό, ἡμίκυκλες, ε, ὁ.
Hemios, ἀστύλη, ης, ἡ, ἡμίνα, ης, ἡ.
Hemiſphærium, ἡμισφαίριον, ε, τό.
Hepar, ἧπαρ, ατος, τό.
Hepaticus, ἡπατικὸς, ῆ, ὁ.
Hepaticus morbus, ἡπατικοὶ πάθες.
Hera, δόκανον, ος, ἡ, δοκάνης, ίδος, ἡ, κυρὰ, ας, ἡ.
Heraclius lapis, ἡράκλειος λίθος.
Herba, βοτάνη, ης, ἡ, πόα, ας, ἡ, χόρτος, ε, ὁ, χλόη, ης, ἡ.
Herbaceus, βοτανώδης, ες, ὁ.
Herbarius, βοτανικὸς, ῆ, ὁ.
Herbas colligo, βοτανολογέω, ῶ.
Herbidus, & herboſus, βοτανώδης, ες, ὁ, χλοώδης, ες, ὁ.
Herbis victitans, πτοφάγος, ε, ὁ.
Hercle, & hercule, νὴ τὸν Ἡρακλέα, ναί.
non Hercle, μὰ δία. μὰ Ἡρακλέα.
Herculeo, Ἡρακλῆς, ἔος, ὁ.
Heri, χθές, ἐχθὲς, τῇ παρελθόντι.
Heri, & nodiuſtertinus, χθὲς, & πρώην.
Heri veſperi, ἐχθὲς, ἑσπέρας.
Herile jus, δεσποτικὸν δίκαιον.

Heri-

Herilis, δεσποικὸς, ὴ, ὸν.
Herilitet, δεσποικῶς.
Hermaphroditus, ἁρμαφρόδιτος, ο, ὁ.
Hernia, κήλη, ης, ἡ, ὀσχεοκήλη, ης, ἡ.
Haroicus, ἡρωϊκὸς, ὴ, ὸν.
Heroicus, ἡρῶϊκος, ο, ὁ, ἡρωϊκὸς, ὸν, ὁ.
Herniosum aarman, ὀσχεοκήλικον ἱμάτιον, τὸ.
Hernici carmiois feriptor, ἑρνικοποιὸς, ὸν, ὁ.
Heroina, ἡρωΐνη, ης, ἡ, ἡρῶσσα, ης, ἡ.
Heros, ἥρως, ωος, ὁ.
Herus, δεσπότης, ου, ὁ, κύριος, ο, ὁ.
Heſperos, ἕσπερος, ε, ὁ.
Heſterno die, τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.
Heſtarnus, ἐχθεσινὸς, ὴ, ὸν, χθιζὸς, ὴ, ὸν.
Heu, οἰ, οἴμοι.
Heu ma miſerom, οἰ πάλαι.
Heus tu, ἃ ὅτος. ὅτος, ηὕδεις; heus tu, dormis? Ariſtophanes.
Heus, ἃ.

H I.

Hiatus, χάσμα, ατος, τὸ, χάσμη, ης, ἡ.
Hiarus terra, χθὼν λαγαὶ, ἡ.
Hibiſcus, ἰβίσκος, ο, ὁ, & ἰβίσκος, α, ὁ.
Hic, pronomen, ὅδε, ἥδε, τόδε.
Hic, adv. ἐνταῦθα, ἐνθάδε.
Hic & illic, ἔνθα μὲν, ἔνθα δέ.
Hiecine, μῶν ὅτος· μῶν οὐχ ὅδε.
Hieroglyphica, ἱερογλυφικὰ, τά.
Hilareſco, ἱλαρύνομαι, φαιδρύνομαι.
Hilari animo eſſe, φαιδρὸν, aor ἐφάνην ἄνευ.
Hilaris, φαιδρὸς, ὸν, ὁ, ἵλεως, ὁ, ὁ, πρόχαρις, ὅος, ὁ.
Hilari voltu qui eſt, ἱλαρόπους, α, ὁ.
Hilari vultu, ἱλαροπίκως.
Hilariter vivo, ἡδέως, ἄ, ἡδέως διαβιῶ, ἥδιον ζάω, ῶ.
Hilaritas, ἱλαρότης, ητος, ὁ.
Hilaritas animi, ἡδυθυμία, ας, ἡ.
Hilla, ἴλλας, ἄντος, ὁ.
Hinc, ἔνθεν, ὠνθένδε.
Hinc, ex hoc tempore, τὰντεῦθεν, ἐντεῦθεν.
Hioc, & illinc, ἔνθεν & ἔνθεν.
Hinc atque hinc, ἔκ μὲν τοῦ ἑτέρου.
Hinnio, χρεμπίζω.
Hinnitus, χρεμπετισμὸς, ὁ, ὁ.
Hioculus, κβρὸς, ὁ, ὁ.
Hio, χάινω, & κεχάσκω.
Hippodromus, ἱπποδρόμος, ο, ὁ.
Hippomaoes, τὸ ἱπποκομεῖον.
Hircinus, τράγιος, α, ὁ, τραγικὸς, ὁ, ὁ.
Hircorum foetor, κπάβρα, ας, ἡ, γρύκος, α, ὁ.
Hircum olere, τραγίζω, κεκβρᾶν.
Hircus, τράγος, α, ὁ.
Hirquus, κπῶδης, α, ὁ.
Hirſutia, τὸ δασὺ. τραχὺ· δασύτης, ητος, ἡ.
Hirſutus, λάσιος, ο, ὁ, δασὺς, ὺς, ὁ.
Hirſutum pectus habeos, δασύστερνος, α, ὁ, ἡ.
Hirtus, ἔρπις, ὸος, ὁ, λάσιος, α, ὁ.
Hirudo, βδέλλα, ης, ἡ.
Hirundo, χελιδὼν, ὸνος, ἡ.
Hiſco, χαίνω.
Hiſpidus, ἔκτις, ὸος, ὁ, λάσιος, ο, ὁ.
Hiſpidam barbam habena, δασυπώγων, ωνος, ὁ.
Hiſtoria, ἱστορία, ας, ἡ.
Hiſtoriæ, & antiquitatis peritus, λόγιος, α. Ariſtot. Politic. 6.
Hiſtorism ſcribo, ἱστορέω, ῶ, λογογραφέω, ῶ.
Hiſtorice, ἱστορικῶς.
Hiſtoricus, ἱστοριογράφος, ο, ὁ, λογογράφος, α, ὁ, συγγραφεὺς, ὲως, ἡ.
Hiſtrio, ἀγωνιὰς, ὲ, ὁ, ὑποκριτὴς, ῆ, ὁ, μῖμος, α, ὁ.
Hiſtrionicus, ὑποκριτικὸς, ὴ, ὸν, μιμικὸς, ὴ, ὸν.
Hiſtrionice, ὑποκριτικῶς.
Hiſtriones, ὑποκριταὶ, οἱ, μῖμοι, αἱ.
Hiulco, σχίζω, διαχίζω.
Hiuleus, κεχηνὼς, ὼτος, ὁ, διεσχισμένος, α, ὁ.
Hiulca compoſitio verborum, χασμῳδία, ας, ὁ.

H O.

Hoc, τῶτο.
Hoa anno, σῶτος Jonice. σῶτος, πῶτος, τῆδες, Dorice. τῶτος Attice, λαχὼν ὑπόβολος τῶτος ἐφωμηρεύειν, hoc anno deſignatus rerum ſacrarum ſcriba. τῶτος, Ariſtophanes in Nub.
Hoc loco, ἐνταῦθοῖ.
Hoc modo, τῶτον τρόπον, ὧδέπως.
Hoc tempore, ἐν τῷ παρόντι· ἐς τὸ παρόν.
Hodie, σήμερον, vel τήμερον.
in Hodiernom aſque diem, μέχρι ἐ τήμερον ἡμέρας.
Hodiernus dies, τὸ σήμερον, ἐ τήμερον ἡμέρα.
Hœdus, αἰγίδιον, ο, ὁ, ἔριφος, ο, ὁ, αἰγίδιον, α, τὸ, τραγίσκος, ο, ὁ.
Hœdinus, ἐρίφειος, ο, ὁ.
Holocauſtum, ὁλόκαυτον, ο, τὸ, ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, ὁλοκάρπωσις, εως, ἡ.
Homicida, ἀνδροφόνος, α, ὁ, ἀνδρεκτόνος, ο, ὁ.
Homicidium, ἀνδροφονία, ας, ἡ.
Homicidium perpetro, φονεύω, ἀνδροφονέω, ῶ.
Hominum oſor, μισανθρωπος, ο, ὁ.
Hominum odium, μισανθρωπία, ας, ἡ. homines odi, μισανθρωπέω, ῶ, ὁ.
Hominum frequentia, πολυανθρωπία, ας, ἡ, ἀνδροπλήθεια, ας, ἡ.
Homo, ἄνθρωπος, ε, ὁ, ἐ ἡ, βροτὸς, ὸν, ὁ.
Homo nihili, [illegible]πρηκτος ἄχρηστος.
Homuoculus, [illegible]nuncio, ἀνθρωπίσκος, α, ὁ, ἀνθρώπιον, ο, τὸ.
Honeſtas, καλοκἀγαθία, ας, ἡ, κάλλος, εος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
Honeſtas, & integritas morum, καλοκἀγαθία τρόπων.
Honeſtatis ſtudioſus, φιλόκαλος, α, ὁ.
honeſtatem colo, φιλοκαλέω, ῶ.
Honeſtaris omnis ſudis, & aapers, ἀτερόκαλος, ο, ὁ, ἐ ἡ.
Honeſte loquor, ἀξιολογέω, ῶ.
Honeſte, καλῶς, ἀξιολόγως, σεμνῶς.
Honeſtiſſime, παγκάλως.
Honeſtiſſimus, ὑπερκαλὸς, ὴ, ὸν.
Honeſto, τιμῶ τινὰ, ὑπεκτιμῶ, ῶ.
Honeſto loco naſci, γίγνεσθαι καλῶς.
Honeſtum, τὸ καλὸν.
Honeſtum eſt, καλὸν ἔχει.
Honeſtus, καλὸς, ὴ, ὸν, ἀξιόλογος, ο, ὁ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, ἔντιμος, α, ὁ.
Honeſtus vir, καλὸς κἀγαθὸς ἀνὴρ.
Honor, vel Honos, τιμὴ, ῆς, ἡ, κλέος, ἐος, τὸ.
Honorabilis, ἔντιμος, ο, ὁ, ἐντίμιος, α, ὁ, σεβασὸς, ὴ, ὸν, ἐξόχιμος, ο, ὁ, γεραρὸς, ὰ, ὸν.
Honorabilitas, τιμιότης, ητος, ἡ.
Honorandus, τιμητέος, α, ὁ.
Hoooratium, γεράσιον, ε, τὸ, γέρας, ατος, τὸ.
Honorarius, τιμητικὸς, ὴ, ὸν, γερασιος, α, ὁ.
Hoooratio, τιμὴ, ῆς, ἡ.
Hoooratus, ἔντιμος, ο, ὁ, ἔνδοξος, α, ὁ.
Honorarus valde, γεραιὸς, ὰ, ὸν.
Hoore afficio, τιμῶ τινα μεγίσῃς τιμῆς, ſummis honoribus: ἔγω σὲ τιμῶ τινα, κίμαι, τιμὰς γεραίρω, τινα βάλλω.
Honora afficio te præ omnibus, περὶ πάντων σε τίω.
Honore afficior, τιμάομαι, ῶμαι.
Honore dignus, γεραστὸς, α, ὁ, ἐ ἡ, τιμητὸς, ὸν, ὁ.
io Honore habeo, τιμῶ, ῶ, πολυτιμῶ, ῶ, πολυπαπίζω.
ſine Honore, ἄτιμος.
Honora privo, ἀτιμάω, ῶ.
Honorem exhibeo, χαρίσμαι τινὶ τιμὴν, τιμῶ, ῶ.
Honorifica appellatio, ἐξωνία, ας, ἡ.
Honorifice memoria, ἔξοχος μνήμη.
Honorifice, ἐντίμως, ὠδοξως.
Honorificus, τιμιος, ε, ὁ, ἔντιμος, α, ὁ, ἔνδοξος, α, ὁ.
Honoris expers, ἄτιμος, ο, ὁ, ἄκτὸς τιμῆς.
Hora, ὥρα, ας, ἡ.
quota eſt Hora? ὁποστὴ ἐστὶ τὴ ἡμέρα;
Horarum index, ὡρολόγιον, α, τὸ.
Hordeaceus, κριθινος, ο, ὁ.
Hordeaceus panis, κριθίνος ἄρτος.
Hordeum, κριθὴ, ῆς, ἡ.
Horous, ὡραῖος, ὰς, ὸν.
Horoum vioum, οἶνος ὡραῖος, pro ὡροπότης.
Horologium, ὡρολόγιον, ο, τὸ.
Horrenda facie mulier, μορμὼ, οῦς, ἡ.
Horreode, αἰδὼς, ἀιδὼς, σκαληπικὸς, σκαληγικὸς, ἔκπλαγος, ἔκπληκτος.
Horreodum in modum, συγχῶς, ἀιδῶς, σμερδνῶς.
Horrendus, φρικτὸς, ὸν, ὁ, φοβερὸς, ὰ, ὸν.
Horrendus aſpecto, σκαρδνὸς, ο, ὁ.
Horreo, φρίττω, ἐρίδαω, ῶ.
Horreſco, ἀποφρίττω.
Horreum, λοιθήκη, ης, ἡ, σιταμβλακίον, ου, τὸ.
Horribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, φρικτὸς, ὸν, ὁ, φρικώδης, ες, ὁ.
Horridus, ἔκτις, ὸος, ὁ, λάσιος, α, ὁ, pro duro, aſpero, φρικτὸς, ὴ, ὸν, φρικώδης, ες, ὁ.
Horriſicus, βρίγηλος, ὁ, ὁ.
Horriſonos, βαρύβρομος, α, ὁ.
Horror,)
Horror frigoris,) φρίκη, ης, ἡ, φρικίασις, εως, ἡ, τρόμος, α, ὁ.
Horror febrilis,)
Horror, metus,)
Horrore quatior, κρεμάννυμαι.
Horrorem inducens, φρικώδης, ες, ὁ, ἐ ἡ, φρικαλέος, α, ὁ.
Horſum, ὄκρο, ὄκτα.

Hor-

Hortamen, & Hortamentum, -ματος, στο-, τὸ, ποθέτημα, στο-, τὸ, κέλευσμα, στο-, τὸ.
Hortatio, προτροπὴ, ῆς, ἡ, ποθέτησις, εως, ἡ, -μάκλησις, εως, ἡ.
Hortator, κελευστὴς, οῦ, ὁ.
Hortatoria, -μάκτικὸς.
Hortatorius, κελευστικὸς, ὴ, ὸ, ὑποθετικὸς, ὴ, ὸ, -μακτικὸς, ὴ, ὸ.
Hortenſis, κηπαῖο-, α, ὸ.
Hortor aliquem ad aliquid, -μάκλεύω τινὰ ἐπί τι, προτρέπω, παρακελεύομαι τινὶ τοῦτο, ὑποτίθεμαι πρός τι τινί, hortor ad virtutem, ποθέτεύω, ῶ.
Hortulanus, κηπερός, οῦ, ὁ, οικουρὸς, οῦ, ὁ.
Hortulus, κηπίον, ο, τὸ, κηπίδιον, α, τὸ.
Hortum excolo, κηπεύω.
Hortus, κῆπο-, ου, ὁ.
Hoſpes, hoſpitum ſuſceptor, ξενοδόχο-, ου, ὁ, vel ξενοδεύσ-, ο, ὁ, & Poetice, ξενοδοκο-, ου, ὁ, εὐθμάχο-, ου, ὁ, ξέν-, ου, ὁ.
Hoſpes, hoſpitio exceptus, ξέν-, ο, ὁ, κατάλυτης, ου, ὁ.
Hoſpes, peregrinus, ξέν-, ου, ὁ, -μάφιτο-, ου, ὁ, ξενικὸς, ὴ, ὸ.
Hoſpita, ξένη, ης, ἡ, ξενοδόχο-, ου, ἡ.
Hoſpitalis, φιλόξεν-, ου, ὁ.
Hoſpitalitas, φιλοξενία, ας, ἡ, ξενία, ας, ἡ.
Hoſpitaliter, ξενίως, φιλοξένως.
Hoſpitii jus diſſolvere, ξενίαν διαλύεσθαι.
Hoſpitii neceſſitudinem inire, ξενίαν συντίθεσθαι.
Hoſpitio excipior, ξενίζομαι.
Hoſpitio exſipio, παύω λαμπρῶς ξενίζων τινά, ξενίω, ῶ, ξενοδοχέω, ῶ.
Hoſpitium, ξένη κατάλυμα, ξενοδοχεῖον, ου, τὸ, πανδοχεῖον, ου, τὸ.
renovare Hoſpitium vetus, ἀνανεοῦσθαι τὰς παλαιὰς ξενίας.
Hoſpitor, ξενοδοκέω, ῶ, ξενίζω τινά.
Hoſtia, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, στο-, τὸ.
Hoſtiæ ſacræ, τὰ ἱερόθυτα.
Hoſtiam immolare, θύειν θυσίαν.
Hoſtili animo eſſe erga aliquem, πολεμικῶς ἔχειν πρός τινα.
Hoſtilis, πολέμι-, ου, ὁ, ἐχθρὸς, ὴ, ὸ, πολεμικὸς, ὴ, ὸ, δυσμενὴς, ές-, ὸ.
Hoſtilitas, δυσμένεια, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
Hoſtiliter, πολεμικῶς, πολεμίως.
Hoſtimentum, ἀμοιβὸ, ῆς, ἡ, ἀντιμοιβὴ, ῆς, ἡ.
Hoſtis, ἐχθρὸς, ὴ, ὸ, πολεμι-, ου, ὁ, ἐναντι-, α, ὸ.

H U.

Huc, adverb. δεῦρο, εὐθεῖα, ἐντεῦθεν.
Huc ades, δεῦρο ἴθι.
Huc, & illuc, δεῦρο, κἀκεῖσε.
Huc uſque, μέχρι τῦδε, μέχρι τούτου.
Hui, βαβαί, ὦ, φεῦ.
Hujuſmodi, τοιατ-, α, ὸ.
Humanitas, ἀνθρωπότης, ητο-, ἡ, φιλανθρωπία, ας, ἡ, ἐπιείκεια, ας, ἡ.
Humanitate proſequor, φιλοφρονέομαι alum accuſativo perſonæ, & dativo rei, & vine verſa.
Humanitatis officium præſto alicui, ἀμοιβολλέω.
Humaniter ago, ἀνθρωπίζω.
Humaniter, ἀνθρωπίνως, φιλανθρώπως, ἀνθρωπείως.
Humanitus, more humano, ἀνθρωπικῶς.
Humanum ſe præbere, φιλανθρώπως ἔχειν πρός τινα.
Humanus, comis, benignus, φιλάνθρωπο-, ου, ὁ, ἡ, ἀνθρώπι-, α, ὸ, ἡ, & ἀνθρώπιο-, α, ο, ὁπηνικὸς, όν-, ὸ, ἡ.
Humanus, ad homines pertinens, ἀνθρώ-, α, ὸ, ἀνθρωπικὸς, ὴ, ὸ, ἀνθρώπιο-, α, ὸ, ἡ. μερόπ-, α, ὸ, Poetice.
Humanus ſum, φιλανθρωπεύω, ῶ.
Humanæ res, τὰ ἀνθρώπινα. ηγτὰ τὰ ἀνθρώπινα, ot ſuot res humanæ.
Humatio, ταφὴ, ῆς, ἡ, ὁπταφιασμὸς, οῦ, ὁ, ὁπτάφιον, ου, τὸ.
Humectatio, ὑγρασία, ας, ἡ.
Humecto, ὑγραίνω, βρέχω, ἐπαμύζω.
Humeralis, ὠμοβό-, α, ὸ.
Humeris altis qui eſt, ὑψαύχενος, ου, ὁ.
Humeris robuſtis præditus, ὠμότατος, η, ὸ.
Humeris geſtare, βαστάζω τι, φέρω τι, αἴρεσθαί τι.
Humarus, ὠμο-, α, ὸ.
Humi, ἐπὶ γῆς, ηγτὰ γῆς, χαμαί.
Humi proſtratus, χαμαιρρίπης, ἐο-, ὁ, ἡ ὸ.
Humi repens, χαμαιπὴς, ἐο-, ὁ.
Humide, ὑγρῶς.
Humiditas, ὑγρασία, ας, ἡ, ἐπηρσία, ας, ἡ, ὑσία, ας, ἡ.
Humidus, ὑγρὸς, ὴ, ὸ, δύγρο-, α, ὸ, νοτ-, α, ὸ.
Humiliatio, ταπείνωσις, εως, ἡ.
Humilio, ταπεινόω, ῶ.
Humilis, ταπεινὸς, ὴ, ὸ, ἔδαφο-, α, ὸ.
Humilis, non altus, πρόγυο-, α, ὸ, ταπεινὸς, ὴ, ὸ, ὀλιγο-, α, ὸ, χαμηλὸς, ὴ, ὸ, χθαμαλὸς, ὴ, ὸ.
Humilis oratio, πεζὸς λόγο-, ταπεινολογία, ας, ἡ.
Humilitas, ταπεινότης, ητος, ἡ, ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ.
Humiliter, ταπεινῶς.
Humiliter ægrotam agere, ταπεινῶς πράττω.
Humiliter ſentire, ταπεινοφρονῶ.
Humo, θάπτω κατορύσσω, κηρὸς ἐνταφιάζω.
Humor, oris, ἰσο-, ὁ, ὑγρότης, ητος, ἡ, ἐκμαξί-, α, ὸ.
in Humorem reſolvi, ὑδατοῦσθαι.
Humorum redundantia, πλεσμονὴ, ῆς, ἡ.
Humus, γῆ, ῆς, ἡ, χθών, ονὸς, ἡ.

H Y.

Hyacinthinus, ὑακινθῖνος, ε-, ὁ, ἡ, ὑακίνθι-, η, ὸ.
Hyacinthus, ὑάκινθο-, ου, ὁ.
Hyades, ὑάδες, αἱ.
Hyæna, ὕαινα, ης, ἡ.
Hyberna, τὰ χειμάδια χωρία.
in Hybernis me continen, ἐνχειμάζω.
in Hyberna proficiſci, ἐς χειμάδια φοιτᾶν; Herod. ſubintellige, χώρα, vel γῆν.
Hybernaculum, τὸ χειμάδιον χωρίον, ὁ χειμάδιος τόπο-, ου, ὁ.
Hybernatio, χειμασία, ας, ἡ.
Hyberno, ἐνχειμάζω, χειμάζω.
Hyberno tempore, χειμερίης ὥρας.
Hybernus, χειμέριος, ὴ, ὸ, χειμέρι-, α, ὸ.
Hybernum tempus, χειμὼς, ῶνος, ὁ, ſubaudi ὥρα. χειμὼν, ῶνος, ὁ.
Hydria, κάλπη, ης, ἡ, κάδιμος, ου, ὁ, πελὸς, ὴ, ὸ, τάμμος, ου, ὁ, ταμίσιον, ου, τὸ, ταμισάριον, ου, τὸ, ταμισκος, ου, ὁ, ὑδρία, ας, ἡ, ὑδρίον, ου, τὸ.
Hydria parva, ὑδρίσκη, ης, ἡ, ὑδρίον, ου, τὸ.
Hydrops laboro, ὑδρωπιάω, ῶ.
Hydropicus, ὑδρωπικὸς, ὴ, ὸ.
Hydrops, ὕδρωψ, ωπος, ὁ.
Hyematio, -μάχειμασία, ας, ἡ, χειμασία, ας, ἡ.
Hyemo, χειμάζω, χειμερίζω.
Hyems, χειμὼν, ῶνος, ὁ, χεῖμα, ατος, τὸ.
Hymen, ὑμὴν, ένος, ὁ.
Hymenæi expers, ἀνυμέναιος, ου, ὁ.
Hymenæum canto, ὑμεναίω, ῶ.
Hymnus, ὕμνος, ου, ὁ.
Hymnum dico, ὑμνολογέω, ῶ, ὑμνολογίζω.
Hypallage, ὑπαλλαγὴ, ῆς, ἡ.
Hyperbole, ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
Hyperborei populi, ὑπερβόρειοι, οἱ.
Hypocrita, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
Hypoſtaſis, ὑπόστασις, εως, ἡ.
Hypodidaſcalus, ὑποδιδάσκαλος, ου, ὁ.
Hyſſopus, ὕσσωπος, ου, ὁ, ἡ, & ὕσσωπο-, ου, τὸ.
Hyſtrix, ὕστριξ, ικος, ἡ.

J A.

JAceo, κεῖμαι, κατάκειμαι ἐν γῇ, in ſolo, ἀνακέκτημαι, κατακλίνομαι.
Jaceo contemptus, ὑπερόπτομαι.
Jacera alçam, ἀνερρίπτειν τὰ κύβια, ἐκκυβεύω, ἀνερρίπτειν πάντα κύβια.
Jacere fundamentum, τῶν ἀρχῶν ὑποτίθεσθαι, vel βάλλεσθαι, καταβάλλεσθαι θεμέλιον, θεμελίων.
Jacere prohra, οἰκοῖς βάλλω τινά.
Jacio, is, βάλλω τινὰ λίθοις, lapidibus: ῥίπτω.
Jactabunde, ὑπερηφάνως, κομπωδῶς, κομπαστικῶς.
Jactabundus, ἀλαζὼν, όνος, ὁ.
Jactantia, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονία, ας, ἡ.
Jactantiæ plenus, ὑπερόγκου, ου, ὁ.
Jactare minas, ἀπειλὰς ἀπειλεῖν.
Jactare ſe de aliqua re, ἀλαζονεύεσθαί τι.
Jactatio, oſtentatio, ἀλαζόνευμα, ατος, τὸ, ἀλαζονία, ας, ἡ, κομπασμὸς, οῦ, ὁ.
Jactatio, jactus, βλασφημία, ας, ὁ, ῥιπασμὸς, οῦ, ὁ.
Jactationis amans, φιλόκομπος, ου, ὁ.
Jactator, κομπὸς, ὴ, ὸ, κομπαστὴς, οῦ, ὁ, κομβρὸς, ὴ, ὸ, ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸ, καυχηματίας, ου, ὁ, λαπτὴς, οῦ, ὁ, σοφολόγος, ου, ὁ.
Jactatio, μεγαλαυχία, ας, ἡ, ἀλαζονία, ας, ἡ.
Jactator, ἀλαζονικὸς, ὴ, ὸ.
Jacto, θρύπτω, ῶ, ὀκνομαστέω.
Jacto, frequentet jacio, ἀκροβολίζω, ῶ, ῥιπτάζω τι. proſalo efferre, μεγαλαυχέω, ῶ, μεγαλορρημονέω ἐπί τινι.
Jactura, ζημία, ας, ἡ, βλάβη, ης, ἡ.
Jacturam facere, ναυαγῶ, ζημιοῦσθαι, cum accuſativo, ἀποβάλλεσθαι.
Jacturam facere animæ, ζημιοῦσθαι τὴν ψυχήν.
Jactus, βολὴ, ῆς, ἡ, ἀποβολὴ, ῆς, ἡ.

Jactus aleæ, βόλος πεττείας, vel κυβδευτικός.
Jaculandi peritia, ἄσκησις, ως, ἡ, ἀκοντιστική, ῆς, ἡ, ἀκοντίκη, ας, ἡ.
Jaculandi peritus, ἄσκητος, ου, ὁ, ἀξυπόνητος, ου, ὁ.
Jaculatio, ἀκόντισμα, ατος, τό.
Jaculator, ἀκοντιστής, οῦ, ὁ, τοξότης, ου, ὁ.
Jaculor, ἀκοντίζω, βάλλω λίθον, vel τινὰ λιθοβολῶ.
Jaculum, ἀκόντιον, ου, τό, δόρυ, ατος, τό.
Jam, ἤδη, νῦν.
Jamdiu, πάλαι, οὐκ πολλὰ χρόνια.
Jamdudum, πολλοῦ ἤδη χρόνου.
Jam jam, παραυτίκα.
Jam inde a pueris, ἀπὸ τῶν παίδων.
Jam nunc, hoc tempore, ἤδη νῦν, ἐν τῷ νῦν.
Jum olim, οὐκ πάλαι, & οὐ πάλαι.
Jampridem, πάλαι.
Jam vero, ἤδη δέ, καί τι, ἦ μήν, μὰν ὦ.
Jambus, ἴαμβος, ου, ὁ.
Jambicus verſus, ἰαμβικὸς, η, ον.
Janitor, θυρωρὸς, ὁ, ἡ, & οὐ, πυλωρὸς, οῦ, ὁ, & ἡ.
Janua, θύρα, ας, ἡ, πύλη, ης, ἡ, αὐλόθυρον, ου, τό.
Januam cædere, θυροκοπέω.
Januarius, ἰανουάριος, ου, ὁ, γαμηλιὼν, ῶνος, ὁ.
Jaſpis, ἴασπις, ιδος, ἡ.

I B.

Ibi, adverb. αὐτόθι, ἐκεῖ, αὐτῆ, ὁπαῦθα.
Ibidem, αὐτόθι, αὐτὸ, τῇδε αὐτῇ.

I C.

Icere fœdus, ποιεῖσθαι συνθήκας πρός τινα, cum aliquo, συντιθεσθαι.
Ichneumon, ἰχνεύμων, ονος, ὁ.
Ico, icis, πλήττω, τύπτω, παίω.
Ictericus, ἰκτερικὸς, ὴ, όν.
Ictero laboro, ἰκτερῶ, ῶ.
Icterus, ἴκτερος, ου, ὁ.
Ictus, us, πληγὴ, ῆς, ἡ, πλῆγμα, ατος, τό.
Ictus, a, um, βλητὸς, ὴ, όν, τυγὼς, ὑτος, ὁ, πληκτὸς, ὴ, όν.
Ictus fulmine, κεραυνοβλὴς, ῆτος, ὁ.

I D.

Id, τόδε.
Id eſt, τοῦτ' ἔστι, & τουτέστι, οἷον τι.
Ideirco, διό, διότερ, δι' αὐτό.
Id quod res eſt, τὸ ὄν.
Idea, ἰδέα, ας, ἡ.
Idem, maſc. ὁ αὐτὸς, αὐτὸς, ὁτος.
Idem neut. ταυτό, idem ac ταυτὸν τῷ ἀπέναντι idem ac occidens. Unde Latini *idem occidensé*.
Identidem, ἐσαεὶ τοτε, ἀεὶ τοτε, ἀεὶ τοτε & ἀεὶ τοτε.
Ideo, διό, διότι, διὰ τοῦτο.
Ideo quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτο ὅτως.
Idioma, ἴδίωμα, ατος, τό.
Idiota, ἰδιώτης, ου, ὁ.
Idiotiſmus, ἰδιωτισμὸς, οῦ, ὁ.
Idololatria, εἰδωλολατρία, ας, ἡ.
Idololatra, εἰδωλολάτρης, ου, ὁ.
Idolum, εἴδωλον, ου, τό.
Idonee, ἐπιτηδείως, ἱκανῶς.
Idoneus, ἐπιτήδειος, ου, ὁ, & ὴ, ὸν τοῦτο. χρήσιμος ἐπί τι, ἱκανὸς, ὴ, ὸν, ἔπιχρος, ου, ὁ.
Idoneus, ἐξάρκης, ου, ὁ, ἀρκοῦς, ου, ὁ.
non Idoneus, ἄχρης, ου, ὁ, ἀχρεῖος, ου, ὁ.
Idoneus ſum, ἐπιτηδείω, ῶ.

J E.

Jecur, jecoris, ἧπαρ, ατος, τό.
Jecur inſpicio, ἡπατοσκοπέω, ῶ.
Jejune, ἀπαξ, ἁπλῶς.
Jejunus dies, νήστιμος ἡμέρα.
Jejunium, νηστεία, ας, ἡ, ἄσιτία, ας, ἡ.
Jejuno, νηστεύω, εύσω.
Jentaculum, ἀκράτισμα, ατος, τό. ἄμβροσμα, ατος, τό. πρωϊνὸν ἄριστον.
Jentaculi ſumptio, ἀκρατισμὸς, οῦ, ὁ.
Jento, ἀκρατίζομαι, ἀκρατίζω.
Jeſus, Ἰησοῦς.

I G.

Igitur, ἄρα γε, δὴ, γοῦν, τοιγαροῦν.
Ignarus, ἄγνως, ὠτος, ὁ, & ἡ. ἀπειρήμων, ονος, ὁ, ἡ.
Ignarus ſum, λανθάνομαι, ἀγνοέω, ῶ.
Ignarus Philoſophiæ, ἀφιλόσοφος, ου, ὁ.
Ignava vita, ἀβιοτία, ας, ἡ.

Ignave me gero, μαθύμως.
Ignave, ῥᾳθύμως.
Ignavia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀργία, ας, ἡ.
Ignaviter ago, λιποψυχίζομαι.
Ignavus, ῥᾳθυμος, ου, ὁ, ἀργὸς, οῦ, ὁ. δειλὸς, οῦ, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
Ignavus ſum, ἀργῶ, ῶ, ῥᾳθυμέω, ῶ.
Igneſco, λιποψυχέω.
Igneus, πυρὸς, οῦ, ὁ, διάπυρος, ου, ὁ, ὁ, ἡ, ὸν.
Igniarium, πυρεῖον, ου, τό, ἐνάστρον, ατος, τό, ἐμπύρευμα, ατος, τό.
Igniarius lapis, ἐγκαυστικὸς λίθος.
Ignis, πῦρ, πυρὸς, τό, ἄφλαστος, ου, ὁ.
Ignis facet, ἐρυσίπελας, ατος, τό. πῦρ ἄγριον.
Ignem excito, πυρεύω, πυρεύω, οῦ, ἀναρριπίζω.
Ignem accendo, καπνίζω, πυρολάω, ῶ.
Igne, & ferro vello, ὀπίσω, ῶ, & ὄπτω, ῶ, δρέπω, ῶ, δρίζω, σαύκω.
Ignitus, πυρώδης, ατος, ὁ, πυρώδης, ους, ὁ, διάπυρος, ου, ὁ.
Ignitum ferrum, μύδρος, ου, ὁ.
Ignobilis, δυσγλὴς, ους, ὁ, & ἡ, ἀκλεὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, ἀγλὼς, ὼς, ὁ, & ἡ, ἄγνως, ὼτος, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
Ignobilitas, δυσγλοία, ας, ἡ, ἀγλία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
Ignobiliter, ἀκλεῶς, & ἀκλεῖς, ἀνωνύμως, ἀνωνύμῳ, ἀτίμως.
Ignominia, αἰσχύνη, ης, ἡ, ὄνειδος, ους, τό, πάθος, ους, τό, ἀδοξία, ας, ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ.
Ignominia notatus, ἄδοξος, ου, ὁ, & ἡ.
Ignominiæ notam inurere alicui, ἀδοξίαν ἐμπυρίζω τινί.
Ignominiæ notam abſtergere, ἀποτρίβεσθαι τὴν ἀδοξίαν.
Ignominiam affero, ὀνειδίζω, ῶ.
Ignominia afficere, κατασχύνειν, ἀτιμοῦσθαι.
Ignominioſe, ἀδόξως, ἀτίμως, ἐμβριστικῶς.
Ignominioſum ducere, ὡς αἰσχύνῃ, ὡς αἰσχρῷ πάθημα.
Ignominioſus, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, ου, ὁ.
Ignoranter, ἀγνῶς.
Ignorandum eſt, ἀγνοητέον.
per Ignorantiam aliquid facere, δι' ἀπειρίαν τι πράττω.
Ignoratio, vel ignorantia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀγνόημα, ατος, τό, ἀγνοία, ας, ἡ.
Ignoro, ἀγνοέω, ῶ, ἐπιλανθάνομαι, οὐκ οἶδα.
Ignoſcibilis, venia dignus, συγγνωστὸς, ὸν, ὁ.
Ignoſco, συγγνώσκω τινὶ τὴν ἁμαρτίαν, συγγνώμην δίδωμι.
Ignotum erat, ἄδηλον ἦν.
Ignotus, ἀγνὼς, ὼτος, ὁ, ἐμοὶ ἄδηλος, ἄγνωστος, ου, ὁ.

I L.

Ilex, ilicis, πρῖνος, ου, ὁ.
Ilia, λαπάρα, ας, ἡ, κενεὼν, ῶνος, ὁ, πλεῦρον, ου, τό.
Ilicet, ſtatim, αὐτίκα δή, ἴθι, παραυτίκα.
Illico, ἀθρόως, ἀθρόος, παραυτίκα, αὐτόθεν.
Illabor, ἐπιπίπτω οἷς, ἐπιπόδων ἐμπίπτω, ἐπιλανθάνω, ἐπιλανθάνομαι.
Illaboratus, ἀοκνεργασὸς, ου, ὁ, ἀκοπιαστικὸς, ὸς, ὁ.
Illac, ἐκεῖ, ἐκεῖσε, ἐκεῖθεν.
hac & Illac, τῇ & τῇ.
Illacrymabilis, ἀκλαυτὸς, ὸς, ὁ, & ἡ.
Illacrymo, ἐπιδακρύω, ἐπιλοφύρομαι.
Illæſe, ἀβλαβῶς.
Illæſus, ἀπαθὴς, ὲς, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἀλύβητος, ου, ὁ, ἀπήμων, ονος, ὁ.
Illsqueatus, ἀμβροχος, ου, ὁ.
Illaqueo, παγιδεύω, ἐμπεδεύω.
Illatio, quæ ſequitur aſſumptionem in argumentando, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ.
Illaudatus, ἀνεγκωμίαστος, ου, ὁ.
Ille, ἐκεῖνος, ου, ὁ, αὐτὸς, ὴ, ὸ.
Illecebræ, θέλγητρα, ας, ἡ, ἐπαγωγαὶ, αἱ, δέλεαρ, ατος, τό.
Illecebræ verborum, ἡδυπάθειαι λόγων.
Illecebroſus, ἐπαγωγὸς, ὴ, ὸν, θελκτήριος, ου, ὁ.
Illectus, δελεασθὲς, έντος, ἐ.
Illegitime, νόθως.
Illegitimus, ἀνέγγυος, ου, ὁ, & ἡ. ἄνομος, ου, ὁ, ἡ, νόθος, ου, ὁ, ἀνθέτιμος, ου, ὁ.
Illepide, ἀγρείως, ἀσαμψως, ἀμόσως, ἀπιθάνως, ἀχαρίτως.
Illepidus, ἄγριος, ου, & ἀγρεῖος, ου, ὁ, ἄμομψος, ου, ὁ, ἄμοτος, ου, ὁ, ἄχαρις, ιτος, ὁ, & ἡ.
Illibatus, purus, ἄψωρος, ου, ὁ, & ἡ, ὀρθορος, ου, ὁ, ἄθικτος, ου, ὁ, ἀκέραστος, ου, ὁ.
Illibenter, ἀηδῶς.
Illiberalia artificia, δημιουργικὰ τεχνήματα.
Illiberalis, ἀνελεύθερος, ου, ὁ, βλοσυρὸς, ὸς, ὁ, & ἡ.
Illiberalitas, ἀνελευθερία, ας, ἡ, ἀχλία, ας, ἡ.
Illiberaliter, ἀνελευθέρως, βλοσυρῶς.
Illic, ἐκεῖ, & αὐτόθι, αὐτῆ.

Illicio, ἐπάγω, θηράω τινά, ἑρελκύω, δελεάζω.
Illicite, ἀθέσπιως, ἀθεμίτως.
Illicitus, ἀθέσπιος, ὁ, ἡ, Ϲ ἡ, ἀθέμιτος, ον, ὁ, ἡ, Ϲ ἡ, ⟨ϖ⟩δήνιος, ον, ὁ, ἀπρεπής, ους, ὁ, Ϲ ἡ.
Illico, αὐτοῦ, παραυτίκα, ἀλλαχοῦ.
Illido, προσβάλλω, ἐπάγω, προσπίπτω.
Illigatio, ἔνδεσις, ις, ἡ.
Illigo, ἐνδέω, ῶ.
Illigatus, προσδεδεμένος, ένος, ὁ.
Illigo, προσδέω, συμπήγνυμι.
Illinc, ἐκεῖθεν, αὐτόθεν, ὀπίσθεν,
hinc, Illinc, ἔνθεν, ἐνθένδε.
Illino, ἐπιχρίω, ἐπαλείφω.
Illiquefacio, ὑγίαινω, ὑγιαίνω.
Illitus, παραβλητός, ένος, ὁ.
Illiteratus, ἀγραμμάτιστος, ος, ὁ, ἀγράμματος, ος, ὁ, ἀμαθής, ές, ὁ, Ϲ ἡ.
Illitus, ἐπιχριστός, ός, ὁ, ἐπιχρισθείς, έντος, ὁ.
Illotis manibus, ἀνίπτοις χερσίν.
Illotus, ἄπλυτος, ος, ὁ, Ϲ ἡ.
Illue, ἐκεῖ, ἔνθα.
Illucen, διαφάνεμα, ἐπιλάμπω.
Illucescente die, ⟨ϖ⟩ελαμπούσης ἡμέρας.
Illucesco, αὐγάζω, λάμπομαι, ἐπιφαίνω, ὑποφαίνω, φάσκω, διαφάσκω, διαφαύω, ἐπιφάσκω, ἐπιφαύω.
Illudere alicui, ἐγγελᾶν τιν, ἐπιγελᾶν τιν. ποιδικτοποιῶσί τιν.
Illudere sibi, παίζειν καθ' ἑαυτῶ.
Illudo, ἐμπαίζω, ὀτρυφάω, ῶ, ἐπισκώπτω, κατακερτομέω, ῶ.
Illuminatio, καταγαμός, ῦ, ὁ, ἐπίλαμψις, εως, ἡ, φωτεδοσία, ας, ἡ, ῥάπισμα, ατος, τό.
Illuminatio, ἐπίλαμψις, εως, ἡ.
Illumino, λαμπρύνω, διαφωτίζω, καταλάμπω, αὐγάζω.
Illunis nox, νὺξ ἀσέληνος.
Illuso, λοιδορῶ, ᾶς, ἡ, ἐμπαγμός, ῦ, ὁ, φακελισμός, ῦ, ὁ, χήνωμα, ατος, τό, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμός, ῦ, ὁ, χλεύασις, ας, ἡ.
Illusio, ἔμπαγμα, ατος, τό.
Illusor, ἐμπαίκτης, ου, ὁ, ὦρα, ους, ὁ.
Illustrari divinitus, ἐλλάμπεσθαι.
Illustratio, καθάρσιον, ατος, τό, αὐγασμα, ατος, τό.
Illustratorius, τρανωτικός, ῆ, όν.
Illustris, φωτεινός, ἡ, όν, λαμπρός, ᾶ, όν. pro nobili, ἐπιφανής, ους, ὁ, ἀξιόλογος, ο, όν.
Illustris, celebratus, αὐγάστους, ο, όν.
Illustrem reddo, λαμπρύνω.
Illustrissimus, λαμπρότατ⟨ϖ⟩, η, όν, καθιστ⟨ϖ⟩, η, όν, εὐδοξότατ⟨ϖ⟩, η, όν.
Illustro, καταλάμπω, καταυγάζω. pro declarare, δηλῶ, φανερῶ.
Illusus, ἐμπαιχθείς, έντ⟨ϖ⟩, όν.
Illuvies, ἑλυσία, ας, ἡ.

I M.

Imaginatio, φαντασία, ας, ἡ.
imaginationes concipio, φαντασίομαι, ῶμαι.
imaginor, φαντάζομαι, ἀκάζω.
imago, εἰκών, όν⟨ϖ⟩, ὁ, ἄγαλμα, ατ⟨ϖ⟩, τό, εἶδ⟨ϖ⟩, ὄν⟨ϖ⟩, τό.
ad imaginem Dei, κατ' εἰκόνα Θεῦ.
imaginem, vel simulacrum fingo, εἰκονίσκω, ῶ.
imago futuri, προκάτοχμα, ατ⟨ϖ⟩, τό.
imaguncula, εἰκόνιον, ου, τό, ἀγαλμάτιον, ου, τό.
imbecillis, ἀδύνης, όν⟨ϖ⟩, ὁ, ἄῤῥως⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἀδυνατ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἀβλαχής, ές, ὁ.
imbecillum reddo, καθυφίω, ῶ.
imbecillus fum, καθυφίω, ῶ, καθύπνω, ῶ.
imbecillitas, ἀδυναμία, ας, ὁ, ἀῤῥωστία, ας, ὁ.
imbecilliter, ἀῤῥωστῶς, ἀσθενῶς.
imbellis, ἀπόλεμ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἄμαχ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἀνανδρ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, δειλός, ή, όν.
imbellis fum, ἀπολεμίως ἔσχω.
imber, ὄμβρ⟨ϖ⟩, ου, ὁ.
imber impetuosus, & procellosus, ἐπακτὸς ὄμβρ⟨ϖ⟩.
imbris penuria, ἀνομβρία, ας, ἡ.
imbrium copia, ἐπομβρία, ας, ἡ.
imberbes malæ, ἀγέν⟨ϖ⟩ γνάθοι.
imberbis, ἀγένει⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἀπώγων, ον⟨ϖ⟩, ὁ.
imbibo, ἐμπίνω, ἀπόσχυσις, ἐκπαφίσκω.
imbrex, icis, κυλίνδ, ἰδ⟨ϖ⟩, ὁ, γάνωσις, ου, τό.
imbricatim, γανωτηδόν.
imbuo, ἐμβάπτω, ἐμβάπτω· pro erudio, παιδεύω.
imbuere doctrina, διδάσκω, ἐκδιδάσκω.
imbui Græca lingua, ἐκδιδάσκεσθαι τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν.
imbutus disciplinis, ἐγγεγ⟨ϖ⟩ παιδευμένος.
imbutus oleo, ἐλαιόβλητ⟨ϖ⟩, ον, ὁ.
imbutus sacris literis ab infantia, ἐκ βρέφους τὰ ἱερὰ γράμματα πεπαιδευμέν⟨ϖ⟩.
imitabilis, μιμητός, ή, όν.

imitandi peritia, μιμητικὴ τέχνη, μιμητότης, ητ⟨ϖ⟩, ὁ.
ad imitationem factus, κατὰ μίμησιν πεποιημέν⟨ϖ⟩, η, όν.
imitatio, μίμησις, εως, ἡ, μίμημα, ατος, τό, ζήλωμα, ατος, τό.
imitator, μιμητής, οῦ, ὁ, ζηλωτής, οῦ, ὁ.
imitator felix, εὐζηλ⟨ϖ⟩, ου, ὁ.
imitator effictorque personarum omnium, παντοίμιμος, ου, ὁ.
imitor, ζηλόω, ῶ, μιμέομαι, οῦμαι, μιμεῖσθαι, ζηλοῦμαι, ἄομαι, ἀφομοιόω, ῶ.
immaculata vita, ἀκηλίδωτ⟨ϖ⟩ βί⟨ϖ⟩.
imitor, μιμέομαί τινα.
immaculatus, ἄμωμ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἄσπιλος, ον, ὁ Ϲ ἡ, ἀμίαντ⟨ϖ⟩, ον, ὁ.
immadeo, ἐμβρίθομαι.
immanis, crudelis, θηριώδης, ές⟨ϖ⟩, ὁ, ἄγρι⟨ϖ⟩, ον, ὁ, ἀπίθανος, ές⟨ϖ⟩, ὁ, πολεμι⟨ϖ⟩, ον, ὁ.
immanis, ingens, πολύ⟨ϖ⟩, ον, ὁ, πολυμεγέθ⟨ϖ⟩, ον, ὁ.
immanitas, ἀγριότης, ητ⟨ϖ⟩, ἡ, ἀπάνθρωπος, ας, ἡ, ὠμότης, ητ⟨ϖ⟩, ἡ.
immaniter, crudeliter, ἀγρίως, ἀπλάγως, ἀκπλάγως, ἐκπλάγως.
immanfuetus, ἀνθρωπόβλητος, ον, ὁ, ἀπάνθρωπ⟨ϖ⟩, ον, ὁ Ϲ ἡ, ἀνήμερος, ον, ὁ.
immarcescibilis, ἀμαράντινος, ον, ὁ.
immatura morte præreptus, πρὸ ὥρας ἀκαιροθείς.
immaturitas, ἀκμή, ας, ἡ.
immaturus, ἄωρος, ον, ὁ Ϲ ἡ, πρόωρος, ον, ὁ, Ϲ ἡ.
immediate, ἀμέσως.
immediatus, ἄμεσος, ον, ὁ, ἧ ἡ.
immediate, ἀμέσως.
immedicabilis, ἀνίατος, ον, ὁ, ἀθεράπευτος, ον, ὁ.
immeditatus, ἀμελέτητος, ον, ὁ.
immemor, ἀμνήμων, ονος, ὁ Ϲ ἡ, ἐπιλαθέμενος, ον, ὁ.
immemor fum, ἀμνημονέω.
immemoratus, ἄῤῥητος, ον, ὁ, ἀῤῥήτως, ους, ὁ.
immenfitas, ἀμετρία, ας, ἡ,
immenfus, ἄμετρος, ον, ὁ, ἀμέτρητος, ον, ὁ.
immergo, ἐμβαπτίζω, ἐμβάπτω, καταδύω, ἐμπελάω.
immerito, ἀναξίως, ⟨ϖ⟩ρὸ τῶν ἀξίων.
immeritus, ἀναξίος, ον, ὁ, ὁ μηδὲν ὠφληκώς.
immerfio, βαπτισμός, οῦ, ὁ, βυθισμ⟨ϖ⟩, ατος, τό.
imminens, ἐφεστηκώς, ότος, ὁ, ἐπικείμενος, ον, ὁ, ἐπιφερόμενος, ον, ὁ, ὑπὲρ κεφαλῆς ὤν, ὄντ⟨ϖ⟩, ὄν.
imminens bellum, ὁ ἐπὶοὶ, ὁ πρόσθεν, ὁ ἐπὶσω πόλεμος.
imminco, ἐπίκειμαι, ἀπέχω, ὑπεξαίσσομαι.
imminet periculum, ἐπίκειται κίνδυνος, ἔνεστι, mors.
imminuo, ἐλαττόω, ῶ, σμικρύνω, μειόω, ῶ, ἐλάττω ποιῶ.
imminutio, ἐλάττωσις, εως, ἡ, μείωσις, εως, ἡ.
immifceo, ἐμμίγνυμι.
immifceor, ἀναμίγνυμαι, vel ἀμιγνύομαι.
immiferabilis, ἀοίκτιστος, ον, ὁ.
immiferiorditer, ἀνελεημόνως, ἀοικτιστί.
immifericors, ἀνέλεημων, ονος, ὁ Ϲ ἡ, ἀμείλικτος, ον, ὁ, ἀνοίκτιρμος, ον, ὁ.
immiffio, ἔνεσις, εως, ἡ, ἔρσις, εως, ἡ.
immitis, ἀνήλεημων, ονος, ὁ, ἀπίθανος, ές⟨ϖ⟩, ὁ, ἀπάλαιχος, ον, ὁ.
immitto, ἐμβάλλω, ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας, manus alicui.
immobilia bona, κτήματα, τὰ, ἀκίνητα, τὰ.
immobilis, ἀκίνητος, ον, ὁ, ἀμετακίνητος, ον, ὁ.
immoderate, πλημμελῶς. ἀμέτρως.
immoderate me gero, πλημμελέω, ῶ.
immoderatio, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀταξία, ας, ἡ.
immoderatus, ἄμετρος, ον, ὁ ἧ ὁ, ἀτάμετρος, ον, ὁ, ἄτακτος, ο, όν.
immodeste, ἀτάκτως, ἀκοσμῶς, ἀκόσμως.
immodestia, ἀμετρία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
immodestus, ἄμετρος, ον, ὁ, ἀκόλαστος, ον, ὁ, ἄκοσμος, ον, ὁ, ἄτακτος, ον, ὁ, ἄῤῥων, ονος, ὁ.
immodice, ὑπερμέτρως, ἀτάκτως.
immodicus, ὑπέρμετρος, ον, ὁ, ἄκρατος, ον, ὁ.
immodicus in verbis, ἀμετρεπὴς, ές, ὁ.
immolare homines, ἀνθρωποθυτῶ.
immolatio, θυσία, ας, ἡ, θῦμα, ατος, τό.
immolatus Deo, θεόδυτος, ον, ὁ.
immolo, θύω, ἐπιθύω, ἐπιτραπέτω.
immoratio, διατριβή, ης, ἡ.
immoriperus, ἐνύλιμος, ον, ὁ Ϲ ἡ.
immortor, ἐπαποθνήσκω, ἐπιθνήσκω.
immoror, ἐνδιατρίβω τινί, vel κατά τ, vel ⟨ϖ⟩ρός τ, ἐμμένω. ἐγχωρίζω τινί.
immortalem facio, ἀθανατίζω.
immortales Dii, οἱ ἀεὶ ὄντες Θεοί. οἱ ἀθάνατοι, pro ἀθάνατοι Θεοί.
immortalis gloria, ἄθλος δόξα, ἀθάνατος τιμή.
immortalis, ἀθάνατος, ον, ὁ Ϲ ἡ, ἀκήρατος, ον, ὁ, ἀκήρατος, ον, ὁ Ϲ ἡ, ἄφθιτος, ον, ὁ.
immortalitas, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀφθαρσία, ας, ἡ.
inimote, ἀσυμφόρως, sive ἀσυμφόρ⟨ϖ⟩ς,

immo-

immotus maneo, ἀκινητίζω.
immotus, ἀκίνητος, ᾱ, ὁ, ἄκινος, η, ὁ & ἡ.
immundities, μίασμα, ατος, τό, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
immunde vivens, ἀβίωλος, η, ὁ.
immundus, ἀκάθαρτος, η, ὁ, μιαρὸς, ᾱ, ὁ.
immunis, ἀτέλης, εος, ὁ, ἀνεισφόρος, η, ὁ, ἀτιμβόλος, η, ὁ, ἀζημιολόγητος, η, ὁ.
immunem facio, ἀτελῶ τινὰ τινος.
immunis a militia, ἀνεπίδικτος, η, ὁ.
immunis a tributis, ἀνεισφόρος, η, ὁ, ἀτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
immunitas, ἀτέλεια, ας, ἡ, ἀνεισφορία, ας, ἡ.
immunitas ab obeundis publicis muneribus, ἀλειτουργησία, ας, ἡ.
immunitus, ἀτείχιστος, η, ὁ & ἡ, ἀρύλακτος, η, ὁ, ἄφρακτος, η, ὁ.
immurmuro, ἐπιμορμύρω, ὑποψιθυρίζω.
immutabilis, ἀμεταβλητος, η, ὁ, ἀμεταβατος, η, ὁ.
immutabilitas, ἀναλλοιωσία, ας, ἡ, ἀμεταβλησία, ας, ἡ, ἀτρεπία, ας, ἡ.
immutabiliter, ἀμεταπτώτως, ἀτρέπτως.
immutatio, ἐναλλαγὴ, ῆς, ἡ, ἐναλλαξις, εως, ἡ, ἀλλοίωσις, εως, ἡ.
immuto, μεταβάλλω π, μετακυβω π.
imo, μᾶλλον δὲ, ἀλλὰ τὰ, & μᾶλλον.
impar, ἄνισος, η, ὁ, ἀνόμοιος, η, ὁ.
impar numerus, περισσὸς ἀριθμὸς.
impar oneri ferendo, ἀβάστακτος, η, ὁ.
imparate, ἀπαιδεύτως, ἀπροπαιδεύτως.
imparatus, ἀπροπαίδευτος, η, ὁ, ἀπαρασκεύαστος, η, ὁ.
impariter, ἀνίσως, ἀνίσως.
impactus, ἄσπετος, η, ὁ.
impatiens doloris, δυσπόνητος, η, ὁ, & ἡ.
impatiens, ἀπαθὴς, ἐος, ὁ & ἡ.
impatiens iræ, ἄκρητος ὀργὴ. Homerus.
impatienter, ἀκρατῶς, ἀπαθῶς.
impatientia, ἀτλησία, ας, ἡ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
impavide, ἀτρέμας.
impavidus, ἀδεὴς, ἐος, ὁ, ἄτρεμος, η, ὁ, ἄτρομος, η, ὁ.
impedimenta in bello, αἱ σκευαγωγίαι πολεμικαὶ, σκεύη πολεμικὰ, τὰ σκεύοφορα.
impedimento esse alicui, ἐμποδὼν εἶναί τινι.
sine impedimento, ἀκωλύτως, ἀνεμποδίστως, ἀπροπαιδεύτως.
impedimentum, κώλυσις, εως, ἡ, ἐμπόδιον, η, τό.
impedio, ἐμποδίζω τινί· κωλύω τινὰ τοῦ κακεῖν, a vitis.
impeditus, ἐμποδιοθὴς, ἄσπετος, ὁ.
impello, ἐπάγω τινί, ἐπάγω, διωθέομαι, ῶμαι, cum accusativo, προτρεπτικῶν π, ὠθέω, ῶ, ἐλαύνω.
impello, adhortor, instigo, ἐπάγω, προάγω, ἐπαίρω, ἐξαίρω, ἀκτικῶ, ῶ, ὁρίζομαι, ὠκτικῶμαι, περιτρέπω, ἐροτικῶ, ῶ.
impendens, ἐπικρεμὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
impendium, ἐκτασις, ης, ἡ.
sine impendio, ἀδαπάνως.
impendeo, ἐπικρέμαμαι, ἐπικρέμασμαι, ἐπικρέτσμαι, ῶμαι.
impendo, intumo, προσαναλίσκω π, ἀναλίσκω τινὰ οὐσίαν, bona mea consumo.
impendo operam alicui rei, ἐμπονῶ τινι.
impendo operam muliebr, ἀναπονέομαι μυσικῶ.
impenetrabilis, ἀδιάβατος, η, ὁ, ἀδιεξίτητος, η, ὁ.
impensa, ἀναλωσις, ης, ἡ, ἀνάλωμα, ατος, τό.
impensa, ἐροδιὰ, ας, ἡ, ἀναλωμα, ατος, τό.
impetata facere, τὰ κελευσθέντα ποιῶ, τὰ προστεταγμένα ποιῶ, τὰ ἐπιτεταλμένα δρῶ, πρὸς τὸ βέλτιστον πράσσω, τοῖς βουλεύμασι ὑπακούω, πλησίον τὰ διατεταγμένα, τὰ παραγγελλόμενα ἀνύω, τοῖς ἐπιτάγμασι πειθαρχῶ.
impetativus, προστακτικὸς, ἡ, ὁ, προστακτικὴ ἔγκλισις, imperativus modus.
imperator fum, ἡγέομαι, ῶμαι, ἡγεμονεύω, στρατεύω, ῶ.
imperatorem salutare, ποσπαζόμαι, ἀσπαζόμαι, vel ἀσπάζεσθαι αὐτοκράτορα.
imperate facere, τὰ κελευόμενα ποιῶ.
imperator, αὐτοκράτωρ, ορος, ὁ, στρατηγὸς, ᾶ, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ.
imperatoria dignitas, αὐτοκρατορία, ας, ἡ.
imperatoria aia, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperatorius, αὐτοκρατορικὸς, ἡ, ὁ, βασιλικὸς, ἡ, ὁ.
imperatrix, αὐτοκράτωρ, ορος, ἡ.
imperatum, πρόσταγμα, ατος, τό, κελεύσμα, η, τό.
imperceptus, ἀκατάληπτος, η, ὁ, ἡ ἡ.
imperfectus, ἀτελὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἀτέλεστος, η, ὁ.
cum imperio esse, ἡγεμονεύω.
imperiose, ἀπεπαικτικῶς.
imperiosus, δυσκολαντικὸς, ἡ, ὁ.
imperitia, ἀτεχνία, ας, ἡ, ἀδεκμοσία, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
imperitus, ἀτεχνὴς, ἐος, ὁ, ἄπειρος, η, ὁ, ἀγνὼς, ὼς, ὁ, ἀπαίδευτος, η, ὁ, ἀμαθὴς, ἐος, ὁ.
impetium, ἐπίταγμα, ατος, τό, κελεύσμα, ατος, τό, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, ἡγεμονία, ας, ἡ.
imperium matis fulcipere, ἀρχὴν ἡ θηλύτης λαβῶν.
impetium militare ptotogare, ἀπονεμῶ χρόνον στρατηγίας.
imperium tenere, κρατῶ πραγμάτων, ἀρχὴν ἔχω.
impeto, ἄρχω, βασιλεύω, κρατέω, ῶ, κυριεύω, δεσπόζω, cum genitivo.
impero terra marique, γῆς & θαλάττης ἄρχω.
imperspicuus, ἀδηλος, η, ὁ, ἄφαντος, ἐος, ὁ.
imperfuafibilis, ἀπειθὴς, ἐος, ὁ, ἀπιθανὸς, ὴ, ὁ.
impetterrite, ἀνεκπλήκτως, ἀδράβως, ἀτρέσως.
impetterritus, ἄδραβος, η, ὁ, ἀνέκπληκτος, η, ὁ, ἀπάβατος, η, ὁ.
impertio, or, μεταδίδωμι τοῦ κοινοῦ, κοινοῦμαι τινὰ τοῦδε, hoc tibi.
imperturbatus, ἀπόνητος, η, ὁ, ἀπάραχος, η, ὁ.
imperturbatus animus, ἀπαραξία, ας, ἡ.
impervium iter, ἀνοδία, ας, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
impetvius, ἀδιάβατος, η, ὁ, ἀδιέξοδος, η, ὁ.
impetigo, λειχὴν, ῆνος, ὁ.
impeto, πρασβάλλω, ἀτβάλλω.
impeto convitiis, ὀνείδεσιν ἐπέρχομαι, vel ἐπάττω.
impettabilis, συγχωρητὸς, ὴ, ὁ.
impettatio, κατάδικος, εως, ἡ, ἐπιτάξις, εως, ἡ.
impetro, τυγχάνω, cum genitivo, λαμβάνομαι, cum genitivo.
impetrare bonum a Diis, πράττω τι παρὰ τῶν θεῶν ἀγαθόν.
impetu primo, ἐξ ὁρμῆς.
impetum alicujus retundo, ἀμβλύνω τινὸς, ἀνακόπτω τινὸς τὴν ὁρμὴν.
impetum fuftineo, δέχομαι, & κατεδέχομαι τινὸς ἐπίθεσιν.
impetu aoimi fetor ad rem aliquam, ὁρμητικῶς ἔχω πρός τι.
impetu feror, δρομέω, ῶ, θέομαι, θέω, θοάζω, θοάζομαι, ῶ, θυίσσομαι, ῶμαι, ἰθύω, Poetice ἀορτέω, ῶ, ἐξορμάω, ῶ, ἀορτάω, ῶ.
cum impetu, ὁρμητικῶς, ἐνορμήσας, σὺν ὁρμῇ.
impetum do, ὁρμάω, ῶ, sive ὁρμάσκω, ῶ, ἐνάω, ἀσπίττω.
impetum facio, ἐμβάλλω, vel ἀτβάλλω εἰς χώραν, in regionem.
impetuofa fluenta habens, ἀγκίθεος, η, ὁ.
impetuofe, μετ' ὁρμῆς, ὁρμηδὸν, μετωρύγδην Poetice.
impetuofus, ὁρμητικὸς, ἡ, ὁ.
impetuofus imber, ἐπακτὸς ὄμβρος.
impetus anioi, ἰθὺς, ἰθυ, η, μένος, εος, τό, μενεαί, ῆς, ἡ.
impetus, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ, ἐπίδοσις, ἡ, ἡ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ἔφοδος, η, ὁ.
impexus, ἀκτένιστος, η, ὁ.
impie ago, ἀτάβεω, ῶ.
impietas, ἀτέβεια, ας, ἡ, ἀθεότης, ητος, ἡ.
impiger, ἄοκνος, η, ὁ, ῥᾴθυμος, η, ὁ, ἐτοιμὸς, ᾱ, ὁ.
impigre, ἀόκνως.
impingo, offendo, ἐπάγω, προσκόπτω πρὸς λίθον ποδὶ, προτβάλλω.
impingo dicam alicui, ἐπάγω δίκην τινί, ὑποφέρω γραφήν.
impinguo, πιαίνω, λιπαίνω, παχύνω.
impingo crimen, ἐπιφέρω αἰτίαν.
impium facinus, ἀτέβημα, ατος, τό.
impius, ἀτεβὴς, ἐος, ὁ, ἄοσιος, η, ὁ, ἄθεος, η, ὁ.
impius fum, ἀτεβέω, ῶ.
implacabiles inimicitiæ, ἀκήρυκτος ἔχθρα.
implacabilis, ἀπαραίτητος, η, ὁ & ἡ, ἀμείλικτος, η, ὁ.
implacabiliter, ἀπαραιτήτως.
implacidus, δυσκίνητος, η, ὁ.
impleo, πληρόω, ῶ, χαμίζω τὸν σῖτον, naves cibo, ἐμπλήθω τινὶ χώρας ἐλπίδος, inani spe.
impleo, petficio, præfto, πλήρω, ῶ, ἀποπλήρω, ῶ.
implere legem, πλήρωσαι τὸν νόμον. πεῖσαι τὸν νόμον.
implere promilla, ἀποπληρῶ & ὑπίσχνεμαι.
impleri potu, πλησθῆναι ποτῷ.
implexus, ἐμπεπλεγμένος, η, ὁ.
implexus, ως, ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
implicatio, ἐμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
implicatus, & implicitus, ἐμπλεχθὴς, ἐντος, ὁ.
implicite, ἐμπεπλεγμένως, ἀπερρίγως.
implicitus fum malis, πρόσκαιμαι κακῷ, κακοῖς ἐμπεπλεγμένος εἰμί.
implico, ἐμπλέκω, περιβάλλω.
implico arumnis, & infortuniis, δυσῶ, ῶ.
implicor, diftineor, ἐμπλέκομαι.
imploratio, ἐπίκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ.
imploro, ἀνακαλῶ τινὰ, aliquem: βοήθειαν κτῶμαι, ἐπικαλοῦμαι τινα.
implumis, ἄπτερος, η, ὁ, ἀπτίλεως, η, ὁ.
impolite, ἀκόμψως, ἀκόσμως.

impo-

impolitus, ἄκομψος, ᾱ, ὁ, ἀκατέργαστος, ᾱ, ὁ.
impollutus, ἀμίαντος, ᾱ, ὁ, ἀμόλυντος, ᾱ, ὁ.
impono, τίθημι, ἐπιτίθημι, ἀναβιβάζω ἐφ' ἅμαξαν, in curtum: pro iojungo, ἐπιβάλλω ζυγὸν, τέλος, ostligal, ἐπίταγμα. quandoque decipio, ἐξαπατάω, ῶ.
imponere sibi ipsi, αὐτὸν ἐξαπατᾶσθαι.
imponere finem labori, πονήσαι, vel πονήσαι ἐπιτεθέναι τοῖς πόνοις, ουl τιθέναι τέλος πόνοις.
importatio, ἀγωγή, ῆς, ἡ, εἰσαγωγή, ῆς, ἡ, ἐσαγωγή, ῆς, ἡ, εἰσφορά, ᾶς, ἡ.
importatus, εἰσαγωγεύς, έως, ὁ.
importo, εἰσαγάγω, εἰσφέρω τινὶ ἀτυχίαν, infortuniam.
importune, ἀκαίρως, φορτικῶς.
importunitas, ἀκαιρία, ας, ἡ.
importunus, ἄκαιρος, ᾱ, ὁ, ἄτοπος, ᾱ, ὁ.
impos, ἀκρατὴς, ὄος, ὁ, ἀβέλτερος, ᾱ, ὁ.
impos voti, ἀτυχὴς, ὄος, ὁ, ὁ καὶ ἡ.
impos animi, θυμὸ ἄκρατος.
impositio, ἐπίθεσις, εως, ἡ.
impositus, ἐπίθετος, ᾱ, ὁ.
impossibile est, ἀδύνατόν ἐστι, sequente infinitivo.
impossibilis, ἀδύνατος, ᾱ, ὁ, ἀμήχανος, ᾱ, ὁ.
impostor, φένακ, ακος, ὁ, ἀπάτηλος, ᾱ, ὁ, πλάνος, ᾱ, ὁ.
impostrix, ἐπιτροφεύς.
impostrius, σπέρβολος, ᾱ, ὁ, διακριτικὸς, ὴ, ὸν.
impostura, ἐξαπάτη, ης, ἡ, φενακισμὸς, ὁ, ὁ.
impotens, ἀκρατὴς, ὄος, ὁ, μὴ δυνάμενος, ἀδύνατος, ᾱ, ὁ.
impotene animi, ἄκρην θυμῷ, Homerus.
impotene irae, ὀργῆς ἀκρατὴς.
impoteoter, ἀδυνατεῖ, ἀκρατῶς.
impotentia, ἀσθένεια, ας, ἡ, ἀκοσμία, ας, ἡ.
dictorum impotentia, ἡ πρὸς τὸ λαλεῖν ἀκοσμία.
impraesentiarum, ὁ τῷ παρόντι, ὁ τῷ παρόντι.
imprensus, ἀκράτητος, ᾱ, ὁ.
imprecatio, ἀρὰ, ᾶς, ἡ, κατάρα, ας, ἡ.
imprecor, κατεύχομαί τινι, ἀρὰς ποιεῖσθαι κατά τινος.
imprassio, πρεσβεία, ας, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
impressionem in hostes facere, ὁρμᾶν πρὸς τοὺς πολεμίους.
impressus, πρόσωπος, ᾱ, ὁ, ὄντως, ᾱ, ὁ.
imprimere dedecus civitati, τῇ πόλει αἰσχύλλειν προσάπτειν.
imprimere sigillum, τύπον ἐντυπώσασθαι.
imprimis, μάλιστα πάντων, & πάμπαντα, ἐξαιρέτως, κύριως, adverbialiter.
imprimo, ἐντυπόω, ῶ, ἐγχαράττω, ἐπισφραγίζω.
improbabilis, ἀδοκίμαστος, ᾱ, ὁ, ἀπίθανος, ᾱ, ὁ.
improbatio, ἀδοκιμασία, ας, ἡ.
improbe, ἀνάλιον, πονηρῶς.
improbissime, πανοῦργος.
improbissimus, πάνουργος, ᾱ, ὁ, πάνυ πονηρὸς, πανοῦργος, ᾱ, ὁ, μεγαλοπόνηρος, ᾱ, ὁ, πορισμόνηρος, ᾱ, ὁ, λυπηρὸς, ᾶ, ὁ.
improbitas, φαυλότης, ητος, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, πονηρὸς, ᾶ, ὁ, κακία, ας, ἡ.
improbo, ἀδοκιμάζω, ἐκφαυλίζω.
improbum reddo, κακοῦν, πονηρεύομαι, improbue fio.
improbue fum, πονηρεύω, πονηρεύομαι, & πονηρεύομαι.
improbus, πονηρὸς, ᾶ, ὁ, φαῦλος, ᾱ, ὁ, ἀδόκιμος, ᾱ, ὁ, μοχθηρὸς, ᾶ, ὁ.
impropere, ἐξονειδίζω, ὀνειδίζω, μέμφομαι, ἐκφαυλίζω.
impropric, ἰδικῶς.
impropria loqui, ἀκυρολογῶ.
improspere, ἀτυχῶς, δυσκόλως.
improvida, ἀπρονόητος, ἀβέλτερος.
improvidus, ἀπρονόητος, ἀπροβούλευτος, ἀπρόβουλος.
improvisus, ἐξ ἀπροσδοκήτου, ἀπροσδόκητος, ἀδόκητος, ἀδόκητα, λατὶ ἐξ ἀδοκήτου, ἀφυλάκτως, ἄφρων, ἀφράστως.
improvisus, ἀπρονόητος, ᾱ, ὁ, ἀφυλάκτος, ᾱ, ὁ.
imprudens, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀνόητος, ᾱ, ὁ, ἀσύνετος, ᾱ, ὁ, ἀφρονέστατος.
imprudenter, ἀνοήτως.
imprudentia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀσυνεσία, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ης, ἡ, ἀβελτερία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ.
impubes, ἄμπων, ωνος, ὁ.
impudens, ἀναίσχυντος, ᾱ, ὁ, ἀναιδὴς, ές, ὁ & ἡ.
impudens fum, ἀναισχυντῶ, ῶ.
impudenter, ἀναιδῶς, ἀναισχύντως.
impudentur ago, ἀναισχυντῶ, ῶ.
impudenter refisto certanti, ἀναισχυντῶ πρὸς τὴν ἀλήθειαν.
impudentia, ἀναισχυντία, ας, ἡ, ἀναίδεια, ας, ἡ.
impudentissimus, κυνικώτατος, ᾱ, ὁ.
impudicitia, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
impudicus, ἀσελγὴς, ές, ὁ, ἀκόλαστος, ᾱ, ὁ, λαγνὸς, ὁ, μόχλος, ᾱ, ὁ.
impugnatio, προβολὴ, ῆς, ἡ.
impugno, προβάλλω, κατατολμάω, ῶ.
impulfio, impulfus, ἔλασις, ας, ἡ, ὠθισμὸς, ῦ, ὁ.
impulfus, a, um, ὠθήμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ἐπωθούμενος, η, ον, ὁ, ἡ, τὸ, ὠθεὶς, ἐντος, ὁ, ὠθοῦσα, ης, ἡ, ὠθοῦν, ὄντος, τὸ.
impulfor, ώσης, ᾱ, ὁ, παροξυντὴς, ῦ, ὁ.
impuos, ἀτιμωρητὶ, αἰσχυνῶς.
impuae eoadn, κατατρέχομαι.
impuae fero, ὠθοῦμαι.
impuae aliqoid facere, αἰσχρῶς πράττειν τι.
non impuae feres, οὐκόξῃ.
impunitas, ἀτιμωρησία, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
impunitos, ἀτιμώρητος, ᾱ, ὁ, αἰζήμιος, ᾱ, ὁ.
impure, ἀνάγνως, ἀκαθάρτως.
impuritas, μίκτυια, ατος, τὸ, ἀκαθαρσία, ας, ἡ.
impurus, ἀνάγνος, ᾱ, ὁ, ἀκρατὴς, ὄος, ὁ, ἀκάθαρτος, ᾱ, ὁ.
imporus, impudicus, ſcelestus, ἀνάγνος, ᾱ, ὁ, δύσαγνος, ᾱ, ὁ, ἀνάγνος, ὄος, ὁ ᾗ ἡ, βδελυρὸς, ᾶ, ὁ, ἀκάθαρτος, ᾱ, ὁ. ἡ, μιαρὸς, ᾱ, ὁ.
impuro tibi culpam, ἀναιτίωμαί σοι τὴν αἰτίαν, val σοὶ ἐπάγω τὴν αἰτίαν, προσίθημι.
imus, κατώτατος, ᾱ, ὁ, ὕσχατος, ᾱ, ὁ.
ex imo, ἐκ τῆ βάθους, βύθοθεν.

I N.

in, ὡς & ὀς cum accuſativo, ὁ cum dativo, & ὁνὶ & ὡ Poetice. ἐκὶ cum genitivo, κατὰ cum genitivo, & datioo apud Poetas. μετὰ cum dativo. περὶ cum dativo. πρὸς cum accuſativo.
in, adverſus, εἰς ουl ὀς. ὡς τὸ δῆμον, adverſus populum. κατὰ cum genitivo. μετὰ & περὶ cum accuſativo.
in, crga, περὶ. ἡ περὶ τοὺς Θεοὺς ὁσιότης, pietas erga Deos.
in, intra, ὡς. ὡς ὀκτὼ ἡμέρας, intra ſextum diem. ὁντος, cum genitivo.
in animo habeo, ὁ νῷ ἔχω, ὡς τῶ βάλλομαι.
in cauſa ſum, αἴτιος τότε ἐμί.
in hunc modum, κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, τῶδε.
in poſteriorem, ἀπ' ἔσχατ, ὀπίθιος, ὡς ὀπίθιος, μετέπειτα, ὡς τὸ μετέπειτα, ὡς τὸ ὕστερον, ὅπ, ἐξόπισθεν, τὸ λοιπὸν.
in præſens, αὐτίκα.
in præſentia, αὐτίκα, ὁ τῷ παρόντι, ὁτὶ ἐν παρόντος, νῦν, ὁ τῷ νῦν, ὁ τῷ παρόντι, ὁ τῷ παρόντι.
inacceſſus, ἀπρόσιτος, ᾱ, ὁ, ἀπερίβατος, ᾱ, ὁ, ἄβατος, ᾱ, ὁ & ἡ ᾱ.
inædifico, ἐνοικοδομέω, ῶ, ἐποικοδομέω, ῶ, παροικοδομέω, ῶ.
inæquelis, ἄνισος, ᾱ, ὁ, ἀνώμαλος, ᾱ, ὁ.
inæqualitas, ἀνισότης, ητος, ἡ, ἀνωμαλία, ας, ἡ.
inæqualiter, ἀνίσως, ἀνωμάλως.
inæſtimabile, ἀτίμητος, ᾱ, ὁ.
inamabilis, ἀνήρατος, ᾱ, ὁ, ἀστοργὴς, ές, ὁ, ἡ.
inamœoue, δύσχερης, ᾱ, ὁ.
inane, vacuum, τὸ κενὸν, κενότος, ητος, ἡ.
inanimatus, ἄψυχος, ᾱ, ὁ.
inanio, κενόω, ῶ.
inanis, vacuus, κενὸς, ἡ, ὁ, & κενὴς, ἡ, ὁ, Poetice. ἄτιμος, ᾱ, ὁ, ὑπόκενος, ᾱ, ὁ, μάταιος, ᾱ, ὁ, λαπερὸς, ᾶ, ὁ, σαμφὴς, ῆ, ὁ, φρέλος, ᾱ, ὁ.
inanie, vanus, κενὸς, ἡ, ὁ, μάταιος, ᾱ, ὁ, ἀτέκτων, ονος, ὁ, ἄλλος, ᾱ, ὁ, ἀνωφελὴς, ᾱ, ὁ ἡ ὁ. ἀνωμάλως, ᾱ, ὁ, τῦφος, ᾱ, ὁ, Poetice. χαῦνος, ᾱ, ὁ, μυξίδης, ᾱ, ὁ, μυξώτης, ᾱ, ὁ.
inanie labor, ματαιοπονία, ας, ἡ.
inanie gloria, κενοδοξία, ας, ἡ.
inanitas, occuitas, κενότης, ητος, ἡ, σαμφότης, ητος, ἡ.
inanitae, eanitae, ματαιότης, ητος, ἡ, κενότης, ητος, ἡ, ματαιοπονία, ας, ἡ.
inanitas, κενότης, ητος, ἡ, κενὸν, ῦ, τὸ.
inaniter, κενῶς, ματαίως.
inaniter laboro, ματαιοπονέω, ῶ.
inaniter loquor, κενολογέω, ῶ.
inarotus, ἄτρητος, ᾱ, ὁ, ἀτρήτος, ᾱ, ὁ, ἄτρυτος, ῦ, ὁ.
inarticulate loquor, βαβάζω, βαμβαίνω, φλύζω.
inarticulatus, urticulis carens, ἀνάρθρος, ᾱ, ὁ, ἡ.
inartificialis, ἄτεχνος, ᾱ, ὁ.
inartificialiter, ἀτέχνως.
inaſſuetus, ἀνήθης, ους, ὁ, ἡ.
inauditus, ἀϊόκουστος, ᾱ, ὁ, ἄκουστος, ᾱ, ὁ.
ioauguratus, οἰωνιθὲις, ἔντος, ὁ, οἰωνισθὲις, ὄντος, ὁ.
ioaugurn, ἱερεῖα, ῶν, τελεῖα, ῶν, ὁ.
inauguror, οἰωνίσμαι, ῶμαι.
inauguratio, χρῆσις, εως, ἡ.
inauratus, ἐγχρυσος, ᾱ, ὁ, ἐπίχρυσος, ᾱ, ὁ.
inauris, ἐνώτιον, ᾱ, τὸ, ἐλλόβιον, ᾱ, τὸ,
inauro, ἐπιχρυσόω, ῶ, ἐνεχρυσόω, ῶ.
inauſpicato, ἐκ ὡς καλὸν, ἀκακίως.

inauſ-

inauſpicatus, δυσοιώνιστος, ον, ὁ.
incalesco, διαθερμαίνομαι, βράττομαι.
incandesco, ἀπυρώσομαι, ώμαι, διάπυρος γίνομαι.
incantamentum, γοητεία, ας, ἡ, ἐπῳδή, ῆς, ἡ, μαγεία, ας, ἡ.
incantationibus uti, μαγεύω.
incantator, ἐπῳδός, ὁ, ὁ, γόης, ητος, ὁ, φαρμακεύς, έως, ὁ.
incanto, ἐπᾴδω, γοητεύω, μαγεύω.
incantrix, ἐπῳδός, ὁ, ὁ, ἐπῳδοτρίτης, ου, ὁ.
incarnatio Chriſti, τὸ σαρκικὸν τοῦ χριστοῦ, Gregorius. ἡ ἐνσωμάτωσις, Hieronymus, & Damaſcenus.
incaſſum, fruſtra, ὀκνῶ, μάτην.
inceſtigabilis, ἀνεύρετος, ον, ὁ, ἡ ἡ.
incaſtigatus, ἀδιόρθωτος, ον, ὁ.
incaute, ἀπρονοήτως, ἀφυλάκτως.
incaute me gero, ἀφυλακτῶ, ῶ.
incautus, ἀφύλακτος, ον, ὁ, ἀδόκητος, ον, ὁ, ἄνευλος, ἁπλοῦς, ῆ, ὁ, ἀπλάστος, ος, ὁ, ἀνεξεύρετος, ον, ὁ, ἀνεπιτήδευτος, ον, ὁ.
incedo, βαδίζω, βαίνω, προχωρέω, ῶ.
incedo cum teſtu, ἐπεσωπάζω, ἐπεσωπάζω.
incendiarius, πυρπολίτης, ου, ὁ.
incendio veſto, πυρπολέω, ῶ, & πυρπολοῦμαι, οῦμαι, σμύχω.
incendium, ἐμπρησις, εως, ἡ, ἐμπρησμός, οῦ, ὁ, ἐμπύρωσις, εως, ἡ, φλογμός, οῦ, ὁ, ἔγκαυμα, ατος, τό.
incendo, ἐμπυρίζω, ἀνάπτω, ἐμπρήθω, αἴθω, ἀνάπτω, ἐκκαίω.
incendo, excito, ἀνάπτω.
incenſum, θυμίαμα, ατος, τό.
inceptor, ἐξοχος, ον, ὁ.
inceptum, ἐπίβλημα, ατος, τό, ἐγχείρημα, ατος, τό.
incertitudo, ἀδηλότης, ητος, ἡ, ἄδηλον, ου, τό.
incerto, incerte, ἀδήλως.
incertum reddo, ἀδηλόω, ῶ, ἄπορον, ἄδηλον ποιῶ, ὡς ἐμηχανήσω προθέσθαι.
incertus, ἄδηλος, ον, ὁ, ἀγνώριστος, ον, ὁ, ἀσαφής, ἰδος, ὁ, ἀμφίβολος, ον, ὁ.
incertus ſum, ἀλάτευμαι, οῦμαι, πλανῶμαι, ῶμαι.
inceſſanter, πτώσως, πτωσί, ἀκαταπαύστως.
inceſſere maledictis, λάσκω, κατηγορῶ, ἐγκατηγορῶ.
inceſſere ſaxis, λίθοις βάλλω.
inceſſit mihi cupido, ἐπιθυμία μοι λύ.
inceſſit eum timor, ὡς τῷ δέος ἐπῆλθε.
inceſſo, κατάπτομαι, κατακαμβαίνω, ἐπιέχομαι, σβέω.
inceſſo, βάλλω.
inceſſus, βάδισμα, ατος, τό, βάδισις, εως, ἡ.
inceſtus, ὁ ἀνόσιος συμπτώσει, aut ὁμοῦ μοιχείᾳ, ἀνόμημα γάμου.
ineeſtus, a, um, μιαρός, ᾶ, ὁ, ἀνόσιος, ον, ὁ, ἀσελγής, ές, ὁ, αἰσχρεργής, ές, ὁ.
inchoare, ἄρχεσθαι λόγου, ſermonem.
inchoatus, ἀμοργός, ὁ, ὁ.
incido, inſculpo, inſcribo, ἐγκολάπτω, ἐγγλύφω, ῶ, χαράσσω, ἐγχαράττω.
incido, περιπίπτω συμφορᾷ, in calamitates. ἐμπίπτω εἰς τὰς πλανίας, incido in inſidias. ἐπιτυγχάνω τινί, incido in aliquem.
incipio, ἄρχομαι, cum genitivo. ἀπάρχομαι.
incircumciſus, ἀπερίτμητος.
incircumſcriptus, ἀπερίγραπτος, ον, ὁ, ἀπερίοριστος, ον, ὁ, ἀπεπλήρωτος, ον, ὁ.
inciſio, διαιρεσις, εως, ἡ, τμῆσις, εως, ἡ, τομή, ῆς, ἡ.
inciſor, τομεύς, έως, ὁ, τμητήρ, ῆρος, ὁ, τμετής, οῦ, ὁ.
inciſus, ἐπιπρόσθιος, ον, ὁ, τετμημένος, ον, ὁ.
incitamentum, θέλγητρον, ου, τό, κινητήριον, ου, τό.
incitate, ὁμαπτικῶς, σπουδαίως.
incitatus, ὁρμητικός, ὁ, ὁ, παρόρμητος, ος, ὁ.
incitatus, ὁρμητής, οῦ, ὁ, ὁ.
incitatrix, παρορμητικός.
incitatorius, ὁρμητικός, ὁ, ὁ, παρορμητικός, ὁ, ὁ.
incitatus curſus, βαδισμός, ου, ὁ.
incitatus, παρορμηθείς, ὀτος, ὁ, παροξυνθείς, ὀτος, ὁ.
incito, προκαλοῦ τινὰ ἐπί τι, & πρός τι. παρορμῶ τινὰ ἐπί τὶ ἀγωνά, ad honeſta tecto: προτρέπω τινὰ ὡς τι, παροξύνω.
incivilis, σκαιός, ὁ, ὁ, ἀπαιδαγώγητος, ον, ὁ.
inciviliter, ἀπαιδεύτως, ἀκόσμως, οὐ πολίτικῶς.
inclamatio, ἀνάβλησις, ατος, τό, ἀναβόησις, εως, ἡ, ἀναβοή, ῆς, ἡ, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνάκλημα, ατος, τό, ἐπιφώνησις, εως, ἡ.
inclamo, ἐπαβοάω, ῶ, ἐπικαλέω, ῶ, ἀνακαλέω, ῶ.
inclareſco, ἐπιφαίνομαι, ἐλλόγιμος γίνομαι, ἐλλογιμόομαι.
inclemens, ἀνοικτικός, ὁν, ὁ, ἀκλινής, ὁν, ὁ, ἀνήμερος, ον, ὁ.
inclementer, ἀκλινῶς, ἀνοικτικῶς.
inclementia, ἀκλισία, ας, ἡ, ἀνοικτικία, ας, ἡ.
inclinare in fugam, ἐγκλίνω. dicitur de exercitu.
inclinatio, ἐγκλισις, εως, ἡ, κλίσις, εως, ἡ, ῥοπή, ῆς, ἡ.
inclinare ad priem, γνώμην ἔχω πρὸς τινὰ ἐξιλεῶν.
inclinatus, ἐπικεκυφώς, ότος, ὁ.
inclino, ἐγκλίνω, ἐπικύπτω.
includo, κατακλείω, ἐγκλείω, cum genitivo.
incluſus, ἐγκλειστὸς, ον, ὁ.
ioclytus, ἀκήρυκτος, ον, ὁ ἡ, λευκὸς, ὴ, ὁ, ἀλλοῖος, ον, ὁ, φλοιὸς, ὁ, ὁ, ἀμείλυτος, ον, ὁ.
incoctilis, ἀνέψητος, ον, ὁ, ὁ ἡ.
incoctus, ἀνέψητος, ον, ὁ, ὁ ἡ, πανεργὸς, ἰδος, ὁ, ὁ ἡ.
incœnatus, ἄδειπνος, ον, ὁ, ὁ ἡ, λιπόδειπνος, ον, ὁ ὁ.
incogitans, ἀλόγιστος, ον, ὁ, ἄλογος, ον, ὁ.
incogitantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀβουλησία, ας, ἡ.
incogitanter, ἀλογίστως.
incognitus, ἄγνωστος, ον, ὁ, ἀγνώριστος, ον, ὁ.
incola, ἔνοικος, ὁ, ὁ, οἰκητὴς, οῦ, ὁ, ἐγχώριος, ον, ὁ, ἔπακτος, ον, ὁ.
incolutus, μετρίοπους, ους, ὁ, μετριόπους, ους, ὁ, παρωκία, ας, ἡ.
tocolo, οἰκέω τὴν πόλιν, vel ὡς τῷ ἄστει. ἐνοικέω, ῶ, ἐνοικέω.
incolumem præſtare, ἀσφαλίζω. σῶον παρέχω.
incolumem evadere, σώζομαι.
incolumis, ἄνοσος, ον, ὁ, ὁ, ἄσινος, ον, ὁ, ὑγιὴς, ὲς, ὁ, σῶος, ον, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἀρτεμὴς, ὲς, ὁ, ὁ ἡ.
incolumitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ, σωτηρία, ας, ἡ, ὁλοκληρία, ας, ἡ.
incolumitati reſtitum, ἀνασῴζω, & paſſive ἀνασῴζομαι.
incomitatus, ἀκολούθητος, ον, ὁ, ἀμιγὴς, ὲς, ὁ, ἄσπετος, ον, ὁ, ἀβλαβὴς, ὲς, ὁ, ἀρτεμὴς, ὲς, ὁ, ὁ ἡ.
incommode, ἀτυμβόχως, ἀχρήσως.
incommoditas, βλάβη, ης, ἡ, ἀχρηστία, ας, ἡ.
incommodo, βλάπτω τινά. ζημιόω, ῶ.
incommodis efficio, λυπέω, ῶ.
incommodum, βλάβη, ης, ἡ, δυστύχημα, ατος, τό.
incommodum accipere, βλάβην ἔχω, ζημίαν ὑπέχω.
incommodus, βλαβερὸς, ὰ, ὁ, ἀλυσιτελὴς, ὲς, ὁ, ἄχρηστος, ον, ὁ, ἄκαιρος, ον, ὁ, ἀνεπιτήδειος, ον, ὁ.
incomparabilis, ἀσύγκριτος, ον, ὁ, ἀτίμβλητος, ον, ὁ, ἀνεξίβλητος, ον, ὁ.
incompertus, ἄδηλος, ον, ὁ, ἀγνώμονος, ον, ὁ.
incompoſite, ἀτάκτως, μὴ ἀκριβῶς.
incompoſitus, κλινόπακτος, ον, ὁ, ἀτακτίβετος, ον, ὁ, ἄτακτος, ον, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ον, ὁ.
incomprehenſibilis, ἀκίχητος, ον, ὁ, ὁ, ἡ, ἀνεξίλητος, ον, ὁ, ὁ ἡ, κλεβὴς, ὲος, ὁ, ὁ ἡ.
incomprehenſus, ἀτύλητος, ον, ὁ.
incompte, ἀκόσμως.
incomptus, ἄκομψος, ον, ὁ, ἄκοσμος, ον, ὁ.
inconcuſſus, ἀτυγχώριστος, ον, ὁ.
inconcinnitas, ἀρρυθμία, ας, ἡ, ἀναμεστία, ας, ἡ.
inconcinniter, ἀρρύθμως, ἀναμέστως.
inconcinnus, ἀναλὴς, ὲος, ὁ, ἀνάμεστος, ον, ὁ.
inconcuſſus, ἄσειστος, ον, ὁ, ἀτάλαντος, ον, ὁ.
inconditus, ἀκαταστάτως, ἀτάκτως, ἀνεβούτως.
inconditus, ἀκαλὴς, ὲος, ὁ, ἀτακτίβετος, ον, ὁ.
in confeſſo eſt, ὁμολογεῖται, cum infinitivo Iocrates.
incongrue, ἀκαταλλήλως.
incongruitas, ἀκαταλληλότης, ητος, ἡ.
incongruus, ἀνάμεστος, ον, ὁ, ἀκαὶς, ὲος, ὁ, ἡ, ἀπεικὼς, ότος, ὁ, ἀκαιὸς, ότος, ὁ, ἀτύμεστος, ον, ὁ.
inconſequentia, τὸ ἀνακόλουθον.
inconſiderantia, ἀλογιστία, ας, ἡ, ἀτυμεσία, ας, ἡ.
inconſiderate, ἀλογιστίκτως, ἀβουλήτως.
inconſideratus, ἀπερίσκεπτος, ον, ὁ, ἀβούλητος, ον, ὁ.
inconſolabilis, ἀπαρηγόρητος, ον, ὁ, ἀπαράκλητος, ον, ὁ.
inconſtans, ἀβέβαιος, ον, ὁ, ἄστατος, ον, ὁ, ἀσταθὴς, ὲς, ὁ, ἀκαταπαυστικὸς, ὴ, ὁ.
inconſtanter, ἀβεβαίως, ἀσταθῶς.
inconſtantia, ἀστασία, ας, ἡ, μετάπτωσις, εως, ἡ.
inconſulte, ἀβούλως, ἀπροβουλεύτως.
inconſulte ago, αὐτοσχεδιάζω.
inconſulto, ἀκὴ, προαιρέσεως.
inconſultus, ἄβουλος, ον, ὁ, ἀπρονόητος, ον, ὁ.
inconſummatus, ἀνολόκληρος, ον, ὁ, ἡ ἡ. ἀτελὴς, ὲς, ὁ, ἀτελὴς, ὲς, ὁ ὁ.
inconſtinens fam in loquendo, λαβρολόγος.
incontinens, ἀκρατὴς, ὲς, ὁ, ἀκόλαστος, ον, ὁ, ὁ ἡ. μὴ ἐγκρατὴς.
incontinenter, ἀκρατῶς.
incontinenter vivo, ἀκρατεύομαι.
incontinentia, ἀκρασία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
inconveniens, ἀτύμερος, ον, ὁ, ἀπρόσφορος, ον, ὁ, ἀσύμμετρος, ον, ὁ.
inconvenienter, ἀτόπως, ἀπὸ τρόπου.
inconvenientia, ἀτοπία, ας, ἡ, ἀσυμφωνία, ας, ἡ, ἀσυμφορία, ας, ἡ.
incorporeus, ἀσώματος, ον, ὁ, ἀτύμβατος, ον, ὁ.
incorruptibilem reddo, ἀφθαρτίζω.
incorruptibilis, ἀδιάφθορος, ον, ὁ.

incorruptibilitas, ἀφθαρσία, ας, ἡ, ἀδιαφθορία, ας, ἡ.
incorruptus, ἄφθαρτος, η, ὁ, ἡ ἡ, ἄσηπτος, ν, ὁ, ἄφθορος, ν, ὁ, ἡ ἡ.
Incorruptus muneribus, ἀδωροδόκητος, ν, ὁ.
increbrefcn, ἐκβοῶμαι, κατατυπόομαι, ῶμαι.
incredibilem in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
incredibilis, ἄπιστος, ν, ὁ, ἀπίθανος, ν, ὁ, ψηλαφησός, ν, ὁ, ψηλάφητος, ν, ὁ.
incredibilitas, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀπιστοσύνη, ης, ἡ.
Inaredibiliter, ἀπίστως, ἀπιθάνως.
Incredule, ἀπίστως.
Incredulitas, ἀπιθανότης, ας, ἡ, ἀπιστία, ας, ἡ.
Inaredulus, ἄπιστος, ὁ, ἡ, δύστιστος, ν, ὁ.
Incremantum, ἐπαύξησις, εως, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.
Incremantum capio, ἐπίδοσιν λαμβάνω, αὔξομαι.
Increpatio, ἐπιπληξις, εως, ἡ, ἐλέγχωσις, ας, ἡ.
Increpator, ἐπιπλητὴς, οῦ, ὁ.
Increpo, κατηβοάω, ῶ, κατατίθεμαι, ῶμαι, ἐπιτιμάω τινὶ ταῦτα.
Incruente, sine fungoine, ἀναιμωτὶ, ἀναιμωτά.
Incrnenrus, ἀναίμακτος, ν, ὁ, ἀναίμαχτος, ν, ὁ.
Incruftatio, κονίασις, εως, ἡ.
Incruſto, κονιῶ, κονιᾶ.
Incubara ovis, ἐπωάζω, θάλπω.
Incubatio, ἀγκοίμησις, εως, ἡ.
Inaubotio gellinarum, ἡ ἀλεκτορίδων ἐπωάσις.
Incubo, ἄγκυμαι ἔν τινι, ἐπίκυμαί τινι. ἐπικαθέδω, ἐπικοιμῶμαι, ῶμαι, ἐπιδαπέζομαι.
Incubus, ἐφιάλτης, ν, ὁ.
Inculcare uuribus, κατηχῶ, cum dativo.
Inculen tibi hoc, ἐπαῦθι σοι τοῦτο.
Inculco, ἐπισπέττω. pro ſupius repetere, ταυτολογῶ, παραβάλλω π.
Inculpabilis, ἄμεμπτος, ν, ὁ, ἀναίτιος, ν, ὁ, ἄψογος, ν, ὁ.
Iuculpars, ἀναιτίως, ἀνεγκλήτως, ἀνεπιλήπτως, ἀμέμπτως, ἀνεπιλήκτως, ἀνεπιβούλως.
Inculpatus, ἀνέλεγκτος, ν, ὁ, ἀνέγκλητος, ν, ὁ, ἀναίτιος, ν, ὁ, ἄψογος, ν, ὁ, ἄμωμος, ους, ὁ.
Inculte, ἀκόσμως, ἀκκωτίσως.
Inculcus, ἀγεώργητος, ν, ὁ, ἀνεξέργαστος, ν, ὁ, ἀκαλλώπιστος, ν, ὁ.
Incolte tarta, ἀγὰς γῆ, vel χῶρα. ἀνωμάτη γῆ, λιτὴ γῆ.
Incumbo, ἐπίκυμαί τινι. pro obnixa rei alicui operam dara, σπουδάζειν περί τι· ἀσχολοῦμαι περὶ τὰς λόγους, literarum ſtudiis incumbo.
Incunebula, τὸ ἀσπίγγιον, αἱ κοιτίδες.
ab Incunabulis, ἀπ' αὐτῆς σπαργάνων.
Inaurabilis, ἀνήκεστος, ν, ὁ, ἄλιστος, ν, ὁ, νήκιστος, ν, ὁ, ἀθεράπευτος, ν, ὁ.
Incutis, ἀμάθεια, ας, ἡ, ἀδρανοπεία, ας, ἡ.
Incurinſe, ἀτημελήτως, ἀτημελῶς, ἀπαλαιπώρως.
Incurioſus, ἀμελὴς, ές, ὁ, ἡ ἡ.
Incurro, ἐμβάλλω, ἐπιτρέχω.
Incurſioocm facere. ὑπερβάλλω εἰς χώρου· ὑπερδῶ εἰς εἰκεῖνα πρός· κατατρομεῖν ποιεῖσθαι.
Incurſionibus vallo, κατατείχω.
Inaurſo, ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι, ἐμπίπτω, ῶ, ἐπιτρέχω, ἐπιτροχῶ.
Inaurſo, συχνὰ προβάλλω, κατατρέχω.
Incurſus, ἐπίβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιδρομὴ, ῆς, ἡ.
Incurvatus, ἐπικυρτωθὴς, ἔντος, ὁ.
Incurvitas, γυρότης, ητος, ἡ, κυρτότης, ητος, ἡ.
Incurvo, κυρτῶ, ῶ, κατακάμπτω.
Incurvus, κυρτὸς, ὴ, ὸν.
Incus, udis, ἄκμων, ονος, ὁ.
Inculatio, αἴτησις, εως, ἡ, μέμψις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ.
Incuſatio querula fortis ſuæ, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
Inauſo fortem meom, μεμψιμοιρῶ, ῶ.
Incuſo, αἰτιῶμαί τινα τέτε· ἐγκαλῶ σοι τοῦτο· κατηγορῶ, ῶ, κατακέμπομαι.
Incuſſio, ἀπωγμὸς, ὁ, ὁ.
Inconſtindita, ἀφύλακτος.
Incuſtinditus, ἀφύλακτος, ν, ὁ.
Incurere culphum, πυκνοῦν ἀπὸ κέρης.
Inauteta alicui metum, δέος ἐναργάζεσθαί τινι.
Inautio, ἐμβάλλω, κατηφίω.
Indagator, ἰχνεύτης, ὰ, ὁ, ἐξετασὴς, οῦ, ὁ.
Indagina aiogo, περιοχιζω.
Indago, inis, ἴχνη, ας, ἡ, ἰχνεία, ατος, τὸ, ταυχισμὸς, οῦ, ὁ.
Indago, are, ἰχνεύομαι. pro inquirere, ἰχνεύω τὴν ἀλήθειαν, varitatem: ἐρεύνω, ῶ, ἐξετάζω, ἀναζητέω, ῶ.
Iade, ex eo loco, ἐκεῖθεν, ἀντεῦθεν, ἔνθεν.
hina Inde, ἔνθεν ἐς ἔνθεν.
jam Inde, ἀπόθεν, ὅπ. ἔτι ἐκ παιδὸς μητρὸς αὐτᾶ, jam inde ab utero mattis ſuæ.
Indebitus, ὁ ἐκ ὀφειλήματος.
Indecens, ἀπρεπὴς, ές, ὁ, ἀπρεπὴς, ές, ὁ, ἡ καθήκων.
Indecenter, ἀπρεπῶς, ἀ πρεπόντως, ἀ καλῶς.
Indecenter ms gero, ἀσχημονῶ, ῶ.
Indecentia, ἀδικία, ας, ἡ, ſive ἀκαιρία, ας, ἡ, ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
Indecora, ἀπρεπὴς, ἀσχήμονες, ἀκάλλιπες.
Indecorum, τὸ ἄσχημον, ἀπρεπὲς, ους, τὸ.
Indecorus, ἀπρεπὴς, ές, ὁ, ἀσχήμων, ονος, ὁ.
Indefatigabilis, ἀκάμπτος, ν, ὁ.
Indefeſus, ἀφύρητος, ν, ὁ.
Indefciſa, ἀκαμπτος.
Indefcſſus, ἀκάμπτος, ν, ὁ.
Indaſinite, ἀορίστως.
Indefinitus, ἀόριστος, ν, ὁ, ἀπερίμπτος, ν, ὁ.
Indelebilis, ἀνεξάλειπτος, ν, ὁ.
Indemnis, ἀζήμιος, ν, ὁ, ἀβλαβὴς, ν, ὁ.
Indemnitas, ἀβλάβεια, ας, ἡ, ἀζήμιον, ν, τὸ.
Indeploretus, ἀκλαυτος, ν, ὁ, ἄκλαυτος, ν, ὁ.
Indefinenter, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς.
Index, μάρτυς, υος, ὁ, ἡ.
Index digitus, δακτυλὸς, οῦ, ὁ, λιχανὸς, οῦ, ὁ.
Index librorum, σύλλαβος, ν, ὁ, ἔλεγχος, ν, ὁ.
Indicator, φράτης, ορος, ὁ, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
Indicatio, ἔνδειξις, εως, ἡ, μήνυσις, εως, τὸ.
Indicatio rei arcanæ, κατηγόρασις, εως, ἡ.
Indicium, μήνυσις, εως, ἡ, τεκμήριον, ν, τὸ.
Indiarum fucin, ἐπιτιμάω.
Indico, as, are, δείκνυμι, μηνύω τινὶ, λέγω πρὸς, γνωρίζω.
Indico, is, ere, ἀπαγγέλλω τινὶ τι. κατηγγέλλω πόλεμον, bellum.
Indicera ſilentium, κατασιωπῶ, κατακλίνω.
Indicta cauſa, ἄκριτος, ν, ὁ, vel ἀκρίτως, ἀρήμην κατοδικασθῆναι, condemnari.
Indictu cunla, πρὸ δίκης, Plutarchus.
Indictus, non dictus, ἄρρητος, ν, ὁ.
Indictus, denuntiatus, σύγκλητος, ν, ὁ.
In dies, καθ' ἑκάστην ἡμέραν.
Indifferena, διάφορος, ν, ὁ.
Indifferentia, διαφορὰ, ας, ἡ.
Indigena, αὐτόχθων, ονος, ὁ, ἐγχώριος, ν, ὁ.
Indigens, ἄπορος, ν, ὁ, ἐνδεὴς, ές, ὁ.
Indigenter, ἐνδεῶς.
Indigentia, ἔνδεια, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
Indigeo, δέομαι χρημάτων, pecuniis. ἐνδεὴς τέτων εἰμί· ἐνδεὴς ἔχω. δέομαί τινος· χρείαν ἔχω, χατίζω.
Indigeſta, incompoſita, ἀκοσμήτως, ἀτάκτως.
Indigeſtus, ἄτακτος, ν, ὁ. ἀδιάτητος, ν, ὁ.
Indigetes Dii, Θεοὶ αὐτόχθονες.
Indignabunde, μεμψιμοίρως.
Indignabundus, ἀγανακτῶν ὀργῇ.
Indignatio, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ἀπεξιστάθεια, ας, ἡ.
aum Indignatione & ſtomucho, δυσχερασίτως.
Indigna, ἀπρεπὴς, ψηφὶ τῇ πρώτῃ.
Indigna fero, δυσπαθῶ, ῶ, δυσχεραίνω.
Indignitas, ἀπρέπεια, ας, ἡ, ἀπρέπεια, ας, ἡ.
Indignor, iruſcor, ἀγανακτέω ἐπί τινι, & ὑπέρ τινος, ab aliquid. ὀργίζομαί τινι, ἀχθομαί τινι.
Indignus, ἀνάξιος, ν, ὁ, ἐκ ἄξιος.
Indignus, ἄπορος, ν, ὁ, ἀνάξιος, ές, ὁ.
Indiſcriminatim, ἀδιακρίτως.
Indiſſolubilis, ἄλυτος, ν, ὁ, ἀδιάλυτος, ν, ὁ.
Indiſtinctus, ἀδιάκριτος, ν, ὁ.
Individuus, ἀδιαίρετος, ν, ὁ, ἡ ἡ, ἄτμητος, ν, ὁ, ἡ ἡ, ἄτομος, ν, ὁ, ἡ ἡ.
Indivifibilis, ἀδιαίρετος, ν, ὁ, ἄτμητος, ν, ὁ.
Indo, is, ἐντίθημι, ἐνθέσω, ἐνδίδυμι.
Indo nomen, ἐπονομάζω.
Indocilis, ἀμαθὴς, ές, ὁ, δυσμαθὴς, ές, ὁ.
Indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
Indocte, ἀπαιδεύτως, ἀμαθῶς.
Indoctus, ἀμαθὴς, ές, ὁ, ἀπαίδευτος, ν, ὁ, ἀγύμναστος, ν, ὁ, ἄμυητος, ν, ὁ.
Indolentia, ἀνάλγητος, ας, ἡ, ἀλυπία, ας, ἡ, ἄλυπον, ν, τὸ, ἀπάθεια, ας, ἡ.
Indoleo, ἀπάομαι, ῶμαι, σιυκλγέω, ῶ.
Indoles, φύσις, εως, ἡ, ἦθος, εος, τὸ, φυὴ, ῆς, ἡ.
Indoles boua, ἀρετὴ, ας, ἡ.
Indoles mula, κακοφυΐα, ας, ἡ.
Indomitus, ἀδάμαστος, ν, ὁ, ἄδμητος, ν, ὁ.
Indonatus, ἀδώρητος, ν, ὁ.
Indormio, ἀγκαταδαρθάνω, ἐπικαθέδω, ἐνδίδω, ἀγκαθέδω, ὑπνῶ, ἐπικοιμῶμαι, ῶμαι, ἐπικατακοιμῶμαι, ῶμαι.
Indotatus, ἄπροικος, ν, ὁ, ἡ ὁ.
Indubitare, ἀναμφιδοξῶ.
Indubitatus, ἀναμφιδόξως, ν, ὁ, ἀδίστακτος, ν, ὁ, ἀναντοίστος, ν, ὁ, ἡ ὁ.
Inducere oblivionem, ἐμποιῶ λήθην.
Inducere in errorem, σφάλλω, πλανῶ.
Inducare in animum, ἐμβάλλεσθαι εἰς τὸν.
Iuducere in animum, perſuadere, πείθω εἰς τὴν ψυχήν.

In-

Inducere in animum, perſuaderi, πρεσιάθαι cum accuſativo, vel infinitivo.
Inducia, ἀνοχαί, ῶν, αἱ, ἀναοχή, ῆς, ἡ, ἐκεχειρία, ας, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
Inducias facere, ἀνοχὰς ποιεῖσθαι πρός τινα, ἐκεχειρίαν ποιεῖσθαι.
Induco, ἀνάγω, ὑπάγω. pro perſuadeo, ὑπάγω, ἀναπείθω.
Inductio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, ἀγωγή, ῆς, ἡ.
Indulgenter babere aliquem, φιλοσόργως διακεῖσθαί τινος, aut κοχλαστιλῶς.
Indulgentia, φιλοσοργία, ας, ἡ, συγχώρησις, εως, ἡ.
Indulgentia fortunæ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ.
Indulgeo, πολυχρονίζομαι, ἐπιτρέπω, ἀρίημι ταῖς ἡδοναῖς, aniſeptatibus.
Indulgere genio, ὁ ἐπιθυμίαις εἶναι, ἐπιθυμῶν.
Indumentum, ἔνδυμα, ατος, τό, ἱμάτιον, ου, τό.
Induo, ἐνδύω, περιβάλλω ἱμάτιον, aaile.
Induratus, ἀνεστηρίγμενος, ου, ὁ, ὑποστερρωθείς, έντος, ὁ.
Indurefco, σκληραίνομαι.
Indura, σκληραίνω, στερρόω, ῶ, ὑπτιάω, ῶ.
Induſium, χιτὼν, ῶνος, ὁ, ὑποδύτης, ου, ὁ.
Induſium, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
Induſtria, φιλοπονία, ας, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἐγχείρησις, εως, ἡ, σπουδή, ῆς, ἡ, ἐπιμέλεια, ας, ἡ.
de Induſtria, ἐξ ἐπιτηδές, ἐκ προνοίας, aut προμήτους, προκρίτως.
Induſtrie, ἐπιμόνως, τεχνικῶς, ἐπιμελῶς.
Induſtrius, φιλόπονος, ου, ὁ, σπουδαῖος, α, ὁ, ἐπιμελὴς, ὁος, ὁ, ἐπιμόχθος, α, ὁ, ἐγχείρος, α, ὁ, ἐγχείριος, α, ὁ.
Induſtus, ος, ον, περιβεβλημένος, α, ὁν.
Indutus bene, εὐστολος, ος, ὁ, seu εὔστολος, α, ὁν.
Inebriatio, μέθη, ης, ἡ.
Inebriates, μεθύων, οντος, ὁ.
Inebrio, μεθύω, μεθύσκω.
Inebrior, μεθύσκομαι.
Inedia, ἀσιτία, ας, ἡ, λιμὸς, οῦ, ὁ, πεῖνα, ης, ἡ.
Ineffabilis, ἄῤῥητος, α, ὁ, ἀπερίγραπτος, ου, ὁ, ἀνεκφώνητος, ου, ὁ.
Inefficax, ἀνωφελὴς, ὁος, ὁ, ἀλυσιτελὴς, ὁς, ὁ.
Inelegans, ἄκομψος, α, ὁ, ἀπερίτμητος, ου, ὁ.
Inelegenter, ἀκόμψως.
Ineluctabilis, ἀκαταγώνιστος, α, ὁ.
Inenarrabilis, ἀνεκδιήγητος, ου, ὁ, ἀνέκφραστος, α, ὁ.
Inenarrabiliter, ἀνεκδιηγήτως, ἄῤῥητως.
Ineo, ἐπέρχομαι.
Ineo amicitiam, φιλίζω.
Ineo gratiam, χάριν ἔχω.
Ineo rationem, λογίζομαι, ἐπιλογίζομαι, λογίζομαι.
Inepte, ἀκαιρέως, ὦρᾳ τὸ μέλος.
Ineptiæ, μωρολογία, ας, ἡ, λῆρος, ου, ὁ, ael οἱ λῆροι, φλέβες, ων, αἱ, φλυαρία, ας, ἡ, φλυκίδια, ων, τὰ, ψυχρόλουτα, ων, τά.
Ineptio, is, ire, ᾠδὰν, ῶ, ᾠδὴν λέγω, λαλέω, ῶ.
Ineptium ingenium, σκαιότης, ητος, ἡ, σκαιοτὴν, τος, ἡ.
Ineptus, ἄχρηστος πρός τι. ἀφυὴς πρός τι, ἄτεχνος, ἐος, ὁ, ἀκίμαστος, α, ὁ.
Inæquitabilis, ὁ μὴ ἐφαπτόμενος.
Inermis, ἄοπλος, ου, ὁ, ἀσώματος, ου, ὁ, ἡ.
Iners, ἀῤῥωστος, ου, ὁ, ἀπρόχειρος, ου, ὁ, ἄτεχνος, ε, ὁ, ἀργὸς, ὸ, ὁ, ῥᾳδίς, ἡ, ὁ.
Inertia, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
Inertiæ me dedo, βλακεύω, & βλακεύομαι, καταβλακεύομαι.
Ineruditus, ἀπαίδευτος.
Inerudītus, ἀπαίδευτος, ε, ὁ, μείλιος, ιος, ὁ, & μείλιξ, ικος, ὁ, μειλίκτης, ου, ὁ.
Inefco, δελεάζω, ἐμπυκεύω.
Ineſtimabilis, ἀδιήγητος, ου, ὁ, ἄῤῥητος, ου, ὁ.
Ineunte aare, ἄρχοντος τοῦ ἔαρ, ἐχομένης ἦρος.
Inexaturabilis, ἀπλήστος, ου, ὁ, ἀκόρεστος, α, ὁ.
Inexcufabilis, ἀπροφάσιστος, α, ὁ, ἀναπολόγητος, ου, ὁ.
Inexercitatus, ἀγύμναστος, α, ὁ, ἀνάσκητος, ου, ὁ.
Inexhauſtus, ἀδιαπόνητος, α, ὁ.
Inexorabilis, ἀπαράκλητος, ου, ὁ, ἀπαλαίστος, ου, ὁ.
Inexpectatus, ἀπροσδόκητος, ου, ὁ.
Inexpeditus, ἄζωνος, ου, ὁ, ἀ πολυχίτων, ὁ ἀζωνος.
Inexperientia, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀπειρασία, ης, ἡ.
Inexpertus, ἄπειρος, α, ὁ, ἀπείρατος, ου, ὁ.
Inexpiabilis, δυσεξιλέωτος, α, ὁ.
Inexplebile, ἀπληστήριον, ου, ὁ.
Inexplebilis cupiditas, ἀπληστία, ας, ἡ.
Inexplebilis auaster, γαστὴρ ἄπλητος.
Inexpletus, ἄπλητος, α, ὁ, ἄπλατος, ου, ὁ, ἀχόρτατος, α, ὁ, ἐ ὁ.
Inexplicabilis, ἀνέκφρατος, α, ὁ.
Inexplorate, incaploratu, ἀβασανίστως, ἀνεξετάστως.
Inexpugnabilis, ἀπάλαστος, α, ὁ, ἄληπτος, ου, ὁ, ἀνατμήτος, ου, ὁ.
Inextinctus, ἄσβεστος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
Inextricabilis, ἀνέξοδος, α, ὁ, ἀμήχανος, ου, ὁ, ἄλυτος, ου, ὁ, ἀδιαβρωτος, α, ὁ, ἀδιάλυτος, ου, ὁ.
Inexuperabilis, ἀνυπέρβλητος, α, ὁ.
Infabre, ἀκόμψως, ἀτέχνως.
Infabricatus, ἀκατασκεύαστος, α, ὁ, ἡ, ἀδιέργαστος, α, ὁ, ἡ.
Infacetus, ἄκομψος, ου, ὁ, ἀκ ἀστεῖος.
Infacundia, ἡ ἐν τῷ λέγειν ἀπειρία.
Infacundus, ὁ ἄπειρος τοῦ λέγειν.
Infamia, ἀτιμία, ας, ἡ, δυτιμία, ας, ἡ, ἀδοξία, ας, ἡ.
Infamiam afferre, ἀτιμίαν φέρω, αἰσχύλην φέρω, ἀδοξίαν προσαναπλάττω, αἰσχυλίαν περιάπτω.
Infamia affici, ἀτιμίαν ἔχειν, αἰσχύνης μετέχειν, αἰσχυλίαν ὀφλεῖν, vel ὀφλισκάνειν, γόμον αἰσχύνης, ἢ πολλῶν ἀνιδῶν, ἀδοξίαν.
eum Infamia, ἀτίμως.
Infamia aatare, καλτάδιον τινά, ἄτιμον ποιῆν τινα, aliquem.
Infamia notari, τυγχάνειν κακοδοξίας.
Infamis, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄδοξος, α, ὁ, δυσκλεὴς, ἐος, ὁ.
Infamo, αἰσχύνω, ῶ, αἰσχύνω, πρτaισχύνω, προδιαβάλλω, προδιαβάζω, τίζω.
Infandus, ἄῤῥητος, ου, ὁ, ἀνεπίφραστος, ου, ὁ.
Infans, νήπιος, ου, τό, παιδίον, ου, τό, βρέφος, εος, τό.
Infans recens natus, ὑπέμβρυον, ου, τό. νεογνὸν, ου, τό.
Infantia, νηπιότης, ητος, ἡ, παιδία, ας, ἡ.
Infantia, infacundia, ἀφωνία, ας, ἡ.
ab Infantia, ἐκ βρέφους, ἐκ νηπίου, ἐκ παιδὸς, ἐκ παίδων, παιδόθεν.
Infantulus, βρεφύλλιον, α, τό.
Infarcio, ἐμπλάττω, ἐμπίθω.
Infatigabilis, ἄκοπος, α, ὁ, ἡ ἡ, ἀκοπίαστος, α, ὁ, ἄτρυτος, α, ὁ, ἀκάμαντος, ου, ὁ, ἐ ἡ.
Infatigabiliter, ἀκόπως, ἀκμήτως.
Infatuo, ἐκμωραίνω.
Infauſtus, δυσχὴς, ἐος, ὁ ἡ.
inlæta re, ἀκοσίκτως.
Infectio, tinctura, κατάχρωσις, εως, ἡ, βάψις, εως, ἡ.
Infectus, ἀβάπτιστος, α, ὁ, ἀπρακτος, α, ὁ.
Infectus, tinctus, βαπτὸς, ὴ, ὸν.
Infelicifſimus, παλαιπωρότατος, η, ὁ, δυσχέστατος, η, ὸν.
Infelicitas, δυσχία, ας, ἡ, δυσπραξία, ας, ἡ.
Infeliciter, δυσχῶς, ἀτυχῶς.
Infeliciter rem gero, ἀτυχέω, ῶ.
Infelix, δυσχὴς, ἐος, ὁ, παλαίπωρος, ου, ὁ, ἄθλιος, α, ὁν.
Infalia fum, δυσχέω, ῶ, κακοπαθέω, ῶ.
Infenfa animo, ἐνθύμιος.
Infenfum eſſe alicui, ἐναί τιν ἐχθρὸν, ἔχθεσθαί τινί.
Infenfus, ἐχθρὸς, ὰ, ὸν, δυσμενὴς, ἐος, ὁ.
Intercio, κατάβαλλω, βάλω, ἐμφράσσω, & ἐμφράττω.
Interi, οἱ κάτω, οἱ ὑπὸ γῆς.
Interius, ἐνεγίγνομαι, ωμαι, τό, τύχος, ωμ, τό.
Infetior, κατώτερος, α, ὸν.
Inferior ætate, νέος ὑπερος.
Inferiori conditione eſſe, ὑποβεβηκέναι. μεῖον ἔχω, ἔλασσον ἔχω.
Inferior viribus, ὁ τῇ ἰσχυῖ ἥττων.
Infarius, κατώτερον.
Infernalis dii, νέρτεροι θεοί.
Infernalis, καταχθόνιος, α, ὸν.
Inferne, κάτω, κάτωθεν.
Infernus, ᾅδης, ου, ὁ, νεκρόδεγμα, ατος, τό.
Infernus, α, ον, ὁ, ἡ, τὸ κάτω, ὁ ἡ ἡ ὑπόγαιος, καταχθόνιος, ου, ὁ.
Infero, εἰσφέρω, ἐπιφέρω, ἐπάγω.
Infero, concludo ſyllogiſtice, περαίνω.
Inferre ſibi manus, αὐτοκατὰ χεῖρας ἐπάγεσθαι, ἐξάγειν ἑαυτὸν.
Inferre vim, ἁβρίζεσθαι, ὑπερβαίζεσθαι, βιάζεσθαι, & βιᾶν.
Inferre bellum, πόλεμον ἐκφέρειν πρός τινα, alicui.
Inferre damnum, ζημιοῦν τινὰ συμφοραῖς. ζημίαν τινα, injuriam, ἀδικεῖν.
Inferre manus, ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας.
Inferus, α, ον, ὁ κάτω.
Infeſtatio, ἐπήλασις, εως, ἡ, κάκωσις, εως, ἡ.
Infeſte, προσέτως, ἐχθρῶς.
Infeſto, ἐνοχλέω, ῶ, ὑβρίζω, κακοῦργέω, ῶ, κακόω, ῶ.
Infeſtus, ἀπεχθὴς, ὲς, ὁ, ἐχλρὸς, ὴ, ὸν.
Inficiari debitum, ἀρνεῖσθαι πρός τινὰ ὄφλημα.
Inficias ire, ἐξαρνεῖσθαι.
Inficiatio, ἐξάρνησις, εως, ἡ, ἄρνησις, εως, ἡ.
Inficio, βάπτω. pro macula, διαφθείρω, μολύνω.
Inficior, neyo, ἀρνέομαι π.
Infide, ἀπίστως.
Infidelis, ἄπιστος, ου, ὁ, ἡ ὁ πιστὸς.
Infidelitas, ἀπιστία, ας, ἡ.
Infidus, ἄπιστος, α, ὁ, ἀπιστὸς, ου, ὁ, ἄβέβαιος, α, ὁν.
Infiga, ἐνήρθω, ἐμπήγνυμι.
Infimus, κατώτατος, η, ὸν.
Infinitas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀορισία, ας, ἡ.

Infi-

Infinite, ἀπειρίτως.
Infinitis modis, ἀπειροχάς.
Infinitus, ἄπειρ-ος, ου, ὁ, ἀπείρατ-ος, ου, ὁ.
Infirme, ἀῤῥώστως.
Infirmitas, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, ἀῤῥωστεία, ας, ἡ.
Infirmo, κατακύω, ἀθετόω, ῶ.
Infirmum reddo, ὑποδεικνύω, ῶ.
Infirmus fum, ἀλιγωπαθέω, ῶ, & Poetice ἀλιγωπαλάω, ῶ, ἀῤῥωστέω, ῶ, κτυπέω, ῶ.
Infirmus, ἀσθεν-ὴς, ἐσ-ὸν, ὁ, ἀῤῥωσ-τος, η, ον.
Infit, λέγω, λέγεται.
Infixio, ἐμφυσμός, ῦ, ὁ.
Infixus, ἐμπαγὴς, ἐντ-ὸς, ὁ.
Inflammatio, φλεγμονὴ, ῆς, ἡ, φλέγωσις, εως, ἡ.
Inflammatio capitis, συφλωσις, εως, ἡ.
Inflammatione capitis laborare, καφαλιᾶν.
Inflammo, κατακαίω, ἐμπιμπλημι, κάτω.
Inflare buccas, γναθας φυσᾶν.
Inflare tibiam, φυσᾶν αὐλόν.
Inflatio, φύσημα, ατ-ος, τὸ, φύσησις, εως, ἡ, ἀνεφύσημα, ατ-ος, τὸ, πνεῦμάτωσις, εως, ἡ.
Inflatio, ſuperbia, arrogantia, φυσίωσις, εως, ἡ, ἀδημοσύνη, ατ-ος, τὸ.
Inflatus, πνευματώδης, ες-ὴς, ὁ, ἑ ἡ.
Inflatus, ſuperbus, χαῦν-ος, α, ὁ, ὀγκηλ-ὸς, ὴ, ὁ, ὀγκυρὸς, ᾶ, ὁ.
Inflatus animus, ὄγκ-ος, ου, ὁ, ὕφησις, εως, ἡ.
Inflecto, κάμπτω, κατασείω.
Inflexibilis, ἄκαμπτ-ος, ου, ὁ.
Inflexus, & inflexio, ἔγκαμψις, εως, ἡ.
Inflexus, incurvus, γρυπὸς, ὴ, ὁ, γναμψὸς, ᾶ, ὁ, καμψὸς, ᾶ, ὁ, καμπυλ-ὸς, ὴ, ὁ, καμπυλ-ὸς, ὴ, ὁ, γναμπτὸς, ὴ, ὁ, ὑπακμὴς, ἐσ-ὸν, ὁ, ῥινὸς, ὴ, ὁ.
Inflictio, πρόσβολὴ, ῆς, ἡ.
Inflictio pœnæ, τιμώρησις, εως, ἡ, πρόσβολὴ δ' ἀτιμίας.
Infligere colaphum, πατάσσω ἐπί κεφάλῃς, κολαφίζω.
Infligere plagas alicui, πλαγὰς ἐπάγω τινί. πλεγὰς δίδωμι, ξύω πλαγάς.
Infligo, προσβάλλω, ἐμβορέω τινὶ πλαγὰς, verbera, προσβάλλω.
Inflo, ἐμπίμπρημι, ῶ, ἐμφυσάω, ῶ.
Inflo, ſuperbum reddo, ἀγαύω, ῶ, ἀνεφυσάω, ῶ.
Inflor, efferor, ſuperbio, φυσιόομαι, ῶμαι, ſeu φυσάομαι, ῶμαι, & φυσάομαι, ῶμαι, φυσῶμαι, ὀγκόομαι, ωμαι.
Influo, ἐπρέω.
Influxio, influxus, ἐπιῤῥοὴ, ῆς, ἡ, ἐπίῤῥοια, ας, ἡ, ἐπιῤῥύσις, εως, ἡ.
Infœcunditas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀστειρία, ας, ἡ.
Infœcundus, ἄτοκ-ος, ου, ὁ, ἄγον-ος, ου, ὁ, ἄκαρπ-ος, ου, ὁ, ἄστερ-ος, ου, ὁ, ἄβλαστος, ὁσ-ον, ὁ.
Informatio, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
Informatio, inſtitutio, διατύπωσις, εως, ἡ.
Informis, ἄμορφ-ος, ου, ὁ, ἀδιόρατ-ος, ου, ὁ.
Informo, ὑποτυπόω, ῶ, σχηματοποιέομαι, οῦμαι.
Infrmo, inſtituo, doceo, διατυπόω, ῶ, ξυζμίζω.
Infnitunatus, δυσῤῥὴς, ὁσ-ον, ὁ, πολύπονος, ου, ὁ.
Infortunatus fum, ἀκαιρῶς πράττω, δυσῤῥέω, ῶ.
Infortunium, ἀτυχία, ας, ἡ, ἀτύχημ-α, ατ-ος, τὸ.
Infra, ὑπό, eum dativo & acculativo, ακτω, ὑποκάτω, ὀπισθε, ὑπίσθε.
Infractus, nnn fractus, ἄῤῥωσ-τος, ου, ὁ, ἑ ἡ, κολοσ-ὸς, ὴ, ὁ, ἀῤῥηκτ-ος, ου, ὁ, κλασκλαθὴς, ἐντ-ὸς, ὁ.
Infremo, ακτιβορτύομαι, ξυζεμέμεμαι, ῶμαι.
Infrendeo, βρύχω τοὺς ὀδόντας ἐπί τινα.
Infrequens, ὀλιγ-ὸς, ὴ, ὸ, μικρὸς, ᾶ, ὁ.
Infrequentia, μανότης, ετ-ος, ὁ, ὀλιγανθρωπία, ας, ἡ.
Infringo, κατακλάω, ἐκκλάω, ῶ.
Infula, κωσία, ας, ἡ, μίτρα, ας, ἡ.
Infulatus, κωσίᾳ, aut μίτρᾳ κεκοσμημένος.
Infumatio, ἀπόπνιγμ-α, ατ-ος, τὸ, κάπνισ-ις, εως, ἡ.
Infumo, καπνίζω.
Infundibulum, χώνη, ης, ἡ.
Infundo, ἐγχέω, ἐπιχέω, λοπιβοίχω.
Infundo aquam manibus, ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας χέω.
Infuſen, are, ρυὰ ποιῶ, ἐμπορέω, ῶ.
Infuſin, ἔγχυσις, εως, ἡ, ἐπίχυσις, εως, ἡ.
Infuſus, ἔγχυτ-ος, ου, ὁ.
Ingeminatus, ἐπαναπαυσθὲις, ἐντ-ὸς, ὁ.
Ingemino, ἐπαναπαυσιάζω, ἐπαναπαύω, ῶ.
Ingemiſco, ἐπιστένω.
Ingemo, χάσκω ἐπί τινι, propter aliquid, εσπίζω, ἀσπαιρίζω, ἐξυβρίζω, ἐξυβρίσω, ῶ.
Ingemo ſub pondere, ἄχθομαι, ἐπάχθομαι.
Ingenero, ἐπεγείρω, ῶ.
Ingenii tarditas, βραδυμύθια, ας, ἡ.
Ingenii acumen, ἀμβᾶθια, ας, ἡ, & ἀμβᾶθία, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
Ingenium celer, ταχὺς, ἐῖ. ὁ, metaphorice.
Ingenio præſtans, ἐυμήσεος-ὸς, ου, ὁ, ἐυμησεφρὼς, ὼν, ὁ.

Ingenio tardo præditus, βραδυμύθ-ος, ου, ὁ, ἀφυημ-ὼν, ὁ, ὁ.
Ingenio miti & placido præditus, μαλακόφρων, ὁν, ὁ, ἑ ἡ.
Ingenioſe, ἀρμῶς, ἐπιδεξίως.
Ingenioſus, ἀρμὸς, ὁν, ὁ, δεξὶὸς, ᾶ, ὁ.
Ingenitus, ἐγγενόμην-ος, ὁ, ἐμφυτ-ος, ου, ὁ.
Ingenium, ἀγχίνοια, ας, ἡ, ἀρμὸς, ὁ, ας, ἡ.
Ingenium obtuſum, ψυχὴ ὑπόκωφ-ος.
Ingeoium craſſum, παχὺ-ς, ὁ-ν, τὸ.
Ingenium pravum, κακοφυΐα, ας, ἡ.
Ingens, μέγας, μεγάλη, ὁ, ἀμεγεθὴς, ὁ-ν, ὁ, παλυ-ὸς, ὴ, ὁ.
Ingenue, ἐλευθερίως, γνησίως, ἀρθρῶς, ἠπίως.
Ingenuitas, ἀρθρία, ας, ἡ, ἠθικότης, ητ-ος, ἡ.
Ingenuus, ἐλεύθερ-ος, α, ὁ, γνήσι-ος, α, ὁ, ἐπικὴς, ὁν, ὁ, ἑ ἡ.
Ingero, ἐμφορέω, ῶ, ἐπιφημί τινι.
Ingero convitia, κερτομέω, ῶ.
Inglorius, ἄδοξ-ος, ου, ὁ, ἀκλεὴς, ὁν, ὁ, ἠ ἡ, ἄτιμ-ος, ου, ὁ.
Ingluvies, γαστριμαργία, ας, ἡ.
Ingrate, ἀχαρίτως.
Ingratitudo, ἀχαριστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
Ingratus, ἀνὴς, ἀ-ὸν, ὁ, ἑ ἡ, ἀτερπὴς, ἐσ-ὸν, ὁ, ἠ ἡ, ἀχάριστ-ος, ου, ὁ, ἀγνώμων, ον-ος, ὁ.
Ingratus fum, ἀχαριστέω, ῶ, ἀχαρίτως ἔχω.
Ingraveſco, ἐπιβαρύνομαι.
Ingredior, βαδίζω ἐπί τινα, ad aliquem: ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω, ἔπειμι.
Ingreſſus, ἄ-ὀδυσ-ος, ου, ὁ, πρόσοδ-ος, ου, ἡ, ἄσοδ-ος, ου, ἡ, βάδισις, εως, ἡ.
Ingreſſus, inceſſus, πορεία, ας, ἡ.
Ingreſſio, ἐπόδ-ος, ου, ὁ.
Ingruo, ἐπιβαίνω, ἐμπίπτω, ἐπίκειμαι.
inguen, βουβὼν, ὧν-ος, ὁ, ῶβε, ης, ἑ.
ingurgitare ſa mero, λάπτειν.
ingurgito, γαστρίζω, λαιμάω, ῶ, ἐμφορέω, ῶ, κατακορέομαι.
inhabilis, ἀνεπιτήδ-ὸς, ου, ὁ, ἄχρε-ὸς πρὸς τι, ἀνάρμοσ-ὸς, ου, ὁ.
inhabilitas, ἀνεπιτηδειότης, ητ-ος, ἑ.
inhabitabilis, ἀοίκητος, ου, ὁ.
inhabitatio, ἐνοίκησις, εως, ἡ.
inhabitatus locus, ἔρημος, ου, ὁ, ἡ.
inhabito, ἐνοικέω, ῶ, οἰκέω πάλαι.
inhæreo, προσκολλάομαι, ῶμαι, ἐμφύομαι.
inhæreſco, προσκολλάομαι, ῶμαι.
inhians alicui rei, κεχηνὼς πρός τι.
iohibeo equum, ἀναλαμβάνω, vel ὑπολαμβάνω τὸν ἵππον.
inhibeo, ἀνέργω, ἀκλύω, ἀνέχω.
inhin, ἀνιχνεύω, χαίνω ἐπί τι.
inhoneſte, αἰσχρῶς, ἀτίμως, ἀσχημόνως.
inhoneſtus, αἰσχρὸς, ὰ, ὁ, ἀκοσμὸς, ὁς, ὁ, ἀσχήμων, ον-ος, ὁ, ἄτιμος, α, ὁ, ἄκοσμος, ου, ὁ.
inhonoratus, ἄτιμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhonoro, ἀτιμάζω.
inhonorus, ἀτίμητος, ου, ὁ, ἄτιμος, ου, ὁ.
inhoſpitans, ἄξενος, ου, ὁ, ἀκατάδεκτος, ου, ὁ,
inhoſpitalitas, ἀξενία, ας, ἡ, κακοξενία, ας, ἡ.
inhumane, & inhumaniter, ἀπανθρώπως.
inhumanitas, ἀμειλιθυμία, ας, ἡ, ἀπανθρωπία, ας, ἡ, τὸ ἀπαίδευτον.
iohumanus, ἀπάνθρωπος, ου, ὁ, ἀμειλίθρωπος, ου, ὁ, μισάνθρωπος, ου, ὁ.
inhumanus fum, ἀπανθρωπεύομαι.
inhumatio, tumulatio, τυμβεία, ας, ἡ.
inhumatus, ἄτιμος, ου, ὁ, ἄθαπτος, ου, ὁ.
inhumo, ἐνθάπτω, θάπτω νεκρὸν, ἐνταφιάζω.
inibi, αὐτόθι, ἐκεῖ.
injicio, ἐπιβίπτω τι ἐπί τι, ἐμβάλλω.
injectio, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
inimica, ἐχθρὰ, ας, ἡ.
inimicitia, ἔχθρα, ας, ἡ, ἀπέχθεια, ας, ἡ.
inimicitiæ capitales, ἔχθραι ἀδιάλακτοι, vel καρκιναί.
inimicitiæ implacabiles, ἀπήνυστοι ἔχθραι.
inimicitias exercere cum aliquo, ἀπεχθάνομαι ἔχω πρός τινα.
inimicitias contrahere, ἔχθραν συλλαμβάνω, vel αἴρεσθαι, κτᾶσθαι ἔχθραν.
inimicitias ſubire, εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν.
inimicitias deponere, ἔχθραν λαπαίθεσθαι, vel διαλύεσθαι.
inimicum reddo, ἐχθραίνω, ἐχθροποιέω, ῶ, πολεμιοποιέω, ῶ.
inimicus, ἐχθρὸς, ὴ, ὰ, δυσμενὴς, ὲς, ὁ, ἐναντίος, α, ὁ.
ioimisabilis, ἀλάμπτος, ου, ὁ.
inique, ἀγνωμόνως, ἀδίκως, ἀνισοκοῶς, ἀδίκως.
inique ago, ἀγνωμονῶ εἰς τινα, & περί τι, ἀνομέω, ῶ.

in-

iniquitas, ἀδικία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ, ἀπιμηλία, ας, ἡ, ἀπιμηλία, ας, ἡ, ἀκοσότης, ατος, τό.
iniquo animo, ioiqua, ψυχράνως, δυσνοϊκῶς, ἀδίκως.
iniquus, ἄδικος, ος, ον, ἄνομος, ος, ον, ψυχρόμος, ος, ον.
initiatus, saatis imbutus, μυσταγωγέμενος, ος, ἡ, μεμυημένος, ος, ον.
initio, inauguro, μυῶ. pro inchoare, κατάρχεσθαι.
initio sacris, ὀργιάζω.
ab initio, ἀρχῆθεν, vel ἐκ ἀρχῆς, ubi κατὰ ſobaudiatur.
initium, ἀρχή, ῆς, ἡ, προοίμιον, ου, τό, ἔναρξις, εως, ἡ.
initium ſomare, ἀρχῆθεν λαμβάνω.
initium facere, ἀρχῆθεν ποιεῖσθαι, ἀρχῆθεν ἄρχεσθαι, ἄρχεσθαι κατάρχεσθαι, προσαιτίεσθαι.
injucunda, ἀηδίας, ἀχαρίτως, ἀχαρίτως.
injucundus, ἀηδής, ές, ὁ, ἡ, ἀτεχνῶς, ἐς, ὁ ἡ.
injudicatos, ἀκριτος, ος, ον, ἀκατακρίτος, ος, ον.
injungo, mando, ἐπιτίθημι, προστίγω.
injurata, ἀνόμοτα.
injuratus, ἀνώμοτος, ος, ον, ἡ ὁ.
injuria, ἀδικία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, λώβη, ης, ἡ.
injuria afficio, ἀδικέω τινά, ὑβρίζω.
injuria afficior, λυμαίνομαι, βλάπτομαι. ἀδικέομαι, ὦμαι, ὑβρισμαι, ἄω.
injurium accipio, ὑβρίζομαι, περιυβρίζομαι.
injuriam ulciſcor, ἀδικοβρίζω, σκολιῶ, ἄω.
injuria, adv. ἀλόγως, ἀπρίπως, ἀδίκως.
injuriosè, ὑβριστικῶς.
injurius, ὑβριστικός, ἡ, όν.
injurius ſum, ἀδικῶ τινά, ὑβρίζομαι.
injuſſu, ἀνευ προστάγματος.
injuſſus, ἀπροστάκτως, ος, ον, αὐτοκελεύστως, ος, ον.
injuſte, ἀδίκως, σκολιῶς, μετ' ἀδικίας, κόμως.
injuſte ago, ἀδικῶ, ῶ, ἀδικοπραγέω, ῶ.
injuſtitia, ἀδικία, ας, ἡ, ἀτιμία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ.
injuſtus, ἄδικος, ος, ον, ἄτιμος, ος, ὁ ἡ ἡ.
innaſcor, ἐπιφύομαι, ἐγγίνομαι, ἐμφύομαι.
innato, as, ἐνήχομαι, ἐπέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
innatus, ἔμφυτος, ος, ον, συγγενικός, ἡ, όν.
ionavigabilis, ἄπλοος, ος, ον, ἄπλωτος, ος, ον.
innecto, ἐνάπτω.
ionitor, ἐπερείδομαι τινί, ἐπερίδομαι.
iooitor baculo, βακτηρίᾳ, βακτρίω.
innixus, ἐρηρεισμένος, ος, ον, cum dativo, ἐπιπεφυρθώς, ότος, ὁ.
innocens, ἄμεμπτος, ος, ον, ἀνέπτος, ος, ον, ἀβλαβής, ές, ὁ, ἡ ἡ, ἀνύπαλπτος, ος, ον.
ioocenter, ἀβλαβῶς.
innocentia, ἀκακία, ας, ἡ, ἀβλάβεια, ας, ἡ.
innoreſco, ἐκγεγήρασκω, γηράσκω εἰμι, ἐπιγηράσκομαι.
innovatus, κεκαινισμένος, ος, ον.
innovo, καινίζω, νεόω, ῶ, καινὸν ποιῶ.
inooxie, ἀβλαβείως, & ἀβλαβῶς, ἀσινῶς.
innoxius, ἄμεμπτος, ος, ον, ἀβλαβής, ές, ὁ, ἡ ἡ.
ionumerabilis, ἀνεξάριθμητος, ος, ον.
innumerus, ἀνεξάριθμος, ος, ον.
innuo, ἐνεύω.
ionupta, ἀνύμφευτος, ος, ἡ, ἀνέκδοτος, ος, ἡ, ἄγαμος, ος, ἡ.
innutritus, ἄτροφος, ος, ον.
inobedieos, ἀπειθής, ές, ὁ, ἡ ἡ, ἀπήκοος, ος, ον.
inobedientia, ἀπειθία, ας, ἡ, ἀπείθεια, ας, ἡ, ψυχαγωγία, ας, ἡ.
inoculatio, ἐνοφθαλμισμός, ῦ, ὁ.
inoculo, ἐνοφθαλμίζω.
inodorus, ἀνόσμος, ος, ον, ἀνώδης, ες, ὁ, ἄοσμος, ος, ον, ἄοσμος, ος, ον, ἡ ἐ.
inoffenſe, ἀβλαβῶς.
inoffenſus, ἀβλαβής, ές, ἡ, ἀπήμων, ον, ἡ, ἀπήμων, ον, ἡ ἡ.
inofficioſus, ἀχάριστος, ος, ον.
inominatus, ἀνώνυμος, ος, ον, ἀπάλυτος, ος, ον.
inopia, ἀπορία, ας, ἡ, ἔνδεια, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
inopia conſilii, ἀμηχανία, ας, ἡ.
inopia laborans, ἀπορῶν ὁ πένης.
inopinanter, ἐξ ἀπροσδοκήτου.
inopinato, ἀπροσδοκήτως.
inopinatus, inopinus, ἀδόκητος, ος, ον, ἀπροσδόκητος, ος, ον, ἀπέλπιστος, ος, ον, ἡ ἐ, ἀπροσδόκητος, ος, ὁ, ἡ ὁ.
inops, ἄπορος, ος, ον, πτωχός, ὴ, όν, ἐνδεής, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
inopa conſilii, ἀμηχανίᾳ, ους, ὁ, ἡ ἐ, ἄπορος, ος, ὁ.
inordinata, ἀτάκτως, τεταραγμένως, ἀτάκτως, περιφερῶς, φύδην.
inordinatus, ἀτάκτητος, ος, ον.
iornate, ἀκοσμήτως, ἀτημελήτως, ἀτημελῶς.
inorostos, ἄκοσμος, ος, ὁ, ἀκόμψος, ος, ὁ.
inprimis, ἐξαιρέτως, ἀρχῆθεν adverbialiter. πάμπρωτον, & πάντων. ἐξαίρετος.
inquam, λέγω, φημί.
inquies, & inquietudo, ἡ ἢ ἀνησυχία ἀδυναμία, ἀγρυπνία, ας, ἡ, παρεχή, ῆς, ἡ.
inquieto, ἀνθορυβέω, ῶ.
inquietus, ἄστατος, ος, ὁ, ἀνήσυχος, ος, ὁ.
inquietus ſum, ἄλυω, ἀλυκτέω, ῶ.
inquilinus, ἔποικος, ος, ὁ, σκήνιος, ος, ὁ, μέτοικος, ος, ὁ.
inquinamentum, μυσαρία, ας, ἡ, μόλυσμα, ατος, τό, κηλίδωσις, ας, ἡ.
inquinatio, θόλωσις, εως, ἡ, μιασμός, ῦ, ὁ, φυμός, ῦ, ὁ.
inquinator, μιάστωρ, ορος, ὁ.
inquinatus, μολυσθείς, έντος, ὁ, μεμολυσμένος, ος, ον.
inquino, μιαίνω, μολύνω.
inquirere in gelta alicujus, ἀθλεύειν.
inquito, φημί.
inquiro, ἐξετάζω, ἐπιζητέω, ῶ, διερεύνω, ῶ, ἀνακρίνω.
inquiſitio, ἐξέτασις, εως, ἡ, ἐπιζήτησις, εως, ἡ, δοκιμασία, ας, ἡ.
inquiſitor, ἐξεταστής, ῦ, ὁ, βασανιστής, ῦ, ὁ.
inſalubris, νοσώδης, ος, ον, νοσερός, ά, όν.
inſalutatus, ἀπροσαγόρευτος, ος, ον.
inſanabilis, ἀνίατος, ος, ον, ἀθεράπευτος, ος, ον.
inſanabiliter, ἀνιάτως.
inſana, φρενοβλαβῶς, δυσπαλήκτως.
inſania inſanabili laborans, ἀνιάτως μεμηνώς.
ad inſaniam tedigera, εἰς μανίαν περιστατικός.
inſania, μανία, ας, ἡ, ψυχοπονία, ας, ἡ.
inſanio, μαίνομαι, παραφρονέω, ῶ.
inſanio vehemotar, ὑπομαίνομαι, ἐμμαίνομαι.
inſanos, ἔμμανής, ές, ὁ, μανὸς, ἔος, ὁ, μανικός, ἡ, όν.
inſatiabilis, ἄπλητος, ος, ὁ, ἀπλήστος, ος, ον, ἀκόρεστος, ος, ὁ.
inſatiabilitas, ἀπλησία, ας, ἡ, ἀδηφαγία, ας, ἡ.
inſatiabiliter, ἀκορέστως.
inſatiatus, ἀκόρεστος, ος, ὁ, ἡ ἐ, ἀκόρητος Poetice, ἀκόρητος, ος, ὁ, ἄπλητος, ος, ὁ, ἡ ἐ, ἀχόρτιστος, ος, ὁ, ἡ ἐ.
ioſciens, ἀγνώς, ἀμαθὴς ὤν.
inſcite, ἀμαθῶς, ἀτέχνως.
inſcitia, ἄγνοια, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
inſcitus, ἄμαθος, ος, ὁ, ἄτεχνος, ος, ὁ.
inſcius, ἀνεπιστήμων, ονος, ὁ, ἡ, ἐ.
ioſcribo, ἐγγράφω, ἐπιγράφω.
inſcriptio, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
ioſcriptus, ἐγγραπτός, ή, όν.
inſculpo, ἐγγλύφω, ἐγκολάπτω.
inſculptus, ἐγκολαπτός, ή, όν.
inſacabilis, ἀκορὴς, ές, ὁ, ἡ, ἄτμητος, ος, ὁ, ἡ ἐ, ἄτμητος, ος, ὁ, ἡ ἐ.
inſacta, animalia, ἔντομα, ων, τά, ſubaudi ζῶια. ἐντόμια, ων, τά.
inſectario, διώκτης, ου, ὁ, διωγμὸς, ῦ, ὁ, κατηδρομὴ, ῆς, ἡ.
inſecta, ἔντομα, τά.
inſector, ἐπιθύω, κατατίθημι.
inſector convitiis, λοιδορίζω.
inſectus, ἔντομος, ος, ὁ.
inſeoſibilis, ἀναίσθητος, ος, ὁ.
inſenſibilitas, ἀναισθησία, ας, ἡ.
ioſeparabilis, ἀδιαίρετος, ος, ὁ, ἀχώριστος, ος, ὁ, ἡ ἐ.
inſepultus, ἄθαπτος, ος, ὁ, ἄτυμβος, ος, ὁ, ἄτυμβος, ος, ὁ.
ioſequor, ἐπακολουθέω, ῶ, διώκω.
inſero, ui, ertum, ἐπιφύω, ἐμβάλλω, ἐνοφθαλμίζω, Theophr.
ioſero, ioſevi, ἐμπείρω, ἐμφύω.
inſertus, ἐμβληθὴς, έντος, ὁ, ἐντεθὴς, έντος, ὁ.
inſervio, δουλεύω, διακονέω, ῶ, λατρεύω τῇ ὕλῃ, voluptati.
inſervire tempori, καθομιλῶ τοῖς καιροῖς.
ioſervire commodis alienis, ἄλλῳ τὰ συμφέροντα σκοπῶ.
inſeſſio, ἐφεδρία, ας, ἡ, ἕδρα, ας, ἡ.
inſideo, ἐπικάθημαι, καθίζω ἐπί τινι.
inſidiæ, ἔνεδρα, ας, ἡ, ἐπιβουλὴ, ῆς, ἡ, λόχος, ου, ὁ.
inſidias colloco, ἐφεδρεύω, καθίημι λόχον, φυλάττω, λοχάω, ῶ.
per inſidias, λοχηδὸν.
inſidiis occupo, λοχίζω.
ex inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
in inſidiis colloco, ἐνεδρεύω, λοχίζω.
in inſidiis lateo, ἐνεδρεύω, ῶ, λοχάομαι, ῶμαι.
inſidias ſtruo, ἐπιβουλεύω, ἐνέδρας καθίζω τινί, ἐνέδρᾳ παθεῖν τινα, inſidias alicui ſtruere.
inſidiator, ἐπίβουλος, ος, ὁ.
inſidior, ἐπιβουλεύω, ἐνεδρεύω.
ex inſidiis, ἐξ ἐπιβουλῆς.
inſidioſe, μετ' ἐπιβουλῆς.
inſido, ἐνίζάνω, ἐρίζάνω.
inſigne familiæ, σημεῖα, ας, ἐ, τέμμα, ατος, τό, πατρίσημα, ατος, τό.
inſignia imparii, τὰ τῆς ἡγεμονίας ἐνδύματα.
inſigneto, is, ire, ἐπισημαίνω, ἐπισημαίνω.
inſigneis, ἐπίσημος, ος, ὁ, λαμπρὸς, ἡ, όν, ἐπιφανὴς, ἔος, ἐς.
inſignitus, ἀδιάστικτος, ος, ὁ, ἐπίστικτος, ος, ὁ.

insilio, ἐπάλλομαι, ἐμπηδῶ, ῶ.
insimulatio, ὑπόνοιμις, εως, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό.
insimulo, προβάλλομαι, ὑπονοέω, ἐγκαλέω, ῶ.
insinuatio, παράδυσις, εως, ἡ.
insinuo, ὑπολύομαι, ἐγκατακλίζω, ἐγκολπίζω.
insinuare se in amicitiam alicujus, ὑπολύεσθαι.
insipidus, ἄνοστος, ς, ὁ, ἄ, ὄσος, ον, ὁ.
insipiens, ἄνους, ον, ὁ, ἄφρων, ονος, ὁ, Ε ἡ, μωρός, ά, όν.
insipienter, ἀνοήτως, ἀφρόνως, ἀφρόνως.
insipientia, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀξυνεσία, ας, ἡ, ἀνοησία, ας, ἡ, & ἀνοησία Attice.
insistere vestigiis, ἔχεσθαι τῆ ἰχνῶ.
insisto, ἐπιβαίνω τοῖς ἴχνεσι, precibus : ἐνίσχομαι ἔν τινι, ἐρίσκομαι.
insitio, ἐγκέντρισις, εως, ὁ, ἐπίτομη, ῆς, ἡ, ἐμφύτευσις, εως, ἡ, ἔμφυτος, ος, ον.
insititius, ἔνθετος, ς, ὁ.
insitus, ἔμφυτος, ο, ὁ, ἔνθετος, ς, ὁ.
insirus, ingenitos, innatus, σύμφυτος, ς, ὁ, ἔντεκνος, ος, ὁ, ἐμφυής, ές, ὁ.
insociabilis, ἀκοινώνητος, ῳ, ὁ.
insolabiliter, ἀπαραμυθήτως.
insolatio, ἥλωσις, εως, ἡ, ἡλίωσις, εως, ἡ, ἡλιοκαία, ας, ἡ.
insolens, ἄθης, ος, ὁ, Ε ἡ. pro superbo, ἀλαζών, όνος, ὁ, Ε ἡ.
insolenter, nnve, ὑπερηφάνως, ἀνόητως.
insolenter, arroganter, ὑπερηφάνως, ὑπεροπτικῶς, ἀναλγῶς, ἀκαταιδήτως, ὑβριστικῶς.
insolentar in offerte, ἀλαζονικῶς ἐπαίρεσθαι.
insolentia, ἀνθος, ας, ἡ, item arrogantia, ἀλαζονία, ας, ἡ, ὑπερηφάνεια, ας, ἡ.
insolentia verborum, ἀκαταστασία, ας, ἡ.
indolescn, μεγαλοφρονέω ἐπί τινι.
insolo, ἡλίζω, ἡλόω, ῶ.
insolubilis, ἄλυτος, ο, ὁ, ἀδιάλυτος, ς, ὁ.
insomnia, ἄ, vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἄυπνία, ας, ἡ.
insomnis, ἄυπνος, ο, ὁ, ἄγρυπνος, ο, ὁν.
insomnium, ἐνύπνιον, ο, τό.
insono, ἠχέω.
insono, ἄκμων, ονος, ὁ, ἀκμής, ῆτος, ὁ, ἀθῶος, ο, ὁν.
inspectio, ἐπίσκοπή, ῆς, ἡ, ἐφορία, ας, ἡ.
inspecto, ἐφορῶ, ῶ, ἐποπτεύω, ῶ.
inspector, ἐπίσκοπος, ο, ὁ, Θεωρός, ο, ὁ.
inspcrabilis, ἄελπτος, ς, ὁ, Ε ἡ.
inspcrato, ἀνελπίστως. ἀπροσδοκήτως.
ex inspcrato, ἐκ ἀπροσδοκήτου.
inspergo, ἐγκατασπείρω. ἐπισείω.
inspicio, βλέπω εἰς τινα, ἐπισκοπῶ τῷ φόβῳ, naturam: ἐρεύνω, ῶ.
inspiratio, πνοή, ῆς, ἡ, ἔμπνευσις, εως, ἡ.
inspiratus, ἐμπνεόθεις, έντος, ὁ.
inspiro, ἐπιπνέω, ἐμπνέω, ἐμφυσάω, ῶ.
inspuo, ἐπιπτύω, καταπτύω.
instabilis, ἀβέβαιος, ς, ὁ, ἀμετάβολος, ς, ὁ, ἄστατος, ς, ὁ.
instabilitas, ἀστάσια, ας, ἡ, ἀστατοσία, ας, ἡ.
instanter, ἐκτενῶς.
instantia, ἔντευξις, εως, ἡ.
instar, ἴσος, cum genitivo, ου.
instar multorum fum, ἀντὶ πολλῶν εἰμι.
instar omnium, ἀντὶ πάντων, ἴσος πᾶσι, vel πολλοῖς.
instauratio, καταρτισμός, ῦ, ὁ, μεταπλαστικὴ, ῆς, ἡ, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ.
instaurator, καταρτιστής, ῦ, ὁ, μεταπλαστικὸς, ῆ, ὁ, ἐπανορθωτής, ῆ, ὁ.
instaurn, ἐπανορθόω, ἀνακαινοδομέω, ῶ, ἀνορθόω τι, ἀνακαινίζω, ἐπικαθίστημι.
insteroete equos, ἐπιστάττω τὸν ἵππον.
insterno, ἐπιστρώννυμι, στρωτὸν κλίνω.
instigatio, παρόρμησις, εως, ἡ, παρόρμησις, εως, ἡ.
instigo, as, παρορμάω, ἐπιπνέω τινὶ εἰ, ad hoc te: παρορμῶ σε πρὸς τοῦτο.
instillatin, ἐπίσταγμός, ῆ, ὁ.
instillo, ἐπιστάζω, & ἐπιῤῥέω.
instincto naturn, ὑποβιβάσαντος.
instinctu divino, κατὰ Θεόν.
instinctus, ῦ, ῦι, παρόρμησις, εως, ἡ, παροξυσμός, ῦ, ὁ, κίνησις, εως, ἡ.
instita, ἔθωμα, ατος, τό, πρόσθεσις, ς, τό.
institor, πλανόπωλος, ο, ὁ, αὐτοπώλης, ο, ὁ.
instituere acculatioocm contia aliquem, ἔθωμα δίκῃ κατά τινος.
instituere disputatinnem, καθηγεῖσθαι ἐν λόγῳ.
instituere oitam, πολιτεύω.
institno, decerno, προσκρίνω, ἐγκρίνω, ῦ, pro iocipio, ἐπίσομαι. pro doceo, παιδεύω τινὰ τοῦτο, in hac re te: διδάσκω τινά.
institnta majorum, πρόγονικὰ νόμιμα.
institutio, doctrina, παιδεία, ας, ἡ, ἀναγωγή, ῆς, ἡ.
institutiooe careas, ἀπαίδευτος, ο, ὁ, Ε ἡ.

institutio, ordinatio, conflitutio, κατάστασις, εως, ἡ, κατασκευή, ῆς, ἡ.
institutor facrorum, ἱεροθέτης, ς, ὁ.
institutom, ἔθος, εος, τό, παίδευμα, ατος, τό. denotat: atiam propofitum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπός, ῦ, ὁ.
institutos, κατασκεύασμένος, ο, ὁ, παιδευθείς, έντος, ὁ.
insto, orgeo, ἐπίσκημι. pro incumbo, ἔγκειμαι. pro imminere, ἐγγίζω.
insto precibus, πρόσκειμαι δεόμενος, κρατῶ, καταλλαγῶ, ῶ, λιτανεύω, ῶ.
insto, persequor, ἐπέχω, ἐρίσκομαι, πρόσκειμαι, ἐπίκειμαι, προλαμβάνω, ῶ, ἐπισκήπτω, & ἐπισκήπτομαι.
instratum, κατάστρωμα, ατος, τό.
instratus, στρωτός, ῆ, ὁ. non instratus, ἄστρωτος, ο, ὁ, Ε ἡ.
instrepo, ἐπιψιθυρίζω, ῶ, ἐπαντυπέω, ῶ.
instructin, κατασκεύη, ῆς, ἡ.
instructor, τάκτης, ῆρος, ὁ, κατασκευαστὴς, ῆ, ὁ, τεκτονικός, ο, όν.
instructa acie iter facio, συντάττομαι.
instructa acies, συντεταγμένη φάλαγξ, συνταγμα, ατος, τό.
instructus, ἐπιτήδειος, ς, ὁ.
instruere, ideft, docere, διδάσκω τινά.
instrumenta muſica, ὄργανα ἐ μουσικῆς. ὄργανα, τά.
instrumenta ruſtico, γεωργικὰ σκεύη.
instrumentum, ὀργανικὸν, ῦ, τό, ὄργανον, ο, τό, σκεῦος, εος, τό.
instrumentum fundi, ἔξοπλισις, in Pandect.
instruo, ordioo, κατασκευάζω, ἐνίστημι, ἱστῶ, συμβιβάζω.
instruo aciem, φαλαγγόω, seu φαλαγγίτω, τάττω, συντάσσω.
insuavis, ἀγλυκὺς, έος, ὁ, Ε ἡ, ἀηδὴς, ές, ὁ, Ε ἡ.
insusvitas, ἀηδία, ας, ἡ.
iosuavitar, ἀηδῶς.
iosuesco, ἐνθίζομαι.
insuetoe, ἄηθης, εος, ὁ, Ε ἡ.
insufflatio, ἐμφύσημα, ατος, τό.
iosnffio, ἐμφυσῶ, ῶ, προσφυσῶ.
insula, νῆσος, ς, ἡ, νησίον, ο, τό.
insulerie, νησιωτικὸς, ῆ, ὁ.
insulse, ἀνοήτως.
insulse blaterare, μωρολογῶ.
insulsus, ἄναλτος, ς, ὁ. pro fatuo, ἀνόητος, ο, ὁ, ἄγνωμος, ο, ὁ.
insultara miferis, ἐπαλλόεσθαι τοῖς πεσοῦσι.
insoltatio, ἔφαλσις, εως, ἡ, χλεύασία, ας, ἡ.
ihsulto, ἐπισκώπτω, ῶ, ἐπαγάλλω, ῶ, ἐπιχαίρω τινί, ἐντρυφῶ τινί.
insultus, ἔφαλσις, εως, ἡ, ἐπήλυσις, εως, ἡ.
insum, ἔνειμι, διατρίβω.
insumo, ἀναλίσκω χρήματα, pecuniom: δαπανάω, ῶ.
iosuo, ἀμβλύνω, καταῤῥάπτω, διοπτῶ.
insuper, πρόσθεν, πρὸ τούτοις, καὶ τὰ.
insuperabilis, ἀδάμαστος, ς, ὁ, ἀήττητος, ς, ὁ, ἀνάλωτος, ο, ὁ, ἀνίκητος, ς, ὁ, ἄμαχος, ς, ὁ.
insurgo, ἀνίστημαι, ἀνταίρω.
insurgo contra aliquem, κατεξανίστημαι, cum genitivo.
iosutus femori, μηρῷρικὸς, ἄ, ὁ.
intabefco, μαραίνομαι, ἐκτήκομαι.
intactus, ἀνέπαφος, ς, ὁ, ἄθικτος, ς, ὁ, ἀμόλυντος, ς, ὁ, ἄψαυστος, ς, ὁ.
ioteger, ἀκμαῖος, ο, ὁ, ὑγιὴς, ές, ὁ, ὅλος, ς, ὁ.
integer, totus, ὁλόκληρος, ο, ὁ.
integer aonus, ἄπαις ἀνωτος.
integer, illæſus, ἀβλαβὴς, ές, ὁ, Ε ἡ, ἀκήρατος, ο, ὁ, Ε ἡ, ἀνηρωτήτος, ος, ὁ, ἀνηρωτοπείρητος, ο, ὁ.
integer, perfectus, ὁλόκληρος, ς, ὁ, ὅλος, η, ὁ, πλήρης, ες, ὁ, Ε ἡ, σῶος, η, ὁ, σῶς, ῆ, ὁ, σῶος, η, ὁ, & σῶος, ο, ὁ, & τέλος, ο, ὁ, παντέλειος, ς, ὁ, ὁλοτελὴς, ές, ὁ Ε ἡ, κατατελὴς, ές, ὁ Ε ἡ.
ioteger, illibatus, purus, ἀκέραιος, ς, ὁ, ἄθικτος, ς, ὁ, ἀκήρατος, ς, ὁ.
integer avi, ἀκμαῖος, ς, ὁ.
integre, ἀρτίως, τελείως, vel τελέως, παντελῶς.
iotegritas, ἀδιαφθορία, ας, ἡ, ὁλότης, ητος, ἡ, ἁπλότης, ητος, ἡ.
integritas morum, καλοκαγαθία τρόπων.
de integro, ἐξ ὑπαρχῆς.
integumentom, ἐγκάλυμμα, ατος, τό.
intellectu fac lis, ἀντιληπτὸς, ὸν, ὁ, ἀντιλήπτης, ο, ὁ, ἀμαθὴς, ές, ὁ, ἀκατανόητος, ς, ὁ, ἀνόητος, ς, ὁ.
iotellectu difficilis, δυσπαρακολούθητος, ς, ὁ, δυσνόητος, ς, ὁ, δυσμαθὴς, ές, ὁ, δυκατανόητος, ς, ὁ.
intellectus, νόος, νοῦς, ῦ, ὁ, νόημα, ατος, τό, σύνεσις, εως, ἡ.
intelligenter, συνετῶς.
intelligentia, σύνοια, ας, ἡ, σύνεσις, εως, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
intelligibilis, νοητὸς, ή, όν.

in-

intelligibiliter, νοητῶς.
intelligere ſermonem Romanom, ἐπαΐειν τ῾ ῥωμαίων φωνῆς.
intelligere, ſeu cognoſcere aliquid ex aliquo, πυνθάνεσθαί τινός τι.
intelligo, συνίημι τοῦτο, διαγινώσκω, ἠπιστάμην, ῶ, νοέω, ῶ, αἰσθάνομαι, μανθάνω.
intemeratus, ἀμόλυντος, ος, ον.
intemperatus, ἀκρατὴς, ἐος, ὁ, ἀκόλαστος, ος, ὁ, ἄπληστος, ος, ὁ, ἀκρατέστατος, ος, ὁ.
intemperans ſum, ἀκολάστως ἔχω.
intemperaster, ἀκρατὴς.
intemperanter vivo, ἀκολασταίνω, ἀκρασία, ᾶς, ὑπερπίζω, ἄω.
intemperantia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ, ἄπληστία, ας, ἡ, ἀκρατία, ας, ἡ, ἀκολαστία, ας, ἡ.
intemperies, ἀκρασία, ας, ἡ, δυσκρασία, ας, ἡ, ἀκρατοκρασία, ας, ἡ, ἀκρατοσυνη, ης, ἡ, ἀκρασία, ας, ἡ.
intemperies aeris, δυσκρασία, ας, ἡ.
intemperies, δυσκρασία, ας, ἡ, ἀκρατοκρασία, ας, ἡ.
intempeſta nox, ἀκρονυξ, υκτος, ἡ, ἀκρονυχία, ας, ἡ, νυκτὸς ἀκμὴ.
intempeſta nocte, ἀκμαζούσης νυκτός.
intempeſtas, δυσκρασία, ας, ἡ.
intempeſtive, ἐκ ἀκαίρου, ἐκ τῦ καιρῦ, ἀκαίρως, παρ᾽ ὥραν.
intempeſtivus, ἄκαιρος, ος, ον, ἄωρος, ἀκαιρότερος, ος, ον, more ἀκαιρίζοντος, ος, ὁ.
intempeſtus, ἄωρος, ος, ὁ, ἀκαιρος, ος, ὁ.
intendere arcum in ſcopum, ἐπέχειν τοξευτὴν τόξου.
intendere alicui litem, ἐγκαλεῖν τινι. πρόσωπα τὰ πράγματα. αἰτίαν, aut δίκην ἐπιτιθέναι.
intendere neruos omnes, πανίσθαι.
intendere neiem oculorum, ἀτενίζειν ὄμμα. ἐπαντίζω.
intendo animum, προσέχω τὸν νοῦν, ἐρίσσαι τινι.
intendo, ἐτείνω τόξου, arcum.
intenſe, ἐπιτεταμένως, ἐπτάνως.
intenſio, ἐπίτασις, εως, ἡ, ἔντασις, εως, ἡ.
intenſiuus, ἀνιέμενος, ος, ὁ.
intente, ἐντεταμένως.
intentio animi, πραγματία, ας, ἡ.
intento, ἀνατείνω, & ἀνατείνομαι. ἀνατείνω τι ξίφος, intentare gladium.
intentus, attentus, μετέωρος, ος, ὁ.
intento, πρατείνω.
intentus, ἐντεταμένος, ος, ὁ.
intentus ſum alicui rei, ἔχω, vel εἰμὶ περί τινος.
intar, μεταξὺ, cum genitivo, ut μεταξὺ λόγων, inter dicendum: ὁ cum dativo, vel ὡς, cum accuſativo.
intar hæc, ἐν τούτῳ, ἐν τούτοις.
inter pocula, παρ᾽ οἶνον.
inter ſe, σὺν ἀλλήλοις, μετ᾽ ἀλλήλων.
inter alia, ἐν δὲ, ut, πολλὰ ἄγαστα, ἐν δὲ τῷ ἀλκαῖος &c. *multa falſa ſunt, inter alia etiam Alcæus* &c.
inter aenam, ἐν τῷ λέβητι.
intercalarie, παρεμβεβλημένως, ος, ὁ, ἐμβόλιμος, ος, ὁ.
intercalati dies, ἐπαγόμεναι ἡμέραι.
intercalatio, ἐμβολισμὸς, ὁ, ἡ, παρένθεσις, εως, ἡ.
intercalo, ἐμβάλλω, παρεμβάλλω.
intercapedo, διάστημα, ατος, τὸ, διαχώρημα, ατος, τὸ.
intercedo, διέρχομαι, ἵσταμαι, ἵστημι.
intercepture, μεταλαβοῦσα, ἐσα, ὁν.
interceſſio, ὑπερβολὴ, ἐως, ἡ.
interceſſor, ἐπάκτης, ου, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ.
intercidentia, παρέμπτωσις, εως, ἡ.
intercido, παρεμπίπτω.
intercipere pradam, λείαν διαρπαγίζεσθαι, λῃστεύειν; διαλαμβάνω, μεταλαβῶν.
intercipio, μεταλαβέω, ῶ, ἐγκαταλαμβάνω.
intercifio, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
intercludo, λῃστεύω, διαλύω, λῃστεύω, κατειλαμβάνω.
intercludo ſpiritum, λῃστεύω τινὰ ἀναπνοῆς.
intercluſus, κατακλεισθεὶς, ος, ὁ, λῃστευθεὶς, ος, ὁ.
intercolumnium, μεσοστυγλυφίον, ου, τὸ, vel μεσοστυγλύφιον, ου, τὸ.
Intaſcne, ὕδρωψ, ῶπος, ὁ, ὠδέκτης, ου, ὁ, ὑποκρίσις, εως, ὁ.
interdicere alicui aliqua re, κωλύειν τινά τι.
interdicare igni, & aqua, & tecto, πυρὸς, & ὕδατος; & στέγης ἀπαγορεύειν.
interdico, veto, ἀπαγορεύω, κωλύω.
interdictio, ἀπόρρησις, εως, ἡ, κατάδησις, ατος, τὸ.
interdictum, ἀπόρρησις, ατος, τὸ, ἀπαγόρευμα, ατος, τὸ.
interdiu, μεσ᾽ ἡμέραν, ἐν ἡμέρᾳ.
interdum, ἐνίοτε.
interea, ἐν τούτῳ, τὸ δὲ τοιοῦτον, ὁ τῷ μεταξὺ χρόνῳ.
interea, μεταξὺ λόγων, interea dum loquimur, vel inter confabulandum. ἔρρε, adverb. Poeticum.
interemptio, κατάλυσις, εως, ἡ.
interemptor, ἀναιρέτης, ου, ὁ, ὀλετὴρ, ῆρος, ὁ.
interemptus, κατεσφαγμένος, ος, ὁ.
intereo, ἀπόλλυμαι, διαφθείρομαι.
intereo fame, λιμοθνήκω ὑπὸ τ῾ λιμοῦ.
interfectio, φόνωσις, εως, ἡ, αὐθεντοκτονία, ας, ἡ.
intereſt, διαφέρει μοι τοῦτο, hoc mea intereſt. οὐδὲν διαφέρει, nihil intereſt.
interfector, φονεὺς, έως, ὁ, ἀναιρέτης, ου, ὁ.
interfectus, χαμαιδάικτος, ος, ὁ, σφαγιασθεὶς, ὁ, ἡ, ἀποκτιμμένος, ος, ὁ, διαφθίμενος, ος, ὁ, φθίμενος, ος, ὁ.
interficio, ἀναιρέω πινά, κτείνω τινά, φονεύω.
interfluo, διαῤῥέω.
interjaceo, παρέχομαι.
interjecto tempora, ἀπὸ χρόνου. ὁ τῷ μεταξὺ, ſubaudi χρόνῳ.
paueis interjectis, μετ᾽ ὀλίγον.
interim, μεταξὺ, πρὸς τούτοις δέ.
interim cum, ἐν ὅσῳ.
interimo, διαφθείρω τινά, κτείνω.
interior, ἐνδότερος, ος, ον.
interitus, διάφθορος, ος, ὁ, κατάλυσις, εως, ἡ, μεῖρα, ας, ἡ, τελευτὴ τ῾ βίου.
interitus expers, ἀνώλεθρος, ος, ὁ.
interiue, ἐνδοτέρω.
interlabor, παραπίπτω.
interlocutio, διαλογισμὸς, ὁ, ὁ, διάλεξις, εως, ἡ.
interloquor, λόγου παρεμβάλλω, διαλέγομαι, διακρίνω.
intermedius, μέσος, ος, ον.
interminate, ἀορίστως.
interminatus, ἀπέρατος, ος, ον.
interminor, ἀπειλέω, ῶ, ἐμβριμάομαι, ῶμαι.
intermiſſio, διάλειψις, εως, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ.
ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως, συνεχῶς, & συνεχέως, ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως, ἀπαύστοις.
intermiſſionem do, ἀνίημι, διαπαύω. διαπαύω τὸς πόνους, requiem dare a laboribus.
non intermiſſus, ἀδιάλειπτος, ος, ὁ.
ſine intermiſſione, ἀδιαλείπτως.
intermitto, ceſſo, διαλείπω, ἐπέχω.
interoaſcor, διαχάω.
internecioom bellum, πολέμιος πόλεμος.
internecio, πολεμία, ας, ἡ.
internodium arundinis, γόνυ καλάμου.
internoſco, διαγινώσκω, διακρίνω.
internuncius, διάκτωρ, ορος, ὁ, διάγγελος, ος, ὁ, διάκτορος, ος, ὁ, & ἡ.
intero, ἀντρίβω.
interpellatio, λόγου παρεμβολὴ, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
ſine interpellatione, ἀπράξι.
interpellato ſermone, obſtrepera, ἀνεβλέβω.
interpello, διακόπτω, παρενοχλέω τῷ λέγοντι.
interpolo, ἀνακαλύζω, ἀνακόπτω, ῶ.
interpono, παρεμβάλλω, παρατίθημι.
interpoſitio, παρεμβολὴ, ῆς, ἡ, παρένθεσις, εως, ἡ.
intarpoſitus, παρένθετος, ος, ὁν.
interpres, ἐξηγητὴς, ὁ, ὁ, ἑρμηνεὺς, ἐως, ὁ.
per interpretem loquor, ὑπερβάλλομαι, Bodæus.
interpretatio, ἑρμηνία, ας, ἡ, μεταφορὰ, ας, ἡ.
intarpretor, ἑρμηνεύω, ἑρμηνεύομαι, cum accuſativo. παραφράζω, ἐξηγέομαι, ἄομαι.
interpretor, & tranſfero in eliam linguam, διαπορθμεύω.
interpunctio, ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ.
interpungo, διαστέλλω, διακόπτω.
interregnum, μεταβασιλία, ας, ἡ.
interrex, μεταβασιλεὺς, ἐως, ὁ.
interritus, ἀδεὴς, ἐος, ὁ, ἄφοβος, ος, ὁ.
interrogatio, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τὸ, πύσμα, ατος, τὸ.
per interrogationem, ἐρωτηματικῶς.
interrogativus, ἐρωτηματικὸς, ὴ, ὸν, πευστικὸς, ὴ, ὸν.
interrogo, ἐρωτάω τι τοῦτο, de hac re: vel περὶ τούτου, πυνθάνομαι, ἐρέομαι, Poetica.
interrumpo, διαῤῥήγνυμι, διακόπτω.
interrupte, συντόμως, διαστόλως.
interruptio, διαῤῥήξις, εως, ἡ, διακοπὴ, ῆς, ἡ.
interruptus, disjunctus, διαχὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
interſeco, διατέμνω.
interſero, παρεμβάλλω, παρατίθημι.
interſtitium, διάστημα, ατος, τὸ, διεχάραμα, ατος, τὸ, τὸ μεταξὺ.
interſtitium, quod eſt inter arborum, ſeu plantarum ordinee, μετόχιον, α, τὸ.
interſum, διαφέρω, πάρειμι τοῖς πράγμασι, rebus: pro differo, διαφέρω.
intertexo, διαπλέκω, διυφαίνω.
rarie interaallis, ἀραιῶς.
ex intervallo, ἐκ διαλείμματος, ſive ἐκ διαλειμμάτων.
intervallum, διάστασις, εως, ἡ, διάστημα, ατος, τὸ.
intervenio, ἐπέρχομαι, ἐπιφαίνομαι.

antec-

intervenio, interpono me, μεσπίδω, φθάνω, ῶ.
interverto, ὑπεξαιρέω, & ἔομαι, φθάνω.
interula, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
inteſtato, ἀδιαθέτως.
inteſtatus, ἀδιάθετος, ου, ὁ.
inteſtina, orum, ἔντερα, τὰ, ἔγκατα, τὰ, σπλάγχνα, τὰ.
inteſtinum, ἔντερον, ου, τὸ, ἐγκοίλιον, ου, τὸ, ἔντερον, ου, τὸ.
inteſtinus, a, um, ἐμφύλιος πόλεμος, bellum: ὁ ἐνδοθεν, ὁ ἔσω.
intexo, ὑφαίνω, ἐμπλέκω.
intime, εἰλικρινῶς.
intimus, ἐνδότατος, η, ὁ, μύχατος, η, ον, ὁ.
intinctus, ης, ἐμβαφή, οῦ, τὸ.
intingo, ἐμβάπτω, ἐγχρίζω.
intolerabilis, δύσοιστος, ος, ὁ, ἀοίητος, η, ον, ὁ, ἀβάστακτος, η, ον, ἄτλητος, η, ον.
intolerabiliter, ἀνυπούστως, ἀπροσοίστως, ἀφορήτως, ἀτόλμητως.
intolerandus, ἀπρόσοιστος, η, ον.
intono, βροντάω, ῶ.
intonſus, ἄγρυπνος, ου, ὁ, ἀκαρτόκομος, ος, ὁ, ἀκαρτόκομος, ος, ὁ.
intorte, oblique, σκολιῶς.
in torum, ἀκμαῖος.
intra, ἐντός, gen. ὄντος, ὄσω.
intra diem paucos, ἐντὸς ἡμερῶν ὀλίγων.
intra teli jactum, ἐντὸς βολῆς.
intractabilis, ἀδάμαστος, ος, ὁ, ἄτεγκτος, ος, ὁ ἢ ἡ, ἀτενής, ές, ὁ, ἡ ἢ, ἀμετοχώρητος, ος, ὁ.
intranſitiva verba, ἀμετάβατα ῥήματα.
intricatus, γεγομφώς, ος, ὁ, ἡ, ὸν.
intrepide, ἀδεῶς, ἀφόβως.
intrepidus, ἀδεής, ής, ές, ἄφοβος, η, ον, ἀθαμβής, ές, ὁ, ἡ ἢ, ἄτρομος, η, ον, ὁ, ἄφοβος, η, ον, ἄκοπος, η, ον.
intrinſecus, ἐνδοθεν, ἐνδοθι.
intritum, μυττωτὸν, οῦ, τὸ.
intro, adv. ἔνω, ἔσω.
intro, as, ὑπέρχομαι, ὕπειμι ὡς τινα.
introduco, ὑπαγομαι, εἰσάγω.
introducere perſonas loquentes, εἰσάγειν: ut εἰσάγειν Πλάτωνα, introduxere Platonem.
introducere in domum, ἀναπείζω, & ἐνοπείζω, εἰσαπείζεσθαι, ἐναπείζω.
introductio, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, προσαγωγὴ, ῆς, ἡ.
introductio in ædes, εἴσοικισμος, οῦ, ὁ, ἐνοικισμὸς, οῦ, ὁ.
introeo, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introgredior, εἰσέρχομαι, εἰσπορεύομαι.
introitus, εἴσοδος, ου, ἡ, ἄοδος, ος, ἡ, ἔμβασις, εως, ἡ.
intromiſſio, εἰσαγωγὴ, ῆς, ἡ, εἰσπομπὴ, ῆς, ἡ.
intromitto, εἰσδέχομαι, ἀναπείζω.
introrſus, vel introrſum, εἰς τὸ ἔσω, vel ἔσω.
introſpicio, εἰσορῶ, ῶ, ἐνατενίζω, ῶ.
introtudo, εἰσωθέω, ῶ.
intueor, θεάομαί τινα, βλέπω εἴς τινα, & πρός τινα, ὁράω τι, κατοπτεύω, ῶ.
intueri fixe oculis, ἀναθρῶ.
intuitus, ὄψις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
intumeſco, ἐγκύλωμαι, ἐγκύομαι, ἔμαι, οἰδαίνω.
intumeſco, φυσηγόομαι, ἔμαι.
intus, ἔνδοι, ἔσω, ἔνοθεν.
invadere bello, στρατεύω, & στρατεύεσθαι, ἀντιστρατεύω.
invadere exercitu, ἐπιστρατεύω, κατεπιστρατεύω.
invado, ἐπιχειρέω, ἐφορμάω, imperatus: ἐμβαίνω εἰς τὴν ἀτραπὸν, Atticam: ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι, ἐπιβαίνω.
invaleſco, ἐπιῤῥώνυμαι.
invalescudo, ἀδρύνσις, ας, ἡ, ἀνθήκωσις, ας, ἡ.
invalide, ἀδυνάτως, ἀῤῥώστως, ἀσθενῶς.
invalidus ſum, ἀδυνάτως ἔχω, ἀσθενῶ, ῶ.
invalidus, ἄδυνατος, ος, ὁ, ἀσθενὴς, ἐς, ὁ, ἡ ὁ, ἀδύνατος, ος, ὁ.
invaſio, ἐπίθεσις, εως, ἡ, ἐπβολὴ, ῆς, ἡ.
invaſio hoſtilis, ἐπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἐπβολὴ, ῆς, ἡ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἐπιβολὴ, ῆς, ἡ.
invaſor, ἐπεμβάτης, ου, ὁ, ἐπελάτης, ου, ὁ.
invaſu difficilis, δυσπρόβολος, ος, ὁ, & δυσέμβολος, ος, ὁ, δυσέμβολος, ος, ὁ, δυσεπιχείρητος, ος, ὁ, δυσεπιχείρητος, ος, ὁ.
invaſu facilis, εὐπρόβολος, ος, ὁ, εὐεπιχείρητος, ος, ὁ, εὐπρόσβατος, ος, ὁ.
invectiva oratio, ἐπιφορὰ, ᾶς, ἡ.
invebo, ἐπάγω, ἐμφορῶ.
invehor, maledictis aggredior, λοιδορέομαι ὡς τινα, φέρομαι ἐπί τινα.
invenio, εὑρίσκω, & εὑρίσκομαι, κατελαμβάνω. τέτμω Poetice cum accuſativo, aut genitivo.
invenio, acquiro, πορίζω, & πορίζομαι.
inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ.
inventio, εὕρεσις, εως, ἡ, εὕρημα, ατος, τὸ.
inventor, εὑρετὴς, οῦ, ὁ, εὕρημα, ορος, ὁ.
inveratu difficilis, δυσεξέρατος, ος, ὁ, δυσέρατος, ος, ὁ.
inventu facilis, πρόχυρος, ος, ὁ.
inventum, εὕρημα, ατος, τὸ, εὕρημα, ατος, τὸ.
inventum artificioſum, τέχνημα, ατος, τὸ.
inventus, εὕρημα, ατος, ὁ, ἀρεθὴς, έντος, ὁ.
non inventus, ἀνεύρετος, ος, ὁ, ἡ ὸν.
invenuſte, ἀχαρίτως, κακῶς.
invenuſtus, ἄμουσος, ος, ὁ, ἀχάριτος, ος, ὁ.
inverecundia, ἀναίδεια, ας, ἡ, ἀκαταισχυντία, ας, ἡ, & ἀκαταισχυντία, ας, ἡ.
inverecundus, ἀναιδὴς, ές, ὁ, ἀκαταίσχυντος, ος, ὁ.
inverſe, inverſo ordine, ἀνατετραμμένως, ἀναπαλὶ, & ἀναπαλὶν, ἀνατετραμμένως.
inverſio, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, καταστροφὴ, ῆς, ἡ.
inverſus, ἀναπεπλασμένος, η, ον.
inverto, καταστρέφω, φθάνω.
inveſtigatio, ἀνίχνευσις, εως, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ.
inveſtigator, ἰχνευτὴς, οῦ, ὁ.
inveſtigo, ἐξιχνεύω, ἀναζητέω, ῶ, ἐξετάζω.
inveteraſco, παλαιόω, πελαίωμαι.
inveteretne, πεπαλαίωμένος, η, ον.
invicem, ἀλλήλων, ἀλλήλοις, ἀλλήλους, ἀναπαλὶ.
invicto animo præditus, μεγαλοκήδιος, ος, ὁ.
invictus, ἀνίκητος, η, ον, ἄμαχος, ος, ὁ, ἄμαλλος, η, ον, ὁ, ἀήττητος, η, ον, ὁ, ἀκαταμάχητος, η, ον.
invide, βασκάνως, φθονερῶς.
invidendus, ἐπίζηλος, η, ον.
invideatia, βασκανία, ας, ἡ, φθονερία, ας, ἡ.
inviden, φθονῶ τοῖς ἀγαθοῖς, bonis: βασκαίνω σοι τῶν, φθόνον ἔχω.
invidia, φθόνος, ου, ὁ, βασκανία, ας, ἡ.
abſit verbo invidia, ἄπαν δὲ ἡ κόρεσις, σὺν θεῷ δ' εἰρήσθω.
invidia carens, ἀφθονος, ος, ὁ, ἀβάσκανος, ος, ὁ.
abſque invidia, ἀφθόνως.
in invidia eſſe, ἐπιφθονον εἶναι, ἐπιφθόνως ἀκούεσθαι, φθονεῖσθαι.
in invidiam adduco, συκοφαντέω, ὡς φθόνον κατηβώνω.
invidia onero, πάσχω φθόνου.
invidiam conflo, συκῶ φθόνον, φθόνον κτέω.
invidia rumpor, διαῤῥήγνυμαι ὑπὸ τοῦ φθόνου.
per invidiam, πρὸς φθόνον.
invidioſe, ἐπιφθόνως.
invidus, φθονερὸς, ὰ, ὸν, ἐπιφθονος, ος, ὁ, βάσκανος, ος, ὁ, κακοήθης, ες, ὁ.
invigilare ſtudiis, προσκαρτεῶ τοῖς λόγοις.
invigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, ὁ.
inviolabilis, ἀσυβίαστος, ος, ὁ, ἄτυλος, ος, ὁ, ἀτύλωτος, ος, ὁ.
inviolabiliter, ἀσυβιάστως.
inviolatus, ἀσυβίαστος, ος, ὁ.
invifibilis, ἀνεπόπτος, ος, ὁ, & Poetice ἀνεπίσκοπος, ος, ὁ, ἄῤῥητος, ος, ὁ, γήλεος, ος, ὁ, ἄλλεος, ος, ὁ, ἄνοπτος, ος, ὁ.
inviſo, ἐπισκοπῶ τινά, ἀορῶμαι, ῶ, ἐπισκέπτομαι.
inviſum eſſe alicui, ἀπεχθῆ εἶναί τινι.
inviſus ſum, ὁ ἐργῶ εἰμι.
invita natura, φθορᾷ φύσεως.
invitatio, πρόκλησις, εως, ἡ.
invitatus, κλητὸς, ὸ, ὁ.
invitatus a ſe ipſo, qui una vocatus ad epulas venit, αὐτόκλητος, ος, ὁ.
me invito, ἐκὼν οὐκ ἐθέλοντος. ἀέκοντος ἐμεῖο, Homerus.
invite, ἀκουσὶ, ἀκουσίως.
invito, κάλεω τινὰ πρὸς δεῖπνον, ad cœnam: κατεπάγω, προκαλέω, ῶ.
invitus, ἄκων, οντος, ὁ, ἀέκητος, ος, ὁ, οὐκ ἐκὼν, όντος, ὁ, ἀέκων, οντος, ὁ.
invitus facio, ἀκὼν εἰδὼς τὸ ποιῶ.
in univerſum, ὅλως, καθόλου.
javius, ἄοδος, ος, ὁ, ἄβατος, ος, ὁ.
inula, ὄλενος, ου, ὁ.
inultus, ἀκολάστητος, ος, ὁ, ἀτιμώρητος, ος, ὁ.
inumbro, ἐπισκιάζω, κατασκιάζω.
inunctio, ἀπάλειψις, εως, ἡ, ἐπάλειμμα, ατος, τὸ.
inunctus, κατάλειπτος, ος, ὁ, χρῖσις, ις, ὁ, ἔγχρισις, ις, ὁ, κατάχρισις, ις, ὁ.
inundatio, κατακλυσις, εως, ἡ, κατακλυσμὸς, οῦ, ὁ.
inundo, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ.
innnngo, ἐπάλειφω, ἐγχρίω.
invocatio, ἐπίκλησις, εως, ἡ.
invoco, ἐπικαλέω, ῶ, ἐπιβοάομαι, ῶμαι.
invoco Deum, ut meae preces audiat, θεοκλυτέω, ῶ.
Dei invocatio, θεοκλύτησις, εως, ἡ.
involo, ἐρίπτομαι.
involucris verborum tecta oratio, αἴνιγμα, ατος, τὸ.
involuerum, εἴλημα, ατος, τὸ, ἑλίκωμα, ατος, τὸ.
involvere aliquem calamitatibus, συμφοραῖς ἐμβάλλω τινά.
involvere falciis infantem, σπαργανῶ τὸ βρέφος,
involuntarie, ἀπροαιρέτως, ἀβουλήτως, ἀκουσίως.

invo-

involuotarioa, κατακόρεσος, α, ὁ, ἀκόρεστος, ε, ὁ, & ἀκόπτος, ε, ὁ.
involvo, ἐπιπολάω, ῶ, ἐγκυλίζω ὡς π, κυβεύω παρὰ συμφορῇσι, calumitatibus, κυμαλέω, ῶ.
involutio, ἕλιγμα, ατος, τό, & ἕλιγμα, ατος, τὸ, ἀπόλικμα, ατος, τὸ, ὀπόλυσις, ατος, τό.
involutus, ἐγκεκυβολισμένος, η, ὁ.
inurbane, ἀκ ἀστείως, ἀχαρίτως.
inurbanitas, ἀγροικία, ας, ἡ.
inurbanus, ἄγροικος, η, ὁ, ὁ ὀκ ἀστεῖος.
inurera alicui ignominiam, προτρίβεσθαί τιν ὄνειδος.
inuro, ἐγκαίω, ἐπισκίω.
inufitate, ἀχρῶν, ἀχρέως, ἀνόητα.
inufitatus, ἀχρῆος, η, ὁ, ἄϊδης, εος, ὁ, & ἡ, ἀτριβὴς, ὁος, ὁ, & ἡ.
inuftus, ἄγωνος, ε, ὁ.
inutilem reddo, κατεργάω, ῶ, ἀχρειόω, ῶ.
inutilis, ἀχρεῖος, η, ὁ, ἀνωφελὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ἀχρῆος, η, ὁ.
inutilitas, ἀχρειότης, ας, ἡ, κένωσις, ε, τὸ.
inutiliter, ἀλυσιτελῶς, ἀτιμαφόρως, ἀχρείως, & ἀχρέως, ἀνωφελῶς.
invulnerabilis, ἀβλαπτίνεος, ε, ὁ, ἄτρωτος, ε, ὁ.
invulneratus, ἄτρωτος, ε, ὁ.

J O.

Jo, ἰώ, ἰώ.
Jocatio, γελοιασμὸς, ὁ, ὁ.
Jocator, γελοιαστὴς, ὁ, ὁ.
Joci, ὄψις, ιος, τὸ.
Jocis me obiecto, ὀψιάομαι, ὦμαι, & interdum ἐψιάομαι, ὦμαι.
Joco, ἐς παιδιὰ, παιδικῶς, χαρὶς κακοῦ.
Jocoae, ao ferio, παίζω, ε κατεκέω.
Jocor, παίζω, προσπαίζω τιν, cum aliquo: ἀστείζω, χαριεντίζομαι.
Jocofus, ἀστράπελος, η, ὁ, παιγνιώδης, εος, ὁ.
Jocularis, παιγνιώδης, εος, ὁ.
Jocularitas, παιγνιώδης.
Jocus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, σκῶμμα, ατος, τὸ, παίγνιον, ε, τὸ, γελοῖος, η, τὸ.
Jonia, ἰωνὶς, ἴδος, ἡ, ἰωνία, ας, ἡ.
Jonice, ἰωνικὸς, ἰωνὶ.
Jooicos, ἰωνικὸς, ῆ, ὁ, ἰκὰς, ῆ, ὁ.

I P.

Ipfe, ipfemet, αὐτὸς, ή.
ipfiffimus, αὐτότατος, η.

I R.

Ira, ὀργὴ, ῆς, ἡ, κότος, ε, ὁ, θυμὸς, ὁ, ὁ, μῆνις, ιδος, ἡ, ιος, ε, τό.
ira accenfus, ὠργισμένος, η, ὁ, ἐμμανὴς, ὁες, ὁ, περιμεμηνὼς, ὁες, ὁ, & ἡ.
ira percitus fum, ὠργίσθαι ὀχω. ὀργίζομαι, ὠργισμαι.
ira vacuus, ἀμήνιτος, η, ὁ, & ἡ.
fine ira, ἀμήνιτος, ἀοργήτως.
iram abjicere, παύεσθαι ἐ ὀργῆς, παυσάμενος ἐ ὀργῆς, τὸν θυμὸν παῦσαι, ἀπαύσασθαι ἐ ὀργῆς.
iram movere, ὀργὴν ἐμποιῶν, ὡς ὀργὴν κατασῆσαι, δοῦναι ἔξοδον, ὀργὴν ἐκκαῖσαι.
iram accendere, ὀργίζω τιν.
iram cohibere, κρατεῖν ὀργῆς.
iram coocoquere, πεπαίνειν τὴν ὀργὴν.
iram deponere, λύσιμηνιν. μεθέμεν χόλου, Homerus.
irum fatiare, λύσιμηνιν ἀκέσασθαι θυμόν.
ad iram provocare, εἰς ὀργὴν προκαλεῖσθαι.
iraconde, ὑπερθύμως, ξυὶ ὀργῆ, κατ' ὀργὴν.
Iracundia, ὀργιλότης, ητος, ἡ, ὀργὴ, ῆς, ἡ.
iracundus, ὀργίλος, η, ὁ, ἀκρόχολος, ε, ὁ.
irafci alicui, δ' ὀργὴν ὄχειν τινί.
iratcor, ὀργίζομαί τιν, vel κατ' τινος, propter aliquam rem: ἀχθομαί τιν.
irate, ὀργήτως, ἐκποτος, χαλεπῶς.
non iratus, ἀμήνιτος, η, ὁ.
iratus, ὀργισθεὶς, ἐντος, ὁ, θυμώθεις, η, ὁ.
iris, ἶρις, ἴδος, ἡ, τὸ τόξον ἐν τῇ περόλῃ.
ironia, εἰρωνία, ας, ἡ.
irooia utor, εἰρωνεύομαι.
ironice, εἰρωνικῶς.
irradio, ἀκτιβολέω, ῶ.
irrationabile, ἄλογος, η, ὁ, ἀλόγιστος, η, ὁ.
irrationabilitas, ἀλογία, ας, ἡ, ἀλογιστία, ας, ἡ.
irreaonabilis, ἀπαράλογος, η, ὁ, & ἡ, ἄφρων, ονος, ὁ, & ἡ.
irreconciliabiliter, ἀκατάλυτος.
irraligiofus, ἀσεβὴς, ὁες, ὁ, & ἡ.
irreparabile, ἀκατακόλουστος, η, ὁ.
irrepo, παρεκπίπτω, παρεκδύομαι.
irreprehenfibilis, ἀνεπιμέμπτος, η, ὁ, ἀκατάγνωστος, η, ὁ, ἀκατάγνωτος, ε, ὁ.
irreprehenfus, ἀνέγκλητος, η, ὁ, ἀνεπίληπτος, η, ὁ, ἄμωμητος, η, ὁ, ἡ, ἀδιάπτωτος, η, ὁ, ἀδιάπτωτος, η, ὁ, ἀψεγὴς, ὁες, ὁ, & ἡ.
irrequiete, ἀκατασκέπτως, ἀκαίρως, ἀκαιρεί.
irrequintus, ἄτακτος, η, ὁ, ἀκάματος, η, ὁ.
irretio, σαγηνεύω, περιβάλλω.
irretitus, περιπλακὴς, ἐντος, ὁ.
irraverenter, ἀνοσίως, ἀσεβῶς.
irreverentia, ἀνοσιότης, ας, ἡ, ἀναισχυντηλία, ας, ἡ.
irrevocabilis, ἀνεπιστρεπτος, η, ὁ ἡ, ἀμεταπτωτος, η, ὁ.
irrideo, κατεγελάω τινός, & τιν, διασκώπτω, χλευάζω τινά.
irridere aliquem, veluti ſtultum, σκώπτω τινὰ ὡς τὸν ἄνουν.
irrigatio, αὐλὴσις, ας, ἡ, ἀρδμὸς, ιος, ὁ.
irrigo, αὐλέω, αὔλω, βρέχω, διαίνω.
irriguus, πολυκρὴς, ητος, ὁ, πολυκρήνης, εος, ὁ, ἡ, διάβροχος, η, ὁ.
irriguus, καταῤῥυτος, η, ὁ.
irrifor, χλευαστὴς, ῆ, ὁ, μῶκος, ε, ὁ.
irrifus, & irriſio, χλεύασμα, ας, ἡ, χλεύασμὸς, ῆ, ὁ, διασυρμὸς, ῆ, ὁ, ψυκτηρίλος, απος, ὁ.
irritamentum, ἐρέθισμα, ατος, τὸ, παροξυσμὸς, ῆ, ὁ.
irritatio, παροξυσμὸς, ῆ, ὁ, ἐρεθισμὸς, ατος, τὸ, ἐρεθισμὸς, ῆ, ὁ.
irritatus, ἐρεθιστὴς, ἐντος, ὁ, παροξυνθεὶς, ἐντος, ὁ.
irrite, ἀκύρως.
irrito, ἐξεργίζω τινὰ πρός, &c. παροξύνω τὸς πολίτας ἐπ' αὐτὸν, aives in eum: ἐρέθω, ἐρεθίζω.
irritum facio, ἄκυρον ποιῶ.
irritus, ἄβεστος, η, ὁ, ἄκυρος, η, ὁ, ἀπρακτος, η, ὁ.
irrogo, ἐπιτίθημι τίμημα, moletam.
irroro, ἐπιῤῥαίζω, βρέχω.
irrumpo, ὠθίζομαι τινί, ἐμβάλλω.
irruo, ἐμβάλλω, ἐμπίπτω τινί, ἐφορμάω, ῶ.
irruptio, ἐπιδρομὴ, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ.
irruptionem facere, ποιεῖσθαι τινί.

I S.

Ia, ea, id, οὗτος, αὕτη, τοῦτο, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ.
Iſtac, διατῆδε ἐ τῇδε.
Iſte, ἐκεῖνος, ἐκείνη.
Iſthmus, ἰσθμὸς, ῆ, ὁ.
Iſtic, adv. αὐτοῦ, τῆδε, αὐτόθι.
Iſtinc, αὐτόθεν, ἐνθένδε.
Iſtiuſmodi, τοιοῦτος, η, ὁ, τοιόσδε, η, ὁ.
Iſtorſum, πρὸς τοῦδε τὸ τόπον.
Iſtua, ἐνταῦθα.

I T.

Ita, adv. οὕτως, ἐτῶσι, εἰ, πάνυγε.
quæ cum Ita ſint, τούτων δ' οὕτως ἐχόντων. τούτων γὰρ τοιούτων ὄντων, τούτων τοιούτων ὄντων. τούτων δ' ὑπαρχόντων.
ot Ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν. φέρε εἰπεῖν.
Itane vero, οὕτω, ἔπειτα.
Ita demum, οὕτω τελέως.
Ita ut, οὕτως, ὡς, vel ὥστερ.
Italus, ἰταλώτης, η, ὁ. Herodianus.
Itana, ἀκ ἄρα γε, ἦ γὰρ ὄντως.
Itaque, ὥ' ὦν, τοίγαρ, τοιγαροῦν.
non itaque, οὐκοῦν.
item, ὁμοίως, ὡσαύτως.
iter, πορεία, ας, ἡ, ὁδὸς, ῆ, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
iter unius diei, ὁδοιπορία ἡμέρας.
iter facere, πορεύεσθαι, ὁδοιπορεῖν.
pedibus iter facere, πορεύεσθαι τοῖς ποσὶν.
iteratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
iteratus, δίτροπος, η, ὁ.
itero, δίτροπον, ῶ, διτροπίζω.
itarum, ὥδις, ὡ, ἀτασθίς.
iterum atque iterum, ὥδις & ὥδις.
itidam, ὡσαύτως, ὁμοίως.
itioeratum, ἐθοπορικὸς, ὴ, τὸ.

J U.

Juba, ἴδηξ, ικος, ἡ, χαίτη, ης, ἡ, χαίτωμα, ατος, τὸ.
Jubæ, χαίτης, ης, ἡ.
Jubar, αὐλὸς, ατος, τὸ.
Jubatus, χαιτήεις, ατος, ὁ, & χαιτὴς, ητος, ὁ.
Jubeo, κελεύω σε, ἐπιτάττω, προστάττω σοι τάδε, ἐπιστέλλω, ἀνέγω, κέλευμαι.
Jubeo falvere, ἀσπάζομαί τινα.
Jubeo valere, προσαγορεύω χαίρειν, ἐᾶν χαίρειν, λύσιτέλεμαι

μαί τιν, χαίρω φωνῶ.
Jubilo, ἀγαλλιάομαι, ὑμνέω, ἐλελιζω.
Jubilum, ἐλέλεγμα, στος, τὸ, ὁλολυγμός, ῦ, ὁ.
Jucunde, ἡδέως, ἡδέως.
Jucundiſſime, ἥδιστα, ἐλυπέστατα.
Jucundiſſimus, ἥδιστος, η, ον, τερπνότατος, η, ον, ὁ, τερπέστατος, η, ον, χαριέστατος, η, ον.
Jucunditas, ἡδονὴ, ῆς, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
Jucunditate efficio, ἥδω. ἡδύνω, voluptate afficior.
Jucunditatem affero, γαυρόομαι, ῶ, γαυρίαλέω, ῶ, ἡδὺν μοῦσαν ποιῶ.
Jucundus, ἡδὺς, έος, ὁ, ἥ, ὁ, ἄλυπος, η, ον, ναρκὼς, ῶς, ὁ.
Judex, κριτὴς, οῦ, ὁ, δικαστὴς, οῦ, ὁ.
Judicatio, κρίσις, εως, ἡ.
Judicatu difficilis, δύσκριτος, ος, ὁ, δυσκρίτος, ον, ὁ.
Judicatu facilis, εὔκριτος, ον, ὁ.
Judicialis, δικαστικὸς, ὴ, ὸν, κριτικὸς, ὴ, ὸν.
Judiciarius, δικαστικὸς, ὴ, ὸν, δικαστικὸς, ὴ, ὸν.
Judicio contendo, διαδικάζομαι, ἀγωνίζομαι, ἀνθιπαλάομαι, ἐς δίκην καθίστημι, ἀτέγω εἰς τὸ δικαστήριον.
Judicium perſequor, arceſſo, ἐλαύνω, cum genitivo rei.
Judicium vincere, τὴν δίκην ἁλῶν, κατὰ τὰς αἰτήσεις.
Judicium vinci, ἁλίσκεσθαι τὴ γραφῇ, κρίνει λάτυχῶν.
meo quidem Judicio, κατ' ἐμὲ γοῦν γνώμην, ἐγώγαι.
Judicium ſubire, ὑπέχω δίκην.
in Judicium vocor, καλέομαι, ἀγωνίζομαι, ὑμαι, προκαλέομαι, ὑμαι.
Judicium rectum ſarre, ὀρθῶς τὴν δίκην δικάσαι, τὴν δικαίαν ψῆφον ἐνεγκεῖν, τὸ δίκαιον, ὃ ἀληθὲς κρῖναι.
Judicium, δόξα, ης, ἡ, κρίσις, εως, ἡ, κρίμα, ατος, τὸ, pro opinione, ἀξίωσις, εως, ἡ.
Judico, κρίνω πρὸ, & κρὶ πρὸ, δικάζω, διαγινώσκω.
Jugerum, πλεθρον, ου, τὸ, πλέθρον, ου, τὸ.
Jugiter, διηνεκὴς, ἀδιαλείπτως, ἄληκτον, ἀλίκτως, λειπῶς, λειπτὴς, ἀείρειος.
Jugiter, διηνεκῶς.
Juglans, κάρυον βασιλικὸν.
ex Jugo muntic, κρηπὶ κορυφῆ.
Jugulatio, διάσφαξις, εως, ἡ, σφαγὴ, ῆς, ἡ.
Jugulator, σφαγεὺς, έος, ὁ, σπασφαγὴς, ὲς, ὁ.
Jugulatus, λαιμότμητος, ον, ὁ.
Jugulo, σφάττω, σφάζω, τραχηλίζω.
Jugulum, δειρὴ, ῆς, ἡ, αὐχὴν, ένος, ὁ.
Jugum, ζυγὸς, οῦ, ὁ, ζεῦγος, εος, τὸ. montis, κορυφὴ, ῆς, ἡ, μορφὸς, ου, ὁ.
ſub Jugum. dare, ὑπάγω ζυγῷ. ἄγω ὑπὸ ζυγὸν. ὑπάγω ζυγὸν ἵππος, jugo ſubdere equos, Humerus.
Jugum equorum, par equorum, vel boum, ζεῦγος, ους, ὁ, ἡ, & ξυμωλὴ, ἰδος, ἡ, βοηζύγιον, ου, τὸ.
Jugum nux cupertus, ἄζυξ, υγος, ὁ, ἡ ἡ, ἄζυγὸς, ὸς, ὁ, ἡ ἡ, ἄζυγος, ου, ὁ.
Jugum muntis, δειρὰ, ᾶς, ἡ, διρὰς, άδος, ἡ, δειρὰ ὄρος.
Jugum ſervitii, τὸ δόλιον ζυγὸν.
Jumentum, κτῆνος, εος, τὸ, ὑποζύγιον, ου, τὸ.
Juncatum, σχοινὸν, ῶδες, ὁ.
Juncaus, σχοινώδης, ὸς, ὁ, ἡ ἡ.
Juncuſus, σχοινῶδες, ους, ὁ, ἡ ἡ.
Junctim, ζυγαδὸν, κατὰ συναλλαγήν.
Junctura, ζυγὸς, ους, ὁ, σύνθεσις, εως, ἡ, συναρὲ, ῆς, ἡ.
Jumus, θρόνος, ου, τὸ, σχοῖνος, ου, ὁ, ἡ.
Jungere dexteram, δεξιοῦσθαι.
Juncus, σχοῖνος, ου, ὁ.
Jungo, ζεύγνυμι, συνάπτω, συνίστημι.
Junior, νεώτερος, α, ον, ὁ.
Juniperus, ἄρκευθος, ου, ὁ.
Junius, ἐκατονταβοιὰς, άδος, ἡ, ἰώνος, ὁ, ἡ, ἰώνιος, α, ον.
Juno, ἥρα, ας, ἡ.
Jupiter, ζεὺς, ὁ. Ζ διὸς, κρονίων, ονος, ὁ.
Jura viulare, θέμιστας πατῶν.
Jura reddere, δικαιοδοτῶν, θεμιστεύειν.
Jurementi exactio, ὁρκισμὸς, οῦ, ὁ.
Juramenti utrinque præſtatio, ἀμφωμοσία, ας, ἡ.
Jurementu adſtringere populum, ὁρκίοις λαβεῖν τὸν δῆμον.
Jurumento interpoſitu, ὁπόρκιος, ὁπωμότος.
Juremento ſe obſtringere, ὄρκοις πιστοῦσθαι πρός τινα.
Juremutum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τὸ.
Jurare in aliquem, ſeu per aliquem, ὀμνύειν κατὰ τινα, vel ἐς τινα.
Jure, δικαίως, ἐνδίκως.
de Jure ſuu decedere, cedere juri ſuo, ὑρίεσθαι τῆς ἑαυτὸ δικαίου.
Jurejurendu adſtringere, προσάγω τὸς ὅρκους, ὁμνυμι λαμβάνω ὅρκους, ὁρκίζω, ὁρκόω.
Jurejurandu cavere ab aliquo, ὁρκῶν τινα.
Jurejurendu obſtrictum eſſe, ἐνέχεσθαι ὁρκίοις.
Jurejurandu confirmu, διόμνυμι, διόμνυμαι, ἐπόμνυμι.
Jurejurando obſtrictus, ἔνορκος, ος, ὁ.
Jurgioſus, φλέκτικος, η, ον, ὁρμητικὸς, ὴ, ὸν.
Jurgium, φλεκτικὸς, ὴ, ὸν, ὅρμη, ἴδος, ἡ, νῖκος, εος, τὸ, λοιδορία, ας, ἡ.
Jurgo, ζυγομαχέω πρός τινα, ὁμίζω.
Juridicus, δικαστὴς, οῦ, ὁ.
Juriſconſultus, νόμικος, η, ον, ὁ, συμβουλευτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
Juriſdictio, δικαιολογία, ας, ἡ.
Juris interpres, ἐξηγητὴς τῆ νομίμων.
Juriſperitus, δικαστὴς, οῦ, ὁ, νομικὸς, ὴ, ὸν, ὁ.
Juriſprudentia, νομικὴ τέχνη.
Juris queſtio, δικαίωμα, ατος, τὸ.
Juris ſummi exactur, ἀκριβοδίκαιος, ος, ὁ.
Jutis ſui qui eſt, αὐτόνομος, ος, ὁ, ἡ, ἑαυτοκράτης, ους, ὁ, ἡ.
Juro, ὄμνυμι, & ὀμνύω.
Jurulentus, ζωμώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ.
Jus, pro liquore, ζωμὸς, οῦ, ὁ.
Jus, δίκη, ης, ἡ, δίκαιον, ου, τὸ, θέμις, ιτος, ἡ, pro poteſtate, ἐξουσία, ας, ἡ.
in Jus vocere, δικάζεσθαι, ἐγκαλῶ τινι, & τινι.
Jus dico, δικάζω, θεμιστεύω.
Jus ſuum obtinere, τὸ ἴσον ἔχω.
contre Jus & æquum, οὐδίκως, οὐ δίκῃ δίκαιον.
Jus ſummum, ἀκριβόδικαιον, ου, τὸ, ἀκριβοδίκαιον, ου, τὸ.
Juſculum, ζωμίδιον, ου, τὸ.
Jusjurandum, ὅρκος, ου, ὁ, ὅρκιον, ου, τὸ.
Jusjurandum deferre, προσάγω ὅρκους.
Jusjurandum exigere, τὸς ὅρκους λαμβάνειν.
Jusjurandum interpono, ἐπόμνυμι, ἐπόμνυμαι, & ἐπομνύω.
Juſſum, ἐπίταξις, εως, ἡ, πρόσταγμα, ατος, τὸ.
Juſta, ἐκδοχαὶ, ὧν, ἐνάγισματα, τὰ.
Juſta facere mortuo, τὰ νομιζόμενα ποιῶ.
Juſte, δικαίως.
Juſta ago, δικαιοπραγέω, ῶ, δικαιοπράττω.
Juſti amans, φιλοδίκαιος, ος, ὁ.
Juſtificatio, δικαίωσις, εως, ἡ, καθοσίωσις, εως, ἡ.
Juſtifico, δικαιόω, ῶ.
Juſtiſſimus, πανδίκαιος, ος, ὁ.
Juſtitie, δικαιοσύνη, ης, ἡ.
Juſtitium, ἀπραγία, ας, ἡ.
Juſtus ſupra modum, ὑπερδίκαιος, ος, ὁ.
Juvat, delectat, τέρπει, ἐς ἥδομαι ἐστί.
Juveoca, δίμιτλις, εως, ἡ, πόρπις, εως, ἡ.
Juvenacula, juvenculus, ταυτόρα, ας, ὁ, ταυτορὶς, ὶς, ὁ.
Juvenous, μόσχος, ου, ὁ, πόρτις, ιδος, ὁ.
Juveoeſco, ἀκμάζω, ἡκιάζω.
Juvenilis ſapiu, νεάζω.
Juvenilis ætas, νεάζων, ουσα, ον, τὸ, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ἡλικία, ας, ἡ, ut ætate florens, ἐν ἡλικίᾳ γιγνόμενος.
Juvenilis, νεανικὸς, ὴ, ὸν, μειρακιώδης, ους, ὁ, ἡ.
Juveniliter, νεανικῶς, ἡβώδη.
Juveuiliter glorior, κατανεανιεύομαι.
Juveniliter ago, νεανιεύομαι.
Juvenis, ένος, ὁ, νεανίσκος, ὁ, ὁ, πῶρος, ου, ὁ, νεανίας, ὁ, ὁ, ἤθεος, ου, ὁ, ἄζηλος, ου, ὁ.
Juvenis ſum, νεανεύω, & νεανιάζω.
Juvantus, νεότης, ητος, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
Juventus, juvenum multitudo, πολλοὶ, αὶ, ἡ, νεότης, ητος, ἡ.
Juvo, ἀρήγω τινί, & τινά, βοηθέω σοι πρὸς πολεμίους, adverſus hoſtes.
Juxte, σχεδὸν, ἀμφὶ, πρός, cum dat. adverb. ἐγγὺς, πλησίον, σχεδὸν πλησίον.
Juxte, ſecundum, κατὰ cum accuſativo.

K A.

KAlendæ, αἱ καλάδαι, Plut. νουμηνία, ας, ἡ.
Kalendarium; Καλενδάριον, ου, τὸ.

L A.

LAbaſco, & labaſcor, πατυφόρομαι, ὑπορόομαι, πτάλω, διαπτύω.
Lubaſcu, titubo, animu concido, ἀπλάζω, πατυθυμέω, ῶ, ἀθυμέω, ῶ, ἀποτίπτω.
Labaſco, πατυφόρομαι. pro animo concidere, ἀθυμῶ.
Labefactatio, λύβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ, πτῶσις, ιτος, τὸ.
Labefacte, & labefacio, λυμαίνομαι, cum accuſativo, & dativo.
Labefactur, aris, πτάλω ὑπό τινος, ab aliquo. λυμαίνομαι.
Labellum, χαλίνιον, ου, τὸ.
Labellum, vaſculum, λεκάνη, ης, ἡ.
Labem aſpergare alicui, μυσάνω τινί.
Labes, λύμη, ης, ἡ, πῶμα, ατος, τὸ, πηλὸς, ὁ, βλάβη, ης, ἡ.
Labia contrahere, μύζω. Suid. μορμύττω, μυζῶ, μορμύζω.
Labia magna habens, Δχείλης, ους, ὁ.
Labilis, ἀλισθητὸς, ὴ, ὸν, ὀλισθητὸς, ὴ, ὸν.
Labium, & labrum, χεῖλος, εος, τὸ.

La-

Labo, as, are, ὑποφέρομαι, ὑπτιάζω.
Labor, cado, πίπτω, ὀλισθαίνω, πτοέω.
Labor, arro, σφάλλομαι, πλανῶμαι, ἁμαρτάνω.
Labor, oris, πόνος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ, πόνος, ου, ὁ, μόχθος, ου, ὁ.
Laborem fallere, ῥᾳθυμέω καθ' ὑπνον.
Laborem impendere in res dignas, πονεῖν ἐπ' ἀξίοις.
Laborem ſuſcipere pro re aliqua, ἀμύνειν, vel ἀντέχειν τιν. ἀντιλαμβάνεσθαι.
Labore manuum vivens, χειρόβιος, α, ὁ, & χειροβίωτος, α, ὁ, λιτοχειρόβιος, α, ὁ, λιτοχειροβίωτος, α, ὁ, χειρεργάτης, ου, ὁ, ἐγχειρεργάτης, ου, ὁ.
Laboribus ſuccombere, πόνοις λιποψυχεῖν, ἐκπονεῖσθαι.
Laboris amans, φιλοπόνητος, α, ὁ, φιλόπονος, ὁ, ὁ.
Laboris expers, ἀμόχθητος, ου, ὁ, ἄμοχθος, α, ὁ, ἡ ἡ, ἄπονος, ὁ, ὁ.
Laboris patiens, πληκτὸς, ὁς, ὁ, ἡ ἡ, ὑπτικτὸς, ὁς, ὁ, ἡ ἡ.
Laborſtus, ἐξεργασθὲς, ὑπος, ὁ.
citra Laborem, λιτῶνος, ἀμοχθί.
Laborem detrectare, μισοπονεῖν, λοιδόρεσθαι τὸν πόνον.
Laboriosa, ἐπιπόνως.
Laboriosus, ἐπίπονος, α, ὁ, ἡ ἡ, καματώδης, ους, ἡ ἡ, μοχθηρὸς, ὰ, ὁ, πλήμων, ονος, ὁ, ἡ ὰ.
Laboro, operam do, πονῶ, ῶ, πονέω, ῶ. promala habeo, μοχθέω, ῶ. pro angor, ἀροντίζω, ἀνεβύζα πεφ, &c.
Labore ſatiſco, λιτανεύομαι.
Laborum patiens, ἄπονος, α, ὁ, φερέπονος, ου, ὁ.
Labrum, χεῖλος, ους, τὸ.
Labrum mordere, χειλοῦν δάκνειν.
Labrum, vas, πλυνὸς, ὰ, ὁ, λεκάνη, ης, ἡ.
Las, lacis, γάλα, γάλακτος, τὸ.
Lac habens, γαλακτάχος, α, ὁ.
Lac concretum, τυρόμβυμμον γάλα.
Lacer, & lacertus, διάρρηγος, ὁτου, ὁ, ῥακώδης, οῦ, ὁ, ἡ ἡ.
Laceratio, σπάραγμα, ατος, τὸ, σπαραγμὸς, ὰ, ὁ.
Lacerator, διάτρεπτος, α, ὁ, in Epigr.
Lacerna, φελόνης, ητος, ὁ, μηρόδυτος, ης, ἡ.
Lacero, ἀσχίζω, σπαράττω, λυμαίνω, δρύπτω, ξαίνω, τιτρώσκω.
Lacero uberibus fœdum in modum, λιμαλίσσω.
Lacero, obtrecto, διασύρω.
Lacerta, & lacertus, σαῦρος, ου, ὁ.
Lacartoſus, μυώδης, ους, ὁ, ἡ ὲ.
Lacertus, μυὸς, ὑός, ὁ, ὁ ἐν τῷ βραχίονι μῦς.
Lacertus, brachium, βραχίων, ονος, ὁ.
Lacelſitus, προσλακτίζων λόγος, contumelia.
Laceſſo, provoco, προκαλέομαι τινα ἐς ἀγῶνα, προσλακτίζω, ὑβρίζω.
Lachęſis, λάχεσις, εως, ἡ.
Lacinia, σιθόνιον τὸ κάτω μέρος.
Laciniſus, πολυπλὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὰ.
Lacryma, δάκρυον, α, τὸ, δάκρυ, υος, τὸ.
Lacrymabilis, πολύδακρυς, υος, ὁ, δακρυτὸς, ὰ, ὁ.
Lacrymas abſtergera, ἐξολισθαίνων δάκρυα.
Laarymas cohibere, κατέχειν τὰ δάκρυα.
Lacrymas alicere, δάκρυα ἐγκεῖν. Plutarchus.
Lacrymas ſundere, πρανῶν δάκρυα ὑμάτων, βάλλειν δάκρυα, κατάβαν, & χέειν δάκρυα.
in Lacrymas atumpere, ῥῆξαι δάκρυα. Epigr.
Lacrymatio, δάκρυσις, εως, ὁ, δάκρυμα, ατος, τὸ.
Lacrymis proſequor, μετακλαίω.
epiſtolam Lacrymis rigare, τῇ ἐπιστολῇ δάκρυα ἐγκεῖν.
abſque Lacrymis, ἀδάκρυτι.
Lacrymo, lacrymor, δακρύω, πλαίω, δακρυχέω, ῶ.
Lacrymoſus, δάκρυος, υον, ὁ, ἡ ὲ.
Lacrymulæ, δακρύδιον, ου, τὸ.
Lactari ſpe vana, κενῇσι ἐλπίσι θαλπόεσθαι.
Lactatio, γαλαχία, ας, ὁ, θηλασμὸς, ὁ, ὁ.
Lactatrix, θηλάστρια, ας, ἡ.
Lacta carens, ἀγάλακτος, α, ὁ, ἡ ὰ.
Lactens, γαλαθινὸς, ὴ, ὁ, θηλάζων, οντος, ὁ.
Lactens porcus, δέλφαξ, ακος, ὁ, δελφάκιον, α, τὸ.
Lacteo, lac fugo, θηλάζω.
Lacteſ, μαστάδιον, α, τὸ.
Lacteus, γαλακτικὸς, ὴ, ὁ, γλαγερὸς, ὸ, ὁ.
Lacto, lac præbeo, γαλακτίζω, ῶ. γαλακτοτροφέω, ῶ.
Lacto, decipio, βακολέω, ῶ.
Lactuca, θρίδαξ, ακος, ὁ, θρίδακίνη, ης, ἡ.
Lacuna, τάφρος, ου, τὸ. τελμὶς, ίδος, ἡ, τέλμα, ατος, τὸ, σήαγξ, αγγος, ἡ.
Lacunar, ῥόφημα, ατος, τὸ, κατανύγασμα, ατος, τὸ, δροφὴ, ῆς, ἡ.
Laauno, κατάγεω, ῶ.
Lacuoſus, τανυγάδης, ες, ὁ, ἡ ὲ, τελματώδης, ες, ὁ ἡ ὲ.
Lacus, λίμνη, ης, ἡ, λάκκος, υ, ὁ, τέλμα, ατος, τὸ.
Lacus toreularis, ληνὸς, ὁ, ὁ.

Ladara ſumam alicujus, βλαστημᾶν, vel δυσημᾶν τινα, & ὦς τινα.
Ladeo, βλάπτω τινὰ, κακόω, ῶ, σίνομαι.
Læna, χλαῖνα, ης, ἡ, τρίβων, ωνος, ὁ.
Læſio, ὕβρισις, εως, ἡ, σκύλωσις, ας, ἡ.
Lætabunde, γηθοσυνῶς.
Lætabundus, γηθόσυνος, α, ὁν.
Læte, ἱλαρῶς, ἀθύμως.
Lætifico, ἀθρύπτω τινὰ, θύμιον.
Lætitia, ἀθυμία, ας, ἡ, χαρὰ, ᾶς, ἡ, γηθοσύνη, ης, ἡ.
Lætitia ſumma, & immoderata, ἀθυχαρὶς, ίδος, τὸ, ἀθυχάρεια, ας, ἡ.
Lætitiam offerre, τέρψιν ἐμβαλλόντως, θυμὸν φέρειν, ἀθροσύνην ἐμποιεῖν.
Lætitiæ afficio, γανύω, ῶ, ἀθρύπτω, ᾶ, ὕω, ἀθροίνω, ſeu ἀθρυαίνω.
Lætitia afficior, θύομαι, ἀθρύπτομαι.
Lætitia & hilaritate diffuſus, διακεχυμβρὶς τῷ προσώπῳ.
Lætitia perfundor, γανύομαι.
Læto animo eſſe, ἀθυμῶν, ἀθύμως ἔκβιβῶ.
Læto vultu excipio, γανύομαι, cum dativo.
Lætor, χαίρω, ἥδομαι τέρπω, γηθέω.
Lætus aliqua re, ἐπί τῳ χαίρω, ἐπιχαίρω.
Lætor ſummopere, ἀθυχαίρω, ὑπερχαίρω.
Lætus, φαιδρὸς, ὰ, ὁ, ἀθυμὸς, α, ὁν ἡ ὲ, γηθόσυνος, ου, ὁ, ἱλαρὸς, ὰ, ὁ.
Lætus ſupra modum, ἀθυχαὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὲ.
Læva, manus ſiniſtra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ.
Lævigatio, λείωσις, εως, ἡ, ὁμαλισμὸς, ὁ, ὁ.
Lævigatus, λειοτριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὲ.
Lævigo, λειογράω, ῶ. λειοτριβέω, ῶ, λειόω, ῶ, λειαίνω, & λειόω, σκυλεύω, σκολεύω, ὁμαλίζω, ἐξομαλίζω, καθομαλίζω.
Lævis, λειοτὸς, ὴ, ὁ, λειὸς, ὸν, ὁ, ἡ ἡ, λᾶος, ου, ὁ, λάβρις, ὰ, ὁ, μαλὸς, ὴ, ὁ, μαλακὸς, ὴ, ὁ, μαλακὸς, ὴ, ὁ, μαλὸς, ὴ, ὁ, ὁμαλὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
Lævigo, complano, λειόω.
Lævis, glaber, λᾶος, α, ὁ, λειὸς, ὸν, ὁ, ἡ ὲ.
Lævitas, λειότης, ητος, ἡ, λεῖον, α, τὸ.
Lævo, ὁμαλίζω, καθομαλίζω, λειόω, ῶ, λειαίνω, & λειόω.
Lævus, λαιὸς, ὴ, ὁ, σκαιὸς, ὴ, ὁ, pro inauſpicata, δυσοιώνιος, α, ὁ.
Lagaum, λάγανον, α, τὸ.
Lagens, οἰνοφλὴξ, ὶγος, ὁ, λάγηνος, ου, ὁ.
Laguncula, λαγήνιον, α, τὸ.
Laicus, λαϊκὸς, ὴ, ὁ, ἰδιώτης, α, ὁ.
Lambo, λείχω, λιχμάω.
Lamentabilis, πολυθρήνητος, ος, ὁ, θρηνώδης, ες, ὁ, ἡ ὲ, πολυπενθὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὲ, πενθὴς, ητος, ὁ.
Lamentabiliter, θρηνητικῶς, πλημόνως.
Lamentatio, θρῆνος, ου, ὁ, θρηνῳδία, α, ἡ, ὀλοφυρμὸς, ὰ, ὁ, πλωθμὸς, ὰ, ὁ, οἰκτισμὸς, ὰ, ὁ.
Lamentor, θρηνέω, ῶ, ὀδύρομαι, κλαίω, ὀλοφύρομαι, κωκύζω.
Lamentum, θρῆνος, α, ὁ, οἰμωγὴ, ῆς, ἡ.
Lamiæ, λαμίαι, ῶν, αἱ.
Lamina, ἔλασμὸς, ὰ, ὁ, πέπλος, α, τὸ.
Lampadem geſtans, λαμπαδηφόρος, ος, ὁ.
Lampas, λαμπὰς, άδος, ἡ, δαλὸς, ὰ, ὁ.
Lana, ῶος, εος, τὸ, ἔριον, α, τὸ, & ἄκτη, α, τὸ, λῶπος, εος, τὸ, μαλὸς, ὴ, ὁ, πλάσιος, α, τὸ.
Lana corminata, πηκὸς, ὴ, ὁ, πλύτη, ης, ἡ.
Lanam bonam habens, ἔκτιος, ος, ὁ, ἔκριος, α, ὁ, ἡ ὲ.
Lanam deducere, κλώθειν, vel ἔριον κατατίλλειν.
Lanatus, ἐριώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, μαλωτὸς, ὴ, ὁ, ἠμφιμαλὴς, ος, ὁ.
Lancea, λόγχη, ης, ἡ.
Lancaam farens, λογχοφόρος, α, ὁ, δορυφόρος, ος, ὁ.
Lancearius, λογχοφόρος, ος, ὁ.
Lances, μαγίδες, ων, αἱ.
Lancino, lacero, σπαράζω, κατασπαράζω.
Lanas veſtis, ἐρίνη ἔσθης, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
Laneus, ἐρεὸς, ὴ, ὁ, & ἔριος, τὸ, ἔριον, α, ὁ.
Langueo, κάθημαι, ῶμαι, μαραίνομαι, χαλάω, ῶ, κάτειμι, εἶμι, λοπαίνω.
Laoguere otio, ῥᾳθυμέω.
Langueſco, χαλάω, ῶ, ὑπτιάομαι.
Languide, διαθύμως, ὑπολιγάδην.
Languide facta aliquid, ὑπτιασμένως τι ποιῶν.
Languidiorem eſſe ad negotia, ἀβρωστότερον εἶναι πρὸς τὰς πράξεις.
Languidum reddo, κάμνω, παράγω, λοπαίνω, ἀνετάω.
Languidus, χαλαρὸς, ὰ, ὁ, ἀνθὴς, ὲς, ὁ.
Languidus, enervatus, infirmus, ἄσθενης, α, ὁ, ἡ ὲ, ἄῤῥωστος, α, ὁ, ἡ ὲ, ἀδύνατος, ὰ, ὁ.
Langoidus, remiſſus, ἄμβλὺς, ὑος, ὁ, ἀναπεπτὸς, α, ὁ, μαλακὸς, ὴ, ὁ, μαλθακὸς, ὴ, ὁ, μάλης, υτος, ὁ, ἡ ὲ, ſeu μαλυξ, υκος, ὁ, ἄῤῥωστος, α, ὁ, ἡ ὲ, ἄτονος, ὁ, ὁ.
Languor, ἀβρωστία, ας, ἡ, ἀσθένεια, ας, ἡ.

La-

Laniatio, ἄμυξις, εως, ἡ, & ἄμυξ, υγος, ἡ, ἀμυχὴ, ῆς, ἡ, ἀμυγμὸς, ου, ὁ, ἀμυγμὸς, ου, ὁ, ε.
Laniatio, ἄμυξις, εως, ἡ, σπαραξις, εως, ἡ.
Laoiena, κρεσπάλιον, ου, τὸ, κρεωφάγιον, ου, τὸ.
Lanitex, ἐρμηγὶς, ῖδ, ὁ, ἡ, πλακηγὶς, ῖδ, ὁ.
Lanificium, ἐρμηγία, ας, ἡ, πλακηγία, ας, ἡ.
Lanificium exerceo, ἐριθεύω, & ἐριθεύομαι, ἐρίτω, ῶ.
Laoiger, ἐριφόρος, ου, ὁ, μαλοφόρος, ε, ὁ.
Laoio, κρεουργῶ, ἀμύσσω, σπαράττω.
Laoiffe, γυμνασαι, ῶν, αἱ.
Laniua, & laoio, κακοπάλης, ε, ὁ, κρεαγὸς, ῦ, ὁ, ἁρπακτὴρ, ορος, ὁ, κρεωδαίστης, ε, ὁ.
Lanugine eatens, ἔριον, ου, seu ἔριος, ε, ὁ.
Lanuginem primam produco, ἐπλοφύω, ῶ.
Lanuginofus, ἐπλόης, εσσ, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ.
Lanugo prima, ἔνθερ, ερος, ὁ, ἐπλὸν, ου, ὁ, λέχρια, ας, ἡ, πρωτογόνια, ων, τὰ, χνὸς, οῦ, ὁ, & χνόος, ου, ὁ.
Laux, πίναξ, ακος, ὁ, πλάνης, ε, τὸ.
Lapicida, λιθοτὰμος, ε, ὁ, λιθοτόμος, ου, ὁ.
Lapicidina, λιθοτομία, ας, ἡ, λιτοτομία, ας, ἡ.
Lapidarius, λιθοξόος, ε, ὁ, λιθοτὰμος, ε, ὁ.
Lapidatio, λάτομὸς, ου, ὁ, πέτρωμα, ατος, τὸ.
Lapidatione dignus, λάστὸς, ἠος, ὁ.
Lapidator, λιθοβόλος, ε, ὁ.
Lapidatus, λάτος, ου, ὁ, λάσιμος, ε, ὁ.
Lapide furio, σκληθάζω.
Lapidem omnem movere, πάντα λίθον κινῶ.
Lapidea minuti, χάλικος, ου, οἱ.
Lapideico, λιθόομαι, οῦμαι.
Lapideus, λίθινος, η, ὁ, λίθεος, ου, ὁ, λεῖνος, η, ὁ.
Lapidibus obruo, κατακλάω, λάω, λιθοβολέω, ῶ.
Lapidibus obrutus, κατακλασθὶς, ῆντος, ὁ.
Lapidibus ftratus, λιθόστρωτος, ο, ὁ.
Lapido, λιθάζω, λιθοβολέω τινά.
Lapidofus, λιθώδης, ους, ὁ, ἡ, πετρώδης, ους, ὁ, ἡ.
Lapidum acervus, κολωνὸς, οῦ, ὁ, κρώμυξ, ακος, ὁ, τρόχυλλος, ε, τὸ.
Lapidum fodinæ, μέτωλον λίθου.
Lapillus, λιθάριον, ε, τὸ, λιθίδιον, ε, τὸ.
Lapillus pretiofus, ψῆφος, ου, ὁ, ψηφὶς, ῖδ, ἡ.
Lapis, λίθος, ε, ὁ, πέτρα, ας, ἡ.
Lapis lydius, βάσανος, ε, ὁ, λίθος λυδία, μαγνῆτις λίθος. λίθος χρυσίτης, seu χρυσῖτις.
Lapis moloris, μυλίτης λίθος.
Lapis, λίθος, ε, ὁ, vel ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
Lapis angularis, λίθος ὠγωνιαῖος.
Lappa, ξυθίον, ε, τὸ.
Lapfus, cafua, ὀλισθος, ου, ὁ, ὀλίσθημα, ατος, τὸ, & ὀλίσθησις, εως, ἡ, πτῶσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ἡ, διάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωμα, ατος, τὸ, κατάπτωσις, εως, ἡ, ἔκπτωσις, εως, ἡ, ὑπόπτωσις, εως, ὁ, πτῶσμα, ατος, τὸ, ὀρμάλιγξ, ατος, τὸ, κατρακὸς, ἄς, ἡ.
Lapfos, erratum, σφάλμα, ατος, τὸ, διάπτωσις, εως, ἡ, ἐξάπτωμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, ἁμαρτία, ας, ἡ, πτῶσις, ατος, τὸ.
Lapfua vocis, ὀρμάλιγξ φωνῆς.
Lapfus, part. ὀλισθήσας, ασσα, ὁ, πεσὼν, ὄντος, ὁ.
Laquear, σκέπασμα, ατος, τὸ, ὀροφὸς, οῦ, ἡ.
Laqueatus, laquearibus ornatus, φατνωματικὸς, ἡ, ὁ, φατνωτὸς, ἡ, ὁ.
Laqueatus, laqueis irretitus, ἐμπαγιοθὶς, ἴντος, ὁ, ἔμβροχος, ε, ὁ.
Laqueis implico, λινοβροχίζω.
Laqueo mortem fibi conficifcere, ἀπάγχεσθαι.
Laqueo interimo, ἀπάγχω.
Laqueo vitam finivit, τῷ βρόχῳ τὸ ζῆν ἀφῆκεν.
Laqueos tendere, δίκτυα πλέκειν.
Laqueua, πυγὶς, ἴδος, ἡ, πεῖα, ας, ἡ, βρόχος, ου, ὁ.
Lequeus, quo aves capiuntur, ὀρνιθοπέδη, ης, ἡ.
Lar, focus, ἑστία, ας, ὁ.
Lardum, χοιρεία σάρξ. τὸ ὗειον λίπος.
Late excipio, ὑπίημι, ῶ.
fiea Lore qui eft, ἀλίσιος, ου, ὁ, ἡ, ὁ.
Larea, ἐρέσιοι θεοὶ· δαίμονες, οἱ.
Large, ἐκψιλῶς.
Largior, διανέμομαι τοὺς ἵππους, equum, καβάλλομαι.
Largiri popularitor, φιλοπολιτεύεσθαι.
Largitet, ἄδην, & ἄδιλον, ἀνέδην.
Largitio, δόσις, εως, δωρεὰ χρημάτων, δόσις ἀργυρολογικὴ, ης, ὁ.
Largitione corrumpere, δωρεῖσθαι, διαφθείρειν, κατεπαγωγοδωκῶν.
Largitor, νομεὺς, έος, ὁ, δοτὴρ, ῆρος, ὁ, δότης, ου, ὁ, & δώτης, ου, ὁ, & Poetice δωτὴρ, ῆρος, ὁ, & δώτωρ, ορος, ὁ. Odyff. Θ.
Largitionibus corrumpere, διαφθείρειν.
Largus, λαμπρὸς, ὰ, ὁ, δαψιλὴς, ἐος, ὁ, πολύδωρος, ο, ὁ.
Larix, λάριξ, ικος, ὁ.
Larva, μορμὼ, οῦς, οῦς, ἡ, μορμὼν, όνος, ὁ, προσωπεῖον, ου, τὸ, προσώπιον, ου, τὸ, & προτωπὶς, ίδος, ἡ.
Larva, μορμόνες, οἱ, μορμολύκεια, τὰ.
Larvatus, μορμολύκειον ὑποδεδυμένος.
Lafanum, olla, λέβητιον, ου, τὸ, χυτρίδιον, ου, ὁ.
Lafcivia, ἀτέλγεια, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνία, ας, ἡ, ὕβρις, ἴδος, ἡ.
Lafcivio, ἀσελγαίνω, & ἀσελγεύω, ῶ, ἀκολασταίνω, λαγνεύω.
Lafcivus, ἀτελὴς, ἐος, ὁ, ἀσέλαστος, ο, ὁ, λάγνος, η, ὁ, ἀκρατὴς, ἐος, ὁ, μάχλος, ο, ὁ, κωμαστὴς, οῦ, ὁ.
Lafforua, κοπὶς, ίδος, ἡ, ἔγκοπος, ο, ο, κρυπτοκοπὸς, ὁ, ὁ, κοπτόμενος, η, ὁ.
Laffefco, σκνέμων.
Laffitudo, κόπος, ου, ὁ, κάματος, ου, ὁ.
Laffo, fatigo, κοπόω, ῶ, κρυπτοκοπῶ, ῶ.
Laffus, κεκμηκὼς, ότος, ὁ, κοπιῶδης, ὄντος, ὁ, κρυπτόμενος, η, ὁ.
Late, πλατέως, ἐπέως.
Latebra, κρυπτόγειον, ου, τὸ, φωλεὸς, οῦ, ὁ.
Latebrofus, φωλεώδης, ους, ὁ, λαθραῖος, ο, ὁ.
Lateus, ἔθηλος, ε, ὁ, κρυφαῖος, ο, ὁ.
Latenter, κρύβδην, κρυφίως, λάθρα.
Lateo, λανθάνω, ἐπιλανθάνομαι.
Later, πλίνθος, ου, ὁ.
Lateralis, πλάγιος, ου, ὁ.
Laterculus, πλινθίον, ου, τὸ.
Latare in infidiis, λοχᾶσθαι, ἐνεδρεύειν, πτίσσειν.
a Latere, πλαγιαίτερος, ἐκ τῶ πλαγίου.
Laterem lavo, πλίνθον πλύνω.
Lateribus bonis præditus, εὐπλάθμος, ου, ὁ.
Laterifius, πλινθώδης, ους, ὁ.
Laterna, λυχνοῦχος, ου, ὁ, φάλετρον, ου, τὸ.
hoc me Latet, λανθάνομαι τοῦτο. ἐμὲ τοῦτο ἐπιλανθάνει.
Latex, ῆκος, ακος, τὸ, ῥοῦθος, ου, τὸ.
Latibulo ferorum, γωλεὸς, οῦ, τὸ. φωλεὸς, οῦ, ὁ, φωλεγμὸς, ου, τὸ.
Latibulum, φωλεὸς, οῦ, ὁ, χωμὸς, οῦ, ὁ.
Laticlavium, πλατύσημον, ου, τὸ.
Latifundium, ἀγρυκτεία, ας, ἡ.
Latine, λατινὶ, ῥωμαϊστὶ.
Latinus, λατῖνος, η, ὁ, ῥωμαϊκὸς, ἡ, ὁ.
Latito, φωλεύω.
Latito domi, ὑποκαθίω, ῶ.
in Latitudinem extendere, πλάνω, πλατύνω, διαπλατύνω, κατεπλατύνω.
Latitudo, πλάτος, εος, τὸ. πλάτης, εος, τὸ, πλατυσμὸς, οῦ, ὁ, πλάτης, ητος, ἡ.
Latomia, feu latumia, λατόμιον, ου, τὸ, & λατομία, ας, ἡ.
Latrator, ὑλακτὴρ, ῆρος, ὁ.
Latratum edo, ὑλάω ὑλακμὸν.
Latratus, us, ὑλαγμὸς, οῦ, ὁ, ὑλακὴ, ῆς, ἡ.
Lattina, ἀραιὸν, ίνος, ὁ, λεπτὸς, ὴ, ὸν, κοπρὸν, ὦ νος, ὁ.
Latro, as, ὑλακτῶ τινά, in aliquem, βαΐζω.
Latro, onis, λῃστὴς, οῦ, ὁ, κλέπτης, ου, ὁ.
Latrocinia infefto, ἐπεκτοίχω.
Latrocinium, λῃστεία, ας, ἡ.
Latrocinor, λῃστεύω, λαφυραγωγῶ.
Larruncula, λαφύριον, ου, τὸ.
Latus, lateris, πλάγιος, ου, τὸ, πλευρὰ, ᾶς, ἡ.
ad Latus incedo, παραπεδεύομαι.
Lotus, a, um, πλατὺς, εῖα, ὺ, ἄψὺς, έος, ὁ, εὐρύχωρος, ου, ὁ.
Lavacrum, λυτρὸν, οῦ, τὸ, κολύμβηθρα, ας, ἡ.
Lavatio, λόσις, εως, ἡ, λετρὸν, οῦ, τὸ.
Laudabilis, αἰνετὸς, ὴ, ὸν, ἐπαινετὸς, ἡ, ὸν, ἀξιέπαινος, ε, ὁ.
Laudabiliter, ἀξιεπαίνως.
Laudacdus, ἐπαινετέος, ε, ὁ.
Laudore pro dignitate, ὑμνῶν κατ' ἀξίαν, ἐγκωμιάζειν ἐγκωμιάζειν.
Laudatio, αἴνεσις, εως, ἡ, ἐγκώμιον, ου, τὸ.
Laudator, ἐπαινέτης, ου, ὁ, ἐγκωμιαστὴς, οῦ, ὁ.
Laudatorie, ἐγκωμιαστικὸς.
Laudatorius, ἐγκωμιαστικὸς, ἡ, ὸ, ἐπαινετικὸς, ἡ, ὸ.
Laudetus, ἐπαινέτης, ου, ὁ, κατάξιος ἐπαίνου, ου, ὁ, εὐδόκιμος, ου, ὁ.
Laude dignos, ἀξιεπαίνετος, ου, ὁ, ἀξιεπαινέτης, ους, ὁ, ἐγκωμιάζεσθαι ἄξιος.
Laudi ducere, τὸ τῶν ἵππων ἡγεῖσθαι.
Laudibus extollere, ἐγκωμιάζειν, ὑπερεγκωμιάζειν, καταθλαγῶν.
Laudo, αἰνῶ σε, αἰνέγω τὸς ἀγαθὸς ἄνδρας, viros bonos: ἐγκωμιάζω τινά.
Laudo valde, καταινῶ λίαν, ἀνδρομαῖν, ῶ, ὁ πολλῷ ἐπαίνῳ τιθέμενος.
Lavo, abluo, λύω, da corpore: νίπτω, de maoibus: πλύνω, da veftibus.
Lavor, βάπτομαι, λούομαι, νίπτομαι, βαπτίζομαι, πλύνομαι, ὀμφίσμαι.

La-

Lavus calida, θερμολετέον, ῶ, θερμολετρία, ᾶ.
Lavor frigida, ψυχρολετέον, ῶ.
Lautsa, δαψὶς, ίδ⊖, ἡ, δάψιον φίλμα.
Laureatus, δαφνεφόρ⊖, ος, ὁ.
Laursati, δαφνηφορῆντες, οἱ.
Lauretum, δαφνὼν, ῶν⊖, ὁ.
Laurus, δάφνη, ης, ἡ.
Laue, ἔπαυ⊖, ος, ὁ, ὑγιάσιμον, ος, τὸ, ἄφαυστα, ας, ἡ.
Lauts, λαυτὸς.
Lauts accipio, δέχομαι, οῦμαι, πολυωρέω, ῶ.
Laute veſtitus, εὐβροχίτων, ον⊖, ὁ, ἡ, ὁ, εὐβρόχιτος, ον⊖, ὁ.
Lsute vivo, τρυφάω, ῶ.
Lautitia, πολυτέλεια, ας, ἡ, δαψίλεια, ας, ἡ.
Lautue, δαψιλὴς, ές, ἡ, μεγαλοπρεπὴς, ές⊖, ὁ.
Laxamentum, ἄφεσις, εως, ἡ.
Laxatis habenis, διεσδυκνίως.
Laxatus, ἀνειμέν⊖, ος, ὁ, πάχετος, ος, ὁ, χαλαρὸς, ὸν, ὁ.
Laxs, χαλαζὰς.
Laxo, χαλάω, ῶ, χαλάω δεσμὸς, vincula. ἀνίημι.
Laxue, χαῦν⊖, ος, ὁ, ὁ, χαλαρὸς, ὸν, ὁ, pro ampio, ἀρὺς, ύ⊖, ὁ.

L E.

Lea, & lsena, λέαινα, ης, ἡ.
lubeo, λέβης, ητ⊖, ὁ, θερμοντήριον, ε, τὸ.
lsctica, φορεῖον, ου, τὸ, αἰλὶν, ης, ἡ.
lectica geſtari, ἀνφορεφορεῖσθαι.
lecticarius, κλινοφό⊖, ος, ὁ.
lectio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ.
lsctito, ἐπαναγνώσκω.
lsclo affixus, κλινήρης, εος, ὁ, ἡ.
e lsclo, ἀνίστημι, ἀνίημι.
lsctor, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
lsctorium, ἀναγνωσέριον, ου, τὸ.
lectulus, κλινάριον, ου, τὸ, κλιτάριον, ου, τὸ.
luctulus discubitorius, σκιμπόδιον, ου, τὸ.
lsctus, κλίνη, ης, ἡ, δίφ, ῆς, ἡ, κοίτη, ης, ἡ, κράβατ⊖, ου, ὁ.
lecythus, λήκυθ⊖, ου, ὁ, ὄλπη, ης, ἡ, & ὀλπὶς, ίδ⊖, ἡ.
legalio, νομικὸς, ὴ, όν.
legare aliquid alicui, κατηλλότιν τί τινι.
legatio, πρεσβεία, ας, ἡ, πρέσβυμα, ατος, τὸ.
legatio publica, ἐξωσία, ας, ἡ. Homerus.
legationa fungi, πρεσβεύειν τινὶς τινα.
legatum, τὸ κατηλλοτριούμενον δῶρον.
legatus, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatus venio, πρεσβεύομαι.
legatus, vicarius imperator, πρεσβευτὴς, οῦ, ὁ.
legatos mitto, πρεσβεύομαι, ἀποπρεσβεύομαι.
legatos ds paes mitto, διαπρεσβεύομαι.
ea lsge, τούτῳ τῷ ὅρῳ. ea lege, ut &c. ἐπὶ τούτῳ, ὅτ᾽ ἄτο, sequens infinitivo. su lege, si &c. ἐπὶ τούτῳ, ὡς ἄν, seq. conjunct.
legs carens, ἄνομ⊖, ος, ὁ.
lege ſancio, νομίζω.
ſins lege vivens, ἀνομοβότη⊖, ος, ὁ.
legem accipere, νομοθετεῖσθαι.
rogare legem, ἐπικαλεῖν νόμον. νόμον εἰσφέρω.
legem ferre, νόμον θεσθαι.
legem abrogare, καταλύω τὸν νόμον.
leges divinæ, θεῖοι θεσμοὶ, & θεῖαι θεσμαὶ, contra leges, παράνομος.
leges violare, παρανομῶ, παρανομέω, & παρανόμιον τὸν νόμον.
leges latæ, νόμοι κείμενοι.
legeo ſervare, τοῖς νόμοις ἀκολουθῶ.
lsgihus ſolutus, ἀνυπεύθυν⊖, ος, ὁ.
legibus ſuis vivere, αὐτονομεῖσθαι.
legio, τάγμα, ατ⊖, τὸ, λεγεὼν, ῶν⊖, ὁ.
legis doctor, νομοδιδάσκαλ⊖, ου, ὁ. νομοδιδάκτης, ου, ὁ.
lagis peritus, νομίσιμος, ον⊖, ὁ, νομομαθὴς, ές⊖, ὁ, νομικὸς, ὴ, όν.
sx legis præſcripto, νομικῶς, νομίμως, ἐκ τῶν νόμων.
legislator, νομοθέτης, ου, ὁ.
legitime, νομίμως, κατὰ τὸν νόμον.
lsgitime natus, γνησι⊖, ος, ὁ, ἐγκύκλιος, ἐ⊖, ος, ὁ, ἡ.
lsgitimus, νόμιμ⊖, ος, ὁ, νομικὸς, ὴ, όν, ἐνθεσμ⊖, ος, ὁ.
lsgo, as, πρεσβεύω, διπρεσβεύω, πέμπω.
lego, ἀναγινώσκω. colligo, συλλέγω. pro præteroavigare, παραλέγεσθαι. pro furripere, κλέπτειν.
lego flores, ἀνθολογέω, ῶ, & ἀνθολογέομαι, οῦμαι.
lego, eligo, ἐκλέγω, & ἐκλέγομαι.
legum contrarietas, ἀντιμία, ας, ἡ.
legum cuſtos, νομοφύλαξ, ακ⊖, ὁ.
legum violator, λυτεσμ⊖, ος, ὁ, παράνομ⊖, ος, ὁ.
legumen, ὄσπριον, ου, τὸ, χέδροψ, οπ⊖, ὁ, φακὸς, ῆς, ἡ.
lembus, ὁρμάνις, ίδ⊖, ἡ, ὁρμάνιον, ε, τὸ, λέμβ⊖, ος, ὁ.

lemniſcus, λημνίσκ⊖, ου, ὁ.
lemures, οἱ μορμόνες, τὰ μορμόλυκεια.
lena, μαστροπὸς, ὁ, ἡ, παροβίστ⊖, ος, ὁ.
lenimentum, κήλημα, ατος, τὸ, πρᾶσις, εως, ἡ, μάλαγμα, ατ⊖, τὸ, θέλγητρον, ου, τὸ.
lenio, πρᾶνω, ὑνῶ, κηλέω, ῶ.
lenire qui poteſt, μαλακτὴς, οῦ, ὁ.
lsnire qui non poteſt, ἀμάλακτ⊖, ος, ὁ.
lenis, πρᾶος, ὁ⊖, ὁ, ἔπι⊖, ος, ὁ, πρᾶ⊖, ος, ὁ, μειλίχ⊖, ος, ὁ, λιπ⊖, ος, ὁ, ἄοργ⊖, ος, ὁ.
lenitas, πρᾳότης, ητ⊖, ἡ, ἠνιότης, ητ⊖, ἡ, πραότης, ητος, ἡ.
lenitsr, ἠρέμα, πρᾴως, ἠσύχως, λάθρα.
lsnitsr, leviter, κοῦφα, ἐκφαῶς. ἐρέμα, ἡσυχῆ, ὑπείρως.
leno, onis, μαστροπὸς, ὁ, ὁ, ὁ ἡ, παροβίστος, ου, ὁ.
lsnocinia coquorum, ὀψαρτύσια, ων, τὰ.
lsnocinia verborum, θωπεῖαι λόγων.
lsnocinium, μαστροπεῖον, ου, ἡ. prostiscebris, θέλγητρον, ου, τὸ.
lsnocinor, μαστροπεύω. pro blandiri, κολακεύομαι, κηλέω.
lens, lendis, furfurss capitis, κόνις, ιος, ἡ.
lens, lentis, φακὸς, ὁ, ὁ, φακὴ, ῆς, ἡ.
lents, tards, βράδυς, βραδὺς.
lents, ſine ira, ἀοργήτως. ἀοργήτως ἀνέχεσθαι τὰς προσκλήσεις, lente ferre iroiolos, & contumeliolos.
lsnticula, genus leguminis, φακὴ, ῆς, ἡ.
lsnticula, macula faciei, φάκος, ου, ὁ.
lenticula, vaſis genus, φακὸς, ὁ, ἡ, φακωτὸν ποτήριον.
lsntiginoſus, φακώδης, εος, ὁ, & ἡ.
lentigo, φακὸς, ῆ, ὁ.
lentitudo, βραδύτης, ητος, ἡ, ἠ ἡ, πραότης, ητος, ἡ.
lentus, glutinoſus, γλίσχρος, ος, ὁ, & ἡ, γλισχρώδης, εος, ὁ, & ἡ, ὀγγλισχρὸς, ὸν, ὁ, ἑλκώδης, ος, ὁ, ἰξώδης, εος, ὁ, & ἡ.
lsntus, tardus, ἀνυσχὴς, ὴς, ὁ, σχολαῖος, ος, ὁ, χρόνιος, ος, ὁ, βραδὺς, εῖα, ὺ, ῥωδὺς, εῖα, ὺ, & ἡ, πωθὴς, ὲς, ὁ.
lentus, flexibilis, λιγυὸς, εῖα, ὺ, & ἡ.
leo, λέων, οντος, ὁ, λέων, & λῖς, Poetice. Dicitur etiam θὴρ, ῥὼς, ὁ, per excellentiam.
leonem radere, τὸ εἰς τοὺς difficiles aggredi, proverbium, λέοντα ξυρᾶν.
lentus, a, um, γλίσχρος, ος, ὁ, βραδὺς, εῖα, ὺ, πωθὴς, ὲς, ὁ.
leo, λέων, οντος, ὁ.
leoninus, λεόντειος, ος, ὁ, λεοντώδης, ες, ὁ.
lepids, εὐμαλῶς.
lspidus, κομψὸς, ὴ, ὸν, εὐμαλὴς, ὲς, ὁ, εὐμαλὴς, ὲς, ὁ, γλαφυρὸς, ὸν, ὁ, κομψὸς, ὸν, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ, ἁβρὸς, ὸν, ὁ, ἁβρὸς, ὸν, ὁ.
lsporinus, λαγῶος, ος, ὁ.
lspos, & lepor, χαριέντως, ως, ἡ, κομψότης, ητος, ἡ, εὐμολία, ας, ἡ, εὐτραπελία, ας, ἡ, ὁ.
lsporum venator, λαγωθήρας, ου, ὁ.
lsporum venatio, λαγωβολία, ας, ἡ.
lepra, λέπρα, ας, ἡ.
lspus, oris, λαγὼς, ῶ, ὁ, λαγὸς, ὸ, ὁ.
lepuſculus, λαγώδιον, ου, τὸ.
lsthals vulnus, ἕλκος, ε⊖, τὸ, ἕλκωτος, ου, τὸ.
lsthalis, θελκτικὸς, ὴ, ὸν, κηλητὸς, ὴ, ὸν.
lsthaliter, θελκτικῶς, κηλητῶς.
lsthargia, vel luthargus, λήθαργος, ου, ὁ, λήθαργία, ας, ἡ.
lethargicus, λήθαργικὸς, ὴ, ὸν.
lethitss, ἐχεπλήξ, ἐξος, ὁ, & ἡ, κωφότερος, ου, ὁ, ῥᾳθυμότερος, ου, ὁ.
luthum, θέλητος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, θάνος, ου, ὁ.
levare aliquem inopia, λύειν τινὰ ἀπορίας δεσμῶν.
levare partis laboris, κουφίζειν τινά.
levatio, levamen, ἀνακούφισις, εως, ἡ, κουφισμὸς, οῦ, ὁ, κούφισις, εως, ἡ. ἀνάπαυσις, εως, ἡ.
lsves hoqines, ἐλαφροὶ, αἱ.
levir, δᾶήρ, έρος, ὁ.
levis, ponderis carens, ἄβαρὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, ἀβριθὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, ὀλιγαρὴς, ὲς, ὁ, κοῦφος, η, ὁ.
lsvis, agilis, ἐλαφρὸς, ὰ, ὸ, ὠκύπους, ου, ὁ.
lsvis, inconſtans, ἀνεμώδης, ες, ὁ, κωφὸς, η, ὸ, ἀστάθμητος, ος, ὁ, & ἡ, μεταβολὴν ὀσσε, ὁ, & ἡ.
leois, futilis, vanus, εὐκίνης, ε, ὁ, κοῦφος, η, ὸ.
levitas, ἐλαφρότης, ητος, ἡ, ἐλαφρία, ας, ὁ, ἡ, κουφότης, ητος, ἡ, ἀκυότης, ητος, ἡ, φωλότης, ητος, ἡ.
lsvitas, inconſtantia, vanitas, μωτία, ας, ἡ, μετωσίτης, ητος, ἡ, ἀστοργία, ας, ἡ.
leviter, non graviter, ἐλαφρῶς, κούφως.
leviter, agiliter, ῥᾳδίως, ἐλαφρῶς.
leviter, aliquantum, paululum, ἠρέμα, βραχέως, ὀλιγαπλασίως, ἠρέμα, καρδιτγῶς, λιγέως, ἐπιλιγέως, ποσῶς.
lseiter, & perfunctoria agere, ἀφοσιώτως θαι.
lsviter, ἐλαφρῶς, κούφως, ἐπιλιγέως, pro parum, ὀλίγον, ἐπ᾽ ὀλίγον.

levo, as, ἀρω, ἀναίρω, κουφίζω.
lex, νόμος, ου, ὁ, θεσμός, οῦ, ὁ.
lex cavet claris verbis, νόμος διαγορεύει σαφῶς.

L I.

Libamentum, libamen, libatio, λοιβή, ῆς, ἡ, σπονδή, ῆς, ἡ.
libemina fundo, σκεπάσω, δόσκοπέω, χέομαι.
libellus, βιβλίον, ου, τό, βιβλίδιον, ου, τό.
libellus supplex, βιβλίον, ου, τό, ἱκετεία, ας, ἡ.
libens, ἑκουσίως-ος, ου, ὁ, ἑκών, ἄντ-ος, ὁ.
libenter, ἀγαπητῶς, ἀσμένως, ἐθελόντως, ἐθελοντεί, ἐθελοντηδόν, ἐθέλοντι, ἐθελούσιος, προθύμως, ἀγαπητερῶς.
non libenter, ἀπροθύμως.
libentissime, ἀσμενέστατα, ἀσμενεστάτως.
liber, cortex, λέπυρ-ος, τό, λέπ-ος, ους, τό, λεπός, οῦ, ὁ, λέπισμ-ος, ατ-ος, τό, λεπίς, ίδ-ος, ἡ.
liber, codex, opus scriptum, βίβλ-ος, ου, ὁ, βιβλίον, ου, τό, σύγγραμμ-ος, ατ-ος, τό, μεθόδ-ος, ου, ἡ.
liber, a, um, ἐλεύθερ-ος, ου, ὁ, ἐλεύθερί-ος, α, ὁ, αὐτεξούσ-ος, ου, ὁ, αὐτόνομ-ος, ου, ὁ, αὐτοκρ-ός, ου, ὁ.
liber metu, ἐλεύθερ-ος φόβου.
liber a tyranno, ἐλεύθερ-ος τυράννου.
libera dicendi ratio, παρρησία, ας, ἡ.
libera vox, ἐλεύθερ-ος φωνή.
liberales artes, ἐλεύθερα μαθήματα.
liberali facie praeditus, τὴν ἰδέαν ἐλεύθερ-ος, ου, ὁ, ἐσ ή.
liberalis, ingenuus, ἐλεύθερί-ος, ου, ὁ, ἐσ ά, ἐλευθεροπρεπής, ής-ους, ὁ, ἐσ ής.
liberalis, munificus, ἐλευθέρι-ος, ου, ὁ, δεξιολάβ-ος, ους, ὁ, ἐσ ή, ἄδωρος, ου, ὁ, δοξίδωρος, ου, ὁ, δωρηφορικός, ή, όν, ὁ, δωρητικός, ή, όν.
liberalitas, ingenuitas, ἐλευθεριότης, ητος, ἡ.
liberalitas, munificentia, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλοδωρία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ.
liberaliter, ἐλευθερίως.
liberaliter dare, ἀπλοῦν.
liberaliter educatus, ἐλευθερίως πεπαιδευμένος.
liberatio, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
liberator, ἐλευθερωτής, οῦ, ὁ, λυτρωτής, οῦ, ὁ.
liberatus, ἀφεθείς, έντος, ὁ, ἄφετος, ου, ὁ, λυτρωθείς, έντος, ὁ, ἐξωνημένος, έντος, ὁ, ἀφεταθείς, έντος, ὁ.
libere, ἐλευθέρως, μετὰ παῤῥησίας.
libere dico, παῤῥησιάζομαι, ἐλευθεροστομέω, ῶ, κατηγορέω.
liberi, τὰ τέκνα, οἱ παῖδες.
liberis cureus, ἀγονος, ου, ὁ, ἐ ά, ὄπαων, ονος, ὁ, ἐ ά, ἄτεκνος, ου, ὁ.
liberis felix, εὔτεκνος, ου, ὁ.
libero, ἀπαλλάττω, λυτρόομαι, ἐλευθερόω τινά τινος, λύτρωσιν, ἐξαγοράζω.
libero aliquem crimine, ἀθῳόω τινα τῆς μέμψεως.
liberorum educatio, τεκνοτροφία, ας, ἡ.
liberorum multitudo, πολυτεκνία, ας, ἡ.
liberorum procreatio, παιδοποία, ας, ἡ, τεκνοποιία, ας, ἡ.
liberos procreare, ποιεῖσθαι παῖδας, τεκνοποιεῖν.
liberos educo, τεκνοτροφῶ, ῶ.
liberos multos habens, πολύπαις, αιδος, ὁ, πολύτεκνος, ου, ὁ.
liberos paucos habens, ὀλιγόπαις, αιδος, ὁ, ὀλιγότεκνος, ου, ὁ.
liberos tollere, ἀναιρεῖσθαι παῖδας.
liberrimus, παιελεύθερος, ου, ὁ.
libertas, ἐλευθερία, ας, ἡ.
libertas loquendi, παῤῥησία, ας, ἡ, ἐλευθεροστομία, ας, ἡ, ἐλευθερία ρημάτων, ας, ἡ.
liberrate dono, ἀπελευθερόω, ῶ, ἐλευθερόω, ῶ.
in libertatem asserere, ἐλευθερῶ τινα, aliquem.
libertatis amens, φιλελεύθερος, ου, ὁ.
libertinus, ἀπελευθερικός, ή, όν.
libertus, ἀπελεύθερος, ου, ὁ, ἐξελεύθερος, ου, ὁ.
libet, placet, δοκεῖ, φίλον ἐστί, ἔρχεται.
libidinosus, ἀσελγής, ἐσ-ους, ὁ, λάγνος, ου, ὁ, πόθος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ου, ὁ, ἄκρατος, ἐσ-ους, ὁ, μάχλος, ου, ὁ.
libido, ἐπιθυμία, ας, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ, κατατυφή, ῆς, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
libido, cupiditas ochemens, ἐπιθυμία, ας, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, ἐπιθυμία πικρὰ, libido poenitendi, μετάμελος, ου, ὁ, τὸ ἀνιᾶν, τὸ ἀνιᾶσθαι.
libitina, πτέρεμος, ου, τὸ, τὰ ἀνιᾶν, τὰ ἀνιᾶσθαι.
libitinarius, ἀτερπής, οῦς, ὁ, ἐπιφορτικός, ή, όν.
libo, as, λείβω, σπένδω.
libra, ae, λίτρα, ας, ἡ, ζυθιάς, οῦ, ὁ, ζυγός, οῦ, ὁ.
libra, signum coeleste, ζυγός, οῦ, ὁ.
librarius, ου, βιβλιοπώλιον, ου, τό.
librarius, βιβλιογράφος, ου, ὁ, ἡ, κατηγράφος, ου, ὁ.
librator, ῥαβδιοῦχος, ου, ὁ, ζυγοστάτης, ου, ὁ.
libro, τηλικοῦτος, ῶ, ῥαβδόομαι, ἄμμα.

L I

librorum venditor, βιβλιοπώλης, ου, ὁ, βιβλιοπώλης, ου, ὁ.
librorum scriptor, βιβλιογράφος, ου, ὁ.
librorum volutator, βιβλιακός, ή, όν.
libros legere, σωθῆναι τοῖς βίβλοις.
librum resolvere, ἐξελίττω τὴν βίβλον.
libum, ψωμός, οῦ, ὁ.
licentur, ἐξόν, τὸ ἐξόν.
licentia, ἄνεσις, εως, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
licentiam permittere, ἀνίημι, cum accus.
licentiosus, τολμηρόμισθος, ου, ὁ.
liceor, ἀντωνέομαι, μαγγανεύω.
licet, fas est, θέμις ἐστὶ· ἔξεστι, ἔπεστι.
licet, conjunctio, κἄν, καίτοι, εἰκαί.
liciatorium, ἄντλον, ου, τό.
licite, θεμιτῶς.
licitatio, ἀντώνησις, εως, ἡ.
licitor, ἀντωνέομαι, ὠνέομαι, πλειπραξίζω.
licitor plurimo, πλειπραξίζω.
licitus, θεμιτός, ή, όν, θεμιστός, ή, όν, θέσμιος, ου, ὁ, ἐσ ία, ον.
licitum est, ἔξεστι, θέμις ἐστί.
licium, μίτος, ου, ὁ, γράμμα, ατος, τό.
lictor, ῥαβδοῦχος, ου, ὁ.
lien, enis, σπλήν, ῆνος, ὁ.
lienosus, σπληνικός, ή, όν, σπληνώδης, ους, ὁ, ἐσ ες.
ligatio, λίπος, ους, ἡ, λίπωσις, εως, ἡ, δεσμήλωσις, εως, ἡ.
ligator, πελάτης, ου, ὁ.
ligatus, κρυπτός, ή, όν, δετός, ή, όν.
lignaria ars, ὑλαργία, ας, ἡ.
ligamentum, συνδεσμος, ου, ὁ, δεσμός, οῦ, ὁ.
ligatura, δεσμός, οῦ, ὁ.
lignarius faber, ὑλοεργός, οῦ, ὁ, ξυλεργός, οῦ, ὁ, ὑλοφγός, οῦ, ὁ, δρυοτόμος, ου, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
lignator, ξυλεύς, έος, ὁ, ξυλοκόπος, ου, ὁ.
ligneus, δρύτινος, η, ον, δάπινος, η, ον, ξύλινος, η, ον, ὁ, ξύλινος, ου, ὁ, ξυλικός, ή, όν, ξυσικός, έος, ὁ, ἡ ὁ.
ligneus, ξύλινος, η, ον.
lignor, ξυλεύομαι, ξυλίζομαι.
lignum, ξύλον, ου, τό, κάλως, ω, τό, ὕλη, ης, ἡ.
ligo, δέω, ἰστάω, κατεδέω.
ligo, onis, λίκμα, ης, ἡ, μάκμα, ης, ἡ, σκαπάνη, ης, ἡ.
ligurio, λιχεύω.
liguritio, λιχνία, ας, ἡ, λίχνος, ου, τό.
liguritor, λιχνώτης, ου, ὁ, λιφύστης, ου, ὁ, κυνοσλοιχός, οῦ, ὁ, & κυνοσλοιχός, οῦ, ὁ, λίχνος, ου, ὁ, τελθὴς, ου, ὁ.
lilisceus, λείριος, ου, ὁ.
lilietum, κρίνων, ῶνος, ὁ.
lilium, κρίνον, ου, τό, λείριον, ου, τό, σῶσον, ου, τό.
lima, βίνη, ης, ἡ.
limatura, βίνημα, ατος, τό, βίνησμα, ατος, τό.
limatus, κατεργασμένος, η, ον.
limax, σαχλίνος, ου, ὁ.
limbus, κράσπεδον, ου, τό.
limen, βηλός, οῦ, ὁ, οὐδός, οῦ, ὁ, βατὴν, ῆνος, ὁ.
limen superius, superliminare, ὑπέρθυρον, ου, τό, & ὑπερθύριον, ου, τό.
limen inferius, subliminare, ὑπόθυρον, ου, τό, ὑποθυρὶς, ίδος, ἡ.
limes, ἀτραπός, οῦ, ὁ, ὅρος, ου, ὁ, ὁρισμός, οῦ, ὁ.
limis intuens, ἀθρώπτων ὀφθαλμῷ τι, ἀθρεβλέπων.
limitatio, ὁρισμός, οῦ, ὁ, ἀποορισμός, οῦ, ὁ.
limites meos transilio, παρεκβαίνω.
limito, ἀφορίζω, ἀποκληρίζω.
limo, as, ῥίνω, ἄω, ξυσμίζω, ὑπεψάω, ῶ, pro expolio, κατακοσμέω, ῶ.
limosus, ἑλώδης, ους, ὁ, ἐ ά, βορβορώδης, ους, ὁ, ἐ ές, limpidus, ἀγλαός, ή, όν, ἀναγής, έος, ὁ, διαφὴς, ἐσ-ους, ὁ, διαφανὴς, ἐσ-ους, ὁ, λιπόμενος, ου, ὁ, ἀβόλος, ου, ὁ, ἐ ή, λευκὸς, ή, όν.
limula, ῥίγκος, ου, τό.
limpidus, clarus, διαφανὴς, ἐσ-ους, ὁ, ἡ ὑ.
limus, ἰλὺς, ύος, ὑ, πηλὸς, οῦ, ὁ, βορβορος, ου, ὁ.
limus, us, um, πλάγιος, ου, ὁ, ἀθυβλεψ, ῶπος, ὁ, ἐ ὠ, ἀθρεβλεπὴς, ῆ, ὁ, ἐ ῆ.
limus aspectus, ὑποβλεψις, εως, ἡ, & ὑπόβλεμμα, ατος, τό, παράβασις, εως, ἡ.
linamenta, quae vulneribus indunter, λαμπάδια, τά, λαμπίσιος, ου, ὁ, μοτὸς, οῦ, ὁ, μοτάριον, ου, τό, κατθετὴρ, ῆρος, ὁ.
linctus, us, λίγμα, ατος, τό, ἔλειγμα, ατος, τό.
linea, γραμμὴ, ῆς, ἡ, πόμος, ατος, τό.
linea media, διάμετρος, ου, ἡ.
linea recta, εὐθεῖα γραμμὴ.
linea perpendicularis, καθέτος, ου, ὁ.
linea recta, adverbialiter, πρὸς ὀρθίαν, vel ὀρθὰς, subaudi γραμμὴν, vel γραμμάς.
recta linea progredi, εὐθυωρῶ, κατ' εὐθεῖαν ἰέναι.
lineum ducere, γραμμὴν ἄγειν.
lineamenta, γράμμαι, αἱ, ἀπογραφαὶ, αἱ.

linæue, λίνεος, ᾶς, ὁ, λινέη, ῆ, ἡ, λίνεων, ῶν, τό.
lini textor, λινοῦφος, ε, ὁ.
lingo, λείχω.
liogua, γλῶσσα, ης, ἡ, γλῶττα, ης, ἡ, ἄκοσμις, ιδος, ἡ, φωνὴ, ῆς, ἡ, διάλεκτος, ε, ἡ.
lingua offenoi, ἀκόλουθος γλώσσῃ.
cui lingua amputata eſt, γλωσσότμητος, ε, ὁ.
lingua, ſermo unieoique genti peculiaris, γλῶσσα, ης, ἡ.
lingua eadem utene, ὁμόγλωσσος, ε, ὁ & ἡ, ὁμόφωνος, ε, ὁ.
lingua eadem utor, ὁμογλωττέω, ῶ.
lingua diverſa utene, ἀλλόγλωσσος, ε, ὁ, ἑτερόγλωσσος, ε, ὁ.
linguæ haſitantia, σωστρισμὸς, ῦ, ὁ, ἰσχνοφωνία, ας, ἡ, ψέλισμα, ατος, τό, ψελλότης, τητος, ἡ.
linguæ præcipitantia, προπέτεια, ας, ἡ.
linguam coarceo, γλωσσοκρατέω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
linguarum multarum peritus, πολύγλωσσος, ε, ὁ.
lingula, γλωσσίδιον, ε, τό, γλωσσὶς, ίδος, ἡ.
limo, ungo, χρίω, ἀλείφω, ὑπεχρίω.
linquo, λείπω.
linquor animo, κατηβολέω, ῶ, ἀψυχέω, ῶ, λειποψυχέω, ῶ, λιποψύχω.
linteolum, σήκος, ους, τό, λῖς, τίς, ὁ, ἐθόνε, ης, ἡ.
lioter, σκάφη, ης, ἡ, σκαρίδιον, ε, τό.
linteum, ἐθόνη, ης, ἡ, σπόα, ους, ἡ.
linteue, λίνεος, ᾶς, ὁ.
linum, λίνον, ε, τό.
lippio, λημάω, ῶ, γλαυκάω, ῶ, & γλαυκίω, ῶ, ὀφθαλμιάω, ῶ.
lippitudo, λήμη, ης, ἡ, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
lippus, λημῶν, ῶντος, ὁ, γλαυκῶν, ῶντος, ὁ, χλαμυρὸς, ᾶ, ὁ.
liquabilis, τηκτὸς, ῆ, ὁ.
liquamen, χύλισμα, ατος, τό, χύλωσις, εως, ἡ.
liquatus, τακερὸς, ᾶ, ὁ, τηκτὸς, ῆ, ὁ.
liquefacio, ἁπτάνω, καπτάκω, χυλίω, χυλίζω.
liquefactio, τῆξις, εως, ἡ, τακεδὼν, όνος, ὁ.
liquefactus, τακερὸς, ᾶ, ὁ, τηκτὸς, ῆ, ὁ.
liqueſio, διαχέομαι, ἁπτάκομαι.
liqueſco, τήκομαι, σωτάκομαι.
liquet, σαφὲς, δῆλον, πρόσφατός ἐστι.
liquide, ὑγρῶς.
liquido, φανερῶς, σαφῶς.
liquidus, ὑγρὸς, ᾶ, ὁ, pro puro, καθαρὸς, ᾶ, ὁ, διαφανὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
liquo, τήκω, τακερὸν, ῶ, ἁπτάκω, καπτάκω, διαπτάκω, χυλίζω.
liquor, ὑγρότης, ητος, ἡ, ὑγρὸν, ῦ, τό, χυλὸς, ὁ, ὁ.
lira, αὖλαξ, ακος, ὁ, τὸ μεταξὺ δύο αὐλάκων.
lirare, αὐλακας ἐλαύνω.
lis, litis, δίκη, ης, ἡ, ἔρις, ιδος, ἡ, διαφορά, ᾶς, ἡ, ὕμνος, ου, ἡ, ἀγκλημα, ατος, τό, κρίσις, εως, ἡ.
lis conteſtata, ἐνεστηκυῖα δίκη.
litaoia, λιτανεία, ας, ἡ.
litatio, καθάρσιμα, ατος, τό.
oon litatus, ἀκαθάρτητος, ε, ὁ.
litem componere, ὅρκῳ λύειν, διαλύειν, ὁμολογίαν τινὶ ἀμφισβήτησιν, ἀπαλλάττεσθαι τῆ διαφορᾶς.
litem intendere alicui, αἰτιᾶσθαι δίκην τινά, τινός.
litera, γράμμα, ατος, τό, φθόγγος, ου, ὁ, literæ, epiſtola, γράμματα, ων, τά, ἐπιστολὴ, ῆς, ἡ.
literæ ſacræ, ἡ θεία γραφή.
literæ mutæ, τὰ ἄφωνα γράμματα.
literariue ludue, παιδομαγωγικὸς, ὴ, ὸν, τὸ, γραμματοδιδασκαλικὸν, ε, τό, ἀβακίσκος, ε, τό, παιδιστήριον, ε, τό, σχολεῖον, ε, τό.
literatum ſtudioſus, φιλολόγος, ε, ὁ, φιλόμουσος, ε, ὁ.
literarum tudie, φιλοθέα, ας, ἡ, ἄπειρος, ε, ὁ, ἀπαίδευτος, ε, ὁ.
literae accipere ab aliquo, παρίζεσθαι ἐπιστολὴν παρά τινος· ἴσχεσθαι ἐπιστολῆ.
literae aperire, γράμματα λυτορραγίζειν.
literae conſigno, σφραγίζω, ἐπισφραγίζω.
literae dare ad aliquem, ἐπιστέλλειν τινί. ἐπιστέλλειν ἐπιστολὰς, vel γράμματα· ἐπιστολὰς διδόναι τινι, πρός τινα.
literae dare alicui perferendas, ἐπιστολὰς διδόναι τινὶ ἀποφερεῖν.
literae perferre, διακομίζειν, & διακομίζειν ἐπιστολάς.
literae legere, ἐντυγχάνω ἐπιγράμμασι.
literae mittere, ἐπιστολὰς ἐπιστέλλειν· ἐπιστολὴν δόναι.
literas ſcribere, ἐπιστολὴν γράφειν.
literati, οἱ πεπαιδευμένοι. οἱ ἐπὶ λόγοις δεδόκιμοι.
literatue homo, πεπαιδευμένος, ε, ὁ, ἐπὶ λόγοις δεδόκιμος. ὁ δὲ παιδείας ἀληθοῦς τετυχηκὼς, ὁ περὶ φιλοσοφίας ὤν, ὁ ἐμμελὴς τοῖς λόγοις. ὁ ἐν παντὶ λόγῳ ὧδε ἐντελής.
literis humaniotibue ſtudene, φιλόμουσος, ε, ὁ.
literis mandare, ἐγγράμματοι, ſeu ὡς γράμματα κατατίθεσθαι. ἀναγράφειν, & ἀναγράφεσθαι, ἐπιγράφω.
literis vehementer incumbere, λογομανῶ.

literula, γραμμάτιον, ε, τό.
litigator, ἐριστὴς, ῆ, ὁ, φιλόνικος, ε, ὁ.
litigioſue, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἀμφισβητητικὸς, ὴ, ὸν.
litigia multa moveo, πολυδικέω, ῶ.
litigo, ἀμφισβητέω, ῶ, δικάζομαι περὶ μισθῶν, ob mercedem: ἐρίζω περὶ τινος.
litium fugitane, ἀπεράγματος, ονος, ὁ, & ἡ.
lito, καθαίρω, ῶ, καθαίρομαι τελέω.
littoreus, αἰγιαλίτης, ου, ὁ, αἰγιαλώδης, εος, ὁ, αἰγιαλὸς, ὸς, ὁ, ψαμμώδης, ε, ὁ, ψαμμῖτις, ιδος, ἡ, ἄκτιος, ε, ὁ, ἠϊόκτιος, ε, ὁ, παραιγιαλίτης, ε, ὁ.
littus, ἀκτὴ, ῆς, ἡ, αἰγιαλὸς, ὸ, ὁ, θὶς, θινὸς, ὁ, vel ἡ, λιμὴν, ένος, ὁ.
littue eurvum, παραγωγὴ ἀκτή.
littue lego, ψαμμολέγομαι.
litura, ἀλοιφὴ, ῆς, ἡ.
liveſco, lividue ſin, πελιδνὸς γίγνομαι.
lividus, πελιδνὸς, ὴ, ὸν, πέλιος, ε, ὁ.
livor, πελίσμα, ατος, τό, μώλωψ, ωπος, ὁ.
livore ſuffundi, πελιδοῦσθαι, πελιδνοῦσθαι, πελιδοῦσθαι.
liua, ε, σκλήρινος, ε, ὁ, φρυγὸς, ᾶ, ὁ.
lixivia, ε, & liativum, κονία, ας, ἡ.
lixue, a, um, ἐψητὸς, ὴ, ὸν.

L O.

Loca difficilia, δυσχωρία, ας, ἡ.
loca præruptа, παίπαλα, ων, τά.
localis, τοπικὸς, ὴ, ὸν, ἑτόπιος, ε, ὁ.
locatio, διαμίσθωσις, εως, ἡ, ἐργολαβία, ας, ἡ.
locatio operæ ſuæ, μισθαρνία, ας, ἡ.
locator, ἐργολάβος, ε, ὁ, ἐκδότης, ότου, ὁ.
loci amor, φιλοχωρία, ας, ἡ.
loci euſtoe, χωροφύλαξ, ακος, ὁ.
loci dialectici, οἱ τόποι.
lneie communibue amplifico, λημοθίζω.
loco ajus, ἀντὶ, cum genit. ἀντὶ τινος.
quo loco ſunt ree adverſarinrum, πῶς ἔχει τὰ τῶν ἐναντίων.
loco, pono, τίθημι, proclocare, ἐκδίδομαι ὡς τινα. interdum ſignificat pretio utendum do, δίνημοθίω.
loco, fiſto, προσβιβάζω, εἰκίζω.
loco, eloco, ἐκδίδωμι, δίνημοθέω, ἐκμίσθω, ἐκνεμοθέω.
loco emntue, ἐμπολάω, ῶ, ὁ, ὠνέομαι, ῶμαι, ὁ.
loco moveo, ἐμπολίζω, ἀθετέω, ῶ.
loco, vice, χρείᾳ, ἐν χρείᾳ. ἐν χρείᾳ μισθοφόρῳ εἶναι, loco mercenarii eſſe.
loco ſcelerie duco, οὐ μέσῃ ἐδικάσθη πίθημι.
ſecundo loco dico, δεύτερος λέγω, ῶ.
nullo in loco eſſe, oullo eſſe in numero, οὐ ἐδοκῶ εἶναι μέγα.
locorum deſcriptio, τοπογραφία, ας, ἡ, χωρογραφία, ας, ἡ.
per locne communes, τοπικῶς.
loculue, γλωσσόκομον, ε, τό, λάρναξ, ακος, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
locum deſcribere, τοπογραφῶ, χωρογραφῶ.
loculus, λάρναξ, ακος, ἡ, θύλαξ, ακος, ὁ.
locum dare, ἐκχωρῶ τινι.
locuples, πολυκτήμων, ονος, ὁ, & ἡ, πλούσιος, α, ὁ, ἀφνειὸς, ὸ, ὁ, ἄκτιτος, ος, ὁ.
locuplee ſum, ἄκτημαι, ἀκτάομαι, πλουτέω, ῶ.
locupletari malis attribue, λύπῃ μοχθηρῷ, & αἰτιῶν πραγματεύεσθαι ἐργάσιμον αὐτῷ ποιεῖσθαι, ἢ ἀργυρίῳ, & λελησίας τὸν πλοῦτον ἑαυτῷ αὐξανέιν, τὰ χρήματα ἐξ ἐδωδίμας συλλέγειν, τοῖς τῆς ἄλλης κακοῖς ἑαυτῷ ἐδωδὰς φιλοκαλέιν.
locupleto, πλουτίζω, ἄφθονα ποιῶ.
locus, τόπος, ου, ὁ, χωρίον, ου, τό, χῶρος, ου, ὁ, pro opportunitate, καιρὸς, ου, ὁ.
locue Deo ſacer, ἀφιερωμένος, ε, ὁ.
locoe irriguus, ἀκωλύτη, ης, ἡ.
locus publicue, λαύρα, ας, ἡ.
locus ſuperior in ſubſellio, πρόεδρος, ου, ἡ. locus inferior, ὑφεδρία, ας, ἡ.
locos uliginoſue, πῶρος, ου, τό.
locuſta, ἀκρὶς, ίδος, ἡ.
locutio, φράσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
lndia, σικύα, ας, ἡ.
loligo, τευθὶς, ίδος, ἡ, τευθὸς, ὸ, ὁ.
lolium, αἶρα, ας, ἡ, ζιζάνιον, ε, τό.
lomentum, λήκυθος, ε, τό.
longævitas, μακροβιότης, ητος, ἡ, πολυετία, ας, ἡ.
longævue, πολυετὴς, ὲς, ὁ, μακρόβιος, ε, ὁ.
longævus ſum, πολυχρονέω, ῶ.
lnnganimie, μακροθύμως, ε, ὁ, μακροθυμέως, οτερος, ὁ.
longanimitae, μακροθυμία, ας, ἡ.
longe, μακρὰν, πόρρωθεν, πόρρω.
longe, prolixe, μακρὰν.
longe, multo, πολὺ, πολύ, cum comparativo, &

superlativo πολύ.
longe deterior, φαῦλ πολὺ χείρων.
longe facilius, μακρῷ ῥᾷον.
longe lateque, διεξοδικῶς.
longe melius, μακρῷ τι ἄμεινον.
longe præstantissimus, μακρῷ ἄριστος.
longinquitas, διάστημα, ατος, τὸ, διαμονή, ῆς, ἡ, μακρότης, ητος, ἡ.
longinquitas, diuturnitas, χρονιότης, ῦ, ὁ, χρονότης, ητος, ἡ.
longinquus, ἀπώτερος, α, ὁ, μακρός, ᾶ, ὁ, ὑπερβορεος, α, ὁ, πολυχρόνιος, α, ὁ.
longior, μακρότερος, α, ὁν.
longissime, περιφανῶς.
longissimus, μάκιστος, α, ὁ, μακρότατος, α, ὁ.
longitudo, μακρότης, ητος, ἡ, μῆκος, εος, τὸ.
longius, ἀπωτέρω, πορρώτερον.
loogo tempore post, χρόνῳ συχνῷ ὕστερον.
in longum extendo, ἀτμηκάνω, μακρύνω, ἀτείνω.
longum, μακρὰ.
longus, μακρός, ᾶ, ὁ, ἐπιπόνος, εος, ὁ, Ε ἡ.
loquacissimus, λαλίστατος, α, ὁν.
loquacitas, πολυλογία, ας, ἡ, εὐλογχία, ας, ἡ.
loquacitas obtundens, ἀκτυγλώττισμα, ατος, τὸ.
loquacitate obruo, πολυκαπλαλέω, ῶ.
loquaciter, λαλητικῶς, φλυαρῶς.
loquax, λάλος, α, ὁ, λαλητικός, ᾶ, ὁ, πολύστομος, α, ὁ, Ε ἡ, βάβαξ, ακος, ὁ, & βαβάκτης, α. ὁ, γλωττώδης, εος, ὁ, τριακόδους, α, ὁ, πικτοπάτης, ου, ὁ, κ. βάκαλος, α, ὁ, κόμις, εως, ὁ, κυτίλος, α, ὁ, στρεμολόγος, α, ὁ, πολύλαλος, α, ὁ.
loquax ium, ἀδολεσχέω, ῶ, τριαυλίω, ῶ, τριαύλω.
loquax, ἀδολεσχὸς, α, ὁ, στρεμολόγος, α, ὁ.
loquela, λαλιά, ᾶς, ἡ, λάτχα, ης, ἡ.
loquendi difficultas, μογιλαλία, ας, ἡ.
loquendi ratio, μεθοδικὴ, sc. τέχνη.
loqui ad placitum, ἰδιολογῶ.
loqui bene, vel male de aliquo, ἐὐλέγειν, aut κακῶς λέγειν τινά.
loqui falsa, & ficta, ψεδεπῶ, ψεδηγορῶ.
loqui magnifice, μεγαληγορῶ.
loquor multa, μακρολογέω, ῶ.
loquutulejus, τριαύλιος, α, ὁ, γλωσσαργος, α, ὁ, ἀτεραλάκητος, α, ὁ, τριμελέγος, α, ὁ, φλτος, α, ὁ.
lora, α, δλεσρίκα οἶνος, τριφυλίτης, lc. οἶνος, τρυγηφάγος οἶνος.
loreus, ἱμάντινος, α, ὁν.
lorica, περβολὴ, ῆς, ἡ, θωρήκιον, ου, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
lorica conferta hamis, seu annulis, κρικωτὸς θώραξ.
lorica nulla tectus, ἀθωράκιστος, α, ὁ, Ε ἡ.
loricatus, τοθωρακισμένος, α, ὁ.
loripes, ἱμαντόπους, οδος, ὁ, ἡ, κυλοκῶδης, εος, ὁ.
loris cædo, ἱμάντωσις.
lorum, ἱμὰς, άντος, ὁ.
lotio, βαπτισμὸς, ὁ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, πλύσμα, ατος, τὸ, πλῦσις, σεως, ἡ, λατρὸν, ῦ, τὸ, πλυσμὸς, ῦ, ὁ, πλύσις, σεως, ἡ.
lotium, urina, οὖρον, ου, τὸ, ἔμπυα, ατος, τὸ.
lotus, ἔκπλυτὸς, ἡ, ὁ, seu ἔκπλυτος, α, ὁ, ὑπεκπλυσες, α, ὁν.
lotus, arbor, λωτὸς, ῦ, ὁ.

L U.

Lubens, ἕτοιμος, α, ὁ, ἑκούσιος, α, ὁν.
lubenter, αὐτοῦρος, ἑκουσίως.
lubentissime, πάνυ.
lubet, ἀρέσκει, δοκεῖ, φίλον ἐστί.
lubet dicere, λέγειν ἐθέλω.
lubricitas, ὀλισθρότης, ητος, ἡ.
lubricus, σφαλερὸς, ὰ, ὁ, γλιαχρὸς, ᾶ, ὁ, ὀλισθ-, α, ὁ, ὀλισθρὸς, α, ὁν.
lucaonica, λύκος, ὦπος, ὁ.
luce prima, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, ἅμα ἠοῖ.
lucem præbeo, φέγγω.
in lucem edo, ἐκφαίνω, φαίνω, ἐκφαίνω.
in lucem prodeo, φαίνομαι.
luceo, λάμπω, ἐκλάμπω, φαίνω.
lucerna, λύχνος, ου, ὁ, λαμπὰς, άδος, ἡ.
lucernam redolere, ὀλυχνίαν ὄζειν.
lucidus, ἀτμώδης, α, ὁ, ἡ ἡ, σαρωγὸς, ὸς, ὁ, Ε ἡ, αὐγοειδὴς, α, ὁ, ἐκλαμπρὸς, ᾶ, ὁ, μακρὸς, ᾶ, ὁ, σιλβὸς, ᾶ, ὁ, φωτώδης, ὲς, ὁ, φωτὸς, ᾶ, ὁ, σιλβὸς, ᾶ, ὁ.
lucifer, φωσφόρος, α, ὁ, ἑωσφόρος, α, ὁ.
lucis expers, ἀφώτιστος, α, ὁ, ἡ.
lucri studiosus, φιλοκερδὴς, ὲς, ὁ.
lucri causa aliquid facere, τοιῶ τι ἀπὸ τῆ αἰτίᾳ.
lucrifacio, ις, δήσω, χρηματίζομαι.

lucri studium, φιλοκερδία, ας, ἡ.
lucro turpi deditus, αἰσχροκερδὴς, ὲς, ὁ.
in lucro deputo, κέρδος νομίζω τι, τὸ κέρδει τιθέμαι.
lucror, κερδαίνω λπὸ τινος, πὸ aliqua re, κέρδος ποιῶ.
lucrosus, κερδαλέος, α, ὁ, κερδὴς, ὲς, ὁ, πολυκερδὴς, ὲς, τὸ, χρηματιστικὸς, ὴ, ὁ, ὑποκερδὴς, ὲς, ὁ.
lucrum, ὠφελία, ας, ἡ, κέρδος, εος, τὸ, λῆμμα, ατος, τὸ, ἐμπολὴ, ῆς, ἡ.
lucrum iniquum, πανουργόκερδος, ας, ἡ.
lucrum, κέρδος, εος, τὸ.
lucrum sordidum, αἰσχροκέρδεια, ας, ἡ.
lucta, πάλη, ης, ἡ, ἄθλος, α, ὁ, πάλαισμα, ατος, τὸ.
luctatio, πάλαισις, εως, τὸ, πάλη, ης, ἡ.
luctator, ἀγωνιστὴς, ὰ, ὁ, ἀθλητὴς, ᾶ, ὁ.
luctor, παλαίω.
luctuosus, γοώδης, εος, ὁ, Ε ἡ.
in luctu esse, ἄγω πένθος.
luctu dignus, ἀξιοθρήνητος, ὲς, ὁ, ἡ, ἀξιόθρηνος, α, ὁν.
sine luctu, ἀθρήνητ.
luctui dedituς, θρηνητικὸς, ᾶ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
luctus expers, ἄγοος, α, ὁ, ἀπενθὴς, ὲς, ὁ, Ε ἡ.
luctus, γόος, ου, ὁ, θρῆνος, α, ὁ, πένθος, εος, τὸ.
lucubratio, νυκτουργία, ας, ἡ, ἀγρυπνία, ας, ἡ.
lucubro, νυκτουργῶ, ῶ, πρωτογρυπνῶ, ῶ, ὁ.
luculenter, ἐναργῶς, & ἐναργῶς, λαμπρῶς.
luculente, σαφῶς.
luculentus, ἐναργὴς, ὲς, ὁ, ἔκδηλος, α, ὁν.
lucus, τέμενος, εος, τὸ, ἄλσος, εος, τὸ.
ludere par impar, ἀρτιάζω.
ludere pila, σφαιρομαχητῶ, σφαιρίζω.
ludere olea, πεττεύω, κυβεύω.
ludere nucibus, κάρυα παίζω.
ludi circenses, ἱπποδρομία, ας, ἡ.
ludibrio habeo, ὑπερορῶ τινὰ, καταμηδένω, ῶ, ἐμπαίζω.
ludibrio haberi, ὑπερορᾶσθαι, παίζεσθαι.
ludibunde, παιγνιδῶς.
ludibrium, καταγέλασμα, α, τὸ, ἐμπαγμα, ατος, τὸ, χλεύη, ης, ἡ, χλεύασμα, ατος, τὸ.
ludibundus, παίζων, οντος, ὁ.
ludiera dicta, ὄψια, ων, τὰ.
ludicrus, παιγνιώδης, εος, ὁ, Ε ἡ.
ludius & ludio, χορολόμος, α, ὁ, πεκτὴς, ᾶ, ὁ, λίμιος, α, ὁ.
ludicer, παιγνιώδης, εος, ὁ, Ε ἡ.
ludicrum, ἄθυρμα, ατος, τὸ, παίγνιον, α, τὸ.
ludificatio, ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, χλεύασμὸς, ῦ, ὁ.
ludifico, ἐμπαίζω, ψεδομαι, ὑπερορῶ, ῶ, ἐξαπατῶ, ῶ.
ludimagister, γραμματιστὴς, ῦ, ὁ, γυμνασιάρχης, α, ὁ.
ludo, παίζω. pro derideo, καταγελῶ τινός, σκώπτω.
ludus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγνιον, α, τὸ.
ludus literarius, διδασκαλεῖον, α, τὸ.
lues, λοιμὸς, ῦ, ὁ, φθορὰ, ᾶς, ἡ, λοιμὸς, ὸς, ὁ, βλάβη, ης, ἡ.
lugendus, θρηνητέος, α, ὁν.
lugeo, πενθῶ τινά, & ἐπί τινι, proprie aliquid, θρηνῶ μητέρα θανοῦσαν, matrem mortuam, ἀδύρομαι, κατακλαίω.
lugubris, πενθικὸς, ὴ, ὁ, γοώδης, εος, ὁ, Ε ἡ, γοερὸς, ᾶ, ὁ, θρηνώδης, εος, ὁ, Ε ἡ, πολύθρηνος, α, ὁν.
lugubriter, θρηνητικῶς, πενθικῶς, περιθρηνητικῶς.
lumbricus, ἐλμινς, ος, ὁ, ἕλμις, νθος, ἡ.
lumbrici, ἕλμινθες, αἱ, σπυρίδες, αἱ.
lumbus, ὀσφὺς, ύος, ἡ, ψόα, ας, ἡ, ἰξὺς, ύος, ἡ.
lumen, φῶς, ωτὸς, τὸ, φέγγος, εος, τὸ.
lumen accendere, ἐλύχνον φέγγος.
lumen præfero, πρόφαος.
luminare, φωστὴρ, ῆρος, ὁ.
lumine cassus, ἀφώτιστος, α, ὁ, ἄμμορος φωτὸς.
luminosus, φωτεινὸς, ὴ, ὁ, φαεινόφως, ωτὸς, ὁ, ἡ ἡ.
luna, σελήνη, ης, ἡ, μήνη, ης, ἡ.
luna crescens, & decrescens, σελήνη πικτομένη, Ε ρθνομένη.
luna nova, μηνίη, ας, ἡ.
luna curvata, μηνοειδὴς σελήνη.
luna dimidiata, σελήνη διχότομος, διχομηνία, ας, ἡ.
luna orbe pleno, πανσέληνος, α, ὁν.
lunæ defectus, πάθος σελήνης, ζαρουσία, ας, ἡ.
lunaris, σελήνιος, α, ὁν.
lunaticus, σεληνιβλήτος, α, ὁ, σεληνιακὸς, ὴ, ὁ.
lunatici, οἱ σεληνιζόμενοι.
luo, persolvo, λύσπω, διαπράω, τίω.
luo pœnas, τίσω δίκτσιν.
lupa, λύκαινα, ης, ἡ, λυκὶς, ίδος, ἡ, πόρη, ης, ἡ.
lupanar, πορνεῖον, ου, τὸ, περιβόητον, ου, τὸ.
lupina pellis, λυκέη, ης, τὸ, λυκεῖη, ης, ὁ, λυκέη, & λυκίνη, subinteliga δορά.
lupina amictio, λυκοχλὶς, ίδος, ἡ.
lupinus, legumenis genus, θέρμος, ου, ὁ.
lupinus, a lupo, λύκειος, α, ὁν.
lupinus, θέρμος, ου, ὁ.
lupus, λύκος, ου, ὁ.

lur-

Iurco, γάσρις, ιδος, ὁ, γάστρων, ωνος, ὁ, λαγυγιστὴς, οῦ, ὁ, γαστρίμαργος, ος, ὁ.
Iurconas, λίχνος, οἱ, λαίμαργοι, οἱ.
Iuridus, ἰκχώρ, ῶρος, ὁ, πελιδνὸς, ὰ, ὸν, μελάγχλωρος, ος, ον.
Iuſcinia, ἀηδὼν, ὀνος, ἡ, & ἀηδὼ, οῦς, ἡ.
Iuſciosus, μύωψ, ωπος, ὁ.
Iuſcus, στραβόφθαλμος, ος, ὁ, μυόφθαλμος, ος, ὁ.
Iuſito, ἐπιτηδεύω.
Iuſor, παίστης, ου, ὁ.
Iuſtralis aqua, καθάσιον ὕδωρ.
Iuſtrare exercitum, καταλέγειν τὸν στρατὸν.
Iuſtratio locorum, ἐφορία, ας, ἡ, ἐφοδία, ας, ἡ.
Iuſtratio, expiatio, ἁγνισμὸς, ὁ, ἁγνισία, ας, ἡ, καθαρμὸς, ὁ, καθάρσιος, ὰ, ὸν, καθαρσία, ας, ἡ, καθαρμὸς, ὁ, λύτρωσις, εως, ἡ.
Iuſtrator, expiator, καθαρτὴς, οῦ, ὁ.
Iuſtrator, peragrator, περιοδεύων, ωνος, ὁ.
Iuſtro, expio, ἁγνίζω, καθαγνίζω, καθαίρω, λύτρωσθαίρω, & λύτρωσθαίρομαι, ῥαίνω, ῥαντίζω, ῶ.
Iuſtro, peragro, περάω, περίειμι, ἐφοδεύω, & ἐφοδεύομαι, ἐπιτρέχω, ῶ, περιτρέχω, ῶ.
Iuſtro, aſpicio, cootemplor, καθοράω, ἐφοράω, ῶ, κατοπτεύω, ῶ, παρατηρέω, περιβλέπομαι.
Iuſtro, recenſeo, ἐπισκοπέομαι.
Iuſtratio, περιστολὴ, ἧς, ἡ. item κάθαρσις, εως, ἡ.
Iuſtro, περιστέλλω, ῶ, περίειμι, περιοδεύω. deinde expio, καθαίρω, ἁγνίζω. tum luſtrare animo, ἐξετάζω.
Iuſtrum, λύπλαιον. pro lupanaribus, παρθένεια, τὰ, πορνοβοτεῖα. etiam idem ac Olympias, ἡ πανήγυρις, εως, πανήγυρις, ἰδος, ἡ.
Iuſus, παιδιὰ, ᾶς, ἡ, παίγνιον, ου, τό.
Iuſus, & jocus, ὄψις, εως, ἡ.
Iuteus, κιτρινος, ὁ, ἡ, λευκοθώρης, ηκος, ὁ, ἡ, πλινθος, ὰ, ὸν, ἰκτερώδης, ους, ὁ, ἡ, χλωρὸς, ὸν, ὁ, πελιδνὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, πλινθος, ὰ, ὸν.
Iuto bago, πελεδανίω, ῶ.
Iutoſus, λιμώδης, ους, ὁ, ἡ, πελιδνὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ, βορβορώδης, ους, ὁ, ἡ.
Iutra, ὄπιθεν, εως, ἡ.
Iutulentus, πελιδνὸς, ὰ, ὸν, ὁ, ἡ.
Iutum, πηλὸς, ὰ, ὁ, ἰλὺς, ὺος, ὁ, & ὑς, ὑός, ἡ, βόρβορος, ου, ὁ.
Iua, ωὴ, ῆς, ἡ, ῥόη, ης, ἡ, ὠδὶς, ῖνος, ἡ, ῥοὴ, ῆς, ἡ, ῥοῦς, ὑτος, τὸ, & ῥύσις, εως, ἡ, ῥοῦς, οῦ, ὁ, φύγων, ωνος, τὸ.
Iuxario, φιλάρμενος, ου, ὁ.
Iuxatus, ἐξαρθρημένος, ος, ον.
Iuxo, ἐξαρθρόω, ῶ.
Iuxui deditus, καταβλακεμένος, ος, ον, διαπαλέμενος, ος, ον.
Iuxui indulgere, τρυφᾶν.
Iuxuria, ἁβρωσία, ας, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, λαγνεία, ας, ἡ.
Iuxuria in tegetibus, ἐξύβρισις, εως, ἡ.
Iuxurio, (de vitibus dictum) πλημυτέομαι, ὦμαι.
Iuxorio, vel luxurior, καταφλυαρέω, ἀσωτεύομαι. luxuriantur arbores, πλουτέουσι.
Iuxuriſe, ἀσώτως.
Iuxuriolus, ἀσωτος, ου, ὁ, ἀκόλαστος, ος, ον.
Iuxus, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκράτεια, ας, ἡ.
Iuxu diffluo, σωλεύομαι, ὦμαι, συβαρίζω, ἀνίημαι, τρυφάω, ῶ, ἐκτήκομαι.
Iuxu frango, λυσιθύμεω, θύμιον.
Iychnus, λύχνος, ου, ὁ. lychnum accendere, ἅπτειν λύχνον, & λύχνον ἁμμένω, lychnus acceſus.

L Y.

Lydius lapis, βάσανος, ου, ὁ.
lympha, ὕδωρ, ατος, τὸ, ὑγρὸν, ατος, τὸ.
lymphaticos, ὑδρόληπτος, ος, ον.
lymphato furore corripior, νυμφόω, ῶ.
lyoceis oculis contemplari, λυγκικοῖς βλέπειν.
lynceus, λύγκειος, ος, ον.
lyoa, λύγξ, κός, ὁ, vel ἡ.
lyra, λύρα, ας, ἡ, χέλυς, υος, ἡ, κιθαρὶς, ἴδος, ἡ.
lyra cano, λυρίζω.
lyricen, λυρῳδὸς, οῦ, ὁ.
lyricus, λυρικὸς, ὴ, ὸν, ut λυρικὴ ποίησις.
lyricus Poeta, μελοποιὸς, οῦ, ὁ, μελικὸς ποιητὴς.

M A.

MAcellum, κρεωπώλιον, ου, τό.
Macer, macilen tus, ἰσχνὸς, ὴ, ὸν, λεπτὸς, ὴ, ὸν, λεπόσαρκος, ος, ον, ἄσαρκος, ος, ον.
Macerare ſa dolora, ἑαυτὸν κάκτειν. Ariſtophanes.
Maceratio, τῆξις, εως, ἡ, ῥάσις, εως, ἡ.
Maceratus, ἐκπαπὰς, άντος, ὁ, ἀκκαβιχὸς, ὸς, ὁ.
Macerio, τοιχίον, ου, τό, περίφραγμα, ατος, τὸ.
Macero, σήπω, λεπτύνω.

Macero, conſumo, tabefacio, διαφθείρω, συντήκω, τήκω, ἰστήκω.
Maceror, tabeſco, ῥᾴθω, διαφθείρομαι.
Machæra, μάχαιρα, ας, ἡ.
Machina belli, μηχανὴ, ῆς, ἡ.
Marhinas machinis opponere, ἀντιμηχανᾶσθαι.
Machina, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
Machinatio, μηχανὴ, ῆς, ἡ, μηχάνημα, ατος, τὸ.
Marhioatio dolota, κάστυμα, ατος, τὸ.
Machinor aſtu militari, στρατηγέω, ῶ, ſequeota infinito.
Machinor, μηχανῶμαί τι ἐπί τινα.
Mecies, λεπτότης, ητος, ὁ, ἀτροφία, ας, ἡ.
Macilentum reddo, ἰσχναίνω, ἰσχνύω, ἰσχνόω, ῶ.
Macileotus, ἀτίμελος, ος, ὁ, ἄσαρκος, ος, ον.
Macieo, macer fio, λεπτύνομαι, σωτήκομαι.
Maſtatio, σφαγὴ, ῆς, ἡ, σφαγιασμὸς, ὁ, ον.
Maſtator, σφαγεὺς, έως, ὁ, ὑποσφαγὶς, έος, ὁ.
Maſtatus, σφαστὸς, ὁ, ὁ, σφαγιαθεὶς, έντος, ὁ.
Maſte virtute, ἄγαν τ' ἀρετῆς.
Maſto, σφάττω, θύω, & θύομαι.
Maſto hoſtias, τραγαίνομαι.
Maſtra, μάκτρα, ας, ἡ, σκάβαστος, ου, ὁ, ἡ ἐ.
Maſtus, a, um, ἐπαφρόθης, ίντος, ὁ.
Macula, probrum, κηλὶς, ίδος, ἡ.
Maculs, στίλος, ου, ὁ, οὐλὶς ίδος, ἡ.
Maculs ſpergere aliquem, προσῤῥαθεῖν τινι ὄνειδος.
Maculatus, στιλωτὸς, ὴ, ὸν, κηλιδωτὸς, ὴ, ὸν.
Maculis rubris diſtinctus, ἐρυθρὸς, ὴ, ὸν, ſeu ἐρυθρίνος, ος, ον.
Maculo, βυσσίνῳ τινὶ, στιλβόω, ῶ.
Maculoſus, βύσσινος, ος, ὁ, στιλωτὸς, ὸν, ἡ.
Madefacio, διύγραίνω, βρέχω, τιτίζω.
Madefactio, διάβρεγμα, ατος, τὸ.
Madefactus, διάβροχος, ος, ον, βεβρεγμένος, ος, ον, ἠγκτὸς, ὴ, ὸν.
Madeſco, διαίνομαι.
Madens imbre, ὀμβρήεις, ος, ὁ, ἄϊμβρος, ος, ον.
Madeo, βρέχομαι, τιτίζομαι, διαίνομαι.
Madidus, διάβροχος, ος, ὁ, καθύγρος, ος, ὁ, ὑγρὸς, ὴ, ὸν.
Mæander, μαίανδρος, ου, ὁ.
Magica, μαγικὴ, ῆς, ἡ.
Magicæ artis peritus, μάγος, ου, ὁ.
Magicus, μαγικὸς, ὴ, ὸν.
Magis, μᾶλλον, ἐπιπλέον, & ἐπιπλεῖον, περισσότερον.
Magis, quam, ποῦ, cum genitivo. ἐπιπλεῖον πρὸ δικαιοσύνης εἰπεῖν, laudare injuſtitiam magis, quam juſtitiam.
Magis, quam par eſt, πλεῖον ἢ δίκαιος.
nihilo Magis, οὐδὲν μᾶλλον.
Magis magiſque, μᾶλλον ἢ μᾶλλον· καὶ μᾶλλον.
Magiſter, παιδότης, ου, ὁ, παιδαγωγὸς, ὁ, ἡ, διδάσκαλος, ου, ὁ ἢ, πρύτανις, ος, ὁ.
Magiſter equitum, ἵππαρχος, ου, ὁ.
Magiſterium, παιδαγία, ας, ἡ, παιδεία, ας, ἡ.
Magiſtralis, διδασκαλικὸς, ὴ, ὸν.
Magiſtratibus obedire, τοῖς ἄρχουσι πείθεσθαι.
Magiſtratu ſe abdicare, ἀπιστῶ τοῦ ἀρχεῖν.
Magiſtratum creare, ἀρχαιρεσιάζω.
Magiſtratum ambire, περιαγείρειν ἀρχεῖα.
Magiſtratarum gerere, ἀρχεῖα ἄρχειν, ἄρχω.
Magiſtratum inire, ἰέναι ἐς τὰ ἀρχεῖα.
Magiſtratus, οἱ ἔχοντες, οἱ ἢ ἐξεστῶτες. pro imperio, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
Magna loquor, μεγαλογορέω, ῶ.
Magnanimitas, μεγαθυμία, ας, ἡ, μεγαλοψυχία, ας, ἡ, μεγαλοφροσύνη, ης, ἡ.
Magnanimus, μεγαλόψυχος, ος, ὁ, μεγαλόθυμος, ος, ὁ, εὐθυμος, ος, ὁ, μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ.
Magnates, μεγιστῆνες, οἱ.
Magnes, μαγνήτης, ου, ὁ, μάγνης, ητος, ὁ.
Magni refert, μέγα φέρει.
Magni æſtimare, τιμᾶν πλείστου.
Magnificio, θαυμάζω τινὰ τ' ἀρετῆς, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnifice, μεγαλοπρεπῶς, μεγαλείως.
Magnifice fantio de me, μεγαλορρημονῶ, ῶ, χαυνόομαι, ῶμαι.
Magnifica de aliquo ſentire, μεγαλοφρονῶ ἐπί τινι.
Magnificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, φιλοτιμία, ας, ἡ, μεγαλαγγία, ας, ἡ.
Magnificentiam oſtanto, ἐπαίρομαι, ἐπαιωρίσμαι, λαμπρύνομαι.
Magnifico, μεγαλύνω, ἐπαίρω.
Magnificus, μεγαλοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐ, μεγαλέφρων, ονος, ὁ, ἡ ἐ, περίφημος, ος, ὁ, φιλότιμος, ος, ὁ, ἡ.
Magniloquentia, μεγαλορρημοσύνη, ης, ἡ, μεγαλαγγία, ας, ἡ.
Magniloquus, μεγαλορρήμων, ονος, ὁ ἡ ἡ.
Magni pendo, περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι.
Magnitudine ea ens, ἀμεγέθης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
Magnitudinis juſtæ qui eſt, σύμμετρος, ος, ὁ.
Magnitudo, μέγεθος, ους, τό.

Magnitudo animi, μεγαλοψυχία, ας, ἡ.
Magnitudo vocis, μεγαλοφωνία, ας, ἡ.
Magnitudo justa, ἐκπώματον μέγεθος.
Magnopere, μάλα, ἀντιβολέτως, λίαν.
Magnus, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, τὸ μέγα.
Magus, μάγος, ου, ὁ.
Majestas, σεμνότ, ῆτ, τὸ, μεγαλειότης, ητος, ἡ, ἀξίωμα, ατος, τὸ, σεμνότης, ητος, ἡ.
cum Majestate, σεμνῶς.
Majestatis læsæ reus, ἀπαγγελίας φεύγων δίκην. Plutarch.
Major, ὁ & ἡ μείζων.
Major natu, πρεσβύτερος, α, ον.
Majorem in modum, μειζόνως.
Majores, οἱ πρόγονοι, οἱ ἄνωθεν.
a Majoribus traditus, παραδεδομένος, η, ον.
Majus, μᾶλλον, ον, ὁ, ὑπερφερές, ἐστ.
Mala, ας, σιαγών, όν, ἡ, παρειά, ᾶς, ἡ.
Mala fide ago, ῥᾳδιουργέω, ῶ.
Male, κακῶς, φαύλως.
Male agi cum aliquo, πράττειν κακῶς, δυσχεῖν.
Male audire ab aliquo, κακῶς ἀκούειν ὑπό τινος.
Male facere alicui, ποιεῖν τινα κακῶς.
Male habere, ἀβρώστως, κακῶς ἔχειν.
Male loqui de aliquo, κακῶς λέγειν τινά, λοιδορεῖν τινα.
Male mereor de te, κακῶς ποιῶ σε.
Male opto tibi, κακῶς ἀρῶμαί σοι.
Maledica lingua, κακὴ γλῶττα.
Maledice, κακηγόρως.
Maledicentia, κακηγορία, ας, ἡ, δυσφημία, ας, ἡ.
Maledico, βλασφημέω λέγω τινί, & κακά τινος· κακολογέω τινά.
Maledicta ingero, κυδάζω, & κυδάζομαι.
Maledictis incesso, κερτομέω, ῶ, ὀνειδισμία, ῶν.
Maledictis obnoxius, δεινεύς, ῆ, ύ.
Maledictum, λοιδορία, ας, ἡ, κακηγορία, ας, ἡ, βλασφημία, ας, ἡ, κερτόμιον, ου, τὸ.
Maledictus, κατάρατος, α, ον, ἐπάρατος, α, ον.
Maledicus, κακόλογος, ου, ὁ, βλάσφημος, α, ον, λοίδορος, α, ον, ὑβριστικός, ῆ, όν.
Malefactum, κακούργημα, ατος, τό.
Malefice, κακούργως.
Maleficium, κακούργημα, ατος, τὸ, κάκωμα, ατος, τό.
Maleficos, κακοῦργος, ου, ὁ, κακοποιός, ὁς, ὁν, ἡ, κακοτέχνος, ου, ὁ, κακοποιός, ῆ, όν.
Maleficus sum, κακουργέω, ῶ, & κακοεργέω, ῶ.
Malevolentia, κακοήθεια, ας, ἡ, δύσνοια, ας, ἡ.
Malevolo animo sum ob veterem injuriam, μνησικακέω, ῶ, δυσμοσικακέω, ῶ.
Malevolus, κακόνους, ους, ὁ, δύσνους, ους, ὁ, ἀσχθής, ές, ῆς ἡ, κακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, ἐ.
Mali depulsor, ἀλεξίκακος, α, ον, λυτήριος, α, ον.
Maligne, κακοήθως.
Maligni mores, δυσκολία, ας, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
Malignitas, κακοήθεια, ας, ἡ, κακότης, ητος, ἡ.
Maligno ingenio præditus, κακοήθης, ες, ὁ, ἡ, ἐ.
Malignus, κακοήθης, ες, ὁ, ἡ, ἐ, κακόηθος, ος, ον, κακότροπος, α, ον.
Malis afficior, κακοπαθέω, ῶ.
Malis exerceor, πάλλομαι, πάλλεσθαι, ῶ, πάλλομαι, & πάλλεσθαι, ῶ.
Malis frangor, κακόομαι.
Malis succumbere, κάμνειν, ἔκκαμνειν, λύειν κακῶς συμφοράς.
in Malis verior, εἰμὶ ἐν τοῖς κακοῖς.
Malitia, κακία, ας, ἡ, πονηρία, ας, ἡ, ἐπιβουλία, ας, ἡ.
Malitia carens, ἄκακος, α, ον, ἐ & ἡ, ἀκακοήθης, ες, ὁ.
Malitiose, κακοτέχνως.
Malitiose ago, κακουργέω, ῶ, κακοτροπεύομαι.
Malitiosus, ἐπιβουλος, ος, ον, πανοῦργος, α, ον.
Malleator, ὁ σφῦρα ἐλαύνων.
Malleo ductas, σφυρηλατέω, ῶ, ἐ.
Malleolus, σφύριον, ου, τό.
Malleolus, parvus malleus, σφύριον, α, τό.
Malleolus pedis, σφυρόν, οῦ, τό, & σφύριον, ου, τό.
Malleolus, palmes, μόσχευμα, ατος, τό, μοσχεύσιμον, α, τό.
Malluvium, χωνευτήριον, ου, τὸ, χύτριβον, ου, τό.
Malo, αἱρέομαι, προαιροῦμαι.
Malo hoc quam illud, αἱροῦμαι τόδε μᾶλλον, ἢ τόδε.
Malo te, quam alium, αἱροῦμαί σε μᾶλλον, ἢ ἄλλον. βούλομαί σε, ἢ ἄλλον. Homerus.
malo populum salvum esse, quam perire, βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ὀλέσθαι.
Malorum auctor, causa, origo, ἀρχίκακος, ου, ὁ.
Malorum cumulus, λάσιος, ον, ὁ.
Malorum capers, ἀπειρόκακος, α, ον, ἀκάκητος, ον, ὁ, ἐ & ἡ.
Malorum Ilias, ἰλιὰς κακῶν.
Malorum tolerantia, ἀλεξικακία, ας, ἡ.
Malorum depulsor, ἀλεξίκακος, ου, ὁ.

Malva, μαλάχη, ης, ἡ.
Malum, μῆλον, ου, τὸ.
Malum cotoneum, κυδώνιον μῆλον.
Malus cotonea, μηλέα κυδωνία.
Malum sylvestre, ἀγρίομηλον, ου, τό.
Malum citreum, κεδρόμηλον, ου, τὸ, κίτριον μῆλον.
Malum punicum, ῥοιά, ᾶς, ἡ, ῥοιά, ᾶς, ἡ.
Malum substant. pro afflictione, πολυπημία, ας, ἡ, δυσὸς, ᾶ, τό.
Malum, interjectio, ῥοῦ· ῥοῦ τοῦ κακοῦ.
Malum consilium, κακοβουλία, ας, ἡ, κακὴ βουλή. κακοφρασία, ας, ἡ.
Malus, μηλέα, ας, ἡ.
Malus in navi, ἱστός, οῦ, ὁ.
Malus, pomum, μηλέα, ας, ἡ, μῆλις, ίδος, ἡ. μῆλον etiam ad pomum arborem significandum transfertur a Maximo Tyrio.
Malus punica, ῥοιά, ᾶς, ἡ, & ῥοιά, ᾶς, ἡ, σίδη, ης, ἡ, quod significat etiam malum punicum.
Malus, improbus, κακός, ὴ, ὁ, φαῦλος, α, ον, κακοεργος, α, ον, πονηρός, ὰ, όν.
Malus fio, δυσκακέω.
Malus sum sponte, & de industria, βουλοκακέω, ῶ.
Mamilla, μαζός, οῦ, ὁ, στῆθος, ους, τό.
Mamma, μαζός, οῦ, ὁ, μαστός, οῦ, ὁ, θηλή, ῆς, ἡ, στῆθος, ους, τό.
Mammam præbere, ἐπέχειν τὸν μαστόν.
Mammosus, μαστώδης, ους, ὁ, & ἡ.
Manceps, ἀργολάβος, ου, ὁ· τελωνάρχης, α, ὁ, ἀρχιτελώνης, α, ὁ.
Mancipario, ἀνδραποδισμός, οῦ, ὁ,
Mancipator, ἀνδραποδιστής, οῦ, ὁ.
Mancipatus, ἰωβρακοδεσμώτος, ου, ὁ, κατειλημμένος, ου, ὁ.
Mancipo, ἀνδραποδίζω, & ἀνδραποδίζομαι, ἐξανδραποδίζομαι.
Mancum reddo, χωλόω, χολόω, ῶ.
Mancipium, κτήνεσθαι, α, τὸ, ἀργυρώνητος, ου, ὁ.
Meacipo, ἀνδραποδίζω, & ἀνδραποδίζομαι.
Mancus, πηρός, οῦ, ὁ, πηρωθείς, έντος, ὁ, κυλλός, ὴ, όν.
Mandata facere, τὰ προσταττόμενα ποιεῖν.
Mandativus, ἐπισκλητικός, ὴ, όν.
Mandatum, πρόσταγμα, ατος, τὸ, ἐντολή, ῆς, ἡ.
Mandibula, γνάθος, ου, ὁ.
Mando, as, committo, παραθήσω, ἐπιτρέψω, παραδίδωμί τινί τι· jubeo, ἐντέλλομαί τινι· προστάττω.
Mando, is, ere, μασσάομαι, ἐσθίω.
Maadra, μάνδρα, ας, ἡ.
Mandueatio, μάστησις, εως, ἡ, sive μάστησις, εως, ἡ.
Mauduco, μασσάομαι, τοῦμαι, ἐσθίω.
Mane, πρωΐ, ὁ τῇ ἠῶθεν.
summo Mane, μάλα ἠῶθεν, Homerus. ἠῶθεν ἀθρόως, πρωϊαίτατα.
de Mane, a mane diei, πρωΐθεν.
a Mane ad vesperam, μέχρι δείλης ἐξ ἠῶθεν.
Mane, & vesperi, πρωΐ, & δείλης.
Maneo, μένω παρά τινι, apud aliquem: pro expectare ἐπιμένω τινί, προσδοκάω, ῶ.
Manes, manium, οἱ νέκυες, αἱ ψυχαὶ τῶν νεκρῶν.
Mango, κάπηλος, ου, ὁ, κομμωτής, οῦ, ὁ.
Mangonium, μαγγανεία, ας, ἡ.
Mangonizo, μαγγανεύω.
Manibus ambabus, ἀμφοῖν χεροῖν, ἀμφοτέραις χερσί, & ἀμφοῖν, ἀμφοτέραις, omisso nomine χείρ.
Manibus dexter, & agilis, δεξίχειρος, α, ον, ἐξύχειρ, ειρος, ὁ, ἔξυχος, ειρος, ὁ.
Manibus operor, χειμάζω, ῶ.
Manibus quæstum faciens, χειρώνης, α, ὁ, χέρης, ητος, ὁ, & ἡ.
e Manibus emittere, labi finere, cum neglecto, παραπροΐεσθαι.
e Manibus dimittere, ἀφίεσθαι, χερσὶ μεθιέναι, vel ἐκ χειρῶν.
in Manibus habere, μετὰ χεῖρας ἔχειν, πρόχειρον ἔχειν.
in Manibus qui versatur, ὑποχείριος, ος, ον, πρόχειρος, ος, ον.
Manica, χειρίς, ίδος, ἡ.
Manicata tunica, χειριδωτός, ὴ, όν, vel χειριδωτὸς χιτών.
Manicatus, χειριδωτός, ὴ, όν.
Manifestatio, ἔκφασις, εως, ἡ, ἐξεγκάλυψις, εως, ἡ.
Manifesto, δηλόω, ῶ, φανερόω, ῶ.
Manifesto, adv. σαφῶς, φανερῶς.
Manifestus, δῆλος, α, ον, φανερός, ὰ, όν, ἔκδηλος, ος, ον, σαφὴς, ὲς, ὁ, περίφανος, ος, ον, τρανὴς, ὲς, ὁ.
Manipularis, λοχίτης, ου, ὁ.
Manipulatim, κατὰ στίφος, στιφηδόν.
in Manipulos colligo, ἐμανδάλω.
Manipulus, δράγμα, ατος, τὸ, κάκωμα, ας, ἡ.
Manipulus militum, λόχος, ου, ὁ, στίφος, ους, ὁ.
Manna, μάννα, ης, ἡ, ἀκανθαλὶ, ίτος, τό.
Mano, as, avi, ἐκρεῖν, προρρεῖσθαι, βρύω,

Man-

Manſio, μονή, ῆς, ἡ, διαμονή, ῆς, ἡ.
Manſiones viatorum, ἐπαγγαί, αἱ, ϛαθμοί, οἱ.
Manſuefacio, πρᾶον ἵππον, equum. ἡμερόω, ῶ, πθαραδίδω.
Manſuefactio, ἐξημέρωσις, εως, ἡ.
Manſuefactu difficilis, δυσημερωτος, α, ὁ.
Manſuefio, πθαραδίδωμι, ἡμερόω.
Manſuefeo, πθαραδίδομαι.
Manſuetam cervicem habens, πρηΰτονος, οντος, ὁ.
Manſuete, πρᾴως, ἡμέρως.
Manſuetudo, πρᾳότης, ητος, ἡ, ἡμερότης, ητος, ἡ.
Manſuetus, cicur, χειροῆθος, εος, ὁ, ἥμερος, α, ὁ, ἡμερόθυμος, ον, ὁ, πτίλος, α, ὁ, πθαραδοτός, ή, ὁ, & πθαστός, ή, ὁ, ἡ, χείριος, α, ὁν.
Manſuetus, mitis, placidus, ἤγκυος, ῆ, ὁ, χειρόθυμος, εος, ὁ, ἥμερος, α, ὁ, μαλίχιος, α, ὁ, μαλίχιος, α, ὁ, ἡ, πρᾶος, α, ὁ, & πρᾷος, ᾶ, ὁ, πρᾴος, εος, ὁ.
Manſuetus, πρᾶος, α, ὁ, ἥμερος, α, ὁ ἐ ἡ. ητος, α, ὁ, ὕστυχος, α, ὁ, ἡμαιὸς, εος, ὁ ἐ ἡ, ὑπακὸς, όος, ὁ, ἐ ὁ.
Mantica, πήρα, ας, ἡ. βαλάντιον, ου, τό.
Mantile, χειρόμακτρον, α, τό.
Manu carens, ἄχερ, ἄχερος, ὁ, ἀχερής, έος, ὁ, ἡ.
Manuductio, χειραγωγία, ας, ἡ.
Manu factus, χειροποίητος, ου, ὁ, χειροποίητος, ου, ὁ.
Manu fortis, βριμόχειρ, ιρος, ὁ.
Manu propria, αὐτοντεί, αὐτοχειρία, αὐτοχειρί, ἰδιοχείρως.
Manu propria exaratum ſcriptum, αὐτόγραφον, α, τό, ἰδιόχειρον, α, τό.
ex Manu divinans, χειρόμαντις, εως, ὁ.
Manu duco, χειραγωγέω, ῶ.
da Manu in manum, διὰ χειρῶν.
io Manu, id eſt, poteſtata eſſe, διὰ χειρὸς εἶναι.
Manualis, γναλὸς, ὴ, ὁ.
Manubiæ, τὰ λάφυρα, σκῦλα, τά.
Manubrium, λαβή, ῆς, ἡ, κώπα, ης, ἡ.
Manufactus, χειροποίητος, ου, ὁ.
Manumiſſio, ἀπολύθερωσις, εως, ἡ.
Manumiſſor, ἀπολυθερωτὴς, ῆ, ὁ.
Manumiſſus, ἄφετος, α, ὁ, ἀπολύθερωθὲς, όντος, ὁ.
Manomittere, ἀπολύθερόω, ἀνίημι τινα.
Manus, χὴρ, ῥὸς, ἡ.
Manus, copiæ, σύνταγμα, ατος, τό, χὴρ, ωρός, ἡ.
Manus inſtructa, συγκρότημα, ατος, τό.
Manus, ſcriptura, χὴρ, ωρός, ἡ.
Manus injectio, ἐπίληψις, εως, ἡ.
Manus ſupinæ, χῆρος ὑπτίας.
Manus injicere, ἐπιχειρῶ, cum dativo, & accuſativo. ἐπιβάλλω τινὶ τὰς χεῖρας.
Manus ſibi afferre, προσφέρω ἑαυτῷ χεῖρας.
Manus collidere, plaudere, κρούω χεῖρας, συγκρούω.
Manus conſerere, συνάπτω τὰς χεῖρας, Plutarchus. συνάπτω τινὶ μάχην, προσμιγνύω, & προσμιγνύομαι, συμπλέκεθαι, συμβάλλεθαι, προσφέρεθαι. μιγνύω δὲ δαί. συμβάλλειν πρός τινα, & τινί, manus conſerere cum aliquo.
Manus pulcras habens, καλλίχειρ, ιρος, ὁ.
Manus ſupplices porrigere, πτείνω, & προΐσχω τὰς χεῖρας, ecl τὰ χέρα.
Manus tollere ad cœlum, χεῖρας αἴρω. vel ἐς αἰθέρα χεῖρας ἀείρω, Poetice.
in Manus cadere, εἰς χεῖρας πεσεῖν, & Poetice ἐν χερσί.
in Manus ſumere, λαμβάνω εἰς τὰς χεῖρας, αἴρω χερί, ἐγχειρῶ.
in Manus tradere, δίδωμι εἰς χεῖρας.
per Manus tradere, διαδίδωμι.
quaſi per Manus traditam accipere, παραλαμβάνω.
Manuum impoſitio, χειροθεσία, ας, ἡ.
per Manuum impoſitionem accipio, χειροθετέομαι. Conc. Nic.
manuum conſertio, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.
in manus ſumo, ἐγχειρίζομαι.
manus conferere, συμβάλλειν πρός τινα, & τινι.
mapalia, καλύβαι, αι, σκηνίδια, τὰ.
mappa, ἐνδύς ἀπτηκτόζωσις, χωρόμακτρον, ου, τό.
marceſco, παραμαίζω, μαραίνομαι.
marcidus, πτωρὸς, ὁ, ἡ, μαραπωδὴς, ους, ὁ, ἐ ἡ.
mareor, μάραμος, εος, ὁ, σῆψις, εως, ἡ, λύθεργος, α, ὁ.
mare, ἅλς, ἁλὸς, ὁ, ἄντλος, ὁ, ὁ, θάλασσα, ης, ἡ, & θάλαττα, ης, ἡ. λίμνη, ης, ἡ, πολαγος, εος, τό, πόντος, ὁ, ὑγρὰ, ᾶς, ἡ, ὕδωρ, ατος, τό, ὑγρὰ πλάθος.
mare reciprocum, πλοδίαυλος θάλασσα.
mare trajicio, διαπορθμεύω.
per mare curro, πλοπορθμεύω, ῶ, & πλοπορθμεύω.
mare, θάλασσα, ης, ἡ, ἅλς, ης, ἡ, πόντος, ου, ὁ.
margarita, μαργαρίτης, ου, ὁ.
margines fluvii, χάλαι ποταμῶ.
margo, παράπτεδον, ου, τό, χεῖλος, εος, τό.
mari adjacens, ἁλίτονος, ος, ὁ, ἡ, ἐγχιθάλασσος, α, ὁ, ἁλιτέρμων, ονος, ὁν.
mari ejectus, ἁλίζωος, α, ὁ, ἀμφιθάλασσος, ου, ὁ, ἀμφίκλυς, υ, ὁ, ἁλισθρὼξ, α, ὁ ἐ ἡ.
mari imperans, ἁλιεύων, οντος, ὁ, ποντομέδων, οντος, ὁ.
in mari vexatus, ἁλίτροπος, α, ὁ, ἡ, ἁλίτροπος, α, ὁ.
MARIA, ἡ Μαρία, indecl. Μαρία, ας, ἡ, Θεοτόκος, ου, ἡ, ἀμπρόθητος, α, ὁν.
mari ſe committere, πλεῖν, θαλαττοπορῆσαι.
marinus, θαλάσσιος, α, ὁ, πόντιος, α, ὁ, ἅλιος, α, ὁ, πελάγιος, α, ὁ, ἁλίτης, α, ὁ.
maris fremitus, ὀρυγὴ, ἠχὼς, ἡ, φρίκη, ης, ἡ.
maris imperio potior, θαλασσοκρατῶ, ῶ.
Maris inexpertus, ἀθαλάσσευτος, α, ὁ, ἀπειροθάλασσος, ον, ὁν.
Maris æſtus, πλημμυρὶς, ίδ-ος, ἡ.
Maris dominus, θαλαττοκράτωρ, ορ-ος, ὁ.
Mariſca, σῦαι, ας, τά.
Mariſcous, ἑλώδης, ες-ος, ὁ, ἁλίπυτ-ος, ος, ὁ.
Marita, γαμέτης, ίδ-ος, ἡ.
Maritalis, γαμικὸς, ἡ, ὁ.
Maritimus, ἐπιθαλάττ-ος, ος, ὁ.
Marito, συνοικίζω, ἀνδρὶ συζεύγνυμι.
Marito careos, ἀνανδρ-ος γυνή. cui opponitur ὕπανδρ-ος.
Maritus, ἀνὴρ, ἀνδρ-ος, & δμὼς, ὁ, ἀκοίτης, α, ὁ, γαμέτης, ου, ὁ.
Marivagus, ἁλιπλαγὴς, ἴδ-ος, ὁ, ἁλίπλαγκτ-ος, α, ὁ, θαλασσόπλαγκτ-ος, α, ὁ, ἁλισφρὼς, ἴδ-ος, ὁ, ἁλίφρων, τ-ος, ων, ὁ, ἁλίδρομ-ος, ος, ὁ, ὑπαλίφρων, τ-ος, ων, ὁ.
Marmor, μάρμαρ-ος, α, ὁν.
Marmorarius, μαρμαργλύφ-ος, α, ὁν.
Marmoreus, μαρμάρε-ος, ος, ὁν.
Marra, μάδαρον, ου, τό, & μαῖρον, ου, τό.
Mars, ἄρης, ε-ος, vel ν-ος, ὁ· ἐνυάλι-ος, α, ὁν.
Mars ancepa, ἐγχείμαλ-ος μάχη.
Marſupium, μαρσύπιον, ου, τό, βαλάντιον, ου, τό.
Marte æquo, ἀντιπάλῳ, ἀντιπάλῃ, ἰσοπαλῶς.
Marte aperto pugnare, ἐξυμαχίαν ποιεῖσθαι.
ancipiti Marte, ἀγχιμάλ-ος μάχης γενομένης.
Martius, & Martialis, ἀρήϊ-ος, ον, ὁ, ἀρήι-ος, ος, ὁν.
Martius campus, ἄρειον πεδίον.
Martius menſis, μαιμάχιος, ὁ, μάρτ-ος, ου, ὁ.
Martyr, μάρτυρ, υρ-ος, ὁ.
Martyrium, μαρτύριον, ου, τό.
Mas, maris, ἄρσην, ον-ος, ὁ, & ἄρσεν, εν-ος, ὁ.
Maſcula facies, ἀρρενωπὸ, ῆ, τό, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
Maſcule, ἀρρενωδῶς.
Maſculinum genos, τὸ ἀρρενικὸ γέν-ος. fœmineum genus, γέν-ος τὸ θῆλυ.
Maſculus, ἄρρην, εν-ος, ὁ, ἄρσην, εν-ος, ὁ.
Maſſa, μᾶζα, ης, ἡ, ὄγκ-ος, ου, ὁ· φύραμα, ατ-ος, τό.
Maſtiche, μαστίχη, ης, ἡ.
Maſtigia, μαστιγίας, α, ὁ, μαστίγων ἄξ-ος.
Maſtix, μάστιξ, γος, ἡ.
Mater, μήτηρ, έρ-ος, ρὸς, ἡ, τοκάστρα, ης, ἡ.
Mater matarum, μητομήτωρ, ορ-ος, ὁ, vel rectius μητομήτης, ορ-ος, ὁ.
Matercula, μητρύλλιον, ου, τό, μητρίδιον, ου, τό.
Materfamilias, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
Materia, ὕλη, ης, ἡ. pro argumento, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποκείμενον, ου, τό.
Materia, argumentum operis alicujus, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποθήκη, ης, ἡ, τὸ ὑποκείμενον, ου.
Materialis, ὑλικὸς, ὴ, ὁ, κεφαλ-ος, α, ὁν.
Materiam ſcribendi mihi ſumo, ὑποτίθεμαι.
Materni affectus, στοργὴ τῆς. Io Sacris literis.
Maternus, μητρικὸς, ἡ, ὁ, μητρῶ-ος, α, ὁν.
Materterá, ἡ μητρὸς ἀδελφὴ, θεία πρὸς μητρός.
Mathematicæ diſciplinæ, μαθήματα, τά.
Mathematice, μαθηματικῶς.
Mathematicus, μαθηματικὸς, ἡ, ὁ.
Matre carens, ἀμήτωρ, ορ-ος, ὁ, ἐ ἡ.
Matricida, μητροκτόν-ος, α, ὁν.
Matrimonialis, γαμικὸς, ὴ, ὁ.
Matrimonio jocti, οἱ δεσμοὶ τῆ γάμε συνεζευγμένοι.
Matrimonium, συζυγία, ας, ἡ, ἐπιγαμία, ας, ἡ, γάμ-ος, ου, ὁ, συνοικέσιον, ου, τό.
in Matrimonium accipere, ἄγεσθαι cum accuſatico. ἄγεσθαι γυναῖκα, ducere uxorem.
Matrimonium contrahere, συνάπτειν γάμον.
in Matrimonium collocare, εἰς γάμον διδόναι.
Matris frater, μητρὸθελφ-ος, ου, ὁ.
Matrona, οἰκοδέσποινα, ης, ἡ.
Matronalis, γυναικῶ-ος, α, ὁν.
Matruelis, ὁ ἀνεψιὸς ἐκ μητρὸθελφῆς.

Mat-

Matra, φημός, ῦ, ὁ.
Matola, σκαφίον, ε, τό, ἀμίς, ίδ-, ἡ, ἀρπεζίς, ίδος, ἡ.
Matura ætas, ὡρία ἡλικία.
Maturatio, πίεσις, εως, ἡ.
Maturatio, festinatio, σπουδή, ῆς, ἡ.
Maturatus in arbore, δρύπεψ, πεπ-, ὁ, ἡ ἡ.
Maturè, ὡρίως.
Matureſco, πεπαίομαι, πεπαίζω.
Maturitas, πέπωσις, σεως, ἡ, ὡμότης, ητ-, ἡ.
ad Maturitatem perduco, ὀπωρίζω, πεπαίω, τελεσφορέω, ῶ.
ad Maturitatem pervenio, hoc eſt, adoleſco, ὑβρίομαι.
Maturo, πεπαίω π, ὀπτίζω, πέπτω.
Maturo, feſtino, ἐπείγω, & ἐπείγομαι, κατεπείγω.
Maturus, πέπειρ-, ε, ὁ, ὡραῖ-, ᾶ, ὁ.
Maturus, tempeſtivus, πρόϊ-, ε, ὁ, πρωΐ-, ε, ὁ, & πρῖ-, ε, ὁ, πρίμ-, ε, ὁ, ὡραῖ-, ε, ὁ, ὡραῖος, ᾶ, ὁ, ὡρίμ-, ε, ὁ.
Matuta dea, Λεύκοθέα, ας, ἡ.
Matutino tempore, τὸ ὀθρινόν, ὄρθριον.
Matutinum tempus, τὸ ἑῷθινόν, πρωΐ.
Matutinus, ἑῷθινός, ἡ, ὁ, πρωϊνός, ἡ, ὁ, ὀρθρικός, ἡ, ὁ.
Mavortius, ἐνυάλιος, ε, ὁ.
Maxilla, σιαγών, όνος, ὁ, γνάθος, ε, ἡ.
in Maxillas percutere, γναθίζω, εἰς γνάθους τύπτω.
Maxime, admodum, plurimum, præcipue, ἐξ' ἥκιστα, μάλιστα, τὰ μάλιστα, μάγιστα, πλεῖστα, πλεῖστα, ὡσπερεῖ.
Multo maxime, πολλῷ μάλιστα.
Maxime, adverb. affirmandi, μάλιστα, μάλιστά γε, σφόδρα, σφόδρα γε.
Maxime ſi, præſertim ſi, ἄλλως τ' εἰὰν ἄλλως κᾆ, cum ſubjunct.
quam Maxime poſſum, pores, &c. ἡ μάλιστα δύνατόν.
Maximi faciendus ab omnibus, ἄξιος πλείστ πάντ.
Maximopere, σπουδαιότατος.
Maximus natu, πρεσβύτατος, η, ὁ. πρεσβύς, maximus natu ſum.
Maxime, μάλιστα.
Maximus, μάγιστος, η, ὁ.
Maza, μάζα, ης, ἡ, φύραμ-, ατος, τό, μάζειν, ῶ, mazas ſubigo.

M E.

Me, ἐμέ, μέ.
Me ipſum, ἐμαυτόν.
Mea quidem ſententia, κατ' ἐμὲμὲ γοῦμαι.
Meapte cauſa, ἐμαυτοῦ ἕνεκα.
Meatus, πορεία, ας, ἡ, πόρος, ε, ὁ.
Meatus ſubterraneus, σύριγξ γῆς, ἐμβολή, ᾶς, ἡ.
Mecaſtor, νὴ τὸν κάστορα.
Mechanica ars, βαναυσία, ας, ἡ.
Mechanicum opus, βαναυσεργία, ας, ὁ.
Mechanicus, δεξιοχειροβίωτος, ου, ὁ, μηχανικός, ῆ, ὁ.
Mecum, μετ' ἐμοῦ, μετ' ἐμέ.
Mecum cogito, συμπροβάλλομαι, ἐμοὶ, συμοῦ, ῶ, & συμβάλλομαι, ἐμοὶ.
Medela, ἰατρεία, ας, ἡ, ἴασις, σεως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ.
Medelam adhibeo, ἀκεσιάζω.
Medendi peritus, ἰατρικός, ῆ, ὁ, ἀκεσικός, ῆ, ὁ.
Medeor, ἰάομαί τινι, ἰατρεύω, θεραπεύω, ἀκέομαι, ἄμαι, ἀλθαίνω.
Media nocte, μέσην νυκτῶν.
Mediaſtinus, μεσαῖλιος δῆλος.
Mediator, μεσίτης, ου, ὁ.
Mediator ſum, μεσιτεύω.
Medica ars, πωλικτίνη, ης, ἡ, ἰατρικὴ, ῆς, ἡ, ſubaudi τέχνη.
Medicabilis, ἰάσιμος, η, ὁ, ἰατρευτός, ῆ, ὁ.
Medicam manum admoveo, χειρουργέω, ῶ.
Medicamen, & medicamentum, φάρμακον, ου, τό, ἄκεσις, εως, ἡ, ἴασις, εως, ἡ.
Medicamenta præſentiſſima, ἀμεσικὰ φάρμακα.
Medicamentarius, σκορδικόπης, ητος, ὁ, φαρμακοπώλης, ου-, ὁ, ἡ ἡ.
Medicina, ἰατρική, ῆς, ἡ, ἴασις, εως, ἡ, ἄκεσις, εως, ἡ.
Medicinæ ſtudioſus, φιλίατρος, ου, ὁ.
Medicinalis, ἰατρικός, ῆ, ὁ.
Medico, & medicor, ἰατρεύω τινί.
Medicorum more, ἰατρικῶς.
Medicus, ἰατρός, ῆ, ὁ, ἄκεσις, ῆ, ὁ, θεραπευτής, ῆ, ὁ, ἰατρότεχνος, η, ὁ.
Medicus equorum, ἱππίατρος, η, ὁ.
Medicus jumentorum, κτηνίατρος, η, ὁ.
Medicus, ἴατρος, ου, τό, μεσότης, ητος, ἡ.
Medimnus, μέδιμνος, η, ὁ.
Medio carens, ἄμεσος, η, ὁ, ἡ ἡ.
Medio ire, μέσον τέμνω.
e Medio, μεσίζω, μεσεύω, ἐκπεδάω.
in Medio, ἐμπεδάω, μεσεύω, ἐν μέσῳ, ἐπὶ μέσον, κατὰ μέσον. Poetice ἐμφρίς.

fius Medio, ἀμέσως.
e Medio tollere, ἀφανίζω, ἀπεκτόνω.
in Medio, ἐπὶ μέσον, κατὰ μέσον.
Mediocris, μέτριος, α, ὁ, ἐπιεικής, έος, ὁ, ἡ ἡ.
Mediocris fortunæ qui eſt, διάμεσος, η, ὁ.
Mediocritas, μέσον, ου, τό, μετριότης, ητος, ἡ, μεσότης, ητος, ἡ.
Mediocriter, μετρίως, ἐπ' ὀλίγον, μέτριος.
Meditabundus, σκοπός, ῆ, ὁ, ἐπὶ φροντίδων.
Meditare, ἐπιμελῶς.
Meditatio, μελέτη, ης, ἡ, μελέτημα, ατος, τό, θεωρία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ, σκέμμα, ατος, τό.
Meditatiooi deditus, μελετηκός, ῆ, ὁ.
Mediterraneus, μεσόγαι-, α, ὁ, μεσόχθων, ον-, ὁ.
Meditor, μελετάω, ῶ, σκέπτομαί π, φροντίζω, μεριμνάω, ῶ.
Meditor fraudes, δολοφρονέω, ῶ.
Meditullium, μεσοίχιον, ου, τό.
Medium complector, μεσοπαλεύω, ῶ.
Medium, ſeu per medium ſeco, μεσοτομέω, ῶ.
in Medium adduco, ἀνάγω, εἰς τὸ μέσον ἄγω, aut πρόσγω, aor ἤγαγον.
in Medium prodire, εἰς μέσον πορεύομαι, παρέρχεσθαι, πορεύομαι.
in Medium affero, εἰσφέρομαί π, ἀναφέρομαι, παρεισφέρω.
Medium, τὸ μέσον, τὸ μεταξύ, μεσότης, ητ-, ὁ.
Medius, μέσ-, η, ον, μεταίτατ-, η, ον.
Medius inter aliquos, μέσ-, η, ον, διάμεσ-, η, ον.
Medius fidius, νὴ τὸν ἡρακλέα, νὴ Δία, vel in negando, μὰ Δία.
Medulla, μυελός, ῦ, ὁ, ἐντεριάν, ος, ἡ.
Medullitus, ἐκ τῶν μυελῶν.
Medullolus, μυελώδης, ες-, ὁ.
Mego, ἀνέω, ῶ.
Mel, mellis, μέλι, ιτ-, τό.
Melancholia, μελαγχολία, ας, ἡ.
Melancholia laboro, μελαγχολάω, ῶ.
Melancholicus, μελαγχολικός, ῆ, ὁ.
Melior, ἀμείνων, ον-, ὁ, κρείττων, ον-, ὁ, βελτίων, ον-, ὁ.
Meliorem reddo, μεθαρμόζω, & μεθαρμόζομαι, βελτίω, ῶ.
Melius, ἄμεινον, ονος, τό.
Melius & optabilius eſt, αἱρετώτερον, ου, τό.
Meliuſcule habet, κακῶς τι ἄμεινον ἔχει.
Melle coodio, μελιτόω, ῶ.
Melleam vocem edens, μελίγηρυς, υν-, ὁ.
Mellificario, μελιτεργία, ας, ἡ.
Mellificium, μελιτοποίημα, ατος, τό, μελιτεργία, ας, ἡ.
Mellitus, μελιτώδης, ες-, ὁ, ἡ ἡ.
Melos, μέλ-, ος-, τό.
Membra pulera habens, εὐγλαώγυος, η, ὁ, ἡ ἡ.
Membrana, ὑμὴν, ένος, ὁ.
Membranaceus, ὑμενώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ, ὑμένος, η, ὁ.
Membraneus, ὑμένιος, η, ὁ, περγαμηνός, ῆ, ὁ.
Membraoula, ὑμένιον, ου, τό.
Membratim, κατὰ μέλη, μεληδόν.
Membris omnibus conſtans, πάμμελής, έος, ὁ, ὁλομελής, ές, ὁ, ὁλομελής, ίος, ὁ, ἡ ἡ.
Membris omnibus valens, λυσιμελής, έος, ὁ.
Membrorum apta compoſitio, συναρμογία, ας, ἡ.
Membrorum diſſolutio, & luxatio, λυσιγύη, ας, ἡ.
Membrum, μέλος, ους, τό, κῶλον, ου, τό, μέρος, ους, τό.
Membrum periodi, κῶλον, ου, τό.
Memet, ἐμαυτόν.
Memini, μέμνημαί τινος, ἀναμέμνημαι, μνημονεύω, μνήμων ἐμί.
ſi bene Memini, εἰ μνῶ.
Memor, μνήμων, ονος, ὁ, μνημονικός, ῆ, ὁ.
Memor ſum injuriæ, μνησικακέω, ῶ, δυσμνησικακέω, ῶ.
Memor ſum beneficii tui, μνημονεύω σοι τῆς χάριτος. ἀπομνημονεύω σοι τὴν χάριν.
Memorabilis, ἀξιόμνηστος, η, ὁ, ἀξιόλογος, η, ὁ, μνημονευτός, ῆ, ὁ.
Memorandus, μνημονευτέος, α, ὁ.
Memoratu dignus, ἀξιόλογος, η, ὁ.
Memoria, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, μνημοσύνη, ης, ἡ.
hue ecs Memoria jam excidit mihi, τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἤδη μοι τὸν νοῦν διέρυγε. Lucian. in proem.
Memoria excido, κατανεύομαι, ῦσμαι.
Memoria noſtra, ἐπὶ τῶν ἡμετέρων γενεᾶς.
Memoria repeto, ἀνακαμβάνω εἰς μνήμην, & εἰς τὸν νοῦν.
Memoria valens, μνημονευτικός, ῆ, ὁ, πολυμνήστωρ, ορος, ὁ, πολυμνήμων, ονος, ὁ.
Memoria dignum eſſe, τῆς μνήμης ἄξιον εἶναί π.
Memoria teneo, ἐκ μνήμης ἔχω.
ſanctæ Memoriæ vir, ὁ τῆς ὁσίας μνήμης.
Memoriæ mandare aliquid, μνήμῃ παραπιθέναί π.
Memoriæ prodere, διδόναι τῷ λόγῳ, παραδιδόναι εἰς μνήμην.

Me-

Memorialis liber, τὸ ὑπομνηματικὸν βιβλίον, τὸ ὑπομνηματισμοῦ τος.
Memoriam alicujus abolère, ἀίσσω, διαίσσω, ἐξαίσσω, cum accuſativo.
in Memoriem reduco, ἀναμιμνήσκω.
in Memoriam revoco, ἀναμιμνήσκω τι, μνησθῆναι ποιῶ.
Memoritar dicere, ἀπὸ στόματος ἐπῶ, ἀπὸ μνήμης ἐπῶ, ἀπὸ γλώσσης ἐπῶ.
Memoro, pro narrare, λέγω, ἱστορέω, ῶ, διηγέομαι, οῦμαι, ἀναμιμνήσκω.
Menda, & mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τὸ.
Mendacii note, ψεῦσμα, ατος, τὸ.
Mendacium, ψεῦδος, εος, τὸ, ψευδολογία, ας, ἡ.
Mandaciorum emeoe, φιλοψεύδης, ους, ὁ.
Mendacium dico, ψεύδω, ῶ, ψευδηγορέω, ῶ.
Mendax, ψεύστης, ου, ὁ, ψευδόλογος, ου, ὁ.
Mendica, προσαίτης, ου, ἡ.
Mendicatio, προσαίτησις, εως, ἡ.
Mendicitee, πτωχία, ας, ἡ.
ad Mendicitetem redigo, πτωχίζω. κατα πτωχεύομαι, ad mendicitetem redigor.
Mendico, πτωχεύω, ἐπαιτέω, ῶ, ἐ.
Mendicue, πτωχός, ῆ, ὁ, ἐπαίτης, ου, ὁ.
Mendicus ſum, πτωχεύω.
Mendoſa, ἐξαμαρτηματώδης.
Mendoſus, πλημμελὴς, ἐος, ἑ, ὲ ἡ, ψευδὴς, ἐος, ὁ, ὲ ἡ.
Mendum, πταῖσμα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, πλημμέλημα, ατος, τὸ.
Menſa, νέος, νέα, ὁ, φρὼν, ονὸς, ἡ, γνάμη, ης, ἡ.
Mene ecuta & ſubtilis, λεπτὸς νέα.
Mens ſana, σωφροσύνη, ης, ἡ, & σωφροσύνα, ης, ἡ.
Mena vene, κακοφροσύνη, ης, ἡ.
Menſa, τράπεζα, ης, ἡ.
Manſa frugalis, ὠφελὴς τράπεζα.
Menſa ſublate, ἀράντος τραπέζα.
Menſæ aſſeela, τραπεζεῖς, ῆος, ὁ, ἑστιατοπέζιτης, ου, ὁ.
Menſæ miniſter, ἐλασοῦτης, ου, ὁ.
Menſæ ſecundæ, τὰ ἀκλινῆτικα. τὰ ἐπιδοπίσματα, τὰ ἐπίδειπνα, τὰ ἑστιατοπεζώματα, τὰ ἐπιφορήματα, τὰ τραγήματα.
Menſerius, nummulerius, ἀργυραμοιβὸς, οῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
Menſes muliebres, τὰ καταμήνια γυναικῶν, ἐμμήνιος κάθαρσις.
Menſis, μὴν, μηνὸς, ὁ.
Menſium ſuppreſſio, ἐμμήνων ἐπίσχεσις, ἐπιχὴ ἐμμήνων.
Menſor, μετρητὴς, οῦ, ὁ.
Menſtruus, ἐμμήνιος, ου, ὁ, & ἔμμηνος, ου, ὁ.
Menſura, μέτρον, ου, τὸ.
Menſura ſelia lucrum ceptans, ῥακιολοιχὸς, οῦ, ὁ.
ſine Menſura, ἀμέτρως.
Menſuram excedens, ὑπερμετρος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ὑπέρμετρος, ου, ὁ, ὲ ἡ.
Menſus, demenſus, μετρητὸς, ὴ, ὸν.
Menſalis, τραπεζὴς, οῦ, ὁ.
Mente egito, νοέω, ῶ, οἰνοέω, ῶ, διανοέομαι, οῦμαι, ἐπινοέω, ῶ.
Mente alienete ſum, ἐκφρονέω, ῶ.
Menta captus, ἄνους, ου, ὁ, φρενόομαι, ουμαι, ἡ, φρενίτης, ου, ὁ, φρενήρης, ους, ὁ.
Mente ce ens, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ὲ ἡ, ἄγνωμος, ου, ὁ.
Mente complector, περιέω, ῶ, περιλαμβάνω τῇ διανοίᾳ.
Mente concipio, ἐνοέω, ῶ, & ἔοημαι, προσυπόκειμαι, ῶ, προεννοέω, ῶ.
Mente non conſto, ἐξίσταμαι. ῆς, vel διάνοια ἐξίσταται, non conſtat mens, alienatur, labat.
Mente perpendere, ἐπισκοπῶ τι.
ſane Mentis, adverb. σωφρόνως.
ad Mentem ſenam redeo, ἀνοέω, ἐξανοέω. reduco, σωφρονίζω.
in Mentem quidquid venit, dicere, τὸ εἰκῇ λέγω.
rigidam Mentem habens, σκληρόνους, ους, ὁ.
in Meotem venire, ἐλθὼν ἐπὶ νοῦν τινα.
Mentio, μνεία, ας, ἡ, μνήμη, ης, ἡ, ὑπόμνησις, εως, ἡ.
Mentionem facere elicujus, μνεθλῶμί τινος, & τινα, & περί τινος, μνείαν ποιεῖσθαί τινος.
Mentior, ψεύδομαι, ψευδολογέω, ῶ, ὑποκρίνω.
Mentis agitatio, διάνοια, ας, ἡ.
Mentie alienetio, λοιπλογισμὸς, οῦ, ὁ, ἔκπληξις, εως, ἡ.
Mentis compos noa ſum, κλύσσω.
Mentis terditas, βραδύνοια, ας, ἡ.
Mentis celeritas, ταχύνοια, ας, ἡ.
de Mentis ſtetu dejicio, ἐξίσημι.
Mentis compos ſum, ἐντὸς λογισμῶ εἰμι. σωφρονέω, ῶ.
ſanæ Mentis ſum, σωφρονέω, ῶ, ὑγιαίνω.
Mentie compos, ἔμφρων, ου, ὁ, ἐχέφρων, ονος, ὁ.
Mentia delitium, φρενίτις, ιδος, ἡ.
Mentitor, ψεύστης, ου, ὁ.
Mentum, γένειον, α, τὸ, γνάθος, ου, ἡ, ἀνθερεὼν, ῶνος, ὁ.

Meo, vado, πορεύομαι, βαίνω, διέρχομαι, itidem fleere, ῥέω.
Meo quidem judicio, ἐμοὶ εἴσεται, κατ' ἐμὲ γνώμην.
Meracum vinum, ζωρὸς οἶνος, ἄκρατος.
Meracus, ἄκρατος, ου, ὁ, ζωρὸς, ὸν, ὁ.
Mercatio, ἀγοραστικὴ, ῆς, ἡ.
Mercator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἔμπολος, ου, ὁ.
Mercatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν.
Mercetura, ἐμπορία, ας, ἡ.
Mercturam exercco, ἐμπορεύω, ῶ, & ἐμπορεύομαι.
Mercatus, ἀγορὰς, ᾶς, ἡ, ατος, τὸ.
Mercede conduco, μισθόομαι, οῦμαι, προσμισθόομαι, οῦμαι.
Mercede conductus, ὑπόμισθος, ου, ὁ.
ſine Mercede, ἀμισθί.
Mercedem capio, μισθὸν ἀρνυμαι, μισθαρνέω, ῶ, ἀπομισθαρνέω, ῶ, μισθοφορέω, ῶ, μισθοδοτέομαι.
Mercedem do, ἀναλίσκω, μισθοδοτέω, ῶ.
Mercedem fero, μισθοφορέω τινά τι.
Mercenerius, μισθοφόρος, ου, ὁ, μισθωτὸς, ὸς, ὁ, ὲ ἡ.
Merces, μισθὸς, ὸ, ὁ, μίσθωμα, ατος, τὸ, λύτρον, ὰ, ὸν.
Merces diurna, ἡμερήσιος μισθός.
Merces peregrina, τὰ ἀποφορήματα.
Merces veriæ, γάλγη, ης, ἡ, ῥῶπος, ου, ὁ.
Mercimonium, σκεύασμα, ατος, τὸ, ἀγοράσιμα τὰ, τὰ, ῥῶπος, ου, ὁ, & ῥῶπα, ων, τὰ, φορτία, τὰ, χρῆμα, ατος, τὸ.
Mercium ejectio in tempeſtate, ἀβολὴ, ῆς, ἡ.
Mercor, ἀγοράζω τι παρά τινος, ab aliquo, ἐμπορεύομαι, ὠνέομαι, ῶμαι.
Mercurialis, ἑρμαῖος, ου, ὁ, ſeu ἑρμεῖος, ου, ὁ, ἑρμαϊκὸς, ὴ, ὸν.
Mercurii ſtelle, στίλβων, οντος, ὁ. Ariſtoteles de mundo.
Mercurius, Ἑρμῆς, ῆ, ὁ.
Merde, σκὼρ, τὸ, σκατὸς, in genitivo. κόπρος, ου, ὁ.
Merc, pure, ſine admiſtinne, ἀκράτος.
Merenda, πρόδειπνον, ου, τὸ.
Mereo, & mercor, μισθὸν φέρω, ἄξιός εἰμι, μισθοφορέω, ῶ, μισθαμοιβέω, ῶ.
Mereor, proſtituo me, ἑταιρέω, ῶ.
bene de eliquo Mereri, εὐεργετέω τινα, & τινῶν τινα.
male Mereri, κακῶς ποιῶ τινα.
Meretricia vita, ἑταίρησις, εως, ἡ, ἑταιρισμὸς, οῦ, ὁ.
Meretricius, ἑταιρικὸς, ὴ, ὸν, πορνικὸς, ὴ, ὸν.
Meretricor, πορνεύω.
Meretricule, ἑταιρίδιον, ου, τὸ.
Meretrix, ἑταίρα, ας, ἡ, πόρνη, ης, ἡ.
Merges, itis, θέρισμος, ου, τὸ.
Mergo, δύνω, καταδύω, βάπτω.
Mergus, αἴθυια, ας, ἡ.
Meridianus, μεσημβρινὸς, ὴ, ὸν.
Meridies, μεσημβρία, ας, ἡ, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας.
Meridior, ὀνειρῶ, ῶ, ſive ὀνειρόομαι, ώμαι, μεσημβριάζω.
pro Meritis, κατὰ τὰ ἀξία, πρὸς ἀξίαν.
Merito, εἰκότως, ἀξίως, κατ' ἀξίαν.
Meritum, δίκαιόημα, ατος, τὸ, ἀξία, ας, ἡ.
Meritus, a, um, ἄξιος, ου, ὁ, ἀξία, ας, ἡ, ἄξιον, τὸ.
Meritus bene de eliquo, εὐεργέτης, ου, ὁ.
Merſio, βαπτισμὸς, οῦ, ὁ, βάπτισμα, ατος, τὸ, βαφὴ, ῆς, ἡ.
Merule, κίττυβος, ου, ὁ.
Merum, ἄκρατος, ſobauditur οἶνος, τὸ ἄκρατον.
Merum bibo, ἀκρατίζω, ἀκρατοποτέω, ῶ.
Merus, meracue, ζωρὸς, ὸν, ὁ, ἄκρατος, ου, ὁ, ὲ ἡ.
Merus, purus, χειλίκρατος, ου, ὁ, ſive χειλίκρατος, ου, ὁ, κατακορὴς, ὲς, ὁ, ὲ ἡ.
Merus, ἄκρατος, ου, ὁ.
Merx, ἐμπορία, ας, ἡ, ὦνος, ου, τὸ, ὠνήσιμα, ατος, τὰ.
Meſenterium, μεσεντέριον, ου, τὸ, μεσάραιον, ου, τὸ.
Meſpilum, μέσπιλον, ου, τὸ.
Meſpilus, μεσπίλη, ης, ἡ.
Meſſem alienam mero, ἀλλότριον ἀμῶ θερίζω.
Meſſem ſcio, θερίζω.
Meſſis, θερισμὸς, οῦ, ὁ, ἄμητος, ου, ὁ.
Meſſis tempus, ἄμητος, οῦ, ὁ, θερισμὸς, οῦ, ὁ.
Meſſor, θερισὴς, οῦ, ὁ.
Mete, ὑβρ, εως, ὁ, τέρμα, ατος, τὸ.
Metæ proximus, ἀγχίτερμων, ονος, ὁ, ὲ ἡ.
Metalla effodio, μεταλλεύω, ῶ, μεταλλεύω, ἐμμεταλλεύω.
ad Metalla damnari, μεταλλίζεσθαι.
Metallice ere, ἡ μεταλλευτικὴ τέχνη.
Metellicus, μεταλλικὸς, ὴ, ὸν, μεταλλευτικὸς, ὴ, ὸν.
Metellum, μέταλλον, ου, τὸ.
extra Metem, ἐκ τέρμα, ἐκ τῶν κεκριμένων. ἐκτερμάω, ῶ, certe metam exeurro.
Metaphora, μεταφορὰ, ᾶς, ἡ.
Metephorice, μεταφορικῶς.
Metaphorice loquor, ἀναφέρω.
Metephoricus, μεταφορικὸς, ὴ, ὸν.
Metari ceſtra, στρατοπεδεύω.

Metatio, κατασκήνωσις, εως, ἡ.
Metatio castrorum, κατασκήνωσις, εως, ἡ, στρατοπέδωσις, εως, ἡ, στρατοπεδεία, ας, ἡ, κατασκηνή, ῆς, ἡ.
Metator, διαιτάτης, ου, ὁ.
Meteora, μετάρσια, ων, τά.
Methodus, μέθοδος, ου, ἡ.
Meticulose, φοβερῶς, δεισιδαιμονέστερον, ἐμφοβέως.
Meticulosus, ψοφοδεής, ές, ὁ, ἡ, ἀνελεύθερος, ῆ, ὁ, φοβερός, ᾶ, ὁ, φοβερόβουλος, ος, ον.
Metior, admetior, μετρέω, ῶ, ἀφίσομαι, διοίσω.
Metior, dimetior, ἀναμετρέω, ῶ, μετρέω, ῶ, ἐκμετρέω, ῶ.
Metiri hoc attribus meis, συμμετρῶ τοῦτο τῇ δυνάμει.
Metiri, μετρέω, ῶ, διαμετρέω, ῶ.
Mem, κάρη, ῆ, ὄνομα.
Metor, aris, κατασκηνόω, ῶ, ὁρίζω.
Metor castra, στρατοπεδεύω, & στρατοπεδεύομαι.
Metrica ars, μετρικὴ τέχνη.
Metricus, μετρικός, ἡ, ὁ.
Metro quæ constant, μέτρα, τά, δίμετρα, τά. ut δίμετρα πεζικὰ.
Metropolis, μητρόπολις, εως, ἡ.
Metu carens, ἄφοβος, α, ον, ἀδεής, ἐς, ὁ, ἡ, & Poet. ἀδειής, ές, ὁ, ἡ.
sine Metu, ἀδεῶς, ἀφόβως.
in Metu vertor, δι' φόβου γίγνομαι.
Metu conflernor, πτοίωμαι φόβῳ τινός.
Metuendum est, ne δεῖ, μή.
in Metum coojicere, κατατρέπειν εἰς φόβον. ἀνθιστάναι εἰς φόβον.
Metum alicui incutere, δέος ἐμποιεῖν τινι.
Metuo, δέδια φόβῳ λαμβάνω, a praedonibus: φοβέομαι κίνδυνον, periculum.
Metuo, ne quis dicat, παρίστημι μή τις φήσῃ, & δέδοικα μὴ ἐρῇ.
Metuo tibi, δέδοικα σοῦ τα, vel σοῦ σε, vel ὑμοῦ σε.
Metus, φόβος, ου, ὁ, δέος, ους, τό, δείμα, ατος, τό, δειλίασις, εως, ἡ.
Metus me incessit, ὑπέρχεταί μοι δέος.
Metus superstitiosus deorum, δεισιδαιμονία, ας, ἡ.
Metus saeculi, δεῖλα, ας, ἡ.
Meus, a, um, ἐμός, ἐμὴ, ἐμόν. ἐός, ᾶ, de uno tantum eum prima persona aerborum. σφέτερος item cum prima persona.
Meum facio, mihi assumo, στρατοῦμαι, στρατοῦμαι, διοικειώμαι.

M I.

Mica, ψίξ, χός, ἡ. ψίχιον, ου, τό, ψώμισμα, ατος, τό.
Mica salis, χύδην ἅλες.
Micans, στίλβων, οντος, ὁ. ἀστράπτων, οντος, ὁ.
Micatio digitorum, ἀπαλάξις, εως, ἡ.
Micatio oculorum, ἀμφίσγυξ, ῆς, ἡ, & ἀμφίσγυγξ ὀφθαλμῶν.
Mico, στίλβω.
Mico, palpito, σείομαι.
Micturio, ἐρεθίζω, ῶ.
Mictus, us, οὖρημα, ατος, τό.
Migrare e patria, μεταναίστασθαι ἐκ τῆς πατρίδος.
Migrare e vita, μεταβαίνειν βίου.
Migratio, κίνησις, εως, ἡ, μετοίκησις, εως, ἡ.
Migro, μεταναίζομαι, μεταναίω, ῶ, ἀναβαίνω, μεταβαίνω τὸν τόπον.
Mihi, ἐμοί, μοί.
Mihimetipsi, ἐμαυτῷ.
Miles, itis, στρατιώτης, ου, ὁ.
Miles graais armaturae, βαρὺς ὁπλίτης, & ὁπλίτης sine adjectione.
Miles leaia armaturae, γυμνὸς, ῆτος, ὁ, & γυμνήτης, ου, ὁ.
Miliaceus, μαγχανίας, ου, ὁ, ἡ.
Militaris, στρατικός, ἡ, ὁ, στρατιώτης, α, ὁ.
Militaria exercitatio, ἐξάσκησις, εως, ἡ, ἐξασκησία, ας, ἡ.
Militaris rei peritus, στρατικός, ἡ, ὁ, ἔμπειρος πολέμου.
Militaris disciplina, στρατιωτικὴ ἐπιστήμη.
Militaris tessera, σύνθημα, ατος, τό.
Milites conscribere, στρατὸν καταλέγω, vel καταγράφω.
Milites emeriti, ἀστιμῶται, οἱ.
Militia, στρατεία, ας, ἡ, στρατὸς, οῦ, ὁ, πόλεμος, ου, ὁ. a Militia immunis, ἀστράτευτος, ου, ὁ.
Militiae vacatio, ἀστεία, ας, ἡ.
militiae deserior, ἀστρατοβολὸς, ου, ὁ.
militiae detrectatio, λιποστρατία, ας, ἡ.
militiam detrecto, στρατεύω, ῶ, μάχῃσι πολέμου, Homerus.
militiae peritus, στρατικός, ἔμπειρος μάχης.
milito, στρατεύω.
milium, κέγχρος, ου, ὁ, κέγχρος, Ionice.
mille, χίλιοι, χίλιαι, & χίλια.
millefarius, χιλιοστός, ἡ, όν.

M I

milliare, μίλιον, α, τό, μιλιάριον, ου, τό.
millies, χιλάκις.
milvus, ἰκτῖνος, ου, ὁ.
mimicus, μιμικός, ἡ, όν.
mimorum scriptor, μιμογράφος, ου, ὁ.
mimos recito, μιμολογέω, ῶ.
mimos recitans, μιμολόγος, ου, ὁ.
mimus, μίμος, ου, ὁ, ὑποκριτής, οῦ, ὁ.
mina, μνᾶ, ᾶς, ἡ.
minaciter, ἀπειλητικῶς.
minae, arum, ἀπειλαὶ, ῶν, αἱ.
minatio, ἀπείλησις, εως, ἡ, ἀπειλητικὸς, ου, ὁ.
minator, ἀπειλητὴς, οῦ, ὁ.
minaminax, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν.
minax, ἀπειλητικὸς, ἡ, όν.
mineraa, κίνησις, κίνησις.
mineraa eraflione, πληκτικὴ μέση.
mingo, ὀμίω, ῶ, κατουρέω, ῶ, ἀπουρέω, ῶ.
miniatas genae habens, μιλτοπάρηος, ου, ὁ, ἡ.
miniatus, μεμιλτωμένος, η, ον, μιλτηλφὴς, ἐς, ὁ, ἡ, ές ἡ.
minime, ἥκιστά τοι, οὐ τοι, οὐκ ἄρα, ἀλλήκτως.
minime aeio, ἀεὶ μὲν τοι.
minimum quidquid est, χρῦ, ael χρῦ.
ne minimum quidem, οὐδὲ χρῦ, οὐ δέκαρ.
ut minimum, τὸ τελάτιστον, τελάτιστον.
minimus, ἐλάχιστος, η, ον, ὑστατος, η, ον.
minimus natu, νεώτατος ἡλίκος, ἀπλέστατος, η, ον.
minister, ὑπηρέτης, α, ὁ, διάκονος, α, ὁ, θεραπεύων, οντος, ὁ, ὀπάων, ονος, ὁ, ὑπασπιστὴς, ῆος, ὁ.
minister tei divinae, διάκονος, ου, ὁ.
minister publicus, δημιοργὸς, οῦ, ὁ, λειτουργὸς, οῦ, ὁ, δημόκοινος, ου, ὁ.
ministerium, διακονία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ.
ministerium Ecclesiasticum, λειτουργία, ας, ἡ.
ministra, ὑπηρέτις, ιδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ, θεράπτρια, ἰδος, ἡ, θεράπων, ης, ἡ, διάκονος, ης, ἡ, ἡγεμονὶς, ίδος, ἡ, λάτρις, ιος, ἡ.
ministrator, λειτουργὸς, οῦ, ὁ, διάκονος, ου, ὁ.
ministratorius, λειτουργικὸς, ἡ, όν, διακονικὸς, ἡ, όν, ὑπηρετικὸς, ἡ, όν.
ministro, ὑπηρετῶ τινί τινι, in hac re: διακονέω, ῶ, λειτουργέω, ὑπηρετέω.
minitabundus, ἀπειλητικὸς, αστος, ὁ.
minitor, ἀπειλέω, ῶ, διαπειλέω, ῶ, ἐπαπειλέω, ῶ. ἀπειλῶ θάνατον, minitor mortem.
mintum, μίλτος, ου, ἡ.
minor, aris, ἀπειλῶ τινί θάνατον.
minor, ἐλάττων, ους, ὁ, ἡ, μείων, ονος, ὁ, ἡ, ἧττων, ους, ὁ, ἡ.
minor natu, ve. minimus, νεώτερος, α, ον, νεώτατος, η, ον, ἡλίκος.
minor oaro, μειωτικὸς, ἐος, ὁ, νεώτερος, α, ὁ.
minora viribus facere, τῆς δυνάμεως ἐλάττω πράττειν.
minuere animos, μειοῦν μένος, Homerus.
minuo, ἐλαττῶ, ῶ, μειόω, ῶ, μειῶ.
minus habeo, μειοκτέω, ῶ, cui opponitur πλεοναστέω, ῶ.
minus quam par sit, ἐλασσῶς.
non minus, μηδὲν ἧττον, οὐχ ἧττον, οὐδὲν ἧττον.
in minuta scindo, κερματίζω.
minutal, φύραμμα, ατος, τό, μυττωτὸν, ὸ, τό.
minutatim, κατὰ λεπτὸν, κατ' ὀλίγον, κατὰ λεπτόν.
minute, λεπτῶς.
minutia, τὸ λεπτὸν, τὰ λεπτὰ.
minutissime teto, ἐκλεπτοβιῶ, ῶ.
minutulus, λεπτολογικὸς, ἡ, όν.
minutus, λεπτὸς, ἡ, όν, λεπτομερὴς, ἐς, ὁ, ἡ ἡ.
mira res, θαῦμα, ατος, τό.
mirabile redito, θαυμαστὸν ἀποδείξω.
mirabilis, θαυμαστὸς, ἡ, όν.
mirabiliter, θαυμαστῶς.
miracula edens, θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, θαυματοποιὸς, οῦ, ὁ, ἡ.
miracula facio, θαυματοποιέω, ῶ.
miraculum, θαῦμα, ατος, τό, μεγαλήγορος, ατος, τό.
mirandus, θαυμαστὸς, ἡ, όν, ἀγητὸς, ἡ, όν.
mire, mirum in modum, δαιμονίως, θαυμαστῶς, θαυμασίως.
mirifice, κρυπτῶς, ὑπερφυῶς.
mirificus, θαυμαστικὸς, ἡ, όν, θαυμαστουργὸς, ἡ, όν.
miror, θαυμάζω τινὰ ἀπό τινος περίας, & τινὰ τῆς σοφίας, (subintelligo ὅτιπερ,) ἄγαμαι.
mirum, θεῖον.
nihil mirum, οὐ θαῦμά γ' ὅλως.
mirum essei, si, θαυμάσιον ἦεν εἰ.
non est mirum, si, οὐκ ἄρα θαυμαστὸν εἰ.
mirum in modum, θαυμαστὸν ὅσον.
mirus, θαυμαστὸς, ἡ, όν, θαυμάσιος, α, ον.
miscellaneus, συμμιγὴς, ἐς, ὁ, ἡ, μιγας, ᾶδος, ὁ, ἡ ἡ, σύμμικτος, ἡ, όν, φυσικὸς, ἡ, όν.
miscere clandestina consilia, ὑποτιμᾶν.
miscellanea, σύμμικτα, τά.

mi-

misceo, μίγνυμι, κεράννυμι.
misceo, perturbo, συγχέω, ῶ.
misceo terram aqua, γαῖαν ὕδατι φύρω, Hesiodus.
miser, ἄθλιος, α, ον, δύσμορος, ος, ον, δυσμόρος, ος, ον, ὀϊζυρός, ή, όν, & ἠ.
o miser, ὦ μέλε, & μέλε, Poetice.
ter miser, miserrimus, τριτάλαινα, ης, ὁ, τριτάλαινος, η, ον.
miser fum, ἐκπεπληγμαι, οῦμαι.
misera conditio vitæ, πανωλία, ας, ἡ.
misrabilis oratio, ἐλεημοσύνη, ης, ἡ.
miserabilis, ἀλαστος, ος, ον, λυγρός, ὰ, όν.
miserabiliter, ἀλαστως.
miserandus, δακρυτος, ος, ον, & ὴ, ἐποίκτιστος, ος, ον, οἰκτρός, ὰ, όν, ἔλεον ἔχων, Demosthenes.
non miserandus, ἀπαστος, ος, ον, & ὴ, ἄπυστος, ος, ον, ἀνόλεθρος, ος, ον.
miseratio, οἰκτιρμός, οῦ, ὁ, οἰκτίρησις, εως, ἡ.
ad miserationem movendam oratio, οἰκτιρολογία, ας, ἡ.
miserationem movere alicui, seu commovere aliquem ad miserationem, ἐλεεῖσθαι ὑπό τινος.
misere, κἀθλίως, παλαιπάγως.
ad miserendum pronus, ἐλεητικώτατος, ος, ον.
misereor, ἐλεῶ τινά, οἰκτείρω, παλαγχνίζομαι περί τινος.
misereſco, οἰκτίζω.
miseret, ἔλεος γίνεται, οἶκτον ἔχω.
miseret me, οἰκτίζω, & οἰκτίζομαι, cum accusativo.
miseria, κἀθλιότης, ητος, ἡ, κακοπάθεια, ας, ἡ, ἀθλιότης, ητος, ἡ, γλισχρία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ, δυσπία, ας, ἡ, δυσμορία, ας, ἡ, ἀμοιρία, ας, ἡ, ἀλαλβία, ας, ἡ, πάσχος, ους, τὸ, παλαιπαγία, ας, ἡ, παλαιπάγημα, ατος, τὸ, ὄτλημα, ατος, τὸ, & Poetice οἶτος, ου, ὁ, ὀϊζύς, ύος, ἡ.
in miseriæ conjicio, παλαιπαγῶ, ῶ, δύω, ῶ, Homerus.
misericordia commovsor super aliquid, ἐκπεπλαγχνίζομαί τινος.
misericordia dignus, οἰκτρός, ὰ, όν.
misericordia indignus, ἀνοίκτος, ος, ον, & ὴ, ἀνήλεητος, ος, ον.
misericordia, ἔλεος, ου, ὁ, & τό, οἶκτος, ου, ὁ.
misericordiam imploro, κατοκτίζομαι.
misericors, ἐλεήμων, ονος, ὁ, οἰκτίρμων, ονος, ἡ.
miſeritis obnoxius, κατοκτος, ος, ον, & ὴ.
miserari casum, vel ærum alicujus, ἀλαθύνεσθαί τινα, οἰκτίρειν τινά τῶν παθῶν.
miſeror, aro, οἰκτίρω τινά.
miſerrimus, παλαιπαγέστατος, ος, ον, ἀθλιώτατος, ος, ον, οἰκτρότατος, ος, ον, πλειστοπαθέστατος, ος, ον.
miſſile, ἄκος, genit. ἄκεος, βέλος, εος, τό.
miſſilia ingero, ἀκοντίζω, ἐκπικρίζω, ἐκκοντίζω, κατακοντίζω.
miſſio, λύτρωσις, εως, ἡ, λύτρωσις, εως, ἡ.
miſſum facio, ἀφίημι, μεθίημι, πρίεμαι.
miſſum facere aliquem, ἀφιέναί τινα.
miſſus a Deo, θεόπεμπτος, ος, ον.
miſſus, us, πομπή, ῆς, ἡ.
miſſus funculorum, ἀκροβολισμός, οῦ, ὁ.
mitte, μεταγνίσσω, ἀναμαγνίσσω, μίσγω, μίγδω, μίγνω, ἐπιμίγνω.
miſtio, μίξις, εως, ἡ, σύγχυσις, εως, ἡ.
miſtura, μίγμα, ατος, τὸ, μιγμός, οῦ, ὁ.
miſtus, μικτός, ἐ, όν, ὁ.
non miſtus, ἄμικτος, ος, ον, ἄμιγής, ἐς, ὁ, & ἠ.
mitesco, πραΰνομαι, ἡτέομαι.
mitigatio, πραΰνσις, εως, ἡ.
mitigo, πραΰνω, μαλάσσω, μαλάττω.
mitis, ο, πρᾶος, ος, ον, πρόσηνης, ἐς, ὁ, ἥτιος, α, ον.
miti aſpectu prædius, ἀλοθαλμος, ος, ον.
mitiſſimus, πραΰτατος, η, ον.
mitra, μίτρα, ας, ἡ.
mitra molli redimitus, ἁβρομίτρης, ης, ὁ, θηλύμιτρος, ος, ον.
mitratus, μιτρώδης, ος, ον.
mittendus, πεμπτέος, α, ον.
mittere auxilium, πέμπειν τινὰ βοηθόν.
mittere domum, οἴκαδε ἀπιέναι. Thucydides.
mittere foras, ποδίζειν, ἐκπέμπειν, ἐκβάλλειν.
mittere exercitum, λύτρωσιν ἐρρίπτειν.
mitto, πέμπω, ἵημι, ἀφίημι, βάλλω.
mitto, jacio, ἐκβάλλω, ἐκτιθέναι.
mixtio, μίγμα, ατος, τὸ.
mnemoſynum, μνημόσυνον, ου, τό.

M O.

Mobilia bona, ἐπίπλα, ων, τά.
mobilis, ἄκμητος, ος, ον, ἐμπεδόβολος, ος, ον.
mobilitas, ἀσκησις, ως, ἡ.
moderatus, μετρίως, ἐμμέτρως.
moderate ferre res adverſas, ἐπιεικῶς φέρειν τὰ ἀκαιρά.
moderate, temperanter, κοσμιστικῶς.
moderatio, gubernatio, ἰθυντηρία, ας, ἡ.
moderatio, modeſtia, temperatio, σωφροσύνη, ης, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ, ἐκτισία, ας, ἡ, μετριότης, ητος, ὁ, ἐλευθερία, ας, ἡ.
moderationem adhibere in aliqua re, μετριάζειν τινί.
moderato animo, κατεσκιάτως.
moderator, ἐκκοπτής, ὁ, ὁ, ἐκκοπτός, ὴ, ὁ.
moderator reipublicæ, πολιτικὸς κυβερνήτης.
moderator juris, δικαίου βιβαστής.
moderatrix, κυβερνήτις, ας, ἡ.
moderatus, modicus, μέτριος, ος, ον, σύμμετρος, ος, ον.
moderatus, clemens, modeſtus, κόσμιος, ος, ον, μέτριος, ος, ον, μετριοπαθής, ὲς, ὁ, & ἠ, σώφρων, ονος, ὁ, ἡ ἠ.
moderatus in verbis, μετριολόγος, ος, ον.
moderor, coerceo, reprimo, κολάζω.
moderor, conſtituo, rego, ordino, παιδαγωγέω, ῶ, χαλινωγωγέω, ῶ, βιβάζω, ἀπαθύνω, ἰθυντήρω, ῶ, κατίσχω, δικάζω, ῶ, καθίστημι, ἰθύνω, ῶ, ἡ. ὦγον τὸν δῆμον ἄγων, regere populum Romanum, Plutarchus.
moderor, fræno, χαλινωγωγέω, ῶ, χαλινόω, ῶ.
moderatus, ἐκκοπτος, ος, ον, σύμμετρος, ος, ον.
moderor, ἀθύνω, οἰακοστατέω, ῶ.
modeſte, κοσμίως, μετρίως, σωφρόνως.
modeſte me gero, ἐμμετρίζω, σωφρονέω, ῶ.
modeſte loquor, μέτρια λέγω.
modeſte ſentio de me, μετριοφρονέω, ῶ, cui opponitur μεγαλοφρονέω, ῶ.
modeſtia, κόσμιον, ου, τό, κοσμιότης, ητος, ἡ.
modeſtia in veſtitu, κοσμιοσυνὴ περιβολῆς.
modeſtus, κόσμιος, ος, ον, ἐκκοπτος, ος, ον, ἐπιεικὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ, σώφρων, ονος, ὁ, ἐκποπτός, ὲς, ὁ, & ἠ.
modi muſici, οἱ τόνοι, vel ὁ τόνος.
modice, moderate, μέτως, μετρίως, ἐμμέτρως, συμμέτρως, σωφρονίστως.
modice, leviter, parum, βραχέως, μετρίως, ἐπιπολαίως.
modico contentus, ὀλιγαυτὸς, ὲς, ὁ, ὀλιγαύταρκης, ες, ὁ.
modicus, pauxus, ὀλίγος, η, ον, μέτριος, α, ον, βραχὺς, ὲῖα, ὺ, ὁ.
modificatio, προσδιορισμὸς, οῦ, ὁ.
modis omnibus, πάντως, & πάντῃς, παντοίως, πάντη. πάντα τρόπον, ἓν πάντες τρόπῳ.
modius, μόδιος, α, ὁ, μόδιμος, η, ον.
modo, ἄρτι, ἀρτίως, νῦν.
hoc modo, ὧδε, ὧδε, τῷδε τρόπῳ.
nullo modo, οὐδαμῶς, οὐδαμῇ, οὐδαμᾶ, μηδαμῶς, μηδαμᾶ, οὐδέτω, μηδενὶ τρόπῳ.
quonam modo? πῇ; πῇ δή;
quovis modo, πάσῃ, πάσῃς, πάσει.
quo tandem modo? πῶς δῆτα;
ſi quo modo, εἴ πη. εἴ πῃ τως. Homerus.
pro modo facultatum, κατὰ τὴν ὑπάρχουσαν οὐσίαν.
modo, paulo ante, nuper, ἐσχάτως, ἄρτι, ἀρτίως, ἔσχατον.
modo ne, μέσος μή.
modo, ſolum, tantummodo, μόνον. ἴθι, ἰὼ δ' ἄγε, μόνον ἐλθέτω. nihil ſane, inquam, modo veniat, οὐκ ἄν εἶεν, μὴ εἶεν, οὐκ ἔτι.
non modo non, οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι, οὐκ ἔτι.
toti modo, τοῖος.
ſi modo, εἴ γε, εἴ πως, εἰ δὲ, πλὴν εἰ. l. 3. Regum c. 8.
modulatio, μέλος, εος, τὸ, ἁρμονία, ας, ἡ, ᾠδή, ῆς, ἡ.
modulator, μελῳδὸς, ὁ, ὁ.
modulor, μελῳδέω, ῶ, κατεμέλω, ῶ, μελίζω.
modum adhibeo, συμμετρῶ.
modum excedere in aliqua re, ὑπερβαίνειν τὶ τι, & ὑπερβαίνειν μέτρον, ἐξοίσεσθαι τὸ συμμετρίας.
modum tenere, τὸ μέσον τινχάνειν, ἀμείβεσθαι τὸ μέσον.
ad hunc modum, κατὰ τοῦτο τὸ τρόπον, ὅπως, vel ὅπη, τῇδε, ὧδε, τοῦτο τρόπου, ὥστως, vel ὡτός.
præter modum, πέρα.
ſupra modum, ἄγαν, ὑπερμέτρως, ὑπερφιάλως, ὑπερβαλλόντως, ὑπερβαλλούσως, ἀντιπαλαιστικῶς, παρ' ὃ δεῖ.
modus, forma, ἰδέα, ας, τὸ, ἐς εἶδος πάρες, ad tiaræ modum.
modus, ratio, τρόπος, α, ὁ.
modus, mediocritas, μετριότης, ητος, ἡ, μαιρὸς, ὸν, ὁ.
modus, menſura, μέτρον, ου, τό, συμμετρία, ας, ἡ.
odſit modus, ἀνέχω μέτρου.
moecha, μοιχαλὶς, ἴδος, ἡ.
moechor, μοιχεύω ποτέ τινος.
moechus, μοιχὸς, ὁ, ὁ.
moenia, τεῖχη, τὰ περίβολος, ου, τό.
moenia circumdare urbi, περιβάλλω τεῖχος τῇ πόλει. λιτοτειχίζω τεῖχος.
moeniam ambitus, περίβολος, α, ὁ.
moereo, λυπέομαι.
moeror, λύπη, ης, ἡ, ἀθυμία, ας, ἡ, ἄχθος, εος, τὸ, ἄλγος, εος, τὸ, ἄλγος, ους, τὸ, δυσθυμία, ας, ἡ.
moeroſus affectus, ἀθυμητὸς, ὲ, ὁ, ἀθύμητος, ος, ον, ἀνιαρὸς, ὰ, όν, ὁ & ἠ.

mœrore afficio, ἀνιάω, ἀνιάζω, πάθω.
mœrore afficior, πάσχω, ἀνιάομαι, Poetice. ἄγχομαι, ἀνιάομαι, ἄμαι, ἀκαχάω, πικράω.
mœstitia, λύπη, ης, ἡ, κατήφεια, ας, ἡ, ἀνία, ας, ἡ.
mœsto vultu sum, σκυθρωπάζω, σκυθράζω.
mœstus, κατηφὴς, ὁΘ., ὁ, ἡ, ὑ, λυπηρός, ὰ, ὸ, ἀθυμος, ος, ον.
mœstus supra modum, ἀβέλυτΘ., ος, ον.
mola, μύλη, ης, ἡ, μύλΘ., ος, ὁ.
mole fractus, μυλοκλαστΘ., ος, ὁ, μυλόθραυστος, ος, ὁ.
mola fraogo, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
molem verfare, τρέχω, ἀβελέγω, ἀβελέρίω, & ἀβελαύνω τὸν μύλον.
molaris lapis, μυλίτης λίθΘ.
molas inſpergo victimis, ἀλεύομαι, ἄ.
molendinarius, μυλοτρικὸς, ὴ, ὸν.
molendinum, μυλωθρικὸν, ὸ, τό.
molendinum aquarium, ὑδρόμυλΘ., ος, ὁ.
moles, βάθΘ., ὁΘ., τό, ὄγκΘ., ος, ὁ, ἄχθΘ., οΘ., τό, μέγεθΘ., οΘ., τό.
molestatio, λύπησις, εως, ἡ.
moleste, ἀκαρῶς, βαρέως, λυπηρῶς.
moleste fero, ἀνιάω, ῶ, ἀχθομαί τι.
moleſtia, σχετλιασμός, ὁ, ἡ, ἀνία, ας, ἡ, ὄχλΘ., ος, ὁ.
moleſtia affici, πράγματα λαμβάνω.
moleſtia afficio, βαρύνω τινά, λυπέω τινά ἔν τινι, ἀνιάω, ῶ, ἀχλέω, ῶ.
moleſtia cureas, ἄλυτΘ., ος, ὁ.
moleſtiam ſubite ob aliquem rem, ὑπολαμπάνω.
moleſtiam exhibeo, παρέχω τινὶ πράγματα.
moleſto, λυπάνω, λυπέω, ῶ, τινα.
moleſtus, ἀνιαρὸς, ὰ, ὸν, δυσχερὴς, ὲΘ., ὁ, ἀλγὺς, ὲΘ., ὁ, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, ἀλγεινὸς, ὴ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν.
moleſtus ſum, ἄχθομαι, ῶ, χαλεπαίνω.
molimeo, ΘμηχανάΩ, ῆς, ἡ, ἐπιχείρημα, ατΘ., τό.
molior, μηχανάομαι τι ὑπὲρ τοῦ τέλους, coortre civitatem, ἐπιχειρῶ τινὶ, aliquid: ἄρχομαι, πράγματίζομαι.
moliri res novas, νεωτερίζω, νεοχμῶν, & νεοχμόω, ἀλλοτριοπραγῶ, κινοτομῶ.
moliri rebellionem, ἐπιβαλλόμαι ἀποστάσει.
molitio, aggreſſio, ἐγχείρησις, εως, ἡ, ἐγχείρημα, ατΘ., τό.
molitio rerum novarum, νεόχμωσις, εως, ἡ.
molitor, machinator, κατασκάλευς, ῆ, ὁ, συσκάλευτὴς, ῆ, ὁ, ἐγχειρητὴς, ῆ, ὁ.
molitor, moleodinarius, ὑδροπόΘ., ος, ὸν, μυλωθρὸς, ῆ, ὁ.
molitura, ἄλεσις, ῆ, ὁ.
molleſco, μαλακίζομαι.
molliculus, μαλακίων, οΘ., ὁ.
mollio, μαλύνω, & ἅττω, μαλακύνω, μαλακίζω, μαλθάσσω, μαλθακίζω, καταμαλακίζω, ἀπαλαίω, δάω, λαπάω, ἀνυγραίνω.
mollis, non durus, ἁμαλὸς, ὴ, ὸν, ἀπαλὸς, ὴ, ὸν, βρυτὸς, όΘ., ὁ, ἡ, ὸν, ὑπὸς, ῆ, ὸ, ῥᾴδιος, ὰ, ὸν, τυπερὸς, ὰ, ὸν, μαλθακώδΘ., ος, ὸν.
mollis, delicatus, effœminatus, θηλυδρίας, ος, ὁ, ἡ, ἁβρὸς, ὴ, ὸν, γυναικῴδΘ., ος, ὸν, θρυπτικὸς, ὴ, ὸν, αἰσθρυπτΘ., ος, ὁ, λαπτικὸς, ὴ, ὸν, μαλακὸς, ὴ, ὸν, μόλθων, οΘ., ὁ, συβαρητικὸς, ὴ, ὸν, χλιδανὸς, ὴ, ὸν, ἁβρόβιΘ., ος, ὸν.
mollis, lenis, placidus, μαλακὸς, ὴ, ὸν, ἀπαλὸς, ὴ, ὸν.
mollis ſum, μαλακίζω, ῶ, ὁ.
molliter, non dure, ἁμαλῶς, ἀπαλῶς, μαλακῶς, ὑγρῶς.
molliter, effœminate, delicate, χλιδανῶς, μαλακῶς, τρυφερῶς, θρυπτικῶς, διατεθρυμμένως, ἁβρῶς.
mollities, remiſſio, ἀπαλότης, ητΘ., ἡ, μαλακότης, ητΘ., ἡ, ὑλότης, ητΘ., ἡ.
mollities, delitiæ, luxus, ἁβρότης, ητΘ., ἡ, ἄκοσις, εως, ἡ, θρύψις, εως, ἡ, τρυφὴ, ῆς, ἡ, ἡδυπάθεια, ας, ἡ, ἡδυπάθημα, ατΘ., τό.
mollitio, μαλάκωσις, εως, ἡ, μάλαξις, εως, ἡ.
moln, is, ἀλέω, ῶ, ἀλήθω.
momentaneus, πρόσκαιΘ., ος, ὸν.
æqualis momenti qui eſt, ἀντίσθμΘ., ος, ὸν, ὁ, ἡ, ἀντιλαντΘ., ος, ὸν, ὁ, ἡ.
momenti alicujus qui eſt, καίριΘ., ος, ὸν, ὁ, ἡ.
momenti parvi qui eſt, βραχὺς, ὑΘ., ὸ, μικρὸς, ὴ, ὸν, ὀλοσχὸς, όΘ., ὸ, ἡ, ὁ.
ne momento quidem uno duraus, ἀβράτωρΘ., ος, ον.
momento, ἐν ἀκαρεῖ ἢ χρόνου, ἐν βραχὺ χρόνου.
momentum, ῥοπὴ, ῆς, στιγμὴ, ῆς, ἡ, ὁλκὸς, ὁ, ὁρμὴ, ῆς, ἡ, ὄρελος, ους, τό.
momus, μῶμος, ος, ὁ.
monachus, μοναχὸς, ὴ, ὸν.
monarcha, μονάρχης, ου, ὁ.
monarchia, μοναρχία, ας, ἡ.
monaſterium, μοναστήριον, ου, τό.
monaſticus, μοναστικὸς, ὴ, ὸν.
monedula, κολοιὸς, ὴ, ὸν.
moneo, ΘμαγγάλλΩ τινὶ, νουθετέω, ῶ, παραινέω τινὰ τάδε, λοιδορέω.
monita, νουθετήματα, ατΘ., τά.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
moneta adulterina, ἀδόκιμον, κίβδηλον νόμισμα.
moneta vilis, χαλκοῦν, ου, τό.
monetam codere, νόμισμα κόπτω.
monetarius, ἀργυροκόπος, ου, ὁ.
monialis, ἀσκητρια, ας, ἡ.
monile, ἁβέλιον, ου, τό, ὑποδερὶς, ίδος, ἡ, ὑποδέριον, ου, τό, καθέτια, ατος, τό, κάθημα, ατος, τό, καθετὴρ, ῆρος, ὁ, ὅμος, ου, ὁ, καθόριον, ου, τό.
monitio, νουθέτησις, εως, ἡ.
monitor, ΘμνήστΩρ, ος, ὁ, ΘμαγγελτὴΩ, ῆ, ὁ.
monitum, ΘμνήσΩ, εως, ἡ, ΘμνησμὸΩ, εως, ὁ.
monopolium, μονοπωλία, ας, ἡ, & μονοπώλιον, ου, τό.
mons, ὄρος, εος, τό, Jonice ὄρος, Dorice ὄρος.
monſtrificus, τερατουργὸς, ὴ, ὸν.
monſtro, δείκνυμι, ἰ. δείξω.
monſtroſa oratio, τερατολογία, ας, ἡ.
monſtroſe, τερατωδῶς.
monſtroſus, τερατώδης, ους, ὁ, ἡ, ες ἡ.
monſtroſus partus, τερατοτοκία, ας, ἡ.
monſtrum, τέρας, ατος, τό.
mountanus, ὀρεὺς, ὴ, ὸν, ὄρειος, ου, ὁ.
monticola, maſc. gen. ὀρείτης, ου, ὁ. ὀρεσίκας, άδος, ἡ, montium cultrix. Item ὀρεσβιος, ου, ὁ, ὀρείτερ, ερος, ὁ.
mouticole, ὀρεώκιμος, ου, ὁ.
montium cacumen, ἀκρώρια, ὑπερβολὴ τῶν ὀρῶν, & ſimpliciter ὑπερβολὴ, ῆς, ἡ.
montiom latus, παρώρια, ας, ἡ.
moatium radix, ὑπώρια, ας, ἡ, ὑπάρειον, ου, τὸ, πρυμνόρεια, ας, ἡ.
montoſus, ὄρειος, ὰ, ὸν, βαθυλὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ες ἡ.
moaumeatum, μνημεῖον, ου, τὸ, μνῆμα, ατος, τό.
monomentum, ſepulcrum, τύμβος, ου, τὸ, μνῆμα, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τό.
mora, διατριβὴ, ῆς, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, μονὴ, ῆς, ἡ.
ſine mora, ἀνυπερθέτως, ἀμελητί.
moralis, ἠθικὸς, ὴ, ὸν.
moraliter, ἠθικῶς.
moram facere, διατριβὴν ποιεῖσθαι.
moras uectere, διατριβὴν, vel ἀναβολὰς ποιεῖν, vel ποιεῖσθαι.
præcipitare mores, ἐπὶ κεφαλὴν ἀπάγειν, vel βαδίζειν.
motas quærere, παρέχειν τρίβας. Ariſtophanes.
bene moratus, ἔντροπος, ος, ον, (cui opponitur κακότροπος, ος, ον,) σώφρων, ονος, ὁ, ἡ, ες ἡ.
morbidus, νοσερὸς, ὰ, ὸν, ἀπίονος, ος, ὸν.
morbis obnoxius, ἀπίονος, ος, ον, πολυίονος, ος, ὸν.
ex morbo recreor, ἀναβιώσκομαι ἀπὸ τῶν νόσων, ἀναφοιτίζομαι, ἀναφοιτῶμαι.
morbo remittente, edverb. ἐν νοσήμασι ὑπιέσεως, ἐν χαλάσεσι.
morbo comitiali leboro, ἐπιλαντίζω, ἐπιλάπτομαι.
morbo liberari, ἐκ νόσου ἀπίστασθαι, τῆς ἀρρωστίας ἀναφέρειν, ἐκ ὑγιὲς διπλαμβάνειν, τοῖς ἑαυτὸ δοκοῦσιν ἀπαλλάξασθαι, διαφεύγειν τὴν νόσον, ἐκ τῆς νόσου ἀναπνεύζεσθαι.
morbo corripior, νόσΘ. με καταλαμβάνει, νοσήματι ἁλίσκομαι πίπτω.
morboſus, νοσώδης, ους, ὁ, ἡ, ες ἡ.
in morbum recidere, ἀναπίπτειν.
morbus, νόσΘ., ου, ἡ, νόσημα, ατΘ., τό.
morbus comitialis, ἐπιληψία, ας, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
morbus commuois, νόσΘ. ἐπίδημΘ., aut ἐπιδημικὸ.
mordax, δάκτης, ου, ὁ, δακτικὸς, ὴ, ὸν.
mordeo, δάκνω. pro obtrectare, κατατείνεσθαι τυΘ.
mordicus, ὀδάξ, προσοδάξ.
mordicus retineo, κρατέω, ῶ.
ex more, κατὰ τὸ εἰωθός.
pro more, συνηθῶς.
more pecudis, ὡς τράγος βοσκήματΘ.
more majorum, κατὰ τὰ πάτρια.
more uſitato, κατὰ τὸ εἰωθός.
in more poſitum eſt, νενόμισται.
morem gerere, ὑπακούω, πειθαρχέω, ῶ.
præter morem, ἀνηθῶς, Θμὴ τὸ εἰωθός.
mores, τὰ ἤθη, τρόΠΟ., ου, ὁ.
mores inconſtantes, διαπλασὶς ἤθΘ.
mores antiqui, ἀρχαιοτροπία, ας, ἡ.
mores boni, εὐήθεια, ας, ἡ, ἔντροπία, ας, ἡ.
mores mali, κακοήθεια, ας, ἡ, κακοτροπία, ας, ἡ.
mores compono, ῥυθμίζω.
mori cupio, θανατάω, ῶ, ſive θανατάω, ῶ.
moribundus, λοιθόνηκως, υτΘ., ὁ.
moribus bonis præditus, εὐήθης, εΘ., ὁ, ἡ, ες ἡ, ἐπιεικὴς ἦθει.

moribus malis præditus, κακοήθης, ες, ὁ, ἡ ἡ, κακότροπος, ου, ὁ.
morigera, πειθήνιος.
morigero, κατήκοος ὦμι, ὑπήκοος, χαριζομαι, πείθομαι.
morigerus, ὑπήκοος, ου, ὁ, ἡ, ἐπιτηδής, ες, ὁ, ἡ.
morio, μωραίνω, αν, ὁ, γελωποιός, ὁ, ἡ.
morior, τελευτάω, ῶ, τὸν βίον καταλύω, θνήσκω, ἀπόλλυμι, ἀποψύχω, κατακλίνω.
mori laudabiliter, θνήσκω καλῶς, τελευτᾶς ἀξίως τε, ἡ καλῆς τυχῆς, μὴ ἀτίμως, μηδὲ ἀξίως τελευτῶν.
mori turpiter, ἀσχημόνως τὸν βίον τελευτᾶν, τὸ μαρόν, τὸν βίβλινον βίον καταλύειν.
moriot honeſte, ἀθανατέω, ῶ.
morior miſere, ἀγρε, δυσθανατέω, ῶ.
moror, iubibeo, ἀνέχω, κατέχω.
moror, cenſeor, ἀνθρώπω, μέλω, ἀφυστερίζω, κεθυστερίζω, χρονίζω.
moror, habito, οἰκέω, ῶ, καταγίνομαι. Demoſthenes.
nihil moror, id eſt, non curo, οὐδέν μοι μέλει.
moror, exſpecto, διατρίβω. διατριβὴ ποιεῖσθαι, morum nectere: aliquando pro curo, ut nihil moror, οὐδέν μοι μέλει: pro retardate, κατέχω.
moroſe, δυσκόλως.
moroſitas, δυσκολία, ας, ἡ, δυσαρεσία, ας, ἡ.
moroſus, δύσκολος, ος, ὁ, ἡ, δυσάρεστος, ος, ὁ.
moroſus ſum, δυσκολαίνω.
mors, θάνατος, ου, ὁ, μοῖρα, ας, ἡ, ἡ βία τελευτή, τὸ τέλος, ος, ὁ, καταλυσις, εως, ἡ.
mors æterna, θάνατος αἰώνιος.
mors bona, & felix, ἀθανασία, ας, ἡ, ἀθάνατος θάνατος.
mors infelix, δυσμοιρία, ας, ἡ, Epigram.
morſu avello, ἀποτρώγω.
morſus, δῆγμα, ατος, τὸ, δῆξις, εως, ἡ.
morſus a cane, κυνοδηκτος, ος, ὁ.
ſine morſu, ἀδηκτος.
mortales, βροτοί, οἱ.
mortalis, θνητός, ὴ, ὁ, θνητήσιμος, ος, ὁ, βροτός, ὴ, ὁ.
mortalitas, θνητὸν, ὸ, τὸ.
mortariolum, ἰγδίον, ου, τὸ, θυείδιον, ου, τὸ, ὀλμίσκος, ου, ὁ.
morrarium, ὀλμος, ου, ὁ.
morte præmatura decedens, πρόμορος, ου, ὁ.
morte dignus, φόνε ἄξιος.
morte mulcto, θανατῶ, ῶ.
mortem effugere, σκῆλον ὀλεθρου. Euripides.
mortem ſibi ipſi conſciſcere, ἀναιρῶ ἑαυτὸν, καταγγελθαι ἑαυτοῦ.
morti proximus, ἐπιθανὴς, ές, ὁ, ἡ, ἐπιθάνατος, ος, ὁ.
morti propioquum eſſe, ὁ δυσκόλως τῇ βίᾳ ὢναι, πρὸς τῷ τέλει ἡ βίε ὢναι, ὁ ἀσχάτως ὢναι, πυκτυόμενος ἔχω, ἐσχάτως διακεῖσθαι.
morticinus, θνησιμαῖος, ος, ὁ.
mortifer, θανατηφόρος, ου, ὁ, θανάσιμος, ος, ὁ.
mortificatio, νέκρωσις, εως, ἡ, νεκρότης, ητος, ἡ.
morrui, οἱ ἀπολόμενοι, οἱ κτάμενοι, οἱ κεκμηκότες, οἱ νεκρωθέντες, νεκροί, οἱ, ὄνειροι, οἱ, καταχθόνιοι, οἱ.
mortuo ſimilis, νεκρώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
mortuorum res, τὰ νεκρικά.
mortuus, ἀποθανὼν, ὁντος, ὁ, νεκρὸς, ὸν, ὁ.
morum, μόριον, ου, τὸ, συκάμινος, ου, τὸ.
morum difficultas, δυσηθία, ας, ἡ.
morum ſimilitudo, ὁμοηθεία, ας, ἡ.
morus, μορέα, ας, ἡ, συκάμινος, ου, ὁ.
mos, ἔθος, ους, τὸ, τρόπος, ου, ὁ, συνήθεια, ας, ἡ.
mos conſtitutus, & confirmatus longo uſu, καθεστηκὼς τρόπος.
mos receptus, νόμισμα, ατος, τὸ.
moracilla, σάτυρα, ας, ἡ.
motio, κίνησις, εως, ἡ.
motio caſtrorum, ἀναζυγὴ, ῆς, ἡ.
motor, κινητὴς, ῆ, ὁ, & κινητὼρ, ὥρος, ὁ.
motus, us, δόνημα, ατος, τὸ, κίνημα, ατος, τὸ, κινήσις, ῆ, ἡ, πάθημα, ατος, τὸ, σεισμὸς, ῆ, ὁ.
motus, perturbatio, tumultus, κίνησις, εως, ἡ, κίνημα, ατος, τὸ, κλόνος, ε, ὁ, ἐρμὴ, ῆς, ὁ.
motus animi, ὁρμὴ, ῆς, ἡ.
moueo, creo, agito, ἐλαύνω, κινέω, ῶ, διακινῶ, ῶ, κινήμω, ῶ, ὁρμάω, ῶ, ὀχλέω, σείω, σοβέω, ῶ, τελαμίζω Poetice.
moveo effectus, πλακτίζομαι.
moveo, proficiſcor, αἴρω, ἀναζεύγνυμι, vel ἀναζεύγνυμι.
moveo, permoveo, διακινέω, ῶ. ut permouere, ſeu uetſore meetem alicujus, διακινῶ τὸν νῦν τινός.
mox, μετακτίκα, αὐτίκα δὲ μάλα, ῶν cum Futuro, ὅσον αὐτίκα, ὀλίγοχρόνῳ.

M U.

Muceo, & muceſco, σήπομαι, ἐρεπτέω, ῶ.

mucidus, ἐρεῶδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, σαπρὸς, ὰ, ὁ.
mucor, oris, ἐρεώς, ῶτος, ὁ, σαπρότης, ητος, ἡ.
mucoſus, μυξώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ, κορυζώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
mucro, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἄκωκη, ῆς, ἡ.
mucronatus, ἀκοῦς, ους, ὁ, ἡ ἡ, τρίκωπος, ε, ὁ.
mucus, μύξα, ης, ἡ, βλέπα, ης, ἡ, κόρυζα, ης, ἡ.
mugio, μυκάομαι, ῶμαι.
mugitus, μυκηθμὸς, ῦ, ὁ, μύκησις, εως, ἡ.
mula, ἡμίονος, ε, ἡ.
muleedo, κληδὼν, ὀνος, ὁ.
muleeo, θέλγω, κατηψῶ, ῶ, κηλέω, ῶ.
mulcta, ζημία, ας, ἡ, ποινὴ, ῆς, ἡ.
mulctas perſolvere, ζημίας κατιβάλλειν.
mulctam irrogare, ζημίαν, uel τίμημα ἐπιτιθέναι, uel ἐπάγω, ἐπιγράφω.
mulctatio, τίμησις, εως, ἡ.
mulcto, ας, ζημιῶ τινὰ, θνητὴν, vel χρήμασι, ἐπιβάλλω ζημίαν, πρατίμω, ῶ.
mulgeo, ἀμέλγω, ἀθέλγω, βόσκω.
muliebre ingenium, θῆλυ, υος, τὸ, Gulenos.
muliebrem vocem habeces, γυναικόφωνος, ε, ὁ.
muliebris imitatio, γυναίκωσις, εως, ἡ.
muliebris ſuperſtitio, γυναικισμὸς, ὸ. ὁ.
muliebris, γυναικῶης, ε, ὁ, γυναικώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
muliebriter, γυναικίως.
mulier, γυνὴ, αικὸς, ἡ.
muliercula, γυναῖον, ου, τὸ, γυναικάριον, ου, τὸ.
mulieres perdite amans, γυναικομανὴς, ὲς, ὁ.
mulieris ſub imperio uiuens, γυναικοκρατούμενος, ε, ὁ.
mulierofitas, φλογυνία, ας, ἡ.
mulieroſus, φλογυνώδης, ες, ὁ, γυναικερωλὴς, ῆ, ὁ, ἡ ὁ, γυναικομανὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
mulio, ὀρεκτόμος, ου, ὁ.
mullulus, τριγλὶς, ίδος, ἡ.
mulſum, οἰνόμελι, ιτος, τὸ.
multeſimus, πολοστὸς, ὴ, ὁ, πολοστημόριος, ε, ὁ.
multicolor, ποικιλόχρως, ους, ὁ.
multifarie, πολυμερῶς.
multifarius, πολύτροπος, ὴ, ὁ.
multifidus, πολυσχιδὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
multifluus, πολύῤῥυτος, ε, ὁ.
multiformis, πολύτροπος, ε, ὁ.
multiformis, πολυειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
multiloquium, πολυλογία, ας, ἡ, βατταλογία, ας, ἡ, πολυέπεια, ας, ἡ.
moltiloquus, πολυλόγος, ος, ὁ, μακρολόγος, ου, ὁ.
multimanus, πολύχειρ, ιρος, ὁ.
moltimodos, πολύτροπος, ε, ὁ.
multipeda, ὀπόδα, ε, ὁ, siue ὀπίσθα, ης, ἡ.
multipes, πολύπους, οδος, ὁ.
multiplex, πολλαπλάσιος, ε, ὁ, πολυμερὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
multiplicatio, πλεθυσμὸς, ῦ, ὁ, πολλαπλασιασμὸς, ῦ, ὁ.
multipliciter, πολλαπλασίως.
multiplico, πολλαπλασιάζω.
e multis unus, πολοστὸς, ὴ, ὁ.
multiſonus, πολυφθογγος, ος, ὁ.
multitudo, πλῆθος, ὲς, ὁ, ὄμιλος, ὄμιλος, ὁ, ἡ, ὁμιλία, ας, ἡ, πλῆθος, ὺς, ὁ, πλεθὺς, ὺος, ὁ, ἐ, σμῆνος, ὲς, τὸ, στεῖρα, ας, ἡ, στέγασμα, ατος, τὸ, & συστημα, ατος, τὸ, χύμα, ατος, τὸ.
moltitudo, plebs, vulgus, πλῆθος, ὲς, τὸ, οἱ πολλοί.
multiuagus, πολυπλανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, πολύπλαγκτος, ος, ὁ, πολυπλάνητος, ε, ὁ.
multo, φῆμι πολύ.
multo magis, πολὺ μᾶλλον.
multo mious, σχολῇγε, ῆπε.
multoties, πολλοστὸν.
multum abeſt, πολλοῦ δεῖ.
multum, πολὺ, πρὸ πολύ.
moltus, πλῆος, ῆ, ὁ, ἁβρὸς, ὰ, ὁ, ἄπτος, ος, ὁ, ἡ, ὁ, ἰκμὰς, ὰ, ὁ, ἰκμὸς, ὲ, ὁ, πιπαρὸς, ὲς, ὁ, λιπαρὸς, ὰ, ὁ, μεμαρὸς, ὰ, ὁ, πεφυσμὸς, ῦ, ὁ, uel περιττὸς, ὰ, ὁ, πολὺς, ὺ, ὁ, πολλὸς, τὸ.
multus ſum in aliqua re, προπεπαιδεύω, ῶ, cum dutiun.
multus, πολὺς, πολλὴ, πολὺ, συχνὸς, ὴ, ὁ.
mulus, ἡμίονος, ὁ, ἡ, ἡμίονος, ος, ὁ.
mundanus, κοσμικὸς, ὴ, ὁ.
munde, καθαρῶς, καθαρίως, αἰθερίως.
mondi civis, κοσμοπολίτης, ου, ὁ.
mundi conditor, κοσμοποιὸς, ὸ, ὁ.
munditiei ſtudioſus, φιλόκαλος, ος, ὁ.
mundities, καθαρότης, ητος, ἡ, κοσμιότης, ητος, ἡ.
mundo, καθαρίζω, καθαρὸν ποιῶ.
mundus, a, um, καθαρὸς, ὰ, ὁ.
mundus, ſubſt. κόσμος, ου, ὁ.
mundus muliebris, κόσμος γυναικῶος.
munera accipiens, διαλήπτης, ες, ὁ, δεξιδωρος, ος, ὁ, δωροδόκος, ου, ὁ.
munera ciuilia gerere, διοικῶ τὰ πρὸς τὴν πόλιν, τὰ δημόσια

μόσις πράττειν, δημοσιεύειν.
munera offerre, δωροφορῶ.
muneribus corrumpo, δεκάζω, κατασοφίζομαι, ῶ, δωροδοκέω, ῶ, διαπίνω.
muneribus corruptus, δώρις μαλθακοστόμ@-, δωροληπτης, ου, ὁ.
muneris mei eſt, προσήκει μοι, καθῆκει μοι.
munero, vel moneror, γεμίζω, δωρέομαι, ῶμαι, βαβδίζω.
ſine munerum acceptione, ἀδωροδοκήτως, ἀδώρως.
monia, τὰ προσήκοντα.
munoiceps, ομλίτης, ου, ὁ.
municipalis, πολιτικός, ῆ, όν.
municipium, πόλις, ε@-, ἡ, μεμισθωμένη πόλις, εως, ἡ, ἧς, υ@-, τό.
munifice, δαψιλῶς, μεγαλοπρεπῶς.
munificentia, μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ.
munificentia carto, ἀποπλουτομίσσομαι, ῶμαι,
munificus, μεγαλοπρεπής, ε@-, ὁ, ἑ ἡ.
munimentum, ὀπτιήχισμα, ατ@-, τό, ἀποτείχισμα, ατος, τό, ὄρυγμα, ατ@-, τό, ἔρκ@-, ε@-, τό.
munio, ἐχυρόω, ῶ, ἀτραλίζω, ὀπτιηχίζω.
munitio, ὠχυρωμένος, ῆ, όν, κτῆμα, ας, ἡ.
munitio oppoſita, ἀντιτείχισμα, ατος, τό.
munitu facilis, ἀκροτείχιστος, ο, ὁ.
munitus, a, um, τετειχισμένος, η, όν, ἐχυρός, ᾶ, όν, ἀσφαλισθεὶς, έντος, ὁ.
munus, δῶρον, ου, τό, δώσημ@-, ατος, τό· pro officio, τὸ προσῆκον, τὰ δέοντα, ἔργον, ου, τό.
munus obire, πεῖσαι, vel διαπράττειν ἔργον.
munus ſuum exſequi, τὸ ἔργον εὖ ἐπιτελῶν,
muuuſculum, διαφάσιον, ου, τό.
muræna, μύραινα, ης, ἡ.
mureæ, σαγχύλιον, ου, τό.
muri ambitus, τεῖχος, εως, τό.
muri oppugnatio, τειχομαχία, ας, ἡ.
muri ciroitatis, ἱμάτια πόλεως, metaphorice.
muria, ἅλμη, ης, ἡ, τάριχος, εος, τό, & τάριχος, ου, ὁ.
murjs bonis cinctus, εὐτείχης, εος, ὁ, ἑ, ἐ, & εὐτείχεος, Poetice.
murmur, ψόφος, ου, ὁ, γογγυσμός, ῦ, ὁ.
murmur aquæ fluentis, κολάμβησις, εως, ἡ, κελάρυσμ@-, ατος, τό.
murmur ponti, ἁλοῖσβος θαλάσσης. βόμος, ου, ὁ.
murmuratio, μορμορυσμός, ῦ, ὁ, γογγυσμός, ῦ, ὁ.
murmurator, γογγυστής, ῦ, ὁ.
murmuro, μορμύρω, γογγύζω.
muros demolior, καταπτοχίζω.
intra muros qui ſe continet, τειχήρης, εος, ὁ, ἑ ἡ.
murus, τεῖχος, εος, τό.
mus, muris, μῦς, υός, ὁ.
mus araneus, μυγάλη, ης, ἡ.
muſa, μοῦσα, ης, ἡ.
muſarom amaos, φιλόμουσος, ου, ὁ.
muſarum amor immoderatus, μουσομανία, ας, ἡ.
muſarum oſor, μῖσμουσος, ου, ὁ, λόγμουσος, ου, ὁ.
muſarum inſtinctu, ἐμμούσως.
muſas amo, φιλομουσέω, ῶ.
muſas perdite amo, μαινομουσέω, ῶ.
muſavum furore percitus, μουσομανὴς, έος, ἡ, ἑ ἡ, μουσόληπτος, ου, ὁ, μουσοκίνητος, ου, ὁ.
muſca, μῦια, ας, ἡ.
muſca cantus, ψιθύρισμα, ας, ἡ.
muſcarium, σόβα, ης, ἡ, μυοσόβη, ης, ἡ.
muſcipula, μύσκοπος, ου, τό, μυάγρα, ας, ἡ.
muſco obſitus, βυσσοῦς, ῆτος, ὁ.
muſcoſus, βρυώδης, εος, ὁ, ἑ ἡ.
muſculoſus, μυώδης, εος, ὁ, ἑ ἡ.
muſculus, μυῖ, ῶος, ὁ.
muſcus, μοῦσος, ου, τό, φυκίον, ου, τό, βρύον, ου, τό.
muſæum, μουσεῖον, ου, τό.
muſica, μουσική, ῆς, ἡ.
muſices peritus, μουσοῦς, οῦ, ὁ, ᾠδικὸς, ῆ, όν.
moſicus, μουσικός, ῆ, όν.
muſicus furor, μουσομανία, ας, ἡ.
muſſitatio, μυγμός, ὁ. ὁ, τρυσμός, ῆ, ὁ.
muſſito, μύζω, διαψιθυρίζω.
muſſo, ὑποτρίζω, ποιθορίζω, & ποιθερίζω, μύζω.
muſſaceum, ωκτάκιον, ου, τό.
muſtela, γαλῆ, ῆς, ἡ, ἰκτὶς, ῖδος, ἡ.
muſtum, νέος οἶνος, γλεῦκος, εος, τό.
moſtum decoctum, γλεῦσις, εως, ἡ, μελιτὼ, οῦς, τό.
murabilis, ἀμετρόβολος, ου, ὁ.
murabilis ſubinde, ἀγχίτροχος, ου, ὁ.
mutabilitas, ἀστασία, ας, ἡ, ἀλλοιότης, ας, ἡ.
mutare ſententiam, ἀγχίτροπον βαλλόντθαι, μεταπίθεσθαι, γνωμαχῶν, σκιδνᾶν.
mutari animo, ἀλλοιοῦσθαι τὰς γνώμας.
mutatio, μεταβολὴ, ῆς, ἡ, κίνησις, εως, ἡ.
mutatio inſtituti vitæ in pejus, σκολιτεία, ας, ἡ.
mutatio ſubita, ἀγχίστροφ@- μεταβολὴ.
mutationi obnoxius, ἀμεταστατ@-, ου, ὁ.

mutator, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ.
mutatoria, ἀλλοιβὰς, ά@-, ἡ, ἀμοιβὰς χαλκᾶς, mutatoria Ixionis. Homerus.
motilatio, πήρωσις, ατ@-, τό, πήρωσις, εως, ἡ.
mutilator, κολεβατὴς, οῦ, ὁ.
mutilatus, πεπωδὴς, ύτ@-, ὁ, κολεβωθεὶς, έντ@-, ὁ.
mutilo, κολιβόω, ῶ, πηρόω, ῶ.
mutilus, κολοβός, ῆ, όν, κυφὸς, ῆ, όν, πηρὸς, ῆ, όν, ἀλλαπὴς, έ@-, ὁ, ἑ ἡ.
mutio, is, ire, μύζω, γρύζω.
muto, immuto, vario, μετοίβω, ἀλλάσσω, & ἀττω, ἀνταμείβω, & αμαι, μεταμάττω, ὑπαλλάττω, ἀλλοιόω, ῶ, μεταβάλλω, & αμαι, μεθίστημι, μετακινέω, ῶ, μεταλλαβέω, μεταπηδῶ, ῶ, & μετακηρύσσομαι, μεταποιέω, ῶ, μεταιρέω, τρέπω, ἐξαλλάττω.
muto, commuto, permuto, διαλλάττω, ἀλλάττω.
mutor (in pejus, vel in melius) μετοπίπτω.
mutuatio, δανειαὶς, ᾶ, ὁ.
mutuo accipere, τὸ δάνειον λέγεσθαι, προδανείζεσθαι, χρᾶσθαι,
motuo dare, δανείζω, χρῶ.
mutuo, πρὸς ἀλλήλους, ἀμοιβαίως.
mutuo do, δανείζω, χρέω.
mutuor, mutuo accipio, δανείζομαι χρήσασθαι, ώμην, ωμαι.
mutus, κωφὸς, ῆ, όν, ἄφωνος, ου, ὁ, ἀκόσσητ@-, ου, ὁ.
mutuum, δάνειον, ου, τό, δάνεισμ@-, ατος, τό.
mutuum do, μοτεύω, ῶ.
mutuus, ἀμοιβαῖ@-, ου, ὁ, ἀντάλλ@-, ου, ὁ.

M Y.

Myrias, μυριὰς, άδ@-, ἡ.
myrica, μυρίκη, ης, ἡ.
myropola, μυροπώλης, ου, ὁ, & μυροπώλ@-, ου, ὁ.
myrrha, μύῤῥα, ης, ἡ, σμύρνα, ης, ἡ.
myrrhatus, μυρισμυρ@-, ου, ὁ.
myrtetum, μυρσίνων, ῶν@-, ὁ.
myrtus, μυρσίνη, ης, ἡ, μύρτ@-, ου, ὁ.
myſta, μύστης, ου, ὁ.
myſteria, μυστήρια, τά.
myſteria facra tractans, μύστης, ου, ὁ, ἱερομύστης, ου, ὁ.
myſteriis ſacris initior, μυέομαι, ώμαι, τελεσθῆναι, ῶμαι, initio, μυέω, ῶ, τελεσθῆναι, ῶ.
myſticc, μυστικῶς, τελεστικῶς.
myſticus, μυστικὸς, ῆ, όν,

N.

NAblium, νάβλα, ης, ἡ, & νάβλας, ου, ὁ.
Næ, ναί, ἦ δῆτα.
Nænia, ἐπικήδ@- ᾠδὴ.
Nævus, ἡ καλὴ σωματοειδὴς.
Num, γὰρ, ἆρα, μῶν, ἦπου.
Nanciſcor, καταλαμβάνω, τυγχάνω ἀρετῆς, virtutem, προεκτίσασθαι, ῶμαι, ἀμέτρω.
Nanus, νάν@-, ου, ὁ, νανώδης, ε@-, ὁ, ἑ ἡ.
Nares, ῥῖνες, αἱ.
Nares emungere, ἀπομύττεσθαι, ἀπομύττεσθαι.
e Naribus, μυκτηρίζεσθαι.
Narratio, κόρυσις, εως, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
Narratio fabulota, μυθολογία, ας, ἡ, μυθολόγημ@-, ατος, τό, μῦθος, ου, ὁ, ατ@-, τό.
Narratiuncula, διηγημάτιον, ου, τό.
Narrator, ἀφηγητὴς, οῦ, ὁ, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ.
Narro, διηγέομαι τοί τι, ἀπαγγέλλω, ἀγορεύω.
Narro fabulas, μυθολογέω, ῶ.
Naſcor, γίγνομαι, φύομαι, ῶμαι, φύομαι, πέφυκα.
Naſo ſuſpendere, irridere, μυκτηρίζω, σκωπτηρίζω.
Naſo aquilino præditus, γρυπὸς, ὴ, όν.
Naſo carens, ἄῤῥις, & ἄῤῥις, ε@-, ὁ, ἧ ἡ.
Naſſa, κύρτ@-, ου, ὁ.
Naſturtium, κάρδαμον, ου, τό.
Naſus, ὄλη, ινὸς, ὁ, ῥὶς, ινὸς, ἡ, μυκτὴρ, ῆρ@-, ὁ.
Naſus, irriſio, μυκτὴρ, ῆρ@-, ὁ.
Naſuri, μυκτηρίσαι, οι, χλεύσαι, οἱ.
Natu, ὁ, παῖς, δὸς, ὁ, ὑγιὴς τὸ, ὁ@-, & γὶς, ἡ.
Natale ſolum, πατρὶς, ίδ@-, ἡ, ἐγχώριος γῆ.
Natalibus obſcuris ortus, κακόπατρις, ίδ@-, ὁ, ἧ ἡ.
Natalis Dei, θεήγενος, ου.
Natalis, χρυσάλικος, ῆ, όν, χρύσεος@-, ου, ὁ.
Natalis dies, χρυσάλιος@- ἡμέρα.
Natalitia celebrare, ἑορτὴν γενέθλιον.
Natalitius, χρυσάλικος, ῆ, όν.
Natatio, κόλυμβος@-, ου, ὁ, νῆσις, εως, ἡ, πλῆσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ.
Natator, κολυμβητὴς, οῦ, ὁ, νηκτὴρ, ῆρ@-, ὁ, νηκτὴς, οῦ, ὁ, πλώτωρ, ορ@-, ὁ, πλωτὴρ, ῆρ@-, ὁ.
Natatrix, κολυμβὰς, άδ@-, ἡ, νηκτὶς, ίδ@-, ἡ.
Natatus, ου, νῆσις, εως, ἡ, πλῆσις, εως, ἡ, νῆξις, εως, ἡ, κόλυμβ@-, ου, ὁ.

Na-

Natæ, τυγαί, αἱ, & τυγὲ, ῆς, ἡ.
Natio, ἔθνος, εος, τὸ. Σκύθαι τὸ ἔθνος; nationæ Syrus, ὄνος, ὁ, ὄνος, τὸ, ὄνος, ὁ, & τὸ.
Nationis ejusdem qui est, ὁμοεθνὴς, ὁ, ἡ, ὁμόφυλος, ὁ, ἡ.
Nationis diversæ qui est, ἑτοροεθνὴς, ὁ, ἡ, ἀλλόφυλος, ὁ, ἡ, ἑτερόφυλος, ὁ, ἡ.
Nativitas, γένεσις, εως, ἡ, γένεσις, εως, ἡ, γενὴ, ῆς, ἡ.
Nativus, γνήσιος, α, ὁ, ἔγχωρος, ος, ὁ, ἡ.
Nato, κολυμβάω, ῶ, ήσω, ήκομαι.
Natu grandis, major, minimus, &c. V. grandis, major, minimus &c.
Natura, φύσις, εως, ἡ, γονὴ, ῆς, ἡ, χρῆσις, εως, ἡ.
Natura humana, ἀνθρωπίνη φύσις.
Natura bonus, ἀγαθοφυὴς, οος, ὁ, ἡ, ἐ ἑ, εὐρὺς, ὶος, ἁ, ἑ ἁ.
Natura malus, κακοφυὴς, ὶος, ἁ, ἑ ἡ.
Natura comparatum est, ut &c. πέφυκε, sequente infinito.
a Natura habeo, πέφυκα, cum infinito.
Naturæ indagandæ studium, φυσιολογία, ας, ἡ.
Naturæ institutor, αὐτοδίδακτος. Budæus.
Naturæ investigator, φυσιολόγος, ε, ὁ, φυσικὸς, ὴ, ὁ.
Naturalis, φυσικὸς, ὴ, ὁ, ἄκρυτος, ε, ὁ.
Naturalitet, κατὰ φύσιν.
in rerum Naturam prodeo, παρίσταμαι.
secundum Naturam, φυσικῶς.
Natura, γεγονὸς, ότος, ὁ, πεφυκὸς, ότος, ὁ, τεχθὲς, ότος, ὁ.
Natus, id est, filius, υἱὸς, δὸς, ὁ, ἱὲς, ὲ, ὁ.
Natus annos viginti, γεγονὼς ὅτε ἴκοσι.
Navale prælium committere, ναυμαχέω.
Navale prælium, ναυμαχία, ας, ἡ, ε.
Navales copiæ, ναυτικὸς, ὴ, ὸ, τὸ ναυτικὸ.
Navalis expeditio, πλοῦς, πλοὸς, ὁ, Sophocles. πόρπημα ἁλὸς, Euripides.
Navalis rei peritus, ναύκτιος, ε, seu ναύκτης, ου, ὁ, ἡ.
Navale, ναύκτιον, ν, τὸ.
Navalis, ναυτικὸς, ὴ, ὸ.
Navarchus, ναύαρχος, ε, ὁ.
Nauci facio, οὐδὲ ὀλίγου ποιοῦμαι.
Naucleratus, ναυκλήριος, ε, ὁ.
Navem fabricare, ναυπηγέω.
Navem conscendere, ἐμβαίνειν ἐπὶ τὸν ναῦν, cui opponitur, ἀναβαίνειν ἐς τὸν γῆν, descendere e navi in terram.
Navea subducere, ἀνέλκειν τὰς ναῦς.
Naveo io mare deducere, καθέλκειν, & καθελκύειν τὰς ναῦς.
Navea appellere, ἔρεισαι νῆας. Poetice.
Naufragium, ναυάγιον, ν, τὸ, ναυαγία, ας, ἁ.
Naufragium facio, ναυαγέω, ῶ.
Naufragus, ὁ ἢ ἡ ναυαγὸς, ναυαγέω, ότος, ὁ.
Navi veho, ναυτολέω, ῶ.
Navicula, πλοιάριον, ε, τὸ.
Navigabilis, πλωτὸς, ὴ, ὸ, πλωτὸς, ὴ, ὸ.
Navigandi insultos, ἀκμοθέλκυστος, ε, ὁ, vel ακτὸς, ὁ, ἡ, ἀκμόπλους, ε, ὁ.
Navigare in portu, ἐν λιμέσι πλεῖν.
Navigatio, ναυτιλία, ας, ἡ, πλοὸς, ῦς, ὁ.
Navigatio secunda, εὔπλοια, ας, ἡ.
Navigetor, πλώτωρ, ορος, ὁ, πλωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Navigatu difficilis, δύσπλους, ος, ὁ, facilis, εὔπλους, & εὔπλοις, ὁ.
Navigiolum, πλοιάριον, ν, τὸ, σκαφίδιον, ε, τὸ.
Navigium, πλοῖον, ν, τὸ.
Navigium piscatorium, ἁλιευτὴς, ίδος, ἡ, & ἁλιευτὸν, ν, τὸ.
Navigo, πλέω, διαπλέω.
Navis, βᾶρις, ιος, vel ίδος, ἡ, ὁλκὰς, άδος, ἡ, quando ei additur adjectivum, at ὁλκὰς σιτηγὸς, naves frumentariæ. ναῦς, νεὸς, ὁ, παῦρις, ι, τὸ, πρῶμνα, ης, ἡ, per synecdochen σκάφος, ους, τὸ, πλοῖον, ν, τὸ.
Navis gubernator, κυβερνήτης, ε, ὁ.
Navis instructa, & parata, κατεσκευασμένη πλοῖον.
Navis expedita, ἑτοίμη σκάφος.
Navis oneraria, φορτηγὸς, ὸν, ὁ, & φορτιαγωγὸς, φορτηγὸν πλοῖον. fubaudi, ναῦς, νεὸς, ἡ, ἄκατος, ε, ὸ, ἑ ἡ, ὁλκὰς, άδος, ἡ, μυριοφόρος ναῦς, φορτικὸν πλοῖον, φορτὶς ναῦς, Poetica.
Navis prædatoria, ληστικὴ ναῦς. ἑκατοντόκελης.
Navis præsidiaria, ναῦς φυλακτὶς.
Navis prætoria, στρατηγὶς ναῦς.
Navis rostrata, χαλκέμβολος ναῦς.
Naviter, σπουδαίως.
Navium statio, ναύσταθμος, ε, ὁ, ναύλοχος, α, τὸ, ιδὸς, ὁ, ὁρμος, ε, ὁ.
sine Naulo, ἀναυλὶ.
Naulum, ναῦλον, ε, τὸ, ναύβαθμον, ν, τὸ.

Naumachia, ναυμαχία, ας, ἡ.
Navo, as, are, operam, προσέχειν τὸν νοῦν τοῖς πράγμασι· σπουδάζειν, οὐδὲ τυθὲν ἐνεκάλουν ὀλιγώρως.
Nausea, ναυτία, ας, ἡ, & ναυτίασις, εως, ἡ.
Nauseo, ἀτόμαι, ώμαι, ἀναπτύω, ῶ, ναυτιάω, ῶ.
Nauta, ναύτης, ε, ὁ, ναυτιλὸς, ὴ, ὸ, ἁ.
Nautica ars, ἡ ναυτικὴ, sc. τέχνη.
Nauticæ rei peritus, ναυτικὸς, ὴ, ὸ.
Nauticæ rei rudis, ἀθαλάσσευτος, ε, ὁ.
Nauticus, ναυτικὸς, ὴ, ὸ.
Nauticus panis, ναυτικὸς ἄρτος, διάπυρος ἄρτος, Ital. biscotta.
Navus, ἐρεθίσμιος, ε, ὁ, σπουδαῖος, α, ὸ.

N E.

Ne, interrogandi, ἆρα; πότερον;
Ne, dehortativum adv. μὴ, μὴ ὄπω· pro ut non, ἵνα μὴ.
Na dicam, ἵνα μὴ λέγω.
Na forte, μή πως.
Ne quidem, οὐδ', μηδ'. μηδ' εἷς ὅς, ne unus quidem.
Ne tantillum quidem, σφιδανικῆς, vel σφιδανικῆς. Aristophanes.
Nebula, νεφέλη, ης, ἡ, ἴσος, εος, τὸ, ὁμίχλη, ης, ἡ.
Nebulo, ἀλιτὸς κἄκιος, ὑπόκωφος, ὴ, ὸ.
Nebulosus, νεφελοειδὴς, ὶος, ἁ, ἑ ἡ, νεφώδης, ους, ἁ, ἑ ἡ.
Nec, & neque, μηδὲ, οὐδὲ, ὔτε.
Nec vero, nec tamen, ἀ μὰ.
Necessaria ad victum, ἅλφιτα, τὰ, τὰ ἐπιτήδεια, ἄσιτα καὶ τὰ βίου.
Necessarii, amici, ἐπιτήδειοι, αἱ, ἀναγκαῖοι, οἱ, προσήκοντες, οἱ, οἰκῆοι, οἱ, & Jonice οἰκήιοι.
Necessatio, ὑξ ἀνάγκης, ἀναγκαίως.
Necessarius, ἀναγκαῖος, ὴ, ὸ.
Necessa est, ἀνάγκη, ἀναγκαῖόν ἐστι.
Necessa est mihi hoc facere, ἀνάγκη μοι τοῦτο ποιεῖν. ἔχω μοι ἀναγκαίως ποιεῖν τάδε.
Necessitas, ἀνάγκη, ης, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
Necessitas orget, τὸ τῆς πρόσκειται κατεπάγει.
Necessitate enactus, ληθὴς ὑπ' ἀνάγκης, ἀναγκαζόμενος, ε, ὁ.
Necessitudine conjunctus, προσήκων, οντος, ὁ.
Necessitudo, συμπάθεια, ας, ἡ, οἰκειότης, ητος, ἡ.
Necessitudo mihi est eum illo, ὑπάρχω ἐκεῖ πρὸς αὐτὸν οἰκειότης.
Neco, κτείνω, φονεύω, ῶ, φονίζω.
Necromantia, νεκρομαντία, ας, ἡ.
Nectar, νέκταρ, αρος, τὸ.
Nectareus, νεκτάρεος, ε, ὁ.
Nectere dolos, πλέκειν μηχανὰς.
Nectere coronam, στεφανοπλοκεῖν.
Necto, πλέκω, ὕφαι, ὕφαντο.
Necubi, μήπου, μή πως.
Nedum, ἄπαγε, & ἄπαγε. μὴν, μὴν δὲ, μὰτι γε, μήπγε δὴ, οὐχ ὅτι, μὴ ὅτι, οὐχ ὅτου, οὐχ ὡς, οὐχ ὅπως, μόνον, ἄπαγε.
Nefandus, ἄθέμιτος, ε, ὁ, ἀνόσιος, ε, ὁ, ἀθέμιστος, ε, ὁ, δύσρητος, α, ὁ, ἐκθέσμιος, ε, ὁ.
Nefarie, ἀθέμιτως, ἀνοσίως.
Nefarium facinus, ἀθέμιστον ἔργον.
Nefarius, μιαιόπτατος, ν, ὁ, ἀθέμιστος, ε, ὁ.
Nefas est, οὐ θεμὶς ἐστὶ, ἀθέμις.
per fas & Nefas, ἐ δικαίως, κρεῖσσον.
Nefasti dies, ἀποφράδες ἡμέραι, ἀπόλιται ἢ ἄπρακτοι.
Nefastus, ἀθέμιστος, ν, ὁ.
Negantea Deum, ἀμηχανία, ας.
Negatio, ἄρνησις, εως, ἡ.
Neglecte, ἐκηδῶς.
cum Neglectu, ἀμελῶς, ἀμελημάτως.
Neglectui habere aliquem, ἀμελῆ ἔχω τινὰ.
Neglectus, us, ἀμέλεια, ας, ἡ.
Neglectus, a, um, κατημελημένος, ε, ὁ.
Negligendus, ἀμελητὸς, ε, ὁ.
Negligens, ἀμελὴς, ὲς, ὁ, ἑ ἡ, ὀλίγωρος, ν, ὲ.
Negligena sum, ἀκηδῶ, ὑπερῶ, ὑποσείω, ῥᾳθυμῶ, ὑπτιάζω.
Negligenter, ἀμελῶς.
Negligentia, ἀμελία, ας, ἡ, ὀλιγωρία, ας, ἡ.
Negligere occasionem, παραπρολέπω τὸν καιρὸν.
Negligo, ὀλιγωρῶ τοῦ φίλου, amicos: παραφρονῶ, ῶ, ἀμελῶ, ῶ, ῥᾳθυμῶ, ῶ.
Nego, contradico, toficior, ἀρνέομαι, ἄμαι, ἀπαρνέομαι, ώμαι, ἐξαρνέομαι, ώμαι, ἀπαλέγω, μὴ φάσκω, μὴ λέγω, ἀντίφημι, ἀποφάσκω.
Nego, denego, renuo, φθονῶ, ῶ, ἀποδίω cum genitivo, ἀπαρνέω, ῶ.
Negotia propria curans, ἰδιοπράγμων, ονος, ὁ, ἑ ἡ.
Nego, ἐξαρνέομαι, ώμαι, ἔξαρνος εἰμι.
Negotia domestica, τὰ οἴκοι ἔργα.

Ne-

Negotiatio, ἐμπολή, ῆς, ἡ, ἐμπορία, ας, ἡ.
Negotiator, ἔμπορος, ου, ὁ, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν.
Negotiatorius, ἐμπορικὸς, ὴ, ὸν.
Negotiis occuperi, ἀσχολίαις ἄγων δι τιν· ἀσχολοῦσθαι πρός τι.
nullo Negotio, ἀπόνως, ἀπραγμόνως, εὐκόπως, ἀκόπως.
Negotiar, πραγματεύομαι, ἐμπορεύω.
Negotiosus, πραγματώδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Negotium, πράγμα, ατος, τὸ, ἀσχολία, ας, ἡ, πραγματεία, ας, ἡ.
Negotium, vel moleſtiam exhibere, ὄχλον παρέχειν, ὀχληρὸν εἶναι.
Negotium habere cum aliquo, ἐντυγχάνειν τινί.
Negotium faceſſere, ἀσχολίαν τινὶ παρέχειν, κόπους παρέχειν.
Nemeſis, νέμεσις, εως, ἡ.
Nemo, οὐδὲς, ενὸς, ὁ, ἥτις, ὅτιος, ὁ.
Nemoroſus, ὑλώδης, ους, ὁ, ἡ ή, ἀλσώδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Nempe, δηλαδὴ, δηλονότι, δῆτα.
Nemus, oris, νέμος, εος, τὸ, τέμενος, ους, τὸ, ὕλη, ης, ἡ, ἄλσος, ους, τὸ.
Neo, νέω, νήθω, κλώθω.
Nepa, æ, vel nepe, es, σκορπίος, ὁ, ὁ.
Neo fila, μίτον κλώθω.
Nepos, ἔγγονος, ὁ, ὁ, υἱωνὸς, ὁ, ὁ, ἔγγονος, ὁ, ὁ.
Nepotes, h. e. intemperantes, οἱ ἄσωτοι ἡ ἀκολασταίνοντες νέοι.
Neptis, γυνὴ, ῆς, ἡ, θυγατριδὴ, ῆς, ἡ.
Neptooios, ποσειδὼν, ῶνος, ὁ.
Neptunos, ποσειδὼν, ῶνος, ὁ.
Nequa, μήτη.
Nequam, ἄχρηος, ου, ὁ, κακόλογος, ὁ, ὁ, φαῦλος, η, ὁ.
Nequando, μήποτε.
Nequaquam, μηδαμῶς, μηδαμὰ, οὐδαμῶς, οὐδέπω, μὰ δῆτα, ἀ μὰ τόν.
Nequs, μήτε, οὔτε, ὔτε.
Neque enim, ἐμοὶ γὰρ.
Neque vero, οὐκοῦν μὴν, οὐδαμῶς.
Nequeo, ἀνύσσω, ῶ, οὐδυνάτω, ῶ.
Nequicquam, ἐπ. pro fruſtra, μάτην.
Nequid, μήτι.
Nequid nimis, μηδὲν ἄγαν.
Nequior, κακίων, ους, ὁ, ἀχρειότερος, ὁ, ὁ.
Nequis, μήτις.
Nequiſſime, κακίστα.
Nequiſſimus, πονηρότατος, η, ὸν.
Nequiter, πονηρῶς, κακότως.
Nequitia, πονηρία, ας, ἡ, ἀχθηδὼν, ὀνος, ἡ.
omnes Nervos intendere, πανταχόθεν.
Nerooſus, νευρώδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Nervus, νεῦρον, ου, τὸ.
Nervus arcus, ἄκανθα, ωτος, τὸ, βιὸς, οῦ, ὁ, νεῦρον, ου, τὸ.
Nervus, robur, vires, νεῦρον, ου, τὸ.
Neſcio, ἀγνοέω, ῶ, οὐ εἴδω, οὐ γινώσκω.
Neſcio qnie, ὁ δεῖνα.
Neſcio qnomodo, οὐκ οἶδ' ὅπως, οὐκ οἶδ' ὁ τινα τρόπον.
Neſcio quid, οὐκ οἶδ' ὅ τι.
Neſcio quare, οὐκ οἶδ' ὅθεν ὅτι.
Neſcio quo me vertam, λύπαι τοῦ τραπείαιμι.
Neſcius, ἀγνώων, ὄντος, ὁ, ὤντος, ους, ὁ, εἰδὼς, ὁς, ὁ, ἡ ή, οὐκ εἰδὼς.
Neſcios ſum, ἀγνόεω, Poetice.
Neu, μήτε, ἢ μή.
Neuter, μηδέτερος, α, ὁ. οὐδέτερος, α, ὁ.
Neutiquam, μηδαμῶς, οὐδὲ τι.
Neottram in partem, nsutro, οὐδετέρωτε, μηδετέρωσε.
Neutrius generis nomios, οὐδέτερα ὀνόματα.
Nes, θώπος, ου, ὁ, φώς, ὠ, ὁ.
Nexue, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ.

N I.

Ni, pro niſi, ἐὰν μὴ, ἐάν μή.
Nicto, as, & nictor, σκιρτάω, σκιρτῶμαι.
Nicto, is, κυνέομαι, ῶμαι.
Nidificatio, κατάλυσις, εως, ἡ.
Nicto, σκιρτάω, σκιρτῶμαι.
Nidifico, & nidulor, κατάω.
Nidor, ὀδωρὰ, ας, ἡ.
Nidum facio, λαπιστατέω, κοπρεύω.
Nidus, κατάω, ας, ὁ, κοῖτη, ης, ἡ.
Niger, ra, um, μέλας, αινα, αν, ὁ, μέλαινα, ης, ἡ, μέλαν, αινος, τὸ.
Nigredo, μελανότης, ητος, ἡ, μελανία, ας, ἡ.
Nigreo, niger ſum, μελαίνομαι.
Nigreſco, σκιμελαίνομαι, πορφύζω.
Nigro colore imbotus, μελανβαφὴς, ἐς, ὁ, ἡ ή, μελάγχρους, & μελάχρους, ὁ, μελανόχρως, ωτος, ὁ, μελάγχρως, ωτος, ὁ, μελανόχροος, ἐς, ὁ, ἡ ή, & μελαγχροὴς, ἐς, ὁ, ἡ ή.

Nihil, οὐδὲν, οὐδὲ, οὔτι.
Nihil ad rem, οὐδὲν πρὸς ὅτιος.
Nihil ago, ἀπραγμάτω, ῶ.
Nihil obſtet, quo minus &c. οὐδὲν κωλύει, ſequente infin.
Nihil mirum, θαῦμα γ' οὐδέν.
Nihil refert, φέρει οὐδὲν, vel οὐδέν.
Nihil aliud, niſi, μηδὲν ἄλλο, πλὴν ὅ τι.
Nihili, πρὸ οὐδενός.
Nihili homo, ῥάκος, ους, τὸ, ἀπόπατος, ου, ὁ.
Nihili facio, περὶ οὐδενὸς ποιέομαι.
Nihili fio, οὐ σέβει ἐμοὶ μέμι, παρ' οὐδὲν λογίζομαι.
Nthili pendo, & duco, περὶ μηδενὸς ποιέομαι, πρωτερεῦω, φαυλίζω.
Nihilo minus, οὐδὲν ἧττον, μηδὲν ἧττον, ἐχ ἧττον. οὐδὲν ἧττον, ὅ, nihilo minus, quam.
Nil, οὐδέν.
Nimboſus, ἐυμβαθὴς, ους, ὁ, ἡ ή, ἱερώδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Nimbus, ὄμβρος, ου, ὁ, νέφος, ους, τὸ.
Nimietas, περισσότης, ὅ, τὸ.
Nimirum, δῆτα, δήπουθεν, δῆπου.
Nimis, λίαν, σφόδρα, ἄγαν.
Nimius, ὑ λίαν, ὁ ἄγαν, περισσὸς, ὅ, ὁ.
Niogo, νίφω, κατανίφω.
Niſi, ἐ μὴ, πλὴν ἐ μὲ, ἢ μὴ.
Niſi enim, ἐπὶ γὰρ μὴ.
Niſi forte, ἐὰν μὴ ἄρα.
Niſi ſi, πλὴν ἐὰν εἰ.
Niſi quod, πλὴν ὅτι.
Niſus, πεῖσα, ας, ἡ.
Nitens, ſplendens, φλέβων, οντος, ὁ, φαιδὸς, ὅ, ὁ.
Niteo, φλέβω, κρωμύομαι, λάμπω.
Nitidus, λαμπρὸς, ὅ, ὁ.
Nitor, φλαπότης, ητος, ἡ, λαμπρότης, ητος, ἡ.
Nitor, eris, coeor, ἐρείδω, ἰσχυρίζομαι, πειράομαι, στερεύζω.
Nitor, incombo, innitor, ἐρείδομαι, ὑπερείδομαι, σκήπτω, & σκήπτομαι, σκήπτω, & σκήπτομαι, κλίνω, κλίνω, χέμπτω, ἐπιχέμπτω.
Nitor, confido, fiduciam colloco, ἐπιπείθω, cum dativo, ἐπιπείθω, & ἐπιπείθομαι· ἰσχυρίζομαι, ἀπιχυρίζομαι ἐπιχυρίζομαι, πίστω, πίπωθω.
Nitroſus, νιτρώδης, ους, ὁ, ἡ ή.
Nitrum, νίτρον, ου, τὸ.
Nivalis, χιονώδης, ους, ὁ, ἡ ή, κρυσταῖος, ου, ὁ, ἡ ή.
Niveus, χιόνιος, ου, ὁ.
Nivoſus, χιονώδης, ους, ὁ, ἡ ή, κρυσταῖος, ου, ὁ, ἡ ή.
Nix, ivis, χιὼν, όνος, ὁ, ἡ, vel κρυσὸς, ὅ, ὁ.

N O.

No, oas, νήχομαι, καλυμβάω, ῶ.
Nobilis, γνήσιος, α, ὁ, εὐγενὴς, ὁς, ὁ, ἡ ή, γλυκὺς ε ῦ, ὁ.
Nobilis geoere, εὐπάτωρ, ορος, ὁ, & εὐπάτωρ, ορος, ὁ, εὐγενὴς, ὁς, ὁ, εὐγενὴς, ὁς, ὁ, ἡ ή.
Nobilitas, εὐγένεια, ας, ἡ.
Nobilitas, celebritas, ὄνομα, ατος, τὸ.
Nobiliter, celebriter, ὀνομαστῶς.
Nobilito, εὐδοκιμέζω, γνωρίζω.
Nobis, ἡμῖν.
Nobiſcum, μεθ' ἡμῶν.
Nocens, κακοποιὸς, ὅ, ὁ, βλάπτων, οντος, ὁ, βλαβερὸς, ὅ, ὁ.
Nocenter, βλαβερῶς.
Noceo, βλάπτω τινὶ, κακῶς ποιῶν τινα· κακὸν τινὶ, εἶναι κῶ, ῶ, ἐτέλω, ῶ, ἔτεσα.
ſub Noctem, ὑπὸ φωτὶ. ὑπὸ νύκτα.
per Noctem, κατὰ νύκτα. per totam noctem, πάννυχον ν ſeo πάννυχα, & παννύχιον.
Noctu, ἐνὶ νυκτὶ, ἐν νυκτὶ, ἐκ νυκτὸς, διὰ νυκτὸς, ὑπὸ νύκτα, πρωΐζ, ὄρθριος, ὀρθρίνος, νυκτωρ.
Nnctu iter facere, νυκτοπορῶ.
Noctua, γλαὺξ, ωκὸς, ἡ.
Noctnrnus, νυκτερινὸς, ὅ, ὁ, ὀρθρίνος, ὁ, ὁ.
Nocumentum, βλάβη, ης, ἡ, λύμη, ης, ἡ.
Nocuus, βλαβερὸς, ὅ, ὁ.
Nodatus, κοσμοβαθὴς, ὅ, ὁ.
Nodoſus, πολύπλοκος, ὁ, ὁ.
Nodum ſolvere, λύω σύσσημα.
Nodus, ὄμμα, ατος, τὸ, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμβος, ὁ, ὁ, σύσσημα, ατος, τὸ.
Nodus arboris, ζος, ὁ, ὁ.
Nodus, flexura digitorum, articulus, καμπὴ, ῆς, ἡ.
Nole, κέλω, ωτος, ὁ.
Nolam pollo, κελευσίζω.
Nodus, ὄμμα, ατος, τὸ, δεσμὸς, ὅ, ὁ.
Nolo, ἐ θέλω, ἐ βούλομαι.
Nomen, ὄνομα, ατος, τὸ.
Nomen, prætestus, ὄνομα, ατος, τὸ. μετ' ὀνόματος καλοῦ, honeſtis nominibus.

No-

Nomen bonum habens, *ἐὐώνυμος*, ον, ὁ, *ἀνωμαγτμένος*, η, ὁ.
Nomen non habens, *ἀνώνυμος*, ος, ὁ, ἡ ἡ.
Nomen dare militiæ, *ἐίναι ἐς ἐξέτασιν*.
Nomen impono, *ὀνομαζόντω*, ῶ.
Nomen collectivum, *ὄνομα συλλητικόν*.
Nomenclator, *ὀνομαστολόγος*, ου, ὁ.
Nomenclatura, *ὀνομαστογραφία*, ας, ἡ.
Nomina tria habens, *τριώνυμος*, ος, ὁ.
Nominari qui potest, *ὀνόμαστος*, ος, ὁ.
Nominari qui non potest, *ἀνονόμαστος*, ος, ὁ.
Nominatim, *ὀνομαστί*.
Nominatim appellare, *ἐπικαλῶ, κλῆδω ὀνομαστί*.
Nominatio, *ὀνομασία*, ας, ἡ, *κλῆσις*, εως, ἡ.
Nominativus (casus) *ὀρθή*, ῆς, ἡ, *πτῶσις ὀνομαστική*.
Nominatus, celebrie, *ἐνώνυμος ἐπίσημος*, ος, ὁ.
Nomine, causa, gratia, *ὑπέρ χάριν*. or *εἰνὶ χάριν*, & *ὑπὲρ σοῦ*, nomine tuo, tua causa.
Nomine tuo, *ἐξ ὀνόματός σε*.
Nominis ejusdem, *συνώνυμος*, ος, ὁ.
Nomino, *ὀνομάζω, κλῆδω τινί, ὄνομα τιθέναι τινί*.
Nominor, *κλέομαι, ὀνομάζομαι*.
Noo, ᾶ, ὀκ, μή, ὅπ, οὐδέ.
Non item, *οὐ δέ*.
Non minus, *μηδὲν ἧττον*.
Noo enim, *ὁ γάρ*.
Noo per Jovem, *μὰ δία*.
Non equidem, *ἀ γάρ ἐν*.
Non modo, *μὴ ὅπ, ὀχ ὅπως*.
Non modo non, *ὀχ ὅτι, μὰ εἶναι, ὀχ ὅπ*.
Noo ita pridem, *ὁ πρὸ πολλῦ, πρὸ μακρᾶ*.
Non multo post, *ὁ πρὸ πολλῦ, ἐν ὀς μακρᾶ*.
Non quod, *ὀχ ὅπ*.
Non solum, sed etiam, *ὀχ ὅπ, ἀλλὰ καί*.
Non possum non laudare, *ἐ δύναμαι μὴ ὀν ἐπαινῶ*. Interdum *ὀκ* abjicitur.
Non tamen, *μὰ μέντοι, ἐ μέν*.
Noox mensis, *νέαι, αἱ*.
Nonagenarius, *ἐνενηκοντάτης, ου*, ὁ, ἡ ἡ.
Nonagesimus, *ἐνενηκοστός*, ὴ, ὁ.
Nonaginta, *ἐνενήκοντα*.
Nongenti, *ἐνακόσιοι, αἱ*.
Nondum, *μήπω, ὅπω*.
Nonne? *ἀλλ' ὁ; ἀλλ' ὀχί; ἀρ' ὦν; ἦ ὦν ὁ; ἦ γάρ; ἦπα ἐ; μῶν μὸ; μῶν ἔ; ἐ γάρ; ἦκα; πῶς ὦν; πῶς ἐ; τί μέν;*
Nonne igitur? *ἆρ' ὄν;*
Nonne vides? *ὀχ ὁρᾶς;*
Nonne, ᾶ, aut ὀχ ὁρᾶς; an non vides?
Nonnihil, *σμικρόν τι*.
Nonnullus, *ἐνίος, ος, ὁ*.
Nonnunquam, *ἐνίοτε ὅτε, ἐνίοτε, ποτέ*.
Nonus, a, um, *ἔνατος*, η, ὁ, *ἐνάτη, ἡ, ἔνατον, τό*.
Norma, *κανών, ὀνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ*.
secundum Normam, ad normam, *κανονικῶς*.
Nos, *ἡμεῖς*.
Noscere artem, *μάθησι τέχνης*.
Nosco, *γινώσκω, οἶδα*.
Nosocomium, *νοσοκομεῖον*, ου, τό, *ξενών, ῶνος*, ὁ.
Noster, *ὁμέτερος*, α, ον, ὁ, cum verb. primæ personæ *ἡμέτερος*, ὁ καθ' *ἡμᾶς*. Sed fere ita dicimus, liber noster, ἡ *βίβλος ἡμῶν*.
Nostras, *ἐπιδήμιος*, ος, ὁ.
Noster, *ἡμέτερος*, α, ον, ὁ.
Nota, *σημεῖον*, ου, τό, *σφάγημα, ατος, τό, σίγμα, ατος*, τό.
Notabilis, *γνωτός*, ὴ, ὁ, *γνώριμος*, ος, ὁ.
Notam ignominiæ adhibere, *κατατίθεσθαι τὴν αἰδέσιν. ξυκοφαντῶ*, cum accusativo.
Notem ignominiæ inuere alicui, *αἰδέσιν ἐμβαλλω τινί*.
Notare ignominia, *ἀτιμάζω τινά*.
Notarius, *γραμματεύς, έως, ὁ, ὑπογραφεύς, έως, ὁ*.
Notatio, *ἐλεγχος, ου, ὁ, σημείωσις, εως, ἡ, ἐμβάτισμα, ατος, τό, ἐμβατήρησις, εως, ἡ*.
Notatu dignum, *σημειώσεως ἄξιον, ἀξιοσημείωτον*.
Notatus, *ἐπίσημος, η, ὁ, ἐμβατισμένος, η, ὁ*.
Notatus ignominia, *αἰδεσθείς, ὲς, ὁ, ἐμβατήρησις, εως, ἡ*.
Nothus, *νόθος, η, ὁ*.
Notio, *νόημα, ατος, τό*.
Notiones, & conceptus animi, *προλήψεις τῆς ψυχῆς*.
Notis compunctus, *στιγματίας, ου, ὁ, στικτός, ὴ, ὁ, κατεστιγμένος, η, ὁ*.
Notitia, *γνῶσις, εως, ἡ, γνώρισις, εως, ἡ, οἴκησις, εως, ἡ*.
Noto, *σημαίνω, διατηρῶ, ῥίζω*.
Noto, observo, *τηρῶ, παρατηρῶ, ῶ, ἐπιτηρέω, ῶ*.
Noto, taxo, subsanno, *κατηγορέω, ῶ, διαβολάδω, ῶ*.
Noto infamia, *κηλιδῶ, ῶ, ἀτιμάω, ῶ, ἀτιμάζω*.
Notum est, *φανερόν ἐστι, πρόδηλόν ἐστι*.
Notum facio, *γνωρίζω, δηλόω, ῶ*.
Notus, *γνώριμος*, η, ὁ, *γνωτός*, ὴ, ὁ.

Notus, familiaris, *γνώριμος*, η, ὁ, ἡ ἡ.
Notus, Auster, *νότος*, ου, ὁ.
Novacula, *ξυρός*, ὁ, ὁ.
Novacula rudo, *ξυρόν*, ῦ, & *ξυρέον*, ῦ, *λοπξύρ*, *λοπξυρεῖον*, ῶ, & *λοπξυρίδιον*, ῶ.
Novale, *νέος ἀγρός*, & *νέα*, subintellige *ἄρουρα, νέωμα, ατος, τό, νέασις, εως, ἡ, νέος*, η, ὁ, & *νεός*, ᾶ, ἡ, *νέον*, η, τό.
Novalis, *νέος*, ὁ, ὁ, or *νέος ἀγρός*, novalis ager, novale. *νεατός*, ῆ, ὁ, & *νέατος*, η, ὁ.
Novarum rerum cupidus, *νεωτεροποιός*, ὁ, ὁ, *νεωτεριστής*, ῆ, ὁ.
Novatio, *νέωσις, εως, ἡ*. & *νέωσις, εως, ἡ, νεόχρωσις, εως, ἡ*.
Novatus, *νεατός*, ῆ, ὁ, seo *νέατος*, η, ὁ.
Neve, *νεωτέρως, καινοτόμως, καινῶς*.
Novellus, *νέος*, η, ὁ, & Jon. *νεῶς*.
Novem, *ἐννέα*.
November, *ἐνδεκατρεών, ὼνος*, ὁ, *νοέμβριος*, ος, ὁ.
Novenarius, *ἐννεάς, άδος*, ὁ, ὁ.
Novesi, *οἱ ἐννέα*.
Novennis, novennalis, *ἐννέτης, έτος*, ὁ, malcul. gen. & in fmm. *ἐννέτης, έτος*, ὁ, ἡ, *ἐννετηρός*, ὸς, η, ὁ, *ἐννέτηρος*, ος, ὁ, *ἐννέτης*, Poetice.
Novennium, *ἐννετηρίς, ίδος*, ἡ. per novenium, *ἐννέτεσι*, adverbium.
Noverca, *μητρυιά*, ᾶς, ἡ.
Novercalis, ὁ ἡ *μητρυικός*.
Novies, *ἐννάκις*.
Novilunium, *νέα σελήνη, νουμηνία*, ας, ἡ.
Noviffimi, *ἐπὶ τέλει, ἐσχάτως*.
Noviffimus, ultimus, tahmus, *νεώτατος*, η, ὁ, & Poetice *νέατος, ὕστερος*, α, ὁ, *ἔσχατος*, η, ὁ.
Noviffimus, *ὕστατος*, η, ὁ, *ἔσχατος*, η, ὁ.
Novitas, *νεότης, ητος*, ἡ, *καινότης, ητος*, ἡ.
Novitae fermonis, *καινολογία*, ας, ἡ.
Novitatis amans, *φιλόκαινος*, ος, ὁ.
Novitios, *νεαλής*, ὴς, ὁ.
Novitius in religione, *νεόφυτος*, η, ὁ.
Novus, *νέος*, η, ὁ, *καινός*, ὴ, ὁ.
Nox, *ἀβιόσιη*, ης, ἡ, *σκοτόμηνις*, ις, ἡ, *νύξ, νυκτός*, ἡ, *νύχος*, ος, ὁ, & *νυχός*, ῦ, ὁ, *ἄζρουα*, ης, ἡ, Hesiodus, Euripides.
Nox prima, *ἀκρόνυχον*, η, τό, five *ἀκρονυχία*, ας, ἡ, *ἀκροῦς, νυκτος*, ἡ.
Nox intempesta, *ἀκρονυχία*, ας, ὁ.
Nox placida, *νὺξ ἥσυχος*.
Noxa, damnum, demni illatio, *ἄτη*, ης, ἡ, *προσβολή*, ῆς, ἡ, *βλάψις*, εως, ἡ.
Noxa, exitium, calamitas, *κὴρ, κῆρος*, ἡ, *λύμη*, ης, ὁ.
Noxa, culpa, reatus, *ἐνοχή*, ῆς, ἡ.
Noxam iohsto, *ἀτάω*, ῶ.
Noxius, *βλαβερός*, ὸ, ὁ, *πονηρός*, ὸ, ὁ, *βλαπτικός*, ὸ, ὁ.

N U.

Nubecula, *νεφέλιον*, η, τό.
Nubes, *νεφέλη*, ης, ἡ, *νέφος*, εος, τό.
Nubee frontis, *νέφος*, εος, τό, metaphorice.
Nubigena, *νεφελογενής*, ὲς, ὁ, ἡ ἡ.
Nubilis, ὁ, ἡ ἐπίγαμος· *ὥρκιος πρὸς γάμον, ἐπιγάμιος*, ος, ὁ.
Nubilis virgo, *νυμφὸς ἡμέρα, τέλεια*, ιδος, ἡ.
Nubilus, *σκοτεινός*, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ ἡ, *νεφελοειδής*, ὲς, ὁ ἡ ἡ.
Nubo, velo, *καλύπτω*. pro viro tradi, *γαμεῖσθαι τινι, νυμφεύω*.
Nudario, *γύμνωσις*, εως, ἡ, *ἀπογύμνησις*, εως, ἡ, *ψίλωσις*, εως, ἡ, *ἀποψίλωσις*, εως, ἡ.
Nudator, *ψιλωτής*, ῆ, ὁ.
Nude, simpliciter, *ἁπλῶς*.
Nudiras, *γυμνότης*, ητος, ἡ.
Nudiue tertiue, *τριχθές*.
Nudo, *γυμνόω*, ῶ, & *ἐκδύω*, *ἄκτω*, *ἀπογυμνόω*, ῶ, *λοπγυμνέω*, ῶ, *ψιλίζω, ψιλόω*, ῶ, *ἀφυμνόω*, ῶ.
Nodo, exuo, spolio, *ψιλόω*, ῶ, *ἀφιστάω*, ῶ, *ἀφυμνόω*, ῶ, *ἀπεκδύνυμι, ἀπεκδύω, & ἀπεκδύσω*.
Nodue, *γυμνός*, ὸ, ὁ, *ψιλός*, ὸ, ὁ, *ἐπάκων, ονος*, ὁ.
Nogacitae, *φλαδότης*, ης, ἡ.
Nuga, *φλυαρία*, ας, ἡ, *λῆρος*, ε, ὁ.
Nugas agere, *λαρῶ, φλυαρῶ*.
Nugator, *φλύαρος*, ος, ὁ.
Nugatorius, *φλυαρώδης, ους*, ὁ, ἡ ἡ, *λαρώδης, ους*, ὁ, ἡ ὁ.
Nugigerulus, *ὑθλοφόρος*, ος, ὁ.
Nugor, arie, *φλυαρέω*, ῶ, *κόλαξ ἔχω*, ῶ.
Nullibi, *οὐδαμοῦ*.
Nullitas, *οὐδένεια*, ας, ἡ, & *οὐδένεια*, ας, ἡ.
Nulliue pretii, *ἀπόνητος*, ὸ, ὁ.
Nullo modo, *ὄπως· οὐ ὅπως π οὐ· οὐδαμῶς, οὐδαμῆ, οὐ ὅπως*.
Nullo pacto, *μηδαπῶς. οὐ ἔν ὅ π γένητο*.

Nullus, μηδείς, μηδεμία, μηδέν, οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν, οὔτις, οὐθ-.
Nullus fum, id eſt, perii, μηδεὶς εἰμι.
Num, ἆρα γε, ἦ που, ἦ μή.
Numen, θεῖον, ου, τὸ, θεότης, ητος, ἡ, δαιμόνιον, ου, τὸ.
Numerabilis, ἀριθμητός, ἡ, όν.
Numeratim, κατ' ἀριθμόν.
Numeratio, ἀρίθμησις, εως, ἡ.
Numeratu facilis, ἀναρίθμητος, ος, ον.
Numeratus, ἀριθμηθείς, έντος, ὁ.
Numero, ἀριθμέω π, καταλογίζομαι.
Numero impar, impariter, περισσάκις.
Numero pari, pariter, ἀρτάκις, adverbium.
Numero plurali, adverbium, πληθυντικῶς.
numero ſunt decem, δέκα εἰσὶ τὸν ἀριθμόν.
numeroſe, concinne, ἐμμέλως.
numeroſus, πολὺς ἀριθμῷ, & ἀριθμὸ πολύς, εῖα, ὺ, πολυπληθής, ές, ὁ, ἡ, ἐς τό.
in numerum amicorum referre, εἰς τοὺς φίλους καταλέγεσθαι.
numerus, ἀριθμός, οῦ, ὁ.
numerus impar, ἀριθμὸς περισσός.
numerus par, ἄρτιος ἀριθμός.
numerus in oratione, & Muſicis, ῥυθμός, οῦ, ὁ.
numine afflatus, κατέχομαι, ος, ου, ἡ, ἡ, κατοκωχὴ, ἡς, ἡ, θεοληψία, ας, ἡ, θεοφορία, ας, ἡ.
numiſma, νόμισμα, ατος, τὸ.
in nummos conflo, καταχωνεύω.
nummos adulterinos cudo, ψευδοκόπτω.
nummoſus, πολυχρήματος, ος, ὁ, πλούσιος, α, ον.
nummularius, κολλυβιστής, οῦ, ὁ, τραπεζίτης, ου, ὁ.
nummulus, νομισμάτιον, ου, τὸ.
nummus, νόμισμα, ατος, τὸ, κέρμα, ατος, τὸ.
nummus adulterinus, κίβδηλον νόμισμα.
nummus aureus, χρυσοῦς, ῆ, οῦν, χρύσεος, α, ον.
nummus minutus, λεπτὸν, οῦ, τὸ.
nunc, νῦν, νυνὶ δὲ τῷ παρόντι.
nunc jam, nunc primum, ἤδη νῦν.
nunc nuper, νῦν ἄρτι.
nunc quoque, ἔτι νῦν.
nuncubi, μή ἐν τῷ.
nuncupatio, προσαγόρευσις, εως, ἡ.
nuncupatio, dedicatio, προσφώνησις, εως, ἡ, προσφώνημα, ατος, τό.
nuncupo, ὀνομαστικῶς, προσαγορεύω.
nuncupo vota, τοὺς ὅρκους ἀνέχειν, Thucydides.
nuncupo, dedico, προσφωνέω, ῶ.
nundinæ, πανήγυρις, ιδος, ἡ, πανηγυρικὸν, ου, τὸ, ἀγοραί, αἱ.
nundinalis, ἀγοραῖος, α, ον.
nundinatio, πραγματεία, ας, ἡ, ἀγορασμὸς, οῦ, ὁ.
nundinator, ἀγοραστὴς, οῦ, ὁ.
nundinor, πραγματεύομαι, ἀγοράζω.
nonquam, οὐδέποτε, μηδέποτε.
nuoquam non, διὰ παντός.
nuhquid, ἆρα γε, ἦμῶν μή, μή ἄρ τι.
nonquid igitur? εἰπὲ μοί;
nunquis, μῶν μήτις; μὴ ὤ τις;
nuntia, ἄγγελος, ου, ὁ, ἀγγελίστρια, ιδος, ἡ, & ἀγγελίαινα, Poetice.
nuntiare victoriam, ἀγγελίζειν.
nuntiatio, ἀγγελία, ας, ἡ, ἄγγελμα, ατος, τὸ.
nuntiator, ἄγγελος, ου, ὁ, μηνυτὴς, οῦ, ὁ.
nuntio, ἀγγέλλω, ἀπαγγέλλω τινί τι.
nuntius, qui nuntiat, ἄγγελος, ου, ὁ, ἀγγελιάτης, ου, ὁ. pro eo, quod nuntiatur, ἀγγελία, ας, ἡ.
nuo, νέω.
nuper, νεωστὶ, ἄρτι.
nuper mortuus, νεοθανὴς, ές, ὁ, ἡ, ὁ.
nuper natus, ἀρτίτοκος, ος, ὁ, νεόγονος, ος, ὁ.
nupertime, πρὸ μικροῦ τότε.
nuperus, ὁ ἄρτι.
nupta, νύμφη, ης, ἡ.
noptam deducere, νυμφοστολεῖν.
noptiæ, γάμος, ου, ὁ.
nuptiæ fecundæ, δεύτερος γάμος.
nuptiale apulum celebrare, δεῖπνα γάμου.
nuptiale carmen, ἐπιθαλάμιον, ου, τὸ.
nuptiali veſte indutus, νυμφικῆς ἐσθῆτος ἐνδεδυμένος. κεκοσμημένη σοῖς γαμικοῖς, da nupta.
nuptiali more, νυμφικῶς.
nuptiarum expers, ἀγάμητος, ος, ὁ, ἡ, ἄγαμος, ος, ὁ, ἡ, ἀνυμέναιος, ος, ὁ, ἡ.
nuptiarum arrhabo, μνῆστρον, ου, τό.
nuptias ambio, μνηστεύω, μνηστεύομαι, μνηστεία.
nuptiae concilio alteui, προμνηστεύομαι, προμνηστεία, & προμνήστευμα.
nuptias contrahere, συνάπτειν γάμους.
nuptias celebro, γάμους τελεῖν, ῶ.
nuptui collocо, γαμίζω.
nuptui do, ἐκδίδωμι, ἐκδίδομαι, ἐκδίδομι, συνοικίζω, ζεύγνυμι, δίδωμι πρὸς γάμον.
nurus, νυός, οῦ, ἡ, ἀνυός, ᾶ, ἡ.
nuſquam, οὐδαμοῦ, οὐδαμᾶ.
nuſquam terrarum, οὐδαμοῦ τῆς γῆς, οὐδαμᾶ γῆς.
nuſquam non, πανταχοῦ.
nuto, caput concutio, κλινοκρᾶ, κλινοῦμαι.
nuto, propendeo, vergo, νεύω.
nuto, κλινοκρᾶ.
nutricatio, ἀνατροφὴ, ῆς, ἡ, παίδωσις, εως, ἡ.
nutrico, & or, ἀνατρέφω, διατρέφω.
nutrimentum, τροφὴ, ῆς, ἡ, διατροφὴ, ῆς, ἡ.
nutrio, τρέφω, διατρέφω.
nutritio, σίτησις, εως, ἡ, τροφὴ, ῆς, ἡ.
nutritius, nutritor, τρόφος, ου, ὁ, τροφεὺς, έως, ὁ.
nutritus bene, εὐτροφὴς, ές, ὁ, ἡ, εὔτροφος, ον, ὁ.
nutritor, τροφεὺς, έως, ὁ.
nutrix, τροφὸς, οῦ, ἡ, τίθη, ης, ἡ.
nutus, νεῦμα, ατος, τό.
nux, arbor, κάρυα, ας, ἡ.
nux, fructus, κάρυον, ου, τό.
nux odoratа, vulgo moſcata, μοσχοκάρυον, ου, τὸ, μοσχοκαρύδιον, ου, τὸ, κάρυα μυρεψικὰ, μυρεψικὴ βάλανος.
nux pinea, στρόβιλος, ου, ὁ.

N V.

Nympha, νύμφη, ης, ἡ.
Nycticorax, corvus nocturnus, νυκτικόραξ, ακος, ὁ.

O.

O Vocantis, ὦ, fere cum vocativo.
O, O, admiratoris, ὦ, cum genetivo, vocativo, & interdum cum nominativo, ὦ.
O dii boni, ὦ θεοὶ πανάγαθοι.
O dii immortales, ὦ πρὸς τῶν θεῶν.
O rem miram, ὦ τῆς θαυμαστῆς.
O calamitatem, ὦ τῆς συμφορᾶς.
O me miſerum, οἵ μοι, τάλας, ὦ μοι ἐγὼ δειλός.
Ob, ἕνεκα, cum genitivo, διά, cum accuſativo.
Obæratus, ὑπόχρεως, ω, ον.
Obambulatio, περίπλους, εως, ὁ.
Obambulo, περιπατέω, ῶ, περιοδεύω, ῶ.
Obbruteſco, ἄλογον γίνομαι.
Obcæcatio, τύφλωσις, εως, ἡ, ἐκτύφλωσις, εως, ἡ.
Obdormio, καταδαρθάνομαι, ῶμαι, ἐπικαθεύδω.
Obducere callum, τυλοῦν, ὀπτυλοῦν.
Obduco, tego, ἐπικρύπτω, προσβάλλομαι.
Obducta fronte qui eſt, συνοφρυωμένος, η, ον.
Obductus, κεκαλυμμένος, η, ον, ἐμβεβλημένος, η, ον, & πώρωσις, εως, ἡ, πώρωμα, ατος, τὸ, & πώρωσις, εως, meraphorice dicitur de obduratione cordis.
Obduro, σκληρύνομαι.
Obedieus, εὐπειθὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὑπήκοος, ον, ὁ.
Obedienter, εὐπειθῶς.
Obedientia, ὑπακοὴ, ῆς, ἡ, εὐπείθεια, ας, ἡ.
Obedio, πείθομαι τινι. ὑπακούω τινί.
Obeo, circumeo, luſtro, περιοδεύω, περιέρχομαι, ῶ, διαπορεύω, ῶ, περιτρέχω, ῶ, ὑπισχνέομαι, οῦμαι, περιτρέπω, ῶ.
Obeo, adminiſtro, perfungor, ἐκτελέω, ῶ; cum accuſativo.
Obeo munus publicum, λειτουργέω, ῶ.
Obeo, περιέρχομαι, ἐκτελέω, ῶ.
Obequito, περιιππάζω, περιιππεύω.
Oberrare facio, πλανάω, ῶ, διαπλανάω, ῶ.
Oberratio, περιπλάνησις, εως, ἡ.
Oberro, as, πλανάομαι, ῶμαι, περιοδεύω, ῶ.
Obeſitas, πολυσαρκία, ας, ἡ, λιπαρότης, ητος, ἡ.
Obeſus, πίων, ονος, ὁ, παχύσαρκος, ος, ὁ, λιπαρὸς, ᾶ, ὁ, παχὺς, εῖα, ὺ, παχύσαρκος, ος, ον.
Obeſus ſum, λιπαίνω, ῶ.
Obex, ἐμπόδιον, ου, τὸ, κλῆθρον, ου, τὸ, μοχλὸς, οῦ, ὁ.
Obfirmato animo ſum, ἀγωνιῶ, ῶ.
Obfirmo, βεβαιόομαι, ἐπιτείνω.
Obtuſco, ἀμαυρόω, ῶ, ἐπισκοτέω, ῶ, κατέχω, Poetice.
Obgannio, ἐπικυλίομαι, ῶμαι, ἐμβλακεύω, ῶ.
Objectio, προβολὴ, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τὸ.
Objectio criminis, ἔγκλημα, ατος, τό.
Objecto, ἐμβάλλω.
Objicere crimen, ἐπιφέρειν αἰτίαν, & ſimpliciter φέρω, & ὑπαγορεύω, cum dativo.
Objicere periculo, ἐμβαπτίζεσθαι. ut ψυχὰς κινδύνοις, Odyſſ. γ. viram periculo exponentes.
Objicere ſe periculis, ἐπιρίπτειν ἑαυτὸν κινδύνοις.

Ob-

Objicio, προβάλλω. pro exprobrare, ὀνείδιζω τινί τι.
Obire mortem, τελευτᾶν τὸν βίον.
Obire legationem, ἀποτελεῖν πρεσβείαν.
Obira munus, τὰ καθήκοντα λειτουργεῖν.
Obiter, παράγων, ὁ παριών.
Obitus, mors, τελευτή, ῆς, ἡ, θάνατος, ου, ὁ.
Objurgatio, ἐπίπληξις, εως, ἡ, λοιδορία, ας, ἡ.
Objorgator, ἐπιτιμητής, οῦ, ὁ.
Objurgo, ἐπιτιμῶ τινὶ τούτῳ, ἐπιτελῶ τινι· λοιδοροῦμαί τινι.
Oblatio ſpontanea, ἐκουσιασμός, οῦ, ὁ.
Oblatro, προσυλακτέω, ῶ. pro obloqui, κατυλακέω, ῶ.
Oblatum, προφορά, ᾶς, ἡ.
Oblatus, προφορώδης, ες, ὁ.
Oblectatio, τέρψις, εως, ἡ, εὐφροσύνη, ης, ἡ.
Oblectatio animi, ψυχαγωγία, ας ἡ. Athenæus.
Oblecto, τέρπω, εὐφραίνω τινά.
Oblecto me hac re, ἀγάλλομαι τούτῳ.
Obligatio, ἐπίδεσις, εως, ἡ, ἔνοχή, ῆς, ἡ.
Obligo, as, ἐπιδέω, ῶ, κατατετραμμένα.
Obliqua via, στραγγαλία, ας, ἡ.
Obliquatio, πλαγιασμός, οῦ, ὁ.
Obliqua, non aperta, πλάγιος. obliqua nunciare, πλαγιάζειν.
Obliqua, παραβάλλω.
Obliquitas, καμπυλότης, ητος, ἡ, λοξότης, ητος, ἡ.
ex Obliquo, ἐκ πλαγίου.
Obliquo, λοξόω, ῶ, στρεβλόω, ῶ.
Obliquus, καμπύλος, η, ον, ὁ, λοξός, ή, όν.
Obliteratio, ἐξάλειψις, εως, ἡ.
Obliteratu difficilis, δυσεξάλειστος, ον, ὁ. obliteratu facilis, ἐξάλειστος, ον, ὁ.
Oblitero, ἀφανίζω τὴν μνήμην τινός, memoriam alicujus.
Oblitus, ἐπιλησθόμενος, ου, ὁ, ἐπιλελησμένος, ον, ὁ.
Oblitus laborum, λαθιπόνος, ον, ὁ. Sophocles.
Oblivio, λήθη, ης, ἡ, ἀμνησία, ας, ἡ.
me ea capiat Oblivio, μηδέ σε λήθη αἰνόταται. Iliad. β.
Oblivionem inducere, ἐμποιῶ λήθην. ἐπιλήθω, & ἐκλανθάνω, Poetica.
Oblivioni tradere, τῇ λήθῃ παραδίδωμι τι. ἐπιλανθάνομαί τι.
Oblivioſus, ἐπιλήσμων, ονος, ὁ, ἐμφύλιος, ον, ὁ.
Oblivioſcor, ἐπιλανθάνομαι, ἀμνησία, ᾶς, ἀμνημονέω.
Oblivioſcor facta, ἐπιλανθάνομαι ποιῶν.
Obloagus, παραπλήξ, ηγος, ὁ, ἡ.
Obloquor, κατυλακέω, ῶ.
Obloquutor, κατυλακτής, οῦ, ὁ.
Oblucſtatio, ἔντροπος, ου, ὁ.
Oblucſtator, ἐντρεπτικός, ή, όν.
Oblucſtor, ἐντρέπομαι, αἰδέομαι.
Obludo, ἐκπαίζω.
Obmurmuro, κατογγύζω.
Obmutesco, κατηφιάσκω, ἄφωνος.
Obnitor, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαί τινι.
Oboixe, σωτικῶς, ὑπερπικρῶς.
Obnixe rogo, λιτανεύω, ῶ, ἐκλιτανεύω, ῶ, προσλιτανεύω, ῶ.
Obnoxius, ἔνοχος, ον, ὁ.
Obnoxius ſum alicui, ὑπαίτιός εἰμί τινι.
Obnubilo, ἐπισκιάζω.
Obnubilor, νεφοῦμαι, ᾶμαι.
Obnubo, προκαλύπτω.
Obnuntiatio, ἀπόδειξις, εως, ἡ.
Obnuntiator, κατάγγελος, ου, ὁ, κατηγγελής, ές, ὁ.
Obnuntio, κατηγγέλλω.
Obolus, ὀβολός, οῦ, ὁ.
Obortior, ἐπιγίνομαι, ἀπέχω.
Obrepo, ὑποσέρχομαι.
Obrepſio, παράδοσις, εως, ἡ, κλέμμα, ατος, τό.
Obruo, συγκαλύπτω, κατακρύπτω.
Obrutus, κατακαλυφθείς, έντος, ὁ.
Obryzum aurum, ὄβρυζον χρυσίον.
Obſcæne, αἰσχρῶς, αἰσχίως.
Obſcœnitas, αἰσχρότης, ητος, ἡ, ἀσέλγεια, ας, ἡ.
Obſcœnus, αἰσχρός, ά, όν, ἀσελγής, ές, ὁ, ἡ, ἀπρεπής, ές, ὁ, ἡ, αἰσχρολόγος, ον, ὁ.
Obſcurarus, σκοτεινός, ή, όν, ὁ, ἡ.
Obſcure, ἀμαυρῶς, ἀμυδρῶς, ἀμυδρᾶς, κίδνλως, λυγαίως, ἀτύπως.
Obſcure, non manifeſta, ἀδηλητικῶς, τὸ ἀδήγμασι, ἀδήλως, πλαγίως, ἀτρανῶς.
Obſcure, ἀτρανῶς.
Obſcuritas, σκότος, εος, τό, ἀτρανία, ας, ἡ.
Obſcuro, λυπαίνετο, ἐπιπαίζω, ἀμαυρῶ, ῶ, ἐπικαλύπτω.
Obſcurum erat, ἄδηλον ἦν.
Obſcurus, ἄφαντος, ἐος, ος, ὁ, ἡ, ἄδηλος, ον, ὁ, ἀμαυρός, ά, όν. pro ignobili, ἄτιμος, ον, ὁ.
Obſecrario, κατάχρη, ᾶς, ἡ, ἐπίδεσις, εως, ἡ, προλιτανεύσεις, εως, ἡ.
Obſecro, λιτανεύω, ῶ, δέομαί σε τῶν τοῦ πρὸς παίδων, per liberos.
Obſecundo, συμφέρω τινί, ὑπαγάω.
Obſepio, φραγμόω.
Obſequens, πειθήνιος, ος, ὁ, ἡ, πιστικός, ὴ, όν, ὁ, ἡ, πειθώλιος, ος, ὁ, πειθήμων, ονος, ὁ, πειθανός, ή, όν, vel πιθανός, ή, όν, ὑποπειθής, ἐος, ὁ, ἡ, πανυπείθης, ἐος, ὁ, ἡ.
Obſequentar, πειθώλιος.
Obſequi alicui in omni re, ὑπείκειν τινὶ πάσῃ ἔριδι. Homerus.
Obſequi animo, χαρίζεσθαι τῷ θυμῷ τινός.
Obſequioſe, officiole, θεραπευτικῶς, ἀπειθῶς.
Obſequioſus, ὑπουργικός, ή, όν.
Obſequium, θεραπεία, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, ὑπηρεσία, ας, ἡ, θωπεία, ας, ἡ, εὐθήνεξις, εως, ἡ.
Obſequium præſtare, ἐπιθεραπεύω, χαρίζεσθαι.
Obſequor, ὑπηρετέω, ῶ, χαρίζομαί τινι.
Obſeratio, κλειδωμα, ατος, τό, & κλεῖσις, εως, ἡ.
Obſeratus, κλειστός, ή, όν.
Obſero, as, φράσσω, μοχλεύω.
Obſervantia, θεραπεία, ας, ἡ.
Obſervantia proſequor, θωπεύω.
Obſervare occaſionem, καιρὸν τηρῶ.
Obſervatio, παρατήρησις, εως, ἡ, ἀλάβεια, ας, ἡ. pro obſervantia, θεραπεία, ας, ἡ.
Obſervator, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
Obſervo, ἐπιτηρέω, ῶ, ἐφορῶ, ῶ. pro venarari, θεραπεύω τινά.
Obſes, ὅμηρος, ου, ὁ.
Obſeo ſum, ὁμηρεύω.
Obſeſſio, πολιορκία, ας, ἡ.
Obſeſſor, πολιορκητής, οῦ, ὁ.
Obſeſſu facilis, ἀπολίορκητος, ον, ὁ. difficilis obſeſſu, δυσπολιόρκητος, ον, ὁ.
Obſides poſco, ὁμηρεύω.
Obſides dare, δίδωμι ὁμήρους.
Obſidione cingera, σκολιορκῶ πόλιν.
Obſidionem magno, ac forti animo ſuſtinere, ὑπομένειν ἀνδρὸς τὴν πολιορκίαν, ὑποστήσεσθαι τὴν πολιορκίαν.
Obſidionæ capere, σκολιορκῶ.
Obſidionem ſolvere, λύω πολιορκίαν.
Obſidium, obſidio, πολιορκία, ας, ἡ, περικάθησις, εως, ὁ.
Obſido, is, & obſideo, πολιορκέω, ῶ, περικαθίζω, περιέζομαι.
Obſignatio, ἐπισφράγισις, εως, ἡ.
Obſignator, ἐπισφραγιστής, οῦ, ὁ.
Obſigno, ἐπισφραγίζω, ἐπισημαίνομαι.
Obſilienta, ἀντίσκης, ους, ἡ, ἀντίσκη, ης, ἡ.
Obſiſtere alicui, ἵστασθαι πρός τινα.
Obſiſto, ἀνθίσταμαι, ἐναντίομαι, ᾶμαι.
Obſitus, περιπεπαμμένος, η, όν.
Obſitus pannis, ῥυπαροῖς διαπεμφύρος.
Obſoleſco, ἀπαρχαίομαι.
Obſoleta verba, ἀπηρχαιωμένα ῥήματα.
Obſoletus, παλαιόμυθος, ον, ὁ.
Obſonium, ὄψωνον, ου, τό.
ſine Obſtaculo, ἀκωλύτως.
Obſtaculum, κώλυμα, ατος, τό, ἐμπόδιον, ου, τό.
Obſtetricius, μαιευτικός, ή, όν, & μαιωτικός, ή, όν.
Obſtetrico, μαιεύομαι.
Obſtetrix, μαῖα, ας, ἡ, μαιεύτρια, ας, ἡ.
Obſtinate, ἐγκρατευομένως.
Obſtinatio, νηλεσσαρία, ας, ἡ.
Obſtinatus, αὐθάδης, ους, ὁ, ἡ, ἀμεταπείστος, ον, ὁ.
Obſtipo capita ſum, κύπτω.
Obſtipo, διορθόω.
Obſto, ἀνθίσταμαι πρός τινα· δύσκομαί τινι, διακόπτομαι, ᾶμαι, ἀντέχω.
Obſto, na hoc facias, ἀντέχω σε τούτῳ. κωλύω, & διακωλύω σε, ἄχρι μὴ ποιῇς, vel ſimpliciter cum infinito.
Obſtreperus, θορυβώδης, ους, ὁ, ἡ, & ἡ, ακλειδινός, ή, όν.
Obſtrepo, θορυβέω σοι, παρακλῶ τινί, & τινά.
Obſtrictio, ἀκράτησις, εως, ἡ.
Obſtrictus ære alieno, ὀφλῶν χρέα. Plutarchus.
Obſtrictus, ὄσχος, ου, ὁ, ἡ, ἀνάμοσις, ου, ὁ.
Obſtringera juramando, κατακληροῦχον ὄρκοις.
Obſtringo, κατακλῶ, ῶ.
Obſtructio, διορυκτίς, ους, ἡ, ἀβλέβρεξις, εως, ἡ.
Obſtructus, διορυκτός, ή, όν.
Obſtruo, διορύττω τὴ σόμα, os.
Obſtupefacio, ἐκπλήττω.
Obſtupefactio, λήθαργος, ους, ἡ.
Obſtupefactio dentium, πλαδιότητες, ῆτος, ἡ.
Obſtupeſco, ἐκπλήττομαι πρὸς τὸ θαμβῶ, ῶ, ἀναθαμβῶ.
Obſum, βλάπτω, κακὸς ποιῶ τινα.
Obſurdeſcere facio, κωφόω, ῶ, ἀκουσμόω, ῶ.
Obſurdeſco, ἀκουσμοῦμαι, ἀκουσμῶ.
Obtegere faciem pudore, ἐγκαλύπτεσθαι.
Obtego, καταπαλύπτω, προκρύπτω.
Obtemperans, ὑπακουστικός, ή, όν, ὁ, ἐλάστικος, η, όν, ὁ.
Obtempero, πείθομαί τινι. πειθήνιόν τινι· ὑπακούω τινί.
Obtendo, prætexo, προβάλλομαι, προΐσχω, προκαλύπτομαι.

Obten-

Obtendo, προβάλλομαι, προβάλλομαι.
Obtenebratio, ζάφωσις, εως, ἡ, ἀλυγισμός, ᾶ, ὁ, ἀπλυγυσμός, ᾶ, ὁ.
Obtenebro, σκοτόω, ῶ.
Obtentus, circumtentus, περιτάνυσις, υ, ὁ, seu περιτάνυσος, α, ὁ, vel περιτάνυσις, ε, ὁ.
Obtero, ἐπιτρίβω, κατατετρίφα, ῶ.
Obteſtatio, ἐξορκισμός, ῦ, ὁ, ἐπιμαρτυρία, ας, ἡ.
Obteſtatio per Deum, ἐπιθύσασις, εως, ἡ, ἐπιθυσασμός, ῦ, ὁ.
Obteſtor, ἀντιβολέω, ῶ, λιτομέω τινά, ἐπιμαρτύρομαι.
Obticeſco, διασιωπάω, ῶ.
Obtinco, hebeo, poſſideo, ἔχω.
Obtineo, adipiſcor, λαγχάνω, τυγχάνω, ἀντυχέω, ῶ, κτάομαι, ἀρίσκω.
Obtineo, impetro, αὐάω, αὐάτα, vel αὐάττω, ἀρέσκομαι, διαπράσσω, vel διαπράττω, τυγχάνω, ὠφέλημαι, ὄνημαι.
Obtineo, invaleſco, κρατέω, ῶ.
Obtinere cauſam, vincere accuſando, αἰρεῖν τινὰ γραφῇ. αἰρεῖν τινὰ δίκῃ. Demoſthenes.
Obtorqueo, στραγγαλίζω.
Obtorto collo trahi, τραχηλίζω.
Obtrectatio, διατριβή, ῆς, ἡ, σκωπάτησις, εως, ἡ.
Obtrectator, διατριβής, ῆς, ὁ, διάβολος, ου, ὁ, κακολόγος, ου, ὁ.
Obtrecto, λοιδορέω τινά, & τινί, διατρίβω, διαβάλλω τι.
Obtrudo, προσωθίζομαι, ὠθέω, ῶ.
Obtruncо, κατακόπτω, ὑπεκσφαλίζω.
Obtueor, ἀτενίζω, ἀφορῶ, ῶ.
Obtunda, hebeto, ἀμβλύνω, ἀμβλόω, ῶ, ὑπαμβλύνω, ἐναμβλύνω, καταμβλύνω.
Obtundo, moleſtus ſum, ἐνοχλοῦμαι, κόπτω, προσκοπελλάω, ῶ, ἐνοχλέω, ῶ.
Obtundo aures, ὠτοκοπέω, ῶ.
Obturatio, ἐμφραγμός, οῦ, ὁ, φίμωσις, εως, ἡ.
Obturatus, ἐμφρακτός, ή, όν.
Obturbo, ἐκπλήττω.
Obturo, ἀποφράττω, ἐπιβύω, ἐπισωμίζω.
Obtuſam aciem oculorum habens, ἀμβλυωπής, ῆ, ὁ, & ἀμβλυωπός, ός, ὁ, ἡ ή.
Obtuſio, ἀμβλυωπία, ατος, vel ὤμβλωσις, εως, ἡ, ἀποκοπή, ῆς, ἡ.
Obtuſus viſus, ἀμβλυωγμός, ῦ, ὁ, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
Obtuſus, hebes, non acutus, ἄκμης, ος, ὁ, ἡ ή, ἀμβλύς, εῖα, ύ.
Obtutum figere, προσβλέπειν τινὶ ὄψιν.
Obtuſus, ὠμβλύς, εῖα, ύ.
Obtutus, πρόσοψις, εως, ἡ, ὠτεισμός, ῦ, ὁ.
Obvenio, παραγίγνομαι, πρόσειμι.
Obverſari animo, παρίσταθαι.
Obviam, εἰς συνάντησιν.
Obviam procedo, ὑπαντάω, ῶ, ὑπαντάω, ῶ, cum dativo.
Obviam veoio, ἀντάω, ῶ, προσυπαντάω, ῶ.
Obviam exire hoſtibus, ἐξέρχεσθαι. & ἐξέρχεσθαι εἰς τοὺς πολεμίους.
Obviam fio, ἐμπίπτω τινί, περιτυγχάνω τινί.
Obvio, ἀπαντάω, ῶ.
Obvius, ἀπαντήσ, ῶντος, ὁ, ἀντιτυχών, όντος, ὁ.
Obvius fio caſu, προσυγχάνω.
Obvios, qui eſt ad manum, πρόχειρος, ου, ὁ.
Obumbratio, ἐπισκιασμός, ῦ, ὁ.
Obumbro, ἐπισκιάζω, ἐπισκιάττω.
Obvolvo, περιελίττω, περικυλίττω.
Obvolutus pannis, σπαργάνοις τοῖς βακίοις.

O C.

Occa, βωλακόπαιον, ου, τό.
Occaſio, καιρός, ῦ, ὁ, ὁρμή, ῆς, ἡ, πρόφασις, εως, ἡ.
Occaſio rerum hinc gerendarum, καιρὸς τῆδε πραγμάτων.
Occaſione arrepta, ἀρπάξαντος τὸ παρόντος.
Occaſione uti, συμπεριφέρεσθαι τοῖς καιροῖς.
Occaſio, καιρός, ᾶ, ὁ, ὁρμή, ῆς, ἡ.
cum Occaſio ita tulit, εὐτυχοῦ, εὐκαίρησας.
quacumque Occaſione, ὅτῳ δήποτε τρόπῳ.
captare Occaſionem, καιροφυλακτῶ, καιρὸν, aut πρόφασιν λαμβάνω.
Occaſionem obſervo, καιρὸν εὐκαιρέω, ῶ, ὁρμὴν λαμβάνω.
Occaſionem præbeo, λαβὴν, ſeu πρόφασιν, vel ὁρμὴν παρέχω, aut εὐαίδιόω.
Occaſionem quæro, πρόφασιν ζητῶ.
Occaſionem negligere, καταπροίεσθαι τὸν καιρόν.
ſubtrahere, & præcidere alicui Occaſiones alicujus rei, ὑποτέμνεσθαι τὰς χρόνους τινός.
Occaſionis opportunitas, περίστασις, εως, ἡ.
Occaſus, δύσις, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
Occratio, βωλοκοπία, ας, ἡ.
Occidens, δύσις, εως, ἡ.
Occidentalis, δυτικός, ἡ, όν, ἑσπερικός, ἡ, όν.

Occido, ῥαθύμω, & φονεύω τινά, κτείνω, ἀναιρῶ, ῶ, μιαιφονέω, ῶ, ἀναίνω.
Occido, pereo, καταδύω, πίπτω.
Occiput, ινίον, ου, τό.
Occiſor, κοπεύς, ῆος, ὁ, σφαγεύς, εως, ὁ.
Occiſus, φονὸς, ὁ, ἡ.
Occludo, κατακλείω, κατακλῄω.
Occo, as, are, βωλοκοπέω, ῶ.
Occulo, κρύπτω, καλύπτω.
Occultatio, κατακρυψις, εως, ἡ, κάλυμμα, ατος, τό.
Occulte, κρυφῇ, κρυφαίως, κρύφα.
Occulto, διακρύπτω.
Occultus, κρυπτός, ἡ, όν, κρύφιος, α, όν.
Occumbo, τελευτάω, ῶ, διαίχομαι.
Occupatio, anticipatio, prolepſis, πρόληψις, εως, ἡ.
Occupatio, ἀσχολία, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ, ἐργασία, ας, ἡ.
Occupationibus diſtrictus, ἄσχολος, ου, ὁ, ἡ ή, πολυάσχολος, ου, ὁ, ἡ ή.
Occupationibus diſtincor, ἀσχολέω, ῶ.
Occuparus, ἀσχολήμενος, α, ὁ.
Occupatus ſum in hac re, πολύπονομαι, καλινδέομαι περὶ τοῦτο. γίγνομαι πρὸς τούτῳ, vel ἐν τούτῳ, vel περὶ τοῦτο.
Occupo, invado, vendico mihi, αἱρέω, ῶ, ἐπιβατεύω, ἰδιάομαι, ἐξιδιάομαι, ἐξιδιάζομαι, ἐπιλαμβάνω, & ἐπιλαμβάνομαι, καταλαμβάνω, & καταλαμβάνομαι.
Occupo, diſtineo, negotium exhibeo, ἀσχολέω, ῶ, & ἀσχολέσιος, ῶμαι, διασχολέω, ῶ.
Occupo, prævenio, præoccupo, προλαμβάνω, φθάνω, ὀφθάνω.
Occupor, negotiis diſtrahor, ἀσχολέομαι ἄγω ἔν τινι.
Occurro, ἀπαντῶ τινί, συμπίπτομαι· pro in mentem venire, ἐλθεῖν ἐπὶ νοῦ τινι· ἐπιβαλεῖν τινι.
Occurro, ἐντυγχάνω, a. u. ἐνέτυχον. fut. ἐντεύξομαι. præt. ἐντετύχηκα. præt. paſſ. ἐντετύγμαι, & ἐντέτευγμαι. aor. 2. paſſ. ἐνετεύχθην. cum dativo, ἐκεῖνό μοι δοκεῖ ἐντετυχηκέναι σοι, videor mihi opportune occurriſſe tibi. Lucianus.
Occurſus, ἀπάντησις, εως, ἡ, συμπτωμα, ατος, τό.
Oceani accolæ, παρωκεάνιοι, οἱ.
Oceanus, ὠκεανός, οῦ, ὁ, ἀκεανίτης, ου, ὁ, ἡ.
Ocellus, ὀμμάτιον, α, τό, ſeu ὀμματίδιον, α, τό, ὀφθαλμίδιον, ε, τό.
Ociot, aris, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Ocioſe, σχολαίως, κατὰ σχολήν.
Ocioſus, σχολαῖος, α, ὁ, ἀπράγμων, ονος, ὁ.
Ocium, σχολή, ῆς, ἡ.
Ocrea, κνημὶς, ίδος, ἡ.
Ocreatus, κνημιδοφόρος, ου, ὁ.
Octavus, ὄγδοος, η, ον.
Octennis, ὀκταέτης, ους, ὁ, ἡ ή.
Octounium, ὀκταετηρὶς, ίδος, ἡ.
Octies, ὀκτάκις.
Octingentieſimus, ὀκτακοσιοστός, ῆ, όν.
Octingenti, ὀκτακόσιοι, αι.
Octo, ὀκτώ.
October, γαμηλιών, ῶνος, ὁ, ὀκτόβριος, α, ὁ.
Octogenarius, ὀγδοηκοντούτης, ους, ὁ, ἡ ή, vel ὀγδηκοντούτης.
Octogeſimus, ὀγδοηκοστός, ῆ, όν.
Octogintа, ὀγδοήκοντα.
Octuplex, ὀκταπλόος, & ὀκταπλοῦς, ῆ.
Octuplus, octuplicatus, ὀκταπλάσιος, υ, ὁ, & ὀκταπλασίων, ονος, ὁ.
Oculariis, ὀφθαλμικός, ῆ, όν, ὀφθαλμιακός, ῆ, όν.
Oculatus, πολυόμματος, α, ὁ, ὀξυδερκὴς, έος, ὁ, ἡ ή.
Oculis acutis ſum, ὀξυωπέω, ῶ.
Oculis captus, διαφθαρμένος τὰ ὄψε.
Oculis hebetibus ſum, ἀμβλυωπέω, ῶ.
Oculis innuo, ἐπινεύω.
Oculis intentis uſpicio, ἀτενίζω, ἀντενίζω.
Oculis limis uſpicio, πλαγιάω, ῶ, ὑπόβλεπω.
Oculis luſtro, ἐφορῶ, ῶ, περιστρέφω, περιάγομαι, ῶ, περιβλέπω, περιστρωφάομαι.
Oculis obverſor, προφαίνομαι, φαίνομαι.
in Oculis eſſe, ἐν ὀφθαλμοῖς εἶναι.
Oculis obſervare, ἐπ' ὀφθαλμῶν φυλάττειν.
Oculorum acies, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
Oculorum circulus, ἴρις ὀφθαλμοῦ.
Oculorum morbus, ὀφθαλμία, ας, ἡ.
Oculorum cæcitas, νυκτωφθαλμία, ας, ἡ.
Oculus averto, ἀβλεπτέω, ῶ, ἀποστρέφομαι, ὄμματα ἀμμέτα.
Oculos circumducere, περιβάτου, apud Homerum.
Oculos conjicere in aliquid, ὑποφθαλμιῶ.
Oculos diſtortus habens, διάστροφος τὰς ὀφθαλμούς.
Oculus intendere in aliquem, ἐνέχειν τὰς ὀφθαλμὰς.
ante oculos, ὀν ὄψιν, κατ' ὀφθαλμὸς. ἄντα, Poetice.
ob Oculos pono, προβιβάζω, ὑποβιβάζω, ῶ, ἱστορίω, ῶ, ὑπομιμνήσκω.
Oculos promineotes habens, ἐξόφθαλμος, ου, ὁ.

Ocu-

Oculos pulcros habens, καλῶψ, ῶπος, ὁ, ὄμματος, ος, ὁ, & ὄμπης, ους, ὁ, ἡ ὁ.
Oculos, ὀφθαλμός, οῦ, ὁ, ὄμμα, ὄμματος, τό, ὤψ, ὠπός, ὁ, βλῆμα, ατος, τό, φάος, ους, τό.
Oeyor, ὠκύπορος, ους, ὁ, ἀκύτερος, α, ὁν.
Ocyſſime, ὤκιστα, πάχιστα.
Ocyus, ἀκύτερος, ταχύτερος.

O D.

Odi, μισέω τινά, ἐχθαίρω, ἐχθοδοκῶ τινί.
Odi te ob impudentiam tuam, μισῶ σε ἐπ' ἀναιδείᾳ σου.
Odio dignus, ἐξωμίστητος, ος, ὁ, συγερὸς, ὸν, ὁ.
Odio eſſe, ἀπεχθάνεσθαί τινι.
Odio proſequi aliquem, ἀπεχθάνεσθαι, σκυθρωπάζειν, γυγᾶν.
Odinle, ἀπεχθὴς.
Odioſitas, φιλεχθρία, ας, ἡ.
Odioſus, μισητὸς, ὸν, ὁ, δυσχερὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ, συγερὸς, ὸν, ὁ. pro moleſto, λυπηρὸς, ὰ, ὸν, ἀπεχθὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
Odium, μῖσος, ους, τό, ἔχθος, ους, τό.
Odium bonorum, μισαγαθία, ας, ἡ.
Odium Dei, θεοστυγία, ας, ἡ.
Odor, ὀσμὴ, ῆς, ἡ, ὀσμὸς, οῦ, ὁ, ὀδμὴ, ῆς, ἡ.
Odor gratus, ἡδυσμία, ας, ἡ, ἡδυσμὸς, οῦ, ὁ.
Odor malus, δυσωδία, ας, ἡ, δυσοσμία, ας, ἡ.
Odorabilis, ὀσφραντὸς, ὴ, ὸν, ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν.
Odoratus, ὰ, um, ἡδύοσμος, ος, ὁ, ἡ, ἁμαρακοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
Odoratus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὀσφρησία, ας, ἡ.
Odore carens, ἄοσμος, ος, ὁ, ἄτυφος, ος, ὁ.
Odorem bonum ſpirans, εὐῶδης, ες, ὁ, ἥδιος, & ἥδυος, εῖα, ὺ, ὁ.
Odorem emittere, ὀσφραίνειν.
Odoror, aris, ὀσφραίνομαι: pro inveſtigare, ἰνιχνεύειν τι.
Odorus, ἔυοσμος, ος, ὁ, εὐῶδης, ες, ὁ.

O E.

Oeconomia, οἰκονομία, ας, ἡ.
Oeconomicus, οἰκονομικὸς, ὴ, ὸν.
Oeconomus, οἰκονόμος, ος, ὁ. oeconomum ego, οἰκονομέω, ῶ, ὁ.
Oeſtro agitor, μυιοπετίζομαι, οἰστρηλατέομαι, ὄμμα, ἐξοιστρέω, ῶ, & ἐξοιστάω, ῶ.
Oeſtro exagito, οἰστρηλατέω, ῶ, οἰστρόω, ῶ, ἀοιστρέω, ῶ.
Oeſtro petitus, οἰστρηθὴς, ἐντος, ὁ.
Oeſtrum, οἶστρος, ου, ὁ.

O F.

Offa, μάζη, ης, ἡ.
Offella, ψωμὸς, ου, τό, ζωμίδιον, ου, τό.
ſine Offendiculo, ἀπροσκόπτως.
Offendiculum, πρόσκομμα, ατος, τό, προσκοπὴ, ῆς, ἡ, σκάνδαλον, ου, τό.
Offendo, προσπίπτω τινί, προσκόπτω, προσαντυχάω: pro lædere, λυπῶ, βαρύνω τινά, προσκόπτειν.
Offendor, indignor, iraſcor, ἀκτεύω, ῶ, προσκρούω.
Offenſa, offenſio, πταῖσμα, ατος, τό, βλάβη, ης, ἡ.
ſine Offenſione, ita ut non impingas, ἀπταίστως.
Offenſiuncula, πταισμάτιον, ου, τό.
offero, προσφέρω, δίδωμι, ἀναφέρω, ἐκφέρω.
offerre ſe periculis, δίδωμι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, πρὸς τοὺς κινδύνους ἁμᾶσθαι.
offero, προσφέρω σοι· δίδωμι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους, vel πρὸς τοὺς κινδύνους ἁμᾶσθαι, offerre ſe periculis. ἐπάγω.
officine, ἐργαστήριον, ου, τό, δημιουργεῖον, ου, τό.
officinæ auraria, χρυσῶνες, ου, τό.
officinæ aruraria, χαλκουργεῖον, ου, τό.
officii mei eſt, προσήκει μοι, & προσήκει μέ.
officio, βλάπτω, διακωλύω.
ex officio quod eſt, ἄσημον, ου, τό.
officio deeſſe, προλείπειν τὰ καθήκοντα.
officio ſuo fungi, τὰ καθήκοντα ἀποτελεῖν, aut ποιεῖν.
officioſe, ἐπιμελῶς, ὑπηρετικῶς.
officioſus, θεραπευτικὸς, ὴ, ὸν, ἐπιμελὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
officium, munus, partes, μέτα, ος, ἡ, μόριον, ου, τό, προσῆκον, ου, τό, πρᾶξις, εως, ἡ, χρέος, ους, τό.
officium deſerere, προλείπειν τὰ καθήκοντα.
præter officium, παρὰ τὸ δέον.
officium, beneficium, obſequium, ὑπουργία, ας, ἡ, ὑπούργημα, ατος, τό, & ὑπούργησις, εως, ἡ.
officium humanitatis præſtare, ἀνθρωπολόειν.
officium, τὸ καθῆκον.
officium tuum eſt, καθήκει σοι, ὑμέτερόν ἐστι· ἐμὸν ἐστι τοιοῦτο λέγω, officium meum eſt talia dicere.
offundo, ἐπιχέω.
offundere tenebras, ζοφοῦν, ἐπισκιάζω, ἐπιστοτᾶν.
offuſco, σκιάω, ἐπισκιάω, Poetice.
offuſio, περίχυσις, εως, ἡ.

O H.

Oh, interjectio, ὦ, ἦ, ὤ, ὦ.

O L.

Oles, ἐλαία, ας, ἡ.
oleaginus, ἐλαιώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
olearis, oleatius, ἐλαιηρὸς, ὰ, ὸν.
oleaſter, ἀγριέλαια, ας, ἡ.
oleis conſitus, ἐλαιόφυτος, ος, ὁ, ἐλαιοφυὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
oleo, ὄζω, ὀδμάζω.
oleo imbutus, ἐλαιοβάπτος, ος, ὁ, ἐλαιωτὸς, ὴ, ὸν.
oleoſus, plenus olei, ἐλαιώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
olera colligere, λαχανίζεσθαι.
oleribus victito, λαχανόμαι. Lucianus.
oletum, oleis conſitus locus, ἐλαιών, ῶνος, ὁ, ἐλαιὼ, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
oletum, ſtercus, σκὼρ, τὸ σκατὸς, ὁ.
oleum, ἔλαιον, ου, τό.
olfacio, ὀσφραίνομαι, ὀσφράομαι, ὄμμα.
olfactor, ὀσφρητὴς, οῦ, ὁ, olfactor fumi, id eſt, parcus ac ſordidus, ἀκροθρακτὴς, οῦ, ὁ.
olfactorius, ὀσφρητὸς, ὴ, ὸν, ὀσφραντικὸς, ὴ, ὸν.
olfactus, ὄσφρησις, εως, ἡ, ὀσμὴ, ῆς, ἡ, ὀσμὸς, οῦ, ὁ.
olitus, ὀλμὸς, οῦ, ὁ, ἀζυγὸς, ος, ὁ, ἡ ὁ, προτὸς, ος, ὁ, ἡ ὁ, ἐτὸς, ὸν, ὁ, ἡ ὁ.
oligarchia, ὀλιγαρχία, ας, ἡ.
ed oligarchiam pertinens, ὀλιγαρχικὸς, ὴ, ὸν.
olim, πάλαι, ἐκ παλαιοῦ.
jam olim, ἐκ παλαιοῦ, ἔκπαλαι, πρόπαλαι, ἐκ παλαιοῦ χρόνου.
olitor, κηπουρὸς, οῦ, ὁ, λαχανοπώλης, ου, ὁ.
oliva, ἐλαία, ας, ἡ.
oliveturn, ἐλαιὼν, ῶνος, ὁ, ἐλαιόφυτον, ου, τό.
olivum, ἔλαιον, ου, τό.
olla, χύτρα, ας, ἡ· χυτρὶς, ἴδος, ἡ, λέβης, ητος, ὁ.
ollula, τρύβλιον, ου, τό, aut τρύβλιος, ου, τό, χυτρίον, ου, τό, χυτρὶς, ἴδος, ἡ, χυτρίδιον, ου, τό.
oluſculum, λαχανόχορτον, ου, τό.
olympia vincere, ὀλύμπια νικᾶν.
olympiaca certamina, ὀλύμπια, ων, τά.
olympias, ὀλυμπιὰς, ἀδος, ἡ.
olympicus, ὀλυμπικὸς, ὴ, ὸν.
olus, eris, λάχανον, ου, τό.

O M.

Omaſum, ἐχῖνος, ου, ὁ.
omen, οἰωνὸς, οῦ, ὁ, οἴωνισμα, ατος, τό.
omen bonum, εὐφημία, ας, ἡ.
omen infauſtum, πτερύσσειν οἰωνισμα.
bono omine, ἐπ' ἀγαθῇ ἀλκῇ.
ominatio, κληδονισμὸς, οῦ, ὁ.
male ominatus, δυσκληδὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
omentum, ἐπίπλοον, ου, τό.
ominor, οἰωνοπολέω, ῶ, οἰωνίζω.
bene ominor, εὐφημέω, ῶ. male ominor, δυσφημέω, ῶ.
omiois mali qui eſt, ὀλοφυρμὸς, οῦ, ὁ, ἡ ὁ, δύσφημος, ος, ὁ, ἡ ὁ, κακόφημος, ος, ὁ, ἡ ὁ.
boni omiois, εὐσταθὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ, καλοκάγαθος, ος, ὁ.
omiſſio, ἔκθλιψις, εως, ἡ.
omiſſus, ἐκλειπὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
omitto, prætermitto, ἐάω, παρέχομαι, παρίημι, ἐκλείπω.
omitto, miſſum facio, ἀφίημι.
omitto, ἐξαλείφω, ἀφανίζω, ἀποτίθεσθαι τιὰ ἀρχὴ, ebdico me magiſtrato, παύομαι, πρίημι.
omnes quot, πάντες ὁσοιπερ.
omoi tempore, ἐν ἅπαντι χρόνῳ.
omnifariam, παντῇ, παντῶς.
omnifarius, παντοδαπὸς, ὴ, ὸν.
omoigeous, παντοδαπὸς, ὴ, ὸν, παντοῖος, ὴ, ὸν.
omnimode, παντοδαπῶς, παντοίως.
omnimodus, παντοῖος, ὴ, ὸν.
omnino, ὅλως, παντελῶς, ἅπαξ.
omnipotens, κρατικράτωρ, ορος, ὁ, παγκρατὴς, ὲς, ὁ.
omnipotentia, παντοδυναμία, ας, ἡ, παγκρατία, ας, ἡ.
omnis, πᾶς, ἅπας, σύμπας, ἅλος.
omniſcius, παντεπὴς, ὲς, ὁ, ἡ ὁ.
omphacinus, ὀμφάκινος, ος, ὁ.
omphacium, ὀμφάκιον, ου, τό.

O N.

Onager, ὄναγρ-ος, ου, ὁ.
onera fero, φορτηγέω, ῶ.
onera impono jumentis, ἐπιτιθέναι τοῖς ὑποζυγίοις, hoc est molis, σίττω.
onerare invidia, αἰτίαν φέρειν.
oneraria navis, φορτηγὸς ναῦς, ὁλκὰς, άδος, ἡ.
onero, ἐπιφορτίζω, ἐπαχθίζω.
onerosae, φορτικὰς, ἄ, ὁ, δυσβάστακτ-ος, ου, ὁ.
onus, φόρτ-ος, ου, ὁ, φορτὶς, ίδος, ἡ, βάρ-ος, ους, τὸ, μόχθ-ος, ου, ὁ.
onus navis, γόμ-ος, ου, ὁ.
onus suscipere majus viribus, τὸ μᾶζον φορτίου, αὖτ κατ' ἑαυτὸν αἴρεσθαι.
onos ventris depono, λιποταξίζω, & λιποταξίζομαι, χέζω, κόπτω.
onus impono, γομίζω, σίττω, φορτίζω.
onustus, βεβαρημένος, ἐντ-ος, ὁ, φορτισθεὶς, ἐντος, ὁ.
onyx, ὄνυξ, υχος, ὁ, ὀνυχίτης, ου, ὁ.

O P.

Opacus, σκιερὸς, ᾶ, ὁ, σκιώδης, ους, ὁ, ζοφώδης, ους, ὁ, ἡ.
ope omni, πάσῃ μηχανῇ.
opem fero, σωτηρίζομαι, ἀλέξω, vel ἀλέξω, ῦ, & ἀλέξομαι, vel ὠμαι, ἐμμένω, ἀρήγω, ἀρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, ἀντιλαμβάνομαι, ἡμυνέω, ῦ, χρηστόω, Poetice.
opem ferre alicui in periculo, σωτηρίαν τινὶ τῶν πόλεμον, vel ἐπ κινδύνου.
opera, studium, πόνος, ου, ὁ, ἐπιτριβὴ, ῆς, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
opera, operatio, opus, ἐργασία, ας, ἡ, ἔργον, ου, τὸ.
data opera, ἐπίτηδες, adverbium. ἐξεπίτηδες.
operam collocare in aliqua re, σπουδὴν ἔχειν, vel πόνον περί τινος. σπουδάζειν περί τινος.
da operam, ut, δὸς ἐργασίαν, sequente infinito. μέλησον, ὄφελε, Aristophanes. ἐπιμελὲς, ὄπως. πρᾶττε, ὅπως.
navare operam, ὑπηρετεῖν cum dativo personæ, & cum accusativo rei. σπουδάζειν, κατασπουδάζειν, ἐπιτηδεῖόν τινι.
operam perdere, ματαιοπονεῖν.
operæ pretium, ἀξιόλογον. operæ pretium est, πρᾶγμα ἐστί. operæ pretium est considerare, ἄξιον διανοηθῆναι.
operam do, σπουδάζω περί τινος· σχολάζω τινί, σπουδὴν ἔχω.
operam loco, ἐργολαβέω, ῶ.
operam alicui navare, ὑπηρετεῖν τινι.
operam ludare, ἐπιτριβὴν ποιεῖσθαι.
operari sacris, τὰ ἱερὰ χειρουργῶ. ἱερουργῶν. ἱερουργεῖσθαι.
operarius, ἐργασὶλ, ίδος, ἡ, ἐργάτης, ου, ὁ.
operarius, a, om, ἐργασικὸς, ἡ, ὁ, ἐργατικὸς, ἡ, ὁ.
operatio, ἐργασία, ας, ἡ, ἐνεργασία, ας, ἡ.
operculum, ἐπίθημα, ατος, τὸ, πῶμα, ατος, τὸ.
operimentum, ἐπίβλημα, ατος, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τὸ.
operio, ἐπικρύπτω, καλύπτω, στέγω.
operor, ἐργάζομαι, πραγματεύομαι, αὐτεργῶ.
operose, ἐπιπόνως.
operositas, τὸ ἐπίπονον, ου.
operosus, ἐπόνος, ὁς, ὁ, & ἡ, ἐργάδης, εος, ὁ, & ἡ.
opertus, κατακεκρυμμένος, ου, ὁ, καλυπτὸς, ἡ, ὁ.
opes, πλοῦτος, ου, ὁ, κτῆμα, ατος, τὸ, χρήματα, ων, τὰ.
opibus, & potentia polleo, δυνατέω.
opifex, κατασκευαστὴς, οῦ, ὁ, δημιουργὸς, οῦ, ὁ.
opificium, χειρούργημα, ατος, τὸ, κατασκευὴ, ῆς, ἡ.
opificum more, δημιουργικῶς.
opilio, ποιμὴν, ένος, ὁ, προβατεὺς, έως, ὁ.
opima, πολυτελῆ.
opimus, πίων, ονος, ὁ & ἡ, πιμελὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
opinabilis, δοξαστὸς, ὴ, ὁ, δοξικὸς, ἡ, ὁ, δοξαῖος, α, ὁ.
opinario, δόγμα, ατος, τὸ, δοξασμὸς, ατος, τὸ.
opinio, δόξα, ης, ἡ, δόκησις, εως, ἡ.
opinio pervulgata, παρηγορικὴ δόξα.
ut mea fert opinio, ὡς ἐ ἐμὸς λόγος.
opinio fallit me, διημαρτόνα ἐ δόξης.
opinionæ falli, διημαρτῆσθαι ἐ γνώμης, τῆς ἐλπὶς ψεύδεσθαι.
ab opinione deduco, καταβιβάζω, μεταπείθω.
opinionis calcitro, θᾶττον ἐλπίδος.
opinionem habere de aliquo, δόξαν ἔχειν περί τινος.
opinionem mutare, δόξαν καταδιδόσθαι.
præter opinionem, παράδοξος.
opinionis frustratio, ἀσχολία, ας, ἡ.
opinor, δοκῶ, οἶμαι, ὑπολαμβάνω, νομίζω, δόξαν μοι.
opinor aliud, quam revera sit, ἀλλοδοξῶ, ῶ.
opipare, δαψιλῶς, λαμπρῶς.
opiparum convivium, ἀγυθὴ δαὶς. Homerus. δαὶς θαλίη, ης, ἡ.
opiperus, πολυτελὴς, ους, ὁ, & ἡ, δαψιλὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
opis, opem, ope, τῆς ἐπικουρίας, βοηθείας, συμμαχίας. &c. opem fero, βοηθέω, ῶ, συμμαχέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ.
opitulatio, ἀλέξησις, εως, ἡ, ἐπικουρία, ας, ἡ, ἐπικούρημα, ατος, τὸ, ἀντίληψις, εως, ἡ, συναντίληψις, εως, ἡ, σύλληψις, εως, ἡ, συμπαρξις, εως, ἡ.
opitulator, ἐπικουρὸς, οῦ, ὁ, βοηθὸς, οῦ, ὁ, ἐπίκουρος, α, ὁ, & ἡ, σωτηρίτης, ου, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
opitulatrix, σωτηρίτης, ίδος, ἡ, ἐπίκουρος, ου, ἡ.
opitulor, ἀλέξω, ῶ, ἐπικουρέω τοῖς, morbis. παρίσταμαί σοι βοηθὸς, tibi præsidio adsum.
opium, ὄπιον, ου, τὸ.
oporret, δεῖ, χρὴ. δέον ἐστι.
oppedo, ἀντιποτίθεμαι, ἀντιποτρέπω, ἀντιτρέπω.
opperior, περιμένω, προσδοκάω π.
oppessulatus, μοχλωτὸς, ὸν, ὁ.
opperire mortem, λοιθόρεω, τελευτᾶν.
oppidanus, πολίτης, ου, ὁ· ὁ κατὰ τὴν πόλιν.
oppidanus, a, um, πολιτικὸς, ὴ, όν.
oppidatim, κατὰ πόλεις.
oppido, valde, κομιδῇ, λίαν.
oppidulum, πολίχνιον, ου, τὸ.
oppidum, πόλις, εως, ἡ, κώμη, ης, ἡ, ἄστυ, εως, τὸ.
oppigneratio, ἐνεχυρασμὸς, ὁ, ὁ, ἐνεχυρασμὸς, ὁ, ὁ.
oppignero, ὑποτίθημι εἰς ἐνέχυρον, ἐνεχυράζω.
oppleo, κατάπλεω, ῶ.
oppletor, ὑπερπλήστης, ου, ὁ, πλεμπλησὴς, ους, ὁ, & ἡ.
oppono, προτίθημι, προβάλλομαι.
opportune, ὀ εὐκαίρ, ὀ τῷ δέοντ. ἐπικαίρως, κατὰ καιρὸν.
non opportune, ἀκαίρως, πρὸς καιρὸν, δεῖ εὐκαίρ.
opportunitas, ἐπικαιρία, ας, ἡ, καιρὸς, ου, τὸ.
opportunus, ἔπικαιρος, α, ὁ, ἐπίκαιρος, α, ὁ, ἐπιτήδειος πρός π.
non opportunus, ἄκαιρος, α, ὁ, & ἡ.
opposita, ἀντιπαθὴς, ἀντιπαθεῖσαι.
oppositio, ἀντίθεσις, εως, ἡ, ἐναντίωσις, εως, ἡ.
ea oppositio, ἀντικειμένως.
oppositum, ἀντικείμενον, ου, τὸ, ἀντίον, ου, τὸ.
oppositus, ἀντίος, ου, ὁ, ἀντίξους. & ἀντίξ, ὁ, ἀντίπορος, α, ὁ, ἀντίθετος, ου, ὁ, & ἡ, ἀντίπορος, ου, ὁ, & ἡ, ἀντικείμενος, α, ὁ.
oppressio, καταθλῖψις, εως, ἡ, κατατρῖψις, εως, ἡ.
oppressor, καταθλίβων, οντος, ὁ, καταπατῶν, οντος, ὁ.
oppressus, καταπεπιεσθὲς, έντος, ὁ, κατατριβὲς, έντος, ὁ.
opprimera incautum, ἐπιλαμβάνεσθαι.
opprimo, ἐπιλαμβάνω, καταδυναστεύω, βιάζω, καταθλίβω.
opprobrio affici, ὀνείδει ἔχεσθαι.
opprobrium, ὄνειδος, εος, τὸ, μῶμος, ου, ὁ.
oppugnabilis, μαχατὸς, ὴ, ὁ, ἐπίμαχος, ου, ὁ, ἐπιμάχιμος, ου, ὁ.
opprobro, ὀνειδίζω, λοιδορέομαι, μέμφομαι.
oppugnare urbem, τὴν πόλιν προσβάλλειν.
oppugnatio, πολιόρκησις, εως, ἡ, προσβολὴ, ῆς, ἡ.
oppugnationem sustinere, προσβολὴν ὑπομένειν.
oppugnator, πολιορκητὴς, οῦ, ὁ.
oppugno, πολεμέω, ῶ, μάχομαι, ἀντιμάχομαί τινι, πολεμίαν, ῶ, προσβάλλω.
opsonator, ὀψωνικὸς, ὴ, ὁ, ὀψώνης, ου, ὁ.
opsonia apparo, condio, ὀψωνέω, ὀψοποιέω, ῶ, & ὀψοποιέομαι, ἄμαι.
opsonia emo, παραγοράζω, ὀψωνέω, ῶ, ὀψέω, ῶ.
post ponlum panis multum opsonii edere, ἐπιθεῖναι μικρῷ σίτῳ πολὺ ὄψον.
opsonus reponendis locus, vel sportula ibi feriadi, ὀψώνιον, ου, ὁ.
opsoniolum, ὀψάριον, α, τὸ.
opsonioram instructor, ὀψωνιοπώλης, ου, ὁ.
opsonium, ὀψώνιον, α, τὸ, ὀψάριον, ου, τὸ.
opsonor, ὀψωνέω, ῶ.
optabilis, ἀγαπητὸς, ὴ, ὁ, αἱρετὸς, ὴ, ὁ, ἐπάρατος Poetice. ἀκτὸς, ὴ, ὁ, ἐμπόνιος, ιτος, ὁ.
non optabilis, ἀθέμιτος, ου, ὁ.
optabiliter, ἀκτῶς, ἀκτέως.
optabilitas est, αἱρετότητα ἔχει.
optabilis, ἀκτὸς, ὴ, ὁ, ἀκτὸς Ionice.
optandus, ἀκτέος, α, ὁ, αἱρετέος, α, ὁ.
optativus modus, ἀκτικὴ ἔγκλισις.
optato, κατ' ἀχὴν.
optatus, ἀκτὸς, ὴ, ὁ, & Poetice. ἀπάρατος, ου, ὁ.
optimates, οἱ ἄριστοι, οἱ ἀρίστης.
optimatum regimen, ἀριστοκρατία, ας, ἡ, ἀριστοκρατία, ας, ἡ.
optime, ἄριστα, βέλτιστα, κάλλιστα, κράτιστα.
optimus, πανάγαθος, ου, ὁ, ἄριστος, α, ὁ, βέλτιστος, ου, ὁ, κράτιστος, ου, ὁ.
optimas, ἄριστος, ου, ὁ.
optio, αἵρεσις, εως, ἡ, ἀχὴ, ῆς, ἡ, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ.
optionem dare, αἵρεσιν δίδωμι.

optio,

opto, ἔχομαι, πεθῶ, ἐπιθυμέω, ῶ.
opulenter, πλουσίως.
opulentia, ἀφορία, ας, ἡ, πλοῦτος, ε, ὁ.
opuleotus, ἄφορος, ε, ὁ, πολυχρήματος, ε, ὁ.
opus, operis, ἔργον, ε, τὸ, ἐργασία, ας, ἡ, πόνημα, ατος, τὸ, πόνος, ους, τὸ, πρᾶξις, εως, ἡ.
opus divinum, θεουργία, ας, ἡ.
opus facio, ἐργάζομαι.
opus urgeo, δογοδιωτέω, ῶ.
opus, liber, poema, σύγγραμμα, ατος, τὸ.
nihil opus eſt, οὐ δεῖ, ἐστι οὐδέν.
opus eſt hac re, χρεία ἐστὶ τούτου.
opus aggredi, ἐπιχειρῶ ἔργου.
opus eſt, δεῖ, eom genitivo.
opus habeo, δέομαί τινος, χρείαν ἔχω τινός.
opuſculum, πονημάτιον, ε, τὸ.

O R.

Ora, ἀκτή, ῆς, ἡ, ὄρος, ε, ὁ.
ora maritima, αἰγιαλός, οῦ, ὁ, ἀκτή, ῆς, ἡ, παραθαλάσσιον, ου, τὸ, πόρος, ε, ὁ.
ora vaſtis, ἄν, ως, ὑ, sive, ὐά, ᾶς, ἡ, vel ἶα, ας, ἡ.
oracula edens, χρησμολόγος, ε, ὁ.
oracula edo, χρησμολογέω, ῶ, χρησμῳδέω, ῶ, φοιβιάζω, χράω, & χράω.
oraculum, χρησμός, οῦ, ὁ, χρησμῳδία, ας, ἡ, μαντεῖον, ου, τὸ.
oraculum peto, μαντεύομαι.
oraculum reddo, ἀποθεσπίζω.
oraculo admoneor, χρηματίζομαι.
oraculorum interpres, χρησμολόγος, ε, ὁ.
oraculum conſulo, διαμαντεύομαι, χράομαι, χρησμοῦμαι.
oram littoris legere, παραλογίζεθαι.
oratio, λόγος, ου, ὁ, ῥῆσις, εως, ἡ, λέξις, εως, ἡ.
oratio ſedata, λέξις σώφρων. Ariſtoteles.
oratio accurata & exquiſita, ἀκριβὴς λόγος. ῥητορία, ας, ἡ.
oratio copioſa, λόγος διεξοδικός.
oratio extemporanea, αὐτοσχεδιαστικός, ὴ, όν.
oratio humilis & abjecta, ταπεινολογία, ας, ἡ.
oratio miſerabilis ad miſericordiam excitandam, ἐλεεινολογία, ας, ἡ.
oratio veruſtatem quandam redolens, ἀττικὸς λόγος.
oratio indigeſtaque, ὑμαρτῆ μῦθος.
oratio cbaciſa, τραπεῖα λόγος, & ſimpliciter, ὁ τέμνων, οντος.
oratio intricata, λόγος ὁ περιβάλλων.
orationem publice habeo, δημηγορέω. Iſocrates.
orationem habere, λόγον, ſeu ἀγορὰν ἀγορεύειν.
oratio funebris, λόγος ἐπιτάφιος.
orationem habere, λόγον λέγειν. εἰπεῖν κατά, περί, πρός τινος.
orationem componere, λόγον συντιθέναι.
orationis genus, χαρακτήρ, ῆρος, ὁ.
orationis ſtructura, ἁρμονή, ῆς, ἡ.
oratiuncula, λογίδιον, ε, τὸ, λογάριον, ε, τὸ.
orator, ἀγορητής, οῦ, ὁ, λογογράφος, ου, ὁ, ῥήτωρ, λογίδς, ίδος, ὁ, λογιστής, οῦ, ὁ, ῥήτωρ, ορος, ὁ.
oratoria ars, ῥητορική, ſubaudi τέχνη.
oratoriam artem exerceo, ῥητορεύω.
oratorie, ῥητορικῶς ἀκούω.
oratorio more, ῥητορικῶς.
oratorius, ῥητορικός, ὴ, όν.
orbatio, χήρωσις, εως, ἡ.
orbatus, ἐστερημένος, ου, ὁ, & ἠ ἐστερημένη, ης, ἡ, eum genitivo.
orbatus ſum, στερίσκομαι.
in orbem, ἀλλήλων, ὡς περίεδος, ἐκ περιτροπῆς, στρεπτῶς, περικυκλόν.
per orbem univerſum terrarum, οἰκουμενικῆ.
in orbem ago, κυκλόω, ῶ.
orbes in meſa, κύκλοι, οἱ.
orbicularis, κυκλοτερής, ὲς, ὁ, & ἡ, περιφερὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, κυκλοφορητικός, ὴ, όν, & κυκλοφορικός, ὴ, όν.
orbicularitas, κυκλότης.
orbis, κύκλος, ου, ὁ, σφαῖρα, ας, ἡ.
orbis terrarum, οἰκουμένη, ης, ἡ.
orbita, τόμος, ου, ὁ, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἀπορτροχία, ας, ἡ.
orbita, τροχιὰ, ᾶς, ἡ.
orbitas, ὀρφανία, ας, ἡ, ἀτεκνία, ας, ἡ.
orbo, ὀρφανίζω, ἀτεκνόω, ῶ.
orbo liberis, ἀτεκνόω, ῶ.
orbus, ἄτεκνος, ου, ὁ, ἄπαις, ὁ, ὁ, ὀρφανός, ὴ, όν.
orbus parentibus, ὀρφανός, ὴ, όν.
ex orco, & orcho, ὀρθεῖσθαι.
orcus, ᾅδης, ου, ὁ, ἅρπυια, ας, ἡ.
ordinarius, τακτὸς, ὴ, όν, τεταγμένος, ου, ὁ.
ordinate, κατὰ τάξιν, ἐν τάξει.
ordinator, κοσμήτωρ, ορος, ὁ, κοσμητὴς, οῦ, ὁ, διατάκτης, ου, ὁ, & διατάκτωρ, ορος, ὁ, διαθέτης, ου, ὁ.
ordinatus, τακτὸς, ὴ, όν, ἔμτακτος, ος, όν.
ordine, adverb. ἑξῆς, ἐφεξῆς, καθεξῆς, περιξῆς, ἐπιχωρίως. Poetice. ἀκόσμως, εἰκαίως, μετατακτί.
ordine inverſo, ἀναπαγμένως, διαπλέξ.
ordine ſervato, τεταγμένως.
ordinem relinquere, τὴν τάξιν ἀλλάττω.
ordines militum, τάξεις, αἱ, εἴκοσι, οἱ.
ordines ſervare, σύνταττω.
ordines, οἱ τάξει, κατὰ τάξιν.
in ordinem redigo, καταστάττω.
ordinibus quatuor conſtans, τετράσοιχος, ος, ὁ. quinque, πεντάσοιχος, ος, ὁ.
ordinis perturbatio, ἀταξία, ας, ἡ.
ordinis conſervatio, εὐταξία, ας, ἡ.
ordino, διατάττω, & ἁρμόζω, ἁρμοσιμέω, ῶ, εὐτρεπίζω.
ordior, ἄρχομαι, καταβάλλομαι.
ordo, κόσμος, ου, ὁ, τάξις, εως, ἡ, ἁρμηθὸς, ῶ, ὁ, τάλαχος, ου, τὸ, στίχος, ου, τὸ, σύνταξις, εως, ἡ.
ordo equeſtris, ἱππὰς τάξις, ἵππας, αἱ.
ordo, τάξις, εως, ἡ, εὐταξία, ας, ἡ.
ore amplo præditus, πλατύστομος, ος, ὁ, εὐρύστομος, ου, ὁ.
ore aureo loquens, χρυσόστομος, ου, ὁ.
ore hiante, χανὸν.
ore rotundo loquor, στρογγυλίζω, εὐστομέω, ῶ.
ano ore, λείᾳ μοῦσᾳ, ſubintelligo φωνῇ. ἐξ ἑνὸς στόματος.
in ore habere, ἀεὶ στόμα ἔχω, ἐν στόματι ἔχω, vel ἀεὶ στόματος.
in ore eſſe, celebrari, ἀεὶ στόματος εἶναι.
ore tenus, μέχρι τοῦ στόματος.
orea, κηλὶς, ὶς, ἡ, σάμαι, ε, τὸ.
organice, ὀργανικῶς.
organicus, ὀργανικὸς, ὴ, όν.
organum, ὄργανον, ε, τὸ.
orgia, ὄργια, τὰ. orgia celebrare, ὀργιάζω.
ori admovere, πρόσθεμα.
orichalcum, ὀρείχαλκος, ου, τὸ.
oriens, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
ad orientem, πρὸς ἕω.
orientalis, ἀνατολικὸς, ὴ, όν, ἠῷος, α, όν.
orificium, στόμα, ατος, τὸ.
originalis, πρωτοτυπικὸς, ὴ, όν.
origo, γένεσις, εως, ἡ, αἰτία, ας, ἡ, ἀρχὴ, ῆς, ἡ.
oriob, κράζω, ω, ὁ.
oriar, φύομαι, γίνομαι, ἐπανατέλλω.
oriri facio, ἀνατέλλω, ἐξανατέλλω.
oris petulantia, ὑβριστομία, ας, ἡ.
oris diductio, διαστόμωσις, εως, ἡ.
oris dignitas, σεμνοπροσωπία, ας, ἡ, αξιοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ ἀξιοπρεπὲς, ους, σεμνοπρέπεια, ας, ἡ, τὸ σεμνοπρεπὲς.
oris feſtivitas, εὐστομία, ας, ἡ.
orituudus, ὁ ἀπορίαν τὸ χρῆσθαι, ἀπορος, ον, ὁ.
ornamentum, κόσμημα, ατος, τὸ, κόσμος, ε, ὁ.
ornate, χαριέντως, ἐπιχαρίτως, κοσμίως.
ornator, κοσμητὴς, οῦ, ὁ, κοσμητὴς, οῦ, ὁ.
ornatu decenti, εὐσχήμως.
ornatus, a, um, κόσμιος, ος, ὁ, κεκοσμημένος, ου, ὁ.
ornatus, us, κόσμος, ου, ὁ, κόσμησις, εως, ἡ.
orno, cohoneſto, honore afficio, σεμνύνω, λόγου τιμάω, τιμάω, ῶ.
ornus, ἡ ἐμὴ μελία.
oro, peto, δέομαί του τινος, & δεήσεως δέομαι, juſta: αἰτῶ σε αἴτει, &c.
orare pro aliquo, ὑπερεύχεσθαί τινος.
orphanorum alendorum locus, ὀρφανοτροφεῖον, ε, τὸ.
orphanus ſum, ὀρφανεύομαι.
orphanus, ὀρφανὸς, ὴ, όν.
orthodoxa religio, θεοσέβεια, ας, ἡ.
orthodoxus, ὀρθόδοξος, ος, ὁ, cui opponitur κακόδοξος, ος, ὁ.
orthodoxi, ὀρθόδοξοι, οἱ.
ortus, oatus, γεγονὼς, ὸτος, ὁ, πεφυκὼς, ότος, ὁ.
ortus, χύσις, εως ἡ, ἀνατολὴ, ῆς, ἡ.
oryza, ὄρυζα, ης, ἡ.

O S.

os, oris, στόμα, ατος, τὸ, πρόσωπον, ου, τὸ.
os, vultus, ὄψις, εως, ἡ.
os aperire, ἀνοίγω στόμα.
os diducere, διαίρω τὸ στόμα.
os claudere, obturare, στόμα ἐμφράττειν.
os procax, λάβρον στόμα.
os effrene, incontinens, ἀχαλινὸν, ὸ, τὸ, ἀκρατὲς, ὲος, τὸ, & ἀκράτητον στόμα.
os obturo, λίτσομαι, ῶ, & λίτσομίζω.
os, oſſis, ὀστοῦν, οῦ, τὸ.
oſcitanter, ῥᾳθύμως, ἀμελῶς, ὑπτίως.
oſcitatio, χάσμη, ης, ἡ.

oſcitator, χασμώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
oſcito, χασμῶμαι, ῶμαι, ἀσχάινω.
oſculatio, φίλημα, ατος, τό.
oſculor, φιλέω τινά. κυνέω, ῶ, κύω.
oſor, μισητής, οῦ, ὁ.
oſor honeſti, μισόκαλος, ος, ὁ.
oſor mulierum, μισογύνης, ου, ὁ.
oſor populi, μισόδημος, ος, ὁ.
oſculum, στόμιον, ου, τό, φίλημα, ατος, τό.
oſſeus, ὀστινος, ος, ὁ, ὀστώδης, ες, ὁ, ἡ ἡ.
officulorum ludus, ὀστραφιγξίνδα, ας, ἡ, vel ὀστραφιγξίνδα, ου, τό.
officulum, ὀστάριον, ου, τό.
oſſifragus, ὀστοκλαστος, ος, ὁ, ὀστολάστης, ου, ὁ.
oſſis medulla, ὀστίτης μυελός.
oſtendo, ἀποδείκνυμι, προφαίνω, δηλόω τι, ὑπομηνίζω.
oſtendo in exemplum, διαγυμνάζω.
oſtenſio, ἀπόδειξις, εως, ἡ, ὕπόδειξις, εως, ἡ.
oſtenſor, δεικτής, ου, ὁ.
oſtanſus, πορκτικός, ὴ, όν.
oſteotabuode, ὀστοκτικῶς.
oſtentabundus, σεμνός, ὴ, όν, ut σεμνοὶ λόγοι. Eutipides. Ariſtophanes.
oſtentare me cupio, ἐπιδεικτικὸν, ῶ.
oſtentara ſapientiam, ſapieotiæ ſpecimen adere, ἐπιδεῖξαι τινὸς τὴν σοφίαν.
oſtentatio, ἀλαζονεία, ας, ἡ, κομπαστικὸς, ὴ, όν.
oſteotutio iogeoii apud turbam, ἀγώνισμα, ατος, τό.
oſtentatioois amens, φιλαλάζων, ονος, ὁ. Budæus in Epiſt.
oſteotator, ἀλαζών, όνος, ὁ.
oſtento, προκαπόδεικνύω pro jacto, ἀλαζονεύομαι, προφαίνω.
oſtentum, τέρας, ατος, τό.
oſtia fluminum, ἐκβολαὶ τῶν ποταμῶν.
oſtia ſeptem habens, ἑπτάπορος, ος, ὁ, ἑπτάβυρος, ος, ὁ.
oſtia centum habens, ἑκατόσμος, ος, ὁ.
oſtiaria, θυρωρὸς, οῦ, ἡ.
oſtiarios, θυρωρὸς, οῦ, ὁ.
oſtiatim, κατὰ θύρας.
oſtii aoculus, κορώνη, ης, ἡ, ὀπτὴν, ου, τό.
oſtiolom, θύριον, ου, τό, θυρίδιον, ου, τό.
oſtium, θύρα, ας, ἡ, ὦτειδος, ου, ὁ.
oſtraciſmus, ὀστρακισμὸς, οῦ, ὁ.
oſtreæ, πελαγίδες, αἱ.
oſtreum, βάρβερα, ων, τό, πάγχυ, ης, ἡ, κόγχος, ου, ὁ, ἡ ἡ, ὄστρεον, ου, five ὄστριον, ου, τό.
oſtrum, ὄστρον, ου, τό.
otio deditus, σχολαστὴς, οῦ, ὁ, σχολαστικὸς, ὴ, όν.

O T.

Otio fruì, κατατρῦφᾶν τῇ σχολῇ.
Otio langoeo, ῥᾳθυμέω.
in Otio, per otium, ἐν σχολῇ, κατὰ σχολὴν, ἐπὶ σχολῆς.
Otior, σχολάζω, σχολὴν ἄγω.
Otioſe, αὐτῶς, σχολῇ.
Otioſus, σχολαῖος, ος, ὁ. ἀπράγμων, ονος, ὁ.
Otium, σχολὴ, ῆς, ἡ, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀπραξία, ας, ἡ, λοιπὸν, ου, ἡ.
Otium dare, σχολὴν δόναι.
Otiom eſt mihi, σχολὴν ἄγω.
per Otium, ἐπὶ σχολῆς, & κατὰ σχολήν.

O V.

Ova parere, ὠοτοκῶ.
Ovoos, θρίαμβος, ους, ὁ.
Ovatio, θρίαμβος ἐλάττων.
Oviboa abuodaos, ὀΐαλος, ος, ὁ, παλίμαλος, ος, ὁ.
Ovile, ποίμνιον, ου, τό, αὐλὴ, ῆς, ἡ.
Ovillus, μήλινος, ος, ὁ, ὁ ἡ, οἰνος, ος, ὁ, προβάτινος, ος, ὁ.
Ovina pellis, μηλωτὴ, ῆς, ἡ, κῶας, ατος, τό.
Ovinus, προβάτινος, ος, ὁ, μήλινος, ος, ὁ.
Ovis, πρόβατον, ου, τό, μῆλον, ου, τό, ὄις, ὄιος, ἡ.
Ovium coſtos, μηλόσυλαξ, ακος, ὁ.
Ovium grex, ποίμνη, ης, ἡ, ποιμνοστάσιον, ου, τό.
Ovium paſtor, μηλωτὴς, οῦ, ὁ, μηλότης, ου, ὁ.
Ovo, lætor, ἥδομαι, χαίρω.
Ovum, ὠὸν, ου, τό.

P A.

PAbulatio, πρωτομὴ, ῆς, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
Pabulatum educere, ἔχω τρὶς νομάς.
Pabularum exire, ἐπὶ χιλὸν ἐξέρχεσθαι:
Pabulor, νέμομαι.

P A

Pabolo earare, ἀχιλῶ, ους, ὁ, ὁ ἡ.
Pabulum aoimi, ἔδεσμα, ατος, ἡ.
Pabulum præbeo, χιλόω, ῶ.
Pabulum, χιλὸς, οῦ, ὁ, τροφὴ, ῆς, ἡ, βορὰ, ᾶς, ἡ.
Paeatus, ἡμερώτης, ῆς, ὁ, ἡμερωθὴς, ῆτος, ὁ.
Pacem facere, ὁρκια ποιεῖν, ὁρκια συγχεῖσθαι, ὁρκια τίθεσθαι.
Pacificatio, ἡμερωτοιΐα, ας, ἡ.
Pacificator, ἡμερωτοιὸς, οῦ, ὁ.
Pacifice, διπλοῦς, ἡμέρως, ἀσπαστικῶς.
Pacifico, ἡμερωτοιέω, ῶ.
Pacificus, ἡμερωτοιὸς, οῦ, ὁ.
Pacis ſtudioſus, ἡμερικὸς, ὴ, όν.
Pacificor, συμφωνέω μετὰ τινὸς, συντίθεμαι, ὁμολογέω τινί.
Paco, ἡμερωτοιέω, ῶ, ἱλάσκομαι.
contra Pacta, παρὰ συνθήκας.
Pacta ſervare, ἐμμένειν τοῖς συνθήκαις, διαφυλάττειν τὰς συνθήκας.
Pacta violare, παρὰ τὰς συνθήκας ποιεῖν, λύειν τὰς συνθήκας.
Pactis non ſtare, ἀσυντιθεσίαζειν, ἀσυνθετεῖν.
quo Pacto? τῇ δὲ; πῶς;
Pactum inire, ἀνθομολογεῖν, & ἀνθομολογεῖσθαι.
Pactum, συμβόλαιον, ου, τό, συνθήκη, ης, ἡ.
Pæan, παιὼν, ὼνος, ὁ.
Pæoem citare, vel canere, παιανίζειν, παιᾶνα ᾄδειν.
Pædagogus, παιδαγωγὸς, οῦ, ὁ, παιδάτης, οῦ, ὁ.
Pador, ῥύπος, ου, ὁ, ῥύπος, ους, τό, & ῥύπος, ους, τό.
Paganus, κωμήτης, ου, ὁ, ἰδιώτης, ου, ὁ.
Pagatim, κατὰ κώμας.
Pagella, σελίδιον, ου, τό.
Pagi præfectus, κωμάρχης, ου, ὁ, vel κωμάρχης, ου, ὁ.
Pagina, σελὶς, ίδος, ἡ.
Pagus, κώμη, ης, ἡ, τάγος, ου, ὁ.
Pala, σκάφη, ης, ἡ.
Pala annuli, δακτυλόφιξ, ικος, ὁ, πυελὶς, ίδος, ἡ, σφενδόνη τῦ δακτυλίου.
Palabuodus, ἀφεδρεμόλυβδος, ου, ὁ.
Palæſtra, παλαίστρα, ας, ἡ, ἀγωνίσμα, ατος, τό.
Palæſtræ magiſter, παιδοτρίβης, ου, ὁ.
Palæſtræ peritus, παλαιστρικὸς, ὴ, όν.
Palæſtricus, παλαιστρικὸς, ὴ, όν.
Palam, ἀνέδην, ἀπτερὶ, ἀπτα Poetice. λοιπὸν καλυπτόμενος, ἀναφανδὸν λύπτως, ἀπροφασίστως, παρρησίᾳ, φανερῶς, ἀπροκρύπτως, ἀπροκρύδην, λοιπὸν φανερὸς ὤν.
Palam, φανερῶς, ἀπροκρύπτως.
Palam eſt, ὁμολογεῖται, ἄπτερ φανερὸν ἐστι.
Palam facio, φανερόω, ῶ, προφαίνω, δῆλον ποιῶ.
Palans, vagus, σκιρτώμενος, η.
Palatium, βασίλειον, ου, τό, παλάτιον, ου, τό.
Palatum, ὑπερῷον, ου τό.
Palea, ἄχυρον, ου, τό, κάρφος, ους, τό.
Paleorum collectio, καρφολογία, ας, ἡ.
Paleorum excuſſio, ὑποκαρφισμὸς, οῦ, ὁ.
Palinodia, παλινῳδία, ας, ἡ.
Palinodium cancre, παλινῳδῶ.
Palla, χλαῖνα, ης, ἡ, φᾶρος, ους, τό.
Pallas, Παλλὰς, άδος, ἡ.
Palleo, ἀχρῶ, ῶ, χλωρίζω.
Pallefco, ἀχρίαω, ῶ, κατωχριῶ, ῶ.
Pallietus, τριβωνοφόρος, ου, ὁ.
Pallidus, ἀχρὸς, ἀχρὸς, ἀχρὸν, ἄχνος, ος, ὁ.
Palliolum, ἱμάτιον, ου, τό, ἀπανθίνιον, ου, τό.
Pallium tritum geſto, τριβωνοφορῶ, ῶ.
Pallium, τρίβων, ωνος, ὁ, σφίβλημα, ατος, τό.
Pallor, ἀχρότης, ους, ἡ, ἄχρια, ας, ἡ.
Palma, θήκη, ης, ἡ, πτί, παλάμη, ης, ἡ.
Palma, pro victoria, νίκη, ης, ἡ, pro arbore, φοῖνξ, ικος, ὁ.
Palma, præmium certaminis, ἀγώνισμα, ατος, τό, νικητήριον, ου, τό.
Palmaris, σπιθαμιαῖος, ος, ὁ.
Palmas, κλῶνος, ους, τό.
Palmus, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ, δορμὴ, ῆς, ἡ.
Palo affigo, πασσαλεύω, seu πασσαλόω, πασσαλίζω, σκώπτω, ῶ, λοιδορῶ, ῶ.
Palor, aris, ἀλάομαι, ῶμαι, πλανῶμαι, ῶμαι.
Palpabilia, ψηλαφητὸς, ὴ, όν.
Palpatio, ψηλάφησις, εως, ἡ, κολακεία, ας, ἡ.
Palpator, πῆκτάτης, ου, ὁ, seu πῆκτάτης, ου, ὁ.
Palpebra, βλέφαρον, ου, τό, βλεφαρὶς, ίδος, ἡ, κλείμακτρον.
Palpebra ſuperior, κελὶς, ίδος, ἡ, ὀφρυοκελὶς, ίδος, ἡ.
Palpebra inferior, ὑπόκελυς, ου, τό.
Palpebræ, βλέφαρα, ων, ἡ.
Palpiratio, κλαυθμὸς, οῦ, ὁ, σκυθμὸς, οῦ, ὁ.
Palpito, τρέμω, πάλλομαι, σκιρτῶ.

Pal-

Palpo, ψηλαφάω π, θωπεύω.
Palpum obtrudo, αἰκίζω.
Paludamentum, χλαμύς, ύδος, ἡ.
Paludatus, χλαμυδωτός, ή, όν.
Paludosus, ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ ή.
Palum depago, πασσάλῳ, ῶ.
Palum figo, πασσαλεύω, ſeu πατταλεύω.
Palumbes, φάττης, ου, ὁ, φάσσα, ης, ἡ.
palus, σκόλοψ, οπος, ὁ, πάσσαλος, ου, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ.
palus, udis, λίμνη, ης, ἡ, ἕλος, εος, τό.
palus, i, pedamentum uitis, κάμαξ, ακος, ἡ, ἐλάστρος, ου, ὁ.
palus, ſodes, σκόλοψ, & σκόλεψ, οπος, ὁ, κάμαξ, ακος, ἡ, πασσάλευμα, ατος, τό, κρατικός, ἤγος, ὁ, σωρός, οῦ, ὁ, χάραξ, ακος, ὁ, χαράκωμα, ατος, τό.
palustris, ἕλειος, α, ον, ἑλώδης, εος, ὁ, ἡ ή, Ϲ ή.
pampinaceus, ἀμπελώδης, εος, ὁ, ἡ ή.
pampinatio, βλαστολογία, ας, ἡ.
pampino, ἀποκλάζω.
pampinus, κλῆμα, ατος, τό, ὄπωρον, ου, τό.
pan, πᾶν, παντός, ὁ.
panarium, ἀρτοθήκη, ης, ἡ.
pancratiaſtes, παγκρατιαστής, οῦ, ὁ.
pandectæ, πανδέκται, αἱ.
pandere portas, ἀνοίγνυσθαι πύλας, Sophocles. πύλας θύρας ἀνεπτάσθαι, Lucianus.
pandere ſecreta, ὑπαίθριον πιάζειν τι.
pandiculatio, σκοφέτισμός, οῦ, ὁ.
pandiculor, σκοφίζεσθαι.
pando, as, πετάννυμι, ῶ.
pando, is, πετάννυμι.
pandus, a, um, κυρτός, ή, όν, κυφός, ή, όν.
pane alo, ἀρτοτροφέω, ῶ.
panu velcor, ἀρτοπτέω, ῶ, ἀρτοφαγέω, ῶ.
panegyrica oratio, πανηγυρικὸς λόγος.
panegyricus, adject. πανηγυρικός, ή, όν.
panegyris, πανήγυρις, εως, ἡ.
panem diſtribuo, ἀρτοδοτέω, ῶ.
panem vendo, ἀρτοπωλέω, ῶ. ἀρτοπώλης, ου, ὁ, qui panem vendit; & in fem. ἀρτοπῶλις, ίδος, ἡ.
panem facio, ἀρτοποιέω, ῶ.
pango, πήγνυμι.
panicus, πανικός, ή, όν. πανικὸς φόβος, vel θόρυβος, panicus terror.
panifex, ἀρτοποιός, οῦ, ὁ, σιτοποιός, οῦ, ὁ.
panificium, ἀρτοποιΐα, ας, ἡ.
panis, ἄρτος, ου, ὁ.
panis bis cœctus, δίπυρος ἄρτος.
panis ſiligineus, σιλιγίτης ἄρτος.
panis azymus, ἄζυμος, ου, ὁ.
panis butyro illitus, βουτυρίτης, ου, ὁ.
panis nauticus, ναυτικὸς ἄρτος, δίπυρος ἄρτος. Ital. biſcotto.
pania fruſtum, ψωμός, οῦ, ὁ, θρύμμα, ατος, τό.
panis pareus, ἀρτίσκος, ου, ὁ, κόλλυβος, ου, τό.
pania inopia, ὀλιγανία, ας, ἡ. Suidas.
pauiſcotus, τραγέκτης, ου, ὁ, ἀτραγάς, ου, ὁ.
panniculus, ῥάκος, εος, τό.
panuis obſitum eſſe, ῥυπαρῶς ἐνκεῖσθαι.
paunoſus, ῥακώδης, εος, ὁ, ἡ ή, κατυπόρρυπος, ου, ὁ.
pannus, ῥάκος, εος, τό.
panther, πανθήρ, ηρος, ὁ.
pantheum, πάνθειον, ου, τό.
papæ, παπαί, βαβαί.
papæ, quid ego audio? φεῦ τῆς λέξεως.
papæ qualem pulcritudinem, φεῦ τῆς κάλλους.
papaver, μήκων, ωνος, ὁ.
papilio, ψυχή, ῆς, ἡ, μαζός, οῦ, ὁ.
papilla, θηλή, ῆς, ἡ, μαζός, οῦ, ὁ.
pappus, πάππος, ου, ὁ, γήρως, ως, τό.
papula, ἐξάνθημα, ατος, τό.
papyracea charta, βιβλίον, ου, τό.
papyraceus, βίβλινος, η, ον.
papyrus, πάπυρος, ου, ὁ.
par, æqualis, ἴσος, η, ον, vel ἰσόμετρος, ου, ὁ, ἰσοειδής, ἐς, ἰσήκης, εος, ὁ, ἡ ή, Ϲ ἴσος, η, ον, πάρισος, ου, ὁ, σύμμετρος, ου, ὁ, ὁμοῖος, α, ον, ὁμαλὸς Poetice. ἰσόμοιρος, ου, ὁ, ὁμόμοιρος, ου, ὁ, ὁμάλιμος, ου, ὁ.
par longitudine, ἰσομήκης, ες, ὁ, ἡ ές, Ϲ ές.
par numero, ἀπαριθμῷ πλῆθει ἰσόμοιρος, ου, ὁ.
par ætibus, ἀντίπαλος, ου, ὁ.
par impar, ἄρτιος Ϲ ἀρτιάκις.
par eſt, ἄξιόν ἐστι, δίκαιόν ἐστι, οἷόν ἐστι.
par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν. ὁμοίεσθαι, ὁμοιοῦσθαι τοῖς ἴσοις, τοῖς ἴσοις ὁμοίεσθαι, ἴσον ὁμοφέρειν.
par impar lodere, ὑπαίζειν. Hinc ἀρτιαστής, οῦ, ὁ, talis ludus.
par, idoneus, ſufficiens, ἱκανός, ή, όν, ὁ.
ut par eſt, ὡς οἷός, ᾗπερ οἷός. κατὰ τὸ πρόσπον, ὀρθῶς.
magis quam par ſit, τῆ δόξαντος μᾶλλον.
minus quam par ſit, ἀδόξως.
par pari referre, ἴσον ἴσῳ ἀντιφέρειν.
par, ὁμάς, άδος, ἡ, ζεῦγος, εος, τό.
par alarum, συζυγία πτερύγων.
par, ſatis ſum, ἱκανός εἰμι, ἀρκέω ἐπὶ τοῦτο.
parabilis, ἀντόμοιος, α, ον.
parabola, παραβολή, ῆς, ἡ.
paradiſus, παράδεισος, ου, ὁ.
paradoxa loquor, παραδοξολογέω, ῶ.
paradoxum, παράδοξος, ου, τό.
paragraphus, παραγραφή, ῆς, ἡ.
parallelus, παράλληλος, ου, ὁ.
paralyſis, πάρεσις, εως, ἡ, παράλυσις, εως, ἡ.
paralyticus, παραλυτικός, ή, όν.
paraphernæ bona, ἐξώπροικα, τά, παράφερνα, τά.
paraphraſis, interpretatio, παράφρασις, εως, ἡ. παραφράζω, interpretor, pluribus expleo.
parare prandium, uel cœnam, πάσσθαι ἄρτον, δεῖπνα πάσσθαι, τάξασθαι δόρπα, ἁπλίσασθαι, & κοσμεῖν δόρπα, ἀμφὶ δόρπα πονεῖσθαι. Omnia Poetice.
parafanga, παρασάγγης, ſive παράσαγγις, ου, ὁ.
parafitor, παράσιτος, οῦ, κολακεύω.
paraſitus, παράσιτος, ου, ὁ, κόλαξ, ακος, ὁ.
paratu difficilis, δυσπάρατος, ου, ὁ, Ϲ ή. paratu facilis, εὐπάρατος, ου, ὁ.
paratus, qui eſt in promptu, ἑκτικός, ἐς, ὁ, Ϲ ή, ἕτοιμος, η, ον, ſine ἑτοῖμος, η, ον.
paratos, promptus, ſuccinctus, πρόχειρος, ου, ὁ, ἡ ή. Eutipides. εὐκόλος, ου, ὁ, Ϲ ή, εὐτρεπής, ές, ὁ, ἡ, Ϲ ές.
paratus ad dicendum, ἕτοιμος λέγειν.
parcu, μοῦσα, ας, ἡ, οἶκος, ης, ὁ.
patee, φειδομένως, φιλαλφίτως, γλίσχρως, ὑφειμένως, στενῶς.
parcere nemini, πάντας ἀφειδῶς κολάζειν.
parcere pecuniis, φείδεσθαι χρημάτων.
parciſſimo, ἀλιγίστως.
parco, φειδομένως, ἀτόλμως.
parcitas, φειδωλή, ῆς, ἡ.
parco, is, eui, φείδομαί τινος, ἀφεῖσθαί τιν, συγγινώσκω, συγγνωσθῆναι, ῶ.
parens, φειδωλός, ή, όν.
parcus ſum, φείδομαι.
pardus, πάρδος, ου, ὁ.
ad parendum promptus, πειθαρχικός, ή, όν, εὐπαρχος, ου, ὁ, εὐπειθής, ές, ὁ, ἡ, Ϲ ές.
ad parendum tardus, βραδυπειθής, ές, ὁ, ἡ, Ϲ ές, βραδυπειθής, ές, ὁ, Ϲ ές.
parens, geoitor, γενέτης, ου, ὁ, γενέτωρ, ορος, ὁ, γονεύς, έως, ὁ.
parentalia, πατρώσματα, τά, ἐναγίσματα, τά.
parentatio, πατρόσμα, ατος, τό, πάτρος, εος, τό.
parentes, οἱ γεγενηκότες, οἱ τοκῆς.
pareoto, πατρίζω, ἐναγίζω.
pareo, πείθω, ὑπακούω, ἄρχομαι cum genitivo. πειθαρχέω, ῶ, πείθομαι, cum dativo.
parere conſilio alicujus, πείθεσθαί τιν.
parere dominio alterius, δουλεύειν.
paria facere, ὁμοιοῦσθαι τοῖς ὁμοίοις.
pariu tria amicorum, αἱ κατὰ ζεῦγος φιλίαι τρεῖς.
pures, οἱ ἐξ ἴσου.
paries, τεῖχος, εος, τό, τοῖχος, ου, τό, θρῆνυς, υος, ὁ, ἡ.
parietem commuuem habens, ὁμότοιχος, ου, ὁ.
parietes perforare, τοιχωρυχεῖν.
parilis, ἴσος, η, ον.
parilitus, ἰσότης, ητος, ἡ.
pario, τίκτω, κύω. pro comparare, ἐξαποδόομαι, ῶμαι.
pario labore, δικτύω, ῶ, & δικτυόομαι, ῶμαι.
pariter, ἅμα, ὁμαλῶς, ἰσάκις, ἐπίσης, ἐξίσης, cum genitivo.
pariter, pari uumero, ἀριθμῷ.
patitet ac, ἐπίσης, ἐξίσης.
parius lapis, πάρος λίθος.
paro, apparo, inſtruo, ἀρτύομαι, ῦμαι, πυκτεύομαι, ῦμαι, ἀλεγύνω Poetice. ἑτοιμάζω, & ἑτοιμαίζομαι, πομπεύω, ἐξαμιλλάζω, ἐντρεπίζω, τορύζω, ἐπιλίζω Poetice. σκευάζω, & σκευάζομαι, παρασκευάζω, τεύχω Poetice. αὐτρεπίζομαι.
paro me ad interrogandum, ἀνέγομαι ὡς ἐρωτήσων.
paro, acquiro, comparo, τορύζω, & τορύζομαι, παρασκευάζω. πάω, vel potius πάομαι, πῶμαι, Eutipides.
parochus, πάροχος, ου, ὁ.
parochi munus, παροχή, ῆς, ἡ.
parodia, παρῳδή, ῆς, ἡ, παρῳδία, ας, ἡ.
paropſis, τρύβλιον, ου, τό, aut τρυβλίον, ου, τό.
parma, πέλτη, ης, ἡ.
parricida, πατροκτόνος, ου, ὁ, πατροφόνος, ου, ὁ.
parricidium, πατροκτονία, ας, ἡ.
pars, μέρος, εος, τό, μοῖρα, ίδος, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ.
pars tertia cujuslibet rei, τριτημόριον, ου, τό. quarta, τετρατημόριον, ου, τό. quinta, πεμπτημόριον, ου, τό.

parſimonia, φειδωλή, ῆς, ἡ.
parte, ſau portibus a[illegible]ens, ἀμφὶς, ἀος, ὁ, ἡ ὁ, ἀμφέντος, ᾱ, ε᾽.
ex utraque parte, [illegible] ἀμφὶς.
neutro ex parte, [illegible]θεν.
ex parte, ἀπὸ μέρους.
ab nea, ab altera parte, ἔνθεν, ἀνθένδε, cum genitivo. ἀνθεν μὲν, [illegible] δέ.
pro mea vtili parte, τὰμὸν μέρος.
pro tua parte, τὸν σὸν μέρος.
aliqua ex parte, μέρος τι, οὐ μέρος.
in partem alteram, alio, ἑτέρωσε.
neutram in partem, μηδετέρωσε, οὐδετέρωσε.
ſo utramque partam, ἀμφοτέρωσε, ἑκατέρωσε.
partem accipio, particeps ſum, μέτοιμαι, μεμέτρημαι.
partem tribuo, ἐπιμοιρῶ, ῶ, ἐπιμοιρήσω, ἐμέρισα.
in omnes partes, ἀπανταχόσε, πανταχέσε, πανταχοῦ.
partes, factio, ſtudium, μοῖρα. ἴδος, ἡ.
partes alicujus tueri, μετά τινος εἶναι.
partes primæ, τὰ πρῶτα, πρωτεῖον, ου, τὸ.
partes primas obtineo, πρωτεύω, ἄκρα φέρω.
partes primas mihi vendico, πλεονεκτῶ ἀξιῶ.
partes ſecundæ, τὰ δεύτερα, δἐυτερεῖα, τὰ.
partes ſecundæ in dicendo, δἐυτερολογία.
partes ſecundas ago, δἐυτερεύω.
partes, officium, munus, τάξις, εως, ἡ. tum ſunt partes, σὸν ἔργον. σοῦ χρέος. mea ſunt partes perpendere, &c. ἔργον ἔχω σκοπεῖν.
partialis, μοιρικὸς, ἡ, ὁ, διτελέσμιος, ᾱ, ὁ.
a partibus alicujus ſtare, συνεῖναί τινι, μετά τινος εἶναι, πράττειν τινί, ἕρεσθαι τὰ τινος.
particeps, μεταίτιος, ο, ὁ.
particeps, μέτοχος, ο, ὁ, κοινωνὸς, ὄν, ὁ.
particeps ſum, μετέχω τῆς φιλίας, amicitiæ, μοιρδοκέω, ῶ.
participatio, κοινωνία, ας, ἡ, μετοχὴ, ῆς, ἡ.
participem facere aliquem, συμμερίζειν τινῶν.
participo, κοινωνῶ, ῶ. μετέχω τῆς νίκης, victoriam: μερίζομαι, μεταδίδωμι.
particula, μοῖρα, ἰδ-, ἡ, μόριον, ου, τὸ.
particularis, μερικὸς, ὴ, ὁ.
particulatim, μερικῶς, κατὰ μέρ-.
partim, κατὰ μέρ-, ἄλλα μέρ-. partim, partim, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ.
partim quidem, partim vero, τὰ μὲν, τὰ δέ. τῇ μὲν, τῇ δέ. πῆ μὲν, πῆ δέ. πῶς μὲν, πῶς δέ.
partior, μερίζω, διαίρω, διαμερίω τι εἰς μέρη, divido aliquid in partes.
partitio, μερισμὸς, ὁ, ἀναδασμὸς, ὁ.
partitio inæqualis, ἀνωμαλωσις, εως, ἡ.
partitor, diviſor, μερισὴς, ὁ, ἀ.
partu felix, εὐλόχ-, ιο-, ἡ.
partu immaturo editus, ἀμήτ-, ε, ὁ.
partu inlelix, ἀλοκ-, ε, ὁ.
ſo partu laboro, μογοστοκέω, ῶ.
portum accelerans, ὠκυτόκος, ᾱ, τὸ.
partorio, ἀδίνω, τοκέω, ῶ.
partus, a, um, τετοκυῖ-, ᾱ, ὁ, κεκτημέν-, ᾱ, ὁ.
partus, us, τοκετὸς, ὁ, ὠδὶς, εως, ἡ, τόκ-, ε, ὁ.
partos difficilis, δυστοκία, ας, ἡ. partus facilis, εὐτοκία, ας, ἡ.
patvifacio, parvipendo, [illegible]λίγου ποιεῖσθαι τι. [illegible] ὀλίγου ἡγεῖσθαι, ὀλιγωρῶ τιν-.
parvitas, μικρότης, ητος, ἡ, σμικρότης, ητος, ἡ.
parum, μικρὸν, ὀλίγον, τυτθόν.
parum abeſt, quin, μικρὸν ἀπέλειπε τοῦ μή. [illegible] μικρὸν ἐλθεῖν λύπηδών, parum abſoit, quin mortuus eſſem.
parumper, μικρὸν ὅσον, ἐπὶ μικρόν.
patvulus, ἄγαν σμικρος, τυτθὸς, ὴ, ὁ.
parvus, μικρὸς, ὴ, ὁ, σμικρὸς, ὴ, ὸν.
paſcare nntmum, ὀρτυγοτροφέω τινά.
paſcere ſpe vana, ἐπελπίζω.
paſcha, πάσχα, τὸ, eſt nomen indeclinabile. ἑορτὴ τῆς ἐξόδου.
paſco, σιτίζομαι, βόσκομαι, νέμομαι.
paſco, h. e. cibum præbeo, νέμω, βόσκω, σιτίζω.
paſcois abondans, ἄβοτος, ᾱ, ὁ.
paſcuis carens, ἄβοτος.
paſcoum, βόσκημ-, ατος, τὸ, νομὸς, ὴ, ὁ, νομὴ, ῆς, ἡ.
paſſe uvæ, σταφῖδες, αἱ, σταφυλαὶ, αἱ.
paſſer, στρθὸς, ὴ, ὁ.
paſſercnlos, στρθίον, ᾱ, τὸ.
paſſim, πάντη, ἐπέκεινα, πανταχῆ.
paſſive, paſſivo voce, παθητικῶς.
paſſivum verbum, παθητικὸν ῥῆμα.
paſſus, βῆμα, ατος, τὸ.
per paſſus metiri, πόσι μετρῶ, βηματίζω. Budæus.
paſſus, lotus, expenſus, πεπαμένο-, ᾱ, ὁ, Poetice. ἀπεπεπαμένο-, ο, ὁ, per ſyncopen, pro ἀπεπεπαμένο-, ᾱ, ὁ.

paſſus, perpeſſus, πλὰς, ἄντος, ὁ.
paſſus multa, πολύτλας, αντος, ὁ. Homerus.
paſtinaca, σκυλίο-, ῳ, ὁ.
paſtinario, σκαφεὺς, ὁ, ἡ, σκάφο-, ο-, νὶ.
paſtinator, σκαφεὺς, ῆος, ὁ.
paſtioo, σκάπτω.
paſtor, ποιμὴν, ἐν-, ὁ, νομὶς, ἰδ-, ὁ, βόσκων, οντος, ὁ.
Paſtoralis, ποιμενικὸς, ὴ, ὁ, βουκολικὸς, ὴ, ὁ.
paſtoritius, βουκολικὸς, ὴ, ὁ, ποιμενικὸς, ὴ, ὁ, ποιμενικὸς, ὴ, ὁ.
paſtus, us, σίτησις, εως, ἡ, νομὴ, ῆς, ἡ.
patefacio, ἀνοίγω, ἀνακαλύπτω· pro palam facere, γνωρίζω.
patelactro, ἀνακλυσις, εως, ἡ, φακίρωσις, εως, ἡ.
patefactus, ὑπαγγολτος, ᾱ, ὁ, περκτημέν-, ε, ὁ, ἔοργεστος, ὴ, ὁ.
patefio, γνωρίζομαι, ἀνακαλύπτομαι, διακαλύπτομαι, φανερώμαι.
patella, λεκάνη, ᾱ, τὸ.
patelle in genu, μύλη, ος, ἡ, ἐπιγονὶς, ἰδος, ἡ, five επιγωνὶς, ἰδος, ὁ, ant ἐπιγονατὶς, ἰδος, ἡ.
patens, ἀνοίγων, ὄντος, ὁ, ἀνοιγμένος, ᾱ, ὁ.
late patens, ἐυρύοδος, ὴ, ὁ, εὐρύοδος, ὴ, ὁ.
patentes litaræ, διακλύπτων, ὄντων, τὰ.
pateo, es, διακαλύπτομαι, φαίνομαι.
pater, πατὴρ, τέρος & τρὸς, ὁ, γονὶς, ἰδος, ἡ.
patera, πατὴρ, ῆρος, ὁ, δέπας, αος, ως, τὸ.
paterculus, πατρίος, ᾱ, ὁ, πατρίδιος, ᾱ, ὸν, πατρίδιον, ὴ, τὸ, πατρῶος, ᾱ, ὸν.
paterfamilias, οἰκοδεσπότης, ου, ὁ.
poterne, πατρικῶς.
pateinus avus, πάππος ὁ ἐκ πατρὸς.
poternus, πατρῶος, ᾱ, ὁ, πατρικὸς, ὴ, ὁ.
pareſco, ἀνακαλύπτομαι.
patibulum, σανὶς, ίδος, ὁ.
potiens laborom, φερέπονος, φερέπονος, πλησίπονος.
patientar, ὑπομονητικὸς, πλητικὸς.
patientis, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, πλησμονὴ, ῆς, ἡ.
patina, λεκάνη, ης, ἡ, λοπὰς, άδος, ἡ.
patior, πάσχω, ὑπομένω, cum accenſativo.
potiot me vinci, ἥττημαι πρότερος.
patior me verberari, μαστοῦν τυπτόμενος.
patrare cædem, φόνον ἐπιτελῶ.
patre carens, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
a patre, a parte patris, πατρόθεν.
patres, majores, οἱ πατέρες.
patres conſcripti, συγγεγραμμένοι πατέρες.
patria, πατρὶς, ίδος, ἡ.
patriæ amor, φιλοπατρία, ας, ἡ.
patriarcha, πατριάρχης, ου, ὁ.
patrimonium, κτὴσις, ας, ἡ, τὰ πατρῷα χρήματα, τὰ ἀπὸ πατρὸς.
patrimooinm conſumere, τὰ πατρῷα κατατρίβω.
patrimus, & matrimus, ἀμφιθαλὴς, ἰθ-, ὁ, ἡ ὁ.
patrio more, ἐπιχωρίως.
patrisso, πατρίζω.
patritius, ἐπατρίδης, ε-, ὁ, πατρίκι-, ι, ὁ.
patrius, patrous, πατρῶ-, ᾱ, ὁ, & πατρικὸ-, Poetice. πατρικὸς, ὴ, ὁ, πατρῶ-, ᾱ, ὁ.
patrius, veroacnlus, ἐπιχώρ-, ᾱ, ὁ, ἐγχώρ-, ᾱ, ὁ.
patrius, πατρικὸς, ὴ, ὁ.
patro, as, διαπράττομαι.
patrocinari alicui, συναγορεῦω, & συναγορεύειν τινὶ, συναπεῖν τιν, συναγορεῦω ὑπὲρ τιν-.
patrocinio deſtituras, ἀσυνήγορος, ο, ὁ.
patrocioium, συναγορία, ας, ἡ, προξενία, ας, ἡ.
patrocinor, συναγορεῦω τινὶ, συνδικεῖν τιν, προκατεῖν, ῶ, πρέσβευμαι.
patronus, προστάτης, ᾱ, ὁ, προξενεῖων, οντος, ὁ.
patrueles, ἀνεψιοὶ, οἱ, ἐξάδελφοι, οἱ.
patruelis, ἀνεψιὸς, ὴ, ὁ, ἐξάδελφο-, ᾱ, ὁ.
patrnus, ὁ πρὸς πατρὸς θεῖο-.
paucis, odverb. βραχέσι, ἐν βραχεῖ, ἐπὶ βραχέσι, δι᾽ ὀλίγων.
paucis absolvere, ἐπὶ βραχέσι ποιῆσαι τὰς λόγους.
paocissimus, ὀλιγίστο-, η, ὁ.
poucites, ὀλιγότης, ητος, ἡ.
panculus, σμικρὸ-, ᾱ, ὁ.
paucus, ὀλίγο-, η, ὁ, ἀριθμητὸς, ὴ, ὁ, μέτριο-, ᾱ, ὁ, πεῖρ- Poetice. σπανὸς, ὴ, ὁ, & σπανιο-, η, ὁ.
pavefacio, θαμβέω, ῶ.
ponculus, ὀλίγος, ᾱ, ὁ.
pavefco, φρικιάω, θαμβέω, ῶ.
povtde, φρικωδῶς.
pavidos, φρικώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ, πολύφοβος, ο, ὁ.
pavimeotum, ἔδαφος, εος, τὸ. δάπεδον, ου, τὸ.
pavimeotum vermicnlatum, ἔδαφος ταῖς ψηφῖσι διαθεσμένον, Basilius.
pavio, πτήσσω, λιχμάω, & λιχμέω, ἀγαλλίζομαι.
pavito, ἐπτόημαι.

Pau-

paulatim, κατὰ μικρὸν, ὑπέμικρα, ὀλίγον ἀπὸ βραχύ.
paulisper, ὀλίγον χρόνον, ποὸς βραχύ.
paulo ante, μικρὸν πρόσθεντος ὑλὶς, Solic occasum: σμικρῷ ὕστερος θεν.
paulo post, ὀλίγῳ, εἰς μικρὸν ὕστερον.
paulo minus, βραχὺ λοιπόν, ὀλίγον ἄντεν.
paululo contentus, λίαν ὀλιγαρκὴς.
paululum, ὑπὲρ μικρὸν, ἐπὶ μικρόν.
pavo, & pavus, πάνος, ου, ὁ, πάον ἴος, ὁ.
pavoninus, ὁ ἐξ πάονος.
pavor, δεῖμα, ατος, τὸ, δειλία, ας, ἡ, θάμβος, ους, τὸ.
pauper, πένης, ητος, ὁ, πτωχὸς, ὴ, ὸν, ἀνδρὸς, ἴος, ὁ, & ἡ.
paoper fum, πενιχρὰ, πένομαι, πτωχεύω.
pauperem facio, πτωχίζω.
pauperior, πενέστερος, ος, ον.
pauperrimos, πενέστατος, η, ον.
pauperies, πενία, ας, ἡ, πτωχεία, ας, ἡ.
se paupertate eitam dego, λιτοζῶ, ὦ.
paupertate premi, λιτορεῖ χρήματων, ὥσπε δι πενίᾳ.
peuperum emens, φιλοπτωχος, ος, ον.
pauxillum, ὀλίγον.
pax, εἰρήνη, ης, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
paxillus, πάσσαλος, ος, ὁ.
peccare in eliqoem, ἁμαρτάνω εἴς τινα.
peccare facio, ἐξαμαρτάνω.
peccati expers, ἀναμάρτητος, ος, ὁ, & ἡ, ἀμπλάκητος, ος, ὁ.
sine peccato, ἀναμαρτήτως.

P E.

peccator, ἁμαρτωλὸς, ὁ, ἡ.
peccatum, ἁμαρτία, ας, ἡ, ἀμόρτημα, ατος, τὸ, σφάλμα, ατος, τὸ, πταῖσμα, ατος, τὸ.
peccantem committere, ποιῶ ἁμαρτίαν.
pecco, ἁμαρτάνω, ἁλίσκω, ῶ, πταίω, πλημμελέω, ῶ.
pecoris divss, βουκόλιος, ος, ὁ, ἡ ἡ, πολυπρόβατος, ος, ὁ.
pecorosus, πολυθρέμμων, ους, ὁ.
pectea, πτὶς, πτὶδος, ἡ, πτένιον, ου, τὸ.
pecto, πτενίζω.
pectuale, περισθήτιον, ε, τὸ.
pectorelis feleia, σφιγκτὴρ μαστῶν, ῆρος, ὁ.
pectoris audaci praditus, θρασυκάρδιος, ος, ὁ.
pectore totu, totu animi robore, παντὶ θυμῷ, Homerus.
pectorosus, εὐστέρνος, ος, ὁ, & ἡ, εὐμέγεθος, ος, ον.
pectus, oris, στέρνον, ου, τὸ, στῆθος, ους, τὸ, θώραξ, ακος, ὁ.
pectus cellidum habeac, ποικιλόστερνος, ος, ὁ.
pecualis, pecoerius, κτηνώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ.
pecudum mora, κτηνῶν.
peculetor, κλέπτης τῶ δημοσίο.
peculatus, τὸ τῶ δημοσίο κλέμμα.
peculieri modo, περιττῶς, vel περιττὸν, ἐξαιρέτως.
peculieris, ίδιος, α, ὁν, ἰδιάζων, ουσα, ον.
peculienter, ἰδίως, ἰδίᾳ.
pe culium, ἴδιον, ου, τὸ, ἰδιάζον, ουσα, ον.
peculor, κλέπτω τὸ δημόσιον.
pecuoia, ἀργύριον, ου, τὸ, τὰ χρήματα.
pecoois careo, ἀχρηματέω, ῶ, ἀχρηματέω, ῶ, ἀχυλαέω, ῶ.
pecunie numerata vendo, ἀργυρωνέω, ῶ.
pecunia uferarie, χρήματα ἐναργά. Basilius.
pecunie iuftructum elle, σύνεσιν χρημάτων.
pecuniæ cupidus, φιλοχρήματος, ος, ὁ.
pecuniæ farvicus, δοῦλος χρημάτων.
pecuniæ coactio, ἀργυρολογία, ας, ἡ, χρυσήτης, ους, ἡ, χρυσητὴς, ῆ, ὁ.
pecuniæ penuria, ἀχρηματία, ας, ἡ, ἀχρηματοσύνη, ης, ἡ.
pecuoiem exigere, ἀργυρολογῶ, πράσσεσθαι, & ἐκπράσσεσθαι.
pecuniem numerare, ἀριθμοῦμαι ἀργύριον.
pecuniosus, πολυχρήματος, ος, ὁ.
pecue oris, & udis, θρέμμα, ατος, τὸ. βόσκημα, ατος, τὸ.
pedelis, πεδικὸς, ὁ, ἡ.
pedamentum, κάμαξ, ακος, ἡ, χάραξ, ακος, ὁ.
pede collato, ἐκ ποδὸς. συμβολὴ, συνεδία.
pedem evafero, συμβαίνω, συμπέρασμα.
pedem figere, ἐμβήσεσθαι, πατεῖσθαι τῇ βάσει.
pedam inferre, ἐμβατεύω.
pedam referre, ἀπολείπω, ἀπεκδέχομαι, ἀποκρίνεσθαι, ἀπορρήσσεσθαι, ἀνακαίρω, τρέπεσθαι, ἀναχωρῶ, ἀπέρχομαι ἐκ πόδα, ὑπὸ πόδας χωρῶ.
pedes, πέδες, οἱ.
pedes decem longus, δεκάπους, οδος, ὁ.
pedes meatus, πέδες, οἱ.
pedes trahere ægre poft fe, ἀπορρήσσεσθαι.
ad pedes uſque demiſſus, ποδήρης, ους, ὁ, ἡ. Homerus.

πεζορρήμων, ονος, ὁ, ἡ, πεδήρης, οδος, ὁ.
aute pedes, ἐν ποσὶ, πρὸ ποδῶν, & πρὸ ποσὶ Poetice. πεμπὲ πόδας, πρὸ ποδῶν, ἐμπόδιον.
pedes, itis, πεζὸς, ὁ, ὁ.
pedeſter, πεζὸς, ὁ, ὁ.
pedeſtres copiæ, πεζικὴ στρατιὰ, πεζὴ δύναμις.
pedeſtris, πεζικὸς, ὁ, ὁ.
pedeſtris oratio, πεζὸς λόγος.
pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ.
pedeſtri itinere, ἐμβαδὸν Poetice. πεζῇ, πεδῶ.
pedaſtri oratione, πεζῷ.
pederentim, κατὰ πόδας, βαδὸν.
pedibus cereos, ἔμπαλος, ος, ὁ, ἡ ὁ, ὅπτος, οδος, ὁ, πόντος, οδος, ὁ, Poetice. Νέποδες, οἱ, pedibus carentes, parvos pedes habentes. Odyſſ. ἁ.
pedibus eeler, ὠκύπους, οδος, ὁ, πωκύπους, οδος, ὁ, ἀκυπόδης, ους, ὁ, ἡ ὁ, ποδώκης, ους, ὁ, & ἡ, ποδώκεος, ος, ὁ, & ποδώκης, ος, ὁ, & ἡ ὁ, Poetice.
pedibus eleudicous, χαλκόπους, οδος, ὁ.
pedibus itet facio, πεζεύω, τὸν ποδὸν παράγομαι, πεζογρέω, ῶ.
pedicis cineio, πεδέω, ῶ, ἐμποδίζω, ῶ, seu ἐμπεδέω, ῶ.
pedico, ποδοσφίγγω, ις, ἡ, πέδη, ης, ἡ.
pedicularis morbus, φθειρίασις, εως, ἡ.
pediculari morbo laboro, φθειριάω, ῶ.
pediculoſus, φθειρίζων, ουσα, ὁν.
pediculus, parvus pes, πόδιον, ου, τὸ, & ποδάριον, ου, τὸ.
pediculus eermis, φθεὶρ, ῥός, ὁ.
pediſſequa, ὑπόλαος, ου, ἡ, ἀμοιβὰς, άδος, ἡ, ἐπίπους, οδος, ἡ.
peditatus, τὸ πεζὸν, τὸ πεζικὸν.
pedo, is, βδέω, πέρδω.
pedom dolor, ποδαλγία, ας, ἡ.
pedum pervicites, ποδωκία, ας, ἡ, & ποδωκία, ας, ἡ.
padum integritas, ἀκμὴ ποδὸς, ας, ἡ.
pedum, κνημίδος, ου, ἡ, βάβδος πεμβυκὴ.
pegaſus, πήγασος, ου, ὁ.
pejeratio, ἐπιορκία, ας, ἡ.
pejero, ἐπίορκέω, ῶ, ἐπίορκημι.
pejor, κακίων, ὁ, & ἡ, κακίον, τὸ.
pelagus, πέλαγος, ους, τὸ, Poetice. πόλυγος, ους, τὸ, ὑγρὸς, ὸν, ὁ, ὑγρὰ κέλευθος, Homerus.
pelagus, πέλαγος, ους, τὸ.
pelle vodo, δέρω, ἀπαίρω, ἀποδέρω, δέρω.
pellex, παλλακὴ, ῆς, ἡ, & παλλακὶς, ίδος, ἡ.
pellibus amictus, ὑποδιφθέρος, ος, ὁ.
pellicator, προσαγωγεὺς, έως, ὁ.
pellicetus, παλλακίδειος, ος, ὁν, παλλακιδικὸς, ὴ, ὸν, τὸ.
pellicio, ἀπατάομαι, ἐρέθισμα, προσάγομαι, ὑπάγω.
pelliculæ, δερμάτιον, ου, τὸ.
pellis, δέρμα, ατος, τὸ, δορὰ, ᾶς, ἡ, διφθέρα, ας, ἡ, βύρσα, ης, ἡ, ὁ, & ἡ.
pellis cruda, ὠμοβοὰ, sc. δορὰ. Herodot.
pello, is, ere, ἐλαύνω, σφύζω, ὠθίζω, διώκω.
pello ſadibus, ἐξωθίσμαι, vel ἀνίσταμαι ἐξ ἑδρῶν, μεταναίστημι.
pelluceo, διαυγάζω, διαφανὴς εἰμι.
pellucidus, διαφανὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, διαυγὴς, ὲς, ὁ, & ἡ.
pellevium, λέβης, ητος, ὁ, ποδονιπτὴρ, ῆρος, ὁ, & ποδανιπτὴρ, ῆρος, ὁ.
pelta, πέλτη, ης, ἡ.
peltetus, πελτικὸς, ὴ, ὸν.
peleis, λεκάνη, ης, ἡ, λετὴρ, ῆρος, ὁ.
penates, ἑστίοῦχοι θεοὶ, πατρῷοι.
pendeo, κρέμαμαι, αἰωρέομαι, ἐξαρτάομαι. & pro dubitare, ἀπορέομαι, ἀπορῶ.
pendere animis, πλανᾶσθαι τῇ νῷ. ἀμφιβάλλεσθαι.
pendo, is, ere, σταθμῶ, σταθμάομαι. & pro ſoleare, ἀποτίνω, ἀποτίσω.
pendulus, ἀκρεμὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, μετέωρος, ος, ον.
penæ, παρ' ὀλίγον, παρὰ μικρὸν, σχεδόν.
peoce me eſt, ἐπ' ἐμοὶ ἐστι.
penatrebilis, ἀνάγκης, ος, ὁ.
penetrale, μυχὸς, ὁ, ὁ, ἀδύτιον, ου, τὸ.
penetro, εἰσδύνω, ἐκπέρω.
penicalus, & penicillus, πτέγγος, ος, ὁ.
peninſula, χερρόνησος, ος, ὁ, alii, χερσόνησος, ου, ἡ.
penis, αἰδοῖον αἰδοῖα.
peoitiſſimus, ἀπόπατος, ου, ὁ, ἀνάπατος, ος, ὁ, μυχόπατος, ος, ὁ, & μυχόπατος, ος, ὁ.
penitus, ceudam habens, κορώνης, ος, ὁ, & ἡ.
penitus, e, um, ἔνδος, ος, ὁ, ἐνδότατος, ος, ὁ.
penitus, omnino, τὸ σύμπαν, παντελὲς, ἀκριβὲς, πάντως.
penna, πτερὸν, ὸν, τὸ, κάλαμος, ος, ὁ.
pennarum mutatio annua, πτίλωσις, εως, ἡ.
pennes eerras habens, ποικιλόπτερος, ος, ὁ, πτεροποίκιλος, ος, ὁ.
pennatus, πτερωτὸς, ὴ, ὸν, πτερόεις, ουσα, ὸν.

pen-

penſatio meritorum, ἀμοιβή, ῆς, ἡ.
penſator, ραθυμόχος, ε, ὁ.
nihil penſi habens, ἀλόγιστος, ε, ὁ, ἐ ἡ. ὅτου ἀδιαίρετον ἔχων. ᾧ οὐδὲν ραθυμητέον.
nihil penſi habere, ὅτου ἀδιαίρετον ἔχειν.
penſilis, μετέωρος, ε, ὁ, χρεμαστός, ή, όν.
penſio, onis, καταβολή, ῆς, ἡ, τύπος, ους, ὁ,
penſionem ſolvere, ὑποφορὰν τελεῖν.
penſitatio, ὄγκος, ους, ὁ.
penſito, ραθυμέομαι.
penſum, τεταγμένον, ε, τό, ραθυμηθὲν, ένος, τό.
pentateuchus, πεντάτευχος βίβλος.
pentecoſte, πεντηκοστὴ, ῆς, ἡ.
penuaria cella, ὀψώνιον, ου, τό, ταμεῖον, ε, τό.
penula, φαιόλης, & φαινόλης, ε, ὁ.
penula militaris, θωρακόμαχος, ε, ὁ.
penulatus, ὁ ἐν φαινόλῃ μανδύᾳ περιβεβλημένος.
penultimus, ΦΠενάτιλτιμος, η, ον. penultimus ſum, ΦΠενάτιμι. penultima ſyllabus, ἡ ΦΠενάτιμος πε.
penuria, ἀπορία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ὁ, ἔνδεια, ας, ἡ, ἔνδεημα, ους, τό, ἐπίλειψις, εως, ἡ.
penuria rerum neceſſariarum laborare, ἀπορεῖν ΦΠ σιτηγουμένων, vel ΦΠ ἐπιτηδείων.
penus, us, & hoc penu, βίος, ε, ὁ. τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπιτήδεια, ταμεῖον, ε, τό.
in penu repono, ταμιεύομαι.
peplus, vel peplum, πέπλ⊙, ε, ὁ.
peplum fluxum & longum geſtans, πλουσιόπεπλ⊙, ε, ὁ.
pepo, onis, πέπων, ον⊙, ὁ.
per, διά, gen. οῦ, dativ. οῖς, accuſ. διά, genit. κατά, & πρός, genit.
per ætatem, διὰ τῆς ἡλικίας.
per me facio, αὐτηγέω, ῶ.
per me, δι' ἐμοῦ.
per ſe, ἐφ' ἑαυτοῦ, καθαυτό, & καθ' αὑτό.
per omnia, κατὰ πάντα, καθάπαξ, κατὰ τὸ πᾶν.
per, adjumentis, ὑπέρ, πρός, cum genitivo. rogo te per Chriſtum, ὑπὲρ Χριστοῦ ἐρωτῶ. Gregorius.
pera, πήρα, ας, ἡ.
pera paſtoralis, κιβδίον ποιμενικὸν.
peracta re conſilium capere, ἐπιμηθεύεσθαι.
peractio, ἐπιτέλεσις, εως, ἡ, τελείωσις, εως, ἡ.
peractio ſacrorum, ἁγιστεία, ας, ἡ.
peractus, completus, τελειόμετ⊙, η, ὁν.
peracutus, κάπυξος, ε⊙, ὁ.
peragere reum, ἐνδικάζεσθαι, & κατηλεμβάνω τινά.
peragere ſacra, ἱερουργέω.
perago, διαπράττομαι, τελέω, ῶ.
peragratio, περιόδευσις, εως, ἡ.
peragro, διοδεύω, περιέρχομαι.
peragro & luſtro mente, περιοδεύω.
peramabilis, μεγίστ⊙, η, ὁν.
peramanter, πρεπόντως.
peramarus, ὑπερπικρ⊙, η, ὁν, καταπικρ⊙, η, ὁν, ὑπερπικρ⊙, η, ὁν. & Poetice περιπόντιος, ί⊙, ὁν, ἐ ἡ.
perambulo, διοδεύω, περιέρχομαι.
peraridus, καταξηρ⊙, η, ὁν, ὑπεξηρ⊙, η, ὁν.
perbeatus, πολυόλβ⊙, η, ὁν, ὑπερόλβ⊙, η, ὁν.
perbellus, περίκομψ⊙, η, ὁν.
perca, piſcis, πέρκη, ίδ⊙, ἡ, & πέρκη, ης, ἡ.
perealidus, πελιδνόμ⊙, η, ὁν.
perecanto, decanto, ἐξᾴδω.
perecelebris, ἀγχιλαντὸς, ὴ, ὁ, πολυλαιτὸς, ὴ, ὁ, ἀγχιλαυτὸς, ὴ, ὁ, περίλυτ⊙, η, ὁν.
perecello, περιτρύω, ἐμπλήσσω.
perecello metu, πτήσσω. metu perecellor, perecellor dolore, βολῇσι πεσεῖν, πτίζομαι.
perecellor admiratione, ἐκπλήττομαι.
perecenſeo, ἀπαριθμέω, ῶ, διέξοιμι, ἐπεκλέγομαι, ἀπολογίζομαι.
perceptibilis, intelligibilis, νοητὸς, ὴ, όν.
perceptio, cognitio, ἀντίληψις, εως, ἡ.
perceptio, καταλήψις, εως, ἡ.
perceptu difficilis, δυσπρόσληπτος, ε, ὁ, δύσληπτος, η, όν. facilis, εὔληπτος, η, ὁ, εὐπρόσληπτος, ε, ὁ.
perceptus, ληπτὸς, ὴ, όν.
percipere commodum, ἐπικέχω.
percipio, capio, frnor, λαμβάνω, εὐλαμβάνω, τρυγάω, ῶ.
percipio, intelligo, ſentio, ἀντιλαμβάνομαι, ἐπαισθάνομαι cum accuſativo, αἰσθάνομαι, καταγινώσκω, συλλαμβάνω, μανθάνω, συμφορέω, ῶ.
percipio ſenſu, αἰσθάνομαι.
percipio, ſumtio, καταλαμβάνω, διαισθάνομαι, καταγινώσκω.
percipio auribus, ἐνωτίζομαι.
percitus, ὁλισθηρ⊙, η, όν.
percitus furore, μαινόμενος, η, ὁν.
percolatio, δίησις, εως, ἡ, διήθησις, εως, ἡ.
percolo, as, are, διυλίζω, διηθέω, ῶ.
pereommode, πάνυ ἐπικαίρως.
percontatio, ἐπήκοος, ους, ὁ, ἐρώτησις, εως, ἡ.

percontator, πανθανόμεν⊙, η, ὁ, πλατὺς, ῦ, ὁ.
percontor, πύνομαι τινα, πανθάνομαι τι⊙, ἐπεκρίνω τινά.
percrebreſco, διαθρυλλοῦμαι.
perculſus, ἐκπλαγὴς, ὀπτ⊙, ὁ, ἐμβρόντητ⊙, ε, ὁ.
perculſus metu, καπνὸς ὡς φόβου, ὑποβ⊙, η, ὁ, ἐμφοβ⊙, η, ὁ.
percupidus, πάνυ ἐπιθυμῶν.
pereurrere oratione, διέρχεσθαι, ἐπιτρέχω τῷ λόγῳ.
percurro, διατρέχω, διεξέρχομαι.
percuſſio, πλῆξις, εως, ἡ, ἐπίκρουσις, εως, ἡ.
percuſſio pectoris, ἀράγμος τῶν στέρνων, στερνοτυπία, ας, ἡ.
pereuſſor, πλήκτης, ε, ὁ, πληκτικὸς, ὴ, όν.
pereutio, κατακόπτω, παίω παί, τύπτω, πατάσσω, πλήσσω, κόπτω, λιθοβολέω, ῶ, lapide percutio.
pereurio, cudo, κόπτω, κατακόπτω.
perdifficilis, πανχάλεπ⊙, η, όν.
perdiſco, ἐκμανθάνω, κατεμμανθάνω.
perdite amare, ἐμπικραίνω, ἐμπικραίνεσθαί τινι.
perditio, ἀπώλεια, ας, ἡ, ὄλεθρ⊙, ου, ὁ.
perditor, λυμεών, ών⊙, ὁ, λυμητὴρ, ῆρ⊙, ὁ, λυμητὴς, ἰδ⊙, ὁ, ἐ ἡ, ὀλετὴρ, ῆρ⊙, ὁ.
perditus, corruptus, ῥᾴθυμ⊙, ε, ὁ, ὑποῤῥᾳθύμ⊙, η, ὁν.
perditus, perdendus, deploratus, δύσιμ⊙, η, ὁν, ἐ ἡ, ἐξώλης, ε⊙, ὁ, ἐ ἡ, ἄτυχ⊙, η, ὁ, ἦ ἄτυτ⊙, η, ὁ, ἀτίτρωτ⊙, η, ὁν.
perditus, πανώλεθρ⊙, η, ὁ, πανώλης, ε⊙, ὁ, ἡ ἡ.
perdives, πολυχρήματ⊙, η, ὁν.
perdix, πέρδιξ, ικ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
perdo, λοπάζω, λοπάνω, λυμαίνω, ῥθύω, ὄλυμι, ὀλεθρεύω.
perdoceo, ἐκδιδάσκω.
perdoctus, ἐκδιδασκόμεν⊙, η, ὁ, πολυμαθὴς, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
perdomo, καταδαμάζω.
perduco ad finem, διανύω τι⊙ διάγω.
perduellio, πανωμοσία, ας, ἡ.
perduellis, πολέμι⊙, η, ὁν.
perduro, χρονίζω διατελῶ, ἐμμένω.
peredo, ἐκτρώγω, κατεσθίω.
peregre abeo, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ, ἐκπατίζω.
peregre venio, ἐπιδημέω ἐκ τῆς ἀποδημίας, παραπεδημέω, ῶ, ἐπιξενόομαι, ώμαι.
peregre abſum, ἀποδημέω, ῶ.
peregrinatio, ἀποδημία, ας, ἡ, ἀποικία, ας, ἡ.
peregrinator, ἀποδήμ⊙, η, ὁν.
peregrinitas, ξενία, ας, ἡ.
peregrinari ſcientiæ gratia, καθ' ἱστορίαν πλανᾶσθαι.
peregrinor, ἀποδημέω, ῶ, ἐκδημέω, ῶ.
peregrinus, ξένος, η, ὁ, ξενικὸς, ὴ, όν, ἀπόδεκτος, ὴ, όν, ἀπόξενος, η, ὁν, ἀπόξυλος, η, ὁν.
perelegans, ὁ πάνυ κομψός.
perelegantet, πανκάλως, πάνυ κομψῶς.
perendie, μεταύριον, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
perendinus dies, ἡ μεταύριον ἡμέρα.
perennis, αἴδιος, η, ὁ, διετὴσιος, η, ὁν.
perennitas, αἰδιότης, ητος, ἡ.
pereo, ἀπόλλυμι, διαφθείρομαι, ὄλωλα, ἀπορρῴθω, κατορρῴθημαι.
perequito, διίππεύω.
pererro, περιπλανῶμαι, ῶμαι.
pereruditus, πολυμαθὴς, ἐος, ὁ, ἐ ἡ.
perexiguus, ὁ πάνυ μικρός.
perfecte, τελείως, ἐντελῶς.
perfectio, abſolutio, conſummatio, ἄνυσις, εως, ἡ, ἀπάντησις, εως, ἡ, κατάντησις, εως, ἡ, κεφαλή, ῆς, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ, ὑποκατάστασις, εως, ἡ, πλήρωμα, ατος, τό, τελείωσις, εως, ἡ, ſeu τελείωσις, εως, ἡ, ὁ αὐτοτέλεια, ας, ἡ.
perfectio, integritas, αὐτοτέλεια, ας, ἡ, ἐντελέχεια, ας, ἡ, τελειότης, ητος, ἡ.
perfector, τελεωτὴς, ὴ, ὁ, τελεσιουργὸς, ὴ, όν.
perfectus, τέλειος, ε, ὁ, ἐντελὴς, ὲς, ὁ, ἦ ἡ.
perfero, φέρω, διαφέρω, ἀνατλῶ· pro nuntiare, ἀγγέλλω. pro ſuſtinere, ὑπομένω, καρτερῶ.
perficio, κατεργάζομαι, ῶ, διαπεράτωμαι τι, ἐργάζομαι, ἐνίω.
perfide, ἀπίστως, ἀπίσως, ΦΠαπαίδως.
perfidelis, πολύπιστος, η, ὁν.
perfidia, ἀπιστία, ας, ἡ, ἀγνωμοσύνη, ης, ἡ.
perfidioſus, ἄπιστος, η, ὁν, ΦΠαπαίδευτος, η, όν.
perfidus, ἄπιστος, η, ὁ, ἀγνώμων, ονος, ὁ, ἄπαιδος, η, ὁ, μετὸς ἀπιστίας.
perflo, διακνέω, καπνίζω, ῶ.
perfluo, καταῤῥέω, ῶ.
perfodio, διορύττω, διαῤῥήγνυμι.
perforatio, τρῆσις, εως, ἡ, κέντρησις, εως, ἡ, διάτρησις, εως, ἡ, καπνίτρησις, εως, ἡ, συῶτρησις, εως, ἡ.
perforatus, συώτρητος, η, ὁ, διάτρητος, η, ὁ, κέντρητος, ε, ὁ, τρητὸς, ὴ, όν.
perforo, τρυπάω, ῶ, διακνίζω, διατρέω, ῶ.
perfoſſio, διορυχὴ, ῆς, ἡ, κέντρησις, εως, ἡ.
perfractio, διάῤῥωσις, εως, ἡ.

per.

perfricare caput, τρίβειν τὴν κεφαλήν.
perfricta frontis, ἀναιδὴς μέτωπον.
perfrictæ frontis esse, οὐκ ἐπίστασθαι ἐρυθριᾶν ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς.
perfringo, διαῤῥήγνυμι.
perfruor, κατατρυφάω.
perfuga, ὠτόμολος, ὁ, ἡ, πρόσφυξ, γος, ὁ.
perfuga fum, ἀποστομολέω, ῶ.
perfugio, καταφεύγω.
perfugium, καταφύγιον, ὁ, τὸ, καταφυγὴ, ῆς, ἡ.
perfunctio, λειτουργία, ας, ἡ, ἐνέργεια, ας, ἡ.
perfunctorie, πρὸς κόσμον.
non perfunctorie, σπουδαίως.
perfunctorie ago, σκαιρικῶμαι, οῦμαι.
perfunctorius, κοσμικὸς, ἡ, ὸν.
perfunctus magistratu, ἀπαλλαγεὶς τῆς ἀρχῆς.
perfunctus periculo, κίνδυνον ὑπαλλάξας.
perfundo, διϋγραίνω, διαβρέχω, κατακλύω, ῶ.
perfungar, ἐπιτελέσω τὸ ἔργον, moneta meo, διαπράττω, διατελῶ τὸ καθῆκόντα.
perfusio, βρεχὴ, ῆς, ἡ, δίαιτα, ας, ἡ.
perfusus, διαβεβρεγμένος, η, ον.
pergere viam, ἐμβαίνω τὴν ὁδὸν.
pergens in instituto orationis cursu, κατατείνων.
pergo, πορεύομαι, στείχω, ἔρχομαι. pro perlevero, διατελέω, ῶ, ἐμμένω.
pergratus, πάνυ ἀγαπητός.
perhibeo, dico, καταφημι, καταχρίζομαι. pro dare, δίδωμι.
perhibere testimonium, μαρτυρῆν τινα.
perhonorifice, πολυτίμως.
perhonorificus, πολύτιμος, η, ον.
perhorresco, καταθαμβόομαι τινα.
perhumanus, πάνυ φιλάνθρωπος.
periclitari vita, τρέχειν περὶ ψυχῆς.
periclitatio, κινδύνευσις, εως, ἡ.
periclitor, κινδυνεύω, θρασυκινδυνεύω ὑπέρ τινος, κίνδυνον ὑποδύομαι.
periclitor, periculum facio, ἐξελέγχω, ἀποκινδυνεύω, πειράομαι, οῦμαι, πειράζω.
in pericula se conjicere, δίδωμι ἑαυτὸν εἰς κινδύνους.
in pericula versari, ἐν κινδύνοις εἶναι.
sine periculo, ἀκινδύνως, ἀτρεμεῖ.
periculose, ἐπικινδύνως.
periculosus, ἐπικινδυνος, η, ον, ἐπισφαλὴς, ές, ὁ, ἡ, κινδυνώδης, ους, ὁ, ἡ, ον.
periculum, κίνδυνος, ου, ὁ, κινδύνευμα, ατος, τὸ.
salus, libertasque mea in periculo est, ὑπὲρ σωτηρίας, ἡ ἐλευθερίας κίνδυνός με κατακλύζει.
periculum, specimen, πεῖρα, ας, ἡ.
periculum suscipio, κίνδυνον κινδυνεύω.
periculum facio, specimen do, πεῖραν ποιῶ, ἀποκινδυνεύω, ἀποπειρῶ, ῶ, πεῖραν δίδωμι ἑαυτοῦ, mei ipsius.
periculum subire, ὑποβαίνειν εἰς τὸν κίνδυνον.
periculum date, κίνδυνον ὑποκαβαίνω, aut ποιεῖσθαι.
periculum fugere, διαῤῥήγνυμι κίνδυνον.
extra periculum esse, ἔξω, vel πόῤῥω τῆς κινδύνου εἶναι.
perillustris, ὁ πάνυ λαμπρὸς.
perimo, ἀναιρέω, ῶ, καθαιρέω, ῶ.
perinde, ὡσαύτως, ὅπως τε.
perinde ac si, ὥσπερ, ὥσπερ ἂν εἰ, ὡσπερανεί.
periodus, περίοδος, ου, ἡ.
peripateticus, περιπατητικὸς, ἡ, ὸν.
periphrasis, περίφρασις, εως, ἡ.
perire, ἀπόλλυμαι, ὀλλύμαι.
peritia, ἐμπειρία, ας, ἡ, πεῖρα, ας, ἡ. ἐπιστήμη, ης, ἡ.
peritissimus rei militaris, ἐμπειρότατος τῶν περὶ τὸν πόλεμον.
peritum esse alicujus rei, ἐμπειρίαν ἔχειν τινός.
peritus, ἔμπειρος, η, ον, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἐπιστημονικὸς, ἡ, ὸν, δαήμων, ονος, ὁ, ἰδὼς, ὁτος, ὁ.
peritus sum, ἐπίσταμαι, cum accusativo. ἐμπειρέω, cum genitivo.
perjucundus, ὁ πάνυ ἡδύς.
perjurium, ἐπιορκία, ας, ἡ.
perjuro, ἐπιορκέω, ῶ.
perjurus, ἐπίορκος, ον, ὁ, ἐπιορκητικὸς, ἡ, ὸν.
perlæte, πάνυ ἱλαρονοήμως.
perlego, ἐπιλέγομαι, ἐπιγινώσκω διεξέρχομαι.
perlevis, ὑπερκούφως, η, ον.
perlino, ἐπαλείφω, καταλείφω, διαχρίω.
Perluceo, διαλάμπω.
perlucidus, διαφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
perlustro, καταπανόομαι, ἐξετάζω.
permadeo, διαβαίνομαι.
permagnus, ὑπερμεγέθης, ους, ὁ, ἡ, ες, παμμεγὴς, ὁ, ἡ.
permaneo, μένω θεός τινα. pro perlevero, μένω ἔν τινι, ἐπί τινι.
permano, as, καταῤῥέω, ῶ, διαῤῥέω, ῶ.
permansio, διαμονὴ, ῆς, ἡ.

permeabilis, διάπορος, ὁ, ἡ, διοδάσιμος, η, ὁ, περάσιμος, η, ὁ, περατὸς, ὴ, ὸν.
permeatio, διέξοδος, ους, ἡ.
permeo, as, διεξοδεύω, διεξέρχομαι, διαβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι.
permisceo, μεταμίγνυμι, ἐπιπλέκω.
permissio, συγχώρησις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
permissus, licitus, θεμιτὸς, ὁ, ἡ.
permittere rem arbitrio amicorum, ἐπιτρέπω τοῖς φίλοις.
permittere se alicui, παραδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
permissu ejus, αὐτῷ συγχωροῦντος.
permissio, κρίσις, εως, ἡ, διάκρισις, εως, ἡ.
permitto, concedo, ἐάω, ἐπιτρέπω.
permistio, κρᾶσις, εως, ἡ, διάμιξις, εως, ἡ.
permistus, σύμμικτος, η, ον.
permodestus, μέτριος, α, ον.
permolestus, ὁ πάνυ χαλεπός.
permotio, παρόρμησις, εως, ἡ.
permoveo, διακινέω, ῶ.
permoveor modice aliqua re, μετρίως πάσχω τινί.
permulceo, καταψάω, ῶ, καταπαλάω, ῶ.
permultum, πάμπολυ.
permultus, πάμπολυς, ὁ, ἡ, πάμπολυς, πόλλη, ὁ, παμπόλη, ης, ἡ, παμπολυ, πόλλη, τὸ.
permutare argentum auro, ἀλλάττω χρυσὸν ἀργύρου.
permutatio, διαλλαγὴ, ῆς, ἡ, διάλλαγμα, ατος, τὸ.
permuto, ἀλλάττω, ἀλλοιῶ τὸν γνώμονα, sententiam. κιμβεύομαι.
perna, πέρνα, ης, ἡ, πεπαστὸν, όος, ὁ.
pernecessarius, ὁ πάνυ ἀναγκαῖος.
pernego, ἐξαρνέομαι, ἄομαι.
perniciem affero, λυμαίνομαι, com dativo. καταλυμαίνομαι, προσλυμαίνομαι, ὀλεθρεύω, & ὀλεθρεύω, cum accusativo.
in perniciem, ἐπὶ κακῷ, ἐπὶ βλάβῃ.
pernicies, ὄλεθρος, ου, ὁ, βλάβη, ης, ἡ, ἐξώλεια, ας, ἡ.
perniciosus, ὀλεθρος, η, ον & ὁ, βλαβερὸς, ὴ, ὸν, πανώλεθρος, η, ον.
pernicissime, ἀγχιστρόφως.
pernoctas, ἀκύτης, ητος, ἡ, ταχύτης, ητος, ἡ.
perniciter, ταχέως.
pernio, μήλη, ης, ἡ, χίμαθλον, ου, τὸ, seu χίμετλον, ου, τὸ.
pernionibus laborare, χιμετλιᾶν, seu χιμετλιᾶν.
peroia, ἀκὺς, έος, ὁ, ταχὺς, έος, ὁ, ἀκύπτερος, ον, έ.
pernoctatio, παννυχίς, ίδος, ἡ.
pernocto, ἀγρυπνέω, διαγρυπνέω, ῶ.
pernasco, διαγινώσκω, ἀκριβῶς οἶδα.
peroox, πανύχιος, ον, ὁ, πάννυχος, ον, ὁ.
pero, oois, οἰ ἐγκείρει.
peropportune, πάνυ ἐπικαίρως.
peropportune venis, ὡς αὐτὸν τὸν καιρὸν πάρει.
peropus est, πάνυ χρεὼν ἐστί.
peroratio, ἐπιλογος, ου, ὁ, ἀποκεφαλαίωσις, εως, ἡ.
peroro, ἐπιλέγω, ἀποκεφαλαιόω, ῶ.
perosus, διωσιῶν, ῶντος, ὁ, ὑπερσυγέω, σσήσω, ὁ, ἡ.
perparum, πάνυ σμικρόν.
perpaucus, ὀλίγος, η, ον.
perpello, ἐπισκυβίζω.
perpendiculatis lusus, κάθετος, ου, ὁ.
ad perpendiculum, κατὰ κάθετον.
perpendiculum, κάθετος, ου, ὁ, διάμετρος, ου, ἡ.
perpendo, ἐξετάζω τι, σκοπῶμαι, οῦμαι, λογίζομαι τι πρὸς ἐμαυτὸν, mecum: σκοπῶ τι παρ' ἑαυτῷ, διασκοπῶμαι, οῦμαι.
perpendo rem bene, φρονίμως βουλεύομαι.
perpensio, ἐπίσκεψις, εως, ἡ.
perperam, κακῶς, πονηρῶς. φαῦλος in compositione.
perpessio, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, πάθος, εος, τὸ.
perpetior, ὑπομένω, ἀνέχομαι, πάσχω, τλάω.
perpetrator, πράκτωρ, ορος, ὁ & ἡ. πράκτωρ φόνου, perpetrator homicidii.
perperro, διαπράττομαι, πράττω.
perpetuitas, ἀϊδιότης, ητος, ἡ, διαιωνὶς, ίδος, τὸ.
perpetuo, αἰεί, ἀνθ'. Hesychio Poet. ἀνὰ πάντος, & διαπαντὸς, διαιωνὶς, & Poetice διαιωνίως, διαιωνίττως, διαμπερὲς, Poetice.
perpetuum, αἰεί, ὡς αἰῶνα.
perpetuus, διαιωνὶς, ίος, ὁ, & ἡ, αἴδιος, ε, ὁ.
perplexe, πολυπλόκως.
perplexitas, λύπημα, ατος, τὸ, πλοκὴ, ῆς, ἡ.
perplexus, ἀμήχανος, η, ὁ, ἐπίπλοκος, η, ὁ, ἄπορος, α, ὁ.
perplexus hæreo in aliqua re, ἀμηχανῶ τινι.
perpolio, διαξέω, ῶ.
perpolitus, καταπέχνος, η, ὁ.
perpoto, διαπίνω.
perpulcher, ὁ πάνυ καλός.
perquam, ὡς σφόδρα.
perquiro, διαζητέω, ῶ, διερεύνω, ῶ.

perlaro, πάνυ, σπουδαίως.
perrepo, καθέρπω.
pertumpo, διαξέκνιμι, διαξελαύνω, διαπτάω, ῶ, διαρρήγνυμι.
perſcribo, ἀναγράφω, καταγράφω, ὑπογράφω.
perſcriptio, ἀναγραφή, ῆς, ἡ, ὑπαγραφή, ῆς, ἡ.
perſcriptor, ſcriba, ἀναγραφεύς, έως, ὁ.
perſcriptus, ἀνάγκαιος, α, ὁ, ἡ, ὀν, καταγκαῖος, α, ὁ.
perſcrotario, ἐξερώνησις, εως, ἡ, ἐρώνιξ, ικος, ὁ.
perſcrutator, διερευνητής, οῦ, ὁ, ἐξερευνητής, οῦ, ὁ, ἀνιχνευτής, οῦ, ὁ.
perſcrutor, ἀκριβάω, ῶ, διερευνάω, ῶ.
perſecutio, δίωξις, εως, ἡ, διωγμός, οῦ, ὁ.
perſecutor, διώκτης, ου, ὁ, διώκων, οντος, ὁ.
perſeotio, & perſentiſco, διαισθάνομαι.
perſequi judicio, δικάζω.
perſequi oratione, ἐπεξέρχεσθαι, διεξέρχεσθαι τῷ λόγῳ.
perſequor, ulciſcor, μετατροπέομαι. τὸν φόνον τοῦ πατρὸς μετατροπέεσθαι, perſequi mortem patris.
perſequor, ἀκολουθέω τινί. διώκω τινά. διαμάχομαι ἔς τινα. μετέρχομαι.
perſeveranter, ἐπιμόνως, καρτερικῶς.
perſeveratio, ἐπιμονή, ῆς, ἡ, καρτερία, ας, ἡ.
perſevero, διαγίνομαι, μένω ἐπί τινι, in aliqua re, προσκαρτερέω, ῶ.
perſimilis, παραπλήσιος, α, ὁν, πάνυ ὅμοιος.
perſiſto, διάπειρᾶς ἀρίσκομαι.
perſolvo, ἐκτίνω χρήματα, pecuniam. διαλύω, ἀποδίδωμι.
perſolutio, λύσις, εως, ἡ, διάλυσις, εως, ἡ, ἔκτισις, εως, ἡ, λύσις χρέως, perſolutio debiti.
perſona, πρόσωπον, ου, τό, ὑπόκρισις, εως, ἡ, ἰδιότης, ητος, ἡ.
perſona, larva, προσωπεῖον, ου, τό, ſeu προσώπιον, ου, τό, προσωπίς, ίδος, ἡ, δάκελον, ου, τό, vel δάκηλις, ιδος, τό, περίδεσις κεφαλῆς.
perſonalis, προσωπικός, ή, όν.
perſonarum acceptio, προσωπολημψία, ας, ἡ.
perſonarum acceptor, προσωπολήπτης, ου, ὁ.
perſonarum rationem habere, προσωπολήπτειν.
citra perſonarum reſpectum, ἀπροσωπολήπτως.
perſonam imponere, πρόσωπον ὑποτίθεσθαι. Polybius.
perſonam alicujus agere (de hiſtrionibus) ὑποκρίνεσθαί τινος. ὑποκρίνεσθαι τὸν Δία, perſonam agere Jovis.
perſonatus, ὁ ἐν προσωπείῳ.
non perſonatos, ἀπροσώπητος, ου, ὁ, ἀπρόσωπος, ου, ὁ.
perſono, ἐξηχέω.
perſpectio, ὄψις, εως, ἡ, διάτεψις, εως, ἡ.
perſpectu difficilis, δυσκατόπτητος, ου, ὁ, δυσκόπητος, ου, ὁ, ἐπιλύστος, ου, ὁ, λύστος, ου, ὁ.
perſpectu facilis, εὔοπτος, ου, ὁ, εὐκατόπτητος, ου, ὁ, εὔλυστος, ου, ὁ, εὔλυτος, ου, ὁ.
perſpectum habere alicujus animum, διάνοιάν τινος διαγνῶναι.
perſpectus, δεδοκιμασμένος, α, ὁν.
perſpicacia, σαφήνεια, ας, ἡ. ἐμπειρία, ας, ἡ.
perſpicacitas, πολυόφρυσις, εως, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ.
perſpicax, ὀξυδερκής, ές, ὁ, ἡ, καταπτικός, ή, όν.
perſpicio, συνοράω, ῶ, διοράω, ῶ, διαβλέπω, διατηρέω, ῶ, καθοράω.
perſpicio, cognoſco, perpeodo, καθορίω, ῶ, καταθρέω, ῶ, διαίθω, καθεωρέω, ῶ, διοράω, ῶ, καθοράω, ῶ, διατηρέομαι.
perſpicue, φανερῶς, σαφῶς.
perſpicuitas, ἐνάργεια, ας, ἡ, ἔκλαμψις, εως, ἡ, καταφανής, έος, ὁ, ἡ ή.
perſpicuus, φανερός, ά, όν, ἐκλαμπτικός, ή, όν, ἐκφανής, ές, ὁ, ἡ ή.
perſpiratio, διαπνοή, ῆς, ἡ.
perſpiro, διαπνέω, ῶ, & διαπνέομαι, οῦμαι, διάημι, διαψαίω.
perſtare in ſententia, ἐμμένω τῇ γνώμῃ.
perſto, διαμένω ἔν τινι, ἐμμένω.
perſtrepo, ἀπηχέω, ῶ, ἀφηχέω, ῶ.
perſtringo, valde ſtringo, διατρίγγω.
perſtringo, attiogo, brevitar perſtringo, θίγω, ἀκροθιγῶς διέξεχομαι, ἀκροθιγγάνω.
perſtringo, leviter faucio, καταμύσσω, ἀπογράφω, χραύω, Homerus.
perſtringo, inceſſo, taxo, καθάπτομαι, θίγω.
perſtringo viſum, διωπάω, ῶ.
perſtringo, ſauio, ἀπογράφω, διασφίγγω. pro taxare, καθάπτεσθαί τινος.
perſuadeo, πείθω τινα, τινί, μετοπείθω τινά, ὑπάγομαι, ἀνάγω, δυσωπέω, ῶ.
perſuaderi cui facile poteſt, ἐμετάπειστος, ου, ὁ, ἔμπειθής, ους, ὁ, ἄπιστος, ου, ὁ.
perſuaderi cui difficulter poteſt, δύστιπος, ου, ὁ, δυσπάτητος, ου, ὁ.
perſuadeor, πείθομαι, ὑποπείθομαι, ἀποπείθομαι, συμπείθομαι, ἀναγινώσκομαι.
perſuaſibiliter dicere, πιθανῶς λέγειν.
perſuaſio, πῶσις, εως, ἡ, πειθώ, οῦς, ἡ, πίστις, εως, ἡ, perſuaſor, πειθώ, οῦς, ἡ, πιστικός, ή, όν.
perſuaſorius, πιστικός, ή, όν.
perſuaſum habeo, πέπεισμαι.
perſuaſus, πεπεισμένος, πεπιθμένος, ου, ὁ.
pertæſus, ἀπορημένος, ου, ὁ.
perteodo, διατείνω.
pertento, διαπειράομαι, ῶμαι.
pertenuis, ὑπόλεπτος, ου, ὁ.
perterebro, διατρυπάω, ῶ.
perterrefacio, φοβῶ τινά, ἐκπλήσσω.
perterrefactio, ἔκπληξις, εως, ἡ.
perterreo, παράττομαι, ἐκπλήσσομαι.
pertetreo, καταπλήττω, ἐκπλήσσω.
petteritos, καταπληγής, έντος, ὁ.
pertexo, ὑφαίνω, κατεργάζομαι.
pertica, κάμαξ, ακος, ἡ, πάσσαλος, ου, ὁ.
pertimeo, ἐκφοβοῦμαι.
pertimeſco, καταδείδω, φοβέομαι, φόβομαι, ῶμαι.
pertiuacia, αὐθάδεια, ας, ἡ, ἄπειρον, ου, τό.
pertinaciter, ἐπιμόνως.
pertinacitas reſiſto, αὐθαδίζομαι.
non pertinaciter, μαλακίκως.
pertinax, αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ, δύστροπος, ου, ὁ.
non pertinax, μαλακίκος, ου, ὁ.
pertinen, pertinge, διατείνω. pro attinere, προσῆκα μοι τοῦτο, & τίνα, id eſt hoc, vel hæc ad me pertinent.
pertingo, δίκνέομαι, ῶμαι, ἵκνεω.
pertractatio, διαχείρισις, εως, ἡ.
pertracto, καθάπτομαι, διαχειρίζω, καταπράττω.
pertraho, ἑρύκω, καθέλκω.
pertraſeo, διαβαίνω, δίκνέομαι, ῶμαι.
pertraſeuodo, percutreodo, adv. διεξοδικῶς.
pertriſtis, πελυδύσης, ου, ὁ, πάνυ λυπηρός.
pertrirus, πάντρειβης, έος, ὁ, ἡ ή.
pertuodo, διακόπτω, ἀναπτράω, ῶ.
perturbatæ res, τεταραγμένα πράγματα.
perturbate, τεταραγμένως.
perturbatio, ταραχή, ᾶς, ἡ, πάθος, εος, τό, σύγχυσις, εως, ἡ.
perturbatione carens, ἀπαθής, ές, ὁ, ἡ ή, ἀταράχος, ου, ὁ.
ſine perturbatione, ἀταράχως.
perturbatur, θαρυβῶ, ῆτος, ὁ, ταραπτός, ῶ, ὁ.
perturbatorius, ταραπτικός, ή, όν.
perturbatus, ταραπτός, ῶ, ὁ, ἄπαστος, ου, ὁ, πλαγής, ῆτος, ὁ.
perturbatus tetum ſtatos, ἀκοσμέω, ῶ, ὁ.
pertutbo, ταράττω, θορυβέω, ῶ, συγχέω, ῶ.
pertuſio, διάτρησις, εως, ἡ.
pertuſus, διάτρητος, ου, ὁ, ἔτρητος, ου, ὁ, & Poetice εὔτρητος, ου, ὁ, συμπέτρητος, ου, ὁ.
pervado, διαβαίνω, διαφοιτάω, ῶ.
pervagatus, διαγνωστός, ή, όν, & διαγνωστὰ δέξα, pervagata, ſeu pervulgata opiuio.
pervagor, διαφέρομαι, πέφορτέω, ῶ.
pervalto, διαπορθέω, ῶ.
perveho, διακομίζω, κατάγω.
perveoio, πορεύω, ἀφικνέομαι, ῶμαι.
perveoio incolumis, διπτύξομαι εἰς ἑλλάδα, in Græciam.
perverſio, διαγωγή, ῆς, ἡ, διαίτημα, ατος, τό, in Hippiatria.
pervertu, διαστρέφω, παραφέρομαι, ῶμαι, διαστρέφω, παμπόρω, διακόπω, ῶ.
perverſe, διεστραμμένως, κακοηθῶς.
perverſitas, διαστροφή, ῆς, ἡ, κακοήθεια, ας, ἡ.
perverſus, διάστροφος, ου, ὁ, πονηρός, ά, όν.
perverto, διαστρέφω, παραφέρομαι, ῶμαι, διαστρέφω, παμπόρω, διακόπω, ῶ.
pervestigatio, ἀνίχνευμα, ατος, τό, ἀνίχνευσις, εως, ἡ.
pervestigator, ἀνιχνευτής, οῦ, ὁ.
pervestigo, ἀνιχνεύω, ἀκριβόω, ῶ.
pervicacia, αὐθάδεια, ας, ἡ.
pervicacitet, ἐγκρατικῶς.
pervicax, αὐθάδης, εος, ὁ, ἡ ή, παμφυγικός, ή, όν.
pervigil, παννύχιος, α, όν, ἀγρυπνητικός, ή, όν.
pervigilatio, pervigilium, παννυχίς, ίδος, ἡ.
pervigilium celebro, παννυχίζω.
pervigilo, διαγρυπνέω, παννυχίζω.
pervius, διαβατός, ή, όν, περάσιμος, α, ὁ, ἀμβατός, ή, όν, ὁδός, ου, ὁ, περάσιμος, α, ὁ.
peruuctus, χρεώς, ῶ, ὁ, ἔγχρεως, ω, ὁ, πανύχρεως, ω, ὁ.
peruugo, χρέω, ἐπιχρέω, καταλείφω.
pervolo, διέπτομαι, διαπέτομαι.
pervolvo, διακυλινδέω, ῶ.
perurbauus, ὁ πάνυ ἀστεῖος.
peruro, διακαίω.
peruſtio, σύγκαυσις, εως, ἡ, καυτήκωσις, εως, ἡ.
peruſtus, περικαυής, έος, ὁ, ἡ ή.
peruſtus Sole, ἡλιόκαυστος, ου, ὁ, ἡλιοκαής, έος, ὁ, ἡ ή, διηλιωθείς, έντος, ὁ.
perutilis, πάγχρηστος, ου, ὁ, μεγαλωφελής, έος, ὁ, ἡ ή.
petvulgatio, ἀκρόασις, εως, ἡ.

per-

pervulgatus, ἀκήκοος, ᾱ, ὁ, ἡ, περίκοος, ᾱ, ὁ, ἡ.
pervulgo, διακηρύττω, ἐκφοιτίζω.
pes, πούς, ποδός, ὁ, βάσις, εως, ἡ, κῶλον, ου, τὸ, σφυρόν, ου, τό, τέμνω, ατος, τό, τόμος, ου, ὁ, ἶχνος, ους, τό.
pes lecti, κλισίας, ου, ὁ.
peſſime, κάκιστα.
peſſimus, πονηρότατος, η, ον, κάκιστος, η, ον.
peſſulum obdo, μοχλόω, ῶ, & μοχλεύω.
peſſulus, μοχλός, ου, τὸ, μοχλός, οῦ, ὁ.
peſſum eo, retrocedo, ὑποχώρημι. pro in fundum ire, χωμαι πίπτω. κατωφέρομαι.
peſſundo, κατακατέω, ῶ, ὁ.
peſte laboro, λοιμάττω.
peſtifer, ὀλεθρώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
peſtilens, λοιμώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
peſtilentia, λοιμός, οῦ, ὁ.
peſtis, λοιμός, οῦ, ὁ.
peſtis, idem, peſtilens, & exitiolis homo, ὀλεθρος, ου, ὁ, λοιμός, οῦ, ὁ. ſic Ariſtides, λοιμοὶ, ἐν θῆρον πόλεως, homines exitioles, & coruprores civitatis, quos Ariſtophanes vocat φθόρες ἀνδρῶν, pernicioſos homines.
petaſo, πέτω, κς, ἡ, πέτασος, ου, ὁ.
petaſus, θολία, ας, ἡ, ὁ, πέτασος, ου, ὁ.
petax, αἰτητικός, ῆ, όν.
peterere aliquem lapide, βάλλω τινὰ λίθῳ.
petigo, λειχὼν, ῆνος, ὁ.
petiolus, μίσχος, ου, ὁ.
petitio, αἴτησις, ισεως, τὸ, αἴτησις, εως, ἡ.
petitor, αἰτητὴς, οῦ, ὁ.
peto, nro, αἰτέω, ῶ, vel αἰτέομαι σε δοῦναί μοι τοῦτο, ut mihi hoc des: pro proficiſcor, χωρέω εἰς Κόρινθον, Corinthum.
peto hoc abs te, αἰτῶ τοῦτο ἀφ' ὧ σοῦ.
petra, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ, λᾶας, ου, τὸ. eſt m. g. λᾶας, ου, ὁ, Cyrillus.
petroſus, πετρωδὴς, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, πετρώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, πετρώδης, ου, ὁ, πετρης, εσσα, ὁ.
petulans, ὑβριστὴς, οῦ, ὁ, ὑβριστικὸς ἀνὴρ, ἀτελὴς, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, ἀκολαστὸς, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, προπετὴς, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
petulanter, ὑβριστικῶς, ἀκολαστικῶς.
petulantet me gero, ἀκολαστέω, ἀκολασία, ῶ, ἀτακτέω, ῶ.
petulantia oris, ἀθυροστομία, ας, ἡ.
petulantia juvenili audeo, νεανιεύομαι.
petulantia linguæ utor, ἀθυροστομέω, ῶ.
petulantio, ἀτολμία, ας, ἡ, ὕβρις, εως, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
petulcus, κερατίλης, ου, ὁ, & κερατίλας, ου, ὁ, & καρατίλας, ου, ὁ, κυρίττελος, ου, ὁ.
rexus, διακεκαυμένος, η, ον, κεκαυτὸς, ῆ, ὁ, πεκτὸς, ῆ, ὁ.

P H.

Phalangarius, vectiarius, μοχλάτης, ου, ὁ.
phalanx, φάλαγξ, αγγος, ἡ.
phaleræ, φάλαρα, ων, τά.
phaleras aureas habens, χρυσοφάλαρος, ος, ὁ.
phanaticus, βάκχος, ου, ὁ, βακχεῖος, ατος, ὁ.
phantaſia, φαντασία, ας, ἡ.
phantaſma, φάντασμα, ατος, τό.
phanum, ſeu fanum, templum, νεώς, οῦ, ὁ.
pharetra, φαρέτρα, ας, ἡ, βελοθήκη, ης, ἡ.
pharmacopola, φαρμακοπώλης, ου, ὁ.
pharmacum, φάρμακον, ου, τό.
phaſiacus, φασιανὸς, οῦ, ὁ.
pherettrum, φέρετρον, ου, τό, & φέρτρον, ου, τό.
phiala, φιάλη, ης, ἡ.
philomela, φιλομήλη, ης, ἡ.
philoſophia, φιλοσοφία, ας, ἡ.
philoſophice, φιλοσόφως.
philoſophicos, φιλοσοφικὸς, ῆ, όν.
philoſophor, φιλοσοφέω, ῶ.
philoſophus, φιλόσοφος, ου, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
philtrum, φίλτρον, ου, τό.
phleboromia, φλεβοτομία, ας, ἡ.
phlebotomum, φλεβότομον, ου, τό, μαχαίρα, ἰδίου, ἡ.
phoca, φώκη, ης, ἡ.
phœbas, vaticinatrix, φοιβὰς, άδος, ἡ.
phœbeus, φοίβειος, ου, ὁ, & φοιβήϊος, ου, ὁ, ἡ, ὁν.
phœniceus, punicus, φοινίκεος, ου, & contracte φοινικοῦς, φοινικόεις, εντος, ὁ.
phœnix, φοινὶξ, ικος, ὁ.
phraſis, φράσις, εως, ἡ.
phraſis conciſa, & elegans, φράσις, εως, ἡ, aut λέξις μεστογράφος.
phreneſi laboro, φρενιτάω, ῶ, & φρενιτίζω.
phreneſis, φρένησις, εως, ἡ.
phreneticus, φρενητικὸς, ῆ, όν.

phthiſis, φθίσις, εως, ἡ.
phthiſi correptus, φθισικὸς, ός, όν, ὁ, ἡ, ἐν ὁ,
phyſicus, φυσικὸς, ῆ, όν.
phyſiognomon, vel phyſiognomus, φυσιογνώμων, ονος, ὁ.
phyſiognomia, φυσιογνωμία, ας, ἡ.

P I.

Piacularis, καθαρτήριος, ου, ὁ.
piaculo obnoxius, προσεχόμενος τῷ ἄγει.
piaculum, expiatio, κάθαρσις, ου, ὁ, κάθαρσις, εως, ἡ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, ἀπακάθαρμα, ατος, τό, ἀφοσίωσις, εως, ἡ, ἀποτροπίασμα, ατος, τό.
piaculum, ſcelus, ἄγος, εος, τό, μίασμα, ατος, τό, μίασμα, ου, τό.
piacolum, καθαρμὸς, ατος, τό.
piaculum committere, ἐγκλίνεσθαι, aut πράττω ἀσέβημα.
piameo, & piatio, ἐξαγνισμὸς, εως, ἡ. V. piaculum, expiatio.
piea, πίττα, ης, ἡ.
picatum vinum, οἶνος πίνος, πισσίτης οἶνος.
picea, ης, πίτυς, υος, ἡ.
piceus, πισσώδης, εος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
pico, πισσόω, ῶ.
picus, δρυοκολάπτης, ου, ὁ.
pie, δεισιδαίμων.
pietas, εὐσέβεια, ας, ἡ, εὐλάβεια πρὸς τὸν θεὸν, θεοσέβεια, ας, ἡ, θεοσεβεία, ας, ἡ.
pietatem colere, εὐσεβῶ τὰ πρὸς τοὺς θεούς. τὴν εὐσέβειαν ἀσκῶ.
pictor, γραφεὺς, έως, ὁ, ζωγράφος, ου, ὁ.
pictoria ars, ζωγραφικὴ, sc. τέχνη.
pictorius, ζωγραφικὸς, ῆ, όν.
pictura, γραφὴ, ῆς, ἡ, ζωγραφία, ας, ἡ.
pictus, ζωγραφήμενος, ος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, ποικιλόγραμμος, ος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
pictus acu, κεντὸς, ῆ, όν, Homerus.
piger, ἀργὸς, ῆ, όν, ῥᾴθυμος, ου, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, ὀκνηρὸς, ᾶ, όν, ἀργὸς, ῆ, όν, καθαρὸς, ᾶ, όν, δύσκινος, ος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
piget ſum, καθεύδω, ὀκνῶ, ῶ, & Poetice ὀκνέω.
piget, κατανία, ας, μεταμέλει μοι.
piget me facere, κατανία ποιεῖν. ὁ κατανίας ἐστὶν πολλάδε, non me pigebit vera dicere. Demoſthenes.
pigmentarius, μυροπώλης, ου, ὁ.
pigmentum, φύκος, εος, τό, ἄλειμμα, ατος, τό, χρίσμα, ατος, τό, ὑπόχρισμα, ατος, τό.
pigmenta oratoria, λακυθοι, οἱ.
pigneratio, ἐνεχυρασμὸς, οῦ, ὁ.
pignori do, ὑποτίθημί τι τινι.
pignoro, ἐγχειρίζω.
piguue, ἐνέχυρον, ου, τό, ἀρραβὼν, ῶνος, τό, σωθήκη, ης, ἡ, εἰκρόα, ας, ἡ.
pignus accipere, ἐνεχυρίζειν.
pigre, ἀκηρῶς, δυσκίνως.
pigreſco, ὀκνηρὸς γίνομαι, κατακαίω, ῶ.
pigritia, ἀκηδία, ας, ἡ, ὀκνηρὸς, ος, ὁ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ.
pila, mortarium, λίγδος, ου, ὁ, ἴγδις, ης, ἡ, θυεία, ας, ἡ, hoc θύεια, ας, ἡ.
pila, æ, pro ſpharula, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαιρίον, ου, τό.
pila ludere, σφαιρομαχῶ, σφαιρίζειν.
pilam repello, ἀποσφαιρίζω.
pilæ ludus, σφαίρισις, εως, ἡ.
pilæ luſor, σφαιριστὴς, οῦ, ὁ.
piloris, a pilus, τριχίτης, ου, ὁ, & ſæmio. τριχῖτις, ίδος, ἡ.
pileum geſtare, πίλιον φορῶ.
pileus, πίλιος, ου, τό, πῖλος, ου, ὁ, vel πῖλος, ου, ὁ.
pilis horreo, ἀκροτομῶ.
pilorum defluvio laboro, τριχορῥύεω, ῶ, & τριχορῥύεομαι, ῶμαι.
pilos criſpos habens, ὀλοθρὶξ, ικος, ὁ, ſlevoe, ξανθόθριξ, ικος, ὁ, taroe, ψεδνὸς, ὴ, όν.
piloſitas, δασύτης, ητος, ἡ.
piloſus, τριχώδης, ους, ὁ, ἡ, ἐν ὁ, ἀμφιλόφωμος, ος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
pilula, κατάπότιον, ου, τό.
pilum, γρόσφος, ου, ὁ, πῖλος, ου, ὁ, vel πῖλος, ου, ὁ.
pilus, θρὶξ, τριχὸς, ὁ.
pincerna, οἰνοχόος, ου, ὁ.
pincerna ſum, οἰνοχεύω, ῶ.
pingendi elegantia, ζωγραφία, ας, ἡ.
pingendi peritus, γραφικὸς, ῆ, όν, σύγγραφὸς, έος, ὁ, ἡ, ἐν ὁ.
pingere acu, βελόνῃ ποικίλλειν.
pingo, is, γράφω, ζωγραφέω, ῶ.
pingue, σῦαρ, ατος, τό, πιμελὴ, ῆς, ἡ.
pinguedine diſtendo, διαπιαίνω.
pinguedo, λιπαρία, ας, ἡ, πιμελὴ, ῆς, ἡ, σῦαρ, ατος, τό.
pinguefacio, λιπαρὸν, aut πίονα ποιῶ.
pinguefio, πιαίνομαι.
pinguefio ſupra modum, ὑπερπιαίνομαι.

pio-

piuguesco, πιχνώομαι, πιαίνομαι.
pingui Minerua, πιχυτέρᾳ μάχῃ.
pinguis, πιχύς, ίδ-, ὁ, λιπαρός, ᾶ, ά, πίων, ονος, ὁ.
pinguis ſum, λιπαίνω, ῶ.
pinguior, πιότερ-, α, ὁ, pinguiſſimus, πιότατος, α, ὁ.
pinguiter, λιπαρῶς.
pinguiuſculus, ὑπολίπαρ-, α, ὁ.
pinna murorum, ὄπλιξις, εως, ἡ, ϑρῖγκος, ᾶ, ὁ.
pinna, πτέρυξ, υγ-, ᾶ, πτερύγιον, α, τό.
pinnaculum templi, πτερύγιον τὸ ἱεροῦ.
pinnis carens, ἄπτερ-, ε, ὁ, Ε ἡ.
pinſo, is, μάττω, λαπάσσω.
pinus, πίτυς, υ-, ἡ, πεύκη, ης, ἡ.
pio, as, ἐσιόω, ῶ.
piper, πέπερι, ερ-, & εως, τό.
pipio, proprium eſt pullorum, πιπίζω.
pirata, πειρατής, ᾶ, ὁ.
pirata ſum, πειρατεύω.
piratica manus, τὸ πειρατικὸν.
piraticus, πειρατικός, ᾶ, ὁ.
piratis infeſtus locus, πειρατήριον, α, τό. ſignificat etiam ſedem piratarum.
piſcatio, ἁλίευμα, ατος, τὸ, ἁλιεία, ας, ἡ, ϑαγωνία, ας, ἡ.
piſcator, ἁλιεύς, έως, ὁ, αἰγιαλέυς, έως, ὁ, ἀμφιβολεύς, έως, ὁ, γριπεύς, έως, ὁ, γρίπευς, ονεως, ὁ, λιμνοπλάν-, α, ὁ.
piſcatoria ars, ἁλιευτική, (ſubaudi τέχνη) ἀμφιβληστρευτική. Et in Epigr. γριπεὺς τέχνη.
piſcator, ἁλιεύς, έως, ὁ.
piſcatorius, ἁλιευτικός, ὸν, ὁ.
piſcatura, ἁλιευτική, ῆς, ἡ.
piſcieulus, ἰχθύδιον, ου, τό.
piſcina, κολυμβήθρα, ας, ἡ, ποτήριον, ου, τό, σκάφ-, ους, τό.
piſcis, ἰχθύς, ύ-, ὁ, ὄψ-, οπ-, ὁ.
piſciom vivarium, ἰχθυοτροφεῖον, ου, τό.
piſcina, ἰχθυοτροφία, τό.
piſcis, ἰχθύς, ύ-, ὁ.
piſcor, ἁλιεύω, ἰχθύω, ῶ.
piſcoſus, ἰχθυώδης, ε-, ὁ, Ε ἡ, ἰχθύων, ονος, ὁ.
piſtillo tundo, κοπανίζω.
piſtillum, ὕπη-, α, ὁ.
piſtor, ἀρτοκόπ-, α, ὁ, μάκτης, ου, μαγεύς, έως, ὁ, μυλαθρὸς, ῦ, ὁ, διαπρατόπ-, ο, ὁ, σιτοποιός, ῦ, ὁ, ἀρτοποιός, ῦ, ὁ.
piſtoriam artem exerceo, ἀρτοποιέομαι.
piſtrinum exerceo, ἀρτοκοπέω, ῶ.
piſtor, ἀρτοποιός, ᾶ, ὁ, σιτοποιός, ῦ, ὁ.
piſtrinum, μύλος, α, τό, μύλη, ης, ἡ, ἀλφιτῶν, ου, τό.
piſtrix, ἀρτοκόπ-, υ, ἡ, μυλαθρίς, ίδος, ἡ, & μυλακρίς, ίδος, ἡ.
piſtura, ἀρτοποιία, ας, ἡ.
piſtus, tuſus, ἀποπιέσιος, α, ὁ, πεπιεσμένος, ένος, ὁ.
piſum, πισός, ῦ, τό.
pitiſſo, ſeu pityſſo, λιτανεύομαι.
pituita, κόρυζα, ης, ἡ, φλέγμα, ατος, τό.
pituita abundans, pituitoſus, φλεγματώδης, ᾶ, ὁ, φλεγματωδὴς, ὁ-, ὁ, Ε ἡ.
pituitoſus, φλεγματώδης, ὁ-, ὁ, Ε ἡ.
pius, ὅσιος, ὁ-, ὁ, Ε ἡ, ἁγνὸς, ὁ-, ὁ, Ε ἡ, ϑεοσεβὴς, ὁ-, ὁ, Ε ἡ.
pius ſum, εὐσεβέω, ῶ, ϑεοσεβέω, ῶ.
pix, icis, πίσσα, ης, ἡ.

P L.

placabilis, εὐλαβ-, α, ὁ, εὐπαίκαστος, α, ὁ.
aegre placabilis, δυσμείλικτος, ο, ὁ, βαρύμηνις, ιδ-, ὁ, ἡ.
placabilitas, εὐμείλικτος, ους, ἡ.
placamen, ἐξίλασμα, ατος, τό.
placatio, ἐξιλαστικός, ὸν, ὁ, ἐξίλασις, εως, ἡ, ἱλαστικός, ὸν, ὁ.
placatu facilis, εὐμείλικτος, ο, ὁ, difficilis, δυσμείλικτος, ο, ὁ.
placatus, ἡδυσωπ-, α, ὁ.
placendi ſtudioſus, ἀρεσκ-, ο, ὁ, αὐϑαιρεσκ-, α, ὁ, Ε ὁ.
placenta, ϑρομμυτὶς, ίδ-, ἡ, ἀϑρομμυτὶς, ίδ-, ἡ, ἀϑρυπτὸν, ο, τό, μάζιξ, εως, ἡ, πλακόεις ἄρτος.
placentula, πλακοῦντος, ο, τό.
placenta, πλακὸς, οῦντος, ὁ.
placeo, ἀρέσκω τινί, εὐδοκιμέω, ῶ.
placeo mihi, ἐγκωμιάομαι, ἐγκωμιωπιζομαι, τερπνεύω.
placet mihi ludere, φρέσκει μοι παίζειν.
placet, ἀρέσκει, δοκεῖ, ἔδοξε.
pleaide, ἀσύχως, εἰρηνικῶς.
placiditas, ἡμερότης, ητ-, ἡ, ἠπιότης, ατ-, ητ, ἡ.
placidus, ſedatus, πρᾶ-, α, ὁ, ἥμερ-, ο, ὁ, ἥσυχ-, ο, ὁ, εὔμοιρος, ὁ-, ὁ, Ε ἡ, γαληνικὸ-, ο, ὁ.
placidus, non uudoſus, ἄκυμος, ονος, ὁ, ἀκύμαντος, ο, ὁ.
ad placitum loqoor, ἡδυλογέω, ῶ.
placitus, ἀρεσὸς, ὴ, ὁ.
placitum, decretum, ἀρεστὸν, οῦ, τό, ἀπεκτύμενον, ε, τό.
placo, εὐδόομαι, ἀρέσκω, & ομαι, ἐξιλάσκομαι, ἐξαποσκεύομαι, ἐπαμείνομαι, κατηρεμέω, ἱλάομαι, ἱλάσκομαι, ἐξιλάομαι, λιτομειλίσσω.
placo, πραΰνω, ἀρέσκομαι.
plaga, ας, πλαγὴ, ης, ἡ, πλῆγμα, ατος, τό, ὄκπλαξις, εως, ἡ.

plaga, pro regione, κλίμα, ατος, τό, χώρα, ας, ἡ.
plagæ, arum, retia, ἄμφεις, εἰ, vel ἄρκυς, τό.
plagas, id eſt retia tendere, σχελλῶ, & λίνοσχαλεῦω.
plagas inferre, πληγὰς ἐπιβάλλω τινί.
plagarius, ἀνδραποδιστὴς, οῦ, ὁ.
plagium, ἀνδραποδισμὸς, οῦ, ὁ.
plangor, κοπετὸς, οῦ, ὁ, τυπετὸς, οῦ, ὁ.
planctus, κοπετὸς, οῦ, ὁ, ϑρῆνος, ε, ὁ.
plane, omnino, ἀκριβῶς, σαφῶς. pro penitus, πάντως, πάντυ.
planeta, πλανήτης, α, ὁ.
plango, tundo, κόπτομαι. pro lamentari, ϑρηνῶ. τὸ στέρνον πλήττω.
planitias, ὁμαλότης, ητος, ἡ, πεδίον, α, τό.
planta, φυτὸν, ῦ, τό, φύτευμα, ατος, τό.
planta pedis, πέζα, ης, ἡ, πέλμα, ατος, τό.
plantas colo, φυτεργέω, ῶ, φυτικεύω, ῶ, ſeu φυτικεύω, ῶ.
plantas tranſplantare, τὰς σταφυλοπονικὰς μεταφέρω.
plantis conſitus locus, φύτευμα, ατος, τό, φυτάτιον, α, τό.
plantatio, φύτευσις, εως, ἡ.
planto, as, φυτεύω, φυτεργέω, ῶ.
planum facio, demouſtro, λιτοδιάκτομαι, λιτοδιάκτομαι τοῦτο.
plaoum facio, h. e. æquo, ἐξομαλίζω.
planus, ὁμαλὸς, ἡ, ὁ, τραχὺς, ῦ, ὁ. pro manifeſtus, σαφὴς, ὁ-, ὁ, Ε ἡ.
platanetum, πλατανών, ῶν-, ὁ.
platanus, πλάτανος, α, ἡ.
platea, πλατεῖα, ας, ἡ, εὐρύπορ-, ὁδὸς.
plaodo, κροτέω, ῶ, κροπαλίζω, ἀποκροτέω, ῶ. κροτίσατε, ἐλελίξατε, plaudite.
plaudo ſuper aliqua re, ἐπιπλατυγέω, ῶ.
plaudo alicui, κροτῶ τινα.
plaudo, is, κροτέω, ῶ, κροτιλίζω.
plauſibilis, κατακροτικὸ-, α, ὁ.
plauſito, λιτακροτέω, ῶ.
plauſtrarius, plauſtralis, ἁμαξήρης, ε-, ὁ, Ε ἡ.
plauſtrorum fabricator, ἁμαξοπηγὸς, ᾶ, ὁ, ἁμαξοπαγὴς, ᾶ, ὁ.
plauſtra fabricor, ἁμαξοπηγέω, ῶ, & ἁμαξοπαγέω, ῶ.
plauſtro vehor, ἁμαξεύομαι.
plauſtro trita via, via vehicularis, ἁμαξιτὸς, ῆ, ὁ, vel ἁμαξητὸς, ὸ, ὲ, Herodot.
plauſtrum, ἅμαξα, ης, ἡ, ἄρκυς, ατος, τό.
plenſus, πρόσος, α, ὁ, πρόσιμος, ατος, τό.
plenſus capto, ἀνδικτυάσω, & ἀνδίκτυον.
plenſu dignus, κροτῶσιμος ἄξιο-.
e plebe, δημόϑεν.
plebecula, ὄμιλ ὄχλου, α, τό.
plebejus, δημοτικὸς, ὴ, ὁ, ἰδιώτης, α, ὁ. idem as vulgaris, τυχών, όντος, ὁ.
plebem ſolicitare ad res nouas, ὀχλαγωγῶ.
plebicola, δημοτικὸς, ὴ, ὁ, δημοκηδὴς, ὁ-, ὁ, Ε ἡ.
plebiſcitum, ψήφισμα, ατος, τὸ χρηστήριον, ας, ἡ.
plebs, οἱ πολλοί. τὸ πλῆθ-, ος-, ὄχλ-, ο, ὁ.
plecto, is, κολάζω, πληγὰς τινί.
plectrum, πλῆκτρον, α, τό.
plejades, πλειάδες, αἱ.
plene, ἀτρεκῶς, ἀπηρτισμένως, ἀκριβῶς, τελείως, ſeu τελέως, παντελῶς.
plene, ἀκριβῶς.
pleniluuium, πανσέληνον, α, τό.
pleniſſimus, πανέμπλεως, α, ὁ.
plenitudo, πλήρωμα, ατος, τό, πλήρωσις, εως, ἡ.
pleuos, μεστὸς, ὴ, cum genitivo. ἀνάπλεως, ω, ὁ, Ε ἡ, πλήρης, ες-, ὁ, Ε ἡ.
pleuus ſum, γέμω, πλησθάω, cum genitivo.
pleriquc, οἱ πολλοί, πάμπολλοι.
plerunque, ὀπί πολύ, τὰ πλεῖστα.
pleuritis, πλάγγης, ιδ-, ἡ.
pleuriticus, πλαγγικὸς, ὴ, ὁ.
plexilia, χηλάτὸς, ὴ, ὁ.
plexus, πλεκτὸς, ὴ, ὁ, χηλάτὸς, ὴ, ὁ.
plexus, us, ὄρσις, εως, ἡ.
plica, πτυξ, χός, ἡ, πτύγμα, ατος, τό, πτυχὶς, ους, ἡ.
plicatilis, πλεκτὸς, ὴ, ὁ, εὔπλοκ-, α, ὁ.
plicatio, πλοκὴ, ῆς, ἡ, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
plicatora, πτὺξ, υχὸς, ὁ, πτυχὸ, ῦς, ἡ, πτῦξις, εως, ἡ.
plicatus, complicatus, πτυστὸς, ὴ, ὁ.
plico, πλέω, πτύσσω.
plorabundus, κλαυθμώδης, ο-, ὁ, Ε ἡ.
ad plorandum inducers, κατὼ δάκρυα, εἰς δάκρυα ὄγω.
plorare cupio, κλαυσιάω, ῶ.
ploratrix, præfica, ἐπικωμάστρια, ας, ἡ.
cum ploratu, σὺν κωκυτῷ, & σὺν κωκυτοῖ.
ploratus, κλαυθμὸς, ὁ, ὁ, κλαῦμα, ατος, τό, ὀλοφυρμὸς, ῦ, ὁ, ὀδυρμὸς, ῦ, ὁ, κωκυμα, ατος, τὸ.
ploro, κλαίω, κλαίω, ὀλοφύρομαι, δακρύω, σὶμύζω, κωκύω.
pluma, πτίλον, ου, τό, χνὴς, ὁ, ὁ.
plumbeus, μολύβδιν-, α, ὲ.

plum-

plumbum, μόλυβδ⊙, υ, ὁ, & μολίβδ⊙, υ, ὁ.
plumeus, πτίλινος, ε, ὁ.
pluo, βρέχω, ὑμβρίω, ῶ, ψακάζω, & ψεκάζω. ψεκάζομαι, madefacti.
plurali numero, adv. πληθυντικῶς.
plures, οἱ πλείονες.
multo plures, ⊙πολλαπλάσιοι, οἱ.
pluribus, διὰ πλειόνων. cui opponitur διὰ βραχέων, paucis.
plurimi æſtimare, τιμᾶν ἥλιστα, ⊙μᾶλλον πλείστου ποιεῖσθαί τινα.
plurimum, πλεῖστον, ε, τό.
plurimus, πλεῖστος, η, ὁν.
quamplurimus, ποσαπλῆθὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἡ, ὅσπερ πλεῖστος. ποσαπλοῦς χρόνος quamplurimum tempus. Demoſthenes.
ut plurimum, ἐκ τῶν πλείστων, ὡς ἐπιπολύ, ὡς ἐπιπολύ, τὸ πολύ, κατὰ πολύ, πολλάκις.
pluris æſtimare, πλείονος ⊙μᾶσθαι πλείονος.
plus, πλέον, πλεῖον.
plus æquo audeo, inſolesco, πλεονεκτέω.
plus, minus, πλέον, ἔλαττον.
plus ſatis, πλέον τοῦ κόρου.
plus quam, πέρα, ut πέρα τῆς φυσικῆς, ⊙ μετρίας, pluſquam naturæ, & modus exigit.
plus quam decet, μᾶλλον τοῦ δέοντος.
pluto, onis, Πλατάς, άδ⊙, ὁ, Ἅιδης, ου⊙, ὁ.
pluvia, ὑετός, οῦ, ὁ, βροχή, ῆς, ἡ.
pluvia æqua, ὄμβρος, ου, τό. Xenoph. Ariſtot. ὑέτιον, ου, τό.
pluvia carens, ἀνομβρ⊙, ος, ὁ, ἄβροχ⊙, ον, ὁ.
pluviæ penuria, ἀνομβρία, ας, ὁ.
pluvioſus, ὑετώδης, ἐ⊙ν, ὁ, ⊙ ἡ.
pluvius, & pluvialis, ὄμβρι⊙ν, ο, ὁ, ὑέτ⊙ν, ο, ὁ.

P O.

pocillator, οἰνοχό⊙ν, ου, ὁ.
inter pocula, ἐπὶ τῆς κύλικ⊙ν.
pocula miniſtrare, οἰνοχοεῖν Διΐ, Jovi.
poculentus, ποτὸς, ὁ, ὁ.
poculum, ποτήριον, ο, τό, ὄσπιμμα, ατος, τό, δέπας, ατος, τό.
podagra, ποδάγρα, ας, ἡ; ποδαλγία, ας, ἡ.
podagra laboro, ποδαλγέω, ῶ.
podagricos, ποδάγρων, ωντος, ὁ, ποδαγρικὸς, ἡ, ὁ.
podex, icis, πρωκτὸς, ὁ, ὁ, κῶλ⊙ν, ου, ὁ.
poema, ποίημα, ατος, τό, ῥῆμα, ατος, τό, δραματικὸν, ὁ, τό.
poematium, ποιημάτιον, ο, τό.
poema, ποίημα, ατος, τό.
pœna, τιμωρία, ας, ἡ, τίμημα, ατος, τό, ζημία, ας, ἡ, δίκη, ης, ἡ.
pœna affici, δίκην τίνειν, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ὑπέχειν, τιμωρίαν ὁρίζεσθαι, ἀπαιτεῖσθαι δίκην, ἀσπράττεσθαι τιμωρίαν.
pœnæ dignus, ἀξιόποιν⊙ν, ο, ὁ, ἄ ἡ.
pœnæ debitæ eximo, λύτριόω, ῶ.
pœnæ iuſtificio, τιμώρησις, εως, ἡ.
pœnam exigere, ἐπαιτῶν δίκην.
dare pœnas, τιμωρίαν δοῦναι, δίκην ὑπεύθυνον εἶναι, ὑπεύθυνον τίνι δίκην.
pœnas ſumere de aliqun, δίκας αἴρεσθαί τι⊙ν.
pœnas infligere, ἐπιτιθέναι τιμωρίαν.
pœnas repetere, ἐπαιτῶν ποινάς.
pœnis afficere, κολάζειν τινὰ ζημίαις.
pœnis affici, κολασθῆναι, δίκην δοῦναι ἢ ὑμαρτημάτων.
pœnitendus, μετανοητέ⊙ν, α, ὁ.
non pœnitendus, ἀξιόχρεως, ω, ὁ, ἄ ἡ.
pœnitentia, μετάνοια, ας, ἡ, μετανόημα, ατος, ἡ.
pœnitentia ducor, μετανόημαι.
pœnitet, μετανοῶ μοι τούτου, μετανοεῖν, ῶ, μετανόητέον.
poeſis, ποίησις, εως, ἡ.
poeta, ποιητὴς, οῦ, ὁ, ἀοιδοπόλ⊙ν, ου, ὁ, ὑμνοθέτης, ο, ὁ, ὠδὸς, ου, ὁ, ἀοιδὸς, οῦ, ὁ.
poeta, ποιητὸς, ὁ, ὁ.
poeticus, ποιητικὸς, ὴ, ὁ.
poetria, ποιήτρια, ας, ἡ.
polenta, ἄλφιτον, ο, τό.
poll, πόλος, οῦ.
polio, ξέω, & ξύω, λευκόω.
polite, γλαφυρῶς.
politia, πολιτεία, ας, ἡ.
politicus, πολιτικὸς, ὴ, ὁ.
politio, σίλβωσις, εως, ἡ.
politura, ξέργασία, ας, ἡ.
politus, ξεσὸς, ὴ, ὁ, ξυσὸς, ὴ, ὁ, γλαφυρὸς, ὰ, ὁ.
polleo, valeo, ἰσχύω. διάφημι μέγα, potentia valeo.
pollen auctoritate, & gratia, ὑμαρέω, ῶ.
pollex, μέγας δάκτυλ⊙ν, ὠπίχυ, υο⊙ν, ὁ.
pollicetor, ὑπισχνέομαι, ἐπαγγέλλομαί τινι πολλὰ, ἐγγυῶμαι, ὑμνῶ.
pollicetor, me doſturum, ἐπαγγέλλομαι δώσειν.
pollicari ſibi de aliquo, βλέπειν ἀπό τινα, vel πρός τινα.
pollicitatio, ὑπόσχεσις, εως, ἡ, ἐπαγγελία, ατος, τό.
pollicitationem implere, τὴν ὑπόσχεσιν ἐπιτελεῖν, ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐπαγγελίας, πράττειν τὰ ὡμολογημένα.
pollinctor, ταριχεύς, έ⊙ν, ὁ, κτερισὴς, ὁ, ὁ.
pollis, nis, vel pollex, γύψος, υος, ἡ, παπάλη, ης, ἡ.
polluo, μολύνω, μιαίνω, χραίνω.
polloo me cæde, μιαιφονέω, ῶ.
pollutus, μιαιφόν⊙ν, ο, ὁ, ἀνίερ⊙ν, ο, ὁ.
non pollutus, ἀμίαντος, ο, ὁν.
polue, πόλ⊙ν, ου, ὁ.
polypus, πολύπους, οδος, ὁ.
pomo fero, ὑπωροφορέω, ῶ.
pomarium, ⊙πῶρ⊙ν, ου, ὁ, ὑπωροφυλάκιον, ου, τό.
pomeridiano tempore, ἀπόδειλα.
pomeridianum tempus, δείλη, ης, ἡ.
pomeridianus, δειλινὸς, ὴ, ὁ.
pomerium, ⊙πωμήριον, ου, τό.
pomifer, ὀπώρμ⊙ν, ο, ὁ.
pompa, πομπὴ, ῆς, ἡ.
cum pompa iocedo, πεμπεύω.
pompam docere, ἐπιτίχειν πομπεῖν, πομπεῖον, πομπὸν πέμπειν, πομπαγωγεῖν.
pompaticus, πομπευτικὸς, ὴ, ὁ. pomputice, πομπευτικῶς.
pomum, μῆλον, ου, τό, ὄπωρα, ας, ἡ.
pomus, gen. fœm. μηλέα, ας, ἡ.
ponderatio, πλάστησις, εως, ἡ.
poodere, pondo, τίλλω.
pondero, libro, ἵστημι, ζυγοστατέω, ῶ, σταθμάομαι, ῶμαι, πλαστάζω.
pondroſus, ὀμβρώδης.
poodroſus, βαρὺς, έ⊙ν, ὁ, ὑπερβριθὴς, έ⊙ν, ὁ, ⊙ ἡ.
poodus, gravitas, onus, ὄγκος, ου, τό, ἄχθ⊙ν, ο⊙ν, τό, ὄγκ⊙ν, ου, ὁ, βρίθ⊙ν, ο⊙ν, τό, βάρ⊙ν, ο⊙ν, τό, βάρημα, ατος, τό.
pondus, quod appenditur, ὁλκὴ, ῆς, ἡ, σταθμὸς, ὁ, ὁ.
pondus adjicio, gravius reddo, βαρυσταθμίζω.
poodo, μυῶ, ᾶς, ἡ, λίτρα, ας, ἡ. ὁλκὴ, ῆς, ἡ.
poodus, βάρ⊙ν, ο⊙ν, τό, ἄχθ⊙ν, ο⊙ν, τό, ὄγκ⊙ν, ου, ὁ.
pone, ὀπίσω, ὄπιθεν.
pone ſequens, ὀπιθοκάλαθ⊙ν, ου, ὁ, ὀπισθότης, οδος, ὁ.
ponere aperam in re aliqua, σπουδάζειν περί τι⊙ν.
pono, is, τίθημι, τίθεμαι, ὑρίσμαι.
pons, γέφυρα, ας, ἡ. ζεῦγμα ποταμοῦ, pons fluvii,
poos ovis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, διαβάθρα, ας, ἡ, λιτραβάθρα, ας, ἡ.
pontu jungere fluvium, γεφυροῦν, vel ζεύγνυναι ποταμόν.
pons, γέφυρα, ας, ἡ.
ponticolus, γεφυρὶς, ίδ⊙ν, ὁ.
pontifex, qui pontem facit, γεφυροποιὸς, οῦ, ὁ, γεφυροποιὸς, ὁ, ὁ.
pontifex, ἱερεὺς, ῆος, ὁ, ἀρχιερεὺς, έ⊙ν, ὁ.
pontificatus, ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ.
pontificius, ἀρχιερατικὸς, ὴ, ὁ.
pontigradus, θαλασσοπόρ⊙ν, ο, ὁ, vel θαλαττοπόρ⊙ν, ο, ὁ, ποντοπόρ⊙ν, ο, ὁ.
pontivagus, πλατὺς, έ⊙ν, ὁ, ἡ ἡ, πλάγκτος, ὁ, ὁ.
pontus, πόντος, ου, ὁ.
popellus, δημίδιον, ου, τό, δημοκίδιον, ου, τό.
popina, ταπεινὸν, ου, τό, κοπηλεῖον, ο, τό.
popinalis, culinariue, ὀψοποιητικὸς, ὴ, ὁ, ὀψοποιϊκὸς, ὴ, ὁ.
poplus, ἰγνύη, ας, ἡ, ἰγνὸς, ύ⊙ν, ὁ.
popularis, ἰδιώτικος, ὁ, ὁ, δημοτικὸς, ὴ, ὁ. pro charus populo, ἀρεστὸς τῷ δήμῳ.
populoris aura captatio, δοξοκοπία, ας, ἡ.
populoritas, δημαγωγία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
popularitur, δημοτικῶς.
populatio, πόρθησις, εως, ἡ, διάδρομὴ, ῆς, ἡ.
populator, ἀκπορθήτωρ, ορος, ὁ.
populeus, λεύκινος, η, ὁν.
populi favorem aucupor, δημαγωγῶ.
populi rector, ἀρχέλαος, ου, ὁ, & ἀρχέλας, ου, ὁ.
a popolo, δημόθεν.
in populo verſor, δημοτερέω, ῶ.
popula jucundus, δημοτερπὴς, έος, ὁ, ἡ ἡ.
populor, aris, ari, ἀναιρῶ τῶν τῆς πόλεως, τοὺς τῶν πατρίων, patrium, ἀκπορθῶ, ῶ, λεηλατέω, ῶ.
populorum domitor, λαοδάμας, αντος, ὁ.
popolum mihi concilio, δημαγωγῶ.
ad populum referre de aliqua re, χειροτονίαν ⊙ἶσειν περί τινος. λυτρεῖσθαι ἐς τὸν δῆμον. λύτρα ὑπὲρ τῶ δημόσιον.
in populum diſtribuere, κατανεμομερίζειν.
popolus, δῆμος, ο, ὁ, λαὸς, ὁ, ὁ, ὄχλος, ου, ὁ.
popolue arbor, ἄγνερος, ου, ὁ.
populus alba, λεύκη, ης, ἡ.
populus nigra, ἄγνερος, ου, ὁ.

porca, ᾶς, ὑός, ἡ.
porcarius, suum pastor, ὑοβοσκός, ῆ, ὁ.
porcinus, χοίρειος, ε, ὁ, ὠκὸς, ῆ, ὁ.
porculus, & porcellus, χοιρίδιον, ε, τό.
porcus, ci, χοῖρος, ι, ὁ.
pori in corpore hemaoo, πόροι, οἱ.
porrectio, ἔκτασις, εως, ἡ, ⟜τασις, εως, ἡ.
porrectus, ὀρθοτὴς, ῆ, ὁ.
porrigere supplices manus, τὰς χεῖρας προτείνειν.
porrigere dexteram, τινὶ δεξιὰν προτείνειν, vel ἐκτείνειν, ὀρέγεσθαι.
porrigo, extendo, protendo, προτείνω, ἐκτείνω, ⟜τείνω, προτείνω, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι.
porrigo, offero, præbeo, trado, δίδωμι, ἐνδίδωμι, ὀρέγω, & ὀρέγνυμι, προσφέρω.
porrigine laboro, πιτυρῶμαι.
porrigo, ἐρέγω τὰς χεῖρας, manus: ἐκτείνω, ⟜τείρω, παρέχω, νίσσω.
porrigo, inis, λεπὶς, ίδος, ἡ.
porro, cæterum, verum, ysro, δὲ, δὴ, γάμην, sed postponitur alicui verbo, μὲν, & μὲν δὲ, ὃ, τοίνυν. φέρε δὴ, age porro.
porro ego, πεῖραλλόω, cum accus. προθύμως.
porro, prosol, longe, πόρρω.
porro, sane, γάμην, μᾶλλον, πῶρ᾽ ἔτι.
portum, πρᾶτος, α, τό.
porta, πύλη, ης, ὁ, θυρὼν, ε, τό.
porta custos, πυλωρὸς, ὁ, ὁ, πυλωρὸς, ᾶ, ὁ.
portas aperire, ἀνοίγνυσθαι πύλας.
Portando, ἐκπεπυκὼς, προφὼν.
Portentosis, τερατώδης, τερατικὸς.
Portentosus, τερατώδης, ⟜ς, ὁ, ἡ ὁ, τερατώ⟜ς, α, ὁ.
Portentum, τέρας, ατος, τὸ, σῆμα, ατος, τὸ, σημεῖον, ε, τὸ, διοσημία, ας, ἡ, ἑσθιοσημία, ας, ἡ, φάσμα, ατος, τό.
Portuosum, τέρας, ατος, τό.
Porticus, στοὰ, ᾶς, ἡ, ⟜στοὰς, ἄδ⟜, ἡ.
Portio, μέρ⟜, ε⟜, τὸ, μοῖρα, ἴδ⟜, ἡ, συμμορία, ας, ἡ.
Portitor, πορθμεὺς, ἑ⟜, ὁ, πολ⟜, ε, ὁ.
Portiuncula, particola, μοῖρα, ἴδ⟜, ἡ, μόριον, α, τό.
Porto, as, αἴρομαί τι, φέρω, βαστάζω.
Portorium, ⟜τελώνιον, α, τὸ, ἐπωνὴμιον, ε, τὸ. portorium exigere, ⟜τελωνίζω, ἐπωνεῖζω.
Portu sarmo, ἐλίμεν⟜, ε, ὁ, & ὁ· ἐλιμένιος, ε, ὁ.
in Portu sum, ὁρμίσκομαι, λιμενίζω.
Portorium, πορθμῶν, ε, τό.
in Portu navigare, ἐν λιμένι πλεῖν.
Portum tenere, προσέχειν τῷ λιμένι.
in Portum pervenire, κατανύειν εἰς λιμένα.
Portuosus, λιμενώδης, ⟜ς, ὁ, & ἡ.
Portus, us, λιμὴν, ένος, ὁ.
Portus, πόρ⟜, α, ὁ.
Posco, αἰτῶ τι δίκας, a te pœnas: ἐξιτῶ, ᾶς.
Positio, positura, κατάθεσις, εως, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ, θέσις, εως, ἡ.
Positive, affirmative, θετικῶς.
Positos, θετὸς, ὴ, ὸν.
Possessio, κτῆσις, εως, ἡ, κτῆμα, ατος, τὸ, ακωχὴ, ῆς, ἡ.
Possessor, κεκτημέν⟜, ε, ὁ, κτήτωρ, ορ⟜, ὁ.
Possessus, ἔγκτητος, α, ὁ.
Possessiva nomina, κτητικὰ ὀνόματα.
Possibilis, δυνατὸς, ὴ, ὸν, οἷός, α, ὸν.
Possideo, κτάομαι, ἔχω, κατέχω, νέομαι.
Possum, οἷός τ᾽ εἰμὶ, δύναμαι, κρατέω ἐμοῦ ἐς ἔλασιν.
non Possum, δοθιάω, ᾶ, οὐδυνατέω, ᾶ.
non Possum non facere, οὐ δύναμαι μὴ ποιῶν.
Post, ἐπὶ, μετὰ, cum accusat. Pro postea, ὕστερον, ὕστερα.
non multo Post, οὐ πᾶς μακρὸν.
haud ita multo Post, κατὰβραχύ.
paulo post, μετ᾽ ὀλίγον, μετὰ μικρὸν.
postcœnium, ἐπίδειπνον, ε, τὸ, & ἐπιδειπνὶς, ίδ⟜, ἡ.
postea, ὕστα, ὕστατα, ὕστερον.
postsaquam, μετὰ ταῦτα, ὡς, ὁπότε, ἐπεί.
postera dies, ὑστεραία sc. ἡμέρα. postero anno, τῷ ὑστέρῳ ἔτει.
postari, orum, ἐπιγιγνόμενοι, οἱ, οἱ ἐπίλοιποι, οἱ ὕστατοι, οἱ μετεπιγόνοι.
posterior, & us, ὕστερ⟜, α, ὁ, ὕστερον, ε, τὸ, μετεπιγέν⟜, ε, ὁ.
posteritas, ὁ μέλλων χρόν⟜, λοίπιος.
posteritati commendare, παραδοῦναι τῇ ἐπιδοχῇ τὸ χρόνῳ.
in posterum, αὖθις, εἰς αὖθις, ἐφεξῆς.
posteo, παρεσόμενος, αἱ, παῖδες, οἱ.
posthabeo, ἐν ἐλάσσονι λόγῳ τίθημι, ὀλιγωρέω, ᾶ, ἧττον, aut ὕστερον ποιέω.
posthac, μετὰ ταῦτα, τὸ λοιπὸν.
posthinc, ἐξῆς, ἐφεξῆς.
posthumus, ὀψίγον⟜, α, ὁ.
postico fallere, τῇ κατοπίσθῃ λανθάνειν.
posticum, ψαλίδθυρον, ε, τὸ, πλαγία θύρα, ἐπισθόδομος,

ου, ὁ. cui opponitur πρόθυρ⟜, ε, ὁ, anticum.
posticus, α, um, ὀπίσθι⟜, ο, ὁ.
postio, παρασὰς, άδ⟜, ὁ.
postliminio redire, κατέρχεσθαι.
postliminium, ⟜λύτρωσις, εως, ἡ, ἀνακάμπτιμον, α, τὸ.
postponere res domesticas publicis negotiis, ἀναπέμπειν τὰς δημοσίας τὰ οἰκεῖα πράγματα.
postponere aliquid alicui, ὕστερόν τι ποιεῖν τινι, vel ὕστερόν τι τίθεσθαί τι⟜.
postpono, ἐκ⟜ ἐλάττω⟜ ποιῶ τι· pro omittere, παραλείπειν τι.
postquam, ἐπειδὴ, ἐπεὶ, ἐπόταν.
postremo, τὸ ὕστατον, τὸ τελευτῶν.
postremus, ὕστατος, α, ὁ, ἔσχατος, ε, ὁ.
postridie, τῇ ὑστεραίᾳ.
postulatum, αἴτημα, ατος, τὸ, αἴτημα, ατος, τό.
postulo, κελεύω, ῶ, δέομαι, αἰτοῦμαι. tum idem ac accusare, αἰτιᾶσθαι δίκην.
potabilis, πόσι⟜, ε, ὁ, πόμ⟜, ε, ὁ.
potatio, ἡ πολλὴ & συχνὴ πόσις.
potator, φιλοπότης, α, ὁ.
potsus, ἰσχυρὸς, ὸ, ὁ, δυνατὸς, ὸ, ὁ, ἐγκρατὴς, ⟜ὸ, ὁ, & ἡ.
potsutor, δυνατῶς, κρατεῶς, ἐγκρατῶς.
potsutia, δυνάμις, εως, ἡ, ἰσχὺς, ύ⟜, ἡ, κράτος, εος, τὸ.
poteotiam magnam sibi comparare, πολλῶσθαι δυνατὸν ἑαυτὸν εἰς ἐξουσίαν.
fieri potest, ut, δύνατον, sequents infinitivo.
potest fieri, pro possibile est, οἷόν τε ἐστὶ δυνατόν.
potestas, δύναμις, εως, ἡ, ἐξουσία, ας, ἡ.
potestas regia, βασιλεία, ας, ἡ.
potestatem dare, ἐξουσίαν παρέχεσθαι, ἐξουσίαν ἐρᾶσαι.
in potestatem redigere, ὑφ᾽ ἑαυτὸν ποιῶσθαι, ὑποτίττεσθαι.
potestatem dare, ἐξουσίαν διδόναι.
potio, πόσις, εως, ἡ, πόμα, ατος, τὸ, πότημα, ατος, τό.
potior, iris, κρατὴς, ῆς, cum genitivo, vel dativo, ἐγκρατὴς γίγνομαι, ἐπιτυγχάνω τινός.
potior, melior, κρείσσων, ονος, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ.
potissimus, potissimum, μάλιστα.
potissimus, ερίπτος, α, ὁ, βέλτιστος, η, ον.
potius, μᾶλλον, ἢ μᾶλλον.
potius quam, ἢ, μᾶλλον ἢ.
poto, πίνω, διαπίνω, φιλοποτέω, ῶ.
potor, πότης, ου, ὁ.
potu parco utor, ὀλιγοποτέω, ῶ, μετριοποτέω, ῶ.
potum do, ποτίζω τινὰ ποτίσμα.
potus, πόσις, εως, ἡ, πρᾶσις, ὁ, τό.
potus immodicus, πολυποσία, ας, ἡ.
pra, præpositio, πρὸ, cum genit. πρὸ λύπης, pra dolore.
pra osterie, ὄχθ᾽ ἔξοχα. Homerus.
pra me fero, προβάλλομαι, ἐπιδείκνυμαι, & ἐπιδείκνυμι, προτίθεμαι, πρόκειμαι, ἐμφαίνω.
pra oculis, πρὸ ὀμμάτων, vel ὀφθαλμῶν.
pra manibus habeo, ἐπὶ χερῶν ἔχω.
pra me foro, ἐμφαίνω, ἐπιφαίνω.
præacutus, ὀ πάνυ ὀξύς.
præbeo, χαρίζω, ῶ, παρέχω, παρίσχω.
præbibo, προπίνω.
præbitio, παροχὴ, ῆς, ἡ, παρακωχὴ, ῆς, ἡ.
præbitor, πάροχος, α, ὁ.
præcaveo, προφυλάττομαι.
præcautio, προφυλακὴ, ῆς, ἡ.
præcedo, προάγω, προβαίνω, προέρχομαι, προτρέχομαι.
præcellens, ὄξοχος, ε, ὁ, ὑπέροχος, ο, ὁ.
præcello, προέχω τῇ ἀλκῇ τινὰ ἢ ὄψει, forma aliis; ὑπερφέρω, ὑπερβαίνω.
præceps, præruptus, pronus, προκάρηνος, η, ὁ, κρημνώδης, ες, ὁ, & ἡ, λοξοκρήμνος, ε, ὁ, ἀμφικρήμνος, ο, ὁ, λοξότομος, ε, ὁ, κρημνώδης, ους, ὁ, vel κλιτυώδης Poetice. προπετὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, κατωφερὴς, ὲς, ὁ, & ἡ.
præceps agor, ἐκπαραπηζόμαι.
in præceps, κατωφερῶς.
præceps, præproperus, ταχὺς, ἐος, ὁ.
præceps, temerarius, audax, ἴτης, ε, ὁ, ἰτητικὸς, ὸ, ὁ, ἰτημὸς, ὲ, ὁ, προπετὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, παρτὸς, ε, ὁ.
præceps in loquendo, πρόλαλος, ε, ὁ.
præcepta dare, παραινῶ, ὑποτίθεμαι.
præceptor, διδάσκαλος, ε, ὁ, παιδευτὴς, ὸ, ὁ.
præceptum, ⟜γγελμ⟜, ατος, τὸ, ἐπίταγμ⟜, ατος, τὸ, ὁντολὴ, ῆς, ἡ.
præcerpo, προκαρπίζω, ῶ.
præcido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
præcinctus, ἀφαιζωσμέν⟜, ε, ὁ.
præcingo, ἀφαιζώννυμι.
præcino, προᾴδω.
præcipio, præveniu, προλαμβάνω. pro jubere, ἐπιτάττω, κελεύω τινά.
præcipitanter, ἐπιφορήλως, προπετῶς.

præ-

præcipitantia, præcipitatio, πρόπτωσις, ως, ἡ, καταπρόμνησις, εως, ἡ.
præcipitatus, πρανχθὲς, ἔντος, ὁ, in Epigr.
præcipitem ago, καταπρηνίζω, καταπρηνίσω, ῶ, ἐπὶ πρόσωπον ὠθῶ.
præcipitium, δόπρησμος, ε, τὸ, κρημνὸς, οῦ, ὁ.
præcipito, σοπρηνίζω. præcipitem se mittere ἑαυτὸν εἰς θάλασσαν, in mare se præcipitare.
præcipue, μάλιστα, ἐξαιρέτως.
præcipuus, ἐξαίρετος, η, ὁ, πρόκριτος, η, ὁ, ἐπίλεκτος, ος, ὁ, προηγαπημένος, ε, ὁ, κρίτος, η, ὁ, ὑπέροχος, ος, ὁ.
præcisè, σωφρόνως.
præcisa caveo, διακόλουσα.
præcisio, ἀποκοπὴ, ῆς, ἡ, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ.
præcisus, ἀπότομος, η, ὁ, ἀπόκοπος, ε, ὁν.
præclare, Ἀ.
præclarus, ἔνδοξος, ε, ὁ, θαυμάσιος, α, ὁ, γνώριμος, η, ὁν.
præcludo, διακωλύω, διοίγω.
præco, κλήτωρ, ορος, ὁ, κῆρυξ, υκος, ὁ, φοίτης, ου, ὁ.
præco Dei, θεοκῆρυξ, υκος, ὁ. præco populi, sive publicus, δημοκῆρυξ, υκος, ὁ. præco facer, ἱερικῆρυξ, υκος, ὁ.
præcognosco, προσαγνώσκω, ὑπαναγνώσκω, προγινώσκω, προείδω, & προοίδα, ῶ.
præcolligo, προσυλέγω.
per præconem edico, κηρύττω, & Attice σηρύττω. διαγορεύω.
præconis voci subjicior, vendor sub præcone, πιπράσκομαι ὑπὸ σήμαν. λικνεμπόρημαι.
præconium, σηρυγμα, ατος, τὸ, ἀκροάκρια, ας, ἡ. pro laude, ἔπαινος, ε, ὁ.
præcoquo, προέψω.
præcordia, ὑπόφρενα, τὰ, φρενικόδρα, τὰ.
præcox, πρόϊμος, η, ὁ, πρώϊος, ος, ὁν.
præcurro, προτρέχω.
præcurſor, πρόδρομος, ε, ὁ.
præda, λῆϊς, ος, ἡ, λεηλάσια, ας, ἐ.
prædam agere, λείαν ἄγω, vel ἐπελαύνω. prædam capere, λείαν λαβεῖν.
prædabundus, λαφυραγωγὸν, ὄντος, ὁ.
prædatio, λῃστεία, ας, ἐ, αἰχμαλωσία, ας, ἡ.
prædationibus infeſto, προνομεύω.
prædator, λαφυραγωγὸς, ὁ, ὁ, λῃστὴς, οῦ, ὁ.
prædatorius, λῃστρικὸς, ὴ, ὸν.
prædeſtinatio, προορισμὸς, ὁ, ὁ.
prædicatio, κήρυξις, εως, ἡ, ὁμόρρησις, εως, ἡ.
prædicator ſui, αὐτοβόητος, ε, ὁ.
prædico, as, celebro, ὑμνογραφῶ, cum accuſativo. ἐπαλλογέω, ῶ, κηρύττω.
prædico, is, ere, προεξαγγέλλω, προλέγω, προσημαίνω.
prædictio, προάγγελμα, ατος, τὸ, προφητεία, ας, ἡ.
prædiolum, χωρίδιον, ου, τὸ.
prædiſco, προμανθάνω.
prædites dignitate, ὑχυρώτατος ἐξώμοτος.
prædives, ὑπερπλούσιος, ε, ὁ, περιπλούσιος, ε, ὁ, πολύβολος, ου, ὁ, ἀρκτόκλωψ, οπος, ὁ.
prædium, χωρίον, ου, τὸ, οἶκος, ου, ὁ, ἀγρὸς, οῦ, ὁ.
prædo, onis, λῃστὴς, οῦ, ὁ, πειρατὴς, οῦ, ὁ.
prædones remplorum, οἱ ἱεροσύλοι.
prædor, λῃΐζω, & λῃΐζομαι, λῃστεύω, ῶ, ἁρπάζω, λεηλατέω, συλάω, ῶ.
prædurus, ὑπόσκληρος, ου, ὁ.
præeo, προάγω, ἡγέομαι, ῶμαι, προηγέομαι, ῶμαι, προηγέομαι, ῶμαι, ὑφηγέομαι, ῶμαι, προίχνεύω, εύσω, ῶ, προοδεύω, προπορεύομαι. Poetice vero, ὦμι προπάρειθι.
præexcito, προεγείρω.
præeo, προάγω, καθηγέομαι, ῶμαι.
præexiſto, προϋπάρχω.
præfari, προοιμιάζομαι, προλέγω.
præfatio, προοίμιον, ε, τὸ, πρόλογος, ος, ὁ.
præfectura, ἔπαρχία, ας, ἡ, προστασία, ας, ἡ.
præfectus, προεστὼς, ὄτος, ὁ, ἐπιστάτης, ε, ὁ, ἡγεμὼν, όνος, ὁ, ἔπαρχος, ου, ὁ, σατράπης, ε, ὁ.
præfectus ſucrorum, ἀρχιδίφρος, ου, ὁ.
præfectus annonæ, σιτάρχος, ε, ὁ, vel σιτάρχης, ου, ὁ.
præfero, προφέρω, προκρίνω, προτίθεμαι, προτιμῶ, ῶ.
præferre aliquid alicui, ὑπερφέρω τι ἀντί τινος, vel πρό τινος.
præfica, αἱ θρηνήτριαι.
præficio, ἵστημι, καθίστημί τινα ἐπὶ τὰ μάγιστα, προΐστημι.
præfigoro, ὑποτυπόω, ῶ.
præfinio, προορίζω.
præfinitio, προορισμὸς, ὁ, ὁ.
præfoco, ἀποπνίγω, πνίγω, λοιπνίγω, ἀποπνίγω.
præfodio, προορύττω.
præfractus, ὑπερκύπτω, ὑπερκύψω, ὑπερκύπτω, ὑπερκύψω, ὑπερκύπτω, ὑπερκύψω

præleius, προωδὸς, ὄτος, ὁ.
præscribo, προγράφω.
præscripta dies, διορία, ας, ἡ.
ex præscripto legis, ὡς ἡ νόμα, κατὰ νόμον.
præscribo, προγράφω.
præscriptum, πρόγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίταξις, εως, ἡ.
præsens, παρὼν, οντος, ὁ, ἔνεστὼς, ὤτος, ὁ.
in præsens, in præsentia, αὐτίκα.
præsens animus, θάρσος, ους, τὸ.
præsens venenum, ὁρμήσας φάρμακον.
præsentaneum remedium, τὸ ἐναγόντως βοηθοῦν.
præsenti animo, adverb. θρασυτικῶς, ἀλαμπῶς, ὁρμώμενος.
præsentia enimi, θάρσος, ους, τὸ, θάρρος, ους, τὸ, θαρσύτης, ας, ἡ, θυμὸς, ὁ, προθυμία, ας, ἡ, ἡγήσημα, ατος, τὸ, λῆμα, ατος, τὸ.
præsentia, um, τὰ ὄντα ποτὶ.
præsentia, æ, παρουσία, ας, ἡ.
præsentio, προαισθάνομαι.
præsentisco, προγινώσκω, προαισθάνομαι.
præsentissimum medicamentum, ἀνασιμώτατον, seu δρᾶσιν ἰσχὺν φάρμακον.
præsepe, φάτνη, ης, ἡ, κάπη, ης, ἡ,
præsertim, ἄλλως τε, μᾶλλον δέ.
præsertim si, ἄλλως τε κἄν.
præses, πρόεδρος, ὁ, ἔφορος, ε, ὁ, προστὺς, ὄντος, ὁ, ἡγεμὼν, ὄνος, ὁ, ἐπίσκοπος, ου, ὁ.
præsideo, προκάθου, seu ἡγέομαι ἢ πόλεως, urbi, προεδρεύω.
in præsidia se recipere, ἐπὶ νῆα ὅπλων χωρεῖσθαι, Synesius.
præsidia in civitates collocare, φρουρὰς ἐς τὰς πόλεις καθίστημι.
præsidiarius, φρουρὸς, ὦ, ὁ.
in præsidio esse, ἐν φρουρᾷ εἶναι.
præsidio tenere orbem, φρουρᾷ κατέχειν πόλιν τινά.
præsidium, milites præsidiarii, ἀφρουρὰ, ας, ἡ, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τὸ.
præsidium, arx, munitio, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φυλακτήριον, ου, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ἐχύρωμα, ατος, τὸ, & ἐχύρωμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ατος, τὸ, ἔρυμα, ης, ἡ.
præsidium, refugium, rutamen, πρόβλημα, ατος, τὸ, σκέπη, ης, ἡ, ἀλεξιφάρμακον, ου, τὸ, & Poetice ἄλκαρ, αρος, τὸ.
præsidium, φρουρὰ, ᾶς, ἡ, φρούριον, ου, τὸ.
præsignifico, προσημαίνω.
præstans, προέχων, ουσα, ὄν, πρόπολος, ου, ὁ, ἄριστος, η, ον, ὑπερέχων, ουσα, ὄν, διάφορος, ου, ὁ.
præstanter, ἀξιολόγως.
præstantia, ἀξιολογία, ας, ἡ, ὑπεροχὴ, ῆς, ἡ, ὑπεροβολὴ, ῆς, ἡ.
præstantia enimi, θυμὸς, ὁ, θράσος, ους, τὸ.
præstantior, ἀμείνων, ονος, ὁ, ἡ, ἀμείνοτερος, α, ὁ, βέλτερος, α, ὁ, βελτίων, ονος, ὁ, ἀρείσσων, ονος, ὁ, vel κρείττων, ονος, ὁ, κρέσσων, ονος, ὁ, μείζων, ονος, ὁ, πρότιμος, ου, ὁ, & Poetice φερέσσορος, & φέρτερος.
præstantissima, ἄριστα, κράτιστα.
præstantissimus vir, διαπρεπεστατομιξίος ἀνὴρ, ἄριστος κατὰ τὴν πολιτείαν.
præstantissimus sum, ἀριστεύω. τὸ πρωτεῖον φέρομαι.
præstat, ἄμεινον, est κρεῖττόν ἐστι, διαφέρει.
præsterno, προστρωννύω.
præstigiæ, μαγγανεία, ας, ἡ, γοητεία, ας, ἡ, φλυαρία, ας, ἡ.
præstigiæ verborum, τερατολογία, ας.
præstigiator, γόης, ητος, ὁ, ἀγύρτης, ου, ὁ, λῆκυθος, ου, ὁ, τερατοπαίκτης, ου, ὁ.
præstigiatoria ars, θαυματοποιία, ας, ἡ.
præstigiis illudo, fascino, γοητεύω, ἐπᾴδω, τερθρεύομαι.
præstituo, προορίζω, ἀφορίζω.
præstitutus, προθέσμιος, α, ον. præstitutus dies, διωρισμένη ἡμέρα, προθεσμία ἡμέρα, & simpliciter προθεσμία.
præstitutus dies, διωρισμένη ἡμέρα.
præsto, as, antecello, διαφέρω πάντας, magnitudine cunctos. & pro perficere, ἐμμένω τοῖς ὡρισμένοις, ea, quæ dicta sunt, διαπράττω, ἐπιτελέω, ῶ.
præsto sum, ἀπαντάω, ῶ, πάρειμι, παρίσταμαι.
præsto, πάρειμι, μετὰ τινος εἶναι.
præstolor, exspecto, προμένω τι, προσδοκάω τι, ὑπομένω.
præstringo, ἐκπλήττω, θαμβοῦν τὰς ὄψεις, oculos.
præstructio, προκατασκευή, ῆς, ἡ.
præstruo, προκατασκευάζω.
præsul, præses, πρόεδρος, ου, ὁ, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ.
præsultatio, προσκίρτησις, εως, ἡ.
præsum, ὑπάρχω, ῶ, ὑφίσταμαι, ὑπάρχω, προτάττω, ῶ. διωκάω Ρώμης, præsum Romæ.
præsumo, προλαμβάνω.
præsumptio, πρόληψις, εως, ἡ, πρόλημμα, ατος, τὸ.
præsuo, προράπτω.
præsuppono, πρόκειμαι, & πρόκειμαι.

præsuo, προμηλύτω.
prætendere aliquid turpitudini, προβάλλεσθαί τι πρὸς τὴν αἰσχύνην.
prætendo, προτείνομαι: quandoque exhibeo, παρέχω. pro
prætexo, πρότειμι.
prætensus, προτατὸς, ὁ, ἡ, ὁ, ἡ, ὁ.
prætento, προπειράομαι, ῶμαι.
prætet, πρὸ, cum accus. πλὴν, & χωρὶς, cum genitivo.
prætet, contra, πρὸς cum accusativo, & Poetice ὑπὲρ.
prætet modum, παρὰ ἢ μέτρα, vel ἢ δίκαιον.
prætet expectationem, παρὰ τὼ προσδεχόμενα.
prætet æquum, πρὸ τὸ δίκαιον.
prætet decorum, πρὸς τὸ πρέπον.
prætet opinionem, πρὸς δοκοῦν.
prætet spem, παρ' ἐλπίδα.
prætercurro, παρατρέχω, παραθέω, ῶ.
prætereo, ὑπὶ τοῦτο ἄλλο, ἄλλο τι, ἄλλως τε, ἔπ.
prætereo vero, χωρὶς δὲ.
prætereo, παραβαίνω, παρέρχομαι, ὑπερπηδάω τι.
prætereo silentio, παραλείπω, σιωπάω, ῶ.
præterequito, παρεππάζω.
prætereo, παραρέω, ῶ.
prætergredior, παρέρχομαι, παραβαίνω.
præteritio, παράλειψις, εως, ἡ.
præteritum tempus, χρόνος παρακείμενος.
præteritus, παρεληλυθὼς, υῖα, ὸς, ὁ.
præterlabor, παρολισθάνω, ῶ.
prætermissio, παράλειψις, εως, ἡ.
prætermissus, παλεὸς, ὁ, ἡ, ὁ.
prætermissum erat, παλεὸς ἦν.
prætermittere occasionem, παρεῖναι ἔργα τινὸς καιρόν.
prætermitto, παραλείπω, παρίημι.
prætervigo, παρακμάζω, ῶ.
prætervolo, παρίπτασθαι, παρίπταμαι.
prætervolo, παρίπτασθαι, παρίπταμαι.
prætervehor, παρακομίζομαι, παραμείβω, vel παραμείβομαι, παρελαύνω, παρελαύνομαι, παραπλέω, παραπλέομαι, παραίρομαι, παραπλέω, ῶ.
prætervolo, παρίπτασθαι.
prætexo, προράπτω. pro prætexere, προραπίζομαι, πρότειμι.
prætexteta toge, ἀμφιπόρφυρος, ου, ὁ.
prætextatus puer, παιδάριον πάις.
sine prætextu, ἀπροφάσιστος, ἀπροφάτως. specioso pretexto, ἀπροφασίστως.
prætextum quærere, προφάσεις ζητῶν.
prætextu uti, προφάσει χρῆσθαι.
sub prætextu, ἐπὶ προσχήματι.
prætextus, πρόσχημα, ατος, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
prætor, toria, ὁ στρατὸν ἄρχων, ἐπαρχος, α, ὁ.
prætoriaous, πραιτωριακὸς, ὁ, ὁ, πραιτωριακὸς, ὴ, ὁ.
prætorium, βαλλάντιον, α, τὸ, ἐπαργυρον, α, τὸ.
prætura, æ, πραιτόρια, ας, ὁ, ἐπαρχία ας, ὁ.
prævaleo, ὑπερισχύω, κατισχύω, ἐπικρατῶ τινος.
prævalide, πάνυ ἰσχυρῶς.
prævalidus, ὑπερισχύων, ουσα, ὸν, ὑπέροχος, ε, ὁ.
prævaricatio, transgressio, ἐξάστημα, ατος, τὸ.
prævaricatio, caulæ desertio, καταλοιφὴ, ῆς, ἡ.
prævaricatio, ἐκλοφὴ, ῆς, ἡ.
prævaricator, ἐκπαπρόϊμενος τὴν δίκην.
prævaricor, transgredior, ἐξίστημι, ῶ. Proverb. e. a.
prævericor, ἐκλοφίομαι, ἐκπαπρόϊμαι τὴν δίκην.
prævenio, φθάνω, προέχομαι.
prævertro, προφθάνω.
prævideo, προοράω, ῶ, προβλέπω.
prævigo, πρόοψις, εως, ἡ.
prævisus, πρόϊστος, η, ον.
prævius, ὁδηγὸς, ὁ, ἡ, χειραγωγὸς, ὁ, ἡ, πρόϊος, ία, ον, ὁ, ἡ.
prout, ὅσον.
prandeo, ἀρίστω, ῶ, ἄριστον ποιῶμαι.
prandio excipio, ἀριστίζω.
prandium, ἄριστον, ου, τὸ.
prandium curare, ἀριστοποιῶ.
pratensis, λειμώνιος, α, ὁ, λειμωνίς πόα, pratensis herba.
pratulum, λειμώνιον, ου, τὸ,
pratum, λειμὼν, ῶνος, ὁ.
prave, στραβῶς, κακῶς.
praviras, κακοῆθης, ας, ὁ, ἡ, κακὸς, ὴ, ὸν, φαῦλος, η, ον, ὁ, ἡ.
pravus, κακὸς, ὴ, ὸν, φαῦλος, η, ον, ὁ, ἡ.
precerio, μετὰ δάκρυος, σὺν δάκρυσι.
precarios, δεδακτυλιόν, ου, ὁ.
precatio, δέησις, εως, ἡ, δέημα, ατος, τὸ, ἀρὰ, ᾶς, ὁ.
preces fundere ad Deum, κατὰθαι ἱκετὰς θεῷ, προσεύχεσθαι τῷ θεῷ.
preces publicæ, κοινὸς ἱκετία.
preces, preci, precem, δέημα, ατος, τὸ, δέησις, εως, ἡ.

pre-

precibus iusto, πρόσκυμαι δεόμενος.
precor, δέομαι σε τινος, hoc a te. ἔχομαι τινὸς θεοῖς. ἐπιπαλαίω τινί.
precor diras, κατάχομαι.
precor fausta, ἀγαθύνω, ῶ.
prehendo, αἴρω, ῶ, ἅπτω, seu ἁπτάνω, ἐπιβάπτομαι, ἴσχομαι, cum genitivo. προθέγγομαι, κρατέω, ῶ, Poeticum. λαμβάνω, & λαμβάνομαι, ἐπιλαμβάνομαι, πιάζω, & Poetice λάζομαι, vel λάζυμαι, & μάρπτω.
prehenſatio, ambitus, προθέγγομα, ας, ἡ.
prehenſio, λῆψις, εως, ἡ, λαβή, ῆς, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ, σύληψις, εως, ἡ.
prehenſo, ambio, δεξιόομαι, ῶμαι, προθέγγομαι.
prelum, πιεστήρ, ῆρος, ὁ, πιεστήριον, ο, τό.
premo, ἐπεμβαίνω, cum dativo. θλίβω, προθλίβω, πιέζω, πιάζω, ἐναγγίζω.
premo, affligo, erucio, θλίβω, κατατιτύσκω.
premo, arceo, ἀπέχω, κατασκάλλω.
premo fugientem, ἐπίκειμαι, πρόσκειμαι.
premo, θλίβω, πιέζω. pro inſequi, κατέχω. pro occultare, καλύπτω.
presbyter, πρεσβύτερος, ο, ὁ.
presbyterium, πρεσβυτέριον, α, τό.
preſſe, πατητιάσκω.
preſſio, πίεσις, εως, ἡ.
preſſus, πιεσός, ὸν, ὁ.
pretii magni, ἄξιος πολλῶ.
pretii majoris, ἄξιος πλείονος.
nullius pretii, οὐδενὸς ἄξιος.
in pretio habere, τιμᾶν, ἐν τιμῇ ἄγειν.
pretio juſto vendere, δικαιοτρόπως ἢ καθεστηκυίας τιμῆς. τῆς ἀξίης ἀποδίδοσθαι.
nullo in pretio eſſe, μηδενὸς εἶναι.
pretioſe, πολυτελῶς.
pretioſus, ὄντιμος, α, ὁ, πολύτιμος, α, ὁ, ἀξιόλογος, ο, ὁ.
pretium, τιμή, ῆς, ἡ, τίμημα, ατος, τό.
pretium redemptionis, λύτρα, ων, τά.
pretium ſolvere, τὴν τιμὴν ἀποδιδόναι.
pridem, πρὸ ὀλίγου, πρὸ πολλοῦ.
pridianus, ἐχθρός, α, ὁ.
pridie quam, τῇ προτεραίᾳ.
prima occaſione, ὅταν τύχωσι.
prima luce, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
primæ, arum, τὰ πρῶτα, τὰ πρῶτα.
primævus, πρωτόγονος, α, ὁ.
primarie, προηγουμένως, πρώτως.
primarius, πρῶτος, α, ὁ, ἀρχικός, ἡ, ὸν, δυνάστης, α, ὁ.
primas obtinere, πρωτεύω, πρωτεῖα.
primas alicui concedere, δίδωμι πρωτεῖα τινί.
primates, οἱ πρωτεῖοντες, οἱ μαγιστᾶνες.
primatum dare alicui, τὰ πρωτεῖα νέμειν τινί.
primatus, πρωτεῖα, ων, τὸ, ἀρχεῖον, α, τό.
primicœnium, πρωτοδαισία, ας, ἡ.
primigenius, πρωτότοκος, α, ὁ, πρωτογλυφὶς, ίδος, ὁ, ἡ.
primipara, πρωτοτόκος, α, ὁ.
primipilaris, πρωτοστάτης, α, ὁ.
in primis, ἐν τοῖς μάλιστα πρωταιτίοις, τὰ πρῶτα.
primitiæ, ἀπαρχαί, αἱ, τὰ πρωτεῖα.
primitiæ frugum, τὰ θαλύσια.
primitias ſolvo, ἀπάρχομαι.
primitivus, πρωτότυπος, ο, ὁ.
primitus, ἐξαρχῆς.
primo, ἀρχαῖ, πρῶτος.
primo quoque tempore, ὅταν τύχωσι, ὅτι τάχιστα.
primogenitura jus, πρωτοτοκεῖα, τὸ.
primogenitus, πρωτότοκος, ο, ὁ.
primordia, ἀρχαί, αἱ, προοιμιάσματα, τὰ.
primores, οἱ πρῶτοι, οἱ ἄριστοι.
primum, πρῶτον, τὸ πρῶτα.
primus, πρῶτος, ο, ὁ. pro optimo, κράτιστος, ο, ὁ.
princeps, πρῶτος ἀνὴρ, ἄρχω, ατος, ὁ, δυνάστης, ου, ὁ, ἀρχός, ὁ, ἡ, κομψότατος, ο, ὁ.
principalis, ad principem pertinens, κομψικός, ἡ, ὸν.
principalis, primarius, προκαταρκτικὸς, ἡ, ὸν.
principalis, κύριος, ον, ὁ, ἡγεμονικὸς, ὴ, ὸν.
principaliter, ἀρχικῶς.
principatus, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, πρωτεῖον, α, τό, ἡγεμονία, ας, ἡ.
principio, ἐξ ἀρχῆς, ἐξαρχῆς.
in principio, ἐν ἀρχῇ.
principium, ἀρχὴ, ῆς, ἡ, προκατάρξις, εως, ἡ.
prior, πρότερος, ον, ὁ.
prior injuriam facio, προάρχω τῆς ἀδικίας.
priſcus, ἀρχαῖος, ο, ὁ, παλαιὸς, ὸν, ὁ, παλαιόγονος, ον, ὁ.
priſcus, ἀρχαῖος, ο, ὁ, παλαιὸς, ὸν, ὁ.
in priſtinum ſtatum, εἰς τὸ ἀρχαῖον.
priſtinus, παλαιὸς, ὸν, ὁ.
privata commoda, τὰ ἴδια συμφέροντα.
Privata vita, ἰδιωτεία, ας, ἡ.
privatam vitam agere, ἰδιωτεύειν βίον.
Private, ael privatim, ἰδίᾳ, ἰδίως, κατ' ἴδιον.
Privatim, & publice, δημοσίᾳ & ἰδίᾳ.

privatio, στέρησις, εως, ἡ, ἀποστέρησις, εως, ἡ.
privativus, στερητικὸς, ὸν, ὁ.
privatus, orbus, ἔρημος, α, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ.
privatus, ἴδιος, α, ὁ, ἰδιώτης, α, ὁ, ἰδιωτικὸς, ὴ, ὸν.
privatus homo, ἰδιώτης, ου, ὁ.
privigna, προγόνη, ης, ἡ.
privignus, πρόγονος, ου, ὁ.
privilegium, προνομία, ας, ἡ, προτέρημα, ατος, τό.
privo, γυμνόω, ῶ, ἁπλόω, ῶ, cum genitivo, ἀποστέρω, ἀμείρω, ἀπαμείρομαι, ἀστερίζομαι, ἀστερίζω, ὀρφανίζω, πάω apud Xenophontem. ἀποπάω. & Poetice μείρω, μαγαίρω, ἀτέμβω.
prius, φαίνω σε ἀγαθὸν, bonis.
prius, πρότερος, πρὸ.
priſquam, πρὸ ἢ. πρότερον ἤ.
pro, ὑπὲρ, ἀντὶ, πρὸ, cum gen.
proavia, προτίθη, ης, ἡ.
proavus, πρόπαππος, α, ὁ, τριπροπάτωρ, ορος, ὁ.
proba moneta, δόκιμον νόμισμα.
probabilis, πιθανὸς, ὸν, ὁ, ἐοικὼς, ὸτος, ὁ.
probabilitas, πιθανότης, ητος, ἡ, εἰκὸς, ὸτος, τό.
probabiliter, εἰκότως.
probatio, δοκιμασία, ας, ἡ, ἔλεγχος, α, ὁ.
probatus, δόκιμος, α, ὁ, δοκιμαθεὶς, ὶντος, ὁ, δόκιμος, ον, ὁ.
probatus, α, δοκιμασθεὶς, ὶντος, ὁ, δόκιμος, ον, ὁ.
probe, καλῶς, δοκίμως.
probitas, χρηστότης, ητος, ἡ, καλοκαγαθία, ας, ἡ.
problema, πρόβλημα, ατος, τό.
probo, exploro, βασανίζω, δοκιμάζω, ἐξετάζω.
probo, demonſtro, ἐλέγχω.
probolcis, προβοσκὶς, ίδος, ἡ, μυκτὴρ, ῆρος, ὁ, apud Ariſtotelem. προσομαία, ας, ἡ, Suidæ.
probria afficior, λοιδορέομαι, ὄνειδος.
probo, δοκιμάζω. pro demonſtrare, ἐλέγχω.
probris afficere aliquem, βλασφημεῖν εἴς τινα.
probroſe, αἰσχρῶς, ἀκλεῶς, ἐπονειδίστως.
probroſus, ἐπονειδίστος, α, ὁ, ὀνείδους, ο, ὁ.
probium, ὄνειδος, εος, τό, ὕβρις, εως, ἡ, αἶσχος, εος, τό.
probus, χρηστὸς, ὴ, ὸν, δόκιμος, α, ὁ, ἀγαθὸς, ὴ, ὸν, ἐὐδόκιμος, α, ὁ.
procacitas, ἀκολασία, ας, τὸ, ὕβρις, εως, ἡ.
procaciter, ὑκολάστως, ἀτάκτως.
procax, ἀσελγὴς, ἐός, ὁ, ἡ, ἀκόλαστος, ον, ὁ, ἡ, ἀκαίρωτος, α, ὁ.
procedere obviam alicui, εἰς συνάντησιν προκεῖσθαι τινι.
procedo, προβαίνω, προχωρῶ, ῶ, πρόειμι.
procella, θύελλα, ης, ἡ, αἴελλα, ης, ἡ, καταγὶς, ίδος, ὁ, λαῖλαψ, απος, ἡ, ζάλη, ης, ἡ.
procelloſus, ἀελλώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, θυελλώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ.
proceres, οἱ δυνατώτατοι, πρωτεῖται, οἱ.
proceritas, πρόμηκες, ους, τό.
in proceritatem creſcere, ἐξαυξάνεσθαι.
procerus, ὄμβριμος, ος, ὁ, ἡ, μέγας, ἄλα, ὁ, ὑψηλὸς, ὴ, ὸν.
proceſſio Spiritus Sancti, ἐκπόρευσις τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Nazianzenus.
proceſſus, πρόβασις, εως, ἡ, προχώρησις, εως, ἡ. pro profectu, προκοπὴ, ῆς, ἡ.
procidentia, πρόπτωσις, εως, ἡ.
procido, προσπίπτω, κατασπίπτω.
prociduus, πρόπτωτος, α, ὁ, πρηστὸς, ὸς, ὁ, ἡ, ἡ.
in prociuctu eſſe, ἐν προβολῇ εἶναι.
procinctus, us, προβολὴ, ῆς, ἡ.
proclamatio, ἀνάρρησις, εως, ἡ.
proclamator, ἀνακηρύκτας, ατος, ὁ.
proclamatus, ἀναρρηθὶς, ίντος, ὁ.
proclamo, ἀναβοάω, ὦ, ἀνακηρύττω.
proclino, κατακλίνω.
proclinem eſſe, ἀποκλίνω πρὸς ἡδονὴν, ad voluptates.
proclivis, declivis, ἀκλινὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ, πρανὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ.
proclivis, pronus, deditus, ὕπτιος, α, ὁ, ἡ, ἡ, ἀκλινὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ, ῥᾳδιος, α, ὁ, ἐπιῤῥοπὴς ἐπί τι, ad aliquid. ἀκροσφαλὴς πρὸς ὀργὴν ad iram, κατάρρους, ο, ὁ, κατωφερὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἡ, ἀγώγιμος πρὸς ἡδονὰς, prorſus ad voluptates.
proclivis, ἐπίρροος, α, ὁ, ἄπτωτος πρός τι. pro facila factu, οἷον τε.
proclivitas, ἐπιῤῥοπὴ, ῆς, ἡ, ἄπτωσις, εως, ἡ.
procliviter, ἀπτώτως.
pro confeſſo habetur, ὁμολογεῖται ὡς πάντων.
proconſul, ἀνθύπατος, α, ὁ.
proconſularis, ἀνθυπατικὸς, ὴ, ὸν.
proconſulatus, ἀνθυπατεία, ας, ἡ.
procraſtinatio, ὑπερθεσία, ας, ἡ, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ.
procraſtinator, περιλεύσιος, ο, ὁ, μελλητὴς, ὴ, ὸν, ὁ, διαμελλητὴς, ὴ, ὸν, ὁ.
procraſtino, ἀναβάλλομαι, ἀνατίθεμαι εἰς ὕστερον, in aliud tempus.
procreare liberos, παιδοποιεῖσθαι παῖδας.

procreatio liberorum, παιδοποιΐα, ας, ἡ.
procreator, γεννήτωρ, ορος, ὁ, γεννητὴρ, ῆρος, ὁ.
procreo, γεννάω, ῶ, ἀναμιγνύω, ῶ.
procudo, σφυρηλατέω.
procul, ἔκτοθι, πόρρω, cum genitivo.
procul ab urbe, πόρρω τῆς πόλεως. eum procul ab Ægypto, αἰγύπτου ὁ πρόσω, & Poetice πρόσσω, ἀποτηλοῦ.
proculco, κολαπτέω, ῶ, apud Ariſtophanem. κατατετύφω, ῶ.
procul dubio, ἀμολογημένως, ἀναμφιβόλως.
procumbere facie, κατακλίζω.
procumbere in genua, ὀκλάζω.
proculco, κατατετύφω, ῶ.
procumbo, κατάκειμαι, προκύπτω.
procurare prodigia, ἀποτρέπεσθαι τερατείας. ἀποδιοπομπεῖσθαι.
procurare alicui omnia commode, μηχανᾶσθαί τινί ἀγαθὰ πάντα.
procuratio, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
procurator, ἐπιμελητὴς, οῦ, ὁ, ἐπίτροπος, ου, ὁ, ἐπισκέπτης, ου, ὁ.
procuro, ἐπισκοπέω, ἐπιτροπεύω, ἐπιμελέομαι, διοικέω, ῶ, οὐδομαι.
procurro, προτρέχω, προθέω, ῶ.
procurſus, ἀκόρημα, ῆς, τὸ.
procus, μνηστὴρ, ῆρος, ὁ.
prodeo, προβαίνω, ἐξέρχομαι, παρέρχομαι, προέρχομαι, πρόειμι, ἐκφοιτάω, ῶ, & Poetice προμολέω, ῶ, & προμολῶ.
prodeo adverſus hoſtes, ἐξέρχομαι εἰς τοὺς πολεμίους. prodeo in publicum, πρατέρχομαι εἰς τὸ δημόσιον. prodeo in medium, παρέρχομαι. prodeo in lucem, φαίνομαι, ἐκφαίνομαι. prodeo obviam alicui, ἐξέρχομαι, ἀπαντάω, ῶ, ἀπαντίζω τινί.
prodeambulo, προπεριπατέω, ῶ.
prodeo, in, παρέρχομαι, προπαλῶ εἰς τὸ δημόσιον, in publicum.
prodere memoriæ, ἱστορῶ τι πεπραγμένον, res geſtas. παραδίδωμι γραφῇ.
prodigalites, ἀσωτία, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ, λαμυγμὸς, οῦ, ὁ.
prodige, ἀσώτως.
prodigia procurare, ἀποτροπιασμοὺς ποιοῦσθαι. ἀποδιοπομπεῖσθαι.
prodigioſe, τερατικῶς.
prodigioſus, τερατώδης, ες, ὁ, ἡ, ἡ, τερατῶδ-, ες, ὁ.
prodigium, τέρας, ατ-, τὸ, τερατεία, ας, ἡ.
prodigo, κατακλίνω.
prodigus, ἄσωτ-, ος, ὁ, ἀκόλαστ-, ος, ὁ.
proditio, προδοσία, ας, ἡ, πρόδοσις, εως, ἡ.
proditor, προδότης, ου, ὁ, προδοτικὸς, ὴ, ὸν.
proditorie, προδοτικῶς.
proditorius, προδοτικὸς, ὴ, ὸν.
proditrix, προδότις, ιδ-, ἡ.
proditus, proditione traditus, πρόδοτ-, ος, ὁ.
proditus, editus, ἔκρορ-, ος, ὁ, ἐκφορικὸς, ὴ, ὸν.
prodo, edo, expono, ἐκφέρω, ἐκτίθημι, ἐκτίθεμαι, ἀναγγέλλω, κατακλίνω, ῶ, ἀποκλίνω.
prodo, proditioue tiado, προδίδωμι, προδίδομαι.
prodo literis, ἀναγράφω, ἐγγράω, ῶ.
prodo, oſtendo, ἐκφαίνω, ἐκφαίνω. pro tradere, προδίδωμι τινά.
prodromus, πρόδρομ-, ος, ὁ.
prodoco, προτείνω, ἐκτείνω, παρίλαω. prodocere teſtes, προάγω τοὺς μάρτυρας. pro eenum exponere, προάγω, προαγωγίζω.
produco, in medium adduco, profero, προάγω, προβιβάζω, συμβιβάζω, ῶ, προχειρίζομαι, προφέρω.
prodoco, edo, emitto, gigno, προβάλλω, ἀποτίκτω, ῶ, ἀνίσχω, φέρω.
produco, eetendo, μηκύνω, ἀποτείνω, ἐκτείνω, παρατείνω.
productæ, ἀποτάσεις.
productio (in medium) προαγωγὴ, ῆς, ἡ. (in rerum naturam) προαγωγὴ, ὸς, ὁ, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
productio, eetenſio, ἀπότασις, εως, ἡ, ἔκτασις, ατ-, τὸ, ἔκτασις, εως, ἡ, ἔντασις, εως, ἡ, προβίβασις, εως, ἡ.
productor, προβολὲὺς apud Dionyſium Areopagitam, & Gregorium.
productus, prolongatio, ἔκτασις, εως, ἡ.
profanario, βεβήλωσις, εως, ἡ.
profano, βεβηλόω, ῶ.
profanus, ἀνόσ-, ος, ὁ, βέβηλ-, ος, ὁ.
non profanus, ἀβέβηλ-, ος, ὁ.
profectio, πορεία, ας, ἡ, ὁδοιπορία, ας, ἡ.
profecto, ἔντως, ἀληθῶς.
ita profecto, Ἐ μὰ ναὶ, in reſponſionibus. non profecto, ὁ μὰ τὸν, ὁ μὰ δία.
profectus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, ἐπίδοσις, εως, ἡ.

profero, ἐξαγορεύω, προφέρω, παρέχομαι. pro prolatare, παρατείνω, ἀναβάλλω.
profero, dico, enuncio, ἀπομάζω, προφέρω, ῥοθύγγομαι.
profeſſio, ἐξομολόγησις, εως, ἡ.
ex profeſſo, ἐκ τῆ προφανοῦς.
profeſſor, ἐπαγγελτὴς, οῦ, ὁ, κηθητικὸς, ὴ, ὸν, διδασκαλ-, ος, ὁ.
profieio, ἐπιδίδωμι πρὸς ἀρετὴν. προκόπτω σοφίᾳ.
profieiſcor, παρέρχομαι, ἐκβαίνω τῆ Ἰταλίᾳ, per Italiam.
profiteor, ἐπαγγέλλομαι, προτομολογέω, ῶ. pro artem aliquam docere, διδάσκω τὰς ἄλλας τέχνας τινά.
profligatio, ἀπώλεσις, ας, ἡ.
profligator, βλάπτης, ου, ὁ.
profligatus, perditus, διαφθορὸς, ὀτ-, ὁ. profligatos homines dicimus λυσιπαθεῖς.
profligo, κατεργάζομαι, διαφθείρω, λυμαίνομαι.
profluentia, ῥύσις, εως, ἡ, ῥεῦμα, ατ-, τὸ.
profluens, προῤῥέων, οντ-, ὁ.
profluo, ῥύσιμός, προῤῥέω.
profluvium, κατάῤῥοια, ας, ἡ.
profluvium verborum, λογοδιάῤῥοια, ας, ἡ.
profore, ἐσόμενος.
profugio, ἀποφεύγω.
profugium, κατασυγὴ, ῆς, ἡ, καταφύγετον, ου, τὸ.
profugus, ἀπόπλοτ-, ος, ὁ, ὑπερόπτ-, ος, ὁ.
profunde, βαθέως.
profunditas, βαθὺ, ύτ-, τὸ, βάθ-, ος, τὸ, βαθύτης, ητ-, ἡ, βάθ-, ος, τὸ.
profnodo, ὑπερχέω, προχέω, cum genit. & accuſ. προχύω, κατεπροχέω.
profundo, abſumo, prodigo, κρίπτω, ἀναλίσκω.
ex profundo, adverb. βυσσόθεν.
profundum facio, βαθύνω.
profundo, προχέω, ῶ, ἀναλίσκω, κατασπαθίζω, διασπαθάω, ῶ.
profundus, βαθὺς, ύτ-, ὁ, ἄβυσσ-, ος, ὁ, Ἐ ἡ.
profuſe, κατακεχυμένως.
profuſio, πρόχυσις, εως, ἡ.
profuſio, prodigalitas, ἀσωτία, ας, ἡ.
profuſor, ἀνχύτης, ου, ὁ.
profuſus, ἔκχυτ-, ος, ὁ.
profuſus, prodigus, δαπανηρὸς, ὸ, ὁ, δάπαν-, ος, ὁ, Ἐ ἡ, δοτικὸς, ὴ, ὸν, προστικὸς, ὴ, ὸν.
progeneratio, γένωσις, εως, ἡ.
progenero, γεννάω, ῶ, προγεννάω, ῶ.
progeoies, γενεὰ, ᾶς, ἡ, γένημ-, ατ-, τὸ.
progenitor, πρόγον-, ος, ὁ.
progenitus, πρωτόκτιτ-, ος, ὁ.
prognatus, γεγονὼς, ότ-, ὁ, ἀπόγον-, ος, ὁ.
programma, πρόγραμμ-, ατος, τὸ.
progredi ſapientia, προκόπτω σοφίᾳ. Luc. 2.
progredi longius, περίοντέρω προτρέχω.
progredi obviam, ἀντιάζω τινί, ἀπαντῶ.
progredior, διακορδεύομαι, ἐδοπορέομαι, πρόειμι, προέρχομαι.
progrediior, profilio, ἁλλόμενος, προπίπτω. ὡς ἄκρον παιδείας ἁλλόμενος, qui ſtudiſſimus evaſit. Plutarch.
progreſſio, progreſſus, προκοπὴ, ῆς, ἡ, πρόβασις, εως, ἡ.
progreſſu temporis, προϊόντ-ος χρόνου, προβαίνοντ-ος χρόνου. progreſſu orationis, προϊόντ-ος λόγου.
progreſſum facere, προκοπὴν ποιῆσι, ἐπίδοσιν πρὸς ἐρετὴν.
proh, φεῦ.
prohibeo, arceo, ἄλω, ſeu ἄλλω, ἀλέγω, ἀπέργω, & ἀπείργω, κατακλείω, κατακλίνω, ἀποκλίω.
prohibere aliquem aliqua re, κατακλείειν τινὰ τινὸ-. ἔργειν τινά τινὸ-. ἔργειν τινά τι.
prohibeo, impedio, κατακλείω, κωλύω, ἀποκωλύω, διακωλύω, πείρω, & πείρω, cum genit. Verbum Poeticum.
prohibeo, interdico, vero, ἀπαγορεύω, ἀπαυδάω, ἔργω, διακωλύω.
prohibeo te, ne faciae, παύω σε μὴ ποιῆν.
prohibeo, κωλύω τινὰ τοῦ κωλύειν, ἔργω, κατακλείω.
prohibitio, κώλυσις, εως, ἡ, ἔργμός, οῦ, ὁ.
non prohibitus, ἀκώλυτ-ος, ος, ὁ, Ἐ ἡ.
projectio, projectus, προβολὴ, ῆς, ἡ.
projectitius, κατβλητὸς, ὴ, ὸν, ἐκβλητὸς, οῦ, ὁ.
projecta eetra fines, ὑπερόριον ῥίψαι.
projicio, κατῤῥίπτω, κατβάλλω.
proiecta, δὴ κεῖτον, δὴ πάτον.
proin, πυγαρὸν, πάτον.
prolabor, προύγομαι, κατακίπτω ἐπὶ τῆς γῆς, in terram, ὀλισθαίνω.
prolapſio, πρόπτωσις, εως, ἡ, ὀλίσθημ-, ατ-, τὸ.
prolatio, pronunciatio, προφορὰ, ᾶς, ἡ, ut προφορὰ ῥημάτων.
prolatio, ὑπόῤῥησις, εως, ἡ.
prolato, παρατείνω, ἀναβάλλομαι.
prole carens, ἄτεκνος, ος, ὁ, ἔτεκνος, ος, ὁ, ἄπαις, παιδὸς, ὁ.
proles, γένεσ, ος, ἡ, γενὴ, ῆς, ἡ, γόν-, ος, τὸ.
proleturii, σφιζύγιοι, οἱ.
prolificus, ἔμβρυ-ος, ος, ὁ, de insnimeris. παιδογόν-, ος, ὁ, τελεσίγον-, ος, ὁ, ἀξιτόκος, ος, ὁ.

prolixe, ἐκτενῶς.
prolixitas, μῆκος, ους, τό.
prolixus, μακρός, ά, όν, Δωρικῶς, ος, ὁ, ἡ, ὁ.
prologos, πρόλογος, ου, ὁ.
prolongatio, μάκρυσις, εως, ἡ.
prologo, ἀναβάλλομαι, ἀναβολὴν ποιοῦμαι.
proloquor, ἀποφαίνω, ἀποφθέγγομαι, προλογίζω.
proludo, προγυμνάζομαι.
prolucre fe planis poculis, λάπτειν ἑαυτόν.
prolue, ἀποκλύζω, βρέχω.
prolufio, προγύμνασμα, ατος, τό.
proluvies, λύμη, ης, ἡ.
promano, ἀπορρέω.
promarcalia, ῶνα, ων, τά, Xenophon.
promareor, ἀργετάω, ῶ.
promarari gratiam, χάριν ἔχω.
promeritom, μισθός, οῦ, ὁ, ἄξιον, ου, τό.
prominens, προεξοχικός, ὀπος, ὁ, προτυγὴς, ἐος, ὁ, προτατὴς, ἐος, ὁ.
promiaentia, ἔξοχή, ῆς, ἡ, ὀγκος, ου, ὁ.
promineo, ἐξέχω, ἐξέσχον, προέχω, προανίστημι, προκεῖμαι.
promineo, ἐξέχω.
promiscue, ἀδιακρίτως, συμμιγῶς.
promiscuus, ἀδιάκριτος, ου, ὁ, συμμιγὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ.
promiſſa fervere, τὰς ὑποσχέσεις ἀποτελεῖν.
promiſſa oiolare, παραβαίνω τὰς ὁμολογίας.
promiſſio, promiſſum, ἐπαγγελία, ας, ἡ, ἐπάγγελμα, ατος, τό.
promiſſis ſtare, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις.
promiſſus, longus, prolixus, τεταμένος, & Poetice τανυσίπους. τανυσίπους in Epigr.
promitto, ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνέομαι, ὑπέχω.
promo, προκομίζομαί τι, ἐκφέρω.
promo a theſauro, ἐκθησαυρίζω.
promontorium, ἄκρα, ας, ἡ, ἀκρωτήριον, ου, τό.
promoveo, προάγω τι εἰς δόξαν, ad gloriam. προβαίνω, προκόπτω, ῶ.
promovere ad honores, ἀναβιβάζω εἰς τιμάς.
promotus, ἐλλελογμένος, ἀπό, ὁ, προηγμένος, ου, ὁ.
prompte, προθύμως, ἑτοίμως.
promptiſſime, προκομιδῆ.
promptitudo, ἑτοιμία, ας, ἡ, ἑτοιμότης, ας, ἡ.
in promptu, ἐν χερσὶ κεῖσθαι, ἐν ποσὶ κεῖσθαι.
in promptu ot fit facio, ἑτοιμάζω, ἕτοιμον ποιῶ.
res eſt in promptu, πρόχειρόν ἐστι.
in promtu habere, πρόχειρον ἔχω.
promptuarium, ταμίειον, ου, τό, ἐκδοχεῖον, ου, τό.
promptus, πρόχειρος, ον, ὁ, προθυμος, ον, ὁ, ἕτοιμος, η, ὁ. πρόφορτος, ον, ὁ.
promptus ſum, προθυμός εἰμι πρός τοῦτο.
promulgatio, ἀναγόρευσις, εως, ἡ, ἀναγόρλωσις, εως, ἡ.
promulgo, ἀναγορεύω, ἐπαγγέλλομαι, αὐτὸν νόμον, legem.
promus, ταμίας, ου, ὁ.
pronepos, ἀπέγγονος, ου, ὁ, ἀπὸ, υἱὸς, ου, ὁ.
proneptis, πρεγγόνη, ης, ἡ.
pronitas, κατωφέρεια, ας, ἡ.
pronuba, προμνηστεύουσα, ης, ἡ.
pronotiatio, ἐμφάνισις, εως, ἡ.
pronuntiatum, ἀξίωμα, ατος, τό.
pronuntio, προφέρω, ἀναγορεύω, ῶ, ἀπαγγέλλω.
pronuntio memoriter, ἀπὸ μνήμης ἔπος.
pronus, κατωφερὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἐπικλινὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἕτοιμος, η, ὁ, πρόχυτος, ον, ὁ, ἀκπτόφορος, ον, ὁ.
proœmio uti, προοιμάζω, ἀμφιτιθεμαι, προοιμάζεσθαι, φροιμιάζεσθαι.
proœmium, προοίμιον, ου, τό.
propagario, ἀναβλάστησις, εως, ἡ, πολύφυτος, ον, ὁ, ἡ, ὁ.
propagario oirium, ἀμπελὼν φυτεύσεως.
propago, inis, ἀναβλαστὴς, οῦς, ὁ, ἔκφυσις, εως, ἡ, ἀπογονὴ, ῆς, ἡ. pro ſtirpe, φῦλον, ου, τό.
propago, as, ἀναβλαστάνω, ἐκφύω· pro dilato, παρεκτείνω, πλατύνω.
propalam, ἐκ τοῦ φανεροῦ, φανερῶς.
propatulus, προφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, πατηφανὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ.
prope, ἐγγὺς, ίος, ὁ, cum genitivo. πρὸς, cum dativo. Sioe caſu adverbium eſt, ἐγγύς. item σχεδὸν, ἀναβολὴ μακρὰ.
prope, ferme, propemodum, ὡσεὶ, σχεδὸν, ὡς, ἐγγύς.
prope dixerim, ὡς ἔπος εἰπεῖν. ὡς ἐπεῖν.
propediem, αὐτίκα, ἐν βραχεῖ.
propello, arceo, depello, ἀμύνω, & ἀμύνομαι, ἀπαμύνω, ἀποκρούω, vel ομαι.
propello, progredi cogo, protrudo, σείω, σείχω, ἐπισείχω, ἐπωθέλλω, ἐξώθω, προωθέω.
propello, ἐπείγω, ἐπείχω, ὁρμάω.
propemodum, ὀλίγου δεῖν, ἀναβολὴ βραχεῖ, ἀναβολὴ μακρά.
propendeo, ῥέπω πρός τι.
propendere facin, κύπτω.
propenſio, προθυμία, ας, ἡ, ἐπιρρόπη, ῆς, ἡ.

propenſitas, ἀντιροπὴ, ἧς, ἡ.
propenſo animo, προθυμότερον.
propenſum eſſe ad rem aliquam, προθύμως ἔχειν πρός τι.
propen us, beoevolus, πρόφιλος, ους, ὁ, Poetice.
propenſus, ἀναπίπρων, ων, ὁ. ἐπιρρόπης, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ.
properanter, διὰ σπουδῆς, ταχέως.
properatio, σπουδὴ, ῆς, ἡ, κατέπειξις, εως, ἡ.
propere, ταχὺ, ταχέως.
propero, σπεύδω, ἐπείγομαι.
prophata, προφήτης, ου, ὁ.
prophetia, προφητεία, ας, ἡ.
prophetious, προφητικὸς, ἡ, ὁ.
prophetiſſa, προφῆτις, ἰδος, ἡ.
propinerio, πρόποσις, εως, ἡ, πρόπομα, ατος, τό.
propinator, προπότης, ου, ὁ.
propioo, προπίνω ποτί.
propiequitas, ἀγχιτέλη, ας, ἡ, συνέφηβος, ου, ὁ, ἡ.
propinquiterit jure ad ſucceſſionem venio, ἀγχιστεύω.
propinquus, ἀγχοτέρω.
propinquo, as, προσεγγίζω.
propinquus, οἰκεῖος, ου, ὁ, συγγενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ὁ, ἀγχιστεύς, ῆος, ὁ, ἀναπλήσιος, ου, ὁ.
propior, & propius, ἐγγύτερος, ου, ὁ, ἐγγύτερον, ου, τό.
propitiatio, ἱλασμὸς, οῦ, ὁ, ἐξιλασμὸς, οῦ, ὁ.
propitiatorium, ἱλαστήριον, ου, τό.
propitiatorius, ἱλαστήριος, ου, ὁ.
propitio animo, adv. ἱλέως.
propitio, placo, ἱλάσκομαι.
propitius, ἵλεως, ω, ὁ, ἡ, ἐπίκοος, ου, ὁ.
propitius ſum, ἱλάσκομαι.
propius, ἐγγύτερον. & ἄσσον, Poetice.
propola, μεταβολὰς, ἐος, ἡ, προπώλης, ου, ὁ.
propouere præmium, τιθέναι ἆθλα.
propono, προτίθημι, προβάλλομαι.
proportio, ἀναλογία, ας, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
proportionabilis, ἀναλογιστικὸς, ἡ, ὁ.
propoſitio, πρόβλημα, ατος, τό, πρόθεσις, εως, ἡ.
recedere a propoſito, ἀναχωρέω τοῦ.
propoſitum, προαίρεσις, εως, ἡ, σκοπὸς, οῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, ὑπόθεσις, εως, ἡ.
propoſitum eſt mihi hoc facere, προαιρέομαι τοῦτο. προαιροῦμαι πράττειν τοῦτο.
propræror, ἀντιστρατηγὸς, οῦ, ὁ.
proprie, κυρίως, ἰδίως.
proprietas, ἰδιότης, ητος, ἡ, ἰδιοτυμία, ας, ἡ.
proprium facin, mihi oendico, ἐξιδιόομαι, ῶμαι, ἰδιοποιέομαι, οῦμαι, ἐξιδιοποίομαι, οῦμαι.
proprius, ἴδιος, α, ον, οἰκεῖος, α, ον, αὐτὸς, η, ὁ.
proprios, non metaphoricus, κύριος, α, ὁ. κύριον ὄνομα, nomen proprium.
propter, διά, cum accuſ. χάριν, ἕνεκα, cum genitivo. ἀπὸ, cum dat. περὶ, & πρὸς, cum accuſ.
propter quod, διὰ τοῦτο, διότι, τοῦτο ἕνεκα.
propterea, αὐτὸν, ὃν, διὰ τοῦτο ὅτι, ᾧτ' ὅ.
propter quod, ἀφ' ὧν, διότι, ἐκ τοῦ, ἐφ' ᾧ.
propudium, αἰσχύνη, ης, ἡ.
propugnaculum, προβολὴ, ῆς, ἡ, ἀντέρεισμα, ατος, τό, ὀρύγμα, ατος, τό, χάραξ, ακος, ὁ, ἔρυμα, ατος, τό.
propugnatio, ὑπεραπόσπασις, εως, ἡ.
propugnator, ὑπερασπιστὴς, οῦ, ὁ, προβολὸς, ου, ὁ.
propugno, ἀμύνομαι, ὑπερασπίζω τινὸς, pro aliquo. πολεμέω, ῶ, προμάχομαι.
propulſatio, ἐξώθησις, εως, ἡ.
propulſator, ἀμύντωρ, ορος, ὁ.
propulſatrix, ἀλεξήτειρα, ας, ἡ.
propulſatus, ἀπωσὸς, ὴ, ὁ.
propulſio, δίωσις, εως, ἡ, ὠσμὸς, οῦ, ὁ.
propulſo, ἀμύνω, κωλύω.
propulſare iojuriam, ἀπαμύνεσθαι.
proquæſtor, ἀντιταμίας, ου, ὁ.
prora, πρῷρα, ας, ἡ, τὸ ἔμπροσθεν τῆς νεώς.
e prora, πρωρόθεν.
prorepo, ἑρπύζω,
prorera, πρωρὶς, ίδος, ἡ, πρωρέτης, ου, ὁ.
prorea, ἀντιβασιλὶς, ίδος, ὁ.
proripio, ὑπεξάγω ἑαυτὸν, ἐκθορεῖν, ῶ.
proriratio, ἐρεθισμὸς, οῦ, ὁ.
prorito, πυρεσσῶ.
prorogatio, ἀνάβλησις, εως, ἡ, ὑπερθεσμία, ας, ἡ.
prorogator, πυρετοποιὸς, οῦ, ὁ.
prorogo, ἀναβάλλομαι, ἀναβολὴν ποιοῦμαι.
prorſus, πάνυ, παντελὴς, τὸ πᾶν.
prorompo, διεξελαύνω.
prorno, προπηδάω.
proraptio, ἐκβοήθεια, ας, ἡ, apud Thucydidem.
proſa oratio, πεζὸς λόγος.
proſa oratione, adverb. πατελογικῶς.
proſa oratione ſcribo, πεζογραφέω, ῶ.
proſapia, γένος, ους, τό, γλῶσ, ης, τό.
proſcenium, προσκήνιον, ου, τό.

pro-

profeindo, καπασέπτω, καπατόμνω. pro convitiis laceſſere, ὑβρίζω τινά, διατρίφω, διαβάλλω τι.
proſcribo, προγράφομαι, ἐκκλίω. pro in exilium mittere, ἐκβάλλω τινά.
proſcriptio, προγραφή, ῆς, ἡ, δήμευσις, εως, ἡ.
proſelytus, προσήλυτος, ου, ὁ.
proſequi donis, δεξιοῦσθαι δώροις.
proſequi honore, ἄγω διά τινος, vel ὡς τιμᾷ· τιμῆς τυγχάνω.
proſequi humanitate. V. humanitas.
proſelytus, προσήλυτος, ου, ὁ.
proſequor, καπασπάζομαι, ῶμαι, ἐπιδίδωμι.
proſerpina, περσεφόνη, ης, ἡ.
proſilio, ἀναθορνύω, ῶ, ἀναπηδάω, ῶ.
proſilire e lecto, ἀναθορνύειν τὸ σκίμποδος, vel ἐκ τῆς κλίνης ἅλλεσθαι.
proſpecto, περιπτοπέω, ῶ.
proſpectus, πρόοψις, εως, ἡ, ἄποψις, εως, ἡ.
proſpectus in omnem partem, περοφάνεια, ας, ἡ.
proſper, ἀγαθός, ή, όν, εὐτυχής, έστ, ός, ές ὁ.
proſperæ res, εὐροια, ας, ἡ.
proſpere ago, ἀναπράσσω, ῶ.
proſperis, εὐτυχῶς.
proſperitas, ἀγαθοεργία, ας, ἡ, εὐτυχία, ας, ἡ.
proſpero fortunæ ſtatu orot, εὐ πράττω.
proſpero, ἐλαύνω, ῶ, εὐοδόω, ῶσω.
proſpicio, προορῶ, προσκοπέω, προνοῶ π, προβλέπω.
proſpicio, provideo, ennſulo, προβουλεύω, προνοῶ, five προνοέω, ῶ, προμηθοῦμαι, οῦμαι, & προμηθέομαι, ῶμαι, eum genitivo. προσκοπέω, ῶ, eum accuſativo.
proſterno, καταβάλλω, ἐδαφίζω.
proſtibulum, περίδρα, ας, ἡ, τό. & pro meretrice, ἑταίρα, ας, ἡ.
proſtituo, πράσσω, προάγω, περνάομαι, προαγωγεύω.
proſto, πρόκειμαι.
proſtratio, καταπτῶσις, εως, ἡ.
proſum, ὠφελέω, ῶ, συμφέρω, λυσιτελέω σοι, tibi, χρήσιμός εἰμι σοι, ῶ.
protectio, ὑπερασπισμός, ῦ, ὁ.
protectus, σκεπασθείς, έντος, ὁ.
protego, προκαλύπτω, ἀμφιβάλλω, ἀσφαλίζω, ὑπερασπίζω, σκέπω.
protulo, ἀπελαύνω.
protendo, πρατείνω.
protenſus, ἐκτεταμένος, η, ον, ὀξύτονος, η, ον, & Poetice ἠκέας, έος, ᾶ, ᾶ, ᾶ ἡ.
protenus, τέλεσθε.
proterο, καταπατέω, ῶ, καταπατέω βία.
protereus, ἀστλήκτος.
protereo ago, ἀτελεύω, ῶ, ἀκολασταίνω.
protervia, ἀκολασία, ας, ἡ, ἀτέλευτος, ας, ἡ.
protervitas, ἀτέλευτος, ας, ἡ, ἀκολασία, ας, ἡ.
protereus, ἀτέλευτος, έος, ᾶ, ᾶ, ἀκόλαστος, η, ον.
proteſtor, διαμαρτύρομαι.
protinus, αὐτίκα δὴ μάλα.
protractus, prorogatio, παράλυσις, εως, ἡ.
protraho, παράλυω, ἐράλυω. pro differo, ἀναβάλλω.
protrudo, προτωθέω, ῶ, ἐξώθω.
protruſio, πρόωσις, εως, ἡ.
protuberu, προβλάστω.
proturbo, ἀπωθέομαι.
provectio, προαγωγή, ῆς, ἡ.
proectus ætate, προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, προβάς τῇ ἡλικίᾳ, ός, ός.
provehere ad dignitates, προάγω εἰς ἀξίωμα.
proveho, προάγω.
provenio, προέρχομαι. pro naſci, φύεσθαι.
proventus, πρόοδος, ου, ἡ, λόχευμα, ῆς, τό.
proeerbialis, παροιμιώδης, εως, ὁ, ές ἡ.
proeerbio trita eſt ſententia, παροιμιώδης λόγος.
ut uſt in proeerbio, τὸ λεγόμενον, κατὰ τὴν παροιμίαν.
proverbium, παροιμία, ας, ἡ.
provide, ἐκ προνοίας.
procidentia, πρόπτωσις, εως, ἡ, πρόπτωσις, εως, ἡ.
proeideo, προοράω, ῶ, προορῶ, ῶ, προγινώσκω. aliquando proſpicio, προσκέπτομαι τῆς οὐσίας, ſorrnis mea.
providus, πρόνοος, ου, ὁ, προνοητικός, ῆ, όν.
provincia, ἐπαρχία, ας, ἡ.
provinciæ præfectus, ἔπαρχος, ου, ὁ, ὑπατεύκως, ου, ὁ.
proeincialis, ἐπαρχικός, ῆ, όν.
pro eirihus, τὸ κατ' ἀγρὸν, κατὰ ἀγρόν.
proviſio, πρόνοια, ας, ἡ, προμελέτησις, εως, ἡ.
proeiſo, ποὸς τὸ ἄκρον προέρχομαι.
proviſor, προνοητής, ῆ, ὁ.
proeocatio, irritatio, ἐρεθισμός, ῦ, ὁ, ἔπαλσις, εως, ἡ, πρόκλησις, εως, ὁ, προκάλυσις, εως, ἡ, Thucyd.
provocatio, appellatio, ἔφεσις, εως, ἡ.
proeocator, ἐρεθιστής, ῦ, ὁ.
proeocarus, πρόκλητος, ου, ὁ.
provoco, laceſſo, ἐκκαλῶ, ῶ, ἐκκαλέομαι, οῦμαι, ευπεκκαλέω, ῶ.
provoco, appello, ἐκκαλέομαι, οῦμαι. ἐκκαλέομαι τινὰ δίκην, cel κρίσιν.
provoco, ἐκκαλέω, ῶ. ad certamea vocare, προκαλεῖσθαί τινα εἰς ἀγῶνα, vel εἰς μάχην, ἐρεθίζω.
proeoleure ſe ad genoa alicujus, προκυλινδεῖσθαί τινος.
provoleo, προκυλίω.
proxeneta, πρξενητής, ῆ, ὁ.
proxime, ἐγγύς, ἐγγύτατα.
proximitas, ἐγγύτης, τος, ἡ.
proximum eſt, ut, ἐπιμελὲς ἐστι.
proximus, ἐγγύτατος, η, ον, ἐχόμενος, η, ον, προσεχής, ές, ές, ἐς ἡ. ὁ πέλας, ὁ πλησίον.
proximus, ἐγγύτατος, η, ον.
prudens, ἔμφρων, ων, ὁ, σωφρονῶν, ῶν, ὁ, φρόνιμος, ος, ὁ, ἐπιστήμων, ονος, ὁ, ἐς ἡ, ἐπαΐων, ονος, ὁ, ἐς ἡ. ἔννους, ους, ὁ, ἐς ἡ.
prudens ſum, νοῶ, ῶ, ἐχέφρων εἰμί, ῶ, σωφρονῶ, ῶ.
prudenter, φρονίμως, ἀφραδῶς.
prudenter me gero, σωφρονῶ, ῶ.
prudentia, φρόνησις, εως, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, ἔμβλια, ας, ἡ, σωφροσύνη, εως, ἡ.
pruina, πάχνη, ης, ἡ.
pruinoſus, παχνώδης, ους, ὁ, ἐς ἡ.
pruna, ἀνθρακιά, ᾶς, ἡ, ἀνθραξ, κος, ὁ.
pruna agreſtia, ἀγρίοκοκκύμηλα, ων, τά.
pruoum, κοκκύμηλον, ου, τό.
prunus, κοκκυμηλέα, ας, ἡ.
prorigo, κνησμός, ῦ, ὁ, κνησμός, ῦ, ὁ.
prurio, κνήθομαι, ἐπικνίζω, κνησιάω, ῶ.
pruritus, κνησμός, ῦ, ὁ, κίνημα, ατος, τό.

P S.

Pſallo, ψάλλω.
pſalmus, ψαλμός, ῦ, ὁ.
pſalterium, ψαλτήριον, ου, τό.
pſittacus, ψίττακος, ου, ὁ, ψιττάκη, ης, ἡ.
priſana, πτισάνη, ης, ἡ, & πτισσάνη, ης, ἡ.

P U.

Puber, ἡβήτης, ου, ὁ, ἡβητήρ, ῆρος, ὁ.
puber ſum, ἐφηβάω.
pubertas, ἐφηβία, ας, ἡ, ἥβη, ης, ἡ.
pubes, πρόσβος, ου, ὁ, ἥβη, ης, ἡ.
pubeſcentia, ἐφηβεία, ας, ἡ.
pubeſco, ἡβάσκω, ἡβάω, ῶ.
publicanorum menſa, τελώνιον, ου, τό.
publica eia, λειτουργίαι ἱδιῶν.
publicanus, τελώνης, ου, ὁ.
publicatio, δήμευσις, εως, ἡ.
publice, κοινῇ, δημοσίᾳ.
ſumptu publico, ἐκ δημοσίου.
publico, φανερῶ, ῶ, δημοσιῶ, ῶ. pro in populi poteſtatem redigere, ἐπιδίδωμι τὰ χρήματα τινος. pro in lucem edere, ἐκδίδωμι βίβλον, aut βιβλίον.
in publicum prodeo, ἐπιδημέω, ῶ.
publicus, δημόσιος, ου, ὁ, ἐπιδήμιος, ον, η, ὁ, κοινὸς, ῆ, όν.
pudeſin, αἰδέομαι, αἰσχύνομαι.
pudendum, αἰδοῖον, ου, τό.
pudendus, a, om, αἰσχυντηλὸς, ῆ, όν.
pudenter, αἰδημόνως.
puder, αἰσχύνομαι, ἐπαισχύνομαι.
pudibunde, αἰσχυντηλῶς.
pudibundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, ἐς ἡ.
pudice, μετ' αἰδοῦς, ἁγνῶς.
pudicitia, ἁγνεία, ας, ἡ, ἁγιότης, ητος, ἡ.
pudicus, ἁγνὸς, ῆ, όν, σεμνὸς, ῆ, όν.
pudicus ſum, σωφρονῶ, ῶ.
pudor, αἰδὼς, οῦς, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, ἁγνεία, ας, ἡ.
pudor ruſticus, δυσωπία, ας, ἡ.
pudore afficior, ἐγκλίνομαι, δυσωπέομαι, ἐντρέπομαι.
pudore afficio, ἐντρέπω.
pudore ſuffundor, ἐντρέπομαι.
ſine pudora, ἀδυσωπήτως.
puella, κόρη, ης, ἡ, κοράσιον, ου, τό.
puellaris, κορασιώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ.
puellariter, κορασιωδῶς.
poellula, κοράσιον, ου, τό, κορίδιον, ου, τό, κόρον, ου, τό, κορίσκη, ης, ἡ, & κορασκίον, ου, τό, παιδισκάριον, ου, τό.
puer, παῖς, δός, ὁ, αἰών, ῶνος, ὁ, παιδίον, ου, τό.
poerilia, παιδαριώδης, ους, ὁ, ἐς ἡ, μειρακιώδης, ους, ὁ, ἐς ἡ.
pueriliter, παιδικῶς.
pueriliter me gero, παιδίζω, & Poetice παιδίσσω, & παιδίσκω.
pueritia, παιδία, ας, ἡ, παιδικὴ, ῆς, ἡ.
a pueritia, a puero, ἐκ βρέφους, παιδόθεν, ἐκ νέας, ἐκ παιδὸς, ἐκ σοῦ.
puerorum curam gero, παιδονομέω, ῶ.

poe-

pueros inſtituo, παιδαγωγέω, ῶ.
a pueritia, ἀπὸ παίδων, ἀπὸ βρέφους.
a puero, ἐκ παιδὸς, ἀπὸ νέου.
puerpera, λεχώ, ὁ⊙, οῦς, ἡ, τεκοῦσα, ας, ἡ.
puerperium, λοχία, ας, ἡ, λόχευσις, εως, ἡ.
puerulus, παιδίον, ου, τὸ, παιδάριον, ου, τὸ.
pugil, πύκτης, ου, ὁ, ἀγωνιστὴς, ου, ὁ.
pugilleris, πυκτικὸς, ἡ⊙ν, ὁ, πυκτικὴ, ου, τὸ.
pugillatus, & tio, πυγμαχία, ας, ἡ, πυγμὴ, ῆς, ἡ.
pugillus, δραξ, ακός, ὁ.
pugilor, πυκτεύω.
pugio, ἐγχειρίδιον, ου, τὸ, ξιφίδιον, ου, τὸ.
pugna, μάχη, ης, ἡ.
pugna equeſtris, ἱππομαχία, ας, ἡ. pedeſtris pugna, πεζομαχία, ας, ἡ. navalis pugna, ναυμαχία, ας, ἡ.
pugna verborum, λογομαχία, ας, ἡ.
pugna ſtataria, ἡ συκῆ, vel δυσκόλη μάχη.
pugna velireris, ἀψιμαχία, ας, ἡ.
ubique pugna, ὠμαχεὶ, ὠμάχως.
pugnaciter, ἐριστικῶς.
pugnax habilis, μάχιμ⊙ν, ος, ὁ. pugnax inutilis, λῃμάχ⊙ν, ος, ὁ.
pugnam committere cum hoſtibus, συμβάλλειν τοῖς πολεμίοις.
pugnem conſererem, προσμιγείην, πίθεσθαι μάχῃ, Heſiodus. συνάγειν ὁμίλου, συνάγειν ὄρκῳ. Homerus.
pugnare aperto Marte, ἐθελομαχεῖν πανδήμῳ.
pugnare pro patria, ἀμύνεσθαι ὑπὲρ πατρίδ⊙ς.
pugnator, μαχητὴς, οῦ, ὁ.
pugnax, μαχήμων, ον⊙ν, ὁ, ἡ ἡ.
pugno, συμβάλλω cum dativo. μάχομαι, ἀγωνίζομαι, πολεμέω, ῶ, διαθλέω, ῶ, μελέτα, ῶ. & Poetice μίγνυμαι, διηνέω, ῶ, & διηνέομαι, ῶμαι, διαθλάω, διαθλέω. pugno pro aliquo, ὑπομαχέω cum genitivo, & acculativo. μάχομαι, vel συμβάλλω τοῖς πολεμίοις, pugno cum hoſtibus.
pugno, μάχομαι τοῖς πολεμίοις, cum hoſtibus: ἀγωνίζομαι πρός τινα, cum aliquo.
pugno percutio, πυκτεύω διὰ ῥιβῶν.
pugnum ingerere alicui, κονδύλους ἐντρίβειν.
pugnus, δραξ, ακός, ὁ, κόνδυλ⊙ς, ου, ὁ.
pulcher, καλὸς, ἡ, ὁ, εὐπρεπὴς, ὁ⊙ν, ὁ, ἡ ἡ, δατρεπὴς, ὲς, ὁ, ἐ ἡ.
pulcher aſpecto, καλὸς ὀφθῆναι, καλωπὸς, οῦ, ὁ, ἀπρόσωπος, ου, ὁ, καλλιπρόσωπος, ου, ὁ.
pulcherrime, κάλλιστα.
pulcherrimus, κάλλιστος, η, ὁ, πάγκαλος, η, ὁ.
pulchrè, εὖ, καλῶς, χαριέντως.
pulchricoma, καλλιθριξ, ικος, ὁ.
pulchritudinis ſtudioſus, φιλόκαλος, ου, ὁ.
pulchritudo, κάλλος, ους, τὸ, καλλίστημα, ατος, τὸ.
pulchritudo artis, καλλιτεχνία, ας, ἡ.
pulex, ψύλλα, ης, ἡ, ψύλλος, ου, ὁ.
pulices venor, ψυλλίζω.
pulicoſus, ψυλλώδης, ους, ὁ, ἐ ἡ.
pulla veſtis, ὄρφνα, ης, τὸ, & ὀρφνὶς, ίδος, ἡ.
pullatio, πολιτικία, ας, ἡ.
pullatus, μελαπάμων, ονος, ὁ, ἡ ἐ, μελάγχλαινος, ου, ὁ.
pullinus, πολιὸς, ᾶ, ὁ.
pullorum excluſio, ἐκλέπισις, εως, ἡ.
pullularia, ἀνάδοσις, εως, ἡ.
pullulo, θάμβω, ῶ, βλαστάνω, θάλλω.
pullus, πῶλος, ου, ὁ, ποτνὸς, ᾶ, ὁ.
pullos, α, om, φαιὸς, ᾶ, ὁ.
pulmentum, ἔψον, ου, τὸ.
polmo, onis, πνεύμων, ονος, ὁ.
pulpamentum, προπόμιον, ου, τὸ.
pulpitum, ὑποκριτήριον, ου, τὸ, διάβαθρα, ης, τὸ.
pulſo, κρούω, πλήσσω, ου, ὁ, πάλλω, ω, ὁ.
pulſare citharam, κρούειν, vel κόπτειν, ael κροτεῖν κιθάραν.
pulſare jaouam, πατάσσειν τὴν Θύραν. Ariſtophaoes.
pulſare terram pedibus, ὀρύσσειν τοῖς ποσὶ τὴν γῆν.
pulſatio, κρῆσις, εως, ἡ.
polſator, ὀρυσσὼς, οῦ, ὁ.
Pulſatus, κροτητὸς, ἡ, ὁ, ἐπίκροτος, ου, ὁ.
pulſo, mico, ſalio, (de arterio, & corde) σφύζω.
pulſator citharæ, κιθαριστὴς, οῦ, ὁ.
polſo, ᾰρίω, τύπτω.
Pulſus, motus cordis, & arteriarum, σφυγμὸς, ὁ, ὁ, σφύξις, εως, ἡ. pulſus tuordioatus, σφυγμὸς, ῆς, ἡ.
pulſue ex aliquo loco, ἀνάκροτος ἐκ τινος τόπου. ὠθισμὸς, ἡ, ὁ.
Pulſus, us, κρῆσις, εως, ἡ.
pulte veſcor, καθιστάτεω, ῶ.
Pulticula, πτισανάριον, ου, τὸ, πολτάριον, ου, τὸ.
Pulvere aſpergo, κονιῶ, ᾶ, διακονῶ.
in pulvere eodem verſor, συγκονίομαι, & συγκονέομαι, ῶμαι.
ſine pulvere, ἀκονεὶ. & metaphorice, ſine labore.
pulverem excito, κονῶ, ῶ, & κονέω, ᾶ, κονιορτῶ, ῶ.
in pulverem redigo, ἐμαθῶ.

pulverulentus, κονιορτώδης, ους, ὁ, ἐ ἡ.
pulvinar, προσκεφάλαιον, ου, τὸ.
pulvinus, κνέφαλον, ου, τὸ. προσκεφάλαιον, ου, τὸ.
pulvis, κόνις, εως, ἡ, κονιορτὸς, οῦ, ὁ.
pamex, πομπηΐς, ίδος, ἡ.
pumice defrico, lævigo, κατακονιορτίζω.
pumicoſus, κονιορτώδης, ους, ὁ, ἐ ἡ.
pumilio, νάνος, ου, ὁ, νανῶδης, ους, ὁ, ἐ ὁ, πίθηξ, ηκος, ὁ.
pumilio, νάνος, ου, ὁ.
puncſim, στίγδην.
puncſis diſtinctus, κατατὸς, οῦ, ὁ, στικτὸς, οῦ, ὁ.
puocto temporis, ἐν ἀκαιρῷ χρόνῳ. ἐν ἀκαιρῷ τῷ χρόνῳ, & ἐν ἀκαιρῷ ſine adjectione.
punctum, ἄτομος, ε, ὁ, στιγμὴ, ῆς, ἡ.
puncſum temporis, χρόνου ἀκαρὲς.
punctus, a, um, κατατὸς, οῦ, ὁ, πυγὼς, ὀνος, ὁ, στικτὸς, οῦ, ὁ.
puogo, πύττω, κοντέω, ῶ, κατακεντέω.
ponica malas, ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, & ῥοιὰ, ᾶς, ἡ, σῖδα, ης, ἡ.
puniceus, φοινικ⊙ν, ου, ὁ.
punio, κολάζω, τιμωρέω τινί. ζημιόω, ῶ.
punitio, κόλασις, εως, ἡ, κόλαστμα, ατ⊙ν, τὸ, τίμωρος, ατ⊙ν, τὸ.
punitor, κολαστὴς, οῦ, ὁ, τιμωρητὴς, οῦ, ὁ.
punitorius, κολαστικὸς, ἡ, ὁ.
pupa, ας, παιδίσκη, ης, ἡ, τὸ, κορίσιον, ου, τὸ.
pupille, κόρη, ης, ἡ, γλήνη, ης, ἡ.
pupillorum curam gero, ὀρφανίζω.
pupillus, ὀρφανὸς, οῦ, ὁ.
puppis, πρῶτα, ας, ἡ.
pura, καθαρῶς.
porgatio, ἐκκάθαρσις, εως, ἡ, καθαρμὸς, οῦ, ὁ, καθαρσις, εως, ἡ, καθαρτήριον, ου, τὸ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, ἀποκαθάρσιον, ου, τὸ, ἀποκάθαρσις, εως, ἡ, ῥύψις, εως, ἡ.
purgatio, exculatio, ἀπολόγημα, ατ⊙ν, τὸ.
purgatious, purgatorius, καθαρτικὸς, ἡ, ὁ, καθάρσι⊙ν, ου, ὁ, ἀκάθαρτος, ου, ὁ.
purgator, καθαρτὴς, οῦ, ὁ.
porgatrius ignis, πῦρ καθαρτήριον.
purgo, mundo, καίρω τῷ εἴκοσι, domum, ἀκάθαρτον. pro excuſare, ἀπολογεῖσθαι.
purificatio, καθαρμὸς, οῦ, ὁ.
purificetus, ἐκκαθαρτέ⊙ν, ου, ὁ.
purifico, καθαρίζω.
puriſſimus, καθαρὸς, ὁ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ.
puritas, cellimonia, καθαρὸς, ὁ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ.
puritas, ἁγνία, ας, ἡ, ἁγνότης, ητος, ἡ, (ἁγνεμὸς Poetice) καθαρότης, ητος, ἡ.
puro & nitido ſermone uti, καθαρῶς διαλέγεσθαι.
puritas, ἁγνία, ας, ἡ, καθαρότης, ητ⊙ν, τὸ.
purpara, πορφύρα, ας, ἡ, φοινὶς, ίδ⊙ν, ἡ.
purpurarius, πορφυρᾶς, ου, ὁ, πορφυρευτὴς, οῦ, ὁ.
purpuraſco, φοινίζω.
purpurea veſtis, ἁλουργὶς, ίδ⊙ν, ἡ, ἁλουργὸν, ſubaudi ἱμάτιον, περίστομον, ου, τὸ, πορφύρα, ας, ἡ, πορφυρὶς, ίδ⊙ν, ſubl. ἐσθὴς, φοινικὶς, ίδ⊙ν, ἡ.
purpuratus, πορφυρᾶς ἐμβεβλημέν⊙ν.
purpureus, πορφύρ⊙ν, ου, ὁ, πορφυρόεις, ντ⊙ν, ὁ.
purpuro, πορφυρίζω.
puruleutus, πυώδης, ο⊙ν, ὁ, ἐ ἡ, πυοειδὴς, ὲ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ.
purus, ἄθολ⊙ν, ε, ὁ, ἐ ἡ, καθαρὸς, ὰ, ὁ, ἁλικρινὴς, ὲ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ, ἄτυφ⊙ς, η, ὁ, ἐ ἡ.
purus a ſordibus, ἀκάθαρτος, ὲ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ, ἄθολ⊙ν, η, ὁ. purus a ſcelere, καθαρὸς, ὰ, ὁ, & καθαρὸς τῶν ἁγνευμάτων. purus mente, καθαρὸς τῷ διανοεῖσθαι. purus a cæde, ἁγνὸς φόνου.
purus, impermixtus, ἄκρατ⊙ν, η, ὁ, ἀμιγὴς, ὲ⊙ν, ὁ, ἐ ἡ. διαθλάτ⊙ν, η, ὁ, καθαρὸς, ὰ, ὁ.
purus ſum, ἁγνεύω.
purus, caſtus, ſanctus, ἁγ⊙ν, η, ὁ, ἁγνὸς, ὰ, ὁ, (ἁγνὸς, ὸς, ὁ, ἡ ὲ, apud Poetas) ἅγνις, ιος, ὁ, ἐ ἐ, καθαρὸς, ὰ, ὁ, ἄσπιλος, η, ὁ, ἀσπίλωτος, η, ὁ, φοῖβος, η, ὁ.
purus, & dilucidus ſermo, ἀκριβὴς λόγος.
purus, καθαρὸς, ὰ, ὁ, ἁγνὸς, ὰ, ὁ, ἄκρατος, η, ὁ, ἐ ἡ, ἀκριβὴς λόγος, purus & dilucidus ſermo.
pus, uris, τύον, ου, τὸ.
pus effundo, πυορρέω, ῶ.
puſillanimitas, ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, μικροθυμία, ας, ἡ.
puſillanimus, ἄθυμος, ου, ὁ, μικρόθυμος, ε, ὁ, ὀλιγόψυχος, ου, ὁ, ὀλιγόφρων, ονος, ὁ.
puſillum, βραχύ, ύος, τὸ.
puſillus, πάνυκρος, η, ὁ, μικρὸς, ὰ, ὁ, & Poetice τυτθὸς, ὰ, ὁ, μικκὸς, η, ὁ.
puſillus, τυτθὸς, ὰ, ὁ.
puſio, onis, παιδάριον, ου, τὸ.
puſtula, φλύκταινα, ης, ἡ, φλυκτὶς, ίδος, ἡ, ἐξάνθημα, ατος, τὸ.
puſtularum eruptio, ἐξάνθησις, ὰ, ὁ, φλυκτάνωσις, εως, ἡ.
puſtuloſus, φλυκτανώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ.

putamen, κέλυφος, εος, τό, λέπυρον, ατος, τό.
putaminoſus, κελυφώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
putarii, κλάπις, ιδος, ὁ, πλεκτίς, ιδος, ἡ.
putandum eſt, ὑπολητέον, ἐπίτεον.
putatoriue, τμητικὸς, ἡ, ὁ.
puteu, φρέαρ ὄζω, μυδάω, ἄω.
puteolue, ὀρυκτὸν, ου, τό.
puteum fodio, φρεωρυχέω, ἄω, & φρεατοπετάω, ἄω.
putaus, φρέαρ, ατος, τό, βοθρος, ε, ὁ, βοθρίον, ου, ὁ.
putidus, μυδαλέος, ε, ὁ, δυσώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
puto, inutilia ac arboribus reſecn, κλάδων. item pro conſiderare, διαπονέομαι, ἐπισκοπῶ π. pro exiſtimo, οἴομαι, & calculum ſubducere, λογίζομαι.
putredo, σαπρία, ας, ἡ, σαπρότης, ατος, ἡ.
putrefacio, σήπω, πώδω.
putrefactio, μύδησις, εως, ἡ, σῆψις, εως, ἡ.
putrefactus, σαπέντος, ε, ὁ, σαπρόδοντος, ες, ὁ, ἡ ὁ, σαπρὸς, ἡ, ὁ, σαθρὸς, ἡ, ὁ, σαπτὸς, ἡ, ὁ.
putreſco, σαπρόομαι, διαπέπομαι, σαπίσκομαι, φλιδάω, ἄω.
putrefcens, πελάσιος, ε, ὁ, ἡ, θρομβώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
putrefcn, σαπρόομαι, σαπρίζω.
putridum oleo, σαπρίζω.
putridus, puttis, σαπρὸς, ἡ, ὁ, σαθρὸς, ἡ, ὁ, ἄρρην, ατος, ὁ, ἄρρης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
puttis, σαπρὸς, ἡ, ὁ.
putus, a, um, καθαρὸς, ἡ, ὁ.

P Y.

Pyra, πυρὰ, ᾶς, ἡ.
pyramie, πυραμὶς, ἰδος, ἡ.
pyrum, ἄχιον, ου, τό.
pyrus, ἀχὶς, ἰδος, ἡ, πυξίδιον, ε, τό.
pyxie, πυξὶς, ἰδος, ἡ, πυξίδιον, ε, τό.
pyxis medicamsutstis, κυλικὶς, ἰδος, ἡ, κυλίχνιον, ου, τό.

Q U.

QUs, adver. ᾗ, ὅπη, πᾶ.
Quacunque, ὅπη ἐν. ὅπη ἂν.
Qua de cauſſa, ἐξ' ὧι, διὰτι, τινος χάριν.
Qua tstiune, πᾗ, ὅπη, ἀ.
ſi Qua ratiune, ὡς πη.
Qua froute, ποίᾳ φορᾷ.
Quadamtenus, ἕως ὅτευ, ὅσου ὅπη.
Quadra, πτωκάδιον, ου, τό, τετράγωνος, ου, τό.
Quadragenatius, τεσσαρακοστιάτης, ου, ὁ, ἡ ὁ, & τεσσαρακοστάτης, ου, ὁ.
Quadrageſima, τεσσαρακοστὴ, ἧς, ἡ.
Quadrageſimus, τεσσαρακοστὸς, ἡ, ὁ.
Quadragies, τεσσαρακοντάκις, ſiva τετρακοσιοστάκις.
Quadreginta, τεσσαράκοντα.
Quadrangulus, τετράγωνος, ε, ὁ.
Quadrans, τεταρτημόριον, ου, τό, κοδράντης, ε, ὁ.
Quadrans conveniens, ἀξίωσις, ε, ὁ.
Quadratio, in quadram loimam redactio, τετραγωνισμὸς, ὁ, ὁ. conſentientis, ὁμαιμοσύνη, ης, ἡ.
Quadratus, τετράγωνος, ε, ὁ.
Quadrieuatom, τετραστὶς, ας, ἡ.
Quadrifertam, τετραχῆς, τετραχᾶ.
Quadriforis, τετράθυρος, ε, ὁ.
Quadriga, τέθριππον, ε, τό, τετράβιβον ἅρμα.
Quadrijugus, τετράζυγος, ε, ὁ, & τέτρωρος, ε, ὁ, τετράρυμος, ε, ὁ.
Quadrimus, τετραετὴς, ετέος, ὁ, ἡ ὁ.
Quadringentefimus, τετρακοσιοστὸς, ἡ, ὁ.
Quadringenti, οἱ τετρακόσιοι.
Quadripartitus, τετραμερὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὁ, ἡ ἡ.
Quadriremie, τετρήρης, εος, ἡ.
Quadrivium, τετρόδιον, ου, τό.
Quadro, τετραγωνίζω. pro conſentire, ὁμοίζω.
Quadrupes, τετράπους, οδος, ὁ.
Quadruplator, δηλήτης, ου, ὁ, συκοφάντης, ου, ὁ.
Quadruplex, τετραπλᾶς, ῆ, ὁ, τετραπλάσιος, ε, ὁ.
Quadruplicatio, τετραπασμὸς, ῦ, ὁ.
Quadrupliciter, τετραχῶς.
Quadruplicu, τετραπλασιάζω.
Quadruplum, τετραπλᾶ, τό.
Quadruplus, τετραπλάσιος, ε, ὁ.
Quæ, fœm. ἥτις, ἥπερ.
Quæ, plur. neutr. ἅ, ἅπερ, ἅπινα.
Quæcunque, ὅτου ἄν.
Quæritu, ἐπιζητέω, ἄω.
Quæro, ζητέω, ἄω, μετανιλέω, ἄω. pro interrogare, ἐρωτάω τι τινα, quæro hoc ex te, πυνθάνεσθαι, ἐξετάζω· ἱκνέομαι.
Quæritur, ζητητὸς, ἡ, ὁ.
Quæritu difficilis, δυσζήτητος, ε, ὁ.

Quæſitum, ζήτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό.
Quæſo, δέομαι, ἱκετεύω.
Quæſtio, quæſtenti actio, ζήτημα, ατος, τό, ἐρώτημα, ατος, τό, ζήτησις, εως, ἡ.
Quæſtio, criminis tuquiſitio, βάσανος, ε, ὁ, βασανισμὸς, ἡ, ὁ, ἐξέτασις, εως, ἡ. κατήγορια, αἱ.
Quæſtio, quæſitum, ἐρώτησις, εως, ἡ, ἐρώτημα, ατος, τό, πύσμα, ατος, τό, λύτρον, ου, τό, ἐρώτησις, εως, τό, πρόβλημα, ατος, τό.
Quæſtionem propouere, προβάλλειν διαπορῶν, cum dativo, & ſimpliciter, διαπορῶ.
in Quæſtionem venire, διαπορέεσθαι.
Quæſtionem habere de aliqua re, ἐξετάζω π. ζητῶ π.
Quæſtionem adhibere, ἐμβάλλω, βασανίζω.
ad Quæſtionem expunere, ἐξετῶν ὡς βάσανον.
Quæſtio, ζήτημα, ατος, τό, πρόβλημα, ατος, τό, ἐρώτημα, ατος, τό. pro tortura corporis, βάσανος, ου, ἡ.
Quæſtio dubia, πρόβλημα ἄπορον.
Quæſtionem adhibeta, βασανίζω.
Quæſtiuncula, ἐρωτημάτιον, ε, τό.
Quæſtor, ταμίας, ου, ὁ.
Quæſtor ærarius, ἀργυρολάγος, ε, ὁ, δημολάγος, ε, ὁ, ταμίας, ου, ὁ, πρακτωρ, ορος, ὁ, ταμίας, ου, ὁ.
Quæſtor, quæſtor criminum, ζητητὴς, ἡ, ὁ.
Quæſtui habere, κερδαίνω, κερδαλέω cum accuſativo.
Quæſtum facere, κερδαίνω ἐκ τινος.
Quæſtum facere in aliqua re, ἀγγελλάβων ἐν τινι, ἀργαίνω ἀργάζεσθαι ἐκ τινος.
Quæſtuoſe, κερδαλέως.
Quæſtuoſus, κερδαλέος, ε, ὁ.
Quæſtura, ταμιλικὴ, ἧς, ἡ, ταμιεῖα, ας, ἡ.
Quæſtus, us, χρηματισμὸς, ἡ, ὁ, κέρδος, εος, τό.
Qualis, οἷος, α, ὁ, ὁποῖος, α, ὁ. Puuttur & interrogative, ποῖος τις.
Qualis, talis, ὁποῖος, ε, ὁ, τοιοῦτος, ε, ὁ.
Qualiſcunque, ὁποιοσδὴ, ὁποιοσοῦν.
Qualitas, ποιότης, ητος, ἡ, ποιὸν, ὁ, τό.
Qualitate præditus, ποιοσμένος, η, ὁ.
Qualitatis propriæ corporum, ἐπιτηδειότητες τῶν σωμάτων.
Qualiter, οἷα, οἵως, οἷόνερ.
Qualitercunque, ὁπωσοῦν.
Qualus, πέλεθος, ε, ὁ, πύλος, ὁ, ὁ, val πύρτις, ὁ, ὁ.
Quam, conjunct. ἅ, ὅσον μάλιστα, quam maxime.
Quam, admirantie, πῶς, ὡς. πῶς δυσκόλως; quam difficils! πῶς δυσχερῶς; quam graetter!
Quam, in comparatione, ἤ, ἤπερ.
Quam, intenſiuum, ἥ, ὅσον, ὅπ, ὅπως, ὡς, & ὡς ὅπ.
Quam celerrime, ὡς, cel ὅπως τάχιστα, ὅσον τάχος. quam breviſſimo tempora, ὅπ ἐν βραχυτάτῳ. quam optime, ὡς ὅπ βέλτιστα.
Quam primum, ὅσον αὐτίκα. αὐτίκα δὲ μάλα. τάχ τοχίβ.
Quam maxime fieri poſſit, ἀνεχόπερ ἄν ἦ δυνατὸν. ὁλοχομένως.
Quamdiu, μέχρι ὅ. ἔχρις ὧν ἔως. Et interrogative, ἐφ' ὅσον χρόνου, κᾀθ' ὅσον.
Quandiu, ἕως, & Poetice ὄφρα. item ὅσον χρόνου.
Quamobrem, ἐξ' ὧ· δι' ὃ· παρ' ὃ. διὰ ταῦτα, διότι.
Quamobrem? ὅτι τί; vel τινεῖ, διὰ ὃ, τί, vel διότι; διὰ τί; φῶς τί; πρὸς τί;
Quamplurimum, ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ὡς τὸ πολύ.
Quamprimum, ὅσον αὐτίκα, ὡς τάχιστα.
Quamvie, καίτοι· καὶ ἄ.
Quando? πότε, & Dorice πόκα; ποιόνο, & ἐποίκα; Poetice πῶτος;
Quando, cum, ὅτε, ὅτε, & Poetica ὁππότε. ἡίκα.
Quando, quandoquidem, ἐπεὶ, ἐπειδὴ, ἐπείπερ.
Quando, πάτερ' ἐν οἷς χρόνοις. pro quoniam, cum, ἐπειδὴ.
Quandocunque, ὁπότε, ὁπότε γῶν.
Quandoque, ἐνίοτε, ὅτε μὲν, ὅτε δέ.
Quandoquidem, ἐπειδὴ, ἐπειδήπερ.
Quanquam, καίπερ, ὅμως, εἰ δήπου.
Quanti, πόσου διώκεται, docat?
Quantillus, σμικρὸς, ε, ὁ, ὅσος, ε, ὁ, πηλίκος, ε, ὁ.
Quantitas, ποσότης, ητος, ἡ.
Quantitas ſyllabarum, χρόνος, ε, ὁ.
Quantitatis expers, ἄποσος, ε, ὁ.
Quantu magis, ὅσῳ μᾶλλον.
Quantu, tanto, ὅσῳ, τοσῷτῳ.
Quantiſpeie, ὡς ὧν, ὡς ὄντως γε.
Quantulumcunque, ὁτουοῦν.
Quantulus, ὁσοῖχος, η, ὁ, Theocritus. ἡλίκος, η, ὁ.
Quantum, tantum, ὅσον, vel ὁσονπερ, τοσοῦτον.
Quantum in me eſt, ὅσον ἐπ' ἐμοὶ. τοῦτο ὡς ἐμοὶ ἔπος, vel τοῦτ ὡς ἐμοὶ ἔπος μέρος. τὸμὸν μέρος. τὸ παρ' ἐμοὶ, ὅσον ἐξὸν ἐπ' ἐμοί. δὶ ἐμέγε.
Quantum ad me attinet, τὸγ' ἐμὸν. τὸ κατ' ἐμὸν.
Quantum fieri poteſt, κᾀθ' ὅσον οἷόν τε. ὡς οἷόν τε.

Quan-

Quantum poſſum, καθ' ὅσον δύναμαι.
Quantum vis, ὡς ὅσον ἂν θέλῃς.
in Quantum, καθό, μέχρι πόσου.
Quantus, ὅσος, η, ον, πηλίκος, η, ον, οἷος, α, ον, ποῖος, α, ον. interrogative, πόσος, η, ον, πηλίκος, η, ον.
Quantuſcunque, ὁποσοσοῦν.
Quapropter, διὰ ὅτε, διὰ τοῦτο.
Quaquaverſus, παντοχόσε.
Quare, διὰ τί, τίνος ἕνεκα, τοῦτο, διὰ τοῦτο.
Quarta dies, τετράς, άδος.
Quartanus, τεταρταῖος, α, ον.
Quarto, & um, τετάρτως,
Quartus, τέταρτος, η, ον.
Quaſi, ὥσπερ, ὡσπερεί.
Quaſi vero, ὡς ἄν, ὥσπερ ἄν, ὥσπερ ἄρα, ὡς ἂν δηλαδή.
Quaſi diceret, ὥσπερ ἂν εἰ ἔποι.
Quaſillus, καλαθίσκος, ου, ὁ, στυρίς, ίδος, ἡ.
Quaſſatio, σεισμός, οῦ, ὁ, τύπτησις, τύπος, εως, ἡ, σεισμός, οῦ, ὁ.
Quaſſator, τυπάτωρ, ορος, ὁ.
Quaſſo, διακρούομαι, ἀκροῦμαι.
Quatenus, καθ' ὅσον, καθ' ὅσον.
Quater, τετράκις.
Quaterni, τέσσαρες, αἱ.
Quaternio, τετράς, άδος, ἡ, τετράδιον, α, τό, & τετράδιον, α, τό.
Quatio, σείω, διατίνω, σαλεύω, κλονέω, ῶ, θρύπτω.
Quatriduanus, τετραήμερος, ος, ὁ, τεταρταῖος, α, ον.
Quatriduum, τετράημερος, α, τό.
Quatuor, οἱ & αἱ τέσσαρες.
Quatuordecim, δεκατέσσαρες.
Que, τε, καί.
Quemadmodum, καθάπερ, ὥσπερ, καθώς. pro quomodo, πῶς, ὃν τρόπον.
Queo, δύναμαι, εἶμι ὤμι.
Quercus, δρύς, υός, ἡ.
Querela, ἐγκλημοσύνη, ας, ἡ, αἰτίασις, εως, ἡ, καταβολή, ῆς, ἡ, ἔγκλημα, ατος, τό, μεμψιμοιρία, ας, ἡ, μομφή, ῆς, ἡ.
ſine Querela, ἀμέμπτως.
Querelam ad amicum defero, κατηγορῶ τῷ φίλῳ. Thucydides.
Querela lognbris, θρηνῳδία, ας, ἡ.
Querib-undus, μεμψιμοιρῶν ὑποκώς.
Querimonia, μεμψιμοιρία, ας, ἡ.
Queritor, διαμέμφομαι.
Querulus, δρύινος, η, ον.
Queror, μέμφομαί σε, de te, δύρομαι.
Querula, ἐγκλημοτικός, δυσκόλως.
Querulus, ἐγκλημοτικός, ὁ, ἡ, μεμψίμοιρος, ος, ὁ, δύσκολος, ος, ὁ.
Querulus animus, νοσηρὸν θυμός.
Querulus ſum, ἐγκλημοτῶ.
Queſtus, & querela, μέμψις, εως, ἡ, μομφή, ῆς, ἡ.
Qui, quæ, quod, ὅς, ἥ, ὅ, & ὅστις, ἥτις, ὅτι.
Qui, pro quo modo, πῶς, πῖπε τρόπον.
Qui fieri poteſt, &c. πῶς μηχανή, ſequente infinito. qui fieri iſtud poteſt? πῶς δὴ τοῦτο;
Quia, ὅτιδή, ὁτιδήποτε.
Quicquid, ὅτου, ὅπερ ὅ.
Quicunque, πᾶς ὅστις, ὅστις ἄν.
Quid, τί.
Quid eſt quod? τί ὅτι;
Quid igitur? τί δῆτα;
Quid iſthuc, τί τοῦτο.
Quid multa? ἐν τί δεῖ πολλὰ λέγειν;
Quidam, ὁ δεῖνα. τὶς, τινὸς, ὁ.
Quidam, nonnulli, ὅστις, οἱ.
Quidem, μήν, γέ, γοῦν, γήν, ὅτις.
Quidem certe, μέν δή, μήν δή.
ego Quidem, ἐγώ γε.
& Quidem, & ἡδέως.
ne Quidem, οὐδέ.
ne unus Quidem, μηδ' εἷς ὤν.
ſi Quidem, ſi modo, εἴ γε, ὥπερ, εἰ δή.
Quidnam, τίνοτε, ὁ, τι, τί μή; πῶς δ' ἔ; τί μέλει;.
Quidni? πῶς ἔ; πῶς γὰρ ἔ, vel ἄν;
Quidni enim? πῶς γὰρ ἔ; πῶς γὰρ ἐχεῖ;
Quid ni, τί μή, πῶς δ' ἔ, πῶς γὰρ ὄ.
Quidquid tandem illud ſit, ὁτιτοῦν.
Quid tum poſtea? ὥτα τί;
Quidvis, ὁτιοῦν.
Quies, ἡσυχία, ας, ἡ, ἡρεμία, ας, ἡ, παῦσις, εως, ἡ, ἠρέμησις, εως, ἡ.
Quieſco, ἡσυχάζω, ἡσυχίαν ἄγω, ἀναπαύομαι· pro dormio, κοιμῶμαι, οῦμαι.
Quiete, ἡσυχῇ, ἡσύχως, ἠρέμα.
per Quietem, ὄναρ, κατ' ὄναρ. ἐν ὕπνῳ, καθ' ὕπνον.
Quieti indulgen, ἀποσχολάζω.
Quietie amans, φιλήσυχος, ος, ὁ.

Quietiſſimus, ἡσυχαίτατος, η, ον.
Quietus, ἥσυχος, η, ον, ἡσυχαῖος, α, ον.
Quilibet, ὁ τυχών, όντος, ὁτιδὴ πᾶς.
Quin, τί μή· ἐ μέν, ἀλλὰ μέν, μή, οὐχί. pro etiam, καί.
Quin? τί μή;
Quin etiam, ἐ μέν, ἐ ὅτι· ἀ μέν, ἀλλάγε.
Quinarius, πεντάδικος, ος, ὁ. quinarius nomerus, πεντάς, άδος, ἡ, πεντάδιον, α, τό.
in Quinquem diſpoſitus, πεντάσιχος, ος, ὁ.
Quindecim, δεκαπέντε, πεντεκαίδεκα.
Quingenteſimus, πεντακοσιοστός, ὴ, όν.
Quingeoti, πεντακόσιοι, οἱ.
Quini, οἱ πέντε.
Quinimo, ἀλλὰ δὲ καί. ἐ μήν καί.
Quinquageoarius, πεντηκοντάτης, ἐτος, ὁ, ἐ ἡ, & πεντηκοντούτης, α, ον.
Quinquageſimus, πεντηκοστός, ὴ, όν.
Quioquagiota, πεντήκοντα.
Quinque, πέντε.
Quinquefolium, πεντάφυλλος, ον, ὁ.
Quinquennis, πεντούτης, ος, ὁ.
Quinquenoium, πένταετια, ας, ἡ, πενταετηρίς, ίδος, ἡ.
Quioqueremis, πεντήρης, ἐτος, ἡ.
Quioquies, πεντάκις.
Quintaous, πεμπτατῖος, α, ον.
Quinteplus, πενταπλοῦς, ῆ, ῆν, ὁ.
Quintus, πέμπτος, η, ον.
Quintus decimus, πεντεκαιδέκατος, α, ὁ, δέκατος, α, ὁ, πέμπτος, η, ὁ
Quippe, εἰκός, ἐλκά, ὁποῖ.
Quippiam, τί.
Quiritatio, σχετλιασμός, ὁ, ὁ, δημολογία, ας, ἡ.
Quirites, οἱ ἄνδρες ῥωμαῖοι.
Quirito, σχετλιάζω, πατρώσομαι, ἄμαι.
Quis, quæ, quid, interrogative, ποῖος, ποῖα, ποῖον, τίς, τί.
Quis tandem, τίς πότε.
Quiſnam, ὁστις, ὅτου, ὁ, ὁποῖος, α, ον.
Quiſpiam, τὶς, δεῖνα, ὁ, ἡ, τό. quiſpiam aliue, τὶς ἄλλος.
Quiſquam, τὶς, τινές, ά, ὡς τις.
Quiſque, πᾶς τις, ἕκαστος, η, ον.
Quiſquiliæ, κάθαρμα, τά.
Quiſquis, ὅστις, ὅτου, ὁ, ἥτις, ὅ, πᾶς ὅστις.
Quivis, ὁστις, ὁτιοῦν, ὁ, ὁστις ὁ, πᾶς ὅστις.
Quo, ποῖ ικτιμάλλω, quo fugiam.
Quo paſto, ὃν τρόπον, vel πῖπε τρόπον.
Quominus, ὡς ἂν πωσε διτάζῃς, dubitem.
Quonad fieri poteſt, κατὰ τὸ δυνατόν.
Quonad, μέχρις ἄ.
Quond vixerit, διὰ βίο.
Quocirca, διό ὅτι. διὰ ὅ. παρ' ὅ.
ex Quo, ἐπεί.
Quo tartarum? ποῖ γῆς;
Quocumque modo, ὁποίως, ὁποιδή, ὁποιδήποτε, ὁποιδηποτοῦν, ὁποιοῦν, ὁποιτινοῦν.
Quod, ὅτι, διότι.
Quod ſi, εἰδή, ὅπερ γάρ.
Quodammodo, ὅσα ὡς.
Quodcuoque, ὅ, τι ἂν. πᾶν ὅ, τι.
Quolibet modo, τυχόντως.
Quomodo, ὃν τρόπον, πῖπε τρόπον.
Quomodocunque, ὁποίως ἄν.
Quonam? ποῖ;
Quondam, ποτέ.
Quoniam, ἐπεί, ὅτι, διότε.
Quoquam, ποῖ.
Quoque, ἐ ὅτι τε.
tertio Quoque die, διὰ τρίτης, ſubintellige ἡμέρας, παρὰ τρίτην ἡμέραν. tertio quoque menſe, καθ' ἕβδομον μῆνα τρίτον.
Quoquoverſus, πάντη, παντοχόσε.
Quoquomodo, ὡς ἂν τύχοι.
Quoriſum, ἐς τί. ποῖ τι ὁρμᾷ, ἐ δὲ ἔπεται.
Quot, πόσοι, αί.
Quotannis, καθ' ἕκαστον ἐνιαυτόν. κατ' ἔτος.
Quotidianus, ὁ καθ' ἡμέραν. ἐφημερινός, ἡ, ὁ, ἐφήμερος, ὁ, ἡ.
Quotidie, καθ' ἑκάστην ἡμέραν. ἐφημέραν.
Quoties, ποσάκις, ὁποσάκις.
Quotieſcunque, ὁπόσα ἄν.
Quotlibet, ὁποσοιοῦν.
Quotquot, ὅσοι, ὁσοιτινες, ὅσοι δή.
Quotuplex, ποσαπλάσιος, α, ον, ποσαπλοῦς, ῆ, ὁ.
Quotus, πόσος, η, ον, ὁποσοστός, η, όν, ὁ.
Quotuſquiſque, πόσος, η, ὁ, ὁποστοσοῦν, ut ὁποσοστὸν βάρος, quantalibet grauitas. Ariſtoteles.
Quovis, adverb. πανταχόσε, παντοχοῦ.
Quouſque, ἕως τί. μέχρι ὁ ἄν. ἕως ἄν.

Quum,

Quum, ὅτε, ὅταν, ὁπότε, ὁπόταν.

R A.

RAbide, λυσσωμῶν.
Rabidus, λυσσώδης, εος, ὁ, ἡ, ες ἡ.
Rabis agitor, λυσσάομαι, ῶμαι, & λύσσομαι.
Rabies, λύσσα, ης, ἡ, λύττα, ης, ἡ, μανία, ας, ἡ.
Rabiosus, λυσσώδης, εος, ὁ, ἡ, ες ἡ, μανικός, ἡ, όν.
Rabula, δικολόγος, ου, ὁ, διαρρήτωρ, ορος, ὁ.
Racematio, βοτρυώσις, εως, ἡ.
Racemosus, βοτρυώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ.
Racemo, as, καλαμῶμαι, ῶμαι, ἐπισωρεύω.
Racemulus, ἐπισωρίς, ίδος, ἡ.
Racemus, βότρυς, υος, ὁ, σταφυλή, ῆς, ἡ.
Radiatio, ἀκτινοβολία, ας, ἡ.
Radices ago, ῥιζοβολέω, ῶ, ῥιζόω, ῶ.
Radicitus, ῥιζόθεν. pro penitus, πάντως, ὁλοῤῥιζεί, ἐκ ῥιζῶν.
Radicitus adhæreo, ῥιζόομαι, ῶμαι.
Radicitus evello, ἀποῤῥιζόω, ῶ, ἐκῤῥιζόω, ῶ.
Radicor, ῥιζόω, ῶ, ῥιζοβολῶ.
Radii in rota, ῥάβδοι, ων, αἱ, κῶμαι, αἱ.
Radio, as, nre, ἀκτινοβολῶ, ῶ, λάμπομαι.
Radio calco fila, κερκίζω.
Radiosus, ἀκτινώδης, εος, ὁ, ἡ ες ἡ.
Radius, ἀκτίς, ῖνος, ἡ. pro instrumento textorio, ῥίζα, ης, ἡ.
Radius rotæ, κνημίς, ίδος, ἡ.
Radix, ῥίζα, ης, ἡ.
Rado, ξέω, ἐκξέω, ῶ.
Rado novacula, ξυρέω, ῶ, seu ξυράω, ῶ.
Radula, ανόσις, εως, ἡ, ανητήρ, ῆρος, ὁ, κνηστήριον, ου, τό, λίσγον, ου, τό, ξεστής, οῦ, ὁ, ξυλίς, ίδος, ἡ, ψηκτήρ, ῆρος, ὁ, & ψήκτρα, ας, ἡ.
Ramentum, ῥίνημα, ατος, τό, ἀποξύσμα, ατος, τό.
Ramosus, κλαδώδης, εος, ὁ, ἡ, πολύζωος, ου, ὁ.
Ramulos amputo, κλωνίζω.
Ramus, κλάδος, ου, ὁ, κλαδών, όος, ὁ, ὄζος, ου, ὁ.
Ramus fluminis, κέρας, ατος, τό.
Ramusculus, κλαδίσκος, ου, ὁ, βλάστημα, ατος, τό.
Rana, βάτραχος, ου, ὁ.
Rauceo, σκαρῶ ὦμαι.
Raucidus, σκαρός, ὸν, ὰ,
Raucunculus, βατράχιον, ου, τό.
Rapa, & rapum, γογγύλη, ης, ἡ, γογγυλίς, ίδος, ἡ.
Rapaciter, ἁρπακτικῶς.
Rapacitas, ἁρπακτικότης, ῆτος, τό.
Rapax, ἅρπαξ, ακος, ὁ, ἁρπακτικός, ἡ, όν.
Raphanus, ῥάφανος, ου, ὁ.
Rapide, ἐρωπικῶς.
Rapidus, ἀσπαλέος, ου, ὁ, ταχύς, ύος, ὁ, ἐρωπικός, ἡ, όν, ύος, όν.
Rapina, ἅρπαγμα, ατος, τό, ἁρπαγμός, οῦ, ὁ.
Rapinis infestare, ἀζημιώτους, λωποδυτῶ.
Rapio, ἁρπάζω, ἁρπαγίζω, διαρπάζω, φῶρεύω, ἀπορπάτω, vel ἀπορπίτημι Poetice.
Rapio ad pœnam, ἀπάγω, ἀναρπάζω.
Rapio, ἁρπάζω. pro vim afferre, βιάζεσθαι.
Raptim, ἁρπαγδὸν, ἁρπακτικῶς.
Raptitios, ἁρπαξίς, ῆ, όν.
Rapto, as, ῥυπάζω. Homerus.
Rapto vivere, λῃδέω.
n Rapto vivens, ἁρπαξίβιος, ου, ὁ.
Raptor, ἁρπακτήρ, ῆρος, ὁ.
Raptrix, ἁρπάκτειρα, ας, ἡ.
Raptus, us, λύσσα, ας, ἡ, λαῖφος, ους, τό, ἁρπαγή, ῆς, ἡ.
Rare, ἀραιῶς.
Rarefacio, ἀραιόω, ῶ, μανόω, ῶ.
Rarefactio, ἀραίωσις, εως, ἡ, μάνωσις, εως, ἡ.
Rarefio, ἀραιόομαι.
Rariffime, σπανιότατα.
Raritas, μανότης, ητος, ἡ, πυκνότης, ητος, ἡ. pro paucitate, σπανία, ας, ἡ, σπανιότης, ητος, ἡ.
Rarius, ὀλιγαπάκις.
Raro, μανάκις, ὀλιγάκις, ὀλίγα, παυράκις, παῦρα, σπανίως.
Raro, σπανίως.
non Raro, ὀλιγάκις.
Rarus, non denfus, ἀραιὸς, ὰ, ὸν, μανὸς, ἡ, όν, σπανὸς, ὸν, όν, & σπάνιος, ος, ον.
Rarus, infrequens, σπανὸς, ὰ, όν, σπάνιος, ος, ον, & Poetice σπαρὸς, ὸν, όν.
Rafilis, ξεσὸς, ὸν, όν.
Raſio, χρίσις, εως, ἡ, & contractè χῆσις, εως, ἡ.
Raſtrum, ξύστρον, ου, τό, λίσγον, ου, τό.
Raſura, ξέσμα, ατος, τό.
Raſus, κνηστὸς, ὸν, όν, λεπτοτὸς, ὸν, όν, ξεστὸς, ὸν, όν, ξυτὸς, ὸν, όν, ψηκτὸς, ὸν, όν.

R E.

Ratio, mens, λόγος, ου, ὁ, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
Ratio dictat, ὁλογισμὸς αἱρεῖ. Æschines.
Ratio, cauſa, αἰτία, ας, ἡ, αἴτιον, ου, τό, νόος, ου, ὁ, apud Syneſium.
Ratio, cura, ἔθα, ης, ἡ. rationem habere, ἐθέω, ἐθέω, & Poetice ἔθεθαι.
Ratio, modus, via, μέθοδος, ου, ἡ, ὁδὸς, οῦ, ἡ, πῶρος, ας, ἡ, πόρος, ου, ὁ, τρόπος, ου, ὁ.
Ratio pecuniæ comparandæ, πόρος χρημάτων.
Ratio, ſupputatio, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
Ratio conſtat, εὖ ἔχει λόγος.
non congroit Ratio, οὐχ ὁμολογεῖται ὁ λόγος.
Ratiocinatio, λογισμὸς, οῦ, ὁ, συλλογισμὸς, οῦ, ὁ.
ſine Ratiocinatione, ἀσυλλογίστως.
Ratiocinativus, συλλογιστικὸς, ὴ, όν.
Ratiocinator, λογιστὴς, οῦ, ὁ, λογιστὴς, οῦ, ὁ.
Ratiocinium, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
Ratiocinor, συλλογίζω, συλλόγομαι.
Rationabilis, λογικὸς, ὴ, όν, νοητικὸς, ὴ, όν.
Rationalis, λογικὸς, ὴ, όν.
Rationalium, ἐφημερὶς, ίδος, ἡ.
Ratione prædituſ, λογικὸς, ὴ, όν, λογιστικὸς, ὴ, όν.
a Ratione aberrare, ἀλογάλεσθαι.
alin Ratione, ἄλως, ἑτέρη, ἕτερον, & Poetice ἕτερος.
aliqua Ratione, ἔσθ' ὅτε. Hesiod.
certa Ratione, κατὰ ῥυθμὸν, εοὶ apponitur παρὰ ῥυθμόν.
com Ratione, λογικῶς, ἀλόγως.
nulla habita Ratione, ἀπερισκέπτως.
ſine Ratione, ἀλόγως.
Rationem alicujus habere, πρόνοιαν ποιεῖσθαι περί τινος, κήδεσθαί τινος, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος, ἀναβάλλεσθαι τὸ π. Et Poetice ἀλέγειν τινὸς, vel τινὰ, vel ὑπέρ τινος.
Rationem exigere, λόγον ζητῶν, vel ἐπαιτῶν τινος, alicujus rei.
Rationem inire cum aliquo, διαλογίζεσθαι πρός τινα.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι, ἐξηγεῖσθαι διδόναι.
Rationes conferre cum ſervis, συμείρειν λόγον μετὰ τῶν δούλων.
Rationes reddere, ὑπέχειν ἐξηγίας, λόγον δοῦναι.
Rationes ſubdueere, ſupputare, συναναβάλλεσθαι, λογίζεσθαι.
Rationi conſentaneus, ἔλογος, ος, ον.
Rationi contrarius, ἄλογος, ος, ον.
Rationis carentia, ἀλογία, ας, ἡ.
Rationis redditio, λογολογτικὸς, ὴ, όν.
Rationis expers, ἄλογος, ος, ον, ἡ ἡ.
Rationum codex, ἀναλογιστικὸς, ὴ, όν.
Rationem alicujus habere, ἐπιμέλειαν ἔχειν τινὸς, λόγον ποιεῖσθαί τινος.
Rationem inire, διαλογίζεσθαι.
Rationem exigere, λόγον ζητῶν παρά τινος.
Rationem reddere, λόγον δοῦναι.
Ratis, σχεδία, ας, ἡ.
Ratum facio, κυρόω, ῶ, κύριον ποιῶμαι, προσκυρόω, ῶ.
Rarus, a, um, αὐχμὸς, ὸν, όν, ὁμιζόμβρος, ος, ον.
Raucefco, βραγχιάζω.
Raucitas, βράγχος, ου, ὁ.
Raucus, βραγχώδης, ους, ὁ, ἡ ἡ, βραγχαλέος, ὰ, όν.
Ravus, a, um, χαροπὸς, ὸν, όν.

R E.

ab Re, ἀδίκως, μάτην.
non ab Re, οὐκ ἄλως, οὐκ ἀπὸ σκοπῆς.
e Re nata, ἐκ τῶν παρατυχόντος.
Re iofecta, ἀπρακτος.
Rædifico, ἀνοικοδομῶμαι, ῶ, ἀνακτίζω, ἀνοικίζω, ἀνορθόω, ῶ, ἀνακαλύζω.
Realis, πραγματικὸς, ὴ, όν, ot πραγματικὴ ἀλήθεια apud Areopag.
Reapſe, τῷ ὄντι.
Reatus, ὁ τῆς ἐχειν αἰτίας.
Rebellatoi, ἀφλιαστὴς, οῦ, ὁ.
Rebellio, onis, ἀπόστασις, ας, ἡ.
Rebellis, ἀποστατικὸς, ὴ, όν, ἀφεστὼς, ὼσα, ὸς, ὁ.
Rebello, ἀφλιάζω, ἀποστατέομαι τινος.
Reboo, ἀντιβλάζω, παραμυκάομαι, ῶμαι.
Recalcitro, ἀνακλαπτίζω.
Recalvus, ἀνωφαλαντὸς, ὴ, όν.
Recantatio, παλινῳδία, ας, ἡ.
Recanto, as, are, παλινῳδῶ.
Recedo, ἀναχωρέω, ἀπίημι, ἀφίσταμαι, ὑποστέλλω, ῶ, ὑποχωρέω, ῶ.
Recens, νέος, ου, ὁ, νεαρὸς, ὰ, όν, πρόσφατος, ου, ὁ, ἡ ἡ, πρόσφατος, ου, ὁ, ὑπόγυος, ου, ὁ.
Recens memoria, ὑπόγυος μνήμη.
Recens, νεαρὸς, ὸν, όν.
Recens, recenter, νεοστὶ, νεαρῶν, ἄρτι.
Receſco, ἀπαλέγομαι· & pro narrare, λέπτομαι ἐπὶ τι.

Digitized by Google

π, διηγεῖσθαι. pro enumerata, καταριθμῆσαι.
Recenſio, ἀναριθμησις, εως, ὁ, λογογραφια, ας, ἡ, ἐξέτασις, εως, ἡ, καταλογος, ου, ὁ.
Recenſus, ἐξέτασις, εως, ἡ, καταλῆξις, εως, ἡ.
Recentiores, οἱ νεώτεροι.
Receptaculum, ἐκδοχεῖον, ου, τό.
Receptio, ἀποδοχή, ῆς, ἡ.
Receptrix, δεκτικη, ης, ἡ.
Receptum eſt more, νενόμισται, κατὰ τὸ ἐωθός.
Receptui canere, ἀνακλητικὸν σημαίνειν.
receſſio, ὑποχώρησις, εως, ἡ, ἔρυξ, ῦκος, ἡ.
receſſus, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
recidivæ febres, ὑποστρεφόντες πυρετοί.
recido, μεταπίπτω ἐπί τι, ἀναπίπτω.
recido, λύτεύω, λύτεύσω.
recipere ſe, retrocedere, μεθίσταθαι ἐπί τινα.
recipiendus, δεκτέος, α, ον, ἀποδεκτέος, α, ον.
recipio, rurſum accipio, παλίζω, ἀναπαλίζομαι, ἀναπτίομαι, ῶμαι, ἀναλαμβάνω, ἀπολαμβάνω.
recipio, conſequor, reporto, ἀνύομαι, ἀνύτω, λαμβάνω.
recipio, admitto, δέχομαι, ἀποδέχομαι, ἐνδέχομαι, προσδέχομαι.
recipio, polliceor, ὑπισχνέομαι, cum accuſativo, vel futur. infin. ὑπίσχομαι.
recipio in ma eventum rei, ἐγγυῶμαι τὸ μέλλον. Demoſthenes.
recipera ſe, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν.
reciprocatio, παλινδρομία, ας, ἡ, ἀντιστροφή, ῆς, ἡ.
reciproce, ἀντιστρόφως.
reciprocus, ἀντίστροφος, ου, ὁ.
recifio, ἄντομαι, ῶ, ἡ, λύτημις, εως, ἡ.
recifus, τομαῖος, α, ον, ὁ.
recitatio, ἀνάγνωσις, εως, ἡ, ἀναγγελία, ας, ἡ.
recitator, ἀναγνώστης, ου, ὁ.
recito, ἀναγινώσκω, λύτὶ σὺν τῷ λέγω.
recito memoriter, ἀπαγγέλλω, ἀποστόμα ζω, λύτὶ μνήμης ἔχω.
reclamario, κραυγάζω, ῆς, ἡ.
reclamo, ἀντιβοῶ, ἀντιλέγω.
reclinatio, κλίνεις, εως, ἡ.
reclinatus, κεκλιμένος, α, ον, ὁ, ἡ, ὁ, ἐ ἡ.
reclino, ἀνακλίνω, καταπλίνω.
recludo, ἀνοίγω, ἀνοίξω.
recoctus, λύτεφθός, ὴ, όν, ὁ, ἐ ἁ.
recognitio, ἀναγνώρισις, εως, ἡ.
recognoſco, ἀναγνωρίζω, ἀνάγνωσιν. pro corrigo, διορθόω, ῶ.
recolligere ſe, animum, vel vires, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν, & apud Homerum ἀγείρεσθαι θυμὸν ἐς φρένα.
recolligere vires, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν.
recolligo, ἀναλέγομαι, συλλέγω.
recolo, ἀναμιμνήσκομαι. pro meditari, μελετῶ.
recompenſatio, ἀντίσωσις, εως, ἡ.
recompenſo, ἀντισταθμίζομαι, ἀντισταθμίσομαι.
reconciliatio, καταλλαγή, ῆς, ὁ, ἀπόκτησις, εως, ἡ.
reconciliator, διαλλάκτης, α, ὁ.
reconcilio, καταλλάττω τινὰ ἑαυτῷ, inter ſe: διαλλάττω.
reconcinnatio, κατάρτισμός, ῦ, ὁ.
reconcinno, ἀναπλάζω πάλιν.
reconditorium, θήκη, ης, τό.
reconditus, κρυπτός, ῆ, όν, κρυφαῖος, α, ον, λύτόθητος, η, ον.
recondo, παλύπτω, κρύπτω.
recondo in eraſtinum, εἰς αὖριον τιθέμενος.
recordari facio, ἀναμνήσω, ῶ, ſeu potius ἀναμνήσκω.
recordatio, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
recordor, μέμνημαι τινος, & πρὸ τινος, ἀναμιμνήσκομαι.
recreatio, ἀνάκτησις, εως, ἡ, ἀνεψυχώ, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἀνάτάσις, εως, ἡ.
recreatus a morbo, ἀνακομισθεὶς ἐκ τῆς νόσου, ἀναληφθείς.
recreo, ἀναπαύω, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀναπομίζω.
recreor, ἀναβιόω, ῶ.
recriminatio, ἀντικατηγορία, ας, ἡ, ἀντέγκλημα, ατος, τό.
recrimineor, ἀντικατηγορέω, ῶ, ἀνθυπάγω, ἀντεγκαλέω, ῶ.
recrudeſco, ἐξωμόομαι, ῶμαι, ἐξαγριόομαι.
recta, adverb. ἐνθύ, κατ' ἐνθύ, ἐνθύς, ἐνθύ, & ἐνθύς, ἀνθυτάτως.
recta, ἐνθύα.
recte, directe, non obliqua, ἐνθυβόλως, κατ' ἐνθύαν, ἀπ' ἐνθύας, ἐξ ἐνθύας, ἐν' ἐνθύας, ſubintelligo ὁδὸς, vel γραμμῆς, ἐνθύος.
recte, bene, convenienter, ὀρθῶς, εὖ, καλῶς, ὑγιῶς.
recte habeo, ὑγιαίνω.
rectitudo, ἐνθύτης, ητος, ἡ, ἐνθυωρία, ας, ἡ, ὀρθότης, ητος, ἡ, ὀρθορύθμια, ας, ἡ, rectitudo, proceritas.
rector, κυβερνήτης, ου, ὁ, διοικητής, οῦ, ὁ.
rector provinciæ, ὑπαρχος, ου, ὁ.
rectore carens, ἀπαιδαγώγητος, ον, ὁ, ἡ, ὃ ἡ.
rectrix, ἐνθυντήρια, ας, ἡ.

rectum facio, ὀρθόω, ῶ.
rectus, arrectus, ὀρθός, ὴ, όν.
rectus ſtatus corporis, ὀρθόστασις, εως, ἡ.
rectus, non obliquus, ἐνθύς, ἐθ, ὁ, ἐνθὺς, έος, ὁ, ὀρθός, ὴ, όν, ἐνθυφερὴς, ἐθ, ὁ, ἐ ἡ.
recubitorium, κλισμός, ῦ, ὁ, ἀνακλιτμός, ῦ, ὁ.
recubitus, ἀνάκλισις, εως, ἡ.
recumbere juxta facio, συνανακλίνω.
recumbo, ἀνακλίνομαι, ἀνακαθίζω.
recuperatio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
recuperatio valetudinis, ὑγίασις, ατος, τό, ἴασις, εως, ἡ.
recopero, ἀνακομίζομαι, ἀνάλαμβάνω.
recurrens, παλίνος, α, ὁ, λύτέρομαι, ῶμαι, ὁ.
recurro, παλινδρομέω, ῶ, ἀναστρέφω πρὸς, ἀναπτερόω, ἀναθέω, ῶ.
recurſus, ἀνάδρομή, ῆς, ἡ.
recurvatio, ἀγκύλωσις, εως, ἡ.
recurvus, κεκαμπύλος, α, ον, ὁ.
recuſatio, ἀνάδοσις, εως, ἡ, παραίτησις, εως, ἡ.
recuſo, ἀρνέομαι, ῶμαι, παραιτέομαι, ῶμαι.
non recuſo, δέχομαι.
recutitus, ψιλὸς, ὴ, όν, ὁ.
redactio in ſervitutem, δίλωσις, εως, ἡ, ἀνδραποδισμὸς, ῦ, ὁ.
redactus in potaſtatem, ὑποχείριος, ον, ὁ.
redamatio, ἀντιφίλησις, εως, ἡ.
redamo, ἀντιφιλέω, ῶ, ἀνέρως, ῶ.
redarguo, ἐλέγχω, ἐξελέγχω.
redargutio, ἔλεγμος, ου, ὁ.
reddere beneficium, ἀντιποδίδωμι τινί.
redditio, προσποδόσις, εως, ἡ.
reddo, ἀποδίδωμι, ἀποίβομαι, ἀποτίω. pro efficere, ἀποφαίνω τι, διστελῶ.
redemptio, λύτρωσις, εως, ἡ, λύτάλυσις, εως, ἡ.
pretium redemptionis, λύτρον, ου, τό, ἀντίλυτρον, α, τό.
redemptor, λυτρωτὴς, οῦ, ὁ, ἀντιλήπτωρ, ορος, ὁ.
redemptor vectigalium, τελώνης, ου, ὁ.
redempturas facio, ἐργολαβέω, ῶ.
redeo, ἀποίχομαι, ἥκω, ἐρῶ, ἥξω, illuc.
redeo ad me, ad ſanam mentem, ἀνήκω, μετανοέω, ῶ.
redeo ad me, me colligo, ἀναφέρομαι, καθίσταμαι.
redeo in gratiam cum aliquo, καταλλάττομαί τινι, vel πρός τινα, διαλλάττομαί τινι.
redhibeo, ἀνάγω. Plato.
redhibitio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, apud Platonem.
in ſuam redigere ditionem hoſtes, λαμβάνω τοὺς ἐχθροὺς ὑπηκόους. ποιῶ τοὺς ἐχθροὺς ὑφ' ἑαυτῷ.
redigere ad inſaniam, ἐξιστόω εἰς μανίαν.
redigere ad inopiam conſilii, διστρέπω, cum accuſativo. Polybius.
redigere in poteſtatem, ὑφ' ἑαυτῷ ποιοῦθαί τινα. ὑποτίττω τῷ πόλῳ, urbem.
redigo, ἄγω εἰς τάξιν, in ordinem: κάθίστημι, ὁρίζω.
redimiculum, κάλλυντρον, α, τό.
redimio, coronо, ἀνακλόω, στεφανόω, ῶ, ὁρίζω.
redimo, λυτρόομαί τινα, λύομαι.
redintegratio, ἀνανέωσις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
redintegro, ἀποκαθίστημι, ἀνανεόω, ῶ.
redire peregre, ἀπέρχομαι ἐκ τῆς ἀποδημίας, περιέρχομαι.
redire ad aliquid in ſermone, aut diſputatione, ἐπανέρχομαι, vel ἐπανέρχομαι ἐπί τι.
redire ad ſe, ἀναλαμβάνω ἑαυτόν.
reditus, proventus, πρόσοδος, ου, ἡ, τὰ πρόσοδα.
reditus percipio, προσοδάομαι.
reditus, reverſio, κάθοδος ἐπὶ τὸν οἶκον, in patriam. ἀνέρχομαι, ῆς, ἡ.
reditiuus, παλίμβολος, ον, ὁ.
redoleo, λύτίζω.
reduco, ἀνάγω, κατάγω.
reductio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ, καταγωγὴ, ῆς, ἡ.
redundans, περίττος, ῦ, ὁ, ὑπερπλήθης, ες, ὁ, ἐ ἁ.
redundantia, πλεονασμὸς, ῦ, ὁ, περίσσεια, ας, ἡ.
redondanter, ἐπιπολαιοπῶς, περισσῶς, ſeu περιττῶς.
redundo, ἀναπλημμυρέω, ῶ, περισσεύω· pro recidere, περιπίπτω.
redux, ἀνάσσορος, ον, ὁ, πολίτορος, ον, ὁ.
refectio, ἀνάπαυλ, ῆς, ἡ, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refectio virium, ἀνάληψις, εως, ἡ.
refector, μεταποιητὴς, οῦ, ὁ.
refellere ſententiam, ὑπεναντίον γνώμην.
refelli qui facila poteſt, ἐξελεγκτικὸς, ἡ, όν, ἀνατλεκτικὸς, ἡ, όν.
refelli qui non poteſt, ἀνεξέλεγκτος, ον, ὁ.
refello, ἀναιρέω, ἀναιρήσω, ἀνάλυσις.
refercio, ἐμπλήθω, ῶ, ἀναπλήθω, ῶ.
referio, ἀντιπαίω, ἀντήσω, ἀντιπλήττω.
refero, reporto, ἀνακομίζω, ἀνάφω. referre ad ſenatum, ἀναφέρω εἰς τὴν σύγκλητον. pro numerare, τίθημι, ἀριθμῶ ἐν. referre in Deorum numerum, ἀποθεόω τινά. aliquid narra, ἀπαγγέλλω τι, ὠγ-

γέλω. aliquando dico, λέγω.
refero, fimilis fum, παρομοιόω, cum accufativo. παρομοίομαι cum dativo.
referre acceptum aliquid alicui, ἀναγράφειν τινί τι. refero tibi hoc acceptum, ἀναγράφομαί σοι τοῦτο.
refertre pedem, ἀναχωρίζω.
refert, interefft, διαφέρει μοι τοῦτο, ἐμοὶ διαφέρει.
refertus, ἔμπλεως, ω, ὁ, πλέως, ω, ὁ.
refcio, renovo, ἀνακαλίζω, ἀνακτίζω. pro recreo, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω τινά, ἀναψύχω, ἀναπαύομαι.
Refigo, ἀνασκολόπω, ῶ, πάλιν πήγνυμι.
Refingo, ἀναπλάττω, vel ἀναπλάσσω, μεταπλάττω.
Refinio, ἀνασχίζω, ἀνασχίσω, ἀνασχίσας.
Reflectio, is, ἀνακάμπτω. pro revocare, ἀνακαλῶ, ἀναγυρίζω.
Reflexio, ἀνάκαμψις, εως, ἡ, ὑπεροχή, ῆς, ἡ, ἀμφίδοξα, ης, ἡ.
Reflexus, reverfio, ἀναστροφή, ῆς, ἡ.
Reflexus, ἀναλογισμός, ου, ὁ.
Refluo, ἀναρρέω, ῶ.
Refluus, ἀψίρροος, ος, ὁ.
Refluxue, ἀνάρρυσις, εως, ἡ.
Refocillatio, ἀνάπτησις, εως, ἡ, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ἀναψυχή, ῆς, ἡ.
Refocillatorius, ἀνακτητικός, ἡ, ὁ, ἀναληπτικός, ἡ, ὁ.
Refocillo, ἀναζωπυρέω, ῶ, ἀναπτίω τινά.
Reformatio, ἀναπλασμός, ὁ, ἡ, ἀνάπλασις, εως, ἡ, ἀνατύπωσις, εως, ἡ.
Reformator, ἀναπλαστής, οῦ, ὁ.
Returmidatio, φόβος, ου, ὁ, ἐκφοβία, ας, ἡ.
Reformido, ἐκφοβέω, ῶ, φοβέομαι τινα.
Riformo, διαπλάττω, ἀναπλάττω.
Retoveo, ἀναθάλλω.
Refractarius, ἀντίτυπος, ου, ὁ, ἀπειθής, ἐς, ὁ, ἡ.
Refractio, ἀνακλασμός, οῦ, ὁ, ἀνάκλασις, εως, ἡ.
Refractus, πολύγλωσσος, ου, ὁ.
Rafrenatio, κολασμός, οῦ, ὁ.
Refrano, ἀναχαλίζω, χαλινόω, ῶ, σωφρονίζω τινά, ἀνέχω.
Refragari aui nemo poteft, ἀνανθίστατος, ον, ὁ.
Reftagatio, ἀντίβασις, εως, ἡ, ἀντιπραξις, εως, ἡ, ἀντιχειροτονία, ας, ἡ.
Refragor, ἀντιλέγω τινος, ἀντιτείνω, refallara.
Refrico, ἀναψάω, ῶ, ἀνακνίζω.
Refrigeratio, ἀνάψυξις, εως, ἡ, ψυγμός, οῦ, ὁ.
Refrigerator, ψυκτήρ, ῆρος, ὁ, ψυγέα, ἄς, ὁ.
Refrigeratorius, καταψυκτικός, ἡ, όν.
Refrigeratus, ἀπόψυκτος, ον, ὁ.
Refrigero, ἀναψύχω, καταψύχω.
Refrigefco, ἀναψύχομαι.
Refringo, ἀνακλάω, ῶ, καταγνύω, ῦ.
Refugio, ἀποφεύγω. pro datrectare, ἀποδιδράσκω, ὀκνέω.
Refugium, καταφυγή, ῆς, ἡ.
Refulgeo, ἀναλάμπω, ἐκλάμπω.
Refundo, ἀνασχέω, ῶ, πάλιν ἐκχέω.
Ralundo multo cum fœnoia, id eft fertilis fum, πλουσχέω, ῶ, cui opponitur ἀλιγοχέω, ῶ.
Refufio, ἀνοχή, ῆς, ἀνάχυσις, εως, ἡ.
Refutaatis more, ἀλογικῶς.
Refutatio, ἀνατροπή, ῆς, ἡ, ἄνελυσις, εως, ἡ.
Rafutatoria oratio, ἀντιρρητικὸς λόγος.
Refuto, ἀποκαθίζομαι, ἀποκλίνομαι.
Regalis, βασιλικός, ἡ, όν, βασιλικός, ἡ, όν.
Regam conftituere, ἱστάναι βασιλέα. creara Regem, βασιλέα βασιλεῦσι, 1. Reg. 8.
Regeoeratio, ἀναζώσις, εως, ἡ.
Regenero, ἀναγεννάω, ῶ, ὁ.
Regera habenas, ἀνθέναι ἡνίας.
Regermino, ἀναρρύω, ἀναβλαστάνω.
Regero, ἀναπλάζω, ἀναπλάσω.
Regi facilis, ἄναξ, ακος, ὁ. regi difficilis, δύσναξ.
Regia, βασίλειον, ου, τό.
Regia, τὰ ἀρχεῖα, βασίλεια, ας, ἡ.
Regimen, ἀνασωσία, ας, ἡ, διοίκησις, εως, ἡ.
Regina, βασίλισσα, ης, ἡ, βασίλεια, ας, ἡ.
Regio, χώρα, ας, ἡ, χωρίον, ου, τό, κλίμα, ατος, τό.
a Regione, κατατόπον, ἐξ ἐναντίας.
a Regione pofitus, ἀντίος, ου, ὁ.
Regionem adminiftro, χωρεύω, ῶ.
Regionem defcribo, χωρογραφέω, ῶ.
Ragis amaos, φιλοβασιλεύς, έως, ὁ.
Regis more ago, βασιλίζομαι.
Rugius, a, um, βασιλικός, ἡ, όν.
Regnare lare, ἄρχομαι, ατος, ὁ, ἄρχομαι, ατος, ὁ.
Ragnator, κοίρανος, ατος, ὁ.
Regeo, βασιλεύω τινός. ἄρχω, τυραννέω.
Regnum, ἀναστροφή, ας, ἡ, βασιλεία, ας, ἡ, ἀρχή, ῆς, ἡ.
Regaum affectare, βασιλεύειν.
Rago, ἀναστατόω, ῶ, διοικέω, ῶ, βασιλεύω ἐκ Λιτίας, Aliam.
Regredior, ἀναπεχωρέω, ῶ, ἀναπορεύομαι.
Regreffue, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
Regula, ασνὼν, όνος, ὁ, γνώμων, ονος, ὁ.
ad Regulam dirigo, κανονίζω.
Regulatis, ασνονικός, ἡ, όν.
Regulariter, ασνονικῶς.
Regulus, βασιλίσκος, ου, ὁ.
Rei divinæ faciendæ ftadiofus, φιλοθύτης, ου, ὁ.
Rei familiaris dilapidatio, οἰκοφθορία, ας, ἡ.
quid Rei agis? τί χρῆμα χρᾷς; Sophocles.
Rei fumma, τὸ ἆλφι.
Rejectameotum, ἀπόβλημα, ατος, τό.
Rejectio, ἀναγωγή, ῆς, ἡ, ἀποβολή, ῆς, ἡ, ἄτυσις, εως, ἡ.
Rejectitius, ἀβασάνιστος, ου, ὁ.
Rejector, ἀποβολεύς, έως, ὁ.
Rejectus, ἀποδοκιμαστός, ἡ, όν.
Rejicio, ἀποτίθεμαι. pro refpuo, ἀποβάλλομαι, ἀποδοκιμάζω, ἀπωθέω, ῶ. pro differre, ἀναβάλλομαί τι.
Reipfa, ἔργῳ, τῷ ὄντι.
Reipublicæ adminiftratio, πολιτεία, ας, ἡ, πράγμα, ατος, τό, apud Thucydidem, & Iſocratem.
Reipublicæ faveo, δημοκρατέω.
Reipublicæ ftatus, πολιτεία, ας, ἡ.
Reitaratio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
Reitero, ἀναλαμβάνω.
Relabor, ἀναπίπτω, ἀναπίπω.
Relatio, ἀναφορά, ᾶς, ἡ, διήγησις, εως, ἡ.
Relatio, vocabulum Logicum, ἡ πρός τι διάθεσις.
Rulatio axpenſi, λογισμὸς, οῦ, ὁ.
Relatio gratiæ, ἀμοιβή, ῆς, ἡ.
Relativus, ἀναφορικός, ἡ, όν.
Relaxare animum, ἀνίημι τὴν ψυχήν.
Relaxatio, ἄνεσις, εως, ἡ, ἀναχαλασμός, οῦ, ὁ.
Relegatio, ἐξορισμός, οῦ, ὁ, ὑπερορισμός, οῦ, ὁ.
Religo, as, ἀναπείζω, ἀναπείζω, ἐξορκαπείζω, ἀναπείσω.
Relego, ἀναπέμπω. pro in exilium ejicio, ἐξορκαπείζω, φυγαδεύω.
Relego, is, ἀναγινώσκω.
Relevo, ἀναίρω. pro reareare, ἀναλαμβάνω, ἀναπαύω.
Reliftio, καταλήψις, εως, ἡ, ἀπόληψις, εως, ἡ, λῆψις, εως, ἡ.
Religatio, ἅρπις, εως, ἡ, & ἅρπις, εως, ἡ, ἀνάδεσις, εως, ἡ.
Religatus, ἀνάδετος, ον, ὁ.
Religio, ἀσέβεια, ας, ἡ, θρησκία, ας, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ.
Religio eft mihi, ἀλαζονεύομαι, ὄκνω.
Religiona teneor, δεισιδαιμονίᾳ κατέχομαι. ἀλαζονεύομαι.
Religioni deditus, θρησκευτής, οῦ, ὁ, & θρησκευτήρ, ῆρος, ὁ.
Religiofe, ἀσεβῶς, θεοσεβῶς.
Religiofe colo Deum, ἀσεβῶ τὸν Θεόν.
Religiofe inftituo, & obfervo, θρησκεύω.
Religiofitas, ἀσέβεια, ας, ἡ.
Religiofus, ἄσεβής, ές, ὁ, ἡ, ἀλαζών, όνος, ὁ, ἡ.
Religo, as, ἀνάδεω, ῶ, ἀναδέσμεω.
Relino, ἀνείγω, ἀνοίξομαι, ῶ.
Relinquo, καταλείπω, ἀφίημι, ἀφίσημι.
Reliqua (neut. plur.) πάλαι.
Reliqui, emeriti, οἱ λοιποί, οἱ ὑπολειφθέντες.
Reliquiæ, τὰ λείψανα, ἐγκαταλείμματα, ατος, τό.
Reliquiæ exercitus, τὸ περιὸν τοῦ στρατοῦ.
Reliquum facio, ὑπολείπω, περιλείπω.
Reliquum eft, λοιπὸν, ἀκόλουθον, subintellige ἐστί.
Reliquus, λοιπός, ὁ, ἡ, ἀπόλοιπος, ον, ὁ.
Reluceo, ἐκλάμπω, λαμπρίζομαι.
Reluctatio, ἀντίσωσις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
Reluctator, ἀντιτάτης, ου, ὁ.
Reluctor, ἀντιμάχομαι, ἀντέχω.
Rem familiarem augere, περιποιεῖσθαι πολλά.
Rem familiarem diliapidare, οἰκοφθορεῖν, exhaurire, καταναλίσκειν. admodiatrare, οἰκονομεῖν, οἰκονομῶ.
Rem divinam facere, ἱερεύεσθαι.
rem bea garere, εὐδαιμονεῖν, εὐπορεῖν.
Rem habere cum aliquo, συγγίνεσθαί τινι, γινέσθαι ἐν χερσὶ γυναικὸς.
Rem gerere infeliciter, ἀτυχεῖν.
ad Rem nihil faciens, ἀπροσδιόνυσος, ον, ὁ.
nihil ad Rem, οὐδὲν πρὸς ἔπος.
Remaneo, διαμένω, περιλείπομαι.
Remanfio, διαμονή, ῆς, ἡ, κατάμονη, ῆς, ἡ.
Remedium, φάρμακον, ου, τό, θεραπεία, ας, ἡ.
Remedium afferre, ἐπιτίθεσθαι.
Remeo, ἀναπέρχομαι.
Remetior, ἀναμετρέω, ῶ, ἀντιμετρέω, ῶ.
Remex, ἐλάτης, ου, ὁ, ἀκατηλάτης, ου, ὁ.
Remigano, Remigium, ἐρεσία, ας, ἡ.
Remigio inſtructus, ἐπίκωπος, ον, ὁ.
Remigium alarum, πτερύγων πτέρωσις.
Remigo, ἐλάσσω, κωπηλατέω, ῶ.

Remi-

Remigro, ἀναπαύζομαι, ἀναπαύομαι.
Reminiſcentia, ἀνάμνησις, εως, ἡ.
reminiſci facio, ἀναμιμνήσκω, cum accuſativo perſonæ, & genitivo rei. ὑπομιμνήσκω.
Reminiſcor, ἀναμιμνήσκομαι.
Remiſſe, βλακικῶς, ἀβρῶς, ἀναιδέως, ἀνέτως, ὑπαναιδέως, παρειμένως, ὑφειμένως, ὀκνηλικώτερον, μαλακῶς, ἀποτετυμένως, ἀτόνως, ἀστεβλακκιλιώτως.
Remiſſe ago, ἀποτετυμένως πρᾶττω, μαθήμασι.
Remiſſio animi, ἀναθησαυρισμὸς apud Homerum. ἀβλάβεια, ας, ἡ, ῥᾳθυμία, ας, ἡ, ἀνάπτωσις, εως, ἡ.
Remiſſio, condonatio, ἄφεσις, εως, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ. aeris alieni remiſſio, ἄφεσις τῶν χρεῶν.
Remiſſionis expers, qui non remittitur, ἀνάφετος, α, ὁ & ἡ.
Remiſſo animo, ἀστεβλακκιλιώτως, ἀγενῶς, ἐμβλήμως.
Remiſſus ſum, ἀνίεμαι, ῥᾳθυμέω, ῶ.
Remiſſus, laxatus, laxus, πάρεσις, α, ὁ, ἀτονώτατος, η, ὁ, ἄτονος, ος, ὁ, ὑγρὸς, ά, όν.
Remiſſus, languidus, leotus, ἀτονώτατος, ος, ὁ, ἄτονος, ος, ὁ, ἀβλὴς, ῆτος, ὁ, ἀναιδὴς, ὁ, ἡ, παρειμένος, η, ὁ, κἀρβ-, ης, ὁ, μαλακὸς, ὴ, όν.
Remitto, retro, vel rurſus mitto, ἀποπέμπω, ἀποπέμπω, ἀναπέμπω, ἀπαποστέλλω.
Remitto, laxo, relaxo, ἀνίημι, ἀνίημι, ἀπανίημι, ἀφίημι, παρίημι, ὑφίημι, λύω, ἀποτείνω, χαλάω, ῶ, ἀποκαλάω, ῶ.
Remitto, remiſſum, ac languidum teddo, ἀνίημι, ποιέω, cum accuſativo.
Remitto, condono, ἀνίημι, ἀφίημι. χαρίζομαι cum dativo perſonæ, & accuſativo rei. ἀνίημι τὰ χρέα, remittere debita.
Remolior, ἀποσείω.
Remolleſco, ἀπαμβλύνομαι.
Remora, ἔτοχος, ος, ὁ, παρέλκωσις, εως, ἡ.
Remoror, ἀναβάλλω, ὀρίσκω, ἐπέχω.
Remotus, χωρίζοντος τινος, ab aliquo re.
Removeo, ἀφίσταμαι τινα τόπου. ἀναρρίω, ῶ, ἀποσείω, ῶ.
Rempublicam adminiſtro, πολιτεύω, & πολιτεύομαι, διοπολιτεύομαι.
Rempublicam modetari, τὰ δῆμου ἄγω, ἢ ἄρχω.
ad Rempublicam accedere, προσέρχεσθαι τοῖς κοινοῖς, vel πρὸς τὰ κοινά.
Remunerotio, ἀποδόμημα, ατος, τὸ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ.
Remunero, ἀντεργετέω, ῶ, ἀμείβομαί τι δωρεᾷ, te dono, ἀποδωρέω, ῶ.
Remus, ἐρέτμος, ὁ, ὁ, πάλη, ης, ἡ.
Renaſcentia, πολυγηθεσία, ας, ἡ.
Renaſcor, ἀναφύω, ἀναζωπυροῦμαι, φύομαι.
Renatus, παλιγγενὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, παλιμφυὴς, ὲς, ὁ, & ὁ.
Renavigatio, ἀνάπλους, ὁ, & contract. ἀνάπλοῦς, ὁ, ἀνάπλους, ῦς, ὁ.
Renavigo, ἀναπλέω, ἀνάπλέω, ῶ.
Renes, νεφροὶ, οἱ.
Renideo, φαιδρύνομαι.
Renitens, ἀντίτυπος, α, ὁ, ἡ, ἀντίτυπος, α, ὁ, & ἀντιτυπὴς, ὲς, ὁ, & ἡ.
Renitor, ἀντείνομαι, ἀντιβαίνω, ἀντερείδω, ἀνθίσταμαι, ἀνθέλκω, ἀντερέω, ἀντιπράσσω, & ἀντιπροάσσομαι, ἀντωθέω, ῶ.
Reniſus, ἄντυπος, ος, ὁ, ἀντυπώθητος, ος, ὁ, ἀντίτυπος, ος, ὁ, ἀντέρισμα, ατος, τὸ, ἀντέρισις, εως, ἡ.
Renitor, ἀντερείδω τινί.
Renovatio, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, ἀνακαίνισις, εως, ἡ.
Renovatus, νεοτὸς, ὴ, ὸν, seu νέωτος, α, ὁ, ἀνακαινωθὲς, ὲντος, ὁ.
Renovo, ἀνακαινόω, ῶ, ἀνανεόω, ῶ.
Renuntiare mundo, ἀποτάττεσθαι.
Renuntiatio, ἀπαγγελία, ας, ἡ, ἀπόρρησις, εως, ἡ.
Renuntiatus, ἀνακηρυχθὲς, ὲντος, ὁ. renuntiatus ſum conſul, ἀνεῤῥέθην ὕπατος.
Renontio, deſigno, declaro, ἀναγορεύω, προαγορεύω, ἀποφαίνω.
Renuntio, valere jubeo, ἀποτάττομαι.
renuntio, nuntio, refero, ἀναγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἐξαγγέλλω, ἀπαγγέλλω, ἀπαρέω (in præſenti inuſit.) ἀπαγγέλλω.
Renuntio, ἀπαγγέλλω, ἀναγορεύω.
Reouo, ἀναδέω, ἀναδέομαι.
Renr, νεμίζω, ἀγάομαι.
Repagulum, μοχλὸς, ὁ, ὁ, βολβὶς, ίδος, ἡ.
Repandus, ἀμφίκυρτος, ος, ὁ, ἡ, ἀνάπτυος, ος, ὁ, ἡ, & ἡ.
Reparatio, ἀποκατάλλαξις, εως, ἡ, ἀνακαίνωσις, εως, ἡ.
Reparo, ἀποκαθίζω, ἀνακαινίζω.
Repello, ἀποδίωκω, ἀπωθέω τι. ἀποωθέω, ῶ, ἀποκρούω. ἀποκρούω cum accuſativo, & genitivo, ἢ Menelaum telum repello. Μενέλεω τὰ βέλος ἀποκρούω, a Menelao telum repello.
Repello a me, ἀποδίωκω, vel potius ἀποδιώκομαι.
Rependo, rerribun, ἀμείβομαι, ἀντιμετρέω, ῶ, ἀποτίω, ἀντιτελέω.
Repens homi, χαμαιρὴς, ὲς, ὁ, & ἡ.
Repenſio, recompenſatio, ἀντιτίνωσις, εως, ἡ.
Repenſus, ἀντίδοτος, α, ὁ, ἡ, ὁ, ἀντοκιζόμενος, η, ὁ.
Repeote, αὐθάδως, ὀκ πρασσίως, πραστικῶς, ἄρτα, ἀβρὰς, αἰρετῶς.
Repente, ἐξαίφνης, ἐπὶ μηχανῆς.
Repentinus, αἰφνιδίως, ος, ὁ, ἐξαπιδίως, ος, ὁ.
Repercuſſio, ἀντιπάλασις, εως, ἡ, ἀντύπωσις, εως, ἡ, ἀντικοπὴ, ῆς, ἡ.
Repercutio, ἀντικόπτω, ἀντικρούω.
Reperio, ἀρίσκω, ἀνευρίσκω.
Repertorium, inventarium, ἀπογραφὴ, ῆς, ἡ
repetere memoria, ἀναλαμβάνω τὸ μνήμῃ, & ἐς τὴν διάνοιαν.
altius repetere, ἄνωθεν ἄρχεσθαι. μικρὸν ἄνωθεν, paulò altius.
Repetere aliquid ab aliquo, ἀπαιτῶ τινά τι, vel τί παρά τινος.
Repetitio, ἀπαίτησις, εως, ἡ, ἀπαίτημα, ατος, τὸ.
Repetitio, ſchema Rhetoricum, ἀναλῆψις, εως, ἡ.
Repeto, repoſco, ἀπαιτέω, ῶ.
Repeto, itero, δεύτερόω, ῶ, ἐπαναναλίω, ῶ, ἀνακυκλέω, ῶ, ἐπανακαμβάνω, ἀναλαμβάνω. mecum ipſe dicta repeto, πρὸς ἐμαυτὸν ἀνακυκλῶ τὰ ῥηθέντα. Lucianus.
Repeto onum & idem verbum ſæpius, βατταλογέω, ῶ.
Repeto, redeo, ἀναφοιτάω ἐς τινα τόπον, locum aliquem.
Repetundarum aeculare, κρίνω τινὰ κακώσεως ἐπαρχίας.
Repetundarum accuſatus, ὑπὲρ τῶν ἀδικημάτων δικαζόμενος.
Repetundarum damnatus, κλοπῆς ἅλους τὰς ἀδικίας ὀφλισκών. Æſchines.
Repetundarum damnari, ἀδικίαις δίδωμι.
Replen, ἀνακλύζω, ἀναπλέω, ῶ.
Replerio, πλησμονὴ, ῆς, ἡ, πλήρωσις, εως, ἡ. repletio, ſaturatin, κορεσμὸς.
Repletus, ἀνάπλεως, ὲντος, ὁ.
Repletus cibo, πολύσιτος, ος, ὁ.
Replicatio, ἀνάπτυξις, εως, ἡ, ἀντιδιπλασιασμὸς, ῆς, ἡ.
Replico, ἀναπτύσσω.
Repo, ἕρπω, ἑρπύζω.
Repono, ἀναπίθημι, ἀποτίθεμαι.
Repono, rependo, ἀντιμετρέω, ῶ.
Reportare laudem, δόξαν λαβεῖν.
Reportare infamiam, κακὴν φάτιν αἴρεσθαι, Sophocles.
Reportatio, ἀναφορὰ, ᾶς, ἡ.
Reporto, ἀναφορίζω, ἀναφέρομαι.
Repoſco, ἀπαιτέω, ῶ, ἐξαιτέω, ῶ.
Repoſitio, ἀπόθησις, εως, ἡ, ἀποθήκωσις, εως, ἡ.
Repoſitorium, θήκη, ης, ἡ, ταμεῖον, ου, τὸ.
Repotia, orum, τὰ ἐπαύλια.
Repræſentatio, ἐνάργεια, ας, ἡ, ὑποτύπωσις, εως, ἡ.
Repræſento, παρίστημι, ἀποδείκνυμι.
Reprehendeodus, μωμητὸς, ὴ, ὸν, ἐγκλητὸς, ὸν, ος, ὁ.
reprehendere aliquid in aliquo, ἐπιτιμᾶν τί τινι.
Reprehendo, ἐπιφορτολαμβάνω. ἐπιτιμῶ τινὶ τοῦτο, ἐπικλίπτω, ψέγω ὅτιον, μωμάομαι, ψόγω, μέμφομαι.
Reprehenſibilis, ἐπιλειπτὸς, ὴ, ὸν, μωμητὸς, ὴ, ὸν.
Reprehenſio, ἐπίληξις, εως, ἡ, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
ſine Reprehenſione, ἀμεμπτόντως, ἀνεγκλήτως.
Reprehenſione dignus, ἔλεγκτὸς, ὴ, ὸν.
Reprehenſor, μωμὸς, ος, ὁ, ἐπιτιμητὴς, ὁ, ὁ.
Reprehenſus, ψεκτὸς, ὴ, ὸν.
reprimere toſonem olicojus, ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς τινὸς γνώμης.
Reprimo, κατέχω τινὰ ὀργὴν, iram, κατασκέλλω, κατασπίζω, ἀναγω.
Reprobatio, ἀδόκιμησις, εως, ἡ, ἀποδοκιμασία, ας, ἡ.
Reprobetus a Deo, θεόκλοβος, ὸν, ος, ὁ, & ἡ. Budæus.
Reprobo, ἀποδοκιμάζω, ἀδόκιμέω.
Reprobus, ἀδόκιμ-, ος, ὁ, ἄδοτ-, ος, ὁ.
Repraio, ἄρλις, εως, ὁ, ἔρυσμὸς, ὁ, ὁ.
Reptator, ἑρπυστὴς, ὴ, ὁ, ἑρπυστὴρ, ῆρ-, ὁ, ἑρπετὸς, ὸ, ὁ.
Reptilis, ἑρπετὸς, ὸ, ὁ.
Repto, ἑρπύζω, vel ἑρπίζω.
Repubeſco, ἀνηβάω, ῶ.
in Rempubliea verſor, πολιτεύω, ἐμπολιτεύομαι, & ἐμπολιτεύομαι.
e republica alienus, ἀπολίτευτος, ος, ὁ, ἡ.
Repudiatio, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀπόταξις, εως, ἡ.
libellus Repudii, βιβλίον ἀποστασίου.
Repudio, ἀποβάλλω, ἀποπέμπομαι γυναῖκα, oxorem. pro reculo, ἀπολέγομαι, ἀποκηρύζω.
Repudium, ἀπόπεμψις, εως, ἡ, ἀποπομπὴ, ῆς, ἡ, ἀπόσκοπος, ος, ὁ.
Repueraſco, ἀνανηπιάω.
Repugnantia, ἀντίστασις, εως, ἡ, ἀντιλογία, ας, ἡ.
Repugno, ἀντιμάχομαι τινι. ἀντείνω τοι ἐς τόπον, in hac re tibi.
noo Repugno, χάζομαι.
Repullulo, ἀναβλαστάνω, ἀναθάλλομαι.

Repul-

Repalſa, ἀνάλυσις, εως, ἡ, λύτάλυξις, εως, ἡ.
Repulſam patt, ἀπολαύσεσθαι τῆς ἀρχῆς, λύτυγχάνω, Ariſtotelis Rhet. l. 2. c. 296.
Repulſo, ἀπωθίζω.
Repulſus, us, ἄπωσις, εως, ἡ.
Repurgatio, λύτκαθάρσις, εως, ἡ.
Rapurgo, ἀπομαθαίρομαι, καθαίρω.
Reputatio, ἀνάλογισμὸς, ὁ, ἡ, ἀναλογισμὸς, ὁ, ἐ.
Reputo, ἀναλογίζομαι. pro recuſare, ἀρνοῦμαι, ἀπιστεῖσθαι.
Reqaism dare alicui a laboribus, ἀναπαύεσθαί τινα. & παύεσθαί τινα ἀπό τινων.
ſine ulla Requie, ἀπαύστως, ἀπαυστί.
Requisa, ἀνάπαυσις, εως, ἡ, ἄπωσις, εως, ἡ.
Requieſcere facio, ἀναπαύω.
Requieſco, ἀναπαύομαι, ἡσυχάζω.
Requieſcere, ἀναπαύεσθαι ὑπό τινος.
Requiro, ἐπιζητέω, ῶ. pro interrogare, πυνθάνεσθαι, δέεσθαι, ἀπαιτέω, ῶ.
Rerum novarum ſtudioſus, καινοτόμος, ὁ, ἡ, καινοτρόπος, ὁ, ἡ.
Rerum novarum molitio, καινοποιία, ας, ἡ, καινοπραγία, ας, ἡ, καινοτρόπος, ὁ, ἡ.
Rerum potiri, ἐπικρατῶ τῆς πραγμάτων.
Rerum ſtatus, πρᾶγμα, ατος, τὸ, καταστασις πραγμάτων.
Rerum ſumma, τὸ κεφ. vel κῶν, vel τὰ πράγματα.
Res, ἔργον, ε, τὸ, πρᾶγμα, ατος, τὸ, χρῆμα, ατος, τὸ.
Res geraoda, πρᾶξις, εως, ἡ, quod ſignifiecat etiam res geſta.
Res bene, vel male ſe habet, τὸ πράγμα ἔχει, vel κακῶς ἔχω.
Res ita ſe habet, πρᾶγμα ὕτως ἔχει.
Res familiaris, τὰ ὑπάρχοντα, ἑστίε, ας, ἡ, τὰ ὄντα, ἡ ὑπάρξεως ἀσία.
Res divina, ἱερωσύνη, ας, ἡ.
Res judicata, κεκριμένα, ης, ἡ.
Res vana, λῆρος, ὁ, ἡ, vel λῆροι, οἱ.
Res adverſæ, τὰ ἀπαρὰ, ἀβέλτερα πράγματα, τὰ δεινὰ, τὸ δυστύχημα, ατος, τὸ ἀπροσδόκητον, τὰ πράγματα, δυσπραξία, ας, ἡ, δυσπραγία, ας, ἡ, ἀτυχία, ας, ἡ.
Res eſt indigna, indignum eſt, δεινόν ἐστι.
Res ſecundæ, ἀγαθὰ πράγματα, ἄρσις, ας, ἡ, ῥᾳστώνη, ης, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ, εὐπραγία, ας, ἡ, εὐτυχήματα, τὰ.
Res arduæ, δυσλογία πράγματα.
Res humanæ, τὰ ἀνθρώπινα, ε.
Res dubiæ, ἀπορία, ας, ἡ.
Res meæ, τὰ ἐμὰ, τὰ ἐμᾶ, τἀμᾶ, τὰ περὶ ἐμέ.
Res bellicæ, τὰ Ϝ πολέμου.
Res controverſa, ἀντιλεγόμενα, ων, τά.
Res domeſticæ, τὰ οἰκεῖα, τὰ τοῦ οἴκου.
Res fortuitæ, τὰ κατὰ τὸ τύχης δεδόντα.
Res geſtæ præclare, τὰ καλῶς πραχθέντα.
Res ipſa hoc indicat, αὐτὸ τὸ ἔργον Ϝου δηλοῖ.
Res novas molior, καινοτρέπω, καινοποιέω, ῶ, ſeu καινοτομέω, ῶ.
Res felicitèr geſtæ, εὐπράξιαι, ατος, τὸ, εὐπράξεις, εως, ἡ.
Res ſic ſe habet, ὅτως ἔχει.
Reſaluto, ἀντασπάζομαί τινα.
Reſarcio, ἀναβάλλω, ἀνάγομαι τι.
Reſcindo, διαχίζω, λύτέμνω· pro non ratum habere, ἀκυρῶ, ἀτακτέω.
Reſciſco, μανθάνω, γινώσκω τι. ἀνεγκαλίζω.
Reſciſſio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἀκυρώσεις τῆς νόμου, reſciſſio legum.
Reſciſſus, ἀνάδυτος, ε, ὁ, ἐξάλυτος, ε, ὁ.
Reſcribo, ἀντιγράφω, ἀντιπεσέλλω τι.
Reſcriptio, reſcriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
Reſcriptum, ἀντιγραφὴ, ῆς, ἡ.
Reſeco, ἀποτέμνω, ἀφαιρέω.
Reſectio, ἀποτομὴ, ῆς, ἡ, λύτομὴ, ῆς, ἡ.
Reſegmen, λύτόμωμα, ατος, τὸ.
Reſeratio, ἄνοιξις, εως, ἡ.
Reſeratas, ἀνεῳγμένος, η, ον.
Reſero, aperio, ἀνοίγω, ἀναπορθμεύω.
Reſervo, τηρέω, διαφυλάττω.
Reſes, idis, ſegnis, σχολαῖος, ε, ὁ, ἡ, ἀθὴς, ὁος, ὁ, ἐ ἁ.
Reſiſſatia, ἀναξήρανσις, εως, ἡ.
Reſico, ἀνεξηραίνω, & Poetice ἀξηραίνω.
Reſideo, καθίζομαι ἐπί τι. ἀκάθημαι.
Reſido, ἀναπαύζομαι.
Reſiduum, τὸ λοιπόν.
Reſiduus, λοιπὸς, ὴ, ὸν, ὑπόλοιπος, ε, ὁ.
Reſigno, λύω, vel λύτελέω ἀνατελῶ, ἀνατροφαγίζω.
Reſilio, ἀναπηδάω, ῶ, ἀναθρώσκω.
Reſina, ῥητίνη, ης, ἡ.
Reſinus, ἀνάπνος, ε, ὁ.
Reſipere facio, πίνω τινα, & πηγύνω, Poetica. ἀνύω.
Reſipio, ἀναφρονέω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
Reſipiſcentia, μετάνοια, ας, ἡ.

Reſiſtentia, ἀντίταξις, εως, ἡ, ἀντίτασις, εως, ἡ.
Reſiſti eoi nequit, ἀνυπόστατος, ε, ὁ.
ad Reſiſtendum par ſum, ἀνταρκέω, ῶ.
Reſpiſco, σπάρω, ἀναρρωνύω, ῶ, μετανοέω, ῶ.
Reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ῶ, ἀντάω, ἀντιτείνω.
Reſolvo, ἀνάλυω. pro mollire, μαλακύω. pro deſtruere, καταλύω.
Reſolutio, ἀνάλυσις, εως, ἡ, ἄλυσις, εως, ἡ.
Reſolutus, ἀνάλυτος, ε, ὁ.
Reſonanter, ἀλαγμῶδὴ, καναχηδὸν.
Reſonans, προσηχὴς, ἐος, ὁ, ἡ, ἦ, καναχὴς, ὁ, Poetice.
Reſonantia, ἀντήχημα, ατος, τό,
Reſonare facio, καταρρυῶ, ῶ.
Reſono, ἀντηχέω, ῶ, ὑπηχέω, ῶ, κτυπέω, ῶ. Poetice autem ſunt σμηκτέω, ῶ, σμηκτίζω, κονάβιω, ῶ, κονάβιζω, καχλάζω, καναχέω, ἀπαχῶ, ſeu ἀπαχέω, ῶ, καναχὴν, ῶ, καναχίζω.
Reſorbeo, ἀναῤῥοφέω, ῶ.
Reſpecto, ἀποβλέπω, & Poet. πεπταίω.
Reſpectus, λόγος, ε, ὁ, ἀπόπτευψις, εως, ἡ.
Raſpergo, ῥαντίζω, διαῤῥαίνω.
Reſpertio, ῥαντισμὸς, ὁ, ἡ.
Raſpicio, ἀποβλέπω εἰς τι. ἀφορῶ εἰς τι· ἀναλογίζομαι, ἀνακύπτω.
Reſpiratio, ἀναπνοὴ, ἧς, ἡ.
ſine Reſpiratione, ἀναπνεῦστί.
Reſpiro, ἀναπνέω, ῶ, ἀμπνέω.
Raſpira, interqoieſco, maraphurice, ἀναπνέω, ῶ, ἀμπνυμαι, ἀναψύχομαι, λωφέω, ῶ.
Reſplaudena, αἰθαλὴς, ὁτος, ὁ, ἐ.
Raſpleudeo, ἀναφλέβω, καλάμπω.
Raſpondeo, ἀποκρίνομαί τιν. ἀμείβομαι, ἀναφανὲς, ῶ.
Reſponſare, ἀνθεκῶ.
Reſponſum, & raſponſio, λύτέκρισις, εως, ἡ, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ. pro oraculo, χρησμὸς, ὁ, ἡ, θέσφατον, ε, τό.
Reſpublica, τὰ κοινὰ. τὰ δημόσια. ἡ πολιτεία.
Rempublicam adminiſtrare, δημαγωγῶ, πολιτεύεσθαι.
Reipublicæ adminiſtratio, δημαγωγία, ας, ἡ.
Reſpuo, λύτπτύω, λύτβδέλλω τι.
Reſtagno, πλημμύρω, & πλημμυρέω, ῶ, λιμνάζω, ἐλιμνάζω.
Reſtagoo, ἀναπλημμυρέω, ῶ.
Reſtat, λοιπόν.
Reſtaoratio, ἀνάσωσις, εως, ἡ, ἀναστάλη, ῆς, ἡ.
Reſtaoro, ἀναστάλόω, ἀνίστημι, ἀνορθόω, ῶ.
Reſtinguo, λύτσβέννυμι, λύτσβέω, ῶ.
Reſtio, καλωσύρος, ὁ, ἡ, σχοινοκάλαμος, ὁ, ἡ.
Raſtia, σχοῖνος, ε, ὁ, κάλως, ω, ὁ.
Reſtituere in eundem ſtatum, ἀποθιστάνω εἰς τὸ αὐτό. ἀποκαθιστάνω, ſine adjectione.
Reſtituo, reddo, ἀποδίδωμι, λύτπαραθίστημι, ἀποκαθίστημι, reſtituor.
Reſtituo, raſtauro, iterum conſtituo, καθίστημι, καθίστημαι, ἀνασκευάζομαι, ῶ.
Raſtituo in integrum, ſeu in ſtatum priſtinum, ἀποκαθόω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, ἀποκαθιστάνω, cum accuſativo.
Reſtitutio, redditio, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
Reſtitutio in integrum, ἀποκάθωσις, ατος, τὸ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
Reſto, ſuperſum, περίειμι.
Raſto, reſiſto, ἀνθίσταμαι, ἀντιστατέω, ῶ, ἀντάω, ἀντιτείνω.
Raſtituere in integrum, ἀποκαθόω.
Reſtituo, ἀποδίδωμι. πρόειμι εἰς τὴν αὐτὴν ἀξίωσιν, in eundem dignitatis locum raſtituo: ἀποκατιστάνω.
Reſtitutio, ἀποκατάστασις, εως, ἡ.
Reſto, περιλείπεσθαι. pro in loco aliquo remanere, ἀφίσεσθαι· item reſiſtere, ἀντιμάχεσθαι.
Reſtrictus, περιεργυγὴς, ὁτος, ὁ, καταπελὴς, ὁτος, ἐ.
Reſtringo, καταρρίπτω. pro coerceo, ἐπέχω, φείδομαι.
Reſudo, ἀνδρόω, ῶ, ἀναπίδω.
Reſultatio, ſaltatio, ἅρμαλις, εως, ἡ.
Raſumo, ἀναλαμβάνω.
Reſupinatio, ἀνάπτωσις, εως, ἡ, ὑπτιασμὸς, ατος, τό.
Reſupino, ἀνατπτίζω.
Raſupinor, ἀνατπτίζομαι, ἀναβλίσκομαι,
Reſupinus, ὕπτιος, ος, ον.
Reſurgo, ἀνίσταμαι, ἀνεγείρομαι.
Reſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἔγερσις, εως, ἡ.
Reſurrectionis dies, ἡ ἀναστάσιμος ἡμέρα.
Raſuſcito, ἀναβιόσκω, ἐγείρω.
Retardatio, ἀναβολὴ, ῆς, ἡ, διατριβὴ, ῆς, ἡ.
Retardo, ἐπέχω, βραδύνω.
Rete, δίκτυον, ε, τὸ, σαγήνη, ης, ἡ.
Retectus, ἀκάλυπτος, ε, ὁ, ἐ ἡ.
Retego, ἀποκαλύπτω.
Retentio, ἀνάσχεσις, εως, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ.
Ratexo, ἀναλύω, ἀναράπτω.
Retia tendere, δίκτυα πλέκειν.

Retia-

Retiarius, δικτυοφόρ⊙, c, ὁ.
e Retibus evado, ἁλιεύω, ῶ, ἐξαλιεύω, ῶ.
Reticentia, ἀποσιώπησις, εως, ἡ, ἐχεμυθία, ας, ἡ.
Reticeo, σιωπάω, ῶ, ἀποσιωπάω, ῶ.
Reticulatum opus, δικτυωτὸν ἔργον.
Reticulatus, δικτυωτὸς, ὴ, ὸν.
reticulum, parvum rete, δικτύδιον, ου, τό.
reticulum, ἄρκυς, υος, τό. pro vitta mulierum, κεκρύφαλος, ου, ὁ.
retioculum, ὄχνη, ης, τὸ, πῶτος, στ⊙, τό.
retioco, cohibeo, detineo, ἔχω, κατέχω, κωλύω, ἐνέχω, ἀντέχω, σχέτλιος, ἐπέχω, ἐπιλαμβάνω, καταλαμβάνω, & Poetice ἐρητύω, κατερητύω.
retioco, observo, non amitto, σέβω, συγκρατέω, ῶ, ἀπακρατέω, ῶ, διατηρέζω, κατέχω.
retinari qui difficulter potest, δυσνίσχετ⊙, c, ὁ.
retineo, ἀναλαμβάνω, κατέχω τινά.
rete jactus, βόλ⊙, ου, ὁ.
retorqueo, ἀποστρέφω, τρέπω.
retorquere manus post terga, ἀμφέπειν τὰς χεῖρας ὀπίσω.
retortos, ἀποστραμμέν⊙, ον, ὁ.
retractare dicta, ἀπομέμφεσθαι τοὺς λόγους.
retractatio, ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, παλινῳδία, ας, ἡ.
retractio, ἀναπεπταγμένως, ἀναλαμβάνω. pro renovare, ἀνανεόω, ῶ. pro palinodiam canere, παλινῳδῶ.
retraho, ἀνάλω, πάλιν ἀναιρῶ.
retribuo, ἀμείβω, & ἀμείβομαι, ἀνταποδίδωμι, ἀνταποτίω.
retributio, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, ἀνταπόδοσις, εως, ἡ.
retrimentum, ἀπόκριμμα, στος, τὸ, ἀποθλιμμὸς, στος, τὸ.
retro, ὄπιθεν, ὄπισθεν, ἄψ, Iliad. κ'.
retro ago, ἐπίσχω, ἀνακρέω, vel ἀνακρέομαι, ἀναπολίζω, ἀναχρόω, ἀπανακάπτω.
retro se convertere, παλιντρέπεσθαι.
retroactio, ἀνάκρισις, εως, ἡ.
retrocedere cogo, ἀναχρόω, ἀπαράω, vel ἀναχρόομαι.
retrocedo, ὑποπολίζω, ἀναχάζω, & ἀναχάζομαι, ὑποπολίζω, ἀπάγω.
retrocessio, ἀνάδυσις, εως, ἡ, ἀναπολισμὸς, ὃ, ὁ.
retrograde, ἄψορρον. Homerus.
retrogredior, ἀναπολίζω.
retrogradus, ἀποθοπόρ⊙, ον, ὁ.
retrorsum, & retrorsus, ἐπὶ πόδα, & ἐπισθὲ, ἀπίσω, ἐς τἀμπαλιν.
retundo, hebeto, ἀμβλύω, ῶ, ἀμβλυνῶ, ἀποξυσιόω, ῶ, ἀποτομίζω, ἀποτομόω, ῶ.
retundo, reprimo, repello, κωλύω, ἀνακόπτω, ἀποκόπτω, ἀπαράω.
retusus, qui acutus non est, ἄξυρ⊙, c, ὁ, sive ἀξυρὴς, ὁ⊙, ἡ, ⊖ ὁ.
revelsico, ἀναῤῥώννυμι, ῥιζόω.
revelo, ἀνακοινίζω.
revelare, aperte, ἀνακεκαλυμμένως.
revulsatio, ἀνακαλυψὶς, εως, ἡ.
revello, ἀναπτύω, ῶ.
revelo, γυμνόω, ἀπογυμνόω τῷ φίλῳ, amico, ἀνακαλύπτω, ἀποφαίνω.
revenditio, ἀπέρασις, εως, ἡ.
revenditor, ἀνεμπόρος, ου, ὁ.
reveodo, ἀναπεράω, ἀναπλέω, ῶ.
revera, ὄντως, τῇ ὄντι, ἀληθῶς, ἀτεχνῶς.
reverbero, ἀντιτύπω, ῶ.
reverendus, αἰδέσιμ⊙, ον, ὁ, σεβάσιμ⊙, ον, ὁ, αἰδοῖ⊙, ον, ὁ, ἀλιβδητ⊙, ον, ὁ.
reverenter, ἀλιβδῆ.
reverentia, αἰδὼς, ό⊙, & οῦς, ὁ, αἰδ⊙, ό⊙, τὸ, θεμιτὸν, ος, ἡ, σέβασμα, στος, τὸ.
reverendo dignus, αἰδέσιμ⊙, ον, ὁ, ⊖ ὁ, & αἰδοῖ⊙, ον, ὁ, Poetice, αἰδεσὸς, ὴ, ὸν.
cum reverentia, σεμνῶς.
revereor, αἰδέομαι, οῦμαι, ὑπαιδέομαι, & ὑπίζομαι, Poetice cum genitivo. ἀλιβδέομαι, ὄμμα, ἐντρέπομαι.
reverritus, ἀπαλεσθὴς, ἐντ⊙, ὁ.
revereor, αἰσχύνομαι τὸν θεὸν, Deum.
reversio, ἀνακροὴ, ῆς, ἡ, ἀναχώρησις, εως, ἡ.
reversus, ὀπίσω πωλιζόμεν⊙. ὑπότροπ⊙ Poetice.
reverti ad aliquid (in sermone) ἐπανέρχομαι ἐπί τι.
reverti cogo, ἀναχρόω.
revertor, ἐπανέρχομαι, ἀνακάμπτω, ἀναχρόω, ἐπανακάμπτω, πωλίζομαι, ἀναπωλίζομαι, ἀπέρχομαι, ἀποίομαι, ἀποτόμω, ἀναχωρέω, ῶ, & Poetice ἀποτροσσω, ῶ.
revincio, ἀναδέω, ῶ.
reviresco, ἀνανεάζω.
revisio, ἀναπόπτομαι.
revivisscntia, ἀναβίωσις, εως, ἡ.
revivisscre facio, ἀναβιώσκομαι.
revivisco, ἀναβιόω, ῶ, ἀναπολίζομαι.
reum socio te hujus crimiois, δίκην σε τούτου τοῦ δίκου, seo γραφὴν, vel τούτῳ τῆς δίκης. κρῖνω σε τάτε ἐγκλήματος.
reum forti facere, ἁλῶναι κλοπῆς.
reum peragere, ἐπεξέναι τινί, ὀλοκληρόζεσθαι, καταλαμβάνω.
reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
revocare pedem, ἀναχρόω.
revocare (s, παλινῳδῶ.
revocare in memoriam, ὑποτιθέσθαί τινί τι.
revocatio, ἀνάκλησις, εως, ἡ, ἀνακάλυσις, εως, ἡ.
revocatorius, ἀνακλητικὸς, ὴ, ὸν.
revocatus, ἀνάκλητ⊙, ον, ὁ.
revoco, retro voco, redire fasin, ἀνακαλῶ, ῶ, & ἀνακαλέομαι, οῦμαι, ἀποκαλῶ, ῶ, ἐπανακαλῶ, ῶ, μετακαλῶ, ῶ, (ἀπαφίσκω, ῶ, verbum castrense) κηρυχρόω.
revoco in memoriam, ἀναμιμνήσκω, μιμνῶ (μιμνήσκω Poetice) ἀναμνημονεύω, ἀναμνημονεύω, ἀνακαίομαι τῇ μνήμῃ.
revoco, retraho, abduco, ἀπάγω τι ἀπό τιν⊙, aliquid ab aliqua re. μεθίστημι cum genitivo rei. περίστημι cum accusativo. ἀποτρέπω, ἀναχρατίζω.
revoco a peccatis, ἀποτρέπω τῶν ἁμαρτημάτων.
revoco, retracto, ἀναπολῶμαι.
revolvo, ἀναπυλίω, ἀναπυλινδέω, ῶ, ἀναχρόω.
revolutio, ἀνέλιξις, εως, ἡ, ἀνακύλισις, εως, ἡ, στροφὴ, ῆς, ἡ.
revolutus, ἀναστρεπὸς, ἐντ⊙, ὁ.
reum ago, κρίνω, διώκω.
reum esse omnium scelerum, ἔνοχον εἶναι πάσης τῆς ἀδικίας.
reus, ὁ φεύγων, ὁ αἰτίαν ἔχων, ὁ κατηγορούμεν⊙, ὁ ἐν αἰτίᾳ ὤν. ἔνοχ⊙, ον, ὁ, ὑπαίτι⊙, ον, ὁ, ὑπόδικ⊙, ον, ὁ.
reus laesa Majestatis, ἀναστεγγελίας φεύγων δίκην.
reus fum, κινδυνεύω, fine cafo, apud Plutarchum. φεύγομαι, φεύγω, cum genitivo.
reus poenae capitalis, ἐπὶ θανάτῳ φερόμεν⊙. Plutarchus.
reus domoi illati, ὑπόδικ⊙ τῆς βλάβης.
revulfio, ἀπόσπασμα, στ⊙, τὸ.
revulfus, ἀποσπαδὴς, ἐντ⊙, ὁ.
rex, ἄναξ, ακτος, ὁ, ἀνάκτωρ, ορ⊙, ὁ, βασιλεὺς, έως, ὁ, τύραννο⊙, ον, ὁ. Poetica autem fere sunt πομπὶλος, μελεδὼν, όν⊙, ὁ, αρείων, ον⊙, ὁ, κράντωρ, ορ⊙, ὁ, ἀντίλιος, ὄν⊙, ὁ, ἥρκε⊙, ον, ὁ.
rex fummus, rex omnium, παμβασιλεὺς, έως, ὁ.
rex, βασιλεὺς, έως, ὁ, ἄναξ, ακτ⊙, ὁ.

R H.

rhapfodia, ῥαψῳδία, ας, ἡ.
rhapfodus, ῥαψῳδὸς, ὁ, ὁ.
rheda, ζεῦγ⊙, ους, τὸ, ῥαῖδιον, c, ὁ, ῥαιδίον, ου, τό.
rhedarius, ζευγηλάτης, ου, ὁ.
rhetor, ῥήτωρ, ορ⊙, ὁ, σοφιστὴς, οῦ, ὁ.
rhetorica, ῥητορικὴ, ῆς, ἡ.
rheroricam profiteor, σοφιστεύω, ῥητορεύω.
rhetorices ftudiofus, φιλορήτωρ, ορ⊙, ὁ.
rhetorice, ῥητορικῶς.
rhetoricus, ῥητορικὸς, ὴ, ὸν.
rhsuma, ῥεῦμα, ατ⊙, τό,
rhiooceros, ῥινόκερως, ωτ⊙, ὁ.
rhombus, figura, ῥόμβ⊙, ου, ὁ, τρόμβ⊙, ου, ὁ. pifcis nomen, ῥόμβ⊙, ου, ὁ.
ronchiffo, ῥογχάζω.
ronchus, ῥόγχ⊙, ου, ὁ.
rhythmicus, ῥυθμικὸς, ὴ, ὸν.
rhythmus, ῥυθμὸς, οῦ, ὁ.

R I.

Riftus, χάσμα, στ⊙, τό.
ridendus, γελασέ⊙, ον, ὁ, γελοῖ⊙, c, ὁ.
rideo, γελάω, ῶ, ἀναγελάω, ῶ. rideo de aliqua re, γελῶ ἐπί τιν.
rideo effufe, ἀναγχάζω, ἀναγχλάζω, ἀναγκλάζω.
rideo, irrideo, ἐγκαγχάζω, γελάω, ῶ. κατακγελάω, ῶ, cum genitivo, & dativo. ἐπιγελάω τινί.
ridere cupio, γελασιῶ.
ridiculn dico, γελοιάζω.
ridicule, κατακγελάσως.
rid culus fum, κατακγελάομαι, ῶμαι.
ridicolna, κατακγελάσ⊙, ον, ὁ, γελοῖ⊙, ον, ὁ.
rigatio, δεῦμα, ατ⊙, τό, ἄρδασις, εως, ἡ.
rigeo, ῥηγόω, ῶ, πάσσω.
rigefen, σκληρύομαι, φρίττω.
rigida, firmitor, immoto, ἀτρέπτως, & Poetice, ἀσεμφόως, seu ἀσεμφῶς.
rigida, fevera, αὐθαδικῶς, ἀκοινωνήτως, ἀκατατικῶς.
rigiditas, ἀτροπία, ας, ἡ, ἀκαμψία, ας, ἡ.
rigidus, fevcrus, αὐθάδικ⊙, ον, ὁ, ἀκοινώνητ⊙, ον, ὁ, αὐστηρὸς, ὰ, ὸν, αὐτόδετ⊙, ον, ὁ, ἄκρατος, ον, ὁ, ἀμάλακτ⊙, ον, ὁ, ἄντο⊙, ον, ὁ, ὁμὸς, ὴ, ὸν.
rigidus, durus, inflexibilis, ἄκαμπτ⊙, ον, ὁ, ἀκαμπὴς, ὁ⊙, ἡ, ⊖ ὁ, ἄγυιμπτος, ον, ὁ, ἀκλινὴς, ὁ⊙, ὁ, ⊖ ὁ, γαῦ-

ὁ, γεῦρ⊙ν, ν, ὁ, ἀκόλις⊙ν, ν, ὁ, ἀμέλκτης, ου, ὁ, ἀμέλκτ⊙ν, ν, ὁ, τυρός, οῦ, ὁ, τυρὸς, οῦ, ὁ, τυρόεις, εσσα, εν, ὁ, ἄτρακτος, ν, ὁ, ἄτρακτ⊙ν, ν, ὁ.

rigo, εὐω, βρέχω.

rigor, ῥῖγ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, πῆξις, εως, ἡ. pro duritie, σκληρότης, ητ⊙ν, ἡ.

rigor juris, ἀκριβεια, ας, ἡ.

rigor febris, ῥῖγος πυρ⊙ν.

rigoris acceſſio, ἐνιβολὴ ῥίγους.

rima, κλισμὸς, ου, ὁ, ῥῆγμα, ατ⊙ν, τὸ, σχίζα, ης, ἡ.

rimor, atus, ἰχνεύω, ἐξετάζω λόγῳ.

rimoſus, κλισμώδης, ε⊙ν, ὁ, ἡ ν, πολύρητ⊙ν, ν, ὁ.

riuago, τὸ μέσον τοιχείου, στέγη, σύστεγα.

ripa, ἄχθη, ης, ἡ, χέλ⊙ν ποτιμὸς.

riſu concutior, βρίσσομαι ὑπὸ τ γέλωτ⊙ν.

riſu dignus, γελασὸς, ὴ, ὸν, γελαστὸς, ὴ, ὸν, γελοῖος, α, ον, καταγέλαστ⊙ν, ν, ὁ.

riſui habere, ὁι γέλωτι ποιεῖσθαι.

ſine riſu, ἀγέλαστος.

riſum compeſcere, vel tenere, ἐπισοβεῖν γέλωτα.

riſus, γέλως, ατ⊙ν, ὁ, & γέλως, ω, ὁ, ηγεμόγελως, ωτος, ὁ, μείδημα, ατος, τὸ.

riſum movere, γέλωτα ἐπέγειν, ποιεῖν γέλωτα, ποιεῖν γελᾶν, γέλωτα μηχανᾶσθαι, γέλωτα παρέχειν.

riſus abſulos, ἀκράγελως, ωτος, ὁ.

riſus immodicus, quo ita concutimur, ut venter dolear, βρεχμητώδης γέλως.

riſus ſardonius, σαρδόν⊙ν, vel σαρδόν⊙ν γέλως.

rita, δίκαιος, ἀ, καθηκόντως, ἰκανῶς, ἀνέσιμον, κατὰ αἴσιον, & Poetice πορφυρεῖος, καλῶς, ἀρίστως.

ritu, κατὰ τὸ πάτριον ἔθ⊙ν.

ritus, θεσμὸς, οῦ, ὁ, θεσμοθησία, ας, ἡ.

ritus ſacros inſtituo, ἱεουργέω, ῶ.

rivalem eſſe alicui, ἀντερᾶν τινι.

rivalis, ἀντερᾶστης, ὁ, ὁ, ζηλοτυπ⊙ν, ν, ὁ.

rivos duco, ἀγετηγέω, ῶ, ὀχετεύω, ἐπιχετεύω.

rivulus, ῥύακος, ου, ὁ, πῖ.

rixus, ῥύκη, κν⊙ν, ὁ, ἀγωγὸς ὕδατος, ὀχετὸς, οῦ, ὁ.

rixa, ἔρις, ιδ⊙ν, ἡ, ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, ἀπλεγία, ας, ἡ.

rixæ amans, φιλόνικος, ν, ὁ.

rixor, ἐρίζω, ἀντικονίζομαι.

rixoſus, ἐριστικὸς, ὴ, ὸν, φιλόνικος, ν, ὁ.

R O.

robore immani præditus, ἀνοβίας, ν, ὁ, ἄβιος, ν, ὁ, & ἡ.

robore egregio præditus, καλλιθενὴς, ἐος, ἡ, & ἡ.

roboreus, δρύινος, η, ον.

roboro, κρατωνῶ, ῶ, ἰσχυρίζω, ἐπισχυρίζω, καρτερῶ, κρατυνῶ.

robur, arbor, δρῦς, υὸς, ἡ.

robur, vires, potentia, βία, ας, ἡ, ἰσχὺς, ὑος, ἡ, πράτος, εος, τὸ, σθένος, ν, τὸ, ῥώμη, ης, ἡ, ἄρρησις, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ, ἀκμηλεότης, ητος, ἡ, σίμμα, ατος, τὸ, σέαπις, εως, ἡ, & Poetice σθένος, εος, τὸ, μέρος, εος, τὸ, κάρτη, ους, τὸ, αἶκος, υος, ἡ, ἶς, ἰνὸς, ἡ, βρίμη, ης, ἡ, κόρτος, ητος, ὁ.

robur animi, θῦμωμα, ατος, τὸ, ῥώμη τῆς ψυχῆς, ὀνδρία, ας, ἡ.

robur acquiro, ῥωμαλέομαι, ῶμαι.

robur alicujus frango, ἀθενεῖν τινί.

robuſte, ἀνδρικῶς, καρτερῶς, ἐμμανέως, ἀρρένως, & Poetice εὐβρίως.

robuſto corpore ſum, ἀτρωκτέω, ῶ. δύναμαι τῷ σώματι.

robuſtum reddo, ἰσχναίνω, ῶ, ἰσχυροποιέω, ῶ, ἐνισχύω, ῥωμαλεόω, ῶ, & Poetice βρίω, ῶ.

robuſtus, ἀκμαῖος, α, ον, ῥωμαλέος, α, ον, ἀνδρῶδης, ες, ὁ, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, ἀνδρώδης, εος, ν, ἡ, ἡ.

robuſtus ſum, ἰσχύω, νεάζω, ἀνθρώπω, ῶ, & Poetice βρίθω, ῶ.

rodo, βρύκω, θρίζω, τρώγω, & Poetice τόνδω, ſive τόνθω.

rogandus, δεητέος, α, ον.

rogatio, δέησις, εως, ἡ, ἱκεσία, ας, ἡ, ἐρώτησις, εως, ἡ.

rogationem ferre, γράφω ψηφισμα.

rogito, πολλὰ δέησι ποιέομαι.

rogo, oro, pero, precor, αἰτέω, ῶ, & αἰτέομαι, ῶμαι, ἀξιόω, ῶ, δέομαι cum genitivo. ἐρωτάω, ῶ, σθνμαλγέω, ῶ, cum genitivo. λιτανεύω, ῶ, χαίζω.

rogo, interrogo, quæro, ἐρωτάω, ῶ, & ἐρωτάομαι, ῶμαι, ἔρομαι, & Poetice ἤρομαι, & ἤροιτο, ἀνακρίνω, & Poetice ἀγκρίνω.

rogus, πυρὰ, ᾶς, ἡ.

roma, Ῥώμη, ης, ἡ.

romane, ῥωμαϊστὶ.

romano more, romana lingua, ῥωμαϊκῶς.

romanus, Ῥωμαῖος, α, ον.

ros aſpergo, δροσίζω, ψακάζω, ψαναζω, & ψεκάζω.

R U.

roro, ψακάζω, ψαΐζω.

roruleotus, δροσερὸς, ὰ, ὸν, πολύδροσος, ν, ον.

ros, roris, δρόσος, ν, ἡ, ψακὰς, άδος ἡ, ἔρση, ης, ἡ.

roſa, ῥόδον, ν, τὸ.

roſaceus, ῥοδίνος, εντος, ὁ, ῥόδινος, η, ον.

roſarium, roſetum, ῥοδωνὶς, ῶνος, ἡ, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.

roſcidus, δροσερὸς, ὰ, ὸν, ἐρσαῖος, α, ον.

roſeo aſpectu præditus, ῥοδωπὸς, ὰ, ὸν, & in feminino ῥοδῶπις, ιδος, ἡ.

roſeo colore tingo, ῥοδίζω.

roſerum, ῥοδὼν, ῶνος, ὁ.

roſeus, ῥοδῖνος, εντος, ὁ, ῥόδινος, η, ον, ῥόδιος, α, ον.

roſio, τρῶξις, εως, ἡ.

roſis abundans, πολυῤῥόδος, ν, ὁ.

roſmarinus, νι, λιβανωτὶς, ίδος, ἡ.

roſtellum, ῥύγχιον, ν, τὸ.

roſtra in foro Romano, οἱ ἔμβολοι.

roſtratus, ῥυγχωτὸς, ὴ, ὸν.

roſtrum, ῥύγχ⊙ν, ε⊙ν, τὸ, ῥάμφ⊙ν, ν, ὁ.

roſtrum navis, ἔμβολος, ν, τὸ, vel ἔμβολ⊙ν, ν, ὁ, ἐπικτὶς, ῖδ⊙ν, ἡ, ἀκροτόμιον, ν, τὸ.

roſtrum ſuis, ῥύγχος, εος, ὁ.

rota, τροχὸς, οῦ, ὁ, κύκλ⊙ν, ν, ὁ.

rota Ixionis, ſidus quoddam, ἀρκτίν⊙ν, ν, ὁ. Aratus.

rota pœnalis, τροχὸς, οῦ, ὁ.

rota veſtigium, τροχιὰ, ᾶς, ἡ, ἁρματροχιὰ, ᾶς, ἡ, τέλμα, ατος, τὸ. Euſtathius.

rotam impellere, τροχηλατῶν.

rotam pedæ circumagens, ſigulus, ποδοστρόχιλ⊙ν.

rotarum agitatio, τροχηλασία, ας, ἡ.

rotarum concurſus, ἁρματροχιὰ, ᾶς, ἡ.

rotatio, κυκλοφορία, ας, ἡ.

rotia agitatus, τροχήλατος, ν, ὁ.

roto, γυρόω, ῶ, κυκλόω, ῶ, ἁρματροχίζω.

roto fundæ more, σφενδονάω, ῶ, ſeu σφενδονέω, ῶ.

rotula, τροχίσκ⊙ν, ν, ὁ.

rotundatio, στρογγύλωσις, εως, ἡ.

rotundatus, σφαιροειδὴς, ὲς, ὁ.

rotunde, στρογγύλως.

rotunditas, στρογγυλότης, ητ⊙ν, ἡ, περιφέρεια, ας, ἡ.

rotundo, σφαιρῶ, ῶ, στρογγυλόω, ῶ.

rotundus, τροχηλὸς, ὴ, ὸν, τροχοειδὴς, ἐ⊙ν, ὁ, & ἡ.

rotundus ex omni parte, ὁλοίτροχ⊙ν, ν, ὁ, & ὁλοίτροχ⊙ν, ν, ὁ.

R U.

Rubedo, ἐρυθρημὸς, ητ⊙ν, τὸ.

rubefacio, ἐρυθραίνω, ἐπιφοινίζω.

rubefactus, φοινικοῦς, ητ⊙ν, ὁ.

rubeo, ἐρυθραίνομαι, ἐρυθρῶμαι, ῶ.

ruber, ἐρυθρὸς, ὰ⊙ν, ὁ, & ἡ, (ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν. Poet.) ἐρεβεννὸς, ὰ⊙ν, ὁ, & ἡ, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ἐμπυρ⊙ν, ν, ὁ, & Poetice φοινὸς, κ⊙ν, ὁ, φλόγεος, α, ον, φλογερὸς, ὴ, ὸν, φλόγιν⊙ν, ν, ὁ, φλογώδης, ε⊙ν, ὁ, & ἡ.

rubeta, τροῦπ⊙ν, ν, ὁ.

rubetum, βατὼν, ῶνος, ὁ.

rubeus, ruber, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ἐρυθρὸς, α, ον, φοινίκιος, α, ον.

rubicundus, ἐρυθρώδης, ες, ὁ.

rubigine coolumo, ἐρυσιβάω, ῶ, ἴδω, ῶ.

rubigine vitior, ἐρυσιβόομαι, ῶμαι.

rubiginem contraho, ἰόομαι, ῶμαι, κατιόομαι, ῶμαι.

rubiginoſior oboxius, ἐρυσιβώδης, ες, ὁ, & ἡ.

rubiginoſus, ἰώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐρυσιβώδης, ες, ὁ, & ἡ.

rubigo, ἴδος, ἡ, ὁ, ἐρυσίβη, ης, ἡ.

rubigo ſegetum, μίλτος, ν, ἡ.

rubor, ἐρύθημα, ατος, τὸ, ἐρυθρότης, ητος, ἡ.

roborem fuffundor, ἐρυθραίνω, ῶ.

roborem depono, ἀπερυθραίνω, ῶ.

rubrica, μίλτος, ν, ὁ.

rubrica tingo, μιλτόω, ῶ.

rubrum mare, ἐρυθρὰ θάλασσα.

rubus, bi, βάτος, ν, ὁ.

ructatio, ἐρεύγμασις, εως, ἡ, ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ.

ructo, & ructor, ἐρεύγω.

ructus, us, ἐρυγὴ, ῆς, ἡ, ἐρυγμὸς, οῦ, ὁ.

ruda donatus, ὁ ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν.

rudem eſſe alicujus rei, ἀπείρως ἔχω τινός.

rudens, πρόσπεις, ν, ὁ, κάλως, ω, ὁ.

rudes, ἀπαθὴς, ες, ὁ.

rudimenta doceo, καταχίζω, καταπήγω, ῶ, ἀπεσηχάω, ῶ, σεσηχάω, ῶ.

rudimenta dico, καταπήγομαι, ῶμαι.

rudimentorum tradito, σεσηχώτης, ους, ὁ.

rudes litterarum, ὠγύγιμμτοι, οἱ.

rudimentum, πρωτόλεια, ας, ἡ, ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ.

rudis, imperitus, ignarus, ἄπειρος, ν, ὁ, ἀμαθὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, ἀπαίδευτος, ν, ὁ.

ru-

rudis, inelaboratus, ἀκατέργαστος, ος, ὁ, ἄδιάγνωστος, ος, ὁ, ἄτμητος, ος, ὁ, αὐτοτελὴς, ος, ὁ, ἄτεχνος, ος, ὁ.
rudis ad hæc, ἀμαθὴς πρὸς ταῦτα.
rudis sum, ἰδιωτεύω, ἀμαθαίνω.
rudis literarum, γραμμάτων ἄπειρος, ἀγράμματος, ος, ὁ, ἀπαίδευτος, ος, ὁ, ἀδίδακτος, ος, ὁ, ἀπαίδευτος ἀκροάτων. ἀδιαίτητος παιδικὰς μαστιγικὰς, ἀναίσθητος, ος, ὁ, ἄπειρος τῆς παιδείας.
rudis, virga, ῥαβδὸς, ος, ἡ.
ruditas, artificium oullum, ἀτεχνία, ας, ἡ.
ruditas, imperitia, ignoratio, ἀμαθία, ας, ἡ, vel ἀμαθὴς, ες, ὁ.
ruditor, βοωμένης, ου, ὁ, βοωμένωρ, ορος, ὁ, βοωμένης, ους, ὁ, ἀγωνιστὴς, οῦ, ὁ.
rudis, ἄπειρος, ος, ὁ, ἀμαθὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ἀπαίδευτος, ος, ὁ.
ruditas, ἀπειρία, ας, ἡ, ἀμαθία, ας, ἡ.
ruditus, βρυχημὸς, ους, ὁ, ὠγκωμὸς, οῦ, ὁ.
rudo, ere, asinorum est, ὀγκάομαι, ὦμαι, βρυχάομαι, ὦμαι.
rudus, eris, ῥάκιον, ου, τὸ.
rufeo, rufus sum, ξανθὸς εἶμι, πυῤῥίζομαι.
rufus, ξανθὸς, ὸν, ὁ, πυῤῥὸς, ὸν, ὁ, ἐρυθρὸς, ὰ, ὁ.
rufus aspectu, ξανθωπὸς, ὸν, ὁ.
rufus sum, πυῤῥαίνω, ῶ.
ruga, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ frontis, ὀφρυγαὶ, αἱ, σελὶς, ίδος, ἡ, ῥυτὶς, ίδος, ἡ.
rugæ vestium, φλισσοὶ, αἱ, σελίδες, αἱ.
rugas contraho, ῥαιδεύω, ῶ, συναρλιδεύω, ῶ.
rugatio, ῥύσωσις, εως, ὁ.
rugatus, σελιδωτὸς, ὸν, ὁ.
rugio, βρυχάομαι, βρυχάσμαι, ῶμαι, βρυχάομαι, ῶμαι.
cum rugitu, βρυχηδὸν, adverbium.
rugitus, βρυχηθμὸς, οῦ, ὁ, βρύχημα, ατος, τὸ.
rugo, ῥυτιδόω, ῶ.
rugositas, ῥυσότης, ητος, ἡ.
rugulus, αὐτηδὼν, ονος, ὁ, ἡ.
ruina, πτῶσις, εως, ἡ, πτῶμα, ατος, τὸ.
ruinam minor, ὀλίσθαινω.
ruinam sibi ipsi accerlere, πτωματίζω ἑαυτῷ.
ruinosus, πτώσιμος, ος, ὁ, ἡ, ἔπτωτος, ος, ὁ.
rumen, μηρύκαλος, ου, ὁ.
ruminatio, μηρυκισμὸς, οῦ, ὁ.
rumino, & rumino, ἀναμηρυκάομαι, ῶμαι. pro in memorism revoco, ἀναπολέω π.
rumor, φήμη, ης, ἡ, ἀκοὴ, ῆς, ἡ, φόησις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ.
rumor pervolit de aliquo, περί τινος λόγος διέρχεται.
rumor est, λόγος ἐστὶ, λόγος διέρχεται.
rumorem spargere, διατείνειν λόγον, διαφημίζειν, διαδίδοναι λόγον.
rumores disseminare in vulgus, λόγους διαδίδοναι.
rumpo, ἀγνύω, κατερήκτω, σχίζω.
rumpor, ἄγνυμαι, ῥήγνυμαι, διαῤῥήγνυμαι.
runcatio, βοτανισμὸς, οῦ, ὁ.
runcator, βοτανιστὴς, οῦ, ὁ.
runco, βοτανίζω.
ruo, ἐρέσσω, καταδέομαι, φέρομαι ἐπὶ τὸ χεῖρον, in detrimus: pro præceps ferri, ἐμμανῶ.
rupes, λιτραπέζη, ης, ἡ, πέτρα, ας, ἡ.
ruptio, ῥῆγμὶ, νὸς, ἡ, ἀγὴ, ῆς, ἡ.
ruptor, ῥήκτωρ, ορος, ὁ, ἀγὴ, ῆς, ἡ.
ruptus difficilis, δυσπαγὴς, ὲς, ὁ. ruptus facilis, θραυλὸς, ὴ, ὸν, ἔῤῥηκτος, ος, ὁ.
ruptura, ῥῆξις, εως, ἡ, ῥῆγμα, ατος, τὸ, θραῦσις, εως, ἡ.
rure, ἀγροῦθι, ἐν ἀγρῷ.
rure agu, ἐπ' ἀγρῷ διατρίβω. ἐπὶ τῶν ἀγρῶν οἰκεῖν.
ruricola, γεωργὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικὸς, ὸν, ὁ.
ruris studiosus, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rursum, αὖ, πάλιν, ἐμπαλιν.
rus, ruris, ἀγρὸς, οῦ, ὁ, ἀγροικία, ας, ἡ, χαρίον, ου, τὸ.
rusticus, χωρίτης, ὸν, ὁ, ἀγροικὸς, ὸν, ὁ.
rusticæ rei peritus, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rusticanus, ἀγραυλικὸς, ὴ, ὸν, χωρίτης, ου, ὁ.
rustice, ἀγροικως.
rustice ago, vel loquor, ἀγροικίζομαι.
rusticis moribus sum, ἀγροικέομαι.
rusticitas, ἀγροικία, ας, ἡ, ἀγροτὴς, ητος, ἡ.
rusticitas planus, ἀγρὸ πλάνος.
rusticor, τὸν βίον ἐν ἀγρῷ διάγω.
rusticus, ἀγροικίτης, ου, ὁ, γεωργὸς, ὲς, ὁ, γεωργικὸς, ὴ, ὸν.
rusticus, a, um, γεωργικὸς, ὴ, ὸν, ἄγροικος, ος, ὁ, ὴ.
rusticus, illepidus, incivilis, ἄγροικος, ος, ὁ, ἄγελαστος, ος, ὁ, ἀγροβάτης, ου, ὁ, ἀμαθὴς, ὲς, ὁ, ἄμουσος, ος, ὁ, ἄπολις, ιδος, ὁ, ἡ.
ruta, πήγανον, ου, τὸ, ῥύτη, ης, ἡ.
rutilo, ξανθίζω, πυῤῥίζω.
rutilus, πυρὸς, ὰ, ὸν, πυῤῥὸς, ὴ, ὸν, ἐρυθρὸς, ὰ, ὸν, ξανθὸς, ὴ, ὸν.
rutilus aspectu, πυρωπὸς, ὴ, ὸν.

S.

Sabbatum, σάββατον, ου, τὸ, ἑβδόμη, ης, ἡ.
Sabulosus, ἀμμώδης, ες, ὁ, ἡ, ὲς.
sabulum, ἄμμος, ου, ὁ, ψάμμος, ου, ὁ, vel ἡ.
saburra, ὄμμα, ατος, τὸ.
saburro, ὀμμάζω.
sacellum, νεΐδιον, ου, τὸ.
saccharum, σακχαρον, ου, τὸ.
saccis induti, σακκοι ἐνδεδυκότες.
sacculus, βυλλίνιον, ου, τὸ, βυλλάντιον, ου, ὁ, πυρίδιον, ου, τὸ, σάκκιον, ου, τὸ, ἀμφοτίδιον, ου, τὸ.
per facem excolo, σκιαμαζω, σκιαμαλίζω.
saccus, σάκκος, ου, ὁ, σακκίον, ου, τὸ.
sacellum, ἱερὸν σηκίον.
sacer, ἱερὸς, ὰ, ὸν, ἅγιος, ος, ὁ, ἡ, ὴ, ὸν, ὅσιος, ου, ὁ. pro scelesto, κατάρατος, ος, ὁ.
sacerdos, ἱερεὺς, έως, ὁ, ἱερήτης, ου, ὁ, ἱεροτελεστὴς, οῦ, ὁ, θεοπόντωρ, ορος, ὁ, & in fœminino ἱέρεια, ας, ἡ, ἱερήτειρα, ας, ἡ. & ἱέρητις, ιος, ἡ, ἵερη, ης, ἡ, ἱερὶς, ίδος, ἡ. Poetice autem ἀρητὴρ, ῆρος, ὁ, ἀρήτειρα, ας, ἡ, βωμίτειρα, ας, ἡ, ναπαῖος, ου, ἡ.
sacerdus sum, ἱερώομαι, ὦμαι.
sacerdos summus, ἀρχιερεὺς, έως, ὁ, & ἀρχιερὶς, ίδος, ἡ.
sacerdotalis, ἱερατικὸς, ὴ, ὸν.
sacerdotio fungor, ἱερώομαι, ὦμαι, ἱερατεύω, ἱερατεύομαι, & Poetice ἱαίνομαι, ὦμαι.
sacerdotissa, ἱέρεια, ας, ἡ.
sacerdotium, ἱερωσύνη, ης, ἡ, ἱερατεία, ας, ἡ.
sacra, ἱερὰ, τὰ, ἅγια, τὰ.
sacra doceo, μυσταγωγέω, ῶ, cum secusativo. ἱεροφαντέω, ῶ.
sacra facio, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερεύομαι, ὦμαι, θύω, ἱερατεύω, ῶ.
sacramento adstringo aliquem, ὁρκίζω τινὰ.
sacramentum, ἐκκλησία, ας, ἡ.
sacrarium, ἱερομνήμων, ονος, ὁ, ἄδυτον, ου, τὸ.
sacratissimus, παναγέστατος, ος, ὁ.
escriferus, ἱεροφόρος, ος, ὁ.
sacrifica, θυσιάς, άδος, ἡ, ἱερόκτηρ, ορος, ὁ, ἡ.
sacrificatio, θυσία, ας, ἡ.
sacrificatus Deo, θεόθυτος, ος, ὁ.
uno sacrificatus, ἅθυτος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ἁπαξίθυτος, ος, ὁ.
sacrificus placere Deum, ἀρεσκίζω τὸν θεὸν, apud Platonem.
sacrificium, ἱερούργιον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, θύος, ους, τὸ, ἱερὰ, ῆς, τὰ, θυτήλιον, ου, τὸ, ἀκροθίνιον, ου, τὸ, ἀπαρχὴ, ῆς, ἡ.
sacrificium facere, τινὶ θυσίαν, & θύειν θυσίαν.
sacrifico, ἱερουργέω, ῶ, & ἱερεύομαι, ὦμαι, θύω, θυσιάζω, θυσίζω, (ἐπιθύω, Poetice) καταθύω, ἱερίζω, ἀκροθίνω, vel ἀκροθίνομαι, σφαγιάζομαι, ὑτάομαι, & Poetice ῥέζω, ἐπιῤῥέζω.
sacrificulus, ἱερουσὸς, οῦ, ὁ.
sacrificus, ἱερουσὸς, ὰ, ὸν, ἱερουργὸς, ὸν, ὁ.
sacrilege, ἱερόσυλος.
sacrilegium, ἱεροσυλία, ας, ἡ, θεοσυλία, ας, ἡ.
sacrilegium committere, ἱεροσυλῶ.
sacrilegus, ἱερόσυλος, ος, ὁ, θεόσυλος, ος, ὁ, ἡ, ὴ.
sacris operor, τὰ ἱερὰ χειρουργέω, ἱερουργέω, ῶ.
sacris initio, μυέω, ῶ, τελέω, ῶ.
sacro, ἱερόω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ, τελεῖν, ῶ, seu τελεσιάω, ῶ.
sacrorum sotilles, seu prafectus, ἱεροποιὸς, ὰ, ὸν, ἱεροφάντης, ου, ὁ.
sacrorum persectio, ἁγισεία, ας, ἡ, ἁγιστμὸς, οῦ, ὁ.
sacrosanctum, ἱεροθησαυρὸν, ου, τὸ.
sacrosanctus, ἁβέβηλος, ος, ὁ, ἱερὸς, ὰ, ὸν, ἅγιος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, & Poetice ζαθεὸς, ος, ὁ.
sacrum facio, ἁγιεύω, ἱερόω, ῶ, τελεῖν, ῶ, τελεσιάω, ῶ, ἱεροποιέω, ῶ.
sæculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, γενεὰ, ᾶς, ἡ.
sæpe, πολλάκις, & Poetice πολλάκι. πυκνῶς, συχνὰ, συχνῶς.
sacrum, θυσία, ας, ἡ. pro templo, ἱερὸν, οῦ, τὸ.
sæpe, πολλάκις, συχνῶς, θαμὰ.
sæpissime, πλεισάκις.
sæve, ἀγρίως. ἀπηγέτως, apud Sophoclem.
sævio, χαλεπαίνω, ὀργιάομαι, ἀγριαίνομαι.
sævire in aliquem, αἰκίζεσθαί τινα. αἰκίζεσθαι αἰκίαν κατά τινος.
sævitia, ἀγριότης, ας, ἡ, χαλεπότης, ητος, ἡ.
sævus, χαλεπὸς, ὴ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, ἀγριος, ος, ὁ, ἡ, ὸν, ἡ.
sagax, φρονιμώτερος, ας, ἡ, μηχανικὸς, ὴ, ὸν.
sagacitas, ῥιπλακτία, ας, ἡ. pro astutia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, σοφία, ας, ἡ.
sagacitatis multum habens, πολύφρων, & πολύτροπος, ὁ.
sagaciter, ἀγχίνως, ὀξέως.
sagatus, σαγηφόρος, ος, ὁ.
sagax, ῥιπλάτης, ου, ὁ, ἀμήχανος, ος, ὁ.

sa-

sagena, σαγήνη, ης, ἡ.
sagena iacludo, σαγηνεύω.
sagius, λῖτος, εος, τό.
saginatio, λιπασμός, οῦ, ὁ.
saginetus, σιτωθείς, έντος, ὁ, σιτιδιτής, οῦ, ὁ.
sagino, σιτίζω, σιτεύω, λιπαίνω.
sagitta, τοξεύμα, ατος, τό, οἰστός, οῦ, ὁ, βέλος, εος, τό, ἰός, οῦ, ὁ.
sagitta confcio, κατατοξεύω, cum accuſativo.
sagitta trajicio, διατοξεύω, κατατοξεύω.
sagittæ jactus, τοξεύμα, ατος, τό.
sagittandi ars, τοξική, ης, ἡ.
sagittandi arte celebris, πολυτόξευτος, ος, ὁ.
sagittam dirigo in aliquem, τοξεύω ὅς τινα.
sagittarius, τοξότης, ου, ὁ, τοξευτής, οῦ, ὁ.
sagittis peto, τοξεύω, κατατοξεύω, cum accuſativo, & Poetice τοξάζομαι, ἐτοξάσθαι.
sagitto, τοξεύω, βάλλω.
sagulum, ἀμφιθωρακίδιον, ου, τό.
sagum, σάγος, ου, ὁ, ἐιδὸς τραπητικοῦ.
sal, salis, ἅλς, ἁλός, ὁ. pro urbanitate, ἀστεϊσμός, ἁλσμός, οῦ, ὁ.
salacitas, ἀφροδισιαστικότης, ητος, ἡ.
salamandra, σαλαμάνδρα, ας, ἡ.
salarium, μισθός, οῦ, ὁ.
salax, ἀφροδισιαστικός, ἡ, όν, λάγνος, ος, όν, five λάγνος, ος, ὁ, ſeu λάγνος, ου, ὁ, ἀσελγής, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
sals condio, ἁλίζω, ἁλίζω.
salebræ, τὰ ῥήγματα γῆς, vel σκοπίγματα.
salebræ, difficultates, ἄπαιθα, αἱ.
salebroſa loca, παίπαλα, τά.
salebroſum reddo, σκληραύνω, ὕνω, τραχαλόω, ὦ.
salebroſus, τραχαλώδης, εος, ὁ, ἡ ἐ, τραχύς, ἐος, ὁ, τραχώδης, εος, ὁ, ἡ ἐ, ῥηχώδης, εος, ὁ, ἡ ἐ, (παιπαλόεις, εντος, ὁ, Poetice) ἀνώμαλος, ος, ὁ, ἀνωμαλής, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
sales, facetiæ, ἅλες, εἱ, σκώμματα, τά.
salibos otor, σκώπτω.
salebroſus, κατερρωγώς, ότος, ὁ.
salicſtum, ſalictum, ἰτεών, ῶνος, ὁ.
saligneus, ἰτέϊνος, η, ὁ, οἰσύϊνος, η, ὁ.
salius, ἁλοπήγιον, ου, τό.
salinum, ἁλοδόχος, ου, ὁ, ἁλοδοχεῖον, ου, τό.
salio, is, ἅλλομαι εἰς τὸ πῦρ, in ignem: σκαίρω, σκιρτάω, ῶ.
salio, ſals condio, ἁλίζω.
salis expers, ἄναλος, ος, ὁ.
salis, ſaporem refero, ἁλμυρίζω.
ſalſtura, ἁλισμός, οῦ.
ſalſus, ἁλμυρός, σκωπτικός.
ſalſa dicurs, σκώπτειν, σκώπτεσθαι.
ſalſedo, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſugineſus, ἁλικός, ἡ, όν, ἁλμυρώδης, ες, ὁ, ἡ ἐ.
ſalſugo, ἁλίς, ίδος, ἡ, ἁλμυρίς, ίδος, ἡ, ἅλμη, ης, ἡ.
ſalſum dictum, χαριεντισμός, οῦ, ὁ.
ſalſus, ἁλικός, ἡ, όν, ἁλμυρός, ἡ, όν. pro facetо, ἁστεῖος, ος, ὁ.
ſaltatio, χορεία, ας, ἡ, ἔρχησις, εως, ἡ.
ſaltatio geſticulatoria, χειρονομία, ας, ἡ.
ſaltatione celebro, ἀνορχέομαι cum accuſativo.
ſaltatione aliquid repræſento, ὀρχέομαί τι.
ſaltationem accommodo canenti choro, ὑπορχέομαι, οῦμαι.
ſaltator, ὀρχηστής, οῦ, ὁ, ἁλτικός, ἡ, όν.
ſaltatoria ars, ὀρχηστική, ſubintellige τέχνη, ὀρχηστύς, ύος, ἡ.
ſaltatrix, ὀρχήστρια, ας, ἡ, ὀρχηστρίς, ίδος, ἡ.
ſaltem, ἁλλά γε, ἀλλὰ μήν.
ſaltito, σκαίρω, σκιρτάω, σκιρτίζω.
ſalto, ὀρχέομαι, ὕμαι, χορεύω.
ſalto ad cantum, μολπάζομαι. Hom.
ſaltorius, δρομαιόλαξ, ακος, ὁ, ἁλτευτικός, ἡ, όν, ὁ.
ſaltuoſus, βαθύκολπος, ος, ὁ, & πολύκολπος, ος, ὁ, Poetice.
ſaltus, locus ſylvoſus, βάθυκολπος, ος, ὁ, ἡ, ὄρος, εος, τό, Poetice umbo. πάτος, ου, τό, & πάτος, ης, ὁ.
ſaltus, ſaltandi actus, ἅλμα, ατος, τό, ἅλσις, εως, ἡ, ἅλσος, εως, ὁ, ὄρμημα, ατος, τό, πήδημα, ατος, τό, πήδησις, εως, ἡ, σκαμμός, οῦ, ὁ, σκαμμισμός, οῦ, ὁ, σκίρτημα, ατος, τό.
ſaltus, ἅλσος, ους, τό, βάθος, ους, ὁ.
ſaltus, πήδησις, εως, ἡ, πήδημα, ατος, τό.
ſalvatio, σωτηρία, ας, ἡ.
ſalvator, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
ſaluber, ὑγιεινός, ἡ, όν, σωτηριώδης, ες, ὁ, ἡ ἐ.
ſalubris ſum, ὑγιαίνω.
ſalubritas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγιεινότης, ητος, ἡ.
ſalubriter, σωτηρίως.
ſalve, χαῖρε, εὖ πράττε.
ſalvere jubeo aliquem, ἀσπάζομαί τινα.
ſalum, mare, ἅλς, ὁς, ὁ, ἁλή, ῆς, ἡ.
ſalvo, σώζω τινά, διασῴζω.
ſalus, σωτηρία, ας, ἡ. & Poetice σῶς, σωτός, τό, σῶος, σῶον, σωτήριος, ος, ὁ, ἡ ἐ.
ſalutandi negletio, ἀπροσηγορία, ας, ἡ.
ſalutare per litteras, καλὰ γράφω, ἀσπάζω.
ſalutare aliquem verbis alicujus, ἀσπάζεσθαί τινα φράσι τινός. καλὰ γράφω φράσι τινός. προσειπεῖν τινα παρά τινος.
ſalutaris, σωτηριώδης, ες, ὁ, ἡ ἐ, ἀνασῴζων, ουσα, ὁν, ζωοτρόφος, ος, ὁ, & Poetice σωτειρώδης, ες, ὁ.
ſalos, σωτηρία, ας, ἡ.
ſalutaris, σωτήριος, ος, ὁ.
ſalutatio, ἀσπασμός, οῦ, ὁ, προσαγορία, ας, ἡ.
ſalutator, προσαγορεύτωρ, ορος, ὁ.
ſalutatus, προσαγορευθείς, εῖσα, έν.
ſaluti Reipubl. conſulere, σώζειν τὰ κοινά.
ſalutifer, ἑλκεσίπεπλος, ος, ὁ, ζωοτρόφος, ος, ὁ, φαιδίμος, ος, ὁ, σωτηριώδης, ες, ὁ, ἡ ἐ, ἀνασῴζων, ουσα, ὁν.
ſalutis auctor, σωτήρ, ῆρος, ὁ.
ſaluto, προσαγορεύω, προσαγορεύω, ἀσπάζομαι, χαιρετίζω, χαίρειν κελεύω. omnia cum accuſativo. χαίρειν κέλευε παρ' ἐμοῦ, ſalutem dic meo nomine. προσφωνέω, ῶ.
ſalvum præſto, σῶν, σῴζω, διασῴζω, διαζῴζομαι, cum accuſativo. σαῶν, ῶν, & ἐρύομαι, cum accuſativo, Poetice.
ſalvum conductum dari, ἄδειαν δίδοσθαι.
ſalvum conſervare, σῴζω τινά.
ſalvus, σῶος, η, ον, & σάος, η, ον, σῶς, σῶν, ὁ, ἡ ἐ, ὑγιὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
ſalvus perveio, διασῴζομαι.
ſalvus conductus, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
ſanabilis, ἰάσιμος, η, ον, ἀθεραπέυτος, ος, ὁ.
ſanatio, ἄκεσμα, ατος, τό, ἀκεσμός, οῦ, ὁ, ἄκεσις, εως, ἡ, ἐξάκεσις, εως, ἡ, ἕλκωσις, εως, τό, ἕλκωξις, εως, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, θεράπευσις, εως, ἡ, ἴαμα, ατος, τό, ἴασις, εως, ἡ.
ſanator, θεραπευτής, οῦ, ὁ, θεραπευτήρ, ῆρος, ὁ.
ſanatu difficilis, δυσθεράπευτος, ος, ὁ, δυσίατος, ος, ὁ, δυσκλεής, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
ſanatu facilis, εὐκλεής, ἐος, ὁ, ἡ ἐ, εὐθεράπευτος, ος, ὁ, εὔιατος, ος, ὁ.
non ſanatus, ἀθεράπευτος, ος, ὁ.
ſanatio, ἴασις, εως, ἡ.
ſancio, is, κυρόω, ῶ, & κυρίω.
ſancire leges, νόμοις θῆναι, νομοθετεῖν.
ſancitus, νομίζομενος, η, ον.
ſancte ago, εὐαγέω, ῶ. Theocritus.
ſancte juro, ἐπορκέω, ῶ.
ſancte polliceor, εὐπιστοποιέω.
ſancte, ὁσίως, ἁγίως.
ſanctificatio, ἁγιασμός, οῦ, ὁ, ἁγισμός, οῦ, ὁ.
ſanctifico, ἁγιάζω, ἁγιεύω, ἁγίω, ῶ.
ſanctimonia, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ἁγιωσία, ας, ἡ, ἁγισία, ας, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctio, διάταγμα, ατος, τό, διάταξις, εως, ἡ, διατύπωσις, εως, ἡ.
ſanctio legis, νομοθέτημα, ατος, τό.
ſanctio fœderis, συνθηκοσύνη, ης, ἡ, Homerus.
ſanctio, νομοθέτημα, ατος, τό.
ſanctitas, ἁγιότης, ητος, ἡ, ἁγιωσύνη, ης, ἡ, ὁσιότης, ητος, ἡ, ἁγνοσύνη, ης, ἡ, εὐσέβεια, ας, ἡ, σεμνότης, ητος, ἡ.
ſanctuarium, ἁγιαστήριον, ου, τό.
ſanctum reddo, ἁγίω, ῶ, ἁγιαζω, ἁγιάω, ῶ, νομοθετέω, ῶ, ὁσιόω, ῶ.
ſanctus, ἅγιος, α, ον, ἅγνος, η, ον, ἐόν, ὁ, ἡ ἐ, ὅσιος, ἡ, ον, σεμνός, ή, όν.
ſanctus, α, um, ὅσιος, α, ον, ἅγιος, α, ον.
ſandalium, σανδάλιον, ου, τό, σκύφαλον, ου, τό.
ſans, μάτην, ὄντως, ἀληθῶς.
ita ſane, ἐ μάλα, in reſponſione.
ſane quidem, μάλα δή.
ſanguinarios, φοινικόεις, ος, ὁ, αἱματοχαρὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
ſanguinis abundans, πολύαιμος, ος, ὁ, πολυαίματος, ος, ὁ.
ſanguine carens, ἄναιμος, ος, ὁ, ἀναίμων, ονος, ὁ, ἀναίματος, ος, ὁ.
ſanguine deſtrui, λωφᾶσθαι.
ſanguine abundo, πολυαιμέω, ῶ.
ſanguis conſperſus, αἱματόεις, εντος, ὁ, αἵματι φοινίσσων apud Heſiodum.
ſanguine tinctus, αἱματοβαφὴς, ἐος, ὁ, ἡ ἐ.
ſanguine junctum eſſe alicui, προσήκειν τινὶ τῷ γένει.

ſine

sine sanguine, & sudore, ἀναιμωτί.
sanguinem mittere, φλεβοτομεῖν.
sanguineus, sanguinolentus, αἱματώδης, εος, ὁ, ἡ ὁ.
sanguinipota, αἱματοπότης, ὁ, ἡ, & αἱματοπότις, ιδος, ἡ.
sanguinis effusio, αἱματεκχυσία, ας, ἡ.
sanguinis stroptio, αἱμορῤῥαγία, ας, ἡ.
sanguinis abundantia, πολυαιμία, ας, ἡ.
sanguinis missio, φλεβοτομία, ας, ὁ, ἀφαίμαξις, εως, ἡ.
sanguinis suffusio in oculo, ὑπόσφαγμα, ατος, τό.
sanguinis conjunctio, συγγένεια, ας, ἡ.
sanguinolentus, αἱματηρός, ὰ, ὸν, αἱματώδης, αττον, ὁ, αἱματώδης, εος, ὁ, ἡ ὁ, αἱματικός, ὴ, ὸν, κρεπιτατικός, ὸ, ὁ, & Poetice λυθρώδης, εος, ὁ, ἡ ὁ.
sanguis, αἷμα, ατος, τό, λέθρα, ας, ὁ, & Poetice ψυχὴ apud Aristophanem, ἔαρ, & ἄμαρ, αρος, τό.
sanguis, αἷμα, ατος, τό.
sanguisuga, βδέλλα, ης, ἡ.
sanies, ἰχὼρ, ῶρος, ὁ, βρόσις, ὰ, ὁ, μίξις, ης, ἡ.
sanioſus, ἰχωρώδης, εος, ὁ, ἡ ὁ, ἰχωρόεις, ὁεσσα, ὁεν, ἡ ὁ, βροτώδης, αττον, ὁ, ἡ ὁ.
sanitas, ὑγίεια, ας, ἡ, ὑγεία, ας, ἡ, ἄρτεία, ας, ἡ, ῥῶσις, εως, ἡ.
sanitas mentis, σωφροσύνη, ης, ἡ.
sanitari reſtituo, ἐξυγιαίνω τινά.
sanitaris recuperatio, ὑγίεσμα, ατος, τό, ἴασσις, εως, ἡ.
sannio, onis, χλεύαστης, ου, ὁ.
sano, ἰάομαι, ὦμαι, ὑγιάζω, ἐξκεύω, ῶ.
sanor, ἰάομαι, Mar. 3. ἀλθόμαι, & ἀλθέομαι Poetice.
sanos, ὑγιὴς, ὁος, ὁ, ἡ ὁ, ἄρρωτος, ο, ὁ.
sapa, ἄψημα, ατος, τό, σίραιον, ου, τό.
sapere facio, τιτύω.
sapidus, ὰ, ὺμ, ἔχυλος, ὰ, ὁ.
sapiens, σοφὸς, ὴ, ὸν, ὁ ἢν ἔχων, ἔμφρων, ονες, ὁ, φρόνιμος, ο, ὁ, ὄνοος, ὰ, ὁ, ποικιλος, ὁος, ὁ, ἡ ὁ.
sapiens qui ſibi videtur, cum non ſit, δοκησίσοφος, ου, ὁ.
sapiens cœleſtia, ἐμπύριος, ονος, ὁ.
sapiens puerilia, παιδὸς φρονῶν. Heſiodus.
sapientum reddo, σοφόω, ῶ, σοφίζω.
sapienter, πιστῶς, σοφῶς, φρονίμως.
sapienter, σοφῶς.
sapientia, σοφία, ας, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ, & τὸ σοφὸν, ἔβουλία, ας, ἡ, φρόνησις, εως, ἡ.
sapientiæ amor, φιλοσοφία, ας, ἡ.
sapientiam doceo, σοφίζω.
sapientiſſimus, πάνσοφος, ὰ, ὁ.
sapio, prudens, vel sapiens ſum, φρονέω, ῶ, νοέω, ῶ, & Poetice πέφυμαι, πέπυσμαι.
sapio, φρονέω, ῶ, ἔφρονέσω, ῶ, σοφὸς εἰμι.
sapo, onis, σμῆλα, ης, ἡ, σμῆγμα, ατος, τό.
sapor, oris, χυλὸς, ὁ, ὁ, χυμὸς, ὰ, ὁ.
sapor gratus, ἔδυσμία, ας, ἡ, ἔχυλία, ας, ἡ.
sapor ingratus, δυσχυλία, ας, ἡ.
saporem grarum habens, ἔδεσμος, ὰ, ὸν, ἔχυλος, ὰ, ὸν.
ingratum, ἄδεσμος, ὰ, ὸν, δύσχυλος, ὰ, ὸν.
saporem acrem habens, δριμὺς, ὺος, ὁ.
sapphiras, σάπφειρος, ου, ὁ.
sarcaſmus, σαρκασμὸς, ὰ, ὁ.
sarcina, σκεῦος, εος, τὸ. ἐπίσαγμα, ατος, τό.
sarcinæ ruſtodio, σκευοφυλακέω, ῶ.
sarcinator, ῥαπτὴς, ὸ, ὁ.
sarcio, ῥάπτω, ἀκέομαι, ῶμαι. pro inſtaurare, ἀνασκευάζω, κατασκευάζω. pro damnum ſolvere, ἀντιβάλλω.
sarcire damna rei familiaris, τὰς ζημίας ἀπίδεσθαι.
sarculo terram verſare, διασκαλεύω.
sarculum, σκαλὶς, ίδος, ὁ.
sardius lapis, σάρδιος, ὰ, ὁ, vel σάρδιος λίθος.
sardonius riſus, σάρδιος, ὰ, ὁ, vel σαρδόνιος, ὰ, ὁ, vel σαρδόνιος γέλως.
sardonium rideo, σαρδάζω, σαρδωνίζω, διασαρδωνίζω.
sardonyx, σαρδόνυξ, υχος, ὁ, & σαρδώνυξ, υχος, ὁ.
sariſſa, σάρισσα, ης, ἡ.
sarmentis luxurio, ἀλκαστέομαι, ῶμαι.
sarmentoſus, κλωσταῶδης, εος, ὁ, ἡ ὁ.
sarmentum, κλωστὴς, ίδος, ἡ, φρύγανον, ου, τό.
sarrio, σκαλίζω.
sarritio, σκαλίσμα, ατος, τὸ, σκάλος, εως, ἡ, σκαλὶς, ως, ἡ, σκαλισμὸς, ὰ, ὁ, σκάλισις, εως, ἡ.
sarritor, σκαλεὺς, ῆος, ὁ.
sarta tecta, ἐπισκευὴ ἡ κατασκευή.
in ſartagine coquo, τηγανίζω, ταγηνίζω.
ſartago, τήγανον, ου, τό.
ſartor, ἀκεσὴς, ὰ, ὁ.
ſartoria ars, ἡ ἀκεστικὴ, ſc. τέχνη.
ſatturius, ἀκεσσὸς, ὰ, ὁ.
ſarcrix, ἀκέστρια, ας, ἡ, ἀκεστρὶς, ίδος, ἡ.
ſat, ἱκανὸς, ἄλις.
ſatageta rerum, ὁλοῦς τὰς ἰδίους πράττων.
ſatago, διατείνω, ῶ, & διατείνομαι π, vel ὡς π, & περὶ π, ἐκτείνομαι, σπεύδω τινὶ, ἀσχολέομαι, πολυπραγμονέω, ῶ.
ſatanas, σατανᾶς, ᾶ, ὁ.

ſatelles, δορυφόρος, ὰ, ὁ, ὑπασπιστὴς, ὰ, ὁ.
ſatellitium, δορυφορημα, ατος, τό.
ſatiabilis, κορεστὸς, ὴ, ὸν.
ſatiatus, ſatur, ἐπίκορος, ο, ὁ, ἐπικορὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὁ.
ſatietas, κόρος, ου, ὁ, πλήρωσις, εως, ἡ, πῖδος, ὰ, ὁ.
ſatiſtatem affatim, πρόσκορος, ο, ὁ, προσκορὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὁ.
ad ſatietatem, εἰς κόρον, ὥχρι πάμ, κατακόρως.
ad ſatietatem comedo, ἀδηφαγέω, ῶ, ſeu ἀδηφαγίω, ῶ.
ſatio, as, are, κορέω, ῶ, κορέννυμι, χορτάζω.
ſatior, ἐμφορῶμαι, cum genitivo.
ſatis, ἄλις, ἱκανὸς, ἐπικόρως, ἔδαιον.
ſatis his ſatis ſuperque, ἄλλο πᾶν τοιοῦτον.
ſatis eſt, λοιπὸν μοι τοῦτο, ἱκανὸν ἔστι.
ſatis ſum, ἀύτεμαι, ῶ, ἐξκεύω, ῶ.
ſatis ſuperque, ὑπερκόρως.
quantum ſatis eſt, ἐξκεύοντως, ὅσον μέτρον.
ſatisdatio, κατεγγύησις, εως, ἡ.
ſatisdationi obſtringo, κατεγγυάω, ῶ, cum accuſativo.
ſatisdationem offero, ἐγγύας παράχω.
ſatisdato, adverb. ὑπεγγύως. ſatisdato promittere, ὑπεγγύως ὑπισχνέομαι.
ſatisdo, ἐγγύας παράχω, ἀσφάλειαν ποιέομαι.
ſatisfacio, φιλάττω τὰ Ρ τινὶ, legi: ἐξκεύω, ῶ, πληροφορέω, ῶ. pro placeo, ἀρέσκω.
ſatisfactio, πληροφορία, ας, ἡ.
ſatius eſt, αἱρετώτερόν ἔστι.
ſativus, σπόριμος, ο, ὁ, ἐπιδατὸς, ὰ, ὁ.
ſator, σπορὰς, ἄος, ὁ, φυτάλτης, ου, ὁ.
ſatrapa, σατράπης, ου, ὁ.
ſatrapicus, σατραπικὸς, ὴ, ὸν.
ſatum, i, σπόριμον, ου, τό.
ſatur, ἔμπλεος, ὰ, ὁ, κορεσθεὶς, ἐντος, ὁ.
ſaturatio, χορτασμὸς, ὁ, ὁ.
ſatoritas, πλησμονὴ, ης, ἡ, κόρος, ου, ὁ.
ſatureſia, τὰ Κρόνια.
ſaturnius, κρονικὸς, ὴ, ὸν, πρόπος, ου, ὁ.
ſatoreus, Κρόνος, ου, ὁ.
ſaturo, κορεννύω, χορτάζω.
ſatus, us, σπόρος, ου, ὁ, σπορητὸς, ὰ, ὁ.
ſatyra, τὸ σατυρικὸν, ποίημα, ατος, τό.
ſatyri, σάτυροι, οἱ.
ſatyrice, σατυρικῶς.
ſatyriſos, σατυρικὸς, ὴ, ὸν.
ſauſiatio, κατάτρωσις, εως, ἡ, τραῦμα, ατος, τό.
ſauſio, as, κατατραυματίζω, τρώω.
ſaucius, τραυματίας, ου, ὁ.
ſanatilis, πετρῶδης, ου, ὁ, πέτρος, ου, ὁ.
ſaxeus, λίθινος, ὁ, ὁ, ἡ ὁ, λίθεος, ου, ὁ, πέτρος, ου, ὁ, & Poetice λίθεος, ου, ὁ.
ſanoſitas, λιθώδεια, ας, ἡ.
ſanoſus, πετρώδης, ὁ, ὁ, ἡ ὁ, ὑπολίθος, ου, ὁ.
ſanum, λίθος, ου, ὁ, πέτρα, ας, ἡ, πέτρος, ου, ὁ. Attice.

S C.

Scabellum, ὑποβάθρα, ας, ἡ, ὑποβάτης, ου, ὁ, ὑποστόλιον, ου, τό, σκίπους, οδος, ὁ, χελώνη, ης, & Poetice σφύλας, αττος, τό, θρανίον, ου, τό, θρῆνυς, υος, ὁ.
ſcaber, ψωρώδης, ὁ, ὁ, ἡ ὁ, τραχὺς, ἐος, ὁ.
ſcabis laboro, ψωράω, ῶ.
ſcabies, ψώρα, ας, ἡ, ψωρίασις, εως, ἡ.
ſcabioſus, ψωρώδης, ὁ, ὁ, ἡ ὁ.
ſcabo, κνάω, κνήθω, κνίζω.
ſcabritia, & ſcabritias, τραχύτης, ητος, ἡ.
ſcabroſus, τραχὺς, ὁ, ὁ, ἡ ὁ.
ſcabrum reddo, λειαίνω, λειαντῶ, ῶ.
ſcala, κλίμαξ, ακος, ἡ, ἀναβάθρον, ου, τό.
ſcala navis, ἀναβάθρα, ας, ἡ, ἀναβάθρα, ας, ἡ.
ſcalæ gradus, ἀναβάθμοι, οἱ.
ſcalmus, κνημὶς, ῖδος, ἡ, σκαλμὸς, ὸ, ὁ.
ſcalpellum, φλεβότομον, ου, τό.
ſcalpet, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalpellum, ὑγιαπὶς, ίδος, ὁ, σμίλιον, ου, τό.
ſcalpo, κνάω, κνίζω, κνήθω.
ſcalprum ſutorium, σμίλιον σκυτικόν.
ſcalprum, κολαπτὴρ, ῆρος, ὁ, σμίλη, ης, ἡ.
ſcalptor, κολάπτης, ου, ὁ, κοπὶς, ίδος, ὁ.
ſcalptura, γλυφὴ, ῆς, ἡ.
ſcalptus, ξυστὸς, ὰ, ὸν, ξυσὸς, ὰ, ὁ.
ſcamnum, βάθρον, ου, τό.
ſcandalum, σκάνδαλον, ου, τὸ, πρόσκομμα, ατος, τό.
ſcandalum præben, σκανδαλίζω.
ſcando, is, ere, ἀναβαίνω.
ſcanſim, ἀναβαθὸν.
ſcanſilis, ἀναβατὸς, ὰ, ὸν.
ſcanſio, ἀνάβασις, εως, ἡ.
ſcapha, σκάφη, ης, ἡ, ἀφόλιον, ου, τό.
ſcapula, ὠμοπλάτη, ης, ἡ, ὦμον, ου, τό.
ſcapulis contractis incedens, συνεσταλμένοις βαδίζων.

scapus, σῦλος, ου, ὁ, καυλὸς, οῦ, ὁ, in herbis:
scarabæus, κανθαρ-, ου, ὁ.
scarificatio, ἀμυξις, εως, ἡ, γραφὴ, ἧς, ἡ, ἐπίκεντρον, ους, τὸ, σχοῖνος, ου, ὁ, κεντίσκωμμα, ατος, τὸ, κεντησκασμὸς, οῦ, ὁ, ἐγχάραξις, εως, ἡ.
scarificatio, σχοῖνος, ου, ὁ.
scarifico, σκαριφάομαι, ὄμμι, ἐπίξυω, λέπτοσχίζω, ἀμύσσω, λεπτοκοπέω.
scarus, piscis, σκαρὸς, οῦ, ὁ, σκαρὶς, ίδ-, ἡ.
scatebra, βλυσμὸς, οῦ, ὁ, πηγὴς, οῦ, ὁ.
scateo, scaturio, βλύζω, ἀναβλύζω.
scateo aquis, πηδάω, & πιδάω.
scatnriginibus riguus, ναπαῖος, ε-, ὁ, ἡ.
scatorigo, ἀνάβλυσις, εως, ἡ, λιβὰς, άδ-, ἡ, πῆμα, ατ-, τὸ, χύσις, εως, ἡ, & Poetice ναπαὶς, ῆ, ὁ.
scaturio, βλύζω, & βλάω Poetice. ἀναβλύζω, ἐκβλύζω, ἐμβλύζω, βρύω, βουκάζω, νάω, πηγάζω, πηκτιδίω, διαπτιδίω, & διαπτύω.
scatutire facio, πηγάζω, cum accusativo.
scaurus, σκαῦρ-, ος, ὁ.
scelerate, κακούργως, ἀνόμως, ἀνοσίως, σχετλίως.
scelerate ago, πλημμέλω. Hesiodus.
scelerotissimus, πανοῦργ-, υ, ὁ, μιαίφατ-, υ, ὁ, ἐξώλης-, ες, ὁ.
scelestatus, κακοῦρ-, ος, ὁ, ἀνόρατ-, υ, ὁ.
sceleri obnoxius, προσοφλ-, τῷ ἄγω.
sceleste, κακῶς.
scelestus, ἀνόσι-, υ, ὁ, μιαρὸς, ὸν, ὁ, πονηρὸς, ὸν, ὁ, ὑβρισμέν-, ος, ὁ, ἡ, ἀλιτρὸς, ὸν, ὁ, ἐξώλης-, ος, ὁ.
scelus, ἄτέβημα, ατ-, τὸ, κακὸν, ὸν, τὸ, ἀθεμιστία, ας, ἡ, ἀδίκημα, ατ-, τὸ, παράγημα, ατος, τὸ, κακία, ας, ἡ.
scelus admittere, ἐργάζεσθαι, aut πράττειν ἀτέβημα, φιλὸν τι πράττειν.
scena, σκηνὴ, ῆς, ἡ, θυμέλη, ης, ἡ.
scenicus, σκηνικὸς, ὴ, ὸ.
sceptrum, σκῆπτρον, ου, τὸ.
scheda, σχέδη, ης, ἡ.
schedula, σχεδίη, ου, τὸ.
schema, σχῆμα, ατ-, τὸ.
schisma, σχίσμα, ατ-, τὸ.
schœnobates, σχοινοβάτης, ου, ὁ.
schola, διδασκαλεῖον, ου, τὸ, παιδοτρίβιον, ου, τὸ, σχοινοτένεμον, ου, τὸ, γυμνάσιον, ου, τὸ.
scholæ præsilla, σχολαρχῶν.
scholam frequentare, φοιτᾶν εἰς τὸ διδασκαλεῖον.
scholastica, σχολάρχης, ου, ὁ, σχολῆς ἄρχων.
scholasticus, σχολαστικὸς, ὸν, ὁ.
scholium, σχόλιον, ου, τὸ.
scicns, ώδος, ότ-, ὁ, ἐπισάμενος, υ, ὁ.
scisns & volens, ώδος & ὢν ὢν.
scienter, ἐδότως, ἐδημόσιος, ὑπεκμαθίως, ἐπιστημόνως. ἐπιστάδὸν Poetice.
scientia, γνῶσις, εως, ἡ, (δεκαεσμὸς, ης, ἡ, Poetica) δεκάσεως, εως, ἡ, ἴδησις, εως, ἡ, ἐπιστημοσύνη, ης, ἡ, ἐπιστήμη, ης, ἡ, (ἴδρώς, ως, ὁ, Poetice) φράσις, εως, ἡ.
scientia cupidas, φιλεδήμων, ον-, ὁ.
scientissimus, ἐπιστημονέστατ-, ε, ὁ.
scilicet, δῆτα, δηλαδὴ, δηλονότι, ἄρα δὴ.
scilicet, ironicum, δὴ, δεδεν.
scindere arva aratro, διατμήγεσθαι ἀρότρῳ, Apoll. Rhod.
scindi in contraria studia, διαχίζεσθαι, σχίζεσθαι.
Scindo, τέμνω, σχίζω, διαχίζω.
Scintilla, σπινθὴρ, ῆρ-, ὁ, ἐμπύδιμμ, ατ-, τὸ.
Scintillatio, σπινθηρισμὸς, οῦ, ὁ.
Scintillo, σπινθηρίζω.
Scintillula, σπινθηρίδιον, υ, τὸ.
Scio, εἶδα, ἐπίσαμαι, ἴσημι, γιγνώσκω.
Scio me habere, ἐπίσαμαι ἔχων.
Scipio, σκῆπτρον, ου, τὸ, ῥάβδ-, ος, ἡ, βακτηρία, ας, ἡ, βακτηρὶη γεροντικὴ, baculus senilis.
Scirpeus, βύβλιν-, υ, ὁ.
Scirpus, σκιρπὸς, ου, ὁ, σχοῖν-, υ, ὁ.
Scitcitator, πυθήτωρ, ῆρ-, ὁ.
Scifcitor, inquiro, ἐρωτάω, ῶ, πυθάνομαί τι, aliquid.
Scifco, χρηστοπέω, ῶ, ἐπιχρηστοπέω, ῶ, ψηφίζομαι, ἐπιψηφίζομαι.
Sciffilis, ἐνσφάς-, ος, ὁ, sive ἐνσκίστ-, υ, ὁ, ἡ.
Sciffio, σχίζω, εως, ὑ.
Sciffu facilis, ἐυσχιστος, υ, ὁ. diffisilis, δύσχιστ-, ος, ὁ.
Sciffum esse in varias factiones, μοιρίζεσθαι, διαμερίζεσθαι.
Sciffura, σχίσις, εως, ἡ, σχισμὴ, ῆς, ἡ, ῥαγὰς, ἧς, ἡ.
Sciffus, σχιστὸς, ὴ, ὸ.
Scitamentum, ἔδισμμ, ατ-, τὸ. scitamenta coquorum, μαγειρικὰ ἐδίσματα.
Scitamentum, spectosus sermo, κόμψευμμ, ατ-, τὸ.
Scite, ἐπιδεξίως, δεξιᾶς, ἐπισταμένως, κομψῶς, μοσπόνως, ἐμπείρως, & Poetice τεχνήτως, ἐμπορίμως, ἐπισταδὸν.

Scite aliquid dico, aut facio, κομψεύομαι. σοφίζομαι, cum accusativo.
Scitum, ψήφισμμ, ατος, τὸ, δόγμμ, ατος, τὸ.
Scitus, elegans, κομψὸς, ὴ, ὸ, χαρίεις, εσσα, εν, ἁβρὸς, ὴ, ὸ.
Sciurus, σκίουρος, υ, ὁ.
Scobs, ῥῖσμμ, ατος, τὸ, ἀφέψημμ, ατος, τὸ.
Scombrus, σκόμβρος, ου, ὁ.
Scomma, σκώμμα, ατος, τὸ, ἶαλος, υ, ὁ.
Scommata jacara in aliquem, γεφυρίζειν τινὰ, λοιδορεῖσθαι τινὰ, vel διασκώπτειν τινά.
Scommata illudo, ἐφεσχελίζω, ῶ, cum accusativo.
in Scommatis dicendis doctus, δεινόμυθος, ους, ὁ, ἡ.
Scommata jacere in aliquem, ἀποσκώπτειν τινά.
Scopæ, σάρωθρον, υ, τὸ, κάρηνα, ατος, τὸ.
Scopis purgare domum, σαροῦν οἰκίαν.
a Scopo aberrare, ἀσκοπέω. cum genitivo, & metaphorice, τοῦ προθέσεως διαμαρτάνω.
non procul a Scopo, οὐ πόρρω σκοποῦ.
Scopulosus, σκοπελώδης, ες, ὁ, ἡ.
Scopulus, σκόπελος, υ, ὁ, πετρὰς, άδος, ἡ.
Scopum attingere, βάλλω ἐπὶ τὸν σκοπὸν, & βάλλω σκοπόν.
vulnti Scopam prænigo mihi aliquid, ὁρίζομαί τι. πατασχίζομαί τινος.
ad Scopum colliosare, σχοινίζεσθαι τοῦ σκοποῦ, πατασχοινίζεσθαι cum genitivo, & Poetice πτάκεσθαι.
Scopum non attingere, ἀποτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ.
Scopus, meta, σκοπὸς, οῦ, ὁ.
Scopus, propositum, toretum, finis, ὅρος, υ, ἡ, πέρας, ατος, τὸ, σκοπὸς, οῦ, ὁ, πρόθεσις, εως, ἡ, & Poetice τέκμωρ, ορος, τὸ.
Scopus, σκοπὸς, οῦ, ὁ.
Scoria, σκωρία, ας, ἡ, τιλὺς, ὑός, ἡ.
Scoriam admixtam habens, κίβηλος, υ, ὁ, ἡ. cui opponitur ἀκίβηλος, ος, ὁ, ἡ.
Scorpius, σκορπίος, ου, ὁ.
a Scorpione perculsus, σκορπιόπληκτ-, υ, ὁ.
Scortatio, μοιχεία, ας, ἡ.
Scortator, ἑταιριστὴς, οῦ, ὁ, πόρν-, ος, ὁ.
Scortator, πόρν-, υ, ὁ.
Scortor, πορδάω, ἑταιρέω, ῶ.
Scortum, πόρνη, ης, ἡ, ἑταίρα, ας, ἡ.
Scscatus, χρόαψις, εως, ἡ, πτυαλισμὸς, οῦ, ὁ.
Screo, as, χρέμπτομαι.
Scriba, γραμματεὺς, έως, ὁ, γραμματοφύλαξ, ακος, ὁ, ἡ.
Scribendi elegantia, κομψογραφία, ας, ἡ.
Scribere de aliqua re, γράφειν περί τινος.
Scribere ad aliquem, ὑπαγορεύειν πρός τινα.
Scribo, is, γράφω, λογογραφέω, ῶ, ἀναγράφω. pro literas exarare, γράφειν πρός τινα.
Scribo, compono, συντίτημι, γράφω.
Scriniolum, κιβώτιον, ου, τὸ.
Scrinium scriptorium, γλωσσοκομεῖον, ου, τὸ, Galenus.
Scrinium, κίστη, ης, ἡ, & κιστὶς, ίδ-, ἡ, κιβώτιον, ου, τὸ.
Scriptio, γραφὴ, ῆς, ἡ, συγγραφὴ, ῆς, ἡ.
Scriptis mando, ἀναγράφω, συγγράφω.
Scriptor, συγγραφεὺς, έως, ὁ.
Scriptor annalium, χρονογράφ-, υ, ὁ, ὡρογράφ-, υ, ὁ.
Scriptor caufarum, δικογράφ-, ου, ὁ.
Scriptor fabularum, μυθογράφος, ου, ὁ.
Scriptor legum, νομοθέτης, ου, ὁ.
Scriptorius, γραφικὸς, ὴ, ὸ. μᾶλλον γραφικὸν, atramentum scriptorium.
Scriptum, scriptura, σύγγραμμμ, ατ-, τὸ, γραφὴ, ῆς, ἡ.
Scriptura elegans, κομψογραφία, ας, ἡ.
Scripturæ sacræ libri, τὰ ἀναγιγνόμενα.
Scriptus, γραπτὸς, ὴ, ὸ, ἐγγεγραμμένος, ου, ὁ, ἔγγραφος, υ, ὁ.
Scrobs, ὄρυγμμ, ατ-, τὸ, βόθρ-, ος, ὁ.
Scrofa, γραῖα, ας, ἡ, ὑ-, ος, ἡ.
Scrotula, χοιρὰς, άδ-, ἡ.
Scrotum, ἀσκὸς, ου, ὁ.
Scrupulose, ὑπερακριβῶς.
Scrupulositas, ὑπερακριβὲς, έ-, τὸ, δυσχέρεια, ας, ἡ.
Scrupulosus, κολύψηφος, ος, ὁ, λιθηκαῖος, ος, ὁ, ἡ. pro anxio, ὑπερακριβὴς, ὲς, ὁ, ἡ, δυσχερὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
Scrupulum injicio, follicitudine afficio, νύζω, cum accusativo.
Scrupulus, ψηφὶς, ίδος, ἡ. pro follicitudine, ἀνοχλία, ας, ἡ, δυσχέρεια, ας, ἡ. Est etiam exigua pars ponderis, γραμμάριον, ου, τὸ.
Scrupus, λίθαξ, ακος, ὁ, ψῆφος, υ, ἡ.
Scruta, omnia, τὰ γρύτα, τὰ γρυτώματα.
Sarutarius, γρυτοπώλης, ου, ὁ ἡ.
Sarutatio, ἐξέτασις, εως, ἡ.
Scrutator, ἐξετασὴς, οῦ, ὁ.
Scrutiniam, investigatio, ἐξερεύνησις, εως, ἡ.
Scrutor, ἐξετάζω, ἐξερευνάω, ῶ, μετιχνέω, οῦμαι, διερευνάω, ῶ, ἰχνεύω.

scul-

Sculpo, is, γλύφω, καλάπτω, χαράττω.
Sculptile, γλυπτὸν, οῦ, τὸ, ἄγαλμα, ατος, τὸ.
Sculptor, γλύπτης, ου, ὁ, σκαλμεύς, έως, ὁ.
Sculptorius, γλύφικος, ὴ, όν, in Epigr.
Sculprura, γλυφὴ, ῆς, ἡ, γλυφὶς, ίδος, ἡ.
Sculptus, ἀνάγλυπτος, ος, ὁ, ἡ ἑ.
Seurre, βωμολοχος, ὴ, όν, σκώπτικος, ὴ, όν.
Seurram ago, βωμολοχεύομαι, γελωτοποιῶ.
Seurrile dictum, vel factum, βωμολόχημα, ατος, τὸ, βωμολόχευμα, ατος, τὸ.
Seurrilis, βωμολοχικὸς, ὴ, όν.
Seurrilitas, βωμολοχία, ας, ἡ, γελωτοποιία, ας, ἡ.
Scurror, eris, βωμολοχεύομαι.
Scutatus, ἀσπιδοφόρος, ος, ὁ.
Seurella, πτυκτίσκος, ου, ὁ.
Scutica, σκυτάλη, ης, ἡ.
Scutifer, θυρεοφόρος, ος, ὁ, σακεσφόρος, ος, ὁ, θυρεοκλὴς, έος, ὁ, ἡ ἑ. omnia Poetice. ἀσπιδηφόρος, ος, ὁ.
Seutum, θυρεὸς, ὸ, ὁ, ἀσπὶς, ίδος, ἡ.
inter Scyphos, παρ' οἶνον.
Scyphus, σκύφος, ου, ὁ.
Scytha, σκύθης, ου, ὁ. Scythicus, σκυθικός.
Scythice potare, ἐπισκυθίζω, σκυθοπίνω.

S E.

Se, ἑαυτὸν, αὐτὸν.
Sebaceus, στεατώδης, εος, ὁ, ἡ ἑ.
Sebum, στέαρ, ατος, τὸ.
Secare mare, ἐγκάζεσθαι γλαυκῷ δυσπλοεῖν. Hesiodus.
Secedo, ἀναχωρῶ, μεθίσταμαι χάρι τινος, ἀναχωρίω, ῶ.
Secerno, χωρίζω, ἀποκρίνω, ἀφορίζω, ἐκκρίνω, διακρίνω.
Secessio, & secessus, ἀναχώρησις, εως, ἡ, ἀναχώρημα, ατος, τὸ.
Seciue, ἧττον, ἧσσον.
Secludo, ἀποκλείω, ἐκκλείω.
Seeclusus, ἀνεπιχοινώνητος, ος, ὁ.
Seco, τέμνω, τρίω, κόπτω.
Secreta pendere, σκαμμωνίαν. V. arcana.
Secreterius, ὁ τῆς ἀποβόητου γραμματεύς.
Secretio, ἔκκρισις, εως, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
a Secretis, ἐπὶ τῆς ἀποβήτου.
Secreto, κρυφῆ, κατ' ἰδίαν.
Secreto loqui cum aliquo, ἰδιολογεῖσθαί τινι.
Secretum, ἀπόκρυφον, ου, τὸ, ἀπόῤῥητον, ου, τὸ.
Secretum, secessus, ἀπόκρυφον, ου, τὸ.
Secretus, sejunctus, χωριστὸς, ὴ, όν.
Secte, αἱρέσεις, εως, ἡ.
Sectæ auctor, αἱρεσιάρχης, ου, ὁ. vel αἱρεσιάρχις, ιος, ὁ. sectæ auctor sum, αἱρεσιαρχέω, ῶ.
Sectilis, σχιστὸς, ὴ, όν.
Sectio, τομὴ, ῆς, ἡ, τμῆμα, ατος, τὸ, σχίσις, εως, ἡ.
Sector, τμήτης, ου, ὁ.
Sector, aris, ἀκολουθέω, ῶ.
Sectator alicujus, ὁ ἑαυτοῦ τινος.
Sectatorem alicujus esse, παρέχειν τινί.
Sector studiis literarum, πλησιάζω τοῖς λόγοις.
Sector, aris, ἀκολουθέω, ῶ, παρακολουθέω, ῶ, πλησιάζω, cum dativo. ἕπομαι, ζηλόω, ῶ, θηρεύω.
Sector studiose, ἐπιτηδεύω, cum accusativo.
Sectu difficilis, δύσεργος, ος, ὁ, ἡ ἑ. sectu facilis, εὔτομος, ος, ὁ.
Sectus, τμητὸς, ὴ, όν, (τμητὸς, ῶ, ὁ, Poetice) ατὸς, ῶ, ὁ.
sectus per medium, μεσότομος, ος, ὁ, & Poetice μεσοτόμος, ος, ὁ.
Secubo, ἀπεκοιμήσαμαι, ῶμαι.
ante Secula, πρὸ αἰώνος.
Seculares ludi, οἱ αἰώνιοι.
Seculuris, ὁ κατ' αἰῶνα γεγονώς.
Seculi hujus homines, οἱ νῦν, subintellige ἄνθρωποι.
Seculo nostro, ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς.
Seculum, αἰὼν, ῶνος, ὁ, χρόνος, ου, ὁ.
Secum, πρὸς ἑαυτὸν, παρ' ἑαυτῷ.
Secum reputare, διελθεῖν πρὸς ἑαυτόν.
Secunde fortune, ἀγαθὸ τύχε.
Secunda fortune uti, εὖ, aut πελᾶς πράττειν.
Secundæ, τὰ δεύτερα, τὰ δεύτερα, τὸ δεύτερον.
Secundarius, δευτεραῖος, ος, ὁ.
Secundes fero, δεύτερεύω.
Secundo, δεύτερον, τὸ δεύτερον.
Secundo, πίστευε, ῶ.
Secundum, præpos. κατὰ, μετὰ, & παρὰ, cum accusat.
Sceundum, post, μετὰ, cum accusativo.
Secundus fum, δευτερεύω.
Secundus, δεύτερος, ος, ὁ, ὕστερος, ος, ὁ. pro prospero, εὐημερος, ος, ὁ.
Secundus, inferior, δεύτερος, ος, ὁ, ὕστερος, ος, ὁ.
Secure, ebfque cura, ἀμεριμνῶς, ἀφροντίστως.
Secure, ubique metu, tuto, ἀδεῶς, ἀσφαλῶς, & Poetice ἀσφαλέως.

Securi pereutere, πελεκίζω, τῷ πελέκει πατάσσω.
Securim impingo, πελεκίζω.
Securis, αἰχμὴ, ῆς, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ, γλῆνις, υος, ἡ, κοτὶς, ίδος, ἡ, σάβαλις, ος, ἡ, πέλεκυς, υος, ὁ, εως, ἡ.
Securis, πέλεκυς, υος, ὁ, εως, ἡ, ἀξίνη, ης, ἡ.
Securitas, ἀσφάλεια, ας, ἡ, ἄδεια, ας, ἡ.
in securitate agere, ἄδειαν ἄγειν. ἀφροντίστως ἔχειν.
securum esse de aliqua re, ῥᾳθυμεῖν περί τινος.
securum esse, ἀφροντίστως ἔχειν.
securus, ἀσφαλὴς, έος, ὁ, ἡ, ἄδεὴς, ἐς, ὁ, ἡ ἑ, ἀκίνδυνος, ος, ὁ, θαρσαλεος, ος, ὁ ἑ. pro negligente, ὀλίγωρος, ος, ὁ, ἀφροντίστος, ος, ὁ.
secus, juxta, παρά, cum dativo. pro aliter, ἄλλως. ἑτέρως, ὁ, secus atque.
secus ego, quam par est, παρὰτὸκαιρὸν, vel παρὰπράττω.
sed, ἀλλὰ, ἀλλ' ἄρα, δὲ, καίτοι.
sed enim, ἀλλὰ γάρ.
sed neque, ἀλλὰ μὴν οὐδὲ.
sed sane, ἀλλὰ τε, ἀλλὰ δὴ.
sed tamen, ἀλλὰ δὴ. ἀλλὰ ἑ ὡς· ἀλλ' ὅμως.
sedatio, κατάπαυσις, εως, ἡ, παῦσις, εως, ἡ.
sedatio irati animi, πρᾶσις, εως, ἡ.
sedator, παυστὴρ, ῆρος, ὁ.
sedatu difficilis, δυσκατάπαυστος, ος, ὁ, ἡ, δυσκατάπαυστος, ος, ὁ, δυσκατάσκεπτος, ος, ὁ.
sedetus, ἄτυχος, ος, ὁ, ἄτυχὴς, ὴς, ὁ.
sedecim, ἑκκαίδεκα, δεκαεξ.
sedem figo apud, παροικίζω, ῶ, cum dativo.
sedem habeo in, ἐγκαθέζομαι, cum dativo. οἰκέω, ῶ, cum accusativo.
sedentarius, ἑδρᾶτος, ος, ὁ.
sedeo, κάθημαι, ἑδράω, καθίζομαι, ἐδρίσκομαι, ῶμαι. pro morari, ἐμμένειν τινί.
sedere jubeo, ἱδρύω, ἵδρυμαι, καθίζω.
sedere orioſum, καθέζεσθαι.
sedeo une, συγκαθέζομαι.
sedere facio, κατίζω, ἕζω.
sedes, ἕδρα, ας, ἡ, ἵδρυμα, ατος, τὸ, καθέδρα, ας, ἡ.
sedes, domicilium, ἕδρα, ας, ἡ, κατοικητήριον, ου, τὸ.
sedes petrim, τὰ ἕδη, ab ἵζω.
sedibus pulsus, ἀνάστατος, ος, ὁ, ἡ ἑ.
sedile, καθέδρα, ας, ἡ, ἕδρανον, ου, τὸ.
sedimentum, ὑπόσημα, ατος, τὸ.
seditio, στάσις, εως, ἡ, διχοστασία, ας, ἡ.
seditionem coocitare, στάσιν κινεῖσθαι, στασιάζω.
veterem seditionem redintegrare, τὴν παλαιὰν αὖθις στάσιν στασιάζω.
seditionibus egiteri, ὑπὸ στάσιν εἶναι.
seditionis auctores, στασιάρχαι, οἱ.
seditiose, στασιαστικῶς.
seditiosus, στασιώδης, εος, ὁ.
sedo, as, παύω ϯ ὀργὴν, sedo iram: κατασείω, κατέχω, ἡσυχίζω.
seduco, ἀπάγομαι. pro decipio, ἀπατεωνεύω, ῶ, ἐξαπατάω, ῶ, ἀποστρέφω.
seductio, ἀπαγωγὴ, ῆς, ἡ, ἀποπλάνησις, εως, ἡ, ἀπάτη, ης, ἡ.
seductor, ἀπατεὼν, όνος, ὁ, πλάνος, ου, ὁ.
sedulitas, ἐπιμέλεια, ας, ἡ, ἀκριβεία, ας, ἡ, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
sedulo, ἀτεχνῶς, περιττοπαθῶς.
sedulo tem gero, πλανίζω.
sedulus, ἐπιμελὴς, ἐσ-, ὁ, ἡ ἑ, ἀκριβὴς, ἐσ-, ὁ, ἡ ἑ, σπουδαῖ-, ος, ὁ, ἡ, φιλεργὸς, ὸ, ὁ, εὐεργετικὸς, ὸ, ὁ.
sedulus fum, φιλεργέω, ῶ.
sedum, ἀείζωον, ου, τὸ, geous herbæ, semper viva Gallæ.
seges, ἀκοτ-, ος, ὁ, κατ-, ος, ὁ, λάος, ου, τὸ.
segmen, & segmentum, ἀπόκομμα, ατος, τὸ.
segnie, ος ἀργὸς, ὴ, όν, βραδυπ-, ος, ὁ, ἐπικρὸς, ὸν, ὄκνος.
segnis fum, ὀκνέω, ῶ, & ὀκνηρέω.
non segnis, ἄοκν-, ος, ὁ, ἡ ἑ.
segniter, βραδέως.
segnities, ἀργία, ας, ἡ, βραδυτὴς, ας, ἡ, ὀκνηρία, ας, ἡ.
segnitiei se dedere, ἐπιδίδωμι ἑαυτὸ τῇ ῥᾳθυμίᾳ.
segregetio, χώρισις, εως, ἡ.
segrego, σκορίζω, ἀφορίζω, χωρίζω.
sejunctio, διαίρεσις, εως, ἡ, διαχώρησις, εως, ἡ.
sejunctus, ἀπεσχοινισμέν-, ος, ὁ, ἀφωρισμέν-, ος, ὁ.
sejungo, χωρίζω, διίστημι, διαιρέω, ῶ.
selectio, ἐκλογὴ, ῆς, ἡ, ἀπόκρισις, εως, ἡ.
seligo, ἐκλέγω, ἀποκρίνω, ἐξαιρέω, ῶ.
sella, ὄκλα, ας, ἡ, καθέδρα, ας, ἡ, θρόν-, ος, ὁ, ἡ.
selle curulis, δίφρ- ἐγκαθισταὶ.
sellule, θρονίδιον, ου, τὸ, καθεδρίδιον, ου, τὸ.
semel, ἅπαξ, καθάπαξ.
semel in die, ἅπαξ τῆς ἡμέρας. semel in anno, ἅπαξ ϯ ἐνιαυτ. semel in vita, ἅπαξ ἐν τῷ ζῆν.
semen, σπέρμα, ατ-, τὸ, σπόρ-, ος, ὁ, & apud Theophraftum καρπὸς, ὁ, ὁ, φύτευμα, ατος, τὸ.
sementis, σπόρ-, ος, ὁ.
semestre spetium, ἑξάμην-, ος, ὁ, (subintellige χρόνος) τὸ ἑξάμηνον (scil. μέρος ϯ ἐνιαυτ.)

seme-

semestris, ἑξάμηνος, ε, ὁ.
semelus, ἡμίβρωτος, ε, ὁ.
semet, ἑαυτὸν.
semialbus, ἡμιλεύκος, ε, ὁ.
semianimis, ἡμιθανὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
semibarbarus, μιξοβάρβαρος, ε, ὁ.
semibarbatus, ἡμιγένειος, ε, ὁ.
semicircularis, ἡμικύκλιος, ε, ὁ.
semicirculus, ἡμίκυκλον, ε, τὸ.
semiectus, ἡμίεκτος, ε, ὁ.
semieoncretus, ἡμιπαγὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
semicnoitalis, ἡμιπαχυαῖος, ε, ὁ.
semidea, ἡμίνη, ης, ἡ.
semideus, ἡμίθεος, ου, ὁ.
semidivifus, ἡμιδιὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
semiebrius, ἡμιμέθυσος, ε, ὁ.
semiferus, μιξόθηρ, ηρος, ὁ.
semibomo, ἡμιάνθρωπος, ε, ὁ.
semihores, ἡμίωρον, ε, τὸ.
semimortuus, ἡμιθνὴς, ῆτος, ὁ, ἡ ὁ, vel ἡμίθνης, ητος, ὁ, ἡ ἡ, ἡμιθανὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
seminalis, σπερματικὸς, ἡ, ὁ, ἡ ἡ, σπερμητικὸς, ἡ, ὁ.
semimortuus, ἡμιθανὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
seminarium, φυτάριον, ε, τὸ.
semioctio, σπορὰ, ᾶς, ἡ.
seminator, σπορεὺς, έως, ὁ.
seminatus, σπαρτὸς, ἡ, ὁ.
semino, σπείρω, φυτεύω. pro divulgo, διασπείρω.
seminudus, ἡμίγυμνος, ε, ὁ.
semiplenus, ἡμίπλεως, ες, ὁ, ἡ, ἡ ἡ, ἡμίπλοος, ε, ὁ.
semirafus, ἡμιξύστος, ε, ὁ, ἡ ἡ.
semirutus, ἡμίπτυτος, ε, ὁ.
semis, femiffis, ἥμισυς, ἡμίσεια, ἥμισυ.
femifapiens, ἡμίσοφος, ε, ὁ.
femita, ἔτρατος, ε, ὁ, τρίβος, ε, ὁ.
femivacuus, ἡμίκενος, ε, ὁ.
femivir, ἡμίανδρος, ε, ὁ, ἡμίανηρ, ηρος, ὁ, γυνὴ, ικος, ὁ.
femiuftus, ἡμίκαυς, ος, ὁ, ἡ ἡ, ἡμίκαυστος, ε, ὁ, ἡμίτυφος, ε, ὁ, ἡμιφλεγὴς, ές, ὁ, ἡ ἐ.
femivivus, ἡμίζως, ε, ὁ.
femotis cæteris, λίχο τῆς ἄλλων.
femotus procul, τηλωτὸς, ἡ, ὁ. Sophocles.
femoveo, ἀπωθῶ, ἄ, ἀπεχωρίζω.
femper, ἀεὶ, ὁς αὶ, ἀεὶ πάντοτε, & διαπαντὸς, αἰὲ ποτὲ, πάμπαν, τὸ πᾶν apud Lucianum. Poetice autem funt, διαπρὸς, διαπρύσιος, αἰὲν, αἰδὶς.
femper & obique, ἀεὶσπερ.
fempiterne, ἀΐδιος, ὁν ἀΐδ.
fempiternus, ἀΐδιος, ος, ὁ, ἡ ἐ, αἰώνιος, ε, ὁ ἐ ἡ.
fenarius numerus, ἑξὰς, ἄδος, ἡ.
fenator, βουλευτὴς, ἡ, ὁ, γερουσιὴς, ἡ, ὁ.
fenator fum, βουλεύω.
fenatorius, βουλευτικὸς, ἡ, ὁ.
fenatu moveo, ἀποψηφοῦμαί τινα, ἢ συγκλήτου ἐκβάλλω.
fenatum habere, βουλὴν προθέναι.
in fenatum eligi, ἐγκρίνεσθαι εἰς γερουσίαν.
fenatus, βουλὴ, ῆς, ἡ, σύγκλητος, ε, ἡ, γερουσία, ας, ἡ.
fenatufconfultum, βούλευμα, ατος, τὸ, τὸ διαβουλευθὲν μόνον.
fenecio, γεράσκω, ω, τὸ, γηράλεον, ε, τὸ, five γηράσκον, ε, τὸ.
fenectus, γῆρας, αος, τὸ.
fenectus cui viridis, & crude eft, ὀλιγήρως, ους, ὁ.
fenectus anguium, λεβηρὶς, ίδος, ἡ.
fenectus extrema, πεπάτατον γῆρας.
fenectute conficior, ἀθλίῳ γήρᾳ, ᾶ.
fenectutem agens extremam, ὑπερηγήρως, ω, ὁ.
feneíco, γηράσκω, γηρεύω, ῶ, ἀθλιογηρῶ.
fenex, γέρων, οντος, ὁ, πρεσβύτης, ου, ὁ, γεραιὸς, ᾶ, ὁ.
fenex capularis, τυαβογήρων, ε, τὸ.
fenex mornfus, κρόος, ε, ὁ.
fenex decrepitus, ὑπεργήρως, ω, ὁ.
feni, οἱ ἕξ.
fenilis, γερουσιὸς, ᾶ, ὁ, γερόντιος, ε, ὁ.
feniliter, γερουσιῶς.
fenio confectus, παρηλὴξ, ικος.
fenio felix, ὀνγήρως, ω, ὁ.
fenior, γεραίτερος, ε, ὁ, πρεσβύτερος, ε, ὁ.
fenior fum, πρεσβεύω.
feniores Eccleſiæ, οἱ πρεσβύτεροι.
feninm, γῆρας, αος, τὸ.
fenſibilis, αἰσθητὸς, ἡ, ὁ.
fenſibiliter, αἰσθητῶς.
fenſibus captus, ἀναίσθητος, ε, ὁ, ἡ ἐ.
fenſim recedere, ὑπαναχωρῶ, ὑποχωρῶ.
fenſim, ἀκρυδρηγὸς, πατὰ μικρὸν, πάμψυ.
fenſu affici alicujus rei, αἴσθησιν λαμβάνω τινός.
fenſu percipio, διαισθάνομαι, cum accuſativo.
fine fenſu, ἀναίσθητος.
fine fenſu fum, ἀναισθητέω, ᾶ.
fenſum acrem habens, ὀξυάκουστος, ε, ὁ, ἡ ἐ.
fenſum hebetem habens, δυσακόουστος, ε, ὁ, ἡ ἐ.
fenſum orationis affequi, ἐπακούω τῶν λόγων. Plato, ἐπακούσεσθαι τοῦ τῶν ἐ ἐπιστολῆς, epiſtolæ fenſum affequi.
fenſus, ſentiendi actus, αἴσθημα, ατος, τὸ, αἴσθησις, εως, ἡ.
fenſus, ſcotentia, διάνοια, ας, ἡ. Plutarchus, quæ ſcripta fuerant, hunc fenſum habebant, διάνοιαν τοιάνδε ἔχε τὰ γεγραμμένα.
quis fenſus eſt horum verborum? τῶν δ' ἔχει τίνα;
fenſus expers, ἀναίσθητος, ε, ὁ, ἡ ἐ.
fenſuum labefactatio, δυσαισθησία, ας, ἡ.
fenſuum hebetudo, δυσαισθησία, ε, τὸ.
fententia, dictum, γνώμη, ης, ἡ, ῥῆμα, ατος, τὸ, ῥητὸν, ἡ, τὸ, ἀπόφασις, εως, ἡ, φάσις, εως, ἡ, ἀποφθεγμα, ατος, τὸ, & Poetice φάτις, εως, ἡ.
mea quidem ſententia, ἐμοὶ γε δοκεῖ γνώμη.
de ſententia deduco, μετανεγνώσω, & μετανεγνώσμαι, deducor de ſententia.
ex animi ſententia, κατὰ γνώμην, κατ' ὀργὴν, πρὸς θυμὸν, κατὰ θυμὸν, & apud Homerum κατὰ θυμὸν, κατὰ νόον.
ex animi ſententia loqui, ἀνθαδίτως λέγω.
ex ſententia, κατὰ νοῦν, κατὰ γνώμην.
in ea fum ſententia, οὕτω γνώμην ἔχω.
a ſcotentia dimovere, μετατίθημι τινά.
ſententia ejuſdem qui eſt, σύμψηφος τινι, συγγνώστης, ου, ὁ, συγγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁμογνώμων, ονος, ὁ, ἡ, ὁμοδοξῶν, οὔσα, ὁ.
ſententiæ latio, ψηφοφορία, ας, ἡ.
ſententiæ mutatio, μετάγνωσις, εως, ἡ, μετάγνοια, ας, ἡ.
ſententiæ contrariæ qui eſt, ἀντιγνώμων, ονος, ὁ, ἀντιδοξάζων, ουσα, ὁ.
ſententiam fero, γνώμην ἀποφαίνομαι, ψῆφον τίθημι.
ſententiam muto, ἀναπέθομαι τὴν διάνοιαν, μεταβάλλομαι.
ſententiam dicere, τίθεσθαι γνώμην, ψηφίζεσθαι.
ſententiam ferre adverſus aliquem, κατακρίνω τινός.
ſententiam rogere, διαψηφίζω.
ſententiam in eandem deſcendere, συγκατατίθεσθαι τῇ δόξῃ.
Per ſententias, ads. γνωμικῶς.
ſententiola, γνωμίδιον, ε, τὸ. dim. ἔπος, ε, τὸ.
ſententioſe, διανοητικῶς, γνωμικῶς.
ſententioſa oratio, πολυπειρία, ας, ἡ.
ſententioſus, γνωμικὸς, ἡ, ὁ, διανοητικὸς, ἡ, ὁ.
ſententioſus, λάσιος, ε, ὁ.
ſentiendi facultas, ἡ αἰσθητικὴ δύναμις.
ſentina, ἄντλος, ε, ὁ, ἀντλία, ας, ἡ, & ἀντλεία, ας, ὁ.
ſentinam exhaurire, ἀντλῶ.
ſentio, ſenſu percipio, αἰσθάνομαι, ἀντιλαμβάνομαι, διαισθάνομαι.
ſentio elemoiem, αἰσθάνομαι χρωτὸς.
ſentio frigus, αἰσθάνομαι ἢ ψύχους.
ſentio, animadverto, cognoſco, intelligo, αἰσθάνομαι, ἀναισθάνομαι, πυνθάνομαι, ἀκούω, φρονέω, ῶ.
ſentio me ferri, αἰσθάνομαι φερόμενος ἔξω ἢ καιρῷ.
ſentio, exiſtimo, judico, opinor, ſtatuo, δοξάζω, νομίζω, διανοέομαι, οἶμαι, φρονέω, ῶ.
ſentio recte, ὀρθοδοξῶ.
ſentis, ἄκανθα, ης, ἡ, βάτος, ε, ἡ.
ſentit mecum, τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχω.
ſentus, λάσιος, ε, ὁ, δασὺς, ἐῖα, ὁ, τραχὺς, εῖα, ὁ, ἡ ὁ.
ſeorſim, χωρὶς, ἰδίᾳ, καθ' αὑτὸν.
ſeparabilis, χωριστὸς, ἡ, ὁ.
ſeparatim, διαιρέσως, ἰδίᾳ, ἀπομερὶς, χωρὶς, cum genitivo.
ſeparatio, ἀφορισμὸς, ἡ, ὁ, διάτμησις, εως, ἡ.
ſeparatus, μόνος, ε, ὁ, ἀπεσχοινισμένος, ε, ὁ, τμητὸς, ἡ, ὁ, χωριστὸς, ἡ, ὁ.
ſeparo, χωρίζω, ἀπαιρῶ, ἀφορίζομαι, τεμνίζω, διίστημι, διαιρῶ, ῶ.
ſepelio, θάπτω, κατακρύπτω.
ſepem prætendere, φράσσω.
ſepes, ſepimentum, φραγμὸς, ἡ, ὁ, φράγμα, ατος, τὸ, ἀφόρατμα, ατος, τὸ, ἀφόρβολος, ε, ὁ.
ſepia, σηπία, ας, ἡ.
ſepio, φράττω, ἀφορβάδομαι.
ſepio me potentia, & copiis, ἀφορβάδομαι δυνάμει.
ſeposco, παρακλῶ, διατίθημι.
ſepoſitus, διάπτυστος, ε, ὁ, ἡ ἐ.
ſeptem, ἑπτὰ.
In ſeptem partes, ἑπτάχα, ἑπτάχῃ.
In ſeptem partes diſtributa, ἑπτάχα διαπορῶσθαι.
ſeptember, μαιμακτηριὼν, ῶνος, ὁ, ἑπτάμβριος, ε, ὁ.
ſeptemdecim, ἑπτακαίδεκα.
ſetemplex, ἑπτάπλοος, ος, ὁ.
ſeptemvir, ὁς τῶν ἑπτὰ ἀρχόντων.
ſeptenarius, ἑπτάδικος, ἡ, ὁ.
ſeptenarius numerus, ὁ ἑπτὰ ἀριθμὸς, ἑπτὰς, ἄδος, ἡ.
ſeptendecim, ἑπτακαίδεκα.
ſepteni, οἱ ἑπτά.
ſeptentrio, ἄρκτος, ε, ὁ, ἡ ἐ, ἄρκτος, ος, ἡ.

septentrionalis, ὑρκτικός, ή, όν.
septicollis, ἑπτάλοφος, ος, ὁ.
septimana, ἑβδομάς, άδος, ἡ.
septimus, ἕβδομος, η, ον.
septingentesimus, ἑπτακοστός, ή, όν.
septiugenti, ἑπτακόσιοι, αι.
septitius, ἑπτάς, ά, όν.
septuagenarius, ἑβδομηκοντούτης, ος, ὁ, ἑβδομηκοντούτης, ου, ὁ.
septuagesimus, ἑβδομηκοστός, ή, όν.
septuaginta, ἑβδομήκοντα.
septum, φράγμα, ατος, τό, ὅρυος, εος, τό.
septus, ἐφραγμένος, η, ον, περίφραντος, ου, ὁ, φρακτός, ή, όν.
septus nubibus, καταφρακτος, ου, ὁ.
septus ligni, ξυλόφρακτος, ου, ὁ.
sepulcralis, ἐπιτάφιος, ου, ὁ.
super sepulcro positus, ἐπιτυμβίος, ου, ὁ, ἐπιτυμβίδιος, ου, ὁ.
sepulcri jactura, ἀτιμία, ας, ἡ.
sepulcrum inane, κενοτάφιον, ου, τό.
sepulcrum, τάφος, ου, ὁ, μνῆμα, ατος, τό.
sepultura, ταφή, ῆς, ἡ, ἐνταφιασμός, ου, ὁ.
sepultus, ταθαπμένος, η, ὁ, ταφείς, έντος, ὁ.
non sepultus, ἄταφος, ου, ὁ.
sequscitas, ὀλκή, ῆς, ἡ.
sequela, ἀκολουθία, ας, ἡ, τὸ ἑφεξῆς.
sequens dies, ὑστέρα ἡμέρα.
sequens dies festum, μεθέορτος ἡμέρα.
sequente anno, τῷ ἑξῆς ἔτει.
sequente die, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ.
sequestar, προσαγωγεύς, έως, ὁ, προξενητός, οῦ, ὁ, μεσίτης, ου, ὁ, μέσος, ου, ὁ.
sequestratio, μεσιτεία, ας, ἡ.
apud sequestrem depositum, τὸ μεσεγγυηθὲν, όντος.
sequi aliquem, id est, ejus exemplo aliquid facere, ἀκολουθεῖν τινι.
sequor, ἕπομαι, num dativo, ἀκολουθέω, ῶ, & συνακολουθέω, ῶ, cum dativo, vel cum præpositione μετά, & genitivo. Poetice autem sunt ὁμαρτέω, ῶ, & ἑπιπόλλω.
sequor a vestigio, παιδαγωγέω, ῶ.
sera, κλῆσρον, ου, τό, σωρός, ου, ὁ, κλῆθρον, ου, τό.
quæ sequuntur, τὰ ἑξῆς, τὰ ἀκόλουθα.
serenitas, αἴθρια, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas vultus, γαλήνη, ης, ἡ.
serenitas diei, ἀμεμφία, ας, ἡ.
sereno, αἰθρίζω, γαληνιάω, ῶ.
sereno vultu, γαληνῷ βλέμματι.
serenum cœlum, αἴθρια, ας, ἡ.
sereus, αἰθρῶν, ου, ὁ, αἴθων, ου, ὁ, αἰθριῶν, ου, ὁ.
aer sereus, & sudus, αἰθήρ, έρος, ὁ, αἴθρα, ας, vel Jonice αἰθρη, ης, ἡ.
sereus sum, γαληνιάω, ῶ.
seria, orum, τὰ σπουδαῖα.
seria cogitans, ἀχνοφρων, ονος, ὁ.
serica vestis, σηρικὴ ἐσθής, σηρικὸν ὕφασμα, σηρικὸν νῆμα, σηρικὸν, οῦ, τό, σηρικὰ, τά.
sericum, σηρικὸν, οῦ, τό.
sericus, η, um, σηρικός, ή, όν.
in eadem seria locarus sum, συσκιάζω, ῶ.
seria eadem, συσκιος, ὁμοσκιος.
serin perpetuo, adv. ἑξῆς, ἐπαλλήλως, ἀκολούθως, μετεπειτα, διηνεκῶς.
series, πεῖρα, ας, ἡ, ἁρμός, οῦ, ὁ, ἰρμός, οῦ, ὁ.
serius continuus, συνεχὴς, ὁ, ὁ, συνεχίς, ίδος, ἡ, συνεχίδιον, ου, τό.
serio, σπουδῇ, ὁν σπουδῇ.
serio sermone utor, σπουδαιολογέω, ῶ.
serio ago, vel loquor, σπουδάζω.
serium dictum, σπουδὴ, ῆς, ἡ.
serium esse, σπουδὴ ποιεῖ.
serius, a, um, σπουδαῖος, αία, ον, ὁ, ἡ, τό, σεμνὸς, ἡ, όν, ὁ, ὁ, τό.
serius, adv. βραδύτερον, ου, τό, βραδιον, ου, τό.
sermo, αὐδὴ, ῆς, ἡ, βάξις, εως, ἡ, λαλιὰ, ᾶς, ἡ, λέξις, εως, ἡ, λόγος, ου, ὁ, μῦθος, ου, ὁ, φάτις, εως, ἡ, φάτις, εως, ἡ.
sermo frigidus, ψυχρολογία, ας, ἡ.
sermo gravis, σεμνολογία, ας, ἡ.
sermo hoosfuus, λογία, ας, ἡ.
sermo levis, κερδολογία, ας, ἡ.
sermo longus, μακρολογία, ας, ἡ.
sermo subtilis, λεπτολογιης, ου, ὁ, τό, λεπτολογία, ας, ἡ.
sermo, i. e. rumor, λόγος, ου, ὁ.
sermocinatio, διάλεξις, εως, ἡ, λέσχη, ης, ἡ, προσομιλία, ας, ἡ.
sermocinator, ἐξηγητὴς, οῦ, ὁ, διαλογιστὴς, οῦ, ὁ, λογιὸς, οῦ, ὁ, προσομιλητὴς, οῦ, ὁ.
sermocinatrix facultas, προσομιλητικὴ δύναμις.
sermocinor, ὁμιλέω, ῶ, διαλέγομαι.
is sermone omnium versari, πᾶσι διὰ στόματος εἶναι.
sermone eleganti, κεκομψευμένως.
frigido sermone uti, ψυχρολογεῖν.
sermonem disseminare, διαλέγειν τι.
sermonem spargere, διαλέγειν, διαλέζειν, διαλέζειν.
sermones conferre cum aliquo, συμβάλλειν τινὶ λόγους, συνομολογεῖσθαι τινί.
sermonis elegantia, κεκομψία, ας, ἡ.
sermonis suavitas, ἀγλωττία, ας, ἡ.
sero, adv., βραδέως, ὀψέ, χρονίως, ὀψιαίτερον.
sero venire, χρονίζω.
sero facio aliquid, ὀψίζω.
sero, sevi, σπείρω, φυτεύω.
serosus, ὀρώδης, εσ, ὁ, ἡ, ές ν.
serotinus, ὀψιμος, η, ον, ὀψιος, α, ον.
serpens, anguis, ὄφις, εως, ὁ, ἑρπετὸν, οῦ, τό.
serpentigena, ὀφιγενὴς, ές, ὁ, ἡ, ές ν.
serpigo, ἕρπης, ητος, ὁ.
serpo, ἕρπω, ἑρπύζω.
serpyllum, ἕρπυλλος, η, ὁ, ἕρπυλλον, ου, τό.
serra, πρίων, ονος, ὁ.
serra secare, διαπρίω, ἀποπρίω.
serrati dentes, ἐπικλώστοντες ὀδόντες.
serratos dentes habens, κερκοειδὴς, ητος, ὁ, ἡ.
serratus, πριονώδης, ες, ὁ, ἡ, ές ν, πριονωτὸς, ὴ, όν.
serro, πρίω, πρίζω, διαπρίω, διαπρίζω, ἀποπρίω, ἀμπρίω, κατατρίω, συγκατατρίω.
sarticulum, σειρὸν, ου, τό.
sertis redimitus, στεπτὸς, ὴ, όν.
sertis redimio, στεμματόω, ῶ, ἐπιστέφω, κατατιστέφω, περιστέφω.
sertum, στέφανος, ου, ὁ, στεφάνη, ης, ἡ.
serva, δούλη, ης, ἡ, δουλὶς, ίδος, ἡ, θεράπαινα, ης, ἡ.
servatio, διατήρησις, εως, ἡ, ἐπιτήρησις, εως, ἡ.
servator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
servatrix ovium, μηλοσόος, ου, ὁ.
servili ingenio præditus, ἀνδραποδώδης, ες, ὁ, ἡ, ές ν.
opus servile, ὑπηρέσιον ἔργον.
servilis, δουλικὸς, ὴ, όν, δοῦλος, η, ον.
servilitar, δουλικῶς, δουλοπρεπῶς.
servio, is, δουλεύω, ὑπουργέω, ὑπηρετέω, λατρεύω. omnia cum dat. persona, vel rei, cui servitur. Dicimus etiam θεραπεύω τινὶ, servire alicui. Herodot.
servio tempori, δουλεύω, ὠνοῦμαι.
servio gloriæ, φιλοδοξέω.
servire commodis suis, τὸ ξυμφέρον θεραπεύειν.
servitia, mancipia, οἰκέται, ας, ἡ, δουλεία, ας, ἡ, δουλοσύνη, ης, ἡ, ἀνδράποδον, ου, τό, δούλωσις, εως, ἡ, Poetice δούλιμα, ατος, τό.
servitium, ministerium, λατρεῖμα, ατος, τό, πενεσία, ας, ἡ.
servitium, idem ac servitus.
servitus, δουλεία, ας, ἡ, δουλοπρέπεια, ας, ἡ, λατρεία, ας, ἡ, θεραπεία, ας, ἡ, οἰκετία, ας, ἡ.
in servitutem redigere, εἰς δουλείαν ὑπάγειν, ἀνδραποδίζειν.
in servitutem abduco, αἰχμαλωτεύω, αἰχμαλωτίζω.
in servitutem redigor, ἀνδραποδίζομαι.
serum lactis, ὀρὸς, οῦ, ὁ.
servo, asservo, retineo, σώω, τηρέω, ῶ.
servo, conservo, incolumem præsto, ῥύομαι, σῶσσω, ῶ, ῥύομαι, ῥῶμαι, σώω, τηρέω, ῶ, φυλάσσω, φυλάττω τινὰ, σώζω, συντηρέω τινά.
servo, custodio, σώω, τηρέω, ῶ.
servo, observo, præsto, ῥύομαι, σώω, τηρέω, ῶ.
non servo, ideft frango, κατακλάω.
servos multos habens, πολυδούλος, ου, ὁ.
serum lactis, ὀρὸς, οῦ, ὁ.
serus, serotinus, tardus, ὄψιμος, η, ον, ὁ, ἡ, χρονιὸς, ὰ, ὸν, χρόνιος, α, ον.
servulus, δουλάριον, ου, τό.
servus, οἰκέτης, ου, ὁ, οἰκετὴς, οῦ, ὁ, δοῦλος, η, ον, ὁ, ἡ, θεράπων, οντος, ὁ, λάτρις, ιος, ὁ, ἡ, ὡνὸς, η, ον, οἰκέτης, ου, ὁ, παιδίον, ου, τὸ, πένης, ητος, ὁ.
servus, a, um, δουλικὸς, ὴ, όν.
sesa, ἑαυτὸν.
sesquialter, ἡμιόλιος, α, ον, ἡμίολος, η, ον.
sesquipedalia verba, βόμβος ῥημάτων.
sesquipedalibus verbis utor, λημνιάζω.
sesquipes, τριμετρέσιον, ου, τό.
sessim, ὀρθίως.
sessio, ἑδρεύσεως, εως, ἡ.
sessor, ἑδρευτὴς, οῦ, ὁ.
seta, juba, proprie equorum, & porcorum, χαίτη, ης, ἡ.
setis horrens, φριξόθριξ, ικος, ὁ.
setulus, λάσιος, α, ον, ὁ, ἡ.
seu, ἤ, ἤτοι, ἄστε.
severe, αὐστηρῶς, αὐθαδέως, ἀκριβιστὶ, λιτότμως, σεμνῶς.
severitas, σεμνότης, ητος, ἡ, δυσκολία, ας, ἡ.
severitas nimia, λιτοτμία, ας, ἡ.
severitas morum, σεμνότης, ητος, ἡ.

severus, ὠστηρός, ᾶ, ὁ, σεμνός, ᾶ, ὁ, λύτηρ⊙, α, ὁ.
sevoco, λύτηχαλέω, ῶ.
sevulus, τροτωδης, ε⊙, ὁ, ℰ ἡ.
sevum, σέαρ, ατος, τό.
sex, ἕξ.
sexagenarius, ἑξηκοντιέτης, ε⊙, ὁ.
sexageni, ἑξήκοντα.
sexagefimus, ἑξηκοσός, ᾶ, ὁ.
sexaginto, ἑξήκοντα.
sexcentefimus, ἑξακοσιοστός, ᾶ, ὁ.
sexcenti, ἑξακόσιοι, αἱ.
sexdecim, ἑκκαιδέκα.
sexennis, ἑξετής, ἐ⊙, ὁ, ἑξέτης, ε⊙, ὁ, & fœm. ἑξέτις, ἰδ⊙, ἡ.
sexsnnium, ἑξετία, ας, ἡ.
sextilis, λῦ⊙, ο, ὁ.
sextus, ὅστ⊙, η, ὁ.
sexus, φύσις, εως, ἡ, γένε⊙, ε⊙, τό.
sexus utriusque, γυναικ⊙, η, ὁ, ἑρμαφρόδιτ⊙, η, ὁ.

S I.

Si, εἰ, αἴ, ἤπερ, ἐπειδή.
si forte, ἤπως.
si modo, ἄγε, ἤπερ, εἰ δή, πλήν, ἐάν.
si non, εἰ μή, πλήν.
si quis, ἔτις.
si vero, ἐὰν δέ, εἰ δ' ἄρα.
si unquam alias, ἤποτε, ἄλλοτε, ἤπερ.
sibi, ἑαυτῷ.
sibilator, ἰυκτὴς, ᾶ, ὁ, συριστὴς, ᾶ, ὁ.
sibilis cocipio, ἐπισυρίττω.
sibilo ejicio, συρίσκω, συρίττω, λοισυρίττω.
sibilo, συρίττω.
sibilus, συριγμός, ῦ, ὁ, σύριγμα, ατος, τό.
sibilus, a, um, συρίττων, οστ⊙, ὁ, &c.
sibylla, σίβυλλα, ης, ἡ.
sibyllini libri, σιβύλλια βίβλια.
sic, ἅτως, ὡτως, ἀδε, ὧδί, ἄτυ (sequente consonante) & ἄτως (sequente seu vocali, seu consonante,) ὡς, τοῖς.
sic ut, ἄτως, ὡς ἄτως, ὥπερ.
sics, ξίφ⊙, ε⊙, τό, σοφὸς, ἶδος, ὁ, ξιφίδιον, α, τό.
siearium submittere, κατθέσθαι σφαγέα.
sicarius, φονεὺς, εως, ὁ, ξιφηφόρ⊙, α, ὁ.
siccatio, ἀποξήρωσις, εως, ἡ, ταρσία, ας, ἡ, ψυγμὸς, ὁ, ὁ.
siccatus, σκελὸς, ἁ, ὁ, σκελετὸς, ἁ, ὁ, σκελετώδης, ὑστ⊙, ὁ, ταρσίμβρ⊙, ο, ὁ.
siccefco, ἀζομαι, ἀζάω, ἀζάομαι.
siccine, ὅτως.
siccitas, ξηρότης, ητ⊙, ἡ, ξηρασία, ας, ἡ, αὐχμὸς, ὁ, ὁ.
siccitas oculorum, ξηροθαλμία, ας, ἡ.
in sicco ftatoere, ἐπὶ ξηῷ ποιῶ.
sicco, ξηραίνω, ἐξικμάζω.
siccum dicendi genus, ξηρὰ σωθεσις, ξηρὸς χαρακτὴρ.
siccus, ξηρὸς, ὁ, ὁ, ἄκραμ⊙, ο, ὁ, αὐχμώδης, ε⊙, ὁ, ℰ ἡ.
sicilla, θρῖνυς, ιος, ἡ, θρυαλία, ας, ἡ.
siclus, σίκλ⊙, ς, ὁ,
sicubi, ὅπου, ὅπουτο, ἐάν ποτε.
sicunde, ὅπόθεν.
sicut, & sicuti, ὡς, ὥσπερ, καθάπερ, καθὼς, οἷον, ὡς, ὡσπερ.
sidsratio, ἀστροβολία, ας, ἡ, ἄστραλιξις, σ⊙, ἡ.
sideratus, ἀστροβλὴς, ητ⊙, ἡ, ἀστροβλητ⊙, η, ὁ.
sidsrens, ἀστρί⊙, ο, ὁ, ἀστρίος, οντ⊙, ὁ.
sidsrum peritus, ἀστρολόγ⊙, ο, ὁ.
sido, καθίζάνω.
sidus, ἄστρον, η, τό.
sigillaris cere, ῥύπ⊙, ε⊙, τό.
sigillaria terra, σφραγιστὶς γῆ.
sigillatim, κατ' ἔπος.
sigillatim enarro, καταλέγω.
sigillo, σφραγίζω, σφραγῖδα ἐπιτίθημι.
sigillum, σφραγὶς, ἰδ⊙, ἡ, σήμαντρον, η, τό.
signa coelestia duodecim, ζῴδια, τά.
signator, σημαντὴρ, ορ⊙, ὁ.
signatorius annulus, σφραγὶς, ἰδ⊙, ἡ.
signatura, σημασία, ας, ἡ.
signatus, σημαντὸς, ὴ, ὁ.
non fignatus, ἀνέσφραγ⊙, α, ὁ.
signifer, σημαφόρ⊙, η, ὁ.
significans, σημαντὸς, ε⊙, ὁ, ἡ ἡ, ἔστη⊙, η, ὁ.
significanter, ἐμφατικῶς.
significatio, σημασία, ας, ἡ, ὕφασις, εως, ἡ, σημάνσις, εως, ἡ.
significationem do obscuram hujus rei, αἰνίττομαί τι περὶ τινός.
significationem accipio, σημαίνομαι τι.
significationem habeo (apud Grammaticos) σημαίνω.
significativus, σημαντικὸς, ὴ, ὁ.

significo, σημαίνω, δηλόω, ῶ.
significo literis, ἐπιστέλλω.
significo allegorice, ἀλληγορέω, ῶ.
signis certis oftendo, τεκμαίρω.
signo aliquo noto, ἀναστικτόω.
signo, σφραγίζω: pro ostendere, σημαίνω, δηλόω τι σημαίνων τινι.
signo argentum, ἀργυροκοπέω, ῶ.
signum, indicium, nota, σύμβολον, ο, τό, σῆμα, ατος, τό, σήμαντρον, ο, τό, τέκμαρ, ατ⊙, τό, σωσθημα, ατος, τό, σημεῖον, ο, τό.
signum bellicum, δόκιμον, α, τό.
signum receptui quod datur, ἀναληπτικὸν, ὸ, τό.
signum, fimulacrum, σημεῖον, ι, τό, σκιαῖον, ας, ἡ.
signum, vexillum, σημεῖον, α, τό, σημαία, ας, ἡ, σῆμα, ατ⊙, τό.
signum, figillum, σήμαντρον, ι, τό, σημεῖον, α, τό.
signum, portentum, prodigium, σῆμα, ατος, τό, τέρας, ατος, τό.
signum dare, σημαίνω, ὑποσημαίνω, καταπέμπω τινί.
signum imprimere, σημαίνω, ἐντραγίζω, τυπῶ.
signum tollere, ἀναδίδωμι σωσθημα, διέχω σωσθημα, ἐξαίρω σωσθημα.
signum accipere, δέχομαι σωσθημα, ὑπέχω σωσθημα, ἐξαίρω σωσθημα.
silentio non prætersundum, οὐ παρασιωπητέον.
silsntium, σιγή, ῆς, ἡ, σιωπή, ῆς, ἡ, ἀφασία, ας, ἡ.
silentium impero, καταστιωπάω, ῶ.
silentium indico, καταστιλλόω, ἀποσιωπάω, ῶ, σεσιωπάω.
silsntium altum agste, μεγάλῃ σιγῇ σιγῶ.
silen, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἐχεμυθέω, ῶ.
silefco, σιγηρὸς γίγνομαι.
silex, πυρίτης, ου, ὁ.
silicernium, sensx capularis, γέρων, οντος, ὁ, συμβολέρων, οντ⊙, ὁ.
siliceus, καχλωδὴς, ε⊙, ὁ, καὶ ἡ.
siligineus, σιλιγίτης, ου, ὁ.
siligo, ὄλυρα, ας, ἡ, σίλιγος, ι⊙, ἡ.
siliqua, λοβὸς, ὁ, ὁ, κεράτιον, ο, τό.
siliquaceus, λοβώδης, ε⊙, ὁ, ℰ ἡ.
siliquoftrum, κεράτιον, ας, ἡ.
simia, πίθηκ⊙, ου, ὁ, ℰ ἡ.
simiam imitari, πιθηκίζω.
simila, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similagineus panis, σεμιδαλίτης ἄρτ⊙.
similago, σεμίδαλις, εως, ἡ.
similares partes corporis, ὁμογενῆ μέρη.
similsm officio, ὁμοιόω, ῶ, ἀφομοιόω, ῶ, ἐξομοιόω, ῶ.
simill modo, ὁσοίπερ, ὁμοίως.
similis, ὁμοίος, ο, ὁ, ὁσηλίγι⊙, ου, ὁ, γείτων, ονος, ὁ, ὡσεί, ὁτ⊙ | ὁ, ὁσικὸς, ὁσος, ὁ, ἰσοι⊙, ο, ὁ, ὅμοιος, ο, ὁ, ὁμοι⊙, α, ὁ, ⟨illegible⟩πλήσι⊙, ς, ὁ. Poetice ἀκελ⊙, ς, ὁ.
similis fui, ὁμοι⊙, α, ὁ.
per omnia similis, ἀφομοίωστ⊙, ο, ὁ.
similis fum, ἔοικα, ὁμοιόομαι.
similiter, ὁμοίως, ⟨illegible⟩πλησίως.
similiter cadens, ὁμοιόπτωτος, ι, ὁ.
similitudinem veri consequor in iis, quæ dico, εἰκοτολογέω, ῶ.
similitudo, ὁμοιότης, ητος, ἡ, ὁμοίωσις, εως, ἡ, ἀναλογία, ας, ἡ.
similitudo affectuum, ὁμοιοπάθεια, ας, ἡ.
similitudo motuum, ὁμοιοτροπία, ας, ἡ.
simulo, ὁμοιόω, ῶ.
simitas, σιμότης, ητος, ἡ, σίμωμα, ατος, τό.
simo nafo præditus, σιμὸς, ἡ, ὁ, ἄσιμ⊙, ς, ὁ, ῥινόσιμ⊙, η, ὁ.
simplex, non compositus, unius naturæ, μόν⊙, ο, ὁ, ἀσύνθετ⊙, η, ὁ, μονότροπ⊙, ο, ὁ, μονοφυὴς, ἐ⊙, ὁ, ℰ ἡ.
simplex, tenuis, non involutus, ἁπλοῦς, ὁος, ὁ, ἡ ἡ, λιτὸς, ὴ, ὁ.
simplex oratio, ἁπλοῦς λόγος.
simplex, incautus, non sniens, ἀκέραιος, ο, ὁ. ℰ ἡ, ἄκακος, ς, ὁ, ℰ ἡ, ἀμοῦσος, ὅτος, ὁ, ἀμήχανος, η, ὁ.
simplex, apertus, sinceros, malitie carens, ἁπλόος, ὁ, & per contract. ἁπλοῦς, in genitivo ἁπλοῦ, ἁπλοῖς, ὁ, ὁ, ἁπλόϊγος, η, ὁ, ὁμαλὸς, ὁος, ὁ, ὁ, ℰ ἡ, ἄκακος, η, ὁ, ἀνύθλος, ος, ὁ, ἡ ἡ, ἀπημόνακτος, α, ὁ, Poetice ἀκακήτης, α, ὁ.
simplicitas, ἁπλότης, ητος, ἡ, ὁμαλία, ας, ἡ, ἀνθος, ας, ἡ, ἀκεραιοσύνη, ης, ἡ.
cum simplicitate, ἁπλοϊκῶς, ἀνθικῶς, ἀνθῶς.
simplicitor, sine dolo, candide, ἁπλοϊκῶς, ἀνθικῶς, ἀνθῶς, ἀκάκως, ἁπλῶς, ἁπλῇ.
simplicitsr ego, ἀνθίζομαι.

simul,

simul, ἅμυδις, ἅμᾳ, ὁμοθυμαδὸν, ὁμοῦ, ἅμα, σύν, ξύν.
simul com, σύν, ξύν.
simul atque dies illuxit, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ.
simul facio, συνάδω.
simul sum, συνειμί, συνοντάζω.
simul ac, ἅμα, ἅμα τε, ὡς.
simulacrum, εἴδωλον, ο, τὸ, εἰκὼν, όνος, ἡ, ἄγαλμα, ατος, τὸ.
simulare divitias in paupertate, σεμνίζω, σεμνοπροσωπέω.
simulatu, ψευδβλέπων, ὑποκριτικὸς, ὑπόκλος, πεπλασμένος, πλαστός.
simulatque, ἅμα, ἐπειδὴ, ἐπεί, ὡς.
simulare, προσποιητικὸς.
simulatio, ἀφανία, ας, ἡ, ὑπόκρισις, εως, ἡ.
simulator, ἄφων, οντος, ὁ, μιμητὴς, οῦ, ὁ, ὑποκριτὴς, οῦ, ὁ.
simulatus, ἐπίπλαστος, ος, ὁ, ἡ, πλασματώδης, εἶδος, ὁ, ἡ ἡ, ψλὸς, ἰδὸς, ὁ, ἡ ἁ.
simulo, προσποιοῦμαι ἶσον φίλος, me esse amicum. ὑποκρίνομαι, πλάττω.
simultas, ἔχθρα, ας, ἡ, δυσμένεια, ας, ἡ.
simultatem exerceo, ἐχθρεύω, μίσω.
simultatem gero, ἐχθρεύω.
simultatem invicem gerere, ἔχω δυσμένειας πρὸς ἀλλήλους.
simus, σιμὸς, ὴ, όν.
sin, εἰ δὲ, ἢν δὲ, κἂν.
sin autem, ἐὰν μέντοι, ἐὰν αὖ.
sinapi, σίναπι, ιος, τὸ, νᾶπυ, υος, τὸ.
sin minus, εἰ δὲ μή.
sincere, εἰλικρινῶς, ἀκεραίως, ἀκιβδήλως, πανουργίως, ἀλεκτρικῶς, ἁπλῶς.
sinceritas, εἰλικρίνεια ας, ἡ, ἀκεραιότης, ητος, ἡ.
sincerus, non adulteratus, purus, αἰσχρουργὸς, ὴ, όν, ἐ ἡ, ἀκέραστος, ὴ, όν, ἐ ἡ, ἄκαπτος, ος, ὁ, ἐ ὁ, ἀκέραιος, α, ὁ, ἐ ὁ, ἡ ἡ, πανουργὸς, ὁς, ὁ, ἡ ἡ, πανοῦργος, ος, ὁ, ἐ ὁ, ἀκίκορος, ος, ὁ, ἐ ὁ, ἀκέδηλος, ος, ὁ, ἐ ὁ, ἄδολος, α, ὁ, ἐ ὁ, ἡ ἡ.
sincerus, candidus, non fictus, ἄδολος, α, ὁ, ἐ ὁ, εἰλικρὴς, ὁς, ὁ, ἐ ὁ.
sinciput, βάγμα, ατος, τὸ.
sindon, σινδὼν, όνος, ὁ.
sine, prep. ἄνευ, ἄνους, χωρὶς, δίχα, cum genit.
sine causa, μάτην.
sine delectu, ἀκρίτως, ἀπλέκτως.
sine discrimine, ἀπλέκτως.
sine impensa, ἀδαπάνως.
sine intermissione, ἐντελεχῶς, ἀσκολίως, ἀσπαρχῶς.
sine judicio, ἀγνῶς, ἀγνωμόνως.
sine labore, ἀκοπιάστως, ἀκοπιεῖ.
sine mora, ἀμελητὶ, ἀτυπερδέτως, ἀνελβί.
sine studio, ἀσπουδί.
singulare certamen, μονομαχία, ας, ἡ,
singulari certamine pugno, μονομαχῶ, οῦ,
singulari certamine vinco, κατακρατομαχέω, ῶ.
singulari certamine decerno, ἀναμονομαχέω, ῶ.
singulari modo, μοναχῶς.
sine controversia, ἀδιαφίλτως, ἀναμφιβόλως.
sine dubio, ἀναμφιβλήτως.
sine fraude, ἀδόλως.
singularis, ἑνικὸς, ὴ, όν, ἐξαίρετος, α, όν.
singularitas, μονὰς, ἀδος, ἡ, ἑνὸς, ἀδος, ἡ, ἑνότης, ητος, ἡ.
singulariter, ἑνικῶς.
singulatim, καθ' ἕνας, μανὶξ, καθ' ἕκαστον.
singuli, ἕκαστος, η, ον.
singulis duobus, ἀνὰ δύο ἡμέραι, κατήμαρ.
singulis horis, ἀνὰ ὥραν.
singulis mensibus, κατὰ μῆνα.
singultim, κατὰ λυγμὸν.
singultio, λύζω.
singulto, ψυχορραγέω, ῶ, λύζω.
singultus, λυγμὸς, ὁ, λύγξ, γὸς, ἡ.
sinister, laevus, ἀριστερὸς, ὰ, όν, ἀνωμερὸς, ὰ, όν, λαιὸς, ὰ, όν, σκαιὸς, ὰ, όν.
sinistur, infaustus, ἀριστερὸς, ὰ, όν, σκαιὸς, ὰ, όν.
sinistra, σκαιὰ, ᾶς, ἡ, ἀριστερὰ, ᾶς, ἡ.
ad sinistram, ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς, ἐξ ἀριστεροῦ.
sinistre, σκαιῶς.
a sinistris, ἐξ ἀριστερῶν, ἐξ ἀνάκλα.
sinistrorsum, ἐπ' ἀριστερὰ.
sino, ἐάω π, ἀνιστάνω, ἀφίημι.
sino liberum abiru, ἐάω.
sinuo, κάμπτω.
sinuosus, καλπώδης, εθ, ὁ, ἡ ἡ.
sinus, κόλπος, ου, ὁ.
in sinu condo, ἐγκολπίζω.
in sinu teneo, ἐγκολπίζω.
sinuatio, κόλπωσις, εως, ἡ.
sinuatus, κολπωτὸς, ὴ, όν.
in sinum recipio, ἐγκολπίζω.
sinus Adriaticus, μυχὸς ἀδριατικὸς,
sinus maris, κόλπος, ου, ὁ.
sinus mnotium, πτυχὴ, ῆς, ἡ.
sinus litorum, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ.
sipho, σίφων, ονος, ὁ, ἀναβάστης, ου, ὁ.
sipbone evacuo, σιφωνίζω.
siquando, ἤποτε, ἤν ποτε.
siquidem, ἄγε, ἤτοι ἄρα.
siquis, ἄτις, ἤν τις.
sirus, σιρὸς, λὸς, ὁ.
sirenum cantus, σειρήνιος μέλος.
sirius, σείριος, α, όν.
sisar, σίσαρον, ο, τὸ.
sodicio sisteru, παρίστημι, παρίσταμαι, παρεστάναι.
sisto, cobibeo, inhibeo, ruprimo, παρίστημι, παρεστάνω, ῶ, παρίσταν, ἱστάναι, ἔστησα, στατὸς, παυστικὸς, ὴ, όν, ἐπιλαμβάνω, τάθω, σχάζω, σχόθω, ἴσχω, προσβιβάζω.
sisto gradum, ἴσχομαι.
sistrum, σεῖστρον, ο, τὸ.
sitibundus, διψαλέος, α, όν, διψητικὸς, ὴ, όν.
siticulosus, διψαλέος, α, όν, αὐλὸς, ος, ὁ, πολυδίψιος, α, όν.
sitim restinguere, σβεννύω τὸ δίψος.
sitio, διψάω, ῶ, πανδιψάω, ῶ.
sitis, δίψος, εος, τὸ, δίψα, ης, ἡ.
situ obsitus, ἄμπις, ιτος, ὁ, ἐ ἡ, ἀνύδης, εθ, ὁ, ἐ ἡ.
situ obsitus sum, putruo, marceo, ἀμπτάω, ῶ.
situla, κάλπη, ης, ἡ, ὠθρὶη, ας, ἡ, ὠθρίτης, ης, ἡ.
situm est in eo, κεῖται ἐν αὐτῷ.
sirum contraheie, ἀνασπῶ.
sirum est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
situs, a, um, κείμενος, η, ον.
situs, αὐχμὸς, ῶ, ὁ, ἄμις, ιτος, ὁ, ἐ ἡ, ἀνύδης, εθ, ὁ, ἐ ἡ.
situ obsitus sum, putruo, marceo, ἀμπτάω, ῶ.
situla, κάλπη, ης, ἡ, ὠθρὶη, ας, ἡ, ὠθρίτης, ης, ἡ.
situm est in eo, κεῖται ἐν αὐτῷ.
sirum contraheie, ἀνασπῶ.
sirum est in nobis, ἐφ' ἡμῖν ἐστι.
situs, a, um, κείμενος, η, ον.
situs, αὐχμὸς, ῶ, ὁ, ἄμις, ιτος, ὁ, ἐ ἡ, ἀνύδης, εθ, ὁ, ἐ ἡ. pro positione loci, τοποθεσία, ας, ἡ, θέσις, εθ, ἡ.
sive, ἤτοι, ἄτε, ἤπερ.

S M.

Smaragdinus, σμαραγδινος, η, ον, ὁ, ἐ ἡ.
smaragdus, μάραγδος, ου, ὁ, σμάραγδος, ου, ὁ.
smilax, σμίλαξ, ακος, ἡ.

S O.

Sobolus, ῥίζα, ης, ἡ, τέκνον, ου, τὸ, ἔκγονον, ου, τὸ.
sobolis educatio, τεκνοτροφία, ας, ἡ.
sobolasco, ὑπορρίομαι, τῇ ῥίζᾳ αὐξάνομαι.
sobrie, νηφαλίως, σωφρόνως.
sobrietas, νῆψις, εως, ὁ, νηφαλιότης, ῆς, ἡ, σωφροσύνη, ης, ἡ.
sobrinus, ἀνεψιὸς, ὁ, ὁ.
sobrium reddo, ἀνανήφω.
sobrius, νήφων, οντος, ὁ, νηφάλιος, ου, ὁ.
sobrius sum, νήφω.
socculus, πεδίλη, ης, τὸ.
soccus, ἐμβάτης, ου, ὁ, κροκωτίδιον, ου, τὸ.
socer, πενθερὸς, ὁ, ὁ, κηδεστὴς, ὰ, ὁ, γαμβρὸς, ῦ, ὁ.
fscia, ἔσκια, ας, ἡ.
socialis, ἑταιρικὸς, ὴ, όν.
socialiter, ἑταιρικῶς.
fscietas, κοινωνία, ας, ἡ, κοινὸν, ου, τὸ, κοινὸς, ὴ, όν.
societas belli, συμμαχία, ας, ἡ.
facere societatem cum aliquo, συμμαχίαν ποιεῖσθαι τινός τινος.
societatem dirimere, συμμαχίαν διαλύω.
socii in bello, σύμμαχοι, ων, οἱ.
socio, συμμίγνυμι, συμπλέκω.
socium adiicio, προστατεύω.
socius, ἑταῖρος, ου, ὁ, κοινὸς, ὴ, όν, σύμμαχος, ου, ὁ.
socordia, ἀφροσύνη, ας, ἡ, ἀφροσύνη, ας, ἡ, ἀκηδία, ας, ἡ.
socordiae me dedo, βλακεύω.
socorditer, βλακικῶς.
socrus, ἑκυρὰ, ᾶς, ἡ, μητρυιὰ, ᾶς, ἡ, σκυρὰ, ᾶς, ἡ.
fodalis, ἑταῖρος, ου, ὁ, σύσσιτος, ου, ὁ, ἑ.
fodalitas, vel fodalitium, συνωμοσία, ας, ἡ, θιασεία, ας, ἡ.
fodalitatem initu, ἑταιρίζω, συσσιτεῖσθαι.
fodalitius, ἑταιρικὸς, ὴ, όν.
fodes, ὦ τὼ.
fol, ἥλιος, ου, ὁ, σέλας, ος, ὁ, φοῖβος, ου, ὁ.
fol oritur, ἥλιος ἀνατέλλει.
fol occidit, ἥλιος δύεται.
folamen, folatium, παρηγορία, ὁ, ἀναψυχὴ, ἡ, τὸ, παραμυθία, ας, ἡ.
folanum, στρύχνος, ου, ὁ.
folarium, ἡλιοστάσιον ἡλιαστήριον.
folarii umbra, σκιάδος, ος, τὸ.
folatio effe alicui, ὄφελος τινί ἀναψυχή.
folatium, βακίλημα, ατος, τὸ, ἀναψυχὴ, ἡ, τὸ, παραψυχὴ, ῆς, ἡ.
folator, ἀναψυκτὴς, ὰ, ὁ, ἀναψυκτὴρ, ῆρος, ὁ.
fola abeunte, αἰρομένου ἡλίου.
folea, ἐμβὰς, άδος, ἡ, κρηπὶς, ῖδος, ἡ. pro pisce, βάγλωσσος, ου, ὁ.

solenne, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
solenne eſt, νομίζεται.
ſolennis, πάνημ⊙, ε, ὁ, ἑορτίσιμ⊙, ε, ὁ.
ſolennitas, ἁγνεθσία, ας, ἡ, πανήγυρις, εως, ἡ, ἑορτὴ, ῆς, ἡ.
ſolenniter, νομικῶς, ἐξ ἐθνς.
ſoleo, ὤωθα, ὠθίσμαι, ἐθ⊙ ἔχω.
ſoleo facere aliquid, ἐθάω.
ſolers, ἀγχίνους, υ, ὁ, ἐξιὸς, ᾶ, ὁ, πυρῆργ⊙, ω, ὁ.
ſolerter, ἀγχίνως.
ſolertia, ἀγχίνοια, ας, ἡ, ἐξιότης, ητος, ἡ, παρίσια, ας, ἡ.
ſolet, ἔθ⊙ ἐσί τιν· ὠθισμένον ἐσί. φιλᾶ.
ſolicitatio, ἀνίωσις, εως, ἡ, παρασμὸς, ᾶ, ὁ.
ſolicitator, ἐπισπτὴς, ᾶ, ὁ.
ſolicitus, κεδεμονικὸς, ἐπιμελὴς, μεμελημένος, φροντιστικὸς.
ſolicitare ad defectionem, ἀφεσιᾶναι, συμπείθειν.
ſolicito, ἀνέω, ᾶ, λυπέω ες πολλά. pro impellere, ἀνωτέω τινά.
ſolicitudo, μέριμνα, ης, ἡ, ἀγωνία, ας, ἡ, φροντὶς, ίδος, ἡ.
ſolicitudine afficiu, κήζω.
ſine ſolicitudine, ἀμερίμνως, ἀμεριμνεί.
ſolicitum eſſe, σπεύδειν, φροντίζω περί τιν⊙.
ſolicitus, πολυπράγμ⊙, ω, ὁ, μέριμν⊙, ω, ὁ, ἀνιαρὸς, ὸς, ὁ, ἀχθηδὴς, ὸς, ὁ, περιττικὸς, ᾶ, ὁ.
ſolidatio, ἐφεδρὴς, ητ⊙, ἡ, ἐφέδρια, ας, ἡ, ἐφέδρης, ητ⊙, ὁ.
ſolide, ἐφεδρῶς.
ſoliditas, ἐφεδρὴς, ητος, ἡ, τὸ ἐφεδρὲς.
ſolido, ἐφεδρεύω, ᾶ, ἐφέδρ⊙, ὠ.
ſolidus, χαλκοβαρὴς, ἰθ⊙, ὁ, ἐ, ὁλοσφύρηλατ⊙, ω, ὁ, ἰθυτάτ⊙, ε, ὁ, σύγκυλ⊙, ω, ὁ, στερρὸς, ᾶ, ὁ, εἰβυρὸς, ᾶ, ὁ, ἐφεδρὲς, ᾶ, ὁ.
ſolidus, integer, perfectus, ὁλόκλη⊙, ω, ὁ, ἀτελὴς, ἰθ⊙, ὁ, ἡ, ὀ.
ſolis ortus, φω⊙, ἠθ⊙, τό.
ſolis occaſus, δυσμὴ, ῆς, ἡ, δύσις, εως, ἡ.
ſolis ſplendor, ἅλη, ης, ἡ, ἅλη, ης, ἡ.
ſolitaria vita, μονασικὸς βί⊙.
ſolitarius, μοναχὸς, ᾶ, ὁ, μονασὴς, ᾶ, ὁ, ἐρημαῖ⊙, ω, ὁ.
ſolitarius dego, μονάζω.
ſolitarius ſum, οἰκέω, ῶ, οἰκονόλεω, ῶ.
In ſolitudine ago, ἐρημάζω.
ſolitudinem affero, ἐπιμονάω, ῶ.
ſolitudinis amans, φιλέρημ⊙, ω, ὁ.
ſolitudo, ἐρημία, ας, ἡ.
ſolitus, εἰωθὼς, ότος, ὁ.
ſolivagus, μονήρης, ἠθ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
ſoliom, Θρόν⊙, ω, ὁ, Θρονίδιον, ε, τό.
ſalo aquo, ἁρμολογέω, ἁρμολόγημα, ἁλιαρίζω, ἁλιπαδίζω, χθωμαλίω, ῶ, κατασκάπτω ὡς ὕδωρ⊙.
ſolo allido, ἁλιαρίζω.
E ſolo, πεδόθεν.
ſoloecifmus, σολοικισμὸς, ῦ, ὁ.
ſolor, aris, ⊕ῤμυθέομαι, ᾶμαι.
ſolſtitialis, τροπικὸς, ᾶ, ὁ.
ſolſtitium, τροπὴ, ῆς, ἡ.
ſolſtitium facio, τροπίζω.
ſolubilis, λύσιμος, ε, ὁ, ἡ ὁ.
ſolum, ſolummodo, μόνον, μόνως.
ſolvendo non ſum, ἀδύνατος εἰμὶ ἀλλ. πρὸς τὸ ἔκτισιν λύτρῳ.
ſolvendo qui eſt, ἐξιόχρεως, ω, ὁ, ἐ ἡ.
ſolvere nodum, λύειν σύνδεσμα, δεσμὸν ἀναγκάζω.
ſolvere navem, λύω. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo νηΐ, aliquando cum præpoſitione ἐκ, aut λύτ juncta genitivo: ὑπλέω, & ἀπλέω τῆς νηὸς.
ſolvere oculum, κατακλέω τὸ πεφθμὸν.
ſolvere mercedem, μισθὸν τίνω.
ſolum, pavimentum, humus, βάθρον, ω, τὸ, ὑπόβαθρον, ε, τὸ, δάπεδον, ω, τὸ, ἔδαφος, εος, τὸ, εἶδος, ους, τὸ, πέδον, ω, τὸ.
ſolum fertile, γόνος, ω, ὁ.
ſolum firmum, κατασκεδὲς ἔδος.
ſolum muto, exulo, φεύγω τῆν πατρίδα, φεύγω τῆν πόλι, ἀποδημίω ποιέομαι, μετοικίσιμαι.
ſolum eſſe facio, λύτωσιν, ῶ.
ſolvo, diſſolvo, laxo, λύσιμι, παρίημι, λύω, λύτελύω, διελύω, ἀπελύω, ἐκλύω.
ſolvo nodum quæſtionis, ἐπιλύω.
ſolvo, e portu proficiſcor, ouvigo, ἀνάγω νῆα πόν, εἶμι τῆα πόν. interdum abſolute uſurpatur, interdum cum dativo νηΐ, aliquando cum præpoſitione ἐν, aut λύτ juncta genitivo: ὁρμέω, ῶ, πλέω, & jonice πλέω, πλεύζω, πλεύζομαι, Poetice autem πλοΐω, & πλώω, ἀποπλέω, ῶ, ἐκπλέω, ῶ, διαπλέω, ῶ, λύτρα λέομαι.
ſolvo, libero, λύω.
ſolvo, pendo, perſolvo, κατατίθημι, τελῶ, λύτελέω, ῶ, τίω, τίνω, τινύω, τίνυμι, λύτρον, ἔκτισις, ἔκτινω.
ſolus, μόνος, η, ον, καθ' αὑτὸν, ἔρημος, η, ον, οἶος, η, ον.
oratio ſoluta, λογογραφικὴ, ῆς, ἡ, πεζὸς λόγος.
orationes ſolutæ, πεζοὶ, κατηλογάδην.
ſoluta orationis ſcriptor, πεζογράφος, ω, ὁ.
ſolutus, ἀκωλύτος, λυτὸς λύτος, ἐκλελυμένος, ἐκλύτος.
ſolutio, diſſolutio, laxatio, λύσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ, ἔκλυσις, εως, ἡ.
ſolutio animi a corpore, λύσις τ῀ σώματος.
ſolutio, explicatio, ἔκλυσις, εως, ἡ, διάπτυξις, εως, ἡ.
ſolutio enigmatis, λύσις, εως, ἡ.
ſolutio, liberatio, λύτλυσις, εως, ἡ.
ſolutio, perſolutio, ἔκτισις, εως, ἡ.
ſolutivus, λυτικὸς, ἡ, ὁ.
ſolutor, λυτὴρ, ῆρος, ὁ.
ſolutu difficilis, δύσλυτος, ω, ὁ.
ſolutu facilis, εὔλυτος, ω, ὁ.
ſolutus curis, ἀμέριμνος, ε, ὁ.
ſolutus legibus, ἀνυπόδικος, ε, ὁ, ἀνύπδικος, ω, ὁ.
ſolutus luxo, ἁρπτικὸς, ἡ, ὁ, ῥυμηλὸς, ἡ, ὁ, τρυφερὸς, ᾶ, ὁ, τρυφητὸς, ἡ, ὁ.
ſomni expers, ἄλεκτρος, ω, ὁ.
ſomnia interpretari, κρίνω θαι ὀνείρε.
ſomnio, ἐνυπνίττω, ἐνυπνίζω.
ſomnio ſimilis, ἀκλέπορος, ω, ὁ, ἰσόπορος, ε, ὁ, ἐνυπνώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
ioſomnis, ἔνυπνος, ε, ὁ, ἄγρυπνος, ω, ὁ.
ſomniorum interpres, ἐνυροκρίτης, ω, ὁ.
ſomniorum interpretatio, ἐνυροκρίσια, ας, ἡ.
ſomoinſos, ἐνυρώδης, εος, ὁ.
ſomnium, ἐνύπνιον, ω, τὸ, ὄνερ, τος, τό.
per ſomnium, κατ' ὄνερ, καθ' ὕπνε.
ſomno alto, & gravi oppreſſus, καθύπνος, ον, ὁ.
ſomno corripi, ὕπνῳ καταλαμβάνεθαι.
ſomnolentia, ὕπνος, ω, ὁ, κατηφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſomnolentus, ὑπνηλὸς, ὁ, ἡ, ὑπνώπης, ω, ὁ.
ſomnum afferre, ὡς ὕπνον τρέπειν, ἀκάπνιστον φέρω.
ſomnum [illegible]re, ὕπνε τυγχάνω, κατατίπτω ὡς ὕπνον.
ſomnulo concinere, ὑπνοποιὸν, ὑπνῶδ, κωμῳδ.
ſomnum ferreum dormire, κοιμᾶθ χάλκεον ὕπνον.
ſomnum ſuavem dormire, ὕπνον ἡδέως ὑπνῶ.
ſomnus, ὕπνος, ω, ὁ, ἐωθὼς, ὸς, ὁ, κοῖτος, ω, ὁ.
ſomnus me corripit, ὕπνος μὲ ἔχει.
ſomnus profundus, κῶμα, ατος, τὸ.
ſonator, ἠχητὴς, ᾶ, ὁ.
cum ſonitu, κτυπηδὸν, κτυπβδὸν.
ſonitus, ἦχος, ω, ὁ, δοῦπος, ω, ὁ.
ſonitum do, λαπέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, ψοφέω, ῶ.
ſono, as, ἠχέω, ῶ, δοπέω, ῶ.
ſono, dico, loquor, ἐπῶ, ἐπέω, ἐνέπω.
ſonore, λιγυρὸς, λιγέως.
Sonorum reddo, κτυπητέω, ῶ.
ſonorus, ἠχητὴς, ἠθ⊙, ὁ, ἐ ἐ, πολυηχὴς, ὸς, ὁ, ἐ ἡ, ψοφητὴς, ἠθ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
ſons, ὑπαίτι⊙, ω, ὁ, ὑπαίθιω⊙, ω, ὁ.
ſonum edo, φθέγγομαι.
ſonus, ἦχ⊙, ω, ὁ, φθογγὴ, ῆς, ἡ, φθέγγ⊙, ε, ὁ.
ſophiſma, σόφισμα, ατ⊙, τὸ.
ſophiſmate circumvenio, κατασοφίζω.
ſophiſta, σοφιστὴς, ᾶ, ὁ.
ſophiſtice, σοφιστικῶς, σοφιστικῆς.
ſopio, ἀνίζω, καταίζω.
ſopor, ὕπν⊙, ω, ὁ, κοῖτος, ω, ὁ, κάρ⊙, ω, ὁ.
ſoporatio, κάρωσις, εως, ἡ.
ſoporifer, ὑπνοποιὸς, ᾶ, ὁ, καρωτικὸς, ᾶ, ὁ.
ſoporificus, ὑπνοποιὸς, ᾶ, ὁ.
ſoporo, καταπαιπάλίζω.
ſorbeo, ῥοφέω, ῶ.
ſorbilia ova, ὠὰ ῥοφητά.
ſorbilis, ῥοφητὸς, ᾶ, ὁ, ῥοφτὸς, ᾶ, ὁ.
ſorbillo, καταῤῥοφέω, ῶ.
ſorbitio, ῥόφημα, ατ⊙, τὸ, ῥάμμα, ατος, τό.
ſordeo, ῥυπάω, ῶ.
ſordes, ἄση, ης, ἡ, ῥύπασμα, ατος, τὸ. pro immoderata parſimonia, ῥυπαρία, ας, ἡ, σμικρολογία, ας, ἡ.
ſordes ulcere, ῥύπτω.
ſordes aurium, αὐρέλη, ες, ἡ.
ſordibus inquino, πτόω, ῶ, δύπτπόω, ῶ, ῥυπαίνω.
ſordibus purgor, ῥύπτομαι.
ſordidatus, ῥυπᾶς, ῶτ⊙, & ῶτος, ὁ.
ſordida, ῥύπασσα.
ſordide, aveſe, ἀνελεύθερος, μικρολόγως, σμικρολόγως, μικροψύχως.
ſordide veſtitus, δυσπάμων, ονος, ὁ.
ſordeſco, σκιλῶμαι, ῥύπαίνομαι.
ſordidus, γλοιὸς, ᾶ, ὁ, ἄθλιος, ᾶ, ὁ, πτόος, ότος, ὁ, ῥύπος, ᾶ, ὁ.
ſordidus moribus, γλοιὸς, ᾶ, ὁ.
ſordidus, illiberalis, avarus, ἀνελεύθερ⊙, ω, ὁ, ἐ ὁ, ῥυπαπόλους, ω, ὁ, κυμπαιμίβιξ, ιβ⊙, ὁ, λιμοκυβιξ, ιθ⊙, ὁ, μικρολόγ⊙, ω, ὁ, σμικρολόγ⊙, ω, ὁ, μίσκελος, ω, ὁ, πανυσοφιστὴς, ἐς, ὁ, ἐ ἡ, συκοφάσις, ω, ὁ, ῥυπὸς, ότος, ὁ, ῥυπώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, ῥυπαρὸς, ᾶ, ὁ, μικρόψυχος, ω, ὁ.

ſorex, ἀκραῖος μῦς.
ſoror, ἀδελφὴ, ῆς, ἡ, ὁμαιμος, α, ὁ, ὁμαίμων, ονος, ὁ, αὐθόμαιμος, α, ἡ, συομαίμων, ονος, ὁ, ομαιμος, α, ἡ, συναίμων, ονος, ὁ, αμότροπος, α, ἡ, ὁμαιμις, ἰδ-, ἡ.
ſororis loco habeo, ἴσῳ τὸν ἀδελφὸν.
ſororcida, ἀδελφοκτόνος, α, ὁ.
ſororis filius, ἀδελφιδ-, ἀδελφιδοῦς, δῆ, ὁ.
ſororius, ἀδελφικὸς, ἡ, ὁ.
ſors, ſortitio, quod ſorte obvenit, κλῆρος, α, ὁ, κλῆρος, ου, ὁ, κύαμος, ου, ὁ, λαχμὸς, ῦ, ὁ, λῆξις, εως, ἡ, λάχος, ους, τὸ, λῆξις, εως, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ, κλῆσις, εως, ἡ, λάτισις, ας, ἡ.
ſors, caſus, fatum, κλῆ, ρὸς, ἡ, πότμος, α, ὁ.
ſors, conditio, ſortuna, αἶσα, ης, ἡ, μοῖρα, ας, ἡ, πρᾶξις, εως, ἡ.
ſors vitæ, βίωσις, εως, ὁ.
ſors bona, εὐκληρία, ας, ἡ, εὐπραξία, ας, ἡ.
ſors mala, κακὴ αἶσα.
ſors dura, κακὴ αἶσα, δυσπραξία, ας, ἡ.
ſorte accipio, λοτταλαγχάνω.
ſorte datus, κλητὸς, ὸν, ὁ, κληρὸς, ὸν, ὁ.
ſorte diſtribuo, διακληρόω, ῶ.
ſorte lego, λοτκληρόω, ῶ.
ſorte obtingere, λαγχάνω.
ſorte ſua contentum eſſe, τοῖς παροῦσι συμφέρεσθαι.
ſortem ducere, κληροῦσθαι.
ſortes movere, πάλιν κλήσεις.
ſortilegium, μαντικὴ, ης, ἡ.
ſortilegus, χρηστικὸς, ὴ, όν.
ſortior, ſortes duco, κυαμεύομαι, κληρόω, ῶ, καπτέω, ῶ, ἐκλαγχάνω, πάλλοτω, λοτκληρόω, ῶ.
ſorte accipio, κληρόομαι, λαγχάνω.
ſorte adipiſcor, nancifcor, κατακληροῦμαι, ἐπιμοιρέω, ῶ, κληροῦμαι, ῶμαι, εὐτυχέω, ῶ.
ſortitio, κλήρωσις, εως, ἡ.
ſortito, κλήρῳ, κατὰ κλῆρον.
ſoſpes, σῶος, α, ὁ.
ſoſpitalis, σωτήριος, ᾱ, όν.
ſoſpito, σώζω, διασῴζω.

S P.

Spado, σπαδὼν, ονος, ὁ, βάσκλος, α, ὁ, ἐκτομίας, α, ὁ.
ſpargo, is, σκεδάζω, σκορπίζω, σπείρω.
ſpargere rumores, λόγους, vel φήμην διαδίδωμι.
ſparſim, σποράδην, χύδην.
ſparſus, σποράς, άδος, ὁ.
ſparteus, σπάρτινος, η, όν.
ſparum, σπάρτον, ου, τὸ.
ſpaſmus, σπάσμα, ατος, τὸ, σπασμὸς, οῦ, ὁ.
ſpathula, σπάθη, ης, ἡ, σπάθιον, ου, τὸ.
ſpatio duorum dierum, ἐς δυοῖν ἡμέραιν.
ſpatior, περιπατέω, ῶ, περιοδεύω, ῶ.
ſpatioſitas, πλατύτης, ητος, ἡ.
ſpatioſum reddo, πλατύνω.
ſpatioſus, εὐχωρος, ου, ὁ, πλατὺς, έος, ὁ.
ſpatium, διάστημα, ατος, τὸ.
ſpea bona, εὐελπιστία, ας, ἡ.
eum bona ſpe, εὐελπιστῶ.
ſpe erigi, ἀναῤῥώσθαι ἐλπίδι.
ſpe fretus, εὐέλπιστος, ου, ὁ.
ſpe vana fovere, κενῇς ἐλπίσι θαμίζεσθαι.
ſpe fruſtrari, ἀποτυγχάνω τῆ ἐλπίδος.
ſpecialis, ἰδικὸς, ἡ, όν. ἴδιος, α, όν.
ſpecialiter, ἰδικῶς, ἰδίᾳ.
ſpecierum, εἰδικὸς, παντοδαπὸς.
ſpecie agrorentis, ὁ σχήματι τοιοῦτος.
ſub ſpecie, ὑπὸ πρόσχημα.
ſpeciem præbeo, σκηπτω, σκηπτόω.
in ſpeciem obſidionis, ὁ σχήματι πολιορκίας.
ſpecies, forma, εἴδωλον, ατος, τὸ, ὄψις, εως, ἡ, πλάσις, εως, ἡ, σκηνασία, ας, ἡ.
ſpecies oris, σχῆμα, ατος, τὸ, ὤψ, ωπὸς, ὁ.
ſpecies, idea, ἰδέα, ας, ἡ, εἶδος, ους, τὸ.
ſpecies, puleritudo, εἶδ-, ιδ-, τὸ.
ſpecies, genus, εἶδ-, ιδ-, τὸ.
ſpecies, color, prætextus, σχῆμα, ατ-, τὸ, πρόσχημα, ατ-, τὸ, πρόφασις, εως, ἡ.
ſpeciſſimum, ακρα, ης, ἡ.
ſpecimen, δείγμα, ατ-, τὸ, δεῖξις, εως, ἡ, ἔπιδειξις, εως, ἡ.
ſpecimen dare alicujus rei, ἐπίδειξιν δόναι τινός, δείγμα ἔκφημι τινός. ſpecimen ſui dare, πεῖραν ἑαυτὸ διδόναι, vel δόναι.
ſpeciole, εἰδίδιος.
ſpeciofitas, σπλέντης, ητ-, ἡ, εὐπρεπεία, ης, ἡ.
ſpecioſus, εἰδὴς, ἰδ-, ὁ, ἡ, ὡραῖ-, ᾶ, ὁ, φιλόκαλος, ᾱ, όν.
ſpecioſo prætextu, ἐπιπροσκίσως.
ſpecioſum prætextum habens, ἐπιπροσκίσ-, ᾱ, ὁ.
ſpectabilis, ἀξιοθέατ-, ᾱ, ὁ, εὐθεμ-, α, όν.
ſpectabiliter, θεατῶς.
ſpectacula edere, ἐπιδείκνυσθαι θεάματα.
ſpectaculum, θέαμα, ατ-, τὸ, θέατρον, α, τὸ.
ſpectaculum edere, θέαμα ἐπιδείκνυσθαι.
ſpectandus, θεατὸς, ᾱ, όν.
ſpectantem viam ad Andrum confecibant, ἔτεμον τὴν πρὸς Ἄνδρον τετραμμένην.
ſpectator, θεατὴς, οῦ, ὁ, θεσπ-, ᾱ, ὁ.
ſpectatrix, θεατρὶς, ιδ-, ὁ.
ſpectatu dignus, ἄξι- θέας, ἀξιοθέατ-, α, ὁ.
ſpectatum venio, θεωρέω, ῶ.
ſpectatus, δοκιμασθεὶς, έντ-, ὁ, εὐδόκιμ-, α, ὁ.
ſpecto, ὁράω, ῶ, θεάομαι, ῶμαι, ἀπβλέπω, θεωρέω, ῶ, eum acculativo. Hoc ad me ſpectat, τόδε ἀπβλέπει πρὸς ἐμέ. προσήκει μοι τόδε.
ſpecto, vergo, τρέπομαι.
ſpecto, ὁράω, ῶ, θεάομαί σε τί ποιήσας, obſervo quid acturus ſis: πρυτέχω τὸν νοῦν ἀπβλέπω, θεωρέω, ῶ. hoc ad me ſpectat, ἀπβλέπει πρὸς ἐμὲ τόδε. προσήκει μοι τόδε.
ſpectrum, φάσμα, ατ-, τὸ, εἴδωλον, α, τὸ, φάντασμα, ατ-, τὸ.
ſpecula, σκοπὴ, ῆς, ἡ, σκοπιὰ, ᾶς, ἡ.
ex ſpecula circumſpicio, περισκοπίζομαι.
ſpeculabundus, κατασκοπῶν, ὄντ-, ὁ.
ſpeculoris, κατοπτρικὸς, ὴ, όν.
ſpeculatio, θεώρημα, ατ-, τὸ, θεωρία, ας, ἡ.
ſpeculatores, κατάσκοποι, οἱ, διόπτορες, οἱ.
ſpeculatoria navis, κατασκοπικὸν πλοῖον.
ſpeculatorius, κατασκοπικὸς, ὴ, όν.
In ſpeculo me contemplor, κατοπτρίζομαι.
ſpeculor, exploro, κατασκοπῶ, & ὁράω. & pro exacte conſiderare, σκοπῶ, ῶ, σκέπτομαι, σκοπιάζω.
ſpeculum, κάτοπτρον, ου, τὸ, ὄπτηρ, α, τὸ.
intueor in ſpeculum, ἐνοπτρίζομαί τι. ἐνοπτρίζομαι.
ſpecus, σπήλαιον, α, τὸ, σπέ-, ους, τὸ.
ſpei fruſtratio, ἀποχία, ας, ἡ.
ſpelæum, σπήλαιον, ου, τὸ, σπέος, ους, τὸ.
ſpelta, ζέα, ας, ἡ, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
ſpem omnem vitæ collocare in hac re, τὴν ὅλην ἐλπίδα τῆ βίᾳ ἐν τούτῳ πίθεσθαι. Lucianus in proœmio.
ſpelunca, σπήλαιον, α, τὸ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, ὦτρον, ου, τὸ.
ſpe fretus, εὐέλπιστος, α, όν.
ſpe vana fovere, κενῇς ἐλπίσι θαμίζεσθαι.
ſpe fruſtrari, ἀποτυγχάνω τῆ ἐλπίδος.
ſpem objicio, σφίσιν τῆς ἐλπίδος.
ſpem alicui facere, ἐλπίδα παρέχειν τινί.
ſpem habere, ἐλπίδα λαμβάνω.
præter ſpem, παρ' ἐλπίδα, ὑπὲρ δόξαν.
ſpem collocare in aliquo, ἀπβάλλειν ἐς τινα.
ſpem afferre, ἐλπίδα ὑποφαίνω, ἐς ἐλπίδα ἄγω, ἐλπίδα παρέχω.
ſpem bonam de aliquo habere, χρηστὰς ἔχειν ἐπί τινι τὰς ἐλπίδας. Lucianus in proœmio.
ſpem concipere, καταλαμβάνω.
ſpem omnem abjicere, ἀπαγινώσκω, ἀπελπίζω, σφάλλεσθαι τῆς δόξης.
ſpem alicujus fallere, σφάλλω, ψεύδω.
In ſpem adducere, ἐλπίω.
Præter ſpem, ἀέλπτως, ἐς, ὁ, ἡ, ἄελπτος, ου, ὁ.
ſperabilis, ἐλπιστὸς, ὴ, όν.
ſperare facio, ἐλπίω.
ſpernendus, καταβλητὸς, α, όν, ἡ ν.
ſperno, ἀπίζω, eum acculativo. ὀλιγωρέω, ῶ, & ὀλιγαμελέω, ῶ, & ὑπεροράω, ῶ, & ὑπερόπτομαι, eum genitivo. ἀκροφολίζω, ἀπολίζω, ἐξουθενέω, ῶ.
ſpero, ἐλπίζω τόδε, δόξαν ἔχω περί τινος· pro confido, πείθω. ἔλπομαι.
ſpes, ἐλπὶς, ίδος, ἡ, προσδοκία, ας, ἡ, δόξα, ης, ἡ.
ſpes bona, εὐελπιστία, ας, ἡ.
ſpes certa, ἀδίασκτος ἐλπὶς.
ſpes magna me tenet bene mihi eventurum, ὡς πολλὴ ἐλπὶς ἐστὶ κἀγαθὸν αὐτὴ ἔσεσθαι.
ſpes vana, κενελπιστία, ας, ἡ.
ſpes fita eſt in te de re tota, ἀτέκμαρτα πᾶν ὅς ἐσ.
ſphæra, σφαῖρα, ας, ἡ, σφαίρωμα, ατος, τὸ.
in ſphæræ modum, σφαιρικῶς.
ſphæricus, σφαιρικὸς, ὴ, όν, ἡ ν.
ſphæriſterium, σφαιριστήριον, ου, τὸ.
ſphinx, σφίγξ, γγὸς, ἡ.
ſpica, στάχυς, υος, ὁ, ἄσταχυς, υος, ὁ.
ſpicas emitto, στάχυοβολέω, ῶ.
ſpicas lego, στάχυολογέω, ῶ.
ſpiceus, ſpicatus, στάχυϊκὸς, ὴ, όν.
ſpicilegium, στάχυολογία, ας, ἡ.
ſpicilegus, στάχυολόγος, ου, ὁ.
ſpico, as, στάχυοῦμαι, ῶμαι.
ſpiculator, δορυφόρος, ου, ὁ, ξυστοφόρος, ου, ὁ.
ſpiculo configo, κεντέω, ῶ.

ſpiculatores, δορυφόροι, οἱ.
ſpiculum, λόγχη, ης, ἡ, ξυσὸς, ὁ, τὸ, ὄγκος, ὁ, ὁ.
ſpina, ἄκανθος, ου, ὁ, & ἡ, ἄκαινα, ης, ἡ, ἄκανθα, ης, ἡ.
ſpina dorſi, ῥάχις, ιδος, ἡ, κλόνος, ὁ, τό.
ſpinalis medulla, ῥαχίτης μυέλος.
ſpinetum, ἀκανθῶν, ῶνος, ὁ.
ſpinis careno piſcis, ἀτρίμιος, ὁ, ὁ, ἡ ὁ.
ſpinio horreo, ἐξακανθίζομαι.
ſpiouſus, ἀκανθώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ, ἀκανθικὸς, ὴ, ὸ.
ſpinther, μηρὸς, ου, ὁ.
ſpinula, ἀκάνθιον, ὁ, τό.
ſpira, σπεῖρα, ας, ἡ.
ſpiræ in modum, σπειρηδόν.
in ſpiram contruho, σπειράω, ῶ.
ſpirabilis, πνεῦσις, ὁ, ὁ.
ſpiraudi difficultate laboro, πνεῦσιάω, ῶ, δυσπνοίω, ῶ.
gravitet ſpirans, βαρύπνους, ου, ὁ, δυσκὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ.
ſuaviter ſpirans, μελίπνους, ου, ὁ.
ſpirans unguenta, μυρόπνους, ου, ὁ.
ſpiratio, πνεῦμα, ατος, τό.
ſpiritu aſpero vocabulum noto, δασύνω.
ſpiritu ſonetico ugor, ψοφοροῦμαι, οῦμαι.
ſpiramen, φυσητῆρας, ου, τό.
ſpiritualis, πνευματικὸς, ὴ, ὸ.
ſpiritualiter, πνευματικῶς.
ſpiritum duco, ἑλκύω πνεῦμα.
ſpiritum extremum ducere, τὸ λοιπὸν πνεῖν.
ſpiritum continco, ἀπνευστίζω.
ad extremum uſque ſpiritum depugno, ψυχομαχέω, ῶ.
ſpiritus, anhelitus, halitus, αὐτμὴ, ἄτμος, ὁ, πνεῦμα, ατος, τό.
ſpiritus, flatus, ἄημα, ατος, τό, πνεῦμα, ατος, τό, ψυχὴ, ῆς, ἡ.
ſpiritus ſanctus, πνεῦμα ἅγιον.
ſpiritus difficultas, δύσπνοια, ας, ἡ.
ſpiritus magni, μεγαλόπνοια, ας, ἡ, τὸ μεγαλόπνοα.
ſpiro, vivo, ſpiritum duco, πνέω, Poetice πνίω.
ægre ſpiro, δυσπνοέω, ῶ.
ſpiru, odorem emitto, πνέω.
ſpiſſatio, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſe, πυκνῶς, στιβαρῶς.
ſpiſſitudo, πύκνωμα, ατος, τό, πύκνωσις, εως, ἡ.
ſpiſſo, πυκνόω, ῶ, σωρεύω.
ſpiſſus, πυκνὸς, ὴ, ὸ, σωρηχὴς, ὲος, ὁ, ἡ, συχνὸς, ὴ, ὸ.
ſpithuma, ἐπχυμὸς, ὁ, ὁ, ὀρθόδωρος, ου, τὸ, σπιθαμὴ, ῆς, ἡ.
ſplen, σπλὴν, σπὸς, ὁ.
ſplendens, φίλβων, οντος, ὁ, λευκαυγὴς, ὴ, ὸ.
ſplendeo, λάμπω, λαμπρύνω, ῶ, σελαγίζω, μαρμάρω, φίλβω.
ſplendeſcere facio, ἀπολαμπρύνω.
ſplendide verba facio, λαμπρύνομαι.
ſplendide veſtitus, λαμπρύνων, οντος, ὁ.
ſplendeſco, λαμπρύζω, ἀπαυγάζω.
ſplendide, λαμπρῶς, φαιδρῶς, αἰγλωδῶς.
ſplendidiſſimus, φαίνιστος, η, ὸ.
ſplendidum reddo, φιλβόνω, ῶ, φαλιόω.
ſplendidus, magnificus, λαμπρὸς, ὴ, ὸ.
ſplendidus, &, liberalis erga amicos, λαμπρὸς πρὸς τοὺς φίλους.
ſplendidus, λαμπρὸς, ὴ, ὸ, αἰγανὸς, ὴ, ὸ, αἰγλακὸς, ὴ, ὸ, φαεινὸς, ὴ, ὸ, ἀδόκιμος, ν. ὸ.
ſplendor, αὐγὴ, ῆς, ἡ, ἀπαύγασμα, ατος, τὸ, λαμπρότης, ητος, ἡ. pro gloria, δόξα, ας, ἡ, δόξις, εως, ἡ.
ſplendor nominis, λαμπρότης, ητος, ἡ, ἀκλεὶς, ὲος, ἡ.
ſplendors circumfundo, περιλάμπω.
ſplendorem emitto, ἀπολάμπω, προλάμπω, στίλβω.
ſplendorem reflecto, ἀντιλάμπω, ἀστραγίζω, ῶ.
ſplendorem ſpargo longe, τηλαυγίω, ῶ.
ſplendorem affero, λαμπρύνω, φωτίζω, ἀπαυγάζω.
ſplendoris expers, ἀλαμπὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ, ἀστεγνὸς, ὴ, ὸ, ὁ, ἡ ὁ.
ſplenetious, σπληνικὸς, ὴ, ὸ.
ſplenis dolorem patior, σπληνιάω, ῶ.
ſpolio abduco, ἀφαιρεγγύω, ῶ.
ſpoliatio, σκύλευσις, εως, ἡ, & σύλησις, εως, ἡ.
ſpoliatio ſanorum, ἱεροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliatio mortuorum, νεκροσυλία, ας, ἡ.
ſpoliator, ἀφαιρεγγυὸς, ὴ, ὸ, συλητὴς, ὴ, ὸ.
ſpoliator mortuorum, νεκρόσυλος, ο, ὸ.
ſpoliatrix, σκυλήτρια, ας, ἡ.
ſpoliatus regno, ἀφαιρεθὶς τοῦ ἀρχεῖν.
ſpolio, ἀφαιρεγγύω, ῶ, συλαγωγέω, ῶ, συλάω, ῶ, ἁπαγρεύω, γυμνόω, ῶ, ἀπεφίζω, ἐπίμπω, ἀποκόπτω, ἀλεπάζω, ἀπέπτω, ῶ, ἀποσυλάω, ῶ, διαρρήδω, ῶ.
ſpolio veſtimentis, ἀφιμάπτω, ῶ.
ſpolio, σκυλεύω, σκύλα τέμνω, hunc.
ſpolium, σκῦλον, ου, τὸ, λάφυρον, ου, τὸ, ὄνκος, τό.
ſpooda, κλίνη, ης, ἡ.

ſpondeis conſtans metrum, σπονδειακὸν μέτρον.
ſpondeo, ἀνδέχομαι, ἐγγυάω τινί τινὸ παῖδα, filiam alicui deſpondeo: παρεγγυῶμαί σοι τέκνα, ἐνεγγυάομαι.
ſpondeo pro amico, ἐνεγγυῶμαι τὸν φίλον.
ſpondeus, σπονδεῖος πούς.
ſpondylus, σπόνδυλος, ου, ὁ, σπονδύλιος, ου, ὁ, σπονδύλιον, ου, τό.
ſpongia, σπόγγος, ου, ὁ.
ſpongia abſtergo, ἀποσπογγίζω.
ſpongioſus, σπογγώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ, συμφὸς, ῆ, ὁ, συμφώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ, ὑμενὶς, ῖδος, ὁ.
ſponſa, μνηστὴ, ῆς, ἡ, νύμφη, ης, ἡ, μεμνηστευμένη, ης, ἡ.
ſponſali ritu, νυμφικῶς.
ſponſalia, μνηστὰ, ὰ, ἡ, νύμφια, τὰ.
ſponſalis, μνηστευτὴς, οῦ, ὁ, νυμφικὸς, ὴ, ὸ.
ſponſalis thalamus, νυμφὼν, ῶνος, ὁ, τό.
ſponſam deduci ad ſponſum, νυμφοκομεῖσθαι.
ſponſum accipio, νυμφεύομαι.
ſponſio, ἀνάδοχή, ῆς, ἡ, ἐγγύη, ης, ἡ, διαμολογία, ας, ἡ.
ſponſione obſtringo, κατεγγυάω, ῶ.
ſponſione ſacta libero, διεγγυάω, ῶ.
ſponſio, ἐγγύησις, εως, ἡ.
ſponſo, ας, ατι, μνηστεύω.
ſponſor, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ, ἀνάδοχος, ου, ὁ.
ſponſores dare, ἐγκαλίζεσθαι.
ſponſus, ου, um, μνηστευθὶς, ὶστος, ὁ, ἐγγυητὴς, οῦ, ὁ.
ſponſus, i, νυμφίος, ου, ὁ, μνηστὴς, οῦ, ὁ, μνήστωρ, ορος, ὁ.
ſponteneæ voluntatis, ἑκόντος.
ſponteneus, αὐτόματος, ου, ὁ, ἑκόντος, ὴ, ὸ.
ſponte, ex proprio motu, vel proprio, ἐθελοντί, ἑκοντί, αὐτομάτως.
ſponte facio, αὐτομαπίζω.
ſponte mea ago, αὐτοσχεδιάζω.
ſponte ſua, αὐτομάτως, αὐτομάτ.
non ſponte, ἀπροαιρέτως.
ſporta, σαυνὶς, ίδος, ἡ, σίφων, ωνος, ὁ, σαργάνη, ης, ἡ.
ſportula, σαυνίδιον, ου, τὸ, κάλαθος, ου, ὁ, φορμὶς, ίδος, ἡ.
ſportula judicialis, δικαστικὸν, οῦ, τό.
ſpuma, ἀφρὸς, οῦ, ὁ.
ſpuma maris, λάχνη, ης, ἡ, ἁλὸς ἄχνη.
e ſpuma ortus, ἀφρογενὴς, ὲος, ὁ, ἡ ὁ.
ſpumo, ἀφρίζω, ἀφρέω, ῶ.
ſpumoſus, ἀφρώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ, ἀφριώδης, ους, ὁ.
ſpuo, πτύω, λοιστύω.
ſpurcitia, ἀκαθαρσία, ας, ἡ, ῥυπαρία, ας, ἡ.
ſpurcus, μιαρὸς, ὴ, ὸ. pro fœtido, δυσώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
ſpurie, νοθῶς.
ſpurius, νόθος, ου, ὁ, μοιχίδιος, ου, ὁ, ἀπάτωρ, ορος, ὁ.
ſpurius ſum, νοθός εἰμι.
Non ſpurius, ἀνόθευτος, ου, ὁ, ἡ ὁ.
ſputatio, πτύσις, εως, ἡ.
ſputo, πτυελίζω, & πτυελίζω.
ſputum, πτύελον, ου, τὸ, πτύσμα, ατος, τό.

S Q.

Squaleo, αὐχμέω, ῶ, & αὐχμάω, ῶ, ῥυπάω, ῶ.
ſqualide, ῥυπαρῶς.
ſqualidum reddo, αὐχμόω.
ſqualidus, αὐχμηρὸς, ὰ, ὸ, ῥυπαρὸς, ὰ, ὸ.
ſqualor, αὐχμὸς, οῦ, ὁ, ῥύπος, & ῥύπη, ης, τό.
ſqualor ſermonis antiqui, τῆς ἀρχαιότητος πίνος.
ſqualnr obſcurus, αὐχμὴ πλέως.
ſquamis, λεπὶς, ίδος, ἡ, λέπισμα, ατος, τό.
ſquama æris, φολὶς ἀ χαλκὸς, ἀ θώρακος.
ſquamam detrudo, λέπω, λεπίζω.
ſquamarum expers, ἄλεπος, ου, ὁ, ἡ ὁ.
ſquamatus, λεπιδωτὸς, ὴ, ὸ, φολιδωτὸς, ὴ, ὸ.
ſquamea lorica, φολιδωτὸς θώραξ.
ſquameus, λεπιδωτὸς, ὴ, ὸ, φολιδωτὸς, ῆ, ὸ.
ſquamoſus, λεπιδώδης, ους, ὁ, ἡ ὁ.
ſquilla, πρᾶξις, ίδος, ἡ, σκίλλα, ης, ἡ, σχῖνος, ου, ὁ.

S T.

ſtabilimentum, βεβαίωμα, ατος, τό.
ſtabilio, βεβαιόω, ῶ, ἐδράσω, ῶ, ἐδράζω, ἐμβάζω, καθίστημι, κρατύνω, κρατεῖν, σηλόω, ῶ, παγίω, ῶ, διακρηδίζω.
ſtabilis, βέβαιος, ου, ὁ, ἡ ὁ, ἑδρυτὸς, ὴ, ὸ, βάσιμος, ὴ, ὸ, μόνιμος, ὴ, ὸ, ὑπαρὸς, ὴ, ὸ, πάγιος, ὴ, ὸ, σφιγγὸς, ὴ, ὸ, σεσθρὸς, ὴ, ὸ, σκτικὸς, ὴ, ὸ.
ſtabilitas, βεβαιότης, ητος, ἡ, στερεότης, ητος, ἡ.
ſtabilitas, ἑδράσις, κυρίως.

stabularius, πανδοχεὺς, έως, ὁ, αὐλίτης, ου, ὁ.
stabulatio, ἐπαυλισμὸς, ου, ὁ.
stabulo includo, σταυλῶ.
stabulor, αὐλίζομαι, ἐπαυλισθαι.
stabulum, αὐλὴ, ῆς, ἡ, ἔπαυλις, ιδ-, ἡ, σταθμὸς, ου, ὁ.
stadium, σταδιον, ου, τὸ, στάδιος, ου, ὁ.
stadium curro, σταδιοδρομέω, ῶ.
qui stadium currunt, σταδιοδρόμοι, οἱ.
stagno, λιμνάζω, ἐπαυλίζω.
stagnum, λιμνη, ης, ἡ.
stamea, σταμὼν, ονος, ὁ, σταμόνιον, ου, τὸ.
stamaa duco, σταμοπλέκομαι.
stamina aecto, συγκλώθω.
stamina deduco, κατακλώθω, κατίζω.
stamina fatalia duco, ἀπακλώθω.
stamioe molli, & subtili contextus, ἁβρόπλοκος, ου, ὁ.
stamineus, σταμινος, η, ον.
staudo, adv. στάδην, ἑστηκότως.
staoeum, κεφαλίτζιον, ου, τὸ.
staus, arectus, σταθερὸς, ᾶ, ὁν.
stara a partibus alicujus, σταθῆναι φρονῶν τινα, σταθηναι-ρίζεσθαι, κατά τινος εἶναι, σαί τινι εἶναι.
stare contre, κλίνειν.
stare ab aliquo, μετά τινος, vel σαί τινι εἶναι.
statartus, ἀδιάλειπτος, ου, ὁ σταθερὸς, ου, ὁ.
statet, στατὸν, ῶρος, ὁ.
statara, σταθμὸς, ᾶ, ὁ, ζυγὸς, ᾶ, ὁ.
ad stateram axigere, ἐπὶ τὸν σταθμὸν ἄγειν.
statim, stando, στάδην. pro conſtanter, βεβαίως. pro mox, illeu, αὐτίκα, ἐξαχρῆμα, ἐξαυτίκα, ταχέως, ἀΐξας, & Poetice αἶψα, ἄρδην.
statim a puertia, ἀΐξας ἐκ παιδὸς.
Prima ſtatim luce, ἀΐξας ἡμέρας.
statio, ſtandi actus, στάσις, εως, ἡ, θεμιστεμὸς, ᾶ, ὁ, ἐ, σταθέρα, ας, ἡ.
locus, in quo ſtatur, στάσις, εως, ἡ, πύξις, εως, ὁ.
statio militum, ὑπόστασις, εως, ἡ.
statio navium, σταθμὸς, ου, ὁ, ὁρμὸς, ου, ὁ, ἔρμιος, α, ον.
statio navium, ὅρμος, ου, ὁ, ἔρμιος, α, ον.
in ſtatione ſua manere, ἐπὶ σαί κατὰ χώραν.
in ſtatione colloco, καταστάθμεύω.
E ſtatione deduco navim, ἐξορμίζω.
ſtationem habere, ὁρμεῖν, προσορμεῖν, κατακλίζεσθαι.
in ſtationem ſubduco navem, ὁρμίζω, ἐνορμίζω.
ſtationem habeo, ὁρμιάω, ῶ, αὐλίζομαι.
ſtationem deſerere, λείπειν τὴν τάξιν.
ſtatis temporibus, τεταγμένος.
ſtativa, orum, σταθμὸς, ὁ, ὁμιλος, ους, τὰ, στρατόπεδον, ου, τὸ.
ſtativa habeo, σταθμεύω, ἐπισταθμεύω.
ſtato tempore, τεταγμένως.
ſtator, κλητὴρ, ῆρος, ὁ.
ſtator Juppiter, στάτος, ου, ὁ, στάτος ζεὺς, ἐπιστάτης ζεὺς, ἀθάνατος, ου, ὁ.
da ſtatu dejicior, ἐξίστημαι.
de ſtatu dejicio, ἐξίστημι.
de ſtatu mentis dejicio, ἐξίστημι.
in ſtatu hoc res erat, διέκειτο οὕτω τὰ πράγματα.
ſtato tempora, ὡρισμένη χρεία.
ſtatua, ἄγαλμα, ατος, τὸ, ἀνδριὰς, άντος, ὁ.
ſtatuam collocata, ἐπὶ ἱερὸν αἴρω.
ſtatuam aream ſtatuere alicui, ἑστάναι χαλκῶν.
ſtatuaria ars, ἀνδριαντοποιικὴ τέχνη.
ſtatuarii officina, ἀνδριαντοποιεῖον, ου, τὸ.
ſtatuarius, ἀγαλματοποιὸς, ου, ὁ.
ſtatuere aliquid de homine aliquo, χάθεσθαί τι περί τινος.
ſtatuere arbitros, καθίζειν διαιτητάς.
ſtatuere jus, ἀρίζεσθαι δίκαιον.
ſtatuara temphæum, ἀγάλματα τεθριππικὸν, ζῶντα τρίπτυχα.
ſtatuere excmplum, παραδειγματίζω τινί.
ſtatumea, χάραξ, ακος, ὁ, σάραξ, ακος, ὁ.
ſtatumiao, χαρακόω, ῶ.
in ſtatum priſtinum reſtituo, ἀναστήσω, ῶ, καθίστημι, ἀποκαθίστημι, διακαθίστημι. Reſtituere urbem in priſtinum ſtatum, καταγειν τὴν πόλιν πάλιν ἐς ἀυτίκα.
ſtatuo, colloco, erigo, pono, προσβιβάζω, ῶ, ἱδρύω, ἵδρυμα, καθίστημι, σηλόω, ῶ, ὑποτίθημι.
ſtatuo, conſtituo, pmpono mihi in animo, decerno, delibero, προαιρέομαι, βούλομαι, βελλω, γνώσκω, ἀποφαίνομαι, κρίνω, διαλαμβάνω, ἀρορίζω, πίστω, πίττω, διατίθημαι, ὁρίζομαι.
ſtatuo, cenſeo, exiſtimo, judico, γνώσκω, δικαιόομαι, οἶμαι, ἀρίζομαι, καταγνώσκω.
ſtatuo hoc non eſſe tacitendum, ἀποφαίνομαι.
ſtatuo, decerno, ſancio, ſciſco, δικαίω, ῶ, ψηφίζω.
ſtaturs, μέγεθος, ους, τὸ.

ſtatus, a, um, τεταγμένος, η, ον.
ſtatus dies, ἡμέρα συμβολικὴ, τεταγμένη.
ſtatus, us, conditio, κατάστασις, εως, ἡ, σῶσις, εως, ἡ.
ſtatus, ipſa ſtaodi actio, κατάστασις, εως, ἡ.
ſtatue rectus corporis, εὐστασία, ας, ἡ.
ſtatus, conſtitutio, habitus, κατάστασις, εως, ἡ.
ſtatus bonus, & tranquillus, εὐεξία, ος, ἡ.
ſtatus corruptus reipublicæ, κακοπολιτία, ας, ἡ.
ſtatus, conſtitutio cauſæ apud Rhetores, σῶσις, εως, ἡ.
ſtatus Reipublicæ, ἡ κατάστασις τῆς πόλεως.
ſtatutum, καθεστὸς, ότος, τὸ, νόμος, ου, ὁ, θεσμὸς, ᾶ, ὁ, διατεταγμένον, ου, τὸ, ὁρισμὸς, ότος, τὸ.
ſtatutum eſt certo mori, δέδοκται μοι καταθανεῖν.
ſtatutus, εὐρυσμένος, η, ον.
ſtella, ἀστὴρ, έρος, ὁ.
ſtellæ fixæ, & errantes, ἀστέρες ἀπλανεῖς τε & ἀστάθεις.
ſtellæ fixæ, ἐπιπεδωμένοι ἀστέρες.
ſtellans, ἀστέρος, ου, ον.
ſtellarum contemplator, ἀστροσκόπος, ου, ὁ.
ſtellatus, ἀστέριος, στος, ον, ἄστρωτος, ᾶ, ὁν.
ſtellifer, ἀστροβόλος, ου, ὁ.
ſtellio, ἀπαλλαβός, ου, ὁ, ἀπαλλαβώτης, ου, ὁ, γαλεώτης, ου, ὁ, καμάτης, ου, ὁ. metaphorice κακοήθης, ου, ὁ, κακέτοπος, ου, ὁ.
ſtellis amictus, ἀστραχίτων, ωνος, ὁ.
ſtellula, ἀστερίσκος, ου, ὁ.
ſtemma, στέμμα, ατος, τὸ.
ſtercoratio, κοπρατιὰς, ᾶ, ὁ.
ſtercoratus, διακοπρος, η, ον.
ſtercoro'us, κοπρικὸς, ὴ, ὸν, κοπρεῖος, ος, ὁ, ἡ.
ſtercoreus, κοπρικὸς, ὴ, ὸν, κόπρος, ος, ὁ, κοπρώδης, ες, ὁ, ἡ.
ſtercoro, κοπρίζω, κοπρεύω, ῶ.
ſtercus, ἀρόδαμνος, ατος, τὸ, κόπρος, ου, ὁ, ᾗ ὁ, κοπρία, ας, ἡ.
ſterilem efficio, ἀτεκνόω, ῶ.
ſtarilis ſum, ἀγονέω, ῶ, ἀτεκνέω, ῶ.
ſtarilefcu, ἄκαρπος, ἀυτ σῶμ γίγνομαι.
ſterilis, ἄγονος, ου, ὁ, ἄκαρπος, ου, ὁ, ἄτεκνος, ου, ὁ.
ſterilitas, ἀγονία, ας, ἡ, ἀγονία, ας, ἡ.
ſternax equus, κατακτικὸς ἵππος.
ſtemere equum, ἐπίστασθαι τὸν ἵππον.
ſtarnere meoſum, καταπλάζειν τράπεζαν, aut κοπιᾶν.
ſterno, profterno, καταβάλλω, σφάλλω, ῶ, καταφορέω, ῶ, καταφορεύω, καταφρόνημα.
ſterno, ſaprando, καταφορέω, ῶ.
ſterno, profterno, καταβάλλω π. pro occidere, καταφορέσαι. pro exrando, φρόνημα καλεῖν.
ſtarnutario, πταρμὸς, ᾶ, ὁ.
ſternutaturus jam jam, μελλόπταρμος, ου, ὁ μελλόπταρμος, ου, ὁ.
ſtarnuto, πταρνύω, πταῖσω.
ſtarquilinium, κοπρία, ας, ἡ, κοπρὼν, ῶνος, ὁ.
ſtarto, ῥάγχω, πνίσσω.
ſtibadium, στιβάδιον, ου, τὸ.
ſtibio faco ſupercilia, στιμμίζομαι.
ſtibium, στίμμι, ος, τὸ.
ſtigma, στίγμα, ατος, τὸ.
ſtigmata ferro, στίζω.
ſtigmate notatus, στιγματίας, ου, ὁ.
ſtilla, σταγὼν, όνος, ὁ, σταλαγμὸς, ᾶ, ὁ.
caput ſtillat ſudore, κάρη σταζει ἱδρῶτι.
ſtillatim, κατασταλάδην.
ſtillatio, ἀπόσταξις, εως, ἡ, σταλαγμὸς, ᾶ, ὁ.
ſtillatus, σταπὸς, ὴ, ὸν.
ſtillula, ψακάδιον, ου, τὸ.
ſtimulari conſcientia ſcelerum, ἐλαύνεσθαι ὑπὸ τῆς συνειδήσεως τῶν ἔργων.
ſtillicidium, σταλαγμὸς, ᾶ, ὁ.
ſtillo, στάζω, σταλάζω, ψακάζω.
ſtilus, γραφεῖον, ου, τὸ. item ὁ & ἡ λέξεως τρόπος.
ſtimulatio, κέντησις, εως, τὸ, αἴσχησις, εως, ἡ.
ſimulator, κέντωρ, ορος, ὁ.
ſtimulus coofiaus, κεντρωτὸς, ᾶ, ὁ.
ſtimulo carens, ἄκεντρος, ου, ὁ, ᾗ ὁ.
ſtimulo configo, κεντρόω, ῶ, κεντέω, ῶ.
atimulu, pungo, κεντέω, ῶ, κρίω, Σαυνίζω, ἀκοντιζω.
ſtimulo, coocito, incito, παρίστημι, παρίσκω, ῶ, παραστάω, ἐγκελεύω, ὁρμάω, ῶ, ἐλαύνω, ἐπεύγω.
ſtimuine ſubdo, ὑποσύρω, ψυχόω, ῶ.
ſtimulus, metaphorica κέντησις, εως, τὸ.
ſtimulo, παρεγκλίω, ῶ, παροξύνω, κεντέω, ῶ.
ſtimulus, κέντρον, ου, τὸ, κεντρεὼν, ῶνος, ὁ, λόγχη, ης, ἡ.
ſtipator, ξυμπόμπος, ου, ὁ, ξυμπόμπος, ου, ὁ.
ſtipatus, δορυφορούμενος, η, ον.
ſtipem cogere, ἀγυρμὸν ποιεῖν.
ſtipem colligera hirundiar, χελιδονίζειν.
ſtipem petare, ἄρδην προσαιτεῖν, πτωχεύειν.
ſtipendia fecere, στρατεύεσθαι στρατείαν, μισθοφορεῖν.
ſtipendia præbere, ὀψωνεῖν.
ſtipendiarius, ὑποτελὴς, ους, ὁ.

ſtipen-

stipendium, μισθός, οῦ, ὁ, μισθοφορά, ᾶς, ἡ.
stipendium dare, μισθὸν διδόναι.
stipendium mereri, στρατεύεσθαι ὑπό τιν.
stipes, πρόμος, ε, ὁ, σῦπη, ης, ἡ, κορμός, οῦ, ὁ.
stipiti similis, πρεμνώδης, εος, ὁ ☪ ἡ.
stipo, ἐπάγω, στίβω, πυκνόω, ῶ.
stipo, comitor, δορυφορέω, ῶ.
stips, stipis, ἀγυιά, ᾶς, ὁ, κέρμα, ατος, τό.
stipula, καλάμη, ης, ἡ, φρύγανον, ν, τό.
stipulatio, συγγραφή, ῆς, ἡ, ὑπερώτημα, ατος, τό.
stipulor, συγγράφω, διομολογέομαι.
stiria, σταλαγμίς, ὁ, ὁ, σταλαγμίς, ίνος, ὁ.
stirpitus, ῥιζόθεν.
stirps, progenies, ῥίζωμα, ᾶς, ἡ, γενή, ῆς, ἡ. pro trunco, ῥιζοφυτόν, ν, τό.
stiva, ἐχέτλη, ης, ἡ.
stō a partibus alicujus, σὺν, φρονέω τινί, συνεστιάομαι, ὁμέω.
stō, ἵστημι, ἵσταμαι, στηλόομαι, ὁμόω.
stō, as, are, ἵσταμαι, ἑστάναι· stare promissis, ἐμμένω τοῖς λελεγμένοις. stat sententia, δέδεκται.
stoice, στωϊκῶς.
stoicus, στωϊκός, ή, όν.
stola, στολή, ῆς, ἡ.
stolide, ἀνοήτως, ἀβελτέρως, ἠλιθίως, ἀπλήκτως, ἀνοήτως.
stolide ago ἠλιθιάζω.
stoliditas, ἀβελτερία, ας, ἡ, ἀπειθωλία, ας, ἡ.
stolidus, ἀνόητος, ε, ὁ, ἀσύνετος, ους, ὁ, μωρός, ᾶ, ὁ.
stolidus sum, χαλιφρονέω, ῶ.
stolo, μάστιξ, ιγος, ὁ ☪ ἡ, πάππος, ου, ὁ, ἡ, φυτάλμιος, ν, τό.
stolonem evulsum fero, ἀποφυτάω.
stomachatio, ἀπεδυσπέτησις, εως, ἡ.
stomachi nitio laborans, κακοσίτιγχος, ε, ὁ, στομαχικός, ή, όν.
stomachicus, στομαχικός, ή, όν.
stomachor, ἀγανακτῶ ἐπί τινι, δυσχεραίνω.
stomachosus, ὀργίλος, ε, ὁ, ἀγανακτικός, ή, όν.
stomachum facio, κνίζω.
stomachus, στόμαχος, ε, ὁ, οἰσοφάγος, ε, ὁ. pro iracundia, ἀγανάκτησις, εως, ἡ, ὀργιλότης, ητος, ἡ.
stomachus, κεφαλίς, ίδος, ἡ, κάπη, ης, ἡ, κάπη, ης, ἡ, ὑπερτομία, ας, ἡ, ψίαθος, ε, ὁ, ☪ ἡ, σαρμός, ή, όν.
strabis oculis intueor, ἰλλώπτω.
eum strabo, στραβίζω.
stores, στρώμη, ατος, τό.
strabo, στραβός, ώτος, ὁ, στραβός, ή, όν, στραβλόψ, ῶπος, ὁ, ἡ ἡ, στραβλώπης, ε, ὁ, ☪ ἡ.
strages, ὄλεθρος, ν, ὁ, φόνος, ε, ὁ, πτῶσις πολέμου.
stragulum, στρῶμα, ατος, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό, πίνης, ητος, ἡ.
stramen, κάρφη, ης, ἡ, & κάρφος, ους, ἡ, & κάρφος, εος, τό.
stramentum, ἄχυρον, ν, τό, στρῶμα, ατος, τό.
stramineus, καρπίτης, ου, ὁ, & καρφώδης, εος, ὁ, ☪ ἡ.
strangulo meipsum, ἀπάγχομαι.
strangulatio, ἄγχος, εος, τό, σπαγγάλη, ης, ἡ.
strangulo, δάπτω ἄγχω τινά.
strangutia, σπαγγαλία, ας, ἡ.
stratagema, στρατήγημα, ατος, τό.
stratagemate molior, στρατηγῶ.
stratio, στρῶσις, ατος, τό, στρωμνή, ῆς, ἡ, στόρεσις, εως, ἡ.
strator, στρώς, ώος, ὁ.
stratum, στρῶμα, ατος, τό, στρωμνή, ῆς, ἡ, στόρεσις, εως, ἡ.
stratum mare, λειοκύμων θάλασσα.
stratura, στρῶσις, εως, ἡ.
stratus, στρωτός, ή, όν.
stratus lapidibus, λιθόστρωτος, ν, ὁ.
non stratus, ἄστρωτος, ν, ὁ ἡ ὁ.
strena, ξένια, ε, τό, ἐπισμός, ἰοῦ, ἡ.
strenue, ἐκμελῶς, ἀδρωδῶς, ἐναργῶς, κρατερῶς, νευικῶς, πραγματικῶς.
strenue, ἀδρικῶς.
strenuitas, ἀνδρεγαθία, ας, ἡ, ἀρετή, ας, ἡ.
strenuum me præsto, ἀρετάω.
strenuus, δραστήριος, ν, ὁ, ἀγλωσσῶνος, ε, ὁ, & ἀγάθων, ονος, ὁ, ἀλοιγός, ε, ὁ.
strepito, κναχέω, ῶ, κατηχέω, ῶ, κεχλάζω, ἀνακεχλάζω, ὀτρύω, ῶ, ὀτοβέω, ῶ, πατυγέω, ῶ.
cum strepitu, βομβηδόν.
sine strepitu, ἀθορύβως, ἀβόμως.
strepitum edo, ἄχω, βοιβάζω, κεκηχίζω.
strepitus acclamantium, & plaudentium, θόρυβος, ου, ὁ.
strepitus, ψόφος, ου, ὁ, κτύπος, ου, ὁ, ὄπος, ου, ὁ.
strepo, ψοφέω, ῶ, κτυπέω, ῶ, δυπέω, ῶ.
stristura, ἐκβόησις, εως, ἡ.
striatus, ῥαβδωτός, ὴ, όν.

strictē, συνεχῶς, σιβαρῶς.
strictim, βραχύλλω, ἐπιγραβδῶν, ἀκριθιγῶς, λιγδῶν, ὡ βραχῶ, ὀπιθωλίζων.
strictim commemorare, ἀκριθιγῶς διεξέρχεσθαι.
strictura, σπιθή, ῆς, ὁ.
strideo, τρίζω, ῥιζίω, ῶ, βρύχω.
strido, κλάζω, futurum κλάγξω. κρίζω, λίγγω, ῥιζίω, ῶ, σμιγγάω, ῶ, τρίζω.
stridor, βρυγμός, οῦ, ὁ.
stridor dentium, ἄρβος, ε, ὁ, βρυγμός, ῆ, ὁ.
stridor ferri esdentis, σῆμις, ι, ὁ, σῖξις, εως, ἡ.
cum stridore, ῥιζηδόν, ῥιζηδά.
stridule, λιγυρῶς, λιγέως.
stridulus, ψίθυρος, ε, ὁ, λιγυρός, ά, ὁ.
strigil, ξύστρα, ας, ἡ, ξυστρίς, ίδος, ἡ, στλεγγίς, ίδος, ἡ.
strigili rado, στλεγγίζω.
strigilis, ξύστρα, ας, ὁ, στλεγίς, ίδος, ἡ.
strigmentum, στλέγγισμα, ατος, τό, στλεγίς, ίδος, ἡ, στλέγγιον, ε, ὁ, στλεγγίς, ίδος, ἡ.
strigo, ῥιμοτομέω, ῶ.
strigositas a fame proficiscens, λιμόψυχος, ν, ὁ.
strio, ῥιμοτομέω, ῶ.
strigosus, λιγαλός, ή, ὁ, σκληρός, ά, ὁ, σφριγός, ᾶ, ὁ.
stringo, σφίγγω, ψύω.
stringo ensem, γυμνόω, ῶ, σπάω τὴν μάχαιραν.
strix, strigis, σύριγξ, ιγγος, τό.
structor, κατασκαφεύς, έως, ὁ, τέκτων, ονος, ὁ.
structura, κατασκαφή, ῆς, ἡ, οἰκοδομή, ῆς, ἡ.
structora orationis, κατασκαφή, ῆς, ἡ.
struere domum, τίθεσθαι δῶμα.
struere epulas, δαῖτα τίνεσθαι.
struere fraudes, πλάκα μηχανῆς.
struere insidias, ἐνεδρεύω.
struere, pro machinari, μηχανᾶσθαι, μηχανάω.
struere dolos, ἐπιβουλίην τινί, ἐπιβουλὰς θέσθαι τινί.
strues, ὄγκος, ου, ὁ, σωρός, ῦ, ὁ, θημών, ῶνος, ὁ.
strues lignorum, θεσμός, ῦ, ὁ.
struma, χοιράς, άδος, ὁ, σκρόφος, ῦ, ὁ, κοιλόμα, ατος, ἡ.
struma laboro, κραυρόω, ῶ.
struma laborat, κραυρᾶ.
strumosus, χοιραδώδης, εος, ὁ, ☪ ἡ.
struo, κατασκάπτω, συντίθημι.
struthio, στρουθός, ῦ, ὁ.
struthiocamelus, στρουθοκάμηλος, ε, ὁ.
studeo, σπουδάζω, προθυμέομαι, κάμνω, προσέχω τὸν νοῦν. studeo virtuti, ἐπιτηδέω τῇ ἀρετῇ. studeo Mathematicæ, σπουδάζω περὶ τὴν Μαθηματικήν.
studeo hoc facere, δίζημαι τόδε ποιεῖν, προθυμέομαι τόδε.
studeo, ut placeam, σεσπουδάζομαι τοῦ ἀρέσαι ὑμῖν.
studeo alicui, hoc est faveo, συσπουδάζω τινί, & σπουδάζω πρός τινα.
studis literarum, λόγοις, εἰ.
studio omni agere aliquid, πάσῃ προθυμίᾳ, vel μετὰ πάσης προθυμίας ποιεῖν τι.
philosophiæ te dedere, ἀποδίδοσθαι ἑαυτὸν τῇ φιλοσοφίᾳ.
in studio literarum versari, συγγίνεσθαι τῇ παιδείᾳ.
studiis incumbere, προσκαθέζομαι τοῖς λόγοις.
studiose, σπουδῇ, ἐπιτηδὲς, συντόνως.
studiosi Philosophiæ, οἱ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὄντες.
studiosum esse alicujus, βούλεσθαί τινά τινος.
studiosus, σπουδαῖος, ε, ὁ, προσόχων, ωτος, ὁ, ἐπιμελής, έος, ὁ, ☪ ὁ. pro fautore, σπουδαστής, οῦ, ὁ. pro literarum cupido, φιλομαθής, έος, ὁ, ☪ ἡ.
studium, σπουδή, ῆς, ἡ, ἄσκησις, εως, ἡ, ἐπιτήδευμα, ατος, τό.
studium, favor, προσκαρτία, ας, ἡ, σπουδή, ῆς, ἡ.
studium suum collocare in aliqua re, σπουδάζω π.
studium Philosophiæ, ἡ ἐν φιλοσοφίᾳ σπουδή.
studium in aliqua re ponere, σπουδὴν ἔχω περί τιν.
stulte, ἀγνωμόνως, ἀνοήτως.
stulte ago, μωραίνω, μωραίνομαι, ὁμέω.
ad stultitiam redigor, μωραίνομαι.
stultus sum, μωραίνω, ἀγνωσέω.
stultriloquentia, μωρολογία, ας, ἡ.
stultriloquus, μωρολόγος, ν, ὁ.
stultitia, ἀνοησία, ας, ἡ, μωρία, ας, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
stultus, μωρός, ά, ὁ, ἀνόητος, ν, ὁ, οὐ νὸν ἔχων, ἄφρων, ονος, ὁ, ἀνόητος, ε, ὁ.
stupa, σύπη, ης, ἡ, & σύπη, ης, ἡ, συππίον, ε, τό.
stupefacio, σκληρύνω, σκοτοβία, ῶ.
stupefactus, σκοπελαγμένος, ν, ὁ.
stupefio, σκληρύνομαί τιν, πυκάζομαι.
stupendus, σκοπελαγής, έος, ὁ ☪ ἡ.
stupeo, ἀνοησίαν ἔχω, ἐξίσταμαι.
stupide, stulte sapere, μωροσοφῶ.
stupide, ἀπλήκτως, σκαιῶς.
stupiditas, ἀνοησία, ας, ἡ, ὄκνησις, εως, ὁ, θάμβος, εος, τό.
stupidus, ἀγέλτης, ου, ὁ, ἀνοήθητος, ν, ὁ.
stupidus, hebes, rudis, vecors, μαγκανίτης, ε, ὁ, βάβαρος, ο, ὁ, τάσμος, ε, ὁ, βαρυκάρδιος, ε, ὁ, λάκος,

λέρος, ᾱ, ὁ, πωθὼς, ὁος, ὁ ☾ ἡ, πεχὺς, ἐος, ἡ, ἄτορ☾, ᾱ, ὁ, ἀμβρότητος, ᾱ, ὁ.
stupor, ſenſus vacuitas, torpor, νάρκη, ης, ἡ.
stupot dentium, γομφιασμὸς, οῦ, ὁ.
stupor, admiratio, ἀμβροσσύνη, ας, ἡ, θάμβος, ους, τὸ, ἔκπληξις, εως, ἡ, ἐκπλῆξίν, ας, ἡ.
stupor corporis, & mentis, ἀποπλῆξίν, ας, ἡ.
stupore perculſus, ἔκπληκτος, ᾱ, ὁ, ἔκπληκτος, ᾱ, ὁ.
cum ſtupore, σκπλακτικῶς, κατατληπτικῶς.
in ſtuporem abdusor ob rei novitatem, ξενίζω, ξενίζω.
ſtuprario, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, καταφθορὰ, ᾶς, ἡ.
ſtuprator, διακοσμήτης, ᾶ, ὁ. μοιχάτης, ᾶ, ὁ.
ſtuprum, μοιχεία, ας, ἡ, διακόρησις, εως, ἡ.
ſtuptum inferre, μοιχᾶσθαι, διαφθείρω γυναῖκά τινος.
ſturnus, ψάρ, ὁς, ὁ, ψάρος, ᾱ, ὁ.
ſtygius, σύγιος, ᾱ, ὁ ☾ ἡ.
ſtylus, graphium, σῦλος, ᾱ, ὁ, πῖλον, ους, τὸ, σκάλαμος, ᾱ, ὁ, κέντρον, ᾱ, τὸ, ἀγκιστρὶς, ίδος, ἡ.
ſtylus, genus dicendi, λέξις, εως, ἡ.
ſtyx, στύξ, υγος, ἡ.

S U.

ſuada, πειθὼ, ὁος, οῦς, ἡ.
ſuadela, πειθὼ, ὁος, ᾶς, ἡ.
ſuadeo, πείθω τι ἔτι, συμβουλεύω τινὶ π, παραινῶ, ῶ, ὑφηγοῦμαι, ὁμαι.
ſuamet, τῇ ἑαυτῇ.
ſuapte, αὐτομάτως, τῇ ἑαυτῇ.
ſuapte natura, αὐτομάτως.
ſuaſio, παραίνεσις, εως, ἡ, ☾υμβούλησις, εως, ἡ.
ſuaſor, σύμβουλος, ᾱ, ὁ, ὑφηγητὴς, οῦ, ὁ.
ſuaſorius, συμβουλευτικὸς, ἡ, ὁ, παραινετικὸς, ἡ, ὁ.
ſuavs, μελιτόμορος, ᾱ, τὸ.
ſuaviloquus, ἡδυλόγος, ᾱ, ὁ, ἡδυεπὴς, ὁος, ὁ, ☾ ἡ.
ſuaviot, ario, καταφιλῶ, ῶ.
ſuavis, γλυκὺς, ὁος, ὁ, ἡδὺς, ὁος, ὁ, ἱμερόεις, εντος, ὁ, λιμερόεις, εντος, ὁ, μαλακὸς, ἡ, ὁ, πιστικὸς, ᾱ, ὁ.
ſuaviſonus, μελίγηρυς, υος, ὁ.
ſuaviſſime, ἡδιστα.
ſuavitas, ἡδύτης, ητος, ἡ, γλυκύτης, ητος, ἡ.
ſuavitas animi, γλυκυθυμία, ας, ἡ.
ſuavitas ſermonis, ἀγλωττία, ας, ἡ, ἡδυλογία, ας, ἡ.
ſuavitas affluio, ἡδύνω.
ſuavitate afficior, ἡδομαι.
ſuaviteris aſpers, ἄτρος, ᾱ, ὁ ☾ ἡ.
ſuaviter, ἡδέως, γλυκέως.
ſuavium, ſiculum, φίλημα, ατος, τὸ.
ſuavius, ἡδέως.
ſub, ὑπὸ, cum genitivo. κατὰ, cum genitivo. κάτω, ὑπὸ, cum accuſativo.
ſub dio, ὑπ' αἰθέρα, ὑπ' αἰθέρ.
ſub dio cubo, αἰθριαστὴν, ῶ.
ſub finem belli, ὑπὸ τὸ καταλυσαι τὸν πόλεμον.
ſub jugum ducere, ὑπάγω.
ſub imperio meo, ὑπὸ ἀρχοντὶ μοι.
ſub noctem, ὑπὸ νύκτα, ὑπὸ φῶς.
ſub umbra, ὑπὸ προσχήματι.
ſubacerbus, ὑποθρίμμυς, υος, ὁ.
ſubacidus, ὑποξυς, υος, ὁ.
ſubauris, ὑποθρίμμυς, υος, ὁ.
ſubactio, maceratio, φύσησις, εως, ἡ.
ſubactio, ſubjugatio, χείρωσις, εως, ἡ.
ſubauſutus, ὑποξυς, υος, ὁ.
ſubauratus, ἐπιχάλκιος, ᾱ, ὁ.
ſubagito, κινῶ, ῶ.
ſubagreſtis, ἀγριώτερος, ᾱ, ὁ, ἀγρίος, ᾱ, ὁ, ἄγριος, ᾱ, ὁ, ἄγερος, ᾱ, ὁ.
ſubalbidus, ὑπολεύκος, ᾱ, ὁ.
ſubalternus, ὑπάλληλος, ᾱ, ὁ.
ſubaudio, ὑπακούω.
ſubblandior, αἰκάλλω, θωπεύω, ὑποκορίζομαι, ὑποτείνω.
ſobcallidus, ὑποθριμος, ᾱ, ὁ.
ſobcandidus, ὑπολεύκος, ᾱ, ὁ.
ſubcineritius panis, ἀπυρίτης ἄρτος.
ſubcontrarius, ὑπεναντίος, ᾱ, ὁ.
ſubdiaconus, ὑποδιάκονος, ᾱ, ὁ.
ſubdialis, αἴθριος, ᾱ, ὁ.
ſubdiſtinctio, ὑποδιαστολὴ, ῆς, ἡ, ὑποστιγμὴ, ῆς, ἡ.
ſubdiſtinguo, ὑποστίζω.
ſubditicius, ὑπόπτικτος, ᾱ, ὁ.
ſubditum ſſſe alicui, ὑπὸ τινι εἶναι.
ſubditus, a, um, ἐπιτεταγμένος, η, ὁν. pro ſubjectus, ἀρχόμενος, η, ὁν, ὑποτεταγμένος, η, ὁν, ὑπήκοος, ον, ὁ, ἐπικρατούμενος, η, ὁν.
ſubdivido, ὑπομερίζω, ὑποδιαιρῶ, ῶ.
ſubdiviſio, ὑποδιαίρεσις, εως, ἡ.
ſubdo, is, ὑποπάττω, ὑποβάλλω. pro ſubjungere, ἐπιλέγειν, ὑφιέναι.
ſubdole ſtruo, συσκευάζω.
ſubdolus, ἀπατηλὸς, ἡ, ὁ, ὑποδόλιος, ᾱ, ὁ.

ſubducere rationem, λογίζεσθαι.
ſubdusere alvum, ὑπάγω κοιλίαν.
ſubdusere ſe ex urbe, ὑποξέρχεσθαι τῆς πόλεως.
ſubduco, ὑπεξάγω, ὑφαιρῶ, ῶ, κλέπτω.
ſubductio rationum, ὑπολογισμὸς, οῦ, ὁ.
ſubfractio, ὑφαίρεσις, εως, ἡ.
ſubdulcis, ὑπόγλυκυς, υος, ὁ.
ſubeo, ingrsdior, ſubingredior, βαίνω, βῶ, παρέρχομαι, παρίσταμαι, ὕπειμι, ὑποτρέχω, ὑποδύω, ὑποδύομαι.
ſubeo porrum, ἀγκεθρομίζομαι.
ſubeo, ſucuedo, ὑρίσταμαι.
ſubeo, ſuſtinco, ὑρίσταμαι, ἀναδύομαι, ὑπομένω, ἔχω, ῶ, τλάω, ῶ, ὑπέχω.
ſubeo ulnam, ἀποκαθαίνω.
ſubeo, in mutem venio, ὑποτρέχω.
ſubductio, λογισμὸς, οῦ, ὁ, ὑπαγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſubeo, ὑποδύομαι, ὑπέρχομαι. ſubire periculo, ἀνέχεσθαι, καρτερῶ τι. pro venire in mentem, ὑπείκω.
ſaber, ρεμὸς, ὁν, ὁ.
ſubfulgidus, ὑπολαμπὴς, ὁ☾, ὁ, ☾ ἡ.
ſubglaucus, ὑπόγλαυκ☾, ᾱ, ὁ.
ſubgracilis, ὑπίσχν☾, ᾱ, ὁ.
ſubjacuo, ὑπέκκαμαι, ὑποπίθεμαι.
ſubjectio, ὑποταγὴ, ῆς, ἡ.
ſubjectio, ſubema Rhetoricum, ἀνθυποφορὰ, ᾶς, ἡ.
ſubjectus, ſubditus, ὑπεξών☾, ᾱ, ὁ, ἀρχόμεν☾, η, ὁν.
ſubigo, βιάζομαι, ὑπάγω. pro domare, καταγράζομαι, δαμῶ, ῶ. pro commiſceo, ἀναμίττω, ἀναμύω.
ſubjicere aliquem imperio alicujus, δαμάζω τινὰ ὑπό τινι, vel ὑπὸ χεῖρα τι☾.
ſubjicere voci præconis, κηρύκειον ὑπὸ κήρυκι.
ſubjicio, ſuppono, ὑποβάλλω, ὑποτίθεμαι. pro ſubigo, καταγράζομαι, ὑπάγω τινὶ π.
ſubimprobus, ὑπομόχθηρ☾, ᾱ, ὁ.
ſubineurvo, ὑπογυάπτω.
ſubinde, ἔνια, ἔκαστα. pro frequenter, θαμά.
ſubingredior, βαίνω, παρέρχομαι, ὕπειμι.
ſubinſuus, ὑπόμαγ☾, η, ὁν.
ſubiraſcor, ὑποργίζομαι.
ſubirutus, ὑπόχλ☾, η, ὁν.
ſubito, ἐξαίφνης, ὀκ ἀπροσδοκήτου, ἐξόπινα.
ſubitus, αἰφνίδι☾, η, ὁν, ἐξαπινά☾, η, ὁν.
ſubjagatio, δάλωσις, εως, ἡ.
ſubjugatu difficilis, δυσχείρωτ☾, η, ὁν.
ſubjugatu facilis, εὐχείρωτ☾, η, ὁν.
ſubjugis, ὑπεζυγιώδης, ε☾, ὁ, ἡ, ☾ ἡ, ζύγι☾, η, ὁν.
ſubjugo, as, are, ἀναδοῦναι πώλῳ, ὑποπάττω, ὑπαχυόω, ῶ, ὑποζεύγνυμι.
ſubjunctio, ὑποζεῦξις, εως, ἡ.
ſubjunctivus, ὑποτακτικὸς, ἡ, ὁν.
ſubjungo, ὑποτάσσω, ὑποζεύγνυμι.
ſublamentor, ὑπολοφύρω.
ſublatæ voces, ὑψηλαὶ.
ſublatio, elevatio, erectio, ἀνατάσις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
ſublatio, ablatio, ἀναίρεσις, εως, ἡ, ἄρσις, εως, ἡ.
ſublatus, erectus, ὀρθὸς, ὀρθ☾, ὁ.
ſublevatio, κουφισμὸς, οῦ, ὁ, κούφισμ☾, ατ☾, τὸ, ἀναπνοὴ, εως, ἡ, ὕψωσις, εως, ἡ.
ſublevo, ὑπεξαίρω, παρίζω. pro prodeſſe, ὠφελῶ ἄμεινον.
ſublicius pons, γέφυρα ξυλίνη.
ſubligat, ſubligaculum, περίζωμα, ατος, τὸ, περίσκελις, ίδος, ἡ.
in ſublime, ὑψόσε, ὑψηλῶς.
in ſublime rapio, αἴρω, ῶ.
in ſublime ferri, μετεωρίζεσθαι.
in ſublimi, ὑψόθι.
circa ſublimia laborans, μετεωροσοφέω, ῶ.
ſublimiſſre, ὑπέρθυρον, ου, τὸ.
ſublimis, μετέωρ☾, ου, ὁ, αἰώρ☾, α, ὁ, ὑψηλὸς, ὴ, ὁν.
ſublimitas, μετεωρισμὸς, οῦ, ὁ, ὑψηλότης, ητος, ἡ.
ſublimitatem orationis neglecto, ὑψηλολογέω, ῶ.
ſublimiter, ὑψηλῶς, ὑψόσε.
ſublino, ὑπαλείφω, ὑπαλοίφω.
ſublitio, ὑπάλειμμα, ατος, τὸ.
ſublividus, ὑποπελιν☾, η, ὁν.
ſublungus, ὑπομήκης, ε☾, ὁ, ☾ ἡ.
ſubloquor, ὑποθρύγγομαι.
ſubluceo, ὑπεκφαίνομαι, ὑποφαίνομαι.
ſubluſtris nox, ἀμυδρὰ νύξ.
ſubluteus, ὑπομίλι☾, η, ὁν.
ſubmergo, καταδύω, κατακλύζω.
ſubmerſio, καταπόντισμὸς, οῦ, ὁ.
ſubmerſus, βυθι☾, η, ὁν, ὑποβρύχι☾, η, ὁν.
ſubminiſtrator, χορηγὸς, οῦ, ὁ, λειτουργὸς, οῦ, ὁ.
ſubminiſtro, ὑπουργέω, ῶ, ὑπηρετέω τινὶ π, ὑπουργέω, ῶ.
ſubmiſſa vox, συγὴ, σιγηλὸς, σίγα.
ſubmiſſa voce loquor, κλέπτω.
ſubmiſſe, ταπεινῶς, ὑφειμένως.
ſubmiſſe me gero, μικρὰ φρονῶ.
ſubmiſſio, demiſſio, χαλάσμὸς, οῦ, ὁ, χάλασις, εως, ἡ, καθέσις, εως, ἡ.

submiſſio, obſequium, συγκατάθεσις, εως, ἡ, κατάθεσις, εως. ἡ.
submiſſio, ταπείωσις, εως, ἡ.
submiſſus, ταπεινὸς, ή, όν, ὑφειμένος, η, ον.
submittere ſe, ὑποκατακλίνεσθαι.
submittere ſicarium, καθίειναι σικάριον.
submittere vocem, καθίειναι τὴν φωνήν.
submitto, clam mitto, κρύβδην, ὑποπέμπω, ὑποπέμπω.
submitto, ſubdo, ſubjicio, ὑπάγω, ὑρίημι, ὑποκλίνω.
submitto jugo, ζυγόω, ῶ.
submitto, demitto, ὑρίημι.
submitto caput, ὑποκύπτω.
submitto me alicui, ὑποτάττω ἑμαυτὸν τινι· ὑποτίθημι, ὑποβάλλω, ὑποπίπτω.
submoneo, ὑπομιμνήσκω.
submordeo, ὑποδάκνω.
submotio, μετάστασις, εως, ἡ.
submoveo, ὑποξάω, ὑπαλλάττω, ἐξωθέω.
submoveo a me, ἀπείρω.
submurmuro, ὑποκελεύω, ῶ, ὑποτοθορύζω.
submoveo, λοπίζω, ῶ, ὑπεξείρομαί τι.
subnaſcor, ὑποφύομαι.
subnecto, ὑπαμπέχω.
subniger, ὑπομέλας, αινα, ον, ρικός, ὸς, όν.
subnitor, ὑποσείομαι.
subnubilus, ὑπαίθριος, ον, ὄ.
subo, θύω, ῶ, καπνίζω, ῶ, καπνίζω.
subobſcure ianuo, ὑπαινίττομαι.
subobſcurus, ἀμυδρὸς, ὰ, όν.
suboleo, ὄζω.
suborior, ὑπανατέλλω.
subornatio, ὑποθεσπιδή, ῆς, ἡ.
suborno, ὑποτυρῶ, ῶ, ὑποκτείνω, ῶ. pro clam ſubmittere, ὑποθεσπιδίζομαι, ὑποπέμπω, ὑποβιβάζω.
ſubpræfectus, ὑποδιοικητὴς, οῦ, ὁ
ſubrepo, ὑρέρπω, ὑπέρχομαι.
ſubreptitius, πλοπαῖος, α, ον, ὁ.
ſubrideo, ὑπομειδιάω, ῶ.
ſubripio, ὑρπαγίζω.
ſubrogo, ἀνταποδίσημι.
ſubrogor, ἀντιδίσκομαι.
ſubrufus, ὑπόπυρρος, ος, ον.
ſubſanastio, χλεύασία, ας, ἡ, χλεασμὸς, ὸ, ὁ.
ſubſannatrix, φυλίσσα, ας, ἡ.
ſubſanno, as, irrideo, χλεύζω τινά, σκώπτω, κατατιμωκάομαι, ώσομαι.
ſubſcribere alicui, πρασίχω τινί.
ſubſcribo, ὑπογράφω, ὑποσημαίνομαι, συγκατατίθημαι.
ſubſcribo, approbo, ὑπογράφω, πρίσιμαι, ὑπισημαίνομαι, ἐπιστρογύζω.
ſubſcriptio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποσημείωσις, εως, ἡ.
ſubſcriptio, approbatio, ὑπογραφὴ, ῆς, ἡ, ὑποδοχὴ, ῆς, ἡ.
ſubſellia, ἕδρα, αἱ, τὰ βάθρα.
ſubſellia in theatro, ἐδώλια, τὰ.
ſubſellium, βάθρον, ου, τὸ, ἀνάβαθρα, ου, τὸ, ὑποβάθρα, ας, ἡ.
ſubſequor, ὑρέπομαι, ἀκολουθέω τινί.
ſubſervio, ὑποδήσκω, ὑποδουλεύω.
ſubſideo, ſedeo, ὑποκαθίζω, ὑρίσσομαι, ὑρεδρίζω.
ſubſidia mitto, βοηθὸς πέμπω.
ſubſidiarius, ἐπικουρικὸς, ὴ, όν.
ſubſidium, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſubſido, ἵζομαι, ἵζάνω.
ſubſignifico ὑπαινίσσω.
ſubſido, peſſum eo, ὑποκαθίζω.
ſubſigno, ὑποσημαίνω, ῶ, κατασημαίνομαι.
ſubſilio, ἅλλω, ἀναβρύω, πηδάω, ῶ, ἀνάπηδάω, ῶ.
ſubſilire in aquum, ἀναπηδᾶν ὀπὶ τὸν ἵππον.
ſubſiſtentia, ὑπαξις, εως, ἡ.
ſubſiſtentium habeno, ὑπαρκτὸς, ὴ, όν.
ſubſillo, ὑρίσσομαι, μίμνω, ἀντέχω.
ſobſisto, ſum in natura rerum, ὑρίσσομαι.
ſubſolanus, ἀπηλιώτης, ου, ὁ.
ſubſono, ὑποήχω.
ſubſtantia, ὑπόστασις, εως, ἡ, ὐσία, ας, ἡ, ὑπακόημοσυνη, ης, τὸ. pro facultatibus, τὰ ὄντα, ἐσία, ας, ἡ.
ſubſtantialiter, κατ' οὐσίαν.
ſubſtantialis, ὑπαρκτικὸς, ὴ, όν.
ſubſtantiatio, ὕπαρξις, εως, ἡ.
ſubſtantivus, ὑπαρκτικὸς, ὴ, όν.
ſubſterno, ὑποβάλλω, ὑπασσάω, ῶ, ὑποστορέννυμι, ὑπεστόρεσα, ὑποστορνύω.
ſubſterno, is, ὑποστρώννυμι.
ſubſtituo, ἀντικαθίσημι, ὑρίσημι.
ſubſtituo in locum alterius, ἐναντιόομαι, ἴημαι.
ſubſtitutio, ὑποκατάσασις, εως, ἡ.
ſubſtitutus, ὑποκατάκριτος, ος, ὁ.
ſubſto, ὑρίσσομαι.

ſubſtolidus, ὑπόμωρος, ος, ὁ.
ſubſtramen, ſubſtratus, us, ὑπόστρωμα, ατος, τὸ.
ſubſtratio, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ, ὑπόβλημα, ατος, τὸ.
ſubſtriogo, κατασύρω.
ſubſtructio, ὑποστήριγμα, ατος, τὸ.
ſubſulto, άττω, ἐπισπαίρω.
ſubſum, ὕπειμι, ὑπάρχω.
ſubſuo, ὑποῤῥάπτω.
ſubtegmen, πρόκη, ης, ἡ, κροκὶς, ἴδος, ἡ, ἐρυθὸ, ῆς, ὁ.
ſubtrego, ὑποκαλύπτω.
ſubtegmen, κρόκη, ης, ἡ.
ſubteudo, ὑποτείνω.
ſubter, ὑπόϑεν, ὑποκάτωθεν, ὑπὸ, κάτω.
ſubterfluo, ὑποῤῥέω, ῶ.
ſubterfugio, ὑπαλύομαι, ὑπορύγω. ſubterfugere laborem, ῥύγω τὸν πόνον. ὑπαλύσκω, ὑποκλίνω.
ſubterlabor, ὑπολιϑαίνω.
ſubterraneus, καταγαίος, ος, ὁ, καταχθόνιος, ος, ὁ, ὑπόγαιος, ος, ὁ.
ſubtexo, καϑυφαίνω, προσϑήκω.
ſubtiteo, ὑπανθύττω, ὑποστιπάω, ῶ.
ſubtilis, λεπτὸς, ὴ, όν, λεπτομερὴς, ὲς, ὁ, ἡ.
ſubtilitas, λεπτομέρεια, ας, ἡ, ἀγχίνοια, ας, ἡ.
ſubtiliter, λεπτῶς.
ſubtiliter diſſerere, λεπτολογῶ.
ſubtimidus, δειλαίνων, ουσα, ον, δειλαλέος, α, ον.
ſubtractio, ὑπεξαίρεσις, εως, ἡ, ὑφαίρεσις, εως, ἡ.
ſubtrahere aliquem a periculis, ἐκκομίσαι τινὰ ἐκ τῶν κινδύνων.
ſubtraho, ὑπεξάγω, ὑποσύλομαι.
ſubtremulus, ὑπότρομος, ος, ὁ.
ſubtriſtis, ὑπόλυπρος, ος, ὁ.
ſubturbidus, ὑπόχυτος, ος, ὁ.
ſubtus, ὑπένερϑε, κάτω, ὑποκάτω.
ſubucula, ὑποχίτων, ωνος, ὁ, χιτωνίσκος, ου, ὁ.
ſubvectio, ἀναγωγὴ, ῆς, ἡ.
ſubveho, ὑποσυρίζω, ἀνάγω, ἀναφέρω.
ſubvenio, βοηθέω τινί, συλλαμβάνω σοι, ἐπικουρέω τινί.
ſubvereor, δέλεβέομαι, ῆσομαι.
ſubverſio, ἀνατροπὴ, ῆς, ἡ, κατασροφὴ, ῆς, ἡ.
ſubverto, καϑαιρέω, ῶ, κατατρέφω, κατατρέπω, ἀνατρέπω.
ſubviridis, ὑπόχλωος, ος, ον.
ſubula, βαφίς, ὶς, τὸ, κεντρίσκος, ου, τὸ.
ſubulcus, ὑσσβάτης, ου, ὁ, ὑβάτης, ου, ὁ.
ſubvolo, ἀνατέτομαι, ἀνίπτομαι.
ſuburbanus, ὁ ἐκ τῶν προαστίων.
ſuburbium, προάστιον, ου, τὸ.
ſucceduneus, ἀντὶ χοῦ, ου, ὁ, ἀντισφάγιος, ου, ὁ.
ſuccedo, διαδέχομαι τινός, in bonis alicui ſuccedo: κληρονομέω. ſucceſſit ex animi ſententia, ὑπὸκλὲ μοι τὸ πράγμα.
ſuccedo, bene cedo, λῴβαίνω, προχωρέω, ῶ.
ſuccedo, ſubeo, ὑποδύομαι.
ſucceedere magiſtratui, διαδέχεσθαι τὸ ἀρχεῖον.
ſuccedere ex animi ſententia, ἐπιτυγχάνειν, ὑπακούω.
ſuccendo, ὑπεκκαίω, ὑρπτω.
ſucceenſeo, ἀγανακτῶ πρός τινα, χαλεπαίνω τινί. ὀργὴν ἔχω ὀπί τινα.
ſuccenſio, ὑπόκαυσις, εως, ἡ.
ſuccenturiatus, ὑπατιχθὴς, ὲς, ὁ.
ſuccenturio, ἐπιλοχίζω.
ſucceſſio, διαδοχὴ, ῆς, ἡ, διαδεξις, εως, ἡ.
Per ſucceſſionem, ἀλλοχαῖος, ἀλλοχαίως.
ſucceſſionis jus, ἀγχιστεία, ας, ἡ.
Ad ſucceſſionem venio propinquitatis jure, ἀγχιστεύω.
ſucceſſit boc mihi, Τοῦτο ὑπῆκέ μοι, κατέτυχῶ Τοῦ Τ πράγματος.
ſucceſſive, ὲκ διαδοχῆς.
ſucceſſor, διάδοχος, ος, ὁ, διαδεξάμενος, ου, ὁ.
ſucceſſore careas, ἀδιάδοχος, ος, ὁ.
ſucceſſu ſelici rem gero, κατευδόω, ῶ.
ſucceſſu proſpero utor, κατευδόω, ῶ.
ſucceſſum habeo, κατατυγχάνω.
ſucceſſus, τύχη, ης, ἡ, ἐπαγγὶλ, ας, ἡ, ἔτυχία, ας, ἡ.
ſuccidia, πλυκάω, ας, ἡ.
ſuccido, ὑποτέμνω, ὑποκόπτω.
ſuccinctè, ὀπὶ κερκάνοις, σωντόμως.
ſuccinctus, διεζωσμένος, η, ον, σωντόμος, η, ον.
ſuccingo, ὑποζώννυμι.
ſuccino, ὑπῳδὼ.
ſuccinum, ἤλεκτρον, ου, τὸ.
ſucciſio, ὑποτομὴ, ῆς, ἡ.
ſuccifivi borti, ὡν παρῆγγε μέρη.
ſucciſus, τομαῖος, α, ον.
ſucclamo, ἀνακράζω, ὑπορωμέω, ῶ.
ſucco abundans, ἔγχυλος, ος, ον.
ſuccoſus, χυλώδης, ὲς, ἡ, πολύχυλος, ος, ον.
ſuccreſco, ὑπαύξομαι, ἀνακλάσκω.
ſuccubus, ὑπόκωτος, ος, ὁ.
ſuccum exprimo, ſilicio, χυλόω, ῶ λιθοχυλίζω.

ſuccum-

ſuccumbo, κλινέγομαι, ὑπέκκλιτί τι ' ὑποκατακλίνομαί τιν ' ἥττᾶσθαι ὑπό τ⊖, ſuccumbere amori, ὑποπίπτω.
ſuccurro, βοηθέω τινί, ἐπικουρέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, ἀμύνω σοι. pio in mentem venite, ὑπέρχεσθαί τινί τι.
ſuccus, χυλός, οῦ, ὁ, χυμός, οῦ, ὁ, χύλισμα, ατ⊖, τό.
ſucculſio, καγκλισμός, οῦ, ὁ, καγκλισις, εως, ἡ.
ſuccutio, ὕφεσις.
ſuſtio, ὀκνιζησις. εως, ἡ.
ſucula, συός, ὑός⊖, ὁ, ὑός, ὑός⊖, ἡ.
ſuduriolum, ἐμπνόημα, ατ, τό, φυσιμα, ατ, τό.
ſudarium, σουδάριον, ου, τό, ῥινόμακτρον, ου, τό.
ſudatio, ἵδρωσις, εως, ἡ, ἵδρωσις, εως, ἡ.
ſudator, ἱδρωτικός, ῆ, όν.
ſudatorium, πυριατήριον, ου, τό, ὑπόκαυσον, ου, τό.
ſudes, κάνναξ, ακ⊖, ὁ, δόρκατ⊖, ατ, ὁ.
ſudo, ἱδρῶ, ῶ.
ſudor, ἱδρώς. ῶτ⊖, ὁ, ἱδρῶσις, εως, ἡ.
ſudore diſſluo, ἱδρόω.
ſine ſudore, ἀνιδρωτί.
ſudorem excitare, ἱδρῶτα πυρίγω.
ſudoriſicus, ἱδρωκόμ⊖, ος, ὁ.
ſudoris effuſio copioſa, πολυῤῥοια, εως, ἡ.
ſudum, ι, αἴθριον, ου, τό, ἀνωμερία, ας, ἡ.
ſueſco, ἐθίζομαι.
ſuffectus, ἀντικατεκθετός, ότ⊖, ὁ.
ſuffero, ὑποφέρω, ὑφίσομαι, πάσχω, ἀνέχω, ὑποκλίνω.
ſufficiens, ἀπτοκός, ός⊖, ὁ, ἡ, ἱκανός, ή, όν.
ſufficienter, ἀντιχρίτως, ἀρκούντως.
ſufficientia, ἀπάρκεια, ας, ἡ, ἐμφάτης, ατ⊖, ἡ.
ſufficio, ſatis ſum, ἀπαρκέω, ῶ.
ſufficio, poſſum, ἐξικνέομαι, ἵκνεμαι.
ſufficio, ſubſtituo, καθίστημι, ὑφίστημι, ἀποκρύπτω.
ſufficit, ἀπαρκεῖ, ἀπέχει.
ſufficio, ἀρκεῖ μοι τοῦτο, hoc mihi ſatis ſunt, ἐξαρκεῖ τιν. pro ſubminiſtrare, ἐπαρκεῖν. pro ſubſtituere, ὑφίσταμαί τινά, ἀντικαθίστημι.
ſuffigo, προσηλόω, προσηλόω, ῶ.
ſuffio, θυμιάω, ῶ, ὑποθυμιάω, ῶ.
ſuffitus, θυμίαμα, ατ⊖, τό, θυμίασις, εως, ἡ.
ſufflamen, tnis, ἀποχλάς, άδος, ὁ.
ſufflamino, ἀποχλάζω.
ſufflatio, φύσημα, ατ⊖, τό, φύσησις, εως, ἡ.
ſuffio, φυσάω, ῶ, ῥιπίζω.
ſuffocatio, πνίξ, γός, ἡ, ἀπάγξις, εως, ἡ, ἀγχόνη, ης, ἡ.
ſuffoco, as, πνίγω, ἀπάγχω.
ſuffodio, ὑπορύττω.
ſuffoſſio, ὑπορυγή, ῆς, ἡ.
ſuffragatio, ψηφοφορία, ας, ἡ, ψῆφ⊖, ος, τό.
ſuffragia renuntiare, χειροτονίας ἀπαγορεύω.
ſuffragia ferre, χειροτονῶ, διαψηφιζομαι, ψηφοφορῶ,
ſuffragii latio, χειροτονία, ας, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ.
ſuffragii lator, ψηφοφόρ⊖, ος, ὁ.
ſuffragiis creatus, χειροτονητός, ή, όν.
ſuffragio abſolvo, ἀποψηφίζομαι.
ſuffragio confirmo, ἐπιψηφίζω.
ſuffragiorum diſquiſitio, διαψήφισις, εως, ἡ.
ſuffragiorum vaſculum, καθίσιν, ου, τό, καθέδριον, ου, τό.
ſuffragium ferre adverſus aliquem, κατεχειροτονέω.
ſuffragium, ψῆφ⊖, ος, ἡ, ψηφοφορία, ας, ἡ, γνώμη, ης, ἡ, χειροτονία, ας, ἡ.
ſuffragium ferre, ψῆφον τίθεσθαι, ἐπιφέρω ψῆφον.
ſuffragor, ψηφοφορέω, ῶ, ψηφίζομαί τιν, χειροτονέω, ῶ.
ſuffringo, ὑποτύπτω.
ſuffugio, ὑποτρέχω.
ſuffugium, ὑπαλυξις, εως, ἡ.
ſuffulcio, ὑποῤῥώδω.
ſuffumigatio, ὑποθυμίασις, εως, ἡ, ὑποθυμίαμα, ατος, τό.
ſuffumigo, ὑποθυμιάω, ῶ, λιπαρο-πτίζω, ὑποκαπνίζω, ὑποτύφω.
ſuffundo, ὑποχέω, ῶ, κατεπχέω, ῶ.
ſuffundor pudore, καταδυσωπέω.
ſuffuror, διακλέπτω, ὑφαρπάζω.
ſuffuſio, ὑπόχυσις, εως, ἡ.
ſuffuſus ſanguine, πελιδνός, ή, όν, πελιτώδης, ες, ὁ.
ſuggero, ſuppedito, ὑπαρκέω, ῶ, συμβάλλω τινί λόγον, alicui verba. ὑπαινίσσομαί τινά τι, ὑποτίθεμαι.
ſuggeſtum aſcendere. ὑποβαίνω.
ſuggeſtus, βῆμα, ατ⊖, τό, ἀπρακτήριον, ου, τό.
ſuggrunda, γῆσος, & γῆσσα, ης, τό. In plur. γῆσα, τά, & γῆσσαι, αί.
ſuggruodario, γήσωμα, ατ⊖, τό, γήσωσις, εως, ἡ, γησιδίωσις, εως, ἡ.
ſugillatio, ὑπωπτευτός, ή, όν, ὑβρισμός, ή, όν.
ſugillatus, ὑπώπι⊖, ος, ὁ, ὑπωπιασθείς, ότ⊖, ὁ.
ſugillo, ὑπωπιάζω. pro contumelia afficio, καθυβρίζω τινά. λοιδορέω, ῶ, βλασφημέω, ῶ.
ſugo, Σολίζω. μυζάω, ῶ, & μυθάω, ῶ, αἰθάλγω.
ſui, gen. ἑαυτοῦ.
ſui juris eſſe, ἑαυτῆ ὄντα, αὐτεξούσ⊖, ος, ὁ.
ſuile, συφεός, ῆ, ὁ.
ſuillus, ὖκ⊖, ος, ὁ. ὗσιον κρέας, ſuilla caro.
ſulcatim, κατ' αὔλακας.
ſulcator, αὐλακαργάτης, ου, ὁ.
ſulco, αὐλακίζω, αὐλοκίζω.
ſulcum duco, ὀχμεύω.
ſulcus, ὄχμ⊖, ος, ὁ, αὐλός, ῆ, ὁ, χάραξ, ακ⊖, ὁ. αὖλαξ, ακ⊖, ὁ.
ſulphur, θεῖον, ου, τό, θειάμενον, ου, τό, θεῖνον, ου, τό.
ſulphure expio, θειόω, ῶ, διαθειόω, ῶ, ἀπόθειόω, ῶ.
ſulphureus, θειώδης, ές⊖, ὁ, ἡ, ές.
ſum, ὑπάρχω, γίνομαι, κεῖσθαι, τέλω, εἰμί, τέτυχα, τέτυμμαι, τυγχάνω, τελέω. τέλω Poetice, & τέλομαι.
ſum ejus ingenii, τοιος ἔχω, τοῖα πάσχω.
ſumen, ὕτρα, ας, τό, ὑστερεμος, ου, τό.
ſumma, κεφαλή τοῦ λόγου, κεφάλαιον, ου, τό.
de ſumma rerum prælio decetoere, κρίνεσθαι περὶ τῶν ὅλων.
in ſumma, συλλήβδην, καθόλου.
ſummam colligere, συνάγω τὸ κεφάλαιον.
ſummam rei cognoſcere, ἀκριβάγω σκοπῶ.
ſummarius, κεφαλαιώδης, ές⊖, ὁ, ἡ, ές.
in ſummas redigo, κεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim, κεφαλικῶς, κεφαλαιωδῶς, συνεκτικῶς.
ſummatim arringo, κεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim complector, συγκεφαλαιόω, ῶ.
ſummatim dico, ἐκκεφαλίζω, ῶ.
ut ſummatim dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ὡς ὅλον εἰπεῖν, ὡς ἐν πόσῳ, ἁπλῶς εἰπεῖν.
ſumme, ἄκρως, ὡς ὑπερβολῇ, ἐσχάτως.
ſumme, ὡς τὰ μάλιστα.
ſummitas, ἄκρα, ας, ἡ, ὑπεροχή, ῆς, ἡ.
ſummitto, καθίημι, ὑπεκπέμπω.
ſummopere, μάλιστα.
ſummoveo, ἀπωθέω, ῶ.
ſummum bonum, τὸ κέρας τῆς ἀγαθῆς.
ad ſummum, τὸ μάγιστα, τὸ σύμπαν.
ſummum, κακοῦ, ου, τό.
ſummus, ἔσχατ⊖, η, ον, ὑπέρτατ⊖, η, ον, ὕψιστ⊖, η, ον.
ſumo, is, λαμβάνω, αἱρέω, ῶ. pro arrogo, ἀπονέμω ἐμαυτῷ. pro eligo, αἱρέομαι, ἐκλέγω.
ſumptio, λῆμμα, ατος, τό, λῆψις, εως, ἡ.
ſumptu carens, ἀδάπαν⊖, ος, ὁ, ἀτελής, ές⊖, ὁ, ἡ ές.
ſine ſumptu, ἀδαπάνως.
ſumptum facio, δαπανάω, ῶ, τελῶ.
ſumptuoſe, δαπανηρῶς.
ſumptuoſitas, πολυτέλεια, ας, ἡ.
ſumptuoſus, δαπανηρός, ή, όν, πολυτελής, ές⊖, ὁ, ἡ ές.
ſumptus, us, ἀνάλωμα, ατος, τό.
ſumptus facere, δαπανῶ.
ſuo, ῥάπτω, κάσσαι, ῆμαι.
ſuo more, κατὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ.
ſuo tempore, ἐν δέοντι, κατ' ὦραν, Καιρῷ.
ſupellex, τὰ ἐπιπλα, κατασκεύη, ης, ἡ, σκεῦος, ους, τό.
ſupellex prætioſa, κειμήλιον, ου, τό, θησαυρός, οῦ, ὁ.
ſuper, ἐπί, ὁν, cum dat. ὑπέρ, cum accuſ. vel genit. κατά, cum genit. adverb. ὑπερθεν.
alius ſuper alium, ἐπάλλ⊖, ος, ὁ, ἡ.
longe ſuper, ὑπερόπιν πόλεως ἐμοῦ.
ſuperabile, ὑπερβατός, ή, όν, ἀνίκητ⊖, ος, όν.
ſuperabundo, ὑπερπερισσεύω.
ſuperaddo, ἐπισυμβάλλω, προσεμβάλλω.
ſuperadifico, ἐπικτίζω.
ſuperaſcendo, ἐπαναβαίνω.
ſuperatu difficilis, δυσπάλαιστ⊖, ος, όν.
ſuperatu facilis, εὐπάλαιστος, ος, όν, εὐκατέργαστος, ος, όν.
ſuperbe, ὑπερηφανῶς, σεβαρῶς, ὑψηλόφρονος, κομπωδῶς, αὐθαδῶς.
ſuperbe me gero, αὐθαδίζομαι, ὑπερθαδίζομαι.
ſuperbe incedo, ἀκροβατέω, ῶ, ὀβριστοβατέω, ῶ, σεβαρίζομαι.
ſuperbe infero me, βριθόομαι.
ſuperbia, ὑπερηφανία, ας, ἡ, ὑπεροχή, ῆς, ἡ, ἀλαζονεία, ας, ἡ, ἀγαυωρία, ας, ἡ, ἀγερωχία, ας, ἡ.
ſuperbia inflatus, χαυνός, ή, όν⊖, ὁ.
ſuperbia ioflor, χαυνόομαι, ῶμαι.
ſuperbiæ plenus, ὑψίκομπ⊖, ος, όν, κομπηρός, ή, όν.
ſuperbibo, ἐπιπίνω.
ſuperbiloquentia, μεγαλογορία, ας, ἡ.
ſuperbio, ὑπερηφανεύομαι, ὑπερηφανῶ, μεγαλορρημονῶ ἐπί τιν, τυφόομαι, ῶμαι.
ſuperbire facio, ἀναφυσάω, ῶ.
ſuperbus, ὑπερήφαν⊖, ος, ὁ, ὑπέργκος, ος, ὁ, ἀλαζών, όν⊖, ὁ, ἡ ό, μεγαλορρήμων, ον⊖, ὁ, ἡ ό.
ſupercilia contrahere, τὰς ὀφρῦς ἀναστέλλω.
ſupercilia crebra habere, hoc eſt clivoſum eſſe, ὀρρυῶν.
ſupercilio contractis, σκυθρωπῶς.
ſupercilio ſuperbo qui eſt, σεβαροβλέφαρ⊖, ος, ὁ.
ſupercilium, clivus, ὀφρύς, ύ⊖, ἡ.

ſu-

ſupercilium, ὀφρυδιόν, ου, τό, ὀφρύς, ύος, ἡ. pro ſuperbiu, ὑπερηφανία, ας, ἡ.
ſuperemineo, ὑπερέχω.
ſupereſt, περίεστι.
ſuperexteudo, ὑπερεκτείνω, ῶ.
in ſuperficie, ἐπιγράβδην.
ſuperficialitet, ἐπιψυχί.
ſuperficiarius, ἐπιπολαιος, α, ὁ, ἡ ή.
ſuperficies, ἐπιπολή, ῆς, ἡ, ἐπιφάνεια, ας, ἡ.
ſuperfluc, περισσεύω.
non ſuperflue, ἀπερρύτως.
ſoperfœtatio, ἐπιτύπωσις, εως, ἡ.
ſoperfœto, ἐπικύω, ῶ.
ſuperfluitas, περισσεία, ας, ἡ, περίσσωμα, ατος, τό.
ſuperfluo, πλεονάζω, περισσεύω.
ſuperfluus, περισσός, ἡ, ὁ, ὑπέρπλεως, α, ων.
ſuperfulguo, ἐπιλάμπω.
ſuperfundo, ἐπιχέω, ῶ.
ſupergermino, ἐπιβλαστάνω.
ſupergredior, ὑπερβαδίζω, ὑπερβαίνω.
ſuperhumerale, ἐπωμίς, ίδος, ἡ, πυρωμὶς, ίδος, ἡ.
ſuperhumeralis, ἐξωμίδος, ου, ὁ, ἐπωμίδιος, ου, ὁ.
ſuperi, οἱ ὕστ, οἱ ἄνωθεν, ἐπερώιοι, οἱ.
ſuperillino, ἐπαλείφω.
ſuperimpooo, ὑπερεπίθημι.
ſuperincido, ὑπερπίπτω.
ſuperioduco, ἐπαυάγω.
ſuperinductio, ἐπαναγωγή, ῆς, ἡ.
ſuperinductus, ἐπαναγώγιμος, α, ὁ.
ſuperinduco, ἐπαδύω.
ſuperinduumentum, ἐπένδυμα, ατος, τό.
ſuperinfero, ἐπιφέρω.
ſuperinfundo, ἐπιχέω, ῶ.
ſuperingero, ἐπαμφορέω, ῶ.
ſuperinjicio, ἐπιπάσσω.
ſuperior ſum, πλεονεκτῶ ϖ τῶτο, περέχω.
ſuperior, ulrior, ὑπέρτερος, α, ὁ, ὑπέρτερος, α, ὁ, ὑπερτερικός, ὸν, ὁ.
ſuperior, potuntior, potior, ὑπέρτερος, α, ὁ, κρείττων, ονος, ὁ, κρίσσων, ονος, ὁ, ὑπέροχος, ου, ὁ.
ſoperior ſum te in hoc, πλεονεκτῶ τῶτό ϖ.
u ſuperiore loco, ὀπὸ ϒ μετώπου.
ſuperiore unno, πέρυσι.
ſuperiore tempore, ἐν τῇ παρεληλυθότι χρόνῳ, ἐν τοῖς πρότερον χρόνοις.
ſuperlativus, ὑπερθετικός, ὴ, όν.
ſuperliminatu, ὑπέρθυρον, α, τό.
ſuperlino, ἐπαλείφω.
ſupernuto, ὑπολυμβάνω, ῶ, ἀπαλέω, ῶ, ἐπιπολάζω.
ſuperne, ἄνωθεν.
ſuperuus, ὑπέρτερος, α, ὁ.
ſupero, ſuperſcundo, ὑπερνίκτω.
ſupero, antecello, præſto, vinco, νικάω, ῶ, ὑπερνικάω, ῶ, πλεονεκτέω, ῶ, ὑπερβαίνω, προβαίνω.
Longu ſupero, μακροπερέομαι, ὑπερνικάω, ῶ.
ſuperoſtendo, ἐπιφαύω.
ſupero, ὑπερβαίνω. pro vinco, κρατέω τινός, νικάω, ῶ, ὑπερνικάω, ῶ. Item ſupervivo, περιγίνομαι.
ſoperpono, ἐπιτίθημι.
ſuperſcando, ὑπερνίκτω.
ſuperſcribo, ἐπιγράφω.
ſuperſcriptio, ἐπιγραφή, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμα, ατος, τό.
ſuperſedeo, ἐπέχω, παύομαι, διαλείπω.
ſoperſedeo hoc facere, ϖθοῦμαι τῶτο ποιεῖν.
ſuperſilio, ὑπεράλλομαι, ὑπερπηδάω, ῶ.
ſuperſteu, περιγινόμαι, ου, ὁ, ἐπειμι, ὄντος, ὁ, περίειμι, ὄντος, ὁ.
ſuperſtes ſum, περιλιπαίνομαι, περιλείπομαι, ἐπιβιόω, ῶ, περιγίνομαι.
ſuperſtitem eſſe pugnæ, περιλείπεσθαι ϒ πολέμου.
ſuperſtitio, δεισιδαιμονία, ας, ἡ, θεοδοσεβεία, ας, ἡ.
ſuperſtitioſe, δεισιδαιμόνως.
ſuperſtitioſus, δεισιδαίμων, ονος, ὁ, δεισιθεος, ος, ὁ.
ſuperſtructio, ἐπικοδόμησις, εως, ἡ.
ſuperſtruo, ἐπικοδομέω, ῶ.
ſuperſum, περείμι, περιγίνομαι. Item περίειμι.
ſupervucanee, παρελκόντως, περισσῶς, περιττῶς.
ſupervucaneu dicere, περιλογέω.
ſupervuaauum eſt, περίεστι ὅσι.
ſupervacuous, περιττός, ἡ, ὁ, περίεργος, ου, ὁν.
ſupervuuus, περιττός, ος, ὁ, περισσός, ὴ, ὁ.
ſuperveho, ὑπερομίζω.
ſuperveoio, ἐπέρχομαι, περιτυγχάνω.
ſupervivo, ἐπιβιόω, ῶ, ἐπιζάω, ῶ.
ſupervolo, ὑπερίπταμαι, ὑπερπέτομαι.
ſuperus, ὁ ὕπω, ἄνωθεν.
ſupinutio, ὑπτιότης, ητος, ἡ, ὑπτίασμα, ατος, τό.
ſupinu, ὑπτίως, ἐμβρύμως, βλακικῶς.
ſupino, ὑπτιόω, ῶ.
ſupioor, ὑπτιάζω, ἐξυπτιάζω.

ſupinos, ὑπτιος, ου, ὁ.
ſupiaus, ignavus, ὀκνηρός, ὰ, ὁ, βλακικὸς, ὴ, ὁ.
ſupperus, πορώτατος, α, τό.
ſuppeditatio, χορηγία, ας, ἡ, πορισμός, ῆ, ὁ, ἐπάρκεια, ας, ἡ.
ſuppeditare pecunias in bellum, εἰς πόλεμον παρέχω χρήματα.
ſuppeditare victum, τὰ ἐλαττα ἐπισοζω.
ſuppeditator, χορηγός, ῆ, ὁ, πορισὸς, ῆ, ὁ.
ſuppedito, πορίζω, ἐπισορίζω τι, χορηγέω, ῶ, ἐπαρκέω, ῶ, παρέχω, ὑποτίθημι.
ſuppetiæ, ἐπικουρία, ας, ἡ, βοήθεια, ας, ἡ.
ſuppetias fero, συμπαρέχω, ἐπικουρέω, ῶ, βοηθέω, ῶ.
ſuppetias uo, βοηθέω, ῶ, ἐξέρχομαι.
ſuppetias mitto, βοηθέω, ῶ.
ſuppetit mihi, ἐπαρέω, ῶ.
ſuppetuat mihi opes, & copiæ, πορισπίζω.
ſuppetit, ſatiu eſt, ἐπαρκεῖ, ἀφγίστατα.
ſuppeto, ἐξαρκέω, ῶ.
ſuppluntutio, ὑποσκελισμός, ῆ, ὁ, πτερισμὸς, ῆ, ὁ.
ſupplanto, ὑποσκελίζομαι, πτοπίζω.
ſupplementum, πλήρωμα, ατος, τό, ἐκπλήρωμα, ατος, τό.
ſupplementum elaſſi præbere, τοῖς ϖῦς πληροῦ.
ſuppleo, ὑπλόω, ῶ, ἀναπλήθω.
ſupplere indigentium ulicujus, πληροῦ τὶνὶ χρείαν τινός.
ſuppletio, ἀναπλήρωσις, εως, ἡ.
ſupplex, ἱκέτης, ου, ὁ, ἱκετήριος, α, ὁ, ἱλάσιος, ος, ὁ.
ſupplex accedo, ἐρικετεύομαι, ἐμοὶ.
ſupplex oro, ἱκετεύομαι, ἔμοιγε.
ſupplicutio, ἱκετεία, ας, ἡ, ἱκέτευμα, ατος, τό.
ſupplicationeu, quibue templa, & atas Deorum frequentumus, πρόσοδοι, αἱ.
ſupplicee preces ad Deum fuodere, ἱκετεύω τὸ θεόν.
ſupplicio afficio, ἀναιρέω, ῶ.
ſuppliciter, ἱκετίως.
ſupplicium, pro pœnu, τίμημα, ατος, τό, ἐπιτίμιον, ου, τό, ζημία, ας, ἡ.
ſupplicium uspitio conſtituere, πάντων ζημίαν θήσειν.
ſupplicium de aliquo ſumeru, μετέρχεσθαί τινα.
ſuppleo, ἱκετεύω, γουνπετέω, ῶ, προτείνω, ῶ, δέομαι, λίσσομαι, ἀντιβολέω, ῶ.
ſupplodo, κροκροτέω, ῶ, ὑποκροτέω, ῶ.
ſuppono, ὑποτίθημι, ὑποβάλλω.
ſuppono, pono velut principium, τίθημι, ὑποτίθημι.
ſuppoſitio, ὑπόθεσις, εως, ἡ, ὑποβολὴ, ῆς, ἡ.
ſuppoſititie, ὑποβλήτως.
ſuppoſititius, ὑποβολιμαῖος, α, ὁ.
ſuppreſſu voce, σιγῇ.
ſuppreſſio, κάτοψις, εως, ἡ.
ſopprimo, cohibeo, ἐπέχω, κατασείω· pro occultare, ἀποκρύπτω π.
ſuppollulo, ὑποφύομαι, ὑποβλαστάνω.
ſuppuratio, ἀποπύησις, εως, ἡ, ἀποπύημα, ατος, τό.
ſuppuratus, ὑπόπυος, ου, ὁ.
ſuppuro, ἀποπύω, ῶ, πύου, ῶ.
ſupputatio, λογισμὸς, ῦ, ὁ.
ſupputationes temporum, κρίσεις χρονικαί, συγχρονισμοί.
ſupputator, ψηφιτὴς, ῆ, ὁ, λογιστὴς, ῆ, ὁ.
ſupputo, computo, λογίζομαι, ψηφίζω.
ſupra, præpol. ὑπέρ, cum accuſativo. ἐπί, ϖ ϒ, cum genitivo. πρός, cum dativo. Aliquando uſt adverbium, ἄνω, πρόσθεν.
ſopra quum credibile eſt, πέρα πίστεως.
ſupra dictum, ὁ ϖ ὁ τοῖς πρότερον εἴρηται, προφημένος.
ſupra modum, ὑπὲρ ὑπερβολὴν. ὑπὲρ ϒ μέτρον.
ſupru quam dici poteſt, πέρα ϒ λόγου.
ſupru vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ſuprumus, κράτιστος, α, ὁ, ὑπέρτατος, α, ὁν.
ſura, γαστροκνημία, ας, ἡ, κνήμη, ης, ἡ.
ſureulus amputo, κλωπίζω.
ſureulos emitto, δίπτω.
ſarculuu, κλωβίσκος, ου, ὁ, φρύγανον, ου, τό.
ſurdeſter, ὑπόκωφος, α, ὁ, δυσκόος, ος, ὁ.
ſurdeſco, κωφόομαι, ὦμαι, ἐπικωφόομαι, ὦμαι.
ſurdirus, κώφωσις, εως, ἡ, κώκωσις, ας, ἡ.
ſurdum redda, κωφόω, ῶ, κωφάω, ῶ.
ſurduu ſum, κωφόω, ῶ, κωφάω.
ſurdus, κωφὸς, ὴ, ὁ, ὀκνὸς, ὸ, ὁ.
ſurgere facio, ἀείρω, ἀναείρω, ἐξαείρω.
ſurgure jubeo, ἐξαείρω.
ſurgo, ἀναείρω, ἀνίστημι, ἐγείρομαι.
ſurgo de nocte, νυκτιγρετέω, ῶ.
ſurrectio, ἀνάστασις, εως, ἡ, ἀναίστασις, εως, ἡ
ſubreptitius, ὑφαιρετὸς, ὴ, ὁ.
ſurtigo, ἐπάρω.
ſurtipio, ὑφαιρέω, ῶ, ὑφαιρεύω.
ſurtogo, ἀντιφθέγγομαι.
ſurſum, ἄνω, εἰς τὸ ἄνω.
ſurſum feror, ἀναφέρομαι.
ſurſum deorſum, ἄνω & κάτω.

ſurſum verſus, ἐς τὰ ἄνω.
ſus, ὁ, ἡ, ὑός, ὑΐ, ὑόν, ὑσί, ὑῶν, ὑσί, ὑάς, ὑΐ, ὑόε

Tabum, λύθρον, ι, τό.
Tacendus, σιωπητέ⊙, ά, έ.
Taceo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἡσυχάζω, ἀβαλέω, ῶ, γλωσσοκρατέω, ῶ, ὑπερύπτω, ὑπερύπτομαι, σιγημονέω, ῶ, δύσφημέω, ῶ.
Taceo, σιγάω, ῶ, σιωπάω, ῶ, ἡσυχάζω.
Tacite, σιγῇ, σιωπῇς.
Taciturnitas, ἀχαμψία, ας, ἡ, ἀφασία, ας, ἡ, ἀγλωττία, ας, ἡ, σιωπή, ῆς, σιγή, ῆς, ἡ.
Taciturnus, σιωπηρός, ή, όν.
Tacitus, qui tacet, σιωπῶν, ῶντ⊙, σιωπικός, ή, όν, pro eo, quod tacetur, σιωπώμενος, η, ον.
Tactus, ἁφή, ῆς, ἡ, ἅψις, ε⊙, ἡ, ἁπαφή, ῆς, ἡ, προσαφή, ῆς, ἡ, θῆξις, εως, ἡ, ψαυσις, εως, ἡ, ψόλαγμα, ατ⊙, τό.
Tactus tulmine, διάβλητ⊙, η, ον.
citra Tactum, ἀψωτί, ἀψώτως.
sub Tactum cadens, ἁπτός, ή, όν.
Tædam fero, δαδοφορέω, ῶ.
Tædam teneo, δαδουχέω, ῶ.
Tædet, ἄχθομαι, βαρύνομαι.
Tædio affectus, κμπάτο⊙, η, ον.
Tædio afficio, διακνίω, ὀιογλάω, ῶ, ὀκλέω, ῶ.
Tædio affici or, ἀηδέω, ῶ, ἀπόζομαι, κάω, ῶ, ἀχλᾶμαι, διοχλᾶμαι.
Tædium capio, παρεοχλᾶμαι.
Tædium, ἀηδία, ας, ἡ, ἄχθ⊙, εος, τὸ, κόρος, ου, ὁ.
Tænia, ταινία, ας, ἡ.
Talaria, τὰ πέδιλα.
Talaris, ποδήρης, ῆρε⊙, ὁ, ποζοφόρ⊙, ου, ὁ.
Talea, ξυλάριον, ου, τό, θάλλος, ου, ὁ.
Talentum, τάλαντον, ου, τό.
Talio, onis, ἡ δι' ἴσων ἀμοιβή.
Talis, ε, τοιότ⊙, τοῖ⊙, τοιό⊙ δε.
Talis, qualis, ταῖτ⊙ οἷ⊙, τοῖστ⊙ οἵοπερ.
Talis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taliter, τοίτως.
Talitrum, σκιοθηρευτής, οῦ, ὁ, κονδυλισμός, οῦ, ὁ.
Talutum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
Talpa, ἀσπάλαξ, ακ⊙, ὁ, σκάλοψ, οπ⊙, ὁ.
Talus, ἀστράγαλ⊙, ου, ὁ, ποσός, οῦ, ὁ.
Tam, τοσσόν, όσσος, ους.
Tamquam, ἅσσον, ὅσσος, ους.
Tamdiu, quamdiu, τοσσόν, ὁφ' ὅσον.
Tamdiu, τοσσόν χρόνο.
Tamen, ἆμως, μῶν τοι, ἀλλ' ὅμως.
nec Tamen, ἀ μὴν.
non Tamen, ἀ μὴν γε.
sed Tamen, ἀλλὰ μῶν τοι.
Tametsi, καίτοι, καίπερ, ἀ καί.
Tandem, ποτέ, τελέθοντος.
Tandem tamen, τέλ⊙ δέ γε.
Tandem aliquando, ἐφ' ὅτ' ἄν, vel ποτέ.
Tango, ἅπτομαι, ἐφάπτομαι, ἁφάω, ῶ, ἐφάπτω, ἐπάπτομαι, ἐπαφάω, ῶ, προσθιγγάνω, προσθίγω, θίγω, ἐπιθίγω, ἐπιθιγγάνω, θιγγάνω, χοΐζω, χρύπτω, χρύω, χρονόω, χρόπτομαι, ψαίω, ψάχω, ψάω, ψαύω.
Tango leviter, παραψαύω, παραφάπτομαι.
Tangu obiter, παθάπτομαι.
Tanquam, ὥστερεὶ, ὁμοίως, ὥσπερ.
Tanri, quanti, πηλί ποσότε, πηλί ὅσε.
Tantillum, τηλικόνδε, σμικρόν ὅσον.
Tantillus, σμικρός ὁσ⊙.
Tantisper, donec, μίχρι ⁋, μάχρις οὗ.
Tanto, quanto, ποσότῳ, sequente ὅσῳ, vel ὅστερ.
Tanto magis, quanto, ποσότῳ μᾶλλον, ὅστερ.
Tanto tempore, τοσότου χρόνου.
Tantopere, τηλικοῦτον, ὅτως.
Tantum, μόνον, μόνως.
Tantum abest, οὐτάτε δῆτα.
Tantum abest, ut &c., ποσόν ἐλλέπει ⁋ &c. ὅτα πάρεστί τι ἐπιλείπειν ⁋ &c.
Tantundem, ποσόν.
Tantus, a, um, τηλικοῦτ⊙, η, όν, τοσ⊙, η, όν.
Tantus, quantus, τηλικοῦτ⊙ τὸ μέγεθ⊙, οσ⊙.
Tapes, πέτης, ητ⊙, ὁ, τάπις, ι⊙, ὁ.
Tapes villosus utrinque, πέτης, ητ⊙, ὁ, πάπις, ιδ⊙, ὁ, δάπις, ιδ⊙, ὁ, ἀμφιπάπης, ητ⊙, ὁ, ἡ ἡ, ἀμφίπαντ⊙, ο, όν.
Tarde, ὀψέ, βράδεως, σχολαίως.
Tardesco, βραδύνω, βραδὺς γίγνομαι.
Tardigradus, βραδύπας, αδ⊙, ὁ.
Tardissime, σχολαιότατα, σχολαιότητι, ἐψαιότατα.
Tardissimus, βραδύτ⊙, η, ον, βράδιστ⊙, η, όν, βραδύτατ⊙, η, όν, βραδύτατ⊙, η, όν.
Tarditas, βραδύτης, ητ⊙, ἡ, βραδία, ας, ἡ, ἀμβλύτης, ητ⊙, ἡ, νωχέλεια, ας, ἡ, νωχελία, ας, ἡ, νωθρότης, ητος, ἡ, νωθρία, ας, ἡ.
Tarditas, hoc est indocilitas, δυσμαθία, ας, ἡ.
Tarditas ingenii, βραδυμύθια, ας, ἡ.
Tardius, βραδύτερον.

Tardiusculus, βραδύτερός τις.
Tardo, ἀναβάλλω, βραδύνω, διατρίβω, ἐγχρονίζω, ἀνθίστημι.
Tardus, ὀκνηρός, ή, όν, βραδὺς, εῖ⊙, ὁ, νωχελὴς, έ⊙, ὁ, ἐ ή, μάλυς, υ⊙, ὁ, μάλιξ, υδ⊙, ὁ, νωθρὸς, ό⊙, ὁ, ᾗ ἐ, νωθρὸς, ή, όν.
Tardus, hoc est hebes, μάλυς, υ⊙, ὁ.
Tardus, ὀκνηρὸς, ή, όν, βραδὺς, εῖ⊙, ὁ.
Tartarcus, ταρταρέ⊙, ου, ὁ.
Tartarus, Tartara, τάρταρος, ου, ὁ, τὰ τάρταρα.
Taurinus, ταύρειος, ε, ον.
Taurus, ταῦρος, ου, ὁ.
Taxatio, τίμησις, εως, ἡ, ἀξία, ας, ἡ. Item reprehensio, ἐπιτίμησις, εως, ἡ.
Taxillis ludo, ἀστραγαλίζω.
Taxillorum lusus, ἀστραγάλισις, εως, ἡ.
Taxo, reprehendo, κατάθεσπιμι τινα, κατατιμάομαι τινα. pro æstimare pretio, τιμᾶν.
Taxus, σπίλαξ, ακος, ὁ.

T E.

Techna, τεχνάγχαμψ, ψος, τὸ, πλεκάνη, ης, ἡ.
Tector, κονιάτης, ου, ὁ.
Tectum, ὄροφος, ε, ὁ, ὀροφὴ, ῆς, ἡ, στέγη, ης, ἡ, στέγος, εος, τὸ.
Tectum impono, ὀπάω, ἐπερείδω, κατασφῶ.
Tecta habens quatuor, τετράφορος, ου, ὁ.
Tecta habens tria, τριέγγυος, ε, ον.
Tectus, ου, υμ, κρύφιος, α, ον, ἀσκεπὴς, ἄος, ὁ, ᾗ ἡ, σκεπάνιος, ου, ὁ, σκεπαστὸς, ή, όν, στεγανὸς, ου, ὁ, στεγάς, ου, ὁ, στεγαστὸς, ή, όν.
Tectus circumqueque, ἀμφιφαὴς, ἐος, ὁ, ᾗ ἑ, Iliad. ε'.
Tectus, α, υμ, κρύφιος, α, ον, ἀσκεπὴς, ἄος, ὁ.
Tecum, μετ' ἐμοῦ.
Teda, δᾷς, ἀδὸς, ἡ, δᾳλίον, ε, τὸ.
Teges, στρωμὰς, ᾶδ⊙, ὁ, στρωμὶς, ἴδ⊙, ἡ, ψιάθος, ε, ὁ, ἐ ἡ.
Tegmen, προβολὴ, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ, κάλυμμα, ατος, τὸ.
Tego, καλύπτω, ἐρέφω, στέγω. pro abscondo, κρύπτομαι. pro conservare, σῴζω, σῶζω.
Tegula, κέραμος, ου, ὁ, πλίνθος, ου, ὁ.
Tegulis tego, κεραμίδω, ῶ.
Tegumentum, σκέπος, ους, τὸ, σκέπασμα, ατος, τὸ; σκέπαρνον, ου, τὸ, σκεπαστήριον, ου, τὸ.
Tela, ἱστὸς, οῦ, ὁ, ὕφασμα, ατος, τὸ.
Telam orditi, ἐστρῶσθαι, ἐστρῶ ἐστάθαι.
Teli jactus, ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ, ἀκόντισμα, ατος, τὸ, ἀκόντιος, ους, ὁ, ἐξακοντισμὸς, οῦ, ὁ, ἐξακόντισμα, ατος, τὸ, ἀκοντισμὸς, οῦ, ὁ.
Intra teli jactum, ἐντὸς βολῶν.
extra Teli jactum esse, ἔξω βέλους εἶναι.
Tellus, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθὼν, ονὸς, ἡ.
Telum, βέλος, ους, τὸ, πτῶμα, ατος, τὸ, ἄκοντος, ου, τό.
Telum emitto, ἀκοντίζω, ἀνακοντίζω, διακοντίζω.
Telo peto, ἀκοντίζω.
Temerarius, ἄβελος, α, ὁ, ἀπερίσκεπτος, α, ὁ, τολμητὴς, οῦ, ὁ.
Temere, ἀκῆ, ἀπροσκέπτως, ἀβέλως.
Temere factum, ἄκαιον, ου, τό.
Temere dictum, ἄλογος, ου, τό.
Temeritas, προπέτεια, ας, ἡ, ἀβελία, ας, ἡ, ἀκαιότης, ητος, ἡ, ἀκαιοσύνη, ης, ἡ, θράσος, εος, τὸ.
Temeritas, προπέτεια, ας, ἡ, ἀβελία, ας, ἡ.
Temero, βεβηλόω, ῶ, μιαίνω.
Temetum, μέθυ, υος, τὸ, μέθυσμα, ατος, τό.
Temno, καταφρονέω, ῶ.
Temo, onis, ῥυμὸς, οῦ, ὁ, ἐρόλκιον, ου, τὸ, πλεκάνη, ης, ἡ, τό.
Temperamentum, κρᾶσις, εως, ἡ, μίξις, εως, ἡ.
Temperare, σώφρων, ονος, ὁ, μάτροος, ου, ὁ.
Temperanter, σωφρόνως.
Temperantia, σωφροσύνη, ης, ἡ, ἐγκράτεια, ας, ἡ.
Temperate, σωφρόνως.
Temperatio, κρᾶσις, εως, ἡ.
Temperatus, μέτριος, α, ον, ἔμπειρος, α, ον, ἐμπείρης, ες, ὁ, ᾗ ἡ.
Temperatus, hoc est mistus, συγκρηματικὸς, ή, όν, ἐγκέρασος, ο, ὁ, κέρατος, α, ον, κέρτομος, ος, ὁ, κέρτομος, ος, ὁ, κέρτομος, ος, ὁ.
bene Temperatus, ἔκρασος, α, ὁ, ἔκρατος, α, ὁ.
Temperiei, ἔκρασις, εως, ἡ.
Temperies aeris, αἰθρία, ας, ἡ.
Temperies cœli, αἰθρία, ας, ἡ, ἔκκαιρία, ας, ἡ.
Temperies boua, ἔκκαιρία, ας, ἡ.
Tempero, συγκεράω, ῶ, κεράννυμι. pro abstinere, κατέχω ἐμαυτόν.
Tempestas, tempus, χρόνος, ου, ὁ, ὥρα, ας, ἡ pro cœli in-

Digitized by Google

inquietiore ſtatu, χειμὼν, ῶνος, ὁ, χειμερία, ας, ἡ.
Tempeſtas oritur, χειμάζει.
Tempeſtate jacta, χειμάζει, χειμάινει.
Tempeſtate jactor, χειμάζομαι, χειμαίνομαι.
Tempeſtive, ἐπιτήδειος, καιρίως, ἐγκαίρως, ἐπικαίρως, πρὸς καιρὸν, ὡς ἀνηρ, ὡς καιρὸς, ὡς καιρὸν, ὡς καιρὸν.
Tempeſtivitas, πρωϊότης, ητος, ἡ, ὡμότης, ητος, ἡ.
Tempeſtivus, καίριος, α, ὁν, ἔγκαιρος, α, ον, ἐγκάιρος, α, ον, πρώιμος, ο, ὁ, πρῖος, α, ὁν, πρῖος, ο, ὁν, ὡμὸς, ὴ, ὸν, ὠμαιος, ο, ὁν, ὤριος, α, ον, ἄωρος, ο, ὁν, ἔμπαρος, α, ον, ἐσόριος, ο, ὁν.
Tempeſtivus, καίριος, α, ὁν, ἔγκαιρος, α, ον, ὑμὸς, ὴ, ὸν.
Tempeſtuoſus, θυελλώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς ἡ.
Templi procurator, νεωποιὸς, ὁ, ὁ.
Templi veſtibolum, πρόναος, ο, τὸ.
Templum, ναὸς, ὁ, ἐ, ἰδρὶς, ῖδος, ἡ, τὸ.
Templum ædificio, νεοποιέω, ῶ.
Tempore, οἱ κάτοικοι.
Temporalis, καίριος, ον, ὁ, χρονικὸς, ἡ, ὸν.
Temporaneus, πρόσκαιρος, ον, ὁ.
Temporarius, πρόσκαιρος, ον, ὁ.
Tempore Alexandri, ἐπ' Ἀλεξάνδρου. ὀπ' ἐμοῦ, meo tempore.
Tempore quodam, ποτέ χρόνου.
Tempore alieno, ἀκαίρως, λύτε καιρῷ, ἀκαίρῳ, ἀκαίρου, ἀνεπικαίρως.
Tempore belli, ἐν τῷ πολέμου.
Tempore conſtituto, ἐς τὸν ἐκκαιδέκατον ὥραν.
Tempore præterito, πρότερον χρόνῳ, πρότερον.
Tempore futuro, ἐπιόντος χρόνου, προϊόντος ἐν χρόνῳ.
Primo quoque tempore, αὐτίκα, αὐτίκα, ἐξαυτῆς, ἐξαυτίκα, ἐξαυτῆς.
Temporis punctum, ἀκμὴ καιροῦ, καιρὸς ἐν ἐπ' ἀκμῆς.
Temporis diuturnitas, χρόνου, ε, ὁ, χρονότης, ητος, ἡ.
ex Tempore, ἐκ τοῦ ἐξαυτῆς ἐπεῖν, dicere.
in Tempore, ἐν τῷ δέοντι, ἐν δέοντι.
Tempori ſervio, δοῦλος ὦμι καιρῷ.
Tempus, χρόνος, ου, ὁ, καιρὸς, ὁ, ὥρα, ας, ἡ, ἡμέρα, ας, ἡ.
Tempus anni, ὥρα, ας, ἡ.
Tempus conſtitutum, ὥρα, ας, ἡ.
Tempus conſumo, χρονοτριβῶ, ἀναλίσκω, προσαναλίσκω, καταναλίσκω, κατατρίβω τὸν χρόνον. Tempus terere, ἐκκόπτω τὸν καιρόν.
Tempus elapſum, χρόνος παρελθών.
Tempus impendo, διατρίβω.
Tempus opportunum, καιρὸς ἐπιτήδειος.
In omne tempus, διὰ παντός.
Tempus tero in aliqua re, διατρίβω ἐν τινι.
Ad tempus, προσαίρως.
Tempus ſuccidivum, πάρεργον, ε, τὸ.
Temulenter, μεμεθυσμένως, μεθύσως.
Temulentia, οἰνοφλυγία, ας, ἡ, οἰνοσις, εως, ἡ, μέθη, ης, ἡ.
Temulentus, οἰνόφλυξ, υγος, ὁ, οἰνώδης, εος, ὁ, μεθυσθείς, ὁ, ἡ, ὲς ὁ, οἰνόλητος, ο, ὁ.
Tenaciſſima memoria, μνημονικὸς, ὴ, ὸν.
Tenacitas, σμικρολογία, ας, ἡ, γλισχρότης, ητος, ἡ.
Tenaciter, σμικρολόγως.
Tenax, ἰξώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ. pro avaro, φιλοκερδὴς, ὲς ὁ, ἡ, φιλαργυρὸς, ὴ, ὸν. tenax propoſiti, ἰσχυρογνώμων, ονος, ὁ.
Tendere ad ſcopum, σκοπεύεσθαι, κατασκοπάζεσθαι.
Tendere in contrarium partem, ἀντιτείνω.
Tendere in altum, ὑψοτείνω.
Tendere arcum, τόξον ἐντείνεσθαι.
Tendere inſidias, ἐνεδρεύω.
Tendit eo res, τείνει ἐς τι, vel πρός τι.
Tendicula, παγὶς, ίδος, ἡ.
Tendo, extendo, τείνω, σπεύδω. pro ire, δίκειμι.
Tenebræ, σκότος, εος, τὸ. σκοτία, ας, ἡ, ἔρεβος, εος, τὸ.
Tenebras induco, tenebris involvo, σκοτόω, ῶ, σκοτίζω, σκοτάζω, νεφοσκοτόω, ῶ, νεφοσκοτίζω, ἐπισκοτόω, ῶ.
Tenebres offundo, ὑποκρύπτω τι. ἀμαυρόω, ῶ, σκοτίζω.
Tenebricoſus, Tenebroſus, σκοτώδης, ὁ, ὁ, σκοτώδεις, εος, ἡ, ὲς ἡ.
Tenellus, λίαν ἁπαλὸς, ἁπαλώτερος, α, ον, ὁ.
Teneo, ἔχω, αἴρω, ῶ, κατειληφέναι τι. κρατέω τι. pro poſſidere, κατέχω.
Teneor, obligatus ſum, κατέχομαί τι.
Teneri lege, κρατεῖσθαι ὑπὸ νόμου.
Tenet, ἁπαλὸς, ἁ, ὁ, τυφερὸς, ὸν, ὁ.
Tenor, τόνος, ου, ὁ, σύνοχος, ος, ὁ.
Tenore æquali, ἐτησίως, ὁμοτόνως.
Tenore certo procedens, ἔντακτος, α, ὁ.
Tenorem eandem ſervans, ὁμότονος, ου, ὁ.
Tenorem, & ordinem non ſervare, ἀτακτέω, ῶ.
Tentare pudicitiem alicujus, πειρᾶν γυναικός.
Tentatio, πεῖρα, ας, ἡ, πειρασμὸς, ὁ, ὁ.
Tentator, πειραστὴς, ὁ, ὁ, πειράζων, ουσα, ὁν.
Tento, πειράω, πειράομαι πιθ, πεῖραν λαμβάνω, λάβημα πειράματος.
Tento, hoc eſt, exploro, πειράω, ῶ, πειράζω, πυνθάνομαι.
Tento, hoc eſt, probo, πεῖραν ἐκδίδωμι.
Tentorium, κλισία, ας, ἡ, σκηνὸς, εος, τὸ, σκήνωμα, ατος, τὸ.
Tentorium figere, σκηνοῦσθαι.
Tentorium habitare, σκηνῆν, σκηνεῖν.
Tentorium habens ſemotum ab aliis, ἀποσκηνώτης, ου, ὁ, ὲς ἡ.
Tentorio earens, ἄσκηνος, ου, ὁ.
Tentoria diſſolvere, vaſe colligere, διασκηνῶ.
Tentorium colloco, κατασκήνωσις, εως, ἡ.
Tenuem reddo, λεπτύνω, καταλεπτύνω.
Tenuis, λεπτὸς, ὴ, ὸν, λιτὸς, ὴ, ὸν, ψιλὸς, ὴ, ὸν, pro pauvere, πένης, ητος, ὁ, ἀένης, ου, ὁ, ὲς ἡ.
Tenuis ſupra modum, ὑπάλεπτος, ε, ὁ, ἀλεπτος, ο, ὁν.
Tenuitas, λεπτὸς, ητος, ἡ, λεπτότης, ητος, ἡ, πενία, ας, ἡ, σπανία, ας, ἡ.
Tenuiter, λεπτῶς, ψιλῶς.
Tenus, uſque ad, μέχρι, cum genitivo.
Tepefacio, ἁλεαίνω, θερμαίνω.
Tepeo, χλιαρὸς εἰμι, ἁλεάζω.
Tepeſco, χλιαίνομαι.
Tepiditas, tepor, χλιαρότης, ητος, ἡ.
Tepidus, χλιαρὸς, ὸν, ὁ, ἁλεαρὸς, ὰ, ὸν.
Ter, τρὶς.
Ter felix, τριπλόδαιμων, ονος, ὁ, τριπλόβιος, ο, ὁν.
Terebella, ἀβάκτριον, ου, τὸ, τερέτριον, ου, τὸ.
Terebinthus, τερέβινθος, α, ἡ, τερέβινθος, ο, ὁ, τέρμινθος, α, ὁ.
Terebinthinus, τερεβίνθινος, η, ον.
Terebro, τίτρω, ὁ, τρύπανον, α, τὸ, τρυπάω, ῶ, ἡ.
Terebratio, τρύπησις, εως, ἡ.
Terebratu difficilis, δυστρύπητος, ο, ὁν.
Terebratus circumquaque, περίτρητος, ο, ὁν.
Terebro, τρυπάω, ῶ, τορέω, ῶ.
Teredo, τερηδὼν, όνος, ὁ, ἰξὺς, κὸς, ὁ, τρίψ, ιχὸς, ὁ.
Teres, τροχγύλος, η, ον.
Terga dare, τὰ νῶτα ἐπιστρέφω.
Tergeminus, τρίδυμος, ο, ὁν.
Tergiverſatio, ἡ νῦν τροφὴ.
Tergiverſator, ἀφιλοσόφητος, ο, ὁν.
Tergiverſor, ἐφίσταμαι, ἀνασείομαι, ὑστεροπαλίζομαι, ναπίζω.
Tergo, is, σμήχω, ἀμάργνυμι.
a Tergo, ὄπιθεν.
Tergum, νῶτος, ου, ὁ. in plur. τὰ νῶτα.
Tergus, oris, σοῦτος, εος, τὸ, βύρσα, ης, ἡ, δέρμα, ατος, τὸ.
Terminatio, ὁρισμὸς, ἡ, ὁ.
Termino, περατόω, ῶ, ὁρίζω, ἀφορίζω.
Terminis circumſcribo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
Terminis circumſcriptus, ἀφωρισμένος, η, ὸν, διωρισμένος, η, ὸν.
Terminos conſtituo, ὁρίζω, ἀφορίζω.
Extra terminos expulſio, ἐξορισμὸς, ὁ, ὁ.
Terminus, ὅρος, ο, ὁ, ὅρος, ο, τὸ, πάγος, ατος, τὸ.
Ternarius, τριὰς ὰδος, ἡ, ὸ.
Terni, τρῖς, συστρις.
Tero, conſumo, τρίβω, συντρίβω, & συντρίβομαι, τρύχω, ψύχω. terere tempus, διατρίβω τὸν τινα, χρονοτριβῶ.
Terere minutiſſime, ἀλεσιτρίβω, ῶ.
Terra, γῆ, ῆς, ἡ, γαῖα, ας, ἡ, χθὼν, ονὸς, ἡ.
Terra figlina, πηλὸς, ο, ὁ.
Terra figillaria, σιγιλλὶς γῆ.
Terra merique, πεζῇ & κατὰ θάλασσαν.
Terra culta, ἐργασιμία γῆ.
Terramotus, γῆς σεισμὸς.
Tertam colere, γεωργῶ, ἐργάζεσθαι χέρνιβον.
Terrarum orbis, οἰκουμένη, ης, ἡ.
Terrefacio, δειμαίνω, ῶ, δεδίττομαι, δεδίσσομαι, δειλιάω, πτοέω, ῶ.
Terreus, terreſtris, γαιώδης, εος, ὁ, ἡ, ὲς ἡ, ἐπίγειος, ο, ὁ, ἐπιχθόνιος, ο, ὁ.
Terreo, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω πνὶ, πτοέω ῶ, ἐκπλάττω.
Terreſtre animal, ἐδροβατικὸν, ὸ, τὸ, ξηροβατικὸν, ὸ, τὸ.
Terreſtri prælio certo, πεζῇ ἐστασίαζω.
Terribilis, φοβερὸς, ὰ, ὸν, δεινὸς, ὴ, ὸν, βλοσυρώπης, ου, ὁ, σκυθρὸς, ὰ, ὸν, κλυτὸς, ὰ, ὸν, ἐκπληκτικὸς, ὴ, ὸν.
Terribiliter, σκυθρωπῶς, δεινῶς.
Terriculamenta, φόβητρα, τὰ.
Terriculamentum, φόβητρον, ου, τὸ, ἐκφόβημα, ατος, τὸ.
Terrifico, ἐκπλάττω, πτοέω, ῶ, φοβέω, ῶ, δεδίττομαι, ἐκπλήττω τινὰ, terreo, percello aliquem.
Terrificus, φοβερὸς, ὰ, ὸν, δεινοπαθὴς, ὲς ὁ, ἡ, ὲς ἡ.
Terrigena, βροτὸς, ὸ, ὁ, γηγενὴς, ὲς ὁ, ἡ, ὲς ἡ.

Terri-

Territo, δειματόω, ῶ.
Territorium, ἀγρός, ὁ, τοπαρχία, ας, ἡ, χωρίον, ε, τό.
Territus, ἐκπλωγὶς, ίτ-, ὁ, ἐκφοβηθὶς, ίντ-, ε.
Terror, φόβ-, ος, ὁ, δέ-, εσος, τό, ἔκπληξις, εως, ἡ.
Terror panicus, πανικὸς φόβος, θόρυβος, ε, ὁ.
Terrorem incutere, δέος ἐγκλεῖσθαί τινι, alicui, φόβον πίμπειν.
Terſus, φησὶς, ῖ, ὁ.
Tertiana febris, τριταῖος πυρετὸς.
Tertio, as, τριόω, ῶ, τριωδέω.
Tertius, τρίτος, η, ὁ.
Tetuvies, τετρατιμόριον, ι, τό.
Teſſera, κύβος, ε, ὁ, σύμβολον, ι, τό.
Teſſeram dare, παραγγέλλω τὸ ξύνθημα.
Teſſerarum luſus, κύβ-, ε, ὁ.
Teſſeris luſito, κυβεύω.
Teſta, κέραμος, ι, ὁ, ὄστρακον, ο, τό.
Teſtaceus, κεράμεος, ο, ὁ, ὀστράκινος, η, ὁ.
Teſtamentarius, ῥαδιουργὸς, ῦ, ὁ, διαθηκογράφος, ε, ὁ.
Teſtamentum, διαθήκη, ης, ἡ, διάθεσις, εως, ἡ.
Teſtamentum aboleo, ἀφανίζω διαθήκην.
Teſtamentum condo, διαθήκην ποιέομαι.
Teſtamentum ſuppono, ῥαδιουργέω, ῶ.
Teſtamenti adulteratio, ῥαδιουργία, ας, ἡ.
Teſtator, διαθέτης, ε, ὁ.
Teſtem ſuborno, φενακίζω μάρτυρα.
Teſtes citare, ἐκκαλεῖσθαι, aut προβάλλεσθαι μάρτυρας.
Teſtes producere, μάρτυρας παρέχεσθαι, φέρεσθαι.
Teſtes excido, ὀρχοτομέω, ῶ.
Teſtibos adbibitis, ἐπὶ μαρτύρων, ἀπὸ μαρτύρων.
Teſticulum unum habens, ἑνόρχης, ε, ὁ, μονορχὶς, ιδος, ὁ.
Teſticulus, ὄρχίδιον, ε, τό, ὄρχις, ιος, ὁ.
Teſtificor, μαρτυρέω τινί.
Teſtimonio confirmo, μαρτυρέω, ῶ.
Teſtimonium contrarium fero, ἀντιμαρτυρέω, ῶ.
Teſtimonium, μαρτυρία, ας, ἡ, μαρτύριον, ι, τό.
Teſtis, μάρτυρ, υρος, ὁ, πλατὺς, ὄρος, ὁ, ἶσχυρ, ορος, ὁ.
Teſtis oculatus, αὐτόπτης, ε, ὁ.
Teſtis, μάρτυρ, μάρτυρος, ὁ. & ὄρχις, ιος, ὁ, teſtis, teſticulus, Ariſtot. l. 1. Animal.
Teſtor, μαρτυρῶ τινι, μαρτύρομαι. pro ſuppliciter peto, ἱκετεύω τοὺς θεούς. pro teſtamentum condere, διαθέσθαι ποιεῖσθαι.
Teſtudo, hoc eſt, tormentum bellicum, χελώνη, ης, ἡ, χελώνιον, ου, τό.
Teſtudo, fornix, καμάρα, ας, ἡ, ἀψὶς, ίδος, ἡ.
Teter, βλαισρὸς, ᾶ, ὁ, δυσειδὴς, ους, ὁ, ἡ τό.
Tetrarcha, τετράρχης, ε, ὁ.
Tetricus, σκυθρωπὸς, ὸς, ὁ, σκυθρὸς, ᾶ, ὸν.
Texendi ars, πλεκτικὴ τέχνη.
Texo, ὑφαίνω, δύφαίνω. pro componere, συμπλέκειν, συγγράφειν.
Textilis, ὑφαντὸς, ᾶ, ὸν, πλεκτὸς, ῆ, ὸν.
Textor, πλοκὰς, ἄδος, ὁ, ἱματεργὸς, ὸς, ὁ, ὑφάντης, ε, ὁ.
Textoria ars, ἱματεργικὴ τέχνη.
Textorius, ὑφαντικὸς, ὴ, ὸν.
Textrina, ἱματεργεῖον, ε, τό.
Textrix, ὑφάντρια, ας, ἡ.
Textus, a, um, ὑφαντὸς, ὸς, ὸν.
Textus aeu, ῥαιδίως, ὁ, ὸν.
Textus ex auro, χρυσόπρυς, ῆδος, ὁ, ἡ.
Textus bene, εὔπλοκος, ος, ὸν.
Textus, & textura, ὕφανσις, εως, ἡ, συμπλοκὴ, ῆς, ἡ, ὕφασμα, ατος, τό.
Thalami conſors, ὁμόλεκτρος, ε, ὁ.

T H.

Thalamus, θάλαμος, ε, ὁ, θαλάμη, ης, ἡ.
Thalia, θαλία, ας, ἡ.
Theatralis, θεατρικὸς, ὴ, ὸν.
Theatri magiſter, θεατρώνης, ου, ὁ.
Theatrum, θέατρον, ε, τό.
Thema, θέμα, ατος, τό.
Themis, θέμις, ιστος, ἡ.
Theologia, θεολογία, ας, ἡ.
Theologus, θεολόγος, ε, ὁ, ἱερομύστης, ε, ὁ.
Theorema, θεώρημα, ατος, τό.
Theriaca, θηριακὴ, ῆς, ἡ.
Thermae, θερμαὶ, αἱ.
Theſaurum exhaurio, ἐκθησαυρίζω.
Theſaurum colligo, θησαυρίζω.
Theſaurus, γάζα, ης, ἡ, θησαυρὸς, ῦ, ὁ.
Theſis, θέμα, ατ-, τό.
Thorace munio, θωρακίζω.
Thorax, θώραξ, ακ-, ὁ.
Thracius, & Thrax, θρᾷξ, κὸς, ὁ, & apud Poetas θρῆξ, κὸς, ὁ.

Thronus, θρόν-, ου, ὁ.
In throno colloco, θρονίζω.
Collocatio in throno, θρονισμὸς, ῦ, ὁ.
Thuribulum, θυμιατήριον, ου, τό.
Thus, thuris, λίβαν-, ου, ὁ, λιβανωτὸς, ῦ, τό.
Thymum, θύμον, ου, τό.
Thyrſus, θύρσ-, ε, ὁ.
Thyrſum geſto, θυρσοφορέω, ῶ.

T I.

Tiara, πάρυ, ας, ἡ, κιδαρὶς, ως, ἡ.
Tiberis, τίβερις, ιδ-, ὁ.
Tibia, αὐλὸς, ῦ, ὁ, pro inſtrumento mobico, αὐλὸς, ῦ, ὁ, δίαυλ-, αν-, ὁ.
Tibia canere, αὐλῶ.
Tibiam inflara, φυσᾶν αὐλόν.
Tibiale, ὑποσφυρὶς, ίδ-, ἡ, ὑποσφυρὶς, ίδ-, ἡ.
Tibicen, αὐλητὴς, ῆ, ὁ, χοραύλης, ε, ὁ.
Tibicina, αὐλητρὶς, ίδ-, ἡ.
Tignus, vel tignum, δοκὸς, ῦ, ὁ, ἰκρίον, ε, τό.
Tigris, fera, τίγρις, ιδ-, ἡ, & τίγρης, ητ-, ὁ, Tigria fluvius.
Tilia, φίλυρα, ας, ἡ.
Tiliaceus, φιλύρ-, ε, ὁ.
Timendum eſt, ne, δέ- δεῖ μὴ. κίνδυνός ἐστι μὴ.
Timeo, φοβᾶμαι τοὺς θεούς, Deos. φοβέ τιν-, de aliqua re. ὑπέρ τι, tibi. δειλιῶ, ῶ, δειλίζω, δίω, ὀκνῶ, τρομέω, ῶ, ἀγρυπνέω, ῶ.
Timide, φοβερῶς.
Timiditas, timor, φόβ-, ου, ὁ. δέ-, έος, τό.
Timidus, δειλὸς, ὴ, ὸν, φοβερὸς, ᾶ, ὸν, ἐπίφοβος, ος, ὸν, ἐξ ἡ.
Timor, δῆμο-, ε, ὁ, δέ-, έος, τό, φόβ-, ε, ὁ, κυδασμὸς, ῦ, ὁ, μίσμ-, ο, ὁ, τάρβ-, εβ-, τό.
Timor me cepit, ἔλαβέ με δέ-.
Timorem afferre, φοβῶ, δειλίζω, ἐξ δέ- ἐμβάλλω, δέ- εἰσαγγέλλω, δέ- ἐμποιῶ, εἰς δέ- ἄγω, εἰς δέ- καθίστημι, φόβον παρέχεσθαι, φόβον προσβάλλω, φόβῳ ὑποτίθημι, φόβον ἐνβάλλω, ἐπιτίθημι τὸν φόβον, ἐκφοβέω ποιῶ.
Timorem iocurio, δειλαίνω, λιπαρίζω.
Tinctor, βαφὲς, έως, ὁ, ῥαγλὲς, έως, ὁ, βαπτὴς ῆ, ὁ.
Tinctorius, βαφικὸς, ῆ, ὸν.
Tinctoria ars, βαφικὴ τέχνη.
Tinctura, βαφὴ, ῆς, ἡ, βάμμ-, ατ-, τό, χρῶσις, εως, ὁ.
Tinctus, βαπτὸς, ὴ, ὸν.
Tinctus male, δυσχρὼς, ὼ-, ὁ ἡ ὸ:
bis Tinctus, δίβαφος, ε, ὸν.
Tinctus eroco, κροκοβαφὴς, ὼ-, ὁ, ἡ ὸν.
Tinctus auro, χρυσοβαφὴς, ὸς, ὁ, ἡ ὸν.
Tinea, σής, τῆς, ὁ, βρῶσις, εως, ὁ.
a Tineis corrolus, σητόκοπος, ο, ὸν.
Tineoſus, σητώδης, ους, ὁ, ἡ ὸν.
Tingo, βάπτω, χρίζω.
Tinnio, κωδωνίζω, ἠχέω, ῶ, βομβέω, ῶ.
Tinnitus, κωδωνισμὸς, ῦ, ὁ, βόμβος, ου, ὁ, ἦχος, ε, ὁ.
Tinnitus aurium, πρὸς ὦτων ἦχος, aut συριγμὸς, ῦ, ὁ.
Tintinnabulum, κρόταλον, ου, τό, κώδων, ωνος, ὁ.
Tintinnabulum pulſo, κωδωνίζω.
Titillario, γαργαλισμὸς, ῦ, ὁ, γαργαλὸς, ου, ὁ, γάργαλος, ο, τό.
Titillo, γαργαλίζω, & γαργαλίζομαι, ὑποσείω.
Titio, δαλὸς, ῦ, ὁ.
Titubanter, σφαλερῶς, θολερῶς.
Titubantia oris, τραυλισμὸς, ῦ, ὁ.
Titubatio, δίνησις, εως, ἡ, συγκλόνησις, εως, ἡ.
Titubatio linguae, ψελλισμὸς, ῦ, ὁ, ψέλλισμ-, ατος, τό.
Titubo, σφάλλομαι, ὑποσκελίζομαι, τραυλίζω, σφαδάζω.
Titulo carens, ἀνεπίγραφος, ο, ὸν.
Titulum gerens fictitium, ψευδεπίγραφος, ε, ὸν.
Titulus, ἐπιγραφὴ, ῆς, ἡ, ἐπίγραμμ-, ατος, τό.

T O.

Toga, τήβεννος, ου, ὁ, ἀμπεχόνη, ης, ἡ, τήβεννα, ας, ὁ.
Togam virilem ſumere, ἀνδρώδεα ἱμάτια ἀναλαμβάνω, εἰς ἄνδρας τελεῖσθαι.
Togatus, τηβεννοφόρος, ε, ὁ.
Togati, τηβεννοφόροι, οἱ.
Tolerabilis, ἀνεκτὸς, ῆ, ὸν, φορητὸς, ᾶ, ὸν, ἀνάσχετος, η, ὸν, τλητὸς, ῆ, ὸν, ἀνόητος, ε, ὸν.
Tolerabiliter, ἀνεκτῶς.
Tolerandus, ἀνεκτὸς, ὸς, ὁ, ἀνασχετὸς, ῆ, ὸν.
Tolerantia, καρτερία, ας, ἡ, ἀνοχὴ, ῆς, ἡ, ὑπομονὴ, ῆς, ἡ, τλῆσις, εως, ἡ.
Toleratu difficilis, δυσάνεκτος, ε, ὸν ἡ ὸ.
Toleratu facilis, εὐφόρητος, ε, ὸν, εὔφορος, ε, ὸν.
Tolero, ὑπομένω, ἀνέχομαι ἀνακ. πάσχω τι, τλῆναι, ῦ, φέρω,

φέρω, δικαστηρίου, ῶ.
Tollere de medio, ἀναῤῥιπτῶ.
Tollere humeris. ὠρτιμάζω.
Tollo, αἴρω, ἀναιρῶ, ῶ, κρεανδλζομαι.
Tollor in altum, ἀνατείνομαι, αἴρομαι, μετεωρίζομαι.
Tolutim, ἐλάμνως, ἐντερχάδην.
Tomaculum, τομίχιον, ι, τό, τομιήχιον, ι, τό.
Tomentum, γναφάλιον, ι, τό.
Tomeu, ατόμιον, ι, τό.
Tomus, τόμος, ο, ὁ.
Tondeo, κείρω, ξαίνω, πέκω.
Tondeo ad curem, ξυρῶ, ῶ, ξυρέω, ῶ.
Tonitra, βροντή, ῆς, ἡ, βρόντιος, ο, ε.
Tonitru emitto, σαβρεύω, ῶ.
Tono, as, βροντάω, ῶ.
Tonfilis, κερτός, ὴ, ὸν.
Tonfillæ, παρίσθμια, τά, ἀντιπάλαι, αἱ.
Tonfor, κερδὼ, ὼος, ὁ, κορδὼ, ὼος, ὁ.
Tonftrina, κερδεῖον, ι, τό, κερτομίκιον, ι, τό.
Tonfura, κερδὴ, ῆς, ἡ, πέξις, εως, ἡ.
Tonfus, κερὶς, ίτος, ὁ, κερκίσμος, ι, ε.
Tonfus ad cutem, ξυρὸς, ὸν, ε.
Tonfus circumquaque, ἀμφίκαρος, ο, ὁ.
Tonum acutum habens, ὀξύτονος, ο, ὁ.
Tonus, τόνος, ο, ὁ.
Topazius lapis, τοπάζ-ος λίθ-ος.
Tophus, τοῦφ-ος, ο, ὁ.
Torculare, λίνος, ὁ, ὁ, πιεστὴρ, ῆρ-ος, ὁ.
Toreuma, τόρευμα, ατ-ος, τό.
Tormen intestinorum, κόλη ἀτία.
Tormentis subjicere, βασάνοις τινα ἐς βάσανον.
Tormentum, βάσαν-ος, ο, ὁ, σφῖβλη, ης, ἡ.
Tormina, τόρμοι, οἱ, δυσεντερία, ας, ἡ.
Tornatilis, διάτορτ-ος, ε, ὁ, τορλτὸς, ὴ, ὸν.
Tornatile opus, τόρλευμα, ατος, τὸ, διατόρλευμα, ατος, τό.
Tornator, τορλτὴς, ὁ, ὁ, τορλτὴς, ὴ, ὸν.
Tornatus, δίαυτος, ο, ὁ, διαυτὸς, ὴ, ὸν, ἔντορ-ος, ο, ὁ.
Tornatu facilis, ἔντορ-ος, ο, ὁ.
Torno, τορλέω, τορλεύω, διάω, ῶ.
Tornus, τόρνος, ο, ὁ, τόρ-ος, ο, ὁ.
Torofus, μυώδης, σθ-ος, ὁ, ἡ, ὸν, σαρκώδης, ἐσ-ος, ὁ, ἡ ὸν.
Torpedo, νάρκ-η, ης, ἡ, νάρκη, ης, ἡ.
Torpefacio, ναρκόω, ῶ.
Torpefactio, νάρκωσις, εως, ἡ, νάρκωσις, εως, ἡ, νάρκωμα, ατος, τό.
Torpeo, ἀναισθήτως ἔχω, ἀργέω, ῶ, ναρκάω, ῶ, κρυπτάω, ῶ, ναθρέω.
Torpidus, ναρκώδης, σθ-ος, ὁ, ἡ ὸν, βλακώδης, σθ-ος, ὁ, ἡ ὸν.
Torpor, νάρκη, ης, ἡ, νάρκωσις, εως, ἡ, ἀναισθησία, ας, ἡ.
Torqueo, στρέφω, κάμπτω, σκολιόω, πυκλόω, ῶ, βασανίζω, ὑβρίζω τινά.
Torques, κλοιὸς, ο, τό, στρεπτὸς, ὸ, ὸν.
Torrefacia, φρύγα, φρύσσα, φρύττα.
Torrefactio, φρυγμὸς, ὸ, ὁ.
Torreus, χαλκοῤῥοθ-ος, ε, ὁ, χαλκέρα, ας, ἡ.
Torreo, ζωπυρῶ, φρύγω, φρύττω.
Torridus, ἀπαμβ-ος, ε, ὁ, ἀπαλαίμβ-ος, ε, ὁ.
Torrie, ὄρμος, ὁρμὸς, ὸ.
Torta, ἑρπυλλίνος, πλαγίας.
Tortilis, ἕλικτὸς, ὴ, ὸν, ἑλικὸς, ὸ, ὁ, στρεπτὸς, ὸ, ὁ.
Tortor, βασανιστὴς, ὸ, ὁ, βασανιστ-ὴρ, ῆρ-ος, ὁ.
Tortuofe, σκολιῶς.
Tortuofitas, σκολιότης, ατ-ος, ἡ.
Tortuofus, στραβὸς, ὁθ-ος, ὁ, ἡ, ὸν, ἑλικοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ὲν.
Torrus, διεστραμμέν-ος, ε, ὁ, βασανισθὲὶς, ἐντ-ος, ὁ.
Torve infpicio, παρειδὼ βλέπω.
Torvis oculis, adverb. ὑπόδρα.
Torulus, σφόδρα, ὸ, τό.
Torum genialem fternere, παραβλίδεσθαι.
Torus, σφὼς, ὠδ-ος, ἡ, σφόδρα, ὸ, τό. pro eminentia mufcolorum, οἱ μυῶνες.
Torvus, ἀγριωπὸς, ὸ, ὁ, γοργωπὸς, ὸ, ὁ, δεινωπὸς, ὸ, ὁ.
Torvus afpectus, ὑποβλῆτις, εως, ἡ, ὑποβλημὼ, ὼος, τό, ὑπολευσὶς, ις, ἡ.
Toftus valda, ὑπερσπουδ-ος, ε, ὁ.
Toftus, ὑπτιαδ-ος, ε, ὁ, σκληρὸς, ὸτ-ος, ὁ.
Tot, τοσοῦτοι, τόσοι, τοσοῦδε.
Tot modis, τοσαχῶς.
Tota cum domo, vel familia, πανοικεί.
Totulus, ὁλικὸς, ὸ, ὁ.
Totam noctem tranfigo, νυκτερεύω, παννυχίζω.
Tot, & taota, τοσοῦτο καὶ τοιοῦτο.
Tot, quot, τοσοῦτοι, ὅσαπερ.
Totidem, ἴσοι, οἱ, ἰσάζομαι, οἱ.
Totidem anni, ἴσα ἔτεα.
Totidem modis, ἰσαχῶς.
Totidem vicibus, ἴσακις.
Toties, τοσαυτάκις, τοσάκις.
Totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
Toto animo, παμθυμεδὸν, ὁλοψύχως.
Toto pectore, παμθυμεδὸν.
Toto die, ὅλου τοῦ νυκτὸς.
in Totum, τὸ πᾶν, πρόπαν, δὶ ὅλου.
Totus, ὅλ-ος, η, ο. ὁλοτελὴς, ὲσ-ος, ὁ, ἡ ὲν.
Torus eft in his, πᾶς ἐστι ἐν τοῖς.
Toxicum, τοξικὸν, ὸ, τό, ἀλεξητήριον φάρμακον.

T R.

Trabea, ἁλουργὶς, ἴδ-ος, ἡ, τήβεννα ἐβασιλικὸν ἱμάτιον.
Trabeatus, ἁλουργὶς κεκοσμημένος.
Trabs, δοκὸς, ὸ, ὁ, δοκὶς, ἴδ-ος, ἡ.
Tractabilis, ἁπτὸς, ὸ, ὁ, ψηλαφητὸς, ὴ, ὸν, ἁπτὸς, ὸ, ὁ, ἡ ὸν.
commode Tractabilis, ἐμπεπτοκὼς, ὼτ-ος, ε, ὁ.
difficulter Tractabilis, δυσπεπτοκὼς, ὼτ-ος, ε, ὁ, δυσχερὴς, ὲσ-ος, ὁ, ἡ ὲς, δυσπραγμάτευτ-ος, ε, ὁ.
Tractare dolofa, δολοπλοκῶ.
Tractare ut iomicos, ἐβασίλευσε ὡς τοὺς πολεμίους.
Tractatio, tractatus, μετοχὴ, ἧς, ἡ, ψηλάφησις, εως, ἡ.
Tractatio, ideft, occupatio circa aliquid, ἐγχείρημ-α, ατος, τὸ, ἐπιχείρημ-α, ατ-ος, τό.
Tractatio alienarum rerum, ἀλλοτριοπραγία, ας, ἡ.
Tractatio, h. e., commentatio, σύγγραμμα, ατος, τό.
Tractatus bene, ἐυκαμὴς, ὲσ-ος, ὁ, ἡ ὲν.
Tractatus, h. e. liber, κεφὰλ-ος, αί-ος, ὁ, λόγος, ο, ὁ, μέθοδος, ο, ἡ.
Tractim, ἑλκηδὸν.
Tractim duco, ἑλκύω.
Tractio, ἕλκη, ης, ἡ, ἑλκὸς, ὸ, ὁ, ἕλξις, εως, ἡ.
Tractio in contrariam partem, ἀντίστασις, εως, ἡ.
Tractio violenta, ἑλκυθμὸς, ὸ, ὁ, βύσκτυς, υος, ἡ.
Tracto, ψηλαφάω, ῶ, ἐγχειρίζομαι. pro convivio excipere, ὑποδέχεσθαι, ἀναλαμβάνειν. tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
Tracto, h. e., adminiftro, exerceo, ἁμάρτω, ἀμαρτάνω, ἀμάω, ῶ, cum dativa rei, πρήσσω, χειρίζω.
Tracto negotium, χρηματίζω.
Tracto artem aliquam, ἄσκησις, cum genitivo.
Tracto, hoc eft, tranfigo, πράσσω.
Tracto, h. e. differo, διαλαμβάνω.
tracto, h. e. accipio, ἀβρύνω, μετοχίζω.
bene Tractari ab aliquo, ὑπό τινος εὖ πάσχω.
Tractare aliquem humaniter, φιλανθρώπως χρῆσθαί τινι.
tracto contumelioſe, κερτομέω, ῶ.
tractor, oris, ἕλκυστὴρ, ῆρος, ὁ.
Tractoriæ machinæ, ἕλκοι, οἱ.
Tractorius, ἑλκυστικὸς, ὸ, ὁ, ἑλκὸς ὸ, ὁ.
Tractu longo, ἐντερὸ.
Tractus, us, regio, plaga, χῶρα, ας, ἡ, κλίμα, ατος, τό. pro ſerpentum progreſſu, συρμὸς, ὸ, ὁ.
Tradere in manus, ἐκδίδωμι.
Tradere, h. e. docere, ὑφηγεῖσθαι.
Traditio, παράδοσις, εως, ἡ.
traditio hiſtorica, ἀναγραφὴ, ῆς, ἡ.
Traditiones doceo, διδασκάω, ῶ.
Traditionem doctor, διδασκαλὸς, ὸ, ὁ.
Traditum eſt, ἐρρήθη.
Traditur cura mea, ἐπιτρέπεται.
Traditus divioitus, θεοπαράδοτος, ο, ὁ, θεοδότος, ο, ὁ.
Trado, παράδωμι, ἐγχειρίζω. pro ſcriptis mandare, & tradere memoriæ, παράδοσιν γραφῆ, ἐσφέρω τι.
Trado me alicui, ἐκδίδωμι ἑαυτὸν τινι.
Traducere claſſem, σύρω τριήρη.
Traducere vitam, διατελέω βίον, διάγω τὸν βίον.
Traduco, μετοίγω. pro vitupero, διαβάλλω.
Traduco, h. e. offendo in exemplum, διαγραμμίζω, παραφέρω.
Traductio, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
Traductio vitæ, διαγωγὴ, ῆς, ἡ.
Traductu, ſeu tranſportatu facilis, ἐμπεπόρατος, ο, ὁ.
Tragica cumœna, τραγικὴ ποίησις.
Tragice, τραγικῶς.
Tragice loquor, τραγικολογέω.
Tragice narro, διατραγῳδέω, ῶ.
Tragicus, τραγικὸς, ὴ, ὸν.
Tragœdia, τραγῳδία, ας, ἡ.
Tragœdiarum ſcriptor, τραγῳδιογράφος, ο, ὁ,
Tragœdus, τραγῳδὸς, ὸ, ὁ.
Tragula, ἀκόντιον, ι, τό.
Traha, ἁλωθρο, ο, τό.
Trahendi vim habens, ἑλκυστικὸς, ὴ, ὸν, ἑλκτικὸς, ὴ, ὸν, σπαστικὸς, ὴ, ὸν.
Trahens retia, ἑλκὰς, άδ-ος, ἡ.
Trahere arcum, ἐνέλκεσθαι τόξον.
Trahere ſpiritum, ἑλκύω πνεῦμα.
Trahi ad mortem, ἄγεσθαι τοῦ ἐπὶ θανάτῳ, ubi ſubintellige ὁδὸν.
Traho, σύρω, σπάω, ἕλκω. pro ducere, ἄγω. pro alli-

cere, ἀρολκύω. pro differre, ὑπερβάλλεσθαι.
Traho boum more, ἀμπρδίω.
Traho in contrariam partem, ἀντιμεθίλκω, ἀντισπάω, ῶ.
Traho currum, ἀφολκέω, ῶ.
Traho moram, προσκτομίω.
Traho obtorto collo, τραχηλίζω.
Trajectio, παράθεσις, εως, ἡ, διάβασις, εως, ἡ.
Trajector, διαβάτης, ε, ὁ.
Trajectu facilis, εὐδιάβατος, ο, ὁ.
Trajectu difficilis, δυσπέρατ⊙, ς, ὁ ☪ ἡ.
Trajicere classem, σκαφήτας φόλον.
Trajeiendo fluminі destinata navis, παράθεσις, ε, τό.
Trajicio, διείρω, παράθω, διάγω. pro transire, περαιῶσθαι. pro transfigo, διελαύνω. Trajicio in te culpam, εἰς ἐπάγω τιὶ αἰτίαν.
Trajicio ferro, τείρω, ῶ, τιτρώω, ῶ.
Tralatitios, κοινός, ή, όν.
Trama, κρόκη, ης, ἡ.
Trama filum duco, atque reduco, προσορείομαι, ὄμαι.
Trames, τίβος, ο, ὁ, τρίβος, ο, ὁ.
Trames rectus, εὐθυωρία, ας, ἡ.
Tramite recto, εὐθύμορ.
Tramo, κρεκίζω.
Trano, διεξελαύνω, κολυμβάω, ῶ, διακολυμβάω, ῶ, περικολυμβάω, ῶ, νέω, νήχω, ἀποννήχομαι.
Tranquille, ἀδύτως, ἡσυχῆ, ἡσύχως, εὐθυμίως, γαληνῶς.
Tranquillitate frui, ἀδιάζομαι.
Tranquillitas, εὐθυμία, ας, ἡ, βαλλία, ης, ἡ, ἀδία, ας, ἡ, γαλήνη, ης, ἡ, ἀτυραξία, ας, ἡ.
Tranquillo, γαληνόω, ῶ, διαγαληνίζω.
Tranquillo sum animo, εὐθυμέω, ῶ, ἀτρεμίζω τιὶ ψυχῆι.
in tranquillum radigere rempublicam, πρθτιθέναι ἐς ἀσφαλὲς τιὶ πολιτίαν.
Tranquillus, de mari, γαλήνιος, ᾶ, ὁ, γάλημος, ε, ὁ, ἀχείμαστος, υ, ὁ. pro miti, εὔθυμος, ᾶ, ὁ, ἥσυχος, ε, ὁ.
Trans, πέραν, πέρα, cum genitivo.
Transactio, h. e. compositio, συμβιβασμός, ῦ, ὁ.
Transactor, ὑφηγητής, ῆ, ὁ, πρθηγεμών, όνος, ὁ ☪ ἡ.
Transadigo, διήκω, πείρω.
Transalpinos, ὑπεραλπικός, ή, όν.
Transcendere facio, διαβιβάζω, ὑπερβιβάζω.
Transcendo, ὑπερβαίνω, ὑπερέχω.
Transcribo, μεταγράφω, ἀντιγράφω.
Transcribo in aliam decuriam, vel ordinem, μετάγω, μετάττω.
Transcriptio, μεταγραφή, ῆς, ἡ.
Transcurro, μετατρέχω, διαδραμῶ.
Transcursus, πρόδρομή, ῆς, ἡ.
in Transcursu, ἐν πρόδρομῆ.
Transenna, κιγκλίς, ἴδ⊙, ἡ.
per Transennam, id est, obiter, ἐν παρέργῳ.
Transeo, μεταβαίνω, διοδεύω, διέρχομαι, μεταχωρέω, ῶ, διαχώρομαι, πέρνω, ῶ, διαπερνάω, ῶ.
Transeo silentio aliquid, διαλήθω τι.
Transeo ab uno exercitu ad alium, μεταπίπτομαι.
Transeo, h. e. transfuga sum, μεταβάλλομαι, αὐτομολέω, ῶ, πανσιμολέω, ῶ, ἀποστασιάζω, ῶ.
Transeo, h. e. mutor, ἐξίσταμαι.
Transeo, h. e. degenero ab una specie ad aliam, μεταβάλλομαι.
Transfero, μεταφέρω, μετάγω, διαπορθμεύω, ῶ. pro interpretari, ἑρμηνεύω.
Transfero in linguam aliam, μεταγράφω, διαπορθμεύω, μεταφράζω.
Transferre litem, σκηπτόμενθαι τιὶ δίκην.
Transferre scelus in aliquem, ἀναφέρω αἴσημα ἐς τινά.
Transferri ad verbum, μεθερμηνεύεσθαι κατὰ λέξιν.
Transfigo, διελαύνω, διαπείρω.
Transfigo penitus, διαπείρω, διαπερόω.
Transfiguratio, μεταμόρφωσις, εως, ἡ.
Transfiguro, μεταμορφόω, ῶ.
Transfodio, διορύττω, διελαύνω, διαπείρω.
Transformatio, μεταπλάσις, εως, ἡ, μετασχηματισμός, ε, ὁ, ἡ.
Transformo, μεταμορφόω, ῶ.
Transfreto, περάω, διαπορθμεύω, διαβαίνω.
Transfuga, αὐτόμολος, ε, ὁ.
Transfugio, αὐτομολέω, ῶ, διαφεύγω.
Transfugium, αὐτομολία, ας, ἡ.
Transfundo, μεταχέω, ῶ.
Transgredior, πρόβαίνω, μεταβαίνω, ὑπερέχω.
Transgressio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ.
Transgressio pactorum, ἀσυνθεσία, ας, ἡ.
Transgressor, πρόβατης, ε, ὁ.
Transigo, διαφράττομαι, διέργω, διατελέω, ῶ, μετάγω. pro controversias dirimere, σκλίνω τιὶ ἔριν.
Transigo, h. e. traduco, ἐλαύνω.
Transigo vitam, μεταβιόω, ῶ, διαβιόω, ῶ.
Transilio, ὑπερπηδάω, ῶ, ὑπερθέομαι, πρόθεω, ὑπερθορόω, ῶ.
Transilire fines alicujus rei, ὑπὲρ τὰ διακεκριμένα πηδᾶν.
Transitio, διάβασις, εως, ἡ, μετάβεσις, εως, ἡ, μετοχώρησις, εως, ἡ.
Transitionem facio, σκηνάω, ῶ, πρόθεω, ῶ.
Transitu facilis, εὔπορος, ο, ὁ, εὔοδος, ο, ὁ.
Transitu difficilis, δυσπόρητος, ο, ὁ.
transitu arceo, ἀποτέμνομαι, cum accusativo.
in Transitu, ὑπερβατῶς.
transitum aperio, παράγω, προοδοποιέω, ῶ.
transitum difficilem facio, δυσβατοποιέομαι.
transitus, διάβασις, εως, ἡ, μετάβασις, εως, ἡ, διέξοδος, ε, ἡ.
translata ad verbum, μεθερμηνευόμενα κατὰ λέξιν.
translatio, μετάθεσις, εως, ἡ, μετωγωγή, ῆς, ἡ.
translatio figura, μετωρεία, ας, ἡ.
Per translationem, μεταφορικῶς.
translatitius, μεταποιητικός, ή, όν.
transluceo, διαφαίνω.
translucidus, διαφανής, ές, ὁ, ☪ ἡ.
transmarinus, ὑπερθαλάττιος, ο, ὁ.
transmigratio, μετοίκησις, εως, ἡ.
transmigro, μετοικέω, ῶ, μετοικίζω.
transmissio, μετάπεμψις, εως, ἡ.
transmissus, ος, διάβασις, εως, ἡ.
transmitto, δίημι, διαπέμπω. pro trajicio, διαπορθμεύω.
transmutatio, μετάκρασις, εως, ἡ, ἑτερόκρασις, εως, ἡ.
transmuto, μεταλλάττω, μετάγω.
transnato, διανήχομαι.
transnomino, μετονομάζω.
transparco, διαγράζω.
transplanto, μεταφυτεύω, ἀποφυτεύω.
transpono, μεταπέμπω, μετάγω.
transportatio, διακομιδή, ῆς, ἡ.
transportator, διακομιστής, ε, ὁ.
transporto, διακομίζω.
transpositio, μετάθεσις, εως, ἡ, ὑπέρθεσις, εως, ἡ.
transtrum, ζυγόν, ῦ, τό, σέλμα, ατος, τό, σχέδος, υ, ὁ.
transvectio, διακομιδή, ῆς, ἡ.
transvectus flumen, διαπεραιωθὶς τὸν ποταμόν.
transveho, διακομίζω.
transversum aspicio, πρόβλεπτω.
transversus, η, ον, πλάγιος, α, ὁ, ἡ, ἀγκύλοπος, υ, ὁ.
transversus trahor, & rapior, πρόφορμαι.
transumo, μεταλαμβάνω.
transvolo, ὑπερίπταμαι, μεταπέτομαι.
trapezita, κολλυβιστής, οῦ, ὁ.
trecenti, τριακόσιοι, αι.
trecenties, τριακοσιάκις.
tredecies, τρισκαιδεκάκις.
tredecim, τρισκαίδεκα.
tremebundus, πρόπτωσις, ε, ὁ.
tremefacio, σκυλάττω.
tremefactus, τρομώδης, ους, ὁ ☪ ἡ, τρομικός, ή, ὁ, τρόμος, ε, ὁ.
tremefactus undique, πρόπτωσις, ε, ὁ.
tremeho, θρύπτω, ῶ.
tremendus, φοβερός, ᾶ, ὁ, σεμνότος, ε, ὁ.
tremo, tremisco, τρέμω, τρομέω, ῶ, ἀμφιτρομέω, ῶ, ταράσσω, ῶ.
tremo ab omni parte, ἀμφιτρομέω, ῶ, πρόπτωσσω.
tremo præ frigora, βιβαβλίζω.
tremor, τρόμος, ε, ὁ, πάλμος, ᾶ, ὁ, σεισμός, ᾶ, ὁ.
tremulus, τρομώδης, ους, ὁ, ☪ ἡ, τρομερός, ᾶ, ὁ.
trepidatio, φρίθ⊙, ε, ὁ, τρόμ⊙, ε, ὁ.
trepide, ἐντρόμως.
trepido, τρέμω, θορβάσσω, σοίττω.
trepidus, παράφρ⊙, ων, ὁ, πρόπτωτος, ὁ⊙, ὁ, ☪ ἡ, ἔντρομ⊙, ο, ὁ.
trepidus valde, πρόπτωσις, ὁ⊙, ὁ, ☪ ἡ.
tres, τρεῖς.
tria, τρία.
triangularis, triangulus, τριγων⊙, ν, ὁ.
triangulum, τρίγωνον, ν, τό.
triarii, ἐπίλεκτοι, οἱ.
tribu motio, διαψήφισις, εως, ἡ, ἀποψήφισις, εως, ἡ.
tribalis, ex eadem tribu, φυλέτης, ᾶ, ὁ, συμφυλέτης, ο, ὁ.
tribunal, βημάριον, ε, τό, βῆμα, ατ⊙, τό.
tribunatus, χιλιαρχία, ας, ἡ, δημαρχία, ας, ἡ.
tribunitia potestas, ἡ τῆς δημάρχων ἐξουσία.
tribunitius, δημαρχικός, ή, όν.
tribunus, δήμαρχ⊙, ου, ὁ.
tribunus legionis, χιλιοπλάρχης ἢ πάγαρ⊙.
tribunus plebis, δήμαρχ⊙, ου, ὁ.
tribuo, δίδωμι, ἀπονέμω. pro imputare, ἐκπέμπω τινὰ τινί.
tribus, φυλή, ῆς, ἡ, φρατρία, ας, ἡ.

tribus præfectus, φυλάρχης, ου, ὁ, δημάρχης, ου, ὁ, φύλαρχ⊙, ου, ὁ.
per tribus, κατὰ φυλάς.
tributarius, ὑπόφορ⊙, ου, ὁ, ὑποτελὴς, ἐ⊙, ὁ, ἡ, ἐ ἡ.
tributi collectio, δεκμολογία, ας, ἡ.
tributi collector, δεκμολόγ⊙, ου, ὁ.
tributum, φόρος, ου, ὁ, οἰκ⊙, ου, ὁ, τέλ⊙, εος, τό.
tributum colligo, δεκμολογέω, ῶ.
tributum imponere, φόρον προσάττειν.
tributum ſolvere, φόρον τελεῖν, vel φορέω.
tributum imperare, φόρον τάττειν.
tricæ, οἱ λῆροι.
tricenarius numerus, τριακὰς, ἀδ⊙, ἡ.
tricani, οἱ τριάκοντα.
tricenteni, τριακόσιοι, αι.
tricentius, τριακοστὸς.
tricaps, τριπορφ⊙, ου, ὁ, τρίκρανο⊙, ου, ὁ.
triceſimus, τριακοστὸς, ὴ, ὸν.
triclinium, τρικλίνιον, ου, τὸ.
tricubitalis, τρίπηχυς, υ⊙, ὁ.
tricuſpis, τριβελὴς, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
tridens, τρίαινα, ης, ἡ.
tridecies concutio, σωτρεμπεύω, ῶ.
triduanus, τριήμερ⊙, ου, ὁ, τριτα⊙, ου, ὁ.
triduo ante, πρότριτα.
triduum, τριημερία, ας, ἡ.
triennio, τριέτης.
triennis, τριετὴς, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
triennium, τριετία, ας, ἡ, τριετὴς χρόν⊙.
triens, τριττὺς, ὑ⊙, ὁ.
trierarchus, τριηραρχ⊙, ου, ὁ.
trietericus, τριετηρικὸς, ὴ, ὸν.
trieteris, τριετηρὶς, ἰδ⊙, ἡ.
trifurium, τριχὴ, τριχῶς.
trifidus, τρίφυὴς, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
triformis, τριμορφ⊙, ου, ὁ, τριμόρφος, ου, ὁ.
trigeſimus, τριακοστὸς, ὴ, ὸν.
trigintu, τριάκοντα.
trigintu millia, τετρακισμύριοι, οἱ.
trigonus, τρίγων⊙, ου, ὁ.
tringis, τρίζυξ, υγος, ὁ.
trilix, τρίμιτος, ου, ὁ.
trimeſtre ſpatium, τρίμηνον, ου, τὸ.
trimeſtris, τρίμηνος, ου, ὁ, τρίμηνιαῖος, ου, ὁ.
trimus, τριετὴς, ὲος, ὁ, τρίπους, ου, ὁ.
trimus puer, τριετὴς παιδίον.
trimus vitulus, τριετῖνος μόσχος.
trineptis, τριπλόγονη, ης, ἡ.
trini, τρεῖς, σώιτρες.
trioboloris, τριβολιαῖος, ου, ὁ, τριβολιαῖος, ου, ὁ.
triones, ἄρατοι, οἱ, ἐ αἱ.
tripartitus, τριμερὴς, ὲος, ὁ, ἡ ἡ.
triplo portio, τριμοιρία, ας, ἡ.
triplex, τριπλᾶς, ῆ, ὁ, τριπλάσιος, ου, ὁ.
triplicatus, τρίπτυχος, ου, ὁ, τριπλασιὰς, ἰας, ὁ, ἐ ἡ.
tripliciter, διπτυχὴ, τριχῶς.
tripudiator, χορδιστὴς, οῦ, ὁ.
tripudio, χορδίζω, περιχορδίζω, ὀρχέομαι, ἅμαι.
tripudium, χορὸς, ου, ἡ, χορὸς, οῦ, ὁ.
tripus, tripes, τρίπους, οδος, ὁ.
triremis, τριὴρης, εος, ἡ.
triremium præfectus, τριηραρχος, ου, ὁ, τριηράρχης, ου, ὁ.
triſtis, σκυθρωπὸς, ὸν, ὁ, λυπηρὸς, ὰ, ὸ, λυπεμένος, ου, ὁ. pro ſævo, ὠμὸς, ὴ, ὸ, ἀνιδὴς, ῆ, ὁ.
triſtitia, λύπη, ης, ἡ, ἀθλία, ας, ἡ, κύπη, ας, ἡ.
triſtitia afficio, λυπέω ⊙, κύπτω, ῶ.
triſtitia afficior, συγκύπτω, ἀποσυγκύζω.
triſtor, triſtis ſum, λυπέομαι, ἅμαι, ἀθυμέω, ῶ, ἄχθομαι ποθ⊙, & ὑπὲρ ποθ⊙.
tritavus, τριπάππος, ου, ὁ.
tritavus furius, ἄμυλος, ου, τὸ, ſubintellige ἀλλάθιον.
triticeus, πύρινος, ου, ὁ.
triticum, πυρὸς, οῦ, ὁ, τρύγη, ης, ἡ.
triturus ſecilis, ἀτρίπτος, ου, ὁ.
triticeus, πύρινος, ου, ὁ.
tritici meſſis, πυροτομία, ας, ἡ.
triticum, πυρὸς, οῦ, ὁ.
triturator, ἀλοᾶς, ὰς, ὁ.
trituro, ἀλοάω, ῶ.
trivium, τρίοδος, ου, ἡ.
triumphalis, θριαμβάτικὸς, ὴ, ὸν.
triumphatur, θριαμβάτικὸς, οῦ, ὁ.
triumpho, θριαμβάω, κωμάζω.
triumpho de aliquo, θριαμβεύω κατά τινος λόγ⊙ τινος.
in triumpho ducor, θριαμβέομαι.
in triumphum duco aliquem, θριαμβεύω τινὰ, ὡς τὸ κατὰ τῶν ἀπάγω τινα.
triumphum ago, θριαμβέω.
triumphus, θρίαμβος, ου, ὁ.
triumvir, ὡς τῶν τριῶν ἀρχόντων.

triumviratus, ἡ τῶν τριῶν ἀρχὴ.
trochæis conſtans, τροχαϊκὸς, ὴ, ὸν.
trochæus, τροχαῖος ποὺς.
trochlea, τροχὸς, οῦ, ὁ, τροχίλιον, ου, τὸ.
trochus, τροχὸς, ὸ, ὁ, ῥόμβος, ου, ὁ.
tropæum, τρόπαιον, ου, τὸ.
tropæum trigare, τρόπαιον αὖθι ἱστάναι, de eo.
trophæum ſtatuo, τροπαιοχέω, ῶ, ἀρτάω.
tropice, τροπικῶς.
tropice loquor, τροπολογέω, ῶ.
tropicus ſermo, τροπολογία, ας, ἡ.
per tropum, τροπικῶς.
tropus, τρόπος, ου, ὁ.
trucidatio, φόνος, ου, ὁ, σφαγὴ, ἧς, ἡ.
trucido, κατακόπτω, ὑποκόπτω, φονεύω, ὑποσφάττω.
trucnlentus, ἀγλυὴς, ὲος, ὁ, ἐ ἡ, φοινικὸς, ὴ, ὸν.
trudo, ὠθέω, ῶ, & ὠθίομαι, ἅμαι.
trulla, τύχος, ὲος, τὸ, ἀμὶς, ἴδος, ἡ.
truncatio, κολόβωσις, εως, ἡ, κατακοπὴ, ἧς, ἡ.
truncatus, λοπτοκώνης, ὲος, ὁ.
trunco, μηλίζω, λοπτοκόπτω, τέμνω.
truncus, στέλεχος, ὲος, τὸ, κορμὸς, οῦ, ὁ.
trancus, ου, um, κολοβὸς τῶν χειρῶν, manibus.
truſatilis mola, χειρομύλη, ⊙ῆ⊙, ὁ.
truſio, ὤθησις, εως, ἡ.
truſor, ὠθητὴς, οῦ, ὁ.
trutina, πλάστιγξ, ιγγ⊙, ἡ, τρυτάνη, ης, ἡ, ζυγὸς, οῦ, ὁ, σταθμὸς, οῦ, ὁ.
trutina examino, τρυτανίζω.
turino, στροβέομαι π, στρόβιζω.
trua, ἀόλαινα, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ, ὠμὸς, ὴ, ὸν.

T U.

Tu, σύ.
tuba, σάλπιγξ, ιγγ⊙, ἡ.
tube uano, σαλπίγγω.
tuber, uris, ὄγκ⊙, ου, ὁ, εἴδημα, ατ⊙, τὸ.
tuberculum, ὀγκίδιον, ου, τὸ, φυμάτιον, ου, τὸ.
tubicen, σαλπιγκτὴς, οῦ, ὁ.
tubulus, σωλωνίσκ⊙, ου, ὁ, σιφώνιον, ου, τὸ.
tubus, σωλὴν, ῆν⊙, ὁ, σίφων, ων⊙, ὁ.
tueor, προΐσκομαι, ἀμύνω, φυλάττω, διατηρέω, ἀμφίστω, διατηροῦμαι, διαφυλάττω, ἐπέχω, ἐξαμύνομαι, ἔχομαι, ἐρύομαι, περιστείλω, ῶ.
tueor, προΐσκομαι, ἀμύνω, φυλάττω, διατηρέω.
tuguriolum, καλύβιον, ου, τὸ, οἰκίδιον, ου, τὸ.
tugurium, καλύβη, ης, ἡ, σκηνῶμα, ατ⊙, τὸ.
tuitio, διατήρησις, εως, ἡ, ἐπιληψις, εως, ἡ.
tum, τότε.
tum, tum, μὲν, δὲ.
tum demum, τότε δὲ τέλ⊙.
tumefactio, διόγκωσις, εως, ἡ.
tumefactus, ὀγκωτὸς, ὴ, ὸν, ὀγκώλ⊙, ου, ὁ, ὀγκηρὸς, ὰ, ὸ, ὀγκώδης, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
tumeſco, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumeo, οἰδέω, ῶ, οἰδαίνω, ὀγκάω, ῶ. pro ſuperbire, ὀγκᾶσθαι ὅτι ῥᾳδίᾳ, ſplendore generis.
tumeſco, ὀγκώδης γίνομαι, ὀγκόομαι, ὦμαι.
tumidè, σεμνῶς.
tumidum reddo, ὀγκόω, ῶ.
tumidum reddo, h. e. affero, iuſto, διογκόω, ῶ.
tumidus, ὀγκώδης, ἐ⊙, ὁ, ἡ ὁ.
tumidus ſupra modum, ὑπέρογκ⊙, ου, ὁ.
tumor, οἴδημα, ατ⊙, τὸ, οἴδησις, εως, ἡ, ὄγκ⊙, ου, ὁ.
tumultio, τυμβάω, ας, ἡ.
tumulo, θάπτω, τυμβάω, ἐνταφιάζω.
tumulos multos bebeo, ὀρυσσὰς, αντ⊙, ὁ.
ſine tumultu, ἀθορύβως.
tumultuario, ὡς ἔτυχε θαυτυχὶ⊙.
tumultuarium bellum, & repentinum, ἀθυμοχία, ας, ἡ.
tumultuarius, θαυτυχὴς, ὲς, ὁ, αὐτοσχεδι⊙, ου, ὁ.
tumultum excitare, θορύβους ποιεῖν.
tumultum ſedare, καταστέλλω τὸν παρεχλὼ, καταστρέφω τὸ τάραχος, ἡσυχάζω καταζω.
tumultuatio, θορυβ⊙, ου, ὁ, σολοίκωσις, ατ⊙, τὸ.
tumultuor, θορυβάω, ῶ, θορυβέομαι, ὦμαι, παρεχλὼ ποιῶ.
tumultuoſe, θορυβώδως.
tumultuoſus, θορυβώδης, ἐ⊙, ὁ, ἐ ἡ.
tumultus, θόρυβ⊙, ου, ὁ, ταραχὴ, ῆς, ἡ.
tumulus, γεώλοφ⊙, ου, ὁ, λόφ⊙, ου, ὁ, ὄχθος, ου, ὁ. pro ſepulchro, τύμβ⊙, ου, ὁ.
tunc, τότε, τόπαλαι, ὁ τῶν.
tunc demum, τότε δὴ τέλ⊙.
tundo, κόπτω, ἐλαύνω, ῶ, ἐράσσω.
tunica, χιτὼν, ῶν⊙, ὁ.
tunica lati clavi, πλατύσημ⊙ ἐνδύς.
tunica muliebris, ἀνὴς, ἰδ⊙, ἡ.
tunica carens, ἀχίτων, ων⊙, ὁ.
tunicatus, χιτωνοφόρ⊙, ου, ὁ.

tuo nomine, ὑπὲρ σε, ὑπέ σε.
tuopte Merte, ὑπὲ σαυτῆ.
turba, ſeditio, τύρβη, ης, ἡ, ταραχὴ, ῆς, ἡ, θόρυβος, ε, ὁ. pro multitudine, ὄχλος, ε, ὁ, πλῆθος, εος, τό.
turba multa, ὄχλος, ε, ὁ.
turbam congrego, ὀχλοποιέω, ῶ.
turbatio, ταραχὴ, ῆς, ἡ, ὄχλησις, εως, ἡ.
turbator, ταραχτὴς, οῦ, ὁ.
turbatus, θολερὸς, ὲ, ὁ, ὀλοὸς, ος, ὁ, ἡ.
turbide, θολερῶς.
turbidus, θολερὸς, ὲ, ὁ, ὀχλικὸς, ὴ, ὸν.
turbinetus, κωνοειδὴς, ἐος, ὁ, ἡ.
turbineus, δινώδης, εος, ὁ, ἡ ὲ.
turbo, ταράττω, διοχλέω, ῶ, κυκάω, ῶ.
turbo, inis, σφόβολος, ε, ὁ, βόμβιξ, ικος, ὁ, & βόμβυξ, υκος, ὁ, τροχὸς, οῦ, ὁ. ventus, λαῖλαψ, απος, ἡ.
turbulente, ταραχωδῶς.
turbulentus, θορυβώδης, εος, ὁ, ἡ ὲ, ταραχῶδης, εος, ὁ, ἡ ὲ.
turdus, πίχλη, ης, ἡ, πίχλα, ης, ἡ.
turgeo, ὀγκόομαι, ὀγκάομαι, οἰδέω, ῶ, αἰσιδέω, ῶ, ἀτυκέω, ῶ, σφριγάω, ῶ, φυσάομαι, ῶμαι.
turgeo ſuperbio, φυσιόω, ῶ.
turgeſco, ὀγκάομαι.
turgidos, ὀγκώδης, εος, ὁ, ἡ ὲ.
turibulum, θυμιατήριον, ε, τό.
turma, ἴλη, ης, ἡ, τάξ, ιχός, ἡ.
turmatim, ἰλαδὸν, ἀμιλλὸν, κατ' ἴλας.
turpiloquentia, αἰσχρολογίαστιλη, ης, ἡ.
turpiloquus, αἰσχρολόγιστος, ος, ὁ, πιπολόσχης, ε, ὁ.
turpis, αἰσχρὸς, ὰ, ὁ, αἰσχάλεος, εος, ὁ.
turpiſſimus, πιπαίσχιστος, ε, ὁ, πεπαισχὸς, ὸς, ὁ, ἡ ὸν.
turpiter, αἰσχρῶς, αἰσχιστηχυϊστως, αἰκαῶς, κακοσχημάτως.
turpiter ago, ἀναισχυντέω, ῶ.
turpiter, αἰσχρῶς.
turpitudo, αἰσχος, εος, τό, αἰσχρότης, ητος, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ, δυσκλεία, ας, ἡ.
turpo, ας, αἰσχύνω.
turris, πύργος, ε, ὁ, οἴκημα, ατος, τό, πύργημα, ατος, τό.
turris in modum, excelſe, πυργηδὸν.
turritus, ἔπυργος, ε, ὁ, πυργοφόρος, ε, ὁ, πυργωτὸς, ὴ, ὸν.
turtur, τρυγὼν, όνος, ἡ.
tus, λίβανος, ε, ὁ.
tuſſio, is, ire, βῆττω, χαλύττω.
tuſſis, βῆξ, χὸς, ὁ, ἡ ῆ.
tutemen, ἄλκαρ, κατος, τό, πρόβλημα, ατος, τό, ῥῦμα, ατος, τό, σκέπη, ης, ἡ.
tutatio, περιστάσις, εως, ἡ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
tutator, σωτὴρ, ῆρος, ὁ, σωτηρίως, ος, ὁ, σωτὴρ, ῆρος, ὁ.
tutatrix urbium, & patrona, ἀρτύπολις, εως, ἡ.
tute, σὺ αὐτὸς.
tutele, ἐπιτροπὴ, ῆς, ἡ, ἀσφάλεια, ας, ἡ.
tutelaris, ἐπιτροπικὸς, ὴ, ὸν.
in tuto collocare, τιθέσθαι εἰς ἀσφάλειαν.
tuto, ἐν ἀσφαλεῖ, ἀσφαλῶς.
tutor, ἀσφαλίζω.
tutor, oris, ἐπίτροπος, ε, ὁ.
tutum reddo, ἀσφαλίζομαι.
tutus, ἀσφαλὴς, ἐος, ὁ, ἡ ὲ, ἀκίνδυνος, ε, ὁ.
tuus, σὸς, ὴ, ὸν, σφέτερος, ε, ὁ.

T Y.

Tympani pulſatio, τυμπανισμὸς, ὁ, ὁ,
tympanicus, τυμπανικὸς, ὴ, ὸν.
tympanizo, τυμπανίζω.
tympanum, τύμπανον, ε, τό.
tympanum pulſo, τυμπανίζω.
typus, τύπος, ε, ὁ.
tyrannice, τυραννικῶς.
tyrennicide, τυραννοκτόνος, ε, ὁ.
tyrennicidium, τυραννοκτονία, ας, ἡ.
tyranoicus, τυραννικὸς, ὴ, ὸν.
tyrannidem effecto, τυραννῶ, ῶ.
tyrannidem exerceo, τυραννέω.
tyrannidem invadere, καθίστασθαι τυραννίδος.
tyrannis, τυραννὶς, ἴδος, ἡ.
tyrannis faveo, τυραννίζω.
tyrannorum oſor, μισοτύραννος, ε, ὁ, ἡ ὲ.
tyrannorum ſtudioſus, & amens, φιλοτύραννος, ε, ὁ.
tyrannum ago, τυραννέω.
tyrannus, τύραννος, ε, ὁ, μονάρχης, ε, ὁ.
tyrannus crudelis, ὠμοτύραννος, ε, ὁ.
tyro, νέος στρατώτης. pro quovis, qui prima rudimenta ponit, πρωτόστυρος, ε, ὁ, ἀρχέμβιος, ε, ὁ, πρωτομύστης, ε, ὁ.

tyrocinium, πρωτοστρία, ας, ἡ, μύησις, εως, ἡ.

V A.

VAcans, σχολάζων, ουσα, ὁ, σχολαῖος, ὰ, ὸν.
Vacat mihi, ἀσχολοῦμαι ὀχῳ, σχολὴ ἐστί μοι.
Vacatio, ἀτέλεια, ας, ἡ, σχολὴ, ῆς, ἡ.
Vacatio ab operibus, ἄδεια τῶν ἔργων.
Vacationem habere, ἀτέλειαν ἔχειν.
Vacca, βοῦς, ὁ, ἡ, ἀνάμαλις, εως, ἡ.
Vaccinus, βόειος, ε, ὁ.
Vacillatio, σφαφορὰ, ᾶς, ἡ.
Vacillo, σφάφομαι, σφάλλομαι.
Vaco, operam do, ἀτενίζω, ῶ, σχολάζω. vacare alicui rei, σχολάζειν ὅ τι, σχολὴ ποιεῖσθαι πρός τι. pro vacuum eſſe: non ſum vacuus, οὐ σχολὴ μοι. Luciauus. κενὸν εἶναι, vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vaco, σχολάζω ὅ τι, σχολὴ ποιοῦμαι πρός τι. pro vacuum eſſe, κενὸν εἶναι, vacare culpa, ἀναίτιον εἶναι.
Vacuitas, κενότης, ητος, ἡ, ἀμοιρία, ας, ἡ, κένωσις, εως, ἡ.
Vacuo, κενόω, ῶ, ἰνόω, ῶ, λοπτεύω, ῶ.
Vacuus, κενὸς, ὴ, ὸν, ἀκάματος, ε, ὁ, ἀργὸς, ὴ, ὸν, ἀπόνητος, ε, ὁ, ὑπάκματος, ε, ὁ, κενεὸς, ὰ, ὸν, apud Poetas.
Vade, βῆθι, ἴθι, βάτε ἴθι.
Vadimonium, ἐγγύη, ης, ἡ, ἐγγύησις, εως, ἡ, ἀμοιρὰ, ας, ἡ.
Vadimonium promittere, ἐγγύην ὁμολογῶ.
Vado, ie, eo, βαδίζω, βαίνω, ἄμι, βατέω, ῶ, κίω, μόλω, μολέω, ᾶ, τύχω.
Vadimonium deſerere, φυγοδικῶ.
Vadimonium obire, ἐπὶ τὴν δίκην ἀναστῆναι.
Vado, ie, eo, βαδίζω πρὸς, βαίνω, ἄμι.
Vador, ari, κλητεύω, ἀναδέχομαι τὴν δίκην.
Vadoſus, πηρώδης, εος, ὁ, ἡ, ὑποβαντὸς, ὴ, ὸν.
Vadum, πόρος, ε, ὁ.
Væ, οἰ, ἐαὶ, φεῦ.
Vafer, πανοῦργος, ε, ὁ, κακότεχνος, ε, ὁ, παιπαλόβολος, ε, ὁ, δολὸς, ὴ, ὸν, πανοσιώτατος, ε, ὁ, καβυλέος, ε, ὁ.
Vafer, πανοῦργος, ε, ὁ, κακότεχνος, ε, ὁ.
Vefre, πανοῦργος, τεχνικὸς.
Vafricies, πανοῦργημ, ατος, τό.
Vagabunde, πλανητικῶς.
Vagebundus, ἀλάστης, ε, ὁ, πλάνος, ε, ὁ.
Vegatio, ἀφορμὴ, ῆς, ἡ, πλάνη, ης, ἡ, ἀλὴ, ῆς, ἡ.
Vage, διεξόδικῶς.
Vagina, θήκη, ης, ἡ, κολεὸς, οῦ, ὁ, ἐφαπτὴρ, ῆρος, ὁ, ξιφοθήκη, ης, ἡ.
Vagio, βαβάζω, μυκάομαι, κυζάομαι.
Vagitus, βαβασμὸς, ος, ὁ, πλαυθμυρισμὸς, ῦ, ὁ.
Vagor, πλάομαι, ἄομαι, ἀφορμάομαι, πλανάομαι, ῶμαι, ἀφορτέω, ῶ, πλάνω.
Vegus, πλάνης, ε, ὁ, πλανήτης, ου, ὁ, πλάνος, ε, ὸν.
Veh, φεῦ, ἰώ, βαβαί.
Velde, λίαν, μάλα, σφόδρα.
Valde bene, εὖ μάλα.
Vele, ἄβρυνε, ὑγίαινε, χαῖρε.
Veledictio, λοιδορία, ος, ἡ.
Veledico, λοιδορῶμαί τι, χαίρειν ἐάω, χαίρειν ἔνω.
Valens, ſenus, ἔρρωσος, ε, ὁ, ὑγιὴς, ὲς, ὁ, ἔ, ἐρρωμένος, ε, ὸν. pro potenti, ἐνεργητικὸς, ὴ, ὸν, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν.
Valeo, ὑγιαίνω, ῥώννυμαι· pro polleo, ἰσχύω πλέον. de pretio, ἰσχύω τιμάομαι, valento.
Valeo mele, καλῶς ἔχω τὸ σῶμα.
Valeo recte, εὖ ἔχω τὸ σῶμα, ὑγιαίνω.
Valere bene, διάκεισθαι τῷ σώματι.
Valere jubeo, λοιπόν, λοιπὸν ἔστω μοι.
Valetudinarium, νοσοκομεῖον, ε, τό.
Valetudinarius, νοσῶδης, εος, ὁ, ἡ ὲ, νοσηρὸς, ὰ, ὸν.
Valetudinarius ſum, κακεκτάω, ῶ.
Veletudine bona praeditus, καλῶς διακείμενος.
Valetudo bona, ἕξις, εως, ἡ, ὑγίεια, ας, ἡ, ἔρρωσις, εως, ἡ.
Veletudo adverſa, ἀῤῥωστία, ας, ἡ, νόσος, ε, ὁ.
Velide, ἰσχυρῶς, δυνατῶς, ἴφι, κρατερῶς.
Velidiſſime, κράτιστα.
Velidus, ἰσχυρότατος.
Validus, ἔρρωσος, ε, ὁ, ἐλθανὸς, ὸς, ὁ, ἡ ὲ, κρατερὸς, ὰ, ὸν, ἰσχυρὸς, ὰ, ὸν, γενναῖος, ὰ, ὸν.
Velidus, ἔρρωσος, ε, ὁ, ἐλθανὸς, ὸς, ὁ, ἡ ὲ.
Vellis, ἄγκος, εος, τό, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, ἡ ὲ, φάραγξ, αγγος, ὁ, ἡ ὲ.
Vallis parva, αὐλὼν, ῶνος, ὁ, ἀγκὸς, ὸν, τό.
Vallo, as, ἀμφιβάλλομαι, ἀμφιτειχίζω, περιτειχίζω.
Vellum, χάραξ, ακος, ὁ, προβόλιον, ατος, τό.
Vallus, σκυτρὸς, ὸς, ὲ, σκάλευθρον, ατος, ὁ, σκωλὸς, ὸ, ὁ, χαράκιον, ε, τό.

Va-

Valor, aris, pratium, τιμή, ῆς, ἡ.
Valva, θυλίς, ίδος, ἡ.
Vanc, μάτιος, μάτην, μάψ, μαψιδίως.
Vane tempus tero, μάτην, ῶ.
Vanesco, διαλύομαι, ἀφανίζομαι.
Vaniloquentia, ἀτερμολογία, ας, ἡ.
Vaoiloquus, ατερμολόγος, α, ον, ματαιολόγος, ε, ὁ, ψιλολόγος, α, ὁ.
Vanitas, ματαιότης, ητος, ἡ, ἀπατεωσύνη, ης, ἡ, ψεῦδος, ους, τό.
Vanno, λικμάω, ῶ, λικμίζω.
Vannus, λίκνον, α, ὁ, λικμητήριον, ου, τό.
in Vanum laborare, ματαιοπονῶ.
Vanus, κενός, ή, όν, μάταιος, α, ον. pro fruito, φιλαλήθης, ους, ὁ. pro mendaca, ψιλολόγος, α, ὁ.
Vapidus, ἀτμώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
Vapor, oris, ἀτμός, ῦ, ὁ, ἀτμίς, ίδος, ἡ.
Vaporarium, ἀτμιστήριον, α, τό.
Vaporatio, ἀναθυμίασις, εως, ἡ.
Vaporo, ἀτμίζω, ἀναθυμιάω, ῶ.
Vappa, σαπρίτης, α, ὁ, ἐξεπνοὺς οἶνος.
Vapulo, τύπτομαι, μαστίγωμαι.
Vari, ῥοῦθοι, οἱ.
Variatim, ποικιλμένως.
Variatio, ποικιλία, ας, ἡ. ποικίλωσις, εως, ἡ.
Varicor, διαστίνω, aut διίστημι τὰ σκέλη.
Varicosus, μογιώδης, ες, ὁ, ἡ ὁ.
Varia, ποικίλος, πολυμερής.
Variegatio, ποίκιλσις, εως, ἡ.
Varie, ποικίλως, πολυμερῶς.
Variagatus, ποικίλος, η, ον.
Varietas, ποικιλία, ας, ἡ, ποικιλμός, ῦ, ὁ, πολυειδία, ας, ἡ.
Vario, diftinguo, ποικίλλω, ἀλλοῖόω τὴν γνώμην, sententiam, ἀλλοιῶ, μεταβάπτω.
Varius, ποικίλος, α, ὁ, πολύχροος, ε, ὁ, παντοδαπός, ῆ, ὁ, ἄλλος, α, ὁ.
Varix, κιρσός, ῆ, ὁ.
Varus, ῥοιβδός, ῆ, ὁ.
Vas, vafis, ἄγγος, εος, τό, ἀγγεῖον, ε, τό, σκεῦος, εος, τό.
Vas, vadis, ἐγγυητής, οῦ, ὁ, ὅμνος, α, ὁ. vadem conftituara, ἐγγυητὴν καταστήσαι τινα. vades accipere, ὁμόσας ἐγκωμίζειν.
Vafa colligera, τὰ ἑαυτοῦ συσκευάζεσθαι.
Vafa acuclamare, ἀναζυγὴν σημαίνω.
Vafculum, σκεύαριον, α, τό, ἀγγεῖδιον, α, τό.
Vafculum anguftioris, βομβύλιον, ου, τό.
Vaformm apotheca, σκευοθήκη, ης, ἡ.
Vaftatio, πόρθησις, εως, ἡ, ἀπάτησις, εως, ἡ, ἐρήμωσις, εως, ἡ.
Vaftator, πορθητὴς, οῦ, ὁ, λυμεωτὴρ, ῆρος, ὁ.
Vaftator urbium, πορτόπτολις, ιδος, ὁ.
Vaftatrix, λυμάντωρ, ορος, ἡ.
Vaftatus, a, um, ἠρημωθείς, έντος, ὁ, λυμανθείς, έντος, ὁ.
Vaftitas, ὑπερμέγεθος, εος, τό, ἀμετρία, ας, ἡ. item ἐρημία, ας, ἡ.
Vafto, πορθέω, ῶ, ἀπατάτης ποιῶ, ἐρημόω, ῶ, λυμαίνω, πόρθω, ὀλέω, ῶ.
Vafto igni, & ferro, δηόω, ῶ, ἴρνα, ῶ, δηΐσσω, ῶ, δηΐζω.
Vaftus, ἄχανὴς, έος, ὁ, ἡ ὁ, ἀμετρέτης, ους, ὁ, ἡ ὁ. pro deferto, ἔρημος, η, ὁ, ἀπάτητος, η, ὁν.
Vates, μάντος, ε, ὁ, μάντις, ιος, ὁ, οἰωνοσκόπος, ε, ὁ, χρησμολόγος, ε, ὁ, ὁμφάς, άντος, ὁ, ὁμφητὴρ, ῆρος, ὁ, μαντάτης, ου, ὁ.
Vates malus, ψιλόδοκιμος, ιος, ὁ, ἡ ὁ.
Vates varus, ἀλιθοκάντης, εος, ὁ.
Vatiainandi ars, μαντοσύνη, χρησμολογική (ſub. τέχνη.)
Vaticinatio, μαντεία, ας, ἡ, ὀττεία, ας, ἡ.
Vaticinatrix, ἐγγαστρίμαντις, ιος, ἡ, σίβυλλα, ης, ἡ, φοιβάς, άδος, ἡ.
Vaticinium, μαντοσύνη, ης, ἡ, μάντευμα, ατος, τό, χρησμολογία, ας, ἡ, χρησμολόγιον, α, τό, ὀττεία, ας, ἡ.
Vaticinor, διαμαντεύομαι, προφητεύομαι, μαντεύομαι, χρησμῳδέω, ῶ, προφητεύω, χρησμολογέω, ῶ, δοκεύομαι, vel ὀττεύομαι, σιβυλλαίνω, σιβυλλιάω, ῶ, φοιβάζω, θεσπίζω.
Vaticinium, & vatiainatio, μαντεία, ας, ἡ, μάντευμα, ατος, τό.
Vaticinor, χρησμῳδέω, ῶ, προφητεύω, μαντεύομαι.
Vaticinus, μαντικὸς, ή, όν, μαντικὸς, ἡ, όν.

U B.

Uber, fertilis, ὄρθριος, α, ὁ, ἔρριος, α, ὁ. pro mamma, θῆαρ, ατος, τό, θηλὴ, ῆς, ἡ, μαζὸς, οῦ, ὁ.
Uberius, πιότερος.
Ubero, πιαίνω, γαστροπαῶ.

Ubertas, ἀπορία, ας, ἡ, ἔρριος, ας, ἡ, ἀθλιότης, ας, ἡ.
Ubertim, ἀπόρως.
Ubi, πῦ, ὅτου, ὅτῳ, ὅθεν. pro poſtquam, ἐπεὶ, ἐπή.
Ubi, ubi, ὅπου ἄν, ὅθεν ἄν.
Ubiconque, ὅπου ποτέ, παντοχῆ.
Ubilibet, ἑκατοχῆ, ἑκαστοχῆ.
Ubinam, πῦ πῆχος, πῦ γῆς.
Ubiprimum, ὁπόθ πάντων.
Ubiqua, κατ' ἄκρον, παντοχῆ.
Ubiqua gautium, ἑκατοχῆθι.
Ubiqua locorum, παντοχόθι γῆς.
Ubivis, ὁποσοῦν, ὁπωστοῦ, παντοχῆ, ὅπου ἂν βούλῃ.

U D.

Udus, ὑγρὸς, ά, όν, ὕφυγρος, ε, ὁ, ὕφυδρος, η, όν.

V E.

Vacordia, παραφροσύνη, ης, ἡ, ἄνοια, ας, ἡ.
Vecors, ἀνόητος, ε, ὁ, ἄφρων, ὁ, ὁ, παράφρων, ους, ὁ.
Vectabulum, ὄχημα, ατος, τό.
Vectarius, ὀχηματικὸς, ή, όν.
Vectigal, πρατοῦ, ε, ὁ, πίου, ε, ὁ, τέλος, εος, τό.
Vectigal axercere, δασμὸν ἀπάγω.
Vectigal imponare, φόρον, aut τέλος ἐπιβάλλω.
Vectigal pendera, δασμοφορῶ.
Vectigalis, ὑποτελὴς, έος, ὁ, ἡ ὁ, τελεσφόρος, ε, ὁ.
Vectio, ὄχησις, εως, ἡ.
Vectis, μοχλὸς, οῦ, ὁ, αὐλῶφρον, ε, τό, μοχλίον, α, τό.
Vectis jenus, αὐλῶφρον, α, τό.
Vecto, ὀχέω, ῶ.
Vector, ἐπιβάτης, α, ὁ.
Vectorius, φορτηγὸς, ή, όν, ἐπιβατικὸς, ή, όν.
Vectura, ἀγώγιμον, ου, τό, φορὰ, ᾶς, ἡ.
Vectus, ὀχηθεὶς, έντος, ὁ.
Vegetabilis, ζωτικὸς, ή, όν.
Vegeto, ἀθλῶ ποιῶ.
Vegeto uſta corpora, ἀναπαύω.
Vegetus, ἀκμαῖος, α, ον, ἄκοιτος, α, ον, ἀκίνητος, η, ον.
Vegetus ſum, πάλλω, σφριγάω, ῶ.
Vegraudis, δυσαίχητος, η, ον.
Veha, ὀδὸς, ῦ, ἡ, λεωφόρος, α, ὁ.
Vehamens, σφοδρὸς, ά, όν, βιαιος, α, ον, βίαιος, α, ον, χθονιος, α, ον, δολίγυος, α, ον, ἡδὺ ἡ, ὑπερτὸς, ή, όν, πρατερὸς, ά, όν, πρατερὸς, ά, όν, μάγας, μεγάλη, όν, ζαρελὸς, ἰδος, ὁ, ἡ ὁ, ἐπιζάφελος, η, όν.
Vehamenter, σφόδρα, διαῦς, ἄγαν, πρατερῶς, πρατερῶς, ἰσχυρῶς, ἐπιζαφέλως.
Vehamantes motus animi, βίαιοι πνεύματος.
Vehemantia, σφοδρότης, ητος, ἡ, διαότης, ητος, ἡ.
Vehiculum, ὄχημα, ατος, τό, φορεῖον, ε, τό, ἅμαξα, ης, ἡ, ατος, τό.
Vehiculum maritorium, ζεῦγος μιδίου.
Veho, ὀχέω, ῶ, κομίζω, βαστάζω.
Veho deorſum, κατάγω, ῶ.
Veho ovi, καυτολέω, ῶ.
Veho ſurſum, ἀνάγω.
Vehor curru, διφρεύω.
Vehor aquo, ἱππεύομαι.
Vehor plaoſito, ἁμαξεύομαι.
Val, ἤτοι, ἤτε, εἴτ' οὖν.
Vela contrahera, κατασπῶ τὰ ἱστία.
Valamen, κάλυμμα, ατος, τό, σκέπασμα, ατος, τό.
Valamantum, κάλυμμα, ατος, τό.
Valandus, δόκιμευτέος, α, ὁν.
Valarium, παράπτασμα, ατος, τό.
Valatio, κατακύλισις, εως, ἡ.
Valatura, προκύλισμα, ατος, τό.
Valetus, ἀσθενολυμβίος, α, ὁν.
Veles, ἀψίμαχος, α, ὁν.
Velifer, ἱστοφόρος, α, ὁν.
Valifaatio, πάτησις ἱστίς.
Velifico, ἱστοδρομέω, ῶ.
Velificus, ἱστοδρομῶν, ῶντος, ὁ.
Valitaris, γυμνητικὸς, ή, όν.
Velitatio, ἀκροβολισμὸς, ῦ, ὁ, ἀψιμαχία, ας, ἡ, τίκα, λογομαχία, ας, ἡ.
Velitor, ἀκροβολίζομαι, ἀψιμαχέω, ῶ. pro ritari, λογομαχέω, ῶ.
Vellicatio, πλμὸς, ῦ, ὁ, λοιδορία, ας, ἡ.
Vellico, παρθένω, δάκνιζω. pro acculare, διασύρομαι.
Vello, ta, πάω. vello radicitus, ἐκριζόω, ῶ.
Vallus, eris, πόκος, ε, ὁ, κώδιον, ε, τό, μαλὸς, ῦ, ὁ.
aureum Vellus, χρυσόμαλλον δέρας.
Velo, as, tego, σκεπάζω, κατακάπτω. pro veſtire, ἀμφιβάλλω. pro abſcondere, δάκρυπτω.
Velocitas, ταχύτης, ητος, ἡ, ὀξύτης, ητος, ἡ, φοδρότης, ητος, ἡ.
Velocitar, διὰ τάχες, ταχέως, ὡς τάχω, γοργῶς, θοῶς.

πρακτὸς, ὀξὺ, ταχὺ, ταχὺ, ἀστρόχως, ἀκίνη.
Velociter, ἀπὸ ταχέως, ταχέως, ἐκ ταχέω.
Velox, ταχὺς, ὀ, ἡ, ὠκὺς, ὀν, ὁ, ὀξὺς, ὀν, ὁ, θοὸς, ὴ, ὸν.
Velum, σκέπασμα, ατος, τὸ, ἱστίον, ὰ, τὸ, ἀβρετέπασμα, ατος, τὸ.
Velum demittere, χαλᾷν ἱστίον.
Veluti, ὥσπερανὶ, ὥσπερ, ὡς, οἷόνπερ.
Veluti, exempli gratia, ὅσον ὑποδείγματος χάριν.
Vena, φλὲψ, βὸς, ἡ.
Venabulum, ταβόλιον, ὰ, τὸ, ἰσπὸς, ὴ, ὁ, χεῖον, ο, τὸ.
Venæ argenti, φλέβες, αἱ, ἀργυρίτιδες, αἱ.
Venæ fectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
Venalis, πρατὸς, ὀν, ὁ, ὠνὸς, ὀν, ὁ, ὠνὴς, ὴ, ὲ.
Venalitat, ὠνητὸς.
Venam fecc, φλεβοτομέω, ῶ.
Venans, θηρᾶτὴρ, ορὸς, ὁ.
Venatus fectio, φλεβοτομία, ας, ἡ.
Venatrcus, θηρᾶτικὸς, ὴ, ὸν, ὁ ὠνητικὸς, ὴ, ὸν.
canis Venatrcus, κύων θηρᾶτικὸς.
Venatio, θήρα, ας, ἡ.
Venatio, & aucupium, κυνηγία & ὀρνιθεύρα.
Venationis amans, φιλοκυνηγὸς, ὰ, ὸν.
Venator, θηρᾶτὴς, ὴ, ὁ, θηρατὴς, ὴ, ὁ.
Venatorius, θηρᾶτικὸς, ὴ, ὸν.
Venatrix, κυνηγέτειρα, ας, ἡ, θηρέτειρα, ας, ἡ.
Venatus, us, ὁ, ὰ, ας, ἡ.
Venditat, φλοιοῦται, ᾷς, ἁ.
Vend bilis, πρατὸς, ὀν, ὁ, ὴ ἡ, ὠνητὸς, ὴ, ὸν.
Vendicatio, διάκρισις, εως, ἡ, ἐπίληψις, εως, ἡ.
Vendico, ἀπολαμβάνομαι.
Vendico, ἰδιοποιέομαι, ἀσπάζομαι τὸν πολὺν, honorem. προσποιέομαι, ἔλαμ, ἀσπάζομαι ἄμεινον τὸ πρόσωπον, suam eu que tribus, ἀπολαμβάνω.
Vendirare fe eu quam, ἀπὸ ἐκείνου θαι ἄμεινόν τινα, χαρίζεσθαι ἄμεινόν.
Venditatio, ἐπίδειξις, εως, ἡ, φλαζονία, ας, ἡ.
Venditator, πωλητὴς, ὴ, ὁ, πώλων, ὰ, ὁ, ἀναπωλήτης, ὴ, ὁ, πρατὴρ ὠνὸς, ὁ.
Venditio, πρᾶσις, εως, ἡ, ἀναπραλὴ, ῆς, ἡ, πράσις, εως, ἡ.
Vendito, ἀναπωλάω, ῶ, πωλέω, ῶ.
Venditor, πωλητὴς, ὴ, ὁ, πράτης, ὰ, ὁ.
Vendo, πωλέω, ῶ, πιπράσκω, ἀποπιπράσκω, ἀναπιπράσκω, πραπιπράσκω, πωλέω, ῶ, μεταβίβαζω, ἐκφέρω, & πωλέσιμαι.
Vendo fub hafta, κηρύττω.
Vendo, is, πωλέω ὀλίγου ὧν, parvo pretio: ἀπιπράσκω, ἀποδίδομαι ὧν.
Venefica, φαρμακὶς, ἴδος, ἡ, φαρμακεύτρια, ας, ἡ.
Veneficium, γοητεία, ας, ἡ, φαρμακεία, ας, ἡ.
Veneficus, ὰ, um, φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ ἡ.
Venefica, φαρμακὶς, ἴδος, ἡ, γοητὶς, ἴδος, ἡ.
Venenarius, φαρμακικὸς, ὴ, ὸν, ὁ, ἡ, ἰώδης, εως, ἡ, & ἡ.
Veneno, as, φαρμακεύω.
Veneno aliquem tollere, δηλητηρίοις φαρμάκοις ἀποκτείνειν τινά.
Venenofus, ἰώδης, ὀν, ὁ, & ἡ.
Venenum, φάρμακον, ὰ, τὸ, τοξικὸν, ὸν, τὸ, δηλητήριον, ὰ, τὸ.
Veneo, vendor, πωλοῦμαι, πιπράσκομαι.
Venerabilis, σεβάσιμος ὑπὸ τῶν ἀλλων, utate, αἰδέσιμος, ὁ, ἡ, σεμνὸς, ὴ, ὸν, ἐπιεικὴς, ὴ, ὲς.
Venerabilitas, αἰδέσιμον, ὰ, τὸ.
Venerabundus, σεβάσμιος, ὰ, ὸν.
Venerandus, σεβασὶος, ὰ, ὸν, ἅγιος, ὰ, ὸν, προσκυνὴς, ὲς, ὁ, & ἡ, μεγαλεῖος, ὰ, ὸν, σέπτιος, ὰ, ὸν, σεβάσμιος, ὰ, ὸν, σεπτὸς, ὴ, ὸν, αἰδοῖος, ὰ, ὸν.
Venerandus, σεβασίος, ὰ, ὸν.
Veneratio, σέβασμα, ατος, τὸ, αἴδεσις, εως, ἡ.
Veneratus, σεβασθὴς.
Veneratus, σεβασθὴς, ὴ, ὸν.
Venereus, ἀφροδισιακὸς, ὴ, ὸν.
Veneror, σέβομαι, αἰσχύνομαι, αἰδέομαι τὸς φίλους, amicos, θεραπεύω.
Venia, συγγνώμη, ης, ἡ, ἄφεσις, εως, ἡ.
Venialis, συγγνώμης ἄξιος.
Veniam dare alicui, συγγνώσκειν τινί.
Veniam confequi, συγγνώμης τυγχάνω.
Veniam meretur, συγγνώμη ἐστί.
Veniam petere, συγγνώμην αἰτεῖν.
Venio, ἔρχομαι, ἐπέρχομαι, ἦκω, ἱκάνομαι, ἥκω, ἵκω, ἐκεῖσε σπεύδω, ὦ.
Venio, ἔρχομαι, ἦκω οἴκοθεν, ex domo: ἀφικνέομαι πρός τινα ad al quem.
Venor, ἀγρεύω, θηράσμαι, ὦμαι, θηρεύω, ἄγρα, θηρεύω.
Venofus, φλεβώδης, ὀν, ὁ, ἡ, ἡ.
Ventei, τις, γαστὴρ, ῆρος, ὁ, κοιλία, ας, ἡ, λαπάρα, ας ἡ.

Ventitatio, φοίτησις, εως, ἡ.
Venter imus, ὑπογάστριον, ὰ, τὸ.
Ventilabrum, πτύον, ὰ, τὸ, λικμητήριον, ὰ, τὸ.
Ventilatio, ἄνεσις, ὰ, ἡ.
Ventilator, λικμητὴς, ὰ, ὁ.
Ventilo, λικμῶ, ῶ, πανυστίω, ῶ.
Ventito, φοιτάω, ῶ.
Ventito ad aliquem difcendi cauſa, φοιτάω, ῶ.
Vento fecundo proveho, ἀνεμίζω.
Vento fecundo uti, πνεῖν.
Ventoſus, ἀνεμώδης, ὀν, ὁ, ἡ ἡ, ἀνεμώδης, ὀν, ὁ. pro inflato, κενὸς, ὴ, ὸν.
Ventrale, ἀνταγάστριον, ὰ, τὸ.
Ventri deditus, γάστρων, ὀν, ὁ, γαστρίλαξ, ὰ, ὁ.
Ventricoſus, γαστρώδης, ὀν, ὁ, ἡ ὰ, γαστρώδης, ὀν, ὁ, & ἡ.
Ventriculus, γαστρίον, ὰ, τὸ, ὁ ἄνω πυλὶς.
Ventroſus, γαστρώδης, ὀν, ὁ, & ἡ.
Ventutus, φλεγμώδης, ὀν, ὁ.
Ventus, ἄνεμος, ὰ, ὁ, πνεῦμα, ατος, τὸ, ψύχος, ὀν, τὸ, πίτυς, ὰ, ὁ.
Ventus contrarius, ἀντίπνοος, ον, ὁ.
Ventus fecundus, ἐπίουρος ἄνεμος.
Venula, φλέβιον, ὰ, τὸ.
Venundatio, ἀναπώλησις, εως, ἡ.
Venundo, πωλέω, ῶ, ἀποπιπράσκω.
Venus, ἀφροδίτη, ης, ἡ, κύπρις, ιδος, ἡ, κυθέρεια, ας, ἡ.
Venuſtas, εὐχαριτία, ας, ἡ, κοσμιότης, ατος, ἡ. pro gratia, χαριεντισμὸς, ὰ, ὁ.
Venuſte, χαριέντως, σεμνῶς.
Venuſto, κοσμέω.
Venuſtus, ἀναφλίτος, ὰ, ὁ, χαρίεις, εντος, ὁ.
Veprecula, ἀκανθίον, ὰ, τὸ.
Vepres, ἄκανθα, ης, ἡ.
Vepretum, ἀκανθὼν, ῶνος, ὁ.
Ver, ἦρ, ατος, τὸ, ῆ, ῥὸς, τὸ. Veris, ὁ ἦρος, ἔαρος.
Veracitas, ἀληθεία, ας, ἡ.
Veratrum, ἐλλέβορος, ο, ὁ.
Varax, ἀληθὴς, ὰ, ὁ.
Verba bona dico, εὐφημέω, ῶ, ἐξαμέω, ῶ.
Verba vana fundo, κενορρέω, ῶ.
Verba intranſitiva, διατίθεται ῥήματα.
Verba do, ἀποδιαλογίζομαι.
Verba facere, ποιοῦμαι λόγον, διαλέγεσθαι.
Verbalis, ῥηματικὸς, ὴ, ὸν.
Verbaſcum, φλόμος, ὁ, ἡ.
Verbena, ἡ ἱερεῖον, ὕνος, ἡ ἱερὰ βοτάνη.
Verber, τις, πρὸς, ἄγος, ἡ, ἔλατμα, ατος, τὸ.
Verberario, μαστίγωσις, εως, ἡ, ἐμβολὴ, ἧς, ἡ.
Verbero, μαστίγω, ῶ, τύπτω, πλήσσω, ὄρνυμι.
Verbero, onis, μαστίγιας, ὰ, ὁ, μάθλης, ου, ὁ, μάθλη, ης, ἡ.
Verbi gratia, λέγε χάριν.
Verboſe, πολυλόγως.
Verboſitas, πολυλαλία, ας, ἡ.
Verboſus, πολυλόγος, ὰ, ὸν, πολύμυθος, ο, ὁ.
Verbum de verbo, ἀντιλέξει, ἀντὶ λέξεως.
Verbum, λέξις, εως, ἡ, ἔπος, εος, τὸ, ῥῆμα, ατος, τὸ, λόγος, ὰ, ὁ
ad verbum, κατὰ λέξιν.
Vere jam appetente, πρὸς ἦρ ἔχοντι.
Vere, ἀληθῶς, ἀληθῶς, ἀτρεκέως, ἀτρέμας, ἀτρεκῶς.
Verecunde, αἰδημόνως.
Verecundia, αἰδὼς, οῦς, ἡ, αἴδεσις, εως, ἡ, αἰσχύνη, ης, ἡ.
Verecundia affician, αἰδέομαι, ῆμαι, ἀναιδέομαι, ῆμαι.
Verecundiam incutere, κατοιδῶ.
Verecundus, αἰδήμων, ονος, ὁ, αἰδέσιμος, ὰ, ὸν.
Veredus, ἵππος ταχύδρομος.
Verenda, orum, τὰ αἰδοῖα.
Verendus, αἰδέσιμος, ὰ, ὸν, ἀληπτέος, ὰ, ὸν.
Vereor, αἰσχύνομαι ἐμαυτὸν, δείδω, ἀλυσκάζομαι ὧν.
Vergilie, αἱ πλειάδες.
Vergo, κλίνομαι, νέω, κλινῶδες, πελαστέομαι, τρέπω.
Vergo deorſum, κατατρέπω.
Vergo in contrariam partem, ἀντιτρέπω.
Vergo, σωτῶ, ῥέπω, φέρομαι ἐπὶ ὧν.
Veridicus, ἀτρεμολόγος, ὰ, ὸν.
Verifimilis, εἰκὼς, ὸς, ὸν, πιθανὸς, ὴ, ὸν.
Verifimile eſt, εἰκὸς ἐστι.
Verifimiliter, πιθανῶς.
Non verifimiliter, οὐκ ἀπεικότως.
Verifimilitudo, πιθανότης, ητος, ἡ.
Veritas, ἀληθεία, ας, ἡ, ἀτρέκεια, ας, ἡ, ἀτρεμία, ας, ἡ, ἀψευδία, ας, ἡ.
Veritas, ἀληθεία, ας, ἡ.
Veritatis amicus, φιλαλήθης, ους, ὁ, & ἡ.
Veritatis amor, ſtudium veritatis, φιλαλήθεια, ας, ἡ.
Veritus, ὰ, um, αἰδεσίμυλος, ὰ, ὸν.
Vermibus obnoxius, θριπώδης, ους, ὁ & ἡ.
Vermibus ſcatco, σκωληκιῶ, ῶ.

Ver-

Vermiculatio, σκωληκοφυΐα, ας, ἡ.
Vermiculato opere ſternere, ψηφολογῶν.
Vermiculatus, σκωληκοδὴς, ἔστος, ὁ, ἡ, διατετυπωμένος, α, ὁ.
Vermiculor, σκωληκίαμαι.
Vermiculus, σκωλήκιον, ου, τό.
Vermina, σείρος, ου, ὁ.
Vermicatio, σκωληκίασις, εως, ἡ.
Vermico, σκωληκιάω, ῶ.
Verminoſus, σκωληκώδης, εος, ὁ, ἡ, & ᾗ.
Vermis, σκώληξ, ηκος, ὁ.
Verna, ης, οἰκογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ᾗ, οἰκότριβος, ου, ὁ.
Vernaculus, οἰκογενὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ᾗ, ἐπιχώριος, α, ὁ.
Vernilis, δουλοπρεπὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ᾗ.
Verniliter, δουλοπρεπῶς.
Verno, as, ἀνοζέω, ἀνεβλαστάνω.
Vernus, ἐαρινὸς, ἡ, ὁ, ἠρινὸς, ἡ, ὁ, ἠαρινὸς, ἡ, ὁ.
Vero ſane, μᾶλλον, δέοντως, γάνυ.
At vero, ἀλλὰ τοι, ἀλλὰ μὴν, ἀ γὰρ ἀλλά.
Jam vero, καί.
Verpum facio, δονῶ, ῶ.
Verpus, ψολὸς, ὴ, ὸν, λοπαδοειδὴς, ὲς, ὁ.
Verres, χοῖρος, ου, ὁ, ὗπλις, εος, ὁ, κάπρος, ου, ὁ.
Verriculem, σαγὴνη, ης, ἡ, γαγγάμη, ης, ἡ.
Verro, is, traho, ἕλκω, ἕλκυ. pro ſcopis purgo, σαρῶ π, σαίρω, ῶ.
Verruca, ἀκροχορδὼν, όνος, ὁ, Galen.
Verrucis infeſtari, μυρμηκιῶ.
Verrucoſus, ἀκροχορδόνων μεστὸς. item βουβὼν, ῶνος, ὁ, ἡ, ῶδ.
Verſari in litteris, τοῖς λόγοις πλυνοπέζω.
Verſatilis, πολύτροπος, ου, ὁ, ἡ, ἐπιτρόπη, ῆ, ὁ.
Verſatilis ingenii, ἐφέρμος, ον, ὁ, πολύτροπος αὐτῷ.
Verſatio, δίνησις, εως, ἡ, ἀξονηφόλ, ῆς, ἡ.
Verſatus, circumactus, πολιτὸς, ὴ, ὸν.
Verſicolor, ποικίλος, η, ὁ.
Verſiculus, στιχίδιον, ου, τό.
Verſificatio, ἐποποιΐα, ας, ἡ.
Verſificator, ἐποποιὸς, οῦ, ὁ.
Verſifico, ἐποποιῶ, ῶ, ψολοῦδία, ῶ.
Verſio, ἐτροπὴ, ῆς, ἡ, κλισιὰ, ᾶς, ἡ. pro mutatione creditoris, μετανάστη ἢ δανειστοῦ.
Verſus librorum, ideſt, lineæ, στίχοι, οἱ.
Verſus duos habens, δίστιχος, δίστοιχος, ου, ὁ.
Verſus facio, στιχουργῶ, ῶ.
Verſuram tradere, τόκον ὀνεῖν.
Verſus, carmen, ἔπος, εος, τὸ, μέτρον, ου, τό.
Verſus, præpoſ. πρὸς, cum genit. ὡς, cum accuſ.
Verſute, πανούργως.
Verſutia, πανουργία, ας, ἡ, δολία, ας, ἡ, σοφιλοΐτης, ητος, ἡ, περίστασις, ως, ἡ, ἐρεγγυλὴ, ῆς, ἡ, τέχνη, ης, ἡ, πολυτροπία, ας, ἡ.
Verſutiis uter, ἐτροφὸν, οῦ.
Verſutiloquus, ἐπίλοιπος, ου, ὁ.
Verſutus, πανοῦργος, ου, ὁ, ἡ, τρεβλὸς, ὴ, ὸν, ἐτροφὸς, ὸν, ὁ, ἡ, ἀγκυλοπίττης, ου, ὁ, πολύτροπος, ου, ὁ.
bene Verſat tibi, πρὸς ἀγαθῆ γίγνεταί σοι.
Vertere in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν.
Vertebra, σπόνδυλος, ου, ὁ, ἀσπόνδυλος, ου, ὁ.
Vertebratus, σπονδυλοειδὴς, ὲς, ὁ, ἡ, ῆ.
Vertere ſe in omnes facies, παντοδαπῶς πάσας μεταβολὰς.
Vertere ſolum arando, μεταβάλλειν τὴν γῆν.
Vertere ſolum, ideſt, migrare, ἀναλαγχάνω ποιεῖσθαι.
Vertex, ἔρεφος, ους, τό.
Vertex, στρόβιλος, ου, ὁ, δῖνη, ης, ἡ. pars ſumma, κορυφὴ, ῆς, ἡ, ἄκρα, ας, ἡ.
Vertex capitis, μεσόμφαλον, ου, τό.
Vertices montium, ὄγκωσις, εως.
Verticalis, κορυφαῖος, α, ὸν.
Verticillum, ἀτρακτύλιον, ου, τό.
Vertigine corripi, ἰλιγγιῶν, σκοτοδινῶ.
Vertigine laboro, ἰλιγγιόω, ῶ, ἰλιγγιάω, ῶ.
Vertiginoſus, σκοτωματικὸς, ὴ, ὸν.
Vertigo, ἴλιγξ, ιγγος, ὁ, ἰλιγγὸς, ῆ, ὸν, ἀξιλιξὶς, εως, ἡ, σκότωμα, ατος, τό.
Verto, τρέφω, τρέπω.
Verto deorſum, ἀξιστρέφω.
Verto in contrariam partem, ἀντιτρέφω.
Verto in fugam, τρέπω εἰς φυγὴν, φοβέω, ῶ, πρωτοτρέπω.
Verto in melius, ἀξιστρέφω.
Verto ſolum, ideſt, exulo, φεύγω ἢ πατρίδα, φεύγω ἢ πόλιν.
Verto terga, πλίσσομαι, ἀναστρέφω.
Verto vitio, ἰγκαλῶ, ἐπαγκλάω, ῶ, μέμφομαι.
Veru, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
Verſatum, πάπος, ου, ὁ.
Veruculum, ὀβελίσκος, ου, ὁ.
Vervex, κριὸς ἐκτετμημένος.
Verum, ἀληθὲς, ἀλαθὲς, ἄτυφον.
Verum dicere, ἀληθῆ λέγω.
Verum, γάμμα, δὲ, ναὶ μὴν, ἀλλὰ, ἆρα.
Verumenimvero, ἀ μὴν ἀλλὰ, ἀ γὰρ τοι ἀλλά.
Veruntamen, ἀ μὴν δὲ, ἀ μὴν ἀτὰρ.
Verus, ἀληθὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ᾗ, ἀκριβὴς, ἐος, ὁ, ἡ, & ᾗ, ἔτυμος, η, ὁ. pro veridico, ἀληθινὸς, ὴ, ὸν. pro nativo, γνήσιος, α, ὸν.
Verutum, ὀβελὸς, οῦ, ὁ.
Veſane, δυσπαραμύθως, δυσπαλίντως.
Veſania, παράφρασις, εως, ἡ, μανία, ας, ἡ.
Veſanio, μαίνομαι, παράφρονέω, ῶ.
Veſanus, παράφρων, ονος, ὁ, μανικὸς, ὴ, ὸν, & ᾗ.
Veſcor, ἐδητύω, ἐρέπτομαι, πάω, πάομαι, σιτοῦμαι, ἄσμαι, ἠρτυσπίδομαι, ἄσμαι.
Veſcor pane, ἀρτοσιτέω, ῶ.
Veſcor, ἐδητύω, σιτοῦμαι πρωτὸς, veſcor fructu. ἔδομαι, τρέφομαι.
Veſcor carne, ζωοφαγέω, ῶ.
Veſcus, a, um, ἐδώδιμος, α, ὸν.
Veſica, κύστις, ιος, ἡ, οὐσία, ας, ἡ, φύσα, ης, ἡ.
Veſicula, φύσιον, ου, τό.
Veſpa, σφηκία, ας, ἡ.
Veſparem examen, σφηκιὰ, ᾶς, ἡ.
Veſper, ἕσπερος, ου, ὁ.
Veſpera, ἑσπέρα, ας, ἡ, δείλη, ης, ἡ.
Ante veſperam, πρωϊαίτερος, α, ὸν.
A mane ad veſperam, μέχρι δείλης ἐξ ἑωθινοῦ.
ſub Veſperam, πρὸ δείλης.
Veſperaſcit, ἑσπέρα γίγνεται.
Veſperi, πρὸς ἑσπέραν, ἑσπέρας.
Veſpertilio, νυκτερὶς, ίδος, ἡ.
Veſpertinus, ἑσπερινὸς, ὴ, ὸν, ὄψιος, α, ὸν.
Veſpillo, νεκροφόρος, ου, ὁ, ἐνταφιαστὴς, οῦ, ὁ.
Veſta, ἑστία, ας, ἡ.
Veſtales virgines, ἑστιάδες παρθένοι.
Veſter, ὑμῶν, ὑμέτερος.
Veſtiarium, ἱματοφυλάκιον, ου, τό.
Veſtiarius, ii, ἱματοφύλαξ, ακος, ὁ.
Veſtiarius, a, um, ἱματικὸς, ὴ, ὸν.
Veſtibulum, πρόδομος, ου, ὁ, προτέλειον, ου, τό.
Veſtibulum aulæ, πρόαυλον, ου, τό, προαύλιον, ου, τό.
Veſtibulum templi, τὸ ἔμπροσθεν ἢ ναοῦ, προνάϊσμα, ατος, τό.
Veſtigatio, ἴχνευσις, εως, ἡ, ἴχνεσις, εως, ἡ, μαντὴ, ῆς, ἡ.
Veſtigator, ἰχνεύτὴς, οῦ, ὁ.
Veſtigiis imprimo, στιβῶ.
Veſtigiis inſiſtere, ἔχεσθαι τῆς ἴχνης.
Veſtigio impreſſo, ἐντυπὴς, ἐντετυπωμένος.
a Veſtigio, τὸ παραυτίκα, ἐξαυτίκης.
Veſtigium, ἴχνος, εος, τό. ἴνιον, ου, τό, βῆμα, ατος, τό. pro cujuſque rei indicio, σημεῖον, ου, τό.
Veſtigo, ἰχνεύω, στιβῶ π, aliquid.
Veſtimentum, ἱμάτιον, ου, τό, ἐπίβλημα, ατος, τό.
Veſtio, ἱματίζω, ἐνδύω.
Veſtis, ἐσθὴς, ῆτος, ἡ, ἔσθημα, ατος, τό, ἐμβολὴ, ῆς, ἡ, ἱμάτιον, ου, τό.
Veſtis attrita, λαῖρος, ου, τό.
Veſtis exterior, φᾶρος, ους, τό.
Veſtis pellicea, δέρμα δρυπεπὲς.
Veſtis ſimplex, ἁπλοῦς, ῆ, οῦν.
Veſtis vilis, τρίβων, ωνος, ὁ, ῥάκος, ους, τό, ῥάκεμα, ατος, τό.
Veſtitus, ἱματισμὸς, οῦ, ὁ, στολισμὸς, οῦ, ὁ.
Veſtirus, a, um, ἱματισμένος, η, ον.
Veſtitus bene, & eleganter, κόσμιος, ου, ὁ, εὐκοσμος, ου, ὁ, κόσμιος, α, ὸν.
Veſtitus ſplendide, λαμπρόμαλλος, ου, ὁ.
Veſtras, ὑμέτερος, α, ον.
Veteranus, πρεσβύτης, ου, ὁ.
Veteranus miles, ἀποστρατιώτης, ου, ὁ.
Veteraſco, παλαιόομαι.
Veterator, παλίμπαστος, ου, ὁ, πανοῦργος, ου, ὁ.
Veteratorem ago, πανουργίζω.
Veteratorie, πανούργως.
Veteratorius, πανουργικὸς, ὴ, ὸν.
Veteres, οἱ παλαιοί.
Veterno obnoxii, νηπυτιώδεις ὕπνοι.
Veternoſus, ληθαργικὸς, ὴ, ὸν.
Veternus, ληθαργος, ου, ὁ, νηπυτιώδης, ους, ἡ.
Vetero, as, γηράσκω.

veti-

vetitum eſt, ἀπόρρητα, ἀπόῤῥητα.
vetitus, ἀπηγορευμένος, ἄπρος, ὁ.
veto, as, κωλύω, ἀπαγγέλλω, ἄργω, ἀργέω, προκωλύω.
vetula, γραῦς, ὰός, ἡ, γραῖα, ας, ἡ, γραΐδιον, ου, τό.
vetulus, γερόντιον, ου, τό.
vetus, παλαιός, ᾶ, ὁ, ἀρχαῖος, ου, ὁ, γηραιός, ᾶ, ὁ.
vetuſtas, ἀρχαιότης, ητος, ἡ.
vetoſtate confectus, παλαιόμενος οἶνος, vinum.
vetuſtè, παλαιῶς.
vetuſtus, ἀρχαῖος, α, ὁ, παλαιός, ᾶ, ὁ.
vexatio, κάκωσις, εως, ἡ, ὀνόχλησις, εως, ἡ.
vexator, πραϋπάγος, α, ὁ, λυμαντὴρ, ῆρος, ὁ.
vexillarius, σημαφόρος, ου, ὁ.
vexillifer, σημαφόρος, ου, ὁ.
vaxillum, σημεῖον, ου, τό.
vexo, παλαιπωρέω, ῶ, κακόω τινά, ἐξελαύνω, ἀπάω, ῶ, ὀνοχλέω, ῶ.

V I.

Via, ὁδός, ᾶ, ἡ, πορεία, ας, ἡ.
via compendioria, συντομος, ου, ὁ, ὁδὸς, ὁ, ἡ.
via difficilis, δύσοδος, ος, ἡ, δυσοδία, ας, ἡ.
via facilis, εὐοδία, ας, ἡ.
via publica, ἀμαξιτὸς, ὁ, ἡ.
via recta, adverb. κατ' εὐθύ.
A via deflectere, ἀποτρέπεσθαι τῆς ὁδοῦ.
viam aperio, πορεύω.
viam capeſſere, ἔρχεσθαι τῆς ὁδοῦ, & τῆς εὐστοχίας.
viam conficere, προέρχεσθαι ἀδόν.
viam facere, ὁδοποιέω.
viam monio, ὁδοποιέω, ῶ.
viam patefacio, προοδοποιέω, ῶ.
viam præbeo, προοδοποιέω, ῶ.
viatieor, ἐφοδιάζομαι.
viaticum, ἐφόδιον, ου, τό, μισθὸν, ου, τό.
viaticum accipio, ἐφοδιάζομαι.
viaticum dare, ἐφοδιάζω τινί.
viator, ὁδοίτης, ου, ὁ, ὁδοιτήρ, ῆρος, ὁ, ἐπιβάσιος, ᾶ, ὁ.
viator, apparitor, κλητὴρ, ῆρος, ὁ, Σαβίβασις, ᾶ, ὁ.
vietorius, ὁδοπορικὸς, ὴ, ὸν.
vibes, μίλωψ, ωπος, ὁ.
vibratilis, κλονικὸς, ὴ, ὸν, πραδαλὸς, ᾶ, ὁ, πελτὸς, ὸ, ὁ.
vibratio, πάλσις, εως, ἡ, σπαγμὸς, ὁ, ὁ.
vibrans, πάλλων, οντος, ὁ.
vibratus, πεπαλμένος, η, ον.
vibro, κροτέω, σείω, ἀναπάλλω.
vibro jeculum, ἀγκυλίζομαι, ἀκοντίζω.
vicarius, ἀναβατὸς, ὁ, ὁ.
vicarius Epiſcopi, χωρεπίσκοπος, ου, ὁ.
vicatim, κατὰ κώμας.
vice alterius fungi, ἀντ' ἄλλου ἄρχω.
vice verſa, ἀμοιβαῖα, ἀντιστρόφως.
vicem tuam doleo, ἐπάλγω σου. ἀπάχθομαί σε. συμπάσχω τινι, vicem alicujus dolere.
vicenarius, εἰκοσάς, ὰς, ὁ.
vicesi, εἴκοσι.
Per vices, ἀμοιβαίως, ἀνθομοιβαδὸν, ἐκ περιτροπῆς.
viceſimus, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν.
vicia, βικία, ας, ἡ.
vicies, ἑκοντάκις.
vicinia, γειτονία, ας, ἡ, συνοικία, ας, ἡ.
vicinior, πλησιστέρω, ω, ὁ.
vicinitas, γειτνίασις, εως, ἡ, συνοίκησις, εως, ἡ.
vicinus, γείτων, ονος, ὁ, ἡ, συνοικος, ου, ὁ, ἡ.
vicinus, adject. ὁ ἐγγὺς, ὁ πλησίον.
vicinus fum, γειτονέω, ῶ, ἐγγίζομαι.
vicis, ἀντὶ, cum gen. ὁ τοῦ.
viciſſim, ἀμοιβαδὸν, ἐναλλὰξ, ἀνθομοιβαδὸν.
viciſſitudines temporum omni, ἐπικαιρίαι ὥραι.
viciſſitudo, ἀμοιβὴ, ῆς, ἡ, μεταβολὴ, ῆς, ἡ.
victima, ἱερεῖον, ου, τὸ, θῦμα, ατος, τὸ, σφαγὶς, ίδος, ἡ.
victimam ferio, κατάρχομαι.
victimarius, θύτης, ου, ὁ.
victimas jugulo, σφαγιάζομαι.
victito, σιτέομαι, ὄμαι.
victor, νικητὴς, ὁ, ὁ.
victoria, νίκη, ης, ἡ, κράτος, εος, τὸ, κῆρτος, εος, τὸ, ῥῶμος, εος, τὸ.
victoriam comparare, κρατῶ.
victoriam inſignem reportare, τὸ κλεινὸν φέρεσθαι.
victrix, νικήτρια, ας, ἡ.
victus, νικηθεὶς, έντος, ὁ.
victus, us, τροφὴ, ῆς, ἡ.
victu frugi utentes, λιτοδίαιτοι, οἱ, ὀλιγοδίαιτοι, οἱ.
victui vili, & tenui aſſuetus, λιτοβίος, ος, ὁ.
victum comparare, βίον πορίζεσθαι, & συλλέγεσθαι, & κτίζεσθαι, & ποιεῖσθαι.
victum quærere, βίον πορίζομαι, & συλλέγεσθαι, & κτίζεσθαι, & ποιεῖσθαι, ἐργάζεσθαι τὸν βίον, πορίζω τροφὴν, πορίζω.
victus, us, τροφὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, α, ὁ, δίαιτα, ης, ἡ, τὸ ἐπιτήδειον.
victus quotidianus, τὰ καθ' ἡμέραν ἐπιτήδεια.
viculus, κώμιον, α, τὸ.
vicus, κώμη, ης, ἡ, ῥύμη, ης, ἡ.
vide, ἰδὲ, ἴδε.
videlicet, ἀμέλει, δηλαδὴ, ἄγω.
videndi cauſa venio, ἔρχομαι θεατής.
video, βλέπω, ὁράω π. εἶδον, θεωρέω, ῶ, λαμβάνω ὄψ π, ὄπτομαί τινα.
videor, βλέπομαι, ὁράομαι. pro appareo, δοκέω, ῶ, φαίνομαι.
videtur faciendum, ὥδεται.
videtur mihi, δοκεῖ μοι, ἔοικα. viſum eſt, ἔδοξε, ἔοικε, ἐδόκησαν.
vidua, χήρα, ας, ἡ. Æol, ιδ-, ἡ, Euripides.
vidua fum, χηρεύω.
viduitas, χηρεία, ας, ἡ, χήρωσις, εως, ἡ.
viduo, χηρόω, ῶ, λίπεσθαι, ῶ.
viduus, χήρ-, ος, ὁ.
viduus fum, χηρεύω.
vieo, ligo, λυγίζω.
vietor, λυγιστὴς, ὁ, ὁ.
victus, πεπαστὸς, ὴ, ὸν, μηλωτὸς, ᾶ, ὁ.
vigens, ἀκμάζω, οντ-, ὁ.
vigentes corporibus, δυναμωτῶντες, Ariſtophanes.
vigeo, ἀκμάζω, ἴβδω, ῶ, & ἰβάσκω.
vigeo ætate, ἀκμάζω.
vigeſimus, εἰκοστὸς, ὴ, ὸν.
vigil, adject. ἐβρηγορὼς, ὀτ-, ὁ, ἀγρυπν-, ος, ὁ.
vigil, ſubſtant. φυλὰς, ᾶ, ὁ, φύλαξ, ακ-, ὁ.
vigilandum, γρηγορητέον.
vigilans, ἀγρυπνὸς, ὁ, ὁ.
vigilanter, ἐπιμελῶς, ἀγρηγορότως.
vigilanter ſe tueri, ἀγρυπνῶ τῆ ἑωυτ φυλακῆ.
vigilantia, & vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, ἀγρήγορσις, εως, ὁ, φυλακὴ, ῆς, ἡ.
vigilantius, γρηγορώτερον, α, τὸ.
vigilia, ἀγρυπνία, ας, ἡ, νυκτερινὴ φυλακὴ.
vigilia urbis, ἡ φυλακὴ τῆς πόλεως.
vigilia, νύχιμος, ατος, τὸ.
vigiliæ nocturnæ, νυκτοφυλακίαι, ας, ἡ.
vigilias ago, φυλακτέω, ῶ.
vigilo, ἀγρυπνέω, ῶ, γρηγορέω, ῶ.
viginti, εἴκοσι.
viginti millia, δισμύριοι, αι.
viginti millia equitum, δισμυρίη ἵππ-.
vigor, ἀκμὴ, ῆς, ἡ, ῥώμη, ης, ἡ, ἰσχὺς, ύ-, ἡ, Æol, ἴσχυς, ας, ἡ, σθέν-, εν-, τὸ.
vigor ætatis, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
vigorem amittere, φθαρκάζω.
vilefco, ἐταλίζομαι, φαυλίζομαι.
vilipendo, καταφαυλίζω, ἐταλίζω, ἐξυθενέω τινά.
vili pretio, εὐίως.
vilis, φαῦλ-, η, ὸν, ἐτελὴς, ἐ-, ὁ, ἡ, ὲ ὸ, ἄτιμ-, ος, ὁ, ἀξιν-.
vilitas, ἐτέλεια, ας, ἡ, εὐωία, ας, ἡ, φαυλότης, ητος, ἡ.
viliter, εὐίως.
villa, ἄπαυλις, εως, ὁ, ἐπαυλὶς, ις, τὸ, ἀγροικία, ας, ἡ.
villaris, χωρικὸς, ὴ, ὸν.
villatieus, ἀγροικικὸς, ὴ, ὸν.
villica, χωρίτις, ιδ-, ἡ.
villicatio, ἀγροικία, ας, ἡ.
villico, & villitor, ἀγραυλέω, ῶ.
villicus, ἀγροικ-, α, ὁ, αὐλητὴς, οῦ, ὁ.
villofus, τριχώδης, ες-, ὁ, ἡ, ὲ, τριχώτης, ὴ, ὸν.
villum, dim. a vinum, οἰνάριον, ου, τό.
villus, θρὶξ, genit. τριχὸς, ἡ, λάχνη, ης, ἡ, τρίχωμα, ατ-, τὸ.
vimen, οἰσύη, ης, ἡ, ῥίψ, πὸς, ὁ, λύγ-, α, ὁ.
viminalis, λυγώδης, ες-, ὁ, ἡ, ὲ.
vimincum vas, ῥῆτις, ιδ-, ἡ.
vimineus, οἰσύϊν-, η, ὸν, λύγιν-, α, ὸν.
vinaria taberna, οἰνοπώλιον, α, τὸ.
vinarius, οἰνοπώλης, α, ὁ.
vinarius, adj. οἰνικὸς, ὴ, ὸν. cella vinaria, οἰνὼν, ῶνος, ὁ.
viosibilis, πιπτὸς, ὸν, ἐ.
viosio, ligo, δέω, δεσμέω, δεσμόω, δ.
vinco, νικάω, ῶ, κρατέω, ῶ, ὑπερκρατέω, ῶ, ὑπερβάλλομαι, ὑπάω, ῶ, ὑπερέχω, cum genitivo. κρατέω, cum genitivo, & accuſativo.
vinco viribus, βίᾳ νικῶ.
viscor, ὑπάομαι μάχῃ, prælio, κρατέομαι, ὦμαι, νικάομαι, ὦμαι.
vinctus, δεδεμένος, η, ον.
vinctus ferro, σιδηρεύτ-, ος, ὁ.

vincula laxare, χαλᾶν δεσμά.
in vincula conjicere, εἰς τὸ δεσμωτήριον ἐμβάλλειν, ἀπάγειν, ἄγειν, ἄγχειν, κατακλείειν, κατεῖδεσθαι.
in vinculis esse, δεδῆσθαι, ἐμβεβλῆσθαι εἰς τὸ δεσμωτήριον.
vinculis æreis constrictus, χαλκεόδετος, ος, ον.
vinculum, δεσμός, οῦ, ὁ.
vindemia, τρυγητός, οῦ, ὁ.
vindemiator, τρυγητής, οῦ, ὁ.
vindemiatorius, τρυγητικός, ὴ, όν.
vindemiæ tempus, τρυγητός, οῦ, ὁ.
vindemio, τρυγάω, ῶ, ἠσα.
vindex, πωμός, οῦ, ὁ, ἄκλειστος, ος, ον.
vindicare in libertatem, ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν τινά.
vindicatio, ἐλάττωσις, εως, ἡ.
vindicia, ἐλευθέρωσις, εως, ἡ.
vindico, as, ἐλάττω σε, τιμωρέω σοι, ἀμύνομαι. pro ab injuria defendere, ἀπαλλάττειν τινὰ βλάβης συμφορᾶς.
vindicta, ἤμυνα, ης, ἡ, ἐλάττωσις, εως, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ.
vinea, ἀμπελών, ῶνος, ὁ, οἰνόκηπος, ου, τό.
vinearius, ἀμπελουργός, οῦ, ὁ.
vinetum, ἀμπελόφυτον, ου, τό.
vinipotor, οἰνοπότης, ου, ὁ.
vinitor, ἀμπελουργός, οῦ, ὁ.
vinitorius, ἀμπελουργικός, ὴ, όν.
vino abundo, ἔλαιῶ, ῶ.
vino careo, ἄοινος, ος, ον & ὁ.
vino deditus, οἴνῳ εἶπε.
vino obrutus, κατακεκλυσμένος, ου, ὁ.
vinolentia, μέθη, ης, ἡ, οἰνοφλυγία, ας, ἡ.
vinolentus, βαρύοινος, ου, ὁ, νηφάλιος, ος, ον, οἰνώδης, εως, ὁ, & ἡ.
vinosus, οἰνώδης, εσσα, ὁ, & ἡ, οἰλοπος, ος, ον.
vinum, οἶνος, ου, ὁ.
vinum austerum, οἶνος αὐστηρός.
vinum meracum, ἄκρατος οἶνος, οἶνος ἀκήρατος.
vinum merum, χάλυς, υβος, ὁ, ἄκρατος οἶνος.
vinum nigrum, μέλας οἶνος.
vinum novum, πιτυλὶς οἶνος.
vinum vetus, οἶνος παλαιωθείς.
vinum vile, μίσκελος, ου, ὁ.
vinum redoleus, οἰνώδης, εσσα, ὁ, & ἡ.
vinum redoleo, οἰνίζω.
vinum vendo, οἰνοπωλέω, ῶ.
vinum infundo, οἰνοχοέω, ῶ, οἰνοχοΐζω.
vinum poto, οἰνοπατέω, ῶ.
viola, ἴον, ου, τό.
violaceus, ἰοειδής, ὑος, ὁ, & ἡ.
violatio, βιασμός, οῦ, ὁ, ὕβρισμα, ατος, τό.
violator, βιαστής, οῦ, ὁ.
violator legis, παραβάτης, ου, ὁ.
violatus, βεβιασμένος, ου, ὁ, βιασθείς, έντος, ὁ.
violenter, βιαίως, βιαστικῶς.
violentia, βία, ας, ἡ, βιαιότης, ῆτος, ἡ, ὄβριμος, ου, ὁ.
violo, βιάζομαι, παραπολέω, ῶ, ὑβρίζω, λυμαίνομαι, ῶμαι.
fœdera violo, τὰς σπονδὰς λύω. νεκραγωγέω, ῶ, τὰς σπονδὰς ἀτιμάζω.
vipera, ἔχις, ιδος, ἡ, ἔχιδνα, ης, ἡ.
vipertinus, ἐχιδνώδης, ους, ὁ, & ἡ.
vipereus, ἐχιδνώδης, ους, ὁ, & ἡ.
vir, ἀνήρ, ανδρὸς, ἀνδρός, ὁ, φώς, φωτός, ὁ, Iliad. β.
vir fum, πεφύκομαι.
virago, παρθένος, ου, ἡ.
viteo, χλοΐζω, θάλλω.
vires, ἰσχύς, ῦος, ἡ, ἰσχύς, ὑος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ.
viree corporis, ἕξις σώματος.
vires acquiro, ῥωμαλέομαι.
vires fraugo, τρύχω, κάθαπτω, ῶ.
vires intendo, ἐμπλήθω, ῶ.
vires remitto, ἀνίημαι.
vires recipio, ἀναλαμβάνω δύναμιν.
vireſco, θάλλω, θάλλω.
viretum, ἄμπελος, ου, ἡ.
virga, ῥάβδος, ου, ὁ.
virgam gesto, ῥαβδοφορέω, ῶ.
virginalis, παρθενικός, ὴ, όν.
virginens, παρθενικός, ὴ, όν.
virginitas, παρθενία, ας, ἡ, κορία, ας, ἡ.
ab virginitate dego, παρθενεύω.
virgis cædo, ῥαβδίζω, ῥάπτω.
virgo, inis, παρθένος, ου, ὁ, κόρη, ης, ἡ.
virgo matura viro, ἀνδρόγαμος γυνὴ, γυνὴ ὡρία γαμεῖσθαι.
virgo nubilis, ἀκμαία παρθένος.
virgula, ῥάβδιον, ου, τό.
virguls divina, θεία τύχη.
virgultum, θάμνος, ου, τό, ῥάβδος, ου, τό.
virgunecula, παῖς, αἰδὼς, ἡ, κόρη, ης, ἡ.
viribus deficio, ἐξασθενέω, ῶ.
totis viribus, κατὰ τὸ δυνατόν.
viribus inteatis, ἀτόνως.
viribus magnis præditus, μεγαλοσθενὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
viribus paribus præditus, ὁμοσθενὴς, ἐος, ὁ, & ἡ, ἰσοσθενὴς, ἐος, ὁ, & ἡ.
viribus paribus, ἰσοπαλῶς.
viribus æquis, & ancipiti Marte pugnare, ἰσοπαλῶς ἀγωνίζεσθαι.
pro viribus, ὡς δύναμαι, κατὰ δύναμιν, κατὰ δύναμιν, ὡς τὸ δυνατόν.
viridarium, ἀλσώδης, ες, ὁ, πλάσος, ους, τό.
vitidie, χλοηρὸς, ὸν, ὁ, θαλὴς, ἐος, ὁ, & ἡ. pro floreste, ἀκμαστικὸς, ὴ, όν.
viriditas, χλωρότης, ητος, ἡ, θάλλος, ους, τό. pro vigore, ἀκμὴ, ῆς, ἡ.
virilem statem attingere, ἀνδρίζεσθαι.
virilia, hoc est pudenda, αἰδοῖα, τὰ, σέθεν, ος, ἡ.
virilem togam sumere, ἀνδρίζεσθαι, εἰς ἄνδρας τελεῖσθαι.
pro virili, κατὰ τὸ δυνατόν.
virilis, ἀνδρικὸς, ὴ, όν, ἀνδρῶος, ος, ον.
virilis ætas, ἀνδρικὴ, ῆς, ἡ.
virilis facies, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
virilis proles, τὸ ἄρρεν.
virilis animus, λῆμα, ατος, τό, ἀρρενωπία, ας, ἡ.
virile robur, ἀνδρώδες, ους, τό, ῥωμαλεότης, ητος, ἡ.
virilis toga, ἀνδρεῖον ἱμάτιον.
virilitas, ἀνδρωθία, ας, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ.
viriliter, ἀνδρικῶς.
viritim, κατ' ἄνδρας.
virium refectio, ἀνάληψις, εως, ἡ.
viro matura virgo, ἀνδρὸς ὡραία, ἀνυτελὴς γυνὴ.
vitor, χλωρότης, ητος, ἡ, χλόσημα, ατος, τό, χλοερικότης, εως, ἡ, χλώσημα, ατος, τό.
virosus, δυσώδης, ους, ὁ, & ἡ.
virtus, ἀρετὴ, ῆς, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἀνδρότης, ητος, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
virtute præditus, χρηστὸς τὸ ἦθος.
virtute vivere, κατ' ἀρετὴν ζῆν.
virulentus, ἰώδης, ους, ὁ, & ἡ, λοβόλος, ου, ὁ.
virus, venenum, ἰός, οῦ, ὁ, βρῶμος, ου, ὁ, δυσωδία, ας, ἡ.
virus genitale, quo pisces ova spargunt, θορὸς, οῦ, ὁ.
vis, violentia, βία, ας, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ, δύναμις, εως, ἡ. pro multitudine, πλῆθος, ους, τό.
vi, facultas, robur, βίη, ας, ἡ, δύναμις, εως, ἡ, ἰσχύς, ύος, ἡ.
via dicendi, ῥῆμα ἢ λέγειν.
vim facere, βίαν ποιῶν, βιάζεσθαι.
vim offerre virgini, ὑπαρπάω, ἀναπορδέω, & διαπορδίζω τινὰ παρθένον.
per vim, βίᾳ, πρὸς βίαν.
viſcator, ἰξάστης, οῦ, ὁ.
viſcatoria arundo, ἰξάστρια κάλαμος.
viſcatrix, ἰξάστρια, ας, ἡ.
viſcera, τὰ σπλάγχνα, τὰ ἔντερα.
viſceratio, σπλαγχνοτομία, ας, ἡ.
viſco apes espio, ἰξάω.
viſcoſus, γλοιώδης, ους, ὁ, & ἡ, ἰξώδης, εσσα, ὁ.
viſcoſus flo, γλισχαίνομαι.
viſcus, vel um, ἰξός, οῦ, ὁ, γλοιός, οῦ, ὁ.
viſeus, erie, ἔντερον, ου, τό.
viſendus, ἐπισκεπτέος, ου, ὁ.
viſibilis, ὁρατὸς, ὴ, όν.
viſio, ὄρασις, εως, ἡ, ὄψις, εως, ἡ.
viſitatio ad puniendum, animadverſio, ἐπίσκεψις, ῆς, ἡ.
viſitatio ad opem ferendam, ἐπίσκεψις, ῆς, ἡ.
viſito, πολλάκις ἐπισκέπτομαι.
viſo, ἐπισκέπτομαι.
viſorius, ἐπόπτης, οῦ, ὁ.
viſu dignus, θεκτὸς, ὴ, όν, & Poet. θεητὸς, ὴ, όν, & θυκτὸς, ὴ, όν.
viſum eſt mihi hoc facere, δέδοκταί μοι τῶνδε ποιεῖν.
viſum imbecillum habens, ἀμβλυώψ, ωπὸς, ὁ, & ἀμβλύωψ, ωπὸς, ὁ.
viſum, ὅραμα, ατος, τὸ, ῥάτρον, ατος, τό.
viſum acutum habene, ὀξυωπὴς, ὀπος, ὁ, & ἡ, ὀξυωνὸς, ὴ, όν.
viſum perſtringo, δυσωπέω, ῶ.
viſnrus, ὀψόμενος, ου, ὁ.
viſus, ὄψις, εως, ἡ, ὄρασις, εως, ἡ.
viſus acumen, ὀξυβλεψία, ας, ἡ, ὀξυδέρκεια, ας, ἡ, ὀξυωπία, ὄψις, ὀξυωπία, ας, ἡ.
viſue hebetudo, ἀμβλυωπία, ας, ἡ.
viſne privatio, πήρωσις, ως, ἡ.
vita, βίος, ου, ὁ, ζωὴ, ῆς, ἡ, βίοτος, ου, ὁ.
vita defungi, ἀπαλλάττεσθαι ὀδὸν ἢ βίου.

vita actasta, τὸ προβεβιωμένον.
vita bene acta, καλὸς βεβιωμένος βίος.
in vita, ἐπὶ τοῦ βίου.
vita migrare, μετοικίζειν βίον, Poetice.
ab honestissima vita ad diversum aliquem avocare, ἐκ κάλλους βίου ἢ βελτίστης ἀγωγῆς πρός τι.
vitæ instituram, βιοτικὸς, ἡ, ὁ.
vitæ ratio, ἡ ἢ βίου διαγωγή.
vitæ brevis, βραχύβιος, ος, ὁ, ἡ ἡ.
vitæ brevitas, βραχυβιότης, τητος, ἡ.
vitabilis, φευκτὸς, ὴ, όν.
vitalis, βιώσιμος, ος, ὁ, βιωτικὸς, ὴ, όν, βιωτὸς, ὸ, όν.
non vitalis, ἀβίωτος, ος, όν.
vitalia sum, βιωτικῶν ἔχω.
vitaliter, βιωτικῶς.
vitam agere, βίον βίειν, διαβιῶσαι.
vitam finire, καταπέρω, vitam finite io studiis literarum, ἐντελῶς τοῖς μαθήμασι.
vitam tolerata, διοζῆν.
per totam vitam, διὰ βίου.
vitam transigere, βίον διατελεῖν.
vitandus, φευκτὸς, ὴ, ὸν, ἀπόφευκτος, ὴ, όν, ἐκτόμοτος, ος, όν.
vitatio, ἔκφυγή, ῆς, ἡ.
vitellus, λέκιθος, ου, ὁ, τὸ ἀκρὸν ἢ μέσον.
vites putare, ἀμπελουργεῖν.
viteus, ἀμπέλινος, η, ον, ἀμπέλεος, α, ον.
vitex, ἄγνος, α, ὁ, λύγος, α, ὁ.
vitiare virginem, διαφθείρω παρθένον.
vitiatio, διαφθορὰ, ᾶς, ἡ, φθορὰ ᾶς, ἡ.
vitiator, φθορεὺς, έως, ὁ.
vitiatus, ἀκήρατος, ος, ὁ, ἡ ἡ, διεφθαρμένος, ένος, όν.
viticcus, λυγώδης, εος, ὁ, ἢ ἡ, λύγινος, η, ον, ἀγνώδης, εος, ὁ, ἡ ἡ.
viticula, ἀμπέλιον, ου, τὸ, πλεκτὸν, ου, τὸ.
vitifer, ἀμπελοφόρος, α, ον.
vitigineus, ἀμπέλινος, η, ον, ἡ ἡ.
vitile opus, πλέγμα, ατος, τὸ, πλεκτὸν, οῦ, τὸ.
vitilis, λυγινεὸς, η, ον.
vitilitigatores, συκοφάνται, οἱ.
vitiligo alba, λέπρα, ας, ἡ.
vitio, κατασχύνω τὰς γυναῖκας, φθείρω, λυβάομαι, ὕβριζω.
vitio vertere, ἐπὶ αἰτίᾳ τινὸς θεῖναι, ψόγον ἐγκαλεῖν τι.
vitio, stupro, βιάζομαι, διαφθείζω, λυμαίνομαι, κατασχύνω τὰς γυναῖκας, stupro mulieres, φθείρω, λυβάομαι, ὕβριζω.
vitiose, κακῶς.
vitiose loqui, σολοικίζω.
vitiositas, κακία, ας, ἡ.
vitiosum reddo, ἐκτοπίζω.
vitiosus, κακὸς, ὴ, όν, πλημμελὴς, ὲς, ὁ, ἡ ἡ, φαῦλος, η, ον.
vitis, ἄμπελος, α, ἡ, οἶνη, ης, ἡ, οἰνωπὶς, ῖδος, ἡ.
vitis putata, προτομὴ ἀμπέλου. vitis non putata, ἄμπελος ἄτμητος, ἄμπελος ἁπλῆς.
vitium, vitiositas, κακία, ας, ἡ, ἁμάρτημα, ατος, τὸ, βλάβη, ης, ἡ, κηλὶς, ίδος, ἡ.
vitium offerre virgini, κατασχύνω παρθένον.
vivo, βλάπτω, φεύγω τι, ἐκκλίνω.
vitraria officina, ὑαλουργεῖον, ου, τὸ, & ὑαλουργίας, α, τὸ.
vitreus, ὑάλινος, η, ον.
vitriarius, ὑαλουργὸς, ὸ, όν.
vitricus, πατρυιὸς, ὸ, όν.
vitrum, ὕελος, ου, ὁ, ἢ ἡ, ὕαλη, ης, ἡ.
vitta, ταινία, ας, ἡ, κεκρυφαλὸς, ου, ὁ.
vittatus, ταινιωθεὶς, έντος, ὁ.
vitula, μόσχος, α, ὁ, δομάλη, ης, ἡ.
vitulinus, δόσχειος, α, ον.
vitulus, μόσχος, ου, ὁ, πόρτις, ιος, ὁ, δομάλις, ιος, ὁ.
vituperabilis, ὀνειδιστὸς, ὴ, όν, μωμητὸς, ὸ, όν.
vituperatio, μέμψις, εως, ἡ, ψόγος, ου, ὁ, ὄνειδος, ους, ἡ.
vituperator, ψόκτης, ου, ὁ, κακολογος, α, ὁ.
vituperatorius, κακολογικὸς, ὴ, όν, ψεκτικὸς, ὴ, όν.
vituperio dignus, ψεκτὸς, ὴ, όν.
vituperium, ψόγος, ου, ὁ.
vituperio, ψέγω, ἐπιτιμῶ, ὦ, ἐπικλέπτω, διαμέμφομαί τινα ἢ ἐγκαλῶ τινι.
viviscitas, ἀκμαιότητος, ητος, ἡ, ζῳότης, ητος, ἡ.
vivaciter, ἐμψύχως.
vivarium, ζωογόνιον, ου, τὸ, ζωοτροφῖον, ου, τὸ.
vivax, μακρόβιος, ος, ὁ, ζωτικὸς, ὴ, όν.
vivendum est, βιωτέον.
viveria, ἰστὸς, ἰδος, ἡ.
vividus, ἀκμαῖος, α, όν, ζωτικὸς, ὴ, όν.
vivificatio, ζωοποίησις, εως, ἡ.
vivificativus, ζωοποιητικὸς, ὴ, όν.
vivifico, ζωοποιέω, ῶ.
vivificus, ζωοποιὸς, ὸς, όν, ζωογόνος, ὸς, όν, ἢ ἡ.
vividix, ἀμύχαλος, ου, ὁ, φυτόκτημον, ου, τὸ.
vivifico, βιώσκομαι.

vivo, βιόω, ῶ, βιοτεύω, ζάω, ῶ.
vivo delicate, θερμολουτέω, θρύπτομαι.
vivo parce, ac tenuiter, λεπτόω, ῶ.
vivus, ζωὸς, ὴ, όν, ζῶν, ὄντος, ὁ, ἀμύχος, η, όν.
vix, μόγις, μόλις, σχολῇ.
vix tandem, μόλις, τελευταῖον.

U L.

Ulceratio, ἕλκωσις, εως, τὸ, ἕλκωσις, εως, ἡ.
ulcerativus, ἑλκωτικὸς, ὴ, όν.
ulcero, ἑλκόω, ῶ, ἑλκοποιέω, ῶ.
ulcerosus, ἑλκώδης, ος, ὁ, ἡ ἡ.
ulciscor, ἀμύνω τινὶ, ἀμύνομαί τινι, injuriam tibi facturum.
ulcus, ceris, ἕλκος, εος, τὸ.
ulculculum, ἑλκύδριον, ου, τὸ, & ἑλκύδιον, α, τὸ.
uliginosus, ἑλώδης, ος, ὁ.
uligo, ἑλμὸς, οῦς, ὁ, ἑλμυσία, ας, ἡ.
ulius, τὶς, τινὸς.
ulmicus, πτελεόδης, εος, ὁ, ἡ ἡ, πτελέινος, α, όν.
ulmus, πτελέα, ας, ἡ.
ulna, ὠλένη, ης, ἡ, ἀγκάλη, ης, ἡ, ὀργυὶ, ᾶς, ἡ.
ulna, mensura, ὀργυὶ, ᾶς, ἡ, & ὀργυιὰ, ᾶς, ἡ.
in ulnis capio, ἀγκυλοκαλίζομαι.
in ulnis puerum gestare, τοὺς παῖδας ἀγκάλαις τὸ παιδίον κομίζειν.
ulnas duas longus, δίπηχυς, α, ὁ.
ulnatim, hoc est ulnis amplexando, ἀγκαλικῶς.
ulteriori, προτέριος, α, ὁ, πόρρω.
ulterius, ἐπέκεινα, πορωτέρω.
ultime, ἐσχάτως.
ultimum, ἔσχατον, ου, τὸ.
ultimus, ὕστερος, α, ὁ, ἔσχατος, η, ὁ, τελευταῖος, α, ὁ.
ultio, τιμωρία, ας, ἡ, τιμωρία, ας, ἡ, ἀμυνία, ας, ἡ.
ultor, τιμωρὸς, ου, ὁ, ἀλάστωρ, ος, ὁ.
ultra, πέρα, & πέρᾱ, πάρω, cum ᾱ hitivo.
ultra decorum, ὑπὲρ τὸ πρέπον, πέρα ἢ δέον.
ultra vires, ὑπὲρ δύναμιν.
ultrix, τιμωρὸς, ὸς, ὁ.
ultro, intuper, πρόσθεν. pro sponte, ἐκ προαιρέσεως, ἐκ προνοίας, ἑκοντί.
ultroneus, ἐθελοντὴς, ὴ, ὁ, ἑκὼν, όντος, ὁ, ἐθελόντρια, ας, ἡ.
ulva, θρύον, α, τὸ.
ululatus, ὀλολυγμὸς, ὴ, ὁ, ὀλολυγὴ, ῆς, ἡ.
ululo, ὀλολύζω.

U M.

Umbella, σκιάδιον, α, τὸ.
umbilicatus, ὀμφαλοὶς, οῦ, ὁ, ἡ ἡ.
umbilicatus, ὀμφαλωτὸς, ὴ, όν, ὀμφαλοὶς, ωτος, ὁ, ἡ, ὀμφαλῶδης, ος, όν.
umbilicus, ὀμφαλὸς, ὴ, ὁ.
umbilicus Veneris, herba, κοτυληδὼν, ονος, ὁ, τό.
umbo, ὀμφαλὸς, ὴ, τό.
umbra, σκιὰ, ᾶς, ἡ, σκίασμα, ατος, τὸ, σκότος, ους, ὁ.
umbra, convivia non invitatis, σκιὰ, ᾶς, ἡ.
umbraculum, σκίαδι, ῆς, ἡ, σκέπασμα, ατος, τὸ.
umbraculum corticeum, ἀφλοῖδιον, ου, τὸ.
umbræ, αἱ ψυχαί.
umbratilem vitam ago, σκιατροφέομαι.
umbratilis, σκιερὸς, ὰ, όν, σκιάτροφος, ος, όν.
umbratilis vita, σκιατροφία, ας, ἡ.
umbrolus, σκιαρὸς, ὰ, όν, σκιόεις, εσσα, εν.

U N.

Una, simul, ἅμα, ὁμοῦ, ὁμῆ.
unanimis, ὁμόψυχος, ος, όν, ὁμόθυμος, ος, όν.
unanimitas, ὁμοψυχία, ας, ἡ, ὁμόνοια, ας, ἡ.
unanimiter, ὁμοψύχως.
uncia, ἀγκὼν, ονος, ὁ, δωδεκατημόριον τοῦ λα.
uncialis, ἀγκωνιαῖος, α, ον.
uncinus, χρυσὸς, ὁ, ἀγκὼν, ῶνος, ὁ, ὠλένη, ης, ἡ.
unctor, ἀλείπτης, ου, ὁ.
unctorius, ἀλειπτήριος, α, ον.
unctura, ἄλειμμα, ατος, τὸ. χρῖσμα, ατος, τὸ.
unctus, χριστὸς, ὴ, όν, ἀλειμμένος, η, ον.
uncus, i, ἄγκιστρον, ου, τὸ, ὄγκος, ου, ὁ.
uncus, subject. ἀγκύλος, η, ον. uncos ungues habeus, γαμψώνυχος, ος, όν.
unda, κῦμα, ατος, τὸ, ῥεῦμα, ατος, τὸ.
undabundus, κυμάτιος, α, ον.
undatim, κυματηδὸν.
unde, ὅθεν, ὁπόθεν, ᾗ ὁ.
unde? πόθεν;
undecies, ἑνδεκάκις.
undecim, ἕνδεκα.

unde-

Digitized by Google

undecimviri, οἱ ἕνδεκα.
undecimus, ἑνδέκατος, η, ον.
undecunque, ὁπόθενοῦν.
undelibet, ὁπωσοῦν θέλει, ὅθεν δέ.
undenam? πόθεν;
undenarius numerus, ἑνδεκάς, άδος, ἡ.
undeni, οἱ ἕνδεκα.
undequaque, πανταχῆ, & Poetice πάντοθεν.
undevis, ὁπωσοῦν τυχόν.
undifonus, πολύηχος, ον, ὁ, ἡ.
undique, πανταχόθεν, ἐν κύκλῳ.
undofus, κυματώδης, ες, ὁ, ἡ.
undulatus, κυματώδης, ες, ὁ, ἡ.
ungo, ἄλειφω, χρίω.
ad unguem exigere, ἐπ' ὄνυχος ἀκριβῶν, ὀνυχίζω, ἐξονυχίζειν.
unguenta ſpiratus, μυρόπνους, ον, ὁ.
unguentarius, μυρεψός, οῦ, ὁ, μυροπώλης, ου, ὁ.
unguentis delibutus, μεμυρισμένος, η, ον.
unguentio illino, μυρίζω.
unguentulum, μυρίον, ου, τό.
unguentum, μύρον, ου, ὁ, μύρημα, ατος, τό, χρίσμα, ατος, τό.
ungues reſecata, ἐξονυχίζω.
unguiculus, ὀνύχιον, ου, τό. u tenuis unguiculis, ὀξυπελῶν ὀνύχων.
unguis, ὄνυξ, υχος, ὁ. ad unguem tenere, ἀκριβῶς ἐπίστασθαι. ad unguem factus, ἀκριβής, ές, ὁ, ἡ.
ungula, ὁπλή, ῆς, ἡ.
uniec, μόνος.
unicolor, ὁμόχρους, ον, ὁ.
unicornis, μονοκέρως, ω, ὁ.
unicus, μόνος, η, ον, μοναδικός, ὴ, ὁ.
unifonus, μονόηχος, ον, ὁ.
uniformis, μονοειδής, ές, ὁ, ἡ.
unigena, μονογενής, ές, ὁ, ἡ.
unigenitus, μονογενής, ές, ὁ, ἡ.
unimanus, μονόχειρ, ιρος, ὁ.
unio, μονομάχης, ου, ὁ.
unio, is, ire, ἔσθω, ῶ.
unitemis navis, μονήρης πλοῖον.
unitas, μονάς, άδος, ἡ, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitio, ἕνωσις, εως, ἡ.
unitivus, ἑνωτικός, ὴ, ὁ.
univalvis, μονόθυρος, ον, ὁ.
univerſalis, καθολικός, ὴ, ὁ, ὁλικός, ὴ, ὁ.
univerſaliter, καθολικῶς.
univerſe, καθόλου, ἐν κύκλῳ, συλλόγου.
univerſitas, τὸ πᾶν, τὸ σύμπαν.
in univerſum, καθόλου, ὁλικῶς, καθόλου τινός, καθ' ὅλου, ἐπὶ πᾶν.
univerſus, σύμπας, ασα, αν, ὁ, ἅπαξάπας, απασα, απαν, ἅ.
unius cauſa, παρ' ἕν.
unuſmodi, μονοειδής, ές, ὁ, ἡ.
uno ore, ἐξ ἑνὸς στόματος, μιᾷ γνώμῃ.
unquam, ποτέ.
unus, α, ον, ἑνός, ἅ. pro ſolus, μόνος, η, ον.
uous & alter, ὦ ἕν δύο.
unuſquiſque, πᾶς ἕκαστος, ἕκαστος.

V O.

Vobiſcum, παὶ ὑμῖν.
vocabolarium, λεξικόν, οῦ, τό, ſubaudi, βιβλίον.
vocabulum, λέξις, εως, ἡ, ὄνομα, ατος, τό.
vocalis, φωνῆεις, αντος, ὁ.
vocalis litera, φθόγγος, ου, ὁ, φθογγή, ῆς, ἡ.
vocandus, καλητέος, α, ον.
vocatio, κλῆσις, εως, ἡ.
vocativus, κλητικός, ὴ, ὁ.
vocator, κλήτωρ, ορος, ὁ.
vocatus, κλητός, ὴ, όν, ἅ.
voce ſubmiſſa, σιγῇ. voce ſubmiſſa loqui, μέθοδον ὑποκλίνειν, Poetice.
vocem attollare, διαίρειν τὴν φωνήν, ἐπαναχέειν φωνήν.
vocem edere, φωνεῖν, & Poetice ληθεῖν.
vocem ſubmittere, καθιέναι τὴν φωνήν.
vociferans, κράζων, αντος, ὁ, βοῶν, ῶντος, ὁ.
vociferatio, κραυγή, ῆς, ἡ, βοή, ῆς, ἡ.
vociferator, βοᾶς, ᾶ, ὁ, κραύγαστος, ου, ὁ, λαρυγγιστής, οῦ, ὁ.
vociferatrix, λαληδόνα, ης, ἡ.
vociferor, κραζω, βοάω, ῶ, ὀλολύζω.
vocito, ἀνακλῶ.
voco, καλέω, ῶ, φωνέω, ῶ. ad cœnam vocare, εἰς τὸ δεῖπνον προσκαλεῖσθαι, Luctenus.
voco in jus, ἀναγγέλλω, ἀναζοωνῶ, καλτάζω, ἐγκαλέω, ῶ, προκαλέομαι, οῦμαι, & προσκαλέω, ῶ.
voco, appello, nomino, ὀνομαλλέω, ῶ, ὀνομαλέω, ῶ, ὀνομάζω, προσαγορεύω, & Poetice προσκαλέω, ῶ, & ὀνομαλέω.
vocula, λεξίδιον, ου, τό.
vola, θέναρ, αρος, τό, κοτύλη, ης, ἡ, γύαλον, ου, τό.
volatilis, πτιλωτός, ὴ, ὁ, πτηνός, αντος, ὁ.
volatus, πτῆμα, ατος, τό, πτῆσις, εως, ἡ, ποτή, ῆς, ἡ.
volens, ἑκών, όντος, ὁ, βελόμενος, η, ον.
volo, as, ἵπταμαι, πέτομαι.
volo, vis, βούλομαι, θέλω, ἐθέλω.
volſella ad oſſa evellenda, ὀστάγρα, ας, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολαβίς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τό, & μαδητήριον, ου, τό.
volubilis, ἑπίτροχος, ον, ὁ, ἕτροπος, ον, ὁ, κοπτός, ὴ, όν.
volubilitas, ἕτροπον, ου, τό, ἑτροχία, ας, ἡ.
volubiliter, ἑτρόπως.
volucer, πετωός, ὼ, όν, πτηνός, αντος, ὁ. pro veloce, ταχύς, έος, ὁ, ἡ, ύ, ὁ.
volucris, ὄρνεον, ου, τό, πτιλωτόν, ὸ, τό, πετηνόν, ὸ, τό.
volumen, συμπαγμα, ατος, τό, βιβλίον, ου, τό.
volumen, involucrum, ſpira, ἕλιξ, ικος, & ἕλιξ, ικος, ἡ, ἕλυτρον, ου, τό, & ἕλυτρον, α, τό, ερμὶς ίδος, ἡ.
voluntarie, ἑκουσίως, ἑκουσίως.
voluntarius, ἑκών, όντος, ὁ, ἑκούσιος, α, ον, ὁ, αὐτόματος, η, ὁ.
voluntas, βουλή, ῆς, ἡ, θέλημα, ατος, τό, βούλημα, ατος, τό.
præter voloratem, ἀκουσίως.
volvo, veſlo, κυλίω, κυλίζω. pro cogitare animo, ἐξοπτίζειν.
volupe, ἡδύ, ύος, τό, τερπνόν, ὸν, τό.
voluptarius, hoc eſt voluptatem afferens, τερπνός, ὴ, όν.
voluptarius, hoc eſt, voluptatibus deditus, φιληδὴς, ές, ὁ, ἡ, φιλήδονος, ον, ὁ, ἡδυπαθὴς, ές, ὁ, ἡ.
voluptarius, τερπνός, ὸν, ὁ, φιλήδονος, ον, ὁ.
voluptas, ἡδονή, ῆς, ἡ, τέρψις, εως, ἡ, τερπνότης, ητος, ἡ.
ad voluptatem, κεχαριτωμένως.
voluptates corporis, αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί.
voluptatibus deditus, ταῖς ἡδοναῖς προσηρτημένος.
voluptates ſectari, φιληδεῖν.
voluptatibus ſe dedere, ἐπιδιδόναι ἑαυτὸν ταῖς ἡδοναῖς.
voluptuarius, hæc eſt voluptatibus deditus, ἡδυπαθὴς, ές, ὁ, τρυφερὸς, ὰ, όν, τρυφητὴς, οῦ, ὁ.
voluptuoſus, φιληδονος, ον, ὁ.
volutabrum, κυλίσμα, ατος, ἡ, κύλισμα, ατος, τό.
volutatim, ἐκ κυλίσεως.
volutatio, κύλισμα, ατος, τό.
volutim, ἑλίγδην.
voluto, σείω, κυλινδέω, ῶ. pro accurate perpendo, ἐξετάζω.
volvulus, morbus inteſtinorum, εἱλεός, οῦ, ὁ.
vomer, ὖς, υός, ὁ, ἄλοκεύς, έως, ὁ, ὄρυξ, υγος, ὁ, ἡ.
vomica, λοίσθημα, ατος, τό.
vomitio, ἔμεσις, εως, ἡ.
vomito, πολλάκις ἐμῶ.
vomitorius, ἐμετικός, ὴ, όν.
vomitus, ἔμεσις, εως, ἡ, ἐξέρεγμα, ατος, τό.
vomo, ἐμέω, ῶ, cum aceul. ἐξερεύγομαι.
voracitas, πολυφαγία, ας, ἡ.
cum voracitate, φαρυγγίδην, & φαρυγγίδην.
voraciter, λαίφως, λίχνως.
voraginoſus, βαραθρώδης, ες, ὁ, ἡ.
varago, βάραθρον, ου, τό, χάσμα, ατος, τό.
varator, λιχρὸς, ὰ, όν, & Poetice τοῦτος, η, ον.
voras, πολυφάγος, ον, ὁ, πανφάγος, ον, ὁ.
voro, as, βιβρώσκω, κπεφάγομαι.
vortex, βόμβρος, βίμβος, & βόμβος, ου, ὁ, δῖνος, ου, ὁ, ἑλιγμὸς, ὰ, όν, ἕλιξ, κος, ἡ, ἴλιγξ, γος, ἡ, & ἴλιγγος, ου, ὁ, σφαλιγξ, γος, ἡ, σφόβολος, ου, ὁ.
in vorticem ago, ἑλίω, ῶ, ἑλυφόω, ῶ, δινέω, ῶ.
vortiſonus, δινήεις, αντος, ὁ, δινὸς, ὰ, όν, ἑλικὸς, ὰ, όν, ἑλικτὸς, ὰ, όν.
vos, ὑμεῖς.
vota facere, ἐχὰς ποιεῖσθαι, ἐχὰς ἔχεσθαι, cum dativo, ut ἐχὰς ποιεῖσθαι τοῖς Θεοῖς, vota facere Diis. eodem ſenſu dicitur ἔχεσθαι τοῖς Θεοῖς, & ἔχεσθαι πρὸς τοὺς Θεούς.
vota perſolvere, ἐχὰς λοιτελῶν.
voti compos, κεκτυχὼς, ότος, ὁ, cum genitivo.
voti non compotem heri, λοιτυγχάνειν τῆς ἐλπίδος.
votivus, ἐκτὸς, ὴ, όν.
voto potiri, ἐχῆ χρῆσθαι, ἐχῆς τυγχάνω.
ad votum, κατ' ἐχὴν, πρὸς ἐχήν.
præter votum, κατυχῶς.
pro voto ſuccedere, κατὰ γνώμην προχωρῶ.
votum, ἐχὴ, ῆς, ἡ, ἐχωλὴ, ῆς, ἡ, ἀρὰ, ᾶς, ἡ.
votum facere, ἐχὰς ποιεῖσθαι.
vooco, ἐκκαλῶ.
vox, φωνὴ, ῆς, ἡ, & Poetice αὐδὴ, ῆς, ἡ, θρόος, ὁ, ἠχὼ, οῦς, ἡ, ὄσσα, ης, ἡ, ὄψ, ὀπὸς, ἡ, φθέγμα, ατος, τό.

U P.

upilio, τυφλὸς, ὁος, ὁ.
upupa, ἔποψ, οπος, ὁ.

U R.

Urania, Οὐρανία, ας, ἡ.
urbane, ἀστείως.
urbanitas, ἀστειότης, ὅ, ὁ, ἀστεότης, ητος, ἡ, Δ'τραπελία, ας, ἡ.
urbanitate uti, ἀστείζεσθαι.
urbicus & urbanus, ἀστῶος, α, ὁν. pro faceto, χαρίεις, εντος, ὁ, Δ'τράπελος, ε, ὁν.
urbs, ἄστυ, εος, τὸ, πόλις, εως, ἡ.
urceolus, καρύιον, ε, τὸ.
urceus, κάρυκος, ε, ὁ, καμάκιον, ε, τὸ.
uredo, ἐρυσίβη, ης, ἡ, καυθμὸς, ὅ, ὁ.
ureter, οὐρητὴρ, ῆρος, ὁ.
orgeus, ἐπάγων, οντος, ὁ.
urgeo, ἐπάγω, ἐπαναγκάζω, ἐπιτείχω.
urigo, καῦσις, εως, ἡ.
urina, οὖρον, ε, τὸ.
uriuæ difficultas, στραγγουρία, ας, ἡ.
urinam non facere, δυσουρεῖν ἀνέχεσθαι.
urinarius, urinam ciens, οὐρητικὸς, ὅ, ὁν.
urinator, κυβιστὴς, ῆρος, ὁ, κολυμβητὴς, ὅ, ὁ.
urinor, κυβιστῶ, ῶ, κολυμβῶ, ῶ.
urinum ovum, ὠὸν οὐρ. quod & ὑπλιώμιον, ε, τὸ, & ζωώμιον, ε, τὸ.
urna, κάλπη, ες, ἡ, πελτὶς, ίδος, ἡ.
urna mortuorum, σορὸς, ὅ, ὁ, ἡ.
urnula, καλπίδιον, ε, τὸ.
uro, φλέγω, καίω. pro cruciare, βασανίζω.
urſa, ἄρκτος, ε, ἡ, qua eoce etiam cœleſte ſidus ſignificatur.
Urſinus, ἄρκτιος, α, ον, ὁ.
Urſus, ἄρκτος, ε, ὁ, ἡ.
Urtica, ἀκαλήφη, ης, ἡ, κνίδη, ης, ἡ.
Urus, ἄρος, ε, ὁ.

U S.

Uſitate, εἰθισμένως.
Uſitatum eſt, εἴθισται.
Uſitatus, εἰθισμένος, η, ον.
Uſpiam, πῆ.
Uſquam, πῆ.
Uſque, ἄχρι, μέχρι, ἕως, ἕως ἄν.
Uſque ad hoc tempus, μέχρι τοῦ νῦν.
Uſque adeo, οὕτως, ὥστε, ὥστ.
Uſque adhuc, μέχρι τῶδε τοῦ χρόνου.
Uſque dum, μέχρις ἕως, & μέχρι ἕως, πρὶν δὴ, ἕως ὅτε, ἕως ἄ, & Poetice ὡς ὅτε, μέτρα, ὄφρα. Uſquedum? ἕως πότε;
Uſque eo, ἐφ' ὅσον τοῦτον, ὅτως.
Uſquequaque, πάντη, πάντως.
Uſquequo, ἕως ἄ, ἀσίτε.
Uſtilis, καυστὸς, η, ὁν, ἐπ ὁ, χρυσὸς, ᾶ, ὁ, & καυτὸς, ᾶ, ὁ.
Uſtio, καῦσις, εως, ἡ.
Uſtivus, καλοὺς, ᾶ, ὁ, Poetice.
Uſtor, ἐκπυρωτὴς, ᾶ, ὁ.
Uſtulatio, φλογισμὸς, ᾶ, ὁ, & φλογωσὶς, ᾶ, ὁ.
Uſtulatus, φλογώσεις, ᾶ, ὁ.
Uſtulo, καίω, καυτηριάζω.
Uſtus, καυτηρίου, ε, ὁν.
Utilus a Sole, διηλιωτὴς, ὁ, ὁ, ἐπ ὁ.
Utucepio, χρῆσιν ἰδιοποίημα.
Uſura, χρῆσις, εως, ἡ. item τόκος, ε, ὁ, δανεισμὸς, ᾶ, ὁ.
Uſuras accipere ob aliqoo, λαμβάνω, vel καμπτεσθαι τόκως ἐπὶ τινος.
Uſuras ſolvere, τοὺς τόκους λύτειν, τὸ δάνειον ἀργύριον ἀποδίδωμι.
Ad uſuram dere alicui pecuniam, δανείζειν τινὶ χρήματα.
Uſurarius, δανειστὴς, ᾶ, ὁ.
Uſurpatio, ἰδιοποίησις, εως, ἡ.
Uſurpo, λαμβάνω, χρῶμαι, ὦμαι.
Uſurus, χρησιμόνος, η, ον.
Uſus, α, um, χρησάμενος, η, ὁν.
Uſus, us, χρῆσις, εως, ἡ, χρεία, ας, ἡ.
Uſu attero, ἐπιχρίομαι, ὦμαι.
Uſus poſtulat, χρεία ὑπαγορεύει.
Uſusfructus, καρπώσεως, εως, ἡ.
Uſuvenire ſolet, εἰθίσται.

U T.

Ut, ὅτε, ὅπως, ἵνα.
Ut, pro poſtquam, ἐπεὶ.
Ut, pro ſicut, καθάπερ, ὥσπερ, ὡς.
Ut, pro quamvis, ἵνα, cum conjunctivo.
Ut ita dicam, ὡς ἔπος εἰπεῖν.
Ut breviter dicam, ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν.
Ut par eſt, ὡς τὸ εἰκὸς. κατὰ τὸ πρέπον.
Ut eſt apud Platonem, ὡσπερ Πλάτων.
Ut eſt in proverbio, τὸ τῆ λέγω, ὥσπερ ἡ παροιμία.
Ut ajunt, ὡς λέγουσι, ὡς δὲ ἔπος εἰπεῖν.
Ut fama eſt, ὡς λέγουσι.
Ut plurimum, ὡς τὰ πολλὰ, ὡς τὸ πολὺ,
Ut fieri ſolet, ὡς ἔχω.
Ur mihi videtur, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
Ut quid? ἵνα τί;
Uteunque, ὡς ἔτυχεν, ὅπως δὲ.
Utendum accipere, χρήσεσθαι.
Urendom dare, χρῆσαι, κιχρᾶν, δεῖ.
Utenſilia, τὰ χρηστὰ, σκεύη, σκεῦος, τὸ, ἔκπλα, τὰ.
Uter, utris, ἀσκὸς, οῦ, ὁ, ἄσκωμα, ατος, τὸ.
Uter, a, um, πότερος, α, ον, ὁπότερος, α, ον.
Utercumque, ἑκάτερος, α, ον.
Uterina ſoror, ὁμομήτριος, ας, ἡ.
Uterinus frater, ὁμομήτριος, ε, ὁ.
Uterum, πότερον γέ.
Uterque noſtrum, ἑκάτερος ἡμῶν.
Utervis, ὁποτερονοῦν.
Uterum ferre, κυεῖν, ὡς γαστρὶ ἔχειν.
Uterue, μήτρα, ας, ἡ, ὑστέρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ἡ.
Ut, uti, ὡς, ὥσπερ.
Utilis, ὠφελὴς, ές, ὁ, ἡ, ὠφέλιμος, η, ον, χρήσιμος, η, ον, Δ'χρηστὸς, η, ον, εὐήσιμος, η, ον, συμφορος, η, ον.
Utilis ſum, ὠφελέω, ῶ, cum accuſ. συμφέρω τινι.
Utilitas, ὠφέλεια, ας, ἡ, Δ'χρεία, ας, ἡ, χρηστότης, ητος, ἡ, ὄφελος, εος, τὸ, λυσιτέλεια, ας, ἡ.
Utilitarem caperv ex re aliqua, ὠφελεῖσθαι ἀπό τινος.
Utiliter, Δ', χρηστῶς, συμφερόντως.
Utnom, ὥστε, ὥστε, ὡς ante ὠφελες, &c. cum infinitivo.
Utique certe, ἄρα, γέμαι, δήπε.
Utor, χράομαι, ῶμαι. uti eliqun familiariter, χρῆσθαι τινι. προσομιλῶ τινι. συνδιατρίβω.
Utpote, οἷα δὴ. οἷονεί.
Utramque in partem diſputene, ἀμφισβητήσιμος, ε, ὁν.
Utriculus, ἀσκίδιον, ε, τὸ.
Utrinque, ἑκατέρωθεν, ἀμφοτέρωθεν.
Utrobique, ἑκατέρωσε, ἀμφοτέρωθι.
Utroque, ἑκατέρωσε.
Utrum, ἆρ, ἆρα, πότερον.
Utrum nec ne, πότερον, ἢ μή.

U V.

Uva, σταφυλὴ, ῆς, ἡ.
Uvas lego, τρυγῶ, ῶ.
Uvae calco, τρυγῶ, ῶ, Poetice.
Uveus, σταφυλῖνος, η, ον.
Uvidus, διερὸς, ᾶ, ὁν.
Uvifer, σταφυληφόρος, ε, ὁν.
Vulcanius, Η'φαίστειος, α, ον.

V U.

Vulgari lingua uti, ἰδιωτίζεσθαι.
vulgaris, τυχὼν, ὠτος, ὁ, δημώδης, ες, ὁ, ἡ, ἐ, Platonis, ε, ὁν.
vulgariter, κοινῶς, τυχόντως.
vulgator, διαφημιστὴς, ᾶ, ὁ.
vulgarus, δημοσιεύθης, ὠτος, ὁ.
vulgi febula quod eſt, θρύλημα, ατος, τὸ.
Ex eulgi opiuione, λαοδογματικῶς.
vulgo, ας, διαφημίζω, διαθρυλῶμαι, δημοσιεύω.
vulgo, κοινῇ, παιδικοῖς, παιδικῶς.
vulgus, οἱ πολλοὶ, πλῆθος, εος, τὸ.
vulnera obligars, τραύματα ἐπιδῆσαι.
vulneratios, τραυματικὸς ἰατρὸς.
vulnerarius, a, um, τραυματικὸς, ᾶ, ὁν.
vulneratio, τραῦμα, ατος, τὸ, τρῶσις, εως, ἡ.
vulneratrix, ἰάτειρα, ας, ἡ, Poetice.
vulneretue, τραυθὶς, ίτος, ὁ.
vulneribue confieio, καταπτοήσω.
vulnero, πτοήσω τινά.
vulnificus, τραυματὸς, ᾶ, ὁν.
vulnus, eris, τραῦμα, ατος, τὸ.
vulnus recens, & cutus, τραῦμα νέον, ἐ χρῶτος.
vulnus infligo, ἐπορίω τινὶ πληγὴν.
vulnus accipere, ἐδέξατο πληγὴν.

vulpe-

vulpecula, ἀλωπέκιον, ου, τό.
vulpes, ἀλώπηξ, ηκος, ἡ, κηδὼ, οῦς, ἡ.
vulpinor, ἀλωπηκίζω.
vulpinus, κηδῶδης, ες, ὁ.
vulsella ad offa evellenda, τάγηνα, ης, ἡ, ad evellendos pilos, τριχολαβίς, ίδος, ἡ, τριχολάβιον, ου, τό, μασσητήριον, ου, τό.
vulsilis, σπαστὸς, ἡ, όν.
vulsio, σπασμὸς, οῦ, ὁ, πάλσις, εως, ἡ, πάλμη, ης, ἡ.
vulsura, πάλμη, ης, ἡ, πλασμὸς, οῦ, ὁ.
vulsus, τετιλμένος, η, ον.
vultu trifti ſum, σκυθρωπάζω, & Poetice σκυθρώπαζε.
vultu hilari præditus, ἱλαρόπτωξ, ωπος, ὁ, ἡ, & Poetice γελαωπὸς, ὁ, ἡ.
vultum demitto, κατωπάω, ῶ.
vultuoſus, πρωσωπώδης, ες, ὁ, ἡ, & σωμοστρόφος, ος, ὁ.
vultur, γὺψ, γυπὸς, ὁ.
vulturinus, a, um, γύπειος, α, ον.
vulturnus, ἄφος, ου, ὁ.
vultus, βλέμμα, ατος, τό, πρόσωπον, ου, τό, ὄψις, ὄπτος, ἡ.
vulva, μήτρα, ας, ἡ, δελφὺς, ύος, ὁ, ὑσὶα, ας, ἡ.

U X.

Uxor, γυνὴ, αικὸς, ἡ, ἄκοιτις, ιδος, ἡ, ἄλοχος, ου, ἡ.
Uxorem alicui dare, ἄγεσθαι γυναῖκα τινί.
Uxorcula, γυναικάριον, ου, τό.
Uxorem ducere, γαμῶ, γαμῶ γυναῖκα, λαβὼν γυναῖκα.
Uxorem repudiare, ἀπιπέμπω γυναῖκα.
Uxorius, γυναικὸς, ου, ὁ. pro eo, qui uxori nimis infervit, γυναικίας, ου, ὁ.
Uxorius fio, γυναικοκρατέομαι, οῦμαι.

X A.

Xanthos, ξάνθος, ου, ὁ.

X E.

Xeniolum, ξένιον μικρὸν.
Xoanum, ξόανον, ου, τό.
Xanodochium ξενοδοχεῖον, ου, τό.
Xerampelina veſtis, ξηραμπέλινα χιτώνια.

X I.

Xiphias, ξιφίας, ου, ὁ.

X Y.

Xylinum, ξύλινον, ου, τό.
Xylinus, ξύλινος, ου, ὁ.
Xylobalſamum, ξυλοβάλσαμον, ου, τό.
Xylophagus, ξυλοφάγος, ου, ὁ.
Xyſticus, ξυστικὸς, ὴ, όν.
Xyſton, i, ξυστὸν, οῦ, τό, ξυστὶς, ίδος, ἡ.
Xyſtus, ξυστὸς, οῦ, ὁ.

Z E.

Zea, ζειὰ, ᾶς, ἡ.
Zelo, as, & Zelor, aris, atus ſum, ζηλόω, ῶ.
Zelotes, ζηλωτὴς, οῦ, ὁ.
Zelotypia, ζηλοτυπία, ας, ἡ.
Zelotypia laboro, ἐπιζηλοτυπέω, ῶ, ζηλόω, ῶ, cum accuſativo.
Zelotypus, ζηλότυπος, ου, ὁ.
Zelus, ζῆλος, ου, ὁ.
Zephyrius, ζεφύριος, ου, ὁ.
Zephyrus, ζέφυρος, ου, ὁ.
Zeugma, ζεῦγμα, ατος, τό.

Z I.

Zingiber, vel Zingiberi, & Zimpiberi, γιγγίβερις, ιος, ἡ, γιγγίβερι, ίος, τό.
Zizanium, ζιζάνιον, ου, τό.
Zizipha, ζίζυφα, τά.

Z O.

Zodiacus, ζωδιακὸς, ὴ, όν.
Zona, ζώνη, ης, ἡ.
Zonam ſolvere, ζώνην λύειν.
Zonarius, ζωνάριος, ου, ὁ.
ſector Zonarius, ζωνοτόμος, ου, ὁ, βαλαντοτόμος, ου, ὁ.
Zonula, ζώνιον, ου, τό.
Zoographia, ζωγραφία, ας, ἡ.
Zoographus, ζωγράφος, ου, ὁ.
Zoophthalmus, ζωόφθαλμος, ου, ὁ.
Zoophyta, ζωόφυτα, τά.
Zoſter, ζωστὴρ, ῆρος, ὁ.

Z Y.

Zythum, ζυθὸς, οῦ, τό, & ζῦθος, ου, ὁ, & ζύθος, εος, τό.

T E' Λ O Σ.

Digitized by Google

A01 1666349

01 1464349